

Đền

800 Năm
Đột Nhiên Phát Hiện

Đền Vô Cực

Cô
Vân
Phi
Tự

TU TIÊN BA TRĂM NĂM ĐỘT NHIÊN PHÁT HIỆN LÀ VÕ HIỆP

Tác giả: Cô Vân Phi Tụ

Thể loại: Tiệp Hiệp, Võ Hiệp, Xuyên Không, Hệ Thống

Nguồn: truyenyy.pro

—★—

DTV-EBOOK.COM

☆ Mục Lục ☆

- [Chương 1: Kỳ hạn bảo hộ tân thủ 300 năm](#)
- [Chương 2: Ngộ nhập đảo nguyên, nhìn thấy Tiên Tôn \(1\)](#)
- [Chương 3: Ngộ nhập đảo nguyên, nhìn thấy Tiên Tôn \(2\)](#)
- [Chương 4: Cháo trắng](#)
- [Chương 5: Đột phá](#)
- [Chương 6: Xã hội đen Tu Tiên Giới](#)
- [Chương 7: Đại Đồng Tập](#)
- [Chương 8: Trăm năm trôi mau](#)
- [Chương 9: Tiểu cô nương trên trời rơi xuống.\(1\)](#)
- [Chương 10: Tiểu cô nương trên trời rơi xuống.\(2\)](#)
- [Chương 11: Bát mì chữa bệnh](#)
- [Chương 12: Nan đề](#)
- [Chương 13: Đây là kiếm thuật thế giới võ hiệp phổ thông sao \(1\)](#)
- [Chương 14: Đây là kiếm thuật thế giới võ hiệp phổ thông sao \(2\)](#)
- [Chương 15: Tiên gia kiếm thuật \(1\)](#)
- [Chương 16: Tiên gia kiếm thuật \(2\)](#)
- [Chương 17: Ta có thể](#)
- [Chương 18: Trúc Cơ trung kỳ](#)
- [Chương 19: Dĩ nhiên có thể](#)
- [Chương 20: Khương Thất Thất rời đi](#)
- [Chương 21: Vấn đề tâm cảnh](#)
- [Chương 22: Khách mới](#)
- [Chương 23: Tiên quả](#)
- [Chương 24: Lý Minh Quỳnh](#)
- [Chương 25: Tiên duyên](#)
- [Chương 26: Cố sự](#)
- [Chương 27: Hóa giải mâu thuẫn](#)
- [Chương 28: Không vì thành tiên](#)

[Chương 29: Tiên phạm lưỡng.giới hai mươi một cảnh \(1\)](#)
[Chương 30: Tiên phạm lưỡng.giới hai mươi một cảnh \(2\)](#)
[Chương 31: Biện pháp kết Kim Đan](#)
[Chương 32: Thời gian bảo hộ tân thủ kết thúc](#)
[Chương 33: Thế giới xa lạ](#)
[Chương 34: Khai thông nạp tiền](#)
[Chương 35: Thu hoạch kinh người](#)
[Chương 36: Tặc trộm mộ](#)
[Chương 37: Đen ăn đen](#)
[Chương 38: Người không phải Cường Thi a](#)
[Chương 39: Thăng cấp gói \(1\)](#)
[Chương 40: Thăng cấp gói \(2\)](#)
[Chương 41: Linh tính Kim Đan](#)
[Chương 42: Đập phá quán \(1\)](#)
[Chương 43: Đập phá quán \(2\)](#)
[Chương 44: Đập phá quán \(3\)](#)
[Chương 45: Lý gia tại ương](#)
[Chương 46: Bí kíp Phi Hà Kiếm Thủ](#)
[Chương 47: Trong tử lao](#)
[Chương 48: Hằng Hà chân nhân \(1\)](#)
[Chương 49: Hằng Hà chân nhân \(2\)](#)
[Chương 50: Phá tử lao](#)
[Chương 51: Tiên Thiên Đại Tông Sư?](#)
[Chương 52: Thủ đoạn thần dị](#)
[Chương 53: Chạy không thoát](#)
[Chương 54: Không húng thú](#)
[Chương 55: Lên làm huyện lệnh](#)
[Chương 56: Thất tình thất sắc](#)
[Chương 57: Tiên Tôn nhậm chức \(1\)](#)
[Chương 58: Tiên Tôn nhậm chức \(2\)](#)
[Chương 59: Hoàng gia](#)
[Chương 60: Công đức viên mãn, bạch nhật phi thăng?](#)

[Chương 61: Hoàng lão gia niệm kinh lễ Phật](#)
[Chương 62: Diệt Hoàng gia \(1\)](#)
[Chương 63: Diệt Hoàng gia \(2\)](#)
[Chương 64: Thu hoạch phong phú \(1\)](#)
[Chương 65: Thu hoạch phong phú \(2\)](#)
[Chương 66: Đại hội tổ khổ](#)
[Chương 67: Hai nữ tử \(1\)](#)
[Chương 68: Hai nữ tử \(2\)](#)
[Chương 69: Nạn dân \(1\)](#)
[Chương 70: Nạn dân \(2\)](#)
[Chương 71: Chỉ cần có một hạt gạo](#)
[Chương 72: Cái này là thần tiên](#)
[Chương 73: Khinh địch là tối kỵ hành quân](#)
[Chương 74: Tiên nhân từ trên trời \(1\)](#)
[Chương 75: Tiên nhân từ trên trời \(2\)](#)
[Chương 76: Đông tiến Cự Hà \(1\)](#)
[Chương 77: Đông tiến Cự Hà \(2\)](#)
[Chương 78: Sấm sét vang dội, đất trời rung chuyển \(1\)](#)
[Chương 79: Sấm sét vang dội, đất trời rung chuyển \(2\)](#)
[Chương 80: Ra ngoài thành bắt heo \(1\)](#)
[Chương 81: Ra ngoài thành bắt heo \(2\)](#)
[Chương 82: Không cho đổi ý](#)
[Chương 83: Cho đại quân Yên Vương tới đây](#)
[Chương 84: Thái thú Lưu Lập Đào](#)
[Chương 85: Tiến vào trong cơ thể](#)
[Chương 86: Người thật vô liêm sỉ](#)
[Chương 87: Nhanh chóng quy hàng \(1\)](#)
[Chương 88: Nhanh chóng quy hàng \(2\)](#)
[Chương 89: Hai tên phản đồ](#)
[Chương 90: Đại thắng trở về](#)
[Chương 91: Vì thiên hạ chúng sinh \(1\)](#)
[Chương 92: Vì thiên hạ chúng sinh \(2\)](#)

[Chương 93: Ta có rất nhiều đầu \(1\)](#)
[Chương 94: Ta có rất nhiều đầu \(2\)](#)
[Chương 95: Phế Tiên Thiên Đại Tông Sư](#)
[Chương 96: Có phải thế không?](#)
[Chương 97: Kỳ hạn trăm năm sắp tới \(1\)](#)
[Chương 98: Kỳ hạn trăm năm sắp tới \(2\)](#)
[Chương 99: Hứa Phong An \(1\)](#)
[Chương 100: Hứa Phong An \(2\)](#)
[Chương 101: Trên đời có Chân Tiên](#)
[Chương 102: Tây Lăng Quỷ Thành \(1\)](#)
[Chương 103: Tây Lăng Quỷ Thành \(2\)](#)
[Chương 104: Bách quỷ dạ hành \(1\)](#)
[Chương 105: Bách quỷ dạ hành \(2\)](#)
[Chương 106: Sao rơi như mưa \(1\)](#)
[Chương 107: Sao rơi như mưa \(2\)](#)
[Chương 108: Sẽ có Nhân Tiên hàng thế, truyền tiên duyên lớn lao \(1\)](#)
[Chương 109: Sẽ có Nhân Tiên hàng thế, truyền tiên duyên lớn lao \(2\)](#)
[Chương 110: Nhường ra ngôi vị \(1\)](#)
[Chương 111: Nhường ra ngôi vị \(2\)](#)
[Chương 112: Nhường ra ngôi vị \(3\)](#)
[Chương 113: Để ta làm đi](#)
[Chương 114: Sự tình quỷ dị](#)
[Chương 115: Thiên hạ chấn động \(1\)](#)
[Chương 116: Thiên hạ chấn động \(2\)](#)
[Chương 117: Các phương phản ứng, cuối cùng đến Quận Lỗ \(1\)](#)
[Chương 118: Các phương phản ứng, cuối cùng đến Quận Lỗ \(2\)](#)
[Chương 119: Lòng người bách tính trong một ý niệm \(1\)](#)
[Chương 120: Lòng người bách tính trong một ý niệm \(2\)](#)
[Chương 121: Lòng người bách tính trong một ý niệm \(3\)](#)

[Chương 122: Dao lên đầu người rơi \(1\)](#)
[Chương 123: Dao lên đầu người rơi \(2\)](#)
[Chương 124: Giết đến đầu người cuộn cuộn \(1\)](#)
[Chương 125: Giết đến đầu người cuộn cuộn \(2\)](#)
[Chương 126: Vây quanh nha môn thủ phủ \(1\)](#)
[Chương 127: Vây quanh nha môn thủ phủ \(2\)](#)
[Chương 128: Trong nháy mắt Tiên Thiên](#)
[Chương 129: Thiên Long Đại Uy Bồ Tát Quyền \(1\)](#)
[Chương 130: Thiên Long Đại Uy Bồ Tát Quyền \(2\)](#)
[Chương 131: Lấy đạo của người trả cho người \(1\)](#)
[Chương 132: Lấy đạo của người trả cho người \(2\)](#)
[Chương 133: Hai trăm năm trước, Hồng Vũ Thiên Vương\(1\)](#)
[Chương 134: Hai trăm năm trước, Hồng Vũ Thiên Vương\(2\)](#)
[Chương 135: Nói về Hồng Vũ Thiên Vương năm đó \(1\)](#)
[Chương 136: Nói về Hồng Vũ Thiên Vương năm đó \(2\)](#)
[Chương 137: Nguyên tông môn thế gia thiên hạ đều ghét ta \(1\)](#)
[Chương 138: Nguyên tông môn thế gia thiên hạ đều ghét ta \(2\)](#)
[Chương 139: Nguyên tông môn thế gia thiên hạ đều ghét ta \(3\)](#)
[Chương 140: Mưu toan lấy quyền đè người \(1\)](#)
[Chương 141: Mưu toan lấy quyền đè người \(2\)](#)
[Chương 142: Tình báo hư giả hại chết người \(1\)](#)
[Chương 143: Tình báo hư giả hại chết người \(2\)](#)
[Chương 144: Thôi tóc thành dây thừng, chặt đầu mà không chết \(1\)](#)
[Chương 145: Thôi tóc thành dây thừng, chặt đầu mà không chết \(2\)](#)
[Chương 146: Tôn Bàn Thạch tuyệt vọng](#)
[Chương 147: Bóng hình trong mây](#)
[Chương 148: Ta quả thật chỉ biết giết người \(1\)](#)
[Chương 149: Ta quả thật chỉ biết giết người \(2\)](#)
[Chương 150: Chúng ta hòa hòa khí khí nói chuyện \(1\)](#)
[Chương 151: Chúng ta hòa hòa khí khí nói chuyện \(2\)](#)
[Chương 152: Kiệm của nàng \(1\)](#)

[Chương 153: Kiêm của nàng \(2\)](#)

[Chương 154: Tử khí đông lai ba ngàn dặm \(1\)](#)

[Chương 155: Tử khí đông lai ba ngàn dặm \(2\)](#)

[Chương 156: Tử khí đông lai ba ngàn dặm \(3\)](#)

[Chương 157: Diệu dụng mới của lực lượng thất tình \(1\)](#)

[Chương 158: Diệu dụng mới của lực lượng thất tình \(2\)](#)

[Chương 159: Vui vẻ khi được mùa \(1\)](#)

[Chương 160: Vui vẻ khi được mùa \(2\)](#)

[Chương 161: Thế gian sinh lộ biết bao nhiêu, sao lại đi vào con đường này \(1\)](#)

[Chương 162: Thế gian sinh lộ biết bao nhiêu, sao lại đi vào con đường này \(2\)](#)

[Chương 163: Thế gian sinh lộ biết bao nhiêu, sao lại đi vào con đường này \(3\)](#)

[Chương 164: Vì sao phái Tiên Hà phong núi \(1\)](#)

[Chương 165: Vì sao phái Tiên Hà phong núi \(2\)](#)

[Chương 166: Vì sao phái Tiên Hà phong núi \(3\)](#)

[Chương 167: Sáng nghe đạo, tôi chết cũng được \(1\)](#)

[Chương 168: Sáng nghe đạo, tôi chết cũng được \(2\)](#)

[Chương 169: Sáng nghe đạo, tôi chết cũng được \(3\)](#)

[Chương 170: Không thể xuất hiện Hồng Vũ thứ hai \(1\)](#)

[Chương 171: Không thể xuất hiện Hồng Vũ thứ hai \(2\)](#)

[Chương 172: Đại quân sắp tới \(1\)](#)

[Chương 173: Đại quân sắp tới \(2\)](#)

[Chương 174: Cát bụi đầy trời, đại địa sụp đổ \(1\)](#)

[Chương 175: Cát bụi đầy trời, đại địa sụp đổ \(2\)](#)

[Chương 176: Cát bụi đầy trời, đại địa sụp đổ \(3\)](#)

[Chương 177: Phải chăng là tiên thần, một bút động sơn hà \(1\)](#)

[Chương 178: Phải chăng là tiên thần, một bút động sơn hà \(2\)](#)

[Chương 179: Phải chăng là tiên thần, một bút động sơn hà \(3\)](#)

[Chương 180: Ta muốn làm Châu Mục Phong Châu, hy vọng tất cả các vị bằng lòng \(1\)](#)

[Chương 181: Ta muốn làm Châu Mục Phong Châu, hy vọng tất cả các vị bằng lòng \(2\)](#)

[Chương 182: Trong nhà rượu thịt ngon, ngoài đường xương chét cồng.\(1\)](#)

[Chương 183: Trong nhà rượu thịt ngon, ngoài đường xương chét cồng.\(2\)](#)

[Chương 184: Trong nhà rượu thịt ngon, ngoài đường xương chét cồng.\(3\)](#)

[Chương 185: Đây đều là âm mưu của Đạo Nhất Cung.\(1\)](#)

[Chương 186: Đây đều là âm mưu của Đạo Nhất Cung.\(2\)](#)

[Chương 187: Dưới Kim Quang Sơn, thần tăng áo trắng.\(1\)](#)

[Chương 188: Dưới Kim Quang Sơn, thần tăng áo trắng.\(2\)](#)

[Chương 189: Dưới Kim Quang Sơn, thần tăng áo trắng.\(3\)](#)

[Chương 190: Niết bàn trọng sinh, sống thêm đời thứ hai \(1\)](#)

[Chương 191: Niết bàn trọng sinh, sống thêm đời thứ hai \(2\)](#)

[Chương 192: Phật môn chí bảo, Bò Tát ngọc cốt \(1\)](#)

[Chương 193: Phật môn chí bảo, Bò Tát ngọc cốt \(2\)](#)

[Chương 194: Sứ Quân lại là thầy của Hồng Vũ \(1\)](#)

[Chương 195: Sứ Quân lại là thầy của Hồng Vũ \(2\)](#)

[Chương 196: Gặp hấn như gặp Thiên Ý \(1\)](#)

[Chương 197: Gặp hấn như gặp Thiên Ý \(2\)](#)

[Chương 198: Trận chiến trăm năm trước kia \(1\)](#)

[Chương 199: Trận chiến trăm năm trước kia \(2\)](#)

[Chương 200: Pháp lệnh của Chủ Tông Thượng Giới \(1\)](#)

[Chương 201: Pháp lệnh của Chủ Tông Thượng Giới \(2\)](#)

[Chương 202: Một lưới bắt hết, cùng thanh toán \(1\)](#)

[Chương 203: Một lưới bắt hết, cùng thanh toán \(2\)](#)

[Chương 204: Đây là đang thuận theo Thiên Ý \(1\)](#)

[Chương 205: Đây là đang thuận theo Thiên Ý \(2\)](#)

[Chương 206: Thiên Khu Giới mới thật sự là kẻ ngoại lai \(1\)](#)

[Chương 207: Thiên Khu Giới mới thật sự là kẻ ngoại lai \(2\)](#)

[Chương 208: Nâng nhà bay lên trời, cuối cùng khó thoát \(1\)](#)

[Chương 209: Nâng nhà bay lên trời, cuối cùng khó thoát \(2\)](#)

[Chương 210: Cong ngón phá Tiên Binh, trên trời cao ba vạn trượng.\(1\)](#)

[Chương 211: Cong ngôn phá Tiên Binh, trên trời cao ba vạn trượng.\(2\)](#)

[Chương 212: Cong ngôn phá Tiên Binh, trên trời cao ba vạn trượng.\(3\)](#)

[Chương 213: 9 họ 24 nhà, Tiên ban có hạn ngạch \(1\)](#)

[Chương 214: 9 họ 24 nhà, Tiên ban có hạn ngạch \(2\)](#)

[Chương 215: Một cái thí nghiệm may mắn \(1\)](#)

[Chương 216: Một cái thí nghiệm may mắn \(2\)](#)

[Chương 217: Thần Cảnh phái Tiên Hà tới chơi \(1\)](#)

[Chương 218: Thần Cảnh phái Tiên Hà tới chơi \(2\)](#)

[Chương 219: Nàng tên Khương Thất Thất \(1\)](#)

[Chương 220: Nàng tên Khương Thất Thất \(2\)](#)

[Chương 221: Bái kiến tổ sư gia gia \(1\)](#)

[Chương 222: Bái kiến tổ sư gia gia \(2\)](#)

[Chương 223: Sứ giả triều đình Đại Tấn \(1\)](#)

[Chương 224: Sứ giả triều đình Đại Tấn \(2\)](#)

[Chương 225: Muốn làm một vị vua mất nước \(1\)](#)

[Chương 226: Muốn làm một vị vua mất nước \(2\)](#)

[Chương 227: Muốn làm một vị vua mất nước \(3\)](#)

[Chương 228: Thiên Vu: ưu thế ở phía ta \(1\)](#)

[Chương 229: Thiên Vu: ưu thế ở phía ta \(2\)](#)

[Chương 230: 8000 quân lính, 8000 Tông Sư \(1\)](#)

[Chương 231: 8000 quân lính, 8000 Tông Sư \(2\)](#)

[Chương 232: Hồng Vũ Thần Kiếm \(1\)](#)

[Chương 233: Hồng Vũ Thần Kiếm \(2\)](#)

[Chương 234: Hồng Vũ Thần Kiếm \(3\)](#)

[Chương 235: Thần kiếm trở về nhà, khô lâu quỷ đi \(1\)](#)

[Chương 236: Thần kiếm trở về nhà, khô lâu quỷ đi \(2\)](#)

[Chương 237: Hư hư thực thực vật từ thiên ngoại \(1\)](#)

[Chương 238: Hư hư thực thực vật từ thiên ngoại \(2\)](#)

[Chương 239: Thiên Hỏa hàng thế, Bảo Lâm Đại Bồ Tát \(1\)](#)

[Chương 240: Thiên Hỏa hàng thế, Bảo Lâm Đại Bồ Tát \(2\)](#)

[Chương 241: Ba ngàn năm trước, Thiên Khư Tà Trùng \(1\)](#)

[Chương 242: Ba ngàn năm trước, Thiên Khư Tà Trùng.\(2\)](#)

[Chương 243: Chuyện Phật Đà, ý nguyện vĩ đại \(1\)](#)

[Chương 244: Chuyện Phật Đà, ý nguyện vĩ đại \(2\)](#)

[Chương 245: Máy phân khí chất tương tự \(1\)](#)

[Chương 246: Máy phân khí chất tương tự \(2\)](#)

[Chương 247: Di tượng tiên kiếm đầy trời, sáu điều nhấn lại \(1\)](#)

[Chương 248: Di tượng tiên kiếm đầy trời, sáu điều nhấn lại \(2\)](#)

[Chương 249: Mời Châu Mục thiên hạ cùng tru diệt \(1\)](#)

[Chương 250: Mời Châu Mục thiên hạ cùng tru diệt \(2\)](#)

[Chương 251: Mời Châu Mục thiên hạ cùng tru diệt \(3\)](#)

[Chương 252: Cho xương gà Bồ Tát một cái nhà \(1\)](#)

[Chương 253: Cho xương gà Bồ Tát một cái nhà \(2\)](#)

[Chương 254: Phi kiếm lấy đầu người ngoài ngàn dặm \(1\)](#)

[Chương 255: Phi kiếm lấy đầu người ngoài ngàn dặm \(2\)](#)

[Chương 256: Phi kiếm lấy đầu người ngoài ngàn dặm \(3\)](#)

[Chương 257: Phi kiếm lấy đầu người ngoài ngàn dặm \(4\)](#)

[Chương 258: Kiếm quang đi qua, đầu người rơi cuộn cuộn \(1\)](#)

[Chương 259: Kiếm quang đi qua, đầu người rơi cuộn cuộn \(2\)](#)

[Chương 260: Liều chết đánh cược, Thất Tình Thần Linh \(1\)](#)

[Chương 261: Liều chết đánh cược, Thất Tình Thần Linh \(2\)](#)

[Chương 262: La Hán từ phương Tây đến, sắp trúng mùa lớn \(1\)](#)

[Chương 263: La Hán từ phương Tây đến, sắp trúng mùa lớn \(2\)](#)

[Chương 264: Dao kiếm trường long ngang trời mà lên \(1\)](#)

[Chương 265: Dao kiếm trường long ngang trời mà lên \(2\)](#)

[Chương 266: Chẳng qua là một cọng tóc \(1\)](#)

[Chương 267: Chẳng qua là một cọng tóc \(2\)](#)

[Chương 268: Chẳng qua là một cọng tóc \(3\)](#)

[Chương 269: Vi sư giao cho người một cái nhiệm vụ \(1\)](#)

[Chương 270: Vi sư giao cho người một cái nhiệm vụ \(2\)](#)

[Chương 271: Khúc nhạc dạo bắt đầu \(1\)](#)

[Chương 272: Khúc nhạc dạo bắt đầu \(2\)](#)

[Chương 273: Trước mặt hệ thống nạp tiền, bất luận người nào đều là kẻ nghèo khó \(1\).](#)

[Chương 274: Trước mặt hệ thống nạp tiền, bất luận người nào đều là kẻ nghèo khó \(2\).](#)

[Chương 275: Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi \(1\).](#)

[Chương 276: Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi \(2\).](#)

[Chương 277: Thí chủ, người cùng Phật ta hữu duyên \(1\).](#)

[Chương 278: Thí chủ, người cùng Phật ta hữu duyên \(2\).](#)

[Chương 279: Đại Chu Nữ Đế \(1\).](#)

[Chương 280: Đại Chu Nữ Đế \(2\).](#)

[Chương 281: Tế lễ đón Tiên Phật xuống trần](#)

[Chương 282: Tiên Nhân tới nườm nượp \(1\).](#)

[Chương 283: Tiên Nhân tới nườm nượp \(2\).](#)

[Chương 284: Tiên Nhân tới nườm nượp \(3\).](#)

[Chương 285: Đưa các người một nhà đoàn viên \(1\).](#)

[Chương 286: Đưa các người một nhà đoàn viên \(2\).](#)

[Chương 287: Châu Mục Phong Châu Thôi Hằng đáng chết \(1\).](#)

[Chương 288: Châu Mục Phong Châu Thôi Hằng đáng chết \(2\).](#)

[Chương 289: Người làm nhục ta phải chết](#)

[Chương 290: Quả đấm của Hoàng Cân Lục Sĩ \(1\).](#)

[Chương 291: Quả đấm của Hoàng Cân Lục Sĩ \(2\).](#)

[Chương 292: Quả đấm của Hoàng Cân Lục Sĩ \(3\).](#)

[Chương 293: Mời chư Tiên Phật đến Lang Gia ăn tiệc \(1\).](#)

[Chương 294: Mời chư Tiên Phật đến Lang Gia ăn tiệc \(2\).](#)

[Chương 295: Giảng một chút cái gì gọi là chia ba bảy a \(1\).](#)

[Chương 296: Giảng một chút cái gì gọi là chia ba bảy a \(2\).](#)

[Chương 297: Pháp thuật, Cửu Hỏa Viêm Long](#)

[Chương 298: Năm bè bảy mảng \(1\).](#)

[Chương 299: Năm bè bảy mảng \(2\).](#)

[Chương 300: Năm bè bảy mảng \(3\).](#)

[Chương 301: Bão táp đang nổi lên \(1\).](#)

[Chương 302: Bão táp đang nổi lên \(2\).](#)

Chương 303: Tâm ma đầu độc, kính mời Cửu Hỏa Viêm Long (1)

Chương 304: Tâm ma đầu độc, kính mời Cửu Hỏa Viêm Long (2)

Chương 305: Tâm ma đầu độc, kính mời Cửu Hỏa Viêm Long (3)

Chương 306: Chúng ta đều nguyện đi theo Thượng Tiên

Chương 307: Tồn tại bị phong ấn vạn cổ (1)

Chương 308: Tồn tại bị phong ấn vạn cổ (2)

Chương 309: Cái thế đại ma, thiên tâm nô lôi (1)

Chương 310: Cái thế đại ma, thiên tâm nô lôi (2)

Chương 311: Hủy thiên diệt địa, bất hủ kim tính (1)

Chương 312: Hủy thiên diệt địa, bất hủ kim tính (2)

Chương 313: Phát hiện dưới lòng đất, thất tình 7 thước cuối cùng viên mãn (1)

Chương 314: Phát hiện dưới lòng đất, thất tình 7 thước cuối cùng viên mãn (2)

Chương 315: Thái Nhất Huyền Tiên, Tử Cực Thiên Cung (1)

Chương 316: Thái Nhất Huyền Tiên, Tử Cực Thiên Cung (2)

Chương 317: Báo thù rửa hận, Hoàng Đế cầu kiến (1)

Chương 318: Báo thù rửa hận, Hoàng Đế cầu kiến (2)

Chương 319: Hoàng Đế tạo Hoàng Đế khác (1)

Chương 320: Hoàng Đế tạo Hoàng Đế khác (2)

Chương 321: Mọi việc đã sẵn sàng, chỉ đợi bệ quan (1)

Chương 322: Mọi việc đã sẵn sàng, chỉ đợi bệ quan (2)

Chương 323: Thất tình giao hội, linh tính chi chủng (1)

Chương 324: Thất tình giao hội, linh tính chi chủng (2)

Chương 325: Đan điền hỗn độn như trứng gà, trẻ sơ sinh sinh ra trong đó (1)

Chương 326: Đan điền hỗn độn như trứng gà, trẻ sơ sinh sinh ra trong đó (2)

Chương 327: Dương Thần pháp lực vô biên tự tại, Nguyên Anh thân thông quảng đại hoàn thành (1)

Chương 328: Dương Thần pháp lực vô biên tự tại, Nguyên Anh thân thông quảng đại hoàn thành (2)

[Chương 329: Đây chính là Nguyên Anh \(1\)](#)

[Chương 330: Đây chính là Nguyên Anh \(2\)](#)

[Chương 331: Trăm năm sau gặp lại \(1\)](#)

[Chương 332: Trăm năm sau gặp lại \(2\)](#)

[Chương 333: Trên mặt trăng, sách đỏ Huyền Cung \(1\)](#)

[Chương 334: Trên mặt trăng, sách đỏ Huyền Cung \(2\)](#)

[Chương 335: Bất tử chân tính, đầu mỗi bản đồ chiêm tinh](#)

[Chương 336: Đại Chu năm Chí Phượng thứ bảy mươi hai \(1\)](#)

[Chương 337: Đại Chu năm Chí Phượng thứ bảy mươi hai \(2\)](#)

[Chương 338: Đại Chu năm Chí Phượng thứ bảy mươi hai \(3\)](#)

[Chương 339: Bí bảo Hồng gia](#)

[Chương 340: Hồng Phú Quý nhấn lại \(1\)](#)

[Chương 341: Hồng Phú Quý nhấn lại \(2\)](#)

[Chương 342: Hồng Phú Quý nhấn lại \(3\)](#)

[Chương 343: Phong Thần Bảng \(1\)](#)

[Chương 344: Phong Thần Bảng \(2\)](#)

[Chương 345: Đại Chu phồn hoa, người quen đến \(1\)](#)

[Chương 346: Đại Chu phồn hoa, người quen đến \(2\)](#)

[Chương 347: Đại Chu phồn hoa, người quen đến \(3\)](#)

[Chương 348: Chúng ta phải tạo thành giá trị với Thôi Tiên Tôn \(1\)](#)

[Chương 349: Chúng ta phải tạo thành giá trị với Thôi Tiên Tôn \(2\)](#)

[Chương 350: Chúng ta phải tạo thành giá trị với Thôi Tiên Tôn \(3\)](#)

[Chương 351: Mời sư tôn ra tay, tróc nã tên Thiên Nhân lên tron này \(1\)](#)

[Chương 352: Mời sư tôn ra tay, tróc nã tên Thiên Nhân lên tron này \(2\)](#)

[Chương 353: Mời sư tôn ra tay, tróc nã tên Thiên Nhân lên tron này \(3\)](#)

[Chương 354: Tiên Môn Cửu Lão \(1\)](#)

[Chương 355: Tiên Môn Cửu Lão \(2\)](#)

[Chương 356: Lão thái gia Bùi gia chuẩn bị liêu chết \(1\)](#)

[Chương 357: Lão thái gia Bùi gia chuẩn bị liêu chêt \(2\)](#)
[Chương 358: Xa cách một trăm năm mươi năm gặp lại \(1\)](#)
[Chương 359: Xa cách một trăm năm mươi năm gặp lại \(2\)](#)
[Chương 360: Một cái thử nghiệm \(1\)](#)
[Chương 361: Một cái thử nghiệm \(2\)](#)
[Chương 362: Khác loại đột phá, Thuần Dương Chân Thân \(1\)](#)
[Chương 363: Khác loại đột phá, Thuần Dương Chân Thân \(2\)](#)
[Chương 364: Thu hoạch cực lớn, Hỏa Long tới Thiên Hợp \(1\)](#)
[Chương 365: Thu hoạch cực lớn, Hỏa Long tới Thiên Hợp \(2\)](#)
[Chương 366: Biển lửa dày đặc không trung, bẻ gãy cảnh khô \(1\)](#)
[Chương 367: Biển lửa dày đặc không trung, bẻ gãy cảnh khô \(2\)](#)
[Chương 368: Khởi nguồn của Thiên Khư Tà Trùng \(1\)](#)
[Chương 369: Khởi nguồn của Thiên Khư Tà Trùng \(2\)](#)
[Chương 370: Lịch sử hư hư thực thực bị che giấu \(1\)](#)
[Chương 371: Lịch sử hư hư thực thực bị che giấu \(2\)](#)
[Chương 372: Tam đại Phật Viện quý dị \(1\)](#)
[Chương 373: Tam đại Phật Viện quý dị \(2\)](#)
[Chương 374: Bên trong Thâm Cung, sau bức bình phong \(1\)](#)
[Chương 375: Bên trong Thâm Cung, sau bức bình phong \(2\)](#)
[Chương 376: Cái gọi là cực hạn tu hành \(1\)](#)
[Chương 377: Cái gọi là cực hạn tu hành \(2\)](#)
[Chương 378: Nhất định phải mời Chí Tôn xuất thủ \(1\)](#)
[Chương 379: Nhất định phải mời Chí Tôn xuất thủ \(2\)](#)
[Chương 380: Một mặt khác của Nữ Đế \(1\)](#)
[Chương 381: Một mặt khác của Nữ Đế \(2\)](#)
[Chương 382: Thần Hồn Kim Đan Pháp](#)
[Chương 383: Biên giới Thiên Địa, Thiên Thánh Cung \(1\)](#)
[Chương 384: Biên giới Thiên Địa, Thiên Thánh Cung \(2\)](#)
[Chương 385: Biên giới Thiên Địa, Thiên Thánh Cung \(3\)](#)
[Chương 386: Thiên Thánh Chí Tôn, bốn ngôi vị Kim Tiên](#)
[Chương 387: Ba ngàn năm trước, chia ra ăn Tinh Thận \(1\)](#)

[Chương 388: Ba ngàn năm trước, chia ra ăn Tinh Thần \(2\)](#)

[Chương 389: Ba ngàn năm trước, chia ra ăn Tinh Thần \(3\)](#)

[Chương 390: Đạo Nhất Cung, Tam Dương Đạo Nhân \(1\)](#)

[Chương 391: Đạo Nhất Cung, Tam Dương Đạo Nhân \(2\)](#)

[Chương 392: “Bất Tử Chân Tính” có vấn đề \(1\)](#)

[Chương 393: “Bất Tử Chân Tính” có vấn đề \(2\)](#)

[Chương 394: Một vùng tinh không](#)

[Chương 395: Khí huyết đầy trời, tinh khí vô lượng \(1\)](#)

[Chương 396: Khí huyết đầy trời, tinh khí vô lượng \(2\)](#)

[Chương 397: Khí huyết đầy trời, tinh khí vô lượng \(3\)](#)

[Chương 398: Đã từng là Đạo Nhất Thiên Đình \(1\)](#)

[Chương 399: Đã từng là Đạo Nhất Thiên Đình \(2\)](#)

[Chương 400: Cầu Chí Tôn đánh xuống đại thần thông, chém chết Tà Ma!](#)

[Chương 401: Thần hồn chi cường, cung điện thiên đình ngày xưa tái hiện \(1\)](#)

[Chương 402: Thần hồn chi cường, cung điện thiên đình ngày xưa tái hiện \(2\)](#)

[Chương 403: Thần hồn chi cường, cung điện thiên đình ngày xưa tái hiện \(3\)](#)

[Chương 404: Một tay che trời, lật tay tóm lấy](#)

[Chương 405: Vạn Pháp Quy Nhất Thánh Tôn \(1\)](#)

[Chương 406: Vạn Pháp Quy Nhất Thánh Tôn \(2\)](#)

[Chương 407: Mục đích của Đạo Nhất Thiên Đình, một giọt Thánh Huyết \(1\)](#)

[Chương 408: Mục đích của Đạo Nhất Thiên Đình, một giọt Thánh Huyết \(2\)](#)

[Chương 409: Phiền phức Thiên Hợp Thần Tôn lưu lại](#)

[Chương 410: Tinh huông Thái Hồng Tinh\(1\)](#)

[Chương 411: Tinh huông Thái Hồng Tinh\(2\)](#)

[Chương 412: Tinh không bên ngoài 30 tỷ dặm](#)

[Chương 413: Nguyên Anh trung kỳ, Luyện Hư Thành Thực \(1\)](#)

[Chương 414: Nguyên Anh trung kỳ, Luyện Hư Thành Thực \(2\)](#)

[Chương 415: Kết cục của Thiên Thánh Chí Tôn \(1\)](#)

[Chương 416: Kết cục của Thiên Thánh Chí Tôn \(2\)](#)

[Chương 417: Canh Kim Bạch Hồ, Thủ Giới Linh Thú](#)

[Chương 418: Có ánh sao từ phương Bắc rơi xuống \(1\)](#)

[Chương 419: Có ánh sao từ phương Bắc rơi xuống \(2\)](#)

[Chương 420: Khí tượng mới ở nhân gian \(1\)](#)

[Chương 421: Khí tượng mới ở nhân gian \(2\)](#)

[Chương 422: Vị khách đến từ vực ngoại này vô cùng cẩn thận \(1\)](#)

[Chương 423: Vị khách đến từ vực ngoại này vô cùng cẩn thận \(2\)](#)

[Chương 424: Ta tuổi gần bảy trăm, trẻ tuổi thanh xuân \(1\)](#)

[Chương 425: Ta tuổi gần bảy trăm, trẻ tuổi thanh xuân \(2\)](#)

[Chương 426: Cũng không thể là cảnh giới đệ thất đi \(1\)](#)

[Chương 427: Cũng không thể là cảnh giới đệ thất đi \(2\)](#)

[Chương 428: Một con đường tu luyện mới \(1\)](#)

[Chương 429: Một con đường tu luyện mới \(2\)](#)

[Chương 430: Trăm năm Đại Ngụy, Hồng Dận Tuyên Nhân \(1\)](#)

[Chương 431: Trăm năm Đại Ngụy, Hồng Dận Tuyên Nhân \(2\)](#)

[Chương 432: Không có Thôi Tiên Nhân cũng không có Đại Ngụy của cha](#)

[Chương 433: Bàn như thế nào mới có thể ôm bấp đùi \(1\)](#)

[Chương 434: Bàn như thế nào mới có thể ôm bấp đùi \(2\)](#)

[Chương 435: Bàn như thế nào mới có thể ôm bấp đùi \(3\)](#)

[Chương 436: Chư Thiên Vạn Giới, Vô Tận Tinh Không \(1\)](#)

[Chương 437: Chư Thiên Vạn Giới, Vô Tận Tinh Không \(2\)](#)

[Chương 438: Thiên địa vạn vật đều đang vui mừng \(1\)](#)

[Chương 439: Thiên địa vạn vật đều đang vui mừng \(2\)](#)

[Chương 440: Chỗ thân ta ở chính là phúc địa tiên cảnh \(1\)](#)

[Chương 441: Chỗ thân ta ở chính là phúc địa tiên cảnh \(2\)](#)

[Chương 442: Chìa khoá không tầm thường, Ôn Hoàng Thánh Tử ngày xưa](#)

[Chương 443: Người đáng thương, kẻ chắc chắn phải chết \(1\)](#)

[Chương 444: Người đáng thương, kẻ chắc chắn phải chết \(2\)](#)

[Chương 445: Tình Đồ quen thuộc](#)

[Chương 446: Thương Thiên mảnh vụn, Tử Dương Tiên Giới \(1\)](#)

[Chương 447: Thương Thiên mảnh vụn, Tử Dương Tiên Giới \(2\)](#)

[Chương 448: Thương Thiên mảnh vụn, Tử Dương Tiên Giới \(3\)](#)

[Chương 449: Thân ảnh so với ngôi sao còn to lớn hơn \(1\)](#)

[Chương 450: Thân ảnh so với ngôi sao còn to lớn hơn \(2\)](#)

[Chương 451: Thiên Chúc Tinh Thần, Vĩ Lực Vô Biên \(1\)](#)

[Chương 452: Thiên Chúc Tinh Thần, Vĩ Lực Vô Biên \(2\)](#)

[Chương 453: Tử Dương Chân Thuyền, Đợi Chiếu Phi Thăng \(1\)](#)

[Chương 454: Tử Dương Chân Thuyền, Đợi Chiếu Phi Thăng \(2\)](#)

[Chương 455: Vùng đất thí luyện, Phi Toa không lò chân chính \(1\)](#)

[Chương 456: Vùng đất thí luyện, Phi Toa không lò chân chính \(2\)](#)

[Chương 457: Tin tức Tử Dương Tiên Giới](#)

[Chương 458: Tai Ách Thiên Thư, quỷ dị điên cuồng\(1\)](#)

[Chương 459: Tai Ách Thiên Thư, quỷ dị điên cuồng.\(2\)](#)

[Chương 460: Tai Ách Thiên Thư, quỷ dị điên cuồng.\(3\)](#)

[Chương 461: Chuẩn bị trước khi khởi hành, pháp thuật mới \(1\)](#)

[Chương 462: Chuẩn bị trước khi khởi hành, pháp thuật mới \(2\)](#)

[Chương 463: Chư Thiên Na Di Tiên Chú, Tụ Pháp Phong Thân Thuật \(1\)](#)

[Chương 464: Chư Thiên Na Di Tiên Chú, Tụ Pháp Phong Thân Thuật \(2\)](#)

[Chương 465: Năm Vạn Hưng thứ hai một, sự dơ bẩn của thái bình thịnh thế](#)

[Chương 466: Phi thăng giả cuối cùng trước khi Thương Thiên băng diệt \(1\)](#)

[Chương 467: Phi thăng giả cuối cùng trước khi Thượng Thiên băng diệt \(2\)](#)

[Chương 468: Phi thăng giả cuối cùng trước khi Thượng Thiên băng diệt \(3\)](#)

[Chương 469: Nguyên làm cây đao sắc bén nhất của ngài \(1\)](#)

[Chương 470: Nguyên làm cây đao sắc bén nhất của ngài \(2\)](#)

[Chương 471: Đao vô cùng tận, chỉ có tìm kiếm từ trên xuống dưới \(1\)](#)

[Chương 472: Đao vô cùng tận, chỉ có tìm kiếm từ trên xuống dưới \(2\)](#)

[Chương 473: Sinh linh kỳ lạ trên Minh Hải Tinh \(1\)](#)

[Chương 474: Sinh linh kỳ lạ trên Minh Hải Tinh \(2\)](#)

[Chương 475: Đầu mối vị Phi Thăng giả cuối cùng, Quân Thiên Cung \(1\)](#)

[Chương 476: Đầu mối vị Phi Thăng giả cuối cùng, Quân Thiên Cung \(2\)](#)

[Chương 477: Linh vị trống không lưu lại cho mình \(1\)](#)

[Chương 478: Linh vị trống không lưu lại cho mình \(2\)](#)

[Chương 479: Linh vị trống không lưu lại cho mình \(3\)](#)

[Chương 480: Địa phương tràn đầy “Tự do” \(1\)](#)

[Chương 481: Địa phương tràn đầy “Tự do” \(2\)](#)

[Chương 482: Tiểu Thần cung nghênh Thượng Tiên pháp giá \(1\)](#)

[Chương 483: Tiểu Thần cung nghênh Thượng Tiên pháp giá \(2\)](#)

[Chương 484: Sùng Dương Tinh Thần, cảnh giới thăng hoa \(1\)](#)

[Chương 485: Sùng Dương Tinh Thần, cảnh giới thăng hoa \(2\)](#)

[Chương 486: Lựa chọn bất đồng, kết quả bất đồng \(1\)](#)

[Chương 487: Lựa chọn bất đồng, kết quả bất đồng \(2\)](#)

[Chương 488: Không đến, cũng trốn không thoát \(1\)](#)

[Chương 489: Không đến, cũng trốn không thoát \(2\)](#)

[Chương 490: Tìm tòi nghiên cứu bí ẩn Bất Tử Chi Thân \(1\)](#)

[Chương 491: Tìm tòi nghiên cứu bí ẩn Bất Tử Chi Thân \(2\)](#)

[Chương 492: Tạo Vật Chủ \(1\)](#)

[Chương 493: Tạo Vật Chủ \(2\)](#)

[Chương 494: Một cái tên quen thuộc \(1\)](#)

[Chương 495: Một cái tên quen thuộc \(2\)](#)

[Chương 496: Tam Thủ Tinh, Minh Chân Thánh Giả \(1\)](#)

[Chương 497: Tam Thủ Tinh, Minh Chân Thánh Giả \(2\)](#)

[Chương 498: Lòng tràn đầy vui mừng đều rơi vào khoảng không.\(1\)](#)

[Chương 499: Lòng tràn đầy vui mừng đều rơi vào khoảng không.\(2\)](#)

[Chương 500: Như vậy hẳn là đủ cẩn thận đi \(1\)](#)

[Chương 501: Như vậy hẳn là đủ cẩn thận đi \(2\)](#)

[Chương 502: Cảnh giới chênh lệch không cách nào vượt qua \(1\)](#)

[Chương 503: Cảnh giới chênh lệch không cách nào vượt qua \(2\)](#)

[Chương 504: Chư Thánh Chi Vương ngoan ngoãn \(1\)](#)

[Chương 505: Chư Thánh Chi Vương ngoan ngoãn \(2\)](#)

[Chương 506: Ba mươi vạn năm trước, Thượng Thiên băng diệt \(1\)](#)

[Chương 507: Ba mươi vạn năm trước, Thượng Thiên băng diệt \(2\)](#)

[Chương 508: Thế nào là Chư Thiên Vạn Giới \(1\)](#)

[Chương 509: Thế nào là Chư Thiên Vạn Giới \(2\)](#)

[Chương 510: Cơ hội tốt thừa dịp cháy nhà hôi của \(1\)](#)

[Chương 511: Cơ hội tốt thừa dịp cháy nhà hôi của \(2\)](#)

[Chương 512: Lần này nhất định là không chút sơ hở \(1\)](#)

[Chương 513: Lần này nhất định là không chút sơ hở \(2\)](#)

[Chương 514: Vạn pháp quy nhất đản, lập địa thành Thánh \(1\)](#)

[Chương 515: Vạn pháp quy nhất đản, lập địa thành Thánh \(2\)](#)

[Chương 516: Tuỳ ngươi có muốn hay không? \(1\)](#)

[Chương 517: Tuỳ ngươi có muốn hay không? \(2\)](#)

[Chương 518: Tuỳ ngươi có muốn hay không? \(3\)](#)

[Chương 519: Chờ cá mắc câu, Đằm Vạn Độc di động \(1\)](#)

[Chương 520: Chờ cá mắc câu, Đằm Vạn Độc di động \(2\)](#)

[Chương 521: Đằm Vạn Độc còn sống \(1\)](#)

[Chương 522: Đâm Vạn Độc còn sông.\(2\)](#)

[Chương 523: Thái Ôn Thiên, Tử Dương Giới \(1\)](#)

[Chương 524: Thái Ôn Thiên, Tử Dương Giới \(2\)](#)

[Chương 525: Thái Ôn Thiên, Tử Dương Giới \(3\)](#)

[Chương 526: Vị nữ Kiếm Tiên kia \(1\)](#)

[Chương 527: Vị nữ Kiếm Tiên kia \(2\)](#)

[Chương 528: Xong rồi, thật là chưa hết \(1\)](#)

[Chương 529: Xong rồi, thật là chưa hết \(2\)](#)

[Chương 530: Xong rồi, thật là chưa hết \(3\)](#)

[Chương 531: Tinh Vận Thiên Mục Kính sẽ không hư chứ ? \(1\)](#)

[Chương 532: Tinh Vận Thiên Mục Kính sẽ không hư chứ ? \(2\)](#)

[Chương 533: Con đường này một mảnh bằng phẳng, con nguyên ý đi sao? \(1\)](#)

[Chương 534: Con đường này một mảnh bằng phẳng, con nguyên ý đi sao? \(2\)](#)

[Chương 535: Vạn Đạo Pháp Thê, hạt nhỏ bất hủ, Đại Giả bên trong Thánh \(1\)](#)

[Chương 536: Vạn Đạo Pháp Thê, hạt nhỏ bất hủ, Đại Giả bên trong Thánh \(2\)](#)

[Chương 537: Ngũ Cảnh Giới hỗn loạn, Trần Đường đến \(1\)](#)

[Chương 538: Ngũ Cảnh Giới hỗn loạn, Trần Đường đến \(2\)](#)

[Chương 539: Nhục thân chi lực, tay không xé Phi Toa](#)

[Chương 540: Hồng gia huynh đệ, Chư Thiên đều hiện \(1\)](#)

[Chương 541: Hồng gia huynh đệ, Chư Thiên đều hiện \(2\)](#)

[Chương 542: Hồng gia huynh đệ, Chư Thiên đều hiện \(3\)](#)

[Chương 543: Nguyên Anh đỉnh phong, Tử Phủ Kim Điện \(1\)](#)

[Chương 544: Nguyên Anh đỉnh phong, Tử Phủ Kim Điện \(2\)](#)

[Chương 545: Thiên Ma Liệt Hình, quét ngang đại lục \(1\)](#)

[Chương 546: Thiên Ma Liệt Hình, quét ngang đại lục \(2\)](#)

[Chương 547: Chân chính trả lại như cũ, văn minh Thiên Môn Tinh tái hiện \(1\)](#)

[Chương 548: Chân chính trả lại như cũ, văn minh Thiên Môn Tinh tái hiện \(2\)](#)

[Chương 549: Truyền thuyết cổ xưa, Thiên Giới Chi Môn \(1\)](#)

[Chương 550: Truyền thuyết cô xưa, Thiên Giới Chi Môn \(2\)](#)

[Chương 551: Tiên Khí, trở về Sùng Dương Tinh \(1\)](#)

[Chương 552: Tiên Khí, trở về Sùng Dương Tinh \(2\)](#)

[Chương 553: Hai ngàn năm trước, Thiên Môn mở ra](#)

[Chương 554: Con đường Hoá Thần \(1\)](#)

[Chương 555: Con đường Hoá Thần \(2\)](#)

[Chương 556: Con đường Hoá Thần \(3\)](#)

[Chương 557: Thống Ngự Chư Thiên Trung Ương Đại Giới\(1\)](#)

[Chương 558: Thống Ngự Chư Thiên Trung Ương Đại Giới\(2\)](#)

[Chương 559: Thử nghiệm thay đổi thế giới \(1\)](#)

[Chương 560: Thử nghiệm thay đổi thế giới \(2\)](#)

[Chương 561: Không có người dẫn đường, không có người đồng hành \(1\)](#)

[Chương 562: Không có người dẫn đường, không có người đồng hành \(2\)](#)

[Chương 563: Không có người dẫn đường, không có người đồng hành \(3\)](#)

[Chương 564: Ta muốn chính là thế giới gì ? \(1\)](#)

[Chương 565: Ta muốn chính là thế giới gì ? \(2\)](#)

[Chương 566: Biện pháp giải quyết](#)

[Chương 567: Sáng tạo Nguyệt Thần, trở về Đạo Chu Tinh \(1\)](#)

[Chương 568: Sáng tạo Nguyệt Thần, trở về Đạo Chu Tinh \(2\)](#)

[Chương 569: Sáng tạo Nguyệt Thần, trở về Đạo Chu Tinh \(3\)](#)

[Chương 570: Tử Dương Tiên Giới Thần Uy Tinh, Bạch Liên Vô Sinh Giáo \(1\)](#)

[Chương 571: Tử Dương Tiên Giới Thần Uy Tinh, Bạch Liên Vô Sinh Giáo \(2\)](#)

[Chương 572: Chư Tiên rời rít tới](#)

[Chương 573: Cái người tu luyện 《Tiên Hà Kiếm Quyết》 đó \(1\)](#)

[Chương 574: Cái người tu luyện 《Tiên Hà Kiếm Quyết》 đó \(2\)](#)

[Chương 575: Cái người tu luyện 《Tiên Hà Kiếm Quyết》 đó \(3\)](#)

[Chương 576: Cùng tôn vinh Chủ Thân Bạch Liên Vô Sinh Giáo \(1\)](#)

[Chương 577: Cùng tôn vinh Chủ Thân Bạch Liên Vô Sinh Giáo \(2\)](#)

[Chương 578: Ngụy cơ của Đại Chu Quốc, Minh Quỳnh Nữ Đế \(1\)](#)

[Chương 579: Ngụy cơ của Đại Chu Quốc, Minh Quỳnh Nữ Đế \(2\)](#)

[Chương 580: Di độ không gian, tiểu thế giới thống nhất \(1\)](#)

[Chương 581: Di độ không gian, tiểu thế giới thống nhất \(2\)](#)

[Chương 582: Thế giới sắp huỷ diệt \(1\)](#)

[Chương 583: Thế giới sắp huỷ diệt \(2\)](#)

[Chương 584: Nơi này là Thiên Khư Giới \(1\)](#)

[Chương 585: Nơi này là Thiên Khư Giới \(2\)](#)

[Chương 586: Nơi này là Thiên Khư Giới \(3\)](#)

[Chương 587: Đây lẽ nào là một vị Đạo Chủ sao? \(1\)](#)

[Chương 588: Đây lẽ nào là một vị Đạo Chủ sao? \(2\)](#)

[Chương 589: Hẳn quả nhiên không phải Đạo Chủ chân chính \(1\)](#)

[Chương 590: Hẳn quả nhiên không phải Đạo Chủ chân chính \(2\)](#)

[Chương 591: Kia thật giống ánh mắt tới từ chỗ vô cùng cao \(1\)](#)

[Chương 592: Kia thật giống ánh mắt tới từ chỗ vô cùng cao \(2\)](#)

[Chương 593: Đây là một cái ngoài ý muốn nho nhỏ \(1\)](#)

[Chương 594: Đây là một cái ngoài ý muốn nho nhỏ \(2\)](#)

[Chương 595: Tiến thêm một bước con đường Hoá Thần \(1\)](#)

[Chương 596: Tiến thêm một bước con đường Hoá Thần \(2\)](#)

[Chương 597: Tiến thêm một bước con đường Hoá Thần \(3\)](#)

[Chương 598: Cảnh giới thứ tám Tiên Giới hư hư thực thực có vấn đề \(1\)](#)

[Chương 599: Cảnh giới thứ tám Tiên Giới hư hư thực thực có vấn đề \(2\)](#)

[Chương 600: Suy nghĩ về Tiểu Thiên Đình](#)

[Chương 601: Đại Hạ Thiên Đình, trở lại Sùng Dương Tinh \(1\)](#)
[Chương 602: Đại Hạ Thiên Đình, trở lại Sùng Dương Tinh \(2\)](#)
[Chương 603: Đại Hạ Thiên Đình, trở lại Sùng Dương Tinh \(3\)](#)
[Chương 604: Hoá thạch sống hơn ba mươi vạn năm trước \(1\)](#)
[Chương 605: Hoá thạch sống hơn ba mươi vạn năm trước \(2\)](#)
[Chương 606: Thiên Trụ, cánh cửa Thiên Giới màu đỏ thẫm \(1\)](#)
[Chương 607: Thiên Trụ, cánh cửa Thiên Giới màu đỏ thẫm \(2\)](#)
[Chương 608: Một đoạn chuyện cũ của Chu Quân Thiên \(1\)](#)
[Chương 609: Một đoạn chuyện cũ của Chu Quân Thiên \(2\)](#)
[Chương 610: Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thần Đại Chu \(1\)](#)
[Chương 611: Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thần Đại Chu \(2\)](#)
[Chương 612: Kế hoạch thống nhất Thần Uy Tinh \(1\)](#)
[Chương 613: Kế hoạch thống nhất Thần Uy Tinh \(2\)](#)
[Chương 614: Tử Dương Tinh, Tử Thiên Thần Cung \(1\)](#)
[Chương 615: Tử Dương Tinh, Tử Thiên Thần Cung \(2\)](#)
[Chương 616: Chưa chạm tới nòng cốt sự kiện \(1\)](#)
[Chương 617: Chưa chạm tới nòng cốt sự kiện \(2\)](#)
[Chương 618: Đệ tử Tử Dương Thần Cung nơi đây không phải siêu phàm \(1\)](#)
[Chương 619: Đệ tử Tử Dương Thần Cung nơi đây không phải siêu phàm \(2\)](#)
[Chương 620: Ta sắp thành Chư Thiên Chi Chủ \(1\)](#)
[Chương 621: Ta sắp thành Chư Thiên Chi Chủ \(2\)](#)
[Chương 622: Mặt trời tím ngang trời, ánh sáng chói lọi đầy trời \(1\)](#)
[Chương 623: Mặt trời tím ngang trời, ánh sáng chói lọi đầy trời \(2\)](#)
[Chương 624: Một vị người ở Thiên Giới bị phong ấn \(1\)](#)
[Chương 625: Một vị người ở Thiên Giới bị phong ấn \(2\)](#)
[Chương 626: Bạch Liên Thượng Thiên Chi Chủ, ngọn nguồn của hết thầy ngoại đạo \(1\)](#)
[Chương 627: Bạch Liên Thượng Thiên Chi Chủ, ngọn nguồn của hết thầy ngoại đạo \(2\)](#)
[Chương 628: Nguyên Anh cuối cùng được viên mãn \(1\)](#)

[Chương 629: Nguyên Anh cuối cùng được viên mãn \(2\)](#)

[Chương 630: Người Thánh Nữ này vô cùng cẩn thận \(1\)](#)

[Chương 631: Người Thánh Nữ này vô cùng cẩn thận \(2\)](#)

[Chương 632: Người Thánh Nữ này vô cùng cẩn thận \(3\)](#)

[Chương 633: Chỗ sơ hở của Tâm Cảnh, cũng đừng trách là không báo trước \(1\)](#)

[Chương 634: Chỗ sơ hở của Tâm Cảnh, cũng đừng trách là không báo trước \(2\)](#)

[Chương 635: Cái gì gọi là chuẩn bị vẹn toàn a \(1\)](#)

[Chương 636: Cái gì gọi là chuẩn bị vẹn toàn a \(2\)](#)

[Chương 637: Ngũ Hành Hỗn Độn Diên Đảo Càn Khôn Đại Pháp \(1\)](#)

[Chương 638: Ngũ Hành Hỗn Độn Diên Đảo Càn Khôn Đại Pháp \(2\)](#)

[Chương 639: Thiên Ma âm Hoả, Nguyên Từ Thần Quang \(1\)](#)

[Chương 640: Thiên Ma âm Hoả, Nguyên Từ Thần Quang \(2\)](#)

[Chương 641: Thiên Ma âm Hoả, Nguyên Từ Thần Quang \(3\)](#)

[Chương 642: Nhà nhà đốt đèn, nhân đạo huy hoàng \(1\)](#)

[Chương 643: Nhà nhà đốt đèn, nhân đạo huy hoàng \(2\)](#)

[Chương 644: Nhà nhà đốt đèn, nhân đạo huy hoàng \(3\)](#)

[Chương 645: Ông lão bán nhang trong Thôi Quân Miếu \(1\)](#)

[Chương 646: Ông lão bán nhang trong Thôi Quân Miếu \(2\)](#)

[Chương 647: Đòi người thoảng chốc, trăm năm vôi vàng \(1\)](#)

[Chương 648: Đòi người thoảng chốc, trăm năm vôi vàng \(2\)](#)

[Chương 649: Cung nghênh Thiên Giới Thượng Tôn hạ xuống](#)

[Chương 650: Nguyên Anh tan thành Tử Quang, Tinh Hải thần thánh sáng chói \(1\)](#)

[Chương 651: Nguyên Anh tan thành Tử Quang, Tinh Hải thần thánh sáng chói \(2\)](#)

[Chương 652: Nguyên Anh tan thành Tử Quang, Tinh Hải thần thánh sáng chói \(3\)](#)

[Chương 653: Nội hàm Tinh Hải, thành tựu Hoá Thần, vĩnh sinh bất tử, vạn kiếp bất diệt \(1\)](#)

[Chương 654: Nội hàm Tinh Hải, thành tựu Hoá Thần, vĩnh sinh bất tử, vạn kiếp bất diệt \(2\)](#)

[Chương 655: Bên trên 21 cảnh, Thiên Môn 12 Quan](#)

[Chương 656: Ba tầng Thang Trời, phương pháp Thiên Môn, hung thú di chủng.\(1\)](#)

[Chương 657: Ba tầng Thang Trời, phương pháp Thiên Môn, hung thú di chủng.\(2\)](#)

[Chương 658: Ba tầng Thang Trời, phương pháp Thiên Môn, hung thú di chủng.\(3\)](#)

[Chương 659: Thiên Ý vận mệnh, dị vực tinh không.\(1\)](#)

[Chương 660: Thiên Ý vận mệnh, dị vực tinh không.\(2\)](#)

[Chương 661: Thiên Ý vận mệnh, dị vực tinh không.\(3\)](#)

[Chương 662: Vì ý nghĩ thông suốt.\(1\)](#)

[Chương 663: Vì ý nghĩ thông suốt.\(2\)](#)

[Chương 664: Chức năng hệ thống sau khi thăng cấp.\(1\)](#)

[Chương 665: Chức năng hệ thống sau khi thăng cấp.\(2\)](#)

[Chương 666: Phương thức tu luyện Hoá Thần kỳ.\(1\)](#)

[Chương 667: Phương thức tu luyện Hoá Thần kỳ.\(2\)](#)

[Chương 668: Minh Quỳnh, sư phụ có chuyện cùng con giao lưu.\(1\)](#)

[Chương 669: Minh Quỳnh, sư phụ có chuyện cùng con giao lưu.\(2\)](#)

[Chương 670: Một con đường suy đoán và lựa chọn](#)

[Chương 671: Khai thiên địa từ một chiếc lá, nạp vạn giới vào trong tay.\(1\)](#)

[Chương 672: Khai thiên địa từ một chiếc lá, nạp vạn giới vào trong tay.\(2\)](#)

[Chương 673: Khai thiên địa từ một chiếc lá, nạp vạn giới vào trong tay.\(3\)](#)

[Chương 674: Vô hạn cơ duyên, vô hạn nguy hiểm.\(1\)](#)

[Chương 675: Vô hạn cơ duyên, vô hạn nguy hiểm.\(2\)](#)

[Chương 676: Vô hạn cơ duyên, vô hạn nguy hiểm.\(3\)](#)

[Chương 677: Vô hạn cơ duyên, vô hạn nguy hiểm.\(4\)](#)

[Chương 678: Cái gì gọi là lên vào hoàn mỹ nhất.\(1\)](#)

[Chương 679: Cái gì gọi là lên vào hoàn mỹ nhất.\(2\)](#)

[Chương 680: Cái gì gọi là lên vào hoàn mỹ nhất.\(3\)](#)

[Chương 681: Cái gì gọi là lên vào hoàn mỹ nhất.\(4\)](#)

Chương 682: Cầu Thượng Tiên ra tay, để cho Thiên Giới mở lại (1).

Chương 683: Cầu Thượng Tiên ra tay, để cho Thiên Giới mở lại (2).

Chương 684: Cầu Thượng Tiên ra tay, để cho Thiên Giới mở lại (3).

Chương 685: Lúc ta tu hành, còn không có Thiên Giới (1).

Chương 686: Lúc ta tu hành, còn không có Thiên Giới (2).

Chương 687: Mục tiêu chân chính của Di Vực (1).

Chương 688: Mục tiêu chân chính của Di Vực (2).

Chương 689: Trong nháy mắt Đấng Thiên, Tiên Tôn đến Thái Hồng (1).

Chương 690: Trong nháy mắt Đấng Thiên, Tiên Tôn đến Thái Hồng (2).

Chương 691: Trong nháy mắt Đấng Thiên, Tiên Tôn đến Thái Hồng (3).

Chương 692: Tinh vực của các người rất nhanh sẽ trầm luân (1).

Chương 693: Tinh vực của các người rất nhanh sẽ trầm luân (2).

Chương 694: Chỉ học trong sách nói chung không hoàn thiện (1).

Chương 695: Chỉ học trong sách nói chung không hoàn thiện (2).

Chương 696: Phú Quý nhi trước khi rời đi Thái Hồng Tinh còn tốt chú (1).

Chương 697: Phú Quý nhi trước khi rời đi Thái Hồng Tinh còn tốt chú (2).

Chương 698: Phú Quý nhi trước khi rời đi Thái Hồng Tinh còn tốt chú (3).

Chương 699: Tinh Không có quy tắc đạo vận cực đại bất đồng (1).

Chương 700: Tinh Không có quy tắc đạo vận cực đại bất đồng (2).

Chương 701: Lễ nào cùng Hồng Vũ kia có liên quan?

Chương 702: Hồ đồ ngu xuẩn, tự tìm đường chết (1).

Chương 703: Hồ đồ ngu xuẩn, tự tìm đường chết (2).

[Chương 704: Hồ đồ ngu xuân, tự tìm đường chết \(3\)](#)

[Chương 705: Thái Sơ Quỷ Đạo, Chí Đại Chí Quảng, Bất Hủ Kim Khuyêt, Ngự Thiên Thân Tôn!\(1\)](#)

[Chương 706: Thái Sơ Quỷ Đạo, Chí Đại Chí Quảng, Bất Hủ Kim Khuyêt, Ngự Thiên Thân Tôn!\(2\)](#)

[Chương 707: Thái Sơ Quỷ Đạo, Chí Đại Chí Quảng, Bất Hủ Kim Khuyêt, Ngự Thiên Thân Tôn!\(3\)](#)

[Chương 708: Tất cả trên Thái Hồng Tinh đều vì các người mà bỏ mạng.\(1\)](#)

[Chương 709: Tất cả trên Thái Hồng Tinh đều vì các người mà bỏ mạng.\(2\)](#)

[Chương 710: Tất cả trên Thái Hồng Tinh đều vì các người mà bỏ mạng.\(3\)](#)

[Chương 711: Con kiến hôi tranh nhau thối, không cần quản bọn nhãi nhép đó\(1\)](#)

[Chương 712: Con kiến hôi tranh nhau thối, không cần quản bọn nhãi nhép đó\(2\)](#)

[Chương 713: Cầu Thần Tôn đánh chết người này_\(1\)](#)

[Chương 714: Cầu Thần Tôn đánh chết người này_\(2\)](#)

[Chương 715: Đều rất cẩn thận, thu hoạch không nhỏ \(1\)](#)

[Chương 716: Đều rất cẩn thận, thu hoạch không nhỏ \(2\)](#)

[Chương 717: Ác Quỷ trên Chư Phật, Ma Vật trên Chúng Tiên](#)

[Chương 718: Thạch nhân Chu Quân Thiên \(1\)](#)

[Chương 719: Thạch nhân Chu Quân Thiên \(2\)](#)

[Chương 720: Lục Thiên hoà làm một, Tinh Hải hoà hợp \(1\)](#)

[Chương 721: Lục Thiên hoà làm một, Tinh Hải hoà hợp \(2\)](#)

[Chương 722: Đại đạo chi tranh, không chết không thối](#)

[Chương 723: Cửu Thiên dị vực, thí nghiệm Thiên Môn Tinh \(1\)](#)

[Chương 724: Cửu Thiên dị vực, thí nghiệm Thiên Môn Tinh \(2\)](#)

[Chương 725: Từ hôm nay trở đi, Thiên Quy thay đổi \(1\)](#)

[Chương 726: Từ hôm nay trở đi, Thiên Quy thay đổi \(2\)](#)

[Chương 727: Từ hôm nay trở đi, Thiên Quy thay đổi \(3\)](#)

[Chương 728: Một bước một Thiên Môn, trong nháy mắt qua thang trời \(1\)](#)

[Chương 729: Một bước một Thiên Môn, trong nháy mắt qua thang trời \(2\)](#)

[Chương 730: Một bước một Thiên Môn, trong nháy mắt qua thang trời \(3\)](#)

[Chương 731: Cửu Thiên và Thiên Môn Đê Lục Quan \(1\)](#)

[Chương 732: Cửu Thiên và Thiên Môn Đê Lục Quan \(2\)](#)

[Chương 733: Lời mời chưa đến nơi hẹn 30 vạn năm trước \(1\)](#)

[Chương 734: Lời mời chưa đến nơi hẹn 30 vạn năm trước \(2\)](#)

[Chương 735: Đặc tính Thiên Môn hấp dẫn lẫn nhau \(1\)](#)

[Chương 736: Đặc tính Thiên Môn hấp dẫn lẫn nhau \(2\)](#)

[Chương 737: Mảnh vụn thanh đồng, Thiên Đạo pháp thể \(1\)](#)

[Chương 738: Mảnh vụn thanh đồng, Thiên Đạo pháp thể \(2\)](#)

[Chương 739: Mảnh vụn thanh đồng, Thiên Đạo pháp thể \(3\)](#)

[Chương 740: Thanh đồng tàn kiếm, bức họa cùng mảnh vụn gương đồng \(1\)](#)

[Chương 741: Thanh đồng tàn kiếm, bức họa cùng mảnh vụn gương đồng \(2\)](#)

[Chương 742: Mời các vị lên tầng mây nói chuyện giao lưu \(1\)](#)

[Chương 743: Mời các vị lên tầng mây nói chuyện giao lưu \(2\)](#)

[Chương 744: Chu Quân Thiên, Đại Hoang đồ](#)

[Chương 745: Thiên Môn trong tranh, con đường đi thông Thiên Giới](#)

[Chương 746: Đạo Nhất Tông trước đây \(1\)](#)

[Chương 747: Đạo Nhất Tông trước đây \(2\)](#)

[Chương 748: Chuẩn bị đi Thiên Giới](#)

[Chương 749: Thông Thiên mà lên, Thánh Thể Chi Tâm \(1\)](#)

[Chương 750: Thông Thiên mà lên, Thánh Thể Chi Tâm \(2\)](#)

[Chương 751: Thông Thiên mà lên, Thánh Thể Chi Tâm \(3\)](#)

[Chương 752: Đẳng sau Thiên Lô, hung thú di chủng \(1\)](#)

[Chương 753: Đẳng sau Thiên Lô, hung thú di chủng \(2\)](#)

[Chương 754: 50 vạn năm thời gian chôn vùi quá khứ \(1\)](#)

[Chương 755: 50 vạn năm thời gian chôn vùi quá khứ \(2\)](#)

[Chương 756: Mời Thiên Thần tới trong bộ tộc chúng ta làm khách \(1\)](#)

Chương 757: Mời Thiên Thân tới trong bộ tộc chúng ta làm khách (2).

Chương 758: Vết kiếm Tiên Hà lưu lại trên da thú (1).

Chương 759: Vết kiếm Tiên Hà lưu lại trên da thú (2).

Chương 760: Dư âm kiếm quang, Tinh Hồng đại kiếp (1).

Chương 761: Dư âm kiếm quang, Tinh Hồng đại kiếp (2).

Chương 762: Thật là suy nghĩ chu toàn, chu đáo mọi mặt (1).

Chương 763: Thật là suy nghĩ chu toàn, chu đáo mọi mặt (2).

Chương 764: Thánh Thể bảo được, Thần Linh phụ thể hàng lâm (1).

Chương 765: Thánh Thể bảo được, Thần Linh phụ thể hàng lâm (2).

Chương 766: Thánh Thể bảo được, Thần Linh phụ thể hàng lâm (3).

Chương 767: Cái gọi là “Thần Chiến” (1).

Chương 768: Cái gọi là “Thần Chiến” (2).

Chương 769: Một tu hành giả nho nhỏ (1).

Chương 770: Một tu hành giả nho nhỏ (2).

Chương 771: Điềm báo của Tinh Hồng tai kiếp (1).

Chương 772: Điềm báo của Tinh Hồng tai kiếp (2).

Chương 773: Ngon nguồn đại kiếp, Đạo Thần cơ duyên

Chương 774: n oán gút mắc trước đây (1).

Chương 775: n oán gút mắc trước đây (2).

Chương 776: Pháp Thể chiến Thánh Thể, một cái chén sành sứt mẻ (1).

Chương 777: Pháp Thể chiến Thánh Thể, một cái chén sành sứt mẻ (2).

Chương 778: Pháp Thể chiến Thánh Thể, một cái chén sành sứt mẻ (3).

Chương 779: Thượng Cổ Đại Giáo, Trường Sinh Thần Sơn (1).

Chương 780: Thượng Cổ Đại Giáo, Trường Sinh Thần Sơn (2).

Chương 781: Ai dám ngăn cản người, giết không tha (1).

Chương 782: Ai dám ngăn cản người, giết không tha (2).

Chương 783: Tương lai Trường Thanh Sơn Trang ta có hi vọng a (1).

[Chương 784: Tương lai Trường Thanh Sơn Trang ta có hi vọng a \(2\)](#)

[Chương 785: Ta có thể cũng không phải người, mà là một cây đao \(1\)](#)

[Chương 786: Ta có thể cũng không phải người, mà là một cây đao \(2\)](#)

[Chương 787: Nguyên Thần thu lại nhập nê hoàn, nhìn cảnh tượng toàn thân \(1\)](#)

[Chương 788: Nguyên Thần thu lại nhập nê hoàn, nhìn cảnh tượng toàn thân \(2\)](#)

[Chương 789: Nguyên Thần thu lại nhập nê hoàn, nhìn cảnh tượng toàn thân \(3\)](#)

[Chương 790: Dự đoán liên quan tới tương lai Hoá Thần \(1\)](#)

[Chương 791: Dự đoán liên quan tới tương lai Hoá Thần \(2\)](#)

[Chương 792: Lực lượng thời gian năm tháng \(1\)](#)

[Chương 793: Lực lượng thời gian năm tháng \(2\)](#)

[Chương 794: Năm tháng như nước, thời gian như đao, chém thọ nguyên vạn vật \(1\)](#)

[Chương 795: Năm tháng như nước, thời gian như đao, chém thọ nguyên vạn vật \(2\)](#)

[Chương 796: Cái gọi là Vô Địch chi tâm, tự tin vô địch \(1\)](#)

[Chương 797: Cái gọi là Vô Địch chi tâm, tự tin vô địch \(2\)](#)

[Chương 798: Quang âm như đao trăm thiên kiều \(1\)](#)

[Chương 799: Quang âm như đao trăm thiên kiều \(2\)](#)

[Chương 800: Đại kiếp chi quang, Giáng Thiên Tôn dị vực \(1\)](#)

[Chương 801: Đại kiếp chi quang, Giáng Thiên Tôn dị vực \(2\)](#)

[Chương 802: Thế lực bất đồng, thái độ bất đồng \(1\)](#)

[Chương 803: Thế lực bất đồng, thái độ bất đồng \(2\)](#)

[Chương 804: Tỉnh Sơn Chủ cầu hoá thân Giáng Thiên Tôn hàng lâm \(1\)](#)

[Chương 805: Tỉnh Sơn Chủ cầu hoá thân Giáng Thiên Tôn hàng lâm \(2\)](#)

[Chương 806: Tỉnh Sơn Chủ cầu hoá thân Giáng Thiên Tôn hàng lâm \(3\)](#)

[Chương 807: Nếu đã thấy ta, vì sao không lay? \(1\)](#)

[Chương 808: Nếu đã thấy ta, vì sao không lay? \(2\)](#)

[Chương 809: Ngự Thiên Thân Tôn đến Thiên Giới \(1\)](#)

[Chương 810: Ngự Thiên Thân Tôn đến Thiên Giới \(2\)](#)

[Chương 811: Dốc hết lá bài tẩy thì như thế nào \(1\)](#)

[Chương 812: Dốc hết lá bài tẩy thì như thế nào \(2\)](#)

[Chương 813: Dốc hết lá bài tẩy thì như thế nào \(3\)](#)

[Chương 814: Ba vị nắm giữ quyền hành Thiên Giới Chi Môn \(1\)](#)

[Chương 815: Ba vị nắm giữ quyền hành Thiên Giới Chi Môn \(2\)](#)

[Chương 816: Thạch Thiên Tôn Thái Hồng Tinh \(1\)](#)

[Chương 817: Thạch Thiên Tôn Thái Hồng Tinh \(2\)](#)

[Chương 818: Nhiều tầng thân phận của Chu Quân Thiên? \(1\)](#)

[Chương 819: Nhiều tầng thân phận của Chu Quân Thiên? \(2\)](#)

[Chương 820: Nhiều tầng thân phận của Chu Quân Thiên? \(3\)](#)

[Chương 821: Quan tài đồng trong phần mộ hoang nguyên \(1\)](#)

[Chương 822: Quan tài đồng trong phần mộ hoang nguyên \(2\)](#)

[Chương 823: Hoa văn quan tài quen thuộc \(1\)](#)

[Chương 824: Hoa văn quan tài quen thuộc \(2\)](#)

[Chương 825: Ôn Bộ Chí Tôn từng bị Thiên Tru \(1\)](#)

[Chương 826: Ôn Bộ Chí Tôn từng bị Thiên Tru \(2\)](#)

[Chương 827: Ôn Bộ Chí Tôn từng bị Thiên Tru \(3\)](#)

[Chương 828: Ôn bộ Lữ Thanh Trúc? Đạo Nhất Lâm Thanh Trúc! \(1\)](#)

[Chương 829: Ôn bộ Lữ Thanh Trúc? Đạo Nhất Lâm Thanh Trúc! \(2\)](#)

[Chương 830: Trạng thái không phải sống cũng không phải chết \(1\)](#)

[Chương 831: Trạng thái không phải sống cũng không phải chết \(2\)](#)

[Chương 832: Vĩnh Hằng Viện \(1\)](#)

[Chương 833: Vĩnh Hằng Viện \(2\)](#)

[Chương 834: Vĩnh Hằng Viện \(3\)](#)

[Chương 835: Đây rốt cuộc là tồn tại bực nào? \(1\)](#)

[Chương 836: Đây rốt cuộc là tồn tại bực nào? \(2\)](#)

[Chương 837: Hương khói chi lục, thân linh phân thân \(1\)](#)

[Chương 838: Hương khói chi lục, thân linh phân thân \(2\)](#)

[Chương 839: 990 vạn năm trước, kỷ nguyên sáng lập ban sơ \(1\)](#)

[Chương 840: 990 vạn năm trước, kỷ nguyên sáng lập ban sơ \(2\)](#)

[Chương 841: Kỷ nguyên hỗn loạn, kỷ nguyên Thiên Đình \(1\)](#)

[Chương 842: Kỷ nguyên hỗn loạn, kỷ nguyên Thiên Đình \(2\)](#)

[Chương 843: Mục đích chân chính của Cửu Thiên dị vực \(1\)](#)

[Chương 844: Mục đích chân chính của Cửu Thiên dị vực \(2\)](#)

[Chương 845: Mục đích chân chính của Cửu Thiên dị vực \(3\)](#)

[Chương 846: Nơi phong ấn biến mất \(1\)](#)

[Chương 847: Nơi phong ấn biến mất \(2\)](#)

[Chương 848: Đạo không bờ bến, pháp vô biên... Ta phá toái ở nơi này! \(1\)](#)

[Chương 849: Đạo không bờ bến, pháp vô biên... Ta phá toái ở nơi này! \(2\)](#)

[Chương 850: Tinh Hồng Đại Kiếp, chân chính phủ xuống ! \(1\)](#)

[Chương 851: Tinh Hồng Đại Kiếp, chân chính phủ xuống ! \(2\)](#)

[Chương 852: Tinh Hồng Đại Kiếp, chân chính phủ xuống ! \(3\)](#)

[Chương 853: Cửu Thiên Thượng Tôn vượt giới mà đến \(1\)](#)

[Chương 854: Cửu Thiên Thượng Tôn vượt giới mà đến \(2\)](#)

[Chương 855: Cửu Thiên Thượng Tôn vượt giới mà đến \(3\)](#)

[Chương 856: 21 đạo quang mang, đồng nguyên Đạo Nhất \(1\)](#)

[Chương 857: 21 đạo quang mang, đồng nguyên Đạo Nhất \(2\)](#)

[Chương 858: 21 đạo quang mang, đồng nguyên Đạo Nhất \(3\)](#)

[Chương 859: Trong nháy mắt khai Thiên Môn, Đấng Thiên tránh kiếp nạn \(1\)](#)

[Chương 860: Trong nháy mắt khai Thiên Môn, Đấng Thiên tránh kiếp nạn \(2\)](#)

[Chương 861: Trong nháy mắt khai Thiên Môn, Đấng Thiên tránh kiếp nạn \(3\)](#)

[Chương 862: Một cái lật tay, bên trong vết sáng \(1\)](#)

[Chương 863: Một cái lật tay, bên trong vết sáng \(2\)](#)

[Chương 864: 21 khôi tàn chi mảnh vụn](#)

[Chương 865: Tuyệt thế đại địch bên ngoài tinh hải \(1\)](#)

[Chương 866: Tuyệt thế đại địch bên ngoài tinh hải \(2\)](#)

[Chương 867: Tuyệt thế đại địch bên ngoài tinh hải \(3\)](#)

[Chương 868: Biên giới Tinh Hải, Phá Toái Chi Lực \(1\)](#)

[Chương 869: Biên giới Tinh Hải, Phá Toái Chi Lực \(2\)](#)

[Chương 870: Biên giới Tinh Hải, Phá Toái Chi Lực \(3\)](#)

[Chương 871: Quán quanh ánh sáng chói lọi của chòm sao mà tới \(1\)](#)

[Chương 872: Quán quanh ánh sáng chói lọi của chòm sao mà tới \(2\)](#)

[Chương 873: Quán quanh ánh sáng chói lọi của chòm sao mà tới \(3\)](#)

[Chương 874: Cường giả trước đó chưa từng có \(1\)](#)

[Chương 875: Cường giả trước đó chưa từng có \(2\)](#)

[Chương 876: Cường giả trước đó chưa từng có \(3\)](#)

[Chương 877: Pháp Tắc Khánh Vân, thời gian cọ rửa \(1\)](#)

[Chương 878: Pháp Tắc Khánh Vân, thời gian cọ rửa \(2\)](#)

[Chương 879: Pháp Tắc Khánh Vân, thời gian cọ rửa \(3\)](#)

[Chương 880: Trung ương đĩa thiên hà, đột phá những ràng buộc \(1\)](#)

[Chương 881: Trung ương đĩa thiên hà, đột phá những ràng buộc \(2\)](#)

[Chương 882: Trung ương đĩa thiên hà, đột phá những ràng buộc \(3\)](#)

[Chương 883: Hoá Thần trung kỳ, cú nhìn Tinh Hải \(1\)](#)

[Chương 884: Hoá Thần trung kỳ, cú nhìn Tinh Hải \(2\)](#)

[Chương 885: Hoá Thần trung kỳ, cú nhìn Tinh Hải \(3\)](#)

[Chương 886: Chân Giới Tam Cảnh, Thái Cổ Chư Vương, Đại Diên Thánh Địa \(1\)](#)

[Chương 887: Chân Giới Tam Cảnh, Thái Cổ Chư Vương, Đại Diên Thánh Địa \(2\)](#)

[Chương 888: Chân Giới Tam Cảnh, Thái Cổ Chư Vương, Đại Diên Thánh Địa \(3\)](#)

Chương 889: Chân Giới Tam Cảnh, Thái Cô Chư Vương, Đại Diên Thánh Địa (4)

Chương 890: Là ai bị đùa bỡn ở trong lòng bàn tay (1)

Chương 891: Là ai bị đùa bỡn ở trong lòng bàn tay (2)

Chương 892: Là ai bị đùa bỡn ở trong lòng bàn tay (3)

Chương 893: Khí tức quen thuộc trong Quân Thiên Cung (1)

Chương 894: Khí tức quen thuộc trong Quân Thiên Cung (2)

Chương 895: Khí tức quen thuộc trong Quân Thiên Cung (3)

Chương 896: Cửa vào thế giới đĩa thiên hà, dự định sau này (1)

Chương 897: Cửa vào thế giới đĩa thiên hà, dự định sau này (2)

Chương 898: Cửa vào thế giới đĩa thiên hà, dự định sau này (3)

Chương 899: Dự rấn khỏi hang, Thiên Kỳ Phủ Đại Diễn Tinh (1)

Chương 900: Dự rấn khỏi hang, Thiên Kỳ Phủ Đại Diễn Tinh (2)

Chương 901: Dự rấn khỏi hang, Thiên Kỳ Phủ Đại Diễn Tinh (3)

Chương 902: Từng có tuyệt thế thiên kiều gặp Cổ Tiên (1)

Chương 903: Từng có tuyệt thế thiên kiều gặp Cổ Tiên (2)

Chương 904: Từng có tuyệt thế thiên kiều gặp Cổ Tiên (3)

Chương 905: Đạo từ hư vô sinh ra nhất khí, rồi từ nhất khí hoá thành kiêm lý (1)

Chương 906: Đạo từ hư vô sinh ra nhất khí, rồi từ nhất khí hoá thành kiêm lý (2)

Chương 907: Đạo từ hư vô sinh ra nhất khí, rồi từ nhất khí hoá thành kiêm lý (3)

Chương 908: Chúng ta phải cẩn thận cẩn thận thật cẩn thận (1)

Chương 909: Chúng ta phải cẩn thận cẩn thận thật cẩn thận (2)

Chương 910: Chúng ta phải cẩn thận cẩn thận thật cẩn thận (3)

Chương 911: Chỉ là giao dịch, không phải là bẫy rập (1)

Chương 912: Chỉ là giao dịch, không phải là bẫy rập (2)

Chương 913: Chỉ là giao dịch, không phải là bẫy rập (3)

Chương 914: Tinh Diệu Trường Hà, 10 mặt trời cùng xuất hiện (1).

Chương 915: Tinh Diệu Trường Hà, 10 mặt trời cùng xuất hiện (2).

Chương 916: Tinh Diệu Trường Hà, 10 mặt trời cùng xuất hiện (3).

Chương 917: Quang âm Đạo qua, Đạo Sinh Kiếm tới (1).

Chương 918: Quang âm Đạo qua, Đạo Sinh Kiếm tới (2).

Chương 919: Quang âm Đạo qua, Đạo Sinh Kiếm tới (3).

Chương 920: Liệu có nguyện ý nhập vào dưới trướng Chung Tiên Duyên ta? (1).

Chương 921: Liệu có nguyện ý nhập vào dưới trướng Chung Tiên Duyên ta? (2).

Chương 922: Liệu có nguyện ý nhập vào dưới trướng Chung Tiên Duyên ta? (3).

Chương 923: Ít ngày nữa ta sẽ phải rời khỏi vùng tinh hải này. (1).

Chương 924: Ít ngày nữa ta sẽ phải rời khỏi vùng tinh hải này. (2).

Chương 925: Ít ngày nữa ta sẽ phải rời khỏi vùng tinh hải này. (3).

Chương 926: Đây là khí tức Tiên Cảnh

Chương 927: Cổ Tiên đến “Đại Diễn” (1).

Chương 928: Cổ Tiên đến “Đại Diễn” (2).

Chương 929: Khi ngôi sao rơi như mưa, Lục Đạo Thiên Môn mở (1).

Chương 930: Khi ngôi sao rơi như mưa, Lục Đạo Thiên Môn mở (2).

Chương 931: Trùng Hoà Sơn Thái Cực Giáo

Chương 932: Nhìn thấy chỗ sâu nhất Lục Đạo Thiên Môn Đồ (1).

Chương 933: Nhìn thấy chỗ sâu nhất Lục Đạo Thiên Môn Đồ (2).

Chương 934: Như người thấy, một người được Tiên Duyên khác (1).

Chương 935: Như người thấy, một người được Tiên Duyên khác (2).

[Chương 936: Truy cầu của Chư Vương, Tiên Vực và Đường Thành Tiên \(1\)](#)

[Chương 937: Truy cầu của Chư Vương, Tiên Vực và Đường Thành Tiên \(2\)](#)

[Chương 938: Truy cầu của Chư Vương, Tiên Vực và Đường Thành Tiên \(3\)](#)

[Chương 939: Tiên Vực giả tạo, bầy rập chân thật \(1\)](#)

[Chương 940: Tiên Vực giả tạo, bầy rập chân thật \(2\)](#)

[Chương 941: Tiên Vực giả tạo, bầy rập chân thật \(3\)](#)

[Chương 942: Ảo ảnh, hung thú hồn huyết \(1\)](#)

[Chương 943: Ảo ảnh, hung thú hồn huyết \(2\)](#)

[Chương 944: Ảo ảnh, hung thú hồn huyết \(3\)](#)

[Chương 945: Tiên Vực đã Phá Toái \(1\)](#)

[Chương 946: Tiên Vực đã Phá Toái \(2\)](#)

[Chương 947: Tiên Vực đã Phá Toái \(3\)](#)

[Chương 948: Ngồi trong Nguyên Thần Cung, ngàn tỷ ánh sáng tử kim \(1\)](#)

[Chương 949: Ngồi trong Nguyên Thần Cung, ngàn tỷ ánh sáng tử kim \(2\)](#)

[Chương 950: Ngồi trong Nguyên Thần Cung, ngàn tỷ ánh sáng tử kim \(3\)](#)

[Chương 951: Vạn Tinh bá lạp, ánh sao thành biển, Hoá Thần hậu kỳ \(1\)](#)

[Chương 952: Vạn Tinh bá lạp, ánh sao thành biển, Hoá Thần hậu kỳ \(2\)](#)

[Chương 953: Vạn Tinh bá lạp, ánh sao thành biển, Hoá Thần hậu kỳ \(3\)](#)

[Chương 954: Trong nháy mắt khai thiên tích địa, đi đi lại lại mà chòm sao dập tắt \(1\)](#)

[Chương 955: Trong nháy mắt khai thiên tích địa, đi đi lại lại mà chòm sao dập tắt \(2\)](#)

[Chương 956: Trong nháy mắt khai thiên tích địa, đi đi lại lại mà chòm sao dập tắt \(3\)](#)

[Chương 957: Luyện giả thành thật, không chỗ nào không có mắt \(1\)](#)

[Chương 958: Luyện giả thành thật, không chỗ nào không có mắt \(2\)](#)

Chương 959: Luyện giả thành thật, không chỗ nào không có mặt (3).

Chương 960: Trong tiên thố, các quốc gia giao đấu, chiến tranh liên tiếp (1).

Chương 961: Trong tiên thố, các quốc gia giao đấu, chiến tranh liên tiếp (2).

Chương 962: Trong tiên thố, các quốc gia giao đấu, chiến tranh liên tiếp (3).

Chương 963: Người cho rằng mình là Hồng Vũ sao? (1).

Chương 964: Người cho rằng mình là Hồng Vũ sao? (2).

Chương 965: Người cho rằng mình là Hồng Vũ sao? (3).

Chương 966: Sưu hồn, nhân vương cốt mâu (1).

Chương 967: Sưu hồn, nhân vương cốt mâu (2).

Chương 968: Sưu hồn, nhân vương cốt mâu (3).

Chương 969: Vị vua nhân tộc cùng tôn vinh (1).

Chương 970: Vị vua nhân tộc cùng tôn vinh (2).

Chương 971: Trong Khánh Thủy Quan

Chương 972: Nhìn trộm đến từ Trung Đô Vương Thành (1).

Chương 973: Nhìn trộm đến từ Trung Đô Vương Thành (2).

Chương 974: Tiên vực di bảo, Lương Quốc Quân Chủ (1).

Chương 975: Tiên vực di bảo, Lương Quốc Quân Chủ (2).

Chương 976: Chân Nhất bản tính, Hồn Độn Khai Giới Diệt Pháp Chương (1).

Chương 977: Chân Nhất bản tính, Hồn Độn Khai Giới Diệt Pháp Chương (2).

Chương 978: Chân Nhất bản tính, Hồn Độn Khai Giới Diệt Pháp Chương (3).

Chương 979: Vô Thượng Chân Tiên Thể, thần hồn “không thể tôn thương” (1).

Chương 980: Vô Thượng Chân Tiên Thể, thần hồn “không thể tôn thương” (2).

Chương 981: Vô Thượng Chân Tiên Thể, thần hồn “không thể tôn thương” (3).

Chương 982: Tiên Thố Đồng Vị Thân, Hồng Vũ trong trí nhớ (1).

[Chương 983: Tiên Thổ Đồng Vị Thân, Hồng Vũ trong trí nhớ \(2\)](#)

[Chương 984: Tiên Thổ Đồng Vị Thân, Hồng Vũ trong trí nhớ \(3\)](#)

[Chương 985: Chí bảo Tiên Tộc cùng Tiên Tộc chi chủ \(1\)](#)

[Chương 986: Chí bảo Tiên Tộc cùng Tiên Tộc chi chủ \(2\)](#)

[Chương 987: Chí bảo Tiên Tộc cùng Tiên Tộc chi chủ \(3\)](#)

[Chương 988: Nhân Hoàng quang ảnh, Hồng Phú Quý trong chỗ sâu trong Trung Đô Vương Thành](#)

[Chương 989: Nhân Hoàng quang ảnh, Hồng Phú Quý trong chỗ sâu trong Trung Đô Vương Thành \(2\)](#)

[Chương 990: Nhân Hoàng quang ảnh, Hồng Phú Quý trong chỗ sâu trong Trung Đô Vương Thành \(3\)](#)

[Chương 991: Trùng phùng sau hai ngàn năm xa cách \(1\)](#)

[Chương 992: Trùng phùng sau hai ngàn năm xa cách \(2\)](#)

[Chương 993: Trùng phùng sau hai ngàn năm xa cách \(3\)](#)

[Chương 994: Bỏ trời nứt, kéo trời nghiêng, tâm sự chuyện xưa trong động thiên \(1\)](#)

[Chương 995: Bỏ trời nứt, kéo trời nghiêng, tâm sự chuyện xưa trong động thiên \(2\)](#)

[Chương 996: Bỏ trời nứt, kéo trời nghiêng, tâm sự chuyện xưa trong động thiên \(3\)](#)

[Chương 997: Hồng Phú Quý tao ngộ, tin tức của Khương Thất Thất \(1\)](#)

[Chương 998: Hồng Phú Quý tao ngộ, tin tức của Khương Thất Thất \(2\)](#)

[Chương 999: Hồng Phú Quý tao ngộ, tin tức của Khương Thất Thất \(3\)](#)

[Chương 1000: Khởi tử hồi sinh, Nhân Hoàng hậu nhân](#)

[Chương 1001: Tam Thập Lục Trọng Thiên, Ngọc Đỉnh đại kiếp](#)

[Chương 1002: Hình chiếu ở chỗ sâu trong ký ức \(1\)](#)

[Chương 1003: Hình chiếu ở chỗ sâu trong ký ức \(2\)](#)

[Chương 1004: Hình chiếu ở chỗ sâu trong ký ức \(3\)](#)

[Chương 1005: Một cái “sân khấu” đủ lớn, “giả ta” mới \(1\)](#)

[Chương 1006: Một cái “sân khấu” đủ lớn, “giả ta” mới \(2\)](#)

[Chương 1007: Một cái “sân khâu” đủ lớn, “giả ta” mới \(3\)](#)

[Chương 1008: Võ Đạo Học Cung, giáo hóa chi công \(1\)](#)

[Chương 1009: Võ Đạo Học Cung, giáo hóa chi công \(2\)](#)

[Chương 1010: Võ Đạo Học Cung, giáo hóa chi công \(3\)](#)

[Chương 1011: Bắt đầu, Cửu U Tôn Thần \(1\)](#)

[Chương 1012: Bắt đầu, Cửu U Tôn Thần \(2\)](#)

[Chương 1013: Luân Hồi Vạn Giới Môn, lực lượng có tính chất hoàn toàn xa lạ \(1\)](#)

[Chương 1014: Luân Hồi Vạn Giới Môn, lực lượng có tính chất hoàn toàn xa lạ \(2\)](#)

[Chương 1015: Luân Hồi Vạn Giới Môn, lực lượng có tính chất hoàn toàn xa lạ \(3\)](#)

[Chương 1016: Độn Nhất Pháp, khe hở Cửu U](#)

[Chương 1017: Đây là hy sinh cần thiết](#)

[Chương 1018: Chỗ sâu nhất trong cung điện \(1\)](#)

[Chương 1019: Chỗ sâu nhất trong cung điện \(2\)](#)

[Chương 1020: Vu oan giá họa, Thần Tướng lâm Tiên Thổ \(1\)](#)

[Chương 1021: Vu oan giá họa, Thần Tướng lâm Tiên Thổ \(2\)](#)

[Chương 1022: Vu oan giá họa, Thần Tướng lâm Tiên Thổ \(3\)](#)

[Chương 1023: Cửu U âm Thế, truyền thuyết trong vô tận năm tháng trước đây \(1\)](#)

[Chương 1024: Cửu U âm Thế, truyền thuyết trong vô tận năm tháng trước đây \(2\)](#)

[Chương 1025: Cửu U âm Thế, truyền thuyết trong vô tận năm tháng trước đây \(3\)](#)

[Chương 1026: Cách kết thúc của “Thôi Phong” \(1\)](#)

[Chương 1027: Cách kết thúc của “Thôi Phong” \(2\)](#)

[Chương 1028: Cách kết thúc của “Thôi Phong” \(3\)](#)

[Chương 1029: Nhân từ đại từ, cổ kim đệ nhất thánh hiền \(1\)](#)

[Chương 1030: Nhân từ đại từ, cổ kim đệ nhất thánh hiền \(2\)](#)

[Chương 1031: Nhân từ đại từ, cổ kim đệ nhất thánh hiền \(3\)](#)

[Chương 1032: Gia tộc thần bí mà mạnh mẽ, Thôi gia \(1\)](#)

[Chương 1033: Gia tộc thần bí mà mạnh mẽ, Thôi gia \(2\)](#)

[Chương 1034: Gia tộc thần bí mà mạnh mẽ, Thôi gia \(3\)](#)

[Chương 1035: Luyện giả thành thật sắp trọn vẹn, Cửu U khó giải quyết \(1\)](#)

[Chương 1036: Luyện giả thành thật sắp trọn vẹn, Cửu U khó giải quyết \(2\)](#)

[Chương 1037: Luyện giả thành thật sắp trọn vẹn, Cửu U khó giải quyết \(3\)](#)

[Chương 1038: Luyện giả đã thành thật, đến lúc rồi \(1\)](#)

[Chương 1039: Luyện giả đã thành thật, đến lúc rồi \(2\)](#)

[Chương 1040: Luyện giả đã thành thật, đến lúc rồi \(3\)](#)

[Chương 1041: Hoá Thần đỉnh phong, ở khắp mọi nơi \(1\)](#)

[Chương 1042: Hoá Thần đỉnh phong, ở khắp mọi nơi \(2\)](#)

[Chương 1043: Hoá Thần đỉnh phong, ở khắp mọi nơi \(3\)](#)

[Chương 1044: Đặc thù của Hoá Thần đỉnh phong, bảo vật tượng trưng cho căn nguyên \(1\)](#)

[Chương 1045: Đặc thù của Hoá Thần đỉnh phong, bảo vật tượng trưng cho căn nguyên \(2\)](#)

[Chương 1046: Đặc thù của Hoá Thần đỉnh phong, bảo vật tượng trưng cho căn nguyên \(3\)](#)

[Chương 1047: Tục đạo nhân, Tiên Thiên Đạo Giới Pháp Yên \(1\)](#)

[Chương 1048: Tục đạo nhân, Tiên Thiên Đạo Giới Pháp Yên \(2\)](#)

[Chương 1049: Tục đạo nhân, Tiên Thiên Đạo Giới Pháp Yên \(3\)](#)

[Chương 1050: Hội nghị trên Pháp Yên, Tiên Pháp khám phá hư vọng \(1\)](#)

[Chương 1051: Hội nghị trên Pháp Yên, Tiên Pháp khám phá hư vọng \(2\)](#)

[Chương 1052: Hội nghị trên Pháp Yên, Tiên Pháp khám phá hư vọng \(3\)](#)

[Chương 1053: Trong hỗn độn, quân tiên đến \(1\)](#)

[Chương 1054: Trong hỗn độn, quân tiên đến \(2\)](#)

[Chương 1055: Trong hỗn độn, quân tiên đến \(3\)](#)

[Chương 1056: Thịnh cầu của Tục đạo nhân, Lục Vực Chi Chủ \(1\)](#)

[Chương 1057: Thịnh cầu của Tục đạo nhân, Lục Vực Chi Chủ \(2\)](#)

Chương 1058: Thịnh câu của Tục đạo nhân, Lục Vực Chi Chủ (3).

Chương 1059: Cứu U Ma Khí trong hội nghị pháp yển (1).

Chương 1060: Cứu U Ma Khí trong hội nghị pháp yển (2).

Chương 1061: Cứu U Ma Khí trong hội nghị pháp yển (3).

Chương 1062: Thánh đức ngọc đỉnh chi lực, hoả diễm quang môn hàng lâm (1).

Chương 1063: Thánh đức ngọc đỉnh chi lực, hoả diễm quang môn hàng lâm (2).

Chương 1064: Thánh đức ngọc đỉnh chi lực, hoả diễm quang môn hàng lâm (3).

Chương 1065: Thôi gia cường đại không gì sánh kịp, khách không mời mà đến (1).

Chương 1066: Thôi gia cường đại không gì sánh kịp, khách không mời mà đến (2).

Chương 1067: Thôi gia cường đại không gì sánh kịp, khách không mời mà đến (3).

Chương 1068: Con của Nhân Hoàng, Liệt Dương Phân Thiên Đông (1).

Chương 1069: Con của Nhân Hoàng, Liệt Dương Phân Thiên Đông (2).

Chương 1070: Con của Nhân Hoàng, Liệt Dương Phân Thiên Đông (3).

Chương 1071: Phất tay ngàn tỉ lớp thiên địa sinh diệt, trong kiem quang hôn độn chi hải sôi trào (1).

Chương 1072: Phất tay ngàn tỉ lớp thiên địa sinh diệt, trong kiem quang hôn độn chi hải sôi trào (2).

Chương 1073: Phất tay ngàn tỉ lớp thiên địa sinh diệt, trong kiem quang hôn độn chi hải sôi trào (3).

Chương 1074: Hoàng Tử không đức nên trần sát, căn nguyên chí bảo sơ hiện bộ dạng (1).

Chương 1075: Hoàng Tử không đức nên trần sát, căn nguyên chí bảo sơ hiện bộ dạng (2).

Chương 1076: Hoàng Tử không đức nên trần sát, căn nguyên chí bảo sơ hiện bộ dạng (3).

Chương 1077: Căn nguyên đại đạo chi lực, khách không mời mà đến (1).

[Chương 1078: Căn nguyên đại đạo chi lực, khách không mời mà đến \(2\)](#)

[Chương 1079: Căn nguyên đại đạo chi lực, khách không mời mà đến \(3\)](#)

[Chương 1080: Thái Sơ Cổ Vương, Đạo Ngã Tam Thần \(1\)](#)

[Chương 1081: Thái Sơ Cổ Vương, Đạo Ngã Tam Thần \(2\)](#)

[Chương 1082: Thái Sơ Cổ Vương, Đạo Ngã Tam Thần \(3\)](#)

[Chương 1083: Lá bài tẩy cất giữ quá sâu](#)

[Chương 1084: Cứu Trọng Kim Quang Tháp](#)

[Chương 1085: Hung Thú, Cửu U, Tiên Vương \(1\)](#)

[Chương 1086: Hung Thú, Cửu U, Tiên Vương \(2\)](#)

[Chương 1087: Hung Thú, Cửu U, Tiên Vương \(3\)](#)

[Chương 1088: Cảm giác nguy hiểm trước nay chưa từng có, thăng cấp gói Tu Tiên cao cấp \(1\)](#)

[Chương 1089: Cảm giác nguy hiểm trước nay chưa từng có, thăng cấp gói Tu Tiên cao cấp \(2\)](#)

[Chương 1090: Cảm giác nguy hiểm trước nay chưa từng có, thăng cấp gói Tu Tiên cao cấp \(3\)](#)

[Chương 1091: Khởi Nguyên Chi Địa, con đường Phản Hư \(1\)](#)

[Chương 1092: Khởi Nguyên Chi Địa, con đường Phản Hư \(2\)](#)

[Chương 1093: Khởi Nguyên Chi Địa, con đường Phản Hư \(3\)](#)

[Chương 1094: Đợt “Thanh tẩy” 5 tỷ 600 triệu năm 1 lần, trời nêu có tình... \(1\)](#)

[Chương 1095: Đợt “Thanh tẩy” 5 tỷ 600 triệu năm 1 lần, trời nêu có tình... \(2\)](#)

[Chương 1096: Đợt “Thanh tẩy” 5 tỷ 600 triệu năm 1 lần, trời nêu có tình... \(3\)](#)

[Chương 1097: Đối mặt Thiên Ý \(1\)](#)

[Chương 1098: Đối mặt Thiên Ý \(2\)](#)

[Chương 1099: Đối mặt Thiên Ý \(3\)](#)

[Chương 1100: Phản Hư chi năng, năng lực không thể tin nổi \(1\)](#)

[Chương 1101: Phản Hư chi năng, năng lực không thể tin nổi \(2\)](#)

[Chương 1102: Phản Hư chi năng, năng lực không thể tin nổi \(3\)](#)

[Chương 1103: Nguyên Sơ Thế Giới, Cửu Trọng Thiên Cảnh, Ban Đầu và Chung Kết \(1\)](#)

[Chương 1104: Nguyên Sơ Thế Giới, Cửu Trọng Thiên Cảnh, Ban Đầu và Chung Kết \(2\)](#)

[Chương 1105: Nguyên Sơ Thế Giới, Cửu Trọng Thiên Cảnh, Ban Đầu và Chung Kết \(3\)](#)

[Chương 1106: Nguyên Sơ Thế Giới, Cửu Trọng Thiên Cảnh, Ban Đầu và Chung Kết \(4\)](#)

[Chương 1107: Ba đại căn nguyên chi địa, Sinh Tử âm Dương Chi An \(1\)](#)

[Chương 1108: Ba đại căn nguyên chi địa, Sinh Tử âm Dương Chi An \(2\)](#)

[Chương 1109: Ba đại căn nguyên chi địa, Sinh Tử âm Dương Chi An \(3\)](#)

[Chương 1110: Thân phận bại lộ, phần cuối của Sinh Mệnh Căn Nguyên \(1\)](#)

[Chương 1111: Thân phận bại lộ, phần cuối của Sinh Mệnh Căn Nguyên \(2\)](#)

[Chương 1112: Thân phận bại lộ, phần cuối của Sinh Mệnh Căn Nguyên \(3\)](#)

[Chương 1113: Tử Vong Căn Nguyên, 480 triệu giả ta \(1\)](#)

[Chương 1114: Tử Vong Căn Nguyên, 480 triệu giả ta \(2\)](#)

[Chương 1115: Tử Vong Căn Nguyên, 480 triệu giả ta \(3\)](#)

[Chương 1116: Sáng lập Luân Hồi, Thiên Ý tái hiện \(1\)](#)

[Chương 1117: Sáng lập Luân Hồi, Thiên Ý tái hiện \(2\)](#)

[Chương 1118: Sáng lập Luân Hồi, Thiên Ý tái hiện \(3\)](#)

[Chương 1119: Mở màn khai mở, Thiên Tâm Linh Vụ \(1\)](#)

[Chương 1120: Mở màn khai mở, Thiên Tâm Linh Vụ \(2\)](#)

[Chương 1121: Mở màn khai mở, Thiên Tâm Linh Vụ \(3\)](#)

[Chương 1122: Thứ còn sót lại của Thiên Thần Thánh, phần cuối con đường Phản Hư \(1\)](#)

[Chương 1123: Thứ còn sót lại của Thiên Thần Thánh, phần cuối con đường Phản Hư \(2\)](#)

[Chương 1124: Thứ còn sót lại của Thiên Thần Thánh, phần cuối con đường Phản Hư \(3\)](#)

[Chương 1125: Thứ còn sót lại của Thiên Thần Thánh, phần cuối con đường Phản Hư \(4\)](#)

[Chương 1126: Luyện Thân Phản Hư, xem hỗn độn như khô hải, dưới thời gian trường hà, trời nêu vô tình trời vĩnh hằng \(1\)](#)

[Chương 1127: Luyện Thân Phản Hư, xem hỗn độn như khô hải, dưới thời gian trường hà, trời nêu vô tình trời vĩnh hằng \(2\)](#)

[Chương 1128: Luyện Thân Phản Hư, xem hỗn độn như khô hải, dưới thời gian trường hà, trời nêu vô tình trời vĩnh hằng \(3\)](#)

[Chương 1129: Luyện Thân Phản Hư, xem hỗn độn như khô hải, dưới thời gian trường hà, trời nêu vô tình trời vĩnh hằng \(4\)](#)

[Chương 1130: Biến hoá sau Phản Hư, quá khứ của Quân Thiên \(1\)](#)

[Chương 1131: Biến hoá sau Phản Hư, quá khứ của Quân Thiên \(2\)](#)

[Chương 1132: Biến hoá sau Phản Hư, quá khứ của Quân Thiên \(3\)](#)

[Chương 1133: Không gì không biết, không gì không thể, siêu thoát thời gian, Hợp Đạo Vĩnh Hằng \(1\)](#)

[Chương 1134: Không gì không biết, không gì không thể, siêu thoát thời gian, Hợp Đạo Vĩnh Hằng \(2\)](#)

[Chương 1135: Không gì không biết, không gì không thể, siêu thoát thời gian, Hợp Đạo Vĩnh Hằng \(3\)](#)

[Chương 1136: Vũ Nội Vô Ảnh Tượng, Trụ Quang Tuyệt Hành Tung \(1\)](#)

[Chương 1137: Vũ Nội Vô Ảnh Tượng, Trụ Quang Tuyệt Hành Tung \(2\)](#)

[Chương 1138: Vũ Nội Vô Ảnh Tượng, Trụ Quang Tuyệt Hành Tung \(3\)](#)

[Chương 1139: Thái Vũ Sơn, Tiên Vương Vô Địch Giả Hàng Lâm \(1\)](#)

[Chương 1140: Thái Vũ Sơn, Tiên Vương Vô Địch Giả Hàng Lâm \(2\)](#)

[Chương 1141: Thái Vũ Sơn, Tiên Vương Vô Địch Giả Hàng Lâm \(3\)](#)

[Chương 1142: Đại Phong Toả Tiên Thiên Vãng, Một cái quy tắc mới tinh \(1\)](#)

[Chương 1143: Đại Phong Toả Tiên Thiên Vãng, Một cái quy tắc mới tinh \(2\)](#)

[Chương 1144: Đại Phong Toả Tiên Thiên Vãng, Một cái quy tắc mới tinh \(3\)](#)

[Chương 1145: Mục đích chân chính của Vũ Hoàng.\(1\)](#)

[Chương 1146: Mục đích chân chính của Vũ Hoàng.\(2\)](#)

[Chương 1147: Mục đích chân chính của Vũ Hoàng.\(3\)](#)

[Chương 1148: Di động ở Vô Tận Hồn Độn Hải, Mặt Trời trên thời gian trường hà \(1\)](#)

[Chương 1149: Di động ở Vô Tận Hồn Độn Hải, Mặt Trời trên thời gian trường hà \(2\)](#)

[Chương 1150: Di động ở Vô Tận Hồn Độn Hải, Mặt Trời trên thời gian trường hà \(3\)](#)

[Chương 1151: Tiên Đế đưa tới áp lực thật lớn \(1\)](#)

[Chương 1152: Tiên Đế đưa tới áp lực thật lớn \(2\)](#)

[Chương 1153: Tiên Đế đưa tới áp lực thật lớn \(3\)](#)

[Chương 1154: Khóa lại dòng sông thời không bất định, trói buộc thân thể tự tại của Tiên Gia \(1\)](#)

[Chương 1155: Khóa lại dòng sông thời không bất định, trói buộc thân thể tự tại của Tiên Gia \(2\)](#)

[Chương 1156: Khóa lại dòng sông thời không bất định, trói buộc thân thể tự tại của Tiên Gia \(3\)](#)

[Chương 1157: Thân ảnh trong quá khứ của nàng.\(1\)](#)

[Chương 1158: Thân ảnh trong quá khứ của nàng.\(2\)](#)

[Chương 1159: Thân ảnh trong quá khứ của nàng.\(3\)](#)

[Chương 1160: Thu hoạch lớn khi giáng lâm Nguyên Sơ Thế Giới \(1\)](#)

[Chương 1161: Thu hoạch lớn khi giáng lâm Nguyên Sơ Thế Giới \(2\)](#)

[Chương 1162: Thu hoạch lớn khi giáng lâm Nguyên Sơ Thế Giới \(3\)](#)

[Chương 1163: Phản Hư trung kỳ, dùng chân hiện tại, ảnh hưởng quá khứ \(1\)](#)

[Chương 1164: Phản Hư trung kỳ, dùng chân hiện tại, ảnh hưởng quá khứ \(2\)](#)

[Chương 1165: Phản Hư trung kỳ, dùng chân hiện tại, ảnh hưởng quá khứ \(3\)](#)

[Chương 1166: Đầu nguồn Chân Linh sinh mệnh.\(1\)](#)

[Chương 1167: Đầu nguồn Chân Linh sinh mệnh \(2\)](#)

[Chương 1168: Đầu nguồn Chân Linh sinh mệnh \(3\)](#)

[Chương 1169: Hội nghị triều tập tất cả Tiên Đế \(1\)](#)

[Chương 1170: Hội nghị triều tập tất cả Tiên Đế \(2\)](#)

[Chương 1171: Hội nghị triều tập tất cả Tiên Đế \(3\)](#)

[Chương 1172: Một chương này từ hiện tại rơi về quá khứ \(1\)](#)

[Chương 1173: Một chương này từ hiện tại rơi về quá khứ \(2\)](#)

[Chương 1174: Một chương này từ hiện tại rơi về quá khứ \(3\)](#)

[Chương 1175: Một phần quà tặng còn sót lại của Nhân Thần Thánh \(1\)](#)

[Chương 1176: Một phần quà tặng còn sót lại của Nhân Thần Thánh \(2\)](#)

[Chương 1177: Một phần quà tặng còn sót lại của Nhân Thần Thánh \(3\)](#)

[Chương 1178: Nhân quả điên đảo, thời không rối loạn \(1\)](#)

[Chương 1179: Nhân quả điên đảo, thời không rối loạn \(2\)](#)

[Chương 1180: Nhân quả điên đảo, thời không rối loạn \(3\)](#)

[Chương 1181: Chiếm cứ thời gian, thống nhất quá khứ và hiện tại \(1\)](#)

[Chương 1182: Chiếm cứ thời gian, thống nhất quá khứ và hiện tại \(2\)](#)

[Chương 1183: Chiếm cứ thời gian, thống nhất quá khứ và hiện tại \(3\)](#)

[Chương 1184: Nhìn lại quá khứ, mốc ký hiệu thời không \(1\)](#)

[Chương 1185: Nhìn lại quá khứ, mốc ký hiệu thời không \(2\)](#)

[Chương 1186: Nhìn lại quá khứ, mốc ký hiệu thời không \(3\)](#)

[Chương 1187: 400 năm trước khi ra tân thủ không gian \(1\)](#)

[Chương 1188: 400 năm trước khi ra tân thủ không gian \(2\)](#)

[Chương 1189: 400 năm trước khi ra tân thủ không gian \(3\)](#)

[Chương 1190: Mở đầu của việc lưu lại mốc ký hiệu trong quá khứ \(1\)](#)

[Chương 1191: Mở đầu của việc lưu lại mốc ký hiệu trong quá khứ \(2\)](#)

[Chương 1192: Mở đầu của việc lưu lại mốc ký hiệu trong quá khứ \(3\)](#)

[Chương 1193: Mốc ký hiệu thời không vững chắc, sắp đột phá \(1\)](#)

[Chương 1194: Mốc ký hiệu thời không vững chắc, sắp đột phá \(2\)](#)

[Chương 1195: Mốc ký hiệu thời không vững chắc, sắp đột phá \(3\)](#)

[Chương 1196: Mốc ký hiệu sắp ngưng thực \(1\)](#)

[Chương 1197: Mốc ký hiệu sắp ngưng thực \(2\)](#)

[Chương 1198: Mốc ký hiệu sắp ngưng thực \(3\)](#)

[Chương 1199: Bắt đầu đột phá! \(1\)](#)

[Chương 1200: Bắt đầu đột phá! \(2\)](#)

[Chương 1201: Bắt đầu đột phá! \(3\)](#)

[Chương 1202: Phản Hư hậu kỳ, bởi vì cường đại mà cổ xưa, cũng bởi vì cổ xưa mà cường đại \(1\)](#)

[Chương 1203: Phản Hư hậu kỳ, bởi vì cường đại mà cổ xưa, cũng bởi vì cổ xưa mà cường đại \(2\)](#)

[Chương 1204: Phản Hư hậu kỳ, bởi vì cường đại mà cổ xưa, cũng bởi vì cổ xưa mà cường đại \(3\)](#)

[Chương 1205: Từ hiện tại nhìn lại về 1 vạn năm trước, sẽ không lại có thân ảnh của người \(1\)](#)

[Chương 1206: Từ hiện tại nhìn lại về 1 vạn năm trước, sẽ không lại có thân ảnh của người \(2\)](#)

[Chương 1207: Từ hiện tại nhìn lại về 1 vạn năm trước, sẽ không lại có thân ảnh của người \(3\)](#)

[Chương 1208: Ánh sáng quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại \(1\)](#)

[Chương 1209: Ánh sáng quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại \(2\)](#)

[Chương 1210: Ánh sáng quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại \(3\)](#)

[Chương 1211: Người khách nhân thứ năm \(1\)](#)

[Chương 1212: Người khách nhân thứ năm \(2\)](#)

[Chương 1213: Người khách nhân thứ năm \(3\)](#)

[Chương 1214: Gió thổi báo hiệu giông bão sắp đến \(1\)](#)

[Chương 1215: Gió thổi báo hiệu giông bão sắp đến \(2\)](#)

[Chương 1216: Gió thổi báo hiệu giông bão sắp đến \(3\)](#)

[Chương 1217: 3 cái điểm thời gian máu chột \(1\)](#)

[Chương 1218: 3 cái điểm thời gian máu chột \(2\)](#)

[Chương 1219: 3 cái điểm thời gian máu chột \(3\)](#)

[Chương 1220: Lịch sử tuế nguyệt, ảo ảnh trong mơ \(1\)](#)

[Chương 1221: Lịch sử tuế nguyệt, ảo ảnh trong mơ \(2\)](#)

[Chương 1222: Lịch sử tuế nguyệt, ảo ảnh trong mơ \(3\)](#)

[Chương 1223: Nhân Thánh Cung, Chí Nhân Chiến Kích \(1\)](#)

[Chương 1224: Nhân Thánh Cung, Chí Nhân Chiến Kích \(2\)](#)

[Chương 1225: Nhân Thánh Cung, Chí Nhân Chiến Kích \(3\)](#)

[Chương 1226: Nguyên nhân lần hồn độn đại kiếp thứ nhất bùng nổ \(1\)](#)

[Chương 1227: Nguyên nhân lần hồn độn đại kiếp thứ nhất bùng nổ \(2\)](#)

[Chương 1228: Nguyên nhân lần hồn độn đại kiếp thứ nhất bùng nổ \(3\)](#)

[Chương 1229: 33 tầng Huyền Hoàng Bảo Tháp \(1\)](#)

[Chương 1230: 33 tầng Huyền Hoàng Bảo Tháp \(2\)](#)

[Chương 1231: 33 tầng Huyền Hoàng Bảo Tháp \(3\)](#)

[Chương 1232: Bắt Tiên Tổ như bắt cá \(1\)](#)

[Chương 1233: Bắt Tiên Tổ như bắt cá \(2\)](#)

[Chương 1234: Bắt Tiên Tổ như bắt cá \(3\)](#)

[Chương 1235: Hư hư thực thực Nhân Thần Thánh sống lại? \(1\)](#)

[Chương 1236: Hư hư thực thực Nhân Thần Thánh sống lại? \(2\)](#)

[Chương 1237: Hư hư thực thực Nhân Thần Thánh sống lại? \(3\)](#)

[Chương 1238: Điểm thời gian trước khi Tiên Tổ sinh ra \(1\)](#)

[Chương 1239: Điểm thời gian trước khi Tiên Tổ sinh ra \(2\)](#)

[Chương 1240: Điểm thời gian trước khi Tiên Tổ sinh ra \(3\)](#)

[Chương 1241: Ta là tổ tiên của hết thầy sinh linh \(1\)](#)

[Chương 1242: Ta là tổ tiên của hết thầy sinh linh \(2\)](#)

[Chương 1243: Ta là tổ tiên của hết thầy sinh linh \(3\)](#)

[Chương 1244: Là dị vực hay là cổ hương \(1\)](#)

[Chương 1245: Là di vực hay là cô hương.\(2\)](#)

[Chương 1246: Là di vực hay là cô hương.\(3\)](#)

[Chương 1247: Nhìn lại thời gian, thời đại của Nhân Thần Thánh.\(1\)](#)

[Chương 1248: Nhìn lại thời gian, thời đại của Nhân Thần Thánh.\(2\)](#)

[Chương 1249: Nhìn lại thời gian, thời đại của Nhân Thần Thánh.\(3\)](#)

[Chương 1250: Khả năng chiếm hết quá khứ hiện tại tương lai \(1\)](#)

[Chương 1251: Khả năng chiếm hết quá khứ hiện tại tương lai \(2\)](#)

[Chương 1252: Khả năng chiếm hết quá khứ hiện tại tương lai \(3\)](#)

[Chương 1253: Con dẫu \(1\)](#)

[Chương 1254: Con dẫu \(2\)](#)

[Chương 1255: Con dẫu \(3\)](#)

[Chương 1256: Từ bây giờ, ta là Khai Thiên Lập Địa Chi Tô \(1\)](#)

[Chương 1257: Từ bây giờ, ta là Khai Thiên Lập Địa Chi Tô \(2\)](#)

[Chương 1258: Từ bây giờ, ta là Khai Thiên Lập Địa Chi Tô \(3\)](#)

[Chương 1259: Con đường về sau một mảnh trống không \(1\)](#)

[Chương 1260: Con đường về sau một mảnh trống không \(2\)](#)

[Chương 1261: Chiếm hết tương lai](#)

[Chương 1262: Thần tiên ca ca của nàng](#)

[Chương 1263: Đã lâu không gặp](#)

[Chương 1264: Hạch tâm địa cầu, tinh thể thần bí](#)

[Chương 1265: Là Ban Đầu cũng là Chung Kết](#)

[Chương 1266: Hợp Đạo Độ Kiếp cuối cùng Đại Thừa, Toại Cổ Chi Sơ Khai Tiên Đạo \(1\)](#)

[Chương 1267: Hợp Đạo Độ Kiếp cuối cùng Đại Thừa, Toại Cổ Chi Sơ Khai Tiên Đạo \(2\)](#)

[Chương 1268: Hợp Đạo Độ Kiếp cuối cùng Đại Thừa, Toại Cổ Chi Sơ Khai Tiên Đạo \(3\)](#)

[Chương 1269: Hợp Đạo Độ Kiếp cuối cùng Đại Thừa, Toại Cô Chi Sơ Khai Tiên Đạo \(4\)](#)

[Chương 1270: Hợp Đạo Độ Kiếp cuối cùng Đại Thừa, Toại Cô Chi Sơ Khai Tiên Đạo \(5\)](#)

[Chương 1271: Hợp Đạo Độ Kiếp cuối cùng Đại Thừa, Toại Cô Chi Sơ Khai Tiên Đạo \(6\)](#)

[Chương 1272: Hợp Đạo Độ Kiếp cuối cùng Đại Thừa, Toại Cô Chi Sơ Khai Tiên Đạo \(hết trọn bộ\)](#)

———— o O o ————

Chương 1: Kỳ hạn bảo hộ tân thủ 300 năm

Đại thụ chọc trời, che khuất ánh nắng.

Thôi Hằng nhìn “Cỏ dại” cao cỡ một người chung quanh mình, trong lòng chỉ cảm thấy có mười ngàn con hươu nhỏ đang chạy loạn.

Chính mình mười phút trước đang ở nhà chơi game, ăn đồ ăn nhanh, sướng như tiên.

Tại sao bỗng nhiên liền xuyên việt đến một cái rừng rậm nguyên thủy như này? !

Mặc dù mình là một đứa trẻ mồ côi, không có gì ràng buộc, nhưng mà...

Phiên bản tổng môn mới nhất của game 《 Quý Cốc Bát Hoang 》 còn chưa kịp chơi đây!

Game 《 Genshin Impact 》 cũng còn chưa rút thưởng ra lão bà đây!

Vừa lúc đó, hấn chợt nghe ——

[đình!]

[chúc mừng ngài! Thức tỉnh toàn năng Tu Tiên hệ thống, hết sức trung thành vì ngài phục vụ, vì bảo hộ che chở con đường trường sinh của ngài!]

Hệ thống!

Ánh mắt Thôi Hằng sáng lên, vui vẻ ra mặt.

Xuyên qua quả nhiên kèm theo ngón tay vàng!

Khởi Điểm thật không lừa ta!

Không ủng công ta là VIP cao cấp ủng hộ đặt mua bản chính.

“Hệ thống, ngươi có cái công năng...”

Thôi Hằng đang định hỏi chức năng hệ thống, trước mắt chợt lóe lên ánh sáng đỏ.

[báo động! Báo động!

[kiểm tra đến phương thế giới nơi này là thời không tiên hiệp cao cấp, Tiên Vương khắp nơi, hung thú vô số, hoàn cảnh trưởng thành của ngài cực kỳ tồi tệ!]

[vì bảo đảm ngài khỏe mạnh phát triển, hiện có một phần phúc lợi bảo vệ tân thủ chờ nhận!

[xin hỏi ngài có nhận hay không?]

Còi báo động chói tai vang lên inh ỏi.

Lập tức vẻ mặt Thôi Hằng ngậy ra, ngay sau đó liền vội vàng gật đầu ” nhận, phải nhận!”

Đùa!

Thời không tiên hiệp cao cấp a!

Tiên Vương khắp nơi a!

Đây chính là Tiên Vương a!

Là tợn tại xưng bá một trời một vực, một tay nâng Nguyên Thủy Đế Thành, vô địch với thế gian!

Chính mình một người phàm trồng rau nuôi gà, ở loại thế giới nguy hiểm này sợ rằng ngay cả tư cách làm con cò thí cũng không có.

Nếu như không có tân thủ phúc lợi, tuyệt đối là sẽ xảy ra án mạng!

[chúc mừng ngài! Đạt được phúc lợi bảo vệ tân thủ * 8!

[tân thủ không gian: Tiêu thế giới độc lập nắm giữ phòng ngự tuyệt đối, sẽ tự động rong ruổi ở các kẽ hở khắp chư thiên vạn giới, phòng ngừa bị đại năng giả phát hiện, ở chỗ này ngài sẽ không chịu đến bất cứ thương tổn gì.

[tân thủ phòng nhỏ: Một tòa biệt thự ba tầng, có một vườn hoa lớn, diện tích chung một ngàn mét vuông, cũng tặng kèm dọn dẹp sạch sẽ cùng toàn bộ đồ gia dụng cùng đồ điện dùng trong nhà, tự động cung cấp điện, sẽ không cúp điện.

[tân thủ nông trường: Tự động sinh sản các loại cây nông nghiệp, mỗi ngày có thể dựa theo sở thích của ngài sinh sản các loại lương thực, rau cải, thịt khác nhau.

[tân thủ lực sĩ: Hoàng Cân Lực Sĩ sơ cấp có sẵn pháp lực yếu ớt, am hiểu di động vật nặng, lau bụi quét sơn, rửa nồi rửa chén, làm đồ ăn cũng có thể đảm nhiệm, để ngài sai gì nghe này.

[tân thủ pháp bào: Đạo bào có sẵn pháp lực yếu ớt, đông ẩm hạ mát, xua muỗi đẩy bụi, có thể tùy ý thay đổi kiểu dáng quần áo.

[tân thủ phi kiếm: Phi kiếm sẵn có pháp lực yếu ớt, Cần cảnh giới luyện khí ba tầng mới có thể thúc giục, có thể dùng để bửa củi chặt cây, thái thịt, gọt trái cây.

[tân thủ tinh thật: Tinh thật có sẵn pháp lực yếu ớt, ở bên trong tu luyện có thể tăng lên 10 % tốc độ tu luyện.

[tân thủ Tiên pháp: Tiên pháp sẵn có thân dị yêu ớt, có thể hoàn thành tu luyện tương đối trụ cột.]

Tiếng nhắc nhở liên tiếp vang lên.

Thôi Hằng chỉ cảm thấy trước mắt mình có một đạo ánh sáng vàng thoảng qua, đất đai chung quanh bắt đầu lay động.

Cùng lúc đó, một tầng màn sáng màu vàng óng sục sục, đem khu vực rừng rậm nguyên thủy này hoàn toàn bao phủ, cũng ngưng tụ thành một vầng mặt trời nhỏ cùng một vầng mặt trăng nhỏ treo ở trên trời, tạo thành một phương tiêu thể giới độc lập.

Ngay sau đó, hấn phát hiện y phục của mình cũng thay đổi, từ quần cộc tay ngắn ban đầu, biến thành pháp bào hoa lệ, phía trên còn mang theo đủ mọi màu sắc ánh sáng, trông vô cùng ngẫu.

Trong tay ạo rộng lớn còn để một thanh đạo nhỏ dài 10 cm cùng một quyển sách, chắc là tân thủ phi kiếm cùng tân thủ Tiên pháp.

Ừng ừng! !

Nương theo từng tiếng nổ vang, một ngàn mét vuông rừng rậm nguyên thủy phía trước bị san thành bình địa,

Một tòa biệt thự ba tầng cùng vườn hoa trong khoảnh khắc nhô lên, nông trường cách đó không xa cũng xây dựng xong.

Ầm!

Tráng hán khô người lớn, cao chừng ba mét từ trên trời hạ xuống.

Hấn một thân trang phục màu vàng, một mực cung kính quỳ một chân trước mặt Thôi Hằng, ôm quyền hành lễ ” bái kiến Tiên Tôn!”

Ngần ngán không đến mười giây, trước mắt Thôi Hằng cũng đã là long trời lở đất.

Khiến cho hấn trợn mắt hốc mồm, trong lòng không ngừng than trâu ghê!

Bất quá rất nhanh hấn lại phát hiện chú thích giới thiệu của phúc lợi tân thủ.

[chú thích: Phúc lợi ở trên đều là giới hạn tân thủ, thời hạn có hiệu lực ba trăm năm.

[nếu sau khi vượt qua thời kỳ tân thủ còn muốn tiếp tục nắm giữ, cần tiến hành tiếp tục nạp phí tương ứng.

[Kênh nạp tiền sẽ mở ra sau khi ngài vượt qua thời kỳ tân thủ ~? ~]

Không hợp thói thường!

Trước mắt Thôi Hăng không tự chủ được hiện ra một người đàn ông trung niên đeo mắt kiếng cùng một con chim cánh cụt cười híp mắt.

Chương 2: Ngộ nhập đạo nguyên, nhìn thấy Tiên Tôn (1)

Qua một lúc lâu, nội tâm của hắn mới rốt cục bình tĩnh lại.

Bắt đầu suy nghĩ cuộc sống sau này.

“Nếu đã xuyên việt đến thế giới nguy hiểm như vậy, Tu Tiên thì phải Tu Tiên, nếu không ba trăm năm vừa qua chỉ sợ ra đường liền chết. Mục tiêu chủ yếu vẫn là phải mau sớm tăng lên cảnh giới Tu Tiên của mình.

“Ba trăm năm thời gian không nói thành tiên thành phật, ít nhất cũng hắn là tu luyện tới Phản Hư, Hợp Đạo gì đó đi, nếu thật không được thì Hóa Thân cũng được, nếu như là ở vị diện phàm trần, chắc có năng lực tự vệ nhất định.”

Vì vậy, mang trong lòng tâm tính vươn lên hùng mạnh, Thôi Hằng đi vào biệt thự.

Hắn không để ý tủ lạnh chứa đầy cocacola cùng đồ ngọt điểm tâm, cùng với mấy vi tính cấu hình cao, mà trực tiếp đi tới tĩnh thất dùng để tu luyện ở trước lầu ba.

Từ trong tay áo lấy ra quyển 《 Tân Thủ Tiên Pháp 》, cẩn thận đọc.

Tên đầy đủ 《 Tân Thủ Tiên Pháp. Từ nhập môn đến thăng thiên 》.

Đây là một bộ công pháp Tu Tiên chỉ có phương pháp tu luyện, lại không có một chút xiu pháp thuật thân thông.

Đáng mặt “Giáo trình” tân thủ.

Bất quá, mặc dù chỉ là giáo trình tân thủ, nhưng mà bao gồm Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, Hóa Thân, Phản Hư, Hợp Đạo, Độ Kiếp, Đại Thừa tất cả bước tu luyện!

“Không hổ là thời không tiên hiệp cao cấp, coi bộ là muốn tu luyện thành tiên mới tính là hoàn thành thời kỳ tân thủ a!” Trong lòng Thôi Hằng vô cùng rung động, đối với thế giới bên ngoài cũng càng sản sinh sợ hãi.

Cũng còn khá, có tân thủ không gian, nếu không để mình ở bên ngoài đi lang thang, người ta thôi một hơi liền có thể làm cho mình tan thành mây khói.

Điều này làm cho hắn vô cùng khát vọng trở nên mạnh mẽ.

Vì vậy, sau khi khắc khổ tu luyện mười phút, hắn đưa tay ra vươn người, ngáp một cái.

“Ai nha, ngày thứ nhất dường như cũng không cần phải mệt như vậy, còn có ba trăm năm đây. Trước đi xem một chút bộ máy vi tính cấu hình cao kia.”

Sau đó thì để xuống quyển 《Tận Thủ Tiên Pháp. Từ nhập môn đến thăng thiên》, cũng vỗ nhẹ vào mặt bìa, cười nói: “Hắc hắc, lần sau nhất định.”

Xì xì!

Thanh âm bọt khí mở lon vang lên trong biệt thự.

Thôi Hằng vui vẻ mở ra một lon nước ướp lạnh, thận thận duỗi ra trên ghế dài, thuận thực dùng chân nhấn mở chốt mở điện máy vi tính.

Trần đầy mong đợi!

“Hệ thống WIN 10 đang cập nhật... 0. 11%... 0. 12%... 0. 121%...”

Móa!

...

Thời gian nhoáng cái đã qua mười năm.

Thôi Hằng ở trong quá trình tu luyện, rốt cuộc hiểu rõ cái gì gọi là làm người không thể quá đề cao mình.

Mười năm!

Hắn mới tu luyện đến luyện khí tầng sáu!

Dựa theo tiến độ này, ba trăm năm thời gian, đừng nói thành tiên thành phật, Phản Hư Hợp Đạo, có thể kết thành Kim Đan cũng đã không tệ rồi.

“Ba trăm năm sau, ta một con kiến hôi Kim Đan kỳ, liền muốn bước vào cái thế giới Tiên Vương khắp nơi này sao?” Trong lòng Thôi Hằng buồn bã vô cùng tận, bi thương từ trong ra ngoài.

Hắn cũng chỉ có thể nhận rõ thực tế, chính mình cũng không phải là cái gì Hoàng Cỗ Thánh Thể, Tiên Thiên Đạo Thai, Vô Địch Thân Thể các loại thiên kiêu.

Chỉ là một người tư chất bình thường.

Vì vậy, hắn tiếp tục duy trì sinh hoạt mỗi ngày dậy sớm, tu luyện, thu thức ăn, để cho Hoàng Cân Lực Sĩ nấu cơm, ăn cơm, chơi game uông cô ca, tu luyện.

Nhưng ngay một ngày này, khi Thôi Hằng ở nông trường thu thức ăn, chợt thấy trên trời rơi xuống một bóng người bản thủ.

Đúng lúc nện trúng trên khôì thịt trâu hôm nay mới vừa sản xuất ra.

Hắn tức thì liền bối rối.

“Tình huống gì, tại sao có thể có người đi vào? ! ! ! !”

“Hệ thống! Cái này là chuyện gì xảy ra, vì sao lại có người đi vào? !”

Thôi Hằng trong lòng kêu hệ thống.

Hắn hoảng loạn một hồi.

Dù sao, dựa theo hệ thống kiểm tra khí trước, cái thế giới này nhưng mà là thời không tiên hiệp cao cấp.

Tiên Vương khắp nơi, hung thú vô số!

Coi như là tiểu hài tử chỉ biết uống sữa thú, tiện tay đều có sức mạnh mấy triệu cân.

Mặc dù mới vừa rồi cái bóng người từ trên trời giáng xuống này nhìn qua chỉ là một tiểu nam hài mười hai mười ba tuổi, nhưng người nào có thể bảo đảm hẳn không có lực lượng kinh thiên động địa?

Ngộ nhớ là con trai Thiên Đế gì đó trang bức... Không, lịch luyện đây?

Chính mình mới luyện khí tầng sáu, thân thể nhỏ bé, tuyệt đối đỡ không được a!

[Ngài khỏe! Toàn năng Tu Tiên hệ thống hết sức trung thành vì ngài phục vụ, vì bảo hộ che chở con đường trường sinh của ngài!]

[bởi vì tân thủ không gian du tầu giữa các kẽ hở chực thiên vạn giới, thường xuyên sẽ cùng vị diện bất động có tiếp xúc, quy tắc của không gian vị diện khác không ổn định, liền sẽ phát sinh hiện tượng có sinh linh đi qua kẽ hở rơi vào tân thủ không gian.

[loại sinh linh tình cờ rời đi thiên địa vị diện gốc này sẽ phải chịu sức hấp dẫn của thiên địa vị diện gốc, nhiều nhất sau mười hai ngày liền sẽ rời đi, trở về thế giới cũ của bọn họ.]

“Thì ra là như vậy.”

Sau khi Thôi Hằng nghe được hệ thống giải thích, thở dài nhẹ nhõm, yên lòng.

Coi như là thời không tiên hiệp cao cấp, khẳng định cũng sẽ tồn tại vị diện cấp thấp.

Tỷ như các loại phạm trần, nhân gian gì đó.

Nói như vậy, loại vị diện không gian cấp thấp này hơn phân nửa là không vững chắc.

Đối với người đọc đủ thứ tiểu thuyết như hắn, biết rõ mấy cái này.

Hơn nữa, sau khi tâm tình buông lỏng, hắn lại ý thức được, nơi này chính là không gian tận thủ, tự mình ở nơi này sẽ không chịu đến bất cứ thương tổn gì.

Coi như thật có đại lão rơi vào, dường như cũng không có vấn đề gì.

Chương 3: Ngộ nhập đào nguyên, nhìn thấy Tiên Tôn (2)

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, tâm tình của Thôi Hằng liền hoàn toàn buông lỏng.

Hắn đi vào nông trường, tử tế quan sát cái bóng người từ trên trời giáng xuống này.

Đây là một tiểu nam hài thoán nhìn chỉ có mười hai mười ba tuổi, tướng mạo phổ thông, áo quần rách rưới, da thịt ngăm đen, gầy khom, hơi có chút da bọc xương.

Ở trên đầu của hắn bên còn có 6 vết tròn xiên xẹo, thoạt nhìn là một tiểu hòa thượng.

Nhưng mà tóc cũng đã dài không ít.

“Đói, thật là đói, thật là đói a...” Trong miệng thằng bé trai phát ra thanh âm nỉ non vô thức, thân thể co rúc, khẽ run.

“...” Thôi Hằng hơi trầm mặc, thờ dài nói: “Ai kêu ta có lòng tốt đây, liền cứu người một mạng đi.”

Bản thân một người sống ở chỗ này mười năm, rất cô độc.

Hiếm thấy có thể có một người nói chuyện.

Cũng không dễ dàng.

...

Hồng Phú Quý khó khăn mở mắt, sau đó rồi lập tức nhắm lại.

Bởi vì, hắn thấy phía trên có một đoàn ánh sáng màu sáng sáng ngời đang phóng ra, cảm giác có chút chói mắt.

Qua một lúc lâu, hắn mới lại từ từ mở mắt, sau khi miễn cưỡng thích ứng ánh sáng, mới nhìn rõ tình huống chung quanh.

Vách tường trắng tinh như tuyết, đồ trang trí xảo diệu thiên cộng, bàn ghế sạch sẽ chỉnh tề, còn có giường nhỏ chính mình nằm, lại trái tơ lụa trắng như tuyết!

“Nơi này là chỗ nào?” Trong lòng Hồng Phú Quý vô cùng mê mang, nhìn vào chùm sáng lớn phía trên ” Chẳng lẽ nơi này chính là thế giới sau khi chết sao? Nhưng vì cái gì chết rồi vẫn còn cảm giác đói đây?”

Kết!

Cửa phòng bị đẩy ra, một thiếu niên thân mặc trường bào trắng như tuyết đi vào phòng, dung mạo của hắn anh tuấn, khí

chất phiêu dật, phảng phất là tiên nhân từ trên trời hạ phàm.

Hồng Phú Quý thấy hấn đi tới, sững sốt một chút, nghi ngờ hỏi: “Ngài là tiên nhân trên trời sao?”

“Ta chỉ là một phàm nhân đi trên con đường tiên đạo mà thôi. ” Thôi Hằng cười một tiếng, đi tới mép giường Hồng Phú Quý đang nằm ” Thế nào, có chỗ nào khó chịu hay không.”

“Không có, vẫn được... ” Hồng Phú Quý liền vội vàng lắc đầu, nhưng ngay lập tức bụng của hấn bỗng nhiên vang lên thanh âm “Ung ục ục ” .

“Ha ha ha, là đói bụng đi. ” Thôi Hằng nở nụ cười,

Sau đó nhìn về phía bên cạnh hư không, thấp giọng quát nói ” Hoàng Cân Lục Sĩ ở chỗ nào?”

“Hoàng Cân Lục Sĩ? ” Hồng Phú Quý có chút mê mang, không biết Thôi Hằng đang nói gì với hư không, nhưng tiếp theo, cảnh tượng xuất hiện sau một cái chớp mắt lại để cho hấn trợn mắt hốc mồm.

Chỉ thấy vùng hư không này giống như là hồ nước bình tĩnh bị hòn đá đánh vỡ, nổi lên một hồi lăn tăn rung động.

Sau đó liền có một đại hán mặc áo vàng, người cao ba mét, bắp thịt cuộn cuộn, dáng cực kỳ cường tráng trông rỗng xuất hiện ở trong căn phòng, một mực cung kính quý một chân trước mặt Thôi Hằng ” bái kiến Tiên Tôn!”

Tiên thuật!

Thần tiên a!

Hồng Phú Quý không thể tin nhìn về phía Thôi Hằng, hai mắt trợn tròn, miệng há to, mặt đầy khiếp sợ.

Người còn nói mình không phải là tiên nhân? !

Thời khắc này, hấn vội vã hiệu chuyện, phù phù một tiếng quỳ ngã xuống, đầu rạp xuống đất, một mực cung kính nói: “Cầu Tiên Tôn ban cho ta phương pháp cứu thế!”

“A chuyện này... ” Thôi Hằng nhất thời cảm giác cả người đều đã tê rần.

Chính mình chỉ là gọi Hoàng Cân Lục Sĩ cầm chút đồ ăn tới mà thôi, làm sao tiêu tử này bỗng nhiên liền quỳ xuống rồi hả?

Quả nhiên là tới từ vị diện phàm trần ở thế giới Tiên Hiệp đi.

Không có kiến thức như vậy.

“Dậy dậy, trước ăn gì độ đi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng khoát tay, pháp lực vô hình trực tiếp kéo Hồng Phú Quý đứng lên.

Hắn mặc dù không biết pháp thuật gì, nhưng bản thân pháp lực liền sẵn có đặc tính thần dị nhất định, làm được loại trình độ này vẫn là rất nhẹ nhõm.

Nhưng mà theo Hồng Phú Quý, đây chính là thủ đoạn thần tiên thứ thiệt!

Cách không nự khí để cho người đứng lên!

Đây là chuyện Võ Lâm Thần Thoại truyền thuyết trong giang hồ, thậm chí vẫn là Lục Địa Thần Tiên mới có thể làm được a!

Hắn càng cảm thấy chắc chắn vị ân nhân này của mình, nhất định là một vị tiên nhân lánh đời!

Chẳng qua, Hồng Phú Quý cũng không tiếp tục quỳ thỉnh cầu Thôi Hằng.

Mà là nghe theo lời của Thôi Hằng nói, chờ đợi ăn cơm.

Hắn thuở nhỏ không có cha mẹ, từng bị người lừa dối bán vào trong miếu, làm qua hòa thượng, sau khi trốn ra được lại lưu lạc rất lâu, làm qua ăn mày, gặp quá nhiều nóng lạnh trên đời.

Vì vậy, hắn biết rõ, khi mình muốn từ chỗ người khác lấy được cái gì đó, tuyệt không thể dựa theo mong muốn đơn phương thúc ép.

Nhất là không thể lợi dụng lòng từ bi của đối phương đi thúc ép.

Mà hắn là nên cho thấy giá trị của mình trước.

Lại thêm.

Trước khi cho thấy giá trị của chính mình, tốt nhất biểu hiện thuận theo.

“Ta tuyệt không thể lự lại ấn tượng không tốt trong lòng Tiên Tôn.” Trong lòng Hồng Phú Quý thầm nói.

Nhưng mà, sau khi Hoàng Cân Lục Sĩ vô căn cứ biến hóa ra một bàn món ngon mỹ vị.

Hắn lại không cách nào bình tĩnh.

Con người nhìn chằm chằm các loại gà quay, vịt quay, thịt bò kho tương trên bàn, không nhúc nhích.

Đáng thương Hồng Phú Quý, lớn như vậy cũng chưa từng ăn mấy hớp thịt.

“Người cầm nhâm rồi, đây là đồ ăn thường ngày của ta. ”
Thôi Hằng liếc mắt, đối với Hoàng Cân Lục Sĩ nói ” đem chén
cháo trắng dưỡng sinh kia tới.”

Cho người sắp chết đói ăn một bàn thịt cá như vậy, không
phải là đùa bỡn sao!

“Vâng Tiên Tôn! ” Hoàng Cân Lục Sĩ gật đầu.

Ngay sau đó hắn vung tay lên, liền đem một bàn thức ăn
này thu vào, đổi thành một cái bôn cháo trắng lớn thơm ngát,
còn có hai chén rau cải muối ớt nhỏ.

“A, ăn đi. ” Thôi Hằng chỉ chỉ cháo trắng cùng muối ớt rau
cải, đối với Hồng Phú Quý nói ” Người bây giờ không quá
thích hợp ăn quá nhiều thịt, trước ăn chút cháo bồi bổ đi.”

“... ” Hồng Phú Quý lúc này lại trầm mặc, nhìn cháo trắng
trên bàn đã xuất thần, ánh mắt đau thương, phản ứng so với
vừa mới rồi nhìn thấy những cá thịt kia còn lớn hơn, tựa hồ là
lâm vào trong hồi ức nào đó.

Phù phù!

Hắn bỗng nhiên quỳ trên đất, hướng về chén cháo trắng kia
dập đầu thật sậu, âm thanh có chút khàn khàn ” Cha, mẹ, hài
nhì bất hiếu, để cho các người trước khi chết đều không uống
được một chén cháo trắng nóng a!”

Chương 4: Cháo trắng

Phản ứng của Hồng Phú Quý nằm ngoài dự liệu của Thôi Hằng.

Trải qua một phen thăm hỏi, hẳn rốt cuộc hiểu rõ cái này là chuyện gì xảy ra.

Thì ra, Hồng Phú Quý sinh ra ở trong một tiểu sơn thôn xa xôi, cha mẹ đều là nông dân, địa chủ cắt xén nghiêm trọng, cả nhà bọn họ chưa từng ăn qua một bữa cơm no.

Năm Hồng Phú Quý tám tuổi, xảy ra nạn hạn hán, năm chín tuổi lại xảy ra dịch châu chấu cùng ôn dịch, nạn đói nghiêm trọng lan tràn, có nhiều chỗ đã đến mức độ người ăn lẫn nhau.

Dưới tình huống này, địa chủ vẫn không chịu giảm tô, ngược lại còn chèn ép tệ hại hơn, dẫn đến cha mẹ Hồng Phú Quý, cùng hai người ca ca, một cô em gái đều chết đói sờ sờ.

Lúc cha mẹ Hồng Phú Quý sắp chết, đã sinh ra ảo giác, trong miệng lầm bầm nói nhỏ đều là “Có cháo uống, là cháo trắng uống không hết, Phú Quý con a, mau tới uống a...”

Nhưng bọn họ đến chết đều không thể uống dù là một chén cháo thật.

Thậm chí, sau khi chết còn bị địa chủ phơi thây, thiếu chút nữa bị dân đói cướp đi nấu thịt ăn.

Là sau khi Hồng Phú Quý xách lưỡi hái chém chết ba người, mới miễn cưỡng bảo vệ thi thể cha mẹ huynh muội, đưa bọn họ hỏa táng an táng.

Vì vậy, ở khi thấy chén cháo trắng thơm ngát này, hẳn có chút xúc cảnh sinh tình, nghĩ tới cha mẹ huynh muội đã qua đời.

Thôi Hằng nghe vậy trầm mặc rất lâu, chờ sau khi tâm tình Hồng Phú Quý bình tĩnh lại, nhẹ nhàng vỗ vai hẳn một cái, nói: “Đến đây đi, trước ăn chút cháo.”

Bây giờ tình huống của Hồng Phú Quý rất nguy hiểm, trạng thái đói bụng cực độ kèm tâm tình chập chờn kịch liệt, rất có thể trực tiếp ngất đi.

“Đa tạ Tiên, Tiên Tôn.” Hồng Phú Quý dịch thân nói cảm ơn, hẳn không biết mình nên xưng hô Thôi Hằng như thế nào, liền dứt khoát giống như Hoàng Cân Lực Sĩ gọi Tiên Tôn.

“Ta họ Thôi, ngươi kêu ta Thôi tiên sinh đi.” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Vâng, Thôi tiên sinh. ” Hồng Phú Quý liền vội vàng đáp ứng, đồng thời ngồi ở trước bàn, nhìn một chút chén cháo kia, lại nhìn Thôi Hằng một chút, dè dặt hỏi ” Thôi tiên sinh, ta, ta thật có thể uống sao?”

“Uống đi, nhưng mà chậm một chút, đừng vội. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gạt đầu.

“Ô! Thật là thơm! Thật là nóng! ” Hồng Phú Quý vừa húp cháo vừa kêu lên, coi như rất nóng hần cũng không muốn dừng lại, dù sao, sống vài chục năm, chưa từng ăn cơm thống khoái như hôm nay.

Thôi Hằng không có ngăn cản hần, liền ở một bên nhìn.

Chén cháo trắng này cũng không phải dụng gạo phổ thông, là linh mễ trong tân thủ nông trường sản xuất ra.

Không chỉ có màu sắc hương vị đều đủ, còn ẩn chứa tí ti linh khí, dinh dưỡng phong phú, vừa ôn nhuận an toàn, sẽ không thoáng cái quá mức đại bổ.

Thôi Hằng đối với Hồng Phú Quý ấn tượng không tẻ, đây là một người đáng thương chịu rất nhiều khổ nạn.

Chính là một chén cháo trắng, với hần mà nói chẳng qua chỉ là một cái nhắc tay, cũng đã có thể mang tới cho người đáng thương này hạnh phúc trước đó chưa từng có.

Huống chi, một người ở trong tân thủ không gian nơi này ngây người mười năm, nếu không có Hoàng Cận Lục Sĩ bên cạnh, hần đều nhanh quên cách nói chuyện như thế nào.

Nhưng mà Hoàng Cận Lục Sĩ chỉ là một người máy nói gì nghe nấy, cũng không phải chân chính có linh trí.

Bây giờ khó khăn lắm mới vào tới một nhân loại bình thường có thể giao lưu, hần dĩ nhiên muốn cho Hồng Phú Quý trở nên khỏe mạnh lên, dù là chỉ là nói một chút lời nói cũng là tốt.

Còn có thể nhân tiện hiểu một chút tình huống thế giới bên ngoài.

...

Hồng Phú Quý sau khi ăn như hổ đói.

Trọn vẹn một bồn cháo trắng lớn, không tới một phút liền bị hần tiêu diệt sạch sẽ, hai chén rau cải muối ớt nhỏ tự nhiên cũng đều tử trận.

Trong bụng ấm áp, phình lên, đây là hạnh phúc hần chưa bao giờ cảm nhận qua được.

Bất quá, Hồng Phú Quý không có tận hưởng dư vị, hần vội vàng đứng lên, muốn phải nói cảm ơn Thôi Hằng, lại chợt phát hiện chính mình dường như cao hơn.

“Chuyện gì xảy ra?” hần kinh ngạc cúi đầu nhìn một chút tay của mình, lại nhìn một chút chân của mình, phát hiện bàn tay lớn hơn rất nhiều, tay áo ngắn, quần cũng ngắn.

Chính mình chẳng qua là uống một chén cháo, lại liền cao ra, trưởng thành?

Hơn nữa thân thể dường như cũng nhẹ nhàng rất nhiều, bệnh tật khắp người dường như thật sự đều khỏi rồi.

“Thì ra đây không phải là cháo, đây là tiên dược a!” Trong lòng Hồng Phú Quý khiếp sợ không gì sánh nổi, ánh mắt nhìn về phía Thôi Hằng tràn đầy cảm kích cùng với sùng bái khó mà nói nên lời.

Tiên dược như thế lại hào phóng cho một người quê mùa chân đất như mình ăn.

Đây tuyệt đối là một vị đại Tiên Tôn cứu khổ cứu nạn a!

“Đa tạ ân cứu mạng của Tiên Tôn, đa tạ Tiên Tôn ban cho ta tiên dược!” Dưới cơn kích động, Hồng Phú Quý không biết nên biểu đạt thế nào, dứt khoát lại quỳ xuống dập đầu, lấy phương thức cảm ơn Thân Phật hướng Thôi Hằng lễ bái.

“Chẳng qua là một hồi bữa ăn thông thường thôi.” Thôi Hằng lắc đầu mỉm cười, giơ tay lên, cách không để cho Hồng Phú Quý đứng lên, nói: “Về sau không nên lại quỳ, còn nữa, kêu tiên sinh là dược, chớ có lại gọi Tiên Tôn.”

Chương 5: Đột phá

Gặp qua Tiên Tôn luyện khí tầng sáu sao?

Hoàng Cận Lực Sĩ đó thuộc về “Thiết lập hệ thống” không sửa đổi được coi như xong, bị người khác gọi như vậy, hẳn cảm thấy chột dạ.

“Vâng tiên, tiên sinh.” Hồng Phú Quý liền vội vàng gật đầu, ngay sau đó lại cung kính hỏi, “Tiên sinh cứu tánh mạng của ta, ban cho ta tiên dược, cái mạng này của ta chính là của tiên sinh ngài, có gì phân phó, tiên sinh cứ việc nói là được.”

Hắn không có lại yêu cầu lấy phương pháp cứu thế, mà là trước đem ý nghĩ đặt ở trên việc báo đáp ân huệ của Thôi Hằng.

“Không phải muốn phương pháp cứu thế sao?” Thôi Hằng khẽ cười nói.

“Đại ân của tiên sinh ta còn chưa báo, nơi nào còn dám yêu cầu lấy Thánh pháp.” Hồng Phú Quý lắc đầu nói.

“Vậy trước tiên theo ta trò chuyện, chơi game đi.” Khoe miệng Thôi Hằng hơi hơi dương lên, cười nói “đi theo ta, dạy người quen biết một chút cái gì gọi là PS 5.”

“PS 5?” Hồng Phú Quý vẻ mặt mê mang, chỉ cảm thấy lời nói của tiên nhân thật là huyền ảo khó lường.

...

Sau đó ba ngày, Thôi Hằng không có vội hỏi Hồng Phú Quý tình huống bên ngoài.

Hắn mang theo Hồng Phú Quý chơi game, ăn cơm, làm ruộng, tán gẫu qua lại, tâm thái buông lỏng nhẹ nhàng.

So sánh với mười năm một mình sinh hoạt kia, Thôi Hằng cảm giác ba ngày này tâm tình của mình là tốt nhất.

Bên dưới loại tâm thái này, hẳn cảm giác bình cảnh cảnh giới chính mình dừng lại hơn một năm lại giãn ra!

Đúng, chính là luyện khí tầng sáu lại để cho hắn dừng lại đã hơn một năm!

Đây cũng là một trong những nguyên nhân khiến hắn nhận thức rõ ràng thực tế.

“Quả nhiên phải giữ vững vui thích mới có thể Tu Tiên a!” Trong lòng Thôi Hằng thâm nghĩ như thế.

Mà đối với Hồng Phú Quý tới nói.

Ba ngày này, việc hăn trải qua ở tiên cảnh có thể nói là huyền bí.

Hăn thấy được quá nhiều bảo vật tiên gia màu sắc sắc sỡ, không tưởng tượng nổi.

Tỷ như:

Tiên nhân khóa cửa không cần chìa khóa, chỉ cần nhẹ nhàng ấn vào liền có thể mở.

Tiên nhân đèn không cần dầu thắp đèn, chỉ cần nói một câu là có thể tự do chột mở điện.

Tiên nhân bình nước không cần đốt lửa, chỉ cần đem nước bỏ vào liền có thể tự động đốt lên.

Còn có cái PS5 thần kỳ nhất kia!

Là một loại tiên gia pháp bảo.

Cái pháp bảo này có thể ở trên một cái màn sáng cho thấy đủ loại đủ kiểu cảnh tượng, có kính khung âm trầm, có kỳ diệu lộng lẫy, bên trong phảng phất chứa vô số thế giới.

Càng ly kỳ là, bản thân một người phạm nhỏ nhỏ, lại đều có thể thông qua món pháp bảo này không chế sinh linh của những thế giới này!

Thật là làm cho người ta khó có thể tin!

Sợ rằng chỉ có tồn tại hoàn toàn không chế những thế giới này, mới có thể đem quyền hạn vĩ đại như vậy trao tặng cho một người phạm nhỏ bé như hăn.

Ngắn ngủi ba ngày, ở trong lòng Hồng Phú Quý, Thôi Hằng đã từ một hình tượng tiên nhân lạnh đời, lên cấp thành một vị tồn tại tối cao không chế không biết bao nhiêu thế giới.

Hôm nay sáng sớm, Hồng Phú Quý đi ra khỏi phòng, đang định đi tìm Thôi Hằng vẫn an.

Nhưng mà vừa ra cửa, hăn liền thấy trên trời Trời Trăng sáng chói, toả ra ánh sáng chói lọi.

Chỉ thấy trên không trung có một đạo ráng màu màu vàng óng chảy xuôi.

Lúc này, đang có một bóng người đắm mình trong quang huy Nhật Nguyệt, sáng mờ khắp trời, chậm rãi hướng trời cao phi thẳng.

Thôi Hằng đột phá.

Luyện khí tầng bảy!

Luyện khí tầng bảy là một loại cảm giác thế nào?

Thôi Hằng có thể cảm nhận rõ ràng, thân thể của mình so với trước kia cường đại gấp mười lần trở lên, huyết dịch trong cơ thể giống như sông lớn, chảy băng băng, giờ tay nhắc chân đều có sức mạnh vô cùng to lớn.

Một quyền đánh bẻ một cái lầu dân cư sáu tầng hẳn là không có vấn đề gì.

Đáng tiếc không biết pháp thuật.

Cũng chưa từng xuất hiện cái gì thần thông trời sinh, phỏng chừng gặp phải người tu tiên chính thống sẽ bị tiêu diệt tại chỗ.

Nghĩ tới đây, tâm tình hưng phấn mà Thôi Hằng mới vừa cảm thấy sau khi đột phá cảnh giới nhất thời liền lạnh xuống.

“Ta thật là đơn giản, mới vừa rồi lại bởi vì đột phá đến luyện khí tầng bảy liền cảm giác mình rất lợi hại.”

Thôi Hằng lắc đầu một cái, trong lòng cảnh cáo chính mình ” Đây chính là thế giới Tiên Hiệp cao cấp khắp nơi đây Tiên Vương, đừng nói luyện khí tầng bảy, coi như là Phản Hư, Hợp Đạo tất cả đều là gà con.”

Bất quá, đột phá tu vi cảnh giới tóm lại là một chuyện tốt, để cho tâm tình của hắn lại thả lỏng một chút, rốt cuộc cũng có tâm tư đi hỏi Hồng Phú Quý chuyện liên quan tới tình huống thế giới bên ngoài.

Mặc dù, dựa theo cách nói của hệ thống, bây giờ tân thủ không gian tiếp xúc chẳng qua là chực thiên vạn giới bạo hàm trong cái thời không tiên hiệp cao cấp này, còn có thể chỉ là một vị diện phạm nhân cấp thấp, nhưng cũng là có giá trị hiểu biết rất cao.

Dù sao, mọi người đều biết, thế giới Tiên Hiệp, trong người phạm khó tránh khỏi cũng có vô số người tu tiên, ít nhất cũng sẽ có lão quái cấp bậc Nguyên Anh.

Bản thân là một luyện khí tầng bảy nho nhỏ nào có tư cách xem thường phạm trần.

...

Chương 6: Xã hội đen Tu Tiên Giới

“Cái gì, người nói chỗ người ở tồn tại Lục Địa Thần Tiên? !” Vệ mặt Thôi Hằng ngây ngốc nhìn Hồng Phú Quý, gần như cho rằng mình nghe lầm.

Mới nói vị diện phạm trần mà?

Làm sao ngay cả thần tiên tất cả đi ra?

Nhưng không đúng, Lục Địa Thần Tiên, cũng chính là còn chưa chân chính thành tiên?

Lúc này, Thôi Hằng đang hỏi Hồng Phú Quý chuyện liên quan tới tình huống của ngoại giới.

Mới đầu cũng còn khá, ở trong miêu tả của Hồng Phú Quý, địa phương hẳn sinh hoạt là một cái hoàng triều hưng thịnh hơn hai trăm năm, là cơ quan quốc gia dùng quân đội bạo lực để duy trì chính quyền.

Nhưng nói một hồi, Thôi Hằng cũng cảm giác không được bình thường.

Ngoại trừ hoàng triều ra, còn có Phật môn, Đạo môn, cùng với đủ loại môn phái.

Ở trong miêu tả của Hồng Phú Quý, môn phái cao cao tại thượng, nhất là Phật môn cùng Đạo môn, bọn họ truyền thừa lâu đời, nắm giữ sức mạnh siêu phàm nhập thánh, đều không có để ý đến cường quyền của hoàng triều chút nào.

Hơn nữa, nghe kể ở trong một ít môn phái cổ xưa, còn có Lục Địa Thần Tiên ẩn cư, nắm giữ sức mạnh to lớn không tưởng tượng nổi, bọn họ sống lâu vô cùng, ngồi xem vô số hoàng triều hưng suy lên xuống.

Cái này cũng rất không hợp thói thường.

Thôi Hằng thông qua một chút kinh nghiệm của mình, rất nhanh thì “Biết rõ” tình huống thực tế ở ngoại giới.

Địa phương Hồng Phú Quý sinh hoạt, đúng là một thế giới phạm nhân, hơn nữa hẳn là một loại Nhân Gian Giới khá thường gặp so với Tu Tiên thế giới.

Ở thế giới như thế này, môn phái tu tiên siêu thoát bên trên người phạm, nắm giữ sinh tử của hoàng triều người phạm.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, cái gọi là hoàng triều này cũng chỉ là kho lúa, ngân hàng, nơi chiêu sinh của môn phái mà thôi.

Những “Lục Địa Thần Tiên” kia phỏng chừng chính là người tu tiên tu vi cao thâm, có lẽ là Trúc Cơ, cũng có thể là

Kim Đan.

Mặc dù cái này so với thế giới Tiên Vương tung hoành an toàn không ít, nhưng hệ số an toàn cũng hết sức có hạn, bản thân một tên luyện khí tăng bảy gà con, gặp phải Trúc Cơ đều sẽ chết không còn sót lại một chút cặn.

Dù sao, Tu Tiên thế giới thường thấy còn có cách gọi đặc biệt, đó chính là “Tu Tiên giới xã hội đen” !!

Hồng Phú Quý chính là cảm thấy hơi nghi hoặc một chút.

Tại sao Thôi tiên sinh vừa nghe đến Lục Địa Thần Tiên liền kích động như thế?

Đối với vị tồn tại tối cao nằm trong tay không biết bao nhiêu cái thế giới như vậy tới nói, cho dù là Lục Địa Thần Tiên cũng không khác gì với con kiến đi.

“Tiên sinh, Lục Địa Thần Tiên có vấn đề gì không?” Hồng Phú Quý mê mang nói.

“Khục khục!” Thôi Hằng nhẹ nhàng ho khan hai tiếng, dò hỏi ” người biết những Lục Địa Thần Tiên kia đều có bản lĩnh gì sao?”

“Bản lĩnh?” Hồng Phú Quý suy nghĩ một chút,

Lắc đầu nói ” Lục Địa Thần Tiên là nhận vật vượt qua phạm tục, ta chẳng qua là tên ăn mày nhỏ, tiếp xúc không tới cái cấp độ đó.

“Bất quá, ta lưu lạc các nơi, cũng nghe qua một vài tìn đồn, nghe nói những Lục Địa Thần Tiên này người người đều có thể bắt trăng hái sao, gánh núi gánh biển, là đại thần tiên rất đáng sợ.”

Đây là hẳn nghe được từ tiên sinh bình sách trong quán trà.

“Thì ra là như vậy.” Thôi Hằng nghe vậy gật đầu một cái, như là rơi vào trầm tư.

Trên thực tế bây giờ cả người hẳn đều không thoải mái.

Thì ra đây vẫn là Phạm Nhân giới đẳng cấp tương đối cao cấp, thậm chí ngay cả đại năng bắt trăng hái sao, gánh núi gánh biển đều có.

Nguy!

Hồng Phú Quý nhìn dáng vẻ trầm tư của Thôi Hằng, trong lòng bỗng nhiên có chút hiểu ra ” Ta biết rồi, tồn tại tối cao như Thôi tiên sinh, nhất định là siêu việt phạm tục quá lâu, không quá hiểu chuyện trong nhân gian.

“Sở dĩ sẽ hỏi ta chuyện liên quan tới Lục Địa Thần Tiên, phỏng chừng liên chỉ là muốn hiểu một chút tình huống nơi

phàm trần, từ đó thông qua những tình huống phàm trần này, suy tư đạo lý tiên gia thâm ảo.”

Liên thật giống như chính mình có lúc cũng sẽ chú ý con kiến dọn nhà, suy nghĩ đạo lý trong đó vậy.

Cái này làm cho Hồng Phú Quý có chút hưng phấn.

Hắn cảm giác mình rốt cuộc tìm được giá trị của chính mình.

Chỉ có bày ra giá trị của mình, mới có hi vọng yêu cầu phương pháp cứu thế từ Thôi tiên sinh!

...

Hồng Phú Quý rốt cuộc cũng chỉ là một đứa trẻ mười hai tuổi.

Lại nghĩ thầm triển lộ giá trị của mình.

Vì vậy, ở trong ba ngày kế tiếp, hắn cố hồ là biết gì đều nói hết, không giấu diếm, đem kiến thức hạn đi lưu lạc các nơi gom góp được cùng Thôi Hằng nói một lần.

Chỉ bất quá, bởi vì vấn đề đến từ góc nhìn của hắn cùng với nguồn gốc tin tức, làm cho Thôi Hằng sinh ra vô số lý giải sai lệch.

Dưới sự miêu tả không giữ lại chút nào của Hồng Phú Quý.

Một cái thế giới Tu Tiên xã hội đen dần dần thành hình trong lòng Thôi Hằng, hơn nữa Thôi Hằng còn hiểu được tình huống cận kề của hoàng triều.

Mặc dù cái hoàng triều này là thế lực thuộc hạ của môn phái tu tiên, nhưng dường như vẫn không trốn thoát quy luật chu kỳ, ngai vàng vừa ngồi vững ba trăm năm, cương vực cũng đã bị thôn tính vô cùng nghiêm trọng, dân bị tai nạn khắp nơi, một bộ cảnh tượng ngày tận thế.

Mà môn phái tu tiên đối với những điều này lại ngồi yên không lý đến, mặc cho hoàng triều đại loạn, cũng phù hợp nhận thức của Thôi Hằng đối với sự khốc liệt của tu tiên giới.

Cuộc sống ở thế giới như vậy, thật đúng là quá thảm. ” Thôi Hằng rất là thương hại vô bả vai Hồng Phú Quý ” quá cực khổ.”

Hoàng triều chẳng qua là thuộc hạ của môn phái, trăm họ dĩ nhiên chẳng qua là dê con để môn phái chăn nuôi.

Không có ai sẽ để ý sống chết của súc vật.

Coi như phía sau gia nhập môn phái, thành công Tu Tiên, thoát khỏi hàng ngũ dê con, cũng phải đối mặt với Tu Tiên

Giới xã hội đen càng tàn khốc hơn.

Một chữ.

Thảm!

Chương 7: Đại Đồng Tập

“Tiên sinh! .” Hồng Phú Quý bỗng nhiên mở miệng, một mực cung kính hướng Thôi Hằng hành lễ ” Tiên sinh, mấy năm nay ta lưu lãng tứ xứ, đi qua rất nhiều nơi, thấy qua quá nhiều cảnh tượng thê thảm.

“Vô số người lang thang giống như ta, vô số người có cha mẹ huynh muội bị chết đói sờ sờ như ta, thậm chí bị người ăn! Triều đình mặc kệ chúng ta, thần tiên cũng không để ý chúng ta, không có người nào cứu chúng ta...”

“Ta phải cải biến hết thảy các thứ này , ta muốn để cho những người giống như ta được sống cuộc sống tốt, nhưng ta lại không biết phải nên làm như thế nào... Hồng Phú Quý cả gan, cầu xin tiên sinh ban thưởng phương pháp cứu thế!”

“... ” Thôi Hằng hơi trầm mặc, sau đó nói ” Ngươi đây là muốn thay đổi triều đại?”

“Thay, thay đổi triều đại? ” Hồng Phú Quý nghe vậy đầu tiên là sững sờ, lại có chút mê mang, cuối cùng trình trọng gật đầu ” Đúng, không sai! Ta muốn thay đổi triều đại, thay trời đổi đất, thành lập một cái thời đại mới làm cho tất cả mọi người đều có thể ăn cơm no!”

Ánh mắt của hắn giống như là đang sáng lên, một đoạn văn sau cùng, gân như là hồ.

“Ngươi thật muốn như thế? ” Thôi Hằng chân mày cau lại, trầm giọng nói ” Con đường này đã định trước gặp ghênh, thậm chí có khả năng chết không có chỗ chôn.”

Ở một cái thế giới Tu Tiên xã hội đen tạo phản, thành lập tân hoàng triều.

Mức độ khó khăn có thể tưởng tượng được.

Trải qua mấy ngày sống chung này, Hồng Phú Quý cho hắn ấn tượng rất không tồi, hơn nữa cũng coi là giúp hắn đột phá cảnh giới.

Hắn thật không muốn cho đứa nhỏ này rơi vào kết cục bi thảm.

“Cầu xin tiên sinh chấp thuận. ” Ánh mắt Hồng Phú Quý vẫn kiên định.

“Nếu như ngươi chịu an ổn sinh hoạt, ta có thể đảm bảo ngươi một đời giàu sang. ” Thôi Hằng đứng chấp tay, nhận nhạt nói ” Nhưng nếu đi con đường kia, cũng chỉ có thể tự cầu Tạo Hóa. Ngươi sẽ không hối hận sao?”

“Dứt khoát! ” Ánh mắt Hồng Phú Quý đã chắc như bàn thạch.

“Ai... ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, thở dài, dường như vô cùng thất vọng, trực tiếp đi tới gõ đầu Hồng Phú Quý bả cái, sau đó liền chấp tay sau lưng đi vào trong phòng, trực tiếp đem cánh cửa đóng lại.

Hồng Phú Quý ngăn người tại đó, đứng một lúc lâu mới tỉnh hồn, một mực cung kính dập đầu hành lễ ” Bái tạ tiên sinh đại ân!”

Hắn đã đoán được ý của Thôi Hằng.

Lúc đêm khuya.

Hồng Phú Quý từ cửa sau tiến vào biệt thự, vừa vặn thấy Thôi Hằng ngồi ở trên ghế, đưa lưng về phía hắn.

Hắn không dám trực tiếp lên tiếng, chỉ quỳ ở nơi đó, lẳng lặng chờ đợi.

Qua một lúc lâu.

Thôi Hằng mới khẽ gật đầu một cái, thở dài nói: “Người đã ngộ ra, ta liền truyền cho người một chút phương pháp đi.”

Hồng Phú Quý nghe vậy mừng rỡ, vội vàng nói: “Bái tạ tiên sinh!”

Thôi Hằng đứng dậy đứng lên, chấp tay đi trước, nói: “Đi theo ta tới thư phòng đi.”

Hắn là không quá muốn cho Hồng Phú Quý đi con đường kia.

Nhưng mà Hồng Phú Quý lại quyết tâm giữ vững.

Vì vậy hắn sẽ dùng một lần khảo nghiệm.

Nếu mà Hồng Phú Quý ngộ không ra ý tứ trong đó, như vậy sau này liền không cần nhắc lại chuyện phương pháp cứu thế kia.

Nếu như Hồng Phú Quý có thể ngộ đến, đó chính là Thiên Ý vậy.

Về phần muốn truyền thụ cái gì, hắn cũng đã nghĩ xong.

Bàn về tạo phản, bàn về thay trời đổi đất, bàn về để cho người bình thường ăn cơm no, ai hơn được vị Thái Tổ kia?

...

Trong thư phòng.

“Ai là địch nhân, ai là bằng hữu, đây là vấn đề đầu tiên người cần biết rõ ràng.”

Thôi Hằng đưa lưng về phía Hồng Phú Quý, nhàn nhạt nói ” Mà muốn phải làm cho tất cả mọi người đều có thể ăn cơm no, đầu tiên là phải bảo đảm tất cả mọi người đều có ruộng đất, như thế đất từ đâu có? Đây cũng là vấn đề người phải suy tính...”

Hắn bây giờ đang đem một chút lý niệm trụ cột truyền miệng cho Hồng Phú Quý nghe, trước tiên đem nền móng tư tưởng tạo dựng lên.

Sau khi đột phá đến luyện khí tầng bảy, hắn không chỉ sức mạnh trở nên mạnh mẽ, tinh thần cũng trở nên mạnh mẽ.

Suy nghĩ trở nên vô cùng rõ ràng, trí nhớ càng là cường đại, có thể nhớ lại tất cả nội dung sách đọc qua trên địa cầu.

Đương nhiên, lý luận truyền thụ cho Hồng Phú Quý khẳng định không thể hoàn toàn rập khuôn.

Dù sao, bối cảnh thế giới hoàn toàn là bất đồng.

Thực tế yêu cầu tiến hành sửa đổi nhất định.

Thôi Hằng dự định đem các loại lý luận sau khi sửa đổi, biên soạn thành một bộ sách nhỏ đưa cho Hồng Phú Quý, để sau khi hắn rời đi nơi này lại từ từ nghiên cứu.

Tên liền gọi 《 Đại Đồng Tập 》 .

Thiên hạ đại đồng!

Hồng Phú Quý đứng ở một bên, nghe Thôi Hằng nói ra lý luận, trong lòng đã dâng lên sóng gió kinh hoàng.

Những lý luận này bao hàm tư tưởng cùng nhận xét, là hắn chưa từng nghĩ qua, càng là chưa từng nghe qua, để cho hắn có một loại cảm giác rẽ mây thấy mặt trời, phảng phất như là một vệt ánh sáng phá vỡ bóng đêm vô tận!

Thật lợi hại!

Thôi tiên sinh thật sự là thật lợi hại!

Hiện tại trong lòng hắn thật sự cảm thấy rung động, thậm chí còn “Biết được ” Thôi Hằng là tồn tại vĩ đại không chế rất nhiều thế giới!

Chẳng qua, dù sao thì Hồng Phú Quý tuổi không lớn lắm, kiến thức có hạn, không đọc sách nhiều, đối với hắn mà nói, Thôi Hằng nói những lý luận cơ sở này, vẫn có rất nhiều chỗ khó hiểu.

Vì vậy, hắn thường xuyên gấp đến độ vò đầu bứt tai, còn muốn hỏi.

Sau khi nghe Thôi Hằng nói sẽ đem những lý luận này sắp xếp lại biên chế thành sách, Hồng Phú Quý vui vẻ đến muốn

nhảy cõn lên.

Năm ngày sau, Thôi Hằng đều đang giảng giải cái môn Đồ Long thuật này.

Đồng thời cũng đang biên soạn 《Đại Đồng Tập》.

Chương 8: Trăm năm trôi mau

Đây là một ngày ánh mặt trời rạng rỡ.

Thôi Hằng chuẩn bị cho Hồng Phú Quý sắp rời đi ba cái lễ vật tiễn biệt.

Người ngoài ý muốn thông qua kẽ hở không gian rơi vào tân thủ không gian, đều sẽ phải chịu lực hấp dẫn dần dần từ thế giới góc, nhiều nhất mười hai ngày sẽ trở về.

Vì vậy, hôm nay là ngày cuối cùng Hồng Phú Quý ở lại chỗ này.

Nhìn ba cái lễ vật Thôi Hằng đặt ở trước mặt mình, Hồng Phú Quý không khỏi có chút hoảng hốt.

Thời gian trôi qua thật là nhanh.

Trong mười hai ngày này, chính mình lạc vào chôn đào nguyên này, nhìn thấy Tiên Tôn, thể nghiệm sinh hoạt lúc trước nghĩ cũng không dám nghĩ, càng là lấy được phương pháp cứu thế mình tha thiết ước mơ!

Thật như mộng ảo.

Mà bây giờ, giấc mộng này liền muốn tỉnh.

Chính mình sắp sửa lần nữa đi đổi mặt cảnh tượng ngày tận thế thể thâm bên ngoài kia,

Cũng nhất định phải đi đổi mặt!

Thế giới bên ngoài, đang chờ đợi mình đi thay đổi!

“Vạn Tà tiên sinh!” Hồng Phú Quý cung kính quỳ rạp.

“Người có thể sống khỏe mạnh, sống thọ chết già, thì hãy cảm ơn ta.” Thôi Hằng khoát tay một cái, chỉ chỉ ba kiện đồ vật trên bàn bên cạnh ” những thứ này đều thu cất, sẽ có trợ giúp.”

Ba kiện đồ vật này theo thứ tự là 《Đại Đồng Tập》, một ít gói cọng mầm, cùng với một thanh trường kiếm bằng thép ròng.

“Vâng, tiên sinh.” Hồng Phú Quý dè dặt đem 《Đại Đồng Tập》 thu cất, nhìn một chút mầm khoai lang mật, nghi ngờ nói: “Tiên sinh, đây là cái gì?”

“Nó là mầm khoai lang mật, sau khi trồng xuống, một mẫu có thể sinh vạn cân lượng.” Thôi Hằng mỉm cười nói, đây là khoai lang bản sửa đổi của tân thủ nông trường, trước khi trồng sẽ không thối rữa.

“Một mẫu sinh vạn, vạn cân lương? !” Hồng Phú Quý nghe vậy nhất thời trợn to hai mắt, mặt đầy biểu tình không thể tin, lời này nếu như không phải từ trong miệng Thôi Hằng nói ra, hẳn ngay cả tin cũng không dám tin.

Trên đời làm sao có thể sẽ có loại hoa màu sản lượng như này!

Đây tuyệt đối là tiên lương a!

“Nếu người thật có quyền thế, có thể mang những cọng mầm này gieo xuống, đến lúc đó sẽ biết.” Thôi Hằng lại nhắc lên thanh trường kiếm kia, nói: “Đây là vật ta đưa cho người phòng thân, bên trong có chút pháp lực của ta, có thể vận dụng chín lần.”

Mặc dù trong kiếm ẩn chứa pháp lực tiêu chuẩn chỉ có luyện khí tầng bảy, đối với người tu tiên cao cấp không có chỗ gì dùng, nhưng Hồng Phú Quý muốn thay đổi triều đại, chỉ có thể đem mục tiêu đặt ở tranh đấu bên trong hoàng triều phàm trần, không thể nào cùng người tu tiên chính diện chiến đấu.

Vì vậy, thanh kiếm này chắc đủ dùng.

“Vạn tạ tiện..” Hồng Phú Quý đối với Thôi Hằng cảm kích tới cực điểm, lại muốn hành lễ cảm ơn, nhưng lại bị Thôi Hằng dùng pháp lực ngăn cản.

“Thật tốt sống đến an ổn chết già chính là cảm tạ tốt nhất.” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Phải! Tiên sinh!” Hồng Phú Quý trịnh trọng gật đầu.

...

Mười hai ngày vừa trôi qua.

Thôi Hằng liền thấy trên người Hồng Phú Quý sáng lên một đạo ánh sáng vàng vô cùng mãnh liệt, mang theo hẳn từ hư không biến mất ở trong cái không gian tân thủ này.

Đây là sức mạnh pháp tắc của Thế Giới.

Lấy tu vi cảnh giới của Thôi Hằng bây giờ căn bản liền không thể nào hiểu được.

Hắn đứng tại chỗ một hồi, ngẩng đầu nhìn trời một cái, lại nhìn một chút phòng nhỏ tân thủ cách đó không xa, cuối cùng lắc đầu khẽ cười.

“Lại một mình a.”

...

Lại qua hai mươi năm.

Cảnh giới tu vi của Thôi Hằng đột phá đến luyện khí chín tầng.

Cái tốc độ tu luyện này cùng những thiên tài kia so, thật là chậm đến khiến người ta tức lộn ruột.

Đặt vào trong rất nhiều tiểu thuyết Tu Tiên, ngay cả làm con chốt thí để nhân vật chính đánh mặt cũng không có tư cách.

Bất quá, bây giờ Thôi Hằng sớm liền đã quen loại trạng thái tu luyện này, đã không nóng vội giống lúc mới vừa bắt đầu.

Mỗi bước một cái dấu chân, vững vàng ổn định tu luyện cũng không tệ.

Ba mươi năm sau, hấn thành công đúc thành Đạo Cơ, làm từng bước mà bước chân vào cảnh giới Trúc Cơ.

Lại bốn mươi năm sau, hấn mới hoàn thành tu luyện cảnh giới Trúc Cơ sơ kỳ, vì đột phá Trúc Cơ trung kỳ làm chuẩn bị.

Thời gian trôi mau, Thôi Hằng xuyên qua đến nay, đã có trăm năm.

Khoảng cách Hồng Phú Quý lạc vào nơi đây cũng có chín mươi năm.

Một ngày này, Thôi Hằng lại đi tới tân thủ nông trường thu thức ăn.

Khi bắt được một khối thịt trâu, hấn mở ra miệng đã 30 năm không nói câu nào, khẽ nở nụ cười.

“Rất nhiều năm đã qua, cũng không biết tiểu tử kia có hay không thực hiện được chí hướng của mình, lại có hay không đã an ổn chết già?”

Đang lúc này, bầu trời đã chín mươi năm không có gì thay đổi, bỗng nhiên lại nổi lên rung động.

“A a a! !”

Tiếng kêu thảm thiết dồi dào sức sống từ trên trời truyền tới, một thân ảnh nhỏ bé lăn tăn xuyên qua bầu trời, nhanh chóng rơi xuống phía dưới.

Chương 9: Tiểu cô nương trên trời rơi xuống (1)

“Lần này người rơi vào ngược lại rất tinh thần.” Thôi Hằng nghe được thanh âm này, nhất thời nở nụ cười.

Ngay sau đó, hần nhẹ nhàng khoát tay, liền dùng pháp lực thúc đẩy luồng không khí, đem bóng người từ trên trời giáng xuống đó nâng ở trên không trung, phòng ngừa nàng trực tiếp ngã rớt xuống.

Đây không phải là pháp thuật, mà là một tiểu kỹ xảo vận dụng pháp lực chính hần suy nghĩ ra được trong một trăm năm qua.

Đối với người tu tiên Trúc Cơ kỳ tới nói, pháp lực đã không còn chỉ là “Năng lượng” chứa đựng ở trong người.

Mà hoàn toàn trở thành một bộ phận thân thể của chính mình.

Vì vậy, mặc dù hần không biết làm như thế nào mới có thể đưa cái bộ phận này biến thành các loại pháp thuật Thủy Hỏa Phong Lôi, nhưng khai phá ra một chút cách dùng đặc thù cũng không phải là vấn đề khó gì.

Dưới sự nâng đỡ bằng pháp lực của Thôi Hằng, vị “Khách đến từ thiên ngoại” này chậm rãi đáp xuống.

Đây là một tiểu cô nương tướng mạo vô cùng xinh đẹp, ước chừng chỉ khoảng mười ba mười bốn tuổi, da thịt trắng nõn như nước, đường cong gương mặt nhu hòa, ngũ quan càng là cực kỳ tinh xảo, giống như là búp bê sứ.

Quần áo trên người nàng cũng không bình thường, mặc chính là quần áo tơ lụa may màu xanh nhạt, phía trên thêu hoa văn màu vàng, chế tác vô cùng tinh mỹ, trên đầu mang trang sức ngọc thạch nạm vàng, giữa eo thon còn treo một khối ngọc bội trơn bóng.

Có thể nói là tơ lụa, vàng bạc ngọc thạch đều ở trên người.

Chỉ riêng những gì nàng mặc đeo, đã đủ cho Hồng Phú Quý khi trước cả đời tích góp không tới.

Đây chính là một đại tiểu thư con nhà giàu.

A không đúng, tuổi tác quá nhỏ, vẫn không tính là đại, Thôi Hằng lại quan sát tiểu cô nương này.

Tạm thời còn chỉ có thể gọi là tiểu tiểu thư.

Thôi Hằng dự định đi qua chào hỏi, nhưng mà trên miệng lại không biết nên nói cái gì, trong lòng thầm nói: “Một tiểu cô nương nhỏ như vậy, bỗng nhiên đi tới một nơi xa lạ, thấy ta người xa lạ này, sẽ không phải rất sợ?”

Nhưng mà vừa lúc đó, tiểu cô nương kia đã hoạt hoạt bát bát chậm chậm đi tới, mắt to vụt sáng nhấp nháy, vô cùng tò mò nhìn Thôi Hằng, vui vẻ nói: “Ca ca, người thật là lợi hại, người là thần tiên sao?”

Dường như không một chút nào sợ người lạ.

“Ta chỉ là... ” Thôi Hằng đang muốn giải thích giống như khi trước gặp phải Hồng Phú Quý.

“Ngài nhất định là thần tiên đúng không! Ca ca! ” Tiểu cô nương lại thật giống như là đã nhận định điem này, kích động đến gò má ửng hồng, trong mắt tràn đầy ánh nhìn sùng bái, không đợi Thôi Hằng giải thích xong liền dò hỏi ” Ta có thể gọi ngài là thần tiên ca ca sao?”

“Ai, gọi ta Thôi tiên sinh đi. ” Thôi Hằng cố gắng sửa chữa.

“Được rồi đây, thần tiên ca ca! ” Tiểu cô nương cười hì hì nói ” Kêu tiên sinh thì già biết mấy a, ngài nhìn còn trẻ như vậy, so với ta không lớn hơn mấy tuổi đây, vẫn là để ta kêu thần tiên ca ca tốt hơn một chút đúng không!”

Bây giờ bộ dáng Thôi Hằng thoạt nhìn cũng chỉ mười tám mười chín tuổi.

“Dù sao cũng không phải không được. ” Thôi Hằng bắt đầu nói.

Bởi vì chín mươi cái tết gần đây cũng không giao lưu qua với người, gần 30 năm ngay cả lời đều không nói một câu, năng lực xã giao của hắn kịch liệt thoái hóa.

Bộ dáng như thân thuộc của tiểu cô nương này càng là trực tiếp làm hắn cạn lời.

Khiến hắn cũng hơi ngây ra.

“Tốt rồi! Thần tiên ca ca, nơi này là tiên phủ của người sao? ” Tiểu cô nương hoan hô lên, đồng thời nhìn chung quanh.

Nàng nhìn bên trái một chút nhìn bên phải một chút, thoạt nhìn giống như em bé hiếu kỳ, sau đó về mặt ngây thơ mà nhìn về phía Thôi Hằng ” Là ngài đem ta mang tới nơi này sao?”

“Không phải.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, ánh mắt híp lại, cười nói “Cơ duyên gây nên, người mới có thể đi tới nơi

này, ngươi cũng không cần sợ hãi, nhiều nhất mười hai ngày, ngươi sẽ trở lại thế giới cũ.”

Tiểu cô nương này không hề thiên chân vô tà giống như trông bề ngoài vậy.

“Mười, mười hai ngày? ” Trong mắt tiểu cô nương lóe lên một tia mắt tự nhiên, nụ cười trên mặt hơi hơi cứng đờ, nhưng rất nhanh thì khôi phục tự nhiên, tựa như là có chút chán nản nói “Làm sao chỉ 12 ngày, thân tiên ca ca ngài có thể để cho ta ở trong tòa tiên phủ này lâu thêm sao?”

” Chờ sau mười hai ngày, ngươi tự nhiên sẽ biết. ” Thôi Hằng mỉm cười nói, hẳn dù sao cũng là tu sĩ Trúc Cơ kỳ, suy nghĩ bén nhạy, rất nhanh thì quen thuộc đôi thoại xã giao bình thường.

“Như vậy a. ” Tiểu cô nương giống như bỗng nhiên tỉnh ngộ, khe khẽ ngoặt đầu, bộ dáng mười phần khả ái.

Chẳng qua, thanh âm của nàng cùng trước kia đã thấp đi một tí, như là không biết tiếp theo nên nói cái gì, nhưng nàng rất nhanh lại ba hoa nói “Ta tên là Khương Thất Thất, thân tiên ca ca, ngài tên gì nha?”

Chương 10: Tiểu cô nương trên trời rơi xuống (2)

“Thôi Hằng, Hằng trong Vĩnh Hằng. ” Thôi Hằng đối với tên của mình cũng không kiêng kỵ, liền nói thẳng, cũng để cho tiểu cô nương này an tâm một chút.

“Tên của thần tiên ca ca thật có vị đạo thần tiên nha. ” Khương Thất Thất mặt tươi cười nói “Các thần tiên có phải hay không đều là tôn tại vĩnh hằng à?”

“Tiểu nha đầu này là từ trong hội mơ mộng đi ra đi. ” Thôi Hằng trong lòng không nhìn được mắng thầm, nhưng ngoài mặt vẫn là mặt mỉm cười “Ta chẳng qua là người bình thường mà thôi.”

“Thần tiên ca ca, giống như ngài vậy... A... ” Khương Thất Thất còn đang tiếp tục đại nghiệp mơ mộng của mình, trong bụng lại bất ngờ phát ra tiếng vang cắt đứt lời của nàng.

“Ừng ục ục!”

Nàng đối.

Bởi vì luyện võ mê mết, nàng cũng không kịp ăn cơm trưa, liền rơi vào trong tòa không gian tân thủ này.

“Ha ha, đi thôi, đi với ta ăn gì đó đi. ” Thôi Hằng nở nụ cười.

“... ” Trong mắt Khương Thất Thất lóe lên một chút do dự, nhưng rất nhanh thì đã quyết định, gật đầu một cái, ngọt ngào nói “Ừ, cảm ơn thần tiên ca ca!”

Thôi Hằng mang theo tiểu cô nương đi tới trước cửa biệt thự tân thủ, đưa ngón tay nhẹ nhàng ở trên tay cầm nhân một cái.

Chỉ nghe một trận tiếng mở khóa lưu loát vang lên, cánh cửa liền tự mình mở ra.

“Oa! Thật là lợi hại! ” Ánh mắt Khương Thất Thất lóe sáng tròn to, vô cùng khen ngợi nói “Đây chính là nhà ở của thần tiên ca ca sao? Thật rất thần kỳ!”

“... ” Thôi Hằng nghe có chút lúng túng, không nói gì, đi thẳng vào.

Nhưng mà Khương Thất Thất lại không có theo tới, nàng đứng ở cửa, tựa như là có chút khẩn trương, nhìn về phía Thôi Hằng, nhỏ giọng dò hỏi: “Ta, ta thật có thể trực tiếp đi vào sao? Ta chỉ là một người phạm.”

“Đi vào ăn một chút gì đi. ” Thôi Hằng có chút dở khóc dở cười.

“Vâng vâng, tốt. ” Khương Thất Thất nắm quả đấm nhỏ, hơi hơi hếch ngực nhỏ, bước vào.

Nhưng mà vừa lúc đó, trí năng Tinh Linh kiểm tra đến người khác ngoài Thôi Hằng đi vào phòng, trực tiếp liền mở ra giọng nói vấn an: “Ngài khỏe! Chào mừng ngài! Khách nhân tôn quý!”

“A! ” Khương Thất Thất kinh hô lên, rõ ràng bị thanh âm đột nhiên xuất hiện này dọa nhảy.

Là thật nhảy cõn lên.

Đầu suýt chút nữa đụng vào trần nhà.

“Cái này, đây là, là cái gì? ” Khương Thất Thất kinh nghi bất định quan sát trái phải, lại phát hiện cũng không có người thứ 3.

“Là phòng này đang nói chuyện, không cần để ý. ” Thôi Hằng mỉm cười nói, hẳn chung quy không tiện giảng giải cho tiểu cô nương này cái gì gọi là nhân công trí năng, cái gì gọi là điện gia dụng trí năng.

Vài chục năm không giao lưu với người, không chỉ hạ thấp năng lực xã giao của hẳn, càng hạ thấp dực vọng nói chuyện của hẳn.

“Cái này, ra là vậy a, thần tiên ca ca, nhà ở của thần tiên ca ca thật rất thần kỳ a! “Trong lòng Khương Thất Thất thật ra thì càng kinh hãi.

Nhà ở lại biết nói chuyện!

Chẳng lẽ nơi này thật sự là chỗ ở của thần tiên, lẽ nào thiếu niên trước mắt so với chính mình không lớn hơn mấy tuổi này thật là thần tiên trường sinh bất tử?

“Người qua bàn ăn bên cạnh kia ngồi. ” Thôi Hằng chỉ chỉ phương hướng phòng ăn, nói “Ta nấu hai chén mì.”

Bởi vì có tấm gương là Hồng Phú Quý, cho nên lần này Thôi Hằng không có trực tiếp kêu Hoàng Căn Lực Sĩ tới.

Mà ở trong quá trình Thôi Hằng nấu mì, tiểu cô nương này lại lâm vào trạng thái ngây ngốc.

Không có lửa làm sao nấu nước, làm sao nấu mì?

Không có lửa tại sao có thể đem nước đốt lên?

Tại sao khói sẽ tự mình hướng lên tuân trào, lại không có phiêu tán khắp nơi?

Rất nhiều tình huống cũng đề cho nàng cảm thấy khó hiểu.

Chẳng lẽ người này thật sự là thần tiên sao?

Nhưng mà nàng không dám hỏi quá nhiều.

Sau khi ăn xong mì, Thôi Hằng cũng không lại tiếp tục cùng Khương Thất Thất nói chuyện, cũng không có vội hỏi.

Mà là mang nàng tới lầu hai, đem phòng ngủ cho nàng nghỉ ngơi.

Sau đó liền chính mình trở về phòng tu luyện lầu ba.

Muốn cho tiểu cô nương tuổi này an tâm, biện pháp tốt nhất chính là trước tiên không làm gì.

...

Trong phòng ngủ tầng hai của biệt thự tân thủ.

Cửa phòng đã bị bàn ghế chặn kín, cửa sổ cũng bị khóa kín, rèm cửa sổ cũng kéo lên, trong căn phòng một mảnh tối tăm.

Lúc này Khương Thất Thất co ro ngồi ở chân giường, ôm lấy hai chân của mình, tóc dài đen nhánh xõa xuống, mặt cúi sâu xuống, thân thể nhỏ thó nhịn không được khẽ run, thỉnh thoảng lại phát ra thanh âm nghẹn ngào.

Bộ dáng cũng không có chút nào hoạt bát lanh lợi như lúc ở cạnh Thôi Hằng ban sáng.

“Cha, mẫu thân, các người ở nơi nào rồi?”

“Ta, ta thật sợ hãi...”

Một tiểu cô nương mười bốn tuổi.

Mới vừa rồi còn ở sận nhỏ nhà mình luyện võ, còn có thể nghe được mùi cơm mẫu thân mình nấu, sau một khắc liền trông rỗng xuất hiện ở một địa phương khác, thậm chí là một cái thế giới khác.

Sẽ có phản ứng gì?

Chương 11: Bát mì chữa bệnh

Đương nhiên là các loại tâm tình sợ sệt, hoảng hốt, mê mang đan vào một chỗ.

Đôi thành tiêu cô nương tâm thường đã sớm sợ choáng váng tại trận.

Nhưng mà Khương Thất Thất lại khác.

Nàng thuở nhỏ thông minh hơn người, là thần đồng nổi tiếng toàn bộ quận.

Tuổi gần mười bốn tuổi cũng đã giúp trong nhà xử lý sinh ý, hơn nữa một mình phụ trách một tiệm cửa hàng.

Nếu như không phải là bởi vì từ nhỏ cơ thể nàng yếu nhược nhiều bệnh, lại là con gái, thì thậm chí còn có thể vượt qua cha nàng, hoàn toàn chấp chương việc làm ăn của gia tộc.

Coi như là như vậy, nàng cũng đem cửa tiệm kinh doanh mình phụ trách buôn bán thành cửa tiệm thịnh vượng nhất trong nhà.

Vượt xa sáu người ca ca của mình.

Vì vậy, năng lực ứng biến của Khương Thất Thất đối với tình huống đột phát cực mạnh.

Khi phát hiện chính mình bỗng nhiên đi tới vùng đất xa lạ, đối mặt người xa lạ, nàng lập tức liền nghĩ đến phương thức ứng đối.

Loại tình huống chính mình yếu thế này, tốt nhất không nên để cho đối phương cảm giác đến sợ hãi trong lòng mình.

Nếu mà lộ ra tâm tình sợ sệt, liền dễ dàng kích thích tâm tình của đối phương, gia tăng ưu thế tâm lý của đối phương, từ đó trở nên càng không chút kiêng kỵ.

Như vậy không nghi ngờ chút nào sẽ tăng nhanh tốc độ chính mình bị thương tổn.

Đương nhiên cũng không nên bởi vì nói chuyện mà đắc tội đối phương.

Vì vậy, nàng liền bắt đầu đủ loại hành động tăng bốc.

Cái này thật tốt, cái kia thật lợi hại!

Tóm lại chỉ cần là liên quan tới Thôi Hằng, nàng đều sẽ tán dương thật nhiều.

Lại thêm sau khi mở miệng liền không ngừng nói ba hoa.

Chính là vì đề cho suy nghĩ của đôi phương đi theo chính mình.

Theo Khương Thất Thất, lấy đại thần thộng có thể đem chính mình vô căn cứ dòi đến đây của Thôi Hằng, chính mình khẳng định là không có khả năng phản kháng.

Biện pháp tốt nhất chính là chiếm được hảo cảm của đôi phương.

Làm hết sức phòng ngừa chính mình bị hại.

Ít nhất có thể kéo dài một ít thời gian cũng tốt.

Đồng thời, nàng cũng đang nói bóng gió hỏi thăm thông tin về Thôi Hằng.

Cố gắng tự cứu mình.

Nhưng mà Khương Thất Thất rất nhanh thì phát hiện, Thôi Hằng dường như cũng không bị nàng dắt mũi.

Không chỉ không thể dẫn dắt suy nghĩ, ngay cả tin tức có giá trị gì cũng không hỏi ra đến, ngược lại thì mình bị tòa nhà ở thần kỳ này làm khiếp sợ không nhẹ, suýt chút nữa không che giấu được sợ hãi trong lòng.

Sự việc phát sinh sau đó càng là ngoài dự liệu của nàng.

Sau khi ăn cơm xong, Thôi Hằng đem nàng an bài vào một gian phòng ngủ, nhưng không hề làm gì cả, liền trực tiếp rời đi.

Nàng không nghĩ ra cái người thần kỳ cổ quái này rốt cuộc muốn làm gì.

Càng không biết tại sao chính mình đi tới nơi này.

Từng loại tâm tình cuối cùng đều hội tụ thành sợ sệt hoảng hốt.

Nhất là tại trong phòng ngủ chỉ có một mình nàng, càng là tăng thêm tâm tình dao động.

Vì vậy trở thành bộ dáng bây giờ.

Qua thật lâu sau.

Khương Thất Thất mới chậm rãi ngẩng đầu lên, mắt to vốn đang lóe sáng bây giờ đã khóc sung đỏ.

Nàng đứng dậy xuống giường, mở rèm cửa sổ, lại phát hiện bên ngoài đã là trăng sáng treo cao.

Bầu trời đêm tối đen như mực, không có ngôi sao lóe lên, lộ ra rộng lớn vô tận.

Mà ở trung ương cái bầu trời đêm rộng lớn này, ánh trăng sáng trong màu trắng bạc xuyên thấu qua cửa sổ chiếu xuống, chiếu vào trên gò má đẹp đẽ của nàng.

Cảnh đêm như vậy khiến cho tâm cảnh của Khương Thất Thất sinh ra một tia biến hóa vi diệu, hồi tưởng bộ dáng của Thôi Hằng ban ngày, nàng bỗng nhiên hét khóc mồm cười ” Có lẽ, vị thần tiên ca ca này cũng không phải người xấu đi.”

Bất luận đây là tự mình an ủi, hay là bất đắc dĩ tìm cho mình đường thoát, tâm tình của nàng cuối cùng là buông lỏng không ít, sau đó đúng là cảm giác mệt mỏi mãnh liệt cùng cảm giác hoảng hốt.

Bịch bịch!

Khương Thất Thất bỗng nhiên nặng nề hướng bên cạnh lão đảo hai bước.

Nàng vội vàng tỳ xuống bệ cửa sổ.

Lúc này mới không làm cho mình ngã xuống.

Nhưng mà hô hấp của nàng lại trở nên dồn dập, trên gương mặt tươi cười tự nhiên đỏ ửng, thân thể nhỏ thó không ngừng được mà run rẩy, một đôi chân nhỏ cũng căng thẳng lên.

“Không được, ta ngày hôm nay không ở nhà, không uống thuốc...” Ý thức của Khương Thất Thất bắt đầu mơ hồ.

Nàng từ nhỏ cơ thể yếu nhiều bệnh, cần mỗi ngày đều uống canh thuốc điều chỉnh thân thể.

Hơn nữa chỉ cần tâm tình có cái gì chấn động kịch liệt, cũng rất dễ dàng phát bệnh, sẽ trực tiếp ngất đi, ngay cả mạch đập đều sẽ trở nên cực yếu, giống như là một người sắp chết.

Những năm gần đây, nàng một mặt là dựa vào luyện tập võ công dưỡng sinh tới điều hòa tâm cảnh, vững chắc tâm tình, mặt khác mỗi ngày dùng thuốc thang cũng có công hiệu hóa giải loại bệnh này.

Hôm nay tâm tình của nàng chấn động kịch liệt hơn bao giờ hết, lại không có uống thuốc, bệnh tình vừa tái phát, trực tiếp liên trầm trọng hơn.

“Cha, mẹ, ta, ta phải chết sao?” Trong lòng Khương Thất Thất bi thương cực kỳ, bất lực cực kỳ, đã dần dần tiên vào trạng thái nửa hôn mê.

Vừa lúc đó, nàng bỗng nhiên cảm giác có một dòng nước ấm từ bụng của mình dâng lên, trong nháy mắt liên rong ruối khắp toàn thân, để cho nàng bỗng nhiên có một loại cảm giác chính mình đang ngâm tẩm thuốc.

Chỉ chốc lát sau, Khương Thất Thất tỉnh hồn lại, ngạc nhiên phát hiện mình cũng không có té xỉu xuống đất, bệnh tình cũng không có tăng thêm, thậm chí còn cảm giác thân thể nhẹ nhàng rất nhiều, trạng thái tốt hơn bao giờ hết.

Dường như chứng bệnh hành hạ chính mình hơn mười năm đều hoàn toàn biến mất không còn dấu tích.

Quá thần kỳ!

“Là bởi vì chén mì lúc trước ta ăn sao?” Nàng hỏi tưởng cảm giác mới vừa rồi, có thể xác nhận là dòng nước ấm kia cứu mình, cái này làm cho trong lòng nàng xông ra tâm tình áy náy nồng nặc.

“Chén mì kia là thần tiên ca ca nấu cho ta, chỉ sợ là hắc đã sớm nhìn ra vấn đề thân thể của ta, cho nên mới nấu mì cho ta ăn, chữa hết bệnh của ta.

“Chứng bệnh của ta không rõ lai lịch, cha và mẹ khắp nơi tìm danh y thuốc tốt cũng không tìm được phương pháp cứu trị, bây giờ chẳng qua là một tô mì liền chữa hết... Quả thật là thần tiên a!”

Chương 12: Nan đề

Bây giờ, sự phòng bị trong lòng nàng đã buông xuống rất nhiều.

Dù sao, đại năng thần tiên như vậy, nếu là có ác ý gì đó, chính mình chút khôn vặt kia căn bản liền không có chỗ nào xài.

Hơn nữa vị thần tiên này còn chữa hết bệnh của mình, hẳn là một người tốt mới đúng.

“Nếu như vậy, có lẽ chuyện sau mười hai ngày ta sẽ trở về cũng là thật?”

Trong lòng Khương Thất Thất lại nhiều hơn một phần mong đợi, đồng thời phân cảm giác áy náy kia cũng càng dày đặc, càng cảm giác mình lúc trước là lấy bụng tiêu nhân đo lòng quân tử.

Không, hẳn là lấy lòng tiểu nữ đo lòng tiên nhân mới đúng, nàng lại tự mình sửa lại một chút.

“Sáng sớm ngày mai, ta phải đi tìm thần tiên ca ca nói xin lỗi.” Khương Thất Thất hạ quyết tâm, rốt cuộc coi như là hoàn toàn khôi phục tâm tình.

Mà sau khi tâm tình điều chỉnh xong, nàng mới cảm giác được giường cùng chăn đệm là mềm nhũn, rất thoải mái, cũng không lâu lắm nàng liền tiến vào mộng đẹp.

...

Thật ra thì, Thôi Hằng cũng không có tận lực dùng mì đi chữa bệnh cho Khương Thất Thất.

Hắn thật cũng chỉ là nấu hai chén mì ăn mà thôi.

Vốn dĩ đó là thời gian hắn ăn cơm, nhiều lắm là ăn thêm chút mì sợi mà thôi.

Chỗ đặc thù duy nhất, chính là nguyên liệu nấu mì đến từ tân thủ nông trường, ăn chứa tí ti linh khí, có tác dụng bồi bổ thân thể người.

Đối với tu sĩ Trúc Cơ kỳ như Thôi Hằng tới nói, chút linh khí kia có thể nói là cực kỳ nhỏ, gần như bằng không.

Nhưng đối với người từ nhỏ cơ thể yếu nhiều bệnh như Khương Thất Thất tới nói, chính là thuốc hay cứu mạng.

Coi như không đến nỗi để cho thân thể của nàng hoàn toàn hồi phục, cũng đủ để tiêu trừ mấy lần nổi khô ốm đau.

Chiều nay, Thôi Hằng ở trong phòng tu luyện.

Mặc dù tân thủ tĩnh thất có 10 % tu luyện gia trì, nhưng cái này cũng không có chỗ nào xài.

Bây giờ tu luyện Trúc Cơ sơ kỳ đã hoàn toàn hoàn thành, tiếp tục tu luyện cũng chỉ là có thể tăng thêm một chút pháp lực yếu ớt mà thôi.

Cũng không thể đối với đột phá Trúc Cơ sơ kỳ đưa đến tác dụng gì.

“Bây giờ ta có thể cảm giác được vấn đề, chắc là pháp lực không đủ linh động, chỉ có thể làm từng bước mà thuận theo công pháp lưu chuyên, cái này thì khiến cho đạo cơ giống như là ao tù nước đọng, khó mà bị kích hoạt, tự nhiên cũng liền khó mà đột phá trở nên mạnh mẽ.

“Mặc dù chính ta cũng khai phá một chút phương thức vận chuyên pháp lực đơn giản, cũng chỉ có thể miễn cưỡng để cho pháp lực trở nên linh hoạt hơn một chút xíu, hiệu quả có hạn.

“Nếu như ta biết pháp thuật thì tốt, hoặc là là thủ đoạn có thể vận chuyên biến hóa pháp lực, có lẽ liền có thể để đạo cơ trở nên càng linh hoạt một chút.”

Thôi Hằng đang tổng kết kinh nghiệm tu luyện của mình, cũng suy nghĩ phương pháp đột phá cảnh giới.

《 Tân thủ Tiên pháp. Từ nhập môn đến thăng thiên 》 không hề là tân thủ giáo trình, thật đúng là chỉ có nội dung tu luyện, các loại pháp thuật thì cộng lông cũng không có.

Loại suy nghĩ này đã kéo dài thời gian không ngắn, một mực không đầu mỗi gì.

Tôi nay cũng giống vậy.

Thôi Hằng ngồi trơ trơ đến trời sáng vẫn là không có ý nghĩ gì.

Hắn giống như thường ngày, đi ra tĩnh thất, dự định đi tân thủ nông trường lấy chút thức ăn làm điểm tâm ăn.

Nhưng mà vừa mới xuống lầu, lại thấy đến tiêu cô nương thanh thuần xinh đẹp đang cười tươi rói mà đứng ở cửa thang lầu.

Như là đang chờ hắn.

“Thận tiên ca ca! ” Khương Thất Thất thấy Thôi Hằng xuống lầu, nhất thời ánh mắt sáng lên, chạy chậm tới, hít sâu một hơi, học theo khi trước gặp người giang hồ, khom người chấp tay, cung kính nói ” Xin thứ cho tiêu nữ hôm qua vô lễ.”

“... ” Thôi Hằng nhất thời sững sốt, ngay sau đó khẽ cười nói ” Người làm cái gì vậy?”

“A, ta, ta chính là, cái kia, ngày hôm qua ta coi ngài là thành người xấu.” Khương Thất Thất có chút ngưng ngưng gãi gãi sau gáy của chính mình “Mẹ ta kể con gái phải luôn giữ lòng cảnh giác.”

“Ha ha, như vậy a, cũng không sai.” Thôi Hằng thật ra thì ngày hôm qua liền nhìn ra chút tiêu tâm tư kia của nàng, chẳng qua là chưa nói toẹt mà thôi, “Ta đây là người xấu sao?”

“Ngài là một người tốt!” Khương Thất Thất vô cùng nghiêm túc nói.

Có điều, mới vừa nói xong, nàng lại lắc đầu, trịnh trọng đổi lại cách nói, nói: “Không đúng, ngài là một vị thần tiên tốt, thần tiên ca ca tốt!”

“Vậy ta vẫn là làm thần tiên ca ca đi.” Thôi Hằng cười mở cười nói, lễ phép cự tuyệt lời khen là người tốt.

“Thần tiên ca ca, vì biểu đạt áy náy, ta biểu diễn múa kiếm cho ngài được không đây?”

Khương Thất Thất dường như cảm thấy chẳng qua là chót miệng nói xin lỗi không đủ thành tâm, lại nói “Đây là kiếm pháp dưỡng sinh một vị lão đạo trưởng truyền thụ cho ta, không chỉ có thể dùng để dưỡng sinh thêm tuổi, múa lên cũng là cực kỳ đẹp đẽ.”

Nàng tới hôm qua suy nghĩ rất lâu, chính mình hẳn là lấy dạng gì tư thế nói xin lỗi.

Chẳng qua là chót miệng nói xin lỗi thì quá đơn bạc.

Nhưng mà lại phát hiện mình dường như cũng không có cái bản lĩnh đặc thù gì, cũng không thể giúp thần tiên ca ca làm đồ ăn đi.

Cuối cùng nghĩ tới nghĩ lui, dường như chỉ có múa kiếm miển cưỡng coi là một hạng.

“Múa kiếm cũng không...” Thôi Hằng theo bản năng liền muốn cự tuyệt, để cho một tiểu cô nương mười bốn tuổi biểu diễn múa kiếm, luôn có một loại cảm giác tội ác chèn ép lao động trẻ em.

Mặc dù Khương Thất Thất trời sinh quỵến rũ, bộ dáng cùng dáng vẻ đã nảy nở một tí, nhưng trong mắt hẳn, như cũ chỉ là một tiểu nha đầu.

Bất quá, lời còn chưa dứt, trong lòng của hắn lóe lên linh quang, bỗng nhiên hướng Khương Thất Thất dò hỏi: “Người mới vừa nói môn múa kiếm này thật ra là một môn kiếm pháp dưỡng sinh, cái này có phải hay không có thể tính là một loại võ công?”

Chương 13: Đây là kiếm thuật thế giới võ hiệp phổ thông sao (1)

Mặc dù Thôi Hằng còn chưa biết Khương Thất Thất đến từ một thế giới ra sao, nhưng thân là một thanh niên nhiệt huyết, tình cảm đối với loại vật gọi là võ công này thật khó mà xóa nhòa.

Sau khi xuyên qua Tu Tiên giới, hắn cũng đã thử dùng pháp lực đem những võ công trong ấn tượng của mình mô phỏng đi ra, nhưng mà thử vài chục năm cũng chỉ là dừng lại ở mức độ đẹp để lờ loẹt.

Về phần các loại lộ tuyến vận hành kinh mạch, hay phối hợp nội công tâm pháp là hoàn toàn không có đầu mối.

Đương nhiên, thân là người tu tiên, lý giải của Thôi Hằng đối với thân thể mình đã cực kỳ tỉ mỉ, có thể tùy ý để cho pháp lực của mình ở trong người chảy xuôi, nhưng cái này cùng việc chính mình từ không mà có nghiên cứu ra võ công là hai chuyện khác.

Nếu như đem mỗi một lộ tuyến vận hành pháp lực ở trong người so với một con số, như vậy những con số này có thể sẽ tồn tại mấy ngàn mấy chục ngàn mấy trăm ngàn thậm chí nhiều hơn.

Muốn ở dưới tình huống không có bất kỳ lý luận cơ sở nào vô căn cứ sáng tạo ra một loại võ công, thì đồng nghĩa với việc phải đem những chữ số này tùy tiện sắp xếp tổ hợp.

Độ khó quá cao.

Chẳng qua, mới vừa rồi lời nói của Khương Thất Thất mang tới cho hắn linh cảm, nếu có sẵn võ công, tự mình có phải hay không có thể nhìn tham khảo một chút?

Dường như rất có thể được.

Nếu như võ công có thể để cho pháp lực trở nên linh động, có thể tiến một bước đem đạo cơ kích hoạt thì sao?

Đây chính là đại thu hoạch.

Khương Thất Thất sau khi nghe, thì có hơi nghi hoặc một chút, hơi hơi nghiêng đầu, nói: “Đúng vậy, là một loại võ công, có vấn đề gì không thân tiên ca ca?”

“Đối với thế giới quê hương của người có chút hiểu kỳ.” Thôi Hằng mỉm cười nói: “Trong núi không năm tháng, không biết chuyện nhân gian, múa kiếm thì để sau đi, không bằng cùng ta nói một chút chuyện bên ngoài?”

Hắn cũng muốn xác nhận một chút xem Khương Thất Thất có phải hay không đến từ thế giới như Hồng Phú Quý kia.

Tuy nói tâm thủ không gian rộng rãi ở khe hở giữa chư thiên vạn giới, khả năng người tiên vào mỗi lần cùng đến từ một thế giới cũng không nhiều, nhưng hiểu thêm một chút tình huống cũng rất tốt.

Về phần võ công sao, dù sao cũng không cần nóng lòng nhất thời.

Tiểu cô nương vẫn là phải từng bước từng bước dẫn dắt.

“Trong núi không năm tháng, không biết chuyện nhân gian...”

Khương Thất Thất trong lòng nói nhỏ những lời này, nàng chỉ cảm thấy ở trên người Thôi Hằng phát ra một khí độ siêu nhiên với phạm tục, như ngồi xem thời gian muôn đời lưu chuyển.

Đây chính là khí chất thần tiên, sinh hoạt của thần tiên sao?

Trong lòng của nàng không tự chủ được cảm thán “Vị thần tiên ca ca này coi như là ở trong các thần tiên chắc cũng là loại rất lợi hại đi. Ta... Đây có tính hay không là gặp tiên duyên rồi hả?”

“Như vậy thần tiên ca ca, người muốn biết phương diện nào đây?” Khương Thất Thất dò hỏi.

Tiểu cô nương yêu cầu một cái dẫn chuyện, dù sao cái đề tài “Chuyện bên ngoài” này quá rộng rãi, không biết nên bắt đầu nói từ đâu.

“Liên từ chính người, từ chuyện bên người người nói đến đi, nói ra từng chút một.” Thôi Hằng mỉm cười nói: “Đúng rồi, còn có lão đạo trưởng truyền võ công cho người.”

Hắn muốn xác nhận một chút tiêu chuẩn thực lực của lão đạo trưởng này.

Dù sao, coi như là trong vị diện người bình thường, cũng có khả năng xuất hiện người tu tiên mạnh mẽ.

“Chính ta?” Khương Thất Thất hơi sững sờ, nghĩ một hồi liền bắt đầu giải thích “Nhà ta ở Quận Hà Đông Huyện Vị Dương, tổ tiên kinh doanh làm ăn vải vóc, có sáu người ca...”

Thôi Hằng liền ở một bên lắng lắng nghe.

Thế giới Khương Thất Thất sinh hoạt theo Thôi Hằng là một cái vương triều phong kiến lấy quận huyện quản chế.

Mà nhà nàng chính là một phú gia buôn bán có chút tài sản trong huyện.

Mới đầu nội dung nàng miêu tả cơ bản đều là một chút đặc sắc của huyện Vị Dương, sau khi nói xong chuyện quê hương, nàng chính là nói tình huống mấy huyện chung quanh.

Nhưng mà hiểu biết của nàng đối với mấy cái huyện khác rõ ràng không nhiều, nói không ra bao nhiêu thứ.

Hơn nữa có nhiều thứ cũng chỉ là nghe qua.

Cuối cùng nói xong một chút tình huống quận thành nàng nghe nói qua, cơ bản liên kể xong hiểu biết của nàng về toàn bộ thế giới.

Trên thực tế, cái này chính là cả thế giới trong hiểu biết của nàng.

Thôi Hằng hỏi qua tình huống quốc gia của nàng,

Nhưng biết được nàng chỉ biết quốc hiệu kêu Đại Tấn, thậm chí ngay cả tên hiệu Hoàng Đế đều không biết.

Thật ra thì cái này cũng rất bình thường, ở thời kỳ năng lực sản xuất không phát đạt như thời cổ đại, thế giới trong mắt rất nhiều dân chúng bình thường chỉ là địa phương chung quanh mình mà thôi.

Về phần chỗ xa hơn, thậm chí còn Hoàng Đế quốc gia những chuyện này, có thể nói cùng bọn họ không có chút quan hệ nào.

Còn không bằng đem tên cùng sở thích của quan Huyện nhớ rõ ràng.

Khương Thập Thất một tiểu cô nương mười bốn tuổi, có thể biết nhiều đồ vật như vậy, đã có thể được xem là bác học.

Dương nhiên cái này cũng có quan hệ với việc nàng phụ trách xử lý chuyện làm ăn nhà mình.

Nếu như không phải là trong tin tức Khương Thập Thất miêu tả có một cái đoàn thể đặc thù, Thôi Hằng đều cho là mình lần này là đi tới một thế giới cổ đại không có chút nguyên tố siêu phàm nào.

Đó chính là nhân sĩ võ lâm.

Chương 14: Đây là kiếm thuật thế giới võ hiệp phổ thông sao (2)

Cái này làm cho Thôi Hằng xác nhận Khương Thất Thất cùng Hồng Phú Quý cũng không phải tới từ một thế giới.

Bởi vì ở trong miêu tả của Khương Thất Thất, cũng không có Lục Địa Thần Tiên cao cao tại thượng gì đó, chỉ có nhân sĩ võ lâm đi tứ phương, xông xáo giang hồ.

Những nhân sĩ võ lâm này cũng sẽ tu luyện võ công, có sức mạnh xa xa áp đảo người bình thường, đi tới đi lui, tiêu dao tự tại.

Khương Thất Thất rõ ràng đối với những nhân sĩ võ lâm này cảm thấy rất hứng thú, cùng Thôi Hằng nói rất nhiều chuyện về võ lâm, thậm chí ngay cả mấy đại môn phái nổi danh nhất trong chốn võ lâm đều thuộc như lòng bàn tay.

Trong lời nói có khát vọng không che giấu được.

Vị lão đạo trưởng truyền thụ cho nàng kiếm pháp dưỡng sinh kia, chính là mang một vẻ tiên phong đạo cốt, nàng suy đoán hẳn là một tiên bối cao nhân là tới từ một đại phái trong võ lâm.

Những tin tức này để cho Thôi Hằng đại khái có thể xác nhận, cái tân thủ không gian này rong ruổi đến cái thế giới này hơn phân nửa chính là một cái vị diện võ hiệp.

Tầng cấp sức mạnh phỏng chừng xa xa lạc hậu hơn cái thế giới Hồng Phú Quý nói đến kia.

Đáng tiếc Khương Thất Thất cũng chưa từng thấy qua cao thủ võ lâm giao chiến, chỉ gặp qua một chút nhân sĩ giang hồ thông thường đánh lộn, đối với tiêu chuẩn thực lực cụ thể của những nhân sĩ võ lâm này cũng không biết, phần lớn chẳng qua là tin vĩa hè.

Nếu không Thôi Hằng liền có thể đại khái đánh giá xem tài nghệ thực lực của cái võ lâm này như thế nào.

Bất quá, dựa theo suy đoán của hẳn, một cái thế giới võ hiệp coi như cao hơn nữa cũng cao không đến đâu.

Trừ phi là huyền huyễn cao võ thế giới.

“Ở thời không tiên hiệp Tiên Vương khắp nơi lại còn có thế giới nhỏ yếu như vậy.” Thôi Hằng không khỏi tám tác kêu kỳ lạ, trong lòng cảm khái nói “Thật là chư thiên vạn giới không thiếu cái lạ.”

Nêu như hai trăm năm sau chính mình đi ra tân thủ không gian, sau đó đôi mắt cũng là thế giới như thế này thì thật tốt.

Thật là vui thích.

“Thần tiên ca ca, ngươi còn muốn xem múa kiếm sao? ” Vừa lúc đó, thanh âm nhu nhược mềm mại của Khương Thất Thất truyền tới.

“Khẽ múa múa đi. ” Thôi Hằng phục hồi tinh thần lại, mỉm cười nói “Nếu như có tâm pháp vận khí gì, cũng có thể đọc lên.”

“Thần tiên ca ca đây là muốn chỉ điểm ta võ công sao? ! ” Ánh mắt Khương Thất Thất nhất thời sáng lên, trong lòng vô cùng hưng phấn, lập tức gật đầu nói “Được!”

Nàng mặc dù được gia đình chăm bẵm, nhưng từ nhỏ đã hướng tới sinh hoạt xông xáo giang hồ, trừ bạo giúp kẻ yếu, mơ ước trở thành một đời hiệp nữ, nhưng mà hết thảy các thứ này đều cần có một thân võ công không kém mới được.

Nếu như là thần tiên ca ca chỉ điểm võ công cho mình, khẳng định có thể để cho chính mình đột nhiên tăng mạnh đi!

Nếu mà mình lại có thể học được một chút xiu thủ đoạn thần tiên, chẳng phải là muốn trở thành thiên hạ đệ nhất, xưng bá võ lâm rồi hả?

Nghĩ tới đây, nàng nhất thời thì có mười phần động lực.

Dáng vóc Khương Thất Thất rất tốt.

Mặc dù mới mười bốn tuổi, nhưng phát triển rất tốt, thân cao hẳn là có 1m65 trở lên, tỷ lệ cũng tuyệt cao.

Cô gái như thế cầm kiếm nhảy múa, có thể nói là cảnh đẹp ý vui.

Thôi Hằng nhìn rất chuyên tâm.

Đương nhiên, sự chú ý của hắn là tập trung ở phương diện chiêu thức của bài múa kiếm này.

Chờ Khương Thất Thất múa xong, Thôi Hằng đã đem bộ kiếm thuật này thông hiểu đạo lý, cũng suy một ra ba mà nghĩ tới rất nhiều chiêu thức diễn sinh.

Bất quá, với hắn mà nói, thu hoạch trọng yếu nhất vẫn là tâm pháp vận khí Khương Thất Thất đọc lúc múa kiếm.

Cái này mang tới cho hắn không ít dẫn dắt.

“Thần tiên ca ca, như thế nào đây?”

Khương Thất Thất mắt to vụt sáng óng ánh chạy chậm tới trước mặt Thôi Hằng.

Nàng bây giờ mới vừa múa qua một bộ kiếm thuật, khí tức hơi có chút đôn dập, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ phừng phừng, mười phần khả ái.

”Ừ, cũng không tệ lắm.” Thôi Hằng gật đầu cười nói, cũng không biết là đang nói kiếm thuật hay là tiếng người, “Đưa kiếm cho ta, ta cũng thử một chút kiếm chiêu.”

”Được a!” Khương Thất Thất nhất thời mừng rỡ không thôi, chính mình là muốn gặp được tiên nhân xuất kiếm sao?

Thôi Hằng nhận lấy trường kiếm, chậm rãi huy động.

Đồng thời cũng đang dựa theo tâm pháp vận khí của bộ kiếm thuật này điều động pháp lực.

Thật ra thì, hắn cũng không có ôm hy vọng gì đối với uy lực của bộ kiếm thuật này, dù sao chỉ là một môn võ thuật dưỡng sinh bình thường ở thế giới võ hiệp mà thôi.

Hắn chỉ là muốn tham khảo cách điều động nội khí này, để tìm đến phương pháp khiến cho pháp lực biến hóa linh động.

Nhưng mà, khi Thôi Hằng dùng loại phương thức này thúc giục pháp lực, hươ ra chiêu thức kiếm chiêu thứ nhất, sắc mặt của hắn bỗng nhiên kịch biến.

“Không được!”

Lời còn chưa dứt ——

Coong! !

Chỉ nghe một tiếng kiếm minh rung động, giống như hạc gáy cửu tiêu, vang vọng đất trời.

Trong chớp nhoáng này, dường như tất cả thanh âm trên đời đều bị tiếng kiếm minh này bao trùm!

Một đạo ánh kiếm màu trắng tinh bỗng nhiên từ trên trường kiếm trong tay Thôi Hằng bung ra, phảng phất như là một tia sét phóng lên cao!

Trong phút chốc liền xuyên thủng tận trời!

Ừng ùng!

Ngay sau đó, tiếng nổ vang đinh tai nhức óc từ trên bầu trời truyền ra, giống như là có ngàn vạn Thiên Lô đồng thời nổ tung, như là ông trời tức giận, để cho người tê cả da đầu.

Qua ước chừng mười mấy giây, đạo kiếm quang này mới chậm rãi tản đi.

Lưu lại trên trời là mây trắng tầng tầng hình vòng tròn khuếch tán ra, cùng với một đạo vết nứt dài đến ba bốn ngàn mét phía trước trên mặt đất.

Đất sét gạch đá tất cả đều bị lật ra, thật là giống như là bị găng gượng cày bung ra vậy!

Khương Thất Thất bồi rôi, đây là kiếm thuật mình luyện nhiều năm sao?

Thôi Hằng cũng bồi rôi.

Cái này giờ ạ, nào phải là kiếm thuật của thế giới võ hiệp phổ thông? !

Là huyền huyễn cao võ đi! !

Chương 15: Tiên gia kiếm thuật (1)

Uy lực của một kiếm này quả thực mạnh đến mức không còn gì để nói, hoàn toàn ngoài dự liệu của Thôi Hằng.

Vốn dĩ còn tưởng rằng chẳng qua là kiếm thuật của thế giới võ hiệp bình thường, lợi hại hơn nữa cũng không mạnh mẽ là bao, lại không nghĩ rằng lại biến thái đến loại trình độ này.

Một kiếm bổ ra tầng mây trên trời, dư âm đều chém ra một rãnh sâu quá ba mét trên đất, dài đến ba, bốn ngàn mét!

Nếu mà đặt trên địa cầu, nhất định chính là một siêu nhân nhỏ.

Trong lòng Thôi Hằng không khỏi có chút hưng phấn.

Đây là một loại cảm giác hưng phấn khi nắm giữ lực lượng cường đại.

Trước đó, mặc dù hắn đã tu tiên một trăm năm, cũng đã đạt đến Trúc Cơ sơ kỳ, cường độ khí lực cùng tinh thần đều đã vượt qua người bình thường không biết bao nhiêu lần, nhưng hắn cũng không có nắm giữ thủ đoạn có thể chân chính phát huy những lực lượng này.

Giống như là sở hữu bảo sơn, nhưng không biết làm như thế nào tiêu tiền vậy, điều này làm cho hắn không có khái niệm gì đối với việc chính mình rốt cuộc có bao nhiêu tiền.

Mà bây giờ theo một kiếm này chém ra, Thôi Hằng bỗng nhiên ý thức được, thực lực của mình dường như cũng rất khá.

Chẳng qua, loại cảm giác hưng phấn này cũng không có kéo dài quá lâu.

Hắn rất nhanh thì ý thức được, kiếm thuật làm cho mình phát huy ra lực lượng cường đại như vậy ——

Chỉ là một loại kiếm thuật dưỡng sinh đến từ thế giới của Khương Thất Thất mà thôi!

Nếu mình có thể chém ra kiếm quang cường đại như vậy, liền ý nghĩa người của cái thế giới kia chỉ cần nắm giữ tu vi giống mình, cũng có thể chém ra kiếm quang uy lực giống vậy.

Cái này tuyệt đối không phải kiếm thuật có thể có trong thế giới võ hiệp phổ thông!

Thế giới võ hiệp thông thường không có điều kiện sinh ra loại kiếm thuật cao cấp này.

Hơn nữa, đây còn chỉ là kiếm thuật dưỡng sinh, cũng không phải là kiếm thuật chú trọng sát phạt!

“Nếu như là đối lại cái loại kiếm thuật chuyên vì sát hại mà sáng tạo, lại hẳn là cường đại biết bao?” Thôi Hằng ngạc nhiên không thôi.

Loại cường đại bất ngờ phát sinh này, tạo cho hẳn cảm giác rung động thật lớn, để cho hẳn vô cùng ấn tượng, chắc chắn đây tuyệt không phải kiếm thuật võ lâm thông thường.

Hẳn là võ học huyền huyễn giới hạn tối đa cực cao nào đó.

“Ở thế giới như thế này, nếu có thể đem kiếm thuật tu luyện tới cảnh giới chí cao, sợ rằng thật có thể làm được một công cở chém hết Nhật Nguyệt Tinh Thân, trong nháy mắt long trời lở đất.”

Trong lòng Thôi Hằng không nhịn được cảm khái.

Không hổ là thời không tiên hiệp cao cấp a!

Liền không có thế giới nào là đơn giản.

Đầu tiên là thế giới Tu Tiên như Hồng Phú Quý, lại là thế giới huyền huyễn cao võ như Khương Thất Thất.

Đều là địa phương cường giả như mây, nguy cơ tứ phía.

Chính mình mới vừa rồi lại còn cảm thấy kia chính là một cái thế giới võ hiệp bình thường.

Thật là sai hoàn toàn.

Bây giờ, một tia vui mừng cùng hưng phấn trong lòng Thôi Hằng đã tiêu tan.

Hẳn lần nữa sâu đậm cảm thấy thực lực bản thân thiếu nghiêm trọng.

Đối với cái loại thế giới huyền huyễn cao võ như vậy tới nói, chính mình một cái Trúc Cơ sơ kỳ tính là gì?

Nhất định là như con kiến hôi.

Mình tuyệt đối không thể bởi vì chột nắm giữ lực lượng cường đại liền tự mãn.

Huống chi loại cảm giác tự mình cường đại này, ở trong thế giới bọn người Khương Thất Thất, Hồng Phú Quý, sợ rằng căn bản cũng không đáng giá nhắc tới.

Mà khi Thôi Hằng đang tiến hành xóc lại tâm lý.

Trong lòng Khương Thất Thất cũng là dâng lên sóng gió kinh hoàng.

Mới vừa rồi một kiếm kia, ở trong mắt của nàng thật là tựa như cùng thân tích.

Hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi hiểu biết của nàng.

Thậm chí là vượt ra khỏi phạm vi nhận thức của nàng.

Quá bất hợp lí!

Quá mạnh mẽ!

Võ công cũng có thể mạnh như vậy sao?

Đây là luyện võ luyện thành tiên đi!

Nếu không làm sao có thể sẽ mạnh như vậy.

Không đúng, thần tiên ca ca vốn chính là thần tiên, thật ra thì hẳn là thần tiên ca ca lợi hại mới đúng!

Hóa thứ tầm thường thành thần kỳ!

Để cho kiếm thuật dưỡng sinh thông thường biến thành kiếm đạo thông thiên như vậy!

Ánh mắt Khương Thất Thất nhìn về phía Thôi Hằng càng phát ra sùng bái.

Nàng một mực có một cái mong cầu, chính là hành tẩu giang hồ, trừ bạo giúp kẻ yếu, trở thành một vị đại hiệp chân chính.

Mà muốn làm những này nhất định phải có võ công đủ cường đại.

“Thần tiên ca ca! ” Khương Thất Thất hít sâu một hơi, một mực cung kính hướng Thôi Hằng hành lễ ” Cầu ngài truyền thụ cho ta tiên gia kiếm thuật!”

“Tiên gia kiếm thuật? ” Thôi Hằng nghe vậy không khỏi sững sờ, ngay sau đó bình tĩnh.

Xem ra tiểu cô nương này cũng không biết kiếm thuật mình tu luyện lợi hại đến mức nào, phỏng chừng còn cảm thấy là bởi vì chém ra một kiếm kia chính là ta, mới có uy lực khoa trương như vậy.

Nhưng trên thực tế, nếu không phải bản thân võ công có loại hạn mức uy lực tối đa cao như này, lại làm sao có thể phát huy ra uy lực cường đại.

Chương 16: Tiên gia kiếm thuật (2)

Bộ kiếm thuật này chính nó liền không giống vật thường.

Bất quá dù sao cũng bình thường.

Từ nội dung Khương Thất Thất giảng thuật khi trước đến xem, nàng cũng chưa có tiếp xúc qua cao nhân võ công đại thành chân chính, sẽ có suy nghĩ lầm thì cũng bình thường.

”Ừ, tiên gia kiếm thuật!” Khương Thất Thất vô cùng nghiêm túc gật đầu, ánh mắt lấp lánh nhìn Thôi Hằng “Ta muốn xông xáo giang hồ, trừ bạo giúp kẻ yếu, trợ giúp những người cần giúp đỡ kia!”

Gần từng chữ, giống như đá vàng rơi xuống đất, như đinh chém sắt.

“Vì sao lại có ý nghĩ như vậy?” Thôi Hằng không trả lời mà hỏi lại, có chút hiếu kỳ.

Cùng Hồng Phú Quý xuất thân tầng dưới chót nhất, chịu hết khổ nạn bất đồng, với gia cảnh của Khương Thất Thất, tiếp theo chỉ cần tìm một người tốt, giúp chồng dạy con, liền có thể tươi đẹp vượt qua cuộc đời còn lại.

Làm sao sẽ nghĩ đến xông xáo giang hồ, trừ bạo giúp kẻ yếu?

Dù sao, tại loại thế giới huyền huyền cao võ này xông xáo giang hồ, nhưng là rất nguy hiểm, nói không chừng ngày nào đó liền bị cái gì kiếm quang, dư âm ánh đao quét trúng, người liền không còn.

“Bởi vì... Ta là một người rất may mắn.”

Thanh âm Khương Thất Thất êm dịu, như là lậm vào trong trí nhớ, cười yếu ớt nói ” Ta từ nhỏ đã rất may mắn, sinh ra ở một gia đình đầy đủ sung túc, có cha mẹ cưng chiều yêu thương cùng sáu người ca ca.

“Mặc dù ta có một ít chứng bệnh, nhưng chỉ cần mỗi ngày giữ vững uống thuốc cũng sẽ không có cái gì đáng ngại, đại phu đều rất nghiêm túc điều trị, còn có một vị lão đạo trưởng thiện tâm truyền cho ta kiếm thuật dưỡng sinh, để cho ta cường thân kiện thể.

“Sau khi ta tiếp xúc sinh ý trong nhà, hàng xóm láng giềng còn có thật nhiều khách nhân cũng đều rất chiều cô, để cho ta làm ra thành tích, thậm chí có danh hiệu thần đồng.

“Cái này làm cho ta biết, ta đúng là một người phi thường may mắn, rất nhiều người đều đối với ta có lòng tốt, sẽ trợ

giúp ta, nhưng ta nhận phần may mắn này, lại cũng không có làm qua cái gì, cũng không cách nào trợ giúp qua người khác.

“Ta nghe qua rất nhiều câu chuyện truyền kỳ trong võ lâm, bên trong đều nói các đại hiệp đi tứ phương, trừ bạo giúp kẻ yếu, nhưng ta chưa từng thấy qua đại hiệp như vậy, chỉ gặp qua võ giả giang hồ ý mạnh hiệp yếu.

“Có lúc ta sẽ nghĩ, nếu trời cao cho ta đây may mắn, mọi người cho ta nhiều trợ giúp như vậy, ta nên thần nhiên nhận lấy thôi sao?”

“Ta có phải hay không có thể đi ra ngoài, làm một ít chuyện, trợ giúp một số người, để cho người khác cũng cảm giác mình rất may mắn?”

“Ta có phải hay không cũng có thể hành tẩu giang hồ, làm một người đại hiệp chân chính, trừ bạo giúp kẻ yếu, thay đổi một ít chuyện?”

“Bất quá, khi trước những thứ này cũng đều chỉ có thể tượng tượng mà thôi, ta không có một thân thể khỏe mạnh có thể đi tứ phương, cũng không có võ công cao cường đủ để trừ bạo giúp kẻ yếu, ta... Cái gì cũng làm không được.

“Nhưng cuối cùng ta vẫn là may mắn, lại gặp ngài, thần tiên ca ca, ta, ta muôn hướng ngài học tập tiên gia kiếm thuật.

“Mặc dù nhưng điều thỉnh cầu này có lẽ có chút lòng tham không đáy, ngài chữa hết bệnh của ta ta đều còn chưa có tỏ ý cảm kích, lại nói ra thỉnh cầu như vậy...”

“Nếu như ngài có gì cần, ta nhất định đem hết toàn lực đi làm.”

“Như vậy a.” Thôi Hằng khẽ mỉm cười “Thật ra thứ ta cần, người đã cho qua a.”

“À?” Khương Thất Thất ngạc nhiên không hiểu.

“Sáng sớm ngày mai, ở chỗ này chờ,” Thôi Hằng xoay người, đưa lưng về phía Khương Thất Thất, hướng phòng nhỏ tân thủ đi tới “Ta sẽ truyền cho người một bộ kiếm pháp.”

Vừa dứt lời, hắn cũng đã đi vào trong phòng, biến mất không thấy gì nữa.

Khương Thất Thất ngây người trong chốc lát, tròng mắt rất nhanh ướt ướt, nàng quý ngã trên đất, một mực cung kính dập đầu.

“Thần tiên ca ca, cảm ơn ngài!”

Thật ra thì, Thôi Hằng cũng không cảm thấy Khương Thất Thất thỉnh cầu hắn dạy dỗ tiên gia kiếm thuật là chuyện gì quá phận.

Dù sao, cái gọi là tiên gia kiếm thuật này trên bản chất chính là kiếm thuật dưỡng sinh Khương Thất Thất giảng thuật.

Chính là bởi vì môn kiếm thuật này, hẳn mới tìm được phương pháp khiến pháp lực trở nên càng linh động.

Cái này là hy vọng có thể giúp hẳn kích hoạt đạo cơ, để cho tu vi cảnh giới tiến hơn một bước.

Không khoa trương, môn kiếm thuật dưỡng sinh này của Khương Thất Thất, đối với Thôi Hằng có ơn “Thành đạo”.

Nếu như không có môn kiếm thuật này, có lẽ chính hẳn cũng có thể đột phá đến Trúc Cơ trung kỳ, nhưng cũng có thể lại muốn tìm hiểu thêm vài chục năm, thậm chí trên trăm năm.

Phần ân huệ này tuyệt đối không tính là nhẹ.

Mặc dù bản thân Khương Thất Thất không biết phần ân huệ này, nhưng bản thân Thôi Hằng không có khả năng không nhìn.

Nếu tiểu cô nương muốn phải học tập tiên gia kiếm thuật, như vậy tự nhiên hẳn sẽ tận tâm tận lực đi suy nghĩ ra một bộ kiếm thuật hợp cách.

Chương 17: Ta có thể

Đối với người tu tiên Trúc Cơ kỳ, pháp lực đã trở thành một bộ phận tự thân, có thể tùy ý điều động, lúc trước Thôi Hằng chẳng qua là không biết phải làm như thế nào điều động mới có thể phát huy ra uy lực cường đại mà thôi.

Bây giờ có môn kiếm thuật dưỡng sinh kia để tham khảo, hẳn liền có thể suy một ra ba mà suy diễn ra đủ loại đủ kiểu kiếm thuật.

Chỉ dùng một buổi sáng, đến lúc hoàng hôn, hẳn liền suy diễn ra trên trăm loại kiếm thuật bất đồng.

Trong đó không chỉ có võ công "Nguyên chất nguyên vị", còn là Ngự Kiếm Thuật có thể dùng phi kiếm thi triển!

Thanh tân thủ phi kiếm kia ngay từ lúc hẳn ở luyện khí tầng ba đã có thể thúc giục.

Nhưng mà bởi vì hẳn vẫn không có tìm tòi ra Ngự Kiếm Thuật thích hợp, nên cũng chỉ có thể điều khiển phi kiếm chém qua loa, nhiều lắm là dùng để chém chặt cây, không có tác dụng gì quá lớn.

Về sau thì khác rồi.

Cái môn Ngự Kiếm Thuật này vừa có, Thôi Hằng cảm giác mình có thể tùy tiện tiện giết chết trên trăm cái chính mình khi còn không biết Ngự Kiếm Thuật.

Với hẳn mà nói, đây thật có thể nói là một lần thăng hoa cực điểm.

Vì vậy, cả buổi tối hôm nay, hẳn đều đang suy diễn một môn kiếm thuật thích hợp với Khương Thất Thất.

"Bản thân kiếm pháp dưỡng sinh uy lực mặc dù không thấp, thế nhưng bài vận khí tâm pháp tựa hồ có hơi không trọn vẹn, chỉ giảng thuật lộ tuyến vận khí trong kinh mạch, cùng với phương pháp nội dưỡng hình thần.

"Thủ đoạn giao cảm với thiên địa bên ngoài, cùng luyện hóa thiên địa nguyên khí để cường hóa kiếm chiêu lại không có, đối với một bộ kiếm thuật cao võ hoàn chỉnh tới nói, đây chính là bộ phận trọng yếu nhất."

Lúc trước Thôi Hằng đã phát hiện cái vấn đề này.

Nếu như không phải pháp lực của bản thân hẳn đã có đặc tính điều động thiên địa nguyên khí, sợ rằng, còn không cách nào phát huy ra uy lực chân chính của môn kiếm thuật này.

Bây giờ khi coi đây là gốc rễ để suy diễn ra kiếm thuật thích hợp với Khương Thất Thất, liền lại nghĩ tới chuyện này.

Thật ra thì cái này cũng không khó hiểu.

Thủ đoạn giao cảm với thiên địa bên ngoài, cùng luyện hóa thiên địa nguyên khí là mấu chốt để cho môn kiếm thuật này siêu phàm thoát tục.

Nếu như không có cái bộ phận này, kiếm thuật dưỡng sinh liền thật chỉ là kiếm thuật dưỡng sinh mà thôi.

Có lẽ vị lão đạo trưởng kia chỉ là muốn để cho Khương Thất Thất lấy kiếm thuật này tráng kiện thân thể, cho nên cũng chưa có truyền thụ loại phương pháp tu luyện tầng thứ cao hơn này.

Cái này rất hợp lý.

Mà muốn phải sáng tác ra một bộ “Tiên gia kiếm thuật”, phần giao cảm với thiên địa bên ngoài chính là trọng yếu nhất.

Phần lớn tâm tư của Thôi Hằng đều đặt trên phương diện này.

Ở lúc chân trời tờ mờ sáng, hấn rút cuộc sáng tạo ra một bộ kiếm thuật hoàn chỉnh, thích hợp Khương Thất Thất tu luyện, cũng thích hợp chính hấn tu luyện.

Đây là thủ đoạn tổng hợp giữa kiếm thuật võ đạo cùng Ngự Kiếm thuật của người tu tiên.

Dùng võ công tới thi triển, đây chính là kiếm pháp có thể dẫn dắt sức mạnh đất trời.

Lấy Ngự Kiếm Thuật tới thi triển, chính là Kiếm Quyết khiến phi kiếm bay múa, phân hóa kiếm quang.

Nếu mà tu luyện tới tuyệt đỉnh, sẽ nắm giữ thực lực có thể so với Trúc Cơ kỳ, một kiếm xuất vô, sẽ có kim hà ngàn trọng dày đặc không trung, giống như tiên quang giáng thế.

Đặt tên là 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 .

“Mặc dù bây giờ bộ Kiếm Quyết này còn chỉ có thể tu luyện tới tầng thứ có thể so với Trúc Cơ kỳ, nhưng đây cũng không hề là cực hạn, đợi nàng tiếp xúc được võ công tầng thứ cao hơn, còn có thể đem kiếm quyết ưu hóa tiến thêm một bước.”

“Hơn nữa có thể so với tầng thứ Trúc Cơ kỳ, ở trong thế giới Tu Tiên cũng đã coi là một nhân vật, coi như ở trong thế giới huyền huyễn cao võ, trình độ như vậy chắc đã đủ nhập môn.”

Thôi Hằng đôi với sáng tác của chính mình lần này hết sức hài lòng.

...

Sáng sớm hôm sau.

Khương Thất Thất không biết từ nơi nào đưa đến một cái băng ghế nhỏ, ngồi ở trước cửa biệt thự tân thủ, trong miệng nhỏ nhắn vô ý thức huýt sáo.

Nàng đợi Thôi Hằng đi ra.

Chờ đến mặt trời mọc đến giữa không trung, cánh cửa biệt thự rốt cuộc mở ra.

Ánh mặt Khương Thất Thất lập tức sáng lên, hoan hô nhảy cẫng lên “Thần tiên ca ca!”

Nàng dường như so với trước kia càng hoạt bát.

“Ồ chỗ này ngồi một ngày một đêm? ” Thôi Hằng nhìn chung quanh một chút, có chút kinh ngạc nói ” Làm sao không trở về phòng?”

“Ta sợ lúc ngài đi ra không thấy được ta. ” Khương Thất Thất cười yếu ớt nói “Ngài nói muốn ta sáng sớm ở nơi này chờ ngài, ta một chút xíu thời gian đều không muốn bỏ qua, càng không thể để cho ngài chờ ta nha.”

“Sẽ không ngay cả cơm cũng không ăn đi. ” Thôi Hằng đỡ khóc đỡ cười.

“A chuyện này... ” Khương Thất Thất nhất thời giống như là một tiểu hài tử đã làm sai chuyện, cúi đầu, nhỏ giọng giải bày “Mặc dù chưa ăn cơm, nhưng trong bụng luôn có một dòng nước âm dâng lên, để cho ta không cảm thấy đói đây, a!”

Đang nói, nàng bỗng nhiên kêu lên một tiếng, khuôn mặt nhỏ nhắn hơi hơi phiếm hồng, nhìn về phía Thôi Hằng “Thần tiên ca ca, cái dòng nước âm kia lại nhô ra, tán loạn khắp nơi ở trong bụng ta, thật là âm áp, nếu không ngài sờ một cái xem.”

Tiểu cô nương chỉ bụng của mình, dường như là muốn chứng minh chính mình không có nói láo.

“Đây là linh khí trong chén mì lúc trước người ăn lưu lại, chống đỡ không bao lâu. ” Thôi Hằng không đếm xỉa đến hành động ngây thơ của thiếu nữ “Đi, trước ăn đồ ăn, rồi dạy người kiếm thuật.”

“Ô, tốt quá. ” Khương Thất Thất nhu thuận gật gật đầu, đi theo sau lưng Thôi Hằng.

Nếu đã bị tiểu cô nương coi là thần tiên ca ca, Thôi Hằng dứt khoát cũng không lo lắng sẽ hù nàng, trực tiếp gọi ra

Hoàng Cân Lục Sĩ, để nó làm hai phần bữa ăn sáng.

Tự nhiên lại đưa tới từng trận kinh hô của Khương Thát Thát, chờ đến khi Hoàng Cân Lục Sĩ nấu cơm, càng là hấp dẫn toàn bộ sự chú ý của tiêu cô nương.

Dù sao, một người cao vượt qua ba mét, bắp thịt toàn thân cuộn cuộn khi làm đồ ăn, quả thực có chút cảm giác hài hước.

Sau khi ăn sáng xong.

Thôi Hằng đem Khương Thát Thát dẫn tới tĩnh thất tu luyện của mình.

Nói là tĩnh thất, thật ra thì diện tích cũng bảy mươi mét vuông.

Lớn vô cùng.

Đủ để thi triển thân thủ truyền thụ chiêu thức kiếm thuật.

“Ta truyền thụ cho người môn kiếm thuật này tên là 《Tiên Hà Kiếm Quyết》, chỉ cần dụng tâm tu luyện, liền có cơ hội chém ra một kiếm không kém gì hôm qua ta vung ra.”

Thôi Hằng giới thiệu sơ lược Tiên Hà Kiếm Quyết một chút, trầm giọng nói “Kiếm thuật này truyền cho người, người chính là truyền nhân duy nhất của ta ở cái thế giới kia, người có thể đem bộ kiếm thuật này truyền thừa tiếp hay không, có thể nhờ kỹ lời khi trước của chính mình, đi giúp một số người, thay đổi một ít chuyện hay không?”

“Ta có thể! Thần tiên ca ca!” Khương Thát Thát nói như chém đinh chặt sắt, ánh mắt vô cùng kiên định “Ta có thể!”

Chương 18: Trúc Cơ trung kỳ

Tư chất tu luyện của Khương Thất Thất rất tốt.

Dưới sự dạy dỗ hết lòng của Thôi Hằng, nàng rất nhanh liền nắm giữ mâu chốt cơ bản của 《Tiên Hà Kiếm Quyết》.

Phòng chừng không quá mười năm là có thể tu luyện tới trình độ tương đương với luyện khí tầng bốn.

Mặc dù so sánh với bản thân Thôi Hằng, cái tốc độ tu luyện này không tính là nhanh, nhưng phương pháp dẫn tu luyện chính là nhắm thẳng vào thành tiên thẳng thien.

So với 《Tiên Hà Kiếm Quyết》 cao đến biết bao nhiêu.

Khương Thất Thất tu luyện 《Tiên Hà Kiếm Quyết》 cũng có thể có tiên cảnh như vậy, xác thực là thiên tài không nghi ngờ chút nào.

Chỉ cần sau khi nàng đi ra ngoài, có thể lấy được võ công cao thâm hơn, về sau nhất định tiên đồ vô lượng.

“Nghe nói con qua đẹn nào đó trong lúc tình cờ thu dưỡng một bé gái, qua rất nhiều năm sau đó, cái cô bé kia đã trở thành cửu giới Nữ Đế.”

Thôi Hằng vừa uốn nắn tư thế của Khương Thất Thất, vừa thâm nghĩ trong lòng: “Cũng không biết Thất Thất có thể hay không có phần thành tựu này. Ừm, xem ra dường như cùng những người rơi vào tận thủ không gian này kết một thiện duyên là lựa chọn thật tốt.”

Nói không chừng tương lai bao nhiêu năm sau, một hoặc mấy người trong bọn họ liền có thể trở thành bấp dùi của mình.

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng hơi có chút xuất thần.

“Thần tiên ca ca, là tư thế của ta có chỗ nào không đúng sao?” Khương Thất Thất phát hiện Thôi Hằng khác thường, nhút nhát nói.

Nàng vô cùng quý trọng cái cơ hội học tập tiên gia kiếm thuật này, mỗi một chiêu mỗi một thức đều luyện cực kỳ nghiêm túc, cẩn thận tỉ mỉ, rất sợ xuất hiện một chút lầm lỗi, để cho Thôi Hằng không hài lòng.

“Không có, luyện rất tốt.” Thôi Hằng mỉm cười vỗ bả vai Khương Thất Thất một cái, cười nói “Luyện thật giỏi, nói không chừng ngươi còn có thể trở thành cửu giới Nữ Đế đây.”

“À?” Trên mặt nhỏ tinh xảo của Khương Thất Thất lộ ra vẻ mê mang.

“Ta thuận miệng nói một chút.” Thôi Hằng cười ha hả, lại lộ ra vẻ mặt nghiêm chỉnh “Tiếp tục luyện đi, nếu mà có chỗ nào không đúng, ta cũng có thể kịp thời chỉ ra.”

Dù sao, thời gian đã không còn nhiều lắm.

Bây giờ đã là ngày thứ sáu Khương Thất Thất tới chỗ này, cách thời gian dài nhất nàng có thể dừng lại đã qua một nửa.

“Vâng!” Khương Thất Thất trịnh trọng gật đầu.

...

Thật ra thì, trong khi dạy Khương Thất Thất kiếm thuật, Thôi Hằng cũng đang tiến bộ.

Suy diễn ra 《Tiên Hà Kiếm Quyết》 để cho hắn có thêm rất nhiều nhận xét và nhận thức về phương thức vận dụng pháp lực, lúc truyền thụ kiếm thuật cũng đang trong quá trình tiến một bước quy nạp tổng kết, tìm được phương thức chính xác để cho pháp lực trở nên càng linh động hơn.

Rốt cuộc, ở ngay một ngày trước khi Khương Thất Thất sắp rời đi, hắn thành công kích hoạt đạo cơ, để cho thân hồn cùng pháp lực giúp đỡ lẫn nhau, bắt đầu đột phá cảnh giới.

Một ngày này lúc sáng sớm, Khương Thất Thất vẫn dậy rất sớm, đi tới tĩnh thất luyện kiếm như thường, nhưng mà cũng không có thấy Thôi Hằng.

Nàng hơi nghi hoặc một chút.

Vừa lúc đó, nàng chợt nghe bên ngoài tĩnh thất truyền đến tiếng gió hô hô, phảng phất đang có cuồng phong gào thét.

“Chuyện gì xảy ra, nơi này chính là đất lành thần tiên ca ca ở, còn sẽ có thời tiết như vậy sao?”

Khương Thất Thất hơi nghi hoặc một chút, hơn nữa việc cảm giác linh giác ngày càng trở nên mạnh mẽ cũng để cho nàng theo bản năng cảm nhận được tiếng gió này tựa hồ có chút không tầm thường.

Vì vậy, nàng mở ra cửa sổ, muốn nhìn một chút tình huống bên ngoài.

Nhưng vừa nhìn một cái, lại để cho nàng trợn mắt hốc mồm.

Ở trong nháy mắt khi cửa sổ được mở ra, ánh sáng vô cùng mãnh liệt liền từ bên ngoài chiếu vào, chiếu vào trong mắt Khương Thất Thất.

Đây là một đạo ánh sáng vàng, so với mặt trời trên cao càng sáng ngời, nhưng lại không khiến người ta cảm thấy nhức

mắt, dường như so với ánh trăng sáng trong bầu trời đêm càng thêm nhu hòa.

Cương cùng Nhu ở vào giờ phút này trở nên thống nhất hoàn mỹ.

Nàng cũng càng nghe được tiếng gió thêm rõ ràng, nhưng nhìn thấy bên ngoài cây cối vẫn an tĩnh vững vàng, không có chút nào lay động, nước hồ xa xa càng là bóng loáng như gương, không có nửa điểm rung động.

Động cùng Tĩnh lại ly kỳ kết hợp lại cùng nhau, tuy hai mà một.

Loại cảnh tượng thần dị này khiến cho Khương Thất Thất cảm thấy vô cùng khiếp sợ,

Nàng theo bản năng ngẩng đầu nhìn lên, nhìn đến nơi khởi nguồn của ánh sáng cùng với tiếng gió.

Nơi đó đang có thân ảnh một người mặc pháp y, đỉnh đầu đội mũ ngọc.

Chính là Thôi Hằng.

Chỉ thấy ánh kiếm sáng loạng màu xanh tại quanh thân hắn bay lượn, một tầng lại một tầng ráng màu theo kiếm quang khuếch tán ra, bầu trời trở nên mây mù tràn ngập, giống như cửu thiên tiên cảnh giáng trần.

Khương Thất Thất si ngốc ngửa mặt trông lên hết thấy các thứ này, ánh mắt chìm đắm vào thân ảnh Thôi Hằng, vào quỹ đạo kiếm quang bay múa, cùng với dị tượng hào quang đầy trời lưu lại cho nàng ấn tượng không thể xóa nhòa.

Chuyện này làm cho thể ngộ của nàng đối với 《Tiện Hà Kiếm Quyết》 có tăng lên trên bản chất, chân chính bắt đầu đường nhập thất.

Qua ước chừng mười phút, dị tượng bên ngoài mới bắt đầu dần dần tiêu tan.

Kiếm quang quán quanh ở quanh thân Thôi Hằng cùng ráng màu từ từ mờ nhạt, tiếng gió gào thét cũng nương theo một trận rùng rợn ngấm vang dội cuối cùng cũng đình chỉ.

Thân ảnh Thôi Hằng phảng phất ngưng tụ ngàn vạn huy hoàng kia, cũng rốt cuộc trở nên ngưng tụ.

Hắn đột phá.

Bước chân vào Trúc Cơ trung kỳ!

Chương 19: Dĩ nhiên có thể

Nếu như nói Trúc Cơ sơ kỳ chẳng qua là mượn đức kết đạo cơ đem pháp lực biến thành một bộ phận thân thể, như thế Trúc Cơ trung kỳ chính là thừa dịp cơ hội tiến một bước kích hoạt đạo cơ, để cho lực lượng tinh thần của mình cũng thâm thấu xuyên vào trong pháp lực.

Từ nay về sau, vận chuyển pháp lực hình thần vẹn toàn, hư thực xen lẫn, càng tự nhiên, nhiều hơn rất nhiều diệu dụng, thậm chí có thể trực tiếp dùng lực lượng tinh thần can thiệp thực tế, pháp lực cũng thi triển ra một ít thần dị trên phương diện tinh thần.

Bây giờ Thôi Hằng cảm giác nếu là mình đối mặt chính mình ở Trúc Cơ sơ kỳ, thậm chí đều không cần động thủ, chỉ cần động một cái ý niệm, là có thể trong nháy mắt chế tạo ra một cảm giác áp bách tinh thần cực kỳ mạnh mẽ, để cho chính mình khi đó ngất đi tại chỗ.

Tu Tiên chính là như thế, dù chẳng qua là đột phá giai đoạn trong một cảnh giới lớn, cũng đủ để đạt được tăng lên trên bản chất.

Điều này cũng làm cho Thôi Hằng càng thêm mong đợi về thần dị đạt được khi Trúc Cơ hậu kỳ.

Tâm tình thật tốt, Thôi Hằng kết thúc đột phá, hấn phát giác ánh mắt của Khương Thất Thất, liền thu liễm khí tức, ngưng lấy kiếm quang, chậm rãi rơi xuống.

Khương Thất Thất lúc này đã từ bên trong độn ngộ tỉnh lại, thấy Thôi Hằng đi xuống, nàng ngay lập tức liền muốn hành lễ, lại cảm giác có một cỗ sức mạnh ôn hòa đem chính mình ngăn cản, làm cho mình không lạy xuống được.

“Muốn bay sao?” Thôi Hằng mỉm cười nói.

Hấn thấy được ánh mắt hăm dọa kích động của Khương Thất Thất lúc mới vừa nhìn về phía phi kiếm.

Bay trên trời mà đi, đây tuyệt đối là mộng tưởng của mỗi người.

“Muốn!” Khương Thất Thất lập tức gạt đầu, vui vẻ nói “Thần tiên ca ca, ngài muốn cho ta bay lên sao?”

“Mạng người trải nghiệm một chút cảm giác bay lên trời.” Thôi Hằng cười nói, đồng thời giơ tay lên vung lên.

Lập tức liền có một đạo kiếm quang phân ra, quán quanh ở trên người Khương Thất Thất, lôi kéo nàng bay ra cửa sổ.

“A!” Khương Thất Thất hét lên kinh ngạc.

Nàng lúc này vừa vui lại sợ, càng là hưng phấn vô cùng, khuôn mặt nhỏ nhắn kích động đỏ bừng, âm thanh đều có chút phát run “Bay, bay lên rồi! Ta, ta bay, bay lên rồi!”

Thôi Hằng mang theo Khương Thất Thất ngự kiếm bay đến bầu trời cao trên ngàn mét, mắt nhìn xuống phía dưới, giống như là tiên thân đang giương mắt nhìn xuống phạm trần.

Đây là cảm giác tiêu cô nương chưa bao giờ có, nàng hưng phấn nhân xuống ngực nhỏ đang kích động đập phồng, có thể cảm giác được một cách rõ ràng tim của mình đang ùm ùm nhảy loạn.

“Thần tiên ca ca, ta về sau cũng có thể bay lên như vậy sao?” Khương Thất Thất tràn đầy ước mơ mà nhìn về phía Thôi Hằng.

Thật ra thì ngự kiếm phi hành cũng không phải là thủ đoạn đặc biệt cao thâm gì.

Ở sau khi Thôi Hằng suy diễn ra Ngự Kiếm Thuật, liền phát hiện thật ra thì chỉ cần pháp lực luyện khí tăng bảy, lại luyện hóa một thanh phi kiếm thích hợp, thì có thể làm cho kiếm quang quấn quanh thân, nâng tự thân lửng không phi hành.

Về phần đem hình dáng của thanh phi kiếm biến trở nên lớn, chính mình đạp lên “Ngự kiếm phi hành” nghĩ như thế nào đều có chút vượt quá bình thường.

Chẳng lẽ người tu tiên còn phải chuẩn bị hại thanh phi kiếm mới có thể ở lúc ngự kiếm bay lên trời thì triển công kích sao?

Chẳng qua, loại cấp độ để cho kiếm quang vòng quanh người nâng mình tự bay, thật ra thì chuẩn xác mà nói chẳng qua là phù không mà đi.

Coi như toàn lực phi hành cũng không đạt tới tốc độ âm thanh.

Tốc độ cũng không nhanh.

Muốn chân chính thân hóa kiếm quang, vượt qua tốc độ âm thanh, tự do ra vào trời xanh, vẫn là phải đạt tới sau Trúc Cơ sơ kỳ mới được.

Mà muốn dẫn người phi hành, càng là yêu cầu vận dụng hoàn mỹ pháp lực tự thân cùng với kiếm quang, cái này phải Trúc Cơ trung kỳ mới có thể làm được.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân Thôi Hằng đột nhiên mời Khương Thất Thất bay lên trời.

Một mặt là có thể nhờ vào đó làm quen một chút đặc tính pháp lực của Trúc Cơ trung kỳ.

Mặt khác cũng có thể vẽ cho Khương Thất Thất một chiếc bánh lớn, để cho nàng đối với cảnh giới tu vi của mình trong tương lai tràn đầy mong đợi.

Tựa như chính hần vậy, khi cảm nhận được huyền diệu của Trúc Cơ trung kỳ, ngay lập tức liền sinh ra hứng thú đối với Trúc Cơ hậu kỳ.

Loại tâm tình mong đợi này, đối với bản thân người tu luyện là vô cùng trọng yếu.

Nếu truyền thụ cho Khương Thất Thất kiếm thuật, tự nhiên cũng đem phần mong đợi đối với tương lai này dần dần đi ra.

Bây giờ nhìn lại, hiệu quả dường như rất không tồi.

Đối mặt câu hỏi tràn đầy mong đợi của Khương Thất Thất, Thôi Hằng hải lòng gật gật đầu, mỉm cười nói: “Dĩ nhiên có thể, chỉ cần ngươi khắc khổ tu luyện 《Tiên Hà Kiếm Quyết》 một ngày nào đó có thể dựa vào sức của chính mình bay lên bầu trời, ra vào trời xanh.”

“Quá tốt! Cảm ơn ngài thần tiên ca ca!” Khương Thất Thất nhảy cẫng hoan hô.

Tâm tình kích động thậm chí để cho nàng theo bản năng giang hai cánh tay, muôn phải ôm Thôi Hằng.

Nhưng khi tỉnh táo lại, liền vội vàng đem hai cánh tay giơ lên rút trở về, làm bộ như chuyện gì cũng chưa xảy ra vậy.

Thôi Hằng đem hết thấy những thứ này đều thấy ở trong mắt, nhưng hần chẳng qua là mỉm cười, cũng không vạch trần “Đi thôi, nên trở về đi luyện kiếm, đây là ngày cuối cùng.”

“A, vâng vâng.” Khương Thất Thất đầu tiên là sững sờ, sau đó khẽ gật đầu, ánh mắt hơi có chút ảm đạm, trong lòng khẽ thở dài một cái “Là ngày cuối cùng đây.”

...

Chương 20: Khương Thất Thất rời đi

Đây là đêm cuối cùng Khương Thất Thất ở chỗ này.

Nàng không có ngủ.

Mà là giống như buổi tối đầu tiên tới chỗ này, co ro ngồi ở chân giường, nhưng lần này không có đem đầu cúi xuống.

Nàng ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về phía ánh trăng sáng trong ngoài cửa sổ, trong đầu tự động hiện lên những gì đã trải qua trong mười hai ngày này, cùng với những biến hóa tâm tình.

Từ bất an cùng sợ hãi ban đầu, đến an tâm cùng mong đợi phía sau, cùng với lưu luyến lúc bây giờ...

“Cảm giác hình như là một giấc mộng a.”

Ánh trăng chiếu xuống con mắt sáng ngời của Khương Thất Thất, trong đầu nàng hiện lên thanh âm cùng dung mạo của Thôi Hằng, khóe miệng không tự chủ giương lên, cười yếu ớt nói nhỏ.

“Thần tiên ca ca, là người thay đổi ta đây. Ta nhất định sẽ khắc khổ tự luyện tiên gia kiếm thuật người truyền cho ta, cũng đem hết toàn lực đưa nó truyền thừa tiếp, để cho thế nhân đều biết uy danh 《Tiên Hà Kiếm Quyết》 !

“Ta cũng sẽ thực hiện lý tưởng của ta, lời hứa của ta, đi tứ phương, xông xáo giang hồ, đi trợ giúp những người cần giúp đỡ kia, đi thay đổi một chút chuyện phải thay đổi!

“Ta tuyệt sẽ không cô phụ kỳ vọng của ngài đối với ta! !”

Đến cuối cùng, nàng đã đem hai quả đấm nắm chặt, ánh mắt kiên định.

...

Ngày sậu cùng này, Thôi Hằng không có lại chỉ điểm Khương Thất Thất luyện kiếm.

Mà là mang theo nàng đi bộ đi ở trong không gian tân thủ không lớn không nhỏ này.

Đây là thỉnh cầu của Khương Thất Thất.

Nàng muốn đem cái địa phương giống như cảnh trong mơ đối với nàng này, in thật sâu vào trong lòng.

Ở trước khi đi, Thôi Hằng bỗng nhiên nâng lên cánh tay, nhẹ nhàng đè xuống mi tâm của Khương Thất Thất.

“Thần tiên ca ca, ngài đây là làm gì? ” Khương Thất Thất cảm thụ xúc cảm từ đầu ngón tay của Thôi Hằng, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, có chút hiếu kỳ hỏi.

“Đưa ngươi một món lễ vật. ” Thôi Hằng mỉm cười nói.

Ngay sau đó, một tia pháp lực của hắn liền xuyên thấu qua mi tâm của Khương Thất Thất, đi tới thần hồn trong óc của nàng, ở bên trong ngưng tụ thành một đạo sáng mờ.

Cái đạo sáng mờ này giống như là một đoàn tập hợp tin tức, treo lơ lửng ở trong óc Khương Thất Thất.

“Oa, thật thần kỳ! ” Khương Thất Thất mắt to vụt sáng lóng lánh “Đây là cái gì vậy?”

Nàng cảm thấy cái đoàn sáng mờ trong đầu của chính mình này rục rờ màu sắc, vô cùng đẹp đẽ, cũng đặc biệt thần kỳ.

“Đây là một đạo tâm ấn của ta. ” Thôi Hằng thu ngón tay lại, giải thích “Cái đoàn sáng mờ này thật ra thì chính là thể ngộ cùng lý giải của ta đối với 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》, ta dùng pháp lực đem những tin tức này ngưng tụ thành ánh sáng, đặt ở trong biên ý thức của ngươi.

“Nếu mà ngươi trong lúc tu luyện kiếm quyết gặp phải vấn đề nan giải gì, liền có thể tập trung tinh thần cảm giác cái đoàn sáng mờ này, tiến hành hỏi, chỉ cần là ta biết, cái đoàn sáng mờ này sẽ đưa ra giảng giải.”

Nói một cách đơn giản, đây chính là một bộ máy hỏi đáp học tập toàn bộ tự động, là thủ đoạn Thôi Hằng tự nhiên nắm giữ sau khi có pháp lực Trúc Cơ trung kỳ.

“Thật là lợi hại! Cảm ơn thần tiên ca ca! ” Khương Thất Thất vừa vui mừng lại hưng phấn, nàng ở trong đoàn sáng mờ này còn cảm thấy khí tức của Thôi Hằng.

Vào lúc này, trên người tiêu cô nung bỗng nhiên nổi lên ánh vàng nhạt nhạt, một cỗ sức hút đến từ xa xa vô cùng xuất hiện, dường như là muốn dẫn nàng đi địa phương xa xôi.

Biểu tình trên mặt Khương Thất Thất trở nên có chút hốt hoảng, nàng như là bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, liền vội vàng hỏi: “Thần tiên ca ca, cái đoàn sáng mờ này sẽ một mực tồn tại ở đây chứ?”

” Chờ sau khi ngươi hoàn toàn nắm giữ 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》, cái đoàn sáng mờ này dĩ nhiên là biến mất. ” Thôi Hằng mỉm cười nói “Lây tư chất của ngươi, rất nhanh đạt tới thôi.”

Hắn còn tưởng rằng Khương Thất Thất là muốn một cái cột mốc tiến độ tu luyện rõ ràng.

Khương Thất Thất trầm mặc.

Bây giờ, toàn bộ người nàng cũng đã bị ánh sáng vàng bao phủ, sắp biến mất.

Mà đúng lúc này, tiểu cô nương bỗng nhiên giang hai cánh tay ra, hô lớn nói: “Thần tiên ca ca, có thể hay không ôm...”

Lời còn chưa dứt, nàng cũng đã biến mất ngay tại chỗ, rời đi cái thế giới này.

Thậm chí, cả câu nói sau cùng kia cũng không kịp nói xong.

Thôi Hằng đưa mắt nhìn ánh sáng vàng biến mất.

Thật ra thì, ở bên dưới ánh vàng nồng nặc đó, hắn đã sớm không thấy được thân ảnh Khương Thất Thất, chớ đừng nói chi là động tác.

Ngay cả một câu nói cuối cùng chưa nói xong kia, đều là thanh âm mơ mơ màng màng, nghe không chân thực.

Khương Thất Thất rời đi.

Sau khi đưa vị khách thứ hai đến nơi này đi, tân thủ không gian lại trở về yên lặng như trước.

Cùng với cô độc.

Giống như chín mươi năm trong quá khứ kia.

Thôi Hằng không nhúc nhích, hắn đứng tại chỗ suốt một ngày.

Cho đến khi màn đêm buông xuống, hắn mới khe khẽ thờ dài, xoay người trở lại trong phòng nhỏ tân thủ.

Sáng sớm ngày hôm sau.

Hoàng Cân Lục Sĩ dựa theo mệnh lệnh Thôi Hằng đặt ra ít ngày trước, trước sau như một mà chuẩn bị xong hai chén mì nước, coi như bữa ăn sáng đề lên bàn.

Thôi Hằng sau khi rời giường đi tới phòng ăn, sau khi thấy hai chén mì hơi sũng sờ, ngay sau đó khẽ gật đầu một cái, đối với Hoàng Cân Lục Sĩ nói: “Bắt đầu từ ngày mai, chỉ cần chuẩn bị một chén là được.

“Về sau, chỉ có một mình ta.”

Bất quá, hắn vẫn cầm đôi đũa lên, đặt trên chén đối diện chính mình.

Chương 21: Vấn đề tâm cảnh

Lặn nữa trở về sinh hoạt chỉ một người, để cho Thôi Hằng ít nhiều có một chút phiền muộn.

Dù sao, lần trước trước khi Hồng Phú Quý tới đây, hắn mới sống một mình mười năm, mà ở trước khi Khương Thất Thất đến, hắn đã một mình ở chỗ này sinh sống chín mươi năm.

Vì vậy, cảm giác hai người mang đến cho Thôi Hằng có sự khác nhau rất rõ.

Ở trong chín mươi năm sống cô độc này, hắn có thời gian ba mươi năm ngay cả một câu nói đều chưa nói qua.

Suýt nữa quên đi cảm giác còn sống của nhân loại.

Chính là Khương Thất Thất lạc vào nơi này làm khách, để cho hắn tìm về thể nghiệm làm người.

Làm cho Thôi Hằng rõ ràng ý thức được chính mình cũng không phải là tiên nhân siêu phàm thoát tục, mà là người có da thịt, có dao động cảm tình.

Trên thực tế, đây cũng là trạng thái chính bản thân hắn hy vọng có.

Tu Tiên có thể đạt được lực lượng cường đại, sinh mệnh dài lâu, nhưng hắn không muốn để cho chính mình biến thành đá tảng vô tình vô nghĩa vô cảm vô tri vô thức.

Trường sinh sống lâu, không phải là được như gỗ đá trường tồn, cũng cần có thú vui.

Dựa vào một điểm này, Thôi Hằng thay đổi phương thức tu luyện của mình.

Ngày trước mỗi ngày hắn chẳng qua là làm từng bước mà ngồi tĩnh tọa tu luyện, thu nạp linh khí luyện hóa thành pháp lực, ôn dưỡng thân hồn, chuyện vụn vặt đều là giao cho Hoàng Cân Lực Sĩ, chính mình nhiều lắm là chơi game buông lỏng một chút, ít khi lại chú ý đến thay đổi trên phương diện “Nhân tính”.

Ở trong cuộc sống như thế, tu luyện tuyệt đối là trọng tâm, không sai biệt lắm muốn chiếm cứ thời gian hơn phân nửa mỗi ngày.

Hoàn toàn là bận túi bụi.

Sau này Thôi Hằng cũng không tính lại tiếp tục sống cuộc sống như thế.

Hắn cảm giác mình ngoại trừ cô gắng tu luyện ra, hắn còn nên cố gắng trên phương diện khác——

Làm cho mình giữ vững cảm giác làm người, bảo tồn trạng thái tinh thần của con người!

Vì vậy, Thôi Hằng bắt đầu làm việc và nghỉ ngơi theo quy luật, mặt trời mọc thì làm, mặt trời lặn thì nghỉ.

Mỗi ngày mình làm còm, chính mình quét dọn, thậm chí còn khai khẩn ra một chỗ đồng ruộng, bắt đầu tự trồng hoa màu cùng rau cải.

Đáng tiếc trong tân thủ nông trường sản xuất thật đều là thành phẩm, nếu không hắn còn muốn thử một chút chần heo.

Cuộc sống như thế mặc dù để cho thời gian tu luyện trở nên ngắn, nhưng Thôi Hằng lại cảm giác tâm tình vui thích, cả người đều rất nhẹ nhõm.

Hơn nữa tiến bộ tu vi lại không có chậm lại, thậm chí còn càng nhanh thêm mấy phần.

Ngắn ngủi thời gian ba mươi năm, hắn không chỉ hoàn toàn hoàn thành tu luyện Trúc Cơ trung kỳ, còn vô cùng trót lọt mà đột phá đến Trúc Cơ hậu kỳ.

Phảng phất không có bình cảnh.

Điều này hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của Thôi Hằng, cũng để cho hắn càng thêm chắc chắn con đường tu tiên trường sinh mình đang đi, chính là con đường thích hợp nhất lúc này.

Sự thật chứng minh, phán đoán của hắn không có sai.

Ở sau khi hiểu rõ con đường này, tốc độ tu luyện của Thôi Hằng giống như là thiên lý mã mọc cánh —— đột nhiên tăng mạnh!

Chỉ gần hai mươi năm sau khi đột phá đến Trúc Cơ hậu kỳ, hắn liền tu luyện đến Trúc Cơ đỉnh phong!

Đạo cơ trong đan điền đã hóa thành một đại dương màu vàng óng, thân hồn cùng pháp lực đã tụy hai mà một, chỉ cần lại ở trong mảnh hải dương màu vàng óng này đốt lên chân hỏa, liền có thể nung ra một viên Kim Đan tròn trĩnh trực, sáng quắc!

Bây giờ Thôi Hằng động một ý niệm liền có thể điều động thiên địa nguyên khí trọng chu vi mười dặm, dao động tâm tình đều có thể trực tiếp can thiệp Thiên Tượng, hô phong hoán vũ dễ như trở bàn tay, giở tay nhắc chân đều tự nhiên có sức mạnh to lớn đi theo.

Uy lực của kiếm quyết cũng trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Hắn tùy ý chém ra một đạo kiếm quang, là có thể ở trên mặt đất tạo thành một cái rãnh lớn dài tới năm mươi dặm, nếu là ngự sử phi kiếm, thậm chí có thể trực tiếp đem đỉnh núi cao mấy trăm mét tiêu diệt!

Cái này nếu là đặt ở trên địa cầu, xưng là thần tiên cũng không quá phận.

Bất quá, coi như là nắm giữ lực lượng như vậy, tâm thái của Thôi Hằng như cũ rất vững vàng, cũng không có lằng lằng chút nào.

Hắn không có quên chính mình tiến tới cái thế giới này nhưng thật ra là một cái thời không tiên hiệp, cực kỳ nguy hiểm.

Chính là Trúc Cơ đỉnh phong, ngay cả một con kiến nhỏ cũng không bằng.

Đương nhiên, có thể giữ được loại tâm thái này, cũng phải quy công cho hắn mấy thập niên gần đây hết sức bảo tồn cảm giác làm người của chính mình.

Nếu không, tại trong hoàn cảnh ngăn cách với đời như thế này, chính mình lại đang không ngừng trở nên mạnh mẽ, khó tránh khỏi sẽ lạc lối khi lực lượng tăng trưởng liên tục.

Từ đó đem tâm lý cầu may, dễ quên đi rằng mình cần phải thận trọng.

Trước khi Khương Thất Thất tới, liền mơ hồ có loại tâm thái này đang nảy sinh.

Cũng còn may là sau này kịp thời át chế.

Chương 22: Khách mới

“Vô luận lúc nào, đều không thể quên tình cảnh của chính mình, tâm tính cẩn thận mãi mãi cũng không vô dụng.” Trong lòng Thôi Hằng cảnh cáo chính mình.

Lúc này, hắn mới vừa kết thúc một ngày tu luyện, đang hồi phục biến hóa tâm cảnh, suy nghĩ về thay đổi tâm cảnh trong khoảng thời gian gần đây.

Nếu là phát hiện có vấn đề gì, cũng có thể kịp thời sửa chữa.

Mà quá trình này vừa xong, tức là kết thúc, cũng là thói quen mỗi ngày của hắn.

“Sắc trời không còn sớm.” Thôi Hằng đứng dậy, nhìn một chút ngoài cửa sổ, thấy mặt trời đã lặn về tây, màn đêm sắp sửa hạ xuống “Đi vườn rau hái chút cà chua đơn giản xào xào đi.”

Trong nháy mắt, hắn liền định cho mình bữa ăn tối, giống như nửa năm qua.

Đúng, món cà chua trứng tráng này, hắn liên tục ăn nửa năm.

Vừa đơn giản, lại dễ làm!

Dù sao, lười biếng cũng là một bộ phận của nhân tính.

Nhưng mà khi Thôi Hằng đi tới vườn rau mình khai khẩn, bỗng nhiên cảm giác khí trời phát sinh biến hóa, thậm chí ngay cả những đám mây trên trời đều dính vào màu đỏ tím quý dị.

“Xem ra, hắn là thêm một món ăn.” Khóe miệng của hắn hơi hơi giương lên, nở một nụ cười.

Chính mình một mực chỉ ăn một loại thức ăn không có vấn đề, nhưng dùng để đãi khách mà nói, vẫn là phải nhiều mấy cái trò gian.

Ừ, liền thêm một quả trứng chiên thuần túy đi.

Cũng không tệ.

...

“Chuyện gì xảy ra, ta không phải đang ở nhà đi học sao?”

Bùi Thanh Thư cau mày lâm lét nhìn trái phải, biểu tình trên mặt nghi ngờ không thôi “Thoáng cái liền đem ta mang tới cái địa phương hoàn toàn xa lạ này, đây là thân thông bực nào? Không tưởng tượng nổi!”

Mặc dù hấn xuất thân bất phàm, kiên thức rộng, nhưng tình huống bây giờ đã hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi nhận thức của hấn, để cho hấn cảm thấy không thể nào hiểu được.

Coi như là đại năng thần tiên trong truyền thuyết, cũng làm không được loại chuyện này đi.

“Việc cần thiết trước mắt, vẫn là phải biết rõ ràng nơi này là địa phương nào, là ai đem ta mang tới nơi này, lại có mục đích gì!”

Bùi Thanh Thư rất nhanh thì đem tâm tình bình phục lại, sau đó chuyển động xe lăn dưới người, cố gắng di chuyển.

Hai chân hấn là tàn tật.

Chỉ có thể ngồi trên xe lăn.

Trận tai ương kia, khiến cho thiếu niên tuổi gần mười ba này mất đi tư cách đứng lên, nhưng cũng khiến hấn khi gặp phải có chuyện xảy ra, càng trấn định hơn so với bạn cùng lứa tuổi.

Bùi Thanh Thư chuyển động xe lăn đi qua một rừng cây, dọc theo một con đường rõ ràng cho thấy dành cho người đi, chỉ chốc lát sau liền tìm được một vườn rau xanh.

Gặp được một người thiếu niên nhà nông mặc áo gai vải thô, đang ở trong vườn hái món ăn. .?

Nhưng mà còn không chờ hấn mở miệng hỏi, thiếu niên nhà nông tựa hồ là phát giác ánh mắt của hấn, dừng lại động tác trong tay, trực tiếp xoay người đem một viên trái cây đỏ phùng phùng ném tới.

“Đây là cái gì? ” Bùi Thanh Thư vẻ mặt ngạc nhiên chộp lấy viên quả hồng này, lấy thân phận của hấn, lại chưa từng thấy loại trái này.

“Thứ có thể cho người đứng lên. ” Thiếu niên nhà nông khẽ cười nói.

Thôi Hằng có chút hăng hái mà nhìn vị khách mới này.

Thật ra thì, ngay lúc Bùi Thanh Thư đi tới cái thế giới này, hấn cũng đã chú ý tới.

Người thiếu niên hai chân tàn tật này nếu so sánh với Hồng Phú Quý cùng Khương Thất Thất, tuổi tác cũng không có chênh lệch quá lớn, nhưng lại là người trấn định nhất.

Hơn nữa quần áo đất tiền, gặp biến không sợ hãi, suy nghĩ rõ ràng, hấn là xuất thân không bình thường.

Có lẽ có thể có thu hoạch không tệ.

Lúc này, Bùi Thanh Thư cũng đang quan sát Thôi Hằng.

Thân là con cháu thế gia, xuất thân bất phàm, kiên thức rộng, hẳn cảm giác thiếu niên nhà nông trước mắt này có chút đặc thù.

Như là tràn đầy tự tin.

Cùng với những người làm nông hẳn từng gặp qua hoàn toàn bất đồng.

“Đã như vậy, liệu hẳn có biết một chút tình huống liên quan tới nơi này?” Trong lòng Bùi Thanh Thư tính toán một phen, cảm giác điều này rất có thể.

Vì vậy, hẳn đem trái cà chua dè dặt bung ở trong tay, làm ra thái độ vô cùng coi trọng.

Sau đó lại làm ra một bộ vẻ mặt ngây thơ, mở mắt to nhìn về phía Thôi Hằng, dò hỏi: “Đại ca ca, người biết nơi này là địa phương nào không? Ta, ta làm sao lại tới đây thế này?”

Tiểu nam hài mười ba tuổi, vẫn có thể làm bộ đáng yêu.

Nhất là Bùi Thanh Thư thuở nhỏ cơm ngon áo đẹp, đường nét ngũ quan nhu hòa, dung mạo cũng gọi là tuấn tú, trạng thái cũng càng tốt.

Đặt ở trên địa cầu, làm một thân tượng thiếu niên cũng không khó.

Cái dáng ngoài này, lại làm ra bộ dạng đáng thương, rất dễ dàng làm người bớt cảnh giác.

Nhưng mà Thôi Hằng vừa thấy tình hình này, nhất thời liền bật cười, trực tiếp rời đi vườn rau, xoay người hướng biệt thự đi tới, đồng thời khoát tay nói: “Chờ đến khi người nghĩ tốt phải nói chuyện như thế nào, rồi hãy tới tìm ta đi.”

Chỉ chốc lát sau, liền không có bóng người.

Chương 23: Tiên quả

Bùi Thanh Thư chỉ có thể một người ngơ ngác ngồi trên xe lăn, sắc mặt dần âm trầm xuống, thậm chí nghĩ trong lòng: “Rốt cuộc chuyện gì xảy ra, người này đến tột cùng là ai, ta tại sao lại bị mang tới đây?”

“Chẳng lẽ hoàng thất lại muốn động thủ với Bùi gia ta? Nhưng ta sớm đã không phải là ta của hai năm trước, bây giờ ta chỉ là một phế nhân, bất ta có ý nghĩa gì?”

“Hơn nữa, nếu hoàng thất Đại Chu thật có Đại Thần Thông Giả bắt người rời đi trong chốc lát như vậy, cần gì phải lén lén lút lút, trực tiếp toàn diện động thủ là tốt rồi.”

Hắn suy nghĩ rất nhiều, suy nghĩ rất lâu, nhưng mà làm sao cũng không nghĩ ra lý do mình bị mang tới cái địa phương xa lạ này

Nếu như không có lý do, có phải hay không liên ý nghĩa có khả năng chuyện này chẳng qua là một dịp ngoài ý muốn?

“Chẳng lẽ, thật chỉ là ngoài ý muốn? Ừ, mới vừa rồi cái người kia khí chất bất phàm, tuyệt đối không bình thường.”

Bùi Thanh Thư nhìn về phía ngôi biệt thự kia, âm thầm nghĩ ngợi “Phòng ốc này hình dáng kỳ lạ như vậy, cùng Đại Chu khác hẳn, hẳn dường như cũng không có ác ý, hơn nữa quả trái cây này...”

Hắn lại cúi đầu nhìn về trái cà chua trong tay.

Có chút động lòng.

Dù sao, cái này có lẽ chính là cơ hội duy nhất để hắn lần nữa đứng lên trong đời!

Ngôi xe lăn hai năm, hai năm làm phế nhân, hắn đã chịu đủ rồi!

“Ta đây là đi nhầm vào tiên cảnh, gặp tiên duyên sao?” Bùi Thanh Thư suy nghĩ ngàn vạn, tâm thần có chút không tập trung mà nhìn trái cà chua trong tay.

Truyền thuyết liên quan tới chuyện ngẫu nhiên vào động thiên tiên cảnh, đạt được tiên duyên hẳn cũng nghe qua không ít, nhưng cho tới bây giờ đều không tin tưởng, cho là trên đời sẽ không có chuyện tốt trên trời rơi xuống.

Nhưng bây giờ cái tình huống này, dường như cũng chỉ có thể giải thích như vậy.

Vì vậy, sau khi do dự thời gian không ngắn, Bùi Thanh Thư hít sâu một hơi, giơ tay lên đem trái cà chua cắn!

Đôi mắt loại Đại Thân Thông giả này, chính mình một người phệ nhân căn bản không có đường sống chạy trốn, còn không bằng đem quả “Tiên quả” này ăn hết, nhìn một chút có hay không có thể có chuyển cơ gì.

Vừa vào miệng chua ngọt, thấm đến tim gan.

Bùi Thanh Thư ngạc nhiên không thôi, hấn trước giờ chưa từng ăn qua trái cây ngon miệng như vậy.

Ngay sau đó hấn cũng cảm giác được một cỗ khí tức mát mẽ từ trong đan điền của mình dâng lên, trong nháy mắt liền tán loạn khắp kinh mạch trên người,

Đem kinh mạch vốn dĩ đã bẻ tan gãy lia chữa trị trong nháy mắt.

Ngay sau đó cỗ khí tức này lại hướng hai chân vọt tới, cảm giác nhột nhột tê dại lập tức dâng lên.

Nhưng điều này lại để cho hấn kinh hãi vô cùng.

Ở trong tràng tai ương hai năm trước, xương đầu gối của hấn đều bị tháo hết, hai chân mất đi tất cả cảm giác, giống như là hoàn toàn không tồn tại.

Bây giờ lại có tri giác? !

Chỉ chốc lát sau, Bùi Thanh Thư cảm thấy cảm giác tê dại ngứa ngứa trên hai chân dần dần biến mất, thay vào đó là một loại cảm giác kiên cố có lực.

Chính mình dường như có thể đứng lên!

“Ta, chân của ta được rồi? Như vậy, như vậy liền tốt rồi? ” Bùi Thanh Thư cặp mắt tròn to, khắp khuôn mặt là biểu tình không thể tin, thậm chí đang hoài nghi mình có phải là nằm mơ hay không.

Vì hai chân của mình, cha của mình nhưng là cầu xin không biết bao nhiêu người, lại đều không công mà về.

Dù sao, đây không chỉ là hai chân tàn phế, là xương bánh chè đều bị lột ra hết.

Làm sao có thể từ không sinh có mà dài ra hai khối xương bánh chè chứ?

Nhưng bây giờ, hai chân của mình, dường như khỏe thật!

Bùi Thanh Thư run rẩy giơ lên hai tay, chậm rãi đè xuống tay vịn xe lăn, dè dặt ấn xuống phía dưới một cái, hai chân theo đó dùng sức!

Đứng lên!

Thật đứng lên!

Bùi Thanh Thu mừng đến chảy nước mắt, nhìn về phía trái cà chua còn chưa ăn xong trong tay “Đây chẳng lẽ chính là tiên dược ‘Chu Quả’ có thể làm người chết mọc ra da thịt trong truyền thuyết sao?”

Cũng chỉ có tiên dược trong truyền thuyết mới có thể có loại hiệu quả này đi.

Nghĩ tới đây, hấn bỗng nhiên nghĩ đến cảnh tượng chính mình mới vừa nhìn thấy, vội vàng quay đầu nhìn về phía mảnh vườn rau xanh nhỏ kia.

Chỉ thấy bên trong cây cối sum suê, treo từng viên trái cây màu đỏ nặng trĩu, chính là “Chu Quả” mới vừa rồi để cho hấn lần nữa đứng lên.

Ít nhất cũng có mấy trăm quả!

Hơn nữa trong vườn rau không chỉ có Chu Quả, còn có thật nhiều dưa cùng trái cây hấn chưa từng thấy qua, có lẽ cũng đều là tiên gia bảo dược thân dị phi phàm.

“Ông trời ơi, nhiều tiên dược như vậy? !” Bùi Thanh Thu khiếp sợ không gì sánh nổi, nội tâm hoảng sợ cực kỳ “Coi như là tất cả Tiên Môn trên đời cộng lại cũng không có nhiều cây linh dược tiên dược như vậy đi!”

Thời khắc này hấn bỗng nhiên biết mới vừa rồi vì sao cái người kia lại bật cười.

Tồn tại có thể có nhiều tiên dược như vậy, nhất định là cường giả siêu phàm nhập thánh tối cao!

Những đại năng Tiên Môn, gia chủ thế gia, dòng dõi quý tộc thiên hoàng kia, so sánh cùng vị này đều kém xa lắc.

Chính mình lại còn nghĩ muốn cùng đại nhân vật như vậy nói lời nói suông, nhất định chính là hái mặt trời trong mây, mò trăng dưới biển —— là ý nghĩ ngu ngốc.

“Ta đây là gặp phải tiên duyên rồi sao? ” Bùi Thanh Thu vạn phần kích động, hấn bây giờ hận không thể lập tức đi gặp Thôi Hằng, nhưng mà vừa mới động chân, lại cảm thấy như vậy không ổn.

Vì vậy, hấn dừng bước lại, chỉnh trang một chút dung mạo áo quần, một mực cung kính quỳ dưới đất, dùng đại lễ lễ bái, cao giọng nói: “Đại Chu Lâm Giang con cháu Bùi thị Bùi Thanh Thu, cầu kiến Tiên Tôn!”

Lúc này, trong biệt thự, Thôi Hằng hai mắt hơi khép, thần sắc bình tĩnh, dường như căn bản cũng không có nghe thanh âm của Bùi Thanh Thu phía bên ngoài, bỗng nhiên hấn mở hai mắt ra, ánh mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Chỉ thấy bầu trời vốn đã khôi phục bình thường kia bỗng nhiên nổi lên rung động, một thân ảnh gầy nhỏ trông rỗng xuất hiện, đi qua tầng mây, rơi xuống.

“Trong vòng một ngày, lại đến tận hai người?” Thôi Hằng có chút ngoài ý muốn.

Chương 24: Lý Minh Quỳnh

Trong lúc Thôi Hằng chú ý tới trên trời xuất hiện biến hóa, Bùi Thanh Thu ở bên ngoài cũng nhìn thấy tình huống bầu trời.

Vừa vặn thấy cái thân ảnh nhỏ bé kia đi qua tầng mây, cấp tốc rơi xuống.

Từ trên độ cao như vậy té xuống, chỉ sợ là sẽ bị té thành thịt nát.

Nhưng mà vừa lúc đó, Bùi Thanh Thu chợt thấy một đám mây khí nhanh chóng ngưng tụ, cuối cùng bay đến phía dưới thân ảnh kia, đưa nàng nâng ở trên không trung, chậm rãi rơi xuống.

Lại là một cô bé.

Nhìn chỉ có tám chín tuổi.

Cô bé này mặc quần áo màu vàng nhạt, phía trên dùng sợi bạc thêu hoa văn, ché tác vô cùng tinh xảo, trên người còn đeo đủ loại đủ kiểu đồ trang sức bằng vàng bạc ngọc thạch, hiển nhiên xuất thân bất phàm.

Mà để cho Bùi Thanh Thu để ý là trâm cài tóc trên đầu cô bé này.

Đây là một nhánh trâm dùng ngọc Dương Chi trơn bóng điêu khắc, phía trên có chín đóa hoa mai, đang cắm ở trong tóc cô bé này.

Ngọc trâm hoa mai!

Chỉ có công chúa Đại Chu mới có tư cách đeo loại trâm cài tóc đặc biệt này!

Hơn nữa cũng không phải là mỗi người công chúa đều có thể đeo, phải là sau khi hoàng đế ban thưởng mới có thể đeo.

Số lượng hoa mai trên ngọc trâm cũng có khác nhau, dựa theo cấu tạo bất đồng chia làm ba đóa, sáu đóa, chín đóa.

Số lượng càng nhiều, liền ý nghĩa càng được ân sủng.

Mà toàn bộ Đại Chu, công chúa có thể đeo ngọc trâm chín đóa hoa mai, chỉ có một vị.

Vĩnh An công chúa, Lý Minh Quỳnh.

“Lại là nàng!”

Trong mắt Bùi Thanh Thu lóe lên một tia sát ý.

Hắn biết rõ nguyên nhân lúc trước mình tàn phế hai chân, thì ra là vì Vĩnh An công chúa.

Lý Minh Quỳnh lúc này vẫn ngồi ở trên rặng mây kia.

Nàng sau khi ngấm nhìn bốn phía, phát hiện mình lại bị người vô thanh vô tức dẫn khỏi hoàng cung, lập tức liền cảm giác được khiếp sợ không gì sánh nổi.

Có ai có bản lĩnh lớn như vậy? Có thể không tiếng động đem chính mình mang đi!

Đây chính là hoàng cung, địa phương phòng vệ sâm nghiêm nhất trong thiên hạ!

“Người là người nào?” Lý Minh Quỳnh phát hiện Bùi Thanh Thu, trực tiếp từ trên đám mây nhảy xuống, tràn đầy cảnh giác hỏi, “Là người đem ta mang tới nơi này?”

Nhưng lời này vừa nói ra miệng, nàng cũng cảm giác không đúng.

Bởi vì, Bùi Thanh Thu đang quỳ, bàn tay cùng trên ống tay áo đều có đất sét, rõ ràng cho thấy mới vừa hành lễ bái.

Mà phương hướng hẳn hành lễ ——

Là tòa nhà ở hình dáng cổ quái kia?

Lý Minh Quỳnh có chút hiếu kỳ mà nhìn về phía biệt thự của Thôi Hằng.

Cô bé này mặc dù chỉ có chín tuổi, nhưng tâm trí cùng năng lực quan sát của nàng đã vượt qua xa người bình thường.

“Thật là có tiên nhân sống ở chỗ này?”

Lý Minh Quỳnh hướng phương hướng biệt thự hành lễ, thái độ mười phần cung kính, coi như là công chúa, nàng cũng vô cùng rõ ràng thực lực của một ít tiên nhân lánh đời có bao nhiêu cường đại.

Có thể không nhìn thủ vệ hoàng cung, trong chớp mắt liền đem mình mang tới cái địa phương xa lạ này, cũng chỉ có tiên nhân mới có thể làm được.

Hơn nữa còn không phải là tiên nhân tầm thường.

“Không hổ là Vĩnh An công chúa được ân sủng nhất, trước mặt Tiên Tôn cũng không làm đại lễ.” Bùi Thanh Thu cười lạnh nói.

“Tiên Tôn?” Lý Minh Quỳnh nghi ngờ nhìn về phía Bùi Thanh Thu, ánh mắt hơi quan sát một phen, thần sắc lập tức trở nên lạnh “Thì ra người là con em dòng chính của Bùi thị Lâm Giang, ta biết đặc điểm quần áo của các người.

“Nghe đồn đại thiêu gia Bùi Thanh Thư trong nhà các người đã chết rồi phải không?”

Cô bé này tuổi không lớn lắm, lời nói ra lại tràn đầy sát khí.

“Ta chính là Bùi Thanh Thư!” Bùi Thanh Thư cắn răng nghiêng lợi, trực tiếp đứng lên, hãn máu nóng lên đầu, nhất thời liền quên cái gì gọi là dè dặt.

Thôi Hằng không có gấp đi ra ngoài.

Lúc này đang đứng ở trên ban công lầu ba mắt nhìn xuống hai người bên ngoài này.

“Có chút ý tứ.”

Thôi Hằng nghe hai đứa trẻ nhỏ này nói chuyện, khoe miệng hơi hơi giương lên.

Chính mình có bao nhiêu năm chưa từng nghe qua người mắng nhau rồi hả?

Dường như có hơn 150 năm.

Còn rất thú vị.

Liên trong lòng lúc cảm khái,

Bên ngoài ngôn ngữ mâu thuẫn đã thăng cấp thành mâu thuẫn chân tay.

Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh đều có võ công trong người, đánh cát bay đá chạy, ầm ầm vang rền, kinh phong trúng cục đá liên có thể trực tiếp đem hòn đá to bằng cái thốt chân vỡ.

Điều kỳ quái nhất là Bùi Thanh Thư lại không phải là đối thủ của bé gái chín tuổi Lý Minh Quỳnh này.

Gần như bị đánh không còn sức đánh trả chút nào.

“Trả mạng lại cho ca ca ta!”

Lý Minh Quỳnh quát khế, trong mắt sát cơ nòng nặc, quả đấm giơ lên, liền muốn đập xuống đầu Bùi Thanh Thư.

“Hừ!”

Vừa lúc đó, một tiếng hừ lạnh như sấm nổ vang.

Cùng lúc đó, mây trên trời cũng giống như bị lực lượng vô hình dẫn dắt mà hội tụ, che đậy ánh nắng, để cho sắc trời thoáng cái trở nên tối xuống.

Phảng phất trời nổi giận!

Lý Minh Quỳnh nhất thời giật mình một cái, tinh táo lại, sát ý trong mắt cũng nhanh chóng tiêu tan, liền vội vàng cung cung kính kính hướng phương hướng biệt thự quý mọp hành lễ “Đại Chu Lý Minh Quỳnh, bái kiến Tiên Tôn!”

Bùi Thanh Thư từ trong chỗ chết chạy ra, lòng vẫn còn sợ hãi, cũng vội vàng hành lễ bái “Đa tạ ơn cứu mạng của Tiên Tôn.”

Dưới cơn nóng giận, Thiên Tượng thay đổi!

Đây chắc chắn là tiên gia thân thông, tiên nhân thủ đoạn!

Hai người cung kính hành lễ bái, cũng không có nhận được bất kỳ đáp lại nào, cũng không thấy bất kỳ bóng người.

Nhưng bọn họ cũng không dám can rờ nữa.

Thậm chí cũng không dám đứng dậy.

Đều cung cung kính kính quý ở nơi đó, chờ đợi “Tiên Tôn” đáp lại.

Mới vừa rồi một là còn chưa hiểu tình trạng, một là huyết khí dâng trào, cừ hận che tâm, lúc này mới đánh.

Dù sao, hai người thật ra thì cũng chỉ là tiểu hài nhi.

Mà sau khi nghe được một tiếng hừ lạnh kia, bọn họ đều hoàn toàn ý thức được chủ nhân của nơi này là một vị nhân vật cường đại bậc nào.

Liền ngay cả đại năng Tiên Môn cao cao tại thượng, cũng không khả năng chỉ bằng một tiếng hừ lạnh liền thay đổi Thiên Tượng.

Đây thật là một vị Tiên Tôn a!

Chương 25: Tiên duyên

Lúc này Thôi Hằng chính là rơi vào trầm tư.

Cùng Hồng Phú Quý và Khương Thất Thất trước kia bắt đầu.

Lần này hai người một là con cháu thế gia, một là công chúa, hơn nữa đều thân mang võ công không tể.

Lấy tiêu chuẩn của Thôi Hằng đến xem, ít nhất tương đương với trình độ luyện khí tầng 2 đến tầng ba.

Suy nghĩ đến tuổi tác của hai người, có thực lực như thế đã rất dễ cho người kinh ngạc.

Bọn họ đến từ thế giới dạng gì, tu luyện võ công lại là xảy ra chuyện gì?

Đây là tình huống Thôi Hằng muốn biết.

Nhất là người sau.

Bây giờ Thôi Hằng đã tu luyện đến Trúc Cơ đỉnh phong, đạo cơ hóa thành hải dương màu vàng óng.

Nhưng lại đối với đột chân hỏa không có chút đầu mối nào, càng không cần phải nói lấy chân hỏa đem vùng biển này nung thành Kim Đan.

Nếu như hai người này tới từ một cái thế giới cao võ hoặc là Tu Tiên, có lẽ là có thể cho hắn cung cấp một chút linh cảm, tìm tới môn lộ thiêu đốt chân hỏa.

Bất quá, hai người này xuất thân bất phàm, kiến thức rộng, nếu đến từ thế giới cao cấp, lấy tu vi Trúc Cơ đỉnh phong của chính mình, muốn trực tiếp dùng thân phận Tiên Tôn lừa gạt cũng không dễ dàng.

Vì vậy, Thôi Hằng cũng không gấp lộ diện, cũng không có biểu diễn quá nhiều bản lĩnh.

Trước hết để cho hai tiểu hài nhi này ở bên ngoài quỳ một đêm lại nói.

“Chắc chắn, vẫn là Phú Quý cùng Thất Thất bớt lo a.” Thôi Hằng trong lòng không khỏi cảm thán.

...

Có lẽ là bởi vì kính sợ đối với Tiên Tôn, cũng có thể là bởi vì hai người đều có chuyện muốn nhờ.

Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh đều ngoan ngoãn ở bên ngoài biệt thự quỳ một ngày một đêm, cho đến sáng sớm

ngày hôm sau, vẫn quỳ ở chỗ cũ.

Thôi Hằng đi ra, lại không có nhìn hai người kia.

Mà là trước sau như một nắm giỏ thức ăn đi hái thức ăn trong sân.

Sau khi Bùi Thanh Thư thấy hành động của Thôi Hằng, suýt nữa thì trợn lác cả mắt.

Vị Tiên Tôn này lại giống như là xử lý dưa và trái cây bình thường, đem những tiên dược “Chu Quả” kia tùy ý ném vào trong giỏ xách, rồi xoay giỏ quay trở về biệt thự.

Đây chính là sinh hoạt của Tiên Tôn sao?

Đây chính là tiên dược có thể để người chết sống lại a!

Liên tùy ý đối đãi như vậy?

Về phần Lý Minh Quỳnh, sự chú ý của nàng đều ở trên động tác của Thôi Hằng.

Làm một thiên tài võ học tư chất cực cao, nàng cảm giác mỗi một cái động tác của Thôi Hằng tựa hồ đều ẩn chứa võ học chí lý.

Vô luận là nhíp bước đi ở trong vườn thức ăn, hay là động tác hái trái cà chua, hoặc là động tác đem trái cà chua đặt ở trong giỏ xách... Ở trong mắt của Lý Minh Quỳnh, đều giống như võ học chí cao nào đó.

Ánh mắt của nàng tỏa sáng.

Không hổ là Tiên Tôn a, hươ tay nhắc chân đều là đại đạo!

“Đứng lên đi.”

Vừa lúc đó, thanh âm của Thôi Hằng từ trong biệt thự truyền ra.

Sau khi trải qua cả đêm chuẩn bị tâm lý.

Vô luận là Bùi Thanh Thư hay là Lý Minh Quỳnh, hiện tại đều giống như là bé con ngoan ngoãn.

Cho dù là được Thôi Hằng chấp thuận cho đứng lên, cũng không dám trực tiếp đi vào biệt thự, vẫn là chờ đến Thôi Hằng cho phép mới đi vào.

Hệ thống Tinh Linh tự động chào hỏi càng là làm hai người khiếp sợ không thôi.

Tiên Khí!

Linh bảo!

Danh xưng các loại chí bảo hiện lên ở trong đầu của bọn họ.

Ở trong nhận thức hiểu biết của hai người, chỉ có Tiên Khí hoặc là Linh Bảo mới có thể nắm giữ linh trí, tự mình nói chuyện, hơn nữa tự động làm ra ngôn ngữ đáp lại.

Điều này làm cho Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh càng phát giác Thôi Hằng sâu không lường được, thậm chí suy đoán hẳn có thể là lão quái vật từ thời Thượng Cổ thậm chí là thời đại Thần Thoại còn sống đến nay.

Dù sao, uy năng vị Tiên Tôn này bày ra, cùng với đạo vận ẩn chứa trong mỗi cái hươ tay nhắc chân, còn có tòa nhà ở hư hư thực thực là Tiên Khí này, đều vượt xa khỏi phạm vi nhận thức của hai người.

Thân là con trai trưởng đứng đầu thế gia, cùng với công chúa được sủng ái nhất triều đại này, tin tức hai người bọn họ tiếp xúc không thể bảo là không rộng khắp, nhưng mà chưa từng nghe nói qua trên đời có đại năng như vậy.

Coi như là những lão tiền bối lánh đời đến từ Đại Tiên Môn trong lời đồn kia, cũng không cách nào so sánh.

Đây tuyệt đối là một vị tồn tại tối cao không người biết tới.

Căn cứ vào một điểm này, trong lòng hai người kẻ thù này đạt thành một cái nhận thức chung.

Chính mình đi tới nơi này, thấy vị Tiên Tôn này, tuyệt đối là một dịp tiên duyên không gì sánh kịp, là phúc phận mình tu luyện không biết bao nhiêu đời mới được!

Vì vậy, Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh đều cực độ quý trọng cơ hội này, nhất cử nhất động, một lời một hành động đều cẩn thận từng li từng tí, rất sợ chọc cho Thôi Hằng không vui, khiến cho chính mình đánh mất lần tiên duyên này.

Chương 26: Cố sự

Hai người sau khi tới bên trong biệt thự, không có được Thôi Hằng chấp thuận, thậm chí ngay cả ngồi cũng không dám ngồi xuống, giống như là học sinh tiểu học bị phạt đứng, nhút nhát đứng ở góc tường.

Tình huống như thế ngược lại có chút ra ngoài dự liệu của Thôi Hằng.

Nguyên bản hẳn chỉ là muốn trước hết để cho hai tiểu hài nhi này ở bên ngoài yên lặng một chút, cũng tính là để cho hai người biết một chút như thế nào là kính sợ, lại không nghĩ rằng hiệu quả lại tốt đến loại trình độ này.

“Chẳng lẽ đây chính là biết được càng nhiều, lại càng dễ dàng nghĩ quá nhiều?” Trong lòng Thôi Hằng suy đoán nói, trong tay chính là đang cắt trái cà chua, hẳn chuẩn bị làm mì trứng cà chua làm bữa ăn sáng.

Hai quả cà chua bị hẳn dùng dao cắt thành khối vụn nhỏ bé, trực tiếp ném vào trong nồi trộn xào, mùi thơm rất nhanh liền từ trong phòng bếp bay ra.

Một màn này ở trong mắt Bùi Thanh Thu thật có thể nói là kinh thiên động địa.

Đây chính là tiên dược a!

Là Chu Quả!

Lúc trước hái lên tùy ý như thế cũng thôi đi, bây giờ lại cứ như vậy trực tiếp xào làm thức ăn? !

Quá bất hợp lí đi!

Lý Minh Quỳnh thì lại hết sức chăm chú mà nhìn động tác Thôi Hằng xào rau, tựa hồ là muốn từ bên trong lĩnh ngộ ra võ công gì.

Chỉ chốc lát sau, một mâm cà chua trứng trắng nóng hổi ra nồi.

Thôi Hằng đem mâm thức ăn này bung đến trên bàn ăn, nhìn Bùi Thanh Thu cùng Lý Minh Quỳnh một cái, khẽ cười nói: “Nói một chút đi, các người từ đâu tới đây, lại vì sao kết thù? Tuổi lớn để cho tuổi nhỏ nói trước.”

Bùi Thanh Thu vừa muốn mở miệng, lại nghe đến câu nói sau cùng kia, liền vội vàng im miệng.

Lý Minh Quỳnh chính là mặt lộ vẻ vui mừng, một mực cung kính nói: “Vâng, Tiên Tôn.”

Sau đó, nàng liên hướng Thôi Hằng giảng thuật một cái cô sự.

Hoàng Đế Đại Chu có ba con trai, năm con gái, Vĩnh An công chúa Lý Minh Quỳnh chính là công chúa nhỏ nhất, được sủng ái nhất, là công chúa duy nhất được triều đại Đại Chu ban cho ngọc trâm chín đóa hoa mai.

Nàng và Tam hoàng tử Lý Minh Thành đều sinh từ một mẹ, mặc dù tuổi tác chênh lệch mười tuổi, nhưng từ nhỏ cảm tình cực tốt, vô luận chuyện gì, Lý Minh thành cũng sẽ bảo vệ nàng, chiều cô nàng.

Nhưng ngay sau sinh nhật sáu tuổi của nàng, Lý Minh thành bỗng nhiên tìm nàng cáo biệt, bảo là muốn đi làm một chuyện vô cùng trọng yếu, từ đó về sau, liên cũng không trở về nữa.

Đường đường là hoàng tử một triều đại,

Lại trực tiếp biến mất.

Sau đó, Lý Minh Quỳnh lợi dụng ưu thế tuổi nhỏ của chính mình, làm bộ như trẻ con không sợ hỏi dò tới không ít tin tức, trải qua hơn nửa năm điều tra, nàng rốt cuộc biết chân tướng.

Nguyên lai, là có Tiên Môn đại năng phát hiện một chỗ Bí cảnh thời Thượng Cổ, bên trong khả năng tồn tại chí bảo còn sót lại từ thời đại thần thoại.

Nhưng bí cảnh này phải dùng huyết tượng của một loại thể chất đặc thù thoa khắp cửa vào, mới có thể mở ra.

Mà cái thể chất này chính là “Nguyên Cổ Thánh Thể”.

Toàn bộ Đại Chu chỉ có hoàng tử Lý Minh Thành có loại thể chất này.

Vì vậy, dưới sắp xếp mưu tính của đại năng trong Tiên Môn, rất nhiều đại gia tộc thế gia liên hợp lại, bức bách hoàng thất Đại Chu giao ra hoàng tử Lý Minh Thành.

Hoàng thất Đại Chu vốn là bắt nguồn từ đông đảo thế gia ủng hộ mà thành lập, hoàng quyền chịu quá nhiều hạn chế, hơn nữa dưới ý tứ của đại năng trong Tiên Môn, bắt buộc dĩ không thể làm gì khác hơn là đem Lý Minh Thành nộp ra.

Vì để cho hoàng thất mặt mũi, không đến nỗi hoàn toàn vạch mặt, chúng thế gia cũng bảo đảm tuyệt sẽ không để cho hoàng tử Lý Minh Thành bỏ mạng.

Nhưng mà sự nguy hiểm của bí cảnh thời Thượng Cổ lại vượt xa khỏi dự liệu của tất cả mọi người, ở trong một khắc

kia khi bí cảnh mở ra, Lý Minh Thành trực tiếp biên mật không thấy gì nữa, vô ảnh vô tung.

Chúng thế gia cũng đều phát giác nguy hiểm, nhưng bởi vì ý chí của đại năng trong Tiên Môn, bọn họ chỉ có thể kiên trì đến cùng đi vào tìm tòi.

Lần tìm tòi này chính là tổn thương nguyên khí nặng nề.

Mười người Thần Cảnh, ba tên Nhân Tiên vẫn lạc đương trường!

Còn dư lại Thần Cảnh cùng Nhân Tiên mặc dù may mắn trốn thoát, nhưng đều mạng sống hấp hối, thực lực của chúng thế gia từ đó về sau rút xuống ngàn trượng.

Ngay cả đại năng Tiên Môn khi trước bày mưu đặt kế khiến bọn họ tìm tòi bí cảnh cũng bế môn không ra.

Lực lượng của hoàng thất Đại Chu nói chung cũng có thể toàn diện chế trụ thế gia.

Nhưng mà hoàng đế đương triều cũng không muốn trực tiếp vạch mặt, chậm chạp không tỏ thái độ.

Lý Minh Quỳnh vì cho ca ca báo thù, lại hỏi thăm được lúc ấy ra mật mời Lý Minh Thành đứng là trưởng tử Lâm Giang Bùi thị Bùi Thanh Thu, vì vậy mỗi ngày đều yêu cầu năn nỉ Đại Chu hoàng đế.

Coi như trừng phạt không trị được tất cả thế gia, cũng nên trước trừng trị một bộ phận đi.

Cuối cùng, ở hai năm trước, Đại Chu hoàng đế không chịu được sự nài nỉ của Lý Minh Quỳnh, khiến cho triều đình đưa ra một đạo thánh chỉ đối với thế gia xếp hạng thứ ba thiên hạ Lâm Giang Bùi thị.

Bùi gia trưởng tử Bùi Thanh Thu mời hoàng tử Lý Minh thành đi ra ngoài, đưa đến hoàng tử mất tích, không rõ sống chết, mắc phải tội lớn.

Nên phải tước đoạt thân phận dòng chính, phế trừ võ công, phế bỏ hai chân, khiến cho hấn mật đi năng lực đi lại, để tránh lần nữa phạm sai lầm.

Cùng lúc đó, Lý Minh Quỳnh cũng đang khắc khổ tu luyện võ công, lên kế hoạch chờ mình một ngày kia võ công đại thành, liền một thân một mình đi đến những thế gia này, vì ca ca báo thù!

Ở sau khi nói xong những lời cuối này, Bùi Thanh Thu bên cạnh nghe mà lên cơn giận dữ, cắn răng nghiền lợi, gần như muốn mắng lớn tại chỗ.

Toàn bộ sự tình này cùng mình có quan hệ gì? !

Mình cũng chẳng qua chỉ là làm việc theo lệnh của gia chủ!

Nhưng mà có Thôi Hằng ở đây, hẳn cuối cùng vẫn không dám lên tiếng.

“Nói cho cùng, cũng chỉ là vật hy sinh trong tranh đấu thế lực.” Thôi Hằng đối với bản chất trong đó nhìn thấy rất rõ ràng.

Bất quá, càng làm cho hắn để ý lại là một ít tin tức Lý Minh Quỳnh nhắc tới.

Tiên Môn, Đại Năng, Thánh Thể, Bí Cảnh, thời đại Thần Thoại, Thần Cảnh, Nhân Tiên... Cái này nghe quá huyền diệu tiên hiệp.

Trong giới diện Nhân Gian Giới bình thường cũng sẽ không có những thứ này.

Chẳng lẽ hai người này thật ra thì tới từ một loại thế giới so với Nhân Gian Giới càng cao hơn, thậm chí khả năng đã đến gần tầng diện Tiên Giới?

Vậy cũng so với Nhân Gian Giới nguy hiểm quá nhiều a!

Chương 27: Hóa giải mâu thuẫn

Lý Minh Quỳnh giải thích rất tường tận, thậm chí còn miêu tả chi tiết, trong đó cũng bao gồm không ít tin tức về Bùi Thanh Thư.

Chẳng qua, vẫn là phải nghe xem Bùi Thanh Thư nói như thế nào.

Chính thể mạch lạc câu chuyện cơ bản giống nhau, có điều chi tiết đứng ở trên góc nhìn của Bùi Thanh Thư lại có sự khác biệt.

Hắn xuất thân đến từ một trong những thế gia đại tộc đứng đầu thiên hạ, gia chủ thế hệ này chính là cha của hắn, hắn chính là con trai trưởng dòng chính, thuở nhỏ đi học tập võ, vô tình tham dự tranh đấu.

Về phần chuyện tìm tòi bí cảnh thời thượng cổ, cũng không có quan hệ gì với tiêu huyệt tử ngay cả cảnh giới Tiên Thiên đều không bước vào như hắn.

Sở dĩ lại để cho hắn ra mặt làm việc xấu không được cảm ơn như việc đi mời Lý Minh Thành này, thuận tụy là vận khí không tốt.

Bởi vì trong mấy đại thế gia tham dự thăm dò, chỉ có hắn là một nam nhân mười mấy tuổi.

Nam nhân những nhà khác hoặc là đã ba mươi bốn mươi tuổi, không thích hợp ra mặt đi mời một vị hoàng tử mười mấy tuổi, hoặc là chính là thực lực so với Bùi gia mạnh hơn, Bùi gia không muốn cũng không được.

Bùi Thanh Thư cứ như vậy mơ mơ hồ hồ gánh tội, phía sau còn bị tận lực nhắm vào.

Không chỉ có thân phận, võ công, hai chân đều bị phế, chạ hắn vì bảo toàn gia tộc tồn thương nguyên khí nặng nề, còn bắt đầu xa lánh hắn.

Ngay cả một ít con em dòng thứ trong ngày thường thấy hắn chỉ biết cúi người gật đầu, đều bắt đầu ở trong bóng tối châm chọc hắn, thậm chí còn có người tỏ ra tin nhằm nói là hắn hại Bùi gia.

Đơn giản là rất uất ức!

Lý Minh Quỳnh ở một bên nghe mà trợn mắt hốc mồm.

Nàng vẫn cho rằng Bùi Thanh Thư là một trong những đồng lõa lớn nhất, không nghĩ tới chân tướng lại sẽ là như vậy.

Về phần Bùi Thanh Thư có hay không đang nói dối, cái này cũng không ở trong phạm vi suy tính của nàng.

Trước mặt Tiên Tôn còn dám nói dối?

Đơn giản là không biết chữ chết viết như thế nào!

Bây giờ cuối cùng Lý Minh Quỳnh đã rõ ràng, tuy nói đúng là Bùi Thanh Thư mời ca ca của nàng đi, nhưng bản thân Bùi Thanh Thư thật ra thì cũng không có gì sai lầm.

Hoàn toàn là tai bay vạ gió.

Điều này cũng khiến cho nàng có chút ngượng ngùng.

Dưới cái nhìn của nàng, tao ngộ thể thảm của Bùi Thanh Thư lúc trước, hơn phân nửa là bởi vì nàng khần cầu.

Thôi Hằng phát hiện thân thái của Lý Minh Quỳnh thay đổi, nhìn thấu cô bé này đang suy nghĩ gì, liền mỉm cười lắc đầu một cái, nhưng lại cũng không mở miệng.

Theo tình huống hai người miêu tả đến xem, thể gia dưới quyền Tiên Môn cùng hoàng thất có mâu thuẫn cực lớn.

Coi như không có Lý Minh Quỳnh thêm dầu vào lửa, hoàng đế Đại Chu dưới tình huống chiếm cứ ưu thế tuyệt đối sớm muộn cũng sẽ động thủ với các thể gia.

Đến lúc đó, bị khai đao trước nhất, hơn phân nửa vẫn là Bùi Thanh Thư, ai bảo hã đi nhận nhiệm vụ kia.

Chẳng qua, phân tích thể cục như vậy, đối với Thôi Hằng mà nói cũng chỉ là tiêu khiển đơn giản trên tinh thần, chân chính để cho hã để ý vẫn là cái gọi là “Cảnh giới Tiên Thiên”.

Cái gì là cảnh giới Tiên Thiên?

Cảnh giới võ đạo?

Cùng Thần Cảnh và Nhân Tiên trước kia Lý Minh Quỳnh nhắc tới có cái gì khác nhau chớ?

Trong lòng của hã thật tò mò.

Nhưng lại không tiện mở miệng hỏi trực tiếp.

Cái này lại khiến cho Thôi Hằng nhớ tới Hồng Phú Quý cùng Khương Thất Thất, vẫn là hai tiêu hài nhi kia để dụ a.

“Lúc trước là ta có hiểu lầm, bây giờ hướng công tử bồi tội.” Lý Minh Quỳnh lại chủ động hướng Bùi Thanh Thư nói xin lỗi, cũng cam kết về sau sẽ làm ra bồi thường, cũng không còn tính khí bốc lửa như trước chút nào.

“...” Bùi Thanh Thư hơi trâm mặc một hồi, nhưng vẫn là gật đầu một cái “Công chúa biết chuyện này là được rồi.”

Trong lòng hẳn vẫn là có thừa giận khó tiêu.

Cái này cũng rất bình thường.

“Nếu còn có mâu thuẫn thù oán gì, sau khi rời đi nơi này tự đi xử lý là được.” Thôi Hằng khẽ giương mắt, quét hai người một cái, mỉm cười nói “Ồ xa tới là khách, đều đi theo ta ăn bữa cơm đi.”

Như vậy cũng xem như vì mấy mươi ngày sống chung tiếp theo định ra quan điểm.

Hai người Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh nghe vậy nhất thời kinh hỉ vô cùng, vội vàng nói cảm ơn ngồi xuống.

Nhưng mà thấy trên bàn chỉ có một mâm thức ăn mới vừa rồi do chính Thôi Hằng xào ra, lại không biết làm như thế nào hạ thủ.

Nhưng vào lúc này, một đạo hào quang màu vàng óng ở trước bàn cơm sáng lên, Hoàng Cân Lục Sĩ cao hơn ba mét trông rỗng xuất hiện.

Nó hướng Thôi Hằng cung kính hành lễ “Bái kiến Tiên Tôn.”

Sau đó, liền đứng dậy, vung tay lên, liền có một bàn món ngon mỹ vị bày ở trước mặt Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh.

Ngay sau đó liền lại hóa thành một vệt kim quang trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Chương 28: Không vì thành tiên

Tình hình như vậy làm cho hai tiểu hài nhi trợn mắt hốc mồm, mặt đầy không tin nổi, trong đầu tất cả đều là bối rối.

Bọn họ chưa từng thấy qua cảnh tượng thần kỳ như vậy.

Mới vừa rồi là cái gì? !

Trống rỗng xuất hiện lại hư không tiêu thất, coi như là những đại năng trong Tiên Môn kia sợ rằng cũng không có bản lĩnh như vậy đi.

Nhưng mà coi bộ đại hán mới vừa rồi kia tựa hồ chỉ là người hầu của Tiên Tôn?

Đây có phải hay không ý nghĩa rằng nhân vật so với đại năng Tiên Môn càng cường đại, đều chỉ xứng làm người hầu của Tiên Tôn?

Mà những đại năng của Tiên Môn kia ngay cả tư cách làm người hầu của Tiên Tôn cũng không có!

Ý niệm tới đây, Bùi Thanh Thu cùng Lý Minh Quỳnh đều bị cái suy nghĩ này của mình làm cho khiếp sợ tột đỉnh.

Ánh mắt nhìn về phía Thôi Hằng trở nên càng sùng bái.

Tiên Tôn quả thật là cổ lão giả sống từ thời đại Thần Thoại cho đến nay, chính mình lại có thể gặp được đại nhân vật như vậy, đây là tiên duyên bực nào a!

Trong lúc nhất thời, trong lòng hai người đều dâng lên tâm tư dị biệt.

Gặp phải tiên duyên vạn năm khó gặp như vậy, chẳng lẽ chỉ là nói một chút lời nói, ăn cơm thôi sao?

Nhưng mà Thôi Hằng không có mở miệng, bọn họ cũng không dám tùy tiện nói cái gì.

Không thể làm gì khác hơn là ngồi nghiêm chỉnh, ngoan ngoãn ăn cơm, ngay cả hột cơm cũng không dám làm rơi ở trên bàn.

Họn nữa cũng không dám động vào mâm thức ăn kia của Thôi Hằng.

Sau khi ăn cơm.

Thôi Hằng bỗng nhiên mở miệng cười nói: “Ta lánh đời ẩn cư, lâu không vào trần thế, không biết Đại Chu ra sao, cũng không biết Tiên Môn thế gia ra sao, vẫn là phải đa tạ hai vị bạn nhỏ đem thông tin ngoại giới báo cho ta biết.”

Nghe được đoạn lời nói này của Thôi Hằng, phản ứng đầu tiên của Bùi Thanh Thu cùng Lý Minh Quỳnh chính là Tiên Tôn quả nhiên là một vị cường giả cực kỳ cổ xưa.

Không chỉ có không biết Đại Chu, thậm chí ngay cả Tiên Môn cũng không biết!

Những tông môn nắm giữ tiên võ chi đạo kia, nhưng là ở thời đại thượng cổ cũng đã lấy Tiên Môn tự xưng.

Phản ứng thứ hai chính là hai người lập tức đứng lên, muốn nói không dám.

Nào dám để cho Tiên Tôn nói cảm ơn!

Có điều lời nói tiếp theo của Thôi Hằng, nhưng lại làm cho bọn họ mừng rỡ không kể xiết.

Chỉ cảm thấy giống như là bánh lớn từ trên trời rơi xuống, còn vừa vụn lọt vào trong miệng của bọn hắn.

“Các người nói cho ta tình huống bên ngoài, cũng coi như cùng ta nói chuyện phiếm giải buồn, theo lý ta nên cho các người chút quà cảm ơn.”

Thôi Hằng mỉm cười nói: “Nhưng ta một thân một mình, không có bảo vật gì, không ngại tự các người nói một chút, muốn cái lễ vật gì, nhưng không cho nói không dám nhận.”

Phù phù!

Vừa dứt lời, Lý Minh Quỳnh liền quỳ trên đất.

“Tiên Võ chi pháp bị Tiên Môn cầm giữ, rõ ràng có tiên lộ ở phía trước, thế nhân lại không có đường bước vào, cầu Tiên Tôn truyền cho văn bội phương pháp thành tiên!” vị Vĩnh An công chúa này vô cùng cung kính hướng Thôi Hằng quỳ mọp.

Một bên, Bùi Thanh Thu trợn mắt hốc mồm, không nghĩ tới tốc độ của đối phương nhanh như vậy.

Mình cũng còn chưa nghĩ ra nên nói như thế nào đây.

Nàng lại cũng đã nói xong!

Thôi Hằng nghe vậy, khước miệng nhỏ bé không thể nhận ra mà giương lên một chút xú, nhưng hắn cũng không có lập tức đáp ứng, mà là hỏi “Người vì sao muốn phải thành tiên?”

“Thành tiên mới có thể trường sinh!” Lý Minh Quỳnh ánh mắt kiên định, nói “Văn bội nghe phụ hoàng nói qua, người hoàng tộc nếu như chết đi, hồn đăng đối ứng trong cung sẽ dập tắt, ca ca ta mặc dù tan biến không còn dấu tích, nhưng hồn đăng không diệt, hắn còn sống!

“Ta không biết hắn bị cánh cửa dị tích thượng cổ đưa đi nơi nào, nhưng ta sẽ chờ hắn! Ta muốn cầu Tiên pháp, cũng

không phải là vì thành tiên, mà là muôn tại trong hồng trần này chờ hấn trở lại!”

“... ” Lân này là Thôi Hằng trầm mặc.

Người tốt!

Tiểu nha đầu này sợ là có phong thái Đại Đế.

Bất quá, hấn còn không quên mục đích của mình, lấy lại bình tĩnh, mỉm cười nói: “Yêu cầu lấy Tiên pháp tự nhiên không phải không thể, chẳng qua là thời thế đổi thay, thương hải tang điền, ta cùng với trần thế ngăn cách lâu ngày, phương pháp tu luyện đã sớm cùng lúc này bất đồng, chưa chắc thích hợp người.”

“Vãn bối bây giờ liền đem hiểu biết lý giải của tự thân đối với võ đạo lúc này giải thích cho Tiên Tôn ngài nghe! ” Lý Minh Quỳnh không chút ngại ngối nói, dường như cũng sớm đã nghĩ xong phương án ứng đối.

“Như thế... ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, cười nói “Cũng có thể.”

Theo Lý Minh Quỳnh, tồn tại cổ xưa như Tiên Tôn, coi như không biết võ đạo bây giờ cũng không sao.

Những Tiên Võ chi pháp mà Tiên Môn cao tầng nắm giữ kia, đối với tồn tại tối cao như Tiên Tôn tới nói, phỏng chừng so với tạp kỹ của trẻ sơ sinh cũng không mạnh hơn bao nhiêu.

Vì vậy, chỉ cần Tiên Tôn đơn giản hiểu rõ một ít tin tức Tiên Võ, nhất định có thể suy diễn ra phương pháp cao thâm tương ứng.

Sự cao siêu của Tiên Tôn chính là như vậy.

Chương 29: Tiên phạm lưỡng giới hai mươi một cảnh (1)

Vì vậy, Lý Minh Quỳnh gần như là không giữ lại chút nào, đem kiến thức võ đạo nàng biết, cùng với sở học võ học tự thân đều nói với Thôi Hằng.

Mà trước đó, Bùi Thanh Thu cũng đã rất hiểu chuyện mà thối lui ra biệt thự.

Trong tin tức võ học Lý Minh Quỳnh muốn nói, sẽ bao hàm võ học hoàng gia, đây không phải là hắn có thể nghe.

Như vậy là tỏ ra chính mình biết quy củ.

Đồng thời cũng là vì trải đường cho mình sau đó cầu xin Tiên pháp.

Hắn cũng không muốn để cho võ học Bùi gia bị Lý Minh Quỳnh nghe được.

...

Lý Minh Quỳnh một mực cung kính giải thích kiến thức võ đạo nàng hiểu biết.

Vô luận là danh xưng cảnh giới, hay là phương pháp tu luyện cụ thể, nàng đều một năm một mười giảng thuật ra.

Thậm chí còn bao hàm một ít tin đồn khó phân thiệt giả.

Trong đó để cho Thôi Hằng để ý, chính là hệ thống phương pháp Tiên Võ.

Cùng với bộ phận lý niệm tu luyện.

Ở trong miêu tả của Lý Minh Quỳnh, Tiên Võ chi pháp chia làm Tiên Phạm hai giới hai mươi một cảnh.

Trong đó Phạm Giới có mười hai cảnh:

Luyện Hình, Nội Dưỡng, Khí Cảm, Súc Khí, Dịch Cân, Tây Tủy, Ngưng Khí, Hóa Khí, Huyền Quan, Tiên Thiên, Nội Cảnh, Thần Tàng.

Dưới tình huống bình thường, muốn phải tu luyện ra khí cảm đều cần ba năm rưỡi công phu, Súc Khí càng là muốn mười năm khổ công, có thể ở trước ba mươi tuổi Dịch Cân liền cũng coi là cao thủ.

Lý Minh Quỳnh tuổi gần chín tuổi cũng đã bước chân vào cảnh giới Tây Tủy, có thể nói thiên tư tuyệt đỉnh.

Có đại năng Tiên Môn đánh giá qua, nói nàng có hy vọng ở trước năm mươi tuổi bước vào cảnh giới Tiên Thiên.

Tiên Thiên chính là ranh giới trong Phạm Giới.

Chỉ cần bước vào cảnh giới Tiên Thiên, là có thể luyện thành Tiên Thiên chân khí, giống như cá vượt Long môn, từ nay lột xác, thực lực đại tăng.

Lui về phía sau nữa, Nội Cảnh nghe nói là biến hóa tu luyện đối với cảnh giới sau Tiên Thiên, có thể để cho Tiên Thiên chân khí sinh sôi không ngừng, vĩnh viễn không bao giờ mệt mỏi.

Sau khi Nội Cảnh đại thành, nghe nói có thể mở ra Bảo Tàng trong cơ thể, đạt được các loại thân thông bất khả tư nghị.

Đây chính là Thần Tàng cảnh, cũng tức là cái gọi là “Thần Cảnh”.

Vì vậy, Thần Cảnh chính là phần sau cùng của mười hai cảnh giới Phạm Giới, cũng được gọi là phần cuối của thế gian, võ giả có thể đạt tới cái cảnh giới này, bình thường sẽ nhận đủ loại lời ca ngợi.

Ví dụ như Chân Nhân, Thiên Sư, Pháp Sư, ở trong một ít bộ lạc man di, thậm chí sẽ được tôn là thần linh.

Mà ở phía trên Phạm Giới, chính là Tiên Giới chín cảnh.

Chẳng qua là tin tức về chín cảnh giới này bị Tiên Môn nghiêm khắc khống chế, ít truyền ra ngoài.

Ngay cả phương pháp thành tiên đều bị Tiên Môn khống chế, chỉ có đạt được Tiên Môn chấp thuận mới có thể thành tiên.

Lý Minh Quỳnh xem như công chúa được sủng ái nhất của hoàng thất, cũng chỉ biết cảnh giới đầu tiên của Tiên Giới được tôn xưng là Nhân Tiên.

Ngay cả cái cảnh giới này cụ thể tên gì, là dạng lý niệm tu hành gì cũng không biết.

Đi lên nữa mà nói, liền càng không biết.

Dù vậy, Thôi Hằng cũng cảm giác thu hoạch rất phong phú.

Đây là lần đầu tiên hắn tiếp xúc được con đường tu luyện thành hệ thống của ngoại giới.

Con đường Tiên Võ cùng hệ thống Tu Tiên hoàn toàn bất đồng!

Bất quá, bởi vì Lý Minh Quỳnh tự thân tu vi có hạn, chỉ có thể đem chi tiết trong tu luyện trước cảnh giới Tẩy Tủy nói rõ

ràng, cảnh giới Huyền Quan phía sau Hóa Khí liền nói có chút mơ hồ.

Cũng may nòng đối với mấy cảnh giới này cũng có một chút lý giải, có thể đem một bộ phận lý niệm và đặc thù khi tu hành giảng giải một chút.

Nhưng mà ba cái cảnh giới Tiên Thiên, Nội Cảnh, Thần Tàng này nói cũng rất mơ hồ, thậm chí toàn là dùng từ ngữ “Nghe nói”.

Điều này làm cho Thôi Hằng càng khó mà đem những cảnh giới võ đạo này cùng cảnh giới Tu Tiên sắp xếp đối ứng lên.

Chỉ có thể dựa theo thực lực lúc trước Lý Minh Quỳnh biểu hiện ra,

Tạm thời cho là cảnh giới Tây Tủy của Phạm Giới tương đương với luyện khí ba tầng.

Mà cảnh giới Ngưng Khí sau cảnh giới Tây Tủy sẽ đạt được tăng lên thực lực cực lớn, có lẽ có thể đem nó đối ứng với luyện khí tầng bốn, cứ thế mà suy ra, Thần Tàng liền đối ứng luyện khí chín tầng.

“Cái gọi là Nhân Tiên, chính là tương đương với tầng thứ Trúc Cơ kỳ? ” Trong lòng Thôi Hằng âm thầm suy đoán “Đúng là có loại khả năng này, so với luyện khí chín tầng, Trúc Cơ kỳ đúng là ở bên trên cấp độ sống tiên hành toàn diện biến hóa tăng lên.

“Chỉ cần đột phá đến Trúc Cơ kỳ, vô luận là tinh thần vẫn là thân thể, hoặc là thực lực cùng tuổi thọ, đều cùng trước kia hoàn toàn bất đồng, danh xưng gọi là Nhân Tiên dường như cũng không phải không được..”

Chương 30: Tiên phạm lưỡng giới hai mươi một cảnh (2)

Lý Minh Quỳnh cầu lấy phương pháp thành tiên, đều chỉ là vì thành Nhân Tiên.

Chỉ như vậy thì Thôi Hằng cũng rất có kinh nghiệm.

Lúc trước chỉ mượn kiếm pháp không trọn vẹn của Khương Thất Thất, hắn liền trong một đêm, sáng tạo ra kiếm quyết có thể tu luyện tới Trúc Cơ kỳ.

Hiện tại hắn đã là Trúc Cơ đỉnh phong, thần hồn cường đại, suy nghĩ bén nhạy.

Lại thêm Lý Minh Quỳnh giảng đọc võ công, muốn sáng tạo ra một môn “Tiên Võ” có thể tu luyện tới Trúc Cơ kỳ tuyệt đối là dễ như trở bàn tay.

Bất quá, Thôi Hằng cũng không có trực tiếp nói rõ, mà là mỉm cười đối với Lý Minh Quỳnh nói: “Ngày mai sáng sớm, Hoàng Cân Lục Sĩ sẽ dẫn người đi lâu ba, ta sẽ truyền thụ cho người một môn Tiên Võ chi pháp, có thể vào cảnh giới Tiên Giới.”

“Vạn tạ Tiên Tôn! ” Lý Minh Quỳnh mừng rỡ như điên, vội vàng bái tạ.

“Đi đem Bùi Thanh Thư gọi tới đi. ” Thôi Hằng khoát tay áo nói.

...

Đúng như Thôi Hằng dự đoán.

Ý nghĩ của Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh giống nhau, cũng là muốn muốn một bộ Tiên Võ chi pháp có thể thành tiên.

Hắn là vì gia tộc, cũng vì mình, muốn thoát khỏi chèn ép của Tiên Môn.

Vì vậy, hắn cũng hướng Thôi Hằng giảng thuật võ công Bùi gia, cùng với tin tức võ đạo hắn hiểu biết.

Thận là trưởng tử đứng đầu thế gia, Lý giải của Bùi Thanh Thư đối với Tiên Môn cùng phương pháp Tiên Võ so với Lý Minh Quỳnh càng nhiều hơn một chút.

Liên quan tới Tiên Giới chín cảnh, Lý Minh Quỳnh chỉ biết một Nhân Tiên, hắn lại biết trên Nhân Tiên trên còn có Địa Tiên cùng Thiên Tiên, còn nói Thiên Tiên có thể bay lên trời chui xuống đất, không gì không thể.

Nhưng cũng giới hạn ở đây, sáu cái cảnh giới phía sau là cái gì Bùi Thanh Thư cũng không biết.

Bất quá, đối với đặc thù của cảnh giới Hóa Khí cùng Huyền Quan, Bùi Thanh Thư hiểu rõ ràng hơn, miêu tả đối với Tiên Thiên cùng Nội Cảnh cũng cặn kẽ hơn không ít.

Nhất là miêu tả đối với cảnh giới Tiên Thiên.

Huyền Quan vừa mở, là trong ngoài giao cảm, rửa hết hậu thiên chi khí, nghịch phản Tiên Thiên khiến cơ thể được thanh lọc.

Có thể dựa vào chiêu thức võ học điều động uy lực thiên địa.

Cái này cùng đặc thù của luyện khí tầng bảy vô cùng tương tự.

Kể từ đó, luyện khí ba tầng cùng luyện khí tầng bảy liền đều có thể tìm được cảnh giới đối ứng.

“Nhân Tiên đối ứng Trúc Cơ kỳ, hẳn là không sai.” Trong lòng Thôi Hằng đã chắc chắn suy đoán của mình “Nếu như vậy, Địa Tiên có lẽ liền đối ứng Kim Đan, Thiên Tiên đối ứng Nguyên Anh.”

Về phần vì cái gì Thiên Tiên được miêu tả có thể bay lên trời chui xuống đất không gì không thể, thì cũng không nằm trong phạm vi lo lắng của hắn.

Dù sao, luyện khí tầng bảy liền có thể bay.

Cũng không thể cho là Thiên Tiên chỉ tương đương với Luyện Khí kỳ tầng bảy đi.

Sau đó, Thôi Hằng để cho Bùi Thanh Thư lui ra, liền lại rơi vào trong trầm tư.

“Mặc dù xung hô của cảnh giới trong cái thế giới này nghe hơi nhiều một chút, nhưng là tuyệt đối là một cái Nhân Gian Giới hết sức nguy hiểm a, bằng vào thực lực Trúc Cơ đỉnh phong của ta bây giờ, căn bản cũng không đủ xem.

“Cũng may những lý niệm phương pháp tu hành Tiên Võ này mang đến cho ta không ít linh cảm, phỏng chừng tối nay liền có thể suy diễn ra phương pháp đột chân hóa đạo cơ!

“Kim Đan có thể thành!”

...

Sáng sớm hôm sau.

Hoàng Cân Lục Sĩ đem Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh đồng thời dẫn tới tĩnh thất tầng ba.

Bọn họ đều hơi nghi hoặc một chút.

Chẳng lẽ Tiên Tôn muốn đem một loại Tiên pháp đồng thời truyền thụ hai người mình?

Nhưng mà hôm qua nghe ý tứ của Tiên Tôn, hẳn là muốn vì hai người mình phân biệt sáng tạo ra một phần Tiên pháp thích hợp a.

Chuyện gì xảy ra?

“Đứng ngay ngẩn bất động là được.” Thôi Hằng nhìn thấu nghi ngờ của hai người, mỉm cười nói: “Ta sẽ lấy phương pháp tâm ấn, đem Tiên pháp truyền thụ cho các ngươi.”

“Tâm ấn?”

“Cái gì là tâm ấn?”

Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh đều chưa từng nghe qua.

Bất quá, một cái chớp mắt tiếp theo, bọn họ liền biết.

Thôi Hằng vận chuyển pháp lực, trong nháy mắt liền đem tin tức về hai loại Tiên pháp ngưng tụ thành hai đạo tâm ấn, cũng hóa thành một chùm sáng vàng cùng một chùm sáng xanh, đóng dấu ở trong đầu Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh.

Hai người chỉ cảm thấy trước mắt mình tối sầm lại, ngay sau đó cũng cảm giác được trong đầu của chính mình nhiều thêm một chùm sáng.

Chỉ cần tập trung tinh thần, sẽ có vô số tin tức võ học nổi lên.

Mặc dù những tin tức võ học này cũng không có chặt chẽ đối ứng hai giới hai mươi một cảnh, nhưng lại đem thành tựu sau khi tu luyện tới tuyệt đỉnh miêu tả ra.

Có thể ngự khí bay trên trời, ra vào trời xanh, có hô phong hoán vũ, hóa đất thành sông!

Lý Minh Quỳnh cảm thụ miêu tả trong chùm sáng xanh, lòng tràn đầy vui mừng, đây tuyệt đối là phương pháp thành tiên!

Bùi Thanh Thư chính là vô cùng kinh hãi, càng là mừng rỡ như điên!

Đây nào, chỉ là phương pháp thành tiên, rõ ràng chính là thiên thư nhắm thẳng vào đại đạo Thiên Tiên tối cao a!

Ngự khí bay trên trời, ra vào trời xanh!

Hô phong hoán vũ, hóa đất thành sông!

Chỉ có Thiên Tiên trong truyền thuyết mới có thể làm được!

Chương 31: Biện pháp kết Kim Đan

Sau khi truyền thụ cho Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh tâm ấn Tiên Võ Chi Pháp, Thôi Hằng cũng không để ý hai người nữa.

Hạt giống thiện duyên đã kết xuống.

Chỉ đợi ngày sau nảy mầm là được.

...

Mặc dù Thôi Hằng không có đi quản Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh, nhưng hai người này cũng không dám đối với Thôi Hằng có bất kỳ bất kính.

Nhất là sau khi tu luyện Tiên Võ Chi Pháp Thôi Hằng dạy cho bọn họ, bọn họ càng kính sợ Thôi Hằng hơn bao giờ hết.

Tiên Võ Chi Pháp Tiên Tôn truyền thụ cho quá cường đại!

Vượt xa khỏi nhận thức của hai người đối với võ đạo.

Mặc dù tu luyện mấy ngày ngắn ngủi này cũng không có khiến cho cảnh giới của bọn họ đột phá, nhưng lại để cho chất lượng nội khí của bọn họ tăng cao rất nhiều, cũng trực tiếp để cho thân thể của bọn họ xảy ra tình huống dịch căn tây tử lần thứ hai.

Thực lực ít nhất lật gấp năm lần!

Đây quả thực không tưởng tượng nổi!

Hai người bọn họ một là công chúa được sủng ái nhất triều đại này, một là trưởng tử của thế gia đứng đầu, tu luyện cũng đều là võ công hạng nhất của thế gian.

Dù là võ học mà người trong Tiên môn tu luyện, cũng chưa chắc có thể mạnh hơn bọn họ bao nhiêu.

Nhưng bây giờ có thể đạt được tăng lên khủng khiếp như vậy, liên ý nghĩa mức độ huyền diệu của hai môn Tiên Võ Chi Pháp này hoàn toàn có thể áp đảo xa xa người trong Tiên môn!

Mà đây vền vẹn chẳng qua là Tiên Tôn dùng một đêm thời gian tạm thời sáng tác ra thôi.

Không hổ là Tiên Tôn a!

Ở trong lòng Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh, địa vị của Thôi Hằng đã đến một mức độ chỉ cao vô thượng.

Sáng sớm cùng chạng vạng tối mỗi ngày, hai người đều sẽ đi hành lễ với Thôi Hằng.

Không vì cái gì khác, liên chẳng qua là muôn gặp Tiên Tôn, chiêm ngưỡng một chút dung nhan của Tiên Tôn, cảm thụ một chút khí tức của Tiên Tôn.

Thời gian như vậy, không thể nghi ngờ là trôi qua rất nhanh.

Mười hai ngày thoáng qua rồi biến mất.

Sau khi Bùi Thanh Thu cùng Lý Minh Quỳnh hành đại lễ bái lạy Thôi Hằng, liền theo hai vệt kim quang rời khỏi nơi này.

Thôi Hằng từ trong tĩnh thất lầu ba đi ra, nhìn về chỗ hai người biến mất, ánh mắt có chút phức tạp.

Đối với hắn mà nói, Hồng Phú Quý đến là niềm vui sau mười năm cô độc.

Lòng thương hại cùng chí lớn cứu thế khiến hắn xúc động.

Hồng Phú Quý tôn hắn là lão sư, hắn cũng sắp coi hài tử kia là học sinh của mình.

Khương Thất Thất đến giống như là ánh mặt trời chiếu xuống núi băng, hòa tan sự lạnh lẽo cô tịch của hắn.

Cái nguyện vọng mong cầu không, vì mình, một lòng nghĩ trừ bạo giúp kẻ yếu, cũng để cho hắn rất là cảm khái.

Khương Thất Thất gọi hắn thần tiên ca ca, hắn cũng nguyện ý đem tiểu cô nương kia coi là muội muội.

Nhưng mà Bùi Thanh Thu cùng Lý Minh Quỳnh thì có sự khác biệt.

Hắn đối với hai người này cũng không có nghiêm túc giống như đối với Hồng Phú Quý cùng Khương Thất Thất.

Có lẽ là bởi vì đã tu tiên hơn một trăm năm, vừa tìm được con đường thích hợp tâm cảnh của mình.

Cho dù vài chục năm không thấy người, Thôi Hằng cũng không cảm thấy cô độc là bao.

Vì vậy, ở sau khi Bùi Thanh Thu cùng Lý Minh Quỳnh đến, tâm tình của hắn thậm chí cũng không có phát sinh quá nhiều thay đổi.

Cũng không có cảm giác xúc động gì.

Cho đến khi hai người rời đi, bọn họ thậm chí cũng không biết tên Thôi Hằng.

“Có lẽ, đây chính là duyên sâu duyên cạn bất đồng.” Ánh mắt Thôi Hằng nhìn chận trời xa xa, thấp giọng lầm bầm “Một trăm năm mười năm kế tiếp, cũng không cần tiếp đãi khách.”

...

《 Tân Thủ Tiên Pháp 》 đáng mặt là giáo trình tân thủ.

Thông tin liên quan tới đột phá mỗi một bước trong cảnh giới cần phải làm gì đều có nói đến.

Tỷ như Trúc Cơ sơ kỳ đến trung kỳ cần để cho pháp lực trở nên linh động, kích hoạt đạo cơ, tỷ như Trúc Cơ đỉnh phong đến Kim Đan cần đốt lên chân hỏa nung biến đạo cơ thành kim đan.

Nhưng mà cũng không có nói rõ chi tiết thao tác cụ thể.

Làm sao để cho pháp lực trở nên linh động, làm sao đốt chân hỏa, cái này đều cần bản thân Thôi Hằng đi suy nghĩ nghiên cứu.

Cũng may một cái lý niệm tu hành của Tiên Võ Chi Pháp mang tới cho Thôi Hằng linh cảm, để cho hắn tìm được phương pháp đốt đạo cơ chân hỏa.

Linh cảm bắt nguồn ở cảnh giới “Nội Cảnh “.

Dựa theo Bùi Thanh Thư miêu tả, Nội Cảnh chính là ở trong cơ thể của mình xây dựng ra một cái tiểu thiên địa có thể cùng ngoại giới tương ứng với nhau, từ đó tăng cường cảm ứng của bản thân đối với Thiên Địa vạn vật, để cho Tiên Thiên chân khí sinh sôi không ngừng.

Mà tình huống Thôi Hằng đối mặt chính là đại dương đạo cơ vô cùng mênh mông, Thân Hồn chi lực mặc dù đã cùng pháp lực tương dung, nhưng lại không cách nào thoát cái điều động toàn bộ đại dương đạo cơ, căn bản cũng không có khả năng hội tụ ra chân hỏa, càng không cần phải nói nung Kim Đan.

Hiện tại hắn tìm được biện pháp.

Chương 32: Thời gian bảo hộ tân thủ kết thúc

Hắn thử nghiệm để cho Thần Hồn chi lực tăng lên, khai Thiên lập Địa, khiến biên đạo cơ trầm xuống, còn bản thân nằm ở trung gian, làm Nhân.

Lấy khái niệm Thiên Địa Nhân tam tài, xây dựng ra một cái nội thiên địa tương tự với Nội Cảnh, nhưng lại rõ ràng còn rộng lớn cường đại hơn vô số lần, cùng đại thiên địa ở ngoại giới đối ứng với nhau.

Nội thiên địa mới vừa thành, thiên địa quy tắc liền xảy ra cảm ứng.

Thôi Hằng trong nháy mắt liền cảm giác được lực lượng thiên địa cực kỳ mạnh mẽ đang bồi bổ lực lượng của “Thiên”.

Thần hồn của hắn mượn được sức mạnh đất trời.

Tiếp theo một cái chớp mắt, Thần Hồn chi lực liền ở trong đại dương đạo cơ vô cùng minh mông, đốt một đóa chân hỏa vô hình.

Đại dương đạo cơ màu vàng sôi trào cuộn cuộn lên, toàn thân Thôi Hằng đều toát ra kim quang.

Trong nháy mắt, liền làm cho cả thiên địa đều tràn đầy kim quang, tản ra ý vị bất hủ.

Ầm!

Thôi Hằng chỉ cảm thấy chính mình hình như là nghe được một tiếng sấm rền, ngay sau đó liền cảm giác hết thảy trong cơ thể mình đều bị kim quang chiếu sáng.

Mà khởi nguồn của luồng kim quang này, chính là một viên tròn tròn trũng trũng sáng quắc ——

Kim Đan!

...

Cái gì gọi là Kim Đan?

Ở trong 《 Tân Thủ Tiên Pháp 》 đã miêu tả rất rõ.

Kim, vật cứng rắn vĩnh cửu không tổn hại.

Đan, vật sạch sẽ toàn vẹn viên mãn.

Luyện ra thân thể Kim Cương Bất Hoại, tu thần hồn viên mãn hoàn mỹ là thành tựu Kim Đan.

Cái trước là Mệnh, cái sau chính là Tính.

Kim Đan không câu nệ bất hủ, chính là tính mạng trường tồn.

Vì vậy, Kim Đan vừa thành, lập tức kéo dài tuổi thọ ngàn năm, thân thông tự sinh, pháp lực vô biên, chỉ cần Kim Đan không hủy, là có thể Tích Huyết Trọng Sinh, sống lại trở về.

Đạt tới tầng thứ này, theo đủ loại ý nghĩa trên mà nói, Thôi Hằng đều đã không thể lại xưng là người.

Bất quá, trong thời gian kế tiếp, hắn như cũ tiếp tục sinh hoạt như thường ngày.

Tu luyện, nấu cơm, ăn cơm, chơi game, tu luyện, ngủ...

Ngày lại một ngày, năm lại một năm.

Ở hai mươi năm sau khi Thôi Hằng luyện đến Kim Đan, trong tân thủ không gian lại có một người tiến vào.

Nhưng mà Thôi Hằng cũng không có gặp hắn.

Chỉ tùy ý cho chút cơ duyên liền không để ý tới nữa, sau mười hai ngày người kia tự nhiên rời đi.

Lại qua 30 năm, Thôi Hằng đạt tới Kim Đan trung kỳ.

Lại qua mười năm, tân thủ không gian có người lạc vào, nhưng mà Thôi Hằng đang bế quan, chờ hắn tỉnh lại đã là mười năm sau đó.

Từ đó về sau, trong tân thủ không gian lại cũng không có người đi vào.

Thôi Hằng đối với cái này cũng không có để ý.

Thời gian trôi mau, đảo mắt lại qua tám mươi năm!

Rốt cuộc, ở một trăm năm mươi năm sau khi Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh rời đi, ở sau hai trăm năm khi Khương Thất Thất rời đi, ở sau 290 năm sau khi Hồng Phú Quý rời đi, ở sau ba trăm năm khi Thôi Hằng xuyên qua tới đây!

Quanh thân hắn đã viên mãn hoàn mỹ, không nhiễm bụi trần!

Chẳng qua là đứng ở một chỗ liền giống như một tôn Tiên Thần, để cho tứ phương như tiên cảnh phúc địa!

Kim Đan đại thành!

[Chúc mừng ngài! Kỳ hạn bảo vệ tân thủ ba trăm năm đã qua!]

[Tiên đồ mệnh mông, toàn năng Tu Tiên hệ thống sẽ tiếp tục vì ngài hết sức trung thành phục vụ, vì bảo hộ che chở con

đường trường sinh của ngài!]

[Nhắc nhở nhiệt thành! Phúc lợi tâm thủ của ngài đã hết thời hạn sử dụng! Nếu cần kéo dài thời hạn xin tiến hành nạp, thăng cấp thành gói Tu Tiên toàn năng!]

[Phiên bản hệ thống của ngài hơi thấp, chưa mở ra phục vụ nạp, xin hỏi có hay không muốn hệ thống tăng level?]

[Phải / Không]

Nương theo gợi ý liên tiếp của hệ thống, Thôi Hằng rõ ràng cảm giác được hết thảy quanh thân chính mình đều đang nhanh chóng biến mất.

Đầu tiên là tâm thủ biệt thự biến mất không thấy gì nữa, sau đó là tâm thủ nông trường không thấy bóng dáng.

Ngay sau đó hẫng lại mất đi cảm ứng đối với Hoàng Cân Lục Sĩ, pháp bào, phi kiếm của hắn, cũng tất cả đều hư không tiêu thất không thấy.

Đây chính là cái gọi là “Hết hạn phúc lợi tâm thủ “.

Tâm thủ không gian tự nhiên cũng không khả năng tiếp tục ở lại.

Trong nháy mắt, Thôi Hằng trần trụi trực ròi đi tâm thủ không gian, xuất hiện trong một rừng cây nhỏ cây cối tươi tốt.

Nơi này đại thụ chọc trời che khuất ánh nắng, nhiệt độ ẩm ướt, không khí cũng có chút dính lại sền sệt.

“Quá bất hợp lí đi, ngay cả quần áo cũng không lưu lại?”

Thôi Hằng vô lực nhờ nước bọt, cũng may hắn đã Kim Đan đại thành, vừa nghĩ liền dùng pháp lực lần nữa ngưng tụ cho mình một bộ quần áo.

Bất quá, sau khi mắng thảm, hẫng lại cười lên hạ hạ “Nhu vậy ngược lại cũng có chút ý tứ, để cho ta trần truồng mà hạ xuống cái thế giới này, cũng coi là mở ra kiếp sống mới.”

Chương 33: Thế giới xa lạ

Hắn dù sao cũng là người tu tiên ba trăm năm, tâm tình rất nhanh thì bình phục lại, trong lúc quan sát hoàn cảnh chung quanh, cũng đang suy nghĩ chính mình tiếp theo phải làm gì.

“Nơi này tựa hồ là một khu rừng rậm nguyên thủy, xa xôi không có người ở, ách, làm sao có chút giống mảnh rừng cây lúc ta mới vừa chuyển kiếp tới kia.”

Thôi Hằng bỗng nhiên cảm giác tình huống thật giống như có chút không đúng lắm.

Ánh mắt của hắn quét qua từng khỏa cây cối chung quanh, lại tự mình kiểm tra một chút thổ địa dưới chân, thân sắc trở nên cô quái “Nơi này lại thật sự là mảnh rừng cây lúc đầu ta chuyển kiếp tới kia!”

Thổ địa cùng cây cối trong tân thủ không gian, chính là từ trong cánh rừng cây này “Đào đi”, hắn tự nhiên nhận biết.

Chuyện này ý nghĩa là gì?

Chuyện này ý nghĩa là sau khi hắn đi ra tân thủ không gian, thật ra thì vẫn là xuất hiện ở chỗ thế giới lúc vừa xuyên qua kia!

Cũng tức là cái “Thời không tiên hiệp cao cấp” mà hệ thống phát ra cảnh báo kia.

Thôi Hằng nhất thời cảm giác toàn thân đều đã tê rần.

Không phải nói tân thủ không gian rộng rãi ở kẽ hở khắp chư thiên vạn giới, sẽ không ngừng xuyên qua các thế giới sao?

Xót xa cho hắn còn đã rất nỗ lực hỏi thăm tình huống thế giới bên ngoài, vì muốn làm ra chuẩn bị cho chính mình sau khi đi ra ngoài.

Kết quả cuối cùng vẫn là đi tới khởi điểm lúc ban đầu?

“Hệ thống, cái này là chuyện gì xảy ra, ta bây giờ vẫn là ở thế giới lúc mới vừa chuyển kiếp tới sao?” Thôi Hằng khẽ nhíu mày, trong lòng hỏi.

[Tiên đồ mệnh mệnh, toàn năng Tu Tiên hệ thống hết sức trung thành vì ngài phục vụ, vì bảo hộ che chở con đường trường sinh của ngài!]

[Nhắc nhở nhiệt thành! Phúc lợi tân thủ của ngài đã hết thời hạn sử dụng! Nếu cần kéo dài thời hạn xin tiến hành nạp, thăng cấp thành gói Tu Tiên toàn năng!]

[Phiên bản hệ thống của ngài hơi thấp, chưa mở ra phục vụ nạp, xin hỏi có hay không muốn hệ thống tăng level?]

[Phải / Không]

Đáp lại hẳn chỉ có mấy tiếng nhắc nhở liên tiếp này.

“... ” Khóe miệng Thôi Hằng hơi hơi co quắp, cố nén xung động muốn mắng to, đối với hệ thống truyền đạt chỉ thị, “Phải!”

[Chúc mừng ngài! Kí chủ tôn kính, ngài đã vượt qua thời kỳ tân thủ, hệ thống sẽ thăng cấp đến phiên bản mới nhất!]

[thăng cấp bắt đầu!]

[tiến độ... 0. 1%... 0. 3%... 0. 31%...]

Sau đó một ngày một đêm đi qua.

Tiến độ mới chỉ trải qua 10%!

Cũng may Thôi Hằng đã là người tu tiên kính nghiêm phong phú, lúc bé quan tu luyện càng là ngồi xuống vài năm thậm chí vài chục năm, chỉ là mười ngày hẳn còn chờ nổi.

Quả nhiên, đợi mười ngày sau, tiến độ thăng cấp của hệ thống cuối cùng đã tới 99%!

Sau đó liền bắt động rồi!

Cho đến hai mươi ngày sau đó, vẫn là 99 % tiến độ, không có nửa điểm khuynh hướng muốn tăng trưởng.

Không hợp lẽ thường!

“Ta không thể ở nơi này chờ đợi uống phí.”

Thôi Hằng rút cuộc vẫn là ngồi không yên, bắt đầu xem xét chỗ mình ở.

Hắn thấy nơi này chính là một cái thế giới cực độ nguy hiểm, loại địa phương không chút năng lực phòng ngự như rừng cây này không có chút nào an toàn.

Ngộ nhờ có đại năng Tu Tiên gì đó ở trên trời đầu pháp, tùy tiện một cái pháp thuật đánh xuống, cánh rừng rậm này sẽ bị san thành bình địa, mình cũng phải thành người vô tội bị vạ lây.

Thậm chí đều không cần tồn tại quá mạnh mẽ.

Chỉ cần tới mấy vị Nguyên Anh đầu pháp, sinh ra dư âm liền có thể đem thân thể của hắn đánh nát.

Nếu như Kim Đan có thể còn sót lại cũng còn khá, có thể từ từ trọng sinh trở về, nếu là Kim Đan đều bị hủy diệt, thì thật sẽ phải hình thân câu diệt.

Tốt nhất vẫn là có thể tránh vào trong hang.

Trong núi càng cao càng lớn càng an toàn.

Càng có thể ẩn nấp.

Có núi đá ở bên ngoài giảm xóc, có lẽ không đến nỗi bị miễu sát tại chỗ.

Nhưng hắn rất nhanh lại nghĩ đến, lấy tu vi Kim Đan đại thành của hắn bây giờ, phá hủy một ngọn núi đều không phải chuyện khó khăn gì.

Đỉnh núi trăm trượng trở xuống hắn thậm chí chỉ cần một quyền là có thể đánh thành phân vụn.

Nếu thật gặp phải cường giả đấu pháp, trừ phi là trốn vào bên trong núi cao vạn trượng, nếu không dường như cũng không thể nào an toàn.

Ý niệm tới đây, hắn dè dặt bay lên bầu trời nhìn ra xa xa, phát hiện xung quanh mây trăm dặm đều không có dãy núi cao lớn gì.

Hơn nữa, hơn ba mươi dặm bên ngoài có một tòa thôn trấn.

Chuyện này ý nghĩa là nơi đây cũng không phải là thật cách xa nơi có người ở.

Phụ cận có người tụ tập, thì có thể tồn tại cường giả đại năng, chính mình liền có thể gặp phải tồn tại không cách nào phản kháng.

Về phần đi trong thôn trấn hỏi dò tình huống, loại chuyện này hắn thậm chí không hề dám nghĩ tới.

Ở trước khi hoàn toàn nắm chắc có thể tự vệ, cùng bất kỳ người xa lạ nào tiếp xúc đều có thể đưa đến chính mình thân lâm hiểm cảnh.

Vì vậy, Thôi Hằng sau khi thận trọng suy xét, đem ánh mắt nhìn về thổ địa phía dưới chân.

Ngay sau đó, hắn thậm vận pháp lực, bên ngoài thân sáng lên kim quang nhàn nhạt.

Cùng lúc đó, thổ địa dưới chân Thôi Hằng giống như là bị lực lượng vô hình nào đó dẫn dắt, lại tự động hướng hai bên tách ra, cả người hắn chậm rãi hướng dưới đất chìm xuống.

Chương 34: Khai thông nạp tiền

Không sai, nghĩ tới nghĩ lui, vẫn cảm thấy chính mình trốn dưới đất tương đối an toàn.

Dù sao chính mình Kim Đan đại thành, không cần ăn cơm cũng không cần uống nước, thậm chí ngay cả hô hấp đều không cần, thân thể cũng đã Kim Cương Bất Hoại, đủ để chịu đựng áp lực lớn dưới đất.

Trốn ở mấy vạn mét dưới đất, nhưng mà so với núp ở trong trong sơn động gì đó an toàn hơn nhiều.

Về phần cái thủ đoạn làm đất trầm xuống này, thật ra là thần thông tự nhiên sinh ra khi hẩn luyện đến Kim Đan.

Bị hẩn gọi là “Ngũ Hành Tránh Lui Pháp”.

Bao gồm các loại phương pháp tránh lui Ngũ Hành dân gian như Tị Thủy Pháp, Tị Hỏa Pháp,....

“Sau khi hết hạn phúc lợi tân thủ, ngay cả Tân Thủ Tiên Pháp cũng không thể tiếp tục lật ra, nếu không ta có thể ở dưới đất tu luyện tới Độ Kiếp phi thăng.”

Thôi Hằng vừa trầm xuống vừa suy nghĩ “Bây giờ ta chỉ nắm giữ phương pháp như thế nào đột phá đến cảnh giới Nguyên Anh, nội dung sau này phải đợi nạp mới có thể xem, sợ rằng chờ sau khi hệ thống hoàn thành thăng cấp ta vẫn là phải đi ra ngoài.

“Bất quá, chỉ cần mở ra cách nạp, có thể nạp tiền cho tân thủ không gian mà nói, ta gặp phải nguy hiểm liền có thể trốn vào trong tân thủ không gian, cũng coi là có sức tự vệ.”

Nội dung Tiên Pháp vô cùng phức tạp, trước thời hạn xem nội dung cảnh giới cao hơn căn bản là xem không hiểu, ngay cả ghi nhớ xuống đều không cách nào làm được.

Vì vậy, hẩn mặc dù lật xem qua toàn bộ 《 Tân Thủ Tiên Pháp 》, nhưng cũng không có nhớ kỹ.

“Ừm ? !”

Vừa lúc đó, Thôi Hằng bỗng nhiên khẽ hộ một tiếng, hẩn cảm giác con đường chính mình trầm xuống đất bị chặn lại.

Mới trầm xuống hơn mười mét mà thôi.

“Chuyện gì xảy ra?”

Thôi Hằng định thần nhìn lại, lại phát hiện là một tảng đá lớn chắn trước mặt, hơn nữa nhìn bộ dạng rõ ràng cho thấy có vết cắt nhân tạo, còn là rất nhiều khối xếp với nhau.

Mười mấy mét dưới đất có loại vật này, phía dưới chỉ sợ là một tòa mộ thất.

Đối với hăm mộ, Thôi Hằng cũng không có hứng thú gì.

Có điều trong lúc hăm dự định vòng qua rời đi, bỗng nhiên nhận được hệ thống nhắc nhở.

[Chúc mừng ngài! Hệ thống đã hoàn thành thăng cấp phiên bản! Con đường nạp đã khai mở!]

[Chúc mừng ngài! Phát hiện vật phẩm có thể dùng để chuyển hóa nạp tiên, xin hỏi có hay không lập tức tiến hành chuyển hóa?]

Hệ thống bỗng nhiên hoàn thành thăng cấp khiến cho Thôi Hằng cảm thấy vui mừng.

Chuyện này ý nghĩa là hệ thống mở ra nạp tiên, chỉ cần hăm nạp đầy đủ tiên, là có thể thăng cấp thành gói Tu Tiên toàn năng, lấy vật phẩm phúc lợi sau thời kỳ tân thủ.

Hơn nữa, không nghĩ tới trong lúc thăng cấp lại liền phát hiện vật phẩm có thể chuyển hóa thành tiên nạp.

Thật là song hỷ lâm môn.

Thôi Hằng trước tiên tra xét bảng hệ thống.

Bây giờ chỉ có hai cái chuyên mục.

[tiên: 0]

[có thể mua: gói Tu Tiên toàn năng. Giá bán: 99]

Trừ cái này ra, không có thứ gì.

Vô cùng đơn giản.

Đúng như Thôi Hằng dự liệu, muốn có tư cách đạt được vật phẩm tiếp theo của tân thủ phúc lợi, trước hết phải thăng cấp gói mới được.

Cái này coi bộ hút tiên a!

Thôi Hằng liếc mắt, nhưng vẫn là đối với hệ thống hạ chỉ thị: “Lập tức chuyển hóa nạp tiên!”

Ngay sau đó, tại trong thị giác của hăm, mấy khối đá phía dưới bỗng nhiên nổi lên ánh sáng màu bạc nhàn nhạt, rồi đảo mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

Cùng lúc đó, con số bảng tiên hệ thống xuất hiện tăng trưởng.

[tiên: 0. 03]

Cái này làm cho Thôi Hằng ngạc nhiên không thôi.

Vật phẩm có thể chuyển hóa thành tiên nạp lại là những phiến đá này?

Đây là cái nguyên lý gì?

“Là cần vết tích nhân tạo hay là cái gì khác?” Thôi Hằng khẽ nhíu mày, trầm nghĩ trong lòng “Nếu như tấm đá trong mộ thất này đều có thể chuyển hóa thành tiên nạp, như vậy đồ vật trong mộ thất có phải hay không cũng có thể?”

Cái này làm cho hắn rất là động tâm.

Bởi vì, đây đúng là chuyện vô cùng có khả năng.

Vì vậy, hắn lúc này quyết định mở ra những phiến đá này, tiến vào trong mộ phòng nhìn một chút.

Về phần trong cái mộ phòng này có hay không tồn tại vật gì chẳng lành, tỷ như cương thi lông đỏ, các loại quái vật, Thôi Hằng cũng có cân nhắc qua.

Chẳng qua, từ số lượng tiên mà tấm đá trong mộ thất này chuyển hóa được, tầng cấp của mộ thất hẳn không cao.

Hơn nữa, chỉ chôn ở mười mấy mét dưới đất, cũng không có trận pháp cấm chế gì cạnh giữ, liên ý nghĩa không nhiều khả năng sẽ mang tới uy hiếp cho người tu tiên Kim Đan đại thành như hắn.

Sau khi tiến vào mộ thất, Thôi Hằng phát hiện nơi này quả thật như hắn đoán, cũng không phải là hầm mộ cao cấp gì.

Vô luận là kích thước hay là vật chôn theo đều rất phổ thông.

Thậm chí còn bị trộm qua.

Chương 35: Thu hoạch kinh người

Không ít đồ sứ chôn theo đều bị rơi rớt trên đất, phần lớn đều đã rớt bể, vàng bạc châu báu số lượng lác đác không có mấy, phần lớn cũng đều tán loạn trên mặt đất.

Thậm chí ngay cả quan tài của chủ nhân ngôi mộ đều bị mở ra.

Thôi Hằng đi tới liền thấy được một bộ hài cốt đã chia năm xẻ bảy, phía trên còn treo vải vụn, hiển nhiên là bị tặc trộm mộ trọng điểm chiếu cố qua.

Trong quan tài còn tán lạc một ít đồng tiền, có lẽ là tặc trộm mộ bỏ sót lại.

“Đại Tấn thông bảo?” Thôi Hằng ở trên đồng tiền thấy được chữ viết, nhất thời chân mày hất lên, lâm bâm nói nhỏ “Ta nhớ được quốc gia chỗ Thất Thất ở chính là Đại Tấn.”

Hắn từ trong quan tài lấy ra một cái đồng tiền, đặt ở trong tay cẩn thận xem xét.

Đồng tiền chế tác rất là tinh tế, chữ viết phía trên rất rõ ràng, hẳn là tiền tệ vương triều thịnh thế chế tạo.

Mặt trước có dòng chữ “Đại Tấn thông bảo”, mặt sau chính là “Kiến hưng sơ niên”.

Đại Tấn là quốc gia, Kiến Hưng chắc là niên hiệu Đế Vương.

Cùng lúc đó, Thôi Hằng cũng nhận được hệ thống nhắc nhở.

[chúc mừng ngài! Phát hiện vật phẩm có thể dùng để chuyên hóa thành tiền nạp, xin hỏi có hay không lập tức tiến hành chuyên hóa?]

Hắn hơi trầm mặc, gật đầu một cái.

“Chuyên hóa!”

Tiếp theo một cái chớp mắt, Thôi Hằng liền thấy những thứ đồ sứ, ngọc thạch, châu báu, bản thân quan tài, cùng với tiền đồng rơi vãi trong quan tài đều sáng lên ánh sáng bạc nhàn nhạt.

Bảng chỉ số của Thôi Hằng lại lấy được tăng trưởng.

[tiền + 20]

“Còn kém 79 điểm liền có thể thăng cấp gói.”

Khóe miệng Thôi Hằng hơi hơi giương lên, mặt lộ vẻ vui mừng,

Cảm giác thu hoạch luôn là tốt đẹp vô cùng.

Đồng thời hấn cũng đang suy tư, thiết lập tiền đề hệ thống chuyên hóa đến tốt cùng là dựa vào cái gì?

Theo hai lần chuyên hóa mới vừa rồi đến xem, tựa hồ đều là vật phẩm có dấu vết nhân tạo, hơn nữa sau khi chuyên hóa thành tiền, bản thân vật phẩm cũng không có sinh ra bất kỳ biến hóa nào.

“Trên tiền đồng chuyên hóa thành tiền là ít nhất, cơ hồ có thể không cần tính, bản thân quản tài cùng với tấm đá cũng rất thấp. ” Anh mắt Thôi Hằng ngắm nhìn bốn phía “Đồ ngọc cùng đồ sứ là nhiều nhất, càng tinh mỹ càng nhiều hơn, chẳng lẽ là dựa vào mức độ công phu của người làm?”

Hấn bây giờ cũng không cách nào chắc chắn, chỉ có thể dựa vào chuyên hóa được bao nhiêu tiền để tiên hành suy đoán.

Cuối cùng, hấn lại nhìn về phía đồng tiền trong tay, cùng với mặt chữ phía trên.

Đại Tấn!

Cái này làm cho trong lòng Thôi Hằng không thể ức chế được mà hiện ra một cái ý tưởng.

“Hệ thống, cái thế giới này có phải hay không là thế giới của Khương Thất Thất bây giờ?”

[Kí chủ tôn kính! Thời gian tân thủ của ngài đã đến kỳ hạn, mời nạp thẳng cấp thành gói Tu Tiên toàn năng, để tiếp tục bảo hộ che chở vì con đường trường sinh của ngài!]

Đồ hút máu!

Thôi Hằng thầm mắng một câu, đem một viên tiền đồng thu vào, liền rời đi tòa hầm mộ này.

Chẳng qua, hấn cũng không có trở về mặt đất, cũng không có tiếp tục trầm xuống.

Mà là tiếp tục dùng Tị Thổ Quyết ở dưới đất qua lại, tìm hầm mộ.

Mặc dù không biết quy tắc chuyên hóa tiền cụ thể của hệ thống, nhưng bây giờ ít nhất có thể xác định những vật chôn theo trong hầm mộ này có thể dùng để chuyên hóa.

Việc cần thiết trước mắt vẫn là tìm thêm vài toà hầm mộ, đem tiền gom đủ nạp thẳng cấp gói.

...

Dưới lòng đất của mảnh rừng rậm rạp này, tựa hồ là một cái quần thể hầm mộ.

Thôi Hằng không tốn thời gian bao lâu, liền tìm được năm tòa mồ, nhưng trong đó ba cái đều bị tặc trộm mồ lật tung, ngay cả cọng lông cũng không dư lại.

Tổng cộng chỉ chuyển hóa 30 điểm.

Năm cái hầm mộ cộng lại đều chỉ nhiều hơn mười điểm so với hầm mộ đầu tiên hắn gặp phải.

Cũng may khỏi địa phương này hầm mộ quả thực không ít.

Thôi Hằng rất nhanh liền tìm được bảy cái hầm mộ.

[tiền +0. 3]

[tiền + 15]

[tiền +0. 2]

...

[tiền +0. 5]

[tiền + 2 1. 3]

Mặc dù những hầm mộ này phần lớn cũng đều bị trộm qua, nhưng dù sao cũng còn sót lại chút ít, Thôi Hằng cuối cùng đem tiền gom đến hơn tám mươi.

Cách 99 điểm để thăng cấp gói đã rất gần.

Lại trải qua một đoạn thời gian tìm tòi, Thôi Hằng vừa tìm được một tòa hầm mộ nhìn qua kích thước không nhỏ, riêng ở bên ngoài hầm mộ liền chuyển hóa 0. 5 tiền.

Chờ sau khi hắn đi vào, quả nhiên phát hiện tòa mồ thất này vô luận là cấu tạo hay kích thước, hay là vật chôn cất, số lượng cùng với độ quý trọng đều vượt qua xa tất cả hầm mộ trước đây.

Hắn thậm chí còn ở trong hầm mộ phát hiện không ít sách cùng ấn tử.

Mấu chốt là không có bị tặc trộm mồ trộm qua.

“Chuyển hóa! ” Thôi Hằng đối với hệ thống hạ chỉ thị.

[tiền + 58]

Thu hoạch có thể nói kinh người!

Chủ nhân hầm mộ này khi còn sống tuyệt đối là một người có địa vị cực cao, thậm chí có thể là một vị quý tộc.

Nhưng mà trong mộ thất của loại người thân phận đặc thù này cũng không có bao nhiêu phòng vệ.

Chỉ có một ít cơ quan mà thôi.

Làm cho Thôi Hằng cảm thấy có chút nghi ngờ.

Loại cơ quan thông thường này, đối với cường giả tu vi cao thâm có thể tạo được tác dụng gì?

“Nhìn một chút trong những sách này viết cái gì. ” Thôi Hằng đi tới trước một tòa kệ sách.

Ầm! !

Vừa lúc đó, Thôi Hằng chợt nghe bên ngoài truyền đến một trận tiếng nổ, mộ thất lập tức sinh ra chấn động kịch liệt, sách thẻ tre trên kệ sách cũng rớt xuống.

Ngay sau đó lại có tiếng cười lớn từ bên ngoài truyền tới.

“Mở ra! Mở ra! Ha hạ ha! Đợi ça mau nhìn! Chúng ta phát rồi! Nơi này thật sự là hầm mộ Lỗ Vương, chúng ta phát đại tài rồi a! !”

Chương 36: Tặc trộm mộ

Triệu Quảng năm nay đã 36 tuổi.

Hắn xuất thân từ huyện Bình Dương quận Yên Sơn của Đại Tấn, năm xưa làm nghề phối thuốc ở hầm mỏ, phụ trách phối trí thuốc nổ cùng dẫn nổ hầm mỏ.

Sau đó quận trưởng quận Yên Sơn cầm binh phản loạn, mang theo tất cả thợ ở hầm mỏ bạo động khởi nghĩa, hắn liền thừa dịp rối loạn mà trốn thoát.

Ba năm trước đây, Triệu Quảng lưu lạc đến huyện Cự Hà quận Lỗ.

Bởi vì có một tay thủ đoạn phối trí cùng dẫn phá thuốc nổ, nên được một nhóm tặc trộm mộ mời chào, đi làm nghề cạy quan tài người khác.

Mới đầu hắn còn cảm thấy làm chuyện này rất thất đức, trong lòng có chút kháng cự.

Nhưng mà theo số lần đi trộm mộ tăng nhiều, tài sản hắn tích góp được cũng đang tăng nhiều, bởi vì có một thân nghề độc, thậm chí rất nhanh liền lên làm người đứng thứ hai nhóm trộm mộ, dần dần liền mê mết trong đó.

Dựa vào buôn bán tang vật trộm mộ lấy được, chỉ ngần ngừ một năm Triệu Quảng liền ở trong huyện thành mua một tòa nhà lớn, lấy vợ sinh con, còn đem mẹ già mình từ quận Yên Sơn chiến tranh loạn lạc đón về phụng dưỡng.

Ở trong giai đoạn loạn thế này, Triệu Quảng có thể trải qua cuộc sống như thế có thể nói là vô cùng mỹ mãn.

Vì vậy, hắn không chỉ một lần nghĩ tới việc bỏ nghề.

Nhất là ở sau khi con của mình ra đời, mẹ già cũng được đón về, loại ý nghĩ này liền càng thêm mãnh liệt.

Đáng tiếc, thủ lĩnh nhóm người trộm mộ, cùng với những người khác cũng không thể tha hắn đi.

Luật của Đại Tấn có quy định: Là kẻ trộm mộ, giết không tha!

Người dám làm loại chuyện như vậy đều không ngoại lệ đều là dân liều mạng.

Chỉ cần Triệu Quảng dám rời khỏi, dù chẳng qua là nói trên miệng, ngày hôm sau liền có thể biến thành một cỗ thi thể.

Nhưng ngay trong ba ngày trước, thủ lĩnh Vương Bá bỗng nhiên đem một đám huynh đệ triệu tập lại, nói một chuyện.

Vương Bá nói, trải qua mấy năm này hẳn cần thận khám xét, đã phát hiện vị trí mộ Lỗ Vương.

Chỉ cần làm xong một khoản này, mọi người liền có thể cả đời không lo, cũng có thể rửa tay gác kiếm, lại cũng không cần tiếp tục mạo hiểm trộm mộ kéo bị chém đầu.

Cái này làm cho tất cả mọi người bao gồm Triệu Quảng ở bên trong đều động lòng.

Lỗ Vương!

Đây chính là quận vương khai quốc được Đại Tấn sắc phong, nước Lỗ lại là vùng đất thiên hạ giàu có và sung túc, vật chôn theo trong mộ Lỗ Vương nhất định giá trị liên thành!

Thu hoạch có thể sẽ vượt qua tất cả mộ bọn họ từng trộm gộp lại.

Vì vậy, mọi người ăn nhip với nhau!

Ở sau khi ăn thịt uống rượu, Vương Bá cùng Triệu Quảng liền dẫn đồng bọn tổng cộng bảy người, cầm đủ công cụ, thừa dịp bóng đêm tới mảnh rừng cây nhỏ cách huyện Cự Hà mười mấy dặm này.

Ầm!

Nương theo một trận tiếng nổ mạnh to lớn, phía trước rốt cuộc xuất hiện một cái cửa đá thật to.

Bởi vì nổ kịch liệt, cửa đá còn xuất hiện vết nứt.

Triệu Quảng đứng ở phía sau đội ngũ, mỉm cười gật đầu.

Dùng thuốc nổ bạo phá lợi đi mộ thất không phải là hẳn, nhưng hẳn đối với uy lực thuốc nổ chính mình phối trí lần này rất hài lòng.

Dựa theo kinh nghiệm ngày trước, chỉ cần cửa đá xuất hiện vết nứt, cơ quan bên trong mộ phòng đều sẽ hư hại không ít, có thể cực lớn tăng lên tỷ lệ sống sót.

Từ độ lớn vết nứt đến xem, lại là không đến mức hư hại bảo vật chôn sâu bên trong.

“Ha ha ha, thuốc nổ của lão Nhị thật là càng ngày càng hay a!”

Vương Bá cười ha ha, quay đầu đối với Triệu Quảng nói “Từ nay về sau, mẹ của lão đệ người chính là mẹ ta, vợ con của người tất cả đều là thân nhân của Vương Bá ta.

“Chỉ cần ở huyện Cự Lộc, liền tuyệt không để cho bọn họ chịu một chút ủy khuất!”

“Ha ha, đa tạ đại ca. ” Triệu Quảng vỗ tay ôm quyền cười nói.

Hắn bây giờ còn đang nương tựa vào Vương Bá, suy nghĩ làm xong vụ này có thể được chia nhiều chút, đương nhiên sẽ không đắc tội người thủ lĩnh này.

Chẳng qua là hắn luôn cảm giác lời Vương Bá mới vừa nói dường như có chút kỳ quái.

“Đại ca, Nhị ca, chúng ta vẫn là mau mau mở ra cửa mộ, nhìn một chút bên trong có bảo bối gì tốt đi.”

“Đúng đúng, chúng ta động thủ nhanh nhanh lên, gần đây trong huyện thành có không ít đệ tử trẻ tuổi của môn phái giang hồ rời đi, bọn họ thích nhất là lo chuyện bao đồng.”

“Mới vừa rồi tiếng nổ có chút lớn, chúng ta tốt nhất nhanh lên một chút vợ vệt,

“Đây chính là mộ Lỗ Vương a! Ha ha ha ha!”

Mọi người ba hoa một hồi, lúc này bắt đầu hợp lực đẩy cửa đá, muốn đem mộ thất mở ra.

Trong tay bọn họ cũng đều có công phu, năm người hợp lực, rất nhanh liền đem cửa đá nặng mấy ngàn cân ngăn cửa mộ Lỗ Vương dời ra một kẽ hở.

“Ha ha, mở rồi! Mở rồi! Trước mặt đều là tài bảo!”

Có một người hoan hô, chỉ cảm thấy núi vàng núi bạc đang ở trước mắt, trực tiếp liền từ trong khe hở vọt vào.

“Con mẹ nó, đừng nghĩ giành trước!”

“Chờ lão tử một chút!”

Hai người khác cũng chạy theo vào.

Chương 37: Đen ăn đen

Vương Bá cùng Triệu Quảng cũng không có cuống cuồng đi vào.

Đây là quy củ của bọn hắn, tiêu đệ vào trước, hai người đứng đầu vào sau.

Chờ sau khi ba người trước mặt đều đi vào, hai người mới đều lấy ra đèn lồng, đốt đèn cây bên trong, chậm rãi đi vào đường vào mộ.

Mộ Lỗ Vương được kiến thiết cực kỳ hoa lệ, cơ hồ là dựa theo hình mẫu Vương Phủ khi còn sống kiến tạo.

Ngay cả tặc trộm mộ lâu năm như Vương Bá cùng Triệu Quảng cũng phải liên tục thán phục, gần như mỗi một bước đi ra đều có thể nhìn thấy trân bảo để cho bọn họ trợn mắt hộc mồm.

“Mẹ nó chứ, bảo khố, thật là bảo khố a!” Ánh mắt Vương Bá tỏa sáng, âm thanh đều có chút run rẩy, theo bản năng cười nói, “Của ta, tất cả đều là ta... Chúng ta!”

“...” Triệu Quảng đi ở bên cạnh khẽ nhíu mày, cảm giác hôm nay Vương Bá có cái gì không đúng.

Dường như quá độ hưng phấn.

Hơn nữa hắn còn phát hiện trước mặt không có một thanh âm.

Ba tiểu tử kia nhưng mà giống như là im lặng vợ vét, nhưng bọn hắn mỗi lần đều đem mộ thất làm ồn như cái chợ mà.

“Chuyện gì xảy ra?” Vương Bá dường như cũng cảm thấy hơi chút nghi ngờ, nhìn một chút Triệu Quảng kế bên, thậm chí nói “Thời gian hẳn là còn chưa...”

Vừa lúc đó ——

“A a a!”

“Cương thi a! Cương thi a a !!”

“Chạy mau a!”

Tiếng hét cực kỳ chói tai kinh hoàng đột nhiên từ phía trước truyền tới.

Ngay sau đó, chỉ thấy ba bóng người từ trong mộ thất phía trước điên cuồng chạy vội ra.

Tất cả đều là sắc mặt trắng bệch, giống như là hứng chịu nỗi sợ hãi ghê gớm.

“Xảy ra chuyện gì? ! ” Vương Bá nghiêm nghị quát lên “Không cho chạy!”

“Có cương thi? ! ” Triệu Quảng thì là lập tức cảnh giác, từ trong lòng ngực móc ra một cái móng lừa đen!

Trong nháy mắt, ba người kia liền vọt tới trước mặt hai người.

“Đại ca! Nhị ca! Nhanh...”

Ba người đang muốn gào thét, nhưng mà thanh âm lại hơi ngừng, thân thể của bọn họ kịch liệt co quắp, lại trong chớp mắt thất khiếu chảy máu mà chết!

Triệu Quảng thấy tình hình này, chỉ cảm thấy da đầu nổi tung, vội vàng nhìn về phía Vương Bá bên người “Đại ca, có phải hay không là...”

Nhưng mà lời nói đều còn chưa nói hết, hắn bỗng nhiên cảm giác hoa mắt choáng váng đầu, toàn thân đều truyền đến quần đau kịch liệt, tai mắt mũi miệng, thất khiếu đều có cảm giác âm áp truyền tới, hắn là chảy máu.

Thất khiếu chảy máu!

“Ngươi? ! ” Triệu Quảng hai mắt tròn tròn, không thể tin nhìn Vương Bá, trong mắt tràn đầy tức giận cùng oán hận.

“Ha ha, lão đệ, ạn tâm đi đi. ” Vương Bá xoay người nhìn về phía hắn, ánh mắt hơi híp, cười lạnh nói “Toàn bộ những thứ kia vốn nên là của ta!”

“Cương, Cương Thi! ” Triệu Quảng bỗng nhiên kinh hô thành tiếng, ánh mắt trừng trừng nhìn sau lưng Vương Bá.

“Cái gì chó má Cương Thi, trên đời căn bản cũng không có vật kia! ” Vương Bá trộm không biết bao nhiêu hãm mộ, căn bản cũng không tin tưởng cái gì Cương Thi, hắn vừa chậm chọc Triệu Quảng, vừa quay đầu nhìn lại.

Nhưng một cái nhìn này lại để cho hắn như bị sét đánh.

Hắn thấy được một người thiếu niên mặc phục sức kỳ quái đang chậm rãi từ trong mộ thất đen nhánh đi ra, từng bước từng bước hướng hắn đi tới

Có người!

Lại có thể có người!

Trong mộ Lỗ Vương phủ bụi hơn một trăm năm này, trừ những người bọn hắn ra, lại còn có người thứ sáu!

Hô ——

Vừa lúc đó, trong mộ thối lại thổi tới một trận gió nhẹ.

Vương Bá kinh hãi muốn chết, phát hiện cây nến đèn lồng trong tay mình bị thổi tắt.

Người thấp nển!

Quý thổi đèn!

“Không! Ngươi không nên tới!”

Vương Bá bị dọa sợ đến mặt không còn chút máu, sợ hãi vạn phần kêu lên.

Thời khắc này, hắn chỉ cảm thấy trong đầu óc của mình có vật gì nổ tung, tràn đầy cảm giác sợ hãi khó mà diễn tả bằng ngôn từ!

Thôi Hằng từng bước từng bước chậm rãi đến gần cái tên tặc trộm mộ này, ánh mắt có chút hăng hái.

Thân là Kim Đan đại thành, ngũ giác của hắn cực kỳ bén nhạy, dù cho ở chỗ sâu tận cùng bên trong mộ thối, cũng có thể nghe rõ rõ ràng ràng thanh âm bên ngoài.

Hắn đã nhìn ra cái tên “Đại ca ” này hẳn là muốn đen ăn đen.

Cái tên “Đại ca ” này hạ độc dược mãn tính xuống những người khác, chờ sau khi hầm mộ bị mở ra, độc dược sẽ phát tác, dùng cái này để ăn bảo tàng một mình.

Chẳng qua là hắn hơi nghi hoặc một chút.

Tại sao người bình thường cũng dám trộm mộ, chẳng lẽ sẽ không sợ đào được các loại vật gì chẳng lành như quái vật lông đỏ sao?

Mặc dù đám người Vương Bá có vài phạm công phu quyền cước, khí lực so với thường nhân mạnh rất nhiều, nhưng ở trong mắt Thôi Hằng vẫn như cũ chẳng qua là người bình thường.

“A a! Ta liều mạng với ngươi!”

Vào lúc này, Vương Bá tựa hồ là bị sợ choáng váng, đôi mắt Thôi Hằng từng bước một đi tới, hắn lại không có chạy trốn.

Mà là rút ra loan đao bên hông, trực tiếp hướng Thôi Hằng vọt tới, đem loan đao giơ qua đỉnh đầu, hung hãn hướng đầu Thôi Hằng bổ tới.

Chương 38: Người không phải Cương Thi a

Triệu Quảng bây giờ đã ý thức mơ hồ, hấp hối, thấy một màn như vậy vẫn bị sự điên cuồng của Vương Bá làm sợ ngây người.

Nhưng mà một màn phát sinh tiếp đó, trực tiếp dọa cho hắn sợ giật mình, ý thức thoáng cái thanh tỉnh rất nhiều, giống như chưa hề trúng độc.

Chỉ thấy cái tên “Cương thi” đó đôi mắt dao phay của Vương Bá, không tránh không né, mà là nhẹ nhàng hít hơi, sau đó phun ra ——

Ầm!

Cung điện mộ thất lớn như vậy, bỗng nhiên vang lên tiếng sấm sét nổ âm, ngay sau đó lại xuất hiện một đoàn vòi rồng, trực tiếp liền đem Vương Bá cuốn vào, trong nháy mắt nghiền xay thành phân vụn.

Ngay cả một chút hài cốt đều không còn dư lại.

Tại chỗ tan thành mây khói!

Triệu Quảng hoàn toàn bối rối, gần như là cho rằng đây là ảo giác sinh ra trước khi chết, trên đời làm sao có thể tồn tại người dùng một hơi thở liền đem người sống sờ sờ thổi tan thành mây khói.

Coi như là những đại lão giang hồ tự xưng mình là lão tiên, lão tổ gì đó cũng không có khả năng làm được đi.

Cương Thi đều là lợi hại như vậy sao?

Nhưng mà Triệu Quảng không có thời gian suy nghĩ những này.

Hắn thấy cái tên “Cương Thi” đó sau khi một hơi thở thổi tan Vương Bá, lại hướng hắn đi tới.

Đôi mắt loại tình huống này, Triệu Quảng thất khiếu chảy máu chuẩn bị chờ chết.

“Người còn có lời gì trần trời sao?” Thôi Hằng đi tới trước mặt Triệu Quảng, ánh mắt trầm tĩnh nhìn cái tên tặc tộm mộ này.

Lúc này Triệu Quảng đã bị kích độc ăn mòn toàn thân, chẳng mấy chốc sẽ chết đi.

Đương nhiên, Thôi Hằng có biện pháp trị liệu, chỉ cần dùng pháp lực ở trong cơ thể người này đi một vòng, liền có

thê thanh trừ tất cả kịch độc trong cơ thể hẳn.

Nhưng hẳn cũng không có hứng thú làm như thế.

Ở dưới tình huống chưa hiểu rõ ràng cái thế giới này, tùy tiện cứu tính mạng một người xa lạ cũng không phải là lựa chọn tốt, khả năng sẽ mang đến cho mình rất nhiều phiền toái không cần thiết.

Dù sao, nơi này cũng không phải là tân thủ không gian.

“Người là người, người không phải là Cương Thi a.”

Trên mặt Triệu Quảng lộ vẻ bưng bít, ngay sau đó lại hết sức kinh hãi “Người là người, người làm sao có thể có thực lực cường đại như vậy, đây là luyện võ luyện thành tiên sao?”

Tâm tình chấp chận kịch liệt khiến cho triệu chứng thất khiếu chảy máu của hẳn càng phát ra nghiêm trọng, vội vàng nói “Có thể hay không, có thể hay không thay ta chiều cô mẹ cùng vợ con của ta? Ta có thể cho người rất nhiều tiền, rất nhiều rất nhiều tiền.”

Mẹ già cùng vợ con là nỗi bận tâm duy nhất của hẳn ở thế gian này.

Thôi Hằng không hề bị dao động.

Triệu Quảng cuống lên, hoảng loạn nói: “Ta, ta còn có một bộ bí tịch võ công, là 《 Quỳ Hoa Kiếm Pháp 》 20 năm trước xưng bá giang hồ, chỉ cần người đáp ứng ta, ta sẽ nói cho người biết bộ bí tịch này ở nơi nào! Khục khục!”

Chân mày Thôi Hằng cau lại, trong lòng hơi động, lặng lẽ lộ ra một tia pháp lực rất nhỏ, tạm thời ổn định sinh mạng Triệu Quảng, dò hỏi: “Cái 《 Quỳ Hoa Kiếm Pháp 》 này rất lợi hại?”

“Người lại không biết 《 Quỳ Hoa Kiếm Pháp 》 ? ” Triệu Quảng nghe vậy ngạc nhiên.

“Nói một chút đi. ” Thôi Hằng cười nói.

“Làm sao có thể? ! ” Triệu Quảng không thể tin nhìn Thôi Hằng,

“20 năm trước, Lâm Nam Đồ vốn chỉ là tạp dịch của một tiêu cục, tình cờ lấy được 《 Quỳ Hoa Kiếm Pháp 》 , ngắn ngủi ba năm liền thành cao thủ nhất lưu a!

“Mười năm sau đó hẳn càng là nhờ vào đó tấn thăng Tiên Thiên, kiếm quang tung hoành giọt nước không lọt, áo giáp bằng thép ròng cũng không đỡ nổi một kiếm của hẳn, hẳn từng một người đánh lui chương môn của mấy đại môn phái liên thủ, còn một người bức lui đội ngũ kỵ binh mấy trăm người của triều đình, tự đó về sau xưng bá võ lâm!”

Dựa vào chiến tích khoa trương của Lâm Nam Độ, 《 Quỳ Hoa Kiếm Pháp 》 đã sớm là võ công tuyệt thế nổi tiếng giang hồ.

Sau đó Lâm Nam Độ bị hại chết, 《 Quỳ Hoa Kiếm Pháp 》 cũng không biết tung tích, nhưng hai mươi năm qua, chỉ cần có một chút tin tức sẽ đưa tới gió tanh mưa máu.

Cõi đời này lại còn có người không biết 《 Quỳ Hoa Kiếm Pháp 》 !

Triệu Quảng không thể nào hiểu được, mà dưới loại tâm tình hoảng hốt mê mang này, hẳn thậm chí đều không chú ý tới biến hóa thân thể của mình.

“Cảnh giới Tiên Thiên, xưng bá võ lâm?” Biểu tình trên mặt Thôi Hằng nhất thời trở nên cực kỳ kỳ quái, lại hỏi: “Cảnh giới Tiên Thiên là có thể xưng bá võ lâm, như vậy phía trên Tiên Thiên là cái gì?”

“Phía trên Tiên Thiên?” Triệu Quảng tựa hồ bị hỏi đến có chút ngây ngốc, sững sốt một chút, nghi ngờ nói “Còn có bên trên Tiên Thiên sao? Ta, ta cho tới bây giờ chưa nghe nói qua.”

“Có hay không nghe qua Thần Cảnh, Nhân Tiên?” Thôi Hằng lại hỏi.

“Đó là cái gì, Tiên Nhân trong truyện kể sao?” Triệu Quảng càng mê mang, hẳn không hiểu nổi người thực lực mạnh đến không giới hạn trước mắt này rốt cuộc muốn hỏi gì, vấn đề hẳn nói thật kỳ quái “Ai, không đúng, ta, ta làm sao...”

Chương 39: Thặng cấp gói (1)

Vào lúc này, hẳn rốt cuộc phát hiện tình huống hiện tại của thân thể mình.

Cảm giác quặn đau khắp người không còn tồn tại, tinh thần vốn dĩ hoảng hốt cũng khôi phục bình thường, thời khắc này hẳn lại cảm giác trạng thái của mình tốt hơn bao giờ hết!

Làm sao có thể!

Đây chính là độc dược tuyệt đỉnh “Thật khiêu toại mạng tẩu” trong giang hồ được xưng không có thuốc nào cứu chữa!

Ở sau khi nhận ra chính mình trúng độc, Triệu Quảng liền dựa vào tình trạng thân thể của mình ý thức được chính mình trúng loại độc dược gì.

Nghe nói sau khi trúng độc này, thần tiên cũng khó cứu, chỉ có thể chờ chết.

Chưa bao giờ ngoại lệ!

Mình tại sao lại không lý do liền được giải độc?

Chẳng lẽ là...

Khắp khuôn mặt Triệu Quảng tràn đầy vẻ không thể tin nổi, hẳn vội vàng ngẩng đầu hướng Thôi Hằng, nhưng lại chỉ thấy được mộ thất đen ngòm.

Thiếu niên giống như tiên nhân mới vừa rời kia chẳng biết lúc nào đã không thấy bóng dáng.

“Người muốn chiếu cố vợ con cùng mẹ già, liền chính mình đi thôi. Ta nhưng mà không có thời gian.”

Thanh âm của Thôi Hằng từ bên ngoài mộ thất truyền tới, như là tiên âm.

Phù phù!

Triệu Quảng trực tiếp quỳ trên đất, hướng lối ra mộ thất một mực cung kính lễ bái, hô lớn:

“Vạn tạ ơn cứu mạng của tiên nhân, từ nay về sau tiểu nhân nhất định sẽ tích đức hành thiện, tạo phúc một phương, đền đáp tiên nhân ân đức!”

...

Loại trừ cái gọi là độc dược tuyệt đỉnh giang hồ, đối với Thôi Hằng mà nói ngay cả một cái nhấc tay cũng không bằng.

Cũng chỉ tương đương với thổi một hơi.

Sau khi hần rời đi một chút, trong đầu hồi tưởng lại lời nói mới vừa rời của Triệu Quảng, hít sâu một hơi, trong lòng hỏi.

“Hệ thống! Nơi này thật sự là thời không tiên hiệp cao cấp? Tại sao ta cảm giác chỉ là một thế giới võ hiệp?”

[Kí chủ tôn kính! Thời gian tân thủ của ngài đã đến kỳ hạn, mời nạp thẳng cấp thành gói Tu Tiên toàn năng, để tiếp tục bảo hộ che chở vì con đường trường sinh của ngài!]

Đệt!

“Nạp! !”

[tiền - 99]

[chúc mừng ngài! Nạp thành công!]

[chào mừng ngài khai thông gói Tu Tiên toàn năng, hết sức trung thành vì ngài phục vụ, vì bảo hộ che chở con đường trường sinh của ngài!]

[phí phúc lợi tiếp theo hệ thống đã mở ra cùng thẳng cấp, xin nhân vào kiểm tra rõ ràng tình hình.]

Sau khi Thôi Hằng hạ chỉ thị nạp, hệ thống rất nhanh thì hoàn thành thẳng cấp gói, đôi mới thẳng cấp so với hệ thống trước kia không biết nhanh hơn bao nhiêu lần.

“Nơi này là một cái thế giới võ hiệp? ” Thôi Hằng không có vội kiểm tra rõ ràng tình hình phúc lợi hệ thống, mà là tiếp tục tiến hành hỏi.

[Kí chủ tôn quý, ngài khỏe! Sau khi trải qua kiểm tra có thể xác nhận, đây là thời không tiên hiệp cao cấp, có vô tận chúng sinh của chư thiên vạn giới, có Tiên Vương tung hoành, hung thú vô số, cũng không phải là thế giới võ hiệp trong lời nói của ngài.]

Hệ thống lần này rút cuộc cho ra trả lời.

Quả nhiên vẫn là phải nạp tiền mới được.

Nhưng mà đáp án này lại để cho Thôi Hằng cảm thấy nghi hoặc.

Nếu như nơi này thật sự là thời không tiên hiệp cao cấp, lại làm sao sẽ xuất hiện tình huống cảnh giới Tiên Thiên đã xung bá võ lâm?

Hơn nữa còn là cao thủ Tiên Thiên chống trăm kỵ binh.

Trừ phi nơi này là vị diện cấp dưới của thời không tiên hiệp cao cấp.

Trong lòng Thôi Hằng hơi động, thầm nói: “Quả thật có loại khả năng này, nếu là thời không tiên hiệp có vô tận chúng

sinh của chư thiên vạn giới, bao hàm một chút vị diện võ hiệp cấp dưới cũng rất bình thường.”

Cái suy đoán này, lập tức khiến sự căng thẳng trong lòng hắn buông lỏng không ít.

Nếu như cái suy đoán này là thật, vậy hắn ở nơi này chính là tồn tại vô địch.

Một cái thế giới Tiên Thiên liền có thể xưng bá võ lâm, căn bản sẽ không tồn tại bất kỳ vật gì có thể uy hiếp được hắn.

“Bất quá, nói không chừng cũng sẽ có cường giả lánh đời gì đó.”

Thôi Hằng tính cách cẩn thận, rất nhanh thì thu liễm lại tâm tình buông lỏng mới rồi “Nếu như nơi này có liên quan tới thế giới bọn người Bùi Thanh Thu đang ở, liên ý nghĩa có khả năng tồn tại người uy hiếp được ta.”

Ở trong nhận thức của hắn, “Thiên Tiên” trong hai giới hai mươi một cảnh hắn là tương đương với cường giả Nguyên Anh kỳ, vượt qua xa tu sĩ Kim Đan đại thành như hắn.

“Vẫn là trước nhìn một chút tình huống sau khi thăng cấp giới, chỉ khi có năng lực tự vệ tuyệt đối, hành động của ta mới có thể tùy ý một chút.” Thôi Hằng điều tra bằng hệ thống.

Tin tức phía trên quả nhiên đã đại biến.

Ngoại trừ số lượng tiền ra, còn xuất hiện tám cái chuyên mục mới, đều là bản thăng cấp của phúc lợi tân thủ.

[Động thiên thế giới: Động thiên độc lập nắm giữ lực phòng ngự tuyệt đối, ẩn chứa hết thảy Nhận Giới pháp tắc, che giấu hết thảy cảm giác ngoại giới. Ở chỗ này ngài sẽ không chịu đến bất cứ thương tổn gì.

[Giá cả sử dụng: Mỗi tháng có 5 lần cơ hội tiến vào động thiên, thường thường là một ngày, cần phải hao phí điểm tích lũy tăng lên lần lượt, chia ra làm 100 điểm, 1000 điểm, 10000 điểm, 100000 điểm, 1000000 điểm.]

Chương 40: Thăng cấp gói (2)

[Phúc Địa Đạo Cung: Một tòa cung điện, có thể tùy ý biến hóa trạng thái, có thể đặt vào bất kỳ địa phương nào, có thể lớn có thể nhỏ, diện tích nhiều nhất có thể đạt tới mười ngàn mẫu, đưa thêm đủ loại đồ điện xài trong nhà, cùng với đồ thiết bị tu luyện thiết yếu.

[Giá cả sử dụng: 1000 điểm / ngày]

[Linh Căn Dược Điền: Mỗi tháng đều sẽ tự động sinh sản nhiều loại nông sản cùng với linh dược tiên thảo, có thể định hướng trước cây trồng sản xuất.

[Giá cả định chế: 1000 điểm / lần]

[Hoàng Cân Lục Sĩ (có thể thăng cấp): Hoàng Cân Lục Sĩ nắm giữ pháp lục yếu kém, tương đương với Trúc Cơ sơ kỳ, am hiểu thân thể cận chiến, có thể thi triển sơ cấp pháp thuật, đề ngài sai gì nghe nấy.

[Giá bán: 1000 điểm.]

[Sơ cấp pháp bào: Đạo bào sẵn có pháp lục yếu kém, đông ẩm hạ mát, xua muối tây bụi, có thể tùy ý thay đổi kiểu dáng quần áo, có thể ngăn cản công kích mạnh nhất của Nguyên Anh sơ kỳ.

[Giá bán: 100000 điểm (bản đầy đủ), 1000 điểm (bản trạng bị bên ngoài, sau khi xác định kiểu dáng không thể biến đổi).

[Giá cho mượn: 100 điểm / giây (bản đầy đủ)]

[Sơ cấp phi kiếm (có thể thăng cấp): Phi kiếm sẵn có pháp lục yếu kém, cần cảnh giới Trúc Cơ sơ kỳ mới có thể thực giục, có thể tăng lên một thành uy lực của bất kỳ kiếm quyết gì, tốc độ ngự kiếm phi hành tăng lên ba thành, có thể chặt đứt bất kỳ pháp khí Kim Đan kỳ trở xuống.

[Giá bán: 1000 điểm.]

[Sơ cấp tinh thất: Tinh thất sẵn có pháp lục yếu kém, ở bên trong tu luyện có thể tăng lên 30 % tốc độ tu luyện, chỉ có thể đặt ở Phúc Địa Đạo Cung.

[Giá cả sử dụng: 1000 điểm / ngày]

[Sơ cấp Tiên pháp: Tiên pháp sẵn có thần dị yếu ớt, có thể hoàn thành tu luyện cơ sở thời kỳ tân thủ, có thể tiêu hao lượng tiền ngẫu nhiên suy diễn pháp thuật.

[Giá đọc: 100 điểm / phút. Giá suy diễn: 100 điểm / lần.]

Thôi Hăng thấy rõ ràng nội dung những chuyên mục này liền trở mặt ghen hòng, trên mặt đều là vẻ bất khả tư nghị, căn răng nghiên lợi nói: “Ta mẹ nó...”

Thiếu chút nữa chửi đổng.

Ba trăm năm tu hành đều có chút không kèm được tâm tính.

Nhất là sau khi thấy [tiền: 101] trong góc.

Những thứ này quả thật đều là bản thăng cấp của phúc lợi tân thủ, hiệu quả tốt rất nhiều, thậm chí còn có không ít chỗ kinh hỉ, nhưng hút máu không khỏi cũng quá nghiêm trọng.

Hơn nữa còn không biết xấu hổ giới hạn sử dụng.

Không sử dụng Phúc Địa Đạo Cung cũng không có biện pháp sử dụng sơ cấp tĩnh thất, cái này quả thực có chút vượt quá bình thường.

Giá cả tiền vào Động Thiên Thế Giới càng là kinh khủng.

Nếu như mỗi tháng chỉ cần đi vào một hai lần khả năng cũng còn khá, góp nhặt nhiều một chút tiền thì vẫn là đủ dùng, nhưng mỗi lần lại là gấp mười lần tăng lên, đến lần thứ năm thu lệ phí khoa trương đến một triệu!

Còn có pháp bào cũng là quá quá đáng.

Lại còn có tuyên hạng cho mướn!

Đơn giản là điên rồi!

“Cũng may giá cả Hoàng Cân Lực Sĩ cùng sơ cấp phi kiếm vẫn không tính là đắt, giá lật xem Tiên pháp cũng có thể tiếp nhận, còn có thể suy diễn pháp thuật, đây chính là chuyện tốt.”

Thôi Hăng ở trong lòng an ủi chính mình “Hơn nữa ta bây giờ có thể tùy thời tiền vào Động Thiên Thế Giới một ngày, rốt cuộc có năng lực tự vệ tuyệt đối, coi như không tệ, coi như không tệ.”

Bất quá, vô luận là muốn mua Hoàng Cân Lực Sĩ hay là phi kiếm, hoặc là lật xem Tiên pháp, suy diễn pháp thuật, cùng với sử dụng những chức năng khác của hệ thống, đều phải trước tiên góp nhặt đầy đủ tiền mới được.

Bây giờ một trăm điểm này thật không nở bỏ ra.

Liên quan tới khởi nguồn chuyển hóa tiền, dựa vào việc trải qua trong hầm mộ đến xem, hẳn làm ra ba cái suy đoán.

Một trong số đó là vật phẩm có dấu vết văn minh, thứ hai là vật phẩm có lắng đọng lịch sử nhất định, thứ ba chính là có cả hai yếu tố trên.

Dù sao, vật chôn theo trong mộ thất, chính là sẵn có những đặc thù này.

“Bất quá, tìm kiếm hạm mộ chung quy chẳng qua là kế tạm thời, chuyện quấy rối người chết không thích hợp làm nhiều, vẫn là đi tìm một chỗ xã hội văn minh có người tụ tập, lại chậm rãi nghiệm chứng.”

Trong lòng Thôi Hằng suy nghĩ nói “Hợn nữa kim đan của ta muốn phải hóa thành Nguyên Anh, liền cần đề cho Kim Đan nắm giữ sức sống linh tính, cái này chỉ sợ cũng cần xã hội văn minh mọi người tụ tập lại mới có thể hoàn thành.”

Ý niệm tới đây, hắn liền nghĩ đến tòa trấn nhỏ khi trước bay lên bầu trời nhìn thấy kia.

Vừa vặn liền từ nơi đó bắt đầu!

...

Hương Khê trấn là một trong chín trấn của huyện Cự Hà.

Bởi vì tiếp giáp Hương Khê mà có tên.

Trong trấn nhiều vải phùng, trăm họ phần lớn lấy nghề đan dệt mưu sinh.

Bởi vì phụ cận không có mỏ sắt gì, cũng không có cái gì bí tịch võ lâm, rất ít có nhân sĩ võ lâm tới đây.

Một ngày này, Hương Khê trấn thật lâu yên bình, đi tới một người tu tiên Kim Đan đại thành.

Chương 41: Linh tính Kim Đan

Nguyên nhận Thôi Hằng cho rằng Kim Đan hóa thành Nguyên Anh cần ở trong xã hội văn minh con người tụ tập mới có thể hoàn thành, là bởi vì điều kiện đột phá miêu tả trong 《 Tân Thủ Tiên Pháp 》 .

Ở sau khi Kim Đan đại thành, 《 Tân Thủ Tiên Pháp 》 liền liệt kê ra hai loại tuyến đường khác nhau.

Nhất là Đạo, hai là Phật.

Nếu tu Đạo thì cần phải để cho Kim Đan nắm giữ linh tính, để cho Kim Đan tự mình sống lại, tự đi diễn hóa thành trẻ sơ sinh.

Nếu tu Phật thì không cần để cho Kim Đan nắm giữ linh tính, chỉ cần thủ giới diệt dục, liền đem Kim Đan khuếch tán tới toàn thân, là sẽ luyện đến kim thân.

Thôi Hằng dĩ nhiên là lựa chọn con đường tu đạo.

Chẳng qua là, mới đầu hắn cũng không biết phải làm thế nào để cho Kim Đan nắm giữ linh tính, càng không biết như thế nào mới có thể để cho Kim Đan tự mình sống lại, còn tưởng rằng phải giống như Trúc Cơ kỳ thông qua điều chỉnh vận chuyển pháp lực để kích hoạt đạo cơ.

Ở đoạn thời gian sau cùng trong Tân Thủ Không Gian, hắn chính là làm như vậy.

Đáng tiếc không có chút thu hoạch nào.

Kim Đan vẫn huy hoàng lấp lánh, lại không có nắm giữ nửa điểm linh tính.

Ngược lại thì sau khi kết thúc giai đoạn tân thủ, lần nữa từ trong không gian đi ra, gặp đám tặc trộm mộ kia.

Thôi Hằng lại từ trong bọn họ cảm nhận được tâm tình cực độ sợ hãi, lại cũng cảm giác Kim Đan tăng trưởng từng tia chân động linh tính nhỏ bé không thể nhận ra.

Ở khi Triệu Quảng được cứu sống, biểu lộ ra tâm tình mừng rỡ như điên, hắn lại cảm giác được Kim Đan có thêm từng tia linh tính cực kỳ nhỏ.

Cảm giác của hai loại linh tính này mỗi cái không giống nhau, tuy nhiên cũng để cho Kim Đan xuất hiện biến hóa rất nhỏ.

Khi tham khảo thêm con đường diệt dục của tu Phật, khó tránh khỏi để cho hắn suy đoán muốn dựng dựng linh tính cho

Kim Đan, có phải hay không yêu cầu tâm tình chập chờn của ngoại giới làm chất dinh dưỡng?

Nếu như tu Phật là thủ giới diệt dục tứ đại giai không, thành tựu tịch diệt kim thân, như vậy tu Đạo chính là nhập thể thể ngộ thất tình lục dục, dựng dục Nguyên Anh?

Quả thật có loại khả năng này.

Vì vậy, Thôi Hằng dự định trong lúc tìm vật phẩm gom góp tiền, cũng kiểm chứng suy đoán trên phương diện tu hành này của chính mình.

...

“Tiểu ca thật tuấn tú a.”

“Thật là đẹp mắt, ta còn chưa từng thấy qua thiếu niên đẹp trai như vậy.”

“Ai nha, nếu không phải ta đã lập gia đình, thật muốn đi qua hỏi hỏi một chút.”

“Người cũng không biết thẹn thùng! Hắc hắc hắc! Bất quá... Quả thật thật là đẹp mắt a!”

Bện tai thỉnh thoảng truyền tới tiếng cười đùa oanh oanh yên yên của nữ tử.

Quốc gia này nữ tử dường như cũng không có bị quá nhiều ràng buộc, coi như là cô nương không lấy chồng vẫn có thể kết bạn ra phố, thậm chí thấp giọng nghị luận nam tử.

Vì vậy, ở sau khi Thôi Hằng đi tới trần Hương Khê, thanh âm như vậy liền không ngừng truyền tới.

Không có cách nào, người tu tiên đều có một loại khí chất đặc biệt, đặc biệt hấp dẫn người.

Nhất là người tu tiên Kim Đan đại thành, càng là có một loại khí chất siêu nhiên xuất trần, tiêu sái tuấn dật.

Hơn nữa dáng dấp của Thôi Hằng cũng rất đẹp trai.

Tự nhiên hấp dẫn ánh mắt của vô số cô gái trẻ tuổi.

Bất quá, hẳn đối với mấy cái này cũng không có để ý.

Dựa theo ý định ban đầu của Thôi Hằng, là trước tiên đi một cái khách sạn ở lại.

Sau đó, lại ở trong đại sảnh gọi một chút rượu và thức ăn, vừa ăn vừa nghe khách nhân chung quanh nói chuyện.

Dùng cách này để lý giải tình huống phụ cận.

Dù sao, trong tiểu thuyết võ hiệp đều nói qua, đại sảnh khách sạn chính là địa phương hỏi thăm tin tức tốt nhất.

Nhưng hẳn còn chưa đi đến khách sạn, liền gặp một nhóm đội ngũ rước dâu biểu diễn sáo trống.

Không khí vui mừng nhất thời liền tràn đầy cả con đường.

Thôi Hằng nhích lại gần cảm thụ một chút, nhất thời liền nở nụ cười.

Quả nhiên, cái tâm tình vui mừng này, đối với việc tu hành của hẳn cũng rất có ích lợi.

Mới là rước dâu đã thế, nếu có thể tham gia tiệc mừng, nhất định sẽ có chỗ tốt nhiều hơn.

Thôi Hằng ánh mắt quét một vòng ven đường, đang thấy một cái tiểu nam hài chạy tới chạy lui, liền đi tới, ngồi chồm hóm xuống, mỉm cười nói: “Tiểu hài nhi, người tên là gì vậy?”

Tiểu nam hài bảy tám tuổi, khẩu khinh bụi bặm rất khả ái, hẳn nháy mắt một cái,

Nói: “Vương Hồ, cha mẹ ta, ông nội bà nội đều gọi ta là A Hồ.”

“Vậy A Hồ này, đây là nhà nào đang có chuyện vui vậy?” Thôi Hằng tiện tay từ trong tay áo móc ra một trái cà chua đỏ, cười nói “Người nói cho ta biết, quả trái cây này liền cho người ăn.”

“Thật là thơm a!” Ánh mắt A Hồ nhất thời tỏa sáng, nhìn chăm chăm trái cà chua trong tay Thôi Hằng, gật đầu liên tục “Đây là thiếu gia nhà họ Lý ở phía Bắc trấn đang cưới gả đây, nhà bọn họ nhà ở cũng lớn, là nhà ở lớn nhất phía Bắc trấn!”

Trái cà chua này là thứ bị Bùi Thanh Thụ xem thành Chu Quả, ẩn chứa linh khí mức độ nhất định, đối với tiểu hài tử giác quan bén nhạy mà nói có sức hấp dẫn cực lớn.

“Cho người!” Thôi Hằng tiện tay đem trái cà chua ném cho tiểu nam hài, liền trực tiếp hướng phía Bắc trấn đi tới.

“Cảm ơn!” A Hồ ngược lại rất lễ phép, sau khi nhận lấy trái cà chua, còn hướng Thôi Hằng cúi người chào cảm ơn, trong lòng suy nghĩ “Trái cây này thật là thơm a, quá thơm! Cha mẹ cùng ông nội bà nội khẳng định đều chưa từng ăn, ta đem nó mang về nhà chia ăn!”

Thôi Hằng không lại đi quản thằng bé kia, hẳn thẳng hướng Bắc của trấn đi tới, dự định đi trong tiệc cưới ăn cơm chùa.

Không, là tiếp xúc không khí vui mừng, thể ngộ thất tình lục dục, gia tăng linh tính của Kim Đan.

...

Chương 42: Đập phá quán (1)

Lý gia là nhà giàu hàng đầu trong trấn Hương Khê.

Nghe nói tổ tiên Lý gia từng làm học trò ở phường vải lớn nhất quận Hà Đông, học được tay nghề thượng hạng.

Sau khi về quê, hấn không chỉ mở phường vải, còn đem tay nghề dệt vải truyền thụ cho hương thân, nhờ vậy mới khiến trấn Hương Khê trở thành làng nghề vải nổi tiếng xa gần.

Cái Lý gia này có thể nói là khai sơn tổ sư của toàn bộ nhà nghề vải trong trấn Hương Khê, cũng là ân nhân của dân chúng trong trấn Hương Khê.

Cho đến ngày nay, mặc dù đã qua hơn trăm năm, Lý gia so sánh với thời tổ tiên cũng sa sút một chút, nhưng ở trấn vẫn được kính yêu cùng kính ngưỡng.

Vì vậy, ngày thiếu gia Lý gia cưới gả hôm nay, người đi chúc mừng dự tiệc nối liền không dứt, gần như đem đường phố trước cửa nhà họ Lý đều chen đầy.

Lý gia đối với ai đến dịp này cũng không có cự tuyệt, chỉ cần có một phần lễ vật chúc mừng tượng trưng, liền có thể đi vào uống rượu mừng.

Dù sao của cải phong phú, cũng không sợ bị ăn nghèo, liền để nhiều người đến ăn mừng.

Thôi Hằng liền lẫn vào trong đám người, hấn thấy người trước mặt đưa lễ vật chúc mừng, gần như muôn bặt cười.

Có đưa một cái trứng gà, có đưa một nắm gạo, thậm chí còn có đưa hòn đá.

Đủ loại, cái gì cũng có.

Đến phiên Thôi Hằng, hấn lại lấy ra một trái cà chua, đặt ở đĩa lễ vật, sau đó liền đi vào uống rượu mừng.

Cái tình cảnh vui sướng hơn hờ này, để cho Thôi Hằng cũng không khỏi hơi xúc động.

Trong Tân Thủ Không Gian đã ba trăm năm, hấn đã quá lâu chưa từng thấy qua cảnh tượng náo nhiệt như vậy.

“Tân lang tân nương! Bái thiên địa!”

Phía trước nhất truyền tới tiếng hô to, tân lang tân nương rút cuộc đi ra, chuẩn bị đi đại lễ bái thiên địa.

Thôi Hằng mặc dù ngồi ở phía sau cùng, nhưng hấn đây tu vi bậc nào, có thể rõ ràng thấy động tác của cô dâu chú rể.

Như vậy có thể càng cảm nhận rõ ràng phần vui sướng khi đón dâu này.

“Ừm ?”

Nhưng mà ngay vào lúc này, hấn bỗng nhiên khẽ ồ lên một tiếng.

Thôi Hằng chú ý tới bước chân cô dâu có chút chần chờ, cho người cảm giác tựa hồ là có chút đáng vẻ không tình nguyện.

Không tình nguyện?

Không phải là máu chó như vậy chứ ?

Thôi Hằng nhíu lông mày.

Ầm! !

Vừa lúc đó, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến tiếng đập cửa, tình cảnh vui sướng hớn hở nhất thời yên tĩnh lại.

Ầm!

Thanh âm đập cửa bất ngờ cắt đứt không khí vui mừng hân hoan của tiệc cưới, động tác chuẩn bị bái thiên địa của tân lang tân nương đều nhất thời cứng đờ.

Khách mời toàn trường cũng đều nghi ngờ nhìn ra ngoài.

Tình huống gì?

Lý gia nhưng là đại tộc của trấn Hương Khê, hơn nữa đức cao vọng trọng, được người tôn sùng, ai sẽ vào lúc này tới phá rối?

Thôi Hằng cũng quay đầu nhìn sang.

“Ai ui, đây thật là ngày đại hi a!”

Vừa lúc đó, bên ngoài truyền đến một tiếng gào quái gở.

Chỉ thấy một người đàn ông trung niên cao không tới năm thước, mặc áo vải hoa, mặt dài hàm khí nghênh ngang đập cửa đi vào, sau lưng còn có ba tên tráng hán khôi ngô đi theo.

“Lý lão gia, tiệc cưới náo nhiệt như vậy, sao người không mời ta đây? ” Người này không chút nào coi mình là người ngoài, lại tiện tay từ trên bàn ăn cầm lên bầu rượu hướng trong miệng ực một cái, sau đó ——

Dùng!

Hấn đột nhiên đem bình rượu nện xuống đất, vỡ nát bầy, hơi hơi ngẩng đầu, ánh mắt mỉa mai nhìn về phía một ông già đang ngồi trong hỉ đường, hừ lạnh nói: “Nói đi, Lý lão gia, người đây có phải hay không xem thường ta à?”

Cái này tỏ rõ chính là tới đập phá quán đây!

“Hầu Tam? Hấn tới làm gì?”

“Ngay cả tiệc cưới nhà Lý lão gia hấn đều dám quậy, điên rồi sao!”

“Cái thằng bụi đời này từ đâu dẫn theo tráng hán?”

Hiển nhiên, người này ở trấn Hương Khê danh tiếng không coi là nhỏ, mới vừa lộ diện liền đưa tới đông đảo tân khách thấp giọng nghị luận.

Thôi Hằng hạ thấp giọng, hướng một tên tân khách bên người dò hỏi: “Người nợ lai lịch ra sao, tại sao lớn lời như thế?”

“Vị công tử này là... ” Tân khách không nhận biết Thôi Hằng, đang muốn đặt câu hỏi lại bị bề ngoài tuấn dật của hấn thuyết phục, thấp giọng nói: “Công tử nhìn qua liền biết không phải là người phạm, nhưng là chớ có chọc đến cái tên vô lại kia.

“Người này họ Hậu, ba tuổi liền chết cha mẹ, không người dạy dỗ, cũng không có tên, ở chợ làm ăn mày dân đông lớn lên, sau đó được cái biệt hiệu gọi ‘Hầu Tam’. Trong ngày, thường thích nhất chính là phá hoại người khác hòng lừa bịp tiền.

“Đáng thương cho Lý lão thái gia này nha, bị cái tên lưu manh vô lại này dây dưa, đúng là không phải chuyện tốt! Hừ hừ, vẫn là vì Lý lão thái gia không học được kiếm pháp của tổ tiên hấn, nếu không cho cái thằng cà chớn này ba mươi tám cái lá gan, cũng không dám tới đập phá quán!”

Chương 43: Đập phá quán (2)

Cái gì gọi là đập phá quán?

Chính là ở trong tiệc cưới khóc tang, ở trong tang lễ thổi nhạc vui, lúc cửa tiệm khai trương rải tiền giấy vôn vôn.

Dù sao không phải là chuyện người có thể làm ra.

Cái tên Hầu Tam này đều làm!

Vì chính là lừa bịp tiền.

Không trả tiền liền đi quậy!

Coi như bị đánh cũng không sao, chỉ cần đánh không chết, liền tiếp tục lừa bịp tiền.

Hầu Tam chính là dựa vào cái này sống.

Sau đó hắn còn thông qua ninh hót võ quán Thiết Thương Môn trong huyện Cự Lộc, thành một tên đệ tử chân chó của Thiết Thương Môn.

Lúc này liền không có người muốn chọc đến hắn.

Vì vậy, tuyệt đại đa số gia đình trong trấn Hương Khê, trước khi tổ chức dịp gì đó, cơ bản cũng sẽ cho Hầu Tam một chút tiền.

Tránh cho hắn nhảy ra gây chuyện mất hứng.

“Hầu Tam ngươi làm gì? !” Lý lão thái gia trong hỉ đường ngồi không yên, đứng lên chỉ Hầu Tam rống giận “Ta không phải là đã cho ngươi năm trăm lượng bạc ròng rồi sao? !”

Hít hà... hít...!

Tân khách trong cả sảnh đường đều hít một hơi khí lạnh.

Năm trăm lượng!

Nghề vải trong trấn Hương Khê mặc dù phồn thịnh, nhưng dù sao chỉ là một trấn, rất nhiều cửa tiệm một năm thuận lợi nhuận đều không tới năm trăm lượng!

Hầu Tam cái tên rùa đen này lại dựa vào thủ đoạn lừa gạt liền gỡ được Lý lão thái gia năm trăm lượng!

“Ngươi cầm tiền rồi vẫn không biết điều sao?” Lý lão thái gia hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Hắn già sắp chết, tuổi gần bốn mươi mới sinh một con trai, hiện tại cũng sắp sáu mươi tuổi, rốt cuộc thấy con trai thành thân, có thể nói là chấm dứt một thân tâm nguyện.

Lúc đầu Lý lão thái gia đang ngồi ở trong hỉ đường ảo tưởng về sau chính mình con cháu vui vậy, càng nghĩ càng đẹp, lại không nghĩ rằng bỗng nhiên liền bị cái tên Hầu Tam đập phá.

“Nào có cái gì năm trăm lượng, rằm thì.” Hầu Tam đê tiện cười hề hề nói “Người cho lão tử năm lượng là được rồi, lại cho năm trăm lượng, nếu không thì...”

Lời còn chưa dứt, hắt liền ồm một tiếng quỳ trên đất, than thở khóc lóc mà kêu hô lên “Ai nha mẹ của ta a! Mẹ già của ta a! Người nhưng mà chết rất thảm a! Ô ô ô ô!”

Vừa khóc còn vừa lau nước mũi, hai cái tay còn vẩy loạn, nước mắt nước mũi hoặc là dính vào y phục tân khách, hoặc là rơi vãi vào thức ăn trong tiệc rượu.

Cái này làm cho một đám tân khách mặt đầy biểu tình chán ghét.

Trong tiệc cười khóc tang!

Vậy bọn họ những người tới dự tiệc này, chẳng lẽ đều là tới dự lễ tang sao?

Thật là ác tâm!

Lý lão thái gia tức giận cả người phát run, chỉ Hầu Tam không nói ra lời.

Chú rể Lý gia Lý Thành càng là giận không kềm được.

Hắn dậm chân về phía trước, đem cô dâu che ở sau lưng, chỉ Hầu Tam, giận dữ hét: “Người đâu, người đâu tới mau! Đánh cho ta! Đánh mạnh vào cho ta!”

Lý gia dù sao cũng là nhà giàu trần Hương Khê, trong nhà nuôi người làm đều có mấy chục.

Nghe đại thiếu gia Lý Thành hô gọi, lập tức liền có hơn hai mươi người hầu trong nhà vọt ra, trong nháy mắt liền bao bọc vây quanh Hầu Tam đang khóc tang.

Trong tay những người làm này còn nắm gậy gộc, nhìn Hầu Tam liền đập xuống.

Nhưng mà vừa lúc đó, ba người tráng hán đứng sau lưng Hầu Tam kia động thủ.

Bọn họ thân thủ cực nhanh, sức mạnh cực lớn, giơ tay lên liền đem hơn hai mươi tên người làm tay cầm gậy gộc đánh té bay ra ngoài.

Bịch bịch!

Hơn hai mươi người tất cả đều bị đánh ngất đi, chổng lên nhau.

Toàn trường tĩnh mịch.

Đông đảo tân khách trở mắt nghẹn họng, trên mặt đều là vẻ khó có thể tin.

Ngay cả Lý Thành mới vừa rời rống giận cũng há to miệng, không thể tin nhìn một màn này.

Đây chính là hơn hai mươi gia đình cường tráng tay cầm gậy gộc, đều là hảo thủ trong nhà hộ viện, lại bị ba tên tráng hán này giống như là bóp con gà con tùy tiện liền đánh ngất đi!

Làm sao có thể!

Hầu Tam vào lúc này cũng ngưng khóc lóc, đứng dậy, trên mặt một giọt nước mắt đều không còn.

Ánh mắt của hắn nhìn khắp bốn phía, cuối cùng dừng lại ở trên người Lý Thành, cười lạnh nói: “Thế nào, đồ bất lực, bây giờ liền bị dọa rồi sao? Thật là thứ chó má, phé vật! Có muốn hay không để cho lão tử phá trình cho cô dâu của ngươi a? Ha ha ha ha!”

“Ngươi nói cái gì?!” Lý Thành cắn răng nghiến lợi nói, trong mắt tràn đầy tức giận, hận không thể giết Hầu Tam ngay bây giờ.

Cô dâu tựa như là có chút sợ hãi, ở phía sau nắm thật chặt quần áo Lý Thành.

Thôi Hằng lúc này chính là đang quan sát ba gã tráng hán kia, hắn ở trên người ba người này cảm thấy khí tức quen thuộc.

Nội Khí!

“Ba người này có võ công, hơn nữa đặc thù cùng cảnh giới Khí Cảnh ở Phạm Giới hai mươi một cảnh giống như in.” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng “Chẳng lẽ nơi này thật cùng thế giới của bọn người Bùi Thanh Thư kia có liên quan?”

Chương 44: Đập phá quán (3)

“Nhưng nơi này quốc gia là Đại Tấn mà không phải là Đại Chu, hoặc là còn quốc gia khác? Hiểu biết của ta đối với tình huống của cái thế giới này vẫn là quá ít.

“Ừ, cái Lý gia này là nhà giàu trong vùng, cùng thương nhân vùng khác trao đổi nhiều, tin tức hẳn là tương đối linh thông, có thể tìm bọn họ hỏi thăm một ít tình huống.”

Vô duyên vô cớ muốn hỏi thăm tin tức tự nhiên không được, nhưng bây giờ liền có sẵn lý do.

Thôi Hằng nhìn về phía Hầu Tam đang làm rộn.

Vào lúc này, Hầu Tam đã không để ý Lý Thành.

Hắn lúc này lại đem sự chú ý đặt ở chỗ để quà tặng, ánh mắt đảo qua liền thấy một quả trái cây đỏ au, mọng nước.

Chính là trái cà chua Thôi Hằng để vào.

“Đây là trái cây gì, ta làm sao chưa từng thấy?”

Hầu Tam trực tiếp đem trái cà chua cầm lên, hướng về phía Lý Thành cùng Lý lão thái gia khọa tay múa chân một cái, sau đó dùng một cái quăng xuống đất, quăng thành một bãi bùn nát.

Thằng này chỉ bùn nát trên mặt đất, đối với Lý Thành cười to nói “Nhìn một chút, nhìn một chút đi, có hay không giống máu trình của vợ ngươi, ha ha ha ha!”

“Ta giết ngươi!”

Lý Thành rống giận muốn lao xuống, lại bị cô dâu níu chặt.

“Ngươi nếu rời đi bây giờ, còn có thể sống sót.” Thôi Hằng lên tiếng, coi như không muốn ở Lý gia hỏi thăm tin tức, hẳn cũng bị tên Hầu Tam này làm cho chán ghét bực bội.

Lời này vừa nói, nhất thời liền để cho ánh mắt của mọi người đều tập trung ở trên người Thôi Hằng.

Bất quá, phản ứng đầu tiên của rất nhiều người đều là hai mắt tỏa sáng.

Thiếu niên thật anh tuấn, thật tiêu sái!

Khí chất tuấn dật xuất trần như vậy, ở trần Hương Khê nhỏ nhỏ chưa từng thấy qua.

Hầu Tam cũng nhìn về phía Thôi Hằng.

Khi nhìn rõ tướng mạo của Thôi Hằng rồi, sắc mặt của hắn thoảng cái trở nên cực kỳ âm trầm, chậm rãi đi tới, nói với Thôi Hằng đang ngồi: “Tiểu tử, đứng lên!”

Thôi Hằng như cũ ngồi vững vàng, không hề dao động, cũng không có tiếp tục nói nửa lời.

“Lão tử ghét nhất loại tiểu bạch kiếm dáng dấp đẹp mắt lại còn thích trang bức như ngươi, bắt hắn đứng lên cho lão tử!”
Hầu Tam rống giận, phát ra hiệu lệnh đối với ba gã tráng hán kia.

Ba gã tráng hán lúc này âm thầm xông về phía Thôi Hằng, một trái một sau, người thứ ba ở phía sau, sắp bắt được Thôi Hằng, đưa hắn gắng gượng nhấc lên.

Có điều tay của ba người này còn chưa chạm được vào Thôi Hằng, liền cảm giác được một cỗ lực lượng dồi dào phản chấn ngược lại, để cho bọn họ cảm giác mình giống như là đụng phải một con tuấn mã chạy như bay, lập tức gục xuống bay ngang ra ngoài.

Đoàng đoàng đoàng! !

Ba người tất cả đều bị tàn nhẫn đập xuống trên mặt đất cách ba mét, hơn nữa lại trượt ra ngoài hơn mười mét mới ngừng lại, nhưng đều không cách nào đứng lên, tất cả đều đau đớn lẫn lộn trên mặt đất, điên cuồng kêu thảm thiết.

Hai tay của bọn họ đều đã máu thịt be bét, ngay cả hình dáng ban đầu cũng không nhìn ra được.

Đều là bị Thôi Hằng phản chấn.

Đương nhiên, Thôi Hằng cũng không có dùng pháp lực chút nào, thậm chí còn thu liễm pháp lực hộ thể, vền vền chặng qua là giữ nguyên một tầng lá chắn cương khí sơ cấp nhất, tránh bị chạm vào mà thôi.

Nếu không ba người này tại chỗ cũng sẽ bị phản chấn thành mưa máu, ngay cả cận bã cũng không dư lại.

Vào giờ phút này, chung quanh yên lặng như tờ, cây kim rơi cũng nghe tiếng.

Hầu Tam hiển nhiên là bị dọa bối rối, sừng sốt tại chỗ rất lâu, mới can rãng nói: “Gặp phải cường địch, trấn Hương Khê nho nhỏ, lại có cao thủ nhất lưu luyện thành cương khí!”

Nói xong hắn lại trực tiếp nhấc chân chạy, ngay cả sống chết của ba người tráng hán kia cũng mặc kệ.

Ba gã tráng hán kia thấy Hầu Tam chạy trốn, liền cũng vội vàng cô nén đau nhức bò dậy, lão đảo chạt vật rời đi.

Vào lúc này, hiện trường tiệc cưới chợt sôi trào lên.

Tất cả mọi người đều khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn Thôi Hằng.

Người thiếu niên thoạt nhìn chỉ có mười tám mười chín tuổi, lại là một vị cao thủ nhất lưu luyện thành cương khí!

Thật là không tưởng tượng nổi!

Người Lý gia muốn đi qua hướng Thôi Hằng cảm ơn, lại bị hấn ngăn cản, vẫn là trước tiên thật tốt hoàn thành cuộc hôn lễ này lại nói.

Không khí vui mừng như vậy, cũng không thể cắt đứt.

Nếu không đối với tu hành bất lợi a!

Thái độ của Thôi Hằng như vậy càng làm cho người của Lý gia vô cùng cảm kích, lúc tân lang tân nương mời rượu, thái độ đối với hấn cực kỳ cung kính.

Nhất là sau khi biết Thôi Hằng là từ vùng khác đi tới nơi này, lão thái gia Lý gia lập tức mời hấn ở lại nơi này, nói muốn sau khi tiệc cưới kết thúc, mở riêng một buổi tiệc rượu thật tốt cảm ơn hấn.

Thôi Hằng vốn định ở Lý gia hỏi thăm một chút tin tức, đối với lời mời này, tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Vì vậy, chiều nay, hấn liền trực tiếp ở tại Lý gia.

...

Lúc đêm khuya vắng người.

Thôi Hằng bỗng nhiên từ trong an tĩnh tĩnh lại, ánh mắt nhìn về phía bên ngoài, ánh mắt nhỏ khẽ híp một chút, cười nói: “Cái này thật đúng là có chút ý tứ.”

Sáng sớm hôm sau.

Thi thể Hầu Tam nằm ở cửa Lý gia, nha dịch thị trấn trong ngày thường hiệu suất chậm chạp hôm nay lại vô cùng vội vã chạy tới, trực tiếp chặn lại tất cả cửa ra vào nhà Lý gia.

“Mạng người quan trọng! Người Lý gia hư hư thực thực chứa chấp người phạm tội giết người, tất cả mọi người mau tránh ra, chúng ta muốn đi vào lục soát nghi phạm cùng hung khí! !”

Chương 45: Lý gia tai ương

Lúc nha dịch đẩy cửa vọt vào nhà lục soát.

Thôi Hằng vừa vịn từ trong phòng khách đi ra.

Thấy những nha dịch này lục soát bừa bãi khắp nơi, hẳn cũng không cảm thấy ngoài dự liệu.

Tối ngày hôm qua, sau khi tiệc cưới sau kết thúc, Thôi Hằng liền đi tìm Lý lão thái gia, hỏi thăm một chút tin tức về cái thế giới này.

Quốc gia này tên là Đại Tấn, đã tại vị hơn hai trăm năm.

Lúc này đang là năm Thiệu Khang Đế thứ mười một.

Có châu mục cắt cứ một phương, có quận trưởng khởi binh tạo phản, thiên hạ binh tai nổi lên bốn phía, dân chúng lầm than.

Đệ tử trong các đại môn phái võ lâm nhao nhao rời núi, hoặc là trừng gian diệt ác, hoặc là phụ tá một phương.

Quận Lỗ ở Phong Châu, nơi này có Thái Thú Vương Thông Quận Yên Sơn, ngay tại năm năm trước khởi binh.

Cái tên Vương Thông này giỏi về mời chào lòng người, nửa đường được đại phái võ lâm Liên Hoa Tự cùng Đại Thịnh Tự ủng hộ, tốc độ khuếch trương cực nhanh.

Cho đến ngày nay đã nắm bốn mươi vạn binh.

Dựa theo tin tức Lý lão thái gia lấy được từ các thượng nhân, Vương Thông rất nhanh sẽ hướng Quận Lỗ bên này tiến quân.

Mà huyện thành Cự Hà ven sông Hồng nhất định là địa phương đầu tiên đối phương muốn công chiếm .

Như thế mới có thể nắm giữ đường thủy quan trọng, thuận lợi vận binh vận lương, tiến tới tấn công từng cái huyện thành, cho đến hoàn toàn chiếm cứ toàn bộ Phong Châu.

Những tin tức này để cho Thôi Hằng hiểu tình huống của cái thế giới này.

Rõ ràng chính là một cái thế giới có nguyên tố võ hiệp cổ đại, đang đứng ở năm cuối vương triều, thời đại quần hùng tranh bá.

Chỉ là không biết là tầng thứ như Ý Thiên Đồ Long Ký , hay là Tùy Đường Diễn Nghĩa.

Dù sao đôi với Thôi Hằng mà nói, cũng không có gì khác nhau.

Từ tin tức đã biết đến xem, cái thế giới này sợ rằng không có bất kỳ lực lượng có thể uy hiếp được hắn.

Chỉ cần hắn muốn, quét ngang toàn bộ Đại Tấn đều là dễ như trở bàn tay.

Bất quá, Thôi Hằng cũng không có dự định đại sát tứ phương, trấn áp thiên hạ.

Điều này với hắn mà nói không có bất kỳ chỗ tốt.

Không chỉ sẽ tăng thêm chướng ngại cho quá trình thể ngộ thất tình lục dục trong nhân thể của hắn, cũng vi phạm con đường hắn muốn đi.

Ngay từ lúc ở Trúc Cơ kỳ, Thôi Hằng cũng đã quyết định con đường chính mình phải đi —— làm cho mình bảo lưu cảm giác làm người, bảo lưu trạng thái tinh thần của con người.

Bảo lưu nhân tính!

Mình là người sống ở nhân gian.

Mà không phải tiên siêu phàm ở Tiên Giới.

Bất quá, với chuyện Lý gia gặp phải lần này, hắn vẫn là muốn xen vào can thiệp.

Dù sao, mới vừa rồi vẫn còn cùng Lý lão thái gia hỏi không ít tin tức đây.

Hơn nữa, cái Lý gia này rõ ràng cho thấy ngay từ đầu liền bị người mưu hại.

Tối hôm qua Thôi Hằng ở trọng yên tĩnh tĩnh lại, liền phát hiện có người cố ý đem thi thể Hầu Tam ném vào cửa Lý gia.

Đội ngũ nha dịch càng là ở lúc trời tờ mờ sáng, liền đã bắt đầu tụ họp.

Hết thầy đều là sớm có chuẩn bị.

Sở dĩ lúc đó hắn không có động thủ ngăn cản, là bởi vì hắn muốn trị tận gốc.

Không chỉ là trị phần ngọn.

Về phần làm sao quản.

Thật ra thì rất đơn giản.

...

Trong trạch viện Lý gia.

Mấy chục nha dịch nôi đuôi mà vào, sau đó phân tán ra, lấy tốc độ cực nhanh vọt vào từng gian nhà, trực tiếp lục tung mà tra tìm.

“Sai gia, sai gia, mấy vị sai gia, làm cái gì vậy nha?”

Lý gia lão thái gia run run rẩy rẩy chạy tới, tìm tới nha dịch thủ lĩnh, ăn nói khấp nép mà cầu khẩn nói “Chúng ta tuyệt đối không có giết Hầu Tam a!”

Vừa nói, vừa nhét bạc vào trong tay tên nha dịch này.

Nha dịch bản xứ thấy tiền sáng mắt, trong đại đa số tình huống, nhét bạc chính là biện pháp giải quyết tốt nhất.

“Cần rồi! “Nha dịch thủ lĩnh lại trực tiếp nôi giận gầm lên một tiếng, đem tay Lý gia lão thái gia giữ lại, cười lạnh nói: “Lão già kia, ngươi thật là to gan a! Lại dám công khai hôi lộ quan sai, bắt lại!”

“Vâng!”

Lúc này liền có mấy tên nha dịch chạy tới, trực tiếp từ bên hông rút ra sợi dây, muốn đem Lý lão thái gia trói lại.

“Ngươi, ngươi? !”

Lý lão thái gia nhất thời mặt như màu đất,

Không thể tin nhìn sai dịch đầu lĩnh kia.

Hắn không nghĩ tới sẽ là kết quả như vậy, cho tới bây giờ cũng rớt cuộc minh bạch, nhà mình rõ ràng là bị người nhắm vào!

Nhưng mà đây là vì cái gì?

Chính mình cả đời hạnh thiện, hàng năm kiếm bạc có bảy thành đều dùng để cứu tế con nhà nghèo, chưa bao giờ cùng người kết thù, ai sẽ tính toán nhà mình? !

“Cha! ” Lý Thành cũng chạy ra, thấy cha bị bắt, liền vội vàng đi qua cầu tha thứ “Quan gia, vị quan gia này, gia phụ tuổi tác đã cao, không thích hợp chịu trói a!”

“Pháp không chỗ khoan dung! Hắn công khai hôi lộ quan sai, theo lý nên chịu phạt! ” Nha dịch đầu lĩnh cười lạnh, cũng không để ý Lý Thành chút nào, ánh mắt của hắn một mực quét tới quét lui các nha dịch khác, tựa hồ đối với kết quả lục soát vô cùng coi trọng.

“Tại sao có thể như vậy, tại sao lại như vậy? ” Lý Thành chán nản ngồi trên mặt đất, hôm nay rõ ràng là ngày đại hỉ, tại sao bỗng nhiên có tai ương tan nhà nát cửa “Là ai, đến tột cùng là ai muốn hại Lý gia ta?”

“Không xong, không tốt rồi! ” Vừa lúc đó, một nha hoàn của Lý gia chạy tới, nói với Lý Thành “Thiếu gia, không xong, phu nhân nàng, nàng chạy!”

Chương 46: Bí kíp Phi Hà Kiếm Thủ

“Cái gì? ! ” Lý Thành nghe vậy như bị sét đánh, cả người đều bối rối, run lập cập nói “Phu nhân nàng, nàng làm sao có thể, cái này là không thể nào a!”

Lý lão thái gia cũng nghe được tin tức này, lúc này đứng không vững, hai mắt trợn trắng, suýt chút nữa liền chết ngất, cũng may hãn bổng nhiên cảm giác trong cơ thể mình dâng lên một dòng nước ấm, lúc này mới không té xỉu.

“Xem ra phu nhân người chính là hung phạm giết người a, nhất định là chạy án! ” Nha dịch đầu lĩnh cười lạnh nói: “Các người một nhà này hơn phân nửa đều là đồng lõa! Dem người nơi này bắt hết cho ta, đồng thời mang về nha môn đi gặp huyện tôn!”

“Chậm đã! ” Vừa lúc đó, Thôi Hằng đi tới, ngăn cản nha dịch chuẩn bị bắt người.

“Người chính là cái tên cao thủ nhất lưu trong tiệc mừng của Lý gia kia? ” Nha dịch đầu lĩnh thấy Thôi Hằng, lại không có nửa điềm kiêng kỵ, như cũ một bộ dáng cao cao tại thượng “Người mới vừa nói chậm đã, chẳng lẽ là muốn ngăn cản ta phá án hay sao?”

“Tự nhiên không phải. ” Thôi Hằng mỉm cười nói: “Chẳng qua là muốn nói với người một chuyện.”

“Nói! ” Nha dịch đầu lĩnh thần sắc lạnh lùng.

“Hầu Tam là ta giết chết, không có quan hệ gì với người ngoài. ” Thôi Hằng như cũ mặt mỉm cười.

“Cái gì? ” Nha dịch đầu lĩnh nhất thời sửng sốt, ngay sau đó toét miệng cười một tiếng “Ha ha, được! Có ý tứ, đã người dám chủ động tự thú, ta liền tha bọn họ một lần. Mở trời!”

Lý lão thái gia cùng Lý Thành lúc này mới được buông lỏng dây thừng.

Hai người nhìn về phía Thôi Hằng, trong ánh mắt đều mang cảm kích nồng nặc.

Mặc dù bọn họ cũng không biết tại sao Thôi Hằng phải đứng ra nhận tội, nhưng cái này không nghi ngờ chút nào là cứu toàn bộ Lý gia một mạng.

“Bây giờ nên trời ta. ” Thôi Hằng trực tiếp đưa ra hai tay.

“Thật can đảm! ” Nha dịch đầu lĩnh cười lạnh nói: “Ta ngược lại muốn nhìn một chút người cái tên cao thủ nhất lưu trong giang hồ này, muốn đùa bọn cái trò gì! Bắt hãn trời lại cho ta! Mang về huyện nha!”

Đám nha dịch tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, chỉ để lại Lý gia một mảnh hỗn độn, bị lật tung từ trên xuống dưới.

Lý lão thái gia cùng Lý Thành nhìn chăm chăm bóng lưng Thôi Hằng bị mang đi, sau khi yên lặng một hồi lâu, cùng quý ngã trên đất, đối với cái hướng kia một mực cung kính dập đầu.

“Vạn tạ ân nhân a!”

...

Trần Hương Khê cách huyện Cự Hà cũng không xa, đi đường thủy chỉ cần nửa giờ.

Nha dịch đầu lĩnh sau khi mang người trở lại huyện nha, liền trực tiếp để cho người đem Thôi Hằng ném vào trong đại lao, nhốt cùng một đám tử tù.

Sau đó, hắn liền đi gặp huyện lệnh Cự Hà.

Chẳng qua là, ở trước khi đi gặp Huyện lệnh, cái tên nha dịch đầu lĩnh này ở trong phòng nằm xuống tóc chính mình, lại ở trên mặt kéo một cái, liền lộ xuống một trương mặt nạ da người, lộ ra diện mục thật sự của hắn.

Đây là một tên tăng nhân trẻ tuổi nhìn hơn hai mươi tuổi, ánh mắt trầm tĩnh như nước, chút nào cũng không có bộ dáng hung ác dễ giận lúc trước.

Hắn đổi lại một thân áo tăng, đi tới sân sau huyện nha.

Lúc này Huyện lệnh đang câu cá, đưa lưng về phía tăng nhân trẻ tuổi, nhân nhật nói: “Tìm tới 《Phi Hà Kiếm Thủ bí kíp》 của Lý gia rồi sao?”

“Chưa từng tìm tới.” Hòa thượng trẻ tuổi lắc đầu nói “Lý gia hơn phân nửa quả thật đã bị mất bí tịch.”

“Ừm.” Huyện lệnh gật đầu một cái nói “Phi Hà kiếm thủ xưng bá võ lâm quận Lô hơn trăm năm trước, con cháu đời sau của hắn lại phế vật đến nỗi này, thật là làm người ta thôn thục.”

“Uông công ta còn có ý cẩn thận bố cục, phái người làm bộ như cô dâu dò xét hư thật, thật là uông phí sức lực, chờ Vương Sư đến rồi, liền đem Lý gia diệt đi.”

“Huyền tôn, ta nghe nói Phi Hà kiếm thủ từng được cao nhân của phái Tiên Hà chỉ điểm, có thể là thật?” Hòa thượng trẻ tuổi dò hỏi.

“Lời đồn trong giang hồ, thật thật giả giả, ai nói được rõ ràng?” Huyện lệnh cười cười nói “Liên Hoa Tự của người truyền thừa ngàn năm, hắn biết không ít chuyện mới đúng, cần gì phải hỏi ta?”

“Sư phụ chưa bao giờ cho phép ta hỏi chuyện liên quan tới phái Tiên Hà. ” Trong mắt Hòa thượng trẻ tuổi lóe lên một tia u buồn “Đúng rồi, có một cao thủ nhất lưu từ vùng khác tới, không ngờ muốn giúp Lý gia, ta đã đem hãn nhốt vào tử lao. Huyền tôn nhưng mà có dặn dò gì?”

“Cõi đời này nơi nào có sự giúp đỡ không công, người này chắc có mưu đồ, hoặc là tới báo ân. ” Huyền lệnh cười lạnh nói: “Nói không chừng trong tay của hãn liên có đầu mối của 《Phi Hà Kiếm Thủ bí kíp》, nghiêm hình tra khảo cho ta!”

“Vâng!” Hòa thượng trẻ tuổi gật đầu nói.

Rào!

Nhưng vào lúc này, lưỡi câu trong tay Huyền lệnh động một cái, hãn sắc mặt vui mừng, vội vàng thu cần, chỉ thấy một con cá lớn nhảy nhót tung bồng mà cần lưỡi câu.

“Ha ha ha, con cá ngọc. ” Huyền lệnh cười lớn, đem cá ném vào thùng nước trong tay, sau đó lại hỏi “Còn có một chuyện, Vương Sư sắp tới, yêu cầu nơi đây bổ sung lương thảo, lúc trước ta cho người đi tra trong huyện người nào giàu nhất, đã có manh mối?”

“Đã có manh mối, là một người tên là Triệu Quảng. ” Hòa thượng trẻ tuổi nói “Người này vốn là người của quận Yên Sơn, bởi vì không muốn gia nhập Vương Sư mà lưu lạc đến đây, mặt ngoài làm nghề buôn bán, trong tối lại lấy trộm mồi mà sống, tích góp lượng lớn tài sản.”

“Được a ! Bỏn quan mới vừa nhậm chức ba tháng, cũng không biết trong thành lại có người phú hộ này. ” Huyền lệnh ha ha cười nói: “Vốn là người của Yên Sơn Quận lại không gia nhập Vương Sư, quả thực đáng hận, tối nay trong thành sẽ có giặc cướp vào, chắc hãn nhà tên Triệu Quảng này sẽ trở thành mục tiêu chủ yếu, đáng tiếc a!”

“Ta biết rồi. ” Hòa thượng trẻ tuổi gật đầu một cái.

Chương 47: Trong tử lao

“Chặc chặc.” Huyện lệnh buông cần câu xuống, đứng dậy, nhìn về phía hòa thượng trẻ tuổi, cười nói: “Huệ Thế tiêu sự phụ, người một người xuất gia, đối với loại chuyện ác giết người cướp của nghiêm hình tra khảo này, tại sao đáp ứng sáng khoái như vậy?”

“A Di Đà Phật.” Huệ Thế hòa thượng chấp hai tay, miệng tụng phật hiệu, thần sắc bình tĩnh nói: “Ngã phật tử bi, không đành lòng thấy thế nhân khổ nạn, vì vậy có Vương Sư dương cờ khởi nghĩa giúp đỡ thiên hạ, những thứ này đều là chuyện làm vì chính nghĩa, tiêu tăng sở dĩ làm đều là vì thực hành ý chí của Phật.”

“Ha ha ha! Hay, hay! Được a!” Huyện lệnh cười vô cùng vui vẻ, vỗ bả vai Huệ Thế hòa thượng “Vậy trước tiên đem 《Phi Hà Kiếm Thủ bí kíp》 tìm ra, đây chính là bảo điển ản chứa bí ản Nội Cảnh, là vật cần thiết để cho từ bi của Phật Tổ chiếu khắp nhân gian!”

“Tiêu tăng tiếp đó sẽ đi tử lao tra hỏi người kia.” Huệ Thế hòa thượng mỉm cười nói “Huyện tôn xin cứ yên tâm.”

“Đi thôi.” Huyện lệnh khoát tay một cái, lại cười nói “Có muốn ta phân phối cho người mấy người trợ giúp không, dù sao cũng là một cao thủ nhất lưu.”

“Không cần.” Huệ Thế hòa thượng lắc đầu nói “Võ phu nhất lưu chôn quē mùa mà thôi, lật không nổi sóng gió gì.”

“Vậy thì bốn quan liền chờ tin tốt lành.” Huyện lệnh gật đầu cười nói, liền lại ngồi xuống, nhắc lên mỗi câu, thả cần câu cá.

...

Tử lao thời cô đại, là một địa phương chỉ cần ở bên trong liền sẽ khiến người cảm thấy tuyệt vọng.

U ám ẩm ướt, không thấy ánh sáng, thậm chí mặt đất trong phòng giam đều là hình vòng tròn, để cho phạm nhân không cách nào nằm ngang, cũng không cách nào đứng vững, chịu đủ cảm giác giày vò.

Trừ cái đó ra, điều kiện vệ sinh cũng là cực kém, hoặc có lẽ là căn bản cũng không có bất kỳ điều kiện vệ sinh, khắp nơi đều là mùi tanh hôi.

Sau khi Thôi Hằng đi tới nơi này, biểu hiện trên mặt chỉ có chết lặng.

Không khí trầm lặng,

Giống như địa ngục.

Nhưng mà chỗ như vậy, lại mang đến cho hắn sự kinh hãi không nhỏ.

Nơi này có thể chuyển hóa tiên!

“Chuyển hóa!”

Thôi Hằng đối với hệ thống hạ chỉ thị.

[tiên + 12]

Không coi là nhiều, nhưng không tính là ít, trước kia hắn ở trấn Hương Khê một ngày cũng mới chuyển hóa không tới 5 điểm.

Trừ cái đó ra, Thôi Hằng còn cảm giác linh tính Kim Đan của mình lại có khuynh hướng bị dẫn động, nhưng cùng cảm nhận sợ hãi và vui mừng trước kia bất đồng.

Lặn này là cực độ tuyệt vọng cùng bị ai, đến một loại mức độ chết lặng.

Người có thất tình, có mừng, giận, bi, sợ, yêu, ác, dục.

Dựa theo suy đoán của hắn, muốn đơn giản làm giàu linh tính hoặc hóa thành Nguyên Anh, hơn phân nửa là cần cực hạn thất tình để kích thích Kim Đan, từ đó sinh ra linh tính.

Khi trước, sợ hãi và vui mừng đều vền vẹn chẳng qua là bị tâm tình ngoại giới lôi kéo tới một chút xiu linh tính, còn thiếu rất nhiều.

Nhưng trong tử lao này, tuyệt vọng bị ai gần như đậm đà đến thực chất, Thôi Hằng rõ ràng cảm giác linh tính Kim Đan của mình tăng trưởng không nhỏ.

Nếu như so sánh chỉ số mà nói, khi trước sợ hãi khả năng chỉ có 0.001, vui mừng có lẽ có 0.005, mà bây giờ trong tử lao này bị ai ít nhất đạt tới mức độ 0.1.

Bất quá, đây dù sao cũng chỉ có thể coi là uẩn dưỡng với biên độ nhỏ, căn bản là không có cách kích thích sinh ra linh tính chân chính.

“Rất mừng, rất giận, rất bi thương, rất sợ, rất yêu thích, rất ác, đại dục, đây chính là tiết điểm mâu chốt để cho Kim Đan dựng dục linh tính, nhưng dạng cực hạn của thất tình này, sợ rằng thế gian khó tìm.”

Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng, đối với con đường tu luyện kế tiếp của chính mình lại thêm mấy phần thể ngộ.

“Người thiếu niên, ngươi vì sao bị tóm vào?” Vừa lúc đó, một ông lão trong phòng giam cách vách Thôi Hằng bỗng nhiên tiên tới.

Lão đầu này nhìn qua đã sáu bảy chục tuổi, áo quần rách rưới, rôi bù, trên người trần đầy dơ bẩn, tay chân đều bị một cái xích sắt to khóa lại, hiển nhiên là một trọng phạm.

“Tự thú giết người. ” Thôi Hằng mỉm cười nói, ánh mắt nhìn về phía lão đầu này “Lão trượng ngươi thì sao?”

“Diệt cả nhà người ta, ta chém chết ba mươi một miệng ăn cả nhà sư phụ ta. ” Lão đầu toét miệng cười một tiếng, giống như là nói một chuyện cực kỳ bình thường, bỗng nhiên hẳn đôi chủ đề nói: “Chỗ này của ta có một môn võ công, đảm bảo ngươi trở thành tuyệt đỉnh giang hồ, ngươi có muốn hay không học?”

“Như thế nào là tuyệt đỉnh giang hồ? ” Thôi Hằng cười hỏi.

“Phía trên Tiên Thiên, công thành Nội Cảnh, sinh sôi không ngừng, tuyệt đỉnh giang hồ! ” ánh mắt của lão đầu nhìn chăm chăm Thôi Hằng “Ngày nay thiên hạ đại loạn, quân hùng trục lợi!

“Nếu ngươi có thể thành tuyệt đỉnh giang hồ, vung cánh tay hô lên, nói không chừng là có thể cắt cứ một phương, chiếm đất xưng vương, hoặc là khai tông lập phái, xưng Tôn làm Tổ!”

Lạch cạch!

Đột nhiên, thanh âm va chạm của ống khóa cửa tù vang lên, một tên lính canh ngục đi vào.

Chương 48: Hằng Hà chân nhân (1)

Cái tên lính canh ngục này khinh bỉ nhìn lão đầu kia một cái, cười lạnh nói: “Trương lão đầu, lại đang rao hàng cái gì Tiên Hà bí tịch chó má của ngươi sao? Thật nếu có thể thành tuyệt đỉnh giang hồ, ngươi tại sao lại bị nhốt ở đây, đều là chó má!”

“Hừ hừ, các ngươi căn bản không biết, đây chính là 50 năm trước ta liều chết từ trong phái Tiên Hà trốn được!” Lão đầu kia lộ vẻ mặt như các ngươi không biết xem hàng.

“Ồ trọng tử lao rao hàng hai mươi năm, ngươi cũng coi là đủ cô chấp!” lính canh ngục chầm chọc một câu, liền mở ra cửa tù của Thôi Hằng, nghiêm nghị quát lên “Tiểu tử, rút ra đây, thủ lĩnh chúng ta muốn gặp ngươi!”

Nhưng mà Thôi Hằng lại giống như là không nghe thấy, ánh mắt nhìn chăm chú lão đầu kia, trầm giọng nói: “Ngươi mới vừa nói phái Tiên Hà, là chữ Tiên nào, chữ Hà nào?”

“Ngươi người thiếu niên này nói chuyện thật là kỳ quái.” Lão đầu cười hắc hắc nói “Cái này còn cần hỏi? Đương nhiên là Tiên trong Thận Tiên, Hà trong Thái Hà, cho dù phong núi trăm năm cũng vẫn được tôn là đại phái tối cao đệ nhất võ lâm phái Tiên Hà a!”

“Tiểu tử, lỗ tai ngươi điếc đúng không!” Lính canh ngục thấy mình bị làm lộ, chỉ cảm thấy vô cùng nhục nhã, vọt thẳng tới giờ tay lên muốn bộp cho Thôi Hằng một bạt tai.

Thôi Hằng quay đầu thản nhiên nhìn cái tên lính canh ngục này một cái.

Cái tên lính canh ngục này cả người ồm một phát liền té bay ra ngoài, hung hãn đụng vào vách tường phòng giam, lún sâu vào, hôn mê tại chỗ, không rõ sống chết.

Những ngục tốt khác chú ý tới động tĩnh bên này, đi tới nhìn một chút, lập tức hét lớn: “Có người muốn vượt ngục, người đâu mau tới, người tới đây mau!”

Toàn bộ tử lao đều trở nên huyên náo lên.

Thôi Hằng đối với hết thảy các thứ này bịt tai không nghe, quay đầu nhìn về phía lão đầu kia, nói: “Cùng ta giảng một chút chuyện về phái Tiên Hà.”

“...” Lão đầu ngẩn người, nhìn một chút bên ngoài, lại nhìn một chút Thôi Hằng, nuốt nước miếng một cái, miễn cưỡng toét miệng cười một tiếng, lại so với khóc còn khó coi hơn, “Được a!”

Thái độ của lão đầu rõ ràng không còn tùy ý như trước.

Hắn xoa xoa khuôn mặt bẩn thỉu, nghiêm mặt nói: “Nhắc tới phái Tiên Hà a, thì phải nói từ hai trăm năm trước khi Hằng Hà Chân Nhân đột nhiên hiện thế...”

“Tiểu tử, là ngươi muốn vượt ngục? !”

“Ta xem ngươi đây là không muốn sống, biết nơi này là chỗ nào không? !”

Vừa lúc đó, một đám lính canh ngục lại vọt tới, cắt đứt lời của lão đầu.

“Om sòm!”

Thôi Hằng khẽ nhủ mày, giơ tay vung lên, mười mấy tên lính canh ngục tại chỗ liền té bay vào vách tường.

Cùng lúc đó, hắn cách không đánh ra một đạo pháp lực yếu ớt, trực tiếp đem lối đi hầm giam chân sụp xuống.

Con đường đều bị đóng chặt, đương nhiên sẽ không có người lại tới quấy rầy.

Động tĩnh lớn như vậy, tử tù chung quanh cũng đều bị đánh thức.

Bọn họ nhìn một chút lối đi hầm giam bị cách không rung sụp, lại nhìn một chút Thôi Hằng, từng người trợn mắt hộc mồm, toàn bộ đều giống như gặp quỷ sống.

Đùa gì thế a!

Cường giả loại tầng thứ này, là làm sao bị tóm vào đây?

“Mẹ của ta ơi!”

Lão đầu càng là bị dọa sợ đến kinh hô lên, hắn lui về phía sau rụt rụt lại, không thể tin nhìn Thôi Hằng, rung giọng nói ” Tông, tông sư? ! Không, tông sư cũng không thể cách xa bốn, năm trượng rung sụp đá tảng chông lên lối đi, đây là một vị đại tông sư a!”

“Nói tiếp, ” Thôi Hằng vẫn là bộ dáng vân đạm phong khinh kia, giống như mới vừa rồi chuyện gì cũng chưa từng xảy ra.

“Được rồi, ta nói, ta nói. ” Lão đầu liền vội vàng gật đầu, thái độ trở nên mười phần cung kính “Ồ hai trăm năm trước, ngay sau khi Đại Tân lập quốc...”

Trải qua lão đầu này giải thích, Thôi Hằng đối với phái Tiên Hà có một nhận thức đại khái.

Ở ước chừng hai trăm năm trước, ngay sau khi Đại Tân lập quốc, thiên hạ rồi ren bắt đầu ổn định, chính là thời điểm vồ

lâm hào kiệt lớp lớp xuất hiện, môn phái mới lập nhiều vô kể.

Không tính những đại phái đứng đầu truyền thừa hơn ngàn năm kia, thời đó trên giang hồ tổng cộng có hơn 17,000 cái môn phái, rải rác ở các huyện quận châu trong Đại Tấn.

Ban đầu lập quốc, cả nước tổng cộng chỉ có mười ba Châu hai trăm bốn mươi một cái Quận, lại chia ra làm 2,969 Huyện.

Coi như tính trung bình, một cái Quận cũng có thể có hơn bảy mươi môn phái, một cái huyện cũng có năm sáu môn phái.

Những môn phái này tranh đấu lẫn nhau, so mạnh yếu, cạnh tranh địa bàn, mức độ hỗn loạn có thể tưởng tượng được.

Triều đình đối với những này không thèm đếm xỉa, đại môn phái đại thế gia tiêu diệt lẫn nhau, cũng không có ý tứ muốn xen vào, cái này làm cho vô số dân chúng khổ không thể tả, càng lại không ngừng thúc giục sinh ra càng nhiều bang hội cùng môn phái.

Cho đến khi một người đột nhiên xuất hiện.

Nàng tên thật không người biết, chỉ có danh hiệu Hằng Hà, là một thiếu nữ nhìn chỉ có mười tám mười chín tuổi, bề ngoài nhìn cực đẹp, thực lực lại cao dọa người.

Khi Hằng Hà mới vừa hiện thân giang hồ, liền hiển lộ thực lực cực mạnh, ở trong thời gian một tháng ngắn ngủi, chỉ một người một kiếm liền tiêu diệt ba mươi chín môn phái ở quận Hà Đông.

Từ đó nổi danh khắp thiên hạ.

Chương 49: Hằng Hà chân nhân (2)

Từ đó về sau, Hằng Hà bắt đầu chân chính hành tẩu giang hồ, phạm là người làm ác bị nàng gặp phải, tuyệt đối không thể chạy thoát, phạm là người vô cớ bị chèn ép gặp nàng, cũng đều sẽ nhận được trợ giúp.

Làm việc như thế, khó tránh khỏi sẽ trêu chọc đến đại nhân vật.

Sau khi xuất đạo khoảng ba năm, nàng tự tay chém giết một tên con nhà giàu cường đoạt dân nữ, nhưng không nghĩ người kia rốt cuộc là con của chương môn phái Thương Huyền.

Phái Thương Huyền truyền thừa ngàn năm, lấy thương thuật, đao pháp, chương pháp xưng danh, khai phái tổ sư nghe nói là con cháu Lục Địa Thần Tiên, truyền thừa lâu đời, nội tình sâu dày, đã trải qua sáu cái triều đại không ngã.

Con chương môn bị giết, ngay lập tức liền làm phái Thương Huyền phân nộ, đông đảo đệ tử rời núi đuổi giết Hằng Hà, lại đều không ngoại lệ mà đều bị nàng trăm dưới kiếm.

Cuối cùng, ngay cả là trưởng lão cấp tông sư ra tay đều không phải là đối thủ của nàng.

Ở sau ba tháng bị đuổi giết, Hằng Hà một thân một mình leo lên núi Thương Thành, một người một kiếm, đem trọn cả phái Thương Huyền đánh tan hoàn toàn!

Cho dù là tuyệt đỉnh giang hồ đã sớm không màng thế sự ẩn cư trong phái Thương Huyền ra tay, ở dưới kiếm của Hằng Hà lại chịu không nổi một chiêu.

Nghe đồn Hằng Hà xuất kiếm như hào quang, cầu vòng đầy trời, đẹp không thể tả, lại không chỗ có thể trốn, căn bản cũng không phải là kiếm pháp nhân gian có thể có.

Từ đó về sau, phái Thương Huyền bị cưỡng chế giải tán, Hằng Hà thuận thế ở trên núi Thương Thành khai tông lập phái.

Xung là “Phái Tiên Hà”.

Bởi vì nàng thích mặc đạo bào, Tiên khí bông bông, khí chất siêu phạm thoát tục, vì vậy thế nhân Tôn nàng là Hằng Hà Chân Nhân.

Ở dưới uy danh của Hằng Hà Chân Nhân, phái Tiên Hà nhanh chóng lớn mạnh, không hề dứt đoạn phái ra đệ tử tiêu diệt những môn phái nhỏ thường xuyên nổi loạn kia, thế gian thái bình.

Ngăn ngủi trong mây chục năm, phái Tiên Hà liền trở thành môn phái mạnh mẽ nhất thế gian.

Ngay cả là những đại phái đứng đầu truyền thừa hơn ngàn năm kia, cũng chỉ có thể xếp hàng bên dưới phái Tiên Hà.

Còn có lời đồn đãi nói, võ công của Hằng Hà Chân Nhân đã đến cảnh giới Lục Địa Thân Tiên, sâu không lường được, vô địch thiên hạ.

Thậm chí có rất nhiều nơi trăm họ tự phát xây dựng miếu thờ Hằng Hà Chân Nhân, đem nạng coi là thần linh tế bái.

Uy thế như vậy, danh vọng như thế, có thể nói là đạt tới đỉnh cao.

Có một không hai mấy ngàn năm qua!

Nhưng mà ở trăm năm trước, phái Tiên Hà chẳng biết tại sao bỗng nhiên tuyên bố phong núi, chỉ thỉnh thoảng sẽ có mây vị đệ tử xuống núi, nhưng là đều khiêm tốn hành sự, không hề phô trương, hơn nữa rất mau trở lại núi.

Hằng Hà Chân Nhân cũng không còn tin tức.

“Trăm năm trước sau khi phái Tiên Hà phong núi, Hằng Hà Chân Nhân liền không ra mặt?” Thôi Hằng khẽ nhíu mày, hẳn bây giờ không sai biệt lắm có thể xác nhận, cái vị gọi là Hằng Hà Chân Nhân này, chắc là Khương Thất Thất võ công đại thành.

Vô luận là đặc thù võ công, hay là tác phong làm việc, đều rất được.

“Chưa có nghe nói qua.” Lão đầu lắc đầu một cái, nói: “Theo tin đồn trong giang hồ, từ trăm năm trước bắt đầu, Hằng Hà Chân Nhân giống như biến vào hư vô, lại không ra mặt, cũng có người nói Hằng Hà Chân Nhân đã hết thọ qua đời.”

Hết thọ qua đời?

Thôi Hằng nhẹ khẽ lắc đầu, trầm giọng nói: “Liên quan tới nguyên nhân phái Tiên Hà phong núi, có lời đồn đãi gì sao?”

Ở lúc hấn sáng tác 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》, kết hợp không ít lý niệm Tu Tiên, chức năng kéo dài tuổi thọ tuyệt đối không kém, dù là chỉ tu luyện đến trình độ tương đương với luyện khí chín tầng, cũng có thể sống hai trăm năm trở lên.

Chỉ là một trăm năm thời gian căn bản cũng sẽ không hết thọ qua đời.

“Lời đồn đãi này ngược lại là rất nhiều.” Lão đầu suy nghĩ một chút nói “Có nói là bởi vì Hằng Hà Chân Nhân hết thọ qua đời, phái Tiên Hà lo lắng bị các đại môn phái thế gia vây công.

“Cũng có nói là triều đình Đại Tân không cho phép có môn phái lợi hại như vậy tồn tại, vì vậy liên hiệp các đại phái đứng đầu cùng đại thế gia, bức bách phái Tiên Hà phong núi, còn có nói là phái Tiên Hà muốn theo đuôi con đường toàn phái phi thăng, phong núi tu tiên.

“Tóm lại là mỗi người nói một kiểu, không có cách nói nào chính xác.”

“Người mới vừa nói trong tay người có bộ bí kíp trộm được từ phái Tiên Hà 50 năm trước?” Thôi Hằng lại hỏi.

“Cái này... Là ta nỏ. ” Lão đầu vào lúc này nào còn dám nói dối, vội vàng giải thích “Sau khi phái Tiên Hà phong núi, thỉnh thoảng sẽ có đệ tử xuống núi, nhưng rất nhanh lại sẽ trở về núi.

“Có một ít đệ tử trước khi trở về núi, sẽ đem kiếm thuật tâm đắc do mình sáng tác biên soạn thành bí kíp lưu ở dưới chận núi, ta được đến cái cuốn bí kíp kia chính là loại này, có thể tu luyện tới cảnh giới Tiên Thiên.

“Sự phụ cùng đồng môn của ta vì mưu đoạt phần bí kíp này của ta, hại chết cha mẹ ta, đời ta có chút võ công đại thành, liền trực tiếp giết cả nhà hần!”

Nói xong lời cuối cùng, lão đầu này đã là mặt đầy sát khí.

Bất quá hần rất nhanh thì chú ý tới trước mặt mình ngò là cường giả bậc nào, vội vàng thu liễm tâm tình, cúi đầu cười mỉa hai tiếng.

Bí kíp như vậy người rao hàng trong ngục đều không bán được?” Thôi Hằng khẽ cười nói.

“Ta chính là muốn trêu đùa người mà thôi, làm sao có thể dạy thật...” Lão đầu liền vội vàng ngậm miệng lại, giải thích “Cái kia, ta, ta, ta không nghĩ trêu đùa ngài a!”

“Không sao. ” Thôi Hằng cười một tiếng, đứng dậy “Nếu không phải người tên này cười đùa nói như vậy, ta còn không chú ý tới phái Tiên Hà... Ừm ? Có khách tới.”

“Giỏi cho người không biết chết sống, lại còn dám làm hư hãm giam!”

Vừa lúc đó, thanh âm âm lãnh từ sâu trong tử lao truyền tới, chính là hòa thượng trẻ tuổi kia hóa trạng thành bộ dáng nha dịch, từ một cửa khác sâu trong tử lao tiến vào.

Hần rất nhanh nhìn đến bệnh này, càng là không đếm xỉa lồi đi bị rụng sụn, ánh mắt âm trầm cực kỳ mà nhìn chằm chằm Thôi Hằng: “Nói đi, người muốn chết như thế nào?”

Chương 50: Phá tử lao

Sau khi hòa thượng Huệ Thế giả trang thành bộ dáng nha dịch, giọng như thật trở thành nha dịch bắt nạt kẻ yếu, thái độ phách lối cực kỳ.

Ở phía sau hắn còn đi theo hơn mười tên nha dịch bình thường, tất cả đều hung tợn nhìn chăm chăm Thôi Hằng trong phòng giam.

Chẳng qua, không có người nào dám xông lên phía trước.

Mặc dù bọn họ cũng không nhìn thấy Thôi Hằng cách xa bốn, năm trượng phá hủy lối đi phòng giam, nhưng có thể đem tảng đá chân động cho chồng lên như vậy, tuyệt đối là cao thủ nhất lưu trên giang hồ, một cái tát là có thể đập chết bọn họ.

Ánh mắt Thôi Hằng nhìn về phía hòa thượng Huệ Thế, khẽ cười nói: “Người xuất gia làm sao có tính khí hung bạo như vậy, bộ người không sợ Phật Tổ trách tội người sao?”

“Nói bậy nói bạ, ta chính là đội trưởng nha dịch huyện Cư Lộc, không phải là người xuất gia gì đó!” Hòa thượng Huệ Thế giận dữ, hắn rõ ràng không muốn bại lộ thân phận, lại trực tiếp dậm chân về phía trước, nâng tay phải lên liền hướng Thôi Hằng tóm tới.

Cái tên hòa thượng giả trang thành nha dịch này võ công rõ ràng không yếu, rõ ràng cách Thôi Hằng khoảng cách xa hại, ba trượng, lại đạp một bước liền đi tới trước mặt Thôi Hằng.

Tay phải hắn nắm lại chộp tới, chộp về bả vai Thôi Hằng.

Lực lượng một trảo này cực kỳ cường hãn, trong lúc vung lên lại ở trong không khí lưu lại từng đạo tia sáng, cuốn lên từng trận tiếng gió, nghe vào trong tai người liền như cuồng phong gào thét.

Ngay cả là vật bằng thép, ở bên dưới một trảo này sợ rằng cũng phải bị bóp nát tại chỗ.

Hơn mười người nha dịch đi theo trợn mắt hốc mồm, bọn họ chưa từng nghĩ đầu lĩnh của mình lại còn có võ công mạnh mẽ như vậy.

Võ công như thế sợ rằng càng ở phía trên nhất lưu, làm sao một người có địa vị cao lại tự hạ thấp địa vị đi tới một huyện nha nho nhỏ làm việc đây?

Lão đầu trong phòng giam cách vách cũng có chút kinh ngạc, hắn nhìn lực hơn người, liếc mắt liền nhìn ra cái tên đầu lĩnh nha dịch này hẳn là đã ngưng tụ thành chân khí, đặt ở trên

giang hồ cũng có thể bị người tôn xưng một tiếng Tiêu Tông Sư.

“Đáng thương người này căn bản cũng không biết lối đi hầm giam là bị cách xa bốn năm trượng rung sụp.” Trong lòng lão đầu cười lạnh, hắn thấy cái tên đầu lĩnh nha dịch này rõ ràng là tự tìm đường chết.

Rung sụp lối đi hầm giam bằng đá kiên cố cũng không tính quá khó khăn.

Chỉ cần bước vào cảnh giới Tây Tựu, cương khí tự nhiên sinh thành, thành nhất lưu trong giang hồ, cao thủ tầng thứ này dựa vào lực lượng cương khí, một chưởng vỗ xuống liền có thể đem tảng đá to bằng cái thót chân vỡ.

Nhưng mà Thôi Hằng là cách xa bốn, năm trượng trực tiếp đem lối đi hầm giam rung sụp đây!

Cái này vượt qua xa tất cả nhất lưu thậm chí là tông sư, sợ rằng chỉ có Đại Tông Sư mở ra huyền quan, bắt đầu trong ngoài giao cảm mới có thể làm được.

Nếu như hòa thượng Huệ Thế biết một điểm này, tuyệt đối sẽ không tùy tiện ra tay.

Đáng tiếc hắn căn bản là không có thấy một màn kia.

Trong nháy mắt, công kích của hòa thượng Huệ Thế đã đến gần bả vai Thôi Hằng.

Ánh mắt của hắn âm độc hung tàn, muốn trực tiếp phé đi một cánh tay của Thôi Hằng.

Một trào này sử dụng võ công là biến hóa chiêu thức “Long Trảo Cầm Nã Thủ” trong tám mươi một tuyệt kỹ của Liên Hoa Tự.

Vừa che giấu lai lịch võ công đồng thời lại giữ nguyên phần lớn uy lực.

Am hiểu nhất tóm cùng tháo xương người.

Chỉ là một tên nhất lưu quê mùa không môn không phái, căn bản cũng không khả năng ngăn cản một trào đã ẩn chứa chân khí.

Nhưng ngay khi hòa thượng Huệ Thế nghĩ như vậy, bỗng nhiên cảm giác tay phải của mình chợt truyền tới một trận đau đớn, giống như là chộp được cái đồ vật bèn chắc không thể gãy gì đó, tất cả sức mạnh đều gắng gượng phản chấn trở lại.

Rắc rắc!

âm thanh xương cốt tan vỡ vang lên.

Khi nắm ngón tay phải của Hòa thượng Huệ Thế cách bả vai Thôi Hằng còn có ba tấc, bỗng nhiên máu thịt bẻ tan tành, xương bên trong đều tách ra, từ trong máu thịt xuyên ra!

“Điều này sao có thể?!”

Hòa thượng Huệ Thế kêu lên một tiếng, mặt đầy biểu tình không thể tin, con người cũng sắp trừng ra ngoài.

Loại cảm thụ cực độ khiếp sợ này, thậm chí vượt qua đau đớn trên tay hắn.

Nhưng mà còn không chờ hắn kịp phản ứng là xảy ra chuyện gì, Thôi Hằng lại khẽ thở ra một hơi.

Giống như là người bình thường hô hấp, thở một hơi.

Một cái chớp mắt tiếp theo——

Ầm!

Như là sấm chớp nổ tung,

Trong hư không vang lên nhiều tiếng nổ đùng.

Trong cái địa lao cơ hồ không có không khí lưu thông lại trống rỗng xuất hiện một đoàn vòi rồng cỡ nhỏ, cao khoảng một trượng, chạm nóc hầm giam.

Cùng lúc đó, cỏ khô, đá vụn, cùng với rất nhiều thứ lật vạt chất đồng trên mặt đất, tất cả đều bị trận cuồng phong này cuốn vào, cát bay đá chạy!

Ngay sau đó, trận gió bão cực kỳ ác liệt này trực tiếp liền đùng vào trên người hòa thượng Huệ Thế.

Cái tên cao thủ Phật môn luyện thành chân khí, đủ để được xưng tiêu tông sư này, tại chỗ liền bị đùng bay ra ngoài, hung hãn đùng vào một phiến đá trên nóc hầm giam.

Mà cuồng phong lại cũng không dừng lại, chỗ nó đi qua như bẻ gãy cành khô, đủ loại đồ tra tấn, hòn đá, tảng đá ở trong gió bão, toàn bộ đều bị phá hư hầu như không còn.

Chương 51: Tiên Thiên Đại Tông Sư?

Hơn mười tên nha dịch kia thấy tình huống này, đều là như gặp quỷ nhanh chân chạy.

Có điều tốc độ của bọn họ làm sao có thể tránh kịp trận cuồng phong này, từng tên giống như là mảnh giấy vụn trong gió mạnh, cũng tất cả đều bị cuốn lại, sau đó bị văng ra khắp bốn phương tám hướng, không rõ sống chết.

Àm! !

Đột nhiên lại nghe tiếng nổ vang truyền tới, chính là trận gió bão này, đụng vào lối vào sâu trong hầm giam, hiển nhiên là đem cái lối đi kia cũng chân sụp đổ.

Đến đây, trận cuồng phong này rốt cuộc tiêu tan, cả tòa hầm giam đã là một mảnh hỗn độn.

Đứng ở cách Thôi Hằng không xa, lão đầu kia đã hoàn toàn bối rối, chỉ cảm thấy suy nghĩ của mình đều ngưng lại, đầu óc trống rỗng.

Tình huống gì?

Mới vừa rồi đó là cái gì?

Bốp!

Hắn hung hãn đánh chính mình một cái tát, nhất thời đau đến hấn nhe răng trợn mắt.

Đây lại không phải là đang nằm mơ? !

“Mẹ của ta ơi, đây, đây là võ công?”

Quá bất hợp lí!

Chẳng qua là thổi một hơi thổi, lại có thể đạt tới thứ hiệu quả này? !

Àm!

Hòa thượng Huệ Thế mới vừa bị thổi lên nóc hầm giam té xuống, tay chân hơi hơi co quắp, cả người run rẩy, muôn gắng sức nâng đầu.

Lúc này dịch dung trên mặt hắn đã bị phá hư, lại thành bộ dáng hòa thượng trẻ tuổi kia.

“Không có bị một hơi thổi của ta thổi chết, nói rõ võ công của ngươi cũng không tệ lắm.” Thôi Hằng khẽ mỉm cười, đi ra phòng giam, nhìn hòa thượng Huệ Thế nằm trên đất, nhàn nhạt nói: “Đứng lên đi, dẫn ta đi gặp Huyện lệnh nơi này.”

“Ta, ngươi, ta...” Trong miệng hòa thượng Huệ Thế run lập cập, muốn đứng lên nhưng lại bối vì hai tay hai chân mà co quắp ngã xuống, nhưng mà đực vọng cầu sinh mãnh liệt, sau mấy lần thất bại, hắn vẫn đem hết toàn lực đứng lên, cúi đầu nói, “Vâng!”

“Ngươi cũng cùng đi đi.” Thôi Hằng nhìn sang lão đầu đang trong trạng thái ngây ngốc.

“À? Ta? Hay, hay a!” Lão đầu lập tức gật đầu, vội vội vàng vàng đi theo.

Khi ba người đi tới thông đạo hầm giam sục đồ phía trước, lão đầu lập tức vọt tới trước mặt, muốn phải xung phong nhận việc mà đem hòn đá sục đồ dọn đi.

Nhưng mà còn không chờ hắn động thủ, những tảng đá này lại giống như có sinh mệnh, rời rít tự mình hướng bên cạnh lui ra, tự động nhường ra cho Thôi Hằng một con đường.

Lão đầu đều nhìn đến choáng váng.

Đây là võ công sao?

Hòa thượng Huệ Thế nhìn thấy một màn này càng là tay chân lạnh như băng, như rơi vào hầm băng, trong lòng kinh hãi muốn chết “Đây là quái vật từ nơi nào nhô ra?!”

Hòa thượng Huệ Thế ở sau lưng Thôi Hằng, nhìn từng cục đá vụn tự lui ra, trong lòng khiếp sợ tột đỉnh.

Tiên Thiên Đại Tông Sư!

Đây quả nhiên là một vị Tiên Thiên Đại Tông Sư!

Huyền Quan cảnh liền có thể xưng là Đại Tông Sư, nhưng mà trên Huyền Quan còn có Tiên Thiên!

Chỉ có sau khi đánh mở Huyền Quan, trong ngoài giao cảm, dẫn thiên địa chi khí vào cơ thể, luyện ra Tiên Thiên chân khí, nắm giữ uy năng điều động sức mạnh của tự nhiên, mới là Tiên Thiên Đại Tông Sư.

Tiên Thiên Đại Tông Sư có thể dựa vào chân khí bản thân để điều khiển Phong Lôi, thi triển các loại võ công không tưởng tượng nổi, cũng có thể thúc giục kinh khí vô hình, đối với sự vật xung quanh tiên hành thao túng trong giới hạn nào đó.

Cái gọi là bách bộ phi kiếm chính là kiếm thuật tuyệt thế chỉ Tiên Thiên Đại Tông Sư mới có thể thi triển.

Vốn dĩ hòa thượng Huệ Thế đối với việc Thôi Hằng có hay không đã bước vào Tiên Thiên còn có hoài nghi.

Dù sao mới vừa rồi uy lực của một hơi thở kia mặc dù khoa trương, nhưng nếu là Đại Tông Sư Huyền Quan cảnh đỉnh phong đem hết toàn lực cũng chưa chắc không làm được.

Nhưng mà hiện tại khi thấy một màn như vậy, hẳn đã là mặt như màu đất.

Thật sự là Tiên Thiên!

Còn là một vị Tiên Thiên trẻ tuổi như vậy!

Đây là quái vật gì? !

Chính mình thật là đầu óc mê muội a, lại đem một vị Tiên Thiên Đại Tông Sư tóm vào nơi này!

Chuyện không tốt rồi!

...

Khi Thôi Hằng đi ra hàm giam, đã là ban đêm.

Trăng sáng nhô lên cao, chiếu rọi huy hoàng, để cho con đường ban đêm sáng rõ.

Có điều, Đại Tấn có luật cấm đi lại ban đêm, lúc này trên đường phố ngoài trừ người gõ mõ cùng sai dịch tuần tra, không có người đi đường.

Nếu như là tử tù vượt ngục bình thường, nhất định là sẽ tận lực núp ở trong góc âm u xó xỉnh lặng lẽ chạy trốn.

Thôi Hằng lại bất động, hẳn cứ như vậy dẫn hòa thượng Huệ Thế cùng lão đầu kia nghênh ngang trên đường phố, hướng phương hướng huyện nha đi tới.

Hoàn toàn không sợ bị người phát hiện.

Hòa thượng Huệ Thế cùng lão đầu kia ở sau lưng Thôi Hằng, là không thể nào hiểu loại hành vi này của hắn.

Mặc dù Tiên Thiên Đại Tông Sư thực lực độc nhất vô nhị, đối mặt toàn bộ thiên hạ đều ít có địch thủ, tuyệt đối có thể hoành hành trong huyện Cự Hà nhỏ nhỏ này, nhưng lẽ nào lại không sợ bút dây động rừng, để cho Huyện lệnh sớm chạy mất?

Chẳng qua, bọn họ rất nhanh liền biết tại sao.

Chương 52: Thủ đoạn thần dị

Hầm giam nhốt tử tù cách chỗ ở Huyện lệnh không tính là gần, cần đi qua một con phố dài, lại đi qua hai con phố nhỏ mới đến.

Một đoạn đường như vậy, khó tránh khỏi sẽ gặp phải một chút người gõ mõ cùng sai dịch tuần tra.

Thôi Hằng dẫn theo hai người đi ra địa lao không quá xa, liền gặp một người gõ mõ cùng ba tên sai dịch tuần tra.

Nhưng mà bất luận là người gõ mõ hay là sai dịch tuần tra lại đều giống như cái gì cũng không thấy, ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn bọn họ một cái, trực tiếp liền đi qua.

Sau đó gặp phải người gõ mõ cùng tuần tra sai dịch tất cả đều là tình huống giống nhau, hoàn toàn bỏ quên sự hiện hữu của bọn hắn.

Thẳng đến khi đi tới cửa nhà môn, cũng không có bất kỳ người gõ mõ hoặc là sai dịch tuần tra dừng lại xem bọn hắn một lần.

Hòa thượng Huệ Thế cùng lão đầu kia nhìn mà tê cả da đầu, chỉ cảm thấy trong đầu chính mình tất cả đều là tê dại, loại tình huống này đã hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi tưởng tượng của bọn hắn.

“Người này là đem ta biến thành quỷ hồn sao?” Hòa thượng Huệ Thế sợ hãi vạn phần nhìn Thôi Hằng, hắn cảm giác mình bây giờ giống như là cô hồn đã quỷ trôi lơ lửng dưới màn đêm, nếu không làm sao sẽ bị người hoàn toàn không nhìn thấy?

Nhưng mà điều này làm được bằng cách nào?

Coi như là Tiên Thiên Đại Tông Sư, sợ rằng cũng làm không được chuyện kỳ như vậy.

“Quá thần kỳ, hắn đến tột cùng là ai, đây là thủ đoạn gì?” Lão đầu thì là ánh mắt tỏa sáng, ánh mắt nhìn về phía Thôi Hằng giống như là đang nhìn thần tiên.

“Chính là chỗ này đi.” Thôi Hằng chỉ chỉ cửa chính nhà môn.

“Vâng, đúng thế.” Hòa thượng Huệ Thế miễn cưỡng hỏi phục tâm tình, gật đầu liên tục.

“Dẫn ta đi gặp Huyện lệnh đi.” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Nhưng mà , nhưng mà người khác không phải là không thấy được ta sao?” Thanh âm hòa thượng Huệ Thế có chút

phát run.

Khi con người gặp phải chuyện chính mình không thể nào hiểu được, cũng rất dễ dàng sinh ra sợ hãi, hẳn bây giờ chính là loại tình huống này.

“Bây giờ được rồi.” Thôi Hằng gật đầu nói.

Thật ra thì loại thủ đoạn giống như ẩn thân này, đối với Kim Đan đại thành như hắn mà nói vô cùng đơn giản, thậm chí cũng không tính là pháp thuật gì.

Kim Đan là lấy sức mạnh đất trời đốt chân hỏa, nung đạo cơ chi hải mà thành, bản thân liền tương đương với một khóa kết tinh ngưng tụ lượng lớn thiên địa pháp tắc.

Vì vậy, uy lực tự nhiên của Kim Đan liền có đặc tính can thiệp pháp tắc quy tắc quanh thân chính mình.

Người bình thường dùng ngũ giác để cảm giác ngoại giới, Thôi Hằng chỉ cần hơi chút lộ ra từng tia lực lượng Kim Đan, là có thể vạn vạn pháp tắc ngoại giới, làm cho không người nào có thể thấy hắn.

Rất đơn giản.

...

Vào giờ phút này, trong hậu viện nha môn huyện Cự Lộc.

Huyện lệnh Nghiêm Thịnh đang ngồi dưới ánh trăng câu cá, đây là một loại thủ đoạn dưỡng khí điều chỉnh tinh thần của hắn.

20 năm trước, hắn cũng đã là Hóa Khí cảnh Tông Sư.

Sau đó phải làm, chính là ôn dưỡng tinh thần, đánh mở Huyền Quan, thực hiện trong ngoài giao cảm, bước lên cảnh giới Đại Tông Sư.

Hóa Cảnh tông sư, đôi mắt toàn bộ quận Lỗ, đều tính được là là phượng mao lân giác.

Vì vậy, hắn không để ý chuyện phong bạo trong huyện Cự Lộc nho nhỏ này, sự vụ lớn nhỏ cơ bản đều giao cho hòa thượng Huệ Thế xử lý.

Chân chính có thể để cho Nghiêm Thịnh khơi lên hứng thú, cũng chỉ có 《Phi Hà Kiếm Thủ bí kíp》 của Lý gia trên Hương Khê.

Đây chính là truyền thừa tuyệt đỉnh hơn trăm năm trước phái Tiên Hà lưu lại khi chưa Phong núi, ghi lại bí ẩn “Nội Cảnh” phía trên Tiên Thiên.

Là bảo điển có thể để cho người bước vào tuyệt đỉnh giang hồ!

“Huyền tôn, xảy ra chuyện!”

Vừa lúc đó, một cô gái áo đen toàn thân yếu điệu bỗng nhiên từ trong màn đêm đi ra.

Nàng cung kính hành lễ, thấp giọng nói: “Hầm giam tử tù bên kia xảy ra sụp đổ, cái tên cao thủ nhất lưu của Lý gia kia cùng Lục Tranh Minh đều không thấy bóng dáng.”

“Huệ Thế thì sao?” Ánh mắt Nghiêm Thịnh khẽ híp một cái.

“Cũng không thấy.” Cô gái áo đen khẽ gật đầu một cái, trầm giọng nói: “Có thuộc hạ trong địa lao phát hiện khá nhiều dấu vết chiến đấu, chỉ sợ là cái tên cao thủ nhất lưu kia cùng Huệ Thế giao thủ.”

“Lục Tranh Minh cũng không thấy, chẳng lẽ lão già này lạng lẽ khôi phục võ công?” Nghiêm Thịnh khẽ nhíu mày, nói: “Truyền lệnh xuống, lùng bắt khắp thành, không được sai lầm!”

“Vâng!” Cô gái áo đen gật đầu, lại có chút lo lắng nói: “Huyền tôn, cái tên cao thủ nhất lưu của Lý gia kia có thể hay không cũng là một Tiểu Tông Sư Ngưng Khí cảnh, nếu không Huệ Thế không có khả năng không áp chế được hắn.”

“Không sao, cho dù thật là Tiểu Tông Sư, cũng là gà đất chó sành thôi.” Nghiêm Thịnh thu cần đứng dậy, hừ lạnh nói: “Võ công hơn một tia, chính là cao hơn trời, đừng nói là bên dưới Hóa Cảnh, coi như hắn là Hóa Khí Tông Sư, cũng không phải đối thủ của bốn huyện lệnh!”

Đắm chìm trong cảnh giới Hóa Khí hai mươi năm, cách cảnh giới Huyền Quan càng là chỉ kém một chân bước vào cửa, hắn đối với thực lực của mình tự tin vô cùng.

“Huyền tôn thân uy, tự nhiên không người có thể địch.” Cô gái áo đen nín nọt một câu, đang muốn nói thêm gì nữa, lại chợt nghe tiếng bước chân truyền tới, ngay lập tức liền muốn xoay người rời đi.

Nàng là mật thám, không thể bại lộ ở trước mặt người.

“Không cần rời đi, là Huệ Thế đến rồi.”

Nghiêm Thịnh lại ngăn cản nàng, ngay sau đó nhìn về phía hòa thượng Huệ Thế một thân một mình bước tới, trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt “Xem người bộ dáng này, dường như trải qua một cuộc ác chiến, nhưng mà lấy được bí kíp rồi sao?”

Hòa thượng Huệ Thế bây giờ vẫn là trạng thái trọng thương, hắn nhìn một chút địa phương không người bên cạnh, giống như là đang chờ ai gật đầu đồng ý, sau đó cười khô nói:

“Huyền tôn, có vị tiên sinh đề cho ta tới nói với người một
lời...”

Chương 53: Chạy không thoát

“Ồ? ” Nghiêm Thịnh nghe vậy chân mày hơi hơi nhíu lại, khẽ cười nói “Huệ Thế, đây cũng không giống như lời người có thể nói ra, đường đường cao đồ của Phương Trượng Liên Hoa Tự, cũng sẽ đi chuyên lời cho người khác?”

“Huyền tôn, vị tiên sinh kia là để cho ta tới khuyên nhủ người.” Hòa thượng Huệ Thế nhắm mắt nói “Hy vọng người có thể sớm ngày buông tha dã tâm, tự phế võ công, quy ẩn núi rừng.”

“Cần rờ!” Cô gái áo đen phản nộ quát “Huệ Thế, người là người Liên Hoa Tự phái tới phụ tá huyền tôn, sao dám nói như vậy?!”

“Không sao.” Nghiêm Thịnh khoát tay một cái, quan sát hòa thượng Huệ Thế từ trên xuống dưới “Không nghĩ tới cao đồ của Thiện Pháp đại sư, lại là mặt hàng này, thật là không ngờ được...”

Lời còn chưa dứt ——

Lúc này huyện lệnh Cự Hà bỗng nhiên cầm cần câu trong tay quăng vào hồ, cùng lúc đó chân khí không lồ trong nháy mắt quán chú vào đó, một cỗ lực lượng mênh mêng dồi dào tràn vào cái ao!

Rào!

Chu vi mười mét quanh cái ao nhất thời sôi trào, nước bên trong càng là trực tiếp bị hất lộn tới giữa không trung, trong nháy mắt liền tạo thành một cái thủy cầu to lớn sôi trào.

Tất cả cá bên trong đều bị bỏng chết, sắc mặt Nghiêm Thịnh trở nên cực kỳ âm trầm, giơ tay liền hất cần câu lên, thủy cầu nóng bỏng liền hướng hòa thượng Huệ Thế đập tới.

Hết thủy các thứ này đều chỉ phát sinh ở trong chớp mắt, tốc độ cực nhanh.

Vô luận là hòa thượng Huệ Thế hay là cô gái quần áo đen kia đều không có phản ứng kịp.

Ầm!

Bỗng nhiên, chỉ nghe một tiếng vang thật lớn từ trên không trung truyền tới.

Viên thủy cầu sôi trào kia trước khi đập trúng hòa thượng Huệ Thế liền nổ tung giữa trời, hơn nữa nhiệt độ nhanh chóng hạ xuống, rơi vãi thành mưa phùn lất phất, không cách nào tạo thành bất cứ thương tổn gì.

Điều này cũng làm cho hòa thượng Huệ Thế cùng cô gái quần áo đen kia đều tỉnh hồn lại.

Bất quá, vào lúc này, Nghiêm Thịnh thì đã tung người bay nhảy đến trên tường rào huyện nha xa xa, đang chuẩn bị rời đi.

Cái tên huyện lệnh huyện Cự Hà mới vừa rồi còn một bộ dáng vân đạm phong khinh, lòng tin mười phần này, bây giờ lại dự định chạy trốn!

Hắn tính cách cẩn thận.

Mặc dù cũng không có phát hiện bên người hòa thượng Huệ Thế có chỗ nào không đúng, nhưng đối phương nếu có thể trực tiếp khuất phục hòa thượng Huệ Thế, còn dám để cho hòa thượng Huệ Thế quay lại chuyển lời, liền ý nghĩa hơn phân nửa có thực lực cực mạnh.

Thậm chí có thể là một vị Đại Tông Sư, cường đại hơn xa so với dự liệu khi trước của chính mình.

Đối mặt loại cường địch này, Nghiêm Thịnh tuyệt sẽ không lựa chọn lấy cứng đối cứng, nhất định là trước phải trốn rồi nói sau.

“Mau chém chết hòa thượng này, hắn đã phản bội Vương Sư!” Hắn đối với cô gái áo đen phát hiệu lệnh, sau đó liền muốn nhảy ra bên ngoài huyện nha.

Cô gái áo đen rõ ràng cũng có chút đờ ra, không hiểu đây là xảy ra chuyện gì, nhưng nàng vẫn là quyết định thi hành mệnh lệnh của Nghiêm Thịnh.

“Huệ Thế, huyền tôn có lệnh, ta không thể không ra tay!” Cô gái áo đen ánh mắt lạnh lẽo, từ bên hông móc ra một cây chủy thủ, liền hướng hòa thượng Huệ Thế vọt tới.

Ầm!

Ở ngay lúc này, Nghiêm Thịnh bỗng nhiên từ trên tường huyện nha nhảy trở lại.

Nhưng mà cũng không phải nhảy ra bên ngoài.

Hắn lại nhảy trở lại trên cái hồ nước này, để cho cô gái áo đen đang chuẩn bị công kích hòa thượng Huệ Thế sững sờ ngay tại chỗ.

Tình huống gì?

“Huyền tôn?” Cô gái áo đen ngạc nhiên nhìn về phía Nghiêm Thịnh.

“Làm sao có thể?” Nghiêm Thịnh chính là mặt đầy kinh hãi, hắn không có trả lời cô gái quần áo đen kia, mà là lần nữa

tung người nhảy lên, chuẩn bị hướng phương hướng hẳn mới vừa chạy trốn chạy như bay.

Có điều thân hình hẳn động một cái liền phát hiện có cái gì không đúng, chính mình lại hướng ngược lại đi rồi!

Cũng may phương hướng ngược lại cũng là tường rào, Nghiêm Thịnh dứt khoát lại nhảy lên, chuẩn bị từ bên này rời đi.

Nhưng khi hẳn lần nữa chuẩn bị từ trên tường rào nhảy xuống, lại phát hiện mình không ngờ không tự chủ được nhảy về cái ao bên kia.

Lại trở lại!

“Cái này, cái này, chuyện này...”

Nghiêm Thịnh đã không còn trấn định như trước, sắc mặt trở nên trắng bệch vô cùng, nội tâm hốt hoảng cực kỳ, hẳn lại cố gắng tung người chạy trốn, nhưng lúc này đây kết cục vẫn không có thay đổi.

Vẫn là trở về đến nơi hồ nước này!

“Cái này là không thể nào!” Nghiêm Thịnh hét lớn một tiếng,

Một lần nữa hướng bên ngoài huyện nha chạy như bay.

Lúc này hẳn dùng toàn lực, chân khí bùng nổ, lực lượng vô cùng không lồ giẫm đạp trên mặt đất, phát ra tiếng nổ vang bịch bịch, để cho kiên trúc xung quanh mình đều chấn động.

Ở dưới tốc độ như vậy, một bước của hẳn liền có thể vượt qua nửa cái huyện nha nháy ra bên ngoài, có điều mỗi khi hẳn muốn đi ra bên ngoài, cũng sẽ tự xoay ngược lại trở lại bên trên hồ nước.

Lòng vòng qua lại như vậy, không ngừng không nghỉ.

Lúc này Nghiêm Thịnh giống như là một con ruồi không đầu đi loạn khắp nơi, nhưng mà làm thế nào đều không cách nào rời đi huyện nha.

Cô gái áo đen cùng hòa thượng Huệ Thế thấy một màn như vậy đều sợ ngây người.

Người trước là căn bản là không có cách hiểu cái này là chuyện gì xảy ra, trong lòng khiếp sợ đồng thời lại sinh một cỗ sợ hãi đối với lực lượng không biết.

Người sau chính là mặt đầy kinh hãi nhìn về phía bên cạnh mình, mà cái hướng kia trong mắt người chung quanh không có vật gì, căn bản cũng không có bất luận kẻ nào tồn tại.

Chương 54: Không hứng thú

Thời gian trôi qua ước chừng một khắc đồng hồ.

Nghiêm Thịnh tán loạn khắp nơi ngừng lại, sắc mặt trắng bệch, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ, hần nhìn cô gái áo đen một cái, trầm giọng nói: “Lui xuống trước đi.”

” Ừm. ” Cô gái áo đen lui sang một bên, tình hình mới vừa rồi đã hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi lý giải của nàng.

“Huệ Thế, vị tiên sinh như lời người nói kia, đang ở xung quanh đây sao? ” Nghiêm Thịnh hít sâu một hơi nói “Có thể hay không mời lão nhân gia ông ta hiện thân, không nên trêu đùa vãn bối như ta.”

Dưới sự quấy rối của lực lượng vô hình mới rồi, hần cảm giác mình giống như là một đứa trẻ sơ sinh chỉ có thể mặc cho người định đoạt, không có chút cơ hội phản kháng nào.

Còn không bằng trực tiếp nhượng bộ.

“Ta khi nào đùa bỡn người? ” Thanh âm của Thôi Hằng vang lên sau lưng hòa thượng Huệ Thế.

Cùng lúc đó hần và lão đầu kia trông rộng xuất hiện, nhưng cảm giác mang lại cho người khác lại giống như là bọn họ thật ra đã một mực đứng ở nơi đó, chỉ là vừa mới rồi bị xem nhẹ mà thôi.

Cảnh tượng ly kỳ như vậy, để cho trong lòng Nghiêm Thịnh không khỏi kinh hãi.

Nhất là sau khi thấy dung mạo Thôi Hằng trẻ tuổi như vậy, càng là chân kinh đến tốt đỉnh, trong lúc nhất thời căn bản cũng không biết nói gì.

“Chẳng qua chỉ là làm một cái thí nghiệm thôi. ” Thôi Hằng khẽ mỉm cười nói “Không cần kinh hoảng.”

Mới vừa rồi Nghiêm Thịnh là bởi vì bị lực lượng Kim Đan can thiệp cảm giác chính xác đối với phương hướng ngoại giới, mới có thể điên cuồng chạy loạn khắp nơi.

Đây là một cái thí nghiệm nhỏ của Thôi Hằng đối với phương thức vận dụng lực lượng Kim Đan.

Chẳng qua, cũng có thu hoạch ngoài ý muốn, hần mới vừa rồi cảm thấy hai loại tâm tình dao động vô cùng mãnh liệt của Nghiêm Thịnh —— sợ hãi cùng kinh khủng.

So sánh với người bình thường, tâm tình của Nghiêm Thịnh dao động càng cường liệt hơn, phản hồi linh tính cho Kim Đan của Thôi Hằng cũng nhiều hơn.

Cái này làm cho hấn không khỏi suy đoán, có phải hay không chấp chèn tâm tình của người thực lực càng mạnh thì sẽ càng mãnh liệt, càng có thể trợ giúp hấn tu hành?

“Thí nghiệm?” Nghiêm Thịnh nghe xong không thể nào hiểu được.

Bất quá, hấn dù sao cũng là Tông Sư lâu năm, rất nhanh thì miễn cưỡng bình phục tâm tình, trước hướng Thôi Hằng chấp tay hành lễ, lại nói: “Vi tiền bối này, ta là quân dưới quyền Yên Sơn Vương, tới huyện Cự Hà cũng là vì làm việc cho Yên Vương, không biết tiền bối tới đây, vì chuyện gì?”

“Là cái tên Yên Vương khởi binh ở Quận Yên Sơn, năm năm qua quét ngang các Quận, sắp tới Quận Lỗ sao?” Thôi Hằng mỉm cười nói, hấn ở nơi cửa lão thái gia Lý gia nghe qua.

“Đúng vậy.” Nghiêm Thịnh gật đầu một cái, như là buông lỏng rất nhiều. Yên Vương hiện tại đã nắm mấy trăm ngàn binh, lại được cao tăng Liên Hoa Tự cùng Đại Thịnh Tự giúp đỡ, trong vòng mười năm tất sẽ thay thế Đại Tấn!”

Nói tới chỗ này, hấn dừng lại một chút, lại bỗng nhiên quỳ xuống trước mặt Thôi Hằng, cao giọng nói: “Tiền bối võ công Thông Huyền, siêu phàm nhập thánh, sao không tương trợ Yên Vương bình định thiên hạ?”

“Đợi đến khi giải quyết xong thiên hạ, lấy khả năng của tiền bối chắc chắn được Vương Thượng phụng là Quốc Sư! Đến lúc đó quyền khuynh thiên hạ, uy áp võ lâm, chẳng phải sung sướng sao?”

Hòa thượng Huệ Thế cùng với lão đầu đứng cạnh đều tròn mắt hốt hồm.

Ngay cả cô gái quần áo đen kia cũng vẻ mặt ngạc nhiên nhìn Nghiêm Thịnh.

Cái quỳ này không khỏi cũng quá nhanh đi!

Bất quá, Nghiêm Thịnh miêu tả tràng cảnh này dường như quả thật rất không tồi.

Yên Vương khởi binh năm năm, đã cơ hồ chiếm cứ phân nửa Phong Châu, chỉ còn lại công hạ huyện Cự Hà, liền có thể đánh thông đường thủy trọng yếu, tiến quân thần tốc, không quá một năm liền có thể chiếm cứ toàn bộ Phong Châu.

Thuế ruộng Đại Tấn phân nửa đến từ ba Châu Phong, Huy, Giang, trong đó Phong Châu lại ở giữa hai Châu còn lại, sau khi chiếm cứ Phong Châu, liền có thể lại hướng Huy Châu, Giang Châu tiến quân.

Nêu năm được ba Châu, triều đình Đại Tân sẽ như là lâu đài trên cát, không đánh tự thua.

Cái tên Nghiêm Thịnh này nói trong vòng mười năm tiêu diệt thiên hạ Đại Tân đúng thật không phải là nói suông.

Nếu có thể đảm nhiệm Quốc Sư trong triều đại mới, quyền khuynh thiên hạ, uy áp võ lâm, thật là phong quang đến mức nào, triệt triệt đề đề dưới một người trên vạn người!

Đến lúc đó, coi như là những đại tông môn đại thế gia đứng đầu truyền thừa trăm ngàn năm kia, đều phải cúi đầu xưng thần.

Chỉ là suy nghĩ một chút cũng làm người ta hưng phấn.

Vị Đại Tông Sư lai lịch bí ẩn này sẽ đáp ứng hay không đây?

“Ta đối với việc làm Quốc Sư không có hứng thú, cũng không muốn phụ tá Yên Vương gì đó.” Thôi Hằng lại là khề gật đầu một cái, cười nói “Ta ngược lại thật ra cảm thấy cái chức vị Huyện lệnh của người không tệ, nhường cho ta như thế nào?”

Chương 55: Lên làm huyện lệnh

Huyện lệnh có thể tiếp xúc đủ loại đủ kiểu chuyện trong một huyện, xử lý các loại vụ án cùng với việc quản lý, đối với con đường chính lý thất tình của hắn có thể mang lại trợ giúp không nhỏ.

Đương nhiên, trực tiếp lật đổ Đại Tấn để mình làm Hoàng Đế cũng có thể đạt tới mục đích tương tự, nhưng thống trị một nước công việc phức tạp quá nhiều, đối với tu luyện cũng không có quá nhiều chỗ ích lợi.

Lại thêm làm Huyện lệnh nhưng là có thể tùy thời trốn việc, tìm người giúp việc là xong, làm Hoàng Đế không thể được.

Còn có một điều chính là, việc phái Tiên Hà phong núi rất kỳ quái, để cho hắn hoài nghi cái thế giới này khả năng có tồn tại vượt qua Trúc Cơ, thậm chí Kim Đan, không nên quá huênh hoang.

Nghiêm Thịnh lại không biết cân nhắc của Thôi Hằng, hắn suyết chút nữa cho rằng mình nghe lầm, ngạc nhiên nói: “Huyện, Huyện lệnh?”

“Không sai, chức vị Huyện lệnh của ngươi liền nhường cho ta làm đi.” Thôi Hằng nghiêm trang gật đầu một cái, lại quay đầu nói với lão đầu kia “Ngươi, ta nhớ được ngươi tên Lục Tranh Minh.

“Ngươi kiến thức không tệ, lại bị giam ở huyện Cự Hà này rất lâu, cùng rất nhiều người đều có giao lưu, liền lưu lại làm Huyện thừa(*) cho ta, như thế nào?”

(*)Huyện thừa: quan giúp việc

“Ta, Huyện thừa? ” Lục Tranh Minh bối rối, chính mình nhưng là một tên trọng phạm giết thầy diệt môn, làm sao bỗng nhiên liền lên làm Huyện thừa, vị đại nhân vật này đến tột cùng là muốn làm gì?”

Ở sạu khi thấy được các loại thủ đoạn ly kỳ của Thôi Hằng, hắn đã không thể nào hiểu được Thôi Hằng đến tột cùng là cường giả tầng thứ gì, tóm lại nhất định là mạnh hơn Đại Tông Sư nhiều.

Chỉ có thể là một đại nhân vật cường đại đến không tưởng tượng nổi.

“...” Nghiêm Thịnh trầm mặc một hồi, trầm giọng nói: “Tiền bối, ngươi muốn làm huyện lệnh của huyện Cự Hà này, ta bây giờ liền có thể nhường cho, không một câu oán hận, bất quá có một điều, hy vọng tiên sinh có thể biết được.

“Cái huyện Cự Hà này chính là vùng đất Vương Sư của ta nhất định phải chiếm lấy, không quá nửa tháng, sẽ có ba chục ngàn binh tiên phong, đến đây, sau đó còn có đại quân một trăm ngàn tiên đên, chắc chắn chiếm lấy thành này.

“Nếu tiên bồi là huyện lệnh, đến lúc đó tiên sinh sợ rằng sẽ gặp họa binh tai, tiên bồi nếu muốn làm quan, cần gì phải hạ mình với chức Huyện lệnh nho nhỏ này.

“Chỉ cần đầu nhập vào dưới trướng Yên Vương, làm Thái Thú một Quận đều là dễ như trở bàn tay, ngày sau Yên Vương chiếm cứ một nửa giang sơn, ngôi vị Châu Mục cũng chắc chắn có một chỗ cho tiên bồi ngài.”

Hắn lại còn đang suy nghĩ chiêu mộ Thôi Hằng.

Hơn nữa nhìn có vẻ tương đối tự tin.

Thật ra thì cái này cũng bình thường, ở thế giới toàn thể nghiêng về phong cách võ hiệp này, coi như là Tiên Thiên Đại Tông Sư cũng nhiều lắm là đánh lui mấy trăm kỵ binh, gặp một hai ngàn kỵ binh cũng phải chạy trốn chết.

Cho dù là cái gọi là tuyệt đỉnh giang hồ, đôi mắt mấy chục ngàn đại quân cũng sẽ bị chém thành thịt nát, ở dưới ưu thế số lượng tuyệt đối, võ công cao hơn nữa cũng không làm được gì.

Nghiêm Thịnh dựa lưng vào Yên Vương, sở hữu mấy chục vạn đại quân, đương nhiên là có tự tin chiêu mộ.

“Nếu đại quân Yên Vương vừa đến, nơi này sẽ gặp nạn binh tai,” Thôi Hằng khẽ cười một tiếng nói “Vậy thì mời đại quân Yên Vương đi vòng đi.”

“Cái gì? !” Nghiêm Thịnh nghe vậy nhất thời trợn to hai mắt, gân như tưởng lỗ tai của mình xảy ra vấn đề, chỉ là một người mà thôi, lại dám yêu cầu mấy trăm ngàn quân của Yên Vương đi đường vòng?

Nhưng hắn lại không dám nói gì, dù sao thủ đoạn ly kỳ Thôi Hằng triển hiện ra mới rồi thật là không thể tưởng tượng nổi, căn bản cũng không phải là hắn có thể chống lại.

Thôi Hằng chính là mặt mỉm cười mà nhìn hắn, cũng không nói câu nào.

Không khí thoáng cái trở nên an tĩnh lại.

Qua một lúc lâu, Nghiêm Thịnh cuối cùng vẫn không chịu nổi áp lực từ Thôi Hằng, cúi đầu nói: “Ta sẽ đem chức Huyện lệnh giao cho ngài, ngài tính xử lý ta như thế nào?”

“Tự phế võ công, quy ẩn núi rừng đi thôi.” Thôi Hằng chỉ chỉ hòa thượng Huệ Thế, nhàn nhạt nói “Lúc trước hòa thượng này không phải đã cùng ngươi nói rõ sao?”

“Bộ ngài không sợ ta lên về trong quân Yên Vương báo tin sao?” Nghiêm Thịnh ngẩng đầu hỏi.

“Người nhất định sẽ đi.” Thôi Hằng mỉm cười nói: “Đem ý của ta nói cho hãn biết là được, đến lúc đó nếu đại quân không có đi đường vòng, ta lại giết người.”

“... Lòng của tiền bối, kẻ ngu như chúng ta quả thực khó mà đo lường được.” Nghiêm Thịnh như cũ không hiểu lòng tin của Thôi Hằng tới từ nơi nào, nhưng hãn cũng không dám làm trái.

Dù sao ai cũng không muốn chết.

Sau đó, hãn liền vô cùng quả quyết mà phản nghịch chân khí, làm vỡ nát kinh mạch toàn thân, tại chỗ đem một thân võ công đạt tới Hóa Cảnh Tông Sư phế bỏ.

Đề cô gái quần áo đen kia hộ tống rời đi huyện Cự Hà.

Lúc này sân sau huyện nha, cũng chỉ còn lại hòa thượng Huệ Thế cùng Lục Tranh Minh.

Hai người cũng không dám lên tiếng.

Bởi vì tính toán không ra Thôi Hằng đến tột cùng là suy nghĩ gì.

“Huệ Thế, hôm qua ở Lý gia, người len lén giấu cái gì?” Thôi Hằng bỗng nhiên nhìn về phía hòa thượng Huệ Thế.

Chương 56: Thất tình thất sắc

Ùm!

Hòa thượng Huệ Thế trực tiếp quỳ xuống, run run rẩy rẩy từ trong lòng ngực móc ra một bộ sách nhỏ thật mỏng, hai tay dâng lên trước mặt Thôi Hằng.

Hắn vô cùng sợ hãi nói: “Tiên sinh, đây, đây chỉ là ta lừa gạt giấu Nghiêm Thịnh, tuyệt không có ý giấu giếm với ngài.”

“Phi Hà Kiếm Thủ bí kíp?” Thôi Hằng cầm lên quyển sách nhỏ này nhìn một chút, cười nói: “Đây chính là nguyên nhân các người bỏ cục trừ tính Lý gia?”

“Lòng tham nhất thời, lại bị Nghiêm Thịnh đầu độc, tiểu tăng đã biết sai rồi.” Thái độ của hòa thượng Huệ Thế cũng kính cực kỳ “Bí kíp này là kiếm thuật tuyệt thế phái Tiên Hà để lại lúc chưa phong núi, ẩn chứa bí ẩn Nội Cảnh, quả thực trân quý...”

“Truyền thừa phái Tiên Hà...” Ánh mắt Thôi Hằng hơi hơi nheo lại, đem quyển sách nhỏ này thu vào, đột nhiên hỏi: “Huệ Thế, địa vị của Liên Hoa Tự ở toàn bộ giang hồ như thế nào?”

“Rất tốt thừa tiên sinh, Liên Hoa Tự từ 1,700 năm trước khi Pháp Tuệ Thiên Sư sáng tạo, từng xuất ra mấy vị tuyệt đỉnh giang hồ.” Hòa thượng Huệ Thế một mực cung kính nói “Hôm nay ở trên giang hồ cũng coi là đại phái nhất lưu.”

“Nói như vậy, truyền thừa của Liên Hoa Tự hẳn không yếu.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Đem tất cả võ công người học được trong Liên Hoa Tự đều viết ra.”

Hòa thượng Huệ Thế đầu tiên là sửng sờ, sau đó lập tức gật đầu “Vâng, toàn bộ nghe tiên sinh sắp xếp.”

“Về phần lão Lục người, chuẩn bị cho ta một cái nghi thức hoạn nghênh.” Thôi Hằng vỗ nhẹ bả vai Lục Tranh Minh “Tốt nhất để cho người toàn huyện đều biết đối Huyện lệnh.”

Quan mới nhậm chức, dù sao phải để người ta biết mới được.

Nếu không làm sao xử lý vụ án, làm sao thu thập thất tình của chúng sinh?

Cũng nên làm cho tất cả mọi người đều biết, tân Huyện lệnh đến rồi, liền có Thanh Thiên!

...

Đêm đó, Thôi Hằng trực tiếp vào ở trong huyện nha.

Hắn tùy tiện chọn một gian phòng trống, ngồi xếp bằng nhập định, chuẩn bị chỉnh lý lại thu hoạch của chính mình hai ngày này.

Ngồi xếp bằng nhập định, tâm thần trầm xuống.

Một khóa Kim Đan vĩnh viễn không hư, tràn đầy tinh khiết xuất hiện ở trong nhận thức của Thôi Hằng.

Mặc dù thời gian đi ra khỏi tân thủ không gian cũng không dài, nhưng hắn rõ ràng có thể cảm giác trên Kim Đan đã ôn dưỡng ra linh tính rất nhỏ.

Dường như đang từ vật chết chậm rãi biến thành sinh linh nắm giữ hoạt tính.

Cái này là nhờ vào thất tình hắn thu thập được từ chúng sinh hai ngày nay.

Lần này chỉnh lý lại thu hoạch, Thôi Hằng chính là muốn đem phương pháp cùng phương hướng thu thập thất tình tử mĩ tổng kết một chút, để cho con đường tu luyện kế tiếp đi càng trót lọt.

Vui, giận, bi, sợ, yêu, ác, dục.

Mỗi một tình, tình hình thu thập ra sao, làm chuyện gì có thể thu thập, thu thập tới trình độ nào mới tính viên mãn?

Thôi Hằng rơi vào trầm tư.

Cùng lúc đó, cảm giác của hắn bao phủ Kim Đan, tử mĩ thể ngộ linh tính rất nhỏ được ôn dưỡng ra, sau đó liền cảm giác được một đoàn ánh sáng bảy màu.

Đỏ, tím, xám, xanh, trắng, đen, vàng.

Những ánh sáng này liền đại biểu thất tình, màu đỏ là vui, màu tím là giận, màu xám là bi, màu xanh là sợ, màu trắng là yêu, màu đen là ác, màu vàng là dục.

Chúng nó có dài có ngắn, cũng không chỉnh tề.

Mà trong lúc cảm giác đến bảy màu thất tình, trong lòng Thôi Hằng liền thật sự hiểu ra.

Chỉ cần thu thập thất tình của chúng sinh, thì có thể làm cho độ dài của bảy màu sắc này tăng trưởng.

Khi từng màu sắc đều tăng trưởng đến bảy thước, chính là Kim Đan viên mãn, đến lúc đó tĩnh tọa bảy bảy bốn chín ngày, liền sẽ dựng dựng thành Nguyên Anh, siêu phàm nhập thánh.

Vị trí Kim Đan, giống như Động Thiên trong cơ thể, là ảnh thu nhỏ của không gian ngàn dặm, tiêu chuẩn cùng ngoại giới cũng không giống nhau, sẽ chứa đủ ánh sáng bảy thước.

Bây giờ chùm ánh sáng bảy màu này, màu xanh đại biểu sợ dài nhất, đã đến gần 3 phân, làm tròn lên cũng đã đến gần một tấc.

Chủ yếu chính là bắt nguồn từ sự sợ hãi của người khác đối với thực lực của hắn.

Thứ yếu là màu xám đại biểu bi, có hơn một phân chiều dài, đây là tình cảm tuyệt vọng ai oán hắn thu thập được ở trong địa lao.

Màu đỏ đại biểu vui cũng có một chút, nhưng ngay cả một phân cũng không tới, chỉ có thể coi là mấy cm, là thu hoạch được trong tiệc mừng của Lý gia.

Màu tím đại biểu giận cùng màu đen đại biểu ác cũng đều có một chút, nhưng so với màu đỏ càng ít hơn, đoán chừng là bởi vì tâm tình người khác tức giận cùng chán ghét hắn rất nhanh biến thành sợ hãi.

Tương đối không hợp thói thường là màu vàng đại biểu dục, lại cũng có chút ít!

Chẳng lẽ là vì mình quá đẹp trai, khí chất lại quá xuất chúng, gọi lên dục niệm của một ít tiểu muội muội?

Chương 57: Tiên Tôn nhậm chức (1)

Còn có chính là màu trắng đại biểu yêu, nói là màu trắng thật ra thì càng giống như là ánh sáng bạch ngọc tinh khiết hoàn mỹ, âm áp thanh nhã, là một loại màu sắc mang đến cho người cảm giác tốt nhất.

Cái màu sắc ánh sáng này, một chút xíu cũng không có, Thôi Hằng còn chưa có thu thập được tâm tình yêu.

Chỉ có thể thông qua tâm thần cảm ứng được xác thực tồn tại loại ánh sáng này.

“Vui, giận, bi, sợ, ác, dục, thu thập sáu loại tâm tình này đều có phương pháp đại khái, nhưng yêu lại không đầu mỗi gì.” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng “Có lẽ tiếp theo khi làm Huyện lệnh xử lý vụ án, có thể tìm thấy một ít manh mối.”

Sau đó, hắn lại lấy ra 《Phi Hà Kiếm Thủ bí kíp》 tịch thu được từ hòa thượng Huệ Thế, hơi lật xem một lượt liên xác nhận, đây chính là phiên bản rút gọn của 《Tiên Hà Kiếm Quyết》.

Bất quá, lúc ban đầu 《Tiên Hà Kiếm Quyết》 cũng không có phân chia cảnh giới võ công.

Mà trong 《Phi Hà Kiếm Thủ bí kíp》 có tiến hành phân chia tỉ mỉ đối với cảnh giới võ công, cùng cảnh giới võ đạo mà Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh miêu tả hoàn toàn giống nhau.

Luyện Hình, Nội Dưỡng, Khí Cảm, Súc Khí, Dịch Cân, Tẩy Tủy, Ngưng Khí, Hóa Khí, Huyền Quan, Tiên Thiên, Nội Cảnh.

Hóa Khí có thể xưng Tông Sư, Huyền Quan là Đại Tông Sư, Tiên Thiên chính là được gọi là Tiên Thiên Đại Tông Sư, Nội Cảnh tức là tuyệt đỉnh giang hồ, có thể nói là tồn tại vô địch thiên hạ.

“Không có Thần Cảnh, cũng không có Nhập Tiên, Địa Tiên...” Ánh mắt Thôi Hằng lóe lên, luôn cảm thấy trong này có gì kỳ hoặc, nhưng bị trở ngại vì tin tức quá ít, cũng không đưa ra được kết luận gì.

Còn có một số thứ để cho hắn cực kỳ ngoài ý muốn.

Giai đoạn chia là “Nội Cảnh” ở trong bộ bí kíp này, tựa hồ chỉ tương đương với luyện khí tầng sáu.

Cùng luyện khí tầng 8 hắn đoán khi trước chênh lệch khá xa.

“Chặng lẽ Thân Tàng là một cái cảnh giới khoảng cách tương đối rộng, bao hàm luyện khí tầng bảy đến tầng chín?” Thôi Hằng khẽ nhú mày, thâm nói “Hay là...”

...

Trong lúc Thôi Hằng chỉnh lý lại thu hoạch của bản thân, Lục Tranh Minh cũng hành động.

Mặc dù võ công của hắn đã sớm bị phê bỏ, nhưng sau khi một tia pháp lực yếu ớt của Thôi Hằng trị liệu cho, võ công của hắn đã khôi phục được trạng thái toàn thịnh, cũng tức là cảnh giới Ngung Khí.

Điều này làm cho Lục Tranh Minh đối với Thôi Hằng cảm tạ ân đức, sau khi đổi lại một thân trường bào danh giá, hắn đêm đó liền đi tìm “Tiền tài trợ”.

Huyện Tôn đại nhân muốn làm nghị thức hoan nghênh, để cho người trong toàn huyện đều biết đối Huyện lệnh, cái này tất nhiên là cần gióng trống khua chiêng vào thành.

Nhất định phải tiêu tiền, bỏ ra số tiền lớn.

Nhưng mà Lục Tranh Minh bản thân không có tiền, cũng chỉ phải đi tìm một người bạn tù khi trước.

Triệu Quảng gần đây tâm tình rất không tồi, bởi vì những người cùng đi trộm mộ với hắn tất cả đều chết hết, trên đời liền không còn người nào biết hắn đã từng làm trộm mộ.

Từ nay về sau, hắn có thể thật vui vẻ mà làm một tên phú ông.

Tối hôm đó, trong tay Triệu Quảng xách một cái bầu rượu, nằm ở trên ghế xích đu, thoải mái nhận nhã uống chút rượu, bình phẩm bầu trời đêm, sáng khoái biết bao.

Đột nhiên, một vệt bóng đen từ bên ngoài bay vào, rơi vào bên cạnh của hắn, đem bầu rượu trong tay hắn cướp đi, cười nói: “Triệu Tam nha, còn nhận ra gia gia của ngươi ta sao?”

Àm!

Triệu Quảng thoáng cái không ngồi vững, trực tiếp té xuống đất.

Hắn từ trong chóng mặt trong nháy mắt giải rượu, nhìn chằm chằm người vừa tới, lúc này cả kinh nói: “Lục gia, ngài, ngài làm sao từ trong tử lao đi ra?”

Ba năm trước đây, khi hắn mới vừa lưu lạc đến huyện Cự Hà, bởi vì quả thực quá đói, liền trộm hai cái bánh bao ăn.

Không ngờ cái cửa hàng bánh bao kia lại do cậu hai trong đại tộc Hoàng gia mở, ngày đó hắn liền bị tóm vào tử lao, nhốt

ở phòng giam cách vách Lục Tranh Minh.

Vẫn là nhờ Lục Tranh Minh dạy hắn một chút thủ đoạn, lúc này mới thành công miễn tử, còn được thả ra.

“Gia gia ta gặp quý nhân giúp đỡ, từ nay về sau chính là huyện thừa của huyện Cự Hà này.” Lục Tranh Minh cười hắc hắc, giống như là rất đắc ý.

Hắn dĩ nhiên không phải đắc ý vì ở lại làm một cái huyện thừa nho nhỏ, mà là vì chính mình làm thủ hạ của Thôi Hằng mà cảm thấy tự hào.

“Chúc mừng gia gia thoát được đại nạn, về sau ngài có cần gì, cứ tới tìm ta là được, Triệu Tam ta cái gì cũng không nhiều, chỉ là nhiều tiền, hắc hắc!” Triệu Quảng liền vội vàng gật đầu nói.

Hắn là một người rất nặng ân nghĩa, Lục Tranh Minh đối với hắn có ân cứu mạng, hắn sẽ báo đáp gấp bội.

Về phần trọng phạm diệt môn như Lục Tranh Minh làm sao lên làm Huyện thừa, hắn mặc dù hiếu kỳ, nhưng cũng sẽ không chủ động hỏi.

Chương 58: Tiên Tôn nhậm chức (2)

“Có những lời này của ngươi là được rồi, ban đầu không có phí công giúp ngươi!” Lục Tranh Minh lớn tiếng cười to, vỗ bả vai Triệu Quang, cười nói “Lần này quả thật có chỗ cho ngươi dùng tiền.

“Qua mấy ngày, huyền tôn mới sẽ đến nhậm chức, cần làm nghi thức hoan nghênh long trọng, tốt nhất để cho người trong toàn huyện đều biết, bắt đầu từ ngày mai chúng ta cùng đi ra ngoài tìm người, trực tiếp dùng tiền đập.”

“À?” Triệu Quang nghe vậy đầu tiên là sửng sò, làm sao cũng không nghĩ tới là loại chuyện này, nhưng mà không nghi ngờ gì, liền trực tiếp gật đầu “Được rồi! Ngài yên tâm, tiền ta còn rất nhiều, bảo đảm làm đẹp đẽ, để cho ngài hài lòng!”

“Sai lầm rồi.” Lục Tranh Minh lại lắc đầu cười nói: “Phải là để cho huyền tôn hài lòng.”

...

Sau ba ngày.

Thôi Hằng mặc vào trang phục và đạo cụ nhậm chức, cười bạch mã, đi tới huyện Cự Hà.

Đây cũng là Lục Tranh Minh an bài.

Đã có nghi thức hoan nghênh, như vậy tân huyện lệnh nhất định là phải từ bên ngoài đi vào thành mới hiện rõ tính chính thức.

Lúc này, cửa thành huyện Cự Hà đã là tiếng chiêng trống vang trời, pháo nổ liên miên, cờ đỏ phát phới, người qua lại tấp nập.

Ở dưới thế công bằng kim tiền của Lục Tranh Minh cùng Triệu Quang, lại lôi kéo đến đội ngũ hoan nghênh ba, bốn ngàn người.

Bản thân hấn chính là đứng ở phía trước nhất đội ngũ, đứng bên người chính là kẻ cung cấp vốn Triệu Quang.

Hai người lắc cờ lớn, chuẩn bị hoan nghênh Thôi Hằng nhậm chức.

Lục Tranh Minh nhãn lực cực mạnh, xa xa liền thấy thân ảnh Thôi Hằng cười ngựa trắng, lập tức lên tiếng hô to: “Mau cùng ta kêu! Hoan nghênh huyền tôn! Huyền tôn đến rồi, Cự Hà liền thái bình! Huyền tôn đến rồi, liền có Thanh Thiên!”

“Hoan nghênh huyền tôn! Huyền tôn đến rồi, Cự Hà liền thái bình! Huyền tôn đến rồi, liền có Thanh Thiên.”

“Hoan nghênh huyền tôn! Huyền tôn đến rồi, Cự Hà liên thái bình! Huyền tôn đến rồi, liền có Thanh Thiên “

Mấy ngàn tên bách tính cùng kêu lên hoan hô, tiếng vang rung trời.

Triệu Quảng vốn dĩ cũng đang hoan hô gào thét, suy nghĩ muốn lưu lại ấn tượng tốt với huyền tôn mới nhậm chức. thuận lợi về sau làm quan hệ tốt.

Nhưng khi hắn thấy bộ dáng thân ảnh trên lưng ngựa kia, cả người tại chỗ run run một cái, thanh âm trọng cổ họng bỗng nhiên mắc kẹt, ùm một tiếng trực tiếp quỳ xuống.

“Tiên, Tiên Tôn! ! !”

“Ai, người đây cũng quá kịch động đi. ” Lục Tranh Minh thấy Triệu Quảng lại quỳ xuống, nhất thời cười ha ha nói “Đứng lên, huyền tôn không muốn để cho người quỳ lạy.”

Tiên Tôn cùng Huyền Tôn nghe có chút tương tự, nơi đây lại có ngàn người tấp nập gào thét, hắn cũng không có chú ý tới hai chữ bất đồng.

“Ồ nha, đúng đúng. ” Triệu Quảng cũng vội vàng đứng lên.

Hắn hiểu được Thôi Hằng hắn là không hề muốn bại lộ thân phận Tiên nhân của mình, lập tức điều chỉnh tâm tình, tiếp tục dựa theo kế hoạch ban đầu nghênh đón Thôi Hằng.

Chỉ bất quá, chuyện Thôi Hằng đến vẫn là đem lại cho hắn cảm giác chân động khó có thể diễn tả bằng lời.

Vị tiên nhân có thể cải tử hồi sinh này, lại tới huyện Cự Hà nhỏ nhỏ này làm Huyện lệnh.

Chẳng lẽ nơi này sẽ có đại sự gì phát sinh, hoặc là sẽ có bảo vật kinh thiên động địa gì xuất thế sao?

Hắn những năm trước đây lượ lặt các nơi, thường xuyên ở trong quán trà sách ăn chùa uống chùa, nghe qua rất nhiều chuyện kể, xem qua không ít truyền thuyết, biết tiên nhân không dễ dàng hạ phàm.

Nếu là tiên nhân giáng thế, nhất định phải xảy ra chuyện lớn!

“Ta nếu là có thể đến giúp tiên nhân, có hay không liền có thể thu được tiên duyên? ” Trong lòng Triệu Quảng nhất thời kích động, quyết tâm về sau toàn tâm toàn ý vì Thôi Hằng làm việc, nói không chừng đây chính là cơ hội thứ hai để mình thay đổi số phận.

Lúc này, Thôi Hằng đã cười bạch mã, đi tới cửa thành huyện Cự Hà.

Hắn vừa liếc mắt liền phát hiện Triệu Quảng, không nghĩ tới cái tên tặc trộm mộ này lại chính là “Tiền tài trợ” Lục Tranh Minh tìm được, ngược lại cũng coi là có chút duyên phận.

Ngay sau đó Thôi Hằng lại nhẹ nhàng huy động cánh tay, để cho tất cả mọi người đều có thể nhìn đến hắn.

Một đám bách tính sau khi nhìn rõ tướng mạo của vị Huyện lệnh trẻ tuổi này, nhất thời đám người liền bắt đầu xô xao.

“Huyền tôn lại còn trẻ như vậy, coi bộ cũng mới hơn hai mươi tuổi đi.”

“Phỏng chừng ngay cả hai mươi tuổi cũng không tới, quá trẻ tuổi, e rằng đến để chịu tội thay a!”

“Nghe nói phản tặc Yến vương sắp đánh tới nơi này của chúng ta, cái tên Huyền tôn mới này chỉ sợ sẽ là một người chết thể nha!”

“Huyện thái gia là trứng, Hoàng lão gia là đá a, còn trẻ như vậy đến rồi cũng là bị bắt chết.”

Không ít bách tính xì xào bàn tán.

Bọn họ tới hoan nghênh tân Huyện lệnh đều là vì thu tiền, cũng không có nghĩa là chân tâm thật ý đến hoan nghênh.

Có câu nói là Huyện lệnh phá gia, mấy đời Huyện lệnh trước kia nhưng đều là lòng dạ muốn moi móc đòi tiền, đem thuế của huyện Cự Hà thu trước cả một trăm năm.

Còn cùng nhà giàu Hoàng lão gia trong huyện cấu kết với nhau làm việc xấu, cướp đi đất đai của rất nhiều người, ép người chỉ có thể làm tá điền.

Đối với rất nhiều người mà nói, đổi một cái huyện lệnh, chẳng qua chỉ là đổi một cái Huyện thái gia chèn ép mình mà thôi.

Chỉ là vị Huyện thái gia này dường như lại có chút không giống thế.

Lại chủ động bỏ ra số tiền lớn để cho những người chân đất như mình tới hoan nghênh, thật sự kỳ quái.

Chương 59: Hoàng gia

Thôi Hằng ngồi trên lưng ngựa, ánh mắt quét qua mây ngàn tên bách tính, ở trên người của bọn họ thấy được ba loại ánh sáng màu xám, màu xanh, màu đen.

Theo thứ tự là ba loại tâm tình bi, sợ, ác.

Ngay cả một chút xíu yêu thích cũng không có.

“Xem ra mấy đời Huyện lệnh khi trước thật đúng là đủ tệ hại.” Trong lòng Thôi Hằng không khỏi thở dài, Huyện lệnh ở thời xã hội phong kiến cổ đại thật là không mấy người tốt.

Nhất trong những năm Đại Tấn khói lửa nổi lên bốn phía này, khắp nơi loạn lạc, người này tiếp nối người kia khởi binh tạo phản, rõ ràng triều đại không còn trụ được lâu nữa, nhóm Huyện lệnh thì càng moi tiền thậm tệ hơn.

Bất quá, vô luận như thế nào, trải qua trận nghi thức hoan nghênh này, bách tính huyện Cự Hà cơ bản cũng đều biết có một vị Huyện lệnh trẻ tuổi tới, nhưng là chỉ như vậy mà thôi.

Không có ai cảm thấy người Huyện lệnh mới này có thể mang đến biến hóa gì.

...

Huyện nha Cự Hà, Thôi Hằng chính thức tiếp quản hết thảy công việc nơi này.

Bởi vì khắp nơi đều có thảm họa chiến tranh, chính lệnh từ triều đình Đại Tấn cơ bản chỉ có thể truyền đến các Quận Trung Châu, địa phương hầu như đều là tự trị, cho nên hẳn cũng không cần bổ nhiệm, trực tiếp liền có thể nhậm chức.

Lục Tranh Minh đảm đương Huyện thừa, Triệu Quảng cũng bị bắt tới làm một chủ bộ.

Chờ hòa thượng Huệ Thế đem võ công tả ra xong,

Vẫn tiếp tục làm đầu lĩnh nha dịch.

Đây coi như là bước đầu đem ê kíp huyện nha phân phối rồi.

“Nếu như ta muốn sớm lấy được tín nhiệm của dân chúng huyện Cự Hà, hoặc có lẽ là kính yêu, phải làm gì?” Thôi Hằng hướng Lục Tranh Minh cùng Triệu Quảng dò hỏi.

Vừa mới đến, nếu có thể hoàn thành một chuyện đối với phần lớn bách tính huyện Cự Hà đều có lợi, nói không chừng là có thể thu hoạch không ít tâm tình yêu thích.

Lục Tranh Minh cùng Triệu Quảng liếc mắt nhìn nhau.

Đều thầy được nghi ngờ trong mắt đôi phương.

Vị Huyền tôn này tựa hồ là thật muốn làm chuyện tốt cho bách tính huyện Cự Hà?

Chẳng lẽ đây chính là tâm cảnh của cao nhân, từ bi của tiên nhân sao?

Mặc dù hai người không hiểu Thôi Hằng tại sao phải làm như thế, nhưng vẫn là nghiêm túc suy tư một chút, cuối cùng cho ra một cái kết luận giống nhau.

“Huyền tôn, huyện Cự Hà tọa lạc tại bờ sông Hồng, là đường thủy quan trọng của Phong Châu, bách tính vốn không nên phải nghèo khổ, nhưng trên thực tế tuyệt đại đa số người quanh năm suốt tháng đều không ăn được mấy bữa cơm no.” Triệu Quảng dẫn đầu mở miệng trước.

“Bởi vì nơi này có một cái Hoàng gia.” Lục Tranh Minh giải thích “Sự hưng thịnh của Hoàng gia bắt đầu từ một vị tổ tiên 90 năm trước, làm quan quản chế nước, nắm giữ thủy vận, đồng thời lại không chút kiêng kỵ ép mua ép bán thổ địa trong huyện Cự Hà.

“Cái này làm cho Hoàng gia vốn chỉ là phú gia phổ thông nhảy một cái liền trở thành gia tộc lớn nhất huyện Cự Hà, cho đến ngày nay diện tích đã có một trăm ngàn mẫu, trong huyện tuyệt đại đa số bách tính đều là tá điền của Hoàng gia.”

“Hắc hắc, từ đó về sau, cái huyện Cự Hà này chính là huyện Cự Hà của Hoàng lão gia.” Triệu Quảng ở một bên cười lạnh nói “Sau khi chiếm cứ số lớn thổ địa, Hoàng gia liền bắt đầu diên cường tăng cao thuế đất với tá điền.

“Thời điểm nghiêm trọng thậm chí đến mức thu nhập cả năm còn chưa đủ giao thuế đất, nếu như vậy, Hoàng gia lại sẽ cho tá điền vay một khoản tiền, để cho tá điền mượn lương vay tiền trả thuế đất, sau đó lãi mẹ đẻ lãi con, dần dần để cho tá điền biến thành nông nô súc vật.”

“Huyền tôn nếu có thể tiêu diệt Hoàng gia, nhất định sẽ đề cho bách tính toàn Huyện vỗ tay khen hay, lạy làm Thanh Thiên.” Lục Tranh Minh nói.

“Cái tên Hoàng lão gia này âm thầm còn chiêu mộ tư binh, những năm trước Huyện lệnh mới tới đều sẽ đưa thiệp chào hỏi tới Hoàng gia, thỉnh cầu cùng Hoàng lão gia gặp mặt một lần.” Triệu Quảng lại nói “Nghe nói từng có Huyện lệnh sau khi nhậm chức không đi bái kiến Hoàng lão gia, không quá nửa tháng liền chết yếu đầu đường.”

“Cái Hoàng gia này đúng là đầu heo mập thượng hạng a.” Thôi Hằng nghe vậy nở nụ cười, lại hỏi “Hoàng gia chắc hẳn có rất nhiều đồ cổ tranh vẽ trân quý đi.”

“Hắn không ít.” Triệu Quảng suy nghĩ một chút nói.

“Vậy liền tiêu diệt Hoàng gia.” Thôi Hằng trực tiếp đáp ứng.

...

Phía Đông huyện Cự Hà, đại trạch Hoàng gia.

Hoàng lão gia tuổi đã hơn năm mươi đang câu cá, chỉ bắt quá hạn không ngồi ở trên ghế, mà là ngồi ở trên người một cô gái tuổi xuân.

Một người thiếu nữ nhìn không quá mười sáu mười bảy tuổi, đang dùng hai chân hai tay gắng sức làm hình dáng cái ghế đỡ người, nâng thân thể gần hai trăm cân của Hoàng lão gia.

Cái trán của nàng đã đỏ mồ hôi, thân thể không ngừng run rẩy, nhưng lại không dám nhúc nhích.

Trước đây một người nha hoàn không đỡ được Hoàng lão gia, đã bị đâm nát ném vào ao làm mồi cho cá.

“Lão gia, cái tên huyện lệnh nhỏ kia không đưa thiệp thăm hỏi tới.”

Vừa lúc đó, một người đàn ông trung niên mặc quần áo màu xám chậm chậm đi tới, cúi người gật đầu mà nói: “Tiêu nhân cũng đã điều tra lai lịch tên này.”

Đây là quản gia Hoàng gia.

Hoàng Tài.

“Là lai lịch ra sao?” Hoàng lão gia cũng không ngẩng đầu, tùy ý hỏi.

“Nghe nói là thiện thích của Triệu Quảng, bỏ tiền mua tội chức quan, không bồi cảnh gì.” Hoàng Tài thấp giọng nói, hẳn tra được đều là tin tức Lục Tranh Minh cùng Triệu Quảng tận lực truyền ra.

“Triệu Quảng?” Hoàng lão gia nghe vậy cười lạnh nói: “Một tên mới phát, thứ chó má, lại cũng dám chắm mút vị trí Huyện lệnh. Nhịn ba tháng rồi, là thời điểm khai đao!”

Ở thời đại thiên hạ đại loạn này, một thạng đời một người huyện lệnh đều không ly kỳ, vì vậy hẳn đối với việc Huyện lệnh đời trước bỗng nhiên rời đi cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

“Lão gia, ngài nói xem cái tên huyện lệnh nho nhỏ này có thể hay không giống như đời Huyện lệnh trước, là một cao thủ võ lâm?” Hoàng Tài vẫn là có chút lo âu.

Huyện lệnh đòi trước chính là Nghiêm Thịnh, hẳn tới nơi này là vì chuẩn bị cho quân Yên Vương vào thành.

Vì vậy, chuyện thứ nhất hẳn làm chính là tới Hoàng gia lập uy.

Mặc dù trong tội lại hứa hẹn không ít chỗ tốt, thậm chí còn cùng Hoàng gia đồng thời chèn ép bách tính, nhưng võ lực mạnh mẽ của hắn cũng để lại cho Hoàng gia ấn tượng cực sâu.

“Một tên trẻ ranh chưa dứt sữa, coi như là từ trong bụng mẹ bắt đầu luyện võ, lại có thể lợi hại đến đâu?” Hoàng lão gia vô cùng khinh thường cười lạnh “Truyền qua một bức thư, để cho thằng nhãi con kia sáng mai đến thỉnh an ta, nếu không tự gánh lấy hậu quả.”

Chương 60: Công đức viên mãn, bạch nhật phi thăng?

Màn đêm buông xuống, trăng sáng sao thưa.

Trong phòng huyện thừa Lục Tranh Minh.

“Àm!” Triệu Quảng vỗ mạnh vào trên bàn, xem phong thơ trong tay, giận không kiềm được “Cái tên Hoàng Thế Thiện này thật là to gan, lại còn nói muốn Huyền tôn đi thỉnh an hân!”

“Một tên tài chủ vườn, tự tìm đường chết mà thôi, cần gì phải nổi giận với người chết?” Lục Tranh Minh chính là thân sắc không thay đổi, đem phong thơ kia lấy đến trong tay nhìn một chút “Huyền tôn đã quyết định muốn tiêu diệt Hoàng gia, Hoàng Thế Thiện đã là chắc chắn phải chết.”

“Hừ! Để xem hân có thể phách lối đến khi nào!” Triệu Quảng sắc mặt như cũ vô cùng âm trầm, sau đó nhìn về phía Lục Tranh Minh “Lục gia, Huyền tôn nói phải làm sao tiêu diệt Hoàng gia chưa?”

“Còn không có.” Lục Tranh Minh khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói “Bất quá, Huyền tôn võ công siêu phàm nhập thánh, chỉ là tiêu diệt một cái Hoàng gia dễ như trở bàn tay, chúng ta căn bản cũng không cần lo lắng thất bại.”

“Lục gia, thật ra thì ta có chút hiếu kỳ, đại nhân vật như huyền tôn, tại sao lại muốn tới làm huyện lệnh cho huyện Cự Hà nhỏ nhỏ này?” Triệu Quảng nghi ngờ nói.

Trong lòng hân Thôi Hằng chính là một vị tiên nhân, hân là tồn tại như thần long, thấy đầu mà không thấy đuôi.

Chỉ là Huyện lệnh huyện Cự Hà, căn bản là không xứng với tiên nhân như Thôi Hằng.

“Ta cũng không biết.” Lục Tranh Minh đầu tiên là lắc đầu một cái, sau đó cười nói “Nhưng ta có một cái suy đoán.”

“Ngài suy đoán gì?” Triệu Quảng tò mò truy hỏi.

“Người nhưng mà từng nghe qua truyền thuyết công đức viên mãn, bạch nhật phi thăng chưa?” Lục Tranh Minh cười hắc hắc nói.

“Tiên sinh kể chuyện cổ tích có nói qua, một ít chuyện thần thoại cũng viết qua.” Triệu Quảng gật đầu một cái, ngạc nhiên nói “Lục gia, ý của ngươi là nói?”

“Không sai!” Lục Tranh Minh trịnh trọng gật đầu nói “Ta đã thấy huyền tôn ra tay, võ công của hân đã hoàn toàn vượt ra

khỏi phạm vi hiểu biết của ta, ngay cả là tuyệt đỉnh giang hồ luyện đến Nội Cảnh cùng huyền tôn so sánh chỉ sợ cũng chỉ là gà đất chó sành, không đáng nhắc tới.

“Luyện võ luyện đến cái tình cảnh này, tuyệt đối có thể nói là luyện thành tiên, tiếp theo nhất định là muốn truy cầu phi thăng, mà theo truyền thuyết phi thăng liền cần góp nhặt công đức, huyền tôn lần này tới huyện Cự Hà, hơn phân nửa chính là vì góp nhặt công đức!”

“Nghĩ như vậy, đúng vậy, quả thật hẳn là như vậy.” Triệu Quảng nghe vậy bỗng nhiên tỉnh ngộ, vỗ tay nói “Cho nên huyền tôn mới có thể trước hết muốn diệt trừ Hoàng gia, đây là chuyện đại thiện, khẳng định có công đức lớn.”

“Không chỉ cái này, thật ra thì còn có cái khác.” Lục Tranh Minh khoát tay cười nói “Tặc binh của Yên Vương sắp tấn công huyện Cự Hà, có câu nói là nơi phi đi qua như lược mỏng, nơi binh qua như bê, giặc binh vừa qua, bách tính huyện Cự Hà chưa chắc có thể còn sống sót ba thành, nếu huyền tôn có thể cứu huyện Cự Hà, nhất định sẽ có rất nhiều công đức!”

“Bê” chính là rằng cái lược, là công cụ người cổ đại dùng để làm sạch da đầu hoặc là con rắn.

Cái gọi là phi đi qua như lược mỏng, binh qua như bê chính là chỉ thời cổ đại hành quân bình thường đều là dùng cướp bóc trăm họ để tiến hành tiếp tế, bất luận là phi hay là binh, đại quân đi qua, mười phòng mất chín đều là chuyện thường xảy ra.

“Chúng ta lại là đang giúp một vị tiên nhân phi thăng sao?!” Con mắt to của Triệu Quảng phát sáng, cả người đều trở nên hưng phấn “Triệu Quảng ta tất vì huyền tôn vào nơi đầu sôi lửa bỏng, không chối từ!”

“Đại sự kinh thiên động địa như vậy, bộ xương già này của ta cũng có thể tham dự vào, quả thật là chuyện may mắn trong đời a!” Lục Tranh Minh cũng không nhịn được cười lên ha hả.

Căn phòng chỗ Thôi Hằng ở, cách phòng của Triệu Quảng cùng Lục Tranh Minh không xa.

Lấy cảnh giới tu vi của hắn, ngũ giác bén nhạy biết bao, dĩ nhiên chuyện hai người này nói hẳn đều nghe vào tai.

Suy đoán người một câu ta một lời của hai người này, quả thực để cho hắn cảm thấy dở khóc dở cười.

“Bách nhật phi thăng còn được đi, ta cách Độ Kiếp cũng còn kém một trăm lẻ tám ngàn dặm đây.” Thôi Hằng nở nụ cười.

Ngay sau đó, hắn giơ tay nhẹ nhàng vờ một cái, liền từ hư không hút tới hai đạo hào quang màu đỏ rất nhỏ chỉ có hắn có thể thấy, đem sáp nhập vào trong Kim Đan ôn dưỡng linh tính.

Đây là tâm tình vui sướng của Triệu Quảng cùng Lục Tranh Minh.

“Sau khi tiêu diệt Hoàng gia, phân chia ruộng đất thêm cho dân chúng, nếu như vậy, hắn sẽ có không ít tâm tình vui mừng.”

...

Sáng sớm hôm sau.

Hòa thượng Huệ Thế tạm ngừng nhiệm vụ chép võ công Liên Hoa Tự,

Lại hóa trang làm đầu lĩnh nha dịch, mang theo hơn hai mươi tên nha dịch, cùng huyện thừa Lục Tranh Minh, chủ bộ Triệu Quảng, đi tới đại trạch Hoàng gia.

Chương 61: Hoàng lão gia niệm kinh lễ Phật

Một chuyến này gần ba mươi người, đi ở trên đường phố Huyện thành dù sao quy mô cũng khá lớn, nhất thời liền khiến cho không ít người ghé mắt bàn luận.

“Là người của Huyện nha, đây là muốn đi làm cái gì, xem phương hướng tựa hồ là muốn đi Hoàng gia?”

“Đoán chừng là phải đi viếng thăm Hoàng lão gia đi, ha ha, lại là một tên Huyện thái gia cùng phe với Hoàng lộ da nha!”

“Không đúng, ta nhìn bầu không khí không đúng, cái này nào giống như là đi viếng thăm, đây là đi tịch thu gia sản đi!”

“Người đầu óc mê muội sao, nơi này chính là huyện Cự Hà, ai mẹ nó dám đi tịch thu nhà Hoàng lão gia? Coi như là Huyện lệnh, đầu cũng phải dọn nhà!”

“Nhưng mà ta nhìn lại là có điểm không đúng, cái tên Huyện lệnh mới tới tuổi rất trẻ, sẽ không thật máu nóng lên đầu đi?”

“Đừng có nằm mộng, chỉ với mấy chục sai dịch có thể làm gì, nhà Hoàng lão gia nhưng mà có binh!”

Mọi người người một lời ta một lời mà khe khẽ bàn luận.

Đều không thể nào tin được tên Huyện lệnh dám đi tìm Hoàng lão gia gây sự.

Hoàng lão gia tên là Hoàng Thế Thiện, thân là địa chủ lớn nhất huyện Cự Hà, không chỉ có riêng là diện tích nhiều.

Hắn trong bóng tối huấn luyện gia đình chừng năm trăm người, người người đều là tráng hán trẻ tuổi, ăn đủ no, huấn luyện đủ, sức chiến đấu cực mạnh.

Nhất là những năm gần đây thiên hạ đại loạn, Hoàng gia thậm chí còn mua đến mười mấy bộ áo giáp bằng thép ròng!

Mười mấy tên gia đình mặc giáp, lại thêm gần năm trăm tên tráng hán, tạo thành đội hình tư binh đủ để cản quét toàn bộ huyện Cự Hà, tuyệt đối không có người dám phản kháng.

Chính lệnh triều đình từ lâu đã không quản được bên này, đối với Hoàng gia mà nói, Huyện lệnh không nghe lời đều là muốn giết cứ giết!

Tên huyện lệnh chán sống mới có thể suy nghĩ dùng mấy chục nha dịch đi tìm Hoàng gia phiên toái.

Lục Tranh Minh, Triệu Quảng, Huệ Thê ba người tự nhiên cũng đều nghe được một đám dân chúng nghị luận.

Nhưng bọn hần cũng không thềm đề ý.

Một đám dân chúng bị Hoàng gia lấn áp gần trăm năm, sợ Hoàng gia thật ra thì rất bình thường.

Ba người dẫn theo hơn hai mươi tên nha dịch, đi qua từng cái đường phố, thẳng tới đại trạch Hoàng gia.

Tòa đại trạch này quả thật lớn đến khủng khiếp, diện tích ước chừng hai trăm mẫu, kiến trúc bên trong càng là vô cùng tráng lệ, rường cột chạm trổ kỹ, có điện đường, đại điện vài chục tòa, phòng ốc nghiêm chỉnh hơn hai mươi gian, phòng của người làm cùng phòng để đồ lặt vặt đếm không hết.

Thật là giống như hoàng cung vậy!

Bởi vì nơi này vốn là do Hoàng gia cướp ruộng đất bách tính xây cất, cho nên chung quanh đại trạch cũng không có cửa hàng gì, đều bị Hoàng gia cải tạo thành đủ loại quang cảnh, cái ao, giả sơn, cây liễu, vườn hoa vân vân cái gì cần có đều có.

“Mẹ của ta ơi! ” Lục Tranh Minh cắn răng, nhìn đại viện nhà cao cửa rộng, không nhìn được nói “Không hổ là hoàng đế miệt vườn a, cái này con mẹ nó thật là hoàng cung a!”

“Đứng lại, các ngươi đang làm gì? ! ” Canh cửa Hoàng gia thấy một đám người Lục Tranh Minh dường như người tới bất thiện, ngay lập tức liền chạy ra, giận dữ hét “Biết nơi này là chỗ nào không? Cút nhanh lên, nếu không để cho đầu người dọn nhà!”

“Ngươi nói để cho đầu ai dọn nhà? ” Hòa thượng Huệ Thê hóa trang thành đầu lĩnh nha dịch giống như là đeo lên mặt nạ nóng nảy, trực tiếp rút ra bội đao bên hông, gác ở trên bả vai tên sai vật này.

“Thật can đảm! Nơi này chính là Hoàng gia! ” Người sai vật lại không sợ một chút nào, vẫn giận dữ hét “Ta thấy các ngươi đây là chán sống...”

Rắc rắc!

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy ánh đao lóe lên, đầu của tên sai vật này trực tiếp liền bay ra ngoài, cái cô không có đầu dang trào máu tươi giống như tấm lụa vẩy lên trời.

Hòa thượng Huệ Thê thần sắc bình tĩnh thu đao, nhìn cũng chưa từng nhìn cái thi thể không đầu kia, trực tiếp tiến lên đập ra cửa chính Hoàng gia, nghiêm nghị quát lên: “Quan phủ tra thuế! Người Hoàng gia đều đi ra ngôi xóm xuống!”

“Ai dám gây trở ngại chúng ta thì hành công vụ, giết không tha!”

Trong lúc hòa thượng Huệ Thế chém chết người sai vặt của Hoàng gia, Hoàng lão gia Hoàng Thế Thiện còn ở trong Phật đường lễ Phật.

Hoàng gia đời đời tin hật, trong tòa đại trạch hai trăm mẫu này, riêng Phật Đường, Phật Điện liền có bảy chỗ, thờ phụng Phật Đà Bồ Tát bất đồng.

Thậm chí còn nuôi hơn hai mươi vị Thiên Sư.

Mỗi lần bản thân Hoàng lão gia hoặc là con cháu của hắn làm các loại chuyện ác như giết người, làm nhục nữ tử, hắn cũng tự mình đến trong Phật Đường sám hối, cũng để cho Thiên Sư niệm kinh, để chuộc tội.

Sáng sớm hôm nay, Hoàng lão gia liền đi tới trong Phật Đường.

Mục đích có hai cái.

Nếu là cái tên Huyện lệnh nhỏ nhọ kia thức thời mà tới bái kiến, vậy mình trước hết ở trong Phật Đường bắt hắn chờ tới trưa, cho hắn biết rõ cái huyện Cự Hà này đến tột cùng là huyện Cự Hà của ai.

Nếu mà cái tên Huyện lệnh trẻ tuổi kia nóng tính không biết điều không đến bái kiến, vậy lần lễ Phật này coi như sớm sám hối chuộc tội cho mình, vừa ra ngoài liền phái người giết chết thằng bé kia.

Chương 62: Diệt Hoàng gia (1)

Lúc này, thanh âm xướng kinh vang vọng trong Phật Đường, mùi đàn hương phát phơ.

Hoàng lão gia bộ dáng từ bi, ngồi chồm hồm ở trên bồ đoàn, chấp hai tay, cặp mắt hơi khép, miệng tụng A Di Đà Phật, lòng niệm từ bi từ bi.

Chung quanh có một đám Thiên Sư hoặc là niệm kinh, hoặc là gõ mõ, hoặc là thổi tù và, vô cùng náo nhiệt.

Đang lúc này, bên ngoài truyền đến tiếng huyên náo.

“Lão gia! Lão gia!” Hoàng Tài vội vã chạy tới, mặt mũi thở hồng hộc, lời nói đều nói không rõ ràng “Lão gia, không, không, không tốt...”

“Cút ra ngoài!” Hoàng Thế Thiện mở choàng mắt nghiêm nghị quát lên “Cậu nô tài, ngươi thật là to gan, lại dám xông tới lúc ta đang lễ Phật, đây là đang khinh nhờn Phật Đà, ngươi chán sống sao?!”

Hoàng Tài nhất thời bị dọa sợ đến hai chân mềm nhũn té quỵ dưới đất, đập đầu kêu vang bịch bịch, kêu khóc nói: “Lão gia, nô tài sai rồi, cũng không phải là nô tài muốn xông tới, là tên cầu quan kia, lại, lại phái người giết tới a!”

“Cái gì?!” Hoàng Thế Thiện lập tức đứng lên, không thể tin nhìn chăm chăm Hoàng Tài, trầm giọng nói: “Ngươi nói cái gì, cái tên huyện lệnh nho nhỏ kia dám phái người giết tới?”

“Đúng vậy lão gia!” Hoàng Tài gật đầu liên tục, lo lắng nói “Sáng sớm hôm nay liền có một bầy chân chó đi tới trước cửa chính nhà chúng ta, nói muốn tra thuế, Hoàng Thư con ta đi lên ngăn trở, lại, lại trực tiếp bị chặt đầu a!”

Chân chó là một loại cách nói miệt thị đối với nha dịch.

“Điều này sao có thể, tiểu súc sinh kia điên rồi sao?” Hoàng Thế Thiện vẫn còn có chút không tin, trải qua những năm này, ở trong huyện Cự Hà này hẳn chính là trời, cho tới bây giờ cũng chưa có ai dám không vâng lời hẳn.

Coi như là huyện lệnh đời trước Nghiêm Thịnh, cường đại đến có thể một người áp chế năm trăm người tư binh của hẳn, cuối cùng vẫn là đối với hẳn tiến hành trấn an, cũng hứa hẹn không ít điều kiện đãi ngộ.

Hiện tại cái tên huyện lệnh nho nhỏ vừa mới nhậm chức một ngày kia, lại trực tiếp phái người tới tra thuế, còn trực tiếp giết người sai vật!

Đơn giản là to gan lớn mật!

Lúc này, xa xa lại truyền tới từng trận tiếng kêu thảm thiết.

“Các ngươi làm gì? ! Cảnh bọn họ lại! Nơi này chính là Hoàng gia... A!”

“Giết người rồi! Giết người! Đi tìm lão gia mau, đi tìm lão gia mau... A!”

“Người điên! Một đám người điên a! Người đâu mau tới... A! !”

Tiếng kêu không ngừng, lại gần như đều lấy tiếng kêu thảm thiết mà kết thúc.

Ngay sau đó là tiếng quát chói tai.

“Quan phủ tra thuế, ai cũng không thể ngăn trở! Ai cản ta thì phải chết!”

Đây là hòa thượng Huệ Thế, hăn lờ hờ này đã dùng tới chân khí, âm thanh trực tiếp truyền khắp nửa tòa đại trạch Hoàng gia.

Hoàng Thế Thiện nghe được tiếng gào này, tức giận cả người phát run, mặt đều xanh biếc.

“Phản rồi! Phản trời rồi! ” Hăn bỗng nhiên nhặt lên một cái lư hương nhỏ bên cạnh, trực tiếp đập chét một vị Thiên Sư, giận dữ hét: “Đem năm trăm tinh binh đều gọi qua cho lão tử, nên giết người!”

“Vâng lão gia! ” Hoàng Tài liền vội vàng gật đầu, liền muốn đứng dậy rời đi.

“Chậm đã! ” Hoàng Thế Thiện nhìn về phương hướng mới vừa rời truyền tới tiếng kêu thảm thiết, sắc mặt biến đổi không ngừng “Cùng đi!”

Sau đó, hăn cùng Hoàng Tài rời đi,

Đi đường nhỏ rời đi Phật Đường.

Chỉ để lại một đám lão hòa thượng nhìn thi thể trên mặt đất mà cảm như hèn.

...

Hòa thượng Huệ Thế đã giết đến điên rồi.

Hăn giả trang thành đầu lĩnh nha dịch, phảng phất như Sát Thần phụ thể, chỉ cần là người nhà họ Hoàng dám ngăn cản ở trước mặt hăn, hét thảy chém chét, một đao một người, sạch sẽ gọn gàng.

Sau khi liên tiếp giết mười mấy người, trên đất đã hội tụ thành vũng máu.

Thi thể nằm khắp nơi.

Lục Tranh Minh cùng Triệu Quảng theo ở phía sau, thần sắc cổ quái nhìn Huệ Thế toàn thân đầm máu trước mặt.

Cái tên này con mẹ nó lại là đệ tử Phật môn Liên Hoa Tự.

Liên Hoa Tự nhưng mà là đại phái nhất lưu thời đại này, cũng là thánh địa Phật môn trong sáu tự trên thiên hạ, hòa thượng Huệ Thế còn là đệ tử thân truyền của Phương Trượng.

Quá bất hợp lí!

Chẳng qua, sau khi hấn giết chóc như vậy, coi như người nhà họ Hoàng lại phách lối đi chằng nữa, chỉ cần không phải kẻ ngu, cũng không dám ngăn trở đám nha dịch mảy may.

Triệu Quảng phách mấy tên nha dịch ra ngoài, còn dư lại mười mấy nha dịch chính là lập tức vọt vào các gian phòng, lật xem đủ loại sách vở, tử quy.

Thật là tới tra thuế.

Tra thuế không chỉ có thể tra ra trạng huống đóng thuế, còn có thể tra ra trạng huống tài sản cụ thể, đây là điều Thôi Hằng đã thông báo.

Dù sao sau khi diệt Hoàng gia, còn phải đem điền sản ruộng đất của Hoàng gia phân cho bách tính.

Không thể không làm rõ ràng trạng huống tài sản.

Chỉ chốc lát sau, liền có nha dịch lục soát được chừng mấy bộ sổ sách, dờn ra.

“Lục huyện thừa, Triệu chủ bộ, những thứ này liền giao cho các người.” Hòa thượng Huệ Thế chỉ chỉ những sổ sách kia, cười nói “Ta chỉ phụ trách duy trì trật tự.”

Lời nói này nhất thời để cho Lục Tranh Minh cùng Triệu Quảng không biết phải nói gì.

Chương 63: Diệt Hoàng gia (2)

Nhìn một chút thi thể đầy đất.

Cái này cũng gọi là duy trì trật tự?

Bất quá, đây cũng là việc phải làm để càn quét Hoàng gia, hơn nữa chém chết ác nhân chính là tạo phúc một phương, đối với việc tích lũy công đức của Huyền tôn khẳng định cũng có chỗ tốt.

Người nhà họ Hoàng, giết sạch đều không quá đáng.

Lục Tranh Minh cùng Triệu Quảng nhận lấy sổ sách, hơi lật xem một lượt, cũng không tránh khỏi rùng mình.

Híz-khà zz Hí-zzz!

“Lợi hại a! Ta vốn dĩ còn tưởng rằng Hoàng gia nhiều lắm là trốn Thuê, không nghĩ tới là trực tiếp con mẹ nó không nộp thuế!” Triệu Quảng nhìn sổ sách, lộ ra vẻ mặt xem thể là đủ rồi.

“Chắc chắc, không trách Huyền lệnh trước đây đều đem thuế của dân chúng nhận trước một trăm năm.” Lục Tranh Minh miệng hớp một hơi, cười lạnh nói “Cao a, cái tên Hoàng lão gia này thật đúng là cao a!”

Dân chúng huyện Cự Hà hoàn toàn là đang bị Hoàng gia cùng Huyền nha đồng thời bóc lột.

Bởi như vậy, ngoại trừ số ít mấy phú gia có chút thế lực hoặc là tiểu địa đầu xà, những dân chúng bình thường nói là sống trong địa ngục đều không quá đáng, sống không bằng chết.

Huyền tôn lựa chọn trực tiếp tiêu diệt Hoàng gia, thật là quyết định anh minh cực kỳ!

Hoàng gia vừa trừ, tuyệt đối có vô số công đức!

Đoàng đoàng đoàng!

Vừa lúc đó, đám người Lục Tranh Minh, Triệu Quảng, hòa thượng Huệ Thế bỗng nhiên cảm giác mặt đất đang chấn động theo quy luật, cẩn thận nghe một chút, lại phát hiện là có tiếng bước chân dày đặc đồng loạt tiến đến.

Người nhà họ Hoàng đều là trở nên hưng phấn, có người thậm chí kích động đứng lên hô to.

“Lão gia, là lão gia mang người đến, nhanh mau cứu ta, lão... A!”

Người đứng lên kêu trực tiếp bị hòa thượng Huệ Thê chém chết.

Vì vậy, lại không ai dám lên tiếng.

Chỉ chốc lát sau, thanh âm mặt đất rung động dừng lại.

Hoàng lão gia chậm rãi từ cửa chính bước vào, bên người có ba tên nam tử khôi ngô đi theo, bọn họ thân cao hơn tám thước, toàn bộ đều mặc áo giáp bằng thép ròng, cầm cương đao trong tay, hung thần ác sát.

Cùng lúc đó, chung quanh vách tường cũng nhô ra bóng người rậm rạp chằng chịt, chừng trên trăm tên tráng hán.

Quan trọng là, trong tay trăm tên tráng hán này lại đều cầm cung nỏ thượng hạng phá giáp thần cơ nỏ.

Chỉ cần kéo cò, ngay lập tức sẽ là trên trăm phát tên cùng bắn.

“Mẹ yêu của ta ơi, cái tên thổ tài chủ này có vấn đề, trong nhà hán lại có trên trăm bộ phá giáp thần cơ nỏ!” Con người Lục Tranh Minh thiếu chút nữa trùng ra ngoài, kinh hãi cực kỳ.

Phá giáp thần cơ nỏ là loại nỏ đặc biệt, uy lực cực lớn, áo giáp thông thường, vậy giáp, cùng với cương khí hộ thể của cao thủ nhất lưu tại trước mặt loại nỏ này giống như là giấy dán.

Coi như là Tiểu Tông Sư ngưng tụ thành chân khí cũng không cách nào chính diện đón đỡ.

Vì vậy, đây là vũ khí quân dụng bị triều đình Đại Tấn quản chế rất nghiêm khắc, đặt ở thời đại vương triều cường thịnh, trong nhà tra ra một bộ phá giáp thần cơ nỏ thì sẽ bị chém đầu cả nhà.

“Đây là trang bị trong quân đội của Yên Vương, đây chính là chỗ tốt Nghiêm Thịnh cho hán!” Hòa thượng Huệ Thê nhận ra lai lịch của nhóm phá giáp thần cơ nỏ này, sau đó nhìn về phía Lục Tranh Minh “Làm sao bây giờ?”

“Có hơi phiền toái a.” Lục Tranh Minh cũng cảm giác có chút nhức đầu, đối với võ giả cảnh giới Ngưng Khí mà nói, trên trăm bộ phá giáp thần cơ nỏ, đủ để đem bọn họ bắn thành cái rồ.

Triệu Quảng kể bên lại là thần thái như thường.

“Ta nói cái tên huyện lệnh nhỏ kia là từ đâu tới gan chó, lại dám tới tìm Hoàng Thê Thiện ta phiền toái!” Cẩm Hoàng lão gia hơi hơi giương lên, vẻ mặt khinh bỉ cười lạnh nói “Thì ra là vì có hai người cao thủ các ngươi.

“Hừ hừ, hôm nay bản lão gia ngược lại muôn nhìn một chút, các người những cao thủ võ lâm này, ở trước mặt phá giáp thân cơ nổ, còn là cao thủ hay không! Bản tên cho ta!”

Hắn cũng không dài dòng, trực tiếp hạ lệnh bắn tên, muốn bắn chết đám người Lục Tranh Minh, Triệu Quảng, Huệ Thế.

Nhưng mà vừa lúc đó ——

Ầm! !

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, giống như là có cái gì nổ tung, một bên vách tường đám tráng hán đứng đây âm âm sụp đổ.

Ngay sau đó lại là mấy tiếng nổ truyền tới, mấy mặt vách tường khác cũng đều âm âm sụp xuống.

Bốn phương tám hướng cát đá tràn ngập, khói mù cuộn cuộn, trên trăm tên tráng hán tất cả đều bị nổ huyết nhục văng tung tóe, rất nhiều phá giáp thân cơ nổ cũng đều bị nổ nát bét.

“Chuyện gì xảy ra, đây là chuyện gì xảy ra? !” Hoàng Thế Thiện kinh hoàng thất thố mà rống giận, lại không còn bộ dáng phách lối khi trước.

“Ha ha, Triệu Tam nha, may là có người! ” Lục Tranh Minh cười to nói, hắn nhìn ra đây là thuốc nổ Triệu Quảng bố trí, mới vừa rồi mấy tên nha dịch bị phái đi ra ngoài chính là đi làm cái này.

“Ngay tại lúc này! ” Hòa thượng Huệ Thế giơ đao lên, hét lớn: “Giết! !”

Chương 64: Thu hoạch phong phú (1)

Hòa thượng Huệ Thế một lần nữa đại khai sát giới.

Dĩ nhiên là nếu hấn thủ giới này.

Võ giả ngưng thành chân khí được xung Tiểu Tông Sư là có nguyên nhân.

Chân khí cường đại vượt xa cái gọi là nội lực, cương khí, tốc độ vận chuyển nhanh hơn, biến chiêu võ công cũng càng thêm linh hoạt, thậm chí còn có thể thi triển một ít đặc thù của võ công.

So với các loại như Hỏa Diễm Dao, Hàn Băng Chương, Liệt Hỏa Quyển, chân khí có thể chế tạo trạng thái nhiệt độ cao hoặc là nhiệt độ thấp, đạt thành hiệu quả đặc thù của những võ công này.

Bây giờ hòa thượng Huệ Thế chính là làm như vậy.

Tay phải hấn vung cương đao, thi triển đao pháp tài tình, tinh chuẩn không sai sót xẹt qua trên cổ từng tên tư binh của Hoàng gia, từng khóa đầu lâu bay lên trời.

Mà tay phải của hấn cũng không nhàn rỗi, trong lúc vận chuyển chân khí, lòng bàn tay đã biến hóa đến đỏ bừng, như có ngọn lửa ở trong đó thiêu đốt, khác ở trái tim tư binh Hoàng gia, tại chỗ liên liên đem lồng ngực đập nát, đốt trụi trái tim.

Đây là một trong tám một tuyệt kỹ của Liên Hoa Tự, Phật Nộ Nhiên Tâm Chương.

Trọng nháy mắt, liền có trên trăm tên tư binh của Hoàng gia chết ở dưới đao dưới chương của hòa thượng Huệ Thế.

Chờ đến khi khói mù vụ nổ tản đi, Hoàng lão gia kinh hãi muốn chết mà phát hiện bên người mình tất cả đã đều là thi thể.

Coi như là mười mấy người tư binh mặc áo giáp bằng thép ròng, cũng đều không thể sống sót, có chính là bị trực tiếp chặt đứt đầu lâu, có thì trực tiếp bị đánh bẻ đầu.

Dù sao, coi như là áo giáp bằng thép ròng, cũng không thể phòng ngự toàn phương vị không góc chết, cổ và bộ mặt chính là nhược điểm cực lớn.

“Các người, các người thật là to gan, thật là to gan a!” Hoàng lão gia sợ hãi đan xen, trong đầu hỗn loạn tung bừng, đây là cảnh tượng hấn chưa bao giờ suy tưởng qua.

“Chết!” Hòa thượng Huệ Thế quay đầu nhìn về phía Hoàng Thế Thiện, ánh đao lóe lên trong lòng bàn tay, liền

muôn hướng hăn chém tới.

“A! Gia gia tha mạng! Gia gia tha mạng!” Hoàng lão gia vừa thấy ánh đao này, cả người nhất thời tan vỡ, ùm một tiếng liền quỵ trên đất, dập đầu cầu xin tha thứ.

“Dừng tay!” Lục Tranh Minh bắt được cổ tay của hòa thượng Huệ Thế, không để cho một đao này chặt xuống, trầm giọng nói “Trước đừng giết hăn, mang về nghe theo huyền tôn xử lý.”

“...” Hòa thượng Huệ Thế ngẩn người, gật đầu nói “Tốt.”

“Đa tạ gia gia, đa tạ gia gia!” Hoàng lão gia phanh phanh dập đầu, còn cho là mình thật được tha mạng.

“A, trước đừng nói cảm ơn, nói không chừng đến lúc đó người sẽ hận mình không thể chết ngay bây giờ.” Lục Tranh Minh cười lạnh nói.

...

Hoàng gia bị tịch thu nhà!

Huyện lệnh mới đến nhậm chức phái người vọt vào đại trạch Hoàng gia, lấy thủ đoạn thiết huyết đem Hoàng gia trấn áp.

Tư binh của Hoàng gia gần như chết hết, đám người còn lại cũng đều bị tóm về nhốt trong địa lao, đợi nghe xử lý.

Ngay cả cái tên Hoàng lão gia kia cũng bị bắt!

Tin tức này một truyền mười, mười truyền một trăm, giống như mọc cánh, lây tốc độ cực nhanh truyền khắp toàn bộ huyện Cự Hà.

Nhất thời liền dẫn phát oanh động cực lớn.

Phản ứng đầu tiên của tuyệt đại đa số người chính là không tin.

Đây chính là Hoàng gia, đây chính là Hoàng lão gia!

Đi qua gần trăm năm, ai dám động đến Hoàng gia?

Đừng nói là đội phó Hoàng gia, coi như là đối với Hoàng gia có một chút bất kính, đều phải làm cho tốt chuẩn bị chết không có chỗ chôn!

Bây giờ lại bị trấn áp!

Làm sao có thể!

Nhưng mà, khi càng ngày càng nhiều người chạy tới đại trạch Hoàng gia, thấy vách tường sụp đổ kia, còn có vết máu

chưa dọn dẹp sạch sẽ, cùng với phòng trống, đều không thể không tin tưởng.

Ngọn núi lớn đè ở trên đầu bách tính huyện Cự Hà gần trăm năm, rốt cuộc bị đẩy ngã.

Rất nhiều người mừng đến chảy nước mắt, rất nhiều người vui mừng đến té xỉu xuống đất.

Toàn bộ huyện Cự Hà đều bởi vì Hoàng gia bị tiêu diệt mà mặt sức vui vẻ.

Càng có vô số dân chúng vọt tới cửa nha môn huyện Cự Hà, cả con đường gần như đều bị chạt ních đến giọt nước không lọt, trước cửa người người nhao nhao quỳ ngã trên đất, gần như điên cuồng lễ bái.

“Thanh Thiên Đại lão gia! Thật là Thanh Thiên Đại lão gia a!”

“Quý tạ Thanh thiên Đại lão gia, ông trời mở mắt a, Huyền tôn đến rồi, liền có Thanh Thiên a!”

...

Hai ngày sau, trong đại sảnh huyện nha.

Triệu Quảng vừa bất đắc dĩ vừa vui vẻ hướng Thôi Hằng báo cáo: “Huyền tôn, đây đã là đợt bách tính thứ ba tới quý tạ, lòng dân của huyện Cự Hà đã hướng về huyền tôn, tiêu diệt Hoàng gia, thật là cử chỉ công đức vô lượng a!”

” Ừm, đối với những người dân này phải đối xử tốt. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Nếu tình hình cho phép, thật ra thì có thể khuyên bọn họ một chút, chỉ cần trong lòng cảm ơn là được rồi, không cần tới lễ bái.”

Chương 65: Thu hoạch phong phú (2)

Hắn hiện tại tâm tình tốt vô cùng.

Một lần tiêu diệt Hoàng gia này, thu hoạch tâm tình yêu thích thật sự là quá lớn.

Màu đỏ tượng trưng cho vui của Kim Đan đã tăng tới năm phân, hơn nữa còn đang kéo dài mà tăng trưởng, phỏng chừng không bao lâu là có thể đạt tới sáu phân thậm chí 7 phân.

Màu trắng tượng trưng cho yêu cũng đạt tới bốn phân, cũng tương tự đang kéo dài tăng trưởng.

Đồng thời tăng trưởng còn có màu đen tượng trưng cho ác cùng với màu xanh tượng trưng cho sợ, nhưng phạm vi còn lâu mới lớn được hai như hai màu trước, chỉ tăng trưởng hơn một phân độ dài.

Bất quá, bởi vì màu xanh tượng trưng sợ trước kia đã có 3 phân, lại thêm một phân này, liền có độ dài bốn phân.

Ngoại trừ bi cùng giận, ánh sáng của năm loại tâm tình còn lại đều đang vững bước hướng mục tiêu nhỏ là một tấc đi tới.

Điều này cũng làm cho linh tính trọng Kim Đan của hắn càng ngày càng rõ ràng, rõ ràng có thể cảm giác tu vi của chính mình tiến bộ.

Hơn nữa lần tịch thụ tài sản này còn ở Hoàng gia tước đoạt được lượng lớn đồ cổ chơi văn hoá.

Đúng như Thôi Hằng đoán, loại vật phẩm có nội tình văn minh cùng lắng đọng thời gian nhất định, quả nhiên có thể chuyên hóa thành tiên hệ thống.

Ước chừng thu hoạch 89 điểm tiên!

So với số tiên khi trước hắn chuyên hóa trong mộ Lão vương còn nhiều hơn!

“Huyền tôn, cái tên Hoàng Thế Thiện cùng người còn lại trong Hoàng gia đều đã nhốt ở trong phòng giam, tiếp theo nên xử lý như thế nào?” Lục Tranh Minh đi tới dò hỏi.

“Tước đoạt hết thầy tài sản của người nhà họ Hoàng, còn có mấy ngày nữa ở cửa nha môn mở một tràng đại hội tố khổ, tiện hành xét xử công khai đối với người nhà họ Hoàng.” Thôi Hằng khẽ khẽ gõ bàn “Liên từ Hoàng lão gia Hoàng Thế Thiện bắt đầu.”

“Đại hội tố khổ, xét xử công khai?”

Lục Tranh Minh cùng Triệu Quảng trở mắt nhìn nhau, đều không quá rõ cái này là ý gì.

“Chính là đem người nhà họ Hoàng bắt lên đài, triệu tập bách tính tới tố cáo, nói về những việc Hoàng gia bức hại bọn họ những năm gần đây.” Thôi Hằng giải thích “Kết quả xét xử công khai dựa trên kết quả tố khổ mà định ra.”

“Đây cũng là một biện pháp tốt, có thể để cho cơn phẫn nộ trong lòng bách tính thả ra ngoài, cũng có thể làm cho tất cả mọi người đều biết Hoàng gia là biết bao đáng ghét.” Lục Tranh Minh vỗ tay khen ngợi “Huyền tôn anh minh a!”

“Người nhà họ Hoàng người người đòi đánh, nếu công khai tố khổ, bách tính tức giận, liệu có trực tiếp đem người nhà họ Hoàng đánh chết hay không?” Triệu Quảng nghĩ tới một trường hợp.

“Chết thì chết.” Thôi Hằng mỉm cười nói “Những người này chết chưa hết tội.”

“Quả thật như thế.” Triệu Quảng nghe vậy bưng tỉnh, gật đầu nói “Huyền tôn anh minh.”

“Đúng rồi, ở trong quá trình tố khổ, cũng có thể ghi chép một ít tình huống dân chúng bị hại.” Thôi Hằng lại nhắc nhở “Sau đó phải đem tài sản thổ địa của Hoàng gia đều phân đi ra, có thể tham khảo tình huống tố khổ tiến hành điều tra thực tế, dùng cái này tới quyết định nên phân bao nhiêu điền sản ruộng đất.”

“Huyền tôn thật muốn đem tất cả tài sản thổ địa của Hoàng gia đều phân cho bách tính?” Lục Tranh Minh có chút không xác định mà dò hỏi, Triệu Quảng bên cạnh cũng là muốn nói lại thôi.

“Không sai.” Thôi Hằng gật đầu nói “Toàn bộ phân đi ra, một điếm không cần lưu.”

“Huyền tôn Thanh Thiên, công đức vô lượng!” Lục Tranh Minh cùng Triệu Quảng đồng thời bái phục, càng tin chắc Thôi Hằng chính là tiên nhân muốn tích lũy công đức, bạch nhật phi thăng.

“Được rồi, không cần nịnh hót, lui ra đi.” Thôi Hằng khoát tay một cái, mỉm cười nói “Kêu Huệ Thế đi vào, ta có chuyện muốn hỏi hắn.”

“Vâng huyền tôn!” Lục Triệu hai người cáo lui.

Hòa thượng Huệ Thế bây giờ đã tháo xuống lớp giả trang đầu lĩnh nha dịch, mặc tăng bào, một bộ dáng từ bi.

Hắn đi đến phòng khách, cung kính hành lễ nói: “Xin chào Huyền tôn.”

“Võ công nhưng mà sao chép xong rồi?” Thôi Hằng dò hỏi.

“Đã chép xong.” Hòa thượng Huệ Thê từ trong tay áo tăng bào lấy ra ba quyển sách, cung kính dâng lên “Huyền tôn, tiêu tăng chưa đem tám mươi một tuyệt kỹ học hết.

“Vì vậy chỉ chép tự thân sở học năm mươi tám loại, còn có hai bộ nội công 《 Khô Vinh Vô Tướng Công 》 cùng 《 Đại Liên Hoa Vô Lượng Pháp 》, đều là bí mật bất truyền của Liên Hoa Tự.”

“Ừm.” Thôi Hằng gật đầu một cái, cầm lên sách vở chép tuyệt kỹ của Liên Hoa Tự, sau khi liếc mấy cái, ánh mắt hơi dừng lại ở 《 Phật Nộ Nhiên Tâm Chương 》, như có điều suy nghĩ.

Ngay sau đó, hần bỗng nhiên nâng tay phải lên, duỗi ra một ngón tay.

Vù vù!

Hư không bỗng nhiên phát ra thanh âm rung động kịch liệt, hơi nóng cuộn cuộn không có dấu hiệu nào bùng nổ, tại chỗ liền đem Huệ Thê hất tung lên.

Cùng lúc đó, chỉ thấy một đoàn ánh lửa sáng ngời tới cực điểm ở giữa ngón tay của Thôi Hằng tỏa ra, để cho không gian chung quanh đều sinh ra cảm giác bị vụn vụn.

Thời khắc này, Huệ Thê cảm giác mình giống như là thấy được một vầng mặt trời đang dâng lên trên đầu ngón tay của Thôi Hằng!

Chương 66: Đại hội tổ khổ

“Hô!”

Thôi Hằng liền vội vàng thổi một hơi, dập tắt ngọn lửa nhỏ đang thiêu đốt trên đầu ngón tay, trong lòng rất là ngạc nhiên.

Hắn mới vừa rồi xem võ công hòa thượng Huệ Thế ghi chép, lòng có cảm giác, liền thử sửa đổi một chút lộ tuyến vận chuyển pháp lực cùng phương thức phóng thích.

Không nghĩ tới trực tiếp liền đốt ra một đoàn ngọn lửa kinh khủng như vậy.

Chỉ là trong nháy mắt mới rồi, nhiệt độ cao của đoàn ngọn lửa này liền cơ hồ đem cả huyện nha đốt thành tro bụi.

Nếu mà để cho nhiệt lượng của nó bộc phát ra, cả tòa huyện thành Cự Hà sợ rằng đều sẽ bị san thành bình địa, hóa thành đất khô cằn.

Đây vẫn chỉ là một tia pháp lực yếu ớt của hắn thiêu đốt lên.

“Pháp lực vận dụng quả thật huyền diệu, uy lực này so với ta đơn thuần dùng pháp lực ngưng tụ kiếm khí còn mạnh hơn.”

Thôi Hằng đánh giá đại khái một tí, nếu là mình vận dụng toàn bộ pháp lực đốt lên ngọn lửa ngút trời, sợ rằng liền có thể đốt núi nấu biển.

Đương nhiên, cụ thể mạnh bao nhiêu, vẫn là phải chờ sau khi chân chính thi triển ra mới có thể chắc chắn.

Ý niệm tới đây, hắn lại có chút mong đợi pháp thuật chân chính sẽ là hình dáng gì.

Dù sao, hiện tại trong những thủ đoạn hắn nắm giữ, vô luận là ngưng tụ kiếm khí hay là đốt lên ngọn lửa, thật ra thì cũng chỉ là cách dùng đối với võ công, cũng không phải là pháp thuật thật sự.

[tiền: 348.21]

Thôi Hằng nhìn thoáng qua số tiền còn lại, dường như có thể suy diễn ba lần pháp thuật.

Bất quá, hắn suy nghĩ một chút vẫn là buông thả, tiền rất trân quý, tác dụng cũng rất nhiều, càng là lá bài tẩy bảo toàn tánh mạng.

Chính mình tạm thời đối với pháp thuật cũng không có nhu cầu đặc biệt khẩn cấp, vẫn là chờ sau này hãy nói đi.

Hơn nữa, chỉ riêng những võ công hòa thượng Huệ Thế ghi chép, cũng đủ chính mình suy nghĩ ra không ít thủ đoạn vận dụng pháp lực mới.

“Huyền tôn, ngài mới vừa rồi là...” Hòa thượng Huệ Thế thấy Thôi Hằng vẫn không có nói chuyện, rốt cuộc không nhịn được dò hỏi ” Mới vừa rồi đó là Tiên pháp sao?”

“Một cái thủ đoạn nhỏ dùng để thí nghiệm mà thôi. ” Thôi Hằng mỉm cười nói “Không sao, người đi xuống đi.”

“Vâng. ” Hòa thượng Huệ Thế lập tức vội cung kính hành lễ cáo lui.

Sau khi đi ra đại sảnh huyện nha, hắn bước nhanh đi tới một cái cây, hai tay chống lấy thân cây, thở hắt hên từng ngụm từng ngụm, sau lưng đã bị mồ hôi lạnh thấm ướt.

Qua một lúc lâu, hắn mới miễn cưỡng đi xuống sợ hãi trong lòng.

Mới vừa rồi cái đoàn ánh lửa kia, mang lại cho hòa thượng Huệ Thế cảm giác như một vàng mặt trời dâng lên ở đầu ngón tay Thôi Hằng, chỉ cần nổ lên chính là ngày tận thế phủ xuống.

“Quá kinh khủng, đây chính là thực lực của Huyền tôn? ” Trong lòng hòa thượng Huệ Thế kinh hãi muốn chết, lâm bâm nói nhỏ “Đây là người sao, có còn là người không?”

...

Sau ba ngày.

Trước mặt Huyện nha huyện Cự Hà, bắc một tòa đài cao cùng tầng túp lều che nắng.

Vô số dân chúng lần nữa đem nơi này vây quanh, giọt nước không lọt.

Chẳng qua, có hòa thượng Huệ Thế giả trang làm đầu lĩnh nha dịch ở chỗ này duy trì trật tự, không có chút nào lộ ra hỗn loạn.

Người già cùng nữ tử được đứng ở hàng trước nhất, tiếp theo là nam nhân mang theo trẻ con, bọn họ để cho con trẻ cười ở trên cổ mình, tất cả đều nhìn chăm chăm tòa đài cao kia.

Đại hội tổ khổ sắp bắt đầu.

“Vị Thanh Thiên lão gia này của chúng ta thật đúng là thần tiên sống a, lại muốn dùng biện pháp như thế để định tội cái tên Hoàng lột da kia.”

“Đúng rồi a, nếu hỏi ai biết rõ nhất Hoàng lột da có bao nhiêu đáng ghét, khẳng định chính là những dân chúng như

chúng ta a, ta đã sớm muôn mắng đả chó má Hoàng gia này.”

“Quá tốt, cuối cùng cũng đã có cuộc sống tốt, người nhà họ Hoàng chèn ép chúng ta lâu như vậy, cuối cùng chết, cảm ơn Thanh Thiên Đại lão gia a!”

Đông đảo dân chúng hoặc là tán dương Thôi Hằng, hoặc là mắng chửi Hoàng gia, hoặc là đang quý trọng tương lai tốt đẹp.

Chỉ chốc lát, người nhà họ Hoàng đeo gông xiềng cùng cùm, bị một bọn nha dịch dẫn ra tới.

Đi ở phía trước chính là Hoàng lão gia Hoàng Thế Thiện.

Đám người nhất thời trở nên huyên náo lên.

“Giết hă đi! Giết Hoàng lột da!”

“Lăng trì! Hă là lăng trì! Ta muốn ăn thịt, uống máu của hă!”

“Rút gân lột da ném chảo dầu! Để cho hă chết không được tử tế!”

Tiếng mắng chửi như núi thờ biển gầm, vô cùng gay gắt.

Nếu như không phải là có hòa thượng Huệ Thế đứng ở phía trước nhất duy trì trật tự, những người dân này sợ rằng đã tiến lên đem người nhà họ Hoàng tất cả đều đánh chết.

Cho dù là như vậy, bao gồm hòa thượng Huệ Thế ở bên trong, đông đảo nha dịch cũng đều cảm giác được lửa giận ngập trời cùng lòng dân khùng bố.

Chương 67: Hai nữ tử (1)

Hoàng gia quả nhiên là làm nhiều việc ác, chết chưa hết tội.

“Các vị!”

Triệu Quảng dưới sự trợ giúp của bốn tên nha dịch, nắm Hoàng Thế Thiện lôi lên đài cao, cao giọng hô: “Vị này chính là Hoàng lão gia, Hoàng Thế Thiện, là kẻ cầm đầu lấn áp dân chúng chúng ta!

“Huyền tôn không sợ cường quyền, vì bách tính chúng ta, quả quyết đem Hoàng gia làm nhiều việc ác diệt trừ, bây giờ lại mở ra đại hội tố khổ, để cho chúng ta nói rõ ràng Hoàng gia là làm sao bắt nạt chúng ta, nói rõ!

“Đại hội tố khổ xét xử công khai, bây giờ bắt đầu, tất cả mọi người có oan nói oan, có khổ nói khổ, có lời gì nói hết ra đi!”

Triệu Quảng đã từng dựa vào ăn xin vượt núi băng đèo từ Quận Yên Sơn đi tới Quận Lỗ, mồm miệng tương đối lưu loát, lần đại hội tố khổ này do hắn chủ trì lại là quá thích hợp.

Hắn bên này vừa dứt lời ——

Ầm!

Đám người nhất thời liền nổ tung, quần tình công phần, bách tính tại chỗ tất cả đều mắt tròn mắt nhìn Hoàng Thế Thiện.

“Hoàng lột da, trời ơi tám đời tổ tông nhà ngươi, năm trước đại hạn, thu hoạch không đủ giao thuế, ngươi lại phái người bắt vợ cùng con gái ta, đem các nàng sống sờ sờ giết chết! Ngươi đáng chết, ngươi đáng chết a!”

“Đáng thương cha của ta a, hắn đã sáu mươi tuổi, năm ngoái hắn bị bệnh, có hai ngày không đi làm việc đồng áng, cái tên Hoàng lột da này lại phái người bắt lão cha của ta lấy tay cày đất, làm hắn sống sờ sờ mệt chết a!”

“Người nhà họ Hoàng chết không được tử tế a! Năm ngoái nữ nhi của ta sắp đến lúc xuất giá thì bị một tên quản sự của Hoàng gia coi trọng, đem đó liền... Đáng thương nữ nhi của ta cứ như vậy treo cổ tự vận a! Ô ô!”

...

...

Cứ như vậy, đại hội tố khổ ước chừng mở ba ngày ba đêm, chỉ riêng Hoàng lão gia Hoàng Thế Thiện chính mình liền

chiêm hai ngày một đêm.

Cuối cùng cái tên đại địa chủ cưỡi trên đầu bách tính huyện Cự Hà làm mưa làm gió, là ở dưới vạ người chửi rửa sông sờ sờ mà bị chửi chết ở trên đài cao.

Nếu không, cái đại hội tố khổ này thời gian sợ rằng còn phải dài hơn.

Mà ở sau khi hoàn thành đại hội tố khổ, chính là đem thô địa cùng tài sản của Hoàng gia phân cho dân chúng.

Điều này làm cho bách tính huyện Cự Hà càng tôn thờ Thôi Hằng.

Quá mực thậm chí đã có không ít người ở nhà dựng bàn thờ Thôi Hằng, ngày đêm lễ bái cầu phúc.

Hoàng gia bị tiêu diệt, dân chúng cũng đều lần lượt được chia ruộng đất cùng tài sản thuộc về mình.

Toàn bộ huyện Cự Hà đều tiến vào trạng thái vui mừng trước đó chưa từng có.

Nhưng mà ở trong bầu không khí vui mừng, lại có một tin tức giống như khói mù bao phủ trong lòng của tất cả mọi người, đe dọa người người bất an.

Nghe nói đại quân của phản tặc Yến Vương chẳng mấy chốc sẽ công tới huyện thành Cự Hà!

...

Một ngày này, có hai người đi tới huyện Cự Hà.

Các nàng một là cô gái trẻ tuổi nhìn qua hai mươi mấy tuổi, một là thiếu nữ chỉ có mười tám mười chín tuổi, đều là đệ tử của đại phái Ngọc Hoa Kiếm Các trong Quận Lỗ.

Thiếu nữ mặt mũi như tranh, ngũ quan tinh xảo, người mặc quần áo vàng nhạt, thân hình thon nhỏ, xinh đẹp hoạt bát, một đôi con ngươi sáng ngời linh động tò mò nhìn chung quanh, thấy bên đường bán đồ ăn vặt sẽ không nhịn được dừng bước lại.

“Sư tỷ, cái huyện Cự Hà này thật náo nhiệt a, mùi vị cũng thật ngon.” Nàng nhẹ nhàng kéo lại vạt áo cô gái trẻ tuổi bên người, nhỏ giọng hỏi, “Không phải nói nơi này có một đại địa chủ, dân chúng sông trong khổ cực sao?”

Cô gái trẻ tuổi ngũ quan đường cong nhu hòa, dung mạo rực rỡ xinh đẹp, khí chất đoan trang chững chạc, thân hình cao gầy, mặc quần áo màu trắng thuần, mang lại cho người ta một loại cảm giác có tri thức hiểu lẽ nghĩa.

“Quả thật cùng trước kia chúng ta biết có chút bất đồng.” Nàng thấy tình hình trong huyện thành Cự Hà cũng có chút kinh ngạc, mày liễu nhíu lại, suy nghĩ nói “Xem ra là có một tí thay đổi chúng ta không biết.”

“Ồ trong thời loạn thế này, vùng đất bách tính an cư lạc nghiệp cũng không nhiều, nếu là bị hủy bởi thảm họa binh tai từ Yên Vương quả thực đáng tiếc, lần này chúng ta nhất định phải toàn lực giúp đỡ, làm hết sức để nơi này tránh khỏi thảm họa chiến tranh.”

“Chúng ta bây giờ liền đi tìm Huyện lệnh sao?” Thiếu nữ dò hỏi, ánh mắt lại còn đang ngó chừng đồ ăn vặt ven đường.

“Không, trước tìm bách tính nơi này hỏi thăm một chút tình huống.” Cô gái trẻ tuổi khẽ gật đầu một cái.

...

“Huyền tôn, nhận được bách tính tố cáo, có hai ả nữ tử khả nghi đang ở trong thành hỏi thăm tin tức liên quan tới ngài.” Triệu Quảng cúi đầu, một mực cung kính hướng Thôi Hằng báo cáo.

“Là lai lịch gì?” Thôi Hằng buông sách võ công trong tay, dò hỏi “Là gián điệp trong quân đội Yên Vương sao?”

“Vô cùng có khả năng, hai người đàn bà này đối với thay đổi của huyện Cự Hà gần đây rất quan tâm.” Triệu Quảng gật một cái nói “Bất quá cụ thể vẫn là phải chờ sau khi Huệ Thế đi điều tra mới có thể chắc chắn.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Thật ra thì cũng không cần quá mức khẩn trương, chẳng qua chỉ là một ít quân phản loạn thôi, có lẽ hai người kia chẳng qua là nghe qua một vài tin đồn từ huyện Cự Hà, hiếu kỳ vì sao lại có thay đổi lớn như vậy mà thôi.”

Chương 68: Hai nữ tử (2)

Chút quân phản loạn... Đây chính là mấy chục vạn đại quân của Yên Vương a, riêng đội quân tiên phong trước kia Nghiêm Thịnh nói liền có mấy vạn người!

Trong lúc nhất thời, Triệu Quảng không biết nên đáp lại như thế nào.

Mặc dù ở trong lòng của hấn Thôi Hằng đã là nhân vật như thần tiên, nhưng cõi đời này nhưng mà chưa từng nghe qua có thần tiên có thể đánh tan mấy chục vạn đại quân.

Cho dù là truyền thuyết thần thoại cũng phải thực tế a.

Nhưng mà Thôi Hằng rõ ràng trong lòng đã có dự tính, hấn cũng không dám nói nhiều thêm nữa.

Vừa lúc đó, Huệ Thế đi vào.

“Huyền tôn, liên quan tới thân phận hai nữ tử khả nghi đã tra được.” Hòa thượng Huệ Thế cung kính hành lễ nói “Hai người này đều là đệ tử của trưởng lão Hứa Bạch Lộ trong Ngọc Hoa Kiếm Các.

“Trong đó người nữ tử hơi lớn một chút tên là Phương Mẫn, nữ tử nhỏ tuổi tên là Chu Thái Vi, sáu năm trước, ta ở đại hội võ lâm Thanh Nhai gặp qua các nàng.”

“Ngọc Hoa Kiếm Các?” Triệu Quảng nghe vậy ngạc nhiên nói “Đây chính là đại phái đệ nhất Quận Lộ, cũng là kiếm phái mạnh nhất Phong Châu.”

”Ừ, Ngọc Hoa Kiếm Các nổi tiếng là một trong Cửu Kiếm của thiên hạ, truyền thừa ngàn năm, nội tình sâu dày.” Hòa thượng Huệ Thế gật đầu một cái nói ” Hứa Bạch Lộ ở sáu năm trước cũng đã là Đại Tông Sư cảnh giới Huyền Quan, thực lực cực mạnh, lại cực độ chán ghét thảm họa chiến tranh.

“Khi ta ở trong quân đội Yên Vương, liền nghe Nghiêm Thịnh cùng các Tham tướng nhiều lần đề cập, phải đem Ngọc Hoa Kiếm Các liệt thành chương ngại số một khi chiếm cứ Phong Châu, Phương Mẫn cùng Chu Thái Vi này có thể là nghe lệnh sư tôn, qua đây giúp đỡ huyện Cự Hà ngăn cản họa binh tai.”

“Ngăn cản họa binh tai?” Triệu Quảng nghe vậy rất là kinh ngạc, hiếu kỳ nói “Các nàng nhưng mà làm sao ngăn cản? Đây chính là đại quân mấy trăm ngàn người, coi như là sư phụ của các nàng đến cũng không làm nên chuyện gì đi.”

“Dĩ nhiên là lấy đặt cược để đàm phán.” Hòa thượng Huệ Thế đối với tác phong làm việc của môn phái võ lâm hiểu rõ

rất nhiều, giải thích ” Ngọc Hoa Kiêm Các có thể vang danh là một trong Cửu Kiếm trên thiên hạ, liên ý nghĩa trong phái nhất định có tuyệt đỉnh giang hồ luyện thành Nội Cảnh.

“Người tuyệt đỉnh mặc dù cũng không địch lại đại quân mấy chục vạn, cũng chưa chắc có thể dưới sự bảo vệ của Liên Hoa Tự cùng Đại Thịnh Tự chém đầu Yên vương, nhưng có thể đi đánh hậu phương của Yên Vương, để cho bọn họ không thể không trở về cứu.”

“Coi đây là tiền đặt cược, quả thật có khả năng để cho Yên Vương bỏ qua cho huyện Cự Hà. ” Triệu Quang nghe vậy hưng phấn, đối với Thôi Hằng nói “Chúc mừng huyện tôn, huyện Cự Hà có thể tránh khỏi thảm họa chiến tranh rồi a.”

“Đây đúng là chuyện tốt. ” Thôi Hằng mỉm cười nói, cũng không giải thích nhiều.

Vị trí huyện Cự Hà cực kỳ trọng yếu, quan hệ đến kế hoạch hành quân kế tiếp của đại quân Yên Vương, muốn để cho bọn họ bỏ qua cho huyện Cự Hà, tuyệt không thể dễ dàng như vậy.

Huống chi Nghiêm Thịnh từng thấy hãn xuất thủ, nếu đại quân Yên Vương vẫn là tới tấn công huyện Cự Hà, khẳng định đã làm xong chuân bị an toàn cho hậu phương.

“... ” Hòa thượng Huệ Thế nhưng là không nhìn được liếc mắt, nhắc nhở ” Triệu chủ bộ, có huyện tôn ở đây, cái huyện Cự Hà này nhất định không lo.”

Hãn từng thấy Thôi Hằng cường đại dường nào.

Đó là thủ đoạn đại thần thông vượt qua hết thảy trên thế gian!

Không nói khác, chỉ là một đoàn lửa nhỏ kia, cũng đủ để cho đại quân Yên Vương tan vỡ.

“Huyền tôn thứ tội! ” Triệu Quang ý thức được lời nói của chính mình mới rồi có vấn đề, liền vội vàng hành lễ nói xin lỗi.

“Không sao, người cũng là bởi vì huyện Cự Hà mà lo nghĩ. ” Thôi Hằng khoát tay một cái, đối với cái này cũng không thèm để ý, mỉm cười nói “Nếu có thể chắc chắn hai người kia là mang theo lòng tốt mà tới, các người liền tổ chức cho người chiêu đãi các nàng một chút đi.”

“Phải, Huyền tôn! ” Hòa thượng Huệ Thế hành lễ lĩnh mệnh.

“Phải, Huyền tôn! ” Triệu Quang cũng lập tức xưng phải.

Thật ra thì, hắn không biết Thôi Hằng cường đại dường nào là chuyện rất bình thường.

Mặc dù hắn trộm mộ nhiều năm, trên tay cũng luyện ra một tí công phụ, nhưng chỉ đạt tới tầng thứ Nội Dưỡng, ngay cả Khí Cảm đều không luyện ra, tự nhiên đối với mây chực vạn đại quân có bản năng sợ hãi.

Hơn nữa, hắn cũng không có gặp qua một màn Thôi Hằng đốt lửa kia.

...

Phương Mẫn bây giờ cảm thấy thật bất ngờ.

Nàng không nghĩ tới mình mới hỏi thăm một ít tin tức, liền bị người của nha môn tìm tới cửa.

Rõ ràng chính mình sau khi tìm người nghe tin xong cũng sẽ cho năm lượng bạc, dặn dò đối phương chớ có lộ ra.

Năm lượng bạc nhưng mà không hề ít, là thu nhập nửa năm của phần lớn hộ nhà nông bình thường.

Bất quá, nàng cũng không có vì vậy mà cảm thấy may mắn không vui.

Thu tiền còn tố cáo cho quan phủ, liên ý nghĩa bách tính nơi này đối với quan phủ cực kỳ tín nhiệm, nếu không không làm được chuyện như vậy.

Cái này chứng minh tin tức lúc trước chính mình nghe được quả thật không sai.

Tân Huyện lệnh huyện Cự Hà vô cùng đặc nhân tâm, cũng là thật tâm vì huyện Cự Hà, cùng một vị Huyện lệnh như vậy phối hợp ngăn cản binh tai, hắn là tốt hơn tự làm rất nhiều.

Có điều ngay sau đó, chuyện làm cho nàng càng bất ngờ xảy ra.

Thân phận của mình và sư muội đã bại lộ.

Cái tên đầu lĩnh nha dịch dẫn người tới, trực tiếp gọi ra tên hai người các nàng.

Chương 69: Nạn dân (1)

“Nhịp bước trầm ồm, khí tức hùng hậu, người này võ công không thể tâm thường, có lẽ đã là Ngung Khí cảnh.”

Ánh mắt Phương Mẫn đánh giá họa thượng Huệ Thế giả trang đầu lĩnh nha dịch, trong lòng hết sức ngạc nhiên “Cao thủ như vậy lại ở huyện Cự Hà nhỏ làm đầu lĩnh nha dịch?”

Nàng bèn nhảy phát hiện cái huyện Cự Hà này tuyệt đối không đơn giản, cái tên huyện lệnh huyện Cự Hà mới nhậm chức khẳng định cũng không thể tâm thường, cái này làm cho nàng không khỏi có một loại cảm giác tim đập rộn lên.

Loại cảm giác này bắt nguồn từ sự không rõ ràng.

Phương Mẫn vừa liếc nhìn tiểu sự muội Chu Thái Vi bên cạnh, lại phát hiện nha đầu này đang hết sức chuyên chú mà ăn kẹo hồ lô, vẫn là bộ dáng không buồn không lo, liền không khỏi thở dài.

Cũng còn khá nha đầu này thiên tư cực cao, võ công siêu tuyệt, cang ở trên mình, nếu không cái bộ dáng không có tim không có phổi này còn không biết sẽ bị lừa gạt bao nhiêu lần.

“Vị quan sai đại ca này, chúng ta đây là phải đi gặp Huyện lệnh đại nhân sao?” Phương Mẫn dò xét hỏi.

“Không phải.” Hòa thượng Huệ Thế thái độ cực kỳ lạnh lùng, nhân nhật nói “Huyền tôn công việc bận rộn, hôm nay tạm thời không có thời gian tiếp đãi hai vị. Bất quá Triệu chủ bộ đã tìm nhà ở, xem như chỗ ở tạm thời cho các người, ngày mai huyền tôn hẳn sẽ tiếp đãi các người.”

Thôi Hằng là thật không có thời gian, sau khi lấy được sổ tay ghi chép võ công của Huệ Thế, hẳn liền mê mết lâm vào trong nghiên cứu cách vận dụng pháp lực.

Trong mấy ngày này đã nghiên cứu ra không ít thủ đoạn vừa mới lạ vừa cường đại.

Phòng chường còn phải ngày mai mới có thể kết thúc.

“Vậy thì cảm ơn quan sai đại ca, huyền tôn công việc bận rộn, chúng ta có thể chờ.” Phương Mẫn gật đầu một cái.

Nàng mặc dù muốn mau sớm thấy Huyện lệnh ở đây, nhưng nàng hiểu một cái đạo lý, nếu như muốn cùng người hợp tác, cách làm tốt nhất chính là tuân thủ quy củ của đối phương.

“Đầu lĩnh, đầu lĩnh!”

Vừa lúc đó, phía sau bỗng nhiên truyền đến tiếng gào đôn dập, một tên nha dịch thở hồng hộc chạy tới.

“Chuyện gì?” Huệ Thế cau mày hỏi.

“Huynh đệ bên cửa thành mới vừa rồi truyền tin tới, nói, nói...” Nha dịch hít sâu một hơi nói “Nói cổ một nhóm lớn dân chạy nạn trốn đi qua, xem số lượng sợ rằng có ba, bốn ngàn người!”

“Năm nay các nơi được mùa, từ đâu tới ba, bốn ngàn dân bị nạn?” Chân mày Huệ Thế cau lại, nghi ngờ nói.

“Là người huyện Đại Xương ở phía tây!” Về mặt tên nha dịch trở nên có chút sợ hãi “Đâu lĩnh, người nói có phải hay không là đại quân Yên Vương đã công chiếm huyện Đại Xương? Tiếp theo chính là nơi này của chúng ta đi!”

“Im miệng!” Huệ Thế trừng mắt liếc hẳn một cái, đối với mấy tên nha dịch bên người nói “Hai người các người mang theo hai vị cô nương này đi nhà ở Triệu chủ bộ an bài, hai người các người đi tìm Lục huyện thừa nói rõ tình huống, báo lên Huyền tôn.”

Sau đó liền hướng tên nha dịch báo tin kia nói: “Đi, mang ta đi cửa thành xem tình hình ra sao.”

...

Triều đại Đại Tấn chia địa phương thành ba cấp khu vực Châu Quận Huyện.

Bởi vì thường xuyên có lưu dân làm loạn, cũng vì phòng ngừa nhân sĩ võ lâm tùy ý làm bậy, vì vậy mỗi một cấp khu vực đều có quân lính phòng bị.

Huyện Cự Hà tự nhiên cũng có.

Chỉ bất quá trước kia phần lớn đất đai cùng tài nguyên trong huyện đều bị Hoàng gia chường khống, cho nên quân lính phòng bị cũng không nhiều, chỉ có không tới hai trăm người.

Nếu như gặp phải chiến sự, nhất định phải chiêu mộ dân phu hoặc là huấn luyện dân binh mới được.

Bây giờ nhóm quân lính không đến hai trăm người này, toàn bộ đều giao cho hòa thượng Huệ Thế thống lĩnh.

Đông đảo quân lính trên cửa thành thấy hẳn đến, lập tức đều đứng lên hành lễ.

“Ừm.” Huệ Thế gật đầu một cái, tiến tới một bên lan can, ánh mắt nhìn về phía bên ngoài thành, nhất thời liền nhíu mày “Lại có nhiều nạn dân như vậy.”

Huyện Cự Hà tiếp giáp sông Hồng, địa thế tổng thể rất là bằng phẳng, trước cửa thành càng là vùng đồng bằng, tọa lạc không ít nhà ở, chỗ xa hơn còn có đồng ruộng, bộ dáng y hệt như một cái trấn nhỏ.

Những thứ này thật ra thì đều bởi vì Hoàng gia khi trước chèn ép quá đáng, rất nhiều bách tính ở trong thành không có đất đặt chân, chỉ có thể chuyển tới bên ngoài thành xây dựng nhà, khai khẩn một chút ruộng cấy trồng tạm bợ.

Bất quá, sau khi Thôi Hằng hạ lệnh đem điền sản Hoàng gia đều phân cho dân chúng, bách tính trong trấn nhỏ bên ngoài thành liền dọn hết về trong thành.

Mấy ngày trước, những túp nhà này liền đã không có người ở.

Bây giờ vừa lúc bị nạn dân chạy nạn tới nơi này chiếm cứ, nhìn số lượng dân chạy nạn tới nơi này, thật có ba bốn ngàn người.

“Trần Úy, người xem chúng ta nên làm gì?” Một tên quân tốt thủ thành lại gần hướng hòa thượng Huệ Thế hỏi.

Chương 70: Nạn dân (2)

Hòa thượng Huệ Thế tục gia họ Trần, thân phận của hắn ở huyện Cự Hà tên là Trần Huệ.

Về phần chữ “Úy ” này chính là cách gọi tôn kính với thân phận của hắn.

Trong huyện, người lãnh binh có thể xưng là Huyện Úy, hòa thượng Huệ Thế mặc dù không có chức vụ này, nhưng trên thực tế đã và đang lãnh binh, quân tốt dưới quyền tôn xưng một tiếng Trần Úy rất bình thường.

Mà những nha dịch ở bên cạnh hắn vẫn sẽ đem hắn gọi là đầu lĩnh.

“Kêu mười người chuẩn bị. ” Huệ Thế trầm giọng nói “Chờ thông báo của Huyện Tôn đến, theo ta ra khỏi thành.”

“Vâng!” Quân tốt lập tức gật đầu.

...

Triệu Cầu Đản núp ở trong một gian phòng xập xệ ngoài thành huyện Cự Hà, ánh mắt nhìn chăm chăm nồi lớn nóng hôi trước mặt.

Không ngừng nuốt nước miếng.

Mặc dù trong này chẳng qua là nấu một ít rau củ đại chop tới từ đồng ruộng, nhưng cũng để cho miệng hắn nước dãi chảy ròng.

Hắn đã hai ngày không có ăn cơm, bây giờ cực đói.

Tiểu tử 15 tuổi, chính là đang tuổi lớn, căn bản không chịu nổi đói.

“Tam thúc, có thể ăn chưa? ” Triệu Cầu Đản uể oải hỏi, sau đó liền bắt đầu thở mạnh, chỉ là nói mấy chữ này đã khiến cho hắn cảm giác như dùng hết khí lực toàn thân.

Quá đói!

“Chờ một lát, chờ một lát nữa là được. ” Tam thúc là một người đàn ông trung niên hơn 40 tuổi, thân hình rất cao, nhưng nhìn hết sức yếu ớt.

Lúc này, hắn cũng đang ngó chừng rau củ đại trong nồi, không ngừng nuốt nước miếng “Canh rau đại nhất định phải nấu nát, nếu không ăn đau bụng, mạng liền không còn.”

Qua một lúc lâu.

“Được rồi, hẳn là được rồi!” Ánh mắt tam thúc sáng lên, vội vàng lấy một cái chén bê múc ra một chén canh trong nồi, thổi mấy hơi thở, đưa cho Triệu Cầu Đản “Uống đi, uống đi.”

“Được rồi, Tam thúc, người, người cũng mau uống...! Ô hô, thật là nóng!” Triệu Cầu Đản bung chén lên liền uống, bị nóng kêu to oa oa, nhưng hẳn chẳng qua là tượng trưng thổi mấy hơi, liền lại từng ngụm từng ngụm uống vào.

Thật sự là cực đối!

Rõ ràng chẳng qua là một chén canh rau củ nát, lại để cho hắn có một loại cảm giác chính mình đang ăn sơn hào hải vị.

“Tam thúc, cho người, người uống đi.” Triệu Cầu Đản đem chén bê đưa cho Tam thúc.

Bọn họ hai người chỉ cướp được một cái chén bê, uống canh cũng chỉ có thể thay phiên uống.

“Ha ha, xem như tiêu tử người có lương tâm.” Tam thúc cười mở cười to, lại múc cho mình một chén canh,

Canh nóng vừa vào miệng, trên mặt xám trắng của hắn rút cuộc toát ra nụ cười thỏa mãn.

“Tam thúc, người nói Huyện thái gia nơi này sẽ thu lượm chúng ta sao?” Triệu Cầu Đản khôi phục một chút tinh thần, bắt đầu ước mơ tương lai “Hắn sẽ cho chúng ta một miếng cơm ăn sao?”

“Chỉ sợ sẽ không.” Tam thúc lắc đầu một cái, lại múc một chén canh đưa cho Triệu Cầu Đản, thờ dài nói “Huyện Đại Xương của chúng ta bị cái tên Yên cầu kia công phá, tiếp theo chính là huyện Cự Hà.

“Hơn nữa huyện Cự Hà tiếp giáp sông Hồng, tuyệt đối là vùng Yên cầu tất lấy, đối với vị Huyện thái gia này, mỗi một phân lương thực đều là sức lực chống cự Yên cầu, không có khả năng phân cho loạn dân như chúng ta.”

Thủ thành chiến đấu, ở mức độ nào đó đúng là so lương thực dự trữ.

“Yên cầu hẳn phải chết!” Triệu Cầu Đản cắn răng nghiền lợi, hung hăng nói “Nếu như một ngày kia ta có thể trở nên mạnh mẽ, nhất định phải tự tay giết cái tên Yên cầu kia, báo thù cho cha, mẹ, còn có ca ca tỷ tỷ, thúc thúc của ta!”

Bởi vì quân Yên Vương ở quận Đại Xương bị ương ngành chống cự, vì vậy sau khi phá thành liền tiến hành một tràng đại tru diệt.

Không chỉ có đội ngũ huyện nha cùng quân tốt thủ thành bị giết sạch, càng là tung binh cướp bóc, giết người phóng hỏa,

lãng nhục nữ tử, không chuyện ác nào không làm, huyện Đại Xương gần như biến thành địa ngục trần gian.

Phụ thân của Triệu Cầu Đản ở trước mặt hãn bị quận Yên vương chém đầu, mẹ hãn không chịu nhục nổi đâm đầu vào tường mà chết.

Nếu không phải Tam thúc kịp thời chạy tới, ngay cả chính hãn cũng phải bị giết

Cuối cùng, một nhà Triệu Cầu Đản cũng chỉ còn lại có hãn và Tam thúc hai người, liều mạng mới trốn khỏi thành.

“Yến cầu ác giả ác báo!”

Tam thúc cũng kêu mắng lên, nhưng mà sau khi mắng hãn lại thở dài, cười khò nói “Cũng không biết chúng ta còn có thể sống mấy ngày, những thứ rau củ dại này nhưng mà chống đỡ không được bao lâu.”

Vừa lúc đó, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến tiếng huyên náo...

“Quân gia huyện Cự Hà đến rồi, quân gia đến rồi, tất cả mọi người mau ra đây, mau ra đây!”

Có người ở bên ngoài gào thét.

Tam thúc cùng Triệu Cầu Đản liếc mắt nhìn nhau, trong lòng không khỏi hốt hoảng, chẳng lẽ là huyện lệnh huyện Cự Hà phái binh tới đuổi loạn dân đi?

Hai người do dự một chút vẫn là đi ra ngoài.

Bất luận sắp tới phải đối mặt cái gì, vào lúc này cùng những người khác tụ họp tại một chỗ chính là lựa chọn tốt nhất.

Triệu Cầu Đản đi theo Tam thúc, lẫn vào trong đám người, chen lên trước nhìn về phía trước.

Chỉ thấy võ quan cả người mặc áo giáp thép rỗng dẫn theo mười tên quân tốt đến nơi này.

Chương 71: Chỉ cần có một hạt gạo

Cái tên võ quan này thân hình khô ngô, ánh mắt như điện, chỉ là nhìn thẳng vào mắt hấn cũng sẽ cảm thấy sợ hãi.

Đông đảo nạn dân bắt đầu rối loạn, toàn bộ đều hết sức cảnh giác.

Bọn họ đều sợ cái vị võ quan này tới đuổi bọn hấn đi.

Nhà ở nơi này mặc dù xập xệ, nhưng cũng cọi là có đất nương thân, còn có đồng ruộng có thể làm chút đồ ăn, có thể miễn cưỡng còn sống.

Nếu là rời khỏi nơi này, sợ rằng không quá mấy ngày sẽ chết.

Ai cũng không muốn chết.

“Các vị, các ngươi không cần lo lắng, không cần sợ hãi!”

Vào lúc này Triệu Cầu Đản nghe được võ quan cầm đầu kêu gọi đầu hàng.

Thanh âm của hấn không phải là quá lớn, lại khiến cho người nghe rất rõ.

“Huyền tôn nhân từ, không chỉ cho phép các ngươi tiếp tục ở nơi này, còn đáp ứng mở kho lương cứu tế các ngươi!”

“Huyền tôn còn cam kết, nếu như quân Yên Vương đánh tới, có thể cho các ngươi vào thành tị nạn, sẽ không lại để cho các ngươi phải chịu thảm họa chiến tranh.

“Nhớ, đây đều là ân huệ Huyền tôn ban cho các ngươi!”

Ầm!

Đám dân chạy nạn nhất thời liền sôi trào lên, trên mặt mọi người đều lộ ra biểu tình không thể tin.

Ngay sau đó trở nên mừng như điên.

Ba, bốn ngàn người rầm rầm từng mảng từng mảng quỳ ngã xuống, hướng phương hướng Huyện thành lễ bái.

“Huyện Tôn lão gia là đại thiện nhân a!”

“Tuyệt không quên ơn cứu mạng của Huyện Tôn lão gia a!”

“Huyện Tôn lão gia vạn tuế, vạn tuế!”

Tất cả mọi người đều hoan hô, tiếng hoan hô cũng xen lẫn tiếng khóc thút thít, đây là mừng đến chảy nước mắt.

Triệu Cầu Đản cũng ở trong đám người hoan hô.

Hắn cũng đang mừng như điên, cũng đem Huyện lệnh Huyện Cự Hà đóng dấu sâu khắc ở trong lòng mình.

Đây là ân cứu mạng, hắn thề muốn dùng cả đời cố gắng báo đáp!

...

Bên trong một tòa trạch viện trong thành.

Phương Mẫn mới vừa cùng Chu Thái Vi nghỉ ngơi, liền nghe được tin tức Huyện Tôn muốn mở kho phát lương cứu tế dân chạy nạn bên ngoài thành.

Điều này làm cho nàng kinh hãi không thôi, thậm chí có hơi chút khó hiểu.

Vì vậy, nàng tìm đến Triệu Quảng, dò hỏi: “Triệu chủ bộ, lợi đồn bên ngoài nhưng mà là thật sao? Huyện Tôn đại nhân hắn, hắn muốn mở kho lương cứu tế dân bị tai nạn?”

“Đúng vậy.” Triệu Quảng gật đầu mỉm cười nói “Huyện tôn chính là người từ bi, tự nhiên không đành lòng để dân chúng chịu khổ.”

Hắn cũng nhận được tin từ Thôi Hằng, biết được quyết định sắp sửa phát thóc.

“Nhưng mà đại quân Yên Vương buông xuống a! ” Phương Mẫn lo lắng nói “Bây giờ phát lương còn làm sao thủ thành? Nếu như thời gian trụ vững quá ngắn, chúng ta sợ rằng ngay cả chỗ để đàm phán cũng không có, đến lúc đó bách tính khắp thành đều phải chịu tai ương thảm họa chiến tranh...”

Coi như là cao thủ tuyệt đỉnh, đi tập kích hậu phương Yên Vương, cũng là cần thời gian.

Như vậy liền cần huyện Cự Hà cố thủ một đoạn thời gian.

“Su tử, ta nghe nói bên ngoài dân chạy nạn có ba, bốn ngàn đây.” Chu Thái Vi bỗng nhiên mở miệng nói “Nếu như Huyện Tôn đại nhân không phát lương, bọn họ đều sẽ bị chết đói đi.”

“Lời tuy như thế, nhưng là...” Phương Mẫn muốn nói lại thôi, loại tình huống này nàng cũng không biết nên làm gì bây giờ.

“Vị Huyện Tôn đại nhân này rất thông minh.” Chu Thái Vi cười yếu ớt nói “Ta nghĩ rằng nếu hắn quyết định làm như thế, khẳng định đã chuẩn bị xong đường lui, tuyệt sẽ không để cho khi thủ thành thiếu lương.”

“Su muội, người lại có lòng tin như vậy?” Phương Mẫn kinh ngạc nói.

“Su tử, chẳng lẽ ngươi quên sao?” Chu Thái Vi cười hì hì nói “Lúc trước khi chúng ta hỏi thăm tin tức, khi ngươi nghe được các loại hành động của Huyện Tôn đại nhân, lại là coi hãn như người trời đây. Người lợi hại như vậy nhất định sẽ xem xét đến mọi mặt của vấn đề đi.”

“...” Phương Mẫn nghe vậy trâm mặc, ngay sau đó liền hướng Triệu Quảng hành lễ nói xin lỗi” Triệu chủ bộ, mới vừa rồi ta có chút sốt ruột, đối với Huyền tôn có chút bất kính, xin thứ tội.”

“Thật ra thì, chuyện cô nương cảm thấy lo âu, Huyền tôn cũng đã có dự liệu.” Triệu Quảng mỉm cười nói “Huyền tôn đã sớm báo cho ta biết, nếu cô nương có cái gì nghi ngờ, ngày mai có thể tự mình hướng hãn hỏi.”

Phương Mẫn nghe vậy ngẩn người, không khỏi thở dài nói: “Huyện Tôn đại nhân liệu sự như thần.”

...

Trong huyện nha huyện Cự Hà.

Lục Tranh Minh sắc mặt phát khổ xem lấy sổ sách lương thực trong tay, cười khổ nói: “Huyền tôn, lương thực trong kho căn bản cũng không có mấy cân, hoàn toàn không đủ cứu tế ba, bốn ngàn người.”

Lúc trước lương thực tịch thu từ Hoàng gia cơ bản đều phân cho dân chúng, lương thực trong kho cũng không có tăng trưởng gì, vẫn là ở mức chạm đáy.

“Chớ có sốt ruột, dẫn ta đi kho lương xem một chút đi.” Thôi Hằng từ ghê ngồi đứng dậy, mỉm cười nói “Chỉ cần có một hạt gạo, liền có thể để cho thóc đầy kho, liền có thể cứu sống vạn dân.”

Chương 72: Cái này là thần tiên

Bởi vì huyện lệnh những đời trước của huyện Cự Hà hoặc là tới mò tiền, hoặc là như Nghiêm Thịnh tới “Hoan nghênh Vương Sư”, vì vậy, những năm gần đây, số lượng lương thực dự trữ cơ hồ không có chút nào tăng trưởng.

Trọn vẹn mười cái hòm thương khố, ngay cả một ngàn cân lương thực cũng không có.

Trong từng cái hòm thương khố đều chỉ có một tầng gạo mong mỏng, ngay cả con chuột đều lười đi chiếu cố loại địa phương này.

Quá ít.

Lục Tranh Minh mặt đầy bất đắc dĩ đứng ở bên người Thôi Hằng, thở dài nói: “Huyện tôn, đây chính là tất cả quan lương của chúng ta, thật sự là không có đủ lương thực để cứu đói nạn dân a.”

Thật ra thì hẳn còn có đôi lời không dám nói ra.

Vốn dĩ sau khi tịch thu Hoàng gia, hẳn là nên đem khoản thuế Hoàng gia không giao cùng thuế lương đều nhét vào huyện nha.

Nếu như vậy hòm lương thực liền có thể phong phú rất nhiều, sẽ không quần bách giống như bây giờ.

Thôi Hằng lại hạ lệnh phải đem tất cả tiền lương của Hoàng gia đều phân cho bách tính, huyện nha không lấy nửa phần, điều này làm cho Lục Tranh Minh thân là Huyện thừa có chút khó hiểu.

Chỉ có thể cho rằng đây là quyết định do Huyện Tôn đại nhân nóng lòng tích lũy công đức mới ban bố ra.

Nhưng bây giờ lại muốn mở kho phát lương cứu tế dân chạy nạn.

Vậy thì lương thực đâu ra mà phát a?

Liền mấy trăm cân lương thực này, nếu không phải khi phân chia ruộng đất, đem tiền cùng lương thực đều phân bố cho nhân viên trong Huyện nha, phỏng chừng tiếp theo ngay cả lương bổng của nhân viên đều không đủ phát ra.

—— Nhân viên huyện nha cũng là dân chúng bán xú, tự nhiên cũng phải phân đất đai cùng lương thực, họ vừa được nhóm lớn đất đai cùng tiền, lương, nên trong thời gian ngắn đối với lương bổng cơ hồ không có yêu cầu.

“Vậy là đủ rồi. ” Thôi Hằng vẫn như cũ mặt mỉm cười, nâng tay phải lên giơ lên ngón trỏ, hướng trong hàm thương khô chỉ tới “Lên!”

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy từng viên gạo, hạt lúa từ trong hàm thương khô bay, trôi lơ lửng đến không trung.

Lục Tranh Minh trở mặt nghẹn họng nhìn thấy, ở trên bầu trời trong hàm thương khô, chung quanh lương thực lại sáng lên từng đạo hào quang màu xanh biếc.

Những ánh sáng này dồi dào, sinh cơ bùng bùng, chẳng qua là vừa nhìn liền khiến người ta cảm thấy như gió xuân ấm áp, sáng khoái tinh thần.

Bọn nó phảng phất có tánh mạng của mình, bay lượn trên không trung một hồi liền rồi rít hướng những hạt gạo, hạt lúa này chui vào.

Một cái chớp mắt tiếp theo, những hạt gạo, hạt lúa này lại vô căn cứ mọc rễ nảy mầm, liền cắm rễ ở trong một đoàn hào quang màu xanh biếc, nhanh chóng sinh trưởng.

Trong nháy mắt liền trưởng thành từng bụi lúa mì, lúa mạch.

Vào giờ phút này, không trung của hàm lương thực đã biến thành một mảng ruộng lúa mì, lúa mạch xanh biếc, hơn nữa mỗi một bụi cây đều hết sức to lớn, nhìn một cái cũng biết rất tốt để thu gặt.

“Cái này, cái này cái này, chuyện này...” Lục Tranh Minh trợn mắt hộc mồm, âm thanh run rẩy, trên mặt đều là vẻ khó có thể tin, chỉ cảm thấy tam quan chính mình xây dựng mấy chục năm qua đều bị đánh vỡ.

Mặc dù hắn đã sớm biết Thôi Hằng có thực lực cực mạnh, cũng đã thấy Thôi Hằng thi triển một ít thủ đoạn lạ lùng, thậm chí còn cảm thấy Thôi Hằng là tiên nhân tích lũy công đức đợi phi thăng, nhưng chưa bao giờ nghĩ tới trên đời còn tồn tại tiên pháp như vậy.

Nhận thức trước đây đã hạn chế trí tưởng tượng của hắn.

Biến hóa trên không trung vẫn còn đang tiếp tục, mảng lớn mảng lớn bông lúa cùng lúa mạch xanh biếc bắt đầu trở nên vàng óng, trong không khí tràn ra một cỗ mùi lúa thơm nồng nặc.

Trong nháy mắt tất cả chúng nó đều trở nên thành thực.

Ầm!

Vừa lúc đó, tay áo bào của Thôi Hằng nhẹ nhàng rung một cái.

Bông lúa cùng lúa mạch đầy trời liên đều tự mình đem hạt gạo, hạt lúa “Phun ra”, còn dư lại cọng lúa mì, cọng lúa mạch cũng đều hết sức khéo léo tự đi chắt đồng đến trong góc kho lương.

Bất quá, những hạt gạo, hạt lúa mới thu hoạch này cũng không có bị thu vào trong hầm thương khô, mà là tiếp tục hấp thu hào quang màu xanh biếc chung quanh, lại bắt đầu quá trình mọc rễ nảy mầm, thành thực thu hoạch.

Lòng vọng qua lại như vậy, cho đến khi không trung kho lương này tất cả đều là gạo cùng hạt lúa mới dừng lại.

Rầm rầm! !

Gạo cùng hạt lúa như là thác nước từ trên không trung chảy xuôi xuống.

Trong nháy mắt trọn vẹn mười cái hầm thương khô đều bị rớt đầy, còn dư lại số lớn lương thực thì bị phân đến trên đất trông bên cạnh, chắt đồng lên, tạo thành từng ngọn núi nhỏ.

“Lão Lục, những lương thực này nhưng mà đủ cứu tế nạn dân rồi sao?” Thôi Hằng khẽ cười nói.

Đây là thủ đoạn hấn nghiên cứu ra được khi làm ruộng trong tân thủ không gian.

Dùng pháp lực điều động mộc linh chi khí trong thiên địa, lấy mộc linh sinh cơ bồi bổ lương thực, khiến cho nó toả ra sự sống, còn có thể để cho nhanh chóng thành thực.

Bị chính hấn gọi là “Thuật bón phân”.

“Đủ rồi, đủ rồi, tuyệt đối đủ rồi!”

Lục Tranh Minh gật đầu liên tục, ánh mắt nhìn chăm chăm vào hầm thương khô chắt nich gạo, cùng với từng ngọn núi nhỏ lương thực kia, chỉ cảm giác toàn thân đều đang ngáy ngất, giống như là đang nằm mơ vậy.

Rất nhiều lương thực giống như là thác nước từ không trung chảy xuống, hấn đời này cũng chưa từng thấy cảnh tượng như vậy, thậm chí ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ.

Thật bất khả tư nghị.

Cái gì gọi là thần tiên, cái này gọi là thần tiên a!

“Nếu đủ rồi, vậy kế tiếp sự vụ cứu tế nạn dân, ngươi phải xử lý thật tốt.” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Nhất định không phụ Huyền tôn trông cậy!” Lục Tranh Minh một mực cung kính nói.

Chương 73: Khinh địch là tối kỵ hành quân

Huyện Đại Xương.

Huyện nha ban đầu đã bị đại quân tiên phong của Yên Vương chiếm cứ, trở thành trụ sở cùng nơi làm việc của Lĩnh Sương Chế Vương Thuận.

Thê chế của quân Yên Vương lấy 2,500 người xem là một “Quân”, mười Quân hai mươi lăm ngàn người làm một “Sương”.

Lần này Đông tiến Quận Lỗ, phái ra hai Sương, tổng cộng là năm vạn người, phân biệt do hai người Sương Chủ lãnh binh, cũng bổ nhiệm An Bắc tướng quân Vương Thuận là “Dẫn Sương Chế” thông soái hai Sương.

Tả Sương Chủ tên là Ngụy Tồn, xuất thân quân đội, thạo nhỏ tập võ, tư chất cũng rất được, chưa đầy bốn mươi tuổi cũng đã Tây Tủy, đặt ở trên giang hồ cũng coi là một cao thủ nhất lưu.

Hữu Sương Chủ chính là Nghiêm Thịnh, hãn vốn là tướng lĩnh Đại Tấn, xuất thân thế gia võ quan, lại thiên tư cực cao, mới ngoài bốn mươi tuổi cũng đã là Tông Sư cảnh giới Ngung Khí.

Chỉ bất quá, bởi vì hãn là hàng tướng, một mực không được trọng dụng, lúc trước hãn tự tiện cử đi huyện thành Cự Hà làm Huyện lệnh nghênh đón Vương Sư, chính là vì muốn được Yên Vương coi trọng.

Nhưng mà cuối cùng lại tự phế võ công ảo não chạy về, để cho cố gắng trước đó thất bại trong gang tấc.

Cũng may có Thiên Sư của Đại Thịnh Tự giúp hãn khôi phục võ công, hơn nữa hãn đối với huyện Cự Hà hết sức quen thuộc, lần này Yên Vương liền đề cho hãn lập công chuộc tội, bổ nhiệm làm Hữu sương chủ, lãnh binh đánh tan huyện Cự Hà.

Bất quá, dù sao Nghiêm Thịnh có lỗi trước, cho nên chỉ có thể khuất phục bên dưới Ngụy Tồn cảnh giới Tây Tủy, trở thành Hữu Sương Chủ.

Lúc này, trong huyện nha Đại Xương .

Vương Thuận ngồi ở trên cao nhất, Ngụy Tồn cùng Nghiêm Thịnh đứng bên trái phải, đang trao đổi sách lược tấn công huyện Cự Hà.

Mới vừa rồi bọn họ nhận được tin tức gián điệp đưa tới, huyện Cự Hà lại chứa chấp nạn dân bọn họ cố ý thả chạy, còn muốn mở kho phát lương cứu tế bọn họ.

“Ha ha ha, cái tên huyện lệnh huyện Cự Hà này nào tàn rồi sao?” Ngụy Tôn tính cách tục tằng, sau khi nghe được tin tức này nhất thời liền cười lớn “Sương chề, ta thấy cái huyện Cự Hà này chẳng mấy chốc sẽ bị cái tên Huyện lệnh nhỏ kia chơi đùa nứt vỡ, qua mấy ngày đại quân chúng ta vừa tới, nhất định thắng ngay trận đầu a!”

“Chưa chắc, cái tên tiểu Huyện lệnh kia mặc dù tuổi không lớn lắm, nhưng võ công siêu phàm nhập thánh, thủ đoạn không thể tưởng tượng nổi, tuyệt không phải người thường.” Nghiêm Thịnh lại lắc đầu một cái, cẩn thận nói “Sương chề, ta đề nghị vẫn là tiếp tục phái gián điệp hỏi dò một chút tình hình rõ ràng.”

“Nghiêm Sương Chủ, ta thấy ngươi là bị cái tên tiểu Huyện lệnh kia làm sợ vỡ mật đi.” Ngụy Tôn cười lạnh nói “Dọc theo con đường này ngươi há mồm ngậm miệng chính là cái tên Huyện lệnh nhỏ kia tuyệt không phải người thường, cứ nói ba hoa, lẽ nào là muốn kiếm có cho chuyện mình thất bại?”

“Coi như cái tên tiểu Huyện lệnh kia không phải là người thường, nhưng tóm lại là người, bên dưới đại quân của ngươi và ta, dưới năm vạn người vây công, coi như hắn là thần tiên đều sẽ bị ta chém thành thịt nát, ngươi đây là đang sợ cái trướng gì?”

“Thô bỉ mạng phu, ngươi đây là đang khinh địch!” Ngụy Thịnh trầm giọng quát lên “Ta đây cũng là vì an toàn hành quân, vì nghiệp lớn của Yên Vương bệ hạ mà lo nghĩ!”

“Ha ha, cái tên hàng tướng Đại Tấn như ngươi...” Ngụy Tôn còn muốn châm chọc.

“Được rồi!” Vương Thuận vỗ bàn, ngăn lại hai người cãi vã, trầm giọng nói “Theo Nghiêm Sương Chủ miêu tả, cái tên Huyện lệnh nhỏ kia bản lĩnh quả thật có chút khó tin, nhưng cuối cùng chẳng qua là lực lượng một người.

“Hai quân giao chiến, lực lượng một người có thể tạo nên tác dụng cực kỳ nhỏ, có thể nói không đáng kể, Nghiêm Sương Chủ chớ có bởi vì lúc trước thất bại mà quá độ kiêu kỳ.”

“Sương Chề, ta...” Nghiêm Thịnh đang muốn giải thích, nhưng lại bị Vương Thuận giơ tay lên cắt đứt.

“Lại nghe ta nói hết.” Vương Thuận nhú mày một cái, rồi hướng Ngụy Tôn nói “Ngụy Sương Chủ, ngươi cũng có lỗi, coi như quân ta có thể chiếm được huyện Cự Hà dễ dàng,

người cũng không thể xem thường, khinh địch chính là đại kỵ hành quân.”

“Vâng, Sương Chê. ” Ngụy Tồn gật đầu, trong lòng nhưng là vui mừng, Vương Thuận nhìn như nói hai người bọn họ, thật ra thì vẫn là đang gõ Nghiêm Thịnh.

“Lời nói đều đã nói ra, hai người các người cũng chớ có cãi vả nữa. ” Vương Thuận đứng lên, ánh mắt quét qua hai người, trầm giọng nói “Tiếp đó, chuẩn bị chinh quân, sau năm ngày, binh tiên Cự Hà!

“Bản Sương Chê muốn ở trong vòng nửa ngày ngồi vào trong nha môn huyện Cự Hà!”

Chương 74: Tiên nhân từ trên trời (1)

Lượng thực mới trong kho lương mặc dù chưa trải qua phơi nắng, nhưng có pháp lực của Thôi Hăng xử lý, liền có thể trực tiếp dự trữ, cũng có thể trực tiếp lấy ra ăn.

Ngày hôm sau, nhóm lớn lương thực liền chuyển ra ngoài Huyện thành, do hòa thượng Huệ Thế duy trì trật tự, phát cháo cho dân chạy nạn.

Mà lại còn phát đây!

Ba, bốn ngàn dân bị nạn đều bụng một chén cháo gạo trắng đầy tràn, ăn như hồ đói, điều này khiến bọn hắn vô cùng rung động.

Vị Huyện thái gia huyện Cự Hà này thật đúng là thần tiên sống a, lại có tâm thiện như thế, cho những nạn dân chạy nạn như bọn họ nhiều lương thực như vậy.

Triệu Cầu Đản cùng Tam thúc của hắn vẫn ở tại trong phòng cũ nát kia, nhưng uống cháo nóng ấm áp, lại đề cho hai người có một loại cảm giác về đền nhà.

“Tam thúc, chờ đến khi huyện Cự Hà mộ binh, ta muốn đi ghi danh.” Sau khi Triệu Cầu Đản uống xong cháo, ánh mắt kiên định nói “Cái mạng này của ta là Huyện thái gia cho, ta muốn bán mạng cho hắn, thủ thành giết Yên cầu!”

“Đến lúc đó ta cũng đi sung binh!” Tam thúc nhìn một chút phương hướng Huyện thành, đề chén cơm xuống nói “Hai cái mạng hèn nhà chúng ta, đều là Huyện thái gia cho, cho dù chết cũng nên vì Huyện thái gia mà chết!”

Ý tưởng của hai người ở trong đám dân chạy nạn cũng không phải là số ít, rất nhiều người đều có ý tưởng tương tự.

Nếu như huyện Cự Hà bắt đầu mộ binh mà nói, sợ rằng ngay lập tức sẽ từ trong đám dân chạy nạn này chiêu mộ ra hơn ngàn quân tốt.

...

Cứu tế đến mức độ này, khiến cho bách tính bên trong thành cũng cảm thấy vô cùng khiếp sợ.

Dù sao, lần này lương thực Huyện nha dùng để phát lương cứu tế cũng đều là quan lương, không có hướng bách tính thu chút lương thực nào, thậm chí ngay cả lương thực lúc trước tịch thu được ở Hoàng gia đều không dùng tới.

Vậy lương thực này là từ đâu tới?

Thật là giống như là vô căn cứ biến ra vậy!

Tâm tình của Phương Mẫn cũng từ không hiểu lúc ban đầu, trở nên vừa khó tin lại tràn đầy nghi ngờ.

Trong thời gian một ngày này, nàng đã đem đủ loại tin tức của huyện Cự Hà hiểu rõ gần hết, cũng biết trước khi Thôi Hằng nhậm chức, trong huyện gần như không có thu thuế nghiêm chỉnh, hãm lương khổ hẳn là rỗng tuếch mới đúng.

“Chẳng lẽ cái tên Huyện lệnh này thật sự là thần tiên hay sao?” Phương Mẫn vừa tự lẩm bầm, vừa sửa sang lại quần áo.

Một hồi nữa nàng phải đi Huyện nha dự tiệc, dù sao cũng phải có một dung nhan đẹp mắt.

Hơn nữa vị Huyện lệnh này mang lại cho nàng quá nhiều ngoài ý muốn, để cho nàng hết sức hiếu kỳ, không kịp chờ đợi muốn thấy mặt một lần.

“Su tử, người đối với vị Huyện Tôn đại nhân kia rất coi trọng nha.” Chu Thái Vi ngồi ở trên một cái ghế, lắc lắc bập chân, cười nói “Ăn mặc so với bình thường càng đẹp để đây.”

“Nha đầu chết tiệt kia, không cho nói bậy bạ, đây là lễ phép khi cùng người gặp mặt!” Phương Mẫn nhấn mạnh một câu.

“Hừ hừ! Su tử cũng nghĩ thật nhiều.” Chu Thái Vi cái miệng nhỏ nhắn héch lên “Không giống ta, liền chỉ muốn có thể ăn chút đồ ăn ngon.”

Bịch bịch!

Lúc này bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa.

“Hai vị cô nương, Triệu chủ bộ đến rồi.”

Người đến là tỳ nữ của tòa trạch viện này.

Có thể giúp hai người Phương Chu xử lý một ít công việc hàng ngày, cùng với thông báo một ít tin tức, sẽ thuận lợi không ít.

Đồng thời nàng cũng là do thám do Triệu Quảng an bài, để quan sát xem hai người ngoại lai này có dị động gì hay không.

” Ừm, chúng ta bây giờ liền đi qua. ” Phương Mẫn gật đầu hướng phía ngoài nói.

...

Ở dưới sự hướng dẫn của Triệu Quảng, Phương Mẫn cùng Chu Thái Vi đi tới sân sau Huyện nha.

Nơi này là chỗ ở của Huyện lệnh, tự nhiên cũng dùng làm đại sảnh chiêu đãi khách nhân, sau khi đi qua một hành lang dài, hai người bọn họ liền gặp được Thôi Hằng đang ngồi ở trong đại sảnh.

Mặt như quan ngọc, dung nhan anh tuấn, một bộ áo xanh, khí chất phiêu dạt xuất trần, phảng phất như là một vị tiên nhân từ trên trời giáng xuống chôn phàm trần, mang lại cho người ta một loại cảm giác không nói rõ được cũng không tả rõ được.

Phượng Mẫn tại chỗ liền sững sờ, ánh mắt ngạc nhiên nhìn Thôi Hằng.

Nàng còn chưa từng thấy qua nam tử xuất chúng như thế.

Ngay cả tiểu cô nương chỉ tập trung tinh thần suy nghĩ đến đồ ăn ngon như Chu Thái Vi, đều nhìn chăm chăm Thôi Hằng,

Một đôi con ngươi sáng ngời tròn tròn, miệng nhỏ đỏ hồng hơi giương lên, ngạc nhiên nói: “Huyện Tôn đại nhân, dung mạo người thật là dễ nhìn a!”

Cô nương này mặc dù cũng đã mười tám tuổi, nhưng từ nhỏ lớn lên ở trên núi, gần như không cùng người ngoài tiếp xúc qua, tính cách lạnh lẽ, nhanh mồm nhanh miệng.

Phượng Mẫn bị những lời này của nàng thức tỉnh, nhất thời mặt đẹp ửng đỏ, vội vàng kéo Chu Thái Vi hành lễ nói: “Ngọc Hoa Kiếm Các đệ tử Phượng Mẫn, bái kiến Huyện Tôn đại nhân.”

Chương 75: Tiên nhân từ trên trời (2)

Vừa nói, còn khe khẽ đá Chu Thái Vi một cái

“Ồ nha! ” Chu Thái Vi cũng liền vội vàng hành lễ theo ” Ngọc Hoa Kiếm Các đệ tử Chu Thái Vi, bái kiến Huyện Tôn đại nhân.”

“Không cần hành lễ đâu. ” Thôi Hằng cố nén cười, nhẹ nhàng vẫy vẫy tay nói “Hai vị mời ngồi xuống đi.”

Hai người vội vàng nói cảm ơn ngồi xuống.

Tiệc rượu hôm nay không tính là quá phong phú, nhưng mà tất cả đều là món ăn đặc sắc của huyện Cự Hà.

Có gà hầm vàng, chân giò muối, cá chép dầm đường, rau cải chua cay...

Chu Thái Vi thấy thức ăn ngon trên bàn, nhất thời ánh mắt tỏa sáng.

Nàng đưa tay muốn ăn, lại bị Phương Mẫn vỗ nhẹ nhẹ xuống tay nhỏ nhắn lại, để cho tiểu cô nương này bĩu môi.

“Muốn ăn thì ăn đi. ” Thôi Hằng cười nói.

“Được rồi! Huyện Tôn đại nhân người chính là quá tốt! ” Chu Thái Vi nhất thời nở nụ cười, sau đó cầm đũa lên, còn giống như thị uy hương sư tử nhà mình nhìn một cái.

“Người sư muội này của ta rất ít xuống dưới núi, mong rằng Huyện tôn thứ lỗi. ” Phương Mẫn nhẹ nhàng nâng trán nói.

“Không có gì, thức ăn vốn là làm cho người ta ăn. ” Thôi Hằng khe khẽ gạt đầu một cái, mỉm cười nói “Ta nghe nói cô nương là vì thủ thành mà tới, không biết là định làm gì?”

Hắn đi thẳng vào vấn đề, trực tiếp nói rõ chủ đề nóng cốt.

“Ta... ” Phương Mẫn sững sốt một chút, như là không nghĩ tới Thôi Hằng lại là trực tiếp như vậy, nhưng đây chính là tình huống nàng mong muốn, vội vàng nói “Huyện tôn hẳn biết, Ngọc Hoa Kiếm Các chúng ta ngay tại Quận Lỗ, cùng huyện Cự Hà môi hở răng lạnh.

“Nếu quân Yên Vương công phá được huyện Cự Hà, liền có thể dễ dàng chiếm Quận Lỗ, Ngọc Hoa Kiếm Các chúng ta sợ rằng cũng phải tạo ngộ thảm họa chiến tranh, vì vậy ta phụng mệnh sư tôn mà tới, bằng vào danh nghĩa Kiếm Chủ phái ta, khuyên đại quân tiên phong của Yên Vương tạm lui.”

Kiếm Chủ chính là cao thủ tuyệt đỉnh cảnh giới Nội Cảnh của Ngọc Hoa Kiếm Các.

“Là lấy việc Kiêm Chủ của quý phái công kích hậu phương Yên Vương để uy hiếp, để cho Yên Vương không thể không tạm hoãn hành quân?” Thôi Hằng khi trước nghe hòa thượng Huệ Thế nói qua loại phương thức này.

“Không sai.” Phương Mẫn gật đầu một cái nói “Đại quân Yên Vương số lượng tuy nhiều, nhưng nóng lòng Đông tiến, binh sĩ lưu lại nơi hậu phương hẳn không nhiều, bằng vào lực lượng Kiêm Chủ phái ta, đủ để tạo cho hậu phương bọn họ tổn thất không thể chịu đựng.

“Kể từ đó, chúng ta liền có thể cùng đại quân Yên Vương đàm phán, bức bách bọn họ lui binh, chẳng qua là làm như vậy cần Huyền tôn ngài bên này phòng thủ thành trì một đoạn thời gian, vì tranh thủ tiền đặt cược để đàm phán.”

“Đúng là một con đường có thể được.” Thôi Hằng đầu tiên là gật đầu, sau đó lại lắc đầu nói “Nhưng nếu như trong quân Yên Vương cũng có tuyệt đỉnh giang hồ, phái cao thủ tuyệt đỉnh giang hồ phòng ngự hậu phương thì sao? Dù sao hẳn cũng có Đại Thịnh Tự cùng Liên Hoa Tự ủng hộ.”

“Theo tin đồn giang hồ, hai nhà này đã không còn tuyệt đỉnh, hơn nữa gần năm mươi năm qua cũng quả thật chưa từng nghe nói hai nhà này có tuyệt đỉnh lộ diện.” Mày liễu Phương Mẫn nhíu lại, sau đó lại kinh nghi nói “Bộ huyền tôn lấy được tin tức gì sao?”

“Tin tức đáng tin, Liên Hoa Tự còn có hai vị tuyệt đỉnh Nội Cảnh, không biết Đại Thịnh Tự có mấy vị.” Thôi Hằng nghiêm mặt nói, cái gọi là tin tức đáng tin này, dĩ nhiên là từ chỗ Huệ Thế lấy được.

Hòa thượng này từ sau khi thấy hắn đốt một ngọn lửa nhỏ kia, trở nên cực độ trung thành, gần như đem gốc gác Liên Hoa Tự phủ đi.

“Cái gì?!” Phương Mẫn nhưng là thần sắc đại biến, cả kinh nói “Huyền tôn, lời này là thật sao?”

“Chính xác trăm phần trăm.” Thôi Hằng gật đầu nói.

“Cái này, cái này, cái này nên làm thế nào cho phải a.” Phương Mẫn nhất thời hoảng loạn.

Tiền đặt cược lớn nhất trong tay nàng chính là tuyệt đỉnh tập kích hậu phương quân Yên Vương, nếu là trong quân Yên Vương bên kia cũng có tuyệt đỉnh Nội Cảnh, kế sách này liền không có chút ý nghĩa nào, thậm chí còn có khả năng uông công đưa mạng Kiêm Chủ trong môn phái của mình.

“Huyền Tôn đại nhân, ngài giống như không một chút nào hoảng a.” Vào lúc này, Chu Thái Vi đang chuyên tâm ăn đồ

ăn bỗng nhiên ngẩng đầu lên “Bộ ngài có phương pháp lui địch vẹn toàn sao?”

“...” Phương Mặc nghe vậy nhất thời sững sốt, kinh ngạc nhìn về phía sư muội của mình, làm sao nàng cảm thấy nhà đầu này sau khi xuống núi trở nên thông minh rất nhiều?

“Ngươi đoán xem?” Thôi Hằng khẽ cười nói.

“A, hắc hắc, ta nhưng mà không đoán được.” Chu Thái Vi xoa xoa miệng nhỏ ngậm mỡ, cười hì hì nói ” Ta chính là có một loại cảm giác như vậy.”

“Ồ?” Ánh mắt Thôi Hằng khẽ híp lại.

Bằng vào thị giác của hắ, thấy được trên người Chu Thái Vi dâng lên ánh sáng xanh nồng nặc.

Đây là màu sắc tượng trưng sợ hãi.

Nụ cười bên ngoài của nàng thật ra là đang che giấu sợ hãi cực độ trong lòng!

Chương 76: Đông tiến Cự Hà (1)

Bầu không khí trong bữa cơm này rất vi diệu.

Phương Mẫn thì nghi ngờ tại sao Thôi Hằng lộ ra bộ dáng trọng lòng đã có dự liệu, Chu Thái Vi thì lại đang cất lực che giấu sự sợ hãi trong lòng chính mình.

Về phần Thôi Hằng thì là đang suy nghĩ xem phải làm sao đem vị tuyệt đỉnh kia của Ngọc Hoa Kiếm Các dẫn dụ đến huyện Cự Hà.

Dù sao, từ tình huống Nghiêm Thịnh khi trước đến xem, cảnh giới tu vi càng cao dường như có thể cung cấp phản hồi tâm tình càng mạnh, phản hồi của một tên cao thủ tuyệt đỉnh phỏng chừng có thể so với hơn mấy trăm mấy ngàn người.

Đáng tiếc, cuối cùng ba người ai cũng không đạt thành mục đích.

Phương Mẫn mang theo nghi ngờ rời đi, sợ hãi trong lòng Chu Thái Vi che giấu thất bại.

Mà bản thân Thôi Hằng cũng không tìm được lý do đem cao thủ Ngọc Hoa Kiếm Các dẫn dụ tới.

“Cô nương này linh giác khác với người thường.”

Thôi Hằng có chút hăng hái mà nhìn phương hướng Phương Mẫn cùng Chu Thái Vi ly khai.

Kim Đan đại thành, viên mãn không chỗ hở.

Trên lý thuyết mà nói, chỉ cần Thôi Hằng không hiển lộ pháp lực, ở trong mắt người ngoài liền cùng người bình thường không có gì khác nhau.

Bất quá, vì có thể tỉ mỉ cảm giác tình trạng phản hồi tâm tình trong huyện Cự Hà, hẳn bình thường sẽ duy trì trạng thái thả ra một tia lực lượng Kim Đan.

Mà lực lượng Kim Đan sẽ tạo thành ảnh hưởng cùng can thiệp nhất định đối với hoàn cảnh quy tắc chung quanh.

Chỉ cần linh giác đủ bén nhạy, cho dù không phải rất mạnh, cảm giác không tới lực lượng Kim Đan, cũng có thể nhận ra được một ít thay đổi trong chu vi xung quanh mình.

Đương nhiên, cụ thể là chuyện gì xảy ra vẫn là phải sau khi nghiệm chứng mới biết.

Vì vậy, ở sau khi nhận ra được sự sợ hãi trong lòng Chu Thái Vi, Thôi Hằng liền tạm thời điều chỉnh mấy lần số lượng lực lượng Kim Đan phóng ra, thay đổi mức độ ảnh hưởng đối với quy tắc chung quanh.

Một hồi lớn, một hồi nhỏ.

Lúc này liền để cho tâm tình của tiểu cô nương suýt chút nữa tan vỡ.

Một hồi sợ hãi, một hồi nghi ngờ, một hồi mê mang, một hồi càng thêm sợ hãi...

Khi ăn cơm sắp xong, thân thể của nàng đều có chút run rẩy.

Cái này rõ ràng cho thấy cảm giác được chu vi quanh mình thay đổi.

“Loại cường độ linh giác này, bản chất thần hồn đã đến gần tầng thứ Trúc Cơ.” Thôi Hằng nhẹ gõ lên bàn, thâm nghĩ trong lòng “Nếu như dựa theo phân chia hai mươi một cảnh giới hai giới tiên phạm, đây đã là thần hồn Thần Cảnh đỉnh phong.

“Tu vi chỉ tương đương với luyện khí tầng bốn, lại có bản chất thần hồn có thể so với luyện khí chín tầng, đây là đặc thù trời sinh, hay là hậu thiên tạo nên?”

“Bất quá, vô luận là loại tình huống nào, đều ý nghĩa cái thể giới mặt ngoài là võ hiệp này không bình thường, lý giải của ta đối với nơi này vẫn quá ít.

“Nếu như có cơ hội, vẫn là phải tìm một tên Tuyệt Định hoặc là Tiên Thiên hỏi dò một chút tin tức, không thì dẫn đến một tên Đại Tông Sư cảnh giới Huyền Quan cũng được.”

Mặc dù hần đã biết cảnh giới Nội Cảnh chỉ tương đương với luyện khí tầng sáu, nhưng khi chừa thấy võ giả cảnh giới Thần Tàng chân chính, vẫn không thể chắc chắn trình độ của Thần Cảnh.

Để ổn thỏa, hần vẫn đem Nhân Tiên tương đương với Trúc Cơ kỳ, cũng cho rằng Thần Tàng là một cảnh giới lớn, đối ứng luyện khí tầng bảy đến chín tầng.

Cũng không thể Thần Tàng là luyện khí tầng bảy, Nhân Tiên mới luyện khí tầng 8 đi.

...

Sau khi Phương Mẫn dẫn theo Chu Thái Vi trở lại nhà ở, trực tiếp đưa nàng vào phòng của chính mình.

“Su muội, ngươi không sao chứ?” Phương Mẫn nhìn Chu Thái Vi tựa hồ có hơi chưa tỉnh hồn, vỗ nhẹ nhẹ sau lưng nàng một cái, ôn nhu nói “Ngươi đây là đang... Sợ hãi?”

“... Ừm.” Chu Thái Vi nhút nhát gật gật đầu, trong mắt lóe lên nước mắt, nhỏ giọng nói “Su tỷ, chúng ta trở về có được hay không, nơi này thật là đáng sợ.”

“Sur muội, rốt cuộc chuyện gì xảy ra, là cái tên Huyền lệnh đó?” Phương Mẫn cau mày nói “Nhưng hắn cũng không làm gì a.”

“Hắn quả thật không làm gì, nhưng là hắn một hồi lớn một hồi nhỏ, làm cho ta thật khó chịu, thật sợ hãi!” Chu Thái Vi dậm chân, lời nói có chút không mạch lạc.

“Sur muội, người đây là đang nói gì?” Phương Mẫn mê mang.

“Ta, cái tên Huyền lệnh đó mang lại cho ta cảm giác giống như là đối mặt ông trời bao la vậy, để cho ta cảm giác mình cực độ nhỏ bé...” Chu Thái Vi miễn cưỡng sắp xếp lời nói một chút,

Tâm tình cũng hơi bình phục một chút “Chính là một loại cảm giác so với trưởng lão Kiếm Chủ còn lợi hại hơn vô số lần.”

“Điều này sao có thể?” Phương Mẫn lần này nghe hiểu, lại căn bản không tin tưởng “Cảnh giới Nội Cảnh đã là tuyệt đỉnh giang hồ, không có khả năng có cao thủ mạnh hơn. Mặc dù trong truyền thuyết trên Nội Cảnh còn có Thần Cảnh, nhưng chưa có người thấy, liền không có thật.”

“Hai trăm năm trước Hằng Hà Chân Nhân một người một kiếm càn quét thiên hạ không phải là Thần Cảnh sao?” Chu Thái Vi phản bác.

Chương 77: Đông tiến Cự Hà (2)

“Sự tình lâu lắc như vậy ai có thể nói rõ ràng? Huống chi phái Tiên Hà đã phong núi trăm năm, cũng không ai biết điều này có phải thật vậy hay không.” Phương Mẫn khẽ gật đầu một cái.

“Su ty, ngươi không thương ta nữa!” Chu Thái Vi bắt đầu giở trò, chu cái miệng nhỏ nhắn nói “Ta đã sợ ngươi lại còn phản bác ta!”

“...” Phương Mẫn nhất thời không lời chống đỡ, không thể làm gì khác hơn là đem Chu Thái Vi nhẹ nhàng ôm ở trong ngực, dè dặt vuốt ve sau lưng của nàng, ôn nhu nói “Được rồi được rồi, su ty không phản bác ngươi, ngươi nói đều không sai.”

” Ừm, su ty thật tốt. ” Chu Thái Vi cũng ngoan ngoãn gật đầu một cái, giọng nói cũng mềm mại rất nhiều ” Cũng có thể là cảm giác của ta sai rồi, mặc dù ta từ nhỏ đã có thể cảm ứng người khác mạnh yếu, nhưng có lúc cũng sẽ sai lầm.

“Hơn nữa su ty nói cũng có rất có đạo lý, Nội Cảnh đã là tuyệt đỉnh giang hồ, Thần Cảnh càng giống như là tồn tại trong truyền thuyết, hư vô mờ mịt, cõi đời này không thể có người so với trưởng lão Kiếm Chủ còn mạnh hơn vô số lần.”

“Ta cũng có lỗi, không thể cảm nhận được cảm thụ của ngươi.” Phương Mẫn ôn nhu an ủi Chu Thái Vi, lại cười nói “Su muội, còn có một cái tin tốt phải nói cho ngươi.”

“Tin tức tốt gì?” Chu Thái Vi ánh mắt sáng lên, từ trong lòng ngực mềm mại của Phương Mẫn đứng dậy, vẻ mặt mong đợi hỏi.

“Su tôn lo lắng cho chúng ta, qua mấy ngày nàng sẽ đích thân tới trấn giữ, cùng quân Yên Vương đàm phán.” Phương Mẫn nghiêm mặt nói “Mặc dù trong quân Yên Vương khả năng đã có cao thủ tuyệt đỉnh, nhưng vì giữ được chỗ địa phương bách tính có thể an cư lạc nghiệp này, dù sao phải thử một lần.”

“Quá tốt! Có su tôn ở đây ta liền an tâm.” Chu Thái Vi mừng rỡ không thôi, ngay sau đó nàng lại nhìn một chút phương hướng huyện nha “Thật ra thì ta vẫn cảm thấy, chỉ cần còn có vị Huyện lệnh đại nhân kia, nhất định có thể để cho quân Yên Vương lui binh!”

” Ừm, hy vọng là như thế. ” Phương Mẫn gật đầu một cái.

...

Sau ba ngày.

Trong huyện Đại Xương, hai Sương đại quân trái phải tổng cộng là năm chục ngàn người đã ở trước cửa thành chờ xuất phát.

Dẫn Sương Chế Vương Thuận sau khi nghe huyện Cự Hà liên tục bốn ngày mở kho phát lương cứu tế dân chạy nạn, rốt cuộc không kềm chế được tâm tình kích động, quyết định đem binh đông tiến.

Muốn ở trong vòng nửa ngày công hạ huyện Cự Hà.

“Các huynh đệ! Bạo Tán vô đạo, thiên hạ dân chúng lâm than, Yên Vương điện hạ giương cờ khởi nghĩa, muốn cứu lẽ dân thoát cảnh lâm than!”

Vương Thuận đứng ở trước toàn quân, cao giọng nói “Sau khi chuyển thành công, người và ta đều là người có công, là đại công thần tái tạo càn khôn! Phong hầu bá tướng đang ở trước mắt! Theo ta đông tiến, công phá huyện Cự Hà!”

“Đông tiến Cự Hà! Phong hầu bá tướng! !”

“Đông tiến Cự Hà! Phong hầu bá tướng! !”

Đại quân năm chục ngàn cùng kêu vang lên, uy phong giống như sóng lớn ngút trời.

Tinh thần cường đại đến cực điểm.

Ngoại trừ Hữu Sương Chủ Nghiệm Thịnh ra, mỗi một người đều cảm thấy trận chiến này tất thắng.

Một cái huyện Cự Hà nho nhỏ, cũng muốn ngăn cản đại quân năm chục ngàn người?

Chẳng qua chỉ là châu chấu đá xe thôi!

...

Trong lúc quân Yên Vương từ Huyện Đại Xương khởi hành, có một người cũng đi tới huyện Cự Hà.

Hứa Bạch Lộ là một đạo cô nhìn qua chừng ba mươi tuổi, người mặc đạo bào xanh nhạt, phía trên thêu hoa văn nai trắng, đầu đội pháp quan hoa sen, lưng đeo một thanh trường kiếm, tư thế hiên ngang.

Dung mạo của nàng cực đẹp, gọi là nghiêng nước nghiêng thành, da thịt trắng tinh như mỡ đông, ngũ quan hài hòa, nhất là một đôi mắt kia, sáng ngời dị thường, lông mi cũng vừa mảnh vừa dài, khiến người ta cảm thấy thanh lệ xuất trần đồng thời lại cảm thấy có vài phần mỉa mai.

Bất quá, Hứa Bạch Lộ ở trên giang hồ có danh tiếng lớn như vậy không chỉ bởi vì xinh đẹp, càng nhiều hơn là nàng dùng thực lực bản thân tạo ra được.

Nàng là trưởng lão Ngọc Hoa Kiêm Các, Đại Tông Sư cảnh giới Huyền Quan đỉnh phong, cách cảnh giới Tiên Thiên chỉ kém nửa bước, đôi mắt toàn bộ thiên hạ đều cũng coi là đại cao thủ quan trọng hàng đầu.

Được xưng “Tuyệt Kiếm “.

Nhân vật như thế bình thường khi hành sự có cái tôi cực mạnh.

Vì vậy, chuyện đầu tiên Hứa Bạch Lộc làm khi đi tới huyện thành Cự Hà, chính là không đếm xỉa tới khuyến can của Phương Mẫn cùng Chu Thái Vi, muốn trực tiếp đi huyện nha.

Nàng phải gặp Thôi Hằng.

“Sur tôn, không thể!” Chu Thái Vi ngăn ở trước mặt Hứa Bạch Lộc ” Thôi Huyền tôn là chủ quản nơi này, ngài vọt vào Huyện nha như vậy chỉ có thể không duyên cớ gây nên xung đột.”

“Ta nếu không đi tìm hắn, cái huyện Cự Hà này sẽ bị hắn dâng tặng người.” Hứa Bạch Lộc cười lạnh nói ” Quân tốt thủ thành không quá ba trăm, cũng không có kế hoạch muốn chiêu binh, nơi này nào có giống như muốn thủ thành?”

“Chuyện này... ” Phương Mẫn cũng ở một bên khuyên “Có lẽ là đợi sư tôn ngài tới trần giữ đây, ngài đến hậu phương quân Yên Vương đàm phán là được, không cần thiết...”

“Đàm phán cũng cần thủ thành tranh thủ thời gian.” Hứa Bạch Lộc giơ tay lên ngắt lời nàng, trầm giọng nói “Ta ngay bây giờ liền đi gặp cái tên Huyện lệnh này, tiếp quản hết thủy sự vụ nơi đây, phải mau sớm điều động nhân thủ có thể dùng để thủ thành, như vậy mới có thể đàm...”

Nói tới chỗ này, nàng bỗng nhiên ngừng lại, lỗ tai khẽ động, cau mày nói: “Đây là thanh âm mở cửa thành ra sao?”

Ngay sau đó, Hứa Bạch Lộc trực tiếp hướng bên ngoài trạch viện phóng ra.

“Sur tôn!”

“Sur tôn!”

Phương Mẫn cùng Chu Thái Vi cũng vội vàng đi theo ra ngoài.

Chương 78: Sấm sét vang dội, đất trời rung chuyển (1)

Lúc này, cửa chính huyện thành Cự Hà quả thật mở ra.

Bởi vì kỵ binh tuần tra đã dò xét được động tĩnh của quân Yên Vương bên huyện Đại Xương, biết được rất nhanh sẽ có đại quân đến.

Vì vậy, Thôi Hằng liền ra lệnh cho hòa thượng Huệ Thế dẫn quân tốt tồ chức cho nạn dân bên ngoài vào thành tị nạn.

Hứa Bạch Lộc vừa vịn nhìn thấy màn này.

Cái này làm cho nàng rất sửng sốt.

Nhất là sau khi thấy trên mặt đám nạn dân tràn đầy vui vẻ, Hứa Bạch Lộc cười lạnh nội “Xem ra huyện lệnh họ Thôi coi như có chút lương tâm, biết đề cho dân chạy nạn vào thành, tránh khỏi thảm họa chiến tranh dày xéo.”

“Sư tôn, Thôi huyện tôn đây là đã sớm quyết định xong.” Chu Thái Vị phát hiện thái độ của sư tôn mình như là đi một chút, liền cười nói “Thôi huyện tôn nhưng thật ra là rất từ bi, hẳn tuyệt sẽ không đầu hàng dâng tặng thành.”

Đầu hàng dâng tặng thành liền ý nghĩa để cho bách tính trong huyện mặc người chém giết, mặc cho quân Yên Vương cướp bóc lãng nhục.

Dù sao, bây giờ cái thời đại này, nào có đạo lý hành quân không cướp bóc, nếu không cho phép thả ra dục vọng cướp bóc thì lập tức sự hăng hái của quân lính xuất binh đều không dâng lên nổi.

Người từ bi không có khả năng làm loại chuyện này.

“Từ bi không ý nghĩa là không gây thương.” Hứa Bạch Lộc lại lắc đầu nói “Có lẽ là hẳn trong lòng hy vọng vào may mắn, cho là chỉ cần đầu hàng dâng tặng thành thì có thể để cho bách tính cả thành tránh khỏi thảm họa chiến tranh.

“Nhưng mà quân Yên Vương bạo ngược vô đạo, dọc đường cướp bóc vô số, địa phương chủ quản không nơi nào có đường sống, dân chúng địa phương cũng đều sẽ phải chịu cướp bóc cùng lãng nhục, coi như là dâng tặng cũng sẽ không có kết quả gì tốt.”

Vừa lúc đó, một thiếu niên mới vừa đi qua trước mặt các nàng bỗng nhiên đi vòng vèo quay trở lại.

Hắn giơ ngón tay chỉ Hứa Bạch Lộc, ánh mắt tàn bạo, cắn răng nói: “Người mới vừa nói cái gì? Lại bêu xấu Huyện tôn

đầu hàng dâng tặng thành, Huyền tôn nhưng là người tốt bằng trời, làm sao có thể dâng tặng thành!”

Chính là Triệu Cầu Đản mới vừa vào thành.

Lúc này Tam thúc cũng đi theo, kéo Triệu Cầu Đản, thấp giọng nói: “Cầu Đản, người này nhìn qua liền biết thân phận không bình thường, chúng ta mới vừa vào thành, đừng gây phiền toái.”

“Không! Mạng của ta là Huyền tôn cho, nàng bêu xấu Huyền tôn, ta làm sao có thể mặc kệ?”

Triệu Cầu Đản nhưng là vẫn không nhúc nhích mà đứng yên, nhìn chăm chăm Hứa Bạch Lộc “Người nghe đây, chúng ta đều là từ Huyện Đại Xương trốn tới, Huyền tôn rất rõ Yên cầu là mặt hàng gì, tuyệt đối không có khả năng đầu hàng!”

“Ta cũng sẽ vì Huyền tôn liều mạng, cho dù là chảy đến giọt máu cuối cùng, cũng tuyệt đối không thể đầu hàng Yên cầu!”

Những lời này của hắn nhất thời liền đưa tới hưởng ứng của vô số dân chạy nạn, họ rồi rít cao giọng kêu lên.

“Vì huyện tôn chảy đến giọt máu cuối cùng, tuyệt đối không đầu hàng Yên cầu!”

“Vì huyện tôn chảy đến giọt máu cuối cùng, tuyệt đối không đầu hàng Yên cầu!”

Những dân chạy nạn này cao giọng gào thét, cũng làm cảm động quân dân bên trong thành.

Vốn dĩ bọn họ vẫn còn đang bối rối vì chiến sự sắp bùng nổ mà cảm thấy sợ hãi, nhưng bây giờ cảm thấy nhiệt huyết sôi trào lên.

Cùng lúc đó, bọn hắn cũng đều ý thức được tài sản cùng thổ địa mình có bây giờ, cũng đều là do Huyện Tôn đại nhân phân cho, nếu mà đại quân Yên Vương phá thành, chính mình chỉ sợ cái gì cũng không còn.

“Vì huyện tôn chảy đến giọt máu cuối cùng, tuyệt đối không đầu hàng Yên cầu!”

“Vì huyện tôn chảy đến giọt máu cuối cùng, tuyệt đối không đầu hàng Yên cầu!”

...

Trong lúc nhất thời, bên trong huyện Cự Hà tiếng gầm xung thiên, chiến ý ngút trời.

Điều này làm cho Hứa Bạch Lộc cảm thấy ngoài ý muốn, kinh nghi nói: “Cái tên Thôi Huyện Lệnh lại được lòng dân

như vậy sao?”

Bây giờ, nàng đã không còn ý muốn cưỡng ép tiếp quản sự vụ của huyện Cự Hà.

Bởi vì nàng rất rõ ràng, bản thân bà về được lòng người ý dân, tuyệt đối không có khả năng hơn được Thôi Hằng.

Có điều Hứa Bạch Lộc lại vô cùng nghi ngờ.

Nếu nắm giữ lòng dân như vậy, tại sao không tổ chức cho người thủ thành?

Chỉ cần tổ chức nhân thủ, thủ thành được một thời gian ngắn, việc tranh thủ thời gian để đàm phán tuyệt đối không có vấn đề a.

Nàng bỗng nhiên đối với Thôi Hằng sinh ra lòng hiếu kỳ mãnh liệt, muốn tìm được Thôi Hằng thật tốt trò chuyện một chút, hỏi một câu xem hẳn rốt cuộc là nghĩ như thế nào.

Đoàng đoàng đoàng!

Lúc này tất cả mọi người đột nhiên cảm giác mặt đất dưới chân mình chân động lên, hơn nữa loại chấn động này cảm giác càng ngày càng mạnh, càng ngày càng gần.

“Là quân đội Yên cầu! Quân đội Yên cầu đến rồi! Đây là tiếng vó ngựa kỵ binh của bọn hắn!” Có nạn dân Huyện Đại Xương kinh hô lên, cái thanh âm cùng chấn động này chính là khởi nguồn cơn ác mộng của bọn hắn, chết cũng sẽ không quên.

Nghe được thanh âm này, rất nhiều dân chúng mới vừa rồi còn nhiệt huyết sôi trào hô muốn chảy hết một giọt máu cuối cùng nhất thời toàn thân lạnh như băng, trong đầu thoáng qua từng hình ảnh cảnh tượng kinh khủng, thân thể liền không tự chủ được run rẩy.

Sợ hãi bắt đầu lan tràn.

Mà ngay tại lúc này, phía trước lại truyền tới tiếng kinh hô.

“Huyện Tôn đại nhân leo lên tường thành! Huyện Tôn đại nhân muốn đích thân thủ thành rồi a!”

Tin tức này nhất thời liền dẫn tới oanh động to lớn.

“Các hương thân, đi! Chúng ta đi tường thành kia, giúp huyện tôn thủ thành, giết Yên cầu!” Có người quát lớn lên, nhất thời trăm người hưởng ứng, lập tức liền có rất nhiều nạn dân vừa vào thành đi theo.

Ngay cả đám dân chúng vừa cảm thấy sợ hãi kia cũng không thiếu người can rằng đi theo.

Triệu Cầu Đản là người đầu tiên theo sau.

Tam thúc cũng không chút nghĩ ngợi mà đi theo.

Hứa Bạch Lộ nhìn đám người mênh mông cuồn cuộn này mà rơi vào trầm mặc, qua một lúc lâu, nàng bỗng nhiên nói với Phương Mẫn và Chu Thái Vi: “Chúng ta cũng đi qua, nhìn một chút vị Thôi Huyền Tôn này làm sao thủ thành.”

...

Chương 79: Sấm sét vang dội, đất trời rung chuyển (2)

Trơ mắt nhìn năm chục ngàn đại quân hướng mình chạy băng băng mà tới là cảm giác gì?

Sợ hãi!

Sợ hãi trước đó chưa từng có.

Tất cả quân tốt leo lên tường thành chuẩn bị tham dự thủ thành, bao gồm cả cao thủ cảnh giới Ngưng Khí như Lục Tranh Minh và Huệ Thế, đều cảm giác được một loại cảm giác sợ hãi phát ra từ nội tâm.

Đối mặt đại quân năm chục ngàn người, sức mạnh của một người thật sự là quá nhỏ bé, căn bản là nhỏ nhất không đáng kể.

Vô luận là Ngưng Khí, hoặc là Hóa Khí, thậm chí cảnh giới Huyền Quan, thậm chí là Tiên Thiên Đại Tông Sư, ở trước mặt ưu thế tuyệt đối về số lượng, đều lộ ra không đáng nhắc tới.

Về phần bách tính tới trợ giúp thủ thành, ở dưới sự hướng dẫn của quân tốt leo lên tường thành, sau khi thấy tình cảnh năm chục ngàn đại quân chạy băng băng mà đến, càng là trực tiếp bị dọa sợ đến hai chân như nhũn ra.

Hứa Bạch Lộc cũng mang theo Phương Mẫn cùng Chu Thái Vi đi tới trên tường thành, có Triệu Quảng dẫn dắt, cũng không có bị ngăn trở.

Khi nhìn đến tình huống trên tường thành, nàng phát hiện chính mình lúc trước vẫn còn có chút lạc quan.

Coi như thật đem nhân thủ tổ chức, chỉ sợ cũng không có ích lợi gì, đối mặt đại quân năm chục ngàn đánh vào, bách tính không được huấn luyện chuyên nghiệp căn bản là không chịu nổi sợ hãi như vậy.

Cái này làm sao còn thủ thành?

Chỉ sợ là ngay cả cơ hội thương lượng cũng không có a!

Hứa Bạch Lộc lại đem ánh mắt nhìn về phía Thôi Hằng đứng ở phía trước nhất.

Sự trẻ trung của Thôi Hằng làm cho Hứa Bạch Lộc có chút ngoài ý muốn.

Mà càng làm cho nàng bất ngờ là, trên mặt cái tên Huyện lệnh huyện Cự Hà này lại còn mang nụ cười tự tin.

“Sự tự tin của hãn từ đâu tới?” Hứa Bạch Lộ không hiểu, trước mắt đây gần như là tình thế chắc chắn phải chết a.

“Huyền tôn, chúng ta nên làm gì bây giờ?” Triệu Quảng không nhìn được nữa, thấp giọng dò hỏi, một câu hỏi này ngay lập tức liền hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Lục Tranh Minh cùng hòa thượng Huệ Thế cũng nhìn sang.

Mặc dù bọn họ đều gặp qua thủ đoạn thần kỳ của Thôi Hằng, nhất là Huệ Thế càng là từng thấy qua uy năng ngọn lửa Thôi Hằng dùng pháp lực đốt lên, nhưng bây giờ vào lúc này, vẫn là muốn biết Thôi Hằng rốt cuộc muốn làm gì?

Dù sao, trong lòng biết thì biết, nhưng cảm giác áp bách từ năm chục ngàn đại quân cũng quả thật quá mạnh mẽ.

“Lấy một chén nước sạch tới cho ta.” Thôi Hằng bỗng nhiên mở miệng, nói với Triệu Quảng.

“À? Hay, hay!” Triệu Quảng liền vội vàng xoay người đi rót nước sạch, nhưng mà đầu óc lại mơ hồ, không biết Thôi Hằng phải làm gì.

Về mặt những người còn lại cũng đều mê mang.

Nước sạch?

Vào lúc này muốn nước sạch làm gì?

...

Hàng vạn con ngựa chạy chồm, cát bụi tung bay, mênh mông cuộn cuộn!

Vào giờ phút này, Lĩnh Sương Chế Vương Thuận đã dẫn năm chục ngàn đại quân đi tới cự ly cách huyện Cự Hà không tới ba dặm.

Hai người ở cạnh bên hãn theo thứ tự là Tả Sương Chủ Ngụy Tôn cùng Hữu Sương Chủ Nghiêm Thịnh.

Vương Thuận nhìn thoáng qua tường thành phía trước, ha ha cười nói: “Cái tường thành này lại thấp lùn như vậy, sợ rằng ngay cả hai trượng cao cũng không tới, ta có năm chục ngàn lang binh dũng mãnh, phỏng chừng đều không tới nửa ngày, trong vòng hai giờ sẽ phá được thành a!”

“Ha ha, Sương Chế khiêm tốn rồi.” Ngụy Tôn ở một bên nhìn nọt nói: “Gián điệp truyền tới tin tức, quân tốt trong huyện Cự Hà này chỉ có hơn hai trăm, thuộc hạ cho rằng trong vòng một giờ nhất định có thể phá thành!”

“Là Thôi Hằng, hãn ngay tại trên tường thành, hãn tự mình đến thủ thành!” Nghiêm Thịnh nhưng là không có chắc chắn,

cử chỉ cùng hai người khác hoàn toàn xa lạ, “Sương chề, người này...”

“Người này không tầm thường, chúng ta nhất định phải cẩn thận, đúng hay không?” Vương Thuận cười lạnh cắt đứt Nghiêm Thịnh, khinh thường nói “Lão tử đều con mẹ nó chán nghe rồi!”

“Thật là uổng phí công sức Đức Không Thiên Sư giúp người khôi phục tu vi, đường đường Tông Sư lại thành một tên phế vật bị sợ mất mật, tiếp theo không cho phép nói chuyện, nghe lệnh của lão tử mà đánh là được!”

“Nghiêm Sương Chủ a, người thật đúng là...” Ngụy Tôn lắc đầu cười nói “Phế vật a!”

“Các người!” Nghiêm Thịnh thở hổn hển, ánh mắt lại thấy Thôi Hằng xa xa trên tường thành, trong lòng không khỏi hiện ra một loại cảm giác khủng hoảng mãnh liệt, dường như sắp đại họa lâm đầu.

“Các huynh đệ! Xông lên a! Theo ta phá thành!” Vương Thuận đã cao giọng hô to, cũng ra lệnh phát cờ truyền tin mệnh lệnh toàn quân xung phong.

Hắn muốn một lần hành động liền công phá cửa thành!

...

Trên tường thành huyện Cự Hà, mọi người thấy năm chục ngàn đại quân bắt đầu toàn quân công kích, cảm giác hốt hoảng cùng sợ hãi trong lòng nhất thời nặng hơn mấy phần.

“Các người có thể chuẩn bị một chút, tiếp theo ra ngoài thành đi bắt tù binh.” Nhưng mà vừa lúc đó, Thôi Hằng bỗng nhiên nói một câu làm cho tất cả mọi người đều nghe không hiểu.

Bất quá, bọn họ rất nhanh thì hiểu.

Chỉ thấy Thôi Hằng giơ tay lên, giơ lên chén nước sạch vừa mới rót kia, tiện tay hất một cái, hướng bầu trời vẩy tới.

Giọt nước trong suốt tản ra đầy trời, lại không có một giọt rơi xuống, lại toàn bộ giống như bị lực lượng kỳ dị nào đó dẫn dắt, bay lên bầu trời, thẳng vào tầng mây.

Cùng lúc đó, bên ngoài huyện Cự Hà bỗng nhiên cuồng phong gào thét, cát bay đá chạy, trời đất u ám, nhật nguyệt vô quang.

Ngay sau đó ——

Ừng ừng!

Sấm chớp rền vang, đất trời rung chuyển, mưa to xô xả ào ào từ trên trời trút xuống!

Giống như Thiên Tai tận thế phủ xuống đại quân Yên Vương.

Chương 80: Ra ngoài thành bắt heo (1)

Bầu trời giống như là bị xuyên thủng vậy, nước mưa phảng phất từ trong một cái lỗ thủng to lớn trút hết xuống!

Cuồng phong gào thét, sấm chớp rền vang, khiến cho khu vực này trở nên hỗn loạn tung bừa.

Vương Thuận, Ngụy Tồn, Nghiêm Thịnh cùng với năm chục ngàn đại quân mới vừa bắt đầu xung phong, toàn bộ đều giống như con ruồi không đầu, bắt đầu chạy loạn lung tung.

Kỵ binh không chế ngự được đám ngựa hoảng sợ, bộ binh cũng không phân rõ được phương hướng, chỉ có thể xô đẩy hai bên, đi loạn khắp nơi.

Rất nhanh thì xuất hiện chuyện đập lên nhau.

Nơi này còn chịu mưa như trút nước, thật là giống như là đem bọn họ tất cả đều ném vào dòng sông nước xiết cuộn cuộn!

Đồng thời còn có sóng lớn mãnh liệt cuốn tới, muốn đem năm chục ngàn đại quân tất cả đều nhấn chìm.

“Toàn quân ổn định, ổn định cho ta!” Vương Thuận khàn cả giọng mà gào thét “Toàn quân không được nhúc nhích!”

Nhưng hẳn dù sao chẳng qua là Tông Sư cảnh giới Hóa Khí, so sánh với uy lực thiên địa này thật quá mức nhỏ bé, âm thanh hoàn toàn bị tiếng sấm tiếng gió bao trùm, căn bản cũng không có người có thể nghe được tiếng la của hắn.

“Chuyện gì xảy ra, đây là chuyện gì xảy ra?!” Ngụy Tồn thì đã hoàn toàn hoảng hồn, kinh hãi muốn chết.

Cả người hắn lắc lư ở trong cuồng phong, gần như muốn ngã xuống ngựa, không nhìn được ngựa mặt trông lên bầu trời phảng phất mở ra kia, cảm thụ mưa lớn thật giống như sông lớn giội rửa, chỉ cảm thấy chính mình như ở trong mơ.

Tại sao sẽ như vậy?!

Rõ ràng mới vừa rồi còn là bầu trời trong xanh, làm sao Thiên Tượng lại bỗng nhiên đại biến, mưa rơi xối xả?!

Đây hoàn toàn không hợp với lẽ thường!

Vù!

Vừa lúc đó, bên tai Ngụy Tồn truyền tới một trận tiếng hí chói tai, lại là một tảng đá lớn bị cuồng phong cuốn bay tới, tốc độ cực nhanh, để cho hắn căn bản phản ứng không kịp nữa.

Âm!

Khối đá lớn chùng hai bàn tay to, lại tràn đầy góc cạnh trực tiếp liên đập vào trên mặt Ngụy Tôn, lực trùng kích cường đại trực tiếp lập tức liên đem đầu vị Tả Sương Chủ này đung xuống!

Chính là mạnh mẽ giật xuống!

Trong lúc nhất thời, máu tươi giống như là suối phun, từ trong “Vết thương” to bằng cái bát tuôn ra ngoài, lẫn vào trong mưa lớn, trong nháy mắt liền đê cho xung quanh Ngụy Tôn trở nên một mảnh máu tanh.

Phụ tá ở bên cạnh Ngụy Tôn cũng không thể may mắn thoát khỏi, mới vừa rồi cũng không chỉ một khối đá bay tới, máy tên phụ tá cũng rơi rớt bị đập trúng.

Bất quá, có người mạng lớn, chẳng qua là bị đập vào bả vai cùng chân, có người xui xẻo, trực tiếp bị đập trúng các bộ vị như đầu, lồng ngực, bị mất mạng tại chỗ.

Trong nháy mắt, hai mươi lăm ngàn người Tả Sương liền không có đầu lĩnh, trở nên càng thêm hỗn loạn.

Lúc này, Nghiêm Thịnh chính là ánh mắt trống rỗng mà nhìn phương hướng huyện Cự Hà, cảm thụ uy lực vô hình tràn ngập ở bên trong trời đất, trong lòng đã là như tro nguội, hoàn toàn tuyệt vọng.

“Ta cũng đã nói, ta cũng đã nói a! Cái tên huyện lệnh huyện Cự Hà này không hề bình thường, tuyệt đối không thể tùy tiện hành động, các người làm sao lại là không nghe a!” Hãn bồng nhiên tức giận hô to lên “Ta cũng biết là sẽ như vậy, xong rồi, xong rồi!”

Đúng là toàn bộ xong rồi.

Ở bên dưới uy lực Thiên Tượng cực kỳ cuồng bạo này, đại quân năm chục ngàn người trong nháy mắt chết hơn phân nửa, cơ bản đều là bởi vì bị mưa lớn trút xuống cùng cuồng phong gào thét làm tinh thần tan vỡ, chạy tán loạn khắp nơi, đâm đập lên lẫn nhau.

Cũng không ít người là bị hòn đá, hay những vật như cục gỗ do cuồng phong thổi tới, sóng sờ sờ đập chết.

Đại quân muốn trong vòng một giờ công phá huyện thành Cự Hà, ở trong thời gian mấy hơi thở ngắn ngủi, liền đã hoàn toàn mất đi sức chiến đấu.

...

Vào giờ phút này, trên công thành huyện Cự Hà, đã là hoàn toàn tĩnh mịch, yên lặng như tờ.

Bất luận là những người thầy qua thủ đoạn của Thôi Hằng như Lục Tranh Minh, hòa thượng Huệ Thế, hay là đám người đối với Thôi Hằng có đầy đủ lòng tin, nhưng lại không biết nên làm như thế nào như Triệu Quảng, tất cả đều chân động, sợ tới cực điểm, cơ hồ không dám tin vào hai mắt của mình.

Mới vừa rồi đó là cái gì? !

Huyện Tôn đại nhân tựa hồ chỉ là hướng phía ngoài tạt một chén nước sạch, làm sao bỗng nhiên trở thành cuồng phong gào thét, sấm chớp rền vang, mưa to trút xuống?

Cái này chẳng lẽ chính là võ công sao?

Trên đời này còn có võ công không hợp thói thường như vậy sao?

Thật không thể tin được!

Mà những bách tính cùng quân lính mới vừa đến trên tường thành, còn vẫn chưa biết tình huống kia, khi nhìn đến một màn trước mắt này, chính là tại chỗ liên hướng Thôi Hằng quỳ xuống, đầu rạp xuống đất, lễ bái cung kính cực kỳ.

Thật là giống như đang lễ bái thần tiên vậy.

Nếu như bây giờ hỏi bọn hán Thôi Hằng là người hay là thần tiên, lấy được trả lời tất nhiên là thần tiên.

Ai từng thấy người có thể sử dụng một chén nước giội ra mưa to gió lớn đây?

Đây nhất định là thần tiên a!

Chương 81: Ra ngoài thành bắt heo (2)

Về phần Hứa Bạch Lộc, Phương Mẫn cùng Chu Thái Vi đứng cách Thôi Hằng cách đó không xa, cũng đều sợ ngây người, trố mắt ghen hống nhìn mây đen cùng cuồng phong bên ngoài thành.

Các nàng võ công cao cường, cho dù là cách nhau mấy dặm, cũng có thể nhìn rõ tình huống trong quân đội Yên Vượng, điều này mang lại cho ba người các nàng cảm giác chân động trước đó chưa từng có.

Thì ra thủ thành còn có thể thủ như vậy?

Khó trách không có tăng thêm quân tốt, không có lập ra kế hoạch chiêu binh.

Nắm giữ thủ đoạn thần tiên như thế, còn cần gì quân tốt?

Một chén nước sạch nhận chìm đại quân mấy chục ngàn người, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, căn bản là khó tin.

Thật sự là quá bất hợp lí, quá kinh người.

Không thể tưởng tượng nổi!

“Võ công, đây là võ công sao?”

Trên gương mặt tuyệt mỹ của Hứa Bạch Lộc hơi có chút trắng bệch, khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn hình bóng Thôi Hằng, lẩm bẫm nói nhỏ “Tiên nhân trong truyền thuyết thần thoại cũng không gì hơn cái này đi.”

Nàng hẳn là người cảm nhận được sự cường đại của Thôi Hằng rõ ràng nhất trong tất cả mọi người ở đây.

Dù sao, Huyền Quan vừa mở, liền tương đương với bước đầu thành lập được cầu nối giữa nội thiên địa cùng ngoại thiên địa, có thể hơi cảm giác được thiên địa nguyên khí ngoại giới cùng một phần nào đó biến hóa của pháp tắc.

Ngay trong nháy mắt khi nhìn đến Thôi Hằng đem chén nước sạch kia giới đi ra, nàng bỗng nhiên cảm giác đầu óc mình trống rỗng, chỉ cảm thấy mình đang bị một cô tin tức vô cùng phức tạp như dòng lũ đánh sâu vào đầu.

Bên trong dòng lũ tin tức bao hàm tình huống thiên địa nguyên khí thay đổi, cùng với phạm vi pháp tắc tự nhiên bị vận vẹo, hoàn toàn vượt ra khỏi cực hạn có thể chịu đựng của nàng, thiếu chút nữa để cho nàng ngất đi tại chỗ.

Loại cảm giác này làm cho nàng sợ hãi không thôi.

Bởi vì nàng càng cảm giác được rõ ràng sự cường đại của Thôi Hằng, cùng với sự nhỏ bé của chính mình.

Chính mình là Đại Tông Sư cảnh giới Huyền Quan, tại trước mặt vị Thôi huyện lệnh này, chỉ sợ là ngay cả một con kiến... Không, ngay cả một hạt bụi nhỏ cũng không tính đi.

Chẳng lẽ hẳn đúng như hai người đệ tử của chính mình nói, là tiên nhân giáng trần sao?

Quá mạnh mẽ a!

“Thì ra cảm giác khi trước của ta là thật, vị Huyền Tôn đại nhân này thật lợi hại như vậy!”

Chu Thái Vi ngạc nhiên không thôi, mặc dù bản chất thần hồn của nàng rất cao, trời sinh linh giác cũng vô cùng bén nhạy, nhưng cũng không thể giống như Hứa Bạch Lộc cảm giác được dòng lũ tin tức không lồ.

Vì vậy, mặc dù nàng hết sức ngạc nhiên khi cảm giác được sự mạnh mẽ của Thôi Hằng, lại cũng không đạt tới mức độ sợ hãi như Hứa Bạch Lộc, còn có tâm tư hỏi “Sư tôn, đây chẳng lẽ chính là Thần Cảnh trong truyền thuyết sao?”

“Thần Cảnh, thật sự có Thần Cảnh sao? ” Phương Mẫn nghe vậy cũng nhìn sang Hứa Bạch Lộc.

Nàng coi như là người may mắn nhất, võ công cùng linh giác cũng không tính là cao, chỉ rung động với thủ đoạn ly kỳ Thôi Hằng thi triển, lại cũng không biết trong đó ý vị như thế nào.

“Thần Cảnh, Thần Tàng, mở ra bảo tàng trong cơ thể, có các loại sức mạnh không thể tưởng tượng được...” Hứa Bạch Lộc nhìn Thôi Hằng, đầu tiên là lắc đầu sau lại gật đầu, dùng giọng nói không thể nào xác định của mình nói ra “Có lẽ vậy.”

Ừng ừng!

Vừa lúc đó, xa xa truyền đến một tiếng sấm vừa to lớn lại lâu dài, nương theo thanh âm tiếng sấm này đi qua, Thiên Tượng kỳ dị bao phủ ở trên bầu trời quân đội Yên Vương cũng tiêu tán theo.

Đám đại quân năm chục ngàn người mới vừa rời còn khí thế hung hăng, vạn mã bốn đẳng kia, bây giờ đã thương vong nghiêm trọng, tất cả đều nằm ở trong một mảng lớn bùn đất hòa lẫn máu thịt, thoi thóp.

“Các vị, là thời điểm đi ra ngoài bắt tù binh! ” Thôi Hằng bỗng nhiên cười nói, đánh thức mọi người còn đang đắm chìm trong tâm tình khiếp sợ.

Mọi người lúc này mới tỉnh cơn mơ, Lục Tranh Minh, hòa thượng Huệ Thế, Triệu Quảng, cùng với hơn hai trăm tên quân tốt, tất cả đều đứng thẳng người, cao giọng hô: “Phải! Huyền tôn!”

Bọn họ sớm đã làm xong chuẩn bị, lúc này nhận được mệnh lệnh, trực tiếp liền có thể lên đường.

Đại quân bên ngoài mặc dù số lượng nhiều, nhưng bây giờ đã hoàn toàn mất đi năng lực phản kháng, so với bất heo càng dễ dàng.

...

Nửa ngày sau.

Trên đại sảnh huyện nha Cự Hà, Lục Tranh Minh cùng hòa thượng Huệ Thế phân ra trái phải, Thôi Hằng ngồi ở chính giữa trên cao nhất.

Hắn nhìn trung niên Võ Tướng bị gông xiềng trói lại, quỳ dưới đất phía dưới, ánh mắt mang theo mấy phần hài hước khế cười nói: “Vương Thuận, em trai của Yên Vương Vương Thông, là An Bắc tướng quân kiêm Lĩnh Sương Chế thống soái năm chục ngàn đại quân.

“Nghe nói người muốn trong vòng nửa ngày ngồi ở trong huyện nha nơi này của ta, lúc này vừa vặn như nguyện, vốn nên cao hứng mới phải, làm sao còn bày ra một mặt mặt ủ mày chau như vậy?”

Chương 82: Không cho đổi ý

“Thiên Tai khi trước, rốt cuộc làm sao mà có?!”

Vương Thuần cắn răng nghiền lợi nhìn Thôi Hằng.

Trận chiến này hẳn chẳng biết tại sao lại thua, thua đến đàn độn, u mê, căn bản cũng không biết vì sao lại gặp phải loại thiên tai không hợp lẽ thường như vậy.

Rõ ràng là bầu trời đang trong trẻo, lại bỗng nhiên trở nên giống như là có sông lớn trút xuống vậy.

Thật là chưa bao giờ nghe.

“Lớn mật, ngươi lại dám bắt kính với Huyền Tôn!” Lục Tranh Minh nghiêm nghị quát lên.

“Ha ha, muốn chém giết muốn róc thịt, tự nhiên muốn làm gì cũng được!” Vương Thuần lại là một bộ dạng khó chơi, cười lạnh nói “Lần này lão Vương ta nhận thua!”

Mặc dù thái độ ngoài mặt cứng rắn như thế, nhưng kỳ thật hẳn cũng không cảm thấy Thôi Hằng sẽ giết chính mình.

Thân là An Bắc tướng quân của Đại Yên, em cùng mẹ khác cha của Yên Vương, Vương Thuần rất rõ ràng bản thân trong giao chiến giữa hai phe có giá trị trọng yếu bực nào.

Mà cái giá trị này chỉ khi chính mình còn sống mới tồn tại.

Nếu mình chết vậy liền hết.

“Vậy thì đem Vương Sương Chế dẫn xuống đi.” Thôi Hằng như cười mà không cười nói “Trực tiếp đưa đi nơi hành quyết thành Nam, đem hẳn trói trên cột pháp trường, buổi trưa ngày mai, chém đầu thị chúng.”

Phía Nam huyện Cự Hà, chính là địa phương dùng để an trí dân chạy nạn Huyện Đại Xương, Vương Thuần một khi bị trói lại bên kia, sẽ phải chịu đến cái gì có thể tưởng tượng được.

Có thể sống đến ngày mai hay không đều không nhất định.

Đương nhiên, làm người ta bắt ngờ nhất vẫn là Thôi Hằng lại hạ lệnh xử tử Vương Thuần.

Đây chính là em ruột Yên Vương!

Vô luận là dùng để làm tiền đặt cược với Yên Vương, hoặc là báo lên Quận Trưởng thậm chí là triều đình, đều có thể đạt được thù lao cực kỳ phong phú.

Bất quá, loại nghi ngờ này cũng chỉ dừng lại chốc lát trong đầu mỗi người, bọn họ rất nhanh liền nghĩ đến một màn Thôi Hằng tạt nước thành mưa trên tường thành kia.

Đối với vị tiên nhân này mà nói, phong thưởng của Quận Trưởng, triều đình lại là thứ gì?

Nhưng mà Vương Thuận lại cũng không biết Thiên Tại kinh khủng mình gặp phải là Thôi Hằng làm ra, sau khi hắn nghe được mệnh lệnh của Thôi Hằng, suýt chút nữa cho rằng mình nghe lầm.

“Ngươi, ngươi thật muốn giết ta?” Vương Thuận không thể tin nhìn về phía Thôi Hằng.

“Không phải các hạ nói muốn chém giết muốn róc thịt tự nhiên muốn làm gì cũng được sao?” Thôi Hằng cười híp mắt nói “Bây giờ cũng không cho đôi ý a, mang xuống!”

“Khộng, ngươi không thể, tuyệt đối không thể...” Vương Thuận rớt cuộc luống cuống.

Nhất là khi bị hai tên nha dịch nhắc lên kéo ra bên ngoài, càng là trực tiếp hoảng sợ kêu lên “Ngươi không thể giết ta! Ta là em ruột Yên Vương! Ta là em trai ruột của hắn!”

Cũng không có người dám xia đến hắn.

Vào giờ phút này, tất cả mọi người trong huyện Cự Hà, đối với bất cứ mệnh lệnh gì của Thôi Hằng đều sẽ không có bất kỳ dị nghị gì.

Ai sẽ đi nghi ngờ một vị thần tiên có thể hô phong hoán vũ?

Mà đối với bản thân Thôi Hằng tới nói, ngay trước mọi người đánh tan đại quân Yên Vương, khiến cho tất cả mọi người trong huyện Cự Hà bộc phát tâm tình mãnh liệt, cái này cũng đã đủ rồi.

Vương Thuận sống hay chết căn bản là không quan trọng.

Dù sao, hắn cũng không cần từ chỗ Vương Thuận moi ra tin tức địch quân gì.

Bởi vì cái này cũng không có ý nghĩa gì.

Từ năng lực của năm chục ngàn quân tốt kia đến xem, ngay cả là ba mươi vạn đại quân còn dư lại của Yên Vương tới công thành.

Cũng bất quá là phải giội nhiều hơn một chút nước thôi.

Nếu Vương Thuận muốn chết, liền thỏa mãn tâm nguyện của hắn.

Bởi vì Vương Thuận giãy giụa rất là kịch liệt, nha dịch trong đại sảnh đều đi theo.

Chờ đến sau khi Vương Thuận bị mang đi, nơi này ngoại trừ Thôi Hằng ra, cũng chỉ còn lại có hai người Lục Tranh Minh cùng hòa thượng Huệ Thế.

“Huyền Tôn, hơn mười ngàn tù binh nên xử lý như thế nào?” Lục Tranh Minh thấp giọng dò hỏi.

Dưới tình huống bình thường, tù binh hoặc là giết, hoặc là ném đi làm khô sại, hoặc là sau khi trải qua tẩy não cải tạo liền thu nạp và sắp xếp vào quân đội phe mình.

Mấy loại lựa chọn này ngoại trừ loại thứ nhất, những loại khác dường như cũng không dùng được.

Huyện Cự Hà không có nhu cầu làm việc khổ sai, cũng không thể thu nạp và tổ chức quân đội tù binh —— quân lính trong huyện tổng cộng còn chưa tới ba trăm người đây.

Lại cũng không thể nuôi không.

Dù sao lương thực cũng không phải vô căn cứ biến ra...

Ừm, coi như thật là vô căn cứ biến ra, cũng không thể cứ lãng phí như vậy a.

“Bách tính lúc trước chủ động đứng ra thủ thành, ta để cho quân tốt đều ghi xuống, tư liệu ở chỗ Triệu Quảng.” Thôi Hằng đáp một nẻo, mỉm cười nói “Những người dân này tổng cộng có hơn năm ngàn người.”

“Huyền tôn có ý tứ là?” Lục Tranh Minh không biết.

“Tiếp đó, ta sẽ để cho Triệu Quảng đi hỏi ý kiến hơn năm ngàn người này, xem trong bọn hắn có bao nhiêu người chuyên thành chính binh, ta dự định xây dựng quân đội cho huyện Cự Hà mình.” Thôi Hằng mỉm cười nói “Có đội ngũ chính binh, tù binh dĩ nhiên là có tác dụng.”

“Huyền tôn phải rời đi nơi này sao?” Lục Tranh Minh bèn nhảy phát giác trong lời nói của Thôi Hằng có ẩn ý.

“Huyền tôn?” Hòa thượng Huệ Thế cũng vội vàng mở miệng, cung kính hành lễ “Tiểu tăng nguyện thể chết theo bên cạnh huyền tôn!”

“Tại hạ cũng giống vậy!” Lục Tranh Minh càng là trực tiếp quỳ mọp.

“Đứng lên đi.” Thôi Hằng cười một tiếng, pháp lực khẽ động, để cho hai người đứng lên “Dù sao vẫn phải rời đi, dù sao vẫn phải lưu lại cho nơi này một ít lực lượng có thể tự vệ.”

“Bất quá, các ngươi cũng không cần vội nóng lòng, ta nêu như phải rời khỏi cũng không phải bây giờ, có muốn đi theo bên ta hay không, đến lúc đó bàn lại cũng không muộn.”

Chương 83: Cho đại quân Yên Vương tới đây

Trải qua một trận đánh hô phong hoán vũ kia, tất cả mọi người trong huyện Cự Hà đều đã đem hãn tôn thờ.

Dưới tình huống này, thất tình có thể thu thập được từ chúng sinh tự nhiên sẽ giảm mạnh.

Vì vậy, hãn tính đợi sau khi hoàn toàn giải quyết hết thảm họa chiến tranh từ Yên Vương, liền rời đi huyện Cự Hà, chuyển sang nơi khác thu thập thất tình từ chúng sinh.

Thuận tiện còn có thể hỏi dò một chút chân tướng phái Tiên Hà phong núi năm đó, cùng với bộ mặt thật sự của cái thế giới này.

“Xin nghe lệnh từ Huyền Tôn.”

Lục Tranh Minh cùng hòa thượng Huệ Thế trăm miệng một lời, cũng không có tiếp tục nói chuyện đi theo nữa.

“Đi thôi, cùng ta đi gặp vị Huyền tôn khi trước của chúng ta.” Thôi Hằng khẽ cười nói.

...

Nghiêm Thịnh rõ ràng cho thấy được chiếu cố đặc biệt, phòng giam nhất hãn là phòng sạch sẽ nhất.

Bất quá, trải qua trận đại bại ly kỳ lúc trước kia, tinh thần của hãn cơ hồ tận vỡ, cho dù có một thân võ công, cũng chỉ có thể chán nản ngồi ở trong phòng giam, hoàn toàn không có bộ dáng muốn chạy trốn.

Ngay cả Thôi Hằng đến, hãn cũng không phát hiện.

“Nghiêm Sương Chủ, chúng ta lại gặp mặt.” Thôi Hằng chủ động lên tiếng chào.

“Ngươi?” Nghiêm Thịnh nghe vậy nhìn về phía Thôi Hằng bên ngoài phòng giam, tự giễu nói “Trách ta có mắt không biết Chân Tiên, không nghĩ tới ngươi lại có thủ đoạn thần tiên hô phong hoán vũ.”

“Chút tiểu thuật, không đáng nhắc tới.” Thôi Hằng khẽ gạt đầu một cái, mỉm cười nói “Ngươi không muốn biết ta dự định xử trí ngươi như thế nào sao?”

“Tiểu thuật mà có thể trong nháy mắt tiêu diệt đại quân mấy chục ngàn người, vậy cái gì là đại thần thông?” Nghiêm Thịnh nhất thời không nói gì, chỉ cảm thấy Thôi Hằng là đang trêu chọc chính mình “Ngươi là nhân vật thần tiên, nếu mà có

thê chêt ở trong tay của ngươi, cũng coi là vinh hạnh của Nghiêm Thịnh ta.”

“Ta sẽ không giết ngươi, hơn nữa còn sẽ thả ngươi. ” Thôi Hằng ra hiệu hòa thượng Huệ Thế mở ra cửa ngục, cười nhạt nói “Lúc trước ta từng nói nếu mà đại quân Yên Vương không đi đường vòng, ta sẽ chém ngươi.

“Bây giờ ta đổi chú ý, không tính giết ngươi, do đó cái mạng này của ngươi liền phải là của ta, ta muôn sau khi ngươi ra khỏi đây, lập tức trở lại trong quân Yên Vương.”

“Nhân vật thần tiên như ngài, cũng cần gián điệp? ” Nghiêm Thịnh kinh ngạc ngẩng đầu.

“Không phải là để ngươi làm gián điệp. ” Nụ cười trên mặt Thôi Hằng trở nên đậm đà “Ta đây là lo lắng Yên Vương thật sẽ đi đường vòng, xin Nghiêm Sư Chủ sau khi trở về khỏi tâm khuyển can, để cho đại quân Yên Vương nhất định phải công tới huyện Cự Hà.”

“Ngươi? ! ” Nghiêm Thịnh nhất thời hai mắt tròn tròn.

...

Phía Đông cách huyện Cự Hà ba trăm dặm, chính là quận thành Quận Lỗ.

Nơi này là một trong mười ba Quận Thành ở Phong Châu, cũng là chỗ đường thủy then chốt phía Đông Phong Châu.

Không chỉ riêng tiếp giáp sông Hồng, càng là nằm ở vùng đất ba sông giao hội, đường thủy có thể đi thông suốt toàn bộ tứ phương Quận Lỗ, từ xưa đã là vùng binh gia giao tranh.

Yên Vương sở dĩ chọn xâm chiếm Quận Lỗ, mục đích cuối cùng chính là lấy xuống tòa Quận Thành Quận Lỗ này.

Quận Thành Quận Lỗ ba mặt đều có kênh đào, ở chỗ này xây dựng không ít hải cảng, cho thuyền buôn cập bến qua lại,

Lúc này, ở trong một tòa hải cảng ven sông Hồng, liền có một chiếc thuyền hàng nhìn như thông thường cập bến.

Trên chiếc thuyền hàng này chở đầy vàng bạc châu báu, còn có hơn mười vị nữ quyến cùng vài đứa bé trai nấu mình trong đó.

Bọn họ ngồi ở trong khoang thuyền, có chút nóng nảy bất an.

Rốt cuộc, tại lúc mặt trời sắp xuống núi, một tên người đàn ông trung niên bụng phệ, ăn mặc như thương nhân đến nơi này.

Người trong khoang thuyền thây hấn, nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

“Tốt quá rồi, tốt quá rồi, lão gia rôt cuộc đã tới.”

Nam tử trung niên này này không phải người nào khác, mà chính là Thái Thú Lưu Lập Đào của Quận Lô này, là quan đứng đầu chương quản hết thảy sự vụ của toàn bộ Quận Lô.

Mấy ngày trước đây hấn nhận được thám báo, nói đại quân tiên phong của Yên Vương đã công chiếm Huyện Đại Xương, ít ngày nữa liền muốn đánh chiếm Huyện Cự Hà.

Làm cho vị Lưu Thái Thú này sợ đến mức lập tức quyết định muốn bỏ thành mà chạy.

Thế nhưng những năm nay hấn ở Quận Lô ỡ vết quá nhiều tiền tài, lại nạp quá nhiều tì thiếp, riêng sắp xếp chuẩn bị liền mất chừng mấy ngày.

Cho đến hôm nay rôt cuộc làm xong chuẩn bị vẹn toàn, còn làm bộ viện lý do là đi ra ngoài hỏi thăm dân tình.

Hơn nữa còn nói cho thuộc hạ, nhiều nhất bảy ngày chính mình liền sẽ trở lại.

Nhưng ngay khi Lưu Lập Đào muốn lên thuyền, bỗng nhiên có một tên người làm vội vội vàng vàng mà chạy tới.

“Lão gia, quân tình cấp báo!” Người làm thợ hồng học chạy tới, trong tay còn nắm một phong thơ ” Đô Ủy đại nhân cấp báo.”

“Chó má, trể nãi bản Quận lên thuyền chạy trốn. ” Lưu Thái Thú trong lòng thầm mắng một câu, nhưng ngoài mặt vẫn là ung dung thản nhiên mở ra quân báo kiểm tra.

Dù sao, xem quân tình cũng có thể tham khảo để hấn biết đường chạy trốn.

Hơn nữa Đô Ủy của Quận mặc dù trên danh nghĩa là hiệp trợ Thái Thú quản lý quân sự, nhưng trên thực tế là cùng Thái Thú song hành, có cơ sở độc lập, nếu Thái Thú không có ở đây, còn có thể thay thế Thái Thú giải quyết chức vụ.

Hấn không có khả năng không đem xia quân báo Đô Ủy đưa tới.

“Cái gì? !”

Vị Lưu Thái Thú này vừa nhìn thoáng qua nội dung bên trong, nhất thời kinh hô thành tiếng, trợn to hai mắt, không thể tin xem lại một lần lại một lần “Má của ta ơi!

“Huyện Cự Hà thủ thành thắng lớn, Tả Sương Chủ Ngụy Tồn bị giết, Hữu Sương Chủ Nghiêm Thịnh cùng An Bắc

tướng quân Vương Thuận em ruột Yên Vương bị bắt sống,
năm chục ngàn đại quân chết hơn nửa? !

Chương 84: Thái thú Lưu Lập Đào

“Làm sao có thể, Huyện Cự Hà nhỏ nhỏ làm sao có thể ngăn trở đại quân năm chục ngàn người? Cái gì mà lúc địch quân công thành gặp phải công phong bạo vũ mất đi lực chiến đấu, thật là hoang đường, cho rằng đây là chuyện trong tiểu thuyết sao?”

Nội dung bên trong quân báo khiến cho hắn cảm thấy không tưởng tượng nổi.

Thân là Thái Thú Quận Lỗ, hắn vô cùng rõ ràng huyện Cự Hà là tỉnh huông gì, căn bản cũng không khả năng ngăn cản thiết kỵ Yến Vương đã càn quét nửa cái Phong Châu.

Nhưng mà bên trên quân báo lại nói chắc như đinh đóng cột, nói huyện Cự Hà đánh bại quân Yến Vương.

“Có phải hay không là tên Trần Đồng này phát hiện ta muốn chạy trốn, báo cáo quân tình?” Trong đầu Lưu Lập Đào chợt hiện ra một cái suy đoán, nhưng ngay sau đó lại lắc đầu.

Báo cáo quân tình nhưng là trọng tội phải chém đầu, so với hắn tự mình mang theo nhà đi dò xét dân tình càng nghiêm trọng hơn nhiều.

“Chẳng lẽ là thật? Nhưng điều này sao có thể đây.” Lưu Lập Đào nắm quân báo, nhìn bên trái một chút nhìn bên phải một chút, trong lòng do dự bất định “Nếu như chiến quả này là thật...”

Hắn không tin cái nội dung liên quan tới cuồng phong bạo vũ trong quân báo, nhưng lại đối với chiến quả thủ thành của huyện Cự Hà vô cùng động tâm.

Phản tặc Yến Vương tàn phá Phong Châu đã có năm năm, đánh đâu thắng đó, chưa bại một lần.

Triều đình Đại Tấn mấy lần xiết lệnh yêu cầu Châu Mục Phong Châu phái binh vây quét, tuy nhiên cũng vì rơi vào thế khó mà làm qua loa lấy lệ.

Chỉ cần chiến quả của huyện Cự Hà là thật,

Bất luận là làm sao đạt thành, đều là một trận thắng lớn trước đó chưa từng có.

Nhất là còn bắt giữ được em ruột Yến Vương, nhất định chính là công lớn ngút trời!

“Vô luận có phải thật vậy hay không, ta đều phải phái người tới tra một chút.” Lưu Lập Đào nắm lấy quân báo, càng xem càng động tâm, ánh mắt tỏa sáng.

Hắn đã nghĩ tới việc chuyện này có thể mang đến cho mình chỗ tốt gì.

“Chỉ cần chiến quả là thật, ta liền có thể ra lệnh cho Huyện lệnh huyện Cự Hà đem Vương Thuận áp tải đến Quận Thành Quận Lô, sau khi tùy ý cho hắn một chút ban thưởng, ta liền sẽ áp tải Vương Thuận đi kinh thành!”

“Hiện tại Châu Mục cai quản Phong Châu vô năng, mặc cho Yên tặc tàn phá, triều đình sớm có bất mãn, ta lại lập được công lớn ngút trời như thế, vô cùng có khả năng được bổ nhiệm thay làm Châu Mục Phong Châu.

“Đến lúc đó, Lưu Lập Đào ta cũng là vua của một châu, ở trong loạn thế này, chỉ khi có địa bàn cùng quân đội đủ nhiều, quyền lực khá lớn trong tay, mới có thể sống yên phận a!”

Tuy nói hiện tại thiên hạ đại loạn, chính lệnh của triều đình Đại Tấn khó ra khỏi Trung Châu, nhưng quan lớn các nơi ở trên danh nghĩa vẫn tôn Đại Tấn là chính thống.

Đơn giản sẽ không làm trái lệnh vua.

Nếu không chính là công khai tạo phản, cái này rất dễ dàng bị thế lực lân cận coi là nhược điểm, từ đó liên hợp lại, lấy danh nghĩa chinh phạt nghịch tặc hướng mình tuyên chiến.

Cuối cùng khó tránh khỏi dẫn đến kết cục binh bại bỏ mình, địa bàn cũng bị chia cắt.

Những Châu Mục này lòng dạ vì triều đình hiệu trung không có, nhưng lá gan mượn danh nghĩa triều đình ra lệnh đoạt địa bàn lại là có, hơn nữa rất lớn!

“Đây là cơ duyên lớn của Lưu Lập Đào ta a!”

Lưu Lập Đào kích động có chút không thể kiềm chế, trong lòng thầm nói: “Nhanh, ta phải lấy tốc độ nhanh nhất phái người đi huyện Cự Hà, quả đào này chỉ có ta có thể hái! !”

Về phần ý nghĩ của Huyện lệnh Huyện Cự Hà, ai sẽ đi để ý ý nghĩ của một hạt vừng?

Đây dù sao cũng là thế giới của quyền lực, võ công cao hơn nữa cũng không lật được trời, không có người nào có thể thật hô phong hoán vũ!

...

Sau khi Thôi Hằng hạ mệnh lệnh muốn xây dựng quân đội, Huyện Cự Hà liền trở nên bận rộn.

Nhất là Triệu Quảng, càng là bận rộn tít bụi.

Thôi Hằng chính mình ngược lại thì trở nên rảnh rỗi, rốt cuộc có thời gian kiểm kê một chút tiến cảnh tu hành của

mình.

Trải qua một trận chiến thủ thành kia, ánh sáng thất tình trong Kim Đan có tầng trường nháy vọt.

Màu đỏ tượng trưng cho vui, cùng với màu trắng tượng trưng cho yêu, đều đã vượt qua ba tắc, màu đen tượng trưng cho ác cùng với màu xanh tượng trưng cho sợ cũng vượt qua hai thôn, tiếp cận ba tắc.

Màu xám tượng trưng cho bi chẳng qua là có chút tầng trường, đạt tới độ dài hơn 7 phân một chút, khoảng cách một tắc lại tiến thêm mấy phân.

Để cho Thôi Hằng nhức đầu vẫn là màu vàng tượng trưng cho dục.

Phải làm như thế nào mới có thể đem màu vàng làm cao hơn một chút?

Đây đúng là một vấn đề đáng để suy tính.

Nhưng mà trong lúc nhất thời lại khó có đầu mối gì, không thể làm gì khác hơn là lần nữa đem tinh lực đặt vào suy nghĩ phương thức vận dụng pháp lực tự thân.

Trong lúc thử nghiệm có thể hay không chơi đùa ra trò mới gì, hẳn cũng muốn thử một chút có thể hay không tìm tới chỗ đột phá liên quan tới cách vận dụng pháp lực.

Khi hoàng hôn sắp tới, Thôi Hằng còn đang thí nghiệm một ít tiểu thuật mới suy nghĩ ra được.

Bên ngoài bỗng nhiên truyền đến tiếng gõ cửa.

“Huyền tôn, bên ngoài có một vị nữ đạo trưởng tới thăm, nàng nói mình tên Hứa Bạch Lộc.” Đưa tin chính là một tên nha dịch trực ban.

“Hứa Bạch Lộc?” Thôi Hằng đầu tiên là sững sờ, chính mình cũng không nhận ra người này.

Bất quá, trong đầu của hắn lập tức hiện lên bóng dáng đạo cô xinh đẹp đã gặp trên tường thành.

Phương Mẫn cùng Chu Thái Vi giới thiệu qua, đó là sư phụ của hai người bọn họ.

“Thì ra là nàng.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu nói “Để cho nàng đi sảnh tiếp khách chờ ta.”

Chương 85: Tiến vào trong cơ thể

Sảnh tiếp khách của huyện nha trang hoàng rất là hoa lệ, đồ dùng tất cả đều bằng chất liệu gỗ thượng đẳng.

Điều này cũng phải quy công cho huyện lệnh mấy đời trước.

Dù sao, đối với Huyện lệnh một lòng mò tiền tới nói, khách nhân có thể được bọn họ nghiêm túc nghênh đón vào nội đường, cơ bản đều là đại nhân vật liên quan đến chuyện thăng quan phát tài của bọn họ.

Tự nhiên phải chiêu đãi thật tốt.

Mà đối với Thôi Hằng, đây chẳng qua là một cái phòng tiếp khách bình thường thôi.

Hứa Bạch Lộc lẳng lẳng mà ngồi ở trên một cái ghế trong sảnh tiếp khách, hai mắt hơi khép, chờ đợi Thôi Hằng đến.

Mặc dù vẻ mặt bên ngoài của nàng rất bình tĩnh, nhưng mà dãy núi so với thường nhân cao hơn rất nhiều trước ngực nàng kia thỉnh thoảng rõ ràng nhấp trùng.

Hiển nhiên, nội tâm của nàng cũng không bình tĩnh.

Kết!

Cửa sảnh tiếp khách được mở ra.

Hứa Bạch Lộc lập tức mở mắt, cũng đứng lên, chấp tay hành lễ, cung kính nói: “Xin chào Huyện Tôn đại nhân.”

“Mời ngồi.” Thôi Hằng khoát tay một cái, ngồi ở phía đối diện Hứa Bạch Lộc, ánh mắt đánh giá vị đạo cô xinh đẹp này, mỉm cười nói: “Hứa đạo trưởng tìm ta có chuyện gì?”

Vị nữ đạo trưởng trước mắt này đúng là nữ nhân xinh đẹp nhất hắn gặp qua kể từ khi xuyên việt.

Xung là quốc sắc thiên hương, chim sa cá lặn đều không quá đáng chút nào.

Vô luận là ngũ quan hay là vóc người, đều là không thể bắt bẻ.

Cho dù là mặc đạo bào rộng thùng thình, đều khó che giấu đường cong cao vút hấp dẫn, có thể nói là tuyệt đẹp trong tuyệt đẹp.

Hơn nữa người trong đạo môn khí chất đậm mạc xuất trần, lại tăng thêm cho nàng một loại ý vị khác lạ.

Không nói rõ được cũng không tả rõ được.

“Ta muốn hỏi, Huyền tôn có phải hay không là người trong Thần Cảnh?” Hứa Bạch Lộc cực kỳ trịnh trọng dò hỏi.

“Thần Cảnh mà đạo trưởng nói, là chỉ cái gì?” Thôi Hằng không trả lời mà hỏi lại.

“Phía trên Nội Cảnh, đỉnh phong trong Tuyệt Đỉnh, luyện Nội Cảnh thành Càn Khôn, thức tỉnh Thần Tàng trong cơ thể, có Thân Thông không tưởng tượng nổi.” Hứa Bạch Lộc nhìn chăm chú Thôi Hằng, trầm giọng nói.

“Ta đúng là phía trên Nội Cảnh.” Thôi Hằng nói thật.

Chẳng qua cũng không có giải thích khác nhau trong đó.

“Thì ra là chân nhân ở trước mặt, xin thứ cho vãn bối thất lễ.” Hứa Bạch Lộc bỗng nhiên lui về sau một bước, lại hướng Thôi Hằng hành lễ thật sâu.

Lúc trước khi trên tường thành thủ thành, nàng còn mang một bộ dáng lãnh đạm tránh xa người ngàn dặm.

Lúc này lại cung kính co quắp giống như là một học sinh cầu học.

“Chân nhân?” Thôi Hằng nghe vậy cười một tiếng, nhẹ nhàng vuốt cằm nói “Gọi như vậy cũng có thể.”

Khi ở trong tân thủ không gian, hắn từng từ hai người Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh biết được, Thần Cảnh là cảnh giới cuối cùng trong phạm vi mười hai cảnh, là cảnh giới đỉnh phong nhất.

Vì vậy cũng được xưng là phần cuối cùng của đạo pháp thế gian, võ giả có thể đạt tới cái cảnh giới này, bình thường sẽ nhận được đủ loại xưng hào.

Ví dụ như chân nhân, thiên sư, pháp sư, vân vân.

“Không nghĩ tới cõi đời này thật tồn tại Thần Cảnh.”

Ánh mắt Hứa Bạch Lộc nhìn về phía Thôi Hằng rất phức tạp, bên trong thần phục còn mang theo mấy phần hướng tới “Ta vẫn cho rằng Thần Cảnh chẳng qua là truyền thuyết, không nghĩ tới luyện võ thật có thể luyện tới mức này.”

“Người chưa từng thấy qua người phía trên Nội Cảnh?” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Chân nhân nói đùa rồi, Nội Cảnh đều đã là người tuyệt đỉnh, Thần Cảnh từ trước đến giờ chẳng qua là truyền thuyết.” Hứa Bạch Lộc khẽ gật đầu một cái, thở dài nói “Vãn bối trước nay không nghĩ tới cõi đời này lại thật sự có người trong Thần Cảnh tồn tại...”

Nói tới chỗ này, nàng bỗng nhiên dừng một chút, ánh mắt nhìn Thôi Hằng, hít sâu một hơi “Chân nhân, có thể hay không, có thể hay không để cho vẫn bồi cảm thụ một chút lực lượng của Thần Cảnh?”

“Ừm ? ” Thôi Hằng nghe vậy chân mày hơi nhíu.

Tại dưới cảm giác Kim Đan của hắn, trên người Hứa Bạch Lộc nổi lên một tầng ánh sáng vàng nhạt.

Đây là ánh sáng đại biểu thất tình “Dục “.

Hơn nữa còn là dục vọng rõ ràng hướng về hắn.

Đương nhiên, cũng không phải là ham muốn tình dục.

Mà là xuất xứ từ hiếu kỳ tò mò.

Dục vọng có rất nhiều loại, ái dục, tình dục, hiếu kỳ, cầu sinh vân vân đều là dục.

Trên lý thuyết phạm vi rất rộng.

Có thể tưởng tượng muốn thu thập lại cũng không dễ dàng.

Khoảng thời gian này Thôi Hằng thu thập thất tình từ chúng sinh, phát hiện thu thập thất tình không thể quơ đũa cả nắm.

Hai loại tâm tình vui cùng bi chỉ cần tồn tại, liền có thể tiến hành thu thập.

Giận, sợ, yêu, ác, dục năm loại này thì lại khác.

Phải là tâm tình hướng đến hắn, mới có thể tiến hành thu thập.

Lúc trước khi cứu tế dân chạy nạn, Thôi Hằng liền đã từng thử thu thập dục vọng cầu sinh, nhưng cũng chưa thành công, chỉ thu thập được một chút tâm tình tuyệt vọng ai oán.

Thật ra thì hắn cũng nghĩ tới việc đi sông bạc hoặc là thanh lâu thử xem.

Có điều bách tính huyện Cự Hà trải qua Hoàng gia cùng huyện lệnh các đời thay nhau bóc lột, nào còn có dư tiền đi tiến hành tiêu phí ngoài ngạch như vậy?

Về phần Hoàng gia cùng các huyện lệnh đời trước, lại căn bản không cần đi loại địa phương này.

Không có tiêu phí dĩ nhiên là không có thị trường.

Trong huyện Cự Hà căn bản cũng không có sông bạc cùng thanh lâu.

Lần này sự hiếu kỳ mà Hứa Bạch Lộc bộc lộ ra ngoài, có thể nói là lần đầu tiên Thôi Hằng thu thập được dục vọng lớn

như vậy.

Trong nháy mắt liền để cho tia sáng màu vàng tọng trung cho đục tăng trưởng 3 phân.

Đây hoàn toàn là tăng trưởng tính chất nhảy vọt!

Thôi Hằng thoáng cái tâm tình cực tốt, cười hỏi “Người muốn như thế nào cảm thụ lực lượng của ta?”

“Đa tạ chân nhận!” Hứa Bạch Lộc mừng rỡ như điên, vội vàng nói “Vãn bối nghe nói người trong Thân Cảnh đều có thần lực đặc thù, có uy năng không tưởng tượng nổi, chân nhận có thể hay không dùng thần lực tiến vào trong cơ thể vãn bối?”

Chương 86: Người thật vô liêm sỉ

Lời đã ra khỏi miệng, nàng nhất thời cảm giác có cái gì không đúng, nhưng mà lại không biết cách giải thích.

Chuyện này vừa giải thích ngược lại sẽ có vẻ càng có vấn đề.

“Tiến vào bên trong cơ thể thì không cần.” Thôi Hằng cố nén nụ cười nói “Ta gần đây suy nghĩ ra một chút thủ đoạn nhỏ, ngược lại là có thể cho người cảm thụ một chút.”

Vừa nói, hắn nâng tay phải lên, giơ lên ngón trỏ, hướng Hứa Bạch Lộc nhẹ nhàng chỉ một cái.

Thân là Đại Tông Sư cảnh giới Huyền Quan, Hứa Bạch Lộc nhận ra được thiên địa nguyên khí chung quanh mình dường như sinh ra chút thay đổi, nhưng cụ thể là cái gì nàng cũng không biết.

Có điều sau một cái chớp mắt tiếp theo, nàng liền nhận ra được tình huống không đúng.

Chính mình không cách nào nhúc nhích!

Phảng phất là trúng định thân pháp, hoàn toàn không thể cử động!

Chân khí trong cơ thể như cũ có thể vận chuyển, suy nghĩ cũng còn bình thường, thậm chí ngay cả ánh mắt đều có thể chuyển động, nhưng thân thể chính là một chút cũng không động được.

Cho dù là muốn động một ngón tay cũng làm không được.

Loại cảm giác này giống như là huyết đạo toàn thân mình đều bị đóng lại, tất cả khớp xương đều bị khóa kín, ngay cả máu thịt cũng bị cưỡng ép ngưng vận động.

Hoàn toàn không nhúc nhích được.

Thật sự là hoàn toàn không tự chủ được.

“Cảm giác như thế nào?” Thôi Hằng khẽ cười nói.

Đồng thời nhẹ nhàng bắn ra ngón tay, cởi ra đạo thuật pháp này.

Đây thật ra là thông qua điều khiển thủy nguyên chi lực để không chế huyết dịch bên trong cơ thể, tiến tới không chế khí huyết toàn thân, dùng cái này tới phong bế huyết đạo, khóa kín khớp xương, để cho thân thể không cách nào nhúc nhích.

Dĩ nhiên là đạt tới hiệu quả tương tự với định thân thuật.

“Uy lực của Thân Lực, lại kinh khủng như vậy, không bao giờ lại muốn cảm nhận được.” Hứa Bạch Lộc sau khi khôi phục quyền không chế thân thể của chính mình, thở phào nhẹ nhõm thật sâu, cảm giác mới vừa rồi thật sự là quá kinh khủng.

Bất quá, sau khi hơi khôi phục tâm tình, nàng vẫn là cung kính kính hướng Thôi Hằng biểu đạt lòng biết ơn “Đa tạ chân nhân chỉ điểm, vẫn bồi ngày sau chắc chắn toàn lực báo đáp.”

Thôi Hằng đối với lời này cũng không thêm để ý, cười một tiếng “Trở về đi thôi.”

Hắn chỉ điểm phen này, chẳng qua là bởi vì mới thu thập được không ít tia sáng màu vàng, tâm tình vui thích thôi.

...

Quận Thành Quận Lỗ, bên trong trụ sở của Thái Thú.

Thái thú Lưu Lập Đào đang tính toán về sau chính mình sau khi ngồi lên ngôi vị Châu Mục phải làm sao triển khai kế hoạch lớn, lại nghe phịch một tiếng, cửa phòng bị người đẩy ra.

Chỉ thấy một võ quan thân hình khôi ngô, người khoác áo giáp sải bước mà đi vào, khí thế hung hăng.

“Trần Đông, ngươi muốn làm gì? !” Lưu Lập Đào trực tiếp vỗ bàn, giận dữ hét “Ngươi một tên Đô Uy, lại xông vào công phủ của ta? !”

Hắn mặc dù nhát gan sợ chết, nhưng đó là khi đối mặt phản tặc, khi đối mặt người không có khả năng giết mình, vẫn rất là nóng tính.

“Lưu Thái Thú, ta nghe nói ngươi phái người đi huyện Cự Hà? ” Trần Đông không để ý Lưu Lập Đào quát hỏi, cười lạnh nói: “Nóng lòng như thế, chẳng lẽ là muốn hái quả đào, đem chiến công lần này thu làm của riêng?”

“... ” Lưu Lập Đào bị nói đúng tim đen, hơi trầm mặc một chút, dứt khoát cũng không giả bộ, gật đầu nói “Không sai, bản Thái Thú chính là muốn hái quả đào, phỏng chừng đặc sứ ta phái đi bây giờ cũng sắp đến huyện Cự Hà rồi.”

“Lưu Lập Đào, ngươi là thật khờ hay là giả ngốc, hoặc là bị chiến công làm đầu óc mê muội? !” Trần Đông căn răng rống giận “Ngươi không thấy quân báo ta đưa cho ngươi sao? Phía trên là viết như thế nào đây!

“Năm chục ngàn đại quân Yên tặc, Tả Hữu hai Sương trọn vẹn năm chục ngàn đại quân, tất cả đều bị diệt ở huyện Cự Hà, nhân vật dạng gì mới có thể đánh ra chiến tích như vậy, đây là người ngươi có thể bắt chẹt sao?”

“Trần Đông, người nói chuyện nhỏ giọng một chút có được hay không?” Lưu Lập Đào nhưng là không hoảng một chút nào, thông dong ngồi xuống, cười nói “Những thứ mà người nói, bản Thái Thú đã sớm làm xong dự định.

“Ta là muốn đi hái đào không sai, nhưng trước khi hái đào dù sao cũng phải đề cho người nghiêm chúng một chút tính xác thực của quả đào này, thăm dò một chút xem chiến quả kia có phải là thật hay không, năm chục ngàn đại quân thất bại ở một cái huyện thành nhỏ quả thực hoang đường.”

“Nếu chiến quả là thật thì sao?” Trần Đông cau mày hỏi.

“Chiến quả là thật, sẽ thăm dò hư thực về huyện Cự Hà.” Lưu Lập Đào cười hắc hắc “Nếu quả thật là như trong quân báo người nói, Yên tặc đột nhiên gặp phải cuồng phong bạo vũ mất sức chiến đấu.

“Như vậy đây chính là chiến công có được bằng vận khí, thực lực tự thân của huyện Cự Hà căn bản không đáng nhắc tới, trái đào này bản Thái Thú nhất định là phải hái, phải hái, không hái là người ngu!”

“Nếu như không phải là vận khí thì sao?” Trần Đông lại hỏi.

“Đó còn cần phải nói?” Nụ cười trên mặt Lưu Lập Đào nồng hơn, đứng dậy, đi tới bên người Trần Đông, vỗ bả vai vị đồng liêu này một cái, cười híp mắt mở miệng.

“Nếu như cái tên Huyện lệnh Huyện Cự Hà thật chỉ bằng một tòa Huyện thành nhỏ như vậy liền tiêu diệt đại quân năm chục ngàn người của Yên tặc, vậy hẳn chính là mãnh nhân có một không hai trên đời, chiến tích như vậy, trên đời không người nào có thể mạnh hơn hẳn!”

“Ta sẽ đích thân đi huyện Cự Hà, đem quan án Thái Thú Quận Lô hai tay dâng lên, cung nghênh hẳn tới Quận Lô làm Thái Thú, ta sẽ đầu nhập dưới quyền của hắn, làm một người khách sau màn là được.

“Người đừng trợn mắt, cũng đừng nhìn ta như vậy, Trần Đông, người suy nghĩ kỹ một chút, ta nhọc nhằn khổ sở leo lên, nắm quyền thế, nắm giữ quân đội, là vì cái gì?

“Không phải chính là vì tự vệ ở trong thời đại loạn thế này sao, không phải là vì có thể càng an ổn sống sót sao? Nếu quả thật có thể gặp được mãnh nhân như vậy, ta còn tự mình phí hơi sức làm gì? Nhất định là phải ôm bấp đùi a!”

Trần Đông nghe vậy trợn mắt hốc mồm, trề miệng một cái, muốn nói gì đó.

Nhưng mà lại phát hiện chính mình lại cảm thấy Lưu Lập Đào nói rất có đạo lý.

Qua một lúc lâu, hắn cũng chỉ cắn răng, dở khóc dở cười nói: “Người người này thật đúng là vô liêm sỉ a!”

Chương 87: Nhanh chóng quy hàng (1)

Hứa Bạch Lộ tâm tình phức tạp mà trở lại trạch viện với hai tên đệ tử.

Sự cường đại của Thần Cảnh vượt xa tưởng tượng của nàng.

So với đại thần thông hô phong hoán vũ trước kia, “Định thân pháp” mà nàng mới vừa cảm nhận được càng rõ ràng.

Cái loại cảm giác thân thể hoàn toàn không chịu chính mình khống chế, toàn thân căng thẳng không cách nào nhúc nhích, là thứ nàng chưa bao giờ thể nghiệm qua.

“Thần Cảnh, cõi đời này thật sự có Thần Cảnh, Thần Tàng cũng không phải là hự vô mờ mịt!” Ánh mắt Hứa Bạch Lộ tỏa sáng, thâm hạ quyết tâm “Người khác có thể đạt tới, vì sao Hứa Bạch Lộ ta không thể?”

“Vốn dĩ khi bước vào cảnh giới Huyền Quan, sau khi trở thành Đại Tông Sư, ý chí của ta đã có chút lười biếng, điều này là không được, chờ lần này sau khi trở về tông môn, ta liền bế quan trùng kích Tiên Thiên!”

“Sinh thời, Hứa Bạch Lộ ta tất vào Thần Cảnh!”

...

Tiền Thương bây giờ rất hoảng.

Nhất là sau khi thấy huyện Cự Hà trước mặt, trong lòng của hắn thì càng luống cuống.

Thân là phụ tá thân tín của Thái Thú Quận Lỗ Lưu Lập Đạo, lại là đặc sứ bị phái đến huyện Cự Hà bên này dò xét tình huống, hắn vốn không nên có loại tâm thái này.

Có điều tin tức miêu tả trong tờ quân báo kia quả thực vô cùng trái với lẽ thường.

Vô luận thiệt giả, cũng đủ để cho Tiền Thương run sợ trong lòng.

Dựa vào một cái Huyện Thành nho nhỏ liền đánh tan, thậm chí bắt làm tù binh năm mươi ngàn đại quân Yên tặc!

Điều này sao có thể đây?

“Thái Thú đại nhân nói trước tiên phải nghiệm chứng xem chiến quả có phải thật hay không, dò xét hự thực của huyện Cự Hà.” Tiền Thương cười ngượng, hãm lại tốc độ, trong lòng suy tư nói, “Đây là muốn xem thực lực huyện Cự Hà để quyết định có thể hái quả đào hay không sao?”

Mặc dù Lưu Lập Đào cũng không có nói rõ ràng mục đích cuối cùng, nhưng mà rõ ràng bạo cho hận chỉ cần dò xét tin tức là được, không nên làm ra bất kỳ quyết định gì, sau khi tra xét rõ ràng phải lập tức trở lại Quận Thành Quận Lỗ thông báo.

Hơn nữa còn đặc biệt nói rõ, chỉ cần không nguy hiểm tính mạng bản thân, tận lực không nên cùng người của huyện Cự Hà phát sinh mâu thuẫn.

Cái này rất rõ ràng là muốn xem khả năng của đối phương mà đối đãi.

“Hy vọng chiến quả này là giả đi.” Tiễn Thương ở trong lòng mong mỏi như vậy.

Chỉ cần chiến quả là giả, vậy mình liền không có việc gì.

Nhưng nếu cái chiến quả cực kỳ khoa trương kia là thật, mình tuyệt đối sẽ không có kết quả tử tế.

Nếu như chiến quả của huyện Cự Hà cuối cùng bị Thái Thú đại nhân hái được đào.

Vị Huyện Lệnh huyện Cự Hà kia chỉ sợ sẽ không bỏ qua cho chính mình.

Cái tên Huyện Lệnh huyện Cự Hà này dù sao có chiến quả đánh bại năm chục ngàn đại quân, coi như không dám trực tiếp phản kháng Thái Thú Lưu Lập Đào, chẳng lẽ còn không bắt chẹt được một tên phụ tá nhỏ nhỏ như mình sao?

Đến lúc đó Thái Thú đại nhân có bảo vệ mình hay không liền không chắc được, ngộ nhờ vì trận an Huyện Lệnh huyện Cự Hà, trực tiếp đem chính mình đẩy ra ngoài giết chết thì sao?

Nhưng nếu mà thực lực Huyện Cự Hà cực mạnh, thật sự là dựa vào thực lực bản thân đánh bại năm chục ngàn đại quân, chính mình đúng sự thật bầm báo tình huống, thì đồng nghĩa với nói cho Thái Thú đại nhân trái đào này hái không được...

Mặc dù điều này cũng không thể trách chính mình, nhưng chỉ sợ cũng sẽ để cho Thái Thú đại nhân không vui, tiền đồ sau này phỏng chừng cũng phải xong đời.

Vô luận như thế nào, chính mình hơn phân nửa cũng sẽ đắc tội một bên.

Không được lòng bên nào.

“Nếu như chiến quả là thật... Mặc dù Thái Thú đại nhân đối với ta có ơn tri ngộ, lần này còn đem một trong hai thớt ngựa hãn trân tàng để cho ta tạm dùng, nhưng ta cũng không thể cứ đàn độn, u mê mà nhận tội như vậy a.”

Tiền Thương nhìn cửa thành càng ngày càng gần, càng nghĩ càng phiền não.

Bỗng nhiên, trong lòng của hắn khẽ nảy ra ý nghĩ, mắt sáng rực lên “Nếu như thực lực Huyện Thành Cự Hà thật là mạnh mẽ đến mức có thể đánh tan đại quân năm chục ngàn của Yên tặc, ta đây liền đầu nhập vào vị Huyện lệnh này.”

Thân là phụ tá của Thái thú Lưu Lập Đào, hắn vô cùng rõ ràng tình trạng quân chính của Quận Thành Quận Lỗ, cho dù là đem hết toàn lực, cũng không thể ngăn cản được đại quân Yên tặc năm chục ngàn người.

Huyện Cự Hà nếu thật sự dựa vào thực lực bản thân chiến thắng năm chục ngàn đại quân Yên tặc, thực lực này tất nhiên nghiền ép Quận Thành Quận Lỗ.

Trong loạn thế, người mạnh là vua.

Rõ ràng cho thấy đi theo vị này tiền đồ muốn khá hơn một chút.

“Thái Thú đại nhân, xin lỗi. ” Trong lòng Tiền Thương lặng lẽ áy náy,

Thậm nói “Dù sao, ai không muốn còn sống trong loạn thế này đây? Ta đây cũng là hành động bất đắc dĩ a!

“Dĩ nhiên, ta vẫn là hy vọng chiến quả là giả, như vậy liền có thể coi như chuyện gì cũng chưa từng xảy ra, ai...”

...

Chương 88: Nhanh chóng quy hàng (2)

Lưu Lập Đào đối với sự tình của huyện Cự Hà hết sức quan tâm, vì vậy, Tiễn Thương cười ngựa đều là ngựa nhanh thứ hai trong phủ Thái Thú.

Cả đêm chạy băng băng, khoảng cách ba trăm dặm không tới nửa ngày liền chạy tới.

Tiến Thương sau khi vào thành cũng không tiện trực tiếp hỏi thăm tình huống, liền muốn tìm địa phương đông người, nghe một chút người xung quanh nghị luận.

Sau khi tìm tới đầu mỗi căn bản mới đi đáp lời, nói khách sáo.

Như vậy thì có thể làm cho mình không lộ vẻ rất tận lực.

Nhưng hắn rất nhanh thì phát hiện, dường như tất cả mọi người đều đang hướng thành nam tập trung đi qua.

Cái này làm cho Tiễn Thương thật tò mò, không nhịn được ngăn lại một người thiếu niên dáng dấp gầy nhom, dò hỏi: “Vị tiêu huynh đệ này, tất cả mọi người đây là đi làm gì vậy?”

Thiếu niên chính là Triệu Cầu Đản, hắn gãi đầu một cái, nghi ngờ nói: “Ngươi lại không biết, hôm qua Huyền tôn ở trên cửa thành hô phong hoán vũ đại phá Yên cầu, bây giờ sắp đem cái tên đầu lĩnh Yên cầu Vương Thuận chém đầu thì chúng đây!”

Nói xong, hắn liền bỏ rơi Tiễn Thương, vội vã đuổi theo đám người.

Triệu Cầu Đản cùng Vương Thuận có huyết hải thâm cừ, phụ thân, mẹ, huynh đệ tỷ muội của hắn đều là chết ở trong tay Vương Thuận, hắn không muốn bỏ qua tình cảnh Vương Thuận bị chặt đầu.

“Híz-khà zz Hí-zzz! ” Tiễn Thương không nhịn được ngược lại hít một hơi khí lạnh, nội tâm thoáng cái trở nên vô cùng hốt hoảng ” Vương Thuận, Yên tặc An Bắc tướng quân Vương Thuận, em ruột Yên vương? Không được, ta phải đi qua nhìn một chút.”

Hắn cũng vội vàng đi theo, xen lẫn trong trong đám người, chỉ chốc lát sau liền đi tới pháp trường thành nam.

Wương Thuận liền bị trói ở trên bàn một tòa đài cao.

Hiện tại hắn mặc dù còn không có bị chém đầu, nhưng người đã thoi thóp.

Dù sao, ngày hôm qua hấn liền bị trói ở nơi này, không biết có bao nhiêu bách tính tới ném vào đầu hấn hột gà thối, rau quả nát.

Nếu như không phải là có quân tốt ngăn cản, phỏng chừng hấn đã sớm bị người dùng hòn đá đập chết.

“Thật sự là Vương Thuận! Cái này, cái này, ta nên làm cái gì?” Tiễn Thương nhìn tù nhân hấp hối trên đài cao, trong lòng giật mình, hấn thấy qua ảnh chân dung Vương Thuận, thoáng cái liền nhận ra được.

Mới vừa rồi dọc theo con đường này, hấn đã từ lời nghị luận của dân chúng chung quanh biết được chiến hướng ngày hôm qua.

Không có hai quân đối đầu, cũng không phải là cái gì vận khí gây ra.

Lại là cái tên Huyện Lệnh mới nhậm chức của huyện Cự Hà ở trên tường thành tạt một chén nước, trong nháy mắt liền đưa tới cuồng phong bạo vũ, sấm chớp rền vang, dùng uy lực thiên địa đem đại quân Yên tặc đánh tan.

Mỗi người bách tính đều là nói chắc như đinh đóng cột, đây đều là bọn họ tận mắt nhìn thấy.

Hơn nữa liền phát sinh ở ngày hôm qua.

Tiến Thương nghe mà có chút hoài nghi nhân sinh.

Cái này quá bất hợp lí!

Ta nghĩ đến người là mãnh tướng mạnh mẽ ạnh tuấn kinh thiên động địa, không nghĩ tới người lại là một thần tiên?!

Liên ngay lúc hấn đang nghi ngờ trong lòng.

Bỗng nhiên cảm giác có người chộp bả vai mình.

Tiến Thương quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một tên thanh niên mặc đồ đầu lĩnh nha dịch chẳng biết lúc nào đã đứng ở phía sau mình “Các hạ là?”

Hòa thượng Huệ Thế mặt như sắt đá, không lộ vẻ gì mà nói: “Đi với ta một chuyến, Huyện Tôn đại nhân muốn gặp người.”

“...” Tiễn Thương nhất thời ngẩn ra, chính mình như vậy liền bại lộ?

“Không cần kinh ngạc.” Hòa thượng Huệ Thế nhàn nhạt nói “Tên Thái Thú khôn khiếp kia của các người không chỉ phải một mình người tới hỏi dò tin tức, trước khi người đến còn có một tên, bất quá, hấn lúc này đã đầu nhập vào Huyện Tôn chúng ta, còn đem người khai ra.”

“... ” Tiễn Thương trợn mắt hộc môm.

Cái này thật là con mẹ nó chứ, chính mình vẫn còn đang xoắn xuýt có nên đầu hàng hay không, cũng đã có người làm ra quyết định? ? ?

Làm sao không nghĩ tới ân huệ từ Thái Thú đại nhân chứ?
!

“Đi, còn muốn ta mời người sao? ” Hòa thượng Huệ Thế sắc mặt khó coi nói.

“Không, không cần, ta có thể đi, có thể đi. ” Tiễn Thương lập tức gật đầu đi theo.

Nhưng vào lúc này, trên đài cao phía sau bỗng nhiên truyền đến một tiếng hét lớn.

“Thằng cháu trai, người dám giết ta, tất chết không được tử tế! Ngày sau ca ca ta công phá thành này, nhất định sẽ để cho khắp thành này chôn theo ta!”

Vừa dứt lời ——

Quý Đầu Dao của Dao phủ cũng đã chém xuống, giống như là cắt đứt hủ đem khóa đầu lâu của Vương Thuận chém xuống.

Chỉ một thoáng, vạn dân sôi trào, cùng kêu lên hoan hô.

Tiến Thương không nhịn được quay đầu nhìn một cái, khi thấy máu đỏ phun lên tận trời giống như dải lụa, liền dọa cho hấn sợ đến cả người run run, bước chân đều nhanh thêm mấy phần.

“Phải quy phục, nhất định phải quy phục! Thái Thú so với mạng nhỏ của mình là cái đêch gì a!”

Chương 89: Hai tên phản đồ

Được hòa thượng Huệ Thế áp giải, Tiễn Thương đi tới đại sảnh nha môn huyện Cự Hà.

Thôi Hằng bây giờ đang ngồi ở chỗ này.

Bất quá, Tiễn Thương còn chưa kịp bái kiến Thôi Hằng, đã nhìn thấy một bóng người quen thuộc.

Người này cùng hắn đều là phụ tá thân tín của Thái Thú Quận Lô Lưu Lập Đào, Phương Nam Chinh.

“Phương Nam Chinh, ngươi lại cũng phản bội Thái Thú đại nhân?!” Tiễn Thương trợn to hai mắt, không nhìn được kinh hô lên, có chút không thể tin nhìn người đàn ông trung niên tuổi đã gần năm mươi này.

Người này chính là một trong những thân tín đi theo phò tá Lưu Lập Đào sớm nhất, ngay từ lúc Lưu Lập Đào vẫn còn làm Huyện Lệnh, hắn cũng đã đi theo phụ tá.

Không nghĩ tới người đầu hàng trước chính mình lại là hắn!

Phương Nam Chinh cũng nhìn thấy Tiễn Thương, cười lạnh nói: “Cũng? Xem ra ta không tính sai tính cách của ngươi, ngươi quả nhiên sẽ phản bội Thái Thú đại nhân, thật đúng là một tên phản đồ.”

“Hừ! Ngươi cũng xứng nói ta?” Tiễn Thương không nhìn được la mắng “Ta nêu là phản đồ, vậy ngươi lại tính là thứ gì? Lưu Thái Thú nhưng mà có ân với ngươi a!”

“Ta là người biết thời thế, Huyền tôn chính là thần tiên, ta vừa thấy Huyền tôn liền trong nháy mắt bái phục, liền cải tà quy chính.” Phương Nam Chinh lại một vẻ mặt có lý chẳng sợ “Không giống ngươi ngay cả mặt của Huyền Tôn đại nhân cũng chưa thấy đã muốn phản bội, đây là mang dòng máu phản đồ.”

Nói xong, hắn lại chấp tay hướng Thôi Hằng nói “Huyền Tôn đại nhân, người này vong ân phụ nghĩa, phản đồ trời sinh, xin Huyền Tôn...”

“Được rồi.” Thôi Hằng cắt đứt hai người cãi vã.

Hòa thượng Huệ Thế lập tức tiến lên, ánh mắt mang theo ý uy hiếp nồng nặc quét về phía hai người, nhất thời liền để cho bọn họ cảm như hén, rụt cổ một cái, không dám nói thêm nữa.

So với Thôi Hằng nhẹ như mây gió, khí tức khắc nghiệt trên người hòa thượng Huệ Thế càng làm cho bọn họ run sợ trong lòng.

“Ta không muốn nghe ân oán giữa các người, cũng không quan tâm cái tên Lưu Thái Thú đó muốn làm cái gì.”

Thôi Hằng chậm rãi mở miệng, nhàn nhạt nói “Trong Quận Thành Quận Lỗ có bao nhiêu bách tính, quản lý bao nhiêu Huyện, tổng cộng bao nhiêu dân chúng? Đều nói với ta một chút đi.”

Tin tức trong cái thế giới này lưu truyền vô cùng không thông suốt, coi như là huyện lệnh huyện Cự Hà cũng chỉ có thể hiểu được tình huống trong huyện của mình, tiếp xúc không tới chi tiết cận kề bên ngoài huyện.

Tiền Thương cùng Phương Nam Chinh nghe vậy, trong lòng chân động mạnh.

Vị Huyện thái gia này quả thật là muốn cướp lấy ngôi vị Thái Thú, nếu không làm sao sẽ quan tâm số lượng bách tính các nơi?

Chỉ có ở lúc công thành, mới cần quan tâm cái này.

Bất quá, bọn hắn bây giờ đã không lo được Lưu Thái Thú sẽ như thế nào.

Vì vậy chen lẫn tranh nhau nói rõ với Thôi Hằng toàn bộ tình huống Quận Lỗ.

Quận Lỗ thành lập đã có hai ngàn năm.

Ở trong năm tháng khá dài này, khu vực hành chính nhiều lần biến đổi, nhưng cho đến ngày nay, đất đai vẫn là chu vi ngàn dặm, quản lý hai mươi một Huyện, mười năm trước từng tra hộ khẩu rõ ràng, tổng kết có một triệu ba trăm ngàn người.

Chỉ là cư dân ở trong Quận Thành Quận Lỗ thì có hơn ba mươi vạn.

Đây là chỉ là nhân khẩu bản xứ.

Quận Thành Quận Lỗ là đầu mối then chốt của đường thủy Phong Châu, thương gia qua lại vô số, cộng thêm những người này, thường ngày người ở trong Quận Thành Quận Lỗ phỏng chừng đến gần năm trăm ngàn.

Còn lại dân số các Huyện thì có bất đồng riêng.

Cự Hà huyện ở bên trong tính là trung đẳng, toàn huyện tổng cộng có một trăm mười ngàn người, trong Huyện thì có tám vạn người, còn dư lại đều tán lạc tại trong thôn trấn.

“Lúc trước ta chỉ là điều động tâm tình của tám vạn người bên trong huyện Cự Hà, liền thu thập được không ít thất tình của chúng sinh...”

Thôi Hằng nghe vậy lâm vào trầm tư, thâm nghĩ trong lòng “Nếu có thể đem tâm tình của gần năm trăm ngàn người trong Quận Thành Quận Lỗ đều điều động, lại sẽ là quang cảnh bực nào?”

Về phần điều động tâm tình toàn bộ Quận Lỗ hơn một triệu người, hẳn ngược lại không có nghĩ qua.

Dù sao, số lượng dân số lớn như vậy chính là phân tán ở trong mỗi cái huyện trấn, căn bản không khả năng tụ tập lại.

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng nhìn về phía hai người Tiễn Phương, mỉm cười nói: “Ta sẽ thả các ngươi trở về, chiến hướng nơi này các ngươi cứ bám báo đúng sự thật với tên Lưu Lập Đào kia là được.”

“Huyền tôn, ta nguyện thề chết theo ở bên cạnh ngài!” Phương Nam Chính ồm một tiếng trực tiếp quỳ xuống, khẩn cầu “Tiểu nhân lần đầu tiên nhìn thấy Huyền Tôn cũng đã hoàn toàn bái phục, xin Huyền Tôn thu nhận a.”

Hòa thượng Huệ Thế nghe lời này của Phương Nam Chính, sắc mặt nhất thời khó coi giống như là ăn phải con ruồi.

Bởi vì hắn cũng đã nói lời tương tự, bây giờ lại bị người nói lại một lần, cái này làm cho Huyền Tôn nghĩ như thế nào?

Tiến Thương thì cũng không có giống như Phương Nam Chính khóc lóc kể lể như vậy.

Suy nghĩ của hắn bèn nhảy, đảo tròn mắt một vòng, lập tức hiểu ý tứ Thôi Hằng, lúc này khom mình hành lễ nói: “Tiến Thương nhất định không phụ Huyền Tôn nhờ vả.”

Phương Nam Chính ngậy ngẩn, vẻ mặt ngạc nhiên nhìn về phía Tiến Thương.

Ánh mắt kia giống như là đang hỏi “Người đang nói đồ vật gì, cái gì gọi là không phụ Huyền Tôn nhờ vả, mới vừa rồi giao phó nhiệm vụ gì rồi hả?”

“Phé vật, loại mặt hàng này cũng xứng cạnh tranh với ta?”

Tiến Thương trong lòng châm chọc, thấy bộ dáng này của Phương Nam Chính, trong lòng của hắn vô cùng đắc ý “Ngay cả phỏng đoán ý bề trên cũng không biết, chỉ biết quỳ xuống cầu xin chính là vô nghĩa!”

“Được rồi, hai người các ngươi đều lui ra đi.” Thôi Hằng khoát tay một cái.

“Vâng, Huyền Tôn đại nhân.”

Chương 90: Đại thắng trở về

Tiền Thương cùng Phương Nam Chinh trăm miệng một lời mà cáo lui rời đi.

Hai người sau khi rời đi huyện nha, Phương Nam Chinh liền muốn tiến tới bên người Tiền Thương hỏi thăm, nhưng lại trực tiếp bị hấn không dám xía, chỉ có thể trơ mắt nhìn Tiền Thương đi xa.

Sau khi Tiền Thương dắt ngựa, liền ra roi thúc ngựa hướng Quận Thành Quận Lỗ chạy tới.

Tâm tình của hấn bây giờ cùng lúc tới đã hoàn toàn bất đồng, không có một chút mê mang.

Sau khi hấn nghe lời nói của Thôi Hằng, lại liên tưởng chuyện Thôi Hằng hỏi thăm trước đó, liền thành công suy đoán đến “Y bề trên”.

Đầu tiên vị Thôi Huyền Tôn này nhất định là muốn cướp lấy ngôi vị Thái Thú.

Nếu không sẽ không hỏi tình huống dân số các huyện.

Lại thêm có thủ đoạn thân tiên hô phong hoán vũ, đây hấn cũng không phải là chuyện khó gì.

Bây giờ lại đem hai người bọn hấn trả về, còn yêu cầu hướng Lưu Thái Thú nói sự thật về tình huống huyện Cự Hà.

Thật ra thì chính là cho Lưu Thái Thú một lần cơ hội lựa chọn.

Rốt cuộc là chủ động đem ngôi vị Thái Thú giao ra, hay là chờ một vị thân tiên đi qua tấn công?

Vị Thôi Huyền Tôn này rõ ràng cho thấy nghiêng về lựa chọn trước.

Có lẽ là bởi vì thân tiên có lòng từ bi, có thể không động võ mà nói, tự nhiên không cần phải động võ.

Hơn nữa, theo Tiền Thương, đây cũng là đang khảo nghiệm năng lực của hấn và Phương Nam Chinh.

Thuyết phục Lưu Thái Thú chủ động giao ra ngôi vị Thái Thú, chính là nhiệm vụ Thôi Hằng giao cho bọn hấn!

Ai hoàn thành tốt, người đó liền mạnh hơn!

Về phần mình sau khi trở về liệu có trực tiếp bị Lưu Thái thú giết chết hay không...

Tiền Thương cũng không lo lắng.

Lây hiệu biết của hãn về Lưu Lập Đào, chỉ cần mình đem thực lực nơi này miêu tả vừa chân thật vừa cường đại, Lưu Lập Đào liền tuyệt đối không dám động thủ.

Ý niệm tới đây, Trong lòng Tiễn Thương không nhịn được khen ngợi “Vị Thôi Huyền Tôn này không hổ là nhân vật đại thần tiên a!”

Chẳng qua là mấy câu nói thật đơn giản, liền có hàm nghĩa sâu xa như vậy.

Không chỉ có trực tiếp làm rõ kế sách đối phó Lưu Thái Thú, còn có thể đạt thành mục đích khảo nghiệm năng lực của hai người quy phục.

Một công đôi việc!

Thật sự là rất lợi hại!

...

Sau khi hai người Tiễn Phương rời đi.

Hòa thượng Huệ Thế hơi nghi hoặc một chút mà dò hỏi: “Huyền tôn, ngài giao cho bọn hãn nhiệm vụ gì?”

Mới vừa rời cái bộ dáng trong lòng đã có suy tính của tên Tiễn Thương kia, để cho hãn hoài nghi mình mới vừa rời phải chẳng thật thần nghe sót cái gì.

“Ta làm sao biết. ” Thôi Hằng lắc đầu nở nụ cười, nhìn phía ngoài nói “Thả bọn họ trở về, chỉ là bởi vì hai người này lưu lại nơi này cũng không có chỗ gì dùng, không bằng trả lại cho cái tên Lưu Thái Thú kia.”

Hãn quả thật có kế hoạch cướp lấy ngôi vị Thái Thú Quận Lỗ, nhưng cũng không phải là bây giờ.

Phải đợi sau khi giải quyết hết đại quân Yên Vương.

Đến lúc đó, chỉ cần hãn đến Quận Thành Quận Lỗ, cái ngôi vị này dĩ nhiên là của hãn.

Nào cần phải giao nhiệm vụ gì.

...

Vùng đất Yên Vương trấn giữ, ở bên trong Quận Thành Tây Lăng cách huyện Cự Hà năm trăm dặm.

Nghiêm Thịnh mặc dù không có cưỡi ngựa, nhưng hãn dù sao cũng là một vị Tông Sư Hóa Cảnh, đi đường cực nhanh.

Chỉ dùng thời gian không tới một ngày, hãn liền trở về Quận Thành Tây Lăng.

Ngay lúc nửa đêm.

Vào lúc này, bên phía huyện Cự Hà, còn chưa đem Vương Thuận chém đầu.

Quân lính thủ ở cửa thành nhận biết Nghiêm Thịnh, rôi rút hành lễ.

“Xin chào Nghiêm Tham Quân.”

Nghiêm Thịnh ở trong quân Yên Vương không được trọng dụng, một mực liền chỉ là một Tham Quân nho nhỏ.

Ngày trước mỗi lần nghe được người gọi là Tham Quân, tâm tình của hắn đều sẽ trở nên cực kém.

Bất quá, hiện tại hắn lại không tâm tư để ý những thứ này, vội vã nói: “Mau nhanh đi thông báo điện hạ, ta có quân tình khẩn cấp muốn gặp mặt báo cáo, hết sức khẩn cấp!”

Lúc này, Vương Thông tự lập làm Yên Vương đang tại trong vương cung tạm thời của chính mình mời tiệc mọi người.

Tòa vương cung tạm thời này là dùng nha môn thủ phủ trước đây xây lại, diện tích không tính lớn, nhưng cũng đủ dùng.

Dù sao, có thể tham gia yến hội đêm khuya với Vương Thông đều là tâm phúc quan trọng.

Tổng cộng cũng chỉ sáu người.

Bên trong Quận Thành Tây Lăng, đã sớm một bầu không khí tĩnh lặng, tùy ý có thể thấy thì thể dân chúng.

Bên trong Vương Cung thì lại là đang vui vẻ.

Vương Thông ngồi ở ngai vàng trên cao nhất, phía dưới chỗ ngồi chia nhóm hai bên.

Một bên ngồi ba tên võ quan, bên kia ngồi một người quan văn, hai vị hòa thượng.

Nhạc công ở phía sau hai bên chỗ ngồi thổi nhạc khúc đã lướt, ở giữa thì có chín vũ nữ xinh đẹp đang người đang đưa.

Các nàng đều là nữ tử tuổi thanh xuân mười sáu mười bảy tuổi, trên người mặc lụa mỏng mềm mại chỉ có thể miễn cưỡng che lại thân thể quyến rũ, giờ tay nhấc chân đều tỏa ra vẻ đẹp vô hạn.

Núi non chập trùng, hoa mẫu đơn nở.

Nhóm vũ nữ đều mặt nở nụ cười, giống như thảo nhiên thanh nhã.

Nhưng mà giữa hai lông mày lại ngưng tụ mấy phần sầu muộn.

Các nàng thật ra thì đều là con gái quan viên bản xứ của Quận Thành Tây Lăng, đã từng đều là ngọc quý trên tay.

Trong loạn thế, binh tai vừa đến, ngay lập tức liền trở thành đồ chơi.

Ánh mắt Vương Thông quét tới quét lui trên người nhóm vũ nữ này, trong lòng tính toán tối nay phải làm sao lực chiến cứu nữ, lấy ai làm chủ, ai làm phụ.

Đang lúc này, một người binh lính vội vã chạy vào, quỳ dưới đất, một mực cung kính nói: “Điện hạ, Nghiêm Tham Quân trở lại, nói có quân tình khẩn cấp, muốn đích thân hướng ngài bẩm báo.”

“Nghiêm Thịnh? Con chó này tự mình trở về? ” Vương Thông cau mày nói.

Hắn bị cắt đứt mạch suy nghĩ, có chút không vui.

“Hồi bẩm điện hạ, quả thật cũng chỉ có một mình Nghiêm Tham Quân. ” Quân lính trả lời.

“Ha ha ha! Được a! ” Vương Thông bỗng nhiên phá lên cười, đứng dậy, cười vang nói “Chỉ một mình hắn là đúng rồi! Nhất định là hảo đệ đệ Vương Thuận của ta đại thắng, để cho con chó này tới gặp bản vương báo tin mừng!

“Mau mau để cho hắn đi vào, bản vương bây giờ liền muốn nghe một chút, xem em trai tốt của ta là làm sao công hạ huyện thành Cự Hà!”

Chương 91: Vì thiên hạ chúng sinh (1)

Nghiêm Thịnh ôm tâm tình thấp thỏm, tới trong tòa Vương Cung tạm thời này.

Hắn vòng qua những vũ nữ còn đang uốn ẹo thân hình, đi tới bên dưới “Ngai vàng” của Vương Thông, ồm một tiếng liền quỳ trên đất, dập đầu hành lễ vô cùng trân trọng.

Hành vi này, nhất thời làm cho sáu người hai bên trong lòng kinh sợ.

Vô luận là quan văn hay là quan võ, hoặc là hai gã hòa thượng kia, sau khi thấy thái độ này của Nghiêm Thịnh, trong lòng đều có một loại dự cảm chẳng lành.

Nhưng điều này là không thể nào a!

Đây chính là quân tiên phong tinh nhuệ của Đại Yên, đại quân trọn vẹn năm chục ngàn người, tấn công một cái huyện thành nho nhỏ mà thôi, có thể có chuyện ngoài ý muốn gì?

Trừ phi là gặp thần tiên, nếu không đây hoàn toàn là chuyện dễ như trở bàn tay.

Sắc mặt Vương Thông cũng trầm xuống, mắt nhìn xuống Nghiêm Thịnh quỳ lạy phía dưới, lạnh lùng nói: “Nghiêm Tham Quân, người làm cái gì vậy, chẳng lẽ Đại Tấn các người cũng thích thông báo tin vui đại thắng như vậy sao?”

Cho tới bây giờ, hắn vẫn tin chắc Nghiêm Thịnh là tới thông báo tin vui đại thắng của Vương Thuận.

Dù sao, đội quân Vương Thuận từ sau khi rời đi Quận Tây Lăng, đều là một đường càn quét, tin chiến thắng liên tục, căn bản cũng không có gặp được bất kỳ trở ngại nào.

Huyện Cự Hà lại là một trái hồng vô cùng mềm.

Dưới tình huống này, làm sao có thể sẽ bị đánh bại, căn bản là chuyện không thể nào.

“Điện hạ, quân ta tấn công huyện Cự Hà, toàn quân bị diệt, Ngụy Tôn chết trận, Vương Sương Chê bị bắt.” Nghiêm Thịnh đầu cũng không dám ngẩng lên, cứ như vậy quỳ lạy báo cáo.

Lời vừa nói ra, toàn trường hoàn toàn tĩnh mịch.

Sáu người ngồi ở hai bên thoáng cái đứng lên, trừng mắt to nhìn Nghiêm Thịnh.

Ngay cả nhạc công vừa rời vẫn còn đang tấu nhạc cùng vũ nữ vẫn đang nhảy múa cũng toàn bộ đều ngừng lại, trên mặt đều lộ ra vẻ mặt khó thể tin.

Vương Thuận kẻ ác ma kia lại bị bắt làm tù binh rồi hả?

Ông trời mở mắt a!

Vương Thông lại là cảm thấy không thể tưởng tượng được, hắn trực tiếp đi nhanh xuống ngai vàng, một cước đạp vào trên bả vai Nghiêm Thịnh, nghiêm nghị quát lên: “Chó má, ngươi mới vừa nói cái gì? Nói lại một lần!”

Nghiêm Thịnh không dám phản kháng, bị một cước này đạp cho ngội liệt trên đất, hắn mặt như màu đất, hít sâu một hơi nói: “Hồi bẩm điện hạ, quân ta khi đi tới cách huyện Cự Hà chưa đầy ba dặm, bỗng nhiên Thiên Tượng đại biến.

“Lúc ấy không biết từ đâu có cơn lốc thổi tới, mưa to trút xuống, sấm chớp rền vang, toàn quân lâm vào rối loạn, rất nhanh thì mất đi sức chiến đấu, chỉ có thể binh bại bị bắt.”

Hắn đem việc mình đích thân trải qua khi đó miêu tả đại khái một chút.

Mặc dù Thôi Hằng hy vọng hắn có thể khuyên Yên Vương không nên đi vòng khỏi huyện Cự Hà, nhưng hắn vẫn muốn tận sức trung thành một lần, hướng Yên Vương nói rõ chiến huống, khuyên ngăn Yên Vương đi đường vòng.

Đôi mắt một vị thần tiên có thể hô phong hoán vũ, đừng nói đại quân năm chục ngàn, dù là đại quân mấy trăm ngàn người xuất hiện, cũng chưa chắc có thể công phá.

“Hoang đường!”

Vương Thông nghe vậy rống giận gào thét.

Ngay sau đó tay áo bào của hắn đảo qua, trực tiếp gạt đổ một bình hoa lớn bên cạnh, đập vào trên người một tên nhạc công.

“A!” Nhạc công không nhịn được kêu thảm một tiếng.

“Ai cho ngươi kêu?!” Vương Thông nổi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp cách không đánh ra một chưởng, chân khí giống như pháo nổ đập vào trên người người nhạc công này.

Thân thể người nhạc công này tại chỗ liền chia năm xẻ bảy, huyết nhục văng tung tóe, ngay cả hình người cũng không còn.

Vương Thông không chỉ là thủ lĩnh phản tặc, đồng thời còn là một tên Tiên Thiên Đại Tông Sư, có thủ đoạn chân khí ngoại phóng, điều động sức mạnh tự nhiên của thiên địa, đặt ở trên giang hồ chính là tôn tại đỉnh phong hiếm có.

Những nhạc công cùng vũ nữ còn lại nhìn thấy một màn này sắc mặt đều trắng bệch, run lẩy bẩy, một chút âm thanh đều không dám phát ra ngoài.

“Nghiêm Thịnh, ta sẽ cho ngươi một cơ hội cuối cùng! ” Vương Thông mặt đầy sát cơ mà nhìn Nghiêm Thịnh, cắn răng nghiêng lợi “Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, các ngươi ở huyện Cự Hà nơi đó rốt cuộc xảy ra chuyện gì? !”

“Điện hạ, những lời ta mới vừa nói kia từng lời đều là thật, tuyệt không nửa điêm giả tạo a! ” Nghiêm Thịnh lần nữa quỳ xuống, dập đầu nói “Cái tên Huyện Lệnh huyện Cự Hà kia không hề tầm thường, thủ đoạn ly kỳ quỷ dị, lại có khả năng hô phong hoán vũ!

“Lúc ấy cuồng phong gào thét, trời đất u ám, tất cả ngựa chiến đều bị giật mình, mưa to như thác đổ, càn là giống như sông lớn từ trên trời trút xuống, quân ta chưa bao giờ từng gặp phải loại tình huống này...”

“Cút! ” Vương Thông rống giận, một cước trực tiếp đem Nghiêm Thịnh đạp té bay ra ngoài, khiến cho hắn đụng mạnh vào trên vách tường bên ngoài vương cung, miệng phun máu tươi mà té xuống đất.

Nghiêm Thịnh gian nan bò dậy, quỳ lạy nói: “Mặt tướng, cáo, cáo lui.”

Vương Thông mặt trầm như nước, bên trong vương cung yên lặng như tờ.

Qua một lúc lâu.

Vị Yến Vương này dường như đã bình phục tâm tình, nhìn xuống sáu người phía dưới, trầm giọng nói: “Hô phong hoán vũ, thay đổi Thiên Tượng, chôn vùi đại quân năm chục ngàn, cầm tù em trai bản vương, loại chuyện hoang đường này, các ngươi tin tưởng sao?”

Chương 92: Vì thiên hạ chúng sinh (2)

Sáu người im lặng không lên tiếng.

“Được, ta đây hỏi lại!”

Vương Thông đi tới trung ương dưới đài, cao giọng nói “Đưa tới cuồng phong có thể thổi trời đất u ám, còn có thể đưa tới mưa lớn giống như sông lớn trút xuống, thổi một hơi trực tiếp có thể làm năm chục ngàn đại quân tan vỡ, mất đi lực chiến đấu, các ngươi ai có thể làm được?”

“Chúng ta không có thủ đoạn này.”

Sáu người có quan võ, có quan văn, còn có hòa thượng, lúc này lại trầm miệng một lời mà trả lời.

“Chư vị đang ngồi, ngoại trừ Ngô Thừa Tướng, tất cả là Tiên Thiên Đại Tông Sư!” Vương Thông ánh mắt quét qua mọi người “Chuyện các ngươi đều làm không được, vậy bốn vương hỏi lại, Nội Cảnh tuyệt đỉnh có hay không có thể làm được?”

“Điện hạ, hô phong hoán vũ, thay đổi Thiên Tượng, trong nháy mắt tiêu diệt đại quân mấy chục ngàn người, cái này đã là đại năng như Thần Phật.” Đức Không Thiên Sư đến từ Liên Hoa Tự không nhìn được lắc đầu nói “Đừng nói là Nội Cảnh, coi như là người trong Thần Cảnh, cũng tuyệt đối không làm được.”

Mấy người còn lại cũng đều gật đầu liên tục, đối với lời nói của Đức Không Thiên Sư tỏ vẻ đồng ý.

Ba gã võ quan kia đến từ thế gia đại tộc truyền thừa đã lâu, cũng đều mang chức vị gia chủ hoặc là trưởng lão.

Hai gã hòa thượng một là Phương Trọng Đức Không Thiên Sư của Liên Hoa Tự, một là Phương Trọng Viên Chính Thiên Sư của Đại Thịnh Tự.

Bọn họ những người này đều có truyền thừa nội tình thâm hậu, biết không ít tin tức liên quan tới Thần Cảnh.

Thần Cảnh cũng tức là cảnh giới Thần Tàng.

Mặc dù võ giả đạt tới cái cảnh giới này đã mở ra bảo tạng trong cơ thể, có các loại năng lực không thể tưởng tượng nổi, sẽ bị tôn xưng là chân nhân, hay là thiên sư, nhưng vẫn còn là con người, cũng không phải là tiên thân chân chính.

Tuyệt đối không thể hô phong hoán vũ, trong nháy mắt tiêu diệt đại quân năm chục ngàn người.

Thậm chí sẽ còn bị đại quân vây chết.

Ba trăm năm trước, Thần Cảnh bị vị Hồng Vũ Thiên Vương kia dùng đại quân vây chết liền không phải số ít.

“Vậy theo ý kiến của các vị... ” Ánh mắt Vương Thông nhìn về phía phương hướng Nghiêm Thịnh ly khai, mỉm cười nói ” Nghiêm Thịnh mang tới tin chiến sự là giả?”

“Chiến bại có lẽ là thật, nhưng tuyệt đối không thể là bởi vì gặp Thần Phật có thể hô phong hoán vũ. ” Đức Không Thiên Sư lắc đầu nói “Dùng cái này để mượn cớ, Nghiêm Tham Quân thật đúng là đầu óc mê muội a.”

Trừ phi là Thần Phật trên trời hạ giới, nếu không cõi đời này tuyệt đối không thể xuất hiện tồn tại cường đại như vậy.

“Đã như vậy, tiếp theo bản vương nên làm như thế nào? ” Vương Thông nhìn vòng quanh mọi người, dò hỏi.

“Xin điện hạ tiếp tục tiến công huyện Cự Hà, kỳ hạn trăm năm buông xuống, chúng ta phải mau sớm công thành chiếm đất. ” Một tên võ quan trong đó đứng ra tỏ thái độ.

“Mặt tướng cũng cho rằng như thế.”

“Ta đây cũng giống vậy!”

Hai gã võ quan khác cũng cùng đứng dậy.

“Quả thật cũng nên đả thông huyện Cự Hà.” Đức Không Thiên Sư cũng gật đầu một cái nói “Lão nạp cũng có thể tới thu thập cái tên đồ nhi không nghe lời kia.”

“Kỳ hạn trăm năm sắp tới, chúng ta ít nhất cũng phải nắm được một Châu, mới có cơ hội tranh đoạt cơ duyên. ” Viên Chính Thiên Sư chấp hai tay nói, “Xin điện hạ phát binh huyện Cự Hà.”

“Tâm ý của các vị bản vương đã biết được. ” Vương Thông gật đầu một cái, trầm giọng nói ” Huyện Cự Hà là vùng ta tất phải lấy, nhất định sẽ phát binh, không chỉ là vì chiến lược, cũng là vì cứu về em trai bản vương!

“Ngô Thừa tướng, người thấy thế nào ?”

Cuối cùng, hắn nhìn về phía tên quan văn một mực trầm mặc kia.

Thật ra thì, vô luận là ba gã võ quan kia hay là hai gã hòa thượng, trên bản chất đều không phải thuộc hạ của hắn.

Mà là đại biểu của thế lực thế gia cùng thế lực tông môn, phải ra ủng hộ hắn.

Người chân chính thuộc về hắn, cũng chỉ có vị Ngô Thừa Tướng này.

“Chủ công, hạ thân cho rằng hãn là trước tiên tra rõ, xem đại quân năm chục ngàn người của An Bắc Tướng Quân tại sao lại bại? ” Ngô Thừa tướng cung kính nói “Còn nữa, phải dùng nghiêm hình tra hỏi Nghiêm Thịnh, để cho hãn nói ra chân tướng chiến cuộc.

“Như vậy chủ công mới có thể biết người biết ta, bách chiến bách thắng a.”

“Đúng là đạo lý này. ” Vương Thông nghe vậy gật đầu, nhìn về phía Đức Không Thiên Sư, cười nói “Đức Không đại sư, có thể hay không làm phiền ngài đi một chuyến huyện Cư Hà, hỏi dò một chút tình huống chân thật?”

Đức Không Thiên Sư nghe vậy hơi trâm mặc, liền chấp hai tay nói: “A Di Đà Phật, vì thiên hạ chúng sinh, lão nạp nhất định không phụ điện hạ nhờ cậy, cũng đúng lúc qua bên kia thanh lý môn hộ.”

...

Đêm hôm ấy, sau khi đem Vương Thuận chém đầu.

Thôi Hằng đang ở bên trong nha môn xếp bằng nhập định.

Điều hòa Kim Đan, ôn dưỡng thần hồn.

Bỗng nhiên, hãn mở hai mắt ra, ánh mắt trong nháy mắt xuyên thấu tầng tầng vách tường, thấy được tòa trạch viện hòa thượng Huệ Thế đang ở kia.

Huệ Thế quỳ dưới đất, cả người run rẩy, biểu tình trên mặt tràn đầy sợ hãi.

Một lão hòa thượng đứng trước mặt của hãn, vẻ mặt lãnh đạm thờ ơ, trâm giọng nói: “Nghịch chướng, ngươi nếu cắt xuống đầu lâu cái tên Huyện lệnh kia, liền có thể lấy công chuộc tội, sư phụ cũng có thể tha cho ngươi khỏi chết.”

Chương 93: Ta có rất nhiều đầu (1)

Huệ Thế không muốn quỳ xuống.

Thật ra thì hẳn sớm đã muốn rời khỏi Liên Hoa Tự, chỉ là trước kia không có cơ hội.

Từ sau khi thấy được sự cường đại của Thôi Hằng, hẳn liền biết đây có lẽ là cơ hội duy nhất trong đời hẳn, hẳn nhất định phải theo làm tùy tùng bên cạnh Thôi Hằng.

Nhưng mà đôi mắt khí thế áp bách mạnh mẽ của Đức Không Thiên Sư, thân thể Huệ Thế đã không không chế được.

Chỉ có thể quỳ xuống lạy.

Tiên Thiên Đại Tông Sư đối với người chưa từng kích Huyền Quan có thể nói là tuyệt đối áp chế.

Không cần động thủ, chỉ cần đứng yên một chỗ, liền có thể để cho đôi phương không tự chủ được từ bỏ chống cự.

Đây chính là tình huống hòa thượng Huệ Thế phải đối mặt bây giờ.

Bất quá, thân thể mặc dù khuất phục, nhưng tâm linh của hẳn lại không có.

“Huyện Tôn đại nhân có gì sai đâu?” Hòa thượng Huệ Thế ngẩng đầu nhìn về phía Đức Không Thiên Sư, trầm giọng nói “Sao lại phiền lão nhân gia ngài tự mình tới lấy tính mệnh của hẳn?”

“Nghiệt chương, bây giờ ngay cả một tiếng sư tôn cũng không chịu kêu rồi sao?” Đức Không Thiên Sư khẽ quát một tiếng, trợn mắt trừng trừng “Cái tên Thôi huyện lệnh đó cho người uống thuốc lú gì, lại khiến người ruồng bỏ sư môn, quên công ơn vi sư nuôi dưỡng?”

“Công ơn nuôi dưỡng?” Huệ Thế nghe vậy nhất thời mặt đầy lửa giận, cười lạnh nói “Thiên Sư chẳng lẽ thật sự cho rằng ta đối với thân thể của mình, đối với lý do tại sao mình bá nhập Liên Hoa Tự không biết gì cả sao?”

“Thì ra người đều biết a.” Về mặt Đức Không Thiên Sư bỗng nhiên tỉnh ngộ, mỉm cười nói “A Di Đà Phật, nếu biết rồi thì người phải nên cảm niệm chính mình Phật duyên sâu dày mới được.”

“Hai mươi tám năm trước, nhà người cả nhà bị diệt, nếu không phải lão nạp thấy người còn ở trong tã lót, căn cốt lại thượng cấp, sinh lòng từ bi đưa người thu vào trong chùa dưỡng dục dạy dỗ, người sớm đã thành thức ăn trong miệng đã thú rồi.”

“Người nhà của ta vì sao bị diệt? ” Huệ Thế lửa giận tăng lên, lại gắng sức chống lại khí thế chèn ép mà đứng lên, cắn răng nghiến lợi nói “Cha ta là bị người giết chết, mẹ ta không muốn chịu nhục, nhảy núi bỏ mình, người lại dám nói là mình sinh lòng từ bi?”

“A Di Đà Phật! ” Đức Không Thiên Sư chấp hai tay, miệng tụng phật hiệu, hiện ra thân thái nhân từ, nhân nhật nói “Cái tên phụ thân Trần Bằng Cử cha người lãnh binh đánh dẹp Man Tộc phương Bắc lâu ngày, làm lung lay nền tảng lập quốc, thiên hạ dân chúng lâm than, tội ác tày trời, nên chết đi.”

“Lúc Đại Tấn mới lập, thiên hạ có mười ba Châu! ” Hòa thượng Huệ Thế chất vấn ” Nhưng mà 30 năm trước lại chỉ còn lại có mười Châu, ba Châu thảo nguyên phương Bắc, đều rơi vào trong tay Man Tộc phương Bắc.

“Nếu không có cha ta lãnh binh đánh dẹp Man Tộc phương Bắc, thu hồi Thanh Châu, Đại Tấn nào có mười một Châu như bây giờ, nào có Thiên Phong Sơn có thể chống đỡ Man Tộc phương Bắc, nào có nông trường Thanh Châu có thể dùng để bồi dưỡng kỵ binh!

“Cha ta đánh lui Man Tộc, thu hồi Sơn Hà, vì an bình của phương Bắc Đại Tấn, lập được công lao đời đời, để cho Man Tộc không dám xuôi nam cướp bóc, tại sao có tội, tại sao cực ác?”

“A Di Đà Phật, Trần Bằng Cử thí chủ ở phương Bắc giết chết vô số Man Tộc, sát nghiệt ngút trời. ” Đức Không Thiên Sư mặt không đổi sắc, mỉm cười nói “Sát nghiệt như thế, phải đọa Vô Gian địa ngục.

“Hai mươi tám năm trước, sư phụ cảm niệm chiến công của hãn, liền dẫn người đưa hãn siêu độ, để cho hãn trở về chuộc tội, tránh khỏi nạn khổ Vô Gian, chính là việc làm từ bi, người nên cảm ơn sư phụ mới đúng.”

“Những Man Tộc kia hàng năm đều xuôi nam cướp bóc Đại Tấn, giết chết vô số nam tử ở biên giới phương Bắc, cướp đoạt vô số nữ tử, giết bọn hãn cũng là sát nghiệt? ” Huệ Thế không thể tin nhìn Đức Không Thiên Sư, tức đến run rẩy cả người.

“Phật nói chúng sinh ngang hàng, Man Tộc cũng là chúng sinh, giết bọn hãn tự nhiên cũng có sát nghiệt. ” Đức Không Thiên Sư một bộ vẻ mặt đương nhiên, nhân nhật nói ” Trần Bằng Cử thí chủ quả thật có tội, đồ nhi, người chớ có chấp nhất.”

” Được a, giới một cái có tội a! ” Huệ Thế sắc mặt xanh mét, nghiêm nghị quát lên “Năm đó cha ta đã đánh tới Vân

Châu, lập tức có thể thu hồi lại, Kiên Viêm Đế vậy mà lại phát mười hai đạo thánh chỉ đem hãn triệu hồi trở lại kinh thành!

“Ngay tại trên đường trở về kinh đô, phụ thân mẫu thân của ta liền bị người dẫn người chặn đánh, cái này chẳng lẽ không phải cố tật giết mình, chẳng lẽ không phải cố ý mưu hại sao? Người đề tay lên ngực tự hỏi, cha ta thật sự có tội?”

“Có lẽ là có đi. ” Đức Không Thiện Sư mỉm cười nói “Sự tình đều đã qua hai mươi tám năm, đồ nhi ngươi còn cố chấp như vậy,

Thật sự là cách nhìn phiến diện a.”

“Ngươi, ngươi, ngươi! ” Huệ Thế tức giận á khẩu không trả lời được, đã không biết nên nói cái gì.

“Đồ nhi, ngươi nếu hận Kiến Viêm Đế của Đại Tấn đem phụ thân ngươi triệu hồi, thì có thể theo sự phụ động thời hiệu trung với Yên Vương điện hạ. ” Đức Không Thiện Sư như cũ mặt nở nụ cười “Ngày sau công phá hoàng thành Trung Châu, sư phụ có thể cho ngươi tự tay chặt xuống đầu lâu người hoàng đế kia.

Chương 94: Ta có rất nhiều đầu (2)

“Bây giờ, người chỉ cần thừa dịp cái tên Huyện lệnh huyện Cự Hà này chưa chuẩn bị, đem túi thuốc bột này bỏ vào bên trong nước trà của hắn, lại đem đầu lâu của hắn cắt xuống, sự phụ liền không nhắc chuyện cũ, còn có thể bảm báo với Yên Vương điện hạ, nói người lập được công lớn.”

“Phi! ” Huệ Thế trực tiếp nhổ bãi nước miếng, cười lạnh nói: “Lão già kia, đừng có nằm mộng, Huyền tôn chính là thần tiên, cũng là thánh nhân tâm từ bi chân chính, người cùng con chó thối Yên vương kia đều chắc chắn phải chết!”

“A Di Đà Phật, đứá ngọc a! ” Đức Không Thiên Sư lắc đầu thờ dài, giơ bàn tay lên liền hương đầu lâu hòa thượng Huệ Thế vỡ xuống.

Vừa lúc đó, bầu trời đêm vốn dĩ tĩnh lặng bỗng nhiên sáng choang, cuối cùng một đạo ánh chớp vô cùng sáng ngời phá vỡ bầu trời mênh mông.

Ngay sau đó ——

Ầm!

Tiếng sấm kinh thiên động địa nổ tung.

Giống như ông trời nổi giận.

Tiên Thiên Đại Tông Sư đã trong ngoài giao hội, cảm giác đối với ngoại giới vô cùng bén nhạy, lập tức cũng cảm giác được khí cơ của thiên địa chung quanh xuất hiện biến hóa.

Cặp lông mày hoa râm kia của Đức Không Thiên Sư nhíu lại, trong lòng dâng lên một cỗ dự cảm chẳng lành.

Vì vậy, hắn quyết định thật nhanh vận hành lên Tiên Thiên chân khí toàn thân.

Trong nháy mắt, liền có một tầng Phật quang màu vàng đem hắn bao phủ lại, trang trọng uy nghi, phảng phất là một tôn Phật Đà hạ xuống nhân gian.

“Là ai ? !”

Đức Không Thiên Sư nghiêm nghị quát lên, trong lòng có chút kinh hoảng vô hình.

“Bái kiến Huyền tôn!”

Huệ Thế thì mặt lộ vẻ vui mừng, vội vàng hướng ra ngoài hành lễ.

“Đứng lên đi. ” Thôi Hằng ở trong bóng tối chậm rãi đi ra, hắn giơ tay để cho Huệ Thế đứng lên, vừa nhìn về phía Đức

Không Thiên Sư, khẽ cười nói “Không biết vị đại hòa thượng này muốn đầu lâu của ta làm gì?”

Lúc này, hấn thu liễm lực lượng Kim Đan, chỉ có pháp lực rất nhỏ phồng ra ngoài, nhưng dù vậy cũng đủ để cho Đức Không Thiên Sư cảm thấy sâu không lường được, trong lòng nhanh chóng nảy sinh sợ hãi.

“Người là Nội Cảnh tuyệt đỉnh? ” Đức Không Thiên Sư vẻ mặt kiêng kỵ nhìn Thôi Hằng, trầm giọng nói “Thị chủ nếu là tuyệt đỉnh thì nên biết, phía sau Yên Vương đại biểu cho ý chí của ai, cần gì phải sa vào vũng nước đục này?”

“Ta đang hỏi người, muốn đầu lâu của ta làm gì? ” Thôi Hằng trên mặt mang nụ cười quỷ dị, trong bóng đêm chậm rãi đến gần.

“Người... ” Đức Không Thiên Sư bỗng nhiên cảm giác trong lòng có chút sợ hãi, cái trán lại toát ra mồ hôi lạnh, theo bản năng lui về phía sau mấy bước “Nếu các hạ không muốn nói, lão nạp liền cũng không bắt buộc, trước xin cáo từ.”

Vừa nói, Phật quang màu vàng quanh thân hấn tăng mạnh, liền muốn tung người nhảy lên, thì triển khinh công rời đi nơi này.

Nhưng hấn mới vừa nhảy cõn lên, liền phát hiện không trung hình như là có một cái bàn tay khổng lồ vô hình nắm ngang, lại trực tiếp đem hấn bóp lại ở trên không!

Cùng lúc đó, Phật quang do Tiên Thiên chân khí ngưng tụ thiên địa nguyên khí tạo thành trên người hấn cũng bị bóp vỡ.

Cả người giống như là một con gà con bị nắm ở không trung.

“Thần Cảnh? ! ” Đức Không Thiên Sư kinh hãi muốn chết, khó có thể tin nhìn Thôi Hằng “Điều này sao có thể? !”

Huệ Thế bên cạnh nhìn mà trợn mắt hốc mồm.

Hấn mặc dù đã từng thấy qua sự cường đại của Thôi Hằng, cũng đã thấy một ít thủ đoạn ly kỳ mà Thôi Hằng triển, nhưng loại thủ đoạn cách không đem người bóp trên không trung, trong nháy mắt bóp vỡ Tiên Thiên Phật quang, lại là chưa bao giờ nghe, để cho hấn cảm thấy vô cùng khiếp sợ.

“Người còn muốn đầu lâu của ta sao? ” Thôi Hằng lúc này giống như là hóa thân thành một cái máy lặp lại, hỏi lại lần nữa.

“Không, không cần! ” Đức Không Thiên Sư kinh hoàng gào lên, bộ dáng không còn giống cao tăng từ bi chút nào.

“Như vậy sao được, ta đã chuẩn bị xong, người cũng không thể không muốn a.” Thôi Hằng mặt đầy nụ cười.

Bỗng nhiên, hắn nâng tay phải lên, nhẹ nhàng rạch trên cổ mình một cái, cái đầu này lại trực tiếp từ trên cổ hắn lăn xuống, rơi xuống bên trong tay trái của hắn.

Bất quá, vô luận là cổ hay là đầu lâu, cũng không có một giọt máu chảy ra.

“ ... ”

“ ... ”

Thời khắc này, vô luận là Huệ Thế hay là Đức Không Thiền Sư bị tóm trên không trung đều bối rối, giống như là gặp quỷ sống mà nhìn Thôi Hằng, gần như cho rằng mình sinh ra ảo giác.

“Thiền Sư, đầu lâu của ta đây, người còn muốn hay không?”

Vừa lúc đó, đầu lâu rơi vào tay Thôi Hằng lại mở miệng nói chuyện, vẫn là nụ cười quỷ dị cùng giọng nói kia, chậm rãi đến gần “Nếu người chê ít thì ta đây còn rất nhiều đây.”

Vừa nói, trên cổ rỗng tuếch của hắn, lại thoáng cái mọc ra một cái đầu.

Hoàn hảo như lúc ban đầu, vẻ mặt tươi cười.

“Người, người, ta, người? !” Tinh thần Đức Không Thiền Sư cơ hồ tan vỡ, sợ hãi trước đó chưa từng có để cho lời nói của hắn không còn rõ ràng, cuồng loạn gào thét.

“Người không nên tới, không nên tới a! Người rút cuộc, rút cuộc là người hay quỷ? !”

Chương 95: Phế Tiên Thiên Đại Tông Sư

“Thiên Sư nói lời này thật là kỳ quái.”

“Ta nếu không phải người, chẳng lẽ còn có thể là quỷ sao?”

Cái đầu trên cổ Thôi Hằng cùng cái đầu cầm trong tay đồng thời mở miệng nói chuyện.

Mà câu này vừa nói xong, cái đầu trên cổ hắn liền lại rớt xuống, vừa vắn lặn vào trong tay phải đang trông không của hắn.

Ngay sau đó liền nghe một tiếng phóc, trên cổ trống trơn lần nữa dài ra một cái đầu.

“Thiên Sư, ngươi không phải muốn để Huệ Thế cắt đầu của ta sao?”

“Mặc dù ta không biết ngươi muốn đầu của ta làm gì, nhưng cho ngươi một cái cũng không phải không được.”

“Thiên Sư, ngươi tại sao không nói chuyện? Cái đầu này ngươi rớt cuộc còn muốn hay không?”

Ba cái đầu của Thôi Hằng đồng thời mở miệng, thanh âm chồng chất lên nhau, lộ ra vừa ồn ào vừa quý dị.

“Yêu quái, yêu quái, ngươi nhất định là yêu quái!” Đức Không Thiên Sư giống như là điên rồi, liên tục gào thét, sau đó bắt đầu há miệng run rẩy tụng niệm Phật hiệu ” A Di Đà Phật, A Di Đà Phật, Phật Tổ phù hộ, Phật Tổ phù hộ...”

Thân là một tên Tiên Thiên Đại Tông Sư, nhân vật đỉnh phong trong võ lâm, lại là Phương Trượng của đại phái ngàn năm, kiến thức của hắn không thể bảo là không uyên bác, ý chí không thể bảo là không kiên định.

Bây giờ việc gặp phải, nhưng mà đã vượt ra khỏi cực hạn mức độ chịu đựng của hắn.

Đầu tiên là bị bàn tay vô hình khổng lồ bóp vỡ Phật quang hộ thể, lại bị nắm ở giữa không trung, loại cảm giác không có chút lực phản kháng nào này, mang đến cho tinh thần của hắn trùng kích cực lớn.

Thủ đoạn mạnh mẽ như vậy đã vượt ra khỏi phạm vi nhận thức của hắn đối với võ công, để cho hắn hoài nghi đây là thần thông chỉ người trong Thần Cảnh mới có thể có.

Chẳng qua, nếu chỉ đến thế, hắn còn chưa đến mức tâm lý sụp đổ.

Dù sao, Thân Cảnh mặc dù cường đại, nhưng cuối cùng cũng vẫn là người, là có thể lý giải, có thể nhận thức, thậm chí là tăng thứ có thể đạt tới.

Nhưng mà chuỗi thao tác kế tiếp của Thôi Hằng, thì là chuyện không phải người có thể làm ra.

Người có thể xách đầu của mình nói chuyện sao?

Người có thể sau khi đầu rớt còn có thể lại dài ra mấy cái đầu khác sao?

Chuyện cực độ trùng kích tam quan cùng nhận thức của con người như vậy, để cho người đã từng trải qua áp lực nguy cơ sinh tử như Đức Không Thiên Sư hoàn toàn luống cuống.

Đọc kinh Phật nhiều năm như vậy cũng không có tác dụng gì, thật gặp phải chuyện quỷ dị như vậy, nên sợ vẫn là sợ.

Thôi Hằng thấy Đức Không Thiên Sư đã là bộ dáng này, liền thả rạ giam cầm đối với hắn, để cho lão hòa thượng này ụp một tiếng từ không trung rơi xuống.

Đức Không Thiên Sư vừa rơi xuống đất, bản năng cầu sinh để cho hắn nhấc chân chạy.

Tiên Thiên Đại Tông Sư bước ra một bước có thể đi xa hơn hai mươi trượng, nhảy một cái có thể nhảy lên hơn mười trượng, nếu như không gặp phải trở ngại gì mà nói, rất nhanh thì có thể thoát đi huyện Cự Hà.

Đáng tiếc dưới chân hắn vừa mới động, cả người liền té xuống đất.

Vào lúc này, Đức Không Thiên Sư mới phát hiện, mặt đất dưới chân mình lại không biết lúc nào trở thành một nắm cát lún, còn là một loại cát lún hoàn toàn trơn, để cho hắn vô luận cát bước như thế nào, đều không cách nào di động chút nào.

Đường đường Tiên Thiên Đại Tông Sư, cứ như vậy bị vây ở trong một tác vuông.

“Cái này là thủ đoạn gì?” Đức Không Thiên Sư kinh hồn bạt vía, sợ hãi vạn phần quay đầu nhìn về phía Thôi Hằng, gào lên “Người rút cuộc muốn thế nào?!”

Thôi Hằng không có phản ứng đến hắn, mà là để cho một cái đầu nhìn về phía Huệ Thế, dò hỏi: “Đây là cừu nhân giết cha của người, người cảm thấy phải xử trí như thế nào?”

“Thuộc hạ hết thầy nghe theo Huyền tôn sắp xếp.” Huệ Thế một mực cung kính nói.

Một loạt thao tác mới rồi kia của Thôi Hằng cũng dọa cho hắn sợ không thôi, nhưng hắn sớm đã nhận định Thôi Hằng là thân tiên, rất nhanh thì điều chỉnh xong tâm tính.

“Đã như vậy, trước hết đem hấn nhốt vào trong tử lao. ”
Đầu trên cổ Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, một cái đầu trong tay phải mỉm cười nói: ” Chờ đến khi hấn đem tất cả võ công Liên Hoa Tự đều chép đi ra, lại xử lý tiếp.”

“Huyền tôn, người này là Tiên Thiên Đại Tông Sư, phòng giam tâm thường sợ rằng giam không được hấn. ” Huệ Thế có chút hơi khó nói.

“Không sao, hấn bây giờ đã không có võ công. ” Cái đầu trong tay trái Thôi Hằng mở miệng cười nói.

“Cái gì? ” Huệ Thế nghe vậy sững sờ, vẻ mặt ngạc nhiên nhìn về phía Đức Không Thiên Sư.

“Không, chân khí của ta, Tiên Thiên chân khí của ta đâu? ! ” Đức Không Thiên Sư bỗng nhiên kinh hoàng cực kỳ mà kêu hô lên.

Bây giờ, cả người hấn trở nên vô cùng già nua.

Mới vừa rồi nhìn vẫn là bộ dáng chừng sáu mươi tuổi, tinh thần quắc thước, nhưng bây giờ thành một tên tiêu lão đầu gày nhom tám chín mươi tuổi, thân hình còng lưng, khí tức suy yếu.

Chương 96: Có phải thế không?

Võ công của một vị Tiên Thiên Đại Tông Sư cứ như vậy không một tiếng động bị phế bỏ?

Huệ Thế trong lòng hoảng sợ.

Huyện Tôn đại nhân không hổ là thân tiên!

Cho dù là nhân vật như Tiên Thiên Đại Tông Sư ở trước mặt, cũng chỉ giống như là con kiến hôi.

“Áp giải hẳn đi.” Thôi Hằng khoát tay nói.

“Vâng huyền tôn!” Huệ Thế cung kính hành lễ, sau đó liền tóm lấy Đức Không Thiên Sư võ công hoàn toàn biến mất, hướng phương hướng hầm giam tử tù đi tới.

Trong trạch viện rất nhanh cũng chỉ còn lại có một mình Thôi Hằng.

Hắn nhẹ nhàng rung lên hai tay, xách theo hai cái đầu liền hóa thành hai cỗ khí huyết lần nữa sáp nhập vào trong cơ thể.

Đó cũng không phải ảo thuật, mà là hai cái đầu chân thật.

Sau khi Kim Đan đại thành, thân thể Thôi Hằng Kim Cương Bất Hoại, chỉ cần Kim Đan không hủy, là có thể Tích Huyết Trọng Sinh, tháo xuống mấy cái đầu tự nhiên không thành vấn đề.

“Màu xanh tượng trưng cho sợ trọn vẹn tăng lên sáu phân!” Thôi Hằng tâm tình vô cùng vui thích, phản hồi tâm tình của cái tên Tiên Thiên Đại Tông Sư này quả nhiên không bình thường,

Đáng tiếc sau khi bị dọa cho tinh thần vỡ vụn, liền không cách nào cung cấp phản hồi cao như vậy.

Hơn nữa tâm tình thu thập được từ trên cùng một người sẽ càng ngày càng yếu.

Nếu không còn có thể đem lão hòa thượng này bắt lại thỉnh thoảng hù dọa một chút, xem như kéo dài thu thập thất tình.

Bây giờ cái tên Đức Không Thiên Sư này với hắn mà nói cũng chỉ còn lại hai chỗ dừng đến, một là sao chép võ công, hai là đề lý giải tình huống ẩn sâu của cái thế giới này.

“Dựa theo tin tức Huệ Thế cung cấp khi trước, Yên Vương bên kia hẳn là có sáu bảy người cùng cấp độ với lão hòa thượng này, còn có đại quân mấy trăm ngàn người...”

Thôi Hằng tính toán trong lòng, thầm nói: “Nếu như vậy, tiêu diệt một lớp đại quân Yên Vương này, ta phỏng chừng có

thê thu thập được thất tình chúng sinh cao tám, chín tấc, đại thu hoạch a!

“Bất quá hết một lớp này rồi, huyện Cự Hà bên này đã rất khó lại thu thập được nhiều thất tình từ chúng sinh, tiếp theo...”

Ý niệm tới đây, hắn nhìn một chút phương hướng Quận Thành Quận Lỗ, khẽ cười nói: “Tiếp theo liền phải xem vị Lưu Thái thú này làm sao làm.”

...

Sau khi Tiễn Thương rời khỏi huyện Cự Hà, liền liều mạng quất ngựa mình cưỡi.

Hắn muốn lấy tốc độ nhanh nhất chạy về Quận Thành Quận Lỗ.

Phải nhanh hơn Phương Nam Chinh.

Nếu không, cái tên phản đồ họ Phương độ vô cùng có khả năng ở trước mặt Thái Thú đại nhân “Nói tốt ” về mình một phen.

Ngộ nhớ còn chưa có cơ hội nói, liền bị Thái thú đại nhân xử trí, vậy thì quá xui xẻo.

Đáng tiếc, dù hắn vội vàng đi đường, đúng là vẫn còn chậm một bước.

Tại lúc Tiễn Thương chạy về Quận Thành, Phương Nam Chinh đã sớm hơn hắn một bước trở lại.

Hơn nữa, hắn vừa mới đến cửa thành, thì có một đội quân tốt đem hắn vây lại, cầm đầu chính là Đô Úy Trần Đông.

“Đô Úy đại nhân, chuyện này...” Tiễn Thương biết điều mà xuống ngựa, nhìn quân lính chung quanh một chút, cười khổ nói “Đây là muốn làm gì a?”

“Bớt nói nhảm. ” Trần Đông hừ lạnh nói “Cùng ta trở về nha môn Quận phủ là được!”

Tiến Thương mặt đầy khổ sở theo sát Trần Đông đi tới nha môn Quận phủ.

Trong lòng hắn bây giờ rất hoảng, không biết mình rốt cuộc sẽ đối mặt cái gì, cái tên Phương Nam Chinh này ý vào tuần mã Lưu Lập Đào cho, mỗi lần đều sớm hơn hắn một bước!

Quả thực đáng ghét a!

“Hừ!”

Vừa mới đến nha môn Quận phủ, Tiễn Thương liền nghe được một tiếng hừ lạnh.

Sau đó chỉ thấy một người đàn ông trung niên gương mặt cổ điển, để râu dài, người mặc áo bông từ trong nội đường tiếp khách của Thái Thú bước ra.

Tiến Thương tò mò nhìn người này một cái, lại vừa vặn đối mặt ánh mắt phần nộ của người này, nhất thời cảm giác ánh mắt của mình đau xót, vội vàng cúi đầu xuống.

Bất quá, người này cũng không hề để ý hắn, trực tiếp vượt qua bên cạnh hắn, rời đi.

“Tiểu Tông Sư, còn là một vị Tông Sư chân chính? !” Tiễn Thương trong lòng hoảng sợ, có thể chỉ bằng ánh mắt liền khiến người ta cảm thấy đau đớn, đây ít nhất là cường giả luyện thành chân khí.

“Đừng xem, theo ta vào đi thôi.” Trần Đồng ở một bên ôn hoà nói.

“Ồ vâng, Đô úy đại nhân!” Tiễn Thương liền vội vàng gạt đầu, mới vừa rời trong lòng hắn kinh hãi, theo bản năng ngừng bước chân.

Lúc này, Thái Thú Lưu Lập Đào trọng nội đường tiếp khách mới vừa buông xuống chén trà, thấy Trần Đồng mang theo Tiễn Thương trở lại, liền cười nói: “Tất cả ngồi đi.”

Trần Đồng không có gì câu nệ trực tiếp ngồi xuống.

Tiến Thương thì lại có chút kinh ngạc nhìn chung quanh một chút, cũng không có phát hiện thân ảnh Phương Nam Chinh, trong lòng không khỏi nghi ngờ, nhưng vẫn là mang lòng thấp thỏm ngồi xuống.

“Người đang tìm lão Phương sao?” Lưu Lập Đào như cười mà không cười nhìn Tiễn Thương.

“... A!” Tiễn Thương trong lòng khẩn trương, nghe vậy trực tiếp đứng lên, run giọng nói “Thái Thú đại nhân, ta, ta...”

“Không cần sợ hãi, ta cũng đã biết.” Lưu Lập Đào cười ha ha một tiếng nói “Người đã đâu phục cái tên Huyện Lệnh huyện Cự Hà kia, có phải thế không?”

Chương 97: Kỳ hạn trăm năm sắp tới (1)

“Thái Thú đại nhân, chớ có tin tưởng cái tên Phương Nam Chinh ăn nói linh tinh kia a.” Tiễn Thương còn tưởng rằng là Phương Nam Chinh mật báo, vội vàng đem lời giải thích đã sớm chuẩn bị lời ra “Đại nhân, ta mặc dù đầu nhập vào Huyện Lệnh huyện Cự Hà, thật ra thì cũng là vì...”

“Không cần nói nhiều.” Lưu Lập Đào giơ tay lên cắt đứt Tiễn Thương, mỉm cười nói: “Bản Thái thú ngay từ trước người cũng đã định đầu nhập vào vị Thôi Huyền Tôn kia.”

“Sao? sao? ! !” Tiễn Thương bối rối, há hốc mồm không biết nên nói cái gì, giống như là nghẹn họng, những lời thuyết phục giải thích nghĩ ra trên đường để nói cho Lưu Thái Thú vào giờ khắc này hoàn toàn không có tác dụng.

Đường đường Thái Thú một quận, làm sao quý xuống quý phục nhanh như vậy? ?

“Bản Đô Úy cũng dự định đi theo Thái Thú đại nhân, cùng đầu nhập vào vị Thôi Huyền Tôn kia.” Trần Đồng ở một bên gật đầu nói.

“A cái này? !” Tiễn Thương càng bối rối.

Trong ngày thường, giữa Đô Úy Trần Đồng cùng Thái Thú Lưu Lập Đào nhưng là tôn tại không ít xích mích, bây giờ lại đạt thành nhận thức chung?

Mình không phải là đang nằm mơ chứ.

“Phương Nam Chinh bị ta chém.” Lưu Lập Đào bỗng nhiên mở miệng, cười lạnh nói “Uông công ta ngày thường đối với hãn có nhiều ban ân, lần này hãn quay về lại hổ ta, nói huyện Cự Hà thặng lớn chỉ là bởi vì vận khí tốt gặp Thiên Tượng đại biến, để cho ta đi hái quả đào, đây là muôn hại chết bản Thái Thú a!”

“Bị chém rồi hả? !” Tiễn Thương cặp mắt tròn tròn, mặt đầy kinh ngạc “Thái Thú đại nhân, ngài đã biết vị Thôi Huyền Tôn kia có thể hô phong hoán vũ rồi sao?”

“Người sẽ không cho rằng bản Thái Thú phái người đi ra ngoài dò xét tin tức chỉ có hai người các người chứ.” Lưu Lập Đào đứng dậy, cười nói “Hô phong hoán vũ, khả năng của thần tiên, mặc dù để cho người khó tin, nhưng khi tất cả mọi người đều nói như vậy, không tin cũng phải tin.”

Nói đến đây, hãn ngừng một chút nói “Người trở về chuẩn bị một chút, mười ngày sau, theo ta cùng đi huyện Cự Hà, nghênh đón tân Thái Thú Quận Lỗ.”

“Vâng, dạ ! Đa tạ Thái thú đại nhân! ” Tiễn Thương nghe vậy như trút được gánh nặng, vội vàng khom người hành lễ cáo lui.

Bây giờ trong khách đường liền chỉ có hai người Lưu Lập Đào cùng Trần Đông.

“Mới vừa rồi ta thấy Tôn Bàn Thạch phẩy tay áo bỏ đi, hẳn lại tìm đến người nói đề nghị của Phái Thái Trùng? ” Trần Đông nhìn về phía Lưu Lập Đào dò hỏi.

Phái Thái Trùng là môn phái mạnh nhất trong địa phận Quận Lỗ,

Lập phái không tới hai trăm năm, thực lực hơi yếu hơn Ngọc Hoa Kiếm Các, nhưng chỉ là không có Nội Cảnh tuyệt đỉnh, Tiên Thiên Đại Tông Sư đều có mấy vị, không thể khinh thường.

Người đàn ông trung niên mới vừa phẩy tay áo bỏ đi kia, tên là Tôn Bàn Thạch, là chấp sự ngoại vụ của Phái Thái Trùng, Tông Sư cảnh giới Ngung Khí.

” Ừm. ” Lưu Lập Đào ngồi xuống, cười lạnh nói ” Tôn Bàn Thạch nội khoáng mà không biết ngưng, lại còn nội có thể giúp ta lấy đến chức vị Châu Mục Phong Châu, chỉ bằng một cái đại phái Quận Lỗ của hắn, lại cũng dám nói khoáng như vậy.”

“Thái Thú đại nhân trước đây không phải vẫn một mực mơ ước ngôi vị Châu Mục sao? ” Trần Đông cười nói “Vì sao bỗng nhiên sợ như bò cạp?”

“Không làm nổi, không làm nổi a. ” Lưu Lập Đào lắc đầu liên tục, thở dài nói ” Trần Đông, chúng ta làm việc chung nhiều năm như vậy, ngươi hẳn hiểu rõ ta.

“Con người của ta đây, liền chỉ là muốn ở trong loạn thế này có chút năng lực tự vệ, tiện đường vợ vét ít tiền sống qua ngày, đối với quản lý bách tính không cầu công lao chỉ cầu không thất bại, để cho bọn họ an cư lạc nghiệp là được, không có truy cầu lớn gì.

“Lúc trước ta nghĩ muốn làm Châu Mục, là vì cảm thấy làm Châu Mục có thể an toàn hơn, dù sao nắm giữ quyền hành chính quyền của một Châu, địa vị có thể nói là cát đất phong vương, khả năng tự vệ không gì có thể sánh bằng.

“Nhưng mà... Tới hôm qua ta nhận được cấp báo, Châu Mục Phong châu Tào Quyền bị đâm bỏ mình, ngôi vị này cũng không dễ làm a, quá nhiều người nhìn chằm chằm, còn không an toàn bằng làm Quận Trưởng.”

“Làm Quận Trưởng cũng không an toàn đi. ” Trần Đông nhìn thấu ý nghĩ của Lưu Lập Đào “Nếu không ngươi cũng sẽ không cuống cuống đưa cái chức vị Thái Thú này nhường ra. Hộ phong hoán vũ, thần tiên loại chuyện này, ngươi đều không tiến một bước điều tra.”

“Hắc hắc, ngươi không phải là không nhìn thấy, chấp sự ngoại vụ của Phái Thái Trùng tới tìm ta bao nhiêu lần? ” Lưu Lập Đào cười nói “Ngoại trừ Phái Thái Trùng, còn có mấy cái quận bên ngoài, cũng muốn đẩy quả hồng mêm như ta lên ngôi vị Châu Mục.

“Chỉ cần là Quận Trưởng, cũng sẽ bị coi là người có thể cạnh tranh ngôi vị Châu Mục, nhất là loại người nhìn như dễ bắt chẹt như ta. Ta tiếc mệnh, không muốn sa vào vũng nước đục này, vẫn là để cho vị thần tiên kia tới làm thì tốt hơn a.”

Chương 98: Kỳ hạn trăm năm sắp tới (2)

“Lúc trước những môn phái võ lâm này cũng không đối với ngôi vị Châu Mục nhiệt tình như vậy.” Trần Đồng cau mày nói “Có phải hay không có biến cố gì.”

“Không phải là biến cố, từ xưa đến nay đều như vậy.” Lưu Lập Đào lắc đầu nói “Có một cái tin đồn, ta cũng là tôi hôm qua mới nhớ, nghe nói mỗi hơn trăm năm, sẽ có chuyện kinh thiên động địa phát sinh.

“Mà chuyện này chỉ có người ở tầng thứ Châu Mục cùng Nội Cảnh tuyệt đỉnh có thể tham dự trong đó, Phái Thái Trung, Thiên Kiếm Môn, Hà gia Bình Xuyên,... đám người đến tìm ta này, đều là thế lực không có tuyệt đỉnh.”

“Đại sự kinh thiên động địa? ” Trần Đồng nghe vậy lâm vào suy tư, trầm giọng nói “Trăm năm trước, Phái Tiên Hà đột nhiên tuyên bố Phong núi, có thể hay không cùng cái này có liên quan?”

“Phái Tiên Hà? ” Lưu Lập Đào nghe vậy sững sờ, cười nói: “Người lại còn có thể nghĩ tới cái này, bất quá, suy nghĩ kỹ một chút, quả thật không phải không có khả năng.”

“Nếu như vậy, thật sự là kinh thiên động địa a. ” Trần Đồng như là rất cảm khái.

Hắn có một cô em gái, khi còn nhỏ người yếu nhiều bệnh, vừa vặn bị đệ tử phái Tiên Hà đi ngang qua gặp, liền thu làm đệ tử mang về.

Sau đó mỗi qua mười năm liền sẽ trở lại thăm người thân một lần.

Vì vậy, hiểu biết của hắn đối với phái Tiên Hà so với người bên cạnh nhiều hơn, càng là biết được vị Hằng Hà Chân Nhân trăm năm trước kia mạnh mẽ đến mức nào.

Có thể để cho phái Tiên Hà mạnh mẽ như vậy đột nhiên phong núi, mạnh như Hằng Hà Chân Nhân cũng không biết tung tích.

Quả thật kinh thiên động địa.

Lưu Lập Đào cũng không biết tầng quan hệ này, cho rằng Trần Đồng chẳng qua là đang cảm khái, liền nói: “Sự tình kinh thiên động địa như vậy, chúng ta vẫn là chớ tham dự mới tốt.”

“Nói cũng phải. ” Trần Đồng gật đầu một cái, rất tán thành “Kỳ hạn trăm năm buông xuống, cái chức vị Thái Thú này sợ rằng thật chỉ có thân tiên mới có thể làm a.”

...

Sau đợt thu hoạch lớn khi hù dọa Đức Không Thiên Sư.

Thôi Hằng liền đang tính toán thay đổi kế hoạch đối phó đại quân Yên Vương.

Ban đầu hẳn còn suy nghĩ để cho đại quân Yên Vương đi tới huyện Cự Hà bên này, lại thi triển hô phong hoán vũ, thu hoạch một lớp sóng lớn tâm tình.

Nhưng bây giờ hẳn thay đổi chủ ý.

Sợ với bị mưa to gió lớn trực tiếp tiêu diệt, hiển nhiên là khi đối mặt sự vật không thể nào hiểu được sẽ sinh ra tâm tình càng thêm mãnh liệt.

“Nếu như vậy, không cần chờ đại quân Yên Vương tới, ta trực tiếp đi qua là được rồi.” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng.

Mặc dù Quận Tây Lăng cách huyện Cự Hà xa năm trăm dặm, nhưng đối với Kim Đan đại thành như hẳn mà nói, chút khoảng cách này ngay cả vài bước đi ra cửa cũng không bằng.

Dù sao, ở thời điểm Trúc Cơ kỳ hẳn cũng đã có thể vượt qua tốc độ âm thanh phá không phi hành.

Bất quá, ở trước khi đi, Thôi Hằng còn muốn đi gặp Hứa Bạch Lộc một lần.

Cái vị đạo cô xinh đẹp này sáng nay đưa tới thiệp mời, muốn mời hẳn buổi trưa hôm nay đi chỗ ở của nàng ăn một bữa cơm.

Tới gần buổi trưa, Thôi Hằng đi tới trạch viện nơi ở của thầy trò Hứa Bạch Lộc ba người.

Mới vừa vào cửa, hẳn liền ngửi thấy mùi thơm nồng nặc.

Là mùi thơm của thức ăn.

Bất quá, đi sau khi đi vào, còn có mùi thơm dịu nhàn nhạt của nữ tử.

Hứa Bạch Lộc, Phương Mẫn, Chu Thái Vi đều đã ở trong khách đường chờ.

Ba người thấy Thôi Hằng đến, liền vội vàng đứng lên hành lễ.

“Xin chào Huyền Tôn.”

Thầy trò ba người phong cách bất đồng, đều là bộ dáng xinh đẹp rực rỡ.

Nữ đạo trưởng tuyệt đẹp khí chất xuất trần, mỹ nhân cao gầy tri thức hiểu lễ nghĩa, thiếu nữ thon nhỏ hoạt bát làm người vừa lòng, cùng hướng mình khom mình hành lễ.

Nêu là người bình thường thấy cảnh tượng như vậy, chỉ sợ tại chỗ liền sẽ tay chân luống cuống.

Thôi Hằng dĩ nhiên không phải là người tầm thường, từ trình độ nào đó tới nói, hẳn thậm chí đã không thể coi là người.

Vì vậy hẳn mặt không đổi sắc ngồi xuống.

“Bàn ăn thật phong phú. ” Thôi Hằng nhìn một chút thức ăn trên bàn, cũng không phải là thức ăn bản xứ của huyện Cự Hà, liền đối với Hứa Bạch Lộc cười nói: “Là món ăn đặc sắc của Ngọc Hoa Kiếm Các sao?”

“Là sư tôn tự mình làm đây! ” Chu Thái Vi nhanh mồm nhanh miệng, nói thẳng ra “Sư tôn làm rất là chăm chú, rất sợ ngài không hài lòng.”

“Nha đầu chết tiệt kia! ” Hứa Bạch Lộc trong lòng thầm mắng, trợn mắt nhìn tiều cô nương một cái, vội vàng đối với Thôi Hằng nói “Huyền tôn chớ có để ý, tiều hài tử thích nói bậy bạ.”

“Không sao. ” Thôi Hằng cười cười nói “Ăn cơm đi, nếu không đều nguội, liền lãng phí hảo ý này của đạo trưởng.”

“Tốt a! ” Chu Thái Vi đã sớm không kịp chờ đợi muốn ăn.

Phương Mẫn ở một bên như cũ mang bộ dáng điềm tĩnh, vẫn không có nói chuyện, bởi vì nàng biết bữa cơm trưa này cũng không chỉ là mời Thôi Hằng tới ăn mà thôi.

Sư tôn là có chuyện trọng yếu muốn nói.

Đợi đến sau khi cơm nước no nê, Hứa Bạch Lộc bỗng nhiên đứng lên.

Nàng vừa uống chút chút rượu, khuôn mặt tuyệt mỹ có chút phiếm hồng, mười phần cung kính mà nói với Thôi Hằng: “Huyền tôn, nói ra thật xấu hổ, ta có một chuyện muốn nhờ...”

Chương 99: Hứa Phong An (1)

“Đạo trưởng xin mời nói.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

“Huyền Tôn có còn nhớ, lúc trước chúng ta đề cập tới tuyệt đỉnh trong phái của ta?” Hứa Bạch Lộc dò hỏi.

“Tự nhiên nhớ.” Thôi Hằng gật đầu cười nói “Bất quá, sau khi đánh tan tặc binh của Vương Thuận, đạo trưởng liền không nhắc lại chuyện này.”

“Lần thỉnh cầu này, chính là vị vị tuyệt đỉnh này của phái ta.” Hứa Bạch Lộc mặt lộ sầu khổ, có chút xấu hổ nói “Không dỗi gạt Huyền Tôn, vị tuyệt đỉnh này chính là cha của ta.”

“Từ sau lần Huyền Tôn đại thắng khi trước, ta liền đã thử phái người liên lạc gia phụ, để cho hắn không cần lại đi tập kích hậu phương Yên tặc, để tránh bị tuyệt đỉnh của Liên Hoa Tự cùng Đại Thịnh Tự mai phục.”

“Nhưng mà mấy ngày trôi qua, vẫn không có bất kỳ tin tức, ta lo lắng an nguy của gia phụ, muốn mời Huyền Tôn thi triển thủ đoạn thần tiên, dò xét tung tích gia phụ.”

Vừa nói, nàng lại từ bên trong tay áo bào lấy ra một cuốn thư tịch, hai tay dâng lên “Nghe nói Huyền Tôn thích thụ thập võ công, ta ở khi trước ngẫu nhiên được một bộ bí kíp triều đại trước, tên là 《Phi Hòa Thần Thương》, là một bộ võ học binh khí có thể tu luyện tới Tiên Thiên đỉnh phong.”

“Xin Huyền Tôn vui vẻ nhận.”

Ngọc Hoa Kiếm Các là môn phái võ lâm lớn nhất Quận Lỗ, đời mắt toàn bộ Phong Châu đều coi là đứng đầu.

Đại phái như vậy, chi tiêu hàng ngày là cực kỳ to lớn.

Vì vậy, trong tay có rất nhiều sản nghiệp, chủ yếu kinh doanh ngọc thạch, tử lâu, khách sạn, trải rộng các nơi trong Châu Quận, nguồn tin tức cũng là cực kỳ rộng lớn.

Bình thường mà nói, chỉ cần người vẫn còn ở Quận Lỗ, trong vòng một ngày liền có thể tìm được, cho dù là phạm vi mở rộng đến toàn bộ Phong Châu, cũng nhiều lắm là cần hai ba ngày.

Coi như không tìm được, cũng ít nhiều có thể tra được một ít tin tức.

Nhưng hôm nay đã có bốn năm ngày đi qua, vẫn như cũ là hoàn toàn không có tin tức, phảng phất bốc hơi khỏi thế gian, điều này làm cho Hứa Bạch Lộc thập phần lo lắng, không thể làm gì khác hơn là xin nhờ Thôi Hằng giúp đỡ.

“Thủ đoạn thân tiên tìm người?” Thôi Hằng nghe cũng có chút ngoài ý muốn.

Bất quá, hắn cũng không có nắm giữ thủ đoạn trên phương diện này, liền lặc đầu một cái đem bí kíp đẩy trở về “Ta cũng không thông hiểu pháp này, Lệnh Tôn đã là người tuyệt đỉnh, chắc là không có việc gì, quyền bí kíp này đạo trưởng liền thu hồi đi.”

Võ đạo Nội Cảnh đã là tương đương với cảnh giới luyện khí tầng sáu, coi như là bị thiên quân vạn mã truy kích, chỉ cần một lòng muốn chạy trốn liền có thể chạy thoát, nhiều lắm là bị một chút trọng thương, không đến nỗi bỏ mạng.

Vì vậy, hắn nói không có việc gì cũng không phải chỉ là an ủi thuận túy.

“Đa tạ Huyền Tôn chúc lành.” Hứa Bạch Lộc cố chút mặt mát, nhưng cũng không có nhận lại bí kíp, khẽ gật đầu một cái nói “Cái bí kíp này xin Huyền Tôn hãy nhận lấy đi, cũng coi là cảm ơn ngài đoạn thời gian này chiếu cố ta cùng hai tên đệ tử.”

“Chặng qua chỉ là tìm một chỗ ở thôi, sao tính là chiếu cố.” Thôi Hằng nghe vậy nở nụ cười.

Nhưng hắn cũng không từ chối nữa, sau khi nhận lấy bí kíp nói: “Thường nói không có công không nhận lộc. Như vậy đi, gần đây ta phải đi ra ngoài không ít người làm mật thám, hỏi dò tình huống Yên tặc, liền đề cho bọn họ cũng cố lưu ý một chút tung tích của cha ngươi.”

“Đa tạ Huyền Tôn!” Hứa Bạch Lộc vội vàng đứng dậy nói cảm ơn, đối với với nàng bây giờ mà nói, chỉ cần có thể thêm một đầu con đường tìm tin tức của cha đều là tốt.

“Một cái nhắc tay thôi.” Thôi Hằng mỉm cười nói “Còn phải mời đạo trưởng đem tin tức lệnh tôn nói cho ta.”

...

Sau bữa cơm trưa.

Thôi Hằng lại cùng Hứa Bạch Lộc trò chuyện một chút thể cục thiên hạ hiện nay, cùng với tình huống võ lâm.

Đợt này khiến cho hắn hiểu không ít tin tức lúc trước không biết.

Thu hoạch rất phong phú.

Bởi vì khi nói xong những thứ này đã là hoàng hôn chạng vạng tối, Hứa Bạch Lộc liền lại mời Thôi Hằng ăn một bữa cơm tối.

Sau bữa cơm tối, Thôi Hằng trở về.

Dù sao, tòa trạch viện kia có ba cô gái, hẳn chung quy không tiện ngủ lại.

Sau khi trở lại nội đường huyện nha, Thôi Hằng dù sao cũng rảnh rỗi, liền đem quyển 《Phi Hỏa Thần Thương》 kia lấy ra nhìn một chút.

Mặc dù tên gọi xoàng xĩnh, nhưng môn võ công này ngược lại cũng coi là kỳ lạ.

Nói về dùng Tiên Thiên chân khí nhóm lửa đầu thương, khi huy động thương liền có ngọn lửa kèm theo, quấy rối địch nhân, thậm chí còn có thể kéo theo hỏa nguyên khí trong thiên địa,

Đề cho uy lực của thương tăng mạnh.

Thủ đoạn dùng chân khí đốt ngoại vật trong đó, mang tới cho Thôi Hằng một chút dẫn dắt, đồng thời cũng đề cho hắn liên hệ đến thu hoạch khi xem 《Phật Nộ Nhiên Tâm Chương》 khi trước..

Chương 100: Hứa Phong An (2)

Vì vậy, hắn cầm lên cây nến bên cạnh, nhẹ nhàng quơ quơ, dầu đèn cây bên trong nhất thời liền bị vấy ra.

Một cái chớp mắt tiếp theo, mùi mấy giọt dầu đèn cây này bỗng nhiên biến thành hỏa cầu kinh khủng bị ngọn lửa pháp lực bao quanh.

Nhiệt độ cao cực hạn không có gì sánh kịp khuếch tán ra, cơ hồ muốn trong nháy mắt đem tất cả vạn vật chung quanh đốt thành tro bụi.

“Hô!”

Thôi Hằng thổi một hơi, đem hỏa cầu do mùi mấy giọt dầu biến thành thổi tắt, khiến chúng nó khôi phục thành bộ dáng đèn cây tầm thường rơi xuống đất.

Ngay sau đó, hắn nở nụ cười, gật đầu nói: “Võ công này cũng không tệ lắm.”

Lúc này lại khổ cho Hứa Bạch Lộc đã đả thông Huyền Quan, cùng với Chu Thái Vi trời sinh linh giác bén nhạy.

Các nàng đều từ trong giấc mộng bị thức tỉnh, sắc mặt trắng bệch.

Hai người đều mơ thấy cảnh tượng mười mấy viên hỏa cầu từ trên trời hạ xuống, đem cả tòa huyện Cự Hà thiêu hủy hầu như không còn, hóa thành một vùng đất cằn cỗi.

Cho đến sau nửa đêm, các nàng đều là chưa tỉnh hồn, cơ hồ trắng đêm không ngủ.

Thôi Hằng lại cũng không biết chuyện này, sau khi thí nghiệm qua cái “Thuật pháp mới” này, hắn liền đi tới bên ngoài phòng, ngẩng đầu nhìn lên trên trời.

Chỉ thấy ánh trăng âm đạm, sao trời thưa thớt.

“Trời tối trăng mờ, thời điểm tốt a! Vừa vặn dùng để làm một lần thí nghiệm chân chính.”

Ý niệm tới đây, hắn trực tiếp cất bước rời đi huyện nha, Súc Địa Thành Thôn, trong nháy mắt liền xuất hiện ở bên ngoài Huyện.

Bước thứ hai bước ra, liền rời đi huyện Cự Hà hơn hai mươi dặm.

Khoảng cách năm trăm dặm, quả thật chẳng qua là tản bộ sau khi ăn xong.

Bất quá, sau khi lại đi mười mấy bước, cách đó không xa sáng lên hào quang màu xám mãnh liệt, để cho hắn dừng bước.

...

Hứa Phong An nằm ở trong bụi cỏ dại ven đường, cúi đầu nhìn một chút thân thể không trọn vẹn của chính mình, mặt đầy khô sở.

Nội tâm vừa tuyệt vọng vừa bi ai.

Thân là tuyệt đỉnh giang hồ vang danh khắp thiên hạ, tình cảnh của hắn bây giờ không thể bảo là không thể thảm.

Nửa thân trên bên phải cơ hồ đều bị mất.

Là chân chính bị mất theo nghĩa đen.

Không chỉ riêng cánh tay phải mất rồi, nửa bên ngực phải, cùng với buồng phổi, xương sườn, thậm chí các loại nội tạng bên trong của hắn toàn bộ cũng bị mất.

Chỉ còn lại một cái lỗ máu to lớn, hoàn toàn mơ hồ.

Thương thế như vậy, đừng nói là người bình thường, coi như là Huyền Quan Đại Tông Sư khẳng định cũng là chết đến mức không thể chết thêm.

Cho dù là luyện ra Tiên Thiên chân khí, cũng nhiều lắm là có thể kéo dài hơi tàn một lát.

Chỉ có nhân vật tuyệt đỉnh luyện đến Nội Cảnh, có thể hoàn mỹ không chế mỗi một phần máu thịt trong thân thể mình như Hứa Phong An, mới có thể miễn cưỡng duy trì sinh cơ.

Thậm chí còn có thể kéo thân thể như vậy chạy trốn như điên suốt mấy trăm dặm.

Nhưng mà ngay cả là Nội Cảnh tuyệt đỉnh cũng vẫn là người, là phạm phu tục tử, là thể xác phạm tục, cuối cùng hắn vẫn không thể nào chịu đựng, ngã xuống đông cỏ ven đường.

Vừa ngã một cái, liền tiết ra hết chân khí còn sót lại trong cơ thể, lại cũng không bò dậy nổi.

Cái gọi là đặc thù Tiên Thiên chân khí sinh sôi không ngừng, ở trạng thái thương thế nặng như vậy đã không còn tác dụng khôi phục chút nào.

Hứa Phong An ngửa đầu nhìn về bầu trời đêm đen nhánh, cặp mắt dần dần trở nên trống rỗng.

Hắn bây giờ có thể cảm giác được một cách rõ ràng sinh cơ của mình đang trôi qua, nhiều nhất không tới thời gian một

nén nhang, liền sẽ thân tử hồn tiêu, táng thân ở nơi hoang dã này.

Trọng thoảng chốc, hết thầy chuyện trải qua trong cuộc đời này, bắt đầu hiện lên trong mắt hắn.

Tuổi trẻ khinh cuồng hành hiệp thiên hạ, lúc thanh niên trải qua yêu hận tình cừu, sau khi thành công Tiên Thiên được thời đắc ý, tịch tịch sau khi luyện đến Nội Cảnh tuyệt đỉnh, tuyệt vọng bất đắc dĩ trở mắt nhìn người yêu chết đi...

Cuối cùng hết thầy các thứ này cố định hình ảnh ở trên một bóng người dung mạo mỹ lệ.

Người này là nữ nhi của hắn.

Cũng là thân nhân duy nhất, ràng buộc duy nhất của hắn ở trong nhân thế này.

“Tiểu Lộc a...” Hứa Phong An lẩm bẩm nói nhỏ.

Nhưng mà chỉ là lẩm bẩm như vậy lại gần như đã tiêu hao hết khí tức còn dư lại không nhiều.

Sinh mạng sắp biến mất.

Vừa lúc đó, bỗng nhiên có một vệt kim quang phá vỡ màn đêm đen nhánh.

Chiếu vào trong con mắt đã âm đạm của hắn.

Tuyệt xử phùng sinh!

Đây là trải nghiệm Hứa Phong An chưa từng có.

Tại trọng những việc hắn trải qua trong nhân sinh, phạm là chuyện để cho hắn cảm thấy tuyệt vọng, chưa bao giờ có chuyện cơ.

Lại không nghĩ tới, cái lận đầu tiên tuyệt xử phùng sinh này lại là tại lúc chính mình sắp gặp tử vong.

Khi vệt kim quang kia rơi xuống, đem chính mình bao phủ, Hứa Phong An nhất thời cũng cảm giác được thân thể không trọn vẹn của chính mình phát sinh biến hóa.

Chương 101: Trên đời có Chân Tiên

Nội tạng bê tạn tạnh bắt đầu ngộ ngộ, phổi không trọn vẹn trong nháy mắt liền khôi phục hoàn chỉnh.

Những nội tạng khác cũng đang nhanh chóng khôi phục, xương sườn bên phải đã biến mất cùng xương cốt cánh tay càng là từ không sinh có bỗng dựng dài ra.

Ngay sau đó, chính là máu thịt sinh sôi!

Máu thịt mới sinh ra rất nhanh thì bao bọc nửa thân người bên phải của hắn, phía trên xương bả vai cùng xương cánh tay đồng thời sinh ra máu thịt, nhanh chóng trở thành cánh tay hoàn chỉnh.

Àm! Đoàng đoàng đoàng! !

Hứa Phong An cảm giác được rõ ràng trái tim vốn dĩ đã dừng đập của chính mình lại bắt đầu đập lên, hơn nữa mạnh mẽ có lực, huyết dịch mới sinh ra nhanh chóng chảy về tứ chi bách hải.

Chính mình trở nên so với bất cứ lúc nào đều càng hoàn hảo, đều càng khỏe mạnh! !

“Xác chết di động, xương trắng có thịt! ” Hứa Phong An trọn to hai mắt.

Hắn không thể tin nhắc lên cánh tay phải hoàn hảo không chút tổn hại của bản thân, cảm thụ thân thể hoàn hảo của chính mình, cùng với Nội Cảnh hoàn toàn khôi phục, chỉ cảm thấy chính mình như đang nằm mơ.

Trong nháy mắt, liền đem một người thân thể tàn phế sắp chết cứu trở lại, thậm chí ngay cả thân thể không lành lặn đều trở nên hoàn hảo!

Thần tích sao?

Tiên thuật sao? !

Hứa Phong An không biết phải hình dung loại tình huống này như thế nào.

Cho dù thân là Nội Cảnh tuyệt đỉnh, cường giả đỉnh phong nhất thiên hạ, hắn bây giờ cũng có chút không biết làm sao.

Chẳng lẽ mình đây là gặp thần tiên?

Ông!

Vừa lúc đó, Hứa Phong An đột nhiên nghe được trong hư không xuất hiện từng trận thanh âm rung chân, hình như là có cái sự vật vô hình nào đó bị vụn vụn.

Ngay sau đó, hần lại thấy được giữa bầu trời đêm đen kịt bỗng nhiên sáng choang, một đạo chùm tia sáng màu vàng thông thiên triệt địa từ trên cao vô cùng chiếu xuống, ánh sáng quang minh chiếu vào nhân gian.

Ầm!

Tiếng nổ vang đing tai nhức óc truyền vào trong tai Hứa Phong An, chỉ thấy cái chùm tia sáng màu vàng kia âm vang tản ra, phảng phất là mở ra cánh cửa Tiên Giới, bên trong hiện ra vô số đình đài lầu các, cung điện miếu thờ.

Ngay sau đó, từng mảng từng mảng mây mờ màu vàng từ bên trong bay ra, nhiều đóa hoa sen màu vàng từ hư không hiện ra, trong không khí bỗng nhiên tràn ngập một mùi thơm nhẹ nhàng khoan khoái, còn vang vọng tiên âm êm ái dễ nghe.

“Cái này, cái này đây là? !”

Hứa Phong An trở mặt nghẹn họng, ngược nhìn bầu trời, đây là cảnh tượng hần lần đầu tiên thấy, thật là giống như mộng ảo, để cho hần gần như mất đi năng lực sắp xếp ngôn từ.

Thậm chí không nhìn được quỳ xuống, quỳ bái.

Thân là vị tuyệt đỉnh giang hồ đầu tiên trong ngàn năm truyền thừa của Ngọc Hoa Kiếm Các, hần từ trước đến giờ vừa cao ngạo vừa tự tin, thậm chí thịnh thoảng sẽ cảm thấy ngay cả là Thân Cảnh trong truyền thuyết, cũng chưa chắc có thể mạnh mẽ hơn chính mình bao nhiêu.

Nhưng mà vào giờ phút này, Hứa Phong An cũng cảm thấy rõ ràng uy áp của dị tượng này mang đến là cao cao tại thượng biết bao, hoàn toàn vượt qua cực hạn chính mình có thể nghĩ tới.

Bất quá, hần cũng không cảm thấy sợ hãi, ngược lại thì có một loại tâm lý sùng bái cùng cảm kích tự nhiên nảy sinh.

Chắc là chủ nhân của dị tượng này cứu mình.

Tự nhiên cũng không có gì phải sợ.

Dị tượng vẫn còn đang tiếp tục.

Theo mây mờ, hoa sen vàng, mùi thơm, tiên âm xuất hiện, Hứa Phong An lại thấy từ trong tòa “Cánh cửa Tiên giới” kia bay ra ngoài chín con Thân Long màu vàng, anh tuân uy vũ phi phàm.

“Long, đây là Rồng? !” trong lòng của hần kinh hô lên “Cõi đời này thật sự có Rồng?”

Nhưng mà rất nhanh, hần lại bị một màn kế tiếp làm sợ ngây người, ở phía sau những Thân Long này còn lơ lửng một chiếc xe kéo bị kim quang bao phủ.

Chín con Thần Long lại chẳng qua là đang kéo xe!

Hứa Phong An chỉ cảm thấy đầu óc trống rỗng, nhận thức có hạn của hắn đã không hiểu được cảnh tượng trước mắt.

Vào lúc này, hắn bỗng nhiên cảm giác có một ánh mắt từ trên trời nhìn xuống, khí độ uy nghiêm, có một loại khí tức mênh mông cổ xưa, dường như chính là chủ nhân xe kéo kia.

Hắn không dám ngẩng đầu, chỉ nằm rạp trên mặt đất, một mực cung kính lễ bái nói: “Vạn tạ ân cứu mạng của Tiên Tôn!”

Một lát sau, Hứa Phong An cảm giác ánh mắt kia đã thu hồi, mùi thơm, tiên âm cũng vô ảnh vô tung, hắn rút cuộc lấy dũng khí ngửa đầu nhìn.

Cái “Cánh cửa Tiên giới” thông thiên triệt địa kia đã biến mất, hoa sen, mây mờ đã tiêu tan, còn có chín con Thần Long kéo xe kia cũng đã rời đi.

Vào giờ phút này, màn đêm vẫn đen nhánh, bốn phía vẫn tĩnh lặng.

Nếu như không phải là thân thể của mình đã hoàn hảo như lúc ban đầu, Hứa Phong An đều cho rằng những thứ chính mình vừa nhìn thấy chỉ là ảo giác.

Hắn nhìn trời cao, lẩm bẩm nói nhỏ:

“Tập võ vài chục năm, hôm nay mới biết trên đời có Chân Tiên.”

Chương 102: Tây Lăng Quỷ Thành (1)

Thật ra thì Thôi Hằng cũng không rời đi, vẫn ở trên bầu trời phía trên Hứa Phong An.

Đối với cái người giống như bảo rương quái vô tình gặp được ở dã ngoại này, hắn rất hài lòng.

Hào quang màu xám tượng trưng cho bi tăng mạnh năm phân, hào quang màu đỏ tượng trưng cho vui tăng mạnh sáu phân, ánh sáng màu trắng tượng trưng cho yêu tăng ba phân.

Thật sự là một lần tăng đột biến, thuộc về loại đánh quái rơi ” trang bị ” đầy hòm.

Không ủng công hắn có ý thi triển một đạo tiểu thuật pháp tự nghiên cứu, chế tạo một tràng cảnh đặc thù như tiên nhân hạ giới.

Dưới điều kiện tiên quyết không tạo thành quá nhiều ảnh hưởng trong phạm vi hạn chế, tinh thần của Hứa Phong An bị kích thích rất mạnh.

Ánh sáng đỏ cùng ánh sáng trắng quả nhiên tăng trưởng cực lớn!

Hiệu quả tốt vô cùng.

Linh cảm của thuật pháp này bắt nguồn từ 《 Đại Quang Minh Thân 》 trong tám mươi một tuyệt kỹ của Liên Hoa Tự.

Vốn dĩ võ học này là đem Tiên Thiên chân khí điều động sức mạnh tự nhiên của trời đất, ở bên ngoài thân ngưng tụ thành Phật quang, từ đó đạt tới hiệu quả phòng ngự hộ thể.

Cũng chính là thủ đoạn ban đầu Đức Khộng Thiên Sư cố gắng dùng để chống đỡ công kích của Thôi Hằng.

Thôi Hằng từ trong đó lấy được linh cảm, nắm giữ phương pháp lấy pháp lực ngưng tụ đủ loại quang cảnh.

Hơn nữa không chỉ có thể ngưng tụ Tiên quang, còn có thể ngưng tụ đủ loại quang cảnh quý dị u hồn âm trầm.

Ánh mắt của hắn nhìn về phương hướng phía Quận Thành Tây Lăng.

“Mới vừa rồi chẳng qua là thử nghiệm đao mổ trâu, tiếp theo mới là màn diễn quan trọng.”

...

Quận Thành Tây Lăng vốn là một địa phương rất là phồn hoa.

Dân số có hơn 20 vạn.

Quận trưởng cần mẫn yêu dân, chèn ép cường hào thân sĩ vô đức, dân chúng sinh hoạt rất là đầy đủ sung túc.

Nhưng mà sau khi đại quân Yên Vương công hãm nơi này, hết thảy đều thay đổi.

Vô số quân lính cướp đốt giết hiếp, không chuyện ác nào không làm.

Không biết bao nhiêu thanh niên trai tráng bị cưỡng ép trung binh, lại càng không biết bao nhiêu đàn bà bị vũ nhục tới chết, còn có thật nhiều trẻ con bị sống sờ sờ mà ngược sát.

Chỉ ngần ngừ gần hai tháng, tòa Quận Thành đã từng phồn hoa này, cũng chỉ còn lại có không tới năm chục ngàn bách tính.

Ngoài thành thậm chí biến thành bãi tha ma, chất đống không biết bao nhiêu thi thể.

Thôi Hằng trên đường đi tới nơi này, cảm nhận được rõ ràng, cái gì gọi là xương trắng đầy đồng, ngàn dặm không gá gáy.

Khi đi tới cổng Quận Thành Tây Lãng, hắn liền thấy được bãi tha ma cách đó không xa, xương trắng tay chân cụt khắp nơi, quạ đen đậu ở phía trên, mổ ăn thịt thối rữa.

Thậm chí còn có thi thể trẻ sơ sinh trong tử, nhìn ngay cả một tuổi cũng chưa tới, vốn là được cha mẹ hết lòng sủng ái.

Bây giờ đã là tàn phá không chịu nổi, máu thịt be bét, bị quạ đen tùy ý mổ ăn.

Thật không biết đây là nhân thành, hay là quỷ thành!

Thôi Hằng ngẩng đầu nhìn trời, chỉ thấy bầu trời tòa Quận Thành này, toàn bộ tràn ngập một lớp mây ánh sáng màu xám.

Đây là tâm tình cực độ bi ai cùng tuyệt vọng.

Nhưng mà trong lòng của hắn không có nửa điểm vui mừng.

Chỉ có tức giận!

...

Ầm!

Bầu trời Quận Thành Tây Lãng vang lên tiếng sấm, mây đen che đầy ánh trăng vốn cũng không sáng ngời, khiến cho bầu trời đêm trở nên càng đen nhánh.

Phùng Ngũ bị trói ở trong sân nhà mình, tuyệt vọng ngẩng đầu nhìn trời, trong lòng lăm lăm: “Ông trời già ơi, người nếu như có mắt, liền đánh chết hai súc sinh này, đánh chết bọn họ đi!”

Trong nhà gỗ đơn sơ, vợ mới cưới Dương thị của Phùng Ngũ núp ở góc tường run lẩy bẩy, sắc mặt trắng bệch mà nhìn cửa gỗ sắp bị phá ra, đã là mặt đầy nước mắt.

Âm! Âm! Âm!

Cửa gỗ mỗi lần bị đụng một cái, nàng cũng cảm giác giống như là có một cái búa tạ đập vào ngực chính mình.

“Ai tới cứu chúng ta, ai có thể tới cứu chúng ta a!” Dương thị siết thật chặt áo quần của mình, nội tâm tuyệt vọng cầu nguyện.

Lúc này, đang xô cửa chính là hai tên đại hán vạm vỡ, bọn họ mặc vải thô áo gai, bên hông lại khoác đao, hiển nhiên đều là quân lính trong quân đội Yên Vương.

“Ha ha ha! Tiểu nương tử, đừng trốn nữa, để cho ca ca đem người đi tận hưởng một chút sung sướng!”

“Tiểu nương tử, nghe nói các người hôm nay thành hôn, non nót như người nhưng mà phục vụ không tốt tướng công của người, để cho các ca ca dạy dỗ người trước a, ha ha!”

“Thuận tiện cũng để cho tướng công của người học một ít, xem các ca ca là làm sao cho người sung sướng lên! A ha ha ha!”

“Đi ra a! Mau ra đây đi, tướng công của người cũng chờ ở bên ngoài lâu rồi!”

Hai tên đại hán vạm vỡ này vừa đụng cửa gỗ, vừa nói lời tục tĩu bần thiêu.

Phách lối cực kỳ, không chút kiêng kỵ.

Thật ra thì, lấy khí lực của bọn họ hoàn toàn có thể thoảng cái đem cửa gỗ phá ra, nhưng bọn họ cũng không muốn dùng toàn lực, muốn đúng là loại khoái cảm tùy ý làm bây này.

“Súc sinh! Các người đám súc sinh này!” Phùng Ngũ cắn răng nghiền lợi, muốn rách cả mí mắt, liền mạng giấy giữa, khàn cả giọng mà rống giận “Tại sao, tại sao các người lại làm vậy!”

“Chúng ta chỉ là muốn bình an mà sống qua ngày a! Cũng chưa từng nghĩ muốn phản kháng đại quân Yên Vương, tại sao lại đối xử với chúng ta như vậy, đây là vì cái gì? !”

“Các ngươi giết cha mẹ của ta, giết huynh đệ của ta, bây giờ còn muốn làm nhục vợ ta sao? ! Các ngươi còn là người hay không a!”

Chương 103: Tây Lăng Quý Thành (2)

Bốp!

Một tên đại hán trong đó đi tới trực tiếp đánh Phùng Ngũ một bạt tai, đem hẳn đánh choáng đầu hoa mắt, miệng chảy đầy máu.

“Phi! ” Đại hán này nhổ một ngụm đờm lên mặt Phùng Ngũ, cười lạnh nói “Thứ chó má, cũng dám rông gia gia của người sao? Người cho rằng mình lạng lẽ thành hôn là có thể tránh được tầm mắt của ông nội ta sao?”

“Nói thiệt cho người biết, lão tử sớm đã nhìn chăm chăm tiểu nương tử này của người, cũng biết các người đã sớm đính hôn, trực tiếp ngủ thì không có ý nghĩa, chờ sau khi các người thành hôn mới ngủ, lúc này mới thú vị a!”

“Đại ca, nói cái gì vậy, chúng ta cái này không gọi là ngủ.” Một gã đại hán khác ngăn lại lời, cười hắc hắc nói, “Cái này rõ ràng là muốn dạy tiểu nương tử kia làm sao hầu hạ phu quân a!”

“Đúng đúng, là đang dạy cho tiểu nương tử.” Đại hán cười ha ha, quơ tay lại quất Phùng Ngũ một bạt tai “Người con mẹ nó cũng học một ít, xem lão tử là làm sao để cho tiểu nương tử của người sung sướng lên! Ha ha ha ha!”

Ầm!

Lúc này chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, cửa gỗ nhà Phùng Ngũ rốt cục vẫn phải bị đụng vỡ.

“A! ! ” Dương thị ở bên trong phát ra tiếng kêu thảm thiết cực kỳ kinh hoàng.

“Ha ha ha! Đại ca, mở rồi! Chúng ta phải vào việc! ! ” Đại hán xô cửa cất tiếng cười to, hai mắt sáng lên nhìn chăm chăm Dương thị núp ở góc tường, liếm liếm đầu lưỡi “Đẹp đẽ, thật con mẹ nó đẹp đẽ a! Đây nên là đặt ở lúc trước, lão tử ngay cả cơ hội sờ tay nhỏ cũng không có a!”

Đại hán mới vừa đánh Phùng Ngũ cũng vội vàng chạy tới, cười to nói: “Không sai, thật may là có Yên Vương điện hạ, chúng ta mới có diễm phúc như vậy a! Ha ha ha!”

“Không, không được! Buông ta ra, buông ta ra! Súc sinh! Súc sinh a! ” Phùng Ngũ tức giận gào thét, răng đều sắp cắn nát.

Gắng sức giãy giụa làm cho chỗ hẳn bị sợi dây buộc đều trở nên máu thịt be bét, nhưng mà cũng không cách nào tránh

thoát, chỉ có thể trơ mắt nhìn hai gã tráng hán xông vào phòng tân hôn của chính mình.

“A! Cái này, đây là cái gì? !”

“Quý, quý a! Có ma!”

Vừa lúc đó, hai gã tráng hán mới vừa đi vào nhà gỗ bỗng nhiên phát ra tiếng kêu thảm thiết khàn cả giọng, thay nhau trèo vọt ra.

Bọn họ không muốn sống mà chạy như điên, muốn xông ra ngoài sân.

Nhưng mà mới vừa đến gần cửa chính, giống như là đụng vào một bức tường vô hình, phịch một tiếng máu me đầy mặt mà ngã xuống.

Phùng Ngũ ngạc nhiên nhìn hết thấy các thứ này, chột quay đầu nhìn về phía nhà gỗ.

Chỉ thấy bên trong u ám âm trầm, mấy bóng người vừa quen thuộc vừa xa lạ chậm rãi bay ra.

Những bóng người này cả người tản ra hào quang màu u lam, bay trên không trung du đãng.

Lại đều là thân nhân mới chết đi của Phùng Ngũ!

Lúc này thi thể của bọn họ liền nằm ở trong sân cách vách.

Bọn họ sống lại?

Không, đây là biến thành quỷ quái sao? !

Trong đầu Phùng Ngũ chột hiện ra một cái cái ý nghĩ, cuối cùng ánh mắt cố định hình ảnh ở trên người hại tên binh lính quân Yên Vương đang chạy trôi chết, ánh mắt lóe lên sáng khoái nồng nặc, cắn răng nghiền lợi gào thét.

“Ha ha ha! Ông trời có mắt a! Các ngươi dám súc sinh này, thật là tự mình làm bậy thì không thể sống được! Chúng ta thành quỷ đều sẽ không bỏ qua cho đám các ngươi! Đi chết, đều đi chết a!”

Lúc này hai tên đại hán vạm vỡ kia đã hoàn toàn luống cuống.

Bọn họ cũng đều nhận thức ánh mắt của những thân ảnh này, đây đều là người nhà họ Phùng mới vừa rồi bị bọn họ dùng đao chém chết.

Người bị chính mình chém chết bỗng nhiên biến thành quỷ hồn tìm về, trực tiếp làm hai người bị dọa sợ đến hồn phi phách tán, hận không thể ngay bây giờ liền chạy trở về trong quân doanh.

Nhưng bây giờ căn bản là trốn không thoát!

Vô luận bọn họ hướng phương hướng nào chạy, cũng sẽ đụng vào bức tường vô hình, căn bản là không trốn được!

“Không nên tới! Các người không nên tới a!”

“Đừng, đừng tới, chúng ta cũng không muốn giết các người, cũng chỉ là nhất thời trượt tay...”

Hai người này đã sợ đến ngồi tê liệt dưới đất, mặt như màu đất, run lẩy bẩy mà lui về phía sau, trong quần đều bị dọa ướt.

Lúc này, một quỷ hồn bộ dáng lão già bông bênh bay đến bên người Phùng Ngũ, ánh lửa màu u lam khe khẽ rung, liền đem sợi dây trói Phùng Ngũ thiêu thành tro tàn.

Đồng thời cũng chữa hết thương thế của hắn.

“Cha!”

Phùng Ngũ nhìn quỷ hồn bộ dáng lão già này, lệ rơi đầy mặt, nhưng hắn cũng không tiếp tục nói gì.

Mà là trực tiếp vọt tới bên người hai gã đại hán kia, thoáng cái rút ra cương đao bên hông một người trong đó!

Bạch!

Một đao này của Phùng Ngũ rơi xuống, tại chỗ liền chém trên cổ một gã đại hán.

Bất quá, khí lực của hắn không lớn, cũng không phải đao phủ chuyên nghiệp, đao cũng không coi là sắc bén, cho nên một đao này cũng không có đem đầu đại hán chặt xuống, mà là bị cắm ở sâu 3 phân!

“A a a! ” Đại hán đầu bị chặt phát ra tiếng kêu khàn giọng thảm thiết, cổ giống như là suối phun phun ra lượng lớn máu tươi, gã đại hán còn lại ở bên cạnh hắn bị máu bắn đầy mặt, cả người đều bôi rôi.

“A a a! ” Phùng Ngũ cũng điên cuồng kêu lên, máu tươi trước mắt khiến sự phẫn nộ tích tụ trong lòng hắn thiêu đốt, hai tay của hắn nắm chặt cán đao, đem đao kẹt trong cổ rút ra, sau đó lại tàn nhẫn mà chém xuống.

Một chém!

Một chém!

Lại một chém!

Không chỉ là chém vào trên cổ, còn chém ở trên mặt, trên đầu, trên bả vai, sau lưng... Cuối cùng lại đem tên đại hán này chém thành một đồng máu thịt!

Phùng Ngũ thở hồng hộc, ánh mắt tràn đầy huyết sắc lại nhìn gã đại hán còn lại, âm thanh khàn khàn từ trong cổ họng phát ra ngoài “Ông trời mở mắt a! Người cũng chết đi cho ta!”

Vừa nói, liền lại giơ lên cương đao, hung hãn chém xuống!

Chương 104: Bách quỷ dạ hành (1)

Tối nay Quận Thành Tây Lăng thâm trầm u ám, bầu trời mây đen dày nặng một cách lạ kỳ.

Dường như muốn đè xuống vậy.

Thôi Hằng đi ở trên đường phố bị tàn phá không chịu nổi, bên tai truyền tới hoặc là la hét thê thảm hoặc là tiếng gào tức giận, chỗ ánh mặt chiếu tới đều có ánh lửa màu u lam âm trầm tỏa ra.

Vô số người chết đi từ lâu, làn nữa lấy trạng thái u hồn đứng lên, du đãng ở trong tòa thành chịu đủ khổ nạn này.

Tình huống nhà Phùng Ngũ cũng không phải là đặc biệt.

Tối nay Quận Thành Tây Lăng, u hỏa bay lượn, bách quỷ dạ hành!

Vô số người sợ hãi, vô số người kinh hãi.

Vô số người bạo phát phần nộ của chính mình, vô số người lâm vào tuyệt vọng.

Màu xanh, màu đỏ, màu tím, màu xám... Từng đạo ánh sáng nhỏ xíu từ bốn phương tám hướng bay tới, chui vào trong cơ thể Thôi Hằng.

Dần dần từng đạo ánh sáng u hồn bắt đầu đi theo ở phía sau hắn, cùng hắn cùng đi đến trước một tòa cung điện xem như hùng vĩ.

Vương Cung Yến Vương!

...

Lúc này trong Vương Cung Yến Vương, vẫn là hát múa tung bừng, tiệc rượu đầy đủ.

Vương Thông ngồi ở trên ghế cao nhất, uống rượu ngon, xem vũ nữ dáng đẹp yếu điệu phía dưới.

Mấy người ngồi ở phía dưới lại là mang theo vẻ lo lắng.

“Các vị, tại sao mặt ủ mày chau?” Vương Thông uống một ngụm rượu, ánh mắt quét qua năm người phía dưới, khẽ cười nói “Chẳng lẽ là đang lo lắng cho Đức Không Thiên Sư sao?”

“Điện hạ, lão nạp quả thật có chút bất an.” Viên Chính Thiên Sư đứng dậy hành lễ, chấp hai tay “Lấy võ công của Đức Không Thiên Sư, lần đi huyện Cự Hạ này hắn rất nhanh là có thể trở lại, nhưng lại đi một lần mấy ngày, bất vô âm tín...”

“Không sai, đây quả thật là đề cho người bất an a. ” Ngô Thừa Tướng cũng gật đầu một cái, cau mày nói ” Đức Không Thiên Sư là Tiên Thiên Đại Tông Sư, chẳng lẽ là gặp Nội Cảnh tuyệt đỉnh?”

“Hôm nay truyền tới quân báo, nói có cao thủ tuyệt đỉnh tập kích thành trì phía sau của ta. ” Có một tên võ quan bỗng nhiên mở miệng nói “Cũng còn may có hai vị tuyệt đỉnh của Đại thịnh Tự cùng Liên Hoa Tự trông chừng, đánh trọng thương cái tên tuyệt đỉnh đánh lén kia, lúc này mới không gây nên thảm kịch.

“Theo tình huống chúng ta hiểu được đến xem, huyện Cự Hà bên kia có thể điều động một vị hãn đã là cực hạn, không có khả năng lại lượm một vị tuyệt đỉnh thủ thành, các người nói Đức Không Thiên Sư có phải hay không là đào binh, chạy mất?”

Cách nói này của hãn nhìn giống như là đang tìm lý do cho Đức Không Thiên Sư chậm chạp không về.

Trên thực tế là đang châm chọc võ giả phe tông môn không ổn định, dễ dàng chơi trò mất tích, đồng thời cũng đang ám chỉ Yên Vương, hãn là càng nên tín nhiệm phe thế gia bọn họ.

Mặc dù cơ đồ đại nghiệp vẫn còn chưa đạt thành, nhưng nội đấu vẫn là chuyện luôn xảy ra, không thể không có.

“Ai, thật đúng là đề cho bản vương không bớt lo a! ” Vương Thông lắc đầu một cái, đứng dậy, đi về phía những vũ nữ đang nhảy múa kia, cười nói “Phong cảnh tốt đẹp như thế này các vị đều không hưởng thụ, đâu tới đâu lui làm gì?”

Nhưng ngay khi hãn muốn ôm một người vũ nữ vào trong ngực đùa bỡn, lại chợt thấy trên người người vũ nữ này sáng lên một tầng ánh sáng quý dị màu u lam.

Ngay sau đó, từng vũ nữ xinh đẹp như hoa, đường cong lá lướt, da thịt mềm mại lại bỗng nhiên bắt đầu bong ra da thịt, con người từ trong hốc mắt lặn xuống.

Trong nháy mắt, các nàng biến thành từng cỗ xương khô thối nát thối rữa!

Quý dị hơn là các nàng vẫn ở trong vương cung múa may vạn vẻ, dường như căn bản cũng không có cảm giác được sự thay đổi của mình.

“À? !”

Vương Thông bị giật mình, nhanh chóng lui về sau mấy bước, dường như Tiên Thiên Đại Tông Sư lại bị dọa đến sắc mặt trắng bệch.

Mấy người Viên Chính Thiên Sự bên dưới cũng đều yò cùng kính hãi, rúi rít lui về phía sau, tất cả đều trợn to hai mắt, không thể tin nhìn những bạch cốt đang khiêu vũ trong cung điện này.

Chuyện gì xảy ra? !

“Thứ gì, giả thần giả quỷ? !”

Một tên võ quan trong đó lá gan rất lớn, nổi giận gầm lên một tiếng, liền nắm lại song quyền, điều động Tiên Thiên chân khí đánh tới!

Một quyền này đánh ra, Phong Lôi rít gào, vẽ ra một cái vết tích rõ ràng trên không trung, thiên địa nguyên khí chấn động, để cho cả tòa vương cung đều run rẩy!

Ầm!

Quả đấm của võ quan kia đánh lên trên một cỗ xương trắng trong đó, lại căn bản là không có cách phá tan hào quang màu u lam bên ngoài, lực lượng không lồ tại chỗ phản chấn trở về, để cho xương của hắn phát ra thanh âm vỡ vụn cách cách thanh thúy, ngay cả máu thịt trên cánh tay cũng bị chấn bể!

Cùng lúc đó, hào quang màu u lam bên ngoài bạch cốt lại thuận theo quả đấm của tên võ quan kia, hướng trên người của hắn lan tràn, trong nháy mắt liền đem cả người hắn bao vây lại.

Chương 105: Bách quỷ dạ hành (2)

Chớp mắt sau khi tên võ quan này hoàn toàn bị bao phủ, liền trực tiếp hóa thành một đoàn tro bụi, rơi vãi ở trên mặt đất.

Bên trong vương cung, nhất thời hoàn toàn yên tĩnh, yên lặng như tờ.

Mỗi một người đều sợ hãi vạn phần.

Chỉ có những vũ nữ bạch cốt này phảng phất như không có cảm giác gì cả, vẫn ở chỗ cũ nhảy múa uyển chuyển.

Tình cảnh vô cùng quỷ dị!

...

Thôi Hằng lần nữa xê dịch bước chân, rời đi vương cung Yên Vương.

Hắn mới vừa rời lấy ánh lửa u lam đem những vũ nữ kia nguy trang thành bộ dáng Bạch Cốt, đồng thời cũng che đậy cảm giác của những vũ nữ đáng thương kia, làm cho các nàng không biết ngoại giới xảy ra chuyện gì.

Phòng ngừa tâm linh của các nàng lại bị thương.

Chờ đến khi những vũ nữ này múa xong một điệu múa, khôi phục cảm giác đối với ngoại giới, tòa Quận Thành Tây Lăng này, hẳn phải khôi phục an bình.

Sau khi rời đi Vương Cung Yên Vương, Thôi Hằng tiếp tục rong ruổi ở trong tòa thành tràn đầy đau thương này.

Khi đi tới ngục giam, hắn bỗng nhiên chân mày khẽ nhíu, đẩy ra cửa chính ngục giam, đi thẳng vào.

“Nghiêm Huyền Tôn, nhắc tới cũng đúng dịp, chúng ta lại gặp mặt. ” Thôi Hằng cười híp mắt nhìn Nghiêm Thịnh bị giam ở trong lao ngục ” Yên Vương tại sao đem ngươi bắt vào ngục rồi?”

“Thôi Hằng? ! ” Nghiêm Thịnh nhìn Thôi Hằng bỗng nhiên đi tới nơi này, vô cùng khiếp sợ, sợ hãi nói “Chẳng lẽ ngươi đã phản công đến nơi này, đem tòa thành này đều chiếm cứ?”

Nếu không khó mà giải thích cái vị Huyện Lệnh huyện Cư Hà này tại sao lại xuất hiện ở trong ngục giam Quận Thành Tây Lăng, cũng không phải là bị bắt.

“Ta tự mình tới. ” Thôi Hằng mỉm cười nói “Ta tới tiêu diệt đại quân Yên Vương.”

“Một mình ngươi?” Nghiêm Thịnh nghe vậy ngạc nhiên.

“Không sai, một mình ta.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

“A, không hổ là thần tiên!” Nghiêm Thịnh cười lạnh nói “Ngươi giết mấy trăm ngàn nghĩa quân, chẳng lẽ lại không sợ bị trời phạt sao?”

“Người đáng chết, không có đạo lý để cho bọn họ còn sống.” Thôi Hằng lắc đầu một cái, hắn đi khắp Quận Thành Tây Lăng, trong quân Yên Vương không có ai không đáng chết.

“Ha ha, đáng chết?” Nghiêm Thịnh bỗng nhiên đứng lên “Ngươi lại nói một chút, bọn họ vì sao đáng chết?”

“Ta nghe nói Nghiêm Huyền Tôn vốn là tướng lĩnh Đại Tấn, vì sao đối với Yên Vương trung thành dị thường?” Thôi Hằng không trả lời mà hỏi lại, đây là hắn nghe được từ Huệ Thê.

“Dĩ nhiên là bởi vì Đại Tấn mục nát, tất phải mất nước!” Nghiêm Thịnh nhất thời vẻ mặt tức giận, cắn răng giận dữ hét “Nghiêm gia của ta đời đời trung thành, cha ta lại bởi vì một câu sàm ngôn của gian thần mà bị chém đầu!”

“Ta đối mặt đại quân Yên Vương, thề thủ thành, triều đình lại còn phái tới Giám Quân tham ô tiền tài lương thực, sau khi bị ta phát hiện còn vu cáo ta đầu hàng địch làm phản!”

“Đã như vậy, tại sao không trực tiếp đầu nhập vào Yên Vương, trợ giúp Yên Vương lật đổ cái Đại Tấn mục nát này? !

“Thôi Hằng, nhân vật thần tiên như ngươi, vì sao phải giúp Đại Tấn làm trái, sao không phụ tá Yên Vương, tái tạo trời đất sáng sủa?”

“Ta đây chỉ là tu hành.” Thôi Hằng thần sắc không thay đổi, nhàn nhạt nói: “Huông chi bách tính tội gì? Quân Yên Vương sau khi phá thành cướp đốt giết hiếp, làm nhục đàn bà, để cho dân chúng cả thành giảm đến tám phần mười, cùng đồ sát cả thành có gì khác nhau đâu?”

“Hoang đường!” Nghiêm Thịnh nghe vậy kích động, hai mắt tròn tròn mà rống giận “Xưa nay hành quân nào có cấm chỉ quân lính cướp bóc gian dân? !

“Không cướp đốt giết hiếp, làm sao bổ sung lương thảo? Không cho phép cướp bóc, làm sao để cho quân lính có thu hoạch, không cho bọn hãn ngữ nữ nhân, làm sao trấn an tâm tình tướng sĩ?”

“Chẳng lẽ ngươi hi vọng để cho những quân lính ngay cả mặt chữ cũng không biết này, đi tìm hiệu lý do tại sao mình phải chiến đấu, tại sao phải lật đổ Đại Tấn sao?”

“Phải cho bọn hăn nhìn đến chỗ tốt sờ được mới được, lúc này mới có thể đánh giặc! Cái này cũng là vì lật đổ Đại Tần mục nát, là vì thành lập một cái vương triều tốt hơn.

“Chết mấy trăm ngàn người tính là gì, chết mấy triệu tính là gì? Chỉ có như vậy mới có thể tái tạo càn khôn, mới có thể làm cho nhân dân an cư lạc nghiệp, mới có thể làm cho người tài chí sĩ tận tình triển khai tài hoa, mới có thể khai sáng một cái thế giới mới tinh!

“Người nói, điều này sai ở chỗ nào? !”

“Lỗi liền ở chỗ đây chỉ là người một phía tình nguyện, cái tên Yên Vương kia nghĩ cũng không giống như người vậy, lại thêm lỗi ở chỗ...” Thôi Hằng cười lạnh nói “Để cho ta thấy ngứa mắt, không vừa ý ta.”

Nói xong, hăn nhắc lên ngọn đèn dầu bên cạnh, nắm lấy bả vai Nghiêm Thịnh, trực tiếp mang theo hăn bay lên đám mây.

“Đến, ta mang người xem một chút, quân đội muốn tạo càn khôn trong miệng người, rốt cuộc đều đã làm những gì!

“Yên Vương mà người trung thành phụng sự lại đang làm gì?

“Sau đó, xem ta là làm sao đem những thứ này hủy diệt!”

Chương 106: Sao rơi như mưa (1)

Tiếng gió gào thét bên tai, đại địa dưới chân mênh mông vô biên.

Nghiêm Thịnh kinh hãi muốn chết mà nhìn phía dưới, Quận Thành Tây Lăng lớn như vậy lúc này lại thật giống như biến thành một cái mô hình, mỗi một tác đất đều đập vào trong mắt hắn.

Sắc mặt của hắn trắng bệch.

Đối với người chưa từng trải qua phi hành, cảm giác lần đầu tiên ở trên đám mây vừa kỳ diệu vừa kinh khủng.

Nhất là loại trực tiếp bị Thôi Hằng nắm bả vai xách lên giống như Nghiêm Thịnh.

“Trước tiên xem bên ngoài thành một chút?”

Thôi Hằng xách Nghiêm Thịnh nhàn nhạt nói, thân hình hắn thoát một cái, trong nháy mắt xuyên thủng tầng mây, từ trên đám mây rơi xuống, lại dừng lại ở bầu trời bãi tha ma ngoài thành.

Nghiêm Thịnh bị hoảng đến hoa mắt váng đầu, mắt nõ đom đóm, trong giây lát thân đồng hài cốt, tay cụt chân đứt khắp nơi, nhất thời giật mình một cái, á khẩu không trả lời được.

“A!” Thôi Hằng lắc đầu cười lạnh, tiện tay ném lên một cái, liền đem Nghiêm Thịnh ném tới không trung.

Lực lượng cường đại khiến cho Nghiêm Thịnh tạt qua ở phía trên Quận Thành Tây Lăng, kèm theo cuồng phong gào thét mà qua là từng cỗ thi thể té xuống đất, là từng tòa phòng ốc bị thiêu hủy đập vào trong mắt hắn.

Chờ đến khi hắn sắp bay ra phạm vi Quận Thành Tây Lăng, Thôi Hằng lại bỗng nhiên xuất hiện ở phía trên hắn, nắm lấy cổ của hắn, lại đem hắn xách trong tay.

“Cảm tưởng như thế nào?” Thôi Hằng trầm giọng nói.

“Ta...” Nghiêm Thịnh muốn phải phản bác, nhưng làm thế nào cũng không nói ra lời.

Thật ra thì, những thứ này trước kia hắn cũng thấy qua, hắn cũng đều biết qua.

Nhưng đúng như lúc hắn ở phòng giam nói với Thôi Hằng, khi đó hắn chỉ cảm thấy cái này là chuyện đương nhiên, cũng không có cảm xúc gì.

Mà lúc này hắn bị Thôi Hằng nắm cho từ trên trời lướt qua mặt đất, lại ném tới không trung, dưới sự hoảng sợ kinh hoàng của tâm thần, nhìn lại những thứ này, liền có cảm giác hoàn toàn bất đồng.

Hoặc có lẽ là có thêm vài phần cảm giác đồng tình.

“Hừ!” Thôi Hằng thấy hắn không nói lời nào, liền lại nắm hắn đi tới bầu trời vương cung Yên Vương, nơi này đèn đuốc sáng choang, cạ múa đôi trụy, cùng cảnh tượng thể thảm bên ngoài sinh ra đôi lập cực kỳ rõ ràng.

“...” Nghiêm Thịnh tâm tình vốn đã có hơi chút phức tạp lần nữa rơi vào trầm mặc, qua một lúc lâu, hắn mới hừ lạnh nói “Người giết ta đi!”

“Còn sớm.” Thôi Hằng nhàn nhạt nói.

Sau đó, hắn liền phi thân hướng lên, lại xách Nghiêm Thịnh đi tới đám mây.

“Người rốt cuộc muốn làm gì?” Nghiêm Thịnh cắn răng nói “Muốn phải buộc ta thừa nhận sai lầm của mình sao?”

“Không, chẳng qua là để cho người biết cái gì gọi là hủy diệt.” Thôi Hằng nhìn Quận Thành Tây Lăng phía dưới, chậm rãi giơ lên ngọn đèn dầu trong tay.

Đám mây trên trời cao, cuồng phong gào thét, ngọn lửa coi như là hừng hực đều nên bị thổi tắt.

Nhưng một chiếc đèn dầu nhỏ nhỏ này, vẫn như cũ ánh lửa chập chờn, không chút dấu hiệu sắp tắt nào.

“Người muốn ở chỗ này thi triển thủ đoạn thần tiên?” Nghiêm Thịnh cười lạnh nói “Phía dưới nhưng mà vẫn còn những bách tính vô tội trong miệng người kia.”

“Bọn họ không có việc gì.” Thôi Hằng nhàn nhạt nói, sau đó nhẹ nhàng thổi ra một hơi, đem đèn dầu bên trong cây đèn thổi rơi xuống.

Vù vù!

Những đèn dầu này đón gió rơi rớt thành từng giọt dầu tròn, đảo mắt liền hóa thành mây trăm cái, tiếp đó lại phân tán thành mấy ngàn, mấy chục ngàn, mấy trăm ngàn giọt, đem trọn bầu trời Quận Thành Tây Lăng bao phủ.

Một cái chớp mắt tiếp theo, ánh lửa sáng ngời chói mắt từ những giọt dầu này cháy lên.

Chúng nó cái này đốt lên cái kia, thành từng mảnh từng mảnh.

Giông như ánh sao, lửa cháy lan ra, rất nhanh thì lan tràn khắp trời.

Thời khắc này, phảng phất như là có ngọn lửa màu vàng liên miên không dứt ở trên trời cháy hừng hực, chiếu cho đại địa bừng sáng.

Những bách tính còn sót lại bên trong Quận Thành Tây Lăng toàn bộ cũng không nhìn được ngẩng đầu nhìn lên.

Dù cho là người gần như bị cừu hận cùng tức giận che phủ lý trí như Phùng Ngũ, lúc này cũng khôi phục thân trí thanh tỉnh, ngửa đầu nhìn về phía bầu trời.

Bọn họ thấy được ngọn lửa tinh khiết thiêu đốt hừng hực, cũng nhìn thấy cái thân ảnh đứng ở trên ngọn lửa.

Như Tiên như Thần như Thánh!

Cùng lúc đó, bọn họ cũng thấy những u hồn là thân nhân của chính mình nhao nhao ngăm nhìn bầu trời,

Trong ánh mắt đều mang sùng bái.

Cái này làm cho dân chúng trong thành đều có chỗ hiểu ra, thân nhân của mình sở dĩ có thể hóa thành u hồn trở về giúp đỡ chính mình, hơn phân nửa cũng là bởi vì vị trên bầu trời này.

Vì vậy, bọn họ tất cả đều không kìm lòng được quỳ xuống, hướng lên trời lễ bái!

Mà những binh lính quân Yến Vương chưa bị dân chúng trong thành trả thù, cũng đều thấy được ánh lửa trên bầu trời.

Bọn họ chỉ cảm thấy nội tâm hết hoảng, sợ hãi cực độ dâng lên.

Chương 107: Sao rơi như mưa (2)

Vô số quân lính muốn chạy trốn, nhưng mà nhìn biển lửa vô biên vô tận trên trời, lại không biết phải trốn đi nơi nào.

Vào giờ phút này, đám người Vương Thông trong vương cung Yên Vương, cũng đều chú ý đến biển hóa bên ngoài.

Bọn họ nhao nhao xông ra ngoài, ngửa đầu nhìn trời, chỉ thấy ngọn lửa liên miên nội đến chân trời, bốn phương tám hướng đều tràn đầy ác ý nhắm vào mình.

Thân là Tiên Thiên Đại Tông Sư đã có thể điều động lực lượng bên ngoài thiên địa, Đám người Vương Thông cũng có thể ở một mức độ nào đó cảm giác được hoàn cảnh biến hóa.

Bọn hắn bây giờ có thể rõ ràng nhận ra được, tầng tầng ngọn lửa trên trời kia, chính là đang nhắm vào bọn họ, chính là muốn đem bọn họ đốt thành tro bụi!

“Đây là cái gì?!” Vương Thông rất cuộc hoảng loạn, hắn chỉ bầu trời, giận dữ hét “Ai tới nói cho bản vương, những thứ này là cái gì, đây rốt cuộc là chuyện gì?”

Viên Chính Thiên Sư chính là sắc mặt hơi biến, ánh mắt lóe lên.

Cũng không biết là nghĩ tới điều gì, hắn lại bỗng nhiên chấp hai tay, cao tụng phật hiệu nói: “A Di Đà Phật, Vương thí chủ, bản tăng chợt có cảm niệm, Đại Thịnh Tự không thích hợp lại phụ tá ngài, lão nạp cáo từ.”

Lời còn chưa dứt, lão hòa thượng này cũng đã lên đường, Tiên Thiên chân khí trong cơ thể hắn kích động, bước ra một bước chính là vài chục trượng, trong nháy mắt liền sắp rời khỏi vương cung.

Lại là muốn trực tiếp chạy trốn!

“Con lừa già ngốc!” Vương Thông rống giận, liền muốn xông tới đuổi giết.

Có điều ngay lúc đó, biển lửa vô biên trên bầu trời bỗng nhiên lay động một hồi.

Chỉ thấy một viên hỏa cầu chợt sáng choang, liền giống như là một ngôi sao rơi xuống, phá vỡ bầu trời mênh mênh, lưu lại một đầu tia sáng dài dài, đập vào trên người Viên Chính Thiên Sư muốn chạy trốn.

“A!”

Tiếng kêu cực kỳ thảm thiết thê lương của Viên Chính Thiên Sư truyền tới.

Vị Phương Trượng đời này của Đại Thịnh Tự, có thể nói là Tiên Thiên Đại Tông Sư đỉnh phong võ lâm, cứ như vậy bị một viên hỏa cầu nhỏ nhỏ thiêu đốt thành một đoàn tro bụi.

Hơn nữa, bên dưới hơi nóng cuộn cuộn, ngay cả tro bụi đều bị hút đến không trung, đảo mắt liền mất tung tích.

Có thể nói là tan thành mây khói.

Đám người Vương Thông kinh hãi muốn chết, không thể tin nhìn chỗ mà Viên Chính Thiên Sư “Biến mất”, lại ngẩng đầu nhìn bầu trời một cái, nhất thời như người mất hồn.

“Trốn!”

“Chạy mau!”

Đây là ý nghĩ chung của bọn hắn.

Nguy cơ sinh tử lâm đầu, bọn họ thậm chí đã không có dư lực đi suy nghĩ loại chuyện này là làm sao làm được, là cường giả tầng thứ gì mới có thể làm được.

Trong đầu chỉ có một ý tưởng.

Trốn!

Phải trốn!

Toàn lực trốn!

Đáng tiếc, không có biện pháp nào!

Mới vừa rồi, viên “Lửa Sao” từ trên trời rơi xuống, đem Viên Chính Thiên Sư đốt thành tro bụi kia chẳng qua là mở đầu.

Ngay sau đó, chính là sao rơi như mưa!

Từng đạo hỏa quang từ trong biển lửa vô biên kia rơi xuống, tất cả đều chính xác không lầm, lần lượt rơi vào trên người thành viên quân đội Yến Vương.

Vô luận là người cầm đầu như Vương Thông, hoặc là một đám võ quan xem như tướng lĩnh, hay là quan văn xem như Mưu Sĩ Thừa Tướng, cùng với đám binh lính tay đầy máu tanh, không một sai lầm!

Toàn bộ đều ở bên dưới trận mưa của ngọn lửa ngôi sao, hóa thành tro bụi.

Sau đó, gió thổi một cái, liền tán lạc.

Đến đây, phản tặc Yến Vương cần quét các nơi năm năm, cơ hồ chiếm cứ nửa cái Phong Châu, hoàn toàn tan thành mây khói.

Dân chúng trong Quận Thành Tây Lăng tất cả đều tận mắt thấy giờ khắc này đến.

Ở hồi cuối khi chòm sao rơi xuống, vô số dân chúng liền nhảy căng hoan hô, tiếng gầm rung trời, thẳng tới tận trời.

Thôi Hằng đứng ở trên đám mây, ánh mắt ôn hòa nhìn phía dưới, không có lại nói gì.

Nghiêm Thịnh trầm mặc rất lâu, trong đầu không ngừng hồi tưởng hành động trong mấy năm nay của mình, cùng với hành động của quân Yên Vương, lại nhìn những người dân này.

Hắn bỗng nhiên cười khỏ một tiếng nói: “Tiên nhân, mời buông ta ra đi, ta có tội.”

”Được.” Thôi Hằng nhìn hắn một cái, nhẹ nhàng gạt đầu, buông lỏng tay xách bả vai hắn.

Không có Thôi Hằng nắm, Nghiêm Thịnh dĩ nhiên là không thể tiếp tục bay ở trên trời, hắn cứ như vậy trực tiếp từ trên đám mây rơi xuống.

Khi hắn sắp đập vào mặt đất té thành thịt nát, một viên lửa sao cuối cùng từ trên trời hạ xuống, đem hắn cũng thiêu thành tro tàn, để cho hắn cùng với quân Yên Vương tan theo gió.

“Một người đều không thể sót a.” Thôi Hằng thu hồi ánh mắt, lại nhìn về phía những bách tính vẫn đang đứng hoan hô kia, cười nhạt “Cái Quận Thành Tây Lăng này cần phải khôi phục như trước kia, khi quay về lại phải một người đến đây đi.”

Cùng lúc đó, ánh sáng tâm tình lít nha lít nhít cũng từ trong Quận Thành Tây Lăng dâng lên, chậm rãi sáp nhập vào trong cơ thể hắn.

...

Sáng sớm hôm sau.

Thôi Hằng đã ngồi ở trong nội đường huyện nha ăn điểm tâm.

Mới vừa ăn xong, nhận được một tấm thiệp xin gặp.

Ký tên chính là Hứa Phong An.

Chương 108: Sẽ có Nhân Tiên hàng thế, truyền tiên duyên lớn lao (1)

Hứa Phong An?

Thôi Hằng đối với cái tên này cũng không xa lạ gì, đây là phụ thân của Hứa Bạch Lộc.

Bất quá, hôm qua Hứa Bạch Lộc đang nóng nảy vạn phần yêu cầu chính mình dùng thủ đoạn thân tiên tìm hãn, làm sao vừa mới trôi qua một đêm, người đã đi tới huyện Cự Hà rồi?

Đúng là cũng thật trùng hợp.

Thẳng đến khi thấy Hứa Phong An, hãn mới bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Thì ra đây là cái tên tàn phế tối hôm qua chính mình cứu.

Khi Thôi Hằng cứu Hứa Phong An, vì giữ tư thái thân tiên cao cao tại thượng, thu thập tâm tình, cũng không có chân chính hiện thân giao lưu.

Chỉ đại khái cảm giác một chút sát khí trên người đối phương cùng xem oán niệm vương mặc có sâu đậm hay không.

Vì vậy cũng không biết thân phận tên họ của đối phương.

“Bái kiến Huyền Tôn.” Thái độ của Hứa Phong An đối với Thôi Hằng vô cùng cung kính, hành lễ đều là cẩn thận tỉ mỉ.

Thật ra thì, bình thường mà nói, nhân vật đã luyện đến tuyệt đỉnh giang hồ Nội Cảnh như hãn, bàn về địa vị đủ để cùng Châu Mục ngồi ngang hàng, căn bản cũng không cần quan tâm một vị Huyện Lệnh nho nhỏ.

Nhưng bây giờ Hứa Phong An lại có thái độ này, hơn phân nửa là vì một ít sự tích “Thần tiên” nghe được từ Hứa Bạch Lộc.

“Thì ra là cha của Hứa đạo trưởng.” Thôi Hằng khẽ vuốt cằm, cười nói “Không biết tới tìm ta là vì chuyện gì?”

“Huyền Tôn biết được vậy quá tốt, ta đây đúng là có chuyện muốn hỏi.” Hứa Phong An liền vội vàng gật đầu, từ trong tay áo lấy ra một quyển sách nhỏ, hai tay bưng cho Thôi Hằng “Nghe nói Huyền Tôn thích thu thập bí tịch võ học, ta đoạn thời gian trước đúng dịp có chút thu hoạch, xin Huyền Tôn vui vẻ nhận.”

“Hai cha con các người quả thật rất giống nhau. ” Thôi Hằng cười một tiếng, không có từ chối, đem bí tịch nhận lấy “Có lời nói thẳng là được.”

“Ai... Nói ra thật xấu hổ. ” Hứa Phong An đầu tiên là thờ dài, sau đó cười khở nói “Ta tự tin mình có võ công tuyệt đỉnh, một thân một mình đi tập kích hậu phương quận Yên Vương, cố gắng dùng cái này coi như tiên đặt cược để đàm phán, để cho huyện Cự Hà tránh khỏi thảm họa chiến tranh.

“Nhưng không ngờ hậu phương quân Yên Vương lại có hai vị tuyệt đỉnh trông coi, ta nhất thời không cẩn thận gặp gỡ ám toán, người bị trọng thương, gần như mất mạng nơi hoang dã, thật may gặp một vị tiên thân cứu giúp, lúc này mới còn sống.”

Nói tới chỗ này, hắn ngừng một chút, có chút ngượng ngùng nói “Huyền Tôn, chuyện này ta cũng không cùng Bạch Lộc nhắc tới, nó cũng không biết ta từng trọng thương, có thể hay không xin Huyền Tôn về sau chớ nói lại cho nó?”

“Tự nhiên có thể, ta đã hiểu. ” Thôi Hằng gật đầu một cái, nín cười dò hỏi “Cho nên, Hứa tiên sinh lần này tới tìm ta, là muốn hỏi tin tức về vị tiên thân kia sao?”

“Không sai, ta nghe Bạch Lộc nói, Huyền Tôn ngài có thủ đoạn thần tiên hô phong hoán vũ. ” Hứa Phong An thái độ cung kính hỏi, “Không biết ngài có hay không biết được một vị tiên thân ngài Cừu Long Kim Quang Thần Xa, xuất hành đều có tiên nhạc, Kim Liên kèm theo?”

“n cứu mạng phải báo, ta muốn hướng ngài hỏi thăm một chút tin tức của vị tiên thân này...”

Bởi vì tối hôm qua Thôi Hằng bị kịm quang bao phủ ở bên trong, ở bên ngoài căn bản là không thấy rõ bộ dáng.

Hơn nữa lúc ấy Hứa Phong An cũng không dám ngẩng đầu, tự nhiên không biết vị tiên thân tối hôm qua cứu hắn chính là Thôi Hằng trước mắt.

“Cừu Long Kim Quang Thần Xa?”

Thôi Hằng nghe vậy suýt chút nữa bật cười, vị tuyệt đỉnh giang hồ này còn rất có khiêu nghệ thuật, rất biết đặt tên.

Bất quá, hắn vẫn là nhìn được, lộ ra hơi nghĩ ngợi, nhẹ nhàng gật đầu nói: “Hình như có nghe qua, nhưng cũng không quen thuộc.”

Câu trả lời này của Thôi Hằng cũng không quá rõ ràng, lại mang ý vị sâu xa.

Có điều Hứa Phong An nghe xong lại là lộ ra biểu tình bống nhiên tỉnh ngộ, ánh mắt lóe lên, thái độ đối với Thôi

Hằng càng phát ra cung kính, dè dặt dò hỏi: “Dám hỏi ngài có phải là Nhân Tiên trong truyền thuyết?”

“Nhân Tiên? ” Thôi Hằng nghe vậy sững sờ, ánh mắt hơi hơi nheo lại, quan sát Hứa Phong An một chút, khẽ cười nói: “Người cũng biết Nhân Tiên?”

Từ sau khi đi ra tân thủ không gian, hắn chỉ từ trong miệng rất nhiều nhân sĩ võ lâm nghe nói qua mười hai cảnh Phạm Giới, có người thậm chí ngay cả Thần Cảnh là cái gì cũng không biết.

Đây là hắn lần đầu tiên nghe được tin tức liên quan tới Nhân Tiên.

“Huyền Tôn quả thật là một vị Nhân Tiên! ” Hứa Phong An ngạc nhiên nói,

“Ngài đây là trước thời hạn hiện thế rồi sao?”

“Quả thật? Trước thời hạn? ” Thôi Hằng bắt được tin tức mấu chốt, nhưng ngoài mặt vẫn bất động thanh sắc nói “Có gì thắc mắc?”

“Không dám, vãn bối không dám! ” Hứa Phong An lần này trực tiếp thay đổi cách xưng hô, cung kính hành lễ bồi tội, cúi đầu nói “Chẳng qua là Châu Mục Phong Châu Tào Quyền lúc trước từng tới tìm vãn bối, nói kỳ hạn trăm năm buông xuống, nửa năm sau có Nhân Tiên giáng thế, sẽ mang đến tiên duyên lớn lao, muôn cùng ta hợp tác cộng mưu.”

Chương 109: Sẽ có Nhân Tiên hàng thế, truyền tiên duyên lớn lao (2)

“Kỳ hạn trăm năm...” Thôi Hằng lại chú ý tới một cái tin tức mâu chốt, khẽ cười nói “Người dường như cũng không hiểu quá rõ chuyện này, còn cần Châu Mục Phong Châu tìm người.”

Hứa Phong An có chút ngượng ngùng nói: “Thật là để tiên bối ngài chê cười, Ngọc Hoa Kiếm Các ta mặc dù truyền thừa ngàn năm, nhưng ta là tuyệt đỉnh đầu tiên trong ngàn năm qua, rất nhiều chuyện quả thật không biết.

“Thật ra thì trước đó, ta phải đối với đại sự trăm năm một lần cũng có nghe thấy, chẳng qua là một mực không biết cụ thể là tình huống gì, cũng là gần đây mới biết chuyện lại liên quan đến Nhân Tiên phía trên Thân Cảnh.

“Chẳng qua là cái tên Tào Quyền kia đối với ta cũng có giữ lại, úp úp mở mở, nói tin tức cũng không rõ, cho nên ta vốn đối với chuyện này có chút nửa tin nửa ngờ, sau khi gặp qua vị tiên thân kia, cùng với tiên bối ngài, mới thật tin chắc.”

“Vậy người có biết hay không, Châu Mục Tào Quyền của Phong Châu vài ngày trước đã bị ám sát bỏ mình?” Thôi Hằng bỗng nhiên hỏi ngược một câu, hắn xem như Huyện lệnh huyện Cự Hà, ít ngày trước liền nhận được tin tức này.

Vốn dĩ cũng không cảm giác được có kỳ quái gì, dù sao hiện tại tại thiên hạ đại loạn, chuyện Châu Mục bị ám sát cũng không phải là sự tình gì đáng giá kinh hãi.

Nhưng mà bây giờ nhìn lại, chỉ sợ là có ẩn tình khác.

“Cái gì, Tào Quyền chết?” Hứa Phong An nghe vậy nhất thời ngạc nhiên, cau mày nói “Tào Quyền ban đầu nói với ta, tiên duyên Nhân Tiên mang tới chỉ có Châu Mục cùng nội cảnh tuyệt đỉnh có tư cách tham dự, hơn nữa Châu Mục là một mất xích không thể thiếu được, nhưng hắn bây giờ lại chết...”

Nghĩ tới đây, hắn bỗng nhiên nhíu mày, cả kinh nói: “Chẳng lẽ là có người muốn chiếm cứ ngôi vị Châu Mục, tham dự vào bên trong đợt phân phối tiên duyên này?”

Nếu là chỉ có tuyệt đỉnh cùng Châu Mục có thể tham dự tiên duyên, biện pháp tốt nhất để được phân một chén canh dĩ nhiên chính là trở thành một người trong đó.

Có điều muốn trở thành tuyệt đỉnh nhưng mà quá khó khăn, nhưng giết chết Châu Mục, lại tìm một cái Châu Mục mới liền tiện hơn nhiều.

Sau khi nghĩ thông suốt đêm này, Hứa Phong An nhất thời hiểu rõ rất nhiều nghi hoặc trước đây, lâm bảm nói: “Không trách đám người Phái Thái Trùng, Thiên Kiếm Môn gần đây thường xuyên ra vào Quận Phủ Thái Thú Quận Lỗ, thì ra là như vậy!

“Tào Quyền bị ám sát bỏ mình, triều đình cũng không có ra điều lệnh. Dựa theo quy định Đại Tấn, những Quận Trưởng hiện tại trong Phong Châu, đều có thể đi tranh đoạt vị trí Châu Mục.

“Mà Thái Thú Quận Lỗ Lưu Lập Đào, hẳn là tên Quận Trưởng dễ bắt chẹt nhất trong các Quận Trưởng, không trách, không trách a!”

Vừa lúc đó, thanh âm của Triệu Quảng bỗng nhiên từ bên ngoài truyền tới.

“Bẩm báo Huyền tôn, có người tới thăm, là... là Lưu đại nhân Lưu Lập Đào Thái Thú Quận Lỗ!”

...

Bên trong Quận Thành Quận Lỗ cách huyện Cự Hà ba trăm dặm.

Hôm nay tới một vị khách không mời mà đến.

Chính là chấp sự ngoại vụ Tôn Bàn Thạch của Phái Thái Trùng, hẳn xe nhẹ đường quen đi tới trụ sở của Quận Trưởng.

Dự định tiếp tục khuyên Lưu Lập Đào cạnh tranh Châu Mục Phong Châu.

Nhưng lần này lại bị chặn ngay cửa, được cho biết Lưu Thái Thú đi ra ngoài tuần tra, không có ở trong trụ sở.

Vì vậy, Tôn Bàn Thạch lại đi thẳng tới trụ sở của Đô Úy, tìm tới Trần Đồng, trực tiếp chất vấn: “Trần Đô Úy, ta muốn hỏi một chút, Lưu Thái Thú đây là cố ý không muốn gặp ta sao?”

“Không có, Thái thú đại nhân chẳng qua là đi ra ngoài tuần tra, rất nhanh sẽ trở lại. ” Trần Đồng mặt không đổi sắc uống một hớp trà, cười nói: ” Ừm, trà ngon, Tôn chấp sự có muốn hay không cũng ném thử một chút?”

“Trần Đồng, ngươi đừng cùng ta vòng vo. ” Tôn Bàn Thạch không nhịn được nói “Hắn muốn đem chức vị Quận Trưởng này nhường ra, có phải thế không?”

“Tôn chấp sự tại sao nói ra lời này? ” Trần Đồng làm ra một bộ vẻ mặt nghi ngờ không hiểu.

“Được ! Rất tốt! ” Tôn Bàn Thạch thấy biểu tình này của Trần Đồng cũng đã đoán được đại khái, cười lạnh nói “Lưu

Thái Thú hảo tâm tự, hảo tính toán, không hô là lão cáo già lẫn lộn quan trường nhiều năm!

“Bất quá, cái này không có tác dụng gì, đừng tưởng rằng hấn tìm người khác tới làm Thái Thú cái Quận Lỗ này, mấy phái chúng ta liền bóp lấy không được! Đến lúc độ Lưu Lập Đào hấn cùng Trần Đồng người cũng đừng nghĩ sẽ tốt hơn!”

“Phái Thái Trùng uy phong thật to, a! ” Trần Đồng cười lạnh nói “Chẳng lẽ các ngươi còn muốn động võ trong nha môn thủ phủ hay sao?”

“Ha ha! ” Tôn Bàn Thạch lộ ra vẻ mặt uy hiếp, toét miệng cười một tiếng, giống như là có núi dựa vô biên “Vậy thì chờ xem đi! Hừ!”

Nói xong, hấn liền phẩy tay áo bỏ đi.

Cũng không cho vị Đô Úy Trần Đồng này chút mặt mũi nào.

Ầm! !

Trần Đồng một cái tát đập nát bàn trên tay, ly trà phía trên đều bể nát đầy đất, cắn răng nói: “Hay, hay a! Giới một cái Phái Thái Trùng, giỏi một cái đại phái võ lâm a!”

Chương 110: Nhường ra ngôi vị (1)

Trong sảnh tiếp khách nha môn huyện Cự Hà.

Thôi Hằng ngồi ở trên ghế, Hứa Phong An thì đứng sau lưng hắn, giống như là một người tùy tùng.

Lưu Lập Đào mang theo Tiền Thương đi tới nơi này, nhìn Hứa Phong An một cái, chỉ cảm thấy có chút quen mắt, nhưng không nhớ đã gặp qua ở nơi nào.

Sau đó, sự chú ý của hắn liền đều tập trung ở trên người Thôi Hằng.

Vị Huyện Lệnh huyện Cự Hà này coi bộ cũng không muốn đứng lên hành lễ.

Bất quá, Lưu Lập Đào thân là Quận Trưởng cũng không có cảm thấy bất mãn.

Hắn tùy ý tìm một chỗ trống ngồi xuống, chủ động mở lời, mặt đầy khen ngợi cười nói: “Thôi Huyện Lệnh tuổi trẻ tài cao a, lúc này mới nhậm chức không mấy ngày, liền đem cái huyện Cự Hà này chỉnh lý ngay ngắn rõ ràng, bách tính an cư.”

“Chẳng qua là làm tròn bổn phận trách nhiệm mà thôi.” Thôi Hằng cười một tiếng, không có tiếp tục vòng vo, trực tiếp hỏi ” Lưu Thái Thú rông đến nhà tôm, không biết có gì muốn làm?”

“Khục khục! ” Lưu Lập Đào rõ ràng không nghĩ tới Thôi Hằng nói chuyện trực tiếp như vậy, sau khi ho khan mấy tiếng nói “Nếu Thôi Huyện Lệnh đều đã nói như vậy, ta đây cũng sẽ không vòng vo.

“Không dôi gạt Thôi Huyện Lệnh, chút thời gian trước ta ngẫu nhiên cảm thấy bị Phong Hàn, thân thể một mực khó chịu, đã khó mà xử lý chính vụ bện trong Quận, cái chức vị Quận Trưởng này ta là không làm tiếp được.

“Vào lúc này vừa vặn nghe Thôi Huyện Lệnh người bên này đánh lui đại quân Yên tộc, còn để huyện Cự Hà xưa nay nghèo túng khôi phục dân sinh, vì vậy liền có chút tâm tư, muốn hỏi Thôi Huyện Lệnh người có muốn hay không đảm nhiệm chức vị Thái Thú Quận Lô.”

Vừa nói, hắn trực tiếp để cho Tiền Thương bên cạnh mở ra bọc quần áo, mang ba món đồ bên trong lấy ra.

“Ha ha, Thái Thú đại nhân chuẩn bị thật là đầy đủ.” Thôi Hằng nhìn một cái liền nở nụ cười “Ngay cả thư tiên cử đều chuẩn bị xong.”

Lưu Lập Đào mang tới ba món đồ, chính là Quan Âm Thái Thú Quận Lỗ, Quan Phục Thái Thú, cùng với một cái tấu chương tiến cử.

Hai thứ trước là vật cần thiết để đảm nhiệm Quận Trưởng.

Tấu chương tiến cử chính là trình tự phải làm để chuyển giao chức vị Thái Thú.

Thật ra thì, trình tự chuyên nhượng chức vị Thái Thú vốn dĩ cũng không đơn giản.

Dựa theo chế độ quan lại của Đại Tấn, nếu như Thái Thú muốn phải giao ra chức vụ của mình, có thể thông qua phương thức dâng tấu chương tiến cử cho triều đình, chỉ định một ứng cử viên không phải là người thân tiếp nhận ngôi vị Quận Trưởng.

Triều đình sau khi nhận được tấu chương tiến cử, sẽ phái quan viên đi qua tiến hành khảo sát người bị đề cử.

Sau khi triều đình nhận được kết quả khảo sát, lại triệu tập quần thần thương nghị, cuối cùng phê duyệt chấp thuận, mệnh lệnh truyền đạt trở về trong Quận, người bị đề cử mới có thể chân chính nhậm chức.

Nhưng mà đây đều là chính sách ở trong thời đại mà triều đình đối với địa phương có lực thống trị cường đại, mới có thể toàn diện thi hành.

Từ trăm năm trước bắt đầu, quốc lực Đại Tấn ngày càng sa sút, lực chống đỡ đối với địa phương cũng càng ngày càng yếu, dân dân liên phát triển thành chỉ cần đem tấu chương tiến cử đưa đi hoàng thành, tân Thái Thú liền có thể nhậm chức.

Đây là bởi vì quan viên triều đình phải tới khảo sát căn bản là còn chưa đến được địa phương, đều sẽ không giải thích được bị thổ phỉ giết ở trên đường, sau đó triều đình cũng liền dứt khoát buông tha cái bước này.

Ngày nay thiên hạ đại loạn, chính lệnh khó ra khỏi Trung Châu, địa phương Châu Quận thì càng thêm tự do, tấu chương tiến cử mặc dù vẫn tồn tại, nhưng đã trở thành làm cho có lệ.

Ngay cả bước đưa đi hoàng thành này đều tiết kiệm.

Chỉ cần bày cái tế đàn, hướng phương hướng hoàng thành Trung Châu đem tấu chương tiến cử đốt, lại lấy một cái, coi như hoàn thành đề cử.

Tân Quận Trưởng liền có thể trực tiếp lên chức tiếp quản.

Tiến cử lại cứ hư ảo như vậy.

Bây giờ Lưu Lập Đào ngay cả tâu chương tiên cử đều chuẩn bị xong, nói cách khác hần chỉ cần đương trường đem tâu chương tiên cử đốt một cái, lại hướng phương hướng Trung Châu lay một cái, Thôi Hằng sẽ danh chính ngôn thuận trở thành Thái Thú Quận Lô.

Thôi Hằng vốn dĩ là có dự định đi lấy xuống ngôi vị Thái Thú Quận Lô, lại không nghĩ tới cái tên Thái Thú Quận Lô này lại chính mình chủ động đưa tới cửa, để cho hần cảm giác có chút ngoài ý muốn.

Bất quá, hần cũng không có trực tiếp đáp ứng, mà là lắc đầu một cái, như cười mà không phải cười nói: “Thái Thú đại nhân lẽ nào thật sự chỉ là ngẫu nhiên cảm thấy bị Phong Hàn, thân thể khó chịu, vô lực tiếp tục xử lý chính sự, chỉ đành nhường ra chức vụ?”

Nếu là lúc trước, hần đối với nguyên nhân Lưu Lập Đào nhường ra ngôi vị Thái Thú là sao cũng được.

Chương 111: Nhường ra ngôi vị (2)

Nhưng sau một phen nghe Hứa Phong An nói, hẳn cảm thấy cần phải để cho vị Lưu Thái Thú này nói thật.

“Chuyện này...” Lưu Lập Đào nhất thời cứng họng.

Đồng thời, hẳn nghi ngờ nhìn Tiễn Thương bên cạnh một cái, giống như là hỏi “Không phải là người nói cái tên Huyện Lệnh này đối với ngôi vị Thái Thú tình thế bắt buộc sao? Làm sao còn hỏi nhiều như vậy?”

Tiến Thương cũng là vẻ mặt ngây ngốc, tại sao thái độ này cùng biểu hiện trước kia không giống nhau?

Chẳng lẽ mình “Đoán ý bề trên” sai lầm?

Bất quá, Lưu Lập Đào dù sao cũng là người tâm tư bén nhạy.

Sau khi trải qua kinh ngạc ngẩn ngui, hẳn liền ý thức được Thôi Hằng hẳn là biết gì đó, liền quay đầu đối với Tiễn Thương nói: “Người đi ra ngoài trước đi, ta có một số việc muốn cùng Thôi Huyện Lệnh nói.”

” Ừm. ” Tiễn Thương liền vội vàng cáo lui, vội vã rời đi.

Hắn bây giờ thậm chí cảm nhận được, làm một tiểu lâu la phải có tự giác của tiểu lâu la, vẫn là chớ dính dáng quá nhiều vào chuyện giữa các đại nhân vật.

“Xem ra Thái Thú đại nhân quả thật có lời muốn nói. ” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Đề cho Thôi Huyện Lệnh chê cười. ” Lưu Lập Đào cười khò một tiếng, nhìn một chút Hứa Phong An sau lưng Thôi Hằng, muốn nói lại thôi “Vị này là...”

“Vị này là thái thượng trưởng lão Ngọc Hoa Kiếm Các Hứa Phong An. ” Thôi Hằng giới thiệu sơ lược một câu, cười nói “Lưu Thái Thú có lời gì nói thẳng là được.”

“Hứa Phong An! Chính là vị Nội Cảnh tuyệt đỉnh kia của Ngọc Hoa Kiếm Các, đệ nhất cao thủ Quận Lô, Bạch Ngọc Kiếm Thần trong Thiên Hạ Cửu Kiếm? ! ” Lưu Lập Đào không nhịn được kinh hô lên, tròn to hai mắt, khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn về phía Hứa Phong An.

Không trách chính mình sẽ cảm thấy nhìn quen mắt, lại là hắn, chính mình vào bả năm trước đây trong một lần đại hội xa xa nhìn thấy hắn một lần.

Vị này nhưng mà là đại nhân vật có thể cùng Châu Mục Phong Châu ngồi ngang hàng, trong ngày thường chính mình

ngay cả cơ hội thấy mặt cũng không có, làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này?

Hơn nữa còn là một bộ tư thái tùy tùng đứng ở sau lưng vị Thôi Huyện Lệnh này!

Như thế xem ra, coi như cái tin đồn hô phong hoán vũ kia có chút sai lệch, vị Thôi Huyện Lệnh này hơn phân nửa cũng là một vị nhân vật thân tiên thứ thiệt.

Xa xa ở trên tuyệt đỉnh giang hồ.

Đối với tin tức Huyện Lệnh huyện Cự Hà hô phong hoán vũ trong nháy mắt tiêu diệt đại quân năm chục ngàn, Lưu Lập Đào cho tới bây giờ đều là nửa tin nửa ngờ.

Không dám hoàn toàn tin chắc.

Dù sao, loại chuyện này quá mức ly kỳ, hoàn toàn là đang khiêu chiến thường thức con người.

Nếu như không phải vì mấy đại môn phái bên kia bức bách thật chặt, lại có tiền lệ Châu Mục Phong Châu Tào Quyền bị ám sát bỏ mình, hẳn nhất định là phải chờ sau khi điều tra cận kề xác nhận, mới sẽ làm ra quyết định.

Nhưng bây giờ thấy Hứa Phong An cung kính giống như tùy tùng đứng sau lưng Thôi Hằng, hẳn đối với tin tức liên quan tới Thôi Hằng liên tin bảy tám phần.

Có thể để cho đại nhân vật đứng ở tuyệt đỉnh giang hồ cung kính như vậy, đủ để được tôn là nhân vật thân tiên.

Thôi Hằng nghe Lưu Lập Đào liên tiếp tuôn ra ngoài những danh hiệu này, cũng hơi kinh ngạc mà nhìn về phía Hứa Phong An, không nghĩ tới danh hiệu của lão già này còn rất dài.

“Để cho Huyền Tôn chê cười, chẳng qua là một ít hư danh trong giang hồ thôi.” Hứa Phong An có chút không hảo ý nói.

Ở trước khi Lưu Lập Đào tới, Thôi Hằng đã cùng hắn nói xong, không nên bại lộ thân phận của mình, chỉ xưng hô Huyền Tôn là được.

“Lưu Thái thú có lời gì, không ngại nói thẳng.” Thôi Hằng lại nhìn về phía Lưu Lập Đào.

“Vâng, Huyền Tôn.” Lưu Lập Đào theo bản năng thay đổi cách xưng hô, hắn sắp xếp lời nói một chút, hít sâu một hơi nói: “Nếu Hứa trưởng lão cũng ở nơi đây, chắc hẳn Huyền Tôn ngài đã biết được chuyện kỳ hạn trăm năm.

“Bây giờ kỳ hạn trăm năm buông xuống, những môn phái võ lâm không có tuyệt đỉnh giang hồ này liên bắt đầu mơ ước ngôi vị Châu Mục, muốn từ trong đó phân một chén canh,

Châu Mục Phong Châu Tào đại nhân chỉ sợ cũng vì vậy mà bị giết hại.

“Thật ra thì, ở trước khi vị trí Châu Mục Phong Châu còn trống, Phái Thái Trùng, Thiên Kiếm Môn, Hà gia Bình Xuyên, Pháp Thiện Tự, Thanh Ngọc Quan, chấp sự ngoại vụ gia tộc của những môn phái này liên đều tới tìm qua ta, muốn đẩy ta lên vị trí Châu Mục.

“Vốn dĩ ta còn tưởng rằng bọn họ chẳng qua là khoác lác nói mạnh miệng, cũng không coi là thật, nhưng mà sau khi Tào đại nhân bị ám sát, ta liền phát hiện bọn họ vô cùng có khả năng là thật muốn như vậy.

“Chỉ cần đẩy người dễ dàng bắt chẹt như ta đây lên làm cái con rối, bọn họ liền có thể không chút kiêng kỵ chia của, căn bản cũng không cần kiêng kỵ ý nghĩ của ta...”

Chương 112: Nhường ra ngôi vị (3)

“Liên coi như bọn họ muốn chia của, Lưu đại nhân ngươi không muốn leo lên ngôi ngôi vị Châu Mục sao?” Thôi Hằng mỉm cười nói “Chuyện này vẹn toàn đôi bên, có sao mà không làm?”

“Huyền Tôn đại nhân nói đùa.” Lưu Lập Đào vẻ mặt đau khổ nói “Toàn bộ Phong Châu những tông môn không có tuyệt đỉnh cũng không chỉ đám người bọn họ, hơn nữa thế lực có tuyệt đỉnh cũng chưa chắc sẽ buông tha tranh đoạt ngôi vị Châu Mục.

“Đây chính là nơi đầu sóng ngọn gió, hơi không chú ý sẽ bỏ mạng, có tám gương của Tào đại nhân, ta không dám không sợ a, cho nên ta liền suy nghĩ, vẫn là đem cái ngôi vị Thái Thú này nhường lại, cho...”

Nói tới chỗ này, hắn không nói được, cũng không dám nói nữa.

“Vị trí nguy hiểm như vậy, còn không bằng nhường cho người chết thế như ta?” Thôi Hằng giả trang ra một bộ dáng cười lạnh “Đúng hay không?”

“Không dám! Tại hạ tuyệt đối không dám nghĩ như vậy!” Lưu Lập Đào dưới sự kinh hoàng cuối cùng trực tiếp từ trên ghế lăn xuống dưới, nằm trên đất vô cùng hốt hoảng giải thích với Thôi Hằng “Ta, ta chẳng qua là cảm thấy Huyền Tôn đại nhân ngài là nhân vật thân tiên, có khả năng hô phong hoán vũ, khẳng định không sợ những môn phái này, cũng không sợ bị ám sát, cho nên mới, mới có hạ sách này a, Huyền Tôn đại nhân nếu không đồng ý, ta tuyệt sẽ không nhắc lại chuyện này, xin Huyền Tôn thứ tội!”

“Những tông môn gia tộc kia chuẩn bị làm sao bắt chẹt ngươi, chẳng lẽ trực tiếp động võ sao?” Thôi Hằng cũng không nói rõ có hay không sẽ tiếp nhận chức vị Thái Thú Quận Lô, ngược lại thì lại hỏi một cái vấn đề.

“Nếu là động võ thì tốt rồi.” Lưu Lập Đào mặt đầy khổ sở nói “Huyền tôn ngài có chỗ không biết, những đại môn phái cùng đại gia tộc này cũng không chỉ là người trong võ lâm, càng là cự phú giàu có, nắm giữ mạch sống của dân chúng một quận thậm chí là mấy quận.

“Tỷ như Phái Thái Trùng, lập phái mấy trăm năm, ở trong nghề buôn bán lương thực mấy trăm năm, ban đầu Đại Tấn lập quốc vì ổn định, lại cho Phái Thái Trùng quyền thủy vận trong khu vực Phong Châu.

“Cho đến ngày nay, Phái Thái Trùng ở Phong Châu kinh doanh vận lương có thể nói là lật tay thành mây úp tay thành mưa, ra lệnh một tiếng, để cho lương thực Quận Lỗ đứt đoạn đều là có khả năng.

“Còn có Thiên Kiếm Môn, đồng dạng là đại phái truyền thừa mấy trăm năm, chủ yếu kinh doanh mỏ sắt cùng than đá, nếu là chộc cho nhà bọn hãn mật hưng, là có thể để cho bách tính mùa đông không lửa than để đốt, đến lúc đó nhất định là binh tai nổi lên bốn phía.

“Còn có cái phái Thanh Ngọc... Hà gia Bình Xuyên...”

Theo Lưu Lập Đào miêu tả, Thôi Hằng sắc mặt càng ngày càng cổ quái, thì ra mạch máu kinh tế, trăm nghề dân sinh của Đại Tấn này đều đã sớm bị đủ loại đại môn phái đại gia tộc cầm giữ trong tay.

Loại quốc gia hắc ám này lại còn có thể chống đỡ hai trăm năm, cũng là rất trái với lẽ thường.

“Còn có một điều, tại hạ muốn bẩm báo Tiên Tội ngài.” Lưu Lập Đào tựa hồ là cảm thấy dù sao đã nói hết rồi, dứt khoát không giấu diếm nữa “Chuyện ta rời đi Quận Thành Quận Lỗ, phỏng chừng không gạt được mấy đại môn phái cùng gia tộc kia.

“Bọn họ hơn phân nửa cũng sẽ đoán được ta muốn đem ngôi vị Thái Thú nhường ra, vì cho tân Thái Thú hạ mã uy, những môn phái cùng gia tộc này hơn phân nửa đã bắt đầu tiên hành hạn chế đối với trăm nghề dân sinh của Quận Thành Quận Lỗ.

“Nếu mà ngài tiếp nhận cái ngôi vị Thái Thú Quận Lỗ này, đến lúc đó đối mặt chỉ sợ sẽ là cả thành chịu hết chèn ép của những môn phái gia tộc này, bách tính kiếm sống túng thiếu, ai oán vang trời.”

“Ồ?” Thôi Hằng nghe vậy ánh mắt hơi hơi nheo lại.

Lại còn có chuyện tốt bực này?

Sau khi nói hết thấy các tình huống này, Lưu Lập Đào đã là đi vào đường cùng, làm xong chuẩn bị bị Thôi Hằng cự tuyệt.

Dù sao, nhìn thế nào thì việc ngồi lên chức vị Thái Thú Quận Lỗ cũng không giống là chuyện tốt gì.

Trừ phi vừa lên chức liền đem người của mấy đại môn phái, mấy đại gia tộc tất cả đều giết sạch, tịch thu đoạt lại tất cả sản nghiệp, mới có thể dẹp không cho bọn họ tiếp tục quấy phá.

Nếu không, căn bản là hoàn toàn không có biện pháp.

Nhưng nêu mà thật động thủ, trước không đề cập tới làm được hay không làm được, coi như thật có thể làm được, ắt cũng sẽ đắc tội phân lớn môn phái cùng gia tộc trong Phong Châu.

Trong đó không thiếu tuyệt đỉnh.

Nếu là đến loại trình độ đó, coi như là thần tiên chỉ sợ cũng là nửa bước khó đi.

Cũng không thể thật đem toàn bộ người của Phong Châu giết cho đâu người cuộn cuộn, máu chảy thành sông đi.

Xem ra chính mình đúng là vẫn còn phải làm tiếp ngôi vị Thái Thú Quận Lỗ a, Lưu Lập Đào trong lòng bi thương, phảng phất đã đoán được tương lai bi thảm của chính mình sau này.

Nhưng mà vừa lúc đó, hần chột nghe Thôi Hằng mở miệng nói.

Chương 113: Để ta làm đi

“Vậy liền mời Lưu Thái Thú dâng tấu chương lên triều đình, đề cử ta làm Thái Thú cái Quận Lô này đi.”

Lưu Lập Đào nhất thời như nghe tiên nhạc!

Tinh thần thoáng cái liền phấn chấn lên, có chút không thể tin nhìn về phía Thôi Hằng, ngạc nhiên nói “Ngài, ngài đáp ứng?”

“Không sai. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Ta đáp ứng.”

“Huyền tôn cao thượng, Huyền Tôn thật là thần tiên sống a! ” Lưu Lập Đào vô cùng khâm phục mà lễ bái.

Cái này là thật tâm thật ý thán phục.

Hắn vạn lần không ngờ, Thôi Hằng sau khi biết rõ Quận Thành Quận Lô đang là một cái cục diện rối rắm phức tạp như vậy, lại vẫn sẽ tiếp nhận cái chức vị Thái Thú này.

Hắn thấy, tình trạng của Quận Thành Quận Lô bây giờ đã không cách nào giải quyết.

Coi như là nhân vật thần tiên đi qua, chỉ sợ cũng khó mà làm ra biến hóa gì.

Dưới tình huống này, ngôi vị Thái Thú Quận Lô chính là một củ khoai lang nóng phỏng tay, không có nửa điểm chỗ tốt, còn có vô tận phiền toái.

Nghĩ tới nghĩ lui, hắn cũng chỉ có thể cho rằng Thôi Hằng là vì nhân nghĩa.

Đương nhiên, hắn còn có nguyên nhân Thôi Hằng tự tin đối với thực lực của mình.

Dù sao, đây dù gì cũng là một vị nhân vật thần tiên nắm giữ khả năng hô phong hoán vũ.

“Không cần tạ. ” Thôi Hằng khoát tay áo nói ” Lưu Thái Thú lại dâng tấu chương là được, ta tùy thời có thể đi tiếp quản.”

“Tùy thời? ” Lưu Lập Đào nghe vậy không khỏi nghi ngờ, không nhịn được hỏi, “Vậy còn phản quân Yên tặc thì sao?”

Chuyện quân Yên Vương bị tiêu diệt vẫn là chuyện tới ngày hôm qua, tin tức còn không có truyền tới bên này.

Vì vậy, ở trong hiểu biết của Lưu Lập Đào, nguy cơ lớn nhất Quận Lô gặp phải bây giờ, vẫn là đám phản quân Yên tặc mấy trăm ngàn người ở Quận Thành Tây Lăng bên kia.

Hứa Phong An đứng sau lưng Thôi Hằng cũng hơi nghi hoặc một chút.

Hắn và Lưu Lập Đào đều không có hoài nghi chuyện Thôi Hằng có thể tiếp tục ngăn cản phản quân Yên tặc.

Chẳng qua là không hiểu Thôi Hằng vì sao lại nói tùy thời có thể đi Quận Thành Quận Lỗ nhậm chức.

Dù sao, huyện Cự Hà là tuyến đầu chiến tranh, nếu muốn tiếp tục chống đỡ phản quân Yên tặc, hiển nhiên tiếp tục sống ở chỗ này mới là lựa chọn tốt nhất.

“Tin thắng trận!”

“Tin thắng trận! !”

“Huyện Tôn đại nhân, có tin thắng trận!”

Vừa lúc đó, bên ngoài truyền đến thanh âm Huệ Thế.

Hắn xưa nay hỉ nộ không lộ, thanh âm la lên lần này lại rõ ràng hết sức kích động, hiển nhiên là tin tức vô cùng trọng yếu.

“Vào đi. ” Thôi Hằng hướng phía ngoài vẫy vẫy tay, mặt mỉm cười.

“Phải! Huyện Tôn đại nhân! ” Huệ Thế nắm quân báo bước nhanh đến.

Hắn không có để ý tới Lưu Lập Đào, vô cùng cung kính hướng Thôi Hằng hành lễ nói: “Huyện Tôn đại nhân, mới vừa nhận được quân báo mật thám dò xét tới, tôi hôm qua Quận Thành Tây Lăng có vài chục vạn quả sao lửa từ trên trời hạ xuống.

“Trong một đêm phản tặc Yên vương toàn quân bị diệt, vô luận binh tướng, tất cả đều ở bên dưới quả sao lửa biến thành tro bụi, lại không có thương tổn đến dân chúng tầm thường. Theo dân chúng trong thành nói, lúc ấy có tiên thần đứng ở trên bầu trời, tất cả mọi người đều cho rằng đây là ông trời mở mắt, giáng xuống Thiên phạt!”

Tin tức quân báo giống như truyền thuyết thần thoại từ trong miệng Huệ Thế nói ra.

Để cho Lưu Lập Đào, Hứa Phong An đứng ở một bên trợn mắt hốc mồm, cơ hồ không thể tin vào tai của mình.

Mấy trăm ngàn quả sao lửa trong một đêm tiêu diệt mấy trăm ngàn phản quân Yên tặc? !

Phản ứng đầu tiên của hai người đều là ——

Điều này sao có thể? !

Quá bất hợp lí đi!

Bất quá, Hứa Phong An rất nhanh liền nghĩ đến cái vị tiên thần tối hôm qua cứu mình kia.

Nếu như là vị tiên thần kia mà nói, có lẽ thật sự có thể làm được chuyện thần tích giống như vậy.

Trong một đêm, tiêu diệt đại quân mấy chục vạn, lại không có tổn hại đến dân chúng bình thường trong Tây Lăng Quận Thành, cái này là đại thần thông bực nào a!

Coi như là Nhân Tiên giáng thế như Huyền Tôn, sợ rằng cũng làm không được đi.

Có điều từ trong lời nói của Huyền Tôn mới vừa rồi, hẳn hẳn là đã sớm biết tin tức phản tặc Yến Vương bị tiêu diệt.

Như vậy, Huyền Tôn cùng vị Tiên Thần kia hơn phân nửa là có liên lạc.

Chỉ cần mình đi theo ở bên người Huyền Tôn, hẳn là có hy vọng biết được tin tức về vị Tiên Thần kia!

Cái này làm cho Hứa Phong An càng kiên định ý nghĩ đi theo ở bên người Thôi Hằng.

Lưu Lập Đào thì là lâm vào trong khiếp sợ trước đó chưa từng có.

Thân là Thái Thú Quận Lỗ, hẳn vô cùng rõ ràng phản quân Yến tặc là một nhánh phản tặc kinh khủng dường nào.

Đây là một nhánh phản quân vô cùng có khả năng trong thời gian ngắn hoàn toàn công chiếm toàn bộ Phong Châu, trở thành chính quyền phản tặc đầu tiên chiếm cứ toàn bộ một Châu, nắm giữ tiềm lực lật đổ Đại Tần.

Chương 114: Sự tình quý dị

Vì vậy, coi như là ở huyện Cự Hà bên này mất đi năm chục ngàn đại quân, Lưu Lập Đào cũng không cho rằng đại quân Yên Vương sẽ dừng lại cước bộ chiến tranh.

Nhưng mà tuyệt đối không ngờ rằng, một cỗ đại quân phản tặc như vậy, lại trong một đêm liền không còn?

Dạng sức mạnh gì có thể trong một đêm tiêu diệt đại quân mấy chục vạn?

Quả thật bất khả tư nghị!

Họn nữa theo miêu tả của quân báo, cái gọi là quả sao lửa kia chẳng qua là tiêu diệt phản tặc Yên Vương, cũng không có làm tổn thương đến dân chúng tâm thường.

Cái này cũng không giống như là thiên tai a.

Chẳng lẽ là người làm?

Nhưng mà hạng người gì mới có thể làm được sự tình kỳ kỳ như vậy? !

Thần tiên cũng làm không được đi!

Vừa nghĩ tới phương diện thần tiên này, Lưu Lập Đào không thể tránh khỏi mà đưa ánh mắt nhìn về phía Thôi Hằng, trong lòng đột nhiên có một cái ý niệm hiện lên.

Sẽ không phải là hắn làm chứ?

Theo lời nói của vị Thôi Huyện Lệnh này mới vừa rồi, hắn hẳn là ở trước khi quân báo đến liền đã biết rõ chuyện này. .

Thật chẳng lẽ là hắn làm?

Vị Thôi Huyện Lệnh trước mắt mình này, Thôi Thái Thú tương lai, có năng lực trong một đêm tiêu diệt đại quân mấy chục vạn? !

Nhưng mà quá khoa trương, thật bất khả tư nghị!

Để cho người khó tin.

Cái suy đoán này khiến cho Lưu Lập Đào cảm thấy tê cả da đầu, toàn thân run rẩy, hắn mơ hồ cảm giác chính mình đem ngôi vị Thái Thú nhường cho Thôi Hằng, dường như là một chuyện không thể tránh.

Phản ứng của mấy người Thôi Hằng đều xem ở đáy mắt, cười vang nói: “Đây thật là song hỷ lâm môn a, Huệ Thế, người đi bảo Triệu Quảng nghĩ một cái cáo thị, tuyên bố khắp

thành, mở tiệc vui vẻ ba ngày, ăn mừng Yên tặc tiêu diệt, hét thảy chi tiêu do huyện nha bỏ ra.”

“Phải! Huyện tôn! ” Huệ Thế sau khi hành lễ liền muốn cáo lui.

“Trước không vội vàng đi. ” Thôi Hằng đem hấn lưu lại, lại nói “Sau khi nghĩ xong cáo thị, để cho Triệu Quảng đặt mua một bàn tiệc rượu, lại kêu thêm lão Lục tới, chỉ bốn người chúng ta, ta có một ít chuyện muốn giao phó.”

“Huyện tôn ngài... ” Huệ Thế nhất thời lĩnh ngộ hàm nghĩa trong đó, muốn nói lại thôi, gật đầu kêu ” Vâng Huyện Tôn!”

...

Ngay lúc Lưu Lập Đào chuẩn bị xây dựng tế đàn, đem tâu chương tiên cử đốt cho triều đình Đại Tấn,

Phái Thái Trùng cùng mấy đại môn phái đã hành động tại Quận Thành Quận Lỗ.

Biến hóa đầu tiên xuất hiện là giá lương thực, lại trong một đêm lật gấp năm lần, để cho vô số dân chúng hoảng loạn không thôi.

Tiếp theo chính là than đá.

Bây giờ sắp bắt đầu mùa đông, chính là thời điểm dân chúng tích trữ than đá chuẩn bị vượt qua mùa đông.

Năm trước thời tiết này, đều sẽ có than đá từ các vùng khác chở tới sông Hồng tiêu thụ.

Nhưng mà năm nay lại không biết tại sao, thậm chí ngay cả một chiếc thuyền chuyên than củi cũng không có.

Dân chúng hỏi thương nhân, cũng chỉ nghe được là sẽ trả lời sau.

Cùng với than đá, phát sinh biến hóa còn có gạo nếp, muối ăn, dưa và trái cây, mỏ sắt vân vân, hoặc là giá phồng gấp năm lần, gấp sáu lần, hoặc chính là dứt khoát trực tiếp không có hàng.

Loại biến hóa thị trường không có dấu hiệu nào, không chút đạo lý nào, thậm chí không có cách nào suy luận này, để cho dân chúng trong Quận Thành Quận Lỗ không biết đã làm sai điều gì.

Cuối cùng chỉ có thể rời rít đi nha môn trụ sở Quận Trưởng khóc lóc kẻ lẻ.

Nhưng lại lấy được tin tức Thái Thú đã sớm không ở trong thành.

Chuyện này nhất thời liền đề cho sô lớn bách tính hoa mắt choáng váng.

Bất quá, dân chúng tâm thường dù sao cũng có vài phần hèn nhát, không dám trực tiếp phản kháng quan phủ, nhưng không nhịn được khi có người đi đầu.

Phái Thái Trùng cùng mấy đại môn phái, các gia tộc đã sớm an bài xong người dẫn đầu.

Ở ngay lúc vô số dân chúng đi tới nha môn trụ sở của Thái Thú, lại chỉ có thể không công mà về.

Bọn họ “Tận chức tận trách” mà nhảy ra ngoài, làm bộ như giận không kèm được, bắt đầu đánh vào trụ sở nha môn.

Dân chúng vốn dĩ còn có mấy phần sợ thấy có người dẫn đầu, liền rối rít hưởng ứng.

Lần này liền đề cho trước nha môn trụ sở Thái Thú lâm vào một mảnh hỗn loạn.

Hoàn toàn không duy trì được trật tự.

Đô Úy Quận Trần Đồng cũng phải bẻ đầu sút trán, trong lòng không ngừng nhắc đi nhắc lại: Tân Thái Thú mau mau đến đây đi...

Cùng lúc đó, ở trong sương phòng một tòa tử lầu ba tầng.

Chấp sự ngoại vụ Tôn Bàn Thạch của Phái Thái Trùng đang cùng năm người khác mở tiệc vui vẻ uống thỏa thích.

Mọi người thỉnh thoảng nhìn về phía ngoài cửa sổ, trông về cửa chính nha môn trụ sở Thái Thú đang hỗn loạn, nhao nhao cười lớn, bốn phía tràn đầy không khí sung sướng.

“Ha ha ha! Trò hay, trò hay a!”

Tôn Bàn Thạch chỉ phương hướng nha môn trụ sở Thái Thú mà bật cười, hân uống một ngụm rượu, đắc chí vừa lòng mà nói: “Toàn bộ mạch sông dân sinh của Quận Lô, đều ở trong tay sáu người chúng ta đây, ta ngược lại muốn nhìn một chút, cái tên Quận Trưởng mới kia lấy cái gì cùng chúng ta đấu.

“Các vị, có tin hay không cái tên Quận Trưởng mới kia sau khi vừa nhậm chức, không quá ba ngày, nhất định sẽ tự mình đến tới cửa của ta nhận tội?”

Chương 115: Thiên hạ chấn động (1)

“Ta nghe nói cái tên Thái Thú mới kia chính là Huyện Lệnh của Huyện Cự Hà bây giờ?” Cháp sự ngoại vụ Bành Lan Chi của Thiên Kiếm Môn bỗng nhiên mở miệng.

“Huyện Cự Hà?” Chủ sự đợc sĩ u Dương Trấn của Thanh Ngọc Quan nhíu mày, nhìn về phía Tôn Bàn Thạch “Tôn huynh, ta nghe nói cái tên Huyện Lệnh huyện Cự Hà này là một mãnh nhân đánh tan đại quân năm chục ngàn người của Yên Vương a.”

“Ta cũng có nghe thấy.” Tổng quản thượng điếm Hà Thành Mậu của Hà gia Bình Xuyên cũng gật đầu một cái “Tin đồn nói huyện lệnh huyện Cự Hà lai lịch bí ẩn, có khả năng hô phong hoán vũ, chỉ tạt một chén nước liền nhân chìm đại quân năm chục ngàn người của Yên Vương.”

“Bản tăng cũng nghe qua cái tin đồn này, bất quá ngày trước chỉ coi là trò cười.” Viện Chủ Đợc Vương Tĩnh Thông hòa thượng của Pháp Thiện Tự mỉm cười nói “Dù sao cõi đời này nào có người có thể hô phong hoán vũ, trừ phi là luyện võ luyện thành Phật Đà.”

“Các vị, chỉ là huyện lệnh huyện Cự Hà thì chưa đủ thành đạo.” Tôn Bàn Thạch dường như đã sớm lường tới chủ đề này, cười ha ha nói “Thật ra thì ta cùng Vương hiền đệ đã sớm điều tra hẳn, đây chỉ là một người chết thể do Lưu Lập Đào an bài thôi.”

“Ồ? Chân tướng ra sao?”

“Vương hiền đệ, người biết lai lịch cái tên Huyện Lệnh huyện Cự Hà này?”

“Là xảy ra chuyện gì?”

Ánh mắt của mọi người lần nữa tụ hội đến trên người Tôn Bàn Thạch, đồng thời bị hỏi còn có một người thiếu niên bên cạnh Tôn Bàn Thạch.

Thiếu niên này tên là Vương Kim Thánh, hấn mặc y phục màu trắng, tướng mạo tuấn mỹ, ngũ quan thanh tú, là một nam tử rất đẹp.

Tuổi gần mười chín tuổi, cũng đã bước chân vào cảnh giới Hóa Khí, là người võ công cao nhất trong sáu người đang ngồi.

Hắn cũng không phải là nhân sĩ Phụng Châu, mà là nhân sĩ Duyên Châu bên cạnh, cùng trưởng bối trong nhà cùng nhau du lịch đến Quận Lỗ.

Mà ở trong vòng nửa năm đi đến Quận Lỗ, Vương Kim Thánh liền lấy thủ đoạn phi phạm, ở trong nghề muối ăn vốn dĩ không chỗ nhúng tay của Quận Lỗ, gắng gượng xé xuống sáu thành thị phần.

Hơn nữa, phạm là dám động thủ với hãn, muốn dùng bạo lực ngăn trở, vô luận là Tông Sư Hóa Cảnh, hay là Đại Tông Sư cảnh giới Huyền Quan, tất cả đều sẽ chết oan uổng.

Vì vậy, ở trong đoàn thể nhỏ sáu người này, địa vị của hãn thậm chí còn ở phía trên người tổ chức Tôn Bàn Thạch.

Mặc dù trong ngày thường Vương Kim Thánh cũng không nhúng tay vào quản lý sự vụ cụ thể, rất nhiều chuyện đều là do Tôn Bàn Thạch tự mình đưa ra quyết sách, nhưng mọi người, bao gồm Tôn Bàn Thạch ở bên trong, cũng sẽ không coi thường tầm quan trọng của Vương Kim Thánh.

Dù sao, dựa vào sự chường khổng đối với trăm nghề dân sinh, bọn họ có thể hoàn toàn không phí nhiều sức mà bắt chẹt Thái Thú Quận Lỗ, nhưng không có khả năng dựa vào cái này đem một vị Quận Trưởng đẩy lên vị trí Châu Mục.

Mà Vương Kim Thánh cùng với trưởng bối gia tộc sau lưng hãn, lại có cái năng lực này.

Đối mặt câu hỏi của mọi người, Vương Kim Thánh cũng không có trực tiếp trả lời.

Hãn nhìn vòng quanh mọi người, tiện tay hất ra một cái quạt xếp, nhẹ nhàng lắc lắc, lộ ra nụ cười cao thâm khó dò, nhân nhát nói: “Các vị, các người thật tin tưởng cõi đời này có người có thể hô phong hoán vũ sao?”

“Mặc dù không tin, nhưng đại quân năm chục ngàn của Yên Vương bị diệt hãn là xác thực không thể nghi ngờ.” Hà Thành Mậu cười khò nói “Khó tránh khỏi để cho người lo âu a.”

“Ta hỏi qua thúc phụ của ta.” Vương Kim Thánh vẫn là khề lay động quạt xếp, lòng tin mười phần cười nói “Thúc phụ của ta cho câu trả lời là, ngay cả là Tiên Phật giáng thế, cũng tuyệt đối không thể hô phong hoán vũ tiêu diệt đại quân năm chục ngàn.”

Mọi người vừa nghe, nhất thời đều yên lòng.

Thúc phụ trong miệng Vương Kim Thánh, nhưng mà là một vị tuyệt đỉnh giang hồ luyện đến Nội Cảnh, đại nhân vật như vậy nói chắc chắn sẽ không sai lầm.

“Bất quá, đại quân năm chục ngàn của Yên Vương là gặp phải chuyện gì?” Bành Lan Chi là một nữ tử thận trọng cân

thận, nàng vẫn là không nghĩ ra làm sao một cái huyện thành nhỏ nhỏ có thể ngăn cản đại quân năm chục ngàn người.

“Thật ra thì rất đơn giản.” Vương Kim Thánh vẫn tràn đầy tự tin, mỉm cười nói “Thúc phụ của ta tự thân đi huyện Cự Hà tra xét, phát hiện chiến trường nơi quân Yên Vương bị tiêu diệt rõ ràng có vết tích bị lũ lụt giội rửa.

“Hơn nữa vết tích giội rửa này rõ ràng không phải là nước mưa tạo thành, càng giống như là nước sông lớn mãnh liệt cuốn tới, sau khi hấn khảo sát địa hình lại có phát hiện.

“Mảnh khu vực kia mặc dù toàn thể bằng phẳng, nhưng vị trí chiến trường hiện thời địa thế hơi thấp, bên cạnh huyện Cự Hà lại có một cái sông Hồng,

Chỉ cần thừa dịp quân Yên Vương chưa chuẩn bị, đem kênh đào sông Hồng đào ra một cái lỗ hồng lớn, lại điều động sức mạnh đất trời thuận thế dẫn dắt, thì có thể dẫn nước nhân chìm đại quân!”

“Hay a!” Hà Thành Mậu vỗ tay cười lớn, gật đầu nói “Hộ phong hoán vũ là khả năng của Tiên Phật, nhưng mở ra một lỗ hồng lớn cho sông Hồng, dẫn dắt thế nước, chờ sau khi chiến tranh kết thúc lại đem lỗ hồng lặn nữa lấp kín, Đại Tông Sư cảnh giới Huyền Quan liên có thể làm được.”

“Không sai, lấy mạng lưới quan hệ của Lưu Lập Đào, mời một tên Đại Tông Sư cảnh giới Huyền Quan cũng không phải khó.” Tôn Bàn Thạch cười lạnh nói “Cho nên, hết thấy các thứ này thật ra thì cũng chỉ là Lưu Lập Đào làm trò lừa bịp mà thôi.

Chương 116: Thiên hạ chấn động (2)

“Trước tìm tới một người cùng chúng ta không có bất hòa lợi ích làm huyện lệnh huyện Cự Hà, lại âm thầm mời một vị Đại Tông Sư cảnh giới Huyền Quan, lên diễn một màn tiết mục nước ngập đại quân, lại tuyên truyền thành hô phong hoán vũ, để cho chúng ta sinh ra lòng kiên kỳ, thật là hảo thủ đoạn a!”

“Không nghĩ tới cái tên Lưu Lập Đào trong ngày thường làm người điệu thấp này, trong tối lại là quỷ kê đa đoan như thế.” Bành Lan Chi hiển nhiên đã tin cách nói của Vương Kim Thánh cùng Tôn Bàn Thạch.

Mấy người còn lại cũng rói rít gật đầu.

Dù sao, cái này nghe vẫn là rất hợp lý, so với hô phong hoán vũ trực tiếp tiêu diệt đại quân năm chục ngàn người đáng tin hơn quá nhiều.

“Các vị, chúng ta kính Vương hiền đệ một ly, có hấn hỗ trợ chúng ta mới có thể nhẹ nhàng như vậy mà đoán được quỷ kê của Lưu Lập Đào a!” Tôn Bàn Thạch dẫn đầu nâng ly đứng lên.

Mấy người khác cũng rói rít đứng lên, giơ ly rượu lên hướng Vương Kim Thánh mời rượu.

“Ha ha ha, các vị quá khen!”

Vương Kim Thánh rõ ràng rất là hưởng thụ, hấn buông xuống, quạt xẹp cười nói “Lưu Lập Đào càng dùng âm mưu quỷ kê, liền chứng minh hấn càng chột dạ, ta đem chuyện này tra rõ, cũng là muôn để cho mọi người an tâm mưu đồ nha, đối với đại giáo đều có chỗ tốt!”

“Không sai, Vương hiền đệ nói quá đúng!”

“Chính là cái đạo lý này, lần này chúng ta lại toàn thắng rồi! Hãy A...!”

“Đúng rồi, chúng ta cũng phải kính một ly rượu cho vị tân Quận Trưởng thể thảm kia, cho cái người chết thể đáng thương này, ha ha ha!”

“Ha ha ha, người này nhất định là kẻ ngu, vị trí Thái Thú Quận Lỗ hấn cũng dám tiếp, ha ha!”

Trong sương phòng tử lâu, lần nữa vang lên tiếng cười nói.

Đám người Tôn Bàn Thạch, Vương Kim Thánh thậm chí từ đầu chí cuối đều không có nói tới tên Quận Trưởng tương lai kia tên họ là gì.

Căn bản cũng không có đem tân Quận Trưởng coi ra gì.

...

Đề ăn mừng quân Yên Vương bị diệt hoàn toàn, huyện Cự Hà tiến vào trạng thái vui mừng trước đó chưa từng có.

Bên trong nội đường huyện nha, cũng tương tự chuẩn bị xong rượu và thức ăn.

Huệ Thế, Lục Tranh Minh, Triệu Quảng ba người đều ngồi ở nơi này .

Bất quá, không người nào dám động đũa.

Ba người bọn họ đều nhìn về chủ tọa Thôi Hằng, chờ đợi Thôi Hằng mở miệng.

“Đều nhìn ta làm gì? ” Thôi Hằng trực tiếp cầm đũa lên gấp thức ăn vào miệng, cười nói “Khôn trương như vậy làm chi? Chính là trước khi cáo biệt, cùng các người ăn một bữa cơm.”

“Huyền Tôn sẽ phải rời khỏi chỗ này sao? ” Huệ Thế khẽ thở dài một cái.

Lục Tranh Minh cùng Triệu Quảng cũng đều yên lặng không nói.

Vận mệnh của ba người bọn họ, thật ra thì đều là bởi vì Thôi Hằng xuất hiện mới xảy ra thay đổi.

Nếu như không phải vì Thôi Hằng, Huệ Thế vẫn còn đang làm hòa thượng, chịu nhục mà làm đệ tử cho cừu nhân giết cha, Lục Tranh Minh phỏng chừng vẫn còn bị nhốt ở trong tử lao, Triệu Quảng càng là sớm đã chết ở trong mộ Lỗ Vương.

Đây là đại ân nhân thay đổi vận mệnh bọn họ.

Thôi Hằng nhìn ba người này một chút, khẽ cười nói: “Các người cũng muốn cùng ta cùng đi Quận Thành Quận Lỗ?”

“Nguyện thề chết theo bên cạnh Tiên Tôn!”

Ba người trắm miệng một lời, cũng đồng thời ngã quỵ dưới đất hướng Thôi Hằng lễ bái.

Bọn họ là thật lòng cho rằng Thôi Hằng là “Tiên Tôn” .

“Ba người các người đều đi, huyện Cự Hà làm sao bây giờ? ” Thôi Hằng không trả lời mà hỏi lại “Đề bách tính nơi này lần nữa trở lại cuộc sống như trước đây, sau đó sẽ mang ta?”

Ba người yên lặng.

“Quân Yên Vương mặc dù bị diệt, lại lưu lại một cái Quận Thành Tây Lãng cần được khôi phục lại, đang không người quản lý.” Thôi Hằng lại nói: “Nơi đó dân chúng cũng có hàng vạn, cũng không thể để cho bọn họ tự sinh tự diệt.”

Ba người nghe vậy trong lòng đều càng thêm kính nể Thôi Hằng, đây đúng là một vị thần tiên sống đại từ đại bi.

“Triệu Quảng, người ở lại huyện Cự Hà làm Huyện Lệnh đi.” Thôi Hằng bỗng nhiên hạ lệnh, rồi hướng Lục Tranh Minh nói: “Lão Lục, ta dự định cho người đi Quận Tây Lãng, trước tiên đảm nhiệm Quận Thù thay thế giải quyết sự vụ của Quận Trưởng, tận lực khôi phục dân sinh.

“Nếu có người hỏi lai lịch của người, liền nói là Thái Thú Quận Lỗ Thôi Hằng bổ nhiệm người, lấy trình độ hỗn loạn của Phong Châu bây giờ, sẽ không có ai dị nghị chuyện này.”

Đây thật ra là một cái thí nghiệm của hắn.

Nếu như phái người tội đem năm chục ngàn bách tính của Quận Thành Tây Lãng thống trị tốt, khôi phục dân sinh nơi đó, hơn nữa để cho dân chúng đều biết người là hắn phái qua.

Như vậy có hay không cũng có thể thu hoạch tâm tình phản hồi?

“Về phần Huệ Thế người.” Thôi Hằng mỉm cười nói “Theo ta cùng đi Quận Thành Quận Lỗ đi, đến lúc đó làm phụ tá cho Hứa Phong An.”

“Đa tạ Tiên Tôn!” Huệ Thế cảm kích rơi nước mắt.

Lục Tranh Minh cùng Triệu Quảng đều nhìn Huệ Thế với ánh mắt hâm mộ.

...

Sau bảy ngày.

Thôi Hằng từng bước làm xong sắp xếp sau này đối với huyện Cự Hà cùng với Quận Thành Tây Lãng.

Sắp lên đường đi Quận Thành Quận Lỗ.

Cùng lúc đó, tin tức đại quân mấy chục vạn của phản tặc Yên Vương trong một đêm bị Thiên Phật chết hết cũng đã truyền bá ra.

Trong lúc nhất thời, thiên hạ chấn động, khắp thế gian đều kinh ngạc!

Chương 117: Các phương phản ứng, cuối cùng đến Quận Lỗ (1)

Theo truyền thuyết, thời đại Thượng Cổ có Thiên Thần giáng thế, đem thiên hạ chia làm 36 Châu.

Ung Châu chính là trung tâm trong 36 Châu này.

Đáng tiếc, Đại Tân hôm nay chỉ chiếm mười một Châu.

Vì vậy, cái Ung Châu này không những không phải là trung ương, còn là một vùng ở biên giới Tây Bắc.

Bất quá, sẽ không có ai coi thường Ung Châu, ở chỗ này có một tòa núi cao nhất thiên hạ, theo truyền thuyết là núi cao nhô lên lúc Thiên Thần giáng thế, “Đông Hoa Sơn”.

“Đạo Nhất Cung” xem như đứng đầu Đạo môn thế gian tọa lạc tại trên Đông Hoa Sơn.

Nơi này không có ồn ào thế tục, chỉ có sương mù biển mây, lầu quan đình đài, cùng với các đạo sĩ ngồi tĩnh tọa luyện võ.

Trên đỉnh Tọa Vong Phong Đông Hoa Sơn.

Một người đạo sĩ trung niên nhìn chừng năm mươi tuổi đi tới kê bên vách đá vụn trượng, nhìn biển mây phía trước, cao giọng la lên: “Chưởng giáo sư huynh, trong tin báo đệ tử dưới núi mới đưa tới có một cái tin tức rất là kỳ lạ.”

“Ồ?” Trong mây vang lên một tiếng kêu khẽ.

Ngay sau đó, chỉ thấy cái đám mây trắng như tuyết này như là sóng biển, hướng về phía trước cuộn trào, lại như thần tích vô căn cứ tách ra một con đường.

Chỉ thấy một vị đạo trưởng áo xanh nhìn chừng sáu mươi tuổi, tiên phong đạo cốt, tóc bạc mặt hồng hào chân đạp mây mù, đi ở trên vách đá vụn trượng này, chậm rãi bước tới.

Người này chính là chưởng giáo hiện nay của Đạo Nhất Cung, Trương Sáu Minh.

“Chưởng giáo sư huynh thần thông lại có tinh tiến a, vực sâu vụn trượng đều là như giẫm trên đất bằng!” Trung niên đạo sĩ vừa hâm mộ lại vừa thán phục nói “Cũng không biết cuộc đời này của ta còn có cơ hội nhìn trộm bí ẩn Thần Cảnh hay không.”

Mở ra bảo tàng trong cơ thể, luyện ra uy năng người thường không tượng tượng nổi, cảnh giới võ đạo Thần Tàng, là người trong Thần Cảnh.

Có thể xưng chân nhân, thiên sư, pháp sư!

“Cái này mà xưng là thần thông gì?” Trương Sáu Minh lắc đầu một cái, khẽ thở dài “Chẳng qua chỉ là đem mây trời ngưng kết, dậm lên trên, làm bộ bước từ từ thội, tiêu thuật thấp kém, không đáng nhắc tới, nào xứng gọi là thần thông.”

“Chương giáo sư huynh nói đùa.” Đạo sĩ trung niên lại cười nói “Thiên hạ hiện nay, người trong Thần Cảnh có thể đem được trên đầu ngón tay, nếu đây là tiêu thuật, võ giả trong thiên hạ sợ rằng đều có thể gọi là bất học vô thuật.”

“Trăm năm trước ta từng gặp cái gì gọi là thần thông chân chính...” Trương Sáu Minh giống như là đang nhớ lại cái gì, nhưng lại lắc đầu “Không đề cập tới những thứ kia, lại nói một chút dưới núi lại có cái tin tức kỳ lạ gì?”

“Trăm năm trước?” Đạo sĩ trung niên có chút hiếu kỳ, nhưng cũng không tiếp tục truy vấn, trả lời “Là liên quan tới đại phản tặc Yên Vương ở Phong Châu kia, chương giáo sư huynh còn nhớ cái tên Yên Vương đó không?”

“Mấy năm gần đây thường xuyên nghe nói, tự nhiên nhớ.” Trương Sáu Minh gật đầu một cái, vuốt ve râu bạc dài dài của chính mình, cười nói: “Thế nào, lẽ nào là cái tên Yên Vương này đã chiếm cứ Phong Châu, đã có thành tựu, đưa trẻ Hoàng Đế kia ngồi không yên, muôn lão đầu tử ta đây rời núi?”

“Cũng không phải.” Đạo sĩ trung niên lắc đầu một cái, đem một phong thơ lấy ra, đưa đến trước mặt Trương Sáu Minh “Sư huynh mời xem, mấy ngày trước, bên trên Quận Thành Tây Lăng đột nhiên xuất hiện Thiên Phật, đại quân mây chực vạn của Yên Vương tan thành mây khói, lại không có thương tổn đến dân chúng tâm thường chút nào.”

“Điều này sao có thể?!” Trương Sáu Minh thoáng cái trợn to hai mắt, trực tiếp đem râu mép của mình cạo xuống một nắm, lão đạo sĩ này nhe răng trợn mắt nói “Chắc chắn không phải là tin nhầm sao?”

“Có đệ tử đi Quận Thành Tây Lăng điều tra, mỗi người bách tính đều thấy được cảnh tượng đêm đó, hẳn là không có lầm.” Đạo sĩ trung niên tựa như là có chút lo âu, thấp giọng dò hỏi “Chương giáo sư huynh, kỳ hạn trăm năm buông xuống, có thể hay không cùng...”

“Không biết.” Trương Sáu Minh lắc đầu nói “Nếu không thương hại đến dân chúng tâm thường, chỉ sợ không phải là sức mạnh thuần túy của tự nhiên, nhưng mà tồn tại dạng gì mới có thể làm được chuyện như vậy, làm sao có thể sẽ có tồn tại mạnh mẽ như vậy, không có khả năng a...”

Ở sau khi cảm thấy khiếp sợ, hẫng lại lâm vào trong mê man sâu đậm, thậm chí có hơi chút hoài nghi nhân sinh.

Thân là võ giả đi tới phía cuối phạm trần, Trương Sáu Minh vô cùng rõ ràng hạn mức tối đa của Thần Cảnh ở nơi nào, tuyệt đối không có khả năng làm được sự tình khoa trương như vậy.

Coi như là những Nhân Tiên cao hơn so với Thần Cảnh giáng thế,

Cũng không khả năng làm được.

Thật chẳng lẽ là Thiên phạt, trên đời thật có Thiên phạt?

Thiên Đạo cũng sẽ quản chuyện phân tranh trong nhân gian sao?

Cái ý niệm này vừa xuất hiện, Trương Sáu Minh nhất thời cảm giác rợn cả tóc gáy.

Hẫng theo bản năng ngẩng đầu liếc bầu trời một cái.

Trời nếu có tình, vậy thì quá mức kinh khủng a.

...

Chương 118: Các phương phản ứng, cuối cùng đến Quận Lỗ (2)

Dự Châu có một tòa Kim Quang Sơn.

Theo truyền thuyết, thời đại Thượng Cổ có Phật Đà ở nơi này thuyết pháp, kim quang trải rộng, từ đó có tên.

Sau đó có cao tăng ở chỗ này đục núi xây Tự, khai tông lập phái, chính là đệ nhất thánh địa “Bảo Lâm Thiên Viện” của Phật môn hôm nay.

Cũng giống như Đạo Nhất Cung biết được đại quân Yên vương bị tiêu diệt một cách ly kỳ, Bảo Lâm Thiên Viện cũng nhận được tin tức.

Vì thế Phương Trượng đương nhiệm đặc biệt đến gõ vào cửa chính một tòa thiền phòng, đánh thức Bất Lão Thân Tăng Độ Pháp Thiên Sư đã bế quan hai mươi năm.

“Sư tổ, kỳ hạn trăm năm buông xuống, có dị tượng này lẽ nào báo trước gì đó?” Phương Trượng đã là bồi phận đồ tôn của Độ Pháp Thiên Sư, thái độ vô cùng cung kính.

Độ Pháp Thần Tăng thoát nhìn là một hòa thượng gầy nhom chừng bảy mươi tuổi, râu dài hoa râm, mặt mũi có chút già nua.

Hắn hai mắt hơi khép, chậm rãi mở miệng nói: “Đây là lửa giận của Phật Đà, trừng phạt chúng sinh làm ác, người có thể đề cho đệ tử trong phái coi đây là tuyên truyền, phát dương Phật pháp.”

“Nhưng mà, sư tổ...” Phương Trượng có chút lo âu.

Nếu cái “Thiên Phật” kia là người làm, làm như vậy há chẳng phải là chọc giận đại năng?

“Người không cần lo âu.” Độ Pháp Thiên Sư mở mắt, chấp hai tay, mỉm cười nói “Cái này tuyệt đối không thể là người làm, sẽ chỉ là lửa giận của Phật Đà giáng thế. Như vậy có thể thấy sự từ bi của Phật, cũng có thể thấy Phật pháp vô biên. A Di Đà Phật!”

...

Hoàng thành Trung Châu, trung tâm Đại Tấn.

Kiến Viêm Đế Ngụy Dịch đã bốn mươi chín tuổi lười biếng nằm ở trong tâm cung.

Lúc này đang cách một đạo bình phong, nghe Thừa Tướng Trử Nguyên Lương báo cáo chính sự.

Khi Trử Nguyên Lương nói đến quân Yên Vương ở Phong Châu đã bị diệt, hấn chột thặng tập ngồi dậy, lại cười mở cười to “Ha ha ha, hay, hay a, trăm không hổ là thiên tử, cả trời cũng giúp trăm!”

“Yên tặc làm nhiều chuyện bất nghĩa, tự chết bởi Thiên Phật, chính là minh chứng cho Thiên Tử vừa lòng trời! ” Trử Nguyên Lương cao giọng phụ họa, lại vội vàng nói “Bệ hạ có thể mượn cơ hội này, tăng cường không chế đối với mấy Châu chung quanh Trung Châu, kỳ hạn trăm năm sắp tới, có lẽ có thể lấy được càng nhiều tiền duyên hơn.”

“Không sai, chính là đạo lý này, Thừa Tướng quả thật là cánh tay đắc lực của trăm! ” Kiến Viêm Đế tâm tình tốt vô cùng, bỗng nhiên lại nghĩ tới một chuyện “Đúng rồi, mấy ngày trước đây người cùng trăm nói qua, cái tên Huyện Lệnh trong truyền thuyết biệt hồ phong hoán vũ đánh tan đại quân năm chục ngàn của Yên tặc kia, tên là gì?”

“Hồi bẩm bệ hạ, hấn là Huyện Lệnh huyện Cự Hà Thôi Hằng. ” Trử Nguyên Lương cung kính nói.

“Không sai, chính là Thôi Hằng. ” Kiến Viêm Đế gật đầu cười nói “Đây là đại công thần của trăm, Yên tặc tàn phá mấy năm, Phong Châu không người có thể chế phục, chỉ có người này lập kỳ công này.

“Có lẽ cũng là bởi vì người này làm trời cảm động, lúc này mới hạ xuống Thiên Phật, đem Yên tặc hoàn toàn tiêu diệt, trọng thưởng, cần ban thưởng hậu hĩnh, ít ngày trước Châu Mục Tào Quyên của Phong Châu bị ám sát, người cảm thấy đưa cái ngôi vị Châu Mục Phong Châu cho cái tên Thôi Hằng này được không?”

“Bệ hạ không thể a. ” Trử Nguyên Lương lần này rút cuộc không tiếp tục phụ họa, giống như là con mèo bị đập đuôi, vội vàng nói “Thôi Hằng chiến công tuy lớn, lại cũng chỉ là Huyện Lệnh, vượt cấp sắc phong thành Châu Mục, sẽ chỉ để cho hấn bốn phía thụ địch, tuyệt không phải chuyện tốt a.”

“Tựa hồ hơi có đạo lý. ” Kiến Viêm Đế gật đầu một cái, hơi chút suy nghĩ nói “Như vậy, trăm phong hấn làm Uy Viễn tướng quân, ban cho ba trăm lượng vàng, một tám binh phù, có thể mộ binh một trăm ngàn.”

“... ” Trử Nguyên Lương người đều ngu.

Cho phép mộ binh một trăm ngàn, đây cũng con mẹ nó có thể tại chỗ tạo phản.

Bất quá, hấn nghĩ lại, dù sao Phong Châu chỗ đó cũng sớm đã thoát khỏi không chế của triều đình, thêm một Uy Viễn

Tướng Quân đê khích lệ lòng người dường như cũng không phải là cái chuyện xấu gì.

Vì vậy, Trử Nguyên Lương rút cuộc khom mình hành lễ nói: “Bệ hạ ân đức như biển!”

...

Tin tức toàn quân Yên Vương bị diệt đã truyền khắp thiên hạ, tự nhiên cũng đã sớm truyền đến Quận Thành Quận Lỗ.

Đám người Tôn Bàn Thạch tự nhiên cũng đều biết.

Nhưng nếu nói phản ứng... Đều không có phản ứng gì, căn bản là không có người đem chuyện này liên hệ tới Thôi Hăng.

Ở thời đại phong kiến mê tín nồng đậm này, cách nói Thiên phạt kia, rất dễ dàng bị người đón nhận.

Vì vậy, bọn họ chèn ép dân chúng chẳng những không có một chút thu liễm, cũng bởi vì quân Yên Vương bị diệt, khiến cho bọn họ không có nỗi lo về sau, càng tệ hại hơn.

Đồng thời, đám người Tôn Bàn Thạch vẫn còn đang không ngừng tung tin nhằm liên quan tới tân Quận Trưởng.

Đồ thừa hết thấy biến hóa đều là do tân Quận Trưởng đưa đến.

Đoàn người Thôi Hăng vừa mới đến cửa thành Quận Lỗ, liền gặp được mảng lớn mảng lớn bách tính quỳ dưới đất, cũng không phải tới đón tiếp.

Những người dân này trong tay cầm vải thêu tranh hoặc là chữ viết, trên đó viết một hàng chữ lớn.

“Cầu Thái Thú đại nhân cho một con đường sống!”

Chương 119: Lòng người bách tính trong một ý niệm (1)

“Phía trước xảy ra chuyện gì? ” Thôi Hằng từ trong xe ngựa đi xuống, nhìn dân chúng Quận Lỗ phía trước một chút, lại hỏi Lưu Lập Đào bên cạnh.

“Cái này, cái này chỉ sợ là tác phẩm của đám người Tộn Bàn Thạch. ” Lưu Lập Đào giận đến cả người phát run, cắn răng nói “Đại nhân, những người này đã vô pháp vô thiên, những người dân này hơn phân nửa đều là bị bọn họ đầu độc!”

“Cái này sợ là có mấy ngàn tên bách tính đi. Thật là bản lĩnh lớn quá! ” Thôi Hằng cười lạnh một tiếng, nói với Huệ Thế “Người đi qua hỏi một chút, rốt cuộc chuyện gì xảy ra?”

“Phải! Đại nhân! ” Huệ Thế hành lễ lĩnh mệnh.

“Những người đó, chỉ sợ là đang nhìn chúng ta mà cười nhạo a. ” Ánh mắt Thôi Hằng nhìn lướt qua tường thành Quận Lỗ xa xa, cười nói ” Lưu Quận Thừa, để cho quân lính đi theo chuẩn bị phát thóc, phát muối!”

Sau khi hẳn tiếp nhận chức vị Thái Thú Quận Lỗ, để Lưu Lập Đào ở lại bên người làm Quận Thừa, như vậy có thể trợ giúp hẳn nhanh chóng lý giải đủ loại sự vụ trong Quận Lỗ, thu thập thất tình từ chúng sinh cũng dễ dàng hơn.

“Phải! Đại nhân! ” Lưu Lập Đào liền vội vàng gật đầu, thờ dài nói “Đại nhân thật là liệu sự như thần, đã sớm ngờ tới sẽ có lần trở ngại này a.”

“Đi đi. ” Thôi Hằng khoát tay cười nói.

Cái tên Lưu Lập Đào này thói quen quan trường đã ngấm vào máu, câu nào câu nấy nịnh hót, cũng may làm việc coi như thành khẩn, quân lính phía sau rất nhanh thì bị điều động.

Nhân viên đi theo Thôi Hằng tới Quận Thành Quận Lỗ không tính là ít.

Ngoại trừ bốn người Huệ Thế, Hứa Phong An, Lưu Lập Đào, Tiên Thương, còn có mười mấy dân chạy nạn ban đầu từ huyện Đại Xương chạy đến huyện Cự Hà đảm nhiệm quân lính.

Quan mới nhậm chức nơi đất lạ, nhất là lại tới địa phương đã đào xong hồ như Quận Thành Quận Lỗ bên này, nhất định phải trước thời hạn chuẩn bị sẵn sàng.

Muốn phải tụ tập nhân tâm, muốn phải đạt được dân chúng kính yêu, thu thập tâm tình chính diện, nhất định phải từ lúc

ban đầu có sẵn người một nhà có thể làm việc.

Số lượng ít nhất phải có mười mấy người.

Những người đã từng là dân chạy nạn của Huyện Đại Xương này không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Bọn họ đối với Thôi Hằng tuyệt đối trung thành, thậm chí cho rằng mạng của mình đều là của Thôi Hằng.

Mặt khác, cũng là bởi vì Thôi Hằng mang đến cho Quận Thành Quận Lô không ít vật liệu, cần người vận chuyển.

Tất nhiên hẳn cũng có thể chờ sau khi đến Quận Thành Quận Lô, lại đem những vật liệu kia sử dụng pháp thuật chế tạo ra, nhưng mà nếu như vậy liền giống như tát ao bắt cá.

Chỉ có thể duy nhất một lần thu gặt tâm tình trên quy mô lớn, sau này lại không còn gì.

Ở sau khi dùng một chén nước nhấn chìm đại quân năm chục ngàn tại huyện Cự Hà, hẳn sẽ không lại nhận được bao nhiêu thất tình của chúng sinh.

Cái này coi bộ không phù hợp kế hoạch có thể khuếch trương lâu dài.

Vẫn là sắp xếp một ít nhân thủ, tiến hành theo chất lượng sẽ tốt hơn một chút.

...

Huệ Thế vừa mới đến trước cửa Quận Thành, lập tức liền có mười mấy bách tính vây lại.

“Quan gia, ngài là người của Quận Trưởng đại nhân đúng không, van cầu ngài xin Quận Trưởng đại nhân để cho chúng ta con đường sống đi, lương thực cũng không mua nổi a!”

“Van cầu Quận Trưởng đại nhân đừng nâng giá lương thực a, những dân chúng nhỏ nhỏ như bọn ta không chịu nổi a, van cầu quan gia, cho một con đường sống đi!”

“Còn có muối ăn, nhà ta đã bọ ngày không dám ăn muối, thân thể con ta càng ngày càng yếu ớt, đáng thương cho hẳn vẫn còn đang trong tuổi phát dục a! Ô ô ô!”

Những người dân này càng nói càng kích động, thậm chí có người bắt đầu chen chúc lên phía trước, gần như muốn vây kín quanh Huệ Thế.

Coong!

Huệ Thế nhẹ nhàng rung cương đao bên hông một cái, ánh mắt lạnh như băng nhìn khắp bốn phía, cao giọng quát lên: “Các vị, Thái Thú đại nhân là Thanh Thiên trên đời, yêu dân

như con, không nên kích động, đại nhân hẳn nhất định sẽ giúp các người giải quyết vấn đề!”

Dân chúng tầm thường sợ hãi đao kiếm, vừa thấy thanh đao này, đều theo bản năng lùi lại mấy bước.

“Giải quyết như thế nào, chẳng lẽ hẳn còn có thể đem bạc ăn vào ói ra sao?!”

Lúc này, trong đám người bỗng nhiên có người hô to “Ta đã sớm nghe nói, tân Quận Trưởng cùng thượng gia bán lương thực muối ăn đông mùu nâng cao giá tiền gấp mấy lần, chính mình cầm một nửa tiền hoa hồng!”

“Ai đang nói bậy nói bạ! ” Huệ Thế nghiêm nghị gầm lên, muốn đi ra ngoài kiểm tra, lại bị bách tính vây ba tầng trong ba tầng ngoài, căn bản là không nhúc nhích được.

“Quan gia! Cái này có phải thật vậy hay không, Thái Thú đại nhân lấy tiền hoa hồng của thương nhân sao?”

“Quan gia a! Đáng thương cho chúng ta quá a! Tiếp tục như vậy nữa, chúng ta đều sống không nổi nữa a!”

Chương 120: Lòng người bách tính trong một ý niệm (2)

“Quan gia, quan gia...”

Thanh âm vô số dân chúng vang lên ong ong bên tai Huệ Thế, để cho trong lòng của hắn vô cùng phiền não, gần như nhịn không được muốn rút đao chém người.

Có điều những người dân này không phải là Hoàng gia huyện Cự Hà, không thể tùy ý sát hại.

Hắn cũng chỉ có thể cưỡng ép nhịn xuống.

Bất quá, Huệ Thế dù sao cũng là võ giả cảnh giới Ngưng Khí, vẫn có thể dùng chân khí chậm rãi đẩy ra những người dân này, trở lại bên người Thôi Hằng.

“Đại nhân, tình huống không quá lạc quan.” Huệ Thế đi qua bầm báo, trầm giọng nói: “Có người trộn lẫn ở trong những người dân này khích bác ly gián, nói đại nhân ngài cùng đám thương nhân hợp tác, cùng dân tranh lợi.”

“Dò xét được là ai chưa?” Thôi Hằng dò hỏi.

“Thuộc hạ bị bách tính vây quanh, không thể tra rõ.” Huệ Thế gật đầu có chút xấu hổ.

“Không sao.” Thôi Hằng cười cười nói: “Người lại đi qua một chuyến, nói cho những người dân này, đến chỗ của ta mua lương thực và muối, có thể dùng giá tiền bằng một nửa bình thường tới mua, mỗi người giới hạn mua 20 cân lương thực, một cân muối.”

“Bất quá, từng người bách tính tới lấy lương thực và muối, đều phải nói ra thương nhân nào tăng giá bán lương cùng bán muối, đến lúc đó người tổ chức nhân viên, đem những nhà này đều ghi chép xuống.”

“Phải! Đại nhân!” Huệ Thế lập tức lĩnh mệnh quay lại.

“Đại nhân, ta mới vừa rồi đã phát hiện người kia.” Hứa Phong An cải trang làm lão thợ sinh nghi ngờ nói “Vì sao không để cho ta trực tiếp xách hắn ra?”

“Bây giờ bắt người, nhưng mà cũng không có biện pháp diệt cỏ tận gốc.” Thôi Hằng khẽ cười nói, ánh mắt nhìn lướt qua lầu các trên tường thành Quận Thành.

...

Lúc này, ở trên lầu các tường thành Quận Thành Quận Lỗ.

Tôn Bàn Thạch cùng Vương Kim Thánh đang ngồi đôi diện uống rượu, ánh mắt hài hước nhìn cảnh tượng bên ngoài.

“Vương hiền đệ, người nói cái tên Thôi Quận Trưởng này sẽ dùng cách nào ứng đối ý dân khùng bó như vậy?”

Tôn Bàn Thạch uống thỏa thích một ly rượu ngon, cười to nói “Đây chỉ sợ là tên tân Quận Trưởng đầu tiên vừa nhậm chức liền bách tính chặn ở cửa thành đi! Ha ha ha!”

“Tôn huynh, người không phát hiện hai mươi chiếc xe lớn tên tân Quận Trưởng kia mang tới sao?” Vương Kim Thánh không trả lời mà hỏi lại, nhìn bên ngoài, khẽ cười nói “Bên trong sợ rằng có không ít lương thực.”

“Làm sao có thể, chẳng lẽ hẳn còn có thể đem lương thực từ huyện Cự Hà dời đến nơi này cứu tế bách tính?” Tôn Bàn Thạch lắc đầu nói “Hơn nữa huyện Cự Hà đói nghèo đã lâu, nào có nhiều lương thực để chuyên đi như vậy?”

“Vị Thôi Thái Thú này khi trước ở huyện Cự Hà, nhưng là mở kho phát lương cứu mấy ngàn dân chạy nạn.” Vương Kim Thánh như cũ nhìn bên ngoài “Ta ngược lại thật ra cảm thấy, cửa ải này không làm khó được hẳn, chúng ta hẳn là chuẩn bị đối sách kế tiếp.”

“Hiền đệ quá lo lắng...” Tôn Bàn Thạch vẫn là không thể nào tin được, nhưng khi hẳn xem đến biến hóa ở bên ngoài, chợt đứng lên, khiếp sợ không gì sánh nổi mà hô “Làm sao có thể, hẳn thật mang theo nhiều lương thực như vậy?!”

“Không chỉ là lương thực, còn có muối!” Ánh mắt Vương Kim Thánh hơi hơi sáng lên, bỗng nhiên cười nói “Ha ha ha, như vậy mới có ý tứ, nếu là quá dễ dàng bị áp chế, ngược lại thì đề cho bọn thiếu gia cảm thấy không thú vị.”

“A, chẳng qua chỉ là cử chỉ thu mua lòng người thôi!” Tôn Bàn Thạch như cũ không phục, cười lạnh nói “Trải qua những ngày qua tuyên truyền, hình tượng tân Quận Trưởng cùng thương nhân hợp tác tranh lợi với dân đã không thể sửa đổi!”

“Coi như hẳn sau khi vào thành ăn gan hùm mật béo dám động thủ với những thương nhân kia, hình tượng của hẳn ở trong lòng dân chúng cũng sẽ không tốt, đều sẽ cho rằng hẳn đây là đang qua cầu rút ván!”

...

Thôi Hằng mang tới lương thực tổng cộng có 20 xe, muối có năm xe.

Những lương thực này tự nhiên không đủ bán cho hơn mấy ngàn dân chúng muôn vạn khó khăn này, cho nên là tới trước được trước.

Sau đó, lại cam kết tiếp theo còn sẽ có, đều có thể đi tới trụ sở nha môn Quận Trưởng mua.

Hơn nữa còn sẽ dốc toàn lực đè thấp giá cả lương thực, muối, trăm nghề dân sinh.

Như thế, dân chúng tự nhiên cũng sẽ tản đi.

Coi như bên trong có người ly gián, ở trước mặt lương thực và muối thật, cũng sẽ không đưa đến tác dụng gì.

“Tin tức hộ thương nhân đều nhớ sao?” Thôi Hằng hỏi Huệ Thế.

“Hồi bẩm đại nhân, đều nhớ.” Huệ Thế gật đầu, vẻ mặt tức giận nói “Tổng cộng là mười ba nhà thương nhân lương thực, sáu nhà thương nhân muối, toàn bộ đều không hẹn mà cùng đem giá cả lật gấp bảy lần!”

“Tốt!” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

“Đại nhân, mặc dù ngài bán lương thực bằng nửa giá cho bọn hắn, nhưng như cũ có bách tính cảm thấy đây là cử chỉ thụ mua lòng người.” Huệ Thế có chút lo lắng nói “Vẫn cảm thấy ngài và những thương nhân kia là một phe.”

“Không sao.” Thôi Hằng khoát tay một cái, không nói gì nữa, trực tiếp quay trở về trên xe ngựa “Vào thành!”

...

Chương 121: Lòng người bách tính trong một ý niệm (3)

Sau khi xử lý xong sự kiện ở cửa thành, Thôi Hằng sau đó thành công nhậm chức Thái Thú Quận Lỗ.

Đám người Tôn Bàn Thạch liền đang đợi cái tên Quận Trưởng mới nhậm chức này ra chiêu.

Nhưng mà ba ngày trôi qua.

Quận Thủ Phủ không hề có một chút tin tức nào truyền tới.

Chỉ biết Thôi Hằng đang sắp xếp người bên cạnh mình đảm nhiệm đủ loại chức vụ.

Dường như cũng không có dấu hiệu muốn động thủ.

Hơn nữa, trong ba ngày này, còn không ngừng có lương thực và muối thông qua sông Hồng từ huyện Cự Hà chở tới đây.

Vẫn là bán nửa giá cho bách tính!

Phảng phất như lương thực và muối bên kia lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn vậy.

Điều này làm cho đám người Tôn Bàn Thạch đang chờ tức đến suýt chút nữa chửi mẹ, bọn họ ngay cả tìm bách tính đi nha môn Quận Trưởng gây chuyện cũng không tìm được.

Chỉ có thể mắng trong lòng, cầu cho lương thực và muối của Thôi Hằng mau mau dùng hết.

Sau mười mấy ngày, lương thực và muối vẫn là liên tục không ngừng.

Không có chút dấu hiệu sẽ đứt gãy nào.

Thậm chí trong Quận Thành Quận Lỗ đã bắt đầu truyền lưu ca dao khen ngợi tân Quận Trưởng.

Đám người Tôn Bàn Thạch còn có thể nhẫn nại, nhưng các thương nhân bán muối cùng lương thực dưới cờ bọn họ lại không chịu nổi.

Liên tục hơn nửa tháng, một đồng tiền thu vào cũng không có, là thương nhân đều sẽ phát điên.

Vì vậy, đám thương nhân bắt đầu dùng giá cả gấp hai từ trong tay bách tính thu mua lương thực, lại đem giá bán đôi thành gấp ba lần giá mua.

Lương thực và muối tất nhiên trọng yếu, nhưng tiền tài cũng làm lòng người u mê.

Khó tránh khỏi có người không chịu nổi cám dỗ đem một phần lương thực và muối trong tay bán đi.

Điều này sẽ đưa đến tình huống lương thực và muối đang không ngừng bán nửa giá, nhưng giá lương thực cùng giá muối tổng thể vẫn là lên cao không hạ xuống.

Dân chúng rất nhanh bắt đầu tự phát duy trì đem những lương thực và muối kia bán cho đám thương nhân.

Điều này sẽ đưa đến đám thương nhân bán lương thực và bán muối rất nhanh lại đem giá thu mua tăng lên tới gấp ba.

Kể từ đó, người len lén đem lương thực và muối bán đi liền càng nhiều.

Giá bán cũng rất nhanh lại tăng lên tới gấp năm lần.

Đã sắp tiếp cận gấp bảy lần như ban đầu.

Ngay vào lúc này, lương thực và muối từ huyện Cự Hà bên kia vận chuyển tới đột nhiên ngừng!

Nha môn Quận Trưởng cũng ban bố cáo thị, thật sự là không còn lương thực và muối để vận chuyển đến.

Giá lương thực cùng giá muối trong nháy mắt bạo tăng đến gấp mười lăm lần ban đầu!

Đám người Tôn Bàn Thạch đều chúc mừng lẫn nhau.

Chúng thương nhân mở tiệc rượu ăn mừng.

Dân chúng giận dữ không thôi, nhưng lại không có chút biện pháp nào.

Cả tòa Quận Thành Quận Lỗ gần như thành một thùng thuốc súng.

Gần như sắp muốn nổ tung.

Rốt cuộc, lại có lượng lớn bách tính không nhịn được, ríu rít chạy đi nha môn Quận Trưởng tố cáo, hy vọng Quận Trưởng đại nhân có thể nghiêm trị những thương nhân không hợp pháp này.

Lần này không có ai từ trong xúi giục, tất cả mọi người đều là tự phát, hơn nữa cũng chỉ là hướng lên Thái Thú nhờ giúp đỡ.

Mà không phải đi chặt vắn.

Trong vòng một tháng này, hình tượng tân Quận Trưởng mới nhậm chức lấy sức một mình đối kháng cùng thương nhân bán lương bán muối khắp thành, đã được tạo nên trong lòng dân chúng.

Lại không có người tin tưởng chuyện Thôi Hăng cùng những thương nhân kia là cùng một phe.

Trong trụ sở nha môn Quận Trưởng.

Thôi Hăng nắm một phần danh sách, nói với Huệ Thế đang đợi lệnh: “Mười百家 thương gia bán lương thực, sáu nhà thương gia bán muối, còn có chín nhà Dược Đường, mười hai nhà bán than, bảy nhà... Những thứ này đều đã điều tra xong đúng không.”

“Đúng vậy đại nhân, đều đã tra rõ.” Huệ Thế cung kính nói.

“Thái độ của dân chúng như thế nào?” Thôi Hăng lại hỏi.

“Nhờ diệu kế của đại nhân, bách tính cả thành hiện tại cũng đã thành tâm kính nể ngài.” Huệ Thế đối với cách làm của Thôi Hăng bội phục vô cùng, đây mới gọi là chân chính hội tụ nhân tâm.

Nếu mà lúc mới vừa vào thành liền đi tịch thu tài sản của những thương nhân này, tuyệt đối sẽ không ngưng tụ được lòng người như bây giờ, nói không chừng sẽ còn mang danh xấu qua cầu rút ván.

“Tốt!” Thôi Hăng gật đầu cười nói, bây giờ, cái mục đích thứ nhất đã đạt tới.

Vì vậy, hấn lúc này đem danh sách vỗ vào trên bàn, trầm giọng nói “Huệ Thế nghe lệnh! Thương nhân ở trên, tất cả đều tịch thu tài sản, lựa ngày xét xử công khai! Nếu có người ngăn cản, đánh chết tại chỗ!”

Heo nuôi mập rồi.

Nên chết!

Chương 122: Đao lên đầu người rơi (1)

Huệ Thế cương nghị đi ra nha môn Quận Trưởng, liền thấy được dân chúng quỳ lít nha lít nhít ngoài cửa.

Mọi người vừa thấy bên trong có người đi ra, nhất thời đều kích động, muốn đi qua hỏi.

Nhưng mà thấy trên người Huệ Thế mặc áo giáp, rõ ràng chính là võ quan, liền rút đầu lại, không dám lại tiến lên, lại tiếp tục quỳ xuống.

Một mặt là vì võ quan quả thật không dễ chọc.

Mặt khác cũng là bởi vì loại chuyện đại sự liên quan đến toàn bộ dân sinh trong Quận này, võ quan bình thường là không có cách nào làm ra quyết định.

Hỏi cũng vô ích.

Bây giờ Huệ Thế đang làm phụ tá cho Đô Úy Trần Đồng, cũng từng bước hoàn thành tiếp nhận quyền lực, chờ sau khi bàn giao xong, hẳn chính là nhân viên quan trọng quản lý binh phòng ở địa phương này.

Bất quá, hiện tại hẳn chẳng qua vẫn là phụ tá, muốn lĩnh binh đi tịch thu nhà, vẫn là phải đi nha môn Đô Úy báo cáo trước mới được.

Từ sau khi Thôi Hằng đến, Trần Đồng ban đầu bận đến sứt đầu mẻ trán nay rốt cuộc nhàn rồi, mỗi ngày liền luyện quyền, trông hoa, thưởng thức trà, trải qua thời gian như thân tiên.

Hắn cũng sớm đã quyết định đầu nhập vào Thôi Hằng, tính đợi sau khi đem quyền lực của chức vị Đô Úy bàn giao xong, liền ngay tại nha môn Quận Trưởng mang cái danh phụ tá.

Sau đó nghỉ ngơi là được rồi.

Một nhọc làm việc nhiều năm như vậy, thiên hạ vẫn còn là loạn thế, hẳn đã lười không muốn làm gì nữa.

Chẳng qua là một tháng qua, các đại thương nhân thật sự quá phận, Trần Đồng vẫn là không nhin được mà quản một số chuyện.

Tỷ như phái binh thủ vệ lương thực và muối ăn, tránh bị người cướp đoạt.

Về phần lệnh điều động quân lính Huệ Thế bên kia đưa tới, hẳn cũng chỉ là tùy tiện nhìn một chút đều đồng ý.

Ngay cả hỏi cũng sẽ không hỏi.

Nhưng lần này lại bất đồng.

Trần Đông thấy nội dung bên trong điều lệnh, nhất thời trợn to hai mắt, vẻ mặt kinh ngạc ngẩng đầu nhìn về phía Huệ Thế, há hốc miệng nói: “Tất cả đều muôn sao?”

“Không sai. ” Huệ Thế gạt đầu một cái, trầm giọng nói: “Phụng lệnh của đại nhân, thương nhân trong danh sách đều tịch thu cả nhà, nếu gặp ngăn trở, tại chỗ đánh chết!”

“Được a ! Ta sớm con mẹ nó xem không vừa mắt đám chó má này!” Trần Đông vỗ bàn, ánh mắt tỏa sáng, cười nói “Đi, dẫn người đi lãnh binh lính.”

“Vậy thì cảm ơn Đô Úy đại nhân. ” Huệ Thế cười nói.

“Hắn là nện cảm ơn Thái Thú đại nhân mới phải. ” Trần Đông cười hặc hặc, trong lòng đối với Thôi Hằng kính nể nhiều thêm mấy phần.

Thật ra thì hắn và Lưu Lập Đào ban đầu có ý nghĩ giống nhau, đều không cho rằng Thôi Hằng có thể ứng phó sự rối loạn của cái Quận Thành này, nhiều lắm là dựa vào một thân võ công tự vệ.

Dù sao, hắn cũng không có đích thân đi huyện Cự Hà, cũng không tự mình tiếp xúc với Thôi Hằng, hiểu biết đối với Thôi Hằng chỉ bắt nguồn ở một ít quân báo cùng tin đồn.

Tự nhiên không có quá nhiều lòng tin.

Nhưng mà trong một tháng này, nhìn những thao tác tranh đấu lương thực muối ăn, hội tụ nhân tâm của Thôi Hằng, khiến hắn đã trợn mắt hộc môm, bội phục cực kỳ.

Càng làm cho hắn không có nghĩ tới là ——

Cuối cùng lại thật có can đảm ra chiêu tàn nhẫn đến như vậy.

Lợi hại!

Làm thật là lợi hại!

...

Huệ Thế cùng Trần Đông cùng đi, mang theo hai trăm tên binh lính, trực tiếp uy nghi oai vệ đánh tới hộ thương gia đầu tiên trong danh sách.

Đọc theo con đường này, đưa tới vô số dân chúng vây xem suy đoán.

“Rất nhiều quan binh, dẫn đầu còn là Đô Úy đại nhân, đây, đây là làm gì a, muốn đánh trận rồi hả?”

“Yến tặc không phải đều bị Thiên Phật diệt rồi sao? Còn có thể đánh ai, có phải hay không có mãnh thú gì xuất hiện, phải đi giết mãnh thú?”

“Hắc hắc, theo ta thấy, đúng là muôn đánh trận, cũng phải cần đi giết mãnh thú, bất quá đánh là đánh gian thương, giết cũng là bọn gian thương!”

“Nói như vậy, chẳng lẽ Thái Thú đại nhân quyết định sẽ ra tay xử đám gian thương kia sao?”

“Quá tốt, cái đám cẩu thương kia đáng chết a, lại đem giá lương thực nâng cao gấp mười lăm lần ban đầu!”

“Nhưng ta nghe nói phía sau những gian thương này đều là cái gì đại môn phái, đại gia tộc, Thái Thú đại nhân trước đây của chúng ta đều không trêu chọc nổi a!”

“Đi một chút đi, chúng ta cùng đi qua nhìn một chút!”

Đương nhiên, vậy xem không chỉ có riêng dân chúng tầm thường,

Còn có đám người ở trong nhà những thương nhân kia.

Thấy nhiều binh lính như vậy dằng dằng sát khí đi tới, nhất thời đều bị dọa sợ đến run lẩy bẩy, nhao nhao chạy về trong nhà báo tin.

Chương 123: Đao lên đầu người rơi (2)

Chuyên đầu tiên Huệ Thế cùng Trần Đồng phải đi, chính là nhà thương gia lương thực lớn nhất trong Quận Thành Quận Lỗ, nhà của Lý Trùng.

Cái tên Lý Trùng này vốn là người làm của trưởng lão Phái Thái Trùng Tôn Liên Thắng, sau đó bị phái ra ngoài đến Quận Lỗ kinh doanh làm ăn lương thực.

Đến nay đã có hơn ba mươi năm, tích góp lại gia sản cực kỳ phong phú, người ở hơn ngàn, thôn tính đất đai chừng hơn mười ngàn mẫu, biệt thự đại viện càng là xây dựng giống như cung điện.

Hoàng lão gia huyện Cự Hà so với hắn như là đệ tử gặp sư phụ.

“Không tốt rồi lão gia, không xong! Không xong!” Người làm của Lý gia thở hồng hộc chạy trở về, vừa chạy vừa hô to.

“Hô to gọi nhỏ làm gì?!” Lý Trùng bất mãn gào thét.

Sau đó chỉ thấy hắn lắc lư thân thể mập mạp đi ra, trái phải hai tay có hai ả thiếu nữ xinh đẹp như hoa đỡ lấy, vừa đi còn vừa dùng cánh tay cọ xát thân thể mềm mại của thiếu nữ.

“Chuyện gì xảy ra?!” Lý Trùng cau mày nhìn về phía cái tên người ở này, cười lạnh nói “Quây rây nhả hứng của lão gia ta, nếu mà không nói ra được nguyên do, liền cho người bẻ đầu!”

“Lão gia, cái tên Trần Đồng, còn có người của tên Thôi Quận Trưởng kia mang người giết tới!” Gã người ở nóng nảy vạn phần nói “Có nên đi mời Tôn công tử tới hay không ạ?”

“Mẹ cha nhà ngươi!” Lý Trùng một cước đạp lộn mào cái tên người ở này, quát mắng “Chỉ là một tên Trần Đồng, ta mà sợ hắn sao, chẳng lẽ hắn còn dám giết ta hay sao? Vì chút chuyện nhỏ này đi quây rây Tôn công tử, ta xem ngươi hắn là không muốn sống!”

Hắn có chỗ dựa là Phái Thái Trùng, trải qua mấy năm nay, vô luận là làm ăn, hay là sống chung cùng với quan trên, đều là bá đạo thành quen.

Căn bản cũng không cảm thấy cái tên Trần Đồng Đô Úy dám làm gì hắn.

Dù sao, nếu mà giết hắn đi, sẽ đắc tội Phái Thái Trùng, cũng cùng lúc đắc tội mấy đại môn phái cùng gia tộc có quan hệ tốt với Phái Thái Trùng.

Tiếp đó liền sẽ ảnh hưởng trăm nghề dân sinh của toàn Quận, để cho dân chúng các nơi lâm than.

Đây không phải là kết cục mà một tên Đô Úy có thể tiếp nhận.

Đạp đạp đạp!

Vừa lúc đó, nương theo tiếng bước chân quân lính chinh tề, Huệ Thế cùng Trần Đông dẫn hai trăm quân lính hùng hùng hổ hổ tới sát cửa Lý gia!

“Ai là Lý Trùng?” Huệ Thế tiến lên một bước, cao giọng quát hỏi.

“Tên vô danh tiểu tốt từ đâu tới, cút ra ngoài!” Lý Trùng trực tiếp nổi giận mắng “Nơi này không có chỗ cho ngươi nói chuyện, để cho Trần Đông tới!”

Hắn cũng không nhận ra Huệ Thế, càng không đem hắn coi ra gì.

“Ngươi là người phương nào?” Huệ Thế hỏi, đồng thời nắm tay đặt ở trên chuôi đao.

“Ta là...” Lý Trùng đang muốn nói, lại có một tên người làm tới ghé vào lỗ tai hắn nói nhỏ một câu, trên mặt hắn nhất thời lộ vẻ bưng bít “Thì ra ngươi chính là người của cái tên Quận Trưởng mới kia, đây là làm ăn lương muối không đâu lại ta, muốn đi qua cường đoạt sao?”

“Hỏi ngươi một lần nữa, ngươi có phải Lý Trùng hay không?” Tròng mắt Huệ Thế hơi híp.

“Cút sang một bên, muốn biết ta là ai, liền để cho Quận Trưởng của ngươi tới hỏi!” Lý Trùng trực tiếp chỉ mũi Huệ Thế mắng.

“Xem ra ngươi chính là Lý Trùng!” Huệ Thế bỗng nhiên gật đầu một cái.

Ngay sau đó, chỉ thấy hắn trực tiếp rút cương đao ra, xoạt một tiếng liền đem đầu của tên heo mập Lý Trùng kia bỏ xuống!

Phốc!

Máu tươi phun ra ngoài, thân thể to mập của cái tên Lý Trùng này tại chỗ thành một cỗ thi thể không đầu.

Cả tòa đại trạch Lý gia giống như là bị nhấn nút tạm dừng, tất cả mọi người đều bối rối, bất động, kinh hãi muốn chết mà nhìn một màn này.

Huệ Thế đem khóa đầu lâu cặp mắt tròn tròn này nắm ở trong tay, cầm đao nhìn chung quanh, nghiêm nghị hét lớn:

“Thái Thú đại nhân có lệnh, Lý Trùng tăng giá lương thực, dẫn tới dân chúng lầm than, tội ác tày trời!

“Hiện tại tịch thu cả nhà, ai dám ngăn trở, tại chỗ đánh chết!”

Cùng lúc đó, ở trong một góc trạch viện.

Con trai Lý Trùng đã là cả mặt sợ đến trắng bệch như tờ giấy, cả người phát run mà nói với người ở bên cạnh: “Mau, mau từ cửa sau đi ra ngoài, đi mời Tôn công tử, đi mời công tử Tôn Bàn Thạch a!”

Chương 124: Giết đến đầu người cuộn cuộn (1)

Phía Nam Quận Thành Quận Lỗ xưa nay là vùng đất giàu sang, nhà cao cửa rộng tập hợp.

Tôn Bàn Thạch sớm ở nơi này đặt mua một tòa đại trạch lớn lộng lẫy, xem như trụ sở tạm thời, còn chiêu mộ mấy trăm người ở, truyền thụ cho bọn hắn võ công.

Lấy tên đẹp là đệ tử ngoại môn Phái Thái Trùng, kì thực chính là đang nuôi dưỡng tư binh.

Những thế lực khác như Thiên Kiếm Môn, Thanh Ngọc Quan, Pháp Thiện Tự cũng đều có cách làm tương tự.

Dù sao, trong thời loạn thế này, chuyện ngoài ý muốn quá nhiều, chỉ khi nắm trong tay thật nhiều võ lực, mới có thể tự vệ.

Ba năm trăm người ở biết võ công, lại học thêm một chút trận hình, trang bị binh khí tinh xảo, đủ để chính diện đánh tan mấy ngàn tên binh lính quân đội thiếu ăn thiếu mặc, huấn luyện chưa đủ.

Lúc này, đám người Tôn Bàn Thạch, Vương Kim Thánh, Bàn Lan Chi, u Dương Trần đang tụ tập ở trong nhà Tôn Bàn Thạch, mở yến tiệc ăn mừng.

Lần ăn mừng này dĩ nhiên là vì lương thực cùng muối ăn bên phía Thôi Hằng đã đứt đoạn, không cách nào lại cùng bọn hắn đấu nữa.

Hơn nữa bây giờ giá lương thực cùng giá muối trực tiếp tăng đến gấp mười lăm lần ban đầu, sẽ dễ dàng để cho bọn họ kiếm một món tiền lớn.

Nhất là Tôn Bàn Thạch cùng Vương Kim Thánh, nghề lương thực cùng muối ăn trong Quận Lỗ, bọn họ chiếm thị phần tuyệt đối.

“Các vị, lần này thắng ngay từ trận đầu, chọ cái tên Quận Trưởng nhỏ kia bị đánh tơi bời, quả thực thống khoái a!”

Tôn Bàn Thạch giơ ly rượu lên lễ kính mọi người, cười mở cườì to nói “Hắn đã là hết đạn hết lương thực, phỏng chừng chẳng mấy ngày nữa, sẽ tự mình tới cửa nhà chúng ta tạ tội, ha ha ha!”

Hắn hồn nhiên quên mất chính mình ở trước khi Thôi Hằng tới liên bảo đảm, nói Thôi Hằng không quá ba ngày sẽ tới cửa tạ tội với hắn.

Bất quá, mọi người cũng không châm chọc, chỉ nâng ly uống rượu, phụ họa với Tôn Bàn Thạch mấy câu, trong lòng lại là riêng mình tính toán.

Vị Quận Trưởng Thôi Hằng mới nhậm chức này, rõ ràng không phải là trái hồng mềm.

Nội tình bối cảnh cũng lớn đến kinh người.

Lại có thể gắng gượng đem chiến tranh lương muối duy trì suốt một tháng, ngày ngày đều có lương muối bị chở tới đây, còn không tra được khởi nguồn cụ thể, thật là không thể tưởng tượng nổi.

Tôn Bàn Thạch cùng Vương Kim Thánh ở trên hai cái nghề này gia đại nghiệp đại, không đến nỗi thương cân động cốt.

Nhưng mà nghề chính của mấy người bọn họ ở những phương diện khác, lương muối chẳng qua là nghề phụ, trải qua một tháng kia đã có chừng mấy cửa tiệm không nhận được đóng cửa dẹp tiệm.

Cái này làm cho thu nhập của bọn họ ở Quận Lỗ tổn thất không ít.

Mặc dù bây giờ Thôi Hằng bên kia đã là lương muối đứt đoạn, hẳn là không đánh tiếp được, nhưng trải qua một tháng này, vẫn là đề cho bọn họ ký ức chưa phai.

Trong tiệm thức đã cảm thấy cái tên Quận Trưởng mới này không phải là dễ trêu.

Không cần thiết cứng đối cứng đánh tới chết.

Hơn nữa, bây giờ là lương thực cùng muối ăn, tiếp đó sẽ hay không là than đá, mỏ sắt, vải vóc?

Cại kia nhưng mà chính là nghề kinh doanh chủ yếu của bọn hắn.

Hơn nữa, cơ sở của Thiên Kiếm Môn, Thanh Ngọc Quan, Hà gia Bình Xuyên cũng không tại Quận Lỗ.

Sản nghiệp nơi này là ở trên cơ sở tự thân của mình khuếch trương ra, nội tình chưa đủ.

Khi được thế tự nhiên thuận buồm xuôi gió, chỉ khi nào gặp phải đả kích lương muối kéo dài như vậy, hơn phân nửa sẽ bị đánh tan.

Nếu như đánh mất số lượng sản nghiệp nơi Quận Lỗ này, tông môn nhà mình tất nhiên sẽ tổ chức lực lượng trả thù, nhưng những người phụ trách sản nghiệp nơi này như bọn hắn nhất định sẽ gặp họa.

Phải sớm tính toán.

Đương nhiên, những ý niệm này chỉ có thể đặt ở trong lòng, ngâm tính toán trong tối, không có khả năng nói cho Tôn Bàn Thạch cùng Vương Kim Thánh.

“Tôn huynh chớ nên cao hứng quá sớm. ” Vương Kim Thánh sau khi uống một ngụm rượu, chợt mở miệng nói ngược lại, cười nói “Người là làm sao khẳng định cái tên Thôi Quận Trưởng sẽ không chớ cùng đường quay lại căn, dứt khoát đem sản nghiệp của các người đều tịch thu?”

“Hắn dám? ! ” Tôn Bàn Thạch trợn mắt, cười lạnh nói “Đôi mắt toàn bộ Quận Lỗ, ai dám đắc tội thế lực mấy phái liên hiệp của chúng ta, trừ phi là không muốn sống.”

“Nếu như hắn thật sự là ăn gan hùm mật báo thì sao? ” Vương Kim Thánh lắc đầu nói “Tôn huynh, chúng ta lần này là muốn cạnh tranh ngôi vị Châu Mục, làm như vậy là vì tiên duyên trăm năm một lần, nhất định phải cẩn thận.”

“Vương hiền đệ yên tâm là được. ” Tôn Bàn Thạch ở trước mặt Vương Kim Thánh không dám ra oai, rót một ly rượu cười nói “Thật ra thì, coi như cái tên tiêu Quận Trưởng kia có gan này,

Cũng không có bản lĩnh này a.

“Chúng ta ở trong Quận Thành Quận Lỗ này tổng cộng có mấy ngàn lính tốt trang bị vũ khí, cũng đều là biết võ công, hắn một tên Quận Trưởng nho nhỏ dựa vào cái gì dám tịch thu tài sản, chỉ bằng mấy trăm tên binh lính không ra gì kia sao? Hiền đệ thật sự là quá lo lắng.”

Đoàng đoàng đoàng!

Vừa lúc đó, bên ngoài truyền đến tiếng gõ cửa dồn dập.

“Công tử, công tử! Có việc gấp! Đại sự! ” đây là thanh âm của người ở Tôn gia.

“Chuyện gì xảy ra, ta không phải đã nói đừng để cho người tới quấy rầy sao? ” Tôn Bàn Thạch hướng phía ngoài giận dữ hét “Chuyện gì nói mau, nếu không liền cắt cho ta!”

“Công tử, không xong, có tên người ở nhà Lý Trùng trốn đi qua, nói nội... ” Tên người ở rõ ràng có chút khân trương, sau khi thở hồn hên nói “Tên Quận Trưởng chớ kia phái người vây lại nhà, Lý Trùng đã bị chém đầu!”

“Cái gì? ! ” Tôn Bàn Thạch nghe vậy nhất thời ngây ra tại chỗ, sắc mặt lúc đỏ lúc trắng.

Chỉ cảm thấy mình đã bị nhục nhã quá lớn.

Mới vừa rồi hẳn vẫn còn đang bảo đảm với Vương Kim Thánh cùng mọi người đang ngồi, bảo sau hôm nay Thôi Hằng sẽ tới cửa tạ tội, còn nói Thôi Hằng ăn gan hùm mật báo cũng không dám động thủ.

Nhanh như vậy liền bị mất mặt?

Mấy người Bành Lan Chi, u Dương Trấn cũng là hơi biến sắc mặt.

Bọn họ nghĩ đến Thôi Hằng có lẽ sẽ tiếp tục đối kháng trên những nghề khác, lại không nghĩ tới lại sẽ trực tiếp động võ.

Chiến tranh giá cả, mọi người là ở trong quy tắc so đấu, dù là cuối cùng bị đánh tan, chỉ cần nhận thua,co mình lại là được.

Sẽ không nguy hiểm tánh mạng.

Chỉ khi nào động võ, ý nghĩa liền hoàn toàn khác nhau.

Đây là muốn liều mạng a!

Quyết đánh đến cùng, dẫu có chết cũng không muốn bị thế lực môn phái không chế?

Quá cương mãnh đi!

Chương 125: Giết đến đầu người cuộn cuộn (2)

Cái tên Thôi Quận Trưởng này đang nghĩ gì?

Đám người Bành Lan Chi, u Dương Trần trăm nghĩ không thể lý giải.

Không có ai cảm thấy trực tiếp động võ, Thôi Hằng bên kia sẽ có phần thắng.

Dù sao, quân lính của Quận Trưởng bên kia là cái trình độ gì, tất cả mọi người đều lại quá là rõ ràng, căn bản cũng không phải là binh lính có thể đánh giặc.

Về phần võ công của Thôi Hằng có thể rất cao, điểm này... Trực tiếp bị coi thường.

Bọn họ đều là đại phái võ lâm, nếu nói cao thủ nhà nào không có cao thủ?

Nhưng mà cho dù là Tiên Thiên Đại Tông Sư, đôi mắt mấy ngàn tinh binh kết trận khoắc giáp, còn biết võ công, cũng phải nhượng bộ lui binh.

Võ công cao hơn nữa, còn có thể cao đến thành thần tiên sao?

Thao tác tịch thu gia sản của Thôi Hằng phen này, trực tiếp làm những người này tỉnh mộng, rồi rít nhìn về phía Tôn Bàn Thạch cùng Vương Kim Thánh, hỏi ý kiến của hai người.

“Đi, đi qua nhìn một chút!” Tôn Bàn Thạch vỗ bàn, căn cứ nghiêng lợi nói “Ta còn không tin, ở trong Quận Thành Quận Lô này thật đúng là có thể phản trời!”

...

Ở trong khoảng thời gian người ở Lý gia chạy đến Tôn Bàn Thạch bên kia báo tin.

Huệ Thế đã đem người của Lý gia giết đến đầu người cuộn cuộn, máu chảy thành sông, hấn quán triệt mệnh lệnh của Thôi Hằng, ai dám ngăn trở trực tiếp đánh chết tại chỗ.

Thân là tiểu tông sư cảnh giới Ngưng Khí đỉnh phong, những người ở bình thường này căn bản liên không phải là đối thủ của hấn, hoàn toàn là một đao một người, giống như ăn cháo.

Trần Đồng cái vị Đô Úy này đều bị thủ đoạn khốc liệt của hấn làm rung động, trong lòng từ trong thâm tâm than thở “Thật là một cây đao tốt a!”

Lúc này Lý gia đã không có người dám phản kháng, tất cả đều ôm đầu đứng ở góc tường, run lẩy bẩy.

Dám phản kháng đã sớm chết rồi.

Về phần những binh lính quan binh kia, bây giờ đã đảm nhiệm làm công nhân bốc vác.

Tùng rương từng rương một, đem vàng bạc châu báu của Lý gia dờ ra bên ngoài, còn có lương thực Lý gia tích trữ cũng từng túi từng túi một bị dờ ra, chất đống như núi.

Tùng cảnh tượng ấy, khiến đông đảo bách tính đi theo xem vừa hả giận lại vừa phần hận.

Bỗng nhiên, phía sau đám người truyền đến một trận hỗn loạn, rất nhiều người theo bản năng hướng hai bên lui ra, lại là Tôn Bàn Thạch đã dẫn người tới.

Tôn Bàn Thạch ngửi mùi máu tanh gay mũi trong không khí, lại thấy khắp nơi máu chảy, còn có từng khóa đầu người, nhất thời giận đến cả người phát run.

Lại nhìn thấy từng rương châu báu, từng túi lương thực, càng là giận sôi lên.

Đám người Bàn Lan Chi, u Dương Trần nhìn thấy một màn trước mắt này, chỉ cảm thấy tê cả da đầu.

Cái tên Thôi Quận Trưởng này có phải điên rồi hay không?
!

Giết đã đến mức này, thật là muốn cá chết lưới rách a!

Vương Kim Thánh chính là ánh mắt hơi hơi nheo lại, như có điều suy nghĩ.

“Dừng tay!” Tôn Bàn Thạch giận không kềm được mà rống to “Đều dừng tay cho lão tử!”

Không người nghe.

Nhóm quân tốt vẫn đang vận chuyển, bọn hắn bây giờ chỉ nghe mệnh lệnh từ Huệ Thế.

“Thật can đảm!”

Tôn Bàn Thạch nổi giận đùng đùng, trực tiếp đi nhanh về phía trước, giơ tay lên thuận tiện đánh ra một quyền, hướng một người binh lính đập tới.

Hắn là võ giả cảnh giới Ngưng Khí, một quyền này đánh ra, lập tức liền có chân khí khuấy động!

Quyền phong mãnh liệt thật giống như cuồng phong, trong nháy mắt liền đem mấy tên binh lính bên cạnh hất tung ra ngoài.

Mà tên binh lính bị một quyền này của hắn nhắm chặt càng là ngậy ra tại chỗ, mặt đầy sợ hãi, hai chân như nhũn ra, ngay cả chạy trốn đều không làm được.

Một quyền này nếu như bị đánh trúng, cái tên binh lính này sẽ bị nổ chết.

Ngoài đường phố giết quân lính, thật là coi trời bằng vung!

Ầm!

Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng vang trầm đục, một quyền này của Tôn Bàn Thạch cũng không có đánh trúng cái tên binh lính kia.

Mà là đập vào trong một lòng bàn tay thô ráp rộng lớn.

Huệ Thế ra tay tiếp nhận một quyền này, ánh mắt lạnh như băng nói “Người thật là to gan, lại dám ngay trước mọi người tập kích quân lính, ta thấy người đây là không đem Thái Thú đại nhân coi ra gì!”

“Chân khí? !” Tôn Bàn Thạch ngạc nhiên nghi ngờ không dứt, lập tức thu quyền lùi về sau, quan sát trên dưới Huệ Thế một phen “Thủ hạ của tên Quận Trưởng nho nhỏ kia, lại còn có người tài như người?”

“Hãy bớt nói nhảm đi! ” Huệ Thế nhưng mà căn bản không tiếp lời, trực tiếp tiến lên quát lên “Người là người nào, tới làm gì?”

“Phái Thái Trùng Tôn Bàn Thạch! Mau dừng tay, để cho người của người rút! ” Tôn Bàn Thạch chỉ vào mũi Huệ Thế giận dữ hét “Đừng tưởng rằng người là Ngung Khí, ta liền không bóp chết được người!”

“Thì ra người chính là Tôn Bàn Thạch. ” Trên mặt Huệ Thế lộ ra vẻ bình tĩnh, tay phải lần nữa nắm chặt chuôi đao “Người chính là người một mực ngăn trở Thái Thú đại nhân làm việc?”

“Không sai, chính là ta! Thế nào, chẳng lẽ... ” Ánh mắt Tôn Bàn Thạch liếc mắt nhìn tay cầm đao của Huệ Thế, chậm chạp nói “Người còn muốn giết ta?”

“Nói nhảm! ” Huệ Thế trực tiếp rút ra cương đao đầm máu “Ai nếu ngăn trở, tại chỗ đánh chết!”

“Người dám! ” Tôn Bàn Thạch trợn tròn đôi mắt.

“Ta làm sao không dám? ” Huệ Thế toét miệng cười một tiếng.

Ngay lúc này hắn liền điều động chân khí toàn thân, trên cương đao nhất thời toát ra ngọn lửa màu đỏ thẫm, cả người

giống như là phát điên, cầm đao hướng đầu Tôn Bàn Thạch bổ tới.

“Ta phụng mệnh lệnh của Thái Thú đại nhân tới tịch thu tài sản, tất cả người ngăn trở đánh chết tại chỗ!

“Ta có gì không dám?”

“Người chết đi cho ta!”

Chương 126: Vây quanh nha môn thủ phủ (1)

“Thật can đảm!”

Tôn Bàn Thạch giận dữ, chân khí toàn thân cũng theo đó kích động, đồng thời hai cánh tay chọt giơ lên, lại trực tiếp dùng cánh tay ngăn cản lưỡi đao của Huệ Thế!

Coong!

Thanh âm sắt thép va chạm chọt vang lên.

Huệ Thế đột nhiên nhìn mà biến sắc, lập tức thu liễm chân khí trên lưỡi đao, đồng thời cổ tay xoay một cái, chiêu thức thay đổi, phi thân vọt vàng thối lui, đồng thời đem cương đao thu hồi lại.

“Đây chính là Kim Cương Quyền Phái Thái Trùng?!”

Lúc này, áo bào nơi hai cánh tay của Tôn Bàn Thạch đã ở trong giao phong mới vừa rồi bị xé nát, lộ ra hai cánh tay to lớn màu đỏ đồng của hắn, cùng với vòng thép chỉ chít phía trên!

Võ cộng Phái Thái Trùng lấy cương mãnh làm chủ, vũ khí cũng là lấy vòng thép, gậy gộc, nguyên bộ làm chủ.

Hầu như không cần các loại binh khí đao kiếm.

Tôn Bàn Thạch tu luyện chính là 《Thập Nhị Lộ Kim Cương Quyền》.

Chú trọng đem thân thể luyện tới tầng thứ lực lớn vô cùng, đao thương bất nhập.

Lúc này, trên hai cánh tay của hắn đều phủ lấy chín vòng thép, đã vô cùng tiếp cận khoảng cách đại thành 12 cái vòng thép.

Hơn nữa, những vòng thép này đều là đặc chế, từng cái đều nặng trên trăm cân!

“Ha ha! Coi như ngươi có chút nhãn lực!”

Tôn Bàn Thạch ngửa mặt lên trời cười to, đi nhanh về phía trước, trong nháy mắt đã kéo gần khoảng cách với Huệ Thế, đồng thời hai cánh tay vung lên, hung hãn hướng đầu Huệ Thế đập tới “Chết đi!”

Vù vù!

Hai cánh tay của hắn vung lên làm cho hư không đều vang lên tiếng hí chói tai, giống như là không khí bị xé ra, dâng lên

kình phong vô cùng mãnh liệt, cuốn lên cát đá vô số, tất cả đều tràn tới Huệ Thế phía đối diện.

Cả người Tôn Bàn Thạch tựa như là một tôn Kim Cương giáng thế, nắm giữ lực lượng Thần Ma, muốn nghiền nát hết thảy trước mắt mình.

“Được ! Người đã muốn so khí lực, ta đây liền phụng bồi!”

Huệ Thế thấy hấn ra chiêu, lại trực tiếp vứt bỏ cương đao trong tay, giơ hai tay lên, năm ngón tay hơi nắm, thẳng hướng hai cánh tay của Tôn Bàn Thạch vô tới.

“Tìm chết! ” Tôn Bàn Thạch cười lạnh, trong ánh mắt lóe lên sát cơ.

Hai cánh tay của hấn riêng sức nặng thì có hơn ngàn cân, còn có chân khí gia trì, đủ để đem sắt thép đập thành bụi phấn!

Lực lượng như vậy, coi như là Tông Sư cảnh giới Hóa Khí, dám dùng một đôi tay trần nghênh đón cũng là không chết cũng tàn phế!

Ầm!

Hai tay Huệ Thế cùng hai cánh tay vung lên của Tôn Bàn Thạch đụng vào nhau, lực lượng kinh khủng bạo phát ra tầng tầng sóng khí, để cho cây cối cách ba bốn trượng đều bị gãy đổ đánh gãy.

Nền gạch đá dưới chân hai người tất cả đều trong nháy mắt nổ thành bụi bặm, mặt đất phía dưới cũng xuất hiện một vòng lại một vòng vết đất nứt, chỗ trung tâm càng là hướng xuống phía dưới sụp đổ ba bốn tấc!

Chỉ là lần giao phong này, liền để cho phạm vi ba bốn trượng xung quanh hai người trở thành một mảnh hỗn độn!

Một màn này làm cho đông đảo bách tính vây xem nhìn mà tê cả da đầu, không khỏi nghĩ đến, nếu là mình đứng gần một chút, chỉ sợ cũng sẽ bị xé thành mảnh nhỏ!

Quá kinh khủng!

“Người chỉ chút bản lĩnh này? ” Huệ Thế bỗng nhiên cười lạnh.

“Điều này sao có thể? ! ” Tôn Bàn Thạch trợn to hai mắt, không thể tin nhìn Huệ Thế.

Hấn bây giờ cảm giác được một cách rõ ràng, công kích mới vừa rồi của chính mình giống như là đánh vào trong vũng bùn, căn bản cũng không có tạo thành tổn thương thực chất gì.

Hơn nữa, đôi tay này lại bị bàn tay của đối phương gắt gao nắm lại, không cách nào nhúc nhích!

“Võ công luyện vòng thép trên cánh tay, cùng tạp kỹ giang hồ khác nhau ở chỗ nào?” Huệ Thế cười lạnh một tiếng, nắm ngón tay trên hai tay, lại sáng lên kim quang nhàn nhạt, sau đó chợt dùng sức vô xuống.

Boong boong boong! !

Chỉ nghe tiếng sắt thép vỡ vụn liên tiếp vang lên, vòng thép trên cánh tay Tôn Bàn Thạch đều bị bóp nát dưới một trảo này.

“A!”

Lập tức, Tôn Bàn Thạch phát ra một tiếng kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, hai cánh tay hắn bị Huệ Thế nắm, hướng về phía sau bẻ xuống, xương cốt bên trong trực tiếp bị bóp nát!

Một thân võ công này của hắn có bảy thành ở trên hai cánh tay, làm như vậy không sai biệt lắm là đem võ công của hắn đều phế bỏ.

“Đại Lục Kim Cương Thủ, người là đệ tử đích truyền của Liên Hoa Tự? !” Vương Kim Thánh không biết lúc nào đi đến bên người Huệ Thế.

Đồng thời quạt xếp trong tay nhẹ nhàng hướng phía trước đâm một cái.

Ầm!

Huệ Thế tại chỗ lui ngược ra ngoài vài chục trượng, mạnh mẽ đụng vào một mặt vách tường bằng gạch đá.

Ầm!

Vách tường trực tiếp bị đụng sụp đổ, từng cục gạch rơi xuống, chôn vùi Huệ Thế.

Vương Kim Thánh liếc bên kia một cái, đem quạt xếp thu hồi, nắm lên tay cụt của Tôn Bàn Thạch nhìn một chút, chắc chắn nói: “Ra tay thật độc a, xương toàn bộ bẻ nát, kinh mạch đều trộn lẫn với nhau, võ công này đã phế đi, Liên Hoa Tự các người chính là dạy đệ tử như vậy?”

Chương 127: Vây quanh nha môn thủ phủ (2)

“Hóa Khí cảnh! Tông Sư!” Huệ Thế từ trong đồng gạch đá đứng lên, lau một chút vết máu ở khóe miệng, ánh mắt âm trầm mà nhìn Vương Kim Thánh “Hóa Cảnh thật trẻ tuổi, ngươi là ai?”

Vương Kim Thánh một bộ dáng thiếu niên, nhìn ngay cả hai mươi tuổi cũng không tới, cũng đã là Tông Sư cảnh giới Hóa Khí.

Cái này tuyệt đối không phải thể lực tầm thường có thể có.

“Ngươi xứng hỏi thân phận của ta sao?” Vương Kim Thánh nhàn nhạt nhìn hắn một cái, nhưng cũng không tiếp tục ra tay, mà là có chút hăng hái nói “Bây giờ còn muốn tại chỗ đánh chết Tôn Bàn Thạch sao?”

“Ha ha.” Huệ Thế không những không giận mà còn cười, nhìn Vương Kim Thánh cười lớn “Hắn chắc chắn phải chết! Các ngươi cận bản cũng không biết chính mình đang đối nghịch cùng tồn tại dạng gì.”

“Ồ?” Chân mày Vương Kim Thánh hơi hơi nhíu, cẩn thận quan sát Huệ Thế một chút, có chút hiếu kỳ mà cười nói “Ngươi sẽ không phải là đang nói tới cái tên Quận Trưởng đó chứ?”

“Dĩ nhiên là Thái Thú đại nhân!” Huệ Thế cười lạnh.

Hắn còn muốn nói thêm vài lời, nhưng đau nhức từ trên bả vai truyền tới, lại để cho hắn khó mà tiếp tục mở miệng.

“Ha ha ha, nếu hắn thật là đại nhân vật gì, trước hết để cho ngươi sống qua ba ngày đi.”

Vương Kim Thánh phát giác biến hóa của Huệ Thế, phát phát quạt xếp trong tay, như cười mà không phải cười nội “Tâm mạch của ngươi đã bị thương, không quá ba ngày, chắc chắn ói ra máu mà chết!”

Nói xong, hắn bộ dáng vênh vác mang theo Tôn Bàn Thạch rời khỏi nơi này.

Không người nào dám ngăn trở.

Bành Lan Chi, u Dương Trấn cũng vội vàng đi xuống rung động trong lòng, đi theo Vương Kim Thánh rời đi Lý gia.

Ngay cả nhóm bách tính vây xem cũng đều lập tức giải tán.

Trần Đông đi tới bên người Huệ Thê, thấy sắc mặt hần trắng bệch, toát ra mồ hôi lạnh, liền tranh thủ đỡ hần dậy, dò hỏi: “Người không sao chứ?”

“Không việc gì.” Huệ Thê lắc đầu một cái, mặt lộ vẻ áy náy “Nhưng ta lại phụ đại nhân nhờ cậy, lại để cho người kia nghênh ngang rời đi, ta làm cho Thái Thú đại nhân mất thể diện.”

Hần vừa nói chuyện, thân thể lại phát run, đứng đều đứng không vững.

Mặc dù mới vừa rồi lúc đối mặt tên Vương Kim Thánh kia, hần vẫn còn đang nói dọa, nhưng trên thực tế nội tâm đã bị áy náy lấp đầy, cảm giác mình đã không mặt mũi nào gặp lại Thôi Hằng.

“Ta mang người trở về trước.” Trần Đông trầm giọng nói.

“Vậy làm phiền Đô Úy đại nhân.” Huệ Thê khổ sở nói.

...

Trong trạch viện của Tôn Bàn Thạch.

Hai tay của hần đã trải qua bước đầu điều trị, nhưng lửa giận trong lòng như cũ đang thiêu đốt hùng hực.

“Tôn huynh, người định làm gì?” Vương Kim Thánh dùng chân khí đã thông khí huyết sơ bộ cho Tôn Bàn Thạch, dò hỏi.

“Ta muốn giết cái tên Thôi Hằng kia!” Tôn Bàn Thạch cắn răng nghiến lợi, mặt đầy hận ý, chột đứng lên, hướng phía ngoài giận dữ hét “Tập trung tất cả đệ tử ngoại môn trong Quận Thành cho ta, đem nha môn Quận Trưởng vây lại! !”

Tĩnh Thộng Hòa Thượng của Pháp Thiện Tự bên cạnh bỗng nhiên đứng ra, nghiêm mặt nói: “Pháp Thiện Tự ta ở trong Quận Thành Quận Lỗ cũng có ba trăm đệ tử ngoại môn, có thể cho Tôn thí chủ tạm mượn dùng.”

Hần lúc này vừa đứng ra, mấy người còn lại nhìn nhau, liền cũng đều đứng dậy, rồi rút tỏ vẻ có thể đem đệ tử ngoại môn nhà mình ở Quận Thành Quận Lỗ cho Tôn Bàn Thạch tạm thời mượn.

“Được! Như thế liền có mấy ngàn tinh binh!” Tôn Bàn Thạch mặt đầy sát khí, găm nhẹ nói “Hôm nay, cái tên Thôi Hằng kia hần phải chết!”

Sau đó, hần lại nhìn về phía Vương Kim Thánh, vô cùng trịnh trọng hành lễ “Còn phải mời Vương hiền đệ giúp ta áp trận.”

“Không có vấn đề.”

Vương Kim Thánh mỉm cười gật đầu, đáp ứng rất thoải mái.

Chỉ là ai cũng không biết trong lòng của hắn đang suy nghĩ gì.

...

Ban đêm hôm đó, Quận Thành Quận Lỗ chìm trong ánh lửa ngút trời.

Mấy ngàn tên gọi là “Ngoại môn đệ tử” cầm đao kiếm trọng tay hoặc là gậy gộc bằng sắt thép, người khoác áo giáp, nắm cây đuốc, dốc toàn bộ lực lượng, lấy tốc độ cực nhanh đem nha môn thủ phủ Quận Trưởng bao vây lại tầng tầng.

Lúc này, ở trong nội đường nha môn, Thôi Hằng vẫn đang uống trà.

Hứa Phong An đứng sau lưng hắn, mặt không đổi sắc.

Hòa thượng Huệ Thế vẻ mặt áy náy, im lặng không lên tiếng.

Vị Quận Thừa Lưu Lập Đào thì nhắm mắt dưỡng thần, phảng phất căn bản không để ý chuyện này.

Chỉ có Đô Úy Trần Đồng gấp tới đi tới đi lui, nhìn bên trái một chút nhìn bên phải một chút.

Cuối cùng, hắn quả thực không nhịn được, hướng Thôi Hằng hỏi “Thái Thú đại nhân, làm sao bây giờ a, nhìn binh lực bên ngoài, chỉ sợ là có mấy ngàn người, đây, đây là muốn tạo phản a!”

“Mấy ngàn mà thôi.” Thôi Hằng khẽ cười nói ” Trần Đô Úy bình tĩnh chớ nóng.”

“Mà thôi? Đây chính là mấy ngàn tinh binh khoác giáp a.” Trần Đồng khóc không ra nước mắt.

“Huệ Thế, lại cho ngươi một cái cơ hội vờ răn.” Thôi Hằng nhìn về phía Huệ Thế, mỉm cười nói “Có muốn hay không?”

Chương 128: Trong nháy mắt Tiên Thiên

“Đại nhân!”

Huệ Thế vốn đang im lặng lập tức quỳ một chân trên đất, hai tay ôm quyền giờ qua đỉnh đầu “Nguyện vì đại nhân phục vụ quên mình!”

Tịch thu tài sản của thương nhân chính là dẫn xà xuất động, để cho người sau lưng bọn họ tự mình nhảy ra, làm như vậy là để cho dân chúng đều biết là ai đang là chỗ dựa cho đám gian thương kia.

Cái gọi là bắt rắn, dĩ nhiên chính là đi bắt đám người Tôn Bàn Thạch, Vương Kim Thánh.

Vì vậy, Huệ Thế không hề nghĩ ngợi, trực tiếp liền đồng ý.

Đối với Thôi Hằng, hẳn cực kỳ cảm kích.

Nếu như không phải vì Thôi Hằng, hẳn căn bản cũng không thể rời đi Liên Hoa Tự, cũng không có khả năng báo thù giết cha.

Hôm nay bị Vương Kim Thánh đánh bại, chỉ có thể tro mắt nhìn Tôn Bàn Thạch rời đi, thậm chí ngay cả nhiệm vụ tịch thu gia sản đều không thể hoàn thành.

Điều này làm cho trong lòng của hắn cực độ áy náy, gần như không dám đối mặt với Thôi Hằng.

Bây giờ Thôi Hằng bỗng nhiên nói muốn cho hắn thêm một cơ hội, nhất thời liền đề cho nội tâm vốn như tro tàn của hắn vùng lên sống lại.

“Đại nhân...” Trần Đồng muốn nói lại thôi.

Hắn vừa nhìn tận mắt Huệ Thế bị thua, cái tên Vương Kim Thánh kia là Tông Sư Hóa Cảnh, Huệ Thế căn bản cũng không phải là đối thủ, làm sao đi ra ngoài bắt rắn?

Nhưng khi nhìn khuôn mặt giống như giành được sự sống mới của Huệ Thế, hắn lại không biết mình có nên khuyên hay không.

“Ta nghe người nói, cái tên Vương Kim Thánh kia là Tông Sư Hóa Cảnh?” Thôi Hằng hỏi.

“Vâng.” Huệ Thế gật đầu một cái nói “Sợ rằng còn không phải là Tông Sư Hóa Cảnh tâm thượng, võ công của hắn cực kỳ huyền diệu, có thể cách không tổn thương tâm mạch, nếu không phải nhờ đại nhân ngài cứu giúp, ta đã không còn sống lâu nữa.”

“Ta đây đem ngươi tăng lên tới cảnh giới Huyền Quan, thế nào?” Thôi Hằng mỉm cười nói.

Lời này vừa nói, cả sảnh đường tĩnh mịch.

Huệ Thế trực tiếp á khẩu không trả lời được, không thể nhìn Thôi Hằng.

Hứa Phong An vốn dĩ mặt không đổi sắc cũng chột ngảng đầu, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Lưu Lập Đào đang nhắm mắt dưỡng thần thoáng cái ngồi không vững vàng, suýt chút nữa từ trên ghế lặn xuống, há miệng run rẩy nói: “Cái gì, cái gì cái gì? ?”

Trần Đồng gần như cho rằng mình quá mức lo lắng sinh ra ảo giác, theo bản năng hỏi “Đại nhân, ngài, ngài mới vừa nói cái gì?”

“Thế nào, cảm thấy chẳng qua là tăng lên tới cảnh giới Huyền Quan quá thấp sao?” Thôi Hằng nhìn mấy người một cái, hơi nghĩ ngợi sau đó nói “Tựa hồ là hơi thấp một chút, ta đây đem hãn tăng lên tới Tiên Thiên? Chẳng qua thoáng chốc tăng lên quá lớn, còn liên quan đến nội ngoại giao cảm, có thể sẽ tương đối đau.”

Mấy người hoàn toàn không nói gì, trong lòng cũng kinh sợ tới cực điểm.

Trực tiếp đem một tên cảnh giới Ngưng Khí tăng lên tới Huyền Quan thậm chí là Nội Cảnh!

Đây chính là thủ đoạn thần tiên? !

Nhưng vì cái gì giống như là đang nói một chuyện cực độ tầm thường, cho người cảm giác giống như là đang hỏi tối nay ăn món gì vậy... Cái này quá bất hợp lí.

“Ta, ta, cái này... Đại nhân, ta, cảnh giới Huyền Quan là được rồi.” Huệ Thế đều có chút nói không mạch lạc.

Loại chuyện này hãn ngay cả nghe đều chưa nghe nói qua, đã hoàn toàn nằm ngoài phạm vi khả năng nhận thức của hãn, vô cùng không tưởng tượng nổi.

“Vẫn là đến Tiên Thiên đi.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, trầm giọng nói “Huyền Quan cùng Tiên Thiên vốn chỉ là một tầng thứ, bước lên một bước là được, con đường xây dựng Nội Cảnh phía sau ngươi lại tự đi đi.”

Nói xong, hãn liền nâng tay phải lên, cong ngón búng ra, đưa ra ngoài một tia pháp lực nhỏ xíu, đi vào trong cơ thể Huệ Thế.

Huệ Thế lập tức cũng cảm giác được chân khí trong cơ thể mình nhanh chóng bành trướng, trong nháy mắt liền tăng

cường mùi mây lẩn, hơn nữa lan tràn tới mỗi góc xó xỉnh khắp toàn thân.

Cảnh giới Hóa Khí!

Ngay sau đó, dòng lũ chân khí mệnh mông cuộn cuộn ngược chiều hướng lên, thẳng tới đỉnh đầu.

Ầm!

Huệ Thế chỉ cảm thấy toàn thân mình rung một cái, giống như là một cái lá chắn trong đầu bị mở ra vậy, lập tức liền khiến cho hắn cảm giác như đi tới một vùng thiên địa vô cùng rộng lớn!

Cảnh giới Huyền Quan!

Ở sau khi cảm giác được mảnh thiên địa rộng lớn này, hắn lại bỗng nhiên tiếp xúc được một mảnh đại dương nguyên khí vô cùng mệnh mông từ chỗ u minh sâu xa, trong đó thiên địa nguyên khí khuấy động, sức mạnh tự nhiên vĩ đại cuộn trào.

Còn không chờ hắn kịp cẩn thận cảm thụ ảo diệu của đại dương nguyên khí này, đã cảm giác được có số lớn thiên địa nguyên khí hội tụ tới,

Tràn vào trong cơ thể hắn.

Sau đó, những thiên địa nguyên khí này nhanh chóng cùng chân khí dung hợp, để cho chân khí của hắn có năng lực kỳ dị có thể điều động sức mạnh vĩ ngạn của tự nhiên.

Đồng thời cũng để cho toàn thân hắn lột xác.

Cảnh giới Tiên Thiên, xong rồi!

Chương 129: Thiên Long Đại Uy Bồ Tát Quyền (1)

Sau một trận đau nhức khắp toàn thân, Huệ Thế tỉnh hồn lại, lập tức cũng cảm giác được cỗ lực lượng cường đại dồi dào trong cơ thể mình.

“Ta, ta đây trở thành Tiên Thiên Đại Tông Sư rồi sao?!”

Huệ Thế lậm bậm nói nhỏ, cơ hồ cho là mình đang nằm mơ, có điều luồng sức mạnh mẽ này, cùng với lực lượng thiên địa có thể bị hắn cảm nhận rõ ràng lại không làm giả được.

Chính mình thật là Tiên Thiên!

Lấy tư chất của mình, có lẽ có hy vọng ở lúc bảy tám chục tuổi bước vào Tiên Thiên.

Bây giờ cứ như vậy đạt tới?

Chẳng qua là trong nháy mắt ngăn ngủi này, liền Tiên Thiên?

Đơn giản như ăn cơm uống nước vậy!

Vào giờ phút này, đơn thuần khiếp sợ đã không đủ để hình dung tâm tình của Huệ Thế.

Đây là cảm giác nhận thức tự thân bị lật đổ triệt để.

Mặc dù cũng đã gặp Thôi Hằng hô phong hoán vũ, thậm chí còn đốt ngọn lửa pháp lực, nhưng cảm giác bây giờ lại hoàn toàn bất đồng.

Người trước chỉ đơn thuần là hủy diệt, là một loại cường đại rất trực quan, người sau là một loại thủ đoạn ly kỳ khiến người ta cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, hoàn toàn không cách nào lý giải.

“Vạn tạ đại ân của Tiên Tôn!” Huệ Thế quỳ xuống đất lễ bái, kì lòng không được xưng hô Thôi Hằng là “Tiên Tôn”.

“Tiên Tôn thần lực!”

“Tiên Tôn thần thông!!”

Lưu Lập Đào cùng Hứa Phong An cũng cung kính hành lễ, nội tâm rung động tột đỉnh.

Nhất là Hứa Phong An.

Thân là một cao thủ tuyệt đỉnh từ lúc ban đầu Luyện Hình, từng bước từng bước đi qua Dưỡng Khí, Khí Cảm các loại cảnh giới, tốn thời gian gần trăm năm, đem cảnh giới võ đạo

thập nhị trọng tu luyện tới tầng thứ mười một “Nội Cảnh ” , lúc này nội tâm của hắn cực kỳ phức tạp.

Trong nháy mắt liền đề cho một tên cảnh giới Ngưng Khí trở thành Tiên Thiên Đại Tông Sư, cái này chính là tiết kiệm thời gian hơn bốn mươi năm khổ công của một tên võ giả, thậm chí là đề cho người hoàn thành thành tựu vốn dĩ cả đời đều không cách nào đạt được!

Trần Đồng thì sững sờ đứng ở một bên.

Hắn cũng là tầng thứ cảnh giới Ngưng Khí, hết sức rõ ràng muốn vượt qua ngưỡng cửa này khó khăn nhường nào, hắn thường xuyên cảm thấy mình đời này nếu có thể bước vào cảnh giới Hóa Khí cũng đã là vận may lớn, càng chưa từng nghĩ tới tầng thứ cao hơn.

Bây giờ Huệ Thế phen này đột phá giống như phi thăng, hoàn toàn lật đổ nhận thức của hắn đối với võ đạo, võ công còn có thể đột phá như vậy sao?

Vị Thái Thú đại nhân này rốt cuộc có bao nhiêu mạnh mẽ?

Có thể trong nháy mắt liền sáng lập ra một vị Tiên Thiên Đại Tông Sư!

Đồng thời trong lòng cũng không khỏi thầm nói: “Nếu như ta cũng thành tâm thành ý mà trung thành với Thái Thú đại nhân, dốc hết toàn lực mà làm việc, có phải hay không cũng có khả năng bước lên Tiên Thiên?”

Tiên Thiên không chỉ có riêng về mang đến võ lực cường đại.

Sẽ còn kéo dài tuổi thọ!

Tiên Thiên Đại Tông Sư ít nhất có thể sống hai cái kiếp, chỉ cần không có cái gì ám thương, bình thường sống 130, 140 năm cũng không có vấn đề gì.

Đây nếu là đặt ở một ít vùng đất man hoang xa xôi, đều gọi là thần tiên sống.

“Tiện tay làm ra thôi, không cần ngạc nhiên.” Thôi Hằng khoát tay một cái, ra hiệu mọi người không nên quá kinh ngạc.

Từ cảnh giới Ngưng Khí đến cảnh giới Tiên Thiên, nhìn như là tấn thăng ba cái đại cảnh giới, nhưng trong mắt hắn chẳng qua là tăng từ luyện khí tầng bốn đến tầng năm thôi.

Đối với một người tu tiên đã Kim Đan đại thành, hơn nữa đã bắt đầu dự định Nguyên Anh mà nói, làm được loại chuyện này thật sự là quá đơn giản, căn bản là không phí nhiều sức.

“Đại ân của Tiên Tôn, Huệ Thế không gì báo đáp, nguyện vì Tiên Tôn giết địch!” Huệ Thế tiếp tục lễ bái, trầm giọng nói “Thuộc hạ bây giờ liền ra bên ngoài đem bọn họ giết hết!”

“Tiên Tôn, ta nguyện cùng đi!” Hứa Phong An đột nhiên đứng dậy “Mấy ngàn tinh binh khó đối phó, coi như là ở trong thành, chiến đấu trên đường phố, Tiên Thiên cũng khó mà ứng đối, ta có thể giúp cho Huệ Thế một tay.”

“Không cần.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói: “Chỉ Huệ Thế một người là đủ rồi.”

“Nguyện vì Tiên Tôn phục vụ quên mình!” Huệ Thế bây giờ đã hoàn toàn đắm chìm vào bên trong súng bái mù quáng đối với Thôi Hằng, Thôi Hằng nói hăng đi, hăng liền cảm giác mình hăng làm được.

“Nhưng mà mấy ngàn tinh binh...” Hứa Phong An muốn nói lại thôi.

Hắn hiểu rõ lực lượng con người là có cực hạn, coi như là công thành Nội Cảnh, muốn phải đối kháng chính diện mấy ngàn tinh binh khoác giáp cầm khí giới, cũng là chuyện không thể nào.

Bất quá, Thôi Hằng mới vừa thi triển thủ đoạn thần tiên, có lẽ thật có thủ đoạn có thể đề cho Huệ Thế lực địch Thiên Quân, hắn cũng không có lại tiếp tục khuyên, nhưng trong lòng vẫn là thật tò mò.

Phải như thế nào mới có thể đề cho một tên Tiên Thiên cường đại đến mức độ khó mà tin nổi như vậy?

“Không cần phục vụ quên mình.” Thôi Hằng lần nữa nâng tay phải giơ lên một ngón tay, khẽ cười nói “Ta từng đề cho cái tên Đức Không Thiên Sư kia chép võ công Liên Hoa Tự, từ trong thu được một ít dẫn dắt.

“Trong tám mươi một tuyệt kỹ của Liên Hoa Tự có một môn gọi là 《 Thiên Long Đại Uy Bồ Tát Quyển 》, nghe nói có thể luyện thành Thiên Long Chi Thân, đao thương bất nhập, có thể sở hữu Thân Uy của Đại Bồ Tát, sau khi đại thành giống như là Thần Phật giáng thế, Hoàn Tảo Thiên Quân.”

“Tiên Tôn, quả thật có cái môn tuyệt kỹ này.” Huệ Thế nghe vậy có chút ngượng ngùng nói “Bất quá võ học miêu tả có hơi chút phóng đại, đây chỉ là một môn Tiên Thiên võ học, xa xa không đạt tới trình độ Thiên Quân lui tránh, Thần Phật giáng thế.”

“Bây giờ nó có thể đạt tới.” Thôi Hằng cười nói, cùng lúc đó đầu ngón tay của hắn bỗng nhiên toát ra một đoàn ánh lửa màu đỏ.

Chương 130: Thiên Long Đại Uy Bồ Tát Quyền (2)

Ánh lửa lập lánh làm Huệ Thế nhìn mà sợ hết hồn vía, suýt chút nữa thì nằm rạp trên mặt đất, cái này làm cho hắn nghĩ tới đoàn ánh lửa có uy năng hủy thiên diệt địa khi trước thấy kia.

Bất quá, rất nhanh cái ánh lửa này liền sản sinh biến hóa, lại hóa thành một con Ngũ Trảo Hỏa Long dài một mét, nó rời đi đầu ngón tay Thôi Hằng, bay lên không bay lượn chốc lát, liền hướng Huệ Thế vọt tới.

Huệ Thế quỳ tại chỗ bất động, mặc cho mình bị con rồng lửa này bao phủ.

Nhưng mà cũng không có cảm giác ngọn lửa đốt người, chỉ cảm thấy phần lưng có một hồi phồng nhẹ, liền không có những dị thường khác.

“Cái con rồng lửa kia đã tại trên lưng của ngươi tạo thành hình xăm.” Thôi Hằng đứng dậy, ánh mắt nhìn về phía bên ngoài, vuốt cằm nói: “Từ nay về sau nếu ngươi thi triển môn quyền pháp kia, liền thật có uy lực của Thiên Long.”

Con rồng lửa mới vừa rời kia cũng là một loại thí nghiệm vận dụng pháp lực của hắn.

Gần đây hắn bắt đầu thử nghiệm đem thân dị ảnh hưởng tới pháp tắc của Kim Đan chi lực chuyển hóa thành phù văn đơn giản, thử xem có thể hay không khắc sâu tại trên người của mình, từ đó làm cho mình trở nên mạnh hơn.

Bây giờ, Thôi Hằng chính là đem loại thử nghiệm này tiến hành đơn giản hoá, dùng pháp lực đan thành hoa văn đặc thù đóng dấu ở trên người Huệ Thế, dùng cái này tới tăng cường cơ năng thân thể của hắn.

Nếu như lại phụ trợ lộ tuyến vận hành công lực, uy lực sẽ càng cường đại hơn.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, khi Huệ Thế thi triển 《Thiên Long Đại Uy Bồ Tát Quyền》, là có thể phát huy ra thực lực luyện khí tầng tám.

Dựa theo tính toán ban đầu của Thôi Hằng, cái này hắn tương đương với Thân Cảnh trung đẳng.

Đủ để đối phó mấy ngàn quân lính bên ngoài.

“Đa tạ Tiên Tôn ban cho!” Huệ Thế cung kính hành lễ, trầm giọng nói “Thuộc hạ lần này nhất định sẽ đem những

người bên ngoài kia tiêu diệt hết, không phụ Tiên Tôn nờ!”

Mới vừa rồi hấn chẳng qua là thoáng vận hành lộ tuyến vận công của Thiên Long Đại Uy Bồ Tát Quyên, cũng cảm giác được trên lưng mình truyền tới cảm giác nóng bỏng, một cỗ lực lượng mạnh mẽ hơn chính mình gấp trăm ngàn lần liền dâng lên.

Đây là uy năng kinh khủng hấn hoàn toàn không cách nào tưởng tượng nổi, thật là giống như là khả năng của Thần Phật trong truyền thuyết.

Nhưng mà lực lượng như vậy, lại cũng chỉ là Tiên Tôn tiện tay ban cho thôi.

Chính mình quả nhiên là đi theo một vị Tiên Nhân Chí Tôn a!

“Đi thôi, cùng đi ra ngoài nhìn một chút.”

Thôi Hằng ra hiệu Huệ Thế đứng dậy, dẫn đầu đi ra trước.

Vật thí nghiệm đầu tiên chính mình tự tay sáng tạo lần đầu hiện ra uy năng, nhất định phải tận mắt xem hiệu quả mới được.

Ngộ nhờ thí nghiệm xảy ra chuyện không may, cũng có thể kịp thời đem người cứu trở về.

“Ngài cũng muốn đi ra?”

Huệ Thế trong lòng càng cảm động, hận không thể tại chỗ đem tim mình moi ra hiến tặng cho Thôi Hằng.

...

Bên ngoài nha môn thủ phủ Thái Thú, ánh lửa ngút trời.

Hơn ngàn tên tinh binh khoác giáp cầm khí giới đứng ở chỗ này, tất cả đều mắt lộ hung quang mà nhìn chăm chăm cửa chính.

Còn hai ngàn tên tinh binh khác thì đi những phương hướng khác, đã đem cả tòa nha môn thủ phủ Thái Thú bao vây tầng tầng.

Tôn Bàn Thạch bản thân cũng không ở nơi này, hấn lo lắng mình bị cao thủ trong nha môn thủ phủ Thái Thú đánh chết.

Dù sao, cao đồ Liên Hoa Tự như Huệ Thế đều xuất hiện, ai có thể bảo đảm trong này không có cao thủ khác.

Mặc dù cao thủ võ lâm không chống đỡ nổi mấy ngàn tinh binh, nhưng vượt qua mấy ngàn tinh binh lấy đầu người vẫn có thể làm được.

Hấn không dám mạo hiểm.

Lúc này, đám người Tôn Bàn Thạch cùng Vương Kim Thánh liền ở trong một tòa sương phòng tửu lâu cách nha môn phủ Thái Thú hơn 100m.

Đây cũng là nơi bọn hắn khi trước thường xuyên dùng để xem chuyện cười trong phủ Thái Thú.

“Chờ lát nữa, chỉ cần đám người trong phủ Thái Thú dám lộ diện, lập tức đánh chết!” Tôn Bàn Thạch cảm thụ đau đớn trên hai cánh tay, sắc mặt cực kỳ âm trầm nói “Bất luận là ai, giết chết không luận tội!”

“Không thể trực tiếp giết.” Vương Kim Thánh nhưng là lắc đầu một cái, mở ra quạt xếp, nhìn ánh lửa bên ngoài, mỉm cười nói “Ta đã báo cho những đệ tử ngoại môn này biết, tại trước khi hành động phải hô một ít lời.

“Liền nói cái tên tân Thái Thú này cấu kết tàn quân phản loạn của Yên Vương, ý muốn tru diệt bách tính đang tưng thành, chúng ta phải thay trời hành đạo, trừng gian diệt ác, tuy nói Yên tặc đã diệt, nhưng uy danh vẫn còn, đủ để làm ngu lòng dân, có thể miễn đi không ít phiền toái.

“Huống chi, Yên tặc có Liên Hoa Tự ủng hộ, trong phủ của cái tên Thôi Hằng này lại có đệ tử đích truyền của Liên Hoa Tự, chúng ta nói hắn cấu kết Yên tặc cũng là lời thật nói thật, cũng không phải là làm giả.”

“Vương hiền đệ tâm tư kín đáo, không chút sơ hở a!” Tôn Bàn Thạch nghe vậy thán phục không thôi, cười to nói “Cái tên Thôi Hằng này cùng chúng ta cạnh tranh lương muối, đơn giản chính là muốn tụt lòng dân.

“Nếu làm như vậy, hắn chẳng những bỏ mình, lòng dân cũng phải mất, có thể nói thân bại danh liệt, ha ha ha, được a, một hòn đá hạ hai con chim, diệu kế của Vương hiền đệ hay lắm a!”

Nội tâm của hắn cực kỳ hưng phấn.

Bây giờ, chẳng qua là giết chết Thôi Hằng, đã không thể để cho Tôn Bàn Thạch thỏa mãn.

Chỉ có để cho Thôi Hằng thân bại danh liệt, mới có thể dẹp tan phần hận trong lòng hắn.

“Đi ra, có người đi ra!” Vào lúc này, Tĩnh Thông hòa thượng ở một bên bỗng nhiên chỉ hướng cửa chính nha môn phủ Thái Thú.

“Được ! Ngay tại lúc này!” Tôn Bàn Thạch thoáng cái đứng dậy, ánh mắt nhìn chăm chăm bên kia, muốn đem mỗi một chi tiết nhỏ đều thấy rõ ràng.

“Đây là...” Sau khi Vương Kim Thánh nhìn đến mây người đi ra ngoài, lại có hơi thất thần, bỗng nhiên đứng lên nói “Ta đi ra ngoài áp trận cho người.”

“Được ! Đa tạ hiền đệ! ” Tôn Bàn Thạch này lúc cực kỳ hưng phấn, căn bản là không có chú ý tới biểu tình của Vương Kim Thánh.

Bất quá, Bàn Lan Chi cùng u Dương Trần ở một bên lại cũng chú ý tới.

Hai người liếc nhau một cái, cũng rồi rít đứng dậy, đối với Tôn Bàn Thạch tỏ vẻ muốn đi giúp Vương Kim Thánh một tay.

Ba người vội vã ra khỏi tử lâu, lại căn bản không có đi phương hướng nha môn thủ phủ Thái Thú.

Mà là nhanh chóng hướng bên ngoài thành chạy như bay.

Cùng lúc đó, ba người cũng nghe đến nha môn thủ phủ Thái Thú bên kia truyền đến tiếng giết rung trời.

Phá vỡ bầu trời đêm yên tĩnh.

“Đáng chết, tại sao có thể như vậy! ” Vương Kim Thánh quay lại liếc mắt một cái, sắc mặt cực kỳ âm trầm.

Chương 131: Lấy đạo của người trả cho người (1)

Đối với bách tính Quận Thành Quận Lỗ tới nói, tối nay nhất định là một đêm không ngủ.

Từ khi bắt đầu vào đêm, bên ngoài liên ánh lửa ngút trời, tiếng bước chân của binh lính tụ họp vô cùng dày đặc, giống như là tiếng trống tiếng sấm, đập vào trong đầu vô số dân chúng.

Số lượng binh lính tụ họp lớn như vậy, trước đây chưa bao giờ có.

Mặc dù dân chúng đều bị dọa sợ đến không dám ra cửa, nhưng vẫn rất quan tâm tình huống bên ngoài.

Không ít người sẽ len lén xuyên qua khe hở cửa sổ nhìn xem tình huống bên ngoài, đều đang vì vị Thái Thú mới kia mà cảm thấy bận tâm.

Dân chúng bình thường mặc dù con đường tin tức có giới hạn, nhưng cũng không phải người ngu.

Trải qua một tháng chiến đấu giá lương giá muối này, cùng với màn ngang nhiên tịch thu tài sản hôm nay, bọn họ đều đã vô cùng rõ ràng, vị Thái Thú mới nhậm chức là đứng về phe họ.

Bất quá, đứng ra bên vực bách tính cũng không phải là một chuyện dễ dàng, ắt sẽ đưa tới những thương nhân kia phản công.

Tối nay những quân lính tụ họp này, chỉ sợ là sẽ đi đối phó vị Thái Thú mới kia.

“Thái Thú đại nhân nhưng mà ngàn vạn lần không nên có chuyện a!”

“Thật hy vọng những gian thương kia sớm một chút đi chết, hy vọng Thái Thú đại nhân bình an vô sự.”

“Coi trời bằng vung, thật là vô pháp vô thiên, ông trời mở mắt a, phù hộ Thái Thú đại nhân đi!”

Lúc này bên trong Quận Thành Quận Lỗ, vô số bách tính ở trong nhà cầu phúc cho Thôi Hằng.

Khẩn cầu hấn bình an.

Về phần những binh lính bên ngoài gào thét cái gì tận Quận Trưởng cùng phản tặc Yên Vương cầu kết, muốn giết dân tặc thành gì đó, căn bản cũng không có người tin tưởng.

Ai sẽ vì dân tặng thành mà tiêu hao nhiều lương thực như vậy?

Ồ trong thời loạn thế này, lương thực nhưng là hoàng kim, quý cực kỳ.

...

Cửa nha môn thủ phủ Quận Trưởng.

Ánh mắt Thôi Hằng lóe lên, nhìn khu vực bách tính tụ tập xa xa.

Hắn thấy đang có từng đường bạch quang tượng trưng cho “Yêu” từ bên kia bay tới.

Đây là tới từ sự kính yêu mà bách tính Quận Lỗ dành cho hắn.

Chỉ có kính yêu mới có thể cầu phúc cho hắn.

Cảm thụ tia sáng thất tình chung quanh Kim Đan nhanh chóng tăng trưởng, Thôi Hằng chỉ cảm thấy cả người đều thanh khí sáng.

Không uổng công hắn cố gắng một tháng qua, cuối cùng đã nghênh đón một trận tăng trưởng thất tình quy mô lớn.

Hơn nữa, đây vẫn chỉ là bắt đầu.

Chỉ cần tiêu diệt những thương nhân cầm giữ trăm nghề dân sinh này, không chỉ riêng bách tính trong Quận Thành Quận Lỗ có lợi, sẽ kính yêu hắn, tất cả huyện trấn nằm trong Quận Lỗ cũng đều sẽ có lợi.

Đây chính là ước chừng hơn một triệu người!

Nếu là có thể để cho nhiều người như vậy đều kính yêu hắn, như vậy bạch quang tượng trưng cho “Yêu”, hắn sẽ nghênh đón tăng trưởng trên tốc độ cao.

“Sau khi hoàn thành những thứ này, bạch quang hắn sẽ có tăng trưởng cực lớn, có lẽ có thể trở thành ánh sáng đầu tiên đạt tới độ cao một thước.” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng, nhưng trong vui mừng, lại có chút ưu sầu.

“Nhưng mà ánh sáng đen tượng trưng cho ác vẫn luôn không có gì tăng trưởng, làm sao để cho người chán ghét tạ cũng khó khăn như vậy? Có biện pháp gì hay không có thể để cho chán ghét không chuyển bên thành những thứ khác?”

Thật ra thì, người chán ghét hắn tuyệt đối không ít, nhưng cơ bản đều nhanh chóng chuyển đổi thành tức giận, sợ hãi, tuyệt vọng, căn bản cũng không có bao nhiêu tâm tình chán ghét.

Nghĩ tới đây, ánh mắt của hắn nhìn về phía đường phố nha môn Quận Thủ Phủ.

Hào quang màu xám lầy ngàn mà tính bay đi qua.

Đây là ánh sáng tượng trưng cho bi.

Đám tinh binh mấy ngàn người bị Tôn Bàn Thạch điều động tới, bị Huệ Thế một mình giết đến tuyệt vọng.

...

Lúc này, trên đường phố bên ngoài nha môn Quận Thủ Phủ, đã là tiếng hô “Giết” rung trời.

Không, nói chính xác hắn là tiếng kêu thảm thiết, tiếng kêu khóc, tiếng cầu cứu trộn lẫn hợp lại cùng nhau, xông thẳng lên trời.

Bởi vì, đây là Huệ Thế nghiêng về một phía tru diệt!

Chó sói vào bầy dê.

Căn bản cũng không có bất kỳ tên quân lính nào có thể thương tổn tới hắn.

Vô luận là vũ khí nhẹ như đao kiếm, hay là gậy gộc chùy búa các loại vũ khí nặng đều vô dụng.

Những vũ khí này mới vừa vừa tiếp cận Huệ Thế, sẽ có hư ảnh một con rồng lửa từ trên lưng của hắn bay ra ngoài,

Một cái Thần Long Bãi Vĩ, tại chỗ liền có thể đem những vũ khí này quét bay.

Đồng thời đem người cầm đốt thành tro bụi.

Mà chính hắn nhưng là trong lúc giơ tay nhắc chân đều có sức mạnh cực kỳ khủng bố.

Cho dù là chẳng qua là tiện tay quét một chút, cũng có thể trong nháy mắt đập nát ba bốn tên quân lính.

Là đập nát chân chính theo nghĩa đen.

Không phải ví von khoa trương.

Huệ Thế vô luận là vùng quyền hay võ chưởng, trên cánh tay cũng sẽ hiện ra hư ảnh hình rồng, quán quanh ở phía trên.

Cái này làm cho lực lượng của cá nhân hắn trở nên mạnh mẽ không biết gấp bao nhiêu lần.

Chương 132: Lấy đạo của người trả cho người (2)

Ở trước mặt quyền chưởng uy lực như vậy, coi như là áo giáp bằng thép rỗng cũng đều như là giấy, hoàn toàn không chịu nổi một kích.

Vỗ một cái liền bẻ, đánh một cái liền xuyên qua!

Ngay cả quân lính bên trọng cũng đều bị quyền chưởng của Huệ Thế đánh thành khối vụn, hoặc là đánh thành thịt bằm.

Cơ hồ không còn hình người.

Quá mạnh mẽ!

Hứa Phong An, Lưu Lập Đào, Trần Đồng ba người đều nhìn mà choáng váng, trở mặt nghẹn họng nhìn Huệ Thế đại sát tứ phương, nhìn Huệ Thế một người bao vây mấy ngàn tinh binh.

Đây là sức mạnh con người có thể có sao? !

Thật ra thì, ngay lúc vừa mới từ nha môn Thủ Phủ Thái Thú đi ra, cử động vọt thẳng vào đám người của Huệ Thế còn khiến ba người nhìn mà sợ hết hồn hết vía, rất sợ hãi bị loạn đao chém chết.

Dù sao, đối mặt mấy ngàn tinh binh khoác giáp cầm khí giới, coi như là Nội Cảnh tuyệt đỉnh cũng không dám chính diện xông lên như vậy.

Huống chi Huệ Thế còn chỉ là một Tiên Thiên.

Mặc dù trên người Huệ Thế có cái gọi là “Phù văn” Thôi Hằng ban cho, nhưng người nào cũng không biết những phù văn kia rốt cuộc có bao nhiêu tác dụng, trong lòng không nắm chắc được.

Nhưng bây giờ nhìn thấy lực lượng Huệ Thế được tăng phúc, ba người tất cả đều bối rối.

“Đại nhân, cái này, đây là...” Lưu Lập Đào kinh hãi trực tiếp chỉ chỉ bên ngoài, có chút không xác định nhìn về phía Thôi Hằng hỏi, “Đây chính là phù văn ngài nói lúc trước?”

“Không sai.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Một cái thủ đoạn nhỏ trước kia nghĩ ra, bây giờ nhìn lại hiệu quả cũng không tệ lắm.”

Thủ đoạn nhỏ?

Coi như không tệ?

Ba người nghe vậy nhất thời không nói gì.

Nếu như cái này đều coi như là thủ đoạn nhỏ, như vậy Tiên Thiên, Nội Cảnh lại coi là cái gì?

Đây quả là làm cho một tên Tiên Thiên Đại Tông Sư chính diện cứng rắn giết mấy ngàn tên tinh binh khoác giáp cầm khí giới!

Từ cổ chí kim, chưa bao giờ có qua chuyện như vậy.

Nếu mà chuyện đêm nay bị truyền rạo ra ngoài, tuyệt đối sẽ khiến cho thiên hạ chấn động, khắp thế gian đều kinh ngạc.

Mà lúc này, cách đó không xa, đám người Tôn Bàn Thạch trên tử lâu đã toàn bộ đều choáng váng, bối rối.

“Làm sao có thể, điều này sao có thể?!”

Tôn Bàn Thạch muốn rách cả mí mắt mà nhìn đường phố phía dưới, nhìn những quân lính giống như là con gà con bị Huệ Thế tiện tay đập chết, cơ hồ muốn hoài nghi mình đang nằm mơ.

Đây chính là mấy ngàn tinh binh khoác giáp cầm khí giới, hơn nữa còn đều biết võ công, ít nhất đều luyện ra khí cảm, thực lực vượt qua xa quân tốt trong quân đội bình thường.

Vây giết Nội Cảnh tuyệt đỉnh đều không thành vấn đề!

Vì sao lại bị một tên Ngưng Khí cảnh nho nhỏ giết giống như tru diệt gà vậy?!

Mà bên người hắn, Hà Thành Mậu cùng Tĩnh Thông hòa thượng càng là đã bắt đầu phát run, nhìn cảnh tượng phía dưới, ngửi mùi máu tanh gay mũi, chỉ cảm thấy tê cả da đầu, hai chân như nhũn ra.

“Vương công tử đâu, Vương công tử đi đâu?!” Hà Thành Mậu cùng Tĩnh Thông hòa thượng chợt nhớ tới Vương Kim Thánh mới vừa nói muốn đi ra ngoài áp trận, làm sao vẫn không có xuất hiện?

Khi trước lúc ban ngày, hắn không phải là dễ dàng liền đánh bại người quan phủ cảnh giới Ngưng Khí này sao?

“Đúng, đúng, Vương hiền đệ, Vương hiền đệ đâu?!” Tôn Bàn Thạch vào lúc này cũng chợt kịp phản ứng, nhìn chung quanh, lại căn bản cũng không có phát hiện bóng người Vương Kim Thánh.

“Bành Lan Chi cùng u Dương Trần cũng không thấy!” Hà Thành Mậu kinh hô lên, trong mắt sợ hãi nồng hơn “Chẳng lẽ, sẽ không phải là đều chạy đi chứ!”

“Ngay cả Vương Kim Thánh đều chạy? !” Tĩnh Thông hòa thượng trực tiếp tê liệt ngồi trên mặt đất, lẩm bẩm nói “Xong rồi, lần này xong rồi a.”

Đối mặt một con quái vật có thể một người trụ diệt mấy ngàn tinh binh, bọn họ căn bản không khả năng có bất kỳ phân thắng nào, thậm chí hiện tại muốn chạy trốn phỏng chừng cũng đã chậm.

“Đáng chết, đáng chết a! Vương Kim Thánh người tên tạp chủng này!” Tôn Bàn Thạch rống giận, cả người gân như điên cuồng.

Bất quá, hiện tại hắn cũng không kịp xả cơn giận, trực tiếp lật ngược cái bàn, thi triển khinh công, từ cửa sổ không đối diện đường phố nhảy ra ngoài.

Nhưng mà Tôn Bàn Thạch vừa nhảy ra ngoài, còn chưa kịp chạy trốn, cũng cảm giác được một cỗ lực lôi kéo cực kỳ mạnh mẽ, muốn lôi hắn xuống dưới.

Hắn nhìn xuống dưới, nhất thời như người mất hồn, mồ hôi lạnh chảy ròng, kinh hãi muốn chết: “Tiên Thiên? !”

Chính là Huệ Thế giơ tay lên khẽ nắm, thi triển Tiên Thiên chân khí ngưng tụ thành một đạo hư ảnh long trảo, đem Tôn Bàn Thạch chân bị chạy trốn gao nắm lại, gắng gượng từ không trung tùm xuống dưới.

“Phái Thái Trùng Tôn Bàn Thạch, người làm chỗ dựa cho gian thương, gieo họa trăm họ, ta xem người còn có thể trốn đi nơi nào!” Huệ Thế ngửa mặt lên trời gào to, để cho dân chúng chung quanh đều nghe được cái thanh âm này.

Đây là đang xác định thân phận của Tôn Bàn Thạch, cũng là lấy đạo của người trả lại cho người.

Đồng thời bị bắt còn có Tĩnh Thông hòa thượng cùng Hà Thành Mậu đang chuẩn bị chạy trốn.

Chỉ chốc lát sau, Huệ Thế áp giải ba người này đi tới trước mặt Thôi Hằng, một mực cung kính nói: “Đại nhân, may mắn không nhục sứ mệnh!”

Chương 133: Hai trăm năm trước, Hồng Vũ Thiên Vương(1)

“Làm không tệ.”

Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, gật đầu với Huệ Thế một cái, sau đó nhìn về phía ba người Tôn Bàn Thạch, Hà Thành Mậu, Tĩnh Thông hòa thượng, khẽ cười nói: “Ba vị có gì muốn nói?”

Lúc này ba người này tất cả đều bị áp giải quỳ ở trước mặt Thôi Hằng.

Không còn bộ dáng phách lối khi trước.

Chuyện cho tới bây giờ, bọn họ đã hoàn toàn tuyệt vọng.

Ngay cả ý niệm chạy trốn đều không dâng lên nổi.

Dù sao, có một cường giả có thể quét ngang ngàn quân như Huệ Thế ở đây, làm sao cũng không thể chạy được.

Bây giờ, mấu chốt nhất là phải như thế nào mới có thể còn sống.

Chỉ có sống sót mới có hết thảy.

Nếu không hết thảy thành không.

Ý nghĩ trong lòng Tôn Bàn Thạch chuyển nhanh, chính mình nên làm như thế nào?

Uy hiếp khẳng định là không được.

Nếu như đối phương thật kiên kỵ thân phận của mình, căn bản cũng sẽ không động thủ.

Như vậy nhất định cần bày ra giá trị của chính mình.

Nhưng mà giá trị của chính mình lại ở nơi nào?

Vương Kim Thánh!

Ánh mắt Tôn Bàn Thạch bỗng nhiên sáng lên, vội vàng nằm trên đất nói với Thôi Hằng: “Đại nhân, đại nhân! Ta có tình huống khẩn cấp muốn bẩm báo, là tình huống chỉ có ta biết đây!”

Hắn lời này vừa nói, Hà Thành Mậu cùng Tĩnh Thông hòa thượng bên cạnh nhất thời mặt liền biến sắc, nhao nhao kêu mắng lên.

“Thúi lắm! Ngươi là muốn nói tin tức về Vương Kim Thánh đi! Ta cũng biết, cái này nào chỉ có ngươi biết?”

“Ta cũng biết, ta cũng biết! Đại nhân, cái tên Vương Kim Thánh đó là nhân sĩ Duyên Châu, là nhà họ Vương, một trong bảy vọng họ Lang Gia!”

Người nói trước là Hà Thành Mậu, hẳn vẫn chỉ là phản bác quát mắng Tôn Bàn Thạch, người sau chính là Tĩnh Thông hòa thượng, hẳn trực tiếp liền đem tin tức mình biết nói ra.

Nhà họ Vương ở Lang Gia Duyên Châu!

Mọi người tại đây ngoại trừ Thôi Hằng cùng Huệ Thế ra, sắc mặt toàn bộ đều hơi đỏ, lộ ra vẻ kinh nghi.

“Các người biết cái gì? !” Tôn Bàn Thạch nghe lời nói của hai người kia cũng bạo nộ lên, chỉ vào bọn hắn quát mắng “Ta cùng Vương Kim Thánh sống chung lâu ngày, biết được so với các người nhiều hơn rất nhiều, nhất định có thể giúp được đại nhân!”

Sau đó, hắn lại một mặt nịnh hót nói với Thôi Hằng “Đại nhân, ngài đừng nghe bọn họ nói bừa, hai người này cũng chỉ là cùng Vương Kim Thánh ăn qua vài bữa cơm mà thôi, hiểu rõ tin tức đều là da lông, chỉ có ta mới có hiểu biết thâm sâu về Vương Kim Thánh.”

“Đại nhân, có muốn hay không trước hết nghe hắn nói một chút? ” Hứa Phong An lấy chân khí thi triển truyền âm nhập mật, đối với Thôi Hằng nói “Nhà họ Vương ở Lang Gia dù sao cũng là một trong bảy vọng họ trên thiên hạ, bồi cảnh bất phàm.”

“Cái này không vội. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, rồi hướng Huệ Thế nói “Trước đem ba người bọn họ dẫn đi, ngày mai tiếp tục tịch thu tài sản, chờ sau khi đem những thương nhân kia đều dọn dẹp sạch sẽ, cùng mang ra xét xử công khai.”

“Phải! Đại nhân! ” Huệ Thế khom mình hành lễ, sau đó đôi tay vỗ một cái, liền đem ba người này nhắc lên.

“Đại nhân! Không, không muốn a! ” Tôn Bàn Thạch thấy tình hình này nhất thời liền luống cuống, gào lên “Đại nhân, ta biết những tin tức kia thật rất mâu chột, vô cùng mâu chột a!”

”Ừ, ta biết. ” Thôi Hằng gật đầu một cái, nhắc nhở Huệ Thế “Chờ đến khi xét xử công khai chú ý một chút, đừng để cho bách tính đem bọn họ đánh chết, lưu một hơi thở là được.”

Ba người Tôn Bàn Thạch là kẻ cầm đầu chèn ép bóc lột dân chúng Quận Lỗ, đem bọn họ cùng những thương nhân kia đặt chung một chỗ xét xử công khai, càng có lợi cho truyền bá chân tướng.

Đồng thời cũng càng có thể điều động tâm tình của dân chúng.

Đây đôi với Thôi Hằng mà nói chính là một lần cơ hội đề tu vi tiên nhiều.

Tự nhiên không thể bỏ qua.

Hơn nữa, sau khi xét xử công khai mới hỏi han, cũng càng có thể xác nhận tính toàn diện cùng chân thật của tin tức.

Chờ sau khi ba người Tôn Bàn Thạch bị Huệ Thế dẫn xuống, nha môn Quận Thủ Phủ cuối cùng là khôi phục an bình.

Chỉ có mùi máu tanh còn lưu lại bên trong không khí, cùng với những tàn chi thây nát trên đường phố, tỏ rõ nơi này mới vừa trải qua một trận tru diệt vô cùng khốc liệt nghiêng về một phía.

Chương 134: Hai trăm năm trước, Hồng Vũ Thiên Vương(2)

“Trần Đô Úy, dẫn người đem đường phố dọn dẹp một chút đi, để tránh ngày mai làm phiền bách tính.” Thôi Hằng nói với Trần Đông “Nếu là có quân lính sống sót cũng cùng nhau bắt lại, đợi nghe xử trí.”

“Vâng đại nhân!” Trần Đông cung kính hành lễ, sau đó liền vội vã rời đi, suốt đêm để cho người dọn dẹp thanh tươm đường phố.

Ở sau khi nhìn tận mắt Huệ Thế liên phá tam cảnh, hơn nữa đại sát tứ phương, hẳn đối với hết thấy quyết định của Thôi Hằng đều trở nên nói gì nghe nấy, không có nửa điểm tâm tư khác.

“Hai người các ngươi đi theo ta đi.” Thôi Hằng nói với Hứa Phong An cùng Lưu Lập Đào, xoay người trở về nội đường.

...

Bên trong nội đường nha môn thủ phủ Thái Thú.

Thôi Hằng uống một hớp trà nóng, hướng Hứa Phong An cùng Lưu Lập Đào dò hỏi: “Bảy vọng họ ta trước kia cũng có chút nghe thấy, nhưng hiểu rõ không tính là chi tiết, các ngươi lại nói cho ta một chút đi.”

Trong khoảng thời gian qua, hẳn tìm Hứa Phong An cùng Lưu Lập Đào tìm hiểu qua thể cục toàn thể của thế giới này.

Thiên hạ trên danh nghĩa tôn hoàng thất Đại Tấn làm đầu, trên thực tế thì các nơi bề phái mọc như rừng, ngay cả mỗi tên Châu Mục trên bản chất dựa vào chính quyền Đại Tấn cũng bắt đầu tự trị.

Toàn bộ Đại Tấn cơ hồ tan rã.

Vì vậy, ngoại trừ Trung Châu, mười người Châu Mục bên ngoài liền là người trên danh nghĩa có quyền thế lớn nhất thiên hạ hiện nay.

Có điều đây chỉ là mặt ngoài.

Ở trên thế giới này, tông môn cùng thế gia mới là nhân vật chính vĩnh hằng.

Mặc dù triều đình cùng Châu Mục nắm giữ số lớn lực lượng quân sự, nhưng tông môn cùng thế gia lại dựa vào nội tình cùng căn cơ thâm hậu của họ, thâm vào bên trong mọi ngành mọi nghề.

Trăm nghề dân sinh, công trình thủy vận, mỏ sắt vàng bạc, các thứ nghề đều có bóng dáng của bọn hãn, không lọt chỗ nào.

Nếu như những nghề này xảy ra vấn đề gì, đừng bảo là là một Quận một Châu, toàn bộ bách tính thiên hạ cũng có thể bị kích động tạo phản, ngay lập tức liền có thể đề cho triều đình lâm vào tan vỡ.

Hơn nữa, tông môn cùng thế gia còn có võ lực đơn thể cao nhất thế gian.

Dù là một người võ lực cấp cao không cách nào cùng quân đội chính diện chống lại, cũng có thể đi làm chuyện chém đầu ám sát.

Chỉ cần triều đình dám động thủ với tông môn thế gia, bọn họ liền dám đề cho quan lớn đương triều thậm chí người trong hoàng tộc chết bất đắc kỳ tử, đã từng có không ít hoàng triều vì vậy mà bị tiêu diệt.

Cho nên, cõi đời này chưa bao giờ có hoàng triều ngàn năm, nhưng tông môn cùng thế gia ngàn năm lại ở nơi nơi.

Đạo môn ba đại Thánh Địa, Phật môn sáu đại Thánh Địa, Tà Ma mười ba môn, Thiên Hạ Cựu Kiếm, thế gian mười hai Bang, mười sáu thế gia thiên hạ, đều là thế lực xuất sắc trong đó.

Bảy vọng họ liền tại trong mười sáu thế gia thiên hạ.

Bất quá, trên thực tế bảy vọng họ đều là thế gia đứng đầu truyền thừa vượt qua 3000 năm, là tồn tại đồng cấp với Đạo Nhất Cung đứng đầu đạo môn, Bảo Lâm Thiên Viện đứng đầu Phật môn.

Cựu gia còn lại cùng bảy vọng họ căn bản không cùng một đẳng cấp.

“Bảy vọng họ nghe nói là thế lực ủng hộ lập nên Đại Tấn năm đó.” Phương hướng hiểu biết của Lưu Lập Đào càng nhiều là phương diện triều đình “Hơn hai trăm năm trước, năm cuối Đại Nguyên, thiên hạ đại loạn, quân hùng cùng nổi dậy.

“Khi đó Thái Tổ khai quốc của Đại Tấn thật ra chẳng qua là một cỗ thế lực nhỏ tầm thường, dưới cơ duyên xảo hợp cưới một vị quý nữ họ Vương Lang Gia, lúc này mới thu được ủng hộ, nhanh chóng quật khởi, tiếp đó lại được sáu vọng họ ủng hộ, cuối cùng mới có thể càn quét thiên hạ thành lập Đại Tấn.”

“Ừ, cái này ta cũng có nghe qua.” Hứa Phong An gật đầu một cái, bỗng nhiên hãn như là nghĩ tới điều gì, cười nói: “Nhắc tới, liên quan tới chuyện này còn có một cái tin đồn không biết thực hư.”

“Ô? ” Thôi Hằng có chút hăng hái hỏi “Tin đồn gì.”

“Thưa đại nhân. ” Hứa Phong An cung kính đáp “Nghe nói bảy vọng họ vì ủng hộ Thái Tô khai quốc của Đại Tần quật khởi mà tổn thất nặng nề, nhất là họ Vương Lang Gia, càng là thiếu chút nữa bị diệt tộc.

“Hơn nữa còn dẫn phát một tràng võ lâm hạo kiếp hơn hai trăm năm trước kia —— Hồng Vũ Thiên Vương chém sạch Thần Cảnh thiên hạ.”

“Ai? ” Chân mày Thôi Hằng không khỏi hất lên.

Chương 135: Nói về Hồng Vũ Thiên Vương năm đó (1)

Hồng Vũ cái tên này, để cho Thôi Hằng theo bản năng nghĩ tới vị Thái Tổ khai quốc của triều Minh trên Địa Cầu.

Đồng thời hẳn cũng có chút mong đợi, có phải hay không là Hồng Phú Quý đổi tên?

Nhưng nếu là Hồng Phú Quý, cái thiên hạ hiện nay làm sao thành Đại Tấn?

Hẳn thất bại?

Lưu Lập Đào cùng Hứa Phong An chính là cho rằng Thôi Hằng xem như thế ngoại thiên nhân, cũng chưa có nghe nói qua chuyện về Hồng Vũ Thiên Vương.

Cho nên hỏi thử.

Dù sao, đó đã là chuyện gần ba trăm năm trước.

Thời gian quá xa xưa.

Hơn nữa, sau khi Đại Tấn lập quốc liền chương không quản lý nghiêm khắc chuyện về triều đại trước, người biết tự nhiên trở nên ít lại càng ít.

Chuyện cho tới bây giờ, đừng nói là dân chúng tầm thường, coi như là Huyện Lệnh một phương cũng chưa chắc biết được.

Cũng chính vì hai người bọn hắn một người làm quan tới Quận Trưởng, một là tuyệt đỉnh trong tông môn truyền thừa ngàn năm, lúc này mới hơi hiểu một chút.

Vì vậy, hai người liếc mắt nhìn nhau, cũng muốn trả lời thắc mắc của Thôi Hằng, nhưng lại cũng không dám mở miệng trước.

Thôi Hằng nhìn thấu tâm tư của hai người, nhẹ nhàng gạt đầu cười nói: “Hứa tiên sinh tiếp tục nói đi a.”

“Đa tạ Đại nhân.” Hứa Phong An đầu tiên là hành lễ, sau đó đem chuyện về vị Hồng Vũ Thiên Vương kia nói tiếp “Dựa theo ghi chép của Ngọc Hoa Kiếm Các, vị Hồng Vũ Thiên Vương kia lúc ban đầu hiện thân, hẳn là ở mười hai năm cuối triều đại Đại Nguyên, cũng chính là 288 năm trước...”

“Lúc ấy là những năm cuối của vương triều, thiên hạ binh tai nổi lên bốn phía, nghĩa quân vô số, khi đó Hồng Vũ Thiên Vương đang ở trong một nhánh nghĩa quân làm đô đầu, là một võ quan có thể quản 100 người...”

Ở bên trong sự miêu tả của hần, vị Hồng Vũ Thiên Vương này là từ võ quan tâm thường leo lên cao.

Thông qua tích lũy chiến công, từng bước từng bước trở thành chỉ huy, Quân chủ, Sương Chủ, cho đến sau khi cưới con gái đầu lĩnh nghĩa quân, liền hoàn toàn nắm giữ đại quân một trăm ngàn.

Sau khi nắm giữ đại quân, Hồng Vũ Thiên Vương rộng rãi lôi kéo lòng dân, bên trong thời gian cực ngắn đã lấy lòng lượng lớn bách tính, trong vòng mấy năm cũng đã phát triển đến quân lính trăm vạn, bắt đầu càn quét thiên hạ, dần dần được tôn là Thiên Vương.

Chiến tranh năm cuối vương triều, chung quy khó tránh khỏi ảnh hưởng đến các đại tông môn cùng thế gia.

Từ khi Hồng Vũ Thiên Vương khuếch trương, lợi ích của một số tông môn cùng thế gia liền bị tổn thương.

Vì vậy, tông môn thế gia tỏ rõ phái người cùng hần tiến hành đàm phán, sau khi không thỏa thuận được liền muốn động võ, thậm chí còn giết chết một đứa con trai của Hồng Vũ Thiên Vương.

Lúc này liền kết đại thù sinh tử, Hồng Vũ Thiên Vương bắt đầu trắng trợn lòng giết nhân sĩ võ lâm.

Danh môn thế gia trong thiên hạ cũng không có tránh được.

Nhất là nhà họ Vương ở Lạng Gia, bọn họ là kẻ cầm đầu hại chết con trai trưởng của Hồng Vũ Thiên Vương, đối mặt đại quân trăm vạn, võ công mạnh đi nữa cũng vô dụng, gần như diệt tộc.

Cuối cùng vẫn là nhờ Thần Cảnh ra tay, đem vài tên con cháu dòng chính của nhà họ Vương ở Lạng Gia mang đi, lúc này mới bảo vệ được một nhánh huyết mạch.

Trải qua trận chiến ấy, đông đảo tông môn cùng thế gia hoàn toàn biết rõ, cái tên Hồng Vũ Thiên Vương này căn bản sẽ không nhìn sắc mặt của bọn họ.

Vì vậy, vô số tông môn cùng gia tộc liền hiệp lại.

Đầu tiên là ở bên trên dư luận bôi đen Hồng Vũ Thiên Vương, đồng thời cũng đang vận dụng lực lượng của bọn họ triệu tập quân đội.

Còn nhiều lần phái cao thủ tiến hành ám sát.

Loại thủ đoạn trực tiếp giải quyết hết căn nguyên dẫn tới vấn đề này, rất nhiều tông môn thế gia lần nào cũng thắng.

Có điều chẳng ai nghĩ tới, trong tay Hồng Vũ Thiên Vương lại có một món tuyệt thế thần binh.

Chỉ cần Kiếm Phong đảo qua, là có thể giết chết Thần Cảnh!

Ám sát chém đầu căn bản cũng không khả năng hoàn thành.

Bất quá, cũng chính bởi vì những cử động này của tông môn thế gia, hoàn toàn chọc giận Hồng Vũ Thiên Vương.

Hắn tự mình hạ lệnh muốn giết tận hết thầy Thần Cảnh trên thế gian, vô luận là Thần Cảnh của môn phái nào, hết thầy chém chết!

Một tràng võ lâm hạo kiếp trước đó chưa từng có nhắc lên.

“Chỉ thế thôi?”

Thôi Hằng sau khi nghe qua khẽ nhíu mày.

Theo miêu tả của Hứa Phong An đến xem, cái tên Hồng Vũ Thiên Vương này dường như liền chỉ là một thủ lĩnh quân khởi nghĩa hơi mạnh mẽ một chút thôi.

Căn bản cũng không có một chút bộ dáng của Hồng Phú Quý.

Chương 136: Nói về Hồng Vũ Thiên Vương năm đó (2)

Lúc trước Hồng Phú Quý tại chỗ của hắn, học cũng không chỉ những thứ này.

Sau khi Hứa Phong An giảng giải xong hiểu biết của hắn về Hồng Vũ Thiên Vương, lại thấy Thôi Hằng rơi vào trầm tư.

Điều này làm cho hắn hơi nghi hoặc một chút, cũng có chút khẩn trương, theo bản năng cảm giác mình có thể đã nói sai cái gì, nhưng lại không nghĩ ra chính mình nói sai chỗ nào.

“Hứa tiên sinh nói về Hồng Vũ Thiên Vương thật ra thì cũng không đầy đủ.” Nhưng vào lúc này, Lưu Lập Đạo bỗng nhiên lên tiếng, trong giọng nói thậm chí mang theo mấy phần sùng bái “Nói chính xác, đây chẳng qua là Hồng Vũ Thiên Vương trong mắt của môn phái võ lâm.

“Thật ra thì, chỗ cường đại chân chính của Hồng Vũ Thiên Vương, cũng không ở chỗ binh lực của hắn, cũng không nằm ở thân binh trong tay hắn, mà là ở chỗ tư tưởng của hắn, ở chỗ lý niệm trị quân cùng hành chính của hắn

“Ở trong vòng trăm năm khi Đại Tấn mới lập, triều đình nghiêm cấm bất luận kẻ nào lật tra xem xét hết thấy tin tức liên quan tới Hồng Vũ Thiên Vương, bọn họ sợ chính là những tư tưởng kia, cũng chính là vì mấy năm gần đây thiên hạ rối loạn, mới không còn cái gì hạn chế.”

Hắn nói nói, trên mặt liền mang theo nụ cười, đây là một loại nụ cười tràn đầy sùng bái “Ta là người bình thường thích đọc một ít nhân thư, đồ vật hiểu rõ hơi có nhiều chút.

“Thật ra thì chỉ cần nghiêm túc nghiên cứu đoạn lịch sử liên quan tới Hồng Vũ Thiên Vương kia, liền sẽ phát hiện hắn và tất cả thủ lĩnh nghĩa quân từ cô chí kim, thậm chí cùng tất cả Đế Vương đều là bất đồng.

“Cho tới bây giờ đều không có bất kỳ một người Đế Vương nào đem quân đội chân chính đứng cùng một phía với lê dân bá tánh, càng không có không thông đồng với nhau cướp đoạt tiền lương bách tính, chưa bao giờ dâm nhục đàn bà, ngay cả trung lương cũng sẽ trả tiền.

“Chưa bao giờ có một quân đội nào không lôi kéo môn phái thế gia, không tìm kiếm sự ủng hộ của bọn họ, ngược lại đặc biệt nhắm vào bọn họ, chèn ép bọn họ, thậm chí giết bọn họ, sau đó đem đất đai tài sản phân cho dân chúng bình thường.

“Cũng chưa từng có bất kỳ một nhánh quân đội nào lây thiên hạ đại đồng làm nhiệm vụ của mình, ngay cả quân lính bình thường nhất đều biết mình là vì bảo vệ cái gì mà chiến đấu, dù là toàn quân tử trận đều không lui bước.

“Hong Vũ Thiên Vương đã kích môn phái võ lâm thế gia đại tộc, cũng không phải là bởi vì thù riêng của bản thân, mà là vì đem trăm nghề dân sinh ảnh hưởng đến dân chúng thiên hạ đoạt lại từ trong tay một ít thế lực lớn.

“Chỉ khi trăm nghề dân sinh không hề bị những tông môn thế gia này khống chế, dân chúng mới có thể trải qua cuộc sống an ổn, chém sạch Thần Cảnh thiên hạ, mục đích cũng là vì vậy...”

Nói tới chuyện liên quan tới Hong Vũ Thiên Vương, Lưu Lập Đào giống như là mở đĩa, liên tiếp không ngừng nói rất nhiều rất nhiều.

Trong lời nói tràn đầy khen ngợi thậm chí còn sùng bái.

Ánh mắt đều đang sáng lên.

Cái này có lẽ cùng kinh nghiệm của bản thân hắn có liên quan.

Lưu Lập Đào hiểu rõ mình là một người nhát gan hèn nhát, thiếu dũng khí, gặp chuyện luôn nghĩ đến bảo toàn chính mình, không dám đứng ra công kích.

Vì vậy, ở khi đảm nhiệm Thái Thú Quận Lỗ, hắn cũng không dám cùng các đại môn phái, đại gia tộc vạch mặt.

Chỉ có thể miễn cưỡng giữ được bách tính một phương, để cho bọn họ sống được an ổn, không đến nỗi đói bụng.

Có thể càng như vậy, hắn lại càng kính nể vị Hong Vũ Thiên Vương kia.

Là loại dũng khí gì, loại lòng dạ gì?

Mới có thể ở trong những năm tận thế của một vương triều thoát ra huy hoàng sáng ngời như vậy?

Nghe xong hết thấy những gì Lưu Lập Đào giảng thuật, Hứa Phong An trầm mặc.

Có lẽ là từ lập trường bất đồng, cũng có thể là bởi vì đã từng chịu triều đình Đại Tân hạn chế.

Ghi chép của Ngọc Hoa Kiếm Các đối với vị Hong Vũ Thiên Vương kia đúng là vô cùng phiến diện.

“Thì ra là như vậy a.”

Thôi Hằng chính là nhẹ giọng nói nhỏ, tựa như là hơi xúc động.

Sau đó, hắn liên trầm mặc lại, chậm chạp không nói gì.

Qua một lúc lâu.

Ở ngay lúc Lưu Lập Đào cùng Hứa Phong An đều cảm giác có chút khẩn trương.

Thôi Hằng bỗng nhiên mở miệng hỏi:

“Vị Hồng Vũ Thiên Vương này, cuối cùng là thất bại thế nào?”

Chương 137: Nguyên tông môn thế gia thiên hạ đều ghét ta (1)

Dựa theo miêu tả của Hứa Phong An cùng Lưu Lập Đào.

Ở thời gian cách đây khoảng hai trăm bảy mươi năm, Hồng Vũ Thiên Vương đã gần như giết hết Thần Cảnh trên thiên hạ, các đại tông môn thế gia hoặc là bị trấn áp, hoặc là trực tiếp bị diệt sạch.

Trở ngại lớn nhất đã bị tiêu diệt, bách tính thiên hạ cũng sắp đem Hồng Vũ Thiên Vương tôn sùng là cứu thế chủ, vạn dân quy tâm.

Những nghĩa quân còn lại kia so sánh cùng cũng chẳng qua chỉ là gà đất chó sành, căn bản cũng không đáng giá nhắc tới, vương triều Đại Nguyên càng là thoi thóp, chỉ còn dư lại một hơi thở cuối cùng.

Đây đã là đêm trước thắng lợi, là thời khắc bình minh sắp đến.

Nhưng vì cái gì cuối cùng người lật đổ vương triều Đại Nguyên, thành lập tân triều Đại Tấn, chính là con rể của nhà họ Vương ở Lang Gia kia?

Hơn nữa Đại Tấn lập quốc đến nay 261 năm.

Nói cách khác ở sau khi Hồng Vũ Thiên Vương giết hết Thần Cảnh trên thiên hạ, thời gian vẫn chưa tới mười năm, Đại Tấn ngay tại bên dưới sự ủng hộ của bảy vọng họ thành lập tân triều.

Điều này quá mức ly kỳ.

Căn bản cũng không phù hợp lẽ thường.

“Hồng Vũ Thiên Vương không có thất bại!” Lưu Lập Đào như chém đinh chặt sắt trả lời “Chỉ bất quá, chẳng qua là bởi vì Hồng Vũ Thiên Vương đột nhiên mất tích, những chính sách do hắn chủ trì liền khó mà tiếp tục duy trì, rất nhanh thì tan rã...”

“Ngọc Hoa Kiếm Các cũng có ghi chép tương tự.” Hứa Phong An gật đầu một cái nói “Ngay tại một đêm trước khi Hồng Vũ Thiên Vương khuất phục thiên hạ, sắp lật đổ vương triều Đại Nguyên, hắn bỗng nhiên liền mất tích.

“Rắn mắt đầu, nước cũng không thể một ngày không Vua, Hồng Vũ Thiên Vương vừa mất tung, cái cơ nghiệp lớn như vậy liền trong thời gian cực ngắn hỏng mất, lúc này mới có cơ hội cho bảy vọng họ cùng Ngụy Khuông hái quả đào.”

Ngụy Khuông chính là Thái Tô khai quốc của Đại Tân, chính là con rể của nhà họ Vương Lang Gia kia.

“Mất tích?” Thôi Hằng hơi có chút kinh ngạc, như có điều suy nghĩ “Không có dấu hiệu nào mất tích?”

“Không sai, là mất tích.” Lưu Lập Đào vô cùng xác định gật đầu nói “Ta tra cứu qua vô số điện tịch, không có ai phát hiện qua thi thể Hồng Vũ Thiên Vương, chỉ có thể nói là hẳn mất tích, đại nhân là muốn tra chuyện về phương diện này sao?”

“Là chính ngươi cũng muốn biết đi.” Thôi Hằng cười mà như không cười nhìn về phía Lưu Lập Đào.

“Thuộc hạ không dám...” Lưu Lập Đào liền vội vàng hành lễ cáo lỗi “Thuộc hạ chẳng qua là nhất thời nóng lòng, muốn san sẻ với đại nhân ngài.”

“Được rồi, ta không trách ngươi.” Thôi Hằng khoát tay một cái, đứng lên nói “Chuyện về Hồng Vũ Thiên Vương, ta sẽ tra rõ.”

“Nguyện vì đại nhân ra sức!” Hứa Phong An vội vàng nói.

“Thuộc hạ nguyện vì đại nhân máu chảy đầu rơi!” Lưu Lập Đào chính là lập tức quỳ mọp.

“Cũng không cần hơi một tí liền hành lễ như vậy.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, đối với hai người nói “Ta hiện tại hỏi các ngươi một cái vấn đề, phần lớn tông môn thế gia trên thiên hạ có hay không tham dự vào trong trăm nghề dân sinh, trong vô hình không chế sinh hoạt của dân chúng.”

“Không nhất định là toàn bộ, nhưng tám chín phần mười chỉ sợ là có.” Lưu Lập Đào trả lời.

“Hẳn là không sai.” Hứa Phong An cũng gật đầu một cái “Vô luận là tông môn hay là thế gia, thường ngày chi tiêu đều là cực lớn, cần phải có sản nghiệp tương ứng để duy trì, tông môn cùng thế gia càng lớn, sản nghiệp khẳng định cũng lại càng lớn càng nhiều.”

”Ừ, ta biết rồi.” Thôi Hằng hơi hơi gật đầu nói “Vậy trước tiên như này, hai người các ngươi sau khi trở về, đem hiểu biết liên quan tới bảy vọng họ của chính mình, nhất là tin tức về nhà họ Vương ở Lang Gia đều sửa sang viết xuống, sáng mai đưa cho ta.”

“Vâng, đại nhân!”

“Vâng, đại nhân!”

Hai người rồi rít hành lễ cáo lui.

Bên trong nội đường Quận Thủ Phủ, cũng chỉ còn lại có một mình Thôi Hằng.

Hắn quay trở về chỗ ngồi của mình, lẳng lặng mà ngồi rất lâu, cuối cùng nhẹ thở dài một cái, tựa như là có chút tự giễu cười nói: “Đứa trẻ Phú Quý a, ban đầu ta còn không biết ngươi có thể hay không an ổn mà chết già đây.

“Không nghĩ tới ngươi lại mất tích... Ngươi mất tích, phái Tiên Hà phong núi, Thất Thất cũng hư hư thực thực mất tích, trên cái thế giới này, quả thật là tồn tại lực lượng cường đại ta không biết hay sao?”

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng một lần nữa hỏi trong lòng “Hệ thống, cái thế giới này xác định là thời không tiên hiệp cao cấp sao?”

[Kí chủ tôn quý ngài khỏe! Ngài đã mở thông gói Tu Tiên toàn năng,

Bản hệ thống hết sức trung thành vì ngài phục vụ, vì bảo hộ che chở con đường trường sinh của ngài!]

[Sau khi trải qua kiểm tra có thể xác nhận, phương thế giới này là thời không tiên hiệp cao cấp, có vô tận chúng sinh của chư thiên vạn giới, có Tiên Vương tung hoành, hung thú vô số, hoàn cảnh lớn lên của ngài cực kỳ tồi tệ, mời thời khắc chú ý an toàn.]

[Nếu như cần tăng cao chỉ số an toàn, ngài có thể lựa chọn tiếp tục nạp, bản hệ thống nắm giữ...]

Chương 138: Nguyên tông môn thế gia thiên hạ đều ghét ta (2)

Không hợp lẽ thường!

Thôi Hằng trực tiếp không nhìn nhắc nhở đằng sau.

Lúc này đối với tình huống của Hồng Phú Quý cùng với Phái Tiên Hà phong núi đã có suy đoán đại khái.

Cái thế giới nhìn như là tầng thứ võ hiệp này, lại có hoàn chỉnh truyền thừa mười hai cảnh giới Phạm Giới, hơn nữa cùng hai mươi một cảnh lưỡng giới Tiên Phạm mà Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh nói hoàn toàn đối ứng.

Có điều bên này là Đại Tấn, bên kia của Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh nhưng là Đại Chu, còn có cái gì Tiên Môn, Đại Năng, Thánh thể, Bí Cảnh, các loại nguyên tố rõ ràng cao hơn cái thế giới võ hiệp này.

Hơn nữa Đại Tấn bên này còn có truyền thuyết Nhân Tiên giáng thế.

Câu trả lời đã miêu tả sinh động.

Có lẽ Đại Chu nơi Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh ở, chính là “Thượng Giới” của Đại Tấn bên này, là vị diện cao hơn cùng nhau liên thông, nhưng lại tồn tại hạn chế nhất định.

Thôi Hằng đã từng đọc thuộc đủ loại tiểu thuyết Tu Tiên, rất dễ dàng liên sinh ra liên tưởng như vậy.

Mà Hồng Phú Quý ly kỳ mất tích, Phái Tiên Hà đột nhiên Phong núi, vô cùng có khả năng chính là do cái “Thượng giới” này nhúng tay.

“Nếu như quả thật tồn tại một cái ‘Thượng giới’. Như thế hết thấy liên đều có thể giải thích.” Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng “Những đại thế gia đại tông môn truyền thừa mấy ngàn năm kia, chỉ sợ cũng cùng cái ‘Thượng giới’ này có ngàn vạn tia quan hệ.”

Cùng lúc đó, trong lòng của hắn cũng hiện ra một cỗ cảm giác nguy cơ.

“Theo tình huống của Phú Quý cùng Thất Thất tới xem, chờ tên Nhân Tiên kia giáng thế, sau khi nghe một ít sự tích của ta, chắc chắn sẽ ra tay với ta, hoặc là tụ tập các đại tông môn thế gia đối phó ta.

“Mặc dù Nhân Tiên hẳn là chỉ tương đương với Trúc Cơ kỳ, không coi vào đâu, nhưng trên Nhân Tiên còn có Địa Tiên,

thậm chí là Thiên Tiên, đó chính là cảnh giới có thể tương đương với Kim Đan, Nguyên Anh.

“Bây giờ cách lúc Nhân Tiên giáng thế còn có thời gian không tới năm tháng, muốn trong thời gian ngắn như vậy tạo ra Nguyên Anh hiển nhiên là không quá khả quan, cũng may còn có phúc lợi hệ thống, coi như thật có Thiên Tiên hạ xuống, ta cũng có thể tự vệ.”

Ý niệm tới đây, trong lòng Thôi Hằng bỗng nhiên toát ra một cái ý nghĩ “Có muốn hay không tiên hạ thủ vi cường, trực tiếp đem tất cả tông môn thế gia trên cõi đời này đều tiêu diệt? Dù sao đã định trước là địch nhân.”

Bất quá hấn rất nhanh thì tự mình hủy bỏ “Không được, nếu như trực tiếp diệt môn, đến lúc đó chỉ sợ cũng không phải là Nhân Tiên giáng thế, mà là trực tiếp biến thành Thiên Tiên hạ phàm, đối với ta không có bao nhiêu chỗ tốt.”

Cho dù là sau khi Nhân Tiên giáng thế thật cùng hấn bộc phát mâu thuẫn, chờ phát triển đến mức độ Thiên Tiên hạ phàm, khẳng định cũng cần không ít thời gian.

Cái thời gian này đủ để cho Thôi Hằng làm một ít chuẩn bị.

Huống chi, lấy thực lực không cao quá Thần Cảnh của những tông môn thế gia này, căn bản cũng không khả năng tạo thành ảnh hưởng gì đối với chiến đấu cấp độ Kim Đan.

“Giữ lại những tông môn thế gia này cũng tốt, nếu đã định trước sẽ biến thành địch nhân, vừa lúc có thể dùng để tăng lên độ dài hắc quang!” Thôi Hằng sau khi nghĩ thông suốt những thứ này, khẽ gật đầu, trong lòng liền có tính toán.

Thông qua cạnh tranh lương muối một tháng qua, cùng với một màn tịch thu tài sản cùng tiêu diệt đám người Tôn Bàn Thạch hôm nay, hấn thu thập được không ít thất tình từ chúng sinh.

Trong đó màu đỏ tượng trưng cho vui cùng với màu trắng tượng trưng cho yêu đều đạt tới trên bảy tác, giận, bi, sợ, dục cũng đều đã đến gần 5 tác.

Chỉ có ánh sáng màu đen tượng trưng cho ác không có gì tăng trưởng, vẫn là độ cao ba tác.

Khoảng thời gian này hấn một mực rầu rĩ không biết ánh sáng màu đen tượng trưng cho ác phải làm sao thụ thập, phải làm sao để cho người giữ cảm giác chán ghét đối với hấn, không đến nỗi nhanh chóng thay đổi thành giận, sợ, tâm tình tuyệt vọng.

Bây giờ rốt cuộc có manh mối.

Những tông môn thế gia nắm giữ trăm nghề dân sinh, không chừa sinh tử của dân chúng bình thường kia, chính là vật thí nghiệm tốt nhất!

...

Sáng sớm hôm sau.

Lưu Lập Đào cùng Hứa Phong An, bọn họ trước sau đem tị tức liên quan tới bảy vọng họ chính lý lại giao cho Thôi Hằng.

Sau đó, bọn họ liền lấy được một phần Quân Chính Lệnh do Thôi Hằng tự mình sáng tác ra.

Lệnh cho tông môn thế gia trong cảnh nội Quận Lỗ, đem các loại trăm nghề dân sinh nắm trong tay, ví dụ như lương thực, muối ăn, than đá, thủy vận tất cả đều giảm giá còn một thành bán cho quan phủ Quận Lỗ.

Cũng để Quận Trưởng đương nhiệm Thôi Hằng trông coi hết thảy các thứ này.

Lưu Lập Đào cùng Hứa Phong An sau khi thấy phân chính lệnh này, tất cả đều bồi rối.

Chương 139: Nguyện tông môn thế gia thiên hạ đều ghét ta (3)

Lưu Lập Đào thì hưng phấn, Hứa Phong An thì lo âu.

“Thuộc hạ nhất định đem hết toàn lực, phổ biến chính lệnh này.” Lưu Lập Đào một mực cung kính nói.

“Đại nhân, chính lệnh này vừa phát, Quận Lỗ chắc chắn một mảnh xôn xao.” Hứa Phong An có chút lo lắng nói “Ngoại trừ Ngọc Hoa Kiếm Các ra, những tông môn thế gia khác sợ rằng cũng sẽ không tuân thủ, hơn nữa chờ đến khi phân chính lệnh này truyền bá đến những Châu những Quận khác, sẽ đề cho tất cả tông môn thế gia trên thiên hạ đều chán ghét đại nhân ngài, chuyện này...”

“Nguyện tất cả tông môn thế gia thiên hạ chán ghét ta.” Thôi Hằng lại nở nụ cười “Ý ta đã quyết, không cần khuyên nữa.”

Sau đó, hắn đổi chủ đề nói: “Đúng rồi, đi nói cho Huệ Thế triệu tập bách tính, hôm nay liền đem những thương nhân chộp tới kia, còn có đám người Tôn Bàn Thạch, đều kéo ra ngoài xét xử công khai!”

...

Sau khi Vương Kim Thánh trốn khỏi Quận Thành Quận Lỗ, liền bắt đầu liều mạng chạy như điên.

Trong một đêm chạy xa hơn bốn trăm dặm.

Đi tới huyện Thái Xương phía đông Quận Lỗ.

Lúc này, thúc phụ Vương Thanh tuyền của hắn đang ở trọng phủ của trưởng lão Phái Thái Trùng Tôn Liên Thăng uống rượu mua vui.

Hai người đều là ông già tuổi gần trăm tuổi, râu tóc bạc phơ.

Nhưng mà ở trước bàn rượu của bọn họ, những vũ nữ người khoác lụa mỏng, dáng múa chập chờn, hiện ra thân thể lung linh mềm mại, vẫn như cũ là thiếu nữ mười sáu, mềm mại cực kỳ.

Hai người vừa uống rượu vừa thưởng thức cảnh đẹp, khắp khuôn mặt tất cả là nụ cười hiểu rõ lẫn nhau.

Ầm!

Vừa lúc đó, cửa phòng bỗng nhiên bị đẩy ra, một đám vũ nữ bị dọa sợ đèn tròn đi khắp nơi.

Vượng Thanh Tuyên cùng Tôn Liên Thăng cũng đều khẽ biến sắc mặt, ánh mắt mang theo tức giận nhìn sang.

“Thúc phụ! ” Lại là Vương Kim Thánh lão đảo đi vào, thờ hồn hèn nói “Không xong, việc lớn không tốt, cái tên Quận Trưởng Quận Lỗ mới nhậm chức là người điên, không chỉ tịch thu nhà thương, nhận thủ hạ của chúng ta, còn muốn đem chúng ta tất cả đều bắt lại!”

“Cái gì? ! ” Vương Thanh Tuyên gần như cho rằng mình nghe lầm, kinh nghi nói “Cái tên tân Quận Trưởng kia ăn gan hùm mật gấu hay sao, lại dám động thủ với các người.”

“Ta thấy được Hứa Phong An ở bên người, tên Quận Trưởng mới nhậm chức kia! ” Vương Kim Thánh cảnh rặng nói “Mặc dù hãn có địch dung, nhưng khoảng cách gần như vậy, ta thoáng cái liền nhận ra hãn.

“Lấy khả năng của tuyệt đỉnh, cho dù địch không lại tinh binh trong tay chúng ta, cũng có thể đem chúng ta bắt sống, ta đây mới vội vàng chạy trở lại, hướng thúc phụ ngài báo tin.”

“Hứa Phong An, một tên mới lên cấp tuyệt đỉnh mà thôi, hãn đây là muốn chằm mút tiên duyên của Quận Lỗ sao? ” Vương Thanh Tuyên giận không kềm được, chòm râu đều bị thổi lên “Đi, theo ta đi Quận Thành, ta ngược lại muốn nhìn một chút cái tên Hứa Phong An này rốt cuộc từ đâu tới gan to như vậy!”

“Vượng tuyệt đỉnh, vị đại nhân kia sắp tới rồi a. ” Tôn Liên Thăng thấp giọng nhắc nhở một câu.

“Vị đại nhân kia... ” Vương Thanh tuyên nhất thời từ trong tức giận tỉnh hồn lại, hơi nghĩ ngợi rồi nói ” Kim Thánh, chờ sáng sớm ngày mai lại lên đường đi.”

“Nhưng là... ” Vương Kim Thánh muốn nói lại thôi.

Trong lòng của hãn cực kỳ tức giận, sống gần hai mươi năm, chưa từng chạt vật bực bội qua như vậy, bây giờ hãn không thể ngay lập tức liền giết Thôi Hằng cùng Hứa Phong An.

“Không nhưng nhị gì cả.” Vương Thanh Tuyên lắc đầu nói: “Vị đại nhân kia đối với ta, đối với người, đều là cực kỳ trọng yếu, thậm chí đối với toàn bộ nhà họ Vương chúng ta đều có trợ giúp không nhỏ, rất trọng yếu.

“Về phần cái tên tân Quận Trưởng cùng Hứa Phong An, chẳng qua là gà đất chó sành thôi, không đáng nhắc tới, đợi ngày mai thúc phụ ta đi qua, liền sẽ đem bọn hãn bắt hết.

“Mặc cho người tùy ý nắm bóp!”

Chương 140: Mưu toan lấy quyền đề người (1)

Vương Kim Thánh mặc dù không cam lòng, nhưng nếu thúc phụ của chính mình đều đã nói như vậy, hắn cũng chỉ đành chờ ở chỗ này.

Vì vậy, tiếng hát lại nổi lên, nhóm vũ nữ ca kỹ cũng đều tiếp tục.

Tiếp tục tấu nhạc tiếp tục múa!

Không bao lâu sau, bên ngoài liền truyền đến thanh âm ngựa hí.

Ngay sau đó lại có thanh âm mở đóng cửa xe ngựa vang lên.

Có người đến!

Vương Thanh Tuyên cùng Tôn Liên Thắng đều đứng lên, mặt nở nụ cười mà đi về phía cửa.

Vương Kim Thánh cũng vội vàng đi theo, nội tâm cũng có chút kích động.

Mới vừa rồi hắn đã từ trong miệng thúc phụ nhà mình hỏi tới thân phận của vị đại nhân này.

Trung Thư Giám đương triều, chương sự ngoại phòng của nhà họ Khương ở Nam Hà, Khương Vạn Sơn.

Ở Đại Tấn, Trung Thư Giám là quan lớn, chương quản pháp thảo chiếu lệnh cho Hoàng Đế, có trách nhiệm tuyên bố chiếu thư.

Mặc dù không bằng chức Lục Thượng Thư, nhưng cũng là chức vụ trọng thân phụ tá trọng yếu, một lời một hành động cũng có thể ảnh hưởng đến chính lệnh của Hoàng Đế.

Đương nhiên, ở trong loạn thế này, chính lệnh của Hoàng Đế khó ra khỏi Trung Châu, chẳng qua là chức vụ trong triều, cũng sẽ không đề cho Vương Thanh Tuyên coi trọng như vậy.

Chân chính đề cho hắn đề ý, vẫn là thân phận nhà họ Khương ở Nam Hà của Khương Vạn Sơn, cùng với một phần chiếu lệnh từ Hoàng Đế hắn nắm giữ trong tay.

Nhà họ Khương ở Nam Hà cùng nhà họ Vương ở Lang Gia đều là một trong bảy vọng họ.

Nếu chiếu lệnh của Hoàng Đế có Trung Thư Giám của vọng tộc đề cử, cái này coi như hoàn toàn khác nhau.

“Ha ha ha, Khương đại nhân đêm tôi tội, Vương mỗ không có từ xa tiếp đón a!” Vương Thanh Tuyên cười lớn dẫn một người đàn ông trung niên mặc thường phục, nhìn chừng năm mươi tuổi nghênh đón vào bên trong nhà.

“Tiểu tử Vương Kim Thánh, gặp qua Khương thế thúc.” Vương Kim Thánh đứng lúc sắp lại, cung kính hành lễ nói.

“Ha ha ha, thì ra là hiền chất a, mười năm trước khi thấy người, người mới lớn nhiều đây.” Khương Vạn Sơn cười lớn khoa tay đến bên hông, sau đó ngồi ở trên ghế chủ tọa bàn rượu, hỏi, “Phụ thân người vẫn tốt chứ?”

“Gia phụ hết thấy bình yên, cũng thường xuyên nhớ thế thúc ngài.” Vương Kim Thánh hiện tại đang làm bộ lộ ra một bộ dáng ngoan ngoãn.

“Nhớ ngày đó Vương Tướng đứng hàng Tam Công(*), lại là Lục Thượng Thư, nếu không phải có hãn cất nhắc, cũng không có ta hôm nay.”

(* Tam công (ba chức quan cao nhất thời phong kiến gồm: thái sư, thái phó, thái bảo)

Khương Vạn Sơn đầu tiên là nhớ lại năm xưa một hồi, sau đó nói ngay vào điểm chính “Ta là người từ trước đến giờ tri ân báo đáp, nơi này có một phân chiếu lệnh phong thưởng của Hoàng Đế, vừa vặn dùng để báo đáp ân của Vương Tướng.”

Vừa nói, hãn liền từ trong tay áo lấy ra một tấm lụa vàng bên trên có viết văn tự, trải ra, đem nội dung bên trong triển hiện vào mắt ba người Vương Kim Thánh, Vương Thanh Tuyên, Tôn Liên Thăng.

“... Huyện Lệnh huyện Cự Hà Thôi Hằng công diệt phản quân Yên tặc có công, trăm phong làm Uy Viễn tướng quân, ban cho hoàng kim ba trăm lượng, ban cho một tấm binh phù, có thể mộ binh một trăm ngàn.”

Híz-khà zz Hí-zzz!

Ba người Vương Kim Thánh thấy nội dung bên trong cái chiếu lệnh này, cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Những phong thưởng ở trước thật ra thì đều không coi vào đâu, Uy Viễn tướng quân chẳng qua là võ quan phẩm cấp Ngũ Đẳng mà thôi, mặc dù đồng cấp với Quận Trưởng, nhưng đều không bị bọn họ coi ra gì.

Chân chính không hợp thói thường là một điểm cuối cùng.

Có thể mộ binh một trăm ngàn!

Cái này liền ý nghĩa có thể danh chính ngôn thuận chiêu mộ một trăm ngàn quân lính, không cần lại lén lút lút lút nuôi

dưỡng tư binh, cũng không cần lo lắng vì không có đại nghĩa danh phận mà bị quân hùng thảo phạt.

Thậm chí còn có thể phát cờ hiệu vì triều đình hiệu lực đi công kích người khác.

Nhất định chính là có thể quang minh chính đại tạo phản a!

Chỉ cần có quyền lực này, ngôi vị Châu Mục dễ như trở bàn tay, Tiên Duyên của Phong Châu cũng là tất cả nằm trong lòng bàn tay!

Phong thường như vậy lại muốn cho cái tên Thôi Hằng đó?
!

Vương Kim Thánh nhìn mà vừa giận vừa đố kỵ, con người đều đố.

“Thế nào, hiền chất nhìn rất là tức giận?” Khương Vạn Sơn chú ý tới thần thái của Vương Kim Thánh, cười nói “Yên tâm, cái phong thưởng này cùng tên Thôi Hằng viết phía trên không có chút quan hệ nào, đây là của người.”

“Cái gì?” Vương Kim Thánh vừa mừng vừa sợ.

Lúc trước Vương Thanh Tuyền chỉ nói cho hấn Khương Vạn Sơn sẽ mang lại cho hấn chỗ tốt cực lớn, lại không nghĩ tới lại sẽ là cái này.

Mình có thể đạt được quyền lực mộ binh một trăm ngàn!

Hơn nữa còn là từ trong tay cái tên Thôi Hằng đó đoạt lại, cái này thì quá sướng rồi!

Bất quá, hấn lại có chút nghi ngờ, nhìn về phía Khương Vạn Sơn hỏi, “Thế thúc, nhưng trên chiếu lệnh này viết rõ ràng là...”

Chương 141: Mưu toan lấy quyền đề người (2)

“Trên chiếu lệnh viết cái gì, còn không phải là từ Trung Thự Giám ta đây quyết định?” Khương Vạn Sơn nghe vậy nhất thời nở nụ cười, cầm bút lên trực tiếp đem tên Thôi Hằng phía trên gạch xuống, viết lên tên Vương Kim Thánh.

Sau đó, hắn cười nói: “Huyện lệnh nho nhỏ, cũng không phải là thế gia vọng tộc chúng ta, thứ chó má thôi, nơi nào có phúc phận hưởng thụ phong thưởng như vậy.

“Hiền chất yên tâm, chỉ cần thứ phong thưởng là thật, liền không có vấn đề.”

“Còn có thể như vậy?” Vương Kim Thánh có chút ngây ra.

Trong ngày thường hắn đã cảm giác mình rất lớn lối, lại không nghĩ rằng chính mình cùng phách lối chân chính so sánh còn có khoảng cách xa như vậy.

Tùy ý sửa lại chiếu lệnh của Hoàng Đế lại cũng có thể làm được nhẹ nhàng như thế.

Phảng phất chẳng qua là sửa lại cái lỗi chính tả!

“Kim Thánh, không cần ngạc nhiên.” Vương Thanh Tuyên vỗ nhẹ nhẹ bả vai Vương Kim Thánh, mỉm cười nói: “Đại Tân chính là được lập nên dưới sự ủng hộ của thế gia vọng tộc chúng ta, quyền lực tự nhiên cũng do chúng ta tới quyết định.

“Chỉ cần không vô căn cứ giả tạo chiếu lệnh của Hoàng Đế, ngoài mặt chiếu cố mặt mũi Hoàng Đế một chút là được, ngài nói xem có phải là đạo lý này hay không, Khương đại nhân.”

“Ha ha ha.” Khương Vạn Sơn nghe vậy cũng nở nụ cười, tựa như có ám chỉ mà nói với Vương Kim Thánh “Trung Thự Giám nho nhỏ như ta cũng không dám vô căn cứ giả tạo chiếu lệnh.”

Ý nói, quan Lục Thượng Thư cấp cao hơn hắn, tức Tể Tướng chân chính trên ý nghĩa, thì chưa chắc.

Tỷ như phụ thân của Vương Kim Thánh, vị đã từng là Vương Tướng kia.

“Đa tạ Khương thế thúc!”

Wương Kim Thánh khom người bái tạ, làm như không có nghe thấy lời nói ám chỉ trong lời của Khương Vạn Sơn.

Hiện tại trong lòng hấn sáng khoái tới cực điểm.

Dù sao, những phong thưởng này vốn là đều thuộc về Thôi Hằng, bây giờ lại bị hấn chặn xuống.

Cái này làm cho hấn có một loại cảm giác đại thù được báo, thoải mái đến muốn khoa tay múa chân.

Người được lòng dân Quận Lỗ thì như thế nào? !

Bên cạnh người có tuyết đỉnh giang hồ thì như thế nào? !

“Cùng thế gia vọng tộc như ta so sánh, người bất quá chỉ là một con kiến hôi chỉ xứng bị tùy sức bắt chẹt, thậm chí ngay cả mình được phong thưởng cũng không biết, liền bị ta cướp đi!”

Vương Kim Thánh hưng phấn đỏ bừng cả khuôn mặt, thậm chí muốn nhảy đến trước mặt Thôi Hằng giễu cợt, dùng cái này để trút cơn bực bội cùng tức giận của mình khi trước.

“Khương đại nhân, thật ra thì nhắc tới cái tên Thôi Hằng này cũng là trùng phạt đúng tội.” Vào lúc này, Vương Thanh Tuyên bỗng nhiên mở miệng cười nói.

“Há, lời này hiểu thế nào?” Khương Vạn Sơn nghe vậy có chút hăng hái hỏi.

“Là như vậy, cái tên Thôi Hằng này ở Quận Thành Quận Lỗ...” Vương Thanh Tuyên giản lược tóm tắt đem chuyện Thôi Hằng nhằm vào sản nghiệp tông môn thế gia nói một lần.

“Lại có chuyện này?” Ánh mắt Khương Vạn Sơn run lên, cười lạnh nói “Những tên què mùa này thật là càng ngày càng không an phận.”

“Không sai, một tên Quận Trưởng nho nhỏ, lại dám đụng đến sản nghiệp của chúng ta ở Quận Lỗ!” Vương Thanh Tuyên rất tán thành gật đầu nói “Đơn giản là đang tìm cái chết!”

“Khương đại nhân, có phải hay không nên nghĩ biện pháp trị hấn một chút?” Tôn Liên Thăng tràn đầy vẻ nịnh hót nói “Nếu không, cái tên Quận Trưởng kia sợ rằng sẽ được voi đòi tiên, bây giờ chẳng qua là coi trọng sản nghiệp của chúng ta ở Quận Thành Quận Lỗ, về sau nói không chừng chính là cả Quận Lỗ a.”

”Ừ, quả thật không thể bỏ mặc kẻ này.”

Khương Vạn Sơn gật đầu một cái, mặt lộ vẻ độc ác “Trực tiếp giết hấn là biện pháp tốt nhất, nhưng làm vậy lợi cho hấn quá rồi. Nếu hấn dám dùng sản nghiệp của môn phái thế gia chúng ta để lấy lòng dân, vậy bản quan sẽ để cho hấn mất hết lòng dân, để cho hấn bị vạn dân chửi rủa mà chết!

“Sau khi trở về kinh, ta sẽ bẩm báo bệ hạ, Quận Lỗ tiếp giáp sông Hồng, chính là trung tâm đường thủy Phong Châu, hẳn là phải trở thành thành lớn buôn bán mậu dịch, nhưng sự phát triển hôm nay lại là còn lâu mới đạt tới, cớ thể thấy năng lực thi hành chính trị của Quận Trưởng không tốt.

“Vả lại, Quận Trưởng vô cớ trực đoạt sản nghiệp buôn bán của thế gia, giao cho dân chúng tầm thường kinh doanh, cực lớn đã kích lòng nhiệt tình của thương nhân, cũng để cho bách tính không cách nào an tâm làm ruộng sản xuất lương thực, gây thiệt hại cho xã tắc, là mầm họa khiến thiên hạ loạn lạc!

“Tất cả những thứ này đều là bởi vì Quận Trưởng thi hành chính trị bất lực, theo lý nên để cho bệ hạ ra chiếu chỉ cải cách, dân chúng tầm thường kinh doanh cửa hàng tăng thuế năm phần mười, thương nhân buôn bán giảm thuế năm phần mười, như vậy có thể để cho buôn bán mậu dịch của Quận Lỗ khôi phục, cũng có thể để cho bách tính an tâm làm ruộng, vẹn toàn đôi bên.

“Đến lúc đó, bốn quan sẽ đích thân tới Quận Lỗ thúc đẩy thi hành chiếu lệnh, mấy vị nghĩ như thế nào?”

Chương 142: Tình báo hư giả hại chết người (1)

“Khương thế thúc cao minh, đúng là thật cao minh!”

Vương Kim Thánh không nhịn được khen ngợi.

Đại Tấn thu thuế dân chúng bình thường vốn là tương đối nặng, lại tăng thuế như vậy, những tên dân chúng quê mùa ở Quận Lỗ chỉ sợ con số vào chẳng bằng số ra.

Hắn thấy, dân chúng bình thường đều là một đám tiện dân.

Bây giờ Thôi Hằng cho bọn họ chỗ tốt, bọn họ tự nhiên sẽ tặng bôc Thôi Hằng, kính yêu Thôi Hằng.

Chờ sau khi chính sách này được ban bố, bọn họ nhất định sẽ xoay đầu lại mang cái tên Thôi Hằng kia.

Cái gọi là lòng dân, chẳng qua chỉ là đồ vật tùy thời có thể dời đi mà thôi.

Đôi phó quá mức đơn giản.

Thoải mái!

Thật là thoải mái!

Vương Kim Thánh miệng cười toe toét.

Chỉ cảm thấy chính mình đã thấy biểu tình tuyệt vọng thâm của Thôi Hằng.

Vương Thanh Tuyên cùng Tôn Bàn Thạch cũng đều mặt tươi cười mà khen ngợi.

Cái chính sách này đối với bọn họ mà nói cũng là chuyện tốt.

Dù sao, đám thương nhân mấy đời, thật ra thì chính là người của tông môn thế gia.

Về phần dân chúng tầm thường sau đó làm sao còn sống?

Bọn họ nhưng mà không có chút nào quan tâm.

Một đám dân quê mà thôi, chết thì chết, không có chuyện gì lớn.

Coi như thật làm âm ỉ lên, cũng là đi nha môn Quận thủ phủ ồn ào.

Cùng bọn họ nào có quan hệ gì?

Màn tiệc rượu này đắm chìm trong tiếng cười nói.

Chủ và khách đều vui vẻ.

Chờ đến khi Khương Vạn Sơn rời đi, sắc trời đã tờ mờ sáng.

Lúc sáng sớm.

Hai người Vương Thanh Tuyên cùng Vương Kim Thánh, cũng cáo biệt Tôn Liên Thắng, bước lên con đường đi Quận Thành Quận Lỗ.

Bất quá, lúc này mục đích của bọn họ đã khác với lúc ban đầu.

Sau khi nghe kế sách của Khương Vạn Sơn,

Hai người đã bỏ đi ý nghĩ trực tiếp diệt trừ Thôi Hằng.

Dù sao, một con dê đợi làm thịt mà thôi, không cần vội động thủ.

Vẫn là để cho hấn ở sau khi chiếu lệnh mới vừa ban bố, sống trong vạn dân chửi rủa, càng hả giận hơn một chút.

Lần này mục đích Vương Thanh Tuyên cùng Vương Kim Thánh đi Quận Thành, có hai cái.

Một là cứu ra Tôn Bàn Thạch.

Đó dù sao cũng là con trai Tôn Liên Thắng, cũng không thể cứ như vậy chết ở Quận Thành, dù sao cũng phải giữ được tánh mạng của hấn.

Hai là diệt trừ Hứa Phong An.

Ngọc Hoạ Kiếm Các mặc dù truyền thừa đã ngàn năm, nhưng cho đến những năm gần đây mới xuất ra một tên cao thủ tuyệt đỉnh là Hứa Phong An, nội tình nông cạn, chưa từng bị đại tông môn đại thế gia đứng đầu coi ra gì.

Bây giờ Hứa Phong An lại dám trợ giúp Thôi Hằng, đứng ở phía đối lập với tông môn thế gia.

Nhất định chính là tìm chết, chán sống!

Phải diệt trừ hấn, răn đe!

...

Hôm nay Quận Thành Quận Lỗ so với bình thường náo nhiệt hơn rất nhiều.

Ngay tại tối hôm qua, đám thương nhân ngày trước làm mưa làm gió, còn có kẻ sau màn của những thương nhân kia, tất cả đều bị Thái Thú đại nhân bắt.

Giá lương thực vốn dĩ tăng vọt đến mười lăm lần, trong một đêm liền bị đè xuống.

Vô số dân chúng nhảy cẫng hoan hô, rồi rít đi ra đầu phố, muốn phải đi nha môn Quận Thủ Phủ cảm ơn vị đại nhân mới nhậm chức Quận Trưởng kia.

Bất quá, rất nhiều người vừa ra khỏi cửa liền nghe có người đang gào to.

“Đại hội tố khổ bắt đầu rồi, đại hội tố khổ bắt đầu rồi! Thái Thú đại nhân muốn xét xử công khai những đại gian thương kia cùng hậu trường của bọn hắn, để cho bọn họ giải nghĩa tại sao phải gây khó dễ cho dân chúng chúng ta!

“Các phụ lão hương thân chúng ta có khổ nói khổ, có oan kêu oan, bất luận ngày trước bị ủy khuất gì, lần này đều có thể thông thông khoái khoái nói ra, Thái Thú đại nhân sẽ vì chúng ta làm chủ!”

Người đang đứng đầu hàng hô hét chính là một thiếu niên da thịt có chút đen thui.

Bộ dáng mười lăm mười sáu tuổi.

Không người nào khác, chính là Triệu Cầu Đan, là một trong mười mấy binh lính Thôi Hằng mang theo khi tới Quận Thành nhậm chức.

Giọng nói của hắn rất lớn, mọi người cách thật xa cũng có thể nghe rõ, nhất thời liền hấp dẫn không ít người tới hỏi.

“Tiểu huynh đệ, cái gì gọi là xét xử công khai, đại hội tố khổ là cái gì vậy?”

“Bọn ta thật có thể đem oan khuất bình thường phải chịu nói hết ra? Là muốn bọn ta đi thăm vấn những đại nhân vật kia sao?”

“Chưa từng nghe qua chuyện như vậy a, chúng ta những tiểu dân chúng này cũng có thể đi thăm vấn bọn họ?”

Rất nhiều người trong Quận Thành đều chưa từng nghe qua loại chuyện này, chỉ cảm thấy khó tin.

Dù sao, ở thời đại này, dân chúng bình thường dù chỉ là an ổn còn sống, cũng có thể coi là là may mắn, mạng người như cỏ rác, nào có cái gì quyền lực xét xử người khác.

“Chư vị đại ca đại tỷ, cô dì chú bác, các người hãy nghe ta nói a.” Triệu Cầu Đan miệng lưỡi rất lưu loát, rất nhanh thì đem chuyện chính mình trải qua khi ở huyện Cự Hà nói một phen sống động.

Hắn còn đem các biện pháp thi hành chính trị của Thôi Hằng ở huyện Cự Hà nói ra, nhất là tập trung vào miêu tả nội dung đánh cường hào chia ruộng đất, khiến đông đảo bách tính nghe mà ánh mắt tỏa sáng.

Vì vậy, lượng lớn bách tính nhanh chóng tràn về hướng pháp trường phía Bắc Quận Thành, nơi đó chính là địa phương tổ chức đại hội xét xử công khai.

Vương Kim Thánh cùng Vương Thanh Tuyền đã dịch dung đi tới pháp trường, đứng ở một góc xó xỉnh.

Bọn họ nhìn bách tính người người nhón nháo, nghe tuyên truyền liên quan tới đại hội tố khổ cùng xét xử công khai, chỉ từ bản năng cảm thấy chán ghét cùng buồn nôn.

“Hoang đường, thật là quá hoang đường!” Vương Thanh Tuyền sắc mặt cực kỳ âm trầm, nhìn đài cao xét xử công khai đang xây dựng “Đây là muốn đem đám người Tôn hiền chất kéo lên trên đài cao này, bị đám quê mùa này xem như trò khi mà xét xử sao?”

Chương 143: Tình báo hư giả hại chết người (2)

“Nghe nội dung tuyên truyền, dường như là như vậy. ” Trong mắt Vương Kim Thánh không khỏi thoáng qua một chút sợ hãi, nếu như hãn ban đầu không có quả quyết chạy trốn, bây giờ phỏng chừng cũng phải bị kéo lên đài cao.

“Vô cùng nhục nhã! ” Vương Thanh Tuyên lên cơn giận dữ, trong lòng thậm chí dâng lên sát ý “Đây là muốn đem mặt mũi của tông môn thế gia chúng ta ném xuống đất giẫm đạp lên a, người này không thể lưu!”

“Thúc phụ yên tâm, có Khương thế thúc làm ra trừng phạt, người này sống không được bao lâu! ” Vương Kim Thánh căn cứ nói.

“Ừ, hãn chắc chắn phải chết! ” Vương Thanh Tuyên gật đầu một cái, trầm giọng dò hỏi “Đúng rồi, chuyện liên quan tới tung tích mấy ngàn tinh binh tối hôm qua, người đã điều tra xong sao?”

“Đã điều tra xong. ” Vương Kim Thánh có chút phẫn hận nói “Chính là Hứa Phong An làm, hãn trực tiếp ra tay bắt Tôn Bàn Thạch, lại giết mấy chục quân lính, để cho quân lính còn dư lại không chiến mà hàng, phỏng chừng đều bị tóm vào trong địa lao.”

Chuyện đầu tiên Vương Kim Thánh làm khi đi tới Quận Thành, chính là bị Vương Thanh Tuyên phái đi điều tra chuyện đã xảy ra tối hôm qua.

Ít nhất phải hiểu rõ sau khi hãn rời đi, chiến đấu là làm sao kết thúc?

Như vậy thì có thể dựa vào số lượng quân lính Hứa Phong An có thể giết, để phán đoán thực lực, để Vương Thanh Tuyên động thủ diệt trừ nhẹ nhàng hơn.

Mặc dù Vương Thanh Tuyên rất miệt thị loại tuyệt đỉnh Nội Cảnh mới lên cấp như Hứa Phong An, nhưng trong lòng của hãn cũng biết, muốn giết một tên tuyệt đỉnh cũng không dễ dàng.

Nhất định phải làm ra chuẩn bị thật đầy đủ mới được, biết người biết ta mới có thể trăm trận trăm thắng.

Đáng tiếc, kết quả điều tra của Vương Kim Thánh là bắt nguồn từ bách tính trong thành.

Mà trên thực tế, tối hôm qua căn bản cũng không có bách tính dám ra ngoài.

Chưa từng có ai nhìn thấy cảnh tượng chiến đấu chân chính.

Phần lớn người đều chỉ mọy hồ nghe được tiếng kêu thảm thiết bên ngoài, còn có một số ít người nghe được thanh âm đấm người Tôn Bàn Thạch phá cửa sổ ra ngoài, muốn chạy trốn.

Ngay cả vết máu trên đường phố cũng đều bị Trần Đông dẫn người dọn dẹp sạch sẽ, hoàn toàn không nhìn ra vết tích tối hôm qua Huệ Thế một người Hoàn Tảo Thiên Quân, tùy ý tàn sát.

Sáng sớm hôm nay, sau khi dân chúng ra ngoài, thấy một mảng đường phố sạch sẽ, đương nhiên sẽ không cho rằng xảy ra đại chiến gì.

Chỉ sẽ cảm thấy là bởi vì kẻ cầm đầu bị cao thủ bắt, chiến đấu liền dừng lại.

Vì vậy, sau khi Vương Kim Thánh nghe được mấy cái tin tức này, liền thuận lý thành chương cho rằng là Hứa Phong An xuất thủ.

Dù sao, ở trong nhận thức của hắn, Quận Thành Quận Lỗ bên này cũng chỉ có một tên tuyệt đỉnh như Hứa Phong An, không phải hắn ra tay còn có thể là ai ra tay?

Từ đó lời nói liền cùng chân tướng có sai lệch tí tẹo.

“Một người có thể giết mấy chục tinh binh khoác giáp cầm khí giới, cái này đã mạnh hơn Nội Cảnh tầm thường, coi như không tệ.”

Vương Thanh Tuyên tin lời của Vương Kim Thánh, trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh lùng “Nhưng mà cùng ta so sánh, còn thiếu rất nhiều, nội tình của môn phái nhỏ rất cuộc vẫn là quá nông cạn.”

“Thúc phụ ngài ra tay, Hứa Phong An chắc chắn phải chết.” Vương Kim Thánh cười nói.

“Nếu chỉ một tên Hứa Phong An nho nhỏ ta đều không giết được, sẽ không xứng mang họ Vương.” Vương Thanh Tuyên hết sức tự tin “Kim Thánh, người chờ ở chỗ này, một khi Tôn hiện chất xuất hiện, người liền ra tay cứu hắn đi, ta trực tiếp đi giết Hứa Phong An, để tránh cho hắn lòi ra quấy rối.”

“Không thành vấn đề, ngài yên tâm đi.” Vương Kim Thánh cũng mười phần tự tin, hắn nhìn một chút Huệ Thế đảm nhiệm thủ vệ trên đài cao, khẽ cười nói “Cái tên thủ vệ trên đài cao này chính là bại tướng dưới tay của ta, lúc trước để cho hắn nhặt về một cái mạng, lần này tất không thể để hắn sống.”

“Ừ, là nên diệt cỏ tận gốc.” Vương Thanh Tuyên gật đầu nói “Người chú ý tốc chiến tốc thắng, không thể ham chiến. Sau khi cứu người, lập tức rời đi.”

“Ta biết!” Vương Kim Thánh cười nói: “Thúc phụ ngài yên tâm là được, một tên Ngung Khí nhỏ nhỏ thôi, cũng không đáng giá cho ta ham chiến.”

“Được.” Vương Thanh Tuyên yên lòng rời đi, hẳn biết rõ thực lực của Vương Kim Thánh, tuyệt đối không thể không đối phó được một tên chỉ là cảnh giới Ngung Khí.

Sau đó, Vương Kim Thánh liền ở một góc kiên nhẫn chờ đợi.

Cũng không lâu lắm, đài cao cũng đã dựng xong, vô số dân chúng tại chỗ đều hoan hô.

Chờ đến khi đại hội xét xử công khai bắt đầu.

Từng tên thương nhân bị kéo lên, từng tên bách tính đứng ra tố cáo, bên dưới quần tình công phẫn, thậm chí có không ít bách tính xông lên, đem thương nhân sống sờ sờ đánh chết.

“Điều dân, một đám điều dân!” Vương Kim Thánh nhìn mà cảm thấy nghiến lợi, cái mộng của hắn cũng không phải là ngồi chung một chỗ với bách tính, thấy tình hình như vậy, đặc biệt có đại nhập cảm.

Rốt cuộc, ở sau khi xét xử công khai chừng mấy tên thương nhân, Tôn Bàn Thạch mặt mũi tiều tụy, chật vật cực kỳ bị kéo lên.

Là Huệ Thế tự tay nhắc hắn đi lên.

“Ngay tại lúc này.” Ánh mắt Vương Kim Thánh sáng lên “Chịu chết đi!”

Hắn lúc này liền thi triển kinh công, trong nháy mắt phi người lên đài, cánh tay giương ra, trực tiếp một quyền đánh về phía Huệ Thế, cố gắng giống như hôm qua một đòn chế địch.

Biểu tình trên mặt Huệ Thế có chút kinh ngạc, ánh mắt nhìn về phía Vương Kim Thánh giống như là đang nhìn một kẻ ngu.

...

Vương Thanh Tuyên không có lựa chọn đánh lên ám sát.

Bởi vì hắn biết đối với một tên tuyệt đỉnh Nội Cảnh tới nói, đánh lên cũng không có tác dụng.

Hắn dự định chính diện đánh chết Hứa Phong An.

Hơn nữa, vì cảnh cáo Thôi Hằng, hắn còn dự định ở trước mặt Thôi Hằng, đem Hứa Phong An sống sờ sờ đánh chết.

Cho nên, Vương Thanh Tuyên trực tiếp một thân một mình đi tới nha môn thủ phủ Quận Trưởng, còn tháo xuống dịch dung.

Lúc này, Thôi Hằng đang ở nội đường cùng Hứa Phong An thương lượng với Lưu Lập Đào, xem nên mua xuống sản nghiệp tông môn thế gia nào trước.

Bỗng nhiên, hắn ngẩng đầu nhìn về phía bên ngoài.

“Tâm tình chán ghét thật là nồng đậm, đây là người nào đến rồi?” Thôi Hằng vui mừng nhướng mày, buông xuống bút mực trong tay, cười nói “Hứa tiên sinh, Lưu Quận Thờ, bên ngoài có khách đến thăm, chúng ta ra gặp một chút.”

Chương 144: Thối tóc thành dây thừng, chặt đầu mà không chết (1)

Thôi Hằng đi ở trước nhất, Hứa Phong An cùng Lưu Lập Đào phân biệt đi theo hai bên.

“Đại nhân, là Vương Thanh Tuyên.” Hứa Phong An liếc mắt một cái liền nhận ra thân phận người tới, thấp giọng nhắc nhở “Nội Cảnh tuyệt đỉnh đĩnh đĩnh thứ chi thứ tư của nhà họ Vương Lang Gia, thực lực không kém.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, nhìn về phía Vương Thanh Tuyên, mỉm cười nói “Các hạ đi tới trong phủ của ta có gì muốn làm?”

Ánh mắt của hắn rất hiền lành, giống như là đang nhìn một con quái bảo rương ở dã ngoại.

Nội Cảnh!

Đây là tên Nội Cảnh thứ hai hắn gặp phải từ khi xuyên qua đến nay.

Mà từng tên Nội Cảnh đều ý nghĩa với lượng lớn tâm tình phản hồi.

Lúc này, Vương Thanh Tuyên đang liên tục không ngừng cung cấp cho ánh sáng màu đen tượng trưng cho ác tăng trưởng.

Mới một lát, đã trở nên cao một phân.

Chính là giống như cục cung mang tới lượng kinh nghiệm lớn!

“Người chính là Thôi Hằng?” Vương Thanh Tuyên nhàn nhạt nhìn lướt qua liền không để ý tới nữa, mà là nhìn về phía Hứa Phong An, cười lạnh nói “Hứa Phong An, người liệu đã biết chính mình đang làm gì?”

“Vương tuyệt đỉnh là ý gì?” Hứa Phong An đứng dậy, cười nói “Ta không hiểu người đang nói gì.”

“Thân là tuyệt đỉnh của Ngọc Hoa Kiếm Các, lại trợ giúp người này hãm hại người của tông môn thế gia!” Vương Thanh Tuyên mang một bộ giọng điệu cao cao tại thượng nói “Người đây là muốn cho Ngọc Hoa Kiếm Các lâm vào tình cảnh vạn kiếp bất phục.”

“A, Vương tuyệt đỉnh nói đùa.” Hứa Phong An lắc đầu cười nói “Ta không phải là người nhà họ Vương Lang Gia các người, người cũng không có quyền quản ta làm gì, huống chi Thái Thú đại nhân nhân đức như thanh thiên, ta cam tâm tình

nguyện đi theo bên cạnh, đây cũng là chuyện may mắn của Ngọc Hoa Kiếm Các.”

“Người? ! ” Vương Thanh Tuyên không nghĩ tới Hứa Phong An sẽ trả lời như vậy.

Hơn nữa, hẳn rõ ràng có thể cảm giác được đối phương là một loại tư thái không chút cố kỵ, cái này vốn không giống với tâm cảnh của một tên tuyệt đỉnh trong môn phái nhỏ khi đối mặt hẳn.

Cái này làm cho Vương Thanh Tuyên không khỏi cảnh giác, trong lòng thậm chí nói: “Chẳng lẽ Hứa Phong An có lá bài tây gì ta không biết, hoặc là hẳn có chỗ dựa là những thứ khác, tự nhận là có thể toàn thắng ta?”

“Nhưng mà coi là hẳn có thể toàn thắng ta, cũng không khả năng giết ta, vô luận là hẳn hay là Ngọc Hoa Kiếm Các, đều tuyệt đối không thể chịu nổi lửa giận của nhà họ Vương Lang Gia, hẳn dựa vào là cái gì?”

“Chẳng lẽ là... Làm sao có thể? ” Vương Thanh Tuyên chợt quay đầu nhìn về phía Thôi Hằng, có chút kinh nghi bất định nói “Người dùng thủ đoạn gì, lại có thể để cho một tên tuyệt đỉnh Nội Cảnh như Hứa Phong An cam tâm tình nguyện đi theo người.”

Lúc này hẳn đã phát hiện chính mình nghĩ sai lầm rồi, Hứa Phong An ở bên người Thôi Hằng, sợ rằng cũng không phải là suy nghĩ đây Thôi Hằng lên ngôi vị Châu Mục, từ đó chấm dứt tiền duyên Phong Châu.

Đây chính là ý nghĩa Thôi Hằng có lý do để cho một tuyệt đỉnh cam tâm tình nguyện đi theo, hơn nữa lý do này tuyệt đối đầy đủ, thậm chí còn có thể để cho cái tên tuyệt đỉnh này khi đối mặt thế gia vọng tộc đứng đầu đều không sợ hãi.

Hẳn nhưng mà không tin Hứa Phong An nói chuyện hoang đường bởi vì nhân đức như thanh thiên mà đi theo gì đó.

Chẳng lẽ là...

Thần Cảnh? !

Ý niệm tới đây, còn người Vương Thanh Tuyên chợt co rút nhanh, trong lòng dâng lên sợ hãi cực lớn, lúc này tung người nhảy lên, không chút nghĩ ngợi hướng ra ngoài nha môn thủ phủ Thái Thú chạy trốn.

Vô luận cái suy đoán này có phải là thật hay không, chỉ cần có khả năng này, hẳn liền nguy hiểm!

Trốn!

Lập tức trốn!

Về phân đũa cháu Vương Kim Thánh vẫn còn ở pháp trường bên kia, hấn đã mặc kệ không quản, trước giữ được tánh mạng của mình mới là trọng yếu nhất.

“Trốn chỗ nào! ” Hứa Phong An nghiêm nghị quát một tiếng, liền muốn thi triển khinh công đuổi theo.

“Không cần. ” Thôi Hằng lại đem hấn ngăn lại, đồng thời mở ra tay phải, một sợi tóc tự rơi xuống, sau đó nhẹ nhàng thổi ra một hơi.

Hô!

Phảng phất một trận cuồng phong thổi qua, cái cọng tóc này đón gió bay lên lên.

Ở trong ánh mắt khó tin của Hứa Phong An cùng Lưu Lập Đào.

Chỉ trong nháy mắt, cái cọng tóc này lại biến thành một sợi dây thừng đen nhánh, giống như một đạo hắc quang phá vỡ bầu trời, đảo mắt liền đuổi kịp Vương Thanh Tuyên đang chạy vội.

“Đây là cái gì? ! ” Vương Thanh Tuyên kinh hãi muốn chết, như người mất hồn.

Hấn không thể tin nhìn dây thừng đen nhánh cấp tốc hướng chính mình bay tới, tức thì liền điên cuồng vận chuyển chân khí trong cơ thể, thậm chí còn điều động sức mạnh thiên địa hóa thành gió bão giúp cho mình gia tốc, cố gắng chạy thoát sợi dây thừng này truy kích.

Nhưng mà hoàn toàn vô dụng.

Tốc độ của sợi dây thừng đen nhánh này thật sự là quá nhanh, Vương Thanh Tuyên đều còn chưa kịp chạy ra bao xa, đột nhiên liền cảm giác thân thể bị buộc chặt, trực tiếp từ không trung rơi xuống.

Hấn bị trói lại!

Hai tay hai chân đều bị sợi dây thừng đen nhánh này trói gắt gao, toàn thân cao thấp ngoại trừ cổ và đầu, toàn bộ đều không cách nào nhúc nhích.

“Đáng chết, cái này là vật gì? ” Mồ hôi lạnh trên trán Vương Thanh Tuyên ứa ra.

Tình huống bây giờ hoàn toàn nằm ngoài phạm vi khả năng nhận thức của hấn, căn bản cũng không phải là võ công trong nhận biết của hấn, mà là thủ đoạn quỷ dị nào đó hấn chưa từng thấy qua, chưa từng nghe qua.

Bất quá, khi hấn nhìn đến nơi đây bốn bề vắng lặng, cũng không có ai tới bắt mình, trong lòng không khỏi dâng lên một

tia may mắn “Còn có cơ hội, chỉ cần ta có thể vùg ra khỏi sợi dây thừng này, là có thể tiếp tục chạy trốn!”

Có điều ngay sau đó, Vương Thanh Tuyên liền phát hiện mình lại lãg không bay lên.

Không đúng!

Hắn là bị cái sợi dây thừng quý dị đen nhánh này buộc bay đến không trung, đây rốt cuộc là cái thứ gì, lại còn có thể mang người bay lên? !

Chương 145: Thổi tóc thành dây thừng, chặt đầu mà không chết (2)

Vương Thanh Tuyên hoảng sợ cực kỳ mà phát hiện mình càng bay càng cao, dần dần thậm chí có thể bay đến độ cao có thể đem cả tòa Quận Thành thu hết vào mắt, cái này làm cho hắn cảm thấy sợ hãi trước đó chưa từng có.

Loại độ cao này, coi như là Nội Cảnh tuyệt đỉnh, té xuống cũng sẽ biến thành thịt nát a!

“Kia, đó là? !”

Ngay vào lúc này, ánh mắt Vương Thanh Tuyên chợt đông lại, hắn thấy được cảnh tượng nơi pháp trường bên kia.

Chỉ thấy Vương Kim Thánh lòng tin tràn đầy mà xông lên đài cao, cũng thi triển võ công đánh về phía cái tên thủ vệ “Ngưng Khí cảnh ” này.

Nhưng mà một cái chớp mắt tiếp theo, hắn liền thấy thủ vệ kia tùy ý giơ tay lên đánh một cái, giống như là chụp con muỗi, tại chỗ liền đem Vương Kim Thánh vồ té bay ra ngoài.

Khi bay ra hơn 100m, đụng nát năm khối vách tường, sau đó mới miễn cưỡng ngừng lại.

Sau đó, nghiêng đầu một cái, liền chết ngất.

“Cái này, cái này lại là gì? !” Vương Thanh Tuyên bây giờ đã hoàn toàn bối rối.

Kết quả bây giờ, cùng dự đoán của hắn trước khi tới Quận Thành Quận Lộ hoàn toàn bất đồng.

Không, phải nói là một trời một vực!

Tại sao sẽ như vậy?

Là từ bước nào xảy ra sai lầm? !

...

Ầm!

Chỉ nghe một tiếng vang trầm thấp, Vương Thanh Tuyên ngã ở trong sân nha môn thủ phủ.

Còn là mặt hướng xuống dưới, miệng ăn đầy đất.

“Vương tuyệt đỉnh, cần gì phải gấp gấp rời đi như vậy? ” Thôi Hằng cười khanh khách đi tới, nhìn sợi dây thừng đen nhánh vẫn sáng bóng, hơi hơi gật đầu “Lại thành công một môn thuật pháp, không tệ không tệ.”

Gần đây phương hướng hẳn nghiên cứu chính là dùng lực lượng Kim Đan ẩn chứa pháp tắc chuyển hóa thành phù văn đơn giản, từ đó tiến hành cường hóa đối với thân thể của mình.

Lúc trước đóng dấu Long văn cho Huệ Thế, chính là một lần thí nghiệm.

Ở tối hôm qua sau khi thí nghiệm đạt được thành công, hẳn mới vừa thử đem pháp tắc phù văn mình khắc ở trên một sợi tóc của mình, lúc này liền để cho một sợi tóc có sức mạnh phi phàm.

Đủ để trực tiếp trói chặt hết thủy sinh linh phía dưới Kim Đan kỳ.

Dùng để bó một tên tuyệt đỉnh Nội Cảnh chỉ tương đương với luyện khí tầng sáu như Vương Thanh Tuyên, là thuộc về đại tài tiêu dụng.

Bất quá, loại thủ đoạn vô cùng ly kỳ đối với võ giả này, cũng để cho Vương Thanh Tuyên sinh ra tâm tình sợ hãi cao đến sáu phân, coi như thu hoạch không tệ.

“Người rất cuộc, rất cuộc là người nào!” Vương Thanh Tuyên sợ hãi không thôi mà nhìn Thôi Hằng, chuyện mới trải qua vừa rồi thật sự là quá ly kỳ, coi như là Thần Cảnh cũng không khả năng có loại thủ đoạn này đi.

“Người cảm thấy ta là người như thế nào?” Thôi Hằng vẫn là mặt mỉm cười, ánh mắt ôn hòa nhìn chăm chú Vương Thanh Tuyên.

“Muốn chém giết muốn róc thịt, tự nhiên muốn làm gì cũng được, cần gì phải đùa bỡn ta!” Vương Thanh Tuyên nhưng căn bản cũng không thuận theo Thôi Hằng trả lời, trực tiếp đem hai mắt nhắm lại, giống như là muốn chờ chết.

“Đại nhân, những người trong thế gia vọng tộc này cực kỳ ngoan cố.” Lưu Lập Đào tiến tới nói “Bọn họ tự cao tự đại, chẳng qua là hỏi han thông thường sợ rằng không hỏi ra cái gì.”

“Hừ!” Vương Thanh Tuyên mở mắt, cười lạnh nói “Ta nhận ra người, Thái Thú tiên nhiệm Quận Lô Lưu Lập Đào, thật là hồ lạc đồng bằng bị chó khinh, ngay cả mặt hàng như người cũng muốn làm nhục ta?”

“Đại nhân, người này đang cầu xin chết.” Hứa Phong An nhìn thấu dự định của Vương Thanh Tuyên.

Người trong thế gia vọng tộc còn có một loại đặc tính, đó chính là tuyệt đại đa số người đều có thể vì lợi ích của gia tộc, thậm chí tôn nghiêm của gia tộc mà không chút do dự đi chết.

“Vây thành toàn cho hấn. ” Thôi Hằng bỗng nhiên giơ tay lên cách không một trảo.

Rắc rắc!

Chỗ cổ của Vương Thanh Tuyên tại chỗ đứt ra, một khóa đầu lâu liền bay đến trong tay Thôi Hằng.

Hiện trường nhất thời hoàn toàn yên tĩnh.

Hứa Phong An cùng Lưu Lập Đào đều kinh ngạc nhìn Thôi Hằng, lại nhìn một chút Vương Thanh Tuyên đã biến thành thi thể không đầu.

Không khỏi đều có một loại cảm giác thể sự hoang đường.

Một cao thủ tuyệt đỉnh luyện đến Nội Cảnh, đứng trên đỉnh cao thế gian, xuất thân “Dòng dõi quý tộc” nhà họ Vương Lang Gia, bây giờ cứ như vậy bị ngắt đi đầu, hồn quy thiên ngoại.

Chết quá nhẹ nhàng, quá tùy ý.

Đây chính là sự chênh lệch giữa người phàm cùng tiên thần sao?

“Đại nhân! Ta bắt Vương Kim Thánh! ” Thanh âm Huệ Thế bỗng nhiên từ bên ngoài vang lên.

Ngay sau đó chỉ thấy hấn một tay xách Vương Kim Thánh đi tới, tựa như là muốn nói điều gì.

Nhưng mà sau khi nhìn đến cảnh tượng trước mắt này, lời nói đã đến cổ họng cũng bị hấn nuốt xuống, há hốc mồm, không biết nên nói cái gì.

“Đáng ghét, chờ thúc phụ của ta đến rồi, nhất định phải...” Vào lúc này, Vương Kim Thánh nguyên bản đã hôn mê hốt hoảng tỉnh lại, theo bản năng quát mắng.

Nhưng hấn mới vừa mở mắt, liền thấy thúc phụ của chính mình đã thành một cỗ thi thể không đầu, đầu cũng bị Thôi Hằng nắm ở trong tay, nhất thời kêu thảm một tiếng ”A!”

Sau đó liền lại ngắt đi.

“Không có lời gì muốn nói sao? ” Nhưng vào lúc này, Thôi Hằng bỗng nhiên lên tiếng, hấn lại quơ quơ cái đầu trong tay, cười hỏi, “Vương tuyệt đỉnh?”

“ ... ”

“ ... ”

Lưu Lập Đào cùng Hứa Phong An đều bối rối, thậm chí cảm giác có chút tê cả da đầu.

Rõ ràng là mặt trời đang giữa trưa, lại không khỏi cảm giác sau lưng mình từng trận gió lạnh.

Cái này là đang làm gì?

Đầu người cũng có thể nói chuyện? !

Huyệt Thế thì là sắc mặt cổ quái, một màn trước mắt này để cho hắn có một loại cảm giác quen thuộc vô hình.

Vào lúc này, hắn cũng chú ý tới, vô luận là cái đầu người kia, hay là bộ thi thể không đầu kia, cũng không có máu chảy ra.

“Tại sao, tại sao, ta, ta không có chết? !”

Đầu Vương Thanh Tuyên bỗng nhiên nói chuyện, nhìn thi thể không đầu của mình, tinh thần trong nháy mắt tan vỡ, thanh âm run rẩy nói “Người, người rốt cuộc muốn ta phải làm gì, người muốn ta nói cái gì a? !”

Chương 146: Tôn Bàn Thạch tuyệt vọng

Đầu lâu của Vương Thanh Tuyên bỗng nhiên mở miệng nói chuyện, lập tức liền khiến cho Lưu Lập Đào cùng Hứa Phong An có một loại cảm giác kỳ lạ, theo bản năng lui về phía sau một bước.

Ngay cả Huệ Thế “Kiến thức rộng” đều cảm giác điều này thật sự là quá bất hợp lý.

Dù sao, lần trước Thôi Hằng vẫn là chặt đầu chính mình không chết, bây giờ lại có thể lấy xuống đầu của người khác, còn có thể khiến người ta còn sống, cái này quá mức không thể tưởng tượng nổi.

Cũng khó trách tuyệt đỉnh Nội Cảnh như Vương Thanh Tuyên cũng sẽ không nhìn được, tại chỗ tinh thần tan vỡ.

Cái này đòi cho ai người đó đều tan vỡ a!

“Sớm như vậy không phải tốt sao.” Thôi Hằng khẽ cười nói, sau đó tiện tay đem cái đầu này ném một cái, khiến nó quay trở lại trên cổ của thi thể không đầu.

Trong nháy mắt, Vương Thanh Tuyên liền khôi phục nguyên trạng, như cũ còn sống.

Bất quá, bây giờ Vương Thanh Tuyên đã hoàn toàn không còn hăm hở như trước, ánh mắt vô cùng trống rỗng, giống như là cái xác di động đánh mất linh tính hồn phách vậy.

“Huệ Thế, đem hắn cùng Vương Kim Thánh đồng thời dẫn đi đi.” Thôi Hằng khoát tay nói “Võ công của hắn đã phế đi, không cần lo lắng hắn sẽ chạy trốn, chờ sau khi bên ngoài xét xử công khai kết thúc, ta sẽ để cho Trần Đồng đi hỏi han hắn.”

“Vâng, đại nhân!” Huệ Thế vội vàng nhắc lên Vương Thanh Tuyên cáo lui.

Chờ sau khi rời đi nha môn thủ phủ Quận Trưởng.

Hắn có chút hiếu kỳ mà cẩn thận nhìn trên cổ Vương Thanh Tuyên một chút, phát hiện lại không có bất kỳ vết thương, trong lòng không nhìn được thở dài nói: “Thật là thủ đoạn thần tiên a!”

Lúc này, trong nha môn thủ phủ Quận Trưởng.

Thôi Hằng thấy sắc mặt của hai người Hứa Phong An cùng Lưu Lập Đào không đúng lắm, liền cười nói: “Thế nào, mới vừa rồi ngay cả các ngươi cũng bị dọa?”

Thật ra thì đây là biết rõ còn hỏi.

Hắn mới vừa ở trên người hai người thu thập được ánh sáng xanh tượng trưng cho sợ hãi.

“Thủ đoạn của Tiên Tôn, quả thực phi phàm.” Hứa Phong An kiềm nén hội lâu mới buông ra một câu nói như vậy, sự tình mới vừa rồi trải qua đã lật đổ nhận thức nhân sinh gần trăm năm của hắn.

“Đúng là bị dọa một chút.” Lưu Lập Đào thì lộ ra biểu tình thán phục “Khiến cho người bị chặt đầu mà không chết, thật sự là không thể tưởng tượng nổi, thần thông của Tiên Tôn, thật là không tưởng tượng nổi.”

“Thủ đoạn nhỏ thôi.” Thôi Hằng hơi hợt nói một câu, sau đó lại xoay người trở về nội đường “Nếu không phải là muốn từ trong miệng Vương Thanh Tuyên moi ra ít đồ, cũng không cần phải làm như vậy, nếu hắn một lòng muốn chết, dứt khoát liền để hắn chết một lần đi.”

Hắn cũng không có phóng đại,

Loại thủ đoạn chặt đầu không chết này mặc dù coi như đáng sợ, nhưng nguyên lý rất đơn giản, so với màn hắn thổi tóc thành dây thừng bay đi đều đơn giản hơn nhiều lắm.

Ở dưới thị giác của Thôi Hằng, người sợ dĩ sẽ chết đi sau khi chặt đầu, cũng là bởi vì liên kết nòng cốt giữa thân thể và thần hồn bị cắt đứt, khí huyết sinh cơ cũng mất đi con đường lưu thông.

Chỉ cần dùng pháp lực duy trì liên lạc giữa đầu cùng thân thể, bảo đảm khí huyết lưu thông, dĩ nhiên là có thể khiến người ta bị chặt đầu không chết.

Rất đơn giản.

...

Trong địa lao tử tù Quận Thành Quận Lỗ.

Sau khi trải qua một hồi xét xử công khai, Tôn Bàn Thạch sức cùng lực kiệt mà bị ném trở lại.

Hắn cặp mắt đục ngầu, hơi thở mong manh, cảm giác mình gần như phải chết.

Thân là chấp sự ngoại vụ Phái Thái Trùng, Tôn Bàn Thạch ở Quận Thành Quận Lỗ thời gian không ngắn, trong ngày thường làm mưa làm gió, tự nhiên cũng không tránh được bất nạt bách tính.

Vì vậy, ở trên đài cao xét xử công khai, vô số dân chúng vọt tới trước mặt hắn tố cáo.

Người này xong người khác lên, lần lượt!

Gần như không có gián đoạn!

Bị vả bạt tai, bị đập mặt, bị giẫm đạp đày quân...

Đoạn thời gian bị xét xử công khai trên đài cao, tuyệt đối là thời gian khôn khổ nhất của hắn đời này.

Kinh khủng hơn là, hôm nay vẫn không tính là kết thúc, về sau mỗi ngày đều sẽ tiếp tục.

“Hay là ta trực tiếp chết đi.” Tôn Bàn Thạch nhìn vách tường một chút, sinh ra xung động muốn trực tiếp đập đầu tự tử.

Nhưng hắn rất nhanh thì lắc đầu một cái “Không, ta không thể chết được, Vương Kim Thánh sẽ tới cứu ta, coi như hắn không muốn cứu, cha của ta cũng nhất định sẽ tìm người tới cứu ta.”

Bởi vì khi trước Vương Kim Thánh đã dịch dung, hắn cũng không biết cái người mới vừa vọt lên trên đài cao liền bị Huệ Thế đánh bay chính là Vương Kim Thánh.

Bất quá, hắn rất nhanh thì biết.

Àm!

Một bóng người bị ném vào, đập vào trên người Tôn Bàn Thạch vẫn còn đang ảo tưởng chính mình sẽ được cứu ra ngoài.

“Vương Kim Thánh?!”

Tôn Bàn Thạch nhất thời kinh hô thành tiếng, hai mắt tròn tròn, không thể tin nhìn người này.

Dịch dung trên mặt Vương Kim Thánh đã bị giải trừ, hơn nữa mặc bộ quân áo này, để cho hắn nhận ra đây chính là cái người xông lên đài cao trước đó.

Nhưng mà hắn còn chưa kịp suy nghĩ là chuyện gì xảy ra.

Lại một người bị ném vào.

Tôn Bàn Thạch sau khi thấy người này, theo bản năng run run một chút, cơ hồ muốn bất tỉnh, trong miệng lầm bầm nói: “Vương Thanh Tuyên, lại là Vương Thanh Tuyên, ngay cả hắn cũng bị bắt, ngay cả hắn cũng bị bắt!

“Đúng vậy, ta làm sao lại quên, nơi này chính là có một tên quái vật có thể chính diện tru diệt mấy ngàn tinh binh khoác giáp a, chỉ là tuyệt đỉnh thì tính là gì, xong rồi, ta xong rồi a...”

...

Chương 147: Bóng hình trong mây

Thôi Hằng giữ lại đám người Vương Kim Thánh, Vương Thanh Tuyên, Tôn Bàn Thạch, nguyên nhân không giết rất đơn giản.

Ngoại trừ xét xử công khai ra, hẳn còn cần những người này chép bí tịch võ công, cung cấp tài liệu tham khảo cùng linh cảm cho hẳn nghiên cứu thuật pháp.

Nhất là tuyệt đỉnh Nội Cảnh như Vương Thanh Tuyên, ở trên người hẳn không chỉ có thể đạt được số lớn võ công, còn có thể lấy được rất nhiều tin tức bí mật, nhất định chính là một cái bảo tàng lớn.

Trực tiếp giết thì thật quá lãng phí.

Chuyện hỏi han, Thôi Hằng giao cho Trần Đồng phụ trách.

Vị Đô Úy đã từng chỉ muốn ăn no chờ chết này, gần đây tựa như lại lần nữa nhiệt huyết bùng sáng, đối với các loại sự tình đều hết sức tập trung, hoàn thành cũng rất tốt.

Mấy ngày trôi qua, thành công từ trên miệng của những người này moi ra không ít thứ hữu dụng.

Để cho Thôi Hằng có chút tán thưởng hẳn.

Cùng lúc đó, Lưu Lập Đào cùng Hứa Phong An cũng đã đem phương án ban bố cùng hành sử chính lệnh làm xong.

“Đàm gia huyện Tam Hồng, Bạch gia huyện Bạch Gia, nhóm thương nhân của huyện Doanh Sơn?” Thôi Hằng nhìn danh sách trên phương án, cau mày nói “Làm sao nhóm đầu tiên muốn động đều là một ít tiểu gia tộc, môn phái nhỏ.”

Đúng là nhỏ vô cùng.

Trên căn bản chỉ có thể coi là một ít gia tộc địa đầu xà trong huyện trấn, hoặc là môn phái nhỏ mới vừa từ bang hội chuyên hình.

“Đại nhân, bắt đầu động từ thế lực nhỏ, từ từ mưu tính, sẽ thuận lợi hơn một chút.” Lưu Lập Đào giải thích.

“Nếu như trực tiếp động đại gia tộc, đại môn phái mà nói, có thể sẽ đưa tới phản công cực lớn.” Hứa Phong An cười khò nói “Đối mặt phản công như vậy, nha môn Quận Phủ không có người nào thích hợp phái đi ra ngoài phô biên cái chính lệnh này.”

“Không có sao?” Thôi Hằng hỏi ngược một câu, cười nói “Ta thấy Huệ Thế cũng rất tốt mà.”

“... ” Hứa Phong An nhất thời á khẩu không trả lời được, đúng là như vậy.

Vô luận địa phương nào, chỉ cần Huệ Thế đi một lần, chắc chắn sẽ không có bất luận kẻ nào lại phản đối chính lệnh phổ biến.

“Cứ quyết định như vậy. ” Thôi Hằng nhìn lướt qua danh sách, cười nói “Đánh cường hào liên từ lớn nhất bắt đầu, liền đề cho Phái Thái Trùng huyện Thái Xương làm cái thứ nhất đi.

“Chờ sau khi xét xử công khai kết thúc, sẽ để cho Huệ Thế đi qua phổ biến chính lệnh này, đồng thời tiến hành in và phát hành toàn bộ Quận, cũng làm cho tất cả mọi người đều biết, Thôi Hằng ta muốn làm gì!”

“Phải! Đại nhân!”

Hai người trăm miệng một lời nói.

Vào lúc này, Hứa Phong An cùng Lưu Lập Đào đều đã biết.

Câu nói “Nguyện thế gia tông môn trên thiên hạ đều chán ghét ta ” kia của Thôi Hằng tuyệt đối không phải nói ngoa.

...

Huyện Thái Xương.

Tôn Liên Thăng nguyên bản đều đã làm xong chuân bị cho con trai đón gió tây trần.

Dù sao hẳn thấy, có tuyệt đỉnh như Vương Thanh Tuyên đi cứu Tôn Bàn Thạch, nhất định là nắm chắc trong tay, sẽ không có bất kỳ trở ngại nào.

Nhưng mà sau đó đợi mấy ngày, lại ngay cả cái bóng của Tôn Bàn Thạch cũng không thấy.

Điều này làm cho hẳn có một loại dự cảm xấu.

Cuối cùng, Tôn Liên Thăng không nhẫn nại được, liền phái một người đi Quận Thành Quận Lộ hỏi thăm, lại lấy được tin tức Vương Thanh Tuyên cùng Vương Kim Thánh đều đã bị bắt.

Mặc dù hẳn không thể nào hiểu được tại sao có cái kết quả này, nhưng hẳn vẫn quả quyết tự mình đi trước Duyên Châu.

Dự định đem chuyện đã xảy ra báo cho nhà họ Vương ở Lang Gia biết.

...

Ba Châu vị trí ở tây nam Đại Tấn.

Địa thế nơi này kỳ lạ, chỉ có trung gian là bình nguyên, bốn phía dãy núi chập trùng, ngăn cách trong ngoài, có thể nói là một chỗ thế ngoại đào nguyên.

Ở trong các dãy núi có một tòa núi cao ẩn vào trong biển mây sương mù.

Trăm năm trước.

Cái tòa núi cao kia từng là đỉnh núi hiểm trở, mỹ lệ nhất trong các dãy núi ở Ba Châu.

Nhưng tại một ngày cách đây trăm năm trước, nương theo đủ loại vết sáng bay múa đầy trời, tòa núi cao kia trong một đêm tan biến không còn dấu tích.

Lại không có người thấy nó ở trong các dãy núi.

Ngọn núi kia chính là núi Thương Thành, vị trí sơn môn “Phái Tiên Hà” đã từng đệ nhất thiên hạ.

Từ trăm năm trước sau khi Phái Tiên Hà tuyên bố phong núi, núi Thương Thành cũng theo đó biến mất trong mắt của thế nhân.

Chỉ có những người dân miền núi sinh sống trong dãy núi, thỉnh thoảng sẽ thấy trong biển mây sương mù hiện ra ảo ảnh một tòa tiên sơn.

Nghe đồn, đó chính là núi Thương Thành.

Mỗi khi có ảo ảnh núi Thương Thành hiện lên trong biển mây sương mù, liên ý nghĩa sẽ có đệ tử phái Tiên Hà lặng lẽ nhập thế.

Lúc này, ở trên biển mây sương mù núi Thương Thành.

Một người nữ quan mặc đạo bào màu xanh, khuôn mặt đẹp, trông hơn ba mươi tuổi đứng ở trong biển mây, đang nghiêm túc dặn dò nữ quan trẻ tuổi trước mặt nàng.

Nữ quan xinh đẹp nghiêm túc nói: “Oánh Oánh a, người lần này xuống núi nhưng mà phải chú ý a, không thể quá tham ăn, sư tổ người nói qua, thức ăn ngon dưới chân núi là ma đầu mê người, hơi không để ý cẩn thận là có thể làm mê hồn người.”

Nữ quan trẻ tuổi được gọi là Oánh Oánh người mặc đạo bào màu xanh nhạt, đầu đội mũ bạch ngọc, nhìn chừng hai mươi tuổi.

Nàng ngũ quan đường cong nhu hòa, mũi ngọc tinh xảo vênh cao, mi mục như tranh, dung mạo vô cùng tinh xảo, còn có một khí chất xuất trần, phảng phất là tiên tử từ trời hạ phàm.

“Ai nha, ta biết, sư tôn, ngài đã nhắc nhở ta biết bao năm. ” Oánh Oánh có chút dở khóc dở cười gật đầu nói “Ta nhất định nhớ, nhất định nhớ, mỗi ngày ăn cái gì, ta đều sẽ ghi tại trong sách vở, quay về lại cho người xem, như thế nào đây?”

“Tốt, tốt a! ” Nữ quan xinh đẹp nghe vậy gật đầu, nhẹ nhàng sờ tóc đen Oánh Oánh một cái, cười nói ” Oánh Oánh thật là càng ngày càng ngoan, sư phụ chờ người trở lại a, cũng đừng như lần trước, chậm chùng mấy ngày đây.”

“Được rồi! Sư tôn ngài cứ yên tâm đi, ta lần này thật chỉ là trở về thăm ca ca một chút, rất nhanh sẽ trở lại. ” Oánh Oánh hướng nữ quan xinh đẹp hành lễ bái biệt “Vậy ta đi nhé?”

“Đi thôi, đi thôi. ” Nữ quan xinh đẹp nhẹ nhàng gật đầu, nhưng lại không nhìn được nhắc nhở ” Oánh Oánh, chớ bị thức ăn ngon dưới chân núi đầu độc tâm thần a!”

Nhưng lúc này người nữ quan trẻ tuổi tên là Oánh Oánh đã từ trong biển mây sương mù rơi xuống.

Bay vào nhân gian.

Chương 148: Ta quả thật chỉ biết giết người (1)

Trong nha môn thủ phủ Quận Trưởng.

Trần Đồng cầm trong tay ba bộ sách nhỏ, một mực cung kính trình cho Thôi Hằng “Đại nhân, đây là thứ thuộc hạ từ Tôn Bàn Thạch cùng Vương Thanh Tuyên tra hỏi tới.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, nhận lấy sách vội lật xem, cười nói “Cũng không tệ lắm, người có mong muốn gì không?”

“Thuộc hạ... Thuộc hạ muốn xin nghỉ mấy ngày về quê.” Trần Đồng khom mình hành lễ, có chút ngượng ngùng nói “Thuộc hạ có một cô em gái, hàng năm ở bên ngoài, gần đây sẽ về quê thăm người thân, thuộc hạ muốn dành một ít thời gian làm chút đồ ăn ngon cho nàng.”

“Ồ?” Thôi Hằng nghe vậy nhất thời liền nở nụ cười, gật đầu nói “Không nghĩ tới Trần Độ úy còn có một mặt như vậy, được, ta cho phép người nghỉ lễ mười ngày, có thể đủ dùng sao? Bông lộc cứ theo lẽ thường, không cắt xén của người.”

“Đa tạ Đại nhân!” Trần Đồng hành lễ nói cảm ơn, lại nói “Thật ra thì cũng không cần mười ngày, sắp tới là lúc đại nhân ngài phổ biến chính lệnh mới, về tình về lý, thuộc hạ cũng không tiện rời đi quá lâu, bảy ngày là được rồi.”

Nếu thật không được, mang theo muội muội tới làm việc cũng có thể.

Dù sao cũng là đại cô nương hơn hai mươi tuổi, chắc có thể chiếu cố chính mình.

Trong lòng của hắn thầm nghĩ như thế.

“Được, tùy tâm lòng của người.” Thôi Hằng gật đầu một cái.

Hắn bây giờ đối với Trần Đồng cảm thấy rất không tội, thậm chí cũng đang cân nhắc có nên hay không bảo lưu chức vị Đô Úy này của Trần Đồng.

Vốn dĩ, Thôi Hằng thấy Trần Đồng cả ngày ăn no chờ chết, làm việc không nhiệt tình, định đem chức vị Đô Úy giao cho Huệ Thế.

Bây giờ nhìn lại dường như không cần như thế.

Hơn nữa Huệ Thế rõ ràng thích hợp làm một cây đao sắc bén hơn, dùng để xử lý chuyện cụ thể, cũng không quá thích hợp tham dự quản lý sự vụ.

Trần Đông trong lòng tràn đầy vui vẻ rời đi, Thôi Hằng cũng mở ra một quyển sách trong đó, cẩn thận lật xem.

Ba quyển sách này theo thứ tự là bí kíp võ công Phái Thái Trung, bí kíp võ công nhà họ Vương ở Lang Gia, cùng với tin tức liên quan đến tiên duyên trăm năm mà Vương Thanh Tuyền biết.

Bây giờ Thôi Hằng lật xem chính là quyển sách liên quan tới tiên duyên trăm năm.

Vương Thanh Tuyền mặc dù chỉ là chủ sự dòng thứ chi thứ tư của nhà họ Vương ở Lang Gia, nhưng dù sao cũng là tuyệt đỉnh luyện đến Nội Cảnh, có tư cách tham dự vào trong phân phối tiên duyên, biết không ít tin tức.

Đầu tiên, cái tiên duyên này đúng là do Nhân Tiên từ “Thượng giới” giáng thế mang tới.

Về phần cụ thể là cái gì thì không cách nào chắc chắn,

Bởi vì đây là dựa theo ý tưởng của Nhân Tiên từ Thượng Giới mà biến hóa.

Có thể là Thần Công, cũng có thể là Thần Binh, hoặc là Thần Dược, Tiên Thảo, cũng có thể là Thần Đan kéo dài thọ nguyên của người, vân vân.

Tóm lại cơ bản đều là bảo vật nhân gian không có.

Nhất là đối với Nội Cảnh tuyệt đỉnh tới nói, khả năng đây chính là cơ hội duy nhất trong cuộc đời bọn hắn để đột phá đến Thân Cảnh.

Mỗi khi kỳ hạn trăm năm tới, Quan lớn nhất một Châu liền có thể mang theo ít nhất ba gã tuyệt đỉnh tổ chức nghi thức cúng tế.

Quyên nghênh đón Nhân Tiên giáng thế.

Về phần có hay không ban thưởng tiên duyên, cùng với sẽ ban thưởng tiên duyên gì, chủ yếu xem biểu hiện của Châu Mục cùng mấy vị tuyệt đỉnh.

Hơn nữa, có lẽ là xuất phát từ truyền thống, cũng có thể là Nhân Tiên từ Thượng Giới chịu hạn chế nào đó, tiên duyên chỉ có thể giao cho Châu Mục, lại do Châu Mục tiến hành phân phối.

Vì vậy, ở bên trọng quy trình này, vị trí Châu Mục ắt không thể thiếu, là nhất định phải có.

Chỉ bất quá, người trên ngôi vị Châu Mục này là ai, lại cũng không trọng yếu, cho nên mỗi khi đến kỳ hạn trăm năm, phạm là Châu Mục không có hậu trường, cơ bản cũng sẽ ngoài ý muốn bỏ mình.

Châu Mục Phong Châu Tào Quyền chính là như vậy.

Lúc trước Tào Quyền lôi kéo tuyệt đỉnh mới lên cấp như Hứa Phong An, chính là vì muôn mượn uy thế của tuyệt đỉnh, bảo toàn tánh mạng của mình.

Đáng tiếc, cuối cùng không thể thành công, vẫn là bỏ mạng.

Lúc này mới có tình huống chư Quận Trưởng tranh đoạt vị trí Châu Mục như bây giờ, thật ra thì đều là vì tiền duyên trăm năm một lần kia.

Vương Thanh Tuyên tới Phong Châu cũng vì cái mục đích này.

Nhà họ Vương ở Lang Gia hùng cứ Duyên Châu, toàn bộ tiên duyên Duyên Châu phân phối cơ bản không cần nghĩ nhiều, phần lớn nhất định là Vương gia đạt được, vốn không cần mơ ước tiên duyên của những Châu khác.

Nhưng mà phân phối trong nội bộ Vương gia lại có sự khác biệt.

Vương Thanh Tuyên chỉ là một người chủ sự chi thứ tự, căn bản là không lấy được bao nhiêu, dĩ nhiên là đem ánh mắt đặt ở vị trí châu mục Phong Châu đột nhiên trống chỗ bên này.

Là muốn dựa vào quyền thế của mình, nâng đỡ một người lên chức Châu Mục, tiếp đó mượn phân ân tình này, lấy được phần lớn tiên duyên của Phong Châu.

Cũng dùng cái này trùng kích Thần Cảnh, mưu đồ thoát khỏi chủ mạch dòng chính, tự lập môn hộ.

Bất quá, muốn đem người đẩy lên ngôi vị Châu Mục cũng không dễ dàng.

Ít nhất phải thu được Đạo Môn Đạo Nhất Cung, Phật Môn đứng đầu Bảo Lâm Thiên Tự, hoặc là hai trong bảy vọng họ ủng hộ, lại do những Châu Mục đương nhiệm khác dâng tấu chương lên Trung Châu đề cử, sau khi trải qua Hoàng Đế phê chuẩn, tân Châu Mục mới có thể nhậm chức.

Đương nhiên, bây giờ chính lệnh của triều đình trừ phi có trọng thần phụ tá trong bảy vọng họ phổ biến, bằng không gần như khó mà đi ra Trung Châu, mà chuyện đề cử Châu Mục vốn dĩ liền cần hai vọng họ ủng hộ, cho nên bước dâng tấu chương đề cử này phần lớn cũng sẽ lược bớt đi.

Nhiều lắm là bày cái tế đàn, hướng phương hướng Trung Châu đem tấu chương thiêu hủy, coi như là đưa đến.

Chính là bởi vì những nguyên nhân này, Vương Thanh Tuyên mới có thể đem Vương Kim Thánh cùng mang đến.

Vương Kim Thánh mặc dù cũng không phải là chủ mạch dòng chính của nhà họ Vương ở Lang Gia, chẳng qua là con trai chưởng của chủ sự chi thứ ba, nhưng mẹ của hắn xuất thân nhà họ Tạ ở Bình Sơn, bà nội xuất thân nhà họ Diệp ở Giang Nam, còn cha lại có ân với Trung Thư Giám Khương Vạn Sơn xuất thân nhà họ Khương ở Nam Hà.

Một mình hắn liền có thể liên lạc bốn nhà trong bảy vọng họ, ở trong quá trình đề cử Châu Mục này, công dụng cực lớn.

“Cái tên Vương Kim Thánh này lại còn có một tầng thân phận như vậy, chẳng lẽ đây chính là tin tức máu chốt mà Tôn Bận Thạch muốn dùng để làm tiền đặt cược khi trước?” Thôi Hằng nhìn đến đây bỗng nhiên cười.

“Nói như vậy, cái tên Vương Kim Thánh này cũng không thể tùy tiện giết a.”

Chương 149: Ta quả thật chỉ biết giết người (2)

Chỉ bắt một người này, là có thể đưa tới tứ đại vọng tộc thế gia căm thù, cùng với đề mấy vị tuyệt đỉnh coi là kẻ thù.

Cái này sẽ thu hoạch bao nhiêu ánh sáng đen tượng trung ác?

Nhất định chính là một cỗ máy dẫn quái cực phẩm, thần khí sinh ra kinh nghiệm a!

Đây tuyệt đối chính là thu hoạch ngoài ý muốn, Thôi Hằng ban đầu đã tính chờ sau khi xét xử công khai xong, trực tiếp đem Vương Kim Thánh bóp chết.

Cũng còn may không có động thủ.

Nếu không cũng chỉ có thể thu hoạch sợ hãi hoặc là nổi giận.

Sau đó, Thôi Hằng lại lật xem hai quyển bí tịch võ công còn lại, đặc biệt quan tâm ghi chép của Vương Thanh Tuyên.

Đây là truyền thừa võ công của nhà họ Vương ở Lang Gia, có lẽ có thể từ trong đó dòm đến mấy phần tin tức về Thần Cảnh.

Đến tận bây giờ, hắn chưa từng thấy qua người trong Thần Cảnh chân chính, cũng chưa từng thấy qua võ công tầng thứ Thần Cảnh.

Thần Cảnh là đại cảnh giới tương đương với luyện khí tầng bảy đến tầng chín, chẳng qua là hắn dựa vào việc Nội Cảnh tương đương với luyện khí tầng sáu, tiến hành suy đoán mà thôi.

“Tại sao võ công Vương Thanh Tuyên biết cũng chỉ giới hạn ở Nội Cảnh?”

Thôi Hằng lật nhìn sơ lược một lần, sau đó cũng có chút thất vọng “Chẳng lẽ trọng đại tộc như nhà họ Vương, võ công Thần Cảnh cũng chỉ nằm ở trong tay dòng chính chủ mạch?”

Đây quả thật là vô cùng có khả năng.

Tại loại thế giới võ hiệp này, chủ mạch dòng chính có thể nắm giữ địa vị nòng cốt, ở trên tài nguyên cùng truyền thừa võ công đơn giản chính là chênh lệch một trời so với dòng thứ.

“Chờ chính lệnh mới phổ biến ở Quận Lỗ bên này, sau khi thu hoạch một lớp tâm tình chán ghét, nếu như nhà họ Vương ở Lang Gia, nhà họ Diệp ở Giang Nam, nhà họ Tạ ở Bình

Son, những gia tộc này đều không tìm ta phiến toái, ta liền chính mình đi tìm bọn họ mượn chút bí tịch tới xem một chút.”

Thôi Hằng làm ra quyết định.

Ít nhất phải ở trước khi cái gọi là Nhân Tiên giáng thế, làm rõ ràng Thân Cảnh, Nhân Tiên rốt cuộc tương đương với cảnh giới gì, như vậy mới lường được trình độ của Địa Tiên, Kim Tiên.

“Cũng không biết Huệ Thế bên kia đã phổ biến thế nào?”

Hắn ngẩng đầu nhìn phương hướng huyện Thái Xương, chỉ cảm thấy chính mình đã thấy một bộ cảnh tượng đầu người cuộn cuộn, máu chảy thành sông.

...

Huyện Thái Xương.

Huệ Thế đi tới nơi này đã ba ngày, sự tình lại như cũ không có tiến triển gì.

Thật ra thì, ở ngày đầu tiên khi tới chỗ này, hắn liền tìm tới Huyện Lệnh nơi này, nói rõ ý tứ của Thôi Hằng, muốn Huyện Lệnh nơi này tuân theo chính lệnh của Thái Thú hành sự, cũng dán cáo thị hướng bách tính giải thích nội dung chính lệnh.

Huyện lệnh miệng đầy đáp ứng, nói nhất định làm theo.

Huệ Thế cũng không có trực tiếp hành động, mà là lẳng lặng chờ đợi tin tức.

Nhưng bây giờ đều đã trôi qua ba ngày, đừng nói phổ biến chính lệnh, ngay cả cái lông của cáo thị cũng không thấy được!

“Triệu Hòe, ngươi nói ta có phải hay không quá thiện tâm rồi hả? ” Huệ Thế hướng một người đàn ông trung niên bên người hỏi.

Người này chính là tam thúc của Triệu Cầu Đản, vốn tên là Triệu Hòe, cũng là một trong những binh lính đi theo Thôi Hằng tới Quận Thành Quận Lô nhậm chức.

Bởi vì biểu hiện rất tốt, làm người chăm chỉ, bị điều đến bên người Huệ Thế làm thân vệ.

“Đại nhân ngài quả thật thiện tâm. ” Triệu Hòe gật đầu một cái nói “Thuộc hạ trọng ba ngày này âm thầm điều tra không ít hộ gia đình, nghe thấy không ít chuyện Phái Thái Trùng lân áp dân chúng.

“Cuồng đoạt vợ thường dân, lạm đoạt điền sản ruộng đất vân vân, Phái Thái Trùng tất cả đều làm qua, môn phái như

vậy, hoàn toàn chính là hoàng đế miệt vườn ở huyện Thái Xương, hẳn là trực tiếp giết!”

“Ha ha, Triệu Hòe người đây là đang thâm ám chỉ ta? ” Huệ Thế hơi kinh ngạc mà nhìn về phía Triệu Hòe, cười nói “Ta nhớ được người lúc trước không phải như vậy.”

“Lúc trước làm dân chạy nạn, phải kinh sợ một chút mới có thể tự vệ, không dám nói quá nhiều lời nói. ” Triệu Hòe chính là có đạo lý của mình “Bây giờ đi theo đại nhân ngài, ngài để cho ta có lời đều nói thẳng, chính là muốn ta nhắc nhở ngài, ta dĩ nhiên là làm theo.”

”Ừ, không sai, người làm rất đúng. ” Huệ Thế gật đầu một cái nói “Ban đầu ta là muốn lần này lộ ra một chút năng lực ngoại trừ giết người của ta, cũng để cho Thái Thú đại nhân thấy ta không chỉ biết giết người, cho nên mới đợi ba ngày này.

“Bây giờ nhìn lại, là ta nghĩ làm rồi, cũng làm sai. Huệ Thế ta quả thật chỉ biết giết người! Đi, đi nha môn Huyện Lệnh với ta, để ta xem cô của bọn hần cứng bao nhiêu, lại dám bằng mặt không bằng lòng với ta!”

...

Nội đường nha môn huyện Thái Xương.

Huyện lệnh Tiền Phương Khổng có chút đứng ngồi không yên, nói với Huyện Thừa Tông Minh bên người “Người nói chúng ta làm như thế, có chọc giận Quận Trưởng đại nhân hay không? Nghe nói vị Quận Trưởng mới này ở bên trong Quận Thành Quận Lỗ đại khai sát giới, tịch thu tài sản rất nhiều đại thương nhân đó a!”

Quận Thành Quận Lỗ cách nơi này chừng hơn bốn trăm dặm, hiện tại ở bên này vừa mới lấy được tin tức Thôi Hằng ở Quận Thành hạ lệnh tịch thu gia sản, ngay cả các loại chuyện như xét xử công khai đều không nghe nói.

“Huyền Tôn, ngài quá lo lắng. ” Tông Minh nhưng là khí định thần nhàn cười nói “Ngài suy nghĩ một chút xem, hậu trường của những đại thương nhân kia đều là người nào, không phải là đại môn phái, thì là đại gia tộc.

“Từ xưa tới nay, người chân chính có quyền thế trên đời cho tới bây giờ đều là bọn hần, liền lấy Phái Thái Trùng nơi này của chúng ta tới nói, ngài muốn sai người đi nói với bọn họ chính lệnh Quận Trưởng truyền tới, lại là ngay cả cánh cửa cũng không vào được.

“Vị Thái Thú đại nhân kia dám coi trời bằng vung, công khai đặc tội tày trời với những đại môn phái đại gia tộc này, sợ rằng sống không được bao lâu.”

“Đúng, đúng, không sai. ” Tiên Phương Không sau khi nghe lời này nhất thời thở phào nhẹ nhõm, gật đầu liên tục nói “Đúng vậy, những đại môn phái đại gia tộc này, mới là người nắm quyền chân chính trên cõi đời này a.

“Ha ha, cũng không biết vị Quận Trưởng mới kia là nghĩ như thế nào, lại ban bố chính lệnh như vậy, cưỡng chế dùng giá cả một thành thu mua sản nghiệp của gia tộc môn phái.”

“Cái này gọi là ông già ăn thạch tín. ” Tống Minh cười khẩy nói “Ngại chính mình mạng lớn a!”

Ầm!

Vừa lúc đó, cửa chính nội đường nha môn trực tiếp bị đá vỡ.

Huệ Thế xách một thanh cương đao đâm máu đi vào, ánh mắt lạnh như băng quét qua trên người Tiên Phương Không cùng Tống Minh, lạnh giọng nói: “Hai người các ngươi mới vừa rồi, là đang nói ai ngại chính mình mạng lớn?”

Chương 150: Chúng ta hòa hòa khí khí nói chuyện (1)

“Trần, Trần phủ huyện! ” Tiễn Phương Không tê liệt tại chỗ, ngồi trên mặt đất.

“Ngươi, ngươi là vào bằng cách nào? ! ” Tống Minh cũng sợ đến cả mặt trắng bệch, kinh hãi muốn chết mà nhìn Huệ Thế, đồng thời nhìn về phía ngoài.

Đây nhưng mà là nội đường huyện nha, bên ngoài có không ít nha dịch trông chừng, coi như Huệ Thế muốn vào, kháng định cũng sẽ có người tới bám báo mới đúng a!

Làm sao lại để cho hắn cứ vô thanh vô tức tiến vào như vậy!

“Ngươi đang nhìn cái gì? ” Huệ Thế vung vẩy cương đao dính máu trong tay, cười lạnh nói “Có phải hay không hiểu kỳ ta là vào bằng cách nào, tại sao nha dịch bên ngoài không có lên tiếng?”

“Ngươi, ngươi, chẳng lẽ... ” Tống Minh nhìn cương đao trong tay Huệ Thế, cả người đều run lên, run giọng nói “Ngươi, ngươi giết bọn họ? !”

“Biết cái gì gọi là lên vào hoàn mỹ nhất sao? ” Huệ Thế không có lập tức động thủ, ngược lại có chút hăng hái mà hỏi một câu.

Cùng lúc đó, hắn xách cương đao, chậm rãi đi tới trước mặt Tống Minh, cười nói: “Thái Thú đại nhân từng nói với ta, chỉ cần đem tất cả người nhìn thấy chính mình đều giết chết, để cho bọn họ không kịp kêu thảm thiết, chính là lên vào hoàn mỹ nhất.”

“Ta, ta là Huyện Thừa huyện Thái Xương, là quan có phẩm cấp, ngươi không thể giết ta, triều đình, triều đình sẽ trách tội! ” Tống Minh đã hoàn toàn bị dọa đến bối rối, chỉ cầu có thể dựa vào những giải thích này bảo vệ tính mạng tự thân.

“A, triều đình? ” Huệ Thế cười lạnh một tiếng, không muốn phải nhiều lời nữa, giơ tay chém xuống, cái đầu Tống Minh lúc này liền bay ra ngoài, máu tươi đỏ thẫm phun trào vào cột trụ, bắn tung tóe lên người Huyện Lệnh Tiễn Phương Không.

“A! Đừng, đừng giết ta, đừng giết ta! ” Tiễn Phương Không máu me đầy mặt quỳ dưới đất, không ngừng dập đầu cầu xin tha thứ ” Trần phủ huyện, ta sai lầm rồi, ta biết sai rồi, xin ngài tha mạng, tha cho tính mạng của ta.”

Huệ Thê tục gia họ Trần, sau khi thoát khỏi Liên Hoa Tự cũng không lại ăn mặc làm tăng nhân, dùng danh hiệu đối ngoại gọi là Trần Huệ Thê.

“Phủ Huyện ” chính là Thôi Hằng bổ nhiệm cho.

Đại Tấn căn bản không có chức quan “Phủ Huyện “, phổ biến chính lệnh cũng căn bản đều do địa phương chủ quản xử lý, không có loại chức vụ đặc biệt vì phổ biến chính lệnh mà bị phái đi ra ngoài như Huệ Thê.

Vì vậy, Thôi Hằng liền tham khảo chức quan chính mình hiểu biết bịa ra một cái.

Xem như người được Thái Thú đặc phái vào trong huyện, có thể tạm lĩnh quyền của quân lính và quan phủ một huyện, phổ biến chính lệnh.

Vốn là cần chức Tuần Phủ hoặc là Tổng Đốc, nhưng bây giờ Huệ Thê chẳng qua chỉ là ở một huyện phổ biến chính lệnh, không quá thích hợp.

Chờ sau này lại đổi cũng không muộn.

Vì vậy,

Tiền Phương Không gọi hắn là Trần Phủ Huyện.

“Đứng lên! ” Cây cương đao của Huệ Thê hướng trên cổ của Tiền Phương Không gác lên, trầm giọng nói “Thái Thú đại nhân ban bố chính lệnh, ngươi đây phổ biến hay không phổ biến?”

“Phổ biến, ta tuyệt đối phổ biến! ” Tiền Phương Không gật đầu liên tục.

Hắn bây giờ nào còn dám nói nửa chữ không, đầu Tống Minh còn đang lặn xuống bên chân hắn, cặp mắt kia đang tròn vo mà trợn mắt nhìn hắn đây.

” Được ! ” Huệ Thê gật đầu một cái, cười lạnh nói “Có lẽ cổ của ngươi hẳn không cứng bằng đao của ta, đúng không.”

“Phủ Tôn yên tâm, Phủ Tôn yên tâm, ta nhất định phổ biến không chút sai lầm! ” Tiền Phương Không như sâu kiến gật đầu, thậm chí còn tự chế một cái tôn xung với Phủ Huyện.

“Như vậy cũng tốt! ” Huệ Thê thu đao xoay người, nói với Triệu Hòe đang ở bên ngoài đánh thức nha dịch “Triệu Hòe, đi!”

“Vâng, Phủ Tôn! ” Triệu Hòe cũng học Tiền Phương Không gọi lên tôn xung.

“Ngươi ngược lại học được nhanh. ” Huệ Thê cười mắng một câu, nhưng hắn hiện tại tâm tình không tệ, cũng không để

ý cái này, cười khanh khách nói “Như thế nào đây? Tạ lần này nhưng là chỉ giết một người, liền đem sự tình giải quyết!”

“Vâng vâng, chỉ giết một người, Phủ Tôn tiến bộ đã rất lớn.” Triệu Hòe nín cười nói.

“A, ta lại không ngốc.” Huệ Thế cười nói “Về sau còn phải dựa vào những nha dịch này làm việc đây, giết bọn hăn làm gì?”

Ở sau khi hai người đi xa, Tiễn Phương Khổng mới lấy can đảm đi ra.

Lúc này mới phát hiện nha dịch bên ngoài thật ra thì căn bản cũng không có bị giết.

Chẳng qua là bị đánh hôn mê.

Nhưng hăn cũng không có vì vậy cho rằng Huệ Thế chẳng qua là đang hù dọa người.

Dù sao, Tống Minh nhưng mà thật đã chết!

Vì vậy, ở xế chiều hôm đó, bách tính huyện Thái Xương liền thấy cáo thị tân chính lệnh.

Hiển nhiên chuyện mưu sinh tiền tài mới là thứ mê người nhất.

Bất quá, sau khi dân chúng thấy mảnh cáo thị này, mặc dù trong lòng rất vui thích, nhưng căn bản cũng không tin tưởng.

Quan phủ lại muốn cưỡng chế Phái Thái Trùng đem tất cả sản nghiệp kinh doanh bán cho quan phủ, hơn nữa còn chỉ cho phép bán với giá một thành trên thị trường.

Chuyện này nhất thời liền đưa tới nhóm lớn dân chúng nghị luận.

“Quan phủ đây là muốn cưỡng đoạt a, chẳng lẽ không sợ Phái Thái Trùng trả thù sao?”

“Huyện Tôn chúng ta ban bố chính lệnh như vậy, nhất định sẽ đem Phái Thái Trùng đặc tội chết a!”

“Bên trong Phái Thái Trùng đều là cao thủ võ lâm, phỏng chừng xảy ra đại sự a!”

“Nghe nói đây là do Thái Thú đại nhân trong Quận Thành Quận Lỗ lập ra, đây đối với chúng ta mà nói là chuyện tốt a!”

“Ha, thật có thể phổ biến rộng rãi mới là chuyện tốt, theo ta thấy, muốn chết người!”

“Ai, vị Thái Thú đại nhân kia thật biết địa phương nhỏ này của chúng ta là dạng gì sao? Lại dám ban bố chính lệnh như vậy.”

...

...

Nội dung bản chính lệnh này nhanh chóng đồn đại khắp toàn huyện.

Tự nhiên cũng rất nhanh thì truyền đến tai Phái Thái Trùng.

Chương 151: Chúng ta hòa hòa khí khí nói chuyện (2)

Chuyện không hợp thói thường như thế rất nhanh thì kinh động phó chương môn Phái Thái Trùng Cao Mãn.

Chương môn còn ở bên ngoài, không trong phái.

Cao Mãn lập tức triệu tập tất cả trưởng lão, trầm giọng nói: “Đầu chính lệnh này rõ ràng chính là hướng về phía chúng ta tới, các vị đây thấy thế nào?”

Trưởng Lão Chương Hình hừ lạnh nói: “Tiễn Phương Không không có gan này, nghe nói gần đây từ Quận Thành Quận Lỗ có một tên Phủ Huyện gì đó tới, phỏng chừng chính là hắn làm.”

“Đây là chủ ý của tên Quận Trưởng mới nhậm chức đó.” Trưởng Lão Dược Đường lắc đầu nói “Hắn ở Quận Thành chính là lạm như vậy, thương nhân lương muối của chúng ta ở bên kia đều bị tịch thu tài sản, bây giờ lại nhắm vào đại bản doanh của chúng ta.”

“Đồ đáng chết!” Trưởng Lão Truyền Công vỗ bàn một cái, trầm giọng nói “Hoặc là không làm, không thì làm triệt để, chúng ta trực tiếp đi quạ giết con chó Quận Trưởng kia, ta không tin bốn người Huyện Quan chúng ta, một vị Tiên Thiên, còn không giết được tên câu quan kia?”

“Không xong, không xong!” Vừa lúc đó, một tên đệ tử thủ sơn bỗng nhiên vọt vào đại điện, gào lên “Các vị trưởng lão, có người muốn xông vào sơn môn, hắn tự xưng là Phủ Huyện Thái Xương, muốn tới gặp chương môn!”

“Ngăn lại hắn!” Trưởng Lão Chương Hình quát lên “Cho rằng Phái Thái Trùng ta là địa phương nào, muốn tới thì tới?”

“Nhưng, nhưng là...” Đệ tử thủ sơn đang muốn giải thích, phía sau bỗng nhiên bay tới một bóng người, tại chỗ đem hắn đập nát đi.

Cao Mãn cùng tất cả trưởng lão định thần nhìn lại, nhất thời con ngươi co rút nhanh.

Đập choáng văng cái tên đệ tử thủ sơn đó lại là một cỗ thi thể không đầu, mặc cũng là quân áo đệ tử Phái Thái Trùng.

“Lớn mật!” Trưởng Lão Truyền Công giận không kềm được đứng lên, liền muốn phóng ra ngoài.

Nhưng mà mới vừa đi một bước, liền có một đạo bạch quang từ bên ngoài bay vào!

Cái cô của Trương Lão Truyền Công tại chỗ bị chém đứt, một cái đầu lâu lặn dưới đất, thân thể sau khi lại đi về phía trước mấy bước liền âm âm ngã xuống đất.

Ầm!

Bach quang đập vào trên tường, lại là một thanh cương đao, đang thẳng tắp cắm vào trong tường.

Trong đại điện Phái Thái Trùng, nhất thời yên lặng như tờ, tiếng kim rơi cũng có thể nghe.

Huệ Thế lúc này mới chậm rãi đi vào, ánh mắt đảo mắt nhìn mọi người, trên mặt lộ ra nụ cười hiền hòa nói: “Mấy vị không nên hô hoăng, ta chỉ là tới tìm các người nói chút chuyện mà thôi.”

“Mọi người ngồi xuống thật tốt nói, hòa hòa khí khí nói chuyện là được rồi.”

...

Chính lệnh của huyện Thái Xương phổ biến vô cùng thuận lợi.

Ngắn ngủi mười ngày trôi qua, Huệ Thế cũng đã hoàn thành thu mua đối với sản nghiệp của Phái Thái Trùng, trở lại trong Quận Thành Quận Lỗ phục mệnh.

Trong nội đường nha môn thủ phủ Thái Thú.

Thôi Hằng nhìn báo cáo Huệ Thế trình lên, không khỏi lại cẩn thận quan sát hẳn một chút, khẽ cười nói: “Ta không nhìn lầm chứ, người lại không đem Phái Thái Trùng diệt môn.”

“Đại nhân, thuộc hạ cảm thấy cái này phải giết đúng người, thật ra thì cũng không cần giết quá nhiều.” Huệ Thế một mực cung kính nói, sau đó giải thích một chút các loại hành động của mình ở huyện Thái Xương.

“Được, người làm rất khá.” Thôi Hằng gật đầu tán dương.

Cái kết quả này có chút ra ngoài dự liệu của hắn.

Vốn dĩ hắn còn cảm thấy phái Huệ Thế đi ra ngoài phổ biến chính lệnh, có lợi cũng có khuyết điểm.

Chỗ tốt dĩ nhiên là chính lệnh tuyệt đối có thể nhanh chóng phổ biến, chỗ xấu chính là mặc dù chính lệnh phổ biến xuống, nhưng người trong môn phái cùng gia tộc ở chỗ đó cũng không còn bao nhiêu người.

Người đều bị mất, Thôi Hằng cũng liền không cách nào thu thập tâm tình chán ghét.

Bất quá, vạn sự khởi đầu nan, trước hết để cho Huệ Thế dùng thủ đoạn khốc liệt mở đầu cũng tốt.

Rắn đe xong, sau đó liền có thể thuận lợi rất nhiều.

Thật không nghĩ đến, Huệ Thế lần này giết người vẫn chưa tới một trăm.

Cái này liền ý nghĩa, gia tộc cùng môn phái ở huyện Thái Xương bên kia như cũ có thể làm cỗ máy cung cấp tâm tình chán ghét.

Tuyệt đối là niềm vui ngoài ý muốn.

Dù rằng Thôi Hằng bây giờ còn chưa đi huyện Thái Xương bên kia thụ thập tâm tình phản hồi, chẳng qua là xem cái báo cáo này đều cảm giác tâm tình vui thích, một trận sáng khoái.

Trong thời gian ngắn ngủi như thế hoàn thành phổ biến chính lệnh, lại không tôn thương nhân khẩu địa phương.

Thật có thể nói là hoàn mỹ.

Huệ Thế quả nhiên thích hợp đi làm loại chuyện đôi ngoại này.

“Vì đại nhân ngài ra sức, là vinh hạnh của thuộc hạ.” Huệ Thế nghe Thôi Hằng khen ngợi, nội tâm hết sức kích động, trực tiếp liền quỳ xuống.

Ở trong lòng của hắn, Thôi Hằng cũng không chỉ là Thái Thú, càng là một vị tiên thân thần thông quảng đại, pháp lực vô biên, mình được tiên thân khen ngợi, cái này là vinh dự bực nào!

“Đại nhân, còn có một chuyện muốn bẩm báo.” Huệ Thế trầm giọng nói “Thuộc hạ từ Phái Thái Trùng nghe ngóng được, ngoại vụ trưởng lão Tôn Liên Thăng của bọn họ đã rời đi mấy ngày trước đây, đi tới Duyên Châu, đoán chừng là đi báo tin cho nhà họ Vương ở Lang Gia, có cần thuộc hạ đi qua bắt hắn trở lại không?”

“Đi nhà họ Vương ở Lang Gia báo tin?” Thôi Hằng nghe vậy vui mừng nhưng mây, lắc đầu nói “Không cần quản hắn, tiếp theo người cứ theo lẽ thường đi huyện khác phổ biến chính lệnh là được.”

Hắn ban đầu còn lo lắng nhà họ Vương ở Lang Gia không biết chuyện bên này, bây giờ có Tôn Liên Thăng chủ động đi qua báo tin thông báo, thật đúng là giúp hắn bớt đi không ít bận rộn.

Huệ Thế lập tức biết Thôi Hằng hắn là có tính toán khác đối với chuyện này, lập tức gật đầu nói: “Vâng!”

“Nói đến nhà họ Vương ở Lang Gia, thì không thể không nói Vương Kim Thánh.” Thôi Hằng đứng lên, khẽ cười nói ”

Trần Đông hai ngày nay mới vừa xin trở lại chức cũ, đang nghiên cứu làm sao mới có thể để cho càng nhiều người biết được Vương Kim Thánh bị nhốt ở nơi này .

“Nhắc tới cũng thú vị, lúc trước ta duyệt cho hấn mười ngày nghỉ đi thăm muội muội về quê, hấn nhất định chỉ xin bảy ngày, lần này ngược lại tốt, người mặc dù đã trở về rồi, lại còn mang theo muội muội cùng đi.

“Đi, theo ta đi qua nhìn một chút, xem hấn nghiên cứu ra được biện pháp gì chưa.”

Chương 152: Kiếm của nàng (1)

Nội đường nha môn phủ Đô Úy Quận Lỗ.

Trần Đồng dựa bàn mà ngồi, cau mày mà nhìn chăm chăm từng tờ tài liệu đầy chữ viết phía trên, vẻ mặt ưu sầu.

Một thiếu nữ nhìn qua mười tám mười chín tuổi ngồi ở trên ghế cách đó không xa, hai cái chân nhỏ lơ lửng có chút không kiên nhẫn mà lay động.

Trong tay nàng đang vuốt một thanh trường kiếm đặt ở trong vỏ.

Vỏ kiếm từ gỗ màu tím chế thành, rất là tinh mỹ, cũng không coi là quá bắt mắt.

Có điều, chuôi kiếm của thanh trường kiếm này lại điêu khắc thành bộ dáng nhiều đóa mây màu hội tụ, tài liệu lại không phải vàng không phải ngọc, hiện lên ánh sáng tím nhạt, để cho người nhìn một cái liền biết kiếm này bất phàm.

“Ca, nhiệm vụ vị Thái Thú đại nhân kia giao cho người trọng yếu như vậy sao?”

Trần Oánh đem trường kiếm đặt ở trên bàn bên người, hai tay nâng khuôn mặt nhỏ nhắn, nhỏ giọng thì thầm “Sau khi đi tới phủ nha đều không đề ý đến ta chút nào, còn nữa, trong cái phủ nha này tại sao không có bao nhiêu người vậy?”

Lúc này Trần Đồng mặc dù vẫn là Đô Úy Quận, độc lập khai phủ, nhưng bên trong phủ lại không có bao nhiêu nhân viên.

Chỉ để lại người làm tâm thường cùng nha dịch.

Hắn đây là đang tỏ rõ thái độ của mình, rõ ràng nhận thức Quận Trưởng là Thượng Cấp.

Loại hành vi này để cho Trần Oánh cảm thấy hết sức tò mò.

Vị Thái Thú kia là hạng người gì?

Lại có thể để cho ca ca của mình chịu phục như thế.

Mặc dù lặn trước trở lại đã là mười năm trước, khi đó nàng mới mười mấy tuổi, nhưng vẫn còn nhớ tư thái hăng hái năm đó của Trần Đồng, căn bản là không chút nào đề ý Quận Trưởng thời đó.

“Ca, người cứ nói cho ta một chút thôi?” Trần Oánh từ trên ghế nhảy xuống, ở chung quanh Trần Đồng đi tới đi lui, cười đùa nói “Vị Thái Thú đại nhân kia rốt cuộc là hạng người gì, rất lợi hại phải không?”

“Thái Thú đại nhân là nhân vật giống như thần tiên.” Trần Đồng đơn giản giải thích một câu, ánh mắt vẫn như cũ tập trung ở trên bàn dài.

Những thứ này đều là đủ loại tài liệu liên quan tới Vương Kim Thánh, rất tương tận, ngay cả khi còn bé làm qua chuyện gì đều có.

Tất cả đều là thứ hẩn từ trong miệng bản thân Vương Kim Thánh tra khảo ra.

Bây giờ vấn đề chính là ở chỗ, phải làm sao dựa vào những tài liệu này, đem tin tức Vương Kim Thánh bị giam ở Quận Thành Quận Lỗ nhanh chóng truyền bá ra ngoài?

Tốt nhất là làm cho mọi người đều biết.

Hắn đã thử đem tin tức này báo cho thương nhân từ vùng khác lui tới, bỏ tiền để cho bọn họ hỗ trợ tiến hành truyền bá, nhưng rõ ràng có thể cảm giác được những thương nhân kia đối với việc này chỉ là lừa gạt.

Mặc dù Thôi Hằng ở Quận Thành giết lượng lớn thương nhân địa phương, nhưng thương nhân vùng khác đối với cái này cũng không chút nào để ý. Bọn họ chẳng qua là mượn sự tiện lợi của đường thủy vận sông Hồng tới nơi này nhập hàng xuất hàng mà thôi, sẽ không ở lâu, vì vậy về số lượng cũng không có bị ảnh hưởng bao nhiêu.

“Phù phù, cho qua đi.” Trần Oánh chu mỏ một cái, thái độ đối với Trần Đồng có chút bất mãn, nhưng nàng cũng không phải là người thích đùa nghịch, liền lạnh lẽ đi tới trước bàn, nhìn một chút tư liệu phía trên, kinh ngạc nói “Là người nhà họ Vương ở Lang Gia a.”

“Người cũng biết nhà họ Vương ở Lang Gia?” Trần Đồng ngẩng đầu nhìn muội muội một cái, nghi ngờ nói “Phái Tiên Hà các ngươi không phải ở trăm năm trước liền phong núi lại sao?”

“Ca ngươi có phải ngốc hay không a, nhà họ Vương ở Lang Gia cũng không phải là gần trăm năm nay mới có.” Trần Oánh không khỏi liếc mắt nói “Huống chi chúng ta mặc dù phong núi, nhưng mà thường xuyên sẽ có đệ tử xuống núi hỏi dò tin tức.”

Trở về nha môn Đô Úy, hai người bọn họ cũng đã ở chung bảy ngày, sớm đã không có xa lạ như lúc mới gặp lại, nói tới nói lui rất là tùy ý.

Giống như là huynh muội vốn đã chung sống nhiều năm vậy.

“Ồi chao, là ta nghĩ quá nhiều, có chút hồ đồ.” Trần Đông vỗ một cái đầu óc của mình, ở trước mặt em gái mình lộ ra lúng túng, để cho hắn rất là ngượng ngùng.

“Hừ hừ, xem trên phân thượng người bình thường nấu ăn tốt, ta tha thứ người á!” Trần Oánh cười khanh khách ôm lại hai tay, lộ ra bộ dạng chính mình rất rộng lượng, lại hỏi “Hai ngày nay ta nghe người lắm bầm, là muốn đưa tin tức cái tên Vương Kim Thánh bị nhốt ở chỗ này truyền đi?”

“Ừ, Thái Thú đại nhân có lệnh, để cho ta nghĩ biện pháp đem tin tức Vương Kim Thánh bị giam ở Quận Thành truyền đi.” Trần Đông gật đầu một cái nói “Tốt nhất là làm cho mọi người đều biết.”

“À?” Trần Oánh nghe vậy hơi kinh ngạc, nghi ngờ nói “Chỉ là mọi người đều biết, không cần để cho nhà họ Vương ở Lang Gia biết sao?”

“Đây cũng là không bắt buộc.” Trần Đông lắc đầu nói.

“Như vậy thì là quá đơn giản.” Trần Oánh vỗ tay cười nói “Ca, ta nếu như nghĩ ra biện pháp cho người, người liền tỉ mỉ nói với ta một chút, vị Thái Thú đại nhân kia là hạng người gì, có được hay không?”

“Thật có biện pháp?” Trần Đông có chút hoài nghi nhìn muội muội, ở trong ấn tượng của hắn, cô nương này dường như chỉ có thể ăn ăn uống uống, đi dạo phố du ngoạn, lớn lên vẫn rất kháu khỉnh bụ bẫm, không phải là bộ dáng rất thông minh.

Không thể không nói, ở trong mắt người làm anh, muội muội xinh đẹp nữa cũng chỉ như đóa hoa, dung mạo Trần Oánh đặt vào trong mắt người khác thậm chí có thể coi là quốc sắc thiên hương, nhưng theo Trần Đông, còn không thanh tú bằng tiêu muội nhà bên.

“Người đáp ứng ta trước.” Trần Oánh vẻ mặt đắc ý, cười khanh khách nói.

“Người nói trước đi.” Trần Đông không chịu thua nói.

Chương 153: Kiếm của nàng (2)

“A, chỉ biết khi dễ ta, người ta lâu như vậy mới trở về một lần.” Trần Oánh hết sức bất mãn dậm chân, nhưng vẫn là làm bộ như rất bất đắc dĩ nói “Ai ~ được rồi! Sự tôn nói làm người phải làm nhiều việc tốt, giúp người làm niềm vui, ta liền làm chuyện tốt một lần đi. Ca, ta hỏi người, từ xưa tới nay, cái gì dễ dàng truyền lưu nhất, cái gì dễ dàng quảng bá cho người biết nhất?”

“Chính lệnh của quan phủ?” Trần Đồng như có điều suy nghĩ.

“Không, dân chúng tâm thường làm sao quan tâm những thứ này, khẳng định không thể nào đi ngao du khắp hang cùng ngõ hẻm được.” Trần Oánh khinh thường nói “Thứ ta nói là câu truyện truyền kỳ mà các tiên sinh đọc sách giảng a.

“Hai ngày nay ta đã đi dạo khắp Quận Thành Quận Lỗ, thành nam có một quán trà, trong đó tiên sinh kể chuyện cô tích rất được bách tính yêu thích, thành tây cũng có một cái, chỉ cần bắt đầu kể chuyện, dưới đài khẳng định đầy ắp người.

“Còn có a, những thương nhân từ bên ngoài tới kia, cũng thích ở trong tiệm sách mua một chút sách kể chuyện mang đi, dùng để ở trên đường giải sầu.”

“Ý của người là nói, đem tin tức Vương Kim Thánh bị nhốt ở chỗ này soạn thành câu chuyện truyền kỳ, để cho các tiên sinh kể chuyện cô tích nói, in thành sách phát cho thương nhân vãng lai?” Trần Đồng bỗng nhiên tỉnh ngộ.

“Chứ còn gì nữa?” Trần Oánh cười nói “Rất nhiều người đều thích hướng người khác đề cử thứ mình thích, câu chuyện mình yêu thích, còn có cái phương thức gì có thể so với dân chúng tự phát truyền bá nhanh chóng hơn đây?”

“Cái này dường như thật có thể được!” Trần Đồng sau khi suy tư không khỏi gật đầu liên tục, có chút kinh ngạc nhìn về phía Trần Oánh “Người là làm sao nghĩ ra? Khi còn bé rõ ràng ngu đần thế kia.”

“Phi phi phi! Nói ai ngu đần?!” Trần Oánh rất là bất mãn.

Nàng từ nhỏ liền ở trên núi lớn lên, ít cùng người trong thế tục trao đổi, trong núi tất cả đều là người lớn tuổi hơn nàng, cho nên vẫn là có một ít tính tình trẻ con.

Bốp bốp bốp!

Vừa lúc đó, bên ngoài truyền đến thanh âm vỗ tay, chính là Thôi Hằng mang theo Huệ Thế từ bên ngoài đi tới.

“Tham kiên đại nhân! ” Trần Đông vội vàng đứng dậy hành lễ.

“Đại nhân? ” Trần Oánh đầu tiên là sững sờ, sau đó cũng cung kính hướng Thôi Hằng thi lễ một cái “Tham kiến đại nhân.”

Mặc dù nàng cũng không nhận ra Thôi Hằng là ai, nhưng ở trong Quận Thành Quận Lô này có thể đề cho Trần Đông tôn xưng đại nhân, cũng chỉ có vị Thái Thú kia. ,

Vị Quận Trưởng này lại là người đối với Trần Đông mà nói cực kỳ trọng yếu, nàng thân là muội muội của Trần Đông khẳng định phải biểu hiện tốt một chút.

Không thể lưu lại ấn tượng không tốt với quan trên của ca ca.

Mặc dù những ngày này giữa hai người thường xuyên ồn ào, nhưng khi ở trước mặt người ngoài, vẫn là rất biết chiều cố mặt mũi đối phương.

“Không cần đa lễ. ” Thôi Hằng khoát tay một cái, ánh mắt rơi vào trên người Trần Oánh, lại chậm chạp không hề rời đi.

“Đại nhân... ” Trần Đông thấy vậy mà hoảng hốt trong lòng.

“Đại nhân, người nhìn ta thật lâu. ” Trần Oánh sờ gương mặt của mình, cười một cái nói “Có phải hay không trên mặt ta có hột com chưa ăn xong?”

Nàng đây là muốn làm cho không khí hòa hoãn.

Trên thực tế, cảnh giới tu vi của nàng đã tương đương với tuyệt đỉnh Nội Cảnh, lại làm sao có thể không phát hiện trên mặt mình lưu lại hột com.

“Người là đệ tử phái Tiên Hà? ” Thôi Hằng bỗng nhiên mở miệng nói.

“Hà? ” Trần Oánh nghe vậy nhất thời sững sờ, chớp chớp mắt to sáng ngời, làm ra một bộ vẻ mặt mờ mịt “Đại nhân, cái gì là phái Tiên Hà?”

Đệ tử phái Tiên Hà xuống núi đều phải che giấu thân phận, khiêm tốn làm việc.

Tuyệt không thể công khai lấy danh tiếng đệ tử phái Tiên Hà hành sự.

Bên ngoài núi Thương Thành, hẳn là chỉ có một mình Trần Đông biết nàng là đệ tử phái Tiên Hà mới đúng.

Nàng cũng không cho rằng ca ca của mình sẽ đem tin tức này nói ra.

Trần Đông đứng ở một bên không khỏi có chút khiếp sợ nhìn về phía Thôi Hằng, lại liền vội vàng cúi đầu, hẳn muốn cùng Trần Oánh giải thích, nhưng vào lúc này giải thích không thể nghi ngờ là không đánh đã khai.

Coong!

Vừa lúc đó, trong hư không bỗng nhiên vang lên một trận tiếng kiếm minh, giống như tiếng hạc gáy Cửu Tiêu, thâm nhuần vào óc ba người.

Cùng lúc đó, chỉ thấy từng đạo ánh kiếm màu xanh trông rỗng xuất hiện, ở bên người Thôi Hằng bay lượn, một tầng lại một tầng rạng màu theo kiếm quang khuếch tán ra, làm cho cả nội đường rất nhanh thì tràn ngập ánh sáng đủ mọi màu sắc.

“Tiên Hà Kiếm Quyết? !” Trần Oánh không nhịn được kinh hô lên, khó có thể tin nhìn Thôi Hằng, hoảng sợ cực kỳ “Ngươi, ngươi làm sao lại biết bí mật bất truyền phái ta, hơn nữa còn...”

Câu nói kế tiếp chính nàng cũng không biết có nên nói hay không.

Bởi vì nàng đều có chút hoài nghi thứ mình mới vừa thấy có phải hay không là sinh ra ảo giác!

Mới vừa rồi Thôi Hằng triển hiện ra chính là thành tựu cao nhất trong Tiên Hà Kiếm Quyết “Kiếm Quang Phi Thái Hà”, đây đôi với nàng mà nói, đã là cảnh giới trong truyền thuyết.

Chỉ có chượng môn đương nhiệm, cùng với số ít mấy vị trưởng lão có thể đạt tới.

Vì sao lại thấy ở trong tay một ngoại nhân?

Còn là một nam!

Phái Tiên Hà từ xưa nay không thu đệ tử nam.

Nhiều lắm là có người khi ở dưới núi du lịch, cơ duyên xảo hợp chỉ điem qua võ công cho một ít nam tử, thế nhưng ngay cả đệ tử ký danh cũng không tính, càng không thể nào truyền thụ tuyệt học trấn phái.

“Ta cùng Tổ Sư của ngươi có chút nhân duyên sâu xa.” Thôi Hằng ánh mắt thâm thúy, khẽ thở dài.

Nhìn Trần Oánh trước mắt, ánh mắt của hắn như là vượt qua thời gian hai trăm năm, lại thấy được tiêu cô nương luyện kiếm kia.

“Cùng... Tổ Sư của ta? !” Trần Oánh có chút đơ ra, cảm giác ý nghĩ của mình có chút theo không kịp.

Vù vù! !

Đang lúc này, thanh trường kiếm màu tím bị Trần Oánh để ở trên bàn kia bỗng nhiên rung động, thậm chí còn tự trôi lơ lửng.

Tựa hồ là đang hưởng ứng hô hoán nào đó.

Thôi Hằng quay đầu nhìn tới, ngay sau đó lại nhìn về phía Trần Oánh “Đây là kiếm Tổ Sư các ngươi chế tạo?”

Trần Oánh theo bản năng gật đầu nói: “Vâng, đúng vậy.”

Thôi Hằng nghe vậy trên mặt hiện ra nụ cười nhàn nhạt, ôn nhu dò hỏi: “Có thể hay không cho ta mượn xem một chút?”

Chương 154: Tử khí đông lai ba ngàn dặm (1)

“Không thể.” Trần Oánh không chút nghĩ ngợi mà cự tuyệt.

Chuội Tử Vân tiên kiếm này là một trong năm thanh tiên kiếm Tô Sư phái Tiên Hà lưu lại, có uy năng cực kỳ mạnh mẽ.

Cho dù là ở trong tay Tiên Thiên Đại Tông Sư, cũng có thể tùy ý chém chết Thần Cảnh.

Có thể nói là trọng bảo trấn phái của phái Tiên Hà.

Nếu không phải vì tiên kiếm có linh sẽ tự đi nhận chủ, căn bản là không tới phiên một đệ tử chân truyền đời thứ tư như Trần Oánh nắm giữ trọng bảo như thế.

Về tình về lý, nàng cũng không thể đem Tử Vân kiếm giao cho người khác.

Cho dù người này chẳng biết tại sao lại có thành tựu cao nhất của Tiên Hà Kiếm Quyết, cũng là không được.

Dù chẳng qua là xem.

“Đại nhân, xin thứ cho xá muội vô lễ.” Trần Đông vội vàng hướng Thôi Hằng hành lễ bồi tội, đồng thời thấp giọng nhắc nhở Trần Oánh “Không thể bất kính với đại nhân!”

“Ca, không phải là ta vô lễ.” Trần Oánh đem Tử Vân kiếm cầm trong tay, hít sâu một hơi, khom người hướng Thôi Hằng hành lễ nói “Đại nhân, cũng không phải là ta không muốn, thật sự là kiếm này quá là quan trọng, không thể giao vào tay người khác.”

“Ta hiểu.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gạt đầu, cũng không tức giận, mỉm cười nói “Ta xem kiếm này rất có linh tính, nếu là nó chủ động muốn gặp ta, cũng có thể đi.”

“Sao?” Trần Oánh một lần nữa không biết làm sao.

“Không ngại khiến nó ra khỏi vỏ?” Thôi Hằng hướng dẫn từng bước.

“...” Trần Oánh im lặng, hơi suy tư chốc lát nói “Chỉ một chút thôi nhé?”

Vừa nói, nàng liền nhẹ nhàng đem Tử Vân kiếm từ trong vỏ rút ra một chút.

Coong!

Chẳng qua là ra khỏi vỏ một chút, liền có tiếng kiếm minh vang lên.

Cùng lúc đó, kiếm khí ác liệt vô hình khuếch tán, đem hư không chung quanh nhuộm thành vàng sáng mây tím, để cho binh khí cất giữ trong phủ Đô Úy đều run rẩy.

Dường như muốn hướng bên này tiến hành triều bái.

“Quả nhiên là tiên kiếm!” Trần Đồng không nhịn được thở dài nói, hẳn cũng là lần đầu tiên thấy Trần Oánh để cho Tử Vân kiếm ra khỏi vỏ.

“Như vậy đã được chưa?” Trần Oánh vừa hỏi, vừa cố gắng đem Tử Vân kiếm thu hồi vào vỏ kiếm, nhưng mà chợt sững sốt, đôi mắt đẹp tròn tròn, ngạc nhiên nói “Làm sao có thể?!”

Nàng phát hiện Tử Vân kiếm trong ngày thường dùng như cánh tay lại đang kháng cự bị thu hồi vào vỏ kiếm,

Hơn nữa vô cùng vội vàng muốn phải thoát khỏi vỏ kiếm, bay đi một hướng khác.

Mà cái phương hướng này, chính là chỗ Thôi Hằng đứng.

Coong!

Trần Oánh đứng là vẫn không áp chế được Tử Vân kiếm, chỉ có thể mặc cho nó bay ra vỏ kiếm, hóa thành một đạo ánh kiếm màu tím, rơi vào trong lòng bàn tay Thôi Hằng.

“Không thể!”

Nàng cả kinh thất sắc, muốn xông tới đem thanh tiên kiếm đoạt lại.

Nhưng ngay trong nháy mắt khi Tử Vân kiếm rơi vào trong tay Thôi Hằng ——

Từng đóa mây tím trên chuôi kiếm lại chợt sống động, bay ra từng đạo ánh sáng màu tím thân bí cao quý, quần quanh ở quanh thân Thôi Hằng.

“Đây là...”

Trần Oánh trong nháy mắt dừng động tác lại, nhìn không chớp mắt biến hóa của Tử Vân kiếm sinh ra trong tay Thôi Hằng.

Một đôi lông mày mảnh khảnh của nàng nhíu lại, trên gương mặt tuyệt mỹ rất nhanh lại lộ ra ánh mắt cực độ khiếp sợ, lâm bẫm nói nhỏ “Tiên kiếm dị tượng, tiên kiếm dị tượng?”

Ừng ừng!

Vào lúc này, trên bầu trời bỗng nhiên truyền đến từng trận tiếng sấm.

Huệ Thế còn đứng ở bên ngoài không khỏi ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy bầu trời ban đầu xanh lam trong vắt phát sinh biến hóa.

Hướng Đông bỗng nhiên bay tới một đoàn mây mù màu tím.

Hắn định thần nhìn lại, lại phát hiện sau đoàn mây mù màu tím này lại còn có tử khí liên miên không dứt.

Một đoàn tiếp một đoàn, vô cùng vô tận như vậy!

“Tử khí đông lai? !” Huệ Thế không nhịn được kinh hô thành tiếng.

Lúc này, trong mắt của hắn đã tràn đầy vẻ khiếp sợ, vội vàng quay đầu nhìn về phía phương hướng nội đường, đang thấy Thôi Hằng tay cầm tiên kiếm, toàn thân đều bao phủ ở bên trong ánh sáng màu tím.

Trần Đồng cũng chú ý đến dị trạng bên ngoài, lập tức hướng đến bên ngoài, ngửa đầu nhìn lên thiên không, liền có tử khí đi về đông chiếu vào con ngươi của hắn, hiển lộ rõ ràng thân bí cùng cao quý.

Cùng lúc đó, tất cả mọi người bên trong Quận Thành Quận Lỗ đều thấy được dị tượng trên trời bỗng nhiên xuất hiện.

Vô luận là dân chúng bản xứ bình thường, hay là người đi theo Thôi Hằng từ huyện Cự Hà tới, hoặc chẳng qua là những thương nhân ở chỗ này quay vòng vốn, toàn bộ đều thấy được phía đông trên bầu trời bay tới tử khí vô biên.

Trong lúc nhất thời, cả tòa Quận Thành Quận Lỗ đều sôi trào lên.

“Điềm lành a! Đây là điềm lành! Tử khí đông lai, có thánh hiển ra! Quận Thành Quận Lỗ chúng ta ra thánh hiển rồi a!”

“Là Thái Thú đại nhân, tuyệt đối là Thái Thú đại nhân, Thái Thú đại nhân phổ biến tân chính lệnh tạo phúc trăm họ, kinh động trời cao, giáng xuống điềm lành a!”

“Không sai, nhất định là Thái Thú đại nhân, cũng chỉ có Thanh Thiên lão gia như Thái Thú đại nhân mới có thể làm cho trên trời cao hạ xuống điềm lành!”

“Tử khí đông lai, thánh hiển giáng thế, Thái Thú đại nhân quả nhiên là thánh nhân từ trời cao phái tới cứu dân chúng chúng ta!”

Vô số dân chúng ngửa mặt lên trời hoan hô, toàn bộ đều vô cùng hưng phấn.

Thậm chí trực tiếp quỳ xuống tại chỗ, hướng phương hướng nhà môn thủ phủ Quận Trưởng rạp đầu xuống đất mà hành đại lễ.

Chương 155: Tử khí đông lai ba ngàn dặm (2)

Ở sau khi xuất hiện người đầu tiên quỳ lạy, thì càng ngày càng có nhiều người quỳ sụp xuống đất, trong vòng thời gian cực ngắn, gần như người trong cả tòa Quận Thành Quận Lô đều quỳ xuống.

Giống như tín đồ trung thành nhất, hướng phương hướng nha môn thủ phủ Quận Trưởng quỳ bái.

Thật ra thì, trong những ngày vừa rồi, dân chúng Quận Thành Quận Lô đều đang lo lắng sợ hãi.

Mặc dù bởi vì gian thương đều bị tịch thu tài sản, thế lực môn phái thế gia cũng bị diệt trừ, cuộc sống của bọn họ đều tốt hơn nhiều, trong lòng đều vô cùng cảm kích Thôi Hằng, nhưng đều thập phần lo lắng thủ đoạn của Thôi Hằng khốc liệt như vậy sẽ dẫn tới trả thù.

Bây giờ bất thành lệnh có điềm lành, ở trong mắt dân chúng liền đại biểu trời cao đối với hành động của Thôi Hằng đồng ý, cực lớn tăng cường lòng tin của bọn họ.

Vì vậy, cảm kích đối với Thôi Hằng một mực chứa trong lòng những ngày qua, rốt cuộc có cơ hội, có can đảm biểu đạt ra ngoài.

Vào giờ phút này, tán tụng đối với Thôi Hằng giống như núi thét biển gầm, thẳng tới chín tầng trời, giống như là cùng tử khí đi về đông kia hợp làm một thể, phảng phất ngay cả trời cao đều đang tán tụng hẳn.

Còn Thôi Hằng ở trong nha môn phủ Đô úy ngay lập tức liền cảm giác được biến hóa bên ngoài.

Hắn cảm giác được vô cùng rõ ràng có vô số đạo ánh sáng màu đỏ cùng ánh sáng màu trắng từ bốn phương tám hướng bay đến, trong nháy mắt liền để cho hai loại ánh sáng này chung quanh Kim Đan biến hóa cao hơn rất nhiều.

Màu đỏ tượng trưng vui tăng lên một tác rưỡi, màu trắng tượng trưng cho yêu càng là trực tiếp tăng lên hai tác sáu phần!

Cái này liền ý nghĩa bên trong bảy màu thất tinh, đỏ và trắng chính là đột phá độ cao một thước, nhất thời liền để cho Thôi Hằng có một loại cảm giác chính mình dường như vượt qua một đạo ngưỡng cửa mới.

Bất quá, loại cảm giác này cụ thể mang đến cho hắn biến hóa gì, còn phải chờ sau khi hắn cân thận thể ngộ mới có thể

chắc chắn.

Bây giờ, Thôi Hằng mặc dù trong lòng vui mừng không dứt, nhưng cũng không có thời gian trực tiếp đi thể ngộ phân biến hóa này, bởi vì hần từ trong thanh Tử Vân kiếm này cảm giác được một luồng ý niệm nhỏ xíu mơ hồ.

Ý niệm của Khương Thất Thất!

Đây là tin tức ý niệm nàng khắc vào bên trong thanh kiếm này.

Chỉ có sau khi kích thích dị tượng của Tử Vân kiếm mới có thể cảm giác được.

Đáng tiếc, có lẽ là bởi vì thời gian xa xưa, tin tức trong một luồng ý niệm nhỏ xíu này đã có hơi chút mơ hồ.

[Thần tiên ca ca... Cẩn thận... Thiên Khư Giới...]

Thôi Hằng vền vền cảm giác được một ít tin tức như vậy.

Nhưng dù cho như thế, cũng để cho hần trong nháy mắt này có một loại cảm giác thời không sai lệch, hoảng hốt như trở lại hai trăm năm trước.

“Cẩn thận... Thiên Khư Giới?”

Trong lòng Thôi Hằng suy nghĩ đoạn tin tức này, hai câu không nhất định là nối liền, nhưng không nghi ngờ chút nào cái Thiên Khư Giới này hần là tin tức cực kỳ mâu chốt “Có phải là cái gọi là “Thượng Giới” bên này. Phái Tiên Hà phong núi, cùng với tung tích Thất Thất, có liên quan với nơi đó?”

Ý niệm tới đây, hần nhìn về phía Trần Oánh vẫn còn đứng ở một bên chìm trong khiếp sợ, dò hỏi “Biết Thiên Khư Giới sao?”

“... Thiên, Thiên Khư Giới? ” Trần Oánh trước tiên có chút mờ mịt quơ quơ đầu, tựa hồ là mới vừa tỉnh táo lại, còn không tỉnh táo lắm.

Bất quá, ánh mắt của nàng rất nhanh thì khôi phục sáng ngời, gật đầu nói “Cái này ta nghe sư tôn nói qua, nghe nói là một cái địa phương cực độ nguy hiểm, người ở bên trong cũng cực kỳ nguy hiểm, nếu như ở bên ngoài phát hiện manh mối liên quan với Thiên Khư Giới, nhất định phải mau trở về bẩm báo sư môn.”

“Cùng phái Tiên Hà phong núi có quan hệ? ” Thôi Hằng khẽ nhíu mày.

“Sư tôn không có nói qua, trong phái đối với nguyên nhân năm đó phong núi cũng giữ kín như bưng. ” Trần Oánh khẽ gật đầu một cái, chuyên động con người linh động “Bất quá,

chính ta suy đoán a, hơn phân nửa là cùng cái Thiên Khư Giới này có quan hệ.”

“Vì sao?” Thôi Hằng hơi kinh ngạc mà nhìn về phía Trần Oánh.

“Là ta tự mình nghe được một ít tình huống sau đó đoán.” Trần Oánh trò chuyện một chút liền xoa tóc rối trên trán nói “Dựa theo điện tịch phái ta ghi lại, Tô Sư là ở trăm năm trước mất tích, phong núi cũng là kể từ lúc đó bắt đầu.

“Nghe nói là trước khi Tô Sư mất tích để lại một câu răn dạy, nói Tiên Hà phái không nên tranh quyền thế, tu thân dưỡng tính, cho nên phong núi, nhưng tra xét đối với Thiên Khư Giới cũng là ở trăm năm trước bắt đầu, trong này có thể không có liên hệ gì sao?”

”Ừ, suy đoán rất hợp lý.” Thôi Hằng nghe vậy nhẹ nhàng gật đầu, lại hỏi “Người mới vừa nói, Tô Sư Hằng Hà Chân Nhân của các người mất tích?”

“Đúng thế.” Trần Oánh gật đầu một cái nói “Đây là ta từ Sư Tôn nơi đó hỏi tới. Bất quá, ta một mực cảm giác trong này có kỳ hoặc, năm đó võ công của Tô Sư đã có thể nói là Lục Địa Thần Tiên, trên đời vô địch, người như vậy tại sao lại đột nhiên mất tích?”

“Người cảm thấy cái này cũng cùng Thiên Khư Giới có liên quan?” Thôi Hằng thuận thế hỏi.

“Khẳng định có quan hệ.” Trần Oánh vẻ mặt xác nhận nói, sau đó lại có chút ủ rũ “Đáng tiếc thời gian ta xuống núi quá ít, tạm thời không tìm được manh mối gì có thể tin, thậm chí ngay cả Thiên Khư Giới cụ thể chỉ cái gì cũng còn không tra rõ.”

Chương 156: Tử khí đông lại ba ngàn dặm (3)

“Đều sẽ biết rõ. ” Thôi Hằng như có điều suy nghĩ, bỗng nhiên hướng Trần Oánh hỏi, “Làm sao bây giờ ta hỏi người cái gì liền đáp cái đó rồi hả? Mới vừa rồi nhưng mà không phải như vậy.”

“Bởi vì, tử khí đông lại ba ngàn trượng. ” Trần Oánh chỉ chỉ tử khí trên bầu trời, thần sắc vô cùng nghiêm túc nói “Đây là Tổ Sư cố ý lưu lại tin tức cho Kiếm chủ.

“Tổ Sư lưu lại năm chuôi tiên kiếm có linh, sẽ tự đi nhận chủ. Ở trong nháy mắt, khi trở thành Kiếm chủ, trong đầu sẽ hiện ra hình ảnh tiên kiếm dị tượng, đồng thời còn sẽ được cho biết, nếu gặp phải người có thể kích thích dị tượng, liền có thể vô điều kiện mà tín nhiệm.”

“... ” Thôi Hằng nghe vậy trầm mặc.

Hắn bây giờ đã có thể đại khái xác nhận, cái gọi là năm chuôi tiên kiếm này, chắc là tin tức ý niệm Khương Thất Thất lưu lại cho hắn.

Trăm năm trước, Khương Thất Thất chỉ sợ là gặp phải phiền phức rất lớn, phải chọn rời đi.

Vì vậy, liền lưu lại năm chuôi tiên kiếm, coi như đồ vật để truyền lời của nàng.

Điều kiện kích thích dị tượng tiên kiếm, chính là pháp lực của hắn tiếp xúc được ý niệm Khương Thất Thất đóng dấu bên trong Tử Vân kiếm.

Hơn nữa, theo bên trong cấu tạo của Tử Vân kiếm đến xem, chỉ có tiếp xúc pháp lực của hắn, mới có dị tượng xuất hiện.

Cho dù chẳng qua là khí tức pháp lực tiếp xúc đóng dấu có chỗ bất đồng, cũng không cách nào kích thích tiên kiếm dị tượng.

“Cái này đã dính đến pháp lực cùng lực lượng tinh thần kết hợp, là tầng thứ Trúc Cơ trung kỳ, lúc Thất Thất mất tích liền đã có tu vi như thế?”

Thôi Hằng trong lòng có chút kinh ngạc.

Dù sao, ban đầu khi hắn sáng tác 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 cũng mới vừa đột phá đến Trúc Cơ trung kỳ, cho nên cảnh giới tối cao của 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 hẳn là chỉ có thể đạt tới tầng thứ tương đương với Trúc Cơ sơ kỳ.

Bất quá, hẳn rất nhanh lại hủy bỏ cái suy đoán này.

Bởi vì, bên trong chuỗi Tử Vân kiếm này ẩn chứa chân khí của Khương Thất Thất, rõ ràng chỉ tương đương với luyện khí chín tầng.

Chưa đạt tới trình độ có thể so với Trúc Cơ kỳ.

“Nàng đây là ở luyện khí chín tầng liền lục lợi ra được thủ đoạn đem lực lượng tinh thần dung hợp với chân khí?” Thôi Hằng suýt chút nữa không nhịn được hít vào ngum khí lạnh.

Nếu quả thật là như vậy, cái kia so với tự tìm cách đột phá đến Trúc Cơ trung kỳ còn mạnh hơn a.

Cái gì gọi là thiên tài?

Đây mới gọi là thiên tài!

“Đại nhân, đại nhân?” Thanh âm Trần Oánh có chút lo lắng truyền tới, đem Thôi Hằng từ trong trầm tư đánh thức “Đại nhân, ngài làm sao đột nhiên liền không nói?”

“Nghĩ đến một vài thứ, bàng hoàng.” Thôi Hằng cười một tiếng, giật mình, hỏi, “Có thể hay không mang ta đi viếng thăm phái Tiên Hà một chút?”

Hắn muốn tiếp xúc một chút bốn người Kiếm chủ còn lại.

“Sợ rằng không được.” Trần Oánh lắc đầu nói “Xin đại nhân thứ lỗi, phái của ta đang phong núi, xin miễn hết thầy khách viếng thăm, hơn nữa coi như ta là Kiếm chủ, cũng không thể tùy tiện hướng trong phái bại lộ thân phận của ngài.”

“Không thể tùy tiện bại lộ thân phận của ta?” Thôi Hằng hơi kinh ngạc, ngay sau đó cười nói “Sẽ không phải là ở lúc tiên kiếm nhận chủ được cho biết đi.”

“Đúng thế.” Trần Oánh nhu thuận gật gật đầu.

“Được, ta hiểu được.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

Hắn đại khái có thể đoán được mưu đồ của Khương Thất Thất, rất có thể là lo lắng trong phái Tiên Hà có nội gián, mình nếu mà tùy tiện bại lộ thân phận, sẽ bị độc thủ.

“Nếu quả thật là như vậy, trăm năm trước phiên toái Thất Thất gặp phải, khẳng định cực kỳ khó giải quyết.” Thôi Hằng trong lòng thầm nói “Liền đề cho nàng cảm thấy có thể sẽ uy hiếp được ta, là Thiên Khu Giới sao?”

Lúc trước hẳn ở trước mặt Khương Thất Thất bày ra võ lực tiêu chuẩn cũng không coi là yếu, một kiếm xuyên thủng tầng mây, còn đem mặt đất chém ra một cái khe rãnh dài đến ba, bốn ngàn mét.

Đặt ở trong Đại Tân này, chỉ cần chém mây kiêu, chính là lực lượng đủ để hủy thành diệt quốc.

Khương Thất Thất lại vẫn lo lắng hẳn bị sát hại.

“Bất quá, nếu Thất Thất có thể trước khi rời đi, thành thạo mà chuẩn bị nhấn lại, cũng liền ý nghĩa ban đầu nàng hẳn là cũng không có nguy hiểm sinh mạng gì.”

Thôi Hằng âm thầm suy nghĩ nói “Nếu như vậy, Tiên Hà phái bên kia trước tiên có thể để sau lại tính, chờ biết rõ tình huống Thiên Khư Giới, ta lại chọn một thời gian thích hợp đi qua ‘Bại lộ’ thân phận, dẫn xà xuất động!”

Như vậy, điều tra Thiên Khư Giới, chính là việc trọng yếu nhất.

Mà Thiên Khư Giới hư hư thực thực là cái gọi là “Thượng Giới”.

Hơn nữa thời gian tiết điểm “Thượng Giới” trăm năm hạ xuống một lần, cũng đúng lúc cùng phái Tiên Hà phong núi trăm năm trước phù hợp.

“Muốn lý giải ‘Thượng Giới’. Hoặc là nắm được ngôi vị Châu Mục, đích thân tham dự vào. Hoặc là...” Thôi Hằng quay đầu nhìn về phía phương hướng Duyên Châu.” Chính là hỏi người trong những thế gia tông môn đứng đầu kia một câu.”

Chương 157: Diệu dụng mới của lực lượng thất tình (1)

Sau khi tiếp tục trò chuyện, Thôi Hằng từ Trần Oánh hiểu được không ít tin tức lịch sử liên quan tới phái Tiên Hà.

Nhất là tin tức chính xác liên quan tới Khương Thất Thất.

Tỷ như nàng cụ thể là bao nhiêu năm trước xuất hiện ở trên giang hồ, lại là bao nhiêu năm trước lập nên phái Tiên Hà, lúc ban đầu thu bao nhiêu đệ tử, các loại tình huống.

Những thứ này đều là kiến thức thông thường của đệ tử phái Tiên Hà, Trần Oánh thân là đệ tử chân truyền đời thứ tư, tự nhiên đều rất rõ.

Có điều dù là một chút chuyện liên quan tới Thiên Khư giới, liên quan tới nguyên do trăm năm trước phái Tiên Hà phong núi, nàng đều không biết chút nào.

Hiển nhiên là có người đang tận lực giấu giếm sự kiện tương quan.

Cũng có thể là bởi vì Trần Oánh chỉ là một đệ tử chân truyền, phương diện võ công cũng chỉ tương đương với tuyệt đỉnh Nội Cảnh, tuy là một trong năm kiếm chủ, lại cũng khó mà hiểu được tin tức cấp độ càng sâu.

Chẳng qua, dù vậy, cũng để cho Thôi Hằng làm rõ được một ít đầu mối.

Đầu tiên, là suy đoán liên quan tới phương diện cảnh giới võ đạo.

Khương Thất Thất ở trăm năm trước đã bị tôn làm Lục Địa Thần Tiên, vô địch thiên hạ, hơn nữa là cường đại đến cấp độ nghiền ép, trên giang hồ bất kỳ Thần Cảnh đều không phải là đối thủ của nàng.

Đây là thực lực có được khi đem 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 tu luyện đến tương đương luyện khí chín tầng.

Ý nghĩa, luyện khí chín tầng liền có thể triệt để mà nghiền ép Thần Cảnh.

Cái này cùng suy đoán Thần Cảnh tương đương với đại cảnh giới từ luyện khí tầng bảy đến luyện khí chín tầng của Thôi Hằng hoàn toàn bất đồng.

Luyện khí chín tầng vô cùng có khả năng chính là cảnh giới cao hơn áp đảo phía trên Thần Cảnh.

Tương đương với Nhân Tiên, hoặc là Địa Tiên?

Đương nhiên, cũng có thể là tu vi của Thận Cảnh trong cái thế giới này có hạn, không có tu luyện tới tầng thứ cao hơn, nhưng nhiều đó đủ để khiến người ta cảm thấy có chút vấn đề.

Chủ yếu vẫn là nhận thức cố hữu của Thôi Hằng có chút khó khăn để điều chỉnh.

Nếu như luyện khí chín tầng tương đương với Địa Tiên mà nói, không phải là đang nói Thiên Tiên cũng chỉ là tương đương với Trúc Cơ kỳ?

Kim Đan thì là cái gì?

Kim Tiên sao?

Nguyên Anh há chẳng phải là...

Không khỏi có chút quá bất hợp lí!

Một điểm khác,

Chính là Thôi Hằng lại hướng Trần Oánh hỏi thăm một ít tình huống liên quan tới Thiên Khư giới.

Tỷ như trải qua mấy năm nay, Tiên Hà phái là làm sao điều tra Thiên Khư giới.

Trần Oánh mặc dù không biết rõ tin tức cụ thể của Thiên Khư giới, nhưng đối với rất nhiều hành động điều tra Thiên Khư giới của phái Tiên Hà lại cũng rất rõ.

Nàng biết gì nói nấy mà nói cho Thôi Hằng.

Sau khi nghe xong những tin tức này, Thôi Hằng có một loại cảm giác, Tiên Hà phái có khả năng đối với Thiên Khư giới không quá hiểu.

Bởi vì dựa vào miêu tả của Trần Oánh, chỉ cần có một chút xúu dầu vết, vô luận thiệt giả, đều lập tức liền sẽ có mấy vị Thần Cảnh bị điều động, bí mật đi qua điều tra.

Cái này dường như cũng bình thường.

Phái Tiên Hà phái thành lập vào 182 năm trước, hơn nữa ở thời điểm cường thịnh liền phát triển đến đỉnh phong, cùng các đại tông môn thế gia trên thiên hạ ít có giao lưu, tự nhiên cũng không có bao nhiêu tin tức khởi nguồn.

Cho đến trăm năm trước khi “Nhân Tiên Thượng Giới giáng thế”, phái Tiên Hà liền phong núi lại, cơ hội hiểu biết ngoại giới cũng liền càng ít hơn.

Nói đơn giản, vẫn là nội tình quá cạn.

Điều này liền khiến cho Thôi Hằng đưa ánh mắt chuyên hướng về những tông môn thế gia nội tình thâm hậu kia.

Tỷ như nhà họ Vương ở Lang Gia.

...

Nội đường nha môn thủ phủ Quận Trưởng.

“Nhà họ Vương ở Lang Gia bên kia có động tĩnh gì không?”

Thôi Hằng hướng Huệ Thế mới vừa trở về báo cáo tiến độ phổ biến chính lệnh hỏi.

Huyện Thái Xương là huyện cách Duyên Châu gần nhất trong Phong Châu.

Mà bây giờ huyện Thái Xương gần như là đại bản doanh để Huệ Thế đối ngoại phổ biến chính lệnh, càng dễ dàng hỏi thăm chiêu hướng tin tức của Duyên Châu bên kia.

“Hồi bẩm đại nhân, tạm thời còn chưa phát hiện nhà họ Vương có dị động gì.” Huệ Thế lắc đầu một cái.

“Lúc này đã nửa tháng, câu chuyện về Vương Kim Thánh, hẳn đã truyền ra ở Duyên Châu bên kia đi.” Thôi Hằng gật đầu cười nói.

“Không sai, câu chuyện Trần Đô Úy viết cực tốt, để cho tiên sinh kê chuyện cô tịch ở Duyên Châu bên kia như nhật được chí bảo.” Huệ Thế cũng nở nụ cười “Nhà họ Vương ở Lang Gia nếu mà nghe nói câu chuyện này, nhất định là tức giận giận sôi lên.”

“Hắc hắc, như vậy đều không động thủ, không hổ là thế gia vọng tộc có thể truyền thừa mấy ngàn năm.” Thôi Hằng cười lạnh một tiếng.

“Đại nhân, có cần thuộc hạ đi qua dẫn xà xuất động hay không?” Huệ Thế chủ động chờ lệnh.

“Không cần.” Thôi Hằng lắc đầu cười nói “Từ từ mưu tính cũng được.”

Nhà họ Vương ở Lang Gia khẳng định đã biết Vương Kim Thánh bị giam ở Quận Thành Quận Lỗ.

Điểm này là không thể nghi ngờ.

Dù sao, Tôn Liên Thắng ngay từ nửa tháng trước liền đã qua báo tin.

Thôi Hằng sở dĩ còn muốn ở Duyên Châu tung ra câu chuyện truyền kỳ về việc Vương Kim Thánh bị giam ở Quận Thành Quận Lỗ, vì chính là tăng cường sự chán ghét của nhà họ Vương đối với hắn.

Tốt nhất là có thể mượn cơ hội này tác động tới ba cái thế gia vọng họ cùng Vương Kim Thánh có liên quan.

Thu gặt một lớp sóng lớn tâm tình chán ghét.

Có điều là, lúc trước Thôi Hằng dự đoán nhà họ Vương ở Lang Gia xem như một trong bảy vọng họ, nhất định là cần mặt mũi thể diện, câu chuyện Vương Kim Thánh bị người bắt nhốt đồn đại như vậy, luôn sẽ có một chút hành động.

Tỷ như phái người tới ám sát, tới cứu người gì đó.

Nếu như vậy, là hẳn có thể bắt mấy người cao thủ, thu thập một chút cảm xúc sợ hãi, phần nô.

Chờ đến khi nhà họ Vương bên kia đối với hẳn cực độ chán ghét.

Hắn lại tự đi qua thu thập tâm tình chán ghét.

Đồng thời, từ bọn hắn tham khảo một chút chuyện liên quan tới Thượng Giới, liên quan tới Tiên Duyên.

Nhưng mà bây giờ nhìn lại, cái đường đi này đi không thông.

Nhà họ Vương ở Lang Gia không hổ là vọng tộc đã từng suýt chút nữa bị diệt môn lại gắng gượng phát triển lớn mạnh trở lại, sức nhẫn nại quả thật cường đại.

Vì vậy, hắn dự định trực tiếp đi Lang Gia ở Duyên Châu một chuyến, triệt để làm rõ ràng một chút nghi ngờ.

Bất quá, trước đó, hắn còn phải giao phó cho Huệ Thế một chuyện.

“Về sau khi đi địa phương phổ biến chính lệnh, đeo cái này vào.” Thôi Hằng bỗng nhiên từ trong tay áo lấy ra một khối bảo thạch lóe lên ánh sáng bảy màu, giao cho Huệ Thế.

“Đại nhân, đây là?” Huệ Thế hơi nghi hoặc một chút mà nhìn khối bảo thạch chỉ lớn cỡ ngón tay cái này, chỉ cảm thấy vào tay lạnh như băng, cũng không nhìn ra điểm gì đặc biệt, không hiểu Thôi Hằng có ý gì.

“Coi là hộ thân ngọc phù đi.” Thôi Hằng cười nói.

Chương 158: Diệu dụng mới của lực lượng thất tình (2)

“Đạ tạ Đại nhận!” Huệ Thế nhất thời cảm động không thôi, thề về sau nhất định phải vì Thôi Hằng lao vào nước sôi lửa bỏng không chối từ!

“Đi thôi.” Thôi Hằng cười khoát tay một cái.

Thật ra thì, khối bảo thạch bầy mậu kia chính là vận dụng bước đầu của hấn đối với lực lượng thất tình.

Lúc trước ở sau khi kích thích dị tượng tử khí đông lại, ánh sáng “Vui” cùng “Yêu” trong thất tình vượt qua độ cao một thước, cái này làm cho hấn đối với lực lượng thất tình có thể ngộ mới.

Sau khi trải qua gần nửa tháng nghiên cứu, Thôi Hằng phát hiện mình có thể dùng lực lượng thất tình ngưng tụ thành một khối bảo thạch thất tình.

Chỉ cần là chỗ có bảo thạch thất tình, hấn liền có thể cách không thu thập thất tình của chúng sinh ở phụ cận.

Cái này liền tương đương với một cái máy thu thập thất tình, mang đến cho hấn tiện lợi cực lớn.

Phải biết, trước đó, Huệ Thế mỗi khi ở một huyện phổ biến xong chính lệnh, hấn đều phải đích thân đi tới địa phương đó một chuyến, mới có thể hoàn thành thu thập tâm tình chán ghét, hơn nữa không thể kéo dài.

Về sau cũng không cần.

Trên người Huệ Thế mang theo khối bảo thạch thất tình này, Thôi Hằng liền có thể thông qua nó cách không tiến hành thu thập.

Đương nhiên, bảo thạch thất tình bản thân cũng đúng là một khối bảo thạch hộ thân.

Trong này ẩn chứa lực lượng Kim Đan của hấn.

Vì vậy, bất kỳ công kích phía dưới Kim Đan đại thành, đều không cách nào tổn thương người mang theo bảo thạch.

“Đáng tiếc, bây giờ lực lượng thất tình của ta còn chưa đủ nhiều, bảo thạch như vậy chỉ có thể ngưng luyện ra hai khóa, hơn nữa phạm vi bao trùm của mỗi một khóa cũng chỉ có ước chừng địa phương một huyện.”

Trong lòng Thôi Hằng có chút tiếc nuối, cũng có chút mong đợi.

“Có điều, bây giờ chẳng qua là độ cao hai loại tia sáng vượt qua một thước, liền có năng lực như vậy, chớ sau này độ cao bảy loại tia sáng đều vượt qua một thước, thậm chí cao hơn, lại sẽ có thân dị cỡ nào?”

...

Duyên Châu là một trong các Châu ở xa nhất phía Đông Đại Tấn.

Xa hơn nữa chính là vô biên biển khơi.

Quận Lang Gia chính là một quận lớn vùng duyên hải, lại tiếp giáp kênh đào, mua bán cực kỳ phồn thịnh, được coi là một trong những Quận giàu có và đông đúc nhất Đại Tấn.

Mà bởi vì tồn tại gia tộc nhà họ Vương.

Nơi này liền không chỉ là một trong những Quận giàu có và đông đúc nhất Đại Tấn.

Đồng dạng cũng là một trong những Quận có quyền thế nhất.

Thái Tổ khai quốc Ngụy Khuông của Đại Tấn, chính là con rể nhà họ Vương ở Lang Gia.

Từ khi khai quốc đến nay hơn hai trăm năm, tổng cộng có ba mươi chín vị Tể Tướng, nhà họ Vương liền chiếm hai mươi tám người.

Có thể nói quyền khuynh thiên hạ!

Ngày nay thiên hạ đại loạn, chính lệnh của Thiên Tử không ra khỏi Trung Châu.

Nhà họ Vương ở Lang Gia càng là trở thành ông vua không ngại thứ thiệt, là chủ nhân trên thực chất của cả Duyên Châu.

Vô luận là bình dân bách tính, hay là quan to hiển quý, hoặc là võ lâm tuyệt đỉnh, ở trước mặt nhà họ Vương đều không đáng nhắc tới.

Không có bất kỳ người nào dám nói nhà họ Vương sai lầm.

Nhưng ngay mới gần đây, lại có một cái câu chuyện truyền kỳ đồn đãi ở trong Duyên Châu.

Viết chính là sự tình liên quan đến con trai chưởng của chủ sự chi thứ hai của nhà họ Vương.

Nói đến chuyện Vương Kim Thánh là làm sao đêm ngủ thanh lâu, nợ tiền chơi gái, cuối cùng bị quan phủ bắt lại tống vào ngục.

Dù rằng biết rõ đây nhất định là giả, nhưng cũng để cho người cảm thấy vô cùng hưng phấn.

Vương Kim Thánh mặc dù không phải dòng chính nhà họ Vương, nhưng phụ thân của hắn chính là Tể Tướng đời trước, mẹ, bà nội cũng thân phận bất phàm, tuyệt đối được gọi là quý công tử.

Quý công tử như vậy lại đem ngủ thanh lâu, nợ tiền chơi gái, trong câu chuyện còn có miêu tả chi tiết tường tận.

Đơn giản làm cho người ta muốn ngừng đọc cũng không được.

Dù là bên trong cảnh nội Lang Gia nghiêm cấm sao chép bản cô sự này, cũng là không ngăn được nữa.

Đây cơ hồ để cho nhà họ Vương mất hết thể diện.

Mà ở trong một tòa nhà lớn của Vương gia, cũng đã vì chuyện này ồn ào ước chừng hơn nửa tháng.

Hôm nay vẫn còn đang tiếp tục.

Trong đại sảnh nghị sự của Vương gia, tiếng hét phẫn nộ không ngừng.

“Văn chương bội nhọ nhà họ Vương chúng ta như vậy, lại ngay tại dưới mí mắt của chúng ta sao đi chép lại!” Một người đàn ông trung niên nhìn hơn năm mươi tuổi cắn răng nghiến lợi, mặt đầy lửa giận nói.

Hắn là chủ sự dòng thứ chi thứ ba của Vương gia, Vương Thanh Sơn.

“Nếu như không đem con của lão Nhị cứu trở về, chỉ cảm văn chương là vô nghĩa. “Bên cạnh có người đàn ông trung niên tao nhã lịch sự đang ngồi, mỉm cười nói “Ta đề nghị hay là trước đi Quận Thành Quận Lỗ bên kia, giết cái tên Quận Trưởng không biết trời cao đất rộng đó, đem người mang về.”

Đây là chủ sự dòng thứ chi thứ năm của Vương gia Vương Thanh Dân.

“Lời nói như vậy, các người đã nói nửa tháng rồi!”

Chỗ ngồi trên cao nhất của mọi người truyền tới một tiếng gầm lên.

Người nói chuyện là một gã đàn ông trung niên mặt mũi vuông vắn, không giận tự uy, chính là chủ sự chi thứ hai Vương Thanh Hà.

Cũng tức là phụ thân của Vương Kim Thánh, Tể Tướng đời trước.

Vương Thanh Hà ánh mắt quét qua mọi người, trầm giọng nói “Tứ đệ đến nay bật vô âm tín, sợ rằng đã ngộ hại, cái tên Quận Trưởng kia bắt Thánh nhi mà không ngại, lại cố ý truyền bá loại cố sự này khiêu khích nhà họ Vương chúng ta, rõ ràng chính là muốn dẫn chúng ta đi qua,

“Cái này không nghi ngờ chút nào là bẫy rập, bây giờ cho đến lúc Tiên Môn mở ra, Thượng Tiên hạ xuống còn dư lại thời gian không tới bốn tháng, tuyệt đối không thể ra bất kỳ sai lầm nào, ai cũng không cho phép đi Quận Lỗ!”

Mọi người nghe vậy đều yên lặng không nói, những đạo lý này bọn hắn cũng đều biết, nhưng mà trơ mắt nhìn danh tiếng của mình bị bôi xấu, vẫn là cảm giác trong lòng tức giận.

Bây giờ Vương Thanh Hà đều rõ ràng muốn vì đại nghĩa không quản người thân, bọn họ còn có thể nói cái gì?

Cũng chỉ có thể trong lòng mắng cái tên Thái Thú Quận Lỗ kia, tâm tình chán ghét gần như muốn ngưng tụ thành thực chất.

Mà Thôi Hằng đang bị bọn họ mắng ——

Lúc này liền đứng ở trong một góc tòa sảnh đường này, đắc ý mà thu thập tâm tình chán ghét, đồng thời yên lặng nhìn mọi người.

Lại không có bất cứ người nào có thể nhìn thấy hắn.

Chương 159: Vui vẻ khi được mùa (1)

Cảm giác trước mắt mình tất cả đều là kinh nghiệm là hạnh phúc dường nào?

Vui sướng như vậy, Thôi Hằng cảm nhận được.

Nhà họ Vương tổng cộng có một chi dòng chính chủ mạch, mười ba chi dòng thứ nòng cốt, lúc này ở nghị sự đường thảo luận có chín người, đều là chủ sự dòng thứ.

Tất cả đều là tuyệt đỉnh giang hồ luyện thành Nội Cảnh!

Bây giờ trong lòng những người này nhao nhao mừng Thái Thú Quận Lộ, nhất thời liền khiến cho Thôi Hằng ngồi ở chỗ này xem trò khí hội hộp trong lòng.

Những người trước mắt này giống như là từng gốc rau họ vừa cao lại vừa rậm rạp, đang tùy ý đung đưa trong gió, tỏ vẻ mình đã hoàn toàn chín muồi.

Mùa thu hoạch đến!

Thôi Hằng đương nhiên sẽ không khách khí, thừa dịp những tình cảm này đang nồng nặc, hấn liền triển khai thu hoạch.

Ánh sáng đen nguyên bản chỉ có hơn ba tấc một chút, nhanh chóng cao ra.

3 phân!

hai phân!

bốn phân!

...

...

Chỉ chốc lát sau, hắc quang tượng trưng cho ác liền tăng tới 6 tấc rưỡi.

Nhất định chính là tăng vọt!

Thôi Hằng nhin không được bật cười.

Thật là phải cảm ơn những người nhà họ Vương này.

Thật là sáng khoái!

Chỉ tiếc, dựa vào cảm giác chán ghét bây giờ, hoàn toàn không đủ để cho những người này sinh ra càng nhiều tâm tình phản hồi hơn.

Yêu cầu càng kích thích nhiều hơn, mới có thể tiếp tục từ trên người của bọn họ thu thập.

Dương nhiên, cái này cũng không có nghĩa là kết thúc.

Sau đó, Thôi Hằng rời đi sảnh đường nghị sự Vương gia, lại ở trong cả tòa nhà lớn đi dạo một ngày.

Chờ đến lúc hoàng hôn, mặt trời lặn.

Hắc quang chung quanh Kim Đan trực tiếp tăng đến bảy tầng rưỡi!

“Đây là bảo khổ a!”

Thôi Hằng liếm liếm đầu lưỡi,

Có chút chưa thỏa mãn.

Một đợt này liền để cho hắc quang cao lên còn nhiều hơn gấp đôi, cũng rớt cuộc vượt qua tia sáng màu vàng tượng trưng cho đục.

“Nói đến ánh sáng vàng, bây giờ còn chỉ hơn 5 tầng một chút.” Thôi Hằng quan sát Kim Đan bên trong thân thể, tuy cao hứng rất nhiều nhưng lại có chút rầu rĩ “Còn phải nghĩ biện pháp kiếm chút màu vàng mới được.”

Đáng tiếc, nhất định phải là đục hướng về mình mới có thể thu thập.

Thu hoạch màu này sợ rằng không thể dễ hơn so với thu thập tâm tình chán ghét, thậm chí khả năng càng khó hơn.

“Bất quá, việc cần thiết trước mắt, vẫn là phải tìm người hỏi một số chuyện.” Ánh mắt Thôi Hằng nhìn về phía một tòa biệt viện phía nam.

Nơi đó chính là nơi ở của phụ thân Vương Kim Thánh, Vương Thanh Hà.

...

Màn đêm buông xuống, đầy sao tô điểm.

Quận Thành Lang Gia không có cấm đi lại ban đêm, vẫn đèn đuốc sáng choang, người đi đường như dật cử, vô cùng náo nhiệt.

Vương Thanh Hà đi qua đường phố phồn hoa, ánh mắt lạnh lùng quét qua những người bình thường này, cuối cùng tràn đầy mỗi một trở lại chỗ ở của mình.

“Lão gia, ngài về rồi.”

Một người phu nhân trung niên xinh đẹp ngay lập tức liền tiến lên đón.

Nàng nhìn chừng bốn mươi tuổi, vóc người vẫn như cũ yêu kiều, trên mặt cũng không có nếp nhăn, da thịt bóng loáng

như son, vẫn còn quỳn rũ, vẫn còn thướt tha.

Đây là phu nhân Tạ thị của Vương Thanh Hà, cũng tức là mẹ đẻ của Vương Kim Thánh.

“Ừm.” Vương Thanh Hà gật đầu một cái, đi tới trong phòng ngồi xuống, phun ra một ngụm trọc khí, liền nhắm hai mắt lại dưỡng thần, chưa cùng phu nhân của mình nói chuyện.

Tạ thị đứng ở một bên không có quấy rầy, nàng biết lúc này lão gia khẳng định tâm phiền ý loạn, cần nghỉ ngơi, liền yên lặng dặn dò thị nữ đem thức ăn bung lên.

Hơn nữa bên dưới mỗi một đĩa món ăn đều đặt lò lửa nhỏ giữ ấm.

Sau đó, nàng liền đứng hầu, ở bên người Vương Thanh Hà chờ đợi, ngay cả hô hấp đều rất nhẹ nhàng, rất sợ quấy rầy đến Vương Thanh Hà.

Một lát sau, Tạ thị thấy Vương Thanh Hà mở mắt mới ôn nhu nói: “Lão gia, thức ăn đã được rồi, dùng cơm đi.”

“Cũng tốt.” Vương Thanh Hà gật đầu một cái, nội tâm thư giãn không ít.

Hôm nay hắn ở nghị sự đường bị đám ngu xuẩn kia chọc giận không ít, cũng may thế tử gân đây đặc biệt hiền dịu, phảng phất biến thành người khác, có thể bớt đi không ít chuyện phiền lòng.

“Lão gia, hôm nay ta nấu cho ngài cá chép dầm đường ngài thích ăn nhất, ngài nếm thử một chút đi.” Tạ thị ngoan ngoãn mà đi tới trước bàn ăn, gấp một miếng thịt cá đặt ở trong chén của Vương Thanh Hà.

“Mùi vị không tệ...” Vương Thanh Hà gật đầu cười nói, mặc dù hắn biết rõ phu nhân nhà mình gân đây hiền dịu như vậy hắn là có chuyện muốn nói, nhưng vẫn rất là hưởng thụ đãi ngộ như vậy.

Nhưng hắn đang muốn thưởng thức, lại thấy miếng thịt cá này lại đột nhiên từ trong chén của mình nhảy ra ngoài, vô căn cứ biến thành một con cá chép, ở trên bàn ăn bắt đầu nhảy nhót tung bưng!

Ầm!

Vương Thanh Hà giơ tay lên vỗ một chưởng, trực tiếp liền đem một bàn thức ăn này hét thẳng đều hát tung ra ngoài, tức giận trong lòng lập tức bùng nổ, ngăm nhìn bốn phía, nghiêm nghị quát lên: “Là ai đang giở trò quỷ?!”

“Vương Thanh... Lão gia, người làm cái gì vậy?” Tạ thị đứng lên, trên mặt chợt lóe lên vẻ giận, nhưng rất nhanh thì

thu liễm lại, ngạc nhiên nghi ngờ mà nhìn Vương Thanh Hà.

Vương Thanh Hà không có để ý tới Tạ thị.

Hắn sải bước đi tới, đem bàn xé ra, cũng không có thấy con cá chép mới vừa rời kia, phảng phất chỉ là ảo giác mà thôi.

Cái này làm cho sắc mặt của hắn trở nên cực kỳ âm trầm, quay đầu nhìn về phía Tạ thị bên cạnh, trầm giọng hỏi “Người mới vừa rời có thấy cái miếng thịt cá kia biến thành một con cá chép nhảy ở trên bàn không?”

“Cái gì? ” Tạ thị nghe vậy mặt lộ vẻ mờ mịt, ngay sau đó trong lòng tức giận “Người đang nói gì, thịt cá làm sao sẽ biến thành cá chép?”

“... ” Vương Thanh Hà mặt trầm như nước “Vậy người vừa mới nhìn thấy cái gì?”

“Ta chỉ thấy được người vô duyên vô cớ trực tiếp lật ngược bàn! ” Tạ thị rốt cuộc không nhịn được, cười lạnh nói “Đây là chê ta đúng hay không?”

Chương 160: Vui vẻ khi được mùa (2)

“Hừ! Không thể nói lý! ” Vương Thanh Hà liền muốn xoay người phẩy tay áo bỏ đi.

“Vương Thanh Hà, người quên lúc trước mình là làm sao cầu xin cha ta giúp người ngồi vào vị trí Thượng Thư Lệnh sao? ” Tạ thị cao giọng quát lên “Vương Tướng của ta, người sẽ không quên hết chứ!”

“Im miệng! ” Vương Thanh Hà phảng phất bị động vào vậy ngược, xoay người trợn mắt nhìn Tạ thị một cái, trầm giọng nói “Ta cùng với nhạc phụ đại nhân chẳng qua là hợp tác, cái gì gọi là xin hãn giúp ta ngồi vào vị trí Thượng Thư Lệnh?”

“A, có phải hợp tác hay không trong lòng người biết rõ. ” Tạ thị dứt khoát hoàn toàn không giả bộ nữa, trực tiếp chỉ mũi Vương Thanh Hà mắng, “Ta hỏi người, rốt cuộc có cứu Thánh nhi hay không, người muốn cho hãn chết ở trong địa lao Quận Thành Quận Lô sao?”

“Người những ngày qua đột nhiên trở nên hiền dịu, quả nhiên chính là vì cái này! ” Tâm thái của Vương Thanh Hà tại chỗ nổ tung, giận đến chòm râu đều thồi lên “Ta đã nói với người bao nhiêu lần, bây giờ Vương gia không thể hành động thiếu suy nghĩ, tuyệt đối không thể!”

“Được, tốt, được a! ” Tạ thị tức giận cả người phát run, không thể nhịn được nữa, trực tiếp xoay người xông ra ngoài “Người không đi cứu con mình, ta đây đi tìm Tam ca của ta, hãn người làm cậu này dù sao cũng nên đi cứu cháu ngoại của mình!”

Lời nói vừa dứt, nàng đã mất tung ảnh, phỏng chừng đã chạy đi nha môn thủ phủ Quận Lang Gia.

Đại thế gia đứng đầu bình thường cũng sẽ không đảm nhiệm chức quan trưởng ở địa phương của mình.

Bất quá, người đảm nhiệm quan trưởng địa phương, nhất định là xuất thân từ gia tộc có quan hệ cực tốt với đại tộc địa phương, địa vị cũng tương đương.

Quận Trưởng Quận Lang Gia chính là tam ca của Tạ thị, xuất thân một trong bảy vọng họ, nhà họ Tạ ở Bình Sơn.

Vương Thanh Hà nhìn căn phòng rối loạn tung bừa, cùng với cửa phòng bị mở ra, thở thật dài một cái, chán nản ngồi ở trên ghế, lắc đầu nói nhỏ: “Một đám ngu xuẩn, ngu xuẩn a!”

Nhà họ Vương ở Lang Gia từ sau khi Đại Tấn thành lập, nhanh chóng khôi phục nguyên khí, đã sớm quên mất đau đớn

suýt chút nữa bị diệt tộc trước đây, rất nhiều người cũng đã không lại coi trọng lợi ích thực tế.

Ngược lại càng chú ý vấn đề mặt mũi.

Bây giờ, Vương Kim Thánh bị giam ở Quận Thành Quận Lỗ, còn bị đồn đãi chuyện cái gì đêm ngủ thanh lâu, chơi gái không trả tiền bị bắt, cái này ở trong mắt phần lớn người nhà họ Vương, chính là một vấn đề ảnh hưởng mặt mũi vô cùng nghiêm trọng.

Nhất định phải đem Vương Kim Thánh cứu trở về, nếu không trên mặt Vương gia không còn ánh sáng.

Wương Thanh Hà chính là lập trường nghiêng về giữ vững lợi ích.

Hắn thấy, Quận Lỗ bên kia làm như vậy, rõ ràng chính là một cái bẫy rập, chờ Vương gia mắc câu đi qua cứu người.

Nói không chừng chính là một ít thế lực lớn trong bóng tối bày cuộc, muốn nhờ vào đó để làm suy yếu thực lực Vương gia.

Bây giờ Tiên Nhân Thượng Giới sắp giáng lâm, Tiên Duyên buông xuống, chính là thời điểm máu chốt nhất.

Hơn nữa, vị trí Châu Mục Phong Châu bên kia cũng còn chưa có phân định xong.

Nếu mà vào lúc này thực lực của Vương gia xuất hiện hao tổn, chờ đến khi kỳ hạn trăm năm đến, chắc chắn chịu đựng tổn thất thật lớn.

Tuyệt đối không thể hành động thiếu suy nghĩ.

Nhưng mà phần lớn người trong Vương gia, cùng với phu nhân của hắn lại cũng không nghĩ như vậy.

Thậm chí có không ít người cảm thấy, nhà họ Vương đã là vọng tộc giàu có đứng đầu, có được phần cho tiên duyên lận này hay không cũng không sao cả, vẫn là mặt mũi trọng yếu nhất.

Nếu không phải lão đại chủ mạch trước khi đi đem sự vụ gia tộc giao cho Vương Thanh Hà xử lý, mà chính hắn cũng còn có một ít uy thế khi làm Tề Tướng trước đây, thì chỉ sợ sớm đã không đè ép được.

Điều này làm cho trong lòng của hắn có một loại tâm tình bi ai nồng nặc.

Thôi Hằng đứng ở trong góc nhỏ nhất thời vui mừng nhượng mào, ngay lập tức liền thu thập hào quang màu xám cao năm phân.

Qua một lúc lâu, Vương Thanh Hà mới thoảng khôi phục tâm tình, dự định đi rửa mặt một chút, rồi trực tiếp đi ngủ.

Có điều vừa mới đứng dậy, liền nghe bên ngoài truyền đến tiếng bước chân.

“Nhị gia, nhị gia!” Một ả nha hoàn tuổi tác chỉ có mười lăm mười sáu tuổi chậm chậm đi tới, trong tay còn nắm một phong thư “Nhị gia, lão phu nhân gửi thư cho ngài.”

“Thư của mẫu thân?” Trong lòng Vương Thanh Hà nhất thời hơi hồi hộp một chút, đường đường Nội Cảnh tuyệt đỉnh, khi cầm thư lại có hơi chút run tay, nhưng vẫn gật đầu một cái nói “Được, ta biết rồi.”

Chờ sau khi nha hoàn rời khỏi.

Hắn từ từ mở ra phong thư, sau khi nhìn nội dung phía trên, trên mặt lộ ra một loại vẻ mặt khóc không ra nước mắt, một lần nữa chán nản tê liệt ngồi xuống ghế.

“Hô...” Vương Thanh Hà thở ra một ngum trọc khí thật dài.

Nội dung trong thư của lão phu nhân đại khái rất đơn giản.

Trong vòng mười ngày không cứu lại được Vương Kim Thánh, nàng sẽ không nhận đưa con trai Vương Thanh Hà này!

Wương Kim Thánh là đứa cháu lão phu nhân thích nhất.

Vì vậy, trong thời gian hơn nửa tháng qua, Vương Thanh Hà thật ra thì vẫn đang giấu bà, cũng nghiêm lệnh không để cho người khác đem chuyện Vương Kim Thánh bị bắt nói cho lão phu nhân.

Nhưng bây giờ theo câu chuyện đồn đãi khắp nơi, đã không dối gạt được.

“Cứu, cứu, cứu! Toàn bộ muốn ta cứu! Vậy ai cứu Vương gia?!”

Wương Thanh Hà dùng đôi tay nhấn chặt đầu chính mình.

Chỉ cảm thấy cho dù là ban đầu đảm nhiệm Thượng Thư Lệnh, xử lý chính sự cả nước đều không khó khăn bằng bây giờ.

Sau đó, hắn lại ngồi trong chốc lát, tâm tình mới thoảng hồi phục, dứt khoát đứng dậy đi tới trước chậu nước, dự định rửa mặt rồi ngủ.

Mới vừa cúi đầu xuống, Vương Thanh Hà liền thấy ảnh ngược của mình trong chậu nước.

Mặt mũi tiêu tụy, dung mạo héo mòn.

Bộ dáng hăng hái trước đây một chút cũng không có.

“Ta kiên trì như vậy, đáng giá không?” Vương Thanh Hà nhìn chằm chằm chậu nước, nhìn ảnh ngược của chính mình, hơi có chút tự giễu hỏi, giống như là đang hỏi nội tâm của mình.

“Chính ngươi cảm thấy thế nào?” Nhưng mà vừa lúc đó, ảnh ngược của Vương Thanh Hà trong chậu nước bỗng nhiên mở miệng cười nói “Thật ra thì, trong lòng ngươi đã có đáp án đi!”

“...” Vương Thanh Hà đầu tiên là sửng sốt một chút.

Lạch cạch!

Hắn trực tiếp đem chậu nước ném ra ngoài, nước rơi vãi đầy mặt đất.

Nhưng mà chỉ cần có nước sẽ có ảnh ngược.

Vương Thanh Hà cúi đầu nhìn một cái, nước rơi vãi ở trên mặt đất vẫn có ảnh ngược của mình.

“Ngươi đây là đang sợ ta sao?” Ảnh ngược của Vương Thanh Hà cười híp mắt nói.

Chương 161: Thế gian sinh lộ biết bao nhiêu, sao lại đi vào con đường này (1)

Vương Thanh Hà nhìn ảnh ngược trên mặt đất, yên lặng chốc lát, ngược lại trấn định lại, cười lạnh nói: “Người rốt cuộc là vật gì, giả thân giả quý?!”

Hắn dù sao cũng từng làm qua Tể Tướng, lại là tuyệt đỉnh giang hồ luyện đến Nội Cảnh, càng là người chủ trì thực tế của nhà họ Vương bây giờ, đương nhiên sẽ không tùy tiện bị hù dọa.

Chẳng qua là đang trong trạng thái tâm thần mệt mỏi đột nhiên thấy chuyện không thể nào hiểu được, có chút kích động mà thôi.

Bây giờ mới kịp phản ứng, liền bắt đầu tỉnh táo suy nghĩ tình trạng lúc này.

“Không hổ là Vương Tướng đã từng quyền khuynh thiên hạ, nhanh như vậy liền bình tĩnh lại.” Ảnh ngược nở nụ cười, tựa như là có chút tán thưởng nói “Sắp trở thành tù nhân dưới nước, người liền thật không sợ sao?”

“Tù nhân dưới nước không phải là người sao?” Vương Thanh Hà nhìn chăm chú vào ảnh ngược, trầm giọng nói “Ta mặc dù không biết thân phận của người là như thế nào, lại là bằng cách nào làm được chuyện trước mắt, nhưng mà nếu người đã giấu đầu lòi đuôi như vậy, nhất định là không làm gì được ta, sợ cái gì...”

Lời của hắn còn chưa kịp nói xong, liền bỗng nhiên cảm giác một trận trời đất quay cuồng, đầu choáng váng hoa mắt.

Chờ đến sau khi không còn choáng váng, con người Vương Thanh Hà chợt co rút nhanh, trên mặt lộ ra vẻ mặt khó có thể tin “Điều này sao có thể, người, người đến tột cùng là thần thánh phương nào, người muốn làm gì?!”

Lúc này, hắn chợt phát hiện chính mình lại không cách nào cảm giác thiên địa nguyên khí ở ngoại giới, hơn nữa cả người đều bị định trụ, ngoại trừ nói chuyện, thân thể căn bản là không cách nào nhúc nhích.

Cái này rốt cuộc để cho trong lòng của hắn có chút bối rối.

“Bây giờ, người và ta rốt cuộc ai chân chính là tù nhân dưới nước?” Cái ảnh ngược cười híp mắt nói, bỗng nhiên dậm chân một cái, Vương Thanh Hà liền phát hiện mình cũng không tự chủ được dậm chân theo đôi phương.

Vương Thanh Hà nhất thời mặt lộ vẻ kính nghi, không thể tin nhìn cái ảnh ngược, kinh hãi muốn chết mà nói: “Người thật đem ta nhốt vào trong nước, để cho ta thành tù nhân trong nước sao?!”

Mặc dù hẳn không thể nào hiểu được loại thủ đoạn này, thậm chí đều không thể tin tưởng, nhưng lúc này đoạn kinh lịch đích thân trải qua này lại đang nói cho hẳn biết, thật có thể là đã cùng cái ảnh ngược trong nước hoán đổi thế giới cho nhau!

Nếu không, chính mình thân là tuyệt đỉnh Nội Cảnh đại thành, vì sao bỗng nhiên lại không cảm giác được thiên địa nguyên khí từ ngoại giới chứ?

Coi như là Thần Cảnh cũng không thể ở trong vô thanh vô tức che đậy cảm giác của tuyệt đỉnh Nội Cảnh.

Hơn nữa loại cảm giác thân thể hoàn toàn không chịu chính mình không chế, chỉ có thể hành động giống như ảnh ngược trong nước này, rõ ràng chính là đem mình từ chủ nhân ảnh ngược biến thành bản thân ảnh ngược.

Thật sự là đem mình nhốt vào cái ảnh ngược trong nước này?!

Cái này là đại thân thông bậc nào?!

“Đây chẳng qua là một chút cảnh cáo nho nhỏ đối với ngươi thôi.” Về mặt cái ảnh ngược mĩa mai nhìn Vương Thanh Hà, cười lạnh nói “Tiếp đó, ta hỏi, ngươi đáp.”

“Các hạ đã có thân thông như vậy, không ngại giết ta đi.” Vương Thanh Hà tại bên dưới loại tình cảnh này, lại cũng không có khuất phục, trong ánh mắt như cũ kiên định.

“...” Cái ảnh ngược hơi trầm mặc, gật đầu nói “Vậy thì liền thành toàn ngươi!”

Một cái chớp mắt tiếp theo, Vương Thanh Hà lần nữa cảm giác một trận trời đất quay cuồng, cũng lần nữa khôi phục không chế đối với thân thể, cũng cảm nhận được thiên địa nguyên khí tồn tại.

Chính mình trở lại?!

Nhưng mà ngay sau đó hẳn liền thấy thân thể của mình bỗng nhiên chia năm xẻ bảy!

Giống như là bị vô số lưỡi dao sắc bén bỗng dung mổ ra vậy!

Hai cánh tay, hai chân, hai bàn tay, hai bàn chân, tất cả đều bị cắt xuống, ngay cả cái đầu trên cổ cũng lăn xuống dưới đất.

Đau nhức khó mà diễn tả bằng lời tràn vào trong óc Vương Thanh Hà, có điều rất nhanh hẳn liền phát hiện mình lại vẫn còn sống, cũng chưa chết.

Như vậy cũng không chết? !

Trên đời lại còn có thủ đoạn như vậy!

Vào lúc này, Vương Thanh Hà lại vẫn không có đánh mất lý trí, ánh mắt của hắn nhìn chăm chú cái ảnh ngược trong tay, lại vẫn dám cười lạnh nói “Các hạ tính chừng ở đây rồi sao?”

Nếu là đối thành Vương Thanh Tuyên, lúc này cũng đã sớm tan vỡ tinh thần, hỏi cái gì nói cái này.

“Người ngược lại là một người phi thường.” Ảnh ngược trong nước như có điều suy nghĩ nhìn Vương Thanh Hà một cái, sau đó thì im lặng, hình ảnh phản chiếu trong mặt nước cũng đều khôi phục bình thường.

Vương Thanh Hà nhất thời cảm thấy hoảng hốt, phát hiện mình lại như cũ đứng ở trước chậu nước, bên trong ảnh ngược chiếu rọi khuôn mặt của mình, hết thấy đều hết sức bình thường.

Cái ảnh ngược không nói gì, thân thể của mình cũng không có chia năm xẻ bảy.

Chương 162: Thế gian sinh lộ biết bao nhiêu, sao lại đi vào con đường này (2)

“Híz-khà zz Hí-zzz!”

Vương Thanh Hà ngược lại hít một hơi khí lạnh, chợt dùng nước rửa mặt mười mấy lần, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi, đã là mồ hôi lạnh vãi cả người “Cái này là thân thông bực nào?!”

Hết thấy những gì mới vừa trải qua lại như ảo cảnh, nhưng mà cảm giác lại là chân thật như vậy, trí nhớ cũng là vô cùng khắc sâu, căn bản cũng không giống như là giả.

Hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi nhận thức của hắn, thậm chí có thể nói là vượt quá tưởng tượng!

Nếu không phải là ý chí của hắn kiên định, tâm niệm như sắt, một lòng trung thành với lợi ích của gia tộc, thì khi nhìn đến thân thể của mình chia năm xẻ bảy, cũng đã lâm vào bên trong tan vỡ.

Qua ước chừng một giờ, tâm tình của Vương Thanh Hà mới thoảng bình tĩnh lại.

Hắn ngồi ở trên một cái ghế, im lặng thật lâu.

Sự việc trải qua vừa rồi, để cho hắn đối với tương lai nhà họ Vương cảm thấy lo âu thật sâu.

Cho dù là gặp phải loại chuyện này, hắn trước hết lo lắng cũng không phải là chính mình.

Mà là tương lai của nhà họ Vương ở Lang Gia!

“Người tối nay tìm tới, im hơi lặng tiếng, hoàn toàn che mắt cảm giác của ta, võ công tuyệt đối ở bên trên Nội Cảnh!”

Vương Thanh Hà tập trung tinh thần, nội tâm suy nghĩ nói “Quận Thành Quận Lỗ bên kia có thể lực thiết trí bấy rập ý đồ đào hố hại nhà họ Vương ta, bây giờ lại có nhóm cường giả này trực tiếp đến cửa.

“Lần này chẳng qua là làm ta sợ, lần sau không biết có Thân Cảnh trực tiếp ám sát hay không, hoặc là đi hù dọa người khác, coi như tận tụy trọng yếu mấy chi khác biệt không coi là nhiều, cũng nhất định sẽ bại lộ không ít chuyện.

“Đáng ghét a, quả thật là kỳ hạn trăm năm buông xuống, có vài người đã ngồi không yên sao? Đây cũng không phải là chuyện ta có thể xử lý, nhất định phải đi tìm phụ thân!”

Chẳng qua, hắn cũng không lập tức lên đường.

Mà là trước tiên ở chung quanh nhà tra xét rõ ràng một lần, lại đem tất cả nước trong căn phòng đều đổ sạch, cuối cùng làm bộ lên giường đi ngủ.

Chờ đến khi trước bình minh, lúc sắc trời tối nhất.

Vương Thanh Hà bỗng nhiên đứng dậy, nhanh chân đạp ra cửa phòng, tung người nhảy một cái liền ra khỏi nhà, lấy tốc độ cực nhanh hướng bên ngoài Quận Thành Lang Gia chạy như bay.

Thôi Hằng thì đi sau lưng hắn một mét, mà hắn lại một điểm cảm giác cũng không có.

...

Vương Thanh Hà rõ ràng cho thấy là loại người một lòng vì gia tộc.

Một điểm này khi Thôi Hằng ở nghị sự đường liền đã nhìn ra, một người vì lợi ích gia tộc ngay cả con mình cũng có thể ném xuống, còn có cái gì không làm được?

Vì vậy, từ lúc vừa mới bắt đầu Thôi Hằng liền chuẩn bị hai bộ phương án.

Trước tiên dùng một ít thủ đoạn nhỏ che đậy cảm giác của Vương Thanh Hà, chế tạo cái ảnh ngược trong nước, cùng với giả tạo hoán đổi thế giới, một lần tuyệt sát sau cùng là để cho thân thể của hắn chia năm xẻ bảy.

Nếu mà như vậy có thể hù dọa Vương Thanh Hà, tiếp theo dĩ nhiên là hết thấy thuận lợi.

Nếu như dọa không được, vậy thì dùng tiếp bộ phương án thứ 2.

Loại người một lòng vì gia tộc như Vương Thanh Hà, gặp phải loại chuyện ly kỳ này, nhất định sẽ nghĩ xem lợi ích của gia tộc liệu có tổn hại hay không.

Nhưng mà đây cũng là chuyện hắn không có năng lực xử lý.

Đối mặt tình huống như thế, hắn đại khái là sẽ đi tìm người mạnh hơn, ít nhất cũng là người mạnh hơn hắn.

Mà nhà họ Vương ở Lang Gia xem như một trong bảy vọng họ, là có Thần Cảnh đấy!

Chỉ cần tìm được Thần Cảnh của Vương gia, mục đích của Thôi Hằng liền cũng tương tự có thể đạt tới.

...

Vương Thanh Hà vốn là tuyệt đỉnh Nội Cảnh đại thành, có thể nói là một trong nhóm người cường đại nhất phía dưới

Thần Cảnh.

Vì vậy, cước trình của hắn là cực nhanh.

Sau khi rời khỏi Quận Thành Lang Gia, hắn rất nhanh liền đi đến một dãy núi cách đó ba trăm dặm, xe nhẹ đường quen tìm được một tòa động phủ.

Vương Thanh Hà một mực cung kính quỳ xuống đất hành lễ nói: “Cha, Thanh Hà cầu kiến.”

Chỉ chốc lát sau, bên trong truyền tới tiếng đáp lại có chút lạnh nhạt “Vào đi.”

Vương Thanh Hà nghe vậy nhất thời mặt lộ vẻ vui mừng, vội vàng đứng dậy đi vào động phủ, Thôi Hằng cũng đi theo bên cạnh của hắn cùng đi vào.

Theo Thôi Hằng, cái gọi là tòa động phủ này rất là đơn sơ.

Kích thước không tính lớn, nhiều lắm là hơn năm mươi mét vuông, cao chừng ba mét, để một tấm bàn đá, ba cái ghế đá, còn có một cái giường đá.

Một lão giả râu tóc bạc phơ, tiên phong đạo cốt, liền ngồi xếp bằng ở trên cái giường đá đó.

“Thần Cảnh!”

Thôi Hằng thấy lão giả này, nhất thời ánh mắt sáng lên.

Hắn ở trên người ông lão này cảm thấy một sức mạnh kỳ dị, là một loại khí tức hoàn toàn áp đảo phía trên Nội Cảnh.

Chương 163: Thế gian sinh lộ biết bao nhiêu, sao lại đi vào con đường này (3)

Nguồn gốc của cỗ lực lượng này ở đầu của lão giả.

Trong đó xây dựng hình thức ban đầu của một cái tiêu thiên địa, cũng dựa vào đặc tính của tiêu thiên địa mà dùng nguyên khí bên ngoài thiên địa tiến hành cải tạo đối với thân thể của mình, để cho thân thể có “Dị năng” vốn dĩ không có.

“Thì ra đây chính là cái gọi là Thần Tàng, trên bản chất là thông qua phương thức vận chuyển nguyên khí riêng biệt, đối với thân thể tiến hành dị hoá.” Thôi Hằng nhất thời liền hiểu tu hành cảnh giới Thần Tàng là chuyện gì xảy ra.

Cùng lúc đó, hắn còn nhận ra được, lão giả thông qua loại phương thức này, cải tạo đối với thân thể đã gần như viên mãn, sắp đạt tới cực hạn ảnh hưởng của tiêu thiên địa hình thức ban đầu kia.

Cái này liền ý nghĩa, lão giả vô cùng có khả năng đã đến gần cảnh giới Thần Tàng đỉnh phong?

Thôi Hằng ở sau khi phát hiện điểm này, biểu tình trên mặt nhất thời trở nên cực kỳ cổ quái, hơi có mấy phần cảm giác biết được chân tướng hoang đường nào đó.

“Luyện khí tầng bảy, lại thật chỉ tương đương với luyện khí tầng bảy, thậm chí còn không đạt tới luyện khí tầng bảy đỉnh phong, thì ra đây chính là Thần Cảnh, lại chẳng qua là luyện khí tầng bảy, con bà...”

Hắn suyết chút nữa thì văng tục.

Bởi vì phỏng đoán sai lầm đối với Thần Cảnh, phỏng đoán của hắn đối với Nhân tiên, Địa Tiên, Thiên Tiên cũng tất cả đều sai lầm rồi.

“Thiên Tiên chẳng lẽ thật chỉ tương đương với Trúc Cơ kỳ đi!”

Thôi Hằng cảm giác toàn thân mình đều đã tê rần, có một loại xung động muốn đi tìm người sáng tạo hai mươi một cảnh lưỡng giới Tiên Phạm tranh luận phải trái.

Chuyện này cũng quá bất hợp lý!

Nếu như Thiên Tiên cũng chỉ là tương đương với Trúc Cơ kỳ, như vậy Địa Tiên, Nhân Tiên há chẳng phải là...

Cái gọi là Nhân Tiên Thượng Giới giáng thế, cũng chỉ là đám người tương đương với luyện khí tầng tám tới?

Hoang đường!

Điều này quá hoang đường!

Nếu như vậy, chính mình há chẳng phải là đã sớm có sức mạnh cần quét “Thượng Giới”?

“Không đúng!” Ý niệm của Thôi Hằng tới đây đột nhiên thức tỉnh, trong lòng nhất thời cảnh giác “Không thể sớm kết luận xằng bậy, càng không thể vì vậy coi thường Thiên Khư giới, mất lòng cảnh giác.

“Coi như Thiên Tiên thật chỉ tương đương với Trúc Cơ kỳ, cũng không thể chắc chắn cái Thượng Giới hư hư thực thực là Thiên Khư Giới đó có hay không nắm giữ nhân vật so với Thiên Tiên càng mạnh mẽ.

“Ta mới vừa rồi lại sinh ra ý tưởng nguy hiểm như vậy, thật sự là nghĩ quá nhẹ nhàng! Kim Đan nhỏ nhỏ, ngay cả Nguyên Anh đều chưa thai nghén, lại cũng dám khinh địch, không thể như vậy, phải thời thời khắc khắc giữ lòng cẩn thận mới được a!”

Ở trong khi Thôi Hằng quan sát lão giả kia, cùng đối với chính mình tiến hành đề tỉnh, Vương Thanh Hà đã đem chuyện gặp phải hôm nay, cùng với một ít chuyện gần đây phát sinh hướng lão giả nói rõ.

“Cha, ngài cảm thấy chuyện này ta nên xử lý như thế nào?” Vương Thanh Hà thái độ cung kính hỏi.

“Thanh Hà, ngươi mới vừa nói, vì để tránh cho đâm đầu vào trong bẫy rập, ngươi liền buông tha đi cứu Thánh nhi?” Lão giả không trả lời mà hỏi lại.

Vương Thanh Hà nghe vậy, biểu tình trên mặt nhất thời cứng đờ, nhưng chỉ đành gật đầu nói “Phải, đúng, cha, ngài biết, bây giờ kỳ hạn trăm năm buông xuống...”

Bốp!

Lão giả trực tiếp đánh Vương Thanh Hà một bạt tai, hừ lạnh nói: “Mặt mũi nhà họ Vương chúng ta, đều bị ngươi làm mất hết! Kỳ hạn trăm năm buông xuống thì như thế nào, chẳng lẽ ngươi thật cảm thấy lần này tiên duyên của Duyên Châu cùng Phong Châu có người có thể cùng nhà họ Vương ta cướp đoạt?”

“Buồn cười, nhà họ Vương ta từ khi Đại Tấn lập quốc tới nay, lớn mạnh không biết gấp bao nhiêu lần, so với lúc kỳ hạn ở triều đại trước mạnh hơn không biết bao nhiêu, Thần Cảnh đông đúc, trên đời nhà nào có thể sánh vai?”

“Tiên Duyên cho tới bây giờ chính là vật trong túi nhà họ Vương, thế lực khác coi như ở trong bóng tối mờ mờ, cũng

bất quá chỉ là vai hề, không đáng nhắc tới!

“Người lại vì cái này, buông tha đi cứu con của mình, mặc cho cái câu chuyện chán ghét kia truyền lưu khắp Duyên Châu, bôi xấu danh dự truyền thừa mấy ngàn năm của tộc ta, ngu xuẩn, ngu xuẩn, người thật đúng là một tên ngu xuẩn!”

“Cha, tạ... ” Vương Thanh Hà muốn phải mở miệng giải bày, tình thế bây giờ còn lâu mới đơn giản như vậy.

“Im miệng! ” Lão giả lại chặn bản cũng không cho Vương Thanh Hà tiếp tục nói chuyện, hắn từ trên giường đá đứng dậy, đi tới trước mặt Vương Thanh Hà, trầm giọng quát lên “Trong vòng mười ngày, người nhất định phải cứu Thánh nhi trở về!

“Còn có cái tên Thái Thú Quận Lỗ kia, nhất định phải đem hắn thiên đao vạn quả, thi thể treo ở trên cửa thành Lang Gia một năm, dùng để vãn hồi danh dự mặt mũi của nhà họ Vương chúng ta!

“Hai chuyện này, đều phải làm được, nếu không, người chính là tội nhân thiên cô của nhà họ Vương ta, vi phạm sẽ đích thân chấp hành gia pháp, phế bỏ một thân võ công này của người, đuổi người ra khỏi gia môn!”

Chương 164: Vì sao phái Tiên Hà phong núi (1)

Nghe lời của phụ thân, Vương Thanh Hà đã hoàn toàn bối rối.

Thật ra thì, thân là người đã từng quản lý toàn bộ chính sự cả nước, lại là cao thủ tuyệt đỉnh luyện đến Nội Cảnh, hẳn đã cực kỳ lâu không có qua tìm phụ thân nhờ giúp đỡ.

Nếu không phải vì tối nay gặp phải sự tình quá mức khó hiểu, đã vượt ra khỏi phạm vi nhận thức bình thường, hẳn cũng sẽ không tới nơi này.

Nhưng mà lại không nghĩ tới, người phụ thân đã bước vào Thần Cảnh rất nhiều năm này lại hoàn toàn không tin.

Thậm chí cảm thấy đây chỉ là chuyện hoang đường hấn bịa ra.

Còn mệnh lệnh cho hẳn phải mau đem Vương Kim Thánh cứu ra, còn muốn hẳn giết chết Thái Thú Quận Lỗ!

Cái kết quả này... Coi như đến cũng như không.

Vương Thanh Hà có chút thất hồn lạc phách rời khỏi toà động phủ này.

Lúc này, sắc trời đã tờ mờ sáng.

Hắn ngửa đầu nhìn chân trời màu trắng bạc ở phương Đông, hồi tưởng lại sự kiên trì của chính mình khoảng thời gian này, cùng với áp lực phải đối mặt, bỗng nhiên cảm giác mình có chút buồn cười.

“Vậy liền đi cứu đi.” Vương Thanh Hà thở dài một cái thật dài, đúng là một thân một mình không chống đỡ được tất cả “Có lẽ, Quận Thành Quận Lỗ bên kia cũng không có bấy rập gì lợi hại đây.”

Hắn bắt đầu ôm lấy một loại tính toán có chút mong chờ vào may mắn.

...

Vương Thanh Hà rời đi động phủ, Thôi Hằng lại cũng không hề rời đi.

Hắn ngồi ở trên một cái ghế đá, lẳng lặng quan sát tên lão giả này.

Lúc này, lão giả đã lần nữa trở lại trên giường đá, nhắm mắt mà ngồi xếp bằng, điều động thiên địa nguyên khí, dựa

theo đặc tính tiêu thiên địa của Thân Cảnh, tiên hành ôn dưỡng đối với thân thể của mình.

Không phải là đang tiếp tục cường hóa cải tạo thân thể, mà là đang bồi bổ thân thể đã có chút già yếu quá mức.

Kéo dài sinh cơ!

“Đây là thọ nguyên gần hết, sắp chết già a.” Thôi Hằng có chút kinh ngạc.

Mới vừa rồi hẳn còn không có bao nhiêu chú ý trạng thái thân thể của lão giả này, bây giờ nhìn kỹ một chút mới phát hiện, cái tên võ giả đã mở ra Thân Tàng này, lại sắp chết già.

Mới hơn 140 tuổi mà thôi.

Liên muốn chết già?

“Hiệu quả kéo dài tuổi thọ của võ công lại kém như vậy.” Biểu tình trên mặt Thôi Hằng trở nên cô quái.

Mặc dù hẳn đã sớm biết cảnh giới Tiên Thiên chỉ có thể sống 130 140 năm, cũng đã đoán võ công ở trên phương diện kéo dài tuổi thọ không thể nào ăm hiểu, lại không nghĩ tới từ Tiên Thiên đến Thân Cảnh, lại đều không thể kéo dài tuổi thọ.

Tiên Thiên có thể sống bao nhiêu năm, Thân Cảnh cũng có tiêu chuẩn giống như vậy.

Cái này cùng tuổi thọ của tu tiên chênh lệch quá xa.

Thôi Hằng khi ở cảnh giới luyện khí tầng bảy tương đương với Thân Cảnh, tuổi thọ liên vượt qua năm trăm năm, sau khi ngưng kết Kim Đan, thọ nguyên càng là đã đến gần hai ngàn năm.

Dựa theo 《 Tân thủ Tiên pháp. Từ nhập môn đến thăng thiên 》 miêu tả, người tu tiên sau khi đột phá tiết điểm cảnh giới riêng biệt, là trực tiếp ở trên cơ sở tuổi thọ vốn có mà kéo dài tuổi thọ.

Luyện khí tầng bốn kéo dài tuổi thọ hai giáp, luyện khí tầng bảy kéo dài tuổi thọ ba trăm năm, Trúc Cơ kéo dài tuổi thọ năm trăm năm, Kim Đan kéo dài tuổi thọ ngàn năm.

Bây giờ thấy người bạn nhỏ mới hơn 140 tuổi này sắp chết già.

Khó tránh khỏi có chút cảm khái.

Bất quá, điều này cũng làm cho hẳn hơi nghi hoặc một chút.

Nếu thọ nguyên gần hết, không phải sẽ càng khát cầu tiên duyên Thượng Giới sao?

Dù sao, nghe đồn trong những Tiên Duyên này sẽ có Đan Dược kéo dài tuổi thọ.

Coi như là vô cùng tự tin đối với thực lực của nhà họ Vương, nhưng mà loại chuyện quan hệ đến tánh mạng của mình, hẳn là cực kỳ cẩn thận mới đúng.

Hay là nói người này thật chỉ là muốn cứu cháu trai?

Hoặc là có cái nguyên nhân gì khác?

Sau một hồi lâu.

“Hô! ” Lão giả thở dài ra một hơi, kết thúc điều tức hôm nay, cười khô nói “Con a, người chớ nên trách cha buộc người, đây cũng là chuyện bất đắc dĩ.”

Bây giờ trên mặt người lão giả này đã không còn vẻ hung ác cùng dứt khoát khi khiến trách Vương Thanh Hà mới rồi, lâm bảm nói nhỏ ” Nhà họ Vương ta coi như lại chịu tổn thất lớn, cũng tuyệt đối không thể bị người làm dơ bản danh tiếng.

“Lại thêm kỳ hạn trăm năm sắp buông xuống, phần danh tiếng mặt mũi này lại càng không thể chịu một chút tổn thương, nếu không, người và ta đều không có kết quả gì tốt... Phía trên có người nhìn chăm chăm a!”

Phía trên có người?

Là Vương gia Thượng Giới, hay là cái gì?

Còn sẽ để ý danh tiếng của nhà họ Vương bên này?

Trong đầu Thôi Hằng hiện lên không ít nghi ngờ, muốn trực tiếp hiện thân tra vấn lão giả này một chút.

Nhưng mà có tấm gương của Vương Thanh Hà, nhớ như đây cũng là một người tâm chí kiên định, thà chết chứ không chịu khuất phục, liên cũng không hỏi ra được cái gì.

Hơn nữa lão giả này một bộ dáng không còn sống lâu nữa, hù dọa quá ác rất có thể trực tiếp liền hù chết.

“Ta làm sao lại không biết sự huyền thuật đây? ” Trong lòng Thôi Hằng không nhịn được mắng thầm một câu, chờ tiên góp nhặt được nhiều, mình nhất định phải suy diễn thêm mấy cái pháp thuật chân chính, ít nhất cũng phải đem sự huyền thuật lấy ra.

Bất quá, mắng thầm thì mắng thầm, biện pháp vẫn là phải nghĩ.

Thôi Hằng cau mày suy nghĩ chốc lát, bỗng nhiên ý nghĩ khẽ động, trong nháy mắt thì ở bên trong toà động phủ này ngưng tụ ra một đoàn ánh sáng vàng.

Ồ bên trong kim quang này, có một cái đường nét hình người mơ hồ, phảng phất là một tôn tiên thần bỗng nhiên hạ xuống ở chỗ này.

Lão giả thấy ánh sáng vàng này, nhất thời cả người run một cái, nhưng vẫn là cố gắng trấn định, trầm giọng nói: “Xem ra con ta nói không sai, hẳn gặp sự tình đúng là thật, không biết các hạ là thiên sứ nhà nào?”

Hiên nhiên, hẳn cũng không phải là không tin tao ngộ ly kỳ lúc trước Vương Thanh Hà báo cho.

Mà là bởi vì lý do nào đó biểu hiện ra thái độ không tin.

“A! Thì ra ngươi còn biết cái này!”

Chương 165: Vì sao phái Tiên Hà phong núi (2)

Bên trong kim quang truyền đến một tiếng hừ lạnh, đồng thời hiện lộ ra một cỗ khí tức lực lượng để cho lão giả cảm thấy rất quen thuộc, nhưng lại rõ ràng cao minh hơn chính mình.

“Cái này, cái này, ngài là? !” Lão giả vọt một cái đứng lên, vội vàng quỳ trên đất, run run rẩy rẩy nói “Con cháu Vương Hoài Nghĩa nhà họ Vương ở hạ giới bái kiến thiên sứ Thượng Giới!

“Hai trăm năm trôi qua, thiên sứ rốt cuộc lần nữa giáng lâm, con cháu hạ giới vô cùng cảm kích, cung nghênh thiên sứ giá lâm!”

Thiên sứ ý là “Sứ giả của Thượng Thiên “.

Thôi Hằng mới vừa rồi khi nghiên cứu cảnh giới của ông lão này, cũng đã đem võ công Vương gia lục lợi đến.

Có thể dễ dàng mô phỏng lộ ra khí tức lực lượng tính chất tương đồng, lại cao cấp hơn.

Dọa người rất là đơn giản.

Bất quá, phản ứng của tên Vương Hoài Nghĩa bây giờ có chút ra ngoài dự liệu của hắn.

Thôi Hằng vốn chỉ là muốn làm bộ ra mình là một người đến từ Thượng Giới, hơn nữa cùng Vương gia có liên quan.

Nếu như có thể rung động Vương Hoài Nghĩa, thì có thể thuận thế dò ra một ít tin tức hữu dụng.

Tỷ như tình huống liên quan tới Thượng Giới, cùng với nguyên nhân trăm năm trước phái Tiên Hà phong núi.

Thật không nghĩ đến phản ứng của Vương Hoài Nghĩa lại mạnh như vậy.

Theo thái độ cùng lời nói của hắn đến xem, sợ rằng thật sự tồn tại cái gọi là “Thiên sứ Thượng Giới”.

Chỉ bất quá trong hai trăm năm này, chưa từng xuất hiện thôi.

Có phải hay không là bởi vì hơn hai trăm năm trước, Hồng Phú Quý suýt chút nữa đem nhà họ Vương ở Lang Gia diệt tộc, để cho “Phía trên” bất mãn?

Trong lòng Thôi Hằng âm thầm suy tư.

Đồng thời đề cho kim quang phát ra một tiếng “Ừm.”

Thật giống như biểu đạt cái gì, lại giống như cái gì đều không biểu đạt.

Thật ra thì, tại dưới tình huống loại tin tức gì đều không chắc chắn như vậy, lại muốn dò xét tin tức, biện pháp tốt nhất chính là chỉ dùng từ chỉ thái độ.

Đề diễn tả tin tức.

Về phần tiếng “Ừm” này biểu đạt tin tức gì, hoàn toàn không cần lo lắng.

Đề cho người quỳ lạy trên đất tự mình đoán, nghĩ nghĩ là được, sau một hồi tự suy diễn, chung quy sẽ tiết lộ ra không ít chuyện.

Sau đó chính mình lại dựa theo những chuyện mới vừa biết này, tiến hành nói bóng nói gió là được rồi.

Cách này những kẻ lừa gạt dùng rất nhuần nhuyễn.

Vương Hoài Nghĩa nghe vậy quả nhiên càng căng thẳng hơn.

Hắn nằm rạp trên mặt đất, trọng đầu giống như là dâng lên một trận bão táp, trong nháy mắt liền lóe lên vô số ý tưởng, suy đoán một tiếng “Ừm” này của thiên sứ Thượng Giới rốt cuộc là ý gì.

“Đây là đang biểu đạt sự bất mãn với ta, hay là đang tỏ rõ công nhận đối với biểu hiện gần đây của Vương gia? Đúng rồi, khi thiên sứ đại nhân mới xuất hiện, nói một câu ‘Thì ra người còn biết cái này’ .

”Ừ, hẳn là đang nói chuyện ta gắng hết sức bảo vệ danh tiếng Vương gia, thiên sứ đại nhân quả nhiên cũng sớm đã phủ xuống, còn biệt nhà họ Vương ta bây giờ gặp phải nguy cơ danh tiếng bị tổn thương.

“Không sai, nhất định là như vậy, sự kiện quý dị lúc trước Thanh Hà gặp phải, thật ra thì chỉ là thiên sứ đại nhân âm thầm đẩy hắn tới tìm ta, dò xét xem ta có quyết tâm bảo vệ mặt mũi nhà họ Vương hay không!”

Ý niệm tới đây, Vương Hoài Nghĩa nhất thời toàn thân chảy mồ hôi lạnh, huyết dịch trong cơ thể đều suýt chút nữa ngưng chảy.

Còn tốt, may mà chính mình kiên trì bảo vệ mặt mũi nhà họ Vương.

Nếu không, vị thiên sứ này sợ rằng sẽ tại chỗ giận dữ, đem hai người mình trực tiếp giết ở chỗ này!

Từ trong chỗ chột chạy ra là đây a!

“Bất quá, bây giờ thiên sứ đại nhân nếu lựa chọn hiện thân, cũng không có động thủ đối với chúng ta, hẳn là đã tỏ rõ hẳn đã công nhận cách làm của ta, công nhận nhà họ Vương ta bây giờ.”

Nghĩ tới đây, Vương Hoài Nghĩa nhất thời mừng rỡ như điên, chuyện này ý nghĩa là cố gắng trong 260 năm qua của Vương gia không có uổng phí, rốt cuộc lại có tư cách thi hành mệnh lệnh từ Thượng Giới.

Vì vậy, hẳn quý càn cung kính, dùng một loại giọng điệu tràn đầy sùng bái nói: “Thời gian qua đi hai trăm năm, nhà họ Vương rốt cuộc lại có thể lắng nghe đạo lệnh của tiên nhân, lại có thể ở trong kỳ hạn trăm năm này vì Chủ Tông ở Thượng Giới ra sức rồi sao?”

Thôi Hằng nghe lời này một cái, nhất thời liền biết việc của thiên sứ là làm gì.

Thật ra thì chính là người từ Chủ Tông nhà họ Vương ở Thượng Giới xuống truyền mệnh lệnh nhiệm vụ cho nhà họ Vương, an bài cho nhà họ Vương ở hạ giới trong kỳ hạn trăm năm này phải làm gì.

Từ đó đến xem, cái kỳ hạn trăm năm này đối với người ngoài mà nói, chỉ là một cơ hội tranh đoạt Tiên Duyên.

Mà đối với vọng tộc đứng đầu cùng Thượng Giới có liên lạc như nhà họ Vương ở Lang Gia, sợ rằng còn phải hoàn thành nhiệm vụ đặc thù Thượng Giới truyền xuống, để cho Chủ Tông tại Thượng Giới đạt thành một loại mục đích.

Kỳ hạn trăm năm, còn lâu mới đơn giản như hiểu biết khi trước của hẳn.

Vì vậy, Thôi Hằng lại để cho kim quang khẽ cười nói “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Vương Hoài Nghĩa nghe được giọng nói mang theo nụ cười này, trọng lòng mới vừa rồi còn lo lắng nhất thời liền bình tĩnh xuống.

Bất quá, hẳn không có lập tức hỏi nhiệm vụ lần này là cái gì, mà là y vô cùng thân thiết mà nói: “Thiên sứ đại nhân chắc hẳn hạ xuống không lâu, có cần để cho ta nói một chút các nhà các phái của thiên hạ lúc này?”

“Có thể.” Thôi Hằng để cho kim quang dùng một loại giọng nói bình thản cao cao tại thượng lên tiếng, trong lòng lại là hồi hộp, cái tên Vương Hoài Nghĩa này còn thật là vào guồng a.

Sau đó, trong lúc hần nói bóng nói gió một hồi, cuối cùng từ cái tên Vương Hoài Nghĩa này lấy được rất nhiều tin tức liên quan tới các nhà các phái trên thiên hạ, so với trước kia hiểu được càng tường tận.

Đáng tiếc là nhà họ Vương ở hạ giới đối với Thượng Giới dường như cũng chẳng hiểu bao nhiêu, Thôi Hằng không thể moi ra được bao nhiêu tin tức.

Cũng may, hần còn chiếm được một cái tin tức cực kỳ mấu chốt.

Trăm năm trước, phái Tiên Hà vì sao phong núi?

Ở sau khi moi ra khá đủ tin tức từ Vương Hoài Nghĩa, Thôi Hằng liền triệt hồi kim quang, rời đi toà động phủ này.

Chuyến đi Duyệt Châu lần này, coi như là thắng lợi trở về.

Đương nhiên, cuối cùng Thôi Hằng cũng cho Vương Hoài Nghĩa một cái tin tức chính xác liên quan tới nhiệm vụ Thượng Giới—— chờ Vương Thanh Hà vẫn hồi mặt mũi của nhà họ Vương sau đó mới nói.

Chỉ là không biết khi đó nhà họ Vương đã thành hình dáng gì.

...

Chương 166: Vì sao phái Tiên Hà phong núi (3)

Phái Tiên Hà vì sao phong núi?

Đây là đại sự Vương Hoài Nghĩa từng trải qua.

Nhưng mà khi đó hắn chẳng qua mới hơn 40 tuổi, mới vừa bước vào Huyền Quan, ngay cả Tiên Thiên đều không phải, không có biện pháp chân chính tham dự trong đó.

Vì vậy, hắn cũng không biết căn nguyên câu chuyện, chỉ biết đại khái quá trình, cùng với kết quả cuối cùng.

Trăm năm trước, sau khi từ phụ thân được chia khen thưởng Tiên Duyên, Vương Hoài Nghĩa liền biết cha và ba vị bá phụ đều bị các tiên nhân từ Thượng Giới điều động tới.

Bốn người bọn họ đều là Thần Cảnh.

Sau đó Vương Hoài Nghĩa lại hỏi thăm được, mới biết là không chỉ Thần Cảnh của Vương gia bị điều động, còn có Tạ gia, Khương gia, Đường gia vân vân, Thần Cảnh của bảy vọng họ tất cả đều trong danh sách.

Lúc đó hoàng thất Đại Tấn vẫn còn đang ở thời kỳ cường thịnh, cũng bị điều động đi năm người Thần Cảnh còn lại.

Tổng cộng là bốn mươi một vị Thần Cảnh.

Ở cái thời đại bây giờ, đơn giản là một cỗ lực lượng cường đại không thể tưởng tượng.

Có điều Vương Hoài Nghĩa biết, lúc ấy tụ tập lực lượng không chỉ có những người này.

Ngoại trừ Thần Cảnh hạ giới, còn có Thượng Giới Nhân Tiên, tất cả đều liên hiệp lại, mục đích chỉ có một.

Vây công phái Tiên Hà!

Cuối cùng, toàn quân bị diệt, không có một người còn sống rời đi núi Thương Thành.

Thậm chí ngay cả thi thể đều không lưu lại.

Nghe đồn lúc ấy chỉ thấy một đạo hào quang đầy trời, vô luận là Thần Cảnh hay là Nhân Tiên, toàn bộ đều hóa thành phân vụn.

Các đại thế gia vì vậy tổn thương nguyên khí nặng nề, hoàng thất Đại Tấn càng là trực tiếp rớt xuống ngàn trượng.

Đây cũng là nguyên do mầm họa khiến vài chục năm kế tiếp chiến loạn liên miên, địa phương chia cắt, nghĩa quân nổi

lên bốn phía, chính lệnh Thiên Tử không ra được Trung Châu.

Nhưng cuối cùng phái Tiên Hà vẫn là phong núi lại.

Nghe nói ở trước khi phong núi, từng có người nhìn thấy bầu trời Ba Chậu kiếm quang ngang dọc, ngọn lửa đầy trời, ánh chớp lớn nổ âm, còn có vạn đạo hào quang che khuất bầu trời.

Cuối cùng hết thấy yên lặng, Hằng Hà Chân Nhân không rõ tung tích, phái Tiên Hà sau đó tuyên bố phong núi.

Mặc dù hiểu rõ không phải là rất rõ ràng, nhưng Thôi Hằng đã có thể mượn những thứ này, dùng để làm ra một chút phán đoán cơ bản.

Không có gì bất ngờ xảy ra, cái gọi là Thượng Giới chính là “Thiên Khư Giới” trong lời Khương Thất Thất muốn nói.

Trăm năm trước, Khương Thất Thất rời đi, phái Tiên Hà phong núi, hơn phân nửa cũng là bởi vì bị “Chư Tiên” từ Thượng Giới vây công.

Lần đầu tiên chỉ có Nhân Tiên cùng Thần Cảnh, tăng cấp sức mạnh không đủ, thất bại bị giết ngược.

Lần thứ hai hẳn là sau khi ăn đau khổ gọi thêm người, gọi tới càng nhiều Địa Tiên, thậm chí Thiên Tiên mạnh hơn.

Không thể không nói, nhiều người không biết xấu hổ vậy công quả thật lợi hại.

Gắng gượng đem phái Tiên Hà uy áp thiên hạ hơn một trăm năm đánh chọi phong núi, để cho Khương Thất Thất đã bị tôn là Lục Địa Thần Tiên chỉ có thể bị buộc rời đi.

Lúc này, Thôi Hằng đã trở lại Quận Thành Quận Lỗ, ở sân nhỏ nha môn thủ phủ Thái Thú đứng chấp tay, ánh mắt nhìn trời cao, cười lạnh nói: “A, kỳ hạn trăm năm buông xuống a!”

Khương Thất Thất cùng chuyện về phái Tiên Hà, để cho hắn đối với những “Chư Tiên” Thượng Giới kia sinh ra mâu thuẫn tự nhiên.

Ắt phải sinh ra mâu thuẫn.

Bây giờ khoảng cách kỳ hạn trăm năm đã đến rất gần, Thôi Hằng cảm thấy là thời điểm đem vị trí Châu Mục Phong Châu thu vào tay.

Làm như vậy có thể cùng Tiên Nhân Thượng Giới tiếp xúc, đích thân tham dự vào “Tiên Duyên trăm năm”, còn có thể cùng các Tiên Nhân tiên hành “Giao lưu” thân mật hữu nghị.

Mặt khác cũng là tương đôi có lợi cho tiên trình tu hành kế tiếp của hấn.

Toàn bộ người trong Phong Châu, so với đơn độc một cái Quận Lỗ nhưng mà nhiều hơn quá nhiều!

Nếu có thể ở trong toàn bộ cảnh nội Phong Châu phổ biến tân chính lệnh, không chỉ có thể để cho càng nhiều dân chúng bình thường có lợi, cũng có thể đắc tội càng nhiều thế gia cùng môn phái.

Thật tình, chúng sinh tăng trưởng không thể nghi ngờ sẽ nhanh rất nhiều.

Có thể nói là một lần đại thu hoạch.

Bất quá, điều kiện trở thành Châu Mục quả thực có chút phiền phức.

Đầu tiên, liền ít nhất phải lấy được hai trong bảy vọng hộ ủng hộ, hoặc là lấy được Đạo Nhất Cung hoặc Bảo Lâm Thiên Tự ủng hộ mới được.

Đây đối với Thôi Hằng mà nói, đều cơ hồ là chuyện không thể nào.

Nhất là cái trước.

Đương nhiên, hấn cũng có thể triển khai thủ đoạn lôi đình, giết sạch hoặc là khuất phục toàn bộ Thái Thú các Quận, cuối cùng dĩ nhiên là chỉ có hấn có thể xứng nhậm chức.

Nhưng mà làm như vậy, chính là danh bất chính ngôn bất thuận.

Kể từ đó, liền vô cùng có khả năng khiến cho những Châu Mục khác liên hiệp công phạt, sau đó trực tiếp lâm vào trong hỗn chiến cùng những Châu Mục khác, dù là hấn lần nữa tự mình ra tay, dẹp loạn khắp nơi, cũng khó mà chuyên tâm phổ biến chính lệnh, thu thập thật tình chúng sinh.

Như vậy thì mất đi mục đích tranh đoạt ngôi vị Châu Mục ban đầu, thật sự là cái mất nhiều hơn cái được.

Hơn nữa làm như vậy cũng không quá phù hợp với tâm thái cùng phong cách hành sự của Thôi Hằng.

“Tham kiến đại nhân!” Vừa lúc đó, Huệ Thế tìm tới, sau khi hành lễ nói “Lục Tranh Minh từ Quận Thành Tây Lăng bên kia đưa tới một tìn tức, có đạo sĩ Đạo Nhất Cung muốn tới Quận Thành Quận Lỗ bái kiến ngài.”

“Ồ?” Thôi Hằng nghe vậy nhất thời nở nụ cười, gật đầu nói “Chuyện gì xảy ra, nói nghe một chút?”

Chương 167: Sáng nghe đạo, tối chết cũng được (1)

Đối với cái Đạo Nhất Cung này, Thôi Hằng sớm có nghe thấy.

Đây là thể lực đứng đầu đạo môn trên thiên hạ, tọa lạc tại trên “Đông Hoa Sơn” chân chính là trung tâm thiên hạ theo nghĩa đen.

Đạo Nhất Cung tự xưng truyền thừa vượt qua vạn năm, đã tồn tại trước khi hệ thống quốc gia sinh ra ở thế giới này.

Hơn nữa, còn tự xưng Tổ Sư là Thiên Thần đứng đầu đã từng phân thiên hạ thành 36 Châu, được Đạo Nhất Cung tôn làm “Đạo Thần”.

Nghe vô cùng khoa trương.

Về phần đây có phải hay không là tự biên tự diễn, cũng không biết được.

Dù sao, tư liệu lịch sử sớm nhất của cái thế giới này cũng chỉ có thể ngược dòng về hơn ba nghìn năm trước, cho dù là một ít truyền thuyết thần thoại, cũng chỉ khoảng bốn nghìn năm trước.

Bất quá, có thể xác định chính là, ở trên đồ đồng thau có khắc chữ của “Diễn Triều”, đã có những chữ như “Đạo Nhất Cung” “Đạo Thần”.

Diễn Triều chính là cái quốc gia cổ xưa nhất có thể truy ngược lại trên thế giới này, cũng gọi là “Đại Diễn”.

Nghe nói là do một vị Quân Chủ trời sinh thân dị lập nên ở hơn ba nghìn năm trước.

Bây giờ bảy vọng họ, thì có bốn cái tự xưng là quý tộc thời kỳ Đại Diễn.

Như vậy có thể thấy, bất luận truyền thừa tự xưng vạn năm của Đạo Nhất Cung là thật hay giả, nhưng một điểm truyền thừa cổ xưa lâu đời, thì nhất định đúng không thể nghi ngờ.

Hơn nữa, Đạo Nhất Cung cũng không chỉ riêng truyền thừa cổ xưa, thực lực cũng là cực độ cường đại.

Chương giáo từng triều đại đều là người trong Thần Cảnh, Thần Cảnh ẩn cư trong Cung của bọn họ càng là không biết có bao nhiêu.

Thậm chí còn có lời đồn nói, bên trong Đạo Nhất Cung có phương pháp thành tiên.

Những đại nhân vật Thần Cảnh đã từng oai phong một cõi kia, cũng không có thật chết đi, mà là đều thành tiên, vẫn ở trên Đông Hoa Sơn tu hành.

Bất quá, Đạo Nhất Cung ít khi nhúng tay vào thế tục phân tranh, phần lớn người cả một đời đều là sống trên Đông Hoa Sơn.

Lần gần nhất Đạo Nhất Cung ra tay trên quy mô lớn được ghi chép, vẫn là vào hai ngàn năm trước khi Phật môn đến phương Tây, trắng trợn truyền giáo ở Ung Châu.

Ngay cả một điểm có thể ủng hộ người trở thành Châu Mục, cũng là hai trăm năm trước, vì ứng đối đệ nhất thánh địa Phật môn Bảo Lâm Thiên Tự mới đứng ra.

Nhưng trên thực tế cũng chỉ là có cái danh này mà thôi.

Từ khi Đại Tấn thành lập tới nay, chưa từng có người nào được Đạo Nhất Cung ủng hộ trở thành Châu Mục.

Bây giờ Thôi Hằng nghe được có đệ tử Đạo Nhất Cung muốn tới thăm hấn, nhất thời liền nổi lên một ít tâm tư.

“Đại nhân mời xem.” Huệ Thế đem một phong thơ hai tay dâng trình cho Thôi Hằng.

“Ừm.” Thôi Hằng đem phong thơ nhận lấy lật xem, nhất thời liền biết ý tứ Lục Tranh Minh, sau khi hơi nghĩ ngợi, gật đầu cười nói “Đưa tin trở về Quận Tây Lăng, đệ cho Lục Tranh Minh nói cho Chu đạo trưởng, tùy thời có thể tới Quận Thành Quận Lỗ gặp ta.”

“Vâng, đại nhân!” Huệ Thế sau khi lĩnh mệnh liền cáo lui vội vã rời đi.

“Là một lưỡi dao sắc bén a!” Thôi Hằng nhìn hình bóng Huệ Thế, trong lòng không khỏi cảm khái.

Huệ Thế bây giờ là người bận bịu nhất bên người Thôi Hằng, đã thân kiêm tám cái Phủ Huyện, toàn quyền phụ trách phổ biến chính lệnh những chỗ này.

Toàn bộ Quận Lỗ mới hai mươi một huyện mà thôi.

Lần này hấn trở về Quận Thành là tới báo cáo công việc, rất nhanh lại phải rời khỏi, sắp sửa ở huyện thứ chín phổ biến chính lệnh.

Có thể đoán được lại là một phen đầu người rơi cuộn cuộn.

Nếu là đổi thành người khác, nắm trong tay một lưỡi dao sắc bén như vậy, sợ rằng sẽ không dám lại thả ra.

Thôi Hằng lại bất động.

Dù sao, cái thanh lưỡi dao sắc này chính là bản thân hần tự tay tạo ra.

Chờ đến sau khi Huệ Thế rời đi.

Thôi Hằng trở lại trong nội đường nhà môn Thủ Phủ, mở ra một tờ giấy lớn, vận bút ở phía trên viết xuống một cái tên.

Chu Hoảng Dịch.

Đây chính là vị đạo sĩ ở Quận Thành Tây Lãng tìm tới Lục Tranh Minh, muốn qua Quận Lô bên này bái kiến hần, là đệ tử nhập thất của chương giáo Đạo Nhất Cung Trương Sáu Minh.

Trong thiên hạ ngày nay, tuyệt đối được coi là một nhân vật hết sức quan trọng.

“Muốn lấy được vị trí Châu Mục Phong Châu, nói không chừng có thể tranh thủ một chút Đạo Nhất Cung ủng hộ.”

Khóe miệng Thôi Hằng hơi hơi nhếch lên.

Mặc dù Đạo Nhất Cung từ xưa tới nay sẽ không ủng hộ qua ai, nhưng chỉ cần hần muốn, có thừa biện pháp để cho Trương Sáu Minh tự mình tới, xin hần tiếp nhận Đạo Nhất Cung ủng hộ.

Một điểm này, ở sau khi Thôi Hằng biết được Chu Hoảng Dịch không phải từ huyện Cự Hà gửi thư tới, mà là từ Quận Thành Tây Lãng gửi thư tới, cũng đã xác định.

...

Cùng Trương Sáu Minh chú trọng vượt khỏi trần gian, thoát khỏi hồng trần bất đồng.

Chu Hoảng Dịch cho rằng tu đạo tập võ cũng phải thường xuyên đi nhân gian, tiếp xúc nhiều cùng bách tính thông thường.

Chỉ có như vậy, mới có thể càng tiếp cận đại đạo chân thật.

Vì vậy, hần mặc dù mới đi tới Quận Thành Tây Lãng hơn nửa tháng, cũng đã cùng phần lớn bách tính trong thành quen thuộc, thậm chí còn có mấy người bằng hữu không gì giấu nhau.

Cái này tất nhiên cùng việc Quận Thành Tây Lãng mới vừa gặp qua binh tai, dân số còn dư lại không có mấy có liên quan, nhưng năng lực xã giao của Chu Hoảng Dịch hiển nhiên là không thể nghi ngờ.

Hơn nữa hần cùng người giao thiệp cũng không phải là cố tình làm ra, hần là thật hưởng thụ loại cảm giác cùng người bình thường lấy phương thức bình thường nhất sống chung với nhau.

Đây chính là thái độ Chu Hoảng Dịch dùng để tu hành.

Chương 168: Sáng nghe đạo, tối chết cũng được (2)

Mỗi ngày lúc hoàng hôn, hấn cũng đều đi tới dưới một cây hòe lớn ở thành nam, cùng mấy vị lão đại gia sáu bảy chục tuổi đánh vài ván cờ, thuận tiện tán gẫu một chút.

“Ha ha, đánh cướp!”

Một lão giả răng đều rớt một nửa cười híp mặt xuống cờ, ăn một con cờ của Chu Hoảng Dịch, cười nói “Tiểu Chu a, hai ngày nay ngươi đánh cờ thật giống như lòng có chút không yên a.”

Chu Hoảng Dịch thiên tư cực cao, ở lúc hơn hai mươi tuổi cũng đã bước vào Tiên Thiên, bây giờ tuy nhập Nội Cảnh, cũng mới ba mươi tuổi, từ trên dáng ngoài tới xem càng là chỉ có chừng hai mươi tuổi.

Dĩ nhiên là bị đám lão đại gia này gọi là Tiểu Chu.

“Ha ha, điều này cũng bị Trần thúc ngài nhìn ra?” Chu Hoảng Dịch xuống cờ, thuận tay liền phá thế cờ, cười nói “Mấy ngày trước ta thông qua Quận Thừa đại nhân hướng đại nhân Thái Thú Quận Lỗ đưa tới thiệp xin gặp, cũng không biết sẽ được tiếp nhận hay không, đang có hơi chút thấp thỏm.”

Đệ tử Đạo Nhất Cung có nhiều lễ nghi cổ xưa, nếu như không có người quen tiên cử, chính mình tùy tiện đi viếng thăm một vị tiên bối chưa từng có giao thiệp, là chuyện vô cùng không lễ phép.

Vì vậy, hấn mới trước tiên tìm được Lục Tranh Minh, lại hướng Thôi Hằng đưa lên thiệp xin gặp.

“Thì ra là như vậy a.” Trần thúc nghe vậy nhất thời liền nở nụ cười nói “Ngươi chớ lo lắng, Thôi Thái Thú nhất định sẽ gặp ngươi, hấn chính là thân tiên sống trên đời a, là người tốt nhất trên đời.”

“Tiểu Chu, ngươi không biết đi, lão Trần nhưng thật ra là người huyện Đại Xương ở phía đông, đi theo Quận Thừa đại nhân đồng thời dời tới bên này.” Một ông già bên cạnh nói “Lão Trần từng thấy vị Thôi Thái Thú kia.”

“Lại còn có duyên xa như vậy.” Ánh mắt Chu Hoảng Dịch sáng lên, dò hỏi “Trần thúc, ta nghe nói vị Thôi Thái Thú kia có khả năng hô phong hoán vũ, điều này nhưng mà là thật sao?”

“Đương nhiên là thật, ngày đó ta đây chính mắt ở trên tường thành nhìn thấy.” Lão Trần nói đến cái này liền hết sức

kích động, nước miêng bắn tung tóe “... Nói đến đại quân Yên tặc mấy chục vạn người mênh mông cuộn cuộn mà tới, Thôi Thái Thú một thân một mình đứng ở trên tường thành... Chỉ thấy hấn vung tay lên, vạn dặm quang đăng ngay lập tức liền vỡ ra một cái lỗ thủng to, nước sông từ trên trời rót ngược đi xuống, tại chỗ liền đem mấy trăm ngàn phản tặc cuộn cho người ngã ngựa đổ...”

Lời này rõ ràng cho thấy cách nói của người kể chuyện, nhất thời đưa tới mấy người lão giả bên cạnh lâm bầm.

“Lão Trần, ngươi lúc trở về không phải nói Thôi Thái Thú là tạt một chén nước, mở ra cuồng phong bạo vũ sao?”

“Thời đó phản quân Yên tặc hấn là chỉ có bốn, năm vạn đi, lão Trần a, Tiểu Chu hỏi ngươi đằng hoàng, đừng khoác lác ba xạo.”

“Coi nhự Thôi Thái Thú thật là thần tiên sống, ngươi cũng không thể nô như vậy, nói lời thật đi.”

...

Trần thúc bị nói có chút lúng túng, có chút ngượng ngùng nói: “Hắc hắc, thật ra thì, lúc ấy ta có chút sợ, không dám lên tường thành thủ thành, chỉ đứng ở chỗ cao, xa xa thấy được cuồng phong bạo vũ, sấm chớp rền vang bên ngoài thành, Thôi Thái Thú tạt nước thành mưa gió chuyện này, cũng là ta nghe.”

“Các ngươi chỉ phải nhớ kỹ, Thôi Thái Thú nhất định là một thần tiên sống, người tốt bằng trời là được, không cần biết cái khác, điem này nhất định là thật! Ta đi trước a, nếu không bà lão kia của ta một hồi sẽ bắt ta trở về ăn cơm.”

Nói xong, hấn liền trực tiếp buông xuống con cờ, một đường chạy chậm rời đi, rõ ràng là sắp bảy mươi tuổi, bước chân vẫn hết sức linh hoạt.

“Ha ha ha, Trần thúc nói chuyện vẫn là vui tính như vậy.” Chu Hoàng Dịch cũng thả cờ xuống, đứng dậy hướng mấy vị lão giả khác hành lễ nói “Vãn bối cũng đi trước.”

Thật ra thì, nửa tháng qua, hấn ở Quận Thành Tây Lăng nghe rất nhiều sự tình liên quan tới Thôi Hằng, cơ hồ từng người từ huyện Cự Hà bên kia tới đều là nói chắc nhự đình đồng cột, thậm chí có không ít người chính là thấy tận mắt.

Nhưng mà với kiếp sống tập võ hơn hai mươi năm, cùng với hiểu biết đối với cảnh giới võ đạo, lại để cho Chu Hoàng Dịch rất khó tin trên đời sẽ có loại thủ đoạn tạt nước thành mưa gió này.

Quá khoa trương.

Thân là đệ tử đích truyền nhập thất của chương giáo Đạo Nhất Cung, hãn đại khái sẽ trở thành chương giáo Đạo Nhất Cung đời sau, hiểu biết đối với cảnh giới võ đạo dĩ nhiên là rất nhiều.

Mặc dù hãn bây giờ còn chỉ là Nội Cảnh, nhưng đã sớm biết rõ Thân Cảnh có thể làm được cái gì, không làm được cái gì, thậm chí ngay cả Nhân Tiên, Địa Tiên có thể làm được cái gì, không làm được cái gì, hãn cũng đều rất rõ.

Hô phong hoán vũ, trong nháy mắt tiêu diệt đại quân năm chục ngàn người, coi như là Địa Tiên Thượng Giới cũng không khả năng làm được, Thiên Tiên có thể làm được hay không đều cần tranh luận.

Cái này làm cho Chu Hoàng Dịch đối với Thôi Hằng đầy lòng hiếu kỳ.

Nếu như Thôi Hằng thật có thể làm được hô phong hoán vũ ——

Như vậy chuyện chòm sao như mua rơi, giữa đêm tiêu diệt mấy chục vạn đại quân của Yên Vương ở Quận Thành Tây Lăng bên này, có hay không cùng hãn có liên quan?

Hãn cùng với Trương Sáu Minh giống nhau, đều không cho rằng tồn tại cái gọi là Thiên Phật, chuyện ở Quận Thành Tây Lăng ngày đó, nhất định là người làm.

Chương 169: Sáng nghe đạo, tối chết cũng được (3)

Thiên địa bất nhân dĩ vạn vật vi sô cầu!

Tuyệt đối không thể nhúng tay vào quần phân tranh trong nhân gian.

Chu Hoảng Dịch lần này tới Quận Thành Tây Lăng, chính là vì điều tra cận kề chuyện ngôi sao rơi.

Rốt cuộc là hạng người gì, mới có thể thi triển đại thần thông không tương tượng nổi như thế?

Hắn chút nào đều không để ý đến nguy hiểm có thể gặp phải.

Ngược lại lại cho rằng đây là một cái cơ hội đến gần chí lý đại đạo!

Hắn thấy, một tồn tại nắm giữ đại thần thông như thế, nhất định so với tất cả mọi người đều càng đến gần chí lý đại đạo!

Chỉ cần có thể tìm được vị tồn tại này, thì có thể đến gần đại đạo.

Dù là vì thế đánh đổi mạng sống cũng đáng.

Sáng sớm nghe đạo, tối chết cũng được!

...

Chu Hoảng Dịch sau khi đi tới Quận Thành Tây Lăng, rất nhanh thì cùng Quận Thừa Lục Tranh Minh trở thành bạn tốt.

Vì vậy, hắn đi tới trước nha môn thủ phủ Quận Trưởng, chỉ báo mục đích đến cho nha dịch giữ cửa Phùng Ngũ, liền trực tiếp tiến vào.

Không có ai ngăn trở.

Bất quá, Chu Hoảng Dịch vừa mới đi mấy bước, chỉ thấy Lục Tranh Minh vẻ mặt vui mừng mà chạy tới.

“Hoảng Dịch, ngươi đã đến rồi a, ta đang muốn tìm ngươi!” Lục Tranh Minh cười vang nói “Thơ từ Quận Lộ bên kia hồi âm, Thái Thú đại nhân nói ngươi tùy thời có thể đi qua gặp hắn.”

“Thật!” Chu Hoảng Dịch ánh mắt sáng lên, lúc này khom người hướng Lục Tranh Minh hành lễ “Đa tạ Lục huynh giúp đỡ.”

“Ha ha, giữa ngươi và ta cần gì phải hành lễ?” Lục Tranh Minh khoát tay cười nói “Hoảng Dịch a, thật ra thì, chỉ cần

ngươi gặp Thái Thú đại nhân giúp ta hỏi một chút, hỏi lúc nào ta mới có thể lại đi theo ở bên cạnh hắn là tốt rồi.”

“Lục huynh yên tâm, ta nhất định không phụ ủy thác.” Chu Hoàng Dịch trình trọng gật đầu nói.

“Đại nhân, bên ngoài có một người đạo sĩ, nói muốn gặp Chu đạo trưởng.” Vừa lúc đó, Phùng Ngũ vốn dĩ ở bên ngoài giữ cửa đi tới bâm báo.

“Đạo sĩ?” Chu Hoàng Dịch đầu tiên là sững sờ, ngay sau đó nhìn về phía Lục Tranh Minh.

“Ừm.” Lục Tranh Minh gật đầu nói “Để cho hắn vào đi, hắn là đồng môn của Hoàng Dịch.”

Một lát sau, một người đạo sĩ trẻ tuổi tầm hai mươi đi vào, thân sắc vôi vã, có chút sốt ruột.

“Xin chào Chu sư thúc.” Đạo sĩ trẻ tuổi chấp tay hành lễ.

“Chí Trăn, có chuyện gì mà vôi vàng như vậy?” Chu Hoàng Dịch có chút kinh ngạc, đệ tử Đạo Nhất Cung từ trước đến giờ coi trọng nhất tinh tâm dưỡng khí, rất ít sẽ có bộ dáng vôi vã như vậy.

“Chương giáo chân nhân để cho đệ tử tới thông báo tin tức trọng yếu cho ngươi.” Đạo sĩ trẻ tuổi tiến tới, giảm thấp thanh âm nói “Nhà họ Vương ở Lạng Gia, nhà họ Tạ ở Bình Sơn, hai nhà này có ý đồ không tốt đối với Thái Thú Quận Lỗ.”

Liễu Chí Trăn là đệ tử xuất sắc nhất trong hàng đệ tử đời thứ nhất của Đạo Nhất Cung, tuổi còn trẻ cũng đã đạt phá Huyền Quan, sắp trở thành Tiên Thiên Đại Tông Sư, trong ngày thường cùng Chu Hoàng Dịch quan hệ rất tốt, nói tới nói lui cũng tùy ý một chút.

“Cái gì?!” Chu Hoàng Dịch nghe vậy có chút sững sờ, gần như cho rằng mình nghe lầm, ngạc nhiên nói “Bọn họ chán sống rồi?”

“Hả?” Liễu Chí Trăn cũng bối rối, hắn nghe không hiểu, cũng nhìn không hiểu Chu Hoàng Dịch đây là ý gì, hơi nghi hoặc một chút nói “Sư thúc, chương giáo chân nhân nói là muốn ngươi mau sớm đi Quận Thành Quận Lỗ, tránh cho vị Thái Thú Quận Lỗ kia phát sinh cái gì ngoài ý muốn.”

” Ừ, ta biết.” Chu Hoàng Dịch thân sắc cổ quái gật gật đầu, khẽ cười nói “Vừa đúng lúc, ta vốn liền định lên đường đi Quận Thành Quận Lỗ, ngươi trở về nói cho sư tôn như vậy là được rồi.”

“Vâng, Chu sư thúc!” Liễu Chí Trăn rút cuộc thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng là đem tin tức truyền tới.

Tin tức chương giáo chân nhân cô ý dặn dò, vô luận là nội dung gì, khẳng định đều là cực kỳ trọng yếu, hẳn là dùng tốc độ nhanh nhất đưa tới.

Bất quá Liễu Chí Trăn vẫn là cảm thấy có chút hiếu kỳ.

Hắn không nhìn được dò hỏi: “Đúng rồi, Chu sư thúc, ta có thể hay không hỏi một chút, cái tên Thái Thú Quận Lỗ đó là lai lịch gì vậy? Lại có thể để cho hai đại thế gia vậy công, chương giáo chân nhân đối với hắn cũng coi trọng như vậy.”

Theo Liễu Chí Trăn, chẳng qua chỉ là một người Quận Trưởng mà thôi, chắc sẽ không liên quan đến cái gì đại cơ mật.

Hỏi một câu cũng sẽ không có vấn đề gì.

Hơn nữa, coi như thật sự là đại cơ mật, Chu Hoàng Dịch cũng khẳng định sẽ nói cho hắn biết không thể hỏi.

“Vị Thái Thú Quận Lỗ này...”

Chu Hoàng Dịch há hốc mồm, muốn nói gì, nhưng lại do dự một chút, cuối cùng cười nói “Nếu suy đoán khí trước của ta là thật, hẳn có lẽ là cơ duyên để ta cùng sư tôn hiều ra chí lý đại đạo.”

“Chí, chí lý đại đạo? !”

Liễu Chí Trăn nghe vậy nhất thời trợn mắt há hốc mồm, cả người đều ngẩn ra.

Thân là đệ tử Đạo Nhất Cung, hẳn vô cùng rõ ràng phân lượng của bốn chữ này.

Nhưng mà làm sao lại cùng một vị Thái Thú Quận Lỗ có liên quan chứ hả?

Chương 170: Không thể xuất hiện Hồng Vũ thứ hai (1)

Sau khi quyết định phải đi Quận Thành Quận Lỗ cứu Vương Kim Thánh, Vương Thanh Hà giống như là biến thành một người khác.

Cảm giác thận trọng nồng nặc ở trên người hắn ban đầu liền biến mất không thấy.

Hắn giống như là bị cái gì kích thích, cả người đều lộ rõ tài năng, giống như là muốn xông pha chiến đấu.

Hơn nữa, còn biểu hiện ra đôi với lần hành động này có lòng tin cực lớn.

Không còn chút nào bộ dáng lo lắng Quận Thành Quận Lỗ bên kia là bấy rập.

Phảng phất là tâm linh chịu tẩy lễ nào đó, sinh ra biến hóa cực lớn.

Bất quá, dừng mãnh tiến lên là một chuyện, nhưng Vương Thanh Hà cũng không lỗ mẫn.

Trên đường hành quân, hắn liền tiến hành nhiều lần phân tích đối với địch nhân Thôi Hằng của mình.

Ở trong nhận thức của hắn, Thôi Hằng là hạng người gì?

Một từ để hình dung, đó chính là “Kẻ cuồng vọng”!

Chỉ là một tên Thái Thú Quận Lỗ, lại cũng dám nhốt Vương Kim Thánh cùng Vương Thanh Tuyên, nhất định chính là tự tìm đường chết.

Cho dù là tuyệt đỉnh giang hồ, cũng chắc chắn phải chết.

Một người một ngựa cùng vọng tộc đỉnh tiêm như nhà họ Vương đối nghịch, coi như là Thần Cảnh cũng không xứng.

Người làm như vậy sẽ chỉ có kẻ ngu.

Vì vậy, Vương Thanh Hà vẫn luôn tin chắc một điểm, sau lưng Thôi Hằng khẳng định có một cái hoặc là một bày thế lực.

Những thế lực này núp trong bóng tối, đem kẻ cuồng vọng này đẩy tới trước đài, không biết là muốn dùng làm mồi thương, hay coi là người chết thế.

Căn cứ vào những tiền đề này, Vương Thanh Hà làm ra một cái phán đoán ——

Nêu không thể đem những thể lực trong tội kia đều nhô tận gốc, chẳng qua là giết chết một tên Thôi Hằng, là không có chút ý nghĩa nào, rất nhanh thì sẽ có tên "Thôi Hằng" thứ hai bị đẩy ra.

Cũng đem cái phán đoán này báo cho Tạ Bắc Hành đang cùng hắn đồng thời chạy tới Quận Thành Quận Lỗ.

Tạ Bắc Hành là chủ sự chi thứ ba nhà họ Tạ ở Bình Sơn, Thái Thú Quận Lang Gia, cũng là tam ca của phu nhân Tạ thị của Vương Thanh Hà.

Hai người ngày thường quan hệ vẫn là rất tốt.

Lúc còn trẻ, thậm chí còn đồng thời ước hẹn đi dạo thanh lâu.

Chỉ bất quá đoạn thời gian trước, bởi vì chuyện có hay không phải đi cứu Vương Kim Thánh, hai người sinh ra một chút mâu thuẫn.

Bây giờ Vương Thanh Hà cũng lên đường đi cứu Vương Kim Thánh, bọn họ dĩ nhiên là lại tốt với nhau.

Lúc này, hai người đã tới địa giới Phong Châu, nhưng khoảng cách Quận Thành Quận Lỗ còn có một đoạn khoảng cách, hơn nữa sắc trời đã tối.

Chỉ có thể dựng trại đóng quân nghỉ ngơi.

Nhà họ Vương cùng nhà họ Tạ liên hợp lại đi Quận Thành Quận Lỗ cứu người, tự nhiên không có khả năng chỉ hai người đi qua.

Như vậy là muốn chết.

Đối phương nếu dám nhốt Vương Kim Thánh, liên ý nghĩa sẽ không kiêng kỵ cái tên nhà họ Vương này.

Nếu như danh tiếng không thể chấn nhiếp đối phương, lại chỉ hai người đi qua, tất nhiên là đi đưa đầu người.

Vì vậy, Vương Thanh Hà cùng Tạ Bắc Hành đều là mang theo tư binh.

Điều này liên ý nghĩa tốc độ đi đường sẽ không quá nhanh, lúc ban đêm cũng cần phải hạ trại nghỉ ngơi.

Ở trong doanh trại đóng quân tạm thời.

Tạ Bắc Hành sau khi nghe suy đoán của Vương Thanh Hà, rất tán thành gật gật đầu, trầm giọng nói: "Em rề, cái suy đoán này của người rất có đạo lý, chúng ta lần này không chỉ cần đem Thánh nhi cứu ra, còn phải nhổ cỏ tận gốc mới được!"

"Nhất định phải đem những thể lực núp trong bóng tối kia bắt tới, ta ngược lại muốn nhìn một chút là đám chó má nào,

lại dám làm chỗ dựa cho cái tên Thái Thú Quận Lỗ không biết sống chết này!”

“Không sai!” Vương Thanh Hà trầm giọng nói “Lần này chúng ta xuất binh, không đi thì thôi, nếu xuất binh, thì nhất định phải tiêu diệt hết thầy, giết sạch sẽ, trăm thảo trừ căn!”

“Đúng rồi, ta nghe người ta nói, người lúc trước đã từng phái người đi Quận Thành Quận Lỗ làm qua một ít điều tra, có phát hiện cái gì hữu dụng không, cái tên Thái Thú Thôi Hằng đến tột cùng là lai lịch gì?”

“Thật có chuyện này, nhưng thu hoạch không nhiều.” Tạ Bắc Hành đầu tiên là gật đầu, sau đó lại lắc đầu “Thôi Hằng tịch thu tài sản rất nhiều, thương nhân của thế gia môn phái, đem sản nghiệp phân phối cho dân chúng địa phương, cô lấy lòng dân.

“Vì vậy, có rất ít người nguyện ý tiết lộ tin tức liên quan tới hắn với người xa lạ, bất quá đúng là vẫn còn có mấy người, có thể xác định sau lưng cái tên Thôi Hằng này có cái bóng của Liên Hoa Tự, bên cạnh hắn có đệ tử đích truyền của Liên Hoa Tự.”

“Thì ra là đám con lừa trọc kia!” Sắc mặt Vương Thanh Hà trở nên cực kỳ âm trầm “Không thể giúp tên phế vật Vương Thông kia chiếm cứ Phong Châu, bây giờ lại muốn buông tha hợp tác cùng nhà họ Vương ta, độc lập nâng đỡ cái tên Thái Thú Quận Lỗ này làm tân Châu Mục, châm mút tiên duyên?”

“Cái tên Vương Thông kia quả nhiên là Vương gia các người nâng đỡ a.” Tạ Bắc Hành nghe vậy nở nụ cười “Lúc trước ta liền có suy đoán này, chẳng qua là một mực không chứng cứ gì.”

“Một tên phế vật chi mạch nơi xa mà thôi, sớm mấy trăm năm trước liền đã phân ra.” Vương Thanh Hà mặt lộ vẻ khinh thường, trầm giọng nói “Kế hoạch vốn là để cho hắn cướp lấy Phong Châu, chiếm cứ tiên duyên nơi này, tránh cho chuyện nhà họ Vương ở Lang Gia ta một nhà ảnh hưởng tiên duyên hai Châu lộ ra quá rõ ràng.

“Nếu không phải như thế, Đại Thịnh Tự, Liên Hoa Tự, những thánh địa Phật môn này làm sao sẽ trợ giúp Vương Thông? Không ngờ phế vật này lại thất bại, nghe nói còn là bởi vì cái thiên tai gì đó?”

“Ừ, nghe nói là trên trời hạ xuống mưa sao lửa, nên hắn toàn quân bị diệt.” Tạ Bắc Hành gật đầu một cái, cũng là mặt lộ vẻ nhạo báng.

Thật ra thì, chuyện ở Quận Thành Tây Lăng, truyền lưu khá rộng, Vương Thanh Hà cùng Tạ Bắc Hành ở Duyên Châu cũng có nghe, nhưng mà khi truyền tới bên kia, câu chuyện đã sớm sai lệch quá nhiều.

Bản truyền lưu ở Duyên Châu vốn đã là hoàn toàn thay đổi.

Biến thành khi lưỡng quân đối chiến, Yên Vương rõ ràng chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, chợt gặp gỡ mưa sao lửa từ trên trời giáng xuống, sau đó liền toàn quân bị diệt.

Căn bản cũng không có độ tin cậy gì.

Coi như tin, cũng chỉ cho rằng vì vận khí của quân Yên Vương bên kia quả thực quá kém.

“Nếu Vương Thông chết vì thiên tai, Liên Hoa Tự không cam lòng dù sao cũng bình thường, nhưng bọn hãn ngàn vạn lần không nên, lại dám cùng nhà họ Vương ta đối nghịch!”

Vương Thanh Hà đứng lên, cười lạnh nói: “Lần này ngươi và ta mang đủ tinh binh, chờ sau khi công phá Quận Thành Quận Lô, cứu về Thánh nhi, liền lãnh binh đi Liên Hoa Tự hỏi một chút, xem đây là chuyện gì!”

“Không sai, có tinh binh như vậy, coi như trong Quận Thành Quận Lô có Thần Cảnh, cũng giết không tha!” Tạ Bắc Hành cũng phá lên cười “Ta muốn đích thân làm thịt cái thằng nhóc con họ Thôi kia, cho đũa cháu ngoại ngoan của ta hả giận!”

Chương 171: Không thể xuất hiện Hồng Vũ thứ hai (2)

Hai người bọn họ lòng tin rất đầy đủ.

Coi như đã dự tính Quận Lỗ có thể là bẫy rập, cũng như cũ tự tin.

Cái này bắt nguồn ở tinh binh bọn họ mang tới.

Vương Thanh Hà mang theo năm trăm người, Tạ Bắc Hành mang theo 2000 người.

Mặc dù số lượng nhìn như là Tạ Bắc Hành nhiều, nhưng trên thực tế năm trăm người này của Vương Thanh Hà mới là chiến lực chủ yếu.

Hai ngàn người kia của Tạ Bắc Hành mặc dù đều là tinh binh khoác giáp cầm khí giới, nhưng trong đó chỉ có hai trăm tên biết võ công, còn chỉ có tầng thứ cảnh giới Súc Khí.

Mà năm trăm người này của Vương Thanh Hà, nhưng là từng người trang bị hoàn mỹ, mặc chính là áo giáp thép rỗng, cầm binh khí bách luyện, từng người thậm chí đều có võ công cảnh giới Dịch Cân.

Cảnh giới Dịch Cân thả ở trên giang hồ đều coi là hào kiệt một phương, thậm chí có thể ở trong một ít môn phái nhỏ làm trưởng lão, đi lên một tầng nữa, chính là cảnh giới Tây Tựu đủ xưng là cao thủ nhất lưu!

Năm trăm người tinh binh cảnh giới Dịch Cân khoác giáp cầm khí giới, lại còn tinh thông chiến trận, có thể kết trận công kích giết địch!

Năm trăm người này đủ để nhẹ nhàng thoái mái đánh tan cái gọi là đại quân mấy chục ngàn do quân tốt phổ thông tạo thành!

Coi như là Thần Cảnh trước mặt, cũng sẽ bị sợ chạy.

Không chạy thì phải chết!

“Báo cáo!” Vừa lúc đó, bên ngoài truyền đến thanh âm của lính đưa tin “Nhị gia, bên ngoài đến một nhóm thương nhân, nói là muốn mời ngài làm chủ cho bọn hắn!”

Đây hiển nhiên là binh của nhà họ Vương, xưng hô nhị gia là đang gọi Vương Thanh Hà.

“Thương nhân?” Vương Thanh Hà nghe vậy khẽ nhíu mày, đang muốn hạ lệnh đem người đuổi đi, bỗng nhiên trong

lòng hơi động, trầm giọng nói “Đê cho bọn họ đi vào gặp ta đi.”

“Vâng!” Lính đưa tin sau đó rời đi.

“Người đây là muốn cùng những thương nhân này hội thăm Thôi Hằng cùng tin tức Quận Thành Quận Lỗ?” Tạ Bắc Hành hơi kinh ngạc “Nơi đây khoảng cách Quận Thành Quận Lỗ tương đối xa, cũng không ở chung quanh sông Hồng, thương nhân phụ cận sợ rằng đối với Quận Thành Quận Lỗ không hiểu nhiều.”

“Không. ” Vương Thanh Hà lắc đầu nói “Lúc ban ngày, chúng ta đi ngang qua huyện Võ Thành, còn có huyện Trường Hà trước mặt, người không chú ý dân chúng nơi đó nói chuyện sao, cơ hồ đều đang khen ngợi Thôi Hằng, điều này tuyệt không bình thường.”

Bình thường mà nói, một Quận quản lý mười mấy hai mươi huyện, nhất định sẽ có chỗ hành chính không chu toàn.

Vì vậy, tuyệt đại đa số bách tính địa phương cũng sẽ đối với Quận Trường cảm thấy bất mãn, hơi khá hơn một chút thì không có bao nhiêu cảm giác, không mắng cũng sẽ không khen ngợi.

Có điều bách tính huyện Võ Thành cùng huyện Trường Hà lại tất cả đều đang khen ngợi Thôi Hằng, đây là một chuyện cực độ không tầm thường.

Ý nghĩa Quận Trường khẳng định làm chuyện gì đó để cho bách tính cảm tạ ân đức.

Mà chuyện có thể làm cho nhiều dân chúng bình thường đều cảm kích như vậy, kết hợp với tình huống Quận Thành Quận Lỗ thăm dò khi trước, cái này liền khiến cho trong lòng Vương Thanh Hà có một loại cảm giác quen thuộc vô hình.

Một nhóm thương nhân rất nhanh thì bị mang tới.

Bọn họ sau khi thấy Vương Thanh Hà cùng Tạ Bắc Hành, nhao nhao quỳ sụp xuống đất, khóc rờn rờn, lớn tiếng kêu lên.

Nói bọn họ vốn dĩ đều là đại tộc địa phương, gia sản phong phú, nhưng mà cái tên Thái Thú Quận Lỗ Thôi Hằng kia là tai tinh hại người, ép buộc dùng giá cả một thành mua sản nghiệp của bọn họ, đê cho bọn họ chỉ có thể trải qua sinh hoạt như dân chúng bình thường, thật là sống không bằng chết.

Dưới một phen miêu tả này, Vương Thanh Hà càng nghe lại càng kinh hãi.

Song quyền của hắn không tự chủ được nắm chặt lại, thân thể đều có chút run rẩy,

Tạ Bắc Hành mặc dù đối với điều này hiểu rõ không phải là rất toàn diện, nhưng cũng có một chút cảm giác quen thuộc, nhưng lại không nhớ nổi cụ thể là cái gì.

Sau đó, sau khi Vương Thanh Hà cam kết sẽ nghiêm trị Thái Thú Quận Lô, liền đề cho đám thương nhân này đi xuống, sau đó nhìn về phía Tạ Bắc Hành bên cạnh, trịnh trọng cực kỳ nói: “Cách làm của tên Thôi Hằng này, người có cảm giác rất quen thuộc hay không?”

“Là có chút quen thuộc, nhưng lại nói không rõ là cái gì, luôn cảm thấy ở nơi nào nghe qua hoặc là xem qua.” Tạ Bắc Hành nhíu mày, cẩn thận suy tư.

“Hong Vũ Thiên Vương!” Vương Thanh Hà trực tiếp nói rõ ràng, căn rằng nghiến lợi nói “Đây rõ ràng chính là cách làm của Hong Vũ Thiên Vương năm đó, là hấn, là hấn, không sai, chính là hấn!”

“Má của ta ơi!” Tạ Bắc Hành nhất thời sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, cả người đều bị dọa sợ đến run run một chút, sợ hãi nói “Không sai, không sai a, giết cường hào, phân chia ruộng đất... Hong Vũ Thiên Vương!”

Hong Vũ Thiên Vương bốn chữ này, là ác mộng vĩnh hằng của tất cả thế gia vọng tộc trong thiên hạ, là tên đủ để dọa con nít ngừng khóc, là ác mộng bọn hấn cả đời đều không cách nào chạy trốn!

Dù rằng đây đã là nhân vật gần ba trăm năm trước, nhưng uy danh của hấn vẫn như cũ để cho nhóm thế gia đại tộc cảm thấy sợ hãi!

“Người này cùng Hong Vũ năm đó thế nào cũng có ngàn vạn tia quan hệ!” Vương Thanh Hà như chém đinh chặt sắt nói, “Giết hấn đi, nhất định phải thừa dịp hấn còn chưa đủ lông đủ cánh đem hấn bóp chết, tuyệt đối không thể để cho cõi đời này lại xuất hiện tên Hong Vũ thứ hai!”

“Không sai, nhất định phải đem hấn bóp chết!” Tạ Bắc Hành vô cùng ngưng trọng gật đầu “Có phải báo cho những gia tộc khác hay không, đây chính là đại sự kinh thiên động địa?”

“Không!” Vương Thanh Hà lắc đầu một cái, trầm giọng nói “Năm đó Hong Vũ Thiên Vương có lực lượng chém hết Thần Cảnh thiên hạ, nếu cái tên Thôi Hằng kia thật cùng Hong Vũ Thiên Vương có liên quan, có lẽ chúng ta còn có thể chiếm được truyền thừa của Hong Vũ Thiên Vương, đây chính là cơ duyên tối cao!”

“Quả thật!” Tạ Bắc Hành thừa nhận cái quan điểm này, gật đầu nói “Như vậy sáng sớm ngày mai, chúng ta lập tức gia

tộc hành quân, tranh thủ tại trước hoàng hôn ngày mai, công
hạ Quận Thành Quận Lỗ!”

...

Cùng lúc đó, trong Quận Thành Quận Lỗ, Chu Hoảng
Dịch tới ngay trong đêm.

Chương 172: Đại quân sắp tới (1)

Liễu Chí Trăn theo chân Chu Hoằng Dịch cùng đi đến Quận Thành Quận Lỗ.

Hắn cũng muốn gặp một lần vị Thái Thú Quận Lỗ kia, xem rốt cuộc là hạng người gì, mới có thể được thiên tài tuyệt thế như Chu Hoằng Dịch coi là cơ duyên để hiểu ra chí lý đại đạo.

Thậm chí còn cho là có thể giúp chương giáo chân nhân Ngô Đạo.

Trên đời thật tồn tại hạng người như vậy sao?

Ở trong tâm khảm của đệ tử Đạo Nhật Cung, chương giáo chân nhân Trương Sáu Minh chính là tồn tại như tiên thân, siêu nhiên với thế gian, không nhiễm chuyện hồng trần, là người đã đứng ở trước Thiên Môn, khoảng cách thành tiên chỉ cách xa một bước.

Chẳng lẽ cái tên Thái Thú Quận Lỗ này là Tiên Nhân hay sao?

“Chu sư thúc, chúng ta không phải đi bái kiến vị Thôi Thái Thú kia sao?” Liễu Chí Trăn hơi nghi hoặc một chút mà nhìn về phía Chu Hoằng Dịch, tại sao mang chính mình tiên tới một nhà khách sạn?

“Ngươi và ta một đường một mọi phong trần, làm sao có thể trực tiếp đi bái kiến.” Chu Hoằng Dịch khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói “Hơn nữa coi như ta ngươi áo mũ chỉnh tề, cũng không thể trực tiếp đi qua.”

“Vị Thôi Thái Thú này nhưng mà là cao nhân lĩnh hội chí lý đại đạo thâm sâu, chúng ta muốn bái kiến hẳn nhất định phải đủ tôn trọng, trước tiên ở khách sạn này, dâng hương tẩm rửa, sau khi chay tịnh ba ngày, lại đi bái kiến.”

“À?” Liễu Chí Trăn nghe vậy đều sợ ngây người.

Lễ nghi như vậy thật giống như là chuẩn bị nghênh đón tiên thân, Thái Thú Quận Lỗ thật lợi hại như vậy sao?

...

Sáng sớm hôm sau.

Trong nội đường nha môn Thủ Phủ.

Thôi Hằng đang quan sát bản đồ toàn bộ mười ba Quận trong Phong Châu.

Hắn đang tự hỏi sau khi tiếp nhận Châu Mục, phải sắp xếp thứ tự phổ biến chính lệnh ra sao, mới có thể đạt tới hiệu quả

thu thập tâm tình tốt nhất.

Đồng thời hãn cũng chú ý tới, Quận Vân Xu tại phía bắc Phong Châu tiếp giáp với thảo nguyên bên ngoài Đại Tấn.

Đây có thể nói là phòng tuyến thứ nhất để Phong Châu chống đỡ Man Tộc ngoài thảo nguyên xâm lấn.

Nếu mà tiếp nhận Châu Mục Phong Châu, khẳng định còn phải cân nhắc xử trí đám Man Tộc ở thảo nguyên phía bắc như thế nào.

“Đại nhân!” Vừa lúc đó, bên ngoài truyền đến thanh âm Hứa Phong An.

Mấy ngày trước hãn trở về Ngọc Hoa Kiếm Các một chuyến,

Trợ giúp Huệ Thế phổ biến chính lệnh, hôm qua mới vừa trở về.

“Vào đi.” Thôi Hằng đem bản đồ thu vào, mỉm cười nói “Hứa tiên sinh tới sớm như vậy, là có chuyện khẩn cấp gì?”

“Đại nhân, ta vừa mới nhìn thấy Chu Hoảng Dịch.” Hứa Phong An trịnh trọng nói “Nghe Huệ Thế nói, trước đây hãn gửi thư nói muốn tới bái kiến ngài?”

“Thì ra hãn đã tới ă.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu nói “Làm sao không thấy hãn tới?”

“Ta tìm người hỏi thăm một chút, hãn đi mua một ít nhang, còn mua dụng cụ làm bếp tự mình làm đồ ăn chay.” Hứa Phong An có chút cảm thán nói “Coi bộ phỏng chừng là muốn phải dâng hương chay tịnh xong, lại đến bái kiến đại nhân ngài.”

“Ồ? Đây cũng là có chút ý tứ.” Thôi Hằng nghe cái này cũng có chút kinh ngạc, bất luận Chu Hoảng Dịch là nghĩ như thế nào, lễ nghi này kê ra hoàn toàn là làm đến mức tận cùng, khế cười nói “Hãn không giống như là đệ tử đạo môn, càng giống như là người đọc sách.”

“Đại nhân mắt sáng như đuốc, thật ra thì cái tên Chu Hoảng Dịch này ban đầu thật đúng là một người học trò.” Hứa Phong An giải thích “Hãn xuất thân nhà họ Chu ở Quận Ngọc Bình ở Ung Châu, mặc dù không ở trong mười sáu thế gia trên thiên hạ, nhưng cũng là danh môn ở địa phương.

“Chẳng qua, phụ thân của Chu Hoảng Dịch tuy là gia chủ nhà họ Chu, nhưng mẹ đẻ của hãn lại chỉ là một người thiếp thất, nghe nói còn là hoa khôi xuất thân thanh lâu, sau khi gả vào Chu gia cuộc sống cũng không tốt, sau khi sinh ra hãn không lâu liền buồn bực mà chết, lại ngay cả mộ tổ tiên đều không được chôn vào.

“Vì vậy, Chu Hoảng Dịch thuở nhỏ khắc khổ đi học, muốn nhờ vào đó giúp cho mẫu thân được chính danh, sau đó dưới cơ duyên xảo hợp tiếp xúc võ công, đột nhiên tăng mạnh, cùng phụ thân bộc phát mâu thuẫn kịch liệt, gần như là đao binh gặp nhau.

“May mắn được chương giáo Đạo Nhất Cung đi ngang qua, đem hãn thu làm đệ tử, nhờ vậy mới không có trở thành thảm kịch cha con tương tàn.”

“Đây cũng đúng là một nhân vật truyền kỳ.” Thôi Hằng hơi xúc động, gật đầu nói “Nếu hãn làm đủ lễ phép, chúng ta cũng chớ có chậm trễ.”

Vừa nói, hãn lấy ra tấm giấy lớn viết tên Chu Hoảng Dịch kia.

Sau đó nhẹ nhàng tung lên, tờ giấy này trong nháy mắt tự thiêu đốt, trực tiếp biến thành một tấm phù lục viết phù văn phức tạp.

“Chờ đến khi hãn tới thăm, có thể đem tờ phù lục này giao cho hãn.”

Thôi Hằng đem tấm bùa này giao cho Hứa Phong An “Bùa này có thể tăng lên cảm giác linh giác của hãn, có thể trợ giúp hãn cảm ngộ đạo vận pháp lý trong thiên địa mau hơn, tăng nhanh tốc độ tiến vào Thần Cảnh.”

“Phải! Đại nhân!” Hứa Phong An nhận lấy tờ phù lục này, lập tức cũng cảm giác được nhận biết của mình lấy được tăng cường, trong ngày thường chỉ có thể mơ hồ cảm ứng pháp lý đạo vận, nay trong nháy mắt trở nên cực độ rõ ràng.

Điều này thậm chí để cho hãn có một loại cảm giác như mình đã bắt đầu chạm vào ngưỡng cửa Thần Cảnh.

Đương nhiên, hãn cũng biết đây chỉ là một loại ảo giác, chính mình cũng không có biện pháp gì để đột phá đến Thần Cảnh, coi như cảm trong tay tờ phù lục này cũng không có tác dụng thực tế.

Bất quá, đối với người nắm giữ phương pháp làm sao đột phá Thần Cảnh tới nói, tờ phù lục này chính là bảo vật vô giá, có thể nói là vé xe nổi thẳng đến Thần Cảnh a!

“Đại nhân thật chỉ là Nhân Tiên Thượng Giới sao?”

Trong lòng Hứa Phong An dặng lên sóng gió kinh hoàng, bây giờ các loại thủ đoạn Thôi Hằng biểu hiện ra, so với tưởng tượng của hãn lúc ban đầu cao hơn quá nhiều.

“Đừng rồi, cái này là đưa cho ngươi.” Thôi Hằng lại lấy ra một cuốn sách nhỏ.

“Đây là? ” Hứa Phong An nghi ngờ nhận lấy sách nhỏ, chẳng qua là lật nhìn hai lần, thân hình liền rung mạnh, trực tiếp quỵ trên đất, vô cùng cung kính, vô cùng cảm kích nói “Vạn tạ ơn Thượng Tiên ban thưởng pháp!”

Bộ sách nhỏ này không phải gì khác, chính là tại sau khi Thôi Hằng biết cự ly của Thần Cảnh, dựa theo võ công của Ngọc Hoa Kiếm Các biên soạn ra võ công Thần Cảnh, hoàn mỹ phù hợp sở học của Hứa Phong An.

Nếu Chu Hoàng Dịch có thể được phù lục phụ trợ tu luyện, hẳn tự nhiên cũng sẽ không bạc đãi Hứa Phong An đi theo ở bên cạnh mình.

Hơn nữa Hứa Phong An còn dốc sức làm cho Ngọc Hoa Kiếm Các phối hợp phổ biến chính lệnh.

Đối với người ở bên cạnh mình, lại tận tâm tận lực làm việc, Thôi Hằng sẽ không bạc đãi.

“Đi thôi. ” Thôi Hằng mỉm cười nói “Cố gắng nghiên cứu.”

“Tạ Thượng Tiên! ” Hứa Phong An lần nữa nói tạ, mừng rỡ như điên rời đi.

Chương 173: Đại quân sắp tới (2)

Chỉ chốc lát sau, lại có Đô Úy Trần Đồng tới.

“Đại nhân, các Huyện truyền tới tin tức, hư hự thực thực có binh lính của nhà họ Vương đang hành quân, chắc là hướng về phía chúng ta tới đây.” Trần Đồng đơn giản nói rõ tình huống.

“Cuối cùng là đến rồi a.” Thôi Hằng vỗ tay cười nói “Không phí công ta chờ, người bây giờ liền đi vào địa lao, đem Vương Kim Thánh cùng Vương Thanh Tuyên mang ra ngoài, treo lên cột cờ trên tường thành đi.”

“Treo, treo lên cột cờ tường thành?” Trần Đồng nghe vậy nhất thời trợn to hai mắt, đây là giết người tru tâm a, chờ người của nhà họ Vương tới, sợ rằng sẽ đương trường tức đến ngất đi.

Bất quá, làm ra chuyện như vậy đối với thế gia vọng tộc đứng đầu thời nay, khiến cho trong lòng hận dâng lên một cỗ cảm giác hưng phấn khó có thể dùng lời diễn tả được, lại cũng có chút không thể chờ đợi.

Nếu mà đặt ở lúc trước, loại chuyện này nhưng là ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ a!

...

Ở trong địa lao tử tù Quận Thành Quận Lỗ.

Vương Kim Thánh, Vương Thanh Tuyên đều còn sống, tinh thần đều hết sức uể oải, thoát nhìn hít vào nhiều mà thở ra không bao nhiêu, không còn sống lâu nữa.

Thật ra thì, chẳng qua là nhìn trông như vậy mà thôi.

Hai người bọn họ đều có võ công trong người, khí lực cực kỳ mạnh mẽ, coi như là bị giam ở trong địa lao không thấy ánh mặt trời này, trạng thái thân thể cũng là phi thường khỏe mạnh.

Chủ yếu vẫn là luân phiên xét xử công khai tạo thành tổn thương tinh thần, cơ hồ đem nhân cách của bọn hắn đều nghiền nát.

Nếu là đối thành người tính tình cương liệt một chút, hoặc là người nội tâm hoàn toàn tuyệt vọng, sợ rằng cũng đã tự vận bỏ mình.

Tỷ như Tôn Bàn Thạch.

Ở sau khi phát hiện Vương Kim Thánh cùng Vương Thanh Tuyên bị bắt đi vào, hắn trực tiếp liền đập đầu chết ở trên vách

tường hầm giam.

Có điều hai người Vương Kim Thánh cùng Vương Thanh Tuyền lại không có loại dũng khí này.

Có lẽ cũng là bởi vì trong lòng bọn hắn còn ôm lấy một tia hi vọng, đang mong đợi nhà họ Vương ở Lang Gia bên kia có thể đi qua cứu bọn họ đi ra ngoài.

Vương Kim Thánh bị nhốt trong góc tù, trong không khí tràn đầy mùi tanh hôi gay mũi, hắn nhìn về phía Vương Thanh Tuyền bên người, thấp giọng hỏi “Thúc phụ, người nói sẽ có người tới cứu chúng ta sao?”

“Có, nhất định có!” Trạng thái tinh thần của Vương Thanh Tuyền bây giờ đã khôi phục không ít, mặc dù vẫn không cách nào thi triển võ công, nhưng đã có thể giao lưu bình thường “Người và ta bị giam ở chỗ này, chính là đang đánh mặt nhà họ Vương, dù rằng chỉ là vì mặt mũi, cũng nhất định sẽ cứu chúng ta đi ra ngoài.”

“Nhưng mà, nhưng mà... Có thể thành công sao?” Vương Kim Thánh lại có chút không xác định nói.

“Chuyện này...” Vương Thanh Tuyền nghe vậy cũng trầm mặc lại, mặt đầy khổ sở nói “Chắc cũng là có thể đi, coi như cái tên Thôi Hằng kia thực lực cực mạnh, thủ đoạn cũng không thể tưởng tượng nổi, nhưng chung quy không đến nỗi dám cùng nhà họ Vương ta hoàn toàn vạch mặt.”

“Đúng đúng, coi như hắn lợi hại hơn nữa, khẳng định cũng sẽ không lựa chọn cùng nhà họ Vương chúng ta cứng đối cứng!” Vương Kim Thánh dường như từ điểm này tìm được lòng tin, lại còn nở nụ cười “Hắn đến bây giờ đều không giết chúng ta, hắn là đang kiêng kỵ nhà họ Vương chúng ta.”

Mặc dù hai người bọn họ đều gặp qua thủ đoạn ly kỳ của Thôi Hằng, nhưng cũng không biết chuyện Huệ Thế tru diệt mấy ngàn tinh binh.

Tôn Bàn Thạch đều còn chưa nói cho bọn hắn biết tình huống, cũng đã tự sát chết.

Lạch cạch! !

Đột nhiên, truyền đến tiếng mở khóa cửa phòng giam.

Vương Kim Thánh nhất thời giật mình một cái, mặt đầy sợ hãi nhìn ra phía ngoài, khi thấy mấy tên lính canh ngục đang mở ra ông khóa “Mấy vị quan gia, lại, lại muốn đi xét xử công khai sao?”

Vương Thanh Tuyền sắc mặt cũng hơi trắng bệch, hắn quả thực quá rõ ràng bị xét xử công khai là cảm thụ gì, nhất định

chính là thân thể cùng tinh thần đồng thời bị hành hạ, sông không bằng chết!

Mặc dù Vương Thanh Tuyên không cộ tự mình lần ép qua bách tính Quận Thành Quận Lỗ, nhưng hẳn vẫn là kẻ sau màn của Vương Kim Thánh, khi Vương Kim Thánh bị xét xử công khai cũng tương tự sẽ kéo theo hẳn.

“Không phải xét xử công khai. ” Vài tên lính canh ngục không nói thêm nữa, sau khi đem cửa phòng giam mở ra liền rời đi.

Vương Kim Thánh cùng Vương Thanh Tuyên mừng rỡ không thôi mà liếc nhau.

Chẳng lẽ, chẳng lẽ mình được cứu rồi? !

“Hai vị, đã lâu không gặp. ” Trần Đồng chậm rãi đi vào, khẽ cười nói “Theo ta đi thôi, tiếp theo các người sẽ không lại tới nơi này.”

Lời này để cho trong lòng hai người càng vui mừng, hưng phấn đến thân thể đều run rẩy.

Rốt cuộc có thể rời đi cái địa phương quỷ quái này!

Rốt cuộc được cứu!

“Tu tưởng giáo dục ” từ trước đến nay thậm chí để cho bọn họ theo bản năng không đi suy nghĩ những khả năng khác, một lòng một dạ cho rằng mình được cứu rồi.

Nhưng mà, khi Vương Kim Thánh cùng Vương Thanh Tuyên đi theo Trần Đồng đi tới tường thành cửa thành Quận Thành Quận Lỗ, lại đều bối rối.

“Người, các người muốn làm gì? !”

“Không được, không được, các người không thể làm như vậy!”

Vương Thanh Tuyên cùng Vương Kim Thánh kinh hô lên, nhưng bọn họ lúc này không có chút cơ hội phản kháng nào, chỉ có thể trố mắt nhìn quân tốt đem hai tay của mình ép xuống, trói lên sợi dây dùng để kéo cờ.

“Lên ! ” Trần Đồng cười lạnh nói.

Nhóm quân tốt lập tức chuyển động bàn kéo, buộc sợi dây trói Vương Thanh Tuyên cùng Vương Kim Thánh nhanh chóng lên cao, rất nhanh thì đem bọn hắn treo ở đỉnh cột cờ.

Bây giờ, hai người này cứ như vậy bị trói hai tay, treo ở giữa không trung.

Thành một đạo phong cảnh mỹ lệ nhất trên tường thành Quận Thành Quận Lỗ này.

“A a! ” Vương Kim Thánh không ngừng rống giận, nhục nhã cực độ như vậy để cho hắn gần như phát điên “Các người chờ, chờ, chờ cha ta đến rồi, các người toàn bộ đều phải chết!”

Chương 174: Cát bụi đầy trời, đại địa sụp đổ (1)

Mặc dù sau khi Chu Hoằng Dịch đi tới Quận Thành Quận Lỗ, cũng không có trực tiếp đi gặp Thôi Hằng, nhưng tin tức nhà họ Vương, ở Lang Gia cùng nhà họ Tạ ở Bình Sơn liên thủ, muốn tới tấn công Quận Lỗ, hẳn vẫn để cho Liễu Chí Trần truyền tới.

Sáng sớm ba ngày sau.

Chu Hoằng Dịch sau khi dâng hương chay tịnh xong, liền dẫn Liễu Chí Trần cùng đi đến nha môn thủ phủ Quận Trưởng, đưa tới thiếp xin gặp.

Sau đó, Hứa Phong An từ bên trong đi ra.

“Hai vị đạo trưởng xin mời vào.” Hứa Phong An mỉm cười nói “Đại nhân đã chờ ở bên trong.”

Sau khi đi vào nha môn, hắn đem tấm bùa kia lấy ra, giao cho Chu Hoằng Dịch.

“Đây là?” Chu Hoằng Dịch hơi nghi hoặc một chút, không có trực tiếp cầm.

“Đại nhân nói trả lễ lại, không thể chỉ cho người dâng hương chay tịnh, chính mình lại không tỏ vẻ gì.” Hứa Phong An mỉm cười nói “Nhận lấy đi, đây chính là trọng bảo.”

“Trọng bảo?” Chu Hoằng Dịch hơi nghi hoặc một chút, một tấm bùa chú sẽ là cái gì trọng... “Cái này, đây là?”

Phù lục mới vừa vào tay, trong lòng của hắn liền dâng lên sóng gió kinh hoàng.

Chu Hoằng Dịch cảm giác được linh giác của thần hồn của mình giống như là trong nháy mắt được cường hóa gấp trăm ngàn lần, thiên địa pháp lý trong ngày thường mơ mơ màng màng, lại trở nên có thể thấy rõ ràng, có thể mặc cho chính mình học hỏi lĩnh ngộ.

Bản chất Nội Cảnh đột phá đến Thần Cảnh, chính là thông qua học hỏi lĩnh ngộ pháp lý từ đại thiên địa ngoại giới, đối với tiêu thiên địa Nội Cảnh của mình tiên hành điều chỉnh.

Chờ đến khi điều chỉnh đến trình độ cùng đại thiên địa ngoại giới tương hợp, liền có thể dẫn động thiên địa nguyên khí cải tạo thân thể, mở ra Thần Tàng trong cơ thể, đột phá tới Thần Cảnh.

Điểm khó khăn lớn nhất trong đó, chính là học hỏi lĩnh ngộ đối với pháp lực của đại thiên địa ngoại giới.

Bây giờ có đạo phù lục này nơi tay, thì đồng nghĩa với có thể trực tiếp dựa theo “Đáp án” để điều chỉnh nội thiên địa của chính mình!

Độ khó đột phá Thần Cảnh trực tiếp bị hạ xuống số không!

“Không tưởng tượng nổi, thật bất khả tư nghị, trên đời lại còn có trọng bảo như vậy!” Trong lòng Chu Hoảng Dịch run sợ tới cực điểm, thậm chí nói “Vị Thôi đại nhân này nhất định là một vị tiên nhân, tuyệt đối không có sai lầm rồi!”

Chưa thấy Thôi Hằng, hắn liền bị công hiệu của tờ phù lục này làm kinh hãi, chắc chắn Thôi Hằng nhất định là vị tiên thân lánh đời, tồn tại siêu phàm nhập thánh.

Sau khi đi tới nội đường nha môn Quận Trưởng, Chu Hoảng Dịch cùng Liễu Chí Trăn rốt cuộc gặp được Thôi Hằng.

Phản ứng đầu tiên chính là thật trẻ tuổi.

Bộ dáng nhìn qua chỉ có mười tám mười chín tuổi!

Đây là khi ở tuổi rất trẻ liền đắc đạo, hay là tu luyện đến chỗ cao thâm, sau đó phản lão hoàn đồng vậy?

Vô luận là nguyên nhân gì, đều để cho trong lòng hai người bọn họ khiếp sợ không thôi.

“Bái kiến Thôi đại nhân!” Chu Hoảng Dịch mười phần cung kính mà hành lễ.

“Bái kiến Thôi đại nhân!” Liễu Chí Trăn cũng đồng thời hành lễ theo, thái độ cũng rất cung kính.

Mặc dù Liễu Chí Trăn vẫn không biết chỗ lợi hại của Thôi Hằng, nhưng trong ba ngày qua, hắn ở tòa Quận Thành Quận Lỗ này nghe ngóng không ít tin tức liên quan tới Thôi Hằng.

Dù là không nói đến những thứ khác, chỉ riêng việc Thôi Hằng đem tài sản sản nghiệp của thế gia tông môn tịch thu, lại phân cho bách tính, cũng đủ để cho người cảm thấy kính nể.

“Hai vị mời vào.” Thôi Hằng giương mắt nhìn về phía hai người, nhẹ nhàng gạt đầu, cười nói “Ngồi đi.”

“Đa tạ Đại nhân.”

Hai người trăm miệng một lời, sau đó ngồi xuống.

“Chu đạo trưởng, còn phải đa tạ người đưa đến tin tức về nhà họ Vương cùng nhà họ Tạ.” Thôi Hằng mỉm cười khách sáo một câu, sau đó hỏi, “Không biết lần này đến có gì muốn làm?”

“Nếu đại nhân hỏi như vậy, tiểu đạo cũng liền nói thẳng.” Chu Hoảng Dịch thái độ rất khiêm tốn, đứng dậy hành lễ hỏi,

“Dám hỏi đại nhân có khả năng hô phong hoán vũ hay không?”

Liễu Chí Trăn ở một bên thấy Chu Hoằng Dịch đứng lên, tự nhiên cũng không dám ngồi nữa, cũng vội vàng đứng lên, cũng thối lui đến sau lưng Chu Hoằng Dịch.

Thôi Hằng nhìn hai người một chút, gật đầu cười nói: “Có.”

Cái này không có gì cần giấu giếm, nếu muốn lấy được Đạo Nhất Cung ủng hộ, danh chính ngôn thuận ngồi lên ngôi vị Châu Mục, dĩ nhiên phải lộ ra một ít thứ tương đối chân thật.

“y...” Chu Hoằng Dịch nghe vậy không khỏi sững sốt.

Vốn dĩ hắn còn tưởng rằng Thôi Hằng sẽ che giấu một phen, không nghĩ tới nhẹ nhàng như vậy liền thừa nhận.

Cái này dường như cùng hình tượng cao nhân ẩn sĩ trong truyền thuyết có chút không quá giống nhau a.

Không phải nói thế ngoại cao nhân rất thích ẩn giấu thực lực của mình, coi như bại lộ thực lực cũng sẽ dùng mọi cách che giấu sao?

Hay là nói vị Thôi đại nhân này cảnh giới đã cao đến trình độ nhất định, đối với điều này đã không chút nào để ý rồi hả?

Thật là một vị tiên nhân cởi mở a!

Chương 175: Cát bụi đầy trời, đại địa sụp đổ (2)

Chu Hoàng Dịch trong lòng không nhịn được cảm khái, liền lại hít sâu một hơi, dò hỏi: “Dám hỏi đại nhân, vậy chuyện ngôi sao rơi ở Quận Thành Tây Lăng kia, có hay không cũng là ngài làm?”

“Chút tiểu thuật thôi. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói.

“Quả nhiên... ” Chu Hoàng Dịch nghe vậy nhất thời con mắt to phát sáng, cả người tựa hồ cũng trở nên cực kỳ hưng phấn, run giọng nói “Không biết đại nhân ngài, ngài có phải hay không đã thành tiên?”

Vào lúc này, Thôi Hằng phát hiện trên người Chu Hoàng Dịch toát ra tia sáng màu vàng chỉ có hắc có thể thấy.

Màu vàng tượng trưng cho “Dục “.

Dục vọng cầu đạo!

Hơn nữa cực kỳ nồng nặc.

Thôi Hằng sau khi thu thập, ánh sáng vàng chung quanh Kim Đan trực tiếp tăng thêm độ cao năm phân.

“Đại nhân! Có quân tình!”

Vừa lúc đó, Trần Đồng vội vã đến nơi này.

Hắn nhìn một chút Chu Hoàng Dịch cùng Liễu Chí Trăn, đi tới bên người Thôi Hằng, thấp giọng nói: “Đại nhân, liên quân nhà họ Vương ở Lang Gia cùng nhà họ Tạ ở Bình Sơn đã cách mười dặm bên ngoài thành, không biết nên ứng đối ra sao?”

“Người tới có bao nhiêu? ” Thôi Hằng dò hỏi.

“Không dưới ba chục ngàn! ” Trần Đồng biểu tình hết sức nghiêm túc, trầm giọng nói “Mặc dù lúc ban đầu liên quân của hai nhà này chỉ có hơn hai ngàn tinh binh, nhưng dọc theo con đường này động đảo thương nhân thậm chí là môn phái gia tộc đều nghe tiếng đầu nhập vào, thậm chí tự chuẩn bị vũ khí lương thảo, chỉ cần mang theo bọn hắn đồng thời tấn công Quận Lô.”

“Ồ? ” Thôi Hằng chận mày hơi nhíu, khẽ cười nói “Đây là đoàn người về quê muốn phản công a, lại có thể tập hợp ba chục ngàn người, xem ra Huệ Thế giết còn chưa đủ triệt để!”

“Đoàn người về quê? ” Trần Đồng đầu tiên là sững sờ, ngay sau đó liền hiểu cái này là ý gì, nhất thời gật đầu nói “Không sai, những người này cơ bản đều đến từ địa phương Trần Phủ Huyện phổ biến qua chính lệnh.

“Hơn nữa những đoàn người về quê này đều liều mạng muốn phản công, vì chiêu mộ quân tốt gần như là tiêu hết gia tài tích góp, ba vạn người gần như đều là trang bị tới trình độ toàn thân khoác giáp.

“ Binh lính như vậy, lại có tinh binh hai nhà Vương Tạ ở phía trước công kích, sợ rằng càng mạnh hơn đại quân một trăm ngàn người khi trước của Yên tặc! Đại nhân, có cần tổ chức quân tốt thủ thành hay không?”

“Đại nhân, tiêu đạo có thể ra khỏi thành khuyên lui liên quân Vương Tạ. ” Chu Hoảng Dịch bỗng nhiên mở miệng nói “Mặt mũi của Đạo Nhất Cung, hai nhà Vương Tạ không dám không cho.”

“Khuyên lui không được. ” Thôi Hằng lắc đầu cười nói “Bây giờ thay vì nói là hai nhà Vương Tạ chiêu mộ ba chục ngàn quân tốt, chẳng bằng nói là bị ba chục ngàn quân tốt này cuốn theo, có đánh Quận Thành Quận Lỗ hay không, đã không còn thuận theo bọn họ.

“Huống chi, vô luận là người hai nhà Vương Tạ, hay là những đoàn người về quê này, nếu đều đã tụ tập với nhau, vừa tập trung giết sạch hết, không cần khuyên lui.”

Tập trung giết sạch hết? !

Trần Đồng nghe vậy kinh ngạc không thôi mà nhìn về phía Thôi Hằng.

Hắn cũng không biết chuyện hô phong hoán vũ ở huyện Cự Hà, cùng chuyện sao rơi đầy trời ở Quận Thành Tây Lăng là chuyện Thôi Hằng làm nên.

Mặc dù Trần Đồng cũng đã thấy Thôi Hằng thoáng cái đem Huệ Thế tăng lên tới Tiên Thiên, cũng nắm giữ lực lượng cường đại như Thân Phật, gắng gượng chính diện đánh tan mấy ngàn tinh binh, nhưng ở trong sự nhận thức của hắn, mấy ngàn tinh binh so sánh cùng đại quân ba chục ngàn, chênh lệch vẫn rất lớn.

Chu Hoảng Dịch thì là nghĩ tới vấn đề chính mình mới vừa hỏi qua, nhất thời kích động không thôi “Đại nhân, ngài là muốn...”

Liễu Chí Trăn cũng hưng phấn, đây là cơ may gặp được tiên nhân xuất thủ sao?

“Lại chờ một chút. ” Thôi Hằng cười một tiếng, cũng không nói rõ, mà là đi tới trước bàn, cầm lên một cọng lông bút.

Cái này làm cho ba người tại chỗ không rõ vì sao.

Thôi Hằng rất nhanh thì ở trên một tờ giấy vạch ra một đường thẳng màu đen, giao cho Trần Đồng nói: “Đi lên tường thành, chờ khi đại quân Vương Tạ đi tới cách năm dặm, đem tấm giấy này thiêu hủy là được rồi.”

“À? ” Trần Đồng cầm tờ giấy chỉ có một vệt đen này, lơ ngơ, nhưng hẳn tin tưởng Thôi Hằng sẽ không đem chuyện trọng đại như vậy ra đùa, liền hành lễ nói “Vâng, đại nhân!”

“Hai người các ngươi cũng đi theo Trần Đồng lên tường thành đi. ” Thôi Hằng hướng Chu Hoàng Dịch cùng Liễu Chí Trần nói “Đến lúc đó, ngươi tự nhiên sẽ biết vấn đề ngươi hỏi kia có câu trả lời gì.”

“Vâng, đại nhân! ” Hai người trầm miệng một lời.

Bọn họ cũng rất muốn nhìn một chút cái trang giấy kia có thể làm được cái gì, sẽ là dạng thủ đoạn thần tiên gì.

Dù sao, đây cũng là câu trả lời của Thôi Hằng đối với “Có hay không đã thành tiên “.

...

Thôi Hằng thành tiên sao?

Đối với chính hắn mà nói, đương nhiên là không có.

Chẳng những không có, còn kém cực xa.

Trên Kim Đan, còn có Nguyên Anh, Hóa Thần, Phản Hư, Hợp Đạo, Độ Kiếp, Đại Thừa!

Sau Đại Thừa, mới tính thành tiên.

Nhưng mà nếu dựa theo hai mươi một cảnh giới lưỡng giới Tiên Phạm trên thế giới này phân chia, thực lực cùng cảnh giới của hắn đã sớm vượt qua cái gọi là Nhân Tiên, Địa Tiên, thậm chí là Thiên Tiên.

Vì vậy, thay vì cho một câu trả lời lập lờ, còn không bằng hiện ra một chút thủ đoạn nhỏ, để cho Chu Hoàng Dịch tự mình phán đoán.

Chương 176: Cát bụi đầy trời, đại địa sụp đổ (3)

Tấm giấy chỉ có một đường thẳng kia, thật lạ thì cùng tờ giấy lúc trước hẳn viết chữ “Chu Hoàng Dịch” giống nhau.

Đều là phù lục.

Gần đây Thôi Hằng đối với nghiên cứu lực lượng Kim Đan chuyên hóa phù văn đã hơi có hiểu được, so với khi trước đóng dấu cho Huệ Thế lại tinh tiến không ít, đã có thể lấy bút mực tầm thường chấp chưởng viết phù văn.

Chỉ bất quá, vẫn yêu cầu đưa pháp lực vào trong đó, trên bản chất còn là một loại vận dụng pháp lực.

“Nếu một ngày nào đó, ta không cần vận dụng pháp lực, chỉ cần thư bút vung lên, cũng có thể thi triển ra uy năng cực lớn, hẳn chính là chân chính chạm tới vận dụng quy tắc đi.”

Trong lòng Thôi Hằng không khỏi cảm khái.

Hắn mới chẳng qua là Kim Đan đại thành, còn lâu mới đạt tới cảnh giới như vậy.

...

Trên tường thành.

Vương Kim Thánh bị treo ba ngày ba đêm ở trên cột cờ đã sớm thần trí mơ hồ, bỗng nhiên lỗ tai hắn động một cái, chợt mở mắt, nhìn về phía phương xa, ánh mắt đục ngầu nhất thời trở lên bùng sáng.

“Ha ha ha ha! Đến rồi, đến rồi!” Vương Kim Thánh hưng phấn kêu lên, ánh mắt nhìn chăm chăm phương xa, cười to nói “Thúc phụ, mau nhìn a, đến rồi, đây nhất định là người cha ta mang đến a!”

“Không sai, là hắn, là Nhị ca! Đám binh trước nhất kia chính là của hắn!” Vương Thanh Tuyên cũng nở nụ cười, hắn lại nhìn chăm chú một chút, nhất thời lại cười to nói “Không chỉ cha ngươi đến, cậu ngươi cũng tới, còn có binh lính của Tạ Bắc Hành, ha ha!”

“Quá tốt, quá tốt! !” Vương Kim Thánh mừng đến chảy nước mắt, gồng lên khí lực toàn thân, hướng phương xa kêu lên “Cha, cha! Nhanh tới cứu ta, nhanh tới cứu ta a!”

Những chuyện trải qua trong mấy ngày này, để cho tinh thần của hắn đã đến bên bờ tan vỡ, nếu như không phải vì đáy lòng còn tồn tại một tia hi vọng, hẳn đã sớm điên rồi.

Bây giờ thầy liên quân Vương Tạ đến, nhất thời liền để cho tất cả lửa giận cùng khuất nhục trong lòng hân bạo phát ra.

“Chờ sau khi cha ta phá thành, ta nhất định phải tự tay giết cái tên Thôi Hằng đó, rút gân lột da, không, xử tử lăng trì!” Trọng lòng Vương Kim Thánh dặng lên ý tưởng, vô cùng tàn nhẫn “Đúng rồi, ta còn muốn đô thành, phải đô thành, giết sạch nơi này, toàn bộ đều giết sạch!”

Đoàng đoàng đoàng! !

Theo đại quân Vương Tạ càng ngày càng đến gần Quận Thành Quận Lô, mặt đất bên trong thành đều xuất hiện rung động rõ ràng, không ít dân chúng bình thường cũng có thể nghe được xa xa truyền tới tiếng bước chân dày đặc.

Rất nhiều người cũng không nhận được hoảng loạn.

Bất quá, Thôi Hằng đối với điều này sớm có sắp xếp, Lưu Lập Đào ở ba ngày trước cũng đã chuẩn bị xong các biện pháp ứng đối, rất nhanh thì phái ra nhân thủ để duy trì trật tự, an bài bách tính tránh đi có thứ tự.

Mặc dù liên quân Vương Tạ căn bản cũng không có khả năng công vào trong thành, dẫn bách tính né tránh thật ra là uổng công vô ích, nhưng cái này vẫn là nhất định phải làm, có thể để cho bách tính càng an tâm, tránh cho trong kinh hoảng đưa tới rất nhiều hỗn loạn không cần thiết.

Mà ở trên tường thành trước cửa thành.

Trần Đồng, Hứa Phong An, Chu Hoảng Dịch, Liễu Chí Trần nhìn đại quân mấy chục ngàn người xa xa nương theo cát bụi cuộn cuộn mà đến.

Trong lòng cũng không khỏi cảm thấy có chút rung động.

Cao thủ võ lâm tại trước mặt quân trận chân chính, tối đa chỉ có thể tự vệ, căn bản cũng không khả năng chính diện cứng đối cứng.

“Trần Đô Úy, có phải hay không nên đốt tấm giấy kia...” Chu Hoảng Dịch chỉ chỉ tờ giấy mở ra trên bàn kia, hướng Trần Đồng dò hỏi.

”Ừ, khoảng cách không sai biệt lắm.” Trần Đồng gật đầu một cái, cầm lên tấm giấy trắng, chỉ có một đường thẳng tắp này, đem nó đặt ở trên một ánh nến.

Vù vù!

Giấy trắng bị đốt, trong nháy mắt thành bụi bặm.

Nhưng mà đường màu đen phía trên kia lại thật giống như căn bản không sợ lửa, lại vô căn cứ treo lơ lửng ở trên ánh nến.

Ngay sau đó, chỉ thấy đường thẳng đen này bỗng nhiên biến thành màu vàng, toát ra tia sáng chói mắt sáng ngời, giống như một vì sao rơi mà bay ra khỏi tường thành, thẳng hướng liên quân Vương Tạ phóng tới!

Cùng lúc đó, ở cột cờ trên tường thành.

Vương Kim Thánh đang ảo tưởng sau khi phá thành phải làm thế nào ngược sát Thôi Hằng cùng với dân chúng trong thành bỗng nhiên mặt liền biến sắc, trong lòng của hắn không lý do dâng lên một loại cảm giác hốt hoảng, giống như là sắp đại họa lâm đầu.

“Chuyện gì xảy ra, cha ta cùng cậu ta đã dẫn quân tới, trong nháy mắt liền có thể phá thành, còn có thể có cái tai họa gì?” Vương Kim Thánh nhíu mày, lắc lắc đầu “Nhất định là những ngày qua ta bị hành hạ quá nhiều, chờ sau khi phá thành, ta nhất định phải...”

Nhưng mà vừa lúc đó, ý niệm suy nghĩ trong đầu của hắn hơi ngừng.

Vào giờ phút này, một màn bất ngờ xảy ra nơi xa xa kia, để cho đầu óc của hắn trở nên hỗn loạn tung bưng.

Chỉ còn lại có một cái ý niệm ——

“Điều này, điều này sao có thể?!”

Ừng ừng!

Tiếng nổ vang đình tại nhức óc theo ý nguyện truyền tới, vô số cát bụi hòn đá bị bắn lên thiên không.

Đất đai kịch liệt run rẩy, tường thành cả tòa Quận Thành Quận Lỗ đều lắc lư muốn ngã.

Đám người Trần Đồng, Chu Hoằng Dịch trên tường thành mặt lộ vẻ hoảng sợ, quân lính thủ vệ trên tường thành càng là trở mặt ghen hợm nhìn về phía trước.

Đất đai dưới chân liên quân mấy chục ngàn người của hai nhà Vương Tạ, phạm vi mặt đất chu vi mấy dặm, lại ——

Bất thành linh sụp xuống!

Chương 177: Phải chăng là tiên thần, một bút động sơn hà (1)

Tạ Bắc Hành đối với chuyện đi tấn công Quận Thành Quận Lô lần này lòng tin mười phần.

Năm trăm tinh binh cảnh giới Dịch Cân, năm trăm tinh binh cảnh giới Súc Khí, một ngàn rưỡi tinh binh huấn luyện nghiêm chỉnh, còn có gần ba chục ngàn tên binh lính do đám thương nhân, môn phái, gia tộc chiêu mộ, tụ tập lại đã là lực lượng đủ để cản quét thiên hạ.

Suất lĩnh một cỗ lực lượng như vậy đi tấn công một cái Quận Thành Quận Lô nho nhỏ, vốn chính là chuyện dễ như trở bàn tay mới đúng, hoàn toàn không có gì khó.

Dù sao, độ khó khi công thành độn giản chính là ở chỗ tường thành vừa dày vừa nặng, bên chắc không thể gãy, nhưng chỉ cần có hai tên tuyệt đỉnh Nội Cảnh phối hợp lẫn nhau, thì có hy vọng trực tiếp vượt qua tường thành năm sáu trượng vọt thẳng đi vào, trong thời gian cực ngắn mở cửa thành ra.

Coi như gặp tuyệt đỉnh Nội Cảnh thủ thành chặn đánh, cũng có thể phối hợp lẫn nhau toàn thân trở ra, đợi chờ thêm thời cơ vào thành.

Dù là tuyệt đỉnh thủ thành khá nhiều, cũng có thể dựa vào ưu thế số lượng đại quân đi va đập cửa thành, phân tán sự chú ý của tuyệt đỉnh thủ thành, tiến tới sáng tạo thời cơ.

Vì vậy, Tạ Bắc Hành là mười phần tự tin.

Hắn thậm chí ở trước khi chiêu mộ quân lính từ những thương nhân, môn phái, gia tộc này, liền muốn trong vòng một ngày đánh chiếm Quận Thành Quận Lô.

Căn bản cũng không cho rằng cuộc chiến đấu này sẽ là một trận ác chiến.

Tại trên đường hành quân, hắn cũng đã lên kế hoạch phải đồ thành thế nào.

Không đồ thành, không đủ để phô bày uy danh, không đủ để rửa sạch khuất nhục, không đủ để cảnh cáo thế nhân!

Đây là chuyện ắt phải làm!

Vượng Thanh Hà thì lại cẩn thận hơn rất nhiều, hắn vẫn cảm thấy tòa Quận Thành Quận Lô này chỉ là một mối câu, là bầy rập.

Nhất định là có thể lực khác trong bóng tối chờ đợi thời cơ ra tay.

Nếu như không tiên hành đề phòng, rất có thể sẽ bị ám toán.

Tạ Bắc Hành phát giác tâm thái của Vương Thanh Hà, cười vang nói: “Em rê, người đang lo lắng cái gì? Bây giờ chúng ta có đại quân ba chục ngàn, còn có tinh binh làm tiên phong, coi như đám Liên Hoa Tự thật muốn lên làm ra ám toán, cũng phải cân nhắc một chút bản lĩnh của chính bọn hân!”

“Ừ, ta biết.” Vương Thanh Hà gật đầu một cái, tâm lý may mắn lại có chút phát tác, cười nói “Không sai, coi như thật có bấy rập, chắc không ngăn được lực lượng của chúng ta bây giờ!”

Đây chính là đại quân ba chục ngàn, hơn nữa người người trang bị hoàn mỹ, đôi mắt toàn bộ thiên hạ đều là một cỗ lực lượng không thể khinh thường, chỉ là một cái Quận Thành Quận Lỗ nhỏ nhỏ, dựa vào cái gì ngăn cản?

Coi như là Liên Hoa Tự giúp đỡ cũng vô dụng.

Bất quá, nếu thật là Liên Hoa Tự đang giở trò quỷ, đợi chuyện chỗ này xong, nhất định phải đi giết.

Xem cỗ Phật Tổ của bọn họ rốt cuộc có bao nhiêu cứng rắn?

Lại dám can đảm tính toán nhà họ Vương!

“Ha ha ha, em rê có lòng tin là được, như vậy chúng ta mới có thể đánh thông khoái!”

Tạ Bắc Hành cười lớn, ngay sau đó vung tay về phía sau hô to “Các vị, phía trước chính là Quận Thành Quận Lỗ, cái tên Thái Thú Quận Lỗ làm hại các người cửa nát nhà tan đang ở phía trước, cùng ta phá thành, đem hân bằm thành trăm mảnh!”

Hơn hai chục ngàn tên binh lính đi theo phía sau nhất thời chiến ý bộc phát, tất cả đều mắt sáng đỏ bừng, tràn đầy tức giận nhìn chăm chăm phía trước, cũng vung cánh tay rống giận theo.

“Công phá Quận Thành Quận Lỗ! Đem hân bằm thành trăm mảnh!”

“Công phá Quận Thành Quận Lỗ! Đem hân bằm thành trăm mảnh!”

“Công phá Quận Thành Quận Lỗ! Đem hân bằm thành trăm mảnh!”

Thanh âm này thật giống như sóng lớn bay lên bầu trời, để cho đại địa đều sinh ra chấn động, cũng để cho mây trắng trên

bầu trời tán loạn!

Nghe thanh âm hô to này, trong lòng Vương Thanh Hà liền yên tâm hơn rất nhiều.

Muốn cho quân đội của thời đại này tạo thành chiến lực cường đại, độ khó lớn nhất cũng không phải là trang bị tốt xấu.

Mà là làm sao để cho quân tốt biết mình vì sao mà chiến đấu, tại sao phải tận hiến tánh mạng của mình để chiến thắng đối phương.

“Bây giờ, những quân lính ở phía sau ta, toàn bộ đều biết mình tại sao mà chiến đấu, bọn họ bị Thôi Hằng tước đoạt điền sản ruộng đất phân cho trăm họ, mỗi một người đều hận không thể đem Thôi Hằng chém thành muôn mảnh, đoạt lại thứ thuộc về bọn họ!” Khóe miệng Vương Thanh Hà hơi hơi nhếch lên, khẽ cười nói “Trận chiến này tất thắng!”

Ầm!

Đột nhiên, Vương Thanh Hà nghe được một trận thanh âm rung động kịch liệt, dường như là từ dưới chân truyền tới.

“Thanh âm gì, chẳng lẽ là quân lính chiến ý quá cao, tiếng kêu quá lớn, rung sụp cái gì sao?” Trong lòng Vương Thanh Hà hiện ra vẻ nghi hoặc, nhưng mà ngay sau đó sắc mặt của hắn chợt đại biến.

Cao thủ tuyệt đỉnh luyện đến Nội Cảnh đã có thể cảm giác được thiên địa quy tắc biến hóa, biến hóa rất nhỏ có lẽ không phát hiện được, nhưng một ít biến hóa tương đối to lớn, ngay lập tức sẽ bị bọn họ cảm giác được.

“Không được! Chạy mau!” Vương Thanh Hà kinh hoảng không dứt mà cao giọng gào thét.

Ra hiệu cho năm trăm tinh binh phía sau mình trước hết chạy trốn.

Cùng lúc đó, chính hắn cũng thi triển võ công nẩy lên, ở trên lưng ngựa nhảy lên một cái, hướng phương xa chạy trốn.

Nhưng mà, khinh công dù sao cũng chỉ là khinh công, không phải là bay lên trời chui xuống đất.

Vương Thanh Hà mặc dù chạy vội ra ngoài tầm hơn mười trượng, nhưng đúng là vẫn còn rơi xuống, không có khả năng một mực dừng lại ở không trung.

Ngay tại trong nháy mắt khi hắn rơi xuống đất ——

Ừng ừng! !

Nổ vang đình tai nhức óc truyền tới, sau đó đại địa sụp đổ!

Chương 178: Phải chăng là tiên thần, một bút động sơn hà (2)

Vương Thanh Hà bỗng nhiên cảm giác mặt đất dưới chân mình giống như là biến thành một tầng giấy thật mỏng, căn bản là không thể chịu đựng sức nặng của hắn, cả người nhanh chóng hướng phía dưới rơi xuống.

“Đây là cái gì, làm sao có thể?!”

Hắn không thể tin nhìn về phía chung quanh.

Đập vào mắt của hắn là mặt đất toàn bộ đều sụp lún xuống phía dưới, thổ địa rạn nứt từng khúc, xuất hiện từng mảnh hố sâu không lồ, tất cả mọi người đều đang hướng phía dưới rơi xuống.

“A a! Chuyện gì xảy ra, đại địa sụp rồi, sụp rồi!”

“Mau cứu ta, ai mau tới cứu ta, té xuống sẽ chết a!”

“Chuyện gì xảy ra, tại sao đại địa lại sẽ sụp đổ, đây là vì cái gì?!”

Nhóm quân lính kinh hoàng cực kỳ, kêu la thảm thiết, không còn ý chí chiến đấu ngút trời như vừa rồi, đại quân mấy chục ngàn giống như là bị vết sọc, từng mảnh từng mảnh mà liên tiếp từ trên mặt đất rớt xuống.

Vô luận chạy trốn như thế nào đều vô ích.

Đối mặt loại tình huống này, Tạ Bắc Hành cũng là kinh hãi muốn chết, há to mồm, á khẩu không trả lời được, lại không còn tự tin khi trước.

Hắn giống như Vương Thanh Hà thi triển kinh công chuẩn bị chạy trốn.

Nhưng mà khi rơi xuống đất, Tạ Bắc Hành lại trực tiếp ngã vào trong một cái hầm động không lồ đang sụp đổ.

Tại chỗ ngã vào trong, ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có.

Vương Thanh Hà thì lại vẫn đang dốc hết toàn lực mà muốn chạy trốn.

Mặc dù đã ngã rơi xuống dưới đất, nhưng hắn dù sao cũng là cao thủ tuyệt đỉnh luyện đến Nội Cảnh, đã có thể điều động sức mạnh đất trời.

Bằng vào cảm ứng với ngoại thiên địa của Nội Cảnh, Vương Thanh Hà trong nháy mắt liền điều động lượng lớn

nguyên khí, hội tụ ở trên hai đùi, chân trái đạp chân phải, lại vô căn cứ mượn lực, cả người nhảy lên thật cao.

Hắn một lần nữa đi tới trên mặt đất, thấy được cảnh tượng chung quanh.

Mặt đất ban đầu, đã thành một mảnh hầm động to lớn đen nhánh, phẳng phát thông hướng vực sâu không đáy.

Vào giờ phút này, mặt đất chu vi mấy dặm nơi này giống như là một cái hố sâu bầy rập đã sớm bị đào xong, sẽ chờ bọn họ đạp vào, sau đó tất cả đều sụp xuống.

Trong mắt của Vương Thanh Hà nhất thời chỉ còn lại có hoảng sợ cùng tuyệt vọng, sợ hãi tới cực điểm.

Suy đoán của ta lúc ban đầu quả không sai.

Quận Thành Quận Lỗ bên này quả nhiên có bầy rập!

Còn là bầy rập chân chính theo nghĩa đen!

Nhưng mà trên đời lại làm sao có thể tồn tại bầy rập dạng này? !

Ai có thể thoảng cái đào ra hố sâu lớn như vậy, còn có thể hoàn mỹ che giấu?

Nếu như không phải vậy, lại là dạng sức mạnh gì, mới có thể trọng nháy mắt để cho mặt đất trong chu vi mấy dặm nơi này tất cả đều sụp đổ xuống!

Thần tiên sao? !

Trong đầu Vương Thanh Hà thoảng cái lóe lên vô số ý nghĩ, đồng thời cũng toát ra hơi hận nồng nặc, chính mình nên giữ vững ý tưởng ban đầu, không đến Quận Thành Quận Lỗ nơi này.

Nếu không làm sao có chuyện như bây giờ.

Xong rồi a!

Ở dưới tâm tình như vậy, hẳn thậm chí ngay cả tâm tư tiếp tục chân trái giẫm đạp chân phải mượn lực cũng không còn.

Mặc cho chính mình một lần nữa ngã rơi xuống.

Trên thực tế, chu vi mấy dặm nơi này đều sụp đổ thành hố sâu, coi như vô căn cứ mượn lực vài chục lần, cũng không khả năng thành công thoát đi.

Quá trình cả vùng đất sụp đổ, nhìn như rất dài, trên thực tế lại thật nhanh.

Ở trên tường thành cửa thành Quận Lỗ bên kia, đám người Chu Hoảng Dịch, Hứa Phong An, Trần Đông sau khi thấy ánh

sáng vàng kia bay ra ngoài, vền vền thời gian hai ba hơi thở, liên quân Vương Tạ liên toàn bộ từ trên mặt đất lún xuống dưới.

Tại chỗ toàn quân bị diệt!

Điều này để cho bọn họ thậm chí đều có chút không phản ứng kịp, tất cả đều nhìn chăm chăm vào bên kia, khắp khuôn mặt đều là vẻ khiếp sợ cùng khó có thể tin, thậm chí đều có chút hoài nghi chính mình có phải là đang nằm mơ hay không.

Đại quân mấy chục ngàn vừa qua tới, mặt đất liền trực tiếp sụp xuống, tất cả mọi người đều rớt vào.

Chuyện cổ tích thần thoại cũng không thể nói như vậy đi!

Quá bất hợp lí!

Qua một lúc lâu ——

Chu Hoàng Dịch trước nhất tỉnh táo lại, ánh mắt nhìn chăm chăm hồ tỵ phương xa, hít sâu một hơi, trầm giọng nói “Các vị, ta muốn đi qua nhìn một chút, xem nơi đó đến tột cùng là tình huống gì.”

Hắn lờ lững này vừa nói, mấy người còn lại cũng đều từ trong cực độ khiếp sợ tỉnh táo lại, rồi rít gât đầu.

“Đúng đúng, đi qua nhìn một chút, đi qua nhìn một chút!”

“Mới vừa rồi quá kinh người, ta, ta đều không thấy rõ, nên đi qua xem một cái.”

“Thật là thủ đoạn thần tiên, đại nhân quả nhiên là một vị tiên nhân a!”

Mọi người tán phục không thôi, nhanh chóng đi ra khỏi tường thành.

Chỉ là một cái đường thẳng vẽ trên giấy, liền có đại thần thông như thế, thật là không tưởng tượng nổi, hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của mọi người.

Mà Vương Kim Thánh bị treo ở trên cột cờ đã là hoàn toàn bối rối.

Hắn trừng hai mắt, nhìn chăm chăm về phía trước, muốn rách cả mí mắt, trong miệng lâm bâm nói “Làm sao có thể, điều này sao có thể a, tại sao mặt đất lại sụp xuống, điều này là không thể nào a!”

Bởi vì cột cờ vốn là rất cao, lại là ở trên tường thành, Vương Kim Thánh còn bị treo ở trên đỉnh, có thể từ trên cao nhìn xuống, nhìn thấy cụ thể tình huống mặt đất sụp đổ ở xa xa.

Mặt đất vốn dĩ bằng phẳng, hiện tại lại xuất hiện một cái hào rộng đen nhánh thật dài, giống như là một cái đường thẳng bị người vẽ trên giấy, vừa vụn rơi vào dưới chân liên quân Vương Tạ.

Giống như thần tích!

Chương 179: Phải chăng là tiên thần, một bút động sơn hà (3)

Vương Thanh Tuyền bên kia thì là há to miệng, nhìn “Đường thẳng” vô căn cứ nứt ra trên vùng đất bên kia, cả người run rẩy, trong mắt tràn đầy sợ hãi.

“A a, chuyện này, chuyện này...” Trong cổ họng của hắn phun ra mấy cái thanh âm, tựa như là muốn nói.

Nhưng mà trùng kích to lớn đập vào thị giác, để cho một chút tinh thần mới vừa khôi phục của hắn lần nữa chịu đả kích trầm trọng, ngay cả nói đều không nói ra được.

Sau đó, hắn lại nháy mắt một cái, giống như là muốn đem cảnh tượng kinh khủng nơi xa kia thật sâu in vào trong lòng.

“A!” Vương Thanh Tuyền trừng hai mắt, bỗng nhiên phát ra một tiếng hét thảm, cặp mắt trực tiếp trắng bệch, đầu cũng gục xuống, khí tức sinh mệnh nhanh chóng tiêu tan.

Hắn, lại bị trực tiếp hù chết!

Cùng lúc đó, trong nội đường nha môn Quận Trưởng.

Thôi Hằng chậm rãi ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về phía bên ngoài.

Chỉ thấy được từng đường ánh sáng xanh, ánh sáng xám từ đằng xa bay tới.

Sợ cùng bị, độ cao của hai loại ánh sáng tâm tình này bắt đầu nhanh chóng tăng trưởng.

Ánh sáng trắng phỏng chừng còn phải chờ sau khi dân chúng trong thành biết được chiến quả.

...

Đám người Hứa Phong An, Trần Đồng, Chu Hoàng Dịch sau khi ra khỏi thành, nhanh chóng đi tới chỗ mặt đất sụp đổ.

Mới đầu bọn họ cũng không dám tùy tiện tiến lại quá gần.

Dù sao, mới vừa rời mặt đất nơi này bỗng dung sụp đổ xuống, thiên quân vạn mã như mưa rơi xuống, cảnh tượng đáng sợ này khiến cho bọn họ ký ức chưa phai.

Mấy người rón rạ rón rén bước đi, thối thối khắc khắc làm xong chuẩn bị lui về phía sau, rốt cuộc lấy can đảm tới biên giới nơi hồ sâu này.

Rối rít nhìn xuống dưới.

“Tê tê tê!”

Tất cả đều hít vào một hơi, để cho không khí chung quanh đều ấm hơn không ít.

Lấy nhãn lực của tuyệt đỉnh Nội Cảnh như Hứa Phong An cùng Chu Hoàng Dịch, có thể rõ ràng mà tính toán ra mặt đất này sụp đổ sâu bao nhiêu.

Ước chừng trên trăm trượng!

Ném một tòa núi nhỏ đi vào, đỉnh núi đều không nhất định có thể tới trên mặt đất.

Nói cách khác, cái mặt đất chu vi mấy dặm nơi này trực tiếp bị thay đổi địa hình, bỗng dung nhiều hơn một cái khe rãnh vô cùng to lớn.

“Cái này là đại thần thông bực nào, cái này nhất định là tiên gia làm nên a!”

Chu Hoàng Dịch trực tiếp nằm lên trên đất, ánh mắt nhìn chăm chăm phía dưới, tự giễu nói “Ta quá ngu, lại còn hỏi đại năng như vậy có hay không thành tiên.”

Nào chỉ là thành tiên a!

Đại thần thông như vậy, coi như là bên trong thần tiên, chỉ sợ cũng đủ để xưng Tôn làm Tổ đi.

Hứa Phong An cũng cảm giác có chút tê cả da đầu, trong miệng lâm lâm nói nhỏ ” Tiên Tôn, thật là Tiên Tôn a!”

Một màn hạ bút viết xuống, trong nháy mắt thay đổi cảnh tượng địa thế, thật sâu đóng dấu ở trong óc của hắn.

Mặc dù lúc trước hắn cũng nghe qua chuyện Thôi Hằng hô phong hoán vũ, đánh tan đại quân, nhưng bây giờ loại cảnh tượng đất đai rạn nứt tạo thành vực sâu này, nhưng mà so với hô phong hoán vũ muốn mạnh hơn nhiều lắm.

Cái này thậm chí để cho hắn có chút hoài nghi, Thôi Hằng sẽ không phải là vị tiên thần ban đầu cứu mạng chính mình chứ?

Vị tiên thần từ bên trong Thiên Môn đi ra, cao cao tại thượng, để cho chín con thân long kéo xe kia!

Về phần Trần Đồng cùng Liễu Chí Trăn, cùng với Trần Oánh tạm thời tới tham gia náo nhiệt, sau khi ở khoảng cách gần thấy cảnh tượng nơi này, toàn bộ cũng không nhìn được nuốt nước miếng một cái.

Ba người bọn hắn há hốc mồm, cố gắng nói gì, nhưng lại phát hiện mình hoàn toàn không biết nên nói cái gì, đã là bị chấn kinh đến á khẩu không trả lời được.

Qua một lúc lâu, ba người cũng chỉ nhả ra bốn chữ.

“Quá lợi hại rồi!”

Bất quá, bây giờ lại có một cái vấn đề rất là trực quan bày ở trước mặt mọi người.

Những quân lính rơi vào dưới đất này làm sao bây giờ?

Chết là khẳng định chết, nhưng cũng không thể cứ như vậy phơi thây ở bên trong, sau khi thối rữa rất dễ dàng truyền bá bệnh dịch.

Còn có chính là cái hố sâu nơi này làm sao bây giờ?

Nếu như một mực ở chỗ này, sẽ ảnh hưởng cực lớn đi lại trong ngoài của Quận Thành Quận Lỗ.

“Hay là trước trở về thành đi, xin phép đại nhân đi.” Trần Đông nói ra đề nghị, mọi người rồi rít gât đầu.

Kèn kẹt! !

Vừa lúc đó, mọi người chợt nghe dưới chân truyền đến âm thanh hòn đá rơi xuống, nhất thời toàn bộ đều đổi sắc mặt, liền muốn thối lui về phía sau.

Có điều mấy người vừa động, liền thấy được có bốn bàn tay, từ bên bờ hố sâu bò ra.

Không người nào khác, chính là Vương Thanh Hà cùng Tạ Bắc Hành.

Dù sao chính là tuyệt đỉnh Nội Cảnh, như vậy đều không té chết, còn từ phía dưới leo lên.

Vương Thanh Hà cùng Tạ Bắc Hành xoay mình đi lên, từng ngậm từng ngậm thở hên hên.

Hơi có một loại cảm giác sống sót sau tai nạn.

Nhưng mà bước chân cũng còn không đứng vững, liền thấy mấy người cách đó không xa, nhất thời như người mất hồn.

Hứa Phong An cùng Chu Hoằng Dịch lập tức nhìn nhau gât đầu “Bất bọn hãn lại!”

...

Nha môn thủ phủ Quận Trưởng.

“Đại nhân, kẻ đầu sỏ Vương Thanh Hà, Tạ Bắc Hành đã bị Hứa tiên sinh cùng Chu đạo trưởng bắt được.” Trần Đông thân là Đô Ủy hướng Thôi Hằng bậm báo kết quả chiến đấu “Xin hỏi hai người này nên xử trí như thế nào.”

“Ha ha, hại người này lại không té chết, không biết là may mắn hay là bất hạnh.” Thôi Hằng nở nụ cười, khoát tay nói

“Hai người này, cũng treo ngược lên ở trên cột cờ đi.”

“... Phải, đại nhân!” Trần Đồng cố gắng nhin cười, hai người này nếu mà sớm biết kết quả là như thế, phỏng chừng sẽ hận mình không thể chết đi.

“Đúng rồi, còn có một chuyện muốn xin phép đại nhân. Không biết cái hào rộng bên ngoài kia nên làm cái gì?”

Chương 180: Ta muốn làm Châu Mục Phong Châu, hy vọng tất cả các vị bằng lòng (1)

“Chuyện này không khó.” Thôi Hằng khẽ cười nói.

Tiện tay ở trên bàn dài rút ra một tờ giấy trắng, nhẹ nhàng nhúng một cái, liền đem một đạo Pháp Lực rót vào trong đó, giao cho Trần Đồng.

“Đại nhân, đây là?” Trần Đồng nhận lấy giấy trắng, nghi ngờ không hiểu.

“Ta định ra hai cái phượng án, giáng đất lấp hố, hồi phục nguyên trạng là một, nối liền sông Hồng, chứa nước thành hồ là hai.”

Thôi Hằng mỉm cười nói “Người mang tờ giấy này giao cho Chu đạo trưởng, lại cùng Lưu Quận Thừa đồng thời tổ chức chợ bách tính bàn luận nên phải xử trí như thế nào, sau khi quyết định, để cho Chu đạo trưởng đem quyết sách viết ở phía trên, sau đó thiêu hủy là được.”

“Chuyện này, chuyện này...” Trần Đồng nghe vậy hai tay bưng giấy trắng nhất thời run một cái, vội vàng hành lễ nói “Vâng, cần tuân mệnh lệnh của đại nhân.”

Ngay sau đó liền dè dặt đem tờ giấy trắng kia thu cất, cáo lui rời đi.

Bất quá, vào lúc này, hắn đã biết, trong tay mình đang cầm cũng không phải là cái gì giấy trắng.

Mà là tiên gia trọng bảo thứ thiệt!

Ấn chứa sức mạnh to lớn không tưởng tượng nổi của tiên thần!

Ở sau khi Trần Đồng rời đi, Thôi Hằng cũng cùng đi theo ra khỏi nội đường nha môn.

Chẳng qua là hắn che giấu tâm mắt của những người khác rơi vào trên người mình, đạt tới hiệu quả ẩn thân.

Hắn cũng phải đi hố sâu bên kia.

Cũng không phải là vì đố thù.

Mà là bởi vì tờ giấy hắn mới vừa đưa cho Trần Đồng này là một cái thí nghiệm.

Dem hai loại phù văn có hiệu quả pháp lực bất đồng niêm phong tại trên tờ giấy trắng, trước thời hạn thiết trí tốt “Chữ

Chỉ Dẫn” mở ra công hiệu phù văn, chỉ cần viết chữ tương ứng ở phía trên rồi thiêu hủy, liền có thể kích hoạt công hiệu pháp lực của phù văn.

Bất quá, thí nghiệm chính là thí nghiệm, đây là thủ đoạn Thôi Hằng mới vừa nghĩ đến, ngay cả thử dùng đều chưa làm, là có khả năng thất bại.

Nếu là ngay trước nhiều bách tính như vậy, cùng với trước mặt rất nhiều thuộc hạ thất bại, vậy coi như không dễ xử lý.

Vì vậy, hắn quyết định tự mình đi qua giám sát.

Nếu như cái thí nghiệm này thành công tự nhiên tốt nhất.

Chuyện này ý nghĩa là hắn ở phương diện dùng lực lượng Kim Đan chuyển hóa phù văn, đạt được một bước gần hơn với nghiên cứu thành công.

Thậm chí có thể mong chờ thử nghiệm tự nghĩ ra pháp thuật.

Nếu như thất bại, chính hắn cũng có thể ở hiện trường thi triển pháp lực đạt thành hiệu quả tương ứng, mang lại cho người khác giả tượng đột giãy thành công.

Về phân tổ chức bách tính thương nghị.

Càng là nhất cử lưỡng tiện.

Không chỉ có thể lấy được kết quả là thu hoạch lòng dân, đồng dạng còn có thể thu hoạch được số lượng lớn tâm tình vui sướng cùng kính yêu.

...

“Chuyện này... Đại nhân thật là nói như vậy?”

Đám người Chu Hoàng Dịch, Lưu Lập Đào, Hứa Phong An đều là trợn mắt hốc mồm.

Sau khi nghe Trần Đồng miêu tả, trên mặt của bọn hắn tất cả đều là vẻ mặt giống nhau.

Nhất là ở sau khi lấy được tờ giấy trắng kia.

Lúc trước phía trên dầu gì còn vẽ một đường thẳng đây, bây giờ lại chỉ còn lại một trang giấy.

Không khỏi cũng quá khoa trương!

Chẳng lẽ đây chính là lực lượng của Tiên Thần sao?

Chỉ bằng một tờ giấy trắng cũng có thể san bằng hoặc là khai thông hồ to như vậy? !

“Lưu Quận thừa, ý của ngươi như thế nào?” Trần Đồng nhìn về phía Lưu Lập Đào.

“Đại nhân nêu đã nói như vậy, chúng ta theo làm là được.” Lưu Lập Đào mỉm cười nói “Ta lần này trở về cùng Trần Đô Ủy đồng thời triệu tập bách tính tới thương nghị.”

“Vậy chúng ta ở đây chờ đi.” Đám người Chu Hoằng Dịch gật đầu nói.

Mặc dù trong lòng bọn họ cảm thấy ngạc nhiên, nhưng vẫn tin tưởng Thôi Hằng có thể làm được.

Dù sao, một cái hố sâu khe lớn như vậy đang ở trước mắt.

Nhất là Chu Hoằng Dịch.

Hắn được Thôi Hằng bổ nhiệm thành người chấp bút viết xuống quyết sách ở trên tờ giấy trắng.

Cái này liên ý nghĩa hẳn có cơ hội đích thân tham dự vào trong quá trình thi triển một cái đại thần thông.

Chu Hoằng Dịch mặt ngoài ung dung thản nhiên, trong lòng đã là mừng rỡ như điên “Đây là cơ hội tiếp cận chí lý đại đạo a!”

...

Tính tích cực của dân chúng trong Quận Thành Quận Lỗ vẫn là rất cao.

Lúc nghe được phi binh xâm phạm đều đã dền tội, bọn họ vốn là vui mừng vạn phần, đối với Thôi Hằng tràn đầy cảm kích, hận không thể làm trâu làm ngựa để báo đáp.

Bây giờ nghe nói muốn triệu tập bọn họ đi xử trí hố sâu lưu lại sau khi tru diệt phi binh, tự nhiên không người cự tuyệt.

Bất quá, mấy trăm ngàn bách tính trong Quận Thành Quận Lỗ cũng không khả năng dẫn đi hết tất cả.

Cuối cùng, dưới sự chủ trì của Lưu Lập Đào cùng Trần Đồng, chọn lựa hai ngàn tên bách tính đại biểu, dẫn bọn hắn đi tới vị trí hố sâu.

Đương nhiên, cũng chấp thuận cho những bách tính còn lại leo lên tường thành ngắm nhìn.

Hai ngàn tên bách tính đại biểu sau khi đi tới hố sâu nơi này.

Chẳng qua là nhìn một cái, tại chỗ liền quỳ xuống, lễ bái hô to.

“Thần tiên a! Cái này nhất định là thần tiên làm nên a! Thái Thú đại nhân quả nhiên là thần tiên sống cứu khổ cứu nạn a!”

Đám người Trần Đông cùng Lưu Lập Đào cũng không có ngăn cản.

Thật ra thì, cho dù là dưới cái nhìn của bọn họ, Thôi Hằng thi triển những thủ đoạn này, cũng đã cùng tiên thân trong truyền thuyết không khác, thậm chí còn có thể mạnh hơn!

Chờ đến sau khi tiếng hô to dần ngừng lại, Lưu Lập Đào cùng Trần Đông liền bắt đầu cho bách tính thảo luận hai loại phương án Thôi Hằng nói ra.

Kết quả khi bàn xong phi thường thuận lợi, cũng phi thường nhất trí.

Chín mươi chín phần trăm bách tính đều đồng ý loại phương án xử lý thứ hai, đem hồ sâu cùng sông Hồng nối liền, chứa nước thành hồ.

Nguyên nhân chủ yếu có hai điểm.

Một trong số đó: Gần như tất cả mọi người đều cho rằng, đây là địa phương Thái Thú đại nhân thi triển đại thần thông lưu lại, có phúc ân của Tiên Thân, là dấu vết thân tiên có thể phù hộ toàn bộ Quận Lỗ, là nơi hội tụ cát tường.

Hai: Nếu là đem cái hồ sâu này nối liền cùng sông Hồng, trung gian sẽ có một đầu sông lớn dài đến hơn mười dặm, nhờ đó thổ địa xung quanh đều có thể trở thành ruộng tốt đặc biệt thích hợp trồng trọt, đây đối với bách tính mà nói chính là cảm dỗ không cách nào ngăn cản.

Chương 181: Ta muốn làm Châu Mục Phong Châu, hy vọng tất cả các vị bằng lòng (2)

Trần Đồng cùng Lưu Lập Đào sau khi thống kê xong kết quả dân chúng thương nghị, đi tới trước mặt Chu Hoàng Dịch, mỉm cười nói: “Chu đạo trưởng, kết quả người thấy được.”

“Ừ, tự nhiên thấy được.” Chu Hoàng Dịch vô cùng vui thích gật đầu cười nói “Vậy ta đây liền ở trên pháp chỉ viết chữ.”

“Pháp chỉ?” Lưu Lập Đào nghe vậy sững sờ, ngay sau đó gật đầu cười nói “Không sai, tờ giấy đại nhân ban tặng ân chứa năng lượng thần diệu, quả thật nên xưng là pháp chỉ a!”

Lúc này, Thôi Hằng liền ở một bên nhìn, người suýt chút nữa bật cười, đều muốn hỏi một câu, hai người các người có phải hay không biết ta đang ở đây?

“Ha ha, ta chẳng qua là cảm thấy vừa khéo có thể dùng, liền đem từ này đem ra dùng.” Chu Hoàng Dịch lớn tiếng cười to, ngay sau đó giơ tay lên nói “Chí Trần, bút mực!”

“Vâng, sư thúc!” Liễu Chí Trần sớm ở một bên chuẩn bị xong bút mực, nghe vậy lập tức đưa cho Chu Hoàng Dịch.

“Nói liền sông Hồng, chứa nước thành hồ!” Chu Hoàng Dịch thư pháp phiêu dật, tám chữ trên giấy liền mạch lưu loát, sau đó chỉ thấy trong lòng bàn tay của hắn toát ra ánh lửa, trong nháy mắt liền đem pháp chỉ này đốt.

Võ công của tuyệt đỉnh Nội Cảnh có thể điều khiển sức mạnh tự nhiên của thiên địa, thủ đoạn ngưng tụ ngọn lửa tăng cường chiêu thức cũng là có, vô căn cứ đốt lửa không phải là cái việc gì khó.

Vù vù!

Giấy trắng trong nháy mắt bị đốt thành bụi bặm, theo gió bay lên, rơi vãi trên không trung, nhất thời liền hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Chu Hoàng Dịch ánh mắt nhìn chằm chằm bụi bặm, lòng tràn đầy mong đợi.

Thật ra thì, hắn cũng là nghiêng về cái phương án nói liền sông Hồng, chứa nước thành hồ này.

Ngoại trừ cho rằng vết tích của đại thần thông như vậy không nên bị xóa đi, nguyên nhân còn là vì cảm thấy loại thần thông nói liền sông Hồng này hắn là mạnh hơn một chút.

Dù sao, biên giới hồ sâu cùng sông Hồng khoảng cách gần nhất đều trên mười dặm, nối liền hai cái, liên ý nghĩa vô căn cứ mở ra một đầu sông lớn dài đến hơn mười dặm.

Đây tuyệt đối là sức mạnh to lớn của tiên thần!

Ầm!

Sau khi tro bụi theo gió bay lên trời, dưới đất bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn, ngay sau đó liền bắt đầu rung động kịch liệt, phảng phất động đất, khiến cho rất nhiều bách tính đứng không vững.

Ngay sau đó, liền thấy đại địa phía trước bỗng nhiên hở ra một cái kẽ hở thật lớn!

Từ biên giới hồ sâu bắt đầu, nhanh chóng hướng phương hướng sông Hồng lan tràn.

Giống như một cái tia chớp nứt ra ở trên mặt đất, trong nháy mắt liền đã tới biên giới sông Hồng.

Ừng ừng!

Ngay trong nháy mắt khi kẽ hở đến sông Hồng, mặt đất chung quanh nhanh chóng hướng phía dưới sụp đổ, trong nháy mắt liền tạo thành một cái khe rãnh không lồ rộng trên trăm trượng.

Nước sông Hồng cuộn cuộn phảng phất như thoáng cái tìm được chỗ khơi thông, ngay lập tức liền thuận theo khe rãnh này tràn vào, cũng nhanh chóng hướng hồ sâu chảy xuôi đi qua.

Cùng lúc đó, trên trời bay tới từng mảng mây đen, trong phút chốc sấm chớp rền vang, mưa to trút xuống, rơi vào khe rãnh, rơi vào sông Hồng, cũng rơi vào hồ sâu.

Rầm rầm!

Sóng nước gào thét, để cho mặt đất rung động theo, phảng phất như có một con Rồng Nước mới sinh đang sinh ra, hướng thiên địa tuyên cáo mình đến!

“Đại nhân thần uy!”

“Tiên Tôn thần uy!”

Lưu Lập Đào, Trần Đồng, Hứa Phong An, Chu Hoảng Dịch, Liễu Chí Trấn, còn có Trần Oánh tới tham gia náo nhiệt tất cả đều quỳ trên đất, nhìn về hướng nước sông Hồng cuộn cuộn tới mà quỳ lạy.

Đây là đang hướng về uy lực tự nhiên mệnh mông mà quỳ lạy, cũng là đang hướng Thôi Hằng quỳ lạy.

Về phân hai ngàn tên bách tính kia càng là sớm đã đầu rạp xuống đất mà quỳ mọp, trong miệng tụng niệm đến các loại xưng hô ví dụ như “Thái Thú thân tiên” “Lỗ Thần” “Cự Hà Thiên Thân”.

Hiển nhiên đây là thật đã coi Thôi Hằng là thần tiên.

Xa xa ở trên tường thành, bách tính trông coi cũng đều ríu rít quỳ ngã trên đất, sùng bái cùng kính yêu đối với Thôi Hằng đã đến mức độ không còn gì hơn, vui mừng trong lòng càng là khó mà hình dung.

Vào giờ phút này, Thôi Hằng đứng cạnh bên sông lớn hồ lớn mới sinh, hai mắt hơi khép, giang hai cánh tay, hưởng thụ cảm giác ánh sáng trắng cùng ánh sáng đỏ không ngừng tràn vào bên trong cơ thể.

Ánh sáng trắng cùng ánh sáng đỏ vốn đã vượt qua độ cao một thước lẫn nữa đạt được tầng lên, thoáng chốc tầng lên độ cao ba tấc!

Cùng lúc đó, trọng lòng cũng của hắn có chút hiểu ra, sau khi trải qua một lần tâm tình bùng nổ này, bách tính Quận Thành Quận Lỗ nơi này, đã không cách nào lại hướng hắn cung cấp phản hồi tâm tình vui cùng yêu.

Thân hình Thôi Hằng nhẹ nhàng nhoáng lên, trong nháy mắt liền bay đến trên bầu trời vạn trượng, ánh mắt nhìn xuống sông núi bên dưới, lâm lâm nói nhỏ: “Là thời điểm bắt lấy ngôi vị Châu Mục!”

...

Tuyệt đỉnh của nhà họ Vương ở Lang Gia cùng nhà họ Tạ ở Bình Sơn liền thủ, dẫn quân mây chục ngàn công kích Quận Thành Quận Lỗ.

Cuối cùng toàn quân bị diệt!

Tin tức này vừa truyền ra, khắp thế gian đều kinh ngạc, thiên hạ chấn động, hai nhà Vương Tạ giận dữ.

Các Quận trong Phong Châu nghe tin lập tức hành động, ríu rít bỏ đi dự định đi viếng thăm Thái Thú mới nhậm chức của Quận Lỗ.

Đồng thời phái ra đủ loại gián điệp, hỏi dò chi tiết chiến đấu lúc đó cùng bối cảnh của Thôi Hằng.

Có điều mặc kệ hội thăm như thế nào, tin tức cuối cùng tra được chung quy lại để cho người cảm thấy khó tin, đều là một ít chuyện thần tiên, khó phân thiệt giả.

Ngay tại lúc chư Quận Trưởng của Phong Châu tâm tư bất định, thăm dò hư thật của Quận Lỗ.

Thái Thú Quận Lỗ Thôi Hằng bỗng nhiên phái sứ giả đưa tới một phong thư cho Thái Thú các Quận.

Lời ít ý nhiều.

“Ta muốn làm Châu Mục Phong Châu, hi vọng tất cả các vị bằng lòng.”

Chương 182: Trong nhà rượu thịt ngon, ngoài đường xương chét cồng (1)

Bên ngoài nha môn thủ phủ Quận Lỗ.

Vô số dân chúng quỳ rạp xuống ven đường, không phải là vì kêu oan, mà là vì giữ lại Thôi Hằng.

Lúc này, cách lúc Vương Thanh Hà cùng Tạ Bắc Hành bị treo ở trên cột cờ cửa thành, đã qua hơn mười ngày.

Phong thơ Thôi Hằng đưa cho Thái Thú các Quận mọi người đều đã biết.

Bách tính Quận Thành Quận Lỗ tự nhiên cũng đã biết.

Vì vậy, từ ba ngày trước bắt đầu, ngoài cửa nha môn thủ phủ Quận Trưởng đều sẽ có bách tính tụ tập tới thỉnh nguyện, hy vọng Thôi Hằng có thể vẫn giữ chức Thái Thú Quận Lỗ.

Mặc dù lúc trước khi Lưu Lập Đào làm Quận Trưởng, dân chúng cũng coi như an cư lạc nghiệp, nhưng mọi việc chỉ là tương đối.

Sau khi Thôi Hằng đi tới nơi này đánh cường hào chia ruộng đất, lại đem những thế lực thương nhân, gia tộc, môn phái lấn áp dân chúng kia hết thảy đều thi hành đại thanh tủy, mức sống sinh hoạt của dân chúng tăng lên không biết bao nhiêu cấp bậc.

Chỉ cần là người bình thường, đều sẽ hy vọng địa phương mình sống vẫn do quan như Thôi Hằng tới quản lý.

Bên trong nha môn thủ phủ Quận Trưởng.

Lưu Lập Đào có chút bất đắc dĩ bậm báo nói: “Đại nhân ân đức như biển, bách tính đều không nở để ngài rời đi, dám hỏi đại nhân chuyện này phải xử lý như thế nào?”

Thôi Hằng như cũ đang nhìn bản đồ mười ba Quận Phong Châu, mỉm cười nói: “Người là Quận Thừa, hẳn là đã có chút ý kiến đi.”

Lưu Lập Đào nghe vậy hơi trầm mặc, gật đầu nói: “Đại nhân mắt sáng như đuốc, thuộc hạ đúng là nghĩ tới một cái biện pháp.”

Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu nói: “Nói.”

Lưu Lập Đào trầm giọng nói: “Đại nhân, điều bách tính sầu lo, đơn giản là sau khi ngài đi, khi đổi người Quận Trưởng khác thì những người đã bị thanh tủy đó sẽ phản công, chôn vùi mức sống tốt như hiện tại của bách tính.”

“Chỉ cần để cho bách tính biết, coi như ngài rời đi Quận Lỗ, ánh mắt cũng vẫn sẽ chú ý nơi này, chính lệnh lúc trước lập ra cũng sẽ tiếp tục thi hành ở nơi này, hẳn là có thể làm cho bách tính an tâm.”

“Ý của ngài là... ” Thôi Hằng hơi nghĩ ngợi, khẽ cười nói “Để cho ta cho dù là ngồi lên ngôi vị Châu Mục Phong Châu, cũng không cần buông ra quản lý đối với Quận Lỗ?”

“Đại nhân, đây là thứ lòng dân hướng tới. ” Lưu Lập Đào khom mình hành lễ cầu xin nói “Chờ sau khi đại nhân lên làm Châu Mục Phong Châu, có thể hay không noi theo chế độ Thứ Sử lúc ban đầu Đại Tấn lập quốc, lập Quận Lỗ trực thuộc Châu Phủ Phong Châu?”

Châu Phủ Phong Châu tức là là Thủ Phủ Phong Châu, cũng là vị trí văn phòng chính phủ của Châu Mục Phong Châu.

Nếu lập Quận Lỗ thành trực thuộc Châu Phủ, thì không cần lại lập Quận Trưởng.

Chỉ cần giữ nguyên Quận Thừa cùng Đô Úy xử lý công việc chính trị quân sự, đồng thời phái một tên quan viên trực thuộc Châu Phủ định kỳ tuần tra toàn quân cùng báo cáo cho Châu Phủ là được.

Loại quan viên này tương tự với chức Châu Mục lúc Đại Tấn ban đầu mới vừa lập quốc, lúc ấy còn bị gọi là Châu Thứ Sử.

Lúc đó thiên hạ mới ổn định, triều đình vì phân chức quyền địa phương, đem mười ba Châu trên thiên hạ chia ra làm hai trăm bốn mươi một cái Quận, vừa độc lập với nhau lại cùng cấp bậc.

Chính quyền trung ương sẽ định kỳ phái Thứ Sử tiến hành tuần tra đối với chính vụ địa phương, lại đem kết quả tuần tra báo lên triều đình, dùng cái này để duy trì quản lý trực tiếp đối với chính vụ và quân sự ở địa phương.

Vào lúc đó vùng đất một Châu chỉ là một cái phạm vi tuần tra, Thứ Sử của Châu cũng không có quyền lực hành chính cùng quân sự trực tiếp, thậm chí ngay cả nha môn cũng không có, chỉ có thể đi khắp nơi thăm hỏi ghi chép, còn phải định kỳ quay về triều đình báo cáo.

Phạm vi tuần tra còn không cố định, mỗi qua một năm liền phải đổi chỗ.

Núi cao đường xa, tàu xe vất vả, quyền lực nhỏ, phúc lợi kém, là việc khổ lực thứ thiệt.

Song, loại tình huống này chỉ kéo dài vài chục năm liền cắt đứt.

Bởi vì các Quận độc lập, quyền lực địa phương vô cùng phân tán, căn bản là không chống đỡ được nghĩa quân thường xuyên nổi dậy, cũng không đè ép được các đại môn phái gia tộc, cho nên triều đình Đại Tấn chỉ có thể đổi Châu Thứ Sử thành Châu Mục, duyệt cho khai phủ lập nha môn, chiêu mộ quan cấp dưới, quản lý toàn bộ quyền hành quân sự chính trị một Châu.

“Xưa có Thứ Sử tuần tra một Châu, còn không có trường hợp đặc biệt Châu Mục phái Thứ Sử tuần tra một Quận.” Thôi Hằng cười một tiếng, suy nghĩ một chút nói “Có thể thiết lập chức Tuần Phủ Quận Huyện là ‘Phủ Quận’ giống như Thứ Sử. Lưu Quận Thừa cảm thấy người nào có thể đảm nhiệm?”

“Dĩ nhiên là Trần Phủ Huyện.” Lưu Lập Đào nghe một chút tên chức quan này liền hiểu ý tứ của Thôi Hằng.

Hơn nữa cũng đúng là Huệ Thế thích hợp nhất.

Bây giờ Huệ Thế đã kiêm nhiệm mười bảy cái Phủ Huyện, nếu không phải là tạm thời bị Thôi Hằng phái đi ra ngoài đưa tin, sợ rằng lúc này đã kiêm nhiệm toàn bộ hai mươi một cái Phủ Huyện trong Quận.

Vì đi phổ biến tân chính lệnh của Thôi Hằng ở các Huyện, Huệ Thế đã cùng tất cả gia tộc, môn phái, thương nhân trong toàn bộ Quận đều đắc tội chết, không ít địa chủ trong nhà đều làm hình nộm viết tên Huệ Thế, mỗi ngày đều ở trong bóng tối nguyên rửa hân.

Tuyệt đối không có bất kỳ chỗ giảng hoà.

Thật ra thì, nếu như không phải vì biết Huệ Thế là một cây dao sắc bén nhất trong tay Thôi Hằng, Lưu Lập Đào đều muốn khuyến Thôi Hằng bổ nhiệm Huệ Thế làm Thái Thú Quận Lỗ.

Dân chúng chắc chắn sẽ không phản đối.

Dù sao, Huệ Thế đã sớm cùng những người muốn phản công kia đứng ở phía đối lập không thể hòa giải, không chết không thôi.

“Huệ Thế đúng là một lựa chọn tốt.” Thôi Hằng hơi hơi gật đầu nói “Nếu chức Phủ Quận định xong, còn phải có một cái Quận Thừa, tiếp theo khoảng thời gian này người cứ thâm định tuyên chọn thật tốt.”

“Quận Thừa?” Lưu Lập Đào nghe vậy sững sờ, chính mình không phải là Quận Thừa sao, bắt quá hạn rất nhanh thì kịp phản ứng, vui vẻ nói “Đại nhân, ngài là muốn dân thuộc hạ đi Phong Châu Châu Phủ sao?”

“Chọn xong người kế nhiệm liền mang người tới.” Thôi Hằng khẽ cười nói “Bên người Châu Mục dù sao phải có một

trợ lý hỗ trợ xử lý chính vụ mới được, gận đây chuyện người làm không tệ. Thuận tiện nói với Trần Đông một chút, để cho hắn cũng tìm một người kế nhiệm.”

“Đa tạ Đại nhân! ” Lưu Lập Đào kích động quỳ xuống tại chỗ, cả người đều hưng phấn đến phát run, hẳn năm mơ đều không nghĩ tới mình đời này lại còn có cơ hội làm Trợ Lý Châu Mục quản lý một Châu.

Chương 183: Trong nhà rượu thịt ngon, ngoài đường xương chết cứng (2)

Chức quan chính dưới quyền Châu Mục khá nhiều, trong đó trọng yếu nhất chính là Trợ Lý, xử lý lịch sử, phụ tá Châu Mục quản lý chính vụ một châu, chức quyền cùng địa vị đều là cực cao.

Nếu như đơn thuần bàn về quản hạt địa bàn cùng quyền lực, Trợ Lý Châu Mục bây giờ đặt ở ngàn năm trước khi các nước hỗn chiến, thậm chí vượt qua Thừa Tướng của một Vương Quốc!

“Không cần như thế, cụ thể làm như thế nào, vẫn là phải xem chính người.” Thôi Hằng khoát tay một cái, cười hỏi, “Đúng rồi, bây giờ Huệ Thế đưa tin đến đâu rồi?”

“Đại nhân, hôm nay lúc sáng sớm Trần Phủ Huyện phái người trở lại bẩm báo tiến trình, nói đã đưa xong mười một Quận.” Lưu Lập Đào một mực cung kính nói “Còn dư lại Quận Lạc An cùng Phong Châu Châu Phủ chưa đưa tới.”

“Nói như vậy, hẳn kế tiếp phải đi, chắc là Quận Lạc An.” Thôi Hằng hơi nghĩ ngợi, liền nở nụ cười. “Ta nhớ được Quận Trưởng cái Quận Lạc An này tên Nhâm Nguyên Khuê, nghe nói đã thu được hai nhà trong bảy vọng họ ủng hộ?”

Kế nhiệm Châu Mục có hai cái điều kiện tất yếu.

Một trong số đó là đạt được hai trong bảy vọng họ ủng hộ, hoặc là có một trong hai thế lực là Đạo Nhật Cung cùng Bảo Lâm Thiên Tự ủng hộ, thứ hai là cần phải có một Châu Mục đương nhiệm đứng ra tỏ vẻ ủng hộ.

Chuyện này ý nghĩa là Nhâm Nguyên Khuê bây giờ chỉ thiếu đi một vị Châu Mục ủng hộ, liền có thể theo trình tự bình thường kế nhiệm chức Châu Mục Phong Châu.

“Đúng, đại nhân.” Lưu Lập Đào gật đầu một cái nói “Cái tên Nhâm Nguyên Khuê này rất giỏi luôn cùi, quan hệ cùng các đại gia tộc, môn phái, thương nhân đều tốt vô cùng, nghe nói hắn từ sớm đã bắt đầu cùng mấy vị Châu Mục thương lượng, hy vọng có thể từ trong đó lấy được ủng hộ.”

“Muốn đạt được những Châu Mục khác ủng hộ, chỉ sợ không thể không có điều kiện.” Thôi Hằng cười nói.

“Nghe nói là muốn đem thuế má của toàn bộ dân chúng Phong Châu coi như tiền đặt cược.” Lưu Lập Đào tin tức rất là linh thông “Chẳng qua là ở trên tỷ lệ phân phối chưa có bàn xong xuôi, lúc này mới chậm chạp không có quyết định.”

“Chắc chắc, dùng thuê má dân chúng một châu làm tiền đặt cuộc.” Thôi Hằng quay đầu nhìn về phía phương hướng Quận Lạc An, cười lạnh nói “Cái này thật đúng là mua bán không vốn a!”

...

Quận Lạc An đã từng là địa phương giàu có và đông đúc nhất Phong Châu, thậm chí ở triều đại trước còn từng là Thủ Phủ Phong Châu.

Bây giờ mặc dù đã không còn những ngày tháng huy hoàng, nhưng cũng là địa phương lực lượng quân sự chỉ đứng sau Phong Châu Thủ Phủ trong mười ba Quận Phong Châu.

Khi Châu Mục đời trước Tào Quyền còn sống, Quận Trưởng Nhâm Nguyên Khuê Quận Lạc An cũng có chút nắm binh độc lập, trực tiếp liền không nhìn điều lệnh Châu Mục ra lệnh hẳn đi đánh dẹp phản quân Yên tặc.

Điều này trực tiếp đưa đến phản quân Yên tặc ở trong thời gian không ngắn không người ngăn cản, khiến cho bọn chúng như vào chỗ không người, nhanh chóng công chiếm mấy cái Quận lớn.

Mấy tháng trước, Tào Quyền bị ám sát bỏ mình, phản quân Yên tặc cũng suy tàn bị diệt, Nhâm Nguyên Khuê liền động tâm tư, bắt đầu liêu mạng liên lạc các thế lực lớn, sau khi bỏ ra cái giá không nhỏ, rốt cuộc thu được ủng hộ từ nhà họ Diệp ở Giang Nam cùng nhà họ Khương ở Nam Hà.

Sau đó, chỉ cần ở đạt được một vị Châu Mục đương nhiệm ủng hộ, hẳn liền có thể được như ý nguyện trở thành Châu Mục Phong Châu.

Vì thực hiện giấc mộng này của mình, bây giờ Nhâm Nguyên Khuê gần như là mỗi ngày đều sẽ ở trong nhà thiết yến, hoặc là chiêu đãi sứ giả của các đại thế lực, hoặc là những người khách do các vị Châu Mục khác phái tới.

Đương nhiên, yến hội long trọng nhất, khẳng định vẫn là tiệc mời Trợ Lý của những Châu Mục khác phái tới, thậm chí còn là chính bản thân Châu Mục.

Thí dụ như hôm nay.

Trợ Lý Vệ Hùng của Châu Mục Ụ Châu tới cùng Nhâm Nguyên Khuê thương nghị chuyện đề cử Châu Mục Phong Châu.

Đây đã là lần thương lượng thứ ba.

Dựa theo thông lệ, chỉ cần kết quả thương lượng lần này có thể để cho song phương đều tạm hài lòng, trên căn bản liền có thể đem sự tình quyết định.

Vì vậy, Nhâm Nguyên Khuê cực kỳ coi trọng.

Trong yến hội chuẩn bị dê bò ba loại, mứt hoa quả mười hai loại, dưa và trái cây mười sáu loại, chim muông hoang đại quý trọng chín loại, còn có khỉ, rắn, thỏ các loại món ăn dân dã, còn có vô số rượu ngon ủ lâu năm.

Trong đại sảnh yến hội đều tràn đầy mùi thơm rượu thịt.

Loại tiệc rượu này cho dù là mời hơn một trăm người tới ăn, đều là dư dả, chưa chắc có thể ăn xong.

Nhưng trên thực tế “Người dự tiệc ” chỉ có hai người Quận Trưởng Quận Lạc An Nhâm Nguyên Khuê cùng Trợ Lý Châu Mục U Châu Vệ Hùng thôi.

Đương nhiên, ngoài ra còn có bảy mươi hai người nhạc sĩ ở một bên tấu nhạc, hai mươi bốn cô gái tuổi thanh xuân khoác lụa mỏng ở trong bữa tiệc múa may lả lướt.

Chỉ bất quá, bọn họ cũng không có tư cách thưởng thức món ngon trên yến tiệc.

Vệ Hùng đã tuổi quá lục tuần, nhưng thể trạng như cũ cường tráng, là một người đại hán cao gần ba mét, mang chòm râu quai nón.

Không giống như là một vị quan văn, càng giống như là một Võ Tướng.

Hắn híp mắt tán thưởng thân thể mềm mại của đám vũ nữ này, tiện tay chỉ hai người, cười nói “Nhâm Thái Thú, hai người này không tệ, buổi tối đưa đến trong phòng của ta chơi đùa.”

“Ha ha, chỉ cần đại nhân ngài muốn, coi như những người này muốn hết đều được a! ” Nhâm Nguyên Khuê cười ha ha nói “Đây cũng đều là hàng non ta tuyển chọn tỉ mỉ, mỗi một người đều là 16 tuổi, chưa bao giờ trải qua ân ái.”

Chương 184: Trong nhà rượu thịt ngon, ngoài đường xương chết cứng (3)

“Không được không được, lớn rồi, không đủ sức a.” Ánh mắt Vệ Hùng quét một vòng thận thê mềm mại nửa che nửa hở của các cô gái, lắc đầu nói “Nếu là lại trẻ mười tuổi, lão phu nhất định phải sáng khoái chiến một trận, ha ha!”

“Nào như Vệ Trợ Lý nói, ngài vẫn là trong tuổi long tinh hổ mãnh mà.” Nhâm Nguyên Khuê rót một ly rượu cho Vệ Hùng, nịnh nọt nói “Nhất định là uy phong lẫm lẫm a.”

“Ha ha, ta liền thích nghe người nói chuyện, tốt lắm, ta sẽ lại gọi thêm hai cộ nương.” Vệ Hùng cười lớn lại gọi hai thiếu nữ, bỗng nhiên hẳn chuyên đề tài “Chẳng qua, vui đùa thì vui đùa, người nhưng mà đừng nghĩ dựa vào những thứ này để cho lão phu giúp người hưởng Thâm Châu Mục trả giá a.”

Thâm Châu Mục chính là Châu Mục U Châu Thâm Du.

“Đây là tự nhiên, đây là tự nhiên.” Nhâm Nguyên Khuê gật đầu liên tục, ngay sau đó hạ thấp giọng dò hỏi “Vệ Trợ Lý, Thâm Châu Mục có ý gì, xác định rồi sao?”

“Ha, chờ người hỏi đây.” Vệ Hùng uống một hớp rượu, cười nói: “Phong Châu một Phủ mười hai Quận, ba thành thuế má mười năm, Quận Lỗ giàu có và sung túc, phải thêm vào hai thành nữa, như thế nào?”

“Chuyện này...” Nhâm Nguyên Khuê nghe vậy nhất thời chân mày nhảy lên, cười khò nói “Vệ Trợ Lý, ngài là biết, ta đây vì tranh thủ Diệp gia cùng Khương gia ủng hộ, đã đem thuế má Phong Châu phân đi ra tứ thành, đây nếu như lại phân ra ba thành...”

“Ha ha, Nhâm Thái Thú, người đừng cùng lão phu giấu giếm.” Vệ Hùng cười lạnh nói “Lão phu cũng không tin sau khi người nhậm chức không thêm thuế má, còn thuế chúng ta thương lượng là giá thuế bây giờ!”

“Coi như người phân ra mười phần, chỉ cần sau khi người đảm nhiệm ngôi vị Châu Mục Phong Châu, đem thuế má của đám chân đất này lật lên mấy lần, chẳng phải tất cả đều kiếm về?”

“Vệ Trợ Lý, thu thuế quá nặng, sợ rằng sẽ là quan ép dân phản a!” Nhâm Nguyên Khuê vẫn là vẻ mặt khổ sở.

“Con mẹ người chứ, bây giờ giả bộ dáng quận như phụ mẫu yêu dân rồi hả?” Vệ Hùng trực tiếp cười mắng “Người

cái Quận Thành này ngày ngày đều có người chết đói ở ven đường đây, cũng không thấy có người phản a.”

“Cái này, hắc hắc...” Nhâm Nguyên Khuê á khẩu không trả lời được, thật ra thì dưới sự quản trị của hắn, vì bảo đảm chỉ tiêu cho quân đội, dân chúng đã sớm chết đói không biết bao nhiêu.

“Khi ta tới, Thẩm Châu Mục nhưng mà nói với ta rồi.” Vệ Hùng ngay sau đó lại ra một đòn sát chiêu “Nếu như người nơi này nói không ổn, liền để cho ta tìm Thái Thú Quận Lỗ hỏi một chút.”

“Tìm cái tên Thôi Hằng?!” Nhâm Nguyên Khuê nghe vậy nhất thời trợn to hai mắt, người đều đứng lên “Làm sao có thể tìm hắn? Người này trong lúc nhậm chức đi các huyện phổ biến chính lệnh, mạnh mẽ dùng giá thị trường một thành thu mua tài sản các đại thế lực a. Nếu để cho hắn làm Châu Mục, chúng ta cũng không yên ổn.”

“Hơn nữa hắn còn dìm chết liên quân Vương Tạ, bắt Vương Thanh Hà cùng Tạ Bắc Hành, đem nhà họ Vương cùng nhà họ Tạ đều đả tặc chết, làm sao có thể để cho hắn làm Châu Mục, không được, tuyệt đối không được a.”

Mặc dù sau khi liên quân Vương Tạ bị tiêu diệt, các Quận của Phong Châu đều có phái ra thám tử đi qua điều tra, cũng đều trả được chân tướng, là Quận Trưởng Thôi Hằng thi triển đại thân thông, đem liên quân mấy chục ngàn của hai nhà Vương Tạ toàn bộ chôn giết, còn có sông lớn hồ lớn làm chứng, nhưng cũng không có bao nhiêu người tin tưởng.

Bởi vì cái này thật quá khó tin, hoàn toàn là đang khiêu chiến nhận thức thông thường của con người, nhiều lắm là có chút nửa tin nửa ngờ, càng nhiều hơn chính là bị người cho rằng là sớm lợi dụng địa thế bày bẫy rập, dìm chết đại quân.

Loại sự tình vượt quá bình thường tới cực điểm này trừ phi là đích thân trải qua, hoặc là tận mắt nhìn thấy, nếu không rất khó chân chính tin tưởng.

“Hắc hắc, có được hay không, vẫn là phải xem quyết định của Thái Thú Quận Lạc An người a.” Vệ Hùng nhưng là chậm rãi uống một ngụm rượu, cười nói “Ba thành thuê má mười hai Quận một Phủ Phong Châu, Quận Lỗ lại thêm một thành, đây là ranh giới cuối cùng.”

“...” Nhâm Nguyên Khuê sắc mặt không ngừng thay đổi, trong trong đầu nhất thời lóe lên rất nhiều ý nghĩ, hít sâu một hơi, cắn răng nói “Được, ta chịu rồi!”

...

Bên trong nha môn thủ phủ Quận Lạc An, tiên hành yên hội quy mô long trọng.

Bên ngoài trên đường phố lại là gió rét lạnh liệt, mỗi nhà đều đóng chặt cửa, rất nhiều ăn mỳ ở trong hẻm nhỏ né tránh gió rét, mỗi một người đều công đèn run lẩy bẩy.

Huệ Thế đi tới nơi này đã là buổi tối, trên đường rất an tĩnh, không có bóng người, một màu đen kịt, có thể nghe tiếng chó sủa, ánh mắt chuyên qua nhìn một cái, lại thấy một tên ăn mỳ đang cùng một con chó cưỡi một cục xương.

Ở cách tên ăn mỳ không xa, có một đứa tiểu hài nhi nhìn không tới mười tuổi đang nằm, thân thể cứng ngắc, không nhúc nhích, hiển nhiên đã bị chết một đoạn thời gian.

“Đây là Quận Thành?” Huệ Thế khẽ nhíu mày, hấn trước khi tới Quận Lạc An, từng nghe nói nơi này là quận cường đại nhất trừ Châu Phủ Phong, không nghĩ tới lại là cái bộ dáng này.

Bất quá, loại chuyện này, hấn tạm thời cũng không quản được, vì vậy thẳng hướng nha môn thủ phủ Quận Trưởng đi tới.

Trước cửa nha môn thủ phủ Quận Lạc An có hai gã nha dịch.

Bọn họ thấy Huệ Thế đi tới, nhất thời ánh mắt sáng lên, lăm lăm trong miệng: “Ha ha, lại có kẻ không sợ chết dám đi lại trước nha môn thủ phủ vào buổi tối, tiền rượu của lão tử có rồi!”

Vì vậy, hai gã nha dịch này lập tức tiến lên, ngăn cản Huệ Thế, nghiêm nghị quát lên: “Đứng lại! Điều dân tử đâu tới, lại ban đêm dám xông vào phủ Thái Thú?!”

“Ta là sứ giả Thái Thú Quận Lỗ Thôi Hằng phái tới, tới đưa tin cho Quận Trưởng Quận Lạc An.” Huệ Thế gần đây tính khí khá hơn nhiều, kiên nhẫn giải thích “Không phải là điều dân gì đó, càng không có muốn ban đêm xông vào phủ Thái Thú, xin hai vị thông tri một phen.”

“Cái gì Thái Thú Quận Lỗ chó má, nghe đều chưa từng nghe qua! Ta thấy ngươi chính là muốn ban đêm xông vào phủ Thái Thú!” Hai gã nha dịch kia nghe hiểu được tiếng người, trực tiếp đưa tay ra cười lạnh nói “Năm lượng bạc, hoặc là đi vào đại lao ngồi xôm đi!”

“Ồ?” Huệ Thế bỗng nhiên toét miệng cười một tiếng “Thật sao?!”

Chương 185: Đây đều là âm mưu của Đạo Nhất Cung (1)

“Ha ha ha! Nhâm Thái Thú đáp ứng là được rồi! ” Vệ Hùng cười mở cười to, chủ động bung chén rượu lên “Nào, một ly này lão phu kính người.”

“Được ! ” Nhâm Nguyên Khuê nặng nề gạt đầu, cũng giơ ly rượu lên nói “Sau này còn phải nhờ Vệ Trợ Lý chiếu cố nhiều hơn, vẫn là ở trước mặt Thẩm Châu Mục nói tốt vài câu.”

“Đây đương nhiên là không có vấn đề. ” Vệ Hùng đem rượu ngon uống một hơi cạn sạch, cười vô cùng thoải mái.

Dù sao, hãn thân là Trợ Lý Châu Mục, quản lý chính vụ một Châu, thuế má U Châu lấy được từ Phong Châu cơ hồ giống như hãn lấy được, trong này có bao nhiêu tài nguyên có thể tùy ý phân phối, không cần nói cũng biết.

Đây chính là một món lễ lớn a!

“Vậy làm phiền Vệ Trợ Lý rồi a. ” Nhâm Nguyên Khuê lại hướng Vệ Hùng mời một ly rượu, làm bộ như vẻ mặt khô sớ “Ta lần này thật đúng là nghèo đến thất lung buộc bụng a.”

“Ha ha, còn cùng ta diễn sao? ” Vệ Hùng cười mắng “Người mà thua thiệt? Trục tiếp tăng cao thuế má bách tính không được sao, chỉ cần Phong Châu người cai trị không xuất hiện nhân vật như Hồng Vũ Thiên Vương, liền không khả năng thua thiệt.”

“Ha ha ha. ” Nhâm Nguyên Khuê cười lớn, không nói nữa.

Thật ra thì, đối với hãn mà nói, cuộc mua bán này vẫn là vô cùng có lợi.

Chỉ cần có thể ngồi lên vị trí Châu Mục Phong Châu.

Đây đều là đáng giá.

Tất cả mọi thứ bỏ ra ở hiện tại, cũng có thể táo tợn vớt trở lại!

Hơn nữa chỗ tốt xem như hứa cho U Châu, dùng cũng không phải tiền của chính hãn.

Cuối cùng đều là nghiên ép dân chúng bình thường, ngay cả gia tộc môn phái, thậm chí là lợi ích của thương nhân đều không động đến.

Điều này cũng làm cho việc này không cách nào chân chính ảnh hưởng đến sự thống trị của hãn đối với Phong Châu.

Dù là thật bùng phát quân khởi nghĩa, cũng không thành vấn đề.

Đến lúc đó, hẳn có thể dễ dàng nói với các thế lực gia tộc, môn phái, thương nhân, tiến hành trấn áp đối với quân khởi nghĩa.

Dù sao, những dân chúng bình thường này chính là cơ sở để “Chịu lực” của đám người bọn hắn, nếu mà cơ sở sụp đổ thì sụp đổ đi, nhất định sẽ liên thủ trấn áp.

“Một đám chân đất thôi, không có hậu trường thực lực mạnh mẽ ủng hộ, coi như muốn tạo phản cũng không thể.” Nhâm Nguyên Khuê nhìn bên ngoài một chút, cười lạnh nói “Bây giờ cũng không còn Hồng Vũ Thiên Vương rồi a.”

Từ xưa tới nay, Vương Hầu Tướng Lĩnh vô số, nhưng mà từ áo vải bùng lên càn quét thiên hạ, chỉ có vị Hồng Vũ Thiên Vương hơn hai trăm năm trước kia.

Cho dù trải qua lâu như vậy rồi, hai chữ Hồng Vũ vẫn là ác mộng của tất cả “Quan trên” trên thiên hạ.

Đáng tiếc, Hồng Vũ Thiên Vương chỉ có một.

Sẽ không lại có cái thứ 2, cũng tuyệt không thể còn cái thứ 2.

Đây là nhận thức chung của tất cả người nắm quyền trên thiên hạ.

“Đúng vậy, bây giờ không có Hồng Vũ, về sau cũng sẽ không có!” Vệ Hùng gật đầu một cái, rất tán thành, nhưng hắn như là lại nghĩ tới điều gì, nhìn một chút phương hướng Quận Lỗ, cau mày nói “Đúng rồi, liên quan tới cái tên Thái Thú Quận Lỗ đó, người hiểu bao nhiêu?”

“Thế nào, Trợ Lý đại nhân còn muốn đi tìm hắn?” Nhâm Nguyên Khuê nghe vậy nhất thời cảnh giác “Chúng ta mới vừa rồi cũng đều đã nói xong.”

“Ha ha, người nghĩ đi đâu vậy.” Vệ Hùng khoát tay cười nói “Chẳng qua là mới vừa nói tới Hồng Vũ, cảm giác tác phong làm việc của tên Thôi Hằng này cùng vị kia có chút tương tự, chẳng lẽ người không cảm thấy sao?”

“Ừ, đánh cường hào chia ruộng đất, đoạt lại sản nghiệp của các đại gia tộc môn phái, đem trăm nghề dân sinh nắm trong tay...” Nhâm Nguyên Khuê gật đầu một cái, nhất thời kinh hãi không thôi nói “Không sai, quả thật rất giống, chỉ bất quá hắn đang dùng phương thức phổ biến tân chính lệnh, lại thí nghiệm quản lý các huyện, cũng không có đưa tới quá nhiều chú ý, cần thận suy nghĩ một chút, đây hoàn toàn chính là bản sao của Hồng Vũ Thiên Vương a!”

“Thật ra thì, mới vừa rồi ta nói Thâm Châu Mục đề cho ta đi tìm cái tên Thôi Hằng kia hợp tác chỉ là một phép khích tướng. ” Vệ Hùng bỗng nhiên cười nói “Nhưng thật ra là Thâm Châu Mục sau khi nghe cách làm của Thôi Hằng ở các huyện trong Quận Lỗ, đề cho ta thuận tiện đi dò xét một chút hư thật, người đối với hãn hiệu bao nhiêu?”

“Ha ha ha, Trợ Lý đại nhân mới vừa rồi nhưng mà đem ta dọa sợ không nhẹ a. ” Nhâm Nguyên Khuê nghe lời này ngược lại thở phào nhẹ nhõm, cười nói “Về phần cái tên Thôi Hằng kia, ta quả thật hiệu quả, người này tựa hồ là gần nửa năm trước bỗng nhiên xuất hiện.”

Nói tới chỗ này, hãn dừng một chút, vừa nhớ lại vừa nói: “Mấy tháng trước, hãn xuất hiện ở huyện Cự Hà Quận Lỗ, đảm nhiệm Huyện lệnh, dùng biện pháp đánh cường hào chia ruộng đất lấy lòng dân, được kính yêu.

“Sau đó hãn lại đón nhận nhường chức từ Thái Thú Quận Lỗ Lưu Lập Đào, thành Thái Thú mới của Quận Lỗ, vừa tới nhậm chức liền cùng đám thương nhân của nhà họ Vương ở Lang Gia cùng Phái Thái Trùng chiến tranh giá lương muối.

“Sau khi đánh kéo dài một tháng, thụ hết lòng dân trong Quận Thành, sau đó ngang nhiên xuất kích, đem những thương nhân kia xét nhà diệt tộc, thậm chí ngay cả con trai trưởng Vương Kim Thánh của chủ sự chi thứ hai nhà họ Vương cùng chủ sự chi thứ tư Vương Thanh Tuyên đều bắt, có thể nói là to gan lớn mật.

“Sau đó hãn liền bắt đầu phái một tên quan viên thủ hạ đi các huyện dưới quyền phổ biến tân chính lệnh, vẫn là thủ đoạn đánh cường hào chia ruộng đất kia, cho đến ngày nay cơ hồ đem toàn bộ thế lực lớn trong Quận đều đắc tội.

“Cuối cùng là chuyện đại sự gần nhất phát sinh kia, nhà họ Vương cùng nhà họ Tạ cùng các thế lực lớn trong các huyện của Quận Lỗ liên thủ, nắm binh mấy chục ngàn tân công Quận Thành Quận Lỗ, cuối cùng bị hãn bày cam bẫy nước ngập, toàn quân bị diệt... Nói không trái lương tâm, người này đúng là một nhân vật!”

“Thật là bày cam bẫy nước ngập? ” Vệ Hùng vuốt ve râu mép của mình, cau mày nói “Ta làm sao nghe nói cái tên Thái Thú Quận Lỗ này thân có đại thân thông, có khả năng hô phong hoán vũ?”

“Lúc trước ở huyện Cự Hà liền từng làm ra ngập lụt nhấn chìm đại quân Yên tặc. Lần này liên quân hai nhà Vương Tạ bị tiêu diệt khi tân công Quận Thành Quận Lỗ, cũng có tin tức nói, là cái tên Thái Thú Quận Lỗ kia thi triển đại thân thông.

“Nghe nói lúc ấy đất đai dưới chân liên quân hai nhà Vương Tạ trực tiếp sụp xuống, đại quân mấy chục ngàn trong nháy mắt táng thân nơi hồ sâu, sau đó cái hồ sâu kia liền nối liền với sông Hồng, còn để lại một mảnh hồ lớn cùng một cọng sông lớn. Nhâm Thái Thú cảm thấy chuyện này có mấy phần có thể tin?”

Chương 186: Đây đều là âm mưu của Đạo Nhất Cung (2)

“Không có khả năng.” Nhâm Nguyên Khuê lắc đầu cau mày nói “Lời đồn đãi liên quan tới cái tên Thôi Hằng kia có đại thần thông, ta cũng nghe qua, nhưng đều truyền đi quá khoa trương, trên đời làm sao có thể lại có người như vậy, tiên nhân Thượng Giới cũng làm không được đi.”

“Nhâm Thái Thú có từng phái người đi đến hiện trường xem qua?” Vệ Hùng hơi nghi ngại sau đó nói “Chính là cọng sông lớn cùng cái hồ lớn kia, lần thứ nhất có lẽ là vận khí, lần thứ hai cũng thế cũng có chút quá trùng hợp.”

Ở trọng nhận thức của tuyệt đại đa số người, câu chuyện Thôi Hằng nắm giữ đại thần thông, cũng chỉ là hô phong hoán vũ ở huyện Cự Hà, cùng với tiêu diệt liên quân Vương Tạ ở Quận Thành Quận Lỗ hai lần này.

Dù sao, hai lần này đều là phát sinh ở dưới con mắt mọi người.

Về phần chuyện Quận Thành Tây Lăng bên kia, bởi vì căn bản cũng không có người thấy Thôi Hằng làm phép, cho nên có rất ít người đem điều này liên hệ cùng Thôi Hằng.

Chỉ có một bộ phận bách tính từ huyện Cự Hà di chuyển đến Quận Thành Tây Lăng suy đoán có thể là Thôi Hằng làm, nhưng cũng chỉ là suy đoán mà thôi, càng nhiều hơn vẫn là cho là đại quân Yên tặc làm nhiều chuyện bất nghĩa, bị Thiên phạt.

Tại loại xã hội cổ đại này, mê tín phong kiến mới là giá trị quan chủ lưu.

“Dĩ nhiên là đã từng đi kiểm tra, mắt thấy mới là thật chứ sao.” Nhâm Nguyên Khuê mỉm cười nói “Sông lớn cuộn cuộn, nước hồ khói sóng quả thật kinh người, đơn giản chính là tác phẩm của ông trời!”

“Nếu như đây thật là lực lượng một người gây nên, như vậy tên Thái Thú Quận Lỗ kia chính là Tiên Thánh đi ở nhân gian, là Thần Phật không thể địch nổi, đáng tiếc... Hừ hừ!”

“Ồ?” Vệ Hùng thấy vậy vội vàng hỏi tới “Nhâm Thái Thú có đầu mối chân tướng?”

“Hắc hắc, thật ra thì cũng không cọi là manh mối gì, không ít thám tử của các Quận Trưởng chắc đã tra được.” Nhâm Nguyên Khuê cười cười nói “Ngài đoán thám tử của chúng ta ở Quận Thành Quận Lỗ thấy được ai?”

“Ai? ” Vệ Hùng nghi ngờ nói.

“Chu Hoàng Dịch! ” Nhậm Nguyên Khuê vỗ tay cười nói “Thậm chí cái gọi là sông Hồng nổi liền hồ sâu, hội tụ nước sông thành hồ, chính là cách làm của Chu Hoàng Dịch.”

“Chu Hoàng Dịch, hẳn không phải là đệ tử thân truyền nhập thất của chương giáo Đạo Nhất Cung Trương Sáu Minh sao? ” Vệ Hùng nghe vậy nhất thời nghi ngờ không thôi, trong đầu thoáng cái lóe lên rất nhiều ý nghĩ, cả người bỗng nhiên giật mình một cái, như là bỗng nhiên nghĩ thông suốt cái gì “Ý của người là nói, hết thấy các thứ này thật ra thì đều là Đạo Nhất Cung...”

“Không sai! ” Nhậm Nguyên Khuê gạt đầu một cái, trình trọng cực kỳ nói “Nếu như ta đoán không sai, cái tên Thôi Hằng này từ lúc vừa mới bắt đầu chính là một con cờ của Đạo Nhất Cung, một con cờ để nhúng tay vào tiên duyên trăm năm lần này, chính là nhúng tay vào lợi ích nhân gian!

“Có lẽ ngài còn không biết, ngay tại mấy ngày trước đây, cái tên Thái Thú Quận Lô đã bắt đầu hướng mỗi người Quận Trường phát ra phong thơ, công khai tuyên bố chính mình phải làm Châu Mục, còn hy vọng chúng ta đều yên phận một chút đây.”

“Đúng rồi, như vậy hết thấy liên đều có thể giải thích được! ” Vệ Hùng chỉ cảm thấy hết thấy sáng tỏ thông suốt, cười nói “Một người không có chút lai lịch nào, gần gũi mấy tháng liền ngồi lên ngôi vị Thái Thú, còn liên tiếp làm ra chuyện kinh thiên động địa, lại muốn tranh đoạt ngôi vị Châu Mục.

“Điều này hiển nhiên không có khả năng dựa vào sức mạnh của một người làm được, nhất định có thể lực cực kỳ mạnh mẽ ở trong bóng tối thêm dầu vào lửa, mà thế lực có thể nguy tạo hô phong hoán vũ, thậm chí còn là đại địa sụp đổ, nổi liền sông lớn, trừ Đạo Nhất Cung ra không còn có thể là ai khác!

“Đạo Nhất Cung tự xưng truyền thừa vạn năm, nội tình cực kỳ sâu dày, ẩn giấu không biết bao nhiêu Tiên Khí, võ công của bọn họ lại chú trọng gân sát tự nhiên, võ cùng có khả năng nắm giữ Tiên Khí có thể trong thời gian ngắn ảnh hưởng thiên tượng!

“Nếu có lực lượng Tiên Khí lại thêm Thần Cảnh ra tay, sớm đào ra dưới đất một cái hầm động to lớn làm bấy rập cũng không phải là chuyện không thể nào, đủ để nguy tạo thành đại thần thông kinh thiên động địa!

“Lấy hai lần thi triển ‘Đại thần thông’ làm lớn mạnh uy thế của tên Thôi Hằng này, lại ở khi uy thế mạnh nhất, hướng Thái

Thú các Quận gửi thư thị uy, ý đồ không đánh mà thắng!

“Được a, thật là hảo mưu tính a, Đạo Nhất Cung không hổ là đứng đầu đạo môn, thật là tinh thông tính toán, không phải chuyện đùa.”

Hai người này trải qua một phen bàn tán, rất rõ ràng đem “Diện mục thật sự” của Thôi Hằng phân tích ra, từ khi Thôi Hằng xuất hiện bắt đầu, mỗi làm một đại sự, đều có thể hưởng đến mưu tính của Đạo Nhất Cung!

“Đúng vậy, Đạo Nhất Cung, không phải chuyện đùa a.” Nhâm Nguyên Khuê cười khồ nói: “Cái tên Thôi Hằng kia nhiều nhất chỉ là một con cờ của Đạo Nhất Cung thôi, không coi vào đâu, có điều Đạo Nhất Cung phía sau hẳn nhưng là cực kỳ khó giải quyết.”

“Vệ Trợ Lý, ta cũng không dôi gạt ngài, nếu không phải trước kia ta đã giao ra bốn thành thuê má tranh thủ hai nhà Diệp Khương ủng hộ, thật đúng là không quá muốn tranh cái ngôi vị Châu Mục này, bây giờ là cười hô khó xuống, bị buộc vào rọ rồi a.”

“Ha ha, chẳng lẽ ngươi sẽ lại đem ngôi vị Châu Mục nhường cho cái tên Thôi Hằng kia.” Vệ Hùng nhìn thấu tâm tư của hắn, cười lạnh nói “Đừng nghĩ trả giá, coi như ngươi không cạnh tranh cái ngôi vị Châu Mục này, để cho cái tên Thôi Hằng kia ngôi lên, lấy phương hướng chính lệnh của hắn, ngươi cũng sẽ phải bị treo cột cờ.”

“Ha ha ha, điều này cũng để cho Trợ Lý đại nhân nhìn thấu, ta đây liền không trả giá.” Nhâm Nguyên Khuê biến sắc, tựa như lại nở nụ cười nói “Thật ra thì ta trước kia cũng cùng mấy vị Quận Trưởng khác thương lượng qua, cuối cùng nghĩ tới một cái biện pháp.”

“Nếu tên Thôi Hằng này có Đạo Nhất Cung ủng hộ, chúng ta đây sao không trực tiếp tìm đến kẻ thù của Đạo Nhất Cung?”

“Ngươi là nói... Bảo Lâm Thiên Tự?” Vệ Hùng nghe vậy đầu tiên là sửng sò, ngay sau đó cười to nói “Ha ha, quả thật như thế, đám hòa thượng kia cùng đám đạo sĩ Đạo Nhất Cung quả thật là đối thủ một mất một còn a!”

“Như vậy, cái tên Thôi Hằng kia chính là bánh thịt kẹp ở giữa hai quái vật khổng lồ Đạo Nhất Cung cùng Bảo Lâm Thiên Tự này, bên dưới hai phe tranh đấu, hẳn căn bản cũng không khả năng ngôi lên vị trí Châu Mục.”

“Cuối cùng, khẳng định vẫn là người đã hoàn thành các trình tự là Thái Thú Quận Lạc An người đây ngôi lên a.”

Ầm!

Vừa lúc đó, bên ngoài đột nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn, như là âm thanh cửa chính bị mở ra, ngay sau đó thì có hai bóng người vù một cái bị ném vào.

“Ai! ” Nhâm Nguyên Khuê nghiêm nghị quát lên “Người đâu mau tới, có thích khách!”

“Ai dám đến gần, tại chỗ đánh chết! ” Huệ Thế rút ra cương đao bên hông, tiện tay một đao trực tiếp đánh ra ánh đao ba trượng, đem một đám quân tốt ngăn trở bên ngoài, sau đó nhìn về phía Nhâm Nguyên Khuê.

“Người chính là Quận Trưởng Quận Lạc An này? Ta chính là sứ giả của Thái Thú Quận Lô, có một phong thư phải giao cho người, mau nhận lấy thư!”

Chương 187: Dưới Kim Quang Sơn, thần tặng áo trắng (1)

“Thì ra người chính là cái tên Trần Huệ Thế đó! ” Nhâm Nguyên Khuê nghe một chút liền ngay lập tức nhận ra thân phận Huệ Thế, hừ lạnh nói “Thôi Hằng chính là giáo dục cấp dưới như vậy sao?”

“Cần rõ, người dám bất kính với đại nhân? ! ” Huệ Thế nhất thời mở trừng hai mắt, thân hình hơi lay nhẹ, trong nháy mắt liền vượt qua khoảng cách mấy trượng, đi tới trước mặt Nhâm Nguyên Khuê, cầm cương đao trong tay gác lên trên cổ của hắn.

“Người? ! ” Nhâm Nguyên Khuê cảm thấy xúc cảm lạnh như băng trên cổ mình, cùng với sát ý như ngưng tụ thành thực chất đến từ Huệ Thế, trong lòng hoảng sợ không thôi.

Võ công của Huệ Thế xa xa nằm ngoài dự đoán của hắn.

Thân là Quận Trưởng nắm thực lực quân sự mạnh nhất của Phong Châu, võ công của hắn không tính là yếu, đã đạt đến tầng thứ cảnh giới Hóa Khí, đặt ở trên giang hồ đủ để được người tôn xưng là Tông Sư.

Nhưng mà Tông Sư Hóa Cảnh so sánh cùng Tiên Thiên Đại Tông Sư như Huệ Thế, chênh lệch vẫn còn quá lớn.

Nhâm Nguyên Khuê rõ ràng có thể cảm giác, chính mình ở dưới đao của đối phương tuyệt không có nửa điểm cơ hội phản kháng, vì vậy hắn tại chỗ liên sợ, vội vàng nói: “Có gì thì nói, có gì thì nói a.”

“Không nghĩ tới cái tên sứ giả đưa tin Thôi Hằng phái ra cũng là Tiên Thiên Đại Tông Sư. ” Vệ Hùng cũng là kinh hãi không thôi, hắn coi như Trợ Lý Châu Mục U Châu, địa vị tôn sùng, cũng chưa từng thấy qua bao nhiêu Tiên Thiên Đại Tông Sư, nhất là trẻ tuổi như vậy.

“Nếu cái tên Thôi Hằng kia thật chỉ là một người, tuyệt đối không thể có thuộc hạ như vậy, nhất định là Đạo Nhất Cung phái người giúp đỡ, vì giúp hắn tạo thế, bắt xuống vị trí Châu Mục Phong Châu.

“Như thế xem ra, Đạo Nhất Cung thật đúng là chịu đốc hết vốn liếng a, cao thủ như vậy đều phái ra, coi như là đứng đầu đạo môn, Tiên Thiên Đại Tông Sư trẻ tuổi như vậy cũng không có nhiều đi.”

Huệ Thế nhìn vẫn chưa tới ba mươi tuổi.

Tiên Thiên Đại Tông Sư tâm tuổi này, đôi mắt toàn bộ thiên hạ đều có thể nói là phượng mao lân giác.

Bất quá, điều này cũng làm cho Vệ Hùng càng xác thực tin vào suy luận chính mình lúc trước cùng Nhâm Nguyên Khuê suy ra —— Thôi Hằng vô cùng có khả năng chính là một con cờ Đạo Nhất Cung đẩy ra.

“Nhất định phải dành thời gian mời đại sư của Bảo Lâm Thiên Viện tới, nếu không lợi ích của ta ở Phong Châu chắc chắn tổn hao nhiều!” Vệ Hùng thâm hạ quyết tâm, dự định sau khi rời đi Quận Lạc An, liền trực tiếp đi Kim Quang Sơn ở Dự Châu, viếng thăm Bảo Lâm Thiên Tự.

Huệ Thế thì lại cũng không thèm để ý bọn họ là nghĩ như thế nào, thấy hai người này thái độ hòa hoãn, liền thu hồi cương đao, lấy ra một phong thư giao cho Nhâm Nguyên Khuê, hừ lạnh nói: “Đây là thư đại nhân chúng ta đưa cho người, làm theo là được.”

Nói xong, hắn liền trực tiếp giơ đao hướng bên ngoài nha môn Quận thủ phủ đi ra, lúc đi tới cửa, bỗng nhiên ngừng lại “Về sau quản tốt chó giữ cửa!”

Lúc này mới cất bước rời đi.

Chờ đến khi Huệ Thế rời đi, Nhâm Nguyên Khuê tức giận cả người phát run, giơ ngón tay chỉ ngoài cửa, há miệng muốn tức giận mắng, nhưng mà lại sợ Huệ Thế còn chưa đi xa nghe được, cũng chỉ đành ngậm miệng lại, cô nén lửa giận, mở ra lá thư này.

Bên trong chính là một câu nói kia của Thôi Hằng.

“Ta muốn làm Châu Mục Phong Châu, hi vọng tất cả các vị bằng lòng!”

Xoẹt!

Nhâm Nguyên Khuê trực tiếp đem phong thư này xé thành mảnh nhỏ, hung hãn quăng ra ngoài, nổi giận mắng: “Khinh người quá đáng, khinh người quá đáng a!”

Ngay sau đó, hắn nhìn về phía Vệ Hùng, trầm giọng nói: “Trợ Lý đại nhân, ta cùng với ngài cùng đi Dự Châu, nhất định phải mời đại sư của Bảo Lâm Thiên Viện tới, giết hết uy phong của hắn!”

“Được !” Vệ Hùng gật đầu một cái nói “Chúng ta đây liền cùng đi, người này quả thật quá mức lớn lối.”

...

Sau khi Huệ Thế rời Quận Thành Lạc An, liền đi đến trạm cuối cùng của chuyến đi này.

Phong Châu Châu Phủ.

Thân là Thủ Phủ một Châu, nơi này tình trạng dân sinh nếu so với những Quận khác tốt hơn không ít, nhưng cũng hết sức có hạn, bách tính chẳng qua là miễn cưỡng có thể ăn no mà thôi.

Bất quá, con đường Huệ Thế đi tới nơi này, đã gặp rất nhiều Quận Huyện kỳ lạ, tình hình ở Phong Châu Châu Phủ nơi này đã coi như là thượng đẳng, cho hẳn ân tượng ngược lại coi như không tệ.

Hơn nữa, sau khi tìm bách tính hỏi thăm biết được, Phong Châu Châu Phủ trước kia thật ra thì cũng không có gì đặc biệt, mọi người cơ bản đều là ăn bữa trước không có bữa sau, còn thường xuyên bị quan lại bóc lột, sinh hoạt vô cùng chật vật.

Tất cả mọi thứ ở hiện tại đều là từ sau khi Châu Mục Tào Quyền của Phong Châu ban đầu bị ám sát, Trợ Lý Ngô Dận thay mặt cầm quyền, mới bắt đầu trở nên khá hơn.

Vì vậy, Huệ Thế liền dựa theo lệ phép bình thường, sau khi đưa lên thiếp xin gặp, mới đi báii kiến.

Chương 188: Dưới Kim Quang Sơn, thần tặng áo trắng (2)

Ngô Dận năm nay chỉ có hơn 40 tuổi.

Ở cái tuổi này liền làm đến vị trí Trợ Lý Châu Mục, quản lý hành chính quyền hành một Châu, tuyệt đối được gọi là rồng phượng trong loài người.

Chỉ bất quá, lúc Tào Quyền còn sống rất chuyên quyền ngang ngược, hễ cái tên Trợ Lý này gần như không có cảm giác tồn tại, coi như phát hiện một chút sai lầm của chính sách, hướng Tào Quyền khuyên can, cũng sẽ bị không thèm đếm xỉa đến.

Cho đến sau khi Tào Quyền bị ám sát bỏ mình, Ngô Dận mới rốt cục có cơ hội triển khai quyền cước, cải thiện dân sinh, yêu quý bách tính, ngăn ngừa trong mấy tháng, liền đề cho Phong Châu Châu Phủ quản lý trở nên rõ ràng, dân chúng sinh hoạt cũng biến hóa tốt hơn nhiều.

Thấy dân chúng ánh mắt sáng ngời, cùng với mặt mày vui vẻ, hễ sẽ cảm thấy một loại thỏa mãn trước đó chưa từng có.

Nhưng hễ lại có chút lo lắng.

Bởi vì, Phong Châu không có khả năng luôn luôn không có Châu Mục, trên đầu của hễ nhất định sẽ lại có một người Châu Mục đề lên, đến lúc đó còn có thể duy trì những chính sách bây giờ hay không, cũng không biết được.

“Nếu như là Thái Thú Quận Lỗ Thôi Hằng làm Châu Mục Phong Châu thì thật tốt.” Ngô Dận trong lòng thường xuyên nghĩ như vậy, hễ đối với chính lệnh Thôi Hằng phổ biến ở Quận Lỗ cũng có nghe thấy.

Hễ thấy, loại Quan một lòng vì dân, thà rằng đắc tội đại tộc, môn phái, thương nhân các nơi cũng muốn làm cho bách tính an tâm sinh hoạt, mới thật sự là quan tốt, mới có tư cách chân chính bị gọi là “Châu Mục”.

Vì vậy, đối với Thôi Hằng, hễ là từ trong thâm tâm kính nể, trong lòng mong mỏi.

Trong văn phòng chính phủ của Trợ Lý Châu Mục.

Ngô Dận đang đang xử lý văn thư từ các Quận truyền tới, cái này liên quan đến chính vụ của các Quận, cùng với phận phối một chút tư nguyên, vì xử lý xong những thứ này, hễ thường xuyên bận bịu vô đầu bó trán.

“Đại nhân, có người đưa tới một tâm thiệp xin gặp. ” Vào lúc này, một tên quan viên đưa tới một phong thiệp xin gặp.

Ngô Dân đối với những người tới thăm cũng rất coi trọng, đối với người nào cũng sẽ không đối đãi lạnh nhạt.

Cho dù bây giờ vô cùng bận rộn, hắn vẫn nhận lấy thiệp xin gặp.

Bất quá, chỉ nhìn một cái, cả người hắn liền nhảy một cái đứng lên, ánh mắt tỏa sáng, vô cùng hưng phấn nói “Lại là sứ giả của Thôi Thái Thú, nhanh mời hắn vào!”

...

Trong nội đường nha môn phủ Thái Thú Quận Lỗ.

Thôi Hằng hai mắt hơi khép, đang quan sát đan điền bên trong thân thể, quan sát trạng thái Kim Đan của mình bây giờ, thể ngộ biến hóa của lực lượng thất tình.

Bây giờ độ cao ánh sáng hai màu đỏ, trắng tượng trưng cho vui, yêu chiếm ưu thế lớn nhất, toàn bộ đều đã vượt qua một thước ba tấc, là hai loại ánh sáng cao nhất trong ánh sáng thất tình bây giờ.

Cái này nhờ vào bách tính bên trong Quận Lỗ đối với hắn cảm kích cùng kính yêu, còn có sự ủng hộ của các huyện dưới quyền Quận Lỗ đối với tân chính lệnh.

Sau đó là ánh sáng đen tượng trưng cho ác.

Ở dưới sự nỗ lực không ngừng của Huệ Thế, đám quyền quý của các huyện dưới quyền Quận Lỗ đều đối với Thôi Hằng chán ghét cực kỳ.

Phân ân tình này liền để cho độ cao ánh sáng đen gia tăng đến một thước một tấc.

Sau đó nữa chính là màu xanh tượng trưng cho sợ, ở khi tiêu diệt liên quân Vương Tạ, hắn thu hoạch lượng lớn tâm tình sợ hãi phản hồi, ánh sáng xanh nhanh chóng tăng trưởng, cũng đã đạt đến độ cao một thước.

Sau đó là màu xám tượng trưng cho bi, mặc dù còn không có đạt tới một thước, nhưng cũng đã có độ cao 9 tấc, khoảng cách độ cao một thước cũng không xa.

Màu tím tượng trưng cho giận, cùng với màu vàng tượng trưng cho dục đều phải thấp một chút.

Cái trước là hơn bảy tấc một chút, chủ yếu bắt nguồn từ sự phẫn nộ của mỗi tên quyền quý, cái sau là vừa qua 6 tấc, một lần nữa trở thành ánh sáng thất tình độ cao thấp nhất.

“Ừm ? ” Vừa lúc đó, Thôi Hằng bỗng nhiên khẽ ô lên một tiếng.

Ngay sau đó, ý nghĩ hần động một cái, trước mắt liền hiện ra một đoàn ánh sáng bảy màu.

Đây là một viên bảo thạch thất tình hần giao cho Huệ Thế.

Lúc này, chính giữa cái đoàn ánh sáng bảy màu này đang quanh quần một đoàn ánh sáng màu tím đen.

Chính là tâm tình tức giận cùng chán ghét Huệ Thế ở trong quá trình đưa tin thu thập được.

“Còn không ít! ” Thôi Hằng vui vẻ nói.

Hần cảm giác màu tím tăng lên năm phân, màu đen tăng lên tám phân, sắp tiếp cận độ cao một thước hai tấc.

“Chờ đến khi ta trở thành Chậu Mục Phong Châu, bắt đầu đem tân chính lệnh toàn diện phổ biến khắp mười một Quận một Phủ, thất tình có thể thụ thập từ chúng sinh nhất định sẽ nghênh đón một đợt bùng nổ mạnh.

“Hơn nữa, ta còn có một loại cảm giác, chờ sau khi ánh sáng thất tình chung quanh Kim Đan đều tăng lên tới độ cao ba thước, hần sẽ sinh ra biến hóa thân dị nào đó.”

Thôi Hằng đối với điều này rất là mong đợi, nhưng vẫn là có một nan đề “Màu vàng làm sao đây?”

Chương 189: Dưới Kim Quang Sơn, thần tặng áo trắng (3)

Dựa vào kinh nghiệm khi trước, chỉ có dục vọng hướng về hấn mới có thể sinh ra tia sáng màu vàng.

Cái dục vọng này không chỉ giới hạn ở tình dục, nhục dục, còn có tò mò, câu đạo vân vân, câu sinh dục có lẽ là bởi vì vô cùng tự ngã, chỉ có rất ít tình huống có thể chỉ hướng hấn, tình huống có thể tiến hành thu thập rất ít.

“Nếu như không biết xấu hổ mà nói, ta có thể đi thanh lâu cứu hoa khôi, lấy dung mạo và khí chất của ta, nhất định có thể để cho các nàng dễ dàng sinh ra tình dục, nhục dục.”

Thôi Hằng bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ một điểm này.

Thân là một tên tu tiên giả Kim Đan đại thành, dung mạo cùng dáng vẻ của hấn đều là vô cùng hoàn mỹ, phù hợp thậm chí tối cao của phần lớn người, khí chất càng là không thể bắt bẻ, đối với bất kỳ cô gái nào mà nói đều có lực hấp dẫn trí mạng.

Nếu như hấn chịu đi thanh lâu mà nói, ắt sẽ có thể để cho vô số nữ tử ái mộ hấn, có thể dễ dàng thu lấy tia sáng màu vàng.

Bất quá, số lượng gái lầu xanh không nhiều, bình thường cũng không biết võ công gì, nếu như muốn dựa vào cái phương hướng này tới thu thập tia sáng màu vàng, chỉ sợ phải cứu mấy triệu cô gái mới được.

Cái này ai chịu nổi?

Thật ra thì còn có một loại phương thức càng vô sỉ.

Nữ tử người phạm thông thường căn bản cũng không khả năng chống cự mị lực của người tu tiên Kim Đan kỳ.

Chỉ cần không thu liễm hơi thở của mình, buông ra cảm dỗ, liền có thể làm được rất nhiều chuyện bản thủ tà môn.

Đồng thời thu thập được lượng lớn ánh sáng thất tình đều là có khả năng.

“Giai đoạn thu thập thất tình chúng sinh của Kim Đan đại thành này, thật đúng là chính tà trong một chớp mắt.” Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng “Nếu như dùng những phương pháp tà môn kia, tia sáng màu vàng ngược lại thì dễ dàng nhất lấy được, nhưng ánh sáng đỏ trắng lại phải khó khăn rất nhiều.”

Hắn không tính đi con đường như vậy, cái này cùng dự tính của bản thân hắn bất đồng, thà tốn thêm một ít thời gian cùng tâm tư.

“Nếu như loại bỏ phương pháp tà môn, dễ dàng nhất thu thập tia sáng màu vàng chắc là kích thích tò mò của người cùng dự vọng cầu đạo.”

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng nghĩ tới biểu hiện trước đây của Hứa Bạch Lộc cùng Chu Hoảng Dịch “Nếu là ta hướng người thuyết pháp, truyền thụ võ công có thể tu luyện tới luyện khí 8 tầng, chín tầng, thậm chí Trúc Cơ kỳ, có thể hay không thu thập được số lớn ánh sáng vàng?”

Hắn cảm thấy cái ý nghĩ này rất có thể được.

Lựa chọn đầu tiên, dĩ nhiên là phái Tiên Hà, cái này căn bản chính là truyền thừa của hắn, có thể hoàn mỹ tiến hành nối liền.

Đạo Nhất Cung bên này, liền muốn xem biểu hiện cùng tạo hóa của bọn hắn.

“Ngoại trừ truyền pháp, nếu như nguy tạo ra một cái Dịch Bảo Tiên Khí xuất thế thể gian, dường như cũng có thể kích thích dự vọng cầu đạo của người, còn có thể hấp dẫn ánh mắt của chúng cường giả, tránh cho bọn hắn gây trở ngại phổ biến chính lệnh.”

Trong đầu Thôi Hằng lại hiện ra một cái ý nghĩ, nhất thời nở nụ cười “Đây chính là phương pháp nhất cử lưỡng tiện, vừa vặn ta bây giờ lại có hai cái ánh sáng thất tình vượt qua một thước, có thể ngưng luyện hai khối bảo thạch thất tình.”

Bổ trí dị bảo Tiên Khí xuất thế, nhất định phải để một khối thất tình bảo thạch ở bên trong, như vậy mới có thể cách không thu thập được thất tình chúng sinh, đây là tiền đề để thi hành cái phương án này.

“Bất quá, loại hình món dị bảo Tiên Khí này, vẫn là phải suy nghĩ thật kỹ một chút mới được.” Thôi Hằng lại rơi vào trong trầm tư, thậm chí nói “Đồ vật loại hình gì dễ dàng đưa tới tranh đoạt nhất, hoặc là loại hình đoàn thể gì thích tranh đoạt những thứ này?”

Loại chuyện này chỉ thích hợp làm một hai lần, hiệu quả tốt nhất cũng chỉ có thể là lần đầu tiên, nếu như nhiều lần, ắt sẽ không còn có nhiều người chú ý như vậy.

Vì vậy, cái lần đầu tiên này, phải suy nghĩ thật kỹ.

Nhưng mà Thôi Hằng suy đi nghĩ lại, cũng không quyết định chắc chắn được, hiểu biết của hắn với cái thế giới này vẫn còn có chút thiếu thốn.

Vì vậy, hấn gọi Chu Hoảng Dịch cùng Hứa Phong An tới.

Hai người nghe Thôi Hằng hỏi đều mặt lộ vẻ nghi hoặc, từng người sau khi suy nghĩ một chút, lại đều cho ra một cái đáp án.

Phật Môn!

Từ xưa đến nay, chỉ cần có Phật Bảo hiện thế, đều sẽ đưa tới người trong thiên hạ giành cướp.

Vô luận là môn phái võ lâm, hoặc là thế lực triều đình, cũng sẽ tham dự trong đó, nhất là thế lực Phật Môn càng thèm khát, cơ hồ là liều mạng muốn cướp đoạt.

Nghe nói năm trăm năm trước có một viên Phật Cốt Xá Lợi xuất thế, có thể khiến võ công của người tiến nhiều, nhìn lên bí mật Tiên Thần, người trong thiên hạ nghe tin lập tức hành động, rất nhiều Thần Cảnh nhao nhao xuất thế, Bảo Lâm Thiên Viện càng là trực tiếp xuất động sáu đại Thần Cảnh tham dự tranh đoạt.

“Nếu thiên hạ này xuất hiện một phần Phật Cốt hoàn chinh thì sao?” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“À?”

“Điều này sao có thể?”

Chu Hoảng Dịch cùng Hứa Phong An trở mắt nhìn nhau, không hiểu lời này của Thôi Hằng là ý gì.

“Được, không sao.” Thôi Hằng cười cười nói “Các người trở về đi thôi.”

Lúc này, trong lòng của hấn đã có suy tính.

Nếu Phật môn khát vọng Phật Bảo như vậy, thế thì dùng dịp cho hấn thu thập dục vọng của những hòa thượng này!

Mặc dù tiếp đó sau khi Hứa Phong An cùng Chu Hoảng Dịch biết tin tức Phật Bảo xuất thế, nhất định sẽ hoài nghi đây là hấn làm, nhưng chuyện này cũng không hề đối với chính thể hành động tạo thành ảnh hưởng gì.

Không quan trọng.

...

Sau năm ngày.

Vệ Hùng cùng Nhâm Nguyên Khuê đi tới Kim Quang Sơn Dự Châu, nhưng mà còn chưa kịp lên núi, hai người liền gặp được một người thiếu niên tăng nhân trẻ tuổi anh tuấn.

“A Di Đà Phật, tiểu tăng gặp qua hai vị thí chủ.” Thiếu niên tăng nhân chấp hai tay, miệng tụng phật hiệu, khom mình

hành lễ.

“Tiểu sư phụ, chúng ta là...” Vệ Hùng tiến lên, muốn nói rõ thân phận của mình.

“Hai vị thí chủ.” Thiếu niên tăng nhân chợt mở miệng ngắt lời hẳn, khẽ gật đầu một cái, cười yếu ớt nói “Ý đồ của hai vị, ta đều đã biết, xin trở về đi.”

Chuyện này...

Vệ Hùng cùng Nhâm Nguyên Khuê nghe vậy trở mắt nhìn nhau, trong lúc nhất thời không biết làm sao.

Vốn chuẩn bị vô số lời nói, lúc này tất cả đều nghẹn ở trong cổ họng.

Chương 190: Niết bàn trọng sinh, sống thêm đời thứ hai (1)

“Tiểu sư phụ, ngươi là?”

Vệ Hùng vẫn là không nhin được mở miệng hỏi.

Dù sao, từ Quận Thành Lạc An đến Kim Quang Sơn Dự Châu nhưng mà chừng hơn một nghìn dặm, trung gian còn cách ba hòn núi lớn, con đường gập ghềnh cực kỳ, rất nhiều nơi căn bản là không có biện pháp cưỡi ngựa.

Nếu như không phải hai người bọn họ võ công không yếu, căn bản cũng không khả năng chỉ dùng ngựa năm ngày liền đuổi tới nơi này.

Cứ như vậy không công mà về, tự nhiên không cam lòng.

“Tiểu sư phụ, chúng ta đúng là có chuyện quan trọng.”
Nhâm Nguyên Khuê cũng tiến lên trước một bước, chấp hai tay nói “Chuyện này đối với Bảo Lâm Thiên Tự vô cùng trọng yếu, xin...”

“A Di Đà Phật!” Thiếu niên tăng nhân bỗng nhiên miệng tụng phật hiệu, đồng thời vung tay lên, tay áo bào rung động, nhất thời thì có gió lớn thổi qua, cát bay đá chạy.

Hai người Vệ Hùng cùng Nhâm Nguyên Khuê ở dưới trận gió lớn này, căn bản cũng không có bất kỳ cơ hội phản kháng, trong nháy mắt liền bị thổi đi ra ngoài tầm hơn mười trượng, hơn nữa choáng đầu hoa mắt, không phân biệt rõ đông tây nam bắc.

Qua một lúc lâu, bọn họ mới phục hồi tinh thần lại, phát hiện mình đã cách xa chân núi Kim Quang Sơn, tên thiếu niên tăng nhân kia từ lâu không thấy bóng dáng.

“Làm sao có thể?!”

“Đây là loại võ công gì?!”

Trên mặt Vệ Hùng cùng Nhâm Nguyên Khuê tràn đầy khiếp sợ, không thể tin nhìn về phía chung quanh.

Chẳng qua là nhẹ nhàng phát tay áo, liền đem hai người bọn mình đưa đến tầm hơn mười trượng bên ngoài!

Cái này đã vượt ra khỏi nhận thức của bọn họ đối với võ công.

Hai người đứng tại chỗ, ngẩng đầu nhìn lên, kinh nghi bất định nhìn về điện các miếu thờ trên núi cao xa xa.

“Thần lực?!”

“Thần Cảnh? !”

Vệ Hùng cùng Nhâm Nguyên Khuê khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn về phía đối phương.

Chuyện trải qua mới vừa rồi, để cho bọn họ cảm nhận được một lực lượng vô cùng cường đại, có thể toàn phương diện nghiền ép bọn họ.

Không!

Nói chính xác, hẳn là hoàn toàn vượt qua bản chất lực lượng của chân khí.

Trong truyền thuyết sau khi mở ra bảo tàng trong cơ thể, mới có Thần Lực công dụng không tưởng tượng nổi.

Thần Cảnh!

“Hòa thượng mới vừa rồi kia, nhìn vẫn chưa tới hai mươi tuổi.” Vệ Hùng kinh nghi bất định nói.

“Nhưng mà cõi đời này làm sao có thể sẽ có Thần Cảnh trẻ tuổi như vậy?” Nhâm Nguyên Khuê cũng theo bản năng lắc đầu, cảm thấy hết sức khó tin.

Hai người không nói gì với nhau, lại trầm mặc lại.

Nhìn trái phải một chút, mờ mịt luống cuống.

Thật sự là chuyện trải qua mới vừa rồi quá mức không tưởng tượng nổi.

Trong lúc nhất thời bọn họ cũng không biết mình nên rời đi, hay là tiếp tục tiến lên leo núi.

Qua một lúc lâu.

Nhâm Nguyên Khuê không nhịn được dò hỏi: “Trợ Lý đại nhân, chúng ta tiếp theo làm sao bây giờ?”

Vệ Hùng cau mày, lại nhìn Kim Quang Sơn, cùng với Bảo Lâm Thiên Viện phía trên một chút, trầm giọng nói: “Đi, chúng ta trở về.”

Nhâm Nguyên Khuê nhất thời nóng nảy “Nhưng mà, Đạo Nhất Cung bên kia?”

Vệ Hùng lắc đầu nói: “Vừa mới rồi vị hòa thượng kia nói đã biết ý đồ của chúng ta, cũng không có cự tuyệt chúng ta.”

Nhâm Nguyên Khuê nghe vậy ánh mắt sáng lên “Ý của ngài là nói...”

Vệ Hùng gật đầu nói: “Bất luận như thế nào, Bảo Lâm Thiên Tự chắc chắn sẽ không cho phép thế lực của Đạo Nhất Cung mở rộng, giữa bọn họ nhưng mà là tử địch!”

...

Trong một gian thiền phòng sâu nhất ở Bảo Lâm Thiền Viện.

Thiếu niên tặng nhân vừa mới ở dưới chân núi khuyến lui Vệ Hùng cùng Nhâm Nguyên Khuê , chậm rãi trở về đến nơi này.

Lúc này, ở trong tòa thiền phòng này, đang có trọn vẹn chín vị lão tăng lông mày trắng toát chờ đợi.

Trong bọn họ có Phương Trượng đời trước, cũng có thủ tọa đời trước của các Đường Viện, ở hàng chục năm trước, đều là nhân vật quan trọng trên giang hồ.

Tất cả đều là Thần Cảnh!

Mà ở trong nháy mắt khi thiếu niên tặng nhân kia đi tới, chín vị lão tăng lông mày trắng toát này tất cả đều trọn to cặp mắt, khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn thiếu niên tặng nhân này.

Cả tòa thiền phòng liền lâm vào yên tĩnh quỷ dị.

Lúc này bỗng nhiên có một tên lão tăng chấp hai tay, cung kính hành lễ, vô cùng nhún nhường hướng thiếu niên tặng nhân này quỳ mọp, trong miệng hô lớn: “Chúc mừng Độ Pháp sư bá niết bàn thành công, sống thêm đời thứ hai!”

Tám gã lão tăng còn lại nhất thời khôn khéo làm theo, cũng đều đồng thời hướng về thiếu niên tặng nhân quỳ mọp, một mực cung kính hô to.

“Chúc mừng Độ Pháp sư bá niết bàn thành công, sống thêm đời thứ hai!”

“Chúc mừng Độ Pháp sư bá niết bàn thành công, sống thêm đời thứ hai!”

...

Thiếu niên tặng nhân thân nhiên đón nhận trọng lễ từ chín vị lão tăng lông mày trắng toát này.

Ngay sau đó, hẩn nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói: “Bé quan hai mươi năm, cuối cùng hiểu ra được, sau khi niết bàn, ta đã nhòm ngó được huyền diệu của niết bàn, được chân ý La Hán, ít ngày nữa liền có thể đột phá, trở thành La Hán tại thế.”

Thiếu niên tặng nhân này, không phải là người nào khác, chính là Độ Pháp thân tặng bé quan hơn hai mươi năm, trước đây không lâu bị Phương Trượng đương nhiệm của Bảo Lâm Thiền Viện đánh thức.

Ngay từ lúc trăm năm trước, hẩn cũng đã là Thần Cảnh.

Cho đến ngày nay, đã đến gần hai trăm tuổi!

Nếu như dựa theo thọ nguyên của Thần Cảnh bình thường, ở cái tuổi này cũng sớm đã hết tuổi thọ mà tọa hóa.

Nhưng mà Độ Pháp bất đồng.

Trăm năm trước, hắn đã từng tham gia trận vây công của Tiên Phật Thượng Giới đối với phái Tiên Hà, cũng may mắn còn sống.

Trước khi Tiên Phật Thượng Giới rời đi, ban cho hắn một viên La Hán Xá Lợi.

Trải qua trăm năm, Độ Pháp dựa vào viên La Hán Xá Lợi này, miễn cưỡng duy trì sức sống khí huyết của chính mình, gắng gượng chịu tới lúc hai mươi năm sau, khi một trăm bảy mươi tuổi.

Khi đó, hắn dự cảm chính mình chỉ bằng vào công hiệu kéo dài tuổi thọ của Phật Cốt Xá Lợi, sợ rằng không cách nào chèo chống tới kỳ hạn trăm năm này.

Vì vậy dứt khoát đập nồi dìm thuyền, nuốt La Hán Xá Lợi, bế tử quan.

Một lần bế quan này chính là hai mươi năm.

Chương 191: Niết bàn trọng sinh, sống thêm đời thứ hai (2)

Cho đến đoạn thời gian trước, Độ Pháp mới rốt cục đem phật lực trong La Hán Xá Lợi hoàn toàn hấp thu, cũng tiến vào trạng thái chết giả.

Bất quá, muốn niết bàn sống lại, cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Mặc dù hắn đã hoàn toàn hấp thu phật lực trong La Hán Xá Lợi, nhưng nếu như không có người đem hắn đánh thức, như thế hắn hơn phân nửa là sẽ vĩnh viễn duy trì chết giả, cho đến chân chính tử vong.

Nhưng ngay mấy tháng trước, bởi vì chuyện ở Quận Thành Tây Lăng, Phương Trượng đương nhiệm đánh thức Độ Pháp đã bê quan trong trạng thái chết giả hai mươi năm, để cho hắn chính thức mở ra quá trình niết bàn.

Hôm nay chính là lúc hắn hoàn toàn niết bàn thành công, sống thêm đời thứ hai!

Vị Độ Pháp thân tăng này, từ đây trực tiếp từ một lão tăng hấp hối gần đất xa trời, gượng chống đến một trăm chín mươi tuổi, trở thành một thiếu niên mười tám tuổi năm giữ tu vi Thần Cảnh đỉnh phong.

Hơn nữa, đã luyện thành La Hán Chi Thân, thực lực vượt qua xa Thần Cảnh bình thường, khoảng cách chân chính trở thành La Hán chỉ cách một bước.

Chín tên lão tăng nhìn Độ Pháp trở lại thanh xuân, trong lòng có hâm mộ không nói ra được.

Bọn họ đều thuộc bội phận đệ tử của Độ Pháp, tất cả đều là Thần Cảnh, lại đã già ốm yếu, nhiều lắm là sống thêm mười mấy hai mươi năm liền phải xuống mộ.

Nhưng vị sư bá này của bọn họ lại sống thêm đời thứ hai, còn có hơn một trăm năm thậm chí hai trăm năm năm tháng lâu dài để sống.

Thật hâm mộ a!

“Các người có muốn niết bàn sống lại như ta đây không?” Độ Pháp bỗng nhiên nở nụ cười, hắn liếc mắt một cái liền thấy hết tâm tư của nhóm sư đệ đệ này.

“Mời sư bá dạy bảo!”

“Cầu sư bá dạy bảo!”

Ở trước mặt hấp dẫn kéo dài tuổi thọ cực lớn như vậy, không có người nào có thể chống chịu, chín tên “Thần Tăng” rít rít quỳ mọp xuống khấn cầu.

“Thật ra thì rất đơn giản.” Độ Pháp vẫy tay ra hiệu để cho bọn họ đứng lên, mỉm cười nói “Chưa tới hai tháng nữa, sẽ có Tiên Phật từ Thượng Giới giáng lâm, đến lúc đó sẽ có La Hán từ Thượng Giới tới nơi này, triệu tập chúng ta cùng đi tru diệt tà phái ngoại đạo.

“Trăm năm trước, ta đúng là còn sống từ trong cuộc chiến đấu kia, cũng lập được công lao, lúc đó mới được Tiên Phật Thượng Giới ban thưởng một viên La Hán Xá Lợi, nhờ vậy mới có thể niết bàn sống lại như hôm nay.”

Tru diệt tà ma ngoại đạo? !

Chín tên “Thần Tăng” nghe vậy nhất thời sửng sốt, bọn họ không biết cái gọi là tà ma ngoại đạo này là cái gì.

Nhưng mà lại nghe Độ Pháp nhắc lại chiến đấu trăm năm trước, ngay lập tức liền đề cho bọn họ nghĩ tới một cái tên.

Phái Tiên Hà!

Đây, đây là tà ma ngoại đạo? !

“Thế nào, rất nghi ngờ?” Độ Pháp cười cười nói “Phái Tiên Hà phong núi đã có trăm năm, gần trăm năm nay võ công lưu lại trên thế gian, tất cả đều là võ học bình thường, các người không biết cũng rất bình thường.”

Vừa nói, nét mặt của hắn bỗng nhiên nghiêm túc, trầm giọng nói: “Trên thực tế, võ công phái Tiên Hà cùng võ công chúng ta tu luyện hoàn toàn bất đồng, rất nhiều chỗ đều là khác biệt.

“Các người hẳn đều biết, võ công của chúng ta nhưng thật ra là bắt nguồn từ hai mươi một cảnh giới lưỡng giới Tiên Phạm ở Thượng Giới, phân chia Tiên Thiên, Nội Cảnh, Thân Cảnh, đều là Thượng Giới định ra, Thân Cảnh chính là phân cuối của tu luyện Tiên Phạm Giới.

“Đi lên nữa còn có La Hán, Bồ Tát, Đại Bồ Tát. Mà trong quá trình từ Thân Cảnh đến La Hán, sẽ tồn tại một cái bước nhảy vọt cảnh giới cực kỳ to lớn, cái này là tăng lên bản chất sinh mệnh.

“Mà võ công phái Tiên Hà lại bất đồng, giai đoạn chất biến xảy ra từ Tiên Thiên đến Thân Cảnh của bọn họ, lại có thể tương đương với Thân Cảnh đột phá đến La Hán, lại không có giới hạn cùng tăng lên gì rõ ràng.

“Đây là con đường tu luyện hoàn toàn bất đồng với chúng ta, trăm năm trước, khi Tiên Phật Thượng Giới phủ xuống

từng chính miệng nhận định, Tô Sư Hằng Hà của phái Tiên Hà chính là tà ma ngoại đạo không thể nghi ngờ, toàn thiên hạ nên cùng tru diệt.

“Bây giờ kỳ hạn trăm năm buông xuống, chỉ đợi Tiên Phật Thượng Giới hạ xuống, liền có thể đem phái Tiên Hà tiêu diệt. Không thể không nói, các ngươi rất là may mắn, bây giờ phái Tiên Hà đã không có uy thế như trăm năm trước.

“Hằng Hà tà ma không biết tung tích, mấy tên đệ tử của nàng phỏng chừng cũng đã tuổi già mà chết, một lần chiến đấu này, nhất định là so với trăm năm trước dễ dàng quá nhiều, là thời cơ tốt để các ngươi lập công, lấy được ban thưởng từ Tiên Phật của Thượng Giới.”

Chín tên lão tăng nghe vậy cũng không khỏi mặt lộ vẻ hưng phấn.

Thật ra thì, đối với những chuyện Độ Pháp muốn nói, bọn họ trước kia cũng có nghe thấy, nhưng hiểu rõ cũng không tính toàn diện, bây giờ cuối cùng là hiểu được.

Đây mới là đại cơ duyên!

Nhất định phải nắm cơ hội này, giống như là Độ Pháp sư bá, sống thêm đời thứ hai, hưởng ông trời mượn thêm một trăm năm!

“Đa tạ sư bá chỉ điểm!”

Chín tên lão tăng miệng đồng thanh hành lễ bái tạ.

Độ Pháp đối với cái này rất là hưởng thụ, gật đầu cười nói: “Còn có một chuyện, mới vừa rồi Thái Thú Quận Lạc An ở Phong Châu cùng Trợ Lý Châu Mục ở U Châu hướng chúng ta cầu cứu, muốn đề cho chúng ta làm chủ Phong Châu, đuổi thế lực Đạo Nhất Cung ở bên kia.”

Hắn tự nhiên không có khả năng biết trước, nhưng hắn có đọc tâm chi lực, một trong những năng lực hắn mở ra bảo tàng trong cơ thể lấy được chính là “Đọc tâm”.

Chín tên lão tăng nghe vậy trở mắt nhìn nhau, đều có chút kinh ngạc.

“Đạo Nhất Cung, bọn họ không phải là cho tới nay đều không đề ý chuyện thế tục sao?”

“Đám lỗ mũi trâu kia lại cũng sẽ nâng đỡ thế lực thế tục?”

...

“Các ngươi ai muốn đi đến Phong Châu?”

Ánh mắt Độ Pháp quét qua chín tên lão tăng, trầm giọng nói: “Chờ La Hán Thượng Giới phủ xuống, nếu là phát hiện

thê lực ở thê tục của Đạo Nhật Cung so với trăm năm trước mạnh hơn, nhưng là sẽ trách tội chúng ta.”

Lời này vừa nói, chín tên lão tăng lập tức toàn bộ tỏ vẻ mình có thể.

“Thôi, Không Từ, liền do ngươi đi thôi. ” Độ Pháp không thể làm gì khác hơn là điếm danh một vị lão tăng “Ngươi từng là thủ tọa Đa Văn Viện, trừ võ công ra, còn am hiểu hỏi thăm tin tức che giấu thân phận, thích hợp đi qua nhất.”

“Vâng, sư bá! ” Không Từ hòa thượng chấp hai tay hành lễ, hẳn là một lão tăng nhìn qua hơn 70 tuổi, mặt mày tương hòa, mắt đầy từ bi.

“Nhớ, nếu như không tất yếu, không nên tùy tiện động thủ, trước khi đánh phải dò xét một chút xem Đạo Nhật Cung rốt cuộc muốn làm cái gì. ” Độ Pháp rõ ràng rất là cẩn thận, lại trịnh trọng cực kỳ nói “Còn nữa, tra rõ tất cả tin tức về Thái Thú Quận Lô Thối Hăng.”

Chương 192: Phạt môn chí bảo, Bồ Tát ngọc cốt (1)

Một ngày này, Huệ Thế trở lại Quận Thành Quận Lỗ, cùng hán đồng thời trở về còn có Ngô Dận.

Khi ở Phong Châu Châu Phủ, vị Trợ Lý quyền lực nhất Phong Châu này cùng Huệ Thế trò chuyện suốt một ngày một đêm, nội dung trò chuyện cơ bản đều là tân chính lệnh của Thôi Hằng, cùng với các loại tình huống gặp phải lúc phổ biến chính lệnh ở Quận Lỗ.

Sau khi tán gẫu qua, Ngô Dận giống như là phát điên vậy, không ngủ không nghỉ xử lý chính vụ hai ngày hai đêm, liền muốn đi theo Huệ Thế tới Quận Thành Quận Lỗ bái kiến Thôi Hằng.

Sau khi đi tới Quận Thành Quận Lỗ, hán cũng không có trực tiếp đi bái kiến.

Mà là cách làm cùng Chu Hoảng Dịch trước đây có chút tương tự, trước tìm một chỗ ở lại, dự định điều chỉnh thật tốt trạng thái của mình, chờ đến ngày hôm sau lại đi dâng lên thiệp xin gặp.

“Người đem Trợ Lý Phong Châu lừa gạt đến rồi? !” Thôi Hằng khi nghe được cái tin tức này, thiếu chút nữa bật cười, nói vui “Không nghĩ tới cái người mắt to mày rậm như người, cũng biết đem người lừa bán a.”

“...” Huệ Thế nghe không hiểu cái này, hơi nghi hoặc một chút mà giải thích “Đại nhân, là Ngô Trợ Lý nhất định muốn đi theo thuộc hạ, hán dường như vô cùng khâm phục phương thức hành chính của ngài ở Quận Thành Quận Lỗ.”

“Phong Châu Châu phủ tình huống như thế nào?” Thôi Hằng thuận miệng hỏi, hán muốn chắc chắn xem cái tên Trợ Lý này có hay không làm bộ.

“Dân chúng sinh hoạt cũng không tốt, nhưng đã có xử lý sơ bộ.” Huệ Thế đem tin tức mình nghe được từ bách tính Phong Châu Châu Phủ nói một lần.

“Nếu như vậy, Châu Mục tiên nhiệm Tào Quyền quả thật đáng chết.” Thôi Hằng rất tán thành gật gật đầu, coi như là công nhận năng lực của Ngô Dận, ngay sau đó bỗng nhiên cười nói “Đúng rồi, ai ám sát Tào Quyền tra ra được chưa?”

“Không nghe nói có tin tức gì, dường như cũng không có ai đối với cái này có hứng thú.” Huệ Thế lắc đầu nói “Dù sao,

tất cả mọi người đều đang tranh đoạt ngôi vị Châu Mục, ai sẽ đi quản người tiền nhiệm là chết thế nào.”

“Đúng là đạo lý này, bất quá, nghe miêu tả của người đối với vị Ngô Trợ Lý này, tại sao ta cảm giác...” Thôi Hằng khẽ cười nói “Có lẽ chuyện Tào Quyên chính là do Ngô Trợ Lý động tay vào cũng không chừng”

“Hắn?” Huệ Thế nghe vậy nhất thời trợn to hai mắt, kinh ngạc nói “Không thể nào, hắn chẳng qua là hơi biết võ học, còn đang ở giai đoạn tầng thứ Luyện Hình cường thân kiện thể.”

“Giết người, nhưng mà không nhất định phải dùng võ công a.” Thôi Hằng cười một tiếng liền không muốn nhiều lời nữa, đổi chủ đề nói “Đúng rồi, người mới vừa nói Quận Trưởng Quận Lạc An cùng Trợ Lý Châu Mục U Châu hợp tác với nhau.”

“Đúng, đại nhân.” Huệ Thế gật đầu nói “Bách tính Quận Lạc An quả thực quá thảm, Nhâm Nguyên Khuê lại dự định cầm chín thành thuế má Phong Châu đem đổi lấy ủng hộ, ngồi lên ngôi vị Châu Mục.”

“Hắn đây là tự tìm đường chết.” Thôi Hằng cười lạnh nói “Chờ sau khi ta leo lên ngôi vị Châu Mục, người thay ta đi Quận Lạc An một chuyến, đem người này chém đầu răn chúng, địa phương đầu tiên phổ biến tân chính lệnh, liền chọn ở Quận Lạc An.”

Nói tới chỗ này, hắn dừng một chút rồi cười nói: “Chẳng qua, người lân này xem như là ngay trước mặt Trợ Lý U Châu, đánh mặt mũi Nhâm Nguyên Khuê, hắn lại không dám can người.”

Nếu là ngăn cản, sợ là sẽ đầu người cuộn cuộn.

“Hắn không dám, hơn nữa ta nghe được một ít suy đoán của bọn họ về đại nhân ngài.” Huệ Thế lại đem suy đoán Thôi Hằng là con cò của Đạo Nhất Cung của Nhâm Nguyên Khuê và Vệ Hùng nói một lần.

Mặc dù lúc ấy chỗ Nhâm Nguyên Khuê cùng Vệ Hùng nói chuyện là nội đường nha môn, cách ngoài cửa tương đối xa, nhưng Huệ Thế đã là cao thủ cảnh giới Tiên Thiên, ngũ giác bện nhạy, muốn nghe được nội dung nói chuyện của bọn họ vẫn là rất đơn giản.

“Thì ra ta thành con cò của Đạo Nhất Cung.” Thôi Hằng nở nụ cười, ý nghĩ động một cái, khe khẽ gõ bàn một cái nói “Đi đem Chu đạo trưởng mời đi qua.”

“Vâng, đại nhân.” Huệ Thế nín cười cáo lui.

...

Chu Hoảng Dịch bây giờ bị thu xếp ở trong một tòa trạch viện cách nha môn Thủ Phủ không xa.

Thuận lợi đi bái kiến Thôi Hằng.

Đạo sĩ này trên căn bản mỗi ngày đều sẽ đi tìm Thôi Hằng.

Từ sau khi liên quân Vương Tạ bị tiêu diệt, hắn đã nhận định Thôi Hằng là nhân vật thân tiên, là tôn tại lĩnh ngộ chí lý tối cao của đại đạo, thường xuyên sẽ khấn cầu Thôi Hằng chỉ điểm võ công cho hắn.

Dựa theo ý nghĩ của hắn, chính mình là đang lắng nghe âm thanh đại đạo, là đang ở gần sát đại đạo.

Đối với cái loại yêu cầu nhỏ nhỏ này, Thôi Hằng từ trước đến giờ cũng sẽ không cự tuyệt.

Hơn nữa còn sẽ thỉnh thoảng ám chỉ rằng nơi này của hắn thật ra thì còn có Tiên pháp cao minh hơn, chỉ có điều cần Trương Sáu Minh tự mình tới mới được.

Trên thực tế, Chu Hoảng Dịch sau khi đạt được Thôi Hằng chỉ điểm, quả thật võ công tiến nhiều, càng hơn ngày trước, có lúc, hắn thậm chí cảm giác mình chẳng mấy chốc sẽ đột phá đến cảnh giới cao hơn.

Điều này khiến cho hắn đối với Tiên pháp cao cấp hơn càng phát ra khát vọng.

Vì vậy, ở không lâu sau khi tiêu diệt liên quân Vương Tạ, Chu Hoảng Dịch liền đưa tin cho sư phụ Trương Sáu Minh của chính mình, đề cho vị chưởng giáo Đạo Nhất Cung này mau tới Quận Thành Quận Lỗ thể ngộ chân ý đại đạo.

Ngoài ra còn hy vọng lúc Trương Sáu Minh tới, nhất định phải chuẩn bị xong hậu lễ đưa cho Thôi Hằng.

Dù sao, đạo môn giảng pháp không thể xem nhẹ, huống chi là lĩnh ngộ lực lượng đại đạo có thể gặp mà không thể cầu này, khẳng định không thể hai tay trống trơn mà tới.

Nói đơn giản, theo mỗi cái phương diện tới nói, Chu Hoảng Dịch đối với Thôi Hằng đều có thể nói là tôn sùng tới cực điểm.

Cho nện, sau khi nghe được miêu tả của Huệ Thế, phản ứng của hắn có thể tưởng tượng được.

“Cái gì?!”

Chu Hoảng Dịch tại chỗ liền khiếp sợ nhảy cẫng lên, suýt chút nữa đem xà nhà nhà gỗ đụng gãy, tiếp đó chính là khủng

hoảng sâu đậm ” Trần Phủ Tôn, thượng tiên hã không trách
tội ta đi?”

Chương 193: Phạt môn chí bảo, Bồ Tát ngọc cốt (2)

Hắn thật rất luống cuống, lại dùng Tôn Xung với Huệ Thế.

“Yên tâm, đại nhân hẳn là chỉ xem như chuyện cười thôi.” Huệ Thế cười cười nói “Đi thôi, đại nhân còn đang chờ người.”

“Tốt, tốt!” Chu Hoàng Dịch lúc này mới thoáng thở phào nhẹ nhõm, trước khi cùng Huệ Thế đi, hắn dặn dò Liễu Chí Trăn nói “Chí Trăn, ngươi bắt chước ngữ khí cùng bút ký của ta, viết một phong thơ đưa tin cho sư tôn, để cho lão nhân gia ông ta mau mau đến đây đi.”

Nói xong, cũng bước nhanh đi theo Huệ Thế đi ra ngoài.

“A cái này, ta...” Liễu Chí Trăn há hốc mồm muốn nói, lại phát hiện Chu Hoàng Dịch sớm đã không có bóng dáng, hắn không khỏi liếc mắt “Ta đây là phải chết a, dùng giọng điệu của Chu sư thúc viết thơ cho chương giáo chân nhân, Híz-khà zz Hí-zzz!”

Chu Hoàng Dịch cùng Trương Sáu Minh mặc dù là thầy trò, nhưng sống chung lâu, càng giống như là bạn vong niên, trong ngày thường cùng nhau nói chuyện hết sức hòa hợp, ngoại trừ tôn trọng cần thiết ra, cơ hồ không có cảm kỵ.

Vừa nghĩ tới chính mình phải dùng giọng điệu tùy tiện như vậy viết thơ cho chương giáo chân nhân.

Liễu Chí Trăn cũng có chút tim đập rộn lên.

Đương nhiên, còn có một tí tẹo hưng phấn nho nhỏ.

...

“Chu đạo trưởng đến rồi?” Thôi Hằng như cười mà không cười nhìn Chu Hoàng Dịch.

“Thượng Tiên, ta bị oan a.” Chu Hoàng Dịch vội vàng giải thích “Ngài cũng đừng nghe người ta nói loạn, Đạo Nhất Cung ta tuyệt đối không thể...”

“Được rồi, những lời này ta sẽ không để ý.” Thôi Hằng khoát tay lác đầu nói “Ta tìm người tới là muốn hỏi người một chuyện, Trương Sáu Minh chân nhân khi nào có thể tới?”

“Chỉ cần tin đưa đến trong tay sư tôn, có lẽ hẳn là rất nhanh sẽ đến.” Chu Hoàng Dịch cũng có chút không quá chắc chắn, chủ yếu là không xác định thơ của mình lúc nào có thể đưa đến.

Dù sao, khoảng cách của Quận Thành Quận Lỗ nơi này cùng Đông Hoa Sơn Ung Châu nhưng là không gần.

“Ừm.” Thôi Hằng khẽ vuốt cằm.

Sau đó, hắn bỗng nhiên từ trong tay áo lấy ra một cái hộp sơn mài tinh xảo, đối với Chu Hoằng Dịch cùng Huệ Thế bên cạnh nói “Nếu Trương chân nhân tạm thời không đến được, ta có một kiện đồ vật muốn giao cho các ngươi, mở ra nhìn một chút.”

Cái hộp sơn mài này chỉ lớn chừng bẹn tay, hình dáng tinh xảo, thoạt nhìn là cất giữ vật phẩm quý hiếm nào đó.

Chu Hoằng Dịch cùng Huệ Thế nghe vậy trở mắt nhìn nhau, đều cảm thấy có chút kinh ngạc, không hiểu Thôi Hằng đây là có ý gì.

Bất quá, bọn họ vẫn là cùng tiến lên trước mở ra cái hộp sơn mài này.

Sau đó hai người liền đồng thời ngẩn ra.

Nhất là Huệ Thế, hắn tròn mắt há mồm nhìn đồ vật trong hộp sơn mài, hoảng sợ cực kỳ mà kinh ngạc thốt lên nói: “Cái này, đây là Bồ Tát ngọc cốt? ! Bồ Tát ngọc cốt toàn thân tựa bạch ngọc, như nắm đấm bỏ túi trong truyền thuyết ? !”

Trong hộp sơn mài này để một bộ xương bạch ngọc óng ánh trong suốt, hơn nữa phía trên ẩn chứa Quang Minh Chi Lực cực kỳ tinh khiết từ bi, cho người cảm giác giống như là Phật quang trong truyền thuyết.

Chu Hoằng Dịch cũng là người kiến thức rộng, hắn sau khi nhìn đến bộ xương bạch ngọc trong hộp sơn mài cũng khó giấu vẻ kinh hãi, lâm lâm nói: “Bồ Tát ngọc cốt, cái này, cái này giống như là Địa Tiên lột xác a!

“Nếu mà Thần Cảnh có, luyện hóa liền có thể trở thành La Hán, nếu mà La Hán có, có thể dựa vào ngọc cốt thì thiên lực lượng Bồ Tát, Thượng Tiên, trong tay của ngài lại còn có một món Phật bảo tối cao như vậy!”

Hai người bây giờ cũng cảm giác đại não của mình hỗn loạn tung bừa, càng không nghĩ ra vì sao Thôi Hằng lại lấy ra một món Phật Bảo như vậy.

“Nếu như cái Phật Bảo này, xuất hiện ở cảnh nội Dự Châu, sẽ như thế nào?” Thôi Hằng cười híp mắt nói.

“Đại nhân nói đùa. ” Huệ Thế mặt đầy thán phục nói “Đừng nói là cảnh nội Dự Châu, chỉ cần món Phật Bảo này hiện thế, vô luận ở địa phương nào, cho dù là ở thảo nguyên bên ngoài Đại Tấn, Nam Cương, Tây Hoang, cũng sẽ đưa tới tất cả mọi người tranh đoạt.”

“Được. ” Thôi Hằng bỗng nhiên đứng dậy, nói với hai người “Chờ lát nữa các người liền kích động, đem cái hộp Phật cốt này đưa đi biên giới Dự Châu, phải cách Kim Quang Sơn chỗ của Bảo Lâm Thiên Tự xa một chút, tránh cho trực tiếp bị bọn họ lấy được, như vậy sẽ không tốt.”

“À? ! ” Huệ Thế nghe vậy cơ hồ cho rằng mình nghe lầm, có chút không thể tin run giọng nói “Đại nhân, ngài, ngài đây là muốn đem Bồ Tát ngọc cốt này vứt, vứt? !”

“... ” Chu Hoàng Dịch ở bên cạnh cũng bối rối.

Hắn cơ hồ cho là mình sinh ra ảo giác, coi như là đối với Đạo Nhất Cung có vạn năm nội tình tới nói, một bộ Bồ Tát ngọc cốt hoàn chỉnh đều là chí bảo vô thượng hiếm có a.

Bây giờ lại muốn vứt bỏ? !

“Tiếp theo ta muốn chuyên tâm làm một ít chuyện, không muốn có người quấy rầy. ” Thôi Hằng ánh mắt trầm tĩnh nhìn chăm chú hai người nói “Đi làm là được.”

Huệ Thế cùng Chu Hoàng Dịch dưới ánh nhìn chăm chăm của Thôi Hằng, tâm thần run lên bần bật, chỉ cảm thấy có một cỗ khí lạnh tràn lên ót, cả người đều thanh tĩnh rất nhiều.

Bọn họ lúc này mới phản ứng được, mới vừa rồi chính mình bởi vì cực độ khiếp sợ, tâm thần lại đã có hơi chút thất thủ.

“Đa tạ Đại nhân giúp đỡ, nhất định không phụ đại nhân nhờ!”

Hai người trăm miệng một lời nói, cáo từ rời đi.

...

“Phật bảo sao?”

Thôi Hằng bỗng nhiên cười khẽ một tiếng.

Ngay sau đó từ dưới bàn của mình lấy ra một cái hộp đựng thức ăn.

Bên trong là một khối xương gà ăn còn dư, đều đã bị hong khô.

Hắn cầm lên một cây xương gà, nhẹ nhàng nhoáng một cái.

Trong nháy mắt lại là một bộ Bồ Tát ngọc cốt chảy xuôi Phật Vận sinh ra.

Chương 194: Sứ Quân lại là thầy của Hồng Vũ (1)

Sáng sớm hôm sau.

Trợ Lý Ngô Dận của Phong Châu tới bái kiến Thôi Hằng, bàn về chức quan chức quyền, hẳn còn ở trên Thôi Hằng, nhưng mà thái độ lại rất nhún nhường.

Ở sau khi thấy Thôi Hằng, Ngô Dận trực tiếp khom người bái chào nói: “Hạ quan Ngô Dận tham kiến Sứ Quân.”

Sứ Quân là tiếng tôn xưng thường dùng đối với Châu Thứ Sử, Châu Mục.

Thân là Trợ Lý Phong Châu lại xưng hô với Thôi Hằng như vậy, hiển nhiên, đây là đã muốn tôn hẳn thành Châu Mục Phong Châu.

“Không cần đa lễ.” Thôi Hằng ra hiệu Ngô Dận đứng dậy, cũng không nhấn mạnh chính mình còn không phải là Châu Mục, cười nói “Ngô Trợ Lý ngàn dặm mà tới, vì chuyện gì?”

“Vì tìm một minh chủ cho Phong Châu.” Ngô Dận vẻ mặt nghiêm túc trang nghiêm, trình trọng cực kỳ nói “Tạ cùng Trần Phủ Huyện một đường đi tới, ở Quận Lô chứng kiến hết thấy, giống như thế ngoại đảo nguyên, cùng loạn thế ngoại giới hoàn toàn bất đồng.

“Người làm ruộng có đất, người ở có nhà, người làm việc có sản nghiệp, mỗi nhà có thừa lương thực, bách tính an cư lạc nghiệp, càng không có chuyện gia tộc môn phái hoành hành ngang ngược, đây là vùng đất hiếm thấy trong thiên hạ. Xin Sứ Quân làm Châu Mục Phong Châu, cứu lẽ dân bá tánh Phong Châu đang trong nước sôi lửa bỏng.”

“Châu Mục Phong Châu, ta đã quyết tâm phải làm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Chẳng qua là, bây giờ còn thiếu sót một cái điều kiện, cần thư tiên cử của một vị Châu Mục đương nhiệm.”

“Hạ quan có thể vì Sứ Quân giải quyết chuyện này.” Ngô Dận nghe vậy lập tức nói “Huynh trưởng của ta chính là Châu Mục Kinh Châu đương nhiệm, có thể vì Sứ Quân dâng tâu chương lên triều đình, đề cử sứ quân là Châu Mục Phong Châu.”

“Được ! Vậy thì cảm ơn Ngô Trợ Lý.” Thôi Hằng cười vang nói.

Đến đây trình tự hẳn leo lên ngôi vị Châu Mục Phong Châu đã đầy đủ hết, chỉ đợi tâu chương viết xong, cùng với

Trương Sáu Minh đến, liền có thể đi Phong Châu Châu Phủ nhậm chức.

“Là bách tính Phong Châu cảm ơn Sứ Quân ngài mới đúng.” Ngô Dận một lần nữa khom người quỳ mọp, thái độ vô cùng nhún nhường nói “Hạ quan trong những ngày gần đây, chung quy có một nghi vấn, không biết có nên nói hay không.”

“Nói thẳng là được.” Thôi Hằng gật đầu nói.

“Hạ quan xem chính lệnh Sứ Quân thực thi, không khỏi cùng loại với Hồng Vũ Thiên Vương ba trăm năm trước...” Ngô Dận nói tới chỗ này thì dừng một chút, hít sâu một hơi nói “Dám hỏi Sứ Quân có hay không xem qua 《Đại Đồng Tập》?”

Ở trong mắt tuyệt đại đa số người, hơn 280 năm trước cùng ba trăm năm trước cũng không có khác nhau mấy, lúc nói chuyện cũng sẽ không tận lực phân biệt.

“Ồ?” Thôi Hằng nghe vậy chân mày hơi nhíu, cười nói “Người lại biết 《Đại Đồng Tập》?”

“Tinh cờ lấy được một, hai bản thiếu, quả thật là chí lý chân ngôn!” Ngô Dận ánh mắt tỏa sáng, ánh mắt vô cùng khát vọng nhìn Thôi Hằng “Sứ quân bên này có, có mấy trang?”

“Người nếu muốn xem, cho người cả quyển cũng có thể.” Thôi Hằng cười nói, đồng thời yên lặng thu lấy ánh sáng vàng nhô ra trên người Ngô Dận.

Đây là tia sáng màu vàng sinh ra vì tò mò.

Mặc dù trong tay hẳn không có sẵn 《Đại Đồng Tập》, nhưng hiện tại viết một quyển cũng chẳng qua là một cái nhắc tay, có thể đem tư tưởng như vậy truyền bá ra, không nghi ngờ chút nào là một chuyện tốt.

“Cả, cả quyển?!” Ngô Dận kích động cả người phát run, run giọng nói “Từ ba trăm năm trước sau khi Hồng Vũ Thiên Vương mất tích, 《Đại Đồng Tập》 liền bị triều đình phong cấm, thế gian một trang cũng khó cầu, ngài nơi này lại có cả quyển, khó trách có thể hoàn mỹ như vậy mà thi hành biện pháp chính trị...”

Hắn rõ ràng cho thấy kích động tới cực điểm, mặt đều có chút hồng đỏ.

“Ha ha, không cần kích động như vậy.” Trong thanh âm Thôi Hằng ẩn chứa pháp lực, trấn an tâm tình kích động của Ngô Dận, cười nói “Buổi chiều ta sẽ để cho Lưu Lập Đào đem cả quyển Đại Đồng Tập đưa qua.”

“Đa tạ Sứ Quân!” Ngô Dận bịch một tiếng liền quỳ xuống, nội tâm vô cùng hưng phấn.

Từ sau khi hần tiếp xúc được 《 Đại Đồng Tập 》 , liền đem lý luận bên trong kính như chí bảo, cũng một mực đau khổ truy tìm bản thiếu còn lại, nhưng một mực không có thu hoạch gì.

Không nghĩ tới lần này lại có thể thu được cả quyển!

Sau khi trở về đến chỗ ở của mình, Ngô Dận liền sốt ruột chờ đợi.

Hần thậm chí cũng không có tâm tình ngồi chờ, một mực ở trong căn phòng khách sạn đi tới đi lui, không ngừng bóp tay, ngón tay này nắm chặt một ngón tay khác, hiển nhiên hết sức cuống cuống, hận không thể ngay lập tức sẽ thấy cả quyển 《 Đại Đồng Tập 》 .

Rốt cuộc, ở sau một tràng tiếng gõ cửa, Ngô Dận gặp được Quận Thừa Lưu Lập Đào, cũng nhìn được cả quyển 《 Đại Đồng Tập 》 hần tha thiết ước mơ.

Có điều vừa nhìn mặt bìa, hần cũng không khỏi sững sốt, vẻ mặt ngạc nhiên.

Cái quyển 《 Đại Đồng Tập 》 này lại là sách mới tinh, vết mực phía trên dường như mới vừa bị hơi khô, chẳng lẽ là mới vừa viết? !

“Lưu Quận Thừa, đây là Sứ Quân ghi chép? ” Ngô Dận không nhịn được hỏi.

“Không sai, là đại nhân chính tay viết. ” Lưu Lập Đào đem một quyển 《 Đại Đồng Tập 》 này giao vào trong tay Ngô Dận “Ngô Trợ Lý mời xem, hạ quan còn có việc phải xử lý, xin được cáo lui trước.”

“Đa tạ. ” Ngô Dận hướng Lưu Lập Đào nói tiếng cảm ơn, liền đóng chặt cửa phòng, hai tay dè dặt dâng quyển sách 《 Đại Đồng Tập 》 này đi tới trước bàn.

“Ai, là ta nghĩ nhiều rồi, điển tịch trân quý như 《 Đại Đồng Tập 》 , coi như Sứ Quân cho ta mượn xem, cũng sẽ không mang bản chính cho ta a, chính là không biết là phiên bản 《 Đại Đồng Tập 》 nào, cùng bản chính có chỗ khác biệt hay không.”

Ngô Dận điều chỉnh tâm tình lại, nhìn ba chữ bìa 《 Đại Đồng Tập 》 , lại không khỏi cảm khái nói “Ba chữ kia cùng bút tích bản gốc trong tay Hồng Vũ Thiên Vương thật giống nhau, thật sự là quá giống.

“Xem ra trong tay Sứ Quân hần là bản viết phỏng theo bản gốc, hơn nữa nhìn bút tích, có lẽ trong ngày thường Sứ Quân cũng thường xuyên viết phỏng theo, học tập loại bút tích phiêu dật này.”

Lúc trước Hồng Vũ Thiên Vương đột nhiên xuất hiện, 《 Đại Đồng Tập 》 cũng theo đó thịnh hành thiên hạ.

Trong những năm ấy, bị sao chép qua không biết bao nhiêu lần, phiên bản tự nhiên cũng hơi có sự khác biệt, bút tích cũng là muôn hình vạn trạng.

Bản gốc cùng bản viết phỏng theo bản gốc đều là trân phẩm ít lại càng ít.

Bản thiếu trong tay Ngô Dận, chính là trân phẩm bên trong trân phẩm —— Là bản thiếu của quyển 《 Đại Đồng Tập 》 lúc ban đầu Thôi Hằng giao cho Hồng Phú Quý kia!

Vì vậy, hẳn mới sẽ cho rằng bản trong tay Thôi Hằng không phải là bản gốc.

Bản gốc đã sớm không trọn vẹn.

Căn bản cũng không có cả quyển.

Nhưng mà, Ngô Dận càng xem quyển sách 《 Đại Đồng Tập 》 mới vừa chép này, lại càng cảm giác có cái gì không đúng, trong miệng lâm lâm nói nhỏ: “Thật giống nhau, làm sao sẽ giống như vậy, thậm chí đều có chút không giống như là viết phỏng theo nữa à!”

Chương 195: Sứ Quân lại là thầy của Hồng Vũ (2)

Hắn viết phỏng theo bút tích trong 《Đại Đồng Tập》 đã viết hai mươi năm.

Mỗi ngày đều kiên trì, chưa bao giờ ngừng nghỉ.

Mặc dù hắn vẫn cảm giác mình không có đạt tới ý nghĩa trong đó, nhưng đã đối với loại bút tích này quen thuộc tới cực điểm.

Nhắm mắt lại cũng có thể trong nháy mắt hiện ra tất cả chi tiết của loại bút tích này.

Coi như bút tích viết phỏng theo giống hơn nữa, hắn đều có thể rất nhanh đoán được đây không phải là bản gốc, mà là viết phỏng theo.

“Quá giống, thật sự là quá giống, hai bản nhất định chính là giống nhau như đúc, điểm đặc thù của bút tích vận bút này, những chi tiết này, lại, lại hoàn toàn tương tự?!”

Ngô Dân rung động sợ tới cực điểm, trực tiếp đứng lên.

Hắn khó tin được nhìn quyển sách 《Đại Đồng Tập》 Thôi Hằng mới vừa ghi chép trên bàn dài này, trên mặt đều là vẻ mặt bất khả tư nghị.

Cái này căn bản không giống như là ghi chép viết phỏng theo bản gốc, nhất định chính là tái hiện bản gốc!

“Làm sao có thể, bây giờ cách lúc ra đời đã có gần ba trăm năm thời gian, tác giả hắn là sớm đã qua đời.” Ngô Dân nhắm mắt lại lắc đầu một cái, định đem cái ý niệm này hát ra.

Nhưng hắn chỉ cần vừa mở mắt, thấy chữ viết trên sách 《Đại Đồng Tập》 này, ngay lập tức sẽ không tự chủ được đem những văn tự này, cùng bút tích vô cùng quen thuộc trong đầu chính mình tiến hành so sánh.

Lý trí nói cho hắn biết, đây chính là bản gốc không thể nghi ngờ.

“Không, không đúng!” Ngô Dân bỗng nhiên giật mình một cái, hắn nghĩ tới một chuyện” Nghe đồn 《Đại Đồng Tập》 là Hồng Vũ Thiên Vương lúc thuở bé lạc vào Tiên Sơn, được Tiên gia truyền thụ cho phương pháp cứu thế.

“Mặc dù cách nói này một mực cũng không có mấy người tin tưởng, chẳng qua là cảm thấy vì tác giả không muốn bộc lộ thân phận, nhưng nếu như đây là thật thì sao, nếu như người

viết 《 Đại Đông Tập 》 thật không phải là người phàm thì sao?”

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía phương hướng nha môn thủ phủ Quận Lô, trong miệng lầm bầm nói: “Con đường ta đi tới nơi này, vô luận là các Huyện phía dưới, hay là đi tới Quận Thành, đều có thật nhiều bách tính đang nói Thôi Sứ Quân là thần tiên sống.

“Cũng không thiếu bách tính nói hắn có thể hô phong hoán vũ, để cho đất đai nứt vỡ, là Tiên Thần nắm giữ đại thần thông, chẳng lẽ những thứ này thật ra thì đều là thật, nếu như đây là thật, như vậy bản ghi chép này dường như liền có thể giải thích...”

Ý niệm tới đây, hắn nhất thời đứng chết trân tại chỗ, trong miệng lầm bầm nói “Sứ Quân, chẳng lẽ ngài chính là vị Tiên Thần truyền thụ cho Hồng Vũ Thiên Vương phương pháp cứu thế sao? Là sư phụ của Hồng Vũ Thiên Vương?”

“Ta, ta lại gặp được tác giả của 《 Đại Đông Tập 》 rồi sao? ! Nếu như đây là thật, nếu như Sứ Quân thật sự là... Như vậy thời thịnh thế của Hồng Vũ có lẽ thật có thể tái hiện nhân gian a!”

Ngô Dân nghĩ tới đây, bỗng nhiên liền hướng phương hướng nha môn thủ phủ Thái Thú quỳ xuống, một mực cung kính quỳ mọp xuống đất “Thị hành chính sách này, liền từ Phong Châu bắt đầu, từ nay về sau, Ngô Dân ta nguyện vì Sứ Quân máu chảy đầu rơi!”

...

Trong lúc Ngô Dân khổ tâm nghiên cứu 《 Đại Đông Tập 》, Thôi Hằng đang làm chuẩn bị để tiếp nhận ngôi vị Châu Mục.

Huệ Thế cùng Chu Hoảng Dịch đã tới chỗ giao giới giữa Dự Châu cùng Ung châu.

Hai người chọn một chỗ vùng núi địa thế xa xôi, bên trong chu vi trăm dặm ngoại trừ mấy cái sơn thôn lẻ tẻ ra, người mạnh nhất cũng chỉ chẳng qua là Tông Sư trong môn phái nhỏ.

Bọn họ ở chính giữa miền đồi núi này mở ra cái hộp sơn mài đỏ, dựa theo phương pháp Thôi Hằng truyền thụ cho, đem chân khí rót vào bên trong bộ Bô Tát ngọc cốt làm từ bộ xương gà này.

Chỉ một thoáng, Bô Tát ngọc cốt lớn bằng quả đấm lại toát ra cột sáng lớn đến trăm trượng, Phật quang từ bi cực độ tinh thuần xông thẳng lên trời, phảng phất nối liền trời đất.

Hơn nữa, ở trên trời mây, còn hiện ra hự ảnh một người Bồ Tát ngồi ngay ngắn trên đài sen, chu vi mây trảm dậm đều có thể thấy rõ ràng, còn có tiếng Phật âm tụng kinh vang vọng ở bên trong trời đất, âm thanh truyền ngàn dặm.

Cảnh tượng này, thật là giống như là có một tôn Bồ Tát từ Thượng Giới giáng lâm nơi này.

Cái môn phái nhỏ ở khoảng cách gần trực tiếp liền sợ choáng váng, tất cả mọi người đều trợn mắt há mồm nhìn đi tượng kinh thiên cách mình không xa, lại không có một người dám đi qua dò xét.

Dị bảo mức độ này xuất thế, môn phái nhỏ đi qua há chẳng phải là tìm chết?

Cùng lúc đó ——

Không Từ hòa thượng mới vừa đi xuống Kim Quang Sơn rồi đi Bảo Lâm Thiên Tự, dự định đi Quận Lỗ Phong Châu dừng bước lại, ánh mắt đờ đẫn mà nhìn về phía bầu trời phương xa, sợ hãi nói: “Bồ Tát ngọc cốt? !”

Chưởng giáo Trương Sáu Minh của Đạo Nhật Cung mới vừa đi ra địa giới Ung châu đi tới Dự Châu cũng bối rối.

Hắn xoa xoa hai mắt của mình, không thể tin nhìn hự ảnh Bồ Tát trên trời, nghiêng răng lập cập, lâm lâm nói: “Đùa gì thế, từ đâu tới Bồ Tát ngọc cốt? !”

Trừ những này ra, ở biên giới Dự Châu cùng Vĩnh Châu, tất cả gia tộc môn phái lớn nhỏ cũng đều thấy được dị tượng trên bầu trời.

Tất cả đều đã bị kinh động.

Bồ Tát ngọc cốt hiện thế, dị tượng kinh thiên động địa, căn bản không khả năng giấu diếm được.

Tin tức này lấy tốc độ cực nhanh truyền khắp các nơi.

Vô số nhân sĩ võ lâm nghe tin lập tức hành động.

Bất luận chính mình có hay không tư cách cướp đoạt, tất cả đều một mạch chạy đi vùng giao giới giữa Ung Châu và Dự Châu.

Ngay cả Không Từ hòa thượng vốn dĩ định đi Quận Lỗ Phong Châu cũng lưu lại.

Hắn nhận được mệnh lệnh mới từ Độ Pháp, dừng lại hết thảy công việc trong tay, toàn lực cướp đoạt Bồ Tát ngọc cốt.

Chỉ có Trương Sáu Minh không bị cái chuyện xảy ra này ảnh hưởng, tiếp tục hướng phương hướng Phong Châu đi về phía trước.

Đại Tân năm Kiên Viêm thứ ba mươi một, mùa Thu.

Vùng giao giới Ung Châu và Dự Châu, có Bồ Tát ngọc cốt
hiện thế, thiên hạ vì thế mà chấn động!

Chương 196: Gặp hấn như gặp Thiên Ý (1)

Bồ Tát ngọc cốt xuất thế, vô số nhân sĩ võ lâm chạy tới địa phương tiếp giáp giữa Dự Châu cùng Ung Châu.

Muốn phải cướp lấy món Phật Bảo muôn đời hiếm thấy này.

Nhất là đệ tử Phật môn.

Phong Châu Liên Hoa Tự, Đại Thịnh Tự, Duyên Châu Tịnh Thổ Tông, Ba Châu Đại Từ Tự, các thế lực nhao nhao phá ra tuyệt đỉnh Nội Cảnh đến trước cướp đoạt.

Trừ những này ra, còn có số lượng đông đảo Tiên Thiên cao thủ đi đến, muôn thử một chút Phật duyên của mình.

Ngay cả một ít Huyền Quan, thậm chí còn có võ giả tầng thứ Hóa Khí, Ngung Khí cũng nhao nhao chạy tới, suy nghĩ thử vận khí một chút, xem có thể hay không ở trong hỗn chiến phân một chén canh.

Dù sao, câu chuyện khi đại lão tranh đoạt bảo vật, đột nhiên nhô ra một tên tiêu lâu la trực tiếp đạt được bảo vật nhận chủ, chính là trải qua năm tháng vẫn không đổi, lưu truyền rộng rãi.

Bất quá, tất cả thế lực này, ở trước mặt Bảo Lâm Thiên Tự cũng không đủ xem, trọn vẹn sáu vị Thần Cảnh xuất hiện, trực tiếp liên trấn áp tất cả mọi người.

Nhưng ngay khi Bảo Lâm Thiên Tự dự định thu bộ Bồ Tát ngọc cốt này, chuyện hài hước xuất hiện.

Bộ Bồ Tát ngọc cốt này lại sẽ động, hơn nữa dường như vô cùng không chấp thuận Bảo Lâm Thiên Viện.

Chỉ cần có người của Bảo Lâm Thiên Viện đến gần, nó lập tức đứng lên nhắc chân chạy, sau khi chạy xa lại lần nữa ngồi xuống, tái hiện trở thành một bộ Phật cốt ngoan ngoãn yên lặng.

Tình hình quỷ dị như vậy không chỉ khiến cho đông đảo “Thần Tăng” của Bảo Lâm Thiên Tự hoa mắt choáng váng, cũng để những nhân sĩ võ lâm tới tham gia náo nhiệt trọn mắt hộc mồm, đồng thời trong lòng lửa nóng.

Thì ra câu chuyện thần vật nhận chủ thật mẹ nó tồn tại a!

Hiện tại bộ Bồ Tát ngọc cốt này rõ ràng cho thấy không nhìn trúng đám hòa thượng của Bảo Lâm Thiên Viện, như vậy chính mình có phải hay không có cơ hội lấy được bộ Phật cốt

này, có phải hay không cũng có cơ hội thành Phật làm Tô rô hả? !

Vì vậy, người cướp đoạt Bồ Tát ngọc cốt nhanh chóng tăng nhiều, rất nhanh thì xuất hiện luôn cả tình huống người bình thường không biết võ công tới tham gia náo nhiệt.

Cái này dù sao cũng bình thường.

Không nghe thấy sao, trong chuyện xưa của các tiên sinh kể chuyện, rất nhiều bí tịch thân cộng cũng đều chỉ có tiêu tử ngọc không biết võ công mới có thể tu luyện.

Bồ Tát Phật cốt không sai biệt lắm chắc cũng là đạo lý này đi.

Dưới sự đùa vui ồn ào của bộ Bồ Tát ngọc cốt này, toàn bộ Dự châu trực tiếp loạn thành rối ren, cơ hồ thành nơi chơi trò trốn tìm cỡ lớn.

Từ Thần Cảnh, cho tới người bình thường.

Tất cả đều bị bộ Phật cốt này giống như dốt chó đi dạo mang theo chạy khắp nơi.

Căn bản cũng không có người hoài nghi việc bộ Bồ Tát ngọc cốt này là thật hay giả.

Dù sao lực lượng Phật Vận ẩn chứa phía trên là không làm giả được.

Cái kia rõ ràng chính là Phật Lực xa xa vượt qua Thần Cảnh.

Bộ Bồ Tát ngọc cốt loại tầng thứ này càng giống như là vật Địa Tiên lột xác lưu lại theo cách nói của Đạo Môn.

Ai có thể ngụy tạo, ai có thể làm giả?

Trên đời căn bản cũng không tồn tại người như vậy!

...

Trương Sáu Minh đồng dạng không có hoài nghi độ thật giả của bộ Bồ Tát ngọc cốt kia, nhưng hắn cũng không có tham dự cướp đoạt.

Thứ nhất hắn là chương giáo đứng đầu Đạo Môn, ra mặt cướp Phật môn Bồ Tát ngọc cốt, quả thực quá mất mặt, chờ sau này thấy các vị Tổ Sư, hơn phân nửa là phải bị đánh chết.

Thứ hai chính là hắn thấy, đi Phong Châu gặp vị Tiên Thần ở nhân gian kia, rõ ràng nếu sỡ với cướp đoạt một bộ Bồ Tát ngọc cốt trọng yếu hơn nhiều lắm.

Vì vậy, hắn một đường Ngự Khí ngang trời, ở trước khi tranh đoạt chiến Bồ Tát ngọc cốt ở Dự Châu bắt đầu, liền đã

tới bầu trời ngoài thành Quận Lỗ.

Đề tỏ lòng tôn kính của chính mình đối với Thôi Hằng, Trương Sáu Minh đương nhiên sẽ không đi vào vùng trời trong thành, nhưng hẳn muốn ở bầu trời ngoài thành nhìn một chút hồ lớn cùng sông lớn do đại thần thông tạo nên.

Trên tầng mây cao cuồn phong gào thét, đem tay áo bào của hắn thổi bay phát phới.

Nhưng lại thổi bất động tóc của hắn,

Đúng, Trương Sáu Minh có thể bay.

Đây là một trong những năng lực của Thần Cảnh mà hắn sở hữu.

Đạo Nhất Cung truyền thừa vạn năm, nội tình vượt qua xa bất kỳ môn phái võ lâm.

Một điểm trong đó liền thể hiện ở giai đoạn tu luyện mở ra bảo tàng trong cơ thể của cảnh giới Thần Tàng.

Cho dù là gia tộc quyền thế truyền thừa cổ xưa như bầy vọng họ, tu luyện đối với cảnh giới Thần Tàng chỉ có thể tiếp nối lý niệm xây dựng tiêu thiên địa lúc ở Nội Cảnh, đối với thân thể tiến hành cải tạo ngẫu nhiên, từ đó mở ra bảo tàng trong cơ thể.

Về phần có thể đạt được năng lực gì, chỉ có thể đại khái chắc chắn một cái phương hướng, cũng không thể chuẩn xác mở ra một cái Thần Tàng.

Đạo Nhất Cung thì lại khác.

Vạn năm truyền thừa,

Để cho bọn họ góp nhặt lượng lớn kinh nghiệm tu luyện Thần Tàng.

Cho đến ngày nay, bọn họ đã có thể tinh chuẩn quyết định mở ra cái Thần Tàng nào trong cơ thể, cũng có thể chắc chắn chính mình sẽ đạt được năng lực dạng gì.

Năng lực tuyệt đại đa số người chọn đầu tiên chính là “Ngự Phong” cùng “Bước trên mây”.

Hai loại năng lực này có thể làm cho người nắm giữ năng lực bay lên bầu trời, cũng nắm giữ tốc độ ngày đi ngàn dặm, so với Thần Cảnh tầm thường tới nói, đã có thể xưng là Thần Tiên.

Dù sao, Thần Cảnh thông thường nhiều lắm là nắm giữ hai ba loại năng lực Thần Tàng.

Mà Đạo Nhất Cung nhờ vào kinh nghiệm nội tình vạn năm tích lũy, tổng kết ra đặc tính giống nhau của các Thần Tàng bất

đồng, có thể để cho nhiều Thần Tàng bao quát lẫn nhau, phối hợp lẫn nhau.

Điều này cũng khiến cho Thần Cảnh của Đạo Nhất Cung hầu như nắm giữ chín năng lực Thần Tàng, nhiều hơn thậm chí có thể tu luyện tới 12 cái năng lực Thần Tàng.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, mặc dù mọi người đều là Thần Cảnh, nhưng Thần Cảnh của Đạo Nhất Cung cùng những Thần Cảnh khác đã không thể xếp chung với nhau.

“Thật là không tưởng tượng nổi!”

Trương Sáu Minh đứng ở trên đám mây, ánh mắt rơi vào trên hồ lớn cùng sông lớn cách đó không xa, không nhịn được khen ngợi “Trong khoảnh khắc tạo nên kỳ cảnh như vậy, quả thực không tưởng tượng nổi.”

Chương 197: Gặp hấn như gặp Thiên Ý (2)

Thân là một Thần Cảnh đỉnh phong đã có chín năng lực Thần Tàng, hấn vô cùng biết sức mạnh cực hạn của mình ở nơi nào.

Nếu như chỉ bằng sức mạnh của bản thân, hơn nữa là chỉ ra một chiêu, coi như là liều mạng cũng nhiều lắm là có thể làm sạt lở mặt đất chu vi trăm trượng.

Hơn nữa sụp đổ độ sâu hai ba trượng phỏng chừng liền là cực hạn.

Nhưng mà dựa theo miêu tả trong thư của Chu Hoảng Dịch, cái hố sâu chu vi mấy dặm này sụp đổ sâu chừng ba trăm trượng, ném vào mấy ngọn núi nhỏ đều không lấp đầy được!

Cái này là sức mạnh to lớn bậc nào?

Thật không thể tin nổi!

Càng kỳ quái hơn là tình huống tạo thành sức mạnh như vậy lại chẳng qua là bằng một trang giấy, còn là thông qua Chu Hoảng Dịch cách không kích phát.

Quá bất hợp lí!

Nếu như không phải là trong thư Chu Hoảng Dịch miêu tả có lời thề son sắt, hấn căn bản cũng sẽ không tin tưởng.

Thân là chương giáo Đạo Nhất Cung, Trương Sáu Minh không chỉ biết năng lực cực hạn của mình, cũng biết cực hạn của Nhân Tiên thậm chí là Địa Tiên ở nơi nào.

Coi như là Thiên Tiên tầng thứ cao hơn, hấn cũng có hiểu biết.

Thậm chí, ở trăm năm trước, hấn còn gặp qua đại năng tầng thứ Thiên Tiên ra tay.

Uy năng kinh thiên động địa khi đó, để cho hấn ký ức chưa phai.

Nhưng dù cho như thế, cũng còn lâu mới có thể cùng cảnh tượng Tạo Hóa kỳ dị trước mắt so sánh.

“Không biết, vị Thái Thú Quận Lỗ này là hạng người gì, nếu nắm giữ thân thông lớn như vậy, thì tại sao lại tới nơi này làm một vị Thái Thú nhỏ nhỏ, còn muốn lên làm Châu Mục?”

Trương Sáu Minh trong lòng rất là tò mò, theo bản năng nhìn về nhà môn thủ phủ Thái Thú ở Quận Thành Quận Lỗ

phía xa xa.

Thật ra thì, khi Trương Sáu Minh đi tới bầu trời bên ngoài Quận Thành Quận Lô, Thôi Hằng liền phát giác hẳn đến.

Phản ứng đầu tiên là có chút kinh ngạc.

Đây là lần đầu tiên hẳn ở cái thế giới này gặp người biết bay.

Hơn nữa theo bản chất tầng thứ lực lượng đến xem, dường như cũng là Thần Cảnh tương đương với luyện khí tầng bảy, nhưng lại so với cái tên Thần Cảnh của Vương gia kia cường đại không chỉ gấp mười lần.

Cái tên Trương Sáu Minh này có thể nói là người cường đại nhất trong những người hẳn gặp sau khi đi tới cái thế giới này.

“Có chút ý tứ a.”

Thôi Hằng ánh mắt có chút hăng hái mà nhìn sang, hơn nữa mang theo chút pháp lực, trong nháy mắt xuyên qua trời cao ngàn trượng, rơi vào trên người Trương Sáu Minh.

Cùng lúc đó, Trương Sáu Minh đang nhìn Quận Thành Quận Lô xa xa bỗng nhiên toàn thân cứng đờ.

Khắp cả người phát rét, tay chân lạnh như băng.

Hắn chỉ cảm thấy có một đạo ánh mắt mênh mông thâm thúy, ẩn chứa vô tận uy nghiêm bỗng nhiên từ phương hướng Quận Thành Quận Lô dâng lên, rơi vào trên người của mình, trong nháy mắt liền khiến cho hẳn không cách nào nhúc nhích.

Đây là một loại ánh mắt như thế nào?

Trương Sáu Minh thậm chí không tìm được ngôn ngữ chính xác để hình dung.

Hắn chỉ có thể cảm giác được uy nghiêm mệnh mông vô biên vô tận, cùng với cao cao tại thượng không thể so sánh.

Nếu như nhất định phải hình dung, trong óc của hẳn cũng chỉ hiện ra một từ ——

Thiên Ý!

Ý chí Thiên Đạo!

Khi bị ánh mắt ẩn chứa pháp lực của Thôi Hằng quan sát, Trương Sáu Minh chỉ cảm thấy như là Thiên Đạo mờ ảo không thể dự đoán bỗng nhiên mở mắt, hạ xuống ánh mắt nhìn chăm chú hẳn.

Chỉ có loại hình dung này, mới có thể miễn cưỡng hình dung cảm giác thứ ánh mắt này mang đến cho hẳn.

Trương Sáu Minh có thể cảm giác được một cách rõ ràng, chính mình ở dưới ánh nhìn chăm chăm của đôi mắt kia, thần hồn cùng thân thể đều bắt đầu hồng mắt.

Hắn không thể chịu đựng Thiên Ý nhìn chăm chăm!

Ở dưới áp lực cực lớn như vậy, tánh mạng của hắn giống như là ánh nến trong gió mạnh, vô cùng yếu ớt, lúc nào cũng có thể bị dập tắt.

Bất quá, để cho Trương Sáu Minh cảm thấy may mắn chính là, thứ ánh mắt này chỉ dừng lại ở trên người của hắn thời gian mấy hơi thở, liền biến mất không thấy.

Sau đó, bên tai hắn liền truyền đến một đạo thanh âm mang theo nụ cười lạnh nhạt.

“Tới Quận thủ phủ thấy ta đi.”

âm thanh rất nhẹ cũng rất ôn hòa, lại vượt qua âm thanh cuồng phong vù vù trên bầu trời.

Trương Sáu Minh nghe hết sức rõ ràng, nhất thời thở dài nhẹ nhõm.

Như được đại xá.

Đồng thời cũng có chút vui mừng.

Còn tốt chính mình lễ phép, không có thật bay đến bên trên Quận Thành Quận Lỗ, yên vẹn chẳng qua là ở không trung bên ngoài thành nhìn xuống một chút.

Nếu không, hậu quả sợ là nhất định không chịu nổi a.

...

Ôm tâm tình vô cùng thấp thỏm, Trương Sáu Minh đi tới nha môn thủ phủ Thái Thú Quận Lỗ.

Gặp được Thôi Hằng ngồi ở trước bàn.

Mặc dù Chu Hoàng Dịch đã ở trong thư đề cập tới chuyện bộ dạng Thôi Hằng vô cùng trẻ tuổi, nhưng khi hắn thấy chân nhân Thôi Hằng vẫn cảm thấy hết sức kinh ngạc.

Trẻ tuổi như vậy liền nắm giữ đại thần thông như vậy, hay là nói Tiên Thần đều có phương pháp phản lão hoàn đồng?

“Trương chân nhân đường xa mà tới, không có tiếp đón từ xa.” Thôi Hằng đứng dậy, mỉm cười nói.

“Không dám không dám.” Trương Sáu Minh liền vội vàng khom người hành lễ, bời tội nói “Mới vừa rồi là tiểu đạo càn rỡ, lại bay ở không trung nhìn vào phủ đệ của Thượng Tiên, xin Thượng Tiên thứ tội.”

Thái độ của hắn vô cùng nhún nhường, đã tự xưng tiêu đạo.

“Ha ha, Trương chân nhân chớ có suy nghĩ nhiều, ta không phải là người nhỏ mọn như vậy.” Thôi Hằng mỉm cười nói “Chẳng qua là hiếm khi thấy một vị Thần Cảnh biết bay, chăm chú nhìn thêm thôi, mời ngồi đi.”

“Đa tạ Thượng Tiên.” Trương Sáu Minh lần này thật yên lòng, cả người cũng buông lỏng rất nhiều, ngồi ở một chiếc ghế ngồi bên cạnh.

“Chuyện Châu Mục Phong Châu, còn phải làm phiền chân nhân.” Thôi Hằng vẫn là mặt lộ vẻ nụ cười.

“Chỉ cần có thể giúp được Thượng Tiên, chính là vinh hạnh của tiêu đạo.” Trương Sáu Minh liền vội vàng đứng lên nói.

Hắn là thật bị ánh mắt mới vừa rời dọa cho sợ rồi, Thôi Hằng nói chuyện hơi chút khách khí một chút, hắn cũng cảm giác cả người không được tự nhiên.

“...” Thôi Hằng thấy vậy nhẹ nhàng nâng trán, nhưng là không lại tiếp tục nhấn mạnh, mà là bỗng nhiên chuyển chủ đề “Ta nghe nói, Trương chân nhân từng tận mắt thấy quạ trận chiến trên núi Thương Thành trăm năm trước, có thể hay không nói với ta?”

Chương 198: Trận chiến trăm năm trước kia (1)

Trận chiến của phái Tiên Hà trên núi Thương Thành?

Trương Sáu Minh nghe vậy nhất thời mặt lộ vẻ ngạc nhiên, trong đầu lập tức lóe lên rất nhiều ý nghĩ, cũng rất nhanh thì đem Thôi Hằng cùng vị Hằng Hà Chân Nhân đột nhiên xuất hiện ở trăm năm trước liên hệ với nhau.

Đột nhiên, hần như là ý thức được cái gì, trong mắt hiện ra một tia kinh hãi.

Bất quá, cỗ tâm tình này rất nhanh thì bị hần đè xuống.

Ngay sau đó, Trương Sáu Minh hít sâu một hơi nói: “Thượng Tiên nói không sai, tiêu đạo quả thật từng chính mắt thấy một trận chiến của phái Tiên Hà trên núi Thương Thành, đó là vào 100 năm trước.

“Lúc ấy một vị Địa Tiên Tổ Sư của phái ta quyết định đi phái Tiên Hà ngăn cản chiến đấu bùng nổ, tiêu đạo chính là một trong hai gã đạo đồng đi theo, nhưng mà còn không chờ Tổ Sư chạy tới núi Thương Thành, đại chiến liền bộc phát.”

“Địa Tiên Tổ Sư? ” Thôi Hằng phát hiện một cái trọng điểm, có chút kinh ngạc nói “Đạo Nhất Cung các người còn có Địa Tiên ở trên đời này?”

“Là từ Thượng Giới giáng thế mà tới. ” Trương Sáu Minh giải thích “Mỗi hơn trăm năm, không chỉ có 36 Châu sẽ có Tiên Phật Thượng Giới giáng thế, Đạo Nhất Cung cùng Bảo Lâm Thiên Tự cũng đều sẽ có Tổ Sư nhà mình hạ xuống.”

“Thì ra là như vậy. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, xem ra các thế lực đứng đầu thế giới này hơn phân nửa đều có quan hệ với Thượng Giới “Đem nguyên nhân hậu quả trận chiến ấy, cùng với người tham gia vây công phái Tiên Hà đều giảng một chút đi.”

“Vâng, Thượng Tiên. ” Trương Sáu Minh cung kính gật đầu nói “Nguyên nhân trận chiến ấy bùng nổ thật ra thì chỉ có một điểm, cũng là bởi vì phương pháp tu luyện của phái Tiên Hà cùng võ đạo nơi này của chúng ta có bất đồng rõ ràng.

“Sau khi bị một vị La Hán Thượng Giới phát hiện, ngay lập tức liền triệu tập phần lớn Nhân Tiên cùng La Hán giáng thế, bàn chuyện này, cuối cùng đem phái Tiên Hà xác định là tà phái ngoại đạo, muôn tiên hành tiêu diệt.

“Vì vậy, lấy ba vị La Hán của Bảo Lâm Thiên Tự cầm đầu, lại thêm các đại thế gia môn phái tông cộng là mười ba tên

Nhân Tiên La Hán, còn có bốn mươi một tên Thân Cảnh từ các nơi chiêu mộ mà đến, vây công phái Tiên Hà...”

“Chuyện này ta có chút nghe thấy.” Thôi Hằng gật đầu một cái, tin tức này hẳn ở Vương Hoại Nghĩa nơi đó cũng nghe ngóng, chỉ là không có cận kề cụ thể như vậy.

“Ừm, đúng như Thượng Tiên biết, cuối cùng những người này toàn quân bị diệt, một người đều không thể trốn ra được.” Trương Sáu Minh tiếp tục nói “Trận chiến này mặc dù phái Tiên Hà chiến thắng, nhưng mà khiến Tiên Phật Thượng Giới hoàn toàn bị chọc giận.

“Ở sau trận chiến ấy không lâu, thì có ba vị Bồ Tát, hai vị Địa Tiên, dẫn 20 vị La Hán Nhân Tiên hạ xuống, còn mang theo ba bộ Bồ Tát ngọc cốt, hai cỗ vỏ xác Địa Tiên lưu lại, bắt đầu điên cuồng vây công phái Tiên Hà.

“Tổ Sư phái ta muốn đi khuyên can cũng chính là trận chiến này, vốn dĩ tất cả mọi người đều cho rằng phái Tiên Hà phải thua không thể nghi ngờ, nhưng mà lại không nghĩ tới vị Hằng Hà Chân Nhân kia kiêm đạo thông thiên...”

Nói tới chỗ này, hẳn dừng một chút, trong mắt lộ rõ ra vẻ hoảng sợ, như là lâm vào nhớ lại đối với một màn trăm năm trước kia “Ta đến nay vẫn còn nhớ rõ ràng một màn kia, mãi mãi cũng không quên được.

“Đạo hào quang của ánh kiếm kia ngang trời mà lên, thật giống như bao phủ toàn bộ bầu trời, Tiên Phật đầy trời lại trong nháy mắt bị hào quang nuốt mất, vô luận là Bồ Tát hay là Địa Tiên, lại đều không có chút cơ hội phản kháng nào, đảo mắt toàn bộ chết hết...”

Thôi Hằng lẳng lặng nghe hết thấy các thứ này, trong ánh mắt có sát ý chợt lóe lên, thầm nghĩ trong lòng: “Bồ Tát, Địa Tiên, đây cũng là tương đương với cảnh giới luyện khí chín tầng.

“Lúc ấy Thất Thất có thể một kiếm đem bọn họ chém xuống, là đã bước vào Trúc Cơ kỳ, hay là nói nặng là dựa vào tu vi luyện khí chín tầng cùng bọn hắn giao chiến?”

Lúc này, hẳn đã hiểu tình cảnh của Khương Thất Thất trăm năm trước, có thể nói là cả thế gian đều là kẻ địch, lại bị mây chực tên gọi là Tiên Phật đồng thời vây công.

Bất quá, nếu cuối cùng chiến thắng, phái Tiên Hà tại sao lại phong núi?

“Tiếp theo lại có Tiên Phật mạnh hơn phủ xuống sao?” Thôi Hằng cau mày hỏi.

“Đúng thế.” Trương Sáu Minh gật đầu một cái nói “Ồ sau khi Bồ Tát Địa Tiên đều tử trận ở phái Tiên Hà, bỗng nhiên có một cái bàn tay rộng hơn mấy trăm trượng từ trên chín tầng trời võ xuống, muốn đem cả tòa núi phái Tiên Hà đập nát.

“Cuối cùng một cái bàn tay khổng lồ này bị kiếm quang của Hằng Hà Chân Nhân xoắn nát, từ đó về sau đã không còn Tiên Phật hạ xuống vây công phái Tiên Hà, nhưng mà trên đời lại không người nghe nói qua tin tức Hằng Hà Chân Nhân, phái Tiên Hà cũng theo đó phong núi không ra.

“Lúc ấy ta nghe được vị Tổ Sư bên người kia phát ra tiếng thán phục, nói là lại kinh động Thiên Nhân ra tay, có lẽ người võ xuống cái bàn tay khổng lồ kia hẳn là một vị Thiên Nhân.”

“Thiên Nhân?” Thôi Hằng ánh mắt hơi hơi nheo lại “Không phải là Thiên Tiên sao?”

“...” Ánh mắt Trương Sáu Minh lóe lên một tia kinh hãi, sau khi hơi trầm mặc gật đầu nói “Không phải là Thiên Tiên, Thiên Tiên chỉ là tên chung của một cảnh giới, cảnh giới thứ ba của Tiên Giới thật ra thì chia làm ba cái tầng thứ, phân biệt được tôn là Thiên Nhân, Thiên Tiên, Thiên Quân.”

“Đối ứng Trúc Cơ kỳ sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ?” Thôi Hằng trong lòng âm thầm suy tư “Nếu như vậy, lúc ấy Thất Thất có lẽ còn chưa tới Trúc Cơ kỳ, nếu không không có khả năng sau khi tiếp một chương của một tên Thiên Nhân liền không biết tung tích.”

“Thượng Tiên, tiểu đạo có một nghi vấn, không biết có nên hỏi hay không.” Trương Sáu Minh bỗng nhiên mở miệng nói.

“Ồ?” Thôi Hằng quan sát hắn từ trên xuống dưới, đại khái đoán được đôi phương muốn hỏi gì, vì vậy khẽ cười nói “Người trước trả lời ta một cái vấn đề.”

“Thượng Tiên mời nói.” Trương Sáu Minh vội vàng nói.

“Ồ trăm năm trước trong trận chiến ở phái Tiên Hà ấy, Đạo Nhất Cung động vai nhận vật gì, có tham dự vào hay không hả?” Thôi Hằng thần sắc chột trở nên nghiêm túc, trầm giọng hỏi.

“Không, không có, tuyệt đối không có.” Trương Sáu Minh bị dọa sợ đến lắc đầu liên tục, hoảng loạn không thôi mà giải thích “Thượng tiên, phái ta từ trước đến giờ đều là ân thù tu hành, truyền thừa đã qua vạn năm, ít khi can thiệp chuyện nhân gian.

“Coi như là Địa Tiên Tổ Sư ở Thượng Giới hạ xuống, cũng chỉ là đối với chúng ta giảng pháp Xiển Đạo, tuyệt sẽ không tham dự vào trong phân tranh, hơn nữa thể lực khác

cũng không khả năng ra lệnh cưỡng ép chúng ta tham gia, Thượng Tiên chớ nên hiểu lầm a!”

“Như thế là được rồi. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu nói “Vậy ngươi hỏi đi.”

“Tạ Thượng Tiên! ” Trương Sáu Minh cung kính hành lễ, dò hỏi “Dám hỏi Thượng Tiên cùng phái Tiên Hà có quan hệ như thế nào?”

Chương 199: Trận chiến trăm năm trước kia (2)

“Hằng Hà Chân Nhân trong miệng ngươi, là đệ tử của ta.” Thôi Hằng dứt khoát nói, cũng không tiếp tục giấu giếm, dù sao còn có gần hai tháng Thượng Giới Tiên Phật đánh đến nơi, cuối cùng cũng xem như phải tính sổ.

Bất quá, tại trước khi chính thức động thủ, vẫn là phải trước tiên đem thất tình chúng sinh thu thập tốt.

Điều này cũng mang ý nghĩa, đi Phong Châu Châu Phủ đảm nhiệm Châu Mục đã cấp bách.

Nếu có thể điều động tất cả tài nguyên trong một Châu này thúc đẩy phổ biến tân chính lệnh, làm cho bách tính cả Phong Châu đều cảm thấy vui sướng, đều kính yêu hẳn, đồng thời cũng làm cho tất cả nhà quyền quý ở Phong Châu đều cực độ chán ghét hẳn, cũng có thể thu hoạch được lượng lớn ánh sáng thất tình.

Nhất là ba màu ánh sáng đỏ, trắng, đen, thậm chí có khả năng trực tiếp tăng vọt đến độ cao bảy thước, đạt tới thành quả mang tính chất một giai đoạn.

Mà lúc này Trương Sáu Minh, chính là đã lâm vào trong rung động nồng nặc.

Vốn dĩ hẳn là dựa theo việc Thôi Hằng quan tâm phái Tiên Hà, cùng với rõ ràng nắm giữ đại thần thông cực mạnh, lại không biết phân chia cụ thể của cảnh giới Thiên Tiên mấy kiếp này, suy đoán Thôi Hằng cùng vị Hằng Hà Chân Nhân trăm năm trước kia có lẽ có quan hệ tương đối thân mật.

Nhưng mà không nghĩ tới Thôi Hằng lại sẽ là sư phụ Hằng Hà Chân Nhân.

Điều này liền mang ý nghĩa hoàn toàn bất đồng!

Dù sao, Hằng Hà Chân Nhân cuối cùng mặc dù không biết tung tích, nhưng cũng cho thấy thực lực có thể so với Thiên Nhân.

Có thể dạy dỗ ra một vị đệ tử có thể so với Thiên Nhân, sẽ là tồn tại dạng gì?

Thiên Tiên?

Nếu như chẳng qua là cao hơn một cảnh giới mà nói, muốn dạy dỗ ra một vị đệ tử cường đại như vậy sợ rằng cũng không dễ dàng.

Chẳng lẽ là Thiên Quân?

Thiên Quân, được xưng Thiên Chi Quân Chủ!

Trên đời vô địch, quét ngang hết thảy!

Hắn từng nghe Tổ Sư nhà mình nói qua, coi như là ở Thượng Giới, Thiên Quân cũng là đại năng cấp độ truyền thuyết, là thân long thầy đầu mà không thấy đuôi, cơ hồ không có người thực sự từng gặp.

Nhưng là bây giờ, đang ngồi trước mặt mình, lại có thể là một vị Thiên Quân? !

Cái này thật bất khả tư nghị.

Trương Sáu Minh kích động có chút không thể kiềm chế.

Hắn không khỏi lại nghĩ tới lúc trước khi tự bay ở trên trời, khi ánh mắt Thôi Hằng rơi vào trên người hắn, hắn cảm nhận được uy áp vô tận.

Cái cảm giác sợ hãi giống như Thiên Ý phủ xuống kia, để cho hắn suốt đời khó quên.

Có lẽ đây chính là Thiên Chi Quân Chủ.

Chỉ có Thiên Quân mới có thể nắm giữ uy năng như vậy đi!

“Thượng Tiên, ngài, ngài...” Trương Sáu Minh dưới sự kích động muốn phải đặt câu hỏi, nhưng mới vừa mở miệng lại cảm thấy như vậy quá mức vô lễ, trong lúc nhất thời liền không biết mình nên nói cái gì.

Hắn có chút khẩn trương.

Nếu như là người khác thấy bộ dáng bây giờ của vị chưởng giáo Đạo Nhất Cung này, tuyệt đối sẽ trợn mắt hốc mồm.

Dù sao, trong ngày thường hắn ở trước mặt tất cả mọi người đều là phong thái nhẹ như mây gió, nhưng bây giờ lại là gương mặt mờ mịt luống cuống, thật là giống như là trở lại khi còn trẻ.

Thật ra thì, đây là phản ứng bình thường sinh ra khi đối mặt đại nhân vật mạnh hơn mình nhiều, rất khó phòng ngừa.

“Đem thế lực trăm năm trước tham dự vây công phái Tiên Hà sắp xếp lại thành một cái danh sách, ngày mai cho ta đi.” Thôi Hằng mỉm cười nói, coi như là phá vỡ trạng thái lúng túng của Trương Sáu Minh “Đúng rồi, cũng bao gồm Thượng Giới, tận lực cẩn kẽ.”

“Phải! Đa tạ Thượng Tiên.” Trương Sáu Minh thở phào nhẹ nhõm.

...

Sau ba ngày.

Huệ Thế cùng Chu Hoàng Dịch từ Dự Châu bên kia quay trở về Quận Thành Quận Lỗ.

Mà lúc này đây, Dự Châu bên kia đã bởi vì Bồ Tát ngọc cốt xuất hiện, hoàn toàn lộn xộn.

Rất nhiều môn phái thế gia đứng đầu đều cùng tham dự tranh đoạt, nhưng lại đều bị Bảo Lâm Thiên Viện kềm chế, không cách nào phân tâm quản đến Thôi Hằng.

Vệ Hùng cùng Nhâm Nguyên Khuê bên kia hoàn toàn hoa mắt choáng váng, biến cố bất thành linh, để cho dự định mọi cao thủ Bảo Lâm Thiên Tự đi đối phó Thôi Hằng của bọn hắn toàn bộ rơi vào khoảng không.

Cái này không chỉ để cho Thôi Hằng thụ hoạch lượng lớn ánh sáng vàng tượng trưng cho đục, trực tiếp để cho nhảy một cái đạt tới độ cao hai thước ba tấc, trở thành ánh sáng thất tinh cao nhất, cũng khiến cho chuyện hắn tiếp nhận Châu Mục Phong Châu trở nên thông suốt.

Ngay cả một tên vai hề xông tới phá rối cũng không có.

Lưu Lập Đào cùng Trần Đồng cũng đã sắp xếp xong xuôi người kế nhiệm Quận Thừa cùng Đô Ủy ở Quận Lỗ nơi này.

Tấu chương đề cử của huynh trưởng Ngô Dận bên kia cũng đưa đến.

Đến đây, chuyên bên Quận Lỗ này coi như là tạm thời có một kết thúc.

Thôi Hằng bắt đầu chuẩn bị đi Phong Châu Châu Phủ, kế nhiệm Châu Mục Phong Châu, cũng bắt đầu tham dự vào bên trong tiên duyên trăm năm.

Đương nhiên, trọng yếu nhất vẫn là thu thập thất tinh từ chúng sinh.

Ở lúc Thôi Hằng còn chưa có lên đường đi Phong Châu Châu Phủ, Huệ Thế cũng đã được bổ nhiệm làm Phủ Quận, thay mặt Thôi Hằng Tuần Phủ sáu Quận.

Có thể tạm lĩnh hết thầy quyền quân chính ở các địa phương, phổ biến tân chính lệnh.

Trạm thứ nhất, chính là Quận Lạc An của Nhâm Nguyên Khuê!

...

Vào lúc này, khoảng cách thời gian Tiên Phật Thượng Giới hạ xuống còn lại không tới hai tháng.

Ở rất nhiều nơi.

Từng đạo ánh sáng lung linh màu sắc khác nhau tự phá vỡ bầu trời mệnh mông, hạ xuống đến trong nhà các tông môn thế gia đứng đầu như bầy vọng họ.

Đây là "Thiên Sứ" tới từ Thượng Giới.

Bọn họ mang đến mệnh lệnh của Chủ Tông Thượng Giới đối với hạ giới.

Vị Thần Cảnh Vương Hoài Nghĩa của nhà họ Vương ở Lang Gia kia chính là hoàn toàn bối rối, trợn mắt há mồm nhìn vị "Thiên Sứ" mới vừa phủ xuống ở bên ngoài kia.

Lúc trước không phải đã có một vị Thiên Sứ phủ xuống sao?

Còn truyền đạt ý chí của Chủ Tông Thượng Giới.

Làm sao bây giờ lại tới một vị?

Chương 200: Pháp lệnh của Chủ Tông Thượng Giới (1)

Cảnh giới của Thiên Sứ Thượng Giới thông thường là Thần Cảnh.

Bất quá, cơ bản đều là người xuất sắc trong Thần Cảnh, mở ra sáu cái Thần Tàng trở lên, so sánh với rất nhiều Thần Cảnh chỉ mở ra hai ba cái, thậm chí chỉ có một Thần Tàng của Đại Tấn nơi này, phải mạnh mẽ hơn nhiều.

Càng không cần phải nói, những Thiên Sứ này trên bản chất là đại biểu ý chí của Chủ Tông Thượng Giới, nói theo một ý nghĩa nào đó, bọn họ đối với những chi nhánh ở hạ giới này có quyền sinh sát trong tay.

Cho dù là gia chủ, trưởng lão, thậm chí là Thần Cảnh ở hạ giới, khi đối mặt Thiên Sứ từ Thượng Giới, cũng không dám có một chút bất kính.

Coi như Thiên Sứ chẳng qua là khế thử dài, đều đủ để để cho Thần Cảnh ở hạ giới cẩn thận tính toán, xem chính mình có phải hay không có chỗ nào làm không đúng, có phải hay không để cho Thiên Sứ Thượng Giới cảm thấy không vui?

Lúc trước khi Vương Hoài Nghĩa thấy Thôi Hằng “Giả trang” Thiên Sứ, chính là như vậy.

Vị vậy, vị nghênh đón Thiên Sứ lần sau lại đến, cũng là vì có thể thật tốt chiêu đãi Thiên Sứ Thượng Giới, hẳn cô ý từ trong sơn động ngoài thành Quận Thành Lang Gia, dọn về nhà chính Vương gia.

Thật không nghĩ đến, hẳn mới trở về không bao lâu, lại có một vị Thiên Sứ của Chủ Tông Vương gia ở Thượng Giới tới.

Hơn nữa nhìn dị tượng trên bầu trời, vị Thiên Sứ này còn là theo chân đông đảo những Thiên Sứ khác đồng thời hạ xuống nhân gian.

Mấu chốt nhất là, vị Thiên Sứ này rõ ràng tỏ vẻ, chủ mạch nhà họ Vương lần này chỉ có một vị Thiên Sứ, coi như là công nhận cố gắng của bọn họ hai trăm năm qua.

Chỉ có điều, trước đó, chưa từng có bất kỳ vị Thiên Sứ nào của Chủ Tông nhà họ Vương ở Thượng Giới hạ xuống.

“Cái vị Thiên Sứ lần trước kia là cái gì, là, là giả? !” Vương Hoài Nghĩa chỉ cảm thấy tâm thần run rẩy, kinh hoàng không dứt.

Đây nêu là bị Thiên Sứ Thượng Giới biết chính mình lúc trước nhìn lầm, coi người khác là Thiên Sứ, như vậy cố gắng hai trăm năm qua của nhà họ Vương ở Lang Gia, sợ rằng đều phải trôi theo dòng nước a.

Lúc này, Thiên Sứ Thượng Giới Vương Đông Lâm đang nhắm mắt nhìn xem Vương Hoài Nghĩa, trong lòng hơi nghi hoặc một chút.

Thứ nhất, thân là Thiên Sứ hạ xuống hạ giới, hẳn hết sức trẻ tuổi, chỉ có hơn sáu mươi tuổi, bề ngoài nhìn càng là chỉ có hơn ba mươi tuổi, là một người đàn ông trung niên thành thực chừng chạc.

Mà cái tuổi này đặt ở bên trong Thần Cảnh, chính là tương đối trẻ.

Bất quá, hẳn mặc dù trẻ tuổi, thức tỉnh năng lực Thần Tàng lại không yếu, trong đó có một cái năng lực có thể cảm giác biến hóa tâm tình của người khác.

Lúc này, hẳn rõ ràng cảm giác tâm tình của Vương Hoài Nghĩa dường như có cái gì không đúng.

Vương Đông Lâm đánh giá Vương Hoài Nghĩa, thầm nghĩ trong lòng: “Nhà họ Vương ở hạ giới đã cùng Thượng Giới đoạn tuyệt liên lạc hai trăm năm, ta lần này bỗng nhiên hạ xuống, đối với bọn hắn mà nói, hẳn là một đợt vui mừng cực lớn mới đúng, vậy mà trong lòng của người này lại tràn đầy ý khùng hoảng.”

Nếu là bình thường khi ở Thượng Giới, khi hắn nhận ra được người khác có tâm tình chập chờn không bình thường như vậy, bình thường chẳng qua là một mình suy nghĩ nguyên nhân, cũng sẽ không nói ra.

Dù sao, công khai vạch trần biến hóa tâm tình của người khác, nhưng thật ra là một hành động phạm vào điều kiêng kỵ.

Nhưng mà ở nơi hạ giới này, Vương Đông Lâm lại không cố kỵ chút nào, ánh mắt của hắn chợt chuyên lạnh ” Vương Hoài Nghĩa, ngươi vì sao kinh hoảng?”

“... Ta! ” Vương Hoài Nghĩa há hốc mồm, ý nghĩ trong đầu nhanh chóng chuyển động, trong lúc bất chợt linh quang lóe lên, cúi đầu quỳ mọp “Thiên Sứ, ta có tội, không thể khuyên can đứa con kia của ta, để cho hắn rơi vào bẫy rập của người khác, ngộ hại bỏ mình, làm mất mặt nhà họ Vương chúng ta.

“Ta, ta lo lắng chuyện này sẽ khiến cho Thiên Sứ ngài không vui, cho nên mới vừa rồi ồm hi vọng may mắn, muốn giấu giếm, không nghĩ tới ngài mắt sáng như đuốc, liếc mắt

một cái liên thầy hết chút tâm tư này của ta, cầu xin Thiên Sư trừng phạt!”

Hắn tìm cho mình một cái cố vô cùng hoàn mỹ.

Không nói chữ nào đến sai lầm coi người khác là Thiên Sư của mình, càng không có nói lý do Vương Thanh Hà đi Quận Thành Quận Lộ là vì bị hấn dọa sợ, ra lệnh bắt buộc phải đi, thậm chí còn bỏ qua chuyện Vương Kim Thánh bị bắt khi trước.

“Lại còn có chuyện này?” Vương Đông Lâm nghe vậy nhất thời liên nhíu mày, trầm giọng nói “Ai to gan như vậy, lại dám lừa giết người nhà họ Vương ta?”

“Người này là Thái Thú Quận Lộ, tên là Thôi Hằng, nghe đồn hắn có đại thân thông hô phong hoán vũ.” Vương Hoài Nghĩa lập tức giải thích.

“Hô phong hoán vũ?” Vương Đông Lâm chỉ cảm thấy chính mình đang nghe trò cười gì đó, lắc đầu nói “Đây là hô phong hoán vũ chỉ có đại năng Thiên Nhân mới làm được, lúc nào hạ giới cũng có Thiên Nhân rồi hả?”

Hắn căn bản cũng không tin tưởng lời đồn hô phong hoán vũ này,

Đối với võ đạo càng hiểu rõ, lại càng sẽ không tin tưởng, huống chi hắn mới vừa hạ xuống đây, hiểu biết đối với Thôi Hằng cũng không coi là nhiều.

“Thiên Sư nói cực phải, cái tên Thôi Hằng kia tuyệt đối không thể hô phong hoán vũ.” Vương Hoài Nghĩa liền vội vàng gạt đầu, rồi nói tiếp “Có điều, cái tên Thôi Hằng kia quả thật có chút cô quái, lại trước sau hai lần lấy yếu thắng mạnh, tiêu diệt qua đại quân hàng vạn.

“Hơn nữa, bên cạnh của hắn còn có đệ tử của chương giáo Đạo Nhất Cung đương thời, ngài nói xem... Phía sau cái tên Thôi Hằng này có thể hay không cất giấu một ít mưu đồ của Đạo Nhất Cung?”

Cái này nhìn như là đang nói Thôi Hằng, trên thực tế lại là đang nói Đạo Nhất Cung.

“Đạo Nhất Cung?” Vương Đông Lâm nghe vậy ánh mắt hơi hơi nheo lại, lóe lên một tia kiếng kỳ nhỏ bé không thể nhận ra “Đám lỗ mũi trâu này thật đúng là không an phận a, đúng rồi, lần này pháp lệnh Chủ Tông đề cho ta mang tới cũng cùng Đạo Nhất Cung có liên quan.”

Hắn dường như cũng không chút nào để ý chuyện về Thôi Hằng, cũng không để ý chuyện của Vương Thanh Hà, chỉ đem những chuyện này coi là chuyện nhỏ không đáng kể.

Sau khi nghe tin tức liên quan tới Đạo Nhật Cung, trực tiếp
liên đới đề tài.

Chương 201: Pháp lệnh của Chủ Tông Thượng Giới (2)

Vương Hoài Nghĩa nghe vậy lập tức lần nữa quỳ mọp, hai tay giơ lên trên, một mực cung kính nói: “Cung nghênh pháp lệnh của Chủ Tông Thượng Giới!”

Trong lòng của hắn chính là âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Thật ra thì bản thân Vương Hoài Nghĩa đều không chút nào để ý sống chết của Vương Thanh Hà.

Dù sao con của hắn còn rất nhiều, chết một người thì cũng đã chết rồi.

Đối với hắn mà nói, chỉ cần có thể giấu điệm chuyện chính mình nhận sai Thiên Sứ, chính là kết quả tốt nhất.

“Ừm.” Vương Đông Lâm gật đầu một cái, nâng tay phải lên, nhẹ nhàng nắm nhẹ, lại bỗng dưng lấy ra một cuộn dải lụa, bỏ vào trong tay Vương Hoài Nghĩa, trầm giọng nói “Đây là pháp lệnh Chủ Tông ra lệnh tiêu diệt Đạo Nhất Cung.”

“Cái, cái gì? ! Làm sao có thể? !” Vương Hoài Nghĩa gần như chột rặng mình nghe lầm, vội vàng mở ra dải lụa, nhất thời trợn mắt hộc mồm, chỉ thấy phía trên ghi ——

“Đặc biệt ra lệnh cho nhà họ Vương ở hạ giới nghe lệnh, điều chỉnh quân đội, điều không vật tư, đánh thức tất cả Thần Cảnh, chờ sau khi Nhân Tiên Chủ Tông hạ xuống, đi tiêu diệt Đạo Nhất Cung!”

Tiêu diệt Đạo Nhất Cung? !

Đùa gì thế, đây chính là tông môn cổ xưa truyền thừa trên vạn năm ở vùng đất này a!

Không đề cập tới Đạo Nhất Cung ở nơi này có bao nhiêu nội tình, Đạo Nhất Cung Thượng Giới cũng một mực không kèm đi, mỗi lần kỳ hạn trăm năm, Đạo Nhất Cung nhưng mà đều sẽ có Địa Tiên phủ xuống.

Nhân Tiên cùng đám Thần Cảnh như mình có thể làm gì?

Chẳng lẽ lại phải dẫm vào vết xe đổ trăm năm trước khi vậy công phá Tiên Hà sao? !

Mặc dù đây là thủ lệnh từ Chủ Tông, nhưng loại hành động rõ ràng là đi chịu chết này, Vương Hoài Nghĩa làm sao cũng không nguyện ý, nhưng hắn lại không dám vi phạm ý chỉ của Chủ Tông, trong lúc nhất thời tay chân luống cuống, ngần người ra đó.

“Trọng khoảng thời gian gần đây, Thượng Giới xảy ra một chút biến cố, lần này Đạo Nhất Cung sẽ không có người nào hạ giới.” Vương Đông Lâm cảm giác được tâm tình của Vương Hoài Nghĩa, mỉm cười giải thích cho hắn.

“Nhưng là...” Vương Hoài Nghĩa muốn nói lại thôi, coi như tiên nhân Thượng Giới của Đạo Nhất Cung không tới, nhưng chỉ riêng Đạo Nhất Cung ở nhân gian, cũng không phải nhà họ Vương ở Lang Gia có thể đối đầu a.

“Yên tâm, Chủ Tông Thượng Giới làm sao lại hại các ngươi.” Vương Đông Lâm tiếp tục an ủi “Lần này tham dự tiêu diệt Đạo Nhất Cung cũng không chỉ riêng Vương gia chúng ta, rất nhiều đại tông môn đại thế gia cũng đều sẽ tham dự.

“Ngoài ra, đến lúc đó còn có sẽ có Bồ Tát của Bảo Lâm Thiên Viện hạ xuống trần thủ, đội hình như thế, tiêu diệt Đạo Nhất cung ở hạ giới nơi này, hẳn là không thành vấn đề.”

“Hẳn là...” Vương Hoài Nghĩa nghe vậy thiếu chút nữa khóc lên, 100 năm trước Thượng Giới cũng là nói như vậy với những người bị chọn đi chiến đấu cùng phái Tiên Hà.

Người cuối cùng đều không trở lại.

Bất quá, lúc này Vương Đông Lâm ngay tại trước mặt, Vương Hoài Nghĩa tự nhiên không dám nói gì, không thể làm gì khác hơn là mặt mũi đau khổ đón nhận phận mệnh lệnh này, một mực cung kính nói: “Ta nhất định dốc hết toàn lực!”

“Rất tốt, không hổ là Thần Cảnh của Vương gia ta.” Vương Đông Lâm thấy vậy rất là cao hứng gật gật đầu, cười nói “Ngươi đã ra sức như vậy, ta cũng sẽ không bạc đãi ngươi.

“Không đến hai tháng sau, chờ sau khi Vương gia ta có Nhân Tiên hạ xuống, ta liền sẽ giúp ngươi đi tiêu diệt cái Quận Thành Quận Lộ đó, cho ngươi tự tay giết cái tên Thái Thú Thôi Hằng, vì con cháu báo thù, như thế nào?”

“Đa tạ đại ân đại đức của Thiên Sứ!” Vương Hoài Nghĩa vội vàng lay ngã xuống.

“Trước tiên khoan hãy tạ.” Vương Đông Lâm phát phát tay, cười nói “Đem tất cả tài liệu về cái tên Thôi Hằng đó, lấy ra hết cho ta đi.

“Ta muốn nhìn kỹ một chút xem cái tên được xưng có thể hô phong hoán vũ này, đến tột cùng là hạng người gì.”

Hiển nhiên, hẳn đối với Thôi Hằng vẫn là vô cùng hứng thú.

...

Trước cửa thành Phong Châu Châu Phủ.

Thôi Hằng cười một cơn tuấn mã, nhìn cảnh tượng phía trước, biểu tình trên mặt nhất thời trở nên cổ quái, hướng Ngô Dận bên cạnh thấp giọng hỏi: “Cái này là chuyện gì xảy ra?”

Bây giờ tình huống trước cửa thành này, so với lúc hắn vừa tới huyện Cự Hà đảm nhiệm Huyện lệnh gần như giống nhau như đúc.

Hơn mấy ngàn, cả vạn tên bách tính tụ tập ở trước cửa thành, giờ nhiều loại biểu ngữ hoan nghênh Thôi Hằng đến, hơn nữa tất cả đều là dáng vẻ hết sức phân khởi.

Mấu chốt nhất là, hắn ở trên người những người này lại còn thu thập được từng tia từng sợi ánh sáng trắng cùng ánh sáng đỏ.

Cái này liền ý nghĩa tâm tình những người này biểu lộ ra đều là thật.

Cũng không phải là bởi vì có người tập hợp người tới làm ra vẻ .

“Sứ quân, đây là vạn dân trông đợi ngài đến a! ” Ngô Dận dường như rất là hưng phấn, nói với Thôi Hằng “Ngài có chỗ không biết, lúc trước khi ngài đang ở Quận Lô phổ biến tân chính lệnh, thật ra thì cũng sớm đã truyền khắp mỗi cái Quận.

“Dân chúng Phong Châu Châu Phủ tự nhiên cũng đều hết sức rõ ràng, ta từng âm thầm đi thăm viếng, hỏi thăm qua bách tính xem họ hy vọng vị Thái Thú nào làm Châu Mục Phong Châu nhất, hơn chín mươi phân trăm người đều chọn ngài.”

Chẳng qua, nói tới chỗ này, hắn lại cảm thấy có chút kỳ quái, không khỏi nghi ngờ nói: “Chẳng qua là không nghĩ tới bọn họ lại có thể trực tiếp ra hoan nghênh Sứ Quân ngài, ta vốn tưởng rằng, các nhà giàu quyền quý bên trong thành sẽ không chấp thuận bọn họ làm như vậy.”

“Nhà giàu bên trong thành? Thì ra là như vậy. ” Thôi Hằng nghe vậy nở nụ cười, nhất thời biết cái này là chuyện gì xảy ra “Ngô Trợ Lý có phát hiện hay không trong đoàn người chúng ta thiếu một vị?”

“Ngài là nói Trần Phủ Huyện? ” Ngô Dận lúc này mới phát hiện, Huệ Thế chẳng biết lúc nào đã không thấy bóng dáng.

“Ta để cho hắn đi trước một bước xử lý. ” Thôi Hằng khẽ cười nói “Đi sơ bộ duy trì một chút trật tự.”

“... ” Ngô Dận rót cuộc minh bạch tại sao những người dân này có thể đi ra hoan nghênh.

Chương 202: Một lưới bắt hết, cùng thanh toán (1)

Phong Châu Châu Phủ thân là Thủ Đô Phong Châu, dân sinh mặc dù không phồn vinh bằng Quận Lỗ, nhưng là vùng đất đại nhân vật tụ tập.

Phần lớn quyền quý khắp toàn bộ Phong Châu đều ở nơi này.

Các quan Chủ Quận cùng người thân của quan viên trong Châu Phủ, đều có lượng lớn điền sản ruộng đất cùng cửa hàng ở nơi này.

Môn phái gia tộc cũng tụ tập nhiều ở nơi này, chỉ riêng môn phái gia tộc nắm giữ kim thiết, lương muối, vải vóc, than đá các loại nghề nghiệp dân sinh liền nhiều đến 20 nhà.

Từng nhà đều là đại tông cùng gia tộc quyền thế kéo dài hơn ngàn năm.

Phương diện võ lực cũng không yếu, chỉ trong một tòa Phủ Thành, thì có sáu gã tuyệt đỉnh Nội Cảnh.

Đặt tại bất kỳ quận huyện nào khác, đây gần như là chuyện không có khả năng xảy ra.

Dù sao, Phong Châu không có đại tộc cấp bậc bầy vọng họ, cũng không có tông môn đứng đầu như Đạo Nhất Cung, Bảo Lâm Thiên Tự, nhân vật cấp Nội Cảnh tuyệt đỉnh là phượng mao lân giác, tính toán đầu ra đáy cũng sẽ không vượt qua hai mươi.

Bây giờ, riêng trong một cái Phủ Thành nơi này, đã có sáu vị, nếu là đổi mất toàn bộ Phong Châu Châu Phủ, sợ rằng không dưới mười vị!

Những người này, chính là địa đầu xà lớn nhất Phong Châu Phủ Thành, thậm chí là toàn bộ Phong Châu Châu Phủ.

Muốn xử lý bọn họ, tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

Coi như Thôi Hằng lên ngôi chức Châu Mục Phong Châu, muốn dùng quyền thế chính diện áp chế những người này, cũng là cực kỳ khó khăn.

Vì vậy, Huệ Thế sau khi sớm đi tới Phong Châu Phủ Thành, liền lựa chọn một cái biện pháp đơn giản nhất trực tiếp nhất, nhưng cũng hữu hiệu nhất.

Giết!

Hắn cầm trong tay danh sách quyền quý của Phủ Thành, đây là từ trong tay Ngô Dận lấy tới, sau khi đi tới nơi này, liền lập tức tìm đến từng nhà.

Trực tiếp tới cửa hỏi.

Phàm là người không tôn kính Sứ Quân mới nhậm chức, tại chỗ đánh chết!

Bây giờ Huệ Thế bởi vì ở các huyện trong Quận Lỗ có công phổ biến tân chính lệnh, đã được Thôi Hằng giúp cho tăng lên tới tầng thứ Nội Cảnh.

Dù là không tính tới phù văn “Thiên Long Đại Uy Bồ Tát Quyền”, võ công như thế cũng đã là tuyệt đỉnh đương thời.

Xử lý đám quyền quý cường hào này, dĩ nhiên là càng thuận tay.

Mới đầu khi Huệ Thế mới vừa động thủ, người phản kháng rất nhiều, thậm chí còn có đại tộc tập hợp tư binh, môn phái đề cho đệ tử kết thành đội ngũ tới vây giết Huệ Thế.

Nhưng mà sau khi Huệ Thế giết càng nhiều, giết càng ác,

Những đám quyền quý trong Phủ Thành này ngược lại không còn dám phản kháng.

Còn có một ít người càng là trực tiếp đổi thái độ.

Chỉ cần thấy được Huệ Thế tới cửa, ngay lập tức sẽ tỏ vẻ mình tuyệt đối cung nghênh Sứ Quân mới đến nhậm chức, tuyệt đối sẽ không có một câu oán hận.

Đương nhiên, chẳng qua là giết để khuất phục là không đủ.

Sau khi Huệ Thế đem nhóm quyền quý cường hào này áp chế trên toàn phương diện, lại bắt đầu thi triển bản lĩnh sở trường nhất của hắn khi ở các huyện Quận Lỗ phổ biến chính lệnh —— tịch thu tài sản phân chia ruộng đất!

Bách tính phổ thông ở Phong Châu Phủ Thành lâu nay bị nhóm quyền quý vọng tộc, con buôn giàu có nghiền ép hoàn toàn nhảy cẫng hoan hô.

Hơn nữa, bởi vì trong lúc phân chia ruộng đất đều là nói rằng đây là chính lệnh Sứ Quân mới nhậm chức ban bố, muốn cho tất cả bách tính đều cơm no áo ấm, an cư lạc nghiệp.

Chuyện này lập tức khiến cho lòng dân cả tòa Phong Châu Phủ Thành trở nên ái mộ.

Vì vậy, Thôi Hằng khi dẫn mọi người đi tới trước cửa thành Phong Châu Phủ, mới sẽ thấy tình huống vô số dân chúng trong lòng tràn đầy vui vẻ ra ngoài đón tiếp.

Độ cũng không phải do ai sắp xếp.

Đều là dân chúng trong thành tự phát ra ngoài đón tiếp.

“Sứ Quân chưa vào thành, đã được nhiều bách tính kính yêu như vậy, Phong Châu có thể lập lại an ninh và trật tự a!” Ngô Dận có chút hưng phấn nói, hẳn ở chỗ này làm Trợ Lý nhiều năm, chưa từng thấy qua bách tính hoan nghênh một người như vậy.

“Đây chỉ là bắt đầu.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Đi, theo ta vào thành!”

...

Sau khi trải qua năm đám thép từ Huệ Thế, nhóm địa đầu xa của Phong Châu Châu Phủ này đều rất là biết điều.

Hơn nữa lúc trước sau khi Tào Quyền chết, Ngô Dận vị Trợ Lý này đã bắt đầu tiên hành thông trị đối với dân sinh.

Vì vậy, lần này sau khi Thôi Hằng vào thành nhậm chức, cũng không có giống như lúc đi huyện Cự Hà cùng với Quận Lộ, cũng không gặp phải tình huống mới vừa đến nhậm chức liền gặp một đống lớn chuyện khó giải quyết.

Nhưng mà, sau khi nắm giữ toàn bộ quyền hành quân chính của toàn bộ Phong Châu, hẳn liền phát hiện một vấn đề nghiêm trọng.

Chuyện là kế hoạch muồn dựa vào phổ biến tân chính lệnh ở toàn bộ Phong Châu, để cho bách tính kính yêu, thương nhân thế gia tông môn chán ghét, tiến tới thu thập thất tình chúng sinh của hẳn cũng không hoàn thiện.

Bởi vì, sau khi trải qua loạn binh tai từ Yên Vương, dân sinh Phong Châu đã cực kỳ suy tàn, ngoại trừ số ít mấy Quận, các Quận khác dân số đều không còn lại bao nhiêu.

Bên trong nha môn thủ phủ Châu Mục.

“Thậm họa chiến tranh từ Yên tặc, lại gây hại đến vậy?!” Thôi Hằng nhìn tài liệu mới vừa lấy vào tay, nhất thời cảm thấy cực độ cạn lời “Phong Châu lớn như vậy, chỉ riêng trong Quận Lộ không ngờ chiếm ba thành dân số!”

Mặc dù hẳn đã sớm biết tác phụng của đại quân Yên Vương kia, chỗ đi qua cướp đốt giết hiếp không chuyện ác nào không làm, nhưng vẫn là lần đầu tiên đứng ở thị giác vĩ mô nhìn xem thiệt hại toàn bộ Phong Châu gặp phải.

Đây là đặc quyền của Châu Mục, cũng là tin tức chỉ Châu Mục mới có thể tiếp xúc đến.

Phong Châu có một Phủ mười hai Quận.

Phong Châu Châu Phủ là thủ đô một Châu, tụ tập lượng lớn gia tộc môn phái quyền thế, vừa không có gặp phải thậm

hoạ chiến tranh, dân số mặc dù không nhiều bằng Quận Lỗ, nhưng cũng có hơn 1 triệu 100 ngàn người.

Mà ở bên trong mười hai Quận thì lại lấy Quận Lỗ phần vinh nhất, dân số cũng là nhiều nhất, chừng hơn 1 triệu 300 ngàn người.

Quận Tây Lăng lân cận với Quận Lỗ vốn dĩ có hơn tám trăm ngàn người, nhưng bây giờ đã bị quân Yên Vương giết máu chảy thành sông, mười nhà chết chín, nhân khẩu còn lại chưa đủ một trăm ngàn.

Quận Yên Sơn chính là vùng đất quân Yên Vương nổi dậy, cũng coi là hậu phương lớn của quân Yên Vương, đã trải qua mấy năm dài tổ chức, dân sinh cũng không tính là quá kém.

Nhưng mà Quận Yên Sơn vốn là căn cõi, trước khi tao ngộ thảm hoạ chiến tranh cũng không quá năm trăm ngàn người, bây giờ có thể còn lại hai trăm ngàn người đã rất tốt.

Chương 203: Một lưới bắt hết, cùng thanh toán (2)

Về phần Quận Hà Đông, Quận Hồng Uyển, Quận Thạch Môn, ba vùng này cũng tao ngộ thảm họa chiến tranh từ Yên tặc, trăm nghề khó khăn, dân chúng lâm than, dân số đồng dạng là giảm nhanh, cộng lại có thể vượt qua năm trăm ngàn đã là chuyện may mắn.

Trừ những này ra, chính là Quận Lạc An cùng Quận Thường Hưng.

Mặc dù hai chỗ này cũng không có gặp phải thảm họa chiến tranh từ Yên tặc, nhưng Thái Thú địa phương xuất thân từ gia tộc quyền thế, nắm giữ quân quyền, mặc kệ dân sinh, tên nào tên này ăn no chờ chết, cả ngày không để ý tới chuyện quân chính, không một người tốt.

Bên dưới phương thức thống trị như vậy, Quận Lạc An cùng Quận Thường Hưng dĩ nhiên là rối tinh rối mù, bách tính các huyện chết đói chết rét đếm không hết, lưu dân ăn mày khắp nơi, cộng lại phỏng chừng đều không tới sáu trăm ngàn người.

Quận Vân Xu thì là vùng đất biên cương, dân số thường trú vốn là không tới một trăm ngàn, cũng không có gia tộc quyền thế đại phái gì, ngay cả thượng nhân đều không có mấy người, ở nơi như thế này, có phổ biến tận chính lệnh hay không, thật ra thì đều không có khác nhau mấy.

Tính toán đâu ra đấy, toàn bộ Phong Châu nhân khẩu nhiều lắm là bốn triệu.

Thôi Hằng khi thấy số lượng này, cả người đều đã tê rần.

Phong Châu nhiều đến bao nhiêu?

Chỉ bàn về diện tích tới nói, đặt ở trên Địa Cầu tương đương với cả một quốc gia cỡ vừa.

Hơn nữa nhiều đất đai màu mỡ, thổ địa thích hợp trồng trọt rất nhiều, vì vậy được đặt tên Phong Châu.

Địa phương lớn như vậy, điều kiện thổ địa như vậy, lại chỉ còn có khoảng bốn triệu nhân khẩu.

Thật là kinh khủng như vậy!

Thật ra thì, ở trong xã hội cổ đại chiến loạn khắp nơi này, đây cũng không tính là quá hiếm lạ.

Nhưng đối với chuyện tu hành của Thôi Hằng, lại là một chuyện rất khó giải quyết.

Ở Quận Hà Đông, Quận Tây Lãng, địa phương gặp phải binh tai nghiêm trọng như vậy, tân chính lệnh không có chỗ dụng võ.

Bởi vì môn phái gia tộc quyền thế ở địa phương đã sớm bị giết sạch.

Quận Hồng Uyên cùng Quận Thạch Môn mặc dù cũng gặp phải binh tai, nhưng hai chỗ này có Đại Thịnh Tự cùng Liên Hoa Tự ở, địa chủ cường hào còn dư lại không ít, có thể làm địa phương khai đao đợt thứ hai.

Nhưng mà vô luận như thế nào, tổng số người vẫn là quá ít.

Coi như đem tân chính lệnh phổ biến khắp toàn bộ Phong Châu, chỉ sợ cũng không cách nào thu thập được đầy đủ thất tinh từ chúng sinh.

Bởi thế, nhất định phải đem tân chính lệnh phóng xạ đến khu vực chung quanh mới được.

Nếu không người không đủ.

Hơn nữa, như vậy còn có thể khiến cho thế lực những Châu Quận khác bất mãn.

Cũng tương tự có thể thu hoạch lượng lớn tâm tình phản hồi.

Cái gọi là khu vực chung quanh, thật ra thì chính là địa phương các Châu lân cận, nói trắng ra là chính là muốn mở rộng địa bàn cùng dân số của Phong Châu!

Bịch!

Thôi Hằng khép lại những tài liệu này, hai mắt hơi khép, sau khi trầm tư một lát, hần mở mắt nhìn mọi người phía dưới, bỗng nhiên mở miệng nói: “Huệ Thế, Trần Đồng nghe lệnh.”

Lúc này, trong nội đường nơi này có Trương Sáu Minh, Huệ Thế, Lưu Lập Đào, Trần Đồng, Hứa Phong An, Ngô Dận sáu người đang đứng.

Huệ Thế cùng Trần Đồng nghe vậy lập tức bước ra khỏi hàng đợi lệnh.

Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, trầm giọng nói: “Lệnh cho Huệ Thế Tuần Phủ bảy Quận, có thể tạm lĩnh chức quyền hành chính quân sự của các Quận Lô, Yên Sơn, Hồng Uyên, Thạch Môn, Lạc An, Thường Hưng, phổ biến tân chính lệnh.

“Lệnh cho Trần Đồng xử lý binh lính, tạm theo Huệ Thế cùng đi tới các Quận Huyện phổ biến tân chính lệnh, có thể chiêu mộ quân tốt, xây dựng quân đội, nếu lúc đi đến vùng đất

giao giới các Châu thầy có dân chúng bị lân áp, có thể tùy cơ ứng biến, tự lãnh binh đi giải cứu.”

Mệnh lệnh này vừa ra, người ở chỗ này đều biết hẳn là có ý gì.

Rõ ràng chính là muốn công thành chiếm đất mở rộng địa bàn a.

“Phải! Xin nghe lệnh từ Sứ Quân!”

Huệ Thế cùng Trần Đồng trăm miệng một lời, vui vẻ lĩnh mệnh.

Hai người Lưu Lập Đào, Hứa Phong An tự nhiên cũng sẽ không có cái dị nghị gì, bọn họ cũng sớm đã quen thuộc phong cách làm việc của Thôi Hằng, chỉ cần là chuyện quyết định rồi thì nhất định sẽ đi hoàn thành.

Về phần Trương Sáu Minh, hẳn đều đã coi Thôi Hằng là một vị Thiên Quân.

Thiên Quân dĩ nhiên là muốn làm cái gì thì làm cái đó.

Đừng nói là ở Hạ Giới nơi này, coi như là Thượng Giới cũng vậy.

“Sứ quân, có hay không có chút nóng vội? ” Ngô Dận lại là có chút lo âu, tiến lên khuyên “Hạ quan biết ngài muốn thực hiện chuyện đại đồng, tạo phúc lê dân thiên hạ, đây là việc thiện.

“Nhưng nếu tùy tiện đi thi hành quyết liệt như vậy, còn muốn giành lấy địa phương của những Châu Quận khác tiến hành cải cách, sợ rằng sẽ khiến cho tất cả tông môn thế gia trên thiên hạ điên cuồng phản công.

“Ba trăm năm trước, Hồng Vũ Thiên Vương giết hết Thần Cảnh thiên hạ, rõ ràng quét sạch thế gia tông môn, gần như nhất thống thiên hạ, tái tạo càn khôn, nhưng ở lúc sắp thành công bỗng nhiên mất tích, đây tuyệt đối không thiếu được Tiên Phật Thượng Giới xen vào.

“Sứ Quân, bây giờ kỳ hạn trăm năm sắp buông xuống, sắp có Tiên Phật từ Thượng Giới hạ xuống, nếu như ngài nóng vội, đến lúc đó nhất định sẽ có Tiên Phật Thượng Giới nhúng tay, sợ rằng sẽ gặp rất nhiều khổ nạn, xin Sứ Quân nghĩ lại.”

“Ha ha, tình huống Ngô Trợ Lý nói, chính là mong muốn của ta. ” Thôi Hằng nghe vậy lại là nở nụ cười, gật đầu nói “Bằng vào ta phổ biến chính lệnh như vậy, những tông môn thế gia ban đầu phản công Hồng Vũ kia quả thật cũng sẽ nhảy ra.

“Hơn nữa, không tới hai tháng, những Tiên Phật từ Thượng Giới kia hạ xuống, sau khi phát hiện ta phổ biến chính lệnh, người ban đầu xuất thủ với Hồng Vũ cũng sẽ không kèm chế được.

“Đến lúc đó vừa vãn một lưới bắt hết bọn họ, cùng thanh toán!

“Cái này tiết kiệm cho ta bao nhiêu công sức điều tra?

“Cớ sao mà không làm?”

Chương 204: Đây là đang thuận theo Thiên Ý (1)

Sau khi Ngô Dận rời đi nội đường nha môn Châu Mục, cả người đều là mơ mơ màng màng.

Hắn có chút mê man.

Tại sao Sứ Quân gấp gáp như vậy, nhất định muốn phổ biến chính lệnh ngay bây giờ, còn muốn làm cho trên đời đều biết, thậm chí còn nói phải đem Tiên Phật Thượng Giới đều một lưới bắt hết, cùng thanh toán?

Điều này sao có thể đây?

Đây chính là Tiên Phật a!

Mặc dù Ngô Dận cũng từng nghe nói qua không ít tin đồn liên quan tới Thôi Hằng, tỷ như hồ phong hoạn vũ, nhân chìm lục địa thành hồ nước, vận vận, rằng Thôi Hằng có đại thần thông giống như Tiên Thần, nhưng ở trong sự nhận thức của hắn, Tiên Phật Thượng Giới cũng hẳn đều là nhân vật có thần thông như vậy.

Cho dù Sứ Quân thật sự có khả năng của Tiên Thần, thì lại bằng cách nào đi thanh toán những Tiên Phật Thượng Giới cũng có uy năng không tưởng tượng nổi kia?

Hay là nói Sứ Quân thật ra thì có nắm chắc gì khác?

Ngô Dận không nghĩ ra.

“Ngô Trợ Lý, người dường như rất nghi ngờ?” Trương Sáu Minh chẳng biết lúc nào đi tới bên người Ngô Dận, khẽ cười nói.

“Trương chân nhân!” Ngô Dận liền vội vàng chấp tay hành lễ, thái độ đối với Trương Sáu Minh cực kỳ tôn kính.

Ở trong nhận thức của tuyệt đại đa số người Trung Nguyên, Đạo Nhất Cung đều có sắc thái thần thoại đậm đà.

Trong truyền thuyết, ở thời kỳ man hoang Thượng Cổ, chính là các đạo sĩ của Đạo Nhất Cung từ bên trên Đông Hoa Sơn đi xuống, chỉ điểm cho dân chúng cày ruộng, đan dệt, đánh cá, dạy dỗ mấy vị Thánh Hoàng, dẫn đường phát triển văn minh lúc ban đầu.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, Đạo Nhất Cung chính là khởi nguyên văn minh của thế giới này.

Hơn nữa, Đạo Nhất Cung xa rời hồng trần, ở sau thời Thượng Cổ chưa bao giờ can thiệp qua thay đổi quyền hành xã

tắc, không tranh với đời.

Cho nên qua các triều đại, Đạo Nhất Cung vô luận là ở triều đình hay là ở dân gian, đều có danh vọng cực cao.

Vị đại chân nhân chương giáo Trương Sáu Minh này, địa vị thì càng là tôn quý, cho dù là đi trong hoàng thành Trung Châu, đều sẽ được đương kim Thiên Tử tiếp đãi long trọng.

“Nhưng là đang nghi ngờ thái độ của Sứ Quân?” Trương Sáu Minh mỉm cười nói.

Hắn mặc dù tôn Thôi Hằng là Thượng Tiên, nhưng nếu ở trước mặt người khác cũng xưng hô như vậy, khó tránh khỏi sẽ khiến người cảm thấy kỳ quái, cho nên khi cùng người nói chuyện với nhau, vẫn là tôn xưng Thôi Hằng là Sứ Quân.

“...” Ngô Dận bị Trương Sáu Minh vạch trần tâm tư, sau khi hơi trầm mặc nói “Chân nhân có thể hay không tới hàn xá một chuyến?”

“Tự nhiên có thể.” Trương Sáu Minh gật đầu cười nói.

Hắn chính là chủ động tới trả lời cho Ngô Dận.

Hắn muốn cho Ngô Dận biết Thôi Hằng rốt cuộc là tồn tại dạng gì, tại sao lại dám nói ra lời nói đem Tiên Phật Thượng Giới đều một lưới bắt hết.

Đây cũng không phải là Thôi Hằng bày mưu đặt kế, mà là bản thân Trương Sáu Minh tính toán ra một chút “Thiên Ý”.

Ngô Dận là Trợ Lý Phong Châu, là quan chức trọng yếu phụ tá Châu Mục xử lý chính sự, lại không có bị Thôi Hằng lập tức cách chức, điều này liên ý nghĩa Thôi Hằng hẳn là muốn cho hắn phát huy tác dụng nhất định, hoặc là tương đối công nhận hắn ở trên phương diện nào đó.

Việc Trương Sáu Minh muốn làm chính là để cho vị “Người giúp đỡ” Ngô Dận này trở nên càng thuận tay, miễn cho bản thân hắn đoán tới đoán lui, làm trễ nãi kế hoạch của Thượng Tiên.

Dù sao, loại chuyện Thôi Hằng muốn chống lại Tiên Phật Thượng Giới, tiên hành tính sô, hẳn chính là giờ hai tay tán thành, thậm chí có hơi chút không kịp chờ đợi, hẳn không thể tự mình thêm một môi lửa.

Gần đây đã có không ít Thiên Sứ từ Thượng Giới hạ xuống, ngay cả Bảo Lâm Thiên Tự bên kia đều có Linh Đông giáng thế.

Có điều Đạo Nhất Cung bên này lại chậm chạp không có tin tức.

Có lẽ là ở Thượng Giới bên kia xảy ra chuyện.

Thật ra thì, ngay từ khoảng trăm năm trước, Trương Sáu Minh liền từ trong lúc nói chuyện với mấy vị Tổ Sư mơ hồ cảm giác, tình huống của Đạo Nhất Cung ở Thượng Giới không quá lạc quan.

Sau khi giữ chức chưởng giáo, con đường để hắn tìm hiểu tin tức lại rộng hơn rất nhiều, đối với một đêm suy đoán này liền càng tin chắc.

Thậm chí hắn suy đoán trận chiến ở phái Tiên Hà trăm năm trước, lúc Địa Tiên Đạo Nhất Cung muốn đứng ở phía phái Tiên Hà, đi khuyên can Tiên Phật Thượng Giới không nên vây công, có thể cũng là bởi vì tình cảnh chật vật.

Phái Tiên Hà đủ cường đại, hơn nữa không cùng Tiên Phật Thượng Giới có khả năng hợp rợ, không thể nghi ngờ là đồng bạn hợp tác tốt nhất của Đạo Nhất Cung.

Đáng tiếc, cuối cùng có Thiên Nhân xuất thủ.

“Chẳng qua, những Tiên Phật ở Thượng Giới kia sợ rằng năm mộng cũng không nghĩ tới, Hằng Hà Chân Nhân còn có một vị sư tôn, hơn nữa còn sống, còn đến nơi này, còn là một vị Thiên Quân!”

Trương Sáu Minh hiện tại thường xuyên sẽ nghĩ như vậy.

Có lúc hắn cũng mong đợi Tiên Phật Thượng Giới phủ xuống.

...

Bên trong nha môn phủ Trụ Lý.

“Trương chân nhân, còn xin nói rõ.” Ngô Dận hướng Trương Sáu Minh cung kính hành lễ, thần sắc vô cùng nghiêm túc dò hỏi “Sứ Quân vì sao nóng lòng như thế, thậm chí nói muốn thanh toán Tiên Phật Thượng Giới, phải biết chuyện Hồng Vũ năm đó...”

“Trụ Lý quá lo lắng.” Trương Sáu Minh khoát tay cắt đứt lời của Ngô Dận, không trả lời mà hỏi lại “Trụ Lý chủ quản chính vụ một Châu, quyền hành quá nhiều, nhưng quyền hành này là đến từ đâu?”

“Tất nhiên do Sứ Quân bổ nhiệm.” Ngô Dận có chút khó hiểu, nhưng vẫn là trả lời.

“Quyền hành của Sứ Quân lại là từ đâu tới?” Trương Sáu Minh tiếp tục hỏi.

“Là bắt nguồn ở Đạo Nhất Cung ủng hộ, lại thêm do Châu Mục đề cử...” Ngô Dận càng phát ra nghi ngờ “Còn nữa, sắc lệnh của Thiên Tử.”

“Như vậy Đạo Nhật Cung, những Châu Mục khác, cùng với Thiên Tử vì sao có thể trao cho Sứ Quân quyền hành như vậy?” Trương Sáu Minh mỉm cười nói.

“... ” Ngô Dận ngây ngẩn, hơi nghĩ ngợi, trầm giọng nói “Bởi vì có binh, có tài sản, có võ công, có võ lực mạnh mẽ, thì có quyền hành lớn mạnh.”

“Không sai. ” Trương Sáu Minh hài lòng gật gật đầu, lại hỏi “Tiên Phật vì sao là Tiên Phật?”

“Chuyện này...” Ngô Dận mơ hồ cảm giác Trương Sáu Minh muốn nói điều gì, nhưng lại không quá chắc chắn, liền tiếp tục thuận theo nói ” Tiên Phật nắm giữ lực lượng vượt xa phàm nhân, chính là Tiên Phật cao cao tại thượng!”

“Đúng là như vậy. Như vậy Sứ Quân vì sao không để ý đến những đại thế gia, môn phái, thậm chí là những Tiên Phật nắm giữ lực lượng cường đại này, thậm chí còn muốn thanh toán bọn hắn? ” Trương Sáu Minh dần dần gợi mở, bỗng nhiên vẻ mặt nghiêm túc “Bởi vì Sứ Quân là Thiên Ý!”

“Thiên, Thiên Ý? ! ” Ngô Dận nghe vậy ngạc nhiên, hắn có chút nghe không hiểu Trương Sáu Minh đang nói gì.

Chương 205: Đây là đang thuận theo Thiên Ý (2)

“Ngô Trọng Lý, ta hỏi ngươi. ” Trên mặt Trương Sáu Minh lặn nửa hiện ra nụ cười “Nếu như có một người thế này, chỉ bằng sức mạnh của một người, liền có thể dời núi lấp biển, điền đảo càn khôn, có thể trong nháy mắt tiêu diệt đại quân trăm vạn, hủy thành diệt quốc!

“Một người như vậy, có phải hay không là Thiên Ý, có phải hay không áp đảo hết thầy gia tộc, môn phái, thậm chí là hoàng thất, triều đình, hoặc là Tiên Phật trên cao, có hay không có thể tiến hành thanh toán hết bọn họ?”

“Trương chân nhân, ý của ngươi là nói, Sứ Quân ở bên trong Tiên Phật, cũng là tôn tại áp đảo cao hơn hết? ” Ngô Dận nhất thời trợn to hai mắt, hắn là người đọc sách, đối với võ công hiểu biết chỉ đến Thân Cảnh mà thôi.

“Đại năng như Sứ Quân, có thể xưng là ‘Thiên Quân’ . ” Trương Sáu Minh cách không hướng nhà môn thủ phủ Châu Mục xá một cái, cung kính nói “Thiên Chi Quân Chủ, chính là Thiên Quân, là Thiên Ý, là Chúa Tể hết thầy.”

“... ” Ngô Dận há to miệng, không thể tin nhìn phương hướng nhà môn thủ phủ Châu Mục, lâm lâm nói nhỏ, giống như nói mê “Thì ra, thì ra ta khi trước là đang chắt vắn ông trời sao?”

Hắn rốt cuộc tỉnh ngộ.

Có một vị đại năng tối cao như Thôi Hằng bảo bọc, vô luận là cái chính lệnh gì, chỉ cần đi thi hành là được.

Hơn nữa, đây cũng không chỉ là thi hành mệnh lệnh của Sứ Quân.

Càng là thuận theo Thiên Ý!

...

Quận Lạc An ở phương bắc Phong Châu, kề sát Quận Vân Xu, đã coi như là quận biên giới phía bắc Đại Tấn.

Bây giờ chưa bắt đầu mùa đông, nơi này đã phủ xuống một trận tuyết lớn.

Lúc Huệ Thế cùng Trần Đồng đến nơi này, trong thiên địa đã một mảnh trắng xóa, khắp nơi bao phủ trong làn áo bạc, trắng lệt vô cùng.

Nhưng mà hai người lại căn bản đều không có tâm tư thưởng thức.

“Bình Tào, người xem bên kia là cái gì?” Huệ Thế chỉ chỉ rừng cây xa xa, ở bên ngoài rừng cây có một nhóm nhân ảnh, giống như là đang ngồi ở trong rừng hơ lửa.

Chỉ là rõ ràng đã không có ngọn lửa, chỉ còn lại đống củi, người cũng đều dựa vào tảng cây, không có nhúc nhích, cũng không có ai đi đốt lửa.

“Đều chết hết.” Trần Đồng mặt trầm như nước, hần đã nhìn ra, đám người kia đều đã bị đông cứng chết “Dọc theo con đường này, tốp thứ mấy rồi hả?”

“Tốp thứ 30 đi.” Huệ Thế nhìn một chút phương hướng Quận Lạc An, cười lạnh nói “Chúng ta sau khi đi tới địa giới Quận Lạc An nơi này, mới qua hai cái Huyện, liền gặp 30 nhóm người bị đông cứng chết, chừng 287 người!”

“Thái Thú Quận Lạc An đáng chết!” Trần Đồng trầm giọng nói “Chẳng qua là đáng thương cho bách tính nơi này, cũng không biết trong Quận Thành có khá hơn chút nào không.”

“Lần trước khi ta tới Quận Lạc An, chưa có tuyết rơi, trong Quận Thành cũng đã có khá đông người chết.” Huệ Thế lắc đầu một cái nói “Bình Tào có thể chuẩn bị tiếp nhận quân lính Quận Lạc An!”

“Người này hần phải chết, hần nếu không chết, chính lệnh của đại nhân không cách nào phổ biến!”

...

Trong Quận Thành Lạc An gió rét gào thét.

Tuyết rơi nhiều đầy trời.

Nơi này lúc ban đêm càng là lạnh mội giá rét, không biết có bao nhiêu ăn mảy trong thoáng chốc năm xuống, liền cũng không thể lại đứng dậy.

Có điều ở trong nha môn thủ phủ Quận Trưởng lại là rất ấm áp, hơn ba mươi chậu than cháy hừng hực bốc lên ánh lửa.

Quận Trưởng Nhâm Nguyên Khuê thậm chí chỉ mặc một cái áo mỏng, vừa hơ lửa vừa uống trà nóng, hết sức thích ý.

Đang ngồi ở bên cạnh hần là Trợ Lý U Châu Vệ Hùng.

Trừ hai người này, còn có một vị hòa thượng mặc tăng bào màu vàng, hần mặt mũi hiền hòa từ bi, trên mặt thật giống như vĩnh viễn nở nụ cười nhàn nhạt.

Chính là Thần Cảnh tới từ Bảo Lâm Thiên Viện.

Không Từ hòa thượng.

Ít ngày trước, bên trong Bảo Lâm Thiên Tự có Linh Đông Thượng Giới giáng thế, cùng Độ Pháp cùng đi ra chùa, tham dự vào trong tranh đoạt đối với Bồ Tát ngọc cốt.

Lúc này liền không cần vị Thần Cảnh bình thường như hắn ở Ung Châu.

Dĩ nhiên là để cho hắn tiếp tục nhiệm vụ ban đầu —— đi Phong Châu dò tra rõ tin tức liên quan tới Thôi Hằng.

Chẳng qua, sau khi Không Từ hòa thượng đi tới Phong Châu không lâu, liền bị Nhâm Nguyên Khuê cùng Vệ Hùng mời đến trong nhà môn thủ phủ Quận Lạc An.

Cũng không ngừng kể lể với hắn những chuyện người người oán trách mà Thôi Hằng làm ra.

Có điều các loại chuyện tịch thu tài sản phân chia ruộng đất gì đó, ở trong mắt Thần Cảnh Bảo Lâm Thiên Tự, cũng chỉ là trò đùa trẻ con.

Căn bản cũng không đáng giá để ý.

Trọng điểm vẫn là phải tra rõ tin tức của tên Thôi Hằng đó, cùng với mục đích Đạo Nhất Cung ủng hộ Thôi Hằng là vì cái gì?

Nhâm Nguyên Khuê cùng Vệ Hùng đều có chút sốt ruột, mục đích của hai người bọn họ thật ra thì chỉ có một, đó chính là diệt trừ Thôi Hằng!

Chỉ có đem Thôi Hằng diệt trừ, bọn họ mới có thể an tâm.

Nhưng mà hai người lại rất rõ, bằng thực lực Thôi Hằng biểu hiện ra khi trước, cùng với dưới sự bảo vệ của Thần Cảnh, căn bản cũng không khả năng giết được hắn.

Trừ phi có Thần Cảnh ra tay.

“Thần tăng, ngài chớ có cho rằng hành động của tên Thôi Hằng này chẳng qua là làm bậy.” Nhâm Nguyên Khuê rút cuộc không nhịn được, tiến tới trước mặt Không Từ hòa thượng, trầm giọng nói “Cái tên Thôi Hằng kia là đang phục chế hành động của Hồng Vũ năm đó a!”

“Hồng Vũ? !” Không Từ nghe được cái tên này, nhất thời trợn to hai mắt, có chút ngạc nhiên nhìn về phía vị Thái Thú Lạc An này, bỗng nhiên gật đầu một cái, trầm giọng nói “Quả thật, cái tên Thôi Hằng này đáng chết, ngày mai liền lên đường thôi.”

Hai chữ này là ác mộng của tất cả quyền quý trên đời này.

Phải giết!

Bất quá, vào lúc này, hai người Huệ Thê cùng Trần Đông đã tới trước cửa nha môn thủ phủ Quận Lạc An.

Chương 206: Thiên Khư Giới mới thật sự là kẻ ngoại lai (1)

Hồng Vũ Thiên Vương ba trăm năm trước, đem thể gia tông môn trên thiên hạ giết máu chảy thành sông.

Ngoại trừ đạo môn lánh đời không để ý đến chuyện thế tục như Đạo Nhất Cung, coi như là đại phái đông đảo Thần Cảnh như Bảo Lâm Thiên Tự, cũng không thể chạy thoát.

Hai chữ này đối với đệ tử Bảo Lâm Thiên Tự mà nói, mãi mãi cũng sẽ không quên.

Bây giờ lại có thể có người muốn thi hành chuyện của Hồng Vũ năm xưa, ngay lập tức liền khiến cho Không Từ cực độ cảnh giác.

Phải giết cái tên Thôi Hằng này!

Sau khi Nhâm Nguyên Khuê cùng Vệ Hùng lấy được câu trả lời khẳng định từ Không Từ, liền đều thở phào nhẹ nhõm.

Những ngày gần đây, Thôi Hằng giống như là một thanh đồ đao kề sát bên cổ bọn họ, tùy thời đều có thể chém xuống, để cho bọn họ hoang mang không thể chịu nổi dù chỉ một ngày.

Đương nhiên, Vệ Hùng thân là Trợ Lý U Châu, vốn là có thể trực tiếp trở về U Châu.

Nhưng hắn có chút không nỡ bỏ đãi ngộ hồi báo sau khi Nhâm Nguyên Khuê lên chức thành công, lại gặp vị Thần Cảnh Không Từ hòa thượng này đến, hắn liền muốn đánh cược một lần.

Liều một phen, là có thể giàu sang cả đời.

“Đa tạ pháp sư, giết một mình Thôi Hằng lại có thể cứu vớt thiên hạ chúng sinh, đây là hành động công đức vô lượng a.” Vệ Hùng giả bộ lộ ra một vẻ mặt kính nể, nói với Không Từ hòa thượng.

“A Di Đà Phật.” Không Từ hòa thượng chấp hai tay, miệng tụng phật hiệu, mỉm cười nói “Ngã Phật từ bi, để tránh tai kiếp sinh linh đồ thân, bản tăng chỉ có thể mở ra sát giới.”

Àm!

Đột nhiên, bên ngoài truyền đến một tiếng vang thật lớn, lại là cửa chính nha môn Quận Phủ mới vừa sửa chữa không lâu lại bị đập xuống.

Huệ Thế cùng Trần Đồng sai bước mà đi vào.

“Ta tưởng là con ruồi nơi nào vo ve buồn nôn như vậy?” Huệ Thế chậm rãi rút ra cương đao bên hông, ánh mắt quét qua Nhâm Nguyên Khuê cùng Vệ Hùng, cuối cùng rơi vào trên mặt Không Từ, cười lạnh nói “Thì ra là con lừa trọc nhà ngươi!”

“Lại là ngươi, Trần Huệ Thế!” Nhâm Nguyên Khuê lúc này giận dữ, chỉ Huệ Thế nói với Không Từ hòa thượng “Pháp sư, người này chính là thanh đao trong tay tên Thôi Hằng kia, giết không biết bao nhiêu người lương thiện, ý mạnh cướp đoạt điền sản ruộng đất người khác, tội ác tày trời, nên xuống địa ngục!”

“A Di Đà Phật!” Không Từ hòa thượng như cũ miệng tụng phật hiệu, nhìn Huệ Thế trầm giọng nói “Thí chủ, ta xem chân khí của ngươi cũng có khí tức Phật môn, vốn nên tĩnh tọa trước Phật, tụng niệm phật pháp, nuôi lòng từ bi, sao lại làm chuyện hung ác này?”

“A, chùa chiền cướp đoạt đất đai nông dân, nuôi dưỡng nông dân như nô lệ, nắm quyền sinh sát bọn họ, tại sao từ bi?” Huệ Thế ở Liên Hoa Tự gặp quá nhiều chuyện bẩn thỉu của Phật môn, ngẩng đầu quát lên “Ta vì Sứ Quân phổ biến chính lệnh, chính là hành động có lợi cho vạn dân, cái gì gọi là hung ác? Nếu nói là hung ác, chuyện Phật môn làm, nhưng mà so với những gì hôm nay ta làm càng phải hung ác nghìn lần vạn lần!”

“Thiện tai thiện tai! Thí chủ ngươi đã mất đi Phật tính, rồi bỏ chính đạo, đọa nhập tà ma.” Không Từ hòa thượng lắc đầu liên tục, mặt đầy thương tiếc, đồng thời trên người bắt đầu nở rộ Phật quang, vẻ mặt trở nên nghiêm túc “Bần tăng theo lý nên đem ngươi trấn áp!”

“Con lừa già ngốc, ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi có bao nhiêu bản lĩnh!” Huệ Thế bỗng nhiên ném đi cương đao trong tay, hai tay tạo thành dấu quyền.

Hắn đã nhận ra được võ công của hòa thượng này không bình thường, khi chuẩn bị động thủ đương nhiên sẽ không có giữ lại, phải toàn lực ứng phó.

Ở cùng lúc bày ra dấu quyền, phía sau lưng của hắn mơ hồ hiện ra một cái hình xăm hình rồng.

Thiên Long Đại Uy Bồ Tát Quyền!

...

Sau ba ngày.

Thôi Hằng nhận được tin tức Huệ Thế ở Quận Lạc An thi quyền giết Thân Cảnh của Bảo Lâm Thiên Tự.

Nhâm Nguyên Khuê cùng Vệ Hùng cũng đều đên tội.

Điều này cũng mang ý nghĩa tân chính lệnh rất nhanh sẽ phổ biến khắp cảnh nội Quận Lạc An, đã không còn trở ngại gì.

Bất quá đối với Thôi Hằng mà nói, thu hoạch lớn nhất, cũng không phải là thất tình chúng sinh thu thập được sau khi phổ biến chính lệnh.

Mà là vì cái tên Thần Cảnh của Bảo Lâm Thiên Tự trong lúc bị giết, tâm tình phản hồi vậy mà cao như thế.

Thông qua bảo thạch thất tình, hẳn có thể cách không thu thập thất tình từ chúng sinh.

Sau khi Không Từ hòa thượng bị Huệ Thế thi quyền giết chết, màu tím tượng trưng cho giận tăng đến một tấc 3 phân, màu xám tượng trưng cho bi tăng một tấc sáu phân, màu xanh tượng trưng cho sợ càng là trực tiếp tăng hai tấc!

Ngoại trừ tính đa dạng hơi kém một chút, đây gần như là cực hạn có thể thu thập được ở một Huyện bình thường.

Đương nhiên, còn phải chính là giống như huyện Cự Hà, tự mình tiến hành mới có thể đạt tới, nếu như chẳng qua là phái người tới phổ biến rộng rãi chính lệnh, là không đạt tới loại trình độ này.

“Kể từ đó, ta có phải hay không có thể ưu tiên đem ba màu ánh sáng thất tình tím, xám, xanh này thu thập tràn đây?” Trong lòng Thôi Hằng bắt đầu suy tư con đường này, dường như cũng là có thể được.

Bây giờ hai màu ánh sáng đỏ, trắng tượng trưng cho vui và yêu đã không phải là cao nhất, hai loại này lấy được tăng trưởng không nhiều, đến bây giờ cũng chỉ có một thước 5 tấc.

Nhờ vào bộ Bồ Tát ngọc cốt kia ở Dự Châu hô phong hoán vũ, hẳn thu thập được rất nhiều dục vọng đến từ tuyệt đỉnh Nội Cảnh, thậm chí là Thần Cảnh, tia sáng màu vàng tăng vọt, đã bạo tăng tới hai thước 6 tấc, sắp đạt tới độ cao ba thước mang tính chất một giai đoạn.

Bởi vì lần này Huệ Thế thi quyền đánh chết Không Từ hòa thượng, màu tím tượng trưng giận, cùng với màu xám tượng trưng cho bi rốt cuộc vượt qua một thước, màu xanh tượng trưng cho sợ càng vượt qua hai màu đỏ, trắng, đạt tới một thước 6 tấc.

“Nếu cứ như vậy đến tột, chỉ cần không sai biệt lắm năm mươi tên Thần Cảnh, ta liền có thể đem ba loại ánh sáng thất tình tím, xám, xanh này thu thập được bảy thước.” Thôi Hằng rơi vào trầm tư.

Đây quả thật là rất thuận lợi, nhưng cái này có tính hay không là đang đi đường tà đạo?

Hắn cảm thấy đây không phải.

Thanh toán những thế gia môn phái này, là đang tạo phúc cho vô số lê dân bách tính!

Cũng là đang báo thù cho Hồng Phú Quý bạn đầu đầu tranh thất bại, vô cớ mất tích, cùng với Khương Thất Thất mất tích sau khi bị người vây công.

Chuyện đương nhiên!

Nhưng mà vấn đề chính là ở chỗ ——

Những tông môn thế gia này, có nhiều Thần Cảnh như vậy sao?

Chương 207: Thiên Khư Giới mới thật sự là kẻ ngoại lai (2)

Đây là điểm mù tri thức của Thôi Hằng, cho nên hẳn tìm tới Trương Sáu Minh hỏi.

Đối với tình huống tổng môn thể gia, vị chưởng giáo Đạo Nhất Cung này hẳn là hiểu rõ ràng hơn nhiều lắm.

“Sứ Quân là muốn động thủ đối với những thế lực này sao?” Trương Sáu Minh gần đây càng tỏ ra am hiểu tính toán “Thiên Ý”, sau khi nghe được Thôi Hằng hỏi tình huống của Thần Cảnh trong đông đảo thế lực, trong lòng của hắn liền có mấy phân suy đoán.

“Không sai.” Thôi Hằng gật đầu một cái, trầm giọng nói “Môn phái gia tộc từng tham dự vây công phái Tiên Hà trăm năm trước, thế lực từng tham dự vây công Hồng Vũ ba trăm năm trước, là thời điểm tính số.”

“...” Trương Sáu Minh nghe vậy hơi nghĩ ngợi “Sứ Quân, nếu là nói lúc trước, Thần Cảnh trên thiên hạ, hẳn là phượng mao lân giác, trừ Đạo Nhất Cung của ta cùng Bảo Lâm Thiên Tự, Đại Tấn mười ba Châu, Thần Cảnh sợ rằng không cao hơn mười người.”

“Như vậy trong Bảo Lâm Thiên Tự có bao nhiêu tên Thần Cảnh?” Thôi Hằng dò hỏi, hắn không có hỏi Đạo Nhất Cung có bao nhiêu Thần Cảnh, tránh cho lão đạo sĩ này tìm đập rộn lên.

“Có lẽ có mười tên, nhưng tin tức này cũng không chính xác.” Trương Sáu Minh trả lời.

“Người nói là trước kia, bây giờ lại có bất đồng?” Thôi Hằng chú ý tới một trọng điểm trong lời nói của Trương Sáu Minh.

“Vâng, ngay tại lúc Sứ Quân ngài tới nơi này nhậm chức, có Thiên Sứ Thượng Giới phủ xuống.” Trương Sáu Minh trình trọng cực kỳ nói, đồng thời lại giải thích một ít tin tức liên quan tới Thiên Sứ Thượng Giới.

“Ý của người là nói, những Thiên Sứ này đều đến từ Thượng Giới, hơn nữa đều là Thần Cảnh?” Anh mắt Thôi Hằng lập tức sáng lên, nở nụ cười nói “Những Thiên Sứ này lại có bao nhiêu người?”

“Dưới tình huống bình thường, mỗi Châu sẽ có một đến hai vị.” Trương Sáu Minh giải thích “Đại Tấn mười một Châu, hẳn là phủ xuống mười lăm mười sáu tên Thiên Sứ, bảy

vọng họ, Bảo Lâm Thiên Tự, Đại Tân hoàng thất, ít nhất đều có một vị.”

“Thì ra là như vậy. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, trong lòng đã có dự định, nhưng hẳn lại hơi nghi hoặc một chút “Đạo Nhất Cung không có Thiên Sứ từ Thượng Giới hạ xuống?”

“Vốn là có Tổ Sư Thượng Giới phủ xuống. ” Trương Sáu Minh cười khở nói “Nhưng lần này lại không có tin tức gì, ta cảm giác có thể là Đạo Nhất Cung ở Thượng Giới bên kia xảy ra vấn đề gì.”

Hắn rút cuộc nhìn đúng cơ hội, đem tin tức này nói cho Thôi Hằng.

Thật ra thì, Trương Sáu Minh lựa chọn đi theo bên người Thôi Hằng, một mặt là muốn theo đuổi chí lý đại đạo cao vời vợi, một mặt cũng là muốn tìm đến trợ giúp từ phía Thôi Hằng.

Tình cảnh của Đạo Nhất Cung ở Thượng Giới cũng không lạc quan, nếu như không có ngoại viện đủ cường đại, phái Tiên Hà có thể chính là tâm gương.

“Ồ? ” Thôi Hằng nghe vậy chân mày hơi nhíu, trầm giọng hỏi, “Đạo Nhất Cung ở Thượng Giới bị nhắm vào rồi hả?”

“Vâng.” Trương Sáu Minh gật đầu một cái “Sứ Quân có chỗ không biết, mặc dù Đạo Nhất Cung ở nơi này nội tình sâu dày, nhưng ở Thượng Giới bên kia lại chỉ có thể coi là thế lực mới lên cấp, thực lực không yếu, có điều nội tình lại nông cạn, càng là bởi vì nguyên nhân là thế lực ngoại lai, thường xuyên bị nhắm vào.”

“Ngoại lai? ” Thôi Hằng có chút kinh ngạc nói “Đạo Nhất Cung các ngươi không phải truyền thừa bản xứ của thế giới này sao?”

Nhưng lại không quá giống.

Chân chính ngoại lai chính là phái Tiên Hà, ngay cả hệ thống tu luyện đều cùng hai mươi cảnh giới lưỡng giới Tiên Phàm có khác biệt rõ ràng.

“Không, truyền thừa bản xứ của chúng ta ở thế giới này, là truyền thừa bắt đầu từ ‘Đạo Thần ‘!”

Trương Sáu Minh có chút kích động lắc đầu, hít sâu một hơi, trầm giọng nói “Đạo Nhất Cung truyền thừa vạn năm, ở trước khi văn minh của cái thế giới này sinh ra cũng đã tồn tại.

“Là Đạo Nhất Cung mở ra văn minh ban đầu của cái thế giới này, võ đạo ban đầu của thế giới này cũng là do Đạo Nhất Cung truyền bá, hơn nữa ngay từ lúc bảy ngàn năm trước, Đạo

Nhật Cung dạy dỗ nhóm dân chúng đời trước cũng đã tạo lập được quốc gia cường đại, khi đó cũng không có Thượng Giới.”

“Nhưng mà lịch sử có thể truy ngược dòng xa nhất của cái thế giới này, chính là chỉ đến triều đại Đại Diễn ba ngàn năm trước. ” Ánh mắt Thôi Hằng lấp lóe, trong đầu hiện ra rất nhiều ý nghĩ, cô chút kinh ngạc nói “Thượng Giới hủy diệt văn minh lúc ban đầu mà Đạo Nhật Cung xây dựng?”

“Ta không biết. ” Trương Sáu Minh thở dài thật sâu “Trong điển tịch Đạo Nhật Cung, ghi chép đối với ba ngàn năm trước chỉ có đôi câu vài lời, rõ ràng cho thấy bị người tận lực phá hủy qua, mỗi lần Tổ Sư Thượng Giới hạ xuống, đối với điều này cũng là giữ kín như bưng.

“Chẳng qua, ta vẫn là dựa vào một chút dấu vết tra được không ít tình huống, Thượng Giới chính là từ ba ngàn năm trước bắt đầu xuất hiện, một ít đại thế gia truyền thừa đến nay cũng chính là vào lúc đó xuất hiện, hơn nữa bọn họ ở Thượng Giới đều có Chủ Tông.

“Cũng chính là ở thời kỳ Đại Diễn ba ngàn năm trước, Tổ Sư Đạo Nhật Cung của ta bị buộc tiến hành cái gọi là ‘Phi Thăng’. Đi đến cái Thượng Giới được đặt tên là ‘Thiên Khư giới’.

“Đối với Thượng Giới mà nói, Đạo Nhật Cung chỉ là một người ngoại lai thôi.”

“Không, như thế xem ra, cái ‘Thiên Khư giới’ này mới từ đầu đến đuôi là người ngoại lai a. ” Thôi Hằng đứng dậy, cười lạnh nói “Như vậy làm sao dám đem phái Tiên Hà mạng là ta ma ngoại đạo?”

Nói tới chỗ này, hấn bỗng nhiên lại hỏi, “Nhà họ Vương ở Lang Gia ta nhớ được đã từng tự xưng là quý tộc từ thời Đại Diễn truyền thừa đến nay, bọn họ là một trong bảy vọng họ, lần này cũng có Thiên Sứ hạ xuống đi.”

“Theo lý là có. ” Trương Sáu Minh đầu tiên là gật đầu, ngay sau đó lại bổ sung “Chẳng qua nghe đồn nhà họ Vương ở Lang Gia từng chọc giận Chủ Tông Thượng Giới, đã có hai trăm năm không có Thiên Sứ phủ xuống.”

“Ta đi qua nhìn một cái liền biết. ” Thôi Hằng đang lúc nói chuyện, cũng đã đi ra nội đường, quanh thân lóe lên kim quang, trong nháy mắt ngang qua bầu trời, phá không mà đi.

Trương Sáu Minh vội vàng vọt tới cửa nội đường, hướng trời cao ngửa mặt trông lên, ngay cả đạo kim quang kia cũng không nhìn thấy, không nhận được sợ hãi than.

“Đây mới thực sự là thủ đoạn của Thiên Quân a!”

...

Tốc độ phi hành của Kim Đan đại thành cực nhanh.

Ở cùng lúc khi Trương Sáu Minh vọt tới cửa nội đường, Thôi Hằng cũng đã bay ra Phong Châu Châu Phủ.

Sau đó, không cần đến thời gian một chén trà, hắn liền vượt qua khoảng cách hơn ba ngàn dặm, đi tới bầu trời Quận Lang Gia ở Duyên Châu.

Ánh mắt rủ xuống, mắt nhìn xuống nhà lớn Vương gia phía dưới.

Chương 208: Nâng nhà bay lên trời, cuối cùng khó thoát (1)

Từ sau khi vị Thiên Sứ Thượng Giới Vương Đông Lâm này hạ xuống, toàn bộ nhà họ Vương ở hạ giới lâm vào trạng thái cực độ khẩn trương.

Từ người trong Thần Cảnh như Vương Hoài Nghĩa, cho tới người làm tâm thường, toàn bộ đều cẩn thận.

Rất sợ chọc cho vị Thiên Sứ Thượng Giới này không vui.

Dù sao, đối với nhà họ Vương ở hạ giới tới nói, bất kỳ một vị Thiên Sứ Thượng Giới nào đều là tồn tại cao không thể chạm, tùy thời có thể tước đoạt tánh mạng của bọn họ.

Vì vậy, nhà họ Vương ở hạ giới bây giờ đang dốc hết lực lượng toàn tộc, gắng hết sức nghênh tiếp Vương Đông Lâm, tuyệt không để cho hắn có một chút bất mãn.

Cho dù là Vương Đông Lâm coi trọng thể thiếp chủ sự một chi, thì đêm đó trượng phu của các nàng liền sẽ đích thân đem các nàng đưa vào trong phòng ngủ của Vương Đông Lâm.

Dù sao không có mâu thuẫn máu mủ gì.

Nhà họ Vương ở hạ giới mặc dù cùng nhà họ Vương ở Thượng Giới có chung nguồn gốc, nhưng cũng sớm đã tách ra sinh sôi nảy nở hơn ba ngàn năm.

Loại liên hệ máu mủ ở trình độ này không thể nói là tương đối mật thiết, chỉ có thể nói là có một chút quan hệ.

Đương nhiên, bởi vì thân phận của Vương Đông Lâm quá mức tôn quý, những chuyện như vậy chỉ có một phía trượng phu bị thương tổn.

Thể thiếp của bọn hắn phần lớn đều cảm thấy vinh quang vì chính mình có thể hầu hạ Thiên Sứ Thượng Giới.

Dù sao, đối với một ít thể thiếp thị tẩm này, vừa có thể đề cho Thiên Sứ Thượng Giới cảm thấy hài lòng, vừa có thể dựa vào tầng quan hệ này đề cao địa vị của mình ở trong gia tộc.

Thuộc dạng vẹn cả đôi đường.

Lúc sáng sớm.

Vương Đông Lâm tinh thần sảng khoái từ trong phòng ngủ đi ra, vẻ mặt tươi cười, thâm nghĩ trong lòng: “Khó trách lúc ấy người cạnh tranh chức vị Thiên Sứ nhiều như vậy, loại cảm giác này đúng là quá sảng khoái.”

Hắn ở nhà họ Vương Thượng Giới mặc dù cũng là dòng chính chủ mạch, thân phận không tính là thấp, nhưng dù sao chẳng qua là tiêu bồi, không hề có quyền lên tiếng.

Coi như là trong cùng thế hệ cũng bị mấy người ca ca đè, khó có ngày ra mặt.

Võ công tốt nhất trong nhà không phải của hắn, bảo vật tốt nhất cũng không phải của hắn, tài nguyên tu luyện tốt nhất cũng không phải của hắn.

Ngay cả cô nương hắn nhìn trúng, đều bị ca ca của mình đoạt đi.

Có thể nói là thâm hiểm.

Nhưng mà sau khi đến hạ giới, Vương Đông Lâm ngay lập tức sẽ cảm nhận được cái gì gọi là mọi người vờn quanh, cái gì gọi là cao cao tại thượng.

Loại cảm giác có thể nắm quyền sinh sát đối với tất cả mọi người này,

Thật sự là quá đã.

“Không trách mười mấy tên Thần Cảnh dòng thứ vì cái chức vị Thiên Sứ này mà đánh bê đầu a.”

Vương Đông Lâm khoe miệng hơi hơi nhếch lên, trong lòng dâng lên mấy phần ngạo nghễ “Đáng tiếc, bọn họ tranh đoạt lợi hại hơn nữa, cũng không có tác dụng bằng thân phận dòng chính chủ mạch của ta đây.”

Mặc dù hắn ở bên trong dòng chính chủ mạch của Vương gia Thượng Giới không tính là rất xuất sắc, thậm chí cùng một ít đệ tử trụ tủy của chi thứ so sánh, cũng hơi có chút không đủ, nhưng hắn thuộc dòng chính chủ mạch, cái thân phận này vừa quăng ra, trực tiếp liền đem tất cả con cháu chi nhánh đào thải.

Bên phía dòng chính chủ mạch lại không có bao nhiêu người để ý cái chức vị Thiên Sứ này.

Bởi vì đại đa số người cùng bồi phận với Vương Đông Lâm đều đã trở thành Nhân Tiên, coi như hạ phạm hạ xuống cũng là ở lúc kỳ hạn trăm năm đến.

Cái chức vị Thiên Sứ này dĩ nhiên là rơi vào trên tay hắn.

“Có điều, cái nhà họ Vương ở Lang Gia này chỗ nào cũng tốt, chỉ là có một điểm không tốt lắm.” Vương Đông Lâm lại nhíu mày, thậm chí nói “Cần gì phải luôn muốn đi giết cái tên Thôi Hằng kia đây?”

Những ngày gần đây, hắn xem không ít tài liệu liên quan tới Thôi Hằng.

Lúc mới đầu hẳn căn bản không tin tưởng hạ giới sẽ có tồn tại mạnh mẽ như vậy, cái gì đại thân thông hô phong hoán vũ, nhân chìm đất liền thành hồ nước, tuyệt không phải võ giả ở hạ giới có thể nắm giữ.

Nhưng mà sau khi hẳn tìm hiểu, biết về Thôi Hằng càng ngày càng nhiều, dần dần ý thức được người này không đơn giản.

Nhất là sau khi biết chương giáo Trương Sáu Minh của Đạo Nhất Cung đều đi theo ở bên người Thôi Hằng, thái độ của hẳn đối với Thôi Hằng trực tiếp từ khinh thường ban đầu biến thành kiêng kỵ.

Hẳn thấy, đây có thể là một người ngoại lai cường đại, giống như Tổ Sư Hằng Hà Chân Nhân của phái Tiên Hà trăm năm trước!

“Nếu quả thật là cường giả loại này, ta nhưng mà không trêu chọc nội a, chờ sau khi mấy vị hảo ca ca kia của ta tới, lại xử lý đi.” Vương Đông Lâm lắc đầu một cái, đi về phía sảnh nghị sự.

Hôm nay Vương Hoài Nghĩa mời hẳn đi thương nghị một đại sự, xem có triển khai công kích đối với Thôi Hằng đã kế nhiệm Châu Mục Phong Châu hay không, để rửa sạch sỉ nhục khi trước.

Có điều, Vương Đông Lâm đi tham gia cái hội nghị này, cũng không phải là vì giúp nhà họ Vương hạ giới đi giết Thôi Hằng, mà là đi vỗ bàn làm ra quyết định không đi trêu chọc tên Thôi Hằng này.

Hết thầy chờ đến khi kỳ hạn trăm năm tới mới nói.

...

Trong sảnh nghị sự.

Biểu tình của Vương Hoài Nghĩa cùng tám tên con trai của hẳn đều rất nghiêm túc, bầu không khí ngưng trọng, không có người nói chuyện.

Đây là đang chờ đợi Vương Đông Lâm đến.

Thiên Sứ Thượng Giới không tới, không người nào dám bắt đầu cuộc hội nghị này.

Chẳng qua, trong lúc chờ đợi, bọn họ khó tránh khỏi sẽ chú ý ghé ngòai đầu nào nhất, cùng với ghé ngòai ở bên cạnh.

Hai chiếc ghé ngòai này phân biệt thuộc về con trai trưởng Vương Thanh Thận của Vương Hoài Nghĩa, cùng với con trai thứ hai xuất sắc nhất Vương Thanh Hà.

Có điều bọn hẳn bây giờ đều không tới được.

Vương Thanh Thân ngay từ lúc năm năm trước liền rời nhà mà đi, đem hết thầy sự vụ trong nhà giao cho Vương Thanh Hà, bây giờ Vương Thanh Hà cũng đã bị giết hại ở Quận Thành Quận Lỗ.

Bây giờ còn dư lại chủ sự tám chi, nhìn hai chỗ ghé ngồi này mà tâm tư dị biệt.

Tâm tư của Vương Hoài Nghĩa thì không ở trên mặt này, hẳn căn bản không quan tâm con của mình có chết hay không.

Hiện tại chuyện hẳn quan tâm nhất chỉ có một.

Làm sao rửa sạch sỉ nhục trên người nhà họ Vương!

Nếu không thể rửa sạch sỉ nhục này, coi như vị Thiên Sứ hiện tại này không thèm để ý, chờ đến lúc kỳ hạn trăm năm đến, khi Tiên Thần Thượng Giới phủ xuống, khẳng định cũng sẽ trách tội bọn họ.

Sỉ nhục này nhất định phải rửa sạch hết.

Thôi Hằng phải chết!

“Các vị đợi lâu.”

Vừa lúc đó, thanh âm Vương Đông Lâm từ bên ngoài truyền tới, ngay sau đó chỉ thấy hắc mặt đây nọ cười đi vào.

Chương 209: Nâng nhà bay lên trời, cuối cùng khó thoát (2)

“Xin chào Thiên Sứ!”

“Xin chào Thiên Sứ! !”

Vương Hoài Nghĩa cùng với tám người con trai của hắn thấy Vương Đông Lâm đến, vội vàng đứng dậy nghênh đón, không dám có một chút bất kính.

“Không cần như thế. ” Vương Đông Lâm khoát tay một cái, ngồi ở trên ghế ngồi đầu nã nhất, sau khi ngắm nhìn bốn phía, trầm giọng nói “Cái hội nghị này là bàn về làm sao giết chết cái tên Thôi Hằng kia, đúng không.”

“Đúng, cái tên Thôi Hằng này khiến cho nhà họ Vương ta chịu nhục, nhất định phải giết hắn đi, lấy lại mặt mũi cho nhà họ Vương ta. ” Vương Hoài Nghĩa đồng ý nói.

“Ừ, Thôi Hằng quả thật đáng chết. ” Vương Đông Lâm thuận thế gật đầu một cái, nhưng ngay sau đó nói tiếp “Chẳng qua, ta cảm thấy bây giờ giết hắn hơi quá sớm.”

“Tại sao? ! ” Vương Hoài Nghĩa không hiểu, theo bản năng hỏi.

“Người đang chất vấn ta? ” Vương Đông Lâm ánh mắt khẽ híp một cái, nhìn về phía Vương Hoài Nghĩa.

“Không, không dám! ” Vương Hoài Nghĩa vội vàng cúi đầu, không dám tiếp tục nói nửa chữ, trong lòng lại là vô cùng nghi ngờ, tại sao Thiên Sứ đại nhân bỗng nhiên lại không muốn giết Thôi Hằng rồi hả?

Lúc trước không phải là còn muốn tài liệu về Thôi Hằng, ra về phải xử lý hắn sao?

“Chờ đến khi kỳ hạn trăm năm tới, lại tính toán sau. ” Vương Đông Lâm trực tiếp vỗ bàn quyết định, thân là Thiên Sứ Thượng Giới phủ xuống, hắn không cần thiết nói bất kỳ lý do gì.

Lời của hắn chính là mệnh lệnh, nhà họ Vương ở hạ giới phải tuân theo.

“Phải! Thiên Sứ đại nhân!”

Vương Hoài Nghĩa cùng tám người còn lại chỉ gật đầu, vô luận trong lòng nghi ngờ ra sao, cũng không dám lại hỏi thăm.

“A. ” Vương Đông Lâm thấy vậy cười khẽ một tiếng, trong lòng cũng an bình không ít.

Hắn thân là Thiên Sứ hạ xuống đây, chỉ là vì hưởng lạc thôi.

Nếu mà có thể dựa vào thực lực của mình ngược một chút đám Nội Cảnh, dám can đảm trêu chọc Vương gia, cũng là không có vấn đề.

Về phần cường giả không rõ lai lịch, nhưng là chớ hòng mơ tưởng.

Hắn thậm chí cũng không muốn cùng Thôi Hằng có bất kỳ tiếp xúc.

Ầm!

Vừa lúc đó, tất cả mọi người bên trong sảnh nghị sự của Vương gia đều nghe được dưới chân của mình truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Ngay sau đó, bọn họ liền cảm giác đất đai dưới chân mình chấn động.

Phảng phất là thoáng cái đi tới trên thuyền, cả tòa nhà nghị sự đều bắt đầu lay động kịch liệt.

“Động đất sao?!”

Vương Hoài Nghĩa kinh hô lên, thân là Thần Cảnh, năng lực cảm giác của hắn cực mạnh, hắn rõ ràng có thể cảm giác đây là đất đai dưới chân xảy ra kịch biến “Thiên Sứ đại nhân, chúng ta mau rời đi nơi này!”

Không cần hắn nói, trong nháy mắt khi mặt đất chấn động, Vương Đông Lâm cũng đã xông ra ngoài.

Nhưng mà mới vừa xông ra, hắn liền bối rối.

Ngay sau đó, mấy người Vương Hoài Nghĩa cũng vọt ra khỏi sảnh nghị sự, nhưng khi thấy được tình hình bên ngoài, bọn hắn cũng đều ngây người như phỗng, sững sờ ngay tại chỗ.

Vù vù!

Tiếng gió rít gào gào thét đến bên tai, cành lá cây cối chung quanh quỵ dị cong gãy xuống phía dưới, giống như là có cơn lốc từ trên trời thổi xuống.

Cùng lúc đó, cả khu nhà lớn Vương gia đều trở nên ồn ào lên, người Vương gia đếm không hết vọt ra khỏi phòng, kinh hãi muốn chết mà nhìn cảnh tượng bên ngoài.

Cùng với bầu trời và tầng mây càng ngày càng gần!

Không sai, bọn họ đang bay lên trên.

Không, nói chính xác hẳn là cả khu nhà chính Vương gia đang bay lên trên.

Khu nhà khổng lồ diện tích hơn ngàn mẫu này, không biết bị lực lượng gì dẫn dắt, đang lấy tốc độ cực nhanh hướng trời cao bay đi!

“Làm sao có thể, điều này sao có thể? !” Vương Đông Lâm không thể tin nhìn chung quanh, thân thể đều không nhịn được run lên.

“Thiên Sứ đại nhân, đây, đây là chuyện gì xảy ra? !” Vương Hoài Nghĩa cũng rung động, sợ tới cực điểm, đây cũng là chuyện hẳn chưa bao giờ gặp phải, chỉ có thể vô cùng lo lắng hướng Vương Đông Lâm hỏi tình huống.

Thứ mà Thiên Sứ Thượng Giới biết hẳn là sẽ nhiều hơn một chút đi.

“Ta làm sao biết!” Vương Đông Lâm giận dữ hét, tình hình bây giờ đã nằm ngoài phạm vi khả năng nhận thức của hẳn.

Đây cũng không chỉ là đem người nhấc lên trên trời.

Mà là đem mặt đất dưới chân bọn họ, nhà nhỏ chung quanh, giả sơn, ao nước, nhiều loại sự vật, tất cả đều một mạch kéo lên trên trời.

Khu nhà lớn Vương gia diện tích hơn ngàn mẫu, đem nhiều đồ vật như vậy, bao gồm đất đai ở bên trong, tất cả đều kéo lên trên trời!

Cái này là sức mạnh dạng gì? !

Thật là không tưởng tượng nổi!

Cùng lúc đó, bên trong Quận Thành Lang Gia.

Vô số dân chúng tụ tập đến chung quanh khu nhà chính Vương gia, tất cả đều trợn mắt há mồm nhìn hố sâu đen ngòm trước mắt.

Mới vừa rồi xảy ra cái gì?

Khu nhà lớn của Vương gia nằm ngang ở chỗ này không biết bao nhiêu năm, làm sao đột nhiên liền bay lên trời rồi?

Hết thấy các thứ này tự nhiên đều là do Thôi Hằng làm nên.

Lúc này, hẳn đi tới trên bầu trời cao bốn ngàn trượng, mắt nhìn xuống phía dưới đã không thấy được mặt đất.

Chỉ có biển mây cuộn cuộn vô biên, cùng với ánh nắng sáng ngời xa xa.

Âm!

Đột nhiên, tiếng xé gió truyền tới, khu nhà lớn Vương gia từ dưới bay lên, mở ra tầng biển mây thật dày này, đi tới ngay phía dưới Thôi Hằng.

Vào lúc này, Vương Hoài Nghĩa cùng Vương Đông Lâm cũng rút cuộc thấy rõ ràng, phía trên mình lại có một người lẳng lẳng đứng!

Chính là hắn đem cả khu nhà lớn của Vương gia trực tiếp chộp lên bầu trời sao? !

Đây là đại thần thông bực nào? !

Trong lòng của hai người đồng thời dâng lên một cỗ cảm giác sợ hãi khó mà diễn tả bằng ngôn từ.

Cũng cầu nguyện vị cường giả thần bí này không có sát tâm đối với bọn họ.

“Các vị rất lâu không gặp. ” Nhưng mà vào lúc này, thanh âm mang theo mấy phần nụ cười của Thôi Hằng bỗng nhiên từ bên trên truyền tới “Ta là Thôi Hằng.”

Thôi, Thôi Hằng? !

Vương Hoài Nghĩa nhất thời tay chân lạnh như băng, những người của Vương gia còn lại càng là bị dọa sợ đến hồn phi phách tán.

Vương Đông Lâm cũng là sắc mặt trắng bệch.

Ta không tính nhúng tay vào chuyện của ngươi a, cũng không có ý định giết ngươi a!

Làm sao vẫn chạy không thoát? !

Chương 210: Cong ngôn phá Tiên Binh, trên trời cao ba vạn trượng (1)

Thôi Hằng!

Gần đây cái tên này thường xuyên vang lên bên tai con em nhà họ Vương ở Lang Gia.

Mới đầu, tất cả mọi người đều cho rằng người này to gan lớn mật, lại dám khiêu khích nhà họ Vương, đơn giản là không biết sống chết, rất nhanh sẽ bị gia tộc trừng phạt, chết không có chỗ chôn.

Nhưng khi đó chủ sự chi thứ hai quản lý các hạng sự vụ của gia tộc Vương Thanh Hà, lại chủ trương không thể hành động thiếu suy nghĩ, cho rằng Thôi Hằng ở Quận Thành Quận Lỗ bên kia bày bày rập, tùy tiện đi qua sẽ đề cho gia tộc chịu tổn thất.

Bắt đầu từ lúc đó, cái tên Thôi Hằng này tại trong toàn bộ nhà họ Vương càng truyền càng xa.

Sau đó, chính là Vương Thanh Hà “Thay đổi chủ ý”, rồi cùng Tạ Bắc Hành liên thủ, đi Quận Thành Quận Lỗ cứu người, cuối cùng rơi vào kết cục toàn quân bị diệt, một người đều không thể trở về.

Điều này càng làm cho cái tên Thôi Hằng này ở bên trong nhà họ Vương khuếch tán rộng khắp, gần như mỗi người đều biết.

Nhất là sau khi biết Thôi Hằng đã thăng chức lên làm Châu Mục Phong Châu, phản ứng của người trong Vương gia nơi này càng lớn hơn, thậm chí đã có một vài thiếu niên lập chí, chờ võ công của mình thành công, nhất định phải đi giết Thôi Hằng, vì rửa sạch khuất nhục cho gia tộc của mình, lấy lại mặt mũi.

Nhưng mà phần lớn người đều không cho là mình có thể cùng Thôi Hằng sinh ra tiếp xúc trực tiếp gì.

Dù sao, trừ đi một ít thiếu niên nhiệt huyết, cùng với chủ sự gia tộc cùng những con em nòng cốt kia, đối với đa số thành viên phổ thông của nhà họ Vương mà nói, mặt mũi của nhà họ Vương cũng không có trọng yếu bao nhiêu, bọn họ cũng sẽ không vì vậy đi đối phó Thôi Hằng.

Chính mình sẽ không đi, chẳng lẽ cái tên Thôi Hằng kia còn sẽ tự mình giết tới sao?

Đùa gì thế.

Nơi này chính là nhà họ Vương, một trong những thế gia cường đại nhất trên thiên hạ, còn có một vị Thần Cảnh cùng một vị Thiên Sứ Thượng Giới trấn giữ!

Ai dám giết tới?

Nhưng mà, tuyệt đối không ngờ rằng, Thôi Hằng tới thật.

Hơn nữa còn là dùng một loại phương thức để cho tất cả mọi người trong nhà họ Vương năm mộng cũng không nghĩ tới, đi tới trước mặt bọn họ.

Không, là đi tới trên mặt của bọn hắn!

Phần lớn người trong khu nhà chính Vương gia, sau khi nghe được thanh âm của Thôi Hằng, tâm thần kinh hãi, cũng không nhìn được ngẩng đầu nhìn lên.

Đây là một người trẻ tuổi nhìn chỉ có chừng hai mươi tuổi, dung mạo anh tuấn cực kỳ, đường nét ngũ quan nhu hòa mà hoàn mỹ, người mặc áo bào rộng màu xanh nhạt, đứng lơ lửng trên trời.

Ánh mặt trời sáng ngời từ sau lưng của hắn chiếu tới, phảng phất có ngàn tỉ tầng hào quang hội tụ ở trên người hắn.

Liên giọng như một tôn Thiên Thần cao cao tại thượng, đang dõi mắt nhìn xuống nhân gian.

“Tiên, tiên nhân!”

“Bái kiến tiên nhân! !”

Theo sau người con cháu đầu tiên của nhà họ Vương quý xuống hướng Thôi Hằng lễ bái, càng ngày càng nhiều con cháu nhà họ Vương quý xuống, miệng hô Tiên Nhân, hướng Thôi Hằng cúi đầu.

Kể cả người trong Thần Cảnh như Vương Hoài Nghĩa cũng là sợ hãi không thôi.

Hắn mặc dù không có quý xuống, nhưng là trong lòng sớm đã không có chút ý niệm phản kháng nào, chỉ còn lại có vô hạn hối tiếc.

Chính mình thật là chán sống, làm sao nhất định phải đi trên chọc một vị Tiên Thần như vậy? !

Loại thủ đoạn trực tiếp đem toàn bộ khu nhà chính Vương gia nhắc lên trời cao bốn ngàn trượng, tuyệt đối là đại thần thông của tiên gia a!

Lúc trước chính mình lại là tính toán muốn giết vị Tiên Thần này.

Thật là cực kỳ buồn cười!

Vương Đông Lâm thì là toàn thân căng thẳng, khóc không ra nước mắt, hắn đã hoàn toàn hoảng hồn, không biết nên làm như thế nào.

Lấy nhận thức có chút nông cạn của hắn, thậm chí đều không cách nào đoán được uy năng lúc này Thôi Hằng bày ra thuộc về tầng thứ gì, là Địa Tiên hay là Thiên Tiên?

Dù sao khẳng định không phải là Nhân Tiên.

“Không cần khẩn trương.”

Thanh âm Thôi Hằng vẫn ôn hòa như cũ, hắn từ trên không trung hơi chút nhìn xuống mọi người nhà họ Vương mấy lần, liền chậm rãi hạ xuống, đi tới trước mặt Vương Đông Lâm cùng Vương Hoài Nghĩa.

Hai người theo bản năng lui về phía sau, vô cùng cảnh giác nhìn Thôi Hằng.

Mà tám gã chủ sự sau lưng hai người bọn họ thì đã không thể kiên trì được nữa, lúc này hai chân mềm nhũn, tất cả đều ùm ùm quỳ ngã trên đất, đầu rạp xuống đất, đầu cũng không dám nâng lên, lại không dám nhìn thẳng Thôi Hằng.

Thôi Hằng nhìn vòng quanh tứ phương, thấy được từng đạo ánh sáng màu xanh hội tụ tới, cuối cùng ánh mắt của hắn rơi vào trên người Vương Hoài Nghĩa, khẽ cười nói: “Người đây còn nhớ ta không?”

Cùng lúc đó, hắn thả ra một tia khí tức thần lực dựa theo võ công Vương gia biến hóa ra.

Vương Hoài Nghĩa nhất thời như bị sét đánh, không thể tin nhìn Thôi Hằng, kinh hô: “Là, là người, người kia lại là người, tại sao có thể là người? !”

Hắn đã nhận ra, cỗ khí tức thần lực này rõ ràng chính là vị “Thiên Sư” ngày đó.

Người kia lại là Thôi Hằng giả trang!

Trong chớp nhoáng này, Vương Hoài Nghĩa cơ hồ muốn ngất đi.

Chương 211: Cong ngôn phá Tiên Binh, trên trời cao ba vạn trượng (2)

Vương Đông Lâm cũng cảm giác được cỗ khí tức thần lực rõ ràng thuộc về võ công Vương gia này, kinh hãi không thôi mà nhìn Thôi Hằng, trong mắt tràn đầy kiêng kỵ, hắn cố tự trấn định tâm thần, trầm giọng nói: “Các hạ đến tột cùng là thần thánh phương nào?”

Trong lòng hắn bây giờ còn ôm hy vọng vào may mắn.

Cái tên Thôi Hằng này cường đại như thế, có lẽ cũng cùng thế lực của Thiên Khư giới có quan hệ nhất định, nếu là có thể ngồi xuống hảo hảo nói một chút, nói không chừng chính mình còn có cơ hội sống sót.

“Liệu đã từng nghe qua Hằng Hà Chân Nhân phái Tiên Hà, cùng với cái vị Hồng Vũ Thiên Vương ba trăm năm trước kia?” Thôi Hằng nhưng là không trả lời mà hỏi lại, trên mặt như cũ nở nụ cười âm áp.

“Nghe, nghe qua.” Vương Đông Lâm nghe vậy chợt cảm thấy tình huống không ổn.

“Ta là sư phụ của bọn họ.” Thôi Hằng dùng một loại giọng điệu vô cùng bình tĩnh nói ra những lời này.

“Cái gì?!” Vương Đông Lâm tâm thần hoảng sợ, gần như là không hề nghĩ ngợi, liền từ trên hông của mình rút ra một thanh loan đao, trực tiếp hướng cô của Thôi Hằng chém tới.

“Chết!”

Sau khi biết quan hệ của Thôi Hằng cùng Hằng Hà Chân Nhân cùng với Hồng Vũ Thiên Vương, hắn liền biết vô luận là chính mình hay là nhà họ Vương, cũng không thể cùng Thôi Hằng giải hòa.

Vây công đệ tử người khác, đây là đại thù không chết không thôi.

Vô luận quan hệ này là thật hay giả.

Nếu Thôi Hằng nói như bây giờ, liền ý nghĩa đã động sát tâm.

Đôi mặt địch nhân như vậy, dĩ nhiên phải chiếm ưu thế ra tay trước.

Cùng với đưa cổ mặc cho chém, còn không bằng liều mạng một lần.

Trước khi đôi mắt Thôi Hằng, Vương Đông Lâm trong lòng thường trông vào may mắn, luôn nghĩ trốn tránh.

Nhưng là khi thật chính diện đôi mắt Thôi Hằng, nhất là ở sau khi biết Thôi Hằng cùng nhà họ Vương có thù oán không chết không thôi.

Hắn lại trở nên vô cùng quả quyết.

Cây đao trong tay Vương Đông Lâm là chí bảo chỉ có Thiên Sư Thượng Giới mới có thể nắm giữ, là một kiện Tiên Binh cấp Nhân Tiên.

Uy lực cực lớn!

Vì vậy, cho dù là Nhân Tiên Tôn Sư, nếu là bị một đao này chém trúng cổ họng, cũng sẽ mất nửa cái mạng.

Đây chính là lý do khiến Vương Đông Lâm dám liều một phen.

Coi như cái tên Thôi Hằng này có đại thần thông dời núi lấp biển thì sao, cường độ thân thể liền nhất định mạnh hơn Nhân Tiên sao?

Có lẽ có hy vọng đem hắn đánh cho bị thương đây?

Hắn đúng là vẫn còn trông vào vài phần may mắn.

Hơn nữa, trong lúc xuất đao, Vương Đông Lâm cũng thi triển tất cả năng lực Thần Tàng của chính mình.

Cảm giác, phán đoán trạng thái tâm tình hiện tại của Thôi Hằng.

Cự lực, tăng cường độ mạnh vung chém loan đao.

Trói buộc, điều khiển thiên địa nguyên khí, đối với Thôi Hằng tiến hành trói buộc, khiến cho hành động trở nên chậm chạp.

Ngọn lửa, ở bên trên loan đao đốt một tầng hỏa diễm nóng rực, tăng cường lực sát thương.

...

...

Từng loại từng loại năng lực đồng thời thi triển, đủ loại hiệu quả chồng lên với nhau, ngay lập tức liền để cho khí chất toàn thân Vương Đông Lâm tăng lên gấp mấy lần, gần như đạt tới cường độ của luyện khí tầng bảy bình thường.

Vì vậy, hắn vung ra một đao này, ánh đao tung hoành, lực tàn phá cực lớn!

Ánh sáng hình bán nguyệt dài đen trên trảm trượng bắn ra từ trên lưỡi đao, chỉ là luồng không khí tản mát ra liền đem tằm gã chủ sự Vương gia phía sau hấn nuốt mất, trong nháy mắt liền chỉ lưu lại từng đám từng đám sương máu.

Ầm!

Nương theo một tiếng vang thật lớn, sảnh nghị sự cách đó không xa bị lực lượng ánh đao tản mát ra tiêu diệt trong nháy mắt, từng đạo hào rộng sâu đen mây trượng lầy Vương Đông Lâm làm trung tâm hướng bốn phương tám hướng khuếch tán.

Mà đạo ánh đao hình bán nguyệt trên trảm trượng kia, không thể nghi ngờ là cường đại nhất, là hạt nhân của lần công kích này, nó phong tỏa Thôi Hằng, không nghiêng lệch mà chém tới.

“Chết đi!”

Ánh mắt Vương Đông Lâm nhìn chăm chăm cổ của Thôi Hằng, trong miệng phát ra tiếng rống giận khàn cả giọng.

Giờ khắc này, lòng tin của hấn phi thường bành trướng.

Vương Đông Lâm tay cầm Nhân Tiên loan đao, rõ ràng có thể cảm giác được lực lượng của chính mình trở nên mạnh mẽ vô số lần, vượt qua xa bất kỳ Thân Cảnh.

Hấn thậm chí có một loại ảo giác chính mình có lẽ có thể giết chết Thôi Hằng.

Nhưng mà, ở khi ánh đao thật giống như vô địch này đi tới một thước trước mặt Thôi Hằng, Thôi Hằng bỗng nhiên giơ tay phải lên, ngón giữa khẽ cong, nhẹ nhàng búng về phía trước.

Coong!

Thanh âm sắt thép va chạm chọt vang lện, thanh âm này dao động lòng người, đe cho người tê cả da đầu.

Ánh đao dài hàng trảm trượng trong nháy mắt tan vỡ thành vô số ánh sáng vỡ nát, hướng bốn phía phiêu tán ra, căn bản cũng không có tạo thành bất kỳ tổn thương nào cho Thôi Hằng.

Cùng lúc đó, thanh loan đao cấp Nhân Tiên trong tay Vương Đông Lâm kia cũng theo đó bẻ vỡ thành vô số mảnh vụn kim loại, rơi vào trên đất, thành một khối sắt vụn.

Hấn kinh hãi muốn chết mà nhìn Thôi Hằng, sợ hãi cực độ để cho toàn thân của hấn đều bắt đầu run rẩy.

Đây chính là Tiên Binh cấp Nhân Tiên!

Bản chất của nó giống như là một vị Nhân Tiên a!

Muôn phải phá hư Tiên Binh tầng thứ này, cơ hồ giống như là giết chết một vị Nhân Tiên!

Lực lượng bùng ngón tay, liền giết một vị Nhân Tiên? !

Cái này quá hoang đường!

Chương 212: Cong ngón phá Tiên Binh, trên trời cao ba vạn trượng (3)

Có điều, uy lực sinh ra khi Thôi Hằng cong ngón búng ra, xa xa không chỉ như thế.

Àm!

Ở sau khi ánh đao cùng Tiên Binh đều bị chém nát, Vương Đông Lâm bỗng nhiên lại nghe được phía sau mình truyền đến một tiếng nổ vang đình tai nhức óc.

Thanh âm này làm cho thân thể của hắn bỗng nhiên căng thẳng, theo bản năng quay đầu nhìn sang.

Sau đó, hắn liếc mắt liền thấy được phần dưới cùng của mảnh đất này, thấy được bầu trời một hướng khác.

Vốn dĩ phía sau của hắn phải có phế tích của sảnh nghị sự, cùng với quần thể kiến trúc dài đến hơn ba trăm trượng, nhưng bây giờ chỉ còn lại có một cái rãnh sâu khộng lồ xuyên qua đến ba trăm trượng bên ngoài, rộng chừng mấy chục trượng.

Hết thảy trong đó, toàn bộ đều hóa thành hư ảo.

Ngay cả Vương Hoài Nghĩa mới vừa may mắn né tránh ánh đao, cũng ở bên dưới uy năng một lần búng ngón tay này tan thành mây khói, mảnh xương vụn cũng không có.

Dám người Vương gia còn sót lại nhìn thấy một màn này, tất cả đều quỳ dưới đất run lẩy bẩy, thở mạnh một cái cũng không dám.

Cái gì gọi là cường đại?

Cái này chính là cường đại!

Ừm!

Vương Đông Lâm rút cuộc buông thả chống cự, quỳ trên đất, nằm rạp xuống ở trước mặt Thôi Hằng, hít sâu một hơi, cắn răng nói: “Người giết ta đi.”

“Lại không phải là cầu xin tha thứ sao?” Thôi Hằng mắt nhìn xuống Vương Đông Lâm, khẽ cười nói.

Cùng lúc đó, hắn từ trên người Vương Đông Lâm thấy được hào quang màu xám nồng nặc, đây là tâm tình bi đã hoàn toàn tuyệt vọng.

“Người nói người là sư phụ của Hằng Hà Chân Nhân cùng Hồng Vũ Thiên Vương, ta làm sao có thể còn mạng đây?” Vương Đông Lâm thê thảm cười một tiếng “Người cũng không cần hỏi ta cái gì, ta đây cái gì cũng sẽ không nói.”

“Phải không? ” Thôi Hằng cười không nói, sử dụng pháp lực, để cho khối thổ địa dưới chân này bắt đầu lại bay lên trên.

Ừng ừng!

Vương Đông Lâm chợt nghe thổ địa dưới chân mình lại truyền tới từng trận nổ vang.

Đồng thời cơn lốc một lần nữa từ bên trên rút ngược xuống dưới, sức gió một lần này so với trước kia còn lớn hơn, thậm chí đè hấn ngay cả đầu cũng không ngẩng lên được.

Lại đang tăng lên!

Vương Đông Lâm có thể cảm giác được một cách rõ ràng, khu nhà chính Vương gia cùng với khối thổ địa phía dưới này, lại bắt đầu tiếp tục bay lên trên cao.

Mới vừa rồi cũng đã là trời cao bốn ngàn trượng, bay lên nữa vậy tới chỗ nào? !

Cái tên Thôi Hằng này muốn làm gì? !

Dần dần, Vương Đông Lâm cảm giác thân thể của mình trở nên càng ngày càng nặng nề, hô hấp cũng biến thành càng ngày càng khó khăn, cực độ giá rét cũng bắt đầu ăn mòn thân thể của hắn.

Năng lực Thần Cảnh đã không đủ để để cho hắn bảo vệ mình sinh tồn ở trên bầu trời cao vạn trượng.

Có điều khối thổ địa này vẫn còn tiếp tục hướng lên!

Dần dần ngay cả ánh sáng đều không thấy bóng dáng, Vương Đông Lâm chỉ cảm thấy chính mình hình như là thoáng cái rơi vào trong bóng tối vĩnh hằng.

Khóe mắt hắn xéo qua nhìn về phía chung quanh, lại chỉ thấy một màu đen kịt, đưa tay không thấy được năm ngón.

“Đây là ở trên trời sao? ” Hô hấp của hắn đã ngưng lại, ý thức đều có chút mơ hồ, suy nghĩ trong đầu cũng biến thành vô cùng chậm chạp “Hay là nói ta đã chết?”

Vừa lúc đó, Vương Đông Lâm bỗng nhiên cảm giác trước mắt mình sáng choang, phảng phất thoáng cái liền từ đêm tối vô tận đi tới ban ngày, hắn một lần nữa thấy được thân ảnh Thôi Hằng, cũng thấy rõ tình huống chung quanh.

Nơi này dường như vẫn là trong trời cao, khối thổ địa ở dưới chân này vẫn đang bay lên trên cao.

Nhưng quỷ dị là không có cơn lốc từ bên trên rút ngược.

Chung quanh là vô số màu sắc đủ loại pha trộn với nhau, hoặc là vòng sáng, hoặc là tia sáng, tất cả chúng nó va chạm

lẫn nhau, tóe ra từng đạo điện quang lòe loẹt lóa mắt, chiếu sáng hết thảy nơi này.

Bất quá, đạo ánh sáng mới vừa sáng lên kia rất nhanh thì biến mất, cái cảnh tượng kỳ dị vô số loại màu sắc đan vào nhau kia cũng biến mất ở trong mắt Vương Đông Lâm.

Hết thảy trước mắt lần nữa trở nên cực độ hắc ám.

Vương Đông Lâm chỉ cảm thấy nội tâm của mình một lần nữa chìm vào vực sâu không đáy.

Ở trong hoàn cảnh quang ám trùng điệp lần nữa biến hóa thành rơi vào hắc ám này, để cho hắn dâng lên một cỗ cảm giác sợ hãi cùng tuyệt vọng khó mà nói nên lời.

Đây là cực hạn tra tấn trên tinh thần.

“Cùng ta giảng một chút chuyện về Thiên Khư giới, còn có Hồng Vũ cùng Hằng Hà đi.” Thanh âm lạnh lùng trong trẻo của Thôi Hằng vang lên, “Người phải nói ra hết thảy những gì người biết, liên từ tinh huống bản thân của người bắt đầu đi.”

Ở trong nháy mắt khi Vương Đông Lâm nghe được thanh âm của Thôi Hằng, hắn bỗng nhiên cũng cảm giác được cảm giác dị thường trên người mình đều biến mất hết, hô hấp khôi phục bình thường, cũng sẽ không cảm giác giá rét, ngay cả bóng tối vô tận kia cũng bị một đoàn ánh lửa trôi lơ lửng ở phía trên xua tan.

“Ta, ta nói, ta cái gì cũng nói!” Vương Đông Lâm hít một hơi thật sâu, hiện tại hắn lần đầu tiên cảm giác được, thì ra có thể hô hấp bình thường là chuyện hạnh phúc như vậy.

Chính mình vốn cho là mình có thể dù chết cũng không nói, dù sao nói cũng chết.

Nhưng mà sau khi có trải nghiệm vừa rồi, hắn phát hiện mình sai lầm rồi.

Sai hoàn toàn!

Coi như đều là chết, cũng có khiếu chết bất đồng!

Vương Đông Lâm hơi bình phục một chút tâm tình, lần nữa hít sâu một hơi nói “Ta tên là Vương Đông Lâm, là con em nhà họ Vương ở Giang Động nước Đại Chu Thiên Khư Giới, là con trai thứ ba mươi một của gia chủ đương thời.

“Ta từng được coi là con em dòng chính trẻ tuổi nhất nhà họ Vương ở Giang Động, cùng đi theo cha, đi thể gia đứng đầu thiên hạ, nhà họ Bùi ở Lâm Giang, tham gia tiệc mừng thọ của Thiên Nhân...”

Chương 213: 9 họ 24 nhà, Tiên ban có hạn ngạch (1)

Nhà họ Bùi ở Lâm Giang?

Thôi Hằng nghe vậy không khỏi sửng sốt một chút.

Đây không phải là thế gia xuất thân của Bùi Thanh Thư sao?

Đại Chu... Là quốc gia chỗ hấn cùng Lý Minh Quỳnh ở.

Thì ra là bọn họ a.

“Cũng không biết hai đứa bé kia bây giờ thế nào.” Thôi Hằng hơi có chút hoảng hốt “Ban đầu ta truyền thụ võ công cho bọn nó, lại tu luyện tới tầng thứ gì rồi đây?”

150 năm trước.

Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh rơi vào trong tân thủ không gian của hấn.

Cũng được hấn truyền thụ cho võ công.

Thật ra thì, ở trong lòng Thôi Hằng, một mực chẳng qua là đem hai người này coi là “Trương đối hữu duyên”.

Còn lâu mới có được sức nặng như Hồng Phú Quý cùng Khương Thất Thất.

Nhưng cách thời gian lâu như vậy chợt nghe tin tức liên quan, khó tránh khỏi có chút thộn thức.

Bất quá, hấn cũng không cắt đứt mạch tự thuật của Vương Đông Lâm, vẫn là lắng lắng nghe.

Theo Vương Đông Lâm miêu tả, tình huống đại khái ở Thiên Khư Giới dần dần hiện lên trong đầu của hấn.

Cái thế giới kia cũng là một cái thế giới bị thế gia cùng môn phái nắm giữ.

Nhưng mà cùng Đại Tấn nơi này lại có bất đồng.

Đầu tiên là chín đại Tiên Môn, tam đại Phật Viện cao cao tại thượng.

Lấy uy lực của Thiên Nhân, Đại Bò Tát, ngự trị trên tất cả.

Tiếp theo là hoàng triều Đại Chu, nhà họ Bùi ở Lâm Giang, Đạo Nhất Cung, là thế lực đứng đầu đều có Thiên Nhân.

Ba cái thế lực lớn này kết minh với nhau, cũng không nằm trong quản lý của chín đại Tiên Môn.

Chân chính bị chín đại Tiên Môn quản hạt là những thế gia hào phú đứng đầu.

Tức là chín họ hai mươi bốn nhà.

Chín họ là thế gia vọng tộc, hai mươi bốn nhà là nhà giàu hào phú.

Đây là có khác biệt rõ ràng,

Đại biểu địa vị bất đồng, đặc quyền bất đồng, tài nguyên bất đồng.

Một điểm cốt lõi nhất, chính là số lượng “Tiên ban”.

Số lượng “Tiên nhân” của chín họ hai mươi bốn nhà dưới quyền Tiên Môn đều có quy định rõ.

Chín họ thế gia vọng tộc được cho phép có mười tám Nhân Tiên, năm vị Địa Tiên.

Hai mươi bốn nhà giàu hào phú là chỉ cho phép có chín Nhân Tiên, một Địa Tiên.

Nhà họ Vương ở Giang Đông chính là một trong chín họ thế gia vọng tộc.

Hiện tại ở trong nhà có ba vị Địa Tiên, mười bảy Nhân Tiên, trong đó chỉ riêng cùng bối phận với Vương Đông Lâm thì có chín Nhân Tiên.

“Cái hạn chế Tiên ban này là làm sao thực hiện?” Thôi Hằng không nhịn được cau mày hỏi.

Đồng thời, hắn cũng nghĩ đến tình huống ban đầu Lý Minh Quỳnh nói qua, Tiên Võ Chi Pháp bị Tiên Môn nắm giữ, rõ ràng có tiên lộ ở phía trước, thế nhân lại không có cửa bước vào.

Tình huống trọng lời nói của Vương Đông Lâm cùng điều này ngược lại là rất phù hợp.

Có điều phải làm sao thực hiện loại hạn chế này?

Coi như Tiên Môn cấm chỉ thế tộc hào phú tự mình truyền thụ phương pháp thành tiên, ý nghĩa cũng không lớn.

Chỉ cần thời gian dài, khẳng định khó mà tránh khỏi công pháp bị lưu truyền ra.

Công pháp một khi lưu truyền ra rồi, thông đạo để tiến giai cũng sẽ bị mở ra, như vậy việc hạn chế nghiêm khắc số lượng sẽ không còn tồn tại.

“Thông qua Tam Nguyên Tiên Đan, chỉ có dùng Tam Nguyên Tiên Đan, mới có thể đứng hàng ‘Tiên ban’.” Vương

Đông Lâm giải thích “Loại Tiên Đan này chỉ có Tiên Môn mới có.

“Ta nghe trưởng bối trong tộc nói, hiệu quả của Tiên Đan hết sức kỳ lạ, chỉ cần uống vào, liền có thể lập tức thành tiên, hoặc là từ Nhân Tiên đột phá thành Địa Tiên.”

“Dùng Tiên Đan lập tức thành tiên?” Thôi Hằng nghe vậy cau mày nói “Như vậy bọn họ có biết rõ mình là làm sao đột phá không?”

“Hẳn là không biết.” Vương Đông Lâm lắc đầu một cái “Sau khi nuốt Tiên Đan là lập tức thành tiên, không có quá trình đột phá.”

“... Ừ.” Thôi Hằng nghe vậy sững sờ, sau đó nhẹ nhàng gật đầu “Tiếp tục.”

“Vâng, vâng!” Vương Đông Lâm vội vàng gật đầu “Mỗi qua mười năm, trong nội bộ thế tộc hào phú liền tuyển chọn ra người thích hợp lên cấp, để cho bọn họ mang theo đủ số Thiên Lộ Tiên Tinh, đi Tiên Môn quản lý mình.

“Tiên Môn thì sẽ ở trong những người trúng tuyển lên cấp này chọn ra người ra phù hợp với yêu cầu của bọn họ, ban cho một viên Tiên Đan, nếu là Thần Cảnh lên cấp Nhân Tiên, là ban cho Nhân Nguyên Tiên Đan, nếu là Nhân Tiên lên cấp Địa Tiên, là sẽ ban cho Địa Nguyên Tiên Đan.”

Thôi Hằng rơi vào trầm tư.

Dựa theo tình huống Vương Đông Lâm giảng thuật tới xem, cái gọi là chín họ hai mươi bốn nhà căn bản cũng không có năm giữ con đường lên cấp của mình.

Sinh tử cùng tồn vong của bọn họ đều bị Tiên Môn khống chế ở trong tay, ngay cả một chút xíu cơ hội phản kháng cũng không có.

Họn nữa, dùng Tiên Đan mới có thể đột phá cảnh giới, tuyệt đối không thể là phương pháp tu luyện bình thường gì.

Đại khái chính là phương pháp đặc thù mà chín đại Tiên Môn làm ra để thuận tiện cho bản thân điều khiển thế tộc hào phú.

“Chín đại Tiên Môn tự mình đột phá, cũng cần ăn Tiên Đan?” Thôi Hằng khẽ cười nói.

“Không biết, nhưng nghe nói là... Không cần.” Vương Đông Lâm cũng biết Thôi Hằng là ý gì.

Đây quả thật là sự thật vô cùng bực bội, nhưng lại không thể không đối mặt.

“Thì ra là như vậy. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, cợ bản chắc chắn suy đoán của chính mình khi trước, sau đó hẳn lại dò hỏi “Hoàng thất Đại Chu, nhà họ Bùi ở Lâm Giang, Đạo Nhất Cung có hay không cũng dùng Tiên Đan?”

Nếu là Lý Minh Quỳnh cùng Bùi Thanh Thư đem võ công hẳn dạy truyền thừa đi xuống, như thế hoàng thất Đại Chu cùng nhà họ Bùi ở Lâm Giang cũng có thể chỉ dựa vào tu luyện liên có thể đột phá cảnh giới mới đúng.

Đạo Nhất Cung trên bản chất là thế lực ngoại lai của Thiên Khư Giới, lại không cùng chín đại Tiên Môn đứng chung một chỗ, cũng không bị họ quản lý, hơn phân nửa cũng là không uống Tiên đan.

Chương 214: 9 họ 24 nhà, Tiên ban có hạn ngạch (2)

“Hoàng thất Đại Chu cùng nhà họ Bùi ở Lâm Giang đều có Tiên Võ Chi Pháp riêng của bọn họ, không cần Tiên Đan.” Vương Đông Lâm có chút hâm mộ nói: “Về phần Đạo Nhất Cung, bọn họ không chỉ có thể không cần Tiên Đan đột phá, còn có thủ đoạn luyện chế Tiên Đan.”

Nói tới chỗ này, hắn dừng một chút, lại nói: “Vi vậy chín đại Tiên Môn vẫn luôn muốn diệt hết Đạo Nhất Cung, lần kỳ hạn trăm năm này, nhà họ Vương chúng ta liền nhận được mệnh lệnh của Tiên Môn, muốn tiêu diệt Đạo Nhất Cung ở hạ giới.”

“Thượng Giới bên kia chắc cũng sẽ động thủ, nghe nói là qua một trăm năm, Tiên Môn Phật Viện đã khôi phục nguyên khí sau ảnh hưởng mà Tiên Văn Đại Kiếp tạo thành, định đem Đạo Nhất Cung, Hoàng thất Đại Chu, nhà họ Bùi ở Lâm Giang một lưới bắt hết.”

“Tiên Văn Đại Kiếp trăm năm trước?” Thôi Hằng nghe vậy chân mày hơi nhíu, cười lạnh nói “Là chỉ trận chiến vây công phái Tiên Hà đi.”

“Vâng, đúng thế.” Vương Đông Lâm biết rõ mình đây là nói đến điểm mấu chốt, không khỏi có chút kinh hoàng.

“Tại sao phải vây công phái Tiên Hà?” Thôi Hằng trầm giọng nói.

Đây cũng là điều hắn nghi hoặc cho tới nay, thật sự liên chỉ là bởi vì phương thức tu luyện bất đồng, liền muốn không chết không thôi sao?

Bất quá, theo những tin tức Vương Đông Lâm vừa thổ lộ, trong lòng của hắn đã có suy đoán đại khái.

“Vâng, là bởi vì...” Vương Đông Lâm nhanh chóng suy nghĩ, rất nhanh thì sắp xếp xong ngôn từ “Trăm năm trước, Đại Chu còn chưa phải là Nữ Đế thống trị, nhà họ Bùi ở Lâm Giang cũng vẫn còn ở trong chín họ thế gia vọng tộc.”

“Khi đó, ngoại trừ Tiên Môn Phật Viện ra, trên thế gian, không cần Tiên Đan liền có thể đột phá cảnh giới chỉ có Đạo Nhất Cung, đây cũng là nguyên nhân Đạo Nhất Cung luôn là đối tượng bị nhắm vào.”

“Nhưng mà một lần kỳ hạn trăm năm kia, một tên La Hán của Bảo Lâm Thiên Viện, tại hạ giới phát hiện phái Tiên Hà lại

không cần Tiên Đan cũng có thể thành tiên, thậm chí đã có mấy vị Nhân Tiên cùng một vị Địa Tiên.

“Cái này so với thực lực của Đạo Nhật Cung ở nhân gian còn mạnh hơn nhiều, vì vậy Bảo Lâm Thiên Viện lúc này liền liên hiệp hai đại Tiên Môn, dẫn ba họ mười hai nhà tiên hành vây quét đối với phái Tiên Hà.”

“Quả nhiên là như vậy!” Thôi Hằng mặt như phủ băng.

Lúc trước hẳn liền đoán được lý do này, nhưng sau khi chân chính nghe được câu trả lời vẫn là cảm thấy tức giận.

Đây hoàn toàn chính là tai bay vạ gió!

Những Tiên Môn Phật Viện kia vì duy trì địa vị, sự thống trị của chính mình, liền muốn tiêu diệt phái Tiên Hà, liền muốn đưa Khương Thất Thất vào chỗ chết.

Đáng hận!

Ừng ừng!

Đúng vào lúc này, hư không chung quanh vốn dĩ yên tĩnh không tiếng động, bỗng nhiên vang lên nhiều tiếng như sấm nổ âm.

Từng đoàn từng đoàn vòng sáng giống như là vô số màu sắc nhẹ nhàng đập vào nhau, dải sáng nổi lên, trong nháy mắt liền để nơi này trở thành một vùng màu sắc sắc sỡ.

Đây là bởi vì Thôi Hằng giận dữ, tâm tình xúc động tội đạo vận pháp tắc chung quanh, ngay lập tức sẽ sinh ra biến hóa khí trời kịch liệt.

Ở trên bầu trời ba vạn trượng nơi này, vẫn không tính là rõ ràng.

Vào giờ phút này, bầu trời toàn bộ Quận Lạng Gia mười chín Huyện đã kinh biến đến mức sấm chớp rền vang, mây đen cuộn cuộn vừa dày vừa nặng phiêu trào, vòi rồng cùng mưa to điên cuồng tàn phá khắp nơi.

Hơn nữa, sự biến hóa khí trời kịch liệt này vẫn còn tiếp tục, nhanh chóng khuếch tán hướng các Quận Huyện còn lại, thậm chí là có xu thế phủ khắp toàn bộ Duyên Châu.

Vô số bách tính quỳ dưới đất, hướng trên trời lễ bái khẩn cầu.

Cảnh tượng như vậy, thật giống như là ngày tận thế muốn phủ xuống.

Quá kinh khủng.

Vương Động Lâm mặc dù không thấy được cảnh tượng kì dị trong trời đất bên dưới, nhưng hẳn liền quỳ xuống trước mặt

Thôi Hằng.

Sự khủng bố hấn chịu đựng có thể tưởng tượng được.

Bây giờ hấn chỉ cảm thấy toàn thân mình đều ngọt ngào, huyết dịch trong thân thể đều phải dừng chảy, cả người sắp ngất đi.

Bất quá, Vương Đông Lâm rất nhanh cũng cảm giác được cổ chèn ép kinh khủng này biến mất.

“Nói tiếp đi.” Thôi Hằng lãnh đạm thờ ơ, thanh âm bình tĩnh vang lên lần nữa “Người mới vừa nói Nữ Đế Đại Chu, còn có nhà họ Bùi ở Lâm Giang còn trong chín thế gia vọng tộc là xảy ra chuyện gì?”

“Vâng, là...” Vương Đông Lâm rút cuộc thở phào nhẹ nhõm, hơi hồi phục tâm tình rồi nói “Nữ Đế Đại Chu là nữ Hoàng Đế thống trị Đại Chu ngay lúc này, cũng là một trong những người khai sáng thế cục bây giờ.

“Nhà họ Bùi ở Lâm Giang vào 70 năm trước ra một vị Thiên Nhân, trực tiếp tuyên bố thoát khỏi hàng ngũ chín họ, cũng cùng Nữ Đế Đại Chu và Đạo Nhất Cung kết thành minh ước, liên thủ cùng tiến, coi như là đồng thời chống cự áp chế từ Tiên Môn Phật Viện.

“Mặc dù Nữ Đế cùng nhà họ Bùi ở Lâm Giang cũng nắm giữ phương pháp không cần Tiên Đan liền có thể đột phá, nhưng mà khi đó Tiên Môn Phật Viện đã không có dư lực đi quản cái này.

“Hai trận đại chiến Tiên Văn Đại Kiếp, bỏ mình một vị Đại Bồ Tát, ba vị Bồ Tát, hai vị Địa Tiên, ba mươi La Hán Nhân Tiên, còn có ba bộ Bồ Tát ngọc cốt, hai cổ vũ xác Địa Tiên bị hủy.

“Bảo Lâm Thiên Viện cùng hai đại Tiên Môn đều là tổn thương nguyên khí nặng nề, ba họ mười hai nhà càng là gần như gặp phải tai họa ngập đầu... Khi đó số lượng Tiên Ban chỉ có một nửa bây giờ.

“Trăm năm trước số lượng Tiên ban cực ít, thế gia vọng tộc tôi đa chỉ có thể có chín Nhân tiên, ba vị Địa Tiên, nhà giàu hào phú càng là chỉ có thể có ba Nhân Tiên, ngay cả một vị Địa Tiên đều không có.

“Vì ứng đối sức ảnh hưởng của liên minh Đạo Nhất Cung, Đại Chu hoàng triều, nhà họ Bùi, 60 năm trước, Tiên Môn rút cuộc tăng lên số lượng Tiên ban của chín họ 24 nhà chúng ta.

“Có điều muốn sử dụng những phần Tiên ban mới tặng thêm này thành tiên, liền cần cung phụng cho Tiên Môn gấp

đôi Thiên Lộ Tinh Thạch, đây chính là bảo vật trăm năm mới có thể thu lấy một lần, nào có nhiều như vậy...”

Hắn vừa nói, lại không tự chủ được mắng chữi.

Hiển nhiên là trong ngày thường đối với Tiên Môn có nhiều bất mãn.

“Thiên Lộ Tinh Thạch là vật gì?” Thôi Hằng trầm giọng nói, hắn chú ý tới cái từ máu chốt này, mới vừa rồi lúc Vương Đông Lâm nói tình huống Tiên Đan cũng nhắc tới.

Chương 215: Một cái thí nghiệm may mắn (1)

“Ta, ta cũng không biết.”

Vương Đông Lâm có chút bối rối, bất quá hấn lại vội vàng giải thích “Nhưng ta biết nó là thế nào tới, Thượng Tiên ngài bây giờ là Châu Mộc Phong Châu, hấn phải biết quá trình kỳ hạn trăm năm tiên duyên phủ xuống.

“Thật ra thì, không chỉ hạ giới phải chuẩn bị cử hành nghi thức, Tiên Phật Thượng Giới ở trước khi hạ xuống cũng phải chuẩn bị sẵn sàng, hơn nữa phải nắm giữ một món Tiên Bình Tiên Môn ban cho.

“Chỉ cần nghi thức ở hạ giới không có xảy ra vấn đề, sau khi Tiên Phật Thượng Giới hạ xuống, sẽ có vô hình chi khí hội tụ ở trên Tiên Bình, ngưng tụ thành hạt sương, sau bảy ngày sẽ kết thành tinh thạch.

“Chờ đến lúc quay về Thượng Giới, sẽ còn hội tụ một nhóm hạt sương, trở lại Thượng Giới rồi thì sẽ tự động ngưng tụ thành tinh thạch, những thứ này đều là Thiên Lộ Tinh Thạch.

“Mỗi hồi có thể thu thập được bao nhiêu Thiên Lộ Tinh Thạch không giống nhau, lúc nhiều nhất thời có thể thu thập được bảy tám chục viên, thời điểm ít thì chỉ có ba mươi bốn mươi viên.”

“Chín họ hai mươi bốn nhà muốn đòi lấy Tiên Đan, liền cần hương Tiên Môn cống hiến Thiên Lộ Tinh Thạch, Nhân Tiên yêu cầu chín viên, Địa Tiên yêu cầu 36 viên.

“Bất quá, đây chỉ là số lượng cần của hạn ngạch Tiên ban bạn đầu, vị trí Tiên ban mới thêm vào 60 năm trước thì cần gấp đôi Thiên Lộ Tinh Thạch.

“Tức là Nhân Tiên yêu cầu mười tám viên, Địa Tiên yêu cầu bảy mươi hai viên mới được, nói cách khác, nếu như vận khí không tốt, khả năng một lần kỳ hạn trăm năm, cũng chưa chắc có thể bù đắp được tiêu hao của hai vị Nhân Tiên...”

“Thì ra cái gọi là kỳ hạn trăm năm chính là cái này.” Thôi Hằng nghe vậy hơi hơi gật đầu.

Hấn từ lâu đã cảm thấy cái tiên duyên trăm năm này có cái gì không đúng.

Lúc trước trong tin tức hiểu được, Thượng Giới Tiên Phật thật là giống như là đặc biệt tới bên này bỏ thí, vô tư dâng hiến, ban cho bảo vật tiên duyên.

Rõ ràng không hợp với lẽ thường.

Nếu như chủ yếu là vì thu thập Thiên Lộ Tinh Thạch, như vậy liền giải thích được.

Bất quá, hẳn vẫn có một thắc mắc “Mỗi lần thu thập Thiên Lộ Tinh Thạch nhiều hay ít, thật chỉ dựa vào may mắn?”

“Cái này, ta, ta còn chưa phải là Nhân Tiên nên không biết, chẳng qua là nghe qua một vài tin đồn, tự mình làm ra một ít suy đoán...” Vương Đông Lâm dường như vô cùng sợ hãi, cúi đầu run giọng nói “Chủ Tông Thượng Giới vô cùng đề ý danh vọng của chi nhánh ở hạ giới, ba trăm năm trước nhà họ Vương ở hạ giới gần như bị diệt tộc, danh vọng tổn hao nhiều, mất hết mặt mũi, hai trăm năm trước cùng trăm năm trước, chúng ta cũng chưa có tiên nhân hạ xuống để thu thập Thiên Lộ Tinh Thạch.”

“Ba trăm năm trước?” Ánh mắt Thôi Hằng hơi hơi nhíu lại, biết Vương Đông Lâm vì sao lại sợ hãi, cười lạnh nói “Thì ra là như vậy, lúc ấy Hồng Vũ giết hết Thân Cảnh trên thiên hạ, còn muốn tiêu diệt những thế gia đại tộc cưỡi trên đỉnh đầu bách tính làm mưa làm gió kia, đây là động đến khởi nguồn Thiên Lộ Tinh Thạch của các người ở Thượng Giới a!”

Vương Đông Lâm quỳ dưới đất không dám lên tiếng, run lấy bầy.

Khi nói đến chỗ này, hẳn liền biết nhất định sẽ dính dáng đến chủ đề về Hồng Vũ Thiên Vương.

Nhưng hẳn lại không dám không nói.

Sự đáng sợ mà một màn cực độ hắc ám, thâm trầm, giá rét kia mang đến, thật là so với chết đi tại chỗ còn khó chịu hơn.

“Ba trăm năm trước, Hồng Vũ thì ra là vì vậy mà bị người của Thượng Giới ám toán?” Thôi Hằng trầm giọng hỏi, “Kết cục cuối cùng của hẳn như thế nào?”

“Ta, ta không biết, sự tình ba trăm năm trước quá xa xưa.” Vương Đông Lâm vắt hết óc lục soát nhận thức của chính mình liên quan tới Hồng Vũ Thiên Vương, bỗng nhiên như là nghĩ tới điều gì, vội vàng nói “Đúng rồi, ta, ta nghe trưởng bối trong nhà nói qua, phải cẩn thận Hồng Vũ tại hạ giới ngóc đầu trở lại, cái này có phải hay không ý nghĩa Hồng Vũ Thiên Vương thật ra thì không có chết, chẳng qua là mất tích?”

“... Có lẽ vậy.” Thôi Hằng cũng đã nhìn ra, ở trên người một tên Thân Cảnh như Vương Đông Lâm, muốn hỏi ra chuyện từ mấy trăm năm trước cũng không thực tế, ngược lại hỏi, “Như vậy Hằng Hà của phái Tiên Hà, người cũng đã biết kết cục cuối cùng của nàng?”

“Sau khi Hằng Hà Chân Nhân của phái Tiên Hà đánh chết Đại Bồ Tát của Bảo Lâm Thiên Viện, nghe nói liền mất tích.” Vương Đông Lâm đối với cái này còn hiểu rõ một chút, vốn lấy cảnh giới cùng địa vị của hắn, hiểu rõ tình huống cũng không tỉ mỉ.

“Không đi Thiên Khư Giới?” Thôi Hằng cau mày hỏi.

Cại kết cục Vương Đông Lâm mới nói này, cùng hiểu biết của hắn cơ bản giống nhau, không có quá nhiều giá trị tham khảo.

“Chưa nghe nói qua.” Vương Đông Lâm lắc đầu nói.

“...” Thôi Hằng hơi trầm mặc.

Ngay sau đó bùng tỉnh, coi như Khương Thất Thất thật đi Thiên Khư Giới, cũng chưa chắc sẽ dùng thân phận Hằng Hà.

Vương Đông Lâm chỉ là một Thần Cảnh, gần như không thể biết được chuyện ở tầng thứ này.

Sau đó Thôi Hằng lại hỏi một chút tin tức những phương diện khác.

Chẳng qua, kết quả để cho hắn có chút thất vọng.

Vương Đông Lâm ngay cả tình huống thật sự của triều đình Đại Chu cùng nhà họ Bùi ở Lâm Giang đều không biết.

Chỉ hiểu rõ một ít tin tức mặt ngoài, càng không cần phải nói đến Đạo Nhất Cung xưa nay thần bí.

Liên quan tới lịch sử Thiên Khư Giới, hắn cũng chỉ biết tin tức mặt ngoài.

Tỷ như năm ngàn năm trước chín đại Tiên Môn ở trong man hoạn giáo hóa chúng sinh, ba ngàn năm trước chạm trán Đạo Nhất Cung phi thăng mà tới, hai ngàn năm trước tam đại Thiên Viện bỗng nhiên xuất hiện, cùng với mấy ngàn năm qua vương triều đổi thay, quốc vận hưng suy vân vân.

Tin tức nòng cốt bí mật trong những chuyện này, hắn gần như không có biết cái gì.

Hắn thậm chí ngay cả làm sao từ hạ giới trở lại Thượng Giới cũng không biết.

Chỉ có thể chờ đợi sau khi kỳ hạn trăm năm kết thúc, đi theo Nhân Tiên trong nhà đồng thời trở lại.

Cũng không lâu lắm, những gì mà Vương Đông Lâm biết, liền không sai biệt lắm bị móc sạch.

Cái này thật ra thì cũng bình thường, Thôi Hằng cũng cảm giác mình không nên đối với một tên Thần Cảnh ôm kỳ vọng quá lớn.

Thật muôn hỏi càng nhiều tin tức hơn.

Vẫn là chờ sau khi Tiên Phật Thượng Giới hạ xuống, bắt mấy tên tới hỏi một chút.

“Thượng, thượng tiên...” Vương Đông Lâm thấy Thôi Hằng thời gian dài không nói gì, trong lòng trở nên hốt hoảng vô cùng, hăn nằm sấp trên mặt đất, run giọng nói “Thượng tiên, ngài có thể trực tiếp giết ta sao?”

Chương 216: Một cái thí nghiệm may mắn (2)

“Ta tạm thời không tính giết người. ” Thôi Hằng chợt lắc đầu một cái, mỉm cười nói “Nếu mà ta trực tiếp đem người giết, đem nhà họ Vương ở Lang Gia tiêu diệt, hù dọa nhà họ Vương ở Giang Đông Thượng Giới, bọn họ không xuống làm sao bây giờ?”

“Thượng, thượng tiên, ý của ngài là, để cho ta làm mọi? ” Vương Đông Lâm nhất thời toát ra mồ hôi lạnh, cái này đồng dạng cũng là một con đường chắc chắn phải chết a.

“Coi là vậy đi. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gạt đầu, ngay sau đó giơ tay lên chỉ về phía sau một cái.

Pháp lực vận chuyển, ngay lập tức liền đem thổ địa lúc trước, cùng các loại kiến trúc mảnh vụn mới bị bùng ngón tay hủy diệt nhiếp trở lại, trong nháy mắt liền để chúng nó khôi phục nguyên trạng.

Cái hào rộng dài đến hơn ba trăm trượng trên mặt đất biến mất không thấy gì nữa, sảnh nghị sự, nhà, vách tường, các thứ bị hủy diệt cũng đều hoàn hảo như lúc ban đầu, giống như là căn bản cũng không có bị hủy làm hỏng qua.

Đương nhiên, những người đã chết kia, là không sống lại được.

Nhưng mà cho dù là như vậy, cảnh tượng này vẫn là mang đến cho Vương Đông Lâm rung động thật lớn.

Mọi người đều biết, khôi phục nếu so với hủy diệt khó hơn quá nhiều, mới vừa rồi Thôi Hằng đem khu nhà chính của Vương gia này biến trở về hình dáng ban đầu, rõ ràng cho thấy không phí nhiều sức.

“Đúng rồi, còn có cái này. ” Thôi Hằng nhìn về phía mảnh vụn loan đao trên đất, đồng dạng giơ tay lên chỉ một cái, chỉ thấy mảnh vụn lóe lên ánh sáng, lại cũng khôi phục nguyên trạng, vẫn là một món Tiên Binh cấp Nhân Tiên!

“Chuyện, chuyện này... ” Vương Đông Lâm trợn mắt hốc mồm, không thể tin nhìn thanh loan đao kia, trong lòng rung động tới cực điểm “Hắn rốt cuộc là tồn tại dạng gì, Thiên Tiên? Thiên Quân? !”

Thậm chí ngay cả Tiên Binh cấp Nhân Tiên cũng có thể trong nháy mắt chữa trị!

Thật không thể tin nổi!

Thôi Hằng hết sức hài lòng thu thập ánh sáng thất tinh dâng lên trên người Vương Đông Lâm.

Mới vừa rồi hẳn làm mấy chuyện này, một mặt đặng là vì thu thập ánh sáng thất tinh, mặt khác cũng là vì chân nhiếp Vương Đông Lâm.

Bất quá, hẳn luôn cảm giác chỉ là chân nhiếp như vậy, còn chưa quá đủ.

“Bây giờ đã tới trên trời cao ba vạn trượng, tiếp theo còn có thể khai thác thế nào?” Thôi Hằng nghĩ ngợi trong lòng “Là trực tiếp đem bọn hắn từ nơi này ném xuống, chờ đến lúc sắp rơi xuống đất đỡ lại, hay là...”

Ý niệm tới đây, hẳn bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn lên.

Độ cao ba vạn trượng, đã đến biên giới tầng khí quyển, nếu như tiếp tục bay lên trên, vô cùng có khả năng sẽ đến trong hư không vũ trụ.

Đại Tấn cũng không phải là thế giới trái đất hình vuông, mà là một cái tinh cầu, đứng ở trên bầu trời mấy vạn trượng, có thể vô cùng rõ ràng biết được một điểm này.

“Bằng vào tu vi cùng trạng thái bây giờ của ta, chỉ cần ta tiếp tục hướng lên trên, rất nhanh thì có thể xuyên qua tầng khí quyển, đi tới vũ trụ hư không.” Thôi Hằng nhìn phía trên, rơi vào trầm tư “Nếu như mang theo nhà họ Vương ở bên ngoài bay một vòng, hiệu quả chân nhiếp hẳn là cực tốt, có điều nhục thể của ta có hay không có thể phi hành ở trong vũ trụ?”

Một điểm này hẳn không cách nào chắc chắn.

Dù sao, hẳn cũng không có chận chính đi qua hư không vũ trụ, cũng chưa có nghe nói qua bất kỳ trường hợp nào thân thể máu thịt đi qua tinh không vũ trụ.

Trạng thái chân không trong vũ trụ, đủ loại phóng xạ, cùng với rất nhiều sự vật không biết, có thể hay không tạo thành tổn thương cho chính mình?

Những thứ này Thôi Hằng đều không cách nào xác nhận, cũng không thể nào chứng thực.

Bất quá, lấy lực lượng tự thân thoát khỏi tinh cầu, lấy lực lượng nhục thân đi khắp tinh không, chỉ là suy nghĩ một chút đều rất khiến cho người hưng phấn.

Thôi Hằng đối với cái này cũng rất chờ mong, muốn đi thử một lần.

Sau khi Kim Đan đại thành, thân thể của hắn đã là Kim Cương Bất Hoại, viên mãn có thể xưng Thần.

Đền tầng thứ này, phận lớn mọi thứ trong thiên nhiên đều không cách nào thương tổn tới hần.

Cho dù là nhiệt độ cao hơn vạn độ, cũng sẽ không tạo thành tổn thương với hần.

Trên lý thuyết mà nói, bây giờ cho dù Thôi Hằng ở mặt ngoài mặt trời tắm nắng, đều là không bị thương chút nào.

Nếu như hần thật dùng thân thể đi trong hư không vũ trụ, đại khái sẽ không bị tổn thương gì.

Thậm chí còn có thể thử xem có thể hay không bay đến trên “Trăng sáng” của viên tinh cầu này.

Nhưng mà lý luận suy đoán chỉ là lý luận suy đoán, cuối cùng không phải là tình huống thực tế.

Thôi Hằng sau khi trải qua một phen nghĩ ngợi, vẫn là lắc đầu một cái, thậm chí nói: “Vũ trụ bí ẩn, cảm giác tự do đi tịnh không tất nhiên mê người, nhưng cũng ẩn chứa nguy hiểm không biết, ta bây giờ còn quá yếu, không thích hợp tùy tiện mạo hiểm.”

Hay là chờ dựng dục ra Nguyên Anh lại...

Không, nếu như không có xác thực lý giải hoàn cảnh trong vũ trụ tinh không, cảm giác vẫn là đền Hóa Thận thử lại lần nữa mới tương đối an toàn... Trong lòng của hần thậm chí nghĩ như thế.

“Nhưng tới thì tới rồi, chung quy cũng không thể không làm gì.” Thôi Hằng trong lòng khẽ động, ánh mắt nhìn về phía Vương Đông Lâm quỳ dưới đất.

Vương Đông Lâm lúc này vẫn còn đang cảm khái chính mình lại có thể may mắn nhặt về một cái mạng, bỗng nhiên cảm giác trong lòng căng thẳng, cảm giác sợ hãi vô hình lần nữa dâng lên.

Chuyện gì xảy ra? !

Thượng Tiên không phải nói không giết ta sao?

“Thượng Tiên?” Vương Đông Lâm có chút sợ hãi nhìn về phía Thôi Hằng, lại thấy Thôi Hằng cũng đang nhìn hần.

“Đây là một cái thí nghiệm may mắn.” Thôi Hằng không có vòng vo, trực tiếp phóng ra lượng lớn pháp lực, đem Vương Đông Lâm bao bọc lại “Thay ta đi thử một chút hoàn cảnh bên ngoài.”

Tầng pháp lực này không chỉ có thể giúp Vương Đông Lâm ngăn cách hoàn cảnh bên ngoài, bảo vệ sinh cơ của hần, còn có thể ghi chép tin tức, cung cấp cho Thôi Hằng nghiên cứu tham khảo.

“Cái gì bên ngoài? ! ” Vương Đông Lâm còn chưa hiểu tình hình, liền cảm giác mình lấy tốc độ nhanh đến mức khó mà tin nổi phóng lên cao, trong nháy mắt ở trong một tầng kim quang bao bọc vượt qua hư không mịt mờ.

Ngay sau đó ——

U ám thâm thúy vô tận chiếu vào trong mắt của hắn, sợ hãi trước đó chưa từng có nhất thời tràn ngập ở trong đầu của hắn.

Nơi này là vũ trụ!

Chương 217: Thần Cảnh phái Tiên Hà tới chơi (1)

Vương Đông Lâm không biết mình đi tới địa phương nào.

Trước mắt chỉ có hư không u ám thâm thúy vô tận, sợ hãi đến từ bản năng sống gân như khiến tinh thần của hắn lâm vào tan vỡ.

Cũng may cái đoàn ánh sáng vàng đem hắn bao bọc này như là có một loại lực lượng trấn an tâm linh, dần dần an ủi nội tâm sợ hãi của hắn, nhưng vẫn là khó tránh khỏi hốt hoảng.

Bất quá, vào lúc này, hắn đã có thể thấy tình huống chung quanh mình là gì.

Ở địa phương xa xôi vô tận đó có đầy sao lốm đốm, chúng nó hội tụ với nhau, giống như một dải ngân hà màu bạc vắt ngang trong hư không u ám thâm thúy.

Vương Đông Lâm chưa từng thấy qua ngân hà sáng ngời như vậy, xinh đẹp như vậy, hoàn chỉnh như vậy.

Nhưng hắn còn chưa tới gần nhìn kỹ, ánh sáng vàng liền mang theo hắn xoay chuyển phương hướng.

Hắn rất nhanh liền thấy một viên cầu màu xanh nước biển vô cùng to lớn, ngoại trừ màu xanh nước biển, còn có tầng khối giống như là màu vàng đất hoặc là màu xanh lá cây, chúng nó đều trôi nổi ở phía trên mảng lớn màu xanh nước biển.

“Đây là cái gì, đất đai cùng đại dương? !” Vương Đông Lâm chỉ cảm thấy tê cả da đầu, không thể tin mà nhìn hết thấy những thứ trước mắt, nhận thức hình thành qua mấy thập niên đều vào giờ phút này bị lật đổ.

Ngay sau đó hắn lại bị ánh sáng vàng mang theo điều chỉnh phương hướng, nhìn về phía một bên khác, trong quá trình này, hắn lại thấy được bên bờ viên cầu cực lớn kia lóe lên ánh sáng đủ mọi màu sắc, rực rỡ tươi đẹp vô cùng.

Chờ đến sau khi hắn hoàn toàn chuyển hướng sang bên kia, chính là thấy được trăng sáng lơ lửng trong hư không xa xôi.

Ở khoảng cách này hắn cũng có thể phát hiện trăng sáng cũng là một quả cầu.

Mà hết thấy mọi thứ này, vô luận là trăng sáng, hay là khối cầu màu xanh nước biển to lớn đó, hoặc là ngân hà rất xa, so

sánh cùng toàn bộ hư không thâm thúy này, đều là không đáng kể.

“Quảng đại biết bao, mênh mông biết bao?”

Vương Đông Lâm lúc này đã nói không ra lời.

Chỉ sững sờ nhìn phương xa, nội tâm rung động tới cực điểm.

Đồng thời trong lòng của hắn cũng nổi lên một nỗi nghi hoặc “Thiên Khư Giới, thật xứng gọi nơi này là hạ giới? !”

Mặc dù địa vực Thiên Khư Giới cũng vô cùng to lớn, nhưng cùng mảnh hư không mênh mông này so sánh, gần như là nhỏ bé không đáng kể.

“Ừm ? Đây là cái gì... ” Vừa lúc đó, Vương Đông Lâm chợt phát hiện trên vàng sáng vàng bao quanh mình không biết lúc nào dính vào một tầng màu tím đen.

Mà hắn chẳng qua là vừa thấy cái màu tím đen này, nhất thời cảm giác trong đầu mình có tiếng vo ve, giống như là có vật gì nổ tung, trở nên trống rỗng, cả người đều trở nên mờ dần.

Cùng lúc đó, Thôi Hằng còn ở bên trong tầng khí quyển bỗng nhiên nhú mày, giơ tay lên nhẹ nhàng vô một cái, Vương Đông Lâm ở bên ngoài nhanh chóng rơi xuống phía dưới, trong nháy mắt liền lại trở về trước mặt của hắn.

Kim quang sau đó tản đi.

Có điều một đoàn màu tím đen kia lại vẫn tồn tại như cũ.

Nó hơi hơi vặn vẹo, lại hóa thành một con sâu nhỏ màu tím đen lớn chừng bàn tay, lơ lửng giữa không trung, chợt hướng Thôi Hằng đâm tới.

“Dừng!”

Kim quang trong lòng bàn tay Thôi Hằng lóe lên, trực tiếp đem con sâu nhỏ này nhốt vào trong một lớp lồng ánh sáng.

Mặc cho nó đâm tới thế nào, đều không cách nào phá vỡ giam cầm của lớp lồng ánh sáng này.

Chỉ chốc lát sau, cái con sâu nhỏ này lại lần nữa biến thành một viên tròn màu tím đen, sau đó dần dần tiêu tan, rất nhanh thì không còn bóng dáng.

“Cái này là vật gì? ” Thôi Hằng cau mày, trầm nghĩ trong lòng “Không có đặc thù sinh mệnh, không giống như là vật còn sống, bản chất của nó có chút tương tự phù vân ta nghiên cứu ra được, nhưng càng linh động, có chút giống phù vân sống.

“Bất quá, sức mạnh của cái con sâu nhỏ kia vô cùng yếu ớt, chỉ tương đương với trình độ luyện khí tầng ba, còn lâu mới cường đại bằng bất kỳ một cái phù văn nào, có điều đồ vật nhỏ yếu như vậy, lại có lực lượng tinh thần tương đương với luyện khí chín tầng.

“Đây rốt cuộc là cái gì, thì tại sao sẽ ở bên ngoài hư không vũ trụ của viên tinh cầu này, nếu là đã có đồ vật tầng thứ này, có hay không ý nghĩa còn có thể có đồng loại mạnh hơn?”

Ý niệm tới đây, hắn lại ngẩng đầu nhìn về phía trên.

Ánh mắt của hắn đi qua khoảng cách rất xa, thấy được hư không vũ trụ u ám thâm thúy.

Nơi đó vô cùng bí ẩn, cũng có nguy hiểm không biết.

Mặc dù từ tình huống cường độ phóng xạ cùng nhiệt độ thấp mà kim quang tiếp xúc được, hắn hoàn toàn có thể dùng nhục thân đi ở trong hư không vũ trụ, nhưng cái con sâu nhỏ quỷ dị này lại để cho hắn bỏ đi cái ý niệm này.

Cái con sâu nhỏ này tất nhiên nhỏ yếu, nhưng cũng tràn đầy bí ẩn, càng không biết bên ngoài có tồn tại đồng loại cường đại gấp ngàn vạn lần hay không.

Để cho người bất an.

“May là ta không có tùy tiện đi bên ngoài, vũ trụ vô biên vô hạn, thân bí khó lường, ai cũng không thể chắc chắn có nguy hiểm gì.” Thôi Hằng lặng lẽ khen thâm tính cẩn thận của mình.

Càng thêm kiên định ý tưởng chờ đến sau khi đột phá Hóa Thần kỳ, ném thử lần nữa bước vào vũ trụ.

Sau đó, hắn nhìn về phía Vương Đông Lâm, tên này bởi vì gặp phải trùng kích tinh thần kịch liệt mà lâm vào trong hôn mê, lại vừa nhìn về phía mọi người mặt đầy hoảng sợ trong khu nhà lớn Vương gia, bỗng nhiên tiện tay vung lên.

Chỉ một thoáng, khu nhà lớn bay đến trên bầu trời vạn trượng này liền giống như giống như sao băng phá vỡ bầu trời mệnh mông, hướng Quận Thành Lang Gia phía dưới rơi xuống.

Pháp lực của Thôi Hằng đem khu nhà lớn này bao bọc, để cho kiến trúc và người bên trong đều không chịu tổn thương.

Thậm chí, ở lúc khu nhà lớn sắp hạ xuống, pháp lực còn sinh ra lực lượng giảm tốc, để cho khối thổ địa này cùng với nhà ở phía trên đều vững vững vàng vàng trở về chỗ cũ.

Vào lúc này, khu nhà lớn Vương gia vốn dĩ bị nhô lên sinh ra hố sâu, chung quanh còn có bách tính đang vây xem, bây

giờ bách tính lại thấy khu nhà lớn Vương gia cùng thồ địa đều trở về, nhất thời liền đều lập tức giải tán.

Không có ai đi tìm tòi nghiên cứu bên trong là tình huống gì, cũng không có ai dám hiếu kỳ mới vừa rồi bên trong xảy ra chuyện gì.

Bởi vì, nơi này là nhà họ Vương!

Ai dám hiếu kỳ tình huống bên trong, đơn giản là chán sống.

Chương 218: Thần Cảnh phái Tiên Hà tới chơi (2)

Lúc này, Thôi Hằng còn ở giữa trời cao.

Hắn quan sát đan điền bên trong thân thể, kiểm tra ánh sáng thất tình chung quanh Kim Đan.

Mới vừa rồi, phen thao tác này đối với nhà họ Vương cùng Vương Đông Lâm, thu hoạch rất phong phú.

Màu xanh tượng trưng cho sợ đã đạt đến hai thước, hào quang màu xám tượng trưng cho bi cũng đạt tới một thước ba tấc.

Mấy loại ánh sáng khác chính là cùng lúc trước không có khác nhau quá nhiều.

Màu đỏ, trắng tượng trưng cho vui, yêu như cũ chỉ có một thước 5 tấc, màu tím tượng trưng cho giận có một thước, màu đen tượng trưng cho ác lại có một thước ba tấc.

Cao nhất vẫn là màu vàng tượng trưng cho dục, đã đến gần hai thước bảy tấc!

“Đối với ta hiện tại tới nói, tăng trưởng khó khăn nhất, ngược lại thì thành hai loại tâm tình vui, yêu khi trước nhanh nhất, tốc độ phát triển của ác cũng rất chậm.” Thôi Hằng rơi vào trong trầm tư.

Mặc dù hai loại tâm tình này hẳn đều có kế hoạch để kéo dài tăng trưởng, cũng tức là phổ biến rộng rãi tân chính lệnh, để cho bách tính các nơi cảm thấy vui mừng, cũng kính yêu hắn, cũng để cho môn phái gia tộc địa phương chán ghét hắn, nhưng có hiệu lực chắc chắn sẽ không quá nhanh.

Dù sao, phổ biến rộng rãi tân chính lệnh không phải là mời khách ăn cơm, không chỉ cần giết người, còn phải quản lý, càng phải để cho bách tính địa phương biết cái tân chính lệnh này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, đối với bọn họ có ích lợi gì, cũng phải cho bọn họ thực sự cảm giác được mới được.

Nếu không, cũng chỉ là lâu đài trên cát, căn bản là không có tác dụng gì.

Lúc trước chuyên ở hai mươi một huyện Quận Lỗ phổ biến rộng rãi chính lệnh lại cần thời gian gần ba tháng, hôm nay nếu muốn ở toàn bộ Phong Châu phổ biến rộng rãi chính lệnh, không có thời gian một hai năm, sợ rằng căn bản là không có biện pháp sinh ra hiệu quả trên quy mô lớn.

“Sợ, giận, bi, dục, bôn loại này sở dĩ tăng trưởng cực nhanh, cũng là bởi vì có thể từ võ giả tu vi cao thâm lấy được phản hồi, thậm chí có thể từ Thần Cảnh lấy được phản hồi.”

Thôi Hằng nghĩ tới điểm máu chột vấn đề “Vui, yêu, ác, phải làm sao từ võ giả tầng thứ cao lấy được tâm tình phản hồi, cái này cần cần thận suy nghĩ một phen.”

Sau đó, hắn liền xoay người hướng Phong Châu Phủ Thành bay đi.

Sau khi xử lý nhà họ Vương ở Lang Gia, trong thời gian ngắn hắn cũng không tính lại xử lý những vọng tộc khác, tránh cho đem những người này làm hoảng sợ đến không chịu nổi dù chỉ một ngày, tâm tình phản hồi quá mức cố định .

“Chờ sau khi những Nhân Tiên La Hán kia của Thiên Khư Giới hạ xuống, tình huống có lẽ sẽ có chuyển biến tốt.”

...

Ở sau khi Thôi Hằng rời đi bầu trời Quận Thành Lang Gia không lâu.

Vương Đông Lâm rơi vào trạng thái hôn mê chậm rãi tỉnh dậy, thần sắc trọng mắt lộ rõ kinh hoàng, sau đó lại mờ mịt, cuối cùng lại biến thành vui mừng, cũng thở phào một cái thật dài.

“Hô, cũng còn khá, cũng còn khá, ta còn sống!”

Vương Đông Lâm bây giờ hơi có mấy phần cảm giác sống sót sau tại nạn, việc vừa rồi trải qua thật sự là quá kinh khủng, để cho hắn đời này cũng không dám lại nhớ tới.

Phản ứng đầu tiên sau khi hắn tỉnh lại, chính là chờ sau khi huynh trưởng hoặc là trưởng bối nhà mình hạ xuống, tố cáo Thôi Hằng, để cho bọn họ giết chết Thôi Hằng, báo thù cho mình.

Có điều cái ý niệm này mới vừa xuất hiện, hắn liền chợt đánh chính mình một cái tát.

Bốp!

“Chán sống đúng không? ! ” Vương Đông Lâm hung hãn mắng chính mình một câu, cũng hoàn toàn để chết cái ý nghĩ mới vừa rồi kia.

Theo thực lực Thôi Hằng biểu hiện ra tới xem, đây ít nhất là một vị Thiên Quân, thậm chí có thể là tầng thứ cao hơn, không biết gọi là tồn tại cảnh giới gì.

Chính mình mới vừa rồi lại muốn để cho trưởng bối nhà mình đi giết loại tồn tại này.

Thật là chán sông!

Hơn nữa còn là muốn phải dẫn cả gia tộc chôn theo!

“Bất quá, người kia là sư phụ của Hồng Vũ cùng Hằng Hà, cũng chính là cùng hơn phân nửa thế lực lớn trong Thiên Khư Giới đều có cừ oán, lại có thực lực mạnh mẽ tuyệt đối như thế...”

Vương Đông Lâm nghĩ tới cái này, liền cảm giác tê cả da đầu, không khỏi rùng mình.

Có lẽ, không, hẳn là nhất định, lần kỳ hạn trăm năm này nhất định sẽ xuất hiện đại kiếp so với Tiên Văn kiếp càng kinh khủng hơn!

“Nhưng mà điều này cùng một tên Thần Cảnh nho nhỏ như ta lại có quan hệ gì?”

Vương Đông Lâm lắc đầu một cái.

Hắn quyết định chủ ý, tuyệt không cùng Thôi Hằng là địch, thậm chí bắt đầu suy nghĩ phải làm sao mới có thể đầu nhập vào Thôi Hằng.

“Nếu hẳn là sư phụ của Hồng Vũ Thiên Vương, như vậy ta có phải hay không nên tìm một bản Đại Đông Tập xem một chút?”

...

Phong Châu là khu vực bắc bộ lân cận với chốt phòng vệ ở biên cương, khí trời Phong Châu Châu Phủ vốn lạnh lẽo.

Bây giờ gió thu vừa qua chưa tới một tháng, trận tuyết rơi đầu tiên lại liền bắt đầu rơi xuống vào năm Kiên Viêm thứ 31 này.

Tuyết rơi nhiều như lộng ngỗng bay xuống, để cho cả tòa Phong Châu Phủ Thành đều là tuyết.

Thôi Hằng đi ra nha môn Châu Mục, nhìn tuyết rơi nhiều bên ngoài, trong lòng không khỏi hơi xúc động, hẳn lần trước nhìn thấy tuyết, vẫn là ở ba trăm năm trước.

Khi đó, hẳn còn tại Địa Cầu.

Lúc này, khoảng cách Thôi Hằng từ Quận Thành Lang Gia trở lại đã qua mười ngày.

Liên quan tới thất tình chúng sinh, hẳn đã tạm quyết định phương án, phổ biến rộng rãi tân chính lệnh tự nhiên vẫn là phải tiếp tục, đây là một phương thức vững chắc để thu thập tâm tình.

Ngoài cách này ra, hẳn còn phải quy định mục tiêu đối với mỗi một chủng ánh sáng thất tình đề tập, trung thu thập.

Từ đó tăng nhanh tốc độ thu thập thất tình từ chúng sinh.

Lại thêm dựa vào độ thực tế khả thi, từng bước từng bước đi tới.

Trong đó, mục tiêu tập trung thu thập đầu tiên, chính là màu trắng tượng trưng cho “Yêu”.

Thôi Hằng dự định đi một chuyến phái Tiên Hà.

Cũng hướng đệ tử phái Tiên Hà tỏ rõ mình là sư phụ của Hằng Hà Chân Nhân.

Sau khi điều tra ra nhiều tin tức như vậy, cũng là thời điểm chân chính đi tiếp xúc phái Tiên Hà một chút.

Hơn nữa, muội muội Trần Oánh của Trần Đồng đã quay trở về phái Tiên Hà.

Mặc dù nàng cũng không biết thân phận của Thôi Hằng cùng Khương Thất Thất, nhưng nàng khẳng định sẽ đem chuyện mình gặp phải Thôi Hằng hướng trưởng bối trong phái giải thích.

Những biểu hiện kia của Thôi Hằng, có thể để cho đám người trong phái Tiên Hà có thể sớm chuẩn bị tâm lý một chút.

“Sứ Quân!” Thanh âm Lưu Lập Đào bỗng nhiên từ đằng xa truyền tới, hân hạnh tuyệt chạy như bay, vội vàng vàng đi tới bên người Thôi Hằng. “Sứ Quân, thuộc hạ có chuyện quan trọng bẩm báo.”

“Chuyện gì gấp gáp như vậy?” Thôi Hằng khẽ cười nói “Đây cũng không giống như là bộ dáng bình thường của người.”

“Sứ Quân, là cô nương Trần Oánh muội muội của Trần Đồng trở lại.” Lưu Lập Đào thở hắt hắt, giải thích “Nếu như chẳng qua là một mình nàng cũng còn khá, nhưng mà nàng còn mang về một người.”

“Người của phái Tiên Hà?” Thôi Hằng nhất thời ánh mắt sáng lên.

“Không sai, là sư phụ của Trần Oánh cô nương, hơn nữa còn là một vị Thân Cảnh!” Lưu Lập Đào hết sức trình trọng nói, ở trong nhận thức của hắn, Thân Cảnh vẫn là nhân vật vô cùng quan trọng.

“Đi, dẫn ta đi gặp các nàng một chút đi.” Thôi Hằng nở nụ cười, tâm tình thoải mái.

Chương 219: Nàng tên Khương Thất Thất (1)

Sư phụ Trần Oánh tên là Hà Thanh Nhu, bên trong môn phái tôn xưng nàng là Thanh Nhu chân nhân.

Nàng là đệ tử đời thứ ba của tổ sư phái Tiên Hà Hằng Hà Chân Nhân, đã đạt đến tầng thứ có thể so với Thần Cảnh.

Chẳng qua, bởi vì võ công Thôi Hằng truyền thụ cho Khương Thất Thất càng thiên hướng về phân chia theo hệ thống Tu Tiên, chất biến phát sinh ở cảnh giới tương tự với luyện khí tầng bảy, cho nên lấy thực lực của nàng thật ra thì vượt qua xa võ giả Thần Cảnh tầm thường.

Ngay cả vị chưởng giáo Đạo Nhất Cung như Trương Sáu Minh, đều mơ hồ cảm giác mình không nhất định là đối thủ của Hà Thanh Nhu.

Lúc mới đầu, hắn còn có chút khó mà tiếp nhận.

Đạo Nhất Cung nhưng là đại phái cổ xưa truyền thừa trên vạn năm, võ công truyền thừa trải qua không biết bao nhiêu tiên hiền sửa đổi ưu hóa, lại còn so ra kém phái Tiên Hà lập phái không tới hai trăm năm.

Loại cảm giác này giống như là một lão học trò đi học 70 năm, gặp được một thiên tài chín tuổi liền thi đậu Tiến sĩ vậy.

Tâm tình đều muốn nổi khùng.

Đương nhiên, Đại Tấn không có thi cử, đây chỉ là một thí dụ.

Bất quá, sau khi nghĩ đến tổ sư phái Tiên Hà này thật ra là đệ tử Thôi Hằng, hắn liền bình thường trở lại.

Truyền thừa của một vị Thiên Quân, tương đối mạnh một chút cũng không coi là kỳ quái.

Thật ra thì, ngay lúc Hà Thanh Nhu thấy Trương Sáu Minh, cũng cảm giác có chút ngạc nhiên.

Nàng nhận biết vị chưởng giáo Đạo Nhất Cung này.

Sau khi phái Tiên Hà phong núi, Đạo Nhất Cung liền là giáo phái đệ nhất thiên hạ chân chính trên ý nghĩa.

Mặc dù lúc trước Trần Oánh đã nói với nàng tình huống đại khái ở Thôi Hằng nơi này, cũng nói qua Trương Sáu Minh chính là đi theo ở bên người Thôi Hằng, nhưng sau khi tự mình nhìn thấy, cảm giác vẫn là có chút mất bình tĩnh.

Chẳng lẽ vị Phong Châu Châu Mục này thật như sư tôn đoán, là...

Nếu không làm sao sẽ để cho vị chương giáo Đạo Nhất Cung này cam tâm tình nguyện đi theo?

Lúc này, Hà Thanh Nhu ngay tại nội đường tiếp khách nha môn phủ Châu Mục chờ đợi.

Nàng là một nữ quan xinh đẹp nhìn bề ngoài chỉ có hơn ba mươi tuổi, dung nhan thanh tú đẹp đẽ, ngũ quan tinh xảo, tóc đen bị mũ hoa sen bạch ngọc buộc chung một chỗ, mặc đạo bào màu xanh nhạt rộng thùng thình, khí chất xuất trần.

Khác với Trần Oánh đã tới thế tục mấy lần, nàng từ lúc còn nhỏ đã bị sư phụ mang đến phía sau núi Thương Thành, liền lại chưa từng xuống núi qua.

Những chuyện ở dưới chân núi, nàng đều là nghe sư phụ của mình cùng với học trò nói qua.

Lần này vẫn là lần đầu tiên nàng xuống núi.

Hơn nữa còn là vì chuyện trọng yếu như vậy.

Phái Tiên Hà hết sức coi trọng lần gặp mặt cùng Thôi Hằng này.

Dù sao, dựa theo miêu tả của Trần Oánh, Thôi Hằng đã đem 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 tu luyện đến tầng thứ cực cao, thậm chí còn dẫn phát dị tượng của Tử Vân Kiếm, để cho tử khí đông lại ba ngàn trượng!

Điều này cũng có ý nghĩa, Thôi Hằng nhất định cùng phái Tiên Hà có quan hệ cực kỳ mật thiết.

Nếu không không có khả năng làm được những chuyện kia.

Thậm chí có thể có chút thân phận không tầm thường đối với phái Tiên Hà.

Có điều, phái Tiên Hà cũng rất là cảnh giác, không có tùy tiện phái ra cao tăng đi tới gặp mặt.

Mà là để cho Hà Thanh Nhu trước tiên tới làm người đầu tiên tiếp xúc.

Nàng thân là sư phụ Trần Oánh, đi theo Trần Oánh trở lại là chuyện thuận lý thành chương.

Vừa vặn mượn cơ hội này nhìn một chút cái vị Thôi Hằng này rốt cuộc là hạng người gì.

Nếu mà có thể hỏi thẳng quan hệ giữa đôi phương cùng phái Tiên Hà, vậy thì không thể tốt hơn nữa.

Bản thân Hà Thanh Nhu là lần đầu tiên bị dẫn dò chuyện trọng yếu như vậy, tâm tình vừa có chút mong đợi, lại có chút khẩn trương.

Sau khi đi tới nội đường tiếp khách của nha môn phủ Châu Mục, nàng liền ngồi nghiêm chỉnh, thời thời khắc khắc chuẩn bị, còn không ngừng ở trong đầu mô phỏng tình cảnh lúc gặp mặt cùng Thôi Hằng, mặc niệm chuẩn bị lời muốn nói.

Còn lâu mới tùy ý như đệ tử Trần Oánh của nàng.

“Su tôn, người trông thật khẩn trương a.” Trần Oánh vỗ cùng hoạt bát, thấy Thôi Hằng chậm chạp cũng chưa đến, liền từ trên ghế ngồi nhảy xuống, đi tới bên người Hà Thanh Nhu “Thân thể đều căng thẳng đây.”

Vừa nói, nàng còn khe khẽ chọc chọc bả vai Hà Thanh Nhu.

Thân là muội muội Trần Đông, ngay từ lúc ở Quận Thành Quận Lộ, nàng cũng đã cùng Thôi Hằng tiếp xúc một ít thời gian, biết Thôi Hằng trong ngày thường tính cách rất hiền lành.

Hơn nữa, thậm là Tử Vân Kiếm Chủ, nàng tuân theo tin tức tổ sư lưu lại, đối với Thôi Hằng chính là tín nhiệm vô điều kiện.

Đương nhiên sẽ không cảm thấy khẩn trương.

“Oánh Oánh!” Hà Thanh Nhu trợn mắt nhìn Trần Oánh một cái, muốn phải cảnh cáo mấy câu.

Lần này tới Phong Châu Châu Phủ gặp vị Thôi Châu Mục kia, nhưng mà là chuyện cực kỳ trọng yếu, làm sao có thể tùy ý như vậy chứ?

Có điều nàng từ trước đến giờ tính tình ôn nhu, lại lộ lẳng nếu nói nặng sẽ khiến cho Trần Oánh thương tâm, há mồm ra cũng chỉ là khẽ thở dài: “Oánh Oánh, lúc đi sư tổ người cố ý dẫn dò qua ta.”

“Vị Thôi Châu Mục này đối với phái Tiên Hà chúng ta mà nói khả năng vô cùng trọng yếu, thậm chí có thể là hy vọng duy nhất để chúng ta tìm về tổ sư, thái độ của người phải tôn kính một chút.”

“A, biết rồi!” Trần Oánh gật đầu một cái, liền lại ngồi xuống, nhẹ nhàng lắc hai cái chân nhỏ mà chờ đợi.

Nàng mặc dù vẫn không khẩn trương gì, nhưng rất hiểu xem tình thế mà làm, sẽ thuận theo ý của sư phụ mình, như vậy mới có thể được người ta yêu thích.

Thật ra thì trong lòng Trần Oánh còn có chút không hiểu.

Tại sao vị Thôi Châu Mục kia lại bỗng nhiên thay đổi chủ ý, để cho mình đem chuyện liên quan tới hãn báo cho trưởng bối trong phái biết.

Hơn nữa theo như sư tôn nói, sư tổ khi nghe được cái tên “Thôi Hằng ” này, lại càng khiếp sợ hơn so với khi nghe có người đem 《Tiên Hà Kiếm Quyết》 tu luyện tới đỉnh phong cũng có thể dẫn động dị tượng tiên kiếm.

Hơn nữa, ở ngay sau đó, sư tổ ngay lập tức liền làm ra quyết định để cho sư tôn xuống núi gặp mặt vị Thôi Châu Mục này.

“Không biết vị Thôi Châu Mục này cùng phái ta rốt cuộc là quan hệ như thế nào?”

Chương 220: Nàng tên Khương Thất Thất (2)

Trong lòng Trần Oánh không ngừng suy nghĩ, suy đoán từng cái đáp án, từng cái đều cảm thấy có đạo lý, nhưng mà lại cảm thấy từng cái đều có chút không thực tế.

Cứ như vậy, ở trong sự chờ đợi của hai thầy trò một người khẩn trương, một người đầy bụng nghi ngờ, Thôi Hằng đã đi tới.

“Sư tôn, Thôi Châu Mục đến rồi, gọi Sứ Quân là được!” Trần Oánh dùng chân khí truyền âm, nhắc nhở vị sư phụ không biết gì về bên ngoài này.

Hà Thanh Nhu nhẹ nhàng gật đầu, không chút hoang mang mà đứng lên, động tác lưu loát, khí tức trầm ổn.

Căn bản cũng không có chút vẻ hốt hoảng nào.

Nàng mặt mỉm cười, ánh mắt nhìn Thôi Hằng, nhẹ nhàng khom mình hành lễ nói: “Phái Tiên Hà Hà Thanh Nhu, gặp qua Thôi Châu Mục, Thôi Sứ Quân.”

Thân là Thần Cảnh, bản lĩnh không chế dáng vẻ tự thân vẫn phải có.

Đương nhiên sẽ không ở trước mặt Thôi Hằng biểu hiện sự khẩn trương.

Chẳng qua, điều này cũng làm cho Trần Oánh ở một bên nhìn mà tròn mắt hộc môm, thậm chí trong lòng: “Không hô là sư tôn, nhanh như vậy liền có thể điều chỉnh xong tâm tình!”

“Thì ra là Thanh Nhu chân nhân, mời ngồi.” Thôi Hằng mỉm cười đáp lễ, đồng thời quan sát một chút vị nữ quan xinh đẹp này, thậm chí nói nữ đạo sĩ võ công cao siêu dường như đều là tướng mạo xinh đẹp, khí chất tuyệt luân a.

Sau đó, Thôi Hằng cũng ngồi ở trên ghế chủ tọa, nhìn về phía Hà Thanh Nhu, mỉm cười nói: “Nghe nói phái Tiên Hà phụng núi đã lâu, trên nhân gian không thấy tăm hơi, không biết chân nhân lần này đến, có gì muốn làm?”

“Lúc trước tiểu đồ trở về núi, nói với ta một ít tình huống về Sứ Quân.” Ánh mắt Hà Thanh Nhu chuyển nhanh, như là đang cân nhắc ngôn ngữ “Nghe nói Sứ Quân có thể kích thích dị tượng tiên kiếm phái ta, lại rất có thành tựu đối với 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》, càng là cùng phái ta có nhân duyên sâu dày?”

“Không sai.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, cười nói: “Chân nhân muốn hỏi gì không ngại nói thẳng, con người của ta từ trước đến giờ đều thích thẳng thắn, đi thẳng vào vấn đề đi.”

“...” Hà Thanh Nhu nghe vậy hơi sững sờ, giống như là bỗng nhiên mắc nghẹn.

Cái này cùng lời thoại nàng chuẩn bị trước không khớp.

Thôi Hằng bỗng nhiên nói lời như vậy, để cho nàng không biết nên nói tiếp thế nào, bộ không phải mọi người nên trước tiên khách sáo đôi câu, lại tiến vào chính đề sao?

Cũng may Hà Thanh Nhu là một vị cao thủ võ công cao cường, có thể so với Thận Cảnh, liền vội vàng nhanh trí sắp xếp lời nói một chút, vượt cảm nói: “Đã như vậy, vậy xin Sứ Quân chớ trách, có thể hay không mời Sứ Quân phôi bày một ít Tiên Hà Kiếm Quyết?”

Bất quá, mới vừa nói ra một câu nói này, nàng liền hối hận.

Mình tại sao có thể nói đối phương bày ra Tiên Hà Kiếm Quyết trực tiếp như vậy đây?

Cái này quá không lễ phép a!

Thôi Hằng lại cũng không thêm đề ý cái này, thậm chí đều không có cảm giác lễ phép hay không lễ phép, trực tiếp gật đầu nói: “Có thể.”

Tiên Hà phái là truyền thừa Khương Thát Thát lưu lại.

Trên lý thuyết mà nói, đệ tử phái Tiên Hà đều có thể coi là truyền nhân của hắn.

Hà Thanh Nhu coi như là văn bối mấy đời sau của hắn.

Nếu là theo tuổi tác tới nói, hắn càng là lớn hơn so với Hà Thanh Nhu hai trăm tuổi, làm ông nội lão tổ tông của nàng cũng đủ.

Ai sẽ quan tâm thái độ nói chuyện của một người văn bối nhỏ hơn chính mình mấy trăm tuổi đây?

“À?” Hà Thanh Nhu cũng không nghĩ tới Thôi Hằng sẽ dễ nói chuyện như thế, nhất thời cảm thấy vô cùng vui mừng, nàng còn cho là mình mới vừa rồi không lễ phép như vậy sẽ làm hỏng chuyện đây.

Coong! !

Vừa lúc đó, trong hư không bỗng nhiên vang lên một trận tiếng kiếm minh.

Thôi Hằng giơ lên một ngón tay, bắt đầu bày ra Tiên Hà Kiếm Quyết.

Từng đạo ánh kiếm màu xanh theo đầu ngón tay của hắn bay ra, hóa thành một tầng lại một tầng ráng màu bay lượn trên không trung, thật giống như là hào quang đủ mọi màu sắc tràn ngập ra.

Trong tòa nội đường tiếp khách này, nhất thời trở nên giống như Tiên cảnh.

“Kiếm Quang Phi Thái Hà, quả thật là Kiếm Quang Phi Thái Hà! Là Kiếm Quang Phi Thái Hà đầy đủ nhất, so với chương môn còn hoàn mỹ hơn!” Trong lòng Hà Thanh Nhu khiếp sợ gào lên.

Nàng vô cùng ngạc nhiên nhìn đầu ngón tay Thôi Hằng, trong ánh mắt tràn đầy rung động, như si như say.

Thân là người tu luyện 《Tiên Hà Kiếm Quyết》 mười mấy năm, nhận thức của nàng đối với Kiếm Quang Phi Thái Hà so với Trần Oánh cao hơn nhiều.

Chẳng qua vừa liếc mắt liền nhìn ra, đây tuyệt đối không phải Kiếm Quang Phi Thái Hà tầm thường, mà là loại tầng thứ cực độ hoàn chỉnh, cực độ hoàn mỹ, ngay cả chương môn hiện nay đều kém xa lắc xa lơ.

Thậm chí so với miêu tả ghi lại trong bí tịch 《Tiên Hà Kiếm Quyết》 còn hoàn mỹ hơn!

Thời khắc này, hô hấp của Hà Thanh Nhu gần như dừng lại.

Trước khi xuống núi, sư tổ nói với nàng một cái suy đoán liên quan tới Thôi Hằng, vào giờ phút này, cái suy đoán đó không ngừng vang vọng ở trong đầu nàng.

Chẳng lẽ là thật?!

Nhưng đây đều đã đi qua gần hai trăm năm thời gian a!

Ý niệm tới đây, Hà Thanh Nhu lại do dự một chút, bỗng nhiên hướng Thôi Hằng quỳ mọp xuống.

Đồng thời cũng kéo Trần Oánh bên người quỳ mọp.

Trần Oánh không rõ vì sao, đầy bụng nghi ngờ “Sư tôn làm cái gì vậy?”

Hà Thanh Nhu hít sâu một hơi, vẻ mặt nghiêm túc, vô cùng trịnh trọng mà dò hỏi: “Dám hỏi Sứ Quân, liệu có hay không biết được tước danh trong nhà của Hằng Hà Chân Nhân tổ sư phái Tiên Hà chúng ta?”

“...” Thôi Hằng nghe vậy hơi trầm mặc, tựa như là có chút thốn thức, ngay sau đó hắn tản đi hào quang ánh kiếm trên đầu ngón tay, nhìn Hà Thanh Nhu cùng Trần Oánh quỳ mọp ở trước mặt mình, khẽ thở dài,

“Nàng tên Khương Thập Thập.”

Chương 221: Bái kiến tổ sư gia gia (1)

Hà Thanh Nhu nghe vậy thân thể khẽ run, cả người đều giống như cứng lại, không nhúc nhích.

Qua một lúc lâu, nàng mới quỳ xuống đặt cúi đầu lễ bái, run giọng nói: “Dám hỏi Thượng Tiên cùng tổ sư là...”

Khương Thất Thất!

Đây chính là tục danh trong nhà của tổ sư Hằng Hà Chân Nhân phái Tiên Hà.

Chỉ có điều, kể từ khi nàng bước vào giang hồ, cũng rất ít dùng cái tên này, từ trước đến giờ đều là tự xưng mình là Hằng Hà.

Cho đến ngày nay, coi như là ở trong phái Tiên Hà, ngoại trừ mấy vị tổ sư thân truyền còn sót lại, tức là đệ tử đời thứ nhất phái Tiên Hà, còn trong đệ tử đời thứ hai, ngoại trừ chương môn Trúc Tình Chân Nhân cùng sư phụ Liễu Y Vân của Hà Thanh Nhu, cũng không người biết cái tên này.

Hà Thanh Nhu cũng là lần này trước khi xuống núi, mới được sư phụ Liễu Y Vân của nàng báo cho biết.

Hơn nữa còn nói một câu chuyện cũ.

Tổ sư Hằng Hà Chân Nhân lúc còn tấm bé, từng lạc vào tiên cảnh, gặp được một vị Tiên Tôn lánh đời thay đời cả đời nàng.

Truyền thừa 《Tiên Hà Kiếm Quyết》 của phái Tiên Hà, chính là vị Tiên Tôn lánh đời này sáng chế.

Từ hướng này tới nói, vị Tiên Tôn lánh đời kia hẳn là ngọn nguồn chân chính của truyền thừa phái Tiên Hà, tổ sư nhất mạch.

Mà tên của vị Tiên Tôn lánh đời kia ——

Chính là Thôi Hằng!

“Thôi Hằng, chính là vị Châu Mục Phong Châu trước mắt ta đây sao?” Trong lòng Hà Thanh Nhu không nhịn được thán phục.

Bây giờ việc trải qua, để cho nàng có một loại cảm giác chính mình đang đối mặt với lịch sử.

Sư phụ của tổ sư, đứng ở trước mặt của mình?

Mặc dù đã cố chút tâm tư chuẩn bị, nhưng vẫn là cảm giác có chút hưng phấn vô hình.

“Ta xem như là sư phụ của nàng đi.”

Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu nói, trong mắt mơ hồ có vẻ nhớ lại, trong thoáng chốc dường như lại nghe được tiếng cô nương kia đang gọi mình là thần tiên ca ca.

Hắn không có cố ý nhấn mạnh Khương Thất Thất thật ra thì chưa bao giờ bái hắn làm thầy, chẳng qua là gọi hắn là thần tiên ca ca.

Trên thực tế, hắn cũng coi Khương Thất Thất như là em gái.

Nhưng mà thật sự có tình thầy trò.

Về phần xưng hô thần tiên ca ca, là chuyện giữa hắn và Khương Thất Thất, không cần đặc biệt nói rõ với người ngoài.

“Thì ra ngài thật sự là...” Hà Thanh Nhu trong lòng kích động không thôi, nàng hít sâu một hơi, một mực cứng kính nói “Thượng tiên, đệ tử phái Tiên Hà chúng ta có thể hay không xưng hô ngài là tổ sư gia gia?”

Lúc trước trước khi Khương Thất Thất mất tích, đã từng dẫn dụ qua đệ tử trọng phái, nếu một ngày kia gặp Thôi Hằng, có thể gọi hắn là tổ sư gia gia, nhưng phải được Thôi Hằng đồng ý mới được.

“Tổ, tổ sư gia gia? Tiểu nha đầu này...” Thôi Hằng nghe vậy khước miệng hơi hơi giật giật, nhất thời có chút dở khóc dở cười, nhưng vẫn là gật đầu một cái, cười nói “Cũng có thể.”

“Bái kiến tổ sư gia gia!” Hà Thanh Nhu lập tức lễ bái, đồng thời cũng kéo Trần Oánh bên cạnh đồng thời hành lễ.

“À? ?” Trần Oánh còn hết sức mờ mịt, chưa hiểu rõ tình hình, nhưng thấy sư phụ bên người đều đang hành lễ, nàng cũng liền lễ bái theo “Bái kiến tổ sư gia gia!”

Lúc này trong nội đường tiếp khách nha môn phủ Châu Mục, hai vị nữ quan xinh đẹp, một người nhìn xấp xỉ ba mươi tuổi, một người nhìn qua chỉ có chừng hai mươi tuổi, lại đều quỳ trước mặt Thôi Hằng bộ dáng thiếu niên miệng hô “Tổ sư gia gia”.

Tình cảnh cũng hơi có chút quỷ dị.

“Được rồi, đều đứng dậy đi.” Thôi Hằng giơ tay lên vận chuyển pháp lực, để cho hai người đứng lên, tiện tay ở trong tay áo lấy ra hai khối tiên đồng phía trên bám vào phù văn, giao cho các nàng.

“Tổ sư gia gia, đây là?” Hà Thanh Nhu cùng Trần Oánh đều hết sức nghi ngờ, các nàng nhìn một chút tiên đồng trong tay này, không hiểu Thôi Hằng đang làm cái gì vậy.

“Coi như là lễ ra mắt đi. ” Thôi Hằng mỉm cười nói “Ta người tổ sư gia gia này trong tay cũng không có thứ tốt gì, liền đưa hai người các người khỏi tiên đồng đi. Tiên này cũng có vài phân thân đi, sau khi ném ra, hẳn là có thể khiến cho Thiên Nhân vẫn lạc.”

Thật ra thì, đây là hắn nói bảo thủ, sợ hù đến hai người tiểu đồ tôn của mình.

Phù vẫn bám vào bên trên tiên đồng trên bản chất là lực lượng Kim Đan, một khi kích hoạt phù vẫn, đủ để trong nháy mắt tiêu diệt Trúc Cơ đỉnh phong.

Nhưng mà cho dù là như vậy, cũng để cho Hà Thanh Nhu cảm thấy rung động trước đó chưa từng có.

“Đa tạ tổ sư gia gia! ” Hà Thanh Nhu lần nữa kéo Trần Oánh bái tạ Thôi Hằng.

Chỉ là một khối tiên đồng, là có thể để cho Thiên Nhân ngã xuống? !

Tổ sư gia gia không khỏi cũng thật lợi hại đi!

Nếu như trăm năm trước một trận chiến kia, tổ sư gia gia cũng ở núi Thương Thành, phái Tiên Hà chắc chắn sẽ không là bộ dáng bây giờ.

Chẳng qua, bây giờ tổ sư gia gia đã trở lại!

Những người lúc trước vây công phái Tiên Hà, vây công Hằng Hà tổ sư, khẳng định đều phải trả giá thật lớn.

“Không cần luôn hành lễ như vậy. ” Thôi Hằng khoát tay một cái, để cho hai người đứng lên, hướng Hà Thanh Nhu dò hỏi “Người lân này tới, liền chỉ là vì nghiệm chứng thân phận của ta sao?”

“Đây quả thật là là chuyện trọng yếu nhất. ” Hà Thanh Nhu gật đầu một cái nói “Thân phận của ngài, đối với toàn bộ phái Tiên Hà mà nói đều cực kỳ trọng yếu, bây giờ xác nhận, đệ tử còn có một chuyện muốn hỏi ý của tổ sư gia gia ngài.”

“Nói. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

“Đệ tử muốn trở lại núi Thương Thành, mang chuyện của tổ sư gia gia ngài báo cho đồng môn cùng sư trưởng biết. ” Hà Thanh Nhu trình trọng cực kỳ nói “Cũng cùng tới cái Phong Châu Phủ Thành này bái kiến ngài.”

“Không phải là còn đang phong núi sao? ” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Cho nên vẫn còn muốn hỏi ý của tổ sư gia gia ngài đây. ” Hà Thanh Nhu trầm giọng nói “Ngài có thể hay không chấp thuận phái Tiên Hà mở lại sơn môn?”

“Phong núi năm đó, là Thất Thất quyết định?” Thôi Hằng hỏi.

Chương 222: Bái kiến tổ sư gia gia (2)

Lúc trước hắn từng hỏi thăm qua Trần Oánh chuyện phái Tiên Hà phong núi, đáp án lấy được dĩ nhiên là Khương Thất Thất ở trước khi mất tích từng lưu lại răn dạy, để cho phái Tiên Hà phong núi.

“Đúng là tổ sư.” Hà Thanh Nhu đầu tiên là gạt đầu một cái, lại giải thích “Có điều đây cũng không phải là tổ sư tự nguyện, lúc ấy Tiên Phật Thượng Giới vây công phái Tiên Hà, tổ sư lấy sức một mình ngăn cơn sóng dữ.

“Nhưng mà, ở thời khắc máu chốt cuối cùng lại bị một tên Đại Bồ Tát của Thượng Giới đánh lén, phái Tiên Hà thoảng cái lâm vào hoàn cảnh xấu. Chẳng qua, tổ sư cũng đem hết toàn lực để cho cái tên Đại Bồ Tát kia vẫn lạc.

“Vị vậy, song phương hòa đàm, Tiên Phật Thượng Giới cam kết không lại vây công phái Tiên Hà, mà phái Tiên Hà cũng phải tuyên bố phong núi, không lại công khai chiêu thu đệ tử trên quy mô lớn.

“Đệ tử nghe sự tôn nói, khi đó tổ sư thân bị thương nặng, đã vô lực tái chiến, liền đáp ứng điều kiện của những Tiên Phật Thượng Giới kia, phái Tiên Hà lúc đó đóng cửa phong núi, vì bất đắc dĩ cũng là vì tự vệ...”

“Thì ra, là như vậy a.” Thôi Hằng ánh mắt hơi hơi nheo lại, sát cơ ẩn hiện.

Hắn có thể suy ra ban đầu Khương Thất Thất có bao nhiêu bất lực.

Đó chính là một người đang đối kháng Bảo Lâm Thiên Viện cùng hai đại Tiên Môn, còn có ba họ mười hai nhà ở Thượng Giới.

“Mở lại sơn môn đi.” Thôi Hằng trầm giọng nói.

“Đa tạ tổ sư gia gia!” Hà Thanh Nhu rút cuộc thở phào nhẹ nhõm.

Nếu như Thôi Hằng thật sự là sư phụ của Hằng Hà tổ sư, vậy thì cầu xin vị tổ sư gia gia này chấp thuận cho phái Tiên Hà mở lại sơn môn, đây là nhiệm vụ sư phụ Liễu Ý Vân của nàng giao phó cho.

Đối với phái Tiên Hà bây giờ tới nói, cái sơn môn này đã không thể lại tiếp tục phong cấm tiếp.

Trăm năm trước phái Tiên Hà như mặt trời ban trưa, nhưng mà sau một tràng đại chiến, tổ sư mất tích, môn phái phong núi, có thể nói là từ chín tầng mây ngã xuống trần ai.

Không nói đến ngày xưa rạn vỡ, nay ngay cả tự do đi ở nh gian cũng không được.

Tất nhiên có thể thu đệ tử mới cũng cực ít.

Đối với rất nhiều đệ tử bình thường mà nói, phong núi mười năm, hai mươi năm, có lẽ có thể kiên trì nổi, nhưng cũng đã là cực kỳ chật vật.

Chớ đừng nói chi là là phong núi trăm năm.

Nhất là mấy chục năm gần đây, đệ tử đời thứ ba không có tu luyện tới Thân Cảnh lần lượt chết già, thậm chí còn có đệ tử đời thứ hai hết tuổi thọ mà tọa hóa, dần dần người trên núi Thương Thành càng ngày càng ít.

Bên trong phái Tiên Hà lòng người bàng hoàng, đối với nguyên do phong núi giữ kín như bưng.

Cũng không ai biết lần phong núi này bao giờ mới kết thúc.

Bây giờ kỳ hạn trăm năm buông xuống, Tiên Phật Thượng Giới lại sẽ hạ xuống, nếu những Tiên Phật kia làm trái lời hứa, lần nữa tụ họp vây công, phái Tiên Hà còn có thể chịu nổi hay không?

Coi như chịu nổi, tiếp tục phong núi tiếp, không tới vài chục năm, một trăm năm, hai trăm năm... Người bên trong cuối cùng là sẽ già mà chết.

Cuối cùng phái Tiên Hà sẽ hay không biến thành một mộ phần không một bóng người?

Lại phong núi tiếp, phái Tiên Hà liền thật phải xong rồi!

“Người sau khi trở về, có thể nói cho đồng môn cùng sự trưởng của người.” Thôi Hằng bỗng nhiên mở miệng, chấp tay đi về phía cửa sảnh tiếp khách, nhân nhạ nói “Còn có không tới hai tháng thời gian, những tên được gọi là Tiên Phật Thượng Giới sẽ hạ xuống.

“Chờ đến lúc đó, ta sẽ dẫn phái Tiên Hà cùng nhau.

“Đi giết người.”

...

Hà Thanh Nhu dẫn theo Trần Oánh rời đi Phong Châu Châu Phủ, bước lên con đường trở lại núi Thương Thành Ba Châu.

Tận đến giờ phút này, trong đầu Trần Oánh vẫn còn có chút ngất ngất ngây ngây.

Thôi Sứ Quân lại là sư phụ của Hằng Hà tổ sư, là tổ sư gia gia của mình rồi hả?

A, cũng là tô sư gia gia của sư tôn...

Còn nữa, phái Tiên Hà lại không cần tiếp tục phong núi lại!

Đây thật là tin tức vô cùng tốt!

“Sư tôn, về sau chúng ta có thể tự do xuống núi sao?”
Trần Oánh lòng tràn đầy vui vẻ hướng sư phụ hỏi, nàng cảm giác lần này sư phụ so với lúc trước thông minh rất nhiều, lại có thể nói một chuỗi lời nói dài như thế.

Hà Thanh Nhu nhưng mà cũng không trả lời.

Nàng một mực đang hít vào thở ra, như là đang hồi phục tâm tình.

Qua một lúc lâu, Hà Thanh Nhu mới chú ý tới đệ tử bên người mình đang hỏi chuyện, nhất thời có chút ngưng ngừng nói: “Người là đang nói tại sao sư phụ nói chuyện lưu loát như thế? Đây là bởi vì sư phụ sớm đã chuẩn bị kỹ càng, trong lòng diễn tập rất nhiều rất nhiều lần...”

“...” Trần Oánh nghe vậy nhất thời liếc mắt, sư phụ của mình quả nhiên vẫn là người sư phụ đáng yêu đó.

Tốc độ đi đường của Thần Cảnh đã không phải là võ giả tầm thường có thể so sánh.

Nhất là loại người so với Thần Cảnh mạnh hơn nhiều như Hà Thanh Nhu.

Chỉ dùng hai ngày thời gian, nàng liền dẫn theo Trần Oánh trở lại núi Thương Thành.

Sau đó, thầy trò hai người đi qua ngàn tầng thêm đá, đi qua biển mây mênh mông, đi tới vị trí sơn môn phái Tiên Hà.

Đây là một tòa cổng chào thật giống như từ bạch ngọc đúc thành, chạm trổ nhiều đóa mây màu, ba chữ “Phái Tiên Hà” phía trên, chính là bàn đầu Khương Thất Thất tự tay dùng kiếm quang khắc xuống.

Trăm năm trước, nơi này là sơn môn môn phái đệ nhất thiên hạ, vô số người tìm tiên viếng đạo đến đây.

Hôm nay trăm năm sau, nơi này yên tĩnh vắng vẻ, chỉ có màu xanh cây tùng cây bách, biển mây sương mù.

Hà Thanh Nhu dẫn theo Trần Oánh mới vừa đến trước sơn môn, chỉ thấy bên trong nổi lên nhiều đóa mây màu.

Hai vị nữ quan thật giống như là tiên trên trời từ bên trong bước nhanh ra ngoài.

Chính là chương môn phái Tiên Hà Trúc Tình Chân Nhân, cùng với sư phụ Liễu Y Vân của Hà Thanh Nhu.

Đều vội vàng dò hỏi:

“Thanh Nhu, nhưng mà tìm đến tổ sư gia gia rồi sao?”

Chương 223: Sứ giả triều đình Đại Tấn (1)

Trúc Tình Chân Nhân cùng Liễu Y Vân đều hết sức ân cần nhìn Hà Thanh Nhu.

Đối với phái Tiên Hà ở hiện tại tới nói, có thể tìm được “Tổ sư gia gia” hay không thật sự là quá trọng yếu.

Điều này đủ để ảnh hưởng hưng vong sống còn của cả môn phái.

“Chương môn sư bá, sư tôn, xin yên tâm.” Hà Thanh Nhu cười khẽ nói “Đệ tử đã chứng thực qua, vị Thôi Sứ Quân thống trị Phong Châu kia, chính là sư phụ của tổ sư, là tổ sư gia gia của chúng ta.”

Thật ra thì, bình thường mà nói, Hà Thanh Nhu, Trúc Tình Chân Nhân, Liễu Y Vân cùng các đệ tử phái Tiên Hà phải gọi Thôi Hằng là tổ sư gia mới đúng.

Nhưng cách gọi “Tổ sư gia gia” này là tổ sư Hằng Hà của các nàng quyết định, cũng đạt được Thôi Hằng gật đầu đồng ý, liên kê như vậy.

“Thật?!”

“Thật là tổ sư gia gia của chúng ta?!”

Trúc Tình Chân Nhân cùng Liễu Y Vân nghe vậy nhất thời trong lòng mừng như điên, không cách nào lại giữ bình tĩnh, kim lòng không được mà nở nụ cười.

Mặc dù lúc trước khi biết cái tên “Thôi Hằng” này, cùng với việc người kia có thể thi triển “Kiếm Quang Phi Thái Hà”, còn có thể dẫn động dị tượng tiên kiếm, các nàng liền đã có chút chuẩn bị tâm lý, nhưng bây giờ chân chính lấy được câu trả lời xác thực, vẫn là cảm giác có chút không chân thật.

Phái Tiên Hà chờ đợi vị tổ sư gia gia này đã quá lâu.

Hai người đều là đệ tử đời thứ hai của phái Tiên Hà, cũng chính là bồi phận đồ tôn của Khương Thất Thất, cùng đệ tử đời thứ ba như Hà Thanh Nhu bất đồng, các nàng đều chân chính từng tu luyện bên cạnh Khương Thất Thất.

Đối với vị tổ sư gia gia này, hai người bọn họ so với Hà Thanh Nhu hiểu càng nhiều.

Ngay từ lúc tràng đại chiến trăm năm trước kia còn không có phát sinh, Khương Thất Thất vẫn còn ở phái Tiên Hà, Trúc Tình Chân Nhân cùng Liễu Y Vân lúc ấy vẫn chỉ là Nội Cảnh liền từng phụng mệnh xuống núi, tìm tung tích “Thôi Hằng”.

Đây là mệnh lệnh sự phụ của các nàng giao cho, nhưng hai người đều rất rõ, đây nhất định là tổ sư tìm.

Hơn nữa, loại tìm kiếm này từ sau khi tổ sư tiêu diệt phái Thượng Huyền, lập phái Tiên Hà ở núi Thương Thành, cũng đã bắt đầu.

Lúc mới bắt đầu nhất là giao cho đệ tử phái Tiên Hà đời thứ nhất, cũng chính là đệ tử thân truyền của Khương Thất Thất, sau đó lại đổi thành những đệ tử đời thứ hai như Trúc Tình Chân Nhân cùng Liễu Y Vân.

Mặc dù từ trước đến nay đều không có thu hoạch gì, nhưng điều có thể suy ra chính là, tổ sư rõ ràng cho thấy muốn đem chuyện này coi là truyền thông một mực kéo dài tiếp.

Có điều sau tròng đại chiến trăm năm trước kia, tổ sư mất tích, phái Tiên Hà phong núi, đệ tử cũng không còn tiếp tục tự do xuống núi, nhiệm vụ tìm “Thôi Hằng” tự nhiên cũng liền không giải quyết được gì.

Không nghĩ tới ở lúc kỳ hạn trăm năm sắp bùng xuống này, lúc phái Tiên Hà sắp đổi mặt nguy cơ sinh tử, lại thật tìm được vị tổ sư gia gia kia.

“Khộng sai, nhất định là tổ sư gia gia.” Hà Thanh Nhu vội cùng khẳng định nói “Tổ sư gia gia ở trước mặt đệ tử thi triển Kiếm Quang Phi Thái Hà, vô cùng hoàn mỹ, thậm chí so với miêu tả trong bí tịch của tông môn còn hoàn mỹ hơn.

“Tổ sư gia gia còn biết tục danh trong nhà của Hằng Hà tổ sư, lại thêm dị tượng Tử Vân kiếm, đủ để chứng minh vị Thôi Sứ Quân kia chính là tổ sư gia gia của chúng ta.”

“Tốt, tốt a! Quá tốt!” Trúc Tình Chân Nhân kích động không thôi, trên gương mặt tuyệt mỹ nở nụ cười, gật đầu nói “Đến đây đi, về núi trước đi, chúng ta đi tổ sư điện nói.”

“Vâng, chường môn sư bá.” Hà Thanh Nhu vội vàng hành lễ đi theo.

“Oánh Oánh cũng cùng đi đi.” Liễu Y Vân ở bên cạnh gọi Trần Oánh đang không biết làm sao.

“À?” Trần Oánh nghe vậy ánh mắt sáng lên, lập tức gật đầu nói, “Được a! cảm ơn sư tổ!”

Tổ sư điện vốn dĩ gọi là Hằng Hà Cung, là nơi tổ sư Hằng Hà Chân Nhân cùng các đệ tử nghị sự.

Sau đó tổ sư mất tích, nơi này liền bị đổi tên thành tổ sư điện, vẫn là nơi dùng để thương nghị chuyện trọng yếu.

Đệ tử đời thứ tư còn chưa có ai từng tiến vào tổ sư điện.

Nàng hẳn là người thứ nhất.

...

Bởi vì nguyên nhân phong núi, số người trong phái Tiên Hà không nhiều.

Rất nhiều cung điện trong ngày thường coi như náo nhiệt, bây giờ đã trở thành vắng ngắt.

Trúc Tĩnh Chân Nhân cùng Liễu Y Vân dẫn Hà Thanh Nhu cùng Trần Oánh từ sơn môn trở lại, dọc theo con đường này cũng chỉ gặp ba bốn tên đệ tử.

Hơn nữa, cũng đều là đệ tử đời thứ ba cùng bối phận với Hà Thanh Nhu.

Các nàng thấy Trúc Tĩnh Chân Nhân cùng Liễu Y Vân đều mang bộ mặt hung phấn đỏ bừng, đều cảm thấy có chút hiếu kỳ, không nhìn được khe khẽ bàn luận.

“Chương môn sư bá cùng Liễu sư thúc trông thật cao húng a, là có chuyện gì vui sao?”

“Còn có thể chuyện gì vui? Bây giờ kỳ hạn trăm năm buông xuống, còn không biết chúng ta có thể hay không gắng gượng qua lần này đây.”

“Đừng nói nhảm, tổ sư trăm năm trước chính là cùng Tiên Phật Thượng Giới đều định ra hiệp ước không công phạt lẫn nhau.”

“Có phải hay không là dưới núi có bảo vật gì xuất thế? Ta lúc trước thấy Hà sư muội vội vã xuống núi, bây giờ còn không tới mấy ngày liền lại trở lại.”

“Hy vọng sẽ là tin tức gì tốt đi, ai...”

Những đệ tử phổ thông này không thể nào lạc quan, thái độ tiêu cực.

Thật ra thì điều này cũng không kỳ quái.

Mấy chục năm gần đây, lần lượt có đệ tử đời thứ nhất không tu thành Thân Cảnh, thậm chí còn là đệ tử đời thứ hai hết thọ mà chết già.

Nhưng bởi vì nguyên nhân phong núi, gần trăm năm nay đệ tử mới thu nhận chỉ có mười mấy người.

Chỉ thấy người già bỏ mình, lại hiếm thấy người mới đi vào.

Điều này sẽ khiến cho người của phái Tiên Hà càng ngày càng ít.

Không ít đệ tử tâm tình cũng càng trở nên ngột ngạt sa sút, không nhìn thấy hy vọng tương lai.

Hôm nay trên núi Thương Thành, toàn bộ phái Tiên Hà tính toán đầu ra đây cũng không cao hơn bốn mươi tên đệ tử.

Trong đó có phân nửa là đệ tử đời thứ ba.

Phần lớn là ở trước khi phái Tiên Hà phong núi liền bái sư, cũng có phần nhỏ là sau khi phong núi được thu nhận vào.

Tỷ như Hà Thanh Nhu.

Không ít đệ tử đời thứ ba tuổi khá lớn đã vượt qua trăm tuổi.

Nếu như không thể thành tựu Thần Cảnh.

Chưa tới vài chục năm, đám đệ tử đời thứ ba này cũng phải chết già.

Mà khi đó, một ít đệ tử đời thứ hai đạt tới Thần Cảnh thọ nguyên cũng sắp hao hết.

Đến lúc đó, cả tòa núi Thương Thành biến thành mộ phần của phái Tiên Hà tuyệt đối không phải nói suông.

Chương 224: Sứ giả triều đình Đại Tấn (2)

Ở vào tình thế như vậy, ai có thể thường xuyên giữ tâm tình tích cực hướng lên?

Theo đủ loại phương diện tới nói, giải trừ phong núi, đối với phái Tiên Hà ở hiện tại tới nói, đã là đại sự hàng đầu.

...

Tổ sư điện trang trí rất đơn giản.

Một cái bàn dài cùng vài cái ghế, cộng thêm mấy cái tủ sách, nên, những vật này chính là hết thảy chỗ này.

Cũng không có trang hoàng quá nhiều.

Bốn người sau khi đi tới nơi này, Trúc Tình Chân Nhân cùng Liễu Y Vân cũng không vội hỏi chuyện liên quan tới Thôi Hằng.

Mà là trước tiên gọi đệ tử bên ngoài đem hai vị Kiếm chủ còn lại mời qua.

Khương Thất Thất ở trước khi mất tích để lại năm chuỗi tiện kiếm, mỗi một vị kiếm chủ đạt được tiên kiếm công nhận, đều có thể nói là nòng cốt tuyệt đối của phái Tiên Hà.

Chỉ chốc lát sau, hai vị nữ quan trẻ tuổi cũng đi tới tổ sư điện.

Một người là lưng đeo trường kiếm, một người là eo đeo trường kiếm.

Các nàng theo thứ tự là “Thu Vân ” “Tịch Chiếu ” Kiếm chủ, đều là đệ tử đời thứ ba như Hà Thanh Nhu.

Trúc Tình Chân Nhân là “Hồng Dương ” Kiếm chủ, Liễu Y Vân chính là “Bạch Hồng ” Kiếm chủ.

“Tham kiến chương môn, Liễu sư bá.”

Thu Vân Kiếm chủ cùng Tịch Chiếu Kiếm chủ cung kính hành lễ, đồng thời cũng nhìn thấy Hà Thanh Nhu cùng Trần Oánh, trong lòng không khỏi hơi nghi hoặc một chút.

Chẳng lẽ là có chuyện lớn gì xảy ra?

Bây giờ vào lúc này, là Tiên Phật Thượng Giới lại phủ xuống?

Ý niệm tới đây, tinh thần của hai người nhất thời liền căng thẳng lên, thời thời khắc khắc chuẩn bị chiến đấu.

“Không cần khẩn trương.” Trúc Tình Chân Nhân cười yêu ớt nói “Là chuyện tốt, Thanh Nhu, người cùng mọi người nói một chút chuyện về tổ sư gia đi.”

Tổ sư gia gia? !

Thu Vân Kiếm chủ cùng Tịch Chiếu Kiếm chủ bối rối, đây là cách xưng hô gì?

Tổ sư Hằng Hà Chân Nhân không phải là một vị nữ tử phong hoa tuyệt đại sao?

Tại sao...

“Tổ sư gia gia là sư phụ của tổ sư Hằng Hà của chúng ta...” Hà Thanh Nhu đem việc Trần Oánh chứng kiến ở quận Lỗ, cùng với chuyện tự mình trải qua ở Phong Châu Châu Phủ nói liên tục.

Trong này tự nhiên cũng bao gồm việc Thôi Hằng chấp thuận cho phái Tiên Hà hủy bỏ phong núi, cùng với cam kết chờ đến khi Tiên Phật Thượng Giới hạ xuống, sẽ đem phái Tiên Hà cùng nhau đi giết người.

Trúc Tình Chân Nhân cùng Liễu Y Vân lúc trước đều còn không biết điều này.

Bây giờ nghe được hai chuyện này, nhất thời tất cả đều hưng phấn lên.

Mở lại sơn môn!

Tiên Hà phái được cứu rồi a!

Hơn nữa có tổ sư gia gia ở đây, liền không cần lo lắng kỳ hạn trăm năm đến, không cần sợ những Tiên Phật từ Thượng Giới phủ xuống kia!

Thu Vân Kiếm chủ cùng Tịch Chiếu Kiếm chủ càng là mừng đến chảy nước mắt.

Các nàng đối với phái Tiên Hà có tình cảm rất sâu, nhưng mà qua nhiều năm như vậy, chỉ có thể trơ mắt nhìn phái Tiên Hà ngày càng sa sút, lại không có năng lực xử lý.

Bây giờ phái Tiên Hà rốt cuộc lại có khả năng phục hưng.

“Ta đi đem việc này bẩm báo cho sư tôn cùng Trịnh sư bá.” Trúc Tình Chân Nhân làm ra quyết định, trầm giọng nói “Y Vân người đem chuyện phái Tiên Hà sắp mở lại sơn môn báo cho đệ tử trong phái biết đi.”

Phái Tiên Hà hôm nay, tính toán đâu ra đấy cũng chỉ hơn bốn mươi người, đại sự như mở lại sơn môn, không cần phải tầng tầng truyền lại tin tức.

Mà sư tôn cùng Trịnh sư bá trong miệng nàng, là hai vị đệ tử đời thứ nhất còn sống của phái Tiên Hà, cũng tức là thân truyền của Khương Thất Thất.

”Ừ, được!” Liễu Y Vân gật đầu nói.

“Thanh Nhu, sau này ngươi và Oánh Oánh đồng thời tổ chức mọi người chuẩn bị sẵn sàng...” Trúc Tình Chân Nhân lại an bài nhiệm vụ cho Hà Thanh Nhu cùng Trần Oánh “Chờ ta cùng sư tôn với Trịnh sư bá tới, liền cùng đi Phong Châu Châu Phủ, bái kiến tổ sư gia gia.”

“Vâng!” Hà Thanh Nhu cùng Trần Oánh trăm miệng một lời nói.

Nội tâm của các nàng đều đặc biệt hưng phấn.

Phái Tiên Hà đã quá lâu quá lâu không có không khí khí thế ngất trời như vậy.

Loại cảm giác này thật tốt!

Mà hết thảy những điều này đều là bởi vì tìm được tổ sư gia gia.

Phái Tiên Hà không còn như rảnh không đầu!

...

Ở trong lúc phái Tiên Hà chuẩn bị đi Phong Châu Châu Phủ bái kiến Thôi Hằng.

Có một phong thư khẩn cấp đưa đến nội đường nha môn phủ Châu Mục của Thôi Hằng.

Lưu Lập Đào tự tay đưa tới.

“Sứ Quân, là thư tín của Trần Đồng, vội vã đưa đến, đoán chừng là chuyện cấp bách gì.” Lưu Lập Đào nói.

“Ồ?” Thôi Hằng nhận lấy thư, tiện tay mở ra “Ta nhớ được hẳn bây giờ hiện đang ở Quận Vân Xu cùng Huệ Thế đồng thời phổ biến tân chính lệnh, là Quận Vân Xu... Thật đúng là chuyện của Quận Vân Xu.”

“Quận Vân Xu là chốt bảo vệ biên giới phía Bắc Đại Tân, gần với Man Tộc ở thảo nguyên, có phải hay không đã xảy ra chuyện gì?” Lưu Lập Đào lập tức liền nghĩ đến mấy loại khả năng.

“Man Tộc thảo nguyên tụ tập ước chừng năm chục ngàn kỵ binh trong các bộ lạc, dự định xuôi nam hướng Quận Vân Xu cướp bóc, ở trong lúc giờ thư tín đã gặp cảnh nguy cấp.” Thôi Hằng đem thư vô lên bàn dài, cười lạnh nói “Đám mọi rợ này thật đúng là to gan!”

Xuôi nam cướp bóc chính là đang giết bách tính Phong Châu, coi như đang phá hư tân chính lệnh hấn muốn thúc đẩy, cũng là đang tăng thêm chướng ngại cho hấn khi thu thập thất tình từ chúng sinh.

“Đám mọi rợ này quả thật đáng hận!” Lưu Lập Đào gật đầu nói “Đám mọi rợ ở thảo nguyên này không chịu tròng trọt, làm du mục mà sống, ưa thích giết chóc, hàng năm vào cuối thu đều sẽ xuôi nam cướp bóc, tru diệt bách tính, đáng chết!”

“Ừm. Trần Đồng thỉnh cầu ta gia tăng số lượng mộ binh của hấn, dẫn ba chục ngàn binh mã, bắc tiên Man Tộc.” Thôi Hằng hơi nghĩ ngợi, vẫn là gật đầu nói “Chuyện này có thể được, đúng. Nếu trận chiến này bất lợi, ta lại tự mình ra tay.”

“Vâng, Sứ Quân, ta đây liền viết thơ hồi âm.” Lưu Lập Đào cung kính hành lễ, sau đó lại nói “Thuộc hạ còn có một chuyện muốn bẩm báo, triều đình Đại Tấn phái tới một vị sứ giả, muốn được bái kiến ngài.”

Chương 225: Muốn làm một vị vua mất nước (1)

Sứ giả triều đình Đại Tấn?

Thôi Hằng nghe vậy khó tránh khỏi hơi sững sốt.

Hắn từ khi rời đi tân thủ không gian đến bây giờ, mặc dù một mực đang mượn môi trường chính quyền để thu thập thất tình từ chúng sinh, nhưng chưa bao giờ từng qua lại cùng hoàng gia.

Dù sao, từ trăm năm trước bắt đầu, quốc vận Đại Tấn càng ngày càng suy yếu, cho đến ngày nay, chính lệnh của chính quyền đều ra không được Trung Châu, tấu chương đề cử Châu Mục địa phương cũng chỉ là mang ý nghĩa có lòng từ xa đốt mất.

Cái triều đình này cơ bản có thể nói là hữu danh vô thực.

Cho dù cái triều đại Đại Tấn này ăn cắp thành quả đấu tranh của Hồng Phú Quý vào 261 năm trước, Thôi Hằng cũng lười ra tay đem tiêu diệt.

Bởi vì, dù là không thêm quan tâm nó, cái quốc hiệu Đại Tấn này còn có thể kéo dài mười năm hay không đều không nhất định.

Kiến Viêm Đế Ngụy Dịch đã bốn mươi chín tuổi, lại ngay cả một đứa con trai cũng không có.

Nhóm trung thần tướng tài lại bị chính hắn giết sạch sành sanh.

Nhà họ Vương ở Lang Gia từ trước đến nay ủng hộ Đại Tấn gần đây đã là tự lo không xong.

Có thể nói, chỉ cần Kiến Viêm Đế Ngụy Dịch vừa chết, triều đình Đại Tấn ắt phải chia rẽ sụp đổ.

Gần như sẽ không còn có khả năng tập trung quyền lực.

Mỗi vị Châu Mục cũng sẽ không lại để cho trên đỉnh đầu chính mình lại ra thêm một tên Hoàng Đế.

Cho dù là trên danh nghĩa cũng sẽ không.

Bất quá, bây giờ Kiến Viêm Đế còn sống, vẫn là hoàng đế.

Vì vậy, sứ giả của hắn đến bất kỳ một cái Châu Phủ nào, đều sẽ được chiêu đãi.

Châu Mục địa phương vì giữ cung thuận mặt ngoài, cũng sẽ cùng sứ giả tạo quan hệ tốt, thậm chí sẽ lộ ra thái độ nhún

nhường.

Thật ra không phải là vì sợ người hoàng đế kia.

Chủ yếu là lo lắng ở trước mặt sứ giả biểu hiện không nhún nhường, không cung thuận, liền dễ dàng bị Châu lân cận bắt lấy điểm yếu.

Châu lân cận liền có thể mượn cơ này, kết minh liên hiệp tới chinh phạt.

Trên danh nghĩa là bảo vệ quyền uy của hoàng đế, thực tế chính là muốn cướp đoạt địa bàn, chia cắt đất đai cùng dân số.

Đương nhiên, mặt ngoài cung thuận nhún nhường cuối cùng chẳng qua là mặt ngoài, về phần chính lệnh sứ giả hoàng đế mang tới, bình thường cũng sẽ bị Châu Mục không đếm xỉa, hoặc là bằng mặt không bằng lòng làm bộ một chút.

Vì vậy, hoàng đế bình thường sẽ không phái sứ giả tới Châu Phủ.

Dù sao, chính lệnh mình hạ đạt lại bị không người nào coi, cũng là rất mất mặt.

Nhưng bây giờ chợt có một người sứ giả triều đình đến Phong Châu, quả thực kỳ quái.

“Là chức quan gì?” Thôi Hằng hỏi.

Sứ giả triều đình phái tới, phần lớn là thái giám trong cung, có thể thông qua chức quan cao thấp phán đoán mức độ quan trọng.

“Là Thường Thị Vương Thuần.” Lưu Lập Đào trình trọng cực kỳ nói.

“Tán Kỵ Thường Thị?” Thôi Hằng chân mày hơi nhíu, cười nói “Cái tên Kiến Viêm Đế này muốn làm gì? Lại phái quan viên quan trọng như vậy đến chỗ của ta, cái tên thái giám kia có nói là vì sao mà tới không?”

Dựa theo quan chế Đại Tấn, Tán Kỵ Thường Thị là trưởng quan lớn, thiết lập bốn người, cùng Trưng Thường Thị cùng Bình Thượng Thư làm chuyện dâng tấu, hầu hạ cuộc sống thường ngày của hoàng đế, còn chịu trách nhiệm cố vấn cùng can gián.

Quyền hành rất nặng.

“Cái tên thái giám kia không nói ý đồ.” Lưu Lập Đào lắc đầu nói “Hắn nhất định phải gặp được ngài mới nói.”

“Liền đi cho hắn đến đây đi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, cũng có chút hiếu kỳ mục đích của triều đình Đại Tấn.

“Vâng, Sứ Quân!” Lưu Lập Đào hành lễ cáo lui.

...
Theo Lưu Lập Đào dẫn đường, sứ giả triều đình Đại Tấn dẫn theo một vị người làm, đi tới sảnh tiếp khách nha môn phủ Châu Mục.

Người sứ giả này nhìn bộ dáng hơn 40 tuổi, mặt trắng không có râu, khí chất âm nhu, rõ ràng cho thấy là một tên thái giám.

Tùy tùng bên người hấn kia nhìn đã có hơn năm mươi tuổi, tướng mạo phổ thông, cúi đầu phục tùng, một bộ dáng khiêm nhường.

“Vương Thuần bái kiến Sứ Quân.”

Cái tên thái giám này không có nửa điểm ngạo khí, thái độ đối với Thôi Hằng hết sức cung kính, lại quy quy củ củ hành lễ.

“Mời ngồi đi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Thường Thị tới Phong Châu ta, có gì muốn làm?”

Đồng thời, hấn nhìn người tùy tùng hầu hạ ở bên Vương Thuần.

Cái tên tùy tùng này rõ ràng không phải là người tầm thường, mặc dù thái độ ngoài mặt cung thuận nhún nhường, nhưng trong xương vẫn có một cốt quý khí, rõ ràng cho thấy là người ngồi ở vị trí cao.

“Quả thật là chuyện hệ trọng của quốc gia.” Vương Thuần chỉ nói câu này cũng không nói gì nữa, đầu tiên là nhìn Lưu Lập Đào bên cạnh một cái, vừa nhìn về phía Thôi Hằng, muốn nói lại thôi.

“Lưu Quán Trị là phụ tá của ta, ít ngày nữa sẽ lên làm Trợ Lý, Vương Thường Thị có lời gì cứ nói.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái.

Hấn dĩ nhiên không có khả năng bởi vì một tên hoạn quan mà để phụ tá bên người lui ra.

Bởi vì Ngô Dận vẫn còn ở trên chức vị Trợ Lý, Lưu Lập Đào bây giờ đang làm Quán Trị xử lý lịch sử, chủ yếu soạn văn thư, ngôi vị đứng sau Trợ Lý, đợi ngày sau cách chức Ngô Dận, là sẽ được phong là Trợ Lý Phong Châu.

Lưu Lập Đào nghe vậy nhất thời rung động thật sâu, ý nghĩ thê chết đi theo Thôi Hằng lại nặng hơn rất nhiều.

“Đã như vậy...” Vương Thuần nghe vậy hơi trầm mặc, cuối cùng vẫn là quyết định, lại đứng dậy, đối với tùy tùng bên người nói “Trở Tướng, chuyện này vẫn là do ngài tới nói đi.”

Chương 226: Muốn làm một vị vua mất nước (2)

“Trử Tướng? !” Lưu Lập Đào kinh ngạc không thôi mà nhìn về phía vị tùy tùng kia.

“Thì ra là Thừa Tướng đương triều.” Thôi Hằng như cũ ngồi ở chỗ đó, đánh giá vị lão giả ăn mặc như tùy tùng này, rất là kinh ngạc.

Hắn mặc dù không quan tâm triều đình Đại Tấn bao nhiêu, nhưng cũng biết Thừa Tướng đương triều tên là Trử Nguyên Lương, hơn nữa còn không phải là Thừa Tướng thông thường.

Thừa Tướng, Lục Bộ Thượng Thư, Đô Đốc quân sự trong và ngoài nước, Sứ Thần, Châu Mục Trung Châu.

Đây là quan chức của Trử Nguyên Lương bây giờ.

Bản tới chức quyền, hẳn có thể quản lý hết thảy chuyện quân chính trong cả Đại Tấn, tùy ý giết quan chức Châu Mục trở xuống.

Đơn giản mà nói, cơ hồ giống như là hoàng đế.

Bình thường mà nói, những chức quan này căn bản không có khả năng chong vào trên thân một người.

Nhưng dưới sự cai trị của Kiến Viêm Đế, một vị Thừa Tướng quyền lực lớn đến không giới hạn như vậy vẫn là thật xuất hiện.

Điều này làm cho Thôi Hằng hết sức tò mò, rốt cuộc là chuyện ra sao, mới để cho vị Thừa Tướng đương triều này tự mình đến Phong Châu.

“Lão hủ gặp qua Thôi Sứ Quân.” Trử Nguyên Lương nhưng là không có nửa điểm kiêng dè của quyền thần đỉnh cấp, thái độ mười phần cung kính, khom người hướng Thôi Hằng hành lễ nói “Xin Sứ Quân cứu Đại Tấn đang trong nước sôi lửa bỏng.”

Lời vừa nói ra, chung quanh nhất thời liền yên tĩnh lại.

Thôi Hằng thần sắc cổ quái, Lưu Lập Đào cũng là vô cùng ngạc nhiên.

Thời đại này xin Châu Mục địa phương cứu Đại Tấn?

Không phản nghịch đã là rất tốt rồi !

“Chuyện này không chỉ là vì Đại Tấn, cũng là vì chính Sứ Quân ngài.” Vương Thuận bỗng nhiên mở miệng nói “Chắc

hắn Sứ Quân hẳn đã nhận được tin tức Man Tộc thảo nguyên xuôi nam công thành đi.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, cau mày nói “Cùng cái này có liên quan?”

“Quả thật có quan hệ.” Trử Nguyên Lương gật đầu một cái, mặt đầy khổ sở nói “Chiếu lệnh của thiên tử, nói Hô Chinh Thiên Vu của thảo nguyên nhân hậu yêu dân, thật chẳng lẽ bị khốn tại bảy Châu thảo nguyên, là nên đem Phong Châu vô chủ giao cho Hô Chinh Thiên Vu.

“Nếu dùng cái chiếu lệnh này, cái Phong Châu này đã thuộc về sở hữu của Man Tộc thảo nguyên, bọn họ xuôi nam tấn công Quận Vân Xu nhưng thật ra là đang đoạt về thổ địa thuộc sở hữu của bọn hắn.”

“?” Thôi Hằng gần như cho rằng mình nghe lầm.

“Hoàng đế điên rồi? !” Lưu Lập Đào càng là trợn to hai mắt, không thể tin nhìn Trử Nguyên Lương.

Cái tên Kiến Viêm Đế Ngụy Dịch này trong đầu bị úng nước hay sao?

Lúc trước bị Man Tộc thảo nguyên cướp đi vùng đất hai Châu còn chưa đủ?

Bây giờ lại bắt đầu chủ động cắt nhường thổ địa? !

Thật là chưa bao giờ nghe!

Chuyện xưa nay hiếm!

...

Trung châu, hoàng thành Đại Tấn.

Lúc này, trong triều đình đã loạn thành rồi ren.

Mấy ngày trước, Ngụy Dịch bỗng nhiên báo cho tất cả quần thần, nói mình bí mật mang một phong chiếu lệnh giao cho thảo nguyên, cắt nhường toàn bộ Phong Châu cho thủ lĩnh Man Tộc thảo nguyên Hô Chinh Thiên Vu.

Ngay sau đó, triều đình Đại Tấn nhận được tin tức Man Tộc thảo nguyên chinh quân xuôi nam, sắp tấn công Quận Vân Xu.

Thừa Tướng Trử Nguyên Lương tức giận hộc máu hôn mê tại chỗ.

Cho đến hôm nay cũng còn không trở lại triều đình.

Quần thần trong cả sảnh đường cũng đều bị cái tin tức bom tấn này làm cho bối rối.

Bọn họ nằm mơ đều không nghĩ tới, Kiên Viêm Đê trong ngày thường ăn no chờ chết, lại sẽ làm ra chuyện không hợp thói thường như vậy.

Man Tộc thảo nguyên đã ba năm không có xuôi nam.

Loại thời điểm này lại chủ động cắt nhường thổ địa một Châu cho Hồ Chinh Thiên Vu? !

Không phải là một huyện một thành, là con mẹ nó một Châu!

Toàn bộ Đại Tấn mới mười một Châu mà thôi!

Không, bây giờ liền còn dư lại mười cái...

Chỉ cần là não người bình thường, đều không làm ra được chuyện như vậy.

Vì xử lý chuyện này như thế nào, trong triều đình tranh luận không nghỉ.

Kiên Viêm Đê Ngụy Dịch lại là ngáp ngắn ngáp dài, loạng choạng loạng choạng mà đi tới triều đình.

Đông đảo quần thần nhất thời yên tĩnh lại.

Có điều Ngụy Dịch cũng không có đếm xỉa tới những quần thần này.

Hắn đi tới trên thêm ngọc, thân thể nghiêng một cái, trực tiếp liền nằm ở trên ghế rồng.

Ánh mắt nửa khép nửa mở, hoàn toàn là một bộ dạng chưa tỉnh ngủ.

Có triều thần không nhịn được bước ra khỏi hàng nói: “Bệ hạ, thiên tử vốn có trách nhiệm bảo vệ lãnh thổ bách tính, làm sao có thể vô cớ đem thổ địa cùng bách tính cắt nhường cho Man Tộc?”

Sau đó lại có triều thần bước ra khỏi hàng nói: “Bệ hạ, từ xưa tới nay mặc dù không thiếu vua chiến bại cắt đất cầu hòa, nhưng chưa bao giờ nghe vua bắt chiến mà cắt đất, xin bệ hạ rút về chiếu lệnh!”

Có hai người ngẩng đầu lên, lục tục liền có càng nhiều triều thần đứng dậy, nói cũng càng ngày càng kịch liệt, đến cuối cùng thậm chí ngay lời vua mất nước đều nói ra.

“Vua mất nước? ” Ngụy Dịch nằm nghiêng ở ghế rồng bỗng nhiên lên tiếng.

Hắn hình như là bị cái gì kích thích, trong nháy mắt trở nên tinh thần gấp trăm lần, cũng không còn một chút bộ dáng buồn ngủ khi trước, ở trên ghế rồng đứng dậy, đứng ở trên đài cao thêm ngọc, trước ghế rồng.

“Mới vừa rồi ai nói trẫm là vua mất nước?” Ngụy Dịch ánh mắt lạnh giá, quét nhìn quần thần từ trên xuống dưới.

Trong triều đình hoàn toàn yên tĩnh, không người nào dám lên tiếng.

Chương 227: Muốn làm một vị vua mất nước (3)

Âm!

Ngụy Dịch bỗng nhiên một cước đạp lộn mào bàn phía trước, lại vỗ tay cười lớn “Ha ha ha ha, nói đúng a! Không sai, không sai, trẫm, chính là vua mất nước!”

Đám quần thần kinh hãi ngạc nhiên, tràn đầy biểu tình không thể tin.

Nào có hoàng đế nói mình là vua mất nước?

Lúc này Ngụy Dịch giống như là lâm vào trạng thái tinh thần hưng phấn nào đó, hẳn không còn trông xuống quần thần, mà là ở trên thềm ngọc tự nhiên nói tới nói lui.

“Trẫm mười tám tuổi lên ngôi, chăm lo việc nước, muốn làm một vị vua phục hưng, lượ danh sử xanh. Vì vậy trẫm bổ nhiệm đại tướng quận Trần Bằng Cử, hướng Bắc chinh phạt, ngăn ngừa ba năm liền đoạt lại đất đai Phong Châu, khôi phục Sơn Hà!

“Nhưng mà sau đó thì sao? Trẫm nhận được không phải là ca tụng công đức, mà là quần thần khuyên can, muốn trẫm chớ có quá hiếu chiến, dao động biên cương, quấy nhiễu dân sinh, để cho trẫm hạ thánh chỉ yêu cầu Trần Bằng Cử trở về kinh.

“Trẫm nghĩ đến đám các người đều là cánh tay đắc lực, một lòng vì nước, nghe lời của các người, kết quả là Trần Bằng Cử trên đường trở về liền không còn tánh mạng, mấy chục vạn đại quân không có thủ lĩnh, bị thế gia đại tộc dễ dàng không chế.

“Khi đó, trẫm liền biết, trẫm không làm được vua phục hưng, lòng trẫm không đủ ác, lỗi tai trẫm quá mềm yếu, trẫm còn có một bầy thần tử tốt, trẫm không làm được đại sự. Trăm ngàn năm sau, người không đọc thuộc sách sử cũng chưa chắc biết tên trẫm.

“Điều này không thể được! Trẫm đi tới trên đời này, lên ngôi làm Đế, chứa tên Hoàn Vũ, thống ngự chúng sinh, là đặc biệt, là không giống với phàm tục, làm sao có thể cùng chúng sinh tâm thường giống nhau, bị chìm ngập ở trong bụi bặm của lịch sử?

“Để có thể bị thế nhân khắc ghi trong lòng, khai quốc Thái Tổ là nhất, vua mất nước thứ hai, vua phục hưng cuối cùng, nếu trẫm không làm được vua phục hưng, như vậy làm một vị

vua mật nước cũng là cực tốt, cái này so với làm vua phục hưng dễ dàng được thế nhân nhớ hơn a!

“Vì vậy trăm không sinh dù một đứa con trai, vì vậy trăm tàn sát huynh đệ, vì vậy trăm bỏ nhiệm ninh thân, vì vậy trăm chuyên giết trung thân, vì vậy trăm không để ý tới triều chính, vì vậy trăm để mặc cho Châu Mục địa phương cắt cứ một phương!

“Được a! Thật là được a! Bây giờ hình ảnh mật nước đã lộ rõ, triều đình hữu danh vô thực, nhưng vì cái gì vẫn chưa có người nào tới công chiếm hoàng thành? Trăm nhưng mà vẫn đang chờ được tự thiêu với cung đình, oanh động thiên hạ, để cho vô số người ghi sâu trong lòng a!

“Kỳ hạn trăm năm buông xuống, Tiên Phật Thượng Giới sắp giáng lâm, chờ đến lúc đó, trăm muốn phải mật nước liền không phải là dễ dàng như vậy, trăm không có thời gian, không người đến diệt Đại Tấn, trăm liền chính mình tự diệt cái Đại Tấn này!

“Trăm còn muốn nói cho các ngươi biết, đưa đi thảo nguyên không chỉ là một phong chiếu lệnh, còn có thanh Hồng Vũ Thần Kiếm trăm tận Thần Cảnh thiên hạ ba trăm năm trước kia!

“Cái Đại Tấn này, tất vong a! Ha ha ha ha! !”

Tiếng cười của Kiến Viêm Đế Ngụy Dịch vang vọng ở trong triều đình.

Quần thần kinh hãi, trở mắt nghẹn họng, không người dám nói ra dù là một chữ.

Điên rồi!

Hoàng đế đúng là điên! !

Cắt nhường Phong Châu thì cũng thôi, thậm chí ngay cả Hồng Vũ Thần Kiếm đều đưa cho thảo nguyên.

Đây chính là thần kiếm có thể chém Tiên Phật Thượng Giới a!

Chuyện này phải làm sao mới được đây? !

...

Trử Nguyên Lượng cuối cùng đúng là vẫn không thể tại chỗ lấy được cam kết của Thôi Hằng.

Không thể làm gì khác hơn là cùng Vương Thuần đồng thời vội vã rời đi.

Hắn thân là Thừa Tướng đương triều, không thể rời kinh quá lâu, nếu không tất ra họa loạn.

Trong nha môn Châu Mục Phong Châu.

Thôi Hằng đề cho Lưu Lập Đào đi kêu hai người Trương Sáu Minh, Ngô Dận tới, nói rõ một chút tình huống vừa rồi, dò hỏi: “Chuyện Trử Nguyên Lương nói, các người cảm thấy có mấy phần có thể tin?”

Trương Sáu Minh hơi suy nghĩ nói: “Trử Nguyên Lương là người quyền thế nhất đương triều, hẳn tự mình tới cầu cứu, chuyện này hẳn là thật.”

Lưu Lập Đào cũng nói: “Trử Nguyên Lương cùng Vương Thuần dắt tay nhau mà tới, hẳn chính là muốn Sứ Quân ngài tin tưởng tính chân thực của chuyện này.”

Ngô Dận gật đầu một cái nói: “Hạ quan cũng cảm thấy như vậy.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu nói: “Quả thật đại khái là thật, nhưng cái tên Kiến Viêm Đế này quá mức không thể tưởng tượng nổi, tám phần mười không chỉ là cắt nhường Phong Châu đơn giản như vậy.”

Nói tới chỗ này, hẳn hướng Lưu Lập Đào nói: “Không cần viết thư trả lời Trần Đồng, ta sẽ đích thân đi Quận Vân Xu một chuyến.”

“Vâng, Sứ Quân.” Lưu Lập Đào gật đầu nói.

...

Bên ngoài Quận Thành Vân Xu Phong Châu hai mươi dặm, trong lều đại doanh.

Tình thế hết sức nguy ngập!

Giương cung bạt kiếm.

Mà ở trong lều hậu phương Vân Châu Vương, chính là phần khởi thanh bình, một mảnh an lành.

Hô Chỉnh Thiên Vụ còn đang tráng niên, đôi mắt đại lễ Ngụy Dịch đưa lên, hẳn tự nhiên không chút do dự nhận lấy, quyết tâm phải ở trước khi Thiên Thần Thượng Giới hạ xuống, đánh hạ thành Phong Châu.

Lúc này, hẳn đang dùng chiếu thư lụa vàng lau chùi một thanh trường kiếm bằng thép ròng nhìn như phổ thông, ánh mắt trông về phương nam xa xa, cười nói: “Có lẽ mùa đông sang năm, tộc ta liền có thể làm chủ Trung Nguyên!”

“Cũng phải cảm tạ hoàng đế của các người cho ta lễ vật, chờ đến khi công phá cái Quận Thành Vân Xu kia, ta nhất định phải đồ thành lễ cảm ơn.”

Chương 228: Thiên Vu: ưu thế ở phía ta (1)

Ngay tại lúc Hô Chinh Thiên Vu vượt ve trường kiếm, tha hồ tướng tượng chuyên tương lai.

Một vị tráng hán thân hình khôi ngô, người khoác khôi giáp đi vào lều vua, ngã quỳ trên mặt đất, một mực cung kính nói: “Thiên Vu vĩ đại, chúng ta khi nào phát động tấn công?”

Người này là tướng quân tiên phong của man tộc thảo nguyên, tên là Kỳ Vô Thuật.

“Khoảng cách của bộ binh cùng doanh trưởng kỵ binh có còn xa lắm không?” Hô Chinh Thiên Vu đem trường kiếm thu lại, dò hỏi.

“Còn có không tới ba mươi dặm, hai trăm năm chục ngàn dũng sĩ rất nhanh thì có thể cùng quân tiên phong hợp binh.” Kỳ Vô Thuật như cũ quỳ dưới đất, bảm bảo tình huống tiền tuyến “Vật liệu cần cho khí giới công thành cũng đã chuẩn bị xong, trễ nhất hai ngày liền có thể chế tạo ra khí giới dùng cho bước đầu công thành.”

“Rất tốt!” Hô Chinh Thiên Vu gật đầu cười nói “Chúng ta không cần gấp gấp, sau khi hợp binh, làm cái gì chắc cái đó, chế tạo khí giới công thành là được, quân lính trong Quận Thành Vân Xu hẳn không đến mười ngàn, tuyệt đối không dám ra ngoài thành tập kích dũng sĩ của chúng ta.”

“Tuân lệnh, Thiên Vu vĩ đại!” Kỳ Vô Thuật lễ bái nói “Sau năm ngày, hẳn là sẽ tiêu hao hết tất cả vật liệu, chế tạo ra rất nhiều khí giới công thành, chỉ cần lại tu chỉnh một ngày, liền có thể phát động tấn công.”

“Được, vậy thì sau sáu ngày bắt đầu công thành!” Tâm tình Hô Chinh Thiên Vu tốt vô cùng, đứng lên, cầm kiếm chỉ về phía nam, cười nói “Vô luận như thế nào, ba trăm ngàn đối đầu mười ngàn, ưu thế ở phía ta!”

...

Trong Quận Thành Vân Xu.

Huệ Thế xem như Tuần Phủ sáu Quận do Châu Mục sắc phong, đã tiếp quản hết thấy việc quân chính nơi này.

Trần Đồng thì là làm Bình Tào tham gia cùng hắn, đồng thời chỉnh binh chuẩn bị chiến đấu.

Kỵ binh của man tộc thảo nguyên không thể khinh thường.

Hơn nữa, dựa theo tin tức mới nhất thám tử dò tra được, năm chục ngàn kỵ binh Man Tộc chẳng qua là tiên phong, phía sau còn có hơn 20 vạn bộ binh.

Có trời mới biết man tộc thảo nguyên lấy đâu ra tài nguyên nuôi nhiều binh lính như vậy.

Huệ Thế tự nghĩ có thể lấy một địch vạn, chiến thắng hơn mười ngàn kỵ binh, có điều đối mặt kỵ binh năm chục ngàn, mình còn có thể đánh được hay không, chính là ẩn số.

Mặc dù hẳn có long vãn của Thiên Long Đại Uy Bồ Tát Quyên khắc trong người, nắm giữ sức mạnh nghiền ép Thần Cảnh, nhưng tu vi võ công của bản thân hẳn dù sao chẳng qua là tuyệt đỉnh Nội Cảnh, không cách nào duy trì liên tục bổ sung sức mạnh Long vãn, nếu như thời gian chiến đấu quá dài thì sẽ kiệt sức.

Muốn chân chính cùng đại quân tác chiến, vẫn là phải dựa vào binh lính trong tay mới được.

Trên tường thành, gió rét gào thét.

Trần Đồng nhìn phương xa, chỉ thấy một mảnh mênh mông rộng rãi, đây là giải đất vô cùng thích hợp kỵ binh xung phong.

Mặc dù kỵ binh không cách nào dùng để công thành, nhưng có thể che chở cho 20 vạn bộ binh phía sau, để cho phía sau có thể có đầy đủ thời gian chuẩn bị khí giới công thành.

Chờ Man Tộc đem khí giới công thành chở tới đây, chính là lúc trận chiến công thành bắt đầu.

Bây giờ quân lính phòng bị trong Vân Xu Quận Thành chỉ có tám ngàn, bởi vì lúc trước Yên vương làm loạn, có lượng lớn quân lính bị điều đi, đến nay cũng không thể trở lại.

Tám ngàn thủ mấy trăm ngàn người!

Nhất định vô cùng khốc liệt!

Vì vậy, Trần Đồng mới phải dâng thư cho Thôi Hằng, thỉnh cầu quyên mộ binh, để cho hẳn chiêu mộ quân lính trong Quận Vân Xu.

Chỉ có cách chiêu mộ đến thật nhiều quân lính, bọn họ mới có cơ hội phòng thủ tòa Quận Thành Vân Xu này.

Nếu không, hết thấy đều chỉ là nói suông.

“Phủ Quận, trận đánh này, người dự định đánh như thế nào?” Trần Đồng hướng Huệ Thế bên người dò hỏi.

“Nếu trước khi đám Man Tộc này công thành, hồi âm của Sứ Quân đã tới, tự nhiên hết thấy nghe theo Sứ Quân sắp xếp.

” Ý nghĩ của Huệ Thế đơn giản cực kỳ, nhìn phương xa, trầm giọng nói “Nếu hồi âm chưa tới, ta liền trước ra khỏi thành giết cho bọn hán người ngã ngựa đổ.”

“Quả thật, cũng chỉ có thể như vậy. ” Trần Đồng gật đầu một cái, xoay người nhìn về phía bên trong thành, có thể rõ ràng nghe được thanh âm quân đội thao luyện cách đó không xa “Mạnh Thái Thú bắt đầu luyện quân, chúng ta đi qua nhìn một chút?”

“Đi. ” Huệ Thế gật đầu một cái.

...

Thái Thú Quận Vân Xu tên là Mạnh Chương.

Năm nay đã năm mươi bảy tuổi, nhưng vóc dáng vẫn vô cùng to lớn, tự mình luyện tập binh lính, la hét tràn đầy năng lượng.

“Các huynh đệ! ” Mạnh Chương khoác giáp đứng ở phía trước tám ngàn quân lính, cao giọng hô to “Man Tộc dẫn binh tới thành, muốn công phá tường thành của chúng ta, cướp bóc lương thực của chúng ta, sát hại con cái của chúng ta, cướp đoạt vợ của chúng ta! Chúng ta, nên làm như thế nào!”

“Giết con mẹ nó!”

“Giết chết bọn chúng!”

“Đánh ngã đám mọi rợ kia!”

Tám ngàn quân lính quần tình công phẫn, mặt đỏ rống giận.

Bọn họ cơ bản đều là bách tính bản xứ của Quận Vân Xu, cha mẹ vợ con bọn họ toàn bộ đều ở chỗ này.

Nếu như Man Tộc phá thành, hậu quả khó mà lường được.

Hai mươi tám năm trước, Quận Vân Xu vẫn còn ở trong tay man tộc thảo nguyên.

Trong tám ngàn quân lính này liền có không ít người ra đời vào thời đại kia, thường xuyên sẽ nghe được trưởng bối trong nhà giải thích đoạn thời gian sinh hoạt bi thảm kia, thậm chí còn có một ít quân lính đã từng đích thân trải qua cái thời đại kia.

Tất cả mọi người đều hết sức rõ ràng, ở dưới cai trị của man tộc thảo nguyên, sẽ trải qua cuộc sống ra sao.

Không, không phải cuộc sống!

Chỉ là vẫn còn sống!

Khi đó, bách tính nơi này ngay cả sông khỏe mạnh đều là hy vọng xa vời.

Nhất là con gái.

Chỉ cần vượt qua mười tuổi, cơ bản cũng sẽ trở thành đồ chơi của man tộc.

Nhất định chính là cuộc sống ở trong địa ngục.

Nhất định phải phòng thủ Quận Thành Vân Xu!

Mạnh Chương nhìn nhóm quân lính quần tình công phấn, trong lòng hết sức vui vẻ yên tâm.

Nhưng mà lại không có nửa điểm vui mừng.

Hắn biết rõ, một khi chiến đấu bùng nổ, bắt đầu thủ thành, tám ngàn quân lính trước mắt mình này nhất định sẽ tử trận rất nhiều, cuối cùng có thể còn lại hai ngàn hay không, đều là ẩn số.

Nhưng mà thân là Thái Thú Quận Vân Xu, hắn phải biểu hiện đủ kiên cường, đối diện với đám quân lính này, hắn tiếp tục cao giọng quát lên: “Không sai! Đánh ngã đám mọi rợ kia!

“Nơi này chính là nhà của chúng ta, sau lưng đã không còn đường lui, chúng ta không thể tránh né, không thể trốn đi đâu được, chỉ có chiến đấu đến chết, chỉ có phòng thủ tòa thành này, mới có hy vọng còn sống!”

Chương 229: Thiên Vu: ưu thế ở phía ta (2)

Hắn vốn xuất thân từ quân nhân.

Hết sức rõ ràng tầm quan trọng của Quận Vân Xu.

Nơi này là cửa ngõ miền bắc Phong Châu, không có Quận Vân Xu, vạn tộc phương bắc có thể tùy thời vào cửa, hướng vùng đồng bằng cướp bóc.

Toàn bộ Phong Châu đều sẽ rơi vào trạng thái không phòng bị.

Hai mươi tám năm trước, Mạnh Chương đi theo Trần Bắc Đại Tướng Quân Trần Bằng Cử đồng thời bắc tiến Vạn Tộc, đem Quận Vân Xu trăm luan trong tay Vạn Tộc thu phục, mới tính là hoàn toàn giành lại toàn bộ Phong Châu.

Ở thời điểm trước đó, Phong Châu mặc dù trên danh nghĩa coi như là lãnh thổ Đại Tấn, trên thực tế sớm đã là sân sau của vạn tộc phương bắc, muốn vào liền vào, muốn ra liền ra, thoải mái chà đạp.

Hơn nữa Quận Vân Xu còn có tác dụng làm nông trường chặn ngựa, có núi Thiên Phong ngăn trở đại quân.

Phong Châu có Quận Vân Xu, mới xem như Phong Châu của Đại Tấn, Phong Châu không có Quận Vân Xu, liền chỉ là một tiêu cô nương bất cứ lúc nào cũng sẽ bị Vạn Tộc xâm phạm.

Quận Vân Xu tuyệt đối không thể mất đi!

Lúc này Huệ Thế cùng Trần Đồng đi tới, nhưng cũng không khuấy rầy Mạnh Chương luyện binh, mà là ở một bên lặng lẽ chờ đợi.

Sau khi Mạnh Chương kết thúc một vòng luyện binh, liền đi tới trước mặt hai người, chấp tay hành lễ, dò hỏi: “Hai vị đại nhân, tình huống bên ngoài thành như thế nào?”

Đối với hai người cấp trên tới từ Phong Châu Châu Phủ này, hắn ở lúc ban đầu còn hơi có chút bất mãn.

Nhưng mà sau khi chung đụng lại phát hiện hai người này đều là một lòng vì bách tính, từ đó liền hòa thuận lên.

Nhất là Mạnh Chương còn phát hiện Huệ Thế mặt mũi rất giống với Trần Bằng Cử.

Điều này càng làm cho hắn cùng với Huệ Thế thân cận rất nhiều.

Cơ bản không có gì mâu thuẫn.

Huệ Thế trầm giọng nói: “Bên ngoài thành thường xuyên có thám mã Man Tộc rong ruổi, hẳn là đang tra xem tình huống thủ thành của chúng ta, có chuyện cũng sẽ bán tên đưa tin, tạo ra một ít lời nói mê hoặc lòng người.”

Trần Đồng gật đầu một cái, trịnh trọng cực kỳ nói: “Hai ngày nay thám mã thường bịa đặt, nội là hoàng đế Đại Tấn đã hạ chiếu lệnh, đem Phong Châu cắt nhường cho Hồ Chinh Thiên Vu của bọn hắn.

“Mặc dù chuyện này giống như nói mơ giữa ban ngày, vô cùng không thể tin, nhưng đã truyền bá ra trong quân cùng trong dân chúng, xin Mạnh Thái Thú gia tăng chú ý, chớ có để cho quân lính cùng dân chúng chịu lời đầu độc này.”

Vô duyên vô cớ cắt nhường đất một Châu cho man tộc thảo nguyên, trừ phi là kẻ ngu mới sẽ làm ra chuyện như vậy.

Quận Vân Xu bên này căn bản cũng không có người tin tưởng.

“Người truyền bá tin tức này, lòng dạ đáng chém!” Mạnh Chương thần sắc cực kỳ âm trầm, cách dùng tâm lý chiến như vậy cũng không giống như là chuyện đám mọi rợ kia có thể làm được, chẳng lẽ có người đang âm thầm chỉ điểm bọn họ?

Bất quá, đối mặt loại thủ đoạn này, cũng chỉ có thể mắng một chút, khó mà làm ra biện pháp hiệu quả, hẳn rất nhanh thì bình tĩnh lại, dò hỏi: “Trần Bình Tào, hôi âm của Sứ Quân đến chưa?”

“Còn không có.” Trần Đồng lắc đầu nói “Bất quá, dựa theo thời gian tới tính, bây giờ hôi âm của Sứ Quân hẳn đã ở trên đường.”

“Như vậy thì tốt...” Mạnh Chương đầu tiên là gật đầu một cái, lại ngẫm nghĩ một chút, không nhịn được nói, “Trần Bình Tào, có đôi lời lão phu còn không nhịn được muốn giảng một chút.

“Bây giờ Quận Vân Xu chiến huống khẩn cấp, thiếu quân lính, chúng ta hẳn là mau sớm mở rộng mộ binh, như vậy mới có hy vọng thủ thành, mà không phải trông cậy vào tám ngàn bộ binh này.

“Không sai, chúng ta là không có quyền lực tự mình mộ binh, dựa theo quy trình là hẳn là trước hướng Châu Mục Sứ Quân xin, nhưng bây giờ đang lúc nguy cấp, đã không có nhiều thời gian như vậy.”

Ý tứ của hắn rất đơn giản, tướng ngoài mặt trận có thể không nghe lệnh vua, bây giờ thì không nên đi quản cái gì quy

trình, hẳn là trực tiếp mở rộng mộ binh mới đúng.

“Không, nếu là đổi thành những Châu Mục khác, người làm như vậy không có sai.” Trần Đồng nhưng là lắc đầu nói “Nhưng ở dưới quản lý của Thôi Sứ Quân lại bất đồng, chỉ cần chúng ta có thể nhận được hồi âm của Sứ Quân, trận chiến này tất thắng.”

“Sứ Quân có đại thần thông, chỉ cần ở trên phong thơ khắc một hai thứ, trọng nháy mắt liền có thể diệt hết đại quân Man Tộc.” Huệ Thế ở một bên giải thích.

“...” Mạnh Chương nghe vậy trầm mặc, hẳn nghĩ tới một ít tin đồn liên quan tới Châu Mục Phong Châu Thôi Hằng, cau mày nói “Nơi này cũng không có sông Hồng, không có biện pháp mượn nước dim chết đại quân.”

Cùng tuyệt đại đa số người giống nhau, hẳn cũng là càng tin tưởng Thôi Hằng chính là mượn ưu thế địa hình cùng sức nước của sông Hồng, mới có thể trước sau đánh bại đại quân mạnh gấp mấy lần tự thân.

Về phần đại thần thông?

Từ cổ chí kim chưa từng nghe qua đại thần thông có thể đổi đầu đại quân mấy trăm ngàn.

Căn bản là không cách nào khiến cho người tin tưởng.

“Chúng ta cũng sẽ không nhận được thơ hồi âm từ Sứ Quân.” Vừa lúc đó, Huệ Thế bỗng nhiên mở miệng.

Lời này nhất thời làm Trần Đồng bên cạnh giật mình.

Có ý gì? !

Hắn đang còn muốn hỏi, lại thấy Huệ Thế đang một mực cung kính hướng lên trời hành lễ.

“Cung nghênh Sứ Quân!” Huệ Thế hướng lên trời hành lễ, cung kính cực kỳ.

Long văn sau lưng hắn cảm thấy khí tức quen thuộc, điều này liền ý nghĩa Thôi Hằng đến rồi, hơn nữa không có che giấu hành tung tự thân.

Trần Đồng nghe vậy liền vội vàng nhìn lên.

Liền thấy một bóng người cười mây đạp gió, chậm rãi từ chân trời bay qua.

Vì vậy, hắn vội vàng lễ bái nói: “Cung nghênh Sứ Quân!”

“Bay, bay tới? !” Mạnh Chương chính là trợn mắt há mồm nhìn Thôi Hằng.

Thủ đoạn cười mây đạp gió như vậy, ở trong nhận thức của tuyệt đại đa số người, cũng đã là thần tiên.

Đông đảo bách tính, quân lính bên trong thành cũng đều thấy được Thôi Hằng cười mây đạp gió từ trên trời hạ xuống, nội tâm nhất thời đều tràn đầy vui mừng vô tận.

Lúc đang đối mặt tình huống nguy cấp từ man tộc, sắp tới lúc công thành, bỗng nhiên một vị thần tiên đến .

Đây quả thực giống như là từ trong bóng tối vô tận xuất hiện một chiếc đèn.

Bách tính vốn dĩ hoảng loạn, nhất thời cảm giác trong lòng mình an toàn rất nhiều.

Vào lúc này vô luận bọn họ đang làm gì, đều rói rít quý sụp xuống đất, hướng Thôi Hằng trên trời quý bái.

Tùng đạo ánh sáng màu đỏ, màu trắng chỉ có Thôi Hằng thấy, chậm rãi trôi về bầu trời.

Chương 230: 8000 quân lính, 8000 Tông Sư (1)

Cưỡi mây đạp gió, phi thiên mà đi!

Điều này ở trong mắt tuyệt đại đa số người, chính là thủ đoạn thân tiên, đều biết bay rồi, không phải là thân tiên thì là cái gì? !

Vì vậy, Thôi Hằng chân đạp mây lành mà tới, ngay lập tức liền khiến cho cả tòa Quận Thành Vân Xu chấn động.

Gần như mỗi người bách tính đều quỳ trên đất, hướng bầu trời quỳ bái.

Sau khi Thôi Hằng thu thập ánh sáng vui, yêu của những người dân này, liền đáp xuống trước mặt ba người Huệ Thế, Trần Đông, Mạnh Chương.

Chẳng qua, hắn cũng không vội cùng ba người này nói chuyện, mà là nhìn về phía tám ngàn binh lính cách đó không xa, nhẹ nhàng gật đầu nói: ”Được a, đều là lính thiện chiến.”

Đúng là lính thiện chiến.

Quận Vân Xu tiếp giáp cùng thảo nguyên, đàn ông cơ hồ người người tập võ, thể trạng đều hết sức cường tráng.

Mặc dù đều không phải là võ học cao thâm gì, tối đa cũng chỉ luyện đến tầng thứ Nội Dưỡng, ngay cả khí cảm đều không luyện ra được, nhưng dùng để tráng kiện thân thể, tăng cường tinh khí thần đã đủ rồi.

“Sứ Quân, Quận Vân Xu khắp nơi đều có hảo nam nhi! ” Trần Đông lại gân hành lễ nói “Nếu có thể chiêu mộ mấy chục ngàn quân lính, hơi chút huấn luyện, thuộc hạ nhất định có thể thủ vững tòa Vân Xu Quan này.”

“Trần Đông ngươi giỏi nhỉ, Sứ Quân đã tới, còn cần ngươi tới thủ thành? ” Huệ Thế từ trước đến giờ có lời nói thẳng, sau khi khom mình hành lễ nói “Sứ Quân, ngài tới bên này, chẳng lẽ là bởi vì đám man tộc thảo nguyên kia có chỗ đặc thù gì?”

Hai người bọn họ cũng nhìn ra được, nếu Thôi Hằng tới tòa Quận Thành Vân Xu này, hẳn là sẽ thi triển đại thần thông thủ thành.

Trận chiến này đã là tất thắng.

Bất quá, nếu chỉ là chinh chiến bình thường, theo lý chỉ đưa tới một phong thư chấp thuận cho phép mộ binh là được, căn bản không cần phải đích thân tới.

Trừ phi là man tộc thảo nguyên bên kia không bình thường.

“Tình huống quả thật có chút thay đổi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, nhìn về phía Mạnh Chương bên cạnh, mỉm cười nói “Vị này chính là Thái Thú Quận Vân Xu?”

“Hạ quan Mạnh Chương, bái kiến Sứ Quân.” Mạnh Chương cung kính hướng Thôi Hằng hành lễ, lại không nhận được hỏi, “Dám hỏi Sứ Quân, có phải thần tiên hay không?”

Mới vừa rồi phương thức Thôi Hằng xuất hiện, thật sự là quá rung động.

Đề cho vị lão Thái Thú kiến thức rộng này đều cảm thấy khó tin.

Chỉ cảm thấy nhận thức của mình đều bị lật đổ.

Một người lại có thể cưỡi mây đạp gió, bay ở trên trời, thân thể lảng không, đây không phải là thần tiên sao?

Dù sao, ở cái thế giới này, coi như là đem võ công tu luyện đến Thân Tàng, mở ra bảo tàng trong cơ thể, có thân lực, cũng đều không cách nào phi hành.

Chỉ có truyền thừa nội tình thâm hậu cổ xưa như Đạo Nhất Cung, mới có phương pháp đặc biệt thức tỉnh loại thân lực như “Đằng Vân” “Ngự Phong”.

“Ta cũng không phải là thần tiên, vẫn là một người phạm, chẳng qua là có một ít thủ đoạn bé nhỏ mà thôi.” Thôi Hằng khẽ lắc đầu.

Đây là nói thật.

Đối với hắn bây giờ tới nói, cho dù là cái thế giới này, đều vẫn còn quá nhiều điều không biết.

Nếu mà cùng vũ trụ mênh mông so sánh, chút bản lãnh Kim Đan đại thành này càng là nhỏ nhặt không đáng kể.

“...” Mạnh Chương nhất thời không nói gì, hắn sống hơn nửa đời người, nhưng mà chưa từng thấy người phạm có thể cưỡi mây đạp gió “Sứ Quân, ngài tự mình tới, hẳn là vì giúp chúng ta thủ thành đi.”

Cuối cùng, hắn vẫn đem đề tài quay về chuyện thủ thành.

Bây giờ, thủ thành mới là chuyện trọng yếu nhất của Quận Thành Vân Xu, dân chúng trong thành sống hay chết, Phong Châu sau này, thậm chí là toàn bộ tương lai Đại Tấn, đều quyết định bởi chuyện Quận Thành Vân Xu có thể hay không phòng thủ.

“Không sai, đúng là tới bên này giúp các người thủ thành.
” Thôi Hằng trực tiếp gật đầu thừa nhận.

Hắn không có thói quen nói vòng vo.

Không thích đánh đố người.

“Thật? ! ” Mạnh Chương nghe vậy nhất thời ánh mắt sáng lên, lúc này liền muôn quỳ xuống đất lễ bái “Đa tạ Sứ Quân, mời Sứ Quân cứu bách tính Quận Vân Xu tránh khỏi thảm họa chiến tranh.”

“Trước khoan vội nói tạ. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng nâng tay, không để cho Mạnh Chương lạy xuống, mỉm cười hỏi, “Không biết Mạnh Thái Thú cảm thấy, cần binh lực dạng gì, mới có thể phòng thủ tòa thành này?”

“Ít nhất mộ binh mười hai ngàn. ” Mạnh Chương không chút nghĩ ngợi nói, còn tưởng rằng Thôi Hằng là đang hỏi số lượng binh lính chiêu mộ, liền lại bổ sung “Nếu muốn hướng bắc đánh Man Tộc, đem đánh lui, ít nhất cũng phải mộ binh ba chục ngàn.”

Đại Tấn mặc dù đã là quốc gia thối nát, thảm họa chiến tranh nổi lên bốn phía, dân chúng lâm than, nhưng quân lính ở cửa khẩu vẫn duy trì sức chiến đấu cường hãn cùng trang bị tương đối hoàn hảo.

Man tộc thảo nguyên am hiểu cỡi ngựa bắn cung, liều chết chiến đấu không quản tính mạng.

Có điều trang bị cùng sự tu dưỡng của quan quân chỉ huy so với Đại Tấn bên này phải kém một mảng lớn.

Vì vậy, ở trong chiến đấu quy mô lớn, việc quân lính Đại Tấn đánh lui man tộc số lượng gấp mấy lần tự thân cũng không phải chuyện kỳ quái gì.

Trong đại quân mấy trăm ngàn của Man Tộc bên kia có không ít là thợ mộc cùng khuân vác, chân chính có thể đánh cũng chỉ là năm chục ngàn kỵ binh cùng một thành binh lính trong biên chế.

Đây cũng là nguyên nhân Mạnh Chương dám nói ba chục ngàn quân lính là có thể đánh lui man tộc.

“Nếu như chỉ dùng tám ngàn quân lính này thì sao? ” Thôi Hằng lần nữa hỏi thăm, cũng nhân mạnh một chút “Cần binh lực dạng gì?”

“Cái này là không thể nào! ” Mạnh Chương nghe vậy nhất thời vô cùng xao động, lắc đầu nói “Sứ Quân, ngài tính để cho tám ngàn binh lính này đi thủ thành sao? Không thể, tuyệt đối không thể, nếu như chỉ có chút người này, cũng chưa chắc có thể thủ vững Quận Thành Vân Xu!”

“Mạnh Thái Thú bình tĩnh chớ nóng.” Thôi Hằng lắc đầu một cái, mỉm cười nói “Ý của ta là, nếu để cho những quân lính này đều có võ công cao thâm, có thực lực lấy một địch mười, thậm chí là lấy một địch một trăm, có phải hay không cũng có thể đánh tan man tộc bên ngoài?”

Chương 231: 8000 quân lính, 8000 Tông Sur (2)

“Lời là nói như vậy, nhưng mà điều này sao có thể...”
Mạnh Chương nghe vậy nhưng là càng ngỡ ngác.

Chính hấn cũng là võ giả, nhưng vì thiên tư có hạn, chỉ có cảnh giới Tây Tủy.

Bất quá, coi như chẳng qua là Tây Tủy, đặt ở trên giang hồ cũng coi là một cao thủ nhất lưu.

Vì vậy Mạnh Chương hết sức rõ ràng, muốn chỉ bằng vào phương thức tăng lên võ lực cá nhân, đề đền bù chênh lệch mấy trăm ngàn người, hoàn toàn chính là nói mơ giữa ban ngày.

Huống chi tập võ thành công cũng không phải chuyện một sớm một chiều, căn bản cũng không khả năng trong vòng thời gian ngắn làm được.

Trần Đồng cùng Huệ Thế lại là lập tức hiểu ý nghĩ của Thôi Hằng.

Nhất là Huệ Thế.

Hấn thật ra chính là người từng trải qua chuyện này.

“Nếu ta đem tám ngàn người này đều tăng lên tới cảnh giới Hóa Khí, có thể đánh tan Man Tộc bên ngoài hay không?”
Thôi Hằng dò hỏi.

“Cái, cái gì? !” Mạnh Chương nhất thời trợn to hai mắt, không thể tin nhìn về phía Thôi Hằng.

Hấn sống lâu như vậy, còn chưa từng nghe qua câu hỏi vô lý như vậy.

Đây chính là cảnh giới Hóa Khí a, tầng thứ được xưng cảnh giới Hóa Khí này, đặt ở trên giang hồ đều có thể làm tổ sư khai tông lập phái một phương.

“Sứ Quân, hấn là đủ rồi.” Trần Đồng ở một bên trả lời.

Hấn thân là Binh Tào, vốn là có trách nhiệm trợ giúp Châu Mục trông coi xử lý quân sự, vào lúc này đứng ra nói chuyện thật thích hợp.

“Được, vậy cứ làm như thế.” Thôi Hằng lúc này ra quyết định, rồi hướng Mạnh Chương nói “Có thể hay không làm phiên Mạnh Thái Thú sai người đưa một ly nước trà tới.”

“Có thể, có thể... Xin vâng lệnh Sứ Quân.” Mạnh Chương lúc này đã đầy bụng nghi ngờ, không biết Thôi Hằng là phải

làm gì.

Chẳng lẽ thật có thể đem tám ngàn người đều tăng lên tới cảnh giới Hóa Khí?

Đừng nói giỡn!

Điều này sao có thể đây?

Chỉ chốc lát sau, nước trà bị bung lên.

Thôi Hằng vận chuyển pháp lực, giơ tay lên tùy ý vung vẩy trên chén trà, lại làm dáng một chút, mỉm cười nói: “Được rồi, đem nước trà đưa cho các huynh đệ uống vào đi, nhớ lấy nhất định phải uống nhiều.”

Lời này chính là để cho mọi người tại đây toàn bộ đều ngẩn ra, toàn bộ đều thần sắc nghi ngờ nhìn về phía Thôi Hằng.

Mới vừa rồi Sứ Quân chắc chắn không có nói sai sao?

Rõ ràng cái chén trà này số lượng không đủ hai người uống, như vậy làm sao còn phân cho tám ngàn quân lính?

Bung trà là một gã quan phụ tá trẻ tuổi.

Bây giờ biểu tình trên mặt hẳn thật là so với khóc còn khó coi hơn.

Bởi vì tên quan phụ tá này cũng chưa từng thấy qua bộ dáng Thôi Hằng cười mây đạp gió, chẳng qua là bị tạm thời gọi tới.

Đứng ở góc độ của hắn bây giờ, Thôi Hằng đã là kẻ gian tà có ý làm khó dễ Mạnh Chương.

Nhưng sau khi tên quan phụ tá này thấy tên lính thứ nhất đem nước trà uống một hơi cạn sạch, mà nước trà bên trong chén trà lại từ cạn hóa đầy, nhất thời coi Thôi Hằng như người trời.

Thiếu chút nữa thì sẽ hướng Thôi Hằng quỳ xuống.

Đây là thần tiên a!

Ngay sau đó, chuyện khiến cho tên quan phụ tá này cùng Mạnh Chương đều cảm thấy cực độ khiếp sợ, khó mà tin nổi xảy ra.

Tám ngàn quân lính sau khi uống vào nước trà qua “Xử lý” của Thôi Hằng, trên người lần lượt bắt đầu bốc lên hơi nóng hừng hực, bọn họ nhao nhao vận động thân thể.

Trong lúc nhất thời, thanh âm ùng ùng từ giáo trường thao luyện vang lên tận trời.

Khí tức của những quân lính này đang nhanh chóng trở nên mạnh mẽ lên.

Bọn họ có thể cảm giác được một cách rõ ràng, võ công của mình đang tăng nhanh như gió, căn bản không cần luyện tập, chỉ cần hơi chút vung vung cánh tay đập đập căng chân, liền có thể trở nên mạnh mẽ.

Không tưởng tượng nổi, thật sự là không tưởng tượng nổi!

Trong nháy mắt, những quân lính này trực tiếp từ tầng thứ Nội Dưỡng, thậm chí là Luyện Hình, vượt qua những cảnh giới Khí Cảm, Súc Khí, Dịch Cận, Tây Tủy, Ngưng Khí, mà đạt tới cảnh giới Hóa Khí có thể đem chân khí trải rộng toàn thân, sử dụng như cánh tay!

Tám ngàn Tông Sư Hóa Khí!

Từ đó sinh ra!

Ở sau khi kết thúc hết thấy những biến hóa này, tám ngàn quân lính rồi rít hướng Thôi Hằng quỳ xuống, đầu rạp xuống đất, quỳ bái!

“Vạn tạ ân tái tạo của Thượng Tiên!”

“Vạn tạ ân tái tạo của Thượng Tiên!”

Thanh âm như núi thét biển gầm thẳng tới tận trời.

Vào lúc này, Mạnh Chương đã hoàn toàn trọn tròn mắt.

Hắn cặp mắt trọn tròn, không thể tin nhìn những quân lính này, theo bản năng đánh chính mình một bạt tai, muốn phải nghiệm chứng xem chính mình có phải là đang nằm mơ hay không.

Huệ Thế cùng Trần Đồng đứng ở một bên cũng có chút ngây ra.

Tình cảnh trước mắt thật sự là vô cùng rung động.

Tám ngàn Tông Sư a!

Điều này quá khoa trương!

Trên đời có ai dẫn qua tám ngàn tên Tông Sư đánh giặc chưa?

Thôi Hằng thì là vẻ mặt bình tĩnh, nội tâm không chút chấn động.

Dù sao, cái gọi là Tông Sư Hóa Cảnh thật ra thì cũng chỉ tương đương với luyện khí tầng bốn, thân dị trên rất nhiều phương diện thậm chí còn kém xa tít tắp.

Lấy tỵ vi Kim Đan đại thành của hãn bây giờ, tùy tiện vẩy ra mấy năm đậu nành, cũng có thể làm ra mấy chục ngàn tên quân lính luyện khí tầng bốn.

Đem tám ngàn quân lính này tăng lên tới cảnh giới Hóa Khí, thật sự là quá đơn giản.

“Sứ Quân thật là thần tiên a!” Mạnh Chương vô cùng cung kính hướng Thôi Hằng quỳ mọp, như cúng bái thần linh.

“Không nên đa lễ.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, ra hiệu Mạnh Chương cùng chúng quân lính đứng dậy, rồi hướng Huệ Thế nói “Mấy ngày kế tiếp, giúp bọn hãn làm quen một chút lực lượng mà chính mình mới vừa lấy được, cũng có thể dạy bọn họ một ít võ công.”

“Vâng, Sứ Quân!” Huệ Thế vội vàng hành lễ nói.

...

Sau sáu ngày.

Trong doanh trường man tộc cách Quận Thành Vân Xu hai mươi dặm.

Từng chiếc khí giới công thành đã được xây dựng hoàn thành, đại quân 30 vạn bao gồm thợ mộc cùng dân phu ở bên trong cũng đã chờ xuất phát.

Kỳ Vô Thuật liền cưỡi ngựa đứng ở phía trước nhất, ánh mắt của hãn nhìn chăm chăm Quận Thành Vân Xu xa xa, bỗng nhiên rút ra loan đao bên hông, ngựa mặt lên trời gào to.

“Các dũng sĩ, theo ta giết a! Đoạt lấy Vân Khu Quan, chúng ta liền có lương thực sống qua mùa đông, liền có rượu thịt mỹ vị, liền có nữ nhân xinh đẹp!

“Giết a!”

Chương 232: Hồng Vũ Thần Kiếm (1)

Ở cùng lúc khi Kỳ Vô Thuật lên đường tiến quân, Hồ Chinh Thiên Vu trong lều vua Vân Châu cũng động.

Chẳng qua, hắn cũng không có dẫn theo bất luận kẻ nào, ngay cả binh lính hộ vệ của mình đều cho lui, một thân một mình, tay nắm một thanh trường kiếm thép rỗng nhìn như thông thường, hướng phương hướng Quận Vân Xu đi tới.

“Một đòan mâu chốt công phá Quận Vân Xu, phải do bản Thiên Vu tự mình ra tay.” Hồ Chinh Thiên Vu nhìn Quận Thành Vân Xu ở phương nam, nội tâm rất là hưng phấn.

Hai mươi tám năm trước, phụ thân của hắn bị Trần Bắc Đại Tướng Quân Trần Bằng Cử của Đại Tần đánh bại ở Quận Vân Xu, dẫn theo hắn trốn về thảo nguyên, cuối cùng lại bởi vì đánh mất quan ải trọng yếu như Quận Vân Xu mà bị Thiên Vu thời đó chém đầu.

Khi đó hắn mới chín tuổi.

Bây giờ Hồ Chinh Thiên Vu mặc dù cũng sớm đã giết chết Thiên Vu đời trước báo thù cho cha, có điều Quận Vân Xu vẫn là một cái tâm bệnh vặt ngang trong lòng ngực của hắn.

Ký ức hoảng hốt chạy ra khỏi Quận Vân Xu năm đó, đóng dấu thật sâu ở trong đầu của hắn.

Đời này kiếp này đều không cách nào quên.

Đôi với hắn mà nói, chỉ có lần nữa công chiếm Quận Vân Xu, mới có thể chân chính chữa khỏi cái tâm bệnh này!

“Từ sau khi ta giết chết Thiên Vu đời trước, kẻ nhiệm thủ lĩnh, bộ tộc thảo nguyên ở trên tay của ta đã cường thịnh gấp mấy lần.” Hồ Chinh Thiên Vu mắt sáng rực, như là đang tha hồ tưởng tượng đến tương lai.

“Bất quá, ta tuy là Thiên Vu lại không phải Thần Cảnh, những bộ tộc lớn kia mặc dù trên danh nghĩa thần phục với ta, nhưng cũng không chân chính nghe theo hiệu lệnh của ta.

“Vốn dĩ ta đây dự định lại nghỉ ngơi lấy sức mười năm, chuẩn bị thật tốt, chỉ cần có vị tiên sinh kia giúp đỡ, mười năm sau ta nhất định có thể dẫn bộ tộc làm chủ Trung Nguyên!”

“Không biết vì sao a, lão thất phu Kiến Viêm lại đưa cho ta một món lễ lớn như vậy, toàn bộ Phong Châu a, không chỉ là Quận Vân Xu, mâu chốt nhất là hắn lại còn đem Hồng Vũ Thần Kiếm cho ta.

“Đây thật là một tên vua mất nước! Trung Nguyên có câu, trời cho mà không lấy, để nó lại có mưu khác thì hỏi sao kịp,

bây giờ chính là thời cơ tốt ngàn năm một thuở, ta phải nắm lấy, từ đó quét ngang thiên hạ, làm chủ Trung Nguyên!”

Hô Chính Thiên Vu trong lòng nghĩ như vậy, đồng thời giơ trường kiếm trong tay lên.

Hắn giơ trường kiếm hướng về phía ánh mặt trời, quan sát tỉ mỉ, qua một đoạn thời gian thật lâu, từ trong thâm tâm thờ dài nói “Không hô là bội kiếm của Hồng Vũ Thiên Vương năm đó, quả nhiên bất đồng!”

“Đây chính là tiên kiếm ngay cả dư âm kiếm khí cũng có thể chém chết Thần Cảnh, độ sắc bén có thể khiến Nhân Tiên đều vẫn lạc, nhìn qua lại không khác gì kiếm bằng thép rỗng tâm thường, đây chính là thần vật tự ẩn hình sao?”

Thanh kiếm này danh tiếng quá lớn.

Bởi vì trên thảo nguyên cũng không có tận lực che đậy sự tích liên quan tới Hồng Vũ Thiên Vương, cho nên ở bên trong man tộc thảo nguyên, cũng lưu truyền đủ loại cố sự liên quan tới thanh kiếm này.

Hơn nữa, trải qua gần ba trăm năm truyền lưu, sự tích về Hồng Vũ Thiên Vương năm đó đã biến thành tương tự với thần thoại.

Thanh kiếm này chính là thần binh, tiên kiếm trong truyền thuyết!

Nắm giữ uy năng không tưởng tượng nổi.

Rất nhiều trẻ con trên thảo nguyên, đều là nghe chuyện xưa của Hồng Vũ Thiên Vương mà lớn lên, mỗi đứa trẻ trai đều ước mơ chính mình cũng có thể nắm giữ một thanh Hồng Vũ Thần Kiếm.

Hô Chính Thiên Vu tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Chẳng qua là, hắn là người duy nhất đạt được mộng tưởng trong ba trăm năm này.

Đương nhiên, Hô Chính Thiên Vu khi còn bé, chỉ là muốn nắm Hồng Vũ Thần Kiếm ở trước mặt đám bạn ra oai, Hô Chính Thiên Vu bây giờ, thì là quyết tâm dùng thanh kiếm thần này để chinh phục Trung Nguyên, đồ sát bách tính trung nguyên.

“Hồng Vũ Thiên Vương trong truyền thuyết yêu dân như con, không có nửa điếm tư tâm, coi như đã đánh hạ gần hết toàn bộ thiên hạ, cũng vẫn giản dị, mọi chuyện đều nghĩ cho trăm họ.”

Hô Chính Thiên Vu chậm rãi đem trường kiếm thả xuống, đặt ở trong tay chậm rãi vuốt ve, giống như là đang thưởng

thức một món trân bảo tôi cao, bỗng nhiên sắc mặt trở nên nghiêm túc, lại thở dài một tiếng.

“Hong Vũ Thiên Vương, khi còn bé ta rất sùng bái ngươi, cảm thấy ngươi vô cùng lợi hại, lại có thể càn quét Trung Nguyên, làm được chuyện cha ta đều không làm được.

“Nhưng bây giờ lại cảm thấy ngươi quá nhân từ, lại ưu đãi dân chúng bình thường như vậy, những đám nông phu ngu xuẩn kia có thể làm gì, ở lúc ngươi bị người trong thiên hạ vây công, bọn họ lại làm sao giúp ngươi?”

“Ngươi rõ ràng có thần kiếm mạnh mẽ như vậy, tại sao còn muốn bỏ qua cho những địch nhân kia, không có chém tận giết tuyệt, cuối cùng ngược lại thì hại chính mình. Những điều này đều không xử lý tốt, Hong Vũ Thiên Vương cũng chỉ đến như thế thôi a.

“Bây giờ ta đạt được bội kiếm của ngươi, lấy được lực lượng của ngươi, tuyệt sẽ không dẫm vào vết xe đổ của ngươi, ta sẽ năm bội kiếm của ngươi, đem hết thầy người phản kháng ta, đối nghịch với ta, giết sạch sẽ!”

“Liên từ cái Quận Vân Xu này bắt đầu!”

...

Chương 233: Hồng Vũ Thần Kiếm (2)

Kỳ Vô Thuật cười ngửa lãnh binh, nhìn đại quân mấy chục vạn mệnh mông cuồn cuộn sau lưng mình, trong lòng của hắn bỗng sinh ra hào hứng.

Coi như là Thần Cảnh trước mặt, khi đối diện binh lực như vậy cũng chỉ có thể chạy trốn, thậm chí cho dù là Tiên Phật Thượng Giới hạ xuống, cũng không dám nhìn thẳng đại quân mấy chục vạn này đi!

Đây là một cỗ lực lượng cường đại bậc nào.

Bây giờ liền nắm giữ ở trong tay của mình!

“Nếu như ta bây giờ liền dẫn cỗ đại quân này trở về thảo nguyên, có phải hay không có thể dễ dàng đoạt được ngôi vị Thiên Vu?” Trong lòng Kỳ Vô Thuật bỗng nhiên toát ra cái ý nghĩ này.

Có điều hắn rất nhanh thì bỏ đi ý nghĩ này.

Hắn chẳng qua là cháu trai Hồ Chính Thiên Vu, bộ tướng dưới quyền lại đều là thân tín của Hồ Chính Thiên Vu.

Hắn có thể thu được quyền lực lãnh binh lớn như vậy, thuần túy là bởi vì Hồ Chính Thiên Vu tin tưởng.

Nếu như phản bội, kẻ tử thù đầu tiên liền là chính bản thân hắn.

“Quyền lực to lớn làm cho đầu óc của ta hồ đồ.”

Kỳ Vô Thuật lắc đầu một cái, ánh mắt lần nữa nhìn về Quận Thành Vân Xu phía trước “Ta phải dùng giết chóc để rửa sạch sương mù làm mê muội lòng ta!”

Trong lòng của hắn, ý nghĩ đồ thành càng phát ra kiên định.

Đồng thời cũng đang lên kế hoạch phải làm sao công thành, nên từ vị trí nào bắt đầu, nên phái bao nhiêu binh lực, làm sao tấn công...

Đây đều là thứ phải suy nghĩ cho kỹ.

Nhưng mà, khi Kỳ Vô Thuật dẫn quân đi tới trước thành Quận Thành Vân Xu, lại bối rối tại chỗ.

Bởi vì, cửa thành nơi này, lại là mở!

Ước chừng bảy, tám ngàn tên quân lính, tay không mà đứng ở ngoài thành, thủ lĩnh đứng ở phía trước nhất của bọn hắn, cũng là một nam tử tay không.

“Đây là tình huống gì, có bấy sao? ” Chân mày Kỳ Vô Thuật cau lại, trong lòng không hiểu gì cả, thậm chí có hơi chút mờ mịt.

Đôi mắt tình huống quý dị như vậy, hắn cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Bất quá, Huệ Thế trước của thành Vân Xu cũng đã chỉ đôi diện kêu mắng lên “Đôi diện chính là Kỳ Vô Thuật sao? Mau quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, tự vẫn tạ tội, ông nội còn có thể lưu cho ngươi một bộ toàn thân!”

Hắn bây giờ rất là hưng phấn,

Bởi vậy, lần này hắn mang theo tám ngàn Tông Sư ra khỏi thành chiến đấu!

Từ xưa tới nay, ai lãnh đạo qua quân đội do tám ngàn Tông Sư tạo thành?

Hành động vĩ đại như thế, chưa bao giờ có!

Khiến cho Huệ Thế bây giờ không kịp chờ đợi muốn lãnh binh vọt thẳng tới, đại sát tứ phương.

“Người trung nguyên này thật là to gan! ” Kỳ Vô Thuật chính là càng nghi ngờ.

Đồng thời, trong lòng của hắn cũng càng chắc chắn, phía trước nhất định là có bấy rập hắn nhìn không ra, nếu không một đám nam tử tay không, không có khả năng cứ như vậy tự mình ra khỏi thành chịu chết a.

Vì vậy, hắn ra hiệu cho mỗi tên bộ tướng, quản lý tốt quân lính dưới quyền mình, không nên vọng động.

Người này đủ cẩn thận.

Nhưng sự cẩn thận của hắn, lại để cho Huệ Thế không chờ đợi được.

“Các huynh đệ! Lúc này giặc thù đang ở trước mắt, người nguyện theo ta giết địch, cùng ta tiến lên! ” Huệ Thế cao giọng hét lớn.

Cùng lúc đó, cả người hắn giống như là mũi tên rời cung, lấy tốc độ cực nhanh trực tiếp xông về phía đại quân Man Tộc.

Mà tám ngàn Tông Sư sau lưng hắn kia cũng nhao nhao vận chuyển chân khí, thi triển khinh công, đi theo ở sau lưng Huệ Thế, xông về đại quân Man Tộc.

“Cái này, cái này cái này? ! ” Kỳ Vô Thuật đã hoàn toàn ngớ ngẩn.

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới đối phương một đám người tay không, lại dám chủ động phát động công kích đối với đại

quân mây trăm ngàn, đây quả thật là chán sống, là đang tự tìm chết.

Kỳ Vô Thuật cảm thấy chuyện cho tới bây giờ, không ra tay nữa thì địch nhân liền sẽ đem mình hại chết, liền chút chiến công đều không kiếm nổi.

Vì vậy, hần lúc này hạ lệnh.

“Các dũng sĩ! Người trung nguyên ngu xuẩn cho rằng chúng ta là con cừu trên thảo nguyên, có thể tùy tiện sát hại, lại dám xông tới như vậy, cùng ta đồng thời...”

Nhưng là Kỳ Vô Thuật còn không có nói xong liền hơi ngừng.

Bởi vì, Huệ Thế đã vọt tới trước mặt của hần, mà còn bóp lại cổ họng của hần, muốn đem hần từ trên lưng ngựa kéo xuống ngã chết.

Kỳ Vô Thuật là có hộ vệ hộ thân.

Một tên cao thủ tuyệt đỉnh Nội Cảnh của Man Tộc ngang nhiên ra tay, đánh vào trên cánh tay Huệ Thế, để cho lực lượng lôi kéo Kỳ Vô Thuật trở nên buông lỏng một chút, người kia ngay lập tức liền đem Kỳ Vô Thuật mang về trong nội bộ đại quân.

“Giết! Giết cho ta!”

Thanh âm Kỳ Vô Thuật từ trong đại quân truyền tới, tràn đầy lửa giận, mới vừa rồi chính mình lại suýt chút nữa bị lâm trận chém đầu, điều này làm cho hần tức giận tới cực điểm.

Vào lúc này tám ngàn Tông Sư đã cùng quân đội Man Tộc đánh sập lá cờ.

Sau đó...

Quân đội Man Tộc dễ dàng sụp đổ!

Những tên gọi là “Dũng sĩ” không có trải qua bao nhiêu huấn luyện này, phần lớn là dân du mục bị cưỡng ép bắt tới, đối với chiến tranh đều không có khái niệm thực tế gì.

Bây giờ đối mặt tám ngàn Tông Sư công kích, dĩ nhiên là không có một chút sức phản kháng.

Bất quá, ngay tại lúc “Dũng sĩ” Man Tộc giải tán, năm chục ngàn kỵ binh đã chia làm hai đại đội, dự định ở hai bên đem tám ngàn Tông Sư bao vây tiêu diệt hết.

Nhưng mà lúc này Huệ Thế cũng không có nhàn rồi, hần sau khi bắt Kỳ Vô Thuật thất bại, thấy kỵ binh Man Tộc biến trận, lập tức liền tìm được sơ hở trong đó, vọt tới!

Sau đó, liền xông ra một cái lỗ hồng to lớn!

Hơn m̄y tr̄m hơn nḡn ky binh M̄n T̄c, t̄i d̄oi c̄nh
tay tr̄n đ̄y tīng r̄ng ḡm của h̄n.

B̄i m̄t m̄ng t̄i ch̄!

Chương 234: Hồng Vũ Thần Kiếm (3)

Huệ Thế đã tiến vào trạng thái Thiên Long Đại Uy Bồ Tát Quyền, bắt đầu tiến hành tru diệt trên quy mô lớn đối với kỵ binh Man Tộc.

Kỵ binh mặc dù có năm vạn người, nhưng muốn hợp lực công kích một người là cực kỳ khó khăn.

Căn bản là không tập trung được.

Huệ Thế chỉ trong mấy lần xê dịch, liền lại tiêu diệt mấy trăm tên kỵ binh Man Tộc.

Tám ngàn Tông Sư cũng giết đến điên rồi.

Những binh lính Man Tộc này yếu dị thường, tuyệt đại đa số ngay cả giáp vải cũng không có.

Ở trước mặt tám ngàn Tông Sư.

Hết thầy chống cự đều là phí công.

Vì vậy, thời gian lưỡng quân giao chiến còn chưa tới một chén trà, bên phía Man Tộc liền bắt đầu bại trận toàn diện.

Đồng thời tan rã ngàn dặm, nhóm quân lính đều chạy tứ phía.

Kỳ Vô Thuật chỉ có thể ở dưới sự hộ tống của hộ vệ, thừa dịp loạn quân chạy trốn.

Trên tường thành Quận Thành Vân Xu.

Trần Đồng cùng Mạnh Chương trợn mắt há mồm nhìn về hết thầy mọi chuyện phát sinh phía trước.

Tất cả đều nhìn đến ngây ra.

Võn dĩ bọn họ còn tưởng rằng, coi như là tám ngàn Tông Sư, đối mặt đại quân mấy trăm ngàn cũng sẽ là một cuộc ác chiến.

Nhưng mà lại không nghĩ tới, lại sẽ là kết quả như vậy.

Cái gì gọi là dễ dàng sụp đổ?

Cái này chính là dễ dàng sụp đổ!

Thật sự là quá nhanh!

Bây giờ, tình cảnh phía dưới đã biến thành Huệ Thế dẫn tám ngàn Tông Sư vừa đuổi vừa giết.

“Thôi kèn hiệu, để cho bọn họ quay về.” Thôi Hằng lại là bỗng nhiên nhíu mày, như là cảm giác được cái gì, hơi nghi hoặc một chút nhìn về phía phương xa.

Mệnh lệnh này đề cho Trần Đông cùng Mạnh Chương nghi ngờ.

Bây giờ tình thế thật tốt, hẳn nên đuổi theo, đem địch quân tiêu diệt sạch mới đúng.

Tại sao bỗng nhiên muốn đề cho bọn họ quay về?

Chẳng qua, mặc dù trong lòng nghi ngờ, nhưng Trần Đông cùng Mạnh Chương vẫn là nghe theo mệnh lệnh của Thôi Hằng.

Hai người lập tức đề cho người thổi kèn hiệu, ra hiệu đề cho Huệ Thế cùng với tám ngàn Tông Sư trở lại.

Vào giờ phút này, Huệ Thế đã dẫn theo tám ngàn Tông Sư đại sát tứ phương, những đao binh kia căn bản ngay cả một điểm cơ hội phản kháng cũng không có.

Nhưng mà vừa lúc đó, bọn họ chợt nghe thanh âm kèn hiệu thu quân.

“Chuyện gì xảy ra, bây giờ lại thu quân?” Huệ Thế khẽ nhíu mày.

Nhưng mà rất nhanh thì kịp phản ứng.

Đây tuyệt đối là mệnh lệnh của Thôi Hằng.

Trần Đông cùng Mạnh Chương không thể, cũng không dám làm chuyện như vậy.

Đối với mệnh lệnh của Thôi Hằng, Huệ Thế từ trước đến giờ đều là toàn diện thi hành, tuyệt đối sẽ không có nửa điểm lơ là.

Hắn sau khi nghe được âm thanh kèn hiệu, ngay lập tức liền dừng lại động tác trong tay, cũng dừng bước, không tiếp tục truy kích, cũng xoay người trở lại Quận Thành Vân Xu.

Những Tông Sư đi theo ở bên cạnh cùng sau lưng hắn thì hơi nghi hoặc một chút.

Tại sao phải rút quân bây giờ?

Chẳng qua, tám ngàn Tông Sư này cũng đều không dám chống lại quân lệnh.

Nhất là khi Huệ Thế còn đi đầu tận thủ, liền cũng chỉ đành không cam lòng ngưng lại đuổi giết, cùng Huệ Thế đồng thời trở lại Quận Thành Vân Xu.

Nhưng ngay khi Huệ Thế mang theo tám ngàn Tông Sư trở về.

Những quân lính vốn dĩ đang tán loạn kia lại lần nữa khôi phục tổ chức trật tự, lại xoay ngược phương hướng, giết trở

lại!

“Chuyện gì xảy ra, chưa từng nghe nói đạo lý quân tan rã còn có thể đánh trở lại?”

Trần Đồng nhìn thấy một màn này, nhất thời trợn to hai mắt, khó có thể tin nhìn quân đội man tộc mới vừa rồi vẫn còn đang chạy tán loạn, nhưng bây giờ bỗng nhiên phản công trở về.

Đây là tình huống gì?

Hay là nói những Man Tộc này trong quá trình chạy tán loạn nhìn thấy đồ vật gì?

Thật ra thì, hẳn nghĩ không sai.

Những man tộc đã bị bại này, đang chạy chạy thì bị Hồ Chinh Thiên Vu đang đi tới bắt gặp.

Hồ Chinh Thiên Vu không có nói gì nhiều.

Chẳng qua là đem trường kiếm thép ròng trong tay giơ lên, nói cho tất cả man tộc đang đào tẩu, đây là bội kiếm của Hồng Vũ Thiên Vương, là thần kiếm có thể trảm Tiên Phật.

Liên chấm dứt hỗn loạn chạy tán loạn.

Hơn nữa, ở dưới sự dẫn dắt của Hồ Chinh Thiên Vu, lại lần nữa phản công trở lại.

Vào lúc này, Huệ Thế đang mang theo tám ngàn Tông Sư trở về thành.

Hồ Chinh Thiên Vu nhìn Huệ Thế ở phía trước cùng với tám ngàn Tông Sư, lại nhìn một chút tường thành Quận Thành Vân Xu cao lớn xa xa, cười lạnh nói: “Đôi mắt sức mạnh của Hồng Vũ Thiên Vương, run rẩy đi!”

Cùng lúc đó, hẳn chậm rãi đem trường kiếm thép ròng trong tay rút ra khỏi vỏ, nhất thời liền nghe một tiếng kiếm reo vang vọng đất trời.

Thần kiếm giống như cầu vòng rời đi vỏ kiếm, càng trở nên chói lọi bức người.

“Ha ha ha, Hồng Vũ Thần Kiếm càng tiếp cận cái Quận Thành Vân Xu này lại càng phát ra sáng rực, nhất định là đang tỏ rõ ta có thể thuận lợi công hạ thành này!” Hồ Chinh Thiên Vu hét sức hài lòng cười lớn.

Ngay sau đó hẳn giơ lên chuôi Hồng Vũ Thần Kiếm này.

Đắm mình trong ánh mặt trời sáng ngời, đang chuẩn bị hướng đám người Huệ Thế đang trở về thành chém tới.

“Thanh kiếm này...” Thôi Hằng thoáng cái liền nhận ra được, nhất thời giận dữ “Thật là quá to gan!”

Chương 235: Thần kiếm trở về nhà, khô lâu quý dị (1)

Hồng Vũ Thần Kiếm mạnh bao nhiêu?

Trong chuyện thần thoại xưa lưu truyền trên thảo nguyên, kể lại bên trong nó ẩn chứa tiên lực tối cao.

Đôi mắt kiếm khí do thần kiếm vung ra, Tiên Phật trên trời đều sẽ yểu lạc, chỉ riêng dư âm của kiếm khí đều có thể trong nháy mắt tiêu diệt Thần Cảnh.

Sau khi Hồ Chinh Thiên Vu lấy được chuỗi thần kiếm này, liền không kịp chờ đợi mà thí nghiệm uy lực của thanh kiếm thần này.

Tường thành gạch đá cao mười trượng, dày ba trượng, sụp đổ dưới một kiếm!

Tường thành của Quận Thành Vân Xu không sai biệt lắm cũng là trình độ này.

Nếu không phải vì áp ủ tâm tự luyện binh thêm một chút để chuẩn bị xuôi nam, hẳn chỉ cần đi tới dưới tường thành Quận Vân Xu, vung vẩy thanh Hồng Vũ Thần Kiếm này, liền có thể dễ dàng công phá tòa quan ải hiểm yếu này.

Không phí nhiều sức.

Nhưng mà hẳn vạn lần không ngờ, trận đánh chính mình cho là tất thắng, quân đội hùng mạnh chính mình cho là có thể xuôi nam cản quét, trong lúc tấn công Quận Thành Vân Xu lại dễ dàng sụp đổ, chật vật chạy trốn.

Điều này quá hoang đường!

Đây chính là đại quân gần ba trăm ngàn, công phá thành trì đều là dư dả, làm sao lại bị người ra khỏi thành đánh lui? !

Rõ ràng số lượng quân lính phe địch còn không tới một vạn người!

Đôi mắt tình huống như thế, Hồ Chinh Thiên Vu không có do dự nữa, hẳn quyết định sử dụng Hồng Vũ Thần Kiếm, đem tòa trở ngại vất ngang trước mặt mình trực tiếp công hạ.

Hồng Vũ Thần Kiếm giống như cầu vồng ra khỏi vò, kiếm khí vô biên phóng lên cao, để cho Huệ Thế đang trở về thành cùng với tám ngàn Tông Sư đều cảm giác được một trận khủng hoảng.

Bọn họ theo bản năng quay đầu nhìn về phía sau, nhìn về phía vị trí Hồ Chinh Thiên Vu.

Chỉ thấy một thanh thân kiếm đang bị Man Tộc thủ lĩnh nắm trong lòng bàn tay, giờ lên thật cao, sắp chém xuống.

Ánh mặt trời ở phía sau chiếu đến, chiếu vào bên trên chuôi thân kiếm này.

Để cho thân kiếm vô cùng rực rỡ, tỏa sáng lóa mắt!

Như là nắm giữ uy năng chém chết hết thầy sinh linh.

Đám người Huệ Thế nhất thời cả kinh biến sắc.

Chẳng qua là nhìn một lần, liền để cho bọn họ cảm thấy rợn cả tóc gáy.

Nếu như thật chém xuống, lại sẽ là uy năng bực nào? !

Không thể địch!

“Lui! Mau lui! !”

Huệ Thế vận chuyển chân khí, liều mạng gào thét.

Tám ngàn Tông Sư cũng cảm thấy khí tức kinh khủng đến từ chuôi thân kiếm này, trong lúc nhất thời như người mất hồn.

Tâm tình vui mừng xung phong liều chết mới vừa rồi toàn bộ đều không còn.

Chỉ cảm thấy một cỗ khí lạnh từ lòng bàn chân xông lên óc.

Chân khí trong cơ thể bọn họ điên cuồng vận chuyển, dốc ra tốc độ nhanh nhất mà chạy như bay.

Phải mau sớm vào thành.

Nếu không hẳn phải chết!

“Chạy quá chậm! ” Hô Chỉnh Thiên Vụ cầm kiếm cười ha ha, lúc này liền muợn huy động thân kiếm, chém xuống kiếm quang, đem Huệ Thế cùng tám ngàn Tông Sư này đánh chết.

Nhưng mà ngay lúc đó ——

Coong!

Chỉ nghe một tiếng kiếm reo bỗng nhiên vang lên, lại không có bất kỳ ý sát phạt, cuối cùng tràn đầy cảm giác nhảy cẫng hoan hô.

Chuyện này nhất thời khiến cho tất cả mọi người nhìn chăm chú.

Hồng Vũ Thần Kiếm bị sao vậy?

Hô Chỉnh Thiên Vụ là người trước hết cảm thấy dị thường, hẳn phát hiện thân kiếm trong lòng bàn tay mình lại không cách nào vung động!

Cái thanh Hồng Vũ Thần Kiếm nằm giữ vô thượng tiên lực này bất động!

Giống như là bị dừng ở trên không!

Vô luận là hấn dùng sức thế nào, đều không cách nào lại vung động mảy may!

“Chuyện gì xảy ra? !”

Trên trán Hồ Chinh Thiên Vu nhất thời liền toát ra mồ hôi lạnh.

Chuôi Hồng Vũ Thần Kiếm này là chỗ dựa lớn nhất của hấn.

Nếu mà vào lúc này xảy ra vấn đề, vậy hấn liền toi rồi!

Phát động đại quân mấy chục vạn xuôi nam, cuối cùng lại đại bại mà về, coi như ở lúc rút lui bảo vệ tánh mạng, chờ trở lại trên thảo nguyên cũng nhất định sẽ bị thủ lĩnh những bộ lạc khác giết chết!

“Động a! Người động cho ta a!”

Hồ Chinh Thiên Vu nóng nảy vạn phần, hấn dốc hết toàn lực mà cố gắng vung vẩy Hồng Vũ Thần Kiếm, nhưng lại không có một chút tác dụng.

Hồng Vũ Thần Kiếm như cũ vẫn không nhúc nhích.

“Trở về đi.”

Ngay vào lúc này, thanh âm của Thôi Hằng bỗng nhiên từ trên tường thành truyền tới.

Thanh âm của hấn vô cùng nhu hòa, giống như là đang gọi một đứa trẻ nhỏ ở bên ngoài chơi đùa đến rất khuya mới trở về nhà, mấy trăm ngàn người bên trong thành bên ngoài thành toàn bộ đều nghe được.

Hồ Chinh Thiên Vu tự nhiên cũng nghe được.

Hơn nữa hấn còn cảm giác Hồng Vũ Thần Kiếm trong tay giống như là chịu triệu hoán gì đó, trong nháy mắt liền tránh thoát bàn tay của hấn,

Bay lên bầu trời.

Trực tiếp hướng trên tường thành Quận Vân Xu bay đi.

“Điều này sao có thể? !” Hồ Chinh Thiên Vu muốn rách cả mí mắt, khó có thể tin nhìn Hồng Vũ Thần Kiếm bay đi.

Vù vù!

Hồng Vũ Thần Kiếm ở trên trời phát ra từng trận thanh âm reo vang.

Cùng lúc đó, một cỗ tâm tình cực kỳ nồng nặc, bỗng nhiên ở trên nó lan tràn ra.

Đây là một loại tâm tình tràn đầy vui mừng nhưng lại vô cùng ủy khuất.

Chọ người cảm giác, giống như là đứa trẻ mất tích nhiều năm, rốt cuộc tìm được cha mẹ của mình.

Thôi Hằng đứng ở trên tường thành Quận Vân Xu, hướng Hồng Vũ Thân Kiếm đưa tay phải ra.

Năm ngón tay mở ra.

Ngay sau đó, ở trong ánh mắt không thể tin của tất cả mọi người, Hồng Vũ Thân Kiếm vốn dĩ trong tay Hồ Chính Thiên Vu, chẳng biết tại sao bỗng nhiên tránh thoát “Chủ nhân”, bay xuống trong lòng bàn tay của hắn.

Leng keng!

Hồng Vũ Thân Kiếm rung động nhẹ nhàng trong lòng bàn tay Thôi Hằng, lại biểu lộ ra chút tâm tình thân mật, giống như là đứa trẻ nhỏ mới vừa trở về nhà, đang làm nũng với cha mẹ.

“Thì ra là như vậy.”

Thôi Hằng nhẹ nhàng khẽ vuốt thân kiếm, cảm thụ biến hóa trong đó, trong lòng sáng tỏ.

Đây đúng là thanh kiếm ban đầu hắn đưa cho Hồng Phú Quý.

Nhưng cũng không hoàn toàn đúng.

Ba trăm năm trước, Thôi Hằng từng ở trong một thanh trường kiếm bằng thép ròng gia trì pháp lực luyện khí tăng bả, đưa cho Hồng Phú Quý sắp rời đi tân thủ không gian.

Bởi vì pháp lực trong chuôi kiếm này chỉ có thể sử dụng chín lần, hắn vốn cho là thanh kiếm kia cũng sớm đã tiêu hao hết sức mạnh.

Có điều gần đây luôn nghe được truyền thuyết liên quan tới Hồng Vũ Thân Kiếm, lại để cho hắn hơi nghi hoặc một chút.

Bây giờ lấy được thanh kiếm này rồi, rốt cuộc hiểu rõ là chuyện gì xảy ra.

Chương 236: Thần kiếm trở về nhà, khô lâu quý dị (2)

Bởi vì trong hai mươi một cảnh giới lưỡng giới Tiên Phàm, chất biến xảy ra tương đương với tầng thứ Nhân Tiên luyện khí tầng tám, cho nên võ giả Thần Cảnh thật ra thì cũng không có sinh ra chất biến.

Mà ở trong hệ thống tu tiên, luyện khí tầng bảy so sánh với luyện khí tầng sáu là tăng lên về chất.

Điều này sẽ đưa đến Thần Cảnh mặc dù về mặt cảnh giới tương đương với luyện khí tầng bảy, nhưng ở trên thực lực nhỏ yếu hơn rất rất nhiều....

Vì vậy, pháp lực luyện khí tầng bảy chỉ có thể sử dụng chín lần, nhưng mỗi lần dùng đều có thể đương trường chém rụng mấy tên thậm chí là mười tên Thần Cảnh, ngay cả Nhân Tiên đều phải tạm thời tránh mũi nhọn.

Uy lực không lộ như thế, nhưng mà lúc dùng đến thật ra thì cũng không nhiều, cho đến khi Hồng Phú Quý mất tích, thanh kiếm này cũng mới bị vận dụng bảy lần.

Sau đó, Đại Tấn thành lập, đem chuôi thần kiếm này tôn sùng là trấn quốc chi bảo, cất giấu ở trong bảo khố hoàng gia, càng là chưa từng động tới.

Chuôi kiếm bằng thép ròng thông thường này, cứ như vậy tồn trữ một tia pháp lực của Thôi Hằng, tồn tại gần ba trăm năm.

Cũng giống như là bị một tia pháp lực này bồi bổ ba trăm năm.

Cuối cùng, sản sinh ra linh tính!

Đơn giản mà nói, chính là thanh kiếm này nó thành tinh.

Bất quá, loại linh tính này còn vô cùng sơ cấp, không khác mấy so với đứa bé vừa ra đời.

Vô cùng non nớt.

Chỉ có bản năng thu nạp thiên địa nguyên khí, cũng đem luyện hóa thành pháp lực.

Nhưng mà cho dù là như vậy, cũng để cho pháp lực mà nó vốn dĩ sắp hao hết trở nên vô cùng dư thừa.

Thậm chí so với lúc trước khi vừa giao cho Hồng Phú Quý còn nhiều hơn.

Ít nhất còn có thể sử dụng bốn mươi năm mươi lần.

Dương nhiên, bây giờ thanh kiếm này trở lại trong tay Thôi Hằng, tất nhiên sẽ không lại tiêu hao pháp lực chính nó nhọc nhằn khổ sở góp nhặt.

“Đây coi như là pháp lực của ta tạo ra Kiếm Linh sao, vật chết tự nhiên ra đời linh tính?” Thôi Hằng sau khi rõ ràng tình huống của thanh kiếm này cũng có chút xuất thần.

Hắn nghĩ tới quá trình dựng dựng Nguyên Anh.

Sau Kim Đan đại thành muốn đột phá đến Nguyên Anh kỳ, liền phải để Kim Đan sinh ra linh tính, để cho Kim Đan tự mình sống lại, trở thành một “Trẻ sơ sinh” nắm giữ linh tính.

Bây giờ thanh kiếm này chính là tự mình ra đời linh tính, sống lại, dường như tương đương với bản Kim Đan dựng dựng Nguyên Anh giản lược.

“Nếu như ta hết lòng bồi dưỡng linh tính trong kiếm, có thể hay không cung cấp tham khảo tu luyện đối với Nguyên Anh kỳ của ta sau này?” Thôi Hằng trong lòng vui mừng không dứt “Có thể thử một lần!”

Mặc dù chỉ là dựa vào phương diện cảm tình, hắn cũng sẽ hết lòng bồi dưỡng linh tính trẻ thơ trong kiếm, nhưng nếu mà còn có thể cung cấp trợ giúp cho chính mình tu hành, dĩ nhiên là tốt hơn.

Lúc này trong lòng Thôi Hằng vui mừng, Hồ Chính Thiên Vu ngoài thành thì là sắc mặt trắng bệch, kinh hoàng thất thố.

Đột nhiên mất đi Hồng Vũ Thần Kiếm, chính hắn đã lâm vào trong khủng hoảng cực lớn.

Hơn nữa, cổ cảm giác khủng hoảng này cũng không phải tới từ Quận Thành Vân Xu phía trước, cũng không phải tới từ Thôi Hằng mới thu hồi Hồng Vũ Thần Kiếm.

Mà là tới từ Kỳ Vô Thuật ở trong loạn quân.

Trong nháy mắt khi Hồ Chính Thiên Vu mất đi Hồng Vũ Thần Kiếm, cũng cảm giác được có vài ánh mắt ẩn chứa sát ý nồng nặc rơi vào trên người của mình.

“Không được, cái tên nghiệt súc này muốn giết ta, hắn mơ ước ngôi vị Thiên Vu, bây giờ ta không mang thân vệ, bên cạnh của hắn lại có hai tên thân vệ Thần Cảnh, đáng chết a!”

Đối mặt loại tình huống này, Hồ Chính Thiên Vu không hề nghĩ ngợi trực tiếp xoay người chạy trốn, hơn nữa nhanh chóng thay đổi phương hướng, cố gắng trà trộn ở trong loạn quân.

Có điều Kỳ Vô Thuật cùng hai gã thân vệ Thần Cảnh bên người đã sớm phong tỏa hắn.

Mặc cho Hồ Chinh Thiên Vu ân núp như thê nào, cũng không thể tránh được ánh mắt hai tên Thần Cảnh này, hắn rất nhanh thì bị hai tên Thần Cảnh đuổi theo.

Mắt thấy tính mạng chính mình đang như ngàn cân treo sợi tóc, Hồ Chinh Thiên Vu rút cuộc không tiếp tục ẩn nhẫn.

Hắn bỗng nhiên từ trong ngực của mình móc ra một chuỗi vòng tay khô lâu, chọt ném lên trời cao, hét lớn:

“Tiên sinh cứu ta!”

Lời còn chưa dứt ——

Chỉ thấy chuỗi vòng tay khô lâu này bỗng nhiên toát ra hơi khói màu tím đen nồng nặc, cũng nhanh chóng trở nên lớn lên, rất nhanh thì từ vòng tay biến thành dây chuyền, khô lâu ở phía trên cũng đều trở nên vô cùng rõ ràng.

Rõ ràng cho thấy là đầu lâu của người thật.

Trong hốc mắt của những đầu lâu này thiêu đốt ngọn lửa màu tím đen, còn có nước mắt máu màu tím đen từ trong hốc mắt không ngừng chảy ra.

Vô cùng tà dị.

“Cứu ta, cứu ta!” Hồ Chinh Thiên Vu hoảng sợ hô.

“Ha ha, tốt, tốt a! Ha ha ha!” Một khỏa đầu lâu trong đó bỗng nhiên phát ra tiếng cười cực kỳ âm trầm.

Ngay sau đó, chỉ thấy cái đầu lâu này thoát khỏi dây chuyền bay xuống dưới, trực tiếp há mồm ra, hướng về hai gã Thần Cảnh kia mỗi người một ngụm, cuối cùng trực tiếp cắn nuốt đầu hai người này!

“Ha ha ha ha! A ha ha ha ha ha!”

Tiếng cười càng thêm âm trầm từ trong chuỗi dây chuyền đầu lâu này truyền ra, cuối cùng mấy chục cái đầu lâu còn lại cũng mở miệng, phát ra tiếng cười khiến người ta rợn cả tóc gáy.

Cùng lúc đó, ánh lửa màu tím đen ở chính giữa dây chuyền khô lâu bắt đầu cháy hừng hực, gần như là trong nháy mắt liền đốt tới trên tầng mây trời, để cho bầu trời trong chu vi mây đậm đều biến thành màu tím đen.

Ban ngày biến thành đêm tối!

Trên tường thành Quận Vân Xu.

Trần Đồng cùng Mạnh Chương hoảng sợ không thôi mà nhìn về phía dị tượng kinh thiên động địa này, trăm miệng một lời mà dò hỏi: “Sứ Quân, bây giờ, nên làm gì bây giờ?!”

Vật tà dị như vậy, bọn họ cũng chưa từng thấy qua.

“Cỗ khí tức màu tím đen này...” Thôi Hằng thì vẫn trấn định như cũ, hẩn nhìn chăm chăm cái đoàn ngọn lửa màu tím đen thiêu đốt mây trời này “Khá quen a.”

Chương 237: Hư hư thực thực vật từ thiên ngoại (1)

Đoàn ngọn lửa màu tím đen này điếm nào khiến cho Thôi Hằng cảm thấy nhìn quen mắt?

Là tính chất lực lượng.

Hắn thấy nó vô cùng tương tự với con sâu nhỏ màu tím đen bám vào trên kim quang pháp lực của hắn, lúc hắn đem Vương Đông Lâm ném ra khí quyển dò xét hoàn cảnh vũ trụ tinh không ở Quận Lang Gia Duyên Châu.

Đó là một loại lực lượng tương tự với phù văn, nhưng càng linh động, có chút giống phù văn sống.

Hơn nữa, mặt ngoài vô cùng nhỏ yếu, có điều lại có sức mạnh tinh thần cực kỳ mạnh mẽ.

Bây giờ Hồ Chính Thiên Vu ném ra râu dây chuyền khô lâu này, ngọn lửa màu tím đen thiêu đốt phía trên nó, thì là loại đồ vật mang tính chất này.

Những khô lâu bị ngọn lửa màu tím đen bao quanh này, rõ ràng chỉ có lực lượng luyện khí tầng ba, lại có ý chí tinh thần của luyện khí chín tầng.

Mới vừa rồi những đầu khô lâu này nhìn như là gắng gượng cắn đầu lâu hai gã Thần Cảnh, trên thực tế chính là trước tiên dùng ý chí tinh thần cường đại của bọn nó đem tinh thần của hai gã Thần Cảnh kia trấn áp, để cho thân thể của bọn họ không cách nào nhúc nhích, cũng không cách nào vận chuyển thân lực chống cự.

Trên bản chất là nghiền ép trên phương diện ý chí tinh thần.

“Lần trước thấy vật này, vẫn là ở trong vũ trụ bên ngoài cái tinh cầu này, nay lại có thể trong nội bộ cũng có?” Chân mày Thôi Hằng cau lại.

Mặc dù loại sự vật màu tím đen này với hắn mà nói cũng không cường đại, thậm chí có thể nói là nhỏ yếu không chịu nổi, nhưng điều này vẫn đại biểu thứ không biết.

Hắn hoàn toàn không biết cái này là vật gì.

Chẳng qua, lần này hình như là một cơ hội.

Chuỗi dây chuyền mà Hồ Chính Thiên Vu ném ra này rõ ràng cùng con sâu nhỏ kia bất đồng.

Hắn là có ý thức độc lập, là có thể giao lưu.

Vậy thì có thể từ trong miệng những đầu lâu này hỏi ra một vài thứ.

Tranh thủ để cho không biết biến thành đã biết.

Khi thần bí không còn lại thần bí, tính nguy hiểm liền giảm mạnh.

Chẳng qua, Thôi Hằng cũng không tính lập tức động thủ.

Hắn muốn trước xem một chút đầu khô lâu này muốn làm gì, làm như thế nào, cùng với có thể làm được cái gì.

Dù sao, quan sát cũng là một trong những thủ đoạn tìm hiểu thứ không biết.

Vào giờ phút này, bầu trời bên ngoài Quận Thành Vân Xu đã biến thành màu tím đen.

Thiên Tượng giống như ngày tận thế bùng xuống, đập vào trong mắt của tất cả mọi người.

Những Man Tộc thảo nguyên này tất cả đều sợ choáng váng.

Bọn họ chưa từng thấy qua cảnh tượng như vậy.

Ngọn lửa màu tím đen tà dị thiêu đốt bầu trời, từng khối đầu khô lâu xâu thành dây chuyền to lớn bay lượn trên không trung, còn liên tiếp phát ra tiếng cười âm trầm đáng sợ.

Nhân gian phẳng phát biến thành địa ngục!

“Ma quỷ! Là ma quỷ, chạy mau a!”

Tiếng gào hoảng sợ bắt đầu xuất hiện bên trong bại binh Mạn Tộc, bọn họ trở nên càng hốt hoảng hơn so với trước kia, bắt đầu không muốn sống mà chạy trốn, muốn chạy ra khỏi phạm vi bao phủ của ngọn lửa màu tím đen.

Chạy trốn hỗn loạn như vậy, rất nhanh thì có số lớn quân lính Mạn Tộc bị đập tới chết.

Cũng không có ai để ý.

Đôi mắt loại tình huống không thể tưởng tượng nổi trước mắt này, mình có thể chạy trốn cũng là không tệ rồi, nơi nào còn có thời gian đi quản người khác?

Bị giết chết liền nói lên số mệnh đã tận.

Đáng chết!

Quả thật, Kỳ Vô Thuật chính là chết như vậy.

Ở sau khi hại gã hộ vệ Thần Cảnh bị đầu khô lâu cắn đầu, bên cạnh của hắn cũng không còn người thủ hộ.

Đôi mắt mây trăm ngàn bại binh hỗn loạn, hẳn trực tiếp bị đập tới chết!

Bây giờ Huệ Thế còn ở ngoài thành cùng tám ngàn Tông Sư cũng đều có một loại cảm giác như rơi vào hầm băng, khắp cả người phát rét, bọn hắn cũng đều bị cảnh tượng quỷ dị trên bầu trời rung động.

Ở thế giới nơi tuyệt đại đa số người vẫn chỉ là mùa đao múa kiếm này, bỗng nhiên xuất hiện một cái dây chuyền đầu khô lâu bay trên trời uốn lượn như vậy, còn thiêu đốt lên ngọn lửa khiến bầu trời chu vi mây dậm đều biến sắc.

Tuyệt đối là sẽ rung động đến mức độ không còn gì hơn.

Huệ Thế xem như là đã gặp rất nhiều “Thủ đoạn thần tiên” của Thôi Hằng, lúc thấy tình huống khắp trời màu tím đen, vẫn là cảm giác cực độ khiếp sợ.

Sợi dây chuyền đầu khô lâu này là vật gì?

Vì sao lại có uy năng đáng sợ như thế?!

Mà lúc này Hồ Chính Thiên Vu chính là lâm vào trạng thái hừng phấn trước đó chưa từng có, toàn thân hắn run rẩy, cặp mắt đỏ ngầu, giang hai cánh tay, thần sắc điên cuồng mà nhìn bầu trời, cười to nói:

“Ha ha ha! Tiên sinh thần uy, tiên sinh thần uy a! Trong nháy mắt liền thay trời đổi đất, thật là thủ đoạn thần tiên,

Không, coi như là thần tiên trên trời, cũng không xứng cùng ngài đánh đồng a!”

Rầm rầm rầm!

Vào lúc này, trên trời đã bắt đầu xuất hiện tiếng sấm nổ vang, một tầng lại một tầng mây khối màu tím đen khuấy động không trung, lại tóe ra ngàn vạn đốm lửa màu tím đen, tung bay ở trên bầu trời.

“Đối, ta thật là đối, ta bây giờ thật là đối a!”

Mấy chục khóa đầu khô lâu đồng thời phát ra âm thanh, chúng nó không ngừng khép mở mồm, bay lượn khắp nơi trên bầu trời, giống như là muốn tìm thức ăn.

Cùng lúc đó, những đốm lửa màu tím đen mới vừa xuất hiện ở trên trời giống như sao băng rơi xuống đại địa.

Một phần trong đó là rơi về phía man tộc đang chạy tán loạn, một phần khác chính là rơi về hướng Quận Thành Vân Xu.

Tình huống bất thành linh, nhất thời khiến cho quân phòng thủ trên tường thành cùng với quan lại hoảng hồn.

Cho dù là Trần Đông cùng Mạnh Chương đứng ở bên cạnh Thôi Hằng đều có chút tim đập rộn lên.

Trên trời rơi xuống sao lửa!

Cái này phải làm sao ngăn cản?

Coi như là võ công cao hơn nữa, cũng không khả năng ngăn cản thiên uy như vậy đi.

Bất quá, hai người thấy biểu tình trên mặt Thôi Hằng vẫn trấn định như cũ, liền cũng không tự chủ được thở phào nhẹ nhõm.

Nếu Sứ Quân trấn định như vậy, sẽ không có chuyện gì đi...

Chương 238: Hư hư thực thực vật từ thiên ngoại (2)

Nhưng mà ngay khi trong đầu hai người bọn họ hiện ra cái ý niệm này, mấy trăm đốm lửa màu tím đen đã tới phía trên tường thành.

Tiếp theo một cái chớp mắt liền sẽ rơi xuống, đem nơi này biến thành một cái biển lửa.

Trần Đồng cùng Mạnh Chương nhất thời cả kinh thất sắc.

“Bình tĩnh chớ nóng.”

Thanh âm trong trẻo lạnh lùng của Thôi Hằng vang lên, lại khẽ trấn an tâm thần của hai người.

Sau đó chỉ thấy hần nhẹ nhàng hít một hơi, lại phun ra ngoài.

Àm! !

Một hơi thở này phun ra ngoài, thật là tựa như có một đạo sấm sét kinh thiên động địa nổ tung ở trên tường thành Quận Vân Xu.

Tất cả mọi người đều có cảm giác như đầu lâu của mình bị xóc lên, như bị cái tiếng nổ này nhét vào trong đầu.

Nhưng mà ngay sau đó, bọn họ nhìn thấy cũng không phải là sấm.

Mà là vòi rồng!

Một cái vòi rồng khổng lồ to lớn đến không ai sánh bằng, từ trên trời một mực nối liền xuống đại địa.

Cao hơn ngàn trượng!

Những đốm lửa màu tím đen kia đối mặt gió lớn như vậy, căn bản là không có cách tiếp tục rơi xuống, tất cả đều bị gió lớn cuốn đi, hoàn toàn không có tạo thành bất kỳ tổn thương gì đối với Quận Thành Vân Xu.

Trên tường thành, toàn bộ đều sợ ngây người.

Nhất là những người sống rất lâu ở nơi này, không có bao nhiêu hiểu biết về chuyện bên ngoài như Mạnh Chương, cơ hồ đều đang hoài nghi mình phải chăng đang nằm mơ.

Nhẹ nhàng một hơi thở liền đem thiên tai mới vừa rồi thổi bay mất? !

Đây không khỏi cũng quá bất hợp lý!

Mặc dù bọn họ đã sớm gặp qua đại thân thông Thôi Hằng dùng một chén trà tạo nên tám ngàn Tông Sư, thế nhưng loại thủ đoạn này dù sao cũng không có khắc sâu ấn tượng bằng việc chính diện bày ra lực lượng.

Trần Đồng cũng là ngẩn người, âm thầm xấu hổ “Ta mới vừa rồi thật là bị sợ đến đầu óc mê muội, lại đang suy nghĩ Sứ Quân có thể hay không ngăn được Sứ Quân nhưng là đại thân tiên thứ thiệt a, không gì không thể!”

Vòi rồng Thôi Hằng dùng một hơi thở phun ra này không chỉ là che chở Quận Thành Vân Xu, cũng che chở cho Huệ Thế cùng tám ngàn Tông Sư bên ngoài, để cho đóm lửa màu tím đen không cách nào rơi vào trên người của bọn họ.

Có điều những man tộc đang chạy tán loạn kia, cũng không có đãi ngộ tốt như vậy.

Vô số đóm lửa màu tím đen hóa thành tia sáng lít nha lít nhít rơi xuống, đập vào bên trong đám người đang hỗn loạn, sau đó liền nổ tung lên, hào quang màu tím đen bay ra khắp nơi!

Chỗ tia sáng này đi qua, tất cả mọi người tê liệt ngã xuống đất, thân thể của bọn họ không có chịu đến bất kỳ tổn thương gì.

Nhưng lại mất đi ý thức, không có sinh mạng.

Ngay sau đó, phía sau liền lại có bại binh đếm không hết chạy tới, đem những người đã chết mất này giẫm đạp thành thịt nát.

Nhưng mà, những đóm lửa màu tím đen vẫn đang rơi xuống dưới.

Hơn nữa, theo bại binh chết đi càng ngày càng nhiều, những đóm lửa màu tím đen này cũng càng ngày càng nhiều, càng ngày càng lớn mạnh.

Điều này càng làm cho càng nhiều bại binh man tộc chết đi.

Không quá chốc lát, đại quân man tộc mấy trăm ngàn, tất cả đã không còn tính mạng dưới những đóm lửa màu tím đen này.

Hoặc là thành thi thể không nhúc nhích, hoặc là sau khi thành thi thể bị giẫm đạp thành thịt nát.

Hô Chính Thiên Vu vào lúc này lại là hoàn toàn không chú ý tới hết thấy các thứ này, hắn vẫn là cả người run rẩy, thân sắc diên cuồng mà ở đó nhìn dây chuyền đầu khô lâu trên cao.

Cả người giống như ngu ngốc.

“Ha ha ha, ha ha ha ha ha! !”

Vào lúc này, tiếng cười càng thêm âm trầm lại cũng càng thêm rõ ràng từ trong những đầu khô lâu kia truyền tới.

Những đốm lửa màu tím đen bao phủ ở phía trên càng to lớn.

Sau khi giết chết mấy trăm ngàn bại binh Man Tộc, lại bành trướng thành một cái quả cầu lửa màu tím đen cự đại đường kính vượt qua trăm trượng.

Thật là giống như mặt trời rơi vào nhân gian, còn bị nhuộm thành màu tím đen.

Chẳng qua, những đốm lửa màu tím đen này mang đến cho người cảm giác không có chút nào nóng bỏng, ngược lại thì để cho người cảm thấy hết sức âm lãnh, để cho gió lạnh gào thét trong trời đất.

Ánh mắt Thôi Hằng đánh giá quả cầu lửa này, trầm nghĩ trong lòng: “Ý chí tinh thần lại bành trướng đến Trúc Cơ kỳ, nhưng lực lượng trên thực tế vẫn như cũ là luyện khí ba tầng.”

Mặc dù lực lượng thực tế yếu hơn, nhưng ý chí tinh thần Trúc Cơ kỳ, đã đủ để ảnh hưởng thiên tượng trên quy mô lớn, thi triển uy năng cực lớn.

Đây là sinh linh cường đại nhất hẳn nhìn thấy sau khi đi tới cái thế giới này.

Nếu như đây có thể coi là sinh linh.

“A ~ mỹ vị, thật là mỹ vị a ~”

Thanh âm càng thêm rõ ràng xuất hiện.

Lần này đã giống như là người thật đang nói chuyện, phảng phất những khóa đầu khô lâu kia đều biến thành người sống.

Sau đó, chỉ thấy quả cầu lửa nhanh chóng vắn vẹo, cuối cùng lại ngưng tụ thành một tên lão giả uy nghiêm cao đến mười trượng, toàn thân đều bị ngọn lửa màu tím đen bao quanh.

Toàn thân hẳn đều tản ra một loại khí tức tà môn quỷ dị, cao cao tại thượng, mắt nhìn xuống chúng sinh.

Chẳng qua, khí tức trên người hẳn vẫn tràn đầy hỗn loạn cùng bí ẩn, trạng thái tinh thần cũng không ổn định, dường như tràn đầy điên cuồng.

Lão giả bỗng nhiên nhìn về phía Thôi Hằng trên tường thành, phát ra tiếng gầm giận dữ.

“Sát sát sát! !”

Ngay sau đó hắn liền giang hai cánh tay ra, trong nháy mắt ngưng tụ hơn mười ngàn quả cầu lửa màu tím đen trôi lơ lửng ở phía sau mình, ánh lửa âm lãnh cực kỳ trong phút chốc bao phủ bầu trời chu vi mấy trăm trượng.

Uy thế kinh thiên động địa như vậy, khiến cho đám người Huệ Thế, Trần Đồng, Mạnh Chương đều theo bản năng cảm thấy hốt hoảng.

Nhưng vào lúc này, Thôi Hằng bỗng nhiên giơ tay phải lên, cách không vò ra.

Ầm!

Lão giả cao hơn mười trượng tại chỗ bị cách không bóp vỡ, kê cả dây chuyền khô lâu kia cũng bị nện thành lòn cở bàn tay.

Trong nháy mắt liền bị thu tới trên tường thành.

Rơi vào trong lòng bàn tay Thôi Hằng.

Bầu trời màu tím đen trong nháy mắt khôi phục nặng rạo ban ngày như lúc đầu, gió lạnh trong thiên địa cũng biến mất theo, khí tức âm u cũng không còn tồn tại.

Hết thấy đều khôi phục như thường.

Trên tường thành, Trần Đồng cùng Mạnh Chương trợn mắt há mồm nhìn Thôi Hằng.

Bên ngoài tường thành, Huệ Thế cùng với tám ngàn Tông Sư càng đối với Thôi Hằng bội phục tốt đỉnh!

Quả nhiên vẫn là Sứ Quân mạnh mẽ a!

Sứ Quân vô địch thiên hạ!

Thôi Hằng lúc này thì là ngắm nhìn lão giả đã bị bóp vỡ thành bộ dáng tiểu nhân.

Ở trên bàn tay của hắn đã dâng lên một tảng màn sáng màu vàng, mặc cho vật nhỏ này giãy giụa như thế nào, cũng không thể chạy thoát lòng bàn tay của hắn.

“Đây rốt cuộc là thứ gì vậy?”

Chương 239: Thiên Hỏa hàng thế, Bảo Lâm Đại Bồ Tát (1)

Rầm rầm rầm!

Tiểu nhân lớn chừng bàn tay, đeo một chuỗi dây chuyền đầu lâu, điên cuồng va chạm màn sáng chung quanh, phát ra tiếng gào thét điên cuồng, liều mạng muốn chạy trốn.

Có điều làm vậy không có ý nghĩa.

Bên dưới màn sáng giam cầm do lực lượng Kim Đan của Thôi Hằng ngưng tụ thành, lấy lực lượng chỉ tương đương với luyện khí tầng ba của nó, căn bản cũng không khả năng chạy thoát.

Đôi mắt chên lệch lực lượng tuyệt đối, ý chí tinh thần cường đại đi nữa cũng không làm nên chuyện gì.

Càng không cần phải nói cái gọi là cường đại này cũng chỉ là luyện khí chín tầng mà thôi.

“Trần Đồng, Mạnh Thái Thú, chuyện kế tiếp, liền giao cho các ngươi.”

Thôi Hằng dặn dò hai người một chút, sau đó lại từ trong tay áo lấy ra một tờ giấy trắng, giao cho Trần Đồng “Có thể viết xuống hai chữ Thiên Hỏa, dùng nó xử lý những thi thể này, tránh cho bùng nổ ôn dịch.”

Nói xong, rời đi tường thành.

Hắn muốn dành thời gian, cẩn thận nghiên cứu đồ vật quý dị trong tay.

Tránh cho giống như con sâu nhỏ màu tím đen bắt được khi trước, còn chưa kịp nghiên cứu liền tiêu tán.

“Vâng, Sứ Quân!”

“Tuân lệnh, Sứ Quân!”

Hai người khom mình hành lễ, sau đó nhìn bóng lưng Thôi Hằng rời đi, im lặng thật lâu.

Vị Sứ Quân này thật là một vị tiên thần dạo chơi nhân gian a!

Quá mạnh mẽ!

Mới vừa rời quả cầu lửa quý dị màu tím đen hóa thành một tên lão giả sát khí ngập trời, khiến cho bầu trời chu vi mây dậm đều biến sắc, càng là trong chớp mắt giết mấy trăm ngàn Man Tộc, thật giống như là một tôn Sát Thân muốn diệt thế.

Nhưng cho dù là quái vật cường đại như thế, kinh khủng như thế, để cho người cảm thấy tuyệt vọng như thế, đối mặt thủ đoạn của Sứ Quân vẫn là không có chút cơ hội phản kháng nào.

Mới vừa rồi Sứ Quân giống như là đang bắt một con thỏ nhảy nhót khắp nơi, tiện tay liền đem quái vật này bóp vỡ, chộp vào trong tay, nhốt ở trong lòng bàn tay.

Thật lợi hại!

Chẳng qua, mới vừa rồi Thôi Hằng để lại cho Trần Đông một tờ giấy trắng để xử lý thi thể, khiến cho Mạnh Chương cảm giác có chút nghi ngờ.

Lúc này bên ngoài thành nói là núi thây biển máu đều không quá đáng, đây chính là thi thể của mấy trăm ngàn man tộc!

Lượng lớn thi thể như vậy nếu không kịp thời xử lý, vô cùng có khả năng bùng nổ ôn dịch.

Nhưng mà một tờ giấy trắng, lại xử lý như thế nào?

Trên thực tế, không chỉ Mạnh Chương cảm thấy nghi ngờ, quân lính thủ thành chung quanh cũng cảm thấy mê man.

Bọn họ đều đang rầu rĩ không biết nên xử lý thi thể bên ngoài như thế nào, đây chính là một đại công trình.

Một trang giấy làm sao có thể giải quyết.

“Mạnh Thái Thú lòng còn nghi hoặc sao?” Trần Đông chính là mặt mỉm cười, vẻ mặt như trong lòng đã có dự tính.

“Trần Bình Tào biết ý tứ của Sứ Quân?” Mạnh Chương vội vàng hỏi.

“Chờ sau khi Phủ Quận đi lên, Mạnh Thái Thú nhìn một cái liền biết.” Trần Đông mỉm cười nói.

Lúc ở Quận Thành Quận Lỗ, hắn từng tận mắt thấy “Giấy” Thôi Hằng cho có uy năng cường đại dường nào.

Hiểu sâu chỗ lợi hại của nó.

Chẳng qua, lúc này Huệ Thế còn ở bên ngoài, khó tránh khỏi sẽ bị ảnh hưởng.

Nhất định phải chờ sau khi Huệ Thế trở về lại sử dụng tấm “Giấy” này.

...

“Sứ Quân lại lần nữa ban cho tiên phù?” Huệ Thế nhìn tờ giấy trong tay Trần Đông, ngạc nhiên không thôi, lại có chút

hâm mộ “Lần tới ta nhất định phải thỉnh cầu Sứ Quân, đê cho ta phóng ra tiên phù.”

Hắn từng nghe Chu Hoằng Dịch nói qua, lúc phóng ra tiên phù, sẽ có một loại cảm giác đối mặt đại đạo pháp tắc.

Sẽ cảm thấy chí lý trong thiên địa đều chiếu vào trong mắt

Điều này đối với bất kỳ võ giả nào tới nói, đều có chỗ tốt cực lớn.

Nếu như không tới Tiên Thiên, chỉ nhờ vào lần cảm ứng đối với pháp tắc Thiên Địa này, ở trước khi bước vào Tiên Thiên cũng sẽ không có bất kỳ bình cảnh.

Nếu như là Tiên Thiên hoặc là cảnh giới cao hơn, cũng có thể mượn nhờ điều này nhanh chóng xây dựng Nội Cảnh.

Nếu như đã luyện thành Nội Cảnh, sẽ có thể càng chuẩn xác tìm tới phương hướng điều chỉnh Nội Cảnh của mình, thậm chí còn có thể thông qua đối chiếu giữa Nội Cảnh cùng thiên địa pháp tắc bên ngoài, điều chỉnh thân lực thức tỉnh.

Tuyệt đối có thể nói là một lần cơ duyên lớn lao.

“Thôi đi, ngươi có pháp lực Sứ Quân ban cho, trực tiếp vượt qua cảnh giới, cần gì chút cơ duyên này.” Trần Đồng cười mắng, trong mắt hắn, Huệ Thế mới thật sự là người đáng giá hâm mộ.

Có thân lực Sứ Quân ban thưởng, trong nháy mắt liền bước vào Tiên Thiên, thành công luyện đến Nội Cảnh, như vậy nhưng mà so với cảm ngộ một chút thiên địa pháp tắc càng tốt hơn nhiều.

“Ha ha ha.”

Huệ Thế phá lên cười, ánh mắt thì lại nhìn ra ngoài thành, gật đầu nói “Là thời điểm phát động tiên phù, huyết khí phía dưới quá nồng.”

“Không sai.” Trần Đồng gật đầu một cái.

Lúc này đã có quân lính đem bút mực chuẩn bị xong, hắn lấy một cây viết, ở trên tờ giấy trắng này viết xuống hai chữ “Thiên Hỏa”.

Mạnh Chương thì là một mực đứng ở bên cạnh, nghe hai người nói qua nói lại, vị Thái Thú Quận Vân Xu này trong lòng càng nghi ngờ.

Càng không hiểu Trần Đồng đây là phải làm gì?

Chẳng lẽ chẳng qua là viết chữ trên giấy, liền thật có thể dẫn động Thiên Hỏa hạ xuống sao?

Điều này sao có thể đây?

...

Trên cánh đồng hoang vu bên ngoài thành.

Hô Chinh Thiên Vu sững sờ nhìn bầu trời, không thể tin bầu trời đã hoàn toàn trở về trời xanh mây trắng ban đầu, lại cực kỳ mờ mịt mà nhìn về phía chung quanh.

Mùi máu tanh gay mũi tràn ngập trong không khí, đại quân mấy chục vạn đã sớm không thấy bóng dáng, chỉ còn lại có một mảnh núi thây biền máu.

“Làm sao có thể, điều này sao có thể? !” Hô Chinh Thiên Vu giống như điên cuồng, bịch một tiếng quỳ trên đất, cặp mắt trông rộng mà tuyệt vọng, lầm bầm nói nhỏ “Tiên sinh, người vì sao phụ ta, tại sao? !”

Tiên sinh trong miệng hắn, thật ra thì chính là lão giả quỳ dị từ trong dây chuyền đầu khô lâu nhô ra.

Mười hai năm trước, lúc hắn còn chưa phải là Thiên Vu, tình cờ lấy được một chuỗi hạt châu tinh xảo, phía trên “Hạt châu” đều điêu khắc thành hình xương sọ người vô cùng tinh tế, để cho hắn hết sức yêu thích.

Chẳng qua, cái chuỗi vòng tay này rất nhanh thì cho thấy chỗ bất phạm.

Đến mỗi đêm khuya, đầu khô lâu trên vòng tay sẽ toát ra ánh sáng màu tím đen, tăng cường cảm giác tinh thần của hắn, để cho hắn có thể cách rất xa liền nghe được người khác nói chuyện.

Lâu ngày, hắn đối với thế cục bên cạnh mình càng ngày càng nắm chắc rõ ràng.

Khi hắn đem Thiên Vu đời trước giết chết, cũng tiến hành một phen đại thanh tẩy đối với người phản đối, trong vòng tay thỉnh thoảng sẽ truyền ra âm thanh chỉ có hắn có thể nghe.

Thanh âm của một lão già.

Chương 240: Thiên Hỏa hàng thế, Bảo Lâm Đại Bồ Tát (2)

Cái thanh âm này dạy dỗ hẳn phải làm thế nào mở rộng thế lực, phải làm thế nào nghỉ ngơi lấy sức, phải làm thế nào tổ chức quân đội, thậm chí còn có thể nói cho hẳn biết nơi nào có nông trường thượng hạng để chăn ngựa, nơi nào có con mồi mập béo, có thể giết mà ăn.

Hô Chính Thiên Vu đem thanh âm này tôn xưng là “Tiên sinh”.

Chính là ở dưới sự chỉ đạo của vị tiên sinh này, thế lực của Hô Chính Thiên Vu nhanh chóng lớn mạnh, thậm chí bồi dưỡng được mấy trăm ngàn bộ binh.

Dưới tình huống bình thường, đây là chuyện man tộc thảo nguyên căn bản không thể nào làm được.

Vốn dĩ Hô Chính Thiên Vu cho rằng mình ở dưới sự giúp đỡ của “Tiên sinh”, sẽ tiếp tục thuận buồm xuôi gió, rất nhanh thì có thể làm chủ Trung Nguyên.

Nhất là ở trước khi cuộc chiến đấu này bắt đầu, ” Tiên sinh ” còn cam kết, nếu như gặp phải nguy hiểm sinh mạng gì, có thể gọi hẳn hiện thân, nhất định có thể giải vây.

Điều này làm cho lòng tin của Hô Chính Thiên Vu bành trướng tới cực điểm.

Nhưng bây giờ là chuyện gì xảy ra?

Tại sao vị tiên sinh thật giống như không chỗ nào không biết không gì không thể kia, lại trực tiếp đem đại quân mấy trăm ngàn của mình tàn sát giết sạch?

Tại sao sau khi tiên sinh hiện thân lại giống như bị điên, căn bản là không nhìn ra sự cơ trí trước đây?

Tại sao tiên sinh mạnh mẽ như vậy, lại bị người trên tường thành kia cách không vô đến liền bóp vỡ?

“Tại sao, đây là vì cái gì? !” Hô Chính Thiên Vu quỳ dưới đất, hướng trời cao rộng giận, bỗng nhiên hẳn thấy trên trời lóe lên một đạo ánh sáng đỏ lòe loẹt lóa mắt.

Không, hẳn là ngọn lửa!

Đây là một quả cầu lửa cự đại từ ngọn lửa màu đỏ thắm ngưng tụ thành, đường kính ít nhất có một ngàn trượng!

Cùng lúc đó, bầu trời chu vi mười mấy dặm đều bị nhuộm thành màu đỏ, cho dù là trong thôn trấn, huyện thành cách

Quận Thành Vân Xu tương đối xa, chỉ cần ngẩng đầu nhìn lên trên, cũng có thể thấy bầu trời phương bắc một mảnh lửa đỏ.

Ngọn lửa hùng hực thiêu đốt ở trên trời, quả cầu lửa thật lớn chậm rãi rơi xuống, cho người cảm giác thật là giống như là một vầng mặt trời từ trên trời hạ xuống, muốn đem mọi sự vật trên thế gian đều thiêu hủy đến không còn.

Ở khi quả cầu lửa này chưa rơi xuống đất, không khí chung quanh giống như là bị đốt, trong nháy mắt trở nên nóng bỏng cực kỳ, thậm chí xuất hiện cảm giác vận vẹo.

Phảng phất ngày tận thế hàng lâm!

“Cái này, đây là cái gì?!”

Hô Chính Thiên Vu kinh hãi muốn chết mà nhìn bầu trời, đây là cảnh tượng hãn chưa từng thấy qua.

Cùng lúc đó, trên tường thành Quận Vân Xu, Thái Thú Mạnh Chương cũng hoàn toàn bối rối.

Hắn nhìn bầu trời không chớp mắt, nhìn quả cầu lửa khổng lồ kia, trở mặt ghen hòng “Cái này, cái này, đây là cái gì, Thiên Hỏa, thật sự là Thiên Hỏa?!”

Ngay mới rồi, Trần Đồng đốt rụi tám giấy trắng viết hai chữ “Thiên Hỏa” kia.

Sau đó, quả cầu lửa khổng lồ này liền từ trên trời xuất hiện!

Cái gì gọi là uy lực của tiên thần?

Đây chính là uy lực của tiên thần!

“Ta cũng không nghĩ tới, lại là cường đại như vậy...”

Trần Đồng cũng cảm thấy kinh hãi trước đó chưa từng có, cho dù là đứng ở trên tường thành, cách nhau khá xa, hắn cũng có thể cảm giác được sóng khí nóng bỏng từ bên ngoài thổi tới.

“Cái này cũng chưa tính là cái gì, cũng không phải là ngọn lửa mạnh nhất của Sứ Quân.” Huệ Thế thì phải bình tĩnh hơn rất nhiều.

Bởi vì hắn đến nay còn nhớ, lúc ban đầu ở huyện Cự Hà, tình cờ thấy một đốm lửa ở trên đầu ngón tay Thôi Hằng cháy lên.

Mặc dù đó chẳng qua là một đốm lửa cực kỳ nhỏ bé, từ trên kích thước so sánh cùng quả cầu lửa khổng lồ trước mắt này căn bản không đáng nhắc tới, nhưng uy năng ẩn chứa trong đó, sợ rằng sợ với quả cầu lửa này cường đại hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

Quả cầu lửa trước mắt này trông vô cùng to lớn, nhưng mà dù sao cũng chỉ là ngọn lửa đơn thuần.

Mà cái đốm lửa kia, dường như là một mặt trời chân chính!

Àm!

Vừa lúc đó, quả cầu lửa khổng lồ rơi vào trên vùng đất.

Ánh sáng cùng nhiệt lượng không có gì sánh kịp trong nháy mắt bùng thả ra, Hồ Chính Thiên Vũ tại chỗ bốc hơi, mấy trăm ngàn thịt nát tay chân cụt ở dưới nhiệt độ cao nóng rực cũng đều tan thành mây khói.

Sóng khí cuộn cuộn cuốn lên lượng lớn cát đá bụi đất, còn giống như là biển gầm mênh mông mãnh liệt hướng Quận Thành Vân Xu vọt tới, nhưng lại bị một tầng màn sáng màu vàng chợt sáng lên ngăn trở, chỉ có thể cuốn ngược trở về.

Đây là một đạo pháp lực Thôi Hằng lưu lại, phòng ngừa sau khi Thiên Hỏa rút xuống, uy lực quá lớn thương tổn tới Quận Thành Vân Xu.

Nhưng dù cho như thế, bách tính bên trong thành cũng nghe được tiếng nổ vang đình tại nhức óc này, đồng thời cảm giác đại địa dưới chân mình xuất hiện chấn động cực kỳ kịch liệt.

Nếu không phải có pháp lực của Thôi Hằng thủ hộ, nhà ở bên trong thành phỏng chừng sẽ đổ sập một mảng lớn.

...

Bên trong nha môn phủ Thái Thú.

Thôi Hằng giương mắt nhìn ánh sáng đỏ ngất trời bên ngoài, lâm bẫm nói nhỏ “Một thành pháp lực tựa hồ vẫn quá nhiều.”

Lần này hiếm khi thấy bên ngoài tất cả đều là vùng hoang dã, hẳn muốn thử một chút cường độ pháp lực của mình, ngay tại trên bùa chú để lại ước chừng một thành pháp lực, dùng để thanh lý núi thây biển máu trên cánh đồng hoang bên ngoài thành.

“Mặc dù có chút quá liều, nhưng liền xem như cho những Man Tộc kia quà cảm ơn đi.” Thôi Hằng lặng lẽ vì những Man Tộc kia thương tiếc một giây đồng hồ.

Mới vừa rời hẳn từ đám man tộc ngoài thành thu thập được không ít ánh sáng xám tượng trưng cho bi, cùng với màu xanh tượng trưng cho sợ, còn có bách tính bên trong thành bùng nổ ánh sáng hai màu đỏ, trắng, lần này coi là thu hoạch rất phong phú.

“Chẳng qua, việc cần thiết trước mắt, vẫn là làm rõ ràng cái này.” Thôi Hằng mở bàn tay ra.

Lúc trước trải qua một phen va đụng mãnh liệt, cái tên lão giả cười to biến thành người bỏ túi này đã không còn điên cuồng như lúc mới đầu.

Mà là từ trong trạng thái hỗn loạn tỉnh hồn lại.

Bây giờ lại thật giống như cao tăng đắc đạo chấp hai tay, ngồi xếp bằng, chuỗi dây chuyền đầu khô lâu này, cũng bị hắt đeo ở trên cổ, giống như là Phật châu.

Chỉ có điều, trong ánh mắt lão giả này nhìn về phía Thôi Hằng tràn đầy oán độc, lại là không có bộ dáng cao tăng gì.

Cũng may hẳn là đã khôi phục ý thức, có thể giao lưu.

“Người là hòa thượng nhà nào?” Thôi Hằng trầm giọng hỏi, “Lại là từ nơi nào nhiễm phải lực lượng màu tím đen kia?”

“A Di Đà Phật!” Lão giả thấy Thôi Hằng nhìn về phía chính mình, liền hô to phật hiệu, nghiêm nghị quát lên “Tà ma ngoại đạo, ta là Đại Bồ Tát dưới trướng của Bảo Lâm Phật Đà, ngươi lại dám đem ta nhốt?!”

Chương 241: Ba ngàn năm trước, Thiên Khư Tà Trùng (1)

“Đại Bồ Tát?”

Thôi Hằng nghe vậy ánh mắt híp lại, màn sáng vàng trong lòng bàn tay nhất thời sáng choang.

Phía trên cái màn ánh sáng vàng này chọt lưu chuyển phù văn lít nha lít nhít, mỗi một đạo phù văn đều là tia sáng, chiếu vào trên người tên lão giả toàn thân màu tím đen này.

“A a a!” Lão giả hét thảm lên, mặt mũi dữ tợn, vô cùng thống khổ.

Chỉ cần là chỗ bị tia sáng vàng của phù văn soi sáng, tất cả đều toát ra từng luồng hơi khói màu tím đen, vô cùng tà dị.

Có điều, ở bên dưới hơi khói màu tím đen, lại mơ hồ có thể thấy Phật quang màu vàng.

Lại thật là một người trong Phật môn.

Coi bộ chính là dính vào lực lượng màu tím đen kia, mới trở nên mất lý trí, giống như điên cuồng.

Cùng lúc đó, Thôi Hằng cũng phát hiện bản chất của lão giả này.

Hắn là một luồng hồn phách sứt mẻ không chịu nổi.

Sứt mẻ đến mức độ này còn có tiêu chuẩn tương đương với luyện khí chín tầng.

Nếu là ở lúc hoàn chỉnh, vô cùng có khả năng tương đương với tầng thứ Trúc Cơ sơ kỳ.

Đúng là một tôn Đại Bồ Tát.

“Cỗ lực lượng này...”

Thôi Hằng bỗng nhiên nhíu mày, hắn chú ý tới vết tích ngoại lực dính vào trên tàn hồn.

Cái này hẳn chính là lực lượng đem vị Đại Bồ Tát này đánh thành tàn hồn.

Là vết kiếm, còn có hào quang.

Rõ ràng chính là tổn thương do Tiên Hà Kiếm Quyết công kích tạo thành!

Mà người có thể lấy Tiên Hà Kiếm Quyết đem một tôn Đại Bồ Tát đánh cho thành tàn hồn, sợ rằng chỉ có Khương Thất Thất.

Cái tên Đại Bô Tát này chính là tên dẫn đầu Tiên Phật vây công phái Tiên Hà trăm năm trước kia?

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng tạm ngưng chiếu rọi phù văn đối với lão giả, trầm giọng nói: “Người là hòa thượng của Bảo Lâm Thiên Viện, trăm năm trước từng vây công qua phái Tiên Hà?”

“Tiên, Tiên Hà, phái Tiên Hà! phái Tiên Hà! !” Trong con người của lão giả đầu tiên là vẻ mờ mịt, ngay sau đó lại trở nên tức giận, cuối cùng trở nên cực độ oán hận, giận dữ hét “Phái Tiên Hà, phái Tiên Hà, diệt môn, nhất định phải đem diệt môn, diệt môn a!”

Cùng lúc đó, lực lượng trên người lão giả này nhanh chóng bành trướng, không ngờ thiêu đốt lên ngọn lửa màu tím đen, đây chuyện đầu khô lâu kia cũng lần nữa nở rộ ánh sáng.

Ầm!

Lão giả này lại càng va đụng vào màn sáng màu vàng do lực lượng Kim Đan ngưng tụ thành, dĩ nhiên là lần nữa không công mà về.

Có điều trong mắt của hắn vẫn như cũ tràn đầy vẻ điên cuồng, tiếp tục hướng về màn sáng vàng va chạm.

“Hừ!”

Thôi Hằng hừ lạnh một tiếng, lực lượng Thần Hồn mệnh môn tuôn ra, trong nháy mắt liên trấn áp ý chí của lão giả này, để cho hắn sững sờ ngay tại chỗ, không nhúc nhích.

Qua một lúc lâu, lão giả này mới lại khôi phục thần trí, ánh mắt nhìn về phía Thôi Hằng đã kinh biến đến mức vô cùng kinh hoàng, run lẩy bẩy mà quỳ xuống.

“Tiểu tăng, tiểu tăng nhớ, quả thật tham dự qua vây công phái Tiên Hà.”

Lão giả này rõ ràng cho thấy bị lực lượng thần hồn của Thôi Hằng hù dọa, âm thanh đều run rẩy “Nhưng, nhưng mà ta không nhớ rõ chi tiết, chỉ nhớ rõ có một đạo kiếm quang từ trong phái Tiên Hà xông ra...”

Hắn quả thật không nhớ rõ.

Dù sao thần hồn đều đã không lạnh lặn, bây giờ cái luồng tàn hồn này nhưng mà ngay cả một phần mười lúc ban đầu cũng không có.

Thôi Hằng nhìn chăm chú hắn, trầm giọng nói: “Người tên gì?”

Lão giả run run rẩy rẩy nói: “Ta, ta không nhớ rõ, chỉ nhớ rõ người khác gọi là Đại Tuệ Thông Bô Tát.”

“Tuệ Thông...” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu nhớ cái pháp danh này, lại hỏi “Bảo Lâm Thiên Viện ở Thiên Khư Giới tình huống thế nào?”

Tuệ Thông suy nghĩ một chút, có chút sợ hãi nói: “Ta, ta chỉ nhớ rõ tổ sự của chúng ta là Bảo Lâm Phật Đà, bên trong viện trừ ta ra, hẳn còn có hai vị Đại Bồ Tát...”

“Phật Đà là cảnh giới gì?” Thôi Hằng khẽ nhíu mày.

Hắn cũng không có nghe nói qua cảnh giới Phật Đà từ Vương Đông Lâm.

Mặc dù nghe qua hẳn là ở trên Đại Bồ Tát, nhưng mà dù sao thì Thiên Tiên, Thiên Quân chẳng qua là phân chia tỉ mỉ của Trúc Cự kỳ, hay là cảnh giới tầng thứ cao hơn đều không cách nào chắc chắn.

“Không biết...” Tuệ Thông lắc đầu một cái, đừng nói Phật Đà là cái gì, hẳn ngay cả Đại Bồ Tát là cái gì cũng không biết, chỉ nhớ rõ chính mình đã từng là một vị Đại Bồ Tát.

Sau đó, Thôi Hằng lại hỏi hắn một vài vấn đề, phần lớn là vấn đề mà hắn đã biết, cũng có một chút vấn đề hắn không biết, nhưng cũng không có quá nhiều thu hoạch.

Tuệ Thông cuối cùng chỉ là một tàn hồn, trí nhớ tổn hại vô cùng nghiêm trọng.

Ngoại trừ nhớ được bản thân mình là chết thế nào, cùng với mình là Đại Bồ Tát dưới trượng Bảo Lâm Phật Đà, liền chỉ nhớ rõ một ít chuyện thời thơ ấu cùng thời kỳ thiếu niên của mình.

Đối với Thôi Hằng mà nói, những thứ này chỉ có thể để cho hắn thêm mấy phần lý giải về thế tục của Thiên Khư Giới, cũng không có quá nhiều giá trị.

Có điều, trừ những này ra, Thôi Hằng còn có một cái vấn đề cực kỳ trọng yếu.

“Người đã bị chém chết, chỉ còn lại có tàn hồn, theo lý nên tan thành mây khói.” Thôi Hằng nhìn chăm chú Tuệ Thông hòa thượng, đồng thời để cho phía trên màn sáng vàng lần nữa sáng lên phù văn “Cái lực lượng màu tím đen này, ngươi là làm sao nhiễm phải?”

“Đừng, đừng chiếu ta, ta biết, ta biết, cái này ta không quên!” Tuệ Thông vội vàng kêu lên, khắp khuôn mặt là vẻ sợ hãi.

Mới vừa rồi bên dưới sự chiếu rọi của những tia sáng phù văn này, hắn chỉ cảm thấy sống không bằng chết, hận không thể tự kết liễu chính mình, không bao giờ lại muốn chịu đựng loại cảm giác đó.

Sau đó, thấy tia sáng phù vân không cộ lại chiều xuống, Tuệ Thông như là thở phào nhẹ nhõm, nói đến đây chuyện khô lâu trên cô mình: “Chính là cái này, chính là cái này!

“Ồ trong trận chiến tại phái Tiên Hà năm ấy, tàn hồn của ta vốn nên tiêu tan, lại trời xui đất khiến rơi vào phía trên vật này, lực lượng quý dị bên trong trong nháy mắt liền xâm nhiễm ta, nhưng cũng khiến ta lần nữa khôi phục thần trí, để cho ta tiếp tục ‘Sống’.

Chương 242: Ba ngàn năm trước, Thiên Khư Tà Trùng (2)

“Ta, ta không phải cố ý muốn bị loại lực lượng quý dị này xâm nhiễm, ta cũng muốn thoát khỏi nó, nhưng ta một khi thoát khỏi nó liền phải hồn phi phách tán! !”

“Lúc mới bắt đầu, chuỗi dây chuyền khô lâu này ở địa phương nào?” Thôi Hằng hỏi tới.

“Trần Tam Quân, là trần Tam Quân, mặc dù sau khi ta khôi phục thần trí chỉ có thể mơ hồ cảm giác ngoại giới, nhưng thỉnh thoảng cũng có thể nghe được người nói chuyện.” Tuệ Thông cúi đầu nói “Chỗ đó liền gọi là trần Tam Quân...”

“Trần Tam Quân?” Thôi Hằng chưa từng nghe qua cái địa danh này, cau mày hỏi, “Đó là địa phương nào?”

“Ta, ta không biết.” Tuệ Thông lắc đầu nói “Ở trước khi đi tới thảo nguyên, cảm giác đối với ngoại giới của ta đều rất mơ hồ, chỉ thỉnh thoảng có thể nghe được một ít địa danh, cũng không biết cụ thể ở nơi nào.”

“Ừm.” Thôi Hằng gật đầu một cái.

Sau đó, hắn lại đem Tuệ Thông cẩn thận vặn hỏi mấy lần, sau khi xác nhận không sai biệt lắm đã móc sạch, tia sáng phù vân trong màn sáng vàng lại sáng lên.

Thôi Hằng cũng không tính giữ lại Tuệ Thông để quan sát.

Đối với hắn mà nói, mang một loại sự vật chính mình không hiểu rõ theo trên người là cực kỳ nguy hiểm.

Chính là lực lượng màu tím đem xâm nhiễm Tuệ Thông.

Vì vậy, tại sau khi xác định Tuệ Thông đã không còn giá trị gì, dĩ nhiên là phải đem lực lượng màu tím đen trên người của hắn tiêu trừ hết.

Về phần sau khi những lực lượng màu tím đen này bị tiêu trừ, Tuệ Thông còn có thể còn sống hay không cũng không quan trọng.

“A a a!”

Lúc này, Tuệ Thông đã kêu thảm lên.

Từng tầng hơi khói màu tím đen ở trên người hắn toát ra, rất nhanh tất cả màu tím đen trên người hắn đều bị chiếu ra.

Những lực lượng màu tím đen này nhanh chóng ngưng tụ thành một con sâu nhỏ.

Hoàn toàn tương tự với con sâu nhỏ màu tím đen lúc trước Thôi Hằng nhìn thấy khi dò xét vũ trụ hư không.

Sau đó chính là cảnh cũ tái diễn.

Cái con sâu nhỏ màu tím đen này sau khi hung hãn đung vào màn sáng vàng mấy lần, liền tán loạn thành màu tím đen ban đầu, tiêu tán không thấy.

Chuỗi dây chuyền đầu khô lâu kia cũng đồng thời hóa thành tro bụi.

“A!”

Tàn hồn Tuệ Thông cuối cùng phát ra một tiếng hét thảm.

Hồn phi phách tán.

Hắn sở dĩ có thể tồn tại đến nay, cũng là bởi vì có lực lượng màu tím đen kia.

Bây giờ lực lượng màu tím đen tiêu tan, một luồng tàn hồn này của hắn tự nhiên cũng không cách nào lại tiếp tục sống.

“Cái thế giới này so với biểu lộ mặt ngoài nguy hiểm hơn nhiều.”

Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng, đồng thời lặn nữa nhắc nhở chính mình tuyệt đối không thể tự kiêu, nhất định phải luôn luôn giữ tâm tình cẩn thận.

Chỉ là Kim Đan mà thôi!

Nếu như ở trong thế giới người tu tiên, chính mình một tên Kim Đan kỳ nhỏ nhỏ, căn bản cũng không tính là gì.

Chỉ có thể coi là mới vừa chính thức bước lên con đường tu tiên mà thôi.

Đồ vật mạnh mẽ hơn so với tầng thứ này có rất nhiều rất nhiều ....

Cũng chỉ là ở nơi thế giới xem ra giống như là võ hiệp này, mới lộ ra mình rất cường đại.

Tuyệt không thể vì vậy liền cảm giác mình thật rất mạnh.

Loại lực lượng màu tím đen không rõ mà mình gặp phải lúc này, chính là một cái chứng cứ rõ ràng.

Mặc dù loại lực lượng này hết sức nhỏ yếu, nhưng bản chất lại tràn đầy bất ngờ.

Ai cũng không thể chắc chắn có hay không tồn tại lực lượng cùng loại cấp Kim Đan, thậm chí là cấp Nguyên Anh.

Ngộ nhớ ngày nào đó gặp phải thì sao?

Nêu như ngay cả cái này là vật gì cũng không biết, nhất định sẽ rơi vào bị động.

Vẫn là phải điều tra rõ ràng mới tốt.

“Trần Tam Quân...”

Thôi Hằng lẩm bẩm nói nhỏ, cảm giác chuyện này có thể hỏi một chút người trong phái Tiên Hà.

Dù sao lúc ấy Tuệ Thông là bị Khương Thất Thất chém giết ở phái Tiên Hà, tàn hồn cũng bay không được bao xa.

Hơn nữa loại lực lượng quỷ dị màu tím đen này nếu không chỉ xuất hiện tại bên ngoài bầu trời, còn xuất hiện tại nội bộ, cũng có thể tìm Trương Sáu Minh hỏi thăm một chút tin tức.

Đạo Nhất Cung nhưng là đại phái truyền thừa vạn năm, vô cùng có khả năng tôn tại mạnh mẽ liên quan.

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng trực tiếp đứng dậy, đi nói lời tạm biệt với ba người Huệ Thế, Trần Đồng, Mạnh Chương, liền cưỡi mây đạp gió bay khỏi Quận Thành Vân Xu.

Chuyện bên này đều đã giải quyết, hẳn không cần thiết tiếp tục lưu lại nơi này.

...

Tốc độ phi hành của Thôi Hằng cực nhanh, lộ trình hơn một nghìn dặm đảo mắt liền qua.

Sau khi trở lại Phong Châu Châu Phủ, hắn liền trực tiếp đi tìm Trương Sáu Minh.

Trương Sáu Minh thấy Thôi Hằng đột nhiên đến thăm, có chút ngoài ý muốn, ra hiệu cho Chu Hoảng Dịch bên cạnh đi châm trà, nghi ngờ nói: “Sứ Quân không phải đi Quận Thành Vân Xu sao?”

“Chuyện bên kia đã xử lý tốt. ” Thôi Hằng ngồi xuống, đi thẳng vào vấn đề hướng Trương Sáu Minh dò hỏi ” Trương chân nhân, ngươi có từng nghe nói qua loại lực lượng này?”

Sau đó, hắn giải thích chuyện mình gặp phải lúc ở Quận Thành Vân Xu, cũng nói tới tình huống gặp phải con sâu nhỏ màu tím đen lúc dò xét vũ trụ hư không khi trước.

“Thiên Khư Tà Trùng! ” Trương Sáu Minh mới vừa nghe Thôi Hằng kể xong liền kinh hô lên, hắn ngồi đều ngồi không yên, lại trực tiếp đứng dậy, đi qua đi lại, hét hoảng cực kỳ “Thiên Khư Tà trùng lại xuất hiện lần nữa!”

“Trương chân nhân biết đây là cái gì sao? ” Thôi Hằng cũng đứng lên.

“Ừm.” Trương Sâm Minh gật đầu một cái, trịnh trọng cực kỳ nói “Đây là một loại đồ vật cực kỳ tà dị, ba ngàn năm trước, nó theo Thiên Khư giới hạ xuống, bắt đầu xuất hiện ở cõi đời này...”

Chương 243: Chuyện Phật Đà, ý nguyện vĩ đại (1)

Sau khi được Trương Sáu Minh giải thích, Thôi Hằng rất cuộc biết con sâu nhỏ quý dị màu tím đen này là vật gì.

Ba ngàn năm trước, thời kỳ triều đại Đại Diễn, người của Thiên Khư Giới chợt xuất hiện.

Đạo Nhất Cung chịu công kích cực kỳ mãnh liệt, cuối cùng tô sư không thể không “Phi thăng” Thượng Giới, trở thành một phần tử của Thượng Giới, lúc này mới tránh khỏi đại nạn.

Có điều ba ngàn năm trước bên trong Đạo Nhất Cung thật ra thì không thiếu Thiên Nhân, thậm chí là Thiên Tiên, muốn đem một cái đại tông môn mạnh mẽ như vậy ép buộc phi thăng, tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

Năm đó Đạo Nhất Cung nhanh chóng sa sút như vậy, cũng là bởi vì loại “Thiên Khư Tà Trùng” này.

Đây là một loại độc vật đặc biệt của Thiên Khư Giới, khởi nguồn cụ thể của nó đã không thể tra tó, bị chín đại Tiên Môn của Thiên Khư Giới coi như bí bảo quý hiếm để sử dụng.

Lực lượng của bản thân Thiên Khư Tà Trùng vô cùng nhỏ yếu, có điều lực lượng tinh thần lại đủ để có thể so với Địa Tiên.

Hơn nữa còn có một loại năng lực quý dị tà môn —— xâm nhiễm!

Chỉ cần không thành Thiên Tiên, một khi tiếp xúc với Thiên Khư Tà Trùng, thì có xác suất cực lớn bị xâm nhiễm thần hồn, trở nên mất lý trí, điên cuồng giết chóc, hơn nữa ưa thích nuốt hồn phách sinh linh.

Đạo Nhất Cung khi trước, liền có không ít Thiên Nhân, Địa Tiên bị Thiên Khư Tà Trùng xâm nhiễm, cho dù là Thiên Tiên cùng Thiên Quân đối với thứ này cũng là bó tay toàn tập, cuối cùng chỉ có thể thỏa hiệp.

“Thì ra là độc vật của Thiên Khư Giới.”

Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, nhưng lại hơi nghi hoặc một chút “Nhưng mà vì sao vũ trụ bên ngoài thế giới này cũng có Thiên Khư Tà Trùng, chẳng lẽ nói Tà Trùng của Thiên Khư Giới thật ra thì cũng là từ trong vũ trụ tinh không lây được?”

“Không phải không có khả năng.” Trương Sáu Minh gật đầu một cái nói “Nghe đồn thiên ngoại tinh không cực kỳ

nguy hiểm, chỉ có đại năng tăng thứ Thiên Quân mới có thể đi ra ngoài tìm tòi, có lẽ cũng có nguyên nhân trên phương diện này.”

Nói tới chỗ này, hần lại không khỏi thở dài nói: “Đáng tiếc điển tịch của Đạo Nhất Cung tạ hư hại nghiêm trọng, nếu không chắc chắn sẽ không mơ hồ, chỉ hiểu một ít tình huống giống như bây giờ.”

“Vậy là đủ rồi. ” Thôi Hằng mỉm cười nói “Chờ sau khi Tiên Phật Thiên Khư Giới hạ xuống, ta cũng có thể tự mình đi hỏi bọn họ một chút.”

Mặc dù đầu mỗi Trương Sáu Minh cung cấp không nhiều, nhưng chỉ cần có thể để cho hần biết rõ mức độ nguy hiểm của Thiên Khư Tà Trùng là đủ rồi.

Hơn nữa còn có niềm vui ngoài ý muốn, đó chính là mức độ nguy hiểm của vũ trụ tinh không dường như cũng không cao.

Thiên Quân là có thể đi ra ngoài tìm tòi.

Đây là mối tương đương với Trúc Cơ hậu kỳ hoặc là Trúc Cơ đỉnh phong mà thôi.

Đương nhiên, cũng có thể là võ giả cái cảnh giới này không cách nào phát hiện nguy hiểm chân chính.

Vẫn là chờ sau khi tu luyện tới Nguyên Anh hoặc là Hóa Thần, lại ném thử ra ngoài tìm tòi vũ trụ hư không thì tốt hơn.

“Đúng rồi, người có biết Phật Đà trong miệng Tuệ Thông Đại Bồ Tát nói là cảnh giới gì không? ” Thôi Hằng lại hướng Trương Sáu Minh dò hỏi.

“Phật Đà, là một cái cảnh giới vô cùng kỳ dị. ” Trương Sáu Minh sau khi hơi nghĩ ngợi nói “Trăm năm trước, ta nghe tổ sư trong phái nói qua, Phật Đà trong Phật môn, mặc dù ở trên Thiên Quân, vẫn như cũ là cảnh giới đệ tam của tiên giới.

“Lúc đó ta lòng đầy nghi hoặc, nếu Thiên Quân đã là cực điểm của cảnh giới đệ tam Tiên Giới, vì sao cảnh giới đệ tam còn có một cái Phật Đà ở trên Thiên Quân, tổ sư trả lời cho ta rằng, Phật Đạo khác đường, cũng không thể hoàn toàn đánh đồng.

“Cho dù cùng ở tại cảnh giới đệ tam của Tiên Giới, cũng sẽ bởi vì phương pháp tu luyện cùng lý niệm bất đồng, sinh ra các loại khác biệt, Phật Đà mặc dù ở trên Thiên Quân, lại rất khó trở thành, bởi vì phía trên Đại Bồ Tát chính là Phật Đà.”

“Thì ra là như vậy. ” Thôi Hằng nghe vậy bừng tỉnh, như có điều suy nghĩ nói “Phía trên Đại Bồ Tát chính là Phật Đà, như vậy khoảng cách lại là có chút to lớn a.”

Hắn đã biết cái gọi là Phật Đà này ước chừng tương đương với cảnh giới gì.

Thiên Quân đại khái tương đương với Trúc Cơ hậu kỳ.

Phật Đà nếu ở trên Thiên Quân, như vậy chẳng qua chỉ là Trúc Cơ đỉnh phong.

Nhưng nếu là như vậy, phương thức tu luyện ở cảnh giới đệ tam của Phật môn liền có thể xung hoang đường.

Đại Bồ Tát tương đương với Trúc Cơ sơ kỳ, Phật Đà lại tương đương với Trúc Cơ đỉnh phong.

Chênh lệch trong đó như trời và đất, khác nhau một trời một vực.

Nếu như phía trên Đại Bồ Tát chính là Phật Đà, thì đồng nghĩa với việc phải để cho võ giả Phật môn trực tiếp từ Trúc Cơ sơ kỳ nhảy đến Trúc Cơ đỉnh phong.

Đây cơ hồ là chuyện không thể nào làm được.

Khoảng cách quá lớn.

“Ừm, quả thật chênh lệch cực lớn.”

Trương Sáu Minh gật đầu một cái nói: “Vì vậy, thì có tin đồn nói, Đại Bồ Tát muốn thành tựu Phật Đà phải phát xuống ý nguyện vĩ đại, chỉ có hoàn thành ý nguyện vĩ đại, mới có thể trở thành Phật Đà.”

“Lại còn có chuyện này?” Thôi Hằng cau mày nói, xem ra võ giả Phật môn tu luyện cũng không quá dễ dàng.

“Không biết thực hư, lúc tổ sư nói cũng chỉ là nói tin đồn.” Trương Sáu Minh lắc đầu một cái, vẻ mặt có chút xấu hổ, Thượng Tiên hiếm khi hỏi, chính mình lại cho không ra đáp án chuẩn xác, điều này làm cho hắn cảm giác có chút ngượng ngùng.

“Cái Phật môn này ngược lại cũng kỳ lạ.” Thôi Hằng lặn nửa ngời xuống, đồng thời cũng ra hiệu Trương Sáu Minh ngời xuống, mỉm cười nói “Chờ sau khi Tiên Phật Thiên Khư Giới hạ xuống, quả thật là phải thật tốt cùng bọn họ giao lưu một phen.”

...

Ở thời điểm Thôi Hằng trở lại Phong Châu Châu Phủ, hỏi Trương Sáu Minh.

Tin tức đại quân Man Tộc tập trung bên ngoài Quận Thành Vân Xu, sắp xuôi nam tấn công mạnh Phong Châu, mới vừa truyền tới hoàng thành Trung Châu.

Chuyện này nhất thời liên đê cho quân thân cả sảnh đường sôi sùng sục.

Ngụy Dịch ban đầu trong cơn giận dữ của đám quần thần tỏ rõ mình phải làm một tên Vua mất nước, đều lần nữa xuất hiện thượng triều.

Không có cách nào, Trử Nguyên Lương đã “Hồi phục “, lần nữa thượng triều.

Vị “Vua mất nước ” này không chịu nổi vị Thừa Tướng này khuyên, chỉ có thể lại xuất hiện.

Chẳng qua, Ngụy Dịch mặc dù xuất hiện, lại cũng chỉ dự định qua loa lấy lệ một chút.

Chương 244: Chuyện Phật Đà, ý nguyện vĩ đại (2)

Hắn vẫn là cầu thả mà nằm nghiêng ở ghế rồng, ánh mắt nửa mở nửa hí, một bộ dáng chưa tỉnh ngủ, trong miệng lóng ngóng nói: “Các vị, không phải là Man Tộc hội quân sao, có cái gì quá đáng đâu?”

“Các người không phải là đã sớm biết, trẫm đã đem Phong Châu đưa cho Hồ Chính Thiên Vu sao? Hắn muốn đoạt lại đất của mình cũng không có sai a, làm sai chỗ nào à?”

Đây là hoàn toàn bày ra sự thối nát.

“Bệ hạ! Thiên Tử thay trời lo cho dân, vì Tô Tiên bảo vệ lãnh thổ, đây là thiên mệnh, không thể không làm!” Trử Nguyên Lương bước ra khỏi hàng, cao giọng nói “Bệ hạ ra chiếu lệnh đem Phong Châu ban cho man tộc làm trái phương pháp tổ tiên, nên không có hiệu lực.

“Bây giờ Man Tộc hợp binh bên ngoài Quận Thành Vân Xu, trong tay Thái Thú Mạnh Chương chỉ có mấy ngàn lão binh, không chịu nổi một trận đánh, cho đến hôm nay, phái binh cứu viện cũng đã không tới kịp, chỉ có phái binh đi qua, chặn đánh binh mã Man Tộc, thu phục Vân Xu, mới có thể đề cho Phong Châu không đến nỗi rơi vào tay giặc.

“Thần xin bệ hạ sắc phong Châu Mục Phong Châu Thôi Hằng làm Trấn Bắc đại tướng quân, chuẩn cho mộ binh toàn bộ Phong Châu, ngăn cản mũi quận Man Tộc, mới có thể thủ cho toàn bộ Phong Châu không mất.”

“Ừm ? ” Ngụy Dịch vốn là vẫn đang ngủ gật, nhưng mà nghe được cái tên Thôi Hằng này liền hơi hơi sững sốt.

Hắn nhớ đây tựa hồ là tên huyện lệnh đánh bại Yên tặc ở Phong Châu bên kia, bây giờ thì đã là Châu Mục rồi hả?

Đây mới bao nhiêu tháng?

“Bệ hạ, không thể!” Nhưng vào lúc này, Trung Thư Giám Khương Vạn Sơn bỗng nhiên nhảy ra ngoài, khom người nói “Thần lĩnh chức vụ Thái Úy, cũng biết chuyện binh gia.

“Bây giờ Châu Mục đã là Vương Hầu cất cứ một phương, nếu lại làm đại tướng quân, ngày nào đó sẽ giương cờ phản loạn, giang sơn xã tắc thoáng chốc lật đổ, ngại vàng đổi chủ a!”

“Ồ? ” Ngụy Dịch nghe vậy nhất thời tròn to hai mắt, lại bỗng nhiên tỉnh thân gấp trăm lần, vỗ tay cười to nói “Lại còn có chuyện tốt bực này?”

Sau đó, hắn liền nhìn về phía Trử Nguyên Lương, gật đầu nói ” Thừa Tướng, chuyện này trăm chuẩn rồi.”

Trong triều đình nhất thời hoàn toàn tĩnh mịch.

Khuông Vạn Sơn càng là vẻ mặt ngạc nhiên, khắp khuôn mặt là biểu tình không thể tin.

Lần này tất cả mọi người đều biết, lời nói muốn làm Vua mất nước của vị bệ hạ trên thềm ngọc này, cũng không chỉ là nói nhảm.

Là thật muốn làm Vua mất nước a!

Thật ra thì, cái gọi là chiếu lệnh đem Phong Châu cắt nhường cho Hồ Chính Thiên Vu, chỉ là cho đối phương một cái lý do xuôi nam thôi, lãnh thổ dù sao cũng là phải đánh mới có thể định.

Nhưng bây giờ trực tiếp đem một tên Châu Mục phong làm Trấn Bắc đại tướng quân, đây rõ ràng chính là đang tự đào mộ.

Nếu như quả thật thay đổi triều đại, những quần thần như bọn họ chính là đều phải xong đời.

Vì vậy từng tên quần thần trước sau bước ra khỏi hàng, quỳ rạp dưới bậc thềm ngọc, cúi đầu lễ bái, thỉnh cầu Ngụy Dịch thu hồi mệnh lệnh đã ban ra.

Khuông Vạn Sơn cũng kịp phản ứng, liền vội vàng mang theo quần thần bên người, bắt đầu giận mắng Trử Nguyên Lương.

Mà theo Trử Nguyên Lương, nếu muốn đảm bảo cho Phong Châu không mất đi, không để cho dân chúng Phong Châu phải chịu Man Tộc chà đạp, chỉ có để cho Thôi Hằng lãnh binh chống cự mới được.

Dù sao triều đình đã sớm mất đi không chế với Phong Châu, phong một chức Trấn Bắc đại tướng quân cũng sẽ không khác với bây giờ quá nhiều, còn có thể thủ hộ lãnh thổ, có sao mà không làm?

Có điều lũ quần thần cũng không cảm thấy như vậy, ở dưới sự dẫn dắt kiên trì của Khuông Vạn Sơn, liên tục mắng chửi Trử Nguyên Lương.

Ngụy Dịch thì đứng ở trên bậc thềm ngọc, vẻ mặt mỉa mai nhìn lũ quần thần cãi vã.

Không nói một lời.

Tình huống như thế, liên tiếp kéo dài ba ngày.

Ngay ngày hôm nay, tình huông mọi nhất liên quan tới Quận Thành Vân Xu, rốt cuộc truyền đến trong triều đình ở kinh thành.

Chiến quả ly kỳ, Hồ Chinh Thiên Vu bỏ mình, đại quân ba trăm ngàn của Man Tộc tan thành mây khói, trình lên trước mặt tất cả quần thần.

Cả sảnh đường đều giật mình!

Đám người Khương Vạn Sơn á khẩu không trả lời được, Trử Nguyên Lương lại cũng là kinh ngạc không thôi.

Ai cũng không nghĩ tới sẽ là cái kết quả này.

Với tình huông quân thủ thành của Quận Thành Vân Xu, lại còn có thể thắng?

Không chỉ thắng, còn là đại thắng, để cho Man Tộc toàn quân bị diệt!

Mà ngay trong lúc tất cả mọi người đều cảm thấy kinh nghi, Ngụy Dịch trên ghế rồng bỗng nhiên lên tiếng.

Vị Kiến Viêm Đế này nói ra một cái chiếu lệnh làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy da đầu tê dại.

“Châu Mục Phong Châu không để ý tình nghĩa của nước láng giềng, tự ý động đao binh, tàn nhẫn sát hại ba trăm ngàn bách tính thảo nguyên, gây tổn hại thiên đức, tội không thể tha, lệnh cho Châu Mục thiên hạ cùng tru diệt!”

Trử Nguyên Lương lần nữa tức giận tại chỗ hộc máu, ngất đi.

Các quần thần cũng hoàn toàn mắt choáng váng.

Điên rồi!

Điều này đúng là điên!

...

Thôi Hằng cũng không biết tranh chấp trong triều đình Trung Châu, cũng không biết Kiến Viêm Đế Ngụy Dịch hoang đường đến mức nào.

Coi như biết cũng sẽ không để ý.

Dù sao, chuyện để cho Châu Mục thiên hạ cùng tru diệt này, với hắn mà nói tuyệt đối là chỗ tốt lớn hơn chỗ xấu.

Có thể nhân cơ hội thu gặt một đợt ánh sáng thật tình thật lớn.

Nói không chừng còn có thể đem ánh sáng hai màu xám xanh vọt thẳng đến bảy thước.

Có điều ánh sáng hai màu đỏ trắng, phải tôn một ít tâm tư.

Một ngày này, Thôi Hằng đang ôn dưỡng linh tính trẻ thơ sinh ra trong Hồng Vũ Thần Kiếm.

Đồng thời thể ngộ huyền diệu trong đó.

Bỗng nhiên, trong lòng của hắn khẽ động, ngẩng đầu nhìn hướng ra ngoài.

Chỉ thấy chân trời mơ hồ có thể thấy ánh sáng đỏ trắng đan xen.

Đây là ánh sáng thất tình chỉ có bản thân Thôi Hằng có thể thấy, tượng trưng cho tâm tình vui cùng yêu, hơn nữa đều là hướng về hắn.

Chỉ chốc lát sau, Lưu Lập Đào liền tới bẩm báo.

“Sứ Quân, chương môn phái Tiên Hà Trúc Tình Chân Nhân đến rồi...”

Chương 245: Mấy phần khí chất tương tự (1)

Phái Tiên Hà lần này tới bái kiến Thôi Hằng cũng không có nhiều người.

Chỉ có chín người.

Hà Thanh Nhu cùng Trần Oánh, hai người dẫn đường này dĩ nhiên ở trong đó.

Ngoài ra chính là chương môn Trúc Tình Chân Nhân, Phó chương môn Liễu Y Vân, hai vị kiếm chủ tiên kiếm Thu Vân, Tịch Chiếu, hai người đồ tộ của Trúc Tình Chân Nhân, cùng với đệ tử thân truyền của tổ sư Hằng Hà Chân Nhân Trịnh Nam Huân.

Vốn dĩ Trúc Tình Chân Nhân có dự định dẫn đệ tử toàn phái tới bái kiến Thôi Hằng, cảm thấy như vậy mới có thể biểu đạt sự tôn kính đối với tổ sư của phái Tiên Hà.

Chẳng qua, ý định này bị Trịnh Nam Huân khuyên can.

Nếu mà đệ tử toàn phái đều rời đi sơn môn, ngộ nhỡ có ngoại địch thừa lúc vắng mà vào thì làm sao bây giờ?

Phái Tiên Hà trên núi Thương Thành là cơ nghiệp gầy dựng gần trăm năm của tổ sư Hằng Hà Chân Nhân, cũng là truyền thừa giao cho bọn họ, tuyệt không thể sơ suất.

Vì vậy liền để lại phần lớn đệ tử phòng thủ sơn môn.

Dương nhiên, chín người tới bái kiến Thôi Hằng này vẫn là nòng cốt tuyệt đối của phái Tiên Hà.

Dù sao, lần bái kiến này nhưng là đến gặp Tổ Sư chân chính trên ý nghĩa của các nàng.

Lúc này, một nhóm phái Tiên Hà đã đến một trấn nhỏ vòng ngoài của Phong Châu Phủ Thành.

Các nàng không có trực tiếp đi vào thành bái kiến Thôi Hằng.

Như vậy quá vô lễ.

Trúc Tình Chân Nhân cùng Hà Thanh Nhu đồng thời đi trước bái kiến, chờ đến sau khi Thôi Hằng chấp thuận, những người còn lại lại vào thành.

Trước lúc đó, mọi người trước tiên dừng chân tại một khách sạn.

Trịnh Nam Huân dựa vào bên cửa sổ, nhìn người đi đường như dẹt cử phía dưới, ánh mắt có chút hoảng hốt.

Nàng là một nữ tử xinh đẹp nhìn hơn ba mươi tuổi, sắc mặt có chút tái nhợt, khí chất nhu nhược, thân thể gầy yếu, không có mặc đạo bào, mà là mặc quần áo xanh nhạt giản dị, thanh nhã tự nhiên.

Đây là lần đầu tiên nàng xuống núi sau gần trăm năm nay.

Trăm năm trước, nàng vẫn là Nam Huân Chân Nhân danh chấn thiên hạ.

Thân là đệ tử đầu tiên của Hằng Hà Chân Nhân, nàng được truyền đạt lý niệm của sư tôn, hành tẩu giang hồ, trừ gian diệt ác, giúp đỡ chính đạo, đi trợ giúp những người cần giúp đỡ.

Đó là khoảng thời gian hạnh phúc nhất trong cuộc đời nàng.

Trịnh Nam Huân nguyên vốn cho là mình có thể một mực tiếp tục như vậy.

Có thể một mực đi theo ở bên cạnh sư tôn, thực hành con đường sư tôn truyền đạt, dạy dỗ đệ tử của mình.

Cho đến ngày chính mình hết thọ mà chết già.

Có điều sau trận chiến trăm năm trước kia, hết thấy đều không giống với lúc trước.

Tất cả đệ tử nàng hết lòng dạy dỗ đều chết trận.

Chính nàng thân cũng bị thương nặng, tổn hại đến căn nguyên, thọ nguyên giảm nhiều.

Ngay cả sư tôn là mục tiêu nàng tôn sùng theo đuổi trọn đời, cũng mất tích sau trận chiến ấy.

Ngay sau đó, chính là phái Tiên Hà phong núi.

Hết thấy đều thay đổi.

Từ đó về sau, Trịnh Nam Huân liền cũng không còn đi xuống núi Thương Thành.

Nàng tự giam mình ở trong động phủ phía sau núi.

Không gặp bất luận kẻ nào.

Bé tử quan.

Ngủ say không tỉnh.

Cho đến hơn mười năm trước, một tiểu cô nương tên là Trần Oánh lạc vào cấm địa sau núi, mới đem nàng đánh thức.

Dung mạo của tiêu cô nương này rất giống một người đệ tử chết đi của nàng.

Trần Oánh hoạt bát sáng sủa, nói chuyện cũng ngọt lịm.

Rốt cuộc để cho trái tim như tro tàn của Trịnh Nam Huân dâng lên mấy phần sinh cơ.

Bất quá, nàng vẫn không có đời ra khỏi động phủ phía sau núi.

Chẳng qua là thỉnh thoảng sẽ đi nhìn một lần người đại chương môn Trúc Tình Chân Nhân này, hỏi thăm một chút tình huống của phái Tiên Hà bây giờ.

Ngay tại mấy ngày trước, Trúc Tình Chân Nhân bỗng nhiên nói cho nàng một tin tức.

Trần Oánh tìm được tổ sư chân chính trên ý nghĩa của phái Tiên Hà.

Sư phụ của Hằng Hà Chân Nhân, vị Tiên Tôn lánh đời tên là “Thôi Hằng” kia.

Điều này gọi lại ký ức phủ bụi thật lâu của Trịnh Nam Huân.

Đó là lúc nàng mới vừa bái Khương Thất Thất làm thầy.

Khi đó còn không có Hằng Hà Chân Nhân nổi danh khắp thiên hạ.

Chỉ có một người thiếu nữ tên Khương Thất Thất ở Quận Hà Đông Phong Châu.

Lúc đó nàng chỉ có mười tuổi.

Khương Thất Thất cũng chẳng qua mới mười chín tuổi.

Trịnh Nam Huân từng tò mò hỏi qua, kiếm pháp sư tôn lợi hại như vậy, là từ nơi nào học?

Lấy được đáp án dĩ nhiên là cùng một vị thần tiên ca ca học.

Thỉnh thoảng Khương Thất Thất cũng sẽ cùng với nàng nói một chút chuyện liên quan tới vị thần tiên ca ca kia.

Là giọng nói tràn đầy sùng bái và nhớ nhung.

Có điều ở sau khi Khương Thất Thất xưng là Hằng Hà Chân Nhân bước vào giang hồ, liền không còn cùng nàng nói qua chuyện liên quan tới vị thần tiên ca ca kia.

Lâu ngày, nàng cũng có chút quên đi.

Dần dần liền chỉ nhớ rõ sư tôn hẳn là có một vị sư phụ cực kỳ cực kỳ lợi hại.

Tên là Thôi Hằng.

Người đó là sư tổ của mình, là tổ sư chân chính trên ý nghĩa của phái Tiên Hà.

Là một vị Tiên Tôn lánh đời.

Mặc dù ở trong ấn tượng của nàng, sư tôn dường như chưa bao giờ nói qua người kia là sư phụ của mình...

Sau đó, Trịnh Nam Huân tình cờ phát hiện ——

Sư tôn của mình mặc dù đã rất lâu không có nhắc tới vị “Thần tiên ca ca” kia, nhưng trên thực tế một mực đang âm thầm tìm đầu mối.

Có điều đều không có thu hoạch gì.

Cho đến trước tròng đại chiến kia, đều không thể tìm được.

Bây giờ nhiều năm như vậy trôi qua...

Lại thật tìm tới vị “Thần tiên ca ca” mà sư tôn nói sao?

“Hắn rốt cuộc là hạng người gì?” Trịnh Nam Huân xuyên thấu qua cửa sổ, hướng phủ thành nhìn, lẩm bẫm nói nhỏ “Đề cho sư tôn giấu ở đáy lòng, nhớ trên trăm năm không quên...”

Cộc cộc!

Vừa lúc đó, tiếng gõ cửa nhẹ nhàng truyền tới.

“Thái sư tổ, chúng ta phải vào thành rồi.” Thanh âm Trần Oánh từ bên ngoài truyền tới, cười khanh khách nói “Phải đi báo kiến tổ sư gia đây.”

Liên quan tới xung hô đối với Thôi Hằng, ở trước khi đi tới Phong Châu Phủ Thành, Trúc Tình Chân Nhân đã tổ chức qua một lần thảo luận.

Cuối cùng sau một phen thảo luận, quyết định chỉ ở lúc chính thức báo kiến Thôi Hằng mới gọi tổ sư gia.

Còn ở lúc khác, tỷ như đồng môn nói chuyện với nhau, chỉ gọi tổ sư gia là được.

Điều này cũng không làm trái quyết định của tổ sư Hằng Hà Chân Nhân, cũng có thể thuận lợi giao lưu với đồng môn.

Vẹn toàn đôi bên.

“Ừm, tới ngay đây.”

Trịnh Nam Huân đành chỉ suy nghĩ lộn xộn, nhẹ nhàng gạt đầu đáp lại, đóng lại cửa sổ nhìn về phía ngoài.

...

Chương 246: Mấy phần khí chất tương tự (2)

Đi ở trên Phong Châu Phủ Thành phần hoa.

Trịnh Nam Huân dần dần có một loại cảm giác tìm về quá khứ của mình.

Trăm năm trước, lúc chính mình cùng sư tôn ở chung với nhau, cũng thường xuyên sẽ ở trong thành thị phần hoa như vậy đi dạo phố.

Đáng tiếc, cảm giác như vậy chính mình sợ rằng không còn được trải nghiệm bao lâu nữa.

Nàng ở trong trận chiến năm đó bị trọng thương, thọ nguyên giảm nhiều, cho đến ngày nay, tuổi thọ đã là không còn nhiều.

Mặc dù nhìn ở bề ngoài coi như khỏe mạnh, nhưng đã là dầu hết đèn tắt.

“Chẳng qua, có thể ở trước khi hết thọ, thay sư tôn nhìn một chút thần tiên ca ca của nàng, cũng coi là giúp đỡ sư tôn đi.”

Trịnh Nam Huân trong lòng nghĩ như vậy.

...

Trong nha môn phủ Châu Mục.

Thôi Hằng gặp được ba cái thân ảnh quen thuộc.

Trần Oánh, Hà Thanh Nhu, Trúc Tình Chân Nhân.

Mấy người khác hẳn cũng không nhận ra.

Có điều một cái bóng người trong đó lại là trong nháy mắt hấp dẫn ánh mắt của hắn.

Trịnh Nam Huân.

“Vị này là? ” Thôi Hằng hướng Trúc Tình Chân Nhân dò hỏi.

Hắn cảm thấy khí chất người này cùng Khương Thất Thất vô cùng tương tự, là người giống Khương Thất Thất nhất trong chín người phái Tiên Hà tới đây chuyến này.

Trúc Tình Chân Nhân vội vàng hướng Trịnh Nam Huân làm động tác mời ” Trịnh sư bá...”

“Đệ tử đầu tiên của Hằng Hà Chân Nhân Trịnh Nam Huân bái kiến sư tổ. ” Trịnh Nam Huân một mực cung kính hướng

Thôi Hằng hành lễ.

“Người là đệ tử đầu tiên của Khương Thát Thát a.” Thôi Hằng nghe vậy có chút kinh ngạc, lại có chút bưng bình, mỉm cười tán dương “Hào quang nội liễm, kiếm quang ẩn mà không lộ, xem ra người đã đạt được chân ý Tiên Hà Kiếm Quyết...”

Có điều vừa nói tới đây, hẳn liền không nói được, chân mày cũng nhíu lại.

Thôi Hằng phát hiện trạng thái dị thường trong thân thể Trịnh Nam Huân, trầm giọng nói “Chuyện gì xảy ra? Căn nguyên của người lại hao tổn nghiêm trọng như vậy, tu vi như vậy mà thọ nguyên sắp hết.”

Tiên Hà Kiếm Quyết của Trịnh Nam Huân đã tu luyện đến cảnh giới tương đương với luyện khí tầng tám, coi như thọ nguyên không có lâu dài bằng người tu tiên chân chính, cũng hẳn có thể sống ba trăm năm trở lên.

Nhưng bây giờ vẫn chưa tới hai trăm năm.

Nàng không ngờ là đến gần trạng thái dầu hết đèn tắt.

Đây tuyệt không bình thường.

Mọi người phái Tiên Hà chung quanh hiển nhiên cũng không biết tình huống của Trịnh Nam Huân, nghe vậy nhất thời cả kinh thất sắc.

“Trịnh sư bá, ngài làm sao vậy?”

“Su tử...”

“Thái sư tử...”

Mặc dù các nàng đều biết tình trạng cơ thể của Trịnh Nam Huân vô cùng không được, nhưng không nghĩ tới lại sẽ nghiêm trọng đến loại trình độ này.

Căn nguyên bị tổn thương, thọ nguyên sắp hết, lời này giống như sét đánh ngang tai đánh vào trong lòng của các nàng.

“Ta không sao.” Trịnh Nam Huân chính là thần sắc lạnh nhạt lắc đầu một cái, rồi hướng Thôi Hằng nói “Su tử chớ để ý, chẳng qua là vết thương cũ trăm năm trước lưu lại mà thôi, bệnh cũ.”

“Đến đây đi.” Thôi Hằng đối với Trịnh Nam Huân vẫy vẫy tay “Ta giúp người chữa khỏi là được.”

“Chữa, chữa khỏi?” Trịnh Nam Huân nghe vậy mặt lộ vẻ mờ mịt, nghi ngờ nói “Su tử, thật ra thì thương thế của ta cũng sớm đã tốt rồi. Bây giờ là căn nguyên bị tổn thương...”

Căn nguyên bị tổn thương chính là thương tổn tới căn cơ thân thể, không có bất kỳ khả năng điều trị khôi phục.

Thuốc bổ cường đại đi nữa, võ công cao minh đi nữa, cũng không thể đền bù thiếu hụt cùng hao tổn trên căn nguyên.

Đây đã là nhận thức chung của từng vị võ giả.

Cái này cũng có thể trị liệu sao?

“Thái sư tổ, ngài yên tâm đi, tổ sư gia gia nhưng mà rất lợi hại!” Trần Oánh tiên tới bên người Trịnh Nam Huân nói “Nhất định có thể chữa khỏi vết thương của ngài đây.”

Đám người Trúc Tình Chân Nhân cùng Liễu Y Vân thì không nói tiếng nào.

Các nàng đều hết sức rõ ràng căn nguyên bị tổn thương mang ý nghĩa như thế nào.

Hơn nữa Trịnh Nam Huân đã đem Tiên Hà Kiếm Quyết tu luyện đến một cái cảnh giới cực cao, có thể so với Nhân Tiên, muốn phải tu bỏ điều trị căn nguyên của Nhân Tiên, cơ hồ là chuyện không thể nào.

“Ừm, căn nguyên bị tổn thương, bù đắp là tốt rồi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu nói.

“Đa tạ sư tổ.” Trịnh Nam Huân đi tới bên người Thôi Hằng.

“Nhắm mắt lại, chờ chốc lát là được.” Thôi Hằng ôn nhu nói.

Đồng thời hất giơ tay phải lên, cong ngón búng ra, để cho một luồng pháp lực tiến vào trong cơ thể Trịnh Nam Huân.

Một luồng pháp lực này trong nháy mắt liền lan tràn tới tứ chi bách hải của nàng, hóa thành sinh cơ vô tận, nhanh chóng bổ khuyết thân thể đã cực kỳ rỗng tuếch của nàng.

Sắc mặt vốn dĩ tái nhợt của Trịnh Nam Huân dần dần khôi phục đỏ thắm.

Mấy sợi tóc bạc trên mái tóc của nàng cũng lần nữa trở nên đen nhánh, dung mạo trở nên càng trẻ tuổi, giống như là trực tiếp từ bộ dạng hơn ba mươi tuổi biến thành hơn hai mươi tuổi.

Không cần bao lâu, cả người Trịnh Nam Huân liền từ đầu hết đèn tắt biến thành một đoàn ngọn lửa hừng hực.

Nàng chậm rãi mở mắt, ngạc nhiên khiếp sợ cảm thụ thân thể của mình, lâm bâm nói nhỏ: “Khôi phục, ta hoàn toàn khôi phục!”

Mấy người Trúc Tình Chân Nhân, Liễu Y Vân cũng cảm thấy rung động trước đó chưa từng có.

Tổ sư gia cũng thật lợi hại!

Ngay cả thiếu hụt căn nguyên của Nhân Tiên cũng có thể khôi phục nhẹ nhõm như thế.

“Đa tạ sư tổ! ” Trịnh Nam Huân hướng Thôi Hằng quỳ mọp.

“Không cần đa lễ. ” Thôi Hằng giơ tay lên, không để cho nàng lay xuống “Cùng ta giảng một chút chuyện xảy ra với Khương Thất Thất trước đoạn thời gian mất tích đi.”

Chương 247: Di tượng tiên kiếm đầy trời, sáu điều nhắc lại (1)

Lời kia của Thôi Hằng vừa thốt ra, tất cả mọi người tại đây đều im lặng.

Tổ sư mất tích, đây là trang sử hắc ám nhất trong lịch sử phái Tiên Hà.

Cho dù là đám người Hà Thanh Nhu, Trần Oánh không có đích thân trải qua chuyện này, cũng biết chuyện này đối với phái Tiên Hà có ý vị như thế nào.

Mà người đích thân trải qua tròng biến cố kia như Trúc Tình Chân Nhân cùng Liễu Y Vân, thì càng cảm nhận rõ ràng hơn.

Tổ sư Hằng Hà Chân Nhân chính là trời của phái Tiên Hà, là tất cả của phái Tiên Hà.

Nhất là ở sau tròng đại chiến kia.

Càng là như vậy.

Nhưng mà ngay tại lúc đó, tổ sư lại mất tích.

Trời của phái Tiên Hà ——

Sập.

Dương nhiên, cảm xúc sâu đậm nhất, vẫn là Trịnh Nam Huân, đệ tử đầu tiên của Khương Thất Thất.

Nàng trầm mặc một hồi, khẽ thở dài: “Su tổ, từ sau khi tròng đại chiến kia kết thúc cho đến lúc sư tôn mất tích, có hơn ba tháng thời gian, ở trong hơn ba tháng thời gian này, sư tôn mỗi ngày đều bận bịu.

“Trong tháng thứ nhất, nàng mặc kệ thân thể trọng thương, chế tạo năm chuôi tiên kiếm, tháng thứ hai, nàng bố trí xong đại trận hào quang hộ sơn cho phái Tiên Hà, tháng thứ ba mỗi ngày nàng đều thuyết pháp cho đệ tử trong phái, giải đáp thắc mắc, nghi hoặc.

“Cho đến ngày thứ một trăm sau khi tròng đại chiến kia kết thúc, đệ tử trong phái như mọi ngày đến nghe sư tôn thuyết pháp, nhưng mà lại không thấy hình bóng sư tôn, bắt đầu từ lúc đó, sư tôn liền mất tích.”

“Nói cách khác, ở trước khi Thất Thất mất tích, thật ra thì đang một mực làm chuẩn bị cho phái Tiên Hà.” Thôi Hằng khẽ nhíu mày, trầm giọng nói “Nàng ngay cả thương thế của mình đều không trị liệu sao?”

“Không có.” Thân sắc Trịnh Nam Huân có chút bi thương “Thật ra thì thương thế của sư tôn so với ta hẳn là nghiêm trọng hơn, nhưng mà nàng dựa vào tu vi cao thâm của chính mình cưỡng ép đem thương thế chế trụ, để cho đệ tử bình thường không nhìn ra, nhưng không giấu diếm được cảm giác của ta.

“Ta từng khuyên qua sư tôn, nhưng dù cho sư tôn mỗi lần đều đáp ứng ta sẽ chữa thương thật tốt, nhưng ngày hôm sau vẫn là toàn lực ứng phó mà giúp phái Tiên Hà làm chuẩn bị, giống như là đang giành giật thời gian sau cùng, ta khuyên ngăn không được.”

“Năm đó Thất Thất bị thương, so với người còn nặng hơn?” Giọng của Thôi Hằng trở nên uy nghiêm, để cho nhiệt độ trong nội đường tòa nha môn phủ Châu Mục này đều giảm xuống rất nhiều.

Thương thế của Trịnh Nam Huân đã tổn hại tới căn nguyên, ảnh hưởng cực lớn đến thọ nguyên, nếu Khương Thất Thất bị thương so với như vậy còn nghiêm trọng hơn, vậy đơn giản có thể nói là sắp chịu tử vong.

“Ừm.” Trịnh Nam Huân gật đầu một cái nói “Vị Đại Bồ Tát từ Thượng Giới phủ xuống kia thực lực vô cùng cường đại, sư tôn dùng hết toàn lực mới đem hắn chém chết, chính mình cũng chịu thương thế rất nặng.”

“...” Thôi Hằng nghe vậy yên lặng, ánh mắt trở nên lạnh giá.

Lúc trước khi hắn tiếp xúc được tàn hồn của Tuệ Thông hòa thượng, liền phát hiện vết kiếm lưu lại phía trên mặc dù so sánh với luyện khí chín tầng mạnh mẽ hơn rất nhiều, nhưng cũng không có chân chính đạt tới Trúc Cơ kỳ.

Đây cũng chính là nói Khương Thất Thất thời đó ở trên bản chất là đang vượt cấp chiến đấu.

Lấy tu vi không tới Trúc Cơ kỳ, chém giết một tên Đại Bồ Tát tương đương với Trúc Cơ sơ kỳ.

Đây quả thật là vô cùng có khả năng thân thụ trọng thương.

Chẳng qua, hết thảy các thứ này đều là tội lỗi của Bảo Lâm Thiên Viện.

Một tên Đại Bồ Tát tương đương với Trúc Cơ sơ kỳ, lại còn không biết xấu hổ vậy công.

Thôi Hằng đã quyết định, chờ kỳ hạn trăm năm lần này đến, các hòa thượng của Bảo Lâm Thiên Viện chỉ cần hạ xuống, tới một người giết một người!

Đề cho đám hòa thượng này biết, cái gì gọi là đánh trẻ dẫn tới già!

Bây giờ còn chưa phải là thời điểm động thủ với Bảo Lâm Thiên Viện, tránh cho bút dây động rừng, đề cho đám hòa thượng Thiên Khư Giới kia không dám tới.

Sau một lát.

Thôi Hằng hơi điều chỉnh tâm tình, tiếp tục dò hỏi: “Ở trước khi Thất Thất mất tích, nàng không có nói với các người chuyện bản thân muốn rời đi sao?”

Từ những việc làm này của Khương Thất Thất, có thể rõ ràng cảm nhận được, nàng hẳn là biết mình thời gian không nhiều, nhưng lại không yên lòng phái Tiên Hà, mới có thể mỗi ngày không ngừng bận bịu như vậy.

Trịnh Nam Huân cảm nhận được biến hóa tâm tình của Thôi Hằng, hơi thở phào nhẹ nhõm.

Mới vừa Thôi Hằng mang đến cho nàng áp lực quá lớn, gần như khiến nàng không thở nổi.

“Hồi bẩm sư tổ, lúc ấy sư tôn cũng không có cùng chúng ta nói qua chuyện muốn rời đi...” Nàng lắc đầu nói “Ở sau tràng đại chiến kia, sư tôn trầm mặc rất nhiều, rất ít khi giao lưu với người, thường xuyên sẽ một mình đứng ở trong biên mây núi Thương Thành nhìn về phương xa.

“Ta từng đi hỏi thăm qua sư tôn là làm sao, có phải là có tâm sự gì hay không, nàng lại chỉ nói với ta là không việc gì, nói ta thật tốt tu luyện là được... Sư tôn, lúc ấy hẳn là gặp phải vấn đề nạn giải gì đó, có lẽ đây là nguyên nhân khiến nàng không thể không vội vã rời đi.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu nói “Nàng không có nói với các người, có thể là sợ các người sẽ lo lắng cho nàng. Nhưng mà, có lẽ có thể từ vật nàng lưu lại tìm tới câu trả lời.”

Nói tới chỗ này, hẳn dừng lại, nhìn về phía Trúc Tình Chân Nhân bên cạnh “Mấy vị Kiếm Chủ của tiên kiếm đều đã đến sao?”

Lần trước tiếp xúc Tử Vân kiếm của Trần Oánh, Thôi Hằng liền phát hiện một điểm, năm chuôi tiên kiếm Khương Thất Thất lưu lại, có thể là năm “Phong thơ” lưu cho hắn.

“Đều ở đây.” Trúc Tình Chân Nhân vội vàng nói, sau đó lần lượt giới thiệu “Đệ tử là Hồng Dương Kiếm Chủ, Liễu sư muội là Bạch Hồng Kiếm Chủ, còn có hai vị sư chất này theo thứ tự là Thu Vân, Tích Chiếu Kiếm Chủ, Oánh Oánh ngài đã biết, là Tử Vân Kiếm chủ.”

Nàng đã từ phía Trần Oánh biết được, Thôi Hằng có thể kích thích ra dị tượng của Tiên Hà ngũ kiếm.

Lần này năm người Kiếm Chủ đều tới, cũng đều mang theo tiên kiếm của các nàng.

Sau đó mấy người bước ra khỏi hàng, hành lễ bái kiến.

Trần Oánh cũng ở trong đó.

“Đem mấy chuỗi kiếm này đều đặt lên bàn đi.”

Chương 248: Di tượng tiên kiếm đầy trời, sáu điều nhả lại (2)

Ánh mắt Thôi Hằng quét qua trên người các nàng, cuối cùng rơi xuống trên năm chuôi tiên kiếm này.

Hắn có thể cảm giác trong năm chuôi tiên kiếm này đều có khí tức của Khương Thất Thất.

Sau khi đem năm chuôi kiếm này đều đặt lên bàn.

Thôi Hằng nâng tay phải lên, nhẹ nhàng nhoáng một cái.

Chỉ thấy một đoàn hào quang ở trong lòng bàn tay của hắn nở rộ ra, muôn màu muôn vẻ, đẹp không thể tả.

Cùng lúc đó, năm chuôi tiên kiếm trên bàn đồng thời rung rung.

Chúng nó giống như là chịu triệu hoán nào đó, rới rít ra khỏi vỏ.

Coong!

Leng keng! !

Nhiều tiếng kiếm minh vang lên trong nội đường rộng rãi, từng đạo kiếm quang màu sắc khác nhau vắt ngang lên không trung, bộc lộ tài năng, năm đạo kiếm ý cực kỳ cường đại xuất hiện ở trong nhà môn phủ Châu Mục.

Một màn này trực tiếp kinh động đám người Trương Sáu Minh bên ngoài, bọn họ về mặt ngạc nhiên nhìn về phía nội đường, nghi ngờ không thôi.

Nhất là Trương Sáu Minh, hắn xem như Thần Cảnh lâu năm, có thể rõ ràng cảm nhận được cỗ kiếm ý này cường đại đến mức nào “Kiếm ý thật là lợi hại, đây, đây chính là tiên kiếm truyền thừa của phái Tiên Hà sao? Không khỏi cũng quá mạnh!”

Thật là so với Nhận Tiên trong nhận biết của hắn đều mạnh hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

Tiên kiếm cấp Địa Tiên a!

Đây là chí bảo bực nào!

“Phái Tiên Hà không hồ là truyền thừa của đệ tử Thượng Tiên lưu ở nhân gian, nội tình quả thực sâu dày cực kỳ!” Trong lòng Trương Sáu Minh không nhịn được khen ngợi, hết sức hâm mộ.

Truyền thừa của Đạo Nhật Cung thời gian tuy lâu, nhưng ba ngàn năm trước tao ngộ đại kiếp, tổn thất nặng nề, cho đến ngày nay, trong cung cũng không có nhiều Tiên binh cấp Địa Tiên như vậy.

Mà lúc này đây, mọi người phái Tiên Hà trong nội đường chính là lâm vào rung động trước đó chưa từng có.

Ở trong ánh mắt tràn đầy khiếp sợ của tất cả mọi người, năm chuôi tiên kiếm bay lượn trong lòng bàn tay Thôi Hằng, dần dần dung nhập vào bên trong hào quang rực rỡ, lại đều hóa thành ráng màu thuần túy, không nhìn ra hình dáng của kiếm.

Nhưng mà điều này cũng không có nghĩa là năm chuôi tiên kiếm biến mất.

Mọi người phái Tiên Hà có thể thấy rõ ràng, dị tượng đại biểu cho năm chuôi tiên kiếm kia, đang ở trong đoàn hào quang này tỏa ra ánh sáng rực rỡ bất đồng.

Có Tử Vân bay lên, có Hồng Dương chói lọi, có Bạch Hồng vắt ngang, có Tịch Chiếu(*) dày đặc, có Thu Vân bông bênh.

(*) Tịch Chiếu: nắng chiều

Tầng tầng ánh sáng chồng chất lên nhau, lại cực kỳ hài hòa, hỗ trợ cho nhau.

Ầm!

Cùng lúc đó, bầu trời bên ngoài xuất hiện từng trận rền vang, từng đạo ánh sáng chiếu vào.

Hiển nhiên bầu trời Phong Châu Phủ Thành này đã tràn đầy dị tượng.

Vô số bách tính ngửa đầu nhìn trời, hoặc là khiếp sợ, hoặc là nghi ngờ, hoặc là mê mang, hoặc là sùng bái, vân vân, tâm tình không phải là ít.

Đập vào trong mắt bọn hắn là cảnh tượng đời này đều chưa thấy qua.

Phượng Đông bỗng nhiên bay tới một đoàn khói mây màu tím, đằng sau còn có từng đoàn từng đoàn cuộn cuộn tràn tới, liên miên bất tuyệt.

Tử Khí Đông Lai!

Ở phía trên tử khí hùng hực nơi này, bỗng nhiên dâng lên một vầng mặt trời đỏ, ánh sáng nóng rực, chiếu sáng bầu trời rộng lớn, lại giống như là mặt trời chân chính, treo cao trên trời, cùng Đại Nhật tranh nhau phát sáng.

Hồng Dương Đông Thăng!

Ngay sau đó, lại có một đạo ánh sáng lấp lánh màu trắng bạc xuyên qua bầu trời mênh mông, xẹt qua tử khí ba ngàn trượng cùng Hồng Nhật huy hoàng, giống như cầu vồng trắng xuyên qua hết thấy các thứ này, lấy xu thế trùng kích cực mạnh đập vào trong mắt của tất cả mọi người.

Bạch Hồng Quán Nhật!

Mà ở phía Tây bầu trời chẳng biết lúc nào sáng lên ánh nắng chiều đỏ rực, giống như từng đoàn từng đoàn ngọn lửa hùng hực, để cho bầu trời đều tựa như bắt đầu cháy rừng rực, đẹp không thể tả.

Tịch Dương Văn Chiếu!

Bốn tầng dị tượng liên tiếp xuất hiện, cuối cùng mới là từng trận gió thu vắng lặng thổi tới từng mảnh mây trắng, một bộ phận dính tử khí, một bộ phận tản ánh nắng, một bộ phận lại bị cầu vồng trắng xuyên qua, một bộ phận lại hóa thành ánh nắng chiều.

Thu Vân Tây Lai!

Vào giờ phút này, phía trên toàn bộ Phong Châu Phủ Thành thật giống như biến thành nhân gian tiên cảnh.

Rốt cuộc có người không nhìn được quý sụp xuống đất, hướng lên trời cao quý lạ.

Bọn họ cảm thấy đây là có thần tiên hạ xuống.

Cũng có thật nhiều người cảm thấy đây là vì sau khi Tân Châu Mục Thôi Hằng nhậm chức, một lòng vì dân, khiến trời cao cảm động.

Cho nên trời ban điềm lành, phù hộ bách tính nơi này cùng Châu Mục mới nhậm chức Thôi Hằng.

Điều này cũng làm cho bách tính vốn dĩ có chút bất an, hoàn toàn an tâm.

Từng luồng ánh sáng thất tình màu đỏ, màu trắng từ trên người những người dân này bay ra.

Đều hội tụ về hướng nha môn phủ Châu Mục.

Những ánh sáng chỉ có bản thân Thôi Hằng có thể thấy này tiến vào đan điền của hắn, bị ánh sáng thất tình chung quanh Kim Đan dung luyện.

Đường tu hành của hắn lại càng tiến lên một bước.

Trên mặt Thôi Hằng lộ ra nụ cười, hắn kích thích dị tượng của năm thanh tiên kiếm chỉ là vì kiểm tra lời nhắn của

Khương Thất Thất bên trong, không nghĩ tới sẽ còn nhận được nhiều phản hồi tâm tình như vậy.

Quả thực là niềm vui ngoài ý muốn.

Cùng lúc đó, sau khi dị tượng bên ngoài toàn bộ hiện lên, năm chuôi tiên kiếm trong bàn tay hẳn rớt cuộc xâu chuỗi với nhau.

Bắt đầu hiện lộ ra bí mật quan trọng nhất trong đó.

Thôi Hằng lần nữa cảm giác được ý niệm của Khương Thất Thất.

Đây là tin tức ý niệm nàng khắc vào trong năm chuôi tiên kiếm.

Là lời nhắn của nàng.

Cũng không phải là chỉ có năm cái, còn có điều thứ sáu.

Đây là một lời nhắn lại mà sau khi gộp đủ năm chuôi tiên kiếm, đồng thời kích hoạt dị tượng, đem khí tức năm chuôi tiên kiếm đều xâu chuỗi lại mới có thể nghe được.

Chương 249: Mời Châu Mục thiên hạ cùng tru diệt (1)

Ánh mắt Thôi Hằng lấp lóe.

Ý niệm ẩn chứa trong năm chuỗi tiên kiếm nhao nhao hiện lên lần lượt ở trong đầu hắn.

Chẳng qua là, có lẽ vì lúc ấy thần hồn của Khương Thát Thát còn chưa đủ mạnh, cho đến ngày nay, tin tức lưu lại trong những ý niệm này đã có hơi chút mơ hồ.

[Thần tiên ca ca... Cẩn thận... Thiên Khư giới...]

Đây là lời nhắn bên trong Tử Vân Kiếm, Thôi Hằng trước đó cũng đã nhìn rồi.

[Thần tiên ca ca... Nếu phái Tiên Hà vẫn còn... Xin ngài che chở...]

Đây là tin tức ý niệm ẩn chứa bên trong Hồng Dương Kiếm.

Cũng là thanh tiên kiếm trọng tay chương môn Trúc Tĩnh Chân Nhân kia, gần như có thể coi là dành riêng cho chương môn phái Tiên Hà.

Ở trong thanh kiếm này, lưu lại cái ý niệm này thật thích hợp.

[... Phật môn có độc...]

Đây là tin tức ý niệm ẩn chứa trong Bạch hồng Kiếm, mơ hồ vô cùng nghiêm trọng.

Thôi Hằng chỉ có thể cảm giác được chút tin tức này.

Hắn có chút không hiểu.

Nói là Phật môn nắm giữ thủ đoạn cực kỳ âm độc, hay là chỉ sự tồn tại của bản thân Phật môn có độc?

[... Trong tình không... Có đại khủng bố...]

Đây là tin tức ý niệm đóng dấu trong Tịch Chiếu Kiếm, cũng là có chút mơ hồ, nhưng lại biểu đạt rõ ràng ý tứ nồng cốt.

Tình không rất nguy hiểm!

Đối với một điểm này, Thôi Hằng cũng hơi nghi hoặc một chút.

Lúc đó Khương Thát Thát hẳn là còn không có đạt tới Trúc Cơ kỳ, nàng là từ nơi nào hiểu được tin tức về tình không,

trong đó nhấn lại đại khủng bố là đang chỉ cái gì?

Thiên Khư Tà Trùng?

Hay những thứ gì khác?

[... Lỗi của mặt đất... Trấn áp cái thế Đại Ma... Thần tiên ca ca phải cẩn thận...]

Đây là tin tức ý niệm bên trong Thu Vân Kiếm.

Mức độ mơ hồ hơi thấp, coi như là một lời nhấn rõ ràng nhất.

Chẳng qua, tin tức diễn tả bên trong lại rất là ly kỳ, để cho chân mày Thôi Hằng nhíu lại thật chặt.

Trong lời của mặt đất trấn áp cái thế Đại Ma?

Cái gì là cái thế Đại Ma, lỗi của mặt đất là chỉ tâm của viên tinh cầu này?

Lần lượt nghi hoặc hiện lên ở trong óc của hắn.

Đây chính là năm lời nhấn lại Khương Thất Thất đánh dấu trong năm chuôi tiên kiếm.

Trừ cái đó ra, còn có một lời nhấn lại mà chỉ khi gộp đủ năm chuôi tiên kiếm, cũng đồng thời kích hoạt dị tượng, đem khí tức của năm chuôi kiếm đều nối liền vào một chỗ, mới có thể thấy được.

Điều thứ sáu.

Trong năm chuôi tiên kiếm lần lượt bay ra một luồng ý niệm tin tức cực kỳ nhỏ, tổ hợp lại cùng nhau, tin tức trong đó hiện lên trước mắt Thôi Hằng.

Lại là giống như một bức tranh.

Ở trung tâm, dãy núi vờn quanh, một tòa ngọn núi không lồ cao vút trong mây đứng sừng sững.

Giống như thần trụ chống trời nối liền trời đất, trang trọng oai nghiêm, thần uy vô biên.

Ở chung quanh “Thần trụ chống trời”, có Tử Khí hùng hực, ánh sáng Hồng Nhật, Bạch Hồng dày đặc không trung, ánh vàng Tịch Chiếu, Vân Hải cuộn cuộn.

Đây đều là dấu ấn dị tượng trong năm chuôi tiên kiếm.

Hiển nhiên lúc Khương Thất Thất chế tạo năm chuôi tiên kiếm này, cũng đã nghĩ kỹ hình ảnh muốn mô tả ra trong “Lời nhấn” này.

Mà ở phía trên tầng tầng dị tượng, đỉnh chóp của “Thần trụ chống trời”, là một tòa cung điện rộng lớn tráng lệ.

Bộ dáng cụ thể của nó có chút mơ hồ, nhưng vẫn có thể thấy rõ ràng chữ viết trên tấm bảng.

Tử Cự Cung!

Hình ảnh đến đây chấm dứt, chợt vỡ vụn.

Tinh thần ý niệm mới vừa rồi kiến tạo nên cảnh tượng đó cũng tiêu tán theo.

Cuối cùng chỉ có thể nhìn một lần.

“Thất Thất cho ta xem bức tranh này, Tử Cự Cung... Là địa phương nào?” Chân mày Thôi Hằng lại nhíu chặt thêm vài phân, bụng đầy nghi ngờ.

Hắn không hiểu nổi bức tranh này muốn biểu đạt ý gì.

Chỉ có thể làm ra suy đoán.

Khương Thất Thất bỗng nhiên mất tích, có lẽ liền cùng cái Tử Cự Cung này có liên quan chăng?

Dù sao, năm điều nhấn lại kia, thật ra thì đều là nhắc nhở hắn những địa phương nào có nguy hiểm, có cái gì phải cẩn thận.

Chỉ có cái điều “Nhấn lại” thứ sáu này có thể là liên quan đến bản thân Khương Thất Thất.

Sau đó, Thôi Hằng thu hồi pháp lực, để cho năm chuỗi tiên kiếm kia đều trở lại như lúc đầu, nhìn về phía Trịnh Nam Huân, dò hỏi: “Lúc Thất Thất chưa mất tích, cùng người nhắc qua ‘Tử Cự Cung’ sao?”

“Tử Cự Cung?” Trịnh Nam Huân nghe vậy sững sờ, nàng cẩn thận suy tư một chút, lắc đầu nói “Không có, sư tôn chưa bao giờ đề cập tới Tử Cự Cung.”

“Như vậy a...” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, hơi trầm ngâm rồi nói “Về sau các người nhưng mà cô lưu ý tin tức liên quan tới Tử Cự Cung.”

“Phải chăng có liên quan tới tung tích của sư tôn?” Ánh mắt Trịnh Nam Huân sáng lên.

“Có lẽ có chút quan hệ.” Thôi Hằng gật đầu một cái, mỉm cười nói.

“Xin vâng lệnh sư tổ!” Trịnh Nam Huân lúc này hành lễ, mừng rỡ như điên.

Nàng rút cuộc vừa tìm được truy cầu sau này.

Nhất định phải tìm tới tin tức liên quan tới Tử Cự Cung, tìm được tung tích sư tôn.

Các đệ tử còn lại của phái Tiên Hà cũng đều hết sức kích động.

Một trăm năm trôi qua, các nàng rốt cuộc tìm được một ít đầu mối liên quan tới tổ sư.

Quá tốt!

“Thái sư tổ, đệ tử có chuyện muốn nhờ.”

Chương 250: Mời Châu Mục thiên hạ cùng tru diệt (2)

Vào lúc này Trúc Tình Chân Nhân bỗng nhiên đứng dậy, khom người hướng Thôi Hằng hành lễ nói “Đệ tử dự định vào một tháng sau, tổ chức đại điển mở lại sơn môn phái Tiên Hà, xin hỏi Thái sư tồ có thể tham gia hay không?”

Nàng thuộc bồi phận đồ tôn của Khương Thất Thất, tự nhiên cũng có thể xưng hô Thôi Hằng là Thái sư tồ.

“Tự nhiên có thể.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Vừa vặn, đến lúc đó ta cũng đi xem một chút, xem truyền thừa Thất Thất lưu lại là hình dáng gì.”

“Đa tạ Thái sư tồ!” Trúc Tình Chân Nhân cung kính hành lễ, vui vẻ nói “Nhất định không để cho Thái sư tồ thất vọng!”

...

Chín người phái Tiên Hà cũng không có lưu lại ở Phong Châu Phủ Thành quá lâu.

Các nàng còn muốn trở về chuẩn bị đại điển mở lại sơn môn.

Đây là đại sự.

Theo các nàng, điều này quan hệ đến mặt mũi tổ sư nhà mình, cũng quan hệ đến mặt mũi của tổ sư gia nhà mình.

Dù sao, phong núi cũng không phải chuyện về vang gì.

Có ai sẽ không hy vọng truyền thừa chính mình lưu lại như mặt trời ban trưa, phong quang vô hạn?

Mặc dù tổ sư gia không có nói những thứ này, nhưng các nàng cảm giác mình không thể không hướng về phương hướng kia cố gắng.

Lúc trước, không có gia trưởng, đối mặt với nguy cơ sinh tử, phong núi thì coi như thôi.

Nhưng bây giờ có chỗ dựa là nhân vật thần tiên như tổ sư gia, tự nhiên không có đạo lý lại ẩn núp.

Nhất định phải phát triển mạnh.

Để cho danh hiệu của phái Tiên Hà lần nữa vang dội thiên hạ mới được.

Hơn nữa nhất định phải ở trước lúc kỳ hạn trăm năm đến hoàn thành đại điển.

Đến lúc đó, để cho những Tiên Phật cao cao tại thượng kia nhìn một chút, phái Tiên Hà cũng không phải là không người quản.

Không phải là chỉ có Tiên Phật Thượng Giới mới tìm được người giúp đỡ.

Phái Tiên Hà cũng có người giúp!

Thật ra thì Thôi Hằng cũng không thêm đề ý những thứ này.

Dương nhiên, các văn bồi muốn dùng cái này để đạt được công nhận của hắn, hắn cũng không phản đối.

Cố gắng mưu cầu phát triển, tóm lại không phải chuyện xấu.

Ở sau khi người của phái Tiên Hà rời khỏi, hắn lại đi tìm Trương Sáu Minh.

“Trương chân nhân, liệu đã từng nghe nói qua Tử Cực Cung?” Thôi Hằng đi thẳng vào vấn đề hỏi.

“Tử Cực Cung?” Trương Sáu Minh trầm tư một hồi, lắc đầu nói “Không có, ta cũng chưa gặp qua ghi chép trên phương diện này...”

Vừa nói, hắn như là lại nghĩ tới điều gì “Nhưng mà, tuy bên này của ta không có ghi chép liên quan, nhưng một bên khác có lẽ sẽ có, dù sao Đạo Nhất Cung nơi này là đã gặp qua đại kiếp.”

Hiển nhiên, hắn là chỉ Đạo Nhất Cung ở Thượng Giới.

Cũng tức là Đạo Nhất Cung ở Thiên Khư Giới.

Đạo Nhất Cung nơi này ba ngàn năm trước tao ngộ đại kiếp, không ít điện tịch hư hại, khuyết thiếu nghiêm trọng.

Thiên Khư Giới bên kia thì lại khác.

Năm đó không ít tổ sư của Đạo Nhất Cung phi thăng đi Thiên Khư Giới, ở bên kia trùng kiến tông môn, nhất định sẽ lần nữa đem điện tịch tự thân biết được chỉnh lý lại.

Bởi vì bản thân những tổ sư kia chính là tồn tại cực kỳ cổ xưa, hơn phân nửa cũng đều xem qua điện tịch hoàn chỉnh của Đạo Nhất Cung, cho nên điện tịch của Đạo Nhất Cung tại Thiên Khư Giới hẳn là rất toàn diện.

“Ừm, đúng là một hướng đi tốt.” Thôi Hằng gật đầu một cái, rất là đồng ý, ngay sau đó hắn lại như cười mà không cười nhìn về phía Trương Sáu Minh “Trương chân nhân nói lên đề nghị này, cũng có mấy phần tư tâm đi.”

“... Thượng Tiên pháp nhãn như đuôc. ” Trương Sâu Minh cười khỏ hai tiếng, thờ dài nói “Ta có chút lo lắng Đạo Nhật Cung ở Thượng Giới, lần này Thiên Sứ hạ xuống không thấy trưởng bối Thượng Giới, ta lo lắng là xảy ra chuyện, muốn đi qua nhìn một chút.”

“Thiên Khư Giới, quả thật hẳn là phải đi một chuyến. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, nhưng lại mỉm cười nói “Có điều, chuyện này không gấp đợc, phải chờ ta hoàn thành một ít chuyện sau đó mới đi.”

“Một ít chuyện ” này, chỉ dĩ nhiên là dựng dục Nguyên Anh.

Từ Kim Đan đến Nguyên Anh, sẽ có một lần thăng hoa cực điểm trên bản chất sinh mạng, thực lực cũng sẽ phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Nói là trực tiếp siêu phàm nhập thánh đều không quá đáng.

Thực lực càng mạnh, ở Thiên Khư Giới cũng liền càng an toàn.

Thật ra thì, dựa theo dự định ban đầu của Thôi Hằng, là muốn ở bên này một mực tu luyện tiếp.

Tốt nhất là một mực tu luyện tới Độ Kiếp, Đại Thừa, sau đó đắc đạo thành tiên.

Nhưng bây giờ hẳn từ trọng tin tức Khương Thất Thất lưu lại biết đợc, lỗi của mặt đất nơi này trần áp một tôn cái thể Ma Vương, rõ ràng cũng không phải là đất lành gì.

Vẫn là đi Thiên Khư Giới dò tra một chút tình huống thì tốt hơn.

So sánh cả hai một chút, bên nào thích hợp bản thân tu luyện, liền ở lại bên đó.

Chẳng qua, đây cũng là chuyện sau khi tạo ra Nguyên Anh.

Trước mắt khẩn yếu nhất vẫn là phải suy nghĩ một chút, xem nên làm sao làm hết khả năng thu thập thất tình chúng sinh.

Nhất là ánh sáng hai màu đỏ, trắng tượng trưng cho vui, yêu.

Còn có ánh sáng màu đen tượng trưng cho ác.

Mặc dù phổ biến tân chính lệnh có thể thu thập ba loại ánh sáng thất tình này với tính chất kéo dài, nhưng cái chính lệnh này tối đa cũng chỉ ảnh hưởng đến thể lực có tuyệt đỉnh Nội Cảnh, số lượng còn không nhiều, lợi ích thu đợc đã càng ngày càng có hạn.

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng bỗng nhiên chuyển đề tài, dò hỏi: “Trương chân nhân, một ít thế lực đứng đầu nắm giữ Thần Cảnh hoặc là bầy vọng họ, ghét nhất là cái gì?”

Chương 251: Mời Châu Mục thiên hạ cùng tru diệt (3)

“Ghét nhất sao? ” Trương Sáu Minh nghe vậy suy nghĩ một chút nói “Hắn là võ học Thần Cảnh bị trộm lấy đi, nhất là những bí mật bất tuyền liên quan tới thức tỉnh Thần Tàng.”

“Nếu như ta đem bí kíp của Thần Cảnh bày vọng họ khắc bản thành sách, phân phát đến các nơi trong thiên hạ thì sao? ” Thôi Hằng khẽ cười nói.

“Chuyện này, chuyện này... ” Trương Sáu Minh kinh hãi nói “Bọn họ sợ là phải cả ngày nguyên rửa Thượng Tiên đó a!”

“Như thế tốt lắm. ” Thôi Hằng vỗ tay cười nói.

Cái này không chỉ riêng để cho sáu vọng họ ngoại trừ nhà họ Vương ở Lang Gia chán ghét hẳn tới cực điểm, tức giận tới cực điểm, còn có thể để cho tuyệt đại đa số tuyệt đỉnh Nội Cảnh trong thiên hạ cảm kích rơi nước mắt.

Có thể đồng thời thu hoạch bốn loại ánh sáng đen, tím, đỏ, trắng.

Đủ để gọi là toàn diện bốn màu.

Về phía ánh sáng vàng thì là đã có Bồ Tát ngọc cốt hộ phong hoán vũ ở Dự Châu, một mực đều bảo trì nhanh chóng tăng trưởng, phỏng chừng qua mấy ngày là có thể đạt tới ba thước.

Như vậy cũng chỉ còn lại có màu xanh tượng trưng sợ cùng màu xám tượng trưng cho bi.

Mặc dù lúc trước ở Quận Thành Vân Xu đã thu thập được không ít, nhưng khoảng cách độ cao ba thước vẫn còn một ít khoảng cách.

Nếu như không phải vì sợ đứt dây động rừng, hù đến những Tiên Phật Thượng Giới kia.

Thôi Hằng đều có chút muốn chủ động đi bắt một ít Thiên Sứ Thượng Giới tới thu thập ánh sáng xanh và xám.

Dù sao Thiên Sứ đều là Thần Cảnh, hẳn sẽ rất tiện dụng.

Hoặc là nếu có thể có người chủ động tới tìm phiền toái, cũng là chuyện rất không tồi.

“Sứ Quân, Sứ Quân!”

Vừa lúc đó, Lưu Lập Đào từ bên ngoài chạy chậm tới, vội vàng vàng mà bẩm báo nói “Sứ Quân, xảy ra chuyện, xảy

ra chuyện! Kiên Viêm Đê ở Trung Châu bên kia ra lệnh bậy bạ.

“Nói Sứ Quân ngài không để ý tình nghĩa của nước láng giềng, tự ý động đao binh, tàn nhẫn sát hại ba trăm ngàn bách tính thảo nguyên, gây tổn hại thiên đức, tội không thể tha, lệnh cho Châu Mục thiên hạ cùng tru diệt. Cái này phải làm sao bây giờ?”

Trương Sáu Minh nghe tin tức này chính là sửng sốt tại chỗ, cau mày nói: “Người hoàng đế kia điên rồi phải không? Sứ Quân nhưng là đi giúp Quận Vân Xu thủ thành.”

Thủ thành thành công, còn muốn cho Châu Mục thiên hạ cùng tru diệt?

Loại mệnh lệnh bậy bạ này, thật là chưa bao giờ nghe.

Mấu chốt là loại mệnh lệnh bậy bạ này thật có khả năng hiệu quả.

Các lộ Châu Mục đều chỉ mong danh chính ngôn thuận tấn công chung quanh, cướp đoạt đất đai.

Cái này vừa vặn cho người khác cái cơ để tấn công Phong Châu.

Nhưng mà Thôi Hằng lại là nở nụ cười “Ha ha ha, hay, hay! Ta liền sợ bọn họ không đến a!”

...

Thật ra thì, Thôi Hằng quả thật có chút lo lắng những Châu Mục này không dám tới đánh hấn.

Dù sao lúc này không giống ngày xưa.

Những chiến tích chói mắt treo ở trên người hấn thật sự là có chút hơi nhiều.

Hơn nữa nhiều lần đều là tiêu diệt toàn quân phe địch.

Coi như không tin hấn nắm giữ đại thần thông, cũng sẽ kiêng kỵ chiến tích như vậy.

Thôi Hằng tình toán trong lòng:

“Phải tìm người mọc nổi một chút, khuyên bảo thuyết phục, nhất định phải để cho những Châu Mục này phải bình tới đánh ta.”

...

U Châu lân cận với Phong Châu, hơn nữa biên giới tiếp giáp thật dài, chừng hơn hai nghìn dặm.

Ngay từ lúc Tào Quyền còn đang đảm nhiệm Châu Mục Phong Châu, Châu Mục U Châu Thẩm Du đã là mơ ước đất đai Phong Châu, lúc nào cũng muốn làm khó dễ, cướp lấy một ít đất đai cùng dân số đi qua.

Vì vậy, ở sau khi Tào Quyền bị ám sát bỏ mình, Thẩm Du trực tiếp sai phụ tá bên cạnh mình, cũng tức là Vệ Hùng đảm nhiệm chức vụ Trợ Lý, phái đến bên người Nhâm Nguyên Khuê.

Hắn dự định thừa cơ hội tốt này nâng đỡ một tên Châu Mục làm con rôi, lại từng chút một tiến hành thâm tóm, cuối cùng mở rộng địa bàn thế lực của mình.

Nhưng mà Thẩm Du làm sao cũng không nghĩ tới, sẽ đụng phải một cái chướng ngại vật như Thôi Hằng.

Hoàn toàn làm rối loạn kế hoạch của hắn còn không nói, ngay cả Vệ Hùng đều bị giết.

Nếu không phải là có chút kiêng kỵ chiến tích kinh khủng trong tin đồn của Thôi Hằng, hắn đều muốn lấy chuyện Vệ Hùng chết ra mượn cớ, trực tiếp hướng Phong Châu tấn công.

Nhưng mà cái chiến tích kia quá mức đáng sợ.

Coi như là vứt đi những lời đồn hô phong hoán vũ đại thần thông gì đó, chỉ nhìn thành quả thực tế, cũng không thể không coi trọng.

Nguyên nhân chính là như thế, Thẩm Du mới không có đi đánh Phong Châu.

Nhưng bây giờ, hắn có chút dao động.

Mấy ngày trước, triều đình bên kia đưa tới một phong chiếu lệnh.

Vốn dĩ, Thẩm Du thân là Châu Mục U Châu căn bản lười quan tâm chiếu lệnh triều đình, nhưng nội dung trong phong chiếu lệnh này lại là hiệu triệu Châu Mục thiên hạ đồng thời chinh phạt Châu Mục Phong Châu.

Triều đình mặc dù là một thứ vứt đi, nhưng dùng danh nghĩa triều đình để phát triển địa bàn của chính mình vẫn là dùng rất tốt.

Thẩm Du có chút động lòng.

Dù sao, Phong Châu có một cái sông đào lớn, chỉ cần kinh doanh tốt thì chính là cây rưng tiền!

Nhưng mà hắn vẫn còn có chút kiêng kỵ những chiến tích kia của Thôi Hằng.

Do dự không quyết định.

Một ngày này, Thâm Du đang ở nội đường nhà môn phủ Châu Mục, nhìn tranh phong thủy trên tường mà ngẩn người.

Trong đầu không ngừng suy nghĩ có nên đánh Phong Châu hay không.

“Sứ Quân, hạ quan có chuyện quan trọng bẩm báo!”

Đang lúc này, quan viên Quản Trị của Thâm Du đi tới “Bên ngoài có một vị cao nhân Thần Cảnh tự xưng Vương Đông Lâm tới thăm, còn nói mình đến từ nhà họ Vương ở Lang Gia.”

Chương 252: Cho xương gà Bò Tát một cái nhà (1)

“Thần Cảnh, nhà họ Vương ở Lang Gia? !”

Thậm Du nghe vậy đứng lên, nhìn về phía quan viên trước mặt, trầm giọng nói “Phương Quản Trị, người kia thật sự nói như vậy sao?”

Tên này là Phương Trình, chức quan Quản Trị xử lý sử sách của U Châu.

Lúc này Trợ Lý U Châu Vệ Hùng đã chết, lại không lập Trợ Lý mới, hắn trở thành quan viên trọng yếu nhất bên cạnh Thẩm Du.

“Hồi bẩm Sứ Quân, người kia đúng là nói như vậy. ” Phương Trình gật đầu một cái, dò hỏi “Có phải đem người này đón vào trong phủ không?”

“Dĩ nhiên phải, cái này còn cần hỏi sao? ! ” Thẩm Du nhất thời trợn mắt nhìn Phương Trình một cái, nhanh chân bước về phía trước nói “Mau đi, đem khách quý nghênh đón vào, không, ta cùng đi với người, cùng nhau cung nghênh khách quý!”

Bây giờ, tim của hắn đều có chút đập rộn lên.

Đây chính là một vị cao nhân Thần Cảnh đến từ nhà họ Vương ở Lang Gia, mà chính mình lại không có trước hết đem đối phương nghênh đón đi vào!

Nhất định chính là đang tìm cái chết a!

Thật là một người ngồi trên ngôi vị Châu Mục hơn mười năm, hắn hết sức rõ ràng hai cái thân phận này ý vị như thế nào.

Vô luận cái nào đều là kinh thiên động địa.

Càng không cần phải nói đến hai cái chông lên một người.

Thần Cảnh là nhân vật thần tiên chân chính trên ý nghĩa, có đại uy năng không tưởng tượng nổi, thực lực xa xa áp đảo cái gọi là tuyệt đỉnh Nội Cảnh.

Nhà họ Vương ở Lang Gia càng là một quái vật khổng lồ truyền thừa ba ngàn năm.

Ngay từ lúc lúc ban đầu, ở thời kỳ Đại Diễn triều, cũng đã là gia tộc quyền thế trên thiên hạ, sinh ra không biết bao nhiêu cường giả.

Ngoại trừ thời kỳ Hồng Vũ Thiên Vương đột nhiên xuất hiện ba trăm năm trước, nhà họ Vương ở Lang Gia trong các triều đại đều có số lớn người nắm quyền.

Mặc dù không có người làm qua Hoàng Đế, nhưng lại sinh ra rất nhiều Vương Hầu Quan Tướng.

Thẩm Du mặc dù cũng xuất thân đại tộc, thuộc một trong mười ba thế gia thiện hạ, còn thân là Châu Mục, quyền cao chức trọng, nhưng hẳn rất rõ cấp độ thân phận của mình.

Cùng đại tộc đứng đầu như bầy vọng họ so sánh, vô luận là chính bản thân hẳn, hay là Trầm gia sau lưng, căn bản cũng không đáng giá nhắc tới.

Chênh lệch quá xa.

Cứ như vậy, hẳn ôm tâm tình thấp thỏm bất an, đi ra bên ngoài cửa nha môn phủ Châu Mục.

Gặp được người đàn ông trung niên nhìn chỉ có hơn ba mươi tuổi, khí chất cao quý trầm ổn, mới nhìn cũng biết thân phận bất phàm.

“U Châu Thứ Sử Thẩm Du, gặp qua Vương chân nhân.” Thẩm Du một mực cung kính hành lễ, mặt đầy nhún nhường nói “Mới vừa rồi bận bịu xử lý công vụ, chưa từng nghĩ đến chân nhân giá lâm, không có từ xa tiếp đón, xin chân nhân chớ trách.”

Thần Cảnh liền có thể được tôn xưng là chân nhân, bất kể có phải là người trong đạo môn hay không.

“Không sao.” Vương Đông Lâm mỉm cười khoát tay một cái “Ta tới tìm người cũng là vì mưu cầu hợp tác, không nên khách khí.”

“Đa tạ Vương chân nhân, xin mau mau vào.” Thẩm Du vội vàng làm tư thế mời.

Lúc này hẳn thở phào nhẹ nhõm, xem ra vị Vương chân nhân này cũng không thềm đệm xa đến việc hẳn nghênh đón chậm, nhưng trong lòng lại càng nghi ngờ, tự mình có cái gì đáng giá cho Thần Cảnh nhà họ Vương tới yêu cầu hợp tác?

Chờ sau khi đi tới sảnh tiếp khách, Thẩm Du dè dặt dò hỏi: “Không biết Vương chân nhân tới đây, vì chuyện gì?”

Vương Đông Lâm khí định thần nhàn uống một hợp nước trà, ung dung thông thả hỏi “Sứ Quân phải chẳng biết chiếu lệnh mà Hoàng Đế ban bố ít ngày trước?”

Thẩm Du nghe vậy sững sờ, gật đầu nói: “Tự nhiên biết, bệ hạ nói cái tên Châu Mục Phong Châu Thôi Hằng trắng trợn

đồ sát bách tính thảo nguyên, phát rồ, mời Châu Mục thiên hạ cùng nhau tru diệt.”

“Không sai. ” Vương Đông Lâm gật đầu một cái, trịnh trọng nói “Ta tới nơi này tìm người, chính là vì chuyện này, Sứ Quân có mong muốn xuất binh Phong Châu hay không?”

“À? Chuyện này... ” Thẩm Du nhất thời nhíu mày.

Hắn tự nhiên là có ý định này, nhưng lại kiêng kỵ những chiến tích kỳ kỳ của Thôi Hằng, một mực chưa quyết định được chủ ý.

Bây giờ Thần Cảnh của nhà họ Vương lại bỗng nhiên tới khuyên, phản ứng đầu tiên của hắn dĩ nhiên là muốn đáp ứng.

Nhưng hắn lại theo bản năng cảm giác có chút kỳ quái.

Mình cùng nhà họ Vương ở Lang Gia cũng không có giao thiệp, đối phương vì sao lại tới khuyên mình?

Cái này quá không bình thường.

“Thẩm Sứ Quân nhưng là đang nghi ngờ, ta vì sao lại cố ý tới khuyên nhủ người? ” Vương Đông Lâm nhìn thấu ý nghĩ của Thẩm Du.

Hắn có năng lực cảm giác tâm tình chập chờn của người khác, dùng nó để tham khảo suy đoán tâm tư của đối phương chính là hết sức thuận lợi.

“Xin chân nhân giải thích. ” Thẩm Du dứt khoát không lại vòng vo, trực tiếp nói “Ta cùng với nhà họ Vương ở Lang Gia cũng không có giao thiệp, lại càng không biết chân nhân như ngài tới khuyên nhủ, có thể hay không xin chân nhân nói rõ?”

Nếu Vương Đông Lâm đều đã đem điều hắn băn khoăn nói ra, nếu mà hắn lại che che giấu giấu mà nói, ngược lại dễ dàng chọc giận đối phương, còn không bằng trực tiếp đem nghi ngờ trong lòng nói rõ ràng.

“Sứ Quân có nghi ngờ này, thật ra cũng bình thường. ” Vương Đông Lâm cũng không tức giận, vẫn là vẻ mặt hiền hòa, mỉm cười nói “Nhà họ Vương ở Lang Gia cùng cái tên Thôi Hằng có thù oán, Sứ Quân hẳn đã biết được.

“Vương Thanh Hà, Vương Thanh Tuyên, Vương Kim Thánh, còn có lão gia chủ Vương Hoài Nghĩa, đều là chết tại trong tay tên Thôi Hằng này, giữa hắn và nhà họ Vương chúng ta đã là vào thế không chết không thôi.

“Chỉ có điều, cái tên Thôi Hằng này quả thật cường đại, trong tay nắm giữ bí mật lớn động trời, chỉ một mình nhà họ Vương thì khó mà địch nổi, nhất định phải liên hiệp thế lực khác mới có hi vọng để cho hắn thất bại.

“Bây giờ triều đình Trung Châu hạ chiếu lệnh, đề cho Châu Mục thiên hạ cùng giết Thôi Hằng, đây là cơ hội tốt trời ban, chính là thời điểm tốt nhất để giết chết Thôi Hằng, chúng ta đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này.

“Ta không dôi gạt Sứ Quân, U Châu bên này cũng không phải là đối tượng liên hiệp duy nhất của chúng ta. Trừ U Châu ra, còn có Châu Mục Duyên Châu, Châu Mục Dự Châu, Châu Mục Việt Châu, còn mời hai vị Thân Cảnh của Bảo Lâm Thiên Viện, đồng thời liên thủ tru diệt Thôi Hằng!”

“Chuyện này, chuyện này chuyện này...” Thẩm Du nghe vậy nhất thời trợn to hai mắt, không thể tin nhìn Vương Đông Lâm, kinh sợ nói “Chân nhân không ngờ liên hiệp nhiều thế lực như vậy, lại còn mời tới hai vị Thân Cảnh, cái tên Thôi Hằng kia lại cường đại như thế sao?”

“Quả thật, cái tên Thôi Hằng kia quả thật vô cùng cường đại.” Vương Đông Lâm gật đầu một cái, trầm giọng nói “Bản thân hắn chính là một gã Thân Cảnh, còn có chương giáo Trương Sáu Minh của Đạo Nhất Cung đi theo bên người, thủ hạ còn có mấy tên tuyệt đỉnh Nội Cảnh, không thể khinh thường.

“Bất quá, những thứ này đều không phải là chỗ cường đại chân chính của Thôi Hằng, chỗ lợi hại chân chính của hắn, cũng là chỗ chân chính đề cho người sợ hãi, là hắn nắm giữ truyền thừa của Hồng Vũ Thiên Vương!”

Chương 253: Cho xương gà Bô Tát một cái nhà (2)

“Cái gì? ! ” Thảm Du cả kinh thất sắc nói “Chẳng lẽ lời đồn là thật, cái tên Thôi Hằng kia thật sự là truyền nhân của Hồng Vũ Thiên Vương, nắm trong tay chí bảo Hồng Vũ Thiên Vương để lại, cho nên mới có thể có nhiều loại chiến tích cường đại không tưởng tượng nổi như vậy?”

“Không sai! ” Vương Đông Lâm trầm giọng nói “Hồng Vũ Thiên Vương ý vị như thế nào, chắc hẳn không cần ta nhiều lời, người khẳng định không muốn nhìn thấy một ngày đó, chúng ta cũng không muốn nhìn thấy.”

“Nhưng hôm nay Thôi Hằng căn cơ đã thành, nếu không thể đúng lúc đem hắn đè chết, sợ rằng sẽ tái diễn kiếp nạn của Hồng Vũ ba trăm năm trước, đến lúc đó người và ta cũng sẽ gặp phiền phức lớn.”

“Quả thật như thế, nhưng mà... ” Thảm Du từ trước đến giờ không quả quyết, vẫn còn có chút do dự cùng lo âu “Nhưng mà cái tên Thôi Hằng kia cường đại như thế, thậm chí có thể dễ dàng tiêu diệt đại quân mấy chục ngàn, mấy trăm ngàn, ta gia nhập thì có thể có tác dụng gì?”

“Sứ Quân cần gì phải tự coi nhẹ mình? ” Vương Đông Lâm nhưng là lắc đầu nói “U Châu của Sứ Quân toàn cảnh tiếp giáp với thảo nguyên, quân tốt ngày đêm trấn thủ biên cương, chiến lực cường đại dường nào, nếu như có thể tiến quân Phong Châu, chắc chắn thế như chẻ tre.”

“Về phần những thủ đoạn kỳ dị kia của Thôi Hằng, Sứ Quân cũng đừng lo, ta đây cùng với hai vị Thần Cảnh của Bảo Lâm Thiên Viện, tiếp theo còn sẽ có những Thần Cảnh khác gia nhập, chỉ những người như chúng ta mới đối mặt lực lượng của bản thân Thôi Hằng.”

“Sứ Quân cùng mấy vị Châu Mục khác chỉ cần lãnh binh công chiếm các nơi Phong Châu, thậm chí đều không chắc chắn sẽ gặp được Thôi Hằng, căn bản là không cần lo hắn có thủ đoạn kỳ dị gì, có thực lực cường đại dường nào.”

“Chờ sau khi chuyện thành công, Vương gia chỉ cần đầu lâu Thôi Hằng, thụ hoạch còn lại mỗi Sứ Quân phân phối vài phần là được, truyền thừa của Hồng Vũ Thiên Vương, đất đai rộng lớn của Phong Châu, ngoài ra phân phối Tiên duyên tương ứng, đều do mấy người Sứ Quân các người chia cắt.”

“Chuyện này, chuyện này... ” Thảm Du sau khi nghe những lời này, kích động đến hô hấp đều trở nên có chút nặng

nê, hấn cô gắng nín thở ngưng thân, trâm tư chốc lát, rôt cuộc quyết định, cắn răng nói “Được, ta chấp nhận!”

“Ha ha, được! ” Vương Đông Lâm cũng nở nụ cười, tùy tiện nói “Thật không dám giấu giếm, ta thật ra cũng không phải là người của nhà họ Vương ở Lang Gia.”

“Hả? ! ” Thẩm Du tất nhiên lập tức bối rối, lời này là ý gì?

“Ta đến từ Thượng Giới. ” Vương Đông Lâm vẻ mặt ngạo nghễ, khê cười nói “Ta là Thần Cảnh của nhà họ Vương ở Giang Đông Thượng Giới, xem như Thiên Sứ hạ xuống nhà họ Vương ở Lang Gia, lần này cùng giết Thôi Hằng, còn sẽ có những Thiên Sứ khác đồng thời tham dự, Sứ Quân có thể yên tâm lớn mật mà làm.”

“Ngại vậy mà là Thiên Sứ Thượng Giới? ! ” Thẩm Du trợn to hai mắt, nội tâm trở nên càng hưng phấn.

Vương Đông Lâm bỗng nhiên biểu lộ cái thân phận này, hoàn toàn để cho một tia lo ngại sau cùng trong lòng Thẩm Du biến mất không thấy gì nữa.

Thiên Sứ Thượng Giới đều muốn liên hợp lại tru diệt Thôi Hằng, chính mình còn có gì phải lo lắng?

Trận chiến này tất thắng a!

Vương Đông Lâm cảm thụ nội tâm hưng phấn của Thẩm Du, chỉ cảm thấy người này quả thực đáng thương.

Đây là tử lộ a.

Lại còn đi vui vẻ như vậy!

...

Mấy ngày kế tiếp.

Vương Đông Lâm một mực lăn lộn ở giữa các thế lực.

Khuyên bọn họ gia nhập liên minh tru diệt Thôi Hằng.

Trong đó cũng có người hỏi đến biến cố của nhà họ Vương ở Lang Gia đoạn thời gian trước, có phải thật là bị Thôi Hằng toàn bộ bắt lên trời cao hay không .

Vương Đông Lâm lại là giải thích một phen, cuối cùng bằng vào thân phận Thiên Sứ Thượng Giới đạt được công nhận.

Một cái liên minh cực kỳ to lớn, dần dần hình thành trong tay hấn.

Cái liên minh này, mục tiêu cuối cùng chỉ có một.

Giết chết Thôi Hằng!

Sau đó, chia cắt phong Châu, chia cắt tiên duyên, chia cắt hết thầy!

...

Vương Đông Lâm móc nối các thế lực cùng giết Thôi Hằng, động tĩnh không nhỏ.

Thôi Hằng tự nhiên cũng nhận được tin tức.

Mặc dù đây là mệnh lệnh hấn giao cho Vương Đông Lâm đi làm, nhưng mà không nghĩ tới vị Thiên Sứ Thượng Giới này lại sẽ bán sức lao động như vậy.

Bây giờ những thế lực mà Vương Đông Lâm móc nối này, đã nằm ngoài dự đoán của Thôi Hằng.

“Đây là muốn đem bọn họ đẩy vào hố sâu chết chóc a.” Thôi Hằng nhìn tin báo trên bàn dài, nở nụ cười, ngay sau đó ý nghĩ khế động “Nếu hấn còn móc nối đến Bảo Lâm Thiên Viện, không ngại để cho bọn họ càng có niềm tin một chút.

“Là thời điểm để cho khối xương gà kia bị người ăn.”

...

Dự Châu vẫn là hỗn loạn tung bưng.

Đông đảo Thần Cảnh đều tụ tập ở nơi này, trong đó không thiếu Thiên Sứ Thượng Giới.

Mục đích cũng là vì tranh đoạt bộ Bồ Tát ngọc cốt có chút kỳ dị kia.

Bộ Bồ Tát ngọc cốt kia am hiểu chạy trốn, thời gian trôi qua lâu như vậy, đều không người có thể bắt được.

Nhưng hôm nay Bồ Tát ngọc cốt lại có chút bất đồng.

Nó tựa hồ là xác định một cái phương hướng, hoặc là chạy nhanh hoặc là phi hành, rất nhanh liền đến dưới một tòa núi cao tản ra Phật quang đậm đà.

Nơi này là Kim Quang Sơn.

Bảo Lâm Thiên Viện!

Chương 254: Phi kiếm lấy đầu người ngoài ngàn dặm (1)

Bên trên Kim Quang Sơn, bên trong Bảo Lâm Thiên Viện.

Độ Pháp hòa thượng ánh mắt nóng bỏng mà nhìn bộ Bồ Tát ngọc cốt này.

Hắn đã sớm khám phá bí mật của La Hán, chẳng qua là tu vi còn không có đạt tới.

Nếu mà có thể đem bộ Bồ Tát ngọc cốt này luyện hóa, thì hắn có thể luyện thành La Hán Kim Thân!

Chờ sau khi kỳ hạn trăm năm lần này kết thúc, liền có thể theo chân Bồ Tát Thượng Giới đồng thời trở về.

Đi đến bên trong Bảo Lâm Thiên Viện ở Thượng Giới tu hành, truy cầu quả vị Bồ Tát tầng thứ cao hơn.

Đây là truy cầu trọn đời của từng tên đệ tử trong Bảo Lâm Thiên Viện.

Bây giờ bộ Bồ Tát ngọc cốt này tự mình chạy tới Bảo Lâm Thiên Viện, đông đảo Thân Cảnh lúc trước một mực không ngừng nghỉ tranh đoạt nó cũng đều thôi lui.

Nhất định chính là đại cơ duyên trời ban.

Nhưng bây giờ Độ Pháp hòa thượng lại không thể trực tiếp luyện hóa bộ Bồ Tát ngọc cốt này.

Bởi vì, lúc này người nắm quyền chân chính trong Bảo Lâm Thiên Viện đã không phải là hắn.

Mà là một tên Phật Tử từ Bảo Lâm Thiên Viện Thượng Giới phủ xuống.

Pháp danh Huyền Không.

Hắn nhìn qua chỉ khoảng mười lăm mười sáu tuổi, mặc một thân bạch y, khí chất linh hoạt kỳ ảo, thiên ý khắp người, thật tựa như là đệ tử của Phật Đà đi dạo nhân gian.

“Đây đúng là Bồ Tát ngọc cốt.” Huyền Không ngắm Bồ Tát ngọc cốt trong tay, trong đôi mắt tràn đầy thận phục “Hơn nữa Phật lực phía trên vô cùng tinh thuần, sợ rằng vị Bồ Tát này khi còn sống đã sắp thành tựu quả vị Đại Bồ Tát.”

“ Sư tôn, bộ ngọc cốt này có thể hay không giúp ngài trở lại cảnh giới Bồ Tát? ” Độ Pháp hòa thượng mặt đây quan tâm dò hỏi, thái độ nhún nhường, không còn tư thái cao cao tại thượng ngày xưa.

“Người cái tên tiêu tăng này, không cần dò xét như vậy.” Huyền Không cười mắng một câu, hoàn toàn là tư thái trưởng bối.

Cái tên Huyền Không hòa thượng này mặc dù bây giờ chẳng qua là Thận Cảnh, nhưng trên thực tế cảnh giới của hắn đã vượt qua xa tầng thứ này.

Hắn là chuyển thể thân của một vị Bồ Tát bỏ mạng ở phái Tiên Hà trăm năm trước.

Đồng thời cũng là sư phụ của Độ Pháp hòa thượng.

Bây giờ, bộ Bồ Tát ngọc cốt kia đang bị Huyền Không quan sát tường tận trong tay.

“Đệ tử không dám.” Độ Pháp hòa thượng cúi đầu, hắn rất giỏi ẩn giấu tâm tình của mình.

“Ta nhìn người lớn lên, lại không hiểu tính cách của người như thế nào sao?” Huyền Không khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói: “Người cũng biết, ta đời này đã nhập vào dưới trướng Phật Đà.”

“Bây giờ ta là một trong bảy Phật tử, phải đi con đường của Phật Đà, không còn quá khứ. Với ta mà nói, tu hành kiếp trước như mây khói, tu hành kiếp này thì làm kiếp này. Bộ phật cốt này đối với ta vô dụng, người cầm đi đi.”

Nói xong, hắn đem Bồ Tát ngọc cốt cầm trong tay nhẹ nhàng ném đi, liền khiến nó bay lên.

Ngay sau đó, chậm rãi rơi vào trong ngực Độ Pháp hòa thượng.

Bộ Bồ Tát ngọc cốt khuấy loạn khiến cho cả Dự Châu rối ren này, rốt cuộc đã có chủ.

“Cái này, cổ phật lực này!” Độ Pháp hòa thượng nhất thời liền không nhịn được sợ hãi than lên.

Hắn vừa mới tiếp xúc đến bộ Bồ Tát ngọc cốt này, liền cảm giác được một cổ phật lực cực kỳ thuận tụy từ bên trong xông ra, để cho thần lực trong cơ thể hắn bắt đầu sôi trào, hận không thể lập tức cùng những phật lực này dung hợp vào một chỗ.

“Đa tạ ơn sư tôn bạn bảo vật!” Độ Pháp hòa thượng mừng rỡ như điên quỳ xuống, một mực cung kính lễ bái Huyền Không.

“Được rồi, người và ta thầy trò hơn trăm năm, cần gì phải lễ phép như vậy?” Huyền Không cười một tiếng, để cho Độ Pháp đứng dậy, lại nói “Cái tên Vương Đông Lâm của nhà họ

Vương ở Lang Gia kia, tới mời chào nhân thủ đi đòi phó cái tên Thôi Phong Châu đó, người đây xử lý như thế nào?”

“Đệ tử phái hai gã Thân Cảnh đi qua. ” Độ Pháp hai tay bung Bò Tát ngọc cốt, lại lần nữa ngồi dậy “Hắn là đã đủ rồi.”

“Vậy là đủ rồi? ” Huyền Không nhưng là khẽ nhúu mày “Ta nhớ được trong viện có một tên Thân Cảnh bỏ mạng ở Phong Châu?”

“Không sai, là Không Từ. ” Độ Pháp gật đầu một cái, mỉm cười nói “Chẳng qua, Không Từ vốn là Thân Cảnh hạng chót nhất, thực lực không đủ bị đánh chết cũng bình thường.

“Lần này, nhà họ Vương ở Lang Gia là quyết tâm muốn giết chết cái tên Thôi Hằng kia, lúc tìm tới chúng ta, Vương Đông Lâm cũng đã móc nối ba gã Thân Cảnh, đã như vậy, chúng ta bên này phái ra hai gã Thân Cảnh, hẳn là đã đủ rồi.”

“Không, không đủ. ” Huyền Không nhưng là lắc đầu một cái, trầm giọng nói “Trượng Sáu Minh của Đạo Nhất Cung đang ở bên người Thôi Hằng, phái Tiên Hà cũng thả ra tin tức, nói muốn mở lại sơn môn. Theo ta được biết, trước đó, các nàng từng đi qua Phong Châu Phủ Thành một chuyến.”

“Ý của sư tôn là... ” Độ Pháp hòa thượng hơi nghĩ ngợi, ngay sau đó mặt lộ vẻ bừng tỉnh nói “Phái Tiên Hà cùng Đạo Nhất Cung thật ra thì đã âm thầm kết minh, cái tên Thôi Hằng này chính là nút thắt kết minh của bọn hắn?”

Chương 255: Phi kiếm lấy đầu người ngoài ngàn dặm (2)

“Vô cùng có khả năng.” Huyền Không gật đầu nói “Bây giờ chư phái ở Thượng Giới đã không thể lại nhận nhện liên minh của Đại Chu Nữ Đế, nhà họ ở Bối Lâm Giang cùng Đạo Nhất Cung nữa, chuẩn bị trước diệt trừ Đạo Nhất Cung ở nhân gian coi như cảnh cáo.

“Điều này khiến cho lần này cao thủ Đạo Nhất Cung không rảnh hạ giới, Trương Sáu Minh nơi này nhất định phát giác ra, phái Tiên Hà chính là cùng chúng ta có đại thù sinh tử, lần này tất phải diệt, hai thế lực kết minh cũng hợp tình hợp lý.”

“Chẳng qua chỉ là đám người ô hợp, ôm nhau sưởi ấm thôi.” Độ Pháp hòa thượng cười lạnh nói “Bọn họ đây là đang tự chịu diệt vong, cái tên Thôi Hằng kia có thể nhanh chóng như vậy trở thành Châu Mục Phong Châu, vô cùng có khả năng cũng là tác phẩm của hai nhà này, vùng vậy giãy chết.”

“Không phải là khả năng, là nhất định!” Huyền Không trầm giọng nói “Hy vọng duy nhất để lật bàn của Phái Tiên Hà cùng Đạo Nhất Cung, chính là trốn vào Thượng Giới, tìm một chỗ hẻo lánh, nghỉ ngơi lấy sức.

“Chỉ cần còn ở bên này, bọn họ liền không chỗ có thể trốn, mà muốn đi tới Thượng Giới, thì cần có thật nhiều Thiên Lộ Tinh Thạch, cho nên bọn họ phải chừng không lấy một tên Châu Mục.

“Vì vậy, cái tên Thôi Hằng này, đối với phái Tiên Hà cùng Đạo Nhất Cung mà nói, nhất định là một con cờ cực kỳ trọng yếu.

“Chỉ bằng đám người Vương Đông Lâm kia, chưa chắc có thể giết chết Thôi Hằng, nếu mà thật để cho phái Tiên Hà cùng Đạo Nhất Cung được như ý, chúng ta sẽ không tránh được Chủ Tông ở Thượng Giới trách tội.”

“Su tôn, ta biết nên làm như thế nào.” Độ Pháp hòa thượng trầm trọng cực kỳ nói “Chờ đến khi ta chứng đạo cảnh giới La Hán, ngay lập tức sẽ đi Phong Châu Phủ Thành, giết chết Thôi Hằng!”

“Tốt!” Huyền Không rút cuộc mặt lộ nụ cười, chấp hai tay nói “A Di Đà Phật!”

...

Gió thu vắng lặng, cây cối bên trong Bảo Lâm Thiên Viện một mảnh khô vàng.

Độ Pháp hòa thượng sau khi cáo biệt Huyền Không, trở lại tòa thiền phòng khi trước chính mình bế quan trăm năm.

Lần nữa ngồi ở trên bồ đoàn.

Hắn đem bộ Bồ Tát ngọc cốt kia lấy ra, hai tay dè dặt bung lầy, sự kích động trong lòng đã không cách nào che giấu.

“Rốt cuộc, rốt cuộc có thể đột phá, Độ Pháp ta lập tức sẽ hoàn toàn lột đi thể xác phàm tục này, thành tựu La Hán Kim Thân! Ha ha ha!”

Độ Pháp kích động cả người run rẩy.

Tọa quan trăm năm, phản lão hoàn đồng, sống thêm đời thứ hai, không phải là vì ngày hôm nay sao?

Vốn dĩ hắn còn cho rằng mình phải đợi đến lúc kỳ hạn trăm năm, đạt được Phật duyên, mới có cơ hội đột phá đến cảnh giới La Hán.

Không nghĩ tới lại còn có thể gặp được cơ duyên ngàn năm một thuở này.

Một bộ Bồ Tát ngọc cốt!

Cho dù là ở Thượng Giới, đều có thể xưng là bảo vật trân quý.

Bây giờ cứ như vậy rơi vào trong tay của hắn.

Có thể giúp cho chính hắn đột phá cảnh giới.

“Vị Bồ Tát này, thật là đa tạ người!”

Độ Pháp hòa thượng ý cười đầy mặt, trong hai lòng bàn tay chột dặng lên ngọn lửa màu vàng, đem Bồ Tát ngọc cốt bao phủ, bắt đầu luyện hóa phật lực ẩn chứa phía trên.

Phương pháp mượn dùng Bồ Tát ngọc cốt đột phá cảnh giới rất đơn giản, chỉ cần dùng thân lực của mình đem phật lực ẩn chứa bên trong luyện hóa là được rồi.

Có điều, theo lệ thông thường, Bồ Tát ngọc cốt trên bản chất là một bộ di cốt của Bồ Tát, phật lực ẩn chứa phía trên là vượt xa giới hạn của cảnh giới La Hán.

Vì vậy, nếu chẳng qua là đột phá cảnh giới La Hán, thì không cách nào đem Bồ Tát ngọc cốt hoàn toàn luyện hóa.

Đương nhiên, ai cũng sẽ không nửa đường buông tha một bộ Bồ Tát ngọc cốt.

Cách làm tương đôi thường gặp, chính là sau khi đột phá cảnh giới La Hán, đem Bồ Tát ngọc cốt còn thừa lại nuốt vào.

Như vậy có thể đem Bồ Tát ngọc cốt còn sót lại lưu giữ tại trong bụng chính mình, từ từ luyện hóa, tăng trưởng phật lực tự thân, thẳng đến ngày đạt đến cảnh giới Bồ Tát.

Một tháng sau.

Phật quang màu vàng từ trong thiền phòng Độ Pháp bề quan nở rộ ra.

Trong một sát na liền bao phủ cả tòa Bảo Lâm Thiên Viện.

Tiếp theo hướng ra phía ngoài khuếch tán, rất nhanh thì đem cả tòa Kim Quang Sơn đều bao phủ bên trong .

Phật âm tụng kinh vang vọng đất trời.

Từng làn hương thơm lạ lùng tung bay khắp nơi, như là để cho tòa bảo tự ngàn năm này trở thành thiên đường hạ xuống nhân gian.

“A Di Đà Phật!”

âm thanh tụng niệm phật hiệu vang vọng đất trời, để cho tất cả sinh linh trong ngoài Bảo Lâm Thiên Viện đều nghe được cái thanh âm này.

Người bên ngoài Thiên Viện không nhìn được ngẩng đầu nhìn lên, tăng nhân trong Thiên Viện thì đều không tự chủ được quỳ xuống lạy.

Chỉ thấy một tôn Kim Thân không biết từ đâu tới xuất hiện ở trên bầu trời Bảo Lâm Thiên Viện.

Chính là Độ Pháp hòa thượng thành công đột phá, hắt người khoác kim quang, ngồi xếp bằng ở trên hư không, để cho khối mây cùng phật lực ngưng tụ thành một tòa đài sen, dáng vẻ trang nghiêm.

“Ta nay chứng đạo La Hán, nên tới Phong Châu, diệt trừ tà ma!”

...

Chương 256: Phi kiếm lấy đầu người ngoài ngàn dặm (3)

Ngay tại lúc Độ Pháp hòa thượng mạnh mẽ chứng đạo La Hán.

Vương Đông Lâm đã đem toàn bộ liên quân dẹp Thôi gây dựng lên.

Thần Cảnh chừng bảy người!

Theo thứ tự là hai người Bảo Lâm Thiên Viện, Thiên Sứ Thượng Giới của nhà họ Diệp ở Giang Nam, Thiên Sứ Thượng Giới của nhà họ Khương ở Nam Hà, lão gia chủ của nhà họ Tạ ở Bình Sơn, Thiên Sứ Thượng Giới của nhà họ Bạch ở Khúc Châu.

Cùng với bản thân Vương Đông Lâm.

Châu Mục U Châu, Châu Mục Duyên Châu, Châu Mục Dự Châu, Châu Mục Việt Châu cũng đều bị hấn thuyết phục, gia nhập vào liên quân.

Tập hợp đến đại quân trọn 50 vạn.

Lại thêm dân phu hậu cần các loại, được xung đại quân trăm vạn, chuẩn bị tách ra theo bốn phương hướng bất đồng tấn công Phong Châu, dự định trong vòng một tháng công chiếm toàn bộ Phong Châu.

Bởi vì, thời gian cho đến lúc Tiên Phật hạ xuống, đã chỉ còn lại không tới một tháng!

Điều động đại quân cũng không phải là chuyện dễ, tốn thời gian không ngắn.

Dù chỉ là làm ra chuẩn bị để chiến đấu, cũng sẽ cần một tháng thời gian.

Hơn nữa động tĩnh tự nhiên cũng là cực lớn.

Trải qua thời gian dài phát triển như vậy, đã có rất rất nhiều người chú ý tới tình huống của bên này.

Cùng lúc đó, tin tức trong tay Thôi Hằng hư hư thực thực nắm giữ truyền thừa của Hồng Vũ Thiên Vương, hơn nữa đã tại Phong Châu phô biên tân chính lệnh tương tự với Hồng Vũ năm đó, cũng theo chân trận đại chiến sắp bùng nổ này truyền khắp thiên hạ.

Vì vậy, toàn bộ gia tộc tông môn của Đại Tấn, nhà giàu quyền quý, thậm chí là trong triều đình, tất cả đều nổi giận!

Hồng Vũ Thiên Vương!

Đôi với những người này mà nói, đây là một cái tên tuyệt đối cam ky, là tử địch của mọi người.

Ngay sau đó, liền lần lượt có thể lực tuyên bố gia nhập vào trọng “Liên quân dẹp Thôi”, thế nhất định phải để cho Thôi Hằng biến mất ở trên thế giới này.

Tuyệt đối không thể để cho truyền thừa của Hồng Vũ Thiên Vương tái hiện nhân gian!

Cứ như vậy, “Liên quân dẹp Thôi” bỗng nhiên bắt đầu nhanh chóng bành trướng, lấy một loại phương thức Vương Đông Lâm hoàn toàn không ngờ tới, lớn mạnh như lăn quả cầu tuyết.

Chờ đến khi “Đại quân trăm vạn” bắt đầu tiến binh Phong Châu, cái đội ngũ này đã có binh lực hơn hai trăm vạn, cũng không thiếu thể lực tự mình chiến đấu, từ mỗi cái phương hướng đánh vào Phong Châu!

Số lượng Thần Cảnh, cũng không giải thích được tăng lên đến mười bảy vị!

Hết thảy các thứ này đã hoàn toàn vượt ra khỏi kế hoạch lúc ban đầu của Vương Đông Lâm, cũng đã hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi khống chế của hắn.

Thần là người chủ đạo lúc ban đầu, hắn thậm chí bị gạt ra khỏi tầng thứ lãnh đạo của “Liên quân dẹp Thôi”.

Không còn được phép tham dự đến quy định cùng quyết sách tấn công sau này.

Bởi vì, Thiên Sứ Thượng Giới trong này đã có ước chừng mười một vị.

Thần phân kẻ lôi kéo thuyết phục ban đầu của Vương Đông Lâm, đã không còn quá nhiều ý nghĩa.

Hơn nữa, hắn thân là người chủ đạo lúc ban đầu, là trợ ngại lớn nhất cho những Thiên Sứ muốn khống chế cỗ lực lượng không lồ này.

Tự nhiên phải trước tiên đem hắn gạt ra ngoài.

Bây giờ, Vương Đông Lâm thậm chí đã không còn ở Phong Châu, hắn trở lại trong khu nhà lớn Vương gia ở Quận Thành Lang Gia.

Nằm ở trên xích đu, thoải mái nhàn nhã tắm nắng.

Vương Thanh Minh bung nước trà đi tới.

Hắn là con trai trưởng của Vương Hoài Nghĩa, hàng năm ở bên ngoài.

Lân trước cạo tâng quản lý của Vương gia bị Thôi Hằng diệt sạch, hần liền bị gọi trở lại, đảm nhiệm gia chủ.

Những ngày qua, cùng Vương Đông Lâm chung đụng cũng không tệ lắm.

Dù sao, Vương Đông Lâm bây giờ, sớm đã không còn cái gọi là dáng vẻ kiêu ngạo của Thiên Sứ Thượng Giới.

“Thiên Sứ, ta có chút chuyện không quá rõ. ” Vương Thanh Minh rót một chén trà, thái độ kính cẩn dò hỏi “Không biết có nên nói hay không?”

“Cứ nói đi. ” Vương Đông Lâm vô cùng tùy ý nói, cầm lấy nước trà, tiếp tục lắc lắc ghé ngò, thông dong tự tại.

“Ngài tại sao phải tận tâm tận lực ra sức vì vị Thôi Phong Châu kia như vậy? ” Vương Thanh Minh thấp giọng dò hỏi.

Người bên cạnh không biết, hần lại biết được, vị Thiên Sứ Thượng Giới trước mắt mình này, sở dĩ đi móc nối nhiều thế lực, tạo ra được một cái liên minh không lồ trước đó chưa từng có như vậy, cũng không phải là vì đi tru diệt Thôi Hằng.

Mà là phụng mệnh của Thôi Hằng, cố ý làm như vậy.

Có điều đây là vì cái gì?

“Tại sao ư? ” Vương Đông Lâm nghe vậy nở nụ cười, dừng lay động ghé ngò, nhấp một ngụm nước trà, nói với Vương Thanh Minh “Người không trải qua một ngày kia, cũng chưa từng thấy qua cái cảnh tượng không tưởng tượng nổi kia, vĩnh viễn không biết Thiên Quân lợi hại.

“Ta vì sao lại ra sức vì Thiên Quân? Bởi vì có thể làm chó cho Thiên Quân chính là vinh hạnh lớn nhất a!”

Nói tới chỗ này, hần dừng lại một chút, ánh mắt nhìn phương xa, tựa như có chút buồn cười nói “Không giống một ít chó hoang, không có chủ nhân quản, đi cắn bậy người, là sẽ bị đánh chết.”

...

Chương 257: Phi kiếm lấy đầu người ngoài ngàn dặm (4)

Tin tức đại quân trăm vạn sắp tận công Phong Châu, muốn đến tru diệt Thôi Hằng, đã truyền đến Phong Châu Châu Phủ.

Điều này làm cho vô số dân chúng cảm thấy bất an, lòng người bàng hoàng.

Đừng nói là bách tính, coi như là một ít quan viên trong nha môn Châu Mục Phong Châu Phủ Thành, đều bắt đầu hoang mang, không chịu nổi dù chỉ một ngày, đến nỗi thậm chí đã có vài người bắt đầu tìm đường lui.

Đối với những chuyện này, Thôi Hằng đều thấy ở trong mắt, nhưng cũng không thèm để ý.

Người hẳn quen biết vẫn tụ tập ở bên người.

Đám người Huệ Thê, Lưu Lập Đào, Trần Đồng, Trương Sáu Minh tự nhiên không cần nói nhiều, đều là người tùy tùng vững chắc của Thôi Hằng.

Liễu Y Vân cũng mang theo bốn vị Thần Cảnh phái Tiên Hà đi tới Phong Châu Phủ Thành.

Muốn giúp tổ sư gia một tay.

Buổi lễ mừng mở lại sơn môn của phái Tiên Hà cũng dời lại.

Trịnh Nam Huân cùng Trúc Tình Chân Nhân dự định đi công kích hậu phương của đám “Liên quân dẹp Thôi” kia.

Hứa Phong An cũng từ Ngọc Hoa Kiếm Các bên kia chạy tới, muốn đốc một phân lực.

Ngô Dận cũng từ trong chồng sách đi ra.

...

Lúc này, bên trong nha môn phủ Châu Mục.

Một đám người kia tụ tập với nhau, đều nhìn Thôi Hằng.

Dù sao, người mặc dù rất nhiều, nhưng chỉ có một vị đưa ra quyết định sau cùng.

“Sứ Quân, trận đánh này, chúng ta đánh như thế nào?” Trần Đồng thân làm Binh Tào xử lý chuyện binh, dựa theo chức trách của mình, thay mặt mọi người đưa ra cái vấn đề này.

“Chúng ta phải đánh trận sao?” Thôi Hằng nhưng là không trả lời mà hỏi lại, khẽ cười nói “Cái gọi là ‘Liên quân

đẹp Thôi' được xưng có hai trăm vạn người, chúng ta lại không thể đem hai triệu người này đều giết sạch."

Mọi người nghe vậy trở mắt nhìn nhau, đây là ý gì?

Không đánh giặc?

"Ý của Sứ Quân là, tru diệt những kẻ đầu lĩnh kia?" Trần Đông nghi ngờ nói.

"Không, chỉ giết thì không có ý nghĩa." Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, cười nói "Còn phải tâm lý chiến, nhất định phải để cho bọn họ cảm thấy sợ hãi mới được, Lưu Quán Trị, đồ vật lúc trước ta bảo người chuẩn bị mang theo chưa?"

"Ở chỗ này, Sứ Quân." Lưu Lập Đào nghe vậy lập tức bước ra khỏi hàng, từ trong tay áo lấy ra một nhúm thanh tre, phía trên có khắc lằn lượt từng cái tên, cung kính trình cho Thôi Hằng.

"Ừ, chính là vật này." Thôi Hằng nhẹ gật đầu, đem những thanh tre này thả ở trong tay, biểu diễn cho mọi người xem "Trên đây chính là viết tên của những kẻ đầu lĩnh kia."

"Tổng cộng hai mươi bảy người, có Thần Cảnh, có Châu Mục, có Tông Chủ, có Gia Chủ, có đủ loại đủ kiểu quyền quý, tên bọn họ đều viết ở trên những thanh tre này."

"Kể từ mai, ta mỗi ngày đều sẽ ở chỗ này ngẫu nhiên rút ra ba cái thanh tre, chọn lựa ba người may mắn nhất, dùng Hồng Vũ kiếm lấy đi đầu lâu của bọn họ."

"Sứ Quân, nơi này cách doanh trường loạn quân phải có hơn nghìn dặm xa." Trần Đông hơi nghi hoặc một chút hỏi "Nếu như vậy, ngài chẳng phải là mỗi ngày phải đi một vòng gần ba nghìn dặm?"

"Không cần đi đường." Thôi Hằng lắc đầu một cái, khẽ cười nói "Ngoài ngàn dặm, phi kiếm cắt đầu. Đó cũng không phải chuyện khó khăn gì."

Cùng lúc đó, Hồng Vũ Kiếm bên tay hắn nhất thời liền bay lên, quanh quần trên không trung reo vang.

Giống như là một đứa bé, đang vui vẻ khiêu vũ.

Mọi người nghe vậy đều trầm mặc, lại nhìn một chút thanh trường kiếm tự do bay múa trên không này, lần nữa im lặng.

Tất nhiên vẫn là kiến thức của bọn hắn quá mức nông cạn, ngay cả loại truyền thuyết thần thoại phi kiếm cách ngàn dặm lấy đầu người này đều không nghĩ tới...

Nhưng mà ai có thể nghĩ đến chứ?

Loại chuyện trong truyền thuyết thần thoại này, lại thật có thể biến thành sự thật!

Quá bất hợp lí!

“Đúng rồi, nếu là bọn họ cứ chết đi không rõ ràng như vậy cũng không tốt lắm.”

Thôi Hằng như là lại nghĩ tới điều gì, bỗng nhiên nói với Lưu Lập Đào “Lưu Quán Trị, người thay ta đi doanh trưởng đám loạn quân kia một chuyện được không? Dem chuyện ta muốn lấy đầu từng người bọn họ, nói rõ ràng.”

“Hả? ! ” Lưu Lập Đào nghe vậy có chút ngây ngốc, suýt chút nữa chết đứng, nhưng hắn vẫn gật đầu đồng ý “Vâng, xin nghe lệnh Sứ Quân.”

“Chớ có lộ vẻ thấy chết không sờn như vậy. ” Thôi Hằng khẽ cười nói “Nếu mà bọn họ dám gây bất lợi cho người, chỉ cần nhìn lên trời hô to một tiếng ‘Sứ Quân cứu ta ‘. Ngay lập tức sẽ có cứu viện hạ xuống.”

Gần đây ánh sáng thất tình có tăng lên trên tính chất một giai đoạn, hắn từ trong đó suy nghĩ ra một ít thủ đoạn cách không làm phép.

Lần này vừa lúc có thể thử một chút.

“Đa tạ Sứ Quân! ” Lưu Lập Đào trong lòng thở phào nhẹ nhõm, nhưng lại có chút hưng phấn, lại hít sâu một hơi nói “Hạ quan có thể hay không nắm danh sách những người này, đi trong doanh trưởng của bọn họ tuyên đọc thông báo tử vong?”

“Thông báo tử vong? ” Thôi Hằng nghe vậy sững sờ, ngay sau đó cười nói “Tất nhiên là được.”

...

Quận Thành Thường Hưng Phong Châu.

Nơi này đã bị liên quân dẹp Thôi chiếm cứ, nha môn Quận Trưởng trở thành địa phương đông đảo thủ lĩnh nghị sự.

Nói là nghị sự, thật ra thì chính là vì phân phối chỗ tốt mà cãi nhau.

Ai cũng không phục ai.

Châu Mục U Châu Thẩm Du thân là một trong những thủ lĩnh, cũng ở trong nha môn này.

Nhưng hắn cũng không có hứng cùng người cãi vã.

Lúc này, hắn nhìn bên trái một chút nhìn bên phải một chút, trong lòng đau khổ.

Nhìn đám người kia còn chưa có đem Phong Châu đánh xuống, cũng còn chưa giết chết Thôi Hằng, liền bắt đầu thảo luận cái Quận nào, Huyện nào, sông nào, ngọn núi nào nên phân ra sao.

Trong lòng Thẩm Du đã đem Vương Đông Lâm mắng vô số lần, hẳn cảm giác mình đã lên phải thuyền giặc.

Còn con mẹ nó không nhảy xuống được!

“Báo cáo!”

Vừa lúc đó, bên ngoài vang lên thanh âm lính truyền tin.

Cãi vãi trong nha môn chột dừng lại.

“Sứ giả của Châu Mục Phong Châu Thôi Hằng cầu kiến!”

Chương 258: Kiểm quang đi qua, đầu người rơi cuộn cuộn (1)

Sứ giả của Thôi Hằng?

Trong nha môn Quận Trưởng to lớn, bầu không khí nhất thời tràn đầy cổ quái.

Những vị Thần Cảnh, Thiên Sứ, Châu Mục, Gia Chủ này trở mặt nhìn nhau, đều thấy được sự nghi hoặc trong mắt đối phương.

Bây giờ đại chiến sắp tới, thiên hạ nhìn chằm chằm, đã là không có khả năng ngưng chiến.

Bây giờ phái sứ giả tới còn có ích lợi gì, chẳng lẽ là muốn cầu xin có thể lưu lại cho hãn toàn thân?

“Các vị cho rằng nên xử lý người sứ giả này như thế nào?” Tạ Thiên Hành dẫn đầu mở miệng trước, nhìn mọi người chung quanh.

Hắn là Thiên Sứ Thượng Giới của nhà họ Tạ ở Bình Sơn.

Bởi vì thế lực của Tạ gia ở Thượng Giới xem như là cường đại nhất trong mọi người ở đây, quyền phát biểu của hãn tự nhiên cũng là nặng nhất.

Có thể nói là chủ sự trên danh nghĩa.

Đương nhiên, chẳng qua là lúc xử lý sự vụ mới có quyền phát biểu này.

Khi phân phối lợi ích thực tế, vẫn là phải cãi lộn với nhau.

“Dứt khoát trực tiếp giết!”

Châu Mục Đào Chính của Duyên Châu lời ít ý nhiều nói.

Hắn là bề tôi được nhà họ Vương ở Lang Gia âm thầm đào tạo, nghe theo lời nói của Vương Đông Lâm lưu lại, để cho hãn đặc biệt đổ thêm dầu vào lửa.

“Ta cũng cảm thấy đáng chết!”

Nói ra lời này là Thiên Sứ Thượng Giới của nhà họ Diệp ở Giang Nam, tên là Diệp Huy, là một cao thủ Thần Cảnh mở ra tám cái Thân Tầng, là người mạnh nhất trong liên quân dẹp Thôi này.

Hành động gạt Vương Đông Lâm ra ngoài khi trước, chính hãn là kẻ đầu têu.

“Tuy nói lưỡng quân giao chiến không chém sứ giả, nhưng đó là vì có đường lùi.” Diệp Huy trầm giọng nói “Mà giữa

chúng ta cùng tên Thôi Hăng kia, đã không có bất kỳ khả năng hòa hoãn, vẫn là trực tiếp giết đi.”

“Ta không tán thành.”

Thảm Du lên tiếng, hần đứng dậy định nói gì.

Nhưng mà khi thấy ánh mắt của đông đảo Thần Cảnh, Châu Mục, Gia Chủ đều tập trung ở trên người mình, Thảm Du nhất thời lại rút cổ một cái “Ý của ta đó là, coi như là muốn giết hần, cũng phải nghe xem hần muốn nói cái gì trước, chờ sau khi nghe xong, lại giết cũng không muộn.”

Mọi người nghe vậy rồi rít gật đầu.

”Ừ, đúng là đạo lý này.”

“Trước nghe một chút hần muốn nói gì, lại giết cũng không muộn.”

“Nhỡ như có tin tức gì trọng đại thì sao?”

...

...

Ở sau khi ra ý kiến tương đối mạnh bạo, đề cập tới một cái ý kiến hơi mang tính điều hòa, thường thường dễ dàng đạt được đại đa số người công nhận hơn.

Đây là chuyện rất thường gặp.

Tạ Thiên Hành cùng Diệp Huy liếc mắt nhìn nhau, sau khi hơi nghĩ ngợi, dường như dùng ánh mắt đạt thành nhất trí, liền đều gật đầu.

“Vậy trước tiên đề cho người sứ giả kia vào đi.”

“Trước tiên nghe xem người sứ giả này muốn nói gì.”

...

Lưu Lập Đào lúc này vẫn còn ở bên ngoài Quận Thành Thường Hưng.

Ước chừng ba mươi tên quân lính khoác giáp cầm vũ khí đem hần bao vây, trường đao sáng loáng liền gác ở trên cổ hần.

Rất có tư thế chỉ cần hần dám hành động thiếu suy nghĩ, sẽ đem hần cắt cổ tại chỗ.

“Các người nhưng mà biết rõ mình đang làm gì sao?” Lưu Lập Đào sắc mặt xanh mét, ánh mắt lạnh như băng trợn mắt nhìn những quân lính này, nghiêm nghị quát lên “Ta là sứ giả Châu Mục Phong Châu đặc biệt phái tới, các người lại dám vô lễ như thế!”

Những quân lính này nghe được hấn rông giận, đều cảm giác có chút nghi ngờ.

Bọn họ vẫn là lần đầu tiên thấy loại sứ giả phe yếu thế không sợ chết như vậy.

Bên cạnh bọn họ có đại quân hai trăm vạn, còn có thật nhiều nhân vật thần tiên nắm giữ uy năng không tưởng tượng nổi, cần quét toàn bộ Phong Châu đều là dễ như trở bàn tay, cái tên Châu Mục Phong Châu Thôi Hằng chắc chắn phải chết.

Đây đương nhiên là phe yếu thế, bọn họ mới là phe chiếm ưu thế tuyệt đối.

Có điều ở dưới thế cục như vậy, cái tên sứ giả của Châu Mục Phong Châu này làm sao còn dám lớn lối như vậy.

Chẳng lẽ là hấn thật không sợ chết?

Lưu Lập Đào sợ chết sao?

Hấn dĩ nhiên sợ chết!

Cho nên lúc ban đầu hấn mới chủ động buông tha vị trí Thái Thú Quận Lỗ.

Chẳng qua, khi đối mặt tình huống chính mình không có khả năng chết, hấn thì sẽ không sợ.

Thôi Hằng đã cam kết, sẽ bảo hộ tính mạng của hấn.

Đây là không còn bất kỳ nguy hiểm nào.

Có thể mặc sức mà làm.

Hơn nữa, nhiệm vụ của hấn khi tới nơi này, là muốn tuyên đọc danh sách tử vong.

Theo Lưu Lập Đào, dám loạn quận trong Quận Thành Thường Hưng kia, cũng đã là kẻ chắc chắn phải chết.

Căn bản cũng không cần phải khách khí cùng một đám người chết.

“Ai là sứ giả của Thôi Phong Châu?” Vừa lúc đó, thanh âm lính truyền tin từ cửa thành truyền tới “Hai vị Thiên Sứ chấp thuận cho Lưu sứ giả vào thành.”

Đám quân lính nghe vậy rồi rít buông trường đao xuống, như rồng đường.

“Như vậy mới đúng a.” Lưu Lập Đào chỉnh trang áo mũ của mình, đang muốn đi về phía trước, nhưng lại bỗng nhiên dừng lại, nhìn lính liên lạc cau mày nói “Tại sao chỉ có một tên lính liên lạc?”

“Ta chính là sứ giả của Châu Mục, ngay cả nghi thức nghênh đón ta cũng không có sao? Đây là liên minh của thế gia vọng tộc, hay là liên minh của một đám dã nhân còn chưa khai hóa?”

“Không tuân theo lễ nghi tới đón tiếp ta, ta sẽ không vào thành!”

Từ xưa tới nay, thái độ của sứ giả, chính là thể diện của chủ quan.

Sứ giả càng cường thế, liên ý nghĩa chủ quan phía sau càng tự tin.

Sứ giả nếu là vâng vâng dạ dạ, liên ý nghĩa chủ quan phía sau không có nắm chắc.

Mục đích của Lưu Lập Đào vô cùng rõ ràng.

Chính mình thân là sứ giả, nhất định phải cho thấy uy phong của chủ quan mới được.

Lính liên lạc đều bối rối.

Quân lính chung quanh cũng nghe mà ngẩn ra.

Người sứ giả này thật sự không phải đến để tìm cái chết?

Nhưng bọn họ cũng không có can đảm thật giết Lưu Lập Đào, lính liên lạc không thể làm gì khác hơn là lại trở về bẩm báo.

Trong nha môn phủ Quận Trưởng.

Mọi người nghe lời nói của Lưu Lập Đào, toàn bộ đều khó chịu giống như ăn phải con ruồi.

Chẳng qua, cũng có người cảm thấy ngạc nhiên nghi ngờ.

Chẳng lẽ cái tên Thôi Hằng kia lại có được chỗ dựa gì, nhưng mà chỗ dựa loại gì mới có thể khiến cho hắn không sợ đại quân hai trăm vạn, không sợ hơn mười vị Thần Cảnh?

“Người này quá kiêu ngạo, hắn là trực tiếp tòng xẻo hắn, lãng phí!” Đào Chính lần nữa nhảy ra ngoài.

“Không thể.” Thẩm Du vội vàng khuyên can, hắn cũng không muốn làm lớn chuyện đến tình cảnh không chết không thôi.

“Quả thật không thích hợp.” Tạ Thiên Hành hơi nghi ngờ, trầm giọng nói “Nếu hắn muốn lễ nghi, cứ dựa theo hắn nói mà làm, chuẩn bị một chút, nghênh đón hắn.”

“Ta không có ý kiến.” Diệp Huy cũng gật đầu.

Mặc dù bọn họ đúng là chán ghét Lưu Lập Đào tới cực điểm, nhưng vừa mới hạ xuống mệnh lệnh tiếp kiến sứ giả, nếu mà bây giờ liền đổi ý thì làm sao phục chúng?

Thậm chí còn có thể sẽ ảnh hưởng đến ích lợi phân phối thu được sau cùng.

Không phải là chút lễ nghi sao?

Cũng sẽ không mất mát cái gì.

...

Chương 259: Kiểm quang đi qua, đầu người rơi cuộn cuộn (2)

Cứ như vậy, dưới biểu cảm trợn mắt hốc mồm của một đám lính thủ thành cùng lính liên lạc.

Lưu Lập Đào nghênh ngang đi vào Quận Thành Thường Hưng.

Dưới chân hấn đạp lên thảm đỏ, hai bên có cô gái trẻ tuổi xinh đẹp như hoa đứng khom mình hành lễ.

Phía sau còn có âm thanh tấu nhạc truyền tới.

Trước nha môn phủ Quận Trưởng đã dựng lên một tòa đài cao.

27 tên thủ lĩnh liên quân đẹp Thôi đều ở phía trên, nhìn Lưu Lập Đào chậm rãi đi tới, thần sắc khác nhau.

Tạ Thiên Hành cùng Diệp Huy đều là Thiên Sứ Thượng Giới, cũng không hiểu rõ lễ nghi nhân gian là bao, đối với một màn này thật ra không có cảm giác gì.

Có điều những Châu Mục chính là từng người sắc mặt khó coi.

Cái này con mẹ nó nơi nào còn giống như là tiếp đãi sứ giả phe địch?

Hoàn toàn chính là đang nghênh đón sứ giả của Thiên Triều Thượng Quốc a!

Quá bất hợp lí!

Quá hoang đường!

“Người chính là sứ giả của Thôi Phong Châu?” Tạ Thiên Hành đứng ở trên đài cao, mắt nhìn xuống phía dưới.

“Không sai, chính là ta.” Lưu Lập Đào gật đầu một cái, cũng không có dừng bước lại, lại tiếp tục đi đến phía trước, dự định leo lên tòa đài cao này.

“Đứng lại!”

“Dừng lại!”

Hộ vệ dưới đài cao lập tức tiến lên ngăn hấn lại.

“Đây là ý gì?” Trên mặt Lưu Lập Đào tràn đầy nghi hoặc, cau mày nói “Ta là sứ giả của Châu Mục Phong Châu, ta ở chỗ này giống như Sứ Quân đích thân tới. Vì sao các người đứng ở trên đài cao, ta lại phải ở phía dưới? Đây là hành động vô lễ mà chỉ đám man di chưa khai hóa mới có thể làm.”

Man di chưa khai hóa...

Tạ Thiên Hành giận đến suýt chút nữa muốn giết người tại chỗ, nhưng bây giờ đã là cười hồ khó xuống, chỉ có thể khoát tay nói: “Đề cho hán đi lên!”

“A, như vậy mới đúng.” Lưu Lập Đào gật đầu một cái, tiếp tục nghênh ngang leo lên đài cao, đứng ở trước mặt một đám thủ lĩnh loạn quân này, ung dung thong thả lấy ra một tờ giấy, cười nói “Các vị, lại nghe cho kỹ, đây là chuyện Sứ Quân muốn nói cho các người biết.”

Thái độ của hán vẫn rất vô cùng kiêu căng, dường như là hoàn toàn không có đem hai mươi bảy người trên đài cao này coi ra gì.

Lúc này, trong lòng đám người này đều kiềm nén lửa giận, ánh mắt lạnh như băng trợn mắt nhìn Lưu Lập Đào, đang chờ sau khi người này nói xong, trực tiếp đem hán tung xẻo.

Nếu không không đủ để hảm giận.

“Thiên Sứ Thượng Giới Tạ Thiên Hành của nhà họ Tạ ở Bình Sơn, Thiên Sứ Thượng Giới Diệp Huy của nhà họ Diệp ở Giang Nam... Thiên Sứ Thượng Giới Bạch Tùng Niên của nhà họ Bạch ở Khúc Châu, Châu Mục Dự Châu Tân Khang... Châu Mục Duyệt Châu Đào Chính, Châu Mục U Châu Thâm Du!”

Lưu Lập Đào tựa như đọc thực đơn đem tên của 27 tên thủ lĩnh liên quận đẹp Thôi này đều đọc lên, ngay trong lúc những người này đầu óc mơ hồ, lại nghe hán thì thầm, “Hai mươi bảy người ở trên, điều động đại quân, tụ tập kết bè, muốn hại con dân Phong Châu ta, tội nghiệt ngút trời, từ hôm nay trở đi, mỗi ngày ta rút ra ba người, chia làm chín ngày đem đầu lâu bọn người toàn bộ gỡ xuống!”

Nói xong, hán liền đem tấm giấy này thu vào trong tay áo, cười vang nói: “Đây là lời Sứ Quân chuyên cho các người, cáo từ!”

Lời còn chưa dứt, Lưu Lập Đào cũng đã từ trên đài cao đi xuống.

Bước chân rất nhanh.

Căn bản cũng không có người ngăn trở hán, bởi vì tất cả mọi người đều sợ ngậy người, gân như cho rằng mới vừa rồi mình sinh ra ảo giác.

Đây là to gan lớn mật cỡ nào mới dám khiêu khích như vậy với đại quân hai trăm vạn cùng mười bảy vị Thần Cảnh? !

Lưu Lập Đào bước nhanh muốn đi ra bên ngoài, chỉ cảm thấy trái tim trong lồng ngực đập bịch bịch, hán vẫn là không

nhìn được quay đầu nhìn thoáng qua đám người bị kinh ngạc đến ngây người này, nội tâm hưng phấn tới cực điểm.

Cảm giác này cũng quá con mẹ nó kích thích.

“Bắt hắn lại! Đừng để cho hắn chạy!”

Có điều ngay vào lúc này, Tạ Thiên Hành rốt cuộc kịp phản ứng chuyện gì xảy ra, rống giận hạ lệnh “Đem hắn bắt lại cho ta, treo lên trước cửa thành, ngàn đao băm thây, xử tử lăng trì!”

Hắn cảm giác mình bị chơi xỏ.

Chính mình một vị Thiên Sứ Thượng Giới, người chủ trì trên danh nghĩa của liên quân dẹp Thôi, cứ như vậy ở dưới con mắt mọi người bị một tên gia hỏa còn chưa tới Tiên Thiên đùa bỡn!

Cực kỳ đáng hận!

Quân lính lít nha lít nhít rất nhanh thì đem Lưu Lập Đào vây lại, đao thương sáng loáng lần nữa gác ở trên cổ của hắn.

Nhưng hắn như cũ mặt không sợ hãi, cười lạnh nói: “Các ngươi đây là không tin lời của ta, hay là chưa tin lời của Sứ Quân? Tiếp nhận thực tế đi, từ hôm nay trở đi, mỗi ngày các ngươi đều sẽ có ba người bị lấy đi đầu lâu!”

“Hoàn toàn là nói bậy! ” Tạ Thiên Hành giận không kềm được, nghiêm nghị quát lên “Mang xuống!”

Coong!

Vừa lúc đó, chân trời bỗng nhiên truyền đến một tiếng kiếm reo, giống như một tia sét phá vỡ chân trời, tới bầu trời tòa Quận Thành Thường Hưng này.

Ba cái thanh tre từ trên trời rơi xuống.

Rơi ngay vào trên đài cao.

“Ha ha ha, thần kiếm của Sứ Quân đã đến! ” Lưu Lập Đào ngửa mặt lên trời cười to “Còn không mau nhìn một chút, là ba vị nào may mắn như vậy?”

“Bịt miệng của hắn lại! ” Tạ Thiên Hành ra lệnh cho quân lính, nhưng trong lòng hắn dâng lên một trận sợ hãi, không tự chủ được nhặt lên thanh tre trên đất, nhìn chữ viết phía trên, nói nhỏ ” Tạ Thiên Hành, Diệp Huy, Bạch Tùng Niên... Có ta?!”

Cái này làm cho trong lòng hắn chột giật mình.

Ngay sau đó, vị Thiên Sứ Thần Cảnh đến từ Thượng Giới này bỗng nhiên cảm giác cổ của mình lạnh toát.

Cảm giác trời đất quay cuồng truyền tới.

Một cái chớp mắt tiếp theo, hẳn liền thấy thân thể của mình không có đầu lâu, máu tươi giống như suối phun từ trên cổ tuôn ra.

Hắn còn chứng kiến, một đạo kiếm quang giống như con rắn dài linh hoạt, trong chớp mắt ở trên cổ của Diệp Huy cùng Bạch Tùng Niên vòng một vòng.

Đầu lâu hai người cũng theo đó rơi xuống đất!

“Lời người kia mới vừa nói, lại, lại là thật? !”

Đây là ý nghĩ sau cùng của Tạ Thiên Hành, tiếp theo chính là bóng tối vô tận.

Cùng lúc đó, vẻ mặt mọi người ở đây đều cứng lại.

Chỉ cảm thấy tay chân lạnh như băng, có một cỗ khí lạnh thấu xương từ lòng bàn chân dâng lên, thẳng tới đầu lâu.

Sợ hãi trước đó chưa từng có tràn ngập ở trong lòng bọn họ.

Vào giờ phút này, vô luận là Thần Cảnh nhân gian, hay là Thiên Sứ Thượng Giới, hoặc là gia chủ vọng tộc, Châu Mục một phương, đều là sắc mặt trắng bệch.

Thật!

Lại là thật! !

Chương 260: Liều chết đánh cược, Thất Tình Thần Linh (1)

Phi kiếm chém đầu bất thành linh, trực tiếp hù dọa cho những người ở trước nha môn Quận Trưởng này bối rối.

Tất cả mọi người đều sững sờ ngay tại chỗ, không nhúc nhích.

Ánh mắt của bọn họ trùng trùng nhìn ba bộ thi thể không đầu đã té xuống đất, cùng với ba khóa đầu lâu trên mặt đây kinh ngạc, chết không nhắm mắt kia, đều cảm giác cổ của mình có chút phát lạnh.

Tạ Thiên Hành, Diệp Huy, Bạch Tùng Niên, ba người bọn họ vậy mà đều chết hết.

Đây nhưng mà đều là cao nhân Thần Cảnh, thậm chí là Thiên Sư Thượng Giới, thực lực vượt xa Thần Cảnh tầm thường!

Lại chết như vậy? !

Đạo kiếm quang mới vừa nhoáng qua kia cũng quá kinh khủng đi!

Giết Thần Cảnh đơn giản giống như là giết gà.

Ba người Tạ Thiên Hành, Diệp Huy, Bạch Tùng Niên thậm chí ngay cả động tác phản kháng đều không kịp làm ra, cũng đã bị cắt xuống đầu lâu.

Phi kiếm chém đầu, chỉ trong phút chốc!

Quá mạnh mẽ!

Cõi đời này làm sao có thể lại tồn tại nhân vật mạnh mẽ như vậy?

Vào giờ phút này, vô luận là những Châu Mục, Gia Chủ thủ lĩnh của loạn quân, hay là quân lính tầm thường, đều sợ hãi tới cực điểm.

Thần Cảnh mạnh mẽ đến mức nào, bọn họ đều đã thấy.

Nhưng khi đối mặt với đạo kiếm quang kia, Thần Cảnh cũng như con kiến hôi, không cách nào phản kháng.

Điều này mang ý nghĩa, nếu mà đạo kiếm quang kia lần nữa rơi xuống, rơi vào trong những người này, căn bản cũng không có ai có thể chạy thoát.

Toàn bộ đều phải chết!

Ai cũng không sống được!

“Ha ha ha ha!”

Vừa lúc đó, một trận tiếng cười lớn phá vỡ trầm lặng cùng yên tĩnh, chính là Lưu Lập Đào.

Hắn bây giờ vẫn đang bị quân lính bao vây, nhưng vẻ mặt lại không có chút sợ hãi nào, trên mặt còn tràn đầy ngạo nghễ, cười lạnh nói “Bây giờ, các người biết lời ta mới nói là thật hay giả chưa?”

Không người nào dám trả lời.

Vào giờ phút này, đám người trong Thần Cảnh trên đài cao kia, đối mặt một tên quan Quản Trị xử lý sử sách, chỉ hơi biết chút võ đạo như Lưu Lập Đào, lại là không dám cùng hắn mất đối mắt.

“A, một đám người ô hợp, chỉ bằng các người cũng dám tuyên bố phải đi tru diệt Sứ Quân?” Lưu Lập Đào mắt đầy khinh bỉ nhìn bốn phía.

Phàm là người bị hắn nhìn, đều phải lùi tránh.

Ngay cả đám quân lính khoác giáp cầm vũ khí đem hắn bao vây, đều theo bản năng để vũ khí trong tay xuống, lùi về phía sau mấy bước.

Quanh thân Lưu Lập Đào lập tức liền trống ra một khu vực.

Ánh mắt của hắn sáng lên, ung dung thản nhiên mà cất bước đi về phía trước, mồm miệng cũng không dừng lại, tiếp tục nói: “Thần uy của Sứ Quân các người đều đã thấy được, cho dù là cách nhau ngàn dặm, cũng có thể đem đầu bọn người chém đứt!”

“Sứ Quân chính là tiên thần trên trời, là thần thánh siêu phàm tuyệt thế, các người đám sâu mọi này cũng dám nói bừa cái gì đẹp Thôi, thật là cực kỳ buồn cười, ba người mới vừa chết kia là người may mắn hôm nay, ngày mai còn sẽ tiếp tục, các vị cứ mong chờ đi!”

Lời vừa nói xong, Lưu Lập Đào cũng đã đi ra khu vực này, sải bước mà hướng ngoài thành đi tới.

Bất quá, hắn không có chút bộ dáng muốn chạy trốn nào, vẫn là ngẩng đầu ưỡn ngực mặt đầy ngạo nghễ.

Cả tòa Quận Thành Thường Hưng, từ Thần Cảnh chí cao, cho tới quân lính tầm thường, không có một người dám ngăn lại hắn.

Cứ như vậy tro mắt nhìn hắn đi ra khỏi cửa thành.

Cho đến khi thân ảnh Lưu Lập Đào biến mất khỏi Quận Thành Thường Hưng, đám Binh Tướng, Châu Mục, Gia Chủ,

Thân Cảnh khắp thành mới lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng khi bọn họ thấy ba bộ thi thể không đầu nằm ở một bên, nhất thời lại cảm giác được áp lực bất tận.

Ở ngoài ngàn dặm, trong nháy mắt đem ba gã Thân Cảnh chém đầu!

Một màn này đã vượt ra ngoài phạm vi hiểu biết của bọn họ.

Quá khoa trương!

“Bây giờ, bây giờ chúng ta nên làm gì?” Thẩm Du mặt đầy khô sở mà thấp giọng hỏi.

Lúc này, trong lòng của hắn đã đem tổ tông mười tám đời của Vương Đông Lâm mắng vô số lần.

Cái này con mẹ nó chính là không cần đối mặt Thôi Hằng, không cần để ý Thôi Hằng có thủ đoạn kỳ dị gì sao?

Phải, đúng là không cần đối mặt!

Nhưng người ta có thể cách xa ngàn dặm xuất kiếm a!

Đây chính là một thân tiên đi!

“Ta thấy bây giờ trọng yếu nhất vẫn là ổn định lòng quân.”

Đào Chính chỉ chỉ phía dưới, ra hiệu mọi người nhìn binh tướng tụ tập ở chung quanh.

Bây giờ những binh tướng này sớm đã không có tinh khí thần khi trước, mặt mày mỗi người đều xám xịt, thậm chí có không ít người tay chân đều run rẩy, hiển nhiên là sợ hãi tới cực điểm, căn bản đều không có ý chí chiến đấu.

Thật ra thì chuyện này rất bình thường.

Mọi vừa rồi đạo kiếm quang trong nháy mắt chém chết ba gã Thân Cảnh kia, thậm chí ngay cả những “Đại nhân vật” trên đài cao đều bị dọa gân chết, càng không cần phải nói những Binh Tướng phần lớn chẳng qua là người bình thường này.

Đối với những Binh Tướng này, người mạnh nhất trong ngày thường có thể nhìn thấy, cũng bất quá chỉ là cao thủ có thể vượt nóc băng tường, khai sơn nứt đá.

Những Tiên Thiên Đại Tông Sư có thể điều động sức mạnh đất trời, điều khiển thủy hỏa, ở trong mắt những Binh Tướng này đã là nhân vật như thân tiên, mà Thân Cảnh nắm giữ đủ loại năng lực thân kỳ càng là thân tiên trong thân tiên.

Nhưng mà ngay vừa mới rồi, trên trời bỗng nhiên đánh xuống một đạo kiếm quang, giống như là cắt rau hẹ, nhẹ nhõm

cắt mắt đầu lâu ba vị Thân Cảnh.

Một màn này mang đến cho bọn hắn khiếp sợ to lớn trước đó chưa từng có.

Ý chí tinh thần tại chỗ liền hồng mắt.

Vào giờ phút này, nhóm Binh Tướng trong Quận Thành Thường Hưng này cơ bản đều như cái xác biết đi, hoàn toàn không có chút sức chiến đấu nào.

Đây còn không phải là nghiêm trọng nhất, bên ngoài thành còn có đại quân trăm vạn trú đóng nữa kia.

Những Binh Tướng kia đều còn không biết bên trong thành xảy ra chuyện gì.

Chờ sau khi tin tức truyền ra bên ngoài rồi, vô cùng có khả năng phát sinh một chuyện kinh khủng.

Toàn quân giải tán!

Thời đại này, làm lính đánh giặc cũng chẳng qua là vì đánh cuộc để giàu sang, không có ai sẽ liều mạng của chính mình đi đánh một vị thần tiên.

Đó là đi chịu chết!

“Ai có thể làm yên lòng đại quân trăm vạn này?” Thẩm Du chỉ là suy nghĩ một chút cũng cảm thấy nhức đầu.

Mấu chốt là cái gọi là đại quân trăm vạn này, chính là chấp vá lung tung lại, đến từ các thế lực khác nhau.

Bây giờ Tạ Thiên Hành, Diệp Hụy, Bạch Tùng Niên vừa chết, Binh Tướng bọn họ mang tới nhất định là sẽ rời đi.

Mà theo tình huống hiện tại, chỉ cần có Binh Tướng rời đi trên quy mô lớn, sẽ rất dễ dàng sinh ra phản ứng dây chuyền, sẽ để cho càng nhiều Binh Tướng rời đi.

Đại quân trăm vạn sợ rằng sẽ thoáng cái không chiến mà lui!

Chương 261: Liều chết đánh cược, Thất Tình Thần Linh (2)

“Hiện tại rốt cuộc nên làm cái gì?” Có người quá tức mà rống giân.

Đây là Thiên Sứ Thượng Giới của nhà họ Khương ở Nam Hà, tên là Khương Tam Xuyên, là một vị cao nhân Thần Cảnh, ở trong mười bốn người Thần Cảnh còn dư lại, xem như là một vị có thực lực bản thân cùng thế lực sau lưng mạnh nhất.

Mọi người trở mắt nhìn nhau, cũng không biết nên làm gì bây giờ.

“Ta cảm thấy, hẳn là cảnh cáo toàn quân, ai dám tự tiện rời doanh địa, lập tức xử theo quân pháp!” Đào Chính đề nghị “Giết! Chỉ cần dám rời doanh địa liền giết!”

“Chính xác!” Khương Tam Xuyên nghe vậy gật đầu một cái, trầm giọng nói “Bây giờ tình huống khẩn cấp, phải dùng biện pháp mạnh, trước tiên thống nhất quân lệnh, người vi phạm chém!”

Những đầu lĩnh này đều tới từ thế lực bất đồng, quân đội cũng là bọn hắn từng người mang đến.

Hơn nữa, bởi vì những đầu lĩnh này đều ngồi ngang hàng với nhau, cũng không có người chủ quan chân chính trên ý nghĩa, nên trước đó cũng không có dùng chung quân lệnh.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, những người này đúng thật là là một đội quân ô hợp.

Nhưng mà bây giờ trải qua một phen hù dọa như vậy của Thôi Hằng, bọn họ rốt cuộc không thể không đẩy ra một cái quân lệnh có thể thông hành khắp toàn quân.

Đáng tiếc, sáng sớm ngày hôm sau, lại có một đạo kiếm quang từ chân trời bay tới, vắt ngang bầu trời Quận Thành Thường Hưng.

Ba cái thẻ tre từ trên trời hạ xuống.

Vào hôm nay, trong ba người may mắn có Khương Tam Xuyên.

Vì vậy, cái quân lệnh thống nhất này còn chưa kịp phổ biến ra, đầu Khương Tam Xuyên đã bị cắt mất.

Tâm tình tuyệt vọng nồng nặc, thoáng cái liền bao phủ Quận Thành Thường Hưng.

Lại chết ba người!

Sau đó vẫn sẽ phải chết, mỗi ngày ba người, không quá mấy ngày, bọn họ sẽ chết hết!

Nhưng bây giờ trận chiến này thiên hạ nhìn chăm chú, làm ra thanh thế lớn như vậy, cuối cùng lại không đánh mà chạy, về sau còn có mặt mũi gì sống trên cõi đời này?

Danh vọng không chỉ đơn thuần là đồ vật hư ảo.

Thượng Giới vô cùng quan tâm danh vọng của chi nhánh ở hạ giới.

Nếu mà bọn hắn thật chạy, dẫn đến danh vọng của chi nhánh ở hạ giới giảm nhiều, cuối cùng vẫn là khó thoát khỏi cái chết.

Nhưng vấn đề là, trận chiến này đánh như thế nào?

Trong nha môn Quận Trưởng Quận Thành Thường Hưng, một mảnh yên lặng, vô cùng ngột ngạt.

Mọi người người nhìn ta, ta nhìn người, đều không không biết nên nói cái gì.

“Phải lập tức tiến quân, đánh tới Phong Châu Châu Phủ, không thể đợi thêm nữa!” Đào Chính bỗng nhiên mở miệng, phá vỡ yên tĩnh “Chỉ có như vậy thì chúng ta mới có một chút hi vọng sống!”

“Thôi Hằng một ngày chỉ giết ba người trong chúng ta, chưa chắc là không muốn giết nhiều, rất có thể là hắn không làm được, dù sao ngàn dặm xuất kiếm tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

“Hơn nữa cũng có thể là hắn dùng loại phương thức này làm nhóm chúng ta sợ, có lẽ hắn căn bản cũng không phải là ngàn dặm xuất kiếm, chẳng qua là núp trong bóng tối đánh lén.

“Nếu như chúng ta có thể công phá Phong Châu Châu phủ, thì có thể vạch trần bộ mặt thật của hắn, đây là đường sống duy nhất của chúng ta, nếu không thì chỉ có thể chờ chết!”

Cách làm này lập tức đạt được mọi người nhất trí đồng ý.

Chuyện cho tới bây giờ, cũng chỉ có thể như vậy.

Coi như chuẩn bị không đầy đủ ra sao, coi như đại quân xuất phát cũng không phải là chuyện một sớm một chiều, cũng không thể tiếp tục chờ tiếp.

Chờ lâu một ngày liền phải chết thêm ba người, ai biết có thể hay không đến phiên mình?

Phải lập tức tiến quân!

“Đúng rồi, còn phải đem Vương Đông Lâm tìm trở về!”
Thảm Du lại đưa ra một cái đề nghị “Vương Đông Lâm thân là kẻ móc nối lúc ban đầu, bây giờ làm sao có thể vắng mặt, cứ đề cho hắn trở lại chủ trì!”

Đề nghị này đương nhiên sẽ không có người phản đối.

Vương Đông Lâm là làm sao bị gạt ra, bọn họ đều đã quên đi rồi.

Bây giờ chỉ muốn tìm thêm một người chịu tội thay!

...

Trong nha môn Châu Mục Phong Châu Phủ Thành.

Thôi Hằng đang lắc thẻ tre, dự định rút ra ba gã may mắn hôm nay.

Chuyện này đã trở thành hạng mục giải trí mỗi ngày của hắn.

Cũng là giờ phút bội thu.

Ngắn ngủi ba ngày, liền để cho ánh sáng màu đen tượng trưng cho ác cùng ánh sáng màu xám tượng trưng cho bi, đạt tới ba thước!

Hơn nữa còn đang kéo dài tăng trưởng, nhất định chính là trúng mùa lớn.

Sau khi màu vàng tượng trưng cho đục đạt tới ba thước, hắn liền phát hiện mình có thể trực tiếp thu thập thất tình chúng sinh trong đất đai một quận.

Còn có thể ngưng tụ ra sự vật sợ với bảo thạch thất tình còn cao minh hơn —— Thất Tình Thần Linh.

Loại Thất Tình Thần Linh này cũng không có linh trí của mình, trên bản chất là ý thức của Thôi Hằng kéo dài, có thể ký thác ở ba thước phía trên vật còn sống có linh tính.

Chính là ngẩng đầu ba thước có Thần Linh.

Chỉ cần Thất Tình Thần Linh ký thác vào một vật, thì hắn có thể thu thập thất tình của chúng sinh trong đất đai một Quận kề cận vật đó, cũng có thể đem một bộ phận sức mạnh của chính mình phóng qua.

Lúc trước hắn để cho Lưu Lập Đào khi gặp nạn hô to “Sứ Quân cứu ta” cũng là bởi vì ở ba thước trên đỉnh đầu Lưu Lập Đào ký thác một cái Thất Tình Thần Linh.

Sau khi Lưu Lập Đào rời đi Quận Thành Thường Hưng, cái Thất Tình Thần Linh đó liền ký thác vào phía trên Hồng Vũ Kiếm.

Vì vậy, Thôi Hăng dù ở Phong Châu Phủ Thành cũng có thể trực tiếp thu thập thất tình của chúng sinh ở Quận Thành Thường Hưng cách hăn ngàn dặm.

“Loại Thất Tình Thần Linh này, có thể tính là một loại hình thức ban đầu của Nguyên Anh hay không?” Thôi Hăng rơi vào trầm tư, thất tình chúng sinh còn có loại thần dị này, là chuyện hăn ban đầu không ngờ tới.

Cũng là niềm vui ngoài ý muốn, để cho thủ đoạn của hăn lại biến hóa đa dạng hơn không ít.

“Ừm ?”

Vừa lúc đó, Thôi Hăng bỗng nhiên khẽ ồ lên một tiếng, ngẩng đầu lên, cau mày nhìn về phía phương xa, hăn cảm thấy một cỗ tâm tình chán ghét cực kỳ đậm đà xông vào biên giới Phong Châu Châu Phủ.

“Thì ra là một hòa thượng!”

Chương 262: La Hán từ phương Tây đến, sắp trúng mùa lớn (1)

Luồng tâm tình chán ghét này cực kỳ đậm đà.

Ở bên dưới thị giác của Thôi Hằng, thậm chí có thể thấy một đoàn mây mù tối đen như mực từ phương tây bay tới.

Đây đều là ánh sáng màu đen tượng trưng cho ác.

Hắn chợt hút một cái, ánh sáng thất tình chung quanh Kim Đan lập tức rụn rẩy một trận, ánh sáng màu đen tại chỗ liền tăng vọt một tấc!

“Nhiều như vậy!” Ánh mắt Thôi Hằng sáng bừng lên.

Đây vẫn chỉ là cảm giác chán ghét sinh ra khi đối phương chưa thấy hắn, vậy mà lại có thể làm cho ánh sáng màu đen tăng vọt một tấc.

Nếu mà có thể hung hãn nghiền ép một hội, nói không chừng có thể trực tiếp bạo nổ ra tâm tình năm ba tấc.

Hơn nữa, ngoại trừ ánh sáng màu đen tượng trưng cho ác, còn có thể thu thập ánh sáng màu xanh tượng trưng cho sợ cùng ánh sáng màu xám tượng trưng cho bi.

Nếu mà thao tác thích đáng, màu tím tượng trưng cho giận chắc cũng có thể thu thập được không ít.

Đây nào phải là hòa thượng gì.

Rõ ràng chính là một rương bảo vật biết đi!

Lập tức sẽ trúng mùa lớn.

“Có điều, cỗ pháp lực này có chút quen thuộc, chính là bộ Bò Tát ngọc cốt ta dùng xương gà làm thành kia?” Thôi Hằng nhìn về phương tây, khẽ cười nói “Đây là dùng nó để luyện thành La Hán Kim Thân a.”

Độ Pháp dùng Bò Tát ngọc cốt, chính là một khối xương gà do Thôi Hằng dùng pháp lực cải tạo thành.

Cũng không biết La Hán Kim Thân hắn dùng nó luyện thành có đúng như tên?

Hay là La Hán Vô Gà?

Lúc này Liễu Y Vân đang ở bên ngoài nội đường nhà môn lĩnh hội kiếm pháp, thấy Thôi Hằng đi ra, còn nhìn bầu trời, không khỏi hiếu kỳ nói “Thái sư tồ, phía tây có chuyện gì phát sinh sao?”

“Cố một tên La Hán muốn đi qua. ” Thôi Hằng mỉm cười nói, giống như là đang nói một chuyện hết sức bình thường.

“La, La Hán?! ” Liễu Y Vân nghe vậy đôi mắt đẹp lập tức tròn tròn, thần sắc kinh ngạc nhìn về phương tây, trong mắt dâng lên sát ý “Thái sư tổ, là La Hán của Bảo Lâm Thiên Viện sao?”

Giữa phái Tiên Hà cùng Bảo Lâm Thiên Viện nhưng mà có đại thù sinh tử.

“Hắn không sai, bọn họ lấy được bộ Bồ Tát ngọc cốt kia. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, nhìn về phía Liễu Y Vân, cười nói “Lúc trước ta nói mang bọn người đi giết hòa thượng Bảo Lâm Thiên Viện, không nghĩ tới ta còn chưa có đi, hắn liền tự mình tới cửa.”

“Đệ tử xin chiến! ” Liễu Y Vân ánh mắt kiên định, trịnh trọng cực kỳ nói “Thái sư tổ, Thần Cảnh tu luyện Tiên Hà Kiếm Quyết so với Thần Cảnh tâm thường cường đại hơn, nơi này của ta còn có tiên kiếm sư tổ lưu lại, hắn là có thể cùng hòa thượng này đánh một trận.”

《Tiên Hà Kiếm Quyết》 thoát thai từ phương pháp Tu Tiên, so với võ công thật ra thì càng giống như là một loại phương pháp Tu Tiên phiên bản đơn giản, ở cảnh giới tương đương với luyện khí tầng bảy liền đã sinh ra chất biến, thực lực đại tăng, so với Thần Cảnh phía cuối của Phạm Giới cường đại hơn.

Thậm chí nếu miễn cưỡng đem ra so sánh, “Thần Cảnh” của phái Tiên Hà có thể xem là Thần Cảnh nắm giữ lực lượng Nhân Tiên, cũng tức là Nhân Tiên loại yếu.

Nếu như lại nắm giữ tiên kiếm Khương Thất Thất lưu lại, quả thật có hy vọng thắng được tuyệt đại đa số Nhân Tiên, La Hán bình thường.

Nhưng bây giờ vị hòa thượng đi tới Phong Châu Châu Phủ này lại không phải La Hán tầm thường.

Hắn nuốt xương gà cấp Bồ Tát, không chỉ là luyện thành La Hán Kim Thân, mà còn có thể mượn dùng phật lực ẩn chứa trong bộ xương kia, trong khoảng thời gian ngắn chạm tới ngưỡng cửa Bồ Tát.

Lấy cảnh giới tu vi hiện tại của Liễu Y Vân, còn không cách nào ứng đối tầng thứ sức mạnh kia.

Huống chi, đây chính là hòm báu vật di động!

Mặc dù Thôi Hằng rất hiểu tâm tình muốn tự tay giết hòa thượng Bảo Lâm Thiên Viện của Liễu Y Vân, nhưng loại hòm báu vật này cũng không thể mượn tay người xử lý.

Đây chính là đại sự quan hệ đến việc tu hành của bản thân hần.

“Không cần.” Thôi Hằng cự tuyệt thỉnh cầu xin chiến của Liễu Y Vân, lắc đầu nói “Hòa thượng này có chút đặc thù, trong thời gian ngắn có thể vận dụng lực lượng cảnh giới Bồ Tát, đối với người bây giờ còn tương đối nguy hiểm.”

“Cảnh giới Bồ Tát...” Liễu Y Vân nghe vậy sững sờ, ngay sau đó gật đầu một cái, cung kính hành lễ “Đa tạ Thái sư tôn nhắc nhở, là đệ tử có chút nóng nảy.”

Đồng thời trong lòng nàng cũng trầm hạ quyết tâm, về sau nhất định phải càng cố gắng tu luyện, tranh thủ sớm ngày bước lên cảnh giới tương đương với Nhân Tiên.

Đến lúc đó, dựa vào tiên kiếm trong tay, thì có hy vọng thắng được hòa thượng cảnh giới Bồ Tát.

“Không nên nhụt chí.” Thôi Hằng mỉm cười nói “Chờ lát nữa ta mang người xem một chút phương thức chiến đấu của hòa thượng này, cũng coi là đào tạo cho người sau này biết cách đối phó những hòa thượng kia.”

“Dẫn ta xem?” Liễu Y Vân có chút mê mang mà nhìn về phía Thôi Hằng, nghi ngờ nói “Thái sư tôn, là có những người khác đi đối phó hòa thượng kia sao?”

“Thật ra cũng không tính là những người khác.” Thôi Hằng cười một tiếng, khẽ động ý niệm, để cho một sợi tóc đứt, bay xuống trong lòng bàn tay “Chờ lát nữa nó cùng hòa thượng kia đánh một trận.”

“Hả?” Liễu Y Vân càng mê mang “Tóc?”

Một sợi tóc làm sao cùng người đánh?

...

Chương 263: La Hán từ phương Tây đến, sắp trúng mùa lớn (2)

Bầu trời Phong Châu Phủ Thành.

Bông dung nở ra nhiều đóa hoa sen màu vàng.

Một người tăng nhân trẻ tuổi mặc quần áo trắng, chân đạp Kim Liên, từ phương tây mà tới.

Diện mạo của hắn trông không tới hai mươi tuổi, mặt mũi từ bi an lành, tràn đầy thiện ý.

Chính là Độ Pháp hòa thượng.

Tốc độ phi hành của hắn cũng không nhanh.

Sau khi tiến vào địa giới Phong Châu Phủ, lại qua nửa giờ mới đi tới bầu trời Phong Châu Phủ Thành.

Thật ra thì, nghiêm chỉnh mà nói thì Độ Pháp cũng không phải là đang phi hành, chẳng qua là đi đường ở trên trời mà thôi.

Dù sao, La Hán chẳng qua là cảnh giới tương đương với luyện khí tầng tám, chỗ cường đại cùng thân dị của Phật lực cũng kém xa pháp lực, tự nhiên không có khả năng có thủ đoạn phi hành cao minh bao nhiêu.

Hắn đây là thông qua phương thức ngưng tụ Phật lực ở dưới chân, ở trên trời chạy như bay, đạt đến mục đích tương tự với phi hành.

Hết sức đơn giản thô bạo.

Chẳng qua, Phật môn đối với loại phương thức phi hành này thật ra thì có một loại cách gọi tương đối lịch sự tao nhã.

Gọi là Bộ Bộ Sinh Kim Liên.

Lúc này, Độ Pháp hòa thượng chân đạp “Kim Liên”, đứng ở bầu trời Phong Châu Phủ Thành.

Hắn mắt nhìn xuống phía dưới, ánh mắt quét qua khắp thành, nhất thời liên nhú mày.

“Ngàn nhà vạn hộ, lại không một người lễ Phật, quả thật là vùng đất nghiệp chướng nặng nề, cái tên Châu Mục Thôi Hằng này khó thoát tròng phạt.

“Ừm ? Nơi này lại còn có người truyền bá đạo pháp, quả thực đáng hận! Người này dường như chính là chương giáo Trương Sâu Minh của Đạo Nhất Cung a, vừa vặn cho người bỏ mình ở chỗ này.”

Ngay sau đó, Độ Pháp hòa thượng chấp hai tay, miệng tụng phật hiệu, thanh âm vang vọng.

“A Di Đà Phật!”

Cái tiếng niệm phật này như sấm nổ vang vọng đất trời, để cho hơn nửa bách tính trong tòa Phong Châu Phủ Thành đều nghe được.

Vô số dân chúng ngẩng đầu nhìn trời.

Chỉ thấy nhiều đóa sen vàng nở rộ, dị hương xông vào mũi.

Ở trên bầu trời kia, có một tôn tăng nhân quần áo màu trắng tràn đầy ý từ bị đang đứng, phảng phất là La Hán từ thế giới Cực Lạc hạ xuống.

Điều này làm cho dân chúng không tự chủ được, muốn quỳ dưới đất, đối với hán quỳ bái.

“Yêu Tăng lớn mật, lại dám công khai mê hoặc lòng người!”

Trương Sáu Minh đang truyền bá kinh điển Đạo Môn phát hiện dị trạng trên bầu trời.

Lúc này nghiêm nghị hét lớn, để cho đông đảo bách tính tỉnh táo lại.

“Yêu Đạo nện trảm! ” Độ Pháp hòa thượng nhướng mày một cái, trực tiếp nâng tay phải lên, tạo thành một cái dấu quỳên, chột hướng phía dưới đập tới.

Một quyền này của hán vừa mới đánh ra, chung quanh quả đấm liền xuất hiện tầng tầng ảo ảnh màu vàng, biến thành một quả đấm vàng không lồ bao phủ chu vi trăm trượng.

Ngay sau đó, trên nắm tay khổng lồ màu vàng kia hiện ra xúc cảm như Lưu Ly, không nhiễm bụi trần, tinh khiết hoàn mỹ, như là muốn lọc sạch hết thảy tội ác trên thế gian.

Cùng lúc đó, ở sau lưng Độ Pháp hòa thượng sáng lên ảo ảnh từng tòa mòm núi nguy nga, phía trên có vô số bảo tự chùa chiền, giống một phương thế giới Cực Lạc.

Ừng ừng!

Hư không phát ra tiếng nổ đùng đoàng đình tai nhức óc.

Không khí di động kịch liệt tạo thành cuồng phong.

Tiếng rít, tiếng gầm, từ trên trời trào xuống dưới đất.

Từng gốc cây ngã trái ngã phải, từng tòa nhà chấn động lay động, phảng phất có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

Trên đất, rất nhiều bách tính cũng cảm giác mình đã khó mà đứng vững.

Chỉ có thể bám chắc vào vật nặng bên cạnh.

Một quyền này của Độ Pháp hòa thượng từ trên trời hạ xuống, lại giống như lửa giận của Phật Đà muốn tinh lọc nhân gian, uy lực vô cùng.

Mà những loại cảnh tượng này cũng chỉ là dư âm.

Quả đấm tinh khiết phóng ra ánh sáng Lưu Ly, mục tiêu muốn công kích là Trương Sáu Minh, bao gồm mọi thứ chung quanh trong chu vi trăm trượng.

Một quyền này đánh xuống, vô luận là Trương Sáu Minh, hay là người cùng kiến trúc chung quanh, cùng với những sự vật khác, toàn bộ cũng sẽ ở trong nháy mắt bị hung hãn đập bể!

Hiển nhiên, ở lúc Độ Pháp hòa thượng xuất thủ, căn bản cũng không xem xét đến vấn đề có hay không tổn thương người vô tội.

“Cái con lừa trọc này điên rồi sao? !” Trương Sáu Minh cắn răng nghiến lợi.

Hắn cũng không lo lắng cho mình cùng những người bên cạnh.

Nơi này chính là Phong Châu Phủ Thành, có Thiên Quân trấn giữ.

Một tên La Hán còn có thể lật trời hay sao?

Có điều loại thái độ không đem mạng người coi ra gì của tên Độ Pháp hòa thượng này, lại khiến cho hắn cảm thấy cực kỳ tức giận.

Cùng lúc đó, ở sân nhỏ nha môn phủ Châu Mục.

Liễu Y Vân cũng vô cùng phẫn nộ mà nhìn cảnh tượng trên trời, cắn chặt hàm răng “Đây là hòa thượng hay là ma đầu, hắn không biết một quyền này của mình sẽ đánh chết bao nhiêu bách tính sao?”

“Đám hòa thượng Bảo Lâm Thiền Viện này quả thật nên dọn dẹp sạch.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

Sau đó, hắn đối với sợi tóc trong lòng bàn tay kia nhẹ nhàng thổi ra một hơi.

Vù!

Cái cọng tóc này trực tiếp bị thổi bay lên trời, theo gió mà dài ra, lắc mình một cái lại hóa thành một Thôi Hằng khác,

người mặc trang phục màu đen, phóng lên cao, bay về hướng quả đấm vô cùng to lớn.

“Sao, chuyện gì xảy ra? !” Liễu Y Vân tròn mắt há mồm nhìn cái thân ảnh trên trời kia, lại nhìn một chút Thôi Hằng bên cạnh, kinh ngạc không thôi” Thái sư tổ, ngài đây là...”

“Dùng một sợi tóc cùng hấn đánh một trận thối, chớ có ngạc nhiên.” Thôi Hằng cười cười nói “Bây giờ biết tại sao ta mới vừa rồi nói muốn dẫn người đi xem chưa?”

Bởi vì phải chiến đấu cùng Độ Pháp hòa thượng, chỉ là một sợi tóc của hấn mà thôi.

Đương nhiên, lấy cảnh giới tu vi của Thôi Hằng hiện tại, còn không cách nào trực tiếp đem một sợi tóc biến thành Thân Ngoại Hóa Thân của mình.

Hấn chẳng qua là dùng khả năng khống chế nhục thân của Kim Đan đại thành, đem một sợi tóc này cùng một phần pháp lực kết hợp, khiến cho nó biến thành một bộ thân xác sẵn có pháp lực luyện khí 8 tầng.

Không có bất kỳ thần trí, thậm chí đều không cách nào tự mình chuyển động.

Chận chính để cho thân xác hoạt động, trên thực tế là một cái Thất Tình Thân Linh Thôi Hằng ký thác vào phía trên nó ba thước, dùng cái này coi như ánh mắt ý chí của hấn.

Giống như là điều khiển giạt dây con rối, tiến hành thao túng đối với cái thân xác này.

Trên bản chất là một loại thuật pháp đặc thù.

Nhưng mà cho dù là như vậy, cũng đủ để phát huy ra lực lượng để cho Độ Pháp hòa thượng cảm thấy tuyệt vọng.

Sau khi thân xác bay lên bầu trời, đối mặt với quả đấm không lồ đang đập xuống, nó giơ tay phải lên, ngón tay nhập lại thành kiếm, pháp lực theo đó ngưng tụ.

Sau đó chợt hướng trời cao rạch một cái!

Ầm!

Tiếng nổ vang kinh thiên động địa nổ tung trên trời.

Một đạo ánh kiếm màu xanh dài đến trăm trượng, từ trên ngón tay hình kiếm của bộ thân xác kia bộc phát ra.

Xông thẳng lên trời!

Giống như một thanh cự kiếm bỏ ra trời đất, chém về phía quả đấm đang đập xuống của Độ Pháp hòa thượng.

Chương 264: Đao kiếm trường long ngang trời mà lên (1)

Coong!

Tiếng kiếm reo vang, như tiếng hạc gáy vang vọng chín tầng trời.

Ánh kiếm màu xanh chiếu vào trong mắt của mỗi người trong Phong Châu Phủ Thành.

Cùng lúc đó, cái nắm đấm màu vàng vô cùng khổng lồ kia ầm ầm nứt ra, bị ánh kiếm màu xanh này chém đứt làm đôi, tiếp đó liền hóa thành vô số tia sáng, vỡ vụn, biến mất không thấy gì nữa.

Công kích của Độ Pháp hòa thượng trực tiếp bị đao kiếm quang này trừ khử, không có bất kỳ hiệu quả gì.

Chẳng qua, hắn cũng không hoảng hốt, vẫn là đứng trên trời cao, nhìn ánh kiếm màu xanh thế công không giảm, vẫn đang hướng lên chém tới, cười lạnh nói: “Thật là bản lĩnh, quả thật lợi hại! Đáng tiếc, đôi mắt là ta!”

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy sau lưng Độ Pháp hòa thượng chợt ngưng tụ hiện ra ảo ảnh mồm núi.

Bảo tự chùa chiền tọa lạc ở phía trên cũng đều giống như thật sự tồn tại, từ bên trong truyền ra nhiều tiếng Phật âm, Phật quang đại thịnh, chiếu rọi trăm trượng chung quanh.

Khu vực này trên bầu trời phẳng phát hóa thành một chốn cực lạc.

Ầm!

Ánh kiếm màu xanh dừng lại ở trên chốn “Cực Lạc” này, chỉ thấy từng đóa sen vàng tán loạn bắn ra, Phật quang lay động kịch liệt, nhưng cũng không có bề tan tành, ngược lại còn khiến cho Phật âm bên trong càng vang vọng.

Độ Pháp hòa thượng đứng ở trong đó, quanh thân Phật quang lượn lờ, mặt mũi từ bi, dáng vẻ trang nghiêm, trong mắt tràn đầy ý thương hại, nhân nhật nói: “Tà ma ngoại đạo, đây vào A Tỳ Địa Ngục, A Di Đà Phật!”

Nương theo tiếng Phật hiệu vang vọng này, hắn xuất thủ lần nữa.

Lần này, hắn không lại ra quyền.

Mà là đưa bàn tay vỗ xuống phía dưới.

Cùng lúc đó, dị tượng mồm núi Phật quang nổi lên sau lưng Độ Pháp hòa thượng lần nữa đại thịnh, không ngờ phân ra từng tầng cột sáng, rơi vào trên bàn tay năm ngón.

Một chưởng này đạt được tầng tầng Phật quang gia trì, trên năm ngón tựa như mọc lên mồm núi.

Bây giờ một chưởng này giống như là năm ngọn núi lớn nối liền với nhau, từ trên trời hạ xuống, muốn trấn áp hết thầy tà ma.

Khí thể bàng đại không gì sánh kịp nương theo một chưởng này nghiền ép xuống, bách tính bên trong thành nhìn cái bàn tay Phật quang từ trên trời giáng xuống này, nhất thời cảm giác vô cùng tuyệt vọng.

Đây căn bản cũng không phải là uy năng bọn họ có thể ngăn cản.

“La Hán, đây chính là La Hán? !” Trương Sáu Minh muốn rách cả mí mắt mà ngẩng đầu nhìn bầu trời, hai quả đấm nắm chặt, cắn răng nghiến lợi “Chờ ta thành tựu Nhân Tiên, nhất định phải tìm những La Hán này đánh một trận!”

Khi hấn đối mặt một chưởng này, trong lòng lại không tự chủ được dâng lên một chút sợ hãi.

Đây là điều hấn không thể chấp nhận.

Theo Trương Sáu Minh, đây chính là vết nhơ của tâm hồn.

Về sau nhất định phải tự tay đánh bại một tên La Hán, mới có thể rửa sạch vết nhơ này.

“Ừm ? Đó là! ” Trương Sáu Minh bỗng nhiên nhìn về phía xa xa.

Vừa lúc đó, bộ thân xác từ sợi tóc của Thôi Hằng biến thành đã vọt lên bầu trời.

Có điều, lần này nó cũng không có giơ ra kiếm chỉ, mà là tay phải nắm thành quyền, hung hãn hướng về phía trước đâm ra.

Ầm!

Một quyền của bộ thân xác này cùng bàn tay võ xuống của Độ Pháp hòa thượng đụng vào nhau, phát ra tiếng nổ vang đình tai nhức óc.

Người trọng cả tòa Phong Châu Phủ Thành đều cảm thấy sợ hết hồn hết vía.

Ngay sau đó, chỉ thấy toàn thân của bộ thân xác kia đều toát ra ánh sáng màu xanh, giống như là bị một tầng ánh lửa màu xanh bao phủ, quả đấm chọt đầy mạnh về phía trước.

Bàn tay tựa như năm mỏm núi nổi thành kia, gặp phải một quyền này đây tới, không chỉ không cách nào tiếp tục võ xuống, còn bị húc cho bản ngược lại phía trên.

Theo ánh sáng xanh càng ngày càng mãnh liệt, lực lượng ngăn trở bàn tay kia cũng càng ngày càng mạnh.

Rốt cuộc, ở trong một vòng giao phong này, thân xác lặn nữa lấy được thắng lợi, đem cái bàn tay kia gắng gượng đẩy trở về.

“Đáng hận!”

Độ Pháp hòa thượng sắc mặt cực kỳ âm trầm, mặt đầy sát ý mà nhìn bộ thân xác kia “Ta bây giờ đã là La Hán, vật nhỏ này lại có thể tiếp tục chống đỡ?”

Hắn không nghĩ tới cái tên “Thôi Hằng” này lại là khó chơi như thế, thực lực cũng vô cùng bất phàm, đối mặt một tôn La Hán như hắn, lại còn có thể đánh tới đánh lui.

Thật là không tưởng tượng nổi.

Điều này làm cho cảm giác chán ghét của Độ Pháp đối với Thôi Hằng trở nên càng nồng nặc.

Đồng thời còn ẩn chứa mấy phần lửa giận cùng sát ý.

Trong nha môn phủ Châu Mục, trên mặt Thôi Hằng lộ ra nụ cười thỏa mãn.

Nhờ vào “Biểu hiện” của thân xác mới vừa rồi, hắn lần nữa thu thập được ánh sáng đen cao đến một tấc, cùng với ánh sáng tím cao 3 phân.

Thôi Hằng bỗng nhiên cười nói: “Gần đủ rồi.”

Liễu Y Vân thì hơi nghi hoặc một chút “Cái gì?”

Thôi Hằng không trả lời nàng, nhưng cảnh tượng tiếp theo trên bầu trời làm cho nàng biết đáp án.

Bộ thân xác do sợi tóc biến thành kia bỗng nhiên giang hai cánh tay ra, toàn thân thiêu đốt ánh lửa kiếm khí màu xanh, vận chuyển pháp lực trong cơ thể, để cho hết thảy binh đao trong vòng mây trăm trượng chung quanh đều run rẩy.

Trong phút chốc, hơn ngàn thanh trường kiếm, mấy trăm thanh đại đao từ phía dưới Phong Châu Phủ Thành bay lên, ngưng tụ thành một hàng dài đao kiếm dài đến hơn trăm trượng, bỗng nhiên liền hướng Độ Pháp hòa thượng xông tới.

Bên dưới giá trị của kiếm khí cùng pháp lực của thân xác, những đao kiếm này đã không còn là phạm binh, mỗi một thanh đều có khí tức tựa đương với pháp lực luyện khí tầng tám, trở nên vô cùng sắc bén, không gì không thể phá.

Đao kiếm lít nhạ lít nhít như hội tụ thành con rồng dài, để cho vùng trời này đều tràn đầy khí sát phạt lạnh lẽo, ánh kiếm ánh đao cũng áp ủ ở trên con rồng dài này, như là muốn chém diệt hết thảy phía trước.

“Lại còn có võ công như thế? !” Độ Pháp hòa thượng vô cùng khiếp sợ, hẳn cảm thấy uy năng ẩn chứa trong này, sắc mặt đại biến, chợt hướng phía dưới giậm chân một cái.

Ầm! Ầm! !

Chỉ thấy hai đóa hoa sen vàng dưới chân hẳn trong nháy mắt bành trướng đến trên trăm trượng, phảng phất hai cái lá chắn phòng ngự không lồ, cố gắng ngăn cản đao kiếm trường long do bộ thân xác kia điều khiển.

Nhưng mà căn bản là không ngăn được!

Chương 265: Đao kiếm trường long ngang trời mà lên (2)

Bây giờ Thôi Hằng đã không cần dùng bộ thân xác này làm cho Độ Pháp hòa thượng chán ghét.

Vì vậy thực lực chân chính của luyện khí tầng tám bắt đầu thể hiện.

Đầu đao kiếm trường long dài đến trăm trượng này, phía trên đều bám vào pháp lực của thân xác, bản chất sức mạnh cùng sự thần dị của nó đều vượt qua Độ Pháp hòa thượng.

Thoáng cái, khi hai đóa hoa sen màu vàng kia ngăn trở đầu đao kiếm trường long này!

Ầm!

Nương theo một tiếng vang thật lớn, hai đóa sen vàng Độ Pháp hòa thượng ngưng tụ ra chột bề tan tành, đao kiếm trường long vọt tới, mắt thấy sắp đem hấn nuốt mất.

Chẳng qua, hòa thượng này sớm đã làm xong chuẩn bị tránh lui.

Ở ngay lúc đao kiếm trường long công phá phòng ngự của Kim Liên, hấn bỗng nhiên nặn ra một cái Pháp An.

Ngón cái tay trái đè xuống phần đầu ngón áp út, bốn ngón tay khác quân lại, có hình nắm đấm.

Đồng thời nghiêm nghị hét lớn.

“Om Ah Ra Pa Tsa Na Dhi!”

Trong phút chốc, Phật lực vô tận hàng lâm ở trên người Độ Pháp hòa thượng, tạo thành một tầng ánh sáng vàng lập lòe hàng vạn thân chú, đem toàn thân của hấn đều bao vây lại.

Boong boong boong!

Khi đao kiếm trường long chém vào tầng lá chắn màu vàng tràn đầy thân chú này, Độ Pháp hòa thượng lập tức cảm thấy mình bị một cỗ sức mạnh cực kỳ khổng lồ đập vào trên người.

Cả người trực tiếp té bay ra ngoài.

Chẳng qua, như vậy lại hợp với ý đồ của Độ Pháp hòa thượng, mượn nhờ cỗ sức mạnh bay ngược này, hấn nhanh chóng điều chỉnh phương hướng, Phật lực ở dưới chân ngưng tụ Kim Liên, hướng xa xa chạy như bay.

Hấn muốn chạy trốn.

Thực lực “Thôi Hằng ” triển lộ ra, đã xa xa nằm ngoài dự đoán của hắn.

Theo cách nhìn của Độ Pháp hòa thượng, nếu mà lại tiếp tục đánh xuống, mình coi như có thể chiến thắng, hơn phân nửa cũng phải đánh đôi khá nhiều, thậm chí còn có thể phải vận dụng sức mạnh của Bồ Tát ngọc cốt.

Tạm thời không cần thiết làm như vậy.

Có điều, hắn muốn chạy trốn, Thôi Hằng lại cũng không bỏ qua cho hắn.

Thân xác cũng đi theo, từ bên trong thành vọt ra, nó ngự sử đao kiếm trường long, lần nữa chém về phía Độ Pháp hòa thượng chuẩn bị chạy trốn.

Không hề muốn bỏ qua cho hòa thượng này.

“Đồ khốn, không biết sống chết!” Độ Pháp hòa thượng trong lòng thâm mắng một tiếng, tiếp tục tăng nhanh tốc độ chạy như bay, cố gắng thoát khỏi thân xác truy kích.

Đến lúc này, chiến trường chính hai người giao phong đã rời đi Phong Châu Phủ Thành, bách tính bên trong thành nhất thời liên thổ phào nhẹ nhõm.

Trong nha môn phủ Châu Mục, Thôi Hằng nhìn bầu trời, nói với Liễu Y Vân bên người: “Đi thôi, chúng ta tiếp tục đi qua nhìn một chút.”

Nói xong, dưới chân của hắn liền dâng lên một đoàn mây lạnh trắng tinh, cuốn hai người bọn họ bay lên bầu trời, chuẩn bị đi theo dõi chiến đấu giữa bộ thân xác cùng Độ Pháp hòa thượng.

Chẳng qua là hai người mới vừa bay đến trên trời, đã thấy Trương Sáu Minh cũng chân đạp khói mây đi tới không trung.

“Thượng Tiên? !” Sau khi Trương Sáu Minh thấy Thôi Hằng, vẻ mặt mờ mịt, nghi ngờ nói “Ngài không phải mới vừa đuổi bắt hòa thượng kia sao?”

“Mới vừa rồi, đuổi theo hòa thượng kia cũng không phải là Thái sư tổ.” Liễu Y Vân thay mặt trả lời “Đó chẳng qua là bộ thân xác do Thái sư tổ dùng một sợi tóc biến thành mà thôi.”

“Cái gì? !” Trương Sáu Minh không thể tin nhìn về phương hướng mới rời đi của bộ thân xác điều khiển đao kiếm trường long kia, theo bản năng nuốt nước miếng một cái, nói với Thôi Hằng “Uy lực của Thượng Tiên, quả thật khó lường.”

“Lời nịnh nọt cũng không cần nói, đi thôi, cùng đi nhìn một chút.” Thôi Hằng khẽ cười nói, liền để cho Trương Sáu Minh cũng đứng ở trên đoàn mây lạnh này.

Hướng về phương hướng bộ thân xác truy kích Độ Pháp hòa thượng bay đi.

...

Ầm!

Độ Pháp hòa thượng hoảng hốt chạy thực mạng, hung hận đung vào chóp đỉnh một ngọn núi, trực tiếp va đổ một phần đỉnh núi, để cho ngọn núi này thấp đi hơn mười trượng.

Vô số đá vụn rơi xuống, chấn động cho vô số chim bay thú chạy.

Lực va chạm mạnh như vậy, khiến cho hấn gân cốt bị thương, phạt lực đều có chút phai nhòa, cũng còn may là Bồ Tát ngọc cốt trong cơ thể có thể không ngừng chuyển vận phạt lực, bồi bổ thân thể, chữa thương cho hấn.

“Đáng chết a, tại sao hấn bỗng nhiên trở nên mạnh mẽ như vậy? !” Trong lòng Độ Pháp hòa thượng lửa giận ngút trời, nhưng lại quyết định không vận dụng sức mạnh Bồ Tát ngọc cốt, không thể làm gì khác hơn là lần nữa chạy như bay, hướng về phía trước chạy trốn.

Ừng ừng!

Độ Pháp hòa thượng mới vừa rời đi đỉnh ngọn núi bề tan tành kia, bộ thân xác liền ngự sử đao kiếm trường long trăm trượng lướt qua phía trên.

Ánh đao kiếm khí lộ rõ sắc bén!

Chẳng qua là đi qua nơi đó, cũng lọt ra tầng tầng núi đá, để cho đỉnh ngọn núi kia lần nữa thấp đi vài chục trượng.

Nhưng lần này ngay cả đá vụn cũng không rơi xuống, tất cả đều bị đao kiếm trường long xoắn thành bụi bặm.

Một màn này khiến Độ Pháp hòa thượng nhìn mà sợ hết hồn hết vía, nhịp bước dưới chân không khỏi lại nhanh thêm mấy phần.

Cũng không lâu lắm, hấn liền phải đến gần biên giới Phong Châu.

Lúc này, phía dưới khu vực này, đang có đại quân lít nha lít nhít tiến lên, số lượng cao quá trăm vạn.

“Là liên minh dẹp Thôi do Vương Đông Lâm móc nối? ” Trong đầu Độ Pháp hòa thượng chợt hiện qua một cái ý niệm.

Ầm!

Vừa lúc đó, hấn bỗng nhiên cảm giác phía sau mình truyền tới một hồi đau đớn, phạt quang hộ thể lại không có mang lại bất cứ tác dụng gì.

Sau đó chính là một cỡ lực lớn tràn đây, khiến cho hấn rơi xuống trong đại quân phía dưới.

Chương 266: Chẳng qua là một cọng tóc (1)

Bây giờ trong lòng Thẩm Du tràn đầy mù mịt.

Hắn nằm mơ đều không nghĩ tới, chính mình lại sẽ ngồi lên vị trí Thống Soái của liên minh dẹp Thôi này.

Chính mình chỉ là một Châu Mục U Châu nhỏ nhỏ, gia tộc xuất thân càng là ngay cả một vị Thần Cảnh cũng không có, cũng không có Thiên Sứ Thượng Giới giá lâm, rõ ràng tầm thường như vậy, làm sao lại thành Thống Soái đại quân trăm vạn?

Lý do vẹn vẹn chỉ là bởi vì mình xem như Châu Mục U Châu, thường xuyên sẽ phái binh giao chiến cùng Man Tộc ở thảo nguyên.

Nhưng điều này lại giúp được gì?

Đánh Man Tộc cùng đánh thần tiên có thể giống nhau sao?

Lúc này, ở trong lòng Thẩm Du, Thôi Hằng chính là một vị thần tiên.

Không phải là Nhân Tiên Địa Tiên, chính là thần tiên không gì không thể trong truyền thuyết dân gian.

Ngoài ngàn dặm lấy đầu người, giết Thần Cảnh như giết gà!

Đây không phải thần tiên thì là cái gì?

Mình bây giờ lại phải dẫn đại quân trăm vạn, đi đánh thần tiên?

Đơn giản là ông cụ ăn thạch tín, là chán sống!

Mình cùng cái tên Thôi Hằng kia cũng không có thâm cừu đại hận gì, chẳng qua là bị Vương Đông Lâm dụ khi gia nhập cái liên minh dẹp Thôi này mà thôi.

Cần gì phải như bây giờ a!

Nhưng mà bản thân Thẩm Du cũng biết, hắn hiện tại đã là cưỡi hổ khó xuống.

Chức Thống Soái này, là do một đám Thần Cảnh, Thiên Sứ của vọng tộc quyết định, bởi vì thực lực bản thân cùng thế lực sau lưng hắn là yếu nhất.

Không làm cũng phải làm.

Thẩm Du lúc này đang cưỡi ngựa đi ở phía trước nhất đại quân.

Hắn thân là Thống Soái, cần dẫn quân đi về phía trước, muốn làm gương tốt, tự nhiên phải đi ở phía trước nhất đội ngũ.

Coi như gặp nạn cũng là Thống Soái chết trước.

Đây là chuyện nhất định phải làm để củng cố lòng quân.

“Ta sai lầm rồi, ta thật sai lầm rồi, ta lẽ ra không nên tới a, ta không nên nghe chuyện hoang đường của Vương Đông Lâm a, ta nếu không tới đây, thì sẽ không bị gác ở trên lửa nung, cũng sẽ không tiến vào cái cục diện phải chết...”

Thậm Du than thở trong lòng, hắn đã nhận định chính mình chắc chắn phải chết.

Minh là Thống Soái liên minh đẹp Thôi, làm sao có thể không chết?

Trừ phi đám người ô hợp này thật có thể đánh bại vị thần tiên ở Phong Châu Châu Phủ kia.

Nhưng mà đây căn bản là chuyện không thể nào.

Thật ra thì, sau khi trải qua trạng thái mấy ngày hoang mang, không chịu nổi dù chỉ một ngày này, tất cả mọi người trong liên minh đẹp Thôi này đều biết rất rõ, biết là đám người mình tuyệt đối không có khả năng giết Thôi Hằng.

Chẳng qua là đại thế đã thành, tất cả mọi người đều không có đường lui.

Coi như là quân lính thông thường, cũng bởi vì sợ hãi quân pháp, sợ hãi cao nhân Thân Cảnh giám sát, không dám tùy tiện chạy trốn.

Cái gọi là đại quân trăm vạn này, chẳng qua là bị đại thế cuốn vào thôi.

Mà cái gọi là đại thế chính là người trong thiên hạ nhìn chăm chú, cùng với sự coi trọng danh vọng của Thượng Giới đối với chi nhánh hạ giới.

Bọn họ không đường có thể đi.

Vì vậy, bây giờ mặc dù là đang hành quân, nhưng từ đầu lĩnh cho tới bộ binh tầm thường, đều là mặt ủ mày chau, không có chút thân sắc muốn chiến đấu.

Ầm!

Vừa lúc đó, trên bầu trời bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Ngay sau đó lại truyền tới từng trận tiếng nổ đùng đòng.

Phảng phất là có vật gì bị đập trúng, sau đó cấp tốc rơi xuống.

Mọi người theo bản năng ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một vệt kim quang giống như sao băng phá vỡ bầu trời mênh mông, chọt rơi vào mảnh đất cách phía trước đại quân chưa tới ba dặm.

Tiếp theo đó, chính là động đất rung động cực kỳ kịch liệt.

Ừng ừng!

Tiếng nổ âm càng to hơn so với tiếng vang trên trời truyền tới mới rồi nổ tung ở phía trước.

Nơi đó bỗng nhiên dâng lên một đám mây khói hình nấm, mơ hồ có thể thấy bên trong có kim quang lóe lên.

Vô số khối đất, cát đá, bị lực xung kích cực lớn cuốn vọt lên bầu trời, cũng bị sóng xung kích khủng bố cuốn đi khuếch tán ra bốn phương tám hướng.

Một màn này tạo thành một tầng lại một tầng sóng khí bụi mù, như là đồi núi lập biên cuộn trào mãnh liệt.

Vào giờ phút này, Thẩm Du chỉ cảm thấy phía trước như là núi lở đất nứt, hai mắt hấn tròn tròn, không thể tin nhìn về phía trước, cảm giác sợ hãi không có gì sánh kịp dâng lên trong lòng, để cho hắn cảm thấy mình như rơi vào hầm băng.

Con tuấn mã dưới hông hắn càng là tại chỗ bị hù chết, trực tiếp tê liệt ngã trên đất.

Thẩm Du ngồi ở phía trên như cũ nhìn phía trước, thậm chí ngay cả chuyện mình đã ngã xuống trên mặt đất đều không có phát hiện.

Các thủ lĩnh còn lại so với Thẩm Du cũng không tốt hơn bao nhiêu.

Đối mặt sức mạnh kinh thiên động địa như vậy, trên mặt của bọn hắn đều lộ ra vẻ sợ hãi.

Nếu như đạo kim quang kia không phải là rơi xuống ở phía trước, mà là rơi xuống ở trong đại quân nơi này, sẽ là tình huống gì?

Thật là không thể tưởng tượng nổi!

Chương 267: Chẳng qua là một cọng tóc (2)

Về phần những binh lính ở phía sau kia, thì đã đến gần ranh giới phát rồ.

Những quân lính đứng ở khá gần đều thấy được cảnh tượng phía trước, mỗi một người đều bị dọa sợ đến hai chân như nhũn ra, gần như muốn té quy dưới đất.

Quân lính đứng ở tương đối xa đằng sau thì mặc dù không thấy rõ trước mắt xảy ra chuyện gì, nhưng thông qua một chút phản ứng phía trước, sau khi nghe tiếng nổ lớn truyền tới, cùng cảm nhận mặt đất rung động, cũng có thể đoán được nhất định là phát sinh đại sự.

Nếu như không có người đứng ra duy trì trật tự, hoặc là không có phát sinh biến hóa khác, những quân lính này phỏng chừng chẳng mấy chốc sẽ thừa dịp rối loạn mà trốn đi.

Âm!

Vừa lúc đó, trong bụi mù cuộn cuộn phía trước lại có một vệt kim quang phóng lên cao, mà lại chân đạp Kim Liên, thân đầy Phật quang đứng ở trên trời.

Chính là Độ Pháp hòa thượng.

Đối với bất kỳ một vị hòa thượng nào đã luyện thành La Hán Kim Thân, lại còn có thần chú đặc thù hộ thân, thì coi như là ở trên không bị đạp xuống, cũng sẽ không té chết, nhiều lắm là bị thương nặng.

Càng không cần phải nói tới Độ Pháp hòa thượng có Bồ Tát ngọc cốt.

Mặc dù hấn bị bộ thân xác kia từ trên trời đập xuống, sau khi rơi xuống trên đất bị thương không nhẹ, ngay cả xương đều gãy mấy cây, nhưng dưới công hiệu bồi bổ Phật lực của Bồ Tát ngọc cốt, gần như là trong nháy mắt liền hồi phục.

Điều này khiến cho Độ Pháp hòa thượng có dũng khí tiếp tục cùng cái tên “Thôi Hằng” kia liều chết đến cùng.

Hơn nữa, hấn cũng rất cuộc hạ quyết tâm, không giữ lại bất kỳ thủ đoạn nào, trực tiếp kích phát tất cả Phật lực còn thừa lại bên trong Bồ Tát ngọc cốt, dùng để đánh thực lực của hấn.

“A Di Đà Phật!”

Độ Pháp hòa thượng cao tụng Phật hiệu, vang vọng đất trời.

Cùng lúc đó, hấn vừa nặn ra thủ ấn, vừa vung quyền đánh ra, đánh về phía thân ảnh đứng ở phía trên kia.

Thân xác Thôi Hằng dùng sợi tóc biến thành!

Vào lúc này, đám người Thẩm Du đang sợ hãi vạn phần rốt cuộc thấy được bộ thân xác trên trời kia, cùng với đao kiếm trường long dài đến hơn trăm trượng, cũng cảm giác được sự sắc bén không gì không phá kia.

Bọn họ vì thế mà cảm thấy sợ hãi, thậm chí cũng không dám nâng đầu lên, ngấm mấy lần liền cúi đầu.

“Được lắm tên Châu Mục Phong Châu kia, không nghĩ tới người lại là một vị Nhân Tiên!” Độ Pháp hòa thượng cảm thấy nghiền lợi nhìn chằm chằm Thôi Hằng “Người cho rằng có thể dựa vào lực lượng Nhân Tiên đem ta áp chế sao? Hy vọng hảo huyền mà thôi!”

Lúc này, một quyền kia của hấn đã đánh ra, thủ ấn cũng theo phật lực vận chuyển mà bắt đầu triển lộ uy năng.

Vù vù!

Hư không quanh thân Độ Pháp hòa thượng phát ra từng trận thanh âm rung vang, toàn thân của hấn kim quang chói lòa, ở sau lưng lại ngưng tụ ra hình ảnh một tôn Phật Đà hư ảo.

Vị Phật Đà này dáng vẻ trang nghiêm, lại hé miệng ra, miệng phun hoa sen, tụng niệm kinh văn, phật hiệu nhất thời truyền khắp trên trời dưới đất, chung quanh mấy dặm đều có thể nghe.

Uy thế như vậy đã không phải là La Hán có thể có.

Đây rõ ràng chính là uy năng của Bồ Tát!

Trong đại quân có Thiên Sứ Thượng Giới đã nhận ra phật lực Độ Pháp hòa thượng triển hiện ra, kinh hô lên.

“Bồ Tát! Đây là Bồ Tát!”

“Lại có Bồ Tát giáng thế, còn là đang cùng Thôi Hằng giao thủ?!”

“Xin Bồ Tát tru diệt Thôi Hằng!”

Những Thiên Sứ Thượng Giới này thấy uy năng Bồ Tát mà Độ Pháp hòa thượng triển lộ ra, bắt đầu nhao nhao nhờ giúp đỡ.

Liên ngay cả những Châu Mục, Gia Chủ không hiểu uy năng Bồ Tát là khái niệm gì cũng đồng thời lên tiếng cầu giúp đỡ.

Trông đợi cái vị Bồ Tát đột nhiên xuất hiện này, có thể đem Thôi Hằng giết chết.

Dưới tình thế cấp bách, bọn họ quên mất cảm giác sợ hãi mấy ngày qua, cũng quên đi sự thật rằng Địa Tiên Bồ Tát cũng không thể ngoài ngàn dặm dùng phi kiếm cắt đầu.

Dù sao, là người đều sẽ hy vọng chuyện phát sinh sẽ có lợi về phía mình.

Nhưng mà Thẩm Du không quên, cho nên hắn không nói tiếng nào, cúi đầu, một chút âm thanh cũng không dám phát ra ngoài, thậm chí đều không dám ngẩng đầu nhìn cái gì uy năng của Bồ Tát.

Bất quá, hắn cũng chú ý tới, trừ mình ra, lại còn có một người không có hướng cái tên “Bồ Tát” đó nhờ giúp đỡ.

Châu Mục Duyên Châu Đào Chính!

Bây giờ Đào Chính cũng là cúi thấp đầu, không nói một lời, so với thái độ thích mạnh bạo thúc đẩy sự vụ thường ngày hoàn toàn bất đồng.

Mà lúc này đây, thuận theo kinh văn hư ảnh Phật Đà này tung niệm ra, kim quang nở rộ, thế công của Độ Pháp hòa thượng trên bầu trời đã thành.

Bên dưới nhiều tiếng Phật âm thiên xướng vây quanh.

Trên nắm tay hắn vung ra nở rộ Phật quang vô lượng, kinh khí giống như gió bão tung tóe, bao phủ thiên địa, tựa như là muốn đem bộ thân xác kia hoàn toàn xoắn nát.

“Tà ma! Nhận lấy cái chết!”

Độ Pháp hòa thượng phát ra tiếng gầm giận dữ, như là muốn ở trước mặt đại quân trăm vạn lộ rõ quyết tâm trăm trù tà ma của chính mình.

Nhưng mà đứng ở trước mặt hắn, vẹn vẹn chẳng qua chỉ là thân xác Thôi Hằng dùng một sợi tóc biến thành, căn bản cũng sẽ không để ý tới lời của hắn.

Chỉ có thể tiến hành phản công đòn đánh của hắn.

Vì vậy, ở trong lúc Độ Pháp hòa thượng toàn lực công kích, cỗ thân xác này cũng cho thấy pháp lực chân chính của Luyện Khí kỳ 8 tầng.

Chương 268: Chẳng qua là một cọng tóc (3)

Đao kiếm trường long dài đến hơn trăm trượng giống như là chui dẫn đất nào đó, bỗng nhiên liền xuyên qua tầng mây, bay lên trời cao, cùng chồng chất lên nhau, đảo mắt liền ngưng tụ thành một thanh trường kiếm to lớn, vắt ngang ở trên bầu trời.

Hào quang kiếm khí màu xanh đem chuỗi trường kiếm không lồ này bao phủ hoàn toàn, sắc bén không gì sánh kịp lướt qua không trung, giống như là phải đem vạn vật mọi sự trên thế gian này đều chặt đứt.

Coong!

Nương theo một tiếng kiếm reo, Phật âm thiên xướng bị áp chế triệt để.

Chuỗi cự kiếm này cũng giống như sạ chôi rơi xuống đất, từ trên trời hạ xuống, trong phút chốc liền xuyên thủng tầng tầng Phật quang, tiêu diệt hư ảnh vị Phật Đà này.

Bản thân Độ Pháp hòa thượng càng là bị thanh cự kiếm này xuyên qua, từ trên trời rơi xuống.

Đối mặt công kích như vậy, hấn căn bản không có bất kỳ cơ hội phản kháng, chỉ có thể trơ mắt nhìn cự kiếm ngưng tụ tụ nhỏ lại, cuối cùng lại ngưng tụ thành một thanh kiếm nhỏ, liền đem cả người hấn đều xuyên thủng.

Ừng ừng!

Đại địa chung quanh lần nữa sinh ra chấn động kịch liệt, hơn nữa lần này còn kèm theo đất đai cuộn cuộn.

Cái thanh “Kiếm nhỏ” kia sau khi xuyên thủng Độ Pháp hòa thượng, liền kéo hòa thượng này đồng thời từ trên trời rơi xuống, hung hấn cắm vào trên mặt đất.

Cùng lúc đó, kiếm khí kinh khủng hướng bốn phương tám hướng khuếch tán, để cho đất đai giống như là sóng nước, bị lật tung lên, xuất hiện một tầng lại một tầng “Sóng Đất”.

Chẳng qua, biến hóa trên mặt đất rất nhanh thì hòa hoãn lại, cũng không có tạo thành phá hư quá lớn.

Vì vậy, hình ảnh vị “Bồ Tát” Độ Pháp hòa thượng bị trường kiếm đóng xuống đất, đều hiện rõ trong mắt đám người Thẩm Du.

Những người mới vừa cầu cứu kia thoáng chốc sắc mặt trắng bệch, không có nửa điểm huyết sắc, trong mắt chỉ còn lại

có sợ hãi, ngay cả thân thể đều bắt đầu run rẩy.

Nhất là sau khi nhìn đến cái thân ảnh ngự kiếm xiên người kia chậm rãi từ trên trời đáp xuống.

Loại sợ hãi này liền càng thêm nồng nặc.

Có một vị Châu Mục thậm chí bị dọa đến sắp nứt cả tim gan, trực tiếp ngất đi.

Thậm Du nhưng là nhanh trí sáng dạ, một mực cung kính dập đầu hành lễ, cao giọng nói: “Thứ Sử U Châu Thâm Du, bái kiến Sứ Quân Phong Châu, nguyện vì Sứ Quân ra sức trâu ngựa!”

Đào Chính cũng hô theo: “Châu Mục Duyệt Châu Đào Chính, nguyện vì Sứ Quân ra sức trâu ngựa!”

Đáng tiếc, tới chẳng qua là một bộ thân xác, đối với những lời này cũng không có đáp lại gì.

“A! Tà ma, người rớt cuộc, rớt cuộc là thứ gì?!”

Vào lúc này, Độ Pháp hòa thượng bị trường kiếm đóng xuống đất lại lên tiếng.

Hắn cũng không có bị giết chết tại chỗ, sức sống cực kỳ ương ngạnh, đang trợn tròn đôi mắt, mặt đây không tưởng tượng nổi mà trợn mắt nhìn bộ thân xác kia.

“Tự nhiên là bởi vì người còn có chút tác dụng.”

Thanh âm mang theo mấy phần hài hước của Thôi Hằng từ trên trời truyền tới, hắn một lần nữa từ trên người Độ Pháp hòa thượng thu thập được ánh sáng ba màu xanh, xám, tím, độ cao rất là khả quan.

Mà chờ đến khi hắn dẫn theo Trương Sáu Minh cùng Liễu Y Vân đáp xuống, đám người Độ Pháp hòa thượng, Thâm Du, Đào Chính tất cả đều bối rối.

Những người này nhìn Thôi Hằng một chút, lại nhìn cái thân ảnh kia một chút.

Chuyện gì xảy ra? !

Vì sao lại có hai tên Thôi Hằng? !

Cũng ngay vào lúc này, bộ thân xác mới vừa trấn áp vị “Bồ Tát” Độ Pháp hòa thượng kia bỗng nhiên nhẹ nhàng nhoáng một cái, lại tại chỗ biến thành một sợi tóc đen nhỏ.

Tóc!

Tóc? !

Đám người Thâm Du, Đào Chính chỉ cảm thấy đầu óc của mình vang lên ong ong, giống như là có vật gì ở trong đó nổ tung.

Bọn họ chân chính nhìn thấy một chuyện hoàn toàn vượt qua phạm vi nhận thức, thậm chí là phạm vi tưởng tượng.

Tóc, làm sao có thể chỉ là một sợi tóc!

Đây chính là thần lực đủ để trong nháy mắt trấn áp “Bồ Tát” tối cao, vì sao lại biến thành một sợi tóc? !

Chuyện này quá bất hợp lí, quá hoang đường!

Độ Pháp hòa thượng thấy một màn như vậy, càng là cả người phát run, ngay cả môi đều đang run rẩy.

Đôi mắt hắn nhìn chằm chằm sợi tóc kia, trong mắt giống như là thiêu đốt lên hỏa diễm.

Chỉ cảm giác mình muốn điên rồi.

Bề quan không ra trên trăm năm để sống thêm đời thứ hai, trở lại thanh xuân, chính là vì có thể chứng đạo Kim Thân La Hán!

Sau khi lấy được Bồ Tát ngọc cốt, cảnh giới tu vi của hắn đột nhiên tăng mạnh, rốt cuộc chân chính tu thành Kim Thân La Hán, còn nắm giữ uy năng cường đại tạm thời hóa thành Bồ Tát.

Kết cục là ngay cả một sợi tóc của người khác đều đánh không lại? ?

Ở thời đại kỳ hạn trăm năm chưa đến, Tiên Phật còn chưa có phủ xuống, thực lực chính mình như vậy, theo lý hắn là vô địch thiên hạ, có thể xử lý hết thảy sự việc mới phải chứ?

Vì sao lại biến thành bộ dáng bây giờ? !

Cái tên Thôi Hằng này vì sao lại cường đại tới mức như thế?

Một cọng tóc, vền vền chỉ là một cọng tóc liền đem mình đánh cho thất bại thảm hại? !

Độ Pháp hòa thượng hoàn toàn không cách nào tiếp nhận sự thật này.

Thật là so với tại chỗ chết đi còn khó chịu hơn.

Sau đó, sợi tóc kia lại trở về trên đầu Thôi Hằng, cùng đoạn tóc gãy ban đầu dung hợp vào cùng nhau, lại lần nữa nối liền.

Độ Pháp hòa thượng thấy một màn như vậy, gần như muốn điên rồi, cảm thấy Thôi Hằng đây là đang giểu cợt hắn.

Nhưng trên thực tế, Thôi Hằng cũng không đề ý tới hẳn, mà là có chút hăng hái mà nhìn về phía đám người Thẩm Du, khẽ cười nói: “Các ngươi, còn có quân đội phía sau, chính là liên minh dẹp Thôi được xưng muốn giết ta sao?”

Không người dám trả lời, yên lặng như tờ, toàn trường tĩnh mịch.

Chương 269: Vi sư giao cho người một cái nhiệm vụ (1)

Trên cánh đồng hoang vu mênh mông bát ngát, đại quân trăm vạn đứng từng hàng.

Hơn mười người đầu lĩnh, hoặc là Thần Cảnh, hoặc là quyền cao chức trọng, Châu Mục một phương.

Đây vốn là lực lượng đủ để càn quét thiên hạ, diên đảo càn khôn, nhưng bây giờ chẳng qua là đôi mắt một người, đều đã câm như hến, không dám nhúc nhích.

Một kiếm có thể chống lại trăm vạn binh.

Không còn là miêu tả khuếch đại.

Mà là trở thành thực tế.

Liễu Y Vân đứng sau lưng Thôi Hằng, trong nội tâm tràn đầy rung động.

Nàng nhìn những Thần Cảnh, Châu Mục, Gia Chủ cúi đầu, mặt như màu đất phía trước, cùng với đại quân trăm vạn không thấy bờ bên đang không dám nhúc nhích phía sau, trong lúc nhất thời cũng không biết nên hình dung loại tâm tình này ra sao.

Từ xưa tới nay, võ giả đều rất khó chính diện đối kháng cùng thế lực lớn hay vương triều, coi như là Thần Cảnh, cũng chỉ có thể làm được chuyện lấy đầu người trong vạn quân.

Không có khả năng cùng đại quân mấy chục vạn cứng đối cứng, đánh sập lá cà.

Thần Cảnh cũng chỉ là người phạm, là thể xác phạm tục, nhiều người luôn có thể đê chết.

Cho tới bây giờ, không có bất kỳ một vị võ giả nào chỉ bằng đứng yên một chỗ, liền có thể để cho đại quân trăm vạn không dám nhúc nhích.

Nhưng bây giờ, vị Thái Sư Tổ này của phái mình lại làm được.

Đây chính là lực lượng phía trên Thần Cảnh sao?

Không, nếu chỉ là tầng thứ Nhân Tiên, tuyệt không có uy năng như vậy, mới vừa rồi hòa thượng kia thậm chí bày ra lực lượng tương tự với cảnh giới Bồ Tát.

Thái Sư Tổ đã thành Thiên Nhân rồi sao?

Không đúng!

Mới vừa giao thủ cùng hòa thượng kia chẳng qua là một sợi tóc của Thái sư tổ, vền vền chỉ là một sợi tóc.

Một sợi tóc liền có thể so với Thiên Nhân sao? !

Đây là tầng thứ cảnh giới gì?

Liễu Y Vân càng nghĩ càng kinh hãi, chỉ cảm thấy tam quan cùng nhận thức của mình đều phải bị lật đổ.

Trương Sáu Minh đứng ở bên cạnh thì trấn định hơn rất nhiều.

Dù sao, hắn cũng sớm đã coi Thôi Hằng là một vị Thiên Quân.

Chẳng qua, sau khi nhìn thấy bộ thân xác đánh bại Độ Pháp hòa thượng kia lại vền vền chỉ là một sợi tóc, hắn vẫn có một loại cảm giác da đầu tê dại.

Quá mạnh mẽ, thật là mạnh quá sức tưởng tượng.

Đây chính là oai phong của Thiên Quân?

Hèn gì đại năng như vậy ở Thượng Giới đều là Thần Long thấy đầu không thấy đuôi.

Cường giả như vậy nếu là thượng xuyên xuất hiện, sợ là thỉnh thoảng liền phải long trời lở đất.

“Có lẽ sinh cơ của Đạo Nhất Cung, ngay tại trên người Thượng Tiên a.” Trong lòng Trương Sáu Minh lập tức tràn đầy hy vọng.

Mà sau khi Thôi Hằng hỏi một câu kia, cũng không có lại tiếp tục mở miệng.

Chẳng qua là đứng ở chỗ này, ánh mắt nhàn nhạt nhìn đám người Thẩm Du, Đào Chính, không nói một lời.

Nhưng mà trong hoàn cảnh này, đối với đám người Thẩm Du, không nói lời nào thật ra còn khiến bọn họ càng cảm thấy sợ hãi hơn là nói chuyện.

Cảm giác sợ hãi cực kỳ nồng nặc cùng với ám ảnh tuyệt vọng, phủ kín tâm hồn bọn họ.

Từng người toát ra mồ hôi lạnh, nhưng lại cũng không dám hó hé, sợ mình chọc giận Thôi Hằng, trong nháy mắt liền bị phi kiếm cắt đầu.

Nhóm đầu lĩnh phía trước đều không lên tiếng, đám quân lính phía sau cũng không khá hơn.

Ánh mắt của bọn họ trông rộng mê mang, tràn đầy tuyệt vọng.

Thôi Hằng muôn chính là cái kết quả này.

Hơn mười người tuyệt đỉnh Nội Cảnh, mấy tện Thần Cảnh, còn có đại quân trăm vạn, trong đó không thiếu tướng quân tâng thứ Tiệ Thiên, Huyền Quan, tập trung hết lại một chỗ, cung cấp thất tình chúng sinh là cực kỳ khả quan.

Màu xanh tượng trưng cho sợ, màu xám tượng trưng cho bi.

Hai loại ánh sáng thất tình này đang lấy tốc độ cực nhanh tâng cao, vượt xa bất kỳ lần “Thu hoạch” đại quy mô nào trước đây.

Đương nhiên, còn có ánh sáng màu tím tượng trưng cho giận.

Độ Pháp hòa thượng đúng là một hòm bảo vật hợp cách.

Cho tới bây giờ vẫn còn chưa tuyệt vọng, lại còn đang không ngừng chăm chỉ mà tức giận.

Chẳng qua, Độ Pháp hòa thượng mặc dù tức giận, nhưng cũng không có kêu gào lên ra sao, cũng không lôi góc gác của mình ra uy hiếp.

Mà là thật giống như chấp nhận chịu chết, vô lực mà nằm trên đất, không nhúc nhích.

Không có giãy giụa, không nói gì.

Không nói tiếng nào.

Mặc cho thanh trường kiếm kia cắm ở trên người của hắn.

Trên thực tế, Độ Pháp hòa thượng là đang thử nghiệm kích thích lực lượng của Bồ Tát ngọc cốt trọng cơ thể mình, không phải là vì đối phó Thôi Hằng, mà là để liên lạc Huyền Không hòa thượng ở bên ngoài mấy ngàn dặm xa.

Lúc trước, khi hắn kích phát lực lượng Bồ Tát ngọc cốt cùng bộ thân xác kia giao thủ, liền phát hiện bên trên bộ Bồ Tát ngọc cốt này lại có một đạo Pháp Ấn Huyền Không hòa thượng lưu lại.

Trên đó có ánh sáng từ bi vô lượng, lại là một đạo Pháp Ấn của Phật Đà.

Chẳng qua là đạo Pháp Ấn này không có khả năng hàng ma, chỉ có thể thông qua kích hoạt Pháp Ấn truyền đi tin tức, cùng một người nắm giữ Pháp Ấn phía bên kia tiến hành giao lưu.

“Được rồi!”

Độ Pháp hòa thượng bỗng nhiên vui mừng trong lòng.

Hắn rớt cuộc kích hoạt đạo Pháp Ân này, vội vàng thông qua nó truyền tin tức cho Huyền Không “Su tôn, cái tên Thôi Hằng kia tuyệt không phải Thần Cảnh tâm thường, hắn chỉ dùng một sợi tóc liền đem đệ tử đánh bại, bây giờ đệ tử phải làm gì?”

Một lát sau, Pháp Ân bên kia truyền đến lời nhắn của Huyền Không.

“Thực lực như thế không phải phạm tục, ít nhất cũng là đại năng Thiên Tiên, lúc trước là vi sư đoán sai, cái tên Thôi Hằng này cũng không phải là con cò của Đạo Nhất Cung cùng phái Tiên Hà, có lẽ hai cái môn phái này là con cò của hắn mới đúng.

“Người này có thể là đại năng như Phật Đà, nhưng lại ập vào thế tục hồng trần, toan tính quá nhiều, phải kịp thời át chế, nếu không hậu quả khó mà lường được, Độ Pháp, sư phụ có một nhiệm vụ khó khăn giao phó cho người.

“Pháp Ân Phật Đà bên kia của người cực kỳ đặc biệt, ẩn chứa lực lượng Phật Đà, ở sau khi người nhận được tin này của sư phụ, nó sẽ bắt đầu đếm ngược bạo tạc. Mười cái hô hấp sau, sẽ nổ.

“Cái Pháp Ân Phật Đà này nổ tung, giống như là Phật Đà ra tay, sẽ tự đem cái tên Thôi Hằng kia giết, cũng coi như thay người rửa sạch cừ hận, người an tâm ra đi là được.”

Chương 270: Vi sư giao cho người một cái nhiệm vụ (2)

Độ Pháp hòa thượng tại chỗ liền bối rối, ngay sau đó trên mặt lộ ra biểu tình không thể tin.

Vào lúc này, hẳn rốt cuộc hiểu rõ hết thảy.

Vì sao sư tôn rõ ràng không có ý định luyện hóa Bồ Tát ngọc cốt, mà còn muốn lấy ra ngắm nghía một chút, thì ra cũng không phải là bởi vì sư tôn muốn kiểm tra tính an toàn của Bồ Tát ngọc cốt.

Mà là khắc Pháp Ấn Phật Đà vào phía trên, hơn nữa cũng không phải là vì muốn cùng hẳn giữ liên lạc, cũng không phải để cho hẳn kịp thời cầu xin giúp đỡ.

Mà rõ ràng chính là muốn đem hẳn làm thành một món vũ khí hình người.

Muốn cho hẳn cùng với người lấy mạng đổi mạng!

“Tại sao, tại sao, đây là vì cái gì? !”

Lựa giận trong lòng Độ Pháp hòa thượng bùng phát đến cực điểm, nhưng hẳn cũng không có lên tiếng, thậm chí còn nhìn Thôi Hằng một cái, xem Thôi Hằng có hay không chú ý tới hẳn.

Mặc dù hẳn bây giờ đối với Huyền Không hòa thượng tràn đầy hận ý, nhưng hẳn biết rõ chính mình đã không có đường sống.

Cùng với cuồng loạn rống giận, để cho người sinh ra cảnh giác.

Còn không bằng đột nhiên âm thầm nổ tung lên.

Để cho tất cả mọi người nơi này chôn theo chính mình!

“A, coi như người thực lực mạnh mẽ, có thể so với Thiên Tiên thì như thế nào, còn không phải là sẽ chết không có chỗ chôn?” Độ Pháp hòa thượng mặt đầy âm độc mà nhìn chăm chăm Thôi Hằng.

Chờ đợi cái đạo Pháp Ấn Phật Đà trong cơ thể này nổ tung.

Nhưng mà vừa lúc đó, Thôi Hằng bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía hẳn, hơi mang theo mấy phần hài hước cười nói: “Người đang chờ đạo Pháp Ấn bên trong cơ thể người nổ sao?”

“Cái gì? ! ” Trên mặt Độ Pháp hòa thượng lập tức lộ ra biểu tình cực độ kinh hãi, không thể tin nói “Làm sao có thể, người làm sao biết...”

Nhưng lời này của hắn còn chưa nói hết, thì có Phật quang màu vàng từ trong miệng của hắn chiếu ra, ngay sau đó trong mắt, mũi, lỗ tai cũng đều có Phật quang chiếu ra.

Cái đạo Pháp Ấn Phật Đà này bắt đầu phát tác.

Một cỗ lực lượng đáng sợ chấn động lòng người bỗng nhiên trào lộ ra trong cơ thể Độ Pháp hòa thượng, để cho quanh thân Độ Pháp hòa thượng khắp nơi đều có Phật quang đậm đặc bắn ra.

Tựa như lúc nào cũng có thể nổ tung.

“Ta làm sao biết ư, người lại cảm nhận một chút xem bộ Bồ Tát ngọc cốt kia là cái gì? ” Thôi Hằng khẽ cười nói, đồng thời giơ tay lên chỉ về Độ Pháp hòa thượng, sau đó chột giơ lên trên.

Ầm!

Một tiếng nổ tung xé gió như tiếng sấm rền vang lên, sau đó Độ Pháp hòa thượng khắp người Phật quang lại trực tiếp phá vỡ rào cản âm thanh, lấy tốc độ cực nhanh phóng lên cao, ở trong hư không lưu lại một đạo vết tích màu trắng thật dài.

Lúc này, Độ Pháp hòa thượng còn bảo lưu ý thức, thậm chí tình trạng còn rất tốt, hắn tự biết hắn phải chết, nhưng trước khi chết chung quy muốn biết rõ ràng một chuyện.

Hắn bắt đầu cảm nhận bộ Bồ Tát ngọc cốt trong cơ thể mình kia, lại phát hiện bộ xương vốn dĩ đáng vẻ trang nghiêm, tràn đầy ý vị thần thánh, phẳng phật như bạch ngọc, lại đã biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ còn lại một cây xương gà thô ráp không chịu nổi, rõ ràng cho thấy bị người gặm qua!

Gà, xương gà? !

Tại sao lại là xương gà?

Tại sao có thể là xương gà? !

Bộ Bồ Tát ngọc cốt kia lại là một khối xương gà? !

Gà Bồ Tát sao? !

Hay là nói bộ Bồ Tát ngọc cốt kia thật ra thì chẳng qua là Thôi Hằng dùng một miếng xương gà ngụy tạo?

Có điều chính mình rõ ràng thông qua Bồ Tát ngọc cốt luyện thành La Hán Kim Thân, thậm chí còn mượn nó dùng đến phật lực cảnh giới Bồ Tát a!

Theo công hiệu tới nói, đây chính là một bộ Bồ Tát ngọc cốt chân chính.

Thần thông dạng gì, đại uy năng dạng gì, mới có thể đem một cây xương gà biến thành một bộ Bồ Tát ngọc cốt chân chính.

Cái tên Thôi Hằng này rốt cuộc là nhân vật ra sao? !

Trong lòng Độ Pháp hòa thượng dâng lên một cỗ sợ hãi trước đó chưa từng có.

Loại cảm giác này, thậm chí còn nghiêm trọng hơn so với lúc hắn biết mình sắp bị Pháp Ấn Phật Đà nổ chết.

Hắn thậm chí có hơi chút hoài nghi, Thôi Hằng căn bản cũng không phải là cái gọi là Thiên Tiên, Thiên Quân, mà là một nhân vật tầng thứ cao hơn.

Là cường giả cảnh giới đệ tứ của Tiên Giới, cảnh giới mà ngay cả tên đều không truyền thừa xuống kia.

Ý niệm tới đây, trong lòng Độ Pháp hòa thượng không ngờ dâng lên cảm giác vui mừng mãnh liệt, đối với Thôi Hằng thậm chí có hơi chút cảm kích.

Hắn biết, Bảo Lâm Thiền Viện nếu đặc tội một vị cường giả kinh khủng như vậy, cuối cùng chắc chắn bị diệt.

“Sur tôn, người đem ta coi là quân cờ, nhưng mà người hắn không nghĩ đến mình trên chọc tôn tại dạng gì, đây cũng xem như là để cho cả Bảo Lâm Thiền Viện chôn theo ta đi!

“Ha ha ha ha ha...”

Ầm ầm!

Phật quang lòe loẹt lóa mắt nổ tung trên bầu trời, tạo thành một quả cầu ánh sáng màu vàng vô cùng to lớn, sóng trùng kích cực kỳ mãnh liệt khuếch tán ra, chung quanh mây ngàn trượng đều có một loại cảm giác đất trời rung chuyển.

Đứng tại trên mặt đất ngửa mặt nhìn lên bầu trời, sẽ khiến người ta cảm thấy giống như là có một vàng mặt trời nổ tung, đồng thời cũng có thể cảm giác được từng trận gió lốc gào thét mà tới, cát bay đá chạy.

Đây chính là uy năng bạo tạc của một đạo Pháp Ấn Phật Đà!

Đủ để trong nháy mắt đem thiên quân vạn mã hóa thành phân vụn.

Đám người Thẩm Du trực tiếp hai chân bủn rủn quỳ xuống, đầu rạp xuống đất mà bò lồm ngồm, một mực cung

kính cầu xin tha thứ “Thân tiên tha mạng, thân tiên tha mạng a!”

Tại trong ánh mắt của bọn họ, Độ Pháp hòa thượng bay lên trời nổ tung chính là Thôi Hằng làm ra.

Một màn này hoàn toàn làm sụp đổ phòng tuyến tâm lý của tất cả bọn họ.

Uy năng mạnh mẽ như vậy còn không cầu xin, chẳng lẽ còn muốn chờ đợi đến khi mình bị nổ thành tro bụi mới cầu xin sao?

Thôi Hằng thì là nhìn bầu trời than nhẹ.

“Đến điểm cuối của sinh mệnh, còn ưỡn ra một đợt ánh sáng đỏ, hòm bảo vật như vậy cũng rất khó nhìn thấy a.”

Chương 271: Khúc nhạc dạo bắt đầu (1)

Thôi Hằng nhìn lướt qua mọi người, mỉm cười nói: “Ta sẽ không giết các người.”

Thanh âm của hắn rất ôn hòa, không có chút sát ý nào.

Hơn nữa bởi vì bao hàm pháp lực, mặc dù âm lượng không lớn, nhưng lại truyền đến trong tai của mỗi người.

Không chỉ riêng đám người Thẩm Du ở phía trước nhất nghe rõ, mà ngay cả đại quân trăm vạn ở hậu phương cũng đều có thể nghe rõ rõ ràng ràng, mỗi một người quân lính bình thường đều nghe được lời nói của Thôi Hằng.

Sáu chữ ngắn ngủi này, tức khắc liền khiến cho tất cả mọi người tại chỗ sôi trào.

Vô số quân lính hưng phấn lên, như được đại xá, thở phào nhẹ nhõm một hơi dài.

Bọn họ đối với chiến đấu không hiểu nhiều, cơ bản đều là theo chân đại bộ đội cùng đi.

Hiện tại khi biết mình không cần chết, tự nhiên cảm thấy vô cùng vui mừng, cũng sẽ không suy nghĩ nguyên do trong đó.

Đám người Thẩm Du bỗng dựng ngẩng đầu, không thể tin nhìn về phía Thôi Hằng, trong mắt tràn đầy vẻ kinh ngạc.

Bọn họ gần như không thể tin vào tai của mình, thậm chí đều có chút hoài nghi mình phải chăng vì quá mức sợ hãi mà sinh ra ảo giác.

Chính mình đây là được tha thứ rồi hả?

Điều này sao có thể?

Thật ra thì, ngay lúc thấy Thôi Hằng từ trên trời giáng xuống, đám người Thẩm Du liền đã làm xong chuẩn bị sắp phải chết.

Dù sao, nguyên nhân thành lập đại quân trăm vạn này, những Châu Mục, Gia Chủ, Thần Cảnh bọn họ liên hợp lại, cũng là vì một cái mục đích.

Đẹp Thôi.

Giết chết Thôi Hằng!

Có ai sẽ bỏ qua cho một đám người tập trung để giết chính mình?

Căn bản không thể nào đâu.

“Ta nói, ta sẽ không giết các ngươi. ” Thôi Hằng chú ý tới biểu tình trên mặt đám người Thâm Du, lại cường điệu nhắc một lần.

Lần này, đám người Thâm Du rất cuộc tin.

Bọn họ nhìn nhau, trở mắt nhìn nhau, đều từ trong mắt của đối phương thấy được vẻ vui mừng.

Mỗi người đều là mừng rỡ như điên!

Mới vừa rồi bọn họ đều đã làm xong chuẩn bị bị giết, tuyệt vọng tới cực điểm, nhưng bây giờ lại có cơ hội sống sót, không cần phải chết ở đây.

Cảm giác tìm được đường sống trong chỗ chết khiến cho trọng lòng của mỗi người đều tràn đầy ý vui mừng, vô cùng nồng nặc.

“Vạn tạ ơn không giết của Thượng Tiên!”

Thâm Du đi đầu lễ bái cảm ơn, đầu rạp xuống đất, đại lễ cúi lạy.

“Vạn tạ ơn không giết của Thượng Tiên!”

“Vạn tạ ơn không giết của Thượng Tiên!”

Đám người Đào Chính, bao gồm một đám Thiên Sư Thượng Giới cũng đều vội vàng bái chúc Thâm Du cùng nhau quỳ dưới đất, hướng Thôi Hằng lễ bái ngỏ ý cảm ơn.

Tướng Quân ở phía sau thấy người phía trước đều quỳ xuống, bọn họ cũng lập tức quỳ xuống, dưới phản ứng dây chuyền này, đại quân trăm vạn trong nháy mắt liền đều quỳ xuống trước mặt Thôi Hằng, tiếng cảm tạ như biên gấm phát ra!

“Vạn tạ ơn không giết của Thượng Tiên!”

“Vạn tạ ơn không giết của Thượng Tiên!”

...

...

Hơn một triệu người đồng thời cảm ơn một người là cảm giác thế nào?

Đây là một loại cảm giác khó mà diễn tả bằng ngôn từ.

Coi như là người tu tiên Kim Đan đại thành như Thôi Hằng, khi đối mặt một triệu người ở cùng một lúc cao giọng hô lớn cảm tạ, đều cảm giác được tâm tình của mình có chút hưng phấn.

Đương nhiên, sự hưng phấn này cũng có thể là bởi vì hẳn thấy được ánh sáng màu đỏ khắp trời, là màu đỏ cực kỳ nồng nặc, vô cùng tươi đẹp!

Màu đỏ tượng trưng cho vui!

Một tác!

Hai tác!

...

Một thước 5 tác!

...

Một thước 9 tác!

Trúng mùa lớn!

Chân chính trúng mùa lớn!

Từ trong tuyệt vọng sau đó giành lấy được hi vọng, tâm tình vui sướng sinh ra thật là mãnh liệt tới cực điểm.

Chẳng qua là một đợt thu thập này, liền để cho màu đỏ tượng trưng cho vui trực tiếp tăng cao một thước 9 tác.

Kể từ đó, ánh sáng màu đỏ tượng trưng vui liền vượt qua độ cao bốn thước, độ cao đứng sau ánh sáng màu đen tượng trưng cho ác.

Sau khi ký thác Thất Tình Thần Linh ở trên Hồng Vũ Kiếm thu thập tâm tình trong liên minh đẹp Thôi, cùng với hòm báu vật là Độ Pháp hòa thượng công hiến, ánh sáng màu đen bây giờ đã cao tới năm thước một tác, là ánh sáng cao nhất trong thất tình.

Thôi Hằng lòng tràn đầy vui mừng mà nhìn những người ở trước mắt.

Đây đều là từng mảng rau họ chắt nịch a!

Làm sao có thể giết?

Nếu vậy khác nào gây khó khăn cho việc tu hành của mình, cũng là lãng phí lớn nhất đối với tài nguyên.

Đương nhiên, cũng không khả năng cứ bỏ qua cho bọn họ như vậy.

“Các người cũng không nên cảm ơn quá sớm.” Thôi Hằng bỗng nhiên mở miệng, nói với đám người Thẩm Du “Ta tha mạng cho các người, vì có chuyện các người phải làm.

“Tiếp theo các người từng người trở về trong nhà mình, phát huy hết thủy lực lượng các người nắm trong tay, ở nơi các người cai trị toàn diện phổ biến những chính lệnh này.”

Vừa nói, hần cong ngón búng ra, từng đạo tia sáng bay ra, bắn vào trong đầu những người này.

Tất cả thông tin liên quan tới chính lệnh trong nháy mắt liền hiện lên trong đầu của bọn họ.

Tình huống bất thành linh tình, khiến cho đám người Thâm Du vừa kinh vừa sợ.

Ở trong nháy mắt khi Thôi Hằng bắn ra từng đạo tia sáng, bọn họ còn tưởng rằng Thôi Hằng đây là đột ngột thay đổi chủ ý, muốn trực tiếp giết bọn họ, tâm tình trong nháy mắt rơi xuống đáy cốc, cảm thấy vô cùng tuyệt vọng.

Nhưng mà sau khi tin tức trong những đạo tia sáng này nổi lên trong đầu bọn họ, loại thủ đoạn thần kỳ này lại khiến cho bọn họ cảm thấy khiếp sợ không gì sánh nổi, đồng thời cũng nảy sinh sợ hãi nồng nặc.

Thôi Hằng lại trực tiếp đem tin tức đặt vào trong đầu người, chuyện này thật bất khả tư nghị, rõ ràng chính là thủ đoạn thần tiên.

Chính bọn họ những người này, lúc trước lại muốn đi giết thần tiên như vậy.

Thật là quá buồn cười.

Hoàn toàn là chán sống.

Mặc dù tâm tình dao động kịch liệt như vậy lại để cho Thôi Hằng thu hoạch một lớp thất tình chúng sinh, nhưng điều này cũng làm cho bọn họ ngay từ đầu không có đem sự chú ý tập trung đến bản thân chính lệnh.

Song, sau khi làn sóng khiếp sợ pha trộn cùng sợ hãi thối lui đi, đám người Thâm Du vẫn là bắt đầu cẩn thận kiểm tra nội dung cái chính lệnh này.

Chương 272: Khúc nhạc dạo bắt đầu (2)

Vừa nhìn một cái, liền đề cho bọn họ sắc mặt đại biến, trong lòng dâng lên sóng gió kinh hoàng.

Bắt buộc bảy vọng họ đem bộ phận võ học liên quan tới Thần Cảnh trong nhà mình sao chép phát hành, in thành sách, sau đó toàn diện bán ra trong mười một Châu Đại Tấn.

Đại tộc địa phương phải tách ra thành mấy cái tiểu gia tộc, địa chủ chiếm cứ quá nhiều đất đai phải phân chia ruộng đất, cũng hạn chế ruộng đất tối đa của mỗi người mỗi hộ, không cho phép thừa kế không chế trăm nghề dân sinh, ...

Các loại chính lệnh này rất giống với thứ Hồng Vũ Thiên Vương ban bố ba trăm năm trước, nhưng lại hoàn chỉnh hơn, cũng càng chặt chẽ hơn.

Chẳng qua là xem nội dung cái chính lệnh này diễn tả, đám người Thâm Du đã đều cảm giác sợ hết hồn hết vía.

Nhất là là Thiên Sứ hay Thần Cảnh tới từ bảy vọng họ, càng là mặt như màu đất.

Đây không chỉ là đang đào gốc rễ của bảy vọng họ, càng là muốn mạng của bọn họ a.

Một khi Tiên Phật Chủ Tông Thượng Giới hạ xuống, ắt sẽ đem bọn họ trị tội, đến lúc đó bọn họ toàn bộ đều phải chết, một người đều trốn không thoát.

Nhưng bọn họ không dám cự tuyệt.

Đáp ứng phổ biến chính lệnh, ít nhất còn có thể sống tạm đến khi Chủ Tông Thượng Giới phủ xuống.

Nếu mà vận khí tốt, còn sẽ được trường bối đứng ra bảo lãnh, có lẽ còn có thể lưu một cái mạng.

Nếu như không đáp ứng, phỏng chừng bây giờ sẽ phải chết.

Hơn nữa, từ uy năng Thôi Hằng triển hiện ra vừa rồi, sợ rằng đã là đại năng cấp bậc Thiên Tiên, thậm chí Thiên Quân.

Đây là cường giả khủng bố mà bất luận thế gia nào cũng không thể đối phó.

Vẫn là đề cho chín đại Tiên Môn, tam đại Phật Viện nhưc đầu đi thôi.

Vì vậy, sau khi trải qua một phen xoắn xuýt trong lòng, những Thần Cảnh, Thiên Sứ, Gia Chủ, Châu Mục này lần nữa cúi đầu lễ bái, cao giọng nói:

“Xin nghe lệnh của Thượng Tiên, chúng ta nhất định sẽ toàn lực phổ biến chính lệnh.”

...

Tin tức liên minh dẹp Thôi không đánh mà lui, đại quân trăm vạn toàn bộ giải tán, giống như là đã mọc cánh, lấy tốc độ cực nhanh truyền khắp mười một Châu Đại Tấn.

Thiên hạ chấn động, khắp thế gian đều kinh ngạc!

Hơn mười vị Thần Cảnh, đông đảo Châu Mục, Gia Chủ liên hợp lại, triệu tập đại quân hai trăm vạn, tiến về Phong Châu chinh phạt Thôi Hằng, cuối cùng lại bị đối phương đứng ở trước mặt, nói mấy câu ngắn ngủi, liền bị dọa sợ đến quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

Miêu tả dạng này một khi bị người nghe, phản ứng đầu tiên chính là đang nói bậy.

Căn bản cũng không có khả năng xảy ra chuyện như vậy.

Nhưng mà sau khi Châu Mục các Châu, Gia Chủ mỗi cái thế gia bắt đầu quyết định phổ biến chính lệnh của Thôi Hằng, còn có Thiên Sư Thần Cảnh hỗ trợ phổ biến, mọi người rốt cuộc biết được, chuyện này lại có thể là thật.

Cái tên Châu Mục Phong Châu Thôi Hằng, lại thật chỉ bằng vào một mình hắn, liền chế phục toàn bộ đại quân trăm vạn của liên minh dẹp Thôi, cùng với rất nhiều Thần Cảnh, Gia Chủ, Châu Mục.

Những người thực lực mạnh mẽ, quyền cao chức trọng này, tất cả đều quỳ dưới chân Thôi Hằng.

Tận đến giờ phút này, cái tên Thôi Hằng này, mới xem như chân chính trên vang vọng thế gian.

Nửa năm tu pháp không người biết.

Một khi lui địch thiên hạ kinh.

...

Hoàng thành Trung Châu, trong triều đình Đại Tấn.

Ngụy Dịch một lòng muốn làm vua mất nước, muốn dùng điều này để thế nhân khắc trong tâm khảm, bây giờ có chút người.

Hắn sững sờ nhìn tấu chương trong tay, nhìn về lũ quần thần mặt đầy kính cẩn phía dưới, lại là vừa nghi ngờ vừa mê mang hỏi: “Thứ viết trên đây, là thật? !”

Cái tấu chương này là Thừa tướng Trử Nguyên Lương dâng lên, phía trên viết đến tào ngộ của liên minh dẹp Thôi sau khi tiến vào Phong Châu, cùng với kết quả cuối cùng.

“Chính xác trăm phần trăm.” Trử Nguyên Lương thở dài.

Hắn nằm mơ đều không nghĩ tới, cái tên Châu Mục Phong Châu Thôi Hằng kia thì ra là nhân vật thần tiên như vậy, bây giờ lại bị Kiến Viêm Đế một tay đẩy tới phía đối lập.

“Được a ! Thật tốt! Ha ha ha!” Ngụy Dịch nghe vậy lại vỗ tay cười lớn, hướng Trử Nguyên Lương dò hỏi “Thừa Tướng, người lúc trước cùng ta nói qua, chính sách của Hồng Vũ Thiên Vương chính là phương pháp làm nước hưng thịnh, nhưng mất vua, đúng hay không?”

“Không sai.” Trử Nguyên Lương gật đầu một cái, như là nghĩ tới điều gì, không khỏi mặt đầy ngạc nhiên nghi ngờ mà nhìn về phía Ngụy Dịch “Bệ hạ muốn làm gì? !”

“Không cần nhìn trăm như vậy.” Ngụy Dịch mặt đỏ lù lù, cười nói “Trăm rất rõ, bây giờ Đại Tân, cho dù có phương pháp làm nước hưng thịnh cũng đã không làm nên chuyện gì.

“Nhưng nếu trăm có thể ở trước khi mất nước, nhờ vào quyền lực phổ biến cái chính lệnh này, để cho quốc lực hưng thịnh, cuối cùng ở trong đất nước gấm hoa rực rỡ mất nước mất vua, hẳn cũng sẽ được thế nhân ghi nhớ đi.”

“...” Trử Nguyên Lương hoàn toàn hết ý kiến, thở thật dài nói “Có lẽ vậy.”

“Được !” Ngụy Dịch hài lòng nằm ở ghế rồng “Truyền ý chỉ của trăm, đem chính lệnh của Châu Mục Phong Châu Thôi Hằng phát hành cả nước, ra lệnh tất cả quan viên toàn lực phổ biến rộng rãi.

“Chẳng qua, bây giờ ý chỉ của trăm đã khó ra khỏi Trung Châu, khó tránh lệnh vua không truyền đến, làm phiền Thừa Tướng đề ý nhiều hơn.”

“Vâng, bệ hạ.” Trử Nguyên Lương cung kính hành lễ, lại nói “Bệ hạ, còn nửa tháng thời gian, chính là kỳ hạn Tiên Phật Thượng Giới hạ xuống, phải bắt đầu chuẩn bị nghi thức.”

“Thừa tướng người đi chuẩn bị, đến lúc đó trăm đi qua dâng tràng là được.” Ngụy Dịch rất là tùy ý khoát tay nói.

...

Lúc này Thôi Hằng, thì là đang ở bên trong nha môn Phong Châu Phủ Thành điều hòa lực lượng Kim Đan.

Đồng thời cảm nhận phản hồi truyền về của Thất Tinh Thần Linh phân tán các nơi.

Tại sau khi giải quyết liên minh đẹp Thôi, hắn liền ngưng tụ bảy cái Thất Tinh Thần Linh, phân biệt ký thác vào trên đỉnh đầu ba thước của bảy người.

Bảy người này hoặc là Châu Mục, hoặc là Gia Chủ vọng tộc, hoặc là Thiên sứ Thượng Giới, đều đến từ địa phương bất đồng.

Lúc này, bảy cái Thất Tình Thần Linh liền phân biệt ở bảy địa phương, thu thập thất tình chúng sinh, đồng thời giám sát tình trạng phổ biến rộng rãi chính lệnh.

Vì vậy, bây giờ Thôi Hằng mỗi ngày đều có thể thu thập được ánh sáng thất tình với số lượng khả quan.

Cự ly mục tiêu thất tình bảy thước rớt cuộc càng ngày càng gần.

“Nửa tháng sau liền đến kỳ hạn trăm năm, giờ là lúc chính lý một chút trạng thái của ta.

“Còn có chính là, có cần tiêu phí tiền suy diễn một ít pháp thuật hay không, hoặc là hỏi đoán một vài thứ?”

Chương 273: Trước mặt hệ thống nạp tiền, bất luận người nào đều là kẻ nghèo khó (1)

Bây giờ số lượng tiền tệ của hệ thống, đã không còn là tình hình khó khăn như lúc Thôi Hằng mới vừa đi ra tân thủ không gian.

Mặc dù cho tới nay, mục đích chủ yếu của hắn là thu thập thất tình chúng sinh thai nghén Nguyên Anh, nhưng mà cũng không buông lỏng thu thập đối với tiền tệ của hệ thống.

Từ huyện Cự Hà đến Quận Thành Quận Lỗ, rồi đến Phong Châu Phủ Thành, ngoài ra hắn còn đi địa phương khác mấy lần.

Thật ra thì, mỗi khi đến một nơi, hắn cũng cố chú ý đến nơi đó, phải chăng ẩn chứa những đồ vật là cội nguồn văn minh hoặc lãng đọng thời gian.

Cũng đem cỗ khí tức phía trên chuyển hóa thành tiền.

Cho đến ngày nay, số lượng tiền tệ của hệ thống đã trở nên rất là dư thừa.

Vượt qua hai triệu!

【 tiền tệ: 2127856.5 】

Trong này thu hoạch lớn nhất, chính là do nhà họ Vương ở Lang Gia bên kia cung cấp.

Thân là một trong bảy vọng họ truyền thừa vượt qua 3000 năm, bên trong gia tộc này tàng trữ đồ cổ văn vật có thể nói là kếp sù, thoáng cái liền công hiến số lượng hơn triệu tiền.

Hơn 2 triệu tiền, số lượng dường như rất nhiều.

Nhưng mà Thôi Hằng tính một chút, nếu như hắn mỗi tháng đều vào tân thủ không gian ngây người năm ngày.

Gần hai tháng sẽ xài hết.

Dù sao trong cùng tháng nếu tiến vào thêm một lần, số tiền tiêu phí liền phải nhảy gấp mười lần, thật sự là hết sức quá đáng.

Việc trở lại tân thủ không gian để một mực lánh đời tu luyện bên trong như trước đây, chung quy là một cái mộng tưởng xa không với tới.

Dương nhiên, tân thủ không gian bây giờ đã thăng cấp thành thế giới động thiên.

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng bỗng nhiên hướng hệ thống dò hỏi: “Có biện pháp để ta sống trong thế giới động thiên lâu dài hay không?”

【 Kí chủ tôn kính ngài khỏe! Hoan nghênh sử dụng hệ thống Tu Tiên toàn năng, bản hệ thống hết sức trung thành vì ngài phục vụ, vì bảo hộ che chở con đường tu tiên của ngài. 】

【 Bên trong loại gói hiện tại, điều kiện tiến vào thế giới động thiên của kí chủ là: Mỗi tháng có 5 lần cơ hội tiến vào động thiên, mỗi ở một ngày, điểm tích lũy cần hao phí lần lượt tăng lên, chia ra làm 100 điểm, 1000 điểm, 10000 điểm, 100000 điểm, 1000000 điểm. 】

【 Nếu ngài cần phục vụ chất lượng tốt hơn, có thể thăng cấp gói hoặc mua sắm phục vụ giá trị tăng dần phía dưới. 】

【 Gói Toàn Năng Tu Tiên bản thăng cấp: Thăng cấp tất cả chức năng hiện hữu trên toàn phương diện, mang đến cho ngài trải nghiệm phục vụ Tu Tiên chất lượng tốt hơn, mang đến cho ngài cảm giác tốt hơn. Giá mua: 1000000000 điểm. Tư cách mua: Hóa Thân kỳ. 】

【 Chuyên du lịch động thiên mười ngày: Sau khi mua bản phục vụ cao cấp này, có thể liên tục dừng lại thời gian mười ngày trong thế giới động thiên, rời khỏi giữa chừng hoặc là rời đi khi chưa ở đủ mười ngày trong cùng tháng thì xem là tự bỏ đi số ngày dư thừa. Mỗi tháng có thể mua một lần. Giá mua: 3000000 điểm. 】

【 Thẻ trải nghiệm động thiên một tháng: Sau khi mua bản phục vụ cao cấp này, có thể liên tục dừng lại ở thế giới động thiên thời gian một tháng, số ngày thực tế là lấy ngày còn thừa lại trong tháng đó cùng ngày tháng mua làm chuẩn. Mỗi ba tháng có thể mua một lần. Giá mua: 10000000 điểm. 】

【 Thẻ trải nghiệm tăng thời gian ở động thiên: Trước khi mua bản phục vụ cao cấp này, cần mua “Thẻ trải nghiệm động thiên một tháng” trước, có thể ở trên cơ sở vốn có kéo dài một tháng thời gian. Giá mua: 15000000 điểm. 】

【 Chuyến du lịch động thiên nửa năm: ... 】

【 Chuyến du lịch động thiên một năm: ... 】

Khóe miệng Thôi Hằng hơi hơi co quắp, tại chỗ liền đóng lại gợi ý của hệ thống, dù là lấy tâm linh của Kim Đan đại thành cũng khó có thể chịu đựng loại tâm tình bi thương đến từ sự nghèo khó này.

Tiêu phí khi tiến vào thế giới động thiên không khỏi cũng quá khoa trương.

Nêu như muôn duy trì ở lại bên trong gân hai tháng, lại cần hai mươi lăm triệu điểm tiền.

Mà bây giờ toàn bộ gia sản của hắn cũng mới hơn 2 triệu mà thôi.

Về phần tuyên hạng thăng cấp gói, hắn liền trực tiếp lướt qua, không đề cập tới cái giá mua cao tới 1 tỷ kia, hiện tại hắn ngay cả tư cách mua cũng không có.

“Thật buồn cười, ta vậy mà còn tính toán đợi thất tình chúng sinh thu thập xong, đi vào trong thế giới động thiên bế quan bốn mươi chín ngày đây.” Thôi Hằng nhéo một cái huyệt thái dương của mình, có chút nhức đầu.

Ánh sáng thất tình nếu đều đạt tới độ cao bảy thước, xem như hoàn thành tu hành giai đoạn này, tiếp theo liền cần bế quan bảy bảy bốn chín ngày, để cho Kim Đan tạo ra linh tính, dựng dựng ra Nguyên Anh, như vậy mới có thể đột phá đến Nguyên anh kỳ.

Trong lúc bế quan, Thôi Hằng phải toàn thân tập trung tinh thần, tuyệt đối không thể chịu bất kỳ quấy rối gì từ ngoại giới, nếu không thì sẽ thất bại trong gang tấc, thậm chí có khả năng thân tử đạo tiêu.

Vì vậy, dưới tình huống bình thường, hắn phải tìm một người có thể tín nhiệm tuyệt đối, cùng thực lực đủ cường đại hộ pháp ở nơi hắn bế quan, phòng ngừa có người tới quấy rầy.

Hoặc là tìm tới một địa phương tuyệt đối an toàn, có thể bảo đảm chính mình sẽ không chịu đến bất kỳ quấy rối gì.

Lấy tính cách Thôi Hằng, dĩ nhiên là nghiêng về lựa chọn sau.

Hắn nghĩ tới trước nhất chính là tiến vào bên trong thế giới động thiên tiến hành đột phá.

Nơi đó tuyệt đối là chỗ an toàn nhất.

Thật không nghĩ đến tiêu phí lại kinh người như vậy.

“Cũng may là hơn 2 triệu tiền này chẳng qua là từ mấy nơi thu thập tới, nếu có thể đem toàn bộ Đại Tấn đều vòng một lần, hắn là đủ đi vào ngày người hai tháng.”

Sau khi Thôi Hằng nghĩ tới điểm này, tâm tình liền buông lỏng không ít.

Chẳng qua, nếu như thu thập hết cả Đại Tấn cũng không đủ tiền tệ thì sao?

Chính mình vẫn là nên ở trước khi tiếp cận đủ hai mươi lăm triệu tiền tệ, trước dùng bớt một chút.

Chỉ tạm dùng hơn một trăm hai chục ngàn, cũng chính là số lẻ tiền tệ hiện có.

Mặc dù so sánh với hao phí cần có khi ở trong thế giới động thiên thời gian dài, chút tiền nhỏ nhặt này không đáng kể, nhưng nếu là dùng để tiêu phí hạng mục bình thường có trong gói thì đã đủ rồi.

“Vì lý do an toàn, vẫn là trước mua một bộ pháp bào sơ cấp đi.” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng.

Chương 274: Trước mặt hệ thống nạp tiền, bất luận người nào đều là kẻ nghèo khó (2)

【 Pháp bào sơ cấp: Đạo bào sẵn có pháp lực yếu kém, đông âm hạ mát, xạ muối đuổi bụi, có thể tùy ý thay đổi kiều dáng quần áo, có thể ngăn cản công kích lớn nhất của Nguyên Anh sơ kỳ. 】

【 Giá bán: 100000 điểm (bản đầy đủ) 】

Hiện tại y phục ở trên người hắn thật ra thì đều là do hắn dùng pháp lực của chính bản thân ngưng tụ, chất liệu vượt xa bất luận vải vóc ở nhân gian, còn ẩn chứa lực lượng Kim Đan, cũng tương tự có thể đông âm hạ mát, đuổi muối tránh trùng, thay đổi kiều dáng quần áo.

Thôi Hằng coi trọng nhất vẫn ở điểm có thể ngăn cản công kích lớn nhất của Nguyên Anh sơ kỳ.

Dựa theo kinh nghiệm của hắn, Kim Đan đại thành cùng Nguyên Anh sơ kỳ thực lực sai biệt cực kỳ to lớn, công kích mạnh nhất của Nguyên Anh sơ kỳ sợ rằng có thể đem hắn nghiền chết như con kiến.

Coi như mình đã sắp thai nghén Nguyên Anh, nhưng nếu là ở trước đó chịu công kích cấp Nguyên Anh sợ rằng sẽ không ổn.

Một trăm ngàn tiền tệ thôi.

Cũng chỉ bằng 10% nhà họ Vương ở Lang Gia mà thôi, đáng giá!

【 tiền tệ: - 100000 】

Thôi Hằng ngay lập tức liền cảm giác trên người mình thoáng cái thanh mát, pháp bào sơ cấp đã mặc ở trên người của hắn, xúc cảm quả nhiên tốt hơn rất nhiều so với quần áo do pháp lực ngưng tụ, mặc vào hết sức thoải mái.

Hơn nữa, ở sau khi mặc vào bộ pháp bào sơ cấp này, hắn còn có một cái phát hiện ngoài ý muốn.

“Bên trên pháp bào này dường như khắc lấy lực lượng phù văn vô cùng cao minh, so với lực lượng Kim Đan cao cấp hơn, lại càng tràn đầy linh tính, đây chính là lực lượng tầng thứ Nguyên Anh sao?”

Cứ như vậy, hắn hoàn toàn có thể thông qua nghiên cứu đạo phù văn ẩn chứa trên pháp bào này, để sớm bắt đầu nghiên

cứu lực lượng tăng thứ Nguyên Anh, từ đó giảm bớt độ khó khi tu luyện ở Nguyên Anh kỳ.

Đây hoàn toàn là niềm vui ngoài ý muốn.

“Ừ, một trăm ngàn này xài đáng giá!” Trọng lòng Thôi Hằng lại thừa nhận quyết định của mình, ánh mắt nhìn về phía tuyên hạng khác trong gói, sau khi có chút nghĩ ngợi, trầm giọng nói “Hoàng Cân Lục Sĩ ở đâu?”

【 tiền tệ: - 1000 】

Một cái chớp mắt tiếp theo, một người tráng hán cao vượt qua năm mét, người mặc trang phục màu vàng, da thịt cũng hiện lên màu vàng sậm bỗng dựng xuất hiện, toàn thân bắp thịt cuộn cuộn, giống như một tòa núi nhỏ.

Sau đó chợt quỳ xuống trước mặt Thôi Hằng.

Ầm!

Mặt đất bỗng nhiên run lên một cái.

“Bái kiến Tiên Tôn!” Hoàng Cân Lục Sĩ ôm quyền hành lễ.

Thôi Hằng thấy vậy hơi trầm mặc, khẽ cười nói: “Có đoạn thời gian không gặp, ông bạn già.”

Hoàng Cân Lục Sĩ không có trả lời, như cũ quỳ ở nơi đó.

Thôi Hằng thấy vậy nụ cười nồng hơn, chỉ cảm thấy chính mình phảng phất lại trở về khoảng thời gian an tâm tu luyện trong tân thủ không gian, cười nói “Đứng lên đi.”

Mặc dù hẳn biết Hoàng Cân Lục Sĩ cũng không có linh trí chân chính, cũng sẽ không đáp lại lời hỏi thăm của hắn, nhưng hắn vẫn là nói như vậy.

Dù sao, trong vòng ba trăm năm ở tân thủ không gian kia, bởi bạn hắn thời gian dài nhất chính là Hoàng Cân Lục Sĩ.

Có điều, bởi vì Thôi Hằng là vừa triệu hoán Hoàng Cân Lục Sĩ ở trong sân nhỏ nội đường nha môn Châu Mục, động tĩnh mới vừa rồi lớn như vậy, nhất thời liền dẫn tới nhiều người.

Liễu Y Vân, Trương Sáu Minh, Lưu Lập Đào tất cả đều chạy tới.

“Thái sư tổ, bộ có địch nhân đánh tới sao?”

“Thượng Tiên, đã xảy ra chuyện gì, mới vừa rồi đại địa dường như rung một chút?”

“Sứ Quân, làm sao..”

Nhưng khi ba người đi tới nơi này, thầy Hoàng Cân Lục Sĩ toàn thân màu vàng sậm, cao đến năm mét, phảng phất người không lồ, tất cả đều bối rối.

Nhất là Lưu Lập Đào.

Hắn là người cuối cùng chạy đến, khi nhìn đến Hoàng Cân Lục Sĩ, ngay cả lời đều chưa nói xong, dờ ra tại chỗ, một chữ đều không nói ra được.

Ở trong mắt ba người, Hoàng Cân Lục Sĩ phảng phất như là một vị Thiên Thân.

Toàn thân trên dưới đều tản ra một loại khí thế cao không thể chạm, để cho bọn họ cảm thấy nếu mình so sánh với hắn, thì giống như con kiến hôi.

Trên thực tế, quả thật như thế.

Vị Hoàng Cân Lục Sĩ này có tu vi tương đương với Trúc Cơ sơ kỳ, đặt ở Tiên Giới chín cảnh chính là Thiên Nhân cảnh giới đệ tam.

Đối với Thần Cảnh mà nói, đã là tồn tại hoàn toàn không cách nào tưởng tượng.

“Thái sư tổ, đây, đây là?” Liễu Y Vân lấy can đảm thấp giọng dò hỏi.

“Coi là tôi tớ của ta đi.” Thôi Hằng cười cười nói “Lúc trước đi lạc, bây giờ mới vừa tìm trở về.”

Sau đó nói với Hoàng Cân Lục Sĩ “Người đi về trước đi.”

“Phải! Tiên Tôn!” Hoàng Cân Lục Sĩ lần nữa quỳ xuống đất hành lễ.

Thanh âm của nó vang vọng, truyền vào trong tai đám người Liễu Y Vân giống như sấm nổ âm, sau đó bọn họ liền thấy vị cự nhân vô cùng cao lớn này trực tiếp biến mất.

Biến mất không còn tăm hơi, trong nháy mắt liền không còn!

Ba người trở mắt nhìn nhau, trong lúc nhất thời trong lòng trào dâng sóng gió kinh hoàng.

Trong đầu Lưu Lập Đào chỉ còn lại có hai chữ.

“Thần Tiên!”

Sứ Quân quả thật là một vị Thần Tiên, nắm giữ uy năng cùng thủ đoạn không tưởng tượng nổi!

Liễu Y Vân cùng Trương Sáu Minh đều là Thần Cảnh, bọn họ đối với tu hành có hiểu biết rất sâu, đối với loại chuyện bỗng dưng biến mất này có một cái nhận thức đại khái.

Nhân Tiên, Địa Tiên nhất định là không làm được loại chuyện như vậy, Thiên Nhân đại khái cũng không được.

Chẳng lẽ người cự nhân mới vừa rồi kia, là một vị Thiên Tiên, thậm chí Thiên Quân sao?

Nếu như vậy, như thế...

Hai người lại đều nhìn về Thôi Hằng, bọn họ mới vừa rồi nghe rõ rõ ràng ràng.

Hoàng Cân Lục Sĩ xưng hô Thôi Hằng là ——

“Tiên Tôn!”

Một nhân vật hư hư thực thực là Thiên Tiên thậm chí Thiên Quân, lại xưng hô Thôi Hằng là “Tiên Tôn”!

Lời này ý nghĩa như thế nào? !

Chương 275: Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi (1)

Trong lúc nhất thời, Trương Sáu Minh cùng Liễu Y Vân đều đã suy nghĩ rất nhiều.

Trong đầu thoáng qua cảnh tượng Thôi Hằng dùng một sợi tóc đánh bại Độ Pháp hòa thượng lúc trước, trong lòng không nhìn được mà hiện ra một cái suy đoán.

Có lẽ Thôi Hằng không chỉ là Thiên Quân.

Mà là tồn tại tầng thứ cao hơn!

“Chẳng lẽ Thượng Tiên thật ra là đại năng cảnh giới đệ tứ của Tiên Giới, là cái cảnh giới mà ngay cả miêu tả cũng không có truyền thừa xuống?!” Trong lòng Trương Sáu Minh khiếp sợ không thôi.

Dường như cũng chỉ có như vậy mới có thể giải thích hành động mới vừa rồi của cự nhân kia.

Nếu quả thật là như vậy, vậy chính mình thật đúng là ôm được một cái bắp đùi siêu cấp lớn, Đạo Nhất Cung có lẽ có thể ở trong tay mình trở nên vĩ đại trở lại.

Trong lòng Liễu Y Vân cũng là lóe lên đủ loại đủ kiểu ý nghĩ.

Chẳng qua, suy nghĩ của nàng không có phức tạp như Trương Sáu Minh.

Chẳng qua là cảm thấy Thái sư tổ nhà mình lợi hại như vậy, phái Tiên Hà về sau cũng sẽ không bị người bắt nạt.

Có lẽ còn có thể đem sư tổ tìm trở về, như vậy toàn bộ phái Tiên Hà liền có thể cả nhà đoàn viên.

Cuộc sống như vậy nhất định hết sức tốt đẹp.

Thôi Hằng nhìn ba người trước mặt mình, khẽ gật đầu một cái, cười nói: “Chớ có suy nghĩ nhiều, đều đi về trước đi. Nơi này còn có một ít sự tình phải xử lý.”

Ba người ngay sau đó chấp tay cáo từ.

Thôi Hằng khẽ thở dài: “Ta đây còn chưa có thử nghiệm suy diễn pháp thuật đây, nêu như là bắt đầu thí nghiệm pháp thuật, động tĩnh có thể còn lớn hơn.”

Vì vậy, hần hơi chuyển động ý nghĩ, trong lòng liền có một ý kiến, dò hỏi hệ thống: “Nêu như ta bây giờ tiến vào trong thế giới động thiên, lúc đi ra có thể hay không xuất hiện ở những địa phương khác?”

【 Kí chủ tôn kính ngài khỏe! Hoan nghênh sử dụng hệ thống Tu Tiên toàn năng, bản hệ thống hết sức trung thành vì ngài phục vụ, vì bảo hộ che chở con đường tu tiên của ngài. 】

【 Thế giới động thiên là bản thăng cấp của tân thủ không gian, cũng có đặc tín du tầu trong kẽ hở của chư thiên vạn giới, nếu như ngài không sớm thiết lập bất kỳ biện pháp, mà lập tức tiến vào thế giới động thiên, thì lúc đi ra có thể xuất hiện ở những địa phương khác. 】

【 Nhưng mà ngài không cần phải lo lắng, chỉ cần trước khi tiến vào thế giới động thiên, mua phục vụ tăng thêm dưới đây, liền có thể cung cấp phục vụ cố định thế giới cho ngài. 】

【 Thế giới định tán: Sau khi mua vật phẩm phục vụ tăng thêm này, có thể đem thế giới động thiên cố định ở thế giới trước mắt, ở trong vòng một ngày, sẽ không du tầu trong những kẽ hở thời không khác. Giá mua: 1000 điểm. 】

Thôi Hằng nhất thời không nói gì

Có lẽ vì đây chính là hệ thống nạp tiền đi, rất biết hút máu người.

Mặc dù lúc hấn lại lần nữa từ trong tân thủ không gian đi ra, cảm giác mình vẫn là xuất hiện ở địa phương lúc ban đầu xuyên việt, dường như cũng không có dấu hiệu qua lại trong kẽ hở chư thiên vạn giới, nhưng thả tin là có còn hơn là không.

Ngộ nhỡ lúc đi ra thật đi tới một cái thế giới khác.

Vậy thì không hay lắm.

Dù sao cũng chỉ là 1000 điểm.

Mua!

Thôi Hằng lại dặn dò Hoàng Cân Lục Sĩ một chút, để nó canh giữ Phong Châu Châu Phủ.

Sau đó...

【 tiền tệ - 1000 】

【 tiền tệ - 100 】

Sau khi tiến hành hai đợt tiêu phí, Thôi Hằng lập tức biến mất khỏi nha môn phủ Châu Mục.

Một cái chớp mắt tiếp theo, hấn liền đi tới bên trên một vùng bầu trời.

Chung quanh là biển mây cuộn cuộn, phía trên treo một vàng mặt trời tỏa ra ánh sáng cùng nhiệt độ vô tận, chiếu sáng cái thế giới này.

Thôi Hằng cúi nhìn xuống dưới, đập vào mắt hẳn đầu tiên chính là một mảnh lục địa.

Phía trên sinh trường rừng rậm rậm rạp, ở khu vực trung ương có một tòa biệt thự hoa viên ba tầng.

Đúng là phòng nhỏ tân thủ hẳn ở ba trăm năm.

Ở trong sân của biệt thự có hai khối ruộng.

Một là tận thủ nông trường trong phúc lợi tân thủ, một cái là chính là đồng ruộng hẳn tự mình chủ động khai khẩn ra.

Sau đó, hẳn lại nhìn về phía bên ngoài lục địa.

Vốn dĩ khi nơi này còn là tân thủ không gian, bên ngoài lục địa chỉ có hư không bị màn sáng màu vàng bao phủ, không có gì cả.

Nhưng bây giờ bên ngoài lục địa lại trở thành một vùng biển khơi mênh mông vô biên vô hạn.

Phía trên còn rải rác lác đác hòn đảo.

Đứng ở trên không trung, có thể thấy những hòn đảo này có lớn có nhỏ.

Có một ít đảo phía trên còn sinh trường kỳ hoa dị thảo Thôi Hằng hoàn toàn chưa từng thấy, thậm chí còn có hòn đảo bị bao phủ ở trong một màn sương mù, tản ra hào quang đủ loại màu sắc, rất là thần kỳ.

“Sau khi biến thành thế giới động thiên, nơi này so với lúc trước lớn hơn, cũng thần kỳ hơn nhiều.” Trọng lòng Thôi Hằng không nhịn được thở dài nói, đối với mấy cái đảo mới xuất hiện này cảm thấy khá hứng thú.

Có điều, lần này hẳn đi vào là vì suy diễn pháp thuật cùng tiến hành thí nghiệm.

Những chỗ thần dị mới tăng thêm trong thế giới động thiên này mặc dù rất đáng giá tìm tòi, nhưng thời gian của hẳn không nhiều, chỉ có thể tạm thời hoãn lại.

Vì vậy, sau khi đại khái xem qua biến hóa trọng thế giới động thiên, Thôi Hằng liền từ trên trời cao hạ xuống, tới trên đất liền trong vùng đại dương biển khơi bao la này.

So sánh với bên ngoài, tình huống trên khối đất bằng này gần như không có thay đổi gì.

Vẫn là hình dạng như lúc Thôi Hằng rời đi.

Đương nhiên, cũng có một ít biến hóa rất nhỏ.

Tỷ như trong nông trường tân thủ chất đồng không ít đồ.

Những thứ này đều là nông trường tự động sản xuất ra trong mấy tháng vừa rồi, nhưng không có chủ nhân ở, nơi này liền không có người đem chúng nó sử dụng, liền chất đống lên nhau.

Cũng may những thứ này đều ẩn chứa linh khí, bản thân liền có thể tự động giữ tươi, đừng nói là mấy tháng, coi như là mấy trăm năm trôi qua cũng sẽ giữ trạng thái mới mẻ.

Hơn nữa ở khu vực nòng cốt của nông trường còn nhiều hơn một khối ruộng thuốc linh căn, bên trong sinh trưởng mấy bụi linh căn chân chính.

Ngoài ra chính là trong mảnh đồng ruộng bản thân hắn khai khẩn ra kia nhiều hơn một ít cỏ dại, cây cà chua cùng một ít cây ăn quả khác cũng đều thành thực, trái cây lớn treo ở phía trên, như mùa bội thu.

Chỉ là nhìn cái cảnh tượng này, Thôi Hằng liền có một loại cảm giác an tâm thích ý.

Cả người đều thư giãn.

Bất luận bên ngoài có bao nhiêu mưa gió, nơi này mãi mãi cũng là chỗ quen thuộc nhất, an toàn nhất.

Thôi Hằng thuận thực ở trong đồng ruộng nhà mình hái xuống một trái cà chua, cũng không cần rửa, trực tiếp bỏ vào trong miệng khẽ cắn, nhất thời miệng đầy nước, chua chua ngọt ngọt, ăn ngon vô cùng.

Sau khi tiện tay diệt trừ cỏ dại trong đất, hắn liền xe nhẹ đường quen, mở ra cửa phòng biệt thự tân thủ, đi vào.

【 Hoan nghênh chủ nhân về nhà! 】

Bên trong như cũ mở điện, một cái Tinh Linh nào đó vô cùng có linh tính chào hỏi, đèn điện cũng tự động bật lên.

Thôi Hằng vừa ăn trái cà chua, vừa ngồi ở trên ghế sa lon, thích ý thả lỏng người xuống, sáng khoái đến không muốn động đây.

Đây là cảm giác của nhà.

Chương 276: Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi (2)

Vào lúc này hấn mới biết, mặc dù thời hạn sử dụng những phúc lợi tân thủ này chỉ có ba trăm năm, nhưng sau khi thăng cấp gói, chỉ cần hấn tiến vào trong thế giới động thiên, liền có thể tiếp tục sử dụng phòng nhỏ tân thủ.

Tức là phòng nhỏ tân thủ cùng tĩnh thất tân thủ.

Chỉ có tiếp tục nạp tiền mới có thể đem chúng nó tạm thời thăng cấp thành Phúc Địa Đạo Cung cùng tĩnh thất sơ cấp.

Đây cũng tính là niềm vui ngoài ý muốn.

“Đáng tiếc, không thể ở lâu a.”

Thôi Hằng thở dài, sau ba phút nằm ở trên ghế sa lon liền lại ngồi dậy.

Mặc dù hấn rất hưởng thụ cảm giác bây giờ, nhưng hấn càng rõ ràng bản thân bây giờ phải làm gì.

“Bắt đầu suy diễn pháp thuật!”

【 tiền tệ - 20000 】

【 Kí chủ tôn kính ngài khỏe! Ngài tiêu phí 20000 điểm tiền tệ, triển khai suy diễn pháp thuật, số lần 200 lần. Bởi vì suy diễn pháp thuật tồn tại tính ngẫu nhiên, cho nên có khả năng thất bại cùng tái diễn, mong ngài tha thứ! 】

“?”

Thôi Hằng sau khi nghe được gợi ý của hệ thống, mặt đều xanh biếc.

Hấn suy t chút nữa cho rằng mình không phải là đang suy diễn pháp thuật, mà là đang chơi đùa nạp tiền rút thẻ của trò chơi điện thoại hút máu nào đó.

Ngay sau đó, hấn liền thấy trước mắt của mình xuất hiện một đoàn ánh sáng màu vàng.

Bên trong cái đoàn ánh sáng vàng này mơ hồ có thể thấy một quyển sách, trang sách nhanh chóng lật qua, trên đó viết ký hiệu thần bí lít nha lít nhít, như là ân chứa vô tận huyền diệu.

Đây là 《 Tiên pháp sơ cấp – từ nhập môn đến thăng thiên 》 .

Suy diễn pháp thuật chính là chức năng của nó, là 《 Tân Thủ Tiên Pháp bản thăng cấp 》 của gói này.

Nương theo trang sách nhanh chóng chuyển động, từng cái gợi ý của hệ thống xuất hiện ở trước mắt Thôi Hằng.

【 Chúc mừng ngài! Đạt được pháp thuật “Cửu Hỏa Viêm Long “. 】

【 Chúc mừng ngài! Suy diễn thất bại! 】

【 Chúc mừng ngài! Đạt được pháp thuật “Ích Cốc Thực Khí “. 】

【 Chúc mừng ngài! Đạt được pháp thuật “Ngự Hỏa Thuật “. 】

...

【 Chúc mừng ngài! Đạt được pháp thuật “Ích Cốc Thực Khí “. 】

【 Chúc mừng ngài! Suy diễn thất bại! 】

【 Chúc mừng ngài! Đạt được pháp thuật “Đôi Trắng Thay Đen “. 】

【 Chúc mừng ngài! Suy diễn thất bại! 】

【 Chúc mừng ngài! Đạt được pháp thuật “Ích Cốc Thực Khí “. 】

...

【 Chúc mừng ngài! Đạt được pháp thuật “Pháp Thiên Tượng Địa “. 】

【 Chúc mừng ngài! Đạt được pháp thuật “Ích Cốc Thực Khí “. 】

【 Chúc mừng ngài! Suy diễn thất bại! 】

【 Chúc mừng ngài! Đạt được pháp thuật “Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi “. 】

...

...

Tốc độ suy diễn Tiên pháp cực nhanh, trong nháy mắt, hai trăm cái nhắc nhở liên hiện lên trước mắt Thôi Hằng.

Hắn nhìn mà huyết áp đều tăng.

Trong đó, số lần suy diễn thất bại có bảy mươi chín lần, “Ích Cốc Thực Khí ” có tám mươi lăm lần, còn có cái gì “Ngự Hỏa Thuật ” “Ngự Thủy Thuật ” “Ngự Thổ Thuật ” các loại pháp thuật cơ sở cộng lại 23 lần.

Chân chính có thể được xưng là thực dụng, thậm chí là cường đại chỉ có mười ba loại pháp thuật:

Cửu Hỏa Viêm Long, Ngũ Lôi Thiên Tâm Chính Pháp, Tiên Thiên Nhất Khí Cầm Nặ Công, Ba Đầu Sáu Tay, Pháp Thiên Tượng Địa, Vạn Lý Đăng Quang Thuật, Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi, Sắc Lệnh Câu Thần Chú, Đồi Trắng Thay Đen, Nhiếp Khí Trán Bình Thuật.

Mỗi một loại pháp thuật đều diệu dụng vô cùng.

Hơn nữa theo cảnh giới tu vi tăng lên, pháp thuật cũng sẽ trở nên mạnh hơn.

Điều không hoàn mỹ chính là, những pháp thuật này chẳng qua là cho ra phương pháp tu luyện, đều cần Thôi Hằng tự mình nghiên cứu từng chút một, từ từ tu luyện học tập, sau đó còn phải luyện tập.

Không thể giống như chơi game, nhấn vào sách kỹ năng liền trực tiếp học được.

Pháp thuật, vật này cực kỳ huyền bí.

Thôi Hằng thử đồng thời lật xem mấy loại bí quyết pháp thuật khác nhau, rất nhanh thì làm cho chính mình hoa mắt váng đầu, ngay cả suy nghĩ đều có chút hỗn loạn.

Cái này liền ý nghĩa, hẳn phải có chút chọn lựa, đem thứ tự học tập lần lượt sắp xếp ra.

“Thủ đoạn công kích tạm thời không thiếu, chỉ cần ở trước khi Tiên Phật hạ xuống, học được một hai loại pháp thuật công kích là được rồi, bây giờ ưu tiên nhất vẫn là cái này đi.”

“Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi, cũng có thể gọi là nạp mọi thứ vào trong nhẫn, là một loại pháp thuật trữ vật, sau khi luyện thành có thể mở ra một cái không gian trữ vật nhỏ nhỏ mang bên mình, độ lớn nhỏ xem cảnh giới tu vi mà định ra.

“Nếu mà có tài liệu thích hợp, còn có thể dùng thuật này đem luyện chế thành pháp bảo chứa đồ. Ừm ? Nếu có thể tu luyện tới chỗ cao thâm, còn có thể dùng cái không gian này cưỡng ép thu người, cái này có thể tính hay không là bản ban đầu của Tụ Lý Càn Khôn?”

Sau khi làm ra cái quyết định này, Thôi Hằng lại tốn 1000 điểm, đem phòng nhỏ tạm thời biến thành Phúc Địa Đạo Cung, lại dùng 1000 điểm mở ra tinh thất sơ cấp.

Dù sao chỉ dùng thời gian một ngày, nhất định phải sử dụng trọn vẹn một chút.

Sự thật chứng minh, nạp tiền quả thật có thể để cho người trở nên mạnh mẽ.

Ở lúc ngày này sắp kết thúc, Thôi Hằng rôt cuộc mò tới một chút phương pháp của pháp thuật này.

Cũng mở ra một cái không gian trữ vật rộng một thước vuông mang bên mình.

Mặc dù đây chỉ là một loại vận dụng vô cùng sơ cấp, ngay cả một phân vạn sự huyền diệu của nó đều không phát huy được, nhưng cũng khiến cho hắn cảm thấy hết sức hưng phấn.

Rôt cuộc có không gian trữ vật tùy thân!

Người tu tiên không có vật này, xứng gọi là người tu tiên sao?

Điều này cũng thuận lợi cho hắn đem đồ vật trong nông trường cùng ruộng đất mang ra ngoài.

Vì vậy, sau khi Thôi Hằng thu hoạch một nhóm nông sản, liền rời đi thế giới động thiên, lần nữa trở lại trong nha môn phủ Châu Mục.

Hắn đang muốn trở về phòng, lại thấy ở bên ngoài có một bóng hình xinh đẹp mỹ lệ đang đứng.

Đúng là Trịnh Nam Huân.

Nàng không biết từ lúc nào từ phái Tiên Hà đến nơi này.

“Sur tổ! ” Trịnh Nam Huân thấy Thôi Hằng, ánh mắt liền sáng lên, vội vàng nói “Đệ tử có chuyện bẩm báo.”

Chương 277: Thí chủ, người cùng Phật ta hữu duyên (1)

Thôi Hằng thấy vẻ mặt Trịnh Nam Huân có chút lo lắng, nghi ngờ dò hỏi: “Xảy ra chuyện gì?”

Trịnh Nam Huân xem như một trong hai vị Nhân Tiên còn lại của phái Tiên Hà, vì an toàn của cả môn phái, nàng sẽ không tùy tiện xuống núi.

Lần này bỗng nhiên tới, hơn phân nửa là có chuyện khẩn cấp gì.

“Su tử, cùng Bảo Lâm Thiên Viện có liên quan.” Trịnh Nam Huân vẻ mặt nghiêm túc nói “Đệ tử nhận được tin tức, trong những ngày gần đây, Bảo Lâm Thiên Viện đột nhiên bắt đầu trắng trợn truyền giáo ở Dự Châu.

“Hơn nữa, bọn họ không biết dùng thủ đoạn gì, lại có thể để cho phần lớn người trong huyện, trong một đêm toàn bộ thờ phượng cái gọi là Bảo Lâm Phật Đà, đệ tử cho rằng chuyện này không phải chuyện đùa, liền tới bẩm báo với sư tôn ngài.”

“Trong một đêm để cho phần lớn người trong huyện tin phụng Bảo Lâm Phật Đà?” Thôi Hằng nghe vậy nhất thời nhíu mày, trầm giọng nói “Bảo Lâm Thiên Viện lại có bản lĩnh như vậy.”

Đất đai một huyện ít nhất cũng có mấy trăm ngàn người, muốn trong một đêm cải biến tư tưởng của nhiều người như vậy, tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

Đây là mê hoặc lòng người trên quy mô lớn!

Dù cho người chịu ảnh hưởng, cũng chỉ là người bình thường, cũng cần lực lượng thần hồn cực kỳ mạnh mẽ, hơn nữa còn phải có thủ đoạn đặc biệt mới được.

Ít nhất cái gọi là La Hán Bồ Tát là không đạt tới.

Dù sao, Bồ Tát cũng chỉ tương đương với luyện khí chín tầng.

“Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, đệ tử cũng không dám tin.” Trịnh Nam Huân gật đầu một cái nói “Bạn đâu là có đệ tử chân truyền lịch luyện ở Dự Châu trở lại bẩm báo, sau khi đệ tử đi tới kiểm tra, phát hiện lại thật sự là như vậy, liền tới bẩm báo với sư tôn ngài.”

Vô luận là phái Tiên Hà hay là Thôi Hằng, đều đem Bảo Lâm Thiên Viện coi là tử thù.

Thậm chí Thôi Hằng đều đã quyết định chờ sau khi Tiên Phật Thượng Giới hạ xuống, liền giết sạch hòa thượng của Bảo Lâm Thiền Viện.

Vào lúc này, Trịnh Nam Huân phát hiện Bảo Lâm Thiền Viện có dị động trên quy mô lớn như vậy, tự nhiên muốn bẩm báo cho Thôi Hằng.

”Ừ, cùng ta đi xem một chút đi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, dưới chân trực tiếp dâng lên một đoàn mây lành, mang theo Trịnh Nam Huân bay lên bầu trời, hướng phương hướng Dự Châu phóng đi.

...

Bên trong Bảo Lâm Thiền Viện, hương khói cường thịnh.

Hơi khói cực kỳ đậm đà đang ở phía trên bảo tự động lại thành một mảnh mây khói, khắp nơi trong không khí đều tràn ngập mùi vị nhang đèn thiêu đốt.

Lúc này trời mới vừa tờ mờ sáng, nhưng người tới dâng hương cũng đã từ xếp hàng từ đỉnh Kim Quang Sơn đến dưới núi.

Đây sợ là có nhiều hơn vạn người.

Đôi mắt lượng lớn khách hành hương như vậy, cho dù là hòa thượng Bảo Lâm Thiền Viện đều có chút bối rối.

Bọn họ không biết mấy ngày nay chuyện gì xảy ra.

Làm sao sẽ đưa tới biến hóa kịch liệt như vậy?

Mặc dù trước giờ Bảo Lâm Thiền Viện là thánh địa đệ nhất thiên hạ của Phật Môn, cũng có hương khói hưng thịnh, nhưng tuyệt không có giống như bây giờ, mỗi ngày đều có mấy trăm ngàn người tới dâng hương.

Quá khoa trương.

Chẳng qua, tuyệt đại đa số hòa thượng trong Bảo Lâm Thiền Viện đối với loại tình huống này đều là vô cùng hoan nghênh.

Mệt thì cũng hơi mệt, nhưng tiền hương khói là thật nhiều.

Tiền hương khói nhận được những ngày này, thậm chí còn nhiều hơn tổng cộng của nửa năm một năm trước đây.

Thật là kiếm bộn.

Cũng không có người chú ý tới, những khách hành hương tới dâng hương bái Phật này cũng không bình thường.

Bọn họ ánh mắt trống rỗng, vẻ mặt đờ đẫn.

Trên mặt mặc dù mang nụ cười, nhưng đều hết sức gương gao.

Mỗi một người đều giống như cái xác biết đi vậy.

Dù sao, những hòa thượng này một lòng bận bịu đếm tiền, nào có tâm tư đi quan sát biểu tình của khách hành hương.

Đối với bọn họ mà nói, có thời gian rảnh rỗi đó, còn không bằng dự tính xem mình về sau muốn mua bao nhiêu đất đai, hay âm thầm nuôi mấy người tiêu thiếp đây.

Vào giờ phút này, ở sau núi, trong cấm địa Bảo Lâm Thiên Viện, Huyền Không hòa thượng đang ngồi xếp bằng.

Cả người hẩn lơ lửng giữa không trung, hai mắt hơi khép, vẻ mặt nghiêm túc, hít thở ra vào mây khói hương khói hội tụ trên trời.

Từng tia từng sợi hơi khói từ không trung bay xuống, bị hẩn hút vào trong cơ thể, một lát sau lại bị phun ra.

Nhưng mà lúc phun ra, hơi khói ban đầu đã hóa thành kim quang mang theo màu đỏ nhàn nhạt.

Những kim quang này hội tụ ở sau lưng Huyền Không hòa thượng, chậm rãi phác họa ra đường nét hư ảnh một tôn Phật Đà.

Phật Đà có bốn đầu tám tay, tay cầm tám món phật bảo.

Phía sau càng có hư ảnh vô số bảo vật chìm nổi.

Chính là tổ sư Bảo Lâm Thiên Tự ——

Bảo Lâm Phật Đà!

Huyền Không hòa thượng thân là một vị Phật tử, nắm giữ năng lực mượn nhờ Pháp Ấn Phật Đà ngưng tụ hóa thân Phật Đà!

Mà vật liệu ngưng tụ ra hóa thân Phật Đà, chính là nguyện lực cùng hương khói của chúng sinh.

“A Di Đà Phật!”

Huyền Không hòa thượng chấp hai tay, tụng niệm phật hiệu.

Hẩn cảm giác hư ảnh Phật Đà phía sau mình càng ngày càng ngưng tụ, lực lượng trong cơ thể mình cũng biến thành càng ngày càng cường đại, nói nhỏ “Nguyện thiên hạ chúng sinh tất cả tin Phật ta!”

Cùng lúc đó, bên trên hư ảnh Phật Đà kia bỗng nhiên toát ra ánh sáng màu tím đen nhàn nhạt.

Những ánh sáng này tựa như một sợi lại một sợi xúc tu hướng ra phía ngoài kéo dài, nhưng sau khi rời đi hư ảnh Phật Đà ba thước liền tiến vào hư không.

Không biết cuối cùng vươn về phương nào.

...

Thôi Hằng cùng Trịnh Nam Huân đi tới Quận La Sơn ở phía Tây Nam Dự Châu.

Nơi này là địa phương giáp ranh của Dự Châu cùng Ba Châu, cách xa thủ phủ Dự Châu, đệ tử phái Tiên Hà chính là ở chỗ này phát hiện Bảo Lâm Thiên Viện đang trắng trợn truyền giáo.

Hai người ở bên ngoài Quận Thành La Sơn đáp xuống đám mây, làm bộ như người trong giang hồ thông thường đi tới trước cửa thành.

Chương 278: Thí chủ, người cùng Phật ta hữu duyên (2)

“Thậm chí ngay cả quân lính thủ thành đều trở thành tăng binh?” Biểu tình trên mặt Thôi Hằng có chút cô quái, hắn thấy trước cửa thành có hai hàng quân lính đứng đây, tất cả lại đều cao đầu trọc, có dấu dóm hương, ăn mặc như tăng binh.

“Người đi đường tất cả đều là tăng nhân.” Trịnh Nam Huân nhìn từng người đầu trọc qua lại, chỉ cảm thấy có một cỗ khí lạnh xông thẳng lên óc, vô cùng kinh sợ.

“Khi trước nơi này chính là như vậy sao?” Thôi Hằng hỏi Trịnh Nam Huân bên cạnh, người đi đường và quân lính đều là bộ dáng tăng nhân, chuyện này sợ rằng ý nghĩa là trong toàn bộ Quận Thành La Sơn đều là một vùng Phật Quốc.

“Không phải.” Trịnh Nam Huân lắc đầu nói “Lúc trước khi ta tới bên này dò xét, còn chỉ có một nửa huyện tin Phật, Quận Thành La Sơn còn là thành trì thế tục bình thường, nhưng bây giờ đã là bộ dáng này, lúc này mới không tới ba ngày a, điều này quá kỳ quái rồi tô sư!”

Tốc độ truyền bá như vậy, thật là so với bệnh dịch ghê gớm nhất còn nhanh hơn!

“Quả thật không bình thường.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gạt đầu, sắc mặt trở nên âm trầm “Phật nói tứ đại giai không, vì vậy làm mất đi thất tình chúng sinh?”

Hắn chú ý tới tâm tình của những tăng nhân này đều hết sức trống rỗng, tựa như có lẽ đã đánh mất thất tình.

Điều này cũng mang nghĩa, Quận Thành La Sơn bây giờ, sợ rằng không cách nào cung cấp thất tình chúng sinh, không cách nào sinh ra một ít ích lợi đối với việc tu hành của hắn.

Nếu mà để cho Bảo Lâm Thiên Viện cứ truyền giáo như vậy, toàn bộ bách tính Dự Châu sớm muộn đều sẽ biến thành cái bộ dáng này.

Đến lúc đó toàn bộ bách tính Dự Châu đều bị mất đi thất tình.

“Nam Huân, ngươi làm không tệt.” Thôi Hằng tán dương một câu, đồng thời ánh mắt của hắn nổi lên kim quang, trầm giọng nói “Xem ra có thể câu lên một con cá lớn.”

Lực lượng Kim Đan hội tụ ở trên hai mắt, cảnh tượng trước mắt hắn nhất thời liền phát sinh biến hóa.

Chỉ thấy trên người những người đi đường đi tới đi lui kia, cùng với tăng binh thủ thành lại đều dính một sợi dây nhỏ nhàn nhạt màu tím đen.

Cá sợi dây nhỏ này đi vào trong cơ thể của bọn họ, điều khiển hành động của bọn họ.

Đồng thời giống như ký sinh trùng, hấp thu lực lượng thần hồn của bọn họ, thần hồn của phần lớn người đều chỉ còn lại có một chút xíu, chỉ có thể duy trì sinh cơ cơ bản.

Nếu như nói lực lượng thần hồn của một người bình thường là một đoàn lửa cháy hùng hực, như vậy những người trọng Quận Thành La Sơn này, cũng chỉ còn lại có một ánh nến nhỏ nhoi.

Bất kỳ một tia gió nhẹ nào cũng có thể đem thổi tắt.

Mà một đầu khác của những sợi dây nhỏ màu tím đen chính là lan ra trên cao.

Tại phía trên Quận Thành La Sơn, một sợi xúc tu thô chắc màu tím đen ẩn trong đám mây, lại phân hóa ra mấy trăm ngàn sợi dây nhỏ, điều khiển sinh linh phía dưới.

“Sức mạnh thực tế rất yếu, chỉ có trình độ luyện khí chín tầng, nhưng tầng thứ lực lượng tinh thần cực cao, Thiên Khư Tà trùng? Không, so với Thiên Khư Tà trùng cao cấp hơn, luồng lực lượng tinh thần này đã đạt tới tầng thứ Trúc Cơ đỉnh phong.”

Thôi Hằng chân mày hơi nhíu, đầu lóe lên mấy cái ý nghĩ.

Hắn bỗng nhiên từ trong tay áo lấy ra mười mấy trái cà chua, đem ném đến đến bầu trời Quận Thành La Sơn.

Đây là muốn dùng linh khí ẩn chứa trong đó tới bồi bổ sinh cơ của dân chúng bên trong Quận Thành La Sơn.

Ngay sau đó, Thôi Hằng liền nâng tay phải lên, chột hướng trời cao vô một cái, thi triển pháp lực Trúc Cơ đỉnh phong.

Cùng lúc đó, cái sợi xúc tu màu tím đen ẩn ở trong đám mây chột run lên, trọng nháy mắt liền đem mấy trăm ngàn sợi dây nhỏ kéo về, muốn phải chui vào hư không chạy trốn.

Nhưng mà ở bên dưới pháp lực Trúc Cơ đỉnh phong, sợi xúc tu màu tím đen này ngay cả cơ hội động đậy một chút cũng không có, trong nháy mắt liền bị trấn áp.

Một cỗ lực lượng vô hình đem nó bắt lại, cũng hung hãn hướng ra phía ngoài lôi kéo.

Trong nháy mắt, chiều dài sợi xúc tu này liền trở nên dài gấp mười lần, không ngừng vặn vẹo rung giật.

Ở phân cuối còn mơ hồ trông thấy Phật quang từ bi.

Ầm!

Trên bầu trời bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang trầm thấp, giống như là có vật gì bị đập bẽ.

Bầu trời ban đầu xanh thẳm, trong nháy mắt dính vào một lớp màu tím đen.

Vô số xúc tu màu tím đen lít nha lít nhít từ trong hư không lộ ra ngoài.

Phía cuối chúng nó tràn đầy Phật quang từ bi.

Chính là hư ảnh một tôn Phật Đà bốn đầu tám tay!

“Sur tổ, đây, đây là cái gì? !” Trịnh Nam Huân không thể tin nhìn bầu trời, kinh hãi muôn chết.

Bây giờ, Thôi Hằng đã phá đi thuật che mắt trên bầu trời.

Chỉ cần là võ giả trên Tiên Thiên, đều có thể thấy cảnh tượng phía trên.

“A Di Đà Phật!”

Thanh âm Phật hiệu vang vọng bỗng nhiên vang vọng đất trời, Phật quang màu vàng tràn đầy từ bi chiếu khắp thập phương.

Cùng lúc đó, cái xúc tu màu tím đen lít nha lít nhít lại trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, không còn nữa, giống như là cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện qua.

Trên bầu trời chỉ còn lại có hư ảnh một tôn Phật Đà to lớn, ngời trang nghiêm ở trên đài sen.

Mắt nhìn xuống chúng sinh phía dưới.

Hư ảnh vị Phật Đà này cúi xuống bốn cái đầu, tám đôi mắt nhìn xuống Thôi Hằng, bốn cái miệng đồng thời mở miệng, nhân nhật nói: “Không nghĩ tới, tại nhân gian nhỏ nhỏ này, lại thật có một tên Thiên Quân ngoại đạo, không tưởng tượng nổi.”

“Ngươi là cái thứ gì? ” Thôi Hằng nghiêm nghị quát lên, hấn bây giờ đã đem lực lượng Kim D9an của mình ẩn giấu, chỉ cho thấy pháp lực Trúc Cơ đỉnh phong.

Nếu muốn câu cá, vai diễn luôn là phải diễn trọn vẹn.

“A Di Đà Phật, ta là Bảo Lâm Phật Đà của Thiên Khư Giới. ” Hư ảnh Phật Đà dõi mắt nhìn chăm chăm Thôi Hằng, trong tám đôi mắt tràn đầy vẻ vui mừng, giống như tám cái quả cầu ánh sáng treo ở trên trời.

“Thiên Quân mạnh mẽ như vậy, quả thực cực kỳ hiếm thấy.

“Thí chủ, ta thấy ngươi cùng Phật ta hữu duyên, đủ để vào Phật môn ta làm một vị tôn giả hộ pháp, thế nào?”

Chương 279: Đại Chu Nữ Đế (1)

Hộ pháp tôn giả?

Thôi Hằng nghe vậy nở nụ cười “Người có bản lĩnh gì, cũng dám nói đề cho ta làm hộ pháp tôn giả?”

Bảo Lâm Phật Đà ở trên trời cao, bảo tọa hoa sen rạng ngời rực rỡ, khẽ cười nói: “Ta có phương pháp trường sinh, có thể cho người ngàn năm bất hủ, ta có đài sen cực lạc, có thể giúp người dòm ngó Thiên Đạo, ta có diệu pháp vô thượng, có thể độ cho người siêu thoát chúng sinh.”

“Không đủ không đủ.” Thôi Hằng lắc đầu nói “Nếu Bảo Lâm Thiên Viện của người thật lợi hại như vậy, Thiên Khư Giới tại sao lại lấy chín đại Tiên Môn làm đầu, tam đại Phật Viện chỉ xếp phía sau?”

“Chín đại Tiên Môn chẳng qua chỉ là một đám vô dụng, chỉ có Phật ta mới có thể độ hết chúng sinh.” Bảo Lâm Phật Đà lại cười nói “Thí chủ, một thân tu vi Thiên Quân này của người tu luyện không dễ, nếu có thể vào Phật môn ta, chưa chắc không thể chứng Thánh Quả Bồ Đề, vạn cổ bất diệt.”

“Nếu ta không muốn thì sao?” Thôi Hằng trầm giọng nói.

“Ngã phạt từ bi, nếu thí chủ không muốn, bản tăng tất nhiên không cưỡng cầu.” Bốn khuôn mặt của Bảo Lâm Phật Đà đều hết sức hiền hòa, mỉm cười nói “Chỉ có điều, kỳ hạn trăm năm buông xuống, sẽ có đại năng hàng lâm.”

“Thí chủ tuy là Thiên Quân, nhưng chung quy không có truyền thừa dựa vào, chín đại Tiên Môn sẽ không bỏ qua cho người, đến lúc đó truyền nhân của người sẽ bị giết chết, võ công của người sẽ bị xóa đi, ngay cả chính người cũng sẽ bị trấn áp.

“Nhưng nếu người có thể vào Phật môn của ta, hết thảy những chuyện này đều sẽ không phát sinh.”

“A, Thiên Khư Giới còn có thể mạnh hơn bốn tọa hay sao?” Thôi Hằng làm ra một bộ vẻ mặt kiêu căng, cười lạnh nói “Bốn tọa đã ở trên Thiên Quân, thì sợ gì chứ?”

“Ha ha ha, thí chủ vẫn là chớ có nói khoác thì tốt hơn.” Bảo Lâm Phật Đà cười lớn, bốn cái miệng đồng thời nói “Bản tăng tốt bụng khuyên nhủ thí chủ, thí chủ lại không tin tưởng, đợi đến lúc đại họa lâm đầu, thí chủ liền biết được. Ta đi vậy!”

Lời còn chưa dứt...

Trên người vị Phật Đà hư ảo này liền sáng lên một tầng hào quang màu tím đen.

Tựa như là muôn tròn vào hư không, rời đi nơi đây.

Nhưng mà hấn chẳng qua là hơi hơi lay động một cái, hào quang màu tím đen trên người liền bị lực lượng vô hình trấn áp xuống, hấn như cũ dừng lại ở tại chỗ, cũng không thể rời đi như dự liệu.

“Cái gì? !”

Bốn khuôn mặt của Bảo Lâm Phật Đà rốt cuộc biến sắc, tám đôi mắt không thể tin nhìn về phía Thôi Hằng, sợ hãi nói “Người có thể ngăn trở ta rời đi, người làm sao có thể ngăn trở ta rời đi? !”

Chẳng qua rất nhanh biểu tình trên mặt hấn liền từ hoảng sợ biến thành kinh hoàng.

Cùng lúc đó, hư ảnh Phật Đà to lớn này nhanh chóng thu nhỏ lại, trong nháy mắt biến thành lớn cỡ bàn tay, bị Thôi Hằng thu tới trong lòng bàn tay.

“Điều này sao có thể? !

Bảo Lâm Phật Đà cực kỳ kinh hoàng mà nhìn Thôi Hằng, biến cố bất thành linh này hoàn toàn lật đổ nhận thức của hấn.

Đây chính là hóa thân dựa vào Thiên Khư Chi Trùng ngưng tụ, nắm giữ lực lượng tinh thần chỉ hơi yếu hơn cấp Phật Đà, còn có dị năng chui vào hư không.

Làm sao lại dễ dàng bị bắt như thế? !

Thôi Hằng đem hư ảnh Bảo Lâm Phật Đà nhốt trong tay, cẩn thận kiểm tra “Lại thật sự là một loại sinh linh.”

Mới vừa rời hấn sở dĩ cùng Bảo Lâm Phật Đà nói nhiều lời như vậy, là có nguyên nhân.

Một mặt là phát hiện cái hư ảnh Phật Đà này lại cũng có thể cung cấp tâm tình phản hồi, như vậy thì có thể thông qua đối thoại để điều chỉnh tâm tình của đối phương, còn có thể hỏi một ít tin tức liên quan tới Thiên Khư Giới.

Mặt khác chính là nhân cơ hội này dò xét bản chất của hư ảnh Phật Đà này, đồng thời chặt đứt kết nối của hấn với ngoại giới, phòng ngừa hấn hướng ngoại giới truyền tin tức, cũng phòng ngừa hấn chui vào hư không chạy trốn.

Trong lúc dò xét bản chất của cái hư ảnh Bảo Lâm Phật Đà này, Thôi Hằng liền phát hiện, mặc dù đối phương thoát nhìn là một hóa thân hư ảnh của Phật Đà, nhưng bản chất chính là một con Thiên Khư Tà Trùng.

Lực lượng luyện khí tầng ba, tinh thần luyện khí chín tầng.

Chỉ là thông qua một chút thủ đoạn kỳ lạ, cưỡng ép tăng lên lực lượng cùng tinh thần của Thiên Khư Tà Trùng.

Thông qua đóng dấu mà gia trì phật lực ở phía trên Thiên Khư Tà Trùng, đem lực lượng đẩy tới luyện khí chín tầng, lại lấy Phật Ấn làm trụ cột, tụ tập lượng lớn hương khói nguyện lực, liền lại đem tinh thần đẩy tới Trúc Cơ hậu kỳ.

Vì vậy, cái gọi là hóa thân Bảo Lâm Phật Đà này, trên thực tế cùng Bảo Lâm Phật Đà chân chính cũng không có quan hệ trực tiếp, cũng không phải là hóa thân Bảo Lâm Phật Đà tự mình phân ra, càng không phải là từ Thiên Khư Giới hạ xuống.

Chẳng qua là dùng Thiên Khư Tà Trùng, Pháp Ấn Bảo Lâm Phật Đà, cùng hương khói nguyện lực của chúng sinh ngưng tụ mà thành một cái sinh linh quý dị.

Nhận thức của nó đối với chính mình, kiến thức nó hiểu biết, thậm chí là thủ đoạn cùng tác phong làm việc của nó, cũng chỉ là thiết lập dựa theo hình tượng Bảo Lâm Phật Đà trong lòng người ngưng tụ ra “Phật Đà Hóa Thân”.

Ở sau khi khám phá những thứ này, Thôi Hằng càng nảy sinh hiếu kỳ với bản chất của Thiên Khư Tà Trùng.

Đây đã là lần thứ ba hắn thấy Thiên Khư Tà Trùng, nhưng mà vẫn không có biết rõ đây rốt cuộc là cái gì.

Hai lần trước hắn nhìn thấy Thiên Khư Tà Trùng, cũng chỉ là trạng thái phổ thông.

Ngoại trừ có thể xâm nhiễm thần trí ra, dường như cũng không có chỗ đặc biệt gì.

Không nghĩ tới sau khi Thiên Khư Tà Trùng được tăng cường, lại có thể ngưng tụ thành sinh linh có thể cung cấp phản hồi tâm tình.

Dù rằng loại sinh linh này cũng không hoàn chỉnh, không có thân thể máu thịt, chỉ là năng lượng cùng tinh thần thuần túy, nhưng mà vẫn để cho hắn cảm thấy có chút khó tin.

Dù sao, Pháp Ấn Phật Đà, nguyện lực hương khói của chúng sinh, hình tượng trong lòng cũng chỉ là vật chết.

Ở trong mấy cái vật chết thêm vào một con Thiên Khư Tà Trùng, lại để cho vật chết thành vật sống.

Cái này làm cho Thôi Hằng không tự chủ được nghĩ đến quá trình Kim Đan thai nghén Nguyên Anh.

Nếu có thể làm rõ ràng bản chất của loại Thiên Khư Tà Trùng này, có thể hay không cung cấp trợ giúp đối với tu luyện trong Nguyên Anh kỳ?

“Thiên Khu Tà Trùng là vật gì? ” Thôi Hăng trầm giọng hỏi.

Chương 280: Đại Chu Nữ Đế (2)

“Thiên Khư Tà Trùng? ” Hư ảnh Phật Đà nghe vậy bỗng nhiên sững sờ, toàn thân chợt dấy lên ngọn lửa màu tím đen.

Thoáng cái, hư ảnh Phật Đà ở bên trong đoàn ngọn lửa màu tím đen thiêu đốt này, biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ còn lại một con sâu nhỏ màu tím đen co quắp.

Sau đó, cảnh cũ tái diễn.

Con sâu nhỏ này cũng rất nhanh liền tán loạn thành một mảnh ánh sáng màu tím đen, tiếp theo tiêu tán không thấy.

Thôi Hằng nhìn bàn tay rỗng tuếch, hơi trầm mặc, sau đó nói với Trịnh Nam Huân bên người: “Đi, theo ta đi Bảo Lâm Thiên Viện một chuyến.”

Trịnh Nam Huân theo bản năng gật đầu, nàng còn chưa có phục hồi tinh thần lại từ trong biến hóa bất thành linh mới vừa rồi.

Trong nháy mắt, Thôi Hằng cũng đã đạp mây bay tới bầu trời Bảo Lâm Thiên Viện.

Lúc này, đang có vô số tín đồ hành hương từ trên đỉnh núi vội vã đi xuống.

Mà ở bên trong đỉnh núi Bảo Lâm Thiên Viện thì truyền đến thanh âm kêu khóc.

Cần thận nghe một chút, là Phật tử của bọn hắn chết.

Thôi Hằng nghe Trương Sáu Minh nói qua, thông thường từ Chủ Tông Thượng Giới của Bảo Lâm Thiên Viện hạ xuống chính là Phật tử.

Có thể dựa vào Pháp Ấn Phật Đà ban cho ngưng tụ ra hóa thân Phật Đà.

Bây giờ tên Phật tử này đã chết.

Từ tiếng kêu khóc của đám tăng chúng trong viện kia, biết được cái tên Phật tử này hẳn là bị chết ngay lúc hắn gắng gượng kéo đi bộ hóa thân Phật Đà kia.

Đây coi như là bị đứt đầu mối.

“Xem ra chỉ có thể chờ đợi đến khi Tiên Phật Thượng Giới phủ xuống, trực tiếp đi hỏi. “Thôi Hằng dời mắt nhìn xuống chùa chiền phía dưới, bỗng nhiên cười nói “Chẳng qua, đều đã tới, cũng không thể phí công.”

Vì vậy, thân hình của hắn nhanh chóng hạ xuống, rất nhanh nhận được gợi ý của hệ thống.

【 Chúc mừng ngài! Phát hiện vật phẩm có thể dùng để chuyên hóa thành tiền tệ, xin hỏi có lập tức tiến hành chuyên hóa hay không? 】

“Chuyên hóa!”

Thôi Hằng trực tiếp hạ chỉ thị đối với hệ thống.

【 Tiền tệ + 1159642.5 】

...

Chuyên đi Dự Châu lần này, đối với Thôi Hằng mà nói thu hoạch rất phong phú.

Mặc dù không có tra được bản chất Thiên Khư Tà Trùng, coi như là một kiếp nuôi, nhưng thu được hơn một triệu tiền cũng coi là không uổng lặn đi này, quan trọng nhất là phản hồi thất tình chúng sinh có thể nói là trúng mùa lớn.

Hư ảnh Phật Đà cấp Trúc Cơ hậu kỳ, cung cấp tâm tình phản hồi cực lớn.

Màu đỏ tượng trưng cho vui trực tiếp tăng trưởng một thước bảy tấc, màu tím tượng trưng cho giận tăng trưởng năm tấc, màu xám tượng trưng cho bi tăng trưởng bảy tấc, màu xanh tượng trưng cho sợ tăng trưởng một thước năm tấc, màu đen tượng trưng ác tăng trưởng bảy tấc, màu vàng tượng trưng cho dục tăng trưởng một thước hai tấc.

Cứ như vậy, cự ly ánh sáng thất tình viên mãn cao bảy thước, trở nên cực kỳ gần.

Nhất là bốn loại ánh sáng màu đỏ, xanh, đen, vàng, đều đã vượt qua độ cao sáu thước, hai màu tím, xám cũng đều vượt qua năm thước.

Chỉ có màu trắng tượng trưng cho yêu, còn dừng lại ở độ cao hơn bốn thước.

Bất quá, đó cũng không phải chuyện khó khăn gì.

Chờ đến khi chính lệnh phổ biến rộng rãi các nơi, hoặc là chờ đến lúc Tiên Phật Thượng Giới hạ xuống, độ cao còn thiếu hẳn là rất nhanh có thể bổ túc.

“Bây giờ vấn đề chủ yếu nhất vẫn là tiền tệ không đủ tiêu phí.”

Thôi Hằng suy nghĩ trong lòng “Chờ ta tu luyện thêm mấy cái pháp thuật, phải đi đến các đại thế gia tông môn đạo một vòng thôi, cũng có thể chuyên hóa không ít tiền.”

...

Hoàng triều Đại Chu lập quốc đến nay đã có sáu trăm ba mươi bốn năm.

Tòa Hoàng Thành Thâm Cung này liền cũng tĩnh mịch vắng vẻ sáu trăm ba mươi bốn cái xuân xanh.

Ở bên trong tường viện cao cao, sừng sững từng tòa cung điện hùng vĩ trắng lệt.

Từng đời Đế Vương ở chỗ này trải qua nhận sinh của bọn hần, từng người Tướng Quân Tể Tướng ở chỗ này quát tháo phong vân.

Đương nhiên, nhiều nhất vẫn là quan trong cung đình, bọn họ chung quy cả đời đều phải ở trong bức tường cao nơi này.

Dư Vi chính là một vị quan trong cung đình.

Khi nàng sáu tuổi đã là cô nhi, vốn nên thê thảm chết đi, lại cực kỳ may mắn được Nữ Đế cải trang đi tuần cứu, mang về bên trong tường cao hoàng thành.

Sau khi lớn lên, nàng trở thành một trong những nữ quan cung đình.

Hơn nữa còn là một trong những người đặc biệt hầu hạ Nữ Đế, chuyên trách quản lý thư tịch văn thư, cũng kiêm việc chuyển giao thư tín.

Đó cũng không phải một chuyện dễ dàng.

Nhất là đưa tin.

Nữ Đế đối với nàng vô cùng tín nhiệm, ngay cả một ít mật thư đều là để cho nàng chuyển giao.

Trong đó đặc biệt mật thư của vị kia là quan trọng nhất.

Bây giờ, Dư Vi trong tay đang cầm một phong mật thư hỏa tốc.

Nàng đem mật thư giấu ở trong ngực, thần sắc như thường mà đi về phía tâm cung Nữ Đế.

Ở trên đường, thỉnh thoảng có những nội quan khác quan sát nàng, cũng có nội quan quen biết tới cùng nàng nói chuyện.

Dư Vi đều hết sức khéo léo ứng đối, đối với người nào cũng không có buông lỏng cảnh giác.

Bởi vì Nữ Đế nói qua, ở bên trong tường cao nơi này, bất luận kẻ nào cũng có thể là gián điệp người khác phái tới, cũng có thể là người gây bất lợi cho nàng.

Lúc đưa mật thư, tuyệt không thể lộ ra một chút sơ hở.

Sau khi đi qua từng cái cọn đường quen thuộc, Dư Vi đi tới trong tâm cung của Nữ Đế, rốt cuộc khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Ngay sau đó, nàng liền thấy được đường nét yếu điệu phía sau lớp màn kia.

Lúc này đang lười biếng nằm ở trên giường nhỏ, xinh đẹp tuyệt trần.

Nhưng mà, Dư Vi chỉ dám liếc mắt nhìn, liền vội vàng nhún nhường cúi đầu, một mực cung kính quỳ dưới đất, đem mật thư lấy ra, hai tay bưng qua đỉnh đầu.

“Bệ hạ, là thư của Bùi Thiên Nhân.”

Chương 281: Tế lễ đón Tiên Phật xuống trần

“Ừ, để xuống đi.”

Thanh âm Nữ Đế lạnh lạnh, giống như từ trên chín tầng trời bay xuống, truyền đến trong tai Dư Vi.

“Vâng, bệ hạ.” Dư Vi quỳ dưới đất cúi đầu, hai tay dâng phong thư, đặt ở trên đài ngọc bên cạnh “Bệ hạ, Bùi Thiên Nhân còn có một câu đề cho vi thần thay mặt truyền đạt.”

Nữ quan trọng cung đình vốn dĩ tự xưng nô tỳ, nhưng mà sau khi Nữ Đế đăng cơ, liền ra lệnh nữ quan trọng cung tự xưng là thân.

Vì vậy, đại đa số nữ quan vì biểu hiện cung thuận đều tự xưng là vi thần.

“Ồ?” Nữ Đế tựa như là hơi kinh ngạc, khẽ cười nói “Nói cái gì, vậy mà không có viết trong thư, sẽ không sợ trẫm vì bảo mật trực tiếp giết người sao?”

“Bệ hạ biết, miệng vi thần là kín nhất.” Dư Vi quỳ xuống đất cúi đầu, cung kính nói “Bùi Thiên Nhân nói, con lừa trọc ở Bảo Lâm Thiên Viện có dị động, đề cho bệ hạ ngài cẩn thận.”

“Được, trẫm biết.” Nữ Đế hơi hơi gật đầu, phát phát tay ngọc, nhàn nhạt nói “Lui ra đi.”

“Vâng, vi thần cáo lui.” Dư Vi hành lễ cáo lui.

Chẳng qua, trong lòng của nàng hơi nghi hoặc một chút, loại chuyện liên quan tới Bảo Lâm Thiên Viện này rõ ràng hẳn là bí ẩn, tại sao không viết trong thư đây?

Mà lúc này, trong tâm cung Nữ Đế.

Phía sau lớp màn che, bóng hình xinh đẹp duyên dáng khẽ giơ lên bàn tay trắng nõn, cô tay tinh tế thoáng chuyển, phong thư trên đài ngọc này bỗng bay lên, sau đó nhẹ nhàng rơi xuống trong lòng bàn tay của nàng.

“Cái tên què này lại làm trò bí ẩn gì?” Thanh âm Nữ Đế tựa như là hơi nghi hoặc một chút.

Sau đó, nàng mở ra phong thư, đem lá thư lấy ra.

Chỉ hơi vừa đọc, liền trực tiếp từ trên giường ngồi dậy.

Không còn lười biếng nằm.

Nếu là đứng ở trước lớp màn che, liền có thể thấy lụa mỏng khoác trên người Nữ Đế nhẹ nhàng rơi ở trên mặt đất.

Hiên nhiên tâm tình có chút kích động.

Nội dung phong thư vô cùng đơn giản.

“Sư muội, Trì Kiếm Hộ Pháp của Huyền Hoàng Thiên Cung ba ngày trước tới tìm ta, nội bọn họ đã nắm giữ tin tức về sư phụ của ta, nếu như ta muốn biết, phải đáp ứng bọn họ một chuyện.

“Bọn họ muốn ta mời người đi ra khỏi Hoàng Thành Đại Chu, ở lúc kỳ hạn trăm năm lần này đến, cùng nhau đi hạ giới, cướp đoạt khí vận phía dưới, ta cự tuyệt cái yêu cầu này.

“Nhưng mà, ta vẫn còn rất hiếu kỳ tin tức bọn họ nắm giữ đến tột cùng là cái gì, là có hay không cùng Tiên Tôn có liên quan, phải nghĩ biện pháp cạy ra miệng của bọn hắn mới được.

“Xem ra ta hẳn là tìm tới Tiên Tôn sớm hơn so với người. Sư muội.”

“Hừ! ” Nữ Đế sau khi đem phong thư này xem xong, liền đem nó đốt rụi, tâm tình lại bình phục lại, cười lạnh nói: “Trầm nhưng là sư tử của người.”

Khi nhìn đến nội dung trong phong thư này, nàng liền biết tại sao Bùi Thanh Thư không có đem chuyện về Bảo Lâm Thiên Viện viết vào bên trong.

Bởi vì, bên trong phong thư này nhắc tới Tiên Tôn.

Phật môn ô uế, nếu mà đem bốn chữ Bảo Lâm Thiên Viện này viết vào trong phong thư này, chính là đang bắt kính đối với Tiên Tôn.

Vô luận là nàng hay là Bùi Thanh Thư, trong lòng đều vô cùng vô cùng cảm kích vị Tiên Tôn truyền thụ cho bọn họ Tiên Võ Chi Pháp kia.

Nhưng mà bởi vì không tìm được vị Tiên Tôn kia, hai người liền nghiêm khắc yêu cầu chính mình luôn luôn duy trì kính ý đối với Tiên Tôn.

Cho đến ngày nay, thói quen này đã kéo dài một trăm năm mươi năm.

Hoàn toàn dung nhập vào mỗi lời mỗi hành động của hai người.

Bất luận làm gì, cũng sẽ trước tiên cân nhắc xem có hay không bắt kính đối với Tiên Tôn.

Tự nhiên cũng bao gồm lúc viết thư.

“Bất quá, Huyền Hoàng Thiên Cung thật nắm giữ tin tức về Tiên Tôn? Hay là nói chẳng qua là đang câu cá, là vì để cho ta đi Hạ giới sao?”

Mày liễu Nữ Đế nhú lại, chậm rãi đứng dậy, nhặt lên áo lụa trên đất, cô tay nhẹ nhàng nhoáng một cái, lại trực tiếp đem sát ý biến thành một thanh kiếm, sát cơ nồng nặc.

“Hừ, sư đệ đúng là sư đệ, nếu chuyện liên quan đến tung tích Tiên Tôn, còn nói cái gì cạy mồm? Trực tiếp giết tới là được!”

Vừa nói, nàng liền từ sau lớp màn che đi ra.

Tay cầm trường kiếm.

Một bộ quần áo đỏ như lửa!

...

Thời gian nửa tháng trôi qua rất nhanh.

Thủ Phủ mỗi Châu đều bắt đầu chuẩn bị nghi thức tế lễ trọng đại.

Đây là buổi lễ long trọng do Châu Mục chủ trì, có tuyệt đỉnh Nội Cảnh thậm chí là Thân Cảnh đi theo, còn có Thiên Sứ Thượng Giới ở bên cạnh xem.

Trừ những này ra, đội ngũ cúng tế càng là đạt hơn vạn người, mỗi một người đều mặc vào lễ phục vô cùng hoa lệ để cúng tế, nhiều loại vật nghi lễ cùng vật tốt nhất cũng đều bày đi ra.

Đây là lễ cúng tế lớn, trăm năm một lần, để nghênh đón Tiên Phật Thượng Giới hạ xuống thế gian.

Tự nhiên không thể bảo là không trang trọng, không thể bảo là không to lớn.

Tại bên dưới loại không khí này, bầu không khí toàn bộ Đại Tấn đều trở nên trang trọng hơn rất nhiều.

...

Hoàng Thành Trung Châu có một tòa Đền Tế Trời.

Dựa theo quy chế lễ nghi thông thường, nơi này là Thủ Đô một nước, nghi thức tế lễ nghênh đón Tiên Phật Thượng Giới cũng hẳn là bất đồng với các Châu khác, là do Hoàng Đế tới chủ trì.

Nhưng mà vị hoàng đế Ngụy Dịch này rũ bỏ trách nhiệm.

Vị Thừa Tướng Trử Nguyên Lương lúc này cũng chỉ đành đi lên chủ trì, cũng may hẳn cũng kiêm chức vị Châu Mục Trung Châu, làm như vậy thật ra cũng miễn cưỡng hợp với quy chế tế lễ.

Chẳng qua, Ngụy Dịch thân là Hoàng Đế, cuối cùng vẫn là phải đi ngang qua sân khấu.

Chờ đến lúc Trử Nguyên Lương đem Đền Tế Trời bên này đều bài trí hoàn tất, nghi thức tế lễ cũng sắp phải hoàn thành.

Kiến Viêm Đế Ngụy Dịch rút cuộc thân mặc áo rồng thiên tử cao quý, đầu đội nón đỉnh mười hai chuỗi ngọc, đi tới phía dưới Đền Tế Trời, chậm rãi leo lên bậc thang.

Sau đó, hấn chỉ cần đứng trên Đền Tế Trời hướng lên trời hành lễ, hô to “Cung nghênh Tiên Phật Thượng Giới xuống trần” là được rồi.

Nhưng mà, Ngụy Dịch rõ ràng không hiểu rõ trình tự của nghi thức tế lễ bao nhiêu.

Hấn nói muốn đi ngang qua sân khấu, bản thân vẫn thật là hoàn toàn không có chuẩn bị.

Đến khi đứng ở trên Đền Tế Trời, hấn mới phát hiện mọi người dường như đều đang nhìn hấn, ánh mắt kia, cái nhìn kia, thật giống như đều đang muốn hấn nói gì đó.

“Thưa tướng, trẫm nên nói gì đây nhỉ?” Ngụy Dịch lặng lẽ đi chuyên, đến gần Trử Nguyên Lương, thấp giọng dò hỏi “Trẫm không nhớ.”

“...” Trử Nguyên Lương suýt chút nữa tức đến ngất đi, không thể làm gì khác hơn là nín nhịn khí huyết cuộn cuộn trong ngực, dùng thanh âm cực thấp, miễn cưỡng mở miệng nói “Mời bệ hạ hướng lên trời hành lễ, nói ‘Cung nghênh Tiên Phật Thượng Giới xuống trần’ là được.”

“Ra là đơn giản như vậy.” Ngụy Dịch nghe vậy nở nụ cười, nhưng vẫn là một bộ dáng tùy tiện lười biếng, câu trả lời mà dùng tự thể vô cùng không đúng tiêu chuẩn hướng lên trời hành lễ, hô lớn nói: “Cung nghênh Tiên Phật Thượng Giới xuống trần!”

Vừa dứt lời ——

Vù!

Thật giống như là thanh âm của Ngụy Dịch kích động tới pháp lý thiên địa kỳ dị nào đó, để cho hư không rung động, lại có một đạo ánh sáng màu vàng bỗng nhiên từ trên trời hạ xuống, chậm rãi hướng hai bên tách ra.

Giống như một tòa Tiên Giới Chi Môn!

...

Cùng lúc đó, tình hình tương tự cũng phát sinh ở các Châu còn lại của Đại Tấn.

Từng đạo chùm tia sáng từ trên trời hạ xuống, mở ra Tiên Giới Chi Môn!

Ngay sau đó, liền có bóng người chậm rãi từ bên trong bay xuống.

...

Phong Châu cũng cử hành nghi thức tế lễ trọng thể.

Thôi Hằng mặc quan phục, đứng ở trên đài cao cúng tế, sau lưng có Huệ Thế, Trương Sáu Minh, cùng với một đám Thần Cảnh phái Tiên Hà.

Chung quanh là mây vạn bách tính vây quanh, nhưng cũng không có bày ra vật nghi lễ, cũng không có bày ra tế phẩm.

Sợ sánh cùng nghi thức tế lễ của những địa phương khác, có thể nói đơn sơ cực kỳ.

Thôi Hằng cũng không có kêu lên câu tế kia, chỉ ngửa đầu nhìn bầu trời, không nói một lời.

Chương 282: Tiên Nhân tới nườm nượp (1)

Thiên Khư Giới, Quận Thành Giang Đông.

Gia tộc nhà họ Vương đã ở nơi này truyền thừa thời gian rất dài.

Bắt đầu từ năm ngàn năm trước, khi chín đại Tiên Môn giáo hóa chúng sinh ở trong man hoang, gia tộc nhà họ Vương đã cắm rễ ở nơi này .

Hôm nay nhà họ Vương ở Giang Đông đã là một thế gia vọng tộc trong chín họ.

Ngồi xem các nước hưng suy, vương triều thay đổi.

Chỉ bất quá, gần trăm năm nay, cuộc sống của nhà họ Vương ở Giang Đông không tốt lắm.

Vào ba trăm năm trước, trọng trận đại kiếp ở nhân gian kia, nhà họ Vương ở hạ giới gần như diệt tộc, danh vọng rớt xuống ngàn trượng, trực tiếp khiến cho nhà họ Vương ở Thượng Giới mất đi nguồn thu Thiên Lộ Tinh Thạch.

Đối với Chủ Tông ở Thiên Khư Giới tới nói, nếu như danh vọng của chi nhánh ở hạ giới quá thấp, coi như hạ xuống cũng không thu thập được bao nhiêu Thiên Lộ Tinh Thạch, thậm chí còn có khả năng lỗ vốn.

Dù sao, hạ xuống hạ giới nhưng mà không phải là không có chi phí, cũng phải tiêu hao Thiên Lộ Tinh Thạch.

Một lần mở ra con đường có thể để cho Nhân Tiên đi qua hạ giới cần 20 viên, con đường có thể để cho Địa Tiên đi qua hạ giới càng là yêu cầu bảy mươi viên.

Mà mỗi lần hạ xuống hạ giới, tối đa cũng chỉ thu thập được bảy tám chục viên Thiên Lộ Tinh Thạch.

Đây là lúc danh vọng của chi nhánh hạ giới cường thịnh, bình thường chỉ có năm sáu chục viên.

Nếu mà danh vọng của chi nhánh ở hạ giới bị tổn hại, thậm chí sa sút, thì có thể chỉ thu thập được ba mươi bốn mươi viên Thiên Lộ Tinh Thạch.

Nhưng mà tình huống gần như bị diệt tộc giống như nhà họ Vương ở Lang Gia, đã gần như không có chút danh vọng nào, có thể ngay cả một viên Thiên Lộ Tinh Thạch đều thu thập không được.

Đơn thuần là lỗ vốn.

Đây cũng là nguyên nhân hai trăm năm trước, một trăm năm trước, nhà họ Vương ở Giang Đông cũng không có phái người đi hạ giới.

Song, điều này cũng làm cho bọn họ may mắn tránh thoát lần tiên vẫn đại kiếp trăm năm trước kia, thế lực gia tộc có chút lớn mạnh.

Nhưng mà nhà họ Vương ở Giang Đông cũng không có cao hứng quá sớm.

Tiên Môn Huyền Hoàng Thiên Cung trực tiếp quản hạt nhà họ Vương, ở bên trong tiên vẫn đại kiếp tôn thất nặng nề, bỏ mình một vị Địa Tiên, bảy tên Nhân Tiên, còn bị hủy đi một bộ vỏ xác của Địa Tiên.

Vì khôi phục nguyên khí, liền hướng nhà họ Vương mượn năm trăm viên Thiên Lộ Tinh Thạch.

Năm trăm năm sau trả hết nợ.

Không lãi.

Thật là đáng thương, nhà họ Vương ở Giang Đông từ ba ngàn năm trước đến bây giờ, tổng cộng cũng mới chỉ thu thập được hơn hai ngàn viên Thiên Lộ Tinh Thạch.

Trong đó dùng cho mở ra lối đi hạ giới tiêu tốn vượt qua sáu trăm viên,

Dùng để hồi đoái Tam Nguyên Tiên Đan vượt qua một ngàn viên.

Đến trăm năm trước, cũng chỉ còn lại có hơn năm trăm viên.

Lại để cho Huyền Hoàng Thiên cung “Mượn ” đi như vậy.

Đường đường nhà họ Vương ở Giang Đông, điển tên trong chín họ thế gia vọng tộc, hoàn toàn biến thành gia tộc nghèo rớt mùng tơi.

Thiên Lộ Tinh Thạch dùng để mở ra lối đi hạ giới lần này đều là mượn!

Còn là mượn chín trả mười ba.

Nói ra cũng không ai tin.

Cũng may nhà họ Vương ở hạ giới vào trăm năm trước cũng đã lần nữa khôi phục danh vọng cường thịnh.

Cũng có thể thu thập được không ít Thiên Lộ Tinh Thạch.

Vì vậy, đối với lần hạ giới này, nhà họ Vương ở Thượng Giới cực kỳ coi trọng.

Ở bên ngoài tô trạch nhà họ Vương.

Chẳng qua là người tới đưa tiễn đều có trên trăm vị, ba tên cường giả cấp Địa Tiên đều ở trong đó, đối với ba tên Nhân Tiên sắp hạ giới này tràn đầy kỳ vọng.

Vương Thừa Giai là gia chủ thời này của nhà họ Vương ở Giang Đông, đã đến gần ba trăm tuổi, bộ dáng vẫn là sáu bảy chục tuổi, tóc hoa râm, mặt mũi hiền hòa.

Hắn đi tới trước mặt một người trẻ tuổi, nghiêm túc chân thành mà dặn dò: “Đông Dương, người coi như anh cả chủ mạch, lĩnh đội của lần hạ giới này, nhất định phải cẩn thận một chút a.”

Vương Đông Dương nhìn qua chỉ có hơn hai mươi tuổi, gật đầu nói: “Cha yên tâm, Đông Dương nhất định không phụ ủy thác, nhất định sẽ thu thập thật nhiều Thiên Lộ Tinh Thạch trở lại!”

Hắn là con trai trưởng của Vương Thừa Giai, mặc dù nhìn như trẻ tuổi, nhưng trên thực tế đã có hơn hai trăm tuổi.

Thật ra thì, ngay từ lúc trăm năm trước Vương Đông Dương đã thành Nhân Tiên, có điều bởi vì Thiên Lộ Tinh Thạch chưa đủ, vẫn luôn không thể đòi được Địa Nguyên Tiên Đan, nên không thể trở thành Địa Tiên.

Lần đi hạ giới thu thập Thiên Lộ Tinh Thạch này, không chỉ là vị toàn bộ nhà họ Vương ở Giang Đông, mà còn là vị chính hân.

“Người từ trước đến giờ chững chạc, cha rất yên tâm.” Vương Thừa Giai gật đầu một cái, đồng thời dùng chân nguyên truyền âm mật nói “Chuyện Bảo Lâm Thiên Viện cùng mây đại Tiên Môn vây quét Đạo Nhất Cung cùng phái Tiên Hà, người không cần quá nghiêm túc.

“Chỉ vì vương pháp chỉ của Huyền Hoàng Thiên Cung, các người mới phải tham dự vào, nhưng vĩnh viễn nhớ, nhiệm vụ chủ yếu là giữ được tánh mạng của mình, sau đó đem Thiên Lộ Tinh Thạch mang về mới là chuyện trọng yếu nhất, nhất định phải nhớ.”

“Cha yên tâm đi.” Vương Đông Dương gật đầu nói “Lần này chúng ta cần đi là Phong Châu, bên kia không có truyền thừa cường đại gì, lại tiếp giáp cùng Duyên Châu, hẳn là rất an toàn.”

Xem như thế tộc trực thuộc Huyền Hoàng Thiên Cung, bọn họ lần hạ giới này là mang theo nhiệm vụ đi, -phải hiệp trợ cường giả của Bảo Lâm Thiên Viện cùng mây đại Tiên Môn tiêu diệt Đạo Nhất Cung.

Hơn nữa, bởi vì nửa tháng trước Đại Chu Nữ Đế đi Huyền Hoàng Thiên Cung một chuyến, một kiếm giết hai vị Địa Tiên, còn kinh động Thiên Nhân, để cho Huyền Hoàng Thiên Cung có chút sợ bóng sợ gió, lần hạ giới này cũng không có Địa Tiên Huyền Hoàng Thiên Cung đi theo.

Điều này cũng mang ý nghĩa, đám người Vương Đông Dương ở hạ giới cũng không có người chiếu cố, nếu mà bị cuốn vào trong đại chiến gì đó, hệ số nguy hiểm tuyệt đối là tăng vọt thẳng tắp.

“Ai... Bây giờ nhà họ Vương ta thật đúng là quá khó khăn a, cũng may Huyền Hoàng Thiên Cung cũng thả ra một lối thoát, để cho chúng ta có thể lựa chọn Phong Châu hơi an toàn.”

Vương Đông Dương thở dài trong lòng, nhưng vẫn là lộ ra vẻ mặt lòng tin mười phần với cha mình, hành lễ cáo từ “Cha, thời giờ đã đến, ta hạ phàm đây.”

Vừa dứt lời, hắn và hai người bên cạnh liền bị một đạo ánh sáng màu vàng từ trên trời giáng xuống bao phủ.

Một cái chớp mắt tiếp theo, ba người liền không thấy bóng dáng, biến mất ở cái thế giới này.

Chương 283: Tiên Nhân tới nườm nượp (2)

Thiên Khư Giới, Bảo Lâm Thiên Viện.

Nơi này cũng không chỉ là Thiên Viện trên ý nghĩa bình thường, mà là một vùng Phật Quốc đạt tới chu vi ba vạn dặm trên mặt đất.

Bách tính trong đó đều tôn sùng Phật Pháp, niệm kinh Phật, cúng bái Phật Đà.

Bảo Lâm Thiên Viện chính là hạch tâm của vùng Phật Quốc này, là hạch tâm truyền thừa, cũng là hạch tâm quyền lực.

Một người tăng nhân tâm thường bên trong, đều có thể nắm quyền sinh sát đối với bách tính trong Phật Quốc

Bởi vì Bảo Lâm Thiên Viện muốn ở lần kỳ hạn trăm năm này làm một đại sự, liền trực tiếp điều động ba trăm vạn người bách tính trong Phật Quốc, xây dựng mười hai toà tháp cao trăm trượng.

Sau khi xây xong, bách tính bị điều động cũng chỉ còn lại có không tới một trăm vạn người.

Lúc này, đang có mười hai vị Bồ Tát ngồi xếp bằng ở trên đài sen trong tháp Phật.

Bọn họ đều hơi khép hai mắt, mặt đầy từ bi, cảm nhận sự tồn tại của Bảo Lâm Phật Đà trong cõi u minh.

Chuẩn bị tiếp thu pháp chỉ Phật Đà truyền xuống.

Rốt cuộc, Phật quang vô lượng sáng lên ở trong đầu bọn họ, mười hai đạo Phật Ấn phân biệt hạ xuống.

Trong đó ẩn chứa sức mạnh của Phật Đà, cũng mang theo pháp chỉ của Phật Đà.

“Phật tử Huyền Không chết ở hạ giới, nghi có tà ma ngoại đạo xuất hiện, các ngươi sau khi hạ giới cần lưu ý hành tung tà ma, nhất định phải đem diệt trừ.

“Ngoài ra truyền thừa ngoại đạo của Đạo Nhất Cung, phái Tiên Hà cũng cần tiêu diệt, các ngươi phối hợp Tiên Môn, dốc sức mà làm.”

Mười hai vị Bồ Tát nhất thời đều chấp hai tay.

Miệng tụng Phật hiệu.

Sau đó, liền ở trong một mảnh kim quang bao phủ, biên mắt không thấy gì nữa.

Bên trong từng tòa bảo tháp nhuộm không biết bao nhiêu máu tươi, liền chỉ còn lại có âm thanh niệm phật vang vọng.

“A Di Đà Phật!”

“A Di Đà Phật!”

...

...

Trên Đài Tế Thần Hoàng Thành Trung Châu.

Ngụy Dịch trợn mắt há mồm nhìn cánh cổng ánh sáng màu vàng to lớn, thật giống như liên thông trời và đất kia, cùng với các tiên nhân chậm rãi từ bên trong đi ra.

Những tiên nhân này mặc pháp bào rộng lớn phóng khoáng, giẫm đạp phía trên đám mây lấp lánh kim quang, trên người từng người đều tỏa ra ánh sáng nhạt, để cho người khác không thấy rõ mặt mũi chân thật của bọn họ.

Một vị, hai vị, ba vị... Bảy vị, tám vị, chín, mười vị!

Liền đếm được chín tiên nhân!

Hắn từng đọc qua điển tịch, bên trong ghi lại lần kỳ hạn trăm năm đó, Tiên Nhân hạ xuống Trung Châu chỉ có ba vị, còn hai trăm năm trước mặc dù nhiều hơn một chút, nhưng cũng chỉ là năm vị.

Lần này lại đến mười vị tiên nhân.

Mà ở lúc Ngụy Dịch cảm thấy khiếp sợ, lại thấy mười vị tiên nhân này bỗng nhiên hướng hai bên tách ra, chia nhóm thành hai hàng, lộ ra khoảng trống ở giữa, một mực cung kính đứng yên.

Ngay sau đó ——

Ùng ùng!

Bên trong cánh cổng ánh sáng màu vàng truyền tới từng trận nổ vang, giống như là hư không bị vật gì đó nghiền nát vụn, đình tai nhức óc.

Trên cái Đài Tế Thần lớn này, phảng phất có từng đạo tiếng sấm nổ tung.

Cùng lúc đó, một chiếc xe kéo lộng lẫy màu vàng chậm rãi chạy từ trong cánh cổng ánh sáng đi ra, kéo xe càng là ba đầu dị thú Bạch Hồ cao hơn một trượng, thân uy vô song.

Đang ngồi bên trên chiếc xe kéo này lại chỉ là một đứa bé trai nhìn qua bảy tám tuổi, da trắng như ngọc, thật giống như búp bê, giống như là Tiên Đồng trong truyền thuyết.

Nhưng vẻ mặt đứa trẻ này lại không có chút nào giống trẻ con.

Thần sắc của nó vô cùng kiêu căng, ánh mắt nhàn nhạt nhìn lướt qua phía dưới, liền lộ ra vẻ chằm chọc, như là tất cả mọi thứ trên thế gian đều không xứng bị hắn coi ra gì.

“Hạ giới dã tù!”

Tên đồng tử này bỗng nhiên khẽ quát một tiếng, từ trên xe ngựa đứng lên, mắt nhìn xuống Ngụy Dịch cùng đám quân thân Trử Nguyên Lương ” Bản Đồng Tử xưng là Bạch Hồ, chính là Địa Tiên của Ngự Thú Tiên Môn, bọn người vì sao không lạ? !”

Dã tù là chỉ tù trưởng của dã nhân.

Hiển nhiên, tên Đồng Tử này là đang đem mọi người ở trên Đài Tế Thân phía dưới, bao gồm cả Hoàng Đế Thiên Tử Ngụy Dịch ở bên trong, đều xem là dã nhân bé nhỏ không đáng nhắc tới.

Đôi mắt thái độ kiêu căng như vậy, quân thân, tướng quân, quân lính ở chung quanh Đài Tế Thân phía dưới lại đều rôi rít quỳ ngã xuống, đầu rạp xuống đất.

Rất nhanh thì chỉ còn hai người Ngụy Dịch cùng Trử Nguyên Lương đứng.

Trử Nguyên Lương nhìn Ngụy Dịch vẫn còn đang đứng bên cạnh, quýnh quáng đến độ trán toát ra mồ hôi, nhưng lúc này ngay trước mặt tiên nhân, hắn cũng không dám lên tiếng nhắc nhở.

Nhưng mà vừa lúc đó, Ngụy Dịch lại trực tiếp cúi người quỳ trên đất, một mực cung kính nói: “Cung nghênh Bạch Hồ Tiên Đồng cùng các vị Tiên Thần hạ xuống Đại Tấn.”

Trử Nguyên Lương thấy vậy cũng sợ, suýt chút nữa cho là chính mình vì quá mức lo lắng mà sinh ra ảo giác, nhưng hắn rất nhanh thì phục hồi tinh thần lại, vội vàng giống như Ngụy Dịch quỳ xuống, đại lễ bái lạy.

“Như thế mới đúng.”

Bạch Hồ Đồng Tử rút cuộc hài lòng gật đầu, chậm rãi đi xuống xe kéo.

Như là Tiên Thần hạ thấp thân phận đi tới nhân gian.

Mà mọi người ở phía dưới đều không có chú ý tới, trên xe kéo kia đã ngưng tụ một tầng hạt sương kỳ dị lít nha lít nhít.

Chương 284: Tiên Nhân tới nườm nượp (3)

Trên đài cúng tế ở Phong Châu Châu Phủ.

Toàn bộ nghi thức cúng tế đều đã hoàn thành, cũng chỉ cần Thôi Hằng hô lên câu tế sau cùng, liền có thể nghênh đón Tiên Phật Thượng Giới giá lâm.

Nhưng hẳn lại là một câu nói đều không nói, chỉ ngửa đầu nhìn bầu trời, không nói một lời.

Đám người Trịnh Nam Huân, Trương Sáu Minh, Liễu Y Vân, Huệ Thê đứng ở phía sau, còn đám người Lưu Lập Đào, Trần Đồng, Ngô Dận chính là đứng ở chung quanh đài cúng tế.

Trên mặt bọn họ đều lộ vẻ nghi hoặc, không biết Thôi Hằng đây là muốn làm gì, nhưng mà cũng không dám hỏi trực tiếp.

Trên thực tế, lúc này Thôi Hằng đang dùng lực lượng Kim Đan cảm giác chân động của quy tắc pháp lý trong thiên địa.

Cũng phát hiện bây giờ sau khi nghi thức cúng tế hoàn thành, rõ ràng cùng trước kia nhiều hơn mấy phần biến hóa.

Ngoại trừ biến hóa của quy tắc pháp lý trong thiên địa, cùng với có một đường hầm không gian mới vừa tạo dựng lên, tình huống của bản thân hẳn cũng xảy ra một chút thay đổi.

Bởi vì, bảy tên Châu Mục bị hẳn chú ý khi đang hoàn thành cúng tế, nhưng mà còn chưa bắt đầu kêu Thượng Giới Tiên Thần, trên người cũng bắt đầu hội tụ một loại khí tức vô hình.

Đương nhiên, cái gọi là chú ý, thật ra thì chính là Thôi Hằng ở trên đỉnh đầu ba thước của bảy tên Châu Mục này, ký thác Thất Tình Thân Linh của hẳn.

Thông qua những Thất Tình Thân Linh này, ý niệm của hẳn liền có thể kéo dài ra ngoài, cảm nhận tình huống cùng tin tức cách mấy ngàn dặm.

Vì vậy, hẳn liền phát hiện một cái vấn đề.

Mặc dù những tên gọi là Tiên Thần Thượng Giới kia là ở sau khi Châu Mục kêu lên câu tế cuối cùng, cũng chính là lời nói “Cung nghênh Tiên Phật Thượng Giới xuống trần” này sau đó mới phủ xuống, các loại cảnh tượng kì dị trong trời đất cũng là ở sau những lời này mới xuất hiện, nhưng giữa hai thứ này cũng không có liên hệ chắc chắn gì.

Bởi vì, lỗi đi hạ giới thật ra thì cũng sớm đã tạo dựng lên.

Tức là cái đường hầm không gian ẩn giấu ở trong hư không.

Chỉ là không có hiện lộ ra mà thôi.

Biến hóa chân chính sinh ra sau câu nói kia, nhưng thật ra là khí tức vô hình hội tụ ở trên quan phục.

Ở sau khi Châu Mục nói ra một câu tế kia, khí tức vô hình trên quan phục sẽ tự động thoát ly, sau đó sẽ ở trên vật phẩm nào đó mà Tiên Thần Thượng Giới mang tới ngưng tụ ra số lớn hạt sương.

Điều này làm cho Thôi Hằng nghĩ tới lời ban đầu Vương Đông Lâm nói.

Khi Tiên Phật Thượng Giới hạ xuống hạ giới, sẽ mang theo một loại Tiên binh đặc chế.

Chỉ cần nghi thức ở hạ giới không có xảy ra vấn đề, ở sau khi hạ xuống, sẽ có khí tức vô hình hội tụ ở trên Tiên binh, ngưng tụ thành hạt sương, sau bảy ngày sẽ kết thành tinh thạch.

Đây chính là cái gọi là Thiên Lộ Tinh Thạch.

Bây giờ xem ra, nếu mà nghi thức không có xảy ra vấn đề, chỉ cần Châu Mục hoàn chỉnh nói ra câu tế, liền sẽ để cho khí tức vô hình trên quan phục thoát ly.

Cuối cùng ngưng tụ thành Thiên Lộ Tinh Thạch Thượng Giới cần!

“Thì ra là quá trình này.”

Trọng lòng Thôi Hằng đã rõ ràng bản chất của nghi thức cúng tế này.

Ngay sau đó, hần bỗng nhiên nâng tay phải lên, nhìn lên trời, nhẹ nhàng vỗ một cái.

Chỉ thấy một cái bàn tay lớn màu vàng óng bao trùm chu vi mây dậm chợt xuất hiện ở trên trời, hướng một mảng hư không bất tới.

Tiên Thiên Nhất Khí Cầm Nã Công!

...

Lỗi ra của thông đạo Hạ giới.

Vương Đông Dương cau mày, nghị ngờ không hiểu nhìn về Châu Mục Phong Châu phía dưới, lâm bâm nói: “Làm sao cái tên Châu Mục Phong Châu này còn không kêu lên câu tế, chẳng lẽ là quên?”

Hai tên Nhân Tiên bên người hấn là cùng bồi phận với hấn, thấy tình hình này, cũng đều đầy bụng nghi ngờ.

Mặc dù ba người này đều thông qua thư tịch bên trong tộc hiểu qua kinh nghiệm hàng lâm hạ giới trước đây, nhưng từ trước tới nay lại chưa từng gặp qua loại tình huống này... Càng chưa từng thấy Châu Mục chủ trì cúng tế hướng “Tiên Phật” xuất thủ.

“Đại ca, không ổn!”

Vừa lúc đó, một tên Nhân Tiên trong đó phát ra tiếng kinh hô, hấn trước tiên phát hiện động tác của Thôi Hằng, cùng với bàn tay to màu vàng óng bỗng dựng xuất hiện kia.

Nhưng mà lúc này đã trễ.

Chờ đến khi Vương Đông Dương tỉnh hồn lại, liền phát hiện mình đã rời đi thông đạo hạ giới.

Dường như là đi tới trong lòng bàn tay của một người!

Thôi Hằng cười híp mắt nhìn ba người bị chính mình giam cầm trong bàn tay, ân cần hỏi “Mấy vị là tới từ nơi nào?”

Chương 285: Đưa các người một nhà đoàn viên (1)

“Ta đến từ...”

Vương Đông Dương theo bản năng muốn trả lời.

Nhưng mà ngay sau đó hắn liền kịp phản ứng chính mình lúc này đang trong tình cảnh nào, khó có thể tin nhìn “Người không lồ” này, há hốc mồm, lại không phát ra được âm thanh.

Đây là phản ứng kinh hãi tới cực điểm.

Vào giờ phút này, việc trải qua đã hoàn toàn vượt ra ngoài phạm vi tưởng tượng của bọn hắn.

Hắn thậm chí không biết đây là đối phương đáng vóc quá lớn, hay là chính mình nhỏ đi.

Chính mình một vị Nhân Tiên lâu năm, còn có hai tên Nhân Tiên bên cạnh, lại bị người giam cầm ở trong lòng bàn tay.

Thật là không tưởng tượng nổi!

Thật ra thì, không chỉ bọn họ cảm thấy khiếp sợ, mọi người sau lưng Thôi Hằng cũng đều sợ ngây người.

Trịnh Nam Huân đã không tự chủ được nín thở, không chớp mắt nhìn Thôi Hằng phía trước.

Nàng cách hắn không xa, có thể dễ dàng thấy trong lòng bàn tay Thôi Hằng có ba kẻ tiểu nhân đang đứng.

Nói là tiểu nhân, nhưng là ba vị Tiên Phật Thượng Giới thứ thiệt a!

Ít nhất cũng là Nhân Tiên!

Điều này làm cho nàng cảm giác tâm thần của mình đều run rẩy, nội tâm rung động, khiếp sợ đến mức tột đỉnh.

Thái sư tổ không khỏi cũng quá mạnh!

Mặc dù Trịnh Nam Huân đã sớm biết Thái sư tổ nhà mình hẳn là vô cùng cường đại, nhưng mà đây là lần đầu tiên nàng thấy Thôi Hằng tự mình ra tay.

Lại có thể đem ba tên Nhân Tiên biến thành tiểu nhân cao một tấc giam cầm ở trong tay.

Không thể tưởng tượng nổi!

Trương Sáu Minh càng là kích động đến toàn thân run rẩy, nội tâm thì vừa khiếp sợ lại vừa hưng phấn, thậm chí nói: “Đại

thần thông, đây tuyệt đối là đại thần thông, Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi, chỉ có đại thần thông trong truyền thuyết như vậy mới có thể khiến ba gã Tiên Thân Thượng Giới có lại thành tiên nhân a.”

Cách nói Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi, ở trong chuyện xưa của tiên sinh kể chuyện cũng không hiếm thấy, phần lớn Tiên Phật trong truyền thuyết thần thoại cũng đều có thủ đoạn tương tự.

Vốn dĩ Trương Sáu Minh sau khi nghe những câu chuyện này, cũng chỉ là cười một tiếng.

Thân là võ giả Thần Cảnh, thân là chương giáo Đạo Nhất Cung.

Hắn vô cùng rõ ràng loại thủ đoạn ảnh hưởng không gian này là thần kỳ biết bao nhiêu.

Đừng bảo là Nhân Tiên Địa Tiên, coi như là đại năng Thiên Tiên cũng không thể làm được chuyện khoa trương như vậy.

Vì vậy, từ trước đến giờ hắn đều cho rằng những thủ đoạn vô cùng khoa trương kia, chỉ là mơ mộng hảo huyền của người kể chuyện mà thôi.

Nhưng mà, sau khi thấy Thôi Hằng, hắn liền cảm giác nhận thức sẵn có trước đây của mình đang bị lật đổ từng chút một.

Lần này càng là hoàn toàn vỡ vụn hết.

Thì ra trên đời thật sự có đại thần thông như vậy!

Thì ra luyện võ thật có thể luyện thành Thần Tiên thần thoại trong truyền thuyết a!

Về phần đám người Huệ Thê, Trần Đông, Lưu Lập Đào, lúc này càng là cảm giác tam quan của mình đều bị đập đi xây lại.

Tiên Phật Thượng Giới đối với bọn hắn mà nói, cho tới nay đều là cao cao tại thượng.

Cho dù là sau khi thấy được Thôi Hằng có đại uy năng, trong tiềm thức của bọn họ cũng vẫn là có phần kiêng kỵ với Tiên Phật Thượng Giới.

Nhưng ngay mới vừa rồi, Thôi Hằng giơ tay vờ một cái, liền ngưng tụ ra một cái bàn tay không lồ bao trùm chu vi mây dậm trên bầu trời, càng là đem ba gã Tiên Thân Thượng Giới trực tiếp từ trong hư không nắm đi ra.

Mà ba gã Tiên Thân Thượng Giới kia giống như là ba con gà con, từ đầu đến cuối cũng không có cho thấy một chút năng

lực công cụ.

Thậm chí ở sau khi bàn tay không lồ đó tụt đi, ba gã Tiên Thần còn bị biến thành tiểu nhân cao một tấc, căn bản cũng không có khả năng trốn thoát.

Một màn rung động như vậy, để cho bọn họ kim lòng không được hướng Thôi Hằng hành lễ bái lạy, cao giọng nói: “Tiên Tôn thân uy!”

Mấy người cùng hô như vậy, nhất thời liền làm tỉnh lại nhóm bách tính cùng quân lính đang trong trạng thái cực độ khiếp sợ dưới đài, bọn họ cũng rít rít quỳ sụp xuống đất, trong miệng hô to lên.

“Tiên Tôn thân uy!”

“Tiên Tôn thân uy! !”

...

Thật ra thì đôi thành Thôi Hằng trước kia, thật đúng là không làm được chuyện như bây giờ.

Nhiều lắm là một quyền đem ba người này từ trong thông đạo hạ giới đánh đi ra, sống hay chết cũng rất khó bảo đảm.

Nhưng mà sau khi tu luyện hai môn pháp thuật Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi cùng Tiên Thiên Nhất Khí Cầm Nã Công, hẳn liền có thể dễ dàng đem người từ đường hầm không gian năm ra.

Đem đám người Vương Đông Dương biến thành tiểu nhân một tấc cũng là diệu dụng của Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi.

Thật ra thì bản thân đám người Vương Đông Dương cũng không có gì thay đổi, chẳng qua là tiêu chuẩn tại trong không gian rút nhỏ mà thôi.

Cái này thì cùng đạo lý với việc chứa hàng vạn cân lương thực trong túi cần khôn lớn chừng bàn tay.

Rất đơn giản.

Bất quá, loại thủ đoạn không tưởng tượng nổi này trong mắt đám người Vương Đông Dương, đúng là khiến bọn họ chịu cảm giác sợ hãi trước đó chưa từng có.

Để cho toàn thân bọn họ xụi lơ mà ngã xuống trong lòng bàn tay Thôi Hằng, sắc mặt trắng bệch, một lời cũng không dám nói.

Thôi Hằng thấy ba người này sợ đến như vậy, liền cười an ủi: “Các người không cần sợ hãi, chỉ cần các người thành thật

trả lời vấn đề của ta, chưa chắc không thể lưu được tánh mạng.”

Ba người Vương Đông Dương nhất thời không nói gì.

Cái gì gọi là không cần sợ hãi, ai gặp phải loại tình huống này mà không sợ? !

Bây giờ nội tâm bọn hắn đều bị hỏng mất.

Không phải nói Phong Châu bên này không có truyền thừa cường đại gì, cũng không có cường giả lợi hại gì, so sánh với những Châu Quận khác là tương đối an toàn sao?

Vì sao lại tồn tại một nhân vật không hợp lẽ thường như vậy? !

Điều kỳ quái nhất là một vị cường giả như vậy lại còn là Châu Mục, trực tiếp ở trong buổi lễ cúng tế đem bọn họ cho chộp vào trong tay!

Từ ba ngàn năm trước đến nay, cũng chưa từng xảy ra chuyện không hợp lẽ thường như vậy đi!

Vương Đông Dương thậm chí muốn vọt tới Huyền Hoàng Thiên Cung đi chất vấn, ai cho bọn hắn tự tin nói Phong Châu tương đối an toàn, còn chưa đi ra thông đạo hạ giới liền bị bắt, cái này cũng gọi là an toàn sao? !

Cái gì mà an toàn chứ!

Đây là muốn hó Nhân Tiên a!

Chẳng qua, Vương Đông Dương dù sao cũng là Nhân Tiên lâu năm, ở trong nhà họ Vương ở Giang Đông làm chủ sự nhiều năm, coi như nội tâm tan vỡ như thế nào đi nữa, hắn cũng biết đạo lý gặp chuyện tuyệt không thể hoảng hốt.

Nhất là ở lúc đối mặt nguy cơ sinh tử.

Vì vậy, ở sau khi Thôi Hằng hỏi lần thứ hai, hắn rút cuộc miễn cưỡng đè xuống tâm tình rối loạn trong lòng, một mực cung kính hành lễ nói: “Vương Đông Dương của nhà họ Vương ở Giang Đông, bái kiến Thượng Tiên.”

Chương 286: Đưa các người một nhà đoàn viên (2)

Tiếp theo, hai tên Nhân Tiên phía sau hắn cũng đều kíp phản ứng, cũng vội vàng hành lễ theo.

Thái độ đều vô cùng khiêm tốn cung thuận.

Không cung thuận không được a!

“Nhà họ Vương ở Giang Đông?” Thôi Hằng nghe vậy nhất thời liền nở nụ cười, nhẹ nhàng gật đầu nói “Xem ra ta cùng với nhà họ Vương các người thật có vài phần duyên phận, Vương Đông Lâm là đệ đệ của người sao?”

“Đông, Đông Lâm?” Vương Đông Dương nghe vậy sững sờ, lại không có nửa điểm vui mừng, ngược lại thì càng căng thẳng hơn, thử thăm dò dò hỏi “Thượng Tiên ngài biết Đông Lâm sao? Hắn là thất đệ của ta.”

“Như vậy là được rồi.” Thôi Hằng khẽ cười nói “Đã như vậy, ta sẽ cho các người một nhà đoàn viên đi.”

“? ? !” Vương Đông Dương lúc này khiếp sợ biến sắc, vội vàng nói “Thượng Tiên tha mạng, xin Thượng Tiên nghe ta nói, ta cùng với Vương Đông Lâm mặc dù là huynh đệ, nhưng cũng không hòa thuận, còn có xung đột không nhỏ, ta tuyệt đối sẽ không bởi vì hắn mà ghi hận Thượng Tiên...”

Hắn cho là Thôi Hằng đã đem Vương Đông Lâm giết, bây giờ cũng muốn giết hết bọn họ, đưa đi “Đoàn viên” cùng Vương Đông Lâm.

“Ta lúc nào nói muốn giết các người rồi hả?” Thôi Hằng nhưng là làm ra vẻ mặt bình tĩnh nghi hoặc, ngay sau đó như cười mà không phải cười nói với Vương Đông Dương “Vương Đông Lâm đang làm việc cho ta, giữa các người có xung đột không nhỏ sao?”

“...” Vương Đông Dương bối rối, hận không thể quát chính mình một bạt tai.

Hắn phát hiện mình thật ra thì vẫn là hoảng rớt, lại không chờ đợi phương đem lời nói rõ ràng, chính mình liền tất cả đều khai báo ra.

Đây hoàn toàn là trở nên ngu đần.

“Được rồi, không đùa bỡn các người.” Thôi Hằng bỗng nhiên nói.

Trải qua lời nói kích thích mới vừa rồi, hắn đã ở trên thân ba người Vương Đông Dương thu thập được đầy đủ ánh sáng

xanh cùng ánh sáng xám, hai loại ánh sáng thất tình này cũng rớt cuộc đạt tới bảy thước viên mãn.

Sau đó, hấn vung bàn tay một cái, liền đem ba người Vương Đông Dương ném xuống đất, để cho bọn họ khôi phục kích cỡ người bình thường, trầm giọng nói: “Huệ Thế, trước đem ba người này mang về phủ đi.”

“Phải! Tiên Tôn!” Huệ Thế lập tức tiến lên.

Hấn thậm chí không chút nào kiêng kỵ thân phận Tiên Thần Thượng Giới của đám người Vương Đông Dương, trực tiếp lấy ra sợi dây đem tay của ba người bó với nhau.

Sau đó, giống như là dắt dê, đem bọn họ từ trên đài cao cúng tế lôi xuống.

Sau khi Thôi Hằng thả lỏng giam cầm với ba người Vương Đông Dương, liền dùng pháp lực phong cầm chân nguyên bên trong cơ thể của bọn họ, còn làm yếu đi sức mạnh gân cốt của bọn họ.

Lúc này, ba tên Nhân Tiên này thậm chí đã trở nên không bằng võ giả cảnh giới Huyền Quan.

Tự nhiên không có khả năng phản kháng sức mạnh của Huệ Thế.

Ba người Nhân Tiên Vương Đông Dương vốn nên lấy phong thái Tiên Thần Thượng Giới hàng lâm hạ giới, cứ như vậy ở dưới ánh mắt vây xem của mấy vạn người bách tính, bị Huệ Thế dùng sợi dây dắt về hướng nha môn phủ Châu Mục.

Tình hình như vậy, lần nữa để cho dân chúng sôi trào lên, bọn họ vốn đã quỳ xuống lễ bái Thôi Hằng, miệng hô Tiên Tôn uy vũ, nay lại bắt đầu một lần lễ bái mới.

Ở trong lòng những người dân này, Thôi Hằng đã thật trở thành Chí Tôn bên trong Thần Tiên.

Nếu không, tại sao có thể tiện tay liền tóm lấy Tiên Thần Thượng Giới?

Thôi Hằng xoay người lại, nhìn cảnh tượng dưới đài cúng tế, trong lòng khẽ thở dài một cái, nhưng mà cũng không ngăn cản, một lát sau sau đó, hấn mới cao giọng nói:

“Các vị hương thân, nghi thức tế lễ lần này làm phiền các ngươi, lúc trước cũng đã nói sẽ không để cho các ngươi tốn công, sau này sẽ có nha dịch đưa tới lương thực, mỗi người một thạch.”

Đây là cam kết hấn nói ra trước khi tiến hành tổ chức nghi thức tế lễ.

Nêu không bách tính uông công vật vả, đây cũng là một điều trong chính lệnh của hần, tự nhiên cũng phải thi hành.

Họn nữa, lương thực với hần mà nói là đồ vật dễ dàng chế tạo nhất.

Hoàn toàn không có hao phí gì.

Điều này tự nhiên một lần nữa dẫn tới dân chúng hoan hô.

Ánh sáng đỏ, ánh sáng trắng từng tia từng sợi mà hội tụ tới, khoảng cách bảy thước viên mãn cũng lại càng gần.

...

Ở cùng lúc khi Huệ Thế đem ba người Vương Đông Dương kéo xuống đài cúng tế.

Hoàng Thành Trung Châu bên kia lại hơi có vẻ như đang giương cung bạt kiếm.

Kiến Viêm Đế Ngụy Dịch có được dẫn được, sau khi quý dưới đất hành lễ với Bạch Hồ Đồng Tử, vị Địa Tiên Thượng Giới này rốt cuộc thu lại mấy phần kiêu căng từ trên xe kéo bước xuống.

Nhưng mà Bạch Hồ Đồng Tử dường như đối với những này còn chưa thỏa mãn.

Sau khi hần đi tới Đài Tế Thần, quay đầu nhìn xe kéo của mình một chút, lông mày liền hơi nhíu lại, sau đó quay đầu nói với Ngụy Dịch quý dưới đất: ” Này, dã tù, quốc gia này của ngươi, làm sao yếu như vậy, ngươi là phé vật sao?”

Lời này vừa nói, vô luận là Ngụy Dịch hay là Trử Nguyên Lương sau lưng, hay là quan chức văn võ phía sau, cũng không nhìn được nắm chặt quả đấm, chỉ cảm thấy trong lòng nín nịn một cơn khó chịu.

Có câu nói, hoàng đế bị sỉ nhục thì quan phải chết.

Công khai nói Hoàng Đế là phé vật như vậy.

Vậy thì những thần tử như bọn họ lại xem như cái gì chứ?

Đại phé vật sao? !

Vị Tiên Thần Thượng Giới này rốt cuộc muốn làm gì?

Chương 287: Châu Mục Phong Châu Thôi Hằng đáng chết (1)

Chúng thần tử tức giận trong lòng, nhưng mà Ngụy Dịch lại dường như đối với chuyện này cũng không thêm đếm xỉa.

Hắn vẫn là quỳ dưới đất, thái độ nhún nhường cung thuận, cúi đầu nói: “Xin bẩm báo với Thượng Tiên, Tiều Vương đã từng chăm lo việc nước, cố gắng hưng quốc an bang, thế nhưng trên đời, người có tư tâm, không tuân lệnh vua quá nhiều.

“Thậm chí có người nắm binh tự trị, ý đồ xưng hùng một phương, coi nhẹ pháp lệnh, tự ra chính lệnh, khiến cho quốc gia không có luật lệ, dân sinh gặp nhiều gian khó, quốc lực ngày càng suy yếu, thật không phải là tội của Tiều Vương a.”

Lời nói này của Ngụy Dịch trực tiếp đem chính mình tạo thành một vị Quân Vương âu sâu thất bại, đồng thời cũng đem trách nhiệm khiến quốc lực suy yếu hất ra khỏi chính mình.

Nói chung là dòn toàn bộ sai lầm vào những kẻ nắm binh tự trị, cắt cứ một phương kia, chủ yếu chính là chỉ những Châu Mục kia.

Đại Tân mười một Châu, mười người Châu Mục đều không nghe chính lệnh triều đình.

“A, thân là dã tù lại ngay cả thủ hạ của mình đều không quản được, không phải là phé vật sao?” Bạch Hộ đồng tử vẫn là rất khinh bỉ Ngụy Dịch, nhưng đã không tính đem hắn trách tội, khoát tay nói “Đứng lên đi.”

“Đa tạ Thượng Tiên!” Ngụy Dịch vội vàng đứng dậy, khom lưng đi ở bên cạnh Bạch Hộ đồng tử, vẻ mặt nịnh hót nói “Thượng tiên, chúng ta trước hết đi đến chỗ nào đây?”

“Trước tới trong Hoàng Cung của người nhìn một chút đi.” Bạch Hộ đồng tử bắt đầu cảm thấy Hoàng Đế này hơi thuận mắt, gật đầu cười nói “Mặc dù người hơi phé vật một chút, nhưng làm người cũng không tệ lắm.”

Hắn trước khi hạ xuống hạ giới, từng đọc qua không ít điển tịch miêu tả hạ giới.

Bên trong chú trọng miêu tả tình huống của Đế Vương hạ giới.

Ở trong miêu tả của một ít điển tịch này, Đế Vương hạ giới bình thường đều rất là cao ngạo.

Dù là ngoài mặt cung thuận, cũng khó mà che giấu ngạo khí trong lòng.

Vì vậy, đánh giá trong điện tịch của Tiên Môn đối với tuyệt đại đa số Đế Vương hạ giới, đều cần phải trừng trị, hoặc là phải ra oai phủ đầu.

Đây cũng là nguyên nhân Bạch Hồ đồng tử mới vừa phủ xuống, liền biểu dương uy phong của mình.

Mục đích đúng là trước tiên ra oai phủ đầu.

Nhưng cảm giác của Ngụy Dịch mang lại cho Bạch Hồ đồng tử lại khác, lại thành tâm thành ý cung thuận như vậy, một chút ngạo khí cũng không có.

Đây là hoàn toàn bất đồng với hình tượng Đế Vương hạ giới ghi chép trong điện tịch.

“Chờ ta trở về, liền đem hiểu biết về nơi này viết ở trong điện tịch tổng môn, miêu tả chân thật Đế Vương hạ giới, nhất định có thể làm cho mọi người kinh ngạc.” Trong lòng Bạch Hồ đồng tử đặc ý mà suy nghĩ.

Hắn mặc dù đã thành Địa Tiên, nhưng tâm tính vẫn là một đứa trẻ nhỏ.

Sẽ ưa thích một ít hư vinh.

Đây là bởi vì đầu óc của hắn không lớn lên, không quá phát triển, chính là nghĩa đen, cũng không phải là nghĩa xấu.

Bạch Hồ đồng tử ở khi còn bé, cơ duyên xảo hợp cùng một con Thần Thú Bạch Hồ còn non ký kết khế ước linh hồn, nắm giữ tư chất cực cao cùng kéo dài tuổi thọ, nhưng đồng thời cũng khiến cho tốc độ trở mã của hắn trở nên chậm chạp.

Cho dù tuổi thật đã vượt qua trăm tuổi, nhưng bộ não như cũ chỉ xấp xỉ ở khoảng mười tuổi.

Hắn sở dĩ đề nghị đi Hoàng Cung của Ngụy Dịch, cũng là bởi vì khi xem điện tịch trọng phái, phát hiện bên trong miêu tả Hoàng Cung có rất nhiều đồ thú vị đẹp mắt, cùng đồ ăn ngon.

Những thứ này đối với một đứa bé trai mà nói, là có lực hấp dẫn trí mạng.

“Thượng Tiên lại muốn đi Hoàng Cung, đây thật là rộng đến nhà tôm, xin mời ngài đi theo ta.”

Lúc này Ngụy Dịch trở nên càng ninh hót, eo cũng cong sâu hơn, ngay cả lưng đều khom, ăn nói khép nép.

Bộ dáng này thật là cùng thái giám trong ngày thường ở bên cạnh hắn giống nhau như đúc.

Văn võ chúng thân tại chỗ đều nhìn mà ngây người.

Bọn họ chưa từng nghĩ Hoàng Đế còn có thể nịnh nọt như vậy.

Coi như là đối đãi Tiên Thần Thượng Giới, làm ra loại thái độ này cũng quá đáng.

Có chút lão thần thậm chí xấu hổ sắc mặt trắng bệch, cúi đầu hận không thể chết ngay bây giờ, chôn vào trong đất.

Còn tốt hơn ở chỗ này mất mặt cùng Hoàng Đế.

Chỉ có Trử Nguyên Lương cúi đầu, mặt lộ vẻ nghi hoặc.

Hắn luôn cảm giác Ngụy Dịch bây giờ có chút không đúng lắm, nghi ngờ trong lòng nói: “Bệ hạ đây là muốn làm gì?”

Vì sao lại cảm thấy có cái gì không đúng?

Bởi vì, cách hành sự của vị Hoàng Đế này bây giờ cùng tính cách biểu lộ ra ngày trước không hợp.

Trử Nguyên Lương thân là Thừa Tướng đương triều, đối với tính cách Ngụy Dịch là hiểu khá rõ.

Làm việc nhắm thẳng vào mục tiêu, mục đích vô cùng rõ ràng.

Nhất là ở sau khi Ngụy Dịch tự thuật phải làm một vị Vua mất nước, liền không bao giờ che giấu tâm tình.

Loại tính cách này liền rõ ràng hơn.

Đem Phong Châu cắt nhường cho Man Tộc thảo nguyên, còn đem Hồng Vũ Thần Kiếm đưa qua, làm như vậy là để mất nước.

Để cho Châu Mục thiên hạ cùng giết Thôi Hằng, làm như vậy là để cho “Chư hầu ” thiên hạ tiến một bước lớn mạnh, đồng dạng cũng là vì tăng tốc độ mất nước.

Từ các loại hành động đến xem, Ngụy Dịch đây là không sợ chết.

Dù sao, nào có Hoàng Đế mất nước còn không chết.

Nhưng nếu không sợ chết, hẳn vì sao lại cung thuận đối với cái tên Tiên Thần Thượng Giới này như thế, thậm chí đến mức nịnh nọt?

Hắn cung thuận như vậy mục đích là cái gì?

Là sợ mình bị Tiên Nhân giết, không có cách nào lưu tên trong sử sách sao?

Trử Nguyên Lương không cho là như vậy.

Bị Tiên Nhận Thượng Giới giết, cuối cùng mất nước, có thể nói là đệ nhất nhân từ trước tới nay, tất nhiên không có khả năng không ghi chép.

Nhưng nếu như không phải là vì cái này, như vậy là vì cái gì?

Hắn nhìn mà có chút không hiểu.

...

Chương 288: Châu Mục Phong Châu Thôi Hằng đáng chết (2)

Ở sau khi tiếp đón Bạch Hồ Đồng Tử từ trên Đài Tế Thần.

Ngụy Dịch liền trở thành hướng dẫn viên du lịch chuyên nghiệp.

Mang theo vị Địa Tiên Thượng Giới này tham quan khắp nơi trong Hoàng Cung, còn đem đủ loại đồ chơi mới lạ dành riêng cho Hoàng Đế đưa cho hắn chơi đùa, thậm chí còn mang theo hắn đi thăm hậu cung.

Điều này làm cho một đám văn võ đại thần xấu hổ cực kỳ, gần như muốn lập tức từ quan về quê.

Bất quá, Bạch Hồ Đồng Tử đối với sự phục vụ thân mật của Ngụy Dịch hết sức hài lòng, xưng hô cũng từ Dã Tử lúc ban đầu biến thành Hoàng Đế.

Ngụy Dịch lại tỏ vẻ chính mình nhận lấy tiếng xưng hô Hoàng Đế này rất ngại, cảm giác mình ngay cả Châu Mục các nơi đều không quản được, chỉ có thể trở mắt nhìn quốc lực suy tàn, không xứng làm Hoàng Đế.

Bạch Hồ Đồng Tử thậm chí còn an ủi hắn, nói đây cũng không phải là lỗi lầm của hắn, chỉ là bởi vì những Châu Mục kia quá ghê tởm mà thôi.

Chờ sau khi đem trọn cái Hoàng Cung tham quan, Bạch Hồ Đồng Tử bỗng nhiên nói với Ngụy Dịch: “Lúc trước người nói sở dĩ cái quốc gia này quốc lực suy yếu, là bởi vì Châu Mục các nơi không tuân theo chính lệnh triều đình, cắt cứ một phương, bên trong những Châu Mục này ai là tội tệ nhất?”

Ngụy Dịch nghe vậy sửng sò, sau đó chợt quỳ rạp xuống trước người Bạch Hồ Đồng Tử, mặt đầy bi thương nói: “Là Thôi Hằng, chính là tên Châu Mục Phong Châu Thôi Hằng kia a!”

“Châu Mục Phong Châu Thôi Hằng?” Bạch Hồ Đồng Tử nghe vậy gật đầu một cái, khẽ cười nói: “Được, ta biết rồi, người cứ yên tâm đi.”

...

Sáng sớm hôm sau.

Bạch Hồ Đồng Tử liền ngồi ở trên tòa xe kéo mạ vàng kia của hắn, để ba đầu Bạch Hồ kéo bay lên bầu trời.

Bên dưới xe kéo tự động ngưng tụ mây lành, mười tên Nhân Tiên cũng đi theo sau.

Trong đó có một tên Nhân Tiên hơi lớn tuổi, đi tới bên cạnh xe kéo, có chút lộ âu hời “Tiên Đồng, ngài thật muốn trút giận giùm vị Hoàng Đế kia sao?”

“Thế nào, có vấn đề?” Bạch Hổ Đồng Tử nhìn tên Nhân Tiên này một chút, trầm giọng nói “Thật ra thì không chỉ vì trút giận, cũng là vì tăng lên thu hoạch Thiên Lộ Tinh Thạch lần này.

“Cái nước Đại Tấn này quá yếu, xe kéo hạ xuống ở đô thành Trung Châu, lại chỉ thu thập được một chút xíu Thiên Lộ như vậy, cuối cùng có thể ngưng tụ thành Tinh Thạch có thể ngay cả hai ngàn viên cũng không tới, như vậy quá ít.”

“...” Người Nhân Tiên kia nghe vậy lập tức yên lặng.

Hàng lâm đến hạ giới, thu Thiên Lộ Tinh Thạch là có lợi nhuận cực lớn.

Chỉ có điều hạ xuống đến đô thành Hoàng Triều đương thời là đặc quyền chín đại Tiên Môn mới có, thế gia hào phú lại chỉ có thể hạ xuống những Châu khác đi thu thập Thiên Lộ Tinh Thạch.

Lợi nhuận hai nơi chênh lệch cực lớn.

Tiên Môn hạ xuống đến đô thành Hoàng Triều, có thể thông qua địa vị đặc thù của đô thành, sử dụng Tiên binh hội tụ vô hình chi khí của toàn bộ quốc gia.

Như vậy ngưng tụ ra Thiên Lộ Tinh Thạch bình thường có 5000 viên trở lên.

Thời điểm tốt có thể có sáu ngàn viên, thậm chí tám ngàn viên trở lên.

Đây cũng là nguyên nhân thế gia hào phú tối đa chỉ có thể thu thập mấy chục viên.

Dù sao, phần lớn vô hình chi khí của toàn bộ quốc gia đều đã bị Tiên Môn thu.

Còn dư lại chẳng qua là đồ thừa mà thôi.

Tiên Môn cho phép thế gia hào phú hạ phạm thu thập Thiên Lộ Tinh Thạch, chỉ là bởi vì không muốn bỏ qua những đồ thừa này, nhưng cũng không tiện hoàn toàn nuốt một mình.

Nuôi chó dù sao cũng phải cho cục xương.

Nhưng lúc này đây, thu hoạch lại thấp đến khiến người ta tức lộn ruột, thậm chí ngay cả hai ngàn viên cũng chưa tới.

Thấp quá mức chịu đựng.

Chuyện này ý nghĩa là quốc gia này đã ở vào một cái tình cảnh lúc nào cũng có thể diệt vong.

Nêu như muốn gia tăng thu hoạch Thiên Lộ Tinh Thạch, biện pháp tốt nhất chính là tăng cường quốc lực của quốc gia này.

Như vậy khi trở về Thiên Khư Giới, còn có thể lại ép ra một chút vô hình chi khí, ngưng tụ ra càng nhiều Thiên Lộ Tinh Thạch hơn.

Nghe được lời ám chỉ liên tiếp không ngừng của Ngụy Dịch, Bạch Hồ Đồng Tử đã tin chắc, chỉ cần giết Thôi Hằng, thì có thể làm cho quốc lực Đại Tấn tăng vọt.

Đây mới là nguyên nhân Bạch Hồ Đồng Tử quyết định phải ra tay với Thôi Hằng.

Trút giận giùm Ngụy Dịch chẳng qua là bổ sung thêm thôi.

“Người là đang lo lắng ta không đối phó được cái tên Thôi Hằng kia sao?” Bạch Hồ Đồng Tử nhìn thấu tâm tư của tên Nhân Tiên kia, khẽ cười nói “Điều này sao có thể? Ta nhưng là Địa Tiên. Ba ngàn năm nay, cũng chẳng qua ra một vị Hằng Hà Chân Nhân mà thôi.”

Địa Tiên tại hạ giới chính là vô địch.

Ba ngàn năm nay, điều này vẫn là nhận thức chung của tất cả mọi người trong Thiên Khư Giới.

Mặc dù trăm năm trước xuất hiện một vị Hằng Hà Chân Nhân phá vỡ nhận thức chung này, nhưng năng cũng sớm đã mất tích.

Cái tên Thôi Hằng này có thể mạnh như Hằng Hà Chân Nhân sao?

Hiển nhiên là không có khả năng.

...

Địa vị của Bạch Hồ Đồng Tử ở trong Ngự Thú Tiên Môn cực cao.

Xe kéo của hắn tên đầy đủ là “Xe Mây Mạ Vàng Vạn Dặm” là một kiện Tiên Khí cấp Thiên Nhân, có thể ngày đi ba vạn dặm.

Vì vậy, không tới nửa ngày, Bạch Hồ Đồng Tử liền từ Hoàng Thành Trung Châu đi tới bầu trời Phong Châu Phủ Thành.

Hắn ở đám mây trên cao nhìn xuống phía dưới, thấy được vô số bách tính an cư lạc nghiệp, đập vào mắt tràn đầy sinh cơ bừng bừng, vạn vật mạnh mẽ phát triển.

“Quả nhiên đáng chết!” Sắc mặt Bạch Hồ Đồng Tử thoáng cái trầm xuống, hừ lạnh nói “Địa phương như vậy,

bách tính như vậy, lại không chịu sự cai trị của Đại Tần.

“Đây là đang cắt rời quốc lực Đại Tần, đang giảm bớt Thiên Lộ Tinh Thạch của ta!

“Châu Mục Phong Châu Thôi Hằng đáng chết!”

Cùng lúc đó, Trịnh Nam Huân bên trong nha môn phủ Châu Mục cảm giác được sát ý từ trên trời truyền đến, nhất thời trong lòng hoảng hốt “Cỗ khí tức này, là Địa Tiên?!”

Bất quá, nàng còn chưa kịp nói chuyện, Hoàng Cân Lục Sĩ ở xa xa liên động.

“Có sát khí!”

Thanh âm thô kệch của Hoàng Cân Lục Sĩ vang lên, giống như sét đánh cuộn cuộn truyền khắp cả tòa nha môn phủ Châu Mục.

Ầm!

Đại địa chợt run rẩy một trận.

Chỉ thấy vị Hoàng Cân Lục Sĩ cao hơn năm trượng này tung người nhảy một cái, trực tiếp nhảy đến đám mây trên trời cao.

Đi tới trước mặt Bạch Hồ Đồng Tử đang chỉ chỉ chỗ chỗ xuống phía dưới.

“? ? ? !”

Chương 289: Người làm nhục ta phải chết

Hoàng Cung.

Hôm nay cũng không phải là ngày thượng triều, lại bởi vì hôm qua mới vừa cử hành xong buổi lễ cúng tế nghênh đón Tiên Thần Thượng Giới, đám quân thần đều được ban cho một ngày nghỉ, cũng không ở trong cung.

Cả tòa Hoàng Cung đều có vẻ hơi vắng lặng.

Nhưng Thừa Tướng Trử Nguyên Lương lại cũng không về nhà nghỉ phép.

Sau khi thấy xe vàng của Bạch Hồ Đồng Tử đạp mây rời đi Hoàng Cung, hắn liền đi tới bên ngoài tam cung của Kiến Viêm Đê Ngụy Dịch, cung kính lễ bái “Thần Trử Nguyên Lương, cầu kiến bệ hạ!”

“Thừa tướng không trở về nhà nghỉ ngơi, làm sao tới nơi này của trẫm? Vào đi.” Thanh âm Ngụy Dịch hơi mang theo mây phân lười biếng từ bên trong truyền ra, dường như là mới vừa tỉnh ngủ.

“Đa tạ bệ hạ.” Trử Nguyên Lương đứng dậy đi vào tam cung, đi qua đại sảnh liền thấy được Ngụy Dịch nằm ở phía sau bức bình phong, cung kính nói “Bệ hạ là muốn đưa cái tên Bạch Hồ Đồng Tử kia vào chỗ chết đúng không?”

“...” Ngụy Dịch nghe vậy hơi trầm mặc, lắc đầu cười nói “Thừa tướng vì sao nói ra lời này, trẫm đối với Bạch Hồ Đồng Tử nhưng mà cung kính có thừa, chưa từng có qua ý muốn làm hại.”

“Châu Mục Phong Châu Thôi Hằng có đại thần thông hô phong hoán vũ, dựa theo điển tịch ghi lại, đây hẳn là đại năng Thiên Tiên.” Trử Nguyên Lương nói rất trực tiếp.

Hắn thân là Thừa Tướng đương triều, tin tức tiếp xúc đến dĩ nhiên là rất nhiều, hiểu biết tình huống của Thiên Tiên cũng không kỳ quái.

“Là trẫm sai bảo Bạch Hồ Đồng Tử đi sao?” Nhưng mà Ngụy Dịch vẫn lắc đầu, dường như còn hơi nghi hoặc một chút “Huống chi, hô phong hoán vũ dù sao cũng chỉ là truyền thuyết, trên đời làm sao thật có người lợi hại như vậy?”

“Vi thần rõ rồi.” Trử Nguyên Lương sau khi nghe hai câu này liền không hỏi nữa, đứng lên nói “Bệ hạ, vi thần cáo lui.”

“Đi thôi.” Ngụy Dịch khoát tay một cái.

Sau khi Trử Nguyên Lương đi, trong tòa tâm cung này cũng chỉ còn lại một mình Ngụy Dịch.

Hắn từ trên giường đi xuống, đi tới trước một cái bàn dài.

Phía trên đặt một tấm bản đồ Đại Tấn.

Đùng!

Bàn tay Ngụy Dịch vỗ vào hình vẽ khu vực Phong Châu, cười lạnh nói: “Người làm nhục ta phải chết, coi như người là Địa Tiên thì như thế nào!”

Không sai, hẳn chính là cố ý dẫn dắt Bạch Hồ Đồng Tử đi Phong Châu.

Sau đó, vị Kiến Viêm Đế này lại ở trên bàn dài cầm lên một cuốn sách nhỏ, tiêu đề mặt bìa là hai chữ —— 《 Thôi Hằng 》 .

Bên trong ghi lại mọi chuyện lớn nhỏ phát sinh qua từ khi Thôi Hằng xuất hiện tới nay.

Đây là Ngụy Dịch tự mình dựa theo lượng lớn tin tức từ ngoại giới, từng chút một chỉnh lý lại.

Ở trong bộ sách này, hẳn sắp xếp các loại việc trải qua trong nửa năm qua của Thôi Hằng.

Từ lúc mới bắt đầu đột nhiên xuất hiện, cho đến về sau càng tiêu diệt quân Yên Vương chấn động thiên hạ, rồi đến chuyện nửa tháng trước một người dọa lui đại quân trăm vạn, một loạt chuyện này, bên trong đều có ghi lại.

Những chuyện này thật ra thì đều là thứ mọi người đều biết, nếu là ở địa giới Phong Châu, thậm chí có thể nói là người người đều biết, cũng không có gì hiếm lạ.

Có điều ở bên cạnh những ghi chép này, đều sẽ có lít nha lít nhít lời chú giải cùng ghi chú.

Ngụy Dịch đây là đang nghiên cứu Thôi Hằng.

Trải qua thời gian dài nghiên cứu, hẳn đã sớm tin chắc, Thôi Hằng chính là một cường giả nắm giữ đại thần thông, là một nhân vật mặc dù không rõ lai lịch thân phận, nhưng hết sức cường đại.

Hắn thậm chí tại phía cuối cuốn sách nhỏ chính mình biên soạn này viết một câu nói.

Thôi Hằng, không gì không thể!

“Cái quốc gia rách nát này, cũng chỉ có cường giả như vậy mới có thể quét sạch đi. ” Ngụy Dịch khẽ thở dài, ánh mắt nhìn về phía phương hướng Phong Châu “Thật muốn cùng hắn gặp mặt một lần ạ.

“Nếu như cuối cùng là hãn tới giết ta, là hãn tới diệt vong Đại Tấn, vậy thì tốt biết bao.”

...

Ầm!

Tiếng xé gió cực tốc truyền tới, trực tiếp liên xuyên qua từng tầng từng tầng mây khói.

Người không lồ cao hơn năm trượng, toàn thân lưu chuyển màu ám kim huy hoàng, bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt Bạch Hồ Đồng Tử.

Uy áp vô cùng không lồ trong nháy mắt đem hãn bao phủ.

Tâm tình cực độ sợ hãi, lập tức bắt đầu lan tràn trong lòng Bạch Hồ Đồng Tử.

Nỗi sợ này khiến cho hãn trong lúc nhất thời thậm chí quên mất né tránh, cũng quên triệu hoán linh thú của chính mình.

Chỉ sững sờ đứng ở nơi đó.

Hoàng Cân Lục Sĩ vẻ mặt lãnh đạm thờ ơ, là một người không lồ không có chút tình cảm, trực tiếp giơ lên quả đấm to lớn.

Thôi Hằng ra lệnh nó canh giữ Phong Châu Châu Phủ.

Nó dĩ nhiên là sẽ dựa theo mệnh lệnh này thi hành.

Bạch Hồ Đồng Tử là Địa Tiên, lại không chút nào che giấu mà biểu hiện ra sát ý của mình, Hoàng Cân Lục Sĩ liền đem hãn phán định là sinh linh có hại đối với Phong Châu Châu Phủ.

Đã có hại, vậy sẽ phải giết!

“Bày trận!”

Vừa lúc đó, tên Nhân Tiên lúc trước khuyên Bạch Hồ Đồng Tử cao giọng hét lớn, chín tên Nhân Tiên còn lại ngay lập tức liền di chuyển, bắt đầu điên cuồng vận chuyển chân nguyên trong cơ thể.

Bởi vì uy áp của Hoàng Cân Lục Sĩ chỉ nhằm vào kẻ lộ ra sát ý là Bạch Hồ Đồng Tử, cho nên mười tên Nhân Tiên này cũng không chịu ảnh hưởng, vẫn có thể ra tay.

Trong lúc bọn họ vận chuyển chân nguyên, đồng thời trong tay cũng xuất hiện một cái chuông đồng hiện lên hào quang màu xanh nhạt.

Nhẹ nhàng rung, lập tức liền có sóng âm kỳ dị khuếch tán ra.

Những sóng âm này có thể liên kết với nhau, trong nháy mắt liền tạo thành một màn sáng màu xanh kỳ dị, đem Bạch Hồ Đồng Tử bao phủ bên trong .

Cùng lúc đó, thanh âm phát ra khi chuông đồng rung động cũng cùng Xe Mây Mạ Vàng Vạn Dặm sinh ra cộng hưởng.

Các loại hoa văn điêu khắc ở trên chiếc xe kéo này lại thật giống như sóng lại.

Hư ảnh từng con dị thú hình dáng kỳ lạ từ bên trong bay ra, đứng ở bên dưới màn sáng màu xanh, cũng đem Bạch Hồ Đồng Tử vây vào trong, bảo hộ.

Còn có ba con Bạch Hồ kéo xe kia, tất cả đều là dị thú tầng thứ Nhân Tiên, lúc này nhảy chồm lên, chặn ở phía trước Bạch Hồ Đồng Tử.

Chỉ trong chớp nhoáng này, chung quanh Bạch Hồ Đồng Tử liền dâng lên tầng tầng phòng ngự.

Mà ở cùng lúc khi những lớp phòng ngự này xây dựng hoàn thành, quả đấm của Hoàng Cân Lực Sĩ liền rơi xuống!

Ầm!

Trên bầu trời vang lên tiếng nổ ầm ầm đình tai nhức óc, quả đấm của Hoàng Cân Lực Sĩ trực tiếp liền đập vào phía trên tầng màn sáng màu xanh kia.

Sức mạnh cực kỳ kinh khủng theo đó khuếch tán ra.

Khiến cho người trong cả tòa Phong Châu Phủ Thành đều không nhìn được ngẩng đầu nhìn về bầu trời, sau đó liền thấy một màn đê cho bọn họ cảm thấy khiếp sợ không gì sánh nổi.

Khói mây trên trời ở bên dưới một quyền của Hoàng Cân Lực Sĩ, đã bị rung chấn đến mức khuếch tán ra bốn phương tám hướng, tạo thành từng lớp từng lớp mây khói hình cái vòng.

Lớp mây khói hình vòng lớn nhất thậm chí tới đã đạt đến đường kính hơn ba dặm.

Một màn cảnh tượng như vậy ở trong mắt tuyệt đại đa số người, thật là giống như bầu trời bị đánh bể.

Dù sao, khói mây trên cả bầu trời đều bị chấn động thành từng tầng từng tầng vòng tròn!

Thật ra thì, nếu như càng ở chỗ cao, càng tiếp cận vũ trụ tinh không nhìn xuống phía dưới, còn có thể thấy một vùng trong tầng khí quyển bị một quyền này của Hoàng Cân Lực Sĩ đánh ra lỗ hổng lớn.

Cũng may gió mạnh khiến khí quyển nhanh chóng tu bổ.

Chẳng qua, những người chính diện đón đỡ công kích của Hoàng Cân Lục Sĩ xem như không dễ chịu lắm.

Tu vi của Hoàng Cân Lục Sĩ là Trúc Cơ sơ kỳ, về mặt cảnh giới tương đương với cảnh giới đệ tam của Tiên Giới, là Thiên Nhân, dù cho là một đám Địa Tiên đôi mặt hấn, kết quả cũng là chắc chắn phải chết.

Huông chi là một bầy Nhân Tiên.

Vì vậy, ở bên dưới một quyền này của Hoàng Cân Lục Sĩ, trong nháy mắt khi nện vào màn sáng màu xanh, mười tên Nhân Tiên kết trận duy trì màn sáng, ở bên trong tại chỗ thất khiếu chảy máu, tất cả đều quỳ trên đất.

Ba con Bạch Hồ càng là trực tiếp bị nổ chết.

Cũng chỉ còn lại có một mình Bạch Hồ Đồng Tử còn đang đứng.

Chương 290: Quả đấm của Hoàng Cân Lực Sĩ (1)

Bạch Hồ Động Tử sống hơn một trăm năm, trước đó cho tới bây giờ đều chưa từng cảm nhận qua cái gì gọi là sợ hãi.

Phụ thân của hắn là Địa Tiên, mẫu thân cũng là Địa Tiên, hơn nữa hai người đều là trưởng lão của Ngự Thú Tiên Môn, quyền cao chức trọng.

Vì vậy, bắt đầu từ khi Bạch Hồ Động Tử ra đời, liền được chúng nhân tôn trọng và yêu thương hết mực.

Vào lúc hắn bảy tuổi, trong lúc tình cờ cùng một con Thần Thú Bạch Hồ còn non ký kết linh khế, sau đó địa vị càng trở nên đặc thù.

Ngay cả chương môn Thiên Nhân của Ngự Thú Tiên Môn, đều thu hắn làm con nuôi.

Thân phận như vậy, đôi mắt toàn bộ Thiên Khư Giới, cũng không có bao nhiêu người có thể cùng so sánh.

Bạch Hồ Động Tử cứ như vậy thuận buồm xuôi gió mà tu luyện.

Cho tới bây giờ đều chưa bao giờ gặp cái bình cảnh gì, cũng không có gặp khó khăn gì.

Chỉ dùng thời gian một trăm năm mươi năm ngắn ngủi, hắn liền tu thành Địa Tiên.

Đây là tốc độ tu luyện mà tuyệt đại đa số võ giả ngay cả nghĩ cũng không dám.

Vì vậy, Bạch Hồ Động Tử vẫn luôn cảm giác mình là được trời cao săn sóc, là con cưng của ông trời, hết thảy mọi thứ trên thế gian đều phải xoay tròn chung quanh hắn.

Lớn lên trong hoàn cảnh như vậy, trong trạng thái tâm lý như vậy, cho tới bây giờ hắn đều không biết cái gì gọi là sợ hãi.

Lần này hạ xuống hạ giới cũng là chính bản thân hắn chủ động yêu cầu.

Mục đích chỉ là vì tới hạ giới giải sầu một chút thôi.

Về phần vì sao dùng loại lý do này cũng có thể xin phép thành công?

Chỉ cần xem thân phận của cha mẹ hắn, của nghĩa phụ hắn thì sẽ biết.

Mấy người kia dĩ nhiên sẽ không cự tuyệt yêu cầu của Bạch Hồ Đồng Tử.

Hơn nữa, đứng ở góc độ của bọn hắn, để cho Bạch Hồ Đồng Tử hạ giới, cũng coi là để hắn mở rộng tầm mắt một chút.

Căn bản cũng không cần nhắc qua có nguy hiểm gì.

Dù sao, một tên Địa Tiên mang theo mười tên Nhân Tiên, còn có một món Tiên Khí cấp Thiên Nhân, hạ giới nho nhỏ người nào có thể ngăn?

Chính bản thân Bạch Hồ Đồng Tử cũng cho rằng như thế.

Ở trước khi Hoàng Cân Lục Sĩ xuất hiện, hắn quả thật cho rằng nhân gian này không có ai có thể uy hiếp được hắn.

Nhưng mà bây giờ, hắn rốt cuộc cảm nhận được cái gì gọi là sợ hãi cực độ.

Nhất là sau khi ba con Bạch Hồ cấp Nhân Tiên bị đả thương đánh chết, mười tên hộ vệ cấp Nhân Tiên trọng thương học máu, nỗi sợ hãi trong lòng của hắn càng là nồng nặc tới cực điểm.

Chẳng qua, so với lúc mới vừa thấy Hoàng Cân Lục Sĩ, bây giờ Bạch Hồ Đồng Tử đã từ trong tâm tình sợ hãi cực độ phục hồi tinh thần lại, không còn sững sờ ngây ngốc tại chỗ.

“Kim xa!”

Bạch Hồ Đồng Tử cao giọng hét lớn, giơ tay lên hướng chiếc Xe Mây Mạ Vàng Vạn Dặm về tới.

Chiếc kim xa này nhất thời toát ra kim quang vô cùng sáng ngời, uy năng so với lúc trước bị mười tên Nhân Tiên kích hoạt càng đáng sợ hơn.

Hư ảnh trăm ngàn con dị thú từ bên trong bay ra, so với trước kia càng ngưng tụ, số lượng cũng nhiều hơn, chân động tản mát ra tự nhiên cũng càng cường đại hơn.

Những dị thú này muôn hình vạn trạng, lại còn có sức mạnh đặc thù bất đồng, chúng nó trong nháy mắt liền đem Hoàng Cân Lục Sĩ bao vây lại, gần như không có lưu lại bất kỳ khe hở.

Tại góc nhìn từ bên ngoài, thậm chí đều đã không thấy được thân ảnh Hoàng Cân Lục Sĩ.

Nếu như mà dựa theo quy trình bình thường, thì Hoàng Cân Lục Sĩ tiếp đó sẽ bị hư ảnh những dị thú này nghiền nát sạch sành sanh, hài cốt không còn, một thân tu vi tất cả đều sẽ hóa thành phân dê bồi bổ chiếc kim xa kia.

Bạch Hồ Đông Tử thấy vậy, rôt cuộc thở phào nhẹ nhõm, cười lạnh nói: “Đồ đáng chết, lại dám làm tổn thương hộ vệ của ta, dưới uy năng của Tiên Khí cấp Thiên Nhân này, để ta nhìn xem ngươi còn có thể lật trời hay không...”

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn bất ngờ vang lên trực tiếp cắt đứt lời nói của Bạch Hồ Đông Tử, hư ảnh những dị thú vây quanh Hoàng Cân Lực Sĩ kia tất cả vậy mà đều nổ tung ngay tức khắc.

Nương theo một đạo hào quang màu vàng sậm bùng nổ, thân ảnh cao lớn của Hoàng Cân Lực Sĩ chợt giãn ra, chẳng qua là lực lượng thân thể sinh ra khi đuổi người, liền trong nháy mắt đem những hư ảnh dị thú kia nghiền nát.

Tiên Khí Thiên Nhân mặc dù cũng là bảo vật tương đương với Trúc Cơ sơ kỳ, nhưng so sánh cùng nhục thân chỉ đạo đã đạt tới đỉnh phong Trúc Cơ sơ kỳ của Hoàng Cân Lực Sĩ, căn bản là châu chấu đá xe, không tự lượng sức mình.

Hơn nữa, sau khi Hoàng Cân Lực Sĩ nghiền nát những hư ảnh dị thú kia, cũng không có đình chỉ động tác công kích, nó nhanh chân bước về phía trước, chợt đánh ra một quyền, hung hãn đập vào trên Xe Mây Mạ Vàng Vạn Dặm.

Ầm!

Chiếc kim xa Tiên Khí cấp Thiên Nhân lóng lánh kim quang này tại chỗ liền bị quả đấm lưu chuyển màu ám kim đánh bể.

Các loại ánh sáng dị tượng ở trước mặt lực lượng tuyệt đối của Hoàng Cân Lực Sĩ, đều giống như giấy dán, hoàn toàn không có bất kỳ tác dụng ngăn cản.

Sau khi ánh sáng chói lọi tản mát ra, bản thể kim xa bên trong liền lộ ra ngoài.

Nhưng mà Hoàng Cân Lực Sĩ cũng không có tiến một bước đem nó phá hủy, mà là bỗng nhiên nắm càng xe, một tay đem chiếc Xe Mây Mạ Vàng Vạn Dặm này giơ qua đỉnh đầu.

Sau đó, chợt từ trên trời ném xuống.

Chương 291: Quả đấm của Hoàng Cân Lực Sĩ (2)

Có điều, Xe Mây Mạ Vàng Vạn Dặm cũng không có rơi ở trên mặt đất, lúc Hoàng Cân Lực Sĩ đem nó ném xuống, còn phóng một tia pháp lực vào phía trên.

Khi chiếc kim xa này cách xa mặt đất chưa tới mười trượng, một tia pháp lực này liền phát huy tác dụng, để cho chiếc xe này giống như lông chim, nhẹ nhàng bay xuống vào trong sân nhà môn phủ Châu Mục.

Bạch Hồ Đồng Tử vào lúc này lại lần nữa bối rối.

Chiếc kim xa Tiên Khí cấp Thiên Nhân này chính là một trong những lá bài tẩy của hắn, nhưng bây giờ lá bài tẩy này lại bị đối phương dễ dàng phá hỏng, thậm chí ngay cả xe đều bị người đoạt đi.

“Tại sao, vì sao lại có chuyện như vậy? !” Bạch Hồ Đồng Tử bỗng nhiên rộng giận, hắn không thể tin nhìn Hoàng Cân Lực Sĩ “Thiên Nhân, ngươi là Thiên Nhân, tại sao loại địa phương này sẽ xuất hiện một vị Thiên Nhân? !”

Lúc này, nội tâm của hắn đã quá hoảng.

Nguyên vốn cho rằng chính mình thân là Địa Tiên, đi đến địa phương người mạnh nhất đều không vượt qua Thần Cảnh này, nhất định là vô địch trên đời, không có bất kỳ ai có thể phản kháng lực lượng của chính mình.

Nhưng bây giờ đột nhiên đi ra một vị Thiên Nhân? !

Hạ giới lại có Thiên Nhân!

Chuyện này không hợp lý!

Hắn không thể tiếp nhận!

Nhưng mà hành động của Hoàng Cân Lực Sĩ cũng không thuận theo hắn.

Ở sau khi đem Xe Mây Mạ Vàng Vạn Dặm từ trên trời ném xuống, vị cự nhân màu vàng sậm cao hơn năm trượng này lần nữa nhìn về phía Bạch Hồ Đồng Tử.

Chưa ra tay, chỉ riêng là ánh mắt liền khiến cho Bạch Hồ Đồng Tử cảm giác như mình rơi vào hầm băng.

“Không, không, không! Ta không thể chết được, ta làm sao có thể chết ở loại địa phương này chứ? !”

Hắn liều mạng lắc đầu, từng bước một lui về phía sau, đồng thời chân nguyên trong cơ thể cũng gần như điên cuồng

vận chuyên, rất nhanh thì đạt tới một cái cực điểm, cuối cùng chỉ đành phải đem hết toàn lực gào thét ” Bạch Hổ! !”

Lời còn chưa dứt...

Ầm! !

Trong thiên địa chợt vang lên một tiếng vang thật lớn, không khí bên trong chu vi trăm trượng bị khuấy động, bỗng dung dâng lên từng trận gió lốc.

Hơn nữa, trận gió lốc này cũng không chỉ giới hạn ở trên trời.

Còn ảnh hưởng tới đại địa.

Bên trong Phong Châu Phủ Thành đã là gió lớn cuộn sạch, nhà cây cong gãy, phòng ốc rung chấn, người thường nếu mà đứng ở trong cơn gió này, sẽ trực tiếp bị thổi lật ngược trên đất.

Có điều, tình huống gió lốc này ảnh hưởng đến mặt đất chỉ kéo dài trong nháy mắt.

Sau khi bên trong nha môn phủ Châu Mục truyền tới một đạo thanh âm gõ bàn nhỏ nhẹ.

Gió lốc lớn trong cả tòa thành hơi ngừng.

Giống như căn bản chưa từng xuất hiện qua.

Nếu như không phải có thể thấy trên trời gió mây phun trào, rất nhiều người thậm chí đều cho rằng cơn lốc mình mới vừa rồi cảm giác được là do sinh ra ảo giác.

Mà lúc này đây, sau lưng Bạch Hổ Đồng Tử đã xuất hiện hư ảnh một con dị thú to lớn.

Nền trắng viền đen, giống như mảnh hổ, chân đạp gió bão, miệng phun kiếm quang!

Một con Bạch Hổ!

Bất quá, cùng ba con linh thú Bạch Hổ bị Hoàng Cân Lục Sĩ đánh chết lúc trước bất đồng, đầu Bạch Hổ này không chỉ có lực lượng cường đại, còn nắm giữ một phần uy năng pháp tắc.

Đây mới thực sự là Thần Thú trên ý nghĩa.

Chỉ có điều vẫn là con non.

Hơn nữa bởi vì tuổi tác quá nhỏ, phải ký túc ở trong cơ thể Bạch Hổ Đồng Tử, tối đa chỉ có thể gọi ra hư ảnh.

Nhưng mà dù chẳng qua là hư ảnh, thực lực cũng có thể so với Thiên Nhân.

“Rông!”

Hư ảnh Bạch Hồ rông giận, gương nanh múa vuốt sau lưng Bạch Hồ Đồng Tử.

Theo sau tiếng gầm giận dữ này, là gió bão vô tận ngưng tụ tới, đem Bạch Hồ Đồng Tử bao bọc ở bên trong, để cho ngoại vật không thể tới gần người.

Phong Tòng Hồ!

Lúc này Bạch Hồ Đồng Tử rút cuộc hơi thở phào nhẹ nhõm, hần thoáng lui về phía sau, núp ở phía sau hư ảnh Bạch Hồ, cao giọng hô: “Người cái tên to con này, chính là núi dựa của tên Thôi Hằng kia đi!

“Người chủ động nhảy ra như thế cũng tốt, vừa vặn tiết kiệm công sức bọn Tiên Đông đi tìm người, ta sẽ nhìn tận mắt người bị Bạch Hồ của ta từng ngậm từng ngậm cắn nát ăn tươi!

“Sau đó, ta sẽ đi giết cái tên Thôi Hằng đó!”

Hắn cố gắng thông qua loại lời nói châm chọc này, để hồi phục tâm tình quá độ sợ hãi của chính mình mới rồi.

Đáng tiếc, Hoàng Cân Lục Sĩ cũng không có linh trí, cũng không thể cảm nhận được tâm tình của Bạch Hồ Đồng Tử.

Có điều, nó có thể đọc hiểu một phần tin tức ngoại giới truyền tới.

Tỷ như câu nói “Sẽ đi giết cái tên Thôi Hằng đó” của Bạch Hồ Đồng Tử.

Vì vậy, Hoàng Cân Lục Sĩ lặn nữa di chuyển, vẫn là giơ lên quả đấm đập xuống, thẳng thắn một mạch, không có bất kỳ màu mè, thậm chí ngay cả chiêu số cũng không nhìn ra được.

Chỉ là lực lượng tuyệt đối!

Chương 292: Quả đấm của Hoàng Cân Lục Sĩ (3)

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, gió lốc bao quanh Bạch Hồ Đồng Tử trong nháy mắt bị đánh vỡ. Cùng lúc đó, hư ảnh Bạch Hồ che ở trước người hấn cũng trực tiếp tán loạn.

Cái quả đấm hiện lên hào quang màu vàng sậm này, như bẻ gãy cành khô đánh vào trên người Bạch Hồ Đồng Tử.

“Làm sao có thể? ! Tại sao, đây là vì cái gì? !”

Trong lòng Bạch Hồ Đồng Tử điên cuồng rống giận, hấn không thể nào chấp nhận được tình huống bây giờ, từ nhỏ đến lớn hấn đều là trung tâm của mọi thứ, đều tự nhận mình là con cưng của trời.

Nhưng mà cho tới thời khắc này, hấn mới thật sự hiểu, chính mình cái gì cũng không phải.

Rời đi hoàn cảnh mọi người bảo vệ mình, thuận theo mình, hấn chính là một phế vật.

Khi chân chính đối mặt địch nhân cường đại, cũng chỉ có thể ngồi chờ chết.

“Ta, ta phải chết sao? !”

Ý thức Bạch Hồ Đồng Tử đều có chút mơ hồ, hấn chỉ cảm thấy toàn thân mình đau nhức vô cùng, tất cả xương cốt đều bẻ nát, cả người đều giống như là muốn nứt ra.

Ở dưới một quyền kia của Hoàng Cân Lục Sĩ, thân thể của hấn đã hoàn toàn bị hủy diệt.

Bạch Hồ Đồng Tử lúc này, vền vện chẳng qua là còn lưu lại một cái bề ngoài hình người mà thôi.

Ở bên trong hết thảy đều đã bị đánh nát.

Lập tức phải chết.

“Thật đáng cười, ta vậy mà còn đáp ứng vị Hoàng Đế kia, muốn giết Thôi Hằng, không nghĩ tới lại phải nuốt lời...” Trong lòng Bạch Hồ Đồng Tử bỗng nhiên dâng lên một cái ý niệm.

Ở thời khắc điểm cuối của sinh mệnh, hấn lại là nghĩ tới điều này.

Nhưng hấn cũng không biết, chính là Ngụy Dịch một mực đang dùng ngôn ngữ dẫn dụ hấn, để cho hấn làm ra quyết định tới bên này giết Thôi Hằng.

Sau đó, chỉ cần Hoàng Cân Lục Sĩ lại ra một quyền, hẳn sẽ đi đời nhà ma.

Nhưng mà vào lúc này, Hoàng Cân Lục Sĩ chợt ngưng không ra tay với Bạch Hồ Đồng Tử, lại còn thả ra một đạo Pháp Lục, trợ giúp Bạch Hồ Đồng Tử ổn định thương thể.

Ngay sau đó, sau khi đạt được chữa trị căn bản, con Bạch Hồ non ký túc ở trong cơ thể Bạch Hồ Đồng Tử kia, liền bắt đầu phát huy tác dụng của nó.

Trên người con non Bạch Hồ này vận chuyển ra khí huyết chi lực nồng nặc, bắt đầu chữa trị thân thể Bạch Hồ Đồng Tử.

Trong nháy mắt, thân thể đang hấp hối, lúc nào cũng có thể tử vong của Bạch Hồ Đồng Tử, liền nhanh chóng khôi phục thành trạng thái trọng thương.

Mặc dù thương thể vẫn vô cùng nghiêm trọng, nhưng ít nhất không chết được.

“Được rồi, dẫn hắn xuống đây đi.”

Bên tai Hoàng Cân Lục Sĩ truyền đến thanh âm Thôi Hằng, mới vừa rồi sở dĩ nó dừng công kích, còn tiến hành điều trị đối với Bạch Hồ Đồng Tử, cũng là bởi vì nghe được mệnh lệnh của Thôi Hằng.

Vì vậy, nó trực tiếp nắm cổ Bạch Hồ Đồng Tử trong tay, giống như là nắm cổ một con gà con.

Một cái tay khác chính là tùy tiện vò một cái, liền đem mười tên Nhân Tiên trọng thương nắm ở trong tay.

Sau đó liền từ trên trời bay xuống.

...

Trong nha môn phủ Châu Mục.

Vô luận là Trịnh Nam Huân hay là Trương Sáu Minh, hay là đám người Liễu Y Vân, Huệ Thế, Trần Đồng, Lưu Lập Đào, đều đang đắm chìm trong khiếp sợ cực độ.

Mới vừa rồi cảnh tượng chiến đấu trên bầu trời quả thực quá khoa trương, gió nổi mây vần, ánh sáng bắn ra bốn phía, rõ ràng là ở trên không, lại vẫn sinh ra ảnh hưởng cực kỳ kịch liệt đối với mặt đất phía dưới.

Đây thật vẫn là chuyện người có thể làm được sao?

Đây chính là uy phong của Địa Tiên sao?

Mà sau khi Hoàng Cân Lục Sĩ một tay nhắc Bạch Hồ Đồng Tử, một tay nhắc mười Nhân Tiên đáp xuống, trong đầu mấy người kia càng là cảm giác choáng váng.

Một Địa Tiên, mười Nhân Tiên!

Ở trong tay Hoàng Cân Lục Sĩ, thật giống như là xách một xâu gà vịt ngỗng từ bên ngoài trở về.

Quá bất hợp lí!

Mà cường giả như vậy, còn phải xung hô Thôi Hằng là Tiên Tôn!

“Sư tổ hấn... Rốt cuộc cường đại đến mức nào?” Trịnh Nam Huân không nhịn được than thở trong lòng.

Quá mạnh mẽ, thật sự là quá mạnh mẽ!

...

Ầm!

Bạch Hộ Đồng Tử bị Hoàng Cân Lục Sĩ ném xuống trước mặt Thôi Hằng.

Còn mười tên Nhân Tiên kia, bởi vì vẫn chưa nghĩ ra nên xử lý như thế nào, liền vẫn bị nó nắm trong tay.

Lúc này, đứng ở bên người Thôi Hằng, không phải ai khác, chính là ba người Vương Đông Dương.

Mà lúc này đây, Vương Đông Dương đã hoàn toàn bối rối.

Hắn không thể tin nhìn Bạch Hộ Đồng Tử thân bị thương nặng nằm trên đất.

Cái tên thiên kiêu của Ngự Thú Tiên Môn này, lại cũng bị bắt tới rồi hả? !

Thôi Hằng chú ý tới tâm tình biến hóa của Vương Đông Dương, khẽ cười nói: “Thế nào, các người quen biết thằng nhóc này?”

Vương Đông Dương vội vàng mặt đầy nhún nhường mà nói: “Thượng Tiên, người này là con nuôi của chương môn Ngự Thú Tiên Môn trong chín đại Tiên Môn, cha mẹ của hắn cũng là trưởng lão Ngự Thú Tiên Môn, thân phận bất phàm...”

Thôi Hằng nghe Vương Đông Dương nói xong, liên tục gật đầu, nói với Bạch Hộ Đồng Tử: “Người đã có thân phận như vậy, hắn phải biết được lần này Thiên Khư Giới rốt cuộc tới bao nhiêu người, cũng đều là tầng thứ gì?”

“Hừ!” Bạch Hộ Đồng Tử lại chỉ hừ lạnh một tiếng, cũng không có làm ra hồi đáp gì.

Ầm!

Vừa lúc đó, tiếng bước chân nặng nề truyền tới, Hoàng Cân Lục Sĩ cách đó không xa chậm rãi đi tới, đang từng bước

từng bước lên gần Bạch Hồ Đồng Tử.

Bạch Hồ Đồng Tử nghe được thanh âm này, thấy hình bóng này, thân thể không tự chủ được run rẩy, thở dài một hơi nói “Tình huống liên quan tới lần hàng lâm hạ giới này, ta quả thật biết.”

Chương 293: Mời chư Tiên Phật đến Lang Gia ăn tiệc (1)

“Vậy thì giảng giải một chút đi.”

Giọng của Thôi Hằng rất ôn hòa, mang đến cho người ta một loại cảm giác như gió xuân ấm áp, giống như là một vị đại ca ca vô cùng hiền hòa.

Chặng qua, Bạch Hồ Đồng Tử cũng sẽ không vì vậy mà cảm thấy Thôi Hằng dễ nói chuyện.

Hiện tại hẳn đã nhìn ra, người trẻ tuổi đang ngồi trước mắt này, mới là chủ sự chân chính ở nơi này.

Thôi Hằng!

Đây mới thực sự là hắc thủ sau màn!

Từ phản ứng của đám người Vương Đông Dương và Hoàng Cân Lục Sĩ đến xem, Bạch Hồ Đồng Tử cũng biết suy nghĩ khi trước của mình là sai lầm rồi.

Tên cự nhân vừa mới tiện tay đánh bại hắn kia, căn bản cũng không phải là núi dựa của Thôi Hằng.

Mà là thủ hạ của Thôi Hằng!

Có thể để cho một vị Thiên Nhân mạnh mẽ như vậy làm thủ hạ, cái tên Thôi Hằng này phải là nhân vật cường đại bậc nào?

Thiên Quân?

Hay thậm chí là cường giả cấp Phật Đà so với Thiên Quân còn mạnh hơn?

Vô luận là loại nào, đều là đại nhân vật không phải hắn có thể chống cự, coi như là đến tại Ngự Thú Tiên Môn, những trưởng bối kia cũng sẽ không đứng ở phía hắn.

Dù sao, một vị Thiên Quân gần nhất của Ngự Thú Tiên Môn ngay từ bảy trăm năm trước đã toạ hoá, từ đó về sau cũng không ra được một vị Thiên Quân, tôi đa cũng chẳng qua là Thiên Tiên.

Cái tên Thôi Hằng này ít nhất là một vị Thiên Quân, còn có một tên thủ hạ cấp Thiên Nhân, đối với khắp cả Ngự Thú Tiên Môn tới nói, thuộc loại nhân vật không chọc nổi.

Nói không chừng khi thật đến tại Ngự Thú Tiên Môn, cha nuôi chưởng môn của mình sẽ trước hết vì đại nghĩa quên tình thân, giết mình để tạ tội với vị Thiên Quân này đây.

Sau khi hiểu rõ một điêm này, Bạch Hồ Đông Tử quả quyết liền sợ.

Hơn nữa hẳn thấy, chính mình vẫn chỉ là một đứa trẻ không tới một trăm sáu mươi tám tuổi, chấp nhận thất bại, nghe lời một chút cũng không tính là chuyện lớn gì.

Vì vậy, trong lòng Bạch Hồ Đông Tử đã không còn chút nào ý phản kháng, quỳ dưới đất một mực cung kính nói: “Thượng Tiên, ta đây liền nói, bây giờ nói ngay!”

Chẳng qua là tiết lộ tình huống hàng lâm hạ giới của thể lực khác mà thôi.

Hẳn không có chút áp lực nào trong lòng.

Tại chỗ liền từng chút một đem tình huống hàng lâm hạ giới của tất cả thể lực Thượng Giới đều tiết lộ ra.

Hơn nữa vô cùng tỉ mỉ.

Mặc dù lúc trước Thôi Hằng đã từ trong miệng ba người Vương Đông Dương hỏi tới không ít tin tức, nhưng Bạch Hồ Đông Tử dù sao cũng là Địa Tiên, lại xuất thân từ Tiên Môn, chuyện hẳn biết nếu so với ba người kia thì nhiều hơn nhiều.

Cái thể lực nào hạ xuống nơi nào, phân biệt hạ xuống bao nhiêu người, đều là cảnh giới gì, thậm chí còn biết lần này có thể thu hoạch được bao nhiêu Thiên Lộ Tinh Thạch, tất cả đều nói rõ ràng rành rành.

Dưới tình huống bình thường, bên phía Tiên Môn mỗi lần sẽ hạ xuống hai nơi, một nơi ở bên trong Đại Tấn mười một Châu, một nơi ở hai mươi lăm Châu bên ngoài Đại Tấn.

Tiêu chuẩn một tên Địa Tiên mười tên Nhân Tiên.

Bên ngoài là Thiên Hợp Thánh Giáo, còn Đại Tấn thì là Ngự Thú Tiên Môn bây giờ đã bị bắt gọn.

Bên phía thế tộc hào phú, hạ xuống ở chi nhánh truyền thừa của chín họ một nhà trong Đại Tấn, cùng với chi nhánh truyền thừa của bốn nhà ở thảo nguyên bên kia.

Đội hình hàng lâm hạ giới của chín họ thế gia vọng tộc cơ bản giống nhau, đều là ba tên Nhân Tiên.

Cá biệt có thể gia vọng tộc tài đại khí thô, hoặc là có tình huống đặc biệt, thì có thể sẽ có Địa Tiên hạ xuống.

Nội tình cùng thực lực của năm nhà hào phú đều kém hơn một chút, bình thường chỉ có một hoặc là hai Nhân Tiên hạ xuống.

Đương nhiên, những người này đều là chuyên môn vì thu thập Thiên Lộ Tinh Thạch mà hạ xuống.

Trừ những này ra, còn có mỗi cái Tiên Môn hoặc là Phật Viện bởi vì đủ loại đủ kiểu nguyên nhân thừa dịp kỳ hạn trăm năm hạ xuống, chủ yếu chính là vì tiến hành “Quét dọn” đối với hạ giới.

Tỷ như vậy công phái Tiên Hà trăm năm trước, quét sạch Hồng Vũ Thiên Vương ba trăm năm trước.

Đều là trường hợp hạ xuống đặc thù.

Lần kỳ hạn trăm năm này, tự nhiên cũng có trường hợp hạ xuống đặc thù.

Lúc trước Thôi Hằng cũng đã ở trong miệng Vương Đông Dương chày ra tin tức phương diện này, Bảo Lâm Thiên Viện sẽ cùng mấy đại Tiên Môn đồng thời vây quét phái Tiên Hà cùng Đạo Nhất Cung.

Chẳng qua, Vương Đông Dương chỉ biết là mấy cái Tiên Môn hạ xuống, cũng không biết những Tiên Môn này phái ra bao nhiêu người, là cảnh giới gì.

Bạch Hồ Đồng Tử ngược lại thì biết rõ ràng.

Lần hành động vây quét này là lấy Bảo Lâm Thiên Viện cầm đầu, vì để tránh cho phát sinh ngoài ý muốn, trực tiếp phái tới mười hai vị Bồ Tát, nghe nói còn sẽ mang Pháp Ấn của Bảo Lâm Phật Đà.

Trừ những này ra, bên phía Tiên Môn có Thiên Hợp Thánh Giáo, Chu Thiên Tinh Đấu Các, Bạch Vân Thành, Chân Không Đạo bốn nhà đều sẽ tham dự, phân biệt phái ba vị Địa Tiên, năm tên Nhân Tiên, sẽ còn chiêu mộ Thân Cảnh ở nhân gian.

Tổng cộng là mười hai vị Bồ Tát, mười hai vị Địa Tiên, 20 tên Nhân Tiên, cùng với Thân Cảnh nhân gian bị chiêu mộ.

Đội hình như vậy có thể nói kinh khủng.

Đối với phái Tiên Hà cùng Đạo Nhất Cung bây giờ tới nói, đây là một cô lực lượng hoàn toàn không cách nào ngăn cản.

Căn bản là Tiên Môn Phật Viện Thượng Giới vì tránh cho tái diễn tình huống trận chiến ở phái Tiên Hà trăm năm trước, mới lập ra đội hình thế này.

Là quyết tâm phải đem hai nhà này tiêu diệt.

Trương Sáu Minh cùng Trịnh Nam Huân đứng ở một bên nghe được miêu tả của Bạch Hồ Đồng Tử, đều tức giận cả người phát run, ánh mắt nhìn về phía Bạch Hồ Đồng Tử trở nên bất thiện.

Đồng thời, bọn họ cũng là lòng mang sợ hãi.

Nếu như không phải là có Thôi Hằng ở đây, nếu như bọn họ thật chỉ có thể dựa vào sức mạnh bản thân đi đối mặt đội hình như vậy...

Chắc chắn phải chết a!

Bạch Hồ Đồng Tử nhất thời cảm giác sống lưng của mình phát lạnh, phát giác ánh mắt bất thiện của hai người cách đó không xa.

Đặt ở trước đây, một Thần Cảnh một Nhân Tiên, hẳn ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn một chút.

Nhưng bây giờ hẳn chỉ có thể dè dặt nằm trên đất, không dám hó hé.

Sẽ chết người đấy!

Chương 294: Mời chư Tiên Phật đến Lang Gia ăn tiệc (2)

“Đây thật đúng là chịu bỏ tiền vốn, ước chừng hai mươi bốn tên Tiên Giới đệ nhị cảnh.” Ánh mắt Thôi Hằng có chút phát rét, cười lạnh nói “Liên chỉ là bởi vì phương pháp tu luyện của phái Tiên Hà cùng các người có chỗ bất đồng sao?”

Hắn luôn cảm thấy lý do này có chút gượng gạo, hoặc là ở phía sau lý do này còn dính dáng nguyên nhân sâu xa hơn.

“Chuyện này, ta đây cũng không biết a.” Bạch Hồ Đồng Tử suýt muốn khóc lên.

Nguyên nhân diệt Đạo Nhất Cung rất rõ ràng.

Bởi vì Đạo Nhất Cung ở Thượng Giới cùng nhà họ Bùi ở Lâm Giang và Hoàng Thất Đại Chu liên hợp lại cùng nhau, chống cự sự thống trị của chín đại Tiên Môn, hoàn toàn chính là đang tìm đường chết.

Nhưng vì cái gì muốn tiêu diệt phái Tiên Hà, hắn cũng chỉ nghe nói nguyên nhân là bởi vì con đường tu luyện bất đồng, cũng không biết nguyên nhân khác.

“Các người thì sao?” Thôi Hằng lại nhìn về phía ba người Vương Đông Dương.

Ba người này vội vàng đi đến trước mặt Thôi Hằng quỳ rạp xuống, run lẩy bẩy mà nói: “Thượng Tiên, chúng ta cũng không biết a.”

Bọn họ hiện tại đều rất sợ hãi, lo lắng rằng mình đã không có giá trị lợi dụng, sẽ trực tiếp bị Thôi Hằng giết chết.

Dù sao, đây ít nhất là một vị Thiên Quân a, giết chết bọn họ so với bóp chết một con kiến còn dễ hơn.

“Cha nuôi của ta cùng cha mẹ ta hẳn là biết!” Bạch Hồ Đồng Tử bỗng nhiên mở miệng, nói với Thôi Hằng “Thượng tiên, cha nuôi của ta là trưởng môn Ngự Thú Tiên Môn, cha mẹ của ta là trưởng lão, chuyện bọn họ biết so với ta nhiều hơn nhiều.

“Có một lần, ta còn nghe được bọn họ đang nói chuyện, là đang thương lượng phải làm sao mới có thể đem phái Tiên Hà ở hạ giới diệt trừ tận gốc, bọn họ chắc chắn biết tại sao phải diệt phái Tiên Hà!

“Thượng Tiên, nếu như ngài có thể không giết ta, bọn họ, bọn họ hẳn sẽ đem chân tướng nói cho ngài!”

“... ” Thôi Hằng nghe vậy hơi trầm xuống, lại cẩn thận quan sát một chút tên Bạch Hồ Đồng Tử hình dạng đứa con nít này, khẽ cười nói: “Người thật đúng là hiếu thảo.”

“Thượng Tiên minh giám, ta từ trước đến giờ đều là rất hiếu thảo.” Bạch Hồ Đồng Tử nghe được mình được khen thưởng, dường như rất là vui vẻ, vì vậy chỉ vào ba người Vương Đông Dương bên cạnh “Cha của bọn hắn nhất định cũng biết nguyên nhân.”

“...” Ba người Vương Đông Dương nhất thời liền choáng váng đầu óc, làm sao lại đột nhiên kéo theo bọn họ? ?

Chẳng qua, chuyện đã đến nước này, ba người cũng không tiện im lặng, chỉ có thể nhắm mắt nói: “Thượng Tiên, phụ thân của chúng ta chẳng qua là Địa Tiên, chưa chắc biết, coi như biết, cũng không có báo cho chúng ta biết, chúng ta tuyệt không có ý muốn gạt Thượng Tiên.”

“Được rồi.” Thôi Hằng khoát tay lắc đầu một cái, đứng lên nói: “Tất cả đứng lên đi, ta cũng không tính giết các ngươi.”

Lời vừa nói ra, ba người Vương Đông Dương cùng Bạch Hồ Đồng Tử hai mắt đều tỏa sáng.

Minh có thể được sống? !

Thì ra vị Thiên Quân này là một người đại từ bi không sát sinh sao? !

Như vậy thì quá tốt.

Bốn người nhất thời cảm kích rơi nước mắt, muốn tiếp tục bái lạy đối với Thôi Hằng.

Nhưng mà một cỗ lực lượng kỳ dị vô hình lại đem bọn họ đều nâng lên, không cách nào tiếp tục bái lạy, chỉ có thể đứng đây.

“Không cần cảm ơn.” Thôi Hằng chấp tay đi ra bên ngoài phủ, vừa đi vừa cười nói “Vương Đông Dương, ta muốn ba người các ngươi đi đến nhà họ Vương ở Lang Gia, cùng Vương Đông Lâm liên hợp lại, cùng nhau tổ chức một buổi yến tiệc.”

“Yến tiệc? ” Vương Đông Dương nghe vậy cả người đều bối rối, vô cùng mê muội nhìn Thôi Hằng, hoàn toàn không nghĩ ra Thôi Hằng đây là muốn để hắn làm gì.

Mới vừa rồi chính mình còn đang lo lắng liệu đầu có thể dọn nhà hay không đây, làm sao bây giờ lại đi nhà họ Vương ở Lang Gia tổ chức yến tiệc?

Bạch Hồ Đông Tử cũng là mặt đây mê mang, không biết sâu xa trong lòng Thôi Hằng muốn làm cái gì.

“Biết danh tiếng của Vương Đông Lâm bên ngoài lúc này là gì không?” Thôi Hằng xoay người nhìn về phía bốn người này, mỉm cười nói “Người sáng lập liên minh đẹp Thôi.

“Tháng trước, một đám liên minh đẹp Thôi mệnh mỏng cuộn cuộn, chính là hấn trong bóng tối mọc nổi, chẳng qua là sau khi liên minh thành lập, bị gạt bỏ ra ngoài mà thôi.

“Ồ trong mắt thế nhân, Vương Đông Lâm đối với ta là cực kỳ căm thù, hận không thể đem ta giết chết cho thống khoái, mà quan hệ giữa ta cùng phái Tiên Hà và Đạo Nhất Cung chắc không gạt được Phật Viện Tiên Môn.”

Nói tới chỗ này, hấn dừng một chút nói với Vương Đông Dương: “Lấy danh tiếng đó, đi liên lạc nhóm Bồ Tát của Bảo Lâm Thiên Viện, cùng các Tiên Nhân của tứ đại Tiên Môn, tổ chức một trận yến tiệc đặc biệt vì giết ta cùng diệt Đạo Nhất Cung, phái Tiên Hà, hấn là rất thích hợp.”

Lời nói nói đến nước này, Vương Đông Dương đã hoàn toàn biết ý Thôi Hằng, coi như là tính tình trẻ con như Bạch Hồ Đông Tử, cũng biết là chuyện gì xảy ra.

“Ngài, ngài đây là muốn...” Thanh âm Vương Đông Dương đều có chút phát run, không thể tin nhìn Thôi Hằng.

Vào giờ phút này, hấn chỉ cảm thấy có một cỗ khí lạnh từ lòng bàn chân của chính mình dâng lên, thẳng tắp vọt đến óc của mình, khắp cả người phát rét, như rơi vào hầm băng.

Cái này nào phải là yến tiệc gì a, rõ ràng chính là bữa ăn trước khi chém đầu!

Vị cường giả thực lực sâu không lường được này, chính là muốn nhờ vào buổi “Yến tiệc” này đem những Bồ Tát, Địa Tiên, Nhân Tiên từ Thượng Giới hạ xuống, cùng với đông đảo người tham dự tiêu diệt phái Tiên Hà, Đạo Nhất Cung tụ tập vào một chỗ.

Sau đó, một lưới bắt hết, không chừa một móng!

Mà yến tiệc phải tổ chức ở nhà họ Vương ở Lang Gia.

Người phát lời mời sẽ là Vương Đông Dương hấn hoặc là Vương Đông Lâm, là nhà họ Vương ở Giang Đông.

Điều này cũng mang ý nghĩa, cuối cùng sẽ là nhà họ Vương chôn giết những cường giả này!

Phải gánh lấy tội lớn bằng trời a!

Chương 295: Giảng một chút cái gì gọi là chia ba bảy a (1)

Vương Đông Dương chỉ cảm thấy da đầu tê dại, tay chân lạnh như băng.

Hắn biết rõ hậu quả của việc làm này.

Nếu như mình thật đáp ứng, vậy thì không phải là vấn đề mình có thể sống hay không.

Chuyện này sẽ là họa diệt tộc!

Tiên Môn cùng Phật Viện Thượng Giới nhất định sẽ biết chuyện này, không có khả năng lừa gạt được.

Đến lúc đó, sẽ có Thiên Quân thậm chí Phật Đà hạ xuống, đối với tất cả mọi người tham dự chuyện này tiến hành quét sạch, đồng thời cũng nhất định sẽ tiêu diệt nhà họ Vương ở Giang Đông Thượng Giới.

Tuyệt không có loại khả năng thứ hai.

Đây chính là 12 vị Bồ Tát, 12 vị Địa Tiên, hai mươi Nhân Tiên!

Cho dù là chia đều ra cho một cái Phật Viện cùng bốn cái Tiên Môn, cũng là số lượng rất nhiều.

Nhất là Bảo Lâm Thiên Viện, lần này càng là bỏ ra vốn liếng rất lớn!

Nếu như những cường giả này tất cả đều bị chôn giết ở Lang Gia, hậu quả thật là không thể tưởng tượng nổi.

Quá kinh khủng!

“Không, không không không! !” Vương Đông Dương lắc đầu liên tục, sắc mặt trắng xám cực kỳ, hắn căn răng nói “Thượng Tiên, người, người giết ta đi, ta không thể làm chuyện như vậy, ta không thể.”

Nói xong, hắn liền nhắm hai mắt lại, dự định chờ chết.

“Không cần gấp gấp cự tuyệt.” Thôi Hằng lại cũng không tức giận, mặt vẫn mỉm cười nói “Ta sẽ đem các người đưa đi nhà họ Vương ở Lang Gia, chờ sau khi các người cùng Vương Đông Lâm trao đổi qua, rồi quyết định cũng không muộn.”

Vương Đông Dương vẫn là lắc đầu liên tục nói: “Thượng Tiên, người cứ việc giết ta đi, ta tuyệt đối không thể...”

“Hoàng Cân Lực Sĩ ở chỗ nào?” Thôi Hằng trực tiếp kêu Hoàng Cân Lực Sĩ, cắt đứt lời nói của Vương Đông Dương.

Sau đó, liền thấy Hoàng Cân Lục Sĩ ở phía ngoài bỗng nhiên đưa tay, một bàn tay không lồ hiện lên màu ám kim liền trực tiếp từ ngoài cửa nội đường mò vào, giống như là bóp con gà con, đem Vương Đông Dương nắm ở trong tay, bắt đi ra ngoài.

“Thượng Tiên, không, ô...” Vương Đông Dương còn muốn giãy giụa, nhưng đã không có ý nghĩa, hắn bị Hoàng Cân Lục Sĩ bóp trong tay, lời nói đều không nói được.

Bạch Hồ Đồng Tử nhìn thấy một màn này, lại không nhịn được cười một tiếng, rốt cuộc không chỉ một mình hắn phải chịu đựng đau đớn khi bị người không lồ này bắt.

Chẳng qua, hắn rất nhanh thì phát hiện điều này vô cùng không thích hợp, vội vàng ngậm miệng lại.

Lúc này Thôi Hằng đã nhìn về phía hắn, mỉm cười nói: “Tiên Đông chớ cười, chuyện này cũng sẽ phải cần sự hỗ trợ của ngươi, chờ nhà họ Vương ở Lang Gia bên kia phát ra lời mời, sau đó ngươi sẽ hành động.”

“Đến lúc đó, vô luận là có người tiếp nhận lời mời đi yến tiệc này hay không, ngươi đều sẽ tại ngày thứ bảy khi nhận được lời mời, mang theo người của Ngự Thú Tiên Môn chạy tới nhà họ Vương ở Lang Gia tham gia yến tiệc, tỏ rõ chính mình chấp nhận lời mời của nhà họ Vương ở Lang Gia.”

Bạch Hồ Đồng Tử nghe vậy nụ cười trên mặt nhất thời cứng đờ, vẻ mặt thoáng cái trở nên sợ với khốc còn khó coi hơn, run giọng nói: “Thượng Tiên, điều này, điều này không tốt đâu, lúc trước Ngự Thú Tiên Môn từng cam kết qua, sẽ không nhúng tay phân tranh ở hạ giới...”

Ầm!

Ngay vào lúc này, Hoàng Cân Lục Sĩ bên ngoài bỗng nhiên giậm chân một cái, để cho mặt đất đều run lên bần bật.

Bạch Hồ Đồng Tử nhất thời liền nằm trên đất.

Cảm giác sợ hãi khi đối mặt Hoàng Cân Lục Sĩ lần nữa trào lên trong đầu của hắn, chỉ cảm thấy chính mình sắp bị hành hung tới chết, vội vàng gật đầu nói: “Ta đáp ứng, Thượng tiên, ta đáp ứng.”

Chính là lập tức quỳ rạp xuống.

Thật ra thì, hắn so với Vương Đông Dương càng rõ ràng hơn hậu quả của chuyện này, cũng rất rõ ràng ý nghĩa của việc chính mình đón nhận lời mời yến tiệc này.

Mục đích của Thôi Hằng thật ra thì vô cùng rõ ràng.

Chính là lợi dụng thân phận của hắn, để cho Ngự Thú Tiên Môn chống lưng cho lần yến tiệc này.

Dù sao, đối với Tiên Môn Phật Viện Thượng Giới tới nói, lời mời của nhà họ Vương ở Lang Gia, căn bản cũng không có bất kỳ giá trị gì.

Coi như là do con trai trưởng dòng chính chủ mạch nhà họ Vương ở Giang Đông là Vương Đông Dương mời, cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Dù sao, nhà họ Vương ở Giang Đông cũng chỉ là một gia tộc trực thuộc Tiên Môn mà thôi.

Tiên Môn Phật Viện cao, cao tại thượng, căn bản sẽ không quan tâm loại lời mời tầng cấp này.

Nếu chẳng qua là yến tiệc do nhà họ Vương tổ chức, nhiều lắm là mời được đến chín họ thế tộc, cùng với mấy cái hào phú, người của Tiên Môn Phật viện căn bản ngay cả nghĩ đều không cần nghĩ.

Cuối cùng Thôi Hằng có thể chôn giết, cũng chỉ là hai mươi, ba mươi tên Nhân Tiên của thế tộc hào phú thôi.

Không có khả năng làm hại Tiên Môn Phật Viện.

Nhưng mà chỉ cần Ngự Thú Tiên Môn chấp nhận lời mời, thì hoàn toàn khác.

Cái này giống như là đem cấp bậc yến tiệc tăng lên tới mức độ chín đại Tiên Môn cũng sẽ đi tham gia.

Kể từ đó, những Tiên Môn Phật Viện kia liền rất có thể sẽ đi qua.

Chỉ có như vậy, mục đích của Thôi Hằng mới có hi vọng đạt thành.

Do vậy, thật ra khâu của Bạch Hổ Đồng Tử, mới là quá trình quan trọng nhất trong cái mưu đồ này.

So với nhà họ Vương ở Lang Gia phát ra lời mời quan trọng hơn nhiều lắm.

Nhưng mà cái giá phải trả cũng chắc chắn vô cùng nghiêm trọng.

Chờ Thượng Giới biết được chuyện này, tuyệt đối sẽ tiến hành đại thanh tẩy, cho dù Ngự Thú Tiên Môn là một trong chín đại Tiên Môn, cũng không có khả năng được buông tha.

Càng không có khả năng ngăn cản lửa giận của đông đảo Tiên Môn cùng Phật Viện.

Chỉ có thể chịu kết cục bị diệt môn.

Điều này cũng mang ý nghĩa, chỉ cần Bạch Hồ Đồng Tử đáp ứng Thôi Hằng, sẽ vì thế mà đem Ngự Thú Tiên Môn đẩy tới vực sâu vạn trượng.

Vương Đông Dương chính là vì lý do đó, tình nguyện chết cũng không muốn đáp ứng.

Có điều, so với Vương Đông Dương vì sự sống còn của gia tộc mà quả quyết cự tuyệt Thôi Hằng, Bạch Hồ Đồng Tử rõ ràng cho thấy càng “Hiếu thảo” hơn một chút.

Hơn nữa còn vô cùng quý trọng sinh mạng.

Chẳng qua là hơi kiên trì một lúc, sau đó hẳn liền quả quyết chịu thua lần nữa.

Trực tiếp đáp ứng yêu cầu của Thôi Hằng.

Dù sao, theo Bạch Hồ Đồng Tử, mạng của mình mới là trọng yếu nhất.

Chỉ cần mình có thể sống, hẳn cái gì cũng làm được.

Chỉ có còn sống, mới có hết thảy!

“Chương môn cha nuôi, cha, mẹ, thật xin lỗi, hại nhi cũng là có chút bất đắc dĩ a.” Trong lòng Bạch Hồ Đồng Tử vô cùng đau buồn thâm nói.

Đây có thể nói là tương đối hiếu thảo.

Thôi Hằng có hơi kinh ngạc mà nhìn Bạch Hồ Đồng Tử, ngay cả chính hắn cũng không nghĩ tới, Bạch Hồ Đồng Tử lại đáp ứng nhanh như vậy.

Vốn dĩ hắn còn định dùng Hoàng Cân Lục Sĩ dọa một chút.

Bây giờ mất ráo đất dụng võ.

Chương 296: Giảng một chút cái gì gọi là chia ba bảy a (2)

Chủ yếu là còn có Vương Đông Dương để đem ra so sánh, khác biệt của hai người thật sự là rõ ràng.

Nhưng mà, đây cũng tính là chuyện tốt, tiết kiệm không ít phiền toái.

“Tiên Đồng đúng là một người thực thà.” Thôi Hằng như cười mà không cười nhìn Bạch Hồ Đồng Tử, đồng thời cong ngón búng ra, phóng ra một tia pháp lực rất nhỏ.

Một tia pháp lực này rất nhanh thì đem Bạch Hồ Đồng Tử bao phủ, chui vào trong cơ thể hắn, đi khắp tứ chi bách hải, lục phủ ngũ tạng.

Chỉ trong nháy mắt liền đem thương thế lưu lại trên người hắn hoàn toàn chữa trị xong.

Bạch Hồ Đồng Tử kinh ngạc vui mừng phát hiện biến hóa của thân thể mình, hiệu quả trị liệu như vậy so với Thần Thú Bạch Hồ chữa trị còn tốt hơn, hắn lập tức cung kính hành lễ nói: “Đa tạ Thượng Tiên!”

“Tạ thì không cần, tiếp theo làm việc thật tốt là được rồi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, sau đó đi về phía sân nhỏ bên ngoài nội đường, nhân nhát nói “Người cùng ta đi ra.”

“Vâng, Thượng Tiên!” Bạch Hồ Đồng Tử nghe vậy lập tức đứng dậy, một mực cúi đầu cung kính đi theo sau lưng Thôi Hằng, giống như là một con chó trung thành nhất.

Ở sau khi đáp ứng yêu cầu của Thôi Hằng, hắn đã không có đường quay về.

Chỉ có con đường dốc hết toàn lực khiến cho Thôi Hằng hài lòng là có thể đi.

Chỉ có như vậy hắn mới có thể mong mỏi ở lúc Tiên Môn Phật Viện Thượng Giới bao vây thanh trừ Ngự Thú Tiên Môn, Thôi Hằng có thể mang lòng từ bi dẫn theo hắn cùng chạy trốn.

Cho tới bây giờ, vô luận là Bạch Hồ Đồng Tử hay là đám người Vương Đông Dương, đều không cảm thấy Thôi Hằng có thể đối kháng sự vây quét của Tiên Môn Phật Viện.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân bọn hắn muốn cự tuyệt.

Chẳng qua, theo Bạch Hồ Đồng Tử, lấy cảnh giới tu vi cấp Thiên Quân của Thôi Hằng, mang theo chính mình chạy trốn

hắn là không có vấn đề, đáng giá liệu một phen.

Lúc này, Thôi Hằng đã tới trong sân, đứng ở trước chiếc kim xa kia.

Mấy người Trịnh Nam Huân, Trương Sáu Minh cũng đi theo ra ngoài.

Bạch Hồ Đồng Tử đi ở phía sau cùng.

“Hạt sương phía trên này chính là cái gọi là Thiên Lộ đi.” Thôi Hằng chỉ hạt sương đông lại trên kim xa, hướng Bạch Hồ Đồng Tử dò hỏi.

Hắn đối với cái Thiên Lộ Tinh Thạch này một mực thật tò mò, bản chất của nó là cái gì, tại sao Tiên Môn Thượng Giới muốn thu thập vật này, tại sao có thể dùng nó để mở ra lối đi hạ giới?

“Khởi bẩm Thượng Tiên, đây quả thật đều là Thiên Lộ, chỉ cần chờ sau bảy ngày, chúng nó sẽ ngưng tụ thành Thiên Lộ Tinh Thạch, nếu như lập tức trở lại Thượng Giới, chúng nó cũng sẽ trực tiếp ngưng tụ thành Tinh Thạch.”

“Nhiều như vậy, làm sao lại nhiều như vậy? !” Vào lúc này, Vương Đông Dương đang bị Hoàng Cân Lục Sĩ chộp vào trong tay, khiếp sợ không gì sánh nổi mà kêu lên, không thể tin nhìn chiếc kim xa kia.

Hắn thấy số lượng Thiên Lộ ngưng tụ phía trên quá nhiều, hoàn toàn không hợp với lẽ thường.

Nhà họ Vương ở Giang Đông từ trước đến nay nghèo khó, để cho hắn đối với số lượng Thiên Lộ Tinh Thạch cực kỳ nhạy cảm, chỉ hơi nhìn một cái liền cảm giác có cái gì không đúng.

“Nhiều?” Bạch Hồ Đồng Tử thì là vẻ mặt kinh ngạc nhìn về phía Vương Đông Dương, lắc đầu nói: “Thật ra thì không nhiều một chút nào, những Thiên Lộ này sau khi ngưng tụ thành Tinh Thạch nhiều lắm là hai ngàn viên, dưới tình huống bình thường hắn là có ba ngàn viên trở lên.”

“Hai, hai ngàn còn không nhiều sao? !” Vương Đông Dương sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, phải biết những thế tộc hào phú như chính mình một nhọc gân chết, một lần cũng chỉ có thể thu thập được ba mươi bốn mươi viên, lúc nhiều nhất cũng chỉ là bảy tám chục viên mà thôi.

Tiên Môn bên này lại một hội thu thập được hai ngàn viên còn không thoả mãn, còn cảm thấy ít? !

“Quả thật rất ít.” Bạch Hồ Đồng Tử gật đầu một cái, một bộ vẻ mặt đương nhiên nói “Bình thường mà nói, một lần ba, bốn ngàn viên thật ra là ít nhất, nhiều nhất có thể tới bảy, tám ngàn viên.”

“Bảy, bảy, tám ngàn... ” Vương Đông Dương nghe mà suýt chút nữa bất tỉnh, tức giận cả người phát run, căn răng nghiến lợi nói “Điều này há chẳng phải là nói Tiên Môn thu thập một lần, liền so với chúng ta thu thập một trăm lần còn nhiều hơn?”

Một trăm lần a!

Mỗi trăm năm một lần, đây cũng chính là nói số lượng Tiên Môn thu thập một lần liền sánh được bọn họ thu thập một vạn năm!

“Một trăm lần? Không đến nỗi... ” Bạch Hồ Đồng Tử nghe vậy nở nụ cười.

Đồng thời, hắn lặng lẽ nhìn biểu tình của Thôi Hằng một chút, sau khi phát hiện cũng không có dị trạng gì, tiếp tục nói với Vương Đông Dương “Thật ra thì bình thường mà nói, vùng đất một Châu đủ để một lần thu thập được trên trăm viên, lúc nhiều thì có thể có khoảng hai trăm viên.”

“Điều này sao có thể? ! ” Vương Đông Dương không tin, hắn chưa từng nghe nói có nhà thế tộc hào phú nào có thu hoạch như vậy.

“Bởi vì Tiên Khí của các ngươi đều là Tiên Môn cho. ” Bạch Hồ Đồng Tử lắc đầu khẽ thở dài “Bên trong Tiên Khí cho các ngươi có vấn đề, trước khi ngưng tụ Thiên Lộ ở bên ngoài, sẽ trước hết giữ lại một phần vô hình chi khí, là các ngươi không phát hiện được.”

Sắc mặt Vương Đông Dương sắc thoáng cái trở nên trắng bệch, run giọng nói: “Chuyện này, chuyện này... Cũng chính là chia ba bảy? !”

“Không sai. ” Bạch Hồ Đồng Tử gật đầu nói “Bảy thành là của chúng ta, chờ đến sau khi các ngươi đem Tiên Khí trả lại cho Tiên Môn, chúng ta sẽ đem bảy thành vô hình chi khí lưu lại bên trong tinh luyện thành Thiên Lộ Tinh Thạch.”

“Vô sỉ, vô sỉ! ! ” Vương Đông Dương gằn như sắp muốn hộc máu, đáng thương cho những thế gia hào phú như mình, bị Tiên Môn xem như kẻ ngu mà lừa bòn nhiều năm như vậy.

“Biết tại sao lỗi đi hạ giới cần nhiều Thiên Lộ Tinh Thạch mới có thể mở ra không? ” Bạch Hồ Đồng Tử cười híp mắt, lại ném ra một cái tin tức nặng ký “Bởi vì Tiên Khí vượt giới các ngươi sử dụng cũng là Tiên Môn cho.”

“Chính là xuống trần cũng không cần tiêu hao Thiên Lộ Tinh Thạch sao? ! ” Vương Đông Dương cảm giác mình đã sắp hôn mê, nếu là như vậy, nhà họ Vương ở Giang Đông nhiều năm nhịn ăn nhịn xài như vậy là vì cái gì?

“Thật ra vẫn là cần, chẳng qua là rất ít.” Bạch Hồ Đông Tử vô cùng kiên nhẫn giải thích “Mỗi lần để cho một vị Nhân Tiên hạ xuống, chỉ cần một viên Thiên Lộ Tinh Thạch, mỗi lần để cho một vị Địa Tiên hạ xuống, cũng chỉ cần ba viên Thiên Lộ Tinh Thạch.

“Về phần những hao phí kia, cũng sẽ chứa đựng ở bên trong Tiên Khí vượt giới, chờ các người đem Tiên Khí trả lại, chúng ta sẽ đem Thiên Lộ Tinh Thạch bên trong lấy ra.”

“Làm sao như thế được, làm sao có thể như thế được? !” Vương Đông Dương chỉ cảm thấy nhân sinh mình trải qua hơn hai trăm năm giống như là một trò cười, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Thôi Hằng.

“Thượng Tiên, ta đáp ứng, ta đáp ứng yêu cầu của ngài!

“Ta muốn tiêu diệt đám người trong Tiên Môn kia, ta muốn giết bọn họ!

“Coi như vì thế mà chôn vùi toàn bộ nhà họ Vương cũng đáng!”

Chương 297: Pháp thuật, Cứu Hỏa Viêm Long

Sau khi Vương Đông Dương hiểu được chân tướng của chuyện thu thập Thiên Lộ Tinh Thạch, đối với chín đại Tiên Môn cũng chỉ còn cừ hận.

Đây hoàn toàn là đem chín họ hai mươi bốn nhà bọn họ xem như nô lệ mà sai khiến, còn là cái loại nô lệ không có bất kỳ đầu óc, để cho bọn họ uống nước rửa chân, còn phải cảm tạ ân đức của chín đại Tiên Môn.

Đáng hận biết bao, vô sỉ biết bao!

Lúc trước Vương Đông Dương còn không hiểu tại sao nhà họ Bùi ở Lâm Giang thà liều lĩnh chịu nguy hiểm bị diệt môn còn hơn bị Tiên Môn không ché, hiện tại hắn đã hoàn toàn biết.

Nhà họ Bùi ở Lâm Giang không phải là do thực lực mạnh nên muốn ra riêng phát triển.

Chỉ là muốn đứng thẳng mà thôi.

Chín họ hai mươi bốn nhà tất cả đều là quý xin cơm, đã vậy cơm xin được còn chỉ là nồi nước rửa chân.

Nếu như bị như vậy còn có thể nhịn xuống, Vương Đông Dương đều cảm giác mình thật sự là quá đê hèn.

Tuyệt đối không thể nhẫn nhịn!

Vì vậy, lúc này liền có một phen bùng nổ cuồng loạn của hắn như mới rồi.

Bạch Hồ Đồng Tử đều sợ ngây người, thậm chí bị khí thế của Vương Đông Dương chấn nhiếp, theo bản năng lùi lại một bước, mặt lộ vẻ sợ hãi.

Sau đó hắn mới phản ứng được chính mình nhưng là Địa Tiên, căn bản cũng không cần phải sợ một tên Nhân Tiên như Vương Đông Dương.

Vẻ mặt và khí thế mới vừa rồi của Vương Đông Dương quả thực kinh người.

Thật là giống như muốn đem tất cả người trong chín đại Tiên Môn ăn tươi nuốt sống.

Quá kinh khủng.

Mặc dù Bạch Hồ Đồng Tử sở dĩ đem sự thật của Thiên Lộ Tinh Thạch đều nói ra, vì chính là chọc giận Vương Đông

Dương, đề cho Vương Đông Dương cũng cùng đi gánh tội theo hãn, nhưng không nghĩ tới hiệu quả sẽ tốt như thế.

Thôi Hằng thấy vậy cũng nở nụ cười, nói với Hoàng Cân Lục Sĩ: “Buông hãn ra đi.”

“Vâng, Tiên Tôn!” Hoàng Cân Lục Sĩ lúc này buông tay.

“Đa tạ Thượng Tiên!” Vương Đông Dương sau khi được Hoàng Cân Lục Sĩ buông ra, trực tiếp quỳ trên đất, bái lạy với Thôi Hằng “Thượng Tiên, là ngài đề cho ta có cơ hội biết được chân tướng, cũng là ngài đề cho ta có khả năng trả thù chín đại Tiên Môn.

“Đại ân đại đức không thể không báo, Thượng Tiên, chỉ cần cái mạng của Vương Đông Dương ta vẫn còn, mặc cho Thượng Tiên phân phó hành sự, vô luận làm chuyện gì đều được.”

“Không cần đa lễ.” Thôi Hằng khoát tay một cái, trực tiếp vận chuyên pháp lực đề cho Vương Đông Dương đứng lên, mỉm cười nói “Ta là đề ngươi đi làm việc, không phải là cho ngươi đi dâng mạng, không cần như thế.”

Bạch Hồ Đồng Tử thì là đứng ở một bên, ánh mắt có chút chần chờ.

Thật ra thì hãn cũng muốn tỏ vẻ trung thành đối với Thôi Hằng như vậy, cũng muốn hứa hẹn đủ loại cam kết để đổi lấy sự tin tưởng của Thôi Hằng.

Nhưng mà hãn lại lo lắng một khi đem những lời này nói ra, chính là mũi tên rời cung, không thể quay đầu.

Ngộ nhớ sau này Thôi Hằng chết, mình cũng nhất định phải bị giết chết theo.

Trong lòng hãn lúc này rất mâu thuẫn.

Bạch Hồ Đồng Tử quý trọng sinh mạng, cũng không quá muốn liều mình đánh cược, không muốn được ăn cả ngã về không.

Thôi Hằng chú ý tới biến hóa vẻ mặt của Bạch Hồ Đồng Tử, nhưng hãn đối với chuyện này cũng không thèm để ý.

Một cái con cò để lợi dụng tạm thời thôi, có thể phát huy ra tác dụng sẵn có cũng đã đủ.

Vương Đông Dương đối với chuyện trả thù chín đại Tiên Môn vô cùng vội vàng, thậm chí có thể nói là có chút không kịp chờ đợi, hãn mới vừa đứng dậy, liền hành lễ hướng Thôi Hằng dò hỏi: “Thượng Tiên, xin hỏi chúng ta lúc nào mới phát ra lời mời?”

“Chờ người đến nhà họ Vương ở Lang Gia, sau khi cùng Vương Đông Lâm thương nghị qua, có thể tự làm ra quyết định.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu nói “Về phần lên đường đi Lang Gia, thì là lúc nào cũng được.”

“Ta đây sẽ đi ngay bây giờ.” Ánh mắt Vương Đông Dương vô cùng kiên định, làm việc cũng nhanh như chớp giật.

Ngay sau đó, hắn liền hành lễ nói lời từ biệt với Thôi Hằng.

Sau đó, liền muốn dẫn theo hai tên Nhân Tiên cùng rời đi phủ Châu Mục.

“Không cần gấp gáp, người còn phải làm một chút chuẩn bị.” Thôi Hằng ngăn cản Vương Đông Dương đang muốn lập tức rời đi, sau đó nói với Bạch Hồ Đồng Tử “Tiên Đồng thì có thể trực tiếp rời đi, chỉ cần nhớ sau khi nhận được lời mời, mang theo người của Ngự Thú Tiên Môn đi Lang Gia dự tiệc là được.”

“Đa tạ Thượng Tiên!” Bạch Hồ Đồng Tử lập tức như được đại xá, lập tức cung kính hướng Thôi Hằng hành lễ nói “Thượng Tiên xin yên tâm, ta nhất định sẽ nhớ đi Lang Gia dự tiệc.”

“Người nếu không nhớ cũng không sao, đến lúc đó Hoàng Cân Lục Sĩ tự nhiên sẽ đi nhắc nhở người.” Thôi Hằng khẽ cười nói.

“...” Bạch Hồ Đồng Tử thoáng cái sắc mặt trắng bệch, hoảng hốt vội nói “Thượng Tiên, ta tuyệt không có ý này a, chỉ cần nhận được lời mời của nhà họ Vương ở Lang Gia, ta tuyệt đối sẽ lập tức đi ngay.”

Hoàng Cân Lục Sĩ đã mang đến cho hắn ám ảnh cực mạnh trong lòng, hắn đời này cũng không muốn lại nhìn thấy Hoàng Cân Lục Sĩ, chớ nói chi là để cho Hoàng Cân Lục Sĩ đi hồi thúc hắn dự tiệc.

Quả thực là đời mạng

“Nhớ là được rồi.” Thôi Hằng gật đầu, đối với lời cam đoan không nghiêm túc của Bạch Hồ Đồng Tử, hắn vẫn là quyết định đến lúc đó phải phái Hoàng Cân Lục Sĩ đi qua, để bảo đảm không sai sót tý nào.

Dù sao, cái tên Bạch Hồ Đồng Tử này là một kẻ ngay cả cha mẹ cũng sẽ quyết đoán bán đứng, cần phải giám sát ở một mức độ cường độ nhất định mới được.

“Đa tạ Thượng Tiên!” Bạch Hồ Đồng Tử lần nữa hướng Thôi Hằng nói cảm ơn, sau đó cực kỳ lưu loát mà đứng dậy, vô

cùng vôi vàng rời khỏi nơi này, hiển nhiên là ngay cả một tích tác cũng không muốn ở lại.

Hắn nóng lòng thoát khỏi ánh mắt của Hoàng Cân Lục Sĩ, tự nhiên muốn lấy tốc độ nhanh nhất rời đi nơi này, thậm chí đều không suy nghĩ qua Thôi Hằng lưu lại một mình Vương Đông Dương là muốn làm gì.

Nhưng mà, bản thân Vương Đông Dương thì lại ý thức được một điểm này, lẳng lặng chờ ở một bên.

Ở sau khi Bạch Hồ Đồng Tử rời đi, trọng sân nhỏ nội đường tòa nha môn phủ Châu Mục này, trừ hắn và Thôi Hằng ra, cũng chỉ có năm người Trịnh Nam Huân, Trương Sáu Minh, Huệ Thế, Trần Đông, Lưu Lập Đào.

Tất cả đều là người bên cạnh Thôi Hằng.

“Thượng Tiên là có lời gì muốn cùng ta nói sao?” Vương Đông Dương lấy can đảm chủ động dò hỏi.

“Là có một đồ vật phải giao cho ngươi.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, đồng thời giơ tay phải lên, duỗi ra một ngón tay, mỉm cười nói “Ngươi đừng lo nhà họ Vương ở Giang Đông bị vạ lây, ta để ngươi làm việc cho ta, đương nhiên sẽ không khiến ngươi có nỗi lo gì về sau.”

Vừa nói, phần đầu ngón tay duỗi ra của hắn chợt sáng lên, mới đầu là hào quang màu trắng tinh, dần dần liền lại tăng thêm mấy phần màu sắc đỏ rực.

Mặc dù đốm sáng này chỉ lớn chừng hạt đậu, nhưng lại như là có ánh sáng cùng nhiệt độ vô cùng vô tận từ bên trong phóng thích ra ngoài.

Hơn nữa, cỗ lực lượng này bị hạn chế rất tốt ở bên trong nha môn phủ Châu Mục, không có tiết ra ngoài chút nào.

Cho dù là đứng cửa nha môn, đều không cảm giác được chút nào khác thường.

Nhưng mà ở bên trong sân nội đường nha môn, giống như ngay cả không khí đều bị đốt, trở nên vô cùng nóng bỏng.

Trên mặt mọi người chung quanh đều lộ ra vẻ khiếp sợ cực kỳ, khó có thể tin.

Trịnh Nam Huân trợn mắt há mồm nhìn đốm sáng trên đầu ngón tay Thôi Hằng, lâm lâm nói nhỏ: “Cỗ lực lượng này, thật là mạnh, chẳng qua là một chút sức mạnh, dường như cũng đã vượt qua Thiên Nhân, Đại Bồ Tát?!”

100 năm trước, nàng từng thấy Đại Bồ Tát của Bảo Lâm Thiên Viện ra tay, mới vừa rời cũng đã thấy Hoàng Cân Lục Sĩ ra tay.

Nhưng bây giờ cảm giác đốm sáng này mang đến cho nàng, lại so với hai người này đều mạnh hơn.

Thật là không tưởng tượng nổi!

Đám người Trương, Sáu Minh, Huệ Thế càng là trở mắt ghen hòng, chỉ cảm thấy đầu óc chính mình trống rỗng, ngay cả lời đều nói không ra.

“Đây, đây là? !” Vương Đông Dương cũng nín thở, nhìn không chớp mắt cái đốm sáng kia.

Rồng!

Vừa lúc đó, trên đầu ngón tay Thôi Hằng lại vang lên một tiếng rỗng găm, giống như là có một con Thần Long sắp được thai nghén từ bên trong.

Ngay sau đó, mọi người liền thấy đốm sáng trên đầu ngón tay kia bắt đầu biến hóa.

Đầu tiên là cấp tốc phân chia dài ra, tiến tới dài ra tứ chi cùng móng vuốt, ngọn lửa màu đỏ rực ngưng tụ thành vô số miếng vảy bao phủ phía trên.

Trong nháy mắt, một con Thần Long chỉ yện yện dài bảy tấc, lại tản ra hơi thở màu đỏ rực đáng sợ liền ngưng tụ mà thành, ở trên đầu ngón tay Thôi Hằng bay lượn vòng quanh.

Đây là pháp thuật!

Cửu Hỏa Viêm Long!

“Cầm đi.” Thôi Hằng khẽ cười nói, đồng thời cong ngón búng ra, đem con rồng lửa này bắn về phía Vương Đông Dương.

Chương 298: Năm bè bảy mảng (1)

Vương Đông Dương thấy con Hỏa Long muốn bay đến phía mình, theo bản năng muốn né tránh.

Mặc dù con rồng lửa này cũng không to lớn, nhưng mà khí tức tản mát ra trên người nó lại cực kỳ khủng bố, vượt xa khỏi cực hạn có thể chịu đựng của hắn.

Điều này làm cho Vương Đông Dương cảm thấy nếu mình cùng con rồng lửa này tiếp xúc, ngay lập tức sẽ hóa thành tro bụi.

Chẳng qua, bây giờ muốn cự tuyệt đã muộn.

Thôi Hằng vừa dứt lời, cái con rồng lửa này liền bay đến trên người Vương Đông Dương, trực tiếp rơi vào trên vai hắn, lại cũng không thiêu đốt bất kỳ vật gì.

Càng không có đem Vương Đông Dương đốt thành tro bụi.

Con Tiểu Hỏa Long này còn ở trên bả vai Vương Đông Dương uốn éo, giơ lên một cái chân trước, gãi gãi vảy màu đỏ rực trên người nó, há mồm ra ngáp một cái.

Giống như là một sinh linh thực sự.

Vương Đông Dương thấy vậy rớt cuộc mới thở phào nhẹ nhõm, nhưng có một con Hỏa Long vô cùng cường đại đậu ở trên bả vai mình, vẫn là khiến cho hắn run sợ trong lòng, không nhịn được dò hỏi: “Thượng Tiên, đây, đây là?”

“Nó là một trong Cửu Hỏa Viêm Long, xem như là sinh mạng đặc thù dùng pháp thuật luyện thành.” Thôi Hằng mỉm cười nói “Tạm thời liền ở lại bên cạnh ngươi, làm trợ thủ cho ngươi.”

Sinh mạng đặc thù?

Sinh mạng? !

Vương Đông Dương nghe vậy trợn mắt hộc mồm, giống như là nghe được chuyện cực kỳ khó mà tin nổi, cả kính nói: “Thượng Tiên, ngài, ngài mới vừa nói nó, nói nó là sinh mạng ngài luyện thành sao?”

Mấy người Trịnh Nam Huân, Trương Sáu Minh cũng đều sợ ngây người, trên mặt tràn đầy vẻ khó thể tin.

Nếu như đây không phải là Thôi Hằng nói, nếu như là không phải là chính tai nghe được, bọn họ ngay cả một chữ đều sẽ không tin tưởng.

Dù sao, điều này quá khoa trương.

Đây nhưng mà là một cái sinh mạng, dạng pháp thuật gì có thể luyện thành sinh mạng?

Cái này cùng sáng tạo sinh mạng khác nhau ở chỗ nào?

Chỉ có Thiên Thần sáng thể trong truyền thuyết cổ xưa, mới có thần thông vô thượng như vậy đi.

“Không phải sinh mạng bình thường, chỉ có thể coi là hình thực ban đầu của sinh mạng, nắm giữ chút ít linh tính.” Thôi Hằng khẽ gật đầu cười nói “Khoảng cách trở thành sinh mạng chân chính còn rất xa xôi.”

Cửu Hỏa Viêm Long là một loại pháp thuật vô cùng cao thâm.

Trên bản chất là chi nhánh của pháp tắc tạo vật, là từ Tạo Hóa Đại Đạo diễn sinh ra.

Nếu mà tu luyện tới cảnh giới tối cao, có thể luyện chế ra chín con Hỏa Long chỉ so với chính mình hơn một tiêu cảnh giới, hơn nữa nắm giữ linh tính cực mạnh.

Chúng nó có thể suy nghĩ độc lập, hành động độc lập, có nhận thức đối với sự việc vạn vật, ngoại trừ không thể tự mình tu luyện ra, gần như không khác mấy với sinh mạng chân chính.

Theo lý thuyết tới nói, sau khi đạt tới cái cảnh giới tối cao này, còn có thể hướng tới tìm hiểu pháp tắc tạo vật, tiến tới đem chín con rồng lửa tất cả đều thăng hoa thành sinh linh chân chính.

Chẳng qua, cái loại tầng thứ này đã không phải chỉ là Kim Đan có thể chạm đến.

Bây giờ con rồng lửa Thôi Hằng luyện chế ra có linh tính cực yếu, chỉ có thể tiếp thu được mệnh lệnh đơn giản.

Tỷ như bảo vệ một người, công kích một người, mang người bay đi gì đó.

Về mặt linh tính, ngay cả Hoàng Cân Lục Sĩ cũng không bằng.

Chỉ so với Hồng Vũ Kiếm mạnh mẽ hơn một chút xíu.

Cho dù là loại trình độ này, cũng đã là cực hạn Thôi Hằng có thể làm được.

Đây còn là sau khi ánh sáng thất tình của hắn sắp thu thập viên mãn, lĩnh ngộ đối với linh tính đã có độ sâu nhất định, kèm theo đã tiến hành nghiên cứu quá trình thai nghén linh tính của Hồng Vũ Kiếm.

Là phải qua quá trình như vậy hắn mới làm được.

Nêu là đôi thành lúc mới vừa từ trong tân thủ không gian đi ra, coi như tương tự là tu vi Kim Đan đại thành, cũng tuyệt đối không thể làm đến chuyện như bây giờ.

Nếu như linh ngộ đối với linh tính cũng không đủ, thì ngay cả tư cách tu luyện pháp thuật Cửu Hỏa Viêm Long cũng không có, càng không cần phải nói là luyện chế ra con rồng lửa này.

Có điều, dù cho con rồng lửa này chỉ là hình thức ban đầu của sinh mệnh, linh tính còn hết sức nhỏ yếu, nhưng ở trong mắt mọi người, cũng đã là thủ đoạn thân tiên huyền diệu không tưởng tượng nổi.

Nhất là uy năng con rồng lửa này triển lộ ra còn cực kỳ mạnh mẽ, ngay cả Nhân Tiên đều cảm thấy trong lòng chấn động.

“Vạn tạ Thượng Tiên ban cho!” Vương Đông Dương một mực cung kính hướng Thôi Hằng hành lễ, cảm kích nói “Ta nhất định không phụ Thượng Tiên nhờ cậy!”

“Đi thôi, đừng lo an nguy của bản thân ngươi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gạt đầu nói “Nếu như chín đại Tiên Môn Thượng Giới biết chuyện bên này, ngươi cũng có thể mang theo nó trở về giúp gia tộc giải vây.”

“Vâng! Thượng Tiên!” Vương Đông Dương hành lễ cáo từ, xoay người đi ra ngoài.

Lúc này, trong lòng hắn tràn đầy cảm kích đối với Thôi Hằng.

Vốn dĩ hắn đều đã làm xong chuẩn bị liều mạng cùng chín đại Tiên Môn, coi như đem toàn bộ nhà họ Vương ở Giang Đông chôn vùi theo cũng sẽ không tiếc, lại không nghĩ rằng Thôi Hằng ngay cả đường lui của hắn đều nghĩ xong.

Làm việc cho người như vậy, căn bản cũng không có bất kỳ nỗi lo về sau, có thể cực kỳ chú tâm phụng sự, tập trung tinh thần đem chuyện làm tốt là được.

“Chín đại Tiên Môn, nợ các ngươi thiếu, cũng sẽ phải trả đấy!” Ánh mắt Vương Đông Dương nhìn về phía bầu trời, chỉ cảm thấy mục tiêu của mình chưa bao giờ kiên định như bây giờ.

Chương 299: Năm bè bảy mảng (2)

Cùng lúc đó, con Tiểu Hỏa Long nằm úp sấp ở trên vai hấn cũng bắt chước hấn hướng về phía bầu trời nhìn một hồi, giống như là cảm thấy không thú vị, liền giơ ra móng trước gãi gãi vảy của mình, gào một tiếng ngáp một cái, liền lại nằm xuống.

Chẳng qua, sau lần nằm xuống này, ánh lửa trên người Tiểu Hỏa Long dần dần trở nên nhạt, hình thể cũng rất nhanh biến mất không thấy gì nữa, biến thành hoa văn đóng dấu trên người Vương Đông Dương.

Chờ đến sau khi Vương Đông Dương rời khỏi, Trịnh Nam Huân không nhịn được dò hỏi: “Su tồ, cái con rồng lửa kia mạnh cỡ nào?”

Kể từ khi con Tiểu Hỏa Long kia bị ngưng tụ ra, nàng cũng cảm nhận được một cỗ cảm giác cực kỳ ngọt ngào, để cho nàng cảm thấy mình hít thở đều có chút khó khăn.

Dưới tình huống bình thường, coi như là Địa Tiên cũng không có khả năng khiến nàng cảm thấy như thế.

Lời này vừa hỏi, Trương Sáu Minh, Huệ Thế, Trần Đồng, Lưu Lập Đào bên cạnh cũng đều nhìn lại, bọn họ đối với cấp độ thực lực của con Tiểu Hỏa Long kia cũng vô cùng hiếu kỳ.

“Không sai biệt lắm tương đương với Thiên Tiên.” Thôi Hằng mỉm cười nói.

Thiên Nhân, Thiên Tiên, Thiên Quân!

Bởi vì pháp thuật Cửu Hỏa Viêm Long chỉ là vừa mới nhập môn, Hỏa Long luyện chế được tự nhiên cũng sẽ không quá mạnh, chỉ có tầng thứ Trúc Cơ trung kỳ mà thôi.

Chẳng qua, dùng để xử lý những đám Bồ Tát, Địa Tiên kia đã đủ rồi.

Đám người Trịnh Nam Huân, Trương Sáu Minh nghe vậy, đều lần nữa trợn mắt hốc mồm.

Thiên Tiên!

Lại là Thiên Tiên? !

Không hổ là tồn tại có thể được gọi là Tiên Tôn.

Đây không khỏi cũng quá cường đại đi!

...

Tốc độ đi đường của Vương Đông Dương rất nhanh.

Chỉ dùng không tới một ngày, liền mang theo hai gã Nhân Tiên khác đi tới Quận Lang Gia ở Duyên Châu.

Mới vừa vào thành, liền có người của nhà họ Vương tìm được hần, dẫn theo hần cùng với hai gã Nhân Tiên khác đi đến khu nhà lớn Vương gia.

Người an bài chuyện này dĩ nhiên là Vương Đông Lâm.

Điều này làm cho Vương Đông Dương cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

Ở trong ấn tượng của hần, Vương Đông Lâm vẫn luôn là loại hình ăn no chờ chết, càng không thể nào chú ý lễ phép.

Ngay cả lần hạ giới làm Thiên Sứ này, cũng là dựa vào thân phận mà hống hách cạnh tranh.

Không nghĩ tới lúc này mới hai tháng không gặp, liền đã hiểu được phải phái người nghênh đón?

“Xem ra trong lòng của hần vẫn tính là có người đại ca như ta.” Vương Đông Dương thầm nghĩ trong lòng, đánh giá đối với Vương Đông Lâm tăng lên một cấp bậc.

Chẳng qua, sau khi đi tới khu nhà lớn Vương gia, hần liền phát hiện là mình nghĩ sai rồi.

Sau khi Vương Đông Lâm thấy hần, câu nói đầu tiên là hỏi “Đại ca, nói đi, Thượng Tiên bên kia có dặn dò gì?”

Nụ cười trên mặt Vương Đông Dương lập tức cứng đờ.

Hiển nhiên, Vương Đông Lâm nghênh đón hần nhiệt tình như vậy, cũng không phải là bởi vì chính hần.

Mà là bởi vì hần là từ Phong Châu tới, mang theo chỉ thị của Thôi Hằng.

Vô luận là nhiệt tình hay là kính ý, đều là biểu hiện vì Thôi Hằng.

“Thượng Tiên muốn chúng ta tổ chức một trận yến tiệc, mời...” Vương Đông Dương cố gắng bình phục tâm tình lại, đem quyết định của Thôi Hằng nói một lần, cũng nói tình huống Thiên Lộ Tinh Thạch, cuối cùng trầm giọng nói “Chín đại Tiên Môn toàn bộ đều đáng chết!”

“Quả thật đáng chết!” Vương Đông Lâm cũng là cắn răng nghiền lợi, mặt đầy hận ý.

Hần từ lâu đã đạt đến Thần Cảnh, sở dĩ một mực không thể trở thành Nhân Tiên, cũng là bởi vì Thiên Lộ Tinh Thạch của nhà họ Vương ở Thượng Giới thiếu nghiêm trọng, căn bản là không tới phiên hần lên cấp Nhân Tiên.

“Bình thường mà nói, chỉ bằng vào sức mạnh của chính chúng ta, vĩnh viễn cũng không thể cùng chín đại Tiên Môn và Bảo Lâm Thiên Viện chống lại.” Vương Đông Dương gật đầu một cái nói “Là Thượng Tiên cho cơ hội này, chúng ta nhất định phải nắm lấy.”

“Không sai!” Vương Đông Lâm nắm chặt quả đấm “Có điều, nếu chẳng qua chỉ là Ngự Thú Tiên Môn tiếp nhận lời mời, chưa chắc có thể đem tất cả những Tiên Phật xuống trần kia đều dẫn tới.”

“Nhất là Bảo Lâm Thiên Viện, 12 tên Bồ Tát có thể tới một hai tên cũng đã không tệ rồi, ta dự định lại thêm vào một món mời câu.”

“Là món mời câu gì?” Vương Đông Dương hiếu kỳ nói, hẳn cảm giác người đệ đệ nhỏ nhất này của mình dường như trở nên thông minh hơn rất nhiều.

“Mời Hoàng Đế Đại Tấn!” Vương Đông Lâm cười lạnh nói: “Người của tứ đại Tiên Môn có lẽ không thèm để ý Hoàng Đế Đại Tấn, nhưng mà đối với Phật môn có ý muốn truyền giáo lại cực kỳ quan tâm.”

“Bảo Lâm Thiên Viện cần lực lượng của Hoàng Triều thế tục giúp bọn hắn phổ biến giáo phái rộng rãi, ban cho bọn hắn chùa chiền đất đai, như vậy mới có thể tăng cường truyền giáo, nhanh chóng phát triển tín đồ.”

“Chỉ cần mời tới Kiến Viêm Đế, Bảo Lâm Thiên Viện nhất định sẽ rất coi trọng đợt yến tiệc này, trở nên càng tích cực, rất có thể sẽ tới thêm mấy vị Bồ Tát.”

“Biện pháp tốt, cứ làm như vậy!” Vương Đông Dương nghe vậy ánh mắt sáng lên, nhưng hắn lại hơi nghi hoặc một chút “Nhưng mà mời Hoàng Đế Đại Tấn tới Lang Gia, không dễ dàng đâu.”

“Ha ha, ta tự có biện pháp.” Vương Đông Lâm khẽ cười nói, lại cũng không tính nói với Vương Đông Dương.

Chương 300: Năm bè bảy mảng (3)

Dự Châu, Kim Quang Sơn.

So với cảnh tượng hương khói cường thịnh trước kia, bây giờ Bảo Lâm Thiên Viện có thể nói là vô cùng quanh quẽ.

Ngoại trừ hòa thượng trong chùa, gần như không có người nào tới.

Đây cũng là bởi vì nửa tháng trước vị Phật tử kia bỗng nhiên chết bất đắc kỳ tử ở trong chùa.

Lúc đó rất nhiều khách hành hương tới dâng hương đều bị giết mình.

Dù sao, vị Phật tử kia được xưng là hóa thân ở nhân gian của Bảo Lâm Phật Đà.

Ngay cả hóa thân của Phật Đà cũng sẽ chết bất đắc kỳ tử, làm sao còn phù hộ người khác?

Lại thêm vị Độ Pháp Thiên Sư đã từng được Bảo Lâm Thiên Viện trọng điểm tuyên truyền, muốn dựa vào người này trắng trợn chiêu mộ tín đồ, vậy mà vị này đột nhiên lại “Tọa hóa”, càng làm cho danh vọng của Bảo Lâm Thiên Viện rớt xuống ngàn trượng.

Rất nhiều khách hành hương đều không muốn đến viếng.

Thánh địa Phật Môn đệ nhất thiên hạ này, cứ như vậy ở trong thời gian nửa tháng ngắn ngủi trở nên vắng tanh.

Nếu mà lúc trước nói vậy, khẳng định sẽ không có người tin tưởng.

Sau khi 12 vị Bồ Tát từ Thượng Giới hạ xuống, thấy Bảo Lâm Thiên Viện rơi vào tình huống như vậy, ngay từ đầu còn cho rằng mình đi lộn chỗ.

Chờ đến sau khi hỏi qua Không Tuệ hòa thượng là Đại Phương Trượng bây giờ, mới tin chắc nơi này chính là Bảo Lâm Thiên Viện.

Không Tuệ vốn là Phương Trượng đời trước của Bảo Lâm Thiên Viện, cũng là một trong chín đại Thần Tăng lánh đời ẩn tu.

Bàn về bối phận, Độ Pháp hòa thượng là sư thúc của hần, hần ngay từ mấy chục năm trước cũng đã thoái vị, đem chức Phương Trượng giao cho đệ tử của mình.

Chẳng qua, trong mấy tháng gần đây, không ngừng có chuyện lớn xảy ra, vị Phương Trượng kia càng tỏ ra mình lực bất tòng tâm.

Rốt cuộc, ở sau khi Bồ Tát ngọc cốt hiện thể cùng Phật tử Huyền Không hạ xuống, vị Phương Trượng kia tự thấy mình bây giờ đã không cách nào quản lý tốt Bảo Lâm Thiên Viện, liền chủ động thỉnh cầu từ bỏ chức vị Phương Trượng.

Sự thật cũng đúng là như vậy, ở thời gian kỳ hạn trăm năm đặc thù này, giang hồ đã không còn yên bình giống như trước, Thần Cảnh ngày trước bị coi là Võ Lâm Thần Thoại đều lục tục xuất hiện, quả thật cần có một vị Phương Trượng cường đại.

Vì vậy, thân là Phương Trượng đời trước, Không Tuệ liền lần nữa lên đài, từ Phương Trượng đời trước biến thành Đại Phương Trượng bây giờ.

Nhưng mà không bao lâu sau liền xảy ra chuyện Độ Pháp Thiên Sư cùng Phật tử Huyền Không vẫn lạc.

Hai cái trách nhiệm lớn trực tiếp liền đội vào trên đầu Không Tuệ.

Ngay cả mười hai vị Bồ Tát, sau khi hạ xuống cũng đang chất vấn hẵn, hỏi vì sao hẵn lại đem thánh địa Phật Môn đã từng đệ nhất thiên hạ phát triển thành tình hình tột tệ như vậy?

Đối mặt loại tình huống này, Không Tuệ chỉ có thể làm một việc.

Chính là dồn hết khả năng đùn đẩy trách nhiệm, đem các loại vấn đề Bảo Lâm Thiên Viện sa sút, Phật tử vẫn lạc tất cả đều đổ xuống trên đầu Thôi Hằng.

Thật ra thì, chuyện Huyền Không Phật tử đột nhiên vẫn lạc rất lạ lùng, căn bản cũng không biết là chuyện gì xảy ra.

Nhưng mà đối với Không Tuệ hòa thượng, chân tướng là cái gì cũng không trọng yếu, chỉ cần có thể đem trách nhiệm trên đầu mình phủ đi là được.

Nếu Độ Pháp hòa thượng bỏ mạng ở trong tay Thôi Hằng, vậy thì đem chuyện Huyền Không Phật tử vẫn lạc đều úp vào trên đầu của hẵn, hẵn là cũng không có vấn đề gì.

Đây hoàn toàn là đánh bừa mà trúng.

Hơn nữa, quan hệ giữa Thôi Hằng cùng phái Tiên Hà và Đạo Nhất Cung có lẽ đã bày ra bên ngoài.

Vì vậy, sau khi mười hai vị Bồ Tát hiểu được những tình huống này, ngay lập tức liền đem Thôi Hằng xác định là đại địch số một của hành động hạ giới lần này.

Trải qua suốt một ngày thảo luận, mười hai vị Bồ Tát liền lập ra sách lược, muốn liên hiệp tứ đại Tiên Môn, chỉ huy

nhieu thế tộc hào phú, trước hết giết Thôi Hằng, lại diệt Tiên Hà, cuối cùng là tiêu diệt Đạo Nhất Cung.

Như thế vấn đề kế tiếp, chính là đem sách lược này báo cho thế lực khác biết.

Tốt nhất là có thể tìm một địa phương ngồi chung một chỗ, bàn một chút hành động chi tiết.

Liên quan tới việc lựa chọn cái địa phương nào, trong nghị sự đường của Bảo Lâm Thiên Viện đã âm ỉ mấy ngày.

Nguyên nhân rất đơn giản, 12 vị Bồ Tát đều có ý kiến riêng, căn bản không có biện pháp thống nhất.

Mà giữa bọn họ đều là cùng cấp bậc, ngay cả một vị thủ lĩnh trên danh nghĩa cũng không có, không cách nào làm ra quyết định trong thời gian ngắn.

Bởi vì, người đưa ra quyết định cuối cùng lần này, đại khái chính là người đứng ra nói chuyện về hành động lúc sau.

Cái quyền quyết định địa điểm thương lượng đơn giản này, trên bản chất là 12 vị Bồ Tát đang tranh đoạt quyền lãnh đạo.

Tự nhiên cãi vã không ngừng.

Chẳng qua, hôm nay bên trong nghị sự đường không có thanh âm cãi vã, ánh mắt 12 vị Bồ Tát đều đặt ở trên người Đại Phương Trượng Không Tuệ.

Không Tuệ hòa thượng chỉ cảm thấy cực kỳ áp lực, nhưng vẫn là hít sâu một hơi nói: “Các vị Bồ Tát, đệ tử mọi vừa nhận được tịn tức, nhà họ Vương ở Lang Gia muốn tổ chức một buổi yến tiệc đẹp Thôi.

“Buổi yến tiệc này đặc biệt tổ chức để chinh phạt Thôi Hằng, sẽ mời tất cả người muốn giết Thôi Hằng trên thiên hạ, bọn họ đã hướng các đại thế gia, cùng với ngũ đại Tiên Môn hàng lâm hạ giới cùng với Bảo Lâm Thiên Viện chúng ta gửi lời mời.

“Không biết ý tứ của các vị Bồ Tát thế nào?”

Chương 301: Bão táp đang nổi lên (1)

Bên trong phòng nghị sự của Bảo Lâm Thiên Viện, mười hai tên Bồ Tát trở mặt nhìn nhau.

Đồng thời rơi vào trầm tư.

Việc tổ chức yến tiệc đẹp Thôi này cùng ý tưởng của bọn hắn khi trước không hẹn mà hợp.

Hơn nữa còn giải quyết vấn đề thương nghị lựa chọn địa điểm.

Chẳng qua, bọn họ vẫn là chân chừ, có chút do dự.

Thứ nhất là, chuyện trọng đại như vậy, để cho một nhà họ Vương ở Lang Gia nhỏ nhỏ chủ trì tổ chức, không khỏi quá không chính thức.

Nhà họ Vương ở Lang Gia chẳng qua là một cái chi nhánh của nhà họ Vương ở Giang Đông Thượng Giới mà thôi.

Căn bản cũng không xứng đáng để Bảo Lâm Thiên Viện coi ra gì.

Cho nên chuyện chấp nhận lời mời của nhà họ Vương ở Lang Gia, đối với Bảo Lâm Thiên Viện mà nói thì thuộc về tự hạ thân phận.

Thứ hai là điều này cũng làm cho bọn họ mất đi một lần cơ hội xác nhận quyền lãnh đạo.

Chẳng qua, điều trước thì 12 vị Bồ Tát đều tán đồng, điều sau thì là có người ủng hộ có người phản đối.

12 vị Bồ Tát mặc dù đều là cùng cấp bậc, tu vi cảnh giới cũng giống nhau, nhưng tuổi tác và lý lịch vẫn có khác biệt, có khả năng đạt được quyền lãnh đạo nhất chính là ba bốn tên Bồ Tát tuổi tác già nhất.

Vì vậy, tám chín tên Bồ Tát thâm niên ít hơn còn lại chỉ mong quyền lãnh đạo trị trệ không xác định được, cũng miễn cho bản thân bị đồng cấp lãnh đạo.

Do đó hiện tại liền có một cái vấn đề rất thực tế bày ở trước mặt bọn họ.

Rốt cuộc có nên chấp nhận lời mời của nhà họ Vương ở Lang Gia hay không?

“Chuyện này, là chủ ý của người nào?” Tể Đức hòa thượng, vị tuổi tác già nhất trong mười hai Bồ Tát mở miệng hỏi.

Đây là một lão hòa thượng nhìn qua hơn tám mươi tuổi, tuổi thật vượt qua ba trăm tuổi, lông mi dài trắng như tuyết đều đã rũ xuống tới ngực, trên mặt đã mọc ra không ít đốm đồi mồi.

Đôi với võ giả Phật Môn cảnh giới Bồ Tát mà nói, đây gần như là đến cực hạn tuổi thọ.

“Bẩm Bồ Tát, hần là sứ giả xuống trần Vương Đông Lâm của nhà họ Vương ở Giang Đông Thượng Giới làm ra.” Không Tuệ một mực cung kính nói.

Sau đó, hần lại nói ra chuyện thù oán trước đó giữa nhà họ Vương ở Lang gia cùng Thôi Hằng, cũng nói chuyện lúc trước Vương Đông Lâm móc nối xây dựng liên minh dẹp Thôi.

Cuối cùng còn nói: “Mấy tên Nhân Tiên Vương Đông Dương của nhà họ Vương ở Giang Đông Thượng Giới cũng đến Lang Gia, chắc cũng là ủng hộ hần.”

“Thì ra là như vậy.” Tề Đức hòa thượng nghe vậy nhẹ nhàng gật đầu, sau đó nhàn nhạt nói “Nếu chẳng qua là tiêu tộc nhỏ bé, cũng không cần quản hần, chúng ta tiếp tục bàn là được.”

Xem như người tuổi tác già nhất bên trong mười hai tên Bồ Tát, hần rất có thể sẽ đạt được quyền lãnh đạo.

Hơn nữa, khi trước trong lúc tranh luận, hần cũng dần dần chiếm cứ thượng phong, mấy ngày nữa liền có thể thành công, tự nhiên không hy vọng bị cắt đứt.

Nhưng hần trực tiếp thay thế chúng Bồ Tát làm ra quyết định như vậy, nhất thời liền đưa tới thanh âm bất mãn.

“Tề Đức sư huynh, chúng ta đã bàn bao nhiêu ngày rồi?” Tề Đồng hòa thượng cũng lên tiếng, hần nhìn qua chỉ có ba mươi bốn tuổi, tuổi tác mới vừa vượt qua hai trăm tuổi, là người tuổi nhỏ trong chúng Bồ Tát.

“Ồ?” Tề Đức hòa thượng nhìn về phía Tề Đồng hòa thượng, nhàn nhạt nói: “Tề Đồng sư đệ có cao kiến gì?”

“Sư huynh còn nhớ mục đích đi hạ giới của chúng ta lần này sao? Là phụng lệnh Phật Đà tiêu diệt hoàn toàn phái Tiên Hà cùng Đạo Nhất Cung!” Tề Đồng hòa thượng trực tiếp lôi ra Bảo Lâm Phật Đà, trầm giọng nói “Nếu như chúng ta một mực bàn bạc vấn đề địa điểm, làm sao còn đi làm việc, sư huynh đây là đã quên nhiệm vụ Phật Đà giao cho chúng ta sao?”

Đây là tại chỗ quy kết cho Tề Đức hòa thượng một cái tội bất kính Phật Đà.

“Người! ” Tề Đức hòa thượng nghe vậy tức giận, lông mi dài lay động, khẽ quát “Chớ có nói bừa!”

“Chẳng lẽ không đúng sao? ” Tề Đồng hòa thượng hùng hổ dọa người.

Hắn mặc dù tuổi tác không bằng người, nhưng đồng dạng cũng là Bồ Tát, cũng không sợ Tề Đức hòa thượng.

Bên trong Phật Môn không quá đặt nặng lễ phép, chỉ cần cảnh giới tu vi giống nhau, bồi phận cũng lớn như nhau, nếu không có mệnh lệnh đặc thù, thì chính là đều cùng cấp bậc, không có chia cao thấp.

“Được rồi! ” Lúc này Tề Phong hòa thượng cũng lên tiếng, quát bảo hai người dừng cãi vã.

Hắn nhìn chỉ năm sáu chục tuổi, tuổi thật cũng đến gần ba trăm tuổi, coi như là người tuổi tác đứng sau Tề Đức hòa thượng trong mười hai vị Bồ Tát, hơn nữa thực lực mạnh nhất.

“Chúng ta hòa hoãn một chút được không? ” Tề Phong hòa thượng trước tiên nhìn một chút Tề Đức cùng Tề Đồng, trầm giọng nói “Trước nhìn phản ứng của những Tiên Môn khác xem sao, rồi chúng ta mới quyết định, như thế nào?”

Tề Đồng hòa thượng cùng Tề Đức hòa thượng nghe vậy liếc mắt nhìn nhau, sau khi hơi do dự liên đều gật đầu một cái.

Đây đã coi như biện pháp xử lý tương đối hòa hoãn.

Nếu lại tiếp tục cãi vã, đối với mặt mũi của mọi người cũng không tốt, vẫn là phải có chừng mực.

“Vậy cứ như thế, Không Tuệ người nhớ lưu ý hướng đi của những Tiên Môn khác. ” Tề Đức hòa thượng dặn dò, hắn lợi dụng đúng cơ hội nói lời giải quyết dứt khoát mọi chuyện.

“Vâng, Bồ Tát! ” Không Tuệ hòa thượng cung kính cáo lui, trong lòng không khỏi có chút tiếc nuối.

Thật ra thì, đứng ở góc độ của hắn, vô cùng hy vọng chuyện dẹp Thôi mau chóng quyết định.

Dù sao hắn cũng đã đem đủ loại tội lỗi đều đổ lên đầu Thôi Hằng.

Thôi Hằng một ngày không chết, lòng hắn khó an, chỉ khi Thôi Hằng chết, hắn mới có thể chân chính an tâm.

Sau khi đi ra phòng nghị sự.

Không Tuệ hòa thượng nhìn bầu trời xanh thẳm, khẽ thở dài, thâm nghĩ trong lòng: “Đám Bồ Tát này, so với những phạm phu tục tử như chúng ta cũng không cao minh hơn bao nhiêu a.”

Ý niệm tới đây, trong lòng của hắn không khỏi dâng lên một chút ý nghĩ phản nghịch “Chẳng qua chỉ là một đám người may mắn xuất thân từ Thượng Giới thôi, nếu như ta cũng có xuất thân Thượng Giới, đến tuổi của bọn hắn khẳng định cũng là Bồ Tát.”

Thân là một cường giả võ đạo không tới trăm tuổi liền mở ra Thần Tàng, bước vào Thần Cảnh, Không Tuệ hòa thượng đối với tư chất của bản thân từ trước đến giờ đều có tự tin cực lớn.

Hắn vẫn cho rằng nếu như mình có thể có tài nguyên tu luyện cùng võ công cao minh như Tiên Phật Thượng Giới, thì khẳng định đã sớm luyện thành La Hán Kim Thân, đợi một thời gian nhất định có thể bước lên cảnh giới Bồ Tát.

Nhất là trong những ngày gần đây, đám Bồ Tát này trên danh nghĩa là bàn địa diêm hội nghị, trên thực tế lại là vì tranh đoạt quyền lãnh đạo hành động, khiến loại ý niệm này của hắn càng sâu đậm hơn.

“Phải nghĩ biện pháp mau chóng thúc đẩy chuyện này.”

Không Tuệ hòa thượng thầm nghĩ trong lòng “Chỉ cần giết Thôi Hằng, có thể tiêu diệt phái Tiên Hà, Đạo Nhất Cung, thì ta có hy vọng dựa vào lần chiến công này được Phật Đà tiếp đón vào chốn Cực Lạc.

“Chỉ có như vậy, ta mới có cơ hội trở thành Bồ Tát!”

Chương 302: Bão táp đang nổi lên (2)

Tâm tình của Ngụy Dịch bây giờ hết sức phức tạp.

Có thể gọi là vừa kinh sợ vừa mừng rỡ.

Kinh sợ là vì Bạch Hồ Đồng Tử lại trở lại.

Người này lại không có chết!

Cái tên Thôi Hằng kia từ khi nào lại nhân từ nương tay như vậy, lại không có giết cái tên Địa Tiên Thượng Giới này, thậm chí cũng không có giam cầm, trực tiếp đem người thả về.

Hắn đây là đang làm cái gì? !

Mừng chính là vì thái độ của Bạch Hồ Đồng Tử sau khi trở về đối với hắn tốt hơn rồi.

Nếu như nói khi trước Bạch Hồ Đồng Tử là bị công lực nịnh hót của Ngụy Dịch làm rung động, muốn phải giúp Ngụy Dịch làm chút chuyện.

Như vậy bây giờ chính là Bạch Hồ Đồng Tử đang nịnh hót Ngụy Dịch.

Đường đường Địa Tiên Thượng Giới, bây giờ lại gần như nghe Ngụy Dịch nói gì làm nấy.

Vị Kiến Viêm Đế này đạt thành thành tựu tất cả Hoàng Đế của Đại Tân năm mơ đều không dám nghĩ, ra lệnh cho một vị Địa Tiên!

Chính bản thân Ngụy Dịch đều cảm giác có chút khó tin.

Hoàn toàn không hiểu nổi Bạch Hồ Đồng Tử muốn làm gì.

Thật ra thì, đây chỉ là vì Bạch Hồ Đồng Tử cảm giác mình chưa hoàn thành cam kết đối với Ngụy Dịch, trong lòng có chút áy náy, dự định giúp hắn làm một chút chuyện khác để an ủi hắn mà thôi.

Một ngày này, Ngụy Dịch dẫn theo Bạch Hồ Đồng Tử đi tới trên tường thành Hoàng Cung.

Hắn nhìn phổ phường phồn hoa bên ngoài Hoàng Cung, cùng với tường thành cao lớn ở xa xa, có chút thôn thức nói: “Tiên Đồng, người nói những người dân này, cái Hoàng Cung này, cái Hoàng Thành này, còn có giang sơn vạn dặm bên ngoài Hoàng Thành, có phải đều là đồ vật của trẫm hay không?”

“Đồ vật của ngươi? ” Bạch Hồ Đồng Tử nghe vậy hơi kinh ngạc, nghi ngờ nói: “Toàn bộ hạ giới đều là đồ vật của Thiên Khư Giới chúng ta a, ngươi vì sao lại có loại ảo giác này?”

“... ” Ngụy Dịch nghe vậy khòe miệng hơi hơi co quắp, á khẩu không trả lời được.

Hắn còn muốn dẫn dụ Bạch Hồ Đồng Tử công nhận cái khái niệm này, tiến tới để cho Bạch Hồ Đồng Tử giúp hắn quét dọn Đại Tân một chút đây.

Không nghĩ tới sẽ là câu trả lời này.

Mặc dù bây giờ Bạch Hồ Đồng Tử xem như nghe lời Ngụy Dịch, nhưng đây chỉ là vì trong lòng của hắn có chút áy náy, còn nhận thức cơ sở của hắn đối với hạ giới là không có khả năng thay đổi.

Ngụy Dịch có thể trực tiếp yêu cầu Bạch Hồ Đồng Tử đi giết một ít người, nhưng không có khả năng để cho Bạch Hồ Đồng Tử vì “Đại Tân của hắn” đi quét sạch một ít người.

Điều này cũng làm cho hắn hiểu được, muốn phải quét sạch cái quốc gia rách nát này, căn bản không khả năng hi vọng vào Bạch Hồ Đồng Tử.

Vẫn là phải hi vọng vào Thôi Hằng.

Nhưng bây giờ Bạch Hồ Đồng Tử đều đã bị Thôi Hằng dọa cho sợ rồi, liên minh đẹp Thôi khi trước cũng bị Thôi Hằng nhẹ nhõm phá hỏng, còn có cái gì có thể để cho Thôi Hằng ra tay đây?

Ngụy Dịch rơi vào trầm tư.

“Hoàng Đế, người dường như rất phiền não?” Bạch Hồ Đồng Tử nhìn thấu biến hóa tâm tình của Ngụy Dịch, dò hỏi “Có gì cần ta giúp một tay sao?”

“Không có, chẳng qua là nhìn quốc gia này ngày càng suy sụp, có chút ưu sậu mà thôi.” Ngụy Dịch thở dài nói, đây là lời thật lòng của hắn.

“Thì ra người còn đang muốn giết Thôi Hằng a.” Bạch Hồ Đồng Tử nhất thời sợ đến sắc mặt trắng bệch, lắc đầu liên tục nói “Ta khuyên người tốt nhất buông tha cái ý nghĩ này, ta nhưng mà không giúp được người, cõi đời này cũng không có bất kỳ người nào có thể giúp được người.”

“Hả?” Ngụy Dịch mê mang.

Chính mình lúc nào nói như vậy?

Ngay sau đó liền hiểu được, chính mình trước kia khi dụ Bạch Hồ Đồng Tử đi chịu chết, đã đem lý do quốc lực Đại Tân suy yếu đều đổ lên đầu Thôi Hằng.

Chẳng qua, hắn không nghĩ tới Thôi Hằng lại mang lại cho Bạch Hồ Đồng Tử ám ảnh lớn như vậy.

Chỉ vì một lời nói không quá liên quan liền bị hù dọa thành bộ dáng này.

Đây chính là một vị Địa Tiên a!

Thôi Hằng rốt cuộc mạnh mẽ đến mức độ nào?

“Bệ hạ!” Vừa lúc đó, xa xa truyền đến một thanh âm có chút chói tai, là thái giám Thường Thị Vương Thuận vội vã chạy tới.

“Xảy ra chuyện gì, gấp gấp như vậy?” Ngụy Dịch khẽ nhíu mày, sắc mặt có chút không vui.

“Bệ hạ, đúng là có chuyện quan trọng.” Vương Thuận vội vàng nói “Nhà họ Vương ở Lang Gia bên kia phải tới một vị sứ giả, là một vị Nhân Tiên từ Thượng Giới đến, tên là Vương Đông Khang, nói có chuyện cực kỳ trọng yếu muốn gặp bệ hạ cùng Bạch Hồ Tiên Đồng.”

“Nhà họ Vương ở Lang Gia, Nhân Tiên Thượng Giới?!” Ngụy Dịch nghe vậy kinh ngạc không thôi, sau đó nhìn về phía Bạch Hồ Đồng Tử, dò hỏi “Ý của Tiên Đồng như thế nào?”

“Đi gặp một lần đi.” Bạch Hồ Đồng Tử gật đầu mỉm cười nói, làm bộ lộ ra bộ dáng có chút hưng phấn.

...

Chuyện nhà họ Vương ở Lang Gia sắp tổ chức yến tiệc đẹp Thôi, lấy tốc độ cực nhanh đồn đãi khắp thiên hạ.

Hơn nữa sau khi Hoàng Đế Đại Tấn cùng Ngự Thú Tiên Môn chấp nhận lời mời, điều này liền khiến cho những đại Tiên Môn đang chuẩn bị tiêu diệt phái Tiên Hà cùng Đạo Nhật Cung cũng bị kinh động, quyết định đi đến cái yến tiệc này nhìn một chút tình hình.

Mười hai tên Bồ Tát của Bảo Lâm Thiên Viện cũng rất cuộc buông tha tranh đoạt quyền lãnh đạo, chọn lựa năm tên Bồ Tát đi Quận Thành Lang Gia ở Duyên Châu.

Toàn bộ người trong thiên hạ đều có thể cảm giác được, buổi yến tiệc này sẽ là một cơn bão lớn vô cùng.

Lúc này, nó đang trong quá trình áp ủ.

Mà hắc thủ sau màn bố trí buổi yến tiệc này, lúc này đang ở trong phủ Châu Mục của Phong Châu Phủ Thành, không chớp mắt nhìn chiếc kim xa vốn là thuộc về Bạch Hồ Đồng Tử kia.

Lúc này, thời gian Bạch Hồ Đồng Tử hạ xuống đã trôi qua bảy ngày.

Thiên Lộ phía trên sắp ngưng kết thành Tinh Thạch.

Thôi Hằng dự định nghiên cứu một chút xem Thiên Lộ Tinh Thạch này rốt cuộc là thứ gì.

Nhìn một chút xem có thể cung cấp chút nào trợ giúp đối với việc tu hành của mình hay không.

Chương 303: Tâm ma đầu độc, kính mời Cửu Hỏa Viêm Long (1)

Tổng cộng 2071 viên Thiên Lộ Tinh Thạch chồng chất tại trước mặt Thôi Hằng.

Đây là một loại tinh thể bằng đá, có hình thoi mười hai mặt, màu vàng, tản ra ánh huỳnh quang nhàn nhạt.

Chỉ lớn bằng nửa cái móng tay, hơn nữa kích thước mỗi một viên đều hoàn toàn giống nhau, gần như không khác nhau chút nào, hiển nhiên là sản vật trải qua nhân công thiết lập.

Thôi Hằng nắm một nhúm Thiên Lộ Tinh Thạch thả vào trong tay, thả ra chút lực lượng Kim Đan đem nó bao bọc, bắt đầu phân tích cấu tạo trong đó.

Ồ trong nháy mắt sau khi tiếp xúc lực lượng Kim Đan, những ánh huỳnh quang nhàn nhạt phía trên những viên Thiên Lộ Tinh Thạch này nhất thời trở nên sáng lên, lại trực tiếp chiếu rọi đến không trung, tạo thành một cái màn sáng chu vi ba tấc.

Bên trong lấp lánh các loại cảnh tượng ở mười một Châu trong Đại Tân, có nhà tranh lều cỏ, có đình đài lầu các, có người buôn bán nhỏ, có Tướng Quân Vương Hầu... Đủ loại như vậy hóa thành vô số ánh sáng, thoáng hiện lên ở bên trong màn sáng này.

“Quả nhiên là quốc vận chi khí.” Trong lòng Thôi Hằng làm ra phán đoán sơ bộ.

Thật ra thì, ngay từ lúc cử hành nghi thức, hẳn liền phát hiện có vô hình chi khí ngưng tụ ở trên quan phục của Châu Mục cùng với trên ấn tín và dây đeo triện, lúc ấy hẳn liền có suy đoán tương tự.

Kết hợp với yêu cầu khi cúng tế, liền dễ dàng suy đoán ra điều này hơn.

Tỷ như nhất định phải do Châu Mục Chủ Quan một Châu chủ trì mới có thể tiến hành, hơn nữa còn cần Châu Mục kêu lên lời nói cung nghênh Tiên Phật Thượng Giới xuống trần mới tính là hoàn thành.

Châu Mục chính là hạch tâm hội tụ quốc vận một Châu, câu nói kia hơn phân nửa chính là chìa khóa đem quốc vận chi khí ngưng tụ trên người dâng hiến ra.

Thôi Hằng không có nói câu nội kia, vô hình chi khí sẽ còn lưu lại phía trên quan phục, chờ đến ba ngày sau khi nghi thức kết thúc, mới từ từ tiêu tan không thấy.

Bây giờ viên Thiên Lộ Tinh Thạch này trải qua phân tích của lực lượng Kim Đan, lại hiện ra cảnh tượng các nơi trong mười một Châu của Đại Tấn, ý nghĩa cái suy đoán này đúng tám chín phần mười.

Chẳng qua, Thôi Hằng luôn cảm thấy vẫn là thiếu cái gì.

Vì vậy hắn thử nghiệm tiếp tục tiến hành phân tích.

Bỗng nhiên Thôi Hằng nhướn mày một cái, trợn to hai mắt ” Ừm ? ! ”

Bên trong Thiên Lộ Tinh Thạch lại ẩn chứa một tia linh tính cực kỳ yếu ớt.

Ước chừng chỉ bằng một phần ngàn của Cửu Hỏa Viêm Long.

Nhưng, lấy hiểu biết của hắn đối với linh tính, rất nhanh liền phát hiện tia linh tính này có gì đó không đúng.

Linh tính mà Thôi Hằng nhận biết là cực kỳ thuần túy và tinh khiết.

Vô luận là linh tính Kim Đan hắn còn đang dự dục, hay là linh tính Hồng Vũ Kiếm tự mình sinh ra, hoặc là linh tính giao cho Cửu Hỏa Viêm Long, đều là như vậy.

Nhưng linh tính trong Thiên Lộ Tinh Thạch lại hết sức đục ngầu, không có cảm giác tinh khiết trong suốt.

Giống như là đem vô số ý nghĩ rối ren của sinh linh cưỡng ép ngưng kết với nhau.

Ầm!

Thôi Hằng trực tiếp bóp chặt mấy chục viên Thiên Lộ Tinh Thạch này, đồng thời dùng lực lượng Kim Đan đem những linh tính nhỏ xíu kia rút ra ngoài.

Sau đó, hắn liền ngửi thấy một cỗ mùi vị tương tự với hương khói.

“Thì ra là nguyên lực của chúng sinh. ” Thôi Hằng rất cuộc biệt rõ là chuyện gì xảy ra.

Nguyên lực của chúng sinh là lực lượng tinh thần đặc biệt của sinh mệnh có linh trí.

Khi một người cực độ nhiệt liệt mà mong mỏi một chuyện nào đó, hoặc có tin ngưỡng với một tồn tại nào đó, thì sẽ sinh ra nguyên lực.

Trong lúc Thôi Hằng thu thập thất tình chúng sinh, liền thường xuyên cảm giác được loại nguyên lực này, nhưng hắn cũng sẽ cẩn thận tránh ra, tận lực không đụng chạm nguyên lực, chỉ có thể thu thập ánh sáng thất tình bình thường. .

Bởi vì, nguyên lực quá mức rồi ren, ân chứa vô số ý nghĩ bất đồng của sinh linh, đối với việc tu hành của hạ̃n vô ích.

Chẳng qua, sau khi tu luyện pháp thuật Cửu Hỏa Viêm Long, hạ̃n liền phát hiện loại nguyên lực này mặc dù không thể dùng để dựng dựng linh tính Kim Đan, nhưng lại có thể coi như chất dinh dưỡng để bồi bổ linh tính của Cửu Hỏa Viêm Long, để cho nó nhanh chóng trưởng thành, nhanh chóng trở nên mạnh mẽ.

“Thực lực của Cửu Hỏa Viêm Long cùng cường độ linh tính có liên quan, không có quan trọng hôn tạp hay không, nếu như đem những Thiên Lộ Tinh Thạch này đều đút cho nó, coi như không thể tăng lên tới trình độ Trúc Cơ hậu kỳ, cũng có thể để cho thực lực của nó bay lên gấp mấy lần.”

Thôi Hằng đối với điều này rất là vui mừng.

Cửu Hỏa Viêm Long là pháp thuật liên quan tới linh tính, nếu hạ̃n đem pháp thuật này tu luyện càng cao thâm, ở trong tu luyện Nguyên Anh kỳ sau này hạ̃n là sẽ càng thuận lợi.

Nói cách khác, những Thiên Lộ Tinh Thạch này đối với việc tu luyện của hạ̃n sau này sẽ có chỗ tốt không nhỏ.

Coong!

Vừa lúc đó, trong tay áo Thôi Hằng truyền ra tiếng kiếm reo, chính là Hồng Vũ Kiếm đang hơi hơi xung động, biểu hiện ra một loại tâm tình vô cùng khát vọng đối với sự vật nào đó bên ngoài.

“Đừng rồi, nó cũng cần tăng trưởng linh tính.” Thôi Hằng vung vẩy tay áo, đem Hồng Vũ Kiếm phóng thích ra ngoài.

Chỉ thấy nó nhẹ nhàng xoay một vòng trong lòng bàn tay Thôi Hằng, trong nháy mắt liền đem nguyên lực ân chứa trong mấy chục viên Thiên Lộ Tinh Thạch kia hấp thu, sau đó phát ra tiếng kiếm reo vui sướng.

Giống như là một đứa trẻ nhỏ ăn no, ở trên không trung nhảy nhót nhót nhót.

Tầng thứ lực lượng của nó cũng có tăng trưởng, từ luyện khí kỳ tầng bảy ban đầu đạt tới trình độ tương đương với luyện khí chín tầng.

“Nếu như đem hết thảy những Thiên Lộ Tinh Thạch này đều tinh luyện, hạ̃n là đủ cho nó tăng lên tới Trúc Cơ sơ kỳ.” Trong lòng Thôi Hằng hơi đánh giá một chút, nhưng vẫn là đem Hồng Vũ Kiếm thu vào.

Những Thiên Lộ Tinh Thạch này hạ̃n còn dùng vào chỗ khác.

Hơn nữa linh tính nguyên lực chẳng qua là một phân cấu tạo của nó, chủ thể vẫn là quốc vận chí khí, hiệu quả của loại lực lượng này Thôi Hằng còn chưa nhìn thấu, phải nghiên cứu một đoạn thời gian.

Chương 304: Tâm ma đầu độc, kính mời Cửu Hỏa Viêm Long (2)

“Chẳng qua, nhiều đây mới hơn hai ngàn viên, số lượng đúng là có chút ít.” Thôi Hằng hơi hơi suy nghĩ, liền giương mắt nhìn lên bầu trời, trong lòng toát ra một cái ý nghĩ “Có cần đi Thiên Khư Giới tìm những Tiên Môn Phật Viện kia ‘Mượn’ một chút hay không?”

Lúc trước hẳn từ trong miệng Vương Đông Dương biết được, Tiên Môn Thượng Giới hạ xuống hạ giới thu thập Thiên Lộ Tinh Thạch bắt đầu từ ba ngàn năm trước, thời gian chính là ở lúc tổ sư của Đạo Nhất Cung phi thăng Thiên Khư Giới, lúc triều đại Đại Diễn thành lập.

Trong những năm này, ước chừng góp nhặt hơn ba mươi lần, mỗi lần nhiều thì bảy, tám ngàn viên, ít thì ba, bốn ngàn viên, lấy con số trung bình cũng phải có một trăm năm chục, một trăm sáu chục ngàn.

Ngoài ra còn vơ vét trên tay thế tộc hào phú, mỗi lần cũng phải khoảng một ngàn viên, cộng lại cũng có hơn ba chục ngàn viên.

Đại khái ước tính một chút, những Thiên Lộ Tiên Thạch của đám Tiên Môn này lấy được hẳn là hơn hai trăm ngàn viên.

Dương nhiên, những Tiên Môn này khẳng định cũng sẽ sử dụng Thiên Lộ Tinh Thạch.

Dù sao, lấy thái độ hận không thể đem Thiên Lộ Tinh Thạch thế tộc hào phú thu hoạch được đều vơ vét sạch của bọn hắn, hơn phân nửa là có nhu cầu khẩn cấp với Thiên Lộ Tinh Thạch.

“Hai trăm ngàn viên, chỉ cần có thể còn lại ba thành, không sai biệt lắm có thể để cho một con Cửu Hỏa Viêm Long có được linh tính tương đối sơ cấp.” Thôi Hằng trong lòng nghĩ như vậy, ánh mắt lại nhìn về phía chiếc kim xa kia.

Cái gọi là Tiên Binh cấp Thiên Nhân này, chỉ là một kiện pháp khí tương đương với Trúc Cơ sơ kỳ, nhưng lại có công hiệu thần kỳ hội tụ quốc vận chi khí cùng nguyên lực chúng sinh, ngưng tụ thành Thiên Lộ Tinh Thạch.

“Chỉ từ chiếc kim xa này liền có thể nhìn ra, truyền thừa của Thiên Khư Giới cũng không đơn giản, nhất định cũng có chỗ đáng học hỏi, có lẽ còn có thể tồn tại một ít cường giả lánh đời...”

Nghĩ tới đây, Thôi Hằng bỗng nhiên giật mình, trong lòng chợt cảnh giác “Không đúng, ta mới vừa rời lại muốn đi Thiên Khu Giới cần quét tất cả Tiên Môn, trực tiếp đem Thiên Lộ Tinh Thạch của bọn họ đều cướp lấy dứt cho Cửu Hỏa Viêm Long!

“Cái này quá không cẩn thận, là bởi vì sau khi hiểu được Phật Đà mạnh nhất Thiên Khu Giới cũng chỉ tương đương với Trúc Cơ đỉnh phong liền quá tự tin sao? Ai, bất cẩn rồi, con đường tu hành quả nhiên chật vật, Tâm Ma không chỗ nào không có mặt a!

“Lại không nói Thượng Giới có hay không có cường giả lánh đời không muốn người biết, chỉ riêng công dụng của quốc vận chi khí, còn có cái loại Thiên Khu Tà Trùng vô cùng quỷ dị này, ta đều không biết rõ.

“Nơi này trên bản chất chính là một cái thời không tiên hiệp Tiên Vương đi đây đó, hung thú hoành hành, ta chẳng qua là vận khí tốt đi tới một cái vị diện cấp thấp mà thôi.

“Thượng Giới với ta mà nói còn có quá nhiều điều không biết, vậy mà ta lại quá tự tin, không được, không thể như vậy, cũng còn may kịp thời tỉnh ngộ, nếu không đã đi nhầm vào đường rẽ.

“Coi như về sau thật muốn đi Thiên Khu Giới, cũng tuyệt không thể phách lối hành sự khộng chút kiêng kỵ, càng không thể trực tiếp đi cướp bóc, phải lấy con đường tu luyện Nguyên Anh kỳ làm hạch tâm mà hành sự.”

Nghĩ tới đây, hẳn rất cuộc thử phào nhẹ nhõm, nhưng trong lòng vẫn còn hơi sợ hãi.

Nếu không phải lần này mình kịp thời tỉnh ngộ, liền sẽ bị Thiên Lộ Tinh Thạch cám dỗ mà lâm vào đường rẽ.

Đó là một con đường có thể đem mình đẩy tới vực sâu vạn trượng!

“Cũng còn may là ta luôn luôn giữ cảnh giác, không có bị Tâm Ma đầu độc.” Thôi Hằng trực tiếp phát tay áo, đem Thiên Lộ Tinh Thạch thu vào, dần dần đem tâm tình bình phục lại.

“Cái giai đoạn Kim Đan đại thành đến Nguyên Anh này cũng đã nguy hiểm như thế, không biết tu thành Nguyên Anh kỳ là hình dáng gì, phỏng chừng không phải chỉ đơn thuần là tích lũy pháp lực.”

Theo tu vi tự thân càng sâu, hẳn càng ngày càng cảm giác, đơn thuần tích lũy pháp lực cùng trui luyện thân hồn có thể tăng lên sức mạnh, nhưng cũng không thể thực hiện nhảy vọt cảnh giới trên bản chất.

Quá trình từ Kim Đan đại thành đến Nguyên Anh chính là minh chứng.

Con đường tu tiên, cũng không phải đơn giản là tích lũy cùng tăng trưởng, sẽ còn liên quan đến một ít phương pháp huyền diệu khó giải thích.

“Nếu mà ta đoán không sai, tu luyện bắt đầu từ Nguyên Anh sơ kỳ, hơn phân nửa liên sẽ liên quan đến một ít phương pháp tu luyện hơi huyền diệu.” Thôi Hằng trong lòng trầm tư,

“Điều này ý nghĩa, nếu là muốn tự mình ngộ đạo mà nói, chỉ sợ ngàn năm vạn năm đều chưa chắc có thể thành, cũng còn may có 《Sơ Cấp Tiên Pháp》, chờ sau khi thành công dựng dựng Nguyên Anh, lật nhìn một chút là được rồi.

Bây giờ, hẳn cách Nguyên Anh đã không xa.

Ánh sáng thất tình đã có năm loại viên mãn, chỉ có màu trắng tượng trưng yêu cùng màu đỏ tượng trưng vui chưa có đạt tới bảy thước.

Màu trắng là sáu thước một tấc, màu đỏ là sáu thước 9 tấc, khoảng cách hoàn toàn viên mãn chẳng qua là vấn đề thời gian.

Sau đó, cũng chỉ cần bế quan bảy bảy bốn chín ngày, là sẽ thai nghén ra Nguyên Anh.

“Cũng không biết nhóm Tiên Phật ở Lang Gia bên kia, có thể hay không cung cấp cho ta một chút ánh sáng thất tình rồi mới chết?” Khóe miệng Thôi Hằng hơi hơi nhếch lên, ánh mắt nhìn về phía phương hướng Duyên Châu.

Ba thước trên đầu Vương Đông Dương, có một cái Thất Tình Thần Linh, cũng coi như ý thức cảm giác của hắn kéo dài.

Vì vậy, cho dù ngộ ở trong nha môn Phong Châu Phủ Thành, hẳn cũng có thể thấy cảnh tượng ở bên trong Quận Thành Lang Gia Duyên Châu.

Chương 305: Tâm ma đầu độc, kính mời Cửu Hỏa Viêm Long (3)

Mặc dù Thôi Hằng kiêng kỵ Thượng Giới, bởi vì Thượng Giới có quá nhiều điều không biết, nhưng chuyện này cũng không hề ảnh hưởng đến việc hấn đại khai sát giới, giết những Tiên Phật hạ xuống hạ giới kia.

Dù sao, hạ giới bên này hấn cơ bản đã nhìn thấu, sau khi trải qua giao lưu cùng Bạch Hồ Đồng Tử và Vương Đông Dương, những tên được gọi là Tiên Phật Thượng Giới này trong mắt hấn cũng không có bí mật gì.

Dĩ nhiên là nên diệt liền diệt.

Cẩn thận thì cẩn thận, nhưng cũng không có đạo lý gặp chuyện chỉ có thể co đầu rụt cổ.

Hấn cũng không lo lắng Thiên Khư Giới bỗng nhiên hạ xuống một cường giả tương đương với Nguyên Anh.

Nếu thật có thể tùy ý hạ xuống mà nói.

Phái Tiên Hà trăm năm trước liền không còn tồn tại.

Theo Thôi Hằng, cái hạ giới này, dù sao vẫn là tương đối an toàn.

...

Quận Thành Lạng Gia hôm nay, so sánh cùng ngày trước có khác biệt rất nhiều.

Vô luận là trên tường thành cửa thành, hay là nhà ở dọc phố bên trong thành, đều treo lên đèn lồng màu đỏ, phía trên dùng bột vàng viết rất nhiều lời nói cát tường, vô cùng vui mừng.

Điều này làm cho dân chúng bên trong thành có một loại cảm giác tốt đến.

Đương nhiên, khác biệt lớn nhất, vẫn là trên trời thỉnh thoảng bay xuống áng mây lành.

Dân chúng không nhìn được quỳ dưới đất, quỳ bái những áng mây lành này.

Đối với bách tính thông thường mà nói, những đại nhân vật có thể cưỡi mây đạp gió, bay trên trời này chính là thần tiên.

Tuyệt không thể bắt kính với thần tiên.

Chẳng qua là, người trong Tiên Môn tới tham gia yến tiệc đẹp Thôi, thật ra thì cũng không có năng lực cưỡi mây đạp gió.

Đây là chuyện ít nhất là Thiên Nhân mới có thể làm được.

Bọn họ cơ bản đều là dùng Tiên Khí mang xuống từ Thượng Giới, đạt tới hiệu quả tương tự.

Mặc dù hơi chút dối trá, nhưng tất cả mọi người đều là làm như vậy, tự nhiên cũng không có ai nói gì.

Không làm như vậy ngược lại sẽ có vẻ dị loại.

Năm vị Bồ Tát của Bảo Lâm Thiên Viện cuối cùng vẫn đến, là ba người Tề Đức, Tề Đồng, Tề Phong cùng hai gã hòa thượng khác.

“Năm vị Bồ Tát các ngài đến dự, không có từ xa tiếp đón, xin chớ trách a.” Vương Đông Dương vẻ mặt nhiệt tình nghênh đón, Vương Đông Lâm cũng đứng ở một bên.

”Ừ.” Tề Đức hòa thượng đối với hai người đều không thèm nhìn thẳng, trực tiếp gật đầu ngồi xuống.

Hòa thượng Tề Đồng cùng Tề Phong cùng hai gã hòa thượng khác cũng chỉ là nhìn hai người một cái, sau khi khẽ gật đầu liền ngồi xuống, hiển nhiên cũng không có đem bọn họ coi ra gì.

Vương Đông Lâm cùng Vương Đông Dương lại cũng không tức giận.

Bọn họ thấy năm tên đầu trọc này ngồi xuống, cũng không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Rốt cuộc là không phụ Thượng Tiên giao phó.

Ở trước khi năm vị Bồ Tát này của Bảo Lâm Thiên Viện tới, Ngự Thú Tiên Môn, Kiến Viêm Đế Ngụy Dịch, còn có các thế tộc hào phú nhận được lời mời, cùng với tứ đại Tiên Môn như Thiên Hợp Thành Giáo, Chư Thiên Tinh Đầu Các, Bạch Vân Thành, Chân Không Đạo, đều đã vào tiệc.

Năm vị Bồ Tát đến, cũng hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Vô luận là thế tộc hào phú, hay là mấy đại Tiên Môn, hoặc là Ngụy Dịch tạm thời quyết định tới tham gia yến tiệc đều nhìn về bọn họ.

“Các vị!” Vừa lúc đó, Vương Đông Dương đi tới trung ương sảnh yến tiệc, ngắm nhìn bốn phía, mỉm cười nói, “Đầu tiên đa tạ các vị có thể tới nơi này cô vũ, tham gia buổi yến tiệc này, tiếp đó phải nói cho mọi người một chuyện rất trọng yếu.”

Năm vị Bồ Tát hai mắt hơi khép, cũng không thèm nghe hẳn nói chút nào, các thế tộc hào phú cùng mấy đại Tiên Môn cũng hơi không kiên nhẫn, bọn họ tới nơi này cũng không phải là nghe loại nói nhảm này.

Chỉ có Kiến Viêm Đế Ngụy Dịch cùng Bạch Hồ Đồng Tử có chút hăng hái mà nghe.

“Ta phải nói cho chư vị chính là...”

Vương Đông Dương bỗng nhiên dừng một chút, quần áo trên người mơ hồ dấy lên ánh lửa, vẻ mặt nghiêm túc “Lần yến tiệc này cũng không phải là vì chinh phạt Thôi Hằng, mà là muốn đem bọn người đều chôn giết ở chỗ này!”

Sau khi người đủ, hẳn lập tức lộ ra kế hoạch.

Lời vừa nói xong, toàn trường tĩnh mịch, tất cả mọi người đều không thể tin nhìn Vương Đông Dương, gần như cho rằng mình sinh ra ảo giác.

Người này điên rồi sao ?

“A, hoang đường! ” Tể Đức hòa thượng trước nhất đứng lên, đối với bọn gã sư đệ bên người nói “Đây chính là yến tiệc các người muốn tới tham gia sao? Buồn cười!”

Đám người Tể Đồng, Tể Phong á khẩu không trả lời được, trong ánh mắt nhìn về phía Vương Đông Dương tràn đầy sát cơ.

“A Di Đà Phật! ” Tể Đức hòa thượng chấp hai tay, miệng tụng phật hiệu, xoay người nhìn về phía Vương Đông Dương, trầm giọng nói “Thì ra thí chủ đã bị cái tên tà ma Thôi Hằng kia không chế, bản tăng theo lý nên đem người độ hóa.”

Nói xong, toàn thân hẳn Phật quang đại thịnh, liền muốn hướng Vương Đông Dương ra tay.

“Con lừa trọc, ta phụng mệnh lệnh của Thượng Tiên, ở nơi này đem bọn người chôn giết, người không những không Niết Bàn ngay tại chỗ, còn lại dám hướng ta ra tay? !”

Vương Đông Dương đối mặt một vị Bồ Tát ra tay, vậy mà không sợ chút nào, sau khi nghiêm nghị quát mắng, hẳn bỗng nhiên chấp tay hướng hư không hành lễ “Kính mời Cửu Hỏa Viêm Long hạ xuống!”

Rống!

Ngay vào lúc này, một tiếng rống gầm vang dội thập phương, ánh sáng lấp lánh màu lửa đỏ nóng rực đến cực điểm, bỗng nhiên từ trên người Vương Đông Dương tỏa ra.

Chương 306: Chúng ta đều nguyện đi theo Thượng Tiên

Ở bên trong ánh sáng màu lửa đỏ nóng rực chói mắt, hoa văn hình rồng trên quần áo Vương Đông Dương bay lên.

Chỉ trong nháy mắt liền hóa thành một con Tiểu Hỏa Long dài bảy tấc.

Có điều, con rồng lửa này mặc dù nhỏ, nhưng cũng không yếu.

Ở trong nháy mắt khi nó hiện thân, con người màu đỏ thậm chí liền nhìn chăm chăm vào Tề Đức hòa thượng.

Luồng Phật quang nồng nặc chói mắt kia, dường như để cho con Tiểu Hỏa Long này cảm thấy vô cùng khó chịu.

Nó quơ quơ đầu, bỗng nhiên há miệng, phun ra một luồng hơi nóng.

Ngay sau đó, cái luồng hơi nóng này liền như là phi kiếm, xẹt qua một luồng sáng trắng trên không trung, mang theo sóng khí cuộn cuộn, lách thế nhanh như chớp, đánh vào trên ngực Tề Đức hòa thượng.

Ầm!

Chỉ nghe một tiếng vang trầm đục, luồng hơi nóng này liền tức khắc xuyên thủng ngực Tề Đức hòa thượng.

Tề Đức hòa thượng mới vừa rồi còn muốn phát động tấn công Vương Đông Dương. nhất thời liền cứng đờ tại chỗ, hai mắt trợn tròn, không thể tin nhìn Vương Đông Dương, dường như không thể tin được chuyện mới vừa xảy ra.

“Cái này, làm sao, làm sao có thể? !”

Hắn sững sờ cúi đầu, thấy trên ngực của chính mình xuất hiện một cái lỗ hồng to lớn, đường kính ước chừng ba tấc, ở chỗ mép đều đã một mảnh nám đen, máu thịt, xương cốt, nội tạng bên trong đã sớm hóa thành bụi bặm.

Nếu là Thần Cảnh thông thường, bị thương như vậy, đã chết ngay tại chỗ.

Nhưng mà Tề Đức hòa thượng dù sao cũng là một vị Bồ Tát tu luyện mấy trăm năm, sinh mệnh lực cực kỳ cường hãn, bây giờ vẫn còn có thể đứng, thậm chí còn có thể vận chuyển pháp lực điều trị thương thế của mình.

“ Sư huynh? ! Tề Đức sư huynh!”

“ Chuyện gì xảy ra, mới vừa rồi đó là cái gì? !”

“Tà ma, ngươi dùng yêu pháp gì? !”

Bốn gã Bồ Tát khác của Bảo Lâm Thiên Viện thấy Tê Đức hòa thượng thụ thương, lập tức liền đứng lên, vọt tới bên người Tê Đức hòa thượng, đem hắn vây vào giữa bảo vệ, cũng vận chuyên Phật lực chữa thương cho hắn.

Mặc dù trong ngày thường bọn họ thường xuyên cãi vã, còn muốn suy nghĩ cướp đoạt quyền lãnh đạo, nhưng mà khi đối mặt ngoại địch vẫn tương đối đoàn kết.

Nhất là khi đang đối mặt với một nhân vật mạnh mẽ thần bí.

Mới vừa rồi cái con Tiểu Hỏa Long kia mới vừa xuất hiện, liền lấy tốc độ vượt qua cực hạn cảm giác của tất cả mọi người tại đây mà triển khai công kích, còn đem Tê Đức hòa thượng đánh cho thụ thương nặng như vậy.

Thật là không tưởng tượng nổi.

Tê Đức hòa thượng nhưng là một vị Bồ Tát tuổi tác vô cùng thâm niên, đôi mắt toàn bộ Bồ Tát trọng Thiên Khư Giới, hắn cũng tuyệt đối được gọi là người xuất sắc, làm sao sẽ bị đánh bại nhẹ nhõm như vậy? !

Trừ phi cái con Tiểu Hỏa Long này là tồn tại cấp Thiên Nhân!

Điều này sao có thể đây? !

“Gào gù!”

Vừa lúc đó, Tiểu Hỏa Long đang bay vòng trên không trung bỗng nhiên gào một tiếng.

Nó lắc lư móng vuốt cùng đầu, không ngừng chuyển động trên không trung, dường như không quá hài lòng với thành quả của chính mình mới vừa rồi.

Vì vậy, một đôi con ngươi màu đỏ thẫm kia của Tiểu Hỏa Long lần nữa nhìn chăm chăm Tê Đức hòa thượng.

Ngay sau đó, vẩy giáp trên người nó cũng bắt đầu bốc cháy, tất cả đều hóa thành vô số ngọn lửa, lực lượng cực kỳ nóng rực lại lần nữa tản mát ra, để cho lòng người cảm thấy rung động.

Lần này, Tiểu Hỏa Long không có lại thụ liễm khí tức của chính mình, uy áp kinh khủng tới cực điểm trong nháy mắt bao phủ toàn bộ khu nhà lớn Vương gia.

Những người ở chỗ này, nhất thời sắc mặt đại biến, trong mắt tràn đầy vẻ sợ hãi.

Nhất là mây vị Địa Tiên kia, càng là không thể tin nhìn con Tiểu Hỏa Long này, như là gặp ma quỷ, kinh hãi muốn chết.

“Trời, Thiên Tiên? !”

“Làm sao lại là Thiên Tiên? !”

“Chuyện này là không thể nào!”

Toàn bộ sảnh yến tiệc trực tiếp sôi trào lên, đã có Địa Tiên nhận ra tầng thứ cảnh giới của Tiểu Hỏa Long.

Cảm giác cực độ khủng hoảng lúc này liền tràn đầy trong lòng tất cả mọi người.

Thiên Tiên!

Coi như là ở Thiên Khư Giới đều là đại danh từ vô địch!

Thiên Quân là thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, thường thường một trăm hai trăm năm trôi qua cũng không thấy được một vị.

Phật Đà càng là lánh đời thanh tu, cực ít có người có thể thấy tồn tại tầng thứ này.

Vì vậy, Thiên Quân ở Thiên Khư Giới thông thường chính là người mạnh nhất trên ý nghĩa, là đại nhân vật tất cả Địa Tiên, Bồ Tát đều phải ngưỡng vọng.

Nhưng nơi này là hạ giới, là vùng đất ngay cả võ công cấp Nhân Tiên đều không truyền lưu, làm sao lại xuất hiện Thiên Tiên? !

Coi như là Hằng Hà Chân Nhân phái Tiên Hà trước đây, cũng không có khoa trương như vậy.

Thật là không thể tưởng tượng nổi.

Đôi mắt một con Hỏa Long cường đại như thế, người ở chỗ này căn bản cũng không có ai là đối thủ của nó.

Toàn bộ khu nhà lớn Vương gia lâm vào trạng thái cực độ yên tĩnh.

Tiểu Hỏa Long còn chưa có triển khai lần công kích thứ hai, chẳng qua là phóng ra một chút khí thể uy áp, liền đem mọi Nhân Tiên, Địa Tiên, Bồ Tát đang ngồi đều hù dọa.

Không có một người dám nhúc nhích.

Bao gồm cả bốn gã Bồ Tát Bảo Lâm Thiên Viện đang vây Tê Đức vào giữa đề bảo vệ, cũng là không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Sợ mình bị ngọn lửa trên người Tiểu Hỏa Long đốt thành tro bụi.

Lây lực lượng cấp Thiên Tiên của Tiêu Hỏa Long, chính mình chỉ cần hơi hơi tiếp xúc, thậm chí chỉ cần khoảng cách gần một chút, liền có thể bị đốt thành tro bụi!

Tể Đức hòa thượng vừa rồi sờ dĩ chẳng qua là bị xuyên thủng ngực, là bởi vì Tiêu Hỏa Long chẳng qua là nhổ ra một ngụm hơi nóng thôi.

Cũng không có chân chính triển khai công kích.

Tể Đồng hòa thượng miễn cưỡng trấn định tinh thần, nhìn về phía Vương Đông Dương, trầm giọng nói: “Người rút cuộc muốn làm gì, là muốn giúp cái tên tà ma Thôi Hằng đem chúng ta toàn bộ đều giết chết sao?!”

Hắn vừa nói lời này, những người tại đây lập tức đều xô xao, trên mặt của mỗi người đều lộ ra biểu tình vô cùng hoảng sợ.

Có con Tiêu Hỏa Long này ở đây, Vương Đông Dương thật có thể làm được loại chuyện này.

“Không.” Vương Đông Dương lắc đầu một cái, mỉm cười nói “Thượng Tiên nhân từ, cũng không thích giết chóc, các vị trong hào môn vọng tộc, ta cảm thấy các ngươi nên nghe ta nói một chuyện.”

Ngay sau đó, hắn cũng không để ý mọi người muốn nghe hay không, liền tự mình đem chuyện liên quan đến phương diện Tiên Môn thu thập Thiên Lộ Tinh Thạch nói một lần.

Là làm sao bóc lột thế tộc hào phú, là làm sao chèn ép tiêu hao của thế tộc hào phú, đều nói rõ ràng rành rành.

Người trong thế tộc hào phú tại đây, sau khi nghe được Vương Đông Dương giải thích, biểu cảm trên mặt không ngừng thay đổi.

Từ khiếp sợ lúc mới bắt đầu, dần dần trở nên tức giận, đến cuối cùng thì ánh mắt nhìn về đám người trong Tiên Môn đã tràn đầy oán độc.

Nhất là khi bọn họ thấy người trong Tiên Môn đối với miêu tả của Vương Đông Dương, lại không có ai lên tiếng, thậm chí đều không có một người đứng ra phản bác.

Điều này đồng nghĩa với thềm chấp nhận.

Vì vậy, động đảo người trong thế tộc hào phú tại đây đều trào dâng phần nộ, nhao nhao đứng lên chất vấn.

“Chuyện này có phải thật vậy hay không?!”

“Thế tộc hào phú chúng ta, ngay cả uống chén canh cũng không xứng sao?!”

“Thật bất chúng ta quỳ xin cơm sao? !”

Trong ngày thường, khi bọn họ đối mặt người trong Tiên Môn, đã đầy đủ hèn mọn, cho rằng có thể được người trong Tiên Môn cho một chút tôn trọng, lại không nghĩ tới chính mình vẫn là bất tri bất giác bị chèn ép lâu như vậy.

So với làm chó cũng không bằng!

Dương nhiên, bọn họ dám đứng ra mắng như vậy, cũng là vì cảm thấy có người cho mình chỗ dựa.

Người này chính là vị Thượng Tiên trong miệng Vương Đông Dương kia!

Dưới cái nhìn của bọn họ, ngay cả Hỏa Long cấp Thiên Tiên cũng có thể phái ra, người nọ sợ rằng là một vị đại năng cấp Thiên Quân.

“Các vị còn muốn làm người bán mạng cho những Tiên Môn này sao?” Vương Đông Dương lộ vẻ mặt cười lạnh nhìn mọi người, cảm hơi hơi hắt lên “Thượng Tiên giao cho ta nhiệm vụ, chẳng qua là muốn giết Tiên Phật của tứ đại Tiên Môn cùng Bảo Lâm Thiên Viện.”

Đông đảo Nhân Tiên của thế tộc hào phú nghe vậy, từng người nhìn nhau, ngay sau đó mặt lộ vẻ vui mừng, rồi rít hướng Vương Đông Dương quỳ rạp xuống, trong miệng hô lớn:

“Chúng ta đều nguyện đi theo Thôi Hằng Thượng Tiên!”

...

Cùng lúc đó, ở trong nha môn phủ Châu Mục, Phong Châu Phủ Thành.

Thôi Hằng bỗng nhiên cảm giác trước mắt mình nổi lên hào quang bảy màu.

Ngay sau đó, liền có từng đạo từng đạo ánh sáng màu đỏ xen lẫn chút màu trắng, xuyên thấu hư không bay tới.

Dung nhập vào bên trong đan điền của hắn.

Chương 307: Tôn tại bị phong ấn vạn cổ (1)

“Ánh sáng đỏ viên mãn.”

Thôi Hằng quan sát đan điền bên trong cơ thể, ánh sáng thất tình chung quanh Kim Đan đã có sáu màu đạt tới bảy thước.

Chỉ còn một màu trắng tượng trưng cho yêu là sáu thước 5 tấc.

“Quả nhiên, để cho đám Tiên Phật Thượng Giới này sinh ra tâm tình vui mừng không khó, nhưng muốn để cho bọn họ tôn kính kính yêu, quả thật không dễ dàng.”

Thôi Hằng mở hai mắt ra, từ trong nhập định tỉnh lại, thềm nói “Nhưng mà, các nơi đều đang phổ biến tân chính lệnh của ta, mỗi ngày đều khiến ánh sáng trắng kéo dài tăng trưởng, độ cao 5 tấc cũng không bao lâu.”

Sau đó, hắn đi ra ngoài nội đường nha môn, ngửa đầu nhìn về trời cao quang đặng, bỗng nhiên nâng tay phải lên, hướng phương hướng Duyên Châu cách không khế năm.

Cùng lúc đó, tay trái vẽ ra một đạo pháp quyết.

Bách tính trong Phong Châu Phủ Thành, lập tức cũng cảm nhận được trên trời truyền đến từng trận cảm giác bị đè nén.

Giống như có ở ánh mắt ở trên trời nhìn chăm chăm xuống.

Chẳng qua, loại cảm giác này chỉ tồn tại trong nháy mắt, tuyệt đại đa số người đều cho là mình sinh ra ảo giác, cũng không có để ý.

“Thì ra, đây chính là Thiên Tâm Chính Pháp.” Thôi Hằng lầm bầm nói nhỏ.

Ngay vừa mới rồi, cùng lúc khi sáu loại ánh sáng thất tình viên mãn, hắn rốt cuộc khám phá luyện thành 《Ngũ Lôi Thiên Tâm Chính Pháp》.

Dem pháp thuật này chân chính tu luyện đến giai đoạn nhập môn.

...

Đối với những người đến từ thế tộc hào phú trong Thiên Khư Giới này, bọn hắn bây giờ đã không có lựa chọn nào khác.

Chỉ có thể đi theo Thôi Hằng,

Như vậy mới có một con đường sông.

Bọn họ đã biết thủ đoạn Tiên Môn chèn ép thế tộc hào phú, nếu như trở lại Thiên Khư giới, đem tin tức này truyền bá ra, nhất định sẽ đưa tới sóng to gió lớn.

Tất nhiên, ở thế giới sức mạnh to lớn quy về một người này, coi như tất cả thế tộc hào phú đều liên hợp lại, cũng chưa chắc có thể hơn được một vị Thiên Tiên của Tiên Môn.

Nhưng nếu mà tất cả thế tộc hào phú trong Thiên Khư Giới đều gây rối, đều liều chết cũng muốn đứng thẳng, vậy thì sẽ ảnh hưởng cực lớn đến nguồn thu Thiên Lộ Tinh Thạch của chín đại Tiên Môn.

Vì vậy, Địa Tiên Tiên Môn cùng với Bồ Tát Phật Môn tại đây cũng không thể để cho bọn họ còn sống trở lại Thiên Khư Giới.

Tuyệt đối sẽ làm cho bọn họ vĩnh viễn lưu lại ở hạ giới.

Chỉ có người chết mới có thể chân chính giữ bí mật.

Không đi theo Thôi Hằng, chắc chắn phải chết.

Vừa vặn Vương Đông Dương bên này lại biểu dương ý tứ của Thôi Hằng, chẳng qua là muốn bày giết người trong Tiên Môn cùng Phật Viện mà thôi, không nhất định phải giết người của thế gia hào phú.

Lúc này không quy phục, còn đợi khi nào?

Người của thế tộc hào phú tất nhiên đều lựa chọn đầu nhập vào Thôi Hằng.

Người trong Tiên Môn tại đây, trừ Bạch Hổ Đồng Tử ra, đều không ngoại lệ mà mặt đều xanh biếc, nổi trận lôi đình.

Cho tới nay, bọn họ đều đem thế tộc hào phú coi là chó của mình.

Bây giờ những con chó này lại phản bội ngay trước mặt chủ nhân.

Đây là đang hung hăng đánh mặt của bọn hần!

Nhưng bọn họ lại không dám biểu hiện ra.

Luồng uy áp kinh khủng mà con Tiểu Hỏa Long kia triển lộ ra, vẫn là in dấu thật sâu vào trong lòng của bọn họ, làm cho bọn họ cảm thấy vô cùng sợ hãi.

Thiên Tiên a!

Đây là nhân vật khủng bố có thể dễ dàng đem bọn họ giết sạch!

Vương Đông Dương nhìn từng người trong thế tộc hào phú đang quỳ rạp xuống, đối với thành quả này vô cùng hài lòng, nhẹ nhàng vuốt cằm nói: “Không cần quỳ lạy, tất cả đứng lên đi.”

“Ta chẳng qua chỉ là thay mặt chuyên đạt ý tứ của Thượng Tiên, người cuối cùng có thể che chở các ngươi cũng là Thượng Tiên. Đợi chuyện chỗ này xong, ta sẽ dẫn các ngươi đi Phong Châu Châu Phủ, ra mắt Thượng Tiên.”

“Đa tạ Vương chủ sự!”

“Đa tạ Vương chủ sự!”

Mọi người rôi rít nói lời cảm ơn, sau khi đứng dậy liền đều xô dịch vị trí, đứng ở sau lưng Vương Đông Dương, cũng tức là phía đối lập với đám người trong Tiên Môn và Bồ Tát Phật Môn.

Người của tứ đại Tiên Môn đối với chuyện này tuy giận mà không dám nói gì.

Vào lúc này, Kiến Viêm Đế Ngụy Dịch chợt đứng lên, nói với Vương Đông Dương: “Vị Tiên Gia Thượng Giới này, ta có thể cùng bọn hãn cùng tới Phong Châu Châu Phủ hay không?”

Hắn vừa nói xong, tức thì liên hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Cái tên Hoàng Đế Đại Tấn này muốn làm cái gì? !

Tìm đường chết sao?

Vương Đông Dương cũng hơi kinh ngạc mà nhìn về phía Ngụy Dịch, nghi ngờ hỏi: “Bệ hạ vì sao muốn đi gặp Thượng Tiên?”

Ngụy Dịch vào lúc này cũng sẽ không giấu diếm mục đích của mình, thân sắc nghiêm túc nói: “Hỏi quốc vận.”

“...” Vương Đông Dương nghe vậy hơi trầm mặc, nhưng vẫn gật đầu rồi nói “Ta có thể dẫn ngươi đi, nhưng mà có gặp ngươi hay không chính là do Thượng Tiên quyết định.”

“Tất nhiên là vậy, tất nhiên là vậy!” Ngụy Dịch đối với cái kết quả này đã hết sức hài lòng, gật đầu cười nói “Đa tạ.”

“Đã vào lúc này mà ngươi còn dám nói chuyện.” Bạch Hồ Đồng Tử kinh ngạc nhìn về phía Ngụy Dịch “Là ta coi thường ngươi.”

“Ta đã không còn cách nào khác.” Ngụy Dịch khẽ thở dài.

”Ừ, quả thật, cái quốc gia này của ngươi xác thực cách cái chết không xa.” Bạch Hồ Đồng Tử gật gật đầu.

“... ” Ngụy Dịch cười khô nói “Tiên Đông ngài đúng là rất biết nói chuyện.”

“Gào gù!”

Vừa lúc đó, Tiểu Hỏa Long bỗng nhiên gào một tiếng.

Nó bay trên không trung, nhìn lên trời cao, trong con ngươi màu đỏ thâm tràn đầy vẻ cảnh giác.

Cùng lúc đó, những người ở chỗ này cũng đều cảm giác được uy áp kinh khủng từ trên trời truyền tới, hơi hơi ngửa đầu nhìn trời.

Ngay sau đó liền liên tục kinh ngạc thốt lên.

Phật Đà, cái cỗ uy áp này cực kỳ cường đại, là Phật Đà sao? !”

“Đây là Phật Đà hạ giới rồi sao? Không đúng, đây là hư ảnh hóa thân của Phật Đà!”

“Một, hai bả bốn năm sáu bảy! Bảy cái, lại có bảy cái hư ảnh Phật Đà, điều này sao có thể!”

Trên trời chẳng biết lúc nào xuất hiện hư ảnh hình dáng bảy tôn Phật Đà.

Mặc dù những Phật Đà này coi như cũng không chân thật, chẳng qua là hư ảnh, nhưng vẫn là tản ra khí thế uy áp cực kỳ cường đại, làm người ta kinh ngạc run sợ.

“A Di Đà Phật!”

Phật hiệu vô cùng vang vọng từ trên trời truyền tới, đình tai nhức óc, vang dội cả tòa Quận Thành Lang Gia.

Phật quang màu vàng lấp lánh trên không trung, như là đem bầu trời biến thành chốn cực lạc trần gian.

Ngay sau đó, bảy đạo cột sáng Phật lực nổi lên trời đất từ trên trời hạ xuống, đem trọn khu nhà lớn Vương gia bao phủ, đóng kín tất cả phương hướng có thể đi ra.

“Tà ma, mau đền tội!”

“Tà ma, mau đền tội!”

Nỗ vang giống như tiếng sấm từ trên trời truyền tới, trong đó có chứa lực chân nhiếp tinh thần cực kỳ mạnh mẽ, làm cho tất cả mọi người trong khu nhà lớn Vương gia đều không nhận được biến sắc.

Chương 308: Tôn tại bị phong ấn vạn cổ (2)

Tất cả người trong thế tộc hào môn đều lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Người trong Tiên Môn thì chính là mừng như điên.

Bọn họ đã nhận ra, bảy cái hư ảnh Phật Đà này chính là từ bảy vị Bồ Tát còn lại của Bảo Lâm Thiên Viện hiện hóa ra ngoài, không nghi ngờ chút nào là viện thủ đến giúp đỡ.

“A Di Đà Phật!”

Năm tên hòa thượng Bảo Lâm Thiên Viện tức thì miệng tụng phật hiệu, chắp hai tay, vẻ mặt nghiêm túc, trên người cũng đều bắt đầu tỏa ra Phật quang, ánh sáng màu vàng sau lưng bọn họ phác họa đường nét của Phật Đà.

Đây là sức mạnh của Pháp Ấn Phật Đà.

Bảy cái hư ảnh Phật Đà trên bầu trời kia, chính là bọn hắn thông qua Pháp Ấn Phật Đà liên lạc với bảy tên Bồ Tát của Bảo Lâm Thiên Viện phía xa, để cho bảy tên Bồ Tát này chạy đến Quận Thành Lang Gia.

Trợ giúp bọn họ giải vây.

Ừng ừng!

Chỉ nghe từng trận nổ vang khuếch tán ra.

Năm tên Bồ Tát của Bảo Lâm Thiên Viện vốn dĩ đứng ở nơi đó không dám nhúc nhích, lúc này thăng hoa cực điểm, toàn thân đều có Phật quang bao phủ.

Uy áp không lồ không gì sánh kịp từ trên người của bọn hắn phóng thích ra ngoài.

Trong nháy mắt, năm người bọn hắn cũng biến thành năm cái hư ảnh Phật Đà màu vàng ngời ngay ngắn trên đài sen, khí tức trên người phát tán ra lại là so với con Tiêu Hỏa Long kia không yếu hơn bao nhiêu.

“Xong rồi, đây là hóa thân Pháp Ấn của Bảo Lâm Phật Đà!” Bạch Hồ Đông Tử run giọng nói, đã là mặt như màu đất, kinh hãi muốn chết “Lại có 12 cái hóa thân Phật Ấn, xong rồi, xong rồi, lần này không ổn rồi!”

“Hóa thân Pháp Ấn là cái gì?” Ngụy Dịch nghi ngờ không hiểu hỏi.

“Chính là bản thân Bảo Lâm Phật Đà phân ra một bộ phận sức mạnh ngưng tụ thành Phật Ấn, có thể sử dụng thủ đoạn

đặc biệt ngưng tụ thành Hoá Thân. ” Bạch Hồ Đông Tử giải thích đơn giản “Bên trong một phút đồng hồ, những hóa thân này nắm giữ uy năng có thể so với Thiên Tiên!”

Lúc này Vương Đông Dương cũng rất căng thẳng, vô cùng e dè mà nhìn hư ảnh mười hai vị Phật Đà này, hẳn theo bản năng nhìn về phía Tiểu Hỏa Long.

Con Tiểu Hỏa Long Thượng Tiên ban cho này cũng là tăng thứ Thiên Tiên.

Nhưng mà dù sao chỉ có một, đôi diện là 12 cái, chênh lệch quá xa!

Khi cảnh giới giống nhau, phe nào số lượng nhiều thì nhất định sẽ chiếm ưu thế, điều này không thể nghi ngờ.

“Tà ma! Tà Long! Còn không mau đến tội? !”

12 cái hư ảnh Phật Đà bây giờ đã đều bay lên trời cao, mắt nhìn xuống khu nhà lớn Vương gia phía dưới, đồng thời đem tất cả Phật Lực đều bắn trúng vào trên thân Vương Đông Dương cùng con Cửu Hỏa Viêm Long kia.

“Ha ha ha ha! ” Vương Đông Dương lại là cười lớn, chỉ bầu trời tức giận mắng “Ta nếu đã lựa chọn làm việc cho Thượng Tiên, tự nhiên đã sớm làm xong chuẩn bị bị diệt tộc.

“Coi như là vậy, ta cũng phải đem các người đều chôn giết ở chỗ này, đám lừa trọc kia, các người nếu như có can đảm, cứ việc bây giờ liền giết ta, nếu không... Xin Cửu Hỏa Viêm Long tiêu diệt những hòa thượng này!”

“Gào gù!”

Cửu Hỏa Viêm Long nhất thời ngửa mặt lên trời gào một tiếng, lực lượng trên người lại lặn nữa tăng cường, ngọn lửa trên vảy giáp cũng càng thiêu đốt càng hùng hực, để cho hư không chung quanh đều sinh ra cảm giác vặn vẹo.

Vù! !

Chỉ nghe bốn phía truyền tới thanh âm hư không rung động.

Cùng lúc đó, con Tiểu Hỏa Long này trực tiếp hóa thành một đạo cầu vòng vọt lên bầu trời, tầng tầng Phật quang dường như muốn đem nó ngăn trở, nhưng lại không thể tạo thành bất cứ tác dụng gì.

Bẻ gãy cành khô!

Tất cả đều bị nó nhẹ nhõm đụng nát!

“Rống!”

Một tiếng rùng râm vang lên, Tiêu Hỏa Long ban đầu chỉ dài có bảy tấc trong nháy mắt liền hóa thành một đầu Hỏa Long kích thước không lồ dài đến trăm trượng.

Bay lượn trên không trung.

Giống như Viễn Cổ Hỏa Thần hạ xuống nhân gian, phóng ra ánh sáng cùng nhiệt lượng vô cùng vô tận.

Trên thân rồng thiêu đốt ngọn lửa nóng hừng hực, mỗi một khối vảy giáp đều giống như là Thiên Hỏa thiêu đốt, đem hư ảnh mười hai vị Phật Đà kia đều chiếu lên màu đỏ rực.

Ngay vào lúc này, Cửu Hỏa Viêm Long trực tiếp vắn vẹo thân thể, còn không chờ mười hai vị Phật Đà kịp phản ứng, cái đuôi liền đột nhiên quất vào trên người một tên Phật Đà.

Chính là do Tể Đức Bồ Tát biến thành!

Ầm! !

Sau tiếng nổ vang kinh thiên động địa, hư ảnh tên Phật Đà này tại chỗ liền bị đập thành vô số đốm sáng vỡ vụn, tung bay không còn hình bóng.

Ngay sau đó, nó lại lay động đầu rồng, mở ra cái miệng không lồ tràn đầy ánh lửa nóng rực, cắn vào trên đầu hư ảnh một Phật Đà khác.

Ầm! !

Hư ảnh vị Phật Đà này tại chỗ liền bị cắn nát hơn nửa Kim Thân, chân thân trốn ở bên trong càng là trực tiếp bị ánh lửa thiêu thành tro tàn.

Ngay sau đó bốn cái vuốt rồng của Cửu Hỏa Viêm cũng hướng ra bốn cái hư ảnh Phật Đà phía ngoài vồ tới, thử đem bọn hắn cũng đều bóp nát.

Chẳng qua, sau khi thấy hai cái hư ảnh Phật Đà bị hủy diệt, những hư ảnh Phật Đà còn lại đã cảnh giác.

Ở trong nháy mắt khi vuốt rồng vung ra, bọn họ liền đều phi thân thối lui, hiểm hóc vô cùng mà tránh được công kích của Cửu Hỏa Viêm Long.

Lúc này, trên mặt đất đã là hoàn toàn yên tĩnh.

Biến hóa bất thành linh khiến cho tất cả mọi người đều sợ ngây người, ai cũng không nghĩ tới con Hỏa Long cấp Thiên Tiên này sẽ cường đại tới mức như thế.

Có thể thuận sát hai cái hư ảnh Phật Đà, thật là không tưởng tượng nổi!

Rõ ràng đều là cấp Thiên Tiên, vì sao lại chênh lệch lớn như vậy? !

“Hã ha ha, không biết tự lượng sức mình!” Vương Đông Dương sung sướng cười to “Một đám hư ảnh dựa vào Pháp Ấn Bảo Lâm Phật Đà ngưng tụ, sao có thể so sánh cùng sinh mạng Thượng Tiên dùng pháp lực luyện thành?”

Trên bầu trời, hư ảnh mười tên Phật Đà còn dư lại sợ hãi cực kỳ mà nhìn Cửu Hỏa Viêm Long.

“Không cần do dự nữa, nếu tiếp tục như vậy, chúng ta đều phải chết!” Hư ảnh Phật Đà do Tể Phong hòa thượng biến thành bỗng nhiên mở miệng.

“Không sai, chỉ có thể như vậy!” Tể Đồng hòa thượng cũng gật đầu một cái.

Hư ảnh vài tên Phật Đà còn lại nghe vậy cũng đều cắn chặt hàm răng, hạ quyết tâm.

Ngay sau đó liền thấy phía trên kim thân Phật Đà của bọn họ bỗng nhiên nổi lên bóng mờ màu tím đen, khí tức điên cuồng dờ bần chợt bành trướng!

Chấn động lực lượng của mười cái hư ảnh Phật Đà này trong nháy mắt tăng vọt gấp mấy lần, nhưng Phật quang sáng ngời đã không còn tồn tại, ngược lại biến thành ánh sáng màu tím đen, che phủ bầu trời.

Bầu trời hơn nửa Quận Thành Lăng Gia đều tối sầm, tâm tình sợ hãi bắt đầu nhanh chóng khuếch tán.

...

Cùng lúc khi mười cái hư ảnh Phật Đà đều nhiễm lên màu tím đen.

Ở vạn dặm sâu bên dưới mặt đất.

Một tôn sinh linh bị phong ấn không biết bao nhiêu năm thánng bỗng nhiên mở mắt!

Chương 309: Cái thế đại ma, thiên tâm nộ lôi (1)

Vạn dặm sâu dưới mặt đất, chính là vị trí địa tâm.

Địa hỏa cực kỳ nóng rực cuộn trào ở chỗ này, nhưng không cách nào phủ lấp một đoàn sáng màu tím đen nằm ở hạch tâm.

Đoàn ánh sáng quý dị tràn đầy u ám cùng vạn vẹo này thường xuyên sẽ ăn mòn địa hỏa.

Cổ găng từ bên trong lao ra.

Chẳng qua, mỗi khi đến lúc này, bên trong địa hỏa sẽ sáng lên ánh sáng màu vàng.

Chúng nó đan xen vào nhau tạo thành một loại phong ấn giống ống khóa, đem đoàn sáng màu tím đen kia gắt gao áp chế ở bên trong.

Trong những năm tháng trước đây, mỗi lần đoàn ánh sáng màu tím đen đánh vào phong ấn, cũng sẽ rất nhanh bị áp chế xuống.

Sau đó sẽ yên lặng một đoạn thời gian rất dài.

Nhưng lúc này đây, đoàn sáng màu tím đen kia đánh vào phong ấn cực kỳ mãnh liệt, vượt xa bất kỳ lúc nào ở năm tháng trước đây.

Lúc này, điều này làm cho cả địa tâm đều rất giống đang sôi trào lên, địa hỏa cuộn trào bạo nộ, ống khóa phong ấn màu vàng tỏa ra ánh sáng chói lọi, phảng phất ngưng tụ thành thực chất, đang cố dốc hết toàn lực mà áp chế đoàn sáng màu tím đen kia.

Ầm!

Rầm rầm!

Ánh sáng màu tím đen bên trong địa hỏa tiếp tục đánh vào ống khóa màu vàng, phát ra âm thanh tiếng nổ, hoàn toàn không có bất kỳ dấu hiệu sắp dừng lại.

Cùng lúc đó, bên trong còn truyền tới thanh âm điên cuồng mà cuồng bạo.

“Thánh Tôn! Thánh Tôn! Thánh Tôn...”

Thanh âm này giống như là đang kêu gọi cái gì, càng là từ trong địa hỏa truyền ra, phong ấn hình thành từ ống khóa màu vàng cũng không thể đem nó phong tỏa ngăn cản.

Có lẽ là bởi vì thời gian trôi qua quá lâu, cũng có thể là bởi vì bị đoàn sáng màu tím đen kia đánh vào thời gian quá dài.

Sức mạnh của phong ấn đã bị suy giảm!

Ở sau khi âm thanh xuyên qua ống khóa phong ấn màu vàng, dần dần liền có từng tia sức mạnh theo trong va đập mà thâm thấu ra, để cho cái phong ấn này xuất hiện kẽ hở rõ ràng.

Ngay sau đó, càng ngày càng nhiều ánh sáng màu tím đen từ bên trong trong phong ấn chui ra, cái tiếng kêu điên cuồng mà cuồng bạo kia cũng càng ngày càng rõ ràng.

“Thánh Tôn! Thánh Tôn! Thánh Tôn! !”

...

Bầu trời Quận Thành Lang Gia, chiến đấu của Cửu Hỏa Viêm Long cùng hư ảnh mười tôn Phật Đà vẫn còn đang tiếp tục.

Sau khi nhiễm lên màu tím đen, sức chiến đấu của những hư ảnh Phật Đà này trở nên mạnh mẽ hơn quá nhiều, cũng biến hóa thành càng ngày càng điên cuồng, lúc thi triển công kích, hoàn toàn không để ý tới an nguy của bản thân, thật là giống như là người điên.

Điều này rất cuộc khiến cho Cửu Hỏa Viêm Long chỉ tương đương với Trúc Cơ trung kỳ khó mà chính diện chống đỡ, chỉ có thể lần nữa rút nhỏ thân thể, dựa vào chuyên động linh hoạt, vật lộn cùng với hư ảnh mười tôn Phật Đà.

Nhưng cho dù là như vậy, nó cũng rõ ràng rơi vào hạ phong.

Song phương trong quá trình chiến đấu, cũng sớm đã rời đi Quận Thành Lang Gia, đi tới không trung bên ngoài thành.

Lúc này, Tiểu Hỏa Long mới vừa tránh thoát một đòn đánh chính diện của hư ảnh Phật Đà, liền có một hư ảnh Phật Đà khác đánh tới ở cạnh sườn của nó.

Nó còn chưa kịp tránh né, lại có bàn chân của hư ảnh Phật Đà khác từ trên cao giẫm đạp xuống dưới.

Ầm!

Một cước này của hư ảnh Phật Đà trực tiếp đạp phá tầng tầng ánh lửa trên vảy giáp của Tiểu Hỏa Long, trực tiếp đem nó từ trên bầu trời cao ngàn trượng đạp rớt xuống, rơi vào một ngọn núi phía dưới.

Ầm!

Lực trùng kích cực kỳ cường đại khủng bố theo Tiểu Hỏa Long rơi xuống mà hung hãn nện xuống đất, đỉnh núi tòa núi

cao đến trăm trượng này nhất thời liên nổ tung, “Gợn sóng” bằng ánh lửa dâng lên một vòng lại một vòng.

Ngay sau đó, sóng âm ngập trời theo sau đỉnh núi nổ tung mà vang lên, giống như ngàn tỉ tiếng sấm cùng đánh xuống.

Ừng ừng!

Ở bên trong tiếng nổ vang kinh thiên động địa nơi này, ngọn núi này toàn bộ nứt rạn, một khe hở thật lớn trong nháy mắt liền mở ra từ đỉnh núi đến chân núi!

Giống như là có một tôn Thái Cổ Thiên Thần tay cầm búa lớn khai sơn, đem tòa núi cao trăm trượng này bỏ thành hai nửa.

Chẳng qua, đó cũng không phải đã kết thúc.

Sau khi ngọn núi rạn nứt từ trên xuống dưới, tiếp đó là sụp đổ hoàn toàn, hơn mười đạo khe hở xuất hiện từ vị trí nứt ra ban đầu, cũng kéo dài rạn nứt ra.

Trong nháy mắt cả ngọn núi biến thành chia năm xẻ bảy!

Ào ào ào!

Cùng lúc đó, hơi nóng cuộn cuộn phóng lên cao.

Ngọn lửa trên người Tiểu Hỏa Long lan tràn khắp nơi, đem tất cả thực vật trên tòa núi đang sụp đổ này đều thiêu đốt, hơn trăm mạng vận của ngọn núi, tất cả đều hóa thành quả cầu lửa không lồ rơi xuống dưới.

Cảnh tượng kinh thiên động địa như vậy, khiến cho người ở trong Quận Thành Lang Gia ở phía xa đều cảm nhận được rõ ràng, tất cả đều bị dọa sợ đến mặt như màu đất.

Lúc này, đám người Vương Đông Dương, Bạch Hồ Đồng Tử, Ngụy Dịch, cùng với người của tứ đại Tiên Môn đều leo lên chỗ cao, nhìn tình huống chiến đấu xa xa, chính mắt thấy một màn ngọn núi này sụp đổ hoàn toàn.

Tất cả mọi người đều bị sợ ngây người.

Đây chân chính là lần đầu tiên bọn hắn xem chiến đấu cấp Thiên Tiên, cũng là lần đầu tiên bọn hắn thấy uy năng kinh khủng như vậy, gần như khiến bọn hắn muốn nứt cả tim gan.

Cái gì gọi là uy lực thiên địa?

Cái này gọi là uy lực thiên địa!

Ngọn núi trăm trượng không lồ biết bao, coi như là Địa Tiên Bồ Tát nếu muốn đục xuyên đều phải tôn khí lực không nhỏ.

Nhưng đôi với đại năng cấp Thiên Tiên mà nói, chẳng qua là lực lượng một lần giao thủ phát tiết ra, liền có khả năng đem đỉnh núi như vậy chân động cho chia năm xẻ bảy, toàn bộ sụp đổ!

Quá kinh khủng!

“Rống!”

Vừa lúc đó, một tiếng rống gầm ở bên trong ngọn núi bề tan tành truyền ra.

Một đầu Hỏa Long khổng lồ dài đến một trăm hai mươi trượng chọt phồng lên cao, ánh lửa vô biên vô tận trong nháy mắt liền đem bầu trời chu vi mây dậm hóa thành một mảnh biển lửa, đem hư ảnh mười tôn Phật Đà đều bao phủ.

Cửu Hỏa Viêm Long bị chọc giận, nó triệt để kích phát tất cả lực lượng ẩn chứa trong cơ thể mình, để cho ngọn lửa thiêu đốt trên người mang theo từng tia khí tức Kim Đan.

Nó là do Thôi Hằng sử dụng pháp thuật luyện chế ra, bản chất của nó chính là pháp lực Kim Đan, khi dốc hết toàn lực, thả ra từng tia khí tức ẩn chứa lực lượng Kim Đan thì không thể bình thường hơn được.

Mà cũng chỉ bằng từng tia pháp lực Kim Đan này, liền để cho ngọn lửa Cửu Hỏa Viêm Long thả ra thẳng hoa cực điểm, trực tiếp mạnh lên không biết bao nhiêu lần.

Vốn là ngọn lửa của Cửu Hỏa Viêm Long chỉ có thể làm bóng kim thân của hư ảnh mười tôn Phật Đà này, không cách nào tạo thành tôn thương đối với luồng sáng màu tím đen, mỗi lần ngọn lửa công kích đều chỉ có thể trở mắt nhìn đám hư ảnh Phật Đà dùng cái loại lực lượng quý dị này đem ngọn lửa dập tắt.

Nhưng lúc này đây, biển lửa lan ra lại bất đồng, bên trong ngọn lửa màu đỏ thẫm mang theo một luồng sáng màu vàng!

Hư ảnh mười tôn Phật Đà sau khi bị ngọn lửa bao phủ, liền tính toán giờ lại trò cũ, cố gắng dùng luồng sáng màu tím đen dập tắt ngọn lửa, lại phát hiện lần này căn bản cũng không có một chút tác dụng.

Chương 310: Cái thế đại ma, thiên tâm nộ lôi (2)

Ngọn lửa vẫn đang nóng bỏng, vẫn đang thiêu đốt!

“A a! Đây, đây là loại lửa gì? !”

“Tại sao không cách nào dập tắt, không thể nào có chuyện này, làm sao có thể? !”

Thanh âm của những Bồ Tát này từ trong hư ảnh Phật Đà truyền ra, tâm tình tràn đầy kinh hãi cùng hoảng hốt.

Hiển nhiên, ngọn lửa đã đốt thủng hư ảnh Phật Đà.

Bắt đầu thiêu đốt mười tên Bồ Tát bên trong.

Dần dần, tiếng gào của những tên Bồ Tát này đã vang dội chân trời, ngay cả đám người tại Quận Thành Lang Gia xa xa cũng có thể nghe được rõ ràng.

Tứ đại Tiên Môn tức thì sắc mặt trắng xám, biểu tình trên mặt tràn đầy tuyệt vọng.

Những Bồ Tát của Bảo Lâm Thiên Viện này là hy vọng duy nhất của bọn họ, bây giờ ngay cả chút hy vọng này đều sắp bị sụp đổ mất, điều này mang ý nghĩa là tiếp đó bọn họ rất có thể sẽ bị mất mạng.

Làm sao bây giờ, nên làm gì bây giờ? !

Bịch bịch bịch!

Vừa lúc đó, những người trong Tiên Môn này bỗng nhiên cảm giác trái tim trong lồng ngực của mình không nhận được đập mạnh dữ dội.

Cùng lúc đó, cảm giác kinh hoàng và sợ hãi nồng đậm không tự chủ được mà dâng lên trong lòng.

Loại tâm tình này thậm chí vượt qua nỗi tuyệt vọng sinh ra khi mười tên Phật Đà sắp bị đánh bại.

Dường như là tới từ cảm giác bản năng của sinh mạng.

Người trong Tiên Môn đều cảm thấy hết sức nghi ngờ vì biến hóa tâm tình đột ngột của mình, không hiểu là chuyện gì xảy ra.

Bọn họ nhìn về phía đám người Vương Đông Dương cùng thế tộc hào môn, lại phát hiện trên mặt của bọn hắn cũng đầy vẻ khủng hoảng, trong tim cũng đập bịch bịch như vậy.

Loại cảm giác khủng hoảng vô hình này là không phân biệt phe nhóm mà lan tràn!

Chuyện gì xảy ra? !

Rắc rắc!

Ngay lúc song phương đều cảm thấy cực kỳ nghi hoặc, đại địa dưới chân bọn họ bỗng nhiên nứt ra một đạo khe hở không lồ sâu không thấy đáy.

Cả tòa Quận Thành Lang Gia trong nháy mắt chia ra làm hai.

Vô luận là tường thành, hay là phòng ốc, lầu các thông thường, chỉ cần nằm ở trên hoặc nằm phụ cận cái khe hở khổng lồ này, tất cả đều sụp đổ rơi vào trong khe.

Hơn nữa, sau khi cái khe nứt này đem trọn cái Quận Thành Lang Gia tách ra, vẫn còn tiếp tục lan tràn, một mực kéo dài vươn ra trên trăm dặm mới dừng lại.

Một màn này mang lại cho người ta cảm giác giống như là mặt đất hoàn toàn rách ra vậy.

Mà đây vền vẹn chẳng qua là bắt đầu!

Ở trong nháy mắt khi khe hở dừng lan tràn, một luồng ánh sáng màu tím đen cực kỳ nồng đậm từ trong khe sâu vô tận phun mạnh ra ngoài, giống như thác chảy ngược, xông thẳng lên trên trời.

Cùng lúc đó, chỉ cần là người thấy cái luồng ánh sáng màu tím đen này, vô luận là người bình thường hay là Nhận Tiên Địa Tiên, toàn bộ cũng cảm giác trong đầu mình nổ âm một trận, trở nên đau nhức vô cùng, gần như sắp nổ tung.

Cửu Hỏa Viêm Long cũng bị biến hóa bên này hấp dẫn, quay đầu nhìn sang, ánh sáng đỏ thẫm trong mắt nó nhất thời đại thịnh, nó cảm giác được khí tức tiêu cực ở trên luồng sáng màu tím đen này so với những hư ảnh Phật Đà kia còn nồng nặc hơn gấp trăm ngàn lần.

Vù vù!

Vừa lúc đó, ánh lửa bao phủ bầu trời lại cũng bỗng nhiên nứt ra mười đạo khe hở.

Ngay sau đó, mười cái hư ảnh Phật Đà sắp bị cháy hết bay ra, lại hóa thành mười đạo luồng sáng màu tím đen, như con thiêu thân xông về màn sáng mới hình thành kia, trong nháy mắt liền dung hợp vào trong, biến mất không thấy gì nữa.

“Thánh Tôn! Thánh Tôn! Thánh Tôn! !”

Trong màn sáng màu tím đen phát ra thanh âm tràn đầy ý vị điên cuồng.

Thanh âm như vậy dội vào trong tai người, phảng phất như là vô số tin tức hỗn loạn mãnh liệt truyền tới, hơn nữa còn là trực tiếp đem đầu người xóc lên, đem những tin tức này cưỡng ép nhét vào.

“Rồng!”

Cửu Hỏa Viêm Long phát ra một tiếng rồng gầm, thiêu đốt lên lửa nóng hùng hực, lan tràn ra trăm dặm, hướng màn sáng màu tím đen cao đến hơn ngàn trượng vọt tới, muôn thử đem đốt đi.

Nhưng mà nó còn chưa đến gần, chỉ thấy bên trong màn sáng này bỗng nhiên có một bàn tay to lớn màu tím đen bao trùm chu vi hơn mười trượng duỗi ra,, trực tiếp nắm được thân mình của nó.

Mặc cho ngọn lửa tùy ý thiêu đốt, lại không thể tạo thành chút nào thương tổn đối với bàn tay này.

“Sâu trùng! Sâu trùng! Sâu trùng! Chết chết chết chết! !”

Bên trong màn sáng lần nữa truyền tới tiếng rồng giận, vẫn là thanh âm tràn đầy ý vị điên cuồng, nhưng lại bao hàm sát cơ cực độ nồng nặc.

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy một người không lồ cao hơn trăm trượng từ bên trong đi ra.

Đây là một người mặc áo giáp sắt mẽ, toàn thân đều bốc lên hơi khói màu tím đen, phảng phất như một tôn Cái Thế Đại Ma từ dưới đáy Cửu U đi ra!

“A a! !” Người không lồ siết chặt Cửu Hỏa Viêm Long trong tay, ngửa mặt lên trời gào thét, cực kỳ điên cuồng ”Thánh Tôn! Thánh Tôn! Thánh Tôn! Tàn sát nhân gian này, tàn sát!”

Cửu Hỏa Viêm Long gắng sức giãy dụa nhích người, không ngừng vùng vẫy, nhưng mà sức mạnh của nó cùng người kia chênh lệch quá lớn, nó căn bản là không trốn thoát được.

Ầm! !

Nhưng vào lúc này, trên bầu trời bỗng nhiên truyền đến một tiếng sấm rền!

Giống như Thiên m, đánh thức chúng sinh.

Trong nháy mắt liền khiến cho tất cả người lâm vào trong điên cuồng tỉnh hồn lại.

Ngay sau đó, bọn họ không tự chủ được ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Chỉ thấy phía trên chín tầng trời kia, cũng không biết vào lúc nào ngưng tụ ra một mảnh biển mây sấm sét bao trùm chu vi mười mấy dặm.

Trong đó kim xà cuộn cuộn, vô số tia sét đang ập ụp.

Như là Thiên Tâm giận dữ.

Sắp đánh xuống sấm sét trừng phạt!

Chương 311: Hủy thiên diệt địa, bất hủ kim tính (1)

Mây đen bao trùm chu vi mười mấy dặm đem bầu trời che lấp, vô số tia chớp màu vàng bơi lội ở trong đó.

Thiên Địa vốn đã trở nên mờ tối, nay bị những ánh chớp lít nha lít nhít này chói rọi, lần nữa trở lên sáng choang, lần nữa trở về trạng thái ban ngày.

Cảnh tượng như vậy vượt ra khỏi phạm vi nhận thức của bất luận kẻ nào.

Bọn họ ngửa mặt trông lên ánh chớp trên trời, nghe tiếng sấm nổ ầm, chỉ cảm thấy tâm linh của mình đều được gột rửa, trở nên trong vắt trong sáng hơn bao giờ hết.

Đồng thời cũng cảm giác hết thảy nội tâm của chính mình đều chịu Thiên Ý nhìn chăm chú.

Không có gì có thể ẩn giấu!

Chịu sự chiếu sáng của những ánh chớp tia điện này, cái người khổng lồ toàn thân màu tím đen kia phát ra tiếng gào thét khô.

“A a a! Thánh Tôn! Thánh Tôn!”

Hắn giơ tay lên, cố gắng ngăn trở lôi điện huy hoàng rơi xuống trên người của mình.

Nhưng mà điều này căn bản là vô dụng.

Bên dưới sự chiếu rọi của lôi điện rực rỡ tràn đầy Thuận Dương Chi Lực, hơi khói màu tím đen quanh người hắn thoáng cái sôi trào lên.

Giống như là giọt nước rơi vào mỏ hàn nung đỏ, phát ra âm thanh xoẹt xoẹt.

“Rống! !”

Cửu Hỏa Viêm Long phát ra một tiếng rùng rợn, rốt cuộc bắt lấy cơ hội này, tránh thoát giam cầm của cự nhân màu tím đen, giành lấy tự do, bay lên bầu trời.

Cùng lúc đó, trên bầu trời hạ xuống một đạo sấm sét điện quang, đang rơi xuống trên người của nó.

Ầm!

Chỉ nghe một tiếng nổ vang đình tai nhức óc, ánh chớp màu vàng cùng ngọn lửa màu đỏ thẫm đan xen trên thân Cửu Hỏa Viêm Long.

Bên dưới sự kết hợp của Lôi Hỏa, thực lực của nó chọt tăng vọt, trực tiếp từ Trúc Cơ trung kỳ ban đầu, tăng lên tới Trúc Cơ đỉnh phong.

Đây đã là cảnh giới có thể so với Phật Đà Thượng Giới!

Mặc dù chỉ là tăng lên tạm thời, nhưng cũng là tăng cường cực lớn.

Có điều, Cửu Hỏa Viêm Long cũng không có lập tức triển khai phản kích với người không lồ.

Nó vẫn là vô cùng e dè mà nhìn đối phương, tìm kiếm cơ hội xuất thủ.

Ở bên dưới linh tính cảm giác của Cửu Hỏa Viêm Long, cái tên cự nhân màu tím đen này thực lực cực kỳ mạnh mẽ.

Coi như là nó đã được tăng cường, cũng chưa hẳn là đối thủ.

“Đi bảo vệ chúng sinh nơi đây.”

Cửu Hỏa Viêm Long chọt nghe thanh âm Thôi Hằng, đồng thời nó lại cảm giác được trên người của mình được phụ gia một đạo pháp lực ẩn chứa khí tức bất hủ bất diệt.

Đây là một đạo Kim Đan pháp lực!

Cửu Hỏa Viêm Long mờ mịt mà nhìn chung quanh một chút, lại cũng không phát hiện thân ảnh Thôi Hằng.

Ngay sau đó nó liền tuận theo chỉ thị của Thôi Hằng, giang ra thân thể Hỏa Long không lồ, thả ra ánh lửa vô tận, đem Quận Thành Lang Gia cùng khu vực phụ cận đều bao phủ.

Khác với ánh lửa tràn đầy lực lượng hủy diệt khi công kích, hiện tại ánh lửa Cửu Hỏa Viêm Long thả ra tràn đầy ý vị quang minh cùng âm áp.

Quang mang như vậy từ trên trời hạ xuống, hóa thành màn sáng phủ ngược xuống, không chỉ không khiến cho người cảm thấy khủng hoảng, còn để cho tất cả mọi người cảm thấy an lòng.

Vô số người hướng lên trời lễ bái, cho rằng là Thần Tiên phủ xuống.

Mọi Nhân Tiên, Địa Tiên trong Quận Thành Lang Gia cũng đều cực kỳ kinh hãi nhìn màn sáng này.

“Thủ đoạn thần tiên, đây mới thực sự là thủ đoạn thần tiên a!”

Bọn họ cũng không nhịn được mà sợ hãi than.

Chỉ cảm giác mình căn bản cũng không xứng bị gọi là Tiên Nhân, chênh lệch như vậy thật sự là quá lớn quá lớn.

Như trời và đất, một trời một vực!

Mà đây vền vện chẳng qua là Hỏa Long mà vị Thôi Hằng tiên nhân kia giao cho Vương Đông Dương phòng thân, bản thân hẳn lại là cường đại cỡ nào? !

Ừng ừng!

Vừa lúc đó, cái đạo sâm sét điện quang phảng phất do Thiên Ý ngưng tụ chợt đánh xuống.

Vô số kim xà bơi lội ở trong biển mây sâm sét đều hội tụ vào một chỗ, tạo thành một đạo sâm sét điện quang lớn trên trăm trượng!

Sâm sét lớn hơn trăm trượng là khái niệm gì?

Cái này rất giống như có một tòa cự sơn màu vàng nổi lên trời đất rơi xuống,

Thật giống như cột chống trời sụp đổ, cuốn theo lửa giận trời cao, âm âm nện xuống!

Chỉ trong nháy mắt liền đem người cự nhân màu tím đen nuốt mất, thậm chí cũng không chịu chút nào phản kháng.

Giống như sóng biển cắn nuốt cát sỏi, dễ như trở bàn tay.

Ngay sau đó, đại địa bắt đầu rung động cực kỳ kịch liệt, lấy nơi đạo lôi đình điện quang này nện xuống làm trung tâm, đất rung núi chuyển, vỏ đất trong chu vi mười dặm trong nháy mắt bị đục lỗ.

Vô số đạo sâm sét điện quang từ trên mặt đất trút vào lòng đất, liền lại mở ra mặt đất hướng không trung bay vụt, phảng phất có ngàn tỉ tia chớp từ dưới đất tung tóe lên trên.

Từng ngọn núi liên miên chập chùng, chịu sự oanh kích của vô số sâm sét điện quang này mà bề tan tành, dòn dập nổ tung ra.

Nhưng mà khác với đỉnh núi lúc trước bị Cửu Hỏa Viêm Long đập bể.

Từng ngọn núi này là bị đập vỡ đến một mảnh cũng không còn, toàn bộ đều chịu câu xé của ánh chớp hóa thành phân vụn.

Không còn tồn tại!

Trong nháy mắt, trong chu vi năm mươi dặm, tất cả đều trở thành biển sâm sét, thành thế giới ánh chớp, cơn lốc kinh khủng theo đó mà cuộn trào, đại địa bề tan tành, đỉnh núi sụp đổ.

Đêm không hết cây rừng vì chịu dư âm của ánh chớp mà cháy lên lửa lớn, lửa lớn ngập trời phóng lên cao, bụi mù cuộn cuộn tất cả đều bị cơn lốc cuốn theo, lấy tốc độ cực nhanh hướng bốn phương tám hướng khuếch tán.

Thật giống như bụi bặm mảnh vụn vô cùng vô tận theo gió mà khuấy động thiên địa.

Sắc trời vốn tối tăm.

Nhưng mà bên dưới sự chiếu rọi của ánh chớp sấm sét cực độ sáng choang, tất cả mọi người đều có thể thấy rõ ràng cái cảnh tượng như là hủy thiên diệt địa này.

Vào giờ phút này, cột sáng sấm sét màu vàng nổi lên trời đất giống như là một cái cột xay khổng lồ vắt ngang Hoàn Vũ, đại biểu cho lửa giận của trời cao, muốn đem mọi vật trên thế gian này đều nghiền cho nát bậy.

Mà dư âm lực phá hoại kinh thiên động địa này, tựa như sóng lớn cuộn cuộn, vượt qua tốc độ âm thanh hướng phương hướng Quận Thành Lang Gia mãnh liệt trào tới.

Hết thảy cỏ hoang cây cối dọc đường, hay là gò núi đồng hoang, tất cả đều bị san bằng trong nháy mắt, bụi mù vô tận, tạp vật, mảnh vụn một mạch đập về phía Quận Thành Lang Gia.

Chương 312: Hủy thiên diệt địa, bất hủ kim tính (2)

Ừng ừng!

Vô luận là người trong Quận Thành Lang Gia, hay là người trong thành trấn phụ cận Quận Thành Lang Gia, toàn bộ đều hoảng sợ nhìn cát bụi đen kịt kẹt hung hãn đung vào trên màn sáng ngọn lửa.

Thân rồng khổng lồ dài đến một trăm hai mươi trượng của Cửu Hỏa Viêm Long trong nháy mắt liền co rút thành bảy tấc, ánh chớp đan xen trong nháy mắt dập tắt, toàn bộ đầu rồng trở nên âm đạm vô quang, suýt chút nữa liền từ trên trời rớt xuống.

Chẳng qua, nó mặc dù đã tiêu hao hết sức mạnh, nhưng vẫn là mượn vào sức mạnh của Lôi Hỏa đan xen cùng một tia lực lượng Kim Đan kia, chặn lại luồng dư âm kinh thiên động địa này.

Dưới sự bảo vệ của Cửu Hỏa Viêm Long, người trong ánh lửa không có chịu đến bất cứ thương tổn gì.

Sau khi trôi qua gần nửa canh giờ, bên ngoài dần dần khôi phục lại bình tĩnh.

Sau khi mây đen cuộn trào trên trời biến mất không thấy gì nữa, cái cột sáng sấm sét nối liền trời đất cũng rút đi, cơn lốc cuồng bạo cũng tiêu tan, các loại dị tượng cũng đều kết thúc.

Vào lúc này, đám người Vương Đông Dương, Bạch Hồ Động Tử, Ngụy Dịch đứng ở trên tường thành, cùng với rất nhiều người trong Tiên Môn rốt cuộc thấy rõ cảnh tượng bên ngoài.

Sấm sét đi qua, bên ngoài Quận Thành Lang Gia, sẽ thành hình dáng gì?

Sau đó, tất cả mọi người đều bối rối.

Phượng bắc Quận Thành Lang Gia, vốn là một vùng đất bằng phẳng dài tới ba mươi dặm, con đường cũng thông suốt, đi về phía trước nữa chính là dãy núi cao thấp chập trùng liên miên năm mươi dặm.

Trong đó ngọn núi thấp nhất đều cao trăm trượng, cao nhất thậm chí đã đến năm trăm trượng.

Nhưng mà bây giờ, cảnh tượng nơi đó đã hoàn toàn thay đổi.

Chiều vào bên trong mắt mọi người ở Quận Thành Lang Gia là đất trống mênh mông bát ngát, làm sao cũng không nhìn thấy bờ, bọn họ nhìn về hướng bắc, dãy núi ngọn núi đều biến mất không thấy gì nữa!

Đây là bị san thành bình địa sau một màn sấm sét điện quang kinh thiên động địa mới vừa rồi? !

Không!

Từ biến hóa địa hình đằng xa đến xem, chỉ sợ là đã để đại địa chu vi năm mươi dặm này đều sụp xuống, là bị sấm sét điện quang gắng gượng làm nổ nát.

Tạo thành một cái hố to sâu không biết bao nhiêu!

“Cái này, cái này, cái này quá khoa trương!”

“Ông trời của ta ơi, làm sao có thể, điều này sao có thể? !”

“Không tưởng tượng nổi, thần tích, nhất định chính là thần tích!”

Mọi người không nhìn được kinh hô lên, trố mắt ghen hòng nhìn cảnh tượng phía trước, trong lúc nhất thời thậm chí không tìm được cái từ gì hình dung chính xác, chỉ có thể lâm vào vô thức thán phục.

Đây là lần đầu tiên bọn hắn thấy loại sức mạnh tầng thứ này.

Trước đó, thậm chí ngay cả tưởng tượng đều không nghĩ tới.

Quá kinh khủng!

Cái gì Thiên Quân, cái gì Phật Đà, tại trước mặt loại uy năng tuyệt thế hủy thiên diệt địa này, đều là gà đất chó sành, không đáng nhắc tới.

“Đây chính là Thượng Tiên xuất thủ đi. ” Vương Đông Dương hít sâu một hơi, cả người rớt cuộc hơi buông lỏng, lại tập trung tinh thần nói “Trên trời dưới đất, chỉ sợ cũng chỉ có Thượng Tiên có thể có uy năng như vậy.”

“Thật là hấn sạo? ” Ngụy Dịch còn có chút chưa tỉnh hồn, thân thể đều run rẩy, thờ dài nói “Thật đúng là Thần Tiên!”

“Cũng còn khá, cũng còn khá, cũng còn khá... ” Bạch Hồ Đổng Tử thì là vỗ nhẹ nhẹ lồng ngực của mình, tựa như là có chút vui mừng, còn tốt chính mình quý chịu tội khá nhanh, nếu không tuyệt đối là chết chắc.

Những thế tộc hào phú còn lại kia, đều mặt lộ vẻ vui mừng.

Người trong Tiên Môn thì là sắc mặt trắng bệch.

Nếu như người mới vừa điều khiển ánh chớp hủy diệt cự nhân màu tím đen kia thật là Thôi Hằng... Vậy bọn họ nhất định phải chết!

“Rống!”

Nhưng mà vừa lúc đó, Cửu Hỏa Viêm Long bay trên không trung lại phát ra một tiếng rống gầm, trên người nó lần nữa dấy lên ánh lửa, vô cùng cảnh giác nhìn hồ sâu ở phương bắc.

Thanh âm cùng động tác bất thình lình này, nhất thời liền khiến mọi người tại đây bị dọa sợ đến hồn phi phách tán.

Chẳng lẽ cự nhân màu tím đen kia còn chưa có chết?

Làm sao có thể? !

Ở bên dưới sấm sét khủng bố như vậy, hẳn là thứ gì đều chết hết chứ!

Nhưng mà sau khi sấm sét điện quang vô biên đi qua, lại có từng luồng khí lưu màu tím đen từ trọng hư không không biết từ đâu xông ra, hướng phân đấy cái hồ sâu đó hội tụ lại.

“A a! Thánh Tôn, Thánh Tôn! A a a! !”

Vẫn là thanh âm tràn đầy điện cuồng cùng quỷ dị, giống như sấm sét nổ tung trong lỗ tai tất cả mọi người.

Ngay sau đó, chỉ thấy một thân ảnh màu tím đen cao trăm trượng chậm rãi từ trong hồ sâu đi lên, trên người vẫn bốc lên hơi khói màu tím đen.

Quanh thân hẳn mọi hồ có thể thấy ánh sáng màu vàng nhỏ xíu, lại tản ra khí tức bất hủ bất diệt.

“Hắn còn sống! Hắn làm sao có thể còn sống? !”

Người trong ngoài Quận Thành Lang Gia trăm miệng một lời, tất cả cảm thấy cực độ không tưởng tượng nổi chuyện này, làm sao sẽ xảy ra chuyện như vậy? !

Ầm!

Đúng vào lúc này, chân trời bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Cùng lúc đó chỉ thấy có một đạo ánh sáng màu xanh phá vỡ bầu trời mênh mông, trong nháy mắt liền vượt qua khoảng cách mấy ngàn dặm, đi tới trên bầu trời bên ngoài Quận Thành Lang Gia.

Vạn Dặm Đẳng Quang Thuật!

Đây là một người trẻ tuổi nhìn chỉ có chừng hai mươi tuổi, mặc áo bào xanh, dung mạo anh tuấn, tràn đầy tinh thần, chân

hắn đập hư không, giống như Tiên Thân từ trên chín tầng trời hạ xuống.

Chính là Thôi Hằng.

“Khó trách chịu Ngũ Lô Thiên Tâm Chính Pháp của ta còn chưa chết.” Hắn mắt nhìn xuống người không lồ màu tím đen phía dưới này, khẽ nhíu mày.

“Lại có bất hủ kim tính trong người!”

Chương 313: Phát hiện dưới lòng đất, thất tình 7 thước cuối cùng viên mãn (1)

Bất hủ kim tính, là đặc tính Thôi Hằng có được sau khi luyện thành Kim Đan.

Tức là chỉ cần Kim Đan không hủy, thì không hư không phai mờ.

Dù cho chỉ còn một giọt máu, thậm chí chỉ còn lại một tí tí căn bã cực kỳ nhỏ, cũng có thể sống lại.

Mà hạch tâm của Kim Đan, chính là bất hủ kim tính.

Đối với tu sĩ Kim Đan kỳ tới nói, bất hủ kim tính chính là không cách nào làm phai mờ, không cách nào hủy diệt, dù cho tu sĩ thọ nguyên hao hết, nhục thân tọa hóa, linh tính tiêu tan, Kim Đan vẫn như cũ tồn tại.

Vì vậy, coi như là Kim Đan đại thành cũng không giết chết được Kim Đan sơ kỳ bình thường nhất.

Nhiều nhất là trấn áp phong ấn.

Chỉ có thai nghén Nguyên Anh, chận chính nhảy vọt đến một cái cảnh giới khác cao hơn, mới nắm giữ lực lượng phá hủy bất hủ kim tính, mới có thể giết chết tu sĩ Kim Đan kỳ.

Đây cũng là nguyên nhân một đạo Ngũ Lô Thiên Tâm Chính Pháp mới vừa rồi kia của Thôi Hằng đều không thể giết chết cự nhân màu tím đen.

Chẳng qua là hắn không nghĩ tới, chính mình vậy mà lại ở trên thế giới này thấy được bất hủ kim tính.

Lẽ nào nơi này cũng có tu sĩ cấp Kim Đan kỳ?

Là cảnh giới đệ tứ của Tiên Giới? !

Thôi Hằng vô cùng cảnh giác mà nhìn người cự nhân màu tím đen này.

Nếu như nơi này tồn tại võ giả thuộc cảnh giới đệ tứ của Tiên Giới, vậy có phải hay không còn tồn tại cảnh giới thứ năm của Tiên Giới, thậm chí là cảnh giới thứ sáu...

Đúng vậy, tuy rằng nơi này nhìn qua chỉ là một cái thế giới võ hiệp, nhưng bên ngoài còn có vũ trụ mênh mông, tinh không vô tận, rộng lớn cực kỳ, tuyệt không phải chỉ là một cái hành tinh mà thôi.

Vũ trụ bao la bát ngát như vậy, xuất hiện một ít cường giả tương đương với Kim Đan thậm chí là Nguyên Anh, cũng không phải là chuyện gì kỳ quái.

“Nguy hiểm! cái thế giới này vẫn là phi thường nguy hiểm!”

Thôi Hằng lại lần nữa tin chắc điềm này, ánh mắt nhìn chăm chăm cự nhân màu tím đen, trong lòng thầm nghĩ, “Tốt nhất có thể từ trong miệng tên này hỏi ra tin tức tầng sâu của cái thế giới này.

“Hơn nữa, cỗ lực lượng tà dị, tràn đầy ý vị điên cuồng trên thân của hắn rõ ràng cùng Thiên Khư Tả Trùng đồng nguyên, đây đều là nguy hiểm không biết, nhất định phải hỏi rõ ràng.”

Ý niệm tới đây, hắn trực tiếp giơ tay phải lên, chọt mò xuống phía dưới.

Một bàn tay không lồ màu tím vàng trong nháy mắt ngưng tụ, che phủ phạm vi chu vi trăm trượng, hướng về người cự nhân không lồ kia vô tới.

Tiên Thiên Nhất Khí Cầm Nã Công!

“A a! Thánh Tôn, Thánh Tôn! !”

Cự nhân màu tím đen phát ra tiếng gầm thét, đối diện một bàn tay vô tới của Thôi Hằng, vậy mà lại không tránh không né, còn kích động lực lượng toàn thân, công kích vào bàn tay không lồ này.

Kết quả không cần nói cũng biết.

Đối mặt với Tiên Thiên Nhất Khí Cầm Nã Công Thôi Hằng thi triển ra, thân thể người cự nhân màu tím đen này liền không có chút nào năng lực phản kháng, tại chỗ liền bị bóp trong tay, nhắc lên không trung.

“Quá yếu rồi, nhỏ yếu như vậy, vì sao lại có bất hủ kim tính.” Thôi Hằng đánh giá tên cự nhân màu tím đen này, trong lòng hết sức nghi hoặc.

Thật ra thì, từ lúc trước, khi thi triển Ngũ Lôi Thiên Tâm Chính Pháp tiến hành công kích, hắn đã nhận thấy cái tên cự nhân màu tím đen này có vẻ chỉ có mẽ ngoài, cũng không tính là cường đại.

Mặc dù so sánh với Trúc Cơ đỉnh phong thì mạnh gấp mười lần, nhưng cùng Kim Đan kỳ so sánh, còn là kém xa tít tắp.

Nói cách khác, thực lực của hắn trên cấp độ tu vi, cũng không có đất đến trình độ tương đương với Kim Đan sơ kỳ.

Rõ ràng nhỏ yếu như vậy, lại có được bất hủ kim tính.

Thật là kỳ quái.

“Người rớt cuộc là cái thứ gì?” Thôi Hằng trầm giọng hỏi, đồng thời gia tăng cường độ của Tiên Thiên Nhất Khí Cầm Nã Công, tàn nhẫn mà đem cự nhân màu tím đen bóp trong tay.

“A a! A! Thánh Tôn, Thánh Tôn!”

Tên cự nhân màu tím đen này phát ra tiếng kêu thảm thiết, không ngừng mà vặn vẹo giấy dựa thân thể, trong miệng vẫn như cũ không ngừng hô, “A! Thánh Tôn! A a! Thánh Tôn a!”

Hắn như là không có linh trí bình thường, cho dù là đang giấy dựa cũng chỉ biết gào thét lung tung, hơn nữa khiến người chỉ hiểu hai chữ “Thánh Tôn”.

“Linh trí đã triệt để bị xâm nhiễm sao?” Thôi Hằng cau mày, trong lòng khẽ động, trực tiếp gia tăng pháp lực của Tiên Thiên Nhất Khí Cầm Nã Công.

Ầm!

Chỉ nghe một tiếng vang trầm đục, cự nhân màu tím đen bị bàn tay lớn bóp lấy liền bị bóp nổ tại chỗ, máu thịt be bét.

Mà ở trong nhúm máu thịt mơ hồ này, lại có một tia ánh sáng màu vàng nhỏ xíu đang lưu chuyển.

Phía trên nó tản ra khí tức bất hủ bất diệt, nhanh chóng tập hợp lại xương vỡ cùng thịt vụn đã bị bóp thành bùn nhão, cũng khiến chúng nó lần nữa gắn liền lại với nhau.

Chưa tới thời gian một chén trà, dưới sự ghép nối gầy dựng lại của những tia sáng màu vàng này, cự nhân màu tím đen lại lần nữa khôi phục lại trạng thái ban đầu, thoát nhìn vậy mà không mất một sợi tóc.

Nhưng mà tăng thứ sức mạnh màu tím lại yếu bớt.

Từ mạnh hơn xa Trúc Cơ đỉnh phong ban đầu, thụt lùi thành trình độ tương đương với Trúc Cơ đỉnh phong.

Thân hình cũng từ vượt qua trăm triệu ban đầu thu nhỏ thành hơn tám mươi triệu.

“Hả?” Thôi Hằng cảm nhận được một điểm này, không nhìn được khẽ ồ lên một tiếng, nhất thời ánh mắt sáng ngời, “Đây... Dường như cùng bất hủ kim tính của Kim Đan có chút bất đồng.”

Ầm!

Hắn lại dùng lực, lại lần nữa đem cự nhân màu tím đen bóp nát thành thịt nát.

Ánh sáng vàng lại lần nữa xuất hiện, đối với nhúm máu thịt này tiến hành tu bổ.

Chẳng qua, lần phục hồi này cần thời gian càng dài, ước chừng dùng đến nửa tiếng đồng hồ, cự nhân màu tím đen mới trở về hình dáng ban đầu.

Tu vi thụt lùi thành trình độ tương đương với Trúc Cơ hậu kỳ, thân cao chỉ còn không tới năm mươi trượng.

“Thì ra chỉ là từ chỗ khác có được bất hủ kim tính.” Thôi Hằng cuối cùng biết rõ bất hủ kim tính trên thân người cự nhân màu tím đen này là xảy ra chuyện gì.

Bất hủ kim tính trên thân hắn cũng không phải là bản thân tu luyện được.

Mà là bị ngoại lực ban cho.

Vì vậy, mỗi lần hắn sống lại đều sẽ tiêu hao một phần bất hủ kim tính cùng với bản nguyên tị thân, vì lẽ đó những tia sáng vàng kia mới càng ngày càng yếu, tu vi tị thân cũng càng ngày càng yếu đi.

Chương 314: Phát hiện dưới lòng đất, thất tình 7 thước cuối cùng viên mãn (2)

Nhưng đối với tu sĩ Kim Đan kỳ tới nói, bất hủ kim tính là căn bản, đem nó tách ra ngoài sẽ giống như là làm tổn hại bản nguyên Kim Đan.

Dưới tình huống bình thường, căn bản sẽ không thể nào làm như vậy.

Trừ phi là có tình huống gì đặc thù.

“Chẳng qua, nếu là từ bên ngoài đến, liên ý nghĩa là có thể thử nghiệm bóc ra.”

Ngay sau đó, Thôi Hằng lại lần nữa bóp nổ cự nhân màu tím đen.

Chờ đến khi tia ánh sáng màu vàng kia xuất hiện, hắn liền lộ ra một luồng pháp lực Kim Đan, phong tỏa sinh cơ của nhúm máu thịt kia, đồng thời tiến hành tóm gọn tia ánh sáng vàng kia lại.

Chỉ chốc lát sau, luồng pháp lực Kim Đan kia liền mang theo một sợi ánh sáng vàng nhỏ xíu thả xuống trong bàn tay của hắn.

Quả nhiên, đúng như hắn đoán, chỉ cần đem ánh sáng vàng và nhúm máu thịt kia tách rời một đoạn thời gian, là có thể đem ánh sáng vàng bóc ra ngoài.

Ngay trong nháy mắt khi ánh sáng vàng bị tách ra ngoài, nhúm máu thịt bị bóp vỡ của cự nhân màu tím đen đột nhiên hồng mắt, tản mát ra mùi vị cực kỳ hôi thối.

Trong nháy mắt, nhúm máu thịt lớn kia liền mục nát thành tro tàn, tung bay theo gió, tan thành mây khói.

Cùng lúc đó, những tia sáng vàng trong bàn tay Thôi Hằng cũng phát sinh biến hóa, sau khi trải qua một trận vụn vẹo giãn nở, lại biến thành một quả tim màu vàng to bằng nắm tay trẻ con.

Lại là một quả tim do bất hủ kim tính ngưng tụ thành.

Ai có được quả tim này, người đó liền có thể nắm giữ năng lực khởi từ hoàn sinh!

“Bất hủ kim tính còn có loại hình thức biểu hiện này, là phương thức tu luyện đặc biệt của hai mươi một cánh lưỡng giới Tiên Phàm sao?” Thôi Hằng có chút kinh ngạc mà đánh giá quả tim màu vàng này, trong lòng không khỏi nổi lên rất nhiều ý nghĩ.

Vôn dĩ hần còn cho rằng mình đã hiểu được khá sâu về cái thế giới này, ít nhất ở chốn hạ giới này có thể an tâm tu luyện.

Hiện tại xem ra dường như cũng không phải là như vậy.

Cái thế giới này còn có rất nhiều điều không biết, cái gọi là “Hạ Giới” này thậm chí có khả năng so với “Thượng Giới” càng nguy hiểm hơn.

Suy cho cùng, cường giả đứng đầu trên mặt nổi của Thiên Khu Giới còn chỉ là Phật Đà tương đương với Trúc Cơ kỳ đỉnh phong.

Hạ Giới lại là ngay cả bất hủ kim tính đều xuất hiện.

“Mới rồi cự nhân màu tím đen kia một mực đang hô hoán Thánh Tôn, phải chăng chính là nguồn gốc của bất hủ kim tính kia?” Thôi Hằng đây bụng nghi hoặc mà suy đoán, đồng thời ánh mắt chuyên động, nhìn hướng khe hở dài trên trăm trượng trên mặt đất phía xa.

“Thất Thất từng nhắc lại với ta, nói địa tâm chi hạch có trấn áp Cái Thế Đại Ma, chính là chỉ nó sao? Quả thật, Nếu như không có ta ở đây, kẻ này sợ rằng thật có khả năng đồ diệt nhân gian.

“Trấn áp, địa tâm chi hạch, phong ấn...”

Hần nghĩ ngợi mấy cái từ ngữ này trong lòng, bỗng nhiên thân ảnh nhoáng lên, cả người trực tiếp hóa thành một vệt sáng, xông vào trong đạo khe hở giống như vực sâu kia.

Vạn Lý Đăng Quang Thuật!

Trong nháy mắt, hần liền vượt qua cự ly hơn vạn dặm, từ trên mặt đất đi tới địa tâm chi hạch.

Nhiệt độ cao, các loại lực lượng tiêu cực như lửa cháy, khói độc đầy rẫy ở chung quanh.

Thôi Hằng lại là giống như nhàn nhã dạo bước tiến vào trong này, hết thấy bên trong đều không cách nào tạo thành bất kỳ tôn thương đối với hần, rất nhanh hần liền tìm tới một mảnh phong ấn lập lòe ánh sáng vàng.

Mặc dù những phong ấn này đã bị lực lượng quỷ dị màu tím đen ăn mòn, mất đi hiệu quả vốn có, nhưng hần vẫn có thể từ lực lượng ẩn chứa bên trong phán đoán ra một ít tin tức.

“Lực lượng tương đương với Kim Đan sơ kỳ, nhưng hơi cứng nhắc, không đủ linh hoạt, xen lẫn quy tắc pháp lý cực ít, liền giống với lực lượng Kim Đan chất lượng cực độ thấp kém.

“Trải qua thời gian quá lâu, lực lượng phong ấn suy yếu, hầu như mất đi hiệu lực, không sai biệt lắm là lưu lại vào ba

ngàn năm trước, tông cộng... Có chín loại bản nguyên, phong ấn nơi này là chín người hợp lực?

Sau khi Thôi Hằng làm ra một ít phán đoán, biểu tình trên mặt liền trở nên có chút cổ quái, “Chín cái, chín đại tiên môn sao, mà lại ba ngàn năm trước, không phải là lúc chín đại Tiên Môn hạ xuống nhân gian, tấn công Đạo Nhất Cung sao, sao mà trùng hợp vậy?”

Ý niệm tới đây, hắn thở ra một hơi dài, “Giải quyết một tên Cái Thế Đại Ma, thu hoạch một tia bất hủ kim tính, lại mang đến càng nhiều nghi hoặc và vấn đề.

“Nếu như phong ấn nơi này thật sự là chín đại Tiên Môn ba ngàn năm trước lưu lại, vậy liền ý nghĩa nước của Thượng Giới cũng rất sâu, tình huống ta hiểu được bây giờ còn chỉ là mặt ngoài.

“Có điều, như vậy cũng tốt, để ta càng thêm tiếp cận sự thật của cái thế giới này, có thể luôn luôn nhắc nhở mình đây là một cái thế giới cực độ nguy hiểm, nhất định phải bảo trì lòng cảnh giác.

“Về phần Thượng Giới, chờ sau khi đột phá đến Nguyên Anh, lại quyết định có nên đi hay không.”

...

Sau khi Thôi Hằng từ đáy mặt đất đi ra, liền quay trở về Quận Thành Lang Gia.

Lúc này, Cửu Họa Viêm Long đã chỉ dài bảy tấc, gào gừ một tiếng liền bay về phía hắn, tại bên cạnh của hắn vui sướng bay múa, giống như là một đứa trẻ nhỏ năn nỉ được khen.

Người bên trong thành bất kể là Nhân Tiên, Địa Tiên, hay là dân chúng tầm thường, sau khi thấy thân ảnh Thôi Hằng, toàn bộ đều nhao nhao quý xuống, một mực cung kính hành lễ dập đầu bái lạy.

“Vạn tạ ơn cứu mạng của Thượng Tiên!”

“Vạn tạ ơn cứu mạng của Thượng Tiên!”

...

...

Thanh âm bái tạ như núi thét biển gầm xông thẳng lên trời.

Thôi Hằng đứng ở không trung, từng đạo từng đạo ánh sáng màu trắng chiếu vào trong đôi mắt hắn.

Vô số đạo tia sáng màu trắng từ bên dưới bay lên, có lớn có nhỏ, toàn bộ hội tụ đến bên trong đan điền.

Ánh sáng trắng chung quanh Kim Đan theo đó mà tăng trưởng.

Cuối cùng đạt đến bảy thước.

Từ đó bảy thước thất tình viên mãn, lại bế quan thai nghén bảy bảy bốn chín ngày.

Chính là Nguyên Anh!

Chương 315: Thái Nhất Huyền Tiên, Tử Cực Thiên Cung (1)

Trong tiếng đập đầu bái lạy cùng tiếng cảm tạ, Thôi Hằng chậm rãi từ trên trời hạ xuống, đi tới trong khu nhà lớn Vương gia.

Lúc này, ở trong này không có một bóng người.

Bởi vì, vào lúc bên ngoài xảy ra đại chiến, tất cả mọi người đều đi lên tường thành, ở xa ngắm tình huống chiến đấu bên ngoài.

Chẳng qua, Vương Đông Dương, Vương Đông Lâm, Ngụy Dịch, Bạch Hồ Đồng Tử cùng với đông đảo Nhân Tiên trong thế tộc hào phú đã vội vã chạy tới, một mực cung kính bái kiến Thôi Hằng.

Người của tứ đại Tiên Môn thì lưỡng lự đi theo ở phía sau, bọn họ sợ chết, không muốn đi qua, nhưng lại không dám không đi qua.

Nếu trốn thì không có khả năng chạy thoát.

Sau khi chính mắt thấy thực lực của Thôi Hằng, ai còn cảm giác mình có thể chạy trốn dưới mí mắt của hắn, thì nhất định là não có chút vấn đề.

Chỉ chốc lát sau, người của tứ đại Tiên Môn, Thiên Hợp Thánh Giáo, Chu Thiên Tinh Đấu Các, Bạch Vân Thành, Chân Không Đạo vẫn lẹ chạy tới, bọn họ run run rẩy rẩy quỳ xuống trước mặt Thôi Hằng.

“Ra mắt Thượng Tiên!”

“Ra mắt Thượng Tiên!”

Tổng cộng mười hai tên Địa Tiên, 20 tên Nhân Tiên, tất cả đều run lấy bầy, ngay cả hô hấp đều cẩn thận, rất sợ sơ ý một chút sẽ chọc giận Thôi Hằng.

Dù sao, lúc trước Vương Đông Dương nói rất rõ, vị Thượng Tiên này chính là muốn chôn giết bọn hắn.

Những người trong thế tộc hào phú kia thấy vậy, rồi rít cảm thấy vui mừng.

Còn tốt chính mình quỳ nhanh, sớm chọn đúng phe.

Nếu không bây giờ trong đám người quỳ run lấy bầy này, cũng nhất định là có một phần của mình.

Thôi Hằng ngồi ở trên ghế cao nhất, ánh mắt quét qua đám “Tiên nhân” quỳ dưới đất này, bỗng nhiên cười nói: “Nơi này

không phải là chỗ nhận tội câu xin tha thứ, cùng ta cùng nhau trở về Phong Châu Châu Phủ đi.”

Nói xong, hắn liền đứng dậy, vung vẩy ống tay áo, trên mặt đất tức thì dâng lên một đám mây ánh sáng, đem tất cả những người ở đây đều nâng lên bầu trời.

Ngay sau đó, đoàn mây ánh sáng này liền chở bọn hắn xuyên qua biển mây sương mù, trong nháy mắt vượt qua mấy ngàn dặm xa, phi hành với cực tốc như vậy khiến bọn họ vô cùng rung động, nhưng còn chưa kịp tỉnh hồn lại liền đã tới trên Phong Châu Phủ Thành.

Vô luận là Nhân Tiên hay là Địa Tiên, khi nhìn đến Phong Châu Phủ Thành phía dưới đều cảm thấy khiếp sợ không gì sánh nổi.

Tốc độ phi hành như vậy đều vượt xa khỏi phạm vi nhận thức của bọn họ.

Thật sự không tưởng tượng nổi.

Mấy người Trịnh Nam Huân, Huệ Thế, Trương Sáu Minh cũng đều cảm giác được biến hóa trên bầu trời, vội vàng đi tới nha môn phủ Châu Mục nghênh đón.

Nhưng mà, sau khi Thôi Hằng mang theo một đám người kia đáp xuống, bọn họ đều sợ ngây người.

Không nghĩ tới Thôi Hằng lại có thể một hơi mang nhiều người trở lại như vậy.

Với lại mang theo nhiều người như vậy từ Quận Lang Gia Duyên Châu bay đến Phong Châu Phủ Thành, đây là đại thần thông bực nào?

Quá mức kinh người.

“Sự tổ, đây là?” Trịnh Nam Huân hơi nghi hoặc một chút mà lại gần hỏi.

“Một đám người đáng chết cùng một đám người còn chờ bàn bạc.” Thôi Hằng mỉm cười nói.

Chỉ ngẩn ngui một câu nói này, liền để cho những người trong Tiên Môn kia sắc mặt trắng bệch, những người trong thế tộc hào phú vốn dĩ cho rằng chính mình thoát nạn cũng trở nên tim đập rộn lên, thấp thỏm không yên.

“Huệ Thế.” Thôi Hằng hướng bên cạnh nói.

“Sứ Quận, có thuộc hạ!” Huệ Thế vội vàng đi tới, cung kính hành lễ.

“Người đi vặn hỏi một chút những Nhân Tiên cùng Địa Tiên này, hỏi bọn hắn trăm năm trước, có hay không có tham

dự qua vây công phái Tiên Hà. ” Thôi Hằng trầm giọng nói “Yên tâm, bọn họ không dám nói láo.”

Vừa nói, Cửu Hỏa Viêm Long đang bay múa bên cạnh hẳn liền bay đến bên người Huệ Thế, con người màu đỏ thăm quét qua mọi người, đề cho những Nhân Tiên Địa Tiên này tâm thần run rẩy.

Thực lực của Cửu Hỏa Viêm Long, bọn họ đều đã từng thấy, đủ để thẳng đợc Thiên Tiên, có thể so với Thiên Quân!

Chỉ là Nhân Tiên Địa Tiên, ở trước mặt con rồng lửa này giống như con kiến hôi nhỏ bé.

“Phải! Sứ Quân!” Huệ Thế lập tức gật đầu, ngay sau đó liền hướng về đám Nhân Tiên Địa Tiên đi tới, ánh mắt sắc bén, trầm giọng nói “Các vị, hãy đi theo ta đi.”

Đám Tiên Nhân chỉ đành phải đi theo, không dám có một chút ý muốn cãi lại.

“Đa tạ sư tổ!” Trịnh Nam Huân kích động không thôi mà hướng Thôi Hằng bái tạ, nàng biết đây là đang báo thù cho phái Tiên Hà.

“Đứng lên đi.” Thôi Hằng khoát tay một cái, lại nhìn về phía Trương Sáu Minh nói ” Trương chân nhân, ngươi cũng đi theo ta, ta còn có một số việc muốn hỏi.”

“Vâng, Thượng Tiên!” Trương Sáu Minh vội vàng gật đầu, trong lòng lại hơi nghi hoặc một chút.

Hắn cảm giác lần này thời gian Thôi Hằng ra ngoài mặc dù ngắn, nhưng lại sinh ra biến hóa không nhỏ, mang đến cho người cảm giác càng sâu không lường đợc.

...

Trong nha môn phủ Châu Mục.

Trịnh Nam Huân cùng Trương Sáu Minh đều đi theo Thôi Hằng đến nơi này.

“Các ngươi có từng nghe nói qua bên trong địa tâm chi hạch có trấn áp Cái Thế Đại Ma?” Thôi Hằng đi thẳng vào vấn đề hướng hai người dò hỏi.

“Cái Thế Đại Ma?” Trịnh Nam Huân nghe vậy hơi suy tư, chốc lát sau nói “Sư tổ, Cái Thế Đại Ma ta chưa nghe nói qua, nhưng ta từng nghe sư tôn nói, trong lòng đất cực kỳ nguy hiểm, về sau coi như tu vi cảnh giới cao hơn nữa cũng không thể tới gần.”

“Đạo Nhất Cung cũng không có ghi chép liên quan tới Cái Thế Đại Ma, nhưng lại có ghi chép liên quan tới địa tâm chi

hạch. ” Trương Sâu Minh bỗng nhiên từ trong tay áo lấy ra một quyển sách cổ, hai tay dâng lên trước mặt Thôi Hằng.

“Thượng Tiên, đây là một bộ điển tịch Đạo Nhất Cung mới tìm được trong một cây cột khi trùng tụ cung điện, phía trên ghi chép cận kề tình huống trận đại chiến ba ngàn năm trước, trong đó có miêu tả liên quan tới địa tâm chi hạch.

“Vốn là định chờ Thượng Tiên ngài xử lý xong những Tiên Phật Thượng Giới này, sau đó mới trình lên, không nghĩ tới ngài đúng lúc hỏi tới chuyện này, xin Thượng Tiên xem sách này một chút.

“Lúc trước ta từng cùng ngài nói qua trận đại chiến ba ngàn năm trước ấy, nhưng mà đó chẳng qua là ta dựa vào một chút dấu vết mà suy đoán, có một ít ghi chép ghi lại trong cuốn trong điển tịch này hoàn toàn lật đổ nhận thức khi trước của ta”

“Ồ? ” Thôi Hằng nghe vậy có chút kinh ngạc, đem cuốn sách cổ này nhận vào trong tay, quan sát tỉ mỉ, phát hiện mặt bìa của nó đã bị mài mòn không chịu nổi, ngay cả tựa đề cũng không nhìn thấy rõ.

Chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy hai chữ “Đạo Nhất”.

Có điều, hẳn còn chưa kịp lật xem, liền nhận được một cái gợi ý của hệ thống.

Chương 316: Thái Nhất Huyền Tiên, Tử Cực Thiên Cung (2)

【 Chúc mừng ngài! Phát hiện vật phẩm có thể dùng để chuyên hóa thành tiên! Xin hỏi có lập tức tiến hành chuyên hóa hay không? 】

Hiện nhiên cuốn sách cổ này cũng thuộc về loại vật ẩn chứa gốc gác vạn minh, hơn nữa còn trải qua lịch sử lắng đọng nhất định, có thể ở phía trên nó hấp thu khí cơ nào đó, chuyên hóa thành tiên tệ hệ thống.

“Chuyên hóa! ” Thôi Hằng hạ chỉ thị cho hệ thống.

Chuyên hóa thành tiên tệ cũng sẽ không tạo thành bất kỳ tổn hại đối với bản thân vật phẩm, cho dù là sách cổ hư hại như vậy, sau khi chuyên hóa thành tiên, cũng không sinh ra bất kỳ biến hóa nào.

【 tiên + 145 】

Chỉ là một quyển sách liền có thu hoạch như vậy, tuyệt đối được tính là bội thu.

Sau đó, Thôi Hằng liền tiến hành lật xem cuốn sách cổ này.

Hắn phát hiện đây là một sách kể chuyện tường thuật tình huống.

Tác giả hẳn là một vị đại năng Thiên Tiên.

Hắn viết lại đại chiến kia trong cách nhìn của mình, cùng với tình huống của Đạo Nhất Cung lúc ấy, còn có địch nhân Đạo Nhất Cung phải đối mặt

Lời mở đầu liền viết rõ, ban đầu vây công Đạo Nhất Cung cũng không chỉ là chín đại Tiên Môn.

Mà là mười đại Tiên Môn.

Chương môn của mười đại Tiên Môn này đều là Thiên Quân, hơn nữa đều có một vị trưởng lão cực kỳ mạnh mẽ.

Dựa theo miêu tả bên trong quyển sách này, thực lực của những trưởng lão này cách xa phía trên Thiên Quân, là cảnh giới đệ tứ của Tên Giới, được xưng “Huyền Tiên”.

Đạo Nhất Cung khi đó cũng cường đại hơn so với suy đoán lúc trước của Trương Sáu Minh.

Thân là truyền thừa cổ xưa độc bá hơn bảy ngàn năm trên viên tinh cầu này, trong đó càng là có bốn ngàn năm đều đang hưởng thụ quốc gia nhân gian phụng dưỡng.

Nội tình của Đạo Nhất Cung cực kỳ thâm hậu, thực lực cũng cực kỳ mạnh mẽ.

Ba ngàn năm trước khi gặp đại địch, Đạo Nhất Cung có bảy tên Thiên Quân, mười hai tên Thiên Tiên, hơn 20 vị Thiên Nhân, còn có một cường giả cảnh giới Tiên Giới đệ tứ trấn giữ.

Hơn nữa vị cường giả cảnh giới đệ tứ này thực lực còn là ở trên Huyền Tiên.

Được xưng “Thái Nhất Huyền Tiên”.

Đặt ở Thiên Khư Giới hôm nay, tuyệt đối có thể xưng là nhân vật cấp bá chủ, nghiền ép toàn bộ thế lực trên mặt nổi của Thiên Khư Giới đều không có bất cứ vấn đề gì.

Lúc mới bắt đầu chiến đấu, Đạo Nhất Cung liền đã áp đảo Thiên Khư Giới.

Một vị Thái Thượng Huyền Tiên đã đủ để trấn áp mười tên Huyền Tiên cùng 12 tên Thiên Quân của đối phương, cộng thêm đủ loại Thiên Tiên, Thiên Nhân, ưu thế tuyệt đối do cảnh giới cao mang tới thật sự là quá lớn.

Nhưng mà sau một lần đại chiến, mười tên Huyền Tiên của Thiên Khư Giới đi xuống địa tâm chỉ hạch một lần, khi bọn họ hiện thân lần nữa, lại có đặc tính bất tử bất diệt.

Vô luận bị giết chết bao nhiêu lần, đều có thể sống lại như cũ!

Điều kinh khủng hơn là, bọn họ còn có một loại Tà Trùng quỷ dị có thể xâm nhiễm Tinh Thần, để cho người rơi vào điên cuồng, khiến cho Đạo Nhất Cung chịu tổn thất cực kỳ lớn.

Đến cuối cùng, vị Thái Nhất Huyền Tiên kia của Đạo Nhất Cung cùng mười vị Huyền Tiên của Thiên Khư Giới tiên hành bí mật hội họp, song phương thỏa hiệp với nhau.

Đạo Nhất Cung đem bộ phận chủ chốt dời đến Thiên Khư Giới, trở thành Tiên Môn thứ mười một, hơn nữa phải mang đi hết thủy điện tịch ghi lại lịch sử quá khứ, để cho Đạo Nhất Cung ở nhân gian trở thành chi nhánh.

Thập đại Tiên Môn thì đáp ứng sẽ không thả Thiên Khư Tà Trùng xuống nhân gian, hơn nữa còn cam kết sẽ không tiếp tục vây công Đạo Nhất Cung, mà còn trợ giúp Đạo Nhất Cung đạt được bí ẩn Bất Tử Chi Thân.

Đến chỗ này, ghi chép liền kết thúc.

Ký tên là hai chữ —— Bắc Thần.

Từ trong câu chữ hạnh yển có thể thấy được, tác giả đối với kết quả của cuộc chiến đấu này cũng không hài lòng.

Hắn cảm thấy Đạo Nhất Cung đáp ứng hiệp định như vậy, hoàn toàn là đang tự đào mộ, cũng vì hành động của tổ sư nhà mình mà cảm thấy ảo não, lại vì bí ẩn bất tử mà đi đáp ứng hiệp định như vậy.

Cái cuốn sách cổ này cũng cung cấp cho Thôi Hằng không ít tin tức hữu dụng.

Đầu tiên là cảnh giới đệ tứ của Tiên Giới, dường như là bị chia ra làm hai cái cảnh giới, tức “Huyền Tiên” cùng “Thái Nhất Huyền Tiên” thực lực người sau vượt qua người trước gấp mười lần.

Cự ly đại khái nhỏ hơn Kim Đan sơ kỳ đến Kim Đan trung kỳ.

Chẳng qua là, theo miêu tả của cổ tịch đến xem, vô luận là Huyền Tiên hay là Thái Nhất Huyền Tiên, dường như cũng không có bất hủ kim tính.

Huyền Tiên của mười đại Tiên Môn chắc là sau khi đi địa tâm chỉ hạch một lần mới đạt được bất hủ kim tính, năm giữ Bất Tử Chi Thân.

Vị Huyền Tiên của Đạo Nhất Cung kia càng là vì đạt được điều bí mật này, mà đáp ứng cái hiệp định có thể nói là nổi nhục mặt nước.

Có điều lúc trước Thôi Hằng cũng đi qua địa tâm chỉ hạch, cũng không có phát hiện tình huống dị thường gì ở nơi đó.

Mười đại Tiên Môn năm đó ở chiếm được cái gì ở địa tâm chỉ hạch, ngoại trừ bất hủ kim tính cùng Thiên Khư Tà Trùng, có phải hay không còn có những đồ vật gì khác?

Điều này làm cho Thôi Hằng cảm thấy nghi ngờ.

Chẳng qua, càng làm cho hắn để ý, thật ra là chuyện vì sao mười đại Tiên Môn trước đây nay lại biến thành chín đại Tiên Môn?

Cùng với cái Tiên Môn biến mất trong đó.

Bây giờ Thôi Hằng sớm đã biết tên của chín đại Tiên Môn trong Thiên Khư Giới.

Đối chiếu cùng tin tức ghi lại trong cuốn sách cổ này, liền có thể suy ra cái Tiên Môn biến mất đó —— Tử Cự Thiên Cung!

Đây là tin tức thứ sáu Khương Thất Thất lưu lại trong tiên kiếm.

Chương 317: Báo thù rửa hận, Hoàng Đế cầu kiến (1)

Từ sau khi thu được lời nhắn trong năm thanh tiên kiếm kia, Thôi Hằng lại không có tiếp xúc qua bất kỳ tin tức liên quan tới Khương Thất Thất.

Thật giống như nàng đã hoàn toàn biến mất ở thế giới này, không biết tung tích.

Nhưng bây giờ, hắn liên tiếp xác minh hai lời nhắn của Khương Thất Thất.

Địa tâm chi hạch có Cái Thế Đại Ma, còn có Tử Cực Thiên Cung.

Vả lại sau khi lật xem quyển sách cổ mà Trương Sáu Minh dâng lên này, Thôi Hằng có lý do đề hoài nghi tên Đại Ma lúc trước bị hắn bóc ra bất hủ kim tính rồi giết chết kia, vô cùng có khả năng chính là một trong mười đại Huyền Tiên vây công Đạo Nhất Cung ba ngàn năm trước.

Tức là trưởng lão của Tử Cực Thiên Cung khi trước.

“Nếu quả thật là như vậy, vậy thì tại sao hắn lại hóa thành Đại Ma mất hết lý trí, tại sao lại bị trấn áp, Tử Cực Thiên Cung có phải vì vậy mà diệt vong?”

“Từ tình huống ở Thiên Khư Giới tới xem, Tử Cực Thiên Cung cũng đã sớm mai danh ẩn tích, thế gian chỉ còn chín đại Tiên Môn, gần như không có ai biết Tử Cực Thiên Cung tồn tại.

“Loại tình huống này cũng không bình thường, hẳn là có người đang tận lực che giấu phân tin tức này, hơn phân nửa là chín đại Tiên Môn làm ra, nhưng bọn họ làm vậy là vì cái gì?”

“Nếu như chuyện Thất Thất mất tích có liên quan tới Tử Cực Thiên Cung, nếu ta muốn lấy được thêm manh mối liên quan tới tung tích của nàng, tóm lại vẫn phải đi Thiên Khư Giới một chuyến.”

Thôi Hằng cầm lấy cuốn sách này, rơi vào trầm tư “Có điều, Thiên Khư Giới chắc cũng là cực kỳ nguy hiểm, ba ngàn năm trước đã có Huyền Tiên cảnh giới đệ tứ trong Tiên Giới, đây hơn phân nửa là tương đương với cảnh giới Kim Đan sơ kỳ.

“Trải qua thời gian dài như vậy, bọn họ phải chăng đã bước chân vào cảnh giới cao hơn, có thể hay không đã sánh bằng Nguyên Anh? Ừm, nếu như thật phải đi Thiên Khư Giới,

thì nhất định phải giữ lòng cảnh giác, tuyệt không thể khinh thường.”

Nghĩ tới đây, hắn khép lại cuốn sách, trong lòng khẽ thờ dài.

Khuong Thất Thất còn có thể có chút đầu mối, nhưng Hồng Phú Quý lại càng giống như là tan vào hư vô, ngoại trừ thanh Hồng Vũ Kiếm kia, gần như cái gì cũng không lưu lại, ngay cả dấu vết đều cực ít.

“Những người lúc đầu nhúng tay chuyện nhân gian, khiến cho Hồng Phú Quý thất bại trong gang tấc sau đó mất tích, hẳn là tác phẩm của những thế tộc hào phú ở Thượng Giới kia, nhà họ Vương ở Giang Đông thoát không khỏi liên can.

“Chẳng qua, tuổi tác của Vương Đông Dương cùng Vương Đông Lâm còn quá trẻ, không tiếp xúc được chuyện ba trăm năm trước, nếu như sau này đi đến Thiên Khư Giới, thật ra thì có thể đi hỏi phụ thân của bọn hắn một chút.

“Vẫn là phải cố gắng đột phá đến Nguyên Anh, phải xác định phương thức tu luyện của Nguyên Anh kỳ, mới có thể quyết định tốt con đường kế tiếp.”

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng kết thúc trầm tư, đem sách cổ trả lại cho Trương Sâu Minh nói “Chờ sau khi xử lý xong những Tiên Phật Thượng Giới này, liền mang ta đi Đạo Nhất Cung nhìn một chút đi.”

Đạo Nhất Cung truyền thừa vạn năm, coi như bộ phận chủ chốt vào ba ngàn năm trước đã dọn đi Thiên Khư Giới, nhưng bộ phận còn dư lại này khẳng định cũng có thể chuyển hóa không ít tiền.

Ít nhất cũng không thể ít hơn Bảo Lâm Thiên Viện.

Vì để cho lúc bế quan đột phá tuyệt đối an toàn, hắn muốn tích góp mấy chục triệu tiền.

“Nếu Thượng Tiên có thể tới Đạo Nhất Cung, đây là thiên đại vinh hạnh cho tiểu đạo.” Trương Sâu Minh hết sức kích động nhận lấy sách cổ, cung kính nói “Tiểu đạo tùy thời cung kính chờ đợi Thượng Tiên.”

Dưới sự kích động, hắn ngay cả cách xưng hô đều biến thành tiểu đạo.

“Ha ha, không cần như thế.” Thôi Hằng khoát khoát tay, rồi nói với Trịnh Nam Huân bên cạnh “Đợi sau khi đi qua Đạo Nhất Cung, ta cũng sẽ đi núi Thương Thành một chuyến.”

“Vâng, sư tổ!” Trịnh Nam Huân cũng vô cùng vui mừng.

Thật ra thì nàng đã sớm muốn mời Thôi Hằng đi phái Tiên Hà bây giờ tham quan, chẳng qua là Thôi Hằng vẫn không có thời gian, cho nên vẫn không có mời được.

Lần này cuối cùng cũng xem như toại nguyện.

“Đi thôi, chúng ta đi nhìn một chút, xem Huệ Thế tra hỏi thế nào.” Thôi Hằng đứng dậy đi ra ngoài.

Hai người vội vàng đi theo sau.

...

Nhờ vào đôi mắt màu đỏ thẫm của Cửu Hỏa Viêm Long giám thị, chuyện Huệ Thế tra hỏi thật ra thì vô cùng thuận lợi.

Những nhóm Nhận Tiên đến từ thế tộc hào phú đều không tham dự qua trận chiến ở phái Tiên Hà trăm năm trước, người khi trước tham dự toàn bộ đều đã chết dưới kiếm của Khương Thát Thát.

Bên trong tứ đại Tiên Môn thì có hai tên Địa Tiên tham dự qua, theo thứ tự là Chân Không Đạo cùng Bạch Vân Thành, trăm năm trước bọn họ còn là Nhân Tiên, sau khi may mắn sống sót liền được trưởng bối ban thưởng, rốt cuộc thành Địa Tiên.

Lúc này, hai người này đều đã bị Huệ Thế cùng Cửu Hỏa Viêm Long xách ra, đem hai tay hai chân bọn họ đều bó lại với nhau, đứng dựa vào góc tường.

Đang chờ chết.

Hai người này trong lòng đã hoàn toàn tuyệt vọng.

Những người còn lại trong Tiên Môn thì cảm thấy có chút vui mừng.

Dưới cái nhìn của bọn họ, đã có hai người đặc biệt bị chọn ra, liền ý nghĩa có lẽ sẽ chỉ giết hai người này.

Điều này cũng phù hợp logic bình thường.

Dù sao, nếu mà đem người trong tứ đại Tiên Môn nội này đều giết sạch, như vậy ảnh hưởng xem như quá lớn rồi, nói không chừng sẽ khiến cho cường giả Thượng Giới dốc toàn bộ lực lượng trả thù.

Căn bản không cần phải làm như vậy.

Chỉ chốc lát sau, Thôi Hằng dẫn Trương Sáu Minh cùng Trịnh Nam Huân đến nơi này.

“Sứ Quân, may mắn không nhục sứ mệnh, từ trong những người này đã bắt tới hai tên tham gia trận chiến phái Tiên Hà.” Huệ Thế chỉ chỉ hai người đứng bên mình.

“Được ! ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, nói với Trịnh Nam Huân bên cạnh “Hai người này ta giao cho người, có muốn giết bọn họ hay không do người tự quyết định.”

Hai người kia nghe vậy nhất thời ánh mắt sáng lên, trong mắt đầy câu khẩn nhìn về phía Trịnh Nam Huân.

“Đa tạ sư tổ, ta đương nhiên muốn giết, tất nhiên muốn giết bọn họ!”

Trịnh Nam Huân nhìn về phía hai người này, trong ánh mắt tràn đầy căm hận, cắn chặt hàm răng “Trận chiến năm đó, rất nhiều đệ tử phái Tiên Hà đều chết trận, ngay cả sư tôn cũng bị trọng thương, bọn họ tham dự qua trận chiến ấy, lại có thể còn sống!”

Vừa nói, nàng liền trực tiếp xông lên phía trước, rút ra trường kiếm bên hông, trực tiếp chém rụng đầu lâu hai người này, tức thì máu đỏ ngút trời, nhuộm đỏ sân nhà.

Hai tên Địa Tiên này sớm đã bị phong cấm chân nguyên, đôi mắt kiếm quang của Trịnh Nam Huân, căn bản là không có cách tiến hành phòng ngự, cứ như vậy đầu một nơi thân một nẻo, chết ở trong tay của nàng.

Mắt thấy hai khóa đầu lâu lăn xuống, máu như dải lụa ngút trời, những người còn dư lại trong Tiên Môn kia cũng không khỏi thở phào nhẹ nhõm, cảm thấy chuyện đến đây hẳn là sẽ chấm dứt.

Nhưng mà ngay lúc đó, bỗng nhiên Thôi Hằng nhìn về phía bọn họ, trầm giọng nói: “Thiên Hợp Thánh Giáo, Chu Thiên Tinh Đầu Các, Bạch Vân Thành, Chân Không Đạo tứ đại Tiên Môn này, theo ta được biết, chỉ có Chu Thiên Tinh Đầu Các không tham dự trận chiến trăm năm trước.

“Người trong ba cái Tiên Môn còn lại, tự sát đi. Còn có thể lưu lại toàn thân.”

Hắn vốn không có ý định bỏ qua cho những người trong Tiên Môn này, trăm năm trước nếu dám vây công phái Tiên Hà, tự nhiên sẽ phải trả giá thật lớn.

Người của Thiên Hợp Thánh Giáo, Bạch Vân Thành, Chân Không Đạo nghe vậy, nhất thời mặt như màu đất, bắt đầu cuồng quát tranh cãi.

“Thượng Tiên, chúng ta cũng không có tham gia đại chiến trăm năm trước a!”

“Thượng Tiên tha mạng, chúng ta oan uổng, oan uổng a, chúng ta chưa bao giờ có bất kỳ ác ý với phái Tiên Hà!”

“Thượng Tiên ngài hãy nghe ta nói, ngài hãy nghe ta nói a, chuyện không phải là như vậy...”

Chương 318: Báo thù rửa hận, Hoàng Đế cầu kiến (2)

Bọn họ dùng mọi cách giải thích, cố gắng cầu xin Thôi Hằng tha thứ.

“Om sòm.”

Thôi Hằng khẽ nhíu mày, lắc đầu một cái, hừ lạnh một tiếng.

Ngay sau đó, hắn trực tiếp vung tay áo lên, lực lượng vô hình trong nháy mắt khuếch tán ra, tức thì liền đem người trong ba đại Tiên Môn này chân cho bẻ thành phân vụn, lập tức không còn tồn tại.

Đừng nói là thi thể, ngay cả tro bụi đều không còn dư lại.

Bốn phía tức thì hoàn toàn yên tĩnh, im phăng phắc, tiếng kim rơi cũng có thể nghe.

Nhất là đám Địa Tiên Nhân Tiên của Chu Thiên Tinh Đẩu Các, càng là như ve vào mùa đông, ngay cả thở mạnh đều không dám, rất sợ đột nhiên bị Thôi Hằng giết.

Đám người trong thế tộc hào phú kia cũng trở nên thấp thỏm bất an, mới vừa rồi nhìn những người trong Tiên Môn kia bị giết, bọn họ tức thì cũng cảm giác mình cũng không an toàn.

Chẳng qua, Thôi Hằng dường như cũng không có ý muốn tiếp tục xử lý bọn hắn, ngược lại nhìn về phía Vương Đông Dương, dò hỏi: “Các ngươi muốn lúc nào trở về Thiên Khư Giới?”

“Khởi bẩm Thượng Tiên, chúng ta nhiều nhất có thể lưu lại ở nơi này hai mươi một ngày.” Vương Đông Dương một mực cung kính nói “Thời gian hai mươi ngày vừa đến, nhất định phải trở lại Thiên Khư Giới.”

“Thật ra thì không phải.” Vào lúc này Bạch Hồ Đồng Tử bỗng nhiên chen miệng nói “Hắn là nhiều nhất ba mươi ngày, sở dĩ quy định cho các ngươi thành hai mươi một ngày, là để cho các ngươi về sớm một chút, sớm nộp lên Thiên Lộ Tinh Thạch cùng Tiên Khí vượt giới.”

“...” Vương Đông Dương nghe vậy nhất thời giận đến khòe miệng co gập, á khẩu không trả lời được.

Tất cả mọi người trong thế tộc hào phú cũng đều lộ rõ vẻ giận dữ.

Thì ra ngay cả loại chuyện nhìn như thiên địa pháp lý như thời gian trở về, đều là một trong những thủ đoạn Tiên Môn dùng để chèn ép thế tộc hào phú.

Thực sự quá không hợp thói thường.

“Thượng Tiên, thật ra thì chỉ cần nguyện ý, còn có thể một mực sống ở hạ giới, không quay trở về.” Bạch Hồ Đồng Tử tiếp tục bổ sung nói “Chẳng qua là sau ba mươi ngày sẽ không có biện pháp mở ra lối đi Thượng Giới, nếu muôn trở về thì chỉ có thể đợi đến trăm năm sau.

“Vả lại một ít hạn chế này cũng chỉ là nhắm vào võ giả bước lên tầng thứ Tiên Giới, nếu chẳng qua chỉ là Thần Cảnh mà nói, thì khoảng thời gian này sẽ là nửa năm, đây cũng là nguyên nhân vì sao lại có Thiên Sứ sớm hạ xuống.”

“Thì ra là như vậy.” Thôi Hằng nhẹ gật đầu, trong lòng dâng lên một ít ý nghĩ.

Nếu nói như vậy, Thiên Khư Giới có vẻ càng giống như là tiểu thế giới qua lại ở bên ngoài viên tinh cậu này, bình thường khoảng cách khá xa, mỗi hơn trăm năm sẽ đến gần bên này.

Vào lúc này liền có thể mở ra cái gọi là lối đi vượt giới, từ Thiên Khư Giới bên kia hạ xuống đến bên này?

“Nhưng cái lối đi vượt giới này là cái gì?” Thôi Hằng nghi ngờ trong lòng, bỗng nhiên nhìn về phía những người trong thế tộc hào phú kia, mỉm cười nói “Các người trở về Thiên Khư Giới đi.”

Muốn phải tìm hiểu nghiên cứu một vật, đầu tiên phải để nó xuất hiện ở trước mặt của mình mới được.

Những người trong thế tộc hào phú này tức thì đều bối rối, không khỏi có chút nghi ngờ, thậm chí cảm thấy có chút khủng hoảng.

Chuyện gì xảy ra?

Bỗng nhiên lại để cho bọn mình trở về Thượng Giới?

Như vậy có phải hay không là muốn để mình hướng Thượng Giới cầu cứu, tốt nhất dân tới càng nhiều Tiên Phật Thượng Giới hơn, sau đó một hơi giết chết toàn bộ?

Thôi Hằng thấy vẻ mặt những người này, lập tức hiểu bọn họ đang nghĩ như thế nào, vì vậy như cười mà không phải cười nói: “Thế nào, các người đây là muôn ở lại, lại bị Huệ Thế vặn hỏi lần nữa sao?”

“Không không không!”

“Không không không, không có!”

“Thượng Tiên, chúng ta cáo từ!”

Một đám thể tộc hào phú này vội vội vàng vàng mà thúc giục Tiên Khí vượt giới.

Chỉ thấy từng đạo ánh sáng màu vàng tóe ra từ nhiều loại Tiên Khí trong tay của bọn họ, nối thẳng chín tầng trời, sau đó chậm rãi mở ra một đạo cánh cửa không lồ.

Đi qua màn sáng cửa lớn này, chính là Thiên Khư Giới.

Ở trong nháy mắt khi cánh cửa mở ra, những Nhân Tiên, Thần Cảnh của các thể tộc hào phú này đều giống như chạy thoát thân rồi rít chạy vào.

Bọn họ đã quyết định không bao giờ xuống trần lần nữa.

Càng không thể nào đi tìm Tiên Môn tổ cáo, coi như lần xuống trần này chuyện gì cũng chưa từng xảy ra.

Miễn cho bị Tiên Môn ép đi hạ giới dẫn đường.

Đây là nhất định phải chết.

“Thì ra đây chính là lối đi vượt giới.” Khóe miệng Thôi Hằng hơi hơi nhếch lên, lộ ra nụ cười thỏa mãn.

Hắn đã hiểu nguyên lý bên trong.

Về sau chỉ cần ở đoạn thời gian viên tinh cầu này tiếp xúc với Thiên Khư Giới, hắn liền có thể dựa vào lực lượng của bản thân trực tiếp mở ra cánh cửa vượt giới, tiến vào bên trong Thiên Khư Giới.

Chỉ chốc lát sau, ánh sáng vàng tiêu tan, lối đi vượt giới đóng lại, ngoại trừ đám người Vương Đông Dương, người trong thể tộc hào phú đều đã rời đi.

Trên mặt của đám người Chu Thiên Tinh Đấu Các lộ ra biểu tình hâm mộ, nhưng trước khi được Thôi Hằng cho phép, bọn họ tuyệt đối không dám đi.

Bạch Hồ Đồng Tử thì lộ vẻ sao cũng được, hắn thậm chí cũng không quá muộn trở về, trong lòng đã nghĩ ngợi đến chuyện có thể đi khắp nơi chơi một chút, cùng lắm là trăm năm sau lại trở về.

Dù sao hắn đã thành Địa Tiên, tuổi thọ đủ dài.

“Sứ Quân!” vừa lúc đó, thanh âm Lưu Lập Đào truyền tới, rất nhanh người đã đi đến bên này, một mực cung kính hướng Thôi Hằng hành lễ nói “Sứ Quân, thuộc hạ có chuyện bẩm báo.”

“Chuyện gì?” Thôi Hằng nhìn về phía hắn, có chút hứng thú mà dò hỏi “Là liên quan tới Hoàng Đế Đại Tấn sao?”

Khi trước hẵn đem tất cả người tham gia yên hội trong khu nhà lớn Vương gia đều mang về, trong đó tự nhiên cũng bao gồm Kiến Viêm Đế Ngụy Dịch của Đại Tấn, Lưu Lập Đào xem như quan chức thâm niên, bị phái qua tiếp đón.

“Đúng vậy Sứ Quận.” Lưu Lập Đào gật đầu một cái nói “Lúc này vị Hoàng Đế Đại Tấn kia đang ở bên ngoài, muốn cầu kiến ngài.”

Chương 319: Hoàng Đế tạo Hoàng Đế khác (1)

Thôi Hằng cho mọi người rời đi, bên trong nội đường phủ Châu Mục liền chỉ còn lại một mình hắn.

Chỉ chốc lát sau.

Ngụy Dịch ôm tâm tình vô cùng thấp thỏm, đến nơi này.

Lúc này, hắn rút cuộc nhìn thấy vị Châu Mục Phong Châu này ở khoảng cách gần, là vị nửa năm qua khuấy động phong vân, nhắc lên cơn sóng thần kia.

Lòng hắn đầy nghi ngờ cùng mê mang, vốn có vô số lời muốn nói, nhưng vào giờ phút này lại đều hóa thành một tiếng than thở thật dài, sau đó cúi đầu lễ bái, một mực cung kính hành lễ.

“Tân Hoàng Ngụy Dịch, bái kiến Thượng Tiên.”

Không giống với lúc trước, khi hắn vì lợi ích toàn cục mà miễn cưỡng quý lạy Bạch Hô Đông Tử ở trên đài tế thần, hiện tại bộ dáng hắn biểu hiện ra ngoài là chân chính cung thuận.

“Người vậy mà lại chủ động đến gặp ta.” Thôi Hằng có chút hứng thú mà nhìn vị Hoàng Đế Đại Tân này, khẽ cười nói “Lúc trước ngươi nhưng là phát không ít chiếu lệnh nhằm vào ta.”

Hắn đối với cái tên Hoàng Đế Đại Tân này cũng có chút hứng thú.

Ai sẽ chủ động đem quốc thổ của mình đưa cho địch quốc, ai sẽ hạ lệnh đề cho Châu Mục thiên hạ vây công một người trợ giúp quốc gia thu phục đất đai bị mất?

Vị trước mắt mình lại làm vậy!

Những chiếu lệnh kia nếu không phải đầu óc bị bệnh, bình thường sẽ không thể truyền đạt ra.

Vì vậy, sau khi thấy Ngụy Dịch, phản ứng đầu tiên của Thôi Hằng, chính là tiến hành dò xét tình trạng cơ thể của vị Hoàng Đế Đại Tân này.

Lại phát hiện đối phương phi thường khỏe mạnh.

Rõ ràng đã hơn năm mươi tuổi, trên người lại một chút tật bệnh cũng không có, coi như sinh long hoạt hổ, bề ngoài nhìn cũng chỉ có ba mươi bốn mươi tuổi.

Ở thời cổ đại điều kiện vệ sinh không ra làm sao này, một người chẳng qua là hơi biết võ công, có thể có tố chất thân thể

như vậy là cực kỳ khó được.

Cho dù hẳn là Hoàng Đế.

Sau khi Ngụy Dịch nghe được những lời này của Thôi Hằng, thân thể không tự chủ được hơi run run, vẫn là tư thái cúi đầu quỳ lạy, cung kính nói: “Lúc đó Dịch có lòng muốn mất nước, muốn đem cái nước Đại Tấn mục nát này chôn vùi, do đó mới làm rất nhiều chuyện nhằm vào Thượng Tiên, Dịch có tội.”

“Người có tội gì?” Thôi Hằng nhàn nhạt nói.

“Dịch có ba tội.” Ngụy Dịch cúi đầu nói, “Tội thứ nhất, không để ý lê dân bách tính, vì muốn được thế nhân nhớ kỹ, tùy ý làm bậy, tội thứ hai, cắt đất cho dị tộc, làm trái với đạo Vua, tội thứ ba, tụ tập binh lính công phạt Thượng Tiên, Nghịch Thiên.”

“Nếu biết được, còn dám tới gặp ta?” Thôi Hằng cười lạnh nói, “Không sợ ta trực tiếp giết người sao?”

“Dịch lần này đến, muốn hỏi quốc vận.” Ngụy Dịch lễ bái nói, “Thật là Vua, Dịch không còn mặt mũi sống tiếp, theo lý nên tự vẫn tạ tội với Thiên Hạ, nhưng trong lòng còn có mây phần tâm ý muốn bách tính an cư, nên mới hỏi Thượng Tiên.”

“Người một lòng muốn làm vua mất nước, để tiếng xấu muôn đời, còn quan tâm quốc vận sao?” Thôi Hằng nói.

“Dịch muốn biết, nếu Đại Tấn diệt vong, thiên hạ lê dân có thể hay không an cư lạc nghiệp?” Ngụy Dịch ngẩng đầu nhìn về phía Thôi Hằng.

“Nếu có thể tái tạo càn khôn, thay trời đổi đất, bách tính hẳn sẽ sinh sống thái bình một thời gian.” Thôi Hằng đứng dậy, mắt nhìn xuống Ngụy Dịch, “Nói đi, người rút cuộc muốn làm gì?”

“Dịch nghe nói Thượng Tiên là thầy của Hồng Vũ Thiên Vương năm đó, có một chuyện muốn thỉnh cầu Thượng Tiên.” Ngụy Dịch lần nữa quỳ mọp, cung kính nói: “Cầu Thượng Tiên dạy ra một học sinh học tập phương pháp của Hồng Vũ, đem Đại Tấn lật đổ.”

“Dịch sẽ dốc hết toàn lực trong bóng tối giúp đỡ, trở giúp học sinh này của ngài đem Đại Tấn mục nát này tiêu diệt, để hẳn thay trời đổi đất, tái tạo càn khôn, mở ra một cái thiên địa mới.”

“Người thân là Hoàng Đế, lại tạo phản chính mình?” Thôi Hằng nghe vậy khẽ cười nói, “Người vì muốn làm vị vua mất nước, đã điên cuồng đến mức độ như vậy?”

“Thượng Tiên, Dịch không mặt mũi nào sông tiếp, Đại Tấn từ lâu đã mục nát không chịu nổi, sớm muộn là sẽ bị tiêu diệt.” Ngụy Dịch trầm giọng nói “Nhưng mà sau khi Đại Tấn bị diệt, các nơi chắc chắn binh tai sẽ nổi lên, dân chúng lâm than.”

“Nhìn tổng quát ba ngàn năm qua, chỉ có chính lệnh của Hồng Vũ, mới có thể khiến lê dân an vui, đã như vậy, vì sao không để cho người tuân theo chính lệnh của Hồng Vũ đem Đại Tấn lật đổ, đem ta giết chết?”

“Người đây là muốn chuộc tội sao?” Thôi Hằng nhàn nhạt nói.

“Dịch tội nghiệt ngút trời, chết vạn lần cũng không chuộc được.” Ngụy Dịch lắc đầu một cái, cười khô nói “Coi như là vì một điểm lương tri trong lòng lúc ban đầu, cũng coi là vì ý tưởng muốn để lại tiếng xấu muôn đời.”

“Được, vậy liền cho người để lại tiếng xấu muôn đời.” Thôi Hằng trầm giọng nói, “Nhớ cam kết mới vừa rồi của người, ngày sau tự sẽ có người lật đổ Đại Tấn.”

Người muốn thi hành chính lệnh của Hồng Vũ, liền cần nghiên cứu sâu 《Đại Đồng Tập》.

Ở thời đại bây giờ, người nghiên cứu sâu 《Đại Đồng Tập》 đã cực kỳ hiếm thấy, vừa vặn trong Phong Châu Châu Phủ có một vị.

Người này cũng có kinh nghiệm hành chính, thật sự thích hợp làm công việc này.

“Vạn tạ Thượng Tiên tác thành!” Ngụy Dịch lập tức quỳ mọp, đầu rạp xuống đất, cung kính cực kỳ.

“Lui rạ đi.” Thôi Hằng khoát tay một cái, ra hiệu Ngụy Dịch có thể rời đi.

Chương 320: Hoàng Đế tạo Hoàng Đế khác (2)

Bên trong truyền thuyết cổ xưa, ở lúc thiên địa sơ khai, có Thiên Thần giáng thế.

Vị Thiên Thần này đem đất đai phân chia thành 36 Châu.

Ung Châu chính là trung tâm trong đó.

Mà Đông Hoa Sơn chính là trung tâm Ung Châu.

Đạo Nhất Cung tọa lạc tại trung tâm nhất của Đông Hoa Sơn, chính là trên ngọn núi Thiên Nhất Phong cao nhất.

Nơi đây có thể nói là trung tâm của toàn bộ thế giới.

Lúc này, Thôi Hằng cưỡi mây đạp gió cùng Trương Sáu Minh đi tới bầu trời Thiên Nhất Phong.

Từ trên cao đôi mắt nhìn xuống, có thể thấy trên Thiên Nhất Phong xây dựng từng tòa đạo miếu lầu các, rộng lớn tráng lệ, bốn phía biển mây cuộn cuộn, càng có mấy phần Tiên khí.

Có điều, ánh mắt Thôi Hằng xuyên qua biển mây, liền có thể thấy cảnh tượng chung quanh Thiên Nhất Phong.

Lại có không ít ngọn núi không trọn vẹn.

Chúng nó cao không quá mười trượng, nhưng diện tích lại cực lớn, giống như là chân núi của một tòa ngọn núi thật to, có điều phía trên cũng không có lòng núi.

Bộ dáng này giống như là cả ngọn núi bị cự lực găng gượng bẻ gãy, dời đi.

Chỉ còn lại có phần đáy “Xác”.

Mà “Xác núi” tổng cộng có chín, tất cả đều vây quanh ở bên cạnh Đạo Nhất Cung.

“Thượng tiên, chín ‘Tòa Núi ‘ này cũng từng là chín ngọn núi, phía trên xây dựng rất nhiều đạo miếu, truyền thừa võ đạo của Đạo Nhất Cung.” Trương Sáu Minh phát hiện phương hướng Thôi Hằng nhìn chăm chú, liền giải thích.

“Bắc Thần trong sách cổ nói sau trận chiến ba ngàn năm trước, bộ phận nòng cốt của Đạo Nhất Cung đều bị gấp rút dời đi Thiên Khư Giới, thì ra là dời đi như vậy sao?” Thôi Hằng có chút kinh ngạc hỏi.

Đây nào chỉ là dời đi bộ phận nòng cốt, hoàn toàn là đào cả gốc rễ.

“Là tô sư quyết định. ” Trương Sáu Minh bất đắc dĩ nói, cũng không tiện nói cái gì.

Dù sao đó là tô sư của Đạo Nhất Cung, hẳn không thể tiên hành đánh giá.

“Đạo Cung cổ xưa truyền thừa vạn năm chỉ còn lại nhiều đây, quả thật lòng dạ ác độc. ” Ánh mắt Thôi Hằng lặn nữa quét qua chín tòa núi kia, không khỏi dâng lên mấy phần cảm giác đau lòng.

Đây nhưng mà đều là tiên, đều là tiên hệ thống a!

Nếu như truyền thừa của chín ngọn núi đều ở đây, hẳn cần bản cũng không cần đi nơi khác góp nhặt, chỉ riêng một chỗ này hẳn là đủ rồi.

“Có điều, những truyền thừa khác không có ở đây có lẽ cũng là chuyện tốt. ” Thôi Hằng lại thay đổi ý nghĩ thầm nói “Ba ngàn năm trước vị tô sư Đạo Nhất Cung kia đã có cảnh giới Thái Nhất Huyền Tiên, hẳn là tương tự với Kim Đan trung kỳ.

“Nếu như bây giờ hẳn không chết mà nói, cảnh giới tu vi sợ rằng đã vượt qua xa ta, nếu mà truyền thừa Đạo Nhất Cung vẫn hoàn chỉnh, tạ phỏng chừng cũng không có cơ hội tới nơi này thu thập chuyên hóa tiên.”

Hắn vừa an ủi mình như vậy, vừa cùng Trương Sáu Minh đi xuống đám mây, đáp xuống đỉnh núi Thiên Nhất Phong.

Nơi này là một tòa quảng trường rất to, trải lót tấm đá, trung tâm đặt một bộ tượng đá to lớn màu xanh cao đến chín trượng chín thước chín tấc, điêu khắc thành bộ dáng một vị nam tử nho nhã, người mặc áo vua, tay cầm bức họa.

Lúc này, Chu Hoàng Dịch đang hướng dẫn đông đảo đệ tử luyện võ, thấy Thôi Hằng cùng Trương Sáu Minh từ trên trời bay tới, vội vàng dẫn theo những đệ tử này cung kính hành lễ.

“Bái kiến Thượng Tiên, bái kiến chương giáo!”

Dù hẳn là đệ tử thân truyền của Trương Sáu Minh, nhưng khi nghênh đón trước mặt đông người, dựa theo quy củ vẫn phải xưng hô là chương giáo.

Những đệ tử bình thường đang luyện võ kia đều lòng đầy kích động.

Các đệ tử của Đạo Nhất Cung sớm đã nghe nhân gian có một vị Thần Tiên chân chính xuất thế, có thể lấy sức một người tiêu diệt thiên quân vạn mã, còn có đại thần thông hô phong hoán vũ, hóa đất thành sông, vô cùng không tưởng tượng nổi.

Không nghĩ tới lần này lại có thể chính mắt thấy được.

Chẳng qua, vào lúc này không người nào dám không chút kiêng kỵ nhìn chằm chằm Thôi Hằng, cũng chỉ dám dè dặt nhìn một lần liền vội vàng cúi đầu.

“Ừm, Những đệ tử của Đạo Nhất Cung này đều không tệ lắm.” Thôi Hằng dõng dạc quét qua những đệ tử bình thường này, cũng đã phát hiện ra một ít mầm non tốt để tu luyện võ công.

Chẳng qua là một câu khen ngợi đơn giản này, tức thì khiến cho những đệ tử bình thường này hưng phấn lên, toàn bộ đều cảm thấy câu nói mới vừa rồi của Thôi Hằng là đang nói mình.

Thậm chí đã có người bắt đầu ảo tưởng sau này khi mình võ công đại thành, xuống núi hành tẩu giang hồ, xông ra danh tiếng to lớn, sẽ nói rằng chính mình đã từng được Tiên Nhân công nhận cùng khích lệ, nhất định có thể trở thành một câu chuyện hay lưu truyền thiên cổ.

Nhưng mà, ngay lúc một ít đệ tử này đang tha hồ tùy ý tưởng tượng trong lòng, Thôi Hằng đã cùng Trương Sáu Minh đi tới chỗ trung tâm quảng trường này, cũng tức là bên dưới pho tượng to lớn kia.

“Thượng Tiên, đây chính là “Đạo Thần” tổ sư sáng tạo ra Đạo Nhất Cung ta.”

Trương Sáu Minh một mực cung kính hướng tòa tượng thần này hành lễ, tiếp tục nói “Vạn năm trước, phương thiên địa này vẫn còn thuộc thời đại man hoang mê muội, có chúng Thiên Thần hạ xuống phân chia thành 36 Châu.

“Trong đó đặc biệt lấy Đạo Thần làm chủ, hẳn lưu lại truyền thừa chính là Đạo Nhất Cung, cũng để cho Đạo Nhất Cung giáo hóa chúng sinh, trợ giúp nhân tộc thoát khỏi u mê, mở ra văn minh ban sơ.”

“Đạo Thần...” Thôi Hằng lẩm bẩm nói nhỏ, đồng thời ánh mắt của hắn quét qua pho tượng to lớn này một lần, chỉ cảm thấy pho tượng này dường như cũng không chỉ là một bức tượng đá.

Chương 321: Mọi việc đã sẵn sàng, chỉ đợi bề quan (1)

Từ trên pho tượng Đạo Thần này, Thôi Hằng cảm giác được khí tức tương tự như linh tính.

Chẳng qua là cỗ linh tính này cũng không đậm đà, trình độ ước chừng chỉ tương đương với Hồng Vũ Kiếm, còn hết sức nhỏ yếu.

Nhưng nếu chờ một thời gian, khi thời gian thờ phụng đủ dài, có lẽ bên trong pho tượng sẽ sản sinh ra một cái sinh linh mới tinh.

Đến lúc đó sinh linh này liệu có cho rằng mình chính là “Đạo Thần” không?

Thôi Hằng có chút thất thần, cảm giác được linh tính thật quá huyền diệu, hẳn có một loại cảm giác, chờ đến lúc mình đột phá đến cảnh giới Nguyên Anh, có lẽ sẽ có năng lực ban linh tính cho vật chết.

“Thượng Tiên đây là phát hiện cái gì sao?” Trương Sáu Minh thấy Thôi Hằng nhìn pho tượng Đạo Thần, dường như im lặng hồi lâu, trong lòng có chút thấp thỏm.

“Không có gì.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười dò hỏi “Tòa tượng thần này đã bị thờ cúng ở đây thời gian bao lâu?”

“Ba ngàn năm.” Trương Sáu Minh khẽ thở dài rồi nói “Pho tượng này thật ra là bản điều khắc lại sau trận đại chiến ba ngàn năm trước kia, pho tượng bản gốc kia đã dời đi theo bộ phận nòng cốt của Đạo Nhất Cung, dời đi Thiên Khư Giới.”

“Khó trách.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói “Mang ta đi xem những địa phương khác một chút đi.”

Cùng lúc đó, hắn hạ chỉ thị cho hệ thống.

“Chuyên hóa tiên!”

...

Đạo Nhất Cung không hổ là truyền thừa cổ xưa kéo dài vạn năm.

Dù cho bộ phận chính đã không còn ở đây, vẫn cung cấp cho Thôi Hằng rất nhiều tiên tệ hệ thống.

Chùng hơn tám triệu!

Có thể nói là bội thu.

Sau khi rời đi Đạo Nhật Cung, Thôi Hằng liền trở lại Phong Châu Phủ Thành, cùng Trịnh Nam Huân đồng thời đi tới phái Tiên Hà ở núi Thương Thành.

“ Sư tổ, trong phái rất nhiều đệ tử còn chưa từng thấy ngài, các nàng thấy ngài nhất định sẽ rất cao hứng. ” Trịnh Nam Huân trong lòng tràn đầy vui vẻ nói.

“ Ta đã sớm muốn tới xem một chút, chẳng qua là vẫn không có thời gian, lần này rốt cuộc cũng rảnh rồi. ” Thôi Hằng mỉm cười nói, ánh mắt nhìn về phía đỉnh núi ẩn trong biển mây sương mù phía trước.

“ Sư tổ, ngài lần này trở về núi, dự định ở lại bao lâu vậy? ” Trịnh Nam Huân lại dò hỏi.

Đối với nàng mà nói, Thôi Hằng giống như là một người chủ nhà, là chỗ dựa của cả phái Tiên Hà, tự nhiên hy vọng Thôi Hằng có thể ở núi Thương Thành lâu lâu một tí.

“ Sẽ không quá lâu. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, chấp tay đứng ở trên đám mây lạnh, nhàn nhạt nói “ Việc tu hành của ta sắp tiến vào giai đoạn mới, tiếp theo ta muốn bề quan một đoạn thời gian.

“ Chờ đến núi Thương Thành, sau khi gặp qua chúng đệ tử, ta sẽ giải đáp nghi hoặc trong tu luyện của các người, đến lúc đó có điều gì nghi hoặc đều có thể trực tiếp hỏi. ”

“ Đa tạ sư tổ! ” Trịnh Nam Huân nghe vậy mừng rỡ không thôi, vội vàng hướng Thôi Hằng hành lễ.

“ Không cần lúc nào cũng hành lễ. ” Thôi Hằng khoát tay một cái, khẽ cười nói “ Chờ sau khi giảng giải xong, thì dẫn ta đi xem một vài chỗ ở của sư phụ người đi. ”

Thật ra thì hẳn tới phái Tiên Hà, chủ yếu là nhìn một chút truyền thừa mà Khương Thất Thất lưu lại, cùng với xem địa phương nàng đã từng sinh hoạt là hình dáng gì, có hay không có tin tức gì lưu lại.

“ Vâng sư tổ, đệ tử nhớ kỹ! ” Trịnh Nam Huân trịnh trọng cực kỳ gật đầu.

...

Đối với việc Thôi Hằng đột nhiên đến, các đệ tử phái Tiên Hà đều hết sức kinh hỉ.

Chương môn Trúc Tình Chân Nhân, Phó chương môn Liễu Y Vân, còn có Trần Oánh cùng các Kiếm Chủ, cùng với những đệ tử bình thường khác đều đi ra gian phòng của mình, đi ra bên ngoài nghênh đón Thôi Hằng đến.

Ngay cả Tham Hà Chân Nhân ở sau núi lánh đời ân cù rất lâu, ít khi lộ diện, cũng vội vã đi ra, quỳ trước mặt Thôi Hằng, miệng hô sư tổ.

Nàng là đệ tử đứng đầu của Khương Thất Thất, cũng tức là sư tử của Trịnh Nam Huân.

Sau đó, Thôi Hằng liền bắt đầu thuyết pháp giải đáp nghi vấn, cho phép tất cả đệ tử tại chỗ đặt câu hỏi.

Nếu là vấn đề liên quan tới 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 , hẳn đều tiến hành giảng giải cực kỳ tỉ mỉ.

Đồng thời cũng giảng giải cho tất cả đệ tử phái Tiên Hà tình huống về Thiên Khư Giới, tránh cho về sau không biết gì về Thiên Khư Giới cả.

Chờ đến sau khi buổi thuyết pháp kết thúc, Thôi Hằng liền cùng Trịnh Nam Huân cùng Tham Hà Chân Nhân cùng nhau đi tới bên ngoài một cái sơn động phía sau núi.

Lối vào của cái sơn động này bị hai khối cửa đá che lại, hiển nhiên là đã từng có người ở.

“Khi sư tôn vẫn còn trong phái, vẫn luôn ở chỗ này. ” Trịnh Nam Huân giải thích cho Thôi Hằng “Chúng ta cũng từng khuyên sư tôn vào ở trong một cung điện riêng, nhưng nàng không đồng ý, cho đến trước lúc mất tích đều là ở nơi này.”

“Từ sau khi sư tôn rời đi, hai tấm cửa đá này chúng ta đều không thể mở ra. ” Tham Hà Chân Nhân ở bên cạnh nói “Sư tôn từng nói qua, chỉ khi đem Tiên Hà Kiếm Quyết tu luyện tới cảnh giới viên mãn đỉnh phong nhất, mới có thể mở ra hai tấm cửa đá này.”

Nói tới chỗ này, nàng có chút xấu hổ mà cúi đầu “Đệ tử ngu độn, tu luyện đến nay cũng không có chạm tới ngưỡng cửa đỉnh phong của Kiếm Quyết.”

“Ngày sau các ngươi sẽ đạt tới. ” Thôi Hằng mỉm cười gạt đầu, khích lệ hai người một câu, sau đó hướng hai tấm cửa đá này cong ngón búng ra.

Lúc này liền có một đạo hào quang từ trên đầu ngón tay của hắn bắn ra.

Ngay sau đó, chỉ thấy ánh sáng rực rỡ đủ mọi màu sắc đem hai tấm cửa đá này bao phủ, như là phá tan cấm chế nào đó, để cho hai tấm cửa đá phát ra âm thanh.

Ừng ừng ——

Cửa đá phủ bụi trên trăm năm, rốt cuộc chậm rãi mở ra.

Chương 322: Mọi việc đã sẵn sàng, chỉ đợi bệ quan (2)

Thôi Hằng đi thẳng vào.

Trịnh Nam Huân cùng Tham Hà chân nhân thì không cùng đi vào.

Các nàng thân là đệ tử của Khương Thất Thất, nếu mà tùy tiện tiến vào cái sơn động này, là một chuyện rất không hợp lễ nghĩa.

Vì vậy, bằng vào sự tôn kính với Khương Thất Thất, hai người bọn họ đều không nói đến chuyện này.

Thôi Hằng đối với điều này trong lòng biết rõ, cũng không có nhiều lời.

Sau khi đi qua cửa đá, đi qua một con đường hơi có chút chật hẹp, trước mắt đã rộng rãi sáng sủa.

Khương Thất Thất ở phía tận cùng của sơn động này xây dựng một tòa tinh thất.

Bố trí cùng hình dáng của nó, cùng tinh thất trong phòng nhỏ tân thủ của Thôi Hằng giống nhau như đúc, ngay cả vị trí bài biện đồ đặc, đều y như ngày cuối cùng lúc Khương Thất Thất phải rời khỏi.

Hiển nhiên, nàng đã khắc sâu trong lòng chuyện trải qua ở tân thủ không gian.

Sau đó, Thôi Hằng ngắm nhìn bốn phía, lại cũng không phát hiện có lời nhắn gì, cũng không có thứ gì có thể lấy được tin tức.

Điều này làm cho lông mày của hắn không khỏi nhíu lại, thâm nghĩ trong lòng: “Thất Thất không có lưu lại lời nhắn ở nơi này sao?”

Từ điều kiện mở ra cửa đá của tòa tinh thất này, hắn nghĩ là Khương Thất Thất cố ý để lại cho hắn xem.

Bởi vì, chỉ có hắn có thể thả ra Tiên Hà Kiếm Quang phù hợp yêu cầu.

Điều này liền ý nghĩa là trừ phi mạnh bạo phá hủy cửa đá, nếu không thì chỉ có một mình hắn mới có thể mở.

Nếu như Khương Thất Thất muốn lưu lại lời nhắn cho hắn, hoàn toàn có thể đem chuyện muốn nói viết thành thư để ở chỗ này.

Chờ sau khi hắn đi tới nơi này, dĩ nhiên là có thể thấy.

Nhưng mà sự thật lại không phải như thế.

Nơi này không có thứ gì, hoàn toàn không có bất kỳ tin tức gì.

Điều này liền khiến cho Thôi Hằng cảm thấy có chút nghi ngờ.

Chuẩn bị một tòa tĩnh thất tỉ mỉ như vậy, nhưng mà cái gì cũng không lưu lại, nghĩ như thế nào đều là một chuyện rất không bình thường.

Dù sao, Khương Thất Thất cũng không phải là không có tin tức muốn lưu lại.

Nàng vì lưu lại lời nhắn mà đã đúc năm thanh tiên kiếm, còn xây dựng liên lạc giữa các tiên kiếm với nhau, thiết lập phương thức đọc thư cực kỳ bí ẩn.

Có thể nói là tốn nhiều công sức, dùng mọi cách thiết trí chướng ngại, còn vì thế mà tin tức chịu đủ loại tổn hại.

“Hay là, bản thân cái tĩnh thất trống không không có bất kỳ tin tức nhắn lại này, chính là lời nói Thất Thất muốn để lại cho ta sao?” Trong lòng Thôi Hằng bỗng nhiên nghĩ tới, cảm thấy điều này rất có thể.

Rõ ràng có thể dùng đồ vật làm phương tiện lưu tin tức, lại hết lần này đến lần khác không có làm như vậy, ngược lại lựa chọn phương thức lưu tin mang tính bí ẩn cực mạnh, nhưng lại vô cùng không tiện lợi.

Điều này liền ý nghĩa là sợ sánh loại lưu tin hoàn chỉnh và lưu tin bảo mật, Khương Thất Thất càng để ý đến tính bảo mật, tính an toàn khi lưu lại tin tức của chính mình, không muốn bị người khác thấy.

“Nếu như là như vậy, tình huống của cái tĩnh thất này coi như đã hiểu.” Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng “Cửa đá tất nhiên vững chắc, nhưng cũng có thể bị phá hư, đem tin để ở trong này, hiển nhiên là không đủ bảo mật, nàng không lựa chọn cũng bình thường.

“Mà để ý tính bí ẩn cùng tính an toàn như vậy, nàng là đang kiêng kỵ nhân vật nào mạnh mẽ, sợ bị đối phương biết tin tức nhắn lại sao? Cùng Tử Cực Thiên Cung có liên quan sao?”

Dù sao, năm chuỗi tiên kiếm Khương Thất Thất lưu lại phải hợp nhất mới có thể hiện ra tin tức hình ảnh, chính là liên quan tới Tử Cực Thiên Cung.

Có thể thấy độ coi trọng của nàng.

Chẳng qua là, dựa vào ghi chép trên sách cô của Bắc Thần, Tử Cực Thiên Cung ngay từ ba ngàn năm trước cũng đã im hơi lặng tiếng mới đúng.

Cái vị trưởng lão Huyền Tiên của Tử Cực Thiên Cung kia đều hư hư thực thực rơi vào điên cuồng, sau đó bị liên thủ phong ấn ở địa tâm, thành cái gọi là Cái Thế Đại Ma, thế gian hẳn là sớm đã không có thế lực Tử Cực Thiên Cung.

Trăm năm trước Khương Thất Thất rốt cuộc là từ nơi nào lấy được tin tức liên quan tới Tử Cực Thiên Cung, hơn nữa còn kiêng kỵ như vậy?

Nhưng nếu như không phải là kiêng kỵ Tử Cực Thiên Cung, như thế tin tức nằng lư lại ở trong tiên kiếm là ý gì?

Từng cái nghi ngờ hiện ra trong đầu Thôi Hằng.

“Lúc trước ở bên trong Đạo Nhất Cung cũng không có tìm được sách cổ mới, xem ra nếu như muốn tiến thêm một bước tìm hiểu tình hình, không thể không đi Thiên Khư Giới một chuyến.

“Chẳng qua, trước tiên vẫn phải tạo ra Nguyên Anh lại nói.”

Thôi Hằng lòng nghĩ đến đây, liền đem các loại nghi ngờ tạm thời đè xuống, đi ra cái sơn động này, lại lần nữa đóng lại hai tâm cửa đá.

Sau đó, hẳn ở lại trên núi Thương Thành ba ngày, tiếp tục giải đáp nghi hoặc trong tu luyện của đệ tử phái Tiên Hà.

Đồng thời hẳn cũng mở rộng cảnh giới tiếp theo cho 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 .

Lần này có thể khiến cho hạn mức tối đa ban đầu tương đương với Trúc Cơ sơ kỳ của môn công pháp này, tăng lên tới trình độ có thể tu luyện tới Trúc Cơ đỉnh phong.

Sau khi làm xong những việc này, Thôi Hằng rời đi núi Thương Thành, bắt đầu du ngoạn khắp thiên hạ, đi các đại phái ngàn năm, thiên gia thế gia, cùng với đủ loại danh lam thắng cảnh.

Không tới mười ngày, tiền hệ thống của hẳn liền tăng đến hơn 27 triệu.

Đây không sai biệt lắm đã là cực hạn của Đại Tấn.

Các địa phương đều đã bị móc rỗng.

Nếu như còn muốn tiếp tục chuyển hóa tiền hệ thống, cũng chỉ có thể đi tìm địa phương mới.

Nhưng mà thiên hạ 36 Châu, ngoại trừ mười một Châu của Đại Tấn ra, không phải là man hoang thì chính là thảo nguyên Man Tộc, gần như không có địa phương có văn minh.

“Chuyện này ý nghĩa là nếu không đi Thiên Khư Giới, thì tiếp theo ta ngay cả tiền mua phục vụ của hệ thống đều không có?” Thôi Hăng không nhin được mà im lặng.

Đồng thời cũng có vài phần vui mừng.

Cũng còn tốt, Đại Tấn cũng coi là có chút nội tình, bây giờ đã chuyên hóa đầy đủ tiền, có thể dùng để mua thẻ trải nghiệm Động Thiên một tháng cùng thẻ gia trì.

Nếu không chỗ an toàn để đột phá Nguyên Anh cũng không có.

“Bây giờ vạn sự sẵn sàng, tiếp theo liền có thể bế quan dựng dục Nguyên Anh!”

Chương 323: Thất tình giao hội, linh tính chi chủng (1)

Sau khi đem tiền hệ thống thu thập đủ, Thôi Hằng liền trở về Phong Châu Phủ Thành.

Sau đó lệnh cho Ngô Dân vẫn đang một mực trầm mê nghiên cứu 《Đại Đồng Tập》 đi qua.

“Sứ Quân, ý của ngài là để cho ta đi tạo phản?” Ngô Dân sau khi nghe qua lời nói của Thôi Hằng, đầu tiên là ngạc nhiên, sau đó liền cảm thấy hết sức hưng phấn.

Hắn từ trước đến giờ là người hâm mộ trung thành của Hồng Vũ Thiên Vương, lúc trước khi làm Trợ Lý Phong Châu, liền đã thử thực hiện chính lệnh của Hồng Vũ.

Nhưng mà bị vướng bởi thế lực địa phương ngăn trở, cùng với bản thân cũng chưa học xong cách làm của 《Đại Đồng Tập》, nên vẫn chưa thể chân chính thực hiện được lý tưởng trong lòng của hắn.

Sự xuất hiện của Thôi Hằng khiến cho hắn thấy được hy vọng hoàn toàn mới, vì vậy khổ tâm nghiên cứu, suy nghĩ muốn bộc lộ tài năng, không nghĩ tới cái cơ hội này nay đã tới rồi.

“Khộng sai, ít ngày nữa ta phải rời đi, ngươi có thể tự tìm người để phụ tá.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gạt đầu, trầm giọng nói “Trăm năm sau, ta sẽ tới kiểm tra thành quả của ngươi.”

Trong khoảng thời gian vừa qua, hắn đã hiểu rõ ràng tính cách của Ngô Dân.

Đây là một người am hiểu nghiên cứu lý luận, làm việc trầm ổn, cũng nắm giữ lý tưởng cao xa, tự thân lại không có năng lực thông soái gì.

Người như vậy cũng không thích hợp tự mình khởi binh tạo phản.

Thích hợp làm một tên Phụ Thần hơn, đi trợ giúp, dạy dỗ ra một vị thông soái chân chính.

“Đa tạ Sứ Quân!” Ngô Dân mừng rỡ không thôi, đây chính là chuyện hắn luôn muốn làm.

“Trong một trăm năm này, ta sẽ đem Hồng Vũ Kiếm cho ngươi mượn.” Thôi Hằng mở ra bàn tay, Hồng Vũ Kiếm liền trực tiếp nhảy ra ngoài, lơ lửng giữa không trung, phát ra tiếng kiếm reo khe khẽ.

Nó cũng đang hưng phấn.

Nó từng đi theo Hồng Phú Quý chinh chiến thiên hạ, chém chết Thần Cảnh, cho dù là sau đó mới tạo ra linh tính, nhưng dấu vết chiến đấu của cỗ binh khí này vẫn khó mà xóa đi.

Địa phương thích hợp với nó nhất, vẫn là chiến trường.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, chinh chiến chiến trường chính là đường tu hành của Hồng Vũ Kiếm.

“Hồng, Hồng Vũ Kiếm!” Ngô Dận tức thì kích động đến cả người phát run, cúi người bái lạy trên đất, cao giọng nói “Ngô Dận nhất định không phụ Sứ Quân nhờ cậy, mời Sứ Quân trăm năm sau nhìn lại, thế gian này sẽ là một thời đại thái bình thịnh thế!”

...

Ở sau khi an bài xong cho Ngô Dận, Thôi Hằng lại gặp Huệ Thế một lần.

Sau đó cũng không tiếp tục làm gì, một mực ở trong nội đường nha môn phủ Châu Mục.

Nhưng ở bên ngoài căn nội đường này, lại có thể rõ ràng cảm giác được một luồng khí thể biến hóa, khí thể này càng lúc càng phát ra bao la rộng lớn, sâu không lường được.

Sau ba ngày, vị Địa Tiên kia của Chu Thiên Tinh Đẩu Các đến nơi này.

Hắn tên là Khuê Chính, tuổi tác đã vượt qua ba trăm tuổi, nhìn bộ dáng khoảng bảy tám chục tuổi, già lợm khòm.

Bởi vì Thiên Nhân của Thiên Khư Giới không thường xuyên lộ diện, Địa Tiên chính là cao thủ hàng đầu thường thấy nhất, cũng đã trở thành võ giả cao tầng tiếp xúc nhiều hạng công việc nhất.

Vì vậy chức vụ của Khuê Chính không thấp, là chương sự ngoại vụ của Chu Thiên Tinh Đẩu Các

Ngày thường ở Thiên Khư Giới cũng coi là một vị tiên bối đức cao vọng trọng.

Nhưng mà khi đối mặt với Thôi Hằng, biểu hiện của hắn vô cùng cung thuận, hơn nữa còn là thật lòng thật ý mà cung thuận, cũng không chỉ là diễn trò mặt ngoài.

Theo Khuê Chính, Thôi Hằng chính là tồn tại tối cao có thể một mình tiêu diệt chín đại Tiên Môn, chính mình biểu hiện cung kính như thế nào đi nữa cũng là bình thường.

“Khuê Chính bái kiến Thượng Tiên.” Vị lão Địa Tiên này run run rẩy rẩy hướng Thôi Hằng hành lễ nói “Thượng tiên, ngày mai chính là hạn chót kỳ hạn trở về Thiên Khư Giới, xin hỏi chúng ta có thể trở về hay không?”

Mặc dù Thôi Hằng đã đáp ứng sẽ để cho bọn hản trở về ở ngày cuối cùng, nhưng người của Chu Thiên Tinh Đâu Các không có một ai dám ra đi không từ giã, rất sợ chọc cho Thôi Hằng không vui.

Dù sao, khi ở Quận Thành Lang Gia, bọn họ cũng đều thấy qua uy năng của Thôi Hằng.

“Trở về đi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Có điều, các ngươi phải mang thêm một người trở về.”

“Thượng Tiên mời nói.” Khuê Chính một mực cung kính nói.

“Huệ Thế, đi ra đi.” Thôi Hằng nói hướng bên cạnh.

Ngay sau đó, chỉ thấy Huệ Thế tràn đầy tinh thần từ trong phòng bên cạnh bước ra, hướng Thôi Hằng hành lễ nói: “Bái kiến Sứ Quân.”

“Đây là, đây là?!” Khuê Chính tức thì bỗng nhiên trợn to hai mắt, khó có thể tin nhìn Huệ Thế, run sợ tới cực điểm, run giọng nói “Thiên, Thiên Nhân?!”

Hắn từng gặp Huệ Thế, rõ ràng nhớ là tên tùy tùng này của Thôi Hằng ở mấy ngày trước còn chỉ là một Nội Cảnh nhỏ nhỏ, ngay cả Nhân Tiên đều không phải, làm sao đột nhiên liền trở thành Thiên Nhân rồi?!

Đây là trực tiếp từ Phạm Giới tăng lên tới cảnh giới đệ tam của Tiên Giới a!

Trên đời lại còn có thần thông như vậy, có thể ở trong mấy ngày ngắn ngủi, tạo ra được một vị Thiên Nhân?!

Tu vi dạng gì, cảnh giới dạng gì mới có thể làm được chuyện khó mà tin nổi như vậy?

Cảnh giới đệ tứ của Tiên Giới, hay là cảnh giới đệ ngũ?!

Khue Chính hít sâu một hơi, đầu đã thấp nay càng thấp hơn, thái độ cũng càng thêm cung thuận.

Hắn lúc này mới ý thức được, vị “Thượng Tiên” trước mắt mình này, có lẽ so với trong tưởng tượng của hắn còn phải mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

“Ngày mai ngươi cùng Khuê chương sự đi Thiên Khư Giới.” Thôi Hằng nói với Huệ Thế.

Sớm an bài người đi Thiên Khư Giới, đây là dự định hắn sớm đã quyết định, cô ý đem Chu Thiên Tinh Đâu Các lưu lại cũng là vì cái công dụng này.

Dù sao, đối với hắn mà nói, Thiên Khư Giới cuối cùng là một nơi xa lạ, tràn đầy bất ngờ nguy hiểm, sớm phải một

người đi qua dò đường, đây là rất cần thiết.

Thuận tiện còn có thể đi dò tra một chút tình huống của Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh.

Vì vậy, hắn tiến hành cường hóa đối với Huệ Thế, ngoại trừ đem cảnh giới tu vi tăng lên tới Thiên Nhân, còn ngưng tụ một con Cửu Hỏa Viêm Long Trúc Cơ trung kỳ.

Sau khi thất tình viên mãn, Thôi Hằng đối với tu luyện Cửu Hỏa Viêm Long đạt được một chút tiên bộ nho nhỏ, có thể ngưng tụ hai con Cửu Hỏa Viêm Long Trúc Cơ trung kỳ.

“Xin nghe lệnh của Sứ Quân!” Huệ Thế cung kính nói, tựa như là hoàn toàn không cảm thấy cái nhiệm vụ này có nguy hiểm gì.

Đây là bởi vì hắn đã sớm nhận định vị trí vai trò của chính mình, là một cây đao sắc bén, Thôi Hằng chỉ hướng nơi nào, hắn liền chém về phía nơi đó, sẽ không có chút do dự nào.

Khuê Chính ở một bên nhìn, chỉ cảm thấy tê cả da đầu, hắn chưa từng thấy qua Thiên Nhân cung thuận như vậy, nghe lời răm rắp như vậy.

Nhất định chính là một kiện Tiên Binh cấp Thiên Nhân còn sống!

“Lui ra đi.” Thôi Hằng khoát tay nói.

Chương 324: Thất tình giao hội, linh tính chi chũng (2)

Sáng sớm hôm sau.

Khuê Chính liền dẫn người của Chu Thiên Tinh Đầu Các cùng Huệ Thế, mở ra cánh cửa vượt giới Thiên Khư Giới, biến mất ở nhân gian này.

Sau khi Thôi Hằng đem chức vị Châu Mục giao cho Lưu Lập Đào tạm thay mặt, cũng đề cho Trần Đồng tạm thay mặt làm Trợ Lý Phong Châu, lại đợi hai ngày, thời gian liền qua một tháng mới.

Ngày thứ nhất đầu tháng, hần liền hạ chỉ thị cho hệ thống.

“Mua ‘Thẻ trải nghiệm Động Thiên một tháng’ cùng ‘Thẻ trải nghiệm tặng thời gian ở động thiên’ !”

[tiền - 25000000]

[Thẻ trải nghiệm Động Thiên một tháng: Sau khi mua bản phục vụ cao cấp này, có thể liên tục dùng lại ở thế giới động thiên thời gian một tháng, số ngày thực tế là lấy ngày còn thừa lại trong tháng đó cùng ngày tháng mua làm chuẩn. Mỗi ba tháng có thể mua một lần. Giá mua: 10000000 điểm.]

[Thẻ trải nghiệm tặng thời gian ở động thiên: Trước khi mua bản phục vụ cao cấp này cần mua “Thẻ trải nghiệm động thiên một tháng” trước, có thể ở trên cơ sở vốn có kéo dài một tháng thời gian. Giá mua: 15000000 điểm.]

[Chúc mừng ngài! Tiêu phí mua thành công, thẻ trải nghiệm đã bắt đầu tính giờ, mời kịp thời tiến vào Động thiên.]

Thôi Hằng nhìn số lượng tiền hệ thống chọt giảm xuống, mặc dù biết đây là hy sinh cần thiết, nhưng vẫn không khỏi có chút đau lòng.

Chẳng qua, vì có thể an toàn đột phá, hết thảy các thứ này đều là đáng giá.

Không có địa phương nào an toàn hơn thế giới Động Thiên, lại càng thích hợp dùng để dựng dựng Nguyên Anh.

Ngày tại lúc hần dự định mua sáu mươi “Thẻ giới đỉnh tán” tiến vào Động thiên, bắt đầu bế quan, bỗng nhiên lại nhận được một cái gợi ý của hệ thống.

[Chúc mừng ngài! Tiến hành một lần tiêu phí hạn mức lớn, phát động khen thưởng đặc biệt! Chỉ cần lại tiêu phí 75000000 tiền, lập tức có thể được một tấm thẻ tặng phẩm

‘Chuyên du lịch động thiên mười ngày’! Xin hỏi ngài có hay không tiếp tục tiêu phí?]

Cút a!

Đây là học từ ai? !

“Mua sáu mươi ‘Thế giới đỉnh tán’! ” Thôi Hằng trực tiếp dứt khoát hạ chỉ thị cho hệ thống.

[tiền - 60000]

...

Bầu trời rộng lớn, biển mây cuộn cuộn, còn có vàng mặt trời phóng ra ánh sáng cùng nhiệt lượng vô tận kia, lần nữa xuất hiện ở trước mắt Thôi Hằng.

Nơi này đã là ở bên trong thế giới Động Thiên.

Ở phía dưới là lục địa trung tâm của Động Thiên, cũng là nơi hãn từng sinh sống, bên ngoài lục địa chính là một mảnh biển khơi mênh mông vô biên vô hạn, có từng tòa đảo linh tinh rải rác ở phía trên.

Lần trước lúc Thôi Hằng tiến vào, liền phát hiện phía trên những hòn đảo này sinh trưởng không ít kỳ hoa dị thảo, còn có một ít hòn đảo bị sương mù bao phủ, tản ra đủ loại đủ kiểu hào quang, vô cùng thần dị.

Chẳng qua là lần đó tới đi vội vàng, hãn cũng chưa đi qua dò xét cận kề, cũng không có nhận ra được tình huống khác thường gì.

Nhưng mà lần này, Thôi Hằng lại cảm thấy điểm đặc biệt của những hoa cỏ này, lâm bậm nội nhĩ: “Những hoa cỏ này lại có linh tính, đảo nhỏ càng đến gần lục địa, linh tính của hoa cỏ phía trên liền càng nồng nặc.”

Linh tính của những hoa cỏ này cực độ yếu ớt, ngay cả 1% của Hồng Vũ Kiếm cũng không có.

Nếu như không phải vì bây giờ thất tình của hãn đã viên mãn, sắp bắt đầu dựng dục Nguyên Anh, cũng không phát hiện được linh tính yếu ớt như vậy.

Nhưng cho dù là linh tính yếu ớt như vậy, cũng mang ý nghĩa những kỳ hoa dị thảo này đã không còn đơn thuần là thực vật.

Mà là một loại sinh mệnh có trí tuệ hình thức ban đầu.

Chỉ có điều, cái hình thức ban đầu này nếu muốn chân chính phát triển thành sinh mệnh có trí tuệ, thì cần thời gian cực kỳ dài, có thể là mấy ngàn năm, cũng có thể là mấy vạn năm, thậm chí lâu hơn.

Thân hình Thôi Hằng thoát cái liên đi tới trên một đảo nhỏ khoảng cách gần với lục địa.

Hắn mới vừa hạ xuống, hoa cỏ phía trên liên hơi cong, phảng phất là đang cúi đầu quỳ lạy, đồng thời cành lá cũng có chút run rẩy, như là đang e sợ cái gì.

“Quả nhiên có linh tính yếu ớt, đây là bản năng sợ hãi uy áp mạnh mẽ của linh tính.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, sau đó thu liễm khí tức Kim Đan trên người, những hoa cỏ này ngay lập tức liền khôi phục bình thường.

“Lúc trước khi ta ở Đạo Nhất Cung liền có cảm giác, sau khi đột phá đến Nguyên Anh kỳ, có lẽ sẽ có năng lực giao phó linh tính cho vật chết, nên cũng có thể dùng để tăng cường linh tính của những hoa cỏ này.

“Chỉ cần linh tính đủ cường đại, những hoa cỏ này liền có hy vọng tạo ra trí tuệ, trở thành sinh mệnh có trí tuệ chân chính trên ý nghĩa, đây có tính hay không là ban cho trí tuệ?”

“Chờ sau khi dựng dựng Nguyên Anh ngược lại là có thể thử một lần.”

Sau đó, hắn liền rời đi hòn đảo này, trở lại trên đất liền, đồng thời lại tiêu phí một trăm hai chục ngàn tiền tệ, mua quyền sử dụng Phúc Địa Đạo Cung cùng sơ cấp tinh thất sáu mươi ngày.

Đột phá cảnh giới nhưng là đại sự, điều kiện tu luyện tất nhiên phải kéo căng mới được.

Sau khi làm xong những chuẩn bị này, Thôi Hằng liền đi tới bên trong tĩnh thất phiên bản gia cường, ngồi xếp bằng, hai mắt hơi khép, thân thức thu liễm, nhập định.

Cảm giác thật giống như có kim quang vô cùng vô tận chiếu vào, tràn đầy khí tức bất hủ bất hoại, bốn phía quân quanh ánh sáng khí sắc do thất tình chùng sinh ngưng tụ thành, riêng ở chỗ giao hội có một ít hạt giống linh tính đang dựng dựng.

Chương 325: Đan điền hỗn độn như trứng gà, trẻ sơ sinh sinh ra trong đó (1)

Bên trong đan điền của Thôi Hằng, Kim Đan bắt đầu xoay tròn, như là tạo thành một cái vòng xoáy, hút lấy ánh sáng thất tình chung quanh.

Ánh sáng hội tụ thất tình của chúng sinh chậm rãi dung nhập vào bên trong Kim Đan, lại hướng về viên hạt giống linh tính ở hạch tâm Kim Đan hội tụ lại.

Bản nguyên của loại hạt giống linh tính này chính là thần hồn của Thôi Hằng.

Ngày xưa lúc ngưng kết Kim Đan, Thôi Hằng lấy thần hồn đại biểu Thiên, lấy biên đạo cơ đại biểu Địa, chính mình thì ở chính giữa, là Nhân, tạo thành khái niệm tam tài.

Lấy khái niệm tam tài này kết nối cùng đại thiên địa ngoại giới, tiến tới đan dật quy tắc thiên địa, để cho thần hồn mượn sức mạnh thiên địa đốt lên chân hỏa, cuối cùng đem biên đạo cơ vô biên nung thành Kim Đan.

Luồng chân hỏa đầu tiên thần hồn đốt ra kia, chính là bộ dáng ban đầu của hạt giống linh tính này.

Vì vậy, trên bản chất, hạt giống linh tính cũng không phải là hạt giống bình thường.

Mà là một đoàn chân hỏa!

Một đoàn chân hỏa thần hồn dưới sự bồi bổ của thất tình chúng sinh mà ra đời linh tính.

Vì vậy, sau khi ánh sáng thất tình bị hút vào trong kim đan, ngay lập tức sẽ bị đoàn chân hỏa này đốt, hóa thành chất dinh dưỡng cho hạt giống linh tính.

Đồng thời bị đốt còn có pháp lý quy tắc đan dật bên trong Kim Đan, đây là bản chất của lực lượng Kim Đan, cũng là nguồn gốc pháp lực của Thôi Hằng, hiện tại cũng bị đốt, bồi bổ hạt giống linh tính.

Ngay cả bát hủ kim tính quan trọng nhất của Kim Đan, cũng đều đầu nhập vào bên trong hạt giống linh tính, cùng đoàn chân hỏa kia dung hợp lại cùng nhau.

Cũng tức là nội, Thôi Hằng lúc này chỉ còn một bộ thân thể Kim Cương Bất Hoại, ngay cả bát hủ kim tính cũng không còn, chỉ cần có người tới đánh lén, phá hủy thân thể của hắn, là có thể trực tiếp giết hắn!

Dương nhiên, thân thể Thôi Hằng vẫn là có đặc tính Kim Cương Bất Hoại, coi như là có cường giả có thể so với Kim Đan đại thành tới đánh lên, cũng chưa chắc có thể phá hủy.

Nhưng mà hết thủy lực lượng trong cơ thể hần đều đã bị chân hỏa nung lên, hóa thành chất dinh dưỡng cho hạt giống linh tính, chính là lúc hần vô lực nhất.

Dưới tình huống này, một khi bên ngoài chịu công kích, liền sẽ trong nháy mắt làm rối loạn trạng thái thiêu đốt trong Kim Đan trong cơ thể, có thể sẽ tại chỗ nổ tung.

Đến lúc đó, coi như không có thân tử đạo tiêu, một thân tu vi hơn phân nửa cũng phải trôi theo dòng nước.

Chính là bởi vì có các loại trạng thái không giống với bình thường này, cho nên quá trình dựng dựng Nguyên Anh mới cực độ nguy hiểm, lúc đột phá nhất định phải bảo đảm tuyệt đối an toàn mới được.

Ở bên trong Phúc Địa Đạo Cung của Động Thiên thế giới, Thôi Hằng liền không cần lo lắng vấn đề an toàn, có thể chú tâm tập trung vào quá trình đột phá.

Dần dần, chân hỏa trong kim đan bùng nổ, linh tính cũng càng ngày càng nồng đậm, bên trong Kim Đan phảng phất trở thành một cái phôi thai đang dựng dựng ra sinh mạng, bắt đầu có nhịp đập theo quy luật.

Cùng lúc đó, thất tình chúng sinh ban đầu quấn quanh Kim Đan đều đã bị hấp thu luyện hóa, ánh sáng bảy màu biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là một mảnh hỗn độn.

Nơi này vô biên vô hạn, không ánh sáng không hình ảnh, im hơi lặng tiếng, không có bắt đầu lẫn kết thúc.

Chỉ có một viên Kim Đan vô cùng thuần túy, đang đập lên xuống theo quy luật.

Giống như trứng gà mới đẻ, đang chờ đợi phôi thai trong đó dựng dựng hoàn thành.

...

Ở lúc Thôi Hằng bế quan tu luyện, thế giới bên ngoài cũng đang lặng lẽ phát sinh thay đổi.

Ngô Dân rời đi Phong Châu Châu Phủ, bắt đầu hành tẩu thiên hạ, tìm người thích hợp cho bản thân phò tá, đồng thời cũng là đang trải nghiệm và quan sát tình huống câu chuyện của dân chúng các nơi, để chuẩn bị cho việc khởi nghĩa sau này.

Hứa Phong An thì bị Lưu Lập Đào mời qua từ Ngọc Hoa Kiếm Các, trao tặng hần chức quan Binh Tào, cũng dựa theo

lý luận của 《 Đại Đông Tập 》 xây dựng quân đội, coi như làm cơ sở để khởi nghĩa sau này.

Toàn bộ Phong Châu đều đang tiếp tục phổ biến tân chính lệnh lúc trước Thôi Hằng lập ra, sinh hoạt của dân chúng cũng càng lúc càng đầy đủ sung túc.

Cuộc sống như thế khiến cho nhà nhà chỉ biết đến Châu Mục Phong Châu, không biết Hoàng Đế Đại Tấn.

Mà ở trong triều đình Trung Châu, Ngụy Dịch lại làm ra một cái quyết định tương đối không hợp thói thường.

Hắn dự định ra lệnh cho quan chức thiên hạ, đi thu thập cho hẳn kỳ trân dị thú, nuôi dưỡng đưa tới hoàng thành, lại chọn một tòa cung điện đặc biệt để nuôi dưỡng, cũng dựa theo một ít phương pháp Bạch Hồ Đông Tử cung cấp tiến hành thí nghiệm, thử nghiệm nhân tạo bồi dưỡng Tiên Thú.

Đây từ đầu đến đuôi hoàn toàn là hành động phá của, tiền trong quốc khố không phải là dùng như vậy a!

Lũ quần thần tự nhiên hết sức phản đối, Trử Nguyên Lương càng là trực tiếp dâng thư xin từ quan, hy vọng Ngụy Dịch có thể thu hồi mệnh lệnh đã ban ra.

Có điều trước kia Ngụy Dịch đã cực kỳ cố chấp, khẳng khăng làm theo ý mình, lũ quần thần căn bản không khuyên nổi.

Bây giờ bên người lại có thêm một vị Địa Tiên giúp đỡ, ban phát chính lệnh liền không còn bất kỳ kiềm chế, càng không thể nào khuyên nữa.

Vì vậy, cái chiếu lệnh này vẫn là ban xuống, thuận tiện cự tuyệt thư xin từ quan của Trử Nguyên Lương.

Quan chức các nơi sau khi nhận được chiếu lệnh, đều là náo loạn một hồi, không thể không chửi mắng hôn quân.

Mà ở địa phương Châu Quận các nơi, nhờ vào hai lần trừng trị của Thôi Hằng đối với danh gia vọng tộc, quan chức chủ quản địa phương cũng bắt đầu phổ biến chính sách tương tự với Phong Châu, dân chúng sinh hoạt dần dần trở nên khá hơn.

Nhưng mà trên đỉnh đầu vẫn là treo lơ lửng một cái triều đình, không biết lúc nào sẽ rơi xuống một đạo chiếu lệnh, chôn vùi cuộc sống tốt đẹp bây giờ, một ngày nào đó trở lại quá khứ.

Những điều này, đều là thế tục phân tranh.

Mà ở trên thế tục của Thiên Khư Giới, sau khi Huệ Thế theo đám người Chu Thiên Tinh Đẩu Các “Phi thăng ” đi lên,

lập tức rời đi.

Hắn biết rõ, chuyện ở hạ giới căn bản cũng không khả năng giấu diếm quá lâu.

Rất nhanh sẽ phải bại lộ.

Phải rời đi sớm, nếu không một trận đại chiến không thể tránh được, điều này không phù hợp với mục đích Thôi Hằng để cho hắn sớm tới Thiên Khư Giới.

Vì vậy, sau khi Huệ Thế rời đi Chu Thiên Tinh Đẩu Các, liền lại giống như xưa cải trang khuôn mặt, hơn nữa bằng vào tu vi cấp Thiên Nhân, đủ để lừa gạt được hết thầy võ giả cấp Thiên Tiên trở xuống.

Sau khi trải qua một phen suy nghĩ, hắn lên đường đi tới Quận Lâm Giang khoảng cách tương đối gần.

Hắn cũng không biết quan hệ giữa Thôi Hằng cùng Bùi Thanh Thư.

Sở dĩ chọn đi Quận Lâm Giang, chỉ là bởi vì nơi đó là một trong những Quận đông đúc và giàu có nhất thiên hạ, cũng là vị trí của đệ nhất thế gia, nhà họ Bùi ở Lâm Giang.

Theo Huệ Thế, đây là một nơi tốt nhất để đi hỏi dò tin tức.

Chương 326: Đan điền hỗn độn như trứng gà, trẻ sơ sinh sinh ra trong đó (2)

Bùi Việt Chi gần đây bận bịu đến sút đầu mẹ trán.

Thân là một thiên tài võ học hai mươi bốn tuổi liền luyện đến Nội Cảnh, hẳn bị gia chủ Bùi Thanh Thư ủy thác trách nhiệm nặng nề, đảm nhiệm chấp sự cho Nạp Hiền Đường của nhà họ Bùi.

Phụ trách chiêu mộ cho gia tộc khách khanh thực lực xuất chúng và xuất thân trong sạch, phát triển thế lực gia tộc, đối kháng lại sự chèn ép trên các phương diện của chín họ hai mươi bốn nhà cùng với chín đại Tiên Môn..

Nhà họ Bùi ở Lâm Giang thân là đại thế gia đệ nhất thiên hạ, thực lực mạnh, đãi ngộ của khách khanh rất tốt, là lựa chọn hàng đầu để nương nhờ của rất nhiều võ giả giang hồ.

Vì vậy, chức vị chấp sự của Nạp Hiền Đường này, thật là vô cùng thích hợp để cho người ta tích lũy danh vọng giang hồ.

Bùi Việt Chi cũng biết gia chủ đây là muốn trọng điểm bồi dưỡng mình, trong ngày thường cũng rất thận trọng không để xảy ra sơ suất, có điều mấy ngày gần đây võ giả giang hồ tới ghi danh quả thực quá nhiều, hẳn đã bảy ngày bảy đêm không chớp mắt.

Coi như thân thể chịu đựng được, tinh thần cũng khó tránh khỏi cảm thấy mệt mỏi.

Đây cũng là bởi vì lần kỳ hạn trăm năm này, hạ giới bên kia xảy ra tai vạ.

Mười mấy Địa Tiên của ngũ đại Tiên Môn, mấy chục Nhân Tiên hạ xuống, cuối cùng trở về cũng chỉ có Chu Thiên Tinh Đầu Các.

Hơn nữa người của Chu Thiên Tinh Đầu Các lại từ hạ giới dẫn tới một người, còn để cho đôi phương tự mình rời đi, đã sớm không biết tung tích.

Chuyện này khiến thiên hạ chấn động, người của chín đại Tiên Môn giống như phát điên, bắt đầu lùng soát khắp nơi, chỉ cần là người có hiềm nghi hoặc không có chỗ dựa gì, đều khó tránh khỏi bị chín đại Tiên Môn bắt đi vặn hỏi một phen.

Điều này liền khiến cho võ giả nhân hạ trọng giang hồ cảm thấy bất an, rồi rít muốn đầu nhập vào thế gia đại tộc làm khách khanh, trong đó nhà họ Bùi ở Lâm Giang bên này lại là lựa chọn hàng đầu.

Vì vậy mà Bùi Việt Chi trực tiếp liên bận bịu không chịu nổi.

“Lại xử lý thêm một người ghi danh, liền đi về nghỉ một chút “

Hắn gãi gãi tóc của mình, lại xoa xoa huyết thái dương, lên đây cốt tinh thần từ bên cạnh rút ra một tấm danh sách, cúi đầu kiểm tra.

“Tên họ: Trần Thế Huệ. Cảnh giới: Thần Tàng...”

...

Bên trong Phúc Địa Đạo cung ở Động Thiên thế giới.

Bảy bảy bốn chín ngày đã qua.

Thôi Hằng như cũ ngồi xếp bằng, nhắm mắt mà ngồi.

Từ bề ngoài đến xem, hắn cùng trước kia không có bất kỳ biến hóa nào.

Nhưng mà bên trong đan điền cũng đã trời đất xoay vần.

Lúc này Kim Đan trong một phiến hỗn độn kia đã kinh biến đến mức cực kỳ to lớn, gần như là gấp trăm ngàn lần khi trước.

Mọi thứ bên trong nó càng là đã hoàn toàn bị đoàn chân hỏa kia đốt cháy hết.

Có thể nói là chỉ còn lại có một lớp vỏ ngoài Kim Đan.

Linh tính càng là lớn mạnh đến trình độ tột đỉnh, ở trung tâm đoàn chân hỏa đó, mơ hồ có thể thấy một cái thân ảnh trẻ thơ đang co ro.

Đây là một trẻ sơ sinh toàn thân đều hiện lên ánh sáng chói lọi không màu tinh khiết, tản ra khí tức cực kỳ trong sạch, giống như là sinh linh đã tồn tại trước khi trời đất phân khai, không có dính bất kỳ vết bản Hậu Thiên, có đạo vận lúc ban sơ nhất.

Trẻ sơ sinh ản chứa lực lượng cực kỳ mạnh mẽ, dù chẳng qua là nhắm mắt co ro, nhẹ nhàng hô hấp, uy năng phun ra nuốt vào đều giống như trên trăm vị tu tiên giả Kim Đan đại thành đang toàn lực dẫn động thiên địa nguyên khí.

Kim Đan đến Nguyên Anh, không hề chỉ là đột phá trên cảnh giới tu vi, càng là thăng hoa cực điểm trên bản chất sinh mệnh.

Vào lúc này Thôi Hằng cũng đang hô hấp phun ra nuốt vào nguyên khí, tiết tấu cùng trẻ sơ sinh trong cơ thể hoàn toàn giống nhau.

Hai mắt của hắn hơi khép, lòng có cảm giác, bỗng nhiên mở hai mắt ra.

Cùng lúc đó, bên trong đan điền như hỗn độn, đứa trẻ sơ sinh bên trong Kim Đan cũng đột nhiên mở mắt, co ro hai tay hai chân bắt đầu duỗi ra.

Ầm!

Sau một trận nổ vang khó mà dùng ngôn ngữ hình dung, Kim Đan chỉ còn lại một tầng vỏ ngoài chột vỡ vụn.

Chỉ một thoáng, ánh sáng trong sạch tinh khiết vô cùng tận từ bên trong bắn ra, thật giống như luồng ánh sáng đầu tiên lúc thiên địa sơ khai, chiếu sáng vùng hỗn độn vô biên này.

Ở bên trong Kim Đan tan vỡ, một đứa bé sơ sinh chậm rãi đứng thẳng lên, ngàn tỉ tầng ánh sáng chói lọi nhất thời đều giống như là tìm được chủ nhân, nhao nhao quanh quẩn kê bên nó.

Chỉ thấy đứa bé sơ sinh này giống như một vị Tôn Thần khai thiên lập địa, trong hai mắt phóng xuất ra kim quang, chỗ ánh mắt chiếu tới, hỗn độn trong nháy mắt tan rã, hóa thành hai loại khí âm Dương trong và đục, tách biệt trên dưới.

Lúc này, Thôi Hằng cũng đã đứng dậy, giang hai cánh tay, ngửa đầu nhìn trời, trong hai mắt tương tự phóng xuất ra kim quang, phảng phất có thể xuyên thủng hết thấy.

Ngay sau đó, hắn cảm giác pháp lực trong cơ thể mình bắt đầu tăng trưởng gấp bội gấp bội, rất nhanh thì cường đại đến một mức độ khó mà diễn tả bằng ngôn từ.

Vạn pháp vạn đạo trong thiên địa đều bắt đầu cộng hưởng cùng pháp lực của hắn.

Bên trong cả tòa thế giới Động Thiên hiện đầy ánh vàng, nhiều đóa hoa sen màu vàng từ hư không nở rộ ra, phảng phất toàn bộ thiên địa đều đang ăn mừng một vị Nguyên Anh mới sinh ra.

Mà ở bên ngoài thế giới Động Thiên này, vô số sinh linh đều mắt đầy khiếp sợ nhìn về phía bầu trời, các loại dị tượng hiện lên mỗi một góc xó xỉnh của viên tinh cầu này.

Ong ong ong!

Cùng lúc đó, bên tai mỗi một người đều truyền đến âm thanh rung động rất nhỏ.

Đây là cả viên tinh cầu đang khẽ run!

Chương 327: Dương Thần pháp lực vô biên tự tại, Nguyên Anh thần thông quảng đại hoàn thành (1)

Sau khi Lưu Lập Đào đảm nhiệm Châu Mục tạm thời, mỗi ngày đều ở trong nha môn phủ Châu Mục xử lý chính sự.

Công văn Châu Quận các nơi trình lên, phàm là cần hẩn tự mình phê duyệt thì gần như trong vòng sáu canh giờ sẽ xử lý xong, sau đó sẽ gửi đi, hiệu suất cực nhanh.

Dù sao, lúc trước khi Thôi Hằng đảm nhiệm Châu Mục, đều là ánh mắt tùy tiện đảo qua, là có thể đem tất cả công văn nhìn xong.

Từ khi thu công văn đến khi phê duyệt rồi hoàn thành gửi đi, toàn bộ quá trình không tới thời gian một chén trà.

Lưu Lập Đào tự nhiên không làm được loại hiệu suất này, nhưng hẩn vẫn cố gắng đạt tới gần bằng Thôi Hằng.

Hôm nay là ngày thứ 49 Thôi Hằng rời đi, hẩn vẫn ở trong trạng thái vô cùng bận rộn.

Các nơi trong Phong Châu vạn vật đổi mới, mỗi ngày công văn trình lên đều quá nhiều.

Rốt cuộc, đến lúc hoàng hôn, Lưu Lập Đào cuối cùng là đem công văn hôm nay xử lý hoàn tất, được thêm chút thời gian nhàn rỗi.

Hẩn đứng dậy, duỗi người thả lỏng một chút, ánh mắt nhìn về phía nắng chiều bên ngoài, lâm bầm nói: “Sứ Quân khi nào có thể trở về đây? Nếu không bộ thân thể này của ta thật là sắp tàn a.”

Ong ong!

Vừa lúc đó, Lưu Lập Đào bỗng nhiên cảm giác mặt đất dưới chân mình xuất hiện cảm giác chân động rất nhỏ.

Điều này làm cho hẩn tức thì vô cùng cảnh giác.

“Động đất sao?!”

Nhưng mà ngay sau đó, Lưu Lập Đào lại cảm giác có gì đó không đúng.

Cỗ cảm giác chấn động này hết sức nhỏ, chẳng qua là khiến cho nước trà trong chén dâng lên một ít rung động mà thôi, cũng không có tính phá hoại thực chất gì.

Hơn nữa trong lúc chân động này xuất hiện, hẳn phát hiện trong tòa nha môn phủ Châu Mục mình đang ở này không hiểu sao trở nên sáng hơn rất nhiều, ánh mắt không tự chủ được nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Vừa mới nhìn một chút, con mắt của hắn liền cứng lại.

Chỉ thấy bầu trời vốn dĩ có chút mờ tối chẳng biết từ lúc nào trở nên sáng choang, ánh nắng đỏ rực lúc mặt trời chiều ngã về tây cũng đều biến mất không thấy gì nữa, toàn bộ bầu trời đều giống như biến thành ban ngày, cực kỳ sáng ngời.

“Đây là cái gì? !”

Lưu Lập Đào khiếp sợ không gì sánh nổi mà đi ra nha môn, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, phát hiện trên bầu trời lại vắt ngang một vầng mặt trời vô cùng sáng ngời, cùng mặt trời chiều đang lặn về tây tôn nhau lên, hết sức rực rỡ.

Hai mặt trời cùng tồn tại? !

Đây là loại dị tượng gì? !

“Chấn động của đại địa vẫn còn tiếp tục, kéo dài không ngừng, trên trời lại xuất hiện dị tượng như vậy, Sứ Quân lại không có ở đây, đây là sắp xảy ra đại sự gì sao?”

Trong lòng Lưu Lập Đào khẩn trương lên, vội vã rời đi nha môn phủ Châu Mục, đi phủ Trợ Lý tìm Trần Đồng.

...

Thật ra thì, vào lúc này, bách tính toàn bộ mười một Châu Đại Tấn, cùng với hai mươi lăm Châu còn lại, đều đã chú ý tới dị tượng trên bầu trời.

Vầng mặt trời thứ hai này giống như là cùng lúc tồn tại trên bầu trời khắp mọi ngõ ngách xó xỉnh trên viên tinh cầu này, vô luận thân ở chỗ nào, đều có thể rõ ràng nhìn thấy dị tượng trên trời.

Coi như là tiên dân từ xa xưa sinh sống trên các hòn đảo ở đại dương mênh mông vùng hải ngoại đều có thể nhìn đến.

Hơn nữa, sau khi cảnh tượng hai mặt trời cùng tồn tại này xuất hiện, dị tượng giữa thiên địa vẫn còn chưa đỉnh chỉ, vẫn còn đang biến hóa.

Ở bên dưới ánh nhìn chăm chú của vô số người, tử khí hiện ra kim quang nhàn nhạt từ trong hư không lan tràn ra ngoài, một tầng lại một tầng mà quanh quẩn ở chung quanh “Mặt trời”, bao phủ vạn tượng.

Giống như mây ngũ sắc của Tiên Thân trong truyền thuyết.

Ở sau khi tử khí quân quanh lan tràn ra, nhóm người phía dưới lại nhìn thấy phía trên những tử khí này lại có hư ảnh một tòa cung điện không lồ.

Ánh sáng chói lọi màu tử kim cũng hướng về phía trên hư ảnh tòa cung điện này hội tụ lại.

Đây là cung vàng điện ngọc, là Tử Phủ, là nhà của thần tiên!

Thời khắc này, vô luận là dân chúng tầm thường, hay là võ giả giang hồ, hoặc là nhà giàu quyền quý, hoặc là Thần Cảnh tuyệt đỉnh, bất luận là người ở phương nào, toàn bộ đều không tự chủ được sinh ra cảm giác sùng bái trong lòng.

Cùng lúc đó, hào quang trên Kim Điện Tử Phủ rơi vãi xuống mỗi một góc xó xỉnh của viên tinh cầu này, khiến cho mọi người sinh ra một loại cảm giác bình an, coi như là đại địa dưới chân vẫn tiếp tục rung động, cũng sẽ không khiến cho người cảm thấy hoảng loạn.

...

Trên đỉnh Thiên Nhất Phong ở Đông Hoa Sơn.

Trương Sáu Minh nhìn dị tượng trên trời mà không chớp mắt, nhìn vầng “Mặt trời” tử kim chi khí bùng bùng treo cao trên không trung, kích động đến toàn thân run rẩy.

“Tử khí dày đặc không trung, có Thánh Hiền ra a! Thượng Tiên đây là mới đột phá sao? Cảnh giới đệ ngũ của Tiên Giới, trên đời thật sự tồn tại cảnh giới đệ ngũ của Tiên Giới sao?”

Sau đó, hấn gắng gượng thu liễm tâm thần, vội vội vàng vàng gọi Chu Hoàng Dịch qua.

“Hoàng Dịch, lập tức chuẩn bị hậu lễ, theo sư phụ đi Phong Châu Châu Phủ một chuyến, chúc mừng Thượng Tiên lại có đột phá, tử khí quân quanh thân, thành Thánh Hiền Tôn Sư a!”

Trương Sáu Minh trực tiếp làm ra quyết định.

Chỗ dựa như vậy phải gắng sức ôm lấy, mình nhất định phải trở thành người đầu tiên đi đến chúc mừng!

Lúc này Chu Hoàng Dịch cũng bị dị tượng trên bầu trời làm cho hết sức kinh hãi, không nhìn được dò hỏi: “Sư tôn, cảnh giới của vị Thôi Thượng Tiên kia rốt cuộc cao bao nhiêu, cái, cái dị tượng này quá khoa trương.”

Trương Sáu Minh nghe vậy hơi nghĩ ngợi, chỉ chỉ bầu trời, vẻ mặt nghiêm túc, trầm giọng nói: “Rất cao, sợ rằng so với trời còn cao hơn!”

Chương 328: Dương Thần pháp lực vô biên tự tại, Nguyên Anh thần thông quảng đại hoàn thành (2)

Trên núi Thương Thành.

Đông đảo đệ tử phái Tiên Hà cũng đều đi ra, toàn bộ đều vô cùng chăm chú nhìn bầu trời, trong nội tâm vô cùng vui mừng.

“Là sư tổ sao?” Trịnh Nam Huân mắt đầy thán phục nhìn dị tượng trên trời “Dị tượng bây giờ làm cho cả thiên địa đều đang chấn động, để cho đại địa dưới chân chúng ta đều run rẩy.”

“Chỉ có Thái sư tổ đột phá mới sẽ xuất hiện dị tượng như vậy đi.” Liễu Y Vân đứng ở một bên, nhìn về phía dị tượng, trong ánh mắt cũng tràn đầy thán phục “Đây chính là Thái sư tổ so với trời còn cao hơn a.”

“Đường tu hành của sư tổ đã không phải là chúng ta có thể suy đoán.” Trịnh Nam Huân mỉm cười nói “Chúng ta thân là đệ tử, làm hết sức nghĩa vụ của mình là được rồi, chuẩn bị một chút, đi Phong Châu Phủ Thành chúc mừng sư tổ.”

...

Hoàng Thành Trung Châu.

Ngụy Dịch còn đang suy nghĩ làm cách nào tiêu hao lực lượng triều đình, để cho việc tạo phản sớm thành công, lúc này đang một mặt kinh ngạc nhìn về phía bầu trời.

“Tiên Đổng, cái dị tượng này... Là Thượng Tiên sao?” Hắn nhìn về phía Bạch Hồ Đổng Tử bên cạnh.

“Không biết.” Bạch Hồ Đổng Tử lắc đầu một cái, khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn dị tượng trên trời, lâm lâm nói “Dị tượng có phạm vi bao phủ như vậy, quá khoa trương, ta chưa từng nghe qua, thậm chí ngay cả nghĩ đều chưa từng nghĩ tới.”

“Coi như là Thiên Tiên đột phá trở thành Thiên Quân, hoặc là võ giả Phật môn chứng đạo Phật Đà, cũng chưa từng xuất hiện qua loại dị tượng trình độ này, quy mô này.”

“Nếu như đây là vị Thượng Tiên kia, hắn đây là đã bước lên cảnh giới đệ tứ của Tiên Giới rồi sao? Không tưởng tượng nổi, tự từ trước đến giờ đều cho là cảnh giới đệ tứ cũng chỉ là giả dối, không nghĩ tới thật có người có thể tu đến?”

“Đám người Thiên Khư Giới kia nếu mà thấy được dị tượng như vậy, phỏng chừng sẽ ngóac mồm kinh ngạc, ha ha

ha! À không đúng, cũng có thể sẽ bị hù chết tại chỗ, hắc hắc!”

...

Di tượng bao phủ phạm vi cả một cái tinh cầu một mực đang kéo dài.

Bởi vì, Thôi Hằng vẫn còn đang tu luyện.

Mặc dù bốn mươi chín ngày đã qua, Nguyên Anh đã dựng dựng hoàn thành, hẳn cũng đã không còn ở trong trạng thái yếu ớt, nhưng điều này cũng không có nghĩa là Thôi Hằng có thể kết thúc bế quan.

Sau khi Nguyên Anh hiển hóa ra còn cần ngưng tụ Tử Phủ, coi như chỗ ở của Nguyên Anh.

Đồng thời cũng là chỗ cho Nguyên Anh lớn lên.

Vị trí mở ra Tử Phủ không ở đan điền.

Mà ở Nê Hoàn Cung trên đỉnh đầu.

Vậy thì cần dùng chín ngày để “Thăng Dương Thần”.

Nguyên Anh từ bên trong Kim Đan dựng dựng, vốn là bản chất Thuần Dương, lại cùng thần hồn hợp nhất, trở thành gốc rễ của thần hồn.

Vì vậy, Nguyên Anh cũng có thể xưng là Dương Thần.

Dưới sự thao túng của Thôi Hằng, Nguyên Anh sơ sinh giang hai tay ra, một tay nắm chặt khí trong, một tay nắm chặt khí đục, khoan chân ngồi xuống một cách tự nhiên, hai tay nắm thành một cái Pháp Ấn Thái Cực.

Sau đó, Thuần Dương kim quang quanh thân nó đại thịnh, dưới thân hội tụ nổi lên hào quang màu tử kim.

Toàn bộ Nguyên Anh bắt đầu hướng lên cao phi thăng!

Đây có thể nói là ở bên trong cơ thể tiến hành một lần “Phi thăng lên trời”!

Nê Hoàn Cung ban đầu là một mảnh hỗn độn.

Nhưng mà từ khi Nguyên Anh dùng Thuần Dương kim quang chiếu rọi, trong nháy mắt liền phân ra rõ ràng trong và đục.

Nguyên Anh cũng mở hai tay ra, để cho khí trong cùng khí đục bay ra, dung hợp cùng vùng trong và đục ở Nê Hoàn Cung.

Ầm!

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, giống như khai thiên tích địa, trong Nê Hoàn Cung chợt xuất hiện một tòa Kim Điện Tử

Phủ, Nguyên Anh ngồi ngay ngắn trong đó một cách tự nhiên.

Vào lúc này, Thôi Hằng rốt cuộc cảm giác cảnh giới của mình đã viên mãn.

Pháp lực vô cùng vô tận bắt đầu phun trào, bản chất sinh mạng bắt đầu thăng hoa đến cực điểm.

Vô số pháp tắc đại đạo thật giống như hội tụ thành đại dương, trong cảm giác hiện tại của hắn bây giờ, rõ ràng là hắn có thể ngao du tự do tự tại trong đó.

Từng cái thần thông vốn dĩ chưa từng có tự động hiện ra, phảng phất giống như bản năng trời sinh đã có.

Dương Thần pháp lực vô biên tự tại, Nguyên Anh thần thông quảng đại hoàn thành!

Cùng lúc đó, trên bầu trời ngoại giới, hư ảnh Kim Điện Tử Phủ phía trên mây ngũ sắc cũng chợt ngưng tụ, như là trở thành một tòa cung điện phủ đệ thật sự tồn tại.

Thôi Hằng trong lòng có cảm giác, thoáng cái liền biến mất bên trong thế giới Động Thiên.

Một cái chớp mắt tiếp theo, cửa chính của tòa Kim Điện Tử Phủ trên bầu trời ngoại giới âm một tiếng mở ra.

Thôi Hằng toàn thân đều bao phủ trong hào quang màu tử kim từ bên trong đi ra.

Thời khắc này, thân ảnh của hắn hiện rõ trong mắt tất cả sinh linh trên viên tinh cầu này, ấn tượng sâu sắc in dấu ở trong lòng bọn hắn.

Vô số người kim lòng không được mà hướng lên trời lễ bái, như lạy Thiên Thần.

Thôi Hằng lững không đứng đó, tầng tầng dị tượng phía sau từng chút một dung nhập vào trong cơ thể hắn, tiến một bước làm vững chắc Tử Phủ Nguyên Anh.

Vừa lúc đó, hắn như là cảm giác được cái gì, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn hướng bên ngoài bầu trời, ánh mắt xuyên thấu tầng tầng khí quyển cùng hư không thâm thúy.

Rơi vào trên mặt trăng bên ngoài tinh cầu.

Chương 329: Đây chính là Nguyên Anh (1)

“Trên mặt trăng có thứ gì đó.” Thôi Hằng lẩm bẩm nói nhỏ, khẽ nhíu mày.

Sau khi trở thành Nguyên Anh, bản chất sinh mệnh của hắn lần nữa được tăng lên, năng lực cảm giác đối với pháp tắc đạo vận cường đại cực kỳ, lúc trước bởi vì khoảng cách quá xa, không có nhận ra được dị trạng, bây giờ đã có thể dễ dàng cảm giác được.

Quy tắc ở phụ cận mặt trăng rõ ràng có dấu hiệu vụn vẹo.

Chẳng qua, mức độ vụn vẹo cũng không tính là lớn, chỉ đại khái tương đương với mức độ Kim Đan hậu kỳ, cự ly Kim Đan đỉnh phong đều cách xa không ít.

Trong lòng Thôi Hằng không khỏi thảm nói: “Xem ra, vũ trụ mệnh mông quả thật là có quá nhiều điều không biết cùng nguy hiểm, đã có sức mạnh tương đương với Kim Đan hậu kỳ, vậy thì vô cùng có khả năng tồn tại sức mạnh tầng thứ cao hơn.

“Quyết định không có tùy tiện đi vũ trụ tinh không của ta khi trước là chính xác. Có điều, sau khi trở thành Nguyên Anh, chỉ thăm dò tình huống mặt trăng một chút vẫn là không có vấn đề.”

Đối với Thôi Hằng bây giờ mà nói, đoạn hư không giữa viên tinh cầu này cùng mặt trăng đã rất an toàn.

Một khi có bất kỳ chấn động quy tắc pháp lý dị thường nào, cũng không thoát khỏi cảm giác của hắn.

Vì vậy, mới vừa trở thành Nguyên Anh, hắn liền phát hiện dị trạng trên mặt trăng, đồng thời còn phát hiện Thiên Khư Tà Trùng trong vũ trụ tinh không cũng là bắt nguồn từ mặt trăng.

Trăng sáng treo cao ở bên ngoài viên tinh cầu này, phía trên nó hẳn là ẩn chứa không ít bí mật còn chưa biết.

Nhưng mà, Thôi Hằng cũng không có lập tức đi dò xét.

Hắn dự định trước tiên làm ra một chút chuẩn bị.

Đầu tiên là muốn tìm hiểu biến hóa của tự thân sau khi thành Nguyên Anh, đồng thời còn phải biết rõ ràng Nguyên Anh kỳ là phải tu luyện như thế nào, phải làm sao để tăng cao tu vi cảnh giới.

Đây là điều trọng yếu nhất, quyết định cách hành sự của chính mình sau này.

Sau đó là đem một ít pháp thuật mình thường xuyên sử dụng tu luyện tới Nguyên Anh kỳ.

Đây là thủ đoạn cần thiết để tự vệ.

Mặc dù dò xét tình huống mặt trăng gần như sẽ không tồn tại nguy hiểm gì, nhưng vẫn là phải giữ vững cảnh giác, không thể xem thường.

Cuối cùng là đem mọi sự vụ trong nhân gian đều giao phó xong, an bài một chút.

Sau khi hoàn thành hết thấy các thứ này, lại đi trên mặt trăng dò xét, rồi quyết định có đi tới Thiên Khư Giới hay không.

Dù sao, Tu Tiên là phải hết sức cẩn trọng, đi từng bước một.

...

Thôi Hằng không có trở lại nha môn phủ Châu Mục phía dưới.

Mà là bay lên trên, đi tới trên trời cao vạn trượng.

Hắn muốn cảm nhận biến hóa của cảnh giới Nguyên Anh, tất nhiên phải thả ra pháp lực, ảnh hưởng quy tắc pháp lý.

Nếu mà ở bên trong phổ xá sâm uất, vô cùng có khả năng dẫn tới nhôn nháo không cần thiết.

Hại mắt Thôi Hằng hơi khép, thần thức chìm vào bên trong cơ thể, ngay lập tức liền cảm giác được pháp lực vô biên trải rộng toàn thân.

Sau khi tu thành Nguyên Anh, pháp lực của hắn đã không cách nào dùng nhiều ít để hình dung.

Đây chân chính là pháp lực vô biên.

Chỉ cần Nguyên Anh không có bị phong ấn, không có bị tổn thương, pháp lực của hắn chính là vô hạn, vĩnh viễn cũng không thể cạn kiệt.

Về mặt cường độ càng là vượt qua xa Kim Đan đại thành.

Thôi Hằng lúc này, tiện tay là có thể chôn vùi hàng trăm hàng ngàn tu sĩ Kim Đan đại thành.

Cho dù là Kim Đan đại thành đứng đầu nhất, ở trước mặt Nguyên Anh sơ kỳ yếu nhất, cũng như con kiến hôi, nhỏ nhất không đáng kể.

Chênh lệch của đại cảnh giới, chính là một cái hào rộng tuyệt đối không thể vượt qua.

Đây cũng là nguyên nhân đại cảnh giới được coi là đại cảnh giới.

Ngoại trừ về mặt cường độ pháp lực, thân thể của Thôi Hằng cũng xảy ra biến hóa long trời lở đất.

Tuổi thọ trực tiếp tăng vọt trên vạn năm.

Hơn nữa, theo bản chất sinh mạng tăng lên, thân thể của hắn cũng có các loại thần thông tương tự như bản năng.

Một cái trong đó chính là điểm hóa.

Đúng như suy đoán của Thôi Hằng lúc trước, sau khi trở thành Nguyên Anh, hắn liền có thần thông có thể giao phó linh tính cho vật chết.

Có thể trực tiếp đem vật chết điểm hóa thành tinh, thậm chí điểm hóa thành yêu quái.

Trừ những này ra, thân thể vốn là chỉ có thể Tích Huyết Trọng Sinh cũng lần nữa đạt được tăng lên.

Tùy thời có thể tự phân tán thành các hạt nhỏ bé, cũng có thể tùy lúc ngưng tụ thành hình thể trở lại, còn có thể tự do thay đổi thân hình cùng tướng mạo.

Chính là phân tán thành khí, ngưng tụ thành hình, hạt bụi nhỏ bất diệt, thiên biến vạn hóa.

Ngoài ra, năng lực bảo vệ tánh mạng cũng tăng lên rất nhiều.

Chân Linh bất diệt!

Coi như thân thể hủy hết, Nguyên Anh chôn vùi, cũng sẽ có một luồng Chân Linh bất diệt.

Có thể chuyển thể đầu thai, trọng tu trở lại.

Hơn nữa đặc tính bất diệt của luồng linh hồn này cực mạnh, chỉ có cảnh giới Phản Hư kỳ mới có thể đem hủy diệt.

Ngay cả Hóa Thần kỳ đều không cách nào chôn vùi Chân Linh của Nguyên Anh kỳ.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, chỉ cần thành tựu Nguyên Anh, một người tu tiên rất khó bị giết chết triệt để.

Sau khi biết một điểm này, Thôi Hằng càng có tự tin đối với chuyện chính mình đi ra ngoài tìm tòi.

Sau đó, chính là cần biết rõ ràng Nguyên Anh kỳ phải tu luyện như thế nào.

Vì vậy, Thôi Hằng hạ chỉ thị cho hệ thống:

“Hồi đoái 《 Tiên Pháp Sơ Cấp. Từ nhập môn đến thăng thiên 》 thời gian có thể đọc, 24 giờ.”

【 tiền - 144000 】

Bên trong bộ 《 Tiên Pháp Sơ Cấp 》 này ghi lại mỗi cái cảnh giới phải tu luyện như thế nào, phải làm sao để đột phá.

Chẳng qua là chỉ có đường lối lý niệm, cũng không có phương pháp thao tác cụ thể.

Tỷ như lúc ở Kim Đan đại thành thành đột phá đến Nguyên Anh, Thôi Hằng liền chỉ biết cần để cho Kim Đan có linh tính có sức sống, nhưng phải làm sao mới có thể đạt được loại linh tính này thì lại không biết được, chỉ có thể tự tìm tòi.

Vẫn là phải chờ đợi sau khi hấn cảm giác được biến hóa tâm tình chúng sinh có thể bồi bổ linh tính Kim Đan, mới đi theo con đường thu thập thất tình chúng sinh.

Tu luyện của Nguyên Anh kỳ cũng giống như vậy.

Đúng như Thôi Hằng dự đoán lúc trước.

Khác với trước khi Kim Đan đại thành chỉ cần từng bước tích lũy pháp lực, trui luyện thân hồn, tu luyện Nguyên Anh kỳ từ lúc mới bắt đầu đã rất đặc thù.

【 Nguyên Anh mới sinh, giống như trẻ sơ sinh vừa mới xuất hiện trên thế gian, nhỏ bé lại yếu ớt, đối với cái thế giới này không biết gì cả, cho nên cần phải không ngừng hiểu rõ thứ không biết, mới có thể làm cho Nguyên Anh trở nên cường đại. 】

Đây chính là phương hướng nòng cốt để tu luyện trong Nguyên Anh kỳ.

Chương 330: Đây chính là Nguyên Anh (2)

Hiểu rõ thứ không biết!

“Cái gì coi là hiểu rõ thứ không biết?” Thôi Hằng đầu óc mơ hồ, thậm chí nghĩ trong lòng “Ta tìm tòi bí mật chính mình không biết, học tập võ công, pháp thuật chính mình không biết, có phải hay không đều coi như là hiểu rõ thứ không biết?”

Dường như vô cùng có khả năng.

Ý niệm tới đây, biểu tình trên mặt hắn bỗng nhiên trở nên cổ quái.

Tìm tòi, học tập...

Đây không phải là quá trình lớn lên của trẻ sơ sinh sao?

Nếu như quả thật là dùng loại phương thức này để tu luyện, nhất định chính là đang nuôi em bé a.

Chẳng qua đây là nuôi Nguyên Anh mình dựng dựng ra.

“Nếu lấy cái phương hướng này kéo dài mạch suy nghĩ, thì em bé ở trong quá trình lớn lên, ngoại trừ tìm tòi cùng học tập còn cần tự mình lĩnh ngộ một ít chuyện.”

Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng “Ta nếu chỉ ngây người ở một chỗ tìm hiểu ảo diệu của đại đạo pháp tắc, điều này tương tự cũng là hiểu rõ thứ không biết, nhưng mà đây còn là một loại phương thức an toàn nhất.”

Nghĩ tới đây, hắn ngay lập tức liền tiến hành thử nghiệm, nhắm mắt ngồi xếp bằng xuống, thân thức khuếch tán, cảm nhận đại đạo pháp tắc không chỗ nào không có mặt, cố gắng trực tiếp phân tích huyền bí trong đó.

Nhưng hắn rất nhanh thì buông tha.

Bởi vì tiến độ thật sự là quá chậm.

Tu sĩ Nguyên Anh kỳ mặc dù có thể điều động sức mạnh của đại đạo pháp tắc, năng lực cảm nhận cũng cực mạnh, nhưng điều này cùng việc có thể hiểu thấu đáo bí ẩn trong đó hoàn toàn là hai chuyện khác nhau.

Lấy cường độ thần hồn và năng lực phân tích của Nguyên Anh sơ kỳ, muốn dựa vào tìm hiểu đại đạo pháp tắc đột phá cảnh giới, phỏng chừng thế nào cũng phải cần thời gian mười mấy vạn năm.

Hoặc là chính là Tiên Thánh trời sinh, đôi với đại đạo pháp tắc nhìn một cái liền biết, có thể dễ dàng mà lĩnh ngộ bí ẩn trong đó.

Thôi Hằng hiển nhiên không phải là thứ người như vậy, ngay từ lúc còn ở Luyện Khí kỳ, hắn cũng đã nhận thức rõ ràng sự thật, rằng tư chất của chính mình có thể cũng không khá lắm.

Vì vậy hắn vô cùng thức thời mà làm ra quyết định.

“Vẫn là nên thử đi hai con đường tìm tòi bí mật không biết và học tập cho giỏi, xem ra Thiên Khuyết Giới là không đi không được, nơi đó với ta mà nói có quá nhiều điều không biết.

“Kế tiếp là tìm tòi tình huống mặt trăng, cũng có thể nhìn xem có thể hay không để cho mặt mũi của Nguyên Anh càng rõ ràng một chút.”

Bên trong 《 Tiên Pháp Sơ Cấp. Từ nhập môn đến thăng thiên 》, đối với giai đoạn đặc thù khi tu luyện Nguyên Anh có miêu tả hết sức rõ ràng.

Ở giai đoạn sơ kỳ, mặt mũi hình dáng Nguyên Anh thật ra thì cũng chỉ là đường nét.

Khi tu vi càng sâu, mặt mũi cùng hình thể tướng mạo của Nguyên Anh cũng sẽ càng ngày càng trở nên rõ ràng.

Chờ đến khi tướng mạo dáng vóc Nguyên Anh trở nên hoàn toàn tương tự với tu sĩ, liên ý nghĩa có thể đột phá đến Nguyên Anh trung kỳ.

Thời gian nửa tháng sau đó.

Thôi Hằng ngay tại trên không trung cao vạn trượng tu luyện pháp thuật.

Đem mấy loại pháp thuật như Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi, Cửu Hỏa Viêm Long, Ngũ Lôi Thiên Tâm Chính Pháp, Tiên Thiên Nhất Khí Cầm Nã Công, Vạn Dặm Đẳng Quang Thuật tu luyện đến tầng thứ Nguyên Anh.

Còn tu luyện một môn pháp thuật mới, Pháp Thiên Tượng Địa, quả nhiên khiến cho đường nét mặt mũi Nguyên Anh rõ ràng hơn một chút.

Điều này đã chứng minh kế hoạch đường hướng tu luyện của hắn định ra là không có vấn đề.

Tu luyện pháp thuật cũng không phải là chạm một cái liền thành, cũng không phải mới nhìn liền biết, có độ khó không thấp.

Vì vậy, mười loại pháp thuật tương đối cường đại lúc trước suy diễn ra, Thôi Hằng đến bây giờ cũng chỉ học được sáu

loại.

Thật ra thì dựa theo con đường này, hắn chỉ cần tiếp tục tu luyện những pháp thuật còn chưa có học được kia, liền có thể tăng lên tu vi Nguyên Anh.

Chờ những pháp thuật này tu luyện xong, còn có thể tiếp tục suy diễn pháp thuật mới.

Dù sao tiền tệ hệ thống của hắn còn dư lại hơn một triệu.

Hắn là đủ tu luyện tới Nguyên Anh trung kỳ.

Nhưng mà sau Nguyên Anh trung kỳ, hắn còn muốn đạt được tăng lên, cũng chỉ có một biện pháp.

Đó chính là thâm nhập vũ trụ tinh không, đi tìm tòi điều không biết, đồng thời tìm lấy đồ vật có thể chuyên hóa thành tiền tệ của nền văn minh mới.

Vì vậy, Thôi Hằng sau khi luyện thành Pháp Thiên Tượng Địa, cũng không có tiếp tục tu luyện.

Dù sao, thời gian giao hội của Thiên Khư Giới cùng viên tinh cầu này chỉ còn lại nửa tháng.

Bỏ lỡ nửa tháng này, hắn liền phải đợi thêm một trăm năm nữa mới có thể đi vào Thiên Khư Giới.

Từ đó, hắn kết thúc tu luyện, hạ xuống Phong Châu Phủ Thành phía dưới.

...

Lúc này trong Phong Châu Phủ Thành đã tụ tập không ít người.

Trịnh Nam Huân, Tham Hà Chân Nhân, Trúc Tình Chân Nhân, Liễu Y Vân, Trần Oánh, vân vân, các đệ tử phái Tiên Hà gần như tất cả đều đến nơi này.

Các nàng lấy thân phận đệ tử thế hệ sau, tới chúc mừng Thôi Hằng, cùng với tiên biệt Thôi Hằng.

Lúc trước khi ở phái Tiên Hà, Thôi Hằng liền đề cập tới chuyện chờ tu vi của mình có đột phá, có thể sẽ rời đi.

Trương Sấu Minh cùng Chu Hoằng Dịch cũng tới, bọn họ chính là chuẩn bị lễ trọng, chuyên tới để chúc mừng Thôi Hằng.

Ngoài ra còn có tên Vương Đông Lâm đã từng là Thiên Sư Thượng Giới.

Hắn không có trở lại Thiên Khư Giới, mà là lựa chọn ở lại bên này, kinh doanh sản nghiệp của nhà họ Vương ở Lang Gia, cũng là đến vì chúc mừng Thôi Hằng.

Đi theo Vương Đông Lâm cùng đi còn có động đảo thể gia vọng tộc, cũng muốn bày tỏ thiện ý với Thôi Hằng.

Về phía triều đình Đại Tấn thì có Thừa Tướng Trử Nguyên Lương tới.

Trừ những người này ra, còn có Triệu Quảng của huyện Cự Hà cùng Lục Tranh Minh ở Quận Tây Lăng.

Trước khi Huệ Thế rời đi từng phái người đưa tin cho bọn họ, để cho bọn họ gần đây nếu có rảnh rỗi, có thể tới bái kiến Thôi Hằng một chút.

Khi đang trên đường, lại gặp cảnh tượng kì dị trong trời đất, vừa vặn tới chúc mừng Thôi Hằng.

Mặc dù sau khi dị tượng kết thúc, Thôi Hằng cũng trì hoãn không có hiện thân, nhưng Lưu Lập Đào cùng Trần Đông vẫn luôn sắp xếp mọi người, làm chuẩn bị chúc mừng Thôi Hằng.

Một ngày này, bầu trời trong xanh, Lưu Lập Đào mới vừa xử lý xong công văn hôm nay, bỗng nhiên liền thấy được chân trời rơi xuống một vệt kim quang, đang hướng bên này bay tới.

Hắn tức thì mừng rỡ như điên, hết sức phấn khởi chạy ra ngoài phủ, cao giọng nói: “Cung nghênh Sứ Quân trở về! !”

Chương 331: Trăm năm sau gặp lại (1)

Nha môn phủ Châu Mục đã rất lâu không có náo nhiệt như vậy.

Thôi Hằng nhìn những người quỳ ở trước mắt mình, trong lòng không kiềm nổi cảm khái rất nhiều.

Thời gian nửa năm ngắn ngủi này, tất cả những gì hắn trải qua so với nhân sinh ba trăm năm trước càng thêm đặc sắc.

Lúc ở Địa Cầu trước khi xuyên việt, hắn là một đứa trẻ mồ côi, không có người thân, không có ràng buộc gì, sinh hoạt cũng tương đối nhàn chán, sau khi xuyên việt lại là ở trong tân thủ không gian chết đi ba trăm năm.

Có thể nói, những người trước mắt này, chính là những người có quan hệ thân thiết nhất đối với hắn.

Bây giờ sắp phải rời đi, tất nhiên phải bàn giao một chút chuyện.

“Đều đi theo ta vào trong đi.” Thôi Hằng mỉm cười nói, sau đó đi vào trong nội đường nha môn.

Đám người Lưu Lập Đào, Trần Đồng, Lục Tranh Minh, Triệu Quảng, Trịnh Nam Huân, Trương Sáu Minh nghe vậy, đều không khỏi sửng sốt, hơi kinh ngạc mà nhìn về nội đường nha môn phía trước, lại nhìn một ít người chung quanh.

Nơi này chứa được hết sao?

Mặc dù nội đường nha môn phủ Châu Mục xem như địa phương Châu Mục xử lý công vụ, cũng không tính là nhỏ, nhưng mà chỉ chứa nổi mười mấy hai mươi người, nhưng bây giờ người ở đây lại có hơn hai mươi người.

Nếu cùng nhau đi vào, hắn sẽ có chút chật chội a.

Chẳng qua, nếu Thôi Hằng đều đã đi vào, bọn họ cũng chỉ có thể đi vào theo.

Nhưng mà vừa mới bước vào nội đường nha môn, mọi người liền phát giác được chỗ khác biệt.

Bên trong không gian này, dường như khuếch trương to hơn không ít.

Cũng không có chật chội như dự tính.

“Chuyện gì xảy ra, nơi đây hắn là không có lớn như vậy mới phải a.” Lưu Lập Đào hai mắt tròn tròn, kinh ngạc không thôi mà nhìn xung quanh, mắt đây nghi ngờ.

Hắn làm việc ở chỗ này hai tháng, không thể bảo là không quen thuộc, nhưng bây giờ lại không nhìn được hoài nghi chính mình có phải đi lộn chỗ hay không, nội đường nha môn phủ Châu Mục Phong Châu nào có lớn như vậy? !

Nội đường nha môn lúc này so với so với chỗ hắn thường ngày làm việc phải lớn gấp mười lần trở lên.

Mặc dù bài trí bên trong cùng với bàn ghế dụng cụ đều là giống như hắn biết, nhưng sự chênh lệch lớn nhỏ ở không gian này không khỏi cũng quá lớn.

Giống như là toàn bộ bị mở rộng ra vậy.

Nhưng hắn mới vừa rồi vẫn còn ở nơi này xử lý công văn, khi đó còn đang cười to như thường đây.

Hơn nữa từ bên ngoài xem, kích thước mặt ngoài nội đường cũng không thấy có biến hóa gì, nhưng không gian bên trong gấp mười lần này là từ đâu mà tới?

Quá thần kỳ!

Những người còn lại mặc dù cũng không quen thuộc nội đường nha môn phủ Châu Mục như Lưu Lập Đào, nhưng mà đều đã tới rất nhiều lần, nhớ rõ bộ dáng ban đầu của nơi này, tuyệt đối không có lớn như hiện tại.

Đột nhiên xuất hiện tình huống này quả thực khiến cho bọn họ cảm thấy vô cùng khiếp sợ.

Trịnh Nam Huân trong lòng khẽ động, nhìn về phía Thôi Hằng, cung kính dò hỏi: “Su tồ, đây là thần thông của ngài sao?”

Dưới cái nhìn của nàng, chuyện thần kỳ như vậy, hắn là chỉ có su tồ nhà mình có thể làm được.

Đây mới thật là thủ đoạn thần tiên, uy năng không tưởng tượng nổi.

Mọi người nghe vậy cũng đều nhìn về Thôi Hằng.

Mặc dù lúc trước trong lòng bọn họ cũng có suy đoán như vậy, nhưng lại không dám xác định.

Dù sao, loại thủ đoạn trực tiếp mở rộng không gian này, thật sự quá không thể tưởng tượng nổi.

Dưới tình huống bình thường, con người chính là như vậy, cho dù là đã thấy Thôi Hằng dân động dị tượng kinh thiên, nhưng khi tận mắt thấy thủ đoạn thần kỳ như này, vẫn sẽ cảm thấy không tưởng tượng nổi.

“Không sai.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói với Trịnh Nam Huân “Các người tới bất kiến ta, ta cũng không

thê ở trong sân gặp mặt các người, nhưng trong nội đường này lại có chút nhỏ, ta liền hơi làm ra chút thủ đoạn, đem không gian bên trong này mở rộng ra một chút.”

Đây là cách vận dụng linh hoạt đối với “Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi”, tạm thời làm ra kéo giãn với mảnh không gian trong nội đường nha môn này, để cho không gian khuếch đại gấp mười lần trở lên.

Đối với người đã trở thành Nguyên Anh như hắn mà nói, đó cũng không phải chuyện khó khăn gì.

Rất đơn giản.

Mọi người tại đây nghe vậy đều không nhịn được thán phục trong lòng, nếu như cái này cũng gọi là hơi làm ra chút thủ đoạn, vậy tất cả võ công trên thiên hạ, tất cả võ giả, đều chỉ là một trò cười.

Bọn họ khó mà đè nén sự kích động trong lòng chính mình, không nhịn được khen ngợi.

“Thái sư tổ uy vũ!”

“Sư tổ thần thông quảng đại!”

“Thần uy của Thượng Tiên oai phong muôn đời!”

“Sứ Quân uy áp thiên hạ!”

...

...

Qua một lúc lâu, nội đường nha môn mới khôi phục lại bình tĩnh.

Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói: “Ta lần này trở lại, là muốn nói cho các người biết một chuyện, ít ngày nữa ta liền sẽ rời đi nơi này, đi Thiên Khư Giới.

“Vốn dĩ ta dự định từng bước từng bước đi tìm các người giao phó một ít chuyện, bây giờ các người đều tụ tập ở nơi này, ngược lại tiết kiệm cho ta không ít sức lực.”

“Sư tổ, ngài thật phải rời đi sao?” Trịnh Nam Huân tiến lên một bước, cung kính hành lễ nói “Đệ tử nguyện ý cùng đi theo sư tổ, ở bên hầu hạ ngài.”

Nàng ở chốn nhân gian này sớm đã không có cái gì ràng buộc, nguyện vọng duy nhất đó là có thể tìm tới sư tôn của mình.

Mà dưới cái nhìn của nàng, đi theo ở bên người Thôi Hằng là có khả năng tìm tới Khương Thất Thất nhất.

“Chuyên đi này của ta, cũng không phải là vĩnh biệt. ”
Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, nói với Trịnh Nam Huân
“Trăm năm sau, ta sẽ trở về, đến lúc đó ta muốn nhìn một chút
phái Tiên Hà phát triển thế nào.”

Ý nói chính là để cho Trịnh Nam Huân ở lại phái Tiên Hà,
thật tốt dạy dỗ đệ tử đời sau.

“... ” Trịnh Nam Huân nghe vậy hơi trầm mặc, sau chốc
lát nghĩ ngợi, như là nghĩ thông suốt cái gì, trịnh trọng cực kỳ
gật đầu nói “Đệ tử nhất định không phụ sư tổ nhờ cậy.”

Nàng đã hiểu ý tứ của Thôi Hằng, bây giờ phái Tiên Hà
mới vừa kết thúc phong núi, ngay sau đó chính là lúc cần
cường giả trấn giữ.

Về tình về lý nàng cũng không nên rời đi.

Trịnh Nam Huân vừa rời vì một lòng muốn tìm được
Khuông Thất Thất, không có ý thức đến điểm này.

Chương 332: Trăm năm sau gặp lại (2)

Bây giờ nặng đã tỉnh ngộ, trong lòng cũng có chút xấu hổ, quyết tâm nhất định phải toàn tâm toàn ý đem phái Tiên Hà phát triển càng cường đại.

“Nhu vậy thì tốt.” Thôi Hằng gật đầu một cái, lại nhìn về phía Lục Tranh Minh cùng Triệu Quảng, cười nói “Các người là những người đầu tiên đi theo ở bên cạnh ta, bây giờ cảm giác như thế nào?”

“Nhờ có Sứ Quân diu dắt, ta mới có thể có thành tựu bây giờ.” Triệu Quảng hơi có mấy phần cảm khái nói “Nếu không ta chỉ sợ sớm đã chết ở vùng hoang dã.”

Hắn đây là chỉ cảnh ngộ ở mộ Lỗ Vương.

“Nếu không có Sứ Quân cứu trợ, bộ xương già này của ta phỏng chừng vẫn còn đang bị giam trong địa lao đây.” Lục Tranh Minh cũng có chút thôn thức nói “Ta đã từng là một lãng tử giang hồ, sau khi đến Quận Thành Tây Lãng mặc dù không có tiêu sái như ngày trước, nhưng chỉ cần thấy được dân chúng mặt mày vui vẻ, liền cũng đều đáng giá.”

“Có thể cai trị tốt một vùng, đều là bản lãnh của chính các người.” Thôi Hằng khen một câu, sau đó nói “Ở trước khi ta rời đi, sẽ lưu lại duyên pháp bên trong sông Hồng.

“Ngày sau nếu các người chán ghét đời sống thế tục, sau khi từ bỏ chức quan, có thể đi bên bờ sông Hồng dâng hương quỳ lạy, đến lúc đó liền có thể đắc pháp, đặt chân vào con đường trường sinh.”

Vô luận là Triệu Quảng hay là Lục Tranh Minh, bình thường mà nói đều không sống tới trăm năm sau.

Nhưng mà hai người này quả thật là cùng Thôi Hằng có vài phần duyên phận.

Triệu Quảng coi như là người thứ năm Thôi Hằng nhìn thấy sau khi chuyển kiếp, cũng là người đầu tiên hắn nhìn thấy sau khi đi ra khỏi tân thủ không gian.

Lúc ở huyện Cự Hà cũng rất cẩn trọng mà đi theo ở bên cạnh hắn, sau đó đảm nhiệm Huyện Lệnh huyện Cự Hà, làm cũng rất tốt.

Lục Tranh Minh là người đầu tiên trợ giúp hắn đi sâu vào tìm hiểu người của thế giới này, cũng là khởi nguồn để hắn tìm hiểu được tình huống của phái Tiên Hà, đối với hắn mà nói đều có ý nghĩa không giống bình thường.

Thôi Hằng dĩ nhiên là phải chiếu cố bọn họ một chút.

“Đa tạ Sứ Quân!”

Triệu Quang cùng Lục Tranh Minh trăm miệng một lời chấp tay hành lễ với Thôi Hằng, mười phần cung kính.

Sau đó Thôi Hằng lại nhìn về phía Lưu Lập Đào cùng Trần Đồng, mỉm cười nói: “Ta xem sắc mặt hai vị đều có chút tiêu tụy, vì công vụ hai tháng qua quá nhiều sao?”

“Đúng là mệt mỏi một tí. ” Lưu Lập Đào cười khỏ nói “Chẳng qua, Sứ Quân ủy thác trách nhiệm nặng nề, không dám lười biếng, sớm chút đem công văn phê duyệt, cũng dễ giải quyết chuyện kế tiếp.

“Chẳng qua, có một số việc quả thật không phải là vấn đề công vụ nhiều ít, sau khi Trần Đốc Tôn rời khỏi, tình huống ở Quận Huyện các nơi trở nên có chút phức tạp, Trần Trợ Lý người nói đi.”

“Sứ Quân, sau khi Trần Đốc Tôn rời khỏi, có một số việc liên không dễ giải quyết. ” Trần Đồng gật đầu một cái, nghiêm mặt nói: “Các nơi đều đang phổ biến tân chính lệnh của Sứ Quân, khó tránh khỏi sẽ gặp phải một ít thế lực phản kháng, thuộc hạ có hơi chút lực bất tòng tâm.”

Trần Đốc Tôn chỉ đúng là Huệ Thế, lúc trước tân chính lệnh phổ biến các nơi đều có hấn dùng biện pháp mạnh thì hạnh thúc đây, ai dám nói một chữ “Không”, ngay lập tức sẽ giết đến đâu người cuộn cuộn.

Bây giờ Huệ Thế đi Thiên Khư Giới, mới không tới gần hai tháng, cũng đã có thế lực góc đầu phản kháng, dự định phản công ngược lại.

“A, dám người này thật đúng là can đảm. ” Thôi Hằng cười lạnh nói “Chuyện này không khó, ta lại ở chỗ này lưu lại một con Cữu Hỏa Viêm Long, ai dám lại không tuân thủ luật pháp, có thể để cho Cữu Hỏa Viêm Long khiến hấn tan thành mây khói!”

Lấy cảnh giới tu vi của hấn hiện tại, đã có thể ngưng tụ năm con Cữu Hỏa Viêm Long, mỗi một con đều có thể đạt tới tầng thứ Kim Đan hậu kỳ.

Đây còn là bởi vì hấn mới vừa đột phá đến Nguyên Anh, pháp thuật cũng là mới vừa tăng lên, qua một đoạn thời gian nữa, là có thể ngưng tụ Cữu Hỏa Viêm Long Kim Đan đại thành.

“Đa tạ Sứ Quân!”

Hai người Lưu Lập Đào cùng Trần Đồng cung kính hành lễ, đều thở phào nhẹ nhõm.

Thật ra thì điều bọn họ lo lắng nhất chính là sau khi Thôi Hằng rời khỏi, tận chính lệnh không cách nào tiếp tục phổ biến, thậm chí dẫn tới phản công trên phạm vi lớn, lấy lực lượng của bọn họ thì không cách nào ngăn cản.

Bây giờ có Cửu Hỏa Viêm Long giúp đỡ, công việc sau này của bọn họ liền dễ làm hơn nhiều.

“Cơ duyên trong sông Hồng các người cũng có thể tìm lấy, lúc nào muốn đi, dâng hương quý lạy ngay tại bờ sông Hồng là được rồi.” Thôi Hằng mỉm cười nói “Hy vọng trăm năm sau các người còn sống.”

“Sứ Quân yên tâm, cho dù chỉ là vì gặp lại Sứ Quân, chúng ta cũng sẽ sống đến lúc đó.” Hai người Lưu Lập Đào cùng Trần Đồng nghe vậy đều nở nụ cười.

Sau đó, Thôi Hằng lại dẫn dò những người khác một ít chuyện, cuối cùng nhìn về phía Trương Sáu Minh, mỉm cười nói: “Trương chân nhân, xem bộ dáng này của người, dường như là chờ đợi có chút sốt ruột?”

“Không, không có.” Trương Sáu Minh liền vội vàng lắc đầu.

“Trương chân nhân yên tâm, lúc ta rời đi, sẽ tự tới tìm người.” Thôi Hằng mỉm cười nói “Cũng để lại cho người một ít thời gian, giao phó công việc trong phái.”

“Đa tạ Thượng Tiên!” Trương Sáu Minh tức thì mừng rỡ như điên, hướng Thôi Hằng lễ bái hành lễ.

Hắn đây là muốn đi Đạo Nhất Cung ở Thiên Khư Giới, tìm kiếm truyền thừa càng đầy đủ hơn, càng cao cấp hơn.

Mà cùng đi theo Thôi Hằng chính là hy vọng duy nhất của hắn.

Bây giờ rốt cuộc đạt được ước muốn.

Sau đó, Thôi Hằng lại lưu lại trong Phong Châu Châu Phủ thời gian một ngày, cùng một số người gặp mặt, nói chuyện vài lời.

Sáng sớm hôm sau.

Hắn liền đi ra khỏi nha môn phủ Châu Mục, thân hình trực tiếp hóa thành một vệt sáng, phóng lên cao.

Hướng mặt trăng bay tới.

Chương 333: Trên mặt trăng, sách đỏ Huyền Cung (1)

Ở lúc Thôi Hằng rời đi.

Tất cả bách tính trong Phong Châu Phủ Thành đều cảm giác được trên bầu trời có một luồng hơi nóng cuộn cuộn, nhưng mà sau khi ngẩng đầu nhìn lại, lại chỉ thấy được một hư ảnh hình rồng màu lửa đỏ chợt lóe lên.

Rất nhiều người đều cho là mình sinh ra ảo giác, thoáng cái liền không thèm để ý.

Có điều, người trong nha môn phủ Châu Mục lại khác, bọn họ thật sự cảm nhận được rõ ràng lực lượng của luồng hơi nóng này.

Một con Hỏa Long dài quá ba trượng xuất hiện ở sân nhỏ nội đường phủ Châu Mục.

Hơn nữa ở trọng ánh mắt cực độ khiếp sợ của đám người Lưu Lập Đào, Trần Đông, Trịnh Nam Huân.

Cái con rồng lửa này lại còn nói chuyện.

“Ta là Hỏa Tam, phụng lệnh Tiên Tôn trấn thủ nhân gian. Các ngươi nếu gặp nguy nan, liền có thể đánh thức ta.”

Nói xong, nó liền hóa thành một cây trụ rồng màu lửa đỏ, đứng sừng sững ở bên trong nha môn phủ Châu Mục.

Mọi người tại đây chỉ cảm thấy não của chính mình vang lên ong ong.

Bọn họ cũng đều biết con Hỏa Long này là Thôi Hằng dùng pháp lực luyện chế được, nhưng mà Hỏa Long khi trước mặc dù rất có linh tính, nhưng càng giống như là động vật hơn.

Lúc này cái con rồng lửa này, lại biết nói chuyện!

Đây rõ ràng đã không khác với người.

Trên đời lại có thủ đoạn có thể trực tiếp sáng tạo ra sinh linh như vậy, thật là không tưởng tượng nổi!

Quá mức kinh người!

Ngay tại lúc Cửu Hỏa Viêm Long hạ xuống vào trong Phong Châu Phủ Thành, bên trong con sông Hồng mênh mông cuộn cuộn thông suốt toàn bộ Phong Châu, cũng sinh ra biến hóa.

Nước sông cuộn cuộn, không ngừng chảy xiết, nhưng mà ở một đoạn vùng nước ít ai lui tới, nước sông lại đình trệ ở chỗ

cũ, không tiếp tục chảy, mà là chậm rãi hội tụ lại, dần dần ngưng tụ thành đường nét một cô gái.

Cùng lúc đó, toàn bộ sông Hồng đều trở nên linh động, giống như có suy nghĩ rõ ràng.

Nước sông vốn dĩ sắp tràn đầy qua bên bờ nhấn chìm ruộng nước chột biến mất, người vốn dĩ sắp chết đuối trong nước bỗng nhiên bị một cổ dòng chảy đẩy tới bên bờ...

Bên trên thuyền bè đang lướt đi trên sông, đám thủy thủ rõ ràng cảm giác nước chảy trở nên êm ả hơn rất nhiều, đi thuyền trở nên càng an toàn.

Hết thấy các thứ này đều là do nữ tử từ nước chảy ngưng tụ thành lạng lẽ làm ra thay đổi.

Lúc này, mặt mũi của nàng mặc dù mơ hồ, nhưng ngũ quan đã có đường nét, đang đứng trong nước, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, lầm bầm nói nhỏ: “Ta là Thủy Thần sông Hồng, phụng lệnh Tiên Tôn truyền đạo nhân gian.”

Thôi Hằng lấy thận thông điễm hóa, giao cho sông Hồng linh tính, đem nó điễm hóa thành linh, lại thi triển phương pháp tâm ấn đem võ công có thể tu luyện tới Thiên Quân in vào trong óc nó.

Ra lệnh cho nó làm Thủy Thần sông Hồng, truyền pháp nhân gian.

Đây chính là duyên phận hẩn lưu lại.

Trong vòng trăm năm, những người lúc trước nghe hẩn nói qua duyên phận ở sông Hồng, đều có thể tới nơi này học được Tiên Võ Chi Đạo.

...

U ám thâm thúy, vô biên vô hạn.

Nơi này là vũ trụ.

Ở sau khi trở thành Nguyên Anh, Vạn Dặm Đẳng Quang Thuật của Thôi Hằng lại có tinh tiến, gần như là trong nháy mắt liền xuyên qua tầng tầng khí quyển, đi tới trong vũ trụ hư không.

Đây là lần đầu tiên hẩn đích thân đi tới nơi này.

Cảm giác cực độ giá rét cùng với trống rỗng tràn ngập ở trong cảm nhận của Thôi Hằng.

Hẩn còn cảm thấy vô số ánh sáng thật giống như ẩn chứa lực nguyên rửa cực mạnh chiếu vào trên người chính mình.

Chẳng qua, sau khi trở thành Nguyên Anh, thân thể đã vô cùng cường đại, loại biến hóa hoàn cảnh ở mức độ này căn bản

là không ảnh hưởng tới hần.

Đúng là tương đối an toàn.

“Không thể vì vậy liền xem thường.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, đè xuống một ít tâm tình sinh ra từ đáy lòng.

Mặc dù hần đã sớm dò xét qua, biết vùng hư không này hần là không có nguy hiểm gì, nhưng vẫn đã làm xong chuẩn bị tùy thời trôn vào thế giới Động Thiên, để tránh có gì ngoài ý muốn phát sinh.

Sau đó, hần lại đưa mắt nhìn sang phương xa.

Chỉ thấy ở chỗ sâu trong hư không sâu thẳm kia, chỗ vô tận xa xôi kia có vô số điểm sáng hội tụ vào một chỗ, tạo thành một dòng sông dài màu bạc óng, vô cùng rực rỡ tươi đẹp.

Thôi Hằng biết đó là một dải ngân hà, bên trong có hằng tinh lấy trăm tỉ mà đếm, có hành tinh không thể đếm hết cùng với đủ loại đủ kiểu thiên thể.

Vào giờ khắc này, hần đã cảm nhận sâu đậm cái gì gọi là nhỏ bé cùng yếu ớt.

Thật ra thì, ở lúc mới vừa thành tựu Nguyên Anh, khi Thôi Hằng cảm nhận được pháp lực vô biên, cùng với thần thông quảng đại kia, lại thấy cả viên tinh cầu đều run rẩy dưới uy áp của chính mình, liền trong khoảnh khắc ngắn ngủi sinh ra một loại ảo giác chính mình đã không gì không thể làm.

Mặc dù khi quan sát nội dung bên trong 《Tiên Pháp Sơ Cấp》, hần đã tỉnh ngộ lại, nhưng sâu trong nội tâm vẫn còn sót lại từng tia ngạo nghễ.

Dù sao, trở thành Nguyên Anh mang tới tăng lên thực sự quá lớn.

Dù chẳng qua là Nguyên Anh sơ kỳ, cũng có uy năng quá mức cường đại.

Nhưng mà, vào giờ phút này, khi hần đích thân đi tới trong hư không vũ trụ, nhìn xa thấy ngân hà xa xa, trong lòng liền có chút hiểu ra, chính mình thật vô cùng nhỏ yếu.

Nhìn ra tiêu chuẩn vũ trụ, chính mình một tên Nguyên Anh nho nhỏ, nhỏ nhất không đáng kể.

Sau đó, hần thụ hồi ánh mắt nhìn về nơi xa, ngược lại nhìn xuống viên tinh cầu màu xanh nước biển phía dưới này.

Nó hơi hơi quay vòng, đồng thời chuyển động ở trong vũ trụ hư không này, bên trong đó ẩn chứa sức mạnh cực kỳ mạnh mẽ.

“Đừng nói là tiêu chuẩn vũ trụ, coi như là cái hành tinh trước mắt này, ta ngay cả đem nó phá hủy đều làm không được, sao có thể tính là cường đại?” Thôi Hằng khẽ lắc đầu, nhận rõ thực lực của mình.

《 Tiên Pháp Sơ Cấp 》 nói quả thật không sai, Nguyên Anh vẫn là nhỏ bé mà yếu ớt.

“Ta phải luôn luôn duy trì tâm tính cẩn thận, tuyệt không thể bởi vì một chút đột phá liền cuồng vọng tự đại, cái vũ trụ này rất lớn rất nguy hiểm, chút tu vi này của ta lại tính là cái gì?”

Vì vậy, Thôi Hằng điều chỉnh tâm tính, tiếp tục thi triển Vạn Dặm Đăng Quang thuật, đi mặt trăng, đồng thời vô cùng cẩn thận cảm giác biến hóa chung quanh.

Chương 334: Trên mặt trăng, sách đỏ Huyền Cung (2)

Ở trong đoạn “Lộ trình” này, hấn gặp phải không ít Thiên Khur Tà Trùng màu tím đen, đều không ngoại lệ đều cực độ nhỏ yếu.

Lực lượng luyện khí tầng ba, thần hồn luyện khí tầng chín.

Loại Thiên Khur Tà Trùng này vừa đến gần Thôi Hằng, liền bị khí tức pháp lực hấn tự động phát ra bên ngoài chân cho vỡ nát, lập tức không còn tồn tại, biến mất không thấy gì nữa.

Có điều, càng đến gần mặt trăng, số lượng Thiên Khur Tà Trùng càng nhiều, chờ đến khi hấn đi tới hư không vòng ngoài mặt trăng, phát hiện lại có Thiên Khur Tà Trùng tính bằng đơn vị hàng nghìn du tâu ở khắp nơi.

Thật có thể xưng là sào huyệt của Thiên Khur Tà Trùng.

Bên dưới pháp lực Nguyên Anh của Thôi Hằng, những Thiên Khur Tà Trùng này đều trong nháy mắt bị chôn vùi, không còn tồn tại.

Hoàn cảnh bên ngoài mặt trăng cùng bề mặt mặt trăng cũng vì đó trở nên rõ ràng.

“Tìm được.”

Khỏe miệng Thôi Hằng hơi hơi nhếch lên, hạ xuống phía dưới, hai chân rất nhanh thì giẫm ở trên mặt trăng này.

Ngay sau đó hấn bước ra một bước, liền đi tới một bên, đưa lưng về phía mặt trời.

Nơi này đen nhánh không ánh sáng, giống đêm đen vĩnh viễn không thay đổi, nhưng Thôi Hằng vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng hết thảy mọi thứ ở đây.

Khắp nơi đều là núi hình vòng cung lít nha lít nhít, hấn là do thiên thạch va chạm mà thành.

Ở nơi trung tâm phía bên này, có một tòa núi hình vòng cung cực kỳ to lớn, vượt qua xa những tòa núi khác.

Thôi Hằng đi tới, đứng ở đỉnh chóp núi hình vòng cung, nhìn xuống dưới, liền thấy được một tòa cung điện khổng lồ rơi xuống ở trung tâm tòa núi hình vòng cung này.

Hơn một nửa phần thân của tòa cung điện này đều đã đập vào dưới đất, chung quanh còn có hố thiên thạch lít nha lít nhít, có lẽ nó hấn đã rơi xuống phía trên này thời gian rất lâu.

“Đúng là hơi có mây phân thân dị, không sai biệt lắm tương đương với một món pháp bảo cấp Kim Đan sơ kỳ.” Thôi Hằng dễ dàng liền đem tình huống của tòa cung điện này phán đoán ra.

Sau đó, ý nghĩ của hắn khẽ động, cả tòa cung điện bỗng nhiên lay động kịch liệt, bắt đầu chậm rãi từ dưới đất bắt đầu hướng lên trên dâng lên, ngay cả chính mặt trăng cũng theo đó mà rung động.

Chờ đến sau khi tòa cung điện này bị Thôi Hằng từ dưới đất rút ra, sau khi đặt nó xuống ở vị trí bình thường, hắn liền thấy ba chữ trên tấm bảng ở cửa chính tòa cung điện này.

“Tử Cực Cung?” Ánh mắt Thôi Hằng hơi ngưng lại.

Trước đó, hắn đã nghe được cái tên Tử Cực Thiên Cung hai lần.

Đầu tiên là ở trong tin tức Khương Thất Thất lưu lại, sau đó là ở trong sách cô của tên Bắc Thần mà Trương Sáu Minh cung cấp.

Đây đã từng là một trong mười đại Tiên Môn của Thiên Khư Giới, là đại môn phái mạnh mẽ có Huyền Tiên, sau đó cũng không biết tung tích, hiện giờ chỉ còn lại có chín đại Tiên Môn.

Cái tên “Đại Ma” bị trấn áp tại địa tâm chi hạch, nắm giữ đặc tính bất tử kia, Thôi Hằng đang hoài nghi hắn có phải hay không là người của Tử Cực Thiên Cung, thậm chí khả năng chính là Huyền Tiên của Tử Cực Thiên Cung.

Chẳng qua là hắn không nghĩ tới, chính mình lại sẽ ở trên mặt trăng tìm tới Tử Cực Cung.

Sự phát hiện này khiến cho Thôi Hằng có một loại cảm giác tìm tòi đến sự vật không biết, đường nét Nguyên Anh ở trong Tử Phủ nhất thời trở nên càng rõ ràng một chút.

“Quả nhiên, tìm tòi tin tức không biết liền có thể tăng tiến tu vi Nguyên Anh.” Tâm tình Thôi Hằng vô cùng sáng khoái, bước ra một bước liền đi tới trước tòa Tử Cực Cung kia.

“Tòa cung điện này chẳng qua là tầng thứ Kim Đan sơ kỳ, mà lực lượng ảnh hưởng khiến quy tắc chung quanh mặt trăng biến hóa có tiêu chuẩn Kim Đan hậu kỳ, hắn là ở bên trong tòa cung điện này.”

Ở sau khi đem tình huống cung điện cảm giác tỉ mỉ một chút, sau khi xác nhận không có khí tức nguy hiểm gì, hắn liền từ cửa chính đi vào bên trong tòa Tử Cực Cung này, dò xét tình huống trong đó.

Tòa cung điện này tổng thể đều là dùng một loại kim loại màu vàng óng chế tạo mà thành, hơn nữa không gian bên trong cực kỳ to lớn, bị phân chia ra rất nhiều căn phòng, lại đều có dụng ý bất đồng, cách trang trí bất đồng.

Chỉ tiếc, hẳn là tòa cung điện này khi rơi xuống mặt trăng đã chịu lực trùng kích quá mãnh liệt, bài trí bên trong cung điện cơ bản đều đã bị đánh nát bậy.

Vô luận là bàn ghế hay là đèn, hoặc là vật như ngọc thạch, tất cả đều là tan nát sứt mẻ, không có thứ gì hoàn hảo.

Về thư tịch càng là toàn bộ đều vỡ nát thành bụi bặm, gần như không có quyển nào bảo tồn lại.

Nhưng mà, ở chỗ sâu nhất tòa Tử Cực Cung này, Thôi Hằng vẫn là phát hiện một quyển sách chế tạo từ vàng ròng, cũng là nguồn gốc lực lượng vạn vật khi trước hẳn cảm giác được.

Có tầng thứ Kim Đan hậu kỳ.

Hơn nữa, quyển sách vàng ròng này cũng là khởi nguồn của đám Thiên Khư Tà Trùng chiếm cứ ở hư không chung quanh mặt trăng.

Thôi Hằng đem quyển sách vàng ròng này cầm trong tay, có thể nhìn thấy rõ ràng phía trên có một đoàn dấu vết dơ bẩn màu tím đen.

Cái vết dơ bẩn này nồng nặc cực kỳ cũng cường đại cực kỳ, đem mặt bìa quyển sách chế tạo từ vàng ròng này đều ăn mòn hết, không thấy rõ tên sách, còn tản ra khí tức điên cuồng cùng oán hận, cố gắng ô nhiễm hết thảy chung quanh.

Nhưng mà bên dưới pháp lực Nguyên Anh của Thôi Hằng bao bọc, cái vết dơ bẩn màu tím đen này phẳng phai như gặp phải khắc tinh, trong nháy mắt vừa đụng chạm liền vỡ tan hết, lúc này biến mất không thấy gì nữa.

“Vết dơ bẩn màu tím đen kia, rốt cuộc là vật gì?” Chân mày Thôi Hằng cau lại, chỉ cảm thấy vật này rất là kỳ quái “Nếu mà những Huyền Tiên của chín đại Tiên Môn kia còn sống, liền đi hỏi bọn họ một chút.”

Ngay sau đó hẳn lại lật ra quyển sách vàng ròng kia.

Lời mở đầu nói chính là: “Sách đồ Huyền Cung, Tử Cực bí truyền. Chứng diệu pháp Huyền Tiên, đặc bí mật pháp thân. Là đạo tối cao, pháp tối cao...”

Đây tựa hồ là bí điển võ công của Tử Cực Thiên Cung.

Thôi Hằng không có nhìn kỹ, chỉ xem đại khái.

Hắn chú ý trọng điêm vào việc phía trên này có ghi chép tin tức liên quan tới Tử Cục Thiên Cung hay không.

Dù sao, võ công để sau này lại nghiên cứu cũng không muộn.

Nhưng bộ phận phía trước “Sách đỏ Huyền Cung ” này, quả thật cũng chỉ là võ công.

Chờ lật tới một trang cuối cùng, hắn rốt cuộc thấy được một câu nói ——

“Bản Thánh muốn ăn chín người bọn họ, trở thành bất tử Kim Tiên hoàn chỉnh! !”

Chương 335: Bất tử chân tính, đầu mối bản đồ chiêm tinh

“Bất Tử Kim Tiên?”

Thôi Hằng nhìn thấy những lời này, không khỏi sững sốt, vội vã lật qua lật lại mấy lần, chú ý tới một đoạn miêu tả.

Huyền Tiên nếu có thể lấy được bất tử chân tính, hòa vào bên trong Pháp Thân, lại cùng nhục thân kết hợp, liền có thể đạp vào cảnh giới đệ ngũ của Tiên Giới, chứng vị Kim Tiên.

Cảnh giới đệ ngũ của Tiên Giới được gọi là Kim Tiên, nắm giữ bất tử chân tính, nhục thân không thể tiêu diệt.

“Nhưng con đường đạt được bất tử chân tính này không khỏi cũng quá đơn giản thô bạo, vậy mà lại phải ăn những người nắm giữ đặc tính bất tử khác?”

Biểu tình trên mặt Thôi Hằng có chút cổ quái, “Mà lại không cần đạt tới cảnh giới Thái Nhất Huyền Tiên, chỉ cần có thể lấy được bất tử chân tính, thì có thể chứng vị Kim Tiên?”

Lúc này, hắn càng phát giác cách tu luyện võ đạo của cái thế giới này có chút kỳ quái.

Nhất là bắt đầu từ cảnh giới thứ ba của Tiên Giới.

Phương thức tu luyện đơn giản thô bạo, còn luôn là yêu thích vượt cấp.

Cảnh giới đệ nhất của Tiên Giới là “Chân Nguyên Cảnh”.

Đem thần lực chuyển hóa thành Chân Nguyên, thân thể lột xác, tuổi thọ tăng nhiều, năng lực Thần Tàng khi trước hóa thành ý niệm võ đạo, uy lực đạt được đề thăng trên bản chất, là “Nhân Tiên”.

Cảnh giới thứ hai của Tiên Giới là “Chân Ý Cảnh”.

Đem ý niệm võ đạo ngưng tụ thành thực chất, có thể hiển hóa ra dị tượng, điều động lực lượng thiên địa trên phạm vi lớn, uy năng xa xa ngự trị phía trên Nhân Tiên, là “Địa Tiên”.

Cảnh giới thứ ba của Tiên Giới là “Thiên Địa Pháp Tướng”.

Đem ý niệm võ đạo ngưng tụ thành thực chất cùng thiên địa pháp lý đan dệt lại, ngưng tụ thành Thiên Nhân Chi Huyết, là “Thiên Nhân”.

Sau đó chính là lấy Thiên Nhân Chi Huyết làm căn bản, dẫn động thiên địa quy tắc, ngưng tụ thành ảo ảnh Pháp Tướng, là “Thiên Tiên”.

Cuối cùng là đem Pháp Tướng ngưng tụ thành thực chất, chính là “Thiên Quân”.

Sau đó liền không còn.

Hoàn toàn chính là một cái quá trình từ hư biến thành thật, đơn giản thô bạo, căn bản cũng không có cái bình cảnh ngoạn ngoạn luẩn quẩn gì.

Sau đó chính là trực tiếp nhảy đến cảnh giới thứ tư của Tiên Giới “Pháp Thân Thông Huyền”.

Dựa theo miêu tả trên cuốn bí tịch màu vàng ròng này, chỉ cần dựa vào Pháp Tướng ngưng tụ thành thực chất, cưỡng ép đem một ít pháp tắc đạo vận ở trong thiên địa khắc họa xuống, tạo thành dấu ấn Thân Thông, liền có thể luyện thành Pháp Thân.

Nếu như khắc họa không được, thì sẽ bị dấu ấn pháp tắc đạo vận tạo thành dẫn bạo pháp thân, tại chỗ hồn phi phách tán.

Tương tự hết sức đơn giản thô bạo.

Nhưng vấn đề là ở chỗ, khắc họa pháp tắc đạo vận hình thành dấu ấn Thân Thông, theo Thôi Hằng thấy chính là tương tự với phù văn của Kim Đan, nhiều lắm thì nhỏ yếu hơn một chút.

Nói cách khác, loại phương thức tu luyện này yêu cầu người tương đương với Trúc Cơ hậu kỳ, đi cưỡng ép khắc họa loại lực lượng tương đương với Kim Đan sơ kỳ, thành công liền vượt cấp đột phá, thất bại liền tại chỗ bị nổ chết.

Quả thực có chút không hợp thói thường.

Sau khi thành công luyện thành Pháp Thân, chính là Huyền Tiên.

Còn đường kế tiếp tương tự hết sức rõ ràng, chỉ cần khắc họa dấu ấn Thân Thông vượt qua mười hai cái, liền thành Thái Nhất Huyền Tiên.

Về phần tối đa có thể khắc họa bao nhiêu cái dấu ấn Thân Thông, trong quyển bí tịch vàng ròng này cũng không có nói.

Bên trong chú trọng đề cập tới làm sao đột phá đến cảnh giới thứ năm của Tiên Giới, chứng đạo Kim Tiên.

Rất đơn giản.

Tìm tới bất tử chân tính hoàn chỉnh, sau đó để cho Pháp Thân ạn hết luyện hóa, lại đem Pháp Thân và nhục thân dung hợp, liền có thể nắm giữ bất tử chi thân, trở thành “Kim Tiên”.

Vì vậy, nếu nói trên lý thuyết, chỉ cần nắm giữ Pháp Thân, mặc kệ là Huyền Tiên hay là Thái Nhất Huyền Tiên, đều có thể nuốt bất tử chân tính luyện thành bất tử chi thân, đột phá đến cảnh giới đệ ngũ của Tiên Giới.

Từ cảnh giới này tới nói, Huyền Tiên và Thái Nhất Huyền Tiên hẳn là tương đương với Kim Đan sơ kỳ cùng Kim Đan trung kỳ không có bất hủ kim tính, Kim Tiên hơn phân nửa là tương đương với Kim Đan hậu kỳ nắm giữ bất hủ kim tính.

Để cho Huyền Tiên trực tiếp nhảy tới Kim Tiên, đây đơn giản là điên cuồng vượt cấp!

Bộ không sợ căn cơ bất ổn sao?

Hơn nữa loại phương thức trực tiếp ăn hết luyện hóa bất tử chân tính này cũng thật có chút không hợp thói thường.

“Chẳng qua, ban đầu mười đại Huyền Tiên của Thiên Khu Giới đều nắm giữ đặc tính bất tử, nhưng mà lại không đột phá cảnh giới, lẽ nào là bởi vì đặc tính bất tử của bọn họ kỳ thực là bắt nguồn từ một cái bất tử chân tính?”

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng liền có chút hiểu ra, vì sao một trang cuối cùng của quyển bí tịch vàng ròng này lại viết muốn ăn hết chín người khác, khiến chính mình trở thành bất tử Kim Tiên.

Hơn phân nửa là bởi vì ban đầu mười người bọn họ cùng nhau phát hiện bất hủ chân tính, liền chỉ có thể chia đều thành mười phân, từng người nuốt lấy, liền chỉ có được đặc tính bất tử, cũng không có đột phá cảnh giới.

Sau này tên Huyền Tiên của Tử Cực Thiên Cung ý đồ muốn ăn hết chín người khác, đạt được bất tử chân tính hoàn chỉnh, để từ đó đột phá đến cảnh giới thứ năm của Tiên Giới, sau khi bị đánh bại liền gặp thảm cảnh bị trấn áp?

“Nếu như thật là như vậy, liền nói rõ tu tiên cùng luyện võ quả nhiên còn có không ít khác biệt.” Thôi Hằng thật sâu cảm thấy chỗ bất đồng của hai con đường.

Võ đạo càng nhiều hơn chính là hoàn thành từng bước, cứ đi dọc theo con đường này là được, Tu Tiên thì sẽ có một cái lại một cái ngưỡng cửa kỳ quái, chỉ cần không vượt qua nổi ngưỡng cửa, liền tuyệt đối không thể đột phá cảnh giới.

Cùng lúc đó, hẳn cảm giác đến đường nét của Nguyên Anh trong Tử Phủ lại trở nên rõ ràng hơn một chút, cường độ pháp lực cũng có chút tăng trưởng.

Hiển nhiên đây là phản hồi khi tìm tòi được thứ không biết.

“Loại phương thức tu luyện này ngược lại rất thích hợp với ta.” Thôi Hằng nhận ra được tu vi của mình có tăng lên, trong lòng rất là vui vẻ, “Nếu có thể lại tra rõ loại chuyện nuốt bất tử chân tính này là thứ gì, hẳn là còn có thể đạt được tăng lên không nhỏ.”

Sau đó, hắn đem quyển bí tịch bằng vàng ròng kia thu vào không gian tùy thân, lại lục soát tòa Tử Cực Thiên Cung này, muốn xem một chút nơi này có dấu vết Khương Thất Thất lưu lại hay không.

Dù sao, trong sáu lời nhắn Khương Thất Thất lưu lại rõ ràng cho thấy lời nhắc về Tử Cực Thiên Cung là quan trọng nhất, giữa hai người hẳn là tồn tại một loại liên hệ nào đó.

Nhưng Thôi Hằng đem toàn bộ Tử Cực Thiên Cung này dò xét một lần, cũng không tìm đến bất kỳ manh mối rõ ràng nào.

Chỉ ở một tòa Thiên Điện phát hiện một tòa pháp trận đã hư hại.

Chỉ tạm xem như là có chút vết tích.

Tòa pháp trận này chia thành hai cái bộ phận.

Một trong số đó là một vòng tròn bán kính khoảng ba trượng, trong đó khắc họa minh văn mơ hồ.

Cái thứ hai chính là một tấm bản đồ chiêm tinh bị treo trên vách tường, trên bản đồ chiêm tinh còn có ba điểm đặc biệt bị đánh dấu ra.

Thôi Hằng thi triển pháp lực Nguyên Anh, tiến hành dò xét minh văn cùng với khí tức pháp lý còn sót lại của tòa pháp trận này, phát hiện có không gian, các loại công hiệu như na di.

“Hơn phân nửa là một tòa truyền tống trận.” Hắn nhẹ nhàng gạt đầu, ánh mắt dừng lại trên vòng tròn pháp trận, tại trung tâm pháp trận có một đạo vết kiếm, hẳn là có người cố ý hủy diệt.

Mà ở phía trên vết tích lưu lại, có khí tức của Tiên Hà Kiếm Quyết.

Từ khí tức lực lượng còn sót lại đến xem, vết kiếm này hẳn là sinh ra từ chín mươi đến một trăm năm trước, cùng thời gian Khương Thất Thất mất tích gần như ăn khớp.

“Thất Thất là thông qua truyền tống trận rời đi nơi này?”

Thôi Hằng khẽ nhú mày, ánh mắt nhìn hướng tấm bản đồ chiêm tinh kia, nhìn chăm chú một hồi liền lắc lắc đầu.

Hắn không có tiếp xúc qua kiến thức tương quan, căn bản là xem không hiểu.

Vì vậy đành phải trước đem bản đồ chiêm tinh thu lại, cũng đem ba điểm đánh dấu phía trên bản đồ chiêm tinh ghi tạc vào trong đầu.

Lại kiểm tra một lần xem bên trong Tử Cục Thiên Cung mình có bỏ sót gì không, sau đó Thôi Hằng liền rời đi tòa cung điện cổ xưa này.

Mấy ngày kế tiếp, hắn dò xét trọn vẹn trong trong ngoài ngoài cái mặt trăng này một lần.

Ở sau khi đạt được một ít phản hồi tu vi khi thăm dò, Thôi Hằng rốt cuộc cũng rời đi mặt trăng.

Hướng về trong hành tinh cũ, bay đến Đại Tấn.

...

Đỉnh Thiên Nhất Phong, Đông Hoa Sơn.

Trương Sáu Minh còn đang nhắm mắt tĩnh tọa điều hòa thần lực, đột nhiên nghe được thanh âm trực tiếp truyền vào trong đầu của mình.

“Trương Chân Nhân, giờ đã đến rồi, nên đi thôi.”

Chương 336: Đại Chu năm Chí Phượng thứ bảy mươi hai (1)

Đại Chu, năm Chí Phượng thứ bảy mươi hai.

Tám đại Tiên Môn nói có tà ma từ hạ giới tới, cố ý sai khiến đệ tử thiên hạ.

Phàm là người có hiềm nghi, không hỏi nguyên do, toàn bộ bắt lấy.

Hành động này diệt môn phá nhà vô số, người trong giang hồ ai nấy cảm thấy bất an.

Đúng lúc này trời có dị tượng, địa giới Tây Bắc có cảnh tượng cầu vòng nổi đến mặt trời, Huyền Hoàng Thiên Cung tức thị phái Thiên Nhân nhập cảnh, vì cản trở mũi kiếm của Nữ Đế.

Ma Đạo lục phái thừa cơ mà vào, biên giới Tây Bắc đã loạn, họa hoạn khó đề ép.

...

Quận Thành Lâm Giang.

Năng lực thi hành làm việc của Huệ Thế cực mạnh, lại còn có ý tưởng, không tới hai tháng thời gian, liền đã đạt được tín nhiệm của Bùi Việt Chi.

Hiện tại hắn đã dùng thân phận Trần Thế Huệ trở thành người phò tá của Bùi Việt Chi, vì người này san sẻ không ít công việc chiêu mộ khách khanh.

Chẳng qua, cho dù là như vậy, mỗi ngày như cũ hết sức bận bịu.

Nhân sĩ giang hồ đến tìm nơi nương tựa càng ngày càng nhiều.

Trước đây Thần Cảnh đã là người tài ba, hiện tại ngay cả nhóm Nhân Tiên của nhà hào phú đều đến để tìm nơi nương tựa.

Theo thời gian trôi qua, hành động của tám đại Tiên Môn càng trở nên điên cuồng, ngày càng táo tợn mà tiến hành lùng bắt môn phái các nơi.

Nhất là ba nhà Thiên Hợp Thánh Giáo, Chân Không Đạo, Bạch Vân Thành, thậm chí đã bắt đầu không duyên cớ mà tiến hành sát hại.

Nhưng cũng không ai có thể ngăn lại bọn họ.

Tiên Môn chính là chúa tể của Thiên Khư Giới, là tôn tại chí cao vô thượng.

Bên trong Đại Chu, nơi này hôm nay đã được gọi là nơi ổn định nhất, an toàn nhất của Thiên Khư Giới.

Trong này dù sao có Nữ Đế, Có Bùi Thiên Nhân, có Đạo Nhất Cung.

Coi như là Tiên Môn cũng sẽ không tùy tiện đến nơi này làm càn, đến rồi cũng sẽ bị đánh đuổi ra.

Nhưng bên ngoài Đại Chu có địa vực rộng lớn, các nước mọc lên như rừng, tông phái gia tộc vô số, bọn họ coi như gặp nạn rồi.

Ngay cả chín họ hai mươi bốn nhà đều khó mà tự bảo vệ mình.

Ngắn ngủi hai tháng thời gian, liền đã có mười nhà hào phú bị tiêu diệt, còn có mấy cái quốc gia bị hủy diệt.

Do đó, thường xuyên sẽ có võ giả bị phá nhà diệt môn từ bên ngoài trôn vào Đại Chu, mà nhà họ Bùi ở Lâm Giang đang thu nhận khách khanh, tự nhiên trở thành nơi đến tốt nhất của những người này.

Càng ngày càng nhiều khách khanh, lại càng ngày càng mạnh, khiến cho Bùi Việt Chi vừa vui mừng, lại vừa ưu sầu.

Vui mừng là vì thực lực của Nạp Hiền Đường càng mạnh, địa vị của hắn trong gia tộc cũng sẽ càng vững chắc, cũng càng có hy vọng được lão tổ tông thưởng thức, nội không chừng trước ba mươi tuổi liền có thể đạp chân vào Thân Cảnh.

Ưu phiền chính là vì người càng ngày càng nhiều, gánh nặng cũng càng ngày càng lớn, hắn cảm thấy chính mình một tên Nội Cảnh nho nhỏ như vậy, đã có chút không không chế được cục diện.

Dù sao, hiện tại ngay cả Nhân Tiên đều chiêu mộ đến.

Đặt ở trên giang hồ, một tên Nội Cảnh như hắn, ngay cả tư cách được Nhân Tiên nhìn thẳng cũng không có.

Cho dù là ở trong các đại thế gia, hắn cũng phải kêu những Nhân Tiên kia là thúc bá.

Nạp Hiền Đường vào lúc này, đã vượt quá giới hạn năng lực quản lý của hắn.

May là biểu hiện của Huệ Thế vẫn luôn rất tốt, coi như là hai gã Nhân Tiên mới gia nhập vào kia, cũng đều phục tùng chế độ của Nạp Hiền Đường.

Nhưng Bùi Việt Chi chung quy vẫn cảm thấy có chút thấp thỏm, vì thế hẳn đặc biệt tới tìm Huệ Thế hỏi.

“Trần Tiên Sinh, người cảm thấy ta hiện tại nên làm cái gì?” Bùi Việt Chi mặt đầy xoắn xuýt nói, “Hiện tại thanh danh của Nạp Hiền Đường càng ngày càng vang dội, võ giả các nơi lũ lượt mà tới, ngay cả Nhân Tiên đều tới, ta có chút không chống đỡ được rồi a.”

“Ý của công tử là, ngừng lại chiêu mộ?” Huệ Thế khẽ cười nói, hẳn đã nhìn thấu Bùi Việt Chi là đang nghĩ gì.

“Tự nhiên không thể ngừng lại, đây là tình huống lão tổ tông muốn nhìn thấy.” Bùi Việt Chi lắc đầu nói, “Nếu mà lúc này ngừng chiêu mộ, sợ rằng sẽ khiến người cảm thấy Bùi gia chúng ta sợ tám đại Tiên Môn, lão tổ tông biết được rồi tất nhiên sẽ không vui.”

Nói đến đây, hẳn dừng một chút, thấp giọng dò hỏi: “Kỳ thật ta là muốn hỏi một chút, Trần Tiên Sinh người là làm sao khiến hai tên Nhân Tiên kia đều bị người nói gì nghe đây?”

“Tuy rằng đây là Lâm Giang, chỗ của nhà họ Bùi ta, bọn họ thỉnh câu được che chở ở đây, nên hẳn phải tuân theo chế độ của Nạp Hiền Đường, nhưng dù sao cũng là Nhân Tiên, là nhân vật đã đi vào Tiên Đạo.”

“Những người không thành Tiên Đạo như chúng ta, tại trong mắt của bọn họ giống như con sâu cái kiến, Tiên Sinh là như thế nào cùng bọn họ chung đụng?”

“Cái này đơn giản.” Huệ Thế gật đầu cười nói, “Ta từ trước đến giờ am hiểu lấy lý phục người, ta đem sự thật cùng các loại tình huống đều cùng bọn họ nói rõ ràng, lại cùng bọn họ nói đạo lý, chỉ cần bọn họ còn muốn tìm kiếm bảo hộ, thì sẽ không làm bậy, công tử yên tâm là được.”

“Lấy lý phục người?” Bùi Việt Chi nghe vậy không khỏi có chút nghi hoặc, “Đơn giản như vậy sao?”

Chương 337: Đại Chu năm Chí Phượng thứ bảy mươi hai (2)

Lúc Huệ Thế rời đi Bùi Việt Chi bên kia, trời đã vào đêm.

Hắn liền trực tiếp trở lại chỗ ở của mình.

Chẳng qua là, tại sau khi trở lại chỗ ở, Huệ Thế cũng không trở về phòng ngủ của mình nghỉ ngơi, mà là đi tới phòng tiếp khách, như là đang đợi khách nhân nào đó.

Chỉ chốc lát sau, liền thấy hai gã lão giả tới thăm.

Tuổi tác của bọn họ đều là sáu bảy chục tuổi, râu tóc bạc phơ, bộ dáng phong độ, tiên phong đạo cốt, khí chất bất phàm.

“Bái kiến Trần Thiện Nhân!” Hai gã lão giả tất cung tất kính mà hướng Huệ Thế hành lễ.

“Hai vị không cần đa lễ.” Huệ thế đứng dậy chào đón, cười nhẹ nói, “Hai vị chủ động tới đây tìm ta, có lẽ là đã đem đồ vật chinh lý lại, chuẩn bị tốt rồi.”

Hắn cùng với hai gã lão giả này cũng xem như là quen biết đã lâu.

Trước kia ở Đại Tấn liền gặp qua.

Hai gã lão giả này một người tên Đường Hoài Nghĩa, một người tên Tống Trung, phân biệt đến từ hai nhà hào môn, là nhà họ Đường ở quận Mậu cùng nhà họ Tống ở sông Quê, đều là Nhân Tiên đã đạp vào cảnh giới Chân Nguyên.

Đoạn thời gian trước, bọn họ từng ở hạ giới đi Đại Tấn thu thập Thiên Lộ Tinh Thạch, kết quả bị Thôi Hằng một lưới bắt hết.

Lúc đó bọn họ ngay tại trong hàng ngũ phe Nhân Tiên của hào môn.

Mà khi Thôi Hằng cho phép những Nhân Tiên trong thế tộc hào môn bọn họ quay trở về, Huệ Thế liền ở một bên nhìn.

Bởi vậy, hai người bọn họ đều quen biết Huệ Thế, cho nên mới đối với hắn nói gì nghe nấy, Huệ Thế nội dung bọn họ không dám nói tây, thái độ càng là cung kính đến cực điểm.

Đây không chỉ là bởi vì bọn họ phát hiện Huệ Thế đã từng ngay cả Nhân Tiên cũng không phải, lại có thể trong đoạn thời gian ngắn ngủi trở thành Thiên Nhân, càng là bởi vì bọn họ biết được chỗ dựa sau lưng Huệ Thế là Thôi Hằng.

Tại trong cách nhìn của bọn họ, người kia là một đại nhân vật cường đại đến cực điểm, thậm chí có thể là Thiên Quân, dù

đề cùng chín đại Tiên Môn ngồi ngang hàng.

Đây có thể là đường sống duy nhất của bọn họ sau này.

Bởi vì, hiện tại nhà họ Đường ở Quận Mậu cùng nhà họ Tống ở sông Quê đều đã không còn tồn tại.

Một tháng trước, Địa Tiên của Chân Không Đạo giết tới hai nhà bọn họ, yêu cầu bọn họ kể lại việc trải qua ở hạ giới.

Hai nhà bọn họ hiểu sâu sắc thực lực của Thôi Hằng có bao nhiêu khủng bố, không có một người dám nói.

Sau đó liền bị Địa Tiên của Chân Không Đạo tiêu diệt cả nhà.

Cuối cùng chỉ có lác đác mấy người Nhân Tiên thừa dịp hỗn loạn mà chạy trốn, hoặc là dùng bí pháp giả chết mới trốn được một kiếp, tìm được đường sống trong chỗ chết.

Đường Hoài Nghĩa và Tống Trung chính là như vậy mà sống sót tiếp.

Vốn là bọn họ tới nhà họ Bùi ở Lâm Giang bên này chỉ là muốn thử vận may, cầu một cơ hội sống.

Không nghĩ tới vậy mà lại gặp được Huệ Thế, nhất thời liền khiến bọn họ nhìn thấy hy vọng tương lai.

Chỉ cần có vị Thượng Tiên Thôi Hằng kia ở đây, bọn họ liền sẽ có hy vọng được sống tiếp.

Do vậy, hai người bọn họ đều gia nhập vào Nạp Hiền Đường của nhà họ Bùi ở Lâm Giang, tùy tùng ở bên cạnh Huệ Thế, cũng dựa theo mệnh lệnh của Huệ Thế mà làm việc.

Lời “Lấy lý phục người” mà Huệ Thế nói lúc trước cũng là chỉ đạo lý này.

...

“Trần Thiên Nhân, đồ vật ngài để chúng ta chỉnh lý đều ở đây rồi, xin ngài kiểm tra.”

“Trần Thiên Nhân, chuyện ngài bảo chúng ta điều tra cũng đã chỉnh lý tốt rồi, mời ngài kiểm tra.”

Đường Hoài Nghĩa cùng Tống Trung hết sức cung kính mà nói với Huệ Thế, đồng thời cùng lúc dâng lên hai quyển sách.

Một quyển trong đó là tất cả tin tức Đường Hoài Nghĩa chỉnh lý lại liên quan đến nhà họ Đường ở quận Mậu cùng sông Quê, bao gồm truyền thừa lịch sử, kiến thức từ khắp nơi, cùng với các tài liệu về truyền thừa võ đạo.

Ngoại ra một quyển kia chính là hai người điều tra, Tống Trung phụ trách chỉnh lý tài liệu, là kết quả điều tra đối với

tình trạng toàn thể của Đại Chu Hoàng Triều.

Nhất là tình trạng của võ giả bình thường cùng bách tính bình thường.

“Làm phiền hai vị rồi.” Huệ Thế gật đầu một cái, đem hai quyển sách vở nhận về, khẽ cười nói, “Chờ Tiên Tôn đến đây rồi, ta sẽ đem hai quyển sổ tay này nộp lên, đến lúc đó sẽ nhắc tới hai vị.”

Hắn tại trước mặt hai người này cũng không kiêu căng.

Bởi vì hắn biết rõ, vô luận là Đường Hoài Nghĩa hay là Tống Trung, chân chính muốn dựa vào chính là Thôi Hằng ở sau lưng hắn.

Mà hắn là toàn tâm toàn ý vì Thôi Hằng làm việc, tự nhiên sẽ không mượn danh nghĩa Thôi Hằng mà uy phong sĩ diện.

“Đa tạ Trần Thiên Nhân, đa tạ Trần Thiên Nhân!” Hai người trăm miệng một lời mà nói tạ, trong lòng kích động không thôi, nhưng cũng đều có chút lo âu.

“Trần Thiên Nhân, dám hỏi Thôi Tiên Tôn... khi nào mới tới a?” Đường Hoài Nghĩa nhin không được dò hỏi.

“Đúng a, Trần Thiên Nhân, nhưng có tin tức gì không a?” Tống Trung cũng dè dặt hỏi.

“Hắn là trong những ngày này...” Huệ Thế nhẹ nhàng gật đầu.

Ngay tại lúc này, hắn giống như cảm nhận được cái gì, trên vai bỗng nhiên nóng lên, liền thấy một con Tiểu Hỏa Long bay ra.

“Gào gừ!”

Tiểu Hỏa Long hết sức vui mừng mà gào lên một tiếng, hưng phấn quá mức mà hướng phía Tây Bắc nhìn tới.

Huệ Thế tức thì cũng mừng rỡ khôn xiết, cười nói: “Tiên Tôn giáng lâm Giới này!”

Chương 338: Đại Chu năm Chí Phượng thứ bảy mươi hai (3)

Vùng biên giới Đại Chu, rừng rậm đêm mưa.

Hai người ông cháu vội vàng mà chạy.

“Cháu ơi, lại kiên trì một chút nữa, trước mặt là Đại Chu rồi, chỉ cần tiến vào Đại Chu, ông cháu ta liền tạm thời xem như an toàn.” Hồng Khang thở hồng hộc mà trấn an đứa bé trai ở bên cạnh.

Hắn năm nay đã hơn chín mươi tuổi, nếu không có tu vi võ đạo cảnh giới Tiên Thiên, tuổi thọ đạt đến hai con giáp, cũng sớm đã chết già rồi.

Nhưng mà cho dù có Tiên Thiên Chân Khí trong người, cũng lấy một đứa trẻ chín tuổi trên lưng chạy như điên mây ngàn dặm, liên tục mấy ngày mấy đêm không nghỉ ngơi, cũng đã sắp kiệt sức mà chết.

“Ông nội, người nghỉ ngơi một chút đi, ta có thể cảm giác được, người đã rất mệt rất rất mệt.” Đứa bé trai tên là Hồng Thâm, chỉ có chín tuổi, hơi biết võ học.

“Không, không thể nghỉ ngơi, ông nội một khi nghỉ ngơi, nội không chừng liền sẽ chạy không nổi nữa.” Hồng Khang lắc đầu liên tục, cắn chặt răng, kéo lấy thân thể già nua tiếp tục tiến lên, cắn răng nói, “Cháu ngoan, người phải nhớ, chớ đi qua biên giới Đại Chu, người liền liền mang theo bí bảo, một đường hướng Đông, người sẽ gặp phải một con sông lớn, thuận theo con sông lớn này mà đi, người liền có thể tìm tới Quận Lâm Giang.”

“Ông nội, ta muốn cùng người cùng đi!” Hồng Thâm nắm chặt quả đấm nhỏ, ánh mắt đỏ bừng, “Ta cũng biết võ công, ta cũng có thể giết người, ta có thể giết người xấu!”

“Người xấu quá lợi hại, cháu ngoan người còn không phải đối thủ.” Hồng Khang cước bộ như cũ chạy như bay, cười khô nói, “Không vội, không vội, chờ người trưởng thành rồi, lại giết những người kia cũng không muộn, khục khục khục! !”

“Ông nội!” Hồng Thâm bắt đầu sợ hãi.

“Ta không sao, đừng lên tiếng!” Hồng Khang dè dặt thanh âm.

“Ông nội...” Trên mặt Hồng Thâm rơi lệ, cùng nước mưa hòa vào nhau.

Hai người ông cháu này cũng không phải là nhân sĩ Đại Chu.

Mà là tiểu gia tộc đến từ nước láng giềng Đại Tề.

Hồng gia.

Mấy ngày trước, có cao thủ Nội Cảnh của Thiên Hợp Thánh Giáo tìm đến Hồng gia, nói là Hồng gia bị người tố cáo che giấu người bộ dáng khả nghi, vì truy bắt Tà Ma ngoại vực, muốn đề cho bọn họ phối hợp điều tra.

Nhưng đây căn bản là chuyện bịa đặt hoàn toàn.

Hồng gia đàn ông không nhiều, tổng cộng cũng mới hơn hai mươi nhân khẩu, cư ngụ ở trong sơn thôn, rất ít khi tiếp xúc ngoại nhân, bên trong nào có người bộ dáng khả nghi.

Lúc đó Hồng Khang liếc mắt liền nhìn ra, cái tên cao thủ Nội Cảnh của Thiên Hợp Thánh Giáo kia hẳn là nghe nói Hồng Gia có giấu bí bảo, liền động tâm, muốn mượn cơ truy bắt tà ma để đem bí bảo cướp đi.

Quả nhiên, tên cao thủ Nội Cảnh kia ở lúc lục soát Hồng gia, lộ ra nguyên hình.

Ở sau khi phát hiện chính mình tìm không được bí bảo, thẹn quá hóa giận, trực tiếp bắt đầu động thủ giết người.

Hồng Gia chỉ là tiểu gia tộc, thực lực mạnh nhất cũng chỉ là một vị Tiên Thiên như Hồng Khang.

Làm sao có thể địch nổi cao thủ Nội Cảnh tu luyện võ công thượng thừa xuất thân từ Tiên Môn?

Vì vậy, Hồng Khang chỉ có thể thừa dịp loạn, cả đêm đem cháu trai Hồng Thâm của mình trốn đi.

Sau khi tên cao thủ Nội Cảnh của Thiên Hợp Thánh Giáo phát hiện hai người chạy trốn, liền cho rằng bọn họ đem bí bảo Hồng gia mang theo chạy, một đường truy sát đến đây.

Còn tốt cao thủ Nội Cảnh còn không thể phi thiên độn địa, chỉ có thể thi triển khinh công truy tung.

Hồng Khang và Hồng Thâm hai ông cháu liền dựa vào hiểu rõ địa hình, một đường chạy trốn ra ngoài mấy ngàn dặm, nhiều lần đều xém chút bị đuổi kịp, nhưng đều may mắn trốn qua, rốt cuộc đã tới biên giới Đại Chu Hoàng Triều này.

Bên dưới sự truy lùng gắt gao như điên cuồng của tằm đại Tiên Môn, Đại Chu Hoàng Triều gần như trở thành chốn Cực Lạc duy nhất trong thiên hạ.

Nhất là chỗ nhà họ Bùi ở Quận Thành Lâm Giang, càng là vùng đất mà vô số võ giả bị phá nhà diệt môn đều tha thiết ước

mơ.

“Sắp rồi, sắp rồi, rất nhanh liền đến rồi!” Hồng Khang trong lòng an ủi chính mình.

Kỳ thật hẳn hiện tại đã cảm thấy, tầm mắt của mình bắt đầu mơ hồ, trái tim đã đập bịch bịch, đầu đau muốn nứt, trong cổ họng cũng dâng lên vị rỉ sét, toàn thân càng là đau nhức vô cùng.

Ngay cả thân thể trong ngày thường bồi bổ đầy đủ, trên lý thuyết Tiên Khiên Chân Khí có thể sinh sôi không ngừng, nhưng tại lúc này đều cảm thấy gân như hoàn toàn khô kiệt, căn bản không cách nào tuần hoàn phục hồi.

Đây là triệu chứng thân thể sắp hỏng mất.

Bình thường võ giả đến nông nỗi này, sớm đã nằm trên đất, ngay cả động đậy một chút cũng không được.

Nhưng hẳn vẫn như cũ chạy như bay.

Đang bằng vào ý chí kiên cường của chính mình, công đũa cháu trai còn tâm bé của mình chạy trốn trong đêm mưa.

Ầm!

Nhưng mà ngay lúc đó, một thanh âm nổ vang từ phía trước truyền tới, từng khóa đại thụ che trời ầm vang sụp đổ, cùng chật đống lại với nhau, ngăn lại đường đi của Hồng Khang.

Hồng Khang theo bản năng mà xoay người hướng về một hướng khác chạy trốn, nhưng ngay sau đó lại là tiếng nổ vang liên tiếp, từng khóa đại thụ một ngã đổ xuống, lại lần nữa ngăn cản đường ở hướng Đông phía trước.

Vào lúc này, Hồng Khang như là cảm giác được cái gì, rút cuộc chậm rãi dừng bước, hai chân dẫm tại trên vũng nước mưa bùn lầy, ánh mắt nhìn hướng rừng rậm đen ngòm phía trước, hít sâu một hơi nói, “Các hạ lại không thể buông tha hai ông cháu chúng ta sao?”

“Lão già kia, ngươi đây là đang hy vọng hảo huyền.” Một người đàn ông trung niên nhìn hơn bốn mươi tuổi từ trong rừng rậm đi ra, sắc mặt âm trầm mà cười lạnh nói, “Giao ra bí bảo Hồng gia, ta có thể lưu lại cho các ngươi toàn thân!”

“Vậy các hạ liền tự mình tới lấy đi!” Hồng Khang cắn thật chặt hàm răng, thả lỏng thân thể sắp hỏng mất, bày ra tư thế ra chiêu, giận dữ hét, “Cháu ngoan mau trốn!”

Ầm ầm!

Đột nhiên, một tiếng sấm sét kinh thiên động địa nổ tung, ánh chớp sấm sét giống như Thần Long màu vàng vạch phá

bầu trời mênh mông, đem rừng rậm đêm mưa này chiều cho sáng choang.

Mơ hồ có thể thấy hai cái thân ảnh chậm rãi đi tới.

Là một người tuổi trẻ, một lão đạo sĩ.

Hai người đi đường tại trong mưa lớn, nhưng nước mưa lại cố ý tránh ra bọn họ, chỉ rơi xuống bên ngoài cách hai người ba thước.

Chương 339: Bí bảo Hồng gia

“Vừa mới đến, ông trời liền không tốt.”

Thôi Hằng nhìn mưa lớn trên trời, cười nói với Trương Sáu Minh bên cạnh: “Trương Chân Nhân, đây có phải hay không là đang báo trước lần này ta đến Thiên Khư Giới sẽ không thuận lợi?”

“Thượng Tiên nói đùa rồi.” Trương Sáu Minh lắc đầu nói, “Nếu cõi đời này thật có ông trời, khi đôi mắt với ngài, nhất định Thiên Tượng sẽ đầy hào quang, tia sáng kỳ dị nghênh đón, bây giờ lại mưa lớn tầm tã, vừa vặn chứng minh trên cõi đời này cũng không có cái gọi là ông trời.”

Tại trong lòng của hắn, Thôi Hằng chính là Thiên Ý, là tồn tại vô thượng giống như Thiên Đạo, nếu như thật tồn tại ông trời, vậy cũng chỉ là bản thân Thôi Hằng bây giờ.

Dù sao, hắn cũng đã thấy qua dị tượng sản sinh lúc Thôi Hằng đột phá Nguyên Anh.

“Ha ha ha!” Thôi Hằng nghe vậy cười lên, vuốt cằm nói, “Trương Chân Nhân cũng sẽ nói lời như vậy sao?”

Àm! !

Ngay tại lúc này, trên trời đột nhiên nổi lên ánh chớp, trong nháy mắt liền đem trời đất tối tăm chiếu cho sáng choang, giống như mặt trời hùng hực nhô lên cao lúc ban ngày.

Cùng lúc đó, cách đó không xa truyền tới một tiếng rống giận.

“Cháu ngoan mau trốn a!”

Ngay sau đó, chính là một cỗ Tiên Thiên Chân Khí tràn đầy hự nhược phụn trào, nỗ lực điều động Thiên Địa Nguyên Khí tiến hành chiến đấu.

Chẳng qua, cỗ lực lượng này so với Tiên Thiên Chân Khí bình thường rõ ràng chậm chạp hơn rất nhiều, còn có cảm giác hết sức suy yếu, giống như là sắp triệt để cạn kiệt.

“Đội ông cháu này cũng là tràn đầy khí phách.” Ánh mắt Thôi Hằng nhìn qua, kỳ thực hắn đã sớm cảm nhận được trong rừng rậm này có người đang bị truy sát, nhưng hắn vốn cũng không tính xen vào.

Bây giờ thấy Hồng Khang liền chết cũng muốn ngăn cản địch nhân để cho cháu trai của mình chạy trốn, mới có mấy phần cảm động.

Sau đó, hần khe khẽ thổi ra một hơi.

Hô!

Trong nháy mắt, cuồng phong nổi lên kèm theo tiếng hí to lớn, mãnh liệt cuốn tới trước mặt Hồng Khang và Hồng Thâm.

Luồng gió lốc này giống như bàn tay vô hình khổng lồ quét ngang qua, bẻ gãy cành khô.

Tại chỗ liền đem tên cao thủ Nội Cảnh của Thiên Hợp Thánh Giáo thổi bay ngược ra ngoài, sau khi đụng gãy không biết bao nhiêu cây cối mới chậm rãi trượt xuống trên đất.

Ngã xuống ở trong vũng nước mưa bùn lầy.

Thôi Hằng chỉ vận dụng một chút xiu lực lượng cực kỳ yếu ớt, lại còn tiến hành không chế cực kỳ tỉ mỉ, mới không khiến tên Nội Cảnh này tại chỗ hóa thành phấn vụn.

Hần khe cau mày, nói với Trương Sáu Minh bên cạnh: “Trương Chận Nhân, lần sau nếu gặp lại chuyện như vậy, liền do người xuất thủ đi.”

“Vâng, Thượng Tiên.” Trương Sáu Minh vội vã gật đầu, hiểu rõ ý tứ của Thôi Hằng, nhìn về tên Nội Cảnh ngổn ngang dưới đất, thân chịu trọng thương kia, lắc đầu nói, “Người này thật là may mắn, lại có thể khiến ngài thổi ra một ngụm khí, chính là phúc phận tu luyện trăm ngàn đời mới có a.”

Hần cũng không phải đang chế giễu, mà là thật tâm thật ý nói vậy.

Tại trong mắt của Trương Sáu Minh, Thôi Hằng là tôn quý biết bao, là loại tồn tại cường đại biết bao, liền xem như Thiên Quân cao cao tại thượng, hay Phật Đà, bị Thôi Hằng thổi một ngụm khí phỏng chừng cũng bị đương trường thổi chết.

Lúc này, một tên Nội Cảnh nhỏ nhỏ, nhân vật như con kiến hôi, vậy mà có thể khiến Thôi Hằng cố ý lưu lại tính mạng.

Đây không phải may mắn thì là cái gì, không phải phúc phận tu luyện trăm ngàn đời thì là cái gì?

Cùng lúc đó, hai ông cháu Hồng Khang và Hồng Thâm thì là đã sợ ngây người.

Nhất là Hồng Khang.

Hần không thể tin nhìn tên Nội Cảnh ngổn ngang trên mặt đất kia, lại nhìn một chút Thôi Hằng và Trương Sáu Minh, chỉ cảm thấy chính mình như đang nằm mơ.

Một ngụm khí liền suýt chuyt nữa thổi chết một tên Nội Cảnh!

Đây coi như là cao nhân Thân Cảnh cũng không khoa trương như vậy chứ?

Lẽ nào là một vị Nhân Tiên?

Hắn bị suy đoán của chính mình hù dọa rồi.

Kỳ thật, coi như là ở trong Thiên Khư Giới, võ giả giang hồ tầm thường cũng rất ít khi có thể nhìn thấy Nhân Tiên.

Dù sao, Tiên ban là có hạn ngạch.

Cõi đời này ngoại trừ đệ tử của Tiên Môn, chỉ có chín họ hai mươi bốn nhà cùng với Hoàng Thất các nước mới có thể có Nhân Tiên.

Tổng cộng cũng không có bao nhiêu người.

“Bái kiến Tiên Nhân, vạn tạ ơn cứu mạng của Tiên Nhân!” Hồng Khang sau khi khiếp sợ, vội vã quỳ xuống, hướng Thôi Hằng nói tạ.

“Bái kiến Tiên Nhân!” Hồng Thâm thấy ông nội của mình quỳ xuống nói cảm ơn, hắn cũng làm theo.

Nhưng hai người vừa quỳ xuống, liền cảm thấy một cỗ lực lượng vô cùng nhu hòa đem bọn hắn nâng dậy.

“Không cần đa lễ.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gạt đầu, đi tới trước mặt hai người, cười khẽ nói. “Ta chẳng qua chỉ là gặp chuyện bất bình, ra tay tương trợ mà thôi.”

“Thượng Tiên không ra tay, mà là thờ ra.” Hồng Thâm dù sao chỉ có chín tuổi, nhìn không được cải chính nói.

“Thâm nhi, không được vô lễ.” Hồng Khang nhưng là sợ đến hồn phi phách tán, vội vã quát bảo ngưng lại.

“Không sao.” Thôi Hằng khoát tay nói, hắn đối với lời này cũng không để ý.

Ngay sau đó, ý nghĩ hắn khẽ động, cái tên Nội Cảnh đang ngồi tề liệt trên đất kia tức thì liền lơ lửng giữa không trung, bay về phía hắn, sau khi toàn thân run cầm cập một hồi, liền tĩnh táo lại.

“Ngươi là đệ tử của Thiên Hợp Thánh Giáo?” Thôi Hằng nhận ra khí tức lực lượng trong cơ thể người này.

“Tiên Nhân tha mạng!” Tên cao thủ Nội cảnh này bị dọa sợ đến vỡ mật, hoảng sợ cực độ, chỉ biết cầu xin tha thứ.

“Ngươi là đệ tử Thiên Hợp Thánh Giáo sao?” Thôi Hằng lại hỏi một câu, nhưng lần này thanh âm lại ôn hòa hơn rất nhiều, cũng tràn đầy lực cảm hóa.

“Phải, phải, ta là đệ tử nội môn Tiên Thuận của Thiên Hợp Thánh Giáo.” Con người trong mắt tên này trở nên vô hồn, không có hoảng sợ cùng kính hãi, phảng phất trở thành một vật chết chỉ biết trả lời vắn đề.

Đối với tu sĩ Nguyên Anh kỳ tới nói, bất kỳ sinh linh dưới Nguyên Anh đều giống như con kiến hôi.

Vô luận là nhục thân hay là thần hồn, đều có thể tùy ý áp chế.

Hiện tại thần hồn ý chí của tên Tiên Thuận này liền đã bị áp chế, vô luận hỏi cái gì, hẳn đều sẽ thành thật trả lời.

“Người mạnh nhất trong Thiên Hợp Thánh Giáo các người là cảnh giới gì?” Thôi Hằng thử nghiệm dò hỏi.

“Nên, nên là giáo chủ đi, nghe nói là một vị đại năng Thiên Tiên.” Giọng điệu của Tiên Thuận cũng không chắc chắn, hiển nhiên đây là vì tin tức cao tầng nòng cốt hẳn cũng không tiếp xúc tới, cũng không biết rõ chuyện này.

“Quả nhiên... “ Thôi Hằng khẽ gật đầu, hẳn cũng chỉ là thử hỏi một chút, mà cũng không ồm ỹ vọng quá lớn, ngay sau đó liền hỏi cái khác, “Vì sao đuổi giết bọn họ?”

“Hong gia có bí bảo truyền thừa, nghe nói ẩn chứa bí mật khiến người trở thành Địa Tiên, ta muốn đoạt lấy.” Tiên Thuận lần này nói rất lưu loát, hiển nhiên đây là ý nghĩ của hắn.

Hồng Khang nghe vậy nhất thời thân thể căng thẳng lên, trong lòng cảnh giác cực kỳ.

Theo bản năng mà kéo Hồng Thâm cách xa ra Thôi Hằng một cự ly.

Đây là cảnh giác tới từ bản năng.

Tổ huấn của Hồng gia chính là con cháu đời sau liệu mạng bảo vệ bí bảo truyền thừa, tuyệt đối không thể giao cho bất luận kẻ nào.

Trừ phi có thể đọit được người kia trong lòng tổ huấn xuất hiện.

Hơn hai trăm năm qua, người của Hồng gia một mực đều đang thi hành lời tổ huấn này.

“Bí bảo?” Thôi Hằng nghe vậy quay đầu nhìn về Hồng Khang, quan sát trên dưới một lần, khẽ cười nói, “Các người thật có bí bảo như vậy? Vì sao không dùng nó để thăng thực lực của mình?”

“Thượng Tiên, cái gọi là bí bảo để thăng thực lực chưa từng tồn tại.” Hồng Khang hít sâu một hơi, đứng thẳng người, lại nhìn thẳng Thôi Hằng, trầm giọng nói, : “Kia chỉ là vật Tô

Tiên Hồng gia lưu lại, người nhà họ Hồng ta đời đời thay nhau bảo hộ.”

Chương 340: Hồng Phú Quý nhấn lại (1)

Hồng gia?

Thôi Hằng nghe vậy hơi sững sờ, trong đầu theo bản năng nghĩ đến đứa bé trai quần áo rách rưới kia, nhưng hăn rất nhanh thì lắc lắc đầu.

Thiên hạ người họ Hồng nhiều biết bao, nào có chuyện trùng hợp như vậy?

“Không cần lo lắng, cho dù thật có bảo vật ẩn chứa bí mật Địa Tiên, đối với ta mà nói cũng vô dụng.” Thôi Hằng khẽ cười nói.

Có thể là bởi vì hại ông cháu này họ Hồng, cũng có thể bởi vì tâm niệm bảo hộ Tô Huân của bọn họ, hăn đối với hai người này cảm giác cũng không tệ.

“Đa tạ Thượng Tiên.” Hồng Khang nghe vậy thờ phào nhẹ nhõm, hăn đã thấy qua thực lực của Thôi Hằng, hiểu rõ chính mình ở trước mặt đối phương ngay cả một chút cơ hội phản kháng cũng không có.

Dù sao, cường đại như Nội Cảnh đối mặt vị Tiên Nhân này, đều trong nháy mắt bị đánh bại.

Chính mình một tên Tiên Thiên nho nhỏ lại tính là gì?

Nếu như đối phương thật có ý muốn cướp lấy bí bảo, chính mình ngoại trừ liều chết thì hành tồ huân, không có con đường thứ hai có thể đi.

Còn tốt vị Nhân Tiên này là người có đức độ, cùng những Tiên Môn kia bất đồng.

“A!”

Ngay tại lúc này, Tiên Thuận bỗng nhiên hét thảm một tiếng.

Thôi Hằng đã cởi bỏ áp chế tinh thần, hăn liền thanh tỉnh trở lại, lập tức liền nghĩ đến chính mình vừa mới nói gì, nhất thời trên mặt tối tăm nhìn về Hồng Khang.

“Thượng Tiên, người nhà họ Hồng bọn họ là có bí bảo, đây là chính tai ta nghe được người nhà họ Hồng bọn họ nói, ngài chớ có bị bọn họ lừa gạt!” Tiên Thuận tự biết chắc chắn phải chết, quyết tâm muốn kéo theo người nhà họ Hồng cùng chết.

Hồng Khang nghe vậy tức thì lại khăn trương lên, thân thể gần như sắp hỏng mất hơi hơi run rẩy.

Thôi Hằng nhưng chỉ là thản nhiên nhìn Tiên Thuận một cái, trầm giọng nói, “Hoàng Cận lực sĩ ở đâu!”

Ầm!

Một tôn cự nhân màu vàng sậm cao quá năm trượng bỗng dung xuất hiện, từ trên trời giáng xuống, rơi xuống trước mặt Thôi Hằng, cung kính cúi lạy, “Tham kiến Tiên Tôn!”

Trương Sáu Minh đứng ở một bên, lần nữa cảm nhận được cảm giác áp bách kỳ kỳ kinh khủng đến từ trên người Hoàng Cận Lực Sĩ, hô hấp đều ngưng trệ.

Đồng thời hắn lại lần nữa cảm thấy sâu sắc rằng chính mình thực sự quá nhỏ yếu, chờ đến Chủ Tông Đạo Nhất Cung, nhất định phải chuyên tâm tu luyện, đề cao tu vi cảnh giới.

Hồng Khang ở bên kia thì lại thân hình rung mạnh, không thể tin tưởng mà nhìn vị Hoàng Cận Lực Sĩ này, trong lòng dâng lên sóng gió kinh hoàng, vô số ý nghĩ từ trong đầu toát ra.

Thôi Hằng chú ý tới phản ứng của hai người, nhưng lại cũng không để ý, chỉ chỉ Tiên Thuận, ra lệnh cho Hoàng Cận Lực Sĩ nói: “Đem người này tại chỗ đánh chết, chôn ở nơi này đi.”

“Vâng!” Hoàng Cận Lực Sĩ lĩnh mệnh tiến lên, thân hình vô cùng cao lớn, khiến hắn như là một tòa núi nhỏ nằm ngang trước mặt Tiên Thuận.

“Không, không, không không được ạ!” Tiên Thuận kinh hãi gân chột, kêu thảm khàn cả giọng, liều mạng muốn chạy trốn.

Nhưng hắn vốn là bị trọng thương, lại gặp phải sợ hãi như vậy, hai chân căn bản cũng không nghe sai bảo, di chuyển đều không nhúc nhích được, chỉ có thể lăn lộn tại chỗ.

Ầm!

Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, mặt đất run lên bần bật.

Đây là Hoàng Cận Lực Sĩ trực tiếp một cước giẫm xuống, Tiên Thuận liền kêu thảm một tiếng cũng không thốt ra được, liền bị giẫm thành một nhúm thịt nát, hơn nữa rơi vào dưới đất khoảng một trượng.

Sau đó, Hoàng Cận Lực Sĩ giơ tay vung lên, đất đai bên cạnh tức thì sụp lún, vô số miếng đất ngã vào trong hố sâu bị hắn dùng một đạp giẫm ra này, đem Tiên Thuận bị giẫm thành thịt nát chôn vào bên trong.

Thật là chôn tại chỗ!

“Khởi bâm Tiên Tôn, sứ mệnh đã hoàn thành!” Hoàng Cân Lục Sĩ cung kính bái lạy trước mặt Thôi Hằng.

“Đi thôi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng khoát tay, vị cự nhân màu vàng sậm liền biến mất không thấy gì nữa.

“Ông nội, đây có phải hay không là vị Hoàng Kim Thiên Thần nói trong tổ huấn kia?” Ngay tại lúc này, Hồng Thâm đột nhiên dùng thanh âm cực nhỏ hỏi Hồng Khang.

“...” Hồng Khang trầm mặc, không nói gì.

Chỉ là một điểm Hoàng Cân Lục Sĩ này, còn khó mà xác định.

Đồng thời hắn cũng nhìn hướng về Thôi Hằng, mới vừa rồi thanh âm của Hồng Thâm tuy rằng rất nhỏ, nhưng tuyệt không thể giấu diếm được vị Tiên Nhân này.

Thôi Hằng quả nhiên nghe được, quay đầu nhìn về đứa bé trai Hồng Thâm, lại nhìn về phía Hồng Khang, khẽ cười nói: “Ta tên Thôi Hằng, trong tổ huấn của các ngươi, phải chăng gọi ta là Thôi Tiên Sinh, Tổ Tiên các ngươi gọi là Hồng Phú Quý hay là Hồng Vũ?”

Đối với chuyện chính mình muốn biết, hắn từ trước đến giờ đều chủ động.

Nếu trong lòng có suy đoán, liền không chờ đối phương thăm dò, mà là sẽ trước tiên trực tiếp hỏi.

“Ngài thật là vị Thôi Tiên Sinh kia? !”

Hồng Khang nghe vậy tức thì liền sợ ngây người, biểu tình trên mặt trở nên cực kỳ phức tạp.

Hắn rất rõ ràng, vô luận là Thôi Hằng hay là Thôi Tiên Sinh, thậm chí là tên họ Tổ Tiên, đều chỉ có trong tổ huấn mới có.

Mà dưới tình huống bình thường, tổ huấn chỉ có gia chủ đời này mới có tư cách biết được, mà lại là truyền miệng, không lập chữ viết.

Hồng Thâm lại biết được, là bởi vì Hồng Khang lo lắng chính mình lặn này trong quá trình chạy trôi chết đột nhiên chết, dẫn đến tổ huấn bị mất, liền sớm nói cho Hồng Thâm.

Không nghĩ tới nó lại tại giờ phút này nói ra.

Càng không nghĩ tới vị Thượng Tiên trước mắt mình này lại thật sự là vị Thôi Tiên Sinh trong lời tổ huấn muốn nói kia.

Đây là ông trời có mắt sao?

Chương 341: Hồng Phú Quý nhấn lại (2)

Lại để cho chính mình tại lúc tuyệt vọng nhất được vị Tiên Sinh trong lời tổ huấn kia cứu lấy.

“Hắn bạn đầu quả thật gọi ta là tiên sinh.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, không khỏi có chút thôn thức nói, “Đứa bé Phú Quý năm đó cũng thành Tổ Tiên của người khác rồi a.”

Chẳng qua, cũng đã gần ba trăm năm, ngược lại cũng bình thường.

“Các người muốn đi đâu, chúng ta vừa đi vừa nói đi.”

Thôi Hằng nói với Hồng Khang, đồng thời giương mắt nhìn bầu trời một cái, trong nháy mắt mưa to chợt dừng, mây đen tiêu tán, ánh trăng chiếu rọi xuống.

Thay đổi Thiên Tượng, đối với hắn hiện tại mà nói, chẳng qua là chuyện trong một ý niệm mà thôi.

Nhưng tại trong mắt Hồng Khang, đây quả thực là thủ đoạn Thần Tiên.

“Thượng Tiên, chúng ta vốn là muốn đi Quận Thành Lâm Giang Đại Chu, đi tham gia lời chiêu mộ của Nạp Hiền Đường nhà họ Bùi ở Lâm Giang, cầu mong được bảo hộ.”

Hồng Khang cung kính nói, “Chẳng qua hiện tại người truy sát chúng ta đã bị ngài giải quyết, tạ chỉ muốn quay về thăm nhà nhìn một chút, với lại cũng muốn tự tay đi giết đứa cháu chẳng ra gì đã tiết lộ tin tức bí bảo của Tổ Tiên kia.”

“Vậy liền cùng đi thôi.” Thôi Hằng khẽ cười nói, “Xin mời đi trước dẫn đường.”

Trong lúc nói chuyện, hắn vận chuyển pháp lực, làm bốc hơi nước trên y phục của Hồng Khang và Hồng Thâm, khiến cho y phục trở nên khô ráo.

Cũng đem thương thế trên người Hồng Khang trị hết.

...

Hồng gia nằm ở một cái sơn thôn vắng vẻ bên trong nước Đại Tê.

Sơn thôn này ba mặt toàn núi, cự ly tới trấn gần nhất cũng cách hơn năm mươi dặm.

Có thể nói là cực kỳ vắng vẻ.

Gần như không có người ngoài đi vào.

Thôi Hằng ở trong lúc nói chuyện với Hồng Khang, cũng hiểu rõ tình huống của Hồng gia, cùng với ngọn nguồn tổ huân và bí bảo.

Cái sơn thôn này liền tên là Hồng gia thôn.

Hơn hai trăm năm trước, Hồng gia Tổ Tiên mang theo bí bảo của phụ thân đi tới chỗ này, xây nhà mà ở, sau đó lại thu nhận một ít người đáng thương không nơi nương tựa, chậm rãi tạo dựng lên một cái thôn xóm.

Điều này khiến Thôi Hằng có chút ngoài ý muốn, người thành lập cái thôn này cũng không phải là Hồng Phú Quý.

Mà là một người tên Hồng Vĩnh.

Dựa theo ghi chép gia phả của Hồng gia, Hồng Vĩnh là con thứ tư của Hồng Phú Quý, Hồng Khang thì là cháu đời thứ bảy của Hồng Vĩnh, cũng tức là cháu đời thứ tám của Hồng Phú Quý.

Hồng Thâm đứa trẻ này thì là cháu đời thứ mười của Hồng Phú Quý.

Thôi Hằng thoáng cái liền có cảm giác chính mình đã có cháu vô số đời, cảm thấy chính mình bỗng nhiên thành một ông lão.

Dù sao, phái Tiên Hà cho đến nay chỉ truyền đến đời thứ năm, còn đều là từng vị cô nương luôn luôn thanh xuân.

Đây nếu so sánh cùng cháu đời thứ tám của Hồng Phú Quý đã tóc bạc hoa râm, già lồm khộm, mang tới cho hắn cảm nhận trải nghiệm là hoàn toàn bất đồng.

“Ta lại đang nghĩ gì?” Thôi Hằng lắc lắc đầu, thâm nói, “Ta còn rất trẻ, còn rất khỏe, già cái gì mà già, loại tâm thái này cũng không tốt.”

Quả thật, cảnh giới Nguyên Anh sơ kỳ, nhục thân thọ mệnh vượt quá vạn năm, Chân Linh càng là sẵn có đặc tính bất diệt, có thể sống thời gian quá lâu.

Hắn hiện tại mới hơn ba trăm tuổi, đổi thành tuổi tác của người bình thường liền còn là một đứa bé cưng.

Trong quá trình nói chuyện, Thôi Hằng cũng biết được chuyện bí bảo Hồng gia làm sao bị bại lộ.

Kỳ thật, tại quá khứ hơn hai trăm năm trước, người Hồng gia ân cư sơn thôn, từng không bước vào giang hồ, chuyện bí bảo cũng chưa từng cùng ngoại nhân đề cập.

Trừ gia chủ đương đại, chỉ có dòng chính mới biết lảng máng chuyện này.

Nhưng tại hơn mười năm trước, Hồng gia có một nữ tử dòng chính cùng một võ giả giang hồ bên ngoài trốn nhà rời đi, sau đó liền không có tin tức.

Đây là tai họa ngầm khiến cho tin tức bại lộ.

Chẳng qua là trong thời gian hơn mười năm sau đó, vẫn luôn không có động tĩnh, người của Hồng gia cũng dần dần yên tâm lại.

Vạn lần không nghĩ tới chính là, lần này tám đại Tiên Môn đường như phát điên, khắp nơi tiên hành truy nã, lại mang đến tai họa cho Hồng gia.

Bởi vì chồng của tên nữ tử kia bị hoài nghi là đồng bọn của tà ma hạ giới, vì muốn bảo toàn tính mạng của chồng mình, người nữ tử kia liền đem tin tức nhà mình có bí bảo nói ra.

Hơn nữa còn tiến hành phóng đại nửa thật nửa giả.

Vậy thì liền có chuyện Tiên Thuận bởi vì tham niệm mà đánh úp Hồng gia thôn.

“Tám đại Tiên Môn hoàn toàn không có bất kỳ chế ước a.”
Thôi Hằng cau mày nói.

Chín đại Tiên Môn cùng tam đại Phật Viện chính là chúa tể tuyệt đối của Thiên Khư Giới, bọn họ muốn làm gì thì làm cái đó, căn bản sẽ không chịu đến bất kỳ kiềm hãm.

Hoàn toàn có thể không chút kiêng kỵ.

Bây giờ chính là tình hình này.

“Ai, nếu không có vùng đất yên bình như Đại Chu, hai ông cháu chúng ta kỳ thật đều không biết nên chạy đi đâu.” Hồng Khang không nhịn được thở dài, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Nếu không phải còn có Đại Chu, hai người bọn họ phỏng chừng đã sớm tự sát.

Càng không có cơ hội đem vật Tổ Tiên lưu lại giao cho vị Thôi Tiên Sinh này.

Chương 342: Hồng Phú Quý nhấn lại (3)

Chỉ chốc lát sau, Thôi Hằng liền mang theo mọi người quay về Hồng gia thôn.

Hồng Khang dẫn theo Hồng Thâm vội vã mà nhanh chóng đi qua, nhưng chỉ thấy được một vùng hoang tàn, khắp nơi đều có thi thể.

Toàn bộ người trong Hồng gia thôn đều gặp thảm, bị Tiên Thuần giết hại.

Hồng Khang nhìn thấy tình cảnh này, phần nộ đến toàn thân run rẩy.

Con hấn, con dâu, anh em, tử muội bây giờ toàn bộ đều biến thành thi thể.

“Thiên Hợp Thánh Giáo!” Hồng Khang cắn răng nghiến lợi, mặt đầy sát ý.

“Cha, mẹ...” Hồng Thâm cũng phát hiện thi thể của cha mẹ mình, gương mặt nhỏ trở nên tái mét, “Ta nhất định sẽ báo thù cho các người!”

“Phát rồ!” Trương Sáu Minh cũng có chút tức giận.

“Tốt một cái Tiên Môn a!” Thôi Hằng chân mày cau lại.

“Thượng Tiên xin mời đi theo ta.” Hồng Khang miễn cưỡng điều chỉnh tâm tình, nói với Thôi Hằng, “Vật Tổ Tiên lưu lại liên ở bên này.”

“Trước tiên đem thi thể nơi này an táng đi.” Thôi Hằng khẽ thờ dài.

“Thượng Tiên, để ta làm đi.” Trương Sáu Minh nói.

“Cũng tốt.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

“Thượng Tiên nhân từ.” Hồng Khang cùng Hồng Thâm đều cùng bái tạ.

Trương Sáu Minh thân là Thần Cảnh đứng đầu nhất, làm việc còn rất là mau lẹ, không qua bao lâu liền đem người của Hồng gia thôn an táng chôn cất chỉnh tề.

Cũng dưới sự giúp đỡ của Hồng Khang, cũng lập được mộ bia cho từng phần mộ.

Hồng Thâm thì là dựa theo phân phó của ông nội, đi đem bí bảo tổ tiên truyền lại lấy tới.

Đây là một cái hộp gấm bằng gỗ hình dáng cổ xưa, dài khoảng 6 tấc, rộng và cao khoảng ba tấc.

“Thượng Tiên, đây chính là vật Tô Tịch lưu lại.” Hồng Khang hai tay bung lên hộp gắm đưa đến trước mặt Thôi Hằng.

Hộp gắm không có khóa lại, nhưng Thôi Hằng lại có thể thấy hộp gắm này hẳn có hơn hai trăm năm chưa từng bị mở ra.

Có thể thấy những hậu nhân này của Hồng Phú Quý cực kỳ quan tâm đến tổ huân.

“Thượng Tiên, chúng ta có cần tránh đi hay không?” Trương Sáu Minh cẩn thận dò hỏi.

“Thượng Tiên, vậy chúng ta...” Hồng Khang cũng muốn hỏi.

“Không cần.” Thôi Hằng nhẹ nhàng lắc đầu, đem hộp gắm nhận vào trong tay, sau đó chậm rãi đem nó mở ra, liền thấy được một cái đồ vật hết sức quen thuộc.

Kỳ thật tại khi nhìn thấy hộp gắm này, hẳn liền biết bên trong là cái gì.

Một sợi rễ dây leo khoai lang.

Phía trên tản ra linh khí nhàn nhạt, trải qua thời gian gần ba trăm năm, vẫn như cũ không thối rữa, đây là cây nông nghiệp sản phẩm của tân thủ nông trường, cũng là một trong những thứ ban đầu Thôi Hằng đưa cho Hồng Phú Quý.

Chẳng qua, sợi rễ dây leo khoai lang này hẳn chỉ là vật Hồng Phú Quý dùng để tỏ rõ thân phận, tại phía dưới sợi rễ dây leo khoai lang này, còn có một quyển thư tịch đã có chút ô vàng.

“《Đại Đồng Tập thực hành》...” Thôi Hằng nhìn đến tên của quyển thư tịch này, không khỏi có chút cảm khái, hẳn lấy quyển thư tịch ra khỏi hộp gắm, mở ra trang bìa, nhìn đến câu nói thứ nhất chính là, “Kính mời Tiên Sinh phê duyệt.”

Thôi Hằng không nói gì, chỉ lẳng lặng lật xem, thậm chí cũng không có vận dụng thân niệm, mà là nhìn qua từng câu từng chữ, đây là sự tôn trọng của hắn đối với tâm huyết của Hồng Phú Quý.

Giờ phút này, hắn chỉ cảm thấy cái đĩa bé trai lòng ôm chí lớn kia lại đứng ở trước mặt mình, tự tay dâng lên sách 《Ghi chép thực hành Đại Đồng Tập》 để hắn phê duyệt.

Cũng đang giảng thuật quá trình cùng tâm lý những năm qua, cùng với một ít tâm đắc lĩnh hội khi thi hành Đạo này.

Nhưng trên thực tế, chỉ lưu lại một quyển sách, người đã sớm chẳng biết đi đâu.

Trương Sâu Minh, Hồng Khang, Hồng Thâm đều không dám quấy nhiễu Thôi Hằng, cũng đều lảng lạng mà đứng chờ ở một bên.

Chờ đến lúc Thôi Hằng sắp xem xong quyển thư tịch này, đã đến trưa ngày hôm sau, khi nhìn đến mấy trang cuối cùng, tốc độ của hắn bỗng nhiên chậm lại.

Trong này không còn là tâm đắc thị hànhh 《Đại Đồng Tập》 của Hồng Phú Quý, mà là lời hãn nhân lại với Thôi Hằng.

Mà lại phân rõ thành mấy đoạn, hẳn là không cùng lúc lưu lại.

“Tiên Sinh mạnh khỏe, Phú Quý đã lâu không gặp Tiên Sinh, trong lòng đặc biệt nhớ nhung. Nhưng ta mới đánh hạ chín cái Châu, dân chúng cũng chưa được sống cuộc sống tốt, ta cũng không có mặt mũi đi gặp Tiên Sinh. Chỉ mong có một ngày bốn bề thái bình, dân chúng an cư lạc nghiệp, ta liền có thể đi tìm kiếm Tiên Sinh, hầu hạ cạnh ngài.”

“Tiên Sinh mạnh khỏe, ta tìm đến một cô vợ trẻ, hì hì, dáng dấp đặc biệt xinh đẹp, còn dạy ta luyện võ, nhưng mà rất lợi hại. Chờ ta đem Thiên hạ bình định rồi, liền đem nàng đi bái kiến Tiên Sinh ngài, ngài nhất định sẽ rất ưa thích.”

“Tiên Sinh mạnh khỏe, ta đã được mười sáu Châu Thiên Hạ, sắp công phá Nguyên Đô, nghiệp lớn sắp thành a. Gần đây nghe nói Thượng Giới có Tiên Thần trên đời, không biết Tiên Sinh là có hay không ở Thượng Giới? Chờ sau khi chiến sự kết thúc, ta liền phái lão tứ đi Thượng Giới tìm kiếm Tiên Sinh.”

“Tiên Sinh mạnh khỏe, ta sợ là sống không lâu nữa. Thượng Giới con mẹ nó không nói võ đức, hợp bọn phái ba tên Địa Tiên, hai tên Bồ Tát tới vây công ta và vợ ta, thật không biết xấu hổ a! Huyền Hoàng Thiên Cung, Thiên Hợp Thành Giáo, Chân Không Đạo, Bảo Lâm Thiên Viện một đám bị chó nhập!”

“Tiên Sinh mạnh khỏe, vợ ta nói cha nàng chẳng qua là cha đời này, nàng gần đây khôi phục trí nhớ, nói cha nàng là cái gì Đại Thân Thộng Giả, có thể cứu mạng ta, còn lấy ra một con thuyền nhỏ biết bay, muốn mang ta đi cái gì Thái Hồng Tinh... Ta đề lão tứ đi Thượng Giới tìm ngài rồi...”

Chương 343: Phong Thần Bảng (1)

Đời này, khôi phục trí nhớ, Đại Thần Thông Giả, Thái Hồng Tinh? !

Thôi Hằng nhìn lời cuối cùng Hồng Phú Quý lưu lại, trầm mặc hồi lâu cũng không nói gì, trong đầu hiện ra từng cái ý nghĩ.

Nghi ngờ không thôi.

Hệ thống nói quả nhiên là thật, đây thực sự là một cái thời không Tiên Hiệp cao cấp.

Đúng a, viên tinh cầu chỗ Đại Tấn này, thậm chí cái gọi là Thiên Khư Giới này đều chẳng qua là một góc của vũ trụ, nhỏ bé không đáng kể mà thôi.

Lấy sự mệnh mông của vũ trụ, xuất hiện một ít cường giả thật sự là quá bình thường.

Dù sao, cho dù là cái gọi là Kim Tiên, cũng chỉ là cảnh giới thứ năm của Tiên Giới mà thôi.

Phía sau còn có bốn cái đại cảnh giới đây.

“Từ lời Hồng Phú Quý lưu lại tới xem, bản chất thần hồn của vợ hần hần là chưa đạt tới tầng thứ Nguyên Anh, nếu không thì sẽ không xuất hiện chuyện sau khi chuyển thể còn phải khôi phục ký ức.

“Hoặc là chính là vì phương thức tu luyện bất đồng, cùng tu luyện cảnh giới Nguyên Anh của ta có khác biệt, cho dù là đạt tới loại cảnh giới tương tự như Nguyên Anh, cũng không có đặc tính Chân Linh Bất Diệt?”

Thôi Hằng suy nghĩ không ngừng, bắt đầu đoán xem người vợ của Hồng Phú Quý có khả năng là cảnh giới gì, cùng với cha ruột của nàng, còn có cái Thái Hồng Tinh kia sẽ là tầng thứ ra sao.

“Thuyền nhỏ có thể bay, nên là một loại pháp bảo nào đó có thể vượt qua tinh không. Ta có thể hay không luyện chế ra đồ vật tương tự? Có thể đi trong vũ trụ, là bảo vật thông hành giữa các vì sao...”

“Dường như cũng không phải không được, tình huống trong vũ trụ ta tiếp xúc qua, thấp nhất là khoảng Trúc Cơ hậu kỳ có thể tiên hành thăm dò nhất định, luyện thành Kim Đan, trở thành thân thể Kim Cương Bất Hoại, càng là có thể tùy ý hành tẩu trong hư không vũ trụ.

“Đối với ta hiện tại tới nói, luyện chế ra thân thuyền cường độ tương đương với Kim Đan đại thành cũng không khó khăn,

nhưng như thế nào di chuyển trong vũ trụ thời gian dài, làm sao nắm giữ phương hướng bản đồ sao, làm sao chắc chắn tuyến đường cần đến, những thứ này đều là vấn đề.”

Nói đơn giản thì là hẳn cũng không có tiếp xúc qua tri thức phương diện này, chỉ có thể tự mình đi suy đoán.

Chẳng qua, Thôi Hằng đối với điều này lại cũng không cảm thấy nhụt chí, ngược lại càng thêm hưng phấn lên, trong lòng thâm cười nói: “Liên tạo một cái thuyền đều không biết thế này.

“Đây há chẳng phải là ý nghĩa chỉ cần ta có thể đem chuyện chế tạo phi thuyền nghiên cứu triệt để, liền có thể tìm tòi được rất nhiều thứ không biết, tu vi Nguyên Anh của ta khẳng định sẽ tiến nhiều!”

Loại tồn tại đặc biệt như pháp bảo phi thuyền này, đối với hẳn mà nói xác thực là một tin tức tốt.

Thứ không biết càng nhiều, phương pháp có thể khiến Nguyên Anh phát triển mạnh mẽ lại càng nhiều.

Mà lại, trong lúc cận thận suy nghĩ ý nghĩa trong này, Thôi Hằng còn cảm giác đến Nguyên Anh trong Tử Phủ của mình lại biến hóa rõ ràng hơn mấy phần.

Hiển nhiên đây là phản hồi hẳn đạt được khi tìm tòi thứ không biết.

“Về phần cha của vợ Hồng Phú Quý, nếu được tôn là Đại Thần Thông Giả, nhất định là có tu vi không tầm thường, tương đương với Nguyên Anh hoặc Hóa Thần, hay là tầng thứ càng cao hơn?”

Thôi Hằng lại lần nữa lâm vào suy tư, ngay sau đó liền lắc lắc đầu, “Dưới tình huống này, chỉ căn cứ vào một cái tôn xưng tiên hành suy đoán, thì là chuyện không có bất kỳ ý nghĩa gì, chỉ sẽ tăng thêm phiền não.

“Bất luận như thế nào, đây cũng tính là khiến ta xác nhận trong vũ trụ xác thực tồn tại rất nhiều cường giả, ta nhất định phải luôn luôn bảo trì cận thận, tuyệt đối không thể bởi vì cường đại nhất thời mà kiêu ngạo.”

Cuối cùng, hẳn lần nữa dặn dò chính mình một chút, tuyệt không thể quên thái độ cận thận, làm việc không thể lơ đãng.

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng đè xuống mạch suy nghĩ, định chỉ suy tư, đem quyền thực tịch trong tay bỏ lại vào hộp gấm, chậm rãi đóng nắp, gật đầu cười khẽ nói với Hồng Khang và Hồng Thâm: “Đã tạ rồi.”

Hồng Khang nghe vậy liền vội vã lắc đầu, dẫn theo Hồng Thâm cùng nhau hành lễ nói: “Thượng Tiên, ngài không cần

cảm tạ chúng ta, chúng ta chỉ là...”

Bọn họ cảm thấy chính mình không xứng nhận lời cảm tạ của Thôi Hằng.

“Chớ có lại hèn mọn như vậy, các người nhưng mà là hậu nhân của hần.” Thôi Hằng ngăn cản hai người hành lễ, để bọn hần đứng thẳng thân mình, trầm giọng nói, “Tiếp đó, các người có tính toán gì?”

“Thượng Tiên ân đức như biển.” Hồng Khang còn là tán tụng một câu trước rồi mới nói, “Ta dự định đem cháu ta cùng đi nhà họ Bùi ở Lâm Giang Đại Chu, tìm một chức vụ khách khanh, chậm rãi đem cháu trai ta nuôi lớn thành người.”

Hiện tại Hồng gia thôn đều đã thành một vùng phế tích, người trong này cũng đều chết rồi.

Dù sao, nhà có người mới là nhà.

Hồng gia thôn không có người, đối với hần mà nói nơi đây đã không có bất kỳ ý nghĩa.

Nhưng lại khiến hần thấy vật nhớ người.

Biện pháp tốt nhất chính là rời đi.

“Đã như vậy, liền đi cùng chúng ta đi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gạt đầu, khẽ cười nói, “Ta cùng Trương Chân Nhân cũng tính đi Quận Thành Lâm Giang, vừa vận thuận đường.”

Đây xác thực là tính toán của hần.

Thôi Hằng cũng không tính trực tiếp đi tìm chín đại Tiên Môn phiên toái.

Dù sao, còn chưa hoàn toàn thăm dò rõ ràng nội tình của những Tiên Môn này, cũng chưa xác định chín vị Huyền Tiên ba ngàn năm trước hiện tại còn sống hay không.

Nếu như còn sống thì đã đạt tới cảnh giới gì, phải chăng đủ uy hiếp chính mình?

Tại lúc cái gì cũng chưa biết rõ ràng, tùy tiện đi qua liền quá lỗ mẫn rồi, hần sẽ không làm như vậy.

Chương 344: Phong Thần Bảng (2)

Mà lại, hấn sớm đề cho Huệ Thế tới, chính là vì tìm hiểu tin tức mới nhất trong Thiên Khư Giới.

Chỉ có biết được tình huống mới nhất bây giờ, mới dễ xác định hướng hành động tiếp theo.

Hồng Khang cũng không biết tâm tư của Thôi Hằng, trong lòng hấn chỉ có cảm kích vô tận.

Tuy rằng bởi vì tuân theo ý tứ của Thôi Hằng, không lại hành đại lễ, nhưng hấn vẫn là vững vững vàng vàng đem cái ân tình này ghi sâu trong lòng.

“Đem đi bài vị thờ cúng Tổ Tiên trong Từ Đường, cùng với ghi chép xuống những người vừa mới chết này, sau đó liền cùng chúng ta rời đi thôi.” Thôi Hằng nói với Hồng Khang.

“Vâng, Thượng Tiên!” Hồng Khang gật đầu nói, “Ta và cháu trai đi tìm bọc gói đồ.”

“Không cần tìm bọc gói đồ.” Thôi Hằng khẽ gật đầu, đưa tay ở trên hộp gấm nhẹ nhàng vung qua, lại đem nó giao cho Hồng Khang, khẽ cười nói, “Người liền đem bài vị đặt vào bên trong là được rồi.”

“A?” Hồng Khang ngỡ ngàng mà nhận lấy hộp gấm, không rõ vì sao.

Hấn mới vừa rời chính mắt nhìn thấy Thôi Hằng mở ra hộp gấm kia, không gian bên trong rất nhỏ.

Đừng nói là đặt tất cả bài vị trong Từ Đường vào, coi như là một cái bài vị đều chưa chắc có thể đặt vào được.

Chẳng qua, nếu Thôi Hằng đều nói như vậy, hấn cũng không cách nào trái lời, liền không thể làm gì khác hơn mà dẫn Hồng Thâm cùng đi Từ Đường.

Sau khi lại hành lễ mấy lần, ông cháu hai người bắt đầu rời đi bài vị Tổ Tiên.

Thử đem cái bài vị thứ nhất đặt vào trong hộp gấm, chỉ thấy cái bài vị này vừa mới vào trong hộp gấm, liền giống như là tiến vào một cái thế giới khác.

Nhưng khi hấn thay đổi ý nghĩ, muốn đem bài vị cầm ra, bài vị bên trong tức thì liền xuất hiện ở trong tay hấn.

“Thần Tích, Thần Tích a! Thảo nào, thảo nào Thượng Tiên muốn chúng ta dùng cái này để chứa bài vị.”

Hồng Khang nhìn không được mà sợ hãi than, hấn chưa từng thấy qua loại vật phẩm thần kỳ như này, thật là chưa từng

nghe thấy, trong lòng cảm thán nói, “Có lẽ đây chính là vĩ lực chân chính của Tiên Thần đi.”

Lúc này, hắn ngưỡng mộ trong lòng, chỉ có loại như Thôi Hằng mới chính là Chân Tiên, còn loại chín Đại Tiên Môn chẳng qua là một đám Ma Đầu ngụy trang thành Tiên Nhân mà thôi.

Hồng Thâm còn tám bé cũng bị chỗ thần kỳ của hộp gấm khiến cho sợ ngây người.

Hắn thậm chí muốn thử nghiệm xem chính mình sau khi đi vào có phải hay không cũng sẽ biến mất, nhưng dưới ánh mắt nhìn chăm chú của ông nội, hắn không dám thật sự làm vậy.

Không bao lâu sau, ông cháu hai người cũng đem bài vị đều chỉnh lý đặt vào trong hộp gấm.

“Đa tạ Thượng Tiên ban bảo vật!” Hồng Khang tuy rằng không hành đại lễ, nhưng thái độ hết sức cung kính, đối với Thôi Hằng cảm kích vạn phần.

“Đi thôi, lên đường đi.” Thôi Hằng cười khẽ nói, sau đó hướng phương hướng Đại Chu mà đi.

Ngay vào lúc này, tâm tư của hắn cũng trôi vào trong hộp gấm bên kia.

Cũng đem lực chú ý đặt vào những tám bài vị mới vừa bị đặt vào kia.

Hắn mới vừa phát hiện, trên những bài vị này vậy mà lưu lại chân động linh tính hồn lực nhân nhạ.

Bên trong những bài vị này cũng không có Hồng Phú Quý, cũng không có Hồng Vĩnh, là từ con trai trưởng của Hồng Vĩnh bắt đầu, truyền thừa hơn hai trăm năm, tổng cộng có một trăm bảy mươi ba cái bài vị Tổ Tiên.

Trên mỗi cái bài vị đều có chân động linh tính hồn lực.

Cái gì gọi là linh tính hồn lực?

Đơn giản mà nói chính là tàn hồn của người sau khi chết.

Mà lại, lấy cảm giác của Thôi Hằng, có thể xác định chỗ dựa của những tàn hồn này chính là bài vị của bọn hắn.

Cũng tức là nói, những Tổ Tiên của Hồng gia kia kỳ thực toàn bộ đều chưa hoàn toàn chết đi.

Điều này cũng không bình thường.

Bởi vì, cái thế giới này là không có cái gọi là luân hồi, người bình thường sau khi chết, Thần Hồn sẽ trực tiếp tiêu tán vào trong thiên địa.

Bình thường mà nói, chỉ có võ giả Nhân Tiên trở lên, sau khi chết mới sẽ có tàn hồn dừng lại chóc lát, nhưng cũng rất nhanh sẽ tiêu tán, đây chính là hoàn toàn chết đi.

Nhưng trên bài vị trong Từ Đường của Hồng gia, lại đều có ký thác tàn hồn, tất cả mọi người đều chưa hoàn toàn chết đi.

“Theo lý thuyết tới nói, chỉ cần tàn hồn hoàn chỉnh, linh tính đầy đủ, chính là sinh linh hoàn chỉnh.” Ánh mắt Thôi Hằng ngưng lại, trọng lòng thâm nói, “Ta có thể hay không khiến những tàn hồn này lần nữa sống lại, nói cho ta biết chuyện bài vị này là xảy ra chuyện gì?”

Thăm dò thứ không biết, thử nghiệm thứ không biết, đây dường như là bản năng của Nguyên Anh kỳ.

Vào lúc này, hẳn nghĩ đến chính mình đem Sông Hồng Đại Tấn điếm hóa thành linh, cũng ra lệnh cho nó làm Thủy Thần.

Nếu là có thể điếm hóa những tàn hồn này của Hồng gia, khiến cho linh tính của bọn hắn trở nên cường thịnh, có phải hay không liền có thể khiến bọn họ sống lại, trở thành Thần Linh?

Những bài vị này liền trở thành Phong Thần Bảng?

“Nhưng mà, điếm hóa là điếm hóa vật chết thành linh, tàn hồn cũng không phải vật chết.” Thôi Hằng lắc lắc đầu, thâm nói, “Thứ ta cần chính là pháp thuật có thể đem tàn hồn Phong Thần.”

Chương 345: Đại Chu phân hoa, người quen đến (1)

Ý tưởng Phong Thần này cũng không phải chỉ là ý nghĩ nhất thời của Thôi Hăng.

Lúc trước hắn thông qua thối diễn lấy được mười loại pháp thuật, trong đó liền có một loại “Sắc lệnh Câu Thần Chú”, sau khi luyện thành có thể bắt giữ Thần Linh, ra lệnh cho nó làm việc.

Theo Thôi Hăng, đã có pháp thuật bắt giữ Thần Linh, vậy tự nhiên cũng nên có loại pháp thuật sắc phong Thần Linh.

Lúc này nhìn thấy tàn hồn bên trong bài vị, hắn liền lại nghĩ đến một ít truyền thuyết thần thoại thấy qua ở Địa Cầu kiếp trước, liền tự nhiên mà nghĩ đến chuyện Phong Thần.

“Nếu ta thật sự có thể đem hơn một trăm bảy mươi tàn hồn này sắc phong thành Thần, hơn nữa còn có thể để cho bọn hắn nắm giữ quyền hành tương ứng, đoán chừng đều có thể xây dựng lên một cái Thiên Đình bản chế hàng nhái rồi.”

Trong lòng Thôi Hăng thầm nói, “Nếu quả thật có thuật Phong Thần, chờ sau này quay về Đại Tận, còn có thể đem Thủy Thần sông Hồng sắc phong thành Thần Linh chân chính, từ đó khiến cho bách tính tránh khỏi lũ lụt.”

Dựa theo miêu tả của “Sắc Lệnh Câu Thần Chú” đối với Thần Linh, bọn hắn nếu muốn có chỗ đặc thù, liền phải nắm giữ một loại pháp tắc quyền hành nào đó.

Loại quyền hành này bắt nguồn từ lực lượng của pháp tắc, chỉ cần nắm giữ pháp tắc quyền hành, dù là nhỏ yếu đến trình độ chỉ có thể le lói sông tạm bợ, cũng là Thần Linh.

Vì vậy, Thủy Thần sông Hồng Thôi Hăng sắc phong ở Đại Tận nghiêm chỉnh mà nói cũng không phải là Thần Linh, mà là một cái Tinh Linh cường đại tên là Thủy Thần, chỉ là lực lượng hơi chút cường đại mà thôi.

Chẳng qua, phong thần chung quy chỉ là thèm muốn nhất thời của Thôi Hăng, hắn ở trên phương diện này thoáng qua một ít suy nghĩ, sau đó liền đem tâm tư thu lại.

Mà lại, Sắc Phong Thần Linh liên quan đến vận dụng pháp tắc cấp độ sâu, Nguyên Anh sơ kỳ phỏng chừng rất khó làm tới, trước mắt quan trọng nhất thật ra vẫn là cố hết khả năng mà tìm tòi thử không biết, tăng cường tu vi Nguyên Anh, tranh thủ đột phá đến Nguyên Anh trung kỳ.

Vì vậy, Thôi Hằng liền trước hết đem ý tưởng này đề xuống đáy lòng, tính toán chờ sau này có cơ hội thích hợp lại xem xét.

...

Cái gì là không biết?

Một điểm này lúc ban đầu Thôi Hằng chỉ đơn giản hiểu thành “Chỉ cần là đồ vật chính mình không biết, liền là thứ không biết”

Sự thật cũng xác thực là vậy.

Chỉ cần hẳn biết được chuyện mà vốn dĩ hẳn cũng không biết, thấy được đồ vật chính mình chưa từng thấy qua, hoặc là thấy được người mình chưa từng gặp qua, đi những nơi chưa từng đi qua, đều sẽ thu hoạch phần hồi từ tìm tòi thứ không biết, Nguyên Anh cũng sẽ có chỗ tăng lên.

Đương nhiên, phương thức bất đồng tự nhiên thu hoạch đề thăng cũng là bất đồng.

Hiện tại Thôi Hằng đã sơ bộ tổng kết ra một ít kinh nghiệm.

Thu được phản hồi nhiều nhất là tìm tòi bí mật có ảnh hưởng sâu xa, nhưng tuyệt đại đa số người cũng không biết.

Tỷ như hẳn tìm tòi mặt trăng, tỷ như tìm tòi nghiên cứu quan hệ giữa chín đại Huyền Tiên cùng Huyền Tiên của Tử Cực Cung ba nghìn năm trước, cùng với đường tắt đạt được bất tử đặc tính của bọn họ.

Thứ nhì là chuyện liên quan đến tầng thứ cảnh giới tương đối cao, mà chính mình cũng chưa từng biết.

Tỷ như một ít tin tức đề cập đến trong lời nhắn của Hồng Phú Quý, tỷ như các loại bất tử chân tính nhắc tới trong thư tịch vàng ròng của Tử Cực Thiên Cung, vân vân.

Chẳng qua là, hai loại này thông thường cũng chỉ có thể ngộ mà không thể cầu.

Hơn nữa còn là cần phải cố ý phân ra lượng lớn tinh lực đi điều tra.

Bình thường nhiều nhất chỉ là cái loại “Tiếp xúc sự vật mới mẻ bình thường.”

Tuy rằng phản hồi đều tương đối kém, nhưng thắng ở số lượng đủ nhiều, chỉ cần nghiêm túc quan sát chúng sinh, cũng sợ với chính mình ở một chỗ Ngộ Đạo nhanh hơn rất nhiều lần.

Vì vậy, đoàn người Thôi Hằng ở trong lúc đi Quận Thành Lâm Giang, cũng không trực tiếp phi hành trên không.

Mà là dùng phương thức của người bình thường đi đường.

Đi đường, cưỡi ngựa, nghỉ lại...

Đi tới địa phương bất đồng, gặp phải đủ loại người bất đồng, lãnh hội phong tục văn hóa bất đồng...

Đây là cách tu hành của Thôi Hằng.

...

Huyện Quan Châu là huyện giàu có và đông đúc nhất trong mười sáu huyện dưới quản hạt của Quận Lâm Giang.

Chẳng qua là Thôi Hằng cũng không nghĩ tới sẽ phồn hoa đến nước này.

Cả tòa thành Quan Châu khoảng chừng lớn gấp hai cái Phong Châu Phủ Thành, đường phố hai bên mở nhiều loại cửa hàng, chủ quán đều không cần gào thét ngoài cửa, cũng có khách nhân đêm không hết đi vào trong.

Người trên đường phố quả thực quá nhiều, nói là chen vai sát cánh, đổ mồ hôi như mưa cũng không quá đáng, dưới số lượng người nhiều như vậy, gần như không có tiệm nào là không có khách nhân.

Không khí vui mừng náo nhiệt tràn đầy cả con đường, khiến người cảm thấy giống như là ngày lễ.

Tuy rằng đây là một con đường chính sau khi vào thành, tương đối rộng rãi, cũng là phồn hoa nhất, nhưng tại trên những con đường khác ngoài đường chính, cũng đều là người đông nghìn nghịt.

Cả tòa thành Quan Châu gần như có thể nói là không có chỗ nào vắng vẻ.

Tình hình như vậy, không nói đến hai người ông cháu Hồng Khang là người đến từ Đại Tề, coi như là loại người “Va chạm xã hội” như Thôi Hằng cũng không khỏi có chút kinh ngạc.

Quá phồn hoa rồi.

Quy mô dân chúng lớn như vậy, quần thể buôn bán mật dịch lượng lớn như vậy, thật là vượt ra khỏi khái niệm xã hội cổ đại bình thường.

Theo Thôi Hằng, cho dù là Quận Thành Quận Lỗ đã bị hấn quản lý qua, cũng bởi vì thời gian phát triển không lâu, căn bản không cách nào cùng Thành Quan Châu trước mắt đánh đồng với nhau.

Bách tính trọng cái Thành Quan Châu này, hẳn là bách tính sinh hoạt tốt nhất hẳn thấy qua từ khi xuyên việt tới nay.

Không gì sánh bằng.

Chương 346: Đại Chu phồn hoa, người quen đến (2)

“Công tử, nơi này rất nhiều người đều nói khẩu âm bất đồng, giữa lẫn nhau có khác biệt rất lớn, hẳn là có không ít người từ bên ngoài tới, mà lại võ giả rất nhiều.”

Trương Sáu Minh tỉ mỉ quan sát xung quanh, sau đó nói với Thôi Hằng, “Sợ rằng đều là người bị Tiên Môn truy bắt chạy nạn mà tới, huyện Quan Châu chịu sự quản lý của Quận Lâm Giang, đối với một ít võ giả tu vi cảnh giới không quá cao, tới nơi đây hẳn là thích hợp.”

Trong lúc hành tẩu ở nhân thế, xưng hô Thượng Tiên quả thật rêu rao, do vậy Thôi Hằng đề đám người Trương Sáu Minh tạm thời gọi là “Công Tử”.

“Nơi đây so sánh cùng nước Đại Tề của ta, đơn giản chính là Thiên Đường nhân gian.” Hồng Khang run run rây rây nói, “Ta vốn dĩ cho rằng sự an bình của nước Đại Chu đã là hiếm thấy trên đời, không ngờ huyện thành của Quận Lâm Giang này lại còn có thể phồn hoa đến mức này.”

Tại sau khi đi vào biên giới Đại Chu, hẳn liền một mực tán phục sự an bình của Đại Chu.

Dù sao nước Đại Tề dưới sự cai trị của Tiên Môn đã bị tàn phá đến mức dân chúng lâm than, bách tính chết đói đâu đâu cũng có.

Vì vậy, ở trước khi đi đến huyện Quan Châu, hẳn liền cho rằng chính mình đã thấy được một vùng quốc gia an bình nhất thế giới, yên ổn nhất.

Nhưng sau khi đi đến Quận Lâm Giang, mức độ phồn hoa của nơi đây lại lần nữa đổi mới nhận thức của hắn.

Đây là còn chưa tới Quận Thành, chỉ là một Huyện Thành ngoại vi mà thôi, dù rằng là Huyện Thành giàu có nhất, cũng chỉ là một Huyện, lại cũng phồn hoa đến nước này.

So với Thủ Đô nước Đại Tề còn càng phồn thịnh.

“Nữ Đế bệ hạ công đức ngút trời a, Bù Thiên Nhân cũng là người trị thế tài ba, Đại Chu có thể có hai vị này, thật là chuyện may mắn lớn bằng trời a.” Hồng Khang nhìn không được tán thán lên.

Trong lòng không tự chủ được mà lấy cuộc sống ở Đại Tề của chính mình trong gần trăm năm qua đem ra so sánh, nhưng rất nhanh thì bỏ qua so sánh.

Bởi vì căn bản chính là không có bất kỳ khả năng so sánh.

Cùng nước Đại Chu so sánh, Đại Tề hoàn toàn chính là rác rưởi, là con rối bị Tiên Môn thao túng mà thôi.

Thôi Hằng vẫn ngẩng nhìn chung quanh, hấn không khỏi tấm tắc kêu kỳ lạ.

Lý Minh Quỳnh cùng Bùi Thanh Thu ở phương diện trị quốc xác thực làm rất không tệ, cũng khó trách Đại Chu có thể vững vàng như vậy, người của Tiên Môn muốn thâm thấu vào đều khó như lên trời.

“Đừng chỉ nhìn mà cảm khái.” Thôi Hằng khẽ cười nói, “Cùng ta đi dạo một vòng cái thành Quan Châu tốt đẹp này đi.”

“Vâng, công tử.” Trương Sáu Minh và Hồng Khang trầm miệng một lời.

Thôi Hằng dẫn theo mọi người đi khắp nơi trong Thành Quan Châu du ngoạn, cho đến lúc hoàng hôn mới tìm một nhà khách sạn ở lại, coi như là chỗ nghỉ ngơi.

Hồng Thâm dù sao chỉ là đứa trẻ, chơi một ngày trời rất nhanh liền mệt, Hồng Khang cũng là khó được lúc thả lỏng, cũng rất nhanh liền nghỉ ngơi.

Trương Sáu Minh thì lại đêm khuya đi tới phòng của Thôi Hằng.

“Bái kiến Thượng Tiên.” Trương Sáu Minh cung kính hành lễ, ngay sau đó nói, “Thượng Tiên, người trong ngày thường âm thầm quan sát chúng ta, ta đã điều tra rõ ràng.”

“Là người của triều đình và nhà họ Bùi ở Lâm Giang đi.” Thôi Hằng khẽ cười nói.

Kỳ thật, bọn hấn đi trên con đường này, mặc dù cũng không gặp phải chuyện gì, nhưng đều có người âm thầm quan sát.

Mới đầu chỉ là một đám Tiên Thiên, sau này trở thành Nội Cảnh.

Chờ bọn họ đi tới huyện Thành Quan Châu rồi, trong bóng tối theo dõi lại xuất hiện một vị Thần Cảnh.

“Đúng vậy.” Trương Sáu Minh gật đầu nói, “Có hại nhóm người, nhóm ít người là tuần sát vệ của triều đình, tổng lĩnh chức vị tuần tra toàn quốc, đề phòng nghiêm ngặt người của Tiên Môn lén vào trong nước.

“Nhóm nhiều người thì là một đám càn đến gần phụ cận Quận Lâm Giang càn tăng, hấn là Nạp Hiền Đường của nhà

họ Bùi phái ra, trong đó tụ tập rất nhiều Nội Cảnh, Thân Cảnh, thậm chí là Nhân Tiên đều làm khách khanh.”

“Còn có Nhân Tiên?” Thôi Hằng nghe vậy có chút ngoài ý muốn.

Ở Thiên Khư Giới này, cao thủ Tiên Cấp ngoại trừ đến từ Tiên Môn, chỉ có hai cái nguồn gốc, hoặc là triều đình, hoặc chính là chín họ hai mươi bốn nhà, gần như không tồn tại cao thủ Tiên Cấp tán tu tự học.

Có Nhân Tiên xuất hiện, liền ý nghĩa là hẳn đã có cường giả của thế tộc hào phú gia nhập nhà họ Bùi ở Lâm Giang.

“Nghe nói hai tên Nhân Tiên này phân biệt đến từ nhà họ Đường ở Quận Mậu cùng nhà họ Tống ở sông Quê.” Trương Sáu Minh nói liên tục, giải thích nói: “Bọn họ đều từng là hào môn, một trong chín họ hai mươi bốn nhà.

“Nhưng Tiên Môn vì truy nã một người nào đó, cũng là vì trút giận, liền diệt gia tộc hai người bọn họ, đồng thời bị hủy diệt còn có chín nhà hào phú khác, tổng cộng mười một nhà.

“Hai người Nhân Tiên này đều là may mắn đào thoát, chỉ có thể mai danh ẩn tính, không dám dùng bộ mặt thật của mình gặp người, đến bước đường cùng liền đi đầu nhập vào Nạp Hiền Đường của nhà họ Bùi ở Lâm Giang.”

Chương 347: Đại Chu phân hoa, người quen đến (3)

“Chẳng qua, cái Nạp Hiền Đường của nhà họ Bùi ở Lâm Giang kia chỉ là do một tên Nội Cảnh trẻ tuổi tên là Bùi Việt Chi quản lý, phó Đường cũng chỉ là một tên Thần Cảnh tên là Trần Thế Huệ, làm sao có thể không chế được hai vị Nhân Tiên?”

“Nhà họ Đường ở Quận Mậu cùng nhà họ Tống ở sông Quế?” Thôi Hằng tức thì sững sờ, ngay sau đó lắc đầu nói, “Ta còn nhớ, trong những thế tộc hào môn ban đầu giáng lâm hạ giới thu thập Thiên Lộ Tinh Thạch có bọn họ, hai vị kia tên gọi là gì?”

“Đường Hoài Nghĩa cùng Tống Trung, đều là Nhân Tiên đã từng giáng lâm đi hạ giới, Thượng Tiên ngài cũng đã gặp qua bọn hắn.” Trương Sáu Minh bậm báo nói, lấy tu vi Thần Cảnh đỉnh phong của hắn, điều tra một ít chuyện cũng không tính là khó khăn.

“Đây ngược lại cũng ly kỳ, hai người bọn hắn bị ta thả đi, sau khi quay về Thượng Giới ngược lại bị Tiên Môn mà bọn họ thân phục tiêu diệt.” Thôi Hằng khẽ cười nói, “Về phần Nạp Hiền Đường, hắn là tác phẩm của Huệ Thế.”

Cái tên Trần Thế Huệ này đối với người quen thuộc Huệ Thế mà nói, thật quá dễ đoán.

“Là hắn?” Trương Sáu Minh vừa vặn đối với Huệ Thế cũng không có bao nhiêu quen thuộc, bây giờ mới bỗng nhiên tỉnh ngộ, gật đầu nói, “Không sai, hắn đã là Thiên Nhân, chế ngự hai tên Nhân Tiên tự nhiên dễ như trở bàn tay.”

“Vậy chúng ta trước tiên ở lại đây, lại thưởng thức một chút sự vật mới lạ nơi này.” Thôi Hằng khẽ cười nói, đồng thời ánh mắt của hắn cũng nhìn về phương hướng Thành Lâm Giang, “Phòng chừng chẳng mấy chốc sẽ có người tìm tới chúng ta, ngày tháng nhàn hạ coi như không nhiều lắm.”

...

Trong nha môn Tri Huyện Quan Châu Huyện Thành.

Tri Huyện Vương Khiêm đang lo lắng đi tới đi lui, thường thường sẽ hướng ra ngoài nhìn, như là đang đợi cái gì.

Bên dưới màn đêm, huyện nha lớn như vậy chỉ có tiếng bước chân của hắn đang vang vọng.

Đám người Huyện Thừa, Chủ Bộ, Huyện Ủy đều đang đứng tại một bên, trên mặt đều tràn đầy vẻ bất đắc dĩ.

Hiên nhiên đều không biết nên khuyên nủ như thế nào.

Vương Khiêm lại nhìn một chút bên ngoài, phát hiện lại là một mảnh trống rỗng, chỉ đành nhìn về phía mấy người tại đây, thở dài nói; “Đường, Tống hai vị tiên sinh còn chưa tới sao?”

Phần lớn người trong cả cái nha môn Huyện Quan Châu đều đã thuộc về Nạp Hiên Đường của nhà họ Bùi ở Lâm Giang.

“Không có.” Huyện Thừa lắc đầu nói, “Hạ quan đã ở khắp nơi bố trí nha dịch, chỉ cần hai vị tiên sinh đến, khẳng định sẽ có nha dịch tới bẩm báo.”

“Huyện Tôn, ngài có chút quá sốt ruột rồi.” Chủ Bộ nhìn không được nói, “Mấy người ban ngày tới kia, là làm sao khiến ngài kiêng kỵ như vậy?”

“Nói nhảm!” Vương Khiêm trợn mắt nhìn Chủ Bộ một cái, ngay sau đó chán nản ngồi xuống nói, “Các người không phải Thân Cảnh, cảm giác không tới uy áp đáng sợ tản mát ra trên người mấy người kia.

“Nhất là cái tên trẻ tuổi bị xưng là ‘Công Tử’ kia, dưới cảm giác Thân Lực của ta đơn giản giống như là Thân Phật trên trời hạ phàm, nắm giữ vĩ lực vô biên, sợ rằng chỉ có Nhân Tiên chân chính mới có thực lực như vậy.”

“Khoa trương như vậy?” Huyện Úy nghe vậy cũng rất là kinh ngạc, không khỏi có chút khẩn trương.

Hắn rất rõ ràng thực lực của Vương Khiêm, nhưng nếu như Vương Khiêm miêu tả là thật, chẳng lẽ là Nhân Tiên của Tiên Môn lên vào đây sao?

Đây mặc kệ là đối với hoàng triều Đại Chu, hay là đối với toàn bộ nhà họ Bùi ở Lâm Giang tới nói, đều là một chuyện đại sự.

“Huyện Tôn, bẩm báo Huyện Tôn!”

Ngay tại lúc này, có nha dịch vội vã mà từ bên ngoài chạy chậm tới, nói với Vương Khiêm, “Huyện Tôn, Đường Hoài Nghĩa, Tống Trung hai vị tiên sinh tới rồi, đang an trí ở trong Nhã Uyển tửu lâu thành Nam.”

“Quá tốt rồi, ta đây liền đi bái kiến, được cứu rồi!” Vương Khiêm nhất thời vui mừng quá đỗi, ngay cả quần áo cũng không kịp đổi, càng trực tiếp mặc quan phục xuề xòa chạy qua cổng thành Nam.

Chủ Bộ cùng Huyện Úy vội vã đi theo.

Nhã Uyên tử lâu ở cửa thành Nam huyện Quan Châu là chỗ tử lâu hạng sang trọng nhất nơi này, hai vị Nhân Tiên vội vàng mà đến, đem bọn họ an bài tại đây là giữ sự tôn kính tối thiểu.

Ngày hôm sau mới chính thức đem bọn hấn nghênh tiếp đến Huyện Nha.

Chẳng qua, Vương Khiêm hiển nhiên là hoảng rồi, hai người vừa mới đến, hấn liền đem người chạy tới trong Nhã Uyên tử lâu, “Quan Châu tri huyện Vương Khiêm, gặp qua hai vị Tiên Nhân.”

Đường Hoài Nghĩa cùng Tống Trung cũng là có chút kinh ngạc mà nhìn tên Tri Huyện này, trong lòng không khỏi dâng lên đầy bụng nghi ngờ.

Hai người xác thực là bởi vì Vương Khiêm nhờ giúp đỡ mới trong đêm bị điều tới, chỉ biết Vương Khiêm nơi đây gặp phải phiền toái cực lớn, vốn dự tính là khó khăn tầng thứ Nhân Tiên, cho nên mới khiến hai người bọn hấn qua đây.

“Nói đi, có chuyện gì?” Đường Hoài Nghĩa dẫn đầu hỏi.

“Chúng ta nhận được lời cầu trợ, cũng chỉ nói mức độ nguy hiểm, cũng không có miêu tả cụ thể.” Tống Trung trầm giọng nói, “Giải thích một chút tình huống đi.”

“Trong Thành Quan Châu có thể có Nhân Tiên của Tiên Môn trà trộn vào, còn mang theo người.” Vương Khiêm vô cùng cẩn thận nói, “Hạ quan muốn mời hai vị Tiên Nhân trong tối nhìn một lần tên ‘Công Tử’ kia.

“Xem có thể hay không tra rõ lai lịch thân phận của hấn, xác nhận hấn có phải hay không là người trong Tiên Môn, có phải hay không có ác ý?”

Chương 348: Chúng ta phải tạo thành giá trị với Thôi Tiên Tôn (1)

“Vì sao hoài nghi người này là Nhân Tiên của Tiên Môn ?” Đường Hoài Nghĩa dò hỏi.

“Liên nói một chút người là làm sao phát hiện tên Nhân Tiên này, lại làm cái gì, cùng với tên Nhân Tiên kia lúc này ở nơi nào?” Tống Trung bổ sung nói.

Mặc dù hai người bọn họ cũng đều chỉ là Nhân Tiên, còn là phục dụng Nhân Nguyên Tiên Đan mới trở thành Nhân Tiên, thực lực yếu hơn, nhưng bọn hắn bây giờ đã được Huệ Thê dùng Chân Nguyên gia trì, trong thời gian ngắn có thể phát huy ra thực lực đến gần Địa Tiên, dĩ nhiên là có lòng tin cực lớn.

Đã có sức lực để giải quyết phiền phức tầng thứ Nhân Tiên.

“Khải bẩm hai vị tiên nhân, chuyện là như vậy...” Vương Khiêm liền tranh thủ đem những gì chính mình chứng kiến khi trước, cùng với tình huống thân lực cảm giác được nói rõ cho hai người Đường Tống, sau đó lại nói một chút suy đoán của mình.

“Quả thật có khả năng, Nhân Tiên trên đời không ngoài ba loại, hoặc là hoàng thất triều đình, hoặc chính là chín họ hai mươi bốn nhà, hoặc là người trong Tiên Môn.” Đường Hoài Nghĩa nghe vậy nói “Nên xác nhận một chút thân phận của người này.”

“Có điều, bây giờ địch ta không rõ, không thích hợp hành sự lỗ mãng, để tránh đem người vốn có thể làm bạn ép thành địch nhân.” Tống Trung hết sức cẩn thận mà nhắc nhở.

“Không sai, là nên chú ý.” Đường Hoài Nghĩa gật đầu một cái, hơi nghĩ ngợi sau đó nói với Vương Khiêm “Như vậy đi, người chú ý theo dõi động tĩnh của vị ‘Công tử’ kia, ngày mai ta với người cùng nhau âm thầm quan sát, nhìn một chút hư thật.”

“Đa tạ hai vị tiên nhân!!” Vương Khiêm cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm.

Hắn chỉ là một Thần Cảnh nho nhỏ, còn chỉ thức tỉnh ba loại năng lực, cùng Nhân Tiên so sánh thực sự quá nhỏ yếu, từ khi phát hiện vị “Nhân Tiên” kia, hắn vẫn luôn lo lắng đề phòng, bây giờ rốt cuộc có thể yên tâm.

Dù sao, hai vị trước mắt này đều đã từng là Nhân Tiên của hào phú, bây giờ lại đạt được nhà họ Bùi ở Lâm Giang ủng hộ, xử lí một tên Nhân Tiên nhất định là không có vấn đề.

Đương nhiên, kết quả tốt nhất vẫn là cái tên “Nhân Tiên” đó cũng không thuộc về Tiên Môn, mọi người có thể sống chung hòa bình, miễn động binh đao, thậm chí còn có thể lôi kéo tới, đồng thời đối kháng Tiên Môn.

...

Sau khi Vương Khiêm rời khỏi, Đường Hoài Nghĩa cùng Tống Trung vẫn ở lại trong tửu lâu, chuẩn bị thương nghị đôi sách.

Một tên Nhân Tiên ngoại lai, đề cho bọn họ thấp thỏm bất an.

Dù sao, một tên Nhân Tiên bất tri bất giác lén vào đến biên giới Quận Lâm Giang mới bị phát hiện, bản thân điều này liền đại biểu vấn đề vô cùng nghiêm trọng.

Mặc dù lúc trước cũng có tuần sát ty nhện chăm chăm, nhưng chẳng qua là coi là nhân vật khả nghi để điều tra, cũng không nghĩ tới cái cấp độ Nhân Tiên này.

Cho đến lúc Vương Khiêm báo lên tin tức cầu cứu mới chú ý tới.

Nhân Tiên lại là có thể lén vào biên giới Đại Chu thẳng tới Quận Lâm Giang, như vậy Địa Tiên thì sao, Thiên Nhân thì sao, thậm chí là Thiên Tiên, Thiên Quân thì sao? !

Ý niệm tới đây, hai người không rét mà run.

“Nếu như người này là địch không phải bạn, ta đề nghị bắt sống đưa đến Thành Lâm Giang, giao cho Trần Thiên Nhân xử lý.” Đường Hoài Nghĩa trầm giọng nói.

“Ta đồng ý.” Tống Trung gật đầu một cái, thần sắc mười phần ngưng trọng. “Vấn đề chuyện này phản ánh ra, tuyệt không chỉ đơn giản là một Nhân Tiên lén vào, phải cao độ coi trọng.”

“Loại chuyện này xem như coi trọng cỡ nào đều không quá đáng.” Đường Hoài Nghĩa nhìn phía ngoài một chút rồi nói “Tám đại Tiên Môn bây giờ thật là quá điên rồ, bất kỳ một điểm sơ sót, cũng có thể đề cho chúng ta vạn kiếp bất phục.”

“Đường huynh, người thật tin tưởng tám đại Tiên Môn điên cuồng như vậy chỉ là vì tìm Trần Thiên Nhân sao?” Tống Trung bỗng nhiên đổi đề tài.

“Ta cũng không tin.” Đường Hoài Nghĩa cười lạnh nói “Lúc trước xuống trần cũng không phải không có tai vạ, Tiên

Một lúc nào điện công như vậy, không, cùng với nói là điên công, không bằng nói là khủng hoảng.”

“Không sai, ta cũng cảm thấy bọn họ là đang khủng hoảng, hẳn là sau khi Chu Thiên Tinh Đấu Các miêu tả uy năng của Thôi Tiên Tôn, đem mấy đại Tiên Môn đều dọa sợ.” Tống Trung lòng vẫn còn sợ hãi nói ”Ngày đó một trận đánh bên ngoài Quận Thành Lang Gia, quá mức kinh người.”

“Nào chỉ là kinh người, đó là kinh thiên động địa a.” Đường Hoài Nghĩa gạt đầu mạnh một cái “Trên trời giáng xuống nộ lôi, đất đai chu vi năm mươi dặm sụp đổ, dãy núi kéo dài không dứt đều bị ánh chớp đánh thành phần vụn.

“Cái gì Thiên Quân, cái gì Phật Đà, ở bên dưới thân uy cái thế như vậy toàn bộ đều không đáng nhắc tới, Thôi Tiên Tôn nếu mà đi tới Thiên Khư Giới, tô sư chín đại Tiên Môn, tam đại Phật viện đều phải khấu đầu bái kiến đi.”

“Lúc trước Trần Thiên Nhân nói Tiên Tôn đã phủ xuống.” Tống Trung hơi có chút hưng phấn nói “Chỉ cần Thôi Tiên Tôn giáng lâm, chúng ta liền an toàn.”

“Không, ta không cho là như vậy.” Đường Hoài Nghĩa lại lắc đầu một cái, trầm giọng nói ” Tống huynh, chính người suy nghĩ một chút, chúng ta đối với Thôi Tiên Tôn mà nói là cái gì, giữa chúng ta cùng Thôi Tiên Tôn có quan hệ gì thân thiết sao?”

“...” Tống Trung nhất thời á khẩu không trả lời được.

Hắn cẩn thận suy nghĩ một chút, quan hệ giữa mình cùng Thôi Tiên Tôn, dường như chỉ có một điểm là mình là thủ hạ của Trần Thiên Nhân.

Chương 349: Chúng ta phải tạo thành giá trị với Thôi Tiên Tôn (2)

Chỉ bằng điểm này mà nói, Thôi Tiên Tôn quả thật chưa chắc sẽ che chở bọn họ.

Tống Trung hít sâu một hơi, dò hỏi: “Đường huynh, ý của ngươi là?”

Đường Hoài Nghĩa nói: “Chúng ta phải bày ra giá trị của mình, để cho Thôi Tiên Tôn thấy giá trị của chúng ta, chỉ khi chúng ta có đầy đủ giá trị, mới có thể để cho Thôi Tiên Tôn công nhận chúng ta, mới có thể sẽ che chở chúng ta.”

“Đường huynh lời ấy quá đúng a!” Tống Trung nghe vậy gật đầu liên tục, nhưng ngay sau đó lại phát sầu, bất đắc dĩ nói “Nhưng chúng ta chẳng qua chỉ là Nhân Tiên nhỏ yếu, đối với Thôi Tiên Tôn mà nói thì chúng ta chẳng qua chỉ là con kiến hôi, con kiến hôi lại có thể phát huy giá trị gì?”

“Tống huynh chớ có tự coi nhẹ mình.” Đường Hoài Nghĩa lắc đầu một cái, mỉm cười nói “Trần Thiên Nhân từng nói qua, mục đích chủ yếu hẳn đến Thiên Khư Giới, chính là tới tìm hiểu tình huống của cái thế giới này, đây nhất định là nhiệm vụ Thôi Tiên Tôn ban cho.

“Nhưng Trần Thiên Nhân mặc dù thực lực cực mạnh, lại mượn nội tình của nhà họ Bùi, ở trong gần hai tháng gần ngủ liên tục được rất nhiều tin tức, nhưng chung quy thời gian có hạn, hiểu biết về cái thế giới này khẳng định không nhiều như hai nhà chúng ta.

“Tống huynh, lúc ngươi từ trong nhà trốn đi ra, phải chẳng mang theo điện tịch truyền thừa nòng cốt nhà mình?”

“Mang theo, dĩ nhiên mang theo, đây chính là căn bản của truyền thừa tông tộc, ta dù cho chết cũng phải đem những thứ này bảo vệ.” Tống Trung liền vội vàng gật đầu, ngay sau đó bỗng nhiên tỉnh ngộ, cười to nói “Ha ha ha, thì ra là như vậy, ý Đường huynh nói chính là chúng ta có thể đem điện tịch truyền thừa nhà mình giao cho Thôi Tiên Tôn?”

“Không sai.” Đường Hoài Nghĩa gật đầu nói “Những điện tịch này là truyền thừa mấy ngàn năm tông tộc chúng ta tích lũy được, bên trong không chỉ có vô số võ công chiêu pháp, còn có ghi chép về quá khứ lịch sử, cùng với sự kiện bí mật ngay cả chính chúng ta cũng chưa chắc biết.

“Nếu như chúng ta đem những điện tịch truyền thừa này đều hiến tặng cho Thôi Tiên Tôn, nhất định có thể để cho Thôi

Tiên Tôn càng nhanh hiểu rõ tình huống toàn thể của Thiên Khư Giới, đây chính là giá trị chúng ta có thể phát huy ra.”

“Nhưng mà nếu như vậy, chúng ta có tính hay không là làm mất đi truyền thừa?” Tống Trung vẫn còn có chút do dự, hoặc có lẽ là có chút băn khoăn, ở trong lòng của hắn, truyền thừa tông tộc là chuyện cực kỳ quan trọng.

“Tống huynh, người đang suy nghĩ gì a, mạo hiểm đem diễm tịch truyền thừa đưa cho Tiên Tôn làm sao lại là làm mất truyền thừa?” Đường Hoài Nghĩa lắc đầu liên tục “Không nói đến Thôi Tiên Tôn sau khi nhìn xong những diễm tịch truyền thừa này sẽ trả cho chúng ta, vốn là không tính là mất.”

“Chỉ cần chúng ta đem diễm tịch truyền thừa hiến tặng cho Thôi Tiên Tôn, coi như về sau những diễm tịch truyền thừa này đều bị hủy diệt, trong đầu Thôi Tiên Tôn cũng sẽ có sự hiện hữu của nó.”

“Mà từ uy năng của Thôi Tiên Tôn đến xem, là tuyệt đối không có khả năng chết đi, diễm tịch truyền thừa của chúng ta cũng sẽ vĩnh viễn tồn tại, đây mới thực sự là phương thức truyền thừa muôn đời không mất a.”

“Là, là như thế phải không?” Tống Trung cảm giác mình hình như là bị quán vào một cái vòng, cảm thấy Đường Hoài Nghĩa nói rất có đạo lý, nhưng dường như lại có chỗ nào không đúng lắm.

Chẳng qua, từ sau khi bị diệt môn phá nhà, hắn vẫn luôn xem Đường Hoài Nghĩa như Thiên Lô, sai đâu đánh đó.

Nếu cảm thấy có đạo lý, liền không lại ngẫm nghĩ, cuối cùng vẫn là gật đầu bày tỏ công nhận.

“Tống huynh có thể nghĩ thông suốt là tốt nhất.” Đường Hoài Nghĩa gật đầu cười nói “Hai nhà Đường Tống chúng ta đều có mấy ngàn năm truyền thừa, diễm tịch truyền thừa chắc có thể bổ sung cho nhau, đồng thời hiến tặng cho Thôi Tiên Tôn, hẳn là càng có thể để cho Tiên Tôn hài lòng.”

“Vẫn là phải đa tạ Đường huynh, nếu không phải Đường huynh chỉ điểm, ta còn thực sự không chú ý tới điểm này a.” Tống Trung vẻ mặt khâm phục mà nhìn về phía Đường Hoài Nghĩa.

“Tống huynh khen trật rồi, ta đây đều chỉ là vì muốn chúng ta có thể tự vệ thôi.” Đường Hoài Nghĩa cười cười nói “Có điều, trước mắt vẫn là phải xử lý tốt chuyện của Huyện Quan Châu này.

“Đây là lần đầu tiên Trần Thiên Nhận phái chúng ta đi ra làm việc, tuyệt đối không thể có nửa điểm lơ là, nếu mà ngay

cả chuyện Trần Thiên Nhân giao phó chúng ta cũng làm không được, hết thầy cũng như không.”

“Không sai. ” Tổng Trung tỏ vẻ đồng ý đối với việc này, trầm giọng nói “Ngày mai, chúng ta nhất định phải tra rõ thân phận gã Nhân Tiên kia.”

...

Sáng sớm hôm sau.

Thôi Hằng sáng sớm liền đi ra khách sạn, hẳn dự định đi trải nghiệm Thành Quan Châu này sớm một chút.

Đối với hắn mà nói, trải nghiệm thức ăn ngon mới mẻ, cũng tương tự thuộc về việc tìm tòi thứ không biết.

Mặc dù tìm tòi thứ không biết ở loại tầng thứ này, phản hồi có thể lấy được cực ít, nhưng thắng ở hành động rất thuận lợi, hơn nữa trải nghiệm cũng là cực tốt.

Quan Châu đã từng là một địa phương lớn.

Hơn trăm năm trước thiên hạ Đại Chu chia làm mười chín Châu, Quan Châu chính là một cái trong số đó.

Thành Quan Châu bây giờ gọi là “Quan Giang Châu Phủ ” là Thủ Phủ thời đó của Quan Châu, khi đó Quận Lâm Giang cũng chỉ là trực thuộc Quan Châu.

Sau đó Nữ Đế đăng cơ, quyền hành trung ương rất nặng, xóa bỏ tầng cơ cấu hành chính “Châu ” này.

Vì vậy, thiên hạ cũng chỉ có Quận Huyện, đều do trung ương trực tiếp quản lý, địa phương trung tâm hành chính ban đầu cũng từ Châu Phủ ban đầu chuyển tới trong Quận Thành.

Chương 350: Chúng ta phải tạo thành giá trị với Thôi Tiên Tôn (3)

Đã từng là Thủ Phủ một Châu, bây giờ trở thành Huyện Quan Châu trực thuộc Quận Lâm Giang.

Chặng qua, cấp bậc hành chính Huyện Quan Châu mặc dù thay đổi, nhưng nơi này vẫn là tập hợp toàn bộ thức ăn ngon đặc sắc nhất Quận Lâm Giang.

Chủng loại cũng là rất nhiều.

Thôi Hằng ở trong gian hàng ăn sáng lưu luyến quên về, ăn phi thường cao hứng.

Không bao lâu, hắn cũng đã ăn món ăn sáng của mười một hàng quán.

Đám người Vương Khiêm đang ở trên tử lâu bên cạnh đường phố tiến hành quan sát, đều là vẻ mặt mê mang, bọn họ chưa từng thấy Nhân Tiên thích ăn điếm tâm như vậy, hơn nữa còn đòi quán mà ăn rất nhiều chủng loại.

Đây là tình huống gì?

“Huyện Tôn, hai vị Tiên Nhân đến.” Chủ Bộ nhỏ giọng nói với Vương Khiêm.

“Nhanh dẫn ta tới!” Vương Khiêm vội vàng đứng dậy chạy ra nghênh đón Đường Hoài Nghĩa cùng Tông Trung” Cung nghênh hai vị Nhân Tiên.”

Sau đó, hắn dẫn theo hai người tới trước cửa sổ, chỉ chỉ Thôi Hằng đang ăn hàng ở gian hàng điếm tâm, mỉm cười nói “Hai vị mời xem, đây chính là cái tên Nhân Tiên không rõ thân phận kia.”

“Đây là đang ăn quán ăn sáng ven đường?”

“Vị Nhân Tiên này ngược lại cũng là một người kỳ lạ.”

Đường Hoài Nghĩa cùng Tông Trung sau khi thấy trạng thái của Thôi Hằng bây giờ, cũng không khỏi nở nụ cười.

Nhưng mà nụ cười trên mặt bọn họ rất nhanh thì cứng lại.

Bởi vì, Thôi Hằng rất nhanh thì đứng lên đi tính tiền, không lại cúi đầu ăn đồ ăn.

Điều này cũng làm cho tướng mạo của hắn chiếu vào trong đôi mắt của Đường Hoài Nghĩa cùng Tông Trung.

“Có phải hay không cảm giác khá quen a, Tông huynh?”

“Còn không phải sao, nhìn quen mắt a!”

“Làm sao cảm thấy có điêm giông...”

“Thôi, Thôi Tiên Tôn? !”

“Thôi, Thôi Tiên Tôn? !”

Hai người đồng thời kinh hô lên, hai chân như nhũn ra, gần như sắp quỳ xuống tại chỗ.

Đối với khuôn mặt Thôi Hằng, bọn họ thật ra thì một mực cũng không muốn hồi tưởng.

Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì lúc ở hạ giới, uy năng Thôi Hằng bày ra thật sự là quá mạnh mẽ, quá khoa trương, chỉ là nghĩ đến bộ dáng của hắn, sẽ cảm thấy sợ hãi.

Không chủ động nghĩ lại tướng mạo Thôi Hằng, gần như trở thành bản năng của hai người Đường Hoài Nghĩa cùng Tống Trung.

Mặc dù sau khi quyết tâm muốn tạo ra giá trị với Thôi Hằng, để đổi lấy sự che chở của Thôi Hằng, thì cảm giác sợ hãi trong lòng hai người bọn họ đã nhạt đi không ít, nhưng loại bản năng không chủ động hồi tưởng tướng mạo Thôi Hằng vẫn còn tồn tại.

Vì điều này mới khiến cho bọn họ không có vừa nhìn liền nhận ra Thôi Hằng.

Khi Thôi Hằng đi ra, chính là rung động tâm linh không có gì sánh kịp, hai Nhân Tiên ở trên trụ lâu trực tiếp liền quỳ xuống, hơn nữa toàn thân đều run rẩy, nội tâm sợ hãi không thôi.

“Ta, ta mới vừa rồi lại dám thử nghiệm dò xét hư thực của Thôi Tiên Tôn!”

“Ta thậm chí còn nghĩ tới nếu như dò xét không được, liền tự mình đi qua hỏi dò thân phận của hắn.”

“Đại nghịch bất đạo, đây là đại nghịch bất đạo a!”

“Tìm chết, chúng ta đây là đang tìm chết, đây là bất kính đối với Thôi Tiên Tôn a!”

Đường Hoài Nghĩa cùng Tống Trung quỳ dưới đất, ngơ ngác một lời ta một lời mà sấm hồi, giọng tràn đầy sợ hãi.

Loại tình hình này trực tiếp khiến cho Vương Khiêm bên cạnh nhìn mà bối rối, những người Huyện Thừa, Huyện Ủy, Chủ Bộ đến giúp đỡ bên cạnh cũng đều trợn mắt hộc mồm, tất cả đều không thể tin nhìn hai người này.

Chuyện gì xảy ra?

Làm sao bỗng nhiên liền quỳ xuống vậy?

Vương Khiêm đầy bụng nghi ngờ, không nhìn được hướng hai người dò hỏi: “Hai vị Tiên Nhân, đây là chuyện gì xảy ra a, chẳng lẽ người này có thiên đại thân phận gì hay sao?”

“Nào chỉ là thiên đại thân phận. ” Đường Hoài Nghĩa lắc đầu một cái.

“Thôi Tiên Tôn so với trời đều cao hơn, so với trời đều phải lớn hơn! ” Tống Trung nhấn mạnh một câu.

Vương Khiêm nhất thời trợn to hai mắt, cả kinh nói: ” Trời, Thiên Quân? !”

Thiên Quân được xưng Thiên Chi Quân Chủ, là tồn tại chứa tê thiên ý, đây là cực hạn Vương Khiêm có thể tưởng tượng đến.

“Thiên Quân? Đối với Thôi Tiên Tôn mà nói, Thiên Quân tính là gì? ” Đường Hoài Nghĩa lắc đầu nói.

“Xách giày cũng không xứng! ” Tống Trung phụ họa một câu.

Lần này Vương Khiêm đã hoàn toàn sững sờ, hoàn toàn không biết phải làm gì, mấy người bên cạnh hắn càng là chỉ cảm thấy choáng đầu hoa mắt, hoài nghi mình là đang nằm mơ.

Hai vị Nhân Tiên trước mặt này rõ ràng là tới dò xét thân phận của gã Nhân Tiên xa lạ kia, làm sao bỗng nhiên liền quỵ xuống.

Còn nói gã Nhân Tiên xa lạ này so với Thiên Quân còn lợi hại hơn?

Trên đời còn có tồn tại so với Thiên Quân đều mạnh hơn sao?

“Hai vị Tiên Nhân, vậy, vậy chúng ta bây giờ phải làm gì? ” Vương Khiêm run giọng nói, hắn cũng có chút luống cuống.

“Lập tức chuẩn bị lễ trọng... ” Đường Hoài Nghĩa không chút nghĩ ngợi nói, ngay sau đó lại lắc đầu “Không, chúng ta và người cùng nhau chuẩn bị lễ trọng, đi bái kiến Thôi Tiên Tôn!”

“Đúng đúng, chúng ta đồng thời chuẩn bị lễ trọng! ” Tống Trung gật đầu liên tục.

Chương 351: Mời sư tôn ra tay, tróc nã tên Thiên Nhân lén trốn này (1)

Sau khi Thôi Hằng dùng qua bữa sáng liền quay trở về khách sạn ở tạm, gọi ba người Trương Sáu Minh, Hồng Khang, Hồng Thâm qua.

“Thượng Tiên, là có chuyện gì xảy ra sao?” Trương Sáu Minh dò hỏi.

“Chờ lát nữa sẽ có người tới tìm ta, các người đi tiếp đãi một chút” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“À?” Trương Sáu Minh nghe vậy sững sờ, ngay sau đó hỏi, “Là quan phủ cùng người nhà họ Bùi ở Lâm Giang?”

“Không sai.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói “Bắt đầu từ bọn họ, mấy ngày kế tiếp, hẳn sẽ có không ít người tới.”

Khí tức của đám người Đường Hoài Nghĩa cùng Tống Trung dĩ nhiên là không gạt được hẳn.

Ngay từ lúc hai người này tới chỗ Huyện Quan Châu này, hẳn cũng đã phát giác.

Không cần nghĩ cũng biết, hai người này sau khi thấy hẳn, sẽ có phản ứng gì.

Nhất định sẽ tới bái kiến.

Hai người bọn họ đến rồi, Huệ Thế sẽ còn xa sao?

Huệ Thế vừa đến, nếu mà Bùi Thanh Thư còn không biết tin tức, như vậy danh tiếng gia chủ thế gia đệ nhất thiên hạ này liền vô cùng hữu danh vô thực.

...

Sáng sớm hôm sau.

Đường Hoài Nghĩa cùng Tống Trung hai tên Nhân Tiên này liền dẫn theo Tri Huyện Vương Khiêm cải trang đi tới khách sạn Thôi Hằng ở.

Sở dĩ không có giống trông khua chiêng tới, là sợ chọc cho Thôi Hằng không vui.

Dù sao, tình huống lúc trước khi Thôi Hằng nhàn nhã đi dạo phố, đi dạo gian hàng ăn sáng, bọn họ cũng đều thấy tận mắt.

Đây rõ ràng cho thấy không muốn để cho quá nhiều người biết thân phận của mình.

Nêu mà gióng trống khua chiêng đi qua bái kiến, làm cho mọi người đều biết, ngược lại không tốt.

Dương nhiên, bọn họ còn chuẩn bị một phương án khác.

Cũng chính là nếu như bọn họ hiểu sai, Thôi Hằng đứng là muốn nghi thức hoan nghênh tương đối long trọng, thì cũng đã chuẩn bị xong.

Chỉ cần bên phía Thôi Hằng biểu lộ ra tí xíu ý nghĩ bất mãn đối với nghi thức, bên này sẽ truyền ra tín hiệu.

Sau khi Huyện Nha bên kia nhận được tín hiệu, sẽ ngay lập tức bắt đầu tấu nhạc, quân lính cũng sẽ mặc lễ phục, lạy lễ nghi vô cùng cao cấp nghênh đón.

Rốt cuộc, ôm tâm tình thấp thỏm, ba người Đường Hoài Nghĩa, Tống Trung, Vương Khiêm đi tới trong khách sạn.

Xuất hiện trước nhất ở trước mặt bọn họ chính là Trương Sáu Minh.

“Hai vị Tiên Nhân, rất lâu không thấy, vẫn khỏe chứ? ” Trương Sáu Minh hơi hơi chấp tay với Đường Hoài Nghĩa cùng Tống Trung, cười nói ” Tiên Tôn đang ở bên trong chờ.”

“Tiên Tôn quả thật đã biết chúng ta tới rồi. ” Tống Trung nghe vậy nhất thời không khỏi run run một chút, vội vàng nói “Trương chân nhân, chúng ta tại hạ giới cũng có duyên gặp mặt một lần, có thể hay không báo cho biết một chút, Thôi Tiên Tôn hẳn, hẳn có hay không tức giận?”

“... ” Đường Hoài Nghĩa ở bên cạnh không nhìn được nâng trán than nhẹ.

Tại sao cái tên Tống Trung này tuổi cũng đã cao, làm việc lại là không ôn trọng như vậy, luyện võ đem não cũng luyện thành bắp thịt rồi sao?

Coi như thật có loại lo âu này, làm sao có thể trực tiếp hỏi đi ra?

Dù hỏi, đối phương cũng sẽ không trả lời.

Thuần túy tôn công vô ích.

Còn có thể khiến cho chính mình bị đối phương xem thường, đúng là cái mất nhiều hơn cái được.

“Tống Tiên Nhân không cần lo ngại. ” Trương Sáu Minh nghe vậy cười nói “Tiên Tôn rộng lượng như biển, làm sao sẽ tùy tiện tức giận, Tống Tiên Nhân chớ có suy nghĩ nhiều, sau khi đi vào tự nhiên sẽ biết.”

“Nhưng là... ” Tống Trung còn muốn tiếp tục hỏi, trong lòng của hắn quả thực bất an, dù sao bây giờ phải gặp chính là

nhân vật thôi một hơi liền có thể khiến cho hắt tan thành mây khói.

“Đừng có nhưng là, Tống huynh, chúng ta vào đi thôi.” Đường Hoài Nghĩa không nhìn nói, trực tiếp cắt đứt lời nói của Tống Trung, kéo hẳn đi về phía trước.

Dưới tình huống này nói nhiều lỗi nhiều, nói càng nhiều liền càng nguy hiểm.

Hơn nữa, nếu như là vấn đề còn chưa nghĩ ra phải giải quyết như thế nào, vậy thì tốt nhất không nên lại tiếp tục chen miệng.

“Chờ lát nữa bớt nói.” Đường Hoài Nghĩa không nhìn được truyền âm mật nhắc nhở Tống Trung một câu.

“Được rồi!” Tống Trung lập tức đáp ứng, đối với lời nói của Đường Hoài Nghĩa, hẳn trên căn bản là nói gì nghe nấy, gần như chưa nói qua một chữ “Không”.

Sau đó, hai người liền bị Trương Sáu Minh dẫn đi vào trong một phòng riêng lịch sự tao nhã ở lầu hai.

Tri Huyền Vương Khiêm cũng muốn theo sau.

Nhưng vào lúc này, Hồng Khang đợi ở một bên lại ngăn ở trước mặt hẳn, mỉm cười nói: “Vị này chắc hẳn chính là Vương Huyền Tôn đi, lão hủ Hồng Khang.”

“Thật không dám giấu diếm, lão phu chính là nhân sĩ Đại Tề, sau khi đi tới Thành Quan Châu nơi này cảm thấy quả thực phồn hoa cực kỳ, hơn xa Đại Tề, dám hỏi Huyền Tôn liệu có thượng sách trị thế gì không? Nếu là có, có thể giảng một chút cho lão phu chứ nhỉ?”

“Đúng là có vài phần tâm đắc.” Vương Khiêm đầu tiên là gật đầu một cái, sau đó liền muốn đi vòng qua Hồng Khang “Giải thích một chút cho lão nhân gia dĩ nhiên là không có vấn đề, chẳng qua là bây giờ ta còn có một số việc...”

Hắn cũng muốn đi theo hai người Đường Hoài Nghĩa cùng Tống Trung đi lên.

Một mặt là muốn gặp vị Thôi Tiên Tôn bị hai vị Nhân Tiên nói là vô cùng kỳ diệu kia.

Mặt khác cũng là vì bản thân hẳn thật không dám ở bên ngoài một mình, rất sợ nơi này là đầm rông hang ổ, không có hai vị Nhân Tiên che chở, chính mình ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có.

Có điều, Đường Hoài Nghĩa cũng không muốn vào lúc này thêm phiền toái, hẳn đi phía trước thấy Vương Khiêm muốn

lại gần, lập tức mở miệng nạt nhỏ: “Ngươi tới làm gì, chớ ở bên ngoài!”

Vương Khiêm nghe vậy, nhip bước dưới chân chợt ngừng một hồi, trên mặt lộ ra vẻ cười khổ, không thể làm gì khác hơn là nói với Hồng Khang : “Lão tiên sinh, đến đây đi, ta cùng ngươi giảng một chút đạo trị thế nơi này.”

“Vậy thì cảm ơn Vương Huyện Tôn. ” Hồng Khang chấp tay hành lễ mỉm cười nói.

Chương 352: Mời sư tôn ra tay, tróc nã tên Thiên Nhân lén trốn này (2)

Đường Hoài Nghĩa cùng Tống Trung dè dặt đẩy cửa phòng ra.

Hai người tới bên trong gian phòng, liền gặp được Thôi Hằng đang ngồi ở trên ghế thưởng thức trà.

Bịch!

Hai tên Nhân Tiên này trực tiếp quỳ ở trước mặt Thôi Hằng, đầu rạp xuống đất hành đại lễ, hai tay hai chân và đầu phủ phục trên đất, trăm miệng một lời mà cao giọng nói:

“Tiểu Tiên Đường Hoài Nghĩa ra mắt Tiên Tôn!”

“Tiểu Tiên Tống Trung ra mắt Tiên Tôn!”

Bọn họ dập đầu bái lạy trên đất, ngay cả đầu cũng không dám nhắc lên, cung kính tới cực điểm.

Dù sao, ở trong mắt hai người, vị Thôi Tiên Tôn trước mắt mình này, là nhân vật vô cùng cường đại, có khả năng đã bước lên cảnh giới đệ tứ của Tiên Giới.

Chính mình cung kính ra sao đi nữa đều không quá đáng chút nào.

“Không cần đa lễ.”

Giọng nói lạnh nhạt nhưng ôn hòa của Thôi Hằng vang lên, lúc này Đường Hoài Nghĩa cùng Tống Trung liền cũng cảm giác được có một cô lực lượng nhu hòa vô hình vọt tới, nâng bọn họ dậy.

“Đa tạ Tiên Tôn!” Hai người vội vàng hành lễ nói cảm ơn.

“Từ khi từ biệt ở hạ giới đã có đoạn thời gian, hai vị tới tìm ta làm gì?” Thôi Hằng như cười mà không cười nhìn hai người.

Đường Hoài Nghĩa cùng Tống Trung nghe vậy nhìn nhau một cái, sau đó đồng thời gật đầu, trăm miệng một lời nói.

“Tiên Môn hung ác, cầu Tiên Tôn che chở chúng ta!”

“Tiên Môn hung ác, cầu Tiên Tôn che chở chúng ta!”

Sau đó, hai người bọn họ đều từ trọng tay áo lấy ra một cái quyền trục thật đây, hai tay dâng lên đến trước mặt Thôi Hằng.

“Tiên Tôn, đây là diễm tịch nhà họ Đường ở quận Mậu chúng ta tích lũy truyền thừa từ năm ngàn năm nay, ghi lại đủ

loại kỳ văn dị sự, cùng với lịch sử thiên hạ, còn có truyền thừa võ công, bí mật cô đại, vân vân.”

Đường Hoài Nghĩa hai tay dâng quyển trục nói “Đây là quyển sách quý tổ tiên lưu lại, chỉ cần đem điện tịch đặt ở trên quyển sách này, liền có thể lưu lại một cái tên sách ở phía trên, tiếp theo nếu còn muốn đọc, chỉ cần nhân vào tên sách trên quyển sách là được.”

“Tiên Tôn, ta, ta cũng giống như vậy. ” Tống Trung có chút khản trương, không nói được lời nói tương đối dài, chỉ có thể giải thích như vậy, thật ra thì cái này cũng không sai, quyển trục hẩn lấy ra cũng là như vậy.

Trên thực tế, trong chín họ hai mươi bốn nhà đều có quyển trục như vậy, có tác dụng chứa đựng điện tịch.

“Ồ? ” Thôi Hằng khẽ ồ lên một tiếng, đối với loại quyển trục này hơi có mấy phân hiếu kỳ, cười nói “Đây cũng là có chút ý tứ.”

Hẩn nhận lấy quyển trục trong tay Đường Hoài Nghĩa, mở ra.

Phát hiện phía trên này quả nhiên viết đông đảo tên sách, số lượng rất nhiều.

Còn cần thận phân rõ loại hình, có lịch sử, có võ công, có bí mật, có phong tục, có truyện ký vân vân.

Chủng loại có thể nói là cực kỳ phức tạp.

Toàn thể số lượng cuốn sách chỉ sợ có mấy vạn cuốn, thậm chí còn là nhiều đến mấy trăm ngàn cuốn.

Thôi Hằng tiện tay nhân vào một cái tên sách, tức thì chỉ thấy chữ viết trong quyển trục này phát sinh biến hóa, thành nội dung quyển sách kia, có thể trực tiếp tiến hành đọc.

Ánh mắt của hẩn tỏa sáng.

Thứ tốt!

Đối với người cần tìm tòi thứ không biết, hiểu rõ thứ không biết đề cho Nguyên Anh đạt được lớn lên như Thôi Hằng mà nói, những thứ này không chỉ riêng là sách, không chỉ riêng là tin tức, càng là linh đan diệu dược có thể đề cho tu vi tăng nhiều.

Nhất là những thứ bí mật kia, đại khái mà nói đều là những chuyện ảnh hưởng rất là sâu xa, nhưng lại cực ít có người biết được, đều có thể cung cấp lượng lớn phản hồi từ thứ không biết.

Từ đó đề cho tu vi tăng nhiều.

Có điều, mặc dù trong lòng Thôi Hằng kinh hãi, nhưng biểu tình trên mặt lại không có gì thay đổi, sau khi đem quyền trục của Đường gia thu lại, hãnh lại nhìn một chút quyền trục Tống gia, nhất thời trong lòng lại vui như nở hoa.

Mặc dù sách trong quyền trục của Tống gia nếu so với Đường gia ít đi một chút, nhưng các khoản bí mật ghi lại so với Đường gia nhiều hơn ba thành, thu hoạch sau cùng chắc sẽ không kém.

Đương nhiên, sau khi nhìn Tống Trung dâng lên quyền trục, Thôi Hằng vẫn không có biểu lộ ra tâm tình gì.

Điều này làm cho hai người Đường Tống đều cảm thấy có chút thấp thỏm, đều cúi đầu, không dám nói lời nào.

Qua một lúc lâu.

Thôi Hằng mới mở miệng nói: “Tống Trung, ngươi trở về Quận Thành Lâm Giang một chuyến đi, Đường Hoài Nghĩa trước hết lưu lại nơi này.”

“Đa tạ Tiên Tôn!”

“Khẩu tạ Tiên Tôn!”

Hai người Đường Hoài Nghĩa cùng Tống Trung tức thì hành lễ cảm ơn.

Mặc dù Thôi Hằng cũng không có nói thẳng muốn bảo vệ bọn họ, nhưng dưới cái nhìn của bọn họ, sự an bài này cũng đã tỏ rõ hết thảy.

Để cho Tống Trung trở về Quận Thành Lâm Giang một chuyến, đây là để cho Tống Trung qua bên kia báo cho Huệ Thế biết, nhất định sẽ không để cho hắn ở trên đường xảy ra chuyện.

Chờ sau khi trở về, liền càng sẽ không để cho một người từng làm qua chuyện mình giao bị hại.

Mà để cho Đường Hoài Nghĩa lưu lại nơi này, ý nghĩa liền rõ ràng hơn.

Thôi Hằng ở nơi Huyện Quan Châu này, như vậy nơi này chính là chỗ an toàn nhất trong toàn bộ Thiên Khư Giới, không đâu sánh bằng.

Hai người này rốt cuộc đạt được ước muốn.

Dựa vào điển tịch tổ tông nhà mình tích lũy mấy ngàn năm, đạt được che chở của Thôi Hằng.

“Được rồi, đều rời đi đi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng khoát tay áo nói “Tiếp đó, nếu như không có chuyện quan trọng, chớ có tới tìm ta.”

“Vâng, Tiên Tôn! ” Hai người Đường Hoài Nghĩa cùng Tống Trung vội vàng cáo lui rời đi.

Trong phòng này liền cũng chỉ còn lại một mình Thôi Hằng.

Có điều, hắn cũng không có lập tức bắt đầu đọc những thư tịch ghi lại trong những quyển trục này.

Mà là quay đầu nhìn về phía phương Bắc, khóe miệng hơi hơi nhếch lên, khẽ cười nói: “Đây là sắp có con cá tự mình mắc câu sao?”

Sau đó, hắn ra một đạo chỉ thị cho hệ thống.

“Bắt đầu chuyển đổi tiền!”

Thư tịch tích lũy mấy ngàn năm của hai cái đại tộc đứng đầu, số lượng tiền có thể chuyển hóa tuyệt đối không phải số ít.

Chương 353: Mời sư tôn ra tay, tróc nã tên Thiên Nhân lén trốn này (3)

Ở phía bắc khách sạn Thôi Hằng ở, có một tòa tử lâu vô cùng cao lớn.

Gọi là Quan Giang lâu.

Tổng cộng có bảy tầng.

Coi như là ở trong thành Quan Châu phồn hoa, tử lâu cao như vậy cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay, cùng tiệp chung quanh so sánh, tuyệt đối có thể nói là hạc giữa bầy gà.

Lúc này, ở trong gian phòng trang nhã tầng thứ bảy Quan Giang lâu này.

Có một nam tử anh tuấn trông hơn ba mươi tuổi đang thưởng thức rượu, hắn không có mở ra cửa sổ, nhưng mà ánh mắt lại vẫn nhìn ngoài cửa sổ, phương hướng nhìn chính là tòa khách sạn chỗ Thôi Hằng ở kia.

“Đường Hoài Nghĩa cùng Tống Trung hại lão già kia, đi vào trong tòa tử lâu kia làm gì?” Nam tử uống một ly rượu, rơi vào trầm tư “Bọn họ đều là Nhân Tiên, địa vị không tính là thấp, nhưng thái độ sau khi vào khách sạn lại cực nhún nhường.

“Xem ra trong khách sạn này hẳn là có một nhân vật không tầm thường đang ở, phỏng chừng không chỉ là Địa Tiên, có thể là đại năng Thiên Nhân, ta đây là sắp bắt đến cá lớn rồi a.”

Tên nam tử anh tuấn này là Thiên Nhân của Thiên Hợp Thánh Giáo, tên là Tôn Vạn Thế.

Chính là hắn đích thân diệt hết nhà họ Đường ở Quận Mậu cùng nhà họ Tống ở sông Quê, cũng một mực đang âm thầm giám sát động tĩnh của hai người Đường Hoài Nghĩa cùng Tống Trung này.

Lúc trước Đường Hoài Nghĩa cùng Tống Trung đi Quận Thành Lậm Giang, Tôn Vạn Thế không dám tiếp cận quá gần, chỉ có thể ở bên ngoài thành quan sát tình huống.

Hôm qua hai người bọn họ vừa ra thành, liền khiến cho Tôn Vạn Thế chú ý.

Vì vậy một đường theo tới Huyện Thành Quan Châu.

“Lại quan sát tình huống một chút.”

Tôn Vạn Thế từ trước đến giờ cẩn thận, cũng không có tùy tiện đi qua nhà khách sạn kia tiến hành dò xét.

Mà là vẫn đem ánh mắt đặt ở trên người Đường Hoài Nghĩa cùng Tống Trung.

Để tránh bút dây động rừng.

Trưa hôm đó, Tống Trung liền rời Huyện Thành Quan Châu, hướng phương hướng Quận Thành Lâm Giang chạy như điên.

Tôn Vạn Thế cũng chú ý tới biến hóa trên người hắn, ánh mắt híp lại, cười lạnh nói: ”Được a, rốt cuộc bị ta tìm được rồi, là lực lượng Pháp Tướng Thiên Nhân, quả nhiên chính là ở đây!”

Lúc này trên người Tống Trung liền tràn ngập một cỗ khí tức Pháp Tướng Thiên Nhân.

Hơn nữa vô cùng tinh thuần, vượt xa cường độ Thiên Nhân tầm thường, khoảng cách tầng thứ Thiên Tiên cũng chỉ thiếu một bước ngắn.

Đây là Thôi Hằng lấy danh nghĩa bảo hộ tạm thời, lưu ở trên người hắn một tia lực lượng cực kỳ nhỏ.

Coi như là một mối câu.

Mục đích đúng là vì để cho Tôn Vạn Thế có thể gọi tới nhiều người hơn.

Hắn bây giờ còn chưa biết chắc thực lực cao cấp nhất của chín đại Tiên Môn là tầng thứ gì, không tiện trực tiếp đi qua động thủ, nhưng lại có thể ẩn nhẫn, từng bước một tiến hành dò xét.

Như vậy thì ở cùng lúc biết tình huống của chín đại Tiên Môn, còn có thể tìm tòi thứ không biết, tăng tiến tu vi Nguyên Anh.

Có thể nói là vẹn cả đôi đường.

Tôn Vạn Thế quả thật mắc câu.

Hơn nữa, hắn sợ mình dò xét sẽ kinh động “Thiên Nhân” trong khách sạn, liền trực tiếp rời đi Huyện Thành Quan Châu, đi đến trong một rừng núi cách một trăm dặm bên ngoài.

Ở đây hiếm có người tới, chu vi hai mươi dặm đều không có người nào ở.

Bên trong một cái sơn động sâu trong rừng núi, xây dựng một tòa động phủ, trong đó có một vị lão giả nhìn khoảng bảy tám chục tuổi đang khoan chân ngồi tĩnh tọa, điều hòa lực lượng Pháp Tướng trong cơ thể.

Tôn Vạn Thê vội vã đi tới bên trong hang núi này, một mực cung kính quỳ lạy hành lễ, sau đó nói:

“Su tôn, đệ tử đã tìm được cái tên Thiên Nhân lên trời, ngài đoán quả nhiên không sai, hẳn căn bản cũng không có rời đi biên giới Đại Chu, mà là tới Quận Lâm Giang nơi này, đoán chừng là muốn cầu kết cùng cái tên họ Bùi kia.

“Lực lượng Pháp Tướng của người này cực kỳ tinh thuần, đệ tử tự nghĩ không cách nào một đòn bắt lại, xin sư tôn ra tay, đem người này lũng bắt, như vậy Thiên Hợp Thánh Giáo chúng ta liền có thể được đại cơ duyên a!”

Chương 354: Tiên Môn Cửu Lão (1)

Lão giả ngược lại rất là trầm tĩnh, hần thần sắc bình tĩnh, nhìn Tôn Vạn Thế một cái, nhàn nhạt nói: “Người xác định, thật sự là cái tên Thiên Nhân dựa vào trợ giúp của Chu Thiên Tinh Đầu Các, lên vào Thượng Giới sao?”

“Hắn là không nghi ngờ gì.” Tôn Vạn Thế trịnh trọng gật đầu nói “Trên người cái tên Tống Trung kia có lực lượng Thiên Nhân Pháp Tướng, mà Thiên Nhân bên trong toàn bộ Đại Chu là có hạn.

“Chu Thiên Tinh Đầu Các đã tuyên bố bế quan phong núi không ra, Huyền Hoàng Đạo Cung cũng không có khả năng trợ giúp những gia tộc này, Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh cũng không ở chỗ này, ngoại trừ cái tên Thiên Nhân hạ giới lên vào Thiên Khư Giới đó, còn có thể là ai?”

“Nếu như là tên Cái Thế Thiên Ma ở hạ giới thì sao?” Lão giả dứt khoát nói “Nếu như đây chỉ là một mối như dẫn dụ chúng ta đi qua thì sao?”

“A chuyện này...” Tôn Vạn Thế nghe vậy nhất thời giật mình, dè dặt nói “Không thể nào đâu sư tôn, thời gian hai giới thông hành sớm đã qua. Trong vòng trăm năm cái tên Cái Thế Thiên Ma đó không có khả năng đi tới nơi này của chúng ta đi.”

“Là điều gì cho người ảo giác Thiên Ma sẽ không lặng lẽ lên vào?” Lão giả cười lạnh một tiếng, đứng dậy, đứng chấp tay nhìn về phía phương hướng Huyện Thành Quan Châu, trầm giọng nói “Người a, vẫn là quá non nớt. Đã quên lúc trước sư phụ là làm sao miêu tả vị Thiên Ma này cho người rồi sao?”

“Đệ tử nhớ!” Tôn Vạn Thế thấy sự tôn của mình hình như là có chút tức giận, vội vàng quỳ xuống hành lễ nói “Sau khi người của Chu Thiên Tinh Đầu Các đem tin tức hạ giới mang về, Cửu lão tiên hành một buổi bí hội.

“Ở sau buổi bí hội đó, cái tên Thôi Hằng ở hạ giới liền bị định nghĩa là Tuyệt Thế Đại Ma từ bên ngoài bầu trời đến, là tồn tại sẽ uy hiếp toàn bộ Thiên Khư Giới, chúng ta phải tập trung tất cả lực lượng đem vị Thiên Ma này tiêu diệt.”

“Còn gì nữa không?” Lão giả trầm giọng hỏi.

“Vị chuẩn bị đối kháng vị Thiên Ma này đánh tới, phải tập trung tất cả Thiên Lộ Tinh Thạch.” Tôn Vạn Thế tiếp tục nói “Đem chín họ hai mươi bốn nhà từng cái một tiêu diệt, đoạt lại Thiên Lộ Tinh Thạch của bọn hắn.

“Chẳng qua, vì chệch giàu tai mắt người, phải lấy cố đũa giết Thiên Nhân lên trốn coi như mục đích trên mặt nổi, cũng phải gõ một chút gia tộc bình thường cùng môn phái nhỏ.

“Nếu quả như thật bắt được cái tên Thiên Nhân lên trốn thì giao cho Cửu lão, liền có thể đạt được cơ hội tiến vào Bí Cảnh thời Thượng Cổ chọn tuyệt thế thân công, là một lần đại cơ duyên.”

“Cái chuyện sâu xa này, người cũng chưa hiểu ra cái gì sao?” Lão giả nhìn về phía Tôn Vạn Thế.

“...” Tôn Vạn Thế sau khi hơi trầm mặc nói “Đệ tử ngu dốt.”

“Ai.” lão giả thở dài nói “Chuyện này ý nghĩa là sự cường đại của Thiên Ma đã vượt xa khỏi mức cực hạn có thể chịu đựng của chúng ta, thậm chí khả năng vượt qua cực hạn Cửu lão có thể ứng đối.

“Đôi phó địch nhân mạnh mẽ như vậy, là hai thầy trò ta có thể tham dự vào sao? Sự phụ phụng mệnh mang người lên qua bên này cũng là chuyện bất đắc dĩ, mà người lại thật muốn dính líu vào trong đại chiến loại tầng thứ này?”

“Sự phụ còn không có sống đủ, chính người muốn đi chịu chết thì đi đi, sự phụ trước cùng người đoạn tuyệt quan hệ thầy trò.”

“Hả??!” Tôn Vạn Thế lần này trực tiếp bối rối, dường như cũng bị giật mình, run giọng nói “Vậy, vậy chúng ta bây giờ phải làm gì? Sự tôn, chúng ta có thể trực tiếp rời đi Quận Lâm Giang sao?”

“Người cảm thấy thế nào?” Về mặt lão giả như chỉ hận rèn sắt không thành thép nói “Sớm biết như vậy thì không nên cho người một đường dùng đan dược lên cấp, con đường tu luyện của người đi quá trượt lợt a.

“Sự phụ tới nơi này vốn là phụng lệnh Thiên Quân trong giáo, cho dù là chỉ sống ở chỗ này không hề làm gì, cũng còn tốt hơn là trực tiếp chạy trốn, bị xử phạt.”

“Vậy chúng ta tiếp theo nên làm như thế nào?” Tôn Vạn Thế lần này là thật luống cuống.

“Yên lặng theo dõi kỳ biến.” Lão giả trầm giọng nói “Người tiếp tục âm thầm quan sát, lưu ý động tĩnh của người kia trong thành Quan Châu, cùng với xem còn có những người khác tới bãi kiến hay không, làm hết sức nghiệm chứng thân phận của người kia.”

“Nếu như quả thật chẳng qua là cái tên Thiên Nhân lên trốn, cũng không phải là Thiên Ma thì sao?” Tôn Vạn Thế dò

hỏi.

“Vây vị sư sẽ cũng sẽ không xuất thủ. ” Lão giả lắc đầu nói “Chỉ cần nghĩ cách dẫn tới những người khác là được, cái gì Bí Cảnh thời Thượng Cổ, làm sao quan trọng bằng mạng nhỏ?”

“Vạn Thế, ngươi phải nhớ kỹ, bất luận cái công lao gì, ban thưởng gì, cơ duyên gì, cũng không quan trọng bằng tính mạng, làm người nhất định phải cẩn thận, dù sao những thứ khác không có đều có thể lại kiếm về, mất mạng thì thật mất hết.”

“Đệ tử xin nghe sư tôn dạy bảo! ” Tôn Vạn Thế dập đầu hành lễ.

Nhưng mà trong lòng của hắn vẫn là có mấy phần không cam lòng.

Hắn là dùng Thiên Nguyên Tiên Đan trở thành Thiên Nhân, trong đó tất nhiên thiếu rất nhiều trui luyện cùng khổ nạn, nhưng cũng để cho tu vi của hắn vĩnh viễn dừng lại ở tầng thứ Thiên Nhân, lại không có khả năng đột phá.

Tiến vào Bí Cảnh thời Thượng Cổ, tìm thần dược Thượng Cổ để lột xác, rửa hết tạp chất, đây là hy vọng duy nhất của hắn.

Hắn không muốn buông tha.

Vì vậy, sau khi Tôn Vạn Thế hành lễ lại khấn cầu nói: “Sư tôn, thực lực đệ tử có chút chưa đủ, theo dõi rất dễ bị người phát hiện, có thể hay không xin sư tôn ban cho bảo vật?”

”Ừ, quả thật nên cho ngươi một vài thứ. ” Lão giả lần này không có cự tuyệt, lấy ra một mặt gương đồng giao cho Tôn Vạn Thế “Bảo vật này có tên là Liễm Tức Thao Quang Kính, có thể thu liễm khí tức Thiên Nhân Chi Huyết của ngươi, khiến ngươi nhìn như người thường, càng dễ dàng ẩn núp.”

“Đa tạ ơn sư tôn! ” Tôn Vạn Thế nhận lấy bảo kính, vội vàng nói cảm ơn.

Hắn thấy, có một tấm bảo kính này, chính mình khi điều tra tình huống bên trong thành Quan Châu liền dễ dàng hơn, cơ hội thành công cũng lớn hơn.

Bí Cảnh thời Thượng Cổ, ta nhất định sẽ ở bên trong đó tìm tới thần dược có thể để cho ta thoát thai hoá cốt!

Tôn Vạn Thế thâm nghĩ như thế.

Chương 355: Tiên Môn Cửu Lão (2)

Bên trong khách sạn trong thành Quan Châu.

Hại mắt vừa rời hơi khép của Thôi Hằng chậm rãi mở ra, nhìn về phía vị trí Tôn Vạn Thế cùng sư phụ hắn, trầm ngâm nói: “Cửu lão, là chỉ chín tên Huyền Tiên thu được Bát Tử Chân Tính ba ngàn năm trước kia?”

“Nếu là như vậy, bọn họ quả nhiên còn sống, thời gian trôi qua lâu như vậy, bọn họ có hay không đã bước vào tầng thứ cảnh giới mới, có hay không đã có thể so với Nguyên Anh?”

“Ừ, miêu tả của Chu Thiên Tinh Đầu Các đối với ta chẳng qua là một phần lực lượng lúc ta ở Kim Đan đại thành, chẳng qua là loại trình độ này đã để cho Cửu lão khản trương như vậy, ý nghĩa bọn họ hẳn là cũng không có thực lực Nguyên Anh kỳ.”

“Như vậy là Kim Đan trung kỳ, hay là Kim Đan hậu kỳ? Còn có vì đối phó ta, cần phải tụ tập tất cả Thiên Lộ Tinh Thạch trên cõi đời này, điều này có thể có tác dụng gì?”

“Loại đồ vật hội tụ quốc vận chi khí, lại dung hợp chút linh tính nguyên lực của chúng sinh này, ngoại trừ có thể dùng để bồi dưỡng linh tính của pháp bảo, hoặc là linh tính của sinh linh pháp thuật, còn có thể sử dụng để làm gì?”

Ở lúc Tôn Vạn Thế rời đi, Thôi Hằng ngay tại trên người của hắn để lại một đạo con dấu nhỏ bé không thể nhận ra.

Công hiệu tương tự với Thất Tinh Thần Linh lúc Kim Đan đại thành.

Có thể dùng con dấu để kéo dài cảm giác thần thức.

Cứ như vậy, tất cả nội dung nói chuyện của Tôn Vạn Thế cùng sư phụ hắn liền không còn bí mật gì.

Thôi Hằng tất cả đều sáng tỏ trong lòng.

Thu hoạch lớn nhất trong đó, chính là tin tức liên quan tới “Cửu lão”.

Từ bên trong đối thoại giữa Tôn Vạn Thế cùng sư phụ, hắn đại khái hiểu được Cửu lão thật có thể cũng không có bước vào tầng thứ tương đương với cảnh giới Nguyên Anh.

Chẳng qua, Cửu lão hẳn là nắm giữ thủ đoạn hội tụ lực lượng Thiên Lộ Tinh Thạch, cũng có lòng tin nhất định với việc dùng loại thủ đoạn này tiêu diệt cái gọi là “Thiên Ma”.

Mặc dù cái gọi là “Thiên Ma” này chẳng qua là cho thấy một phần nhỏ sức mạnh của Thôi Hằng, vẫn chỉ là ở lúc Kim

Đan đại thành, nhưng cũng đủ để chứng minh, trong tay nắm “Cửu lão ” này, tuyệt đối nắm giữ một ít thủ đoạn cường đại không muốn người biết.

“Thủ đoạn này sẽ là cái gì? ” Thôi Hằng theo bản năng tò mò.

Đây là đặc tính của Nguyên Anh kỳ, người tu tiên chỉ cần tu thành Nguyên Anh, liền sẽ trở nên tràn đầy hiểu kỳ đối với sự vật không biết, gần như là bản năng.

Sự vật không biết càng cao cấp sẽ dẫn tới phản ứng càng mãnh liệt.

“Chờ sau khi Huệ Thế hoặc là Bùi Thanh Thư đến, ngược lại là có thể hỏi một chút tình huống. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, đồng thời thu hồi ánh mắt, thậm chí nói “Chuyến đi Đạo Nhất Cung cũng có thể cho vào lịch trình”

Đạo Nhất Cung ở 3000 năm trước liền đã có một vị Thái Nhất Huyền Tiên, tu vi cảnh giới còn ở trên Cửu lão.

Bây giờ Đạo Nhất Cung lại bị chín đại Tiên Môn bên kia điên cuồng chèn ép cùng nhắm vào, có lẽ cũng là bởi vì vị Thái Nhất Huyền Tiên này đã xảy ra vấn đề gì.

Coi như không có xảy ra vấn đề, hơn phân nửa cũng đã cùng chín đại Tiên Môn quyết liệt, bởi vậy mới đấu đá đến cục diện bây giờ.

Kể từ đó, thì có thể thông qua vị đã từng là Thái Nhất Huyền Tiên này hiểu được một chút bí mật.

Đồng thời cũng có thể tăng lên tu vi của Nguyên Anh.

...

Tổng Trung dốc hết toàn lực mà chạy về Quận Thành Lâm Giang.

Trực tiếp đi Nạp Hiền Đường tìm Huệ Thế.

Lúc này Huệ Thế đang cùng Bùi Việt Chi thương nghị chuyện liên quan tới chính thể cơ cấu của Nạp Hiền Đường.

“Tổng tiên sinh, tại sao ngài trở lại? ” Bùi Việt Chi thấy Tổng Trung vội vã mà đến, có chút ngoài ý muốn.

Chính hẳn chẳng qua là Nội Cảnh, mặc dù trên danh nghĩa là quản sự Nạp Hiền Đường, nhưng đối với hai vị Nhân Tiên Tổng Trung, Đường Hoài Nghĩa này vẫn tương đối tôn kính.

“Chuyện ở Thành Quan Châu xử lý xong, nhưng lại có một đại sự. ” Tổng Trung giải thích, hẳn không có nói thẳng là đại sự gì, bởi vì trước khi tới đã bị Đường Hoài Nghĩa dạy một phen, biết rõ mình phải báo cáo tình huống như thế nào.

“Đại sự?” Bùi Việt Chi nghe vậy hơi sững sờ, ngay sau đó nhìn Huệ Thế bên cạnh, sau đó mỉm cười nói “Ta còn có một số việc phải xử lý, các người trước trò chuyện.”

Nói xong, hắn liền trực tiếp đứng dậy rời đi.

“...” Tống Trung thấy vậy còn có chút ngỡ ngàng, chờ sau khi Bùi Việt Chi rời khỏi, hạ thấp giọng nói với Huệ Thế “Trần Thiên Nhân, chúng ta như vậy có phải không tốt lắm không? Đây dù sao cũng là địa bàn Bùi gia.”

“Không sao, thật ra thì hắn đã biết thân phận của ta, lại cũng không có động thái gì, chuyện này ý nghĩa đây là ý của vị Bùi Thiên Nhân kia.” Huệ Thế khoát tay một cái, mỉm cười nói “Tống tiên sinh vội vã trở về, có phải là có tin tức về Tiên Tôn?”

“Không sai, Tiên Tôn ngay tại Thành Quan Châu!” Tống Trung gật đầu nói.

“Quá tốt!” Huệ Thế lập tức hưng phấn lên, vui vẻ nói “Đi cùng ta thu thập một chút lễ vật, lập tức cùng ta đi bái kiến Tiên Tôn, ta nhưng mà đã góp nhặt rất nhiều tin tức, đang chờ báo cáo cho Tiên Tôn đây.”

...

Sau khi Bùi Việt Chi đi ra Nạp Hiền Đường, tinh tâm trầm tư chốc lát liền làm ra quyết định.

Hắn gọi người làm, trầm giọng nói: “Chuẩn bị xe ngựa, lại cầm tới một hộp trái cây thái gia gia thích ăn cho ta, đưa ta đi biệt viện Dưỡng Tâm thành Nam.”

Biệt viện Dưỡng Tâm chính là trụ sở của vị Bùi Thiên Nhân kia, là chủ sự của nhà họ Bùi ở Lâm Giang bây giờ, cũng là chỗ nòng cốt nhất.

Chương 356: Lão thái gia Bùi gia chuẩn bị liều chết (1)

Dưỡng Tâm biệt viện là xây dựng vào 70 năm trước.

Lúc đó nhà họ Bùi ở Lâm Giang dưới sự dẫn dắt của Bùi Thanh Thu, hoàn toàn tách khỏi chín họ hai mươi bốn nhà.

Hơn nữa còn cùng Hoàng Thất Đại Chu và Đạo Nhất Cung bắt đầu hợp tác thân mật.

Không hề chịu đến Tiên Môn áp chế.

Từ đó về sau, danh vọng của Bùi Thanh Thu ở Bùi gia như mặt trời ban trưa, dần dần trở thành chủ sự của cả gia tộc, cũng là nòng cốt của cả gia tộc.

Toàn bộ Bùi gia dường như đang hướng về độ cao mới phát triển.

Nhưng Bùi Thanh Thu rất rõ, đây chỉ là mặt ngoài mà thôi, thực lực của Tiên Môn xa xa không phải mình có thể so sánh.

Nếu như không phải vì còn vị kia của Đạo Nhất Cung, cùng Cửu lão của Tiên Môn lại có chút vấn đề, chỉ dựa vào bản thân cùng vị kia trong Hoàng Cung Đại Chu, căn bản cũng không đủ để đối kháng lại chín đại Tiên Môn.

Vì vậy, ở ngay sau khi tách riêng thành công, hắn liền phái người xây dựng tòa Dưỡng Tâm biệt viện này.

Chuyên môn dùng để tu luyện.

Chỉ có tăng lên thực lực của mình, mới có thể để cho nhà họ Bùi ở Lâm Giang kéo dài phát triển tiếp.

Bằng không chờ sau khi chính mình chết già, cả gia tộc cũng chắc chắn tan thành mây khói.

Cũng may, trải qua 70 năm tu luyện này, Bùi Thanh Thu đã có đủ lực lượng gắng gượng chống lại Tiên Môn.

Nhưng mà gần đây thế cục đột biến, sự cân bằng này sắp bị phá vỡ.

Bùi gia lại phải nguy hiểm.

...

Dưỡng Tâm biệt viện là một khu nghỉ ngơi tạo hình tinh xảo.

Mặc dù kích thước không hề lớn, nhưng được xưng là một bước một phong cảnh.

Hiên nhiên mỗi một chỗ bày biện đều trải qua suy nghĩ tài tình.

Rừng trúc, giả sơn, bờ hồ.

Bùi Thanh Thu đang ngồi trên một cái ghế đá trong đình bên bờ hồ, người mặc áo dài màu xanh nhạt, trong tay nhẹ nhàng phe phẩy quạt tròn, quạt gió cho lò lửa nhỏ bằng đất đỏ, bình sứ phía trên sùng sục sùng sục mà bốc hơi.

Trong không khí tràn đầy mùi trà thấm tim gan người.

Bộ dáng của hắn lúc này nhìn đã hơn 40 tuổi, dung mạo mặc dù vẫn anh tuấn, nhưng năm tháng đã để lại vết tích trên mặt của hắn, khóe mắt xuất hiện nếp nhăn, râu cũng có chút rậm rạp.

Chẳng qua là, ánh mắt của hắn cũng biến thành vô cùng thâm thúy, dường như ẩn chứa bí mật vô tận.

Lúc Bùi Việt Chi đến nơi này, Bùi Thanh Thu mới vừa đem một lò nước trà này nấu xong.

“Ha ha ha, cháu ngoan, tới thật rất đúng lúc nha.” Bùi Thanh Thu thấy hắn tới, nhất thời liền nở nụ cười.

Sau đó, hắn trực tiếp đem bình sứ nóng bỏng nhắc lên, lấy hai cái chén ngọc tinh xảo, rót đầy nước trà mùi hương thơm mát vào trong, cười nói “Tới nếm thử một chút, trà Xuân Sơn Hương Lộ này chính là phải uống lúc nóng hôi mới có mùi vị.”

“Đa tạ thái gia gia.” Bùi Việt Chi như thường lệ sấp tới, đem hộp quà trái cây để ở một bên, cầm lên một cái chén ngọc trong đó, tỉ mỉ thưởng thức một ngụm, thở dài nói: “Răng môi lưu hương, trà ngon a!”

“Ha ha, đương nhiên là trà ngon.” Bùi Thanh Thu cười nói “Trà này là đồ chơi hiếm có trong Hoàng Cung Đại Chu, thái gia gia ta cố ý từ bên trong đem ra.”

“A chuyện này...” Bùi Việt Chi á khẩu không trả lời được, không biết nên nói cái gì, ở trong Hoàng Cung Đại Chu lấy đồ, trong thiên hạ này chỉ sợ cũng chỉ có vị thái gia gia nhà mình dám làm đi.

“Được rồi, không đùa ngươi.” Bùi Thanh Thu buông xuống chén ngọc, trầm giọng nói “Cháu ngoan, nhìn vẻ mặt lo lắng của ngươi, là gặp phải khó khăn gì rồi hả?”

“Khó khăn thật ra cũng không phải, chẳng qua là có một chuyện không biết nên xử lý như thế nào, nghĩ muốn hỏi thái gia gia ngài một câu.” Bùi Việt Chi hơi nghĩ ngợi sau đó nói “Ngài biết, con làm một cái Nạp Hiên Đường, có một tên phụ tá.”

“Nói một chút đi.” Bùi Thanh Thư lại rót cho mình một ly trà, nhẹ nhàng gật đầu.

” Ừm, tên phụ tá này, tên là Trần Thế Huệ, cao thủ Thần Cảnh, là con chiêu mộ vào ở hai tháng trước, ” Bùi Việt Chi giới thiệu “Hắn làm chuyện gì cũng ngay ngắn rõ ràng, đoạn thời gian trước còn chiêu mộ được hai vị Nhân Tiên.

“Ở phương diện năng lực, hắn không nghi ngờ chút nào là hết sức xuất sắc. Nhưng gần đây con phát hiện hắn quá không tầm thường, thực lực của hắn hẳn là hơn xa Thần Cảnh, có thể là Nhân Tiên hoặc là Địa Tiên, thậm chí cao hơn...

“Kết hợp với thời gian hắn hiện thân, con có chút hoài nghi, hẳn chính là cái tên Thiên Nhân hạ giới gần đây huyền nào nhồn nháo, bị chín đại Tiên Môn liên thủ lùng bắt.”

“Ồ? ” Bùi Thanh Thư nghe vậy khẽ ồ lên một tiếng, hơi trầm ngâm, vuốt cằm nói ” Nếu thật là cái vị Thiên Nhân hạ giới đó, quả thật là phải coi trọng, đứng sau lưng hắn có thể là một vị đại năng đệ ngũ cảnh đỉnh phong.”

“Đệ, đệ ngũ cảnh đỉnh phong? ! ” Bùi Việt Chi nghe vậy có chút ngây người, kinh ngạc nói “Thái gia gia ngài là nói cảnh giới đệ ngũ của Tiên Giới sao? Cõi đời này còn có tồn tại mạnh mẽ như vậy?”

“Chúng ta chưa từng thấy, cũng không có nghĩa là không có.” Bùi Thanh Thư có chút thộn thức nói “Đừng nói là cảnh giới đệ ngũ của Tiên Giới, coi như là tầng thứ cao hơn, cũng nhất định là có.”

“Vậy, vậy con bây giờ phải làm gì? ” Bùi Việt Chi bây giờ cả người đều có chút ngơ ra, làm sao cũng không nghĩ tới, chính mình lại chiêu mộ được một nhân vật lợi hại như vậy.

Thủ hạ của đại năng cảnh giới đệ ngũ Tiên Giới?

Quá bất hợp lí!

Chương 357: Lão thái gia Bùi gia chuẩn bị liều chết (2)

“Không cần kinh hoàng, nếu hắn có thể ở nơi này của người an an ôn ôn làm việc hai tháng, liền ý nghĩa là không có ác ý với chúng ta.” Bùi Thanh Thu mỉm cười nói “Coi như hắn thật có ác ý gì, Thiên Nhân tâm thường đối với thái gia gia ta mà nói cũng không coi vào đâu.”

Võ công hắn tu luyện hết sức đặc thù, cũng không phải là võ công trên ý nghĩa bình thường.

Mặc dù cảnh giới tối cao chỉ tới tầng thứ tương tự với Thiên Nhân, nhưng chỉ cần tiếp tục tu luyện, sức mạnh liền có thể tăng trưởng liên tục không ngừng, thực lực tự nhiên cũng có thể một mực giương cao.

Cho đến ngày nay, thực lực của hắn thậm chí đã vượt qua Thiên Quân, đạt tới tầng thứ có thể so với Phật Đà.

Ở dưới tình huống Cửu lão của Tiên Môn không cách nào ra tay.

Thực lực như vậy đã đủ để cùng Tiên Môn chống lại.

“Có điều...” Bùi Thanh Thu bỗng nhiên chuyển đề tài, trầm giọng nói “Chân chính phải chú ý, vẫn là vị đại năng phía sau người này, nếu như vị đại năng kia thật đi tới Thiên Khư Giới, chắc chắn sẽ nhắc lên sóng gió kinh hoàng.”

“Cháu trai, người phải thường xuyên lưu ý động tĩnh của hắn, vị đại năng sau lưng hắn cũng đối địch với Tiên Môn, địch nhân của địch nhân thì có hy vọng trở thành bạn, có lẽ hắn có thể trở thành minh hữu của chúng ta.”

“Thái gia gia, cháu đang muốn nói đây.” Bùi Việt Chi nghe vậy vội vàng nói “Có lẽ vị đại năng ngài nói kia đã tới...”

Sau đó, hắn liền đem chuyện Tống Trung, Đường Hoài Nghĩa đi Huyện Quan Châu, cùng với chuyện Tống Trung một mình trở lại, lại dường như có chuyện bí mật gì phải nói cho Trần Thế Huệ nói một lần.

“Phán đoán của người không sai.” Bùi Thanh Thu gật đầu một cái, thần sắc cũng biến thành ngưng trọng, đem ly trà buông xuống “Vị đại năng kia có lẽ đã đến Huyện Thành Quan Châu, ta hắn là phải đi gặp hắn một chút.”

“Thái gia gia, điều này, điều này quá nguy hiểm!” Bùi Việt Chi nghe vậy nhất thời liền luống cuống “Ngài mới vừa

rồi cũng nói, người kia có thể là một vị cường giả cảnh giới đệ ngũ của Tiên Giới a.”

“Hắn càng mạnh, ta thì càng muốn đi, cũng nhất định phải đi.” Bùi Thanh Thu lắc đầu một cái, đứng dậy, nhìn Bùi Việt Chi, trầm giọng nói ” Đây có thể là một người đồng minh của chúng ta.

“Ta phải đi gặp hắn, hơn nữa còn phải lộ ra đây đủ tôn trọng, tranh thủ hợp tác, tranh thủ liên thủ. Nếu không, Bùi gia chúng ta, còn có Đại Chu, thậm chí là Đạo Nhất Cung đều phải nguy hiểm.”

“Đây, thái gia gia, bộ chín đại Tiên Môn sắp có động tác gì sao? Bọn họ có thể làm gì...” Bùi Việt Chi có chút mê mang.

Từ sau khi nhà họ Bùi ở Lâm Giang tách riêng ra, cùng Hoàng Triều Đại Chu và Đạo Nhất Cung thành lập liên minh, chín đại Tiên Môn vẫn luôn không lộ ra tính chất công kích đặc biệt mạnh, sau đó hẳn cho rằng song phương là thế lực ngang nhau

Nhưng bây giờ nghe qua ý của thái gia gia mình, cũng không giống như là như vậy.

“Trải qua 70 năm bình tĩnh, đều bắt nguồn ở việc Cửu lão trong Tiên Môn không cách nào bình thường ra tay, cùng với cái vị kia của Đạo Nhất Cung vẫn còn ở đó.” Bùi Thanh Thu lắc đầu thở dài nói “Bây giờ không giống vậy.”

“...” Bùi Việt Chi nghe vậy rơi vào trầm mặc, hẳn hiểu được loại chuyện tăng thứ này đã không phải là hắn có thể chạm đến.

Chẳng qua là hắn không nghĩ tới, chính mình chẳng qua là tới hỏi một chút chuyện về Trần Thế Huệ, lại sẽ tiếp xúc được bí mật liên quan đến sống còn của cả gia tộc.

“Được rồi, lời thái gia gia mới vừa nói, người ghi nhớ trong lòng là tốt, chớ cùng người khác nói.” Bùi Thanh Thu nhẹ nhàng sờ đầu cháu mình, mỉm cười nói “Chuyện này giao cho thái gia gia xử lý là được, người cứ làm tốt chuyện của mình.”

“Thái gia gia, nhớ như vị đại năng kia gây bất lợi cho ngài thì sao?” Bùi Việt Chi lo lắng nói.

“Vậy cũng phải đi, đây là cơ hội duy nhất, bỏ lỡ, toàn bộ Bùi gia cũng chỉ có thể chờ chết.” Thái độ của Bùi Thanh Thu rất kiên quyết, sau đó hẳn như là nghĩ tới điều gì, trực tiếp xoay người trở về phòng.

Chỉ chốc lát sau, khi hắn từ trong phòng đi ra, trong tay nhiều hơn một phong thư được niêm phong lại.

“Cháu ngoan, nêu mà ta không thể trở về, ngươi liền đem phong thư này đưa đi Hoàng Thành Đại Chu, tìm một cung nữ tên là Dư Vi, nàng sẽ đem phong thư này đưa đến chỗ cần đến.”

Bùi Thanh Thư đem phong thư này giao cho Bùi Việt Chi.

“Thái gia gia, ngài thật muốn như vậy sao?” Bùi Việt Chi không nén nổi bi thương trong lòng, hẳn đã cảm giác thái gia gia của mình là làm xong chuẩn bị liêu chết.

Dù sao, đối phương có thể là một vị đại năng cảnh giới đệ ngũ Tiên Giới, cường đại vượt quá tưởng tượng.

“Đây là chuyện ta phải làm.” Bùi Thanh Thư trầm giọng nói.

Sau đó, hẳn liền đứng dậy rời đi ngôi biệt viện này.

Ở lúc bay lên bầu trời, Bùi Thanh Thư nhìn một chút phương hướng Hoàng Thành Đại Chu, thâm nghĩ trong lòng: “Nếu ta lần này không về được, chuyện tìm Tiên Tôn cũng chỉ có thể giao cho người...”

Cuối cùng, hẳn bình ổn tâm tình một chút, hướng phương hướng Huyện Thành Quan Châu bay đi.

...

Nhờ vào Cửu Hỏa Viêm Long trợ giúp, Huệ Thế đi đường tốc độ cực nhanh.

Tổng Trung vừa mới tới Quận Thành Lâm Giang, hẳn liền lại dẫn Tổng Trung quay trở về Huyện Thành Quan Châu.

Toàn bộ quá trình đều không tốn thời gian bao lâu.

Sau khi đi tới Thành Quan Châu, hai người chạy thẳng tới chỗ khách sạn Thôi Hằng ở.

Điều này tự nhiên liền bị Tôn Vạn Thế bí mật quan sát chú ý tới, trong lòng càng tin chắc người trong khách sạn này tuyệt đối có vấn đề.

Chẳng qua, vẫn là phải chờ đến khi thời cơ thích hợp, cùng với đem tình huống bên trong dò xét rõ ràng rồi, mới có thể hành động.

Nhưng ngay khi Tôn Vạn Thế tránh ở trong tử lâu, suy nghĩ kế hoạch hành động, linh giác của hắn bỗng nhiên rung động, cảm thấy một cỗ khí tức cực kỳ to lớn từ Quận Thành Lâm Giang bên kia bay tới.

“Chuyện gì xảy ra, cỗ khí tức này cảm giác có chút quen thuộc a, chẳng lẽ...” Tôn Vạn Thế cau mày mà nhìn lên bầu trời, một cái chớp mắt tiếp theo, ánh mắt liền động lại.

“Bùi, Bùi Thanh Thư! Hẳn làm sao sẽ tới nơi này? !”

Chương 358: Xa cách một trăm năm mười năm gặp lại (1)

Bùi Thanh Thu!

Cái tên này đối với Thiên Nhân Tiên Môn mà nói, gần như là một cái cấm kỵ.

70 năm trước, nhà họ Bùi ở Lâm Giang vẫn chỉ là một con chó chịu cai quản của Huyện Hoàng Thiên Cung .

Nhưng từ sau khi tên Bùi Thanh Thu này đột nhiên xuất hiện, nhà họ Bùi ở Lâm Giang liền thoát khỏi sự khống chế của Tiên Môn, tự lập môn hộ.

Đây là một cường giả hoàn toàn không dựa vào đan dược của Tiên Môn trở thành Thiên Nhân, dĩ nhiên là khiến cho đoàn thể một đám Tiên Môn coi là kẻ thù mà nhắm vào.

Lúc đó, Bùi Thanh Thu mới vừa tuyên bố nhà họ Bùi ở Lâm Giang độc lập, Huyện Hoàng Thiên Cung liền phái ra hai vị Thiên Nhân muốn lùng bắt hắn, những Tiên Môn khác cũng đều làm xong chuẩn bị xem kịch vui.

Dù sao, từ xưa tới nay, thế tộc hào phú dám cả gan phạm kháng Tiên Môn cũng không phải là không có, nhưng đều không ngoại lệ sẽ bị nghiền ép triệt để, bị coi là công cụ để giết gà dọa khỉ.

Trong mắt của rất nhiều cường giả Tiên Môn, nhà họ Bùi ở Lâm Giang chẳng qua chỉ là một con “Gà ” nhảy ra mà thôi.

Nhưng kết quả cuối cùng lại ngoài dự liệu của mọi người.

Hai gã Thiên Nhân của Huyện Hoàng Thiên Cung kia trực tiếp liền bị Bùi Thanh Thu đánh thành trọng thương, gần như là bị giết ngay tại chỗ, thậm chí ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có.

Cuối cùng Bùi Thanh Thu còn phái người đem hai gã Thiên Nhân kia đưa về Huyện Hoàng Thiên Cung.

Đại năng Thiên Tiên của Huyện Hoàng Thiên Cung vì vậy giận dữ, trực tiếp vọt tới Quận Thành Lâm Giang, muốn tự tay giết Bùi Thanh Thu, nhưng lại chỉ có thể cùng Bùi Thanh Thu đánh ngang tay, căn bản là không cách nào có thể bắt được.

Lấy phong thái Thiên Nhân, chiến hợa Thiên Tiên, đây là chuyện từ xưa đến nay chưa hề có, khắp thế gian đều kinh ngạc.

Trải qua trận chiến này, Bùi Thanh Thu danh chấn Thiên Khư Giới.

Song, cũng chính bởi vì nguyên nhân này, hãn chính thức bị những Tiên Môn khác nhìn chăm chăm.

Bắt đầu không ngừng có đại năng Thiên Tiên của Tiên Môn tìm nhà họ Bùi ở Lâm Giang phiên toái.

Nhưng không có người nào có thể đem Bùi Thanh Thư đánh bại.

Ngược lại làm cho uy danh của hãn càng vang dội.

Hơn nữa, ở sau khi Bùi Thanh Thư danh chấn thiên hạ không lâu, Hoàng Đế Đại Chu từ trước đến giờ đều vô cùng cung thuận đối với Tiên Môn đột nhiên tuyên bố thoái vị, nhường ngôi vị hoàng đế.

Đặng cơ xưng Đế là một vị nữ nhân hoàng tộc trẻ tuổi.

Lại cũng là một vị Thiên Nhân!

Hơn nữa, không lâu sau khi vị Nữ Đế này đăng cơ, liền cùng nhà họ Bùi ở Lâm Giang bên này thành lập liên minh, tỏ vẻ sẽ cùng tiến cùng lui, đồng thời chống cự sự chèn ép của Tiên Môn.

Loại hành vi này trực tiếp chọc giận chín đại Tiên Môn.

Đông đảo Thiên Nhân, Thiên Tiên tụ tập đến Quận Thành Lâm Giang, coi như là Chu Thiên Tinh Đầu Các từ trước đến giờ rất cẩn thận cũng không nhìn được tham dự vào, liền thủ lại, muốn tru diệt Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh.

Thậm chí có lời đồn là ngay cả đại năng cấp Thiên Quân đều đã núp trong bóng tối, tùy thời chuẩn bị động thủ.

Nhưng ngay thời khắc mấu chốt, cái vị kia của Đạo Nhất Cung bỗng nhiên giáng xuống một đạo pháp chỉ, trực tiếp đè ép khiến đám người Tiên Môn tại chỗ vô lực phản kháng.

Đồng thời Đạo Nhất Cung cũng cùng hai nhà này kết thành liên minh.

Trận liên thủ vây công này của chín đại Tiên Môn vì vậy mà không giải quyết được gì, dừng ở lúc đó.

Mặt mũi của chín đại Tiên Môn vì vậy mà mất hết.

Chẳng qua, khi đó vẫn không có ai đem nhà họ Bùi ở Lâm Giang cùng Nữ Đế Đại Chu coi ra gì.

Ở trong mắt rất nhiều người, thế lực hai nhà này chẳng qua chỉ là bị Đạo Nhất Cung che chở mà thôi.

Nhưng từ 30 năm trước bắt đầu, Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh liền dần dần trở thành tâm kị của người trong Tiên Môn.

Hai người này từ 30 năm trước bắt đầu, liền bắt đầu khắp nơi đánh giết Thiên Nhân của chín đại Tiên Môn, thậm chí là Thiên Tiên, hơn nữa đều là tách ra hành động, độc lập hoàn thành, nhất kích tất sát, chưa bao giờ kéo dài.

Ngắn ngủi trong vòng mấy năm, liền có hơn mười tên Thiên Nhân, ba gã Thiên Tiên ngã xuống.

Mà Bùi Thanh Thu cùng Nữ Đế Đại Chu đều là không mất một sợi tóc.

Càng ly kỳ là cảnh giới của hai người bọn họ vẫn là tầng thứ Thiên Nhân, nhưng cũng đã có thực lực nghiền ép Thiên Tiên.

Đề biết rõ điều bí mật này, chín đại Tiên Môn của lần nữa phát động công kích đối với hai người Bùi, Lý.

Cuối cùng trực tiếp dẫn tới một tên Thiên Quân ngã xuống.

Từ đó về sau, tên của hai người Bùi Thanh Thu cùng Lý Minh Quỳnh, là bóng ma cùng cấm kỵ của tất cả mọi người trong Tiên Môn, sẽ tận lực tránh nhắc tới.

Gần ba mươi năm nay, thế cục ổn định, cũng là bởi vì trận chiến ấy mà tới.

Ổn định thời gian lâu dài, bất luận là nhà họ Bùi ở Lâm Giang, Hoàng Thất Đại Chu, hay là thế tộc hào phú, hoặc là đông đảo Tiên Môn, đều theo bản năng cho là tháng ngày này sẽ một mực tiếp tục ổn định.

Nhưng bây giờ, Tôn Vạn Thế lại phát hiện mình có thể là nghĩ lầm rồi.

Bùi Thanh Thu đến rồi!

Hắn tới gặp cái tên Thiên Nhân hạ giới núp ở trong Thành Quan Châu, mục đích căn bản chỉ sợ là muốn gặp vị cường giả sau lưng tên Thiên Nhân hạ giới này.

Nghĩ tới đây, Tôn Vạn Thế bỗng nhiên cảm thấy rùng mình, trong lòng hiện ra cảm giác sợ hãi nồng đậm, không khỏi thàn nói: “Sư tôn nói không sai, ta tiếp cận trận đấu đá này, có lẽ thật đúng là đang tìm cái chết a!”

Vì vậy, hắn quyết định thật nhanh, trực tiếp lạng lẽ rời đi Huyện Thành Quan Châu, đi đến chỗ sơn động lúc trước sư phụ nhà mình ở.

Nhưng mà mới vừa vào sơn động, Tôn Vạn Thế cũng cảm giác có điềm không đúng.

“Làm sao lại quanh quẽ như vậy, khí tức của sư tôn đều không có ở đây, chẳng lẽ... Sư tôn?!”

Trong lòng của hắn hoảng hốt, vội vàng vọt vào.

Tôn Vạn Thế đi tới bên trong động phủ, phát hiện nơi này ngay cả một cái bóng người cũng không còn, chỉ lưu lại một phong thư.

Hắn đem phong thư cầm lên nhìn một lần, tức thì khòe miệng co quắp.

“Đồ nhi ngoan, nơi này nguy hiểm, sư phụ đi trước, ngươi nếu thấy tin, cũng mau mau rời đi đi.”

Sư tôn lại chạy? !

Còn là chạy một mình! !

Đều không dẫn ta!

Tôn Vạn Thế đầu tiên là cảm thấy cạn lời, ngay sau đó liền cảm thấy khủng hoảng, sư tôn đều quả quyết trốn như vậy, chính mình nếu mà còn cứng đầu muốn đi dò xét, vậy thật là tìm cái chết.

“Đi, đi! Phải đi!”

Nhưng mà, khi hắn đi ra sơn động, chợt gặp được một con Tiểu Hỏa Long cỡ nhỏ, đang lơ lửng giữa không trung, hướng về phía hắn nháy mắt.

“Gào gừ!”

Không gian bốn phía bỗng nhiên trở nên nóng bỏng.

Nhưng mà Tôn Vạn Thế lại cảm giác tay chân mình phát rét, như rơi vào hầm băng!

Chương 359: Xa cách một trăm năm mười năm gặp lại (2)

Trong khách sạn Huyện Thành Quan Châu.

Huệ Thế mang tâm tình vô cùng kích động gặp được Thôi Hằng, hẳn một mực cung kính hành lễ nói ” Huệ Thế ra mắt Tiên Tôn.”

Tổng Trung ở bên cạnh hẳn cũng vội vàng hành lễ theo.

“Không cần đa lễ. ” Thôi Hằng khoát tay một cái, lộ vẻ nhìn một chút Đường Hoài Nghĩa cùng Tổng Trung bên cạnh, nói với Huệ Thế “Việc ngươi làm hơn hai tháng nay, ta cũng nghe hai người bọn họ nói qua, làm rất không tồi.”

“Thuộc hạ đều là tuân theo nhiệm vụ Tiên Tôn ngài bố trí mà làm. ” Huệ Thế lấy xuống lễ vật trên lưng mình, từ bên trong lấy ra từng quyển sách, dâng tặng cho Thôi Hằng ” Tiên Tôn, những thứ này chính là một ít tình huống thực tế đệ tử dò xét đến ở Quận Thành Lâm Giang “

“Rất tốt. ” Thôi Hằng đối với Huệ Thế hết sức hài lòng, sau khi đem các loại sách vở nhận lấy, thu vào trong tay áo, bỗng nhiên như là lòng có cảm giác, nhìn một chút bên ngoài, khẽ cười nói “Các ngươi thấy vị Bùi Thiên Nhân của nhà họ Bùi thế nào ?”

Bùi Thiên Nhân?

Huệ Thế nghe vậy sững sờ, sau khi hơi nghĩ ngợi nói: “Thuộc hạ cũng chưa gặp qua vị Bùi Thiên Nhân này, nhưng mà thông qua giao lưu cùng một số người trong Bùi gia cùng với một số người trong Quận Thành Lâm Giang, có thể biết vị Bùi Thiên Nhân này danh vọng cực cao.

“Trong một ít tình huống thuộc hạ tra được cũng tỏ rõ, vị Bùi Thiên Nhân này mặc dù chỉ là Thiên Nhân, nhưng lại có thực lực có thể so với Phật Đà, là là một trong những cường giả mạnh nhất thời này.

“Theo sinh hoạt của bách tính trong Quận Thành Lâm Giang đến xem, hẳn chắc không phải là một người sẽ chèn ép trăm họ, làm mưa làm gió, nói tóm lại, thuộc hạ cảm thấy người này hẳn không xấu.”

“Không xấu là đủ rồi. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, lại nhìn về phía Đường Hoài Nghĩa cùng Tổng Trung, mỉm cười nói: “Hai vị cảm thấy thế nào?”

“Ta?”

“Chúng ta?”

Đường Hoài Nghĩa cùng Tống Trung nghe vậy trở mắt nhìn nhau, ngay sau đó đều có chút ngưng ngưng lắc đầu một cái.

“Tiên Tôn, chúng ta chỉ là Nhân Tiên, hiểu biết về Bùi Thiên Nhân giới hạn trong tin đồn, mà một ít lời đồn này phần lớn đều là Tiên Môn tung ra.” Đường Hoài Nghĩa cười khò nói “Ồ trong miêu tả của người trong Tiên Môn, Bùi Thiên Nhân tàn nhẫn thích giết chóc, mỗi ngày đều muốn ăn trẻ nít, thật là không phải là người.”

“Ta cũng nghe nói giống vậy.” Tống Trung đầu tiên là gật đầu phụ họa, sau đó lại cường điệu nói “Người trong Tiên Môn ích kỷ lại vô sỉ, nhất định khi đó vì bôi nhọ Bùi Thiên Nhân, tung tin nhảm khắp nơi.”

“Các ngươi chờ lát nữa liền có thể gặp hẳn một chút.” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Hả?”

“Cái gì?”

“Gặp Bùi Thiên Nhân? !”

Ba người nghe vậy đều ngẩn ra.

...

Bùi Thanh Thư lúc này đã vào thành.

Đề tỏ lòng tôn trọng đối với vị đại năng hư hư thực thực thuộc cảnh giới đệ ngũ kia.

Hắn từng bước từng bước hướng tòa khách sạn kia đi tới.

Đi qua con đường này, đi ngang qua cảnh tượng phồn hoa hưng thịnh nơi này, trong lòng Bùi Thanh Thư cảm khái rất nhiều.

Cũng không biết chính mình năm sau còn có thể thấy quang cảnh như vậy hay không.

Vào giờ phút này, trong lòng vị Thiên Nhân danh chấn Hoàn Vũ này hết sức phức tạp, bước chân không tự chủ được chậm hơn rất nhiều.

Khi càng ngày càng đến gần tòa khách sạn kia, hắn liền cảm giác sự cảm khái trong lòng mình càng nặng, thậm chí cảm giác trong tâm linh của mình bắt đầu tràn ra các loại ký ức về quá khứ.

Khi còn bé tư chất cao tuyệt, muôn người chú ý, ý chí hăng hái, sau đó hai chân chịu khổ bị phế, rồi bị người oán giận, đôi xử lạnh nhạt, cùng với lạc vào Tiên Cảnh, lấy được tiên dược

Tiên Tôn ban thưởng, lần nữa khôi phục sức khỏe, cũng lấy được một quyển bảo điển thần công, thay đổi vận mệnh.

Tiếp nữa chính là các loại việc trải qua sau khi thành tựu Thiên Nhân.

Còn có chút việc nỗ lực làm cùng Lý Minh Quỳnh để tìm Tiên Tôn.

Từng chuyện một, từng cảnh tượng hình ảnh nhao nhao hiện lên trước mắt của hắn.

Điều này làm cho biểu tình trên mặt hắn trở nên hết sức phức tạp.

Trong lòng Bùi Thanh Thư không nhịn được thầm nói: “Chẳng lẽ đây là bản năng của ta đang quấy phá, theo bản năng cho rằng ta lần này chắc chắn phải chết, đây là sớm báo động cho ta rồi hả?”

Mặc dù hắn đã làm xong chuẩn bị liệu chết, nhưng khi sắp gặp một vị nhân vật mạnh mẽ như vậy, vẫn là khó tránh khỏi có chút thấp thỏm.

Có điều, hắn dù sao cũng là người trải qua sóng to gió lớn.

Sau khi hít sâu một hơi, Bùi Thanh Thư điều chỉnh tâm trạng, đi vào khách sạn này.

“Các hạ là?” Trương Sáu Minh ngăn cản hắn.

“Để cho hắn vào đi.” Thanh âm Thôi Hằng từ trên lầu truyền tới.

“...” Bùi Thanh Thư nghe được thanh âm này tức thì cứng đờ.

Trái tim vốn đang có chút thấp thỏm nhất thời hồi hộp lên, biểu tình trên mặt trở nên vừa mừng vừa sợ, càng nhiều hơn chính là khó tin.

“Xin mời.” Trương Sáu Minh nhường đường, không có chú ý tới trạng thái khác thường của Bùi Thanh Thư.

“Đa, đa tạ.” Bùi Thanh Thư sau khi mở miệng mới phát hiện thanh âm của mình lại có chút phát run, sau đó hắn từng bước từng bước đi lên thang lầu, đi tới trước cửa phòng chỗ Thôi Hằng ở “Tiền bối...”

Ầm!

Vừa lúc đó, hai cánh cửa gian phòng tự động mở ra, Thôi Hằng đang ngồi ở bên trong nhìn Bùi Thanh Thư, khẽ cười nói: “Hơn một trăm năm không thấy, người liền đã gọi ta là tiền bối?”

“Tiên, Tiên Tôn! ” Bùi Thanh Thư xưng hô như thường, quỳ trên đất, ký ức phủ đầy bụi ở trong đầu một trăm năm mươi năm qua bỗng nhiên toàn bộ đều trào dâng lên.

“Đệ tử Bùi Thanh Thư, ra mắt Tiên Tôn!”

Chương 360: Một cái thử nghiệm (1)

Trong nháy mắt khi nhìn thấy Thôi Hằng, cảm giác kinh hãi không gì sánh kịp thoáng cái tràn ngập trong đầu Bùi Thanh Thư.

Một trăm năm mươi năm truy tìm!

Một trăm năm mươi năm tìm kiếm!

Rốt cuộc mới gặp lại Tiên Tôn!

Chuyện này làm cho hắn kích động không thôi, thậm chí ngay cả thân thể đều có chút phát run.

Không chút nào giống cái vị “Bùi Thiên Nhân” khiến Thiên Nhân khắp Thiên Khư Giới coi là cấm kỵ.

Cùng lúc đó, hắn cũng đang vì cảm giác thấp thỏm của mình khi trước mà cảm thấy buồn cười.

Nếu như sớm biết người ở chỗ này là Tiên Tôn.

Vậy mình còn thấp thỏm gì chứ?

Nhất định là sẽ ngựa không ngừng vó chạy tới bái kiến Tiên Tôn a!

Lúc này, Đường Hoài Nghĩa cùng Tống Trung đứng ở trong phòng cũng đều sợ ngây người, bọn họ trọn vẹn hai mắt, không thể tin nhìn Bùi Thanh Thư ngã quỳ trên mặt đất.

Nếu như không phải là tận mắt nhìn thấy, bọn họ tuyệt đối sẽ không tin tưởng một màn trước mắt này.

Bùi Thiên Nhân lại sẽ hướng người quỳ lạy!

Chuyện này thật không thể tưởng tượng nổi!

Coi như thực lực Tiên Tôn cường đại đến một cái mức độ khó mà tin nổi, thậm chí có khả năng đã đạt đến cảnh giới trong truyền thuyết, nhưng phản ứng của Bùi Thiên Nhân cũng không nên lớn như vậy đi.

Hơn nữa, mới vừa rồi Bùi Thiên Nhân tự xưng cái gì?

Đệ tử? !

Lại là đệ tử? !

Đường Hoài Nghĩa cùng Tống Trung chú ý tới điểm này, trong lòng nhất thời liền dâng lên sóng gió kinh hoàng.

Chẳng lẽ...

Chẳng lẽ Bùi Thiên Nhân thật ra là đệ tử của Tiên Tôn? !

Không sai, nhất định là như vậy!

70 năm trước Bùi Thiên Nhân đột nhiên xuất hiện, còn nắm giữ võ công không cần Tam Nguyên Tiên đan liền có thể thành tựu Thiên Nhân.

Như vậy phía sau nhất định có người đang trợ giúp hắn a.

Thì ra vị Thôi Tiên Tôn này ngay từ 70 năm trước, thậm chí hàng trăm năm trước cũng đã làm ra bố trí ở trong Thiên Khư Giới sao?

Đây không khỏi cũng thật lợi hại!

Thôi Tiên Tôn tiêu tốn tâm lực như vậy, thật đúng là bỏ cục hoành tráng.

Chẳng lẽ là có mưu đồ kinh thiên gì sao?

Chỉ suy nghĩ một chút, nội tâm của hai người cũng kích động theo, hưng phấn lên, thân thể cũng theo đó phát run lên.

Huệ Thế ở một bên cũng đang suy tư quan hệ giữa Bùi Thanh Thu cùng Thôi Hằng.

Chẳng qua, hắn càng chú ý chính là thần thái của Thôi Hằng.

Ở khi thấy Bùi Thanh Thu, ánh mắt Thôi Hằng trở nên nhu hòa một chút, giống như là trưởng bối gặp được văn bối vậy.

“Chẳng lẽ vị Bùi Thiên Nhân này, thật sự là đệ tử của Tiên Tôn?” Huệ Thế không khỏi suy đoán nói.

...

Lúc này, Thôi Hằng nhìn Bùi Thanh Thu lễ bái trên đất, nhìn dung mạo đã có vẻ hơi già nua của hắn, trong lòng không khỏi có chút thôn thức.

Ở 150 năm trước, vị Bùi Thiên Nhân này còn chỉ là một đứa trẻ.

Nhưng bây giờ đã là tóc mai hoa râu, khóe mắt cũng có nếp nhăn.

“Đứng lên đi.” Thôi Hằng nhàn nhạt nói “Tới ngồi xuống bên cạnh ta.”

Mặc dù hắn cũng không chân chính thu Bùi Thanh Thu làm đồ đệ, nhưng dù sao cũng coi như có tình thầy trò.

Vì vậy hắn cũng không có sửa lại cách xưng đệ tử của Bùi Thanh Thu.

“Vâng, đệ tử tuân lệnh.” Bùi Thanh Thu mừng rỡ không thôi mà đứng dậy, ngồi trên một cái ghế bên cạnh Thôi Hằng,

vui vẻ nói “Tiên Tôn, ngài lúc nào tới nơi này? Đệ tử, đệ tử cũng không biết ngài đến, đều không thể nghênh đón ngài.”

Hiện tại trong lòng hắn mừng rỡ như điên.

Bởi vì Thôi Hằng mới vừa rồi đã công nhận tiếng “Đệ tử” này của hắn, đây cũng một lời tán đồng hắn tận lực theo đuổi một trăm năm mười năm, muốn có được.

Hy vọng Tiên Tôn coi chính mình là đệ tử.

Dù chẳng qua là đệ tử ký danh cũng tốt.

“Mới tới không lâu.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, quan sát Bùi Thanh Thư một chút, thờ dài nói “Nhìn bộ dáng bây giờ của ngươi, một trăm năm mười năm này, dường như trôi qua không phải là rất an ổn.”

“Đệ tử hồ thẹn.” Bùi Thanh Thư cúi đầu, cười khổ nói “Đối với chín đại Tiên Môn mà nói, chúng ta chính là dị đoan, là nhất định phải tru diệt, nếu không phải có vị kia của Đạo Nhất Cung, ta cùng sư muội phỏng chừng cũng sống không tới bây giờ.”

“Vị kia của Đạo Nhất Cung?” Thôi Hằng nghe vậy hơi nghi ngại, dò hỏi “Hắn bây giờ là cảnh giới gì, ngươi có biết không?”

“Hắn là ở phía trên cảnh giới đệ tứ Tiên Giới, đè ép Cửu lão Tiên Môn, nhưng lại cũng không lấy được bất tử chân tính, không có chân chính đột phá đến cảnh giới đệ ngũ Tiên Giới.” Bùi Thanh Thư giải thích.

“Nếu như thế mà nói, cái gọi là Cửu lão Tiên Môn hẳn chẳng qua là ở tầng thứ hai của cảnh giới đệ tứ, cảnh giới Thái Nhất Huyền Tiên?” Thôi Hằng ánh mắt hơi hơi nheo lại, ý niệm trong lòng thoáng chuyển “Chẳng qua là loại tầng thứ này sao?”

“Đệ tử gặp qua cái vị kia của Đạo Nhất Cung, hẳn là không thể nghi ngờ.” Bùi Thanh Thư gật đầu một cái, lại nói “Có điều, cái vị kia của Đạo Nhất Cung nói qua, trên người Cửu lão Tiên Môn có chỗ quý dị, để cho hắn kinh hãi, có lẽ dính đến tầng thứ cao hơn.”

“Vị kia của Đạo Nhất Cung bây giờ còn tốt chứ?” Thôi Hằng dò hỏi.

“Thọ nguyên sắp hết.” Bùi Thanh Thư thờ dài một cái nói “Chỉ cần cái vị kia của Đạo Nhất Cung tọa hóa, Cửu lão Tiên Môn liền không cô kỵ nữa, ta cùng sư muội phỏng chừng đều nguy hiểm.”

“Có ta ở đây, các ngươi không có việc gì.” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Đệ tử đa tạ Tiên Tôn! ” Bùi Thanh Thư liền vội vàng hành lễ.

Chương 361: Một cái thử nghiệm (2)

“Người có biết, Cửu lão Tiên Môn đều là trạng thái gì?” Thôi Hằng lại hỏi.

“Cửu lão Tiên Môn lúc trước đang một mực bế quan, gần đây có lời đồn sắp xuất quan.” Bùi Thanh Thư nói “Cái vị kia của Đạo Nhất Cung phán đoán là Cửu lão cần áp chế lực lượng quý dị trong cơ thể, cho nên mới một mực bế quan không ra.”

“Vậy cỗ lực lượng quý dị kia là cái gì?” Thôi Hằng hỏi.

“Không biết, cái vị kia của Đạo Nhất Cung cũng không nói rõ.” Bùi Thanh Thư lắc đầu một cái.

“Xem ra vẫn là phải dành thời gian đi Đạo Nhất Cung một chuyến.” Thôi Hằng mỉm cười đứng lên, nói với Bùi Thanh Thư “Theo ta lên trời đi một chút đi.”

“Vâng, Tiên Tôn!” Bùi Thanh Thư vội vàng gật đầu đứng dậy theo.

Một cái chớp mắt tiếp theo, hắn liền cảm giác trước mắt mình mơ hồ một hồi, bên tai truyền đến âm thanh cuồn cuộn phong gào thét, định thần nhìn lại, liền phát hiện mình đã ở trên đám mây.

Thôi Hằng thì đứng ở bên cạnh của hắn, ánh mắt đang ngóng nhìn phương xa, bỗng nhiên nói: “Thanh Thư, người từng đi hạ giới chưa?”

“Không có.” Bùi Thanh Thư lắc đầu một cái, hắn không hiểu vì sao Thôi Hằng lại đột nhiên hỏi cái này, nhưng vẫn là thành thật trả lời “Đủ loại tình huống ở Thiên Khư Giới, đều không cho phép con rời đi.”

“Nếu như người đi qua hạ giới, liền sẽ phát hiện, Thiên Khư Giới thật ra thì nhỏ một cách lạ kỳ.” Ánh mắt Thôi Hằng thâm thúy, trầm giọng nói “Một cái thế giới trời tròn đất vuông, còn tồn tại biên giới của đất đai cùng đại dương, cái thế giới này rất nhỏ.”

“...” Bùi Thanh Thư không nói gì, hắn không hiểu ý Thôi Hằng nói là gì.

“Lúc trước ta còn tưởng rằng Cửu lão Tiên Môn phải chăng là cảnh giới đệ lục của Tiên Giới, thậm chí cảnh giới cao hơn, dù sao bọn họ ngay từ ba ngàn năm trước cũng đã là Huyền Tiên cảnh giới đệ tứ.” Thôi Hằng mỉm cười nói “Bây giờ nhìn lại, hắn là không có khả năng lắm, ao nhỏ như vậy, làm sao có thể thoát ra nhiều Thần Long như vậy?”

“Tiên Tôn quá lo lắng, Cửu lão Tiên Môn làm sao có thể là cảnh giới đệ lục. ” Bùi Thanh Thư chính là kinh ngạc không biết Thôi Hằng vì sao lại có loại ý nghĩ này “Toàn bộ Thiên Khư Giới phòng chừng cũng không có tồn tại cảnh giới đệ ngũ Tiên Giới.”

“Cho nên, sau khi nghe lời nói của ngươi, ta làm ra một cái quyết định. ” Thôi Hằng chỉ chỉ phía dưới, chỉ thấy có một đạo ánh lửa màu đỏ thẫm đang hướng về phương hướng biên giới Đại Chu bay đi.

Đó là Cửu Hỏa Viêm Long.

Trên móng của nó đã túm lấy Thiên Nhân Tôn Vạn Thế của Thiên Hợp Thánh Giáo.

“Ta dự định trước diệt một cái Tiên Môn thử một lần. ” Thôi Hằng nhàn nhạt nói.

Ở sau khi biết rõ cấp độ thực lực của chín đại Tiên Môn, hẳn dự định trước tiên phái một con Cửu Hỏa Viêm Long đi qua dò tra tình huống một chút, cũng có thể dò xét một chút xem thực lực chân chính của đám gọi là Cửu lão.

Con Cửu Hỏa Viêm Long này đã được tăng lên tới tiêu chuẩn Kim Đan hậu kỳ.

Nếu như Cửu lão Tiên Môn thật là không có đạt tới cảnh giới đệ ngũ.

Có lẽ thật sắp bị diệt môn rồi.

“Trước diệt, diệt một cái Tiên Môn thử, thử xem? ! ” Bùi Thanh Thư kinh ngạc không thôi, âm thanh đều có chút run rẩy, trong lòng tràn đầy rung động.

Mặc dù ở trong lòng của hắn, Thôi Hằng vẫn luôn là vị Tiên Tôn chí cao vô thượng kia, nhưng khi vị Tiên Tôn này đem việc tiêu diệt một cái Tiên Môn nói đơn giản như vậy, hắn vẫn cảm thấy cực độ khiếp sợ.

Tiên Môn là cái gì?

Đây là khởi nguồn văn minh của cả Thiên Khư Giới, cũng là khởi nguồn của hết thảy võ công, là thể lực đỉnh phong từ thời đại Thượng Cổ cũng đã tồn tại.

Xung là tổ sư của tuyệt đại đa số người bên trong toàn bộ Thiên Khư Giới.

Có thể nói, chỉ cần là sinh linh Thiên Khư Giới, liền không có khả năng nắm giữ sức mạnh đối địch với Tiên Môn.

Vô luận là Bùi Thanh Thư hay là Lý Minh Quỳnh, đều là từ bên ngoài Thiên Khư Giới học được võ công.

Đạo Nhất Cung càng là vốn dĩ không thuộc về Thiên Khư giới.

Nhưng cho dù bọn hắn liên thủ, cũng không cách nào hoàn toàn chế trụ chín đại Tiên Môn, càng không thể nào tiêu diệt bất kỳ một cái Tiên Môn nào trong đó.

Bây giờ Thôi Hằng lại đem loại chuyện này nói nhẹ nhàng như thế.

“Tiên Tôn rốt cuộc cường đại đến mức độ nào?” Trong lòng Bùi Thanh Thư âm thầm thán phục.

“Chỉ là một thử nghiệm thôi, chưa chắc sẽ thành công.” Thôi Hằng cười cười nói “Tối cùng ta kê một chút những năm gần đây người sống như thế nào đi. Còn có Lý Minh Quỳnh mà người biết.”

“Vâng, Tiên Tôn.” Bùi Thanh Thư gật đầu một cái, đang muốn bắt đầu nói rõ, lại thấy Thôi Hằng bỗng nhiên khoát tay ngăn lại.

“Còn nói Tiên Tôn?” Thôi Hằng tựa như cười mà không phải cười nhìn hắn “Người không phải đều đã tự xưng đệ tử sao?”

“Con...” Bùi Thanh Thư nghe vậy tức thì trợn to hai mắt, trong lòng mừng như điên nói: “Su tôn!”

Chương 362: Khác loại đột phá, Thuần Dương Chân Thân (1)

Một trăm năm mươi năm qua, Bùi Thanh Thu chưa từng cao hứng như bây giờ.

Ban đầu chịu nhục yên lặng tu luyện tám mươi năm, 70 năm trước đột nhiên xuất thế, vài chục năm gần đây siêng năng quản lý Quận Lâm Giang, cùng Tiên Môn chống lại vân vân.

Hết thảy toàn bộ những thứ này, vào giờ khắc này đều hóa thành niềm vui sướng nồng nặc, tràn đầy ở trong lòng ngực.

Không có chuyện gì càng làm người ta cao hứng hơn so với được Tiên Tôn, không, là Sư Tôn công nhận.

Đúng rồi, còn rốt cuộc có thể để cho tiểu nha đầu chết tiệt kia gọi mình là sư huynh!

Dù sao, chính mình nhưng là được sư tôn thừa nhận trước!

Bùi Thanh Thu trong lòng tràn đầy vui mừng, lại giống như là một đứa trẻ cười ngây ngô lên.

Nếu mà bộ dáng này của hắn để cho người khác thấy, tuyệt đối sẽ khiến cho vô số người con người đều trừng ra ngoài.

“Được rồi, đừng lại cười ngây ngô.” Thôi Hằng vỗ nhẹ bả vai Bùi Thanh Thu, mỉm cười nói “Sư phụ trước kiểm tra thân thể cho ngươi một chút, tuổi thọ của ngươi bây giờ không quá bình thường.”

“Đa tạ sư tôn.” Bùi Thanh Thu phục hồi tinh thần lại, cũng không cảm thấy ngượng ngùng vì chính mình mới vừa cười ngây ngô, sư tôn có thể nói là trưởng bối duy nhất của mình, ở trước mặt trưởng bối hờ hênh lại tính là gì?

“Bản nguyên sinh mệnh của ngươi đang trôi đi cực nhanh a.” Thôi Hằng rất nhanh kiểm tra ra chỗ xảy ra vấn đề, trầm giọng nói “Biết là nguyên nhân gì sao?”

“Đệ tử cũng không biết là chuyện gì xảy ra, loại tình huống này ở sau một lần tình cờ đột phá giới hạn của Thiên Nhân, liền xuất hiện.” Bùi Thanh Thu cười khô nói “Có lẽ là bởi vì con lấy được lực lượng đủ cường đại, đạt tới cảnh giới vốn không nên thuộc về con đi.”

Trạng thái của Bùi Thanh Thu bây giờ rất kỳ quái, rõ ràng đã có lực lượng tương đương với Trúc Cơ đỉnh phong, nhưng cảnh giới vẫn còn dừng lại ở tầng thứ tương đương với Trúc Cơ sơ kỳ.

Càng quý dị hơn là tuổi thọ.

Mới hơn 160 tuổi lại đã có vài phần vị đạo không còn sống lâu nữa.

Người tu tiên Trúc Cơ kỳ bình thường, tuổi thọ tiếp cận ngàn năm, Thiên Nhân võ đạo tuổi thọ cũng có 500 năm trở lên.

Đây vẫn chỉ là tuổi thọ bình thường, nếu như tu luyện một ít phương pháp kéo dài tuổi thọ, hoặc là ăn một ít đan dược kéo dài tuổi thọ, tuổi thọ sẽ càng lâu dài.

Tiên Võ Chi Pháp Bùi Thanh Thư tu luyện là Thôi Hằng dùng võ công làm trụ cột, tham khảo công pháp Tu Tiên chế tạo ra.

Chức năng kéo dài tuổi thọ coi như so ra kém công pháp Tu Tiên chân chính, nhưng hẳn so với võ công bình thường mạnh hơn, ít nhất có thể sống bảy tám trăm năm mới đúng.

Làm sao lại đoán mệnh như vậy?

Vấn đề là xuất hiện vì thực lực không phù hợp cảnh giới hay sao?

Thôi Hằng vừa suy nghĩ tới đây, vừa cẩn thận dùng pháp lực kiểm tra cẩn thận thân thể Bùi Thanh Thư, xuyên thấu qua từng tầng từng tầng sinh cơ suy yếu, hẳn cảm giác được một cỗ lực lượng hòa vào tứ chi bách hải, lực phủ ngũ tạng của Bùi Thanh Thư.

Loại lực lượng này không có tinh thuần như pháp lực, nhưng so với lực lượng Pháp Tướng Thiên Nhân cường đại hơn.

Dường như là đem lực lượng tương đương với Trúc Cơ sơ kỳ cưỡng ép dung hợp cùng khí huyết, kết quả ngưng tụ thành Thiên Nhân Chi Huyết, sau đó đem Thiên Nhân Chi Huyết không ngừng khuếch trương, cải tạo toàn thân, từ đó tu thành thân thể mạnh mẽ tương tự với Kim Thân Phật Đà.

Đơn giản mà nói, Bùi Thanh Thư chính là thông qua loại phương thức này, đem mình luyện thành một vị Thiên Nhân siêu cấp.

Thiên Nhân bình thường tối đa chỉ có mười hai giọt Thiên Nhân Chi Huyết, sau đó liền có thể dùng những Thiên Nhân Chi Huyết này làm trụ cột, thặng họa thành hư ảnh Pháp Tướng, tiến tới đóng dấu Pháp Tắc Thân Thông.

Mà Bùi Thanh Thư bây giờ toàn thân đều là Thiên Nhân Chi Huyết.

Có thể cũng chính là bởi vì loại phương pháp tu luyện này. thân thể mặc dù vô cùng cường đại, nhưng cũng dễ cho bản nguyên sinh mệnh của hắn chịu phá hoại cực lớn.

Tuổi thọ chẳng những không có tăng trưởng, còn giảm xuống.

Tối đa chỉ có thể sống ba giáp.

Cũng chính là một trăm tám mươi năm.

Bây giờ Bùi Thanh Thu đã gần một trăm bảy mươi tuổi, đúng là không còn sống lâu nữa.

Sau khi dò xét biết rõ một điểm này, Thôi Hằng bỗng nhiên cảm giác tu vi Nguyên Anh của mình có tăng trưởng, đường nét ngũ quan lại trở nên rõ ràng hơn mấy phần.

Hơn nữa, biên độ còn không nhỏ.

Hiện nhiên, con đường Bùi Thanh Thu chính mình đi ra này, đồng dạng cũng là một loại tình huống không biết, là đường tắt không biết mà hắn thăm dò ra dựa trên căn bản Tiên Võ Chi Pháp Thôi Hằng truyền thụ cho.

“Nếu như có thể đem con đường này tiến hành sửa đổi, cũng tiếp tục phát triển tiếp, chưa chắc không phải là một đại lộ thênh thang.” Thôi Hằng nghĩ ngợi trong lòng, thậm chí nói “Đầu tiên phải giải quyết, chính là vấn đề tuổi thọ.”

Thọ nguyên là khái niệm của thân thể, kéo dài thọ nguyên chính là tiến hành thăng hoa đối với bản chất thân thể, hoặc là tiến hành bảo vệ đối với chức năng thân thể.

Điều trước bình thường là đột phá cảnh giới mang tới, điều sau bình thường là công hiệu của đan dược kéo dài tuổi thọ.

Đơn giản mà nói, chỉ cần có thể trợ giúp Bùi Thanh Thu đột phá cảnh giới, tuổi thọ của hắn dĩ nhiên là sẽ đạt được đột phá, thậm chí có thể sẽ có một lần tăng trưởng trên phạm vi lớn.

Dù sao, thực lực của Bùi Thanh Thu bây giờ đã tương đương với Trúc Cơ kỳ đỉnh phong.

Nếu mà lại đột phá, liền có thể so với Kim Đan sơ kỳ.

Mà ở sau khi biết rõ tình huống tu luyện của Bùi Thanh Thu, Thôi Hằng liền nghĩ đến biện pháp giải quyết, có thể tiếp tục tham khảo phương pháp tu luyện võ đạo cảnh giới đệ tứ Tiên Giới, đồng thời kết hợp mạch suy nghĩ của phương pháp Tu Tiên, ngưng luyện Pháp Thân.

Chỉ có điều, loại Pháp Thân này cũng không phải là từ Pháp Tướng cảnh giới đệ tứ thăng hoa thành.

Mà là lấy lượng lớn Thiên Nhân Chi Huyết cùng thân hồn hòa vào nhau, hóa thành Thiên Nhân Huyết Hải, sau đó lấy thân hồn cấu thông lực lượng thiên địa pháp tắc, đem Huyết Hải thiêu đốt, đem thân thể cùng Huyết Hải dung luyện chung một chỗ, cuối cùng tạo thành một tôn Chân Thân võ đạo.

Cực kỳ cường hãn.

Chương 363: Khác loại đột phá, Thuần Dương Chân Thân (2)

Hơn nữa, loại phương pháp kiêm dung nội ngoại, đem nhục thân cùng lực lượng trong cơ thể chính mình hoàn toàn dung hợp này, khiến Chân Thân võ đạo hình thành sau khi đột phá so với Pháp Thân bình thường còn mạnh hơn.

Chỉ cần Chân Thân võ đạo vừa thành, liền có thể lập tức địch nổi Thái Nhất Huyền Tiên!

Vì vậy, Thôi Hằng chậm rãi buông xuống bàn tay đặt trên vai Bùi Thanh Thu, thu hồi một tia pháp lực kia, mỉm cười nói: “Vấn đề không lớn, sư phụ đã nghĩ ra biện pháp giải quyết.”

“Biện pháp giải quyết?” Bùi Thanh Thu hơi nghi hoặc một chút mà nhìn Thôi Hằng, lắc đầu cười khổ nói “Sư tôn không cần uống phí sức lực, con đây là mệnh trời sắp tới, bất kỳ đan dược kéo dài tuổi thọ nào đều vô dụng.”

“Người tiểu tử này, lại không tin lời vị sư nói?” Thôi Hằng cười mắng một câu, ngay sau đó duỗi ra một ngón tay, ngưng tụ ra một đạo tâm ấn, nhân vào mi tâm Bùi Thanh Thu một cái “Cứ tu hành y theo phương pháp trong tâm ấn là được.”

Cùng lúc đó, Bùi Thanh Thu chỉ cảm thấy tin tức vô cùng vô tận thoáng cái tràn vào đầu óc của mình, một con đường vô cùng rõ ràng hiện ra ở trong óc của hắn.

Thiên Nhân Chi Huyết cực kỳ mệnh mông trong cơ thể bắt đầu nhanh chóng phun trào, tất cả lực lượng thâm thấu vào bên trong tứ chi bách hải vào giờ khắc này đều bị điều động, tất cả đều tập hợp lại, thật giống như hóa thành Hải Dương Thiên Nhân Chi Huyết vô biên vô tận.

Hắn lại bắt đầu đột phá.

Bùi Thanh Thu bị kẹt tại cảnh giới này đã có vài chục năm, tích lũy sớm đã đầy đủ.

Bây giờ tiếp xúc đến phương pháp đột phá, ngay lập tức liền phá vỡ gông cùm xiềng xích cảnh giới ban đầu, bắt đầu bước lên tầng thứ mới.

Rầm rầm!

Thôi Hằng nghe được từ trong cơ thể Bùi Thanh Thu truyền tới thanh âm sóng biển chảy băng băng, ngay sau đó liền thấy chung quanh cả người hắn đều cháy lên một tầng ngọn lửa khí huyết màu đỏ thẫm.

Hải Dương Thiên Nhân Chi Huyết bắt đầu sôi trào, đem thần hồn hòa tan từng chút một, thân thể Bùi Thanh Thụ lại bắt đầu tỏa ra kim quang, lại tản mát ra mấy phần ý vị bất tử bất diệt.

Ừng ừng!

Vừa lúc đó, trong thiên địa vang lên tiếng nổ vang đình tai nhức óc, bầu trời Huyện Thành Quan Châu, bỗng nhiên có tầng tầng lớp lớp mây đen hội tụ.

Trong mây đen cuộn cuộn, lại mơ hồ có thể thấy tia chớp lông lộn.

Cái dị tượng kinh thiên động địa này rất nhanh thì khuếch tán ra, lấy Huyện Quan Châu làm trung tâm hướng bốn phương tám hướng lan tràn, cũng trong thời gian cực ngắn bao phủ hơn nửa Quận Lâm Giang, cùng với một nửa địa vực Quận Ngô Uyên bên cạnh.

Vô số dân chúng ngẩng đầu ngắm nhìn bầu trời, chỉ cảm thấy trong lòng chính mình sinh ra một loại cảm giác hưng phấn vô hình, mỗi người đều cảm thấy dòng máu trong cơ thể mình thật giống như là muôn sôi trào, vô cùng kích động.

Võ giả thì lại khác, nhất là võ giả bước vào cảnh giới Tiên Thiên, đã thực hiện nội ngoại giao cảm, bọn họ toàn bộ đều cảm giác được một loại sợ hãi cực lớn.

Ồ trong cảm giác của những võ giả này, trên bầu trời vốn là rỗng tuếch, bỗng nhiên xuất hiện một quả cầu lửa thật lớn, sắp phải thiêu đốt pháp lý, thiêu đốt quy tắc, thiêu đốt nguyên khí, thiêu đốt Tiên Phật!

Dường như hết thảy những thứ này, đều sẽ bị chôn vùi trong ngọn lửa này.

Cũng có Địa Tiên kiến thức rộng, cảm giác đây chính là dị tượng bắt nguồn từ Thiên Nhân Chi Huyết, nhưng bọn hắn đời này đều chưa từng thấy qua Thiên Nhân Chi Huyết minh mông như vậy.

Gần như không thể tin được cảm giác của mình.

Số ít Thiên Nhân cùng với Thiên Tiên mai phục ở phụ cận Quận Lâm Giang thì là tất cả đều nhìn mà ngây người, mỗi một người đều trố mắt nghẹn họng nhìn lên bầu trời, kinh hãi muốn chết.

“Đây, đây là có, có Thiên, Thiên Quân muốn đột phá? !”

Chẳng qua, cái suy đoán này rất nhanh lại bị chính bọn hắn phủ định xuống.

Bởi vì, không có ai tin tưởng sẽ xuất hiện loại tình huống này.

Căn bản cũng không khả năng.

Dù sao, từ khi chín đại Tiên Môn xuất hiện tới nay, cho tới bây giờ cũng chưa có qua bất kỳ một vị cảnh giới đệ tứ Tiên Giới từng sinh ra.

Trực tiếp để cho cách xưng hô Huyền Tiên, Thái Nhất Huyền Tiên trở thành lịch sử gần như thất truyền.

Nhưng mà trong Chu Thiên Tinh Đẩu Các ở cách Quận Lâm Giang không xa, một tên lão giả râu tóc bạc phơ, mặt đầy nếp nhăn lại là mắt đây kinh ngạc nhìn về phía bầu trời, lầm bầm nói nhỏ.

“Huyền Tiên, Huyền Tiên mới? Không, không đúng, lại không giống như là Huyền Tiên bình thường, đây là cái gì?”

“Không được, ta phải đi xem một chút!”

...

Ầm!

Nương theo tiếng sấm kinh thiên động địa, từng đạo ánh chớp màu vàng to bằng thùng nước từ trong mây đen đen nhánh rơi xuống, tất cả đều tinh chuẩn không sai sót, bổ vào trên người Bùi Thanh Thu đang đột phá.

Ánh chớp không ngừng phá hư trình tự nỗ lực thiêu đốt thân thể, hội tụ Thiên Nhân Chi Huyết, đóng dấu pháp tắc thành tựu Pháp Thân khác loại của hắn.

Nhưng vừa phá hư một chút, sẽ có càng nhiều Thiên Nhân Chi Huyết hơn xông tới, thật giống một vùng biển khơi mênh mông, liên tục không ngừng chữa trị vết thương, ngăn cản công kích.

Ở sau khi trải qua lôi đình oanh kích, khí tức bất hủ bất diệt trên người Bùi Thanh Thu có chút yếu bớt, nhưng lại có được một loại khí tức chí cương chí chính, chí thuần chí dương, sức mạnh trở nên càng thêm mạnh mẽ.

Rốt cuộc, ở sau khi chín chín tám mươi một đạo Thiên Lôi oanh kích xong, Bùi Thanh Thu hoàn thành đột phá!

Thận thể vốn đã bắt đầu già yếu, bây giờ trở nên vô cùng rắn chắc, cũng vô cùng trẻ trung, từ bộ dạng bốn năm mươi tuổi ban đầu, khôi phục thành bộ dạng hơn hai mươi tuổi.

Lúc này Bùi Thanh Thu cả người đầy cơ bắp, trên da tản ra ánh vàng nhạt nhạt, tràn đầy khí tức cương mãnh Thuần Dương, so sánh cùng trước kia, đơn giản là tưởng như hai người.

“Su tôn, con đột phá! Con thật đột phá! Ha ha ha! !”

Bùi Thanh Thư ngửa mặt lên trời cười to, thanh âm như sấm chấn động khắp nơi, để cho bách tính trong chu vi hơn mười dặm đều cảm giác choáng váng đầu óc.

Chương 364: Thu hoạch cực lớn, Hỏa Long tới Thiên Hợp (1)

Trong khi Bùi Thanh Thư đạt được đột phá, Thôi Hằng tự tay tạo nên hết thảy những điều này bỗng nhiên cảm giác Nguyên Anh trong cơ thể mình biến hóa.

Ba thước bên người đứa trẻ sơ sinh xinh xắn đẹp đẽ này, lại hiện ra một đạo ánh sáng màu vàng quá đỗi tinh khiết, tràn đầy Thuần Dương chân ý, có thể tùy thời cùng hình dạng pháp lực ngưng tụ thành bất kỳ bộ dáng, hơn nữa khiến cho Tử Phủ càng thêm ngưng thật.

Cùng lúc đó, bản chất pháp lực của Thôi Hằng trong nháy mắt liền tăng lên gấp đôi trở lên, cả người trở nên càng mạnh mẽ hơn, thực lực đạt được tăng lên vô cùng to lớn.

Hắn thậm chí có một loại cảm giác, chỉ cần lại có thêm mấy lạng tình huống tương tự như vậy, chính mình liền có thể trực tiếp đột phá cảnh giới, bước vào Nguyên Anh trung kỳ.

Thu hoạch không khỏi cũng quá lớn!

“Đây chính là thu hoạch khi tìm tòi con đường tu luyện không biết sao? Quá kinh người!” Thôi Hằng trong lòng thần phục không thôi, mới vừa rồi phản hồi hắn đạt được so với tất cả tìm tòi trước kia cộng lại đều phải nhiều hơn gấp mười lần.

Biên độ tăng lên quá lớn, quá bất hợp lý!

Điều này thậm chí để cho hắn có một loại ý tưởng là mình có thể nơi nào cũng không đi, chỉ suy nghĩ con đường tu luyện không biết liền đủ đột phá đến Nguyên Anh đỉnh phong.

Chẳng qua, Thôi Hằng rất nhanh thì từ bên trong cảm giác mừng như điên này tỉnh táo lại.

Nghĩ lại liền biết, loại tình huống này chỉ có thể gặp mà không thể cầu, càng không phải mình mày mò suy nghĩ là có thể suy nghĩ ra được.

Tiên Võ Chi Pháp Bùi Thanh Thư tu luyện, là Thôi Hằng tham khảo cơ sở võ công cùng với lý niệm Tu Tiên sáng tạo ra.

Con đường trải rộng Thiên Nhân Chi Huyết khắp toàn thân, là Bùi Thanh Thư sau khi đi tới phân cuối của Tiên Võ Chi Pháp, lại tham khảo phương pháp võ đạo của Thiên Nhân luyện thành, hơn nữa còn là ngoài ý muốn xúc tiến.

Sau đó phương pháp luyện đến Thuần Dương Chân Thân, chính là Thôi Hằng đem phương thức tu luyện “Pháp Thân

Thông Huyền ” của cảnh giới đệ tứ Tiên Giới, cùng lý niệm ngưng luyện Kim Đan kết hợp với nhau sáng tạo ra.

Có thể nói, từ lúc mới bắt đầu đến bây giờ, cái “Con đường mới ” này đều không phải là vô căn cứ bịa ra.

Khởi nguồn mỗi một bước đều có dấu vết mà lần theo, lý niệm mỗi một bước đều có ngọn nguồn có thể tìm kiếm.

Không phải là nước không có nguồn, không phải là cây không có rễ.

“Trừ phi lại để cho ta tiếp xúc được phương pháp tu luyện khác với võ đạo, có thể kết hợp lý niệm Tu Tiên sáng tạo ra một con đường khác, nếu không còn muốn đạt được thu hoạch loại trình độ này, gần như là không có khả năng.”

Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng “Có điều, nếu như có thể lại có một người đem Tiên Võ Chi Pháp ta sáng tạo đi ra con đường mới, lại trải qua trợ giúp của ta đột phá đến cảnh giới tương tự với Kim Đan, hẳn là vẫn có thể có thu hoạch không nhỏ.”

Điều này liền khiến cho hắn nghĩ tới Lý Minh Quỳnh.

Suy nghĩ tới đây, Thôi Hằng liền trực tiếp hướng Bùi Thanh Thư dò hỏi: “Đúng rồi, Thanh Thư, người biết Minh Quỳnh bây giờ là tình huống gì sao? Nàng cũng như người đem Thiên Nhân Chi Huyết trái rộng toàn thân sao?”

“... ” Bùi Thanh Thư nghe vậy, nụ cười trên mặt không khỏi cứng đờ, tâm tình thoáng cái trở nên cực kỳ phức tạp, thì ra ở trong tâm khảm của sư tôn, trọng yếu nhất vẫn là Lý Minh Quỳnh, mình mới vừa đột phá, sư tôn liền hỏi tình huống của nàng.

Nhưng mà, cái ý niệm này mới vừa nổi lên, liền khiến cho chính hắn rất là khiếp sợ, bỗng nhiên cảm giác, tâm cảnh của mình dường như cũng theo sau thân thể mà cùng trở nên trở lại.

Ở khi trước hẳn tuyệt đối sẽ không có loại ý nghĩ như mới vừa rồi.

Sau khi Bùi Thanh Thư ý thức được điểm này, hơi bình phục tâm tình một chút, hít sâu một hơi nói: “Nàng cũng có thực lực có thể so với cảnh giới Phật Đà, chẳng qua không phải là cùng đệ tứ đi một con đường, nhưng tình huống cụ thể đệ tứ cũng không có hỏi.”

Quan hệ của hai người bọn họ thật ra là tương đối phức tạp.

Có một ít thù oán, cũng có duyên phận thâm sâu, lại là chiến hữu liên minh hợp tác cùng, chống chọi lại Tiên Môn,

những giữa hai bên lại rất ít trực tiếp thăm viếng, bình thường chẳng qua là liên lạc qua thư.

Tự nhiên rất ít hỏi loại chuyện bí mật này.

“Nàng lại cũng đi ra một con đường thuộc về mình sao?” Thôi Hằng nghe vậy rất là kinh hãi, chuyện này ý nghĩa là hẳn lại có thể thu hoạch được một đợt lớn.

Đây chính là vô cùng hiếm thấy.

“...” Bùi Thanh Thư nghe vậy hơi trầm mặc, sau đó nắm quả đấm nói “Su tôn, con cảm thấy bây giờ mình cường đại đến trước đó chưa từng có, đây chính là sức mạnh của cảnh giới đệ tứ Tiên Giới a, thật lợi hại!”

”Ừ, trải qua lôi kiếp tẩy lễ, luyện thành Thuận Dương Chân Thân, thực lực mới vừa đột phá liên tương đương với Thái Nhất Huyền Tiên.” Thôi Hằng đầu tiên là cười tán dương một câu, ngay sau đó lại lắc đầu thở dài nói “Đáng tiếc, bất hủ kim tính ở trong lôi kiếp giảm bớt nhiều, không cách nào khiến cho ngươi Tích Huyết Trọng Sinh, thọ nguyên cũng chỉ kéo dài tám trăm năm.”

“Su tôn, đệ tử đã rất thỏa mãn.” Bùi Thanh Thư khiêm tốn nói ” Thuận Dương Chân Thân vừa thành, kéo dài tuổi thọ tám trăm năm, có thể chặt đầu không chết, có thể sống lại từ tay chân cụt, đây là Tạo Hóa thông thiên sư tôn ban cho.”

Tình huống bây giờ của hắn có chút tương tự với Kim Đan bản yếu.

Không cách nào Tích Huyết Trọng Sinh, chỉ khi trình độ hoàn chỉnh của thân thể vượt qua năm phần mười mới có thể sống lại, kéo dài tuổi thọ cũng tương đối ngắn.

Chẳng qua, đúng như Bùi Thanh Thư tự nói, điều này đối với người đã thọ nguyên sắp hết, không còn sống lâu nữa như hắn mà nói, đúng là tạo hóa thông thiên.

“Đây vẫn chỉ là bắt đầu, con đường phía sau còn rất dài đây.” Thôi Hằng mỉm cười dặn dò một câu, sau đó ánh mắt chuyển về một hướng khác, khẽ cười nói “Có khách tới.”

Vừa dứt lời ——

Chỉ thấy một đạo hào quang phát ra ánh sáng màu bạc óng như ánh sao từ phương xa bay lên, lại dừng ở chỗ cách bên này chừng trăm dặm, dường như đang cẩn thận quan sát tình huống bên này.

Người tới dường như là một tên Thiên Quân, nhưng khí tức trên người lại rõ ràng có thể cảm giác được cao hơn Thiên Quân, thậm chí cao hơn Phật Đà.

Đây là khí tức thuộc về Huyền Tiên, đặt ở Phật Môn chính là khí tức chính quả Bồ Đề.

Song lại khiến người ta cảm thấy có chút không quá chân thực, có chút hư ảo.

“Thì ra là phân hồn phụ thể.” Thôi Hằng tập trung nhìn lại, liền nhìn ra huyền diệu trong đó, nhàn nhạt nói “Đến đây đi, nếu không lấy chút tu vi này của ngươi, đừng nói là cách nhau trăm dặm, coi như là ngàn dặm vạn dặm, ta cũng là thuận tay bắt người.”

Người kia ở xa xa nghe vậy, rõ ràng run một cái, sau khi hơi do dự vẫn là bay tới.

Chương 365: Thu hoạch cực lớn, Hỏa Long tới Thiên Hợp (2)

Đây là một lão giả nhìn qua đã bảy tám chục tuổi, râu tóc bạc phơ, mặt mũi nhăn nheo, mặc pháp bào có hoa văn ngôi sao từ đằng xa bay tới.

“Tiểu Tiên bá kiến Tiên Tôn.” Lão giả rõ ràng đã nhìn ra Thôi Hằng mới là người chủ đạo nơi này, Bùi Thanh Thư lúc này đang có dáng dấp cung thuận, đứng sau lưng Thôi Hằng.

Bây giờ lão giả này đã hồi hận muốn chết.

Hắn làm sao cũng không nghĩ tới, chính mình chẳng qua là tới dò xét tình huống, xem có phải hay không có một tên Huyền Tiên mới ra đời, có thể hay không lôi kéo, hay là phải tiêu diệt đi, lại gặp một nhân vật khủng bố vượt quá tưởng tượng, cường đại đến không tưởng tượng nổi.

Thật ra thì Thôi Hằng đã tận lực thu liễm khí tức Nguyên Anh trên người mình.

Dù sao toàn lực thị triển uy áp Nguyên Anh đủ để cho cả viên tinh cầu này run rẩy.

Nếu mà làm như vậy ở Thiên Khư Giới, rất khó đoán trước sẽ có hậu quả gì.

Có điều, cho dù là như vậy, lão giả vẫn cảm giác Thôi Hằng là một vị nhân vật mạnh mẽ cực kỳ, không thể diễn tả.

Đôi mắt nhân vật như vậy, hắn chỉ dám tự xưng Tiểu Tiên.

“Phân hồn bám vào trên người của ngươi là ai ?” Thôi Hằng đi thẳng vào vấn đề, dứt khoát dò hỏi, ngay cả thân phận của lão giả này đều lười hỏi.

“Chuyện này...” Lão giả hơi do dự, vẫn là thành thật trả lời “Là tổ sư trong Chu Thiên Tinh Đâu Các của ta, cũng tức là một trong Cửu lão Tiên Môn.”

Chính là nhờ một luồng phân hồn bám vào, đem thực lực của hắn từ tầng thứ Thiên Quân giương cao đến trình độ Huyền Tiên, để cho hắn có lực lượng cảnh giới đệ tứ Tiên Giới.

“Quả thật cùng đặc tính trên thân tên Cái Thế Đại Ma kia giống nhau như đúc.” Thôi Hằng từ bên trên luồng phân hồn này thấy được cái loại đặc tính bất tử quý dị kia, trong nháy mắt liền có phán đoán.

Cùng lúc đó, tu vi Nguyên Anh của hắn cũng thu được một tia tăng trưởng nhỏ xíu.

“Vị Tiên Tôn này, tô sư phái ta cũng không phải là Đại Ma!”

Lão giả không nhìn được phản bác một câu, mặc dù hắn biết chính mình như vậy rất có thể sẽ tại chỗ bị giết chết, nhưng vì thể diện tông môn hắn vẫn là làm như vậy.

“Phải không?” Thôi Hằng cười khẽ một tiếng.

Thật ra thì, hắn mới vừa nói cũng không phải là cái vị kia ở Chu Thiên Tinh Đẩu Các.

Nhưng hắn cũng không có lại giải thích.

Dù sao bàn về cái gọi là “Ma tính”, hai người đúng là không có khác biệt.

“Nếu mà ta đoán không sai, Cửu lão Tiên Môn vẫn luôn không có ra tay, là bởi vì đang đối kháng với trạng thái dị thường nào đó?” Thôi Hằng cười híp mắt nhìn lão giả này.

Ánh mắt của hắn đủ để nhìn thấu thần hồn của lão giả này, thấy rõ một luồng phân hồn bám vào ở phía trên kia.

Phía trên tản ra ánh sáng vàng nhạt, mơ hồ có tính chất bất hủ kim tính, nhưng càng nhiều hơn là khí tức điên cuồng cùng phần nộ.

Chặng qua là cỗ khí tức này bị lực lượng của bản thân phân hồn bao quanh, không cách nào tiết ra ngoài, cũng không cách nào can thiệp ngoại giới, tạm thời cũng không có ảnh hưởng đến tên lão giả bị phân hồn bám vào này.

“Xin thứ cho Tiểu Tiên không thể trả lời.” Lão giả chấp tay nói.

“Không cần người nói.” Thôi Hằng mỉm cười nói, đồng thời ánh mắt nhìn về phía phương xa “Chờ sau khi cái thử nghiệm của ta kết thúc, có lẽ ta liền sẽ đích thân đi hỏi hắn.”

Ở phương hướng kia, Cửu Hỏa Viêm Long đang tóm lấy Tôn Vạn Thể chạy như bay.

...

Con Cửu Hỏa Viêm Long này là con thứ hai Thôi Hằng ngưng tụ ra.

Tên là Hỏa Nhị.

Nó được ngưng luyện lúc Thôi Hằng là Kim Đan đại thành, sau đó liền theo Huệ Thế cùng đi đến Thiên Khư Giới, linh tính vẫn luôn không có được tăng trưởng.

Cho nên liền lộ ra có chút ngu xuẩn.

Cho dù là sau khi Thôi Hằng đến, giao cho nó càng nhiều linh tính và pháp lực hơn, đem nó tăng lên tới trình độ Kim Đan hậu kỳ, nhưng nó vẫn có thói quen “Gào gừ ” hơn so với thích nói chuyện.

Trên thực tế, nó đã có năng lực miệng nói tiếng người.

Chẳng qua, để biết rõ con đường đi Thiên Hợp Thánh Giáo, Hỏa Nhị chỉ có thể không ngừng hỏi Tôn Vạn Thế.

Chuyện này coi như làm khổ Hỏa Nhị.

Khiến nó cảm giác mình đơn giản là con rồng khổ nhất trên đời này.

Lại phải không ngừng nói chuyện.

Cũng may Tôn Vạn Thế đã hoàn toàn bị dọa cho sợ rồi, căn bản cũng không dám đùa một chút trò bịp, nói ra tin tức toàn bộ đều là thật.

Hỏa Nhị rất nhanh thì thuận theo chỉ dẫn, tìm được vị sơn môn Thiên Hợp Thánh Giáo.

Sau đó liền đem Tôn Vạn Thế thả đi.

Đột nhiên được tự do, khiến cho Tôn Vạn Thế vui mừng quá đỗi, trong lúc mừng như điên, hấn không chút nghĩ ngợi liền bay trở về sơn môn.

Nhưng lại vừa vặn gặp sư phụ mới vừa trở lại sơn môn của hấn.

Chính là cái tên sư phụ chừa cho hấn tờ giấy rồi chạy đi một mình.

Thầy trò hai người trở mắt nhìn nhau.

Lão giả dẫn đầu hỏi, hấn cau mày, nghi ngờ không thôi nhìn Tôn Vạn Thế, trầm giọng nói: “Ngươi là làm sao trở về, làm sao lại nhanh như vậy?”

“Ta, chính ta chạy trở lại! ” Tôn Vạn Thế cố giả bộ trấn định, không có đề cập đến chuyện Cửu Hỏa Viêm Long “Sư tôn, Huyện Thành Quan Châu bên kia quả thật quá mức nguy hiểm, ta liền...”

“Sau lưng ngươi là cái gì? ! ” Lão giả bỗng nhiên nghiêm nghị quát lên “Là vết lửa bỏng, còn rất mới... Không tốt! !”

Rống!

Nhưng vào lúc này, tiếng rống gầm ở trên bầu trời Thiên Hợp Thánh Giáo vang dội, bầu trời xanh thẫm trong nháy mắt hóa thành biển lửa màu đỏ thẫm!

Chương 366: Biển lửa dày đặc không trung, bể gầy cằn khô (1)

Bên trong Thiên Hợp Thánh Giáo.

Từng tòa cung điện đèn thờ vàng son lộng lẫy nằm san sát, ở chỗ trung tâm có một cái quảng trường, một bức tượng đá hình người cao hơn mười trượng liền đứng sừng sững ở đó, đắm mình trong ánh mặt trời, toàn thân rực rỡ.

Mấy trăm tên đệ tử tụ tập ở trên tòa quảng trường này, hai đầu gối quỳ xuống đất, hai bàn tay nắm lại để ở trước ngực, híp mắt, trong miệng nói lầm bầm, chuyên tâm cầu nguyện.

Bức tượng đá này điêu khắc một gã nam tử uy mãnh người mặc áo giáp, tay cầm đao lớn, dáng vóc vô cùng cường tráng, là Thần Linh Thiên Hợp thánh giáo thờ cúng, xưng là “Thiên Hợp Thần Tôn”.

Dựa theo cách nói của Thiên Hợp Thánh Giáo, vị Thiên Hợp Thần Tôn này là một trong 36 Thần Tướng dưới quyền của Thiên Thần sáng thế, phụ trách đem bầu trời khép lại khi Thiên Thần sáng tạo thế giới, khai thiên lập địa.

Vì vậy liền được gọi là Thiên Hợp Thần Tôn.

Mà Thiên Hợp Thánh Giáo chính là giáo phái thờ cúng Thiên Hợp Thần Tôn, đệ tử trọng giáo lúc ban đầu đều là giáo đồ thờ phụng Thiên Hợp Thần Tôn, tất cả võ công đều là truyền thừa xuất phát từ giáo chủ đời thứ nhất hầu hạ bên cạnh Thiên Hợp Thần Tôn lấy được.

Chẳng qua là, từ một ngày nào đó khi Thiên Hợp Thần Tôn không lại hưởng ứng khẩn cầu của tín đồ, vô luận câu khẩn như thế nào cũng không có bất kỳ đáp lại nào, tính chất của cái giáo phái này mới dần dần chuyên hóa thành tông môn võ đạo, bắt đầu như thường chiêu thu đệ tử.

Đương nhiên, nòng cốt tuyệt đối bên trong Thiên Hợp Thánh Giáo vẫn là còn tin thờ Thiên Hợp Thần Tôn, nếu muốn đảm nhiệm chức vụ ở trong giáo, hoặc là muốn đạt được võ công Thần Cảnh trở lên, thì nhất định phải trở thành tín đồ của Thiên Hợp Thần Tôn.

Hơn nữa, từng người tín đồ đều tin tưởng, Thiên Hợp Thần Tôn không phải cố ý không hồi đáp khẩn cầu của giáo đồ, chỉ là bởi vì nguyên nhân nào đó lâm vào ngủ say mà thôi.

Chỉ cần mỗi ngày chuyên tâm cầu chúc, liền có thể câu thông cùng Thiên Hợp Thần Tôn không chỗ nào không có mặt.

Thời gian lâu dài liền có thể để cho Thân Tôn trong ngũ mê lần nữa cảm giác được phương thế giới này, sau đó lần nữa thức tỉnh trở về, để cho quang huy của Thân lần nữa chiếu rọi mặt đất.

Vì vậy, đệ tử Thiên Hợp Thánh Giáo chỉ cần là ở bên trong sơn môn, mỗi ngày đều sẽ chừa ra một giờ đi tới trên trung ương quảng trường tiến hành cầu chúc, làm ra công hiến kêu gọi Thiên Hợp Thân Tôn tỉnh lại.

Mà tòa đại điện hùng vĩ ở phía sau bức tượng thần này chính là trung tâm quyền lực của Thiên Hợp Thánh Giáo, là địa phương chỉ có giáo chủ và bảy vị trưởng lão mới có thể đi vào.

Hết thảy đại sự quyết định trong Thiên Hợp Thánh Giáo, cũng sẽ tiến hành ở bên trong cung điện này.

Lúc này, bên trong cung điện này có bốn người đang ngồi.

Bởi vì có bốn tên trưởng lão ở bên ngoài, chỗ ở cũng không tại trong sơn môn, vì vậy liền vắng mặt bốn vị, hội nghị hôm nay do chương giáo cùng ba tên trưởng lão chủ trì.

“Liên quan tới một ít rối loạn tạo thành khi truy nã Thiên Nhân hạ giới gần đây, các vị thấy thế nào ? ” Thiên Hợp giáo chủ là một người đàn ông trung niên nhìn qua khoảng bốn năm mươi tuổi, khí chất trầm ổn, nói chuyện không nhanh không chậm.

“Theo ta được biết, có rất nhiều đệ tử nhân cơ hội lấy danh nghĩa truy nã, cậy mạnh cướp đoạt tài sản cùng bảo vật của gia tộc môn phái bình thường. ” Một tên trưởng lão trong đó nói.

“Nếu muốn truy nã, chuyện như vậy chung quy không thể tránh được, dù sao phải để cho các đệ tử ăn được một chút ngon ngọt mới có thể làm việc. ” Một tên trưởng lão khác chân mày cau lại “Người cũng không thể không cho các đệ tử một chút chỗ tốt nào.”

“Không, ý của ta cũng không phải là nói bọn họ không nên làm như thế. ” Người trưởng lão mới nói chuyện kia lắc đầu giải thích “Mà là đang nói bọn họ cướp đoạt cũng thôi đi, nhưng vì sao không có nhổ cỏ tận gốc, sau khi để cho người chạy mất lại làm hỏng danh tiếng Thánh Giáo chúng ta.”

“Thì ra là như vậy, đúng là đạo lý này. ” Người trưởng lão lúc trước cau mày kia gật đầu cười nói “Phải dặn dò một chút những đệ tử này, để cho bọn họ nhớ phải thường xuyên bảo vệ thanh danh giáo ta.”

“Không sai, giáo ta chính là truyền thừa cao quý Thiên Hợp Thân Tôn lưu ở nhân gian, há có thể bị một đám ngu dân đệ tiện phi báng. ” Người trưởng lão thứ ba trầm giọng nói

“Theo ta thì nên thừa dịp lần truy nã này, đem những tiêu gia tộc cùng môn phái nhỏ kia thanh lý một phen, như vậy mới trong sạch.”

Ba tên trưởng lão này người một lời ta một lời mà thảo luận.

Cuối cùng lại đều nhìn về Thiên Hợp giáo chủ.

Vô luận trưởng lão thảo luận ra kết quả hoặc là cách làm như thế nào, đúng là vẫn cần tới giáo chủ định đoạt.

“Những môn phái nhỏ, tiểu gia tộc kia, thật có can đảm phi báng Thiên Hợp Thánh Giáo ta?”

Ánh mắt Thiên Hợp giáo chủ quét qua ba tên trưởng lão tại chỗ, trầm giọng nói “Xem ra là uy nghiêm của Thánh Giáo chúng ta chưa đủ, uy thế không đủ, vì vậy một bầy kiến hôi này mới dám lăm mồm!”

Ba tên trưởng lão nghe vậy rồi rít gật đầu, ánh nhìn Thiên Hợp giáo chủ đều hết sức tán thành.

Tại trong nhận thức của bọn họ, bắt đầu từ năm ngàn năm trước, khi chín đại Tiên Môn giáo hóa chúng sinh, người trong Tiên Môn vẫn luôn cao cao tại thượng.

Nhất là nhân vật bước lên cảnh giới đệ tam của Tiên Giới, càng là áp đảo phía trên hết thảy phàm tục.

Đừng nói là tiểu gia tộc cùng môn phái nhỏ, coi như là thế tộc hào phú như chín họ hai mươi bốn nhà, đối với Thiên Nhân trong Tiên Môn mà nói, cũng chỉ là con kiến hôi có thể tùy ý bắt chẹt.

Về phần đám người phạm ở tầng dưới chót, ở trong mắt Thiên Nhân Tiên Môn chính là loại vật như bụi bặm, nhìn cũng lười liếc mắt nhìn, căn bản cũng không đáng giá nhắc tới.

Loại thống trị tuyệt đối này một mực kéo dài năm ngàn năm.

Đến nay đều chưa từng thay đổi.

Mặc dù ba ngàn năm trước có Đạo Nhất Cung xuất hiện, hơn hai ngàn năm trước có tam đại Phật Viện xuất hiện, nhưng hai nhà này đều không có ảnh hưởng gì.

Nhà trước dù sao thế đơn lực bạc, coi như có một người có thể áp chế Cửu lão, lại cũng vô lực đi quản những thứ khác, nhà sau chính là ngay từ đâu liền đâu nhập vào trận doanh Tiên Môn, cùng tiến cùng lùi.

Điều này tự nhiên liền dưỡng thành thói quen xem người bên cạnh như xem con kiến hôi của Thiên Nhân Tiên Môn.

Không chỉ là những Thiên Tiên đang nghị sự này, Thiên Quân, ngay cả một số Nhân Tiên, Địa Tiên, đều đã đem môn phái nhỏ, tiểu gia tộc, thậm chí là tất cả người phàm coi là sâu kiến có thể tiện tay bóp chết.

Thậm chí, chịu bầu không khí chính thể ảnh hưởng, mấy năm gần đây, tuyệt đại đa số đệ tử mới vừa nhập môn, cũng đã nhiễm phải loại thói xấu này, võ công đều còn chưa luyện thành, liền bắt đầu không coi mạng người bình thường là chuyện đáng kể.

Chương 367: Biển lửa dày đặc không trung, bể gầy cằn khô (2)

“Giáo chủ, ta đề nghị, hạ lệnh cho các đệ tử đi ra ngoài lòng bắt, để cho bọn họ sau này phải ác hơn nữa.” Một tên trưởng lão đứng dậy, trầm giọng nói “Chỉ cần không để người ta chạy mất, đương nhiên sẽ không còn người phỉ báng Thánh Giáo chúng ta.”

“Không sai, nên làm như vậy.” Một tên trưởng lão khác cũng gật đầu tỏ vẻ công nhận “Như vậy cũng có thể phòng ngừa để lọt thiên tài gì đó, nhiều năm sau lại khiến cho chúng ta thêm phiền toái.”

“Quả thật như thế.” Người trưởng lão thứ ba gật đầu, thần sắc rất là nghiêm túc “Đây là đại sự, danh tiếng giáo ta quan hệ đến uy nghiêm của Thần Tôn, tuyệt không thể để cho bây kiến cỏ này khinh nhờn Thần Tôn, đánh răn dập đầu, theo lý nên nhô cổ tận gốc!”

“Được, thế thì quyết định như vậy!” Thiên Hợp giáo chủ gật đầu tán đồng nói “Bọn tọa bây giờ liền soạn ra mệnh lệnh, phát cho tất cả đệ tử trong giáo, về sau đi ra ngoài hành sự, cứ dựa theo phương pháp mới vừa rồi lập...”

Rống!

Vừa lúc đó, bên ngoài bỗng nhiên truyền tới một tiếng nổ vang kinh thiên động địa, cắt đứt lời nói của Thiên Hợp giáo chủ.

Thật giống như là có con quái vật vô cùng to lớn nào đó đang gầm thét, truyền khắp toàn bộ Thiên Hợp Thánh Giáo.

Biển cỏ đột nhiên xuất hiện, tức thì khiến cho sắc mặt vị giáo chủ đã đạt tới cảnh giới Thiên Tôn rất nhiều năm này xanh mét, hắn trực tiếp bước nhanh ra ngoài, ngửa đầu nhìn trời.

Muốn nhìn một chút đây là thứ gì.

Cùng lúc đó, các đệ tử vốn đang ở chính giữa quảng trường cầu chúc, còn có những đệ tử khác hoặc là đang tu luyện, hoặc là niệm kinh, hoặc là đang làm những chuyện khác kia, tất cả đều ngừng đầu hướng trời cao nhìn.

Sau đó, ánh mắt của bọn họ liền cứng đờ, miệng không tự chủ được há to, thân thể đều căng thẳng lên.

Chỉ cảm thấy trong ánh mắt của mình chỉ còn lại có một loại màu sắc, một loại đồ vật.

Đỏ thẫm!

Ngọn lửa!

Ngọn lửa màu đỏ thẫm cực độ thuần túy, bao phủ toàn bộ bầu trời, tựa như là đem toàn bộ bầu trời đều thiêu đốt, hóa thành một cái biển lửa, nhiệt độ cao cực độ kinh khủng trong nháy mắt liên tràn ngập ở mỗi một góc xó xỉnh trong Thiên Hợp Thánh Giáo.

Vào giờ phút này, vô số đệ tử Thiên Hợp Thánh Giáo đổ dồn ngay tại chỗ, ở trong đầu bọn họ theo bản năng bắt đầu nhoáng lên các trải nghiệm chính mình trải qua trong cuộc đời này, tựa như đèn kéo quân.

Ngay sau đó, quần áo trên người bọn họ liền bắt đầu tự bùng cháy, thoáng cái toàn thân liền bị đốt thành một nhúm than khét lẹt, té xuống đất không nhúc nhích.

Đây vẫn chỉ là nhiệt độ thiêu đốt, ngọn lửa thiêu đốt bầu trời còn chưa rơi xuống, cũng đã khiến cho đệ tử bên trong Thiên Hợp Thánh Giáo chết hơn nửa.

Thiên Hợp giáo chủ và ba tên trưởng lão vọt ra khỏi đại điện, nhìn tình huống bên ngoài, cùng với ngọn lửa màu đỏ thẫm đang thiêu đốt hùng hực trên trời mà kinh hãi muốn chết.

“Đây là cái gì, đây là cái gì? !” Thiên Hợp giáo chủ không thể tin mà nhìn một màn trước mắt mình, cả người đều đang phát run “Làm sao có thể, điều này sao có thể, ai có thể có lực lượng cường đại như vậy? !”

Thiên Hợp Thánh Giáo trước mắt đã khó có thể chịu đựng nhiệt độ cao do biển lửa hóa thành, đệ tử cũng sắp phải chết hết.

Vô luận là đệ tử Phạm Giới bình thường, hay là đã bước vào Nhân Tiên, Địa Tiên Tiên Giới vào giờ phút này đều không có gì khác nhau, tất cả đều liên tục chết đi.

Ngay cả một chút cơ hội phản kháng cũng không có.

Rống!

Bỗng nhiên lại là một tiếng rống gầm vang dội thập phương, biển lửa trên bầu trời chợt cuộn trào lên, từng luồng từng luồng “Bọt sóng” từ trên trời bay xuống.

Giống như từng khóa ngôi sao rơi vào bên trong Thiên Hợp Thánh Giáo.

Ầm!

Rầm rầm rầm! !

Theo từng cái “Sao băng” rơi xuống, bên trong Thiên Hợp Thánh Giáo đất rung núi chuyển.

Tượng đá Thần Tôn ở trung tâm quảng trường chợt sụp đổ, vô số cung điện đền thờ trong khoảnh khắc hóa thành tro bụi.

Ngay sau đó, đại địa rạn nứt, đỉnh núi sụp đổ!

Đông đảo Thiên Nhân muốn chạy trốn, tuy nhiên cũng không có năng lực chạy, chỉ có thể trơ mắt nhìn mình bị ngọn lửa cắn nuốt.

Thiên Hợp giáo chủ và ba tên trưởng lão trong lòng kinh hãi muốn chết.

Bọn họ lần đầu tiên cảm giác chính mình lại là nhỏ yếu như vậy, so sánh cùng ngọn lửa trên bầu trời, chính mình lại nhỏ yếu như con kiến hôi.

“Trốn! Chạy mau!”

Thiên Hợp giáo chủ giận dữ hét, đồng thời hấn trực tiếp phi thân lên, cố gắng chạy trốn.

Ba tên trưởng lão bên người hấn thì là theo sát phía sau.

Nhưng mà vừa lúc đó, đang lúc bốn người bọn hấn muốn bay ra ngoài Thiên Hợp Thánh Giáo, bỗng nhiên có một cái đầu rồng cao hơn trăm trượng từ trong biển lửa cuộn trào kia nhô ra, nằm ngang ở phía trước bốn người này.

“Gào gù!”

Cái đầu rồng vô cùng to lớn này phát ra tiếng kêu cùng hình thể của nó hoàn toàn không tương xứng, trực tiếp mở ra miệng lớn, muốn đem bốn người trước mắt nuốt vào.

Vào giờ phút này, Thiên Hợp giáo chủ chỉ cảm thấy toàn thân mình lông tóc dựng đứng, cảm giác sợ hãi cực độ khi sắp chết khiến cho hấn rớt cuộc không nhin được kêu lên.

“Tổ sư cứu ta! !”

Chương 368: Khởi nguồn của Thiên Khư Tà Trùng (1)

“Tổ sư cứu ta!”

Thiên Hợp giáo chủ phát ra một tiếng cầu cứu kinh hoàng tới cực điểm, hãn hô hoán không phải người nào khác, chính là một trong Cửu lão, tổ sư của Tiên Môn Thiên Hợp Thánh Giáo.

Cường giả cảnh giới đệ tứ Tiên Giới!

Vào giờ phút này, hãn chỉ có thể nghĩ đến để cho tổ sư tới cứu mình.

Cũng chỉ có tổ sư có thể cứu mình.

Hơn nữa tổ sư chính miệng từng nói với hãn, khi Thiên Hợp Thánh Giáo gặp phải nguy cơ diệt vong, hãn liền có thể hô to “Tổ sư cứu ta”.

Sau đó tổ sư sẽ xuất hiện, giải quyết hết tất cả vấn đề cùng phiên toái.

Có điều, thân là giáo chủ lại để cho Thánh Giáo lâm vào nguy cơ diệt vong, vô luận như thế nào đều là khó tránh khỏi bị trách tội.

Vì vậy, chỉ cần kêu “Tổ sư cứu ta”, chờ sau khi phiên toái cùng vấn đề đều giải quyết hết, tổ sư sẽ tự tay đem võ công tu vi của giáo chủ thế hệ này phế bỏ.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân Thiên Hợp giáo chủ chết đến nơi mới gào thét.

“Chờ tổ sư hàng lâm, sẽ cho cái con Nguyệt Long này chết không có chỗ chôn!” Thiên Hợp giáo chủ nghĩ thâm trong lòng, nhưng một cái chớp mắt tiếp theo, cảm giác sợ hãi khó có thể dùng lời diễn tả lại lần nữa xông lên trong đầu của hãn.

Bởi vì, ngay lúc đó, Hỏa Long phía trước phun ra một ngụm lửa, nhưng mà tổ sư lại chưa từng xuất hiện, không có bất kỳ lực lượng nào xuất hiện giúp bọn hãn ngăn cản.

Hãn chỉ có thể trơ mắt thấy ba người bên cạnh mình bị thiêu thành tro tàn.

Hoàn toàn tan thành mây khói, không còn tồn tại!

Đây chính là ba vị Thiên Tiên!

Đôi mắt toàn bộ Thiên Khư Giới, đều là đại cao thủ hiếm như lá mùa thu.

Cứ như vậy không còn?

Liên chết như vậy? !

Hơn nữa, tại sao tổ sư chưa từng xuất hiện?

Lúc trước tổ sư không phải đã nói rồi sao? Chỉ cần hô lên những lời này, vô luận người ở phương nào, hẳn cũng sẽ cảm giác được, đều sẽ lập tức xuất hiện, giải quyết hết thủy nguy cơ cùng vấn đề.

Tại sao? !

Thiên Hạp giáo chủ nghi ngờ không hiểu, lòng tràn đầy nghi ngờ.

Nhưng hẳn đã định trước vĩnh viễn cũng không lấy được đáp án.

Ở sau khi đốt chết ba tên trưởng lão này, Hỏa Nhị lần nữa phun ra một ngụm lửa.

Trong nháy mắt liền đem Thiên Hạp giáo chủ bao phủ, nhiệt độ nóng bỏng trong nháy mắt liền đem thân thể của hắn đốt cháy thành tro, chỉ dư lại một tia thần hồn sót lại.

Nhưng ngay sau một cái chớp mắt tiếp theo, luồng thần hồn này cũng hoàn toàn tiêu tán.

“Gào gừ...”

Hỏa Nhị quơ quơ đầu, trong mắt lộ ra thần sắc có chút mê mang.

Nó quay đầu, con mắt nhìn Thiên Hạp Thánh Giáo tràn đầy ánh lửa, dường như là đang nghĩ vì cái gì Tiên Tôn lại phái chính mình tới, liền vì diệt một cái thể lực nhỏ yếu cực kỳ như vậy?

Quá yếu, thật sự là quá yếu.

Đối với Hỏa Nhị đã tương đương với Kim Đan hậu kỳ tới nói, cái gọi là Thiên Tiên, Thiên Quân đúng là nhỏ yếu cực kỳ.

Ngay cả ngọn lửa bình thường nó thổi ra đều không chịu nổi.

Trong nháy mắt liền tan thành mây khói.

Ở bên dưới công kích của Hỏa Nhị, ước chừng không tới một phút, trong ngoài Thiên Hạp Thánh Giáo, cũng chỉ còn lại có hai người còn sống.

Đó chính là Tôn Vạn Thế cùng người sư phụ của Tôn Vạn Thế kia.

Bất quá, hai người này bây giờ đã lâm vào trạng thái đờ đẫn.

Bọn họ mới vừa rồi quan sát toàn bộ hành trình ở khoảng cách gần, quá trình Thiên Hợp Thánh Giáo bị tiêu diệt, cùng với uy năng ánh lửa đỏ thẫm kinh thiên động địa kia, trực tiếp liên dọa bọn họ sợ đến thân hồn vỡ vụn, thần trí mơ hồ.

Đương nhiên, bọn họ cũng rất may mắn, bởi vì còn chưa kịp bước vào sơn môn Thiên Hợp Thánh Giáo, vì vậy cũng không có gặp phải công kích từ ngọn lửa của Hỏa Nhị, còn sống ở trong trạng “Chiên đầu” dễ như bỡn này.

Nếu như đổi lại là Cửu Hỏa Viêm Long trước kia, hơn phân nửa chỉ biết dựa theo chỉ thị hành sự, sau khi tiêu diệt Thiên Hợp Thánh Giáo sẽ trở về.

Nhưng Hỏa Nhị bây giờ bất đồng.

Nó mặc dù có chút ngu xuẩn, còn không thích nói chuyện, nhưng cũng là một cái sinh linh, một cái sinh mạng có linh trí.

Vì vậy, Hỏa Nhị cũng không có bỏ qua cho Tôn Vạn Thế cùng sư phụ Tôn Vạn Thế.

Ở trước khi nó rời đi nơi này, thuận miệng phun ra một đám lửa, liền đem hai người này thiêu thành tro tàn.

Sau đó, có chút ủ rũ cúi đầu bay trở về.

Vì sao là nét biểu cảm này, là bởi vì trước khi Hỏa Nhị tới, còn nhận được một cái mệnh lệnh khác của Thôi Hằng.

Muốn nó ở trong lúc tiêu diệt Thiên Hợp Thánh Giáo, bảo quản tốt điện tịch bên trong Thiên Hợp Thánh Giáo.

Thật ra thì, nó quả thật cố ý tránh ra mấy cái cung điện cất giữ điện tịch, phòng ngừa chúng nó bị chính mình thiêu hủy.

Thậm chí đều đã lập ra kế hoạch sau khi tiêu diệt Thiên Hợp Thánh Giáo, phải làm như thế nào đem những điện tịch này mang về.

Nhưng ngay mới vừa rồi, khi Thiên Hợp giáo chủ hô to “Tổ sư cứu ta”, mấy tòa cung điện kia bỗng đứng lại sụp đổ.

Điện tịch bên trong trong nháy mắt táng thân biển lửa, ngay cả cơ hội chữa trị cũng không có.

Chuyện này coi như là hoàn toàn hỏng việc.

Tâm tình của Hỏa Nhị bây giờ giống như là một đứa trẻ làm sai chuyện, chỉ có thể kiên trì nhắm mắt về nhà chịu mắng.

...

.

Ở trong một vùng núi sâu cách Thiên Hạp Thánh Giáo hơn một nghìn dặm.

Bên trong rừng rậm rậm rạp, ẩn giấu một cái sơn động cực kỳ khó tìm.

Ở bên trong cái sơn động này, có khắc phù văn cổ quái lít nha lít nhít, trên vách đá, trên mặt đất tất cả đều có.

Vô số phù văn cổ quái xâu chuỗi với nhau.

Hình thành một loại cấm chế cực kỳ quỷ dị.

Loại cấm chế này có thể khiến người tiến vào trong cái sơn động này chỉ có thể một mực đi về phía trước, lại mãi mãi cũng không đi tới phần dưới cùng, không ngừng không nghỉ, tuần hoàn qua lại.

Mà ở phía sau cấm chế này, cất giấu một tòa động phủ vô cùng to lớn.

Bên trong này, Đình Đài Lâu Các, cái gì cần có đều có, thậm chí còn có bảo thạch đặc thù bị treo ở phía trên vách đá, đảm nhiệm chiếu sáng, còn có vô số bảo thạch tô điêm ở phía trên, giống như chòm sao.

Chẳng qua, bên trong cái động phủ lớn như vậy, cũng chỉ có một tên lão giả râu tóc bạc phơ, da bọc xương, thân hình còng lưng, giống như cây khô ngòi xếp bằng ở chính giữa cung điện.

Hốc mắt của hắn lõm xuống thật sâu, trong đôi mắt toàn là màu đen, gần như không thấy được chút nào trông trắng, răng đã sớm rụng hết, thân hình vô cùng gầy yếu, dường như bất cứ trận gió nào cũng có thể thổi hắn bay lên.

Chương 369: Khởi nguồn của Thiên Khư Tà Trùng (2)

Nếu như không phải vì lồng ngực lão giả này vẫn còn đang phập phồng, nếu như không phải vì trong ánh mắt của hắn còn có chút phát sáng, thì thật giống như là một bộ thi thể khô héo ngồi ở chỗ này, căn bản là không nhìn ra có một chút sức sống.

“Thiên Hợp Thánh Giáo bị diệt, quả nhiên là cái tên Tà Ma hạ giới tới đây sao?” Lão giả lâm bảm nói nhỏ.

Hắn mỗi nói một câu, toàn thân liền run rẩy, dường như hết sức chật vật.

Mà lại trên làn da khô héo cũng bắt đầu xuất hiện từng cái cục nhọt, giống như là có cái thứ gì, muốn từ trong thân thể khô héo của hắn chui ra ngoài vậy.

“Cái tên Tà Ma này rốt cuộc là lai lịch gì? Không khỏi cũng quá mạnh mẽ đi.” Lão giả ấn lên một cái cục nhọt trên người mình, thậm chí nói “Từ miêu tả của Chu Thiên Tinh Đầu Các đến xem, hắn lại mạnh mẽ tàn sát cái vị kia của Tử Cực Cung.

“Vị kia của Tử Cực Cung mặc dù điên rồi, nhưng cũng là người có bất tử đặc tính, làm sao lại dễ dàng bị giết chết như vậy, hơn nữa uy năng cái tên Tà Ma kia biểu hiện ra cũng cực kỳ mạnh mẽ...”

Một tên cường giả đột nhiên xuất hiện như vậy, để cho tâm tình của lão giả này trở nên cực kém.

Một nhân vật mạnh mẽ như vậy, tất nhiên sẽ đối với thế cục tạo thành ảnh hưởng cực kỳ sâu xa.

Vậy thì kế hoạch ban đầu hắn cùng với tám lão còn lại lập ra, hơn phân nửa cũng chỉ có thể lại lần nữa tiến hành thương nghị.

Àm!

Vừa lúc đó, một cái bọc nhọt nhô lên trên má phải của lão giả bỗng nhiên nổ tung, bên trong chảy ra máu cũng không phải là màu đỏ.

Mà là màu tím đen!

Cùng lúc đó, bên trong không ngừng chui ra từng con sâu trùng màu tím đen, vô cùng đáng sợ.

Chúng nó trời sinh lại biết bay, cố tính ăn mòn cực mạnh, còn có thể bám vào ở trên người, để cho người trở nên điên cuồng, mất lý trí.

Đây là Thiên Khư Tà Trùng!

Chỉ riêng Thiên Khư Tà Trùng màu tím đen từ trên người lão giả này chui ra ngoài thì có ước chừng trên trăm con.

Số lượng cực kỳ đáng sợ.

Đây vẫn vèn vèn chỉ là một cục nhọt.

Hơn nữa từ tình huống của lão giả đến xem, cục nhọt sắp vỡ ra trên người hẳn tuyệt đối không chỉ một cái, nhất định là sẽ càng ngày càng nhiều.

Thậm chí bây giờ cũng đã có mấy cái cục nhọt gần chuyển màu tím đen.

Ầm!

Ầm! Ầm!

Chỉ nghe ba tiếng vang trầm trầm, trên cánh tay trái, trên lồng ngực, trên gáy lão giả tất cả đều có từng cái cục nhọt nổi lên, bên trong tương tự chảy ra máu màu tím đen, cũng có vô số Thiên Khư Tà Trùng chui ra ngoài.

Những Thiên Khư Tà Trùng này ở sau khi chui ra, dường như căn bản cũng không để ý đến bất kỳ sinh linh chung quanh, không có lựa chọn bám vào trên người bất cứ người nào.

Mà là tất cả đều bay lên trên.

Chỉ cần bay đến độ cao nhất định, liền sẽ trực tiếp biến mất, hoàn toàn không thấy.

Đây dường như là lối đi đặc biệt của Thiên Khư Tà Trùng.

Coi như là có người bay đến chỗ đó, độ cao đó, cũng là không vào được cái lối đi đặc biệt đó.

Rốt cuộc, sau khi bộc mủ liên tục tan vỡ, sau khi vô số sâu trùng màu tím đen chui ra, trạng thái tinh thần của lão giả rõ ràng phải tốt hơn nhiều, con ngươi trong mắt cũng càng sáng.

“Thật là lực lượng khó chơi!”

Lão giả cắn răng, vết rách trên người trong nháy mắt phục hồi như cũ, giống như là cho tới bây giờ chưa xuất hiện qua vậy.

Sau đó, hắn chậm rãi đứng dậy, thân thể như thây khô lại đặc biệt cao lớn.

Đã tiếp cận ba mét.

“Tổ sư, tổ sư nha...”

Lão giả lâm bậm nói nhỏ, giọng như là đang cười, hoặc như là đang khóc, đồng thời xoay người đi tới cung điện phía sau “Ông lão như ta lại không có phương pháp thuận di, thì làm sao có thể trong nháy mắt xuất hiện đi cứu người đây? Đứa nhỏ ngốc, người đáng chết a...”

Hắn chính là tổ sư trong miệng Thiên Hợp giáo chủ, cũng tức là một trong Cửu lão Tiên Môn, là cường giả ngay từ lúc ba ngàn năm trước cũng đã là Huyền Tiên, cũng đã đạt được một phần bất tử đặc tính.

Một câu “Tổ sư cứu ta ” kia cũng không thể dùng để cầu cứu.

Thật ra thì chỉ là dùng để truyền tin tức mà thôi.

Chỉ cần Thiên Hợp giáo chủ đời này hô lên những lời này, lão giả này sẽ lòng sinh cảm ứng, biết Thiên Hợp Thánh Giáo đã diệt vong, giáo chủ cũng đại khái là bị giết chết.

Đây là chuyện lớn kinh thiên động địa, ý nghĩa có cường địch cực kỳ đáng sợ đến.

Nhất định phải cùng với tám lão còn lại cẩn thận tiến hành thương lượng.

Đồng thời thảo luận quyết định có đem cái tình huống này báo lên hay không.

Trong lòng ông lão tính toán chờ lát nữa phải nói như thế nào, bước chân liền đã tới trước cung điện.

Hắn không có đẩy cửa, chẳng qua là đứng ở nơi đó chốc lát, liền có một vết sáng rơi xuống đem hắn bao phủ, mang theo hắn biến mất không thấy gì nữa, mất đi tung tích.

Động phủ lớn như vậy trở nên trống rỗng, lại dường như càng có sức sống hơn so với lúc lão giả đang ở.

...

Hỏa Nhị ủ rũ cúi đầu trở lại Huyện Thành Quan Châu.

Lúc này nó đã lần nữa hóa thành bộ dáng rồng nhỏ bỏ túi dài bảy tấc, đi tới trong khách sạn, tương đối lạnh lợi tiến tới trước mặt Thôi Hằng, lại chậm chạp không có lên tiếng.

“Thế nào?” Thôi Hằng nhìn Hỏa Nhị một cái, khẽ cười nói “Làm hỏng chuyện rồi?”

“Gào gừ...” Hỏa Nhị có chút không cam lòng kêu một tiếng, đầu gục xuống.

“Không cần phải buồn.” Thôi Hằng mỉm cười nói “Những cung điện bỗng nhiên sụp đổ kia, khiến cho ta bắt lấy được một tia gợn sóng lực lượng, đủ để truy ra nguồn gốc.”

Chương 370: Lịch sử hư hư thực thực bị che giấu (1)

“Gào gù!”

Hỏa Nhị ngoan ngoãn mà kêu một tiếng.

Nó đối với Thôi Hằng là tuyệt đối tín nhiệm, kể cả lời an ủi.

Vì vậy, tâm tình của con Tiểu Hỏa Long này rất nhanh thì tốt lên, cũng không còn ủ rũ, bay lượn trên không trung trong chốc lát, liền lại hóa thành hoa văn rồng lửa, in vào trên người Huệ Thê.

“Chắc chắc...” Thôi Hằng không khỏi nở nụ cười, con rồng ngu xuẩn này cũng là rất được, sau đó hắn nhìn về Bùi Thanh Thu ở một bên, dò hỏi “Thanh Thu, người đối với Thiên Hợp Thánh Giáo hiểu bao nhiêu?”

Mặc dù bởi vì màn sụp đổ quý dị kia khiến cho điển tịch trong Thiên Hợp Thánh Giáo bị biển lửa đốt thành tro bụi, nhưng thông qua sự dò xét của Cửu Hỏa Viêm Long, hắn vẫn lấy được không ít tin tức hữu dụng.

Tỷ như cái gọi là tổ sư trong miệng Thiên Hợp giáo chủ, cùng với cái tượng thần được đông đảo đệ tử lễ bái kia, còn có một màn sụp đổ quý dị xuất hiện lúc cuối cùng, đều ý nghĩa Thiên Hợp Thánh Giáo phỏng chừng cũng không có yếu ớt như mặt ngoài.

Dù là toàn bộ Thiên Hợp Thánh Giáo bây giờ đều đã tan thành mây khói, cũng không có nghĩa là đã hoàn toàn biến mất.

“Sư tôn, Thiên Hợp Thánh Giáo là một trong chín Tiên Môn sáng lập lúc ban sơ, đời đời thờ cúng một vị thần linh được gọi là Thiên Hợp Thần Tôn.” Bùi Thanh Thu âm báo nói “Theo truyền thuyết, vị Thiên Hợp Thần Tôn này là một trong 36 tôn Thần Tướng dưới quyền Thần Linh Sáng Thế...”

“Cái gì?!” Trương Sáu Minh vào lúc này bỗng nhiên mở miệng, vội cùng kinh ngạc nhìn về phía Bùi Thanh Thu, ngay sau đó hắn liền phát hiện mình thật thố, vội vàng nhận lỗi nói “Thượng tiên, Bùi Thiên Nhân xin thứ tội, ta mới vừa rồi nhất thời kích động, có chút thất thố.”

“Trương chân nhân là nghĩ tới Đạo Thần mà Đạo Nhật Cung cung phụng?” Thôi Hằng nhìn về phía Trương Sáu Minh, sau đó hướng Bùi Thanh Thu nói “Thanh Thu, trước hết để cho Trương chân nhân nói một chút đi.”

“Vâng, sư tôn. ” Bùi Thanh Thư gật đầu sau đó lui một bước.

“Thượng tiên, là như vậy... ” Trương Sáu Minh hít sâu một hơi hồi phục tâm tình, thần sắc vô cùng trịnh trọng nói “Dựa theo điển tịch của Đạo Nhất Cung ta ghi lại, thời đại Thượng Cổ, nhiều Thiên Thần hàng lâm, chia thiên hạ ra 36 Châu.

“Trong đó Đạo Thần mà Đạo Nhất Cung ta cung phụng chính là người đứng đầu trong chư Thiên Thần, ý nghĩ phân chia 36 Châu cũng do hần quyết định, mà sở dĩ quyết định như vậy, cũng là bởi vì Thiên Thần ban đầu phủ xuống tổng cộng có 36 vị.”

“Cho nên, ngươi là hoài nghi, 36 Thần Tướng Thiên Hợp Thánh Giáo nói, chính là 36 vị Thiên Thần hàng lâm hạ giới ở thời đại Thượng Cổ? ” Thôi Hằng biết ý tứ của Trương Sáu Minh.

“Thượng Tiên, tiêu đạo đúng là có cái suy đoán này. ” Trương Sáu Minh gật đầu nói “Hơn nữa Đạo Nhất Cung còn có ghi lại, ngoại trừ Đạo Thần phái ta cung phụng là người mặc áo rộng, tay cầm bức họa, còn lại tất cả Thiên Thần là khoác giáp cầm binh, giống như Thần Tướng.”

“Nếu là như vậy, giữa hai người có lẽ thật sự có chút liên hệ. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói “Chẳng qua, chuyện 36 Thần hàng lâm hạ giới phân chia 36 Châu, đã là chuyện cũ vạn năm trước, trừ phi có thể đi Đạo Nhất Cung một chuyến, nếu không thì rất khó khảo cứu.”

Loại bí mật cổ xưa này, ảnh hưởng sâu xa, khẳng định đối với tu vi Nguyên Anh của hần có chỗ tốt cực lớn, coi như chỉ là vì đề cao tu vi, cũng là phải tìm hiểu rõ ràng.

“Nguyện vì Thượng Tiên dẫn đường! ” Trương Sáu Minh lập tức biểu lộ ý nghĩ của mình.

“Đợi xử lý xong chuyện bên này, ta sẽ cùng với ngươi đi Đạo Nhất Cung một chuyến. ” Thôi Hằng gật đầu một cái, rồi hướng Bùi Thanh Thư nói “Thanh Thư, tiếp tục đi. Vẫn là từ Thiên Hợp Thánh Giáo nói tiếp, có thể mở rộng ra nói một chút tình huống của chín đại Tiên Môn.”

“Vâng, sư tôn. ” Bùi Thanh Thư cung kính hành lễ, mở miệng tiếp tục nói “Ở lúc ban đầu khi chín đại Tiên Môn phủ xuống, Thiên Hợp Thánh Giáo cũng không phải là võ đạo tông môn, mà là giáo phái lấy truyền bá tín ngưỡng Thiên Hợp Thần Tôn làm trụ cột.

“Khi đó Thiên Hợp Thánh Giáo vô cùng cường đại, thậm chí có thể xin Thiên Hợp Thần Tôn ban cho lực lượng bám

vào người, có thể nói là một trong những thế lực cường đại nhất Thiên Khư Giới.

“Nhưng mà, ở ba ngàn năm trước, Thiên Hợp Thần Tôn bỗng nhiên không đáp lại khẩn cầu của tín đồ, điều này trực tiếp dẫn đến Thiên Hợp Thánh Giáo chuyên hình, trở thành một cái môn phái võ đạo thuần túy.”

“Ba ngàn năm trước? ” Thôi Hằng nghe vậy sững sờ, cau mày hỏi, “Đây không phải là thời điểm lúc thập đại Tiên Môn vây công Đạo Nhất Cung, cuối cùng song phương lẫn nhau thỏa hiệp, Đạo Nhất Cung đem chủ mạch dời tới Thiên Khư Giới sao?”

Chẳng lẽ cái tên gọi là Thiên Hợp Thần Tôn cũng là vào lúc đó xảy ra vấn đề gì, dẫn đến cắt đứt liên lạc cùng Thiên Hợp Thánh Giáo?

“Thập đại Tiên Môn? ” Bùi Thanh Thư cũng ngây ngẩn, nghi ngờ nói “Su tôn, thập đại Tiên Môn ngài nói là?”

“Người không biết? ” Thôi Hằng có chút kinh ngạc nhìn về phía Bùi Thanh Thư, kinh ngạc nói “Ba ngàn năm trước, đông đảo Thiên Quân, Huyền Tiên của thập đại Tiên Môn vây công Đạo Nhất Cung hạ giới, chuyện này người không biết sao?”

“Chuyện này... ” Bùi Thanh Thư nghe vậy nhất thời trợn to hai mắt, kinh nghi nói “Su tôn, tình huống con hiểu được chỉ là chín đại Tiên Môn khi tìm tòi hạ giới gặp phải thế lực thổ dân Đạo Nhất Cung đánh lén, sau đó mở ra đại chiến.

“Cuối cùng là Đạo Nhất Cung không địch lại chí cường giả của chín đại Tiên Môn, cũng là Cửu lão Tiên Môn lúc này, lựa chọn dời đến Thiên Khư Giới, trở thành cái Tiên Môn thứ mười.

“Cũng không đến trăm năm sau, Đạo Nhất Cung liền lại độc lập tách ra, tuyên bố chính mình không còn là cái gọi là ‘Tiên Môn’. Mà là võ đạo tông môn tồn tại độc lập.”

“Điều này sao có thể? ! ” Trương Sáu Minh ở một bên tức giận bất bình nói “Đây là lời nói dối thập đại Tiên Môn bịa ra, bọn họ rõ ràng chính là người xâm lăng, là giặc cướp, vô duyên vô cớ mà tới công đánh Đạo Nhất Cung chúng ta!

“Nếu không phải vì tổ sư của chúng ta chính là Thái Nhất Huyền Tiên đứng ở cực điểm cảnh giới đệ tứ, có thể đem thập đại Huyền Tiên của Tiên Môn áp chế, sợ rằng Đạo Nhất Cung chúng ta sớm đã thành bụi bặm của lịch sử!”

Chương 371: Lịch sử hư hư thực thực bị che giấu (2)

“Chân nhân chớ có kích động. ” Thôi Hằng đầu tiên là đề lên tay Trương Sáu Minh, rồi hướng Bùi Thanh Thư nói “Thanh Thư, người nói một chút, chín đại Tiên Môn người biết là những nhà nào?”

“Vâng, sư tôn. ” Bản thân Bùi Thanh Thư cũng vô cùng nghi ngờ, gật đầu nói “Huyền Hoàng Thiên Cung, Chu Thiên Tinh Đầu Các, Thiên Hợp Thánh Giáo, Thái Hư Thiên Cung, Chân Không Đạo, Bạch Vân Thành, Lễ Kiếm Các, Thiêu Dương Sơn, Ngự Thú Môn.”

“Đã từng nghe qua Tử Cực Cung chưa? ” Thôi Hằng hỏi.

“Chưa từng nghe qua. ” Bùi Thanh Thư lắc đầu một cái, nghi ngờ nói “Ý của sư tôn là, ở ba ngàn năm trước, còn từng có cái Tiên Môn thứ mười, chính là cái Tử Cực Cung này?”

“Không sai. ” Thôi Hằng gật đầu một cái, trầm giọng nói “Chín họ hai mươi bốn nhà các người, đi qua rất nhiều lần đi.”

“Ừm.” Bùi Thanh Thư gật đầu nói “Nhà họ Bùi ở Lâm Giang chúng con cùng nhà họ Vương ở Giang Đông coi như là mấy nhà truyền thừa thời gian lâu nhất, cũng chẳng qua mới tiếp cận 3000 năm.”

“Khó trách. ” Thôi Hằng tức thì bưng tỉnh, khẽ cười nói “Xem ra lịch sử chín họ hai mươi bốn nhà các người hiểu được, chỉ sợ cũng chẳng qua là lịch sử chúng Tiên Môn muốn cho các người nhìn.”

“Sư tôn nói không sai. ” Sắc mặt Bùi Thanh Thư tức giận, gật đầu nói “Lịch sử ba ngàn năm trước chưa chắc là thật, những Tiên Môn này đây là coi chúng con là con khỉ mà nuôi.

“Có lẽ bọn họ căn bản cũng không phải là cái gì Tiên Môn ở trong man hoang giáo hóa chúng sinh, thậm chí có thể là một đám người ngoại lai từ đầu đến đuôi, là kẻ xâm lăng.”

“Không sai, rất có thể! ” Trương Sáu Minh đối với điều này tỏ vẻ đồng ý, trầm giọng nói “Biết đâu là chính bọn họ xâm phạm tinh cầu chỗ chúng ta ở, đem phát triển thành giống như hạ giới, Thiên Khư Giới cũng chỉ là bị bọn họ xâm lược mà thôi.”

“Có thể, thật sự có khả năng! ” Bùi Thanh Thư tức giận cả người phát run, hăn đột nhiên phát hiện phần lớn lịch sử mình

hiều biết trước đây đều có thể là giả, cả người đều muôn bạo nộ.

“Trong Thiên Khự Giới, ngoại trừ chín đại Tiên Môn bây giờ ra, liệu còn có thể lực nào thời gian truyền thừa vượt qua 3000 năm?” Thôi Hằng dò hỏi.

“Chỉ có Đạo Nhất Cung.” Bùi Thanh Thư lắc đầu nói “Chỉ có Đạo Nhất Cung truyền thừa vượt qua 3000 năm, nhưng mà đó là truyền thừa của Đạo Nhất Cung tại hạ giới, đối với lịch sử Thiên Khự Giới mà nói, Đạo Nhất Cung cũng chẳng qua là truyền thừa gần ba ngàn năm nay.”

“Như thế xem ra, nội tình của chín đại Tiên Môn này, so với trong dự liệu của ta càng sâu xa a.” Ánh mắt Thôi Hằng hơi híp, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía một cái phương hướng, bỗng nhiên khẽ cười nói “Lúc trước ta cảm giác được bên kia xuất hiện một cỗ chấn động không gian kỳ dị.”

Bùi Thanh Thư cùng Trương Sáu Minh ở bên nghe vậy không khỏi hơi nghi hoặc một chút.

Làm sao bỗng nhiên chuyển đề tài?

Chỉ có Huệ Thế đứng ở một bên, trên y phục truyền ra một tiếng “Gào gù”, hoa văn hình rồng màu lửa đỏ nổi lên ánh sáng nhàn nhạt.

Hỏa Nhị biết Thôi Hằng đang nói gì.

“Ừ, chính là cỗ lực lượng này khiến cho cung điện bên trong Thiên Hợp Thánh Giáo ly kỳ sụp đổ, rất nhiều điện tịch tất cả đều chôn vào biển lửa.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gạt đầu, trầm giọng nói “Chín đại Tiên Môn đang tận lực che giấu lịch sử ba ngàn năm trước.”

“Sur tôn, ta thấy phía sau chín đại Tiên Môn có khả năng có thể lực tăng cấp cao hơn.” Bùi Thanh Thư bỗng nhiên mở miệng nói “Nếu như suy đoán của chúng ta lúc trước là thật.”

“Thật là chín đại Tiên Môn liên thủ xâm lấn Thiên Khự Giới, cũng che giấu lịch sử, lại lần nữa xâm lấn tinh cầu chỗ ở của Đạo Nhất Cung, điều này rất có thể ý nghĩa là bọn họ đang thi hành một cái ý chí.

“Dù sao, chín đại Tiên Môn hoặc có lẽ là thập đại Tiên Môn trước đây lẫn nhau đều là tồn tại cùng một cấp độ, nếu như không có một người bày mưu tính kế, ai có thể quyết định hành động của người khác đây?”

“Tiên Tôn, ta cảm thấy Bùi Thiên Nhân nói có lý.” Huệ Thế bỗng nhiên mở miệng nói, hặn ở Đại Tán thường xuyên tại các nơi phổ biến chính lệnh, hiểu rõ muốn đề cho một đám

bộ ngành cùng cấp cùng nhau hợp tác, thì nhất định phải có một người lãnh đạo tầng cấp cao hơn mới được.

“Tầng thứ cao hơn... Có lẽ Đạo Nhất Cung sẽ biết được đi.” Thôi Hằng nhìn về phía Trương Sáu Minh, mỉm cười nói “Tiếp đó, sợ rằng phải làm phiền Trương chân nhân, dẫn chúng ta đi Đạo Nhất Cung một chuyến.”

“Đây chính là điều tiêu đạo muốn.” Trương Sáu Minh liền vội vàng gật đầu, cung kính nói “Tiêu đạo từng nghe tổ sư nói qua phương hướng Đạo Nhất Cung ở Thiên Khư Giới, có thể dẫn đường cho Thượng Tiên.”

“Như thế tốt lắm.” Thôi Hằng mỉm cười gật đầu, sau đó lại nhìn về phía Bùi Thanh Thu “Chẳng qua, bây giờ cũng không vội, ta còn có một chuyện muốn hỏi. Thanh Thu, người có biết tam đại Phật Viện kia là chuyện gì xảy ra, là đến từ đâu, lại vì sao cùng chín đại Tiên Môn đứng chung một chỗ?”

Lúc ở Đại Tấn, hắn đã từng hỏi thăm những Địa Tiên của Tiên Môn kia tin tức liên quan tới tam đại Phật Viện.

Nhưng đạt được câu trả lời chỉ có một, Phật Viện từ trước đến giờ chỉ có tăng nhân hành tẩu bên ngoài, chưa bao giờ mời người đến sọn môn, cũng không công khai thu học trò, tất cả mọi người biết rất ít về bọn hắn.

“Tam đại Phật Viện...” Bùi Thanh Thu nghe vậy cũng nhịu mảy, lắc đầu nói “Su tôn, tam đại Phật Viện, theo ta được biết, giống như là vô căn cứ xuất hiện.”

Chương 372: Tam đại Phật Viện quý dị (1)

Tam đại Phật Viện Thiên Khư Giới theo thứ tự là:

Bảo Lâm Thiên Viện, Bồ Đề Thánh Viện, Trang Nghiêm Phật Viện.

Trong đó Bảo Lâm Thiên Viện là hành sự huênh hoang nhất, thường xuyên sẽ có tăng nhân đi bên ngoài, thậm chí còn tại hạ giới thành lập chi nhánh, trăm năm trước còn là chủ đạo trong trận chiến vây công phái Tiên Hà ấy.

Nhưng cho dù là như vậy, thế nhân đối với Bảo Lâm Thiên Viện hiểu rõ cũng không nhiều, chỉ đại khái biết đây là một cái siêu cấp thế lực có tồn tại cấp Phật Đà, cùng với đồng đạo Đại Bồ Tát.

Về phần Bồ Đề Thánh Viện cùng Trang Nghiêm Phật Viện, thì càng thêm thần bí, tuyệt đại đa số người ngay cả chỗ ở sơn môn của bọn họ, cùng với tình huống đại khái trong thế lực đều không biết.

Nếu không phải mỗi qua một đoạn thời gian, hai nhà này sẽ có Đại Bồ Tát đi nhân gian nếm thử hoàn thành ý nguyện vĩ đại, thế nhân cũng chưa chắc biết có hai nhà Phật Viện này tồn tại.

Hơn nữa, tam đại Phật Viện này mặc dù cùng chín đại Tiên Môn đứng chung một phe, nhưng lui tới với nhau cũng là cực ít.

Chín đại Tiên Môn thường xuyên sẽ tổ chức một ít buổi thịnh yến Tiên Môn, mời Thiên Nhân trong các Đại Tiên Môn tham gia, mỗi lần cũng đều sẽ mời tam đại Phật Viện.

Nhưng ngoại trừ Bảo Lâm Thiên Viện sẽ thỉnh thoảng phái Đại Bồ Tát tới tham gia ra, hai đại Phật Viện còn lại cho tới bây giờ cũng sẽ không tham dự vào những buổi yến hội này, giống như căn bản không tồn tại vậy.

Mà cho dù là Bảo Lâm Thiên Viện, cũng chưa từng mời qua người ngoài đi sơn môn nhà mình, không có ai biết bên trong Bảo Lâm Thiên Viện đến tột cùng là tình huống thế nào.

Chẳng qua, tóm lại là có một cái trụ sở sơn môn rõ ràng.

Điều này cũng đã so với Bồ Đề Thánh Viện cùng Trang Nghiêm Phật Viện tốt hơn rất nhiều.

Dựa theo lời kể của Bùi Thanh Thư, tác phong tam đại Phật Viện thần thần bí bí như vậy, từ khi bọn họ vừa mới bắt

đâu hiện thể, cũng đã là như thể.

Ngay cả cách bọn họ hiện thể đều là tràn đầy thần bí.

Nghe nói là ở một buổi đêm hơn hai ngàn năm trước.

Thiên Khư Giới vô luận tiên phạm, chỉ cần là trong giấc mộng hoặc là đang nhập định, đều cảm giác được ba đạo Phật quang thông thiên triệt địa, đồng thời nghe được từng hồi tụng kinh Phật âm, thấy được ba tôn quang ảnh Phật Đà vô cùng to lớn.

Đó là khí thế uy áp vượt ra khỏi cực hạn của Thiên Quân.

Lúc đó toàn bộ Thiên Khư Giới đều lâm vào trong khiếp sợ khó có thể dùng lời diễn tả được, thậm chí ngay cả Cửu lão Tiên Môn đều xuất động, cố gắng tra rõ khởi nguồn của tình huống quỷ dị này.

Nhưng cuối cùng lại không giải quyết được gì, ước chừng qua mười năm sau, liền bắt đầu có người của tam đại Phật Viện đi lại trên thế gian.

Cảnh giới thấp nhất đều là La Hán, thỉnh thoảng còn sẽ có Bồ Tát, thậm chí còn là tầng thứ Đại Bồ Tát xuất hiện.

Chỉ dựa vào những cường giả này đi lại trên thế gian, liền để cho tam đại Phật Viện xông ra uy danh lớn như vậy.

Nhưng cũng chỉ như vậy mà thôi.

Tam đại Phật Viện chưa bao giờ làm qua chuyện kinh thiên động địa gì ở trên đời này.

Những La Hán, Bồ Tát, Đại Bồ Tát kia gần như đều là đi thế gian hoàn thành một ít chuyện sau đó liền biến mất không thấy.

Trăm năm trước Bảo Lâm Thiên Viện chủ đạo vậy công với phái Tiên Hà, nên tính là một lần thanh thế lớn nhất.

Vì vậy, nói theo một ý nghĩa nào đó, tam đại Phật Viện này giống như là ba cái thế lực tự do ở bên ngoài Thiên Khư Giới.

Đối với tuyệt đại đa số người trong Thiên Khư Giới mà nói, bọn họ có tồn tại hay không cũng không có khác nhau mấy.

Loại thế lực này thậm chí rất khó nói rõ ràng ý nghĩa tồn tại của bọn họ là cái gì.

“Tam đại Phật Viện vô căn cứ xuất hiện, cũng ít khi cùng thế nhân nảy sinh giao lưu...” Chân mày Thôi Hằng cau lại, nghi ngờ nói “Giả dụ tam đại Phật Viện là người ngoại lai, tình trạng như vậy, bọn họ tới nơi này là vì cái gì?”

Mọi người đều lắc đầu một cái.

Đây quả thật là rất khó đưa ra một câu trả lời rõ ràng.

Tin tức liên quan tới tam đại Phật Viện vẫn là quá ít, căn bản là không cách nào tiến hành suy đoán.

“Sự tôn, tình huống tam đại Phật Viện, có lẽ vẫn là phải từ bên phía Tiên Môn kia mới có thể hiểu được.” Bùi Thanh Thư trầm giọng nói “Bọn họ hẳn biết rất nhiều bí mật.”

“Chỉ sợ bọn họ lại làm ra chuyện cung điện sụp đổ, điện tịch hủy hết.” Thôi Hằng đứng dậy, đi tới trước cửa sổ, ánh mắt nhìn về phía phương xa nói “Ngược lại là có thể trước nhìn một chút bọn họ sẽ làm ra phản ứng gì.

“Dù sao, Thiên Hợp Thánh Giáo một khi bị tiêu diệt, nhất định là sẽ khiến cho những Tiên Môn này chú ý, thế nào cũng có một chút phản ứng, đây cũng là chỗ ý nghĩa của lần thử nghiệm này.”

Dưới tình huống bình thường, ở trước khi hoàn toàn thăm dò rõ ràng lai lịch của đối phương, hẳn thì sẽ không dễ dàng xuất thủ.

Lúc trước phái Hỏa Nhị đi qua đem Thiên Hợp Thánh Giáo diệt môn, chỉ là một thử nghiệm, một lần dò xét, nhìn một chút xem những Tiên Môn này có hay không có bản lĩnh tầng thứ cao hơn.

Bây giờ thì đã đạt đến cái mục đích này, tiếp theo yên lặng theo dõi kỳ biến là được

Chờ hẳn thật sự hiểu rõ tầng thứ lực lượng của cái thế giới này, đem lai lịch của chín đại Tiên Môn cùng tam đại Phật Viện đều thăm dò rõ ràng, thì lúc xuất thủ, liền không phải trực tiếp diệt môn như vậy.

Mà là phải đem Cửu lão Tiên Môn bắt sống, hoàn toàn đem hết thấy tin tức không biết hỏi rõ.

Đến lúc đó coi như đem điện tịch đều hủy diệt, cũng không giấu được cái gì.

“Đệ tử có thể phái ra võ giả trong nhà, phân tán các nơi, tùy thời chú ý động tĩnh của Tiên Môn.” Bùi Thanh Thư nói.

“Không cần.” Thôi Hằng khẽ lắc đầu một cái, mỉm cười nói: “Sự phụ phái một con rồng đi là được.”

Vừa nói, hẳn giơ tay chỉ một cái, nhất thời chỉ thấy một áng lửa từ đầu ngón tay bay ra.

Trong nháy mắt liền hóa thành một con Hỏa Long dài bảy tấc.

Cái con rồng lửa này đôi mắt cũng là màu đỏ thẫm, nhưng bên trong con ngươi vô cùng linh động, sau khi quơ quơ đầu

ngắm nhìn bốn phía, bay đến trước mặt Thôi Hằng, một mực cung kính quỳ mọp.

“Tham kiến Tiên Tôn!” Hỏa Long cung kính hành lễ.

“Gào gù?!” Hỏa Nhị đột nhiên từ trên y phục Huệ Thế nhô đầu ra, nhìn con Hỏa Long mới này, có chút mê mang mà quơ quơ đầu của mình, liền lần nữa hóa thành hình xăm, nằm sấp xuống.

Bùi Thanh Thu thì là trọn mắt hốc mòm, không thể tin nhìn con Hỏa Long đang hành lễ này, cả kính nói: “Su tôn, thứ này, thứ này lại có thể là vật còn sống sao?!”

Mặc dù lúc trước hẳn cũng đã thấy Hỏa Nhị, nhưng biểu hiện của Hỏa Nhị tương đối ngu xuẩn, không hề giống là một cái sinh linh có trí khôn.

Nhưng bây giờ cái con rồng lửa này, ngoại trừ không phải hình người ra, vô luận là thái độ hay là hành động, ngôn ngữ, cũng đã là bộ dạng người.

Chương 373: Tam đại Phật Viện quý dị (2)

Nhất định chính là một cái sinh linh chân chính có trí tuệ.

Hơn nữa sinh linh này còn là được sáng tạo ra ở trước mắt mình đây!

“Đây là công tham Tạo Hóa a!” Trong lòng Bùi Thanh Thư cảm nhận được rung động trước đó chưa từng có.

Ở trong nhận thức của hắn, loại thủ đoạn sáng tạo sinh mạng như vậy, hẳn là sáng thế thân trong truyền thuyết thần thoại mới có thể có.

Quá mức kinh người.

Chẳng lẽ sư tôn đã cường đại đến trình độ sánh vai sáng thế thân sao?

Sư tôn đến tột cùng là tồn tại tầng thứ gì? !

Trương Sáu Minh cùng Huệ Thế ở một bên mặc dù cũng vô cùng khiếp sợ, nhưng bọn hắn ở bên người Thôi Hằng lâu dài, đã có hơi chút quen thuộc loại cảm giác này, năng lực chịu đựng không thấp, cũng không có lộ ra tâm tình quá mức kịch liệt.

“Về sau người tên là Hỏa Tứ.” Thôi Hằng nói với cái con rồng lửa này “Đi thôi.”

“Vâng, Tiên Tôn!” Hỏa Tứ sau khi hành lễ liền cáo từ rời đi, hóa thành một đạo hào quang màu đỏ thắm, biến mất ở chân trời.

Đây là một con Cửu Hỏa Viêm Long có pháp lực Kim Đan hậu kỳ.

Hơn nữa so sánh với ba con Hỏa Long trước đây, nó hẳn tính là một con Cửu Hỏa Viêm Long linh tính cường đại nhất, trí tuệ cũng đầy đủ nhất.

Nhất là phương diện trí khôn, còn cao hơn Hỏa Nhị không biết bao xa.

Phải ra một con Cửu Hỏa Viêm Long như vậy đi ra ngoài, tùy thời có thể chạy khắp chung quanh tám đại Tiên Môn còn dư lại, hiểu rõ động tĩnh của những Tiên Môn này.

Cũng có thể khiến nó đi chỗ địa phương có liên quan tới chuyện cung điện Thiên Hợp Thánh Giáo sụp đổ kia.

Dò xét kết quả.

Có thể nói là một lần được nhiều.

“Sư tôn thần thông vô lượng.” Bùi Thanh Thu không nhịn được thở dài nói.

“Lời nịnh nọt liền không cần phải nói.” Thôi Hằng khẽ cười nói “Trước khi đi Đạo Nhất Cung, mang ta đi Quận Thành Lâm Giang kia của ngươi xem một chút đi.”

“Vâng, sư tôn!” Bùi Thanh Thu nghe vậy rất là vui mừng, đem Quận Thành Lâm Giang cai quản ngay ngắn rõ ràng, bách tính an cư lạc nghiệp, điều này từ trước đến giờ là sự tình hẳn rất là đặc ý.

Chặng qua là cho tới nay cũng không có ai có tư cách khen ngợi hẳn ở phương diện này.

Nhưng bây giờ bất đồng.

Rốt cuộc có cơ hội ở phương diện này biểu hiện một chút!

“Sư tôn, có hay không phải báo cho sư... báo cho Chí Phượng Đế ngài đã đến Đại Chu?” Bùi Thanh Thu lại dò hỏi.

Chí Phượng Đế là Đại Chu Nữ Đế lúc này.

Lý Minh Quỳnh.

Bùi Thanh Thu mới vừa rồi vốn là muốn nói sư muội.

Nhưng lời nói chưa mở miệng, liền ý thức được sư tôn chính mình dường như còn không có thừa nhận Lý Minh Quỳnh là đệ tử, chính mình tự chủ trương mà xưng hô sư muội rất không thích hợp.

“Trước hết để cho sư phụ nhìn một chút cái Đại Chu này đi” Thôi Hằng mỉm cười nói, không đồng ý cũng không có cự tuyệt.

...

Hoàng Thành Đại Chu.

Bùi Việt Chi lòng đầy thấp thỏm mà đến nơi này.

Thật ra thì thân là con em dòng chính nhà họ Bùi ở Lâm Giang, tới Hoàng Thành là một chuyện rất bình thường, căn bản sẽ không làm người khác chú ý.

Lúc trước hẳn cũng thường xuyên sẽ tới.

Nhưng lúc này đây lại bất đồng, hẳn là đem theo phong thơ của thái gia gia mình tới.

Ở trước khi thái gia gia Bùi Thanh Thu của Bùi Việt Chi rời đi Quận Thành Lâm Giang, từng nói lời sâu xa mà giao

phó, nêu như hấn không thể trở về, liền đem phong thư này đưa tới Hoàng Thành, giao cho một cung nữ tên là Dư Vi.

Bên trên phong thư có niêm phong, nhất định là tin tức cực kỳ trọng yếu.

Bùi Việt Chi rất rõ, lần này thái gia gia nhà mình đi ra ngoài là muốn đi thấy một đại năng hư hư thực thực là cảnh giới đệ ngũ Tiên Giới, là đại nhân vật chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết.

Sinh tử không biết.

Cho nên mới có giao phó như vậy.

Mà ở sau khi Bùi Thanh Thư đi tới Huyện Thành Quan Châu, trong thiên địa liền xuất hiện từng hồi dị tượng kinh thiên động địa, mây đen che phủ mặt trời, ánh chớp không ngừng hạ xuống.

Hạch tâm của nó chắc là ở Huyện Thành Quan Châu.

Nhưng cho dù là ở trong Quận Thành Lâm Giang, hấn đều có thể cảm giác được rõ ràng cỗ lực lượng hủy diệt kinh khủng kia, làm người ta kinh ngạc run sợ.

Ở sau dị tượng kết thúc, Bùi Việt Chi lại đợi mấy ngày, lại vẫn không có chờ được tin tức thái gia gia trở về, điều này làm cho hấn bi thương không dứt, vội vàng ngựa không ngừng vó mà đi tới Hoàng Thành.

Có lẽ trong này liền viết đường sống của thái gia gia đây, có lẽ sau khi Nữ Đế bệ hạ thấy, có thể ra tay giúp đỡ, cứu thái gia gia một mạng đây!

Ôm tâm tình như vậy, Bùi Việt Chi dự định lấy tốc độ nhanh nhất đem phong thư niêm phong này đưa qua.

Sau khi đi tới Hoàng Thành, hấn ngay lập tức sẽ thông qua phương thức liên lạc bí mật Bùi Thanh Thư lưu lại, đem phong thư niêm phong này giao cho cung nữ Dư Vi.

Vì vậy, đêm đó phong thư này liền đưa đến trong tâm điện Nữ Đế bên trong hoàng cung Đại Chu.

Nữ Đế vẫn là lười biếng nằm ở sau bức bình phong.

Dư Vi một mực cung kính đem lá thư này bung ở trong tay, giơ qua đỉnh đầu “Bệ hạ, Bùi Thiên Nhân có tin, người đưa tìn là đệ tử dòng chính Bùi gia, tình huống dường như rất là khẩn cấp.”

“Ừm ? “Giọng điệu nghi ngờ của Nữ Đế truyền tới sau bức bình phong.

Chương 374: Bên trong Thâm Cung, sau bức bình phong (1)

Phương thức trao đổi thường dùng nhất của Nữ Đế cùng Bùi Thanh Thư chính là thư tín.

Vì vậy, nàng đối với thói quen cùng cách thức đưa tin của Bùi Thanh Thư hết sức quen thuộc, cũng biết Bùi Thanh Thư có một cái tổ chức chuyên môn dùng để đưa tin cho mình.

Đến tận bây giờ, tất cả tin đến trong tay Dư Vi, đều là cái tổ chức này đưa tới.

Còn chưa bao giờ có con cháu Bùi gia tới đưa tin, càng không cần phải nói là con em dòng chính chủ mạch.

Chẳng lẽ thật xảy ra chuyện gì?

“Cái tên con em dòng chính này là ai ?” Nữ Đế nhận nhặt hỏi, thanh âm như cũ có chút lười biếng, còn có mấy phần cảm giác mệt mỏi nhàn nhạt.

“Hắn tự xưng Bùi Việt Chi.” Dư Vi thành thật trả lời, nàng ở lâu trong cung, cũng không biết Bùi Việt Chi là ai.

“Thì ra là hắn a.” Nữ Đế dường như càng nghi ngờ.

Nàng nghe qua tên Bùi Việt Chi, mấy tháng gần đây Nạp Hiền Đường Quận Lâm Giang bùng bùng khí thế, khiến cho không ít cường giả võ đạo nhờ cậy vào Đại Chu bên này.

Cũng coi là một trong những người tuổi trẻ hơi xuất sắc của nhà họ Bùi ở Lâm Giang thời đại này.

Có ý để cho một vị con em dòng chính như vậy tới đưa tin...

Mày liệu Nữ Đế hơi nhíu lại, nhàn nhạt nói “Đem tin để ở chỗ này, liền lui ra đi.”

“Vâng, vi thần cáo lui.” Dư Vi đem phong thơ đặt ở trên đài ngọc liền hành lễ cáo lui.

Chỉ chốc lát sau, Nữ Đế phía sau bình phong chậm rãi chống người đứng lên.

Nàng hít sâu một hơi, dường như là đang điều chỉnh trạng thái thân thể của mình, sau đó đi xuống giường nhỏ, đem một bộ quần áo đỏ khoác ở trên người mình, đi tới trước đài ngọc để phong thơ.

Vị Nữ Đế này nhìn bộ dạng chỉ có hơn hai mươi tuổi, dung mạo cực đẹp, ngũ quan mỗi một phần đều là hài hòa, da thịt óng ánh trong suốt, gọi là sắc nước hương trời.

Nàng người mặc quần áo đỏ như lửa, cao quý mà lộng lẫy, đem thân thể mềm mại mỹ hảo bao bọc, giữa hai lông mày ẩn hàm một cỗ khí thế uy nghiêm bề ngê thiên hạ, có phong thái Hoàng Giả.

Chẳng qua, tựa như là bởi vì mới vừa từ trên giường đứng dậy.

Một mái tóc dài đen nhánh đến eo của nàng không bị buộc lại, có chút tóc đen lả tả giữa thái dương, để cho nàng ngoại trừ uy nghiêm còn lộ ra mấy phần lười biếng quyến rũ.

Đây chính là Chí Phụng Nữ Đế bảy mươi hai năm qua, chống đỡ toàn bộ Hoàng Triều Đại Chu không bị Tiên Môn nắm trong tay.

Lý Minh Quỳnh.

“Cái tên què này sẽ không phải là đi làm cái gì, định dùng tin giao phó hậu sự đi.” Lý Minh Quỳnh lâm bảm nói nhỏ, đem phong thơ trên đài ngọc cầm lên.

Nhưng còn chưa chờ nàng đem niêm phong gỡ ra, sắc mặt liền bỗng nhiên biến đổi, màu máu mất hết, xuất hiện có chút bệnh trạng tái nhợt, tinh thần cả người cũng trong nháy mắt trở nên uê oải.

Nàng bỗng nhiên lão đảo một cái, cuối cùng suýt chút nữa té lảo đảo trên đất, vẫn là tựa vào bình phong bên cạnh mới miễn cưỡng đứng vững.

Nhưng hô hấp của nàng lại chợt dồn dập, bộ ngực cao vút không ngừng mà phập phồng.

Qua một lúc lâu, Lý Minh Quỳnh mới khôi phục trạng thái bình thường, trên gương mặt cực kỳ nhợt nhạt rốt cuộc lại nổi lên mấy phần hồng hào.

Nhưng nàng vẫn là không nhìn được xoa xoa đầu của mình, cố gắng hóa giải đau đớn còn sót lại.

“Cái bệnh cũ này cũng không biết lúc nào mới có thể tốt.” Lý Minh Quỳnh ấn một cái lên huyệt thái dương, nhìn về phía phong thơ niêm phong của Bùi Thanh Thư, không khỏi khẽ thở dài “Có lẽ đây chính là báo ứng khi chúng ta cưỡng ép phá cảnh?”

“Người kết hợp phương thức ngưng luyện Thiên Nhân Chi Huyết cưỡng ép phá cảnh giới, mặc dù thu được lực lượng vượt xa Thiên Nhân, nhưng cũng để cho thân thể kịch liệt già yếu, thọ mệnh đại giảm.”

“Ta cố gắng lấy sức mạnh trong cơ thể cùng thần hồn tương hợp, trực tiếp ngưng tụ Pháp Tướng, cũng là lâm vào

đường rẽ, để cho thân hồn trở nên vô cùng cường đại, thân thể lại càng ngày càng yếu đuối.

“Nếu như Tiên Tôn ở đây thật tốt, thật sự muốn có thể một lần nữa lắng nghe Tiên Tôn dạy dỗ a... Cũng không biết Tiên Tôn có nhận tên đệ tử như ta hay không đây...”

Trong lòng nghĩ như vậy, nàng mở ra phong thư Bùi Thanh Thư đưa tới, chỉ nhìn lướt qua liền ngậy ngấn.

“Ta nếu bỏ mình, xin sư tử sau khi tìm tới Tiên Tôn, có thể báo cho Tiên Tôn biết, Bùi Thanh Thư chưa bao giờ quên mất đại ân của Tiên Tôn, cũng chưa bao giờ buông tha tìm kiếm Tiên Tôn. Ta không cầu danh phận đệ tử, chỉ cầu Tiên Tôn nhớ trên đời từng có một người truyền nhân như ta.”

Sư tử...

Cái tên què chết tiệt này lại đem ta gọi là sư tử...

Không đúng, đây là tin ly biệt.

Hắn đi làm cái gì rồi hả? !

Lý Minh Quỳnh chột hai mắt tròn tròn, mắt đầy kinh ngạc.

Trên người của nàng nhất thời tỏa ra một cỗ khí thế vô hình, bầu trời trên Hoàng Thành Đại Chu sau đó ảm đạm, sóng mây cuộn cuộn hội tụ.

Bên trong thành, tất cả mọi người vào giờ phút này đều cảm giác được trong lòng có chút áp lực vô hình.

Đây là uy năng của cảnh giới đệ tam đỉnh phong Tiên Giới.

Rung động tâm tình, đều đủ để dẫn động Thiên Tượng đại biến.

Mặc dù tình trạng của nàng có chút kỳ lạ, cường độ thân hồn mạnh hơn thân thể nhiều, thường xuyên sẽ có cảm giác thân thể suy yếu, nhưng uy năng lực lượng nàng nắm giữ lại không hề yếu.

Đủ để có thể so với Phật Đà.

“Chẳng lẽ là cùng dị tượng ở hướng Quận Thành Lâm Giang lúc trước có liên quan?” Mà lại Lý Minh Quỳnh nhíu chặt, trầm giọng nói “Người nhưng mà là sư đệ của ta, là truyền nhân Tiên Tôn, cứ như vậy chết không rõ ràng? !

“Nếu như ta thật thấy Tiên Tôn, nói cho lão nhân gia ông ta, ta người sư tử này không thể trông coi tốt sư đệ, để cho hắn không còn tánh mạng, chẳng lẽ Tiên Tôn sẽ cảm thấy ta không có liên quan sao?”

Ngay sau đó, nàng buộc tóc đội mũ, sau khi ăn mặc chỉnh tề, liền nhìn ra phía ngoài “Dư Vi có ở đó không?”

“Có thần ! ” Thanh âm Dư Vi ngay lập tức từ bên ngoài truyền vào, nàng một mực hầu hạ ở bên ngoài, đợi nghe Lý Minh Quỳnh phân phó.

“Đi vào. ” Lý Minh Quỳnh trầm giọng nói.

“Vâng!” Dư Vi vội vàng đẩy cửa vào, cung kính hành lễ nói “Thần bái kiến bệ hạ.”

“Mang theo kim lệnh của trẫm đi tìm cái tên Bùi Việt Chi kia. ” Lý Minh Quỳnh từ trong tay áo lấy ra một tấm lệnh bài “Hỏi rõ chuyện về Bùi Thiên Nhân, nếu cần thiết có thể tự thân đi Quận Thành Lâm Giang một lần.”

“Thần lĩnh chỉ! ” Dư Vi một mực cung kính hai tay nhận lấy kim lệnh, vẻ mặt nghiêm túc nói “Thần nhất định không phụ bệ hạ nhờ cậy!”

Chương 375: Bên trong Thâm Cung, sau bức bình phong (2)

“Đi thôi.” Lý Minh Quỳnh khoát tay một cái.

Một lát sau, trong tâm cung liền chỉ còn lại một mình nàng, mũ quan cùng áo bào đỏ liền đều bị cởi xuống.

Lý Minh Quỳnh lại mặc vào lụa mỏng nằm thẳng cẳng trên giường nhỏ sau tấm bình phong, không tự chủ được ngáp một cái.

Sau đó nhắm mắt lại trầm lắng mà thiếp đi.

Thực lực của nàng bây giờ mặc dù cường đại, nhưng đặc biệt dễ mệt mỏi, trong ngày thường, chỉ cần hơi chút động đậy liền phải ngủ hai ba canh giờ mới khôi phục bình thường.

Chẳng qua, nếu là đối địch thi triển lực lượng của chính mình thì lại khác.

Lần trước nàng đi Huyền Hoàng Thiên Cung một chuyến, chém giết hai tên Địa Tiên, tinh thần cả người liền thịnh vượng thật nhiều ngày, có thể không ngủ không nghỉ mà hành sự.

Nhưng loại tình huống này hiển nhiên là không thể thường có.

Vì vậy, tuyệt đại đa số thời gian, Lý Minh Quỳnh đều là nằm ở trên giường nhỏ sau bình phong, lười biếng mệt mỏi.

...

Bởi vì đi Quận Thành Lâm Giang cũng không phải là chuyện khẩn cấp gì, cho nên tốc độ đi đường của đoàn người Thôi Hằng cũng không nhanh.

Nói là đi đường, thật ra thì càng giống như là du sơn ngoạn thủy, quan sát tình huống dân chúng dọc đường.

Chẳng qua, chuyện Thôi Hằng chuyên tâm làm nhất vẫn là đọc tin tức Huệ Thế tập hợp dò xét, cùng với hướng Bùi Thanh Thư tìm hiểu các loại trường hợp ở Thiên Khư Giới.

Vì vậy, đoạn đường này bọn họ đi ước chừng năm ngày, cuối cùng mới tới Quận Thành Lâm Giang.

Nơi này lại so với Thành Quan Châu còn phải lớn hơn gấp mấy lần.

Số lượng dân chúng cũng nhiều hơn, trên đường phố đều là nhiều loại cửa tiệm, hết sức phồn vinh.

Thôi Hằng đi ở trên đường phố Quận Thành Lâm Giang, nhìn trên mặt dân chúng tới lui đều tràn đầy vui vẻ, không khỏi nhẹ nhàng vuốt cằm nói “Vô luận là huyện trấn địa phương hay là bên trong cái Quận Thành này, người đều cai quản cực tốt a.”

“Đa tạ ơn sự tôn khen ngợi, đệ tử cũng chỉ là làm chuyện bổn phận mà thôi.” Bùi Thanh Thư mỉm cười nói “Nếu không thể khiến trăm họ trải qua sinh hoạt tốt nhất, đệ tử cùng thế tộc hào phú trước kia có cái gì khác nhau chứ?”

Biến hóa của Quận Thành Lâm Giang, tương tự cũng là ở 70 năm trước bắt đầu.

Ở trước đó, bách tính nơi này cũng chẳng qua là đối tượng bóc lột nghiền ép của thế tộc hào phú, nhọc nhằn khổ sở cả năm cũng chưa chắc có thể ăn xong một bữa cơm no.

Mà ở lúc Bùi Thanh Thư đột nhiên xuất hiện, nắm trong tay toàn bộ nhà họ Bùi, cũng đề cho nhà họ Bùi ở Lâm Giang thoát khỏi sự khống chế của Tiên Môn, sinh hoạt của dân chúng liền hoàn toàn thay đổi.

Bây giờ bảy mươi mấy năm qua đi, vẫn có không ít người sống thời đó còn khoẻ mạnh.

Bọn họ cũng sẽ kể lại, giải thích tình huống năm đó cho con cháu mình, cùng với biến hóa long trời lở đất những năm gần đây.

Bùi Thanh Thư khi đi trên đường, gần như mỗi đi mấy bước, liền sẽ gặp phải bách tính hướng hẳn hành lễ.

Có thể thấy bách tính đối với hắn có bao nhiêu kính yêu.

Vì vậy, qua một lúc lâu, đoàn người này của Thôi Hằng mới đi tới khu nhà Bùi gia.

Vì để tránh cho phiền toái, Bùi Thanh Thư tận lực khống chế thân thể, làm cho mình hóa thành bộ dạng bốn năm mươi tuổi, tránh cho bộ dáng sau khi khôi phục thanh xuân khiến người nhà không nhận ra.

“Sự tôn, nơi này chính là Bùi gia.” Bùi Thanh Thư mỉm cười nói, đang muốn hướng Thôi Hằng giới thiệu một chút khu nhà lớn Bùi gia, cùng với chuyện an bài kế tiếp.

Nhưng vào lúc này, Bùi Việt Chi bỗng nhiên xuất hiện từ bên trong đi ra, bên người còn có một người thiếu nữ cải nam trang đi theo, về mặt hai người đều hết sức ngưng trọng.

Nhưng khi bọn họ đi tới cửa, liền thấy Bùi Thanh Thư cùng với đoàn người Thôi Hằng bên cạnh, nhất thời liền ngưng.

“Thái, thái gia gia! !” Bùi Việt Chi vô cùng kích động kinh hô “Ngài, ngài còn sống a! Không không không! Ta đang nói gì đây, Thái gia gia, ngài không việc gì à? Ai, Trần, Trần tiên sinh, người làm sao cũng ở đây? Thái gia gia...”

Hắn thấy bên người Bùi Thanh Thư nhiều người đi theo như vậy, nhất thời đều bối rối, có chút không biết làm sao.

Dù sao, mới vừa rồi hắn vẫn còn đang suy tư làm thế nào giấu giếm chuyện thái gia gia đã vẫn lạc đây, ai nghĩ được trong nháy mắt liền gặp được thái gia gia trở lại.

“Hừ! ” Bùi Thanh Thư khước miệng cạo giạt, giơ tay lên đánh sau ốt Bùi Việt Chi một cái, cười mắng “Thái gia gia ta chỉ nói là lần đi này có khả năng không về được, lại không nói nhất định không về được, người con thỏ nhỏ chết bầm này...”

Vào lúc này, hắn bỗng nhiên chú ý tới thiếu nữ cải nam trang bên cạnh, nhất thời nhíu mày, trầm giọng nói: “Vị cô nương này, nếu ta không lầm, người hẳn là... Vị nữ quan tên Dư Vi trong Hoàng Cung kia?”

“Hạ quan chính là Dư Vi. ” Dư Vi gật đầu hành lễ, thái độ hết sức cung kính nói “Bệ hạ ban cho ta kim lệnh, để cho ta tới đây điều tra chuyện về tiên bối, bây giờ thấy tiên bối không việc gì, ta cũng có thể trở về kinh phục mệnh.”

“Người là phụng Đế Mệnh đến điều tra tình huống của ta? ” Bùi Thanh Thư nghe vậy nhất thời mặt liền biến sắc, hai mắt trợn tròn, nhìn về phía Bùi Việt Chi, cắn răng nói “Thằng nhóc con, người đem lá thư kia đưa qua? !”

Xong rồi!

Trong thư nhưng là kêu sư tử...

Chương 376: Cái gọi là cực hạn tu hành (1)

Thôi Hằng ở lại trong Dưỡng Tâm biệt viện ở Quận Thành Lâm Giang.

Đây là khu nhà tốt nhất trong cả Quận Thành Lâm Giang, là biệt viện Bùi Thanh Thư cố ý xây dựng để tu luyện.

Huệ Thế, Trương Sáu Minh, Hồng Khang, Hồng Thâm bốn người cũng đi theo vào ở.

Thật ra thì, vốn dĩ Bùi Thanh Thư cũng dự định ở nơi này, dự định hầu hạ bên cạnh Thôi Hằng.

Chẳng qua bị Thôi Hằng đuổi về khu nhà lớn Bùi gia.

Lúc trước Bùi Việt Chi phán đoán sai tình huống, ở trong nhà gây ra không ít hiểu lầm, đang cần Bùi Thanh Thư xử lý.

Bên trong một đình nghỉ mát cạnh bờ hồ trong Dưỡng Tâm biệt viện.

Thôi Hằng đang pha trà.

Ở trong tân thủ không gian ba trăm năm, hẩn nhưng mà luyện thành một bộ tay nghề pha trà cực tốt, uống trà chính mình nấu ra cũng là một sự hưởng thụ.

Huệ Thế, Trương Sáu Minh, Hồng Khang liền ngồi ở một bên.

Trạng thái ba người có bất đồng riêng.

Hồng Khang là thụ súng nhược kinh, vô cùng mát tự nhiên.

Trương Sáu Minh chính là mừng rỡ như điên.

Hẩn thấy, có thể uống trà Thượng Tiên nấu, nhất định chính là tiên duyên.

Thần thái Huệ Thế thì bình tĩnh hơn rất nhiều, hẩn là người đi theo bên cạnh Thôi Hằng lâu nhất

Bắt đầu từ huyện Cự Hà cũng đã ở bên người Thôi Hằng, gặp qua Thôi Hằng thì triển qua quá nhiều thủ đoạn thần tiên, cũng bị Thôi Hằng ban cho không ít cơ duyên, không đến nỗi bởi vì uống trà liền cảm thấy khiếp sợ.

“Đến, ném thử một chút trà ta tự tay nấu.” Thôi Hằng mỉm cười nói, phân biệt rót cho ba người ba chén trà.

“Tạ, tạ ơn Tiên Tôn!”

“Đa tạ Thượng Tiên!”

“Đa tạ Tiên Tôn!”

Ba người liền cảm ơn, sau đó đem nước trà uống một hơi cạn sạch.

Ngay sau đó, thân thể của bọn họ liền xảy ra biến hóa long trời lở đất.

Hồng Khang chỉ cảm thấy Nội Cảnh của mình trong nháy mắt trở nên hoàn chỉnh, trong cơ thể không ngừng thức tỉnh từng cái từng cái lực lượng kỳ dị, hơn nữa những lực lượng này lại nhanh chóng thăng hoa, lại trong chớp mắt liền thành tựu Nhân Tiên.

Trương Sáu Minh cũng có cảm thụ giống vậy.

Chẳng qua, biên độ đột phá của hắn lớn hơn, trực tiếp từ Thần Cảnh ban đầu đột phá đến tầng thứ Thiên Nhân.

Huệ Thế dĩ nhiên là lấy được tăng lên lớn nhất, hắn trực tiếp từ cảnh giới mới vừa ngưng tụ Thiên Nhân Chi Huyết nhảy vọt đến tầng thứ Pháp Tướng viên mãn, đạt tới cảnh giới Thiên Quân.

Mà hết thảy tăng lên này đều là tiến hành trong vô thanh vô tức.

Trong thiên địa không có sinh ra bất kỳ dị tượng.

Vì vậy, tất cả sức mạnh cần để đột phá đều là do pháp lực ẩn chứa ở trong nước trà cung cấp.

“Vạn tạ đại ân của Tiên Tôn!”

Ba người trăm miệng một lời mà bái tạ.

“Được rồi, tất cả đứng lên đi.” Thôi Hằng khoát tay một cái, mỉm cười nói “Lần này giúp các ngươi tăng cao tu vị, thật ra thì cũng có chuyện cần các ngươi phải đi làm. Huệ Thế...”

“Có!” Huệ Thế nghe vậy lập tức đứng lên, đợi lệnh ở một bên.

“Ta muốn ngươi đi sáng tạo một cái môn phái võ đạo, truyền thụ cho võ công là phương pháp nhắm thẳng vào Thiên Quân, một điếm này có thể trực tiếp công khai.” Thôi Hằng chính mình uống một hớp nước trà nói “Nếu mà có người xâm phạm, liền đề cho Hỏa Nhị đi ra.”

“Vâng, Tiên Tôn!” Huệ Thế lập tức đáp ứng, hắn từ trước đến giờ đều là tuân theo chỉ thị của Thôi Hằng đi làm việc, cho tới bây giờ cũng sẽ không hỏi tại sao phải làm như vậy.

Ngay từ lúc ở huyện Cự Hà, hắn cũng đã nhận thức xác định rõ vị trí của mình —— làm một thanh đao sắc bén!

“Hồng Khang. ” Thôi Hằng nhìn về phía lão giả có chút mắt tự nhiên này, mỉm cười nói “Tổ tiên của ngươi, là người đệ tử thứ nhất của ta, cũng là một người học trò ta coi trọng nhất, hẳn đã từng có một cái chí hướng vĩ đại.”

“... ” Hồng Khang há hốc mồm, nhưng lại không biết nên nói cái gì, hẳn đối với tổ tiên nhà mình hiểu rõ quả thật không nhiều.

“Cái chí hướng này chính là cứu thế, hẳn muốn cho mỗi một người bình thường đều có thể ăn no mặc ấm, có thể yên giấc. ” Về mặt Thôi Hằng trở nên nghiêm túc.

Hồng Khang nghe vậy tức thì liền ngây ngẩn, về mặt đầu tiên là ngạc nhiên.

Ngay sau đó là nghi ngờ, sau đó chính là cực độ khiếp sợ cùng sùng bái.

Hắn chợt quỳ trước mặt Thôi Hằng, trầm giọng nói: “Tiên Tôn, xin ban cho ta phương pháp cứu thế!”

“... ” Thôi Hằng thấy vậy nhất thời ngây ngẩn, hắn trầm mặc một hồi, nhắm mắt lại, khẽ thở dài “Tốt, tốt. Chuyện ta muốn giao cho ngươi làm, chính là đi thành lập một cái quốc gia mới, ngươi có thể không?”

Thiên Khư Giới có rất nhiều quốc gia, ngoại trừ Đại Chu ra, còn có rất nhiều quốc gia lớn nhỏ.

Lúc này vừa chịu Tiên Môn lấy danh lưng bắt càn quét khắp nơi, rất nhiều quốc gia tan biến.

Dưới tình huống này, muốn thành lập ra một cái quốc gia mới, cũng không phải là chuyện không thể nào.

“Còn cần Trương chân nhân giúp đỡ. ” Thôi Hằng nhìn về phía Trương Sáu Minh.

“Thượng Thiên yên tâm, tiểu đạo nhất định sẽ hết sức giúp đỡ. ” Trương Sáu Minh lập tức đáp ứng.

Đồng thời trong lòng cũng có chút kích động, hẳn biết Hồng Khang chính là đời sau của Hồng Vũ Thiên Vương năm đó cùng Thôi Hằng có quan hệ cực kỳ mật thiết, nếu có thể làm tốt chuyện này, khẳng định có thể rút ngắn quan hệ giữa mình và Thôi Hằng.

“Đa tạ Tiên Tôn! ” Hồng Khang lễ bái nói.

“Đứng lên đi. ” Thôi Hằng khoát tay mỉm cười nói.

Hắn để cho Huệ Thế cùng Hồng Khang đi làm hai chuyện này, cũng không phải là bản tên không đích.

Mà là đang làm ra chuẩn bị vì về sau tiêu diệt chín đại Tiên Môn.

Dù sao, chín đại Tiên Môn chiếm cứ lực lượng thống trị tầng chót nhất.

Nếu như cỗ lực lượng thống trị này đột nhiên biến mất, nhất định sẽ khiến cho vô số người tranh đoạt.

Sẽ khiến thiên hạ đại loạn, sinh linh đồ thán.

So với đến khi đó lại mất bò mới lo làm chuồng, còn không bằng chuẩn bị sớm.

Theo hai cái phương diện tông môn cùng quốc gia tiến hành chuẩn bị.

Ngoài ra còn có một điểm, sau khi để cho Huệ Thế sáng tạo môn phái, còn có thể chiêu thu đệ tử, thích hợp tìm tòi một ít con đường tu luyện không biết.

Như vậy cũng tốt cho việc tu hành của hắn.

Thành lập quốc gia đồng dạng cũng là như thế.

Bàn đến phổ biến một chuyện nào đó, không có công cụ gì hiệu suất cao hơn so với quốc gia.

Sau đó, Thôi Hằng lại nhìn về phía Trương Sáu Minh nói: “Trương chân nhân, tiếp theo ta còn ở chỗ này nghỉ lại một đoạn thời gian, chờ sau khi gặp qua một người, liền đi Đạo Nhất Cung.”

Cái người muốn gặp này, dĩ nhiên là Lý Minh Quỳnh.

Dư Vi đã trở về, sẽ hướng nàng bẩm báo tình huống ở Quận Thành Lâm Giang bên này.

Đến lúc đó, nàng sẽ biết được chuyện bên này.

Chương 377: Cái gọi là cực hạn tu hành (2)

Trong núi sâu cách Thiên Hạp Thánh Giáo hơn một nghìn dặm.

Hỏa Tứ qua lại ở giữa rừng rậm rậm rạp.

Lúc này, nó thu liễm sức mạnh ngọn lửa trên người, cũng thu liễm pháp lực trên người, hóa thành một con rắn nhỏ tinh tế linh hoạt, phảng phất như động vật tầm thường.

Khi thì bò lên cây, khi thì vòng quanh ở rễ cây.

Cùng con rắn nhỏ thông thường không có gì khác nhau.

Nhưng trên thực tế, lực chú ý của Hỏa Tứ một mực đều tập trung ở trong sơn động bí ẩn nơi này.

Từ nửa tháng trước bắt đầu, chính là như vậy.

Nơi này chính là chỗ Thôi Hằng truy theo căn nguyên tìm đến.

Đạo lực lượng để cho cung điện trong Thiên Hạp Thánh Giáo sụp đổ, điện tịch đều chôn ở biển lửa, chính là bắt nguồn ở nơi này.

Hỏa Tứ sau khi đi tới nơi này, cũng cảm giác được một cỗ khí tức lực lượng tương đương với tầng cấp Kim Đan.

Nó cũng tiến vào sơn động, nhưng lại chỉ có thể không ngừng không nghỉ mà đi xuống, căn bản sẽ không tìm được động phủ chân chính bên trong, chỉ có thể ở bên ngoài ôm cây đợi thỏ.

Dù sao, Cửu Hỏa Viêm Long thực lực tuy mạnh, nhưng cũng không có học qua kiến thức phương diện trận pháp cấm chế, gặp phải loại tình huống này quả thật không có biện pháp gì.

Tất nhiên, nó cũng có thể trực tiếp dựa vào sức mạnh đem trận pháp cấm chế phá hư mất, nhưng mà làm như vậy nhất định sẽ bút dây động rừng, người ở chỗ này khả năng lại cũng sẽ không xuất hiện.

Vì vậy Hỏa Tứ vẫn ở bên ngoài nhìn chăm chú cho tới bây giờ.

Nó vắn vẹo thân rắn tinh tế, ở trước sơn động vút qua, trong mắt lóe lên ánh sáng hung ác, trong lòng thâm nội “Chờ người bên trong đi ra, ta nhất định phải đem người đốt thành tro.

“Không, muôn cho người ngay cả tro đều không còn! Ai nha không đúng, Tiên Tôn nói qua, phải bắt sống... Hừ, bản Long vậy thì nhìn ở mặt mũi của Tiên Tôn, tha cho người một mạng đi!”

Cùng lúc đó, trong tòa động phủ ở chỗ sâu trong sơn động kia, bỗng nhiên vô căn cứ rơi xuống một đạo ánh sáng màu vàng óng, tản ra vận vị bất hủ bất tử.

Cái đạo ánh sáng màu vàng óng này rơi vào phía trước tòa cung điện trong động phủ kia.

Sau đó, chỉ thấy một lão giả bộ dáng thân khô từ bên trong chậm rãi đi ra.

Chính là cái tên tổ sư Thiên Hợp Thánh Giáo đó, nhân vật ba ngàn năm trước cũng đã là Huyền Tiên.

Hắn mới từ bên trong ánh sáng vàng đi ra, trên mặt liền nhô lên một cái cục nhọt lớn bằng hột đào, bên trong tràn đầy dịch mủ màu tím đen đang sôi trào.

Chẳng qua, một cái chớp mắt tiếp theo, trên người của hắn liền nhô ra một đoàn ánh sáng vàng, đem cái cục nhọt này tinh lọc đi, để cho mặt của hắn khôi phục trạng thái khô héo bình thường.

“Đáng ghét, thật là khó dây dưa a! ” Lão giả thân khô không nhìn được mắng một câu, lâm bảm nói nhỏ “Thật không biết lúc nào mới có thể chân chính luyện ra thân thể bất tử, trở thành Kim Tiên a!”

3000 năm, hắn như cũ chẳng qua là Thái Nhất Huyền Tiên, rõ ràng sớm đã thấy ngưỡng cửa cảnh giới Kim Tiên đệ ngũ, lại vô luận như thế nào đều đập vào không được.

Mà chẳng qua là bước này, chính là khác biệt trời vực.

Kim Tiên có sức mạnh, địa vị, quyền hành mà bất kỳ Thái Nhất Huyền Tiên nào đều không cách nào so sánh.

Đó là đại nhân vật chân chính nắm giữ Bất Tử Chân Tính.

Cùng Thái Nhất Huyền Tiên hiện tại chỉ có bất tử đặc tính như bọn hắn so sánh, tựa như là hoàng kim cùng bùn nát, căn bản không thể so sánh nổi.

“Lần này vị kia chủ trì hội nghị là Bán Bộ Kim Tiên, ta có phải hay không có thể...” Trong lòng lão giả bỗng nhiên hiện ra một cái ý niệm.

Lần này hắn cùng với tám lão còn lại báo lên chuyện liên quan tới tà ma hạ giới tiêu diệt Thiên Hợp Thánh Giáo, cũng thảo luận phương thức ứng đối thích hợp, lại phát hiện Kim Tiên Chí Tôn lúc trước chủ trì hội nghị chưa từng xuất hiện.

Thay vào đó là một vị Bán Bộ Kim Tiên.

Cái gì gọi là Bán Bộ Kim Tiên?

Chính là Thái Nhất Huyền Tiên đã nuốt Bất Tử Chân Tính, sẵn có đặc thù rõ ràng của Kim Tiên, nhưng lại chưa có hoàn toàn đem Bất Tử Chân Tính tiêu hóa.

Chỉ có thể coi là nửa chân đạp vào cảnh giới Kim Tiên.

Cho nên sẽ có loại cách gọi này, là bởi vì sau khi nuốt xuống Bất Tử Chân Tính chỉ có thể từ từ chờ đợi tiêu hóa.

Quá trình này cũng không ngắn, ít nhất đều cần trên trăm năm, nhiều thậm chí yêu cầu 500 năm trở lên.

Trạng thái thời gian kéo dài như thế, lại có đặc thù rõ ràng cao hơn Thái Nhất Huyền Tiên, một cách tự nhiên liền bị vẽ ra một cái tầng thứ đơn độc.

Gọi là “Bán Bộ Kim Tiên”.

Trên lý thuyết mà nói, Bất Tử Chân Tính trong cơ thể Bán Bộ Kim Tiên cũng không có bị tiêu hóa hoàn toàn, là có thể bị tinh luyện ra.

“Chẳng qua, đó dù sao cũng là Bán Bộ Kim Tiên, lại không giống như là cái tên ba ngàn năm trước kia... Vẫn không thể hành động thiếu suy nghĩ.”

Trong hốc mắt đen ngòm của lão giả lóe lên ánh sáng “Trước mắt quan trọng nhất, vẫn là trước đi ra ngoài cùng với bảy lão kia tụ họp lại, đồng thời tiêu diệt cái tên tà ma hạ giới, nếu không vô cùng hậu hoạn.”

Sở dĩ là bảy lão, là bởi vì Chu Thiên Tinh Đấu Các cự tuyệt không tham dự lần vây quét này, cũng trong buổi họp nhân mạng năm lần bảy lượt, rằng cái tên tà ma hạ giới đó tuyệt đối không chỉ là một tên Thái Nhất Huyền Tiên cường đại.

“Chu Thiên Tinh Đấu Các lão già kia, thật là sống quá lâu hồ đồ rồi.” Lão giả lắc đầu một cái, đi ra ngoài, khẽ cười nói “Tuy nói Tiên Giới có chín cảnh, nhưng từ xưa tới nay ngay cả đi tới phân cuối cảnh giới đệ ngũ đều không có.

“Kim Tiên chính là cực hạn tu hành, đây đã là nhận thức chung mọi người đều biết. Mà đời mắt Chư Giới Thiên Hạ, Kim Tiên Chí Tôn có thể có mấy người? Ngay cả Bán Bộ Kim Tiên đều là lác đác.

“Chẳng lẽ một cái hạ giới nhỏ nhỏ này, chỉ là một cái văn minh vạn năm, còn có thể liên tiếp đi ra tên Bán Bộ Kim Tiên thứ hai? Thật là nghĩ quá nhiều rồi a.”

Chương 378: Nhất định phải mời Chí Tôn xuất thủ (1)

Thân là một Thái Nhất Huyền Tiên đã sống hơn bảy ngàn năm.

Diệp Vân từ trước đến giờ đều là mười phần tự tin đối với phán đoán của mình, một điểm này hẳn cũng đã nhận định từ ngày hẳn lựa chọn bái nhập dưới quyền Thiên Hợp Thân Tướng, trở thành một sứ giả của Thân Tướng.

Một đường đi tới, ở trong khoảng thời gian khá dài này, hẳn đã trải qua quá nhiều chuyện, mỗi một lần đối mặt sự kiện trọng đại, hẳn cũng đều tin vào phán đoán của mình.

Đều không ngoại lệ đều là thành công.

Nhất là một lần ba ngàn năm trước kia.

Nếu như một lần kia không có tin tưởng phán đoán của mình, hẳn cũng sớm đã hết thọ chết già, không thể đột phá đến cảnh giới Thái Nhất Huyền Tiên, càng không thể sống đến bây giờ.

Cũng không thể đi mưu đồ tầng thứ cảnh giới cao hơn như mới vừa rồi.

Hết thảy các thứ này đều là bởi vì hẳn tin tưởng phán đoán của mình, tin chắc không nghi ngờ.

Đây là sự tự tin cường đại hẳn tạo dựng lên qua từng lần thành công trong quá khứ bảy ngàn năm qua.

Vì vậy, hẳn tin chắc phán đoán của mình, cảm thấy cái tên tà ma từ hạ giới tới này tuyệt đối không thể là Bán Bộ Kim Tiên, càng không thể nào là Kim Tiên cảnh giới đệ ngũ Tiên Giới.

Đây chính là Kim Tiên Chí Tôn!

Cho dù đối mặt đại thế giới to lớn, đều là đại nhân vật đạt tới đỉnh cao, đứng ở cực điểm nhất.

Làm sao có thể xuất hiện ở loại địa phương này.

“Vẫn là trước đi ra ngoài đi.”

Diệp Vân trong lòng nghĩ như vậy, đồng thời bắt đầu điều chỉnh trạng thái thân thể của mình.

Chỉ thấy thân thể khô héo của hẳn bắt đầu nhanh chóng khôi phục.

Cái bộ thân thể vốn chỉ là “Thây khô” da bọc xương, này từng chút một, sinh ra máu thịt, đầu, thân thể, tay chân, tất cả đều đang lấy tốc độ cực nhanh khôi phục bình thường.

Trong nháy mắt, hắn trở thành một người đàn ông trung niên bộ dạng nhìn qua bốn năm mươi tuổi, lại cũng không có bộ dáng thây khô khi trước.

“Chờ đem cái tên tà ma hạ giới bắt được, ngược lại là có thể thử nghiệm từ trong miệng hắn hỏi ra chút gì.” Diệp Vân tính toán trong lòng, thầm nói “Người có thể tự mình đột phá đến Thái Nhất Huyền Tiên, nhất định là có bí mật không nhỏ.”

Sau đó, hắn liền đi ra toà động phủ này, đi tới trong sơn động tràn đầy phù văn đó.

Cùng lúc đó, Hỏa Tứ đã chờ ở bên ngoài thời gian nửa tháng trong giây lát trọn to hai mắt, nó cảm giác được trong cái sơn động này xuất hiện biến hóa.

Có người xuất hiện bên trong !

Là cái người Tiên Tôn giao phó kia? !

“Rốt cuộc để cho bản Long chờ được!”

Toàn bộ thân rồng của Hỏa Tứ trở nên hưng phấn, hận không thể lập tức ra tay đem người bên trong bắt sống.

Chẳng qua, nó rất có kiên nhẫn, cũng không có hành động thiếu suy nghĩ.

Vẫn chờ ở bên ngoài.

Chờ đến khi người bên trong kia tự đi ra ngoài!

Cũng không lâu lắm, Diệp Vân liền từ bên trong đi ra.

Tại trong nháy mắt khi hắn thấy ánh mặt trời, theo bản năng nhắm mắt, cũng nhíu mày, như là đối với ánh mặt trời hết sức không thích.

Trong lúc Diệp Vân muốn vận chuyển sức mạnh trong cơ thể, bay trên trời rời đi.

Hỏa Tứ bỗng nhiên động!

Rống!

Chỉ nghe một tiếng rống gầm vang vọng đất trời, Hỏa Tứ ban đầu vẫn chỉ là trạng thái con rắn nhỏ bỏ túi trong nháy mắt trở nên lớn, hóa thành một con Hỏa Long to lớn dài đến năm trăm trượng, đánh về phía Diệp Vân mới vừa bay lên không trung.

Pháp lực bàng đại của Kim Đan hậu kỳ, trong nháy mắt liền đem hư không trong chu vi hơn mười dặm toàn bộ bao

phủ.

Khu vực này trong chớp mắt liền thành một cái biển lửa.

Nhưng lại không có bất kỳ cây cối bị thiêu đốt, cũng không có bất kỳ loài vật bé nhỏ bị ngọn lửa này làm phỏng, những ngọn lửa này dường như nắm giữ linh tính, hiểu cái gì có thể đốt, cái gì không thể đốt.

Đôi mắt công kích cường đại bất ngờ nhô ra như vậy, Diệp Vân hoàn toàn bối rối.

Hắn khiếp sợ không gì sánh nổi, mặt đầy ngạc nhiên nhìn một cái vuốt rồng Hỏa Tứ vờ ra, giống như là túm một con gà con, trong nháy mắt liền đem chính mình vờ vào trong tay.

Hơn nữa, sức mạnh của cái vuốt rồng này cực kỳ mạnh mẽ, chỉ dựa vào lực lượng Thái Nhất Huyền Tiên căn bản là không cách nào tránh thoát.

“Chuyện gì xảy ra, đây là cái gì, con rồng này là từ đâu tới, trên đời còn có sức mạnh cường đại như vậy, Bán Bộ Kim Tiên? !” Diệp Vân kinh hãi muốn chết, trong đầu trong nháy mắt hiện ra vô số ý nghĩ.

Có điều, hắn rất nhanh thì ý thức được, chính mình hắn là đã sớm bị theo dõi, con rồng này nhất định là ở nơi này chờ đợi rất lâu, liền chờ sau khi mình đi ra đem chính mình bắt.

“Là bởi vì lần trước ta đem điện tịch trong Thiên Hợp Thánh Giáo hủy diệt?” Trong đầu Diệp Vân nghĩ đi nghĩ lại “Chỉ bằng một tia sóng lực lượng nhỏ yếu kia, liền có thể tìm được ta? Làm sao có thể!”

Nhưng vô luận hắn không tin ra sao, bây giờ bị Hỏa Tứ bắt đã là sự thật.

Hơn nữa hoàn toàn không cách nào chạy thoát.

“Hoang đường, Diệp Vân ta sống bảy ngàn năm, tung hoành thiên hạ, cứ như vậy bị bắt? !” Diệp Vân tiếp tục cắn răng giãy giụa.

Nhưng điều này căn bản không làm nên chuyện gì.

Chương 379: Nhất định phải mời Chí Tôn xuất thủ (2)

Hỏa Tứ nắm giữ pháp lực Kim Đan hậu kỳ, từ cảnh giới mà nói, ít nhất cũng tương đương với Kị Tiên, thực lực tu vi tự nhiên mạnh hơn xa Diệp Vân, có thể đem hấn chế trụ gậy gao.

Nhưng, điều này cũng không có nghĩa là hấn không thể làm chuyện gì khác.

“Đồ đáng chết a!” Diệp Vân mặt đầy âm trầm, trong mắt tất cả đều là sát cơ “Rốt cuộc là ai, là cái tên tà ma hạ giới sao? Đáng ghét a! Chờ đó cho ta!”

Ầm!

Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, Diệp Vân bị Hỏa Tứ gậy gao tóm lại bên trong vuốt rộng lại trực tiếp nổ tung.

Nương theo một đạo hào quang màu tím đen cực kỳ sáng ngời lấp lánh trên không trung, một cỗ lực xung kích vô cùng lớn khuếch tán ra trên bầu trời, trong nháy mắt liền tạo thành một quả cầu lửa to lớn màu tím đen ở trên trời.

Cùng lúc đó, tất cả người ở trong chu vi năm mươi dặm đều ngửa đầu nhìn về bầu trời, toàn bộ đều thấy được cái quả cầu lửa không lồ quý dị này, cùng với Hỏa Long to lớn bay lượn phía trên.

Hơn nữa, bởi vì mạn nổ tung mới vừa rồi sinh ra lực trùng kích vô cùng to lớn, tầng mây trên trời gần như đều bị xuyên thủng, tạo thành một cái lỗ hồng to lớn hình tròn.

Giống như trời cũng bị thủng vậy.

Cộng thêm cái quả cầu lửa màu tím đen kia, cùng với Hỏa Long, càng làm cho những người mắt thấy một mạn này cảm thấy như tận thế hàng lâm, trên mặt từng người đều lộ ra vẻ tuyệt vọng.

“Cái gì?!”

Hỏa Tứ cũng lâm vào trong khiếp sợ cực độ.

Nó mới sinh ra hơn nửa tháng, không trải qua quá nhiều chuyện, căn bản cũng không có nghĩ đến Diệp Vân lại có thể quả quyết mà tự bạo như vậy.

Chỉ chốc lát sau, quả cầu lửa màu tím đen dần dần tiêu tan, lực trùng kích khuếch tán ra cũng dần dần bình tĩnh lại, Hỏa

Tứ biên thành kích cỡ bảy thước, trong vuôt rộng năm một cái cánh tay không trọn vẹn.

Đây là một bộ phận nó vôi vàng dùng pháp lực giữ được ở khi Diệp Vân tự bạo, những bộ phận còn lại đều đã bị nổ thành phân vụn, gần như không còn tồn tại.

“Hắn hẳn là muốn gạt ta, để cho ta cảm thấy hắn chết ở trong mảnh tự bạo này, chờ sau khi ta rời khỏi hắn liền sống lại?” Ánh mắt Hỏa Tứ nhìn vào cánh tay này, cười lạnh nói “Bản Long nhưng là Cửu Hỏa Viêm Long thông minh nhất, làm sao sẽ làm như vậy?!”

Vì vậy, nó cũng không hề rời đi.

Mà là tiếp tục ở trong mảnh núi rừng này lượn vòng, chờ đợi Diệp Vân sống lại.

Đối với Hỏa Tứ mà nói, chỉ khi đem người này hoàn chỉnh bắt sống, mới xem như hoàn thành nhiệm vụ Tiên Tôn giao cho nó.

“Lần sau, bản Long tuyệt sẽ không cho người có cơ hội phản kháng!”

...

Bên trong động phủ.

Phía trên tòa cung điện ở trung tâm kia, bỗng nhiên có từng cơn sâu trùng màu tím đen từ trong hư không chui ra, lít nhít rơi ở trên mặt đất, sau đó nhanh chóng dung hợp lại cùng nhau, tạo thành một nhúm bùn nát màu tím đen.

Ngay sau đó, chỉ thấy cái nhúm bùn nát này không ngừng ngoa nguậy, dần dần dài ra tứ chi, xuất hiện thân thể, dài ra đầu lâu, các bộ vị ngũ quan cũng từng chút một xuất hiện.

Chỉ chốc lát sau, cái nhúm bùn nát này liền hóa thành Diệp Vân bộ dáng thầy khô.

Hắn sống lại!

“Đáng ghét, đồ đáng chết a!”

Diệp Vân gầm hét lên, trong hốc mắt đen nhánh tràn đầy vẻ giận dữ.

Bảy ngàn năm qua, đây là lần đầu tiên hắn bị buộc tự bạo chạy thoát thân!

Nhưng hắn bây giờ lại không thể đi ra ngoài.

Cái con rồng lửa kia quá mạnh mẽ, hoàn toàn nằm ngoài phạm vi dự tính của hắn.

Khi bị long trảo giam cầm, hẳn cảm giác rõ ràng cô lực lượng kia là mạnh mẽ biết bao, căn bản là không cách nào phản kháng.

“Lập tức thông báo tất cả mọi người, ta bây giờ phải lập tức thông báo tất cả mọi người!” Diệp Vân toàn thân đều run rẩy, thở hên hên, trên mặt, trên người không ngừng nhô lên từng cái cục nhọt.

“Phải giết bọn hắn, nhất định phải giết bọn hắn, phải báo cho Chí Tôn biết, cái tên ngoại lai Bán Bộ Kim Tiên này mưu đồ gây rối, phải để Chí Tôn ra tay!”

...

Hoàng Thành Đại Chu, tâm cung Nữ Đế.

Lý Minh Quỳnh chột từ trên giường nhỏ sau bình phong ngồi dậy, không thể tin dò hỏi Dư Vi bên ngoài “Người mới vừa nói cái gì, Bùi Thanh Thư hẳn không có chết? !

“Còn, còn dẫn theo một vị ‘Su tôn’ trở lại Quận Thành Lâm Giang? !”

Chương 380: Một mặt khác của Nữ Đế (1)

Cửu Hỏa Viêm Long trên bản chất là sinh linh Thôi Hằng dùng pháp thuật sáng tạo.

Mặc dù đã có linh tính hoàn chỉnh, nhưng Cửu Hỏa Viêm Long đến chỗ nào cũng tương đương với cảm giác của Thôi Hằng kéo dài.

Vì vậy, toàn bộ quá trình giao thủ giữa Hỏa Tứ cùng Diệp Vân, thật ra thì đều ở trong cảm giác của Thôi Hằng.

Bao gồm Diệp Vân tự bạo, cùng với một cái cánh tay còn dư lại kia.

Thông qua hai điểm này, Thôi Hằng đại khái biết rõ tình huống Diệp Vân.

Đại khái tương đương với cảnh giới Kim Đan trung kỳ, tầng thứ lực lượng nhỏ yếu hơn một chút, cũng tức là cái gọi là Thái Nhất Huyền Tiên.

Nhưng tuổi thọ lại cực độ không bình thường.

Lấy cái cánh tay kia để phán đoán, Diệp Vân ít nhất sống bảy ngàn năm.

Đây đã là vượt xa khỏi cực hạn thọ nguyên cảnh giới đệ tứ Tiên Giới có thể đạt tới.

Thôi Hằng ở Tử Cực Cung trên mặt trăng lấy được đến một quyển bí tịch vàng ròng, bên trong ghi lại chính là võ học bí truyền của Tử Cực Cung, nhắm thẳng vào đường tắt đột phá đến Kim Tiên.

Trong đó cũng miêu tả chỗ đặc thù của cảnh giới đệ tứ Tiên Giới.

Tức là “Pháp Thân Thông Huyền”.

Cảnh giới này là cần võ giả đạt tới cảnh giới đệ tam Tiên Giới, chính là chỉ quá trình diễn biến Pháp Tướng, tiến hành câu thông đối với pháp tắc đạo vận trong thiên địa, cũng đem khắc họa ra, tạo thành dấu ấn Thân Thông, cuối cùng luyện thành Pháp Thân.

Luyện đến Pháp Thân là được thọ nguyên ngàn năm.

Đương nhiên, đây chỉ là tuổi thọ bình thường.

Trên lý thuyết mà nói còn có thể thông qua ăn đan dược kéo dài tuổi thọ, hoặc là tu luyện võ học kéo dài tuổi thọ đặc thù, đem tuổi thọ kéo dài.

Nhưng nhiều lắm cũng chỉ có thể sông khoảng chừng năm ngàn năm.

Cái này nếu so với thọ nguyên nhiều đến cao nhất 9999 năm của Kim Đan kỳ ít hơn nhiều lắm.

Diệp Vân có tuổi thọ bảy ngàn năm, vượt xa khỏi cực hạn khoảng chừng năm ngàn năm ban đầu.

Hơn nữa trạng thái thân thể cực kỳ quý dị.

Ở bên trong huyết nhục của hắn ẩn chứa vô số sâu trùng màu tím đen, cho người cảm giác giống như là toàn thân hắn đều là loại sâu trùng màu tím đen này tạo thành vậy.

“Là bởi vì hắn ở ba ngàn năm trước lấy được phần bất tử đặc tính kia sao?” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng, hắn nghĩ tới cái tên gọi là Cái Thế Đại Ma mình gặp phải ở Đại Tấn lúc trước.

Cái tên Đại Ma đó trên người cũng tràn đầy loại lực lượng quý dị màu tím đen này.

Còn có Tử Cực Cung trên mặt trăng, bên trong cũng có.

“Loại lực lượng màu tím đen này, đến tột cùng là cái gì?” Thôi Hằng cau mày, đầy bụng nghi ngờ.

Cho đến ngày nay, hắn vẫn không có làm rõ ràng loại lực lượng tạo thành Thiên Khư Tà Trùng này rốt cuộc là vật gì, cũng không biết sau lưng ẩn chứa dạng bí mật gì.

Điều không biết này khiến cho hắn cảm thấy bất an, cũng là một trong những nguyên nhân khiến hắn vẫn không có tự mình xuất thủ.

“Cái tên Thái Nhất Huyền Tiên đó không có tập hợp thân thể sống lại, là bởi vì Hỏa Tứ thủ ở đó sao?”

Thôi Hằng tiếp tục lưu ý đến tình huống của Diệp Vân ở bên kia, thầm nghĩ trong lòng “Thọ cảm giác linh cơ ẩn chứa trong cái cánh tay kia, người kia hắn là cũng chưa chết, cũng không hề rời đi quá xa.

“Hắn là ở một cái địa phương nào đó ở phụ cận sống lại? Có phải hay không là ở bên trong sơn động kia? Nếu là như vậy, có nên để cho Hỏa Tứ đem cả ngọn núi kia nhổ ra...”

Đối với Cửu Hỏa Viêm Long Kim Đan hậu kỳ mà nói, đem một tòa núi mấy trăm mấy ngàn trượng nhổ lên cũng không phải chuyện khó khăn gì, dễ như trở bàn tay liền có thể làm được.

Nếu như cái tên Thái Nhất Huyền Tiên đó thật sự là ở trong sơn động sống lại mà nói.

Cái biện pháp này quả thật có thể được.

Chỉ cần đem núi toàn bộ nhô lên, đem theo núi đồng thời trở về, tự nhiên cũng liền đem cái tên Thái Nhất Huyền Tiên đó mang trở lại.

Hơn nữa lần này chỉ cần chuẩn bị sẵn sàng, để cho Hỏa Tứ dùng pháp lực đem cả ngọn núi bảo vệ cẩn thận, lại tiến hành can thiệp vào pháp lý quy tắc, thì sẽ tránh được phát sinh tình huống tự bạo.

Dưới tình huống có chuẩn bị, lấy thực lực Hỏa Tứ, ngăn cản một tên Thái Nhất Huyền Tiên tự bạo vẫn là không có vấn đề gì.

“Sur tôn!”

Vừa lúc đó, thanh âm Bùi Thanh Thư từ bên ngoài truyền tới.

“Gì đó? ” Thôi Hằng ngưng lại suy nghĩ, đứng dậy mở cửa phòng ra, dò hỏi “Chuyện gì?”

“Ra mắt sur tôn. ” Bùi Thanh Thư đầu tiên là hành lễ, sau đó nói “Sur tôn, Lý Minh Quỳnh muốn bái kiến ngài.”

Thôi Hằng nghe vậy hơi sửng sò, ngay sau đó khẽ cười nói “Vây đi thôi.”

...

Trong nội đường tiếp khách Dưỡng Tâm biệt viện.

Lý Minh Quỳnh mặc một bộ quần áo màu xanh nhạt, trang điểm như nữ tử gia đình bình thường, mặc dù dung mạo vẫn có thể nói là sắc nước hương trời, nhưng giữa hai lông mày lại không còn khí thế hoàng giả uy nghiêm khi trước.

Nàng ngồi ở chỗ đó, hai chân khép lại, cúi đầu, hàm răng khẽ cắn môi đỏ mọng, mười ngón tay đan xen vào nhau, không ngừng táy máy ngón tay thon dài như ngọc của mình.

Hiển nhiên hết sức khẩn trương.

Dư Vi đứng hầu ở một bên, nàng bây giờ đã sợ ngây người.

Nàng thân là nữ quan thân cận nhất trong hoàng cung của Nữ Đế bệ hạ.

Nhưng cũng chưa từng thấy Chí Phượng Nữ Đế mất tự nhiên, khẩn trương như bây giờ.

Điều này quá bất hợp lí.

Chương 381: Một mặt khác của Nữ Đế (2)

Bất luận kẻ nào thấy thần thái của Nữ Đế bệ hạ bây giờ, cũng sẽ cho là mình sinh ra ảo giác đi.

Thậm chí có lúc, Dư Vi đều hoài nghi sau khi mình trở về có phải hay không sẽ bị diệt khẩu.

Dù sao, chính mình gặp được một mặt không muốn người biết của Nữ Đế bệ hạ.

Chẳng lẽ còn có thể sống trên cõi đời này sao?

Nhưng Nữ Đế bệ hạ lần này tới là vì gặp người sư tôn kia của Bùi Thanh Thu, tại sao sẽ khẩn trương như vậy, mất tự nhiên như vậy?

Cái này không hợp lý a.

Chẳng lẽ Nữ Đế bệ hạ cũng nhận biết người sư tôn kia của Bùi Thanh Thu?

Vừa lúc đó, bên ngoài truyền tới tiếng bước chân.

Lý Minh Quỳnh giống như là chịu cái gì phản xạ có điều kiện, cả người trực tiếp liên đứng lên, theo bản năng chỉnh sửa một chút dung mạo, nhỏ giọng khẽ hỏi Dư Vi bên người: “Đâu tóc quần áo gì đó của ta không có rồi chứ?”

Nàng cũng không tự xưng trầm.

“Không, không có, bệ hạ ngài bây giờ rất hoàn mỹ.” Dư Vi nói thật nói.

Lúc này, nội tâm của nàng chính là càng kinh hãi, Nữ Đế bệ hạ lại đối với người muốn gặp kia tôn kính như vậy, ngay cả dung mạo đều đặc biệt lưu tâm.

Chỉ chốc lát sau, Thôi Hằng liền đến nơi này, Bùi Thanh Thu đi theo ở bên người.

“Bệ hạ, vị này chính là Bùi Thiên Nhân sư...” Dư Vi cố gắng hướng Lý Minh Quỳnh giới thiệu Thôi Hằng.

Nhưng nàng vừa mới vừa mở miệng, chỉ thấy Lý Minh Quỳnh trực tiếp một mực cung kính quỳ trên đất, hướng Thôi Hằng bái lạy nói: “Đệ tử Lý Minh Quỳnh, ra mắt Tiên Tôn!”

“? ? ?” Dư Vi thấy vậy nhất thời cả người đều đờ ra, triệt để bối rối, thậm chí đều không thể kịp phản ứng chuyện gì xảy ra.

Chẳng qua, trên mặt của nàng rất nhanh lộ ra vẻ mặt khó tin, kinh hãi tới cực điểm.

Ngay sau đó nàng cũng vội vàng quỳ xuống theo.

Thân là bề tôi, Hoàng Đế đều quỳ, chính mình nào còn có đạo lý không quỳ?

Thôi Hằng thì là dừng lại bước chân, nhìn cô gái trẻ tuổi quỳ ở trước mặt mình này, không khỏi có chút thôn thức.

Thật ra thì, bộ dạng của Lý Minh Quỳnh bây giờ với hần mà nói là tương đối xa lạ.

Dù sao, ban đầu khi ở tân thủ không gian, Lý Minh Quỳnh mới chỉ có chín tuổi, hoàn toàn chẳng qua là một đứa bé gái.

Bây giờ đã là lớn đến thế này rồi.

Có câu nói là con gái mười tám biến hóa lớn.

Càng không cần phải nói Lý Minh Quỳnh qua nhiều năm như vậy trải qua vô số sự tình, còn thân là Nữ Đế thống trị Hoàng Triều Đại Chu 70 năm trở lên.

Vì vậy, ở lúc mới vừa thấy Lý Minh Quỳnh, Thôi Hằng chỉ có một cảm giác.

Xa lạ.

Hần gần như không cách nào ở trên người cô nương này thấy bóng dáng cô bé kia.

Nhưng khi Lý Minh Quỳnh quỳ dưới đất bái lạy, Thôi Hằng lại cảm giác được cô nương này cùng bóng dáng bé gái năm đó chùng chập vào nhau.

“Ca ca ngươi trở về chưa?” Thôi Hằng bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Lý Minh Quỳnh thân thể khẽ run, trầm mặc một hồi, lắc đầu nói: “Còn không có, vẫn luôn không có tra được đầu mối gì.”

“Vậy ngươi nhưng mà phải tiếp tục cố gắng, phải sống lâu thật lâu, chờ đến ngày hần trở về.” Thôi Hằng nhìn chăm chú Lý Minh Quỳnh, mỉm cười nói “Đứng lên đi, đệ tử của ta không cần quỳ lạy.”

Đệ tử!

Bùi Thanh Thu đứng ở một bên trong mắt lộ ra vẻ vui mừng, hần đang vì Lý Minh Quỳnh cảm thấy cao hứng.

Lý Minh Quỳnh nghe vậy càng là gần như mừng đến chảy nước mắt.

Chẳng qua, qua nhiều năm như vậy nàng đã sớm có thể không chế tâm tình của mình rất hoàn mỹ, nước mắt cũng không có thật chảy ra.

Nhưng việc Thôi Hằng xuất hiện mang đến cho nàng chấn động quá lớn, lúc nói chuyện, âm thanh vẫn còn có chút run rẩy “Su, su tôn! !”

Sau đó, Lý Minh Quỳnh chậm rãi đứng dậy, cúi đầu đứng ở một bên, mười ngón tay vẫn là đan chéo vào nhau táy máy, lại giống như là một cô gái mất tự nhiên khi đối mặt sư phụ.

“Ngồi đi. ” Thôi Hằng chỉ chỉ cái ghế bên cạnh, sau đó nói với Bùi Thanh Thu “Thanh Thu, con đi ra ngoài trước đi, ta cùng với Minh Quỳnh trò chuyện một chút.”

“Vâng, sư tôn! ” Bùi Thanh Thu hành lễ cáo lui.

“Bệ hạ, thần cũng cáo lui... ” Dư Vi vẫn rất lạnh lợi hiểu chuyện.

“Đi thôi. ” Lý Minh Quỳnh cũng gật đầu nói.

Lúc này, trong khách đường liền chỉ còn lại có hai người Thôi Hằng cùng Lý Minh Quỳnh.

“Sư tôn, con... ” Lý Minh Quỳnh tựa như là muốn nói điều gì.

Chẳng qua là lời mới vừa ra khỏi miệng, nhưng lại không biết nên nói như thế nào.

Dừng lại.

Nhiều năm như vậy, nhiều chuyện như vậy, nàng có quá nhiều lời nói muốn nói.

Nhưng trong lúc nhất thời lại không biết kể từ đâu.

“Trước không vội vàng nói cái khác. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, cau mày trầm giọng nói “Việc tu luyện của con xảy ra sai lầm, thân thể không đúng lắm, vì sư trước giúp con kiểm tra một chút.”

Chương 382: Thần Hồn Kim Đan Pháp

Kiểm tra thân thể? !

Lý Minh Quỳnh nghe vậy tức thì liền hưng phấn lên, có chút kích động nói: “Sur tôn, ngài, ngài là nhìn ra võ công con tu luyện có chỗ sai lầm sao?”

Mấy thập niên gần đây, nàng thật ra thì một mực vì tình trạng thân thể của mình mà phiền não.

Nhưng phải làm sao giải quyết loại tình huống thần hồn mạnh hơn xa thân thể, còn thường xuyên sẽ cảm thấy rất mệt này, nàng căn bản một chút đầu môi cũng không có, hoàn toàn không biết phải nên làm như thế nào.

Bây giờ rốt cuộc thấy được hy vọng.

“Cũng không biết là bao nhiêu sai lầm.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, cau mày nói “Tình huống của con so với Thanh Thư còn nghiêm trọng hơn.”

“Sur tôn, con đây phải làm sao?” Lý Minh Quỳnh đứng lên, đôi mắt sáng ngời nhìn Thôi Hằng, vẻ mặt khao khát nói “Con nhất định toàn lực phối hợp ngài.”

“Không cần, con cứ ngồi là được.” Thôi Hằng khoát tay một cái, ra hiệu nàng ngồi xuống, sau đó đứng dậy đi tới phía sau nàng, nhẹ nhàng đưa bàn tay dè ở trên đỉnh đầu của nàng.

Lấy tư vị cảnh giới Nguyên Anh kỳ của Thôi Hằng, muốn phải triệt để tiên hạnh kiểm tra đôi với thân thể của một người, liên chỉ cần chút tiếp xúc mà thôi.

Sở dĩ bây giờ muốn đặt tay trên đỉnh đầu, là vì vị trí này càng thuận tiện kiểm tra thần hồn.

Đây mới là kiểm tra bình thường.

Sẽ không giống như trong một ít phim và kịch truyền hình trên Địa Cầu, kiểm tra thân thể cho nam chính là mặc quần áo, kiểm tra thân thể cho nữ chính là yêu cầu cởi quần áo.

Đó hoàn toàn là chuyện không thể nào.

Pháp lực của Thôi Hằng rất nhanh thì hóa thành từng tia từng sợi dây nhỏ, từ đỉnh đầu tiến vào trong cơ thể Lý Minh Quỳnh.

Sau đó, liền thuận theo mạch lạc tinh thần của nàng, hướng tứ chi bách hải lan tràn ra.

Từ đó tiến hành kiểm tra cực kỳ tỉ mỉ đối với thân thể.

Lý Minh Quỳnh chỉ cảm giác trên đỉnh đầu chính mình truyền đến từng tia cảm giác âm áp.

Giống như là có từng dòng nước âm tràn vào trong cơ thể của mình, cũng rong ruổi ở khắp nơi trong người, chạm đến mỗi một góc xó xỉnh của thân thể, để cho nàng có một loại cảm giác kỳ dị ngứa ngáy trong lòng.

Lúc này, hai mắt Thôi Hằng hơi khép, vẻ mặt nghiêm túc.

Thông qua những pháp lực này rong ruổi, hết thấy tình huống trong thân thể Lý Minh Quỳnh đều chiêu vào trong óc của hẳn.

Trong đó tự nhiên cũng bao gồm trạng thái thần hồn trong Nê Hoàn Cung.

Ở trong cảm giác của Thôi Hằng, thần hồn của Lý Minh Quỳnh giống như là một người không lơ ở tại trong nhà lá rách nát.

Bởi vì thể hình to lớn, nên mỗi thời mỗi khắc chỉ có thể cạo rúc chính mình, bất kỳ một chút hành động nào đều chỉ có thể thận trọng, sợ mình sẽ khiến cái nhà lá rách này bị hủy diệt.

Mà thân thể Lý Minh Quỳnh, chính là cái nhà lá này.

Sợ sánh với cường độ thần hồn, nhục thể của nàng đang là quá yếu.

Cường độ thần hồn của Lý Minh Quỳnh đã đạt đến trình độ tương tự với Kim Đan trung kỳ, cũng tức là cái gọi là “Thái Nhất Huyền Tiên”.

Nhưng nhục thể của nàng lại chỉ là tương đương với cảnh giới Thiên Tiên Trúc Cơ trung kỳ.

Loại linh hồn cùng nhục thân cực độ không xứng đôi này, để cho nàng chỉ có thể phát huy ra thực lực tương tự với Trúc Cơ đỉnh phong, cũng để cho trạng huống thân thể của nàng cực kỳ tệ hại.

Tuổi thọ mặc dù sẽ không chịu ảnh hưởng, nhưng hành động thường ngày đều sẽ bị hạn chế.

Hoạt động hơi chút lâu một chút, sẽ cảm thấy cực độ suy yếu, đây là thần hồn đang tự động báo động, sợ hoạt động quá nhiều sẽ đem thân thể kéo sụp đổ, tan vỡ.

Chẳng qua, nếu như tiến hành chiến đấu kịch liệt, phát tiết không ít lực lượng Thân Hồn, sẽ có một loại tình huống khác.

Bởi vì như vậy thì có thể làm cho thần hồn tạm thời “Nhỏ yếu”, gánh nặng của thân thể sẽ trong vòng thời gian ngắn trở nên nhẹ bớt, nên có thể bảo trì một hồi thời gian tinh lực thịnh vượng.

Nhưng bởi vì thân thể so sánh với thân hồn quả thực vô cùng yếu ớt, nếu như thường xuyên tiến hành chiến đấu kịch liệt, hoặc là tiến hành số lần tương đối nhiều, như vậy thì thân hồn có thể ở lúc phát tiết lực lượng trực tiếp khiến thân thể vỡ tung.

Nổ chết tại chỗ!

Cho dù là không tiến hành chiến đấu kịch liệt, thân thể nhỏ yếu như vậy gánh chịu một cái thân hồn mạnh mẽ như vậy cũng có mầm họa lớn vô cùng.

Nếu như thân thể bị thương tổn, tương tự có thể khiến thân thể hoàn toàn tan vỡ.

Như thế sẽ bị nổ chết tại chỗ.

Nói cách khác, loại tình huống bây giờ của Lý Minh Quỳnh, mặc dù sẽ không giống như Bùi Thanh Thư thọ nguyên giảm nhiều, nhưng tùy thời có thể đột tử.

Ngay cả lúc nào chính mình sẽ chết cũng không biết.

Thôi Hằng sau khi kiểm tra xong, thu tay về, đem các loại kết quả kiểm tra nói rõ với Lý Minh Quỳnh một chút.

Trong mắt của Lý Minh Quỳnh không có sợ hãi, chỉ có vẻ kinh ngạc, nàng mỉm cười nói: “Tạ ơn sư tôn giải thích, đối với loại tình huống này, con cũng phát giác ra, con có thể cảm giác được, mình tùy thời có thể sẽ chết.

“Thật ra thì, mấy chục năm gần đây, mỗi qua một đoạn thời gian, con sẽ chuẩn bị một phong di chiếu. Nếu như có cái ý tưởng mới gì, lại lần nữa viết ra một phen.

“Phòng ngừa ngày nào đó con không có dấu hiệu nào đột nhiên đột tử, cũng không khiến cho triều đình hỗn loạn, cũng không khiến cho cả Đại Chu đều lâm vào trong hỗn loạn.”

Thôi Hằng nghe vậy thật lâu không nói, hắn nhìn chăm chú người đệ tử trước mắt mình này, thờ dài nói: “Tâm cảnh thần nhiên đối mặt với cái chết của chính mình như vậy, cũng không phải là ai cũng có thể có.

“Con có thể có tâm cảnh như vậy, quả thực hiếm thấy, đủ để thấy con ý chí kiên định, như vậy con đường này con cũng có thể đi thông.

“Tiếp theo sư phụ sẽ giúp con đả thông con đường này.

“Nhưng đã chuẩn bị sẵn sàng sao?”

Mới vừa rồi khi kiểm tra thân thể Lý Minh Quỳnh, Thôi Hằng đã nghĩ tới nên phải như thế nào giải quyết cái vấn đề này.

Nêu mà cường độ thân thể cùng thân hồn không xứng đôi, thật ra thì chỉ cần tăng cường cường độ thân thể, để cho thân thể trở nên có thể gánh chịu thân hồn cường đại là được rồi.

Sau đó liền là trình tự tu luyện võ đạo bình thường.

Nhưng như vậy liền giống với xoá đi nỗ lực tìm ra con đường này của Lý Minh Quỳnh lúc trước, để cho võ đạo của nàng trở nên bình thường không có gì lạ.

Vì vậy, Thôi Hằng lựa chọn một loại biện pháp khác.

Đó chính là thuận theo con đường Lý Minh Quỳnh thăm dò ra này tiếp tục kế tục kéo dài.

Trên bản chất, tình huống của Lý Minh Quỳnh là tăng lên cực hạn của “Pháp Tướng”, cái thân hồn cường đại cực kỳ này, chính là Pháp Tướng Thiên Tiên tăng cường vô số lần.

Nói cách khác, nàng đem chính mình luyện thành một cái “Siêu cấp Thiên Tiên”.

Cùng với con đường Bùi Thanh Thu đi tương tự nhưng lại bất đồng.

Người trước là tiến hành tăng cường phương diện thân thể, người sau chính là tiến hành tăng lên ở phương diện thân hồn.

Biện pháp Thôi Hằng nghĩ ra rất đơn giản.

Đó chính là chuyển hóa cái trạng thái thân hồn vô cùng cường đại này, để cho nó trở thành căn bản tu hành của Lý Minh Quỳnh.

Như vậy thì có thể thay đổi trạng thái “Thân thể nhỏ yếu gánh chịu thân hồn mạnh mẽ”, chuyển hóa thành “Thân hồn cường đại không chế thân thể nhỏ yếu.”

Hắn dự định tham khảo phương pháp Kim Đan, để cho Lý Minh Quỳnh đem thân hồn của mình luyện thành một viên Kim Đan Thân Hồn, coi đây là Chúa Tể thân thể, căn cơ tu hành.

Kể từ đó, thân hồn nguyên bản đã đạt đến cấp bậc Thái Nhất Huyền Tiên của Lý Minh Quỳnh, sẽ tiến thêm một bước, thăng hoa trở thành nắm giữ bất hủ kim tính, bước vào cái cảnh giới gọi là “Kim Tiên”.

Đến lúc đó, thân thể nhỏ yếu liền không còn là gánh nặng của thân hồn.

Mà là sẽ thời thời khắc khắc bị Kim Đan Thân Hồn bồi bổ, rất nhanh thì có thể tự nhiên mà tăng lên đến cảnh giới Huyền Tiên, tiếp theo từ đó trở nên mạnh mẽ.

“Su tộn, con ã chuân bị sãn sàng. ” Lý Minh Quỳnh nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, hít sâu một hơi nói “Xin bắt đầu đi.”

Chương 383: Biên giới Thiên Địa, Thiên Thánh Cung (1)

Bản chất của ngưng luyện Kim Đan Thần Hồn là cái gì?

Là đem Thần Hồn Chi Lực tương đối phân tán ngưng tụ thành một cái Kim Đan cực độ tinh thuần, lấy Thần Hồn Chi Lực cực độ tinh thuần, ngưng luyện ra bất hủ kim tính.

Mà trong quá trình này, mấu chốt nhất chính là ở chỗ hội tụ Thần Hồn Chi Lực kia.

Cái chỗ này yêu cầu một loại tinh thần cực kỳ mạnh mẽ, hoặc là tình cảm thuần túy, hoặc là kiên định cực hạn, Lý Minh Quỳnh không nghi ngờ chút nào là phù hợp điều này.

Cũng chính bởi vì điểm này, cho nên Thôi Hằng mới quyết định giúp nàng khai thông con đường đi tới cảnh giới cao hơn này.

Người tu tiên Nguyên Anh kỳ, đã có thể tiến hành chải chuốt đối với tình cảm tinh thần của sinh linh, có thể đem một bộ phận tinh thần ý chí tinh luyện ra, dù chỉ chẳng qua là cái gọi là “Kiên định”.

Điều này cùng sự chứng không đối với linh tính có liên quan, xem như là thần thông trời sinh của người tu tiên Nguyên Anh kỳ.

Chẳng qua, Thôi Hằng cũng không có trực tiếp giúp Lý Minh Quỳnh đem tín niệm nội tâm kiên định tinh luyện ra.

Mà là dẫn dắt nàng phân tích tình cảm cùng suy nghĩ trong lòng chính mình từng chút một, cẩn thận tỉ mỉ giúp nàng tự mình tìm ra tín niệm kiên định nhất sâu trong nội tâm.

Chỉ có như vậy mới xem như khai thông con đường.

Nếu không thì chẳng qua là Thôi Hằng đưa cho nàng một cái Kim Đan Thần Hồn, cũng không tính là khai thông con đường Kim Đan Thần Hồn này, về sau cũng sẽ chỉ có một cái Kim Đan Thần Hồn như Lý Minh Quỳnh, lại cũng sẽ không xuất hiện cái thứ hai, càng sẽ không tạo thành một truyền thừa hoàn chỉnh.

Nhưng bây giờ không giống vậy.

Ở dưới sự hướng dẫn của Thôi Hằng, Lý Minh Quỳnh đã hiểu nên làm sao tìm tới cái điểm tựa ban sơ nhất, cũng là hạch tâm nhất khi đi ở trên con đường này.

Chỉ cần tìm được cái điểm tựa này, liền có thể đem toàn bộ nền móng của nàng ngưng tụ Thần Hồn Chi Lực, đem thần

hôn hóa thành Kim Đan ẩn chứa bất hủ kim tính, từ đó chân chính thực hiện đột phá cảnh giới.

Lúc này Lý Minh Quỳnh chính là ở bước này.

Ở trong Nê Hoàn Cung của nàng, tín niệm kiên định mới vừa đột ngột bị hiển lộ ra dần dần ngưng tụ thành thực chất.

Đây là một đoàn ánh sáng màu vàng, như là trôi nổi ở trong hư không, không bay lên, cũng không cố định, cũng chỉ là bình tĩnh ở nơi đó, không nhúc nhích.

Thần Hôn Chi Lực vốn dĩ tràn ngập ở trong Nê Hoàn Cung lại thật giống như chịu dẫn dắt nào đó, bắt đầu xoay tròn, hướng cái đoàn ánh sáng màu vàng kia hội tụ, tạo thành một cái vòng xoáy Thần Hôn Chi Lực vô hình.

Cùng lúc đó, người trong toàn bộ Quận Lâm Giang đều không khỏi cảm giác chính mình thật giống như là đắm chìm vào một luồng gió nhẹ.

Cái luồng gió nhẹ này không phải là thổi vào người, mà là thổi vào trong tâm linh, để cho tâm linh của mỗi người đều được thăng hoa, trở nên vô cùng an tường thích ý.

Người nóng nảy vào giờ khắc này trở nên ôn hòa, người hung ác vào giờ khắc này trở nên hiền lành, người tâm địa vốn dĩ lương thiện vào giờ khắc này cảm thấy nội tâm của mình bị thanh lọc, suy nghĩ trở nên càng rõ ràng, cảm giác cũng biến thành nhạy bén hơn, thật giống như cả người đều trở nên lột xác.

Các võ giả cũng nhận được tăng lên trên phương diện tinh thần, không biết có bao nhiêu tông sư Hóa Cảnh vào giờ khắc này bước chân vào Huyền Quan, lại càng không biết có bao nhiêu Tiên Thiên vào giờ khắc này hoàn thiện Nội Cảnh...

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi này, bên trong toàn bộ Quận Lâm Giang liền xảy ra biến hóa long trời lở đất.

Thân là Huyền Tiên đã luyện ra Chân Thân võ đạo, Bùi Thanh Thư tự nhiên không có khả năng không có cảm giác.

Hắn nhận ra được có một cỗ lực lượng thần hồn khổng lồ tới cực điểm bao phủ ở bầu trời Quận Lâm Giang, tạo thành một cái vòng xoáy vô hình, uy năng mạnh mẽ của nó thậm chí khiến cho hắn sinh ra mấy phần cảm giác hít thở không thông cùng choáng váng.

“Đây là Thần Hôn Chi Lực tầng cấp Kim Tiên sao? Quá mạnh mẽ!”

Bùi Thanh Thư kinh nghi bất định nhìn bầu trời, dốc hết toàn lực mà dò xét khởi nguồn của cỗ Thần Hôn Chi Lực này,

lại phát hiện đường như ngay tại trong nội đường tiếp khách của Dưỡng Tâm Biệt Viện.

Lúc này, ở bên trong là sư tôn Thôi Hằng của hắn, cùng với Chí Phượng Nữ Đế Lý Minh Quỳnh.

“Sư tôn đây là đang trợ giúp sư muội đột phá sao?”

Bùi Thanh Thư trong lòng an tâm không ít, chuyện này ý nghĩa là Quận Lâm Giang không sẽ gặp phải nguy hiểm, nhưng mà ngay sau đó hắn lại nhíu mày “Nếu như đây thật là sư muội đang đột phá, đây không khỏi cũng quá mạnh, há chẳng phải là so với ta còn mạnh hơn rồi hả? !”

Sau khi luyện thành Chân Thân võ đạo, bước vào cảnh giới Huyền Tiên, trong khoảng thời gian này, hắn có thể nói là đắc chí vừa lòng, cảm giác mình có thể vững vàng thắng được Lý Minh Quỳnh, thành đệ tử mạnh nhất của sư tôn.

Nhưng mà bây giờ nhìn lại, cái mục tiêu này tựa hồ là có chút nguy hiểm.

Vù!

Ong ong!

Nương theo từng trận tiếng rung như ẩn như hiện trong hư không, vòng xoáy Thần Hồn Chi Lực vô hình kia rất cuộc dần dần bình tĩnh lại, bách tính toàn bộ Quận Lâm Giang cũng đều khôi phục trạng thái tinh thần bình thường.

Mà ở nội đường tiếp khách Dưỡng Tâm Biệt Viện, Lý Minh Quỳnh thì là đã bay lên.

Nàng hai mắt hơi khép, lơ lửng giữa không trung, mi tâm loé lên một chút kim quang tản ra vận vị bất hủ bất diệt, để cho cả người nàng lộ ra vô cùng thánh khiết, xuất trần tuyệt thế.

Vào giờ phút này, ở trong Nê Hoàn Cung của Lý Minh Quỳnh, thần hồn vốn dĩ vô cùng bàng đại đến mức gần như muốn đem thân thể kéo sụp đã không còn, mà là biến thành một viên đan hoàn màu bạc óng.

Chương 384: Biên giới Thiên Địa, Thiên Thánh Cung (2)

Ở trung tâm viên đan hoàn này, là một điểm ý chí tinh thần cực độ thuần túy, tản ra kim quang bất hủ.

Âm!

Đây là một đạo nổ vang không tiếng động, nhưng lại vang lên ở trong đầu từng cái sinh linh bên trong Quận Lâm Giang.

Vào giờ khắc này, tất cả mọi người đều có một loại ảo giác là thực tế toàn bộ vỡ vụn, chính mình rơi vào trong hư ảo.

Chẳng qua, đối với người bình thường mà nói, bọn họ quả thật chỉ cảm thấy đây là ảo giác trong nháy mắt, căn bản cũng sẽ không để ý.

Nhưng đối với cường giả võ đạo thành công mà nói, lại không hề như vậy.

Ngay mới vừa rồi, trong nháy mắt đó, bọn họ cảm giác hết thảy khái niệm ở trong thực tế của chính mình tất cả đều hủy diệt, ngược lại bị giam cầm vào một trong cái thế giới tinh thần hư ảo.

Cho dù chỉ chốc lát sau cũng đã thanh tỉnh lại, những người này vẫn là bị dọa sợ đến chảy mồ hôi lạnh rùng rùng, người tinh thần ý chí hơi yếu ớt một ít, thậm chí đã bị dọa đến quỳ một chân trên đất.

Bọn họ hoảng sợ ngẩng nhìn bầu trời.

Mới vừa rồi loại cảm giác đó, là cái gì?

...

Lý Minh Quỳnh chậm rãi rơi xuống, nàng vững vàng đứng trên mặt đất, từng chút một mở ra hai tròng mắt hơi khép.

Nàng cảm thấy trạng thái thân thể của mình tốt đến trước đó chưa từng có.

Thế lực dư thừa, suy nghĩ thanh tỉnh, còn có thể chắt mỗi thời mỗi khắc đều đang tăng cường, cùng với Thần Hồn Chi Lực cực lớn gần như vô biên vô tận, đây chính là trạng thái của nàng bây giờ.

Kim Đan Thần Hồn đã thành.

Vô luận là từ cảnh giới hay là trên thực lực, nàng đều đã tương đương với Kim Đan hậu kỳ.

Cho dù so với người tu tiên thì không phải chân chính luyện ra Kim Đan, bước vào Kim Đan hậu kỳ, nhưng so với Kim Tiên võ đạo của cái thế giới này, cũng vẫn là có không ít ưu thế.

Đương nhiên, máu chốt nhất chính là, từ hôm nay trở đi Lý Minh Quỳnh có thể an an ổn ổn còn sống, ít nhất cũng có thể sống hơn một nghìn năm.

Không cần lại lo lắng cho mình lúc nào cũng có thể sẽ nổ tung mà chết.

“Minh Quỳnh, cảm giác như thế nào?” Thôi Hằng mỉm cười dò hỏi.

“Thật là lợi hại! Sư tôn, ngài thật là lợi hại a!” Lý Minh Quỳnh cảm thụ trạng thái thân thể của mình, không nhịn được thở dài nói “Đệ tử chưa từng cảm thấy tốt như bây giờ, toàn thân trên dưới đều là một mạch thông suốt, sáng khoái cực kỳ.”

Tu luyện đột phá chính là thích ý sung sướng như vậy.

Nhất là nàng ở cảnh giới này đã mắc kẹt vài chục năm, hơn nửa mỗi ngày đều phải chịu áp lực tinh thần to lớn, những năm gần đây tiếp nhận thông khổ là cực lớn.

Bây giờ một khi buông ra trói buộc, dĩ nhiên là trong lòng mừng như điên, sẽ cảm thấy thông suốt cùng sáng khoái trước đó chưa từng có.

“Tiếp đó, lại dành ra một ít thời gian củng cố tu vi, con liền có thể hoàn toàn ổn định rồi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Đi thôi, theo sư phụ đi ra gặp Thanh Thư một chút.”

Lý Minh Quỳnh bây giờ cả người đều hết sức phấn khởi, nụ cười trên mặt làm sao cũng không nén được, vui vẻ nói: “Vâng, sư tôn!”

“Đứng rồi.” Thôi Hằng như là nghĩ tới điều gì, quay đầu nhìn về phía Lý Minh Quỳnh, mỉm cười nói “Thanh Thư là xưng hô con như thế nào, kêu sư huynh hay là sư tỷ?”

“Sư tôn, ban đầu hẳn luôn gọi con là sư muội.” Lý Minh Quỳnh nghe vậy cười yếu ớt, trong con người lóe lên ánh sáng đặc ý “Chẳng qua, trước đó, hẳn đưa tới cho đệ tử phong thư, giấy trắng mực đen viết rõ ràng, gọi con là sư tỷ đây.”

“Ha ha ha, được!” Thôi Hằng nghe vậy gật đầu một cái, cười nói “Vậy cứ như thế đi.”

Sau đó, hai người cùng đi ra khỏi phòng tiếp khách.

Liên gặp được Bùi Thanh Thu cùng Dư Vi chờ ở bên ngoài.

“Sư tôn!” Bùi Thanh Thu thấy hai người đi ra, vội vàng nghênh đón, dò hỏi “Sư tôn, mới vừa rồi cái cô lực lượng thần hồn cường đại kia là...”

“Là vì sự đang giúp sư tử của con đột phá cảnh giới.” Thôi Hằng gật đầu giải thích “Bây giờ sư tử con Kim Đan Thần Hồn đã thành, được bất hủ kim tính, về cảnh giới có thể so với cảnh giới Kim Tiên đệ ngũ Tiên Giới.”

“Cảnh, cảnh giới đệ ngũ? ! Kim Tiên!” Bùi Thanh Thu nghe vậy nhất thời trợn to hai mắt, không thể nhìn về phía Lý Minh Quỳnh, khiếp sợ không gì sánh nổi nói “Người, người đã là Kim Tiên rồi hả? !”

“May mà có sư tôn hỗ trợ, nếu không ta không thể nào có thành tựu ngày hôm nay.” Lý Minh Quỳnh khẽ gật đầu một cái, cười yếu ớt nói “Sư đệ, thật ra thì chỉ cần người về sau thật tốt cố gắng, khẳng định cũng sẽ có thành tựu.”

“Sư đệ?” Bùi Thanh Thu hơi sửng sờ.

Ngay sau đó hắn liền chú ý tới lời nói mới rồi của Thôi Hằng, đã đem Lý Minh Quỳnh định là sư tử.

Bùi Thanh Thu há miệng muốn cố gắng giải thích.

Nhưng lại nghĩ tới lá thư của chính mình khi trước, không thể làm gì khác hơn là ngậm miệng lại.

Chẳng qua, trong lòng của hắn vẫn là không nhịn được thậm nói: “Thằng nhóc Việt Chi chết bầm kia, chờ ta trở về nhất định đem cái mông của nó đánh nát a!”

...

Ở trong lúc Quận Thành Lâm Giang vui vẻ hòa thuận.

Hỏa Tứ cảm thấy trong vùng núi sâu kia, chính là một mảnh yên lặng.

Diệp Vân ở sau khi nhận ra được có “Nửa bước Kim Tiên” ngoại lai, cả người liền lâm vào trạng thái vừa luống cuống vừa hoảng sợ.

Chương 385: Biên giới Thiên Địa, Thiên Thánh Cung (3)

Không kịp chờ đợi muốn đem tin tức này báo cho tất cả mọi người biết, muốn tập trung lực lượng đem tên Bán Bộ Kim Tiên này tiêu diệt.

Đây nhưng mà không chỉ là vì bảo toàn thế lực của Tiên Môn, tương tự cũng là vì không lại phải chịu cái lực lượng quý dị này ăn mòn, có thể hoàn hoàn chỉnh chỉnh trở thành Bất Tử Kim Tiên.

Chẳng qua là, hắn vừa mới từ bên kia trở lại thời gian không bao lâu, nếu mà trực tiếp đi qua, ngược lại thì dễ dàng khiến cho Chí Tôn không vui.

Nếu làm như vậy, hắn liền xong đời.

Vì vậy, ở sau khi khởi tử hoàn sinh, Diệp Vân liền lại đợi ước chừng mười ngày, mới lần nữa thông qua tòa cung điện ở trung ương kia, tiếp dẫn kim quang, mở ra truyền tống.

Nương theo từng đạo ánh sáng quý dị màu sắc phức tạp trộn lẫn, cùng với cảm giác vụn vẹo trên thân thể và thần hồn, sau khi một luồng kim quang mãnh liệt bắn vào, hắn một lần nữa tới nơi đã dây dưa với hắn hơn sáu nghìn năm này.

Nơi này là một mảnh đất trống không, ngoại trừ trận pháp truyền tống dưới chân, không có thứ gì, cái gì cũng không tồn tại, giống như là biên giới thiên địa, vạn vật không còn.

Nhưng Diệp Vân lại có thể rõ ràng mà nhìn thấy một đạo chỉ dẫn.

Ở bên trong nơi hư không sâu xa này, một cái con đường vô hình chỉ dẫn phương hướng cho hắn đi tới.

Chỉ cần cất bước về phía trước, liền có thể một cách tự nhiên vượt qua hư không vô tận, rời đi vùng trống không này, đi tới trước một tòa cung điện to lớn.

Tòa cung điện này vàng son lộng lẫy, hùng vĩ tráng lệ, mỗi một phần đều là xảo đoạt thiên công, như là ẩn chứa chí lý thiên địa.

Chung quanh sinh trưởng kỳ hoa dị thảo, hương thơm xông vào mũi, trong thiên địa càng là kim quang ráng chiếu hòa hợp.

Thật là vùng đất tiên thần, cung điện trường sinh.

Ở trên cửa chính tòa đại điện này treo một cái bảng hiệu, trên đó viết ba chữ to.

“Thiên Thánh Cung.”

Mặc dù Diệp Vân đã tới nơi này rất nhiều lần, nhưng mỗi một lần tới nơi này, hẳn đều cảm giác nội tâm của mình sẽ sinh ra mấy phần cảm khái.

Đây là địa phương hoàn toàn thay đổi vận mạng của hắn.

6500 năm trước, nơi này còn gọi là Thiên Hợp Cung.

Chính là ở chỗ này, hắn ở dưới sự trợ giúp của Thiên Hợp Thần Tôn, luyện ra Pháp Thân, thành công bước lên cảnh giới đệ tứ Tiên Giới, trở thành một tên Huyền Tiên.

Cũng rốt cuộc có thể trở thành một trong những thành viên nòng cốt của Thiên Hợp Cung.

Ở trong thời gian ngàn năm sau, hắn ở chỗ này lần lượt nhận được nhiệm vụ, không ngừng chinh phạt thế lực địa phương Thiên Khư Giới.

Hắn trở nên càng ngày càng cường đại, cũng càng ngày càng máu lạnh.

Trong hơn ngàn năm, sinh linh chết đi trọng Thiên Khư Giới có số lượng vượt qua ba thành là bị hắn giết chết.

Nhưng chỉ cần có thể đạt được Thần Tôn tán đồng, dù là chẳng qua là một câu khen thưởng đơn giản, Diệp Vân đều cảm thấy hết thảy các thứ này đều là đáng giá, hắn sẽ có động lực vô cùng.

Mà hết thảy những thứ này, đều ở 3700 năm trước thay đổi.

Đệ tử tầm thường của Thiên Hợp Thánh Giáo chỉ biết từ ngày đó Thiên Hợp Thần Tôn không đáp lại khẩn cầu.

Mà Diệp Vân nhưng là chính mắt thấy Thiên Hợp Thần Tôn tọa hóa.

Đúng, ngay tại 3700 năm trước, Thiên Hợp Thần Tôn tưng hoành Hoàn Vũ hơn năm ngàn năm, Kim Tiên Chí Tôn nắm giữ bất tử chi thân, thọ nguyên hao hết, tọa hóa trong Thiên Thánh Cung.

Ở trước khi chết, Thiên Hợp Thần Tôn đem bất tử chân tính trong cơ thể truyền thụ cho con của hắn, để cho Thiếu Thần Tôn vốn chỉ là Huyền Tiên nhảy một cái trở thành Bán Bộ Kim Tiên.

Vị “Thiếu Thần Tôn” này ở một trăm năm sau thành công tiêu hóa bất tử chân tính, trở thành một vị Bất Tử Kim Tiên chân chính.

Được xưng Thiên Thánh Chí Tôn.

Chỉ có điều, Thiên Thánh Chí Tôn cùng cha hấn bất động, hấn đối với Thiên Hợp Thánh Giáo cũng không chút nào để ý, cũng không có lại tiếp tục đáp lại khản cầu của tín đồ, còn ra lệnh Thiên Hợp Thánh Giáo chuyển thành võ đạo tông môn, nếu không thì cắt đứt hết thầy ủng hộ.

Diệp Vân tự nhiên chỉ có thể làm theo.

Hơn nữa khi đó hấn đã thọ nguyên sắp hết, không còn sống lâu nữa, cũng không có tâm tư đi cải cộ.

Nhưng mà sau đó Diệp Vân cùng chín tên Huyền Tiên còn lại ở trên một cái tinh cầu liên kết cùng Thiên Khư Giới lấy được đại cơ duyên, thu được một phần bất tử đặc tính, còn có tuổi thọ quý dị kéo dài, tâm tư cũng có chút thay đổi.

Hấn cảm thấy hơn nửa Thiên Khư Giới đều là mình đánh xuống, mấy ngàn năm qua Thiên Thánh Cung cần cấp dưỡng, cũng có gần một nửa là hấn cung cấp.

Cái Thiên Khư Giới này hấn là di sản Thiên Hợp Thần Tôn lưu cho hấn.

Ai cũng không thể nhúng chàm, ai cũng không thể cướp đoạt!

Ai dám làm như vậy, hấn phải chết!

Bây giờ bỗng nhiên nhô ra một tên “Bán Bộ Kim Tiên” không biết lai lịch.

Đương nhiên phải tập hợp tất cả lực lượng đem tiêu diệt.

Cũng may Thiên Thánh Cung cũng đem Thiên Khư Giới coi là của riêng, sẽ dốc toàn lực quét sạch hết thầy quỷ nhiều bên ngoài.

Đây đối với Diệp Vân mà nói, chính là lực lượng có thể lợi dụng.

Vì vậy hấn quen việc dễ làm quỳ xuống trước cửa lớn Thiên Thánh Cung, một mực cung kính dập đầu nói: “Thiên Hợp Giáo Diệp Vân, cầu kiến Thiên Thánh Chí Tôn, bẩm báo Thiên Khư Giới có Bán Bộ Kim Tiên từ bên ngoài đánh tới!”

Thanh âm của hấn vô cùng vang vọng, lời nói cũng nói rất rõ.

Chỉ chốc lát sau, trong Thiên Thánh Cung liền truyền đến một cái thanh âm lạnh giá, lãnh đạm thờ ơ, thật giống như không có bất kỳ gợn sóng tâm tình gì, đề cho người chẳng qua là nghe liền không nhận được tâm sinh sợ hãi.

“Vào trong nói đi.”

Chương 386: Thiên Thánh Chí Tôn, bốn ngôi vị Kim Tiên

Đối với Diệp Vân mà nói, hắn đã tới Thiên Thánh Cung rất nhiều lần.

Hết thầy bên trong hắn đều hết sức quen thuộc.

Nhưng mỗi một lần đi vào, hắn vẫn là hết sức khẩn trương, sợ mình đã làm sai điều gì.

Nhất là sau khi Thiên Thánh Chí Tôn kê vị.

Loại cảm giác này liền càng ngày càng rõ ràng.

Vì vậy, sau khi tiến vào Thiên Thánh Cung, Diệp Vân vẫn là cẩn thận từng li từng tí, chú ý mỗi lời nói mỗi hành động của mình, thậm chí là mỗi một cái động tác.

Rốt cuộc, hắn đi tới bên ngoài một toà Đại Điện.

Sau đó, liền dừng bước.

“Thiên Hợp Thánh Giáo Diệp Vân, ra mắt Chí Tôn.” Diệp Vân trực tiếp quỳ xuống đất lễ bái bên ngoài Đại Điện, một mực cung kính, không dám chậm trễ chút nào.

“Mới vừa rồi người nói muốn bẩm báo Thiên Khư Giới có Bán Bộ Kim Tiên từ bên ngoài đánh tới.” Trong Đại Điện lần nữa truyền đến cái thanh âm lạnh như băng lãnh đạm thờ ơ kia “Lại nói ta nghe một chút, là ai có lá gan lớn như vậy?”

“Vâng, Chí Tôn!” Diệp Vân lần nữa bái lạy nói, thái độ vẫn cung kính cực kỳ, chẳng qua trạng thái tinh thần rõ ràng cho thấy đã buông lỏng một chút “Chuyện là như vậy...”

Sau đó, hắn liền đem toàn bộ quá trình Cửu Hỏa Viêm Long đầu tiên là tìm tới Thiên Hợp Thánh Giáo, đem tiêu diệt, sau đó lại tìm tới chính mình, còn đem một Thái Nhất Huyền Tiên như hắn bóp vỡ nói một lần.

Trong này nhấn mạnh vào sự tàn bạo cùng với sự cường đại của Cửu Hỏa Viêm Long đột nhiên xuất hiện, nhấn mạnh vào việc hắn quả thật không phải là đối thủ của Hỏa Long, cùng hắc thủ sau màn chân chính có thể là một vị Bán Bộ Kim Tiên.

Cuối cùng chính là đem điểm mâu thuẫn xung đột nhắm vào trên người cái con rồng lửa kia, cùng với cái tên Tà Ma từ hạ giới tới kia.

Cái tên Tà Ma đó đại khái chính là cường giả tầng cấp Bán Bộ Kim Tiên.

Đang mưu đồ gây rối Thiên Khư Giới.

“Bồn tọa nhớ, trong lần hội nghị trước, các người vẫn đang thảo luận cái tên Tà Ma hạ giới đó, hẳn thật rất cường đại?”

Thanh âm Thiên Thánh Chí Tôn từ bên trong truyền tới “Lúc ấy, người một mực chắc chắn nói cái tên Tà Ma hạ giới đó tuyệt đối không thể là Bán Bộ Kim Tiên, bây giờ lại đổi lời nói?”

“Chí Tôn, lần trước ta chỉ là nghe người bên cạnh miêu tả, phán đoán ra một ít sai lầm, xin thứ tội.” Diệp Vân giải thích “Lần này ta là đích thân cảm nhận được, tuyệt không có sai.

“Cái con rồng lửa kia quá mạnh mẽ, ta bị long chảo của nó nắm, ngay cả một chút xíu cơ hội tránh thoát cũng không có, cuối cùng chỉ có thể tự bạo mới miễn cưỡng thoát thân, lực lượng cường đại như vậy, ít nhất là Bán Bộ Kim Tiên.

“Mà cái tên Tà Ma hạ giới đó cũng không phải là Hỏa Long, là một người. Một cường giả có năng lực điều khiển Hỏa Long, hơn nữa còn giết chết cái tên Đại Ma từ địa tâm chỉ hạch trôn ra kia.

“Thực lực như vậy, tuyệt đối không thể thấp hơn Bán Bộ Kim Tiên, thậm chí, thậm chí ta còn hơi nghi ngờ, cái tên Tà Ma hạ giới đó, có thể hay không cũng là một vị Kim Tiên Chí Tôn?”

Sau khi nói ra một câu nói này, Diệp Vân liền nhắm hai mắt lại, người cũng nằm bò trên đất, không dám phát ra một chút xíu âm thanh, lẳng lặng chờ đợi Thiên Thánh Chí Tôn hồi đáp.

Bây giờ, trong nội tâm của hắn hốt hoảng cực kỳ.

Có chút lo lắng lời chính mình mới vừa nói sẽ làm cho Thiên Thánh Chí Tôn nổi nóng.

Dù sao, đối với Thiên Thánh Chí Tôn mà nói, hơn ba nghìn năm qua, Kim Tiên Chí Tôn trên đời cũng chỉ có một.

Chính là chính hắn trong Thiên Thánh Cung.

Chưa bao giờ tồn tại qua vị thứ hai.

Chuyện này mang ý nghĩa là quyền uy tuyệt đối, cùng với địa vị tuyệt đối.

Nếu như nói cho hắn biết cõi đời này vẫn tồn tại vị Kim Tiên thứ hai.

Thật ra thì rất dễ dàng bị coi là đang khiêu chiến quyền uy của hắn, đang chất vấn địa vị của hắn.

Đương nhiên, điều này cũng rất có hi vọng kích thích ý quyết giết của hắn, có thể để cho hắn điều động lực lượng cường đại, đi Thiên Khư Giới đem tên Tà Ma hạ giới này giết chết.

Đây cũng là mục đích cuối cùng của Diệp Vân.

Chẳng qua, lần này thanh âm trong đại điện rất lâu cũng không có vang lên.

Diệp Vân không khỏi cảm thấy có chút tim đập rộn lên.

Sau một hồi lâu.

Thanh âm kia mới lại từ trong đại điện truyền ra, còn mang theo mấy phần hài hước nói: “Diệp Vân, bọn tọa biết ngươi đang suy nghĩ gì, chính là muốn bọn tọa phái ra hoặc là lập ra lực lượng cường đại, đi đem cái tên gọi là ‘Tà Ma’ hạ giới giết chết, đúng không?”

Diệp Vân nghe vậy nhất thời cả người run cầm cập, lập tức gật đầu nói “Vâng, đúng, Chí Tôn bớt giận, tạ, tạ mới vừa nói câu nào câu này là thật, tuyệt không có nửa điếm giả tạo a!”

“Nếu là có giả tạo, ngươi bây giờ hẳn đã biến thành sâu trùng thối rữa đầy đất.” Thanh âm bên trong cười lạnh nói “Bọn tọa không để bụng chút tâm tư này của ngươi, nhưng ngươi phải tra rõ, cái tên Tà Ma hạ giới này, đến cùng có đúng hay không là Kim Tiên.”

“Vâng, vâng, đa tạ Chí Tôn!” Diệp Vân gật đầu liên tục, hắn mới vừa rồi thật sự là bị giọng nói mang theo mấy phần sát cơ của Thiên Thánh Chí Tôn dọa sợ, hiện tại cũng cảm giác có chút tê cả da đầu.

“Cút đi!” Trong đại điện truyền đến thanh âm lạnh như băng, lãnh đạm thờ ơ “Lần sau trở lại gặp bọn tọa, trước tiên đem sự tình điều tra rõ ràng, Hừ!”

Một tiếng hừ lạnh cuối cùng, phảng phất sấm chớp đánh vào trên người Diệp Vân, gần như khiến hắn tại chỗ hồn phi phách tán.

Vừa dứt lời, hắn cũng đã liên lẩn một vòng hướng ra phía bên ngoài chạy đi.

Trong Thiên Thánh Cung lần nữa khôi phục trạng thái yên tĩnh những ngày qua.

Chỉ có bên trong cung điện kia còn có thanh âm quanh quẩn “Kim Tiên? Điều này sao có thể! Ở phiến tinh không này, chỉ có bốn phần Bất Hủ Chân Tính, làm sao có thể xuất hiện Kim Tiên thứ năm?”

“Nêu như cái con rồng lửa kia thật sự là Bán Bộ Kim Tiên, vậy chính là có sáu phần Bất Hủ Chân Tính.

“Điều này tuyệt đối không thể, đây chính là Kim Tiên, là Chí Tôn, là cực hạn tu hành xưa nay hiếm thấy, là vị trí Tiên ban có hạn ngạch!

“Làm sao có thể sẽ có nhiều như vậy? !

“Tuyệt đối không thể!

“Trừ phi, trừ phi là cái tồn tại thần bí đã từng làm bản một phần Bất Tử Chân Tính...”

...

Diệp Vân từ Thiên Thánh Cung trở lại động phủ của mình, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Vốn dĩ gương mặt của hắn cũng chỉ là đầu khô lâu da bọc xương, bây giờ lại thêm mấy phần vẻ sợ hãi, nhìn qua càng thêm kinh sợ.

Hắn đang sợ hãi.

Bởi vì hắn biết đặc tội Thiên Thánh Chí Tôn sẽ là kết cục gì.

Hai ngàn năm trước, bên trong Cửu lão Tiên Môn thì có một người bởi vì lời nói không cẩn thận, chọc giận Thiên Thánh Chí Tôn, kết quả bị Thiên Thánh Chí Tôn tại chỗ đánh thành một nhúm bùn nát màu tím đen, đánh tan thành vô số Thiên Khư Tà Trùng.

Mặc dù Thiên Thánh Chí Tôn không cách nào đem Cửu lão Tiên Môn có được bất tử đặc tính giết chết, nhưng lại dễ dàng đem bọn họ đánh thành trạng thái như vậy, sau đó thì triển cấm chế, để cho bọn họ không cách nào sống lại.

Vị Thái Nhất Huyền Tiên một trong Cửu lão kia, cứ như vậy bị giam cầm trong trạng thái bùn nát màu tím đen năm trăm năm, khi khôi phục như cũ, người đều sắp điên rồi, ước chừng điều dưỡng ba trăm năm mới miễn cưỡng trở nên bình thường.

“Ta lần này vẫn là quá nóng lòng, ta quá quan tâm Thiên Khư Giới, quá không cẩn thận.”

Diệp Vân nhìn lại cách làm của chính mình khi trước, âm thầm hồi hận “Ta lại không làm chuẩn bị gì, liền trực tiếp đi tìm Thiên Thánh Chí Tôn, đơn giản là đang tìm cái chết.

“Nếu như không phải vì Chí Tôn cũng rất là quan tâm cái tên Tà Ma hạ giới hư hư thực thực là Bán Bộ Kim Tiên hoặc là Kim Tiên kia, cũng vô cùng để ý tình huống Thiên Khư Giới,

ta bây giờ sợ rằng đã biến thành một nhúm bùn nát màu tím đen bị nhốt lại.”

Ý niệm tới đây, hắn không khỏi rùng mình một hồi.

Trong đầu không tự chủ được lóe lên ba ngàn năm trước, hắn cùng với chín người khác đã cùng nhau làm ra sự kiện kia.

“Từ đó về sau, thân thể của chúng ta liền là đồ vật tạo thành từ loại sâu trùng màu tím đen này.

“Chúng ta thật còn là võ giả sao, chúng ta vẫn là người sao?

“Hay là nói, đây chính là báo ứng của sự kiện kia?”

Chương 387: Ba ngàn năm trước, chia ra ăn Tinh Thần (1)

Thiên Thánh Chí Tôn không chịu trực tiếp ra tay, cũng không chịu phái người giúp đỡ.

Cứ như vậy, đối với Diệp Vân mà nói, vấn đề trước mắt liền khó giải quyết tới cực điểm, hấn căn bản là không có biện pháp từ trong toà động phủ này đi ra ngoài.

Bởi vì chỉ cần vừa ra, ngay lập tức sẽ đối mặt Hỏa Tứ công kích.

Dựa vào thực lực Thái Nhất Huyền Tiên của hấn, căn bản cũng không thể là đối thủ.

Chỉ có thể bị nghiền ép toàn diện.

Mặc dù không chết được, nhưng cảm giác lần lượt bị giết cũng không tốt.

“Tại sao cái tên Tà Ma ngoại đạo này lại mạnh như vậy, hấn rốt cuộc là lai lịch gì? !” Diệp Vân rơi vào trong trầm tư, vô luận như thế nào đều không nghĩ ra.

Hạ giới chẳng qua chỉ là nền văn minh vạn năm đều không tới, có thể xuất hiện một tên Bán Bộ Kim Tiên đã là tối đa, làm sao có thể sẽ xuất hiện tên thứ hai?

Thậm chí cái tên thứ hai này còn có thể là một vị Kim Tiên Chí Tôn thứ thiệt.

Điều này quá hoang đường!

“Hạ giới hấn là chỉ có hai phần Bất Tử Chân Tính, trong đó một phần đã tại ba ngàn năm trước bị chúng ta chia ra ăn, một phần khác chính là ở trong tay người kia của Đạo Nhất Cung, không có khả năng còn phần thứ ba a.”

Diệp Vân đầy bụng nghi ngờ.

Lúc trước hấn sở dĩ kiên quyết không tin cái tên gọi là Tà Ma hạ giới là Bán Bộ Kim Tiên, cũng là bởi vì hấn biết rõ tung tích của Bất Tử Chân Tính.

Mà không có Bất Tử Chân Tính, liền không có khả năng đột phá cảnh giới đệ tứ Tiên Giới Thái Nhất Huyền Tiên.

Càng không thể nào trở thành Kim Tiên Chí Tôn.

Nhưng lực lượng Cửu Hỏa Viêm Long biểu hiện ra là mạnh mẽ quá đáng, đã vượt xa khỏi cực hạn của Thái Nhất Huyền Tiên.

Điều này làm cho hắn nghĩ trăm môi không thể lý giải.

“Chẳng lẽ là... ” Diệp Vân bỗng nhiên mặt lộ vẻ kinh hoàng.

Hắn nghĩ tới một loại khả năng, nhưng lại rất nhanh lắc đầu một cái, phủ nhận cái ý nghĩ này, thậm chí trong lòng: “Không có khả năng, chuyện này là không thể nào, tuyệt đối không thể!”

“Coi như Tà Ma ngoại đạo liên tiếp xuất hiện, đều tu luyện Pháp khác với chúng ta, cũng không khả năng trong thời gian ngắn như vậy lần nữa dựng dựng ra Bất Tử Chân Tính, lúc này mới ba ngàn năm...”

“Không đúng, không phải là lần nữa dựng dựng, cái vị kia của Tự Cực Cung đã bị phong ấn ở trong địa tâm chi hạch, chỗ của hắn liền có một thành bất tử đặc tính, hay là, hay là thật sự có khả năng?”

“Đây, đây, không, không thể để cho khả năng này tồn tại, ta phải lập tức tìm tới tám người bọn họ, cùng nhau thương nghị đối sách, đem lực lượng tập trung lại, nếu không hậu quả khó mà lường được!”

Diệp Vân dường như là nghĩ tới một loại khả năng vô cùng kinh khủng.

Cả người thoáng cái trở nên vô cùng hốt hoảng, vô cùng khẩn trương.

“Nhưng bây giờ ta phải làm sao đi ra ngoài? !”

Ý nghĩ trong đầu Diệp Vân nhanh chóng chuyển động, cố gắng tìm biện pháp thoát thân.

Nhưng vừa nghĩ tới thực lực mạnh mẽ vô cùng kia của Hỏa Tứ, hắn liền cảm thấy có chút tuyệt vọng.

Chênh lệch quá xa, căn bản cũng không khả năng chạy trốn!

Ở dưới tâm tình cực đoan như vậy, trên mặt của hắn lại bắt đầu nhô lên từng cái cục nhọt màu tím đen.

Sau đó bịch một cái nổ tung, sâu trùng màu tím đen lít nha lít nhít từ bên trong chui ra.

Những con sâu trùng này tự động hượng lên trên lơ lửng, sau khi đạt tới độ cao nhất định sẽ biến mất không thấy gì nữa, mất tung ảnh.

Diệp Vân chú ý tới một màn này, trong lòng bỗng nhiên hiện ra một cái ý niệm, thậm chí nói: “Những con trùng này trên bản chất là bắt nguồn ở phân Bất Tử Chân Tính bị đánh bắn kia.

“Phân Bật Tử Chân Tính chúng ta chia ra ăn kia cũng dính những thứ dơ bẩn này, để cho nhục thể của chúng ta đều biến thành những sâu trùng màu tím đen này, đây có phải hay không ý nghĩa, theo trình độ nào đó mà nói, chín người chúng ta thật ra thì có thể tính là một thể?”

“Nếu là như vậy, ta chưa chắc không thể tại nơi của chín người bọn họ sống lại trở về. Đây cũng là biện pháp duy nhất để ta có thể thoát thân, dù sao cũng không chết được, có thể thử một lần.”

Ý niệm tới đây, hắn trực tiếp nghịch chuyển lực lượng trong cơ thể mình, một lần nữa để cho lực lượng trong cơ thể mình trở nên mất kiểm soát.

Ngay sau đó, một tiếng nổ ầm.

Ở trong toà động phủ này vang lên một tiếng nổ vang kinh thiên động địa, nhưng bởi vì có trận pháp cấm chế, không có bất kỳ khí tức sức mạnh truyền ra bên ngoài, cũng không hề có một chút âm thanh bị truyền đi.

Diệp Vân lần nữa tự bạo, hắn lại đem mình nổ thành vô số sâu trùng màu tím đen.

Những thứ sâu trùng màu tím đen này tụ tập chung một chỗ, thành một nhúm bùn nát to lớn, lít nha lít nhít hướng lên trên không ngừng ngọ nguậy.

Cùng lúc đó, cái nhúm bùn nát này bắt đầu hướng lên không trôi lơ lửng.

Khi đến gần cái phiến hư không sẽ để cho sâu trùng màu tím đen tiêu thật kia, vô số sâu trùng bắt đầu đem lực lượng tinh thần bắt đầu lan tràn, thuận theo liên hệ trong cõi u minh đi cảm giác “Đồng loại” ở khoảng cách gần.

Diệp Vân chưa bao giờ làm chuyện như vậy, cũng không biết là có thể thành công hay không, nhưng đây đã là biện pháp duy nhất hắn có thể nghĩ tới lúc này.

Mà sự thật chứng minh, cái biện pháp này quả thật có thể được!

Thông qua liên lạc giữa sâu trùng màu tím đen, hắn rất nhanh thì cảm giác được một tòa cung điện âm u thâm trầm, bên trong lạnh giá âm ứ, gần như không có bất kỳ ánh sáng, cũng giống như không có bất kỳ sinh linh tồn tại.

Ở chỗ sâu nhất tòa cung điện này, đứng sừng sững một tòa tượng thân điêu khắc gỗ chỉ cao có một mét, nó bị đặt ở trên một tòa bàn thờ thần hoa lệ, bốn phía tràn ngập khí hương khói nhàn nhạt.

Nêu là ở ngoại giới, bộ dạng cái tượng thân này nhất định sẽ bị người nhận ra.

Đây chính là Thiên Thân Chân Không Đạo thờ cúng——
Vô Sinh Chân Không Đạo Chủ.

Chương 388: Ba ngàn năm trước, chia ra ăn Tinh Thần (2)

Tượng thần điêu khắc gỗ tay nắm Pháp Ấn, mặt mày cùng khóe miệng đều treo nụ cười nhân nhật, nhưng lại không mất đi uy nghiêm.

Nếu như là ở một địa phương tương đối sáng láng, tượng thần bộ dáng như vậy có lẽ thật đúng là có thể làm cho tâm thần người an bình.

Mà tại loại cung điện vô cùng âm u sâu thẳm này, nụ cười trên cái tượng thần bằng gỗ này, liền sẽ khiến người ta cảm thấy mấy phần quỷ dị, thậm chí rợn cả tóc gáy.

“Ha ha ha! !”

Đột nhiên, cái tượng thần bằng gỗ này phát ra tiếng cười cực kỳ quỷ dị, cực kỳ kinh khủng.

Cùng lúc đó, miệng của nó chọt rạn nứt, tạo thành một cái vết rách to lớn, lan tràn đến chỗ mang tai.

Ngay sau đó, miệng tượng thần không ngừng khép mở, cười to nói: “Diệp Vân, ngươi lại có thể nghĩ ra cách này, ha ha ha, buồn cười, buồn cười a! !”

Lời còn chưa dứt ——

Vù vù!

Cái tượng thần bằng gỗ này trở nên run rẩy kịch liệt, trong vết rách mở ra trên miệng bỗng dung có từng con sâu trùng màu tím đen chui ra ngoài.

Lít nha lít nhít, thật giống như vô cùng vô tận.

Chỉ chốc lát sau, vô số sâu trùng màu tím đen đã tạt trên mặt đất toà cung điện âm u này hội tụ thành một nhúm bùn nát.

Chỉ thấy cái nhúm bùn nát này không ngừng ngoạ nguậy, vô số con sâu trùng phía trên nhanh chóng gậy dựng lại, ngưng tụ thành hình người, rất nhanh biến thành một tên lão đầu bộ dáng thầy khô.

Chính là Diệp Vân.

Hắn thành công, thông qua liên lạc giữa bất tử đặc tính chịu nhiệm bản, trực tiếp vượt qua khoảng cách hơn vạn dặm, ở Chân Không Đạo bên này lần nữa gậy dựng thân thể.

“Lão tượng gỗ, quả nhiên vẫn là thần linh hai người chúng ta cúng bái thần cận nhất! ” Diệp Vân cười hắc hắc, hơi hoạt

động thân thể một chút “Bộ thân thể mới này coi như không tệ.”

“Nói một chút, ngươi gặp phải cái gì? ” Tượng gỗ toét miệng dò hỏi.

“Một con Hỏa Long cấp độ ít nhất là Bán Bộ Kim Tiên. ” Sắc mặt Diệp Vân thoáng cái trở nên âm trầm, sau đó đem chuyện chính mình gặp phải khoảng thời gian này nói một lần.

“Híz-khà zz Hí-zzz! ” Tượng gỗ ngược lại hít một hơi khí lạnh, vô cùng khiếp sợ “Cái tên Tà Mạ hạ giới đó lại thật cường đại như thế, ta vốn còn tưởng rằng hẳn chẳng qua là Bán Bộ Kim Tiên.”

“Ngươi lúc trước suy đoán hẳn là Bán Bộ Kim Tiên, liên chưa từng nghĩ Bất Tử Chân Tính của hắn là từ đâu ra sao? ” Diệp Vân trầm giọng hỏi.

“Cái này liên quan gì tới việc hắn có phải hay không là Bán Bộ Kim Tiên? ” Tượng thân bằng gỗ chính lậ nghi ngờ nói “Chẳng lẽ cái Bất Tử Chân Tính này còn có số lượng cố định?”

Hiển nhiên, hắn cũng không biết chuyện số lượng Kim Tiên có hạn ngạch, cũng không biết hạ giới có mấy phân Bất Tử Chân Tính.

“Bất Tử Chân Tính có số lượng cố định hay không ta không biết, nhưng hạ giới nhất định là có số lượng cố định. ” Diệp Vân cười lạnh nói “Lão tượng gỗ, ngươi còn nhớ cái tên Bán Bộ Kim Tiên ba ngàn năm trước bị phanh thây nuốt sao?”

“Dĩ nhiên nhớ. “Tượng thân bằng gỗ nói “Lúc ấy chúng ta phụng mệnh cùng xâm chiếm viên tinh cầu kia, nhưng không ngờ thổ dân bên trong lại có một Tôn Thái Nhất Huyền Tiên, thiếu chút nữa đem chúng ta toàn bộ tiêu diệt.

“Nếu không phải vì chúng ta ở trong địa tâm chi hạch phát hiện một tên Bán Bộ Kim Tiên mất đi ý thức, gần như hấp hối, cũng đem hắn phanh thây nuốt chửng, thu được bất tử đặc tính, phỏng chừng đã sớm bị đánh chết.”

“Ngươi thật cho rằng đó là một tên Bán Bộ Kim Tiên thông thường a. ” Diệp Vân trầm giọng nói “Chúng ta ở sau khi kết thúc chiến đấu, lại lấy tốc độ cực nhanh đột phá trở thành Thái Nhất Huyền Tiên.

“Cái này cũng đều là dựa vào lực lượng tồn tại trong thi thể cái tên Bán Bộ Kim Tiên đó, lực lượng Bán Bộ Kim Tiên bình thường nơi nào dễ dàng luyện hóa như vậy?”

“Quả thật, lực lượng trong cơ thể cái tên Bán Bộ Kim Tiên đó hết sức tiếp cận nguyên khí tự nhiên, luyện hóa cực kỳ dễ

dạng. ” Tượng thân bằng gỗ nghi ngờ nói “Diệp Vân, người rút cuộc muốn nói cái gì?”

“Người biết Tinh Thần sao? ” Diệp Vân đột nhiên hỏi.

“Cái gì? ” Tượng gỗ nghi ngờ nói.

“Vật chết bị người thờ cúng, ngày dần tháng chứa, sau khi trải qua thời gian khá dài thì có cơ hội khai linh thành thần, một điểm này người hẳn biết chứ. ” Diệp Vân lại hỏi.

“Tự nhiên biết rõ. ” Tượng gỗ nói, nói theo một ý nghĩa nào đó, hẳn chính là như vậy sinh ra.

“Thần Tôn từng cùng ta nói qua, ngôi sao nếu có thể trải qua văn minh đời đời, gom góp lại biên ý thức chúng sinh, liền có cơ hội tạo ra Tinh Thần. ” Diệp Vân toét ra miệng không có răng, cười nói “Mà Tinh Thần lúc ban sơ nhất, chính là Bản Bộ Kim Tiên, đây là một trong khởi nguồn của Bất Tử Chân Tính.”

Lạch cạch!

Tượng gỗ suýt chút nữa từ trên bàn thờ thần rớt xuống, cả kính nói: “Ba ngàn năm trước, chúng ta nhưng thật ra là ăn một cái Tinh Thần mới vừa dựng dựng ra? !”

Chương 389: Ba ngàn năm trước, chia ra ăn Tinh Thần (3)

“Không sai! ” Diệp Vân gật đầu nói “Người bây giờ còn cảm thấy Bất Tử Chân Tính sẽ có rất nhiều sao? Dưới tình huống bình thường, một nền văn minh không tới vạn năm, có thể có một cái Bất Tử Chân Tính tuyệt đối là cực hạn.”

“Vậy bây giờ cái tên Tà Ma hạ giới đó là từ đâu tới? ” Tượng gỗ nhìn Diệp Vân, trầm giọng nói “Người rút cuộc muốn nói điều gì? !”

“Người quên tại sao chúng ta phải đề phòng cố thủ những phương pháp tu luyện khác xuất hiện ở hạ giới rồi hả? ” Diệp Vân cười lạnh nói “Bởi vì khi dựng dựng Tinh Thần, thiên địa pháp tắc có thể sẽ tự nhiên sinh ra một số phương pháp tu luyện khác biệt với phương thức thông thường.

“Những pháp môn này lúc mới bắt đầu đều tương đối thô ráp, khả năng tối đa chỉ có thể tu luyện tới cảnh giới Thiên Nhân, nhưng phát triển càng hoàn thiện, Tinh Thần thì sẽ dựng dựng càng hoàn chỉnh.

“Trăm năm trước xuất hiện một cái phái Tiên Hà, bây giờ lại xuất hiện một con Hỏa Long hư hư thực thực là Bán Bộ Kim Tiên, cùng với Tà Ma cường đại hơn, người nói xem điều này ý nghĩa như thế nào?”

“Nhưng đây mới 3000 năm a! ” Tượng gỗ nghe vậy cũng trở nên hết sức kích động, thậm chí có hơi chút kinh hoàng “Ba ngàn năm, chẳng lẽ còn có thể lại tạo ra một cái Tinh Thần sao? !”

“Dưới tình huống bình thường quả thật không có khả năng, nhưng người quên chúng ta đem ai phong ấn ở địa tâm chỉ hạch sao? ” Trên mặt Diệp Vân cũng hiện ra vẻ hối tiếc “Ở trên người của hắn còn có một phân bất tử đặc tính bắt nguồn ở cái Tinh Thần kia đây.”

“Nói cách khác, nếu như, nếu như cái Tinh Thần kia lấy một thành bất tử đặc tính này làm trụ cột, lần nữa dựng dựng... ” Tượng gỗ run rẩy “Quả thật có khả năng ở trong ba ngàn năm lần nữa tạo ra một tôn Bán Bộ Kim Tiên thậm chí là Kim Tiên? !”

“Nếu như chúng ta không kịp thời ngăn cản, thậm chí khả năng không chỉ là Kim Tiên. ” Diệp Vân trầm giọng nói “Thần Tôn từng cùng ta nói qua, Tinh Thần có thể trưởng thành nhân vật khủng bố vượt qua Kim Tiên.”

“Diệp Vân, chúng ta lập tức triệu tập bảy người còn lại, họp, họp!” Tượng gỗ tựa như điên mà rống giận, nóng nảy vạn phần.

...

Cửu Hỏa Viêm Long đặt ở bên ngoài liền có thể tự đi giám sát động tĩnh của chín đại Tiên Môn, không cần bận tâm.

Vì vậy, Thôi Hằng thời gian gần đây trôi qua rất là thích ý.

Ở sau khi sắp xếp xong xuôi hướng đi của Huệ Thế cùng Hồng Khang, hẳn mỗi ngày đều đang học tập.

Học tập khiến cho hẳn vui vẻ.

Sau khi giúp Lý Minh Quỳnh đột phá cảnh giới, ngưng tụ bất hủ kim tính bước vào tầng thứ Kim Tiên.

Tu vi Nguyên Anh của hẳn lại lấy được tăng trưởng trên mức độ lớn.

Từ cảm giác của mình phán đoán, tiến độ hoàn thành tu luyện Nguyên Anh kỳ sơ kỳ, hẳn đã đến gần một thành.

Hai lần tìm tòi con đường mới, nhưng là để cho hẳn thu hoạch rất nhiều.

Chẳng qua, cái này chỉ có thể coi là hai lần mua bán lớn, ở sau Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh, hẳn cũng chưa có cơ hội như vậy.

Phương thức tu luyện cốt lõi nhất, vẫn là học tập cùng tìm tòi.

Ngoại trừ tu luyện nghiên cứu những pháp thuật còn chưa học được kia, Thôi Hằng vẫn còn đang lật xem điển tịch tích trữ trong nhà họ Bùi ở Lâm Giang, bên trong có đủ loại lịch sử tin tức liên quan tới cái thế giới này.

Điều này có thể giúp hẳn hiểu rất nhiều sự tình không biết.

Từ đó tăng tiến tu vi Nguyên Anh.

Bùi Thanh Thư bên này cung cấp rất nhiều điển tịch, Lý Minh Quỳnh bên kia tự nhiên cũng không cam chịu yếu thế, nàng mỗi ngày đều sẽ phái người từ kinh thành đem điển tịch đưa tới tặng cho Thôi Hằng.

Chẳng qua, hoàng triều thay đổi nhiều lần, mặc dù quyền thế khá lớn, số lượng tàng thư so sánh với nhà họ Bùi ở Lâm Giang, cũng nhiều hơn một chút, nhưng phương diện nội tình kém rất nhiều, rất nhiều điển tịch thật ra thì cũng không có quá nhiều giá trị.

Vì vậy, Thôi Hằng ở sau khi đem điển tịch trong nhà họ Bùi đều đọc xong, liền nảy lên tâm tư rời đi Quận Lâm Giang.

Nên đi Đạo Nhất Cung.

...

Thôi Hằng rời đi cũng không giống trông khua chiêng.

Hắn không muốn có cái nghi thức đưa tiễn gì rườm rà, cũng không muốn mang quá nhiều người đi qua.

Vì vậy, chẳng qua là sai người đem tin tức này thông tri cho Bùi Thanh Thư, liền dẫn Trương Sáu Minh cùng rời đi.

Khi Bùi Thanh Thư biết chuyện này.

Thôi Hằng đã mang theo Trương Sáu Minh bay lên cao vạm vỡ, thẳng hướng phương hướng Đạo Nhất Cung bay đi.

Về phần Lý Minh Quỳnh, bởi vì nàng cần xử lý chính sự triều đình, qua bảy ngày sau khi đột phá cảnh giới liền rời đi.

Cho nên thời gian nàng biết lại càng chậm.

Hai người đều không thể kịp tới đưa tiễn.

Thôi Hằng liền cũng vui vẻ rảnh rỗi.

Mục đích của hắn bây giờ cũng chỉ có một.

Chính là mau sớm tìm tòi đến càng nhiều thứ không biết, đột phá đến cảnh giới Nguyên Anh trung kỳ.

Ở trên tầng mây.

Ánh mắt Trương Sáu Minh bỗng nhiên sáng lên, chỉ dãy núi trùng trùng điệp điệp phía dưới nói: “Thượng Tiên, là ở chỗ đó, bên kia chính là Đạo Nhất Cung! !”

Chương 390: Đạo Nhất Cung, Tam Dương Đạo Nhân (1)

Đạo Nhất Cung Thiên Khư Giới nếu so với Đạo Nhất Cung Đại Tân thì hùng vĩ đồ sộ hơn quá nhiều.

Chín ngọn núi đứng sừng sững ở trên mặt đất, cao hơn vạn trượng, thẳng tới trời cao.

Mỗi một ngọn núi đều giống như là thanh thiên thần trụ nối liền trời đất, vô cùng đồ sộ.

Ở đỉnh chóp chín ngọn núi nơi này, có một tòa cung điện.

Chúng nó ở trên đám mây, đắm mình trong ánh sáng chói của mặt trời, xuyên thấu qua mây khói nhìn xem, chỉ cảm thấy tất cả đều tỏa ra ánh vàng lấp lánh.

Thôi Hằng không có tận lực che giấu khí tức của mình.

Đương nhiên cũng không có toàn bộ thả ra.

Hắn sau khi trải qua một phen suy nghĩ, thả ra khí tức pháp lực chưa đủ một phân vạn.

Dù vậy, cũng là xa xa áp đảo phía trên Kim Đan đại thành.

Dù sao, Thôi Hằng bây giờ, dù là chỉ dùng một giọt máu, cũng có thể trong nháy mắt giết chết trăm ngàn tu sĩ Kim Đan đại thành.

Mà cái gọi là Kim Tiên, cũng chẳng qua mới tương đương với Kim Đan hậu kỳ thôi.

Cùng lúc đó, trên toà Thiên Nhất Phong trung tâm chín đỉnh núi kia, phía trước Đạo Nhất Cung mới xây dựng ba ngàn năm trước, Tam Dương Đạo Nhân đang hướng một đám Địa Tiên thuyết pháp.

Ở trên quảng trường phía trước Đạo Nhất Cung, ngồi chừng hơn trăm Nhân Tiên, hơn ba mươi tên Địa Tiên, cùng với ngoài mười vị Thiên Nhân, ngay cả Thiên Quân cũng có ba vị.

Đây còn chỉ là người nghe Tam Dương Đạo Nhân thuyết pháp luận võ, cũng không phải là toàn bộ lực lượng của Đạo Nhất Cung.

Đủ để có thể thấy cái đại phái vạn năm này nội tình sâu dày ra sao.

Chẳng qua, ngay cả là Thiên Nhân, Thiên Quân, khi đối mặt với Tam Dương Đạo Nhân, cũng là hết sức kích động,

không kịp chờ đợi muốn nghe Tam Dương Đạo Nhân thuyết pháp luận võ.

Vị này chính là Tổ Sư một tay đem Đạo Nhất Cung truyền thừa xuống ở Thiên Khư Giới, đồng thời còn đứng vững trước áp lực của chận đại Tiên Môn, khiến Đạo Nhất Cung nhanh chóng phát triển, cũng lấy tốc độ nhanh nhất, đứng vững bước chân.

Vì vậy, mỗi một vị đệ tử Đạo Nhất Cung, đều phải nhận ân tình của Tam Dương Đạo Nhân.

Bọn hắn cũng đều hết sức tôn kính Tam Dương Đạo Nhân.

Hơn nữa, Tam Dương Đạo Nhân thân là Bán Bộ Kim Tiên, lý niệm đối với Thiên Địa Pháp Tắc cùng võ công đều có nhận xét độc đáo của chính mình.

Ngày trước mỗi một lần thuyết pháp luận võ, cũng sẽ khiến cho không ít người được dẫn dắt rất nhiều, thậm chí còn có khả năng lâm vào bên trong đôn ngộ, võ công tiến nhiều.

Điều này cũng làm cho mỗi lần Tam Dương Đạo Nhân thuyết pháp luận võ đều là không còn chỗ ngồi, ngay cả trên nóc nhà đều chen đầy người.

Ở lúc thường ngày, Tam Dương Đạo Nhân khi ngồi ở bờ đoàn trước Đạo Nhất Cung thuyết pháp, cũng sẽ nói với mọi người một đoạn lời nói tương tự với lời mở đầu, sau đó sẽ khai giảng.

Nhưng lúc này đây thật giống như có chút bất đồng.

Tam Dương Đạo Nhân ngồi ở trên bờ đoàn, sậu đó cũng không mở miệng nói chuyện, mà là nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, như là đang cảm giác cái gì.

Có điều, trên trán của hắn rất nhanh thì toát ra một trận mồ hôi lạnh.

Cả người bỗng nhiên trọn to hai mắt, trên mặt lộ ra vẻ mặt khó có thể tin, ánh mắt có chút kinh hoàng.

“Sư tôn, ngài, ngài đây là thế nào?” Một tên Thiên Quân không nhìn được tiên tới hỏi, hắn vô cùng quan tâm nhìn Tam Dương Đạo Nhân, biểu tình trên mặt có chút nghi ngờ không thôi “Sư tôn, ngài là cảm giác được cái gì sao?”

Vị Thiên Quân này là đệ tử thứ bảy của Tam Dương Đạo Nhân, cũng là một người nhiều tuổi nhất trong mọi người tại đây trừ Tam Dương Đạo Nhân ra, cũng là người tu vi cảnh giới cao nhất.

Về phần sáu tên đệ tử trước, thì là cũng sớm bởi vì thọ nguyên hao hết mà tọa hóa.

Không thành Huyền Tiên, là không sống được 3000 năm lâu như vậy.

Coi như thành Huyền Tiên, nếu mà không có phương pháp kéo dài tuổi thọ hoặc là linh dược kéo dài tuổi thọ, cũng chỉ có thể sống hơn một nghìn năm, tam sư huynh của bọn họ chính là như vậy hết thọ tọa hóa.

“Sư phụ không việc gì.” Tam Dương Đạo Nhân khẽ gật đầu một cái, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, cung kính quỳ mọp “Tiên bối nếu đã tới, có thể hay không hiện thân gặp mặt?”

Rất nhiều đệ tử Đạo Nhất Cung tại chỗ nghe vậy toàn bộ đều sợ ngây người, đầu tiên là nhìn một chút Tổ Sư nhà mình, lại hướng bầu trời nhìn, khắp khuôn mặt đầy vẻ khó có thể tin.

Tổ Sư nhưng là Bán Bộ Kim Tiên, nhân vật sống không biết bao nhiêu năm.

Bây giờ lại miệng hô tiên bối, lại vẫn là cung kính quỳ mọp nghênh đón như vậy.

Quả thực đôi mắt nhận thức của tất cả đệ tử Đạo Nhất Cung.

Sau đó, bọn họ liền thấy được trên trời chậm rãi bay xuống một đóa áng mây màu vàng, trên đó có một tên thanh niên anh tuấn mặc pháp bào màu xanh nhạt đứng yên, phía sau là một tên trung niên đạo sĩ thái độ cung thuận đứng yên.

Chính là Thôi Hằng cùng Trương Sáu Minh.

Những đệ tử này của Đạo Nhất Cung sau khi thấy Thôi Hằng cùng Trương Sáu Minh, trên mặt đều lộ ra vẻ nghi hoặc, bọn họ đều không nhìn ra hai người này có chỗ hiểm lạ gì, không biết tại sao Tổ Sư lại cẩn thận đối đãi như vậy.

Nhưng khi Thôi Hằng cùng Trương Sáu Minh đáp xuống, sau khi khoảng cách cùng với bọn họ thu nhỏ lại, những đệ tử này liền đều cảm giác được một loại cảm giác đè nén khó có thể dùng lời diễn tả được.

Chỉ cảm thấy hình như là có một tòa núi lớn đặt ở trong lòng chính mình, để cho chuyển động suy nghĩ của mình trở nên chậm chạp, tim đập cũng trở nên chậm, cả người đều có một loại cảm giác hít thở không thông.

Đệ tử Đạo Nhất Cung tại chỗ thấp nhất cũng là Nhân Tiên, theo lý thuyết là sẽ không xuất hiện loại tình trạng cơ thể này.

Nhưng khi Thôi Hằng đáp xuống, đến gần bọn họ, lúc một tia uy áp nhàn nhạt Thôi Hằng thả ra kia tiếp xúc cùng bọn họ, chính là để cho bọn họ cảm thấy loại áp lực này.

Đây là áp chế tới từ bản chất sinh mạng.

Ở trong hạng đệ tử Đạo Nhất Cung, nơi này có một tên Nhân Tiên, thân sắc hãn cổ quái, ánh mắt tập trung vào trên người Trương Sáu Minh, biểu tình trên mặt vừa khiếp sợ lại không hiểu, thậm chí bộ dáng đều có chút hoài nghi chính mình.

Trương Sáu Minh cũng chú ý tới cái tên Nhân Tiên này, trong mắt ánh mắt nhất thời tràn đầy vẻ vui mừng.

Chẳng qua, hai người hiện tại cũng không nói gì.

Thôi Hằng nhìn chăm chú Tam Dương Đạo Nhân quỳ lạy trên đất, mỉm cười nói: “Mời đứng lên đi, giữa ngươi và ta cũng không có quan hệ truyền thừa, ta tuy có một chút tu vi, nhưng đạo trường cũng không nhất định phải hành đại lễ như vậy.”

Chương 391: Đạo Nhất Cung, Tam Dương Đạo Nhân (2)

“...” Tam Dương Đạo Nhân nghe vậy như là ngây ngẩn, hấn thần thờ trong chốc lát, rồi đầu tiên là ngẩng đầu lên nhìn Thôi Hằng một cái, sau đó đứng dậy, nghi ngờ nhìn Thôi Hằng, cau mày nói: “Dám hỏi tiên bói đến từ đâu?”

Thôi Hằng nói “Ta từ hạ giới mà tới.”

“Hạ giới? !” Tam Dương Đạo Nhân rõ ràng cho thấy bối rối, biểu tình trên mặt càng mê mẫn, cau mày nói “Tiên bói, ta từ trước đến giờ đọc thuộc điển tịch, ngài cũng chớ có hù dọa ta.”

Mặc dù Tam Dương Đạo Nhân bây giờ còn chẳng qua là Bán Bộ Kim Tiên, nhưng hấn đối với việc Kim Tiên chân chính nắm giữ bao nhiêu uy năng hết sức rõ ràng.

Vì vậy, trong nháy mắt khi hấn cảm giác đến khí tức của Thôi Hằng, cũng biết đây là một vị đại nhân vật khó lường.

Tuyệt đối không thể trêu chọc, nhất định phải cung kính!

Nếu không toàn bộ Đạo Nhất Cung đều có thể đi đòi nhà ma!

Hạ giới làm sao có thể xuất hiện một đại nhân vật so với Kim Tiên mạnh hơn vô số lần như vậy?

Chẳng lẽ là Tinh Thần thành công dựng dục sao?

Nhưng vị Tinh Thần kia đầu tiên là ở bảy ngàn năm trước liền bị ô nhiễm, lại ở ba ngàn năm trước bị phanh thây nuốt, làm sao có thể tạo ra một nhân vật mạnh mẽ như vậy?

“Trương chân nhân.” Thôi Hằng không cùng Tam Dương Đạo Nhân giải thích, mà là hướng bên cạnh lui một bước, nói với Trương Sáu Minh “Bây giờ đến thời gian của ngươi.”

“Vâng, Thượng Tiên.” Trương Sáu Minh đầu tiên là gật đầu một cái, sau đó chấp tay hành lễ với Tam Dương Đạo Nhân nói “Đệ tử Đạo Nhất Cung hạ giới Trương Sáu Minh, bái kiến Tổ Sư Gia.”

“...” Tam Dương Đạo Nhân lại ngây ngẩn, hấn vẻ mặt ngạc nhiên nhìn tên Thiên Nhân thái độ kính cẩn này.

Giờ phút này hấn bỗng nhiên có một loại cảm giác hoang đường.

Đạo Nhất Cung hạ giới lại có đệ tử cảnh giới Thiên Nhân?

Không hợp thói thường như vậy sao?

“Ngươi, ngươi lại thật sự là Sáu Minh? !” Vừa lúc đó, cái tên Nhân Tiên chú ý tới Trương Sáu Minh lúc trước bỗng nhiên đứng lên, mắt đây khiếp sợ nhìn hắn “Ngươi lại đi tới Thượng Giới, tu vi dường như còn tăng tiến rất nhiều!”

“Hành Pháp, đây là đệ tử tại hạ giới của ngươi? ” Tam Dương Đạo Nhân quay đầu nhìn về phía cái tên Nhân Tiên kia, nội tâm càng khiếp sợ.

Đây là chuyện gì xảy ra? !

Sư phụ đều còn là Nhân Tiên đây, đệ tử lại đã thành Thiên Nhân rồi hả?

“Tổ Sư Gia, Sáu Minh đúng là đệ tử tại hạ giới của ta, cũng tiếp nhận chương giáo Đạo Nhất Cung tại hạ giới. ” Hành Pháp Đạo Nhân cung kính nói.

“Tiền bối, chuyện này... ” Tam Dương Đạo Nhân đã hoàn toàn không hiểu nổi, chỉ có thể nghi ngờ nhìn về phía Thôi Hằng.

“Sư tôn, Tổ Sư gia, chuyện là như vậy... ” Trương Sáu Minh liền vội vàng bắt đầu giải thích, đem chuyện chính mình gặp phải Thôi Hằng, cùng với đi theo Thôi Hằng đi tới Thượng Giới, còn có mục đích Thôi Hằng tới Đạo Nhất Cung nói đại khái một lần.

Sau khi nói qua, trên quảng trường trước Đạo Nhất Cung yên lặng như tờ, đông đảo đệ tử trợn mắt hốc mồm, toàn bộ đều khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn Thôi Hằng.

Thì ra Tổ Sư phái Tiên Hà tạo thành Tiên vẫn đại kiếp trăm năm trước là đệ tử của vị tiền bối này.

Thì ra Tà Ma hạ giới gần đây lưu truyền sôi sục, để cho chín đại Tiên Môn hoảng loạn, cũng là vị tiền bối này.

Thì ra vị tiền bối này đã đem Thiên Hợp Thánh Giáo tiêu diệt, trực tiếp đem chín đại Tiên Môn biến thành tám đại Tiên Môn!

Thì ra Đại Chu Nữ Đế cùng Bùi Thiên Nhân ở Lâm Giang đều là đệ tử của vị tiền bối này...

Thì ra...

Ở sau khi Trương Sáu Minh kể xong chuyện về Thôi Hằng, hình tượng Thôi Hằng ở trong lòng đông đảo đệ tử Đạo Nhất Cung nơi này đã là tôn tại như Thần Tiên.

Không gì làm không được.

Ngay cả Tam Dương Đạo Nhân Bán Bộ Kim Tiên đều là khiếp sợ tột đỉnh, hẳn sau khi trải qua một phen nghĩ cặn kẽ, nói với Thôi Hằng: “Tiền bối, ta đã biết ý đồ của ngài.

“Nhưng những điển tịch tông môn này, dù sao cũng là căn bản truyền thừa của Đạo Nhất Cung ta, cũng là mạch sống đã truyền tiếp qua vạn năm, trong đó càng là có thật nhiều bí mật nòng cốt của Đạo Nhất Cung...”

“Ta có thể giúp hơn một trăm tên Nhân Tiên nơi này ngưng tụ thành chân lý võ đạo, bước vào cảnh giới Địa Tiên.” Thôi Hằng mỉm cười nói, hắn vốn cũng không dự định cưỡng ép, như vậy liền lộ ra kém cỏi, hoàn toàn không cần thiết.

“Toàn bộ, tất cả đều ngưng tụ thành chân lý võ đạo...” Tam Dương Đạo Nhân nhất thời liền trợn to hai mắt, theo bản năng quay đầu nhìn một đám đệ tử Nhân Tiên kia, phát hiện bọn họ tất cả đều căng thẳng lên, ngẩng đầu ngóng trông.

“Nếu mà đạo trưởng còn chưa hài lòng, ta còn có thể giúp Địa Tiên tại chỗ đều ngưng tụ Thiên Nhân Chi Huyết.” Thôi Hằng tiếp tục nói “Thuận tiện cũng có thể giúp các vị Thiên Nhân ngưng luyện Pháp Tướng, thành tựu Thiên Tiên.”

Khi nghe đến đó, Tam Dương Đạo Nhân đã bối rối.

“Ta thấy nơi này còn có ba vị Thiên Quân, không bằng ta giúp bọn hãn luyện ra Pháp Thân, giúp bọn hãn bước vào cảnh giới Huyền Tiên?” Thôi Hằng cười híp mắt nói.

Những chuyện này với hãn mà nói, ngay cả một cái nhấc tay cũng không bằng.

Chỉ cần một tia pháp lực là có thể hoàn thành.

Rất đơn giản.

“Đúng rồi, ta thấy đạo trưởng người đây...” Thôi Hằng lại đưa ánh mắt đặt ở trên người Tam Dương Đạo Nhân.

“Tiền bối, tiền bối, ngài, ngài không cần nói nữa.” Tam Dương Đạo Nhân khoát tay lia lịa, thở mạnh ra nói “Xin ngài đi theo ta đi.”

“Vậy thì liền đa tạ đạo trưởng.” Trên mặt Thôi Hằng lộ ra nụ cười thỏa mãn.

Sau đó, hai người rời đi quảng trường Đạo Nhất Cung.

Để lại đông đảo đệ tử Đạo Nhất Cung trợn mắt hốc mồm, nội tâm cực độ rung động, bọn họ thậm chí hoài nghi mình mới vừa rồi có phải hay không là sinh ra ảo giác gì.

Nếu không, không khỏi cũng quá ly kỳ.

Mà Trương Sáu Minh ở lại chỗ này, thoáng cái trở thành tiêu điểm của tất cả mọi người.

...

Số lượng điển tịch trong Đạo Nhất Cung rất nhiều.

Hơn nữa là phân tán cất giữ.

Chín ngọn núi này đều có một tòa Tàng Thư Các.

Bên trong tồn trữ vô số điển tịch đã tích lũy qua vạn năm của Đạo Nhất Cung.

Bây giờ, Thôi Hằng cùng Tam Dương Đạo Nhân đi tới đúng là Tàng Thư Các trong Thiên Nhất Phong.

Chặng qua, trước khi tiến vào toà Tàng Thư Các này, Thôi Hằng bỗng nhiên nhìn về phía Tam Dương Đạo Nhân, khẽ cười nói: “Người thật ra thì đã không phải là Tam Dương Đạo Nhân lúc ban đầu đi.”

Chương 392: “Bất Tử Chân Tính” có vấn đề (1)

Bước chân của Tam Dương Đạo Nhân khó mà nhận ra mà dừng một chút, ngay sau đó làm ra biểu tình nghi hoặc nhìn về phía Thôi Hằng, tựa như là có chút mờ mịt mà nói: “Tiền bối vì sao nói ra lời này?”

Thôi Hằng vẫn là mặt mỉm cười mà nói: “Ta nghe Trương Chân Nhân nói, Tam Dương Đạo Nhân ngay từ ba ngàn năm trước cũng đã là chương giáo Đạo Nhất Cung, đã là Thái Nhất Huyền Tiên.”

“... ” Tam Dương Đạo Nhân nghe vậy hơi trầm mặc, nhưng biểu tình trên mặt như cũ nghi ngờ “Tiền bối đây là muốn nói điều gì?”

“Vậy tại sao ngươi chỉ có hơn 1700 tuổi? ” Thôi Hằng khẽ cười nói.

Đối với hắn đã Nguyên Anh kỳ mà nói, muốn cảm giác trạng thái sinh cơ của một người là vô cùng đơn giản, thoáng cái là có thể nhìn ra một sinh linh đã sống bao nhiêu tuổi.

“Tiền bối rốt cuộc muốn làm gì? ” Sắc mặt Tam Dương Đạo Nhân tức thì thay đổi, chuyện thân phận này là bí mật lớn nhất của hắn.

Đây là chỗ dựa để có thể chân nhiếp chín đại Tiên Môn, cũng là căn bản để bảo đảm Đạo Nhất Cung có thể an ổn phát triển.

Nếu như bị đám Thái Nhất Huyền Tiên kia của chín đại Tiên Môn biết, mình đã không còn là Tam Dương Đạo Nhân đã từng ép cho bọn họ không cách nào ngẩng đầu lên năm đó, tình huống của Đạo Nhất Cung chỉ sợ là sẽ tràn ngập nguy cơ.

Coi như vị “Tiền bối ” trước mắt này là địch nhân của chín đại Tiên Môn, nhưng chuyện cơ mật như vậy bỗng nhiên bị người vạch trần, dĩ nhiên là làm cho hắn hoảng hốt trong lòng.

“Ta có thể giúp ngươi trở thành Kim Tiên chân chính. ” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Đạ tạ hảo ý của tiền bối, cái này thì không cần, chỉ cần ta đem Bất Tử Chân Tính tiêu hóa, dĩ nhiên chính là Kim Tiên. ” Tam Dương Đạo Nhân lắc đầu một cái, hiển nhiên đối với đề nghị của Thôi Hằng cũng không có hứng thú.

Dương nhiên, đây cũng là bởi vì hắn chưa từng nghe nói có bất kỳ người, bất kỳ thủ đoạn nào có thể tăng nhanh tốc độ

tiêu hóa đôi với Bất Tử Chân Tính, cũng không tin Thôi Hằng có thể giúp hắn trở thành Kim Tiên.

“Không tiêu hóa Bất Tử Chân Tính, thì không thể thành tựu Kim Tiên sao?” Thôi Hằng ra vẻ nghi ngờ dò hỏi.

“Tiền bối dường như trong lời nói có hàm ý?” Tam Dương Đạo Nhân đã hoàn toàn cảnh giác.

Lúc này ở trong mắt Tam Dương Đạo Nhân, Thôi Hằng hoàn toàn chính là cố ý bới móc.

Một cái nhân vật mạnh mẽ hơn Kim Tiên không biết gấp bao nhiêu lần, lại hỏi không tiêu hóa Bất Tử Chân Tính có thể hay không thành Kim Tiên?

Đây không phải là đang trêu người thì là cái gì?

Thậm chí Tam Dương Đạo Nhân đều đã làm xong chuẩn bị nghênh đón công kích của Thôi Hằng.

Mặc dù hắn hết sức rõ ràng thực lực của Thôi Hằng vô cùng cường đại, căn bản cũng không phải là hắn có thể ngăn cản, nhưng nếu mà Thôi Hằng muốn muốn gây bất lợi cho Đạo Nhất Cung, hắn vẫn sẽ không chút do dự xông lên ngăn cản.

Truyền thừa Đạo Nhất Cung, đây chính là di chúc sư tôn lưu lại.

Hắn nguyện ý dùng tính mạng tới bảo hộ.

“Đạo trưởng chớ vội, không ngại trước xem một chút cái này?” Thôi Hằng mỉm cười nói, hắn cũng không thêm đề ý thái độ của Tam Dương Đạo Nhân, mà là tự nhiên giơ tay phải lên, đưa ra một ngón tay.

Vù!

Chỉ thấy một đoàn ngọn lửa màu đỏ thắm bỗng nhiên từ đầu ngón tay Thôi Hằng toát ra, ánh sáng chói mắt cực kỳ dễ cho Bán Bộ Kim Tiên như Tam Dương Đạo Nhân đều sinh ra cảm giác mù ngấn ngủi.

Chặng qua, ở sau khi cảm giác mù ngấn ngủi này đi qua, hắn thấy chính là ánh sáng vô cùng vô tận, phảng phất Đại Thiên Thế Giới, bầu trời vạn dặm tất cả đều bị đạo hào quang màu đỏ thắm này chiếu sáng.

Chỉ trong thời gian nháy mắt, cái đạo hỏa quang này chính là ánh sáng sáng ngời nhất Tam Dương Đạo Nhân thấy qua trong đời này.

Không gì sánh bằng.

Ngay sau đó, Tam Dương Đạo Nhân lại cảm giác được ánh lửa trong cái đoàn ánh sáng nóng bỏng này lại hiện ra một loại cảm giác uy áp nhân nhật.

Loại cảm giác uy áp này mới đầu còn rất nhỏ yếu, nhưng tốc độ trở nên mạnh mẽ cực nhanh.

Trọng nháy mắt, liền đã vượt qua cái vị Bán Bộ Kim Tiên như hấn.

Vượt qua Bán Bộ Kim Tiên!

Đạt tới tầng thứ Kim Tiên!

Hơn nữa, Tam Dương Đạo Nhân có thể rõ ràng mà cảm giác được, đó cũng không phải Thôi Hằng đang thi triển võ công gì.

Mà là có một cái vật sống đang tiến hành sinh ra!

Ở trong đoàn ánh lửa nhô ra trên đầu ngón tay Thôi Hằng này, hấn cảm giác được quá trình sinh cơ sinh ra, cảm giác được quá trình một cái sinh mạng từ mới sinh phát triển đến thành thực.

Nhưng sau khi cảm giác được hết thấy các thứ này, trên mặt Tam Dương Đạo Nhân liền hiện ra vẻ sợ hãi đan xen, trợn to hai mắt, khó có thể tin nhìn Thôi Hằng “Cái này, điều này sao có thể, điều này sao có thể? ! Ta nhìn thấy gì, ta nhìn thấy gì? !”

Ta lại thấy được một cái sinh mạng mới ra đời ở trên đầu ngón tay người này.

Hơn nữa còn là một cái sinh linh tầng thứ Kim Tiên.

Đây là ta điên rồi, hay là ta sinh ra ảo giác? !

Vào giờ phút này, Tam Dương Đạo Nhân tại trong loại tâm tình cực độ khiếp sợ này đã có hơi chút hoài nghi nhân sinh.

Dù sao, vô căn cứ sáng tạo sinh linh, thật sự là không tưởng tượng nổi, quá mức kinh người.

Thật là không thể tưởng tượng nổi!

“Ô ô!”

Vừa lúc đó, đoàn ánh lửa kia bỗng nhiên phát ra âm thanh, hết sức non nớt, là cái tên sinh mệnh mới phát ra âm thanh đầu tiên ở trên thế giới này.

Ngay sau đó, một con tiểu hỏa long dài bảy tấc liền từ trên đầu ngón tay Thôi Hằng bay ra.

Đây là con Cửu Hỏa Viêm Long thứ năm.

Có thể gọi là “Hỏa Ngũ “.

Đồng dạng có cảnh giới cùng pháp lực Kim Đan hậu kỳ.

Trừ những này ra, Thôi Hằng còn ở trên người con Cửu Hỏa Viêm Long này khắc vào mây đạo dấu ấn pháp thuật, chỉ cần dùng pháp lực kích hoạt những dấu ấn này, liền có thể thả ra những pháp thuật này.

Cũng tức là nói, Hỏa Ngũ ở phương diện vận dụng pháp thuật, nếu so với bốn con trước đây mạnh mẽ hơn không ít.

Lúc này, Tam Dương Đạo Nhân đứng ở một bên đã hoàn toàn bối rối, trở mắt ghen hờn nhìn Hỏa Ngũ đang tự do bay múa trên không trung, gần như muốn hoài nghi chính mình có phải hay không sinh ra ảo giác.

Thôi Hằng cũng không vội vã, cũng chỉ đứng ở chỗ này, lẳng lẳng nhìn Tam Dương Đạo Nhân đối diện, chờ đợi đối phương trả lời.

Qua một hồi lâu sau, Tam Dương Đạo Nhân rút cuộc hơi bình phục tâm tình, hắn vừa liếc nhìn Hỏa Ngũ bay lượn trên không trung, trong nội tâm càng là không biết có bao nhiêu xúc động, thật giống như dâng lên sóng gió kinh hoàng.

Bịch!

Tam Dương Đạo Nhân quỳ xuống, quỳ ở trước mặt Thôi Hằng, một mực cung kính nói: “Tiên bối có đại thân thông, nếu là tới đây tiêu diệt Đạo Nhất Cung, trước hết đem ta giết đi.”

Chương 393: “Bất Tử Chân Tính” có vấn đề (2)

Vào lúc này, trong mắt hắn, Thôi Hằng đã là nhân vật như Sáng Thế Thiên Thần, là đại nhân vật cô xưa dù là ở trong thần thoại cũng là truyền thuyết.

Đôi mắt cường giả như vậy, hắn hoàn toàn tuyệt vọng.

“Đạo trưởng, ta khi nào bảo là tới tiêu diệt Đạo Nhất Cung?” Thôi Hằng thấy vậy chính là nở nụ cười, giơ tay lên để cho Tam Dương Đạo Nhân đứng lên “Lúc trước ta không phải là nói, chính là muốn tham khảo với người một chút, không có Bất Tử Chân Tính có thể thành Kim Tiên hay không?”

“...” Tam Dương Đạo Nhân nghe vậy có chút sững sờ, thì ra câu hỏi mới vừa rồi không phải là đang trêu người, lại là thật?!

Chuyện này cũng quá bất hợp lý đi!

Chẳng qua, xem thần thái Thôi Hằng bây giờ cũng không giống như là làm bộ.

Hơn nữa một vị nhân vật mạnh mẽ vĩ đại như vậy, cũng không cần thiết phải gạt người.

Ý niệm tới đây, Tam Dương Đạo Nhân hít sâu một hơi nói: “Tiền bối, ta quả thật không phải là Tam Dương Đạo Nhân lúc ban đầu, người ban đầu mang theo cả tòa Đạo Nhất Cung đi tới Thiên Khư Giới, nhưng thật ra là Sư Tôn của ta.

“Ta là đệ tử thứ ba của Sư Tôn, cũng là đệ tử duy nhất tu thành Huyền Tiên của Sư Tôn. Ở 1500 năm trước, Sư Tôn hết thọ tọa hóa, cũng đem Bất Tử Chân Tính của hắn truyền cho ta, còn để cho ta thay thế danh hào của hắn, để ngừa chín đại Tiên Môn mưu đồ gây rối.

“Tiền bối, đây chính là tình huống của ta, không biết tiền bối còn có cái gì muốn hỏi?”

Chỉ cần mục đích không phải là gây bất lợi cho Đạo Nhất Cung, trong lòng của hắn liền thở phào nhẹ nhõm.

“Ta muốn Bất Tử Chân Tính của người.” Thôi Hằng không có vòng vo, dứt khoát nói “Người nêu tin tưởng, liền đem Bất Tử Chân Tính cho ta, ta sẽ giúp người trực tiếp thành tựu Kim Tiên.”

Đây chính là mục đích cuối cùng của hắn, cũng là nguyên nhân hắn ngay từ đầu liền trực tiếp vạch phá thân phận của

Tam Dương Đạo Nhân.

Hắn muốn lấy được một phần Bát Tử Chân Tính hoàn chỉnh nghiên cứu một chút.

Nhìn xem cùng Bát Hủ Kim Tính khác nhau ở chỗ nào.

Nếu như giữa hai thứ thật sự có chỗ khác nhau rất lớn, Thôi Hằng tuyệt đối sẽ thụ đến lượng lớn phản hồi khi tìm tòi thứ không biết, trực tiếp để cho tu vi tiến thêm một bước.

“... Được!”

Tam Dương Đạo Nhân có chút chật vật mở miệng.

Mặc dù trong lòng của hắn sớm có dự liệu, nhưng khi thật nghe được cái yêu cầu này, vẫn có một loại cảm giác hít thở không thông.

Có điều, cuối cùng hắn vẫn đáp ứng.

Vì vậy, Tam Dương Đạo Nhân nhắm hai mắt lại, bắt đầu nghịch chuyển sức mạnh trong cơ thể mình.

Thử đem bộ phận Bát Tử Chân Tính đã bị tiêu hóa hết lần nữa ngưng tụ hoàn chỉnh.

Quá trình này là vô cùng trượt lọt.

Mặc dù Bát Tử Chân Tính trong cơ thể Bán Bộ Kim Tiên đã bắt đầu tiêu hóa, nhưng chỉ cần không có hoàn toàn tiêu hóa hết, cũng sẽ không cùng Bát Tử Chân Tính hòa làm một thể.

Vì vậy, chỉ trong thời gian chốc lát, chỉ thấy một đoàn kim quang tản ra vận vị bát tử bắt diệt từ đỉnh đầu Tam Dương Đạo Nhân bay ra.

Cùng lúc đó, Tam Dương Đạo Nhân cũng từ Bán Bộ Kim Tiên lui chuyển thành Thái Nhất Huyền Tiên.

Mắt mác cùng cảm giác trống rỗng trước đó chưa từng có liền lập đây trong đầu của hắn.

Nhưng loại cảm giác này vừa mới kéo dài trong nháy mắt, Tam Dương Đạo Nhân cũng cảm giác được một đoàn sức mạnh cực kỳ nồng nặc rót vào trên Thiên Linh Cái của mình.

Hơn nữa, đoàn sức mạnh này ẩn chứa khí tức bát hủ bắt diệt cực kỳ nồng nặc.

Chỉ trong nháy mắt, Tam Dương Đạo Nhân cũng cảm giác được mình cùng cô khí tức bát hủ bắt diệt này dung hợp lại cùng nhau, lực lượng trong cơ thể nhất thời toàn bộ đều sôi trào lên, bản chất sinh mạng cả người đều bắt đầu thăng hoa đến cực điểm.

Chỉ chốc lát sau, hẩn tỉnh hồn lại, không thể cúi đầu nhìn hai tay mình, lại ngẩng đầu nhìn về phía Thôi Hằng, ngạc nhiên nói: “Ta, ta đây liền trở thành Kim Tiên rồi hả?!”

“Tiện tay mà thôi.” Thôi Hằng khẽ cười nói.

Hẩn mới vừa rồi dùng một tia pháp lực mô phỏng Bất Tử Kim Tính, trong nháy mắt giúp Tam Dương Đạo Nhân đột phá cảnh giới.

Đồng thời hẩn giơ tay đem một khối Bất Tử Chân Tính thu tới trong lòng bàn tay.

Sau đó liền phát hiện đây thật ra là một khối tinh thể trong suốt to bằng móng tay.

Chẳng qua là khí tức lực lượng tản ra có ý vị bất tử bất diệt.

Chính là loại khí tức lực lượng này, mang đến tác dụng để cho Huyền Tiên trở thành Kim Tiên.

Nhưng Thôi Hằng cẩn thận cảm giác một hồi, liền phát hiện cái gọi là ” Bất Tử Chân Tính ” này có vấn đề.

Bên trên vật này lại có dấu vết nhân tạo nhỏ bé không thể nhận ra, một cái vật cần thiết để đột phá cảnh giới, lại sẽ có dấu vết nhân tạo!

“Đạo trưởng, người biết khởi nguồn của Bất Tử Chân Tính sao?” Thôi Hằng mặt không đổi sắc hướng Tam Dương Đạo Nhân dò hỏi.

“Ta nghe Sư Tôn nói qua, là Thiên Địa Tự Nhiên Tạo Hóa mà sinh, là vật cần thiết để đột phá Kim Tiên.” Tam Dương Đạo Nhân thành thật trả lời “Hơn nữa Sư Tôn còn nói, ở bên dưới mảnh tinh không này, Bất Tử Chân Tính chỉ có bốn cái, vì vậy Kim Tiên có hạn ngạch...”

Nói tới chỗ này hẩn liền không nói được.

Nếu như Kim Tiên thật sự có hạn ngạch, nếu như Bất Tử Chân Tính chỉ có bốn cái, nếu như Bất Tử Chân Tính là vật cần thiết để đột phá Kim Tiên...

Như vậy vị trước mắt này là xảy ra chuyện gì, Kim Tiên Hỏa Long mới vừa bị vô căn cứ chế tạo ra là xảy ra chuyện gì, còn có chính mình mới vừa trở thành Kim Tiên lại là xảy ra chuyện gì?

Trong lúc nhất thời, Tam Dương Đạo Nhân bỗng nhiên lâm vào một loại mờ mịt quỷ dị.

Hẩn mơ hồ cảm giác, phương thức tu luyện của chính mình cho tới nay tựa hồ có hơi không đúng lắm, thật giống như là chỗ nào đó xảy ra vấn đề.

“A...” Thôi Hằng bỗng nhiên cười một tiếng, xòe bàn tay ra, áp chế kim quang ẩn chứa khí tức bất tử, để cho hình thái khôi tinh thể kia hiện hiện ra “Phương pháp Kim Tiên các ngươi tu luyện, sợ rằng có chút vấn đề a.”

Chương 394: Một vùng tinh không

Ở dưới áp chế pháp lực của Thôi Hằng, khối tinh thể trong suốt này hiện ra rõ ràng tại trước mặt Tam Dương đạo nhân.

Lúc này Tam Dương đạo nhân đã là Kim Tiên, hơn nữa là Kim Tiên nắm giữ Bất Hủ Kim Tính, cho dù so ra kém người tu tiên Kim Đan hậu kỳ chân chính, nhưng cũng so với Kim Tiên tấn thăng nhờ vào ăn cái gọi là Bất Tử Chân Tính phải mạnh mẽ hơn nhiều.

Vì vậy, hắn rất nhanh liền phát hiện chỗ cổ quái trên khối tinh thể trong suốt này.

“Những đường vân này, tựa hồ là phù văn!”

Tam Dương đạo nhân nhất thời trợn to hai mắt, ngay sau đó toàn thân đều cứng đờ, một cỗ lạnh buốt trực tiếp vọt tới đỉnh đầu, để cho hắn có một loại cảm giác khắp cả người phát rét, “Không có khả năng, điều này sao có thể!”

Hắn cũng phát hiện trên Bất Tử Chân Tính có dấu vết nhân tạo.

Cái này thì ý nghĩa cái gọi là ” Bất Tử Chân Tính ” có thể là đồ vật bị người chế tạo ra.

Mà không phải là cái gì Thiên Địa Tạo Hóa tạo thành.

Phương pháp chân chính đột phá đến cảnh giới đệ ngũ Tiên Giới, trở thành Kim Tiên sợ rằng chưa chắc cần dùng cái gọi là ” Bất Tử Chân Tính ” này.

Nếu như cái suy đoán này là thật, cái gì Kim Tiên có hạn ngạch, cái gì dưới vùng tinh không này Bất Tử Chân Tính chỉ có bốn cái, tất cả đều là nói bậy, tất cả đều là giả!

Nhưng nếu thật là như vậy, như vậy lại là ai ở phía sau màn điều khiển hết thảy những này?

Ai có thần thông lớn như vậy?

Ai có uy năng lớn như vậy?

Ai có tác phẩm lớn như vậy?

Tam Dương đạo nhân chỉ là mới suy nghĩ một chút, cũng cảm giác rợn cả tóc gáy.

Quá kinh khủng!

Ngay cả chính Thôi Hằng đều cảm giác có chút ngoài ý muốn, ở trước khi thấy khối ” Bất Tử Chân Tính ” này, ngay cả hắn cũng không phát hiện cái phương pháp Kim Tiên này lại sẽ có vấn đề lớn như vậy.

Dương nhiên, sự phát hiện này mang đến thu hoạch cũng là cực kỳ to lớn, gần như có thể so với phản hồi khi tìm tòi ra một cái con đường mới, trực tiếp để cho tu vi Nguyên Anh của hắn tiến thêm một nấc thang.

Đối với Nguyên Anh sơ sinh mà nói, thứ không biết chính là dinh dưỡng, thứ không biết chính là lương thực, chỉ cần dinh dưỡng đầy đủ, lương thực dồi dào, liền có thể nhanh chóng khỏe mạnh phát triển.

Hơn nữa Thôi Hằng có một loại cảm giác, cái phương hướng không biết này bây giờ chỉ là một mở đầu.

Nếu như có thể tiếp tục dò xét tiếp, có lẽ thật có cơ hội lấy được một đợt đại thu hoạch.

Đến lúc đó vọt thẳng đến Nguyên Anh trung kỳ cũng không phải chuyện không thể nào.

Chẳng qua, trong này vô cùng có khả năng cất giấu nguy cơ to lớn, cụ thể phải hành động như thế nào, vẫn là phải nghĩ cẩn thận một phen mới được.

“Mới rồi đạo trưởng nói vị đã từng là Tam Dương đạo nhân kia nói ‘Bên dưới vùng tinh không này Bất Tử Chân Tính chỉ có bốn cái’ ...” Thôi Hằng nhìn về phía Tam Dương đạo nhân, dò hỏi “Vùng tinh không này là chỉ?”

“Tiền bối lúc ở hạ giới có từng bước ra khỏi Tinh Cầu?” Tam Dương đạo nhân không trả lời mà hỏi lại.

“Đã từng đi ra.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

“Đã như vậy, tiền bối hẳn gặp qua cái vầng mặt trời lớn trôi lơ lửng ở trong hư không u ám.” Tam Dương đạo nhân giải thích “Dựa theo cách nói của sư tôn, chỗ một vầng mặt trời lớn chiếu sáng tới, chỗ quy tắc của nó bao phủ, chính là một vùng tinh không.”

Thì ra là nói một cái hệ hằng tinh.

Thôi Hằng nghe vậy bỗng nhiên tỉnh ngộ, ngay sau đó cười nói: “Đây cũng không phải là một cái phạm vi nhỏ, địa phương lớn như vậy chỉ có thể có bốn tên Kim Tiên, nghĩ như thế nào cũng không quá bình thường. Liên quan tới Kim Tiên, liên quan tới Bất Tử Chân Tính, đạo trưởng còn biết cái gì?”

“Chỉ có những thứ này.” Tam Dương đạo nhân lắc đầu một cái.

“Như vậy liên quan tới Đạo Thần thì sao?” Thôi Hằng lại hỏi.

Đối với cái vị “Đạo Thần” này, hắn có một ít hoài nghi.

Dù sao, chuyện động tay vào phương pháp tu luyện Kim Tiên, nhưng mà không phải người bình thường có thể làm được.

Vị ” Đạo Thần ” Đạo Nhất Cung thờ cúng này theo truyền thuyết uy năng khó lường, lại là “Thiên Thần” vạn năm trước, quả thật có hiem nghi nhất định.

Thôi Hằng thậm chí có hơi chút hoài nghi vị ” Đạo Thần ” này khả năng đã vượt qua cảnh giới đệ ngũ Tiên Giới, đạt tới cảnh giới đệ lục Tiên Giới.

Chẳng qua là hần bây giờ còn không thể chắc chắn cái cảnh giới đệ lục Tiên Giới này rốt cuộc là một cái tầng thứ dạng gì.

Hai mươi một cảnh giới hai giới Tiên Phạm cũng không thể hoàn toàn cùng cảnh giới Tu Tiên đối ứng với nhau.

Vì vậy, cho dù đã chắc chắn cảnh giới đệ ngũ Tiên Giới là đối ứng Kim Đan hậu kỳ cùng Kim Đan đại thành, cũng không cách nào trực tiếp dùng cái này suy luận ra cảnh giới đệ lục Tiên Giới thì tương đương với Nguyên Anh kỳ.

“Đạo Thần...” Tam Dương đạo nhân nghe vậy không khỏi cười khô, khẽ gật đầu một cái nói “Còn xin tiên bối thứ lỗi, thân là đệ tử hậu bối ta không thể nói bừa về Đạo Thần. Chẳng qua, nơi này đã là Tầng Thư Các, ghi chép liên quan tới Đạo Thần cũng đều ở chỗ này, ta có thể chỉ cho ngài xem thử.”

“Vậy thì đa tạ rồi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Trước cho ta xem một chút điển tịch liên quan tới Đạo Thần đi.”

...

Ở khi Thôi Hằng đến Đạo Nhất Cung, Diệp Vân cùng người của Chân Không Đạo cũng đã bắt đầu hành động.

Khi Thôi Hằng đọc một bộ lại một bộ điển tịch ở bên trong Đạo Nhất Cung, cái tên Thái Nhất Huyền Tiên Diệp Vân nắm giữ bất tử đặc tính này đã lặng lẽ đem Cửu lão Tiên Môn bắt đầu móc nối lại.

Ngay cả Chu Thiên Tinh Đấu Các lúc trước vẫn luôn không muốn trêu chọc Thôi Hằng, lần này cũng tới.

Nguyên nhân chỉ có một, Diệp Vân nói cái tên Tà Ma cường đại từ hạ giới đến này, vô cùng có khả năng chính là cái Tinh Thân ba ngàn năm trước kia lần nữa dựng dục ra.

Lần này tới Thiên Khư Giới chính là vì báo thù!

Vì vậy, chỉ cần là người tham dự trận phan thây nuốt ba ngàn năm trước kia, hiện tại một người đều không chạy khỏi,

tất cả đều sẽ bị Thôi Hằng tìm tới cửa, sau đó từng bước từng bước mà giết chết!

Hơn nữa, Diệp Vân đã chắc chắn, cái tên Tà Ma từ hạ giới tới này hẳn là Kim Tiên không thể nghi ngờ.

Đây đã là cơ hội cuối cùng để bọn họ động thủ.

Nếu như lại để mặc cho cái tên Tà Ma này tiếp tục trưởng thành tiếp, để cho hắn trở thành một Tôn Tinh Thần thành thực, là sẽ trở thành nhân vật khủng bố vượt qua Kim Tiên.

Nhất định bây giờ phải đem hắn bóp chết!

Nếu không, cuối cùng mọi người toàn bộ đều phải chết!

Đây chính là logic Diệp Vân khuyên nhủ, rất đơn giản, nhưng cũng vô cùng có hiệu quả.

Không có một người vắng mặt.

Cửu lão Tiên Môn đúng là Cửu lão, từng người đều già lom khom.

Những người này phần lớn là da bọc xương, hình dáng như khô lâu, hoặc là giống như Chân Không Đạo ngay cả thân thể nghiêm chỉnh cũng bị mất, chỉ ký thác vào trên tượng thân điêu khắc gỗ.

Gần như là không có một ai bình thường.

Có điều, bọn họ dù sao đều là người ăn qua bất tử đặc tính của Tinh Thần, coi như nhìn qua nửa thân thể đã đập xuống mô, trên thực tế vẫn rất có tinh thần.

Nhất là kẻ coi như người tổ chức cùng kết nối, Diệp Vân.

Ở sau khi Cửu lão Tiên Môn đều đến đông đủ, hắn liền đứng ở phía trước nhất, đi thẳng vào vấn đề nói: “Các vị, nếu cái tên Thôi Hằng kia thật là Tinh Thần sống lại, tuyệt đối không thể để cho hắn trưởng thành, nếu không tất cả chúng ta đều phải xong đời.”

Đây là lời lẽ nhảm tai.

Nhưng chỉ cần nói ra chuyện này, liền có thể lập tức đưa tới chú ý của mọi người, cũng có thể khiến cho tất cả mọi người đồng tình.

“Đừng vòng vo.” Tượng gỗ lên tiếng nói “Người liền nói chúng ta lúc nào cùng đi vây giết cái tên Thôi Hằng này, có muốn hay không bố trí một ít bày rập trận pháp gì đó?”

“Không cần.” Diệp Vân lắc đầu một cái, trầm giọng nói “Ít ngày trước ta nhận được tin tức, cái tên Thôi Hằng đó hẳn đã rời đi Quận Thành Lâm Giang, đoán chừng là đi Đạo Nhất Cung.

“Đạo Nhật Cung cũng là một địa phương khó giải quyết, không dễ đi qua giết người, vẫn là phải trước tiên đem cái tên Thôi Hằng kia dẫn ra mới được. Các vị, ta đề nghị trước tiên đem Quận Lâm Giang tiêu diệt, dùng cái này để dẫn xà xuất động.

“Các vị nghĩ như thế nào?”

Chương 395: Khí huyết đầy trời, tinh khí vô lượng (1)

Bùi Thanh Thu thời gian gần đây không tốt lắm.

Bởi vì Lý Minh Quỳnh gần đây phát hiện một loại phương pháp không cần ở tại Hoàng Thành Đại Chu cũng có thể xử lý chính vụ như thường.

Thân là một Kim Tiên luyện thành Kim Đan Thần Hồn, dưới phương diện cảm giác tinh thần làm chút biện pháp đúng là quá dễ dàng.

Nàng hoàn toàn có thể làm được chuyện người đang nơi khác, vẫn khiến cho đủ loại quan lại trong triều cho là nàng ở Hoàng Thành.

Hơn nữa còn lậ ngôi ở trên ngai vàng Thượng Triều, hết thảy lời nói cũng đều như thường, chính vụ cũng đúng là chính nàng đang xử lý.

Căn bản cũng không có bất kỳ sơ hở nào.

Nhưng trên thực tế, Lý Minh Quỳnh sớm đã tới Quận Thành Lâm Giang.

Chính là làm việc từ xa.

Một trong những mục đích nàng tới nơi này, chính là tìm Bùi Thanh Thu luận đạo.

Còn có thể nói là ngược sư đệ.

Lý Minh Quỳnh vốn chính là một người hiếu động hoạt bát.

Hơn nữa thích động thủ, đối với tiêu chuẩn thực lực của mình rất là đề ý.

Sau khi đột phá trở thành Kim Tiên, nàng vẫn không có cơ hội thật tốt gì để biểu hiện.

Càng không biết thực lực của mình rốt cuộc là đạt tới một cái tầng thứ dạng gì.

Loại chuyện này lại không thể tìm Thôi Hằng thử chiêu.

Đó là sư phụ, là trưởng bối.

Nhưng ngoại trừ Thôi Hằng ra, đôi mắt toàn bộ Thiên Khuyết Giới cũng chưa chắc có thể tìm ra một người có thể chống nổi một chiêu dưới tay nàng.

Bùi Thanh Thu dĩ nhiên là thành lựa chọn tốt nhất.

Hắn luyện thành Chân Thân võ đạo, thân hồn đã cùng thân thể hoàn toàn dung hợp lại cùng nhau, năng lực phòng ngự đối với công kích phương diện thân hồn cực kỳ mạnh mẽ, không sai biệt lắm đến trình độ tương tự với thuộc tính khắc chế.

Vì vậy, cho dù Bùi Thanh Thư bây giờ còn chẳng qua là Huyền Tiên tương đương với Kim Đan sơ kỳ, khi đối mặt Lý Minh Quỳnh đã tương đương với Kim Đan hậu kỳ, như cũ có thể làm ra miễn cưỡng chống nổi một chiêu.

Đương nhiên, cũng liền chỉ như vậy mà thôi.

Một chiêu chính là cực hạn.

Những ngày gần đây, Bùi Thanh Thư lại phát hiện toà nhà mình ở liền đi tới bên bờ vực, hoặc là đi lên trên trời cao mây vạn trượng, hoặc là trực tiếp rơi vào trong dung nham địa hỏa...

Đây thật ra thì đều là ảo cảnh thân hồn Lý Minh Quỳnh bố trí.

Mặc dù Bùi Thanh Thư luôn có thể dựa vào Chân Thân võ đạo đặc thù khám phá tầng ảo cảnh thứ nhất, nhưng tầng ảo cảnh thứ hai liền không cách nào khám phá, cuối cùng chỉ có thể thả ra khí huyết Chân Thân võ đạo, cường ép ảnh hưởng quy tắc chung quanh, để cho mình miễn cưỡng giữ trạng thái thanh tĩnh.

Chẳng qua, Lý Minh Quỳnh bình thường cũng chỉ là đến đích thì dừng, cũng sẽ không thật ra tay nặng.

Nhưng dù là như vậy, sau một khoảng thời gian kéo dài, Bùi Thanh Thư vẫn là không nhìn được, sau khi biến hóa dung mạo, trực tiếp đi khu nhà Lý Minh Quỳnh đặt mua ở Quận Thành Lâm Giang.

Đoàng đoàng đoàng!

“Mở cửa!”

Bùi Thanh Thư cắn răng hô, đồng thời không ngừng vỗ vào cửa của khu nhà.

Cái khu nhà này ở trong ngõ sâu góc thành đông Quận Thành Lâm Giang, là một địa phương tương đối vắng vẻ, khoảng cách phố xá tương đối xa xôi, sân bãi chung quanh đều đã hoang phế rất lâu.

Vì vậy, hắn coi như là điên cuồng đập cửa như vậy, cũng sẽ không quấy rầy đến nhà của những người khác.

Bây giờ Bùi Thanh Thư biến thành một người tuổi trẻ bộ dáng hơn hai mươi tuổi, cũng có thể là bởi vì cảnh giới đột phá

mang tội bản chất sinh mạng thăng hoa, để cho khí chất cả người hẳn đều phát sinh thay đổi.

Vào lúc này hẳn không còn nét tang thương khi trải qua hơn 160 năm năm tháng, ngược lại trở nên vô cùng có chí tiến thủ, phảng phất thật trở lại thời đại thiếu niên.

Lúc này đang mang theo một cỗ lửa giận thiếu niên, muốn tìm sự tử lý luận.

“Lại vỗ nữa liền đem người ném vào mặt trời đó!”

Thanh âm Lý Minh Quỳnh từ bên trong truyền ra, tương tự trở nên vô cùng có tinh thần, không có chán nản cùng lười biếng lúc trước.

Lời còn chưa dứt, nàng cũng đã mở cửa ra, lườm Bùi Thanh Thư một cái “Vào đi.”

Nói xong liền xoay người lại.

Bùi Thanh Thư vội vàng đi theo, vừa đi vừa bất đắc dĩ hỏi “Sự tử, người rốt cuộc muốn làm gì, khoảng thời gian này dùng ta tới thử pháp còn chưa có thử đủ sao?”

Thật ra thì, lúc ban đầu Bùi Thanh Thư đối với việc chính mình chỉ có thể làm sự đệ là không phục lắm, hiện tại hẳn đã hoàn toàn phục rồi.

Dù sao, đôi mắt ảo cảnh thân hồn của Lý Minh Quỳnh, hẳn hoàn toàn không có bất kỳ biện pháp nào.

Lý Minh Quỳnh không nói gì, tự nhiên đi tới một đình nghỉ mát trong khu nhà, đưa lưng về phía Bùi Thanh Thư, bỗng nhiên mở miệng nói: “Sự đệ, ta cảm thấy người dường như không có cảm giác nguy cơ gì.”

“Cái gì?” Bùi Thanh Thư nghe vậy nhưng là không khỏi sửng sờ, cau mày nói “Cảm giác nguy cơ gì cơ?”

Chương 396: Khí huyết đầy trời, tinh khí vô lượng (2)

“Chính là cảm giác nguy cơ chúng ta lúc nào cũng có thể chết đi, lúc nào cũng có thể bị giết, lúc nào cũng có thể chết không có chỗ chôn.” Thanh âm Lý Minh Quỳnh bỗng nhiên trở nên nghiêm túc, nàng xoay người lại nhìn Bùi Thanh Thư, vẻ mặt cũng biến thành nghiêm túc.

“Người muốn nói cái gì?” Bùi Thanh Thư thấy vậy cũng thụ liễm lại thân thái, đồng thời khôi phục hình dạng của mình, trầm giọng nói “Chỉ cần có Sư Tôn ở đây, những tình huống người nói này đều sẽ không xuất hiện.”

“Vậy nếu như Sư Tôn không có ở đây thì sao?” Lý Minh Quỳnh lại hỏi.

“Người đang nói gì?!” Bùi Thanh Thư nhất thời trợn to hai mắt, không thể tin nhìn về phía Lý Minh Quỳnh.

“Ta là nói, nếu như Sư Tôn rời đi Thiên Khư Giới, rời đến địa phương chúng ta không thể đến thì sao?” Lý Minh Quỳnh giải thích “Lấy tốc độ tu luyện của chúng ta bây giờ, có tư cách đi theo ở sau lưng Sư Tôn sao?”

“...” Bùi Thanh Thư nghe vậy trầm mặc, biết Lý Minh Quỳnh là ý gì, đồng thời cũng biết khoảng thời gian qua tại sao nàng luôn lấy lý do luận đạo thử pháp để đè ép chính mình.

Mục đích đúng là vì không muốn mình lười biếng, phải tiếp tục cố gắng tăng lên tu vi cảnh giới của chính mình, phải cố gắng tiếp cận Sư Tôn.

Để tránh ngày sau lúc Sư Tôn rời đi, chính mình ngay cả tư cách đi theo ở sau lưng Sư Tôn cũng không có.

Thôi Hằng về sau nhất định là sẽ rời đi Thiên Khư Giới.

Đây là nhận thức chung của hai người.

Dù sao, ở trong lòng hai người bọn họ, Thôi Hằng vẫn luôn là một vị Tiên Tôn chí cao vô thượng, là tồn tại thần thông quảng đại, không gì không thể.

Nhân vật vĩ đại như thế, lại làm sao có thể một mực dừng lại ở bên trong Thiên Khư Giới nhỏ nhỏ này.

Căn bản là không có khả năng.

Chỉ có điều, trong tiềm thức Bùi Thanh Thư cảm thấy Thôi Hằng mới vừa đến Thiên Khư Giới, về sau khẳng định sẽ còn

ở lại thời gian rất lâu, cho nên trạng thái cả người liền tương đối buông lỏng.

Lý Minh Quỳnh thì lại khác, lúc còn tám bé bỗng nhiên trải qua việc mất đi ca ca, để lại sâu trong nội tâm của nàng một tầng bóng mờ, nàng từ lúc vừa mới bắt đầu liền làm xong chuẩn bị Thôi Hằng lúc nào cũng có thể bỗng nhiên rời đi Thiên Khư Giới.

Vì vậy, nàng ở sau khi ngưng luyện thành Kim Đan Thần Hồn, cũng không có nửa điềm buông lỏng, vẫn là tu luyện không buông lỏng chút nào, mong mỏi ở lúc Thôi Hằng rời đi, mình có thể đi theo sau lưng.

“Cám ơn sư tỷ.” Bùi Thanh Thư cúi đầu, cơn giận khi trước cũng sớm đã tan thành mây khói, trịnh trọng nói “Sư tỷ nói không sai, chúng ta ít nhất phải làm cho mình nắm giữ tư cách đứng ở sau lưng Sư Tôn.”

“Không sai!” Lý Minh Quỳnh ánh mắt tỏa sáng “Chỉ có trở nên mạnh hơn, chúng ta mới có tư cách này, ít nhất cũng phải đạt tới cảnh giới đệ ngũ đỉnh phong!”

“Nhưng vấn đề là...” Bùi Thanh Thư cười khỏ nói “Chúng ta ngay cả tầng kế tiếp của cảnh giới đệ ngũ là cái gì cũng không biết, càng không biết tiếp theo phải làm thế nào để tu luyện.”

Tầng thứ năm Tiên Giới, cũng không phải là chỉ có một cấp độ Kim Tiên này, còn có cảnh giới cao hơn.

Chặng qua là, ở bên trong Thiên Khư Giới, cơ hồ không có ai biết tầng thứ này là cái gì, phải làm thế nào bước vào, lại có dạng uy năng gì.

“Cho nên ta dự định đi tìm những Tiên Môn kia hỏi một câu.” Lý Minh Quỳnh lại như là sớm có suy tính, mỉm cười nói “Người đã hiểu ý của ta, như vậy sáng sớm ngày mai, liền đi Huyền Hoàng Thiên Cung với ta một chuyến.”

“Làm gì?” Bùi Thanh Thư nghe vậy chân mày cau lại “Người muốn đi diệt môn sao?”

“Cái này có gì không thể?” Lý Minh Quỳnh hỏi ngược lại “Giữa chúng ta cùng Tiên Môn nhất định là địch nhân, giữa Sư Tôn cùng Tiên Môn cũng là địch nhân, tự nhiên phải tiên hạ thủ vi cường.”

“Nhưng đó dù sao cũng là Tiên Môn truyền thừa từ xưa xưa, không thích hợp tùy tiện...” Bùi Thanh Thư đang muốn tiếp tục khuyên Lý Minh Quỳnh, âm thanh chợt dừng lại, sau đó mắt đầy kính ngạc ngàng đầu nhìn về phía bầu trời.

“Đây cũng không phải là chúng ta tùy tiện a! ” Lý Minh Quỳnh thì là ánh mắt sáng lên, nhìn bầu trời phương xa, nhao nhao muốn thử, cười nói “Tự đưa tới cửa.”

...

Đám người Diệp Vân ở sau khi làm ra quyết định, ngay lập tức sẽ hành động.

Toàn bộ quá trình cũng không có bất kỳ ý tứ che dấu nào.

Cửu lão Tiên Môn này hoặc là cưỡi mây đạp gió, hoặc là điều khiển binh khí, hoặc là đang ngồi phi thuyền, hoặc là hiển hóa Bảo Tướng vân vân.

Nhiều loại phương thức phi hành xuất hiện ở bầu trời Đại Chu.

Vô số bách tính nhìn thấy màn này, bọn họ chưa từng gặp qua dị tượng rung động như vậy, tất cả đều bị dọa sợ đến run lấy bấy quỳ trên đất, sợ đặc tội những Tiên Nhân qua đường này.

Chương 397: Khí huyết đầy trời, tinh khí vô lượng (3)

Diệp Vân cười lấy một đạo ánh vàng, nhàn nhã dạo bước đi trên không trung, ở bên cạnh hẳn chính là cái tượng gỗ của Chân Không Đạo kia, cũng tức là Vô Sinh Chân Không Đạo Chủ.

Hai người này cũng tính là người chủ đạo của lần hành động này.

“Lão tượng gỗ, người cần phải suy nghĩ kỹ, nhân khẩu trong Quận Lâm Giang hơn trăm vạn, hồn phách của bọn họ người không cần sao?” Diệp Vân cười hỏi, “Người lại nghĩ kỹ đi, chờ đến lúc động thủ, dưới công kích sét đánh của chúng ta, người trong cả tòa thành đều phải hóa thành phần vụn, hồn phi phách tán, như vậy coi như người hết cơ hội.”

“Không cần không cần.” Tượng gỗ lắc đầu nói “Ta qua cảnh giới cần luyện hồn ngưng thần lâu rồi, đó cũng là chuyện bốn ngàn năm trước, với cái trạng thái hiện tại của chúng ta, còn ai dám luyện một trăm vạn cái hồn phách ngưng thần, sợ rằng những côn trùng trong cơ thể kia liền sinh ra linh trí của mình.”

“Ha ha ha, ta chỉ nói đùa với người thôi.” Diệp Vân lớn tiếng nở nụ cười, sau đó thấp giọng nói “Thiên Lộ Tinh Thạch đều mang đây đủ hết chưa? Đây chính là lá bài tây của chúng ta, nhờ như thật không đánh lại cái tên Thôi Hằng đó, cũng chỉ có thể xin Chí Tôn xuất thủ.”

“Dĩ nhiên mang theo.” Tượng gỗ nhìn Quận Thành Lâm Giang phía trước, cười lạnh nói “Chẳng qua, ta cũng không cảm thấy chúng ta không đánh lại cái tên Thôi Hằng đó, bất tử đặc tính trong cơ thể chúng ta chỉ cần tụ hợp lại, liền tiếp cận Bất Tử Chân Tính hoàn chỉnh, không kém gì Kim Tiên.

“Hơn nữa, ở bên trên bất tử đặc tính của chúng ta, còn có thứ mạnh mẽ hơn xa Kim Tiên nhiệm bản vào, dựa vào cỡ lực lượng nhiệm bản này, chỉ cần chúng ta đem sức mạnh tụ hợp lại, cũng đã có thể đánh bại cái tên Thôi Hằng kia.”

“Vẫn là phải chuẩn bị sẵn sàng.” Diệp Vân chính là vẫn cẩn thận, trầm giọng nói “Nếu như phát hiện tình huống không đúng, lập tức hiển tể tất cả Thiên Lộ Tinh Thạch, quyết không thể trì hoãn.”

“Được, ta biết!” Tượng gỗ hơi không kiên nhẫn nói.

Nhưng hẳn câu này vừa mới dứt lời, liền phát hiện Diệp Vân tại bên cạnh mình đã mất tung ảnh.

Không chỉ là Diệp Vân, bảy người còn lại cũng đều không thấy.

Như là trên bầu trời cũng chỉ còn lại có một mình hắn.

“Chuyện gì xảy ra? !” Tượng gỗ kinh hãi không thôi mà nhìn về phía chung quanh, lại chỉ có thể thấy trời xanh vạn dặm không mây, không có một người bay ở trên trời.

Có điều, một cái chớp mắt tiếp theo ——

Ầm!

Chỉ nghe một tiếng nổ vang đình tai nhức óc, như có sấm nổ tung trên vùng đất.

Cùng lúc đó, một đạo hào quang màu đỏ thẫm trong giây lát từ trong Quận Thành Lâm Giang vọt ra.

Lực lượng khí huyết khổng lồ giống như núi thét biển gầm mãnh liệt mà tới.

Trong thoáng chốc liền tràn ngập toàn bộ hư không!

Vào giờ khắc này, dưới vòm trời thiên địa này phẳng phật đều hóa thành một cái lò lửa vô cùng to lớn, muốn đem hết thấy đều luyện hóa.

Bùi Thanh Thư luyện thành Chân Thân võ đạo trong nháy mắt liền vọt tới trước mặt tượng gỗ, toàn thân hắn đều bao phủ trong một đoàn khí lửa màu đỏ thẫm, ngay cả tóc đều có chút ửng hồng.

Thật là khí huyết ngút trời, tinh khí vô lượng!

Đây là lực lượng nhục thân quá sức thuần túy, không phải chân khí, không phải chân nguyên, cũng không phải là cái gì lực lượng Pháp Tướng, chỉ có khí huyết, lực lượng khí huyết cường đại đến không có gì sánh kịp.

“Ngươi? ! ! !”

Tượng gỗ chỉ cảm thấy suy nghĩ của mình đều ngừng vận chuyển.

Hắn cảm nhận được cảm giác ngọt ngào cực kỳ khủng bố, trực tiếp liền cứng đờ ở đó.

Thân là người chưởng khống tối cao của Chân Không Đạo, thân là Vô Sinh Chân Không Đạo Chủ có vô số tín đồ, hắn đương nhiên là nhận biết Bùi Thanh Thư.

Nhưng ở trong nhận thức của hắn, Bùi Thanh Thư chẳng qua chỉ là con kiến hôi ngay cả Huyền Tiên đều không phải thôi.

Nhỏ nhất không đáng kể, tiện tay là có thể bóp chết.

Nhưng bây giờ là tình huống gì? !

Tại sao con kiến cỏ này lại có khí thế kinh khủng như vậy, uy áp đáng sợ như vậy? !

“Chết đi cho ta!”

Bùi Thanh Thư nổi giận gầm lên một tiếng, bắp thịt toàn thân chột gồ lên, vung động quả đấm, khí huyết mênh mông giống như núi lửa bùng nổ theo một quyền này đập tới tượng gỗ.

Cùng lúc đó, Diệp Vân cùng bảy người khác chính là trực tiếp lạc vào trong một cái mê cung tinh thần, vô luận như thế nào đều không đi ra được.

Đây tự nhiên là kiệt tác của Lý Minh Quỳnh.

Nàng đem tám tên Thái Nhất Huyền Tiên này đều vây ở trong thế giới tinh thần của chính bọn họ.

Chỉ khi tượng gỗ bên ngoài bị Bùi Thanh Thư đánh đến khó mà phục sinh, mới có thể thả người thứ hai đi ra ngoài.

...

Ở khi Quận Thành Lâm Giang bùng nổ chiến đấu, Thôi Hằng tại bên trong Đạo Nhất Cung phía xa lật xem điển tịch bỗng nhiên dừng lại một chút, ngẩng đầu nhìn về phía phương hướng Quận Thành Lâm Giang.

Mà lúc này điển tịch hắn cầm trong tay, được đặt tên là 《 Ghi chép bí mật Đạo Thần khai thiên 》 .

Chương 398: Đã từng là Đạo Nhất Thiên Đình (1)

Đây cũng không phải là bộ điển tịch thứ nhất liên quan tới “Đạo Thần” Thôi Hằng nhìn qua.

Đối với cái vị người khai sáng trên danh nghĩa của Đạo Nhất Cung này, hắn đã có hiểu rõ ở trình độ nhất định.

Không còn giống như trước đây, chỉ giới hạn trong một chút truyền thuyết Thượng Cổ.

Bên trong truyền thuyết Thượng Cổ nói Đạo Thần ở Đạo Nhất Cung được tôn là Sáng Thế Thiên Thần, Tổ Sư Khai Thiên Lập Địa.

Là tồn tại chí cao, ở khi Hỗn Độn chưa khai mở, Hồng Mông chưa phân định đã tồn tại.

Hắn chỉ huy ba mươi lăm vị Thần Tướng, hạ xuống đến trên một khoả Tinh Thần hoang vu, phân chia 36 Châu, thành lập Đạo Nhất Cung, tiếp đó giáo hóa chúng sinh, mở ra văn minh lúc ban đầu.

Mà ở bên trong điển tịch ghi lại, lại có miêu tả càng cặn kẽ cùng xác thực.

Đạo Thần thật ra thì cũng không phải là Thần Linh đất trời sinh ra, đồng dạng là thông qua tu luyện thành đạo, hơn nữa đã vượt qua cảnh giới Kim Tiên, đem thân thể bất tử tu luyện đến cực hạn, có thể Tích Huyết Trọng Sinh, gần như bất tử bất diệt.

Có thể xưng “Vô Cực Kim Tiên”.

Miêu tả như vậy đã cùng Kim Đan đại thành chênh lệch không bao nhiêu.

Hơn nữa, ở bên trong điển tịch của Đạo Nhất Cung, còn rõ ràng nói ba mươi lăm tên Thần Tướng đi theo Đạo Thần đều là Kim Tiên, là băng vào một món chí bảo, vượt qua tinh không vô tận, đi tới “Đạo Chu Tinh” còn thuộc về thời đại nguyên thủy.

Đạo Chu Tinh là tên Đạo Thần đặt cho Tinh Cầu này.

Đây là chuyện lúc vạn năm trước.

Về phần Đạo Thần đến tột cùng là làm thế nào, thì ghi chép ở bên trong bộ 《 Ghi chép bí mật Đạo Thần khai thiên 》 này.

Lúc này, Thôi Hằng mới vừa bắt đầu lật xem bộ điển tịch này, liền cảm giác được biến hoá ở Quận Thành Lâm Giang

bên kia.

Vào lúc này, bên kia ước chừng tụ tập chín Thái Nhất Huyền Tiên, một vị Huyền Tiên luyện thành Chân Thân võ đạo, một vị Kim Tiên luyện thành Kim Đan Thần Hồn, động thủ lên, thanh thế tự nhiên vô cùng lớn.

Căn bản cũng không khả năng giấu giếm được hẳn.

Chẳng qua, sau khi Thôi Hằng cảm giác được tình huống đại khái, lắc đầu khẽ cười hai tiếng liền không còn quan tâm.

Mà là tiếp tục cúi đầu nhìn về phía điện tịch trong tay.

Dù sao, Cửu lão Tiên Môn chẳng qua chỉ là một đám Thái Nhất Huyền Tiên chất lượng kém, ngay cả Bùi Thanh Thu đều không đánh lại.

Coi như liên hợp lại cùng nhau, cũng không khả năng là đối thủ của Lý Minh Quỳnh.

Căn bản cũng không có cái gì cần lo lắng.

Đối với với hắn bây giờ mà nói, hiển nhiên vẫn là đọc điện tịch Đạo Nhất Cung càng trọng yếu hơn.

Bây giờ còn chẳng qua là duyệt đọc bộ phận điện tịch liên quan tới Đạo Thân, tu vi Nguyên Anh của hắn cũng đã thu được tăng trưởng trên diện rộng.

Nếu như có thể hoàn toàn hiểu tình huống Đạo Thân, như vậy thu hoạch cuối cùng lấy được có thể so với tìm tòi ra một cái con đường tu luyện mới còn lớn hơn.

Mà đây vẫn chỉ là một phần bộ phận điện tịch cất giấu trong Đạo Nhất Cung.

Theo Thôi Hằng, nơi này nào là cái gì Tàng Thư Các a.

Rõ ràng chính là vô số linh đan diệu dược!

Mỗi đọc qua một bộ điện tịch trọng yếu, sẽ tương tự với ăn một viên đan dược đại bổ.

Loại cảm giác học tập tiến bộ liền có thể có thu hoạch này, thật sự là quá đã!

Hơn nữa những điện tịch này cùng với bản thân Tàng Thư Các tất cả đều là cô vật, có khí tức thời gian lắng đọng cùng văn minh lâu dài.

Cũng tức là đang học tập thăm dò, đồng thời còn có thể thu được số lớn tiền tệ hệ thống.

Chính là một công đôi việc.

“Dựa theo những điển tịch trước kia ghi lại, Đạo Thần cùng ba mươi lăm Thần Tướng còn lại, cũng đều là người đến từ những Tinh Cầu khác?” Thôi Hằng sờ cằm một cái, rơi vào trầm tư “Một đám cường giả như vậy, tại sao phải vượt qua tinh không xa xôi, có ý đi tới Đại Chu Tinh lúc ấy vẫn chỉ là thời đại nguyên thủy?”

Lúc trước hắn đã từng đi ra Tinh Cầu, xác định bên ngoài Tinh Cầu chính là tinh không vũ trụ vô tận.

Ở bên dưới thước đo vũ trụ mênh mông nơi này, cự ly giữa hai khía Tinh Cầu có sinh mạng tuyệt đối được gọi là vô cùng xa.

Muốn phải vượt ngang qua khoảng cách rất xa như vậy, tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

Trong vũ trụ có quá nhiều thứ không biết, bình thường thứ không biết liên ý nghĩa nguy hiểm, hơn nữa cái khoảng cách xa vô cùng này, đừng nói là Kim Đan, coi như là Nguyên Anh cũng là không đáng kể.

Coi như thân có chí bảo, muốn phải vượt qua tinh không vô tận, tìm tới một cái Tinh Cầu có sinh mệnh tồn tại cũng nhất định là cực kỳ khó khăn.

Dựa theo suy nghĩ bình thường mà nói, trừ phi là gặp phải cái tình huống vạn bất đắc dĩ gì, nếu không một tên Vô Cực Kim Tiên cùng ba mươi lăm Kim Tiên phổ thông, ít khi có thể có thể làm ra chuyện điên rồ như vậy.

Bọn họ tại sao phải làm như vậy?

Lại là bằng vào bảo vật dạng gì làm được?

Thôi Hằng ôm nghi ngờ như vậy, tiếp tục lật xem 《 Ghi chép bí mật Đạo Thần khai thiên 》, cố gắng từ bên trong này đạt được giải đáp.

Tác giả bộ điển tịch này tên “Huyền Triệt“, là chương giáo bản thô Đạo Nhất Cung đời thứ nhất, là Đạo Thần tự mình chọn lúc dẫn Chư Thần còn lại rời đi vào bảy ngàn năm trước.

Là một vị Thái Nhất Huyền Tiên.

Hắn đích thân trải qua chuyện một vạn năm trước đến bảy ngàn năm trước, đoạn thời gian Đạo Thần cùng ba mươi lăm vị Kim Tiên sống ở Đạo Chu Tinh kia, cũng ghi lại ở bên trong bộ 《 Ghi chép bí mật Đạo Thần khai thiên 》 này.

Dựa theo trong điển tịch ghi lại, thời đó Đạo Nhất Cung thật ra thì cũng không phải là môn phái, mà là bị gọi là Đạo Nhất Thiên Đình.

Đạo Nhất Thiên Đình tông cộng có 36 tòa cung điện, chỗ toạ lạc không có ở trên Đạo Chu Tinh, lại càng không trên Thiên Nhất Phong.

Mà là ở hư không giữa Đạo Chu Tinh và mặt trăng, giống như Mặt Trăng chuyên động quanh Đạo Chu Tinh.

Đạo Thần thân là Thần Đế duy nhất, ở bên trong Đạo Nhất Cung, chí cao vô thượng.

Ba mươi lăm vị Kim Tiên mỗi người quản lí chức vụ của mình, có phạm vi quản hạt bất đồng, cứ thế thống trị quản lý toàn bộ Đạo Chu Tinh.

Đối với người còn ở trong thời đại nguyên thủy của Đạo Chu Tinh mà nói, những tồn tại này không nghi ngờ chút nào chính là Thiên Thần Chúa Tể hết thảy, chỉ cần là người có thể cùng Thiên Thần câu thông, cũng sẽ được đề cử thành Đại Vu Sư thống trị bộ lạc.

Theo thời gian đổi dời, bên trong những Đại Vu Sư này xuất hiện một ít người xuất sắc, bọn họ đạt được Thiên Thần coi trọng, được trao tặng võ đạo truyền thừa, thu được cơ hội thành Tiên thành Thần.

Đây chính là giáo hóa lúc ban đầu, ước chừng phát sinh ở chín ngàn năm trước, nhóm võ giả bản địa đầu tiên trên Đạo Chu Tinh xuất hiện.

Huyền Triệt chính là một người cường đại nhất trong nhóm võ giả bản địa đầu tiên, càng là bị Đạo Thần coi trọng, tự mình truyền thụ cho hắn võ đạo có thể nhắm thẳng vào Thái Nhất Huyền Tiên.

Cũng ra lệnh hắn ở nơi trung tâm nhân gian xây dựng chín tòa hành cung cho Đạo Nhất Thiên Đình.

Vì vậy, thì có Đạo Nhất Cửu Cung sau này.

Chương 399: Đã từng là Đạo Nhất Thiên Đình (2)

Đương nhiên, khi đó Đạo Nhất Cửu Cung chẳng qua là bị gọi là Đạo Nhất Hành Cung, cung cấp nơi ở cho nhóm Thiên Thần ở hạ giới.

Chẳng qua, giữa Đạo Nhất Hành Cung và Đạo Nhất Thiên Đình tồn tại liên lạc, xây dựng xong còn bị gọi là truyền tống trận Thăng Tiên Đài, có thể trực tiếp ở Đạo Nhất Hành Cung đến Đạo Nhất Thiên Đình, nơi này liền trở thành địa phương thần thánh nhất trong nhân gian.

Sau đó, theo võ đạo truyền thừa khuếch tán, lần lượt có dân bản địa đạt tới cảnh giới đệ tam Tiên Giới, cũng tức là cảnh giới Thiên Nhân, Đạo Nhất Thiên Đình liền hạ pháp chỉ, sắc phong dân bản địa Thiên Nhân cùng tăng thứ cao hơn đảm nhiệm chức vụ thiên đình, phụ trợ các vị Thiên Thần quản lý nhân gian.

Đây chính là hình thức ban đầu của Đạo Nhất Cung nhân gian sau này.

Sau đó trong thời gian hai nghìn năm, Đạo Nhất Thiên Đình tiếp tục lớn mạnh, bên trong dân bản địa dần dần cũng xuất hiện Thiên Tiên, Thiên Quân, thậm chí Huyền Tiên, Thái Nhất Huyền Tiên.

Nhưng nhân gian cũng không có quá nhiều thay đổi.

Toàn thể vẫn là trạng thái bộ lạc nguyên thủy, bọn họ toàn tâm toàn ý thờ phụng Chư Thần, cũng thờ phụng những Tiên Nhân từ người biên thành Thần kia, người thống trị bộ lạc vẫn là Vu Sư.

Chẳng qua là ở trên Vu Sư nhiều hơn một chức vị Đại Tế Ty, có thể trực tiếp cùng Đạo Nhất Cung câu thông, cũng đề cử Vu Sư đi Đạo Nhất Cung học được võ đạo truyền thừa, bước lên con đường thành Tiên thành Thần.

Đây là văn minh vô cùng sơ cấp.

Nhưng Đạo Nhất Thiên Đình lại dường như vui lòng như thế, cũng không có ý muốn dạy dỗ khai hóa dân bản địa.

Mà những dân bản địa thành Tiên thành Thần kia cũng chia làm hai phái.

Một phái chủ trương duy trì hiện trạng là được, một phái chủ trương giáo hóa chúng sinh, khai hóa dân trí.

Chẳng qua, có Đạo Nhất Thiên Đình ở trên cao, chủ trương bất đồng như vậy cũng chỉ là ở hình thái ý thức âm thâm giao phong, sẽ không bị bày ở ngoài sáng.

Cứ như vậy, ở bên dưới Đạo Nhất Thiên Đình thống trị, Đạo Chu Tinh hai ngàn năm như một ngày, cơ hồ không có bất kỳ thay đổi nào.

Tất cả mọi người cũng đều cho rằng sẽ một mực tiếp tục như vậy.

Mà ở một ngày bảy ngàn năm trước, hết thảy các thứ này đều thay đổi.

Dựa theo miêu tả của tác giả Huyền Triệt trong bộ điển tịch này —

“... Trời cùng đất bỗng nhiên bị ánh sáng sáng ngời tới cực điểm bao phủ, ngay cả Đạo Nhất Thiên Đình đều bị ngâm trong luồng ánh sáng vô lượng màu trắng này. Đạo Thần nói cho ta biết, Đây là ánh sáng vỡ vụn tới từ trong tinh không sâu xa... Cơ duyên Vạn Pháp Quy Nhất của hãn đên, sắp rời đi...”

Không lâu sau đoạn ghi chép này, Đạo Thần liền chỉ huy ba mươi lăm vị Kim Tiên vội vã rời đi, Đạo Nhất Thiên Đình cũng theo đó biến mất.

Mà Đạo Thần trước lúc ly khai, lệnh cho Huyền Triệt là người thứ nhất nhận chức chương giáo Đạo Nhất Cung, có thể giáo hóa chúng sinh, thành lập quốc gia, mở ra văn minh chân chính trên Đại Chu Tinh này.

Sau đó, chính là đại chiến.

Không có Đạo Nhất Thiên Đình áp chế, mâu thuẫn hình thái ý thức bất đồng bên trong Tiên Thân bản địa trực tiếp bộc phát.

Đoàn thể chủ trương chính mình cao cao tại thượng, trở thành tân Thiên Đình, cùng đoàn thể chủ trương giáo hóa chúng sinh mở ra văn minh, xảy ra chiến đấu vô cùng khốc liệt.

Cuối cùng vẫn là bên phía Huyền Triệt dựa vào một ít di bảo Đạo Thần lưu lại, cùng với uy năng của Đạo Nhất Cung lấy được thắng lợi.

Rất nhiều Thiên Nhân, Thiên Tiên, Thiên Quân, thậm chí là Huyền Tiên lúc ấy bị thua rồi rít đi xa Thiên Ngoại, không biết tung tích.

Mà Đạo Nhất Cung thì bắt đầu ở Đại Chu Tinh giáo hóa chúng sinh, thành lập quốc gia lúc ban đầu.

Ghi chép sau đó, liền không có quan hệ gì với Đạo Thần.

Có điều, trong bộ điển tịch này còn ghi lại một chuyện.

Ở sau ba trăm năm Đạo Thần rời đi, cũng tức là ở cách nay 6,700 năm trước.

Vị Thiên Hợp Thần Tôn ở trong ba mươi lăm vị Kim Tiên kia bỗng nhiên trở lại.

Hơn nữa trạng thái vô cùng không ổn, toàn thân đều bốc lên hơi khói màu tím đen, Bất Tử Chân Tính trong cơ thể lại xuất hiện dấu hiệu hồng mất.

Rõ ràng có thân thể bất tử, lại mang thân thể trọng thương không cách nào khôi phục.

Ngay cả trạng thái tinh thần đều trở nên vô cùng không ổn định.

Thiên Hợp Thần Tôn ra lệnh Huyền Triệt giúp hẩn góp nhặt tài liệu.

Ở sau khi lấy được những tài liệu này, đích thân hẩn chế tạo một chiếc phi thuyền, sau đó liền giá ngự lấy phi thuyền biến mất không thấy gì nữa.

Huyền Triệt cũng không kịp dò hỏi tình huống Đạo Thần.

Chẳng qua, ở ngay sau khi Thiên Hợp Thần Tôn rời đi, Huyền Triệt đêm nhìn Thiên Tượng, phát hiện Thiên Chúc Tinh có biến.

Thiên Chúc Tinh chính là một khoả hành tinh cách Đại Chu Tinh gần nhất.

Hẩn suy đoán là có vật gì rơi vào phía trên.

Hư hư thực thực là phi thuyền của Thiên Hợp Thần Tôn.

Ở sau đó, lại qua tám trăm năm, Huyền Triệt hết thọ tọa hóa, bộ 《 Ghi chép bí mật Đạo Thần khai thiên 》 này cũng đến đây chấm dứt.

Sau khi đọc xong cả quyển, Thôi Hằng thu được tăng trưởng tu vi to lớn.

Lại thêm tăng trưởng khi trước lấy được, tu luyện Nguyên Anh sơ kỳ cơ hồ hoàn thành ba thành!

Nhưng trong lòng của hẩn vẫn như cũ tràn đầy nghi ngờ.

Chương 400: Cầu Chí Tôn đánh xuống đại thần thông, chém chết Tà Ma!

Mặc dù trong bộ điển tịch này, miêu tả liên quan tới Đạo Thần đã rất là cặn kẽ, nhưng Thôi Hằng vẫn không cách nào từ trong này nhìn ra mục đích Đạo Thần dẫn ba mươi lăm tên Kim Tiên tới Đạo Chu Tinh là vì cái gì.

Chẳng lẽ liền chỉ là vì thành lập một cái cái gọi là Thiên Đình, làm chúa tể chúng sinh cho đã nghiên?

Như vậy không khỏi cũng quá nhàm chán.

Chẳng qua, thu hoạch nông cốt cũng có một chút.

Xác định Thiên Hợp Thần Tôn mà Thiên Hợp Thánh Giáo cung phụng chính là một trong ba mươi lăm vị Kim Tiên Thần Tượng dưới quyền Đạo Thần, cũng xác định đám người Đạo Thần là ở bảy ngàn năm trước rồi đi.

Chỉ có Thiên Hợp Thần Tôn ở 6500 năm trước đã trở lại, có thể là rơi vào bên trên Thiên Chúc Tinh lân cận cùng Đạo Chu Tinh.

Cảnh giới phía trên cảnh giới Kim Tiên đệ ngũ Tiên Giới bị gọi là “Vô Cực Kim Tiên”, một tầng cảnh giới đệ lục Tiên Giới cao hơn hự hự thực thực là “Vạn Pháp Quy Nhất”, nhắc tới dường như rất lợi hại.

Bảy ngàn năm trước, chỗ sâu trong tinh không xảy ra một đại sự, cũng có thể là một trận nổ lớn, ánh sáng ở Đạo Chu Tinh đều có thể nhìn đến, thậm chí còn che mất Đạo Nhất Thiên Đình bên ngoài Tinh Cầu .

Đương nhiên, cũng có thể trận nổ tung này cũng sớm đã xảy ra không biết bao nhiêu vạn năm.

Dù sao, dưới tiêu chuẩn vũ trụ, ánh sáng nổ tung ở cự ly mấy chục ngàn năm ánh sáng, qua thời gian mấy vạn năm mới có thể truyền tới bên này thật sự là một chuyện rất bình thường.

“Trong vũ trụ quả nhiên là tràn đầy nguy cơ.”

Thôi Hằng đối với điều này lại càng có lãnh hội khắc sâu, lần nữa cảm giác mình không tùy tiện thâm nhập tinh không tìm tòi là một cái quyết định vô cùng sáng suốt.

Những thứ ghi chép liên quan tới Đạo Thần này đều biểu minh ở bên trong vũ trụ mênh mông nơi này, tất nhiên nhất định có tồn tại so với Vô Cực Kim Tiên phải mạnh mẽ hơn nhiều.

Điều này cũng đủ để cho hắn cảm thấy kiêng kỵ.

Vô Cực Kim Tiên nhưng là cảnh giới tương đương với Kim Đan đại thành.

Mặc dù bây giờ Thôi Hằng đã so với chính mình ở Kim Đan đại thành khi trước cường đại không biết bao nhiêu vạn lần, nhưng đối với việc mình bây giờ rốt cuộc có thực lực dạng gì, cũng không có một khái niệm đặc biệt rõ ràng.

Vì vậy, hắn vẫn quen dùng thực lực Kim Đan đại thành làm ra so sánh.

“Chẳng qua, kể từ tiến độ bây giờ đến xem, ta coi như đem toàn bộ Thiên Khư Giới đều tìm tòi một lần, biết đủ loại bí mật, tăng lên tới Nguyên Anh trung kỳ hắn là không có vấn đề, nhưng có thể hay không tăng lên tới Nguyên Anh hậu kỳ thì chưa chắc.”

Thôi Hằng trong lòng âm thầm suy tư, bắt đầu xem xét phương hướng tu hành của mình sau này.

Hắn biết rõ chính mình không có khả năng một mực không đi tìm tòi vũ trụ tinh không.

Tu luyện Nguyên Anh kỳ chính là phải tìm tòi không biết, chính là phải tìm kiếm toàn thể.

Nếu như chỗ địa phương mình ở đã không còn thứ không biết, tiền tệ hệ thống cũng đã tiêu hao sạch, không cách nào lại học tập pháp thuật mới, vậy cũng chỉ có thể dùng phương thức bề quan ngộ đạo hiệu suất cực kém tu luyện.

Nhưng cái này cùng nằm giữa đến thôi nát không có khác nhau quá nhiều.

Thôi Hằng là không có khả năng như vậy.

Hắn vẫn luôn nhớ đánh giá của hệ thống về cái thế giới này.

Tiên Vương khắp nơi, hung thú hoành hành, đại năng một lời không hợp là có thể đánh bể tinh hệ, hủy diệt thế giới.

Ở thế giới nguy hiểm như vậy nằm giữa?

Vậy cùng tìm chết khác nhau ở chỗ nào?

“Nếu như về sau thật muốn tìm tòi vũ trụ tinh không, ta cũng có thể từ Thiên Chúc Tinh bên kia bắt đầu xuống tay.”

Thôi Hằng sẽ nhớ lại tin tức Hồng Phú Quý khi trước lưu lại, thậm chí trong lòng “Theo tin tức Phú Quý lưu lại đến xem, cái năng đấu kia của hắn chính là dùng phi thuyền mang theo hắn cùng rời đi Đạo Chu Tinh.

“Diện tịch Đạo Nhất Cung bên này ghi lại cũng nói Thiên Hợp Thần Tôn là dùng phi thuyền vượt qua tinh không, đây đoán chừng là bảo vật đặc thù nào đó có thể vượt qua tinh không, hơn nữa theo ghi chép đến xem, chỉ cần nắm giữ phương pháp, Kim Tiên liền có thể chế tạo.”

Đối với loại tình huống này, hắn cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Mặc dù hắn ở bên trên cảnh giới tu vi nhất định phải so với cái gọi là Kim Tiên thậm chí là Vô Cực Kim Tiên đều mạnh hơn vô số lần, nhưng hắn ở phương diện tu luyện nắm giữ “Kiến thức” chưa chắc so với những người này mạnh hơn.

Chế tạo phi thuyền có thể vượt qua tinh không, không nghi ngờ chút nào là thuộc về phạm vi “Kiến thức”.

Cái này cùng hắn khi ở Đại Tân tham khảo võ công để sáng tạo thuật pháp là một cái đạo lý.

”Ừ, nếu như vậy, tiếp theo ngược lại là có thể chú ý một chút diện tịch liên quan tới Thiên Chúc Tinh.” Thôi Hằng lần nữa lập ra phương hướng học tập kế tiếp của chính mình.

Đương nhiên, phương hướng chủ yếu khẳng định vẫn là nghiên cứu Đạo Thần.

Diện tịch bên trong Đạo Nhất Cung này nhiều như biễn khói, cho dù chẳng qua là bộ phận liên quan tới Đạo Thần, hắn cũng xa chưa tới mức xem xong.

...

Ở cùng lúc khi Thôi Hằng lật xem xong 《Ghi chép bí mật Đạo Thần khai thiên》, chiến đấu ở Quận Thành Lâm Giang bên kia cũng đã đạt tới hồi cuối.

Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh hai người phối hợp lại, căn bản cũng không phải là Cửu lão Tiên Môn có thể ngăn cản.

Hai người bọn họ một người trong bóng tối thông qua sức mạnh thần hồn cường đại chế tạo mê cung tinh thần, đem Cửu lão Tiên Môn vây khốn, mỗi lần chỉ thả một người đi ra ngoài, một người khác liền ở bên ngoài dựa vào Chân Thân võ đạo mạnh mẽ vô địch đem tên được thả ra kia một lần lại một lần mà đánh bẽ.

Phối hợp như vậy, có thể nói không chệ vào đâu được, không có chút sơ hở nào.

Tình cảnh nghiền ép trong kế hoạch của đám người Diệp Vân đứng là xuất hiện, nhưng tuyệt đối không ngờ rằng, người bị nghiền ép lại là chính bọn hắn.

Không qua thời gian bao lâu, tám tên trong Cửu lão Tiên Môn cũng đã bị đánh gục.

Mặc dù những Thái Nhất Huyền Tiên này đều có bất tử đặc tính, không cách nào bị triệt để giết chết, nhưng mà sau khi bị Bùi Thanh Thu một lần lại một lần mà đánh chết, tinh thần của bọn hắn cũng là sẽ mệt mỏi.

Lý Minh Quỳnh sẽ nắm lấy thời điểm tinh thần bọn hắn mệt mỏi, lấy Thân Hồn Chi Lực cấp Kim Tiên đối với tâm lý bọn họ hạ ám chỉ, để cho bọn họ cho là mình không cách nào tiếp tục sống lại.

Từ đó lâm vào một loại trạng thái giống như chết giả, sẽ không lại tiếp tục chống cự.

Bây giờ, cũng chỉ còn lại có một người Diệp Vân đang tuyệt vọng chống trả.

Ầm!

Nổ vang kinh thiên động địa ở trên trời nổ tung, Diệp Vân như thân khô bay ở trên trời, bị Bùi Thanh Thu ngang trời đập tới một quyền, đánh bẽ tại chỗ.

Vô số da thịt cùng xương cốt khô héo ở bên dưới một quyền này văng tung tóe bốn phía, phía trên đều bao quanh hào quang màu tím đen, một con lại một con sâu trùng từ trong những mảnh vỡ này chui ra.

Giống như là những khối vụn này đều dài ra vô số xúc giác, muốn dùng chúng nó để tiếp xúc, một lần nữa nối liền thành hình dáng ban đầu.

“Ta thấy các ngươi mới là tà ma a!”

Bùi Thanh Thu mắt đầy sát ý mà cười lạnh nói, trên người của hắn, khí huyết màu đỏ thẫm giống như ngọn lửa cháy mạnh xung thiên, đem sương mù màu tím đen tràn ngập chung quanh tất cả đều tách ra.

“Bùi Thanh Thu, ngươi đang tự tìm đường chết!”

Diệp Vân đã bẽ thành không biết bao nhiêu khối lại phát ra âm thanh, là một khối vụn khoảng cách khá xa sinh ra đám sâu trùng màu tím đen mở miệng, chúng nó cùng kêu lên, phát ra âm thanh, tình cảnh vô cùng kinh sợ.

Cùng lúc đó, những khối vụn này còn cố gắng giải khai ngăn trở của ngọn lửa khí huyết cháy mạnh, lần nữa khôi phục nguyên trạng.

Nhưng ở bên dưới ngăn trở của sức mạnh khí huyết của Bùi Thanh Thu, đây căn bản là chuyện không thể nào.

Điều này trực tiếp dẫn đến bên trên từng khối thi thể vụn của Diệp Vân nhanh chóng sinh ra càng nhiều sâu trùng màu tím đen hơn, ngay cả bộ dáng sâu trùng cũng bắt đầu phát sinh thay đổi, có sâu trùng không chỉ bắt đầu sinh ra miệng dài, thậm chí còn bắt đầu mọc ra mắt.

Vô số đạo ánh mắt tràn đầy sát ý nhìn chăm chăm vào trên người Bùi Thanh Thư, vô số miệng to đồng thời mở ra, cùng kêu to lên.

“Chí Tôn! Cầu Chí Tôn đánh xuống đại thần thông, chém chết tà ma!”

Chương 401: Thần hồn chi cường, cung điện thiên đình ngày xưa tái hiện (1)

Ở cùng lúc khi Diệp Vân la lên, Vô Sinh Chân Không Đạo Chủ vốn đã chìm vào trạng thái chết giả bỗng nhiên toả ra ánh sáng chói lọi.

Trên người cái tượng gỗ này bỗng nhiên sáng lên hào quang màu tím đen đậm đà, đảo mắt liền biến thành một đoàn tập hợp thể sâu trùng rậm rạp chằng chịt, mỗi một con sâu trùng đều quấn một viên Thiên Lộ Tinh Thạch.

Số lượng cực nhiều!

“Hiển tế! Cầu Chí Tôn đánh xuống thần thông!”

Những sâu trùng màu tím đen trong tượng gỗ chui ra ngoài này cũng cùng kêu lên, phát ra gào thét.

Thanh âm này cũng thức tỉnh bảy tên lâm vào trạng thái chết giả còn lại, để cho bọn họ cũng đồng thời cùng kêu lên gào thét theo, kêu Chí Tôn.

“Ha ha ha ha!”

Diệp Vân biến thành những sâu trùng màu tím đen kia rồi rít phá lên cười, tràn đầy ý điên cuồng, “Chí Tôn hạ xuống, các ngươi toàn bộ đều phải chết, toàn bộ đều phải chết!”

Ầm!

Vừa lúc đó, trong thiên địa chợt xuất hiện một tiếng vang thật lớn, đồng Thiên Lộ Tinh Thạch bị vô số sâu trùng màu tím đen quấn quanh tất cả đều nổ, hóa thành vô số đạo hào quang màu vàng phóng lên trời.

Chúng nó tụ hợp với nhau, ngưng tụ với nhau, lại gắng gượng ở trên bầu trời vạn trượng mở ra một cái lỗ hồng vô cùng lớn, giống như là hóa thành một đạo chùm tia sáng to lớn nối liền trời và đất, muốn nghênh đón một vị tôn tại vĩ đại phủ xuống.

Biên giới Quận Lâm Giang tất cả mọi người đều thấy được cột sáng này, vô luận là võ giả hay là người bình thường, toàn bộ cũng không nhìn được nhìn về phía phương hướng chùm tia sáng xuất hiện, trong nội tâm chấn động không gì sánh nổi.

Dưới cái nhìn của bọn họ, đây chính là uy năng của thiên địa tự nhiên, là công lao Tạo Hóa, không thể địch nổi!

Chẳng qua, thân là bách tính Hoàng Triều Đại Chu, thân là cư dân Quận Lâm Giang, bọn họ đều vô cùng rõ ràng biết

mình có thể đôi mắt địch nhân dạng gì, cũng đều biết khi những địch nhân này xuất hiện, là ai sẽ đứng ở trước mặt bọn họ, giúp bọn họ ngăn cản.

Thanh thế lớn như vậy, nhất định là đám Tiên Môn kia đang giở trò!

Nhất định là những tên được gọi là “Tiên nhân ” của Tiên Môn muốn phải lần nữa đem Hoàng Triều Đại Chu cùng Quận Lâm Giang nhét vào bên dưới chế độ thống trị nghiêm khắc của bọn họ.

Không có người muốn trở lại cuộc sống như vậy.

Nhất là gần đây các nước bên ngoài Đại Chu sụp đổ, đủ loại chuyện phá nhà diệt môn liên tiếp xuất hiện, càng để cho bách tính nơi này kiên định quyết tâm đi theo Nữ Đế cùng Bùi Thiên Nhân.

Vì vậy, cho dù là người bình thường, khi đối mặt loại uy năng tự nhiên kinh thiên động địa này, cũng không có bị hù dọa, càng không có người quỳ sụp xuống đất.

Tuyệt đại đa số người đều quăng ánh mắt ủng hộ về phương hướng Quận Thành Lâm Giang.

Chẳng qua, vẫn có rất nhiều người lo lắng.

“Những người Tiên Môn này chính là muốn nô dịch chúng ta, Bùi Thiên Nhân cùng Nữ Đế bệ hạ nhất định phải thắng a!”

“Cái gì gọi là nhất định phải thắng à? Rõ ràng chính là tất thắng, đã nhiều năm như vậy, Tiên Môn xâm phạm lần nào thành công qua?”

“Nhưng lần này thanh thế thật sự là quá lớn, loại cảm giác bị đè nén này quá kinh khủng, Tiên Môn điên rồi sao? !”

Mọi người nghị luận âm ỉ.

Ở bầu trời Quận Thành Lâm Giang, Bùi Thanh Thư cũng nhíu mày, kinh nghi bất định nhìn về phía đạo cột sáng kia.

Cùng lúc đó, Lý Minh Quỳnh núp ở bên trong thành, đang âm thầm triển khai công kích thần hồn dứt khoát đứng dậy, bay thẳng đến trên trời, đứng ở bên người Bùi Thanh Thư, ánh mắt nhìn cột sáng kia.

Bọn họ cũng nhìn ra được, cái cột sáng hiển tế Thiên Lộ Tịnh Thạch tạo thành này, nhưng thật ra là tạo thành một cái kết nối tương tự với truyền tông trận, sợ rằng thật muốn nghênh đón một vị “Chí Tôn ” phủ xuống.

“Su ty, người nói không sai, ta đúng là thiếu cảm giác nguy cơ.” Bùi Thanh Thư ánh mắt ngưng trọng nhìn cột sáng

này, trầm giọng nói “Nếu như không phải là biết chúng ta có chỗ dựa là Sư Tôn, bây giờ ta đã luống cuống.”

Uy áp cột sáng này thật sự hiển lộ rạ, đã rõ ràng vượt qua hạn mức cực hạn có thể chịu đựng của hắn.

“Gấp cái gì?” Lý Minh Quỳnh nhưng là lắc đầu một cái, nàng đứng ở trên trời, phong hoa tuyết thể, ánh mắt trong trẻo lạnh lùng mà nhìn cột sáng kia, cảm sáng bóng như ngọc hơi hơi giương lên “Có sư tử của người ở đây, còn không cần sư tôn ra tay.”

“...” Bùi Thanh Thu nghe vậy nhất thời không nói gì, đồng thời cũng ý thức được Lý Minh Quỳnh đã là Kim Tiên, thực lực mạnh mẽ hơn chính mình không biết bao nhiêu lần, nhất thời cười khổ nói “Cũng đúng, ta dù sao vẫn chỉ là một cái Huyền Tiên.”

“Cho nên nói, người còn cần cố gắng a.” Lý Minh Quỳnh quay đầu nhìn về phía Bùi Thanh Thu, nở nụ cười “Chờ một hồi cho người ở phía sau áp trận, tránh cho mấy cái lão già kia của Tiên Môn làm loạn, ta đi đối phó cái gọi là ‘Chí tôn’ kia.”

“Xin nghe lệnh sư tử.” Bùi Thanh Thu hơi có mấy phần bất đắc dĩ nói.

Mặc dù hắn đã luyện thành Chân Thân võ đạo, có thể lấy cảnh giới Huyền Tiên cường sát Thái Nhất Huyền Tiên, nhưng cùng Kim Tiên chân chính so sánh, vẫn là có quá nhiều chỗ chưa đủ cùng điểm yếu.

Chỉ có thể trợ mắt nhìn Lý Minh Quỳnh đứng tại phía trước chính mình.

Mà lúc này Lý Minh Quỳnh, chính là đã đem toàn bộ sự chú ý đều đặt ở bên trên đạo cột sáng nối liền trời đất kia” Kim Tiên, đây nhất định là sức mạnh tầng thứ Kim Tiên, ta vẫn đối phó được...”

Thân là Kim Tiên lấy thần hồn làm căn bản, luyện thành Kim Đan Thân Hồn, có Bất Hủ Kim Tính, nàng có đầy đủ lòng tin thắng được những Kim Tiên thông qua dùng Bất Tử Chân Tính mới đột phá kia.

Chẳng qua, một đôi mày liễu của Lý Minh Quỳnh bỗng nhiên lại nhăn lại, như là phát hiện cái gì, lâm lâm nói nhỏ: “Không đúng, ở đằng sau dường như còn có sức mạnh càng cao thâm hơn...”

Chương 402: Thần hồn chi cường, cung điện thiên đình ngày xưa tái hiện (2)

Cảm giác của nàng cực kỳ bén nhạy, sau khi tiến hành quan sát cẩn thận đối với cột sáng kia, liền đoán được dị trạng trong đó, ở mặt ngoài sau khi lập xuống Kim Tiên, dường như vẫn tồn tại một loại uy năng để cho nàng cảm giác tim hồi hộp.

Vô cùng nguy hiểm.

“Su ty, thế nào?” Bùi Thanh Thu vội vàng dò hỏi.

“Su đệ, nếu chờ lát nữa ta không trụ được, ngươi lập tức chạy trốn.” Lý Minh Quỳnh bỗng nhiên lấy thần hồn truyền âm cho Bùi Thanh Thu nói “Sau đó đi Đạo Nhất Cung tìm sư tôn.”

“Cái gì?!” Bùi Thanh Thu nghe vậy ngạc nhiên, hiển nhiên là không nghĩ tới Lý Minh Quỳnh sẽ bỗng nhiên nói ra lời quyết tuyệt như vậy, nhưng trong lúc hấn đang muốn tiếp tục hỏi thăm...

Ừng ừng!

Nổ vang bất ngờ xảy ra cắt đứt ý nghĩ của Bùi Thanh Thu, để cho hấn theo bản năng hướng vị trí chùm tia sáng nhìn.

Ngay sau đó liền thấy được trung gian đạo cột sáng kia nứt ra.

Phảng phất là một tòa cánh cổng ánh sáng vô cùng to lớn mở rộng ra, trong đó có vòng xoáy ánh sáng nồng nặc, như là thông hướng thế giới không biết vô cùng xa, một cỗ uy áp so với trước kia càng đáng sợ từ bên trong khuếch tán ra.

Ngay sau đó, vòng xoáy ánh sáng khuếch tán ra, một cái thân ảnh cao hơn ngàn trượng chậm rãi từ bên trong đi ra, giống như một ngọn núi từng chút một xuất hiện ở chính giữa tầm mắt mọi người trong Quận Lâm Giang.

Cao hơn ngàn trượng là khái niệm gì?

Chẳng qua là đứng ở nơi đó, cũng làm người ta có một loại cảm giác đây là Thiên Thần chí cao vô thượng hạ xuống, bất kỳ người phàm nào cũng không thể cùng tồn tại như vậy chống đỡ lại, dường như thiên địa vạn vật đều phải thần phục tại dưới chân vị Tôn Thần này.

Khí thế uy nghiêm không có gì sánh kịp theo sự xuất hiện của hấn bắt đầu khuếch tán, trong khoảnh khắc liền tràn ngập toàn bộ hư không, để cho từng người thấy hấn đều cảm giác được nội tâm kinh hãi không thôi, còn có sợ hãi nảy sinh.

Đám người Diệp Vân thấy vị người không lồ này từ trong cánh cổng ánh sáng đi ra, tất cả đều hưng phấn lên, hai người đã hóa thành vô số côn trùng màu tím đen điên cuồng lúc lắc, những người lâm vào trạng thái chết giả kia cũng đều tỉnh lại, vô cùng sùng bái mà nhìn về phía vị người không lồ này.

“Thiên Thánh Chí Tôn! Cung nghênh Thiên Thánh Chí Tôn! !” Vô số sâu trùng màu tím đen cùng với bảy tên Thái Nhất Huyền Tiên tỉnh lại cùng kêu lên hô to, nghênh đón vị Chí Tôn này phủ xuống.

Thiên Thánh Chí Tôn lại cũng không trả lời phần nhiệt tình này, ánh mắt cao cao tại thượng của hắn chỉ tập trung vào trên người Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh, cặp mắt nhìn xuống phía dưới, nhìn chăm chú hai người này.

Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh ngay lập tức sẽ cảnh giác.

Bọn họ đều phát hiện người không lồ này tuyệt không phải hạng người bình thường, uy áp kinh khủng như vậy, coi như là ở bên trong Kim Tiên võ đạo cũng nhất định là người xuất sắc trong đó.

Chẳng qua, Lý Minh Quỳnh nhưng là hơi hơi thở phào nhẹ nhõm.

Nàng phát hiện mình cũng không có ở trên người người không lồ này cảm giác được cỗ sức mạnh cực kỳ khủng bố kia, đây cũng chính là ý nghĩa vị người không lồ trước mắt này liền chỉ là một Kim Tiên.

Hơn nữa còn là một Kim Tiên thông qua dùng Bất Tử Chân Tính mới đột phá.

Dương nhiên, Lý Minh Quỳnh cũng không có hoàn toàn buông lỏng, nội tâm vẫn như cũ cảnh giác, đối với Bùi Thanh Thư nói: “Nhớ, chỉ cần ta bên này không địch lại, lập tức đi tìm Sư Tôn.”

Nói xong, nàng liền đứng đưa thân hình, hướng về địa phương Thiên Thánh Chí Tôn xuất hiện bay đi.

Hơn nữa, ở lúc bay qua, trên người của nàng bắt đầu tản mát ra sức mạnh thần hồn vô cùng cường đại.

Loại Thần Hồn Chi Lực có Bất Hủ Kim Tính này tại trên trời ngưng tụ thành hư ảnh từng đạo kim quang, rất nhanh thì hóa thành một tôn hình tượng Nữ Đế đồng dạng cao đến ngàn trượng, đứng ở trước mặt Thiên Thánh Chí Tôn.

Nữ Đế bằng ánh sáng đột nhiên xuất hiện, ngay lập tức liền khiến cho dân chúng trong Quận Lâm Giang trong lòng sinh ra cảm giác an toàn cực lớn.

Ngày trước khi Đại Chu gặp phải Tiên Môn xâm lấn, chỉ cần Nữ Đế xuất hiện, hết thủy địch nhân liền cũng sẽ sụp đổ.

Coi như một lần xâm phạm này thanh thế thật lớn, khẳng định cũng không ngoại lệ!

Vào giờ phút này, Thiên Thánh Chí Tôn chính là nhìn chăm chú cái vị nữ tử bỗng nhiên bay đến trước mặt mình này, ánh mắt lạnh như băng, dường như miệt thị mọi việc trên thế gian, nhàn nhạt nói: “Thì ra, các người không có dùng qua Bất Tử Chân Tính, Tinh Thần sao?”

Hắn tựa như là hơi nghi hoặc một chút, nhưng phần nghi ngờ này cũng không ảnh hưởng lòng quyết giết của hắn.

Trong lúc đang nói chuyện, hắn liền động.

Vị người khổng lồ cao hơn ngàn trượng này đột nhiên nâng tay phải lên, năm ngón tay nắm quyền, không chút họa hoè nào, trực tiếp hướng ánh sáng Nữ Đế Lý Minh Quỳnh hiện hóa ra đánh tới.

Ầm!

Hư không chợt vang lên một trận tiếng nổ ùng ùng đoàn kịch liệt, giống như là có vô số đạo sấm sét đồng thời nổ tung vậy.

Theo một quyền này đánh ra, bạo phong rít gào, xuất hiện trăm ngàn đạo khí lưu màu trắng ở quả đấm của hắn bay vùn vụt mà tới.

Chương 403: Thần hồn chi cường, cung điện thiên đình ngày xưa tái hiện (3)

Cùng lúc đó, bầu trời trong nháy mắt biến sắc, vô số đám mây khối cuộn cuộn, sức mạnh dờn núi lập biển mãnh liệt mà tới, để cho hết thảy trong chu vi mười dặm nơi này đều bị sức gió của một quyền này đánh ra bao phủ.

Cây cối nhà cửa bên trong Quận Lâm Giang, thậm chí là hết thảy mọi thứ, đều bị cơn lốc bất ngờ xuất hiện thổi qua sau khi một quyền này đánh ra, lộn ngược về phương hướng quả đấm đánh tới.

Bên dưới một quyền, thiên địa vạn vật bị rung chuyển!

Đây chính là sức mạnh của Kim Tiên!

Bùi Thanh Thu mắt thấy hết thảy các thứ này ở khoảng cách gần, hơn nữa có thể đích thân cảm nhận được uy áp của một quyền này, hấn ngăn người ra đó, bây giờ hấn chỉ cảm thấy toàn thân mình cứng ngắc, tê cả da đầu, Chân Thân võ đạo lại hơi có chút run rẩy.

Quá mạnh mẽ!

Lực lượng Kim Tiên đối với người không có đạt tới cái cảnh giới này mà nói, thật sự là cường đại đến một cái mức độ không còn gì hơn.

Thời khắc này, Bùi Thanh Thu biết, chính mình là một Huyền Tiên, coi như hấn có mạnh đến đâu cũng có hạn độ.

Coi như mình có thể vượt cấp cường sát Thái Nhất Huyền Tiên, cũng chỉ là cường đại ở cái giai đoạn Huyền Tiên này.

Khi đối mặt với Kim Tiên, vẫn là nhỏ yếu giống như con kiến hôi, căn bản nhỏ nhặt không đáng kể, đối phương tiện tay là có thể nghiền chết chính mình.

Ầm!

Vừa lúc đó, nương theo lấy một tiếng va chạm to lớn, quả đấm của Thiên Thánh Chí Tôn đánh trúng mục tiêu, sức mạnh cường đại cực kỳ va chạm xuống, để cho đất đai đều sinh ra run rẩy kịch liệt.

Bùi Thanh Thu thấy đất đai dưới chân vị người không lồ phương xa này từng khúc rạn nứt, từng đạo lỗ hổng mắt trần có thể thấy khuếch tán ra, tất cả đều sâu không thấy đáy, ngay cả một ngọn núi cách xa hơn mười dặm đều bắt đầu lay động, dường như lúc nào cũng có thể bị dư âm chấn cho sụp đổ.

Nhưng sau khi nhìn thấy một màn này, hắn lại không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, trừng mắt to nhìn Thiên Thánh Chí Tôn “Cái này, đây là? !”

Lúc này Thiên Thánh Chí Tôn có chút chật vật, cái cổ uy nghiêm cao cao tại thượng kia đã không còn sót lại chút gì, thay vào đó là một cô lửa giận khó có thể dùng lời diễn tả được, toàn thân đều tản ra sát ý cực kỳ nồng nặc.

Bởi vì, mới vừa rồi một quyền kinh thiên động địa kia cũng không có đánh trúng hư ảnh Nữ Đế Lý Minh Quỳnh hiển hóa ra, mà là chẳng biết tại sao mà bỗng nhiên giữa đường vòng vo phương hướng, đánh về phía mặt chính Thiên Thánh Chí Tôn.

Cuối cùng, một quyền này lại không sai lệch mà đánh vào trên mặt hắn!

Một quyền này của Thiên Thánh Chí Tôn, trực tiếp đem miệng của hắn đều đánh lệch, trên mép còn chảy ra vết máu vàng óng.

Toàn bộ tình cảnh nhìn giống như là hắn đang tự ngược vậy.

Đám Cửu lão Tiên Môn Diệt Vân sau khi thấy một màn này trực tiếp liên bối rồi, tất cả đều không thể tin nhìn chăm chăm Thiên Thánh Chí Tôn, bọn họ nghĩ đến rách đầu cũng nghĩ không thông, tại sao Thiên Thánh Chí Tôn sẽ tự mình đánh mình?

Tình huống gì? !

Chỉ có Bùi Thanh Thư biết đây là vì cái gì, ở sau cơn khiếp sợ lúc ban đầu, hắn liền kịp phản ứng là chuyện gì xảy ra.

Đây chính là Lý Minh Quỳnh sử dụng lực lượng Thần Hồn cộng kích, lừa gạt cảm giác của Thiên Thánh Chí Tôn, để cho hắn cho là mình là đang công kích Lý Minh Quỳnh, trên thực tế nhưng là đang công kích chính mình.

Lặng yên không một tiếng động đem cảm giác của Kim Tiên dẫn dắt thành phương hướng sai lầm, để cho đối phương chỉ có thể tự đánh chết chính mình, đây chính là sức mạnh của Kim Đan Thần Hồn!

“Điều này sao có thể? !” Thiên Thánh Chí Tôn lòng tràn đầy khiếp sợ.

Hắn đã nhận ra được chính mình mới vừa rồi là bị cảm giác mê hoặc, nhưng hắn không cách nào chấp nhận được sự thật này.

Vì vậy hắn xuất thủ lần nữa.

Lần này, Thiên Thánh Chí Tôn không chỉ là vung quyền tầm thường, hắn còn thi triển võ công, pháp lý trong thiên địa cũng đều bị dẫn động tới, chảy xuôi tại bên trên thân thể bất tử của hắn, để cho công kích một lần này của hắn so với mới vừa rồi cường đại gấp mười lần trở lên!

Ầm!

Lại nghe một tiếng vang thật lớn, lần này Thiên Thánh Chí Tôn trực tiếp biến thành một người không lồ không đầu, hắn đem đầu của mình đánh bẹp!

Một màn này để cho trong thiên địa hoàn toàn tĩnh mịch, yên lặng như tờ.

Lý Minh Quỳnh chính là ngồi tại trên bả vai Nữ Đế ánh sáng chính mình hiện hóa ra, cười khanh khách nhìn Thiên Thánh Chí Tôn nói: “Thế nào, người vị chí tôn này, là có cái khuynh hướng tự ngược đãi gì hay sao?”

“Hỗn trưởng! !”

Trên cổ của Thiên Thánh Chí Tôn trực tiếp mọc ra một cái miệng, vô cùng phần nộ mà gào thét.

Ngay sau đó, đầu của hắn liền lại dài ra, cắn răng nghiền lợi mà nhìn chăm chăm Lý Minh Quỳnh, nghiêm nghị quát lên “Thiên Thánh Cung! !”

Lời còn chưa dứt, trọng đạo cánh cửa ánh sáng to lớn kia liền phát ra từng trận tiếng nổ, đường nét một tòa cung điện như ẩn như hiện, tựa như lúc nào cũng sẽ từ bên trong lao ra, hạ xuống đến bầu trời Quận Lâm Giang.

Lý Minh Quỳnh sắc mặt chợt biến, nàng đã chắc chắn cảm giác nguy hiểm chính mình lúc trước cảm nhận được, chính là bắt nguồn ở hư ảnh tòa cung điện này!

...

Bên trong Đạo Nhất Cung.

Thôi Hằng bỗng nhiên lại dừng lại động tác lật xem, chân mày hơi nhíu lại, ánh mắt nhìn phương hướng Quận Lâm Giang “Khí tức cô lực lượng này tựa như đã đạt đến tầng thứ Kim Đan đại thành.”

Cùng lúc đó, Tam Dương Đạo Nhận cũng vội vã chạy tới, nói với Thôi Hằng: “Tiên bối, Đạo Nhất Cung Thăng Tiên Đài chẳng biết tại sao bỗng nhiên sáng lên, đối ứng là Thiên Hợp Cung trong 36 cung điện Đạo Nhất Thiên Đình ban đầu.”

Chương 404: Một tay che trời, lật tay tóm lấy

“Thăng Tiên Đài?” Thôi Hằng nhìn về phía Tam Dương đạo nhân “Chính là cái Thăng Tiên Đài thời đại thượng cô kết nối Đạo Nhất Cung với Đạo Nhất Thiên Đình kia?”

“Không sai.” Tam Dương đạo nhân gật đầu một cái nói “Từ bảy ngàn năm trước sau khi Đạo Thần dẫn ba mươi lăm vị Thần Tôn rời khỏi, 36 cung điện Đạo Nhất Thiên Đình liền biến mất, Thăng Tiên Đài cũng lại không có phát sáng qua.”

“Ta cảm giác được Quận Lâm Giang bên kia có cung điện tượng trưng với đệ ngũ cảnh đỉnh phong hiện thế.” Thôi Hằng vừa liếc nhìn phương hướng Quận Lâm Giang, trầm giọng nói “Thiên Hợp Cung Đạo Nhất Thiên Đình Thượng Cổ tái hiện nhân gian?”

“Hẳn là như thế.” Tam Dương đạo nhân hơi suy tư sau đó nói “Chẳng qua, 6700 năm trước khi Thiên Hợp Thần Tôn bỗng nhiên trở về rồi bỗng nhiên rời đi, lúc ấy Thăng Tiên Đài cũng không phát sáng a, vì sao lại bây giờ sáng lên?”

“Cái này chỉ sợ cũng phải hỏi chủ nhân Thiên Hợp Cung bây giờ.” Thôi Hằng để xuống sách trong tay, nói với Tam Dương đạo nhân “Lại giúp ta thu cất sách này, ta đi một lát sẽ trở lại.”

Quận Lâm Giang bên kia nhất định là ra đại sự. .

Hơn nữa loại cung điện có thể so với Kim Đan đại thành này giá trị thế, đã vượt ra khỏi phạm vi có thể ứng đối của Lý Minh Quỳnh cùng Bùi Thanh Thư.

Hắn thân làm sư phụ, tự nhiên không thể ngồi xem không quản.

...

Ở sau khi Thiên Thánh Cung hiện thế, đám người Diệp Vân liền lâm vào trạng thái mừng như điên.

Nhất là Diệp Vân.

Thật là tại Thần Sứ tùy tùng bên cạnh Thiên Hợp Thần Tôn mấy ngàn năm, hắn vô cùng rõ ràng Thiên Hợp Cung cường đại đến mức nào.

Cái này là chí bảo năm đó Đạo Thần tự tay chế tạo.

Là Vô Cực Tiên Binh vượt qua tầng cấp Kim Tiên!

Chí bạo như thế bị bất kỳ một cái Kim Tiên nào nắm giữ, đều có thể dựa vào uy năng mạnh mẽ của nó càn quét đồng giai, đương thời vô địch!

Lại càng không nói tới truyền nhân Thiên Thánh Chí Tôn do Thiên Hợp Thân Tôn tự mình chỉ định.

Đối với Thiên Thánh Chí Tôn mà nói, toà Thiên Thánh Cung này phẳng phất như là thân thể của hắn vậy.

Có thể tùy ý sai sử, tùy tiện thả ra uy năng.

Chỉ bất quá, bởi vì Thiên Khư Giới đối với lực lượng của Thiên Thánh Cung vô cùng bài xích, cho nên phải hiến tế Thiên Lộ Tinh Thạch, mới có thể làm cho Thiên Thánh Cung hạ xuống lối đi.

Đây cũng là nguyên nhân Thiên Thánh Chí Tôn gần như sẽ không xuất hiện ở Thiên Khư Giới.

Bây giờ, Thiên Thánh Cung phủ xuống, sức mạnh của món Vô Cực Tiên Binh này không chút kiêng kỵ thả ra ở bên trong Thiên Khư Giới, hơn nữa trực tiếp gia trì ở trên người Thiên Thánh Chí Tôn!

Vào giờ phút này, Thiên Thánh Chí Tôn đã từ cao ngàn trượng ban đầu hóa thành Thân Thể ba ngàn trượng!

Đây thật là giờ tay nhắc chân đều có uy năng hủy thiên diệt địa, tùy tiện một cái động tác cũng có thể đất rung núi chuyển, thổi ngậm khí đều sẽ có cơn lốc gào thét, phát ra cái âm thanh gì cũng như sấm nổ âm.

Ở trên người của hắn, tất cả mọi người đều cảm nhận được loại sức mạnh thật giống như có thể nghiền ép vạn vật vạn sự thể gian này, không có bất kỳ sự vật có thể làm trái loại lực lượng này, càng không có ai có thể làm trái ý chí của vị nhân vật vĩ đại này.

Càng kinh khủng hơn là ở sau lưng Thiên Thánh Chí Tôn cao hơn ba ngàn trượng, còn lơ lửng cùng điện không lồ cao hơn năm ngàn trượng, hùng vĩ tráng lệ đến nỗi khó mà diễn tả bằng ngôn từ.

Thật là giống như là Thượng Cổ Thiên Đình tái hiện nhân gian.

Thời khắc này, coi như là dân chúng Quận Lâm Giang cũng cũng không nhìn được quỳ sụp xuống đất, đối với vị Thiên Thân cao đến mấy ngàn trượng này quỳ bái.

Bởi vì, uy thế Thiên Thánh Chí Tôn triển hiện ra đã hoàn toàn ép vỡ tâm linh của bọn họ.

Nếu như không quỳ lạy, cũng chỉ có loại kết cục tinh thần tan vỡ.

Đừng nói là dân chúng tâm thường, cho dù là Bùi Thanh Thư bây giờ cũng chỉ là dựa vào lực ý chí cường đại của chính mình chống đỡ, thân thể của hắn đã bắt đầu khẽ run, cái này là sợ hãi tới từ bản năng sinh mạng.

Chỉ có Lý Minh Quỳnh cũng còn coi là thân sắc như thường, nhưng nàng nhận được trùng kích tinh thần thật ra thì càng to lớn, ngoại trừ uy áp trên người Thiên Thánh Chí Tôn, nàng còn đang chịu đựng uy áp của Thiên Thánh Cung.

Ở bên dưới trùng kích liên tiếp như vậy, tình trạng của nàng bây giờ trở nên cực kém.

Ánh sáng Nữ Đế lúc trước hiển hóa ra đã trở nên mơ hồ, đồng thời cũng cảm giác đầu chính mình đau muốn nứt, hình ảnh trước mắt đều có chút mơ hồ.

Thiên Thánh Chí Tôn đã phát giác biến hoá của Lý Minh Quỳnh, trên mặt hắn lộ ra vẻ mặt khinh bỉ khinh thường, nhàn nhạt nói: “Không gì hơn cái này thôi, hai con kiến hôi.”

“Chờ Sư Tôn ta hạ xuống. Người liền sẽ biết cái gì gọi là con kiến hôi!” Lý Minh Quỳnh cắn chặt hàm răng, ánh mắt trong mắt vẫn kiên định như cũ, nhìn chằm chằm Thiên Thánh Chí Tôn, cười lạnh nói “Hy vọng đến lúc đó người sẽ không quỳ xuống đất cầu xin tha thứ!”

“Được!” Thiên Thánh Chí Tôn nghe vậy cuối cùng không những không giận mà còn cười, hắn mắt nhìn xuống Lý Minh Quỳnh, cười ha ha nói “Nếu như Sư Tôn trong lời người nói thật dám đến, Bản Tôn sẽ lưu cho hắn toàn thân.”

Khi lấy được Thiên Thánh Cung gia trì, Thiên Thánh Chí Tôn cảm thấy cường đại trước đó chưa từng có, điều này cải biến tâm tính của hắn vô cùng lớn.

Theo lực lượng trong cơ thể tăng vọt, lòng tin của hắn cũng theo đó tăng vọt.

Vốn dĩ sau khi hắn thấy thực lực của Lý Minh Quỳnh, còn đối với cái tên Tà Ma thân bí ở hạ giới có chút kiêng kỵ, mà bây giờ một tia kiêng kỵ này đã là không còn sót lại chút gì.

Loại sức mạnh chột tăng vọt này, trực tiếp để cho hắn coi mình là một vị cường giả vô địch.

“Là ai muốn lưu cho ta toàn thân?”

Vừa lúc đó, thanh âm thần bí sâu xa bỗng nhiên ở trên trời truyền tới, lại như là ở xa xa vô cùng vang lên, rõ ràng thanh âm không lớn, nhưng rõ ràng lọt vào trong tai mỗi một người.

Trên mặt Lý Minh Quỳnh cùng Bùi Thanh Thu nhất thời liền lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, lập tức trăm miệng một lời mà gào thét.

“Sur tôn!”

“Sur tôn!”

Bọn họ đối với cái thanh âm này quá quen thuộc, cũng quá chờ đợi.

“A, lại còn thật có can đảm dám đến?” Thiên Thánh Chí Tôn cười lạnh một tiếng.

Sau đó, hắn liền muốn thúc giục sức mạnh Thiên Thánh Cung đối với chỗ khởi nguồn thanh âm này tiến hành phong tỏa, tiến tới phát động tấn công, đem cái tên “Sur tôn” mà Lý Minh Quỳnh cùng Bùi Thanh Thu muốn nói này đánh chết tại chỗ.

Nhưng hắn vừa mới động, cũng cảm giác được có cái gì không đúng, phía trên bầu trời không biết tại sao bỗng nhiên trở nên tối xuống, giống như là ánh nắng trên bầu trời bị cái gì che lại.

Biến hóa bất thành linh, đột ngột mang đến cho hắn một loại cảm giác đè nén vô cùng.

Thiên Thánh Chí Tôn theo bản năng ngẩng đầu nhìn lên, sau đó ánh mắt liền đọng lại, trên mặt lộ ra biểu tình không thể tin, rất nhanh thì lại trở nên tràn đầy kinh hoàng.

Một cái tay!

Ở trên mặt của hắn lại có một cái tay, chính là cái tay này che khuất lại sắc trời!

Một tay che trời!

Trong lòng Thiên Thánh Chí Tôn bỗng nhiên dâng lên một cỗ cảm giác sợ hãi cực đại.

Hắn bây giờ cao chừng ba ngàn trượng, nhưng cùng cái bàn tay này so sánh, lại phẳng phật như món đồ chơi trẻ con, nhỏ bé như thế.

Chẳng qua là bàn tay liền khổng lồ như vậy, toàn thân phải lớn đến bao nhiêu?

Đây là cái quái vật gì? !

Thiên Khư Giới nhỏ nhỏ làm sao có thể xuất hiện tồn tại không tưởng tượng nổi như vậy? !

Quá bất hợp lý!

Chuyện này căn bản là không hợp lý!

“Trôn! Lập tức trôn!”

Lúc này, trong đầu Thiên Thánh Chí Tôn chỉ còn lại có một cái ý nghĩ này.

Lúc này liền muốn thúc giục uy năng Thiên Thánh Cung chạy trôn.

Ít nhất, rời đi Thiên Khư Giới trước!

Đáng tiếc, đã quá muộn.

Tại trước khi hắn bắt đầu hành động, cái bàn tay khổng lồ che khuất bầu trời kia cũng đã vô xuống dưới.

Giống như là bắt một con gà con, dễ dàng bắt lấy hắn.

Chỉ ba đầu ngón tay đem hắn bóp trong tay, cũng trọng nháy mắt liền phong cầm tất cả sức mạnh trong cơ thể hắn, cũng cắt đứt liên lạc giữa hắn cùng với Thiên Thánh Cung.

Ngay sau đó, lại có một bàn tay khổng lồ trống rỗng xuất hiện, trực tiếp nắm tòa Thiên Thánh Cung kia, đem cầm ở trong lòng bàn tay.

Thiên Thánh Cung mới vừa rời uy thế vô lượng, lúc này giống như là một món món đồ chơi, bị tùy ý tác máy.

“Đây là cái gì, rốt cuộc là sức mạnh dạng gì, ủa, ta sao lại thế...” Thiên Thánh Chí Tôn đã hoàn toàn bối rối, tinh thần đều gần như sắp tan vỡ, tình huống bây giờ đã hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi nhận thức của hắn.

Vừa lúc đó, thanh âm kia lại vang lên, còn mang theo nụ cười thản nhiên.

“Chính là người muốn lưu lại cho ta toàn thân sao?”

Chương 405: Vạn Pháp Quy Nhất Thánh Tôn (1)

Nương theo cái thanh âm này xuất hiện, thiên địa trở nên hoàn toàn tĩnh mịch.

Vô luận là dân chúng tầm thường cùng võ giả bình thường mắt thấy hết thấy những thứ này, hoặc là Bùi Thanh Thụ cùng Lý Minh Quỳnh mới vừa rời vẫn còn đang liều chết chống cự, hoặc là Cửu lão Tiên Môn mới vừa khôi phục ý thức cảm giác, tất cả đều bối rối.

Chẳng qua là, tâm tình sau khi bối rối của bọn họ nhưng là mỗi người không giống nhau.

Có người sợ hãi vạn phần, có người mừng rỡ không thôi.

Có người từ hưng phấn ngã nhào xuống đất cốc, có người từ tuyệt vọng trở nên mừng như điên.

Ngay cả bản thân Thiên Thánh Chí Tôn, cũng lâm vào cực độ kinh hoàng.

Thật ra thì, bất luận là Cửu lão Tiên Môn hay là Bùi Thanh Thụ cùng Lý Minh Quỳnh, bọn họ đều có suy nghĩ Thôi Hằng sẽ xuất thủ, nhưng ai cũng không nghĩ tới cuối cùng sẽ là một cái kết quả như vậy.

“Làm sao có thể, điều này sao có thể, trên đời tại sao có thể có lực lượng cường đại như vậy? !” Diệp Vân ở sau khi thấy một màn trước mắt này, gần như lâm vào hoàn toàn điên cuồng “Đây chính là Thiên Thánh Chí Tôn, đây chính là Chí Tôn a!”

“Cái tên Thôi Hằng này rốt cuộc, rốt cuộc là tồn tại dạng gì, hãn lại có thể tùy ý như vậy mà bắt lấy Thiên Thánh Chí Tôn!” Vô Sinh Chận Không Đạo Chủ cũng hoàn toàn trợn tròn mắt, chỉ cảm thấy suy nghĩ của mình đều phải ngừng vận chuyển.

Bảy tên Thái Nhất Huyền Tiên còn lại càng là từng tên trở mắt nghẹn họng, hoàn toàn không thể tin được tất cả những gì chính mình chứng kiến.

Thật sự là quá kinh người.

Thật là không tưởng tượng nổi.

Thực lực cường đại như vậy đã vượt ra khỏi phạm vi có thể tưởng tượng của bọn họ, căn bản là tồn tại không thể nào hiểu được.

Hai người Bùi Thanh Thu cùng Lý Minh Quỳnh thì là kinh hỉ vạn phần.

Mặc dù bọn họ đối với thực lực của Thôi Hằng có lòng tin tuyệt đối, 100% chắc chắn sự tôn của mình có thể thắng được cái tên gọi là Thiên Thánh Chí Tôn, nhưng cũng chưa từng nghĩ quá trình chiến đấu sẽ là nhanh chóng như vậy.

Nhất là ở sau khi thấy được Thiên Thánh Chí Tôn đạt được uy năng Thiên Thánh Cung gia trì, bọn họ suy nghĩ chiến đấu sẽ là sự tôn chính mình sẽ cùng cái tên Thiên Thánh Chí Tôn này đánh đến biên giới Thiên Khư Giới, tiêu diệt pháp lý quy tắc, thay trời đổi đất, dời núi lấp biển.

Nhưng tuyệt đối không ngờ rằng, cuối cùng lại sẽ là một cái kết quả như vậy.

Chiến đấu?

Cái này thậm chí đều không thể bị gọi là chiến đấu.

Hoàn toàn chính là đang nghiền ép, triệt để mà nghiền ép, sự tôn nhà mình không phí nhiều sức, liền đem Thiên Thánh Chí Tôn mới vừa rồi uy thế kinh người bắt lấy.

Trong lòng Bùi Thanh Thu cùng Lý Minh Quỳnh cảm thấy rung động sâu đậm.

Cùng lúc đó, hai người bọn họ cũng lần nữa ý thức được là nhận thức của mình hạn chế suy nghĩ của mình, sự cường đại sự tôn của hoàn toàn không phải bọn hắn bây giờ có thể tưởng tượng.

Cái gì gọi là Tiên Tôn chí cao vô thượng?

Đây chính là!

...

Thật ra thì, đối với bản thân Thôi Hằng mà nói, lần ra tay này xa xa không tính là kinh thiên động địa.

Đại khái thì tương đương với người bình thường đưa gà vào trong lồng tre, là loại tiện tay bắt một con gà con.

Chẳng qua, đây cũng đúng là lần đầu tiên hắn tự mình ra tay sau khi bước vào Nguyên Anh sơ kỳ.

Nói như vậy, Thiên Thánh Chí Tôn có thể nói vinh hạnh.

Chỉ có điều, Thiên Thánh Chí Tôn dường như cũng không tình nguyện tiếp nhận được phần vinh hạnh này, thậm chí còn có chút phản đối.

“Người là ai, người rút cuộc là người nào? !”

Hắn vô cùng hoảng sợ gào lên, trong nội tâm đã dâng lên sóng gió kinh hoàng, Thân Thể cao ba ngàn trượng lại đang run rẩy, hiển nhiên là đã sợ hãi tới cực điểm.

Thân là một Kim Tiên đã sống vượt qua 3000 năm, Thiên Thánh Chí Tôn tự nghĩ mình kiên thức rộng.

Hắn không chỉ dựa vào mượn quyền hạn Thiên Thánh Cung tiên hành dò xét cực kì tỉ mỉ Thiên Khư Giới, còn từ phụ thân Thiên Hợp Thân Tôn của mình biết được rất nhiều bí mật, biết một chút chuyện bên ngoài vùng tinh không này.

Nhưng mà, hắn lúc này cũng đang bởi vì những thứ “Bí mật” này mà cảm giác sợ hãi đến cực độ.

Thiên Thánh Chí Tôn rất rõ ràng bản thân sau khi lấy được Thiên Thánh Cung gia trì, thực lực đã đạt đến trình độ có thể so với Vô Cực Kim Tiên.

Tu vi cảnh giới như vậy coi như là đặt ở bên ngoài vùng tinh không này, đều gọi là bá chủ một phương, có rất ít người dám trêu chọc, thậm chí có thể độc bá khắp tinh không, chúa tể hết thảy tinh không.

Tựa như hắn ngồi ngay ngắn ở bên trong Thiên Thánh Cung, thông qua chín đại Tiên Môn nắm nhân gian trong tay.

Đây mới thật là đi tới cảnh giới đệ ngũ đỉnh phong.

Lúc trước cái vị Đạo Thần kia trước khi rời đi Đạo Chu Tinh, cũng chẳng qua chỉ là tầng thứ cảnh giới này.

Có lẽ hắn ở bên trên cảnh giới này, con đường đi ra nhiều hơn một chút, xa một chút, cao một chút, nhưng trên bản chất vẫn là người trong cái cảnh giới này.

Chỉ cần còn ở một cảnh giới, liền không khả năng nhẹ nhàng thông dong như vậy đem hắn bắt chẹt, không có khả năng không phí nhiều sức như vậy mà đem hắn giam cầm.

Trừ phi ——

“Đệ lục cảnh! Vạn Pháp Quy Nhất! Thánh Giả?!”

Trong đầu Thiên Thánh Chí Tôn hiện lên mấy cái danh từ này.

Ở trong sự nhận thức của hắn, chỉ có tồn tại cảnh giới cao hơn, mới có thể nhẹ nhàng như vậy mà nghiền ép người đã nắm giữ lực lượng Vô Cực Kim Tiên như hắn.

Đây là tin tức hắn nghe qua ở Thiên Hợp Thân Tôn cha của mình.

Liên quan đến bí mật bên ngoài vùng tinh không này.

Chương 406: Vạn Pháp Quy Nhất Thánh Tôn (2)

Lúc này Thôi Hằng liền đứng ở bên cạnh cánh cửa khổng lồ do chùm tia sáng màu vàng hình thành, kích thích thân hình vẫn là bình thường.

Cái bàn tay khổng lồ che khuất bầu trời kia, thật ra thì chẳng qua là hãn dùng pháp lực thi triển Tiên Thiên Nhất Khí Cầm Nã Công ngưng tụ mà thành.

Đối với Thôi Hằng ở hiện tại mà nói, bắt chẹt một tên chỉ miễn cưỡng có lực lượng Kim Đan đại thành, thật sự là quá đơn giản.

Dù sao, vô luận là võ giả hay là người tu tiên, cảnh giới bất đồng mang tới chênh lệch đều là cực lớn.

Cảnh giới càng cao, loại chênh lệch này thì sẽ càng rõ ràng.

Đại cảnh giới tất nhiên không cần nói nhiều.

Đại cảnh giới đột phá bình thường sẽ mang đến tăng lên trên bản chất sinh mạng, một lần vượt qua đại cảnh giới, mức độ thực lực tăng vọt lũy vạn lần làm đơn vị đều là rất bình thường.

Cho dù chẳng qua là cảnh giới nhỏ kê sát, cũng tương tự tồn tại chênh lệch cực lớn.

Hơn nữa, loại chênh lệch này bình thường là không cách nào dùng bất kỳ thủ đoạn nào san bằng.

Nếu như sự chênh lệch cảnh giới có thể dễ dàng san bằng, như vậy giữa hai cái cảnh giới liền không tồn tại hạn mức phân biệt, thậm chí không xứng đáng coi là hai cái cảnh giới.

Dưới tình huống bình thường, trừ phi là ở phương thức tu luyện sinh ra khác biệt nhất định, nếu không vượt cấp giết địch cơ hồ là chuyện không thể nào.

Bùi Thanh Thu loại Huyền Tiên luyện thành Chân Thân võ đạo này chính là tình huống tương tự.

Con đường tu luyện của hãn đã lệch hướng đường đi của Huyền Tiên bình thường, đi tới một con đường khác.

Vì vậy, nghiêm chỉnh mà nói hãn thật ra thì cũng không phải là cái gọi là Huyền Tiên, hãn là Huyền Tiên đặc thù luyện thành thân thể bất tử, hơn nữa nắm giữ bộ phận đặc thù của Kim Tiên.

Dựa vào loại tính chất đặc thù này, mới đề cho hẳn có sức mạnh có thể chính diện đánh bại Thái Nhất Huyền Tiên.

Lý Minh Quỳnh thì không giống vậy, nàng mặc dù cũng đi con đường tu luyện lệch hướng ban đầu, nhưng ở trên nguyên tắc đã gắn sát phương pháp Tu Tiên, luyện thành Kim Đan Thần Hôn, cơ bản là Kim Đan hậu kỳ hơi yếu.

Đây coi như là tương ứng cùng cảnh giới Kim Tiên.

Vì vậy, nàng khi đối mặt một tên Kim Tiên thúc giục Vô Cực Tiên Binh, vẫn sẽ không có năng lực ra tay, vẫn sẽ không phải là đối thủ, đây là chuyện rất bình thường.

Đó là lí do mà tu luyện là con đường siêu phàm nhập thánh, vượt cấp giết địch chỉ là sự tích trong truyền thuyết, bản chất của nó cũng là bởi vì chênh lệch thật lớn giữa cảnh giới bất đồng.

Không có loại chênh lệch này, sự hấp dẫn của tu luyện cũng không còn tồn tại, cũng sẽ không đáng giá bị vô số người quên sống chết theo đuổi cảnh giới cao hơn, tầng thứ cao hơn.

Kim Đan đại thành vượt qua đến Nguyên Anh càng là vượt qua tất cả cảnh giới lúc trước, chênh lệch so với từ người bình thường tăng lên tới Kim Đan đại thành còn to lớn hơn.

Sức mạnh ẩn chứa bên trong một giọt máu của người tu tiên Nguyên Anh sơ kỳ, cũng đủ để trong nháy mắt tiêu diệt hàng trăm hàng ngàn Kim Đan đại thành.

Chênh lệch trong này thậm chí đã đạt đến mức độ không cách nào dùng số liệu xác thực để hình dung.

Nếu mà nắm giữ thực lực tuyệt đối như vậy, vẫn không thể trọng nháy mắt đem Thiên Thánh Chí Tôn bắt giữ, Thôi Hằng liên có thể trực tiếp tạt sát, cũng không cần theo đuổi cái gì cảnh giới cao hơn.

“Người chỉ biết chất vấn ta chẳng?”

Thanh âm hơi có chút đậm mạc của Thôi Hằng lần nữa cách không truyền vào trong tai Thiên Thánh Chí Tôn.

Cùng lúc đó, Thiên Thánh Chí Tôn cảm giác có một cỗ lực lượng vô cùng khổng lồ đem chính mình kéo tới trên trời, cũng lấy tốc độ cực nhanh bay vùn vụt lên, dường như đang lôi lẩy chính mình hướng một cái hướng khác bay đi.

Đây là Thôi Hằng dùng Tiên Thiên Nhất Khí Cầm Nã Công ngưng tụ bàn tay không lồ đem hẳn kéo đến trước mặt của mình.

Ở trong quá trình này, tất cả mọi người bên trong Quận Lâm Giang đều thấy được bộ dáng bị lôi đi trên trời chạt vạt

của Thiên Thánh Chí Tôn, sợ hãi mới vừa sinh ra bởi vì vị Thần Tôn này giờ phút này toàn bộ đều tan thành mây khói.

Thiên Thánh Chí Tôn tự nhiên cũng cảm nhận được từng tia ánh mắt phía dưới.

Cảm nhận được ánh mắt vô số người bình thường hoặc là hài hước hoặc là khinh bỉ rơi ở trên người của mình, Thiên Thánh Chí Tôn chỉ cảm thấy mình đã bị sỉ nhục lớn lao, hận không thể ngay bây giờ chết đi.

Ngay sau đó, hắn lại cảm giác được một cỗ sức mạnh cực kỳ khủng bố rót vào trong cơ thể chính mình, để cho thân thể ba ngàn trọng của hắn nhanh chóng thu nhỏ lại, trong nháy mắt biến thành cao hơn ba mét.

Vào lúc này, bàn tay khổng lồ che khuất bầu trời cũng đã biến mất.

Thiên Thánh Chí Tôn phát hiện mình dường như khôi phục “Tự do”, có thể tùy ý hành động, nhưng khi hắn thấy cái tên nam tử trẻ tuổi đứng cách chính mình không xa đó, một tia may mắn trong lòng nhất thời hóa thành hư không.

Hắn đứng tại chỗ, ánh mắt nhìn chằm chằm Thôi Hằng, mặt hết hồn vía, trong lúc nhất thời lại có hơi chút tay chân luống cuống.

Qua một lúc lâu, hắn như là rút cuộc nghĩ tới điều gì, run rẩy hướng Thôi Hằng quỳ xuống, quỳ bái, hô lớn: “Thiên Thánh ra mắt Vạn Pháp Quy Nhất Thánh Tôn!”

“Ừm ?” Thôi Hằng nghe vậy ánh mắt khẽ híp một cái, đây đã là lần thứ hai hắn nghe đến cái từ ngữ “Vạn Pháp Quy Nhất” này, cũng là lần thứ hai nghe đến tiếng xưng hô “Thánh Tôn” này.

Chẳng qua, hắn cũng không cuống cuống đặt câu hỏi.

Mà là chỉ đứng ở nơi đó nhìn chăm chú Thiên Thánh Chí Tôn cúi đầu quỳ lạy, không nói một lời.

Thôi Hằng không nói lời nào, Thiên Thánh Chí Tôn tự nhiên cũng không dám có cái hành động gì, không thể làm gì khác hơn là tiếp tục quỳ tại nơi đó, trong nội tâm của hắn cảm nhận được cảm giác bị áp bách vô cùng to lớn, để cho thần hồn cùng thân thể của hắn đều run rẩy, đều đang sợ hãi.

Nhưng sau một hồi, Thôi Hằng vẫn không có nội chuyện, trong lòng Thiên Thánh Chí Tôn đã hoảng tới cực điểm, rất sợ một khi Thôi Hằng mở miệng chính là muốn đem chính mình giết chết.

Mặc dù Kim Tiên nắm giữ bất tử chi thân, nhưng loại thân thể bất tử này ở trước mặt Vạn Pháp Quy Nhất Thánh Tôn là

không có ý nghĩa.

Thánh Tôn là có thể đem Kim Tiên giết chết!

Vì vậy, Thiện Thánh Chí Tôn sau khi trải qua một phen nghĩ ngợi, quyết định mạo hiểm thử một lần, hấn một mực cung kính nói với Thôi Hằng: “Thánh Tôn! Ta, Thiên Hợp Thần Tôn cha của ta từng là an bài của Đạo Nhất Thánh Tôn.

“Xin ngài xem ở mặt mũi Đạo Nhất Thánh Tôn tha cho ta một mạng!”

Chương 407: Mục đích của Đạo Nhất Thiên Đình, một giọt Thánh Huyết (1)

Đạo Nhất Thánh Tôn?

Thôi Hằng nghe được, cái tên Thiên Thánh Chí Tôn này hẳn là đang nói Đạo Thân ban đầu sáng lập Đạo Nhất Thiên Đình.

Điều này làm cho trong lòng của hắn nhiều hơn mấy phần nghi ngờ.

Dựa theo Đạo Nhất Cung ghi lại, bảy ngàn năm trước lúc Đạo Thân mang theo cả tòa Đạo Nhất Thiên Đình rời đi, hắn là vẫn chỉ là tương đương với Vô Cực Kim Tiên Kim Đan đại thành.

Bây giờ cái tên Thiên Thánh Chí Tôn này lại gọi hắn là Thánh Tôn.

Chẳng lẽ bảy ngàn năm trước sau trận biến cố kia, thật dễ cho hắn tìm được cái gọi là cơ duyên, bước chân vào cảnh giới “Vạn Pháp Quy Nhất”?

Vạn Pháp Quy Nhất chính là Thánh Tôn?

Cảnh giới đệ lục Tiên Giới?

Nhưng nếu là như vậy, cái tên Huyền Tiên bị phong ấn ở địa tâm chi hạch bên trong Đạo Chu Tinh tại sao sẽ một mực kêu Thánh Tôn?

Hoặc có lẽ là Cửu lão Tiên Môn cùng với cái tên Huyền Tiên Tử Cực Cung bị nhiễm bản đó cùng một vị Thánh Tôn nào đó có liên quan?

Những nghi ngờ này làm cho Thôi Hằng cảm thấy mừng rỡ.

Bởi vì, đối với hắn mà nói, từng cái nghi ngờ thật ra thì đều là một cái đường tắt để tìm tòi thứ không biết.

Chỉ cần giải quyết những nghi ngờ này, tu vi của hắn sẽ đạt được tăng trưởng.

Cùng lúc đó, cũng có thể trợ giúp hắn hiểu thêm một bước về bộ mặt thật của cái thế giới này, chỉ có hiểu nhiều chân tướng hơn, mới có thể làm cho hoàn cảnh tự thân trở nên an toàn.

Trên thực tế, phương hướng những thứ nghi ngờ này đều dính đến bí ẩn hạch tâm nhất, không muốn người biết nhất của Thiên Khư Giới.

Nêu là lúc trước mà nói, coi như Thôi Hằng lật tung diên tịch của Đạo Nhất Cung cùng chín đại Tiên Môn cũng chưa chắc có thể tìm được câu trả lời.

Nhưng bây giờ bắt đồng rồi.

Thiên Thánh Chí Tôn lúc này liền quỳ ở trước mặt của hắn, đây chính là người thống trị cao nhất Thiên Khư Giới bây giờ, cha hắn cũng là một trong ba mươi lăm Thần Tôn đi theo ở bên người Đạo Nhất Thánh Tôn.

Những chuyện này đối với Thiên Thánh Chí Tôn mà nói, hẳn là không tính là bí mật gì.

Vì vậy, Thôi Hằng hơi quan sát một chút cái tên “Quái kinh nghiệm” này, mỉm cười nói: “Thật ra thì ta cùng với Đạo Nhất không quen biết, tự nhiên cũng chưa nỡ tới xem mặt mũi của hắn tha cho người một mạng, người cầu xin tha thứ sai cách rồi.”

Thiên Thánh Chí Tôn nghe vậy nhất thời sắc mặt trở nên trắng bệch như tờ giấy, run giọng nói: “Thánh Tôn, ta, ta, ta biết rất nhiều sự tình liên quan tới Đạo Nhất Thánh Tôn, ta có thể đem tin tức có quan hệ với hắn đều nói cho ngài.

“Những tin tức này có lẽ có thể trợ giúp ngài suy diễn ra tung tích Đạo Nhất Thánh Tôn, chỉ cần ngài tha ta một mạng, ta nhất định đem hết thấy điều ta biết đều nói cho ngài, giúp ngài tăng tiến tu vi.”

“Ồ?” Thôi Hằng khẽ ồ lên một tiếng, thần sắc trên mặt không có gì thay đổi, trong lòng nhưng lại rất là ngạc nhiên, phản ứng của Thiên Thánh Chí Tôn quả thực để cho hắn có chút ngoài ý muốn.

Lúc trước Thiên Thánh Chí Tôn tỏ rõ cha mình là thuộc hạ của Đạo Nhất Thánh Tôn, rõ ràng cho thấy muốn dùng phương thức làm quen để xin tha, hiển nhiên là coi hắn là người quen của Đạo Nhất Thánh Tôn.

Nhưng bây giờ sau khi biết được hắn cùng với Đạo Nhất Thánh Tôn cũng không nhận biết, nhưng lại là một bộ muốn bán tin tức Đạo Nhất Thánh Tôn, hơn nữa dường như rất chắc chắn hẳn sẽ đi tìm tung tích của Đạo Nhất Thánh Tôn.

“Đây là tại sao, chẳng lẽ là cùng phương thức tu luyện của cảnh giới đệ lục Tiên Giới có liên quan? Cái gọi là Vạn Pháp Quy Nhất lại tương đương với tầng thứ cảnh giới gì của Tu Tiên?”

Thôi Hằng trong lòng âm thầm suy tư, ngoài mặt nhưng là nhàn nhạt nói với Thiên Thánh Chí Tôn: “Nói đi.”

“Vâng, vâng, đa tạ Thánh Tôn!” Thiên Thánh Chí Tôn nhất thời vui mừng quá đỗi, hẳn thấy nếu Thôi Hằng mở miệng hỏi mình, liền cho rằng mình còn có giá trị, chỉ cần có giá trị, tạm thời thì có thể sống” Thánh Tôn, đây là ta nghe cha ta nói, Đạo Nhất Thánh Tôn là...”

Tại trong miêu tả căn kẽ của hắn, hình tượng liên quan tới vị Đạo Nhất Thánh Tôn này, dần dần trở nên rõ ràng ở trong lòng Thôi Hằng.

Đạo Nhất Thánh Tôn vốn tên là Vương Chu Nguyên, là chương môn Đạo Nhất Môn trong Cửu Tiêu Vân Thiên Giới, xếp trong 27 Tiên Cửu Tiêu, là một trong 27 tên Vô Cực Kim Tiên cường đại nhất của cả Cửu Tiêu Vân Thiên Giới.

27 Tiên này ở Cửu Tiêu Vân Thiên Giới là tồn tại đứng sau tam đại Thánh Tôn, địa vị tôn sùng, quyền hành cực lớn, từng người thống lĩnh lãnh thổ quốc gia rộng lớn, có có thể nói tài nguyên vô cùng vô tận.

Nhưng ở một vạn năm trước, loại thế cục ổn định này phát sinh biến hóa.

Tam đại Thánh Tôn chẳng biết tại sao bỗng nhiên bắt đầu công phạt lẫn nhau, cũng ra lệnh một đám Vô Cực Kim Tiên dưới quyền mình gia nhập chiến đấu, nếu không thì phải đem Bất Tử Chân Tính tước đoạt, đánh rớt thành Thái Nhất Huyền Tiên.

Đông đảo Vô Cực Kim Tiên dưới áp lực cường bức căn bản chỉ có thể tham dự vào trong chiến đấu.

Nhưng chương môn Đạo Nhất Môn Vương Chu Nguyên lại thừa dịp trận hỗn loạn này, lái một chiếc phá giới Phi Toa tổ truyền trốn chạy khỏi Cửu Tiêu Vân Thiên Giới, còn mang theo ba mươi lăm tên Kim Tiên của Đạo Nhất Môn.

Bởi vì chiếc phá giới Phi Toa này trên bản chất là bảo vật cảnh giới đệ lục Tiên Giới, Vương Chu Nguyên chẳng qua là Vô Cực Kim Tiên cảnh giới đệ ngũ đỉnh phong, không cách nào làm ra điều chỉnh đối với vị trí xác định phía trên Tinh Đồ.

Vì vậy, cũng chỉ có thể dựa theo thiết trí lúc trước của Tinh Đồ, đi tới ngôi sao sinh mạng bị Tinh Đồ đánh dấu là Đạo Chu Tinh.

Một điểm này cùng ghi lại của Đạo Nhất Cung xuất hiện khác biệt.

Dựa theo cái cách làm này, cái tên Đạo Chu Tinh cũng không phải là vị đã từng là Đạo Thần kia đặt.

Mà là vốn là đánh dấu phía trên Tinh Đồ.

Chương 408: Mục đích của Đạo Nhất Thiên Đình, một giọt Thánh Huyết (2)

Trừ cái đó ra, trên đánh dấu bản vẽ Tinh Đồ còn có miêu tả đơn giản đối với Đạo Chu Tinh, nói ngôi sao này đã từng xuất hiện một vị Thánh Tôn, theo lý là một khoả ngôi sao sinh mạng hơi thịnh vượng.

Nhưng khi bọn hắn đến Đạo Chu Tinh lại phát hiện ngôi sao này dường như hơi thịnh vượng, ngay cả văn minh đều không sinh ra.

Mặc dù có nhận loại, nhưng vẫn còn ở thời đại nguyên thủy ăn tươi nuốt sống.

Chẳng qua, cũng may coi là có một chỗ đặt chân, cũng tương đối an toàn.

Sau đó chính là một loạt tổ chức của Vương Chu Nguyên đối với Đạo Chu Tinh.

Những thứ này trong điển tịch Đạo Nhất Cung đều có ghi lại.

Toàn thể cơ bản giống nhau, nhưng Thiên Thánh Chí Tôn nói rõ nguyên nhân ban đầu Đạo Thân thành lập Đạo Nhất Thiên Đình.

Là vì chạy thoát thân.

36 tòa cung điện Đạo Nhất Thiên Đình trên bản chất là một kiện siêu cấp Tiên Binh, từ 36 cái Vô Cực Tiên binh kết nối mà thành, thu nạp toàn bộ tinh khí của Đạo Chu Tinh coi như cấp dưỡng.

Mục đích chỉ có một.

Đó chính là ở lúc Thánh Giả công kích để cho bọn họ không đến nỗi bị giết chết trong nháy mắt, nắm giữ thời gian khởi động phá giới Phi Toa, cũng ngẫu nhiên lựa chọn nơi đến tiên hành chạy trốn.

Loại tình huống này đại khái kéo dài ba ngàn năm, Vương Chu Nguyên thọ nguyên đã chỉ còn lại không tới năm trăm năm, ba mươi lăm tên Kim Tiên cũng đại khái chỉ còn lại một ngàn năm thọ nguyên.

Bọn họ bắt đầu cuống cuồng.

Cũng chính là vào lúc đó, trong trời sao phía xa truyền đến ánh sáng mạnh vô cùng kinh khủng, vượt qua hư không vô tận chiếu vào Đạo Chu Tinh.

Chỉ một luồng ánh hào quang này liên đê cho Đạo Nhất Thiên Đình thời đó lâm vào trạng thái tan vỡ ngấn ngui.

Chính là vệt sáng này, đê cho đám người Vương Chu Nguyên phát hiện đây là ánh sáng sinh ra lúc Cửu Tiêu Vân Thiên Giới nổ tung.

Cũng là vào lúc đó, bọn họ mới biết, tại một ngàn năm sau khi bọn họ rời đi Cửu Tiêu Vân Thiên Giới, phương thế giới vô cùng quảng đại có ba vị Thánh Tôn kia lại nổ tung.

Nương theo một ánh hào quang kia còn có một khối mảnh vụn thế giới đưng vào trong dị độ hư không bên cạnh Đạo Chu Tinh, tạo thành cái gọi là “Thiên Khư Giới”.

Ở sau đó, Vương Chu Nguyên không biết phát hiện cái gì, vô cùng quả quyết mà dẫn dắt Đạo Nhất Thiên Đình cùng ba mươi lăm tên Kim Tiên rời đi Đạo Chu Tinh, chuyện về sau Thiên Thánh Chí Tôn cũng không biết.

Hắn chỉ biết ở cách nay 6700 năm trước, Thiên Hợp Thần Tôn trong ba mươi lăm tên Kim Tiên lại lần nữa trở lại Đạo Chu Tinh, còn mang theo chiếc Phi Toa phá giới kia.

Chỉ có điều, Thiên Hợp Thần Tôn khi đó bị một giọt máu của Thánh Giả ăn mòn, đã lâm vào trạng thái hấp hối.

Cũng may lúc ấy Tinh Thần bên trong Đạo Chu Tinh đã nảy sinh dựng dục sơ bộ.

Vì vậy, Thiên Hợp Thần Tôn trực tiếp dùng Bất Tử Chân Tính bị nhiệm bản của chính mình cùng Bất Tử Chân Tính trong cơ thể Tinh Thần tiến hành thay thế, lúc này mới khôi phục bình thường.

Cũng chính bởi vì như vậy, sau đó khi thập đại Huyền Tiên Tiên Môn trong Thiên Khư Giới đem vị Tinh Thần này phanh thây nuột, mới sẽ phải gánh chịu đến sự xâm nhiễm vô cùng nghiêm trọng.

“Chờ một chút, người nói ban đầu Thiên Hợp Thần Tôn là bị một giọt máu của Thánh Tôn xâm nhiễm, sau đó tiến hành thay thế bằng Bất Tử Chân Tính của Tinh Thần?”

Thôi Hằng chú ý tới một điểm này, theo bản năng nhìn về phía Cửu lão Tiên Môn, cau mày nói, “Cái này há chẳng phải là nói bất tử đặc tính bên trong cơ thể của bọn họ, chính là bị vệt máu của Thánh Giả nhuộm vào?”

“Trên lý thuyết mà nói, là như vậy.” Thiên Thánh Chí Tôn gật đầu một cái, nhưng trọng lòng lại hơi nghi hoặc một chút, không biết Thôi Hằng muốn làm gì.

“Thì ra là như vậy.” Thôi Hằng nghe vậy nở nụ cười, lúc này nhấc tay vỗ một cái, trong nháy mắt liền đem Cửu lão

Tiên Môn thu tới trước mặt chính mình.

Không đợi chín người này nói chuyện, hắn liền vận chuyển pháp lực, trực tiếp khiến bọn hắn nổ thành phần vụn.

Vô số sâu trùng màu tím đen bỗng dựng chui ra.

Nhưng trong nháy mắt khi gặp được pháp lực của Thôi Hằng, những con trùng này liền rời rít vỡ vụn, hiện ra bản chất bất tử đặc tính.

Những thứ bất tử đặc tính này có ngưng tụ thành hình dáng đầu lâu, có ngưng tụ thành hình dáng xương sống, có cái lại là hình dáng xương sườn... Hiện nhiên đều tượng trưng cho vị trí thân thể vị Tinh Thần này.

Thôi Hằng từ trong tay áo ném ra một cái bất tử đặc tính hình dáng trái tim, đây là hắn lấy được lúc tiêu diệt cái tên Huyền Tiên của Tử Cực Cung trên Đạo Chu Tinh, bây giờ vừa vận phát huy được tác dụng.

Vào giờ phút này, Bất Tử Chân Tính đã từng thuộc về Thiên Hợp Thần Tôn lần nữa tụ tập với nhau, giữa chúng nó hấp dẫn lẫn nhau, rất nhanh thì lần nữa ngưng tụ thành một viên Bất Tử Chân Tính hoàn chỉnh.

Đồng thời hoàn thành ngưng tụ lại còn có vết nhiễm bản phía trên, cũng tức là một giọt “Thánh huyết” kia.

Thôi Hằng cong ngón búng ra, chỉ thấy một giọt máu màu tím đen từ phía trên bay ra, treo lơ lửng ở không trung, mơ hồ có thể thấy bên trong có vô số sâu trùng màu tím đen như phù văn đang ngoạ nguậy.

Lúc trước khi chỉ có sâu trùng màu tím đen, hắn không thể nào phân tích huyền bí trong đó, bây giờ chúng nó hội tụ thành một giọt thánh huyết hoàn chỉnh, như vậy thì để cho hắn có đầu mối phân tích tìm hiểu.

“Đây chính là máu của Thánh Giả, đây chính là lực lượng của Thánh Giả?” Ánh mắt Thôi Hằng nhìn chăm chú một giọt thánh huyết này, bắt đầu phân tích tình huống nội bộ, cùng với pháp lý quy tắc ẩn chứa trong đó.

Lấy pháp lực cùng thần hồn Nguyên Anh kỳ của hắn, dù là chỉ có giọt máu này, cũng đủ để phân tích hoàn chỉnh ra xem vị Thánh Giả này có cường độ lực lượng gì, thậm chí có khả năng từ trong phân tích ra phương pháp tu luyện tầng thứ Thánh Giả.

Dựa theo bình thường đối chiếu phỏng chừng, cái gọi là Vạn Pháp Quy Nhất Thánh Tôn này là cao hơn Kim Đan đại thành, theo lý nên đối ứng Nguyên Anh sơ kỳ.

Nhưng sau khi hần phân tích qua một giọt thánh huyết này, lại phát hiện dường như cũng không phải như vậy.

“Một giọt thánh huyết này, lại chỉ tương đương với một tên Kim Đan đại thành, nhưng nó lại rõ ràng có linh tính đặc thù...”

Chân mày Thôi Hằng cau lại, trầm nghĩ trong lòng “Nếu là như vậy, cái gọi là Vạn Pháp Quy Nhất sợ rằng còn xa không tới trình độ Nguyên Anh sợ kỳ. Càng giống như là một cái Kim Đan đại thành có một phần đặc thù của Nguyên Anh, lại so với ban đầu cường đại gấp trăm ngàn lần?”

Chương 409: Phiền phức Thiên Hợp Thần Tôn lưu lại

Cảnh giới đệ lục Tiên Giới “Vạn Pháp Quy Nhất ” cũng không phải là đối ứng Nguyên Anh kỳ.

Thật ra thì một điểm này Thôi Hằng lúc trước cũng có suy đoán tương tự.

Một mặt là cảnh giới võ đạo cùng tu tiên cũng không thể hoàn toàn đối ứng.

Mặt khác cũng là bởi vì khoảng cách Kim Đan đại thành đến Nguyên Anh sơ kỳ vô cùng to lớn, theo phương thức tu luyện phương pháp Kim Tiên đến xem, cảnh giới võ đạo có thể không cách nào hoàn thành khoảng cách lớn như vậy.

Chẳng qua, suy đoán cùng chân chính biết được là hai khái niệm, nhất là đối với tu luyện Nguyên Anh kỳ mà nói, càng là có khác nhau trên bản chất.

Ở sau khi Thôi Hằng biết được cái gọi là Vạn Pháp Quy Nhất Thánh Tôn đại khái tương đương với tầng thứ gì, tu vi Nguyên Anh lấy được một bước tăng thêm.

Vào lúc này, đường nét Nguyên Anh trong Nê Hoàn Cung của hắn đã trở nên hết sức rõ ràng, nhìn qua chính là một đứa trẻ sơ sinh mới sinh ra không bao lâu, ngũ quan cùng chính hắn khi còn bé giống nhau như đúc.

Như vậy có thể thấy, mới vừa rồi Thiên Thánh Chí Tôn cung cấp những tin tức này, đúng là để cho hắn thu được không ít phản hồi khi tìm tòi thứ không biết.

“Đây thật đúng là một con quái kinh nghiệm phong phú.” Thôi Hằng vui mừng trong lòng, ngoài mặt nhưng là ung dung thản nhiên mà đem một giọt thánh huyết kia thu vào trong tay áo, ánh mắt lần nữa nhìn về phía Thiên Thánh Chí Tôn, nhàn nhạt nói “Tiếp tục nói đi.”

Thiên Thánh Chí Tôn nghe vậy nhất thời thả lỏng, khi hắn vừa mới nhìn thấy Thôi Hằng tiện tay liền đem Cửu lão Tiên Môn giết chết, còn đem một giọt thánh huyết kia tinh luyện ra, tìm liền thấp thỏm.

Hắn sợ mình đối với Thôi Hằng đã mất đi giá trị lợi dụng.

Nếu như vậy nhất định không còn sống lâu nữa, thậm chí có thể sẽ bị giết chết tại chỗ.

“Cũng còn khá, cũng còn khá, còn để cho ta nói tiếp, như vậy thì tốt, ta còn có giá trị lợi dụng...” Thiên Thánh Chí Tôn

hơi điều chỉnh tâm tình, một mực cung kính nói “Thánh Tôn, là như vậy, Thiên Hợp Thần Tôn cha ta sau khi trở về...”

Thiên Hợp Thần Tôn 6700 năm trước một thân một mình trở lại, bởi vì bị máu của Thánh Giả xâm nhiễm, chỉ có thể thi triển bí pháp thay thế Bất Tử Chân Tính của Tinh Thần Đạo Chu Tinh mới vừa hoàn thành bước đầu dựng dục, dùng cái này để phòng ngừa chính mình bị thánh huyết xâm nhiễm hoàn toàn ăn mòn.

Ở sau khi đem Bất Tử Chân Tính bị xâm nhiễm trong cơ thể đổi đi, trạng thái của Thiên Hợp Thần Tôn rất cuộc khôi phục bình thường, nhưng hẳn cũng không định ở lâu tại Đạo Chu Tinh.

Mà là mệnh lệnh chương giáo Đạo Nhất Cung thời đó, cũng tức là tác giả Huyền Triệt Đạo Nhân của 《 Ghi chép bí mật Đạo Thần khai thiên 》, giúp hẳn góp nhặt một ít tài liệu trân quý, tiến hành bổ sung năng lượng đối với Phá Giới Phi Toa.

Sau đó liền giá ngự lấy Phá Giới Phi Toa rời đi Đạo Chu Tinh.

Một điểm này cùng tình huống ghi lại bên trong 《 Ghi chép bí mật Đạo Thần khai thiên 》 của Huyền Triệt Đạo Nhân có chút sai lệch.

Trong bộ điển tịch kia nói Thiên Hợp Thần Tôn dùng những thứ tài liệu trân quý kia chế tạo một chiếc phi thuyền rời đi, Thiên Thánh Chí Tôn nói thì chính là những thứ tài liệu trân quý kia chỉ là vì bổ sung năng lượng cho Phá Giới Phi Toa.

Thôi Hằng càng tin tưởng tính chân thực của lời người sau.

Dù sao, Phá Giới Phi Toa loại vật này rõ ràng không phải chỉ là một tên Kim Tiên có thể tạo ra, coi như là Vô Cực Kim Tiên thậm chí cái gọi là Vạn Pháp Quy Nhất Thánh Tôn cũng không chắc có thể.

“Nếu mà có thể lấy được chiếc Phi Toa này, ta ngược lại là có thể thử nghiệm tiến hành phân tích nó, có lẽ là có thể mượn cơ hội này nắm giữ phương pháp an toàn vượt qua tinh không.” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng, đối với điều này rất là động tâm.

Chờ sau này đạt Nguyên Anh trung kỳ hoặc là hậu kỳ, hẳn hơn phân nửa vẫn là phải đi con đường tìm tòi vũ trụ tinh không, bây giờ cũng nên trước thời hạn trừ tính, làm một chút chuẩn bị.

Cái “Công cụ giao thông” này dĩ nhiên là không thể thiếu được.

Vì vậy, Thôi Hằng chủ động dò hỏi: “Ta nghe Thiên Hợp Thần Tôn sau khi lái Phá Giới Phi Toa rời khỏi, rơi vào Thiên Chúc Tinh?”

“Khởi bẩm Thánh Tôn, cũng không phải là rơi xuống. ” Thiên Hợp Thần Chí Tôn lắc đầu nói “Cha nói với ta, hẳn có chút lo lắng chỉ bằng những năng lượng tài liệu kia bổ sung được, khả năng không đủ vượt qua tinh không xa xôi.

“Cho nên ở trên đường tới Thiên Chúc Tinh, hẳn lên kế hoạch dùng Thiên Hợp Cung rút ra bộ phận tinh khí địa hạch trong Thiên Chúc Tinh bổ sung năng lượng cho Phá Giới Phi Toa, nhưng vừa rút ra lại xảy ra chuyện...”

Thì ra, ở trong vòng ba trăm năm khi Đạo Thần mang theo toàn bộ Đạo Nhất Thiên Định rời đi Đạo Chu Tinh, có một tên nửa bước Kim Tiên trẻ tuổi lái phi thuyền bay tới vùng tinh không nhỏ này, dự định trong lúc tiêu hóa Bất Tử Chân Tinh lợi dụng địa hạch Thiên Chúc Tinh tu luyện thành một môn võ công tuyệt thế.

Cái môn võ công tuyệt thế này uy lực cực lớn, chỉ cần có thể luyện thành, là có thể ngạo thị phân lớn võ giả đồng giai.

Nhưng độ khó tu luyện cũng là cực cao.

Nếu có thể mượn lực lượng phá cảnh sinh ra lúc đột phá trở thành Kim Tiên, tỷ lệ tu luyện thành công liền sẽ tăng lên rất nhiều.

Ở khi Thiên Hợp Thần Tôn đi tới Thiên Chúc Tinh rút ra tinh khí, tên nửa bước Kim Tiên này cách cự ly hoàn toàn tiêu hóa hết Bất Tử Chân Tinh trong cơ thể đã chỉ kém một điểm cuối cùng, tu luyện đối với môn võ công kia cũng chỉ còn thiếu một bước sau cùng.

Chỉ cần Thiên Hợp Thần Tôn lại trễ một hai ngày thời gian, hẳn thành công.

Nhưng chính là kém một chút thời gian như vậy.

Bộ võ công này đối với hoàn cảnh tu luyện yêu cầu cũng cực kỳ hà khắc, phải tu luyện không bị quấy rầy bên trong địa tâm chi hạch mới được, nếu không vô cùng có khả năng khả năng tâu hỏa nhập ma.

Vì vậy, ở trong nháy mắt khi Thiên Hợp Thần Tôn rút ra tinh khí địa hạch của Thiên Chúc Tinh, lực lượng trong cơ thể tên nửa bước Kim Tiên kia liền nổ tung, cả người trở nên cực kỳ điên cuồng, sức mạnh cũng bành trướng đến tầng thứ Kim Tiên.

Hắn lâm vào cực độ điên cuồng, trực tiếp xông ra địa tâm chi hạch, tấn công Thiên Hợp Thần Tôn không phòng bị chút

nào.

Thiên Hợp Thần Tôn dù sao cũng là Kim Tiên lâu năm, cự ly cảnh giới Vô Cực Kim Tiên cũng chỉ cách một bước ngắn, coi như lực lượng trong cơ thể cái tên nửa bước Kim Tiên kia cường bạo, võ công uy lực cực mạnh, cũng không phải là đối thủ của hắn.

Cuối cùng tên nửa bước Kim Tiên kia bị Thiên Hợp Thần Tôn đánh tự bạo bộ mình, để cho Thiên Chúc Tinh sinh ra biến hoá tinh tượng mắt trần có thể thấy, đây chính là tinh huồng ban đầu Huyền Triệt Đạo Nhân quan trắc được trên Đạo Chu Tinh.

Sau khi tên nửa bước Kim Tiên chết, Bất Tử Chân Tính vẫn tồn tại như cũ, Thiên Hợp Thần Tôn sau khi đem thu lại, lại tìm được động phủ tên nửa bước Kim Tiên kia xây dựng trên Thiên Chúc Tinh, cũng từ bên trong lấy được ghi chép về bộ võ công bí tịch kia.

Sau đó, hắn liền bị sợ choáng váng.

Thì ra, tên nửa bước Kim Tiên kia tên là Lý Pháp, là đệ tử chân truyền của đại phái Cửu Tử Thiên Môn trên Sùng Dương Tinh, càng là đệ tử thân truyền của một vị Vô Cực Kim Tiên, còn chiếm được một vị Thánh Tôn chiêu cổ.

Thiên Hợp Thần Tôn không biết Sùng Dương Tinh ở đâu, cũng không biết Cửu Tử Thiên Môn mạnh mẽ đến mức nào, nhưng hắn biết cái gì gọi là Vô Cực Kim Tiên, cũng biết cái gì gọi là Thánh Tôn.

Đây đều không phải là hắn có thể trêu chọc nổi.

Cùng lúc đó, hắn còn phát hiện tại trên người của mình không biết lúc nào có thêm một dấu ấn, trên cái dấu ấn này dường như cùng một món đồ vô cùng xa tồn tại liên hệ.

Đủ để dựa vào mối liên hệ này truy lùng đến hắn.

Vì vậy, Thiên Hợp Thần Tôn cực kỳ buông tha việc rời đi vùng tinh không này, lựa chọn trở về Đạo Chu Tinh, cũng trốn vào bên trong Thiên Khư Giới, lại dựa vào sức mạnh Thiên Hợp Cung tiên vào dị độ hư không giao giới giữa Trời và Đất trong Thiên Khư Giới.

Rốt cuộc tạm thời ngăn cách luồng liên hệ này, che giấu hành tung tự thân.

Thôi Hằng nghe đến đó, chân mày không khỏi nhíu lại, trầm giọng nói: “Nói cách khác, cho đến sau khi Thiên Hợp Thần Tôn trốn vào Thiên Hợp Cung, luồng liên hệ này mới bị che dấu đi?”

Như vậy không phải đã sớm bị phong tỏa rồi hả? !

Chương 410: Tình huống Thái Hồng Tinh(1)

“Từ Thiên Chúc Tinh trốn vào Thiên Hợp Cung, dùng thời gian bao lâu?” Thôi Hằng dò hỏi.

“Cái này... Cha thật ra không có nói qua cụ thể.” Thiên Thánh Chí Tôn suy nghĩ một chút, có chút không xác định nói “Có thể là một tháng cũng có thể là hai ba tháng, tóm lại thời gian không lâu.”

Đối với Kim Tiên tuổi thọ hở một tí ngàn năm mà nói, thời gian mấy tháng quả thật không dài.

Nhưng Thôi Hằng lại không cho là như vậy.

Nguyên Anh kỳ đã có thể làm được truy lùng dấu ấn linh tinh, dù là cách xa tinh không vô tận cũng có thể cảm giác được.

Mặc dù không thể trong nháy mắt hoàn toàn phong tỏa mục tiêu, nhưng mà có thể cảm giác được một cái phương hướng đại khái, chỉ cần thuận theo cái phương hướng này tìm, sớm muộn có thể đem mục tiêu bắt tới.

Coi như cái phương hướng mục tiêu này chỉ tồn tại thời gian mấy tháng, cũng đủ chắc chắn một cái phương hướng truy xét đại khái.

Cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất nắm giữ bộ phận đặc thù của Nguyên Anh, nắm giữ năng lực tương tự thật ra cũng không coi là hiếm lạ.

Tất nhiên, vũ trụ rộng lớn vô biên, cảm niệm phương hướng cũng tương đối mơ hồ, muốn chỉ nhờ vào một cái phương hướng liên tìm được mục tiêu, gần như có thể nói là khó như lên trời, thế nhưng cái tên Lý Pháp này cũng không phải không có gốc gác, không có lai lịch, hành tung của hắn không có khả năng không người biết.

Bình thường mà nói, các cường giả trong Cửu Tử Thiên Môn của Sùng Dương Tinh coi như không biết Lý Pháp cụ thể đi nơi nào, cũng đại khái biết phạm vi hướng đi của hắn, kết hợp với phương hướng liên hệ dấu ấn chỉ định, cùng với vết tích tồn tại trên Thiên Chúc Tinh, đủ để chế định ra một cái phạm vi điều tra đại khái.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là bản thân Thôi Hằng suy đoán.

Thiên Hợp Thần Tôn giết chết Lý Pháp cũng đã là chuyện 6700 năm trước, thời gian dài như vậy cũng không có người

tìm tới bên này, có lẽ Cửu Tử Thiên Môn ở Sùng Dương Tinh bên kia thật đúng là không nhất định có thể điều tra ra chân tướng.

“Mặc dù người bên kia một mực không tìm đến, nhưng cuối cùng coi như là một cái tai họa ngầm.” Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng “Nếu như người của Cửu Tử Thiên Môn thật tìm đến, ở dưới tình huống tìm không được Thiên Hợp Thần Tôn, khó đảm bảo bọn họ sẽ không bắt người của Đạo Chu Tinh đến trút giận.”

Đây là vô cùng có khả năng.

Chẳng qua, hắn ở Đại Tấn bên kia lưu lại hai con Cửu Hỏa Viêm Long, đều có tu vi pháp lực Kim Đan hậu kỳ, ngược lại cũng không cần lo lắng tình huống bên kia.

Chờ trăm năm sau, tu vi của hắn có đột phá, hoặc là trình độ nắm giữ đối với pháp thuật có tăng trưởng, thực lực Cửu Hỏa Viêm Long sẽ có thể tiếp tục tăng trưởng, cũng có thể bảo đảm Đạo Chu Tinh bên kia an toàn.

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng liền yên lòng, tiếp tục hướng Thiên Thánh Chí Tôn dò hỏi: “Bất Tử Chân Tinh của người là Thiên Hợp Thần Tôn lưu lại, hay là của cái tên Lý Pháp đó?”

“Là cha ta lưu.” Thiên Thánh Chí Tôn đúng sự thật nói “Khởi Bất Tử Chân Tinh của Lý Pháp kia bị ta ban cho một tên Huyền Tiên, bây giờ là Bán Bộ Kim Tiên, thay ta xử lý một vài sự vụ, nhưng bị xiết lệnh mãi mãi cũng không cho phép ra Thiên Thánh Cung.”

“Như vậy vừa hạ xuống nơi đây đã là ra khỏi Thiên Thánh Cung...” Chân mày Thôi Hằng thoáng cái liền nhíu lại, ngay sau đó lại nhìn về phía cánh cửa chùm tia sáng cách đó không xa “Thì ra người là mượn lực lượng của Thiên Lộ Tinh Thạch để che giấu hành tung tự thân.”

Hắn hơi quan sát một hồi cái cánh cửa chùm tia sáng này, liền hiểu tác dụng của nó.

Đây là đem vô số lực lượng quốc vận mệnh mỏng cùng với linh tính chúng sinh ẩn chứa trong Thiên Lộ Tinh Thạch ngưng tụ lại cùng nhau, nguy trang thành một cái quốc gia giả tưởng không lộ bản chất vượt qua Vô Cực Kim Tiên.

Chỉ cần ở bên dưới quốc gia giả tưởng này, liên hệ của dấu ấn trên người Thiên Thánh Chí Tôn cũng sẽ không bại lộ.

Đây chắc cũng là nguyên nhân chín đại Tiên Môn phải nắm giữ con đường lũng đoạn Thiên Lộ Tinh Thạch, hết thảy đều là nhu cầu của Thiên Thánh Chí Tôn.

“Thánh Tôn mắt nhìn như thần.” Thiên Thánh Chí Tôn cực kỳ cung kính khen ngợi, sau đó có chút khổ sở nói “Thật ra thì ta còn có mấy phần tư tâm, Kim Tiên muốn phải đột phá trở thành Vô Cực Kim Tiên mà nói, yêu cầu ngưng tụ số lớn linh tính chúng sinh tiến hành cường hóa Bất Tử Chân Tính.

“Ta có nghĩ qua thừa dịp lần hiến tế này, đem vô số sức mạnh ẩn chứa trong Thiên Lộ Tinh Thạch hội tụ vào một chỗ, giúp ta thành tựu Vô Cực Kim Tiên...”

“Kim Tiên đến Vô Cực Kim Tiên cũng là lấy cường hoá Bất Tử Chân Tính làm chủ?” Thôi Hằng nghe vậy hơi sững sờ, ngay sau đó cau mày hỏi, “Võ công ngươi tu luyện, đồng dạng cũng là nhất định phải có Bất Tử Chân Tính mới có thể trở thành Kim Tiên? A đúng, không chỉ là ngươi, Thiên Hợp Thần Tôn, Lý Pháp cũng vậy...”

Vốn dĩ hẳn còn tưởng rằng là Đạo Thần cố ý đem võ công có vấn đề truyền thụ cho dân bản địa, dùng cái này đạt thành một loại mục đích không thể cho người biết.

Bây giờ bỗng nhiên kịp phản ứng, sự tình dường như cũng không phải như vậy.

Vô luận là Thiên Hợp Thần Tôn từ vừa mới bắt đầu liền đi theo ở bên người Đạo Thần, hay là Bán Bộ Kim Tiên Lý Pháp đến từ Sùng Dương Tinh, nòng cốt tu luyện của bọn hắn cũng đều là Bất Tử Chân Tính.

Điều này thì ý nghĩa không chỉ là phương thức tu luyện của một nhóm người Đạo Thần này có vấn đề, phương pháp tu luyện của Sùng Dương Tinh bên kia khẳng định cũng có vấn đề.

Theo Thôi Hằng, loại phương thức tu luyện dựa vào vật chất nhân tạo mới có thể đột phá này, tuyệt đối không thể là con đường bình thường, càng không cần phải nói loại Bất Tử Chân Tính này còn có thể bị cưỡng ép tách ra.

Bất Tử Chân Tính cùng Bất Hủ Kim Tính của người tu tiên Kim Đan kỳ mặc dù có tính chất mặt ngoài tương tự, nhưng trên thực tế là có bản chất khác biệt.

Cái trước là tạo vật nhân tạo nào đó, là tồn tại có vật chất cụ thể.

Cái sau chính là đặc tính tự nhiên sinh ra sau khi tu luyện đột phá, loại đặc tính này giống như là tự thân người tu luyện, không tồn tại vật chất thực tế, càng không thể nào bị cưỡng ép tách ra.

Chỉ có thể bị lực lượng cường đại tuyệt đối phá hủy.

Chương 411: Tình huống Thái Hồng Tinh(2)

Thiên Thánh Chí Tôn nghe được lời nói của Thôi Hằng lại là có chút mê mang, hơi nghi hoặc một chút mà nói: “Thánh Tôn, cái này, cái này có vấn đề gì không?”

Tại trong nhận thức của hắn, tiêu hóa Bất Tử Chân Tinh trở thành Kim Tiên, tiến một bước cường hóa Bất Tử Chân Tinh, trở thành Vô Cực Kim Tiên, chính là con đường đạo lý hiển nhiên, căn bản không tồn tại hướng khác.

“Không có.” Thôi Hằng khẽ lắc đầu một cái, cũng không có cùng Thiên Thánh Chí Tôn giải thích vấn đề về mặt tu luyện, tiếp đó hỏi, “Những người bên trong Thiên Khư Giới này, bao gồm người bình thường, cùng với chín đại Tiên Môn, tam đại Phật Viện đều là từ đâu tới?”

Dựa theo lời khi trước của Thiên Thánh Chí Tôn, Thiên Khư Giới là một mảnh vụn của Cửu Tiêu Vân Thiên Giới sau khi nổ tung trôi nổi tới Đạo Chu Tinh bên này.

Dưới tình huống bình thường, ở sau khi trải qua nổ tung kịch liệt như vậy, lại vượt qua vô tận tinh không, mảnh vụn này coi như có thể duy trì trạng thái thế giới tàn phá, cũng không có khả năng có thể lưu lại sinh mệnh.

“Khởi bẩm Thánh Tôn, Thiên Khư Giới lúc đầu đúng là một mảnh hoang vu, thậm chí đều không có bất kỳ sinh linh tồn tại.” Thiên Thánh Chí Tôn giải thích, “Chẳng qua, sau khi cha dựa vào Thiên Hợp Cung thời đó trôn vào chỗ giáp giới giữa Trời cùng Đất của Thiên Khư giới, phát hiện một cái tình huống.

“Mảnh dị độ hư không chỗ Thiên Khư Giới này mặc dù là ở chung quanh Đạo Chu Tinh, nhưng thời kỳ ‘Tiếp giáp’ chân chính cũng không nhiều, mỗi hơn trăm năm mới có thời gian liên kết nửa năm.

“Ở thời gian còn lại, Thiên Khư giới sẽ du tẩu trong dị độ hư không, có lúc liền sẽ gặp phải một ít tiểu thế giới tầng thứ không cao, những thế giới nhỏ này liền có sinh linh tồn tại, cũng thích hợp cư ngụ, thậm chí còn khả năng tồn tại một ít văn minh.

“Bởi vì Thiên Khư Giới thuộc về trạng thái tàn phá, nên có bản năng chữa trị tự nhiên, thu tóm tiểu thế giới tầng thứ thấp hơn so với tự thân, chính là phương thức chữa trị tự thân của loại thế giới tàn phá này.

“Ồ trong quá trình ‘Chữa trị ‘ này, Thiên Khư giới tông cộng thêm thêm hai cái tiểu thể giới kích thước khá lớn, ba bốn cái tiểu thể giới kích thước khá nhỏ, cha lại hao tổn không ít công phu phái người thông tri, lúc này mới khiến Thiên Khư Giới biến thành như bây giờ.

“Người trong cái thể giới khá lớn đầu tiên kia thiết lập nên trạng thái cơ sở của Thiên Khư Giới bây giờ, cái thể giới sau chính là mang đến tam đại Phật Viện, về phân cường giả Tiên Môn chính là thành viên nòng cốt của cha ta.

“Cha ở trên đường đi theo Đạo Thần tới Đạo Chu Tinh, từng gặp được một cái ngôi sao sinh mệnh được gọi là Thái Hồng Tinh. Lúc ấy bao gồm cả Đạo Thần ở bên trong, mỗi người đều ở trên viên ngôi sao sinh mệnh kia mang đi một nhóm người, làm thành viên nòng cốt của chính mình lúc ban đầu.

“Về sau thập đại Tiên Môn Thiên Khư giới chính là do đây mà tới...”

“Cái gì? ! ” Thôi Hằng nghe vậy chân mày nhíu lại, trầm giọng nói “Người mới vừa nói Thái Hồng Tinh?”

Đây không phải là cái ngôi sao mà nàng dâu của Hồng Phú Quý dẫn hắn đi sao?

Một khoảng ngôi sao có cái gọi là Đại Thần Thông Giả.

“Vâng, đúng vậy. ” Thiên Thánh Chí Tôn thấy vậy cũng ngây ngẩn, hắn không biết Thôi Hằng vì sao lại đột nhiên hỏi Thái Hồng Tinh, hơi nghi hoặc một chút nói “Thánh Tôn, cái Thái Hồng Tinh này là, là có gì không đúng sao?”

“Phụ thân người có nói qua tình huống Thái Hồng Tinh sao? ” Thôi Hằng dò hỏi, hắn không nghĩ tới lại sẽ dưới tình huống này biết được đầu mối có quan hệ với tung tích Hồng Phú Quý.

“Nói qua, chẳng qua là... ” Thiên Thánh Chí Tôn muốn nói lại thôi, hơi do dự một chút nói ” Thánh Tôn, dựa theo lời cha ta nói, cái Thái Hồng Tinh này cũng không chỗ đặc biệt, người mạnh nhất cũng chẳng qua là Huyền Tiên mà thôi, nhỏ nhất không đáng kể.”

Ý tứ của hắn rất rõ ràng, chính là một cái tinh cầu bình thường như vậy, làm sao sẽ để cho một vị Thánh Tôn như Thôi Hằng chú ý?

Thật sự là có chút kỳ quái.

“Người mạnh nhất chẳng qua là Huyền Tiên? ” Thôi Hằng nghe vậy nhíu mày, lại dò hỏi “Người nhưng mà biết như thế nào là Đại Thần Thông Giả sao?”

“Đại Thân Thông Giả? ” Thiên Thánh Chí Tôn suy nghĩ một chút nói “Cái này hẳn chỉ là một tôn xưng đi, đối với người phạm mà nói, Thiên Tiên liền có thể xưng là Đại Thân Thông Giả, đối với Thiên Tiên mà nói, Kim Tiên cũng là Đại Thân Thông Giả.”

Nói tới chỗ này, hắn cười khỏ nói: “Đối với ta mà nói, Vạn Pháp Quy Nhất Thánh Tôn như ngài chính là Đại Thân Thông Giả.”

“Như vậy sao? ” Thôi Hằng ánh mắt thâm thúy, ý nghĩ trong đầu chuyển động.

Hắn cũng không cho là Đại Thân Thông Giả ghi trong lời thư của Hồng Phú Quý chẳng qua là Thiên Nhân hoặc là Huyền Tiên.

Dù sao, nàng dâu mà Hồng Phú Quý cưới được, ở sau khi khôi phục trí nhớ, trực tiếp liền lấy ra một chiếc phi thuyền có thể vượt qua tinh không.

Chuyện này ý nghĩa là chiếc phi thuyền kia có thể là ký thác vào trong thân hồn của nàng.

Hơn nữa còn không có tiến hành hạn chế cảnh giới tu vi để lái đi.

Thủ đoạn như vậy, bảo vật như vậy, tuyệt không tầm thường.

Thôi Hằng khi tu luyện “Nhiếp Khí Trấn Binh Thuật “, hiểu được rất nhiều đặc tính pháp bảo binh khí.

Loại bảo vật có thể ký thác vào trong thân hồn người phạm này, là dùng tài liệu đặc biệt ẩn chứa linh tính, lại thêm năng lực chưởng khống linh tính đặc hữu của Nguyên Anh kỳ, mới có thể luyện chế được.

Có thể bị gọi là “Linh bảo “.

Nói cách khác, Đại Thân Thông Giả theo như trong thư Hồng Phú Quý lưu lại, ít nhất cũng là Vạn Pháp Quy Nhất Thánh Tôn nắm giữ một phần đặc tính Nguyên Anh, thậm chí có khả năng chính là cường giả có thể so với Nguyên Anh kỳ.

Thôi Hằng càng nghiêng về cái sau.

Hiệu biết của Thiên Thánh Chí Tôn đối với Thái Hồng Tinh đều đến từ cha Thiên Hợp Thân Tôn, nhưng đó cũng đã là tin tức bảy ngàn năm trước.

Thời gian dài như vậy, sản sinh ra một vị cường giả có thể so với Nguyên Anh, cũng không phải là chuyện không thể nào.

“Vẫn là phải trước tìm hiểu một chút cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất cụ thể là chuyện gì xảy ra.”

Trong lòng Thôi Hằng âm thầm nghĩ ngợi, đồng thời cảm giác đường nét Nguyên Anh trong cơ thể mình càng ngày càng rõ ràng “Thu hoạch lần này thật sự là quá lớn, chờ tra xong chuyện Thiên Thánh Cung bên này, ta chỉ sợ cũng có thể đột phá đến Nguyên Anh trung kỳ!”

Sau đó, ánh mắt của hắn nhìn về phía Thiên Thánh Chí Tôn, nhàn nhạt nói “Đi thôi, mang ta đi bên trong Thiên Thánh Cung của ngươi nhìn một chút.”

Chương 412: Tinh không bên ngoài 30 tỷ dặm

Thiên Thánh Cung bây giờ chính là Thiên Hợp Cung trước đây, ngay từ thời kỳ Cửu Tiêu Vân Thiên Giới cũng đã tồn tại, là Vô Cực Tiên Binh Đạo Thân tự tay luyện chế ra.

Tòa cung điện này không chỉ có uy năng cực kỳ mạnh mẽ, bên trong còn chứa đủ loại đủ kiểu điện tích, trong đó không thiếu điện tích thời kỳ Cửu Tiêu Vân Thiên Giới, tuyệt đối có thể mang đến cho Thôi Hằng trợ giúp cực kỳ lớn.

Đổi mặt cái yêu cầu này của Thôi Hằng, Thiên Thánh Chí Tôn tự nhiên không dám cự tuyệt, vội vàng gật đầu nói: “Thánh Tôn xin mời đi theo ta, xin mời đi theo ta.”

Sau đó, Thôi Hằng cùng Thiên Thánh Chí Tôn liền cùng đi vào bên trong tòa cung điện hùng vĩ to lớn kia.

Bên trong Quận Lâm Giang rất nhiều người đều nhìn thấy màn này.

Bọn họ rời rít quỳ gục dưới đất, cảm ơn Thôi Hằng trợ giúp bọn họ đánh lui cái tên cường địch tới xâm phạm này.

Mà hai người Bùi Thanh Thu cùng Lý Minh Quỳnh thì là lâm vào trong trầm mặc một lúc lâu.

Bọn họ nhìn tòa Thiên Thánh Cung vẫn đang trôi lơ lửng ở trên trời, trong ánh mắt đều lộ ra vẻ không cam lòng.

Tất nhiên, ở lúc tuyệt vọng bị Thôi Hằng cứu, đây là chuyện để cho hai người đều cảm giác vô cùng may mắn, nhưng sau khi hết thấy khôi phục lại bình tĩnh, bọn họ lại vì cái loại cảm giác vô lực này mà cảm thấy xấu hổ sâu đậm.

“Sur đệ, chúng ta thân là đệ tử của Sur Tôn, lại ngay cả bách tính mình cai quản đều không cách nào bảo vệ.”

Lý Minh Quỳnh cắn chặt hàm răng, hai tay nắm quyền, trầm giọng nói “Về sau ta sẽ chuyên tâm tu luyện, tăng lên thực lực của mình, gặp phải nguy hiểm nhất định phải dựa vào sức của chính mình giải quyết, không thể lại phiền toái Sur Tôn!”

“Ta cũng tính như vậy.” Bùi Thanh Thu gật đầu một cái, ánh mắt nhìn Thiên Thánh Cung, vô cùng kiên định nói “Chẳng qua, ta sẽ thỉnh cầu Sur Tôn đem ta đưa đi một nơi càng nguy hiểm lại thường xuyên cần chiến đấu, dùng cái này để thăng cấp tu vi cùng thực lực của ta.”

“Người phải rời khỏi Đại Chu?” Lý Minh Quỳnh hơi kinh ngạc mà nhìn về phía Bùi Thanh Thư, mày liễu nhíu lại “Một nơi càng nguy hiểm, Thiên Khư Giới này đối với người mà nói, nào còn có nơi nào nguy hiểm?”

“Ta nói là bên ngoài Thiên Khư Giới.” Bùi Thanh Thư trầm giọng nói “Su tử, người cũng biết, hạ giới là một viên tinh cầu không lồ, ở bên ngoài tinh cầu lại là tinh không rộng lớn vô biên, nơi đó nhất định có vô số thế giới bất đồng.”

“Theo truyền thuyết Thượng Cổ đến xem, Cửu lão Tiên Môn chính là đến từ bên ngoài Thiên Khư Giới, cái tên Thiên Thánh Chí Tôn bỗng nhiên phủ xuống này chắc cũng là người ngoại lai, còn có Su Tôn... Lão nhân gia ông ta hơn phân nửa cũng là tới từ trong trời sao ở phía xa.”

“Nếu như vậy, thế giới trong tinh không nhất định phải so với Thiên Khư Giới càng cường đại hơn, cũng càng thêm nguy hiểm, Su Tôn không gì không thể, đưa ta đi một cái thế giới tràn đầy nguy hiểm hẳn là cũng không khó khăn.”

“Người cứ như vậy rời đi Thiên Khư Giới sao?!” Lý Minh Quỳnh lớn giọng nói, chân mày nhíu sâu hơn “Như thế nhà họ Bùi ở Lâm Giang làm sao bây giờ?”

“Bọn tiểu bối cũng đều trưởng thành, không cần ta trông giữ, huống chi không phải là còn có su tử người trông nom sao?” Bùi Thanh Thư mỉm cười nói “Bây giờ Cửu lão Tiên Môn đã chết, chờ trước khi ta rời đi sẽ còn đem chín đại Tiên Môn đều quét sạch một lần, bọn tiểu bối liền có thể đi đường mình muốn đi.”

“Tại sao nhất định cần đến chỗ càng nguy hiểm lại thường xuyên cần chiến đấu?” Lý Minh Quỳnh tiếp tục hỏi, “Cùng Chân Thân võ đạo người luyện thành có liên quan?”

“Không sai.” Bùi Thanh Thư gật đầu một cái nói “Ta có thể cảm giác là Chân Thân võ đạo có tiềm lực cực kỳ mạnh mẽ, nhưng sợ rằng không cách nào dùng phương thức tu luyện thông thường trở nên mạnh mẽ, mà là phải ở trong chiến đấu trở nên mạnh mẽ.”

“Lúc trước ta cùng với Cửu lão Tiên Môn đối chiến, mỗi đấu qua một trận ta liền trở nên mạnh mẽ hơn mấy phần, tại trong giao thủ, máu huyết toàn thân của ta đều giống như là đang sôi trào, sinh mạng phảng phất đều phải thăng hoa, đường tu luyện của ta chắc là chiến đấu!”

“Đã như vậy, chờ ta đem sự tình Hoàng Triều Đại Chu xử lý xong, liền cùng người cùng đi.” Lý Minh Quỳnh như chém đinh chặt sắt nói.

“À? ” Bùi Thanh Thư nghe vậy ngạc nhiên, nghi ngờ nói “Su tử, ta nhớ được Su Tôn nói ngươi luyện là thân hồn, loại phương thức tu luyện này hẳn là ngôi tinh tọa nhập định càng thích hợp hơn đi.”

“Không có su tử ta chăm sóc, nhờ ngươi bị người đánh chết làm sao bây giờ? ” Lý Minh Quỳnh mày liễu nhíu lại, hừ nhẹ nói “Ngươi nhưng là sư đệ duy nhất của ta, không thể chết không rõ ràng.”

“Ngươi là muốn giữ ta lại để bắt nạt đúng không. ” Bùi Thanh Thư cười một tiếng, như là sẽ nhớ lại chuyện rất lâu lúc trước “Ban đầu ở trong tiên phủ của Su Tôn, ngươi nhưng là vừa thấy ta liền muốn giết ta.”

“Đó là mệnh lệnh của Huyền Hoàng Thiên Cung, thật ra cũng không trách ngươi được. ” Lý Minh Quỳnh khẽ gật đầu một cái, lại khẽ thở dài “Ai, nói tối nói lui, thật ra thì ta hơn phân nửa là sẽ không rời đi. Ca ca ta còn chưa có trở lại, ta là phải đợi hắn trở về.”

Sống thật lâu, chờ ca ca trở lại.

Đây là sơ tâm ban đầu khi nàng hướng Thôi Hằng yêu cầu Tiên Võ Chi Pháp.

Cho đến ngày nay, nàng như cũ khắc sâu trong lòng.

“Su tử, ngươi liền thật tốt chờ đợi ở đây đi. ” Bùi Thanh Thư cười nói “Về sau ta rời đi Thiên Khư Giới, còn có thể giúp ngươi tìm Minh Thành một chút, có lẽ là có thể gặp đây, ta cũng sẽ nói lời xin lỗi với hắn.”

Ca ca Lý Minh Quỳnh tên là Lý Minh Thành, Bùi Thanh Thư cùng hắn đã từng là bằng hữu quan hệ không tệ.

“Ngươi nếu mà thật nhìn thấy ca ca ta, hẳn sợ là thật muốn đánh chết ngươi nha. ” Lý Minh Quỳnh nghe vậy nở nụ cười, chân mày cũng giãn ra, nghiêm mặt nói “Ngươi đã quyết định phải rời khỏi, ta đây cũng sẽ không cản ngươi.

“Chẳng qua, cuối cùng có thể hay không rời đi, lúc nào có khả năng đi, sau khi rời khỏi phải đi nơi nào, vẫn là phải chờ ngươi xin phép qua Su Tôn sau đó mới có thể quyết định, chúng ta bây giờ ở đây chờ Su...”

Àm!

Vừa lúc đó trên bầu trời bỗng nhiên truyền đến nổ vang, giống như là ngàn tỉ tiếng sấm đồng thời nổ tung, lời nói của Lý Minh Quỳnh đều còn chưa nói hết liền bị cắt đứt.

“Chuyện gì xảy ra?”

“Đã xảy ra chuyện gì? !”

Lý Minh Quỳnh cùng Bùi Thanh Thu đầu tiên là tro mắt nhìn nhau, ngay sau đó ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, sau đó ánh mắt liền đều đọng lại.

Hai người khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn tòa Thiên Thánh Cung lơ lửng giữa không trung kia.

Chỉ thấy chung quanh Thiên Thánh Cung vốn dĩ hùng vĩ trắng lờ bồng nhiên sáng lên một tầng lại một ánh sáng trong vắt tinh khiết.

Loại ánh sáng trong vắt này thoát nhìn không có chút màu sắc nào, nhưng mang lại cho người cảm giác lại hình như là bao hàm tất cả màu sắc.

Hơn nữa vô cùng linh động.

Mỗi một đạo ánh sáng đều giống như có ý thức của mình, phảng phất như sinh linh còn sống tại trong hư không rong ruổi, quanh quẩn ở chung quanh Thiên Thánh Cung.

Chỉ chốc lát sau, những ánh sáng này thu hút lẫn nhau, dần dần hội tụ với nhau, tạo thành một cái đường nét to lớn cao hơn vạn trượng.

Cái đường nét này tựa như trẻ sơ sinh, Thiên Thánh Cung giống như món đồ chơi bị trẻ sơ sinh cầm trong tay.

Cùng lúc đó, Thôi Hằng trong Thiên Thánh Cung bắt đầu thăng hoa cực điểm!

Đột phá!

...

Trong tình không u ám cách Đạo Chu Tinh hơn ba chục tỉ dặm, một chiếc phi thuyền hình thoi đang lấy tốc độ cực nhanh tạt qua.

Chung quanh Phi Toa thỉnh thoảng sẽ sáng lên vô số ánh sáng hư ảo màu sắc vạn vẻ trùng điệp.

Theo loại ánh sáng này lóe lên, nó sẽ trong nháy mắt liền vượt qua khoảng cách cực kỳ xa xôi.

Giống như thuận di.

Lúc này, ở trong chiếc phi toa này bỗng nhiên vang lên một thanh âm tràn đầy kích động.

“Cảm ứng được, cảm ứng được! Tuần Thiên Ứng Cảm Bàn có phản ứng rồi, quả nhiên chính là bên này!”

“Dựa theo điển tịch ghi lại, dấu vết liên lạc sau khi Thái Tổ Gia bị giết chính là biến mất ở cái phương hướng này!”

“Bây giờ rốt cuộc bị chúng ta tìm được!”

Chương 413: Nguyên Anh trung kỳ, Luyện Hư Thành Thực (1)

Trong Thiên Thánh Cung.

Thiên Thánh Chí Tôn run lấy bẫy mà co rúc ở góc cung điện.

Hắn không hiểu tại sao sau khi Thôi Hằng đi tới nơi này, chẳng qua là lật nhìn một ít điển tịch, biết được một ít tin tức, liền đột nhiên tiến vào trạng thái đột phá.

Hơn nữa, loại trạng thái đột phá này triển hiện ra uy áp cảnh giới còn là kinh người như thế!

Thiên Thánh Chí Tôn bây giờ có một loại cảm giác, chính mình giống như là một hạt bụi rơi xuống ở trong đại dương, nhỏ bé cực kỳ.

Mà biến khơi chính là cái người thanh niên ngồi xếp bằng lơ lửng trên không trung phía trước.

Thôi Hằng!

“Loại uy thế này, sức mạnh như vậy, hắc, hắc thật chỉ là Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất sao?!” Thiên Thánh Chí Tôn nhìn bóng người Thôi Hằng, trong nội tâm sợ hãi không thôi.

Chỉ cảm thấy chính mình lần này thật là mở mang tầm mắt.

Vô luận là ghi lại trong điển tịch Thiên Thánh Cung, hay là miêu tả ban đầu của Thiên Hợp Thân Tôn, cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất này chính là cực hạn trong nhận biết của hắn, Thánh Tôn chính là nhân vật mạnh mẽ nhất bên trong chư thiên vạn giới.

Tất nhiên, Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất chẳng qua là cảnh giới đệ lục Tiên Giới, thậm chí có truyền thuyết Thánh Giả cũng còn không đạt tới cực hạn Vạn Pháp Quy Nhất, chưa đạt tới cảnh giới đệ lục đỉnh phong, trên lý thuyết mà nói ở phía trên khẳng định còn có cảnh giới cao hơn.

Nhưng mà ở trong nhận thức của Thiên Thánh Chí Tôn, tại trong sinh mệnh mấy ngàn năm của hắn, ở trong sinh mệnh năm ngàn năm của Thiên Hợp Thân Tôn phụ thân hắn, đều chưa bao giờ xuất hiện qua tồn tại cái tầng thứ kia.

Truyền thuyết, cuối cùng chẳng qua là truyền thuyết.

Nhưng bây giờ bất đồng rồi.

Uy thể cùng cảnh giới Thôi Hằng triền hiện ra, vượt xa khỏi nhận thức đối với cái gọi là Vạn Pháp Quy Nhất của hần.

Không, cái này căn bản cũng không phải là cái gì Vạn Pháp Quy Nhất.

Ai từng thấy Vạn Pháp Quy Nhất để cho pháp tắc đều ngưng tụ thành thực chất, thậm chí để cho pháp tắc ngưng tụ thành dị tượng? !

Quá khoa trương!

Chẳng lẽ đây là cảnh giới đệ thất trong truyền thuyết sao? !

Trên đời thật có cảnh giới đệ thất tồn tại?

Lúc trước ba vị Chúa Tể của Cửu Tiêu Vân Thiên Giới kia, cũng chỉ là Vạn Pháp Quy Nhất Thánh Tôn a!

Lúc này Thôi Hằng đã tiến vào trạng thái đột phá.

Lực lượng Nguyên Anh vọt ra khỏi Tử Phủ, bắt đầu cùng pháp tắc ngoại giới đan xen, ánh sáng Nguyên Anh thật giống như không có bất kỳ màu sắc, lại hình như là bao dung tất cả màu sắc cứ thế khuếch tán.

Các loại pháp tắc ở trong nháy mắt khi tiếp xúc được loại tia sáng Nguyên Anh này, liền cũng sẽ theo khái niệm tính chất pháp lý quy tắc trở nên thực chất hóa, trở thành ánh sáng pháp tắc sẵn có ý nghĩa tượng trưng nhất định.

Ngũ Hành pháp tắc, Tạo Hóa pháp tắc, Sinh Mạng pháp tắc vân vân, vô số.

Vô số loại pháp tắc vào giờ khắc này đều hóa thành ánh sáng màu sắc khác nhau, quấn quanh ở quanh thân Thôi Hằng.

Lại thậm chí còn hiển hóa ra dị tượng trùng điệp, có cung điện, có hoa sen, có trăng sáng, có mặt trời vân vân, những điều như vậy, muôn hình vạn trạng, tất cả đều làm nổi bật lên ánh sáng Nguyên Anh.

Ở trong cơ thể Thôi Hằng, trong Tử Phủ ở Nê Hoàn Cung, đường nét Nguyên Anh ba thước đã kinh biến đến mức vô cùng rõ ràng, gần như chính là bộ dáng bản thân Thôi Hằng thu nhỏ tỉ lệ.

Chuyện này ý nghĩa là hần đã hoàn thành tu luyện Nguyên Anh sơ kỳ, để chờ trẻ sơ sinh trong Tử Phủ hoàn thành phát triển bước đầu nhất, tiếp theo hần phải làm chính là để cho cái trẻ sơ sinh này từ từ lớn lên.

Bước đầu tiên, dĩ nhiên chính là phải đột phá độ cao ba thước này.

Vì vậy, ở cùng lúc khi lực lượng Nguyên Anh cùng pháp tắc ngoại giới đan vào, Nguyên Anh ba thước bên trong Tử Phủ cũng bắt đầu tiến một bước thay đổi.

Viền đường nét Nguyên Anh xuất hiện dấu hiệu phát triển hướng ra phía ngoài, khi thì như là trưởng thành một phần, khi thì lại rút trở về, sau đó lại hơi hơi phát triển lớn lên, tiếp đó lại rút trở về... Lòng vòng qua lại như vậy, không ngừng phát triển co rúc lại...

Mà ở bên ngoài Thiên Thánh Cung, tầng tầng dị tượng đã là kinh thiên động địa.

Vô số pháp tắc ngưng tụ thành thực chất, hoặc là hóa thành ánh sáng, hoặc là ngưng tụ thành dị tượng.

Điều này làm cho cả Thiên Khư Giới đều phát sinh biến hóa, trong thiên địa khắp nơi đều là ánh sáng pháp tắc cùng dị tượng pháp tắc, để cho người liếc mắt nhìn là có thể hiểu ra mấy phần pháp lý đạo vận.

Vì vậy, ở trong thời gian mấy hơi thở ngắn ngủi, tất cả sinh linh trong Thiên Khư Giới đều giống như đạt được đại năng quán đỉnh, tu vi trực tiếp tăng vọt.

Vốn là Kim Tiên trực tiếp hiểu rõ đạo lý trở thành Vô Cực Kim Tiên, chỉ cần tích lũy sức mạnh một đoạn thời gian là có thể nước chảy thành sông đột phá, vốn là Thiên Nhân, càng là trực tiếp thành Thiên Tiên.

Nhân Tiên rồi rít vượt qua hai cái đại cảnh giới, trong nháy mắt là thành Thiên Nhân, bên trong mười hai cảnh Phạm Giới chỉ cần là bước lên Tiên Thiên, tất cả đều lập tức thành Tiên, bước lên tầng thứ cảnh giới đệ nhất Tiên Giới Nhân Tiên.

Võ giả tầm thường cũng thu được tăng lên cực lớn, rất nhiều người đều đạt tới cảnh giới đời này tha thiết ước mơ.

Có thể nói, trong quá trình Thôi Hằng đột phá, toàn bộ tầng thứ sức mạnh Thiên Khư Giới đều bị hấn làm tăng lên rất nhiều.

Hơn nữa, cái này còn không là toàn bộ.

Chương 414: Nguyên Anh trung kỳ, Luyện Hư Thành Thực (2)

Bởi vì lực lượng Nguyên Anh ảnh hưởng, vô số loại pháp tắc tất cả đều hiện ra, cái này làm cho pháp tắc Thiên Khư Giới trở nên càng rõ ràng, tiến tới để cho thiên địa nguyên khí bắt đầu trở nên càng đậm đà.

Từ giờ phút này bắt đầu, tất cả mọi người trong Thiên Khư Giới, tu luyện đều sẽ trở nên càng nhẹ nhõm, càng dễ dàng.

Nhất là trước cảnh giới Tiên Thiên.

Trừ cái này ra, ảnh hưởng của lực lượng Nguyên Anh cũng để cho các loại bí mật vốn che giấu ở bên trong hư không toàn bộ đều hiện ra.

Ở cùng lúc khi vô số pháp tắc ngưng tụ thành thực chất, hóa thành dị tượng, đủ loại kẽ hở không gian, lối đi vượt giới, bí cảnh thời thượng cô các loại rời rít hiện ra, đại địa các phương cũng đều liên tục xuất hiện dị tượng, hoặc là bí cảnh mở ra, hoặc là dị bảo xuất thế.

Ngay cả chỗ ở sơn môn Phật Viện vốn hết sức thần bí, cũng ở dưới ảnh hưởng này toàn bộ đều hiện ra, lại cũng không có bất kỳ bí mật.

Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh đều cảm giác được loại tình huống này.

Bởi vì chỉ là ở Quận Lâm Giang liền hiện ra ba đạo kẽ hở không gian, thông qua cái kẽ hở này, có thể cảm giác được từng cái thế giới cỡ nhỏ liên tiếp đối diện, có thể là bí cảnh thời thượng cô, cũng có thể là dị bảo không gian.

“Sư Tôn lão nhân gia ông ta, thật sự chính là không gì không thể a!” Bùi Thanh Thư đầy mắt thán phục nói.

“Quả vậy.” Bên trong con ngươi Lý Minh Quỳnh đồng dạng tất cả đều là thán phục, gật đầu nói “Ngươi và ta có thể bái ở môn hạ Sư Tôn, thật là phúc phận không biết đã tu luyện bao nhiêu đời a.”

...

Bên ngoài Hoàng Triều Đại Chu.

Huệ Thế đang mang theo hai đứa đệ tử còn tám bé tìm chỗ mở ra sơn môn cũng nhìn về phía bầu trời.

Hắn nhìn thoáng qua tầng tầng dị tượng cùng vô số đạo ánh sáng liền biết là chuyện gì xảy ra.

“Xích Hồng, Nhạn Minh, cùng sư phụ hướng dị tượng trên trời cao hành lễ.” Huệ Thế nói với hai tên đệ tử bên người, sau đó một mực cung kính hướng vị trí Quận Thành Lâm Giang quỳ xuống lạy.

Xích Hồng cùng Nhạn Minh hai đứa bé trai cũng chỉ mới bảy tuổi, bọn nó đều là trẻ mồ côi, bị Huệ Thế thu dưỡng liền sống ở bên người, để bồi dưỡng như người nối nghiệp sau khi khai tông lập phái.

Hai đứa bé tinh tinh mê mê, mặc dù không biết sư phụ chính mình tại sao bắt chính mình lạy, ánh sáng trên bầu trời, nhưng bọn nó từ trước đến giờ đều rất nghe lời của sư phụ, liền cũng quỳ xuống lạy.

Mà chẳng qua là mới lạy một cái, ánh sáng pháp tắc trên bầu trời thật giống là nhận được cái cảm ứng gì, lại hạ xuống hai tia sáng đem hai đứa bé này bao phủ.

Huệ Thế thấy vậy sững sờ, sau đó liền phát hiện đây là pháp tắc chi lực giúp hai đứa bé tẩy tinh phạt tủy, tăng lên tư chất căn cốt, có thể để cho bọn nó ở con đường tu luyện đi nhanh hơn xa hơn.

“Đa tạ Tiên Tôn!”

...

Hồng Khang đã dẫn thân vào nghĩa quân cũng nhìn thấy ánh sáng pháp tắc trên bầu trời, hẳn từ trong này cảm giác được khí tức sức mạnh của Thôi Hằng, cũng hướng phương hướng Quận Thành Lâm Giang dập đầu hành lễ.

“Chúc mừng Thượng Tiên thần công tiến nhiều!”

...

Trong Thiên Thánh Cung.

Thôi Hằng lơ lửng nhắm mắt ngồi xếp bằng chậm rãi mở hai mắt ra, vào lúc này dị tượng bên ngoài trời đất đã phát triển đến trạng thái tột cùng nhất.

Toàn bộ Thiên Khư Giới đều bắt đầu sinh ra rung động rất nhỏ, chỗ giáp giới Trời và Đất lại bắt đầu xuất hiện từng tầng luồng không khí như hỗn độn, từng tắc từng tắc không gian thậm chí bắt đầu xuất hiện hiện tượng sụp đổ co rút.

Chẳng qua, vào lúc này, ngay tại trong nháy mắt khi Thôi Hằng mở hai mắt ra đó, hết thấy dị tượng đều giống như là vào giờ khắc này dừng lại, sau đó liền bắt đầu nhanh chóng biến mất.

Ánh sáng Nguyên Anh to lớn trong nháy mắt thu hồi, vô số đạo pháp tắc ngưng tụ thành thực chất cùng dị tượng cũng

nhánh chóng tiêu tan, chỉ có những chỗ bí ẩn hiện ra theo lực lượng Nguyên Anh vẫn tồn tại như cũ.

Thôi Hằng đột phá hoàn thành.

Nguyên Anh của hắn đột phá độ cao ba thước ban đầu, tăng đến ba thước một tấc.

Dù chẳng qua là một tác độ cao này, lại để cho hắn đột phá những ràng buộc cảnh giới, bước chân vào Nguyên Anh trung kỳ, đồng thời mang đến cho hắn biến hóa long trời lở đất.

Đầu tiên là bản chất pháp lực tăng lên, hiện tại hắn so sánh với chính mình ở Nguyên Anh sơ kỳ, giống như là từ con kiến biến thành con voi, thôi ngậm khí là có thể hủy diệt thân thể chính mình ở Nguyên Anh sơ kỳ.

Đương nhiên, giết là không giết chết, cũng khó mà ngăn cản Nguyên Anh chạy thoát.

Bởi vì sau khi Nguyên Anh thoát thể có khả năng phi độn hư không, trong nháy mắt là có thể vượt qua khoảng cách cực kỳ xa xôi, đừng nói là Nguyên Anh trung kỳ, coi như là Nguyên Anh hậu kỳ đều không nhất định có thể đuổi theo kịp Nguyên Anh sơ kỳ.

Người tu tiên Nguyên Anh kỳ quá khó khăn bị giết chết.

Cái này dù sao chẳng qua là đột phá cảnh giới nhỏ, có thể có tăng lên như vậy, Thôi Hằng đã vô cùng hài lòng.

Mà càng để cho hắn hài lòng là sau khi đột phá đến Nguyên Anh trung kỳ, lấy được một thân thông trời sinh.

Có thể dựa theo “Kiến thức” tự thân tìm tòi học tập đến —— Luyện Hư Thành Thực!

Chương 415: Kết cục của Thiên Thánh Chí Tôn (1)

Như thế nào là Luyện Hư Thành Thực?

Chính là dựa vào hiểu biết của tự thân đối với cấu tạo vật chất, cùng với cảm ngộ đối với phép tắc, trực tiếp đem một loại sự vật sáng tạo ra.

Tỷ như một ít thần dược tiên thảo trân quý, hoặc là thiên tài địa bảo cần để chế tạo binh khí pháp bảo vân vân.

Chỉ cần có đủ hiểu biết đối với những thứ này, hễ liền có thể dựa vào khả năng không chế đối với phép tắc của lực lượng Nguyên Anh, vô căn cứ ngưng tụ tạo thành những thứ vật chất này, dùng cái này để làm ra hiệu quả tương tự với tạo ra vật chất từ trong chân không.

Trên bản chất thật ra là dùng lực lượng phép tắc can thiệp vào vật chất.

Coi đây là nòng cốt, còn có thể diễn sinh ra một ít pháp thuật can thiệp vào kết cấu của vật chất.

Tỷ như các loại hoá đá thành vàng, biến người thành vật.

Đơn giản mà nói, Thôi Hằng bây giờ chỉ cần có đầy đủ hiểu biết đối với bản thân Phá Giới Phi Toa, cùng với tài liệu cần thiết, liền có thể vô căn cứ chế tạo ra một chiếc Phá Giới Phi Toa, cũng có thể trực tiếp đem một người biến thành một cục đá, biến thành một ngọn núi, hoặc là biến thành mèo, biến thành chó.

Chẳng qua, đây vẫn là thần thông trên cấp độ vật chất, cũng không thâm nhập cấp độ liên quan đến phép tắc đại đạo, cùng “Luyện giả thành thật” đem khái niệm hư ảo hoá thành chân thật còn có khoảng cách không nhỏ.

Cũng không tính là thủ đoạn quá mức cao thâm.

Nhưng đối với Thôi Hằng mà nói, lại là tương đối thực dụng, hễ ở trong Thiên Thánh Cung lật xem một ít điển tịch, đã có đầy đủ hiểu biết đối với Phá Giới Phi Toa.

Tùy thời cũng có thể chế tạo ra một chiếc Phi Toa mới.

Trừ những đó ra, hễ còn có thể chế tạo một ít linh tài trân quý chỉ có ghi lại ở trong điển tịch, thử nghiệm luyện chế một ít đan dược hoặc là chế tạo một ít pháp bảo binh khí, dùng cái này để tăng cường thực lực của mình.

Hơn nữa học tập luyện đan cùng chế tạo binh khí pháp bảo cũng tương tự thuộc về tìm tòi thứ không biết, còn có thể tăng

lên tu vi Nguyên Anh tự thân.

Có thể nói là một công đôi việc.

“Chúc mừng Thượng Tiên thần công đại thành!”

Lúc này Thiên Thánh Chí Tôn thấy Thôi Hằng đã kết thúc đột phá, liền quỳ trên đất quỳ bái.

Bởi vì hần bây giờ đã tin chắc Thôi Hằng nhất định là so với Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất cường đại vô số lần, cho nên hần cũng sẽ không lại xưng hô Thánh Tôn.

Mà là đôi thành gọi Thượng Tiên.

Gọi Thượng Tiên tóm lại là sẽ không sai.

Thôi Hằng thì là có chút buồn cười mà nhìn về phía Thiên Thánh Chí Tôn quỳ dưới đất, thần công đại thành lời này nghe hơi có chút hài hước, ngay sau đó hần khẽ gật đầu một cái nói: “Đứng lên đi, ta không giết ngươi.”

“Đa tạ Thượng Tiên, đa tạ Thượng Tiên!” Thiên Thánh Chí Tôn nhất thời vui mừng quá đôi, liên tục bái lạy nói cảm ơn.

“Chẳng qua, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha.” Thôi Hằng bỗng nhiên lại bổ sung một câu.

“...” Nụ cười trên mặt Thiên Thánh Chí Tôn tức thì liền cứng lại, động tác bái lạy đều dừng ở giữa không trung, sau đó hần lộ ra nụ cười so với khóc còn khó coi hơn “Tùy ý thượng tiên xử lý.”

“Như thế tốt lắm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Tiếp đó, ngươi đi ra bên ngoài Thiên Thánh Cung, đi đem những linh tính chúng sinh ngưng tụ trong những Thiên Lộ Tinh Thạch hiến tế kia hấp thu, tranh thủ đột phá trở thành Vô Cực Kim Tiên.”

“Hả?” Thiên Thánh Chí Tôn nghe vậy ngạc nhiên không hiểu, có chút mê mang mà nhìn về phía Thôi Hằng, không hiểu đây là muốn làm gì.

“Chờ sau khi ngươi đột phá trở thành Vô Cực Kim Tiên, ta liền đem Bất Tử Chân Tính bên trong cơ thể ngươi tách ra.” Thôi Hằng kiên nhẫn giải thích “Chờ sau khi ta đem Bất Tử Chân Tính của ngươi nghiên cứu một phen, sẽ trả lại cho ngươi.”

“Cái này, cái này, tạ...” Thiên Thánh Chí Tôn há to miệng, sắc mặt trở nên trắng bệch, nhưng cuối cùng vẫn là cúi đầu, một mực cung kính nói “Thượng tiên có thể tha cho tính mạng của ta đã là Đại Nhân Đại Từ, toàn bằng Thượng Tiên sắp xếp.”

“Ừ, đã như vậy... ” Thôi Hằng gật đầu một cái, lại bổ sung “Như vậy đi. Chờ sau khi ta đem Bát Tử Chân Tính trả lại cho ngươi, sẽ ở trên thân thể ngươi làm một đạo pháp thuật, cho ngươi coi như Linh Thú Thủ Giới, trấn thủ Thiên Khư Giới hai ngàn năm.”

Linh, Linh Thú Thủ Giới? ?

Thiên Thánh Chí Tôn nghe có chút ngây ra, lần này là hoàn toàn không hiểu Thôi Hằng là có ý gì.

Chẳng qua, hắn cũng không dám lại tiếp tục hỏi tiếp.

Rất sợ Thôi Hằng lại nghĩ đến cái điều khoản bổ sung gì.

Sau đó, hai người liền cùng đi ra khỏi Thiên Thánh Cung, lại thấy bên trên đạo cánh cửa ánh sáng nối liền trời đất kia xuất hiện một tia kẽ hở.

“Kẽ hở? !”

Thiên Thánh Chí Tôn nhất thời kinh hô lên, sợ hãi nói “Thượng Tiên, nơi này, nơi này có cái khe, một tia dấu ấn liên lạc kia trên người ta sẽ bị người của Sùng Dương Tinh tra được.”

Chương 416: Kết cục của Thiên Thánh Chí Tôn (2)

Đối với Cửu Tử Thiên Môn của Sùng Dương Tinh, hẳn vẫn là vô cùng kiêng kỵ.

Đó dù sao cũng là tông môn tồn tại Thánh Tôn Vạn Pháp Quy Nhất.

Mặc dù thời gian đã qua 6700 năm, nhưng chuyện này cũng không hề đủ để cho rằng Thánh Tôn biến mất, cửu hận ban đầu hơn phân nửa vẫn tồn tại.

“Là bị dị tượng lúc ta đột phá làm chấn động ra?” Thôi Hằng cũng cau mày nhìn về phía một tia kẽ hở kia.

Đồng thời hắn giơ tay chỉ vào, trong nháy mắt liền đem một tia kẽ hở kia chữa trị hoàn chỉnh.

Sau đó lại ở trên người Thiên Thánh Chí Tôn làm ra mấy đạo Cẩm Chế, phong cấm dấu ấn này.

“Được rồi, đi thôi.” Thôi Hằng chỉ chỉ nắm lấy cánh cổng ánh sáng.

Chờ đem khối Bất Tử Chân Tinh này bọc ra, lại đem dấu ấn liên hệ bên trong phá hủy liền không có vấn đề.

“Vâng, dạ!” Thiên Thánh Chí Tôn vội vàng gạt đầu, thủ đoạn Thôi Hằng mới vừa tiện tay liền chữa trị lỗ hổng ở cánh cổng ánh sáng mang đến cho hắn rung động không nhỏ.

Đây chính là cánh cổng ánh sáng do linh tính chúng sinh cùng quốc vận chi khí ngưng tụ mà thành, trên lý thuyết mà nói thì không cách nào dùng sức người chữa trị, nhưng ở trong tay Thôi Hằng lại là không phí nhiều sức liền được chữa trị.

Quá mức kinh người!

Không hổ là đại năng tối cao vượt qua Vạn Pháp Quy Nhất Thánh Tôn, hư hư thực thực là cảnh giới đệ thất Tiên Giới!

Trong lòng Thiên Thánh Chí Tôn lại một lần nữa cảm thán, vừa điều chỉnh tâm tình, vừa hướng cánh cửa ánh sáng kia vọt tới, chuẩn bị đi qua cường hóa Bất Tử Chân Tinh, đột phá cảnh giới trước mặt, trở thành Vô Cực Kim Tiên.

Thôi Hằng mắt nhìn Thiên Thánh Chí Tôn xông vào cánh cổng ánh sáng, sau đó hắn liền từ không trung chậm rãi đáp xuống trước mặt Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh.

“Sư Tôn, ngài mới vừa rồi là đột phá cảnh giới?” Bùi Thanh Thư không nhịn được dò hỏi.

Lý Minh Quỳnh cũng đứng ở một bên, vô cùng tò mò nhìn Thôi Hằng, nàng cũng là đầy bụng nghi ngờ muốn hỏi.

“Không sai.” Thôi Hằng mỉm cười nói “Hơi có một chút điềm tiến bộ.”

“Chúc mừng Sư Tôn!”

“Chúc mừng Sư Tôn! !”

Hai người trăm miệng một lời mà chúc mừng.

Sau đó, Lý Minh Quỳnh lại nhìn Thiên Thánh Chí Tôn xa xa một chút, hơi nghi hoặc hướng về phía Thôi Hằng hỏi “Sư Tôn, ngài đây là muốn thả cái tên Thiên Thánh Chí Tôn này sao?”

“Thả? ” Thôi Hằng khẽ cười lắc đầu một cái, nói với hai người “Đồ bỏ đi lợi dụng xong rồi, trước hết để cho hấn làm Linh Thú Thủ Giới hai ngàn năm rồi hãy nói.”

“Linh Thú?”

“Linh Thú Thủ Giới?”

Lý Minh Quỳnh cùng Bùi Thanh Thư nghe vậy trở mắt nhìn nhau, đều hiểu Thôi Hằng có ý gì.

Vừa lúc đó, trên trời bỗng nhiên sáng lên kim quang vô cùng chói mắt, ý vị bất tử bất diệt chỉ một thoáng liền tràn đầy toàn bộ thiên địa, có một đạo khí tức vô cùng cường đại đang nhanh chóng kéo lên cao.

Thiên Thánh Chí Tôn đang đột phá!

“Sư Tôn, hấn đột phá, hấn muốn vượt qua cảnh giới Kim Tiên rồi? ! ” Bùi Thanh Thư vô cùng khiếp sợ nhìn một màn phía xa này.

“Sư Tôn, Thiên Thánh Chí Tôn đột phá! ” Lý Minh Quỳnh cũng hết sức ngạc nhiên.

“Không cần cuống cuống.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, không có tiếp tục giải thích, mà là lẳng lặng chờ đợi Thiên Thánh Chí Tôn hoàn thành đột phá, thuận lợi trở thành một tên Vô Cực Kim Tiên mới mẻ.

Sau đó, hấn giơ tay vô tới, Thiên Thánh Chí Tôn mới vừa đột phá đều còn chưa kịp hăng hái liền bị hút đi qua.

Cùng lúc đó, lực lượng toàn thân Thiên Thánh Chí Tôn cũng trong nháy mắt bị phong cấm, thậm chí ngay cả thân thể đều không cách nào nhúc nhích, chỉ còn lại ngũ quan trên mặt coi như có chút tác dụng.

“Thượng Tiên, ta...” Thiên Thánh Chí Tôn theo bản năng muốn mở miệng cầu xin tha thứ.

Nhưng lời nói đều chưa nói xong, hắn cũng cảm giác được sức mạnh trong cơ thể mình đang không tự nhiên mà hội tụ.

Ngay sau đó, hết thảy sức mạnh trong cơ thể Thiên Thánh Chí Tôn gần như là trong nháy mắt bị móc sạch, hóa thành một vệt kim quang bay ra ngoài, rơi xuống trong lòng bàn tay Thôi Hằng.

Sau đó đạo kim quang này liền ngưng tụ thành một viên tinh thể trong suốt, phía trên có đường vân màu vàng rậm rạp chằng chịt.

Cùng cái viên Bất Tử Chân Tính lúc trước lấy được ở Tam Dương Đạo Nhân bên kia đến so sánh, một khối này rõ ràng phải mạnh mẽ hơn nhiều, đơn thuần theo năng lượng ẩn chứa mà nói, đã tương đương với một phân mười Kim Đan đại thành bình thường.

Chính là Bất Tử Chân Tính hội tụ linh tính chúng sinh sau khi được cường hóa.

Thôi Hằng đem một viên Bất Tử Chân Tính hình dáng tinh thể trong suốt này thả ở lòng bàn tay, quan sát tỉ mỉ, chỉ chốc lát sau, như có điều suy nghĩ nói: “Thì ra là như vậy, không trách phương thức đột phá Vạn Pháp Quy Nhất cũng là lấy Bất Tử Chân Tính làm trụ cột...”

Chương 417: Canh Kim Bạch Hồ, Thủ Giới Linh Thú

Thôi Hằng ở trong Thiên Thánh Cung lấy được phương thức đột phá cảnh giới đệ lục Tiên Giới Vạn Pháp Quy Nhất.

Nguyên lý rất đơn giản, chính là đem pháp tắc chi lực in dấu trên Bát Tử Chi Thân luyện vào trong Bát Tử Chân Tính.

Đây chính là cái gọi là “Vạn Pháp Quy Nhất”.

Bây giờ Thôi Hằng thông qua kiểm tra khối Bát Tử Chân Tính tầng thứ Vô Cực Kim Tiên trong cơ thể tên Thiên Thánh Chí Tôn này, phát hiện bên trên khối Bát Tử Chân Tính này đã có một tia linh tính tương đối yếu ớt, giống như là một cái sinh mạng đang dưng dục.

Có thể nói là Nguyên Anh nhược hóa vô số lần.

Nhưng dù là sức mạnh yếu ớt như vậy, bản chất của nó cũng đã vượt qua lực lượng Kim Tiên ban đầu.

Vì vậy, ở sau khi trở thành Vô Cực Kim Tiên, chỉ cần để cho Bát Tử Chân Tính trong cơ thể đạt được đầy đủ pháp tắc chi lực, liền có thể xúc tiến bản chất sinh mạng tự thân tăng lên, từ đó đạt tới cảnh giới cao hơn, đạt được lực lượng càng thêm cường đại.

Cái này nhìn qua dường như không có vấn đề gì, là một loại ý nghĩ tu luyện tương đối thường gặp.

Tức là đem sức mạnh phân tán thống nhất cô đọng lại, đồng thời lấy linh tính tầng thứ cao hơn coi như ngòi nổ, tiến hành tăng lên đối với bản chất sinh mạng.

Trên thực tế, nếu như Bát Tử Chân Tính là võ giả chính mình tu luyện ra được mà nói, đây đúng là không có vấn đề gì.

Nhưng vấn đề chính là ở chỗ trên Bát Tử Chân Tính rõ ràng có vết tích nhân tạo.

Đây là vật người tạo ra!

Hơn nữa ở trong quá trình tu luyện, là cần tiêu hóa thứ tạo vật như vậy mới có thể đột phá trở thành Kim Tiên.

Cái này thì ý nghĩa, từ cảnh giới Kim Tiên này bắt đầu, võ giả đi con đường này tiến hành hết thấy tu luyện, thành tựu cuối cùng đều không phải là tự thân.

Mà là một khối Bát Tử Chân Tính trong cơ thể này.

Khi võ giả đi con đường này đạt tới cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất, hết thấy tu luyện tự thân toàn bộ đều tụ tập ở bên

trên khối Bất Tử Chân Tính này.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, vào lúc này thân xác võ giả đã không có ý nghĩa tồn tại gì.

Giá trị tồn tại duy nhất của tự thân, chính là khối Bất Tử Chân Tính.

“Vật này, dường như có thể dùng để luyện chế linh bảo a.”

Ánh mắt Thôi Hằng nhìn chăm chú khối Bất Tử Chân Tính trong tay, trong đầu lưu chuyển đủ loại suy nghĩ.

Hắn đã chắc chắn, loại phương thức tu luyện lấy Bất Tử Chân Tính là tất cả nòng cốt này tuyệt đối là có vấn đề, tuyệt đối là phương pháp một vị nhân vật nào đó tận lực sáng tác đi ra ngoài.

Người có thể làm được loại chuyện như vậy, tuyệt đối không phải Thánh Giả.

Dù sao, theo điển tịch trong Thiên Thánh Cung ghi lại đến xem, ban đầu võ giả trên Cửu Tiêu Vân Thiên Giới, cùng với Sùng Dương Tinh, Thái Hồng Tinh cũng là tu luyện loại phương thức này.

Những chỗ này không thiếu Thánh Giả đã đạt đến cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất.

“Nhật định là có tồn tại trên Thánh Giả núp trong bóng tối bố trí hết thảy.” Ánh mắt Thôi Hằng có chút tỏa sáng, thâm nghĩ trong lòng “Loại phương thức tu luyện có vấn đề này phạm vi ảnh hưởng quá lớn.

“Nếu như có thể tra rõ mà nói, sợ rằng có thể để cho tu vi Nguyên Anh của ta một bước lên trời, trực tiếp đột phá đến Nguyên Anh đỉnh phong a. Chẳng qua, tồn tại có thể mưu đồ loại đại sự này sợ rằng ít nhất tương đương với Nguyên Anh, thậm chí khả năng mạnh hơn.

“Không thể lỗ mẫn, không thể mù quáng đi điều tra, vẫn là phải từ từ mưu tính, tranh thủ trong thời gian kế tiếp, đem tu vi tăng lên tới Nguyên Anh hậu kỳ, lại nếm thử đi trong tình không tìm tòi.”

Tâm niệm đã định, hắn liền cong ngón búng ra, cầm Bất Tử Chân Tính trong tay trả lại cho Thiên Thánh Chí Tôn.

Thiên Thánh Chí Tôn nguyên bản vốn đã có chút tuyệt vọng bỗng nhiên cảm giác Bất Tử Chân Tính trở về, nhất thời vui mừng quá đỗi, vội vàng tĩnh tâm quan sát bên trong thân thể, thử đem Bất Tử Chân Tính tiêu hóa.

Nhưng khối Bất Tử Chân Tính này động tác so với chính hắn còn nhanh hơn, trở về đến trong cơ thể trong nháy mắt liền

hoàn toàn dung hợp, để cho hãn tại chỗ khôi phục được tầng thứ Vô Cực Kim Tiên.

“Chuyện này...” Thiên Thánh Chí Tôn không khỏi sửng sốt, chính hãn đều không nghĩ tới Bất Tử Chân Tính lại sẽ nôn nóng trở về như vậy, hoàn toàn không cần hãn làm bất kỳ chuẩn bị gì.

“Không cần ngạc nhiên.” Thôi Hằng thấy vậy cười cười nói “Khôi Bất Tử Chân Tính này đã cắm rễ vào trong cơ thể của người, tại trước khi vội vàng đem tất cả thành quả tu luyện của người đều cướp đoạt, thì sẽ cùng người vô cùng thân thiện.”

“Cái gì?!” Thiên Thánh Chí Tôn nghe vậy tức thì trợn mắt, trong lòng không khỏi cảm giác một trận khủng hoảng, đang còn muốn hỏi, lại thấy Thôi Hằng đứng ở cách đó không xa bỗng nhiên giơ tay lên hướng hãn chỉ một cái.

“Biến hóa!” Thôi Hằng hời hợt nói, ánh mắt trầm tĩnh như nước, giống như là đang làm một chuyện hết sức bình thường.

Nhưng ngay khi hai chữ “Biến hóa” này nói ra ——

Thiên Thánh Chí Tôn mới vừa đột phá trở thành Vô Cực Kim Tiên bỗng nhiên không tự chủ được nằm trên đất, trên người nhanh chóng dài ra lông trắng đen đan xen, trên mặt cũng bắt đầu dài ra lông, lỗ tai biến hình đồng thời cũng nhanh chóng hướng lên phía trên di chuyển.

Thân hình của hãn chính là nhanh chóng nhỏ đi, tay chân dần dần dài ra đậm thịt cùng móng nhọn, góc độ cong của tứ chi cũng phát sinh biến hóa, phía sau còn mọc ra một cái đuôi thật dài.

Thiên Thánh Chí Tôn vạn phần hoảng sợ, hãn muốn kêu lên, nhưng âm thanh cuối cùng ra khỏi miệng là “Meo meo”

Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh đứng ở một bên trợn mắt hộc mồm, đây mắt không thể tin nhìn trạng thái của Thiên Thánh Chí Tôn lúc này, gần như đều phải hoài nghi mình có phải hay không sinh ra ảo giác.

Vị Vô Cực Kim Tiên mới lên cấp này, bây giờ lại biến thành một con mèo!

Một cái con mèo nhỏ lông trắng viền đen, bộ dáng non nớt đáng yêu.

” Meo meo! Meo meo! Meo meo! !”

Thiên Thánh Chí Tôn muốn nói, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ, nhưng vô luận nó gào thét như thế nào, đều chỉ có thể phát ra loại thanh âm meo meo này.

“Sư Tôn, cái này, đây là?” Bùi Thanh Thư mặt đầy kinh hãi nhìn về phía Thôi Hằng, không nhìn được dò hỏi “Ngài là đem Thiên Thánh Chí Tôn biến thành một con mèo?”

“Trên đời lại còn có thần thông như vậy sao?” Lý Minh Quỳnh cũng nhìn về phía Thôi Hằng, muốn phải tìm kiếm câu trả lời.

Mới vừa rời một màn này, mang đến cho hai người bọn hấn rung động cực lớn.

Thôi Hằng biểu lộ ra loại thủ đoạn này, dưới cái nhìn của bọn họ thật sự là quá khoa trương.

Một vị Vô Cực Kim Tiên đủ để xưng hùng toàn bộ Thiên Khư Giới, trong nháy mắt biến thành một con mèo nhỏ vô cùng yếu ớt.

Cái này so với trong nháy mắt giết đội phương còn mang đến cho người rung động lớn hơn quá nhiều.

“Đây không phải là mèo.” Thôi Hằng khẽ gạt đầu một cái, hướng con mèo nhỏ này đưa tay phải ra, đem bàn tay mở ra, ra hiệu nó đi lên.

“...” Thiên Thánh Chí Tôn trong mắt như cũ tràn đầy kinh hoàng, đối với Thôi Hằng ra hiệu hấn tự nhiên không dám cự tuyệt, vội vàng tung người nhảy lên, nhảy tới trên bàn tay Thôi Hằng.

“Thật ra thì đây là một con Bạch Hồ.” Thôi Hằng kéo kéo con mèo nhỏ trong tay, mỉm cười nói “Ta đem thân thể Thiên Thánh Chí Tôn tiên hành xây dựng lại, để cho hấn trở thành một con Bạch Hồ trời sinh vốn có Canh Kim Chi Lực.

“Lực lượng Vô Cực Kim Tiên vẫn ở trong cơ thể của nó, nhưng không thể tùy tiện vận dụng, chỉ có thể từng chút đem lực lượng Vô Cực Kim Tiên chuyên hóa thành Canh Kim Chi Lực của chính nó, dùng cái này để đạt được sức mạnh.

“Dĩ nhiên, ở lúc cần thiết, nó cũng có thể mượn Thiên Thánh Cung, tạm thời vận dụng sức mạnh Vô Cực Kim Tiên, chẳng qua là sẽ tồn tại hạn chế nhất định.

“Sau đó hai ngàn năm, nó sẽ xem như Linh Thú Thủ Giới trấn giữ Thiên Thánh Cung, canh giữ toàn bộ Thiên Khư Giới. Hai ngàn năm sau, nó liền giành lấy tự do, có thể khôi phục lại thân người.”

Chương 418: Có ánh sao từ phương Bắc rơi xuống (1)

“Meo meo!”

Thiên Thánh Chí Tôn biến thành Bạch Hồ phát ra âm thanh, nó muốn nói, nhưng chỉ có thể kêu như vậy.

“Chờ người bước đầu nắm giữ Canh Kim Chi Lục, luyện hóa xương mu, liền có thể nói chuyện bình thường.” Thôi Hằng nói với Thiên Thánh Chí Tôn “Đây coi như là một lần thí nghiệm của ta, cũng là một tràng cơ duyên của người, có thể nắm lấy hay không, thì nhìn chính người.”

Cái thí nghiệm này chia làm hai bộ phận.

Một trong số đó đó là có thể hay không để cho Bất Tử Chân Tính Phản Bản Quy Nguyên, hóa thành sức mạnh của bản thân người tu luyện.

Hai chính là có thể hay không dựa vào thần thông Luyện Hư Thành Thực, chế tạo ra Linh Thú sẵn có pháp tắc lực lượng nhất định.

Cái trước là vì tìm tòi bản chất nòng cốt của Bất Tử Chân Tính, cái sau là vì chứng không càng sâu đối với thần thông chính mình nắm giữ, cùng với đi sâu vào ứng dụng đối với pháp tắc chi lực.

Dựa theo Thôi Hằng tính toán, nếu như cái loại thử nghiệm tạo ra Linh Thú này có thể thành công, tiếp theo hẳn liền có thể bắt đầu tìm tòi đem pháp tắc chi lực giao phó cho cho tàn hồn, đi phương pháp Phong Thân.

Tìm tòi thứ không biết, tìm tòi lĩnh vực hướng đi mới, đều là con đường tu luyện của Nguyên Anh kỳ.

Thiên Thánh Chí Tôn vào lúc này cũng biết vận mệnh của mình, hẳn cúi đầu ở trên bàn tay Thôi Hằng trầm mặc một hồi, liền gật đầu nói: “Meo meo meo! !”

Đây là đã quyết tâm thần phục với Thôi Hằng, dự định tiếp theo cứ dựa theo mệnh lệnh của Thôi Hằng đi làm Linh Thú Thủ Giới.

“Như vậy tốt lắm.”

Thôi Hằng gật đầu cười nói, đồng thời đưa bàn tay nhẹ nhàng hướng lên trên khẽ kéo, hư không trong nháy mắt mở ra, mở ra con đường đi chỗ giao giới giữa Trời và Đất.

Ngay sau đó, cái con Tiểu Bạch Hồ này liền phi thân lên, trôn vào trong đó.

Từ nay về sau, người đi bất kỳ con đường nào đi tới Thiên Khư giới, đều ngay đầu tiên liền gặp gỡ con Linh Thú Thủ Giới này ngăn trở.

...

Thiên Thánh Chí Tôn rốt cuộc có chỗ đi của nó, tràng biên cố bởi vì chín đại Tiên Môn mà nhắc lên hôm nay, cuối cùng là có một kết thúc.

Nhưng Thôi Hằng vẫn còn chưa đem điển tịch tồn trữ trong Thiên Thánh Cung xem xong.

Trong Thiên Thánh Cung số lượng điển tịch rất nhiều, gọi là rộng lớn như biên, muốn phải đem các loại tất cả đều lật xem xong, cũng không phải là chuyện một sớm một chiều.

Vì vậy, sau khi xử lý xong chuyện bên này, hắn liền định tiến vào Thiên Thánh Cung dốc lòng lật xem điển tịch, dùng cái này tới gia tăng tim tòi đối với thứ không biết của chính mình, từ đó để cho Nguyên Anh đạt được phát triển.

Chờ xem xong điển tịch trong Thiên Thánh Cung, Thôi Hằng dự định trở lại Đạo Nhất Cung, tiếp tục nhìn xem những điển tịch lúc trước không có nhìn xong kia.

Đợi đến lúc điển tịch hai nơi này đều nhìn xong, hắn còn có thể nhìn xem điển tịch chín đại Tiên Môn cùng với tam đại Phật Viện.

Trừ những đó ra, lúc trước khi hắn đột phá Nguyên Anh trung kỳ, lực lượng Nguyên Anh khuếch tán, để cho rất nhiều chỗ bí mật đều hiện ra, bên trong đó cũng có thể dò xét đến rất nhiều chuyện không biết, có thể làm chất dinh dưỡng cho Nguyên Anh lớn lên.

Chẳng qua, tìm tòi những chỗ này Thôi Hằng cũng không tính đích thân đi.

Dù sao, chẳng qua là đọc những thứ điển tịch chưa xem xong kia, liền cần không ít thời gian.

Những chuyện tìm tòi chỗ bí mật này, có thể giao cho Bùi Thanh Thư, Lý Minh Quỳnh đi làm, Huệ Thế đã bắt đầu xây dựng môn phái cũng tương tự có thể đi làm.

Hắn chỉ cần chờ báo cáo là được.

Ngay tại lúc Thôi Hằng dự định tiến vào Thiên Thánh Cung lật xem điển tịch, bắt đầu cuộc sống học tập, Bùi Thanh Thư đi tới trước mặt hắn, một mực cung kính hành lễ.

“Thanh Thư, có chuyện gì?” Thôi Hằng mỉm cười dò hỏi, đồng thời đánh giá tên đệ tử này của mình.

Sau khi trải qua một lần pháp tắc hiện ra lúc trước, Bùi Thanh Thu đã từ cảnh giới Huyền Tiên ban đầu đột phá trở thành Thái Nhất Huyền Tiên.

Hơn nữa, bởi vì Chân Thân võ đạo vốn là có Bất Hủ Kim Tính, tiếp theo hẳn chỉ cần làm từng bước tu luyện trở nên mạnh mẽ, liền có thể một cách tự nhiên đột phá trở thành Kim Tiên.

Không cần dùng Bất Tử Chân Tính.

“Sư Tôn, đệ tử có một chuyện muốn nhờ.” Bùi Thanh Thu cung kính nói “Đệ tử muốn Sư Tôn đem con đưa đi một cái địa phương tràn đầy nguy cơ, hơn nữa thường xuyên yêu cầu chiến đấu.”

“Ồ?” Thôi Hằng nghe vậy hơi có chút kinh ngạc, ngay sau đó liền bình tĩnh, mỉm cười nói “Xem ra con đã hiểu chính mình tiếp theo phải làm thế nào tu luyện, phải làm sao trở nên mạnh mẽ.”

“Ừm.” Bùi Thanh Thu thần sắc nghiêm túc gật đầu nói “Đệ tử chỉ có chiến đấu không ngừng, không ngừng trui luyện Chân Thân võ đạo của mình, mới có thể trở nên mạnh mẽ, mới có thể đột phá đến cảnh giới cao hơn.”

“Rất tốt.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, lại nhìn về phía Lý Minh Quỳnh, dò hỏi “Minh Quỳnh, con là sư tử của hẳn, đối với chuyện này con thấy thế nào?”

“Đệ tử... Đệ tử ủng hộ ý tưởng của sư đệ.” Lý Minh Quỳnh tựa như là có chút do dự, nhưng cuối cùng vẫn là bày tỏ đồng ý.

“Sư tử là có bản khoản gì sao?” Bùi Thanh Thu nghe được giọng điệu của nàng, hơi kinh ngạc hỏi.

“Chín đại Tiên Môn chưa san bằng, tam đại Phật Viện cũng vẫn tồn tại như cũ...” Lý Minh Quỳnh quay đầu nhìn về phía hẳn, trầm giọng nói “Ta hy vọng sư đệ người có thể lưu lại giúp ta, chờ xử lý xong những thứ này sau đó mới rời đi cũng không muộn?”

“À? Thì ra là nói cái này.” Bùi Thanh Thu nghe vậy nhất thời liền nở nụ cười, gật đầu nói “Sư tử quá lo lắng, thật ra thì ta vốn liền định trước giúp người xử lý xong những phiền toái này, sau đó còn phải dạy dỗ hậu bối trong nhà một đoạn thời gian, sẽ không trực tiếp rời đi.”

“... Như vậy sao?” Lý Minh Quỳnh có chút ngượng ngùng nói.

“Ừ, như vậy, ta sẽ cho các con một trăm năm, hết thấy đều chờ trăm năm sau mới quyết định.” Thôi Hằng mỉm cười nói

“Vừa vặn sư phụ cũng cần thời gian để đọc diên tịch.”

“Đa tạ Sư Tôn.” Lý Minh Quỳnh vội vàng nói cảm ơn.

“Vâng, Sư Tôn!” Bùi Thanh Thư đối với chuyện này cũng không có điều gì dị nghị.

“Vậy liền như vậy.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, nói với hai người “Tiếp theo ta sẽ bế quan tiêm tu, chỉ thỉnh thoảng sẽ xuất quan, Hỏa Ngũ sẽ lưu lại nơi này, giúp các con xử lý một vài vấn đề.

“Nếu mà gặp phải cái chuyện gì cần nhân thủ, cũng có thể đi tìm Huệ Thế, thực lực của hắn đã không yếu, Hỏa Nhị cũng ở bên cạnh hắn, có thể giúp được các con không ít chuyện.

“Ngoài ra, trong thiên địa xuất hiện không ít chỗ bí mật, các con cũng có thể phái người tới dò xét, đem tin tức thu hoạch hoặc là phát hiện ghi lại, chờ khi ta xuất quan hướng ta báo cáo.”

“Phải! Sư tôn!” Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh hai người trầm miệng một lời nói.

Ngay sau đó, Thôi Hằng liền rời khỏi nơi này, phi thân lên, mang theo Thiên Thánh Cung đi chỗ giao giới giữa Trời và Đất, biến mất ở bầu trời Quận Lâm Giang.

Sau đó liền tiến vào bên trong tiếp tục lật xem diên tịch.

Chương 419: Có ánh sao từ phương Bắc rơi xuống (2)

Sau khi Thôi Hằng bế quan, Thiên Khu Giới cũng không yên ả.

Mặc dù Cửu lão Tiên Môn đều đã bỏ mình, nhưng chín đại Tiên Môn vẫn có đông đảo Thiên Tiên thậm chí là Thiên Quân, thực lực không tính là nhỏ yếu.

Bọn họ còn trong bóng tối liên hiệp tam đại Phật Viện, thu được lực lượng của Phật môn chống đỡ.

Bồ Đề Chính Quả Phật tương đương với Huyền Tiên, cùng với Đại Bồ Đề Chính Quả Phật tương đương với Kim Tiên lần lượt xuất hiện, số lượng cũng không hề ít, lại có thể nhiều lần kháng cự tiến công của Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh.

Song phương trong đó giằng co thời gian ba năm.

Mặc dù trong thời gian ba năm này hai người Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh thành công khuyên hàng Chu Thiên Tinh Đầu Các cùng Ngự Thú Tiên Môn trong chín đại Tiên Môn, bảy đại Tiên Môn còn dư lại đã không đáng để lo, nhưng lực lượng nòng cốt của đối phương thật ra là Đại Bồ Đề Chính Quả Phật của tam đại Phật Viện, không giải quyết được điểm này, nên cái gì cũng không giải quyết được.

Vì vậy, ở sau khi giằng co ba năm, Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh quả thực không thể nhịn được nữa, không thể làm gì khác hơn là mời tới Hòa Ngũ, để cho con Cửu Hỏa Viêm Long đã tương đương với Kim Đan đại thành này ra tay.

Kết quả chính là bẻ gãy cành khô, càn quét hết thảy.

Cảnh giới chênh lệch mang đến ưu thế thật sự là quá lớn, những Đại Bồ Đề Chính Quả Phật vô cùng mạnh mẽ kia ở trước mặt Hòa Ngũ toàn bộ đều giống như giấy dán, vừa gặp mặt đã chống đỡ không được.

Đến đây, bảy đại Tiên Môn trong chín đại Tiên Môn đã bị diệt, hai đại Tiên Môn còn lại cũng đều hoàn toàn thân phục, tự động giao ra chỗ ở sơn môn, cùng với hết thảy tài sản, vào Hoàng Triều Đại Chu thành lập Học Phủ Võ Đạo, chỉ truyền thụ võ công, không lại xây dựng tông môn.

Kể từ đó, toàn bộ điển tịch cùng bảo vật ẩn tàng trong chín đại Tiên Môn cùng tam đại Phật Viện được thu nhận vào bảo khố hoàng cung Đại Chu.

Đồng thời chép ra một phần bản phụ tồn trữ trong nhà họ Bùi ở Lâm Giang.

Chờ đợi sau khi Thôi Hằng xuất quan tiên hành lật xem.

Ngoài mặt đến xem, nhân tố không ổn định trong Thiên Khư Giới tựa hồ cũng đã bị tiêu diệt.

Nhưng trên thực tế khoảng cách ổn định này còn rất xa .

Tạm đại Phật viện cũng còn khá, cơ bản đều là ở ẩn lánh đời, đối với công việc thế tục cùng đông đảo môn phái thế gia ít có liên quan, nhưng chín đại Tiên Môn bất đồng, từng cái Tiên Môn đều quản hạt địa vực vô cùng rộng lớn.

Bây giờ chín đại Tiên Môn vừa ngã đổ, phần lớn quyền lực đều thành khoảng không.

Nếu như không thể nhanh chóng đem bộ phận quyền lực này nạp vào trong tay, cũng rất dễ dàng sinh ra rối loạn trên quy mô lớn.

Mà loạn lạc một khi khởi thế, rất khó ngăn cản.

Vì vậy, ở sau khi san bằng chín đại Tiên Môn cùng tam đại Phật viện, Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh liền tìm được Huệ Thế cùng Hồng Khang, thỉnh cầu hai người hỗ trợ chính hợp đồng quyền lực rời rạc dưới trướng chín đại Tiên Môn.

Cái này cũng đúng lúc phù hợp nhu cầu của hai người bọn họ, một người muốn khai tông lập phái, một người muốn khai sáng đất nước, tự nhiên ăn nhịp với nhau, bắt đầu chung sức hợp tác.

Sau đó trong năm mươi năm, Bùi Thanh Thư, Lý Minh Quỳnh, Huệ Thế, Hồng Khang bốn người liền đem phần lớn tinh lực đặt ở phương diện này, cuối cùng mới có thể để cho Thiên Khư Giới trời yên biển lặng, bách tính bốn phương bình an vui sướng.

Sau đó năm mươi năm, bọn họ chính là ở trong lúc củng cố trụ cột, bắt đầu tìm tòi những thứ bí cảnh hiện ra ở các nơi trong thiên địa kia, đem thu hoạch bên trong ghi chép hoặc là sự tình không biết ghi xuống.

Chờ đợi Thôi Hằng xuất quan.

...

Thời gian trôi mau, một trăm năm thoáng qua rồi biến mất.

Bây giờ Trần Oánh đã không còn là tiểu cô nương tham ăn năm đó.

Nàng thiên tư thông minh, tư chất bất phàm, tốc độ tu luyện cực nhanh, cho đến ngày nay đã thành Địa Tiên.

Khoảng cách cảnh giới Thiên Nhân chỉ thiếu một chút xa.

Thân là Tử Vân Kiếm Chủ, cùng với đệ tử xuất sắc nhất trong cùng thế hệ, nàng ở mười năm trước tiếp nhận chức vụ trưởng môn phái Tiên Hà, trở thành một trong mấy người nổi danh nhất trong thiên hạ.

Người giang hồ tôn xưng là “Tử Vân Chân Nhân”.

Chặng qua, Trần Oánh chưa bao giờ vì vậy mà tự mãn, nàng vẫn luôn rất rõ, chút tu vi nhỏ bé của mình không đáng kể chút nào.

Chỉ là tiền bối trong phái, liền có không ít người mạnh hơn chính mình.

Huống chi, ngay từ lúc trăm năm trước, nàng liền tận mắt thấy như thế nào là “Vô địch”!

Chỉ là Địa Tiên, không đáng nói đến.

Vì vậy, Trần Oánh đối với việc tu luyện của mình chưa bao giờ buông lỏng, như cũ duy trì thói quen sáng sớm mỗi ngày đi trong biển mây phun ra nuốt vào tử khí lúc mặt trời mới mọc.

Sáng sớm một ngày này.

Nàng trước sau như một mà đi tới trong mây, đang muốn vận chuyển 《Tiên Hà Kiếm Quyết》 tu luyện, chợt lòng có cảm giác, ánh mắt nhìn hướng phương Bắc xa xa.

Chỉ thấy một đạo kim quang vô cùng sáng chói như sao chổi rơi xuống.

Chương 420: Khí tượng mới ở nhân gian (1)

“Là sao chổi?”

Trần Oánh nhìn bầu trời phương Bắc, mây liểu nhíu lại, trong lòng nổi lên một tia dự cảm chẳng lành, thậm chí nói “Bây giờ kỳ hạn trăm năm buông xuống, chẳng lẽ là Thượng Giới đã xảy ra biến cố gì?”

“Chẳng qua, lấy thực lực tổ sư gia, coi như là ở bên trong Thượng Giới cũng hẳn không người có thể cùng hẳn ngồi ngang hàng, hơn nữa Cửu Hỏa Viêm Long cùng Thủy Thần Sông Hồng đều rất bình thường, tổ sư gia hẳn là vô sự.”

“Nhưng luồng sáng này vẫn là để cho ta cảm thấy vô cùng bất an, giống như là có đại sự gì muốn phát sinh. Chờ sau khi làm xong bài tập buổi sớm hôm nay, liền đi tìm sư tôn thương lượng một chút đi.”

Ở trong mây phun ra nuốt vào tử khí mặt trời mới mọc, từ đó tăng tiến tu vi tự thân, đây chính là bài tập buổi sớm năng kiên trì trên trăm năm, chưa bao giờ gián đoạn qua.

Vì vậy, coi như là trong lòng có chút bất an, nàng vẫn là miễn cưỡng đề xuống phân tâm tình này, giữ vững làm xong bài tập buổi sớm hôm nay.

Sau khi mặt trời mới mọc nhô cao lên không trung, tử khí tiêu tán, Trần Oánh liền trực tiếp rời đi vùng biên mây này, trở về núi Thương Thành.

Rất nhiều đệ tử sau khi thấy nàng đều dừng chân hành lễ.

Bây giờ phái Tiên Hà đã sớm không phải là bộ dáng suy bại trăm năm trước, đệ tử chân truyền đã sớm hơn trăm, đệ tử nội môn cũng có hơn ngàn người, đệ tử ngoại môn từng viện càng là đạt hơn mười ngàn.

Vì thế ở dưới núi Thương Thành đều tạo thành một cái thành trấn to lớn.

Nghiêm nhiên khôi phục thành uy thế đại phái đệ nhất thiên hạ lúc trước.

Điều này liền hấp dẫn nhiều người hy vọng mình có thể bái nhập phái Tiên Hà, mỗi ba năm khi phái Tiên Hà mở lớn sơn môn chiêu thu đệ tử, đều sẽ có vô số nữ tử trẻ tuổi tới tham dự khảo thí.

Nếu không phải là phái Tiên Hà chỉ lấy nữ tử, hơn nữa khảo hạch khảo thí cực kỳ nghiêm khắc, số lượng đệ tử sợ

rằng phải lớn hơn.

“Không biết lần kỳ hạn trăm năm này, tổ sư gia có thể hay không trở về?” Trần Oánh nhìn đông đảo đệ tử trẻ tuổi lui tới, hơi có mấy phần tâm thái muốn tìm tổ sư gia hiển bảo.

“Có điều, bây giờ khẩn yếu nhất vẫn là tra rõ đạo luồng sáng sao chổi kia là chuyện gì xảy ra.”

Ngay sau đó, nàng liền rời đi đỉnh núi Thương Thành, đi đến một tòa sân nhỏ giữa sườn núi phía dưới.

Nơi đó là chỗ ở của sư phụ Trần Oánh, Thanh Nhu Chân Nhân.

70 năm trước, Hà Thanh Nhu thành tựu Địa Tiên, tiếp nhận chức vị chương môn phái Tiên Hà, mười năm trước nàng tu thành Thiên Nhân, liền từ chức chức vị chương môn, truyền cho Trần Oánh.

Từ đó về sau, nàng ngay tại giữa sườn núi núi Thương Thành xây dựng một tòa nhà, ẩn dật hiếm khi xuất hiện, dốc lòng nghiên cứu 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》, tăng cao cảnh giới tu vi.

Trần Oánh sau khi đi tới nơi này, cũng không có lập tức đi vào, mà là trước tiên một mực cung kính hành lễ ở cửa sân nói: “Sư tôn, đệ tử có chuyện quan trọng cầu kiến.”

“Vào đi.” Thanh âm Hà Thanh Nhu từ bên trong truyền tới, ngay sau đó cửa chính sân nhà tự động mở ra, Trần Oánh lúc này mới đứng dậy đi vào.

Toà sân nhỏ này tao nhã mà mộc mạc, khắp nơi đều tràn đầy ý nhị tự nhiên, trong hồ nước có một ngọn giả sơn, mặt trên còn có mây tía lượn quanh, nhìn thân dị phi phàm.

Trần Oánh chẳng qua là đi vào sân cũng cảm giác được một trận tinh thần sáng khoái, cười nhẹ nói: “Sư tôn, ngài xây dựng toà sân này thật đúng là khối đất lành a.”

“Nếu không phải ban đầu người ở nơi này phát hiện một chỗ linh tuyến, sư phụ cũng không có sân nhỏ tốt như vậy.” Hà Thanh Nhu từ trong phòng đi ra, mỉm cười nói “Nhìn người thần thái hấp tấp, là có chuyện gì xảy ra sao?”

“Ừ, đệ tử vừa mới nhìn thấy có ánh sao từ phương Bắc rơi xuống, cảm giác tâm thần có chút không tập trung.” Trần Oánh gạt đầu một cái, sau đó đem cảnh tượng chính mình nhìn thấy lúc trước nói một lần.

“Ánh sao rơi xuống rõ ràng như vậy, quả thật có chút kỳ quặc.” Chân mày Hà Thanh Nhu cũng nhíu lại, hơi nghĩ ngợi sau đó nói “Có thể phái đệ tử đi Phong Châu, viếng thăm ba vị tiên sinh Lưu Lập Đào, Triệu Quảng, Lục Tranh Minh.

“Bọn họ nắm giữ sô lớn con đường tin tức nhân gian, có thể biết được rất nhiều tin tức cùng tình huống không muốn người biết, hẳn có thể cung cấp không ít trợ giúp cho người tra rõ chuyện ánh sao rơi xuống.

“Ngoài ra, người cũng có thể đi Đạo Nhất Cung một chuyến, hỏi thăm một chút Chu chương giáo bên kia đối với cái tình huống này có hiểu rõ hay không, sư phụ thì là đi tìm hai vị tiên bối Hoả Tam Thần Long cùng Thuỷ Thần Sông Hồng, hỏi thăm ý kiến của bọn họ.”

“Ừ, phương pháp của Sư Tôn tốt lắm.” Trần Oánh sau khi nghe, trong lòng an tâm một chút, mỉm cười nói “Đệ tử lúc này liền đi an bài.”

Chương 421: Khí tượng mới ở nhân gian (2)

Phong Châu Châu Phủ bây giờ so sánh với thời kỳ triều đại Đại Tần trước đây phồn hoa hơn quá nhiều.

Dù sao, vị Tể Tướng Ngô Dận, Ngô tiên sinh ân sư của Thái Tổ Hoàng Đế triều đại này chính là từ nơi này đi ra.

Trăm năm trước, Ngô Dận rời đi Phong Châu Châu Phủ, tìm kiếm được Thái Tổ Hoàng Đế còn tám bé.

Từ đó về sau, hắn liền khổ tâm truyền dạy tri thức, phụ tá hắn quật khởi.

Cuối cùng dẫn dắt vị Thái Tổ Hoàng Đế kia từng bước một đánh đổ Đại Tần mục nát, thay trời đổi đất, tái tạo càn khôn, thành lập một cái Hoàng Triều mới tinh.

Đại Ngụy!

Mặc dù sau khi thế cục triều đại mới ổn định, Ngô Dận liền buông ra quyền hành trong tay, cáo lão về quê, nhưng Thái Tổ Hoàng Đế vẫn là đối với hắn nhớ ân có thừa.

Ngô Dận không muốn phong thưởng, Thái Tổ Hoàng Đế lại phong thưởng Phong Châu Châu Phủ thậm chí là toàn bộ Phong Châu.

Thời gian dài tích lũy, liền khiến cho Phong Châu trở thành Châu phồn hoa nhất toàn bộ Đại Ngụy trừ Trung Châu ra, Phong Châu Châu Phủ tự nhiên cũng đã thành địa phương phồn hoa nhất bên trong Phong Châu.

Hơn nữa, theo truyền thuyết vị Châu Mục Phong Châu trăm năm trước kia là một vị Tiên Thân vô địch trên đời, ở Phong Châu Châu Phủ để lại thần thông vết tích Thần Tiên, còn để lại hai vị Thần Linh vô cùng cường đại, để cho vô số người trong lòng mong mỏi.

Mà đối với đệ tử phái Tiên Hà mà nói, Phong Châu càng là một chỗ đặc biệt, trăm năm trước tổ sư gia của các nàng liền xuất hiện ở đây, từ đó thay đổi toàn bộ vận mệnh phái Tiên Hà.

Vì vậy, ở cách nhìn của tuyệt đại đa số đệ tử thế hệ trẻ phái Tiên Hà, nếu như có thể bị phái đi Phong Châu Châu Phủ làm việc, tuyệt đối là một chuyện vô cùng may mắn.

Triệu Khởi chính là một người may mắn như vậy.

Nàng là đồ tôn của Trần Oánh, tuổi không lớn lắm, tu vi lại không yếu, mới mười chín tuổi liền đã luyện thành Nội Cảnh,

khoảng cách cực hạn Phàm Giới, mở ra Thân Tàng trong cơ thể chỉ cách một bước.

Mặc dù bây giờ tiêu chuẩn võ lực trên toàn bộ giang hồ so sánh với trăm năm trước tăng lên rất nhiều, Nội Cảnh đã không được gọi là tuyệt đỉnh, nhưng là cũng coi là cao thủ cấp bậc đại tông sư, địa vị không thấp.

Lần này Trần Oánh phái nàng đi Phong Châu Châu Phủ, chính là vì tìm ba người Lưu Lập Đào, Triệu Quảng, Lục Tranh Minh, nói rõ chuyện phương Bắc có ánh sao quý dị rơi xuống.

Đồng thời còn phải hướng bọn họ hỏi tin tức tổ sư gia Thôi Hằng.

Triệu Khởi sau khi đi tới Phong Châu Phủ Thành, phản ứng đầu tiên chính là cảm thấy thật là lớn.

Nàng thuở nhỏ không có cha mẹ, từ nhỏ đã sống ở trên núi Thương Thành, số lần xuống núi gần như không có.

Vì vậy, trong mười chín năm quá khứ cuộc đời, nàng chưa từng thấy qua thành trì lớn như vậy, cũng chưa từng thấy qua địa phương nhiều người như vậy, phen hoa như vậy.

Loại cảnh tượng rung động này để cho nàng không nhìn được đứng ở giữa đường, vừa quan sát hàng hóa hai bên lui tới, vừa xem những người đi đường thân thái khác nhau kia.

Qua một lúc lâu, Triệu Khởi mới phục hồi tinh thần lại, trong lòng không nhìn được cảm thán: “Không hô là địa phương phen hoa nhất thiên hạ ngoại trừ Hoàng Thành ra.”

Cùng lúc đó, nàng cũng ở trong nội tâm dặn dò chính mình phải thường xuyên chú ý tâm tình biểu lộ.

“Ta còn chưa cần thận lĩnh hội cái tình huống này, đã cho ta đây cảm giác rung động như vậy, chờ sau khi vào thành, ta phải thật tốt điều chỉnh tâm tình, không thể quá ngạc nhiên choáng váng.”

Triệu Khởi càng đi ở Phong Châu Phủ Thành, nàng càng sinh ra cảm giác người sống ở nơi này đều vô cùng an tâm vui vẻ, trên mặt của mỗi người đều tràn đầy nụ cười hạnh phúc.

“Đây chính là Phong Châu Châu Phủ sao, quả nhiên là danh bất hư truyền a.”

Trong lòng Triệu Khởi lại không nhìn được sợ hãi than.

Trong nội tâm nảy sinh rất nhiều cảm giác tự hào.

Dù sao, Phong Châu Châu Phủ sớm dĩ có thể có tình huống bây giờ, nguyên nhân nòng cốt là vì nơi này ở trăm năm trước là địa phương tổ sư nhà mình quản lý.

Nghe đồn vị khai quốc Tể Tướng kia đã từng đi theo ở bên người tổ sư gia nhà mình.

“Thật muốn biết tổ sư gia là hạng người gì a, tính cách có dễ gần không? ” Trong lòng Triệu Khởi không tự chủ được nảy ra ý nghĩ “Bây giờ kỳ hạn trăm năm buông xuống, tổ sư gia có thể hay không từ Thượng Giới trở về?”

Trong lúc nàng nhàn nhã tự tại du lịch, bỗng nhiên một nữ tử trung niên đứng ở phía trước của nàng, ngăn cản đường đi của nàng.

“Các hạ là? ” Triệu Khởi thấy vậy khẽ nhíu mày, dò hỏi.

“Tại hạ là một tên Quản Lý của Phong Châu Phủ Thành, tên là Tiết Lan, nhận mệnh lệnh của Lưu tiên bối, tới đón tiếp cao đồ đến từ phái Tiên Hà. ” Nữ tử trung niên thái độ rất cung kính.

“Là tiên bối Lưu Lập Đào? ” Triệu Khởi nghe vậy ánh mắt sáng lên.

“Ừ, còn có hai vị tiên bối Triệu Quảng, Lục Tranh Minh. ” Tiết Lan mỉm cười nói.

“Vậy thì mời đi trước dẫn đường đi. ” Triệu Khởi khẽ cười nói.

...

Thiên Khư Giới, bên trong Đạo Nhất Cung.

Thôi Hằng chậm rãi khép lại một bộ sách mới vừa lật xem xong.

Đây đã sớm không phải là hàng tích trữ bên trong Đạo Nhất Cung cùng Thiên Thánh Cung, mà là đồ mới mà bọn người Bùi Thanh Thư ở bên trong bí cảnh tìm tòi tới, có thể mang đến cho hắn không ít kiến thức mới.

Từ đó tăng tiến tu vi Nguyên Anh.

Chẳng qua, đây cũng đã là một bộ sách sau cùng, đến đây kiếp sống bề quan của hắn, coi như là hoàn toàn kết thúc.

Cùng lúc đó, hắn lòng có cảm giác, khẽ nhíu mày.

“Hạ giới, tựa như là có chút thay đổi.”

Chương 422: Vị khách đến từ vực ngoại này vô cùng cẩn thận (1)

Thôi Hằng lưu lại một con Cửu Hỏa Viêm Long tại hạ giới.

Nó trên bản chất là cảm giác của hắn kéo dài, nếu mà hạ giới có biến cố gì, thì hắn trước tiên liền có thể cảm giác được.

Ngay vừa mới rồi, hắn cảm giác được Hoả Tạm ở hạ giới bị Hà Thanh Nhu làm tỉnh lại, làm như vậy là để hỏi chuyện liên quan tới ánh sao quý dị từ trên trời rơi xuống.

“Ánh sao quý dị, từ trên trời hạ xuống.” Thôi Hằng hơi nghĩ ngợi, thậm chí trong lòng “Có lẽ chẳng qua là Thiên Tượng tâm thường, nhưng mà thật sự có thể có khách đến từ thiên ngoại hạ xuống, thậm chí có thể là người của Sùng Dương Tinh.”

6700 năm trước, Thiên Hợp Thân Tôn trên Thiên Chúc Tinh giết chết một tên Bán Bộ Kim Tiên tên là Lý Pháp.

Nhưng không ngờ cái tên Lý Pháp này lại lịch bất phàm, phía sau thậm chí còn đứng đó Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất, càng là ở trên người của hắn để lại dấu ấn liên hệ, có thể truy lùng vị trí của hắn.

Cửu Tử Thiên Môn trên Sùng Dương Tinh, chính là tông môn của Lý Pháp.

Lúc trước khi Thôi Hằng đột phá Nguyên Anh, thanh thế vô cùng lớn, cũng sinh ra ảnh hưởng cực lớn đến pháp lý quy tắc Thiên Khư Giới, để cho lá chắn sinh ra của Thiên Lộ Tinh Thạch hiển tế xuất hiện thiếu khuyết ngăn ngại.

Điều này vô cùng có khả năng đưa đến cái dấu ấn liên hệ tồn tại trong cơ thể Thiên Thánh Chí Tôn lần nữa bị cảm giác được.

Nếu như dấu ấn trong cơ thể Thiên Thánh Chí Tôn thật sự là vào lúc đó bị phát hiện, như vậy trăm năm thời gian trôi qua, đối phương đích xác có thể truy lùng đến bên này.

“Nếu quả như thật là người của Sùng Dương Tinh...” Thôi Hằng đứng dậy, khẽ cười nói “Vậy coi như quá tốt.”

Hiện tại hắn có lẽ đã đem tất cả thứ không biết trong Thiên Khư Giới đều tìm tòi xong rồi.

Vô luận là bản thân Thiên Khư Giới, hay là bí cảnh mới hiện hiện ra, với hắn mà nói đều đã không có bí mật gì, tất cả đều là “Đã biết”, không còn là không biết.

Phương diện điển tịch ghi chép, các nơi Thiên Thánh Cung, Đạo Nhất Cung, chín đại Tiên Môn, tam đại Phật Viện, Hoàng Triều thế gia, đều đã bị hấn lật xem toàn bộ.

Lúc này Thôi Hằng tuyệt đối có thể nói là người bác học nhất trong Thiên Khư Giới.

Nhưng cho dù là như vậy, hấn cũng chỉ là khó khăn lắm mới đột phá đến Nguyên Anh hậu kỳ, tu luyện kế tiếp đã không có biện pháp tiếp tục nữa.

Thật ra thì, ngay từ lúc mười năm trước Thôi Hằng cũng đã đột phá đến Nguyên Anh hậu kỳ.

Khi đó cũng không thiếu điển tịch ghi chép chưa xem xong, cũng không thiếu pháp thuật có thể tiếp tục thâm nhập sâu mà tu luyện, cho nên hấn vẫn tương đối lạc quan.

Nhưng mười năm này trôi qua, điển tịch ghi lại đều xem xong, pháp thuật ban đầu cũng đều tu luyện đến cảnh giới đỉnh phong nhất trước mắt, nhưng hấn lại phát hiện mình ngay cả 0,1% tiến độ tu luyện của Nguyên Anh hậu kỳ đều chưa xong.

Không thể nói là tiến bộ thân tốc đi, chỉ có thể nói là có thể so với rùa bò.

Hơn nữa cái tiến độ tu luyện không đến 0,1% này, còn phần lớn là bởi vì tu luyện pháp thuật có được, đọc điển tịch đạt được tu vi có thể nói là cực kỳ nhỏ.

Điều này làm cho Thôi Hằng rõ ràng ý thức được, đối với với hấn bây giờ mà nói, những kiến thức này, bí mật này ở Thiên Khư Giới, đã rất khó lại xem như chất dinh dưỡng cho Nguyên Anh lớn lên.

Giống như là đang để cho một học sinh cấp ba không ngừng học tập chương trình trung học cơ sở vậy, đối với đề cao thành tích sẽ không có bất kỳ trợ giúp nào.

Nhất định phải tìm tới khởi nguồn tin tức kiến thức tầng thứ cao hơn mới được.

Nếu không thì phải dùng lượng lớn tiền tệ hệ thống tiêu hao để suy diễn pháp thuật, loại chuyện hoàn toàn xem vận khí này, là rất không ổn định.

Nhất là trước khi tìm được những thế giới khác, tiền tệ hệ thống cũng là thuộc về tài nguyên không thể tái sinh, tốt nhất không nên tùy tiện lạm dụng.

Nhưng nếu như là người của Sùng Dương Tinh bên kia vừa tới, những vấn đề này liên đều có thể giải quyết dễ dàng.

“Còn thời gian nửa tháng, mảnh dị độ thời không chỗ Thiên Khư Giới này sẽ lần nữa cùng Đạo Chu Tinh tiếp xúc.”

Khóe miệng Thôi Hằng hơi hơi nhếch lên, khẽ cười nói “Hy vọng đừng để cho ta thất vọng a.”

...

Lưu Lập Đào, Triệu Quang, Lục Tranh Minh ba người cũng sớm đã lui khỏi vị trí phía sau màn.

Gần đây trong 70 năm này, ít khi hiện ra trước mặt người.

Mượn tích lũy từ trước, cùng với võ công truyền thừa lấy được ở Thủy Thân Sông Hồng, bọn họ bây giờ đều đã đạt đến Thần Cảnh, còn nắm giữ một cỗ thể lực thể tục rất là cường đại, dùng để thu góp đủ loại tin tức.

Vì vậy, ở lúc Triệu Khởi tiến vào địa giới Phong Châu, ba người bọn họ liền đều đã biết nàng muốn tới Phong Châu Châu Phủ.

Do đó liền có chuyện Tiết Lan ra mặt mời.

Đối với việc vị đồ tôn chương môn phái Tiên Hà này đến, bọn họ vẫn là vô cùng để ý, vì thế còn cố ý thông báo Trần Đông lánh đời tiềm tu đã đạt tới cảnh giới Nhân Tiên.

Chương môn hiện đảm nhiệm phái Tiên Hà Trần Oánh chính là muội muội Trần Đông.

Triệu Khởi ở Phong Châu Châu Phủ, đối với tình huống của bên này đã có hiểu biết một chút.

Vì vậy, nàng đối với việc mình bị mời cũng không ngoài ý muốn.

Ở dưới sự hướng dẫn của Tiết Lan, Triệu Khởi đi tới một chỗ khu nhà lớn nằm ở hướng Đông Nam Phong Châu Phủ Thành.

Nơi này chính là chỗ ở của đám người Lưu Lập Đào.

“Triệu cô nương mời vào.” Tiết Lan mỉm cười nói, ngay sau đó mang theo Triệu Khởi đi qua từng cái hành lang, đi tới trong nội đường tiếp khách của khu nhà.

Chờ ở nơi này chính là một người đàn ông trung niên nhìn qua bốn năm mươi tuổi, ngũ quan nhu hòa, mặt mũi hiền lành, thoạt nhìn là bộ dạng người tốt.

Chính là Lưu Lập Đào tiếp nhận Châu Mục Phong Châu trăm năm trước.

“Triệu cô nương, không có từ xa tiếp đón, mong rằng chớ trách.” Lưu Lập Đào vẫn vô cùng hiền hòa, giống như trăm năm trước vậy, đứng dậy chủ động nghênh đón.

“Tiền bối không cần như vậy.” Triệu Khởi liền vội vàng đáp lễ “Vãn bối tới đây là muốn tìm kiếm sự trợ giúp của

ngài.”

“Triệu cô nương mời nói. ” Lưu Lập Đào gật đầu nói “Phái Tiên Hà là truyền thừa Thôi Tiên Sinh lưu lại ở nhân gian, chúng ta nếu là tùy tùng đi theo bên cạnh Tiên Sinh, chuyện của phái Tiên Hà liền là chuyện của chúng ta.”

Lúc trước đám người Lưu Lập Đào xưng hô Thôi Hằng là Sứ Quân, bây giờ hiển nhiên đã không thích hợp lại dùng lối gọi này, cách gọi Thượng Tiên, Tiên Tôn lại thiên hướng về giang hồ, vì vậy trải qua một phen thảo luận, bọn họ cảm thấy xưng hô “Tiên Sinh ” tỏ vẻ tôn kính.

“Đa tạ tiên bối. ” Triệu Khởi chấp tay hành lễ, sau đó nói “Chuyện lạ như vậy, mấy ngày trước, Sư Tổ thấy có ánh sao từ phương Bắc rơi xuống, nảy ra cảm giác chẳng lành, muốn xin tiên bối bên này vận dụng sức mạnh thể tục hỗ trợ điều tra chuyện này.”

“Thì ra là chuyện này. ” Lưu Lập Đào nghe vậy vuốt cằm nói “Chuyện này ta cũng cố nghe thấy, ngay tại sáng sớm hôm nay, Quận Lỗ bên kia truyền tới tin tức, có bách tính thấy ánh sao màu vàng rơi xuống, chẳng qua là còn không tìm được chỗ rơi cụ thể của ánh sao vàng này.”

“Càng là ở Quận Lỗ sao? ” Triệu Khởi kinh ngạc nói.

Chương 423: Vị khách đến từ vực ngoại này vô cùng cẩn thận (2)

Nàng từng nghe trưởng bối trong phái nói qua, Tô Sư Gia liền từng ở Quận Lỗ bên kia đảm nhiệm qua chủ quan địa phương, Thái Tô Hoàng Đế triều đại Đại Ngụy hiện nay cũng là từ Quận Lỗ đi ra.

Quận Lỗ có thể nói là một trong những Quận Thành nổi danh nhất thiên hạ hiện nay.

“Ừ, ta đã phái người đi Quận Lỗ điều tra.” Lưu Lập Đào gật đầu một cái nói “Triệu cô nương nếu mà muốn đi, ta cấp cho người một đạo lệnh bài, có thể dọc đường thông suốt không trở ngại.”

“Đa tạ tiền bối.” Triệu Khởi chấp tay nói cảm ơn “Chẳng qua, ta muốn đi tìm Thái Sư Tô bầm rõ tình huống trước, có thể hay không xin tiền bối cấp cho hai đạo lệnh bài?”

“Thanh Nhu Chân Nhân cũng tới?” Lưu Lập Đào kinh ngạc nói “Thanh Nhu Chân Nhân không hồ là nhân vật Thần Tiên, nàng đi tới Phong Châu Châu Phủ, chúng ta lại không cảm giác chút nào.”

“Thái Sư Tô hẳn là bay trên trời tới, phải đi tìm Hỏa Tam Thần Long.” Triệu Khởi mỉm cười nói.

“Hỏa Tam Thần Long...” Lưu Lập Đào càng kinh ngạc, thần sắc cũng biến thành ngưng trọng “Xem ra chuyện này quả thật không phải chuyện đùa, làm phiền quý phái.”

“Ừ, chúng ta sẽ dốc toàn lực ứng phó.” Triệu Khởi gật đầu nói.

“Thật ra thì quý phái cũng không cần quá mức lo âu.” Lưu Lập Đào lại cười nói “Bây giờ kỳ hạn trăm năm buông xuống, Châu Mục Phong Châu đang chuẩn bị nghi thức nghênh đón đại nhân vật Thượng Giới phủ xuống, Thôi Tiên Sinh có thể sẽ trở về.”

“Thật sao, Tô Sư Gia chúng ta lần này có thể trở lại?” Triệu Khởi nghe vậy ánh mắt sáng lên, nàng đối với vị Tô Sư Gia nghe từ nhỏ đến lớn này vẫn luôn cảm thấy rất hứng thú.

“Chỉ là có thể.” Lưu Lập Đào mỉm cười nói “Có điều, hẳn là rất có thể, dù sao Thôi Tiên Sinh trước lúc ly khai, liền cùng chúng ta nói muốn ở trăm năm sau gặp lại.”

“Quá tốt!” Triệu Khởi vui vẻ nói “Lần này ta nhất định phải gặp Tô Sư Gia!”

...

Huyện Cự Hà Quận Lỗ.

Một đôi nam nữ trẻ tuổi tướng mạo tầm thường, quần áo thông thường đến nơi này, rõ ràng là đến từ vùng khác, mặt lạ hoắc, lại giống như người địa phương, xe nhẹ đường quen tìm đến khách sạn vào ở.

Có điều, chẳng qua là chút dị thường này, cũng không có đưa tới bất luận kẻ nào chú ý.

Dương nhiên, cũng là bởi vì hai người này quá bình thường rồi, không chỉ là tướng mạo và y phục, ngay cả khí chất đều vô cùng phổ thông, không hề bất mắt chút nào.

Đặt ở trọng đám người căn bản là không nhìn ra có chỗ đặc thù gì, rất dễ dàng sẽ bị người coi thường.

Cho dù là ở trên đường phố rất hiếm người qua lại, có người cùng bọn họ gặp thoáng qua, cũng chưa chắc có thể chú ý tới bọn họ.

Trong phòng khách sạn.

Một đôi nam nữ trẻ tuổi này mặt ngồi đối diện nhau.

“Hành tinh sinh mệnh này dường như cũng không có nguy hiểm như chúng ta tưởng tượng a.” Cô gái trẻ tuổi khẽ cau mày nói “Chúng ta đều đã là Vô Cực Kim Tiên, nơi này lại ngay cả một Nhân Tiên đều không có, cần thiết cần thận như vậy sao?”

“Đi ở trên hành tinh vực ngoại, thật cần thận là cần phải có, tuyệt đối không thể khinh thường.” Người thanh niên trẻ tuổi trầm giọng nói “Đây là tổ huấn của Cửu Tử Thiên Môn ta, cũng là thường thức của Sùng Dương Tinh, nhất định là không sai, hơn nữa người quên chúng ta ở trên đường phát hiện dấu vết chiến đấu sao?”

Một đôi nam nữ trẻ tuổi này không phải là người nào khác, chính là đệ tử Cửu Tử Thiên Môn điều khiển Phi Toa từ Sùng Dương Tinh mà đến, mục đích đúng là vì truy xét nguyên nhân cái chết của Thái Tô Gia Lý Pháp của bọn họ 6700 năm trước.

Nam tử tên là Lý Trình, nữ tử tên là Lý Vi, là một đôi anh em ruột.

Hai người đều là Vô Cực Kim Tiên tuổi gần bảy trăm tuổi, đôi mắt toàn bộ Sùng Dương Tinh đều là nhân vật phượng mao lân giác, được khen là thiên tài tuyệt thế có hy vọng nhất trong vòng 3000 năm Vạn Pháp Quy Nhất.

Bây giờ sở dĩ nhìn vô cùng phổ thông, cũng là bọn hắn cố tình làm, ẩn núp tướng mạo và khí chất chân chính của mình.

“Vết tích chiêm đẩu lưu lại bên trên ngôi sao này nhiều lắm là tầng thứ Kim Tiên, Kim Tiên ban đầu bây giờ hơn phân nửa đã sớm chết già. ” Lý Vi bĩu môi nói ” hơn nữa theo tình huống trăm năm trước chúng ta dò tra được đến xem, cái người kế nhiệm Bất Tử Chân Tính đó cũng chỉ là Kim Tiên, rất yếu.”

“Cẩn thận, phải cẩn thận! ” Lý Trình lần nữa nhấn mạnh, trầm giọng nói “Đầu tiên dựa theo điện tịch ghi lại, khoảng Đạo Chu Tinh này từng đi ra một vị Thánh Tôn Vạn Pháp Quy Nhất, ở chư thiên vạn giới đều lưu lại danh tiếng lớn như vậy, truyền thừa khẳng định bất phạm.

“Vả lại có lời đồn vị Đạo Nhất Thánh Tôn kia cũng lưu lại truyền thừa ở bên đây, còn có cái tên Kim Tiên ban đầu giết chết Thái Tổ Gia lại có thể che giấu dấu ấn liên lạc, hiển nhiên cũng nắm giữ thủ đoạn phi phạm.

“Chẳng qua là ba điểm này, cũng đủ để chứng minh khoảng Đạo Chu Tinh này tuyệt đối không có đơn giản như mặt ngoài nhìn qua, hơn nữa, không có Nhân Tiên chẳng qua là tình huống mặt ngoài mà thôi.

“Người khả năng không có chú ý, nhưng ta chú ý tới ở bên ngoài địa phương chúng ta hạ xuống ba trăm dặm, có một môn phái nhỏ, bên trong liền có một tên Nhân Tiên đỉnh phong.”

“Chúng ta vì sao không trực tiếp đi tìm tên Nhân Tiên kia?” Lý Vi nghi ngờ nói “Nhân Tiên hiểu biết về cái thế giới này nhất định là càng nhiều hơn đi.”

“Không, chúng ta phải trước nghe ngóng thế tục cái thế giới này, mới có thể giả trạng người bình thường tốt hơn, dùng cái này để che giấu tai mắt người. ” Lý Trình trầm giọng nói “Chờ ba ngày đi, sau ba ngày, chúng ta lại đi cái Ngọc Hoa Kiếm Các kia.”

Chương 424: Ta tuổi gần bảy trăm, trẻ tuổi thanh xuân (1)

“Chúng ta, thật sự có cần phải cẩn thận như vậy?” Lý Vi có chút hoài nghi nhìn Lý Trình, cau mày nói “Người rõ ràng lớn hơn ta hai mươi tuổi, làm sao nhất gan như vậy?”

“Ha ha, cái này nhưng là kinh nghiệm nhân sinh của ta.” Lý Trình hừ hừ hai tiếng, đứng lên nói “Nếu như người không phải muội muội ruột của ta, ta mới lười nói với người những thứ này.”

“Kinh nghiệm?” Lý Vi nghe vậy ánh mắt sáng lên, tức thì nở nụ cười, ánh mắt cong thành hình trăng lưỡi liềm, cũng đứng lên tiến tới trước mặt Lý Trình “Vậy người nói một chút, là cái kinh nghiệm gì, chẳng lẽ là đã từng bởi vì không cẩn thận bị người tra tấn qua?”

“Không có, điều này sao có thể?” Lý Trình liền vội vàng xoa tay xoay người sang chỗ khác, lắc đầu nói “Chẳng qua là ta nghe một ít trưởng bối trong môn phái nói, những thứ này đều là nhân sinh kinh nghiệm các trưởng bối nói cho ta biết!”

“Như vậy à?” Lý Vi thấy vậy, nụ cười trên mặt lại càng đậm, đều cười ra diện mạo ban đầu, dung mạo mới vừa rồi còn phổ thông bỗng nhiên trở nên tuyệt đẹp.

Nàng đi vòng qua trước mặt Lý Trình, nụ cười trên mặt vẫn rất nồng “Ta nghe nói ba trăm năm trước, người mới vừa tiêu hóa Bất Tử Chân Tính trở thành Kim Tiên, từng đi theo Chung Sư Bá cùng đi Vực Ngoại trừ ma.

“Lặn đó nhiệm vụ trừ ma không khó, võ giả ma đạo cường đại nhất cũng chỉ là Bán Bộ Kim Tiên, kết quả người lại bị đánh trọng thương, có phải hay không một lần kia?”

“Người rất phiền a!” Trên trán Lý Trình đều toát ra một sợi gân xanh, khóe miệng hơi hơi co quắp, hít sâu một hơi nói “Không phải, mà bộ dáng bây giờ của người là chuyện gì xảy ra, tướng mạo biến hóa ra cũng bị mất!”

“Ha ha, tạ chính là thật cao hứng, ai bảo người bình thường luôn bắt ép bộ dáng của ta.” Lý Vi thoải mái phá lên cười, sau đó đem tay đặt ở trên mép miệng xoa xoa, liền lại biến thành một bộ khuôn mặt khác.

“Đây cũng không phải là dáng vẻ mới vừa rồi của người a.” Lý Trình vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn Lý Vi nói “Biến trở về đi.”

“Ta quên tổ hợp ngũ quan trước kia thế nào.” Lý Vi nhưng là trực tiếp mở to mắt nói bừa, cười nói “Ca, người cũng biết,

chi tiết liên quan đến dung mạo trên gương mặt là nhiều vô cùng.

“Dưới tình huống này, bất kỳ một điểm khác biệt liên có thể tạo thành cả khuôn mặt biến thành một bộ dáng khác, ta không có cô ý ghi nhớ dung mạo khi trước, bây giờ đã không biết bóp méo làm sao để trở về bộ dáng lúc trước.”

“Người thú lắm! ” Lý Trình trực tiếp đánh đầu Lý Vi một cái, sau đó thở dài nói “Gái già mấy trăm tuổi, làm sao còn giống như một tiêu cô nương?”

“... ” Lý Vi tại chỗ liền bị một câu nói này làm tức ngay người, khế nhếch miệng, hai mắt tròn tròn, không thể tin nhìn Lý Trình “Người, người nói cái gì? !”

“Ta, ta cũng không nói gì a. ” Lý Trình tức thì trở nên cẩn thận.

“A. ” Lý Vi cười lạnh nói “Vô Cực Kim Tiên chúng ta thọ đến mấy ngàn năm, phần lớn thời gian là đang tu luyện võ đạo, lại không giống người phàm ở trong vài chục năm ngắn ngủi trải qua sinh lão bệnh tử vô số sinh lý tử biệt, tâm tính trẻ tuổi có gì không thể?”

“Ta tuổi gần bảy trăm, là đang tuổi trẻ thanh xuân, người còn dám nói cái gì già... Ta, ta liền đem tất cả Phi Toa Cổ Kiếm nhà người cất giữ đều phá nổ, có tin hay không?”

“Được được được, người trẻ tuổi nhất, còn ta là ông lão, tha cho ông lão ta đây vui vẻ đi. ” Lý Trình trực tiếp nhận thua, khoát tay nói “Bất kể như thế nào, trước tiên đem dung mạo biến trở về đi, tránh cho lộ tẩy.”

“Ha ha. ” Lý Vi như cũ cười lạnh.

“Ai, ta đây liền kể cho người, kể cho người vẫn không được sao? ” Lý Trình hoàn toàn nhận sợ.

“Tốt a. ” Lý Vi giống như là trở mặt, nhất thời nở nụ cười, ngồi vào bên người Lý Trình, một bộ dáng cô gái ngoan ngoãn.

“Là như vậy. ” Lý Trình hết sức bất đắc dĩ nói “Ban đầu ta cùng với Chung sư bá cùng với hai vị đồng môn khác, tổng cộng bốn gã Kim Tiên, mang theo 12 tên Thiên Quân đi Tam Thủ Tinh tiêu diệt Kim Cương Thánh Tông Ma Đạo.

“Dựa theo tình báo lúc ban đầu chúng ta lấy được, Kim Cương Thánh tông chỉ có tổ sư là Kim Tiên, nhưng đã sớm hết thọ tọa hóa, thời đó người mạnh nhất chính là một tên Bán Bộ Kim Tiên.

“Vì vậy, sau khi chúng ta đến Tam Thủ Tinh, hành động không chút nào che giấu, cũng không có gì cố kỵ, trực tiếp liền

đôi với Kim Cương Thánh Tông tiên hành công kích.

“Quá trình chiến đấu cũng vô cùng thuận lợi, cứ điềm Kim Cương Thánh Tông ở trên Tam Thủ Tinh từng cái bị chúng ta diệt trừ, trong đó mặc dù có đệ tử Kim Cương Thánh Tông tuyên bố Tổ Sư bọn họ cũng chưa chết, còn trở thành Vô Cực Kim Tiên, nhưng không ai để ý.

“Rốt cuộc, khi chúng ta đánh tới chỗ ở sơn môn Kim Cương Thánh Tông, một vị Vô Cực Kim Tiên không có dấu hiệu nào xuất hiện, chỉ vừa đối mặt liền đem bất tử thân thể của ta đánh chia năm xẻ bảy, sau đó liền bị vô số kiếm quang cắt thành hơn mười ngàn khối.

“Coi như là Chung sư bá cường đại hơn ta, chẳng qua là chống đỡ thời gian nhiều hơn một hơi thở liền bị đánh thành thịt nát, căn bản không có chút cơ hội phản kháng nào, 12 tên Thiên Quân càng là tại chỗ hình thần đều diệt.

“Nếu không phải người kia chứa thành tựu Thánh Giả, còn không có đại thân thông tách ra Bất Tử Chân Tính, Chung sư bá nơi đó lại cất giữ một món bí bảo bảo toàn tánh mạng, ca ca của ngươi sẽ không phải là bị cắt thành hơn mười ngàn khối đơn giản như vậy.”

“Cái gì, ngươi, ngươi khi đó bị cắt thành hơn mười ngàn khối? !” Lý Vi ánh mắt thoáng cái liền đỏ, hàm răng khể cắn môi đỏ mọng, cúi đầu nói “Thật xin lỗi, ca, ta không biết...”

“Không có gì.” Lý Trình khoát tay một cái, khể cười nói “Sau đó ta thành tựu Vô Cực Kim Tiên, lại đi một lần Tam Thủ Tinh, tự tay đem người kia cắt thành một trăm ngàn khối, mỗi một khối đều phong ấn ở địa phương bất động, để cho hắn không cách nào đoàn tụ bất tử thân thể.”

Chương 425: Ta tuổi gần bảy trăm, trẻ tuổi thanh xuân (2)

“Híz-khà zz Hí-zzz!” Lý Vi nghe vậy hít một hơi, lau lau hốc mắt đỏ thắm, giống như là lần đầu tiên nhận biết Lý Trình như thế “Ca, người lại còn có lúc mạnh bạo như vậy?”

“A, người cũng không xem ta là ca ca của ai!” Lý Trình nghe vậy không khỏi hắt cằm lên, vô cùng đắc ý.

“Ha ha, thật biết nói chuyện!” Lý Vi nhất thời cũng nở nụ cười, dung mạo trên mặt theo đó biến hóa, thành bộ dáng phổ thông lúc mới bắt đầu đi tới Huyện Cự Hà.

“Ừ, như vậy mới đúng.” Lý Trình hài lòng gật gật đầu, cười nói “Như vậy mới thuận lợi dung nhập vào cái thế giới này, cũng dễ dàng điều tra bộ mặt thật của cái thế giới này hơn, tìm đâu mới có quan hệ với chuyện Thái Tổ Gia bị hại.”

“n ân.” Lý Vi gật đầu một cái, ngay sau đó nàng như là nghĩ tới điều gì, dò hỏi “Ca, thật ra thì ta một mực có niềm nghi hoặc, tại sao Thánh Tổ một mực hoài niệm mong muốn tra rõ chuyện Thái Tổ Gia năm đó?”

“Đây cũng sắp đi qua bảy ngàn năm, khen thưởng khi tra rõ chuyện này lại còn là phong phú như vậy, ba khối Bất Tử Chân Tính a, Bất Tử Chân Tính toàn bộ Sùng Dương Tinh cũng không cao hơn ba mươi đi.”

Thánh Tổ cũng là một trong những tôn xưng đối với Thánh Giả, bình thường là đồng môn văn bồi xưng hô tiên bồi bồi phận cực cao.

“Chuyện này, ta có chút nghe thấy, nhưng chỉ là tin đồn, không nhất định là thật.” Lý Trình hơi suy nghĩ nói “Nghe nói ban đầu Thái Tổ Gia chúng ta sở dĩ lại Phi Toa đi ra ngoài, vì chính là giúp Thánh Tổ tìm cơ hội tiến hơn một bước ở cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất.”

“Tiến hơn một bước ở cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất?!” Lý Vi nghe vậy ngạc nhiên nói “Cái kia há không phải là cảnh giới đệ lục đỉnh phong? Từ cổ chí kim, chưa bao giờ có ai đạt tới cảnh giới này đi.”

“Cái này ai biết được.” Lý Trình lắc đầu nói “Dù sao chúng ta lần này đi ra cũng chỉ là thử vận khí một chút, có thể tra được chân tướng tự nhiên tốt nhất, không tra được thì cũng không nên đắc tội người, không muốn mạo hiểm, hiểu không?”

“Ta hiểu được.” Lý Vi gật đầu nói.

Nêu nói là hai người này đôi với Lý Pháp có cảm tình sâu đậm gì, vậy tất nhiên là chuyện vợ vẫn, lúc bọn họ ra đời Lý Pháp đều chết hơn 6000 năm, làm sao có tình cảm gì.

Sở dĩ sẽ tìm đến bên này, vì chính là ba khối Bất Tử Chân Tính khen thưởng kia.

Nếu là loại mục đích này, tự nhiên không có khả năng không tiếc tánh mạng.

...

Sáng sớm hôm sau.

Lý Trình cùng Lý Vi hai người dậy thật sớm, bọn họ làm ra vẻ là du khách từ vùng khác tới, ở lúc ăn điểm tâm hỏi thăm tình huống Huyện Cự Hà.

Sau đó ngay tại trong miệng rất nhiều dân chúng nghe được một cái truyền thuyết.

Trăm năm trước, từng có một vị Thôi Tiên Nhân ở chỗ này đảm nhiệm Huyện Lệnh.

Lúc đó đang là năm cuối triều đại Đại Tấn trước đây, binh tai nổi lên bốn phía, có một vị Yên Vương dẫn đại quân quét ngang nửa cái Phong Châu, thế như chẻ tre, nhưng ở huyện Cự Hà nhỏ nhỏ này thất bại thảm hại.

Cũng là bởi vì Huyện Lệnh Cự Hà thời đó là một vị Tiên Nhân, vị Huyện Lệnh này chẳng qua là đứng ở trên tường thành tạt một chén nước xuống dưới, liền để cho mây gió đất trời biến sắc, hô phong hoán vũ, trong nháy mắt liền để cho mấy chục ngàn đại quân mất đi sức chiến đấu.

Cho đến ngày nay, truyền thuyết này như cũ bị người nói hăng say, thậm chí có người tuyên bố chính mình lúc ấy ngay tại hiện trường, hơn nữa đứng ở trên tường thành, vẫn là đứng ở bên người vị Thôi Huyện Lệnh đó.

Truyền thuyết này đưa tới chú ý của Lý Vi cùng Lý Trình.

“Hô phong hoán vũ, thay đổi Thiên Tượng, đây ít nhất là chuyện Thiên Tiên mới có thể làm được.” Lý Trình trầm giọng nói “Ta lại nghe một chút sự tích của tên Thôi Tiên Nhân này, suy đoán hẳn có thể là một vị Thiên Quân hoặc là Huyền Tiên.”

“Ừ, người này không bình thường.” Lý Vi gật đầu một cái nói “Ta cũng nghe ngóng một ít tin tức, có người nói Quận Thành Tây Lăng cách đó không xa ở trăm năm trước cũng có Tiên Nhân hạ xuống, còn có Quận Thành Quận Lỗ bên kia cũng có Thái Thú Tiên Thần truyền thuyết, sợ rằng đều cùng hẳn có quan hệ.”

“Người nói xem, hẳn phải chăng là cái tên Kim Tiên thừa kế Bất Tử Chân Tính của hung thủ chúng ta lúc trước dò tra được? ” Lý Trinh trầm tư chốc lát, khẽ gật đầu một cái “Không, chỉ bằng những truyền thuyết này còn lâu mới có thể chắc chắn.”

“Chúng ta vẫn là phải đi Ngọc Hoa Kiếm Các một chuyến. ” Lý Vi đối với phán đoán của ca ca làm ra khẳng định “Ta mới vừa rồi cũng nghe tình huống Ngọc Hoa Kiếm Các, đây là đại phái đệ nhất Quận Lỗ, còn có Nhân Tiên, hẳn biết không ít chuyện.”

“Đúng là đạo lý này. ” Lý Trinh gật đầu một cái nói “Có điều chúng ta phải phải chuẩn bị sẵn sàng, nhất định phải lễ phép, phải có lễ phép, tuyệt không thể để cho người coi chúng ta là cường đạo, chúng ta phải thường xuyên giữ tâm tính cẩn thận.”

“Ừ, yên tâm đi! ” Lý Vi gật đầu bày tỏ đồng ý, khẽ cười nói “Vào lúc mấu chốt ta vẫn rất biết điều.”

...

Quận Lỗ, Ngọc Hoa Kiếm Các.

Hứa Bạch Lộc bề quan thật lâu chậm rãi đi ra tỉnh thất, lầm bầm nói nhỏ: “Rốt cuộc thành tựu Nhân Tiên.”

Trăm năm này trôi qua, nàng vẫn là bộ dáng ban đầu.

Ngoài ba mươi tuổi, người mặc đạo bào xanh nhạt thêu hoa văn hươu trắng, đầu đội pháp quan hoa sen, ăn mặc như nữ quan.

Dung mạo thanh lệ tuyệt đẹp, da thịt trắng tinh như mỡ đông, ngũ quan tinh xảo, đôi mắt sáng lóe sáng, lông mi nhỏ dài, khiến người ta cảm thấy thanh lệ xuất trần, đồng thời lại cảm thấy có vài phần mỉa mai.

Nàng ngửa đầu nhìn về phía bầu trời, trong con ngươi lóe lên các loại tâm tình rất phức tạp, như là lâm vào trong hồi ức.

“Thôi Chân Nhân, lần kỳ hạn trăm năm này, ngài còn sẽ trở về sao?”

Chương 426: Cũng không thể là cảnh giới đệ thất đi (1)

Năm đó các thứ nhìn thấy ở Huyện Cự Hà, để lại trong lòng Hứa Bạch Lộc ấn tượng cực kỳ khắc sâu.

Đây cũng là điều khiến nàng trăm năm qua giữ vững quyết tâm không ngừng tu luyện.

Mặc dù Thôi Hằng cũng không đối với nàng làm qua cái gì, nhưng cùng Thôi Hằng sống chung một khoảng thời gian, bóng người Thôi Hằng liên đới đóng dấu thật sâu ở trong lòng của nàng.

Cái phong thái vô địch đứng ở trên thành tường, hô phong hoán vũ đó, để cho nàng mãi mãi cũng không cách nào quên.

Mỗi khi Hứa Bạch Lộc cảm thấy mệt mỏi, muốn phải thư giãn, liền sẽ nghĩ tới cái thân ảnh ban đầu kia, suy nghĩ tự mình sau khi đột phá, lại đứng ở trước mặt của hắn, sẽ là cái cảnh tượng gì.

“Bây giờ ta đã thành tựu Nhân Tiên, không biết có thể hay không cách hắn gần hơn mấy phần.” Hứa Bạch Lộc thầm nghĩ trong lòng, ngay sau đó liền thấy đạo sĩ thoát nhìn năm sáu chục tuổi đi tới “Cha. .”

Người tới chính là Hứa Phong An, Nội Cảnh tuyệt đỉnh trăm năm trước từng đi theo ở bên người Thôi Hằng kia, trưởng lão Ngọc Hoa Kiếm Các.

Ngay từ lúc 20 năm trước, hắn cũng đã thành tựu Nhân Tiên.

“Bạch Lộc, ngươi đột phá Nhân Tiên rồi à.” Hứa Phong An vô cùng vui vẻ đánh giá con gái của mình, cười nói “Về sau Ngọc Hoa Kiếm Các chúng ta thì có hai vị Nhân Tiên, đôi mắt thiên hạ hiện nay cũng coi là đại tông môn.”

Từ sau khi Thủy Thần Sông Hồng truyền đạo, thế gian liền có rất nhiều võ công nhắm thẳng vào tầng thứ Tiên Giới, cao thủ Thần Cảnh vốn có thể xưng là Võ Lâm Thần Thoại liền tiếp xuất hiện, hoàn toàn thay đổi thế cục toàn bộ giang hồ cùng thiên hạ.

Nhưng cho dù là Thần Cảnh đông đảo, nhưng võ giả chân chính có thể bước vào tầng thứ Tiên Giới trở thành Nhân Tiên vẫn như cũ là lác đác không có mấy, bất kỳ môn phái nào chỉ cần ra một vị Nhân Tiên, cũng sẽ bước lên danh môn đương thời.

Nếu có thể một môn có hai Nhân Tiên, chính là đại tông môn nổi tiếng thiên hạ.

“Đây đều là nhờ vào Thôi Chân Nhân năm đó sắc phong Thủy Thần Sông Hồng, hạ xuống pháp chỉ quảng đạt truyền Tiên Đạo.” Hứa Bạch Lộc mắt đầy sùng bái nói “Nếu không phải như thế, con có lẽ ngay cả Thân Cảnh cũng chưa chắc có thể bước vào, trăm năm này vừa qua chính là bộ xương khô bên trong mộ.”

“Thôi Tiên Tôn đúng là công đức vô lượng, đương kim thiên hạ tất cả võ giả đều thụ ân trạch của hãn a.” Hứa Phong An cảm khái nói “Có thể đi theo ở bên người Thôi Tiên Tôn một đoạn thời gian, là một chuyện vinh hạnh nhất trong cuộc đời của ta.”

“Cha, ngài nói lần này Thôi Chân Nhân sẽ trở về sao?” Hứa Bạch Lộc nhìn về bầu trời, ánh mắt như là đang nhìn vô cùng xa “Lần kỳ hạn trăm năm này cũng sắp đến.”

“Chưa chắc.” Hứa Phong An lắc đầu một cái, cũng nhìn về phía bầu trời “Chúng ta nơi này đối với Thôi Tiên Tôn mà nói quá mức nhỏ bé, không cách nào đối với việc tu hành của hãn sinh ra bất kỳ trợ giúp nào.”

“...” Hứa Bạch Lộc nghe vậy trầm mặc lại.

“Bạch Lộc, ngươi nhưng từng nghe qua ‘Rồng không cùng rắn ở chung’?” Hứa Phong An nhẹ nhàng thờ dài nói “Bây giờ chính là đạo lý này, mà sự chênh lệch của Thôi Tiên Tôn cùng chúng ta, nếu so với sự chênh lệch của Rồng Rắn còn to lớn hơn.

“Hơn nữa ta có thể cảm giác được một cách rõ ràng, Thôi Tiên Tôn là rất quan tâm việc tu hành tự thân, vô luận là trăm năm trước hãn tại địa phương chấp chính, hay là đi Thượng Giới, đều là cùng việc tu hành của hãn có liên quan, chúng ta bên này lại có cái gì có thể giúp được hãn đây?”

“... Quả thật.” Hứa Bạch Lộc bắt đầu dĩ gật gật đầu, mặc dù nàng không muốn tin tưởng điểm này, nhưng lý trí vẫn là nói cho nàng biết sự thật chính là như vậy.

Nàng vén tóc trên trán một chút, nói nhỏ: “Phương hạ giới nhân gian này đối với Cửu Thiên Thần Long như Thôi Chân Nhân mà nói, tựa như là cái ao nước cạn, quá nhỏ bé, hãn sợ rằng thật sẽ không trở lại nữa.”

“Thật ra thì cũng không cần quá mất mát.” Hứa Phong An thấy nữ nhi tâm tình không tốt, liền an ủi “Chúng ta cũng chẳng qua là đang suy đoán, tâm tư của nhân vật thần tiên như Thôi Tiên Tôn, chúng ta làm sao có thể suy đoán, nói không chừng hãn lần này vẫn sẽ trở lại đây.”

“Hy vọng như thế chứ. ” Hứa Bạch Lộc khẽ thở dài, nàng rõ ràng cho thấy đã không cảm thấy Thôi Hằng sẽ trở về.

Thật ra thì, đang lúc hai người bọn hắn nói chuyện.

Lý Trình cùng Lý Vi liền đã tới nơi này, hơn nữa giấu thân hình của mình, đứng ở một bên, lẳng lặng nghe xong hai người nói chuyện.

Ở sau khi nghe xong, hai huynh muội này trở mắt nhìn nhau.

Thôi Chân Nhân, Thôi Tiên Tôn?

Lại là cái tên Thôi Hằng đó?

“Ca, dựa theo cách nói của bọn họ, Thôi Hằng có lẽ đã rời đi a.”

Lông mày mảnh khảnh của Lý Vi nhíu lại, nghịch nghịch mái tóc rũ đẹn ngực của chính mình “Nếu quả thật như bọn họ nói, Thôi Hằng không trở về nữa, chúng ta đây còn có thể tìm được mục tiêu sao?”

“Còn không thể chắc chắn người thừa kế phân Bất Tử Chân Tính kia chính là Thôi Hằng. ” Lý Trình thì là khẽ gật đầu một cái, trầm giọng nói “Bọn họ còn nhắc tới kỳ hạn trăm năm, đây cũng là một cái tọa độ thời gian mâu chốt.”

“Chúng ta hẳn là trước hỏi thăm một chút tình huống cái kỳ hạn trăm năm này, chờ đợi xem Thôi Hằng có hay không trở lại, sau đó lại tính toán sau.”

“Có đạo lý. ” Lý Vi gật đầu một cái bày tỏ đồng ý, bỗng nhiên ánh mắt nàng sáng lên, cười nói “Đúng rồi, chúng ta còn có thể đi tìm cái tên Thủy Thần Sông Hồng nha.”

“Trăm năm trước, trên viên tinh cầu này hẳn là chỉ có võ công mười hai cảnh Phạm Giới, là cái tên Thôi Hằng sắc phong Thủy Thần Sông Hồng, mới có truyền thừa võ công tầng thứ Tiên Giới.”

“Cái tên Thủy Thần Sông Hồng này nhất định cùng cái tên Thôi Hằng kia có quan hệ, nói không chừng chính là thủ hạ của Thôi Hằng đây.”

“Quả thật. ” Lý Trình gật đầu một cái, nhưng hắn vẫn còn có chút lo âu “Ngộ nhờ cái tên Thủy Thần Sông Hồng này thực lực cực mạnh, chúng ta không phải là đối thủ làm sao bây giờ?”

“...” Lý Vi nhất thời hết ý kiến, ẩn trán của mình một cái, trợn trắng mắt nói “Ca, người cẩn thận quá mức a. Chúng ta đều là Vô Cực Kim Tiên, nếu như Thủy Thần Sông Hồng còn

manh hơn chúng ta, đây chẳng phải là Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất?

“Mà Thủy Thần Sông Hồng lại là thủ hạ của cái tên Thôi Hằng kia, nếu như Thủy Thần Sông Hồng là Thánh Giả, vậy cái tên Thôi Hằng kia là cái gì, cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất đỉnh phong, hay là tồn tại tối cao, cảnh giới đệ thất Tiên Giới trong truyền thuyết?”

“Ha ha ha, thói quen, thói quen. ” Lý Trình nghe vậy nở nụ cười, gật đầu nói “Cân thận mặc dù là cần thiết, nhưng quá độ cân thận quả thật cũng không tốt lắm, chúng ta đây phải đi tìm vị Thủy Thần Sông Hồng kia một chút đi.”

“Như vậy mới đúng chứ! ” Lý Vi cười nói.

Chương 427: Cũng không thể là cảnh giới đệ thất đi (2)

Thủy Thần Sông Hồng là một vị Thần Linh trăm năm trước xuất hiện.

Trong truyền thuyết vị Thôi Tiên Tôn kia trước khi Phi Thăng điếm hóa toàn bộ Sông Hồng, cũng sắc phong nó là Thần Linh, vì che chở thuyền bè đi ở trong sông Hồng cùng với dân chúng hai bờ sông, đồng thời còn gánh vác trách nhiệm truyền đạo nhân gian.

Mới đầu, Thủy Thần Sông Hồng là hướng một số người truyền pháp, sau đó sự tích năng truyền pháp lưu truyền ra, thì có càng ngày càng nhiều người đến cầu xin võ công Tiên Giới.

Vì thế hai bờ sông Hồng tu kiến lên vô số cung điện miếu thờ thờ cúng Thủy Thần Sông Hồng, hương khói càng thịnh.

Theo hương khói thờ cúng tăng cường, linh tính ý thức của Thủy Thần Sông Hồng cũng càng ngày càng lớn mạnh, suy nghĩ cũng biến thành càng rõ ràng, cũng liên hiệu thêm mục đích Thôi Hằng điếm hóa mình.

Tuyệt không chỉ là để cho người tùy tùng tại nơi này của chính mình học được võ công, mà là muốn chân chính truyền đạo nhân gian, tăng cao tầng thứ sức mạnh toàn bộ nhân gian này.

Vì vậy, nàng liền bắt đầu có lựa chọn mà truyền thụ võ công, dần dần võ công có thể tu luyện tới tầng thứ Tiên Giới, ở nhân gian nơi này mọc lên như nấm.

Điều này cũng làm cho Thủy Thần Sông Hồng được thờ cúng hương hoá càng tăng lên.

Mặc dù Thủy Thần Sông Hồng cũng không có phương pháp tu luyện gì, nhưng khi sậu khi lấy được lượng lớn hương hoá thờ cúng, nàng lại sâu sắc cảm thấy quyền năng tự thân tăng lên.

Cho đến ngày nay, nàng đã có thể đem thần lực của mình kéo dài đến mỗi một góc xó xỉnh sông Hồng.

Xuyên suốt sáu nghìn dặm sông Hồng đều là phạm vi thần lực của nàng.

Uy năng như vậy mặc dù chưa đạt tới trình độ có thể so với Kim Đan đại thành, nhưng cũng đủ để sánh vai Kim Đan hậu kỳ chân chính.

Vì vậy, không ít đại năng Thiên Nhân khi đôi mắt vị Thủy Thần Sông Hồng này, đều sẽ cảm giác mình nhỏ bé cực kỳ, nhỏ nhất không đáng kể.

Rất nhiều người suy đoán, vị Thủy Thần Sông Hồng này hẳn là tồn tại cảnh giới đệ tứ Tiên Giới.

Lý Trình cùng Lý Vi ở trên đường đi tìm Thủy Thần Sông Hồng, phải hỏi thăm không ít truyền thuyết liên quan tới vị Thần Linh này, thật sâu cảm nhận được địa vị của vị Thủy Thần này ở trong lòng mọi người.

“Vễn vẹn trăm năm, lại liên tục tập được tín ngưỡng thậm hậu như vậy, vị Thủy Thần Sông Hồng này không thể tầm thường a.” Lý Vi không nhịn được thở dài nói “Hương khói nguyện lực thêm chút xử lý chính là linh tính chúng sinh, đây chính là thứ tốt có thể cường hóa Bất Tử Chân Tính.”

“Ừ, có nhiều tín đồ như vậy, nếu như Thủy Thần Sông Hồng là Kim Tiên, bây giờ rất có thể đã trở thành Vô Cực Kim Tiên.” Lý Trình gật đầu một cái, trầm giọng nói “Chúng ta phải cẩn thận.”

“Không quá có thể là Kim Tiên đi.” Lý Vi bĩu môi nói “Dù sao cái tên Thôi Hằng kia cũng bất quá chỉ là Kim Tiên.”

“Chúng ta vẫn không thể chắc chắn Thôi Hằng chính là tên Kim Tiên lúc trước dò tra được...” Lý Trình đang nói chuyện, bỗng nhiên thần sắc biến đổi, nghiêm nghị quát lên “Người nào?!”

Vừa dứt lời ——

Quanh thân hắn liền sáng lên mười hai tầng ánh sáng, tạo thành mười hai tầng màn sáng phòng ngự, trên mỗi một tầng màn sáng phòng ngự đều lơ lửng một khối ngọc phù, đan xen đạo vận pháp lý.

Ngay sau đó, lại thấy một thanh trường kiếm, một tấm thuẫn, một thanh trường đao từ trong ống tay áo của hắn bay ra, tất cả đều tỏa ra ánh sáng chói lọi, biểu dương uy năng đem hắn che chở trong đó.

Cùng lúc đó, hắn cũng đem muội muội bên người kéo vào trong vòng phòng ngự, vô cùng cảnh giác nhìn về phía trước.

“Ca, cái này, cái này có phải hay không quá khoa trương?” Lý Vi nhìn đạo màn sáng phòng ngự cùng Tiên binh hộ thân này, chỉ cảm thấy hết sức cạn lời “Ta đều không cảm giác đến có ai...”

Rào!

Vừa lúc đó, trên bầu trời phía trước truyền tới một trận âm thanh sóng nước phiến trào, sau đó chỉ thấy một nữ tử phẳng

phát toàn thân đều là từ ánh nước ngưng tụ xuất hiện, chân đạp hư không chậm rãi đi tới.

Trên mặt nàng mặt mũi mơ hồ, chỉ có thể nhìn được đường nét ngũ quan, trên người lại có một cỗ khí tức thánh khiết tinh khiết, nhân nhạ nói: “Các ngươi là ai, vì sao tới đây?”

“Kim Tiên? !” Lý Trình nhìn chằm chằm nữ tử này, mắt đầy cảnh giác “Không, cỗ khí tức này, so với Kim Tiên mạnh hơn, ngươi chính là Thủy Thần Sông Hồng? !”

“Rống!”

Vừa lúc đó, phương xa bỗng nhiên lại truyền tới một tiếng rống gầm, kinh thiên động địa, trong nháy mắt liền có một đạo ánh lửa màu đỏ nóng rực cực kỳ ép ngang bầu trời, tới nơi này.

“Vô Cực Kim Tiên? !” Lý Trình tức thì kinh hô lên.

...

Thiên Khư Giới, Đại Chu Hoàng Thành.

Nữ Đế tâm cung.

Thôi Hằng đang hướng dẫn Lý Minh Quỳnh tu luyện bổng nhiên nhíu mày, khẽ cười nói: “Thì ra là hai tên Vô Cực Kim Tiên, có lẽ hẳn là có chút đáng xem rồi.”

Lý Minh Quỳnh cũng là mắt đầy nghi ngờ hỏi “Su tôn ngài nói cái gì?”

Chương 428: Một con đường tu luyện mới (1)

Bây giờ Lý Minh Quỳnh mới vừa đột phá trở thành Vô Cực Kim Tiên, cũng tức là tương đương với cảnh giới Kim Đan đại thành.

Sau đó liền phải quyết định con đường tu luyện sau này của nàng.

Phải như thế nào đột phá đến cảnh giới tiếp theo, cùng với cảnh giới tiếp theo của nàng nên là cái gì.

Là y theo con đường phương pháp Tu Tiên, để cho nàng lấy Kim Đan Thân Hồn làm trụ cột hội tụ ánh sáng thất tinh, từ đó dựng dựng Nguyên Anh, hay là y theo phương pháp võ đạo, tham khảo con đường Vạn Pháp Quy Nhất, đột phá trở thành Thánh Giả?

Điều này cũng còn chờ thương thảo.

Vì vậy, gần đây Thôi Hằng thường xuyên sẽ tới hướng dẫn Lý Minh Quỳnh tu hành.

Một mặt là trợ giúp nàng củng cố cảnh giới mới vừa đột phá, một mặt cũng là kiểm tra tình huống thân thể của nàng, quyết định tốt lộ tuyến tu hành tiếp theo.

Lý Minh Quỳnh mỗi lần đều cảm giác ích lợi thu được rất nhiều.

Vì vậy đối với mỗi lời mỗi hành động của Thôi Hằng đều hết sức chú ý, dưới cái nhìn của nàng, Thôi Hằng trong lúc giao tay nhắc chân đều ẩn chứa đại đạo ảo diệu, có thể tăng tiến tu vi của chính mình.

Mới vừa rồi Thôi Hằng nhắc tới hai tên Vô Cực Kim Tiên, ngay lập tức sẽ đưa tới chú ý của nàng.

Vô Cực Kim Tiên!

Đây chính là tồn tại cảnh giới đệ ngũ đỉnh phong, dựa theo lời giải thích của Thiên Thánh Chí Tôn, cho dù là ở trong tinh không rộng lớn vô biên, Vô Cực Kim Tiên đều là cường giả hết sức quan trọng.

Một vạn năm trước vị Đạo Thần tới Đạo Chu Tinh thành lập ra Đạo Nhất Thiên Đình, lưu lại truyền thừa Đạo Nhất Cung kia, lúc ấy cũng chẳng qua chỉ là Vô Cực Kim Tiên.

“Hai tên Vô Cực Kim Tiên đến hạ giới.” Thôi Hằng nhìn về phía Lý Minh Quỳnh, mỉm cười nói “Hắn là người Sùng

Dương Tinh, truy lùng dấu ân liên lạc trên người Thiên Thánh Chí Tôn mà tới.”

Thông qua Hỏa Tam hấn đã rõ ràng cảm giác được tình huống hạ giới, cũng nhìn thấy một đôi huynh muội Lý Trình cùng Lý Vi này.

“Tại hạ giới? ! ” Lý Minh Quỳnh nghe vậy kinh hô lên, có chút lo lắng nói “Hạ giới phải làm sao ngăn cản hai tên Vô Cực Kim Tiên? Sư tôn, bây giờ cách lúc cùng hạ giới giao hội còn có mười ngày, có thể hay không không kịp cứu viện?”

“Không cần lo lắng. ” Thôi Hằng vỗ nhẹ bả vai Lý Minh Quỳnh một cái, cười nói ” Hai tên Vô Cực Kim Tiên kia rất cẩn thận, sẽ không vô lý động thủ, hơn nữa sư phụ tại hạ giới còn để lại một con Cửu Hỏa Viêm Long đây.”

“Thì ra sư tôn sớm có chuẩn bị, là con quá lo lắng. ” Lý Minh Quỳnh yên lòng, thở dài nói “Đã có Cửu Hỏa Viêm Long tiên bối, có lẽ sẽ không có vấn đề gì.”

Nàng gặp qua mấy con Cửu Hỏa Viêm Long Thiên Khư Giới, cho dù là Hỏa Nhị yếu nhất cũng đã vượt xa khỏi tầng thứ Vô Cực Kim Tiên, thậm chí khả năng so với Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất đều mạnh hơn.

Hạ giới có một con Cửu Hỏa Viêm Long ở, đừng nói là tới hại tên Vô Cực Kim Tiên, coi như là tới mười tên trăm tên, hấn là cũng sẽ không có vấn đề gì.

“Nên phải là như thế. ” Thôi Hằng cười một tiếng, không có giải thích Cửu Hỏa Viêm Long hạ giới cùng Thiên Khư Giới bất đồng, ngược lại nói “Lần này người Sùng Dương Tinh tới, ta sẽ cùng với bọn họ trao đổi một chút, hơn phân nửa là sẽ rời đi Đạo Chu Tinh.

“Thanh Thư bên kia cũng sớm đã nói tốt, ta sẽ dẫn hấn cùng rời đi, tìm cho hấn một cái địa phương có lượng lớn chiến đấu, dùng cái này tới trui luyện việc tu hành của hấn, con thì có tính toán gì?”

“Con... ” Lý Minh Quỳnh nghe vậy hơi trầm mặc, cúi đầu xuống khẽ thở dài “Sư tôn, nếu như con nói con phải ở lại chỗ này, thật tốt quản lý Đại Chu, ngài sẽ giận con sao?”

“Không biết. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói “Ban đầu con hướng ta cầu lấy võ công liền kể với ta, con muốn trường sinh, chờ ca ca con trở lại.”

“Ừm.” Lý Minh Quỳnh gật đầu một cái, lại nói “Thật ra thì còn có một cái nguyên nhân, con không có người nối nghiệp, cũng không cách nào chắc chắn sau khi con rời khỏi, bách tính Đại Chu sẽ như thế nào, con lưu lại còn có thể thật tốt quản lý quốc gia này.”

“Ta hiểu. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói “Ta đã từng chấp chính một phương, biết loại trách nhiệm tinh thần đối với cai quản dân chúng này, con coi như Vua của một nước, vì thế ràng buộc đúng là bình thường.”

“Sư tôn, con có phải hay không nên sinh đứa bé? ” Lý Minh Quỳnh bỗng nhiên ngẩng đầu lên dò hỏi.

“À? ” Thôi Hằng nghe vậy sững sờ, ngay sau đó lắc đầu nói “Đây cũng là không cần. Chờ cảnh giới của con tiếp tục đột phá, ta sẽ truyền cho con một môn pháp thuật ẩn chứa Tạo Hóa Chi Đạo, đến lúc đó con có thể trực tiếp sáng tạo ra một cái sinh linh, khiến nó giúp con quản lý cái đất nước...”

Nói đến đây, trong đầu của hắn bỗng nhiên lóe lên linh quang, trong miệng dừng lại, ánh mắt nhìn chằm chằm Lý Minh Quỳnh “Minh Quỳnh, con mới vừa nói cái gì?”

“Sư tôn, con, con, con mới vừa rồi... ” Lý Minh Quỳnh bị nhìn có chút khân trương, theo bản năng bật thốt lên “Sinh con?”

“Không đúng, là quản lý quốc gia! Ha ha ha! ” Thôi Hằng nở nụ cười “Minh Quỳnh, con lại chờ thêm chút ngày giờ. Sư phụ nghiên cứu một chút, xem có thể hay không tìm tòi ra cho con một cái con đường tu hành khác.”

Một cái con đường tu luyện mới, hơn nữa còn con đường có thể tu luyện tới tầng thứ Nguyên Anh!

Cái này đủ để cho tu vi gần như đình trệ của hắn đạt được tăng trưởng cực lớn.

Chương 429: Một con đường tu luyện mới (2)

Phong Châu, trên không sông Hồng.

Lý Trình cùng Lý Vi hiện tại cũng rất khẩn trương.

Bọn họ cũng không nghĩ tới cái địa phương nhìn từ bề ngoài ngay cả Nhân Tiên đều hết sức thừa thốt này, lại sẽ bỗng nhiên xuất hiện một tên Kim Tiên cùng một tên Vô Cực Kim Tiên.

Quá bất hợp lí!

Kim Tiên còn dễ nói, xuất hiện một tên Vô Cực Kim Tiên là tình huống gì? !

Có điều, cũng may hai người này cũng không có trực tiếp động thủ, nhìn qua cũng không phải là hạng người hung ác thích giết chóc.

“Người là người nào? ” Hỏa Tam hiển hóa ra thân rồng trăm trượng, con người màu đỏ thẫm lóe lên ánh lửa, nhìn chăm chăm hai huynh muội Lý Trình cùng Lý Vi này “Lén lén lút lút muốn làm gì?”

“Hỏa Tam đạo hữu, hai người này từng ở khu vực sông Hồng tìm người hỏi thăm chuyện liên quan tới Tiên Tôn.” Thủy Thân Sông Hồng nói với Hỏa Tam.

Nàng cùng Hỏa Tam đều là Thôi Hằng lưu ở nhân gian, hơn nữa cũng có linh trí hoàn chỉnh, giữa lẫn nhau cũng có qua mấy lần trao đổi, quen dùng cách gọi đạo hữu xưng hô lẫn nhau.

“Các người lại đang hỏi thăm Tiên Tôn? ! ” Hỏa Tam nhất thời cặp mắt tròn to, ánh mắt trực tiếp ngưng tụ thành ánh lửa thực chất, trong nháy mắt liền ở trên trời mở ra một cái biển lửa, đem Lý Trình cùng Lý Vi bao vây lại.

“Luồng ngọn lửa này, thật là mạnh! Đây thật là thực lực Vô Cực Kim Tiên sao? ! ” Lý Trình trong lòng kinh hãi không thôi, hần thông qua tầng màn sáng phòng ngự ngoài cùng nhất kia cảm giác được sức mạnh ngọn lửa này, vượt xa nhận thức của hắn đối với uy năng của Vô Cực Kim Tiên.

Mặc dù bây giờ mảnh biển lửa này cũng không có đem màn sáng phòng ngự của hắn đốt thủng, nhưng hắn có thể cảm giác rõ ràng loại tình huống này cũng không phải là vì lực phòng ngự của màn sáng cường đại, chỉ là bởi vì ngọn lửa này chẳng qua là đem bọn họ bao vây, cũng không có thật triển khai tấn công thôi.

Nêu như mảnh biên lửa này bắt đầu tấn công, bắt đầu bộc phát ra uy năng chân chính của nó, mười hai tầng màn sáng phòng ngự sợ rằng sẽ trong nháy mắt bị đốt thủng, ba cái Tiên binh hộ thân chỉ sợ cũng phải trực tiếp bị hỏng.

Cái này con mẹ nó chuyện gì xảy ra, Vô Cực Kim Tiên, ai từng thấy Vô Cực Kim Tiên lợi hại như vậy? !

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lý Vi cũng hơi trắng bệch, nàng trời sinh linh giác hơn người, cũng có thể cảm giác được biên lửa kia cường đại, thân hồn truyền âm cho Lý Trình “Ca, tìm cơ hội chạy trốn đi, cái con rồng lửa này thật là mạnh quá đáng, nó vì sao lại chỉ là Vô Cực Kim Tiên a!”

Thật ra thì, khí tức Hỏa Tam thật sự hiện lộ ra bây giờ đúng là tương đương với tầng thứ Vô Cực Kim Tiên, nhưng nó là Kim Đan đại thành thứ thiệt, hơn nữa còn là dùng trăm năm, chính mình từng bước một từ Kim Đan hậu kỳ tu luyện ra.

Mặc dù cảnh giới Kim Đan đại thành này ở trên lý thuyết cùng Vô Cực Kim Tiên là có thể đối ứng, nhưng trên thực tế hai người có uy năng nhưng là chênh lệch cực kỳ to lớn.

Không nói là khác biệt trời vực, nhưng ít nhất cũng là cách nhau ngàn dặm.

Dưới tình huống bình thường, ưu thế của Kim Đan đại thành đối với Vô Cực Kim Tiên là cấp bậc nghiền ép.

“Trốn không thoát. ” Lý Trình lắc đầu một cái, thân hồn truyền âm đáp lại “Lấy thực lực con rồng lửa này, chúng ta coi như là liều mạng chạy trốn cũng vô dụng, nhất định sẽ bị đuổi kịp.

“Bây giờ cơ hội duy nhất của chúng ta chính là tranh thủ lấy được hảo cảm của đối phương, phòng ngừa chiến đấu phát sinh, dù sao, chúng ta cũng không có làm gì chuyện gì quá phận, cũng không có làm hại bất cứ người nào trên viên tinh cầu này.”

“Đúng, chúng ta không có làm hại qua bất cứ người nào! ” Lý Vi gật đầu liên tục, bây giờ nàng đặc biệt đồng ý chiến thuật cẩn thận của ca ca mình, nếu không bây giờ liền phải xong đời.

Mặc dù Vô Cực Kim Tiên giết không chết Vô Cực Kim Tiên, nhưng lại có thể đem đối phương cắt thành mấy chục ngàn mấy trăm ngàn khối, sau đó sẽ tách ra phong ấn, đây quả thực so với chết còn khó chịu hơn.

“Vị Hỏa Long tiền bối này... ” Lý Trình hít sâu một hơi, đang muốn lôi ra miệng lưỡi trơn trượt của bản thân tiến hành giao lưu.

“Không cần nhiều lời. ” Hỏa Tam lại trực tiếp ngắt lời hẳn, nhàn nhạt nói “Tiên Tôn mới vừa đưa tin cho ta, đề cho ta báo cho người biết, sau mười ngày ngài sẽ hạ xuống đây.

“Chờ mười ngày sau, người trực tiếp theo chúng ta đồng thời tham gia nghi thức hạ xuống là được. Nếu như có nghi vấn gì, có thể chờ sau khi Tiên Tôn hạ xuống, trực tiếp hỏi Tiên Tôn.”

“Hả? ” Lý Trình nghe vậy nhất thời liền bối rối, một loạt lời nói vốn chuẩn bị tốt tất cả cũng đều mắc kẹt.

Vị Thôi Tiên Tôn này không khỏi cũng quá kịp thời chứ ?

Hay là nói hành động của mình cùng em gái, thật ra thì vẫn luôn bên dưới ánh nhìn chăm chú của đối phương?

Ý niệm tới đây, Lý Trình nhất thời cảm giác rợn cả tóc gáy.

Cái này là uy năng bực nào? !

Chương 430: Trăm năm Đại Ngụy, Hồng Dận Tuyên Nhân (1)

Lý Trình cùng Lý Vi sau khi bị Hỏa Tam thuyết phục liền buông tha chống cự, đi theo con Hỏa Long cường đại đến không tưởng tượng nổi này đi đến Phong Châu Châu Phủ.

Đây cũng là quyết định của Thôi Hằng.

Trước hết để cho hai tên người Sùng Dượng Tinh này đợi ở Phong Châu Châu Phủ, nơi đó có bản thể Hỏa Tam ở, nếu như xảy ra chuyện gì rắc rối cũng có thể lập tức xử lý, sẽ không gây ra tai vạ quá lớn.

Hơn nữa Thôi Hằng nhất định là sẽ hạ xuống ở Phong Châu Châu Phủ bên này.

Đến lúc đó cùng hai gã “Người ngoài hành tinh” này gặp mặt cũng sẽ tương đối dễ dàng.

Đối với chuyện này Lý Trình cùng Lý Vi chẳng những không cảm thấy có gì không đúng, ngược lại còn cảm thấy hết sức vui mừng.

Dưới cái nhìn của bọn họ, người xâm lăng từ bên ngoài đến như bọn hắn, sau khi bị dân bản địa phát hiện không có bị phong ấn trấn áp, cũng đã là chuyện vô cùng may mắn.

Càng không cần phải nói Phong Châu Châu Phủ bên này còn cố ý an bài nhà ở, lại phái người tới đặc biệt đến trông nom việc ăn ở của bọn họ.

Hoàn toàn là coi như khách nhân đến tiếp đãi.

Trong một khu nhà ở Phong Châu Phủ Thành.

Lý Trình cùng Lý Vi nhìn một bàn thức ăn ngon bày ở trước mặt mình, trở mắt nhìn nhau.

“Ca, người nói cái này là chuyện gì xảy ra?” Lý Vi tiện tay bày cách âm cầm chế, chỉ chỉ bên ngoài, mặt đây nghi ngờ hỏi, “Cái này là căn bản không sợ chúng ta làm loạn sao?”

“Sợ rằng không chỉ là không sợ chúng ta làm loạn.” Lý Trình cười một tiếng, cầm đũa lên ăn một miếng thức ăn, ánh mắt nhất thời sáng lên, thở dài nói “Mùi vị ngon, đầu bếp nơi này rất không tồi nha, so với lúc chúng ta ở huyện Cự Hà ăn được ngon hơn nhiều.”

“Ca!” Lý Vi đối với việc ca ca nhà mình nói chuyện nửa vờ bắt mẫn hết sức.

“Chớ vội, chớ vội.” Lý Trình cười, lại ăn một miếng thức ăn, ánh mắt cũng nhìn bên ngoài một chút, trầm giọng nói “Cái này chỉ sợ là hoàn toàn không có đem Cửu Tử Thiên Môn phía sau chúng ta, thậm chí là toàn bộ Sùng Dương Tinh coi ra gì.”

“Hả? !” Lý Vi nghe vậy nhất thời trợn to hai mắt, có chút khó có thể tin hỏi, “Không phải chứ, coi như cái tên Thôi Hằng đó là một vị Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất, cũng không khả năng xem nhẹ Sùng Dương Tinh đi.”

Toàn bộ Sùng Dương Tinh nhưng là có ba vị Thánh Giả.

Đôi mắt chur thiên vạn giới đều là một cái địa phương cực kỳ mạnh mẽ, dạng tôn tại gì mới dám xem nhẹ toàn bộ Sùng Dương Tinh?

Cường giả cảnh giới đệ lục đỉnh phong trong truyền thuyết, hay là cảnh giới đệ thất chưa bao giờ nghe?

“Cái vị Thôi Hằng kia tuyệt đối không thể chỉ là một vị Thánh Giả.” Lý Trình lắc đầu một cái, cười khộ nói ” Người quên rồi sao, lúc trước thái độ cái con Hỏa Diễm Thần Long kia đối với chúng ta thay đổi quá kịp thời.

“Một khắc trước còn là một tư thái muốn đem chúng ta vây khốn vào trong biển lửa, không làm rõ ràng thân phận của chúng ta tuyệt đối sẽ không buông tay, sau một khắc liền buông tha công kích đối với chúng ta.

“Thay đổi đột ngột như vậy rất rõ ràng chính là bị người khắc ra lệnh, người này lộ vẻ lại chính là Thôi Hằng, hơn nữa nhắc nhở kịp thời như thế, để cho ta hoài nghi hành động của chúng ta, từ vừa mới bắt đầu liền bại lộ ở trong mắt vị Thôi Hằng kia.

“Nếu quả như thật là như vậy, như vậy là năng lực cảm nhận cường đại cỡ nào, coi như là Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất sợ rằng cũng làm không được đi.”

“Không, không thể nào.” Lý Vi nghe cái suy đoán này nhất thời cũng bị sợ hết hồn, cau mày nói ” Chúng ta hành sự vẫn luôn rất bí mật, không có khả năng bị phát hiện a.

“Hơn nữa chúng ta cũng đều là Vô Cực Kim Tiên, coi như là Thánh Giả cũng không khả năng một mực theo dõi chúng ta, còn để cho chúng ta vô tri vô giác, cái gì đều không phát hiện được, điều này không có thể...”

Nói tới chỗ này, nàng bỗng nhiên dừng một chút, lắc đầu nói: “Nếu như cái tên Thôi Hằng thật sự là tồn tại phía trên Thánh Giả, như thế cái suy đoán này đúng là có thể có thật... Ca, ta có chút sợ hãi.”

Lúc trước khi đôi mắt Hỏa Tam nàng đều không sợ hãi như vậy.

Dù sao, Hỏa Tam cường đại đi nữa cũng chỉ là tầng thứ Vô Cực Kim Tiên, không cách nào cưỡng chế đem Bất Tử Chân Tính bên trong cơ thể của bọn họ tách xuống, nhiều lắm là đem bọn họ phong ấn, không làm được chuyện đem bọn họ giết chết.

Tồn tại phía trên Thánh Giả thì lại khác, đây là có thể trực tiếp giết chết bọn họ!

“Không cần sợ hãi.” Lý Trình chính là lắc đầu cười một tiếng, tiếp tục gấp một đĩa thức ăn, nhưng là đặt ở trong chén Lý Vi “Đừng suy nghĩ nhiều như vậy, những người này hẳn là không có ác ý gì.

“Dưới tình huống này, thực lực của đôi phương càng cường đại, chúng ta liền càng an toàn, hy vọng cuối cùng có thể còn sống lại càng lớn, vừa vặn cũng có thể thừa dịp thời gian mấy ngày này, thật tốt tìm hiểu một chút vị Thôi Hằng kia, xem hẳn rốt cuộc là người như thế nào.”

“Ô, chúng ta cũng thật là quá xui xẻo.” Lý Vi ủ rũ cúi đầu, chán nản nói “Khó khăn lắm mới tìm được đầu mối Thái Tổ gia ngộ hại, vốn tưởng rằng là chuyện tốt, không nghĩ tới là sẽ rơi vào tình cảnh như vậy.”

“Phải không?” Lý Trình nhưng là không đồng ý, hẳn lắc đầu một cái khẽ cười nói “Không, trong mắt của ta, lần gặp gỡ này ngược cũng không hoàn toàn là chuyện xấu.”

“Tại sao?” Lý Vi nghi ngờ nói.

“Cũng là bởi vì vị Thôi Hằng này.” Lý Trình cười giải thích “Nếu như hẳn thật đối với chúng ta không có ác ý gì, vậy đối với chúng ta mà nói, chính là một cơ hội tốt để làm quen đại nhân vật, đây chính là đại nhân vật hư hư thực thực vượt qua Thánh Giả a!”

“Đúng a!” Lý Vi tức thì bỗng nhiên tỉnh ngộ, lại có chút cười hưng phấn nói “Ta lại có chút trông đợi ngày gặp mặt đó.”

“Chúng ta phải thật tốt nghiên cứu một chút, như thế nào mới có thể ôm vào bắp đùi.” Lý Trình cười nói.

Chương 431: Trăm năm Đại Ngụy, Hồng Dận Tuyên Nhân (2)

Trung Châu, Hoàng Thành Đại Ngụy.

Đại Ngụy Triều Đình đúng là đứng trên hài cốt của Triều Đình Đại Tấn, toà Hoàng Thành này cũng là ở trên phế tích Hoàng Thành Đại Tấn tạo dựng lên.

80 năm trước, lúc ấy Đại Ngụy Thái Tổ Hoàng Đế Vương Sơn Quân tuổi gần 27 tuổi, ở dưới phụ tá của Thừa Tướng Ngô Dận, dẫn đại quân công phá Hoàng Thành Đại Tấn.

Đại Tấn Đế Ngụy Dịch tự biết khí số đã hết, liền đốt cả toà Hoàng Cung, trong lúc cười to táng thân biển lửa, vì cuộc đời hoang đàng của hắn vẽ lên dấu chấm hết, cũng đem cả toà Hoàng Thành Đại Tấn thiêu thành tro tàn.

Cùng lúc đó, nấp lửa này cũng hoàn toàn đốt sạch những đoàn thể dựa vào Triều Đình Đại Tấn mà có đủ loại đặc quyền.

Dòng dõi quý tộc lúc xưa, đều hóa thành bụi khói.

Từ đó về sau, trật tự mới cùng Hoàng Cung mới, đồng thời ở trên phế tích lần nữa thành lập.

Lập quốc Đại Ngụy, thay đổi niên hiệu “Hồng Dận”.

Dận chính là ý chỉ thừa kế, đồng dạng cũng là Thừa Tướng tên Ngô Dận.

Cái này biểu đạt Thái Tổ Hoàng Đế Đại Ngụy Vương Sơn Quân phải thừa kế ý chí quyết tâm của Hồng Vũ, cũng biểu đạt lòng tôn kính cùng cảm kích lớn nhất của hắn đối với Thừa Tướng kiêm ân sư Ngô Dận.

Sau đó sáu mươi năm, Vương Sơn Quân chăm lo việc nước, khổ tâm quản lý, dân giàu nước mạnh, cũng thường xuyên suất binh viễn chinh, mở rộng thổ địa mở mang bờ cõi, đem quốc thổ Đại Ngụy khuếch trương đến hai mươi một Châu.

Nếu không phải là năm Hồng Dận thứ bốn mươi hai, Thừa Tướng Ngô Dận trước khi bệnh qua đời khuyên can, phải lưu một ít chuyện cho con cháu đi làm, sợ rằng cái Đế Đô Hồng Dận này có thể đem lãnh thổ quốc gia khuếch trương đến 30 Châu.

Nhưng cho dù là như vậy, Đại Ngụy quốc lực cường thịnh, quốc dân đầy đủ sung túc, sự rộng lớn của quốc thổ cũng đã là triều đại đệ nhất.

Ở dưới sự dẫn dắt của Hồng Dận Đê, toàn bộ Đại Ngụy phát triển không ngừng.

Cuối cùng, ở 20 năm trước, cũng tức là năm sáu mươi Hồng Dận, Vương Sơn Quân đã tám mươi bảy tuổi tuyên bố thoái vị, đem ngôi vị Hoàng Đế truyền cho con trai chính mình.

Thay đổi niên hiệu “Tuyên Nhân “.

Chính hấn làm Thái Thượng Hoàng ẩn cư thâm cung, tiếm tu võ công, không lại hỏi tới chính sự.

Hoàng quyền Đại Ngụy chói lọi như mặt trời ban trưa cứ như vậy ổn định giao nhận.

Hơn nữa, bởi vì Hồng Dận Đế Vương Sơn Quân như cũ trân giữ hoàng cung, đám người lúc trước bị chính lệnh Hồng Vũ đề không góc đầu lên được kia liền chỉ có thể nhịn.

Chút nào cũng không dám phản công.

Hôm nay là năm hai mươi Tuyên Nhân, vị Hoàng Đế này là một vị Vua thủ thành cực tốt.

Ở trong lúc củng cố thành quả Hồng Dận Đế, thì kiên định quán triệt đi con đường chính lệnh Hồng Vũ, hơn nữa rất ổn định cầu tiến, để cho quốc lực Đại Ngụy vững bước tăng trưởng.

Cho đến ngày nay, quốc dân Đại Ngụy như cũ đầy đủ sung túc, gần như không xuất hiện qua năm nào đại hạn hán, diện tích quốc thổ cũng có tăng trưởng, đạt tới 23 cái Châu.

Vô luận là dân gian cùng triều đình, đối với vị Tuyên Nhân Hoàng Đế này đều tràn đầy khen ngợi.

Có điều, Tuyên Nhân Đế chưa bao giờ tự mãn, hấn hiểu rõ thành quả bây giờ tuyệt không phải là công lao của hấn.

Bởi vì, ngay từ ngày thứ nhất lúc kế vị, Tuyên Nhân Đế liền có thói quen mỗi ngày hỏi cung đều hướng cha hỏi chính sự, sau đó ở khuyên nhủ của Vương Sơn Quân mới đổi thành một tháng hỏi một chút chính sự.

Hôm nay lại là ngày hỏi chính sự.

Tuyên Nhân Đế sau khi bãi triều, liền cho lụy thái giám, một thân một mình đi tới Cảnh Hằng Điện chỗ sâu trong Hoàng Cung.

Nơi này chính là chỗ ở của Thái Thượng Hoàng Hồng Dận Đế.

“Nhị tử cầu kiến phụ thân. ” Tuyên Nhân Đế ở bên ngoài Cảnh Hằng Điện cung kính hành lễ, hấn năm nay đã sắp bảy

mười tuổi, nhưng khí lực vẫn cường tráng, động tác hành lễ không có chút nào ấu tả.

“Trực tiếp vào đi.” Thanh âm Vương Sơn Quân từ bên trong truyền tới “Tuổi cũng đã cao, về sau đừng già còn hành lễ, ta sợ tiêu tử ngươi tắt thở trước ta a.”

“Cha võ công Thông Huyền, thọ nguyên kéo dài, con trai là so sánh không bằng.” Tuyên Nhân Đế cười đi vào Cảnh Hằng Điện, gặp được Vương Sơn Quân một thân vải thô áo gai, đang khoanh chân ngồi tĩnh tọa.

Bây giờ Vương Sơn Quân đã có hơn một trăm tuổi, vẫn như trước là tướng mạo năm mươi sáu tuổi.

Nhất là đôi mắt kia, tràn đầy thần quang, lộ ra vô cùng trẻ tuổi, nhìn so với Tuyên Nhân Đế đều nhỏ hơn mười mấy hai mươi tuổi.

“Tiêu tử ngươi a, làm sao lại không chịu luyện võ đây?” Vương Sơn Quân lắc đầu thờ dài nói “Nói đi, lần này là muốn hỏi gì?”

“Cha, kỳ hạn trăm năm buông xuống.” Tuyên Nhân Đế trịnh trọng cực kỳ nói “Dựa theo thông lệ, gần đây sẽ có Thiên Sư Thượng Giới hạ xuống, hai ba tháng sau sẽ có Tiên Phật Thượng Giới hạ xuống.

“Chuyện liên quan đến Thượng Giới như vậy, đây đối với Đại Ngụy ta mà nói vẫn là lần đầu tiên, nhi tử muốn hỏi một chút cách nhìn của ngài, chuyện này làm sao cho thỏa đáng?”

“Chuyện này ngươi không cần lo lắng.” Vương Sơn Quân đứng dậy, vỗ nhẹ nhẹ bả vai Tuyên Nhân Đế, mỉm cười nói “Cha đã sớm biết được tình huống, cũng làm xong dự định.

“Ngươi có chỗ không biết, trăm năm trước xảy ra một trận biến cố, những Thiên Sư, Tiên Phật dĩ vãng kia hơn phân nửa cũng sẽ không hạ xuống. Ngày mai ta sẽ tự mình xuất phát đi Phong Châu Châu Phủ, nghênh đón Thôi Tiên Nhân hạ xuống.”

“Hả? !” Tuyên Nhân Đế nghe vậy ngạc nhiên không thôi, ngạc nhiên nói “Cha, ngài nói Thôi Tiên Nhân, có phải hạ không là vị Thôi Tiên Nhân ngài từ khi bắt đầu khởi sự liên thờ cúng Thần Bài bên mình kia, là cái vị bây giờ liên thờ cúng ở trong Cảnh Hằng Điện kia?”

“Không sai.” Vương Sơn Quân gật đầu một cái, thần sắc như là lâm vào nhớ lại “Nhân sinh của cha ngươi, chính là ở sau khi gặp vị Thôi Tiên Nhân này, mới trở nên bất đồng a.

“Đó là ở Trần Hương Khê Huyện Cự Hà Quận Lỗ, khi đó, ta còn tên Vương Hồ...”

Chương 432: Không có Thôi Tiên Nhân cũng không có Đại Nguy của cha

Thái Tổ khai quốc Hoàng Triều Đại Nguy hôm nay, Hồng Dận Đế Vương Sơn Quân, ngay từ lúc 100 năm trước liền gặp qua Thôi Hằng.

Lúc đó Thôi Hằng mới vừa từ trong tân thủ không gian đi ra, đang tìm địa phương có thể thu thập thất tình chủng sinh, vừa vặn gặp Vương Sơn Quân lúc ấy chỉ có bảy tuổi, còn gọi là Vương Hồ.

Vì vậy, hắn liền dùng một quả lại trái cà chua từ trong tân thủ không gian mang ra ngoài làm thù lao, hướng Vương Hồ hỏi thăm một ít chuyện.

Đây vốn là Thôi Hằng tiện tay làm, lại hoàn toàn thay đổi vận mệnh Vương Hồ.

Quả cà chua là loại cây cối Thôi Hằng chính mình bồi dưỡng ở tân thủ không gian mang ra ngoài, giàu linh khí, đối với võ giả mà nói đều là thần dược có thể khiến người sắp chết sinh ra xương thịt.

Nếu mà Vương Hồ trực tiếp ăn hết, tại chỗ liền có thể lột xác, tư chất tăng nhiều, dù là không có tu luyện bất kỳ võ công gì, sau khi trưởng thành chỉ bằng một thân khí lực đều có thể trở thành cao thủ một phương.

Nhưng hắn cũng không có ăn một mình, mà là mang trái cà chua về bên trong nhà, chia cho ba mẹ cùng ông nội bà nội chính mình, mỗi người ăn một phần năm.

Chia ra ăn như vậy, hiệu quả mặc dù không bằng một mình hắn ăn, nhưng là cực lớn tăng cường tư chất của hắn, để cho thân thể của hắn trở nên rắn chắc, đầu óc cũng vô cùng linh động, ở trong những người bạn cùng lứa tuổi lộ ra hết sức xuất chúng.

Mấu chốt nhất là, ông nội Vương Hồ lúc ấy đã bệnh thời kỳ chót, sau khi ăn một trái cà chua trực tiếp liền bình phục, trở nên sinh long hoạt hổ.

Mà gia gia của hắn năm xưa lúc du lịch bên ngoài từng làm quen qua một vị bằng hữu...

Người bạn này tên là Ngô Dận...

Sau đó Ngô Dận khắp nơi hỏi thăm tìm trẻ con có tư chất, vốn là không có ý định đi trấn Hương Khê.

Dù sao lúc đó vào những năm cuối thời đại, binh mã loạn lạc, con nít trong trấn có thể biết chữ cũng không nhiều, nếu như ngay cả mỗi cái trấn đều muốn tìm mà nói, tinh lực hao phí liền quá lớn.

Nhưng hẳn nghe có bạn cũ ngày xưa ở đó, liền đi qua nói chuyện cũ, vừa vận liên gặp được Vương Hồ.

Lúc này mới có Hồng Dân Hoàng Đế Vương Sơn Quân sau đó thành lập Hoàng Triều Đại Ngụy.

Tuyên Nhân Đế nghe xong cha mình miêu tả chuyện cũ không khỏi cảm khái nói: “Thê sự kỳ diệu thật là ngoài dự liệu của người ta, sợ rằng vị Thôi Tiên Nhân này cũng không nghĩ ra, hành động trong lúc vô tình của chính hắn, lại sẽ tạo ra được một vị Đại Hoàng Đế thay trời đổi đất, tái tạo càn khôn như ngài.”

“Không. ” Vương Sơn Quân lắc đầu một cái, đứng chấp tay, đưa lưng về phía Tuyên Nhân Đế nói “Ta không cho là như vậy, cha người có thể có thành tựu ngày hôm nay, thật ra thì khắp nơi đều không thể rời bỏ Thôi Tiên Nhân.”

“À? ” Tuyên Nhân Đế nghe vậy mặt lộ vẻ mờ mịt.

Ở trong mắt hắn Vương Sơn Quân chính là một vị Đế Vương vĩ đại nhất từ cổ chí kim, công lao vĩ đại, từ cổ chí kim tuyệt trần, tuyệt đối là Thiên Cổ Nhất Đế.

Lúc trước khi tại vị cũng là quân lâm thiên hạ, tung hoành ngang dọc, uy áp tứ hải.

Làm sao bây giờ bỗng nhiên khiêm nhường?

“Người cũng đã biết Ngô Thừa Tướng từng là thuộc hạ của Thôi Tiên Nhân? ” Vương Sơn Quân bỗng nhiên xoay người lại nhìn về phía Tuyên Nhân Đế, nhàn nhạt nói “Còn nữa, ban đầu địch nhân lớn nhất của chúng ta vốn là thế gia hào phú, cũng là bị Thôi Tiên Nhân từ sớm khuất phục, không dám vọng động.”

“A chuyện này... ” Tuyên Nhân Đế tức thì á khẩu không trả lời được, nội tâm không khỏi kinh hãi.

Nếu như đây là thật, vậy cha mình nói thật không có sai, Đại Ngụy thành lập từ vừa mới bắt đầu liền bị vị Thôi Tiên Nhân này thúc đẩy a, khắp nơi đều có cái bóng vị Thôi Tiên Nhân này.

“Hơn nữa, Hồng Vũ Thiên Vương năm đó chính là học trò của Thôi Tiên Nhân, 《Đại Đồng Tập》 chính là Thôi Tiên Nhân truyền xuống. ” Vương Sơn Quân lại nói cho Tuyên Nhân Đế chuyện bí mật nhất.

“Cái gì? ! ” Tuyên Nhân Đế nghe vậy khiếp sợ không thôi.

Một chuyện này mang đến cho hẳn rung động vượt ra khỏi hết thảy chuyện trước, bởi vì hành chính nòng cốt Đại Ngụy thì hành chính là chính lệnh Hồng Vũ, chính là 《 Đại Đông Tập 》 .

Thậm chí ngay cả cái này đều là tới từ vị Thôi Tiên Nhân này.

Như thế xem ra, mặc dù trong quá trình Đại Ngụy xây dựng, vị Thôi Tiên Nhân này chưa từng xuất hiện qua, nhưng nhìn kỹ toàn bộ Đại Ngụy lại sớm đã là hình bóng của vị Thôi Tiên Nhân này.

“Bây giờ người hiểu chưa? ” Ánh mắt Vương Sơn Quân nhìn chăm chú Tuyên Nhân Đế, trầm giọng nói ” Thôi Tiên Nhân đại thân thông bực nào, sợ rằng ngay từ lúc đem quả tiên được kia ban cho ta, cũng đã thiết kế xong hết thảy các thứ này.

“Thời gian trăm năm hết thảy những thứ này, hơn phân nửa đều ở trong lòng bàn tay lão nhân gia ông ta, Đại Ngụy chúng ta có thể thành công thành lập, không thể rời bỏ Thôi Tiên Nhân ban ân.

“Thật ra thì những chuyện này ta vốn nên thật sớm cho người hay, càng là phải chiêu cáo thiên hạ, ca tụng chiến công của Thôi Tiên Nhân, nhưng Thôi Tiên Nhân vẫn không có hiện thân, ta cũng không tiện trắng trợn tuyên dương chuyện này.

“Bây giờ kỳ hạn trăm năm buông xuống, Thôi Tiên Nhân sắp giáng lâm trở về, ta sẽ đích thân đi hội ý nghĩ của hẳn đối với chuyện này, bây giờ nói cho người biết cũng là không sao.

“Từ nay về sau, người phải nhớ kỹ, chính là bởi vì có Thôi Tiên Nhân ban ơn, Đại Ngụy mới có thể thành lập, nếu không hết thảy đều là hư vọng, Hoàng Đế các triều đại đều phải tôn sùng Thôi Tiên Nhân.

“Nếu không, sẽ không xứng thừa kế ngôi vị Hoàng Đế, đã biết rồi sao?”

“Vâng cha! Con trai biết! ” Tuyên Nhân Đế một mực cung kính cúi lạy xuống.

...

Ở trong vũ trụ sao trời bên ngoài Đạo Chu Tinh, cách nó gần nhất chính là Thiên Chúc Tinh.

Truyền thuyết ở lúc Thiên Địa sinh ra, có một vị Thiên Thần không cần thân đem cây đèn quặng xuống đất, đèn dầu rơi xuống trong vũ trụ hạ giới, liền tạo thành khoả Thiên Chúc Tinh này.

Vì vậy, Thiên Chúc Tinh ẩn chứa nguyên khí hành hỏa cực kỳ đậm đặc, lực Ngũ Hành trên cả viên tinh cầu cực kỳ không thăng bằng, hành hỏa cơ hồ chiếm 99%, bốn loại khác mới chỉ không đến một phần.

Nếu là ở trọng vũ trụ sao trời bên ngoài nhìn xuống mà nói, là có thể thấy Thiên Chúc Tinh toàn thân đỏ choét, trên bề mặt tất cả đều là gió bão ngọn lửa mãnh liệt hỗn loạn, thật là giống như là một quả cầu lửa đang thiêu đốt.

Chỗ như vậy là vô cùng nguy hiểm, chưa thành Huyền Tiên đi tới trên tinh cầu nơi này chính là muốn chết.

Nhưng bây giờ lại có một người ở mặt ngoài Thiên Chúc Tinh nhân nhả đạo bước mà đi đi lại lại, trên người hắc trùm mũ mặc hắc bào, gương mặt đều bị mũ trùm che kín, không thấy rõ tướng mạo.

Lúc này, hắc đi tới biên giới một cái thung lũng vô cùng to lớn, khịt khịt mũi, khẽ cười nói: “Không sai, nơi này chính là địa phương ban đầu Lý Pháp bị giết chết, còn lưu lại mùi vị Bất Tử Chân Tinh.

“Cũng không biết người này năm đó tìm được bí mật gì, lại để cho cái lão già Cửu Tử Thiên Môn đó nhớ mãi không quên như vậy, đều sắp trôi qua bảy ngàn năm vẫn treo giải thưởng lớn, chẳng lẽ thật sự là bí mật đột phá tầng thứ Thánh Giả?

“Gần đây trong một trăm năm này, Phi Toa của Lý Trình cùng Lý Vi một mực hướng vùng tinh không này phi hành, cơ hồ không có thay đổi phương hướng cũng không có ngừng nghỉ, hẳn là đã có phương hướng vô cùng rõ ràng.

“Phỏng chừng chính là khoả ngôi sao sinh mạng phía trước lân cận cùng cái Thiên Chúc Tinh này đi, bên trên Tinh Đồ đánh dấu ra sao? À đúng là Đạo Chu Tinh.

“Hu hu thực thực có truyền thừa Đạo Nhất Thánh Tôn lưu lại, nghe nói ở trăm vạn năm trước từng đi ra một vị Thánh Tôn. Ừ, ngược lại cũng đáng giá đi xem một chút.”

Hắc bào nhận đứng ở trung ương ngọn lửa cuồng bạo, đưa mắt nhìn về bầu trời màu đỏ thẫm, hắc nâng tay phải lên, hướng vị trí Đạo Chu Tinh khoa tay một cái, khẽ cười nói.

“Nếu là ở bên trên hành tinh có sự sống như vậy nhắc lên một trận đại tai nạn, hủy diệt một ít sinh linh, cũng có thể đề cho võ công của ta nâng cao một bước đi!”

Chương 433: Bàn như thế nào mới có thể ôm bắt đùì (1)

Lý Trình cùng Lý Vi ở Phong Châu Phủ Thành cũng không có chịu quá nhiều hạn chế.

Ngoại trừ không cho phép ra khỏi thành ra, bọn họ có thể tùy ý đi đi lại lại, thậm chí có thể hưởng cư dân địa phương hỏi thăm tin tức, trong đó liên bao gồm tin tức liên quan tới Thôi Hằng.

Tỷ như ban đầu khi Thôi Hằng ở chỗ này làm Châu Mục phổ biến cái chính lệnh gì, làm qua cái dạng đại sự gì, thậm chí là tính cách gì, ưa thích gì vân vân.

Phong Châu Phủ Thành dù sao từng là địa phương Thôi Hằng chấp chính, ở trong bách tính đã lưu lại không ít truyền thuyết, phổ biến một ít tin tức thông thường, thậm chí còn có không ít câu chuyện hàng yêu phục ma, trùng gian diệt ác.

Ở trong quá trình hỏi dò tin tức nội này, Lý Trình cùng Lý Vi dần dần biết được Thôi Hằng có thể là hạng người gì.

“Phổ biến tân chính lệnh tất cả đều đứng ở trên góc độ dân chúng bình thường, chủ động đi đặc tội những thế gia đại tộc kia, lại còn sẽ có người cầm quyền như vậy.” Lý Trình liếc nhìn các loại tin tức bị hấn ghi xuống, tâm tắc lấy làm kỳ lạ.

“Không chỉ có như thế, cái tên Thôi Hằng này dường như còn từng vì dân chúng bình thường trực tiếp cùng thế gia đại tộc là địch, sinh ra giao phong chính diện, xung đột kịch liệt.” Lý Vi cũng gật đầu một cái nói ” Người chấp chính như vậy, ở chúng ta nơi đó gần như là không có.”

“Tự tin rồi, đem gần như loại bỏ đi.” Lý Trình khẽ cười nói “Là căn bản cũng không có mới phải.”

Sùng Dương Tinh mặc dù là một cái tỉnh cầu tu luyện là chính, hơn nữa bầu không khí tu luyện nồng đậm, tông môn thế gia đông đảo, nhưng tương tự có vô số người bình thường.

Những người bình thường này chung nhau hợp thành một cái nhân gian thế tục.

Chỉ có điều, bởi vì tông môn cùng thế gia hạn chế, trên Sùng Dương Tinh cũng không phát triển ra chính thể tương đương với quốc gia.

Bình thường đều là tông môn thế gia thống trị khu vực phụ thuộc chung quanh chính mình.

Người chấp chính các địa phương tự nhiên cũng đều là tới từ với tông môn cùng thế gia.

Tông môn thế gia cao cao tại thượng, nắm giữ rất nhiều đặc quyền.

Dưới tình huống này, căn bản cũng không khả năng tồn tại người cầm quyền đứng tại phía người bình thường, cùng tông môn thế gia là địch.

Bên trong người bình thường, ngoại trừ số rất ít may mắn, căn bản cũng không có bất kỳ cơ hội trở mình.

Người như Thôi Hằng, phổ biến chính lệnh cũng đứng tại góc độ người bình thường thi hành, ở trong mắt Lý Trình cùng Lý Vi là vô cùng mới lạ, thật là chưa bao giờ nghe.

“Trăm năm trước, Thôi Hằng vì phổ biến chính lệnh, thậm chí đem mình đẩy tới một cái trạng thái cả thế gian đều là địch.” Lý Trình như có điều suy nghĩ nói “Nếu không phải hắn có thực lực vượt quá bình thường, sợ rằng đã sớm chết không có chỗ chôn.”

“Cái vị Thôi Hằng này, thật đúng là lòng dạ thánh hiền, đại từ đại bi.” Lý Vi ánh mắt tỏa sáng, mặt đầy sùng bái, cười tươi như hoa “Nhân vật như vậy nhất định tính tình ôn hòa, giúp mọi người làm điều tốt, ta càng ngày càng muốn cùng hắn gặp mặt.”

“...” Lý Trình thấy vẻ mặt em gái nhà mình, theo bản năng nhú mày nói “Cái này cũng chưa chắc, thánh hiền hành sự, người lòng dạ tàn nhẫn lại không phải là không có.”

“Hả? Chúng ta đây há chẳng phải là rất nguy hiểm?” Lý Vi nhất thời sắc mặt trắng bệch, bộ dáng vạn phần hoảng sợ.

“Ách, cũng không nhất định, người trước chớ sợ.” Lý Trình liền vội vàng khoát tay nói “Theo tin tức bây giờ chúng ta thăm dò đến xem, cái tên Thôi Hằng này hẳn là sẽ không giết người lung tung.

“Hơn nữa hắn dường như ưa thích thu thập cổ vật, trong tay chúng ta liền có không ít cổ bảo lịch sử đã lâu, thuận tiện đưa cho hắn làm lễ ra mắt, chỉ cần có thể để lại cho hắn một điểm ấn tượng tốt, nói không chừng là có thể ôm lên bấp đùi.”

“Ôm bấp đùi đơn giản như vậy?” Lý Vi nhẹ nhàng nghiêng đầu, cười nói “Ca, ta nghe nói vị Thôi Tiên Sinh kia dáng dấp đặc biệt đẹp đẽ đây, truyền thuyết là phong thái thần tiên, không giống phàm tục có thể có, có muốn ta cố gắng một chút hay không?”

Lý Trình nghe vậy đầu tiên là sững sờ, sau đó tại chỗ liền trách, cười lạnh nói: “Phi! Người cái mặt rỗ cao lớn thô kệch

này, đại nhân vật nào sẽ thích người?”

“Người nói cái gì? !” Lý Vi tức thì trợn to hai mắt, không thể tin nhìn Lý Trình, nàng uốn ra vóc người lả lướt hấp dẫn, trước lời sau vênh của mình, lại chỉ chỉ gương mặt quốc sắc thiên hương của mình, cần rắng nói “Người lại nói một lần cho lão nương xem?”

Giữa huynh muội thường ngày, chính là khô khan vô vị như vậy.

Ngay tại lúc hai người cãi vã, bên ngoài nhà bỗng nhiên truyền đến từng trận âm thanh huyền ảo, nghe qua dường như là có rất nhiều người tụ tập đến trên đường phố bên ngoài.

“Nhìn một chút bên ngoài xảy ra chuyện gì?” Lý Trình mượn cơ hội bứt người ra, kéo ra khoảng cách giữa mình và muội muội.

“Hừ hừ.” Hai tay Lý Vi ôm ở trước ngực, đem một đôi ngực cao vút đều nâng lên, miệng nhỏ héch lên “Về sau lại tìm người tính sổ, chúng ta trước đi ra xem một chút là chuyện gì xảy ra đi.”

Chương 434: Bàn như thế nào mới có thể ôm bắt đùì (2)

Hai huynh muội đi ra nhà, chỉ thấy hai bên đường đều là đội ngũ tuần hành, vô số dân chúng sắp đến hai bên đường phở nhìn, toàn bộ đều hết sức hưng phấn mà nhìn ba người chậm rãi đi tới phía xa.

Ba người này đều là người đàn ông trung niên năm sáu chục tuổi, quần áo cũng đều rất phổ thông, nhưng khí chất trên người lại là mang tới cho người ta một loại cảm giác cao thâm khó lường.

Nhất là một vị chính giữa kia, càng là quý khí bức người.

“Là Lưu tiên sinh cùng Trần tiên sinh, người nào lại để hai người bọn họ tự mình nghênh đón, còn làm ra thanh thế lớn như vậy?” Lý Trình nhận ra Lưu Lập Đào cùng Trần Đồng trong ba người, một vị chính giữa kia lại hết sức xa lạ, không biết là ai.

Ở Phong Châu Phủ Thành mấy ngày nay, hắn đã biết địa vị Lưu Lập Đào cùng Trần Đồng là cực cao, coi như là đương kim Hoàng Đế đến rồi, bọn họ cũng chưa chắc sẽ nghênh đón long trọng như vậy.

Chuyện gì xảy ra?

Chẳng qua, Lý Trình rất nhanh được câu trả lời.

Không lâu sau nghi thức nghênh tiếp, hắn nhận được thiệp mời Lưu Lập Đào phái người đưa tới, mời hắn và Lý Vi đi tham gia dạ tiệc đón tiếp hôm nay.

Lễ đón gió tây trần của Đại Ngụy khai quốc Thái Tổ, đương kim Thái Thượng Hoàng Hồng Dận Hoàng Đế Vương Sơn Quân.

Đồng thời, bên trong thiệp mời còn nói rõ, Vương Sơn Quân từng thu được thần dược Thôi Hằng ban cho, lúc này mới thay đổi vận mệnh, cùng Thôi Hằng có chút duyên phận.

Lý Trình chú ý tới điểm này.

Lúc này liền quyết định mang theo muội muội đi dự tiệc.

Nói không chừng có thể lấy được một ít kinh nghiệm ôm bắt đùì đây!

...

Ở cùng lúc khi Phong Châu Phủ Thành tổ chức dạ tiệc, một vệt ánh sáng đen nhánh từ trên bầu trời phương Tây rơi

xuông.

Vết sáng này ở trong màn đêm không tầm thường chút nào, gần như không có bất kỳ người nào chú ý tới, không một tiếng động rơi vào địa vực Ung Châu.

Một chiếc phi thuyền hình thoi dài hơn mười mét chậm rãi đáp xuống chóp đỉnh một ngọn núi.

Ngay sau đó, mặt ngoài chiếc Phi Toa này dặng lên ánh sáng màu đen, mặt ngoài vốn bóng loáng không dấu vết bỗng nhiên xuất hiện một cái hoa văn hình vuông, tạo thành một cái cửa lớn.

Nam tử mặc áo bào đen từ bên trong đi ra, hấn xòe bàn tay ra nhẹ nhàng vô một cái, chiếc Phi Toa dài hơn mười mét này biến thành vật nhỏ lớn một tắc, rơi vào trong tay hấn.

”Ừ...” Nam tử mặc áo bào đen hít sâu một hơi, nhắm hai mắt lại, một bộ vẻ mặt thần thanh khí爽.

Sau đó, hấn giang hai cánh tay, ôm hướng bầu trời, thở dài nói: “Tinh cầu thật sạch sẽ a, không có phòng vệ đại trận giăng đây ở tầng cương phong, cũng không có đông nhân tuần tra không chỗ nào không có mặt, đây là khí tức tự do.

“Đồng bằng sông núi cũng không có dấu hiệu bị sức mạnh Thánh Giả thâm thấu xuyên qua, tất cả đều là ý vị tạo hóa tự nhiên, hay lắm hay lắm a, viên tinh cầu này từ hôm nay trở đi, chính là của Diệp Hàn ta!

“Chẳng qua, trước đó đầu tiên phải tra rõ hai cái vật nhỏ Lý Trình cùng Lý Vi này rốt cuộc có hay không tra được cái gì, là có hay không tìm tới đường tắt đột phá cảnh giới Thánh Giả.

“Còn có người mạnh nhất trên viên tinh cầu này đến tột cùng là tầng thứ gì cũng cần xác nhận một chút, định ra một cái danh sách tru diệt, chờ sau khi đem bọn họ đều xử lý, làm việc mới có thể thuận lợi.

“Ừ, mặc dù có chút ngứa tay muốn giết người, nhưng sau khi động thủ khó tránh khỏi bút dây động rừng, như vậy thì không dễ chơi, hay là trước trong bóng tối tung ra một chút ôn dịch, nhìn một chút hiệu quả, địa điểm... Liên chọn ở chỗ địa vực ta hạ xuống này.

“Chặc chặc, ha ha ha! Tinh cầu này sinh linh thật là nhiều a, dù chẳng qua là trong vòng ngàn dặm cũng có nhiều người như vậy, trước tiên đem hạt giống bệnh dịch truyền đến trên người bọn họ...”

Lời còn chưa dứt, trong lòng bàn tay Diệp Hàn liền chui ra từng luồng từng luồng hơi khói đen nhánh, mỗi một luồng hơi

khói sau khi bay ra ngoài lại sẽ nhanh chóng tán thành trăm sợi khí đen.

Đây chính là hạt giống bệnh dịch.

Người chưa thành Thiên Nhân, chỉ cần dính cái bệnh dịch này, thân thể lấy tốc độ cực nhanh trở nên cực kỳ suy yếu, tu vi võ đạo cũng sẽ trực tiếp bị mọc sạch, trong không đến mười ngày liền sẽ trở nên tương tự phế nhân.

Hơn nữa, loại bệnh dịch này còn có năng lực lan truyền cực kỳ mạnh mẽ, chỉ cần ở gần người mắc bệnh trong vòng một mét, cũng sẽ bị lây truyền loại bệnh dịch này.

Lấy năng lực lan truyền như vậy, ở trước khi người mắc bệnh thứ nhất biến thành phế nhân, loại bệnh dịch này sẽ truyền khắp một tòa thành lớn, khung hoàng vô biên sẽ bao phủ ở trong lòng của tất cả mọi người.

“Hắc hắc hắc, sợ hãi đi, sợ hãi đi, đây cũng đều là chất dinh dưỡng cho tu vi của bọn tọ a!” Diệp Hàn toét miệng cười to, khuôn mặt dưới hắc bào lộ ra dữ tợn đáng sợ.

Chương 435: Bàn như thế nào mới có thể ôm bắt đùì (3)

Sau khi đi tới trong dạ tiệc đón gió tậy trần cho Vương Sơn Quân, Lý Trình cùng Lý Vi mới biết thì ra cái Phong Châu Phủ Thành này có nhiều “Tiên gia ” như vậy.

Hà Thanh Nhu là người tu vi cảnh giới cao nhất trong mọi người tại đây, đã là Thiên Tiên.

Trần Đồng cũng đột phá đến cảnh giới Địa Tiên, Lưu Lập Đào, Triệu Quảng, Lục Tranh Minh ba người là Nhân Tiên, ngay cả nhân vật chính yên hội Hồng Dận Đế Vương Sơn Quân, cũng là một vị Nhân Tiên.

Đội hình như vậy đặt ở trên Sùng Dương Tinh cũng coi là một cái môn phái trung đẳng.

Nếu như lại tính thêm Cửu Hỏa Viêm Long cùng Thủy Thân Sông Hồng chưa có tới dự tiệc, cũng đủ để bước lên nhóm đại tông đứng đầu.

Ở trong lúc Lý Trình cùng Lý Vi quan sát mọi người tại đây, mấy người Hà Thanh Nhu, Trần Đồng, Vương Sơn Quân cũng đang quan sát một đôi huynh muội từ ngoài bầu trời hạ xuống này.

Nhất là Vương Sơn Quân.

Hắn đã biết hai huynh muội này là Thôi Hằng lưu lại chỗ này, điều này liên ý nghĩa đối với Thôi Hằng mà nói, hai huynh muội này khẳng định vô cùng trọng yếu, có lẽ nắm giữ tin tức vô cùng mấu chốt.

Như vậy mình có phải hay không có thể giúp Thôi Tiên Nhân từ trong miệng hai huynh muội này hỏi đến một ít tin tức có giá trị, dùng cái này để giảm bớt lượng công việc của Thôi Tiên Nhân?

Tại sau khi ý thức đến một điểm này, vị Thái Tổ Hoàng Đế Đại Ngụy này liền triển khai hành động.

Hắn chủ động bưng ly rượu đi tới bên người Lý Trình, cười ra vẻ thận mật ” Lý huynh đệ, mặc dù người lớn tuổi, nhưng trông rất trẻ tuổi, ta gọi người một tiếng huynh đệ được không nhỉ?”

“Huynh đệ? Ách, tốt, tốt a! ” Lý Trình có chút mờ mịt gật đầu, mặc dù hắn đã hơn bảy trăm tuổi, nhưng tâm tính vẫn là rất trẻ tuổi, bàn về nhân sinh trải nghiệm thật đúng là không nhất định nhiều hơn so với Vương Sơn Quân.

“Ha ha, hảo huynh đệ. ” Vương Sơn Quân tính tình hào sảng, trong ngày thường ở trong cung không thể buông thả hành vi, nhưng hôm nay hẳn là một người tuổi nhỏ nhất ở đây, tự nhiên cũng sẽ không nghiêm chỉnh nữa, dứt khoát nói ” Vậy ta muốn hỏi một chút, Sùng Dương Tinh của các người tình huống như thế nào vậy?”

Lời này vừa nói, ánh mắt những người còn lại cũng không nhịn được nhìn về phía bên này.

Mặc dù trước đó tất cả mọi người đã biết lai lịch Lý Trinh cùng Lý Vi, là từ một viên ngôi sao “Sùng Dương Tinh ” rất xa tới đây, nhưng chưa từng có người nào hỏi qua tình huống Sùng Dương Tinh.

Dù sao cũng là mọi người đều chưa quen, thậm chí mơ hồ còn có chút địch ý, tùy tiện đi hỏi những chuyện này quả thật không quá thích hợp.

Không nghĩ tới bây giờ Vương Sơn Quân lại trực tiếp liền hỏi lên.

Hơn nữa cũng không chút nào vòng vo, chính là trực tiếp hỏi.

Chuyện này nhất thời liền đưa tới hứng thú của tất cả mọi người.

Tình huống liên quan tới Sùng Dương Tinh, bọn họ cũng là phi thường muốn biết.

Một cái tinh cầu có thể đi ra hai vị Vô Cực Kim Tiên, toàn thể sẽ là cường đại dường nào?

Chỉ có điều, đối mặt câu hỏi thẳng thừng như vậy, Lý Trinh thật sẽ trả lời sao?

Ngay lúc trong lòng mọi người nghi ngờ, Lý Trinh nhưng là nở nụ cười, hẳn sau khi nghe được câu hỏi của Vương Sơn Quân, trong lòng nhất thời mừng rỡ.

Thật ra thì, hẳn đang rầu là không có cơ hội biểu hiện mình đây, không có biện pháp cho những người theo đuổi Thôi Hằng này lưu lại ấn tượng tốt, vì vậy vui vẻ đáp ứng, cười nói: “Nếu các hạ gọi ta một tiếng huynh đệ, loại chuyện nhỏ này tự nhiên không coi vào đâu.

“Huống chi, Sùng Dương Tinh ở bên trong chư thiên vạn giới mặc dù không tính là uy chấn tứ phương, nhưng cũng là một chỗ ngôi sao khá có danh tiếng, rất nhiều tình huống đều là công khai, cũng không phải là bí mật gì.

“Thật ra thì, chỉ cần các vị có thể đi ra ngôi sao này, sau khi thâm nhập đến trong tinh không, tiếp xúc được võ giả

những địa phương khác, muôn biết tình huông Sùng Dương Tinh cũng không phải là cái việc khó gì...”

Vù!

Vừa lúc đó, bỗng nhiên có một luồng sóng khí nóng bỏng từ bên ngoài thổi vào, cắt đứt lời nói Lý Trình.

Ngay sau đó, chỉ thấy một vệt sáng ngọn lửa màu đỏ thắm bay tới.

Trên vệt sáng hỏa diễm này mang theo một cỗ khí tức cực kỳ mạnh, để cho tất cả người tại chỗ đều không nhìn được nín thở, ánh mắt cũng toàn bộ đều tập trung ở trên ánh lửa.

Nhất là Lý Trình cùng Lý Vi, hai người theo bản năng lùi lại một bước, trong ánh mắt tràn đầy kinh hãi, trên mặt lộ ra biểu tình vô cùng e dè.

Cái vệt ánh lửa này chính là Cửu Hỏa Viêm Long Hỏa Tam.

Lúc trước ở trên không Sông Hồng, hai huynh muội Lý Trình cùng Lý Vi nhưng là đối với uy thế nó bày ra bị dọa sợ không nhẹ.

“Chớ sợ.”

Thanh âm Hỏa Tam vang dội trên bầu trời, nhưng lại không có chút uy áp nào, ngược lại là có một cỗ ý vị ôn hòa an ủi lòng người, để cho Lý Trình cùng Lý Vi hơi bình tĩnh lại.

Ngay sau đó chỉ thấy đoàn ánh lửa kia hóa thành một cây trụ rồng màu đỏ dài hơn một thước, rơi vào trung ương bàn tiệc rượu.

Cử động kỳ quái như vậy, để cho tất cả mọi người tại chỗ đều không nghĩ ra tại sao.

Lý Trình cũng có chút do dự, chính mình còn có muốn tiếp tục nói một chút hay không.

Lưu Lập Đào nhìn qua nhìn lại, chỉ đành bất đắc dĩ đứng lên dò hỏi: “Tiền bối tới đây là vì...”

“Ta nghe được cái vị khách đến từ thiên ngoại này muốn nói rõ tình huông Sùng Dương Tinh ở thiên ngoại, liền đem việc này bẩm báo cho Tiên Tôn, Tiên Tôn đối với việc này cũng rất có hứng thú.”

Thanh âm Hỏa Tam nhàn nhạt vang lên “Ý thức của Tiên Tôn đã kéo dài đến trên người của ta, bây giờ một lời một hành động các vị đều ở trong cảm giác của Tiên Tôn, Lý Trình, người cứ tiếp tục nói a.”

Chương 436: Chư Thiên Vạn Giới, Vô Tận Tinh Không (1)

Tiên Tôn có thể có thể cảm giác được nơi này sao? !

Mọi người tại đây sau khi nghe được lời này toàn bộ đều đứng lên, sau đó hướng về cột rồng kia quỳ lạy hành lễ ” Bái kiến Tiên Tôn!”

Lý Trình lúc này cũng bối rối, hắn vốn chỉ muốn cùng mọi người trao đổi một ít kinh nghiệm ộp bấp đùi, không nghĩ tới lại có thể trực tiếp tìm tới một cái bấp đùi để mình báo cáo.

Đây đúng thật là quá sướng.

“Ca! Ngớ ra làm gì? ” Lý Vi đã quỳ xuống, lại phát hiện ca mình còn đứng yên sững sờ ở bên cạnh, vội vàng túm lấy vạt áo của hắn nhắc nhở.

Lý Trình lúc này mới phản ứng được, vội vàng quỳ sụp xuống đất, một mực cung kính nói: “Bái kiến Tiên Tôn!”

“Tiên Tôn nói hết thầy cứ theo lẽ thường là được. ” Hỏa Tam nhàn nhạt nói.

“Vâng, Tiên Tôn! ” Mọi người trăm miệng một lời, sau đó ánh mắt đều chuyển hướng Lý Trình bên kia.

Lý Trình hơi điều chỉnh một chút tâm tình vô cùng hưng phấn, hít sâu một hơi nói: “Tiên Tôn, tình huống Sùng Dương Tinh là như vậy...”

Theo hắn giải thích, diện mạo Sùng Dương Tinh dần dần hiện ra ở trước mặt mọi người, cùng lúc đó, cũng để cho những người ở chỗ này đối với thế giới bên ngoài Đạo Chu Tinh có một cái lý giải cơ bản.

Ở bên ngoài Đạo Chu Tinh, chính là Vũ Trụ.

Không có ai biết vũ trụ bao lớn, chỉ có thể dùng vô biên vô hạn để hình dung.

Coi như là Thánh Tôn Vạn Pháp Quy Nhất, so sánh cùng vũ trụ mệnh mông cũng là nhỏ nhặt không đáng kể.

Ở trong thời gian khá dài, các tiên hiền tiền bối tìm tòi vũ trụ, phát hiện các loại chuyện bất khả tư nghị, cùng với hiện tượng huyền diệu khó lường.

Để cho tiện xác định vị trí khu vực, các tiên hiền đem phạm vi khu vực đã biết chia làm “Chư thiên vạn giới, vô tận tinh không “.

Vùng đất một quả mặt trời chiếu tới, chỗ quy tắc nó bao phủ, chính là một vùng tinh không.

Ở trong phạm vi đã biết, số lượng “Tinh không ” rất nhiều, có thể nói vô cùng vô tận, căn bản là không có cách tính toán số lượng cụ thể, nhưng tinh không có ngôi sao sinh mạng cũng không nhiều.

Nói là trong trăm vạn không có một cũng không quá đáng.

Vì vậy, nếu một ít Tinh Không lân cận hoặc là khoảng cách tương đối gần đều có ngôi sao sinh mệnh, hơn nữa số lượng loại tinh không này vượt qua ba cái, cũng sẽ bị chính hợp chia là “Giới “.

Cũng tức là cái gọi là “Vạn Giới “.

Đương nhiên, còn có một số Tinh Không cực kỳ mạnh mẽ sẽ bị đơn độc gọi là Nhất Giới, phạm vi thể lực của nó có lẽ sẽ trực tiếp bao gồm mười mấy Tinh Không lân cận, chính là “Tự Thành Nhất Giới “.

6800 năm trước, tồn tại thần bí hủy diệt Cửu Tiêu Vân Thiên Giới, chính là Tự Thành Nhất Giới, nghe nói thời đại tốt cùng nhất của nó, có vượt qua 20 vị Thánh Giả, uy chấn Hoàn Vũ, tung hoành Tinh Không.

Về phần “Chư Thiên ” chính là chỉ tồn tại ở bên trong điển tịch ghi chép, gần như không có người thực sự thấy qua.

Truyền thuyết “Thiên ” là tồn tại vô cùng đặc thù.

“Thiên ” mặc dù tồn tại ở trong vũ trụ, nhưng lại không chỗ nào không có mặt, bản chất cao hơn Vạn Giới, thậm chí cao hơn cái vũ trụ mệnh mông này, đan xen ngàn tỉ đại đạo, vô tận pháp tắc, ẩn chứa bí ẩn chung cực của Tiên Giới.

Vì vậy, Chư Thiên ít khi ở phạm vi thảo luận bình thường, có thể bỏ qua không tính.

Sùng Dương Tinh chính là một trong năm cái ngôi sao sinh mạng của “Ngũ Cảnh Giới ” , hơn nữa còn là một cái cường đại nhất trong đó.

Có tam đại Tiên Môn: Cửu Tử Thiên Môn, U Minh Thánh Giáo, Ôn Hoàng Cung.

Từng cái Tiên Môn đều có một vị Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất.

Ở bên dưới Thánh Giả, Vô Cực Kim Tiên trên mặt nổi cộng lại có hơn năm mươi vị, Kim Tiên càng là chừng hơn ba trăm vị.

Cửu Tử Thiên Môn là một Tiên Môn cường đại nhất trong tam đại Tiên Môn này.

Vô Cực Kim Tiên có hai mươi bảy vị, Kim Tiên càng là vượt qua một trăm năm mươi vị, cai quản vô số môn phái gia tộc lớn nhỏ, thống trị bách tính càng là hàng trăm triệu.

Đáng nhắc tới là, Sùng Dương Tinh kích thước cực kỳ to lớn, ít nhất là gấp trăm lần Đạo Chu Tinh.

Sau khi giảng qua tình huống Sùng Dương Tinh, Lý Trình lại nói một chút tình huống bốn cái ngôi sao khác bên trong Ngũ Cảnh Giới, có thể nói là không biết không nói, nói hết không giữ.

Hắn đây là cố ở trước mặt Thôi Hằng biểu hiện tốt một chút, tranh thủ ôm vào bắp đùi.

Trong Thiên Khư Giới.

Thôi Hằng mượn cảm giác kéo dài từ Hỏa Tam, nghe hoàn chỉnh miêu tả của Lý Trình đối với tinh không bên ngoài.

Nguyên Anh đã lâu mới ăn một bữa “Cơm no “.

Nhưng nội tâm của hắn lại rơi vào trong trầm tư.

Khi biết “Chư thiên vạn giới, vô tận tinh không ” là xem như khu vực phân chia, phản ứng đầu tiên của Thôi Hằng chính là cảm giác rợn cả tóc gáy.

Chương 437: Chư Thiên Vạn Giới, Vô Tận Tinh Không (2)

“Phương thức định rõ tiêu chuẩn khu vực rõ ràng như vậy, tuyệt đối không thể chằng qua là cái gọi là tiên hiền tiên bối tự phát tìm tòi. Tuyệt đối là có một cái tổ chức vô cùng khổng lồ, để cho tiện quản lý mới làm ra một bộ tiêu chuẩn phân chia như vậy.”

Hắn đối với điều này vô cùng chắc chắn, nhưng lại cảm giác được vô cùng sợ hãi.

Theo Lý Trình diễn tả “Chư thiên vạn giới, vô tận tinh không” đến xem, đây là một cái chỉnh thể bao hàm vô số hằng tinh, hành tinh, thậm chí còn là đủ loại tinh thể kỳ dị.

Dựa theo Thôi Hằng chính mình hiểu được, khả năng cái này chính là một cái “Hệ Ngân Hà”.

Nếu quả như thật là như vậy, vậy thì quá khoa trương, thật không thể tin nổi, dạng tổ chức gì mới có thể thành lập được cơ quan thống trị kéo dài qua một cái Hệ Ngân Hà?

Cái này căn bản là không có cách tưởng tượng.

Liên lấy Dải Ngân Hà tới nêu ví dụ, số lượng hằng tinh ước chừng ở một trăm tỉ đến bốn trăm tỉ, bề dày trung tâm có mười hai ngàn năm ánh sáng, đường kính càng là có một trăm ngàn năm ánh sáng!

Sức mạnh to lớn bậc nào mới có thể thống trị phạm vi to lớn như vậy?

Lấy nhận thức của Thôi Hằng bây giờ, rất khó tưởng tượng đến cái tồn tại khổng lồ này.

Nhưng nếu như đã từng thật tồn tại qua một tổ chức như vậy.

Vậy tại sao hiện tại cái tổ chức này gần như đã không có bất luận cảm giác tồn tại nào?

Ít nhất ở miêu tả Chư Thiên bên trong “Chư thiên vạn giới, vô tận tinh không” của Lý Trình, cũng không có một cái tổ chức siêu nhiên như vậy.

Là chia rẽ ly tán rồi hả?

Hay bị ngoại lực hủy diệt?

Nếu là cái sau, dạng sức mạnh gì mới có thể hủy diệt quái vật khổng lồ như vậy?

“Ôi chao, một cái Hệ Ngân Hà ở trong nhận thức của ta đúng là vô cùng khổng lồ, nhưng đặt ở trong toàn bộ vũ trụ, lại ngay cả hạt thóc trong biên cũng không tính, có nhân vật mạnh mẽ nhường ấy, dường như cũng là bình thường.”

Thôi Hằng khẽ thở dài, lắc đầu cười nói ” Quả nhiên 《Tiên pháp sơ cấp》 nói không có sai, Nguyên Anh cũng chỉ là giai đoạn trẻ sơ sinh, quá nhỏ yếu, quá yếu đuối, cho dù có khả năng Diệt Tinh, cùng cái vũ trụ mệnh mông này so sánh, như cũ không đáng nhắc tới.”

Hắn bây giờ đã là Nguyên Anh hậu kỳ, khí thế uy áp tạo thành ảnh hưởng, đã sớm không phải là để cho cả viên hành tinh run rẩy đơn giản như vậy.

Có hay không có thể trực tiếp phá hủy một viên hành tinh hẳn còn không thể chắc chắn.

Phải thử qua mới có thể biết.

Nhưng hắn vẫn rất không có cảm giác an toàn.

“Còn có năm ngày chính là thời điểm hai giới giao hội, đợi sau khi xử lý xong chuyện của Đạo Chu Tinh, phải đi Ngũ Cảnh Giới thăm dò một chút, dựa theo miêu tả của Lý Trình, bên kia coi như an toàn.

“Nếu thật có nguy hiểm mà nói, ta cũng có thể trốn vào trong thế giới Động Thiên, trong một trăm năm qua ta nhưng là tích lũy không ít tiền hệ thống, đủ ở trong đó tránh rất lâu rồi.”

Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng: “Vẫn là phải cố gắng đột phá đến Hóa Thân kỳ, đến lúc đó liền có thể mua gói cao cấp hơn, hẳn sẽ có càng nhiều chức năng, cũng sẽ an toàn hơn không ít.

“Ai, đúng là vẫn còn rơi vào cái hố nọ tiền, có điều cũng không có cách nào khác, cẩn thận là hơn, bảo mệnh trọng yếu a! Cái thế giới này vẫn là quá nguy hiểm, ta lại nhỏ yếu như vậy, nhất định phải chuẩn bị thêm một chút mới được.”

...

Năm ngày đảo mắt liền qua.

Phong Châu Phủ Thành đã xây dựng lên đài cao cúng tế vô cùng hùng vĩ, nghi thức tế lễ trọng thể sắp bắt đầu.

Vào giờ phút này, nơi này đã trở thành địa phương được chú ý nhất thiên hạ hiện nay.

Tới tham gia nghi thức tế lễ không chỉ có đệ tử phái Tiên Hà, Đạo Nhất Cung cùng người đi theo Thôi Hằng như Lưu

Lập Đào, Trần Đông, Triệu Quảng, Lục Tranh Minh, Hứa Phong An.

Còn có vô số võ giả từ năm sông bốn biển chạy tới, cùng với đêm không hết bách tính.

Bọn họ đều là cảm giác mình chịu ân huệ của Thôi Tiên Nhân, nhất định phải tới đón tiếp Thôi Tiên Nhân giáng thế hạ phàm.

Trừ những này ra, còn có các loại đại thế gia như nhà họ Vương ở Lang Gia, cùng với Bạch Hồ Động Tử ở nhân gian du ngoạn một trăm năm, bọn họ cũng tới, đề bày tỏ ý sùng bái của chính mình đối với Thôi Hằng.

Mà ở trọng lúc Phong Châu Phủ Thành bên này tổ chức nghi thức tế lễ, Ung Châu bên kia ôn dịch bắt đầu đại bạo phát!

Chương 438: Thiên địa vạn vật đều đang vui mừng (1)

Ôn dịch vô cùng quý dị trong thời gian cực ngắn nhanh chóng bùng nổ, hoàn toàn vượt ra khỏi cực hạn ứng đối của chủ quan hành chính địa phương.

Rõ ràng không có di động dân số quy mô lớn gì, nhưng người mắc bệnh ôn dịch chính là không giải thích được mà từ các địa phương khắp bốn phương tám hướng xuất hiện...

Những mầm bệnh này giống như là sẽ tự mình di chuyển vậy, ở các nơi Ung Châu không chút kiêng kỵ lan truyền.

Vô luận là người bình thường hay là võ giả, khi đối mặt loại ôn dịch này, lại đều không có chút cơ hội phản kháng nào, trong nháy mắt cũng sẽ bị lây.

Chứng bệnh cũng sẽ nhanh chóng trở nên nghiêm trọng.

Một ít người thể chất yếu ớt, có thể sẽ ở ngày hôm sau liền bất đắc kỳ tử bỏ mình.

Loại tính chất lan truyền này cực mạnh, phương thức ôn dịch lan truyền lại cực kỳ đơn giản, tất cả mọi người ở Ung Châu đều là lần đầu tiên gặp phải, còn bị đột nhiên nhiễm tới trong lúc không kịp chuẩn bị, nhất thời tất cả mọi người liền đều trở nên xuẩn xuýt rồi loạn lên.

Dân chúng thông thường lâm vào khủng hoảng cực lớn, sợ mình dính vào ôn dịch.

Những tông môn thế gia, những võ giả kia cũng đều vô cùng lo âu, rồi rít tìm tới châu mục hiện đảm nhiệm Ung Châu, đề cho hân hướng Đạo Nhất Cung báo cáo chuyện này, hỏi xem có biện pháp gì giải quyết hay không.

Ở địa giới Ung Châu, vô luận là dân chúng bình thường hay là võ giả, khi gặp cái chuyện gì khó giải quyết, phản ứng đầu tiên chính là đi tìm Đạo Nhất Cung báo cáo tình huống.

Đây là vì danh tiếng Đạo Nhất Cung tích lũy nhiều năm trước tới nay.

Chẳng qua, khi Châu mục Ung Châu đi tới Đạo Nhất Cung chuẩn bị nói rõ tình huống, lại phát hiện bên này thật ra thì sớm đã bắt đầu hành động.

Bộ phận đệ tử đã đi xuống núi, tự mình thâm nhập trong dân chúng, tìm hiểu chi tiết về trận ôn dịch bùng nổ này, cố gắng sớm biết rõ bản chất trận ôn dịch này.

Ở cách nhìn của người Đạo Nhất Cung, chỉ có biết rõ trận ôn dịch này là chuyện gì xảy ra, khởi nguồn là cái gì, phải đi chữa trị ra sao, mới có thể càng dễ vượt qua cửa ải khó.

Vì vậy, ở sau khi ôn dịch bùng nổ, Chu Hoàng Dịch trước hết liền tự mình triển khai điều tra đối với trận ôn dịch quỷ dị này.

Nhưng vẫn luôn không tìm được cách gì.

Cũng không phát hiện đầu mối gì.

Trần Oánh lúc trước tới Đạo Nhất Cung để hỏi thăm Chu Hoàng Dịch tin tức ánh sao cũng lưu lại, hỗ trợ điều tra chân tướng trận ôn dịch này.

Vì thế nàng còn chưa kịp trở lại Phong Châu, tham gia nghi thức nghênh đón Thôi Hằng phủ xuống.

Có điều là, ở sau khi phát hiện tình huống Ung Châu không đúng, nàng liền phái người đi Phong Châu bên kia đưa tin, nói rõ tình huống, đồng thời thỉnh cầu đề cho Hỏa Tam Thân Long tiên bối có thể tới bên này hỗ trợ.

Tình huống Ung Châu quả thực có chút nghiêm trọng.

Lúc này, ở bên trong Đạo Nhất Cung, Trần Oánh cùng Chu Hoàng Dịch đối mặt đệ tử từ các nơi dưới núi trong Ung Châu quay về báo cáo tình huống, đều cảm giác được có chút tê cả da đầu.

Tình huống bây giờ dường như càng không ổn.

Ôn dịch ở trong mấy ngày ngắn ngủi này cũng đã bao phủ hơn nửa Ung Châu, người cũng đã chết không biết bao nhiêu.

Điều này quá mức thảm thiết.

Trần Oánh sau khi nhìn đến những tình huống báo cáo này, thật lâu không thể nói gì, nhưng nàng chỉ có thể miễn cưỡng đè nén tâm tình, tiếp tục sửa sang lại những báo cáo này, sàng lọc đầu mối có giá trị.

Bỗng nhiên, ánh mắt của nàng sáng lên, vội vàng nhìn về phía Chu Hoàng Dịch cách đó không xa ” Chu đạo trưởng, người bên kia tra thế nào, ta bên này có tra được một cái đầu mối.”

“Đầu mối gì? ! ” Chu Hoàng Dịch nghe vậy trong nháy mắt liền tiến tới, vô cùng lo lắng dò hỏi.

“Khởi nguồn của trận ôn dịch quỷ dị này. ” Trần Oánh từ trong một đồng lớn tình huống báo cáo lật tìm ra một tấm bản đồ, phía trên đo đạc khoảng thời gian những người mắc bệnh đầu tiên xuất hiện ở các địa phương.

Theo bức tranh này có thể thấy được, nhóm người đầu tiên mắc bệnh đều là đồng thời xuất hiện, giống như là bị người đầu độc, không có dấu hiệu nào ở cùng thời khắc đó bị lây nhiễm.

Ở sau thời khắc này, ôn dịch liền bắt đầu nhanh chóng hướng bốn phương tám hướng lan tràn.

Hơn nữa theo tám bản đồ này có thể thấy được, một nhóm người mắc bệnh lúc ban đầu kia gần như toàn bộ đều tập trung ở trong thành trấn chung quanh Kim Quang Sơn, dùng cái này tới suy đoán, khởi nguồn ôn dịch vô cùng có khả năng cùng Kim Quang Sơn có liên quan.

“Chẳng lẽ là đám con lừa trọc kia lại ngóc đầu trở lại rồi hả?” Chu Hoàng Dịch cau mày nói, hẳn sau khi nhìn đến Kim Quang Sơn, phản ứng đầu tiên chính là như vậy, theo bản năng cảm thấy là Bảo Lâm Thiên Viện trong bóng tối giờ trò.

“Hẳn là không phải.” Trần Oánh lắc đầu nói.” Bảo Lâm Thiên Viện ngay từ lúc trăm năm trước liền bị tổ sư gia của chúng ta hủy diệt, một tên hòa thượng đều không lưu lại.

“Coi như thật có cá lọt lưới, cũng sẽ không qua trăm năm mới dự định động thủ, hơn nữa cái này cũng không quá giống là tác phong của Bảo Lâm Thiên Viện, có lẽ...”

Nói tới chỗ này, nàng liền ngừng lại, ánh mắt nhìn về phía bên ngoài, sau đó cung kính hành lễ nói: “Xin Hỏa Tam Thần Long ra tay, truy xét cái tên yêu tà tung ra ôn dịch này.”

Chương 439: Thiên địa vạn vật đều đang vui mừng (2)

”Được !”

Hỏa Tam lời ít ý nhiều mà đáp lại, ngay sau đó liền hóa thành một áng lửa phóng lên cao, hướng vị trí Kim Quang Sơn bay đi, đồng thời buông ra cảm giác, tiến hành kiểm tra đối với tình huống mọi chỗ đi qua.

Lấy tu vi tương đương với Kim Đan đại thành của nó, năng lực cảm nhận đã cực kỳ mạnh mẽ, coi như là Vô Cực Kim Tiên thi triển thủ đoạn giấu giếm hành tung, cũng không cách nào lừa gạt được nó.

Nhưng là, từ Đạo Nhất Cung tới Kim Quang Sơn, lại sau khi ở chung quanh Kim Quang Sơn tỉ mỉ tìm kiếm qua, Hỏa Tam lại không có phát hiện bất kỳ bóng dáng của nhân tố khả nghi.

Chỉ có thể không công mà về.

Mà ở trong thôn của một tòa núi nhỏ cách Kim Quang Sơn không xa, Diệp Hàn người mặc hắc bào ngửa đầu nhìn trời, gương mặt nhìn Hỏa Tam rời đi khu vực này.

Hỏa Tam không phát hiện hắn.

Nhưng mà, sắc mặt Diệp Hàn vẫn như cũ hết sức âm trầm, thâm nghĩ trong lòng: “Tên Vô Cực Kim Tiên này thật là lợi hại, trên đời lại sẽ tồn tại Vô Cực Kim Tiên mạnh mẽ như vậy, thật là không tưởng tượng nổi.

“Nếu không phải ta có một cái Thánh Binh trong người, có thể che giấu hình dạng khí tức tự thân, để cho người dưới Thánh Giả đều không cách nào phát hiện ta, hôm nay chỉ sợ cũng phải bị con rồng này chém chết ở chỗ này.”

Hắn là cường giả lâu năm đặt tại Vô Cực Kim Tiên dừng lại hơn hai ngàn năm, thực lực vốn là vô cùng mạnh mẽ, trong tay lại có một cái Thánh Binh, liền có lòng tin thắng được bất kỳ Vô Cực Kim Tiên.

“A, chờ ta hấp thu càng nhiều khí sợ hãi hơn, tu vi 《 Tại Ách Thiên Thư 》 đi xa hơn một bước, để cho ta càng đến gần tầng thứ Vạn Pháp Quy Nhất.

“Đến lúc đó coi như không cần Thánh Binh, cái con rồng lửa mới vừa rời kia chắc không phải là đối thủ của ta.”

Diệp Hàn tính toán trong lòng, đồng thời hít sâu một hơi, bốn phương tám hướng nhất thời liền có từng luồng khí đen

trần tóit, chui vào mũi của hăn, hóa thành lực lượng của hăn.

Cùng lúc đó, người ở trong cái sơn thôn này nhao nhao ngã trên đất giống như là rom rạ rũ rượi.

Bọn họ đều là người bình thường, có ông già có người trẻ, còn có con nít thậm chí trẻ sơ sinh.

Bây giờ toàn bộ đều thành khô lâu da bọc xương, tinh khí máu thịt trong cơ thể đều đã bị ôn dịch cắn nuốt hầu như không còn, hóa thành chất dinh dưỡng cho tu vi của Diệp Hàn.

”Ừ, thật là mỹ vị.” Diệp Hàn hết sức hài lòng thở dài nói, còn liếm liếm đầu lưỡi của mình, ánh mắt lại tràn đầy tham lam nhìn về phía phương hướng Hỏa Tam rời đi ” Nếu như có thể đem cái con rồng lửa kia đều ăn, hăn là hưởng thụ biết bao a! Ừ? Đó là cái gì?!”

Vừa lúc đó, hăn chợt thấy bầu trời phương đông hiện ra một tầng kim quang vô cùng sáng chói, vô cùng chói mắt, cũng vô cùng tinh khiết trong suốt.

Tia sáng này rõ ràng là từ vô cùng xa sáng lên, lại trong nháy mắt liên lan tràn đến bầu trời địa vực Ung Châu.

Ngay sau đó, toàn bộ bầu trời Ung Châu liền bị tầng kim quang này bao phủ lại, khí tức chí thuận chí dương khuấy động ở giữa thiên địa này, uy áp vô cùng không lồ khuếch tán ra.

Từng đạo từng đạo hào quang màu vàng bỗng dựng tung hoành thiên hạ, đem Ung Châu bao phủ, sau đó lại hướng những phương hướng khác kéo dài.

Trong nháy mắt toàn bộ Đạo Chu Tinh liền bị ánh vàng bao phủ.

Nếu là có thể ở góc nhìn vũ trụ tinh không nhìn xuống, liền có thể nhìn thấy mặt ngoài Đạo Chu Tinh tất cả đều là hào quang màu vàng, ở trong tinh không u ám thâm thúy chiếu ra vô lượng huy hoàng.

Ở trong khi ánh vàng lan tràn, còn có vô số đóa hoa sen màu vàng tại trong hư không nở rộ, thiên địa vạn vật vào giờ khắc này đều nhảy cẫng hoan hô, như là đang nghênh tiếp một vị tôn tại vĩ đại hạ xuống.

Vào giờ phút này, một màn này, để cho đông đảo võ giả tu vi cao thâm đều nhớ lại dị tượng kinh thiên trăm năm trước chính mình từng gặp, cùng với cái thân ảnh vô cùng to lớn đó.

Truyền thuyết hăn ở trăm năm trước đi Thượng Giới, chẳng lẽ bây giờ là trở về sao?

Bên trong Đạo Nhất Cung.

Trần Oánh cùng Chu Hoảng Dịch vô cùng hưng phấn nhìn về bầu trời.

Mới vừa rồi hai người còn bận đến sút đầu mẽ trán, hiện tại cũng buông lỏng xuống.

Bọn họ biết đây là Thôi Hằng trở lại, bắt đầu từ bây giờ, hết thảy vấn đề đều sẽ không lại là vấn đề.

Diệp Hàn mới vừa rồi còn cảm giác thần thanh khí爽 giờ đây đã là kinh hãi muốn chết, trong mắt đều là biểu cảm khó có thể tin.

Toàn thân hắn đều run rẩy, không tưởng tượng nổi mà nhìn bầu trời ” Cái này, đây là cái gì, đây là dạng tôn tại gì phủ xuống? ! Thánh Giả, không, Thánh Giả cùng uy thế như vậy so sánh, nhất định chính là con kiến hôi, đây rốt cuộc là cái gì...”

Vù vù vù!

âm thanh rung động đối với rất nhiều người mà nói có chút quen thuộc lắm nữa vang lên, tất cả sinh linh bên trên Đạo Chu Tinh đều có thể nghe được, cũng đều có thể cảm giác được.

Đất đai dưới chân hơi hơi rung động.

Cả viên tinh cầu đang run rẩy, vui mừng nghênh đón một tồn tại vĩ đại trở về.

Cũng chính là vào lúc này, bầu trời phụ cận Kim Quang Sơn Ung Châu chợt mở to, một cái bàn tay khổng lồ màu vàng từ trên trời hạ xuống, trực tiếp liền bóp lấy Diệp Hàn trên mặt đang đầy hoảng sợ.

Chương 440: Chỗ thân ta ở chính là phúc địa tiên cảnh (1)

Ở trong nháy mắt khi một bàn tay khổng lồ kia từ trên trời hạ xuống.

Diệp Hàn liền cảm giác mình không cách nào nhúc nhích...

Ngay cả một ngón tay đều không nhúc nhích được.

Suy nghĩ vận chuyển đều gần như đình trệ.

Vào giờ phút này, trong óc của hắn cũng chỉ còn lại có một cái ý niệm.

“Đây là cái gì, đây là cái gì?!”

...

Phong Châu Phủ Thành đã lâm vào bên trong một mảnh vui mừng.

Thôi Hằng từ Thiên Khư Giới hạ xuống, không hề chỉ là đi lại vượt giới đơn giản như vậy.

Tại trong nháy mắt khi hắn xuất hiện ở trên Đạo Chu Tinh, Nguyên Anh Chí Lực liền cùng pháp lý quy tắc đan xen trên viên tinh cầu này sinh ra giao hội.

Sinh ra vô số dị tượng một cách tự nhiên.

Hơn nữa, ở trong lúc sinh ra dị tượng, thiên địa nguyên khí tràn ngập ở mỗi một góc xó xỉnh trong Đạo Chu Tinh cũng biến thành nòng nặc lên.

Chỉ ngắn ngủi thời gian mấy hơi thở, thiên địa nguyên khí trên cả cái tinh cầu này liền nòng nặc gấp hơn mười lần, pháp lý quy tắc cũng biến thành càng rõ ràng, trở nên càng dễ dàng cảm ngộ.

Bây giờ cho dù là địa phương thiên địa nguyên khí mỏng manh nhất trên viên tinh cầu này, đều phải so với cái gọi là tiên sơn đất lạnh lúc trước tốt hơn rất nhiều.

Người sinh hoạt ở trong môi trường này, ít khi sinh bệnh, chỉ cần không ra ngoài dự liệu, đều có thể sống thọ và chêt già.

Dù là không tu luyện bất kỳ võ công gì, sau khi trưởng thành sẽ đạt tới cảnh giới đệ nhị, tầng thứ Nội Dưỡng bên trong Phàm Giới.

Toàn bộ Đạo Chu Tinh đều xảy ra biến hóa long trời lở đất.

Mà chỉ là bởi lúc Thôi Hằng phủ xuống, bày ra chút lực lượng Nguyên Anh mà thôi.

Đây chính là đặc tính thần dị mà người tu tiên Nguyên Anh hậu kỳ có.

Chỗ thân ta ở, tức là phúc địa tiên cảnh!

Nếu như Thôi Hằng ở trên Đạo Chu Tinh phun ra nuốt vào thiên địa nguyên khí trăm năm, cũng đủ để cho thiên địa nguyên khí nơi này đậm đà hơn nghìn lần trở lên, thậm chí có khả năng để cho thiên địa nguyên khí thăng hoa thành một loại khí càng tinh khiết, càng thích hợp phun ra nuốt vào.

Đến lúc đó, đồng bằng sông núi trên Đạo Chu Tinh, thậm chí là pháp lý quy tắc đan xen đều sẽ phát sinh thay đổi, người sinh hoạt ở trên viên tinh cầu này cũng sẽ càng cường đại hơn.

Sợ với ngôi sao sinh mạng thông thường mà nói, nơi này có thể nói là Thượng Giới chân chính trên ý nghĩa.

Chẳng qua, những thứ này đều là nói sau.

Lúc này, ảnh hưởng Thôi Hằng hạ xuống mang đến, cũng chỉ là để cho thiên địa nguyên khí của Đạo Chu Tinh nồng nặc gấp mười lần trở lên, hơn nữa để cho vô số võ giả thuộc về thời kỳ bình cảnh đột phá những công cùm cảnh giới.

Ở trong thời gian mấy hơi thở ngắn ngủi này, liền không biết có bao nhiêu người lập tức thành Tiên.

Nhất là mọi người ở Phong Châu Phủ Thành tham dự nghênh tiếp, càng là thu được ích lợi cực lớn, người bình thường nhao nhao thoát thai hoá cốt, thọ nguyên tăng nhiều, thậm chí phản lão hoàn đồng.

Võ giả thì gần như đều tăng lên hai cái đại cảnh giới.

Vốn là Nhân Tiên trở thành Thiên Nhân, vốn là Địa Tiên trở thành Thiên Tiên, Thiên Nhân như Hà Thanh Nhu, càng là đột phá đến cảnh giới tương đương với Thiên Quân.

Lý Trinh cùng Lý Vi hai tên “Người ngoài hành tinh” này, ở trước mắt thấy biến hoá của hết thảy những người này đều ngây ra.

Bọn họ chỉ cảm giác trên người tất cả người chung quanh mình đều dâng lên kim quang thẳng cấp chói mắt, nhắm hai mắt lại, lại mở ra, cảnh giới đã đột phá, liền thành Tiên, liền trở thành Thiên Nhân, trở thành Thiên Quân!

Loại cảnh tượng này thật để cho bọn họ có một loại cảm giác chính mình đang nằm mơ.

Dù sao, trong thực tế làm sao sẽ xuất hiện loại tình huống này?

Thật không tưởng tượng nổi!

Nhưng mà, Lý Trinh cùng Lý Vi lại có thể vô cùng rõ ràng cảm giác được Thôi Hằng hạ xuống mang đến uy thế như vậy, đây là khí thế bàng đại đủ để cho cả cái tinh cầu trở nên run rẩy a!

Là khí thế bọn hắn nằm mơ cũng không thể làm được!

Vô địch!

Tuyệt đối vô địch!

Mặc dù rất không muốn thừa nhận, nhưng lý trí đang nói cho bọn hắn biết, vị tổ sư gia Thánh Giả nhà mình kia cùng vị này so sánh thật sự là quá yếu.

Như hạt bụi nhỏ vậy, nhỏ bé cực kỳ.

Ngay cả con kiến hôi cũng không tính đi.

Lý Trinh cùng Lý Vi lặng lẽ liếc mắt nhìn nhau, đều thấy được ánh mắt đôi phương tràn đầy khiếp sợ, cũng đều nghe được tiếng lòng đôi phương.

“Chúng ta rốt cuộc là đi tới một cái địa phương nào, gặp được một vị tôn tại dạng gì? !

“Thật chẳng lẽ là cảnh giới đệ thất Tiên Giới trong truyền thuyết sao?

“Quá ly kỳ!”

Mà so sánh với sự khiếp sợ của đôi huynh muội ngoài hành tinh, đệ tử phái Tiên Hà, Đạo Nhất Cung cùng những người đi theo Thôi Hằng như Lưu Lập Đào, Trần Đông, Triệu Quảng, Lục Tranh Minh, Hứa Phong An chính là bình tĩnh hơn rất nhiều.

Bọn họ cũng sớm đã quen Thôi Hằng cường đại vô địch, cùng với không gì không thể.

Tăng lên độ đậm đà của thiên địa nguyên khí tính là gì, trực tiếp để cho người tham gia nghi thức tế lễ tăng lên hại cái đại cảnh giới tính là gì, để cho cả viên tinh cầu đều run rẩy có tính là gì?

Một vị Tiên Tôn có thể làm được chuyện như vậy, thật sự là quá bình thường rồi.

Coi như bây giờ Thôi Hằng nói mình có thể một đầu ngón tay đem viên tinh cầu này đâm nổ, bọn họ cũng sẽ không chút do dự tin tưởng.

Khi bóng người Thôi Hằng chậm rãi từ bên trong kim quang chói mắt đi ra, khi khuôn mặt Thôi Hằng dần dần trở

nên rõ ràng, mọi người tại đây rồi rít quỳ sụp xuống đất, quỳ bái.

“Cung nghênh Tiên Tôn trở về! !”

“Cung nghênh Tiên Tôn trở về! !”

Người quỳ xuống lạy không chỉ có dân chúng tầm thường, còn có rất nhiều Tiên Nhân, âm thanh thẳng tới Cửu Tiêu, chấn động Hoàn Vũ, khiến cho đồng bằng sông núi vì hân cộng hưởng.

Thôi Hằng từ bên trong kim quang đi ra, đứng ở giữa không trung, ánh mắt quét qua mọi người, nhẹ nhàng vuốt cằm nói: “Đều đứng dậy đi.”

Mọi người vội vàng nói cảm ơn đứng dậy.

Chương 441: Chỗ thân ta ở chính là phúc địa tiên cảnh (2)

Ầm!

Vừa lúc đó, trên bầu trời bỗng nhiên truyền đến một trận nổ âm, ánh sáng màu vàng vén ra mây trên trời, tạo thành một cái lỗ hồng vô cùng lớn.

Di tượng bất thành linh tức thì liền hấp dẫn sự chú ý của mọi người, mọi người tại đây toàn bộ cũng không nhận được ngẩng đầu nhìn lên.

Ngay sau đó, chỉ thấy một cái bàn tay không lồ màu vàng đủ để bao trùm chu vi mấy ngàn trượng từ trong cái lỗ hồng tầng mây này nhô ra, một người nam tử trẻ tuổi mặc hắc bào bị cái bàn tay không lồ này bóp ở trong lòng bàn tay.

Cái tên nam tử hắc bào này nhắm mắt lại, gục đầu, hoàn toàn là bộ dáng nửa chết nửa sống.

“Ôn Hoàng Thánh Tử, Diệp Hàn!”

“Là kẻ bị ruồng bỏ của Ôn Hoàng Cung, Diệp Hàn! !”

Lý Vi cùng Lý Trình sau khi thấy người này chính là lập tức kinh hô lên, hoảng sợ không thôi mà nhìn hắn.

Ánh mắt Thôi Hằng nhìn về phía hai người này, khẽ cười nói: “Các người quen biết hắn? Vậy sau này có thể nói rõ.”

Nói xong, hắn liền chậm rãi từ không trung đáp xuống.

Sau đó lại có hai người từ bên trong kim quang đi ra.

Một nam một nữ.

Chính là Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh.

“Thanh Thư, Minh Quỳnh, hai người các con chế trụ hắn.” Thôi Hằng nói với hai người, đồng thời giơ tay lên vung lên, để cho bàn tay không lồ màu vàng buông ra Diệp Hàn đang bị bóp.

Nhưng ngay trong nháy mắt khi cái bàn tay không lồ màu vàng này buông ra, Diệp Hàn vốn một bộ dáng nửa chết nửa sống bỗng nhiên “Sống lại”, toàn thân đều sáng lên ánh sáng màu đen kịt.

Hắn đem hết toàn lực, trong nháy mắt liền vọt ra khỏi phạm vi bao phủ của bàn tay không lồ màu vàng.

Ngay sau đó nhắc tay run một cái, hơi khói đen nhánh vô cùng đậm đà từ trong lòng bàn tay của hắn bay ra, hóa thành

một cái dù đen không lộ che khuất bầu trời, phía trên vẽ hoa văn độc vật rậm rạp chằng chịt, tản ra khí tức chẳng lành cùng khí tức tử vong.

“Dù Thiên Ôn! Thánh Binh Diệp Hàn đánh cắp ở Ôn Hoàng Cung lại là Dù Thiên Ôn!”

Lý Trình thấy cái cây dù đen này lập tức sợ hãi vọt phần kêu lên ” Tiên Tôn, mau ngăn cản hãn, Dù Thiên Ôn vừa mở, có thể tru diệt sinh linh trong một cái tinh cầu a!”

Lý Vi cũng là mặt đầy hoảng sợ nhìn cây dù đen lớn kia.

Dù Thiên Ôn là Thánh Binh chí bảo của Ôn Hoàng Cung trong tam đại Tiên Môn Sùng Dương Tinh.

Truyền thuyết trong đó chứa một ngàn loại ôn dịch đáng sợ trở lên, vô cùng cường đại.

Khi dù đen mở ra, coi như Kim Tiên nắm giữ Bất Tử Chân Tính Kim Tiên cũng sẽ vĩnh viễn sống ở bên trong ồm đầu, hoàn toàn mất đi sức chiến đấu, chỉ có thể mặc người chém giết.

Cho dù là Thánh Giả, khi đối mặt sức mạnh của Dù Thiên Ôn, cũng sẽ bị ôn dịch lây nhiễm.

Nếu không thể kịp thời trị liệu, sẽ tổn thương căn nguyên, lực chiến đấu giảm đi.

Cái này tuyệt đối được gọi là một món Thánh Binh chí bảo uy chấn Ngũ Cảnh Giới!

Nhưng Lý Trình mới vừa kêu lên xong, lại phát hiện không khí chung quanh tựa hồ có hơi không đúng lắm, dường như căn bản cũng không có người cảm thấy khẩn trương, càng không có người cảm thấy sợ hãi cùng hoảng hốt.

Đám người xung quanh đều thần sắc như thường, giống như là căn bản là không có thấy Diệp Hàn mở ra Dù Thiên Ôn vậy.

Hoặc là mặc dù gặp được, nhưng không thèm để ý chút nào, liền nghĩ đều lười nghĩ, căn bản là không có đem cái này coi là chuyện đáng kể.

“Tại sao, đây chính là Dù Thiên Ôn a!”

Trọng đầu Lý Trình theo bản năng lóe lên vẻ nghi hoặc, có điều hãn rất nhanh thì biết đây là xảy ra chuyện gì, ngược lại đem ánh mắt nhìn về phía vị “Tiên Tôn ” trên mặt như cũ nở nụ cười nhàn nhạt kia.

Chỉ thấy Thôi Hằng rất là tùy ý giơ ra một ngón tay, hướng Diệp Hàn nhẹ nhàng nhận một cái, cái dù đen lớn kia lúc này run một cái liền thoát khỏi không chế của Diệp Hàn.

Như chìm yên về rừng mà trực tiếp rơi vào trong lòng bàn tay Thôi Hằng.

Diệp Hàn tại chỗ liền bối rối.

Hắn đều còn chưa kịp nói một câu lời độc ác liêu mạng đây, cứ như vậy bị cắt ngang.

Hơn nữa khi Dù Thiên Ôn bay ra ngoài, hoàn toàn là một bộ dáng không kịp chờ đợi.

Đây đối với Diệp Hàn mà nói, thật là giống như ngay mặt bị người cầm sừng.

Quá oan uổng.

Nhưng lại có thể có biện pháp gì?

Hắn chỉ có thể chán nản đứng ở nơi đó, chờ đợi lần thứ hai bị bắt.

Đây là trực tiếp từ bỏ chống cự.

Lúc này, Thôi Hằng đã đem Dù Thiên Ôn cầm trọng tay, pháp lực trực tiếp thâm thấu xuyên qua trong đó, bắt đầu phân tích kết cấu cùng phương pháp chế tạo của nó.

“Ừm ?”

Hắn bỗng nhiên khẽ ồ lên một tiếng, ngừng phân tích pháp lực, đem cái cây dù đen lớn này giơ lên, quan sát xem xét tỉ mỉ một chút.

Sau đó, bàn tay hắn hơi hơi dùng sức run lên.

Ầm!

Rầm rầm rầm! !

Một trận tiếng vỡ vụn, tiếng tan vỡ liên tiếp không ngừng vang lên.

Thạnh Thánh Bình tên là Dù Thiên Ôn này giống như một món đồ chơi xếp gỗ bị Thôi Hằng rung liên trực tiếp nổ thành vô số khối mảnh vụn, tất cả đều tán lạc ở trên mặt đất.

Diệp Hàn nhìn thấy một màn này, chỉ cảm thấy trong đầu choáng váng, thiếu chút nữa đều phải hoài nghi tự mình có phải hay không sinh ra ảo giác, hoặc là không phải là bị cái võ công huyền hoặc gì làm mê hoặc.

Nếu không làm sao sẽ thấy cảnh tượng khó tin như vậy.

Đây chính là Thánh Bình a!

Bất luận một cái Thánh Bình nào, trên bản chất đều giống như là một vị Thánh Giả!

Chẳng qua là rung lên nhẹ nhẹ như vậy, liên bê nát? !

Không khỏi cũng quá hoang đường!

Mặc dù lúc trước Diệp Hàn bị uy áp Thôi Hằng bày ra chân nhiếp, trong khoảnh khắc đó sinh ra cảm giác Thánh Giả cùng hắn so sánh cũng chẳng qua là con kiến hôi, nhưng ở sau một hồi tự mình hồi tỉnh, hắn cho rằng cái loại tâm lý này của mình là bởi vì quá độ khiếp sợ mà sinh ra phán đoán sai lầm.

Vì vậy, bây giờ thấy Thôi Hằng run tay một cái liền đem một mọn Thánh Binh đã thành mảnh vụn như vậy, hắn vẫn sẽ cảm thấy rung động không có gì sánh kịp.

Lý Trình cùng Lý Vi đứng ở cách đó không xa càng là trở mắt ghen hống, bọn họ nhìn mảnh vụn trên mặt đất, một lần nữa rõ ràng nhận thức được sự cường đại của Thôi Hằng.

Chẳng qua, chính Thôi Hằng thì là đem sự chú ý đặt ở trên bộ phận cán dù lưu lại trong tay này.

Sau khi rũ đi “Ngụy trang ” bên ngoài của Dù Thiên Ôn.

Hắn liền phát hiện cuối cùng còn dư lại, lại là một cái chìa khóa vàng óng ánh!

Chương 442: Chìa khoá không tầm thường, Ôn Hoàng Thánh Tử ngày xưa

Chìa khoá?

Chân mày Thôi Hằng nhất thời liền nhíu lại, tại sao trong một món Thánh Binh lại có thể có một chiếc chìa khoá?

Hắn cầm cái chìa khoá này ở trong tay, xem xét tỉ mỉ, phát hiện chất liệu của nó không phải vàng hay ngọc, toàn thân màu vàng óng, dài chừng ba tấc, phía trên chạm trổ hoa văn vô cùng phức tạp, nhìn qua vô cùng tinh xảo.

Thật ra thì nếu chỉ xem hình dáng, cũng không thể chắc chắn đây là một chiếc chìa khoá.

Nhưng mà ở trong lúc Thôi Hằng cảm giác được nó, trên vật này đột nhiên tự hiện ra một cái định nghĩa chìa khoá.

Có người dùng thủ đoạn kỳ dị nào đó đem định nghĩa chìa khoá bám vào bên trên vật này, để cho tất cả mọi người chiêm được vật này đều biết được đây là một chiếc chìa khoá.

“Cuồng ép giao phó cho một sự vật nào đó định nghĩa là vận dụng đơn giản của Luyện Hư Thành Thực, được tính như là một loại thuật pháp cụ thể, ít nhất cũng cần tầng thứ Nguyên Anh sơ kỳ thì mới có thể làm được.”

“Cái chìa khoá này không đơn giản.”

Trong lòng Thôi Hằng đưa ra phán đoán.

Thật ra thì, dựa theo kết quả phân tích bằng pháp lực của hắn đối với chiếc chìa khoá này, bản chất của nó cũng không cao, chỉ tương đương với tầng thứ Kim Đan trung kỳ.

Nhưng ở phía trên được trao cho một loại định nghĩa, vậy thì ý nghĩa đại biểu liền hoàn toàn khác rồi, vô cùng có khả năng có quan hệ cùng bộ mặt thật của thế giới này.

Vì vậy, Thôi Hằng hết sức cẩn thận mà đem chiếc chìa khoá này thu vào trong không gian tùy thân.

Sau đó hắn nhìn về Diệp Hàn đã bị dọa sợ đến mặt như màu đất, trầm giọng nói : “Thanh Thư, Minh Quỳnh, các người chế trụ hắn, sau đó đi theo ta.”

Cái chìa khoá kỳ quái này lại bị giấu ở trong chiếc dù đen lớn này, ý nghĩa hai thứ chắc chắn tồn tại liên hệ nào đó.

Nếu cái dù đen lớn này là Diệp Hàn trộm ra từ trong Ôn Hoàng Cung, như vậy hơn phân nửa là hắn biết lai lịch ban đầu cùng với tin tức khác của món “Thánh Binh” này.

Muôn điều tra tình huống cái chìa khóa này, liền có thể bắt đầu từ trên người cái tên tên Diệp Hàn này.

...

Ảnh hưởng to lớn sinh ra ra lúc Thôi Hằng hạ xuống trở về, nhanh chóng hướng ra phía ngoài truyền bá.

Vô số người lần này lấy được chỗ tốt từ trong nghi thức nguyền đốn, phát ra lời ca ngợi Thôi Hằng đến từ đáy lòng.

Trong đó không ít từ ngữ phóng đại.

Sau vài lần đồn đãi, hình tượng của tôi Hằng ở trong mắt người bình thường, đã trở nên không khác gì với Thần Tiên chân chính.

Chuyện hạ xuống lần này đại khái sẽ trở thành thần thoại trong miệng bách tính mà truyền lưu.

Trăm ngàn năm sau, chỉ cần văn minh truyền thừa chưa kết thúc, truyền thuyết Thần Thoại liên quan tới Thôi Hằng, hơn phân nửa vẫn là câu chuyện dân chúng nghe nhiều thành quen.

Mà bây giờ Thôi Hằng thì là trở lại bên trong nha môn phủ Châu Mục Phong Châu vừa quen thuộc vừa xa lạ của hắn.

Quen thuộc là bởi vì phủ Châu Mục vẫn là ở vị trí cũ, không có gì thay đổi, xa lạ là bởi vì kết cấu cùng trang trí xảy ra biến hóa long trời lở đất.

Dù sao thời gian cũng đã qua một trăm năm, trong đó lại trải qua một lần thay đổi triều đại, các đời Châu Mục tiên hành cải tạo đối với nha môn cũng rất bình thường.

Bên trong nội đường nha môn phủ Châu Mục, Thôi Hằng ngồi ở ghế chủ tọa.

Đám người Lưu Lập Đào, Trần Đông, Lục Tranh Minh đứng ở một bên. Các đệ tử phái Tiên Hà cùng Hà Thanh Nhu duy trì trật tự ở bên ngoài.

Thôi Hằng hạ xuống dựa tới dị tượng và biến hóa quá lớn, rất nhiều bách tính đều muốn nhìn một chút xem vị Tiên Nhận Thượng Giới này là hình dáng gì, vì đề tránh cho sinh ra hỗn loạn, nhất định phải đặc biệt duy trì trật tự trong thành mới được.

Hai huynh muội Lý Trình cùng Lý Vi cũng đi theo tới nơi này, bọn họ đứng ở trong góc nhỏ, nhìn Diệp Hàn bị Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh cùng nhau áp giải tới, trong lòng tràn đầy cảm khái.

Kẻ bị Ôn Hoàng Cung ruồng bỏ Diệp Hàn, ở Ngũ Cảnh Giới có thể xưng là hung danh hiển hách.

Cho dù là đôi mắt Chư Thiên Vạn Giới, một vị Vô Cực Kim Tiên nắm giữ Thánh Bình nơi tay như vậy, cũng đủ để tự do tới lui tuyệt đại đa số địa phương.

Cuối cùng lại gục ở trên một cái ngôi sao hẻo lánh ngay cả tinh không đều là một mảnh hoang vu.

Thật là thế sự khó liệu.

Có điều ai có thể nghĩ đến ở trên một viên ngôi sao hẻo lánh như thế, thông thường như thế, lại sẽ còn tồn tại một vị nhân vật vĩ đại vượt qua cánh giới đệ lục như vậy?

Cho dù là đã qua một lúc lâu, hai người bọn họ bây giờ vẫn có một loại cảm giác chính mình đang nằm mơ.

Thật sự là uy năng mà Thôi Hằng bày ra thật không tương tượng nổi.

Đề cho người khó tin.

Àm!

Diệp Hàn bị Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh áp giải quỳ trên đất, cúi đầu, không nói một lời.

Không có nhìn Thôi Hằng, cũng không có giãy giụa.

Ánh mắt Thôi Hằng nhàn nhạt nhìn Diệp Hàn một cái, cũng không có lập tức hướng hẳn hỏi.

Mà là hướng Lý Trinh cùng Lý Vi đứng ở trong góc nhỏ nói: “Giảng một chút hiểu biết của các ngươi đối với hắn đi.”

Điều này trước kia lúc ở bên ngoài liền nói xong.

Lý Trinh cùng Lý Vi sau khi nghe được lời nói của Thôi Hằng mới tỉnh cơn mơ, hai người rõ ràng là Vô Cực Kim Tiên, đứng ở nơi đó lại giống như mộng du, hoảng loạn không thôi.

Cũng may hai người rất nhanh thì bình tĩnh lại, đầu tiên là liếc mắt nhìn nhau, nhìn thoáng qua nhau, Lý Trinh liền tiến lên một bước, một mực cung kính hành lễ nói: “Tham kiến Thượng Tiên, liền đề ta nói đi.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

“Thượng Tiên, là như vậy, theo ta được biết, Diệp Hàn vốn là Thánh Tử Ôn Hoàng Cung, bị chương giáo Thánh Tôn đượng thời kỳ thác kỳ vọng...” Lý Trinh đem những tình huống mình biết nói liên tục.

Ở bên trong sự miêu tả của hắn, Diệp Hàn là một trẻ mồ côi gia cảnh bản hàn.

3,700 năm trước, hắn sinh ra ở trong một tiểu sơn thôn bình thường ở Sùng Dương Tỉnh.

Không tới mười tuổi liền không có cha mẹ.

Hắn ở lúc lưu lạc tứ xứ bị chương giáo Ôn Hoàng Cung vẫn chưa Vạn Pháp Quy Nhất phát hiện, mang về Ôn Hoàng Cung, thu làm đệ tử.

Diệp Hàn thiên phú dị bẩm, thể chất đặc thù, căn cốt thật tốt, tốc độ tu luyện Võ Đạo có thể nói kinh thế hãi tục.

Không tới hai mươi tuổi liền bước chân vào Thần Cảnh, năm mươi tuổi là thành Thiên Nhân, trăm tuổi năm ấy bước lên Huyện Tiên, chân động toàn bộ Sùng Dương Tinh, trực tiếp bị sắc phong làm Thánh Tử, được hưởng quyền lợi giống như trưởng lão.

Từ khi đó bắt đầu, tất cả mọi người trong Sùng Dương Tinh thậm chí Ngũ Cảnh Giới, đều sẽ cho rằng Diệp Hàn sẽ thuận lý thành chương từng bước một trở thành Kim Tiên, trở thành Vô Cực Kim Tiên, trở thành người quyền thế bên trong Ôn Hoàng Cung đứng sau chương giáo Thánh Tôn.

Diệp Hàn cũng đúng như tất cả mọi người mong đợi, tiếp tục đột phá tốc độ thật nhanh.

Hai trăm tuổi, hắn liền đem một khối Bất Tử Chân Tính tiêu hóa hoàn tất, trở thành Kim Tiên, tiếp theo lại chỉ dùng không tới một trăm năm trở thành Vô Cực Kim Tiên.

Vô Cực Kim Tiên không tới ba trăm tuổi, cái này làm cho cả Ôn Hoàng Cung đều cảm thấy mừng rỡ như điên.

Vô Cực Kim Tiên trẻ tuổi như vậy, ý nghĩa Diệp Hàn là thiên tài tuyệt thế có hi vọng đánh vào Vạn Pháp Quy Nhất.

Đây là một vị Chuẩn Thánh, có tương lai sáng lạn.

Lúc đó chương giáo Ôn Hoàng Cung đã Vạn Pháp Quy Nhất, cũng tức là sư phụ Diệp Hàn, thậm chí đặc biệt phê chuẩn chấp thuận Diệp Hàn tiếp xúc Thánh Binh cất giữ trong cung, dùng cái này tới tăng cường cảm ngộ đối với phép tắc.

Nhưng ngay hai trăm năm sau khi Diệp Hàn trở thành Vô Cực Kim Tiên, cũng chính là cách nay 3,200 năm trước, Ôn Hoàng Cung đột nhiên bộc ra vụ tai tiếng kinh thiên.

Thánh tử Diệp Hàn ăn cắp một món Thánh Binh trốn tránh, không biết tung tích.

Từ đó về sau hơn ba ngàn năm, Diệp Hàn rong ruổi ở Ngũ Cảnh Giới cùng với bên trong Chư Giới chung quanh, đối với đệ tử Ôn Hoàng Cung thấy một người giết một người.

Thật là giống như là coi Ôn Hoàng Cung là tử địch.

“Thượng Tiên, cái tên Diệp Hàn này là một kẻ vong ân phụ nghĩa được công nhận.” Lý Trình cuối cùng nói một câu

xác định, đây là tin tức hãn nghe được lúc ở Sùng Dương Tinh.

“Hạ ha! ” Vào lúc này Diệp Hàn chợt nở nụ cười lạnh, quay đầu nhìn về phía Lý Trình “Người đang nghe Ôn Hoàng Cung nói láo!”

Chương 443: Người đáng thương, kẻ chắc chắn phải chết (1)

Diệp Hàn bỗng nhiên mở miệng, để cho Lý Trình mới vừa kể xong nhất thời sững sốt.

Bao gồm Thôi Hằng ở bên trong, ánh mắt của mọi người tại chỗ đều nhìn về Diệp Hàn.

“Người nói một chút.” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Ta nếu nói thì người có thể hay không tha ta một mạng?”
Diệp Hàn quay đầu nhìn về phía Thôi Hằng, dứt khoát hỏi.

Hắn dường như là cảm giác mình có chút giá trị, lại bắt đầu trả giá ” Ta biết rất nhiều bí mật của Ôn Hoàng Cung, cũng biết bí mật Dù Thiên Ôn, chỉ cần người đáp ứng thả ta rời đi, ta nhất định sẽ đem toàn bộ thứ ta biết đều nói cho người.”

“Lớn mật!”

Bùi Thanh Thư giận không kèm được mà nghiêm nghị quát lên, trong cơ thể khí huyết sôi trào, trong ánh mắt nhìn về phía Diệp Hàn tràn đầy sát ý, hắn thấy Diệp Hàn đây là đang bất kính đối với Thôi Hằng, không thể bỏ qua.

“Không cần tức giận. . .” Thôi Hằng nhẹ nhàng khoát tay một cái, có chút hứng thú mà nhìn về phía Diệp Hàn, trên mặt như cũ nở nụ cười nhàn nhạt ” Người cứ như vậy tự tin ta không có cách nào cưỡng ép người mở miệng sao?”

“Ta... ” Diệp Hàn há hốc mồm, tựa như là muốn tranh cãi cái gì, nhưng hắn cuối cùng là không dám nói thẳng ra, cuối cùng chán nản cúi đầu nói ” Ta nói.”

Chuyện xưa không tính là máu chó, nhưng cũng không mới lạ dường nào.

Diệp Hàn đúng là chương giáo Ôn Hoàng Cung tình cờ phát hiện cũng thu làm đệ tử, nhưng sở dĩ sẽ hết lòng bồi dưỡng hắn cũng không phải là vì tìm người nối nghiệp cho mình.

Dù sao, chương giáo Ôn Hoàng Cung ở không lâu sau khi thu Diệp Hàn làm đồ đệ liền trở thành Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất, thọ nguyên trở nên vô cùng kéo dài, coi như là Diệp Hàn sống đến tuổi thọ cực hạn Vô Cực Kim Tiên, cũng không tiếp nhận được cơ đồ của hắn.

Mục đích thực sự của chương giáo Ôn Hoàng Cung rất đơn giản, chính là sau khi đem Diệp Hàn bồi dưỡng lên, có thể

danh chính ngôn thuận để cho hắn đi tiếp xúc Thánh Binh trong Cung.

Dùng cái này để hoàn thành tiến hành ôn dưỡng đối với Thánh Binh, ở vô thanh vô tức tăng lên uy lực Thánh Binh.

Diệp Hàn cái tên gọi là Thánh Tử này, thật ra thì chính là một cái chất dinh dưỡng dùng để ôn dưỡng Dù Thiên Ôn thôi, cho nên ở sau khi tiếp xúc được cái Thánh Binh Dù Thiên Ôn này, tu vi của hắn liền lại cũng không có bất kỳ tăng lên.

Hơn ba ngàn năm trước hắn cũng đã là Vô Cực Kim Tiên, hơn nữa còn là một tên Vô Cực Kim Tiên vẫn chưa tới ba trăm tuổi.

Nhưng cho đến ngày nay, đừng nói là đột phá đến tầng thứ cao hơn, cảnh giới tu vi của hắn ngay cả một chút xiu tiên bộ cũng không có.

Vẫn chẳng qua là Vô Cực Kim Tiên.

Hoàn toàn dừng lại.

Cũng là bởi vì cái Thánh Binh Dù Thiên Ôn này đang không ngừng hấp thu lực lượng của hắn, để cho hắn căn bản là không có cách tu luyện bình thường, càng không thể nào đạt được bất kỳ tăng lên.

Thật ra thì, Diệp Hàn ở không lâu sau khi tiếp xúc được Dù Thiên Ôn liền phát hiện một điểm này, nhưng mới đầu hắn cũng không có nghĩ quá nhiều, chỉ cho là đây là quá trình cần thiết khi Vô Cực Kim Tiên cùng Thánh Binh quen thuộc.

Nhưng theo thời gian trôi qua, hắn phát hiện lực lượng mình bị Dù Thiên Ôn hấp thu càng ngày càng nhiều, thậm chí đến một loại trình độ kinh khủng là nếu như mình không cố gắng tu luyện, tu vi sẽ rút ngược lại.

Diệp Hàn vì vậy lâm vào khủng hoảng, liền hỏi thăm sư phụ của mình, là chương giáo Ôn Hoàng Cung đã trở thành Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất lúc ấy, lại chỉ đạt được một cái câu trả lời đây là tình huống bình thường.

Sau đó, chương giáo Ôn Hoàng Cung liền phái cho hắn một cái nhiệm vụ đơn giản, đi một ngôi sao bên ngoài Ngũ Cảnh Giới thu thập một loại khoáng thạch quý trọng, sau khi trở về liền khen thưởng cho hắn một viên bảo đan, có thể để bù đắp lực lượng tổn thất bị Thánh Binh hấp thu.

Lúc đó Diệp Hàn đối với sư phụ chính mình là hoàn toàn tín nhiệm, căn bản cũng không có ngần ngại liền mang Dù Thiên Ôn rời đi Sùng Dương Tinh, rời đi Ngũ Cảnh Giới.

Nhưng sau khi hắn trở lại Ngũ Cảnh Giới, liền nghe được tin tức Thánh Tử Ôn Hoàng Cung lấy trộm Thánh Binh trốn

tránh, Ôn Hoàng Cung hạ lệnh truy nã, toàn bộ Ngũ Cảnh Giới đều đang truy bắt hắn.

Tình huống bất thành linh đê cho Diệp Hàn bối rối, nhưng là rất nhanh nghĩ rõ nguyên do trong đó.

Mục đích của Ôn Hoàng Cung vô cùng rõ ràng, chính là để cho hắn không thể rời bỏ Dù Thiên Ôn, phải đem Dù Thiên Ôn mang theo bên người.

Nếu không thì sẽ bị người ta tóm lấy, ngay cả tự do đều phải mất đi.

Mà chỉ cần đem Dù Thiên Ôn mang theo bên người, hắn cũng sẽ bị hút lấy sức mạnh, bị buộc tiên hành ôn dưỡng cái Thánh Binh này.

Cái gọi là tiết mục lấy trộm Thánh Binh trốn tránh này chỉ sợ cũng là đã sớm sắp xếp xong xuôi.

Dù sao, nếu mà Thánh Tử bị Thánh Binh hút khô, truyền đi cũng không dễ giải thích.

Nhưng Thánh Tử trộm lấy Thánh Binh trốn tránh thì không sao.

Hơn nữa, làm một Thánh Tử lấy trộm Thánh Binh trốn tránh, coi như Diệp Hàn có lòng đem ý đồ của Ôn Hoàng Cung lộ ra ánh sáng, cũng không có ai sẽ tin tưởng.

Từ vừa mới bắt đầu, Ôn Hoàng Cung liền đứng ở chỗ bất bại.

Chờ đến lúc Diệp Hàn tuổi thọ hao hết, hoặc là lúc Ôn Hoàng Cung không lại dự định để cho hắn ôn dưỡng Dù Thiên Ôn.

Tự nhiên sẽ đem cái Thánh Binh lấy được lượng lớn ôn dưỡng này thu hồi.

Nếu mà khi đó hắn còn chưa có chết, hơn phân nửa còn phải diễn một màn tiết mục “Lùng bắt mấy ngàn năm, phản đồ cuối cùng sa lưới”.

Chương 444: Người đáng thương, kẻ chắc chắn phải chết (2)

Sau khi nghe xong Diệp Hàn tự thuật, mọi người đều trầm mặc.

Nhất là Lý Trình cùng Lý Vi, bọn họ là từ nhỏ nghe câu chuyện lớn lên của Diệp Hàn, lại không nghĩ rằng chân tướng thì ra là như vậy.

Đây dù sao cũng là người đáng thương.

Thôi Hằng chính là cau mày rơi vào trầm tư, sau đó nhẹ nhàng vuốt cằm nói: “Cây Dù Thiên Ôn kia trong đó nhưng là có cửa ngấm hút tinh khí người. Bất quá, tinh khí này sợ rằng cũng không phải là dùng để ôn dưỡng bản thân Dù Thiên Ôn ...”

Vừa nói, hắn đưa tay phải ra, xòe năm ngón tay ra, một vật dài mảnh xuất hiện ở trong lòng bàn tay của hắn.

Chất liệu của nó không phải vàng không phải ngọc, toàn thân vàng óng, dài chừng ba tấc, phía trên chạm trổ hoa văn vô cùng phức tạp, nhìn vô cùng tinh mỹ.

Thôi Hằng hỏi “Diệp Hàn, người biết nó sao?”

“Đây là chiếc chìa khóa bên trong Dù Thiên Ôn đó?” Diệp Hàn cẩn thận nhìn một chút, lắc đầu nói “Không nhận biết, ta thậm chí cũng không biết trong Dù Thiên Ôn lại có một cái chìa khóa, ô, không đúng, ta làm sao biết đây là một cái chìa khóa.”

Lúc này những người khác cũng đều nhìn về chìa khóa này, trên mặt cũng đều lộ ra vẻ ngạc nhiên.

“Chuyện gì xảy ra, tại sao ta vừa nhìn thấy vật này sẽ biết nó là một chiếc chìa khóa?”

“Thứ này hình dáng không đủ để để cho người ta trong nháy mắt liền chắc chắn nó là chìa khóa, nhưng vì cái gì ta trực tiếp sẽ biết nó là chìa khóa?”

“Thượng tiên, cái này, đây là cái tình huống gì, chẳng lẽ cái chìa khóa này là bảo vật không tầm thường gì sao?”

...

...

Mọi người tại đây đều phát hiện chỗ kỳ lạ của cái chìa khóa này, tất cả đều ngạc nhiên không thôi.

Bọn họ chưa bao giờ từng gặp phải tình huống tương tự.

“Đây là một loại thủ đoạn rất là huyền diệu.” Thôi Hằng không có giải thích quá nhiều, tiếp tục nói với Diệp Hàn “Nếu ta đoán không sai, sức mạnh người bị hút đi cũng không phải là dùng để ôn dưỡng Dù Thiên Ôn, mà là dùng để ôn dưỡng cái chìa khóa này, người liệu có biết lai lịch Dù Thiên Ôn?”

“Lại là vì cái chìa khóa này?!” Biểu tình trên mặt Diệp Hàn nhất thời trở nên vô cùng phức tạp, trong miệng lẩm bẩm nói nhỏ “Chỉ là vì cái chìa khóa này, liền muốn đào hố hại ta như thế!”

Có điều, trên mặt của hắn rất nhanh liền lại tràn đầy sáng khoái, lại cười lớn “Ha ha ha, ta biết rồi, ta hiểu được, cái chìa khóa này chính là cơ hội lão già kia định dùng để đột phá cảnh giới càng cao hơn!”

“Lúc này hẳn vĩnh viễn cũng không thể lấy được cái chìa khóa này, hẳn vĩnh viễn cũng không thể đạt tới đệ lục cảnh đỉnh phong, được a, quá tốt a! Ha ha ha ha!”

Lão già trong miệng hắn nói kia, chắc là chương giáo Ôn Hoàng Cung, vị Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất kia.

“Trước đừng vội cao hứng.” Thôi Hằng nhẹ nhàng khoát tay một cái, tiếp tục hỏi, “Người có biết lai lịch cái Dù Thiên Ôn này?”

“Đây là Thánh Binh tổ truyền của Ôn Hoàng Cung, lai lịch cụ thể là gì đã không thể nào tra cứu.” Diệp Hàn khẽ gật đầu một cái nói “Mười hai vạn năm trước, Ôn Hoàng Cung kết thúc hành trình tinh không rất dài, di chuyển đến Sùng Dương Tinh.

“Lúc ấy Ôn Hoàng Cung có tam đại Thánh Binh, Dù Thiên Ôn chính là một cái trong số đó, xem như là Thánh Binh cổ xưa nhất trong Ôn Hoàng Cung. Đây là Ôn Hoàng Cung điền tịch ghi lại.”

“Mười hai vạn năm trước?” Thôi Hằng nghe vậy chân mày nhíu lại.

Khoảng cách thời gian như vậy thật là quá dài.

Sau khi đột phá đến Nguyên Anh kỳ đỉnh phong, cũng chẳng qua mới kéo dài tuổi thọ 12 Vạn 9600 năm.

Người tu tiên sau khi tiến vào Nguyên Anh kỳ, mỗi đột phá một cái cảnh giới nhỏ, thân thể tuổi thọ cũng sẽ đạt được tăng trưởng tương đối khả quan. Tỷ như đột phá tới Nguyên Anh trung kỳ kéo dài tuổi thọ ba vạn 6000 năm, đột phá tới Nguyên Anh hậu kỳ kéo dài tuổi thọ 4 vạn 8000 năm. Trên lý thuyết tuổi thọ cực hạn càng là cao đến 36 vạn năm.

Thời gian mười mấy vạn năm, cho dù là đôi với một cái tinh cầu mà nói, đều gọi là thế sự xoay vần.

Trước đó Thôi Hằng nghe được chuyện lâu đời nhất, vẫn là một vạn năm trước Đạo Thần mang theo ba mươi lăm Kim Tiên hạ xuống Đạo Chu Tinh.

Không nghĩ tới lần này liền vượt qua đến mười hai vạn năm trước.

“Trước khi đi tới Sùng Dương Tinh thì sao, Ôn Hoàng Cung là ở nơi nào?” Thôi Hằng lại hỏi.

“Không biết.” Diệp Hàn lắc đầu nói “Lịch sử trước khi đi tới Sùng Dương Tinh là bí mật lớn nhất của tông môn, không có viết ở điển tịch, chỉ có chương giáo các triều đại mới có tư cách biết.”

“Như vậy...” Thôi Hằng như có điều suy nghĩ, nhẹ nhàng vuốt cằm nói “Ừ, xem ra vẫn là phải đi Ôn Hoàng Cung một chuyến mới được.”

“Thượng Tiên, Thượng Tiên!” Diệp Hàn nghe vậy mặt lộ vẻ mừng rỡ như điên, vội vàng nói: “Nếu Thượng Tiên phải đối phó Ôn Hoàng Cung, ta nguyện đem hết khả năng trợ giúp Thượng Tiên.”

“Cái này ngược lại không cần.” Thôi Hằng lắc đầu một cái, nói với Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh bên cạnh “Các người dẫn hắn đi đi. Tra hỏi hết thấy thứ hắn biết, bao gồm tình huống Ôn Hoàng Cung, truyền thừa, bí văn, cùng với tri thức trong nhân sinh hơn ba nghìn năm của hắn.

“Ta ban cho các người một sợi Pháp Lực, có thể tách Bát Tử Chân Tính, chờ sau khi hỏi xong, liền cho hắn một cái chét thống khoái, như thế cũng coi là xử lý khoan hồng.”

Hắn không có ý định bỏ qua cho Diệp Hàn.

Người này ở Ung Châu tung ôn dịch giết không biết bao nhiêu người, cho dù là ngàn đao bâm thầy đều không quá đáng, tuyệt đối không thể tha mạng.

Diệp Hàn nghe lời này hơi sững sờ, ngay sau đó cười khổ một tiếng, cả người lại trở nên có chút nhẹ nhõm, hắn vô cùng cung kính hướng Thôi Hằng quỳ mọp “Thượng Tiên từ bi, đa tạ.”

Sau đó, cũng không cần Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh áp giải, hắn liền chính mình đi theo hai người rời đi nội đường.

Biến chuyển như vậy, để cho mọi người tại đây cũng không khỏi cảm thấy thần thức.

Nhất là Lý Trình cùng Lý Vi, bọn họ nhìn bóng lưng Diệp Hàn rời đi, làm sao đều không nghĩ tới cái nhân vật truyền kỳ này cuối cùng sẽ có một cái kết cục như vậy.

Có điều, có thể chết ở trong tay vị Thôi Tiên Tôn này, cũng coi là một loại vinh hạnh đi.

“Các người tên là Lý Trình cùng Lý Vi, đúng không?”

Vừa lúc đó, thanh âm Thôi Hằng bỗng nhiên truyền vào trong tai hai người.

Hai huynh muội này nhất thời rùng mình một cái, vội vàng xoay người nhìn sang.

Đang thấy Thôi Hằng mặt mỉm cười mà nhìn bọn họ, dò hỏi: “Các người là hậu duệ của Lý Pháp, tới trả thù?”

Chương 445: Tinh Đồ quen thuộc

Lý Trình cùng Lý Vi nghe vậy biểu tình trên mặt nhất thời liền cứng lại, hai người giống như là trong nháy mắt hóa thành con rối tượng bùn, không nhúc nhích, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Ở trong sinh hoạt những ngày qua, vô luận là dân chúng bình thường hay là võ giả đều đối với bọn họ rất khách khí, giống như là đang chiêu đãi khách vậy.

Điều này thậm chí để cho bọn họ theo bản năng quên mất mục đích thực sự của mình.

Mình là đến điều tra nguyên nhân cái chết của Thái Tổ Gia Lý Pháp, mà chuyện này vô cùng có khả năng cùng vị Thối Tiên Tôn trước mặt này có liên quan, đây là chuyện sẽ chết người a!

“Tiên Tôn, ta, chúng ta...” Lý Trình do dự một chút, nhưng vẫn là quyết định nói thật ” Chúng ta đúng là hậu duệ của Thái Tổ Gia, nhưng không phải là tới trả thù, chỉ là muốn điều tra rõ ràng nguyên nhân cái chết ban đầu của hã.”

Lời này cũng đúng là nói thật.

Dù sao, lúc bọn họ ra đời, Lý Pháp liền đã chết hơn sáu nghìn năm, đặt ở thế tục nhân gian này thì đã là không có nữa điểm quan hệ huyết mạch, căn bản là không có tình cảm gì.

Sở dĩ sẽ đến điều tra, cũng là bởi vì Cửu Tử Thiên Môn treo thưởng quả thực quá cao.

Mà trên yêu cầu nhiệm vụ cũng không nói phải giúp Lý Pháp báo thù, chỉ cần điều tra nguyên nhân cái chết là được rồi. .

Lúc này, mấy người Lưu Lập Đào, Trần Đồng, Lục Tranh Minh cũng đều nhìn về Lý Trình, nội tâm của bọn họ đều hết sức tò mò, là loại lá gan gì mới dám tới nơi này điều tra?

Chán sống?

“Ta có thể nói cho các người biết nguyên nhân cái chết của Lý Pháp. ” Thôi Hằng nhưng là mặt không đổi sắc mỉm cười nói ” 6700 năm trước, có một vị Kim Tiên từ nơi này lái Phi Toa tiến vào vũ trụ tinh không.

“Hã ở trên Thiên Chúc Tinh vô tình gặp được Lý Pháp, song phương xảy ra mâu thuẫn, Lý Pháp bị tên Kim Tiên kia giết chết, nhưng cũng có một ít dấu ấn rơi vào trên người tên Kim Tiên kia.

“Sau đó tên Kim Tiên này dựa vào bí pháp che giấu hành tung bắt đầu trốn, ở hơn ba ngàn năm trước hết thọ tọa hóa, đem Bát Tử Chân Tính truyền cho con trai chính mình.

“Bây giờ con của hắn là một con Linh Thú Hộ Giới ở nơi này của ta.”

Hắn trực tiếp nói rõ tình huống như vậy là trải qua một phen cân nhắc.

Thôi Hằng mặc dù cẩn thận, nhưng lại cũng không phải là vì cẩn thận mà cẩn thận.

Ở sau khi hiểu qua tình huống Sùng Dương Tinh, hắn cũng đã biết, những thế lực phía trên Sùng Dương Tinh kia thì không cách nào uy hiếp được hắn.

Căn cứ vào loại tình huống này, phong cách hành sự của hắn dĩ nhiên là trở nên trực tiếp lên, không có chút nào dồng dãi.

Có điều, bất thành linh giải thích rõ, nhưng là đem hại huynh muội Lý Trình cùng Lý Vi này dọa sợ không nhẹ, sắc mặt soạt một cái liền không còn chút máu, hoảng sợ không thôi mà nhìn Thôi Hằng.

Người chính mình muốn điều tra, lại là Linh Thú Hộ Giới của vị Tiên Tôn trước mắt này!

Mặc dù bọn họ không biết rõ tại sao ban đầu dò tra được là một người, bây giờ lại trở thành Linh Thú Hộ Giới, nhưng chuyện này cũng không hề ảnh hưởng đến việc bọn họ hiểu ý tứ Thôi Hằng.

Đây rõ ràng chính là đang nói cho bọn hắn biết, thời điểm chọn phe đến.

Là đứng ở Cửu Tử Thiên Môn bên kia, đem Thôi Hằng coi là cừu địch, liều mạng kiên trì chống lại đến cùng, hay là buông tha mối oán thù này, quả quyết lựa chọn đứng ở Thôi Hằng bên này, cũng nói ra các loại chuyện của Lý Pháp cùng với Cửu Tử Thiên Môn?

Câu trả lời rõ ràng.

Thậm chí đều không cần phải tiến hành suy nghĩ gì liền có thể làm ra lựa chọn.

Lý Trình cùng Lý Vi hai huynh muội này thậm giao cách cảm mà liếc mắt nhìn nhau, đồng thời quỳ mọp xuống đất.

Ngay sau đó Lý Trình cung kính hành lễ nói: “Tiên Tôn, thật ra thì giữa anh em chúng ta cùng Lý Pháp căn bản cũng không có cái tình cảm gì, huyết mạch liên hệ cũng là cực kỳ mỏng manh, tới đây điều tra tuyệt không phải là vì trả thù.

“Chỉ là bởi vì Cửu Tử Thiên Môn treo ba khôi Bất Tử Chân Tính làm tượng thờ, chúng ta vì gia tộc cường đại lúc này mới sẽ tới điều tra chuyện Lý Pháp.”

Dưới tình thế cấp bách, hẳn thậm chí ngay cả Thái Tổ Gia cũng không dám xưng hô, trực tiếp liên xưng hô tên.

Thật ra thì xưng hô tên cũng không có vấn đề quá lớn.

Dù sao đều đã truyền không biết bao nhiêu thời đại.

“Thì ra là như vậy, ta liền nói một tên Bán Bộ Kim Tiên chết làm sao sẽ bị nhớ 6700 năm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói ” Cửu Tử Thiên Môn tại sao lại coi trọng hẳn như vậy?”

Dựa vào tình huống Sùng Dương Tinh trước kia hiểu được từ Lý Trinh cùng Lý Vi, Bán Bộ Kim Tiên ở Sùng Dương Tinh hẳn không tính là cái nhân vật trọng yếu gì.

Coi như Lý Pháp đã từng bị cái vị Thánh Giả kia của Cửu Tử Thiên Môn coi trọng, cũng không đến nỗi qua 6700 năm đều nhớ mãi không quên.

Đây đều sắp đến cực hạn tuổi thọ của Thánh Giả.

Gần như có thể nói là nhớ hơn nửa đời người, thật là có chút khó tin.

“Hồi bẩm Tiên Tôn, nghe nói ban đầu Lý Pháp là vì tìm phương pháp bước vào cảnh giới đệ lục đỉnh phong mới đi ra ngoài.” Lý Trinh đem suy đoán của mình nói ra ” Hơn nữa theo khen thưởng của Cửu Tử Thiên Môn đến xem, năm đó Lý Pháp hơn phân nửa đã phát hiện đầu mối gì.”

“Phương pháp bước vào cảnh giới đệ lục đỉnh phong?” Thôi Hằng nghe vậy rơi vào trầm tư, ngay sau đó vuốt cằm nói ” Đây quả thật là có thể, đối với Thánh Giả tuổi thọ sắp hết mà nói, cái này không thể nghi ngờ mới là trọng yếu nhất.”

Tin tức này với hẳn mà nói cũng coi là tương đối trọng yếu.

Hiện tại hẳn đối với phương pháp tu luyện chín cảnh Tiên Giới chỉ hiểu được cảnh giới đệ lục, hơn nữa còn chỉ có một nửa, cũng tức là Vô Cực Kim Tiên cảnh giới đệ ngũ đỉnh phong phải như thế nào bước vào cảnh giới đệ lục trở thành Thánh Giả.

Về phần như thế nào đột phá đến cảnh giới đệ lục đỉnh phong, là hoàn toàn không biết, thậm chí cũng không biết cảnh giới đệ lục đỉnh phong gọi là gì, lại có loại kỹ năng đặc thù gì.

Nếu như có thể tra rõ những thứ này, tuyệt đối có thể đề cho tu vi Nguyên Anh của hẳn đạt được tầng trưởng không

nhỏ.

Từng cái tin tức nặng ký, đối với Thôi Hằng ở hiện tại mà nói, đều có thể nói là linh đan diệu dược cực bổ, đặc biệt bổ.

Kiến thức cùng tin tức chính là tu vi, chính là sức mạnh!

Lý Trình cúi đầu không dám nói tiếp.

Bây giờ nếu mà lại hỏi nữa, thì hẳn phải hỏi Thôi Hằng rằng nếu đã thu phục con trai người giết chết Lý Pháp, có hay không đã nắm giữ đầu mối Lý Pháp tìm tòi đến.

Hắn thấy, nếu quả như thật hỏi, nhất định chính là đang tìm cái chết.

Lý Vi bên cạnh cũng biết đạo lý này, tương tự là cúi đầu ngậm miệng không nói.

“Không cần khẩn trương. ” Thôi Hằng nhìn thấu tâm tính hai huynh muội, mỉm cười nói ” Ta quả thật không biết Lý Pháp có hay không đã nắm giữ cái đầu mối này, người ban đầu giết Lý Pháp phỏng chừng cũng không biết.

“Trên đời này có lẽ chỉ có hắn tự mình biết có tìm được đầu mối hay không, trừ những này ra, còn có một cái địa phương, ở Thiên Chúc Tinh có lẽ sẽ có lưu lại.

“Đó là chỗ Lý Pháp táng thân, cũng là chỗ ẩn thân cuối cùng của hắn, nếu thật có đầu mối gì, hơn phân nửa chính là giấu ở bên trên Thiên Chúc Tinh.”

Ý niệm tới đây, hắn quyết định thật nhanh, nói với huynh muội Lý Trình cùng Lý Vi ” Các ngươi thông qua Phi Toa vượt qua hư không vũ trụ rất xa, chắc là có phương hướng chỉ dẫn, tương tự với bản đồ sao?”

Hắn dự định đi Thiên Chúc Tinh một chuyến nhìn một chút.

“n, có, đúng là có. ” Lý Trình liền vội vàng gật đầu nói ” Ở trong phi toa tinh không đều có một tấm Tinh Đồ, dùng để chỉ dẫn chỗ cần đến, cùng với điều chỉnh phương hướng.”

Vừa nói, hắn liền từ trong tay áo lấy ra một bộ mô hình Phi Toa lớn chừng bàn tay, sau đó nhẹ nhàng rung một cái ở phía trên.

Ngay sau đó cũng chỉ thấy một đạo màn ánh sáng màu xanh lam nhạt liền từ phía trên Phi Toa bay ra.

Hơn nữa trực tiếp trôi lơ lửng ở phía trên Phi Toa, vô số ánh sao đều phô bày ra, tạo thành một vùng lại một vùng Tinh Không.

Ở bên trong màn sáng này, sao trời lôm đôm, hơn nữa có rất nhiều ngôi sao cũng sẽ bị đánh dấu tên.

Nhất là những ngôi sao có sinh mệnh kia.

Thôi Hằng khi nhìn đến cái Tinh Đồ trôi lơ lửng phía trên phi toa này, đang muốn tử tế quan sát, chợt cảm giác một khu vực trong Tinh Đồ có chút quen thuộc.

“Đây là? !”

Hắn vội vàng định thân nhìn lại, cặp mắt nhất thời liền sáng lên “Khu vực này trong Tinh Đồ, cùng tâm bản đồ chiêm tinh lúc trước ta thấy ở bên trong Tử Cực Cung vô cùng tương tự.

“Hồi đó Thất Thất hự hự thực thực là thông qua truyền tống trận bên trong bản đồ chiêm tinh ở Tử Cực Cung rời đi.”

Chương 446: Thượng Thiên mảnh vụn, Tử Dương Tiên Giới (1)

Lúc trước sau khi Thôi Hằng nhận ra được dị thường trên mặt trăng, liền ở phía trên đó phát hiện một tòa Tử Cực Cung.

Trong đó có một cái truyền tống trận bị hủy diệt.

Mà một bộ phận tạo thành truyền tống trận, chính là bản đồ chiêm tinh dùng để định vị, phía trên vẽ một bộ Tinh Đồ đơn sơ, cũng chú trọng đánh dấu ra vị trí của ba khoả ngôi sao.

Chỉ bất quá trước đây hiểu biết của Thôi Hằng đối với cái vũ trụ tinh không này cũng không nhiều, cũng chưa từng thấy qua Tinh Đồ hoàn chỉnh, chỉ bằng Tinh đồ mặt phẳng đơn sơ trên bản đồ chiêm tinh căn bản là không có cách đoán được ba ngôi sao kia là địa phương nào.

Nhưng bây giờ thì lại khác.

Tinh đồ bây giờ Lý Trình bày ra mặc dù không nhất định đặc biệt hoàn chỉnh, nhưng đủ gọi là rất rộng lớn.

Theo đánh dấu trên Tinh Đồ đến xem, trong đó bao gồm mười ba Giới cùng rất nhiều tinh không, tổng cộng là sáu mươi bảy viên ngôi sao sinh mạng, ba ngôi sao đánh dấu trên tấm bản đồ chiêm tinh kia cũng ở bên trong Tinh Đồ này.

Thuộc về “Tử Dương Giới” nằm ở khu vực biên giới tám Tinh Đồ này.

“Nếu như ba cái ngôi sao đặc biệt đánh dấu ra bên trên bản đồ chiêm tinh đúng là điếm đến truyền tống mà nói, như vậy liền ý nghĩa Thất Thất có thể là đi cái Tử Dương Giới này.”

Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng.

Ngay sau đó ánh mắt của hắn vừa nhìn về phía vị trí ghi chú Đạo Chu Tinh, cùng với Sùng Dương Tinh trong Ngũ Cảnh Giới.

Sau đó đem khoảng cách giữa hai cái so sánh sơ bộ với khoảng cách từ Sùng Dương Tinh đến Tử Dương Giới.

Sau đó phát hiện cái sau không sai biệt lắm là hơn cái trước trăm lần.

Đây chính là quá xa.

Xem ra muốn đi Tử Dương Giới mà nói, cũng không phải là một chuyện dễ dàng, hơn nữa hắn bây giờ đối với Tử Dương Giới cũng là không biết gì cả, cũng không thích hợp trực tiếp đi qua.

Sau đó, Thôi Hằng lại bắt đầu ở trên Tinh Đồ tìm vị trí Thái Hồng Tinh.

Dù sao, dựa theo miêu tả trong thư Hồng Phú Quý lưu lại, hẳn hẳn là đi theo nàng dâu trở về Thái Hồng Tinh, đi tìm vị cha vợ Đại Thân Thông Giả đi.

Hơn nữa thông qua Thiên Thánh Chí Tôn miêu tả, cùng với điền tịch chín đại Tiên Môn Thiên Khư Giới ghi lại, khoảng cách Thái Hồng Tinh cùng Đạo Chu Tinh bên này hẳn cũng không tính là xa xôi.

Theo lý thuyết hẳn là ở trên bức vẽ Tinh Đồ này.

Nhưng mà hẳn đem trọn bức Tinh Đồ nhìn mấy lần đều không có tìm được chỗ ở Thái Hồng Tinh.

Chẳng lẽ là Cửu Tiêu Vân Thiên Giới thật ra thì vô cùng xa xôi?

Cái này cũng không đúng, ban đầu Đạo Thân chỉ là một Vô Cực Kim Tiên, chẳng lẽ còn có thể từ bên ngoài mười ba Giới trong này bay tới?

Dưới tiêu chuẩn vũ trụ, đi đường dài nhưng là tràn đầy nguy hiểm.

Thôi Hằng khẽ nhíu mày, nhìn về phía Lý Trình, dò hỏi: “6800 năm trước, Cửu Tiêu Vân Thiên Giới ly kỳ lâm vào trong hủy diệt ở địa phương nào?”

“Ở chỗ này.” Lý Trình chỉ một vị trí ranh giới bên trên Tinh Đồ, sau đó nói ” Ban đầu tám Tinh Đồ này hẳn là gọi là bản đồ tinh không mười bốn Giới, bây giờ chỉ còn lại có mười ba giới, cũng là bởi vì Cửu Tiêu Vân Thiên Giới ở chỗ này hủy diệt.

“Nghe nói vùng tinh không này đến nay vẫn là một phiến hỗn độn, tràn đầy Không Gian loạn lưu, Thánh Giả đều khó tiến vào, ngay cả tinh không chung quanh đều nhận được ảnh hưởng cực lớn, mấy cái tinh cầu có tồn tại sinh mệnh trực tiếp lâm vào tận thế.”

“Ừm.” Thôi Hằng khe khẽ gật đầu, lại xác nhận một chút vị trí Đạo Chu Tinh, phát hiện khoảng cách bên này cùng Cửu Tiêu Vân Thiên Giới cũng không tính quá xa, chỉ có khoảng gấp ba so với đến Sùng Dương Tinh.

Nhưng mà, ở trong mảnh tinh không giữa Đạo Chu Tinh cùng Cửu Tiêu Vân Thiên Giới này, rõ ràng có một chỗ địa phương không quá bình thường.

Trong khu vực này vô luận là hành tinh hay là hăng tinh đều không có chỗ nào đặc biệt.

Nhìn sơ qua, không hề bắt mắt chút nào, lại có một cái đánh dấu hết sức rõ ràng, là khi Phi Toa tạt qua trong tinh không, phải tận lực cố vòng qua nơi này, tốt nhất không nên đến gần.

Vì vậy Thôi Hằng chỉ chỉ vùng tinh không này, lại hỏi: “Nơi này là chuyện gì xảy ra?”

“Bẩm báo Tiên Tôn, nơi này đã từng là chỗ tinh không của Thái Hồng Tinh.” Lý Trình trả lời ” Thái Hồng Tinh đã từng là một viên đại tinh sinh mệnh vô cùng rực rỡ.

“Hai ngàn năm trước, trên Thái Hồng Tinh đã có bảy vị Thánh Giả, gần như sắp đạt tới mức độ Tự Thành Nhất Giới. Nhưng ở cách nay ước chừng hai ngàn năm, Thái Hồng Tinh lại biến mất không còn tăm hơi.”

“Biến mất? !” Thôi Hằng hiềm thấy mà biểu lộ ra tâm tình kinh ngạc, cau mày nói “Là bị đánh nát hủy diệt, hay bị ẩn giấu đi, hoặc là bị chuyển dời đi?”

“Không biết.” Lý Trình lắc đầu nói ” Ở sau khi phát hiện Thái Hồng Tinh biến mất, vùng tinh không kia liền thành cấm kỵ, bên dưới Thánh Giả không có người nào dám đến gần, cũng sẽ tránh xa xa.

“Hơn nữa Thái Hồng Tinh thuộc về tinh không độc lập, chung quanh đều không có tinh không sinh mạng khoảng cách tương đối gần gì, cùng ngoại giới giao lưu cũng tương đối ít, cũng khó mà thông qua loại phương thức này để phán đoán tình huống người trên Thái Hồng Tinh.”

” Ừ. Cái này ngược lại cũng bình thường. ” Thôi Hằng gật đầu một cái, lại chìm vào trong trầm tư.

Chương 447: Thượng Thiên mảnh vụn, Tử Dương Tiên Giới (2)

Cái tình huống này của Thái Hồng Tinh đúng là hoàn toàn ngoài dự đoán của hắn.

Một khoả hành tinh biến mất không còn tăm hơi!

Đây cũng không phải là một chuyện đơn giản, cho dù là hắn bây giờ, cũng chỉ có thể nghĩ đến bốn loại phương thức.

Một trong số đó là bố trí trận pháp ẩn nấp to lớn.

Loại phương thức này yêu cầu không cao, chỉ cần chịu tốn thời gian, cho dù là Nguyên Anh sơ kỳ yếu nhất cũng có thể làm được.

Hai chính là đem không gian bên ngoài Tinh Cầu tiến hành bóp méo trên phạm vi lớn.

Kể từ đó, cho dù lúc đó có người đi tới vị trí ban đầu của tinh cầu, đều không cách nào tiếp xúc, không cách nào thấy được viên tinh cầu này, tự nhiên cũng tương đương với biến mất.

Loại phương thức này yêu cầu liên tương đối cao, ít nhất phải đạt tới Nguyên Anh sơ kỳ đỉnh phong, hơn nữa còn có thể chứng không ở trình độ nhất định đối với thuật pháp không gian mới được.

Thứ ba chính là trực tiếp đem cả viên Tinh Cầu na di đi.

Chính là để cho tinh cầu biến mất không còn tăm hơi trên đúng ý nghĩa, ít nhất yêu cầu tu vi Nguyên Anh trung kỳ, còn phải đem loại pháp thuật như Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi tu luyện tới cảnh giới cực cao mới có thể làm được.

Phương thức thao tác cụ thể khá là đơn giản.

Thì triển pháp thuật đem tinh cầu cùng không gian tùy thân kết nối lại, sau đó đem cả viên tinh cầu bỏ vào là được.

Thứ tư chính là một loại phương thức trực tiếp nhất.

Chính là dùng lực lượng cường đại triển khai công kích, trực tiếp phá hủy viên tinh cầu này.

Cũng tức là “Diệt Tinh”!

Loại phương thức này yêu cầu cực cao, coi như là Thôi Hằng bây giờ đã Nguyên Anh hậu kỳ, cũng không hoàn toàn chắc chắn làm được.

Phải thử qua mới biết.

Dù sao, sau khi hấn đột phá đến Nguyên Anh kỳ cũng chưa từng ra tay toàn lực, cũng không quá rõ lực tàn phá mạnh nhất của mình rốt cuộc có bao nhiêu mạnh mẽ.

Nhưng vô luận là loại phương thức nào, đều không phải là cảnh giới đệ lục Tiên Giới có thể làm được.

Như vậy thì ý nghĩa nhất định tồn tại cường giả cảnh giới đệ thất Tiên Giới.

Sở dĩ cho là không có, hơn phân nửa chỉ là bởi vì Thánh Giả không có năng lực phát hiện, hoặc là xuất phát từ nguyên nhân nào đó không dám nói rõ.

“Trong vũ trụ quả nhiên là tràn đầy nguy hiểm, tu vị Nguyên Anh hậu kỳ còn xa không đủ để tự vệ, tuyệt không thể bởi vì chút thực lực này liền dương dương tự đắc.”

Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng ” Chính là không biết đưa bé Phú Quý bên đó như thế nào, cái nặng đầu kia tự xưng là con gái Đại Thần Thông Giả Thái Hồng Tinh, nhưng Thái Hồng Tinh hai ngàn năm trước liền biến mất, bọn họ sẽ đi nơi nào?”

Hồng Phú Quý cùng Khương Thất Thất có thể nói là hai người hấn đề ý nhất, nhưng bây giờ một người không rõ tung tích, một người mặc dù có tung tích đại khái, nhưng khoảng cách quá xa vời.

Nghĩ tới đây, ánh mắt của hấn lại chuyển hướng Tinh đồ, bỗng nhiên đối với Lý Trình hỏi “Đối với Tử Dương Giới, người hiểu bao nhiêu?”

Đây hư hư thực thực là địa phương Khương Thất Thất đi.

“Tử Dương Giới? ” Lý Trình nghe vậy đầu tiên là sững sờ, ngay sau đó lắc đầu nói: “Không hiểu nhiều, Tử Dương Giới tự xưng là mảnh vụn Thượng Thiên giáng thể hiện ra, xưng là ‘Tử Dương Tiên Giới ‘. Đứng ở trên trăm Giới. Chỉ có người được cho phép mới có thể ra vào Giới này.”

“Còn có chỗ như vậy? ” Thôi Hằng nghe vậy không khỏi kinh ngạc, tinh không vạn giới này quả nhiên có bất đồng riêng, ngay cả địa phương tự xưng là Tiên Giới đều có.

“Tiên Tôn nếu là muốn tìm hiểu Tử Dương Giới, vẫn bồi biết một cái chỗ đi. ” Lý Trình lại bổ sung ” Tam Thủ Tinh lân cận cùng Sùng Dượng Tinh có một vị Tinh Thần cổ xưa, truyền thuyết hấn liền từng đi qua Tử Dương Giới.”

” Được. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, sau đó nhìn về phía đám người Lưu Lập Đào, Triệu Quảng, Lục Tranh Minh nói ” Tiếp theo ta sẽ đi Thiên Chúc Tinh một chuyến, các người xử lý xong sự vụ bên này là được.

“Nêu là gặp phải cái vấn đề gì không giải quyết được có thể để cho Hòa Tam, hoặc là Thanh Thu, Minh Quỳnh bọn họ ra tay giúp đỡ, ta rất nhanh sẽ trở lại.”

Hắn quyết định vẫn là trước từng bước một tra rõ chuyện cảnh giới đệ lục Tiên Giới, lấy việc đạt được kiến thức mới, tìm tòi thứ không biết mới làm chủ, tăng cường tu vi của chính mình.

Cái vũ trụ này vẫn là quá nguy hiểm.

Chính mình chút tu vi Nguyên Anh hậu kỳ này căn bản cũng không đủ xem, phải cố gắng đột phá đến Nguyên Anh đỉnh phong.

Tiến tới bắt đầu mưu cầu đột phá tới Hóa Thần kỳ.

Chỉ cần đạt tới Hóa Thần kỳ, không chỉ riêng tu vi thực lực sẽ trở nên càng mạnh mẽ hơn, năng lực bảo vệ tánh mạng khẳng định cũng sẽ càng thêm lợi hại.

Hơn nữa còn có thể đối với giới hệ thống tiến hành thăng cấp.

Đến lúc đó hẳn sẽ có không ít đồ vật có thể trợ giúp tu luyện, tăng cao tu vi cảnh giới cùng thực lực.

“Người theo ta cùng đi.” Thôi Hằng nói với Lý Trình.

“Đa tạ Tiên Tôn!” Lý Trình vội vàng hành lễ nói cảm ơn.

Hắn hiểu được đây là Thôi Hằng đang cho mình cơ hội, chỉ cần mình biểu hiện không tệ, có lẽ liền có cơ hội lưu lại bên người vị Tiên Tôn này làm tùy tùng.

“Tiên Tôn, ta có thể cùng đi sao?” Lý Vi nắm lấy cơ hội dè dặt dò hỏi.

“Người cũng không cần phải đi.” Thôi Hằng lắc đầu nói “Người ở lại chỗ này, nếu là cảm thấy không có chuyện gì làm, cũng có thể giúp một tay đi thăm vấn Diệp Hàn một chút.”

Chương 448: Thượng Thiên mảnh vụn, Tử Dương Tiên Giới (3)

“Vâng, Tiên Tôn.” Lý Vi nghe vậy cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nàng có chút lo lắng chính mình trực tiếp bị xem nhẹ, như vậy thì không có cách nào cùng ca ca đồng thời đi theo bên cạnh vị Tiên Tôn này, còn tốt chính mình cũng còn là có chút ích lợi.

Thôi Hằng làm việc nhanh như chớp giật, sau khi quyết định đi Thiên Chúc Tinh điều tra, trực tiếp liền mang theo Lý Trinh rời đi nha môn phủ Châu Mục.

Đám người Lưu Lập Đào, Triệu Quảng, Lục Tranh Minh nhìn bóng lưng Thôi Hằng rời đi, trong nội tâm tràn đầy rung động.

Mới vừa rồi Thôi Hằng hỏi một loạt vấn đề, đều tạo thành trùng kích cực kỳ lớn đối với nhận thức cùng thường thức của bọn họ.

Chư thiên vạn giới, vô tận tinh không, Thánh Tôn Vạn Pháp Quy Nhất, Cửu Tiêu Vạn Thiên Giới ly kỳ bị hủy diệt, Thái Hồng Tinh biến mất không còn tăm hơi, còn có Tử Dương Giới tự xưng Tiên Giới vân vân.

Những thứ này đều là sự vật bọn họ chưa bao giờ nghe, để cho bọn họ mở rộng tầm mắt, cũng biết thật rõ là chỗ tinh cầu mình ở này thật ra thì vô cùng nhỏ bé, chính mình chút tu vi này giống như con kiến hôi.

Con đường phía trước dài đằng đẵng, vĩnh viễn không có giới hạn.

Mấy người như là thần giao cách cảm liếc mắt nhìn nhau, trong đầu đều hiện ra một cái ý tưởng giống nhau.

“Chúng ta cần phải cần cố gắng tu luyện, cố gắng trở nên mạnh mẽ, phải đạt tới cảnh giới cao hơn. Nếu không ngay cả tư cách đi theo ở bên người Tiên Tôn đều không có.”

...

Một đạo quang mang màu vàng vô cùng sáng ngời bên trong Phụng Châu Phủ Thành phóng lên cao, chiếu rọi ở trong mắt vô số bách tính.

Cái này rất giống là một dải sáng lung linh từ mặt đất bay lên bầu trời.

Nhìn vô cùng đồ sộ.

Chính là chiếc Phi Toa Lý Trình lái kia.

Chỉ có điều, lúc tới Đạo Chu Tinh hẳn là cùng muội muội của mình ngồi chung một chỗ, bây giờ chính là cùng Thôi Hằng ngồi chung một chỗ.

Không gian nội bộ Phi Toa cũng không lớn.

Dài không quá 10 mét, rộng cũng chỉ có hơn 3 mét một chút, cao càng là ngay cả 3 mét cũng không có, thậm chí có thể nói là có chút chật hẹp.

Trang trí cũng vô cùng đơn giản.

Chỉ có bàn ghế cùng một bức Tinh đồ hành trình, còn có một tấm màn sáng, có thể thấy tình huống chân thật bên ngoài Phi Toa.

Thôi Hằng đứng ở bên trong phi toa, nhìn tấm Tinh đồ hành trình này, lại nhìn ra tinh không thâm thúy u ám phía ngoài, đột nhiên hỏi: “Diệp Hàn vì sao lại đuổi tới bên này, hành tung của các người sẽ thường xuyên bị chú ý sao?”

“Ừm.” Lý Trình gật đầu một cái nói ” Chuyện huynh muội chúng ta tiếp nhận nhiệm vụ điều tra nguyên nhân cái chết Thái Tô gia này, ở Ngũ Cảnh Giới gần như là chuyện mọi người đều biết, bị chú ý tới cũng không kì lạ.”

“Lúc trước người nói trong một trăm năm này, các người là một phút không ngừng đi đường, muốn phải nhanh một chút đi tới bên này...” Thôi Hằng như là có ý riêng, khẽ cười nói ” Rõ ràng là đã có mục đích xác thực như vậy, rất dễ dàng bị nhìn ra.”

“Tiên Tôn, ý của ngài là?” Lý Trình vào lúc này cũng nghe được lời nói của Thôi Hằng có thâm ý khác, hơi nghĩ ngợi liền lộ vẻ kinh sợ ” Ý của ngài là ngoại trừ Diệp Hàn, còn khả năng có những người khác theo tới rồi?”

“Không phải là khả năng, là tất nhiên.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái ” Người hướng bên ngoài bay một khoảng cách, hẳn là liền có thể quan sát thấy tình huống bên ngoài Thiên Chúc Tinh.”

Thân là người tu tiên Nguyên Anh hậu kỳ, năng lực cảm giác của hắn cực kỳ mạnh mẽ, ở thời điểm chưa chân chính đến gần Thiên Chúc Tinh, hẳn liền đã phát hiện tình huống phía trước có cái gì không đúng.

Nơi đó có số lớn chấn động linh tính cường đại, rõ ràng cho thấy khí tức Phi Toa.

Số lượng vượt qua mười cái!

Lý Trình nghe lời Thôi Hằng nói, có chút căng thẳng, thậm chí theo bản năng chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, Phi Toa cũng là một loại binh khí, là có thể tiên hành chiến đấu.

Nhưng mà, hắn rất nhanh thì buông lỏng xuống.

Bên cạnh mình đứng yên một chỗ dựa khung bổ đây, còn có cái gì cần căng thẳng.

Cũng không lâu lắm, Lý Trình liền lái Phi Toa đến gần Thiên Chúc Tinh.

Sau đó, hắn liền trợn to hai mắt, kinh hô: “Thật sự có, hơn nữa số lượng này, mười sáu chiếc Phi Toa, lại có mười sáu chiếc Phi Toa, cũng đều là Phi Toa không lồ!”

Cái gọi là Phi Toa không lồ chính là phiên bản siêu cấp gia cường của Phi Toa phổ thông.

Không chỉ có tốc độ phi hành nhanh hơn, năng lực chiến đấu cũng cực mạnh, một chiếc Phi Toa không lồ bình thường nhất sức chiến đấu đều là gấp mười lần Vô Cực Kim Tiên trở lên.

Lúc này, ở bên ngoài Thiên Chúc Tinh, mười sáu chiếc Phi Toa không lồ qua lại giao thoa, riêng phần mình chiếm cứ một khu vực, rõ ràng cho thấy đối với toàn bộ Thiên Chúc Tinh tiên hành phong tỏa.

Ở cùng lúc Lý Trình phát hiện những Phi Toa này, những Phi Toa không lồ này nhanh chóng làm ra phản ứng.

Trong đó ba chiếc Phi Toa không lồ cự ly cách bên này hơi gần ngay lập tức liền điều chỉnh vị trí cùng phương hướng, trực tiếp liền nằm ngang ở phía trước nơi này, để cho Lý Trình không cách nào lái Phi Toa tiếp tục tiến lên.

Ngay sau đó, ba chiếc Phi Toa không lồ kia liền truyền đến một đạo tin tức.

“Phi Toa phía trước lập tức dừng phi hành, lơ lửng tại chỗ, không nên chuyển động! Mở cửa khoang ra, chờ đợi chúng ta kiểm tra! !”

Chương 449: Thân ảnh so với ngôi sao còn to lớn hơn (1)

Tiên Tôn, là Phi Toa khổng lồ của U Minh Thánh Giáo cùng Tôn gia Thanh Dương Tinh.”

Lý Trình liếc mắt liền nhận ra lai lịch những Phi Toa này, cũng hướng Thôi Hằng bậm báp ” Còn lại những Phi Toa kia, hẳn là phân biệt đến từ Trần gia Bạch Cảnh Tinh cùng Vạn Kiếm Thần Tông.”

Phi Toa khổng lồ cùng Phi Toa cá nhân cỡ nhỏ bất đồng, cái này đã thuộc về binh khí chiến lược to lớn, tất nhiên ở bên ngoài phải thể hiện đặc trưng của thể lực sở hữu.

Nếu không rất có thể sẽ đưa tới chiến tranh không cần thiết.

“Xem ra hành động của các người quả thật bị không ít người chú ý. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Nhiều thế lực như vậy đều bị hấp dẫn tới.”

“Để cho Tiên Tôn chê cười, đây cũng là chúng ta thiếu kinh nghiệm, không có che giấu tốt hành tung, lúc này mới bị người truy lùng. ” Lý Trình có chút xấu hổ nói.

Hắn và Lý Vi dù sao chỉ có hơn bảy trăm tuổi, phần lớn thời giờ lại là dùng để tu luyện, kinh nghiệm đi lại bên ngoài quả thật không phải là rất đầy đủ.

” Phi Toa phía trước, khuyên các người không nên làm chống cự vô vị, mau chóng bước ra, tiếp nhận kiểm tra!”

Vào lúc này, ba chiếc Phi Toa khổng lồ kia truyền đến tin tức, đồng thời khoảng cách cùng chiếc Phi Toa này cũng càng ngày càng gần, dựa theo cái khuynh hướng này, chỉ sợ rất nhanh sẽ trực tiếp đụng vào.

Phi Toa cá nhân cỡ nhỏ nhưng không chịu nổi cái vũ khí của Phi Toa khổng lồ này va chạm.

“Tiên Tôn, bây giờ chúng ta nên làm cái gì? ” Lý Trình hướng Thôi Hằng dò hỏi.

Đối mặt với loại tình huống hiện tại này, chính hắn khẳng định là không có khả năng trực tiếp đưa ra quyết định.

Đương nhiên, cũng không có năng lực ra quyết định.

“Liên y theo bọn họ nói mà làm đi. ” Thôi Hằng mỉm cười nói ” Chúng ta đi ra ngoài.”

“Hả? ” Lý Trình nghe vậy không khỏi có chút mờ mịt.

Đây là cái tình huống gì, không phải hẳn là thả ra khí thế uy áp, trực tiếp đem đối phương dọa sợ mất mật, giải quyết hết thấy phiền toái sao?

Lấy thực lực Thôi Hằng, nếu muốn làm loại chuyện này, tuyệt đối là dễ như trở bàn tay.

Không có bất kỳ nghi ngờ.

Làm sao còn phải y theo lời của đối phương mà làm?

Lý Trình không hiểu đây là vì cái gì, nhưng hẳn cũng không dám đi hỏi cái này là chuyện gì xảy ra, chỉ gật đầu nói: “Vâng, Tiên Tôn.”

Ngay sau đó, cửa buồng Phi Toa mở ra, Thôi Hằng liền dẫn Lý Trình đi ra ngoài.

Tới trong tinh không vũ trụ u ám thâm thúy, yên tĩnh rét lạnh này.

Cũng chỉ đứng tại bên cạnh phi thuyền, giống như là đang lẳng lặng chờ đợi kiểm tra, xem ra không có chút ý muốn phản kháng nào.

Tình huống như thế khiến cho người trong phi thuyền không lộ đều cảm thấy vô cùng ngoài ý muốn.

Dưới tình huống bình thường, loại chuyện ở trong vũ trụ tinh không đột nhiên không có lý do mà chặn lại Phi Toa đối phương này, đều sẽ gặp phải chống cự vô cùng kịch liệt, thậm chí có khả năng trực tiếp bùng nổ đại chiến.

Làm sao lần này thuận lợi như vậy?

Bên trong Phi Toa không lồ của U Minh Thánh Tông.

Một người nam tử vóc dáng khôi ngô cường tráng, người mặc hắc bào, cầm một thanh đại kiếm bằng xương trắng nở nụ cười ” Ha ha, cái tên thiên tài Cửu Tự Thiên Môn này không khỏi cũng quá nhất gan, lại trực tiếp liền đi ra.”

Người này tên là Đàm Thắng, là một tên Vô Cực Kim Tiên của U Minh Thánh Giáo Sùng Dương Tinh.

Mấy chục năm trước, hẳn nhận được mệnh lệnh tông môn.

Nói Lý Trình cùng Lý Vi hai người này ở trong mấy thập niên gần đây trạng thái không bình thường, một mực thuận theo một phương hướng nhanh chóng phi hành, có thể là thu được đầu mối cực kỳ trọng yếu nào đó.

Thậm chí có thể là đầu mối chuyện điều tra Lý Pháp ban đầu.

Nếu quả như thật cùng Lý Pháp có liên quan, như vậy liền ý nghĩa địa phương chỗ Lý Trình cùng Lý Vi đi, vô cùng có

khả năng có bí ẩn đột phá tầng thứ Thánh Giả, bước lên cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất đỉnh phong.

Loại cảm dỗ này đối với bất kỳ một cái thể lực nào có Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất mà nói, đều là không có khả năng không thêm đề ý.

Chỉ cần có thể đột phá đạt tới cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất đỉnh phong, địa vị liền trở nên cùng bây giờ hoàn toàn bất đồng rồi, cho dù là thống trị toàn bộ Ngũ Cảnh Giới, phỏng chừng cũng sẽ không có vấn đề gì.

Dù sao, ở thời điểm dĩ vãng, tồn tại tầng thứ này cũng chỉ là đại nhân vật trong truyền thuyết thần thoại.

Nếu quả như thật xuất hiện một vị, nhất định sẽ đưa tới sóng to gió lớn.

Song, so với Đàm Thắng hưng phấn, Phùng Lan Chi đang ngồi ở trên ghế điều khiển chính là khẽ nhíu mày, ánh mắt nhìn về phía Thôi Hằng đứng ở bên người Lý Trình, trầm giọng nói: “Sẽ không có bấy chứ, người kia chúng ta không nhận biết.”

“Người đi theo quá lắm là một Vô Cực Kim Tiên, chẳng lẽ loại tinh không biên giới hoang vu này, còn có thể xuất hiện một Thánh Giả?” Đàm Thắng lắc đầu một cái, cười nói.

“Nhưng ta luôn có một loại dự cảm chẳng lành.” Phùng Lan Chi vỗ lên ngực mình, mày liễu nhíu lại nói “Thậm chí có một loại cảm giác không thờ nổi.”

“Lan Chi người chính là quá cẩn thận.” Đàm Thắng lắc đầu một cái, trầm giọng nói “Cẩn thận tât nhiên không sai, có thể tránh ra rất nhiều nguy hiểm không cần thiết.

“Nhưng có lúc quá cẩn thận mà nói, ngược lại dễ dàng bỏ qua rất nhiều thu hoạch cùng cơ hội. Dù sao, lần này tới nơi này nhưng không chỉ là U Minh Thánh Giáo chúng ta, chúng ta phải nắm chặt thời gian.”

Vừa nói, hắn liền chỉ chỉ bên ngoài, lại thấy người trong hai chiếc phi toa không lồ còn lại đã đi ra, hơn nữa đang hướng hai người Thôi Hằng cùng Lý Trình bay đi.

Đây là người Tôn gia Thanh Dương Tinh.

”Ừ, sư huynh nói không sai.” Phùng Lan Chi gạt đầu một cái, nàng bị Đàm Thắng thuyết phục “Chúng ta cũng mau nhanh đi ra đi, miễn cho bị người Tôn gia giành trước.”

“Ha ha ha, như vậy mới đúng.” Đàm Thắng hài lòng gạt gạt đầu, cười nói “Đi!”

Chương 450: Thân ảnh so với ngôi sao còn to lớn hơn (2)

Ở thời điểm Đàm Thắng cùng Phùng Lan Chi đi ra Phi Toa, ba người Tôn gia Thanh Dương Tinh đã tới trước mặt Thôi Hằng cùng Lý Trình.

Đây là ba tên Vô Cực Kim Tiên.

Đều là nam tử.

Nhưng nhìn lại giống như là ba thế hệ già, trung niên, trẻ.

Cầm đầu là một ông già, nhìn bộ dạng sáu bảy chục tuổi, râu tóc bạc phơ, ánh mắt thâm thúy, mặt mũi hòa ái.

Hắn tên là Tôn Nghiễm Triệu, là một gã lão nhân tuổi đã hơn bốn ngàn.

“Lý tiểu hữu, chúng ta lại gặp mặt.” Tôn Nghiễm Triệu cười chào hỏi, thái độ rất là hiền hòa, không hề giống là muốn cưỡng chế kiểm tra Phi Toa.

Trong tình không vũ trụ mặc dù không cách nào truyền âm thanh, nhưng vấn đề này đối với Vô Cực Kim Tiên mà nói cũng không coi vào đâu, có thể trực tiếp thông qua cảm giác tin tức tiến hành trao đổi, cùng nói chuyện bình thường không khác.

“Hóa ra là Tôn tiên bối, đúng là đã lâu không gặp.” Lý Trình gật đầu đáp lễ, làm ra một bộ dáng khiêm tốn, chỉ chỉ Phi Toa không lộ phía trước, mỉm cười nói “Không biết tiên bối đây là phải làm gì?”

“A, là như vậy.” Tôn Nghiễm Triệu làm ra một bộ thần thái bình tĩnh “Tiểu hữu rời đi Ngũ Cảnh Giới lâu ngày, có chỗ không biết a, chuyện là như vậy...”

“Những năm trước đây có một tôn Tinh Thần tà dị xông vào Ngũ Cảnh Giới làm ác, chúng ta không thể nhìn được nữa, liền không thể làm gì khác hơn là liên hiệp thành lập mười sáu chiếc Phi Toa, đuổi giết tôn Tinh Thần này, lần này vừa vặn truy kích đến đây.

“Để tránh gây thêm rắc rối, để cho tôn Tinh Thần tà dị này chạy trốn, làm trẻ nãi vây quét, ở bên này bày cửa ải, ngăn trở Phi Toa thông qua, không nghĩ tới lại vừa vặn ngăn cản Phi Toa của tiểu hữu, thật là trùng hợp a.”

Tinh Thần tà dị?

Lý Trình nghe lời này suýt chút nữa bật cười tại chỗ.

Sau đó, hắn nhìn một chút Thôi Hằng bên người, có chút không nắm chắc được tiếp theo nên xử lý như thế nào, lão đầu trước mặt này rõ ràng cho thấy đang coi bọn họ là kẻ ngu mà lừa dối rồi.

Động tác này tự nhiên không gạt được ba người Tôn Nghiễm Triệu đứng tại đôi diện, cùng với Đàm Thắng cùng Phùng Lan Chi mới vừa chạy tới, bọn họ nhất thời đều đưa ánh mắt nhìn về phía người tuổi trẻ xa lạ này.

Làm sao Lý Trình ra vẻ xem người này như Thiên Lô sai đâu đánh đó?

Hắn là ai?

Ngũ Cảnh Giới dường như cũng không có nhân vật như thế?

Chẳng lẽ là cường giả của chỗ tinh không hẻo lánh này?

Theo cảm giác khí tức nhìn lên, dường như chỉ là Kim Tiên tầm thường a, cũng không coi vào đâu...

Trong đầu mấy người lóe lên đủ loại đủ kiểu ý nghĩ.

“Xem ra uy vọng của Cửu Tử Thiên Môn các người ở Sùng Dương Tinh cũng không cao ra sao a.” Thôi Hằng nhìn Lý Trình một cái, sau đó vừa nhìn về phía đám người Tôn Nghiễm Triệu, khẽ cười nói “Các người nói tới nơi này là vì truy kích một tôn Tinh Thần tà dị?”

“Không sai.” Tôn Nghiễm Triệu gật đầu một cái, cũng quan sát Thôi Hằng một chút, hơi hơi nhíu mày nói “Người là?”

“Ai!” Thôi Hằng nhưng là trực tiếp giơ tay lên cắt đứt Tôn Nghiễm Triệu, lại một lần nữa dò hỏi “Các người thật xác định, trên cái Thiên Chúc Tinh này có một tôn Tinh Thần?”

“Tiểu hữu đây là đang hoài nghi lão phu?” Trong ánh mắt Tôn Nghiễm Triệu hiện ra mấy phần ý lạnh.

“Không, ta chẳng qua là muốn hỏi một câu...” Thôi Hằng bỗng nhiên xoay người, giơ tay lên chỉ hướng Thiên Chúc Tinh, ra vẻ nghi ngờ nói “Cái đó có phải hay không chính là Tinh Thần trong lời người muốn nói?”

“Cái gì?” Tôn Nghiễm Triệu nghe vậy ngạc nhiên, theo bản năng hướng Thiên Chúc Tinh nhìn, hắn biết cái gọi là Tinh Thần căn bản là không tồn tại.

Nhưng vừa nhìn một cái, ánh mắt của hắn liền động lại.

Cùng lúc đó, Đàm Thắng cùng Phùng Lan Chi cùng với hai gã Vô Cực Kim Tiên còn lại cũng mặt lộ vẻ kinh hãi, sắc mặt soạt một cái liền không còn chút máu.

“Đây là cái gì? !”

“Làm sao có thể? !”

Chỉ thấy bên trên viên tinh cầu màu đỏ thẫm này bỗng nhiên hiện ra một đoàn ánh sáng hình người vô cùng to lớn, sức mạnh vô cùng mên mông to lớn trong nháy mắt liền tràn ngập ở trong hư không chung quanh.

Vào giờ khắc này, trong trái tim tất cả mọi người đều sinh ra một loại cảm giác, hành tinh khổng lồ này sống!

Nó có linh tính, nó sống lại, nó mang theo sức mạnh vô biên to lớn của cả cái tinh cầu hình thành một cái sinh linh mới tinh.

Nó nắm giữ hết thảy mọi thứ trên viên tinh cầu này!

Trở thành Thần!

Thân hình Thần thậm chí so với cả khoa Thiên Chúc Tinh đều phải to lớn.

Vào giờ phút này, nếu là trên Đạo Chu Tinh ngắm nhìn bầu trời, cũng có thể xem đến Thiên Chúc Tinh lúc này chính là bị một đoàn ánh sáng hình người màu đỏ thẫm bao quanh.

Cả viên tinh cầu thật giống là bị Thần ôm vào trong lòng vậy, lại lộ ra có vài phần nhỏ nhắn.

Về phần những chiếc Phi Toa khổng lồ kia, cùng cái thân ảnh vô cùng to lớn này so sánh, thật là giống như là từng con từng con con rận, nhỏ nhặt không đáng kể.

Ánh sáng hình người đột nhiên xuất hiện này, giống như một tôn Cự Thần chúa tể Thiên Chúc Tinh, để cho tất cả mọi người ngoại trừ Thôi Hằng ra, đều cảm giác được một lần chấn động nhận thức vô cùng mạnh.

Không tưởng tượng nổi.

Thật là không thể tưởng tượng nổi!

“Tiên, Tiên Tôn, cái này, đây là cái gì? !” Lý Trình cũng có khó có thể tin nhìn về phía Thôi Hằng.

Hắn mặc dù không cách nào hiểu cái tình huống ở hiện tại này, nhưng lại rất chắc chắn đây tuyệt đối là tác phẩm của Thôi Hằng, cũng chỉ có vị Tiên Tôn này mới có thể làm được chuyện ly kỳ như vậy.

“Đây là một tôn Tinh Thần a.” Thôi Hằng chính là vẻ mặt biểu lộ kỳ quái, chỉ chỉ Tôn Nghiễm Triệu, khẽ cười nói ” Vị lão tiên sinh này mới vừa rồi không phải nói rất rõ rồi sao?”

“Ta, ta, ta không...” Tôn Nghiễm Triệu môi run rẩy, trong lúc nhất thời lại không biết nên mở miệng như thế nào.

“Các ngươi không phải là tới đây quét hăng sao? ” Thôi Hằng vừa chỉ chỉ bên trên Thiên Chúc Tịnh, chính là cái ánh sáng cự thần kia, cười nói ” Bây giờ có thể đi.”

Chương 451: Thiên Chúc Tinh Thần, Vĩ Lực Vô Biên (1)

“Chuyện này, chuyện này...”

Hai mắt Tôn Nghiễm Triệu tròn tròn, kinh hãi muốn chết mà nhìn thân ảnh vô cùng khổng lồ đó, chỉ cảm thấy mình đang nằm mơ” Đây là cái gì, đây là cái gì? !”

Cảm giác sợ hãi khó mà diễn tả bằng ngôn từ đã hoàn toàn lấp đầy nội tâm của hắn.

Đối với lời nói của Thôi Hằng, hắn càng là không một chút nào tin.

Tinh Thần?

Hắn khi ở Ngũ Cảnh Giới cũng từng gặp Tinh Thần trưởng thành đến tầng thứ Thánh Giả, nhưng cùng vị tồn tại vĩ đại trước mắt này so sánh, nhỏ yếu như là trẻ sơ sinh.

Đây rốt cuộc là quái vật gì a!

Vào giờ phút này, Tôn Nghiễm Triệu chỉ muốn lập tức chạy khỏi nơi này, càng nhanh càng tốt, càng xa càng tốt, tuyệt đối không muốn lại mặt đối mặt cùng một nhân vật khủng bố như vậy.

Vây quét? !

Đùa gì thế, chưa nghe nói qua con kiến đi vây quét viển cồ hung thú!

Nhưng mà, khi hắn chuẩn bị trốn đi, lại phát hiện thân hồn ý chí của mình bị một loại lực lượng vô hình trấn áp, phảng phất có sức nặng của một ngôi sao đè ở trên người của hắn.

Điều này làm cho hắn chỉ có thể đứng yên tại chỗ, hoàn toàn không cách nào nhúc nhích.

Đàm Thắng, Phùng Lan Chi cùng với hai gã người nhà họ Tộn khác tất cả đều là gặp phải tình huống tương tự, căn bản là trốn không được.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn thân ảnh vị tồn tại vĩ đại so với Thiên Chúc Tinh còn to lớn hơn này giãn ra thân thể, trong lúc giờ tay nhấc chân đều đang triển hiện lực lượng kinh khủng rung chuyển ngôi sao.

Điều này quá kinh khủng, quá mức kinh người!

Nếu như không phải vì tu vi cảnh giới đám người Tôn Nghiễm Triệu không thấp, tinh thần ý chí đủ cường đại, sợ

rằng trong nháy mắt khi nhìn đèn vị tôn tại thân ảnh vĩ đại này, sẽ bị dọa sợ đến ngất đi.

Mà giữa bọn họ cùng Thiên Chúc Tinh còn có một đoạn khoảng cách, cũng đã bị bóp nghẹt kịch liệt như vậy.

Những người lúc này vẫn còn ở phụ cận Thiên Chúc Tinh, lái Phi Toa tiến hành phong tỏa đối với ngôi sao kia, có thể tưởng tượng được bọn hắn sẽ cảm nhận được cái gì.

Bọn họ thậm chí ngay cả toàn cảnh Thiên Chúc Tinh Thần đều xem không hết, chỉ có thể nhìn được một cái ánh sáng vô cùng to lớn bỗng nhiên liên vắt ngang trước mặt bọn họ, tiếp đó chính là dâng lên cảm giác sợ hãi từ bản năng.

Vào lúc này, còn có vài tên Vô Cực Kim Tiên đã đáp xuống bên trên Thiên Chúc Tinh, triển khai lục soát đào ba ngàn thước đất. Đối với những người này mà nói, chuyện làm cho bọn họ cảm thấy sợ hãi nhất cuộc đời này, cứ như vậy xảy ra không báo trước.

Bọn họ ngẩng đầu nhìn trời, chỉ có thấy được vô số đạo ánh sáng hội tụ, căn bản cũng không biết chuyện gì xảy ra, theo bản năng bắt đầu hô hoán Phi Toa bên ngoài tinh cầu.

Nhưng lại không nhận được bất kỳ đáp lại nào.

Ầm ầm ầm!

Vừa lúc đó, cả khoả Thiên Chúc Tinh kịch liệt run rẩy, hỏa nguyên khí tràn ngập trong thiên địa nhanh chóng ngưng tụ, trong nháy mắt liền ngưng tụ thành một đoàn ánh lửa vô cùng to lớn.

Cái ánh lửa đó từ đại địa bốc lên trên, xông thẳng bầu trời.

Vừa vặn lướt qua vị trí vài tên Vô Cực Kim Tiên này, nhiệt độ cao cực kỳ nóng rực tức thì liền đem bọn hắn thôn phệ, Bất Tử Thân Thể tất cả đều bị thiêu thành tro tàn.

Chỉ còn lại có Bất Tử Chân Tinh.

Qua một lúc lâu, vài tên Kim Tiên này mới một lần nữa sống lại, gầy dựng lại hình thể, kinh hãi muốn chết mà nhìn hướng bầu trời.

“Mới vừa rồi đó là cái gì, quá kinh khủng, quá mạnh mẽ!”

“Đây là lực lượng kinh khủng biết bao a, tạ ngay cả một chút xíu cơ hội phản ứng cũng không có liền chết!”

“Mới vừa rồi chúng ta gặp vền vền chẳng qua là dư âm, nếu không ngay cả Bất Tử Chân Tinh sợ rằng đều phải bị đánh nát!”

“Rốt cuộc chuyện gì xảy ra, tại sao Phi Toa phía ngoài cũng không trả lời chúng ta?!”

Vài tên Vô Cực Kim Tiên nội tâm vạn phần hoảng sợ, thậm chí cảm thấy có chút tuyệt vọng.

Có điều, bọn họ dù sao còn không phải rất rõ chính mình đang đối mặt là tồn tại dạng gì, trong lòng còn có thể ôm vài phần tâm lý mong chờ may mắn.

Nhưng những tên Vô Cực Kim Tiên lái Phi Toa thì đã hoàn toàn bối rối.

Người trong mười ba chiếc phi toa khổng lồ tất cả đều trở mặt nghẹn họng nhìn thân ảnh to lớn của vị tồn tại đột nhiên xuất hiện này, hoàn toàn không biết tiếp theo phải làm gì.

Công kích?

Đùa gì thế, đó là muốn chết a!

Vù vù vù!

Vừa lúc đó, người trong mười ba chiếc phi toa khổng lồ bỗng nhiên cảm giác được rung động kịch liệt, từng chiếc từng chiếc Phi Toa khổng lồ lắc lư mãnh liệt, giống như là bị cái lực lượng gì bên ngoài đánh vào.

Cùng lúc đó, nhóm Vô Cực Kim Tiên trong phi toa khổng lồ thấy vị thân ảnh cực kỳ vĩ đại này dường như cử động.

Hắn hơi chuyển động thân thể, trực tiếp sinh ra chấn động năng lượng vô cùng khổng lồ, chính là cô năng lượng chấn động này để cho cả viên Thiên Chúc Tinh phát run, để cho mười ba chiếc Phi Toa khổng lồ kịch liệt rung chấn.

Giống như là người ở trong ao xoay người sẽ để cho con cá chịu ảnh hưởng vậy.

Đạo lý tương tự.

Ngay sau đó, người ở bên cạnh Thôi Hằng liền thấy vị tồn tại vĩ đại này lại làm ra tư thế hành lễ quý mọp, hướng cái phương hướng này một mực cung kính lễ bái.

Đồng thời truyền đến một đạo tin tức ý niệm.

“Thiên Chúc Tinh Thần may mắn được Tiên Tôn làm phép, đạt được linh trí thoát khỏi u mê, vạn tạ ơn Tiên Tôn làm phép!”

Hắn là đang dập đầu bái lạy Thôi Hằng.

Cảm ơn Thôi Hằng làm phép cho hắn, để cho hắn từ một cái Tinh Cầu trở thành một sinh linh thực sự, hơn nữa còn là sinh linh mạnh mẽ vừa mới sinh ra liền có thể so với Nguyên Anh sơ kỳ.

Mà ở sau lưng hắn, từng đạo ánh sáng màu đỏ từ hỏa nguyên khí ngưng tụ thành liên nổ tung lên, giống như là từng cái pháo hoa, chiếu sáng hư không vũ trụ u ám thâm thúy.

Thôi Hằng ở cùng lúc khi làm phép cho hắn, cũng chuyển cho hắn một chút khái niệm làm người cơ bản, trong đó liền bao gồm chuyện người đang vui mừng sẽ thả pháo hoa ăn mừng.

Trong hư không vũ trụ mặc dù không có biện pháp thả pháo hoa, nhưng có thể dùng hỏa nguyên khí ngưng tụ thành quả cầu lửa, sau đó cho nổ, liền có thể làm được hiệu quả tương tự với pháo hoa.

Trên thực tế, cái gọi là “Pháo hoa ” này chính là thứ mới vừa rồi đem vài tên Vô Cực Kim Tiên trên Thiên Chúc Tinh đốt thành tro bụi, uy lực của nó cũng không tính yếu, ít nhất cũng gấp hơn nghìn lần lực công kích của Vô Cực Kim Tiên phổ thông.

Phỏng chừng vài tên Vô Cực Kim Tiên kia nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình chẳng qua là bị một đóa pháo hoa đốt thành tro.

Vào lúc này, người bên cạnh Thôi Hằng cũng đều biết đây là chuyện gì xảy ra, toàn bộ đều khó có thể tin nhìn về phía hắn.

Nhất là đám người Tôn Nghiễm Triệu cùng Đàm Thắng, biểu tình trên mặt đều trở nên cực kỳ đặc sắc.

Chương 452: Thiên Chúc Tinh Thần, Vĩ Lực Vô Biên (2)

Ngay cả lòng muốn khóc đều có.

Tại sao sẽ như vậy, tại sao có thể như vậy? !

Tinh không vắng vẻ như thế làm sao sẽ xuất hiện một vị đại nhân vật vượt quá tưởng tượng như vậy?

Hơn nữa đại nhân vật như vậy tại sao ngoài mặt chỉ là một Kim Tiên tầm thường? !

Đại nhân vật này cũng quá thích trêu ngươi người ta đi.

Bọn họ căn bản là không có cách hiểu Thôi Hằng là tồn tại tầng thứ gì, đây là đã vượt ra khỏi nhận thức cực hạn của bọn họ.

Dù sao, mới vừa rồi Thôi Hằng nhưng là ở trong im hơi lặng tiếng liền đem một cái Tinh Cầu làm phép thành sinh linh, sinh linh này còn nắm giữ uy năng kinh khủng như vậy.

Dạng tầng thứ gì có thể làm được loại chuyện này?

Cảnh giới đệ lục khẳng định là không có khả năng.

Cảnh giới đệ thất trong truyền thuyết, hay là cảnh giới đệ bát?

Điều này quá không tưởng tượng nổi!

Nội tâm Lý Trinh chính là lâm vào mừng như điên, chính mình đúng là ôm bắp đùi vàng a, không, cái này nào chỉ là bắp đùi vàng, đây là một trận Thiên Đại Tạo Hóa a!

Thôi Hằng chính là nhẹ nhàng nâng trán, lắc đầu nói: “Ngươi làm sao lại nói thẳng rạ như vậy, cũng được, ngươi trước đem những Phi Toa này đều không ché, cũng bắt người ở bên trong ra, đúng rồi, chớ có làm hư hại Phi Toa.”

Phi Toa cỡ nhỏ của Lý Trinh tốc độ có chút chậm, tiếp theo hẳn dự định thay đổi một chiếc Phi Toa không lồ đi đường.

“Vâng, Tiên Tôn!” Thiên Chúc Tinh Thần truyền tới tin tức, sau đó liền đứng dậy muốn triển khai hành động.

Những nhóm Vô Cực Kim Tiên trong Phi Toa đương nhiên sẽ không ngại chờ chết.

Mặc dù biết rõ thực lực của hai bên chênh lệch cực lớn, nhưng bọn họ cũng sẽ không dễ dàng buông tha hy vọng chạy trốn chết.

Ở cùng lúc khi Thiên Chúc Tinh Thần đứng dậy, mười ba chiếc Phi Toa này liền rôi rít mở ra kiêu bay nhanh nhất, muốn chạy trốn.

Nhưng những Phi Toa này mới vừa hoạt động, bàn tay Thiên Chúc Tinh Thần đã đến.

Hắn thậm chí không có dùng bất kỳ pháp lực thần thông, cũng chỉ là đưa ra hai bàn tay nhẹ nhàng chụp tới, liền đem mười ba chiếc Phi Toa tất cả đều chụp vào chính giữa hai tay.

Hơn nữa không có nửa điểm làm tổn hại.

Nhóm Vô Cực Kim Tiên bên trong chính là sắp phát điên rồi, hoàn toàn lâm vào tuyệt vọng, bọn họ trực tiếp để cho Phi Toa không lồ mình lái tiến vào trạng thái chiến đấu, tiến hành một loạt công kích.

Uy lực những công kích này cực lớn, có thể dễ dàng mà đem thân thể Vô Cực Kim Tiên hủy diệt.

Nhưng đối với Thiên Chúc Tinh Thần mà nói, loại cường độ này ngay cả ngựa cũng không bằng.

Quá yếu ớt.

Nếu không phải hắn đang dè dặt bảo vệ Phi Toa không lồ không bị tổn thương, phỏng chừng đều không nhất định có thể cảm nhận được những công kích này.

“Tiên Tôn, may mắn không có làm nhục sứ mệnh!”

Thiên Chúc Tinh Thần đã đi ra ngôi sao, hai tay riêng phần mình nắm mấy chiếc Phi Toa không lồ, một mực cung kính trình đến trong hư không phía trước cách Thôi Hằng không xa.

”Ừ, làm không tệ.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, sau đó nói ” Lý Trình, người để cho người ở bên trong những Phi Toa không lồ này tất cả đi ra đi.”

“À? Ta, ta sao?” Lý Trình liền giật mình một cái, hắn không nghĩ tới bây giờ cái tình huống này còn có thể có chuyện của chính mình.

Chẳng qua hắn rất nhanh thì kịp phản ứng, vội vọt tiến lên một bước, truyền ra một đạo tin tức ” Phi Toa bị bắt, từ bỏ chống lại, lập tức ra khoang, tiếp nhận kiểm tra bên ta! Phi Toa bị bắt, từ bỏ chống lại...”

Cái này gọi là gậy ông đập lưng ông!

Nhận được tin tức Lý Trình truyền tới, những người vốn đã lâm vào tuyệt vọng, thậm chí muốn phải đem Phi Toa không lồ đồng thời hủy diệt kia nhất thời khôi phục chút lý trí.

Chỉ chốc lát sau, sau khi những người này trải qua một phen cân nhắc, rồi rít từ trong Phi Toa đi ra, cùng đám người Tôn Nghiễm Triệu, Đàm Thăng, Phùng Lan Chi đứng chung một chỗ.

Tận đến giờ phút này, bọn họ mới nhìn thấy Thôi Hằng, cũng thấy rõ hình dáng nguyên dạng của Thiên Chúc Tinh Thần, trong nội tâm kinh hãi không thôi, thân thể đều nhin không được phát run.

Thôi Hằng thì là không có quan tâm bọn họ quá nhiều, chẳng qua là quét mắt nhìn những người này một cái, liền quay đầu nói với Lý Trình: “Những chiếc Phi Toa khổng lồ này, còn có những người này, người nhìn kỹ cho ta, tất cả đều không được thiếu.”

Nói xong, hắn liền trực tiếp xoay người hướng vị trí Thiên Chúc Tinh bay đi.

“A ta, chuyện này...”

Lý Trình trợn mắt hốc mồm, nhưng ngay cả cơ hội giải thích cũng không có, Thôi Hằng cũng đã rời đi.

Hắn không thể làm gì khác hơn là quay đầu nhìn về phía hơn hai mươi tên Vô Cực Kim Tiên, cùng với hơn mười tên Kim Tiên đi theo, còn có mười sáu chiếc Phi Toa khổng lồ, chỉ cảm thấy tê cả da đầu.

Nhưng hắn hơi suy nghĩ một chút, liền biết ý đồ Thôi Hằng, vội vàng điều chỉnh tâm tính, hướng phương hướng Thôi Hằng ly khai quỳ mọp, cung kính hành lễ.

“Vạn tạ Tiên Tôn!”

...

Lúc này, Thôi Hằng đã tới bên trên Thiên Chúc Tinh.

Nơi này vô luận là bầu trời hay là đại địa, đều là một mảnh màu lửa đỏ, khắp nơi đều tràn ngập nguyên khí hành hỏa cực kỳ đậm đà, trừ cái đó ra cơ hồ không có các loại hình nguyên khí khác.

Hoàn toàn là một viên “Sao Hỏa”.

“Ngược lại rất thích hợp dùng để ngưng tụ Cửu Hỏa Viêm Long.” Thôi Hằng cười khẽ một tiếng, sau khi hơi quan sát một chút hoàn cảnh trên viên tinh cầu này, nhàn nhạt nói “Thiên Chúc, ta có lời muốn hỏi ngươi.”

Hắn đem trợn khoả Thiên Chúc Tinh làm phép thành Tinh Thần có linh trí, tự nhiên không có khả năng chỉ là vì hù dọa đám Vô Cực Kim Tiên kia.

Mà là vì càng thuận tiện dò xét sự tình liên quan tới Lý Pháp.

Vì vậy, vừa dứt lời, Thiên Chúc Tinh Thần liền hóa thành một người tráng hán cao mười mét đáp xuống, một mực cung kính quỳ mọp ” Tiên Tôn xin phân phó!”

Thôi Hằng nhẹ nhàng gạt đầu, trầm giọng nói: “Cùng ta giảng một chút 6,700 năm trước, tình huống cụ thể khi người kia tới chỗ này ra sao.

“Cũng mang ta đi nhìn một chút hết thủy địa phương cùng hấn có liên quan.”

Chương 453: Tử Dương Chân Thuyền, Đội Chiếu Phi Thăng (1)

“Vâng, Tiên Tôn!” Thiên Chúc Tinh Thần cung kính hành lễ.

Cùng lúc đó, gió lốc đỏ thẫm phía trước tất cả đều hướng hai bên tránh lui, cuối cùng trực tiếp mở ra một cái con đường thông suốt, kéo dài đến xa xa vô cùng.

Đây là Thiên Chúc Tinh Thần vận dụng quyền hành, ảnh hưởng hỏa nguyên khí trên Thiên Chúc Tinh, để cho hỏa nguyên khí tránh lui ra.

“Tiên Tôn xin mời đi theo ta.” Thiên Chúc Tinh thân đi ở phía trước dẫn đường.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

Đây mới là mục đích thực sự hấn điễm hoá Thiên Chúc Tinh.

Nếu nói là ai rõ ràng nhất tình huống bên trên Thiên Chúc Tinh, không nghi ngờ chút nào nhất định là bản thân Thiên Chúc Tinh.

Đã như vậy, vậy để cho Thiên Chúc Tinh sống lại, tự mình trả lời vấn đề liên quan tới Lý Pháp, cũng dẫn người đi địa phương cùng Lý Pháp có liên quan, mới là chính xác nhất, cũng là biện pháp tiết kiệm thời gian sức lực nhất.

Thôi Hằng chính là làm như vậy.

...

Ở lúc Thiên Chúc Tinh Thần hiển hoá thành tráng hán ba trượng hạ xuống đến mặt ngoài tinh cầu, dưới góc nhìn vũ trụ tinh không, vị thân ảnh vĩ đại này rốt cuộc biến mất không thấy.

Thiên Chúc Tinh dường như lại khôi phục trạng thái bình thường, trước sau như một mà xoay chậm chậm, cùng trước kia so sánh căn bản cũng không có phát sinh khác nhau chút nào.

Uy áp kinh khủng vốn là tràn ngập tại trong hư không đều mất tung ảnh.

Cái này hết thảy đều giống như là đang thuyết minh, vị cự thần đáng sợ mới vừa rồi này dường như cho tới bây giờ cũng chưa có tồn tại qua vậy.

Vì vậy, liền có một ít người động tâm.

Có phải hay không... Có thể trốn?

Có điều, động tâm cuối cùng chẳng qua là động tâm, cũng không có người thật hành động.

Dù sao, uy năng Thiên Chúc Tinh Thần bày ra còn rõ mồn một trước mắt, ngộ nhờ mình bên này vừa trốn, bên kia ngay lập tức sẽ ra tay đem chính mình đánh chết làm sao bây giờ?

Nhưng nếu chẳng qua là ở chỗ này chờ, trong lòng của bọn họ lại có nhiều chút không cam lòng.

Nhất là nhìn Lý Trình đứng ở nơi đó đảm nhiệm thủ vệ, tâm tư muốn chạy trốn trong đầu này lại càng mạnh.

Một tên Vô Cực Kim Tiên mới hơn bảy trăm tuổi, căn bản cũng không khả năng ngăn cản lại bọn họ.

Đàm Thắng cũng rất muốn chạy trốn.

Bởi vì hắn là chủ động tiến lên chặn lại Phi Toa, cho nên chiếc Phi Toa khổng lồ của hắn kia cũng không tại phụ cận Thiên Chúc Tinh.

Lúc này khoảng cách giữa hắn và Phi Toa là phi thường gần.

Chỉ cần có thể vọt tới bên trên Phi Toa khổng lồ, khởi động tốc độ lớn nhất, chờ sau khi góp nhặt đủ năng lượng lại tiến hành một lần lại một lần truyền tống nhảy vọt, là có thể trốn.

“Chẳng qua, làm như vậy nguy hiểm thật sự là quá lớn.”

Đàm Thắng lại có chút do dự, phân vân không ngừng, bất đắc dĩ hắn đưa ánh mắt chuyên hướng Tôn Nghiêm Triệu, thâm nghĩ trong lòng ” Lão già này khẳng định cũng không cam chịu ngồi chờ chết, nhất định sẽ hành động, chỉ cần hắn hành động, ta sẽ hành động!”

Mà lúc này đây, Tôn Nghiêm Triệu thật ra thì cũng đang quan sát Đàm Thắng, trong lòng của hắn động dạng đang do dự ” Có muốn chạy trốn hay không, không trốn đi mà nói, nói không chừng rất nhanh sẽ bị trừng phạt.

“Nhưng nguy hiểm khi chạy trốn lại quá lớn, có lẽ sẽ bị đánh chết tại chỗ. Đàm Thắng cái thằng nhóc này từ trước đến giờ khôn khéo, xem ánh mắt của hắn liếc tới liếc lui, nhất định là đang tính toán chạy trốn.

” Chờ hắn hành động ta sẽ hành động, như vậy liền để cho hắn thay ta ngăn cản một cái chớp mắt, ta có thể nhân cơ hội trốn về Phi Toa, chuẩn đi.”

Mà ở lúc trong lòng hai người tính toán đủ loại, Lý Trình cũng đang chú ý thân thái những người này, mong mỗi những

người này không nên chạy trốn.

“Đây là lần đầu tiên Tiên Tôn giao cho ta làm việc, tuyệt đối không thể làm hỏng, nếu ai dám chạy trốn, ta liền trực tiếp xông lên tự bạo, dù sao có Bất Tử Chân Tính, có thể lần nữa sống lại.”

Về phần đau đớn thân thể cùng ám ảnh trong lòng sinh ra lúc tự bạo, so sánh cùng làm xong chuyện Tiên Tôn giao phó, căn bản là chuyện không đáng kể.

Vì vậy, Lý Trình gần như là tập trung toàn bộ tinh thần của chính mình để trông coi những Vô Cực Kim Tiên này, không có chút nào buông lỏng.

Để cho những người này mỗi thời mỗi khắc đều cảm thấy ánh mắt của Lý Trình chính là đang ngó chừng bọn hắn.

Người lúc đầu muốn chạy trốn, cũng đều trở nên càng cẩn thận hơn.

Vũ trụ hư không, u ám thâm thúy.

Dưới từng chiếc từng chiếc Phi Toa khổng lồ vây quanh, hơn mười vị Vô Cực Kim Tiên cứ như vậy lâm vào trong an tĩnh quỷ dị.

Ánh mắt giữa lẫn nhau cũng có thể đọc hiểu, nhưng chính là không có một người dám thật hành động.

...

Ở dưới sự hướng dẫn của Thiên Chúc Tinh Thần, Thôi Hằng đi qua lần lượt địa phương cùng Lý Pháp có liên quan.

Trong đó có địa phương năm đó Lý Pháp hạ xuống, địa phương bế quan tu luyện, còn có địa phương bị Thiên Thánh Chí Tôn giết chết, những chỗ này đều không có manh mối gì hữu hiệu.

Lúc này, Thôi Hằng chính là đi tới chỗ ở của Lý Pháp năm đó.

Là một tòa động phủ mở ra dưới đất một ngàn trượng.

Có lẽ là bởi vì nguyên nhân xây dựng dưới đất, tòa động phủ này bảo tồn vô cùng hoàn hảo, huynh muội Lý Trình, Lý Vi trước kia từng đến nơi này, cùng với Diệp Hàn cũng không có phát hiện.

Chương 454: Tử Dương Chân Thuyền, Đội Chiếu Phi Thăng (2)

Thiên Chúc Tinh thân xe nhẹ đường quen mở ra cửa chính động phủ, giống như là nhà mình vậy.

Cái này thật ra thì rất bình thường.

Thân là Thiên Chúc Tinh Thần, trên bản chất viên Thiên Chúc Tinh này chính là một bộ phận thân thể của hắn, tự nhiên rất rõ bên trên bộ thân thể này đã từng phát sinh qua cái gì, cùng với quá trình cụ thể lúc phát sinh.

Có thể nói ban đầu khi Lý Pháp xây dựng toà động phủ này, chính là xây dựng ở dưới quan sát của hắn, căn bản cũng không có bí mật gì có thể nói.

Sau khi Thôi Hằng đi vào toà động phủ này, con mắt nhìn thấy được đầu tiên là một khối ngọc thạch trên bàn đá.

Khối ngọc thạch này vuông vức, vô cùng hợp quy tắc, chỉ lớn chừng bàn tay, toàn thân màu tím, hiện lên hào quang nhàn nhạt, mang đến cho người ta một loại cảm giác vừa thần bí lại cao quý.

Hắn bước ra một bước, Súc Địa Thành Thôn, trong nháy mắt liền xuất hiện ở bên cạnh cái bàn đá, ánh mắt nhìn chăm chú khối ngọc màu tím này, phát hiện phía trên còn có khắc hoa văn hình dáng một đám lửa.

“Tử Dương Thiên Chiếu, cái này là vật chỉ đường?”

Thôi Hằng lâm bẫm nói nhỏ, trong nháy mắt khi hắn thấy hoa văn ngọn lửa này, liền tự động biết được tên khối ngọc thạch màu tím này, cùng với một cái định nghĩa kèm theo phía trên nó.

Loại tình huống này tương tự với cái chiếc chìa khóa màu vàng lúc trước hắn lấy được.

Chẳng qua là thủ đoạn của chìa khóa cao minh hơn, để cho người trong nháy mắt khi nhìn đến chìa khóa liền sẽ rõ ràng đó chính là chìa khóa, là đem một cái định nghĩa bao phủ toàn thân chìa khóa.

Cái Tử Dương Thiên Chiếu này thì là nhất định phải thấy hình dạng hoa văn ngọn lửa kia, sau đó mới có thể truyền lại định nghĩa.

“Nếu là ta đoán không sai, đây chính là tín vật tiến vào Tử Dương Giới.” Thôi Hằng đem Tử Dương Thiên Chiếu cầm

lên, sau khi quan sát cẩn thận liền đem nó thu vào trong không gian tùy thân.

Chờ sau này cần đi Tử Dương Giới, vật này cũng có thể phát huy được tác dụng, miễn đi không ít phiền toái.

“Lý Pháp tìm được manh mối liên quan tới cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất đỉnh phong, chính là cái chiếu chỉ Tử Dương Thiên Chiếu này sao? Ý là chỉ có đi Tử Dương Giới, mới có thể tìm tới biện pháp đột phá tới tầng thứ cao hơn?”

Nếu là như vậy, Tử Dương Giới chỉ sợ là nước cực sâu.

Nhưng mà, khi Thôi Hằng đem Tử Dương Thiên Chiếu thu lại, tiếp tục quan sát tình huống chung quanh, hần lại phát hiện một quyển sách, hơn nữa còn là cộ tịch dùng từng khối từng khối ngọc thạch để viết chữ, chữ viết phía trên đều là đao khắc mà thành.

“《 Tử Dương Chân Thuyên Bảo Lục 》 ?”

Sau khi Thôi Hằng thấy rõ ràng tên bộ thư tịch này, tức thì ánh mắt sáng lên, cái này rõ ràng không phải là sách tầm thường, có thể là bí tịch ghi lại võ học cao thâm.

Quả nhiên, hần cầm lên hơi xem một phen, liền phát hiện đây là một bộ tuyệt học võ công nhắm thẳng vào cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất đỉnh phong, cũng chính là cảnh giới đệ lục đỉnh phong, thậm chí còn đơn giản miêu tả cảnh giới đệ thất.

” Vô Cực Kim Tiên cảnh giới đệ ngũ đỉnh phong đem pháp tắc chỉ lực in trên Bất Tử Thân Thể luyện vào bên trong Bất Tử Chân Tính, chính là cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất.

“Nếu muốn tu luyện tới cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất đỉnh phong, liền phải đem Bất Tử Thân Thể của chính mình hoàn toàn luyện hóa vào bên trong Bất Tử Chân Tính, thành tựu Bất Tử Chân Thân.

“Từ nay không còn là thân thể máu thịt, mọi cử động có thể tác động lực lượng pháp tắc, càng có thể tùy ý thay đổi thân thể, thậm chí có thể phân tán thành vô số phân tử sau đó lại lần nữa gây dựng lại.

“Võ giả đạt tới cái cảnh giới này có được sức mạnh áp đảo trên hết thảy Thánh Giả, là Vua Trong Các Thánh, là chúa tể một giới, trong nháy mắt liền trấn áp trăm ngàn Thánh Giả.

“Đây là cảnh giới đệ lục đỉnh phong, cũng là phần cuối của Pháp thể gian, là cảnh giới tối cao có thể tu luyện tới trong tinh không vạn giới, là Thánh Vương, là Giới Chủ, là Đại Thần Thông Giả.

“Võ giả đạt tới cái cảnh giới này, đã không cách nào ở trong tình không vạn giới tiến hơn một bước, nhất định phải phi thăng tới bên trên Chư Thiên, tiếp xúc đại đạo pháp tắc càng đầy đủ, mới có cơ hội đột phá đến cảnh giới đệ thất.”

Đây là tình huống Thôi Hằng tổng kết ra được sau khi lật xem qua 《 Tử Dương Chân Thiên Bảo Lục 》, biểu tình trên mặt trở nên hết sức cô quái, nghĩ như thế nào đều cảm thấy loại phương thức tu luyện này không bình thường.

Cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất yêu cầu đem lực lượng pháp tắc thân thông in trên Bất Tử Thân Thể luyện vào bên trong cái ngoại vật Bất Tử Chân Tính này, cũng đã vô cùng không hợp thói thường.

Phương thức tu luyện sau đó, lại muốn đem Bất Tử Thân Thể của mình luyện hóa vào.

Đây đã là đem tất cả thành quả tu luyện tự thân tất cả đều luyện vào trong Bất Tử Chân Tính.

Không, không chỉ là thành quả tu luyện, ngay cả sự sống tự thân đều luyện hóa vào.

“Ồ sau khi đem mình hoàn toàn luyện hóa vào Bất Tử Chân Tính, lại còn muốn tiến hành phi thăng mới có thể đột phá, nói cái gì trong tình không vạn giới không cách nào tu luyện tới cảnh giới đệ thất.”

Thôi Hằng nhìn đến đây, nhin không được cười lên.

Bởi vì điều này thật sự là vô cùng không hợp thói thường.

Cái gọi là ” Tình không vạn giới ” này lớn bao nhiêu, tính toán đâu ra đấy cũng bất quá chỉ là kích thích hệ ngân hà, thậm chí khả năng vẫn chưa tới.

Cùng vũ trụ mệnh mông vô tận so sánh, ngay cả hạt thóc trong biên cũng không bằng.

Vũ trụ lớn như vậy, đại đạo pháp tắc hoàn chỉnh như thế, chẳng lẽ còn không xuất hiện được một cái võ giả tương đương với cảnh giới đệ thất Nguyên Anh sơ kỳ?

Quá hoang đường.

Hơn nữa hần tiện tay điểm hóa Tinh Thần thì có cảnh giới Nguyên Anh sơ kỳ, cái gọi là trọng tình không vạn giới không cách nào đạt tới cảnh giới đệ thất, căn bản chính là lời nói vô căn cứ.

Cách giải thích duy nhất chính là cái con đường tu luyện này có vấn đề.

Thậm chí cái gọi là “Phi thăng ” khả năng chính là một bước thu gặt cuối cùng.

Mượn danh nghĩa “Phi thăng “, để cho nhóm võ giả đem Bát Tử Chân Tính mình luyện thành tự chui đầu vào lưới.

“Dựa theo cách nói của bộ 《 Bảo Lục 》 này, muốn phi thăng lên trên Chư Thiên, nhất định phải nắm giữ Thượng Thiên Phù Chiếu mới được, người không có Thượng Thiên Phù Chiếu không thể phi thăng.

“Nhưng Thượng Thiên Phù Chiếu số lượng có hạn, điều này thì sẽ đưa đến rất nhiều võ giả đạt tới cảnh giới đệ lục đỉnh phong rất nhiều năm, sức mạnh tích lũy đã vượt xa cảnh giới đệ lục đỉnh phong bình thường không cách nào phi thăng.

“Lâu ngày, phía trên cảnh giới đệ lục đến trước cảnh giới đệ thất, liên tục tạo thành một cái tầng thứ không thể xưng là cảnh giới, tức cái gọi là ‘Đội Chiếu cảnh’ .

“Mỗi lần Thượng Thiên Phù Chiếu hiện thế, cũng sẽ đưa đến đông đảo ‘Đội Chiếu cường giả lẫn nhau công phạt, nhắc lên vô lượng đại kiếp, mà cái gọi là Thượng Thiên Phù Chiếu, chính là...”

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng bỗng nhiên lật tay lấy ra khối Tử Dương Thiên Chiếu kia, có chút ngoài ý muốn quan sát một phen “Vật này chính là cái gọi là Thượng Thiên Phù Chiếu?”

Chương 455: Vùng đất thí luyện, Phi Toa không lộ chân chính (1)

Cái Tử Dương Thiên Chiếu này bản chất không cao lắm, có vẻ chỉ tương đương với Kim Đan sơ kỳ.

Không nghĩ tới một cái ngọc phù không cao cấp lắm như vậy, lại chính là cái gọi là Thượng Thiên Phù Chiếu, Đợi Chiếu cường giả nắm giữ cái phù chiếu này liền có thể phi thăng tới Tử Dương Thiên, đạt được cơ hội đột phá đến cảnh giới đệ thất.

Thôi Hằng đem cái phù chiếu này cầm ở trong tay xoa xoa, khẽ nhíu mày, thâm nghĩ trong lòng: “Tử Dương Thiên, đây đã từng là một trong chư thiên sao? Nhưng bây giờ chỉ tự xưng là Tử Dương Tiên Giới do Thượng Thiên mảnh vụn biến thành, không có cái gì Tử Dương Thiên.”

Nếu như lời Tử Dương Giới tự mình tuyên bố là thật, bọn họ thật sự là Thượng Thiên mảnh vụn biến thành, vậy thì ý nghĩa Tử Dương Thiên đã từng thân là một trong Chư Thiên kia vô cùng có khả năng đã bẽ nát.

Coi như không có bẽ nát, hơn phân nửa cũng là gặp cái kiếp nạn gì, khiến cho mảnh vụn xuất hiện, sau đó hóa thành Tử Dương Giới.

“Thiên Chúc, những thứ này đều là vật Lý Pháp lưu lại sao?” Thôi Hằng nhìn về phía Thiên Chúc Tinh Thần bên cạnh, dò hỏi.

Hắn muốn xác nhận một chút lai lịch cái Tử Dương Thiên Chiếu này cùng một quyển Tử Dương Chân Thuyền kia.

“Đúng, Tiệp Tôn...” Thiên Chúc Tinh thần gật đầu nói “Ban đầu lúc hắn đến nơi này, trên người cũng đã mang theo hai vật này.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, thâm nghĩ trong lòng “Lý Pháp là ở những địa phương khác lấy được hai món đồ này, không có quan hệ gì với Thiên Chúc Tinh, như vậy manh mối liền lại đứt đoạn, không cách nào lại tiếp tục tìm tòi thứ không biết.”

Mới vừa rồi những tin tức hắn đạt được này để cho tu vi Nguyên Anh của hắn thu được tăng trưởng không nhỏ, xem như ích lợi rất phong phú.

Chuyện này quan hệ đến võ giả của rất nhiều thế giới cùng tinh không bây giờ, ảnh hưởng cực kỳ sâu xa.

Phương thức tu luyện của bọn hắn, bắt đầu từ cảnh giới đệ ngũ chính là vây quanh Bát tử Chân Tính tiến hành.

Cảnh giới thứ sáu cũng vậy.

Tuyệt đối là có vấn đề, không có khả năng không ai nghi ngờ.

Chỉ là chân tướng bị che giấu mà thôi.

Thôi Hằng bây giờ có một loại cảm giác, nếu có thể đem chuyện này tra rõ từ đầu tới cuối, không nói trực tiếp tăng lên tới Nguyên Anh đỉnh phong, ít nhất cũng có thể để cho tu luyện Nguyên Anh hậu kỳ hoàn thành một bộ phận lớn.

Đối với hắn mà nói, đây chính là một gốc Tiên Đan Thần Dược tuyệt phẩm, có thể đẩy mạnh tiến bộ tu hành trên phạm vi lớn.

“Nếu mà muốn chân chính điều tra rõ ràng, sợ rằng nhất định phải đi Tử Dương Giới một chuyến mới được, Thất Thất cũng có thể ở bên kia.”

Thôi Hằng trầm ngâm chốc lát, ngẩng đầu nhìn phía trên, thầm nghĩ trong lòng, “Có điều, hiểu biết bây giờ của ta đối với Tử Dương Giới còn quá ít, cũng chưa chắc chắn mức độ nguy hiểm bên kia.

“Ta không thể tìm tòi mà không có chuẩn bị, lỡ mãng hành sự là không có có kết quả tốt. Vẫn là trước đi Ngũ Cảnh Giới bên kia, xem có thể hay không thu được một chút đầu mối liên quan tới Tử Dương Giới.”

...

Dấu vết Lý Pháp để lại trên Thiên Chúc Tinh không nhiều, lại có người dẫn đường chuyên nghiệp là Thiên Chúc Tinh Thân, Thôi Hằng rất nhanh thì tìm tòi xong.

Đối với đám người bên ngoài Thiên Chúc Tinh như Lý Trình, Đàm Thắng, Tôn Nghiễm Triệu mà nói, thật giống như cũng không qua thời gian bao lâu, bọn họ liền thấy được Thôi Hằng từ trong Thiên Chúc Tinh bay ra.

Phía sau còn đi theo một người toàn thân đều bao phủ trong kim quang, nhìn vô cùng thân bí, nhưng khí tức trên người người này lại làm cho bọn họ cảm thấy hết sức quen thuộc.

Thiên Chúc Tinh thân!

Đám người Lý Trình, Đàm Thắng, Tôn Nghiễm Triệu nhìn thấy một màn này, toàn bộ đều kinh hãi, trợn to hai mắt.

Thân ảnh so với ngôi sao còn to lớn hơn mới vừa rồi kia, lúc này lại hóa thành kích thước người thường, hơn nữa còn

cung thuận nhún nhường theo sát ở phía sau Thôi Hằng.

Mặc dù bọn họ lúc trước đều thấy Thiên Chúc Tinh Thần hành lễ đối với Thôi Hằng, nhưng mà hành lễ thuộc về hành lễ, đi theo sau lưng giống như tùy tùng như thế, thật sự là để cho người cảm thấy khó tin.

Xem ra vị Tiên Tôn này thật sự là cường đại đến một cái mức độ không còn gì hơn.

Quá mức kinh người!

Chẳng qua, sau khi khiếp sợ, ngoại trừ Lý Trình ra, những người khác lại bắt đầu lo lắng chính mình sẽ đối mặt với vận mệnh gì.

Mắt thấy Thôi Hằng càng ngày càng gần, nội tâm của bọn hắn cũng càng phát ra căng thẳng.

Nhất là Đàm Thắng cùng Tôn Nghiễm Triệu, càng là hồi hận tím cả ruột.

“Ta cũng không nên chờ lão già này chạy trốn trước mới hành động, không nghĩ tới lão rùa đen này nhất gan như vậy, động cũng không dám động, làm trễ nãi thời cơ chạy trốn tốt nhất của ta.”

“Ta thật là đầu óc mệ muội a, lại cảm thấy thằng nhóc này sẽ chạy trốn, còn nghĩ để cho hắn giúp ta hấp dẫn sự chú ý, giờ thì tốt rồi, hắn căn bản cũng không có nhúc nhích, ta cũng trốn không thoát.”

Lúc này trong lòng của hai người thâm nghĩ như thế, thật là như Gia Cát Lượng cùng Bàn Thống.

Lý Trình đứng ở một bên chính là cảm thấy tiếc nuối, không có ai chạy trốn, chính mình mất đi một lần cơ hội biểu hiện quyết tâm ở trước mặt Tiên Tôn, có chút đáng tiếc.

Lúc này, Thôi Hằng đã tới trước mặt mọi người, ánh mắt nhận nhặt quét qua đám Vô Cực Kim Tiên cùng Kim Tiên này, cuối cùng nhìn vào trên người Lý Trình, mỉm cười nói: “Làm không tệ.”

“Đa tạ Tiên Tôn!” Lý Trình nhất thời kích động không thôi.

Mặc dù đây chỉ là một câu khen ngợi, cũng không có khen thưởng trên thực chất, nhưng có thể làm cho đại nhân vật như Tiên Tôn khen ngợi một câu, hắn thấy cũng là vinh hạnh lớn lao.

Chuyện này ý nghĩa là chính mình rốt cuộc được Tiên Tôn hơi chút công nhận, có thể miễn cưỡng chạm vào tràng tạo hóa lớn lao này.

Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, ánh mắt lại nhìn về phía đám người Đàm Thắng, Tôn Nghiêm Triệu, khẽ cười nói: “Các người cảm thấy, ta phải xử trí các người như thế nào?”

Chương 456: Vùng đất thí luyện, Phi Toa không lộ chân chính (2)

Mọi người trở mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời không biết nên đáp lại như thế nào.

Nhưng mà, ngoại trừ mấy người Đàm Thắng cùng Tôn Nghiễm Triệu, đám người không đến ngăn trở Phi Toa cũng cảm giác mình có chút oan uổng.

Thật là tai bay vạ gió.

Nhưng vào lúc này, lại không có biện pháp đứng ra nói.

Vì vậy, chỉ có thể yên lặng.

“Cũng được.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, trầm giọng nói “Các người ngăn trở con đường của ta, vốn là tội hãn phải chết. Chẳng qua, nể tình các người tu hành không dễ, ta sẽ đem các người xử lý nhẹ.”

Đám Vô Cực Kim Tiên cùng Kim Tiên này nghe vậy tức thì mặt lộ vẻ vui mừng, thiếu chút nữa thì muốn mở miệng tạ ơn.

“Kể từ hôm nay, các người liền ở bên trên chỗ Thiên Chúc Tinh này, trong vòng ngàn năm không cho phép bước ra Thiên Chúc Tinh nửa bước.” Anh mắt Thôi Hằng quét qua mọi người, nhàn nhạt nói “Về sau còn sẽ có người đến Thiên Chúc Tinh cùng các người tiên hành chiến đấu, không cần khách khí, toàn lực ứng phó là được.”

Hắn định đem Thiên Chúc Tinh chế tạo thành vùng đất thí luyện của võ giả Đạo Chu Tinh, về sau có ai đột phá đến tầng thứ Vô Cực Kim Tiên, liền có thể tới Thiên Chúc Tinh tiếp nhận thí luyện.

Chỉ cần có thể đánh bại tất cả Vô Cực Kim Tiên bên trên Thiên Chúc Tinh, liền có thể từ nơi này đạt được Phi Toa đi vực ngoại tinh không, dựa vào sức của chính mình đặt chân vũ trụ rộng lớn.

Đám người Tôn Nghiễm Triệu, Đàm Thắng đều là kiến thức rộng, lập tức hiểu Thôi Hằng có ý gì, tức thì sắc mặt từng người trở nên trắng bệch.

Đây là nhót ngàn năm a!

Hơn nữa còn muốn làm công cụ phụ trách vùng đất thí luyện, bị đánh diên công.

Nhất là Vô Cực Kim Tiên lâu năm như Tôn Nghiễm Triệu, càng là sinh lòng tuyệt vọng.

Hắn đã bốn ngàn ba trăm tuổi, không tới mấy trăm năm nữa liền đến tuổi thọ cực hạn của Vô Cực Kim Tiên, căn bản là không sống tới ngày “Mãn hạn tù” đó.

Điều này liền ý nghĩa, hắn phải chết già ở trên cái Thiên Chúc Tinh này.

“Tiên Tôn, tạ...” Tôn Nghiễm Triệu miễn cưỡng nặn ra vẻ tươi cười, há hốc mồm muốn cầu xin tha thứ, nhưng lời đến mép lại nuốt trở vào.

Hắn thật không dám mở miệng.

Bình tĩnh mà xem xét, hiện tại tại chính mình tiếp nhận cái trừng phạt này, đúng là gọi là xử lý khoan hồng.

Nếu như đây là ở Ngũ Cảnh Giới, chính mình chặn lại Phi Toa một vị Thánh Tôn, kết quả thậm chí cũng không cần nghĩ.

Tuyệt đối sẽ bị tách Bất Tử Chân Tính tại chỗ, chết không thể chết lại.

Bây giờ chẳng qua là nhốt ngàn năm mà thôi.

Coi như là sẽ già mà chết ở trên nơi tinh cầu hoang vu cực kỳ này, cũng tốt hơn trực tiếp bị giết chết.

Vị Tiên Tôn này, thật là người khoan dung a.

Thận sắc trên mặt những người còn lại cũng không ngừng thay đổi, rất nhanh thì từ sợ hãi và không cam lòng lúc ban đầu biến thành vui mừng cùng cảm kích.

Ngay sau đó, đám Vô Cực Kim Tiên cùng Kim Tiên này rồi rít hướng Thôi Hằng quỳ mọp, cúi đầu cảm ơn.

“Vạn tạ Tiên Tôn nhân từ!”

“Vạn tạ Tiên Tôn nhân từ!”

“Vạn tạ Tiên Tôn nhân từ!”

Nếu là ở bên trong ngôi sao, nhiều Kim Tiên cùng Vô Cực Kim Tiên đồng thời quỳ mọp tạ ơn như vậy, tuyệt đối sẽ đưa tới dị tượng quy mô vô cùng lớn.

Cho dù là ở trong hư không vũ trụ này, vẫn để cho bốn phương tám hướng hiện ra từng đạo vệt sáng màu vàng cùng rắng màu màu đỏ.

Đây đều là thần thông pháp tắc động dẫu bên trên Bất Tử Thân Thể của bọn họ nương theo biến hoá tâm tình kịch liệt của bọn họ, dẫn động pháp lý quy tắc chung quanh, từ đó hiện ra dị tượng.

Thôi Hằng nhìn cái dị tượng tầng tầng này, trong lòng không khỏi thôn thức.

Cưỡng ép đóng dấu pháp tắc ở trên người chính mình tạo thành thân thông, quá trình này không thể bảo là không gian khô, hơn nữa tính nguy hiểm cực lớn, hơi có bất trắc liền bị lực lượng pháp tắc chôn vùi hình dáng thân hồn.

Mỗi một vị Kim Tiên đều là ở giai đoạn Huyền Tiên trải qua không biết bao nhiêu lần sinh tử đại kiếp mới vượt qua được.

Nhưng mà lấy phương pháp tu luyện của bọn hắn đến xem, cuối cùng hết thấy những cố gắng, hết thấy thành tựu, sợ rằng đều là uổng công thành toàn cho người khác.

Chẳng qua, Thôi Hằng cũng không phải là người đa sầu đa cảm, sau khi hơi cảm khái, hắn liền nhìn về phía Thiên Chúc Tinh Thần sau lưng, trầm giọng nói: “Thiên Chúc, từ nay về sau người liền coi như Quân Vương Thiên Chúc Tinh, thay ta trấn thủ phương tinh không này.

“Nếu có người dám can đảm đến nơi này làm xằng làm bậy, người liền đem bọn họ bắt, tra hỏi nguyên do sau đó đem trấn áp, nếu phản kháng kịch liệt cũng có thể tại chỗ đánh chết.

“Qua chút thời gian, ta còn sẽ quay về nơi này, đến lúc đó sẽ cho người một ít Phi Toa. Về sau sẽ có người từ Đạo Chu Tinh tới tiếp nhận thí luyện, đánh bại tất cả Vô Cực Kim Tiên trên Thiên Chúc Tinh coi như thông qua.

“Thí luyện giả thông qua liền có thể ở nơi này của người nhận Phi Toa đi vực ngoại tinh không.”

“Phải! Tiên Tôn!” Thiên Chúc Tinh Thần một mực cung kính hành lễ gật đầu.

“Tiên Tôn, vậy những Phi Toa không lồ này thì sao?” Lý Trình không nhịn được dò hỏi, đồng thời chỉ chỉ mười ba chiếc Phi Toa không lồ kia.

“Chúng nó sẽ làm phương tiện cho chúng ta rời đi phương tinh không này, đi Ngũ Cảnh Giới.” Thôi Hằng mỉm cười nói, sau đó nâng tay phải lên, hướng mười ba chiếc Phi Toa không lồ nhẹ nhàng nhấn một cái.

Ngay sau đó, chỉ thấy mười ba chiếc Phi Toa không lồ này run lay bầy, tiếp đó nhanh chóng phân giải thành vô số mảnh vụn, có một ít bộ phận thậm chí trực tiếp trở về trạng thái cũ, thành tài liệu cơ sở.

Ngay sau đó, vô số mảnh vụn cùng tài liệu cơ sở này lại bắt đầu nối liền với nhau, lần nữa tổ hợp.

Cùng lúc đó, bốn phương tám hướng còn có vô số hạt cơ sở tập hợp tới, ngưng tụ thành tài liệu mới, tham dự vào quá trình tổ hợp.

Trong nháy mắt, một chiếc Phi Toa siêu khổng lồ từ mười ba chiếc Phi Toa khổng lồ tụ hợp lại xuất hiện ở trước mắt của tất cả mọi người.

Nó dài tới ba ngàn dặm, rộng một nghìn dặm, cao hơn ba trăm dặm, thật là giống như là một tòa pháo đài tinh không to lớn.

Hoàn toàn vượt ra khỏi cái gọi là khái niệm Phi Toa.

“Đây, đây, đây là Phi Toa sao? !” Lý Trình trở mắt nheo hống, trên mặt đầy thần sắc không thể tin.

Chương 457: Tin tức Tử Dương Tiên Giới

Cái chiếc “Phi Toa ” cự đại này trực tiếp làm cho tất cả mọi người tại chỗ sợ choáng váng.

Coi như là Thiên Chúc Tinh Quân thực lực có thể so với Nguyên Anh sơ kỳ, giờ phút này cũng là nhìn toà quái vật không lồ trôi lơ lửng ở trong vũ trụ tinh không này mà kinh hãi không thôi.

Phía trên nó tản ra sóng sức mạnh để cho hẳn cảm thấy trong lòng hồi hộp.

Nhất là mười ba miệng ống không lồ đằng trước nhất kia, bên trong đen ngòm, không nhìn rõ bất cứ thứ gì, như là ẩn chứa lực lượng hủy thiên diệt địa, cho hẳn một loại cảm giác kinh hồn táng đảm.

Chỉ cảm thấy toà quái vật không lồ này như là nắm giữ khả năng Diệt Tinh!

Coi như không có lợi hại như vậy, chỉ cần chiếc “Phi Toa ” này đụng vào trên Thiên Chúc Tinh, cũng đủ để mang đến cho ngôi sao này một trận đả kích mang tính chất hủy diệt.

Mà vèn vèn chẳng qua là đồ vật Tiên Tôn tiện tay dùng mười ba chiếc Phi Toa không lồ hợp lại thôi.

Lúc này Thôi Hằng cũng đang thương thức kiệt tác của mình, hẳn nhẹ nhàng gật đầu cười nói: “Đây quả thật là đã không có bộ dạng của Phi Toa, hình dáng có thể miễn cưỡng coi là thuyền, liền kêu phi thuyền đi.”

Vừa nói, hẳn giơ tay vẫy, chỉ thấy chiếc thuyền bay không lồ này nhanh chóng thu nhỏ lại.

Chỉ trong nháy mắt, nó liền từ vật không lồ ban đầu biến thành lớn chừng bàn tay, hết sức tinh xảo độc đáo, bay vào trong lòng bàn tay Thôi Hằng.

Chiếc phi thuyền này là hẳn tham khảo kết cấu Phi Toa không lồ, thi triển phương pháp Luyện Hư Thành Thực, lại kèm theo một phân đạo vận pháp lý, sau đó chế ra một món pháp bảo cấp Nguyên Anh.

Bản chất của nó đã tương đương với Nguyên Anh trung kỳ, chờ hẳn ôn dưỡng thêm một đoạn thời gian, hoặc là thêm vào một ít tài liệu đặc biệt, liền có thể thăng cấp thành tầng thứ Nguyên Anh hậu kỳ, uy lực thật ra là phi thường cường đại.

Biến lớn biến nhỏ chẳng qua là năng lực cơ sở thôi.

Có điều, một tòa tinh không pháo đài vô cùng to lớn như vậy bỗng nhiên biến thành thuyền bay lớn cỡ bàn tay, vẫn mang đến cho người ta cảm giác sốc nặng.

Mọi người tại đây đầu tiên là ngây người một hồi, sau đó liền rời rít quỳ mọp, nhưng căn bản không nghĩ ra lời nói khen ngợi gì.

Đây là vì trong thời gian ngắn bị quá nhiều lần khiếp sợ, cạn lời.

“Đứng lên đi, không cần lại lạy.” Thôi Hằng khoát tay một cái, nói với Thiên Chúc Tinh Quân ” Thiên Chúc, người đem những người này đều dẫn đi đi, trông coi thật tốt, chớ để cho bọn họ chạy.”

“Vâng Tiên Tôn!” Thiên Chúc Tinh Quân cung kính hành lễ, sau đó xoay người nói với đám người Tôn Nghiễm Triệu, Đàm Thăng ” Các vị xin mời đi theo ta đi, các vị đều là người thức thời, chắc hẳn cũng không cần ta lại phí sức lực.”

Mọi người trước sau đứng dậy, cũng đều cúi đầu xuống, đi theo phía sau Thiên Chúc Tinh Quân, hướng về phương hướng Thiên Chúc Tinh bay đi.

Chuyện cho tới bây giờ, cũng chỉ có thể tuân theo.

Đụng phải một vị tồn tại mạnh mẽ như vậy, có thể giữ được tánh mạng đã là vạn hạnh, còn đòi hỏi cái gì?

“Tiên Tôn thần uy vô lượng.” Lý Trình không nhịn được than thở, nhìn đám Kim Tiên cùng Vô Cực Kim Tiên sắp bị nhốt ở Thiên Chúc Tinh này “Lúc này thế cục Ngũ Cảnh Giới sắp long trời lở đất.”

Hơn hai mươi tên Vô Cực Kim Tiên, hơn mười tên Kim Tiên đi theo, đặt tại một Giới nào đều là một cỗ thế lực cực kỳ không lồ.

Mặc dù những người này cũng không phải tới từ một thế lực, nhưng cho dù là chia đều ra, cũng là một con số có thể nói là kinh khủng.

Nếu mà những người này không cách nào trở lại Ngũ Cảnh Giới, đối với tông môn, gia tộc của bọn hắn mà nói, đây chính là một trận tồn thất to lớn thương gân động cốt.

Chuyện này sẽ mang đến cho đối thủ của bọn họ ưu thế thật lớn, khó tránh khỏi dâng lên tâm tư tranh đoạt.

Hơn nữa, nếu một cỗ lực lượng khổng lồ như thế bỗng dưng mất tích, nhất định sẽ để cho tông môn, gia tộc của bọn họ tựa như nô diên đi tìm.

Có thể suy ra, trong thời gian ngắn vẫn sẽ có Kim Tiên, thậm chí là Vô Cực Kim Tiên đi tới nơi này tìm “Người mất tích”.

Dù sao, điều động loại Phi Toa không lồ này nhất định là sẽ trải qua tông môn phê duyệt, cũng sẽ nói rõ mục đích, chỉ cần muốn tìm nhất định là có thể tìm tới được.

Chỉ cần đến tìm, hơn phân nửa cũng sẽ bị vị Thiên Chúc Tinh Quân kia bắt lấy, đảm nhiệm người phục dịch cho vùng đất thí luyện.

Cứ như vậy, thế lực bên trong Ngũ Cảnh Giới sẽ bỗng dưng bị phá tan triệt triệt để, sợ rằng rất nhanh sẽ xuất hiện một cái thời đại gió nổi mây vần.

“Nhu thế đúng hợp ý ta.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gạt đầu, chỉ chỉ ba chiếc Phi Toa không lồ còn dư lại.” Ba chiếc Phi Toa này ta sẽ cầm hai chiếc, còn lại một chiếc ta có thể tạm thời cho người mượn dùng.”

Vừa nói, hần giơ tay vung lên, trong nháy mắt liền thay đổi kiểu dáng mặt ngoài ba chiếc Phi Toa không lồ này, khiến chúng nó không còn có đặc trưng tông môn gia tộc ban đầu.

Ngay sau đó chỉ thấy hai chiếc Phi Toa không lồ trong đó nhanh chóng thu nhỏ lại, bay vào trong tay áo Thôi Hằng.

Vì vậy, trong hư không phía trước liền chỉ còn lại có một chiếc Phi Toa không lồ.

“Đa tạ Tiên Tôn, đa tạ Tiên Tôn!” Lý Trình nói cảm ơn liên tục, trong lòng mừng như điên.

Trong Ngũ Cảnh Giới, nắm giữ một chiếc Phi Toa không lồ có thể nói là ước mơ của mỗi một người đàn ông.

Dù chẳng qua là nắm giữ quyền sử dụng, cũng coi là hoàn thành ước nguyện.

Dù sao, loại Phi Toa không lồ này trên bản chất là một loại binh khí chiến lược cỡ lớn, bình thường đều là thuộc về của công của tông môn gia tộc, cực ít thuộc về cá nhân.

Bất kỳ một chiếc Phi Toa không lồ thuộc về cá nhân đều có thể bị coi là gia bảo tổ truyền.

Lâu ngày vẫn là sẽ trở thành của công trong gia tộc.

Hần nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình lại cũng có thể có một ngày như vậy.

Thật sự là quá đã.

“Đi thôi, về Đạo Chu Tinh trước.” Thôi Hằng cười nhắc nhở Lý Trình một chút, đánh thức hần từ trong trạng thái

mừng như điên.

“Vâng, dạ ! ” Lý Trình gật đầu liên tục, một mực cung kính nói ” Xin Tiên Tôn đi theo ta.”

Thật ra thì, nguyên nhân Thôi Hằng đem quyền sử dụng chiếc Phi Toa không lồ này cho Lý Trình rất đơn giản.

Để cho hắn làm “Tài xế ” đi đường mà thôi.

Dù sao cũng không phải vật hiếm lạ gì, tiện tay là có thể chế tạo trăm cái ngàn cái.

...

Bên trong hầm giam Phong Châu Phủ Thành.

Diệp Hàn ra đi rất bình thản.

Hắn cũng không kháng cự lại thẩm vấn, thậm chí còn chủ động nói rõ những gì mình biết, đủ loại tình huống liên quan tới Ôn Hoàng Cung.

Ngoài ra, võ đạo truyền thừa sở học của hắn, rất nhiều bí pháp hắn tu luyện, bí văn hắn biết, thậm chí việc trải qua trong nhân sinh hơn ba nghìn năm, tất cả đều giao phó rõ rõ ràng ràng.

Vì vậy, ba người Bùi Thanh Thư, Lý Minh Quỳnh, Lý Vị gần như không phí sức lực gì, liền từ Diệp Hàn lấy được số lớn tin tức.

Sau đó, bọn họ liền vận dụng một tia pháp lực Thôi Hằng ban cho kia, kết thúc tánh mạng nhân vật truyền kỳ này.

Chỉ còn lại một khối Bất Tử Chân Tinh tinh khiết.

Công việc chủ yếu bạ người bọn họ làm sau đó, thật ra là tiến hành phân loại sắp xếp lại đối với đủ loại tin tức Diệp Hàn giao phó.

Chờ đến lúc Thôi Hằng trở lại, vừa vặn sắp xếp xong hết.

Thôi Hằng nhìn từng quyển thư tịch đồ sộ bày ở trước mặt mình, gật đầu cười nói với ba người: “Làm không tệ.”

Trên mặt ba người tức thì đều lộ vẻ vui mừng.

Đối với bọn hắn mà nói, chỉ cần có thể được Thôi Hằng khen ngợi, chính là cảm giác thành tựu lớn nhất.

“Trong này có hay không có tin tức liên quan tới Tử Dương Giới. ” Thôi Hằng hướng bạ người dò hỏi, điều tra tình huống Tử Dương Giới, là chuyện hắn quan tâm nhất bây giờ.

“Có. ” Lý Minh Quỳnh gật đầu một cái, tiến lên một bước lấy ra một bộ sách ghi chép cuộc đời Diệp Hàn, hai tay dâng

lên cho Thôi Hằng “Su tôn, ở trong quyển này có nói rõ.

“Ngàn năm trước, hã từng gặp qua một vị Thánh Giả tự xưng đến từ Tử Dương Tiên Giới.”

Chương 458: Tai Ách Thiên Thu, quý đi điên cuồng(1)

“Thánh Giả đến từ Tử Dương Giới?” Thôi Hằng khẽ ồ lên một tiếng, nhận lấy bộ thư tịch này, lật xem.

Trong bộ thư tịch này là dựa theo tuổi tác ghi lại cuộc đời Diệp Hàn, lúc Lý Minh Quỳnh trình lên cũng đã tìm xong trang sách rồi, vì vậy hắn khẽ lật ra chính là bộ phận liên quan tới Thánh Giả Tử Dương Giới.

Ngàn năm trước, Diệp Hàn đã hơn hai ngàn tuổi, tức thì bị Ôn Hoàng Cung lấy lý do lấy trộm Thánh Bình trốn tránh lòng bắt hơn ngàn năm, chính là lúc tâm lực quá mệt mỏi, lúc tuyệt vọng nhất.

Ở trước khi gặp tên Thánh Giả Tử Dương Tiên Giới kia, hắn mới vừa tránh thoát một lần lòng bắt của Ôn Hoàng Cung, còn dùng Dù Thiên Ôn hủy diệt thân thể ba tên Kim Tiên, làm bị thương nặng một tên Vô Cực Kim Tiên.

Lúc trước những người này khi thấy hắn cũng đều sẽ một mực cung kính gọi hắn Thánh Tử, nhưng bây giờ tất cả đi ra tham dự lòng bắt.

Dù cho đã bị lòng bắt hơn ngàn năm, mỗi lần gặp phải loại tình huống này, Diệp Hàn vẫn sẽ cảm giác tâm lý cực kỳ phần uất, tâm tình sẽ trở nên cực kém.

Tâm tình tiêu cực dồn nén lâu dài, để cho hắn tính tình đại biến, hết sức hung ác, thích giết chóc.

Nếu là phụ cận đúng lúc có ngôi sao sinh mạng thực lực không mạnh, Diệp Hàn liền sẽ trực tiếp đi qua, ở trên ngôi sao gieo rắc ôn dịch, xem bộ dạng sinh linh trên tinh cầu tuyệt vọng bệnh chết...

Lần này sau khi bị lòng bắt chính là như vậy.

Hắn phát hiện một viên tinh cầu còn thuộc về xã hội nguyên thủy man hoang.

Mặc dù trên viên tinh cầu này cũng có nhân loại, nhưng giai đoạn văn minh vô cùng sơ cấp, còn dừng lại ở thời đại phù thủy chường không quyền hành bộ lạc, tế thờ thân linh hư vô mờ mịt.

Diệp Hàn sau khi hạ xuống, trực tiếp liền mở ra Dù Thiên Ôn, gieo rắc một lần ôn dịch phạm vi toàn cầu.

Ngắn ngủi thời gian một tháng đi qua.

Nhân loại trên viên tinh cầu kia cũng chỉ còn lại có 10%!

Đôi với nhân loại trên viên tinh cầu kia mà nói, đây chính là một trận thiên tai không cách nào chống đỡ, là thần linh trừng phạt.

Vô số nhân loại lúc chết hướng thần linh bọn họ tín ngưỡng cầu xin tha thứ, cầu cứu.

Bọn họ tuyệt vọng gào thét bi thương, nhưng căn bản cũng không có nhận được bất kỳ đáp lại nào, ngay cả rất nhiều phù thủy được xưng có thể giao lưu với thần linh, cũng mắc phải ôn dịch, lần lượt bệnh chết.

Đây là một tràng tai nạn cực kỳ bi thảm.

Nhưng Diệp Hàn lại nhìn rất vui vẻ, hẳn rất hưởng thụ loại cảm giác sáng khoái như dày xéo con kiến này, nhưng ngay tại lúc hẳn dự định tiếp tục hành động, để cho viên tinh cầu này trở thành ngôi sao chết, một cỗ uy thế vô cùng kinh khủng không có dấu hiệu nào xuất hiện, hướng hẳn đè ép tới.

Cỗ uy thế này cực kỳ mạnh mẽ, xa xa áp đảo bên trên Vô Cực Kim Tiên, tản ra khí tức Vạn Pháp Vạn Đạo hợp về một nơi.

Một vị Thánh Giả!

Diệp Hàn trước tiên có phán đoán.

Nhưng ngay sau đó hẳn liền phát hiện cỗ khí tức này so sánh cùng những Thánh Giả hẳn gặp qua, rõ ràng mạnh hơn rất nhiều, hơn nữa uy thế khí tức càng thêm tinh thuần, càng thêm huyền diệu.

Đây tựa hồ là một vị Thánh Giả đặc biệt, tu luyện võ công cực mạnh.

Ở sau khi Diệp Hàn cảm giác được cái cỗ uy áp kinh khủng này, qua thời gian hai ba hơi thở, thì có một tên cường giả quanh thân có hào quang màu tím quấn quanh, mặt mũi mơ hồ, khí chất cổ xưa mà thân bí từ trên trời hạ xuống.

“Tiểu hữu sát tính thật là lớn, bản đạo Minh Chân, từ Tử Dạng Tiên Giới mà tới, ngẫu nhiên đi ngang qua nơi đây, thấy người ở nơi này tùy ý sát hại người phạm, cố ý tới hỏi nguyên do.”

Đây là miêu tả của Diệp Hàn đối với tình huống lúc ấy.

Đối mặt một vị Thánh Giả mạnh mẽ như vậy, hẳn tự nhiên không dám chậm trễ chút nào, vội vàng hành lễ giải thích.

Nói mình là nhất thời hồ đồ, lừa gạt công tâm, mất trí các loại.

Nhưng mà, vị Thánh Giả tự xưng Minh Chân này lại giống như cũng không để ý những thứ này.

Chẳng qua là cảnh cáo Diệp Hàn về sau chớ có lại tùy ý sát hại người phạm như vậy, cũng hỏi hấn có hay không có ý muốn đi Tử Dương Tiên Giới.

Ở nơi đó hấn sẽ có được phương pháp thành Thánh chân chính.

Diệp Hàn mặc dù sợ uy năng của tên Minh Chân Thánh Giả này, nhưng sau khi trải qua một phen nghĩ ngợi, vẫn là cự tuyệt lời mời.

Đối với loại người không rõ lai lịch phát ra lời mời, bất kỳ một người đầu óc bình thường nào cũng sẽ không đáp ứng.

Nếu là đáp ứng, có lẽ sẽ gặp gỡ chuyện so với tử vong càng kinh khủng.

Để cho Diệp Hàn cảm thấy mạo mạo chính là Minh Chân Thánh Giả cũng không có bởi vì hấn cự tuyệt mà tức giận, vẫn là mặt mỉm cười, còn cùng hấn nói một ít chuyện liên quan tới Tử Dương Tiên Giới.

Dựa theo cách nói của Minh Chân Thánh Giả, Tử Dương Tiên Giới bây giờ, ở niên đại rất xưa, từng là Tử Dương Thiên một trong Chư Thiên, áp đảo phía trên tinh không vạn giới.

Chỉ tiếc sau đó gặp gỡ đại kiếp, Tử Dương Thiên chia năm xẻ bảy, có ba mảnh vụn rơi vào vũ trụ nhân gian, hóa thành ba viên đại tinh sinh mạng, chính là Tử Dương Giới hôm nay.

Trên mỗi một đại tinh đều có vượt qua mười vị Thánh Giả, còn có tồn tại phía trên Thánh Giả.

Hơn nữa trong Tử Dương Tiên Giới cất giữ võ đạo Tiên Thần chân chính, là thông thiên chi lộ chân chính, so với những thứ võ đạo thấp kém truyền lưu trong tinh không vạn giới này cường đại hơn nhiều.

Mặc dù khí thế uy áp tên Minh Chân Thánh Giả này biểu hiện ra quả thật nếu so với tất cả Thánh Giả Diệp Hàn đã gặp đều càng cường đại, nhưng hấn cũng không tin cái gọi là võ đạo Tiên Thần chân chính.

Dưới cái nhìn của hấn, nếu như truyền thừa võ đạo Tiên Thần trong Tử Dương Tiên Giới là thật, như vậy chẳng lẽ võ công mình hiện tại đang tu luyện đều là giả?

Điều này sao có thể.

Vì vậy, Diệp Hàn căn bản cũng không tin tưởng lời nói của Minh Chân, thậm chí càng phát giác người này nhất định là có cái mục đích gì không thể cho người biết, trong lòng càng lúc càng cảnh giác.

Chương 459: Tai Ách Thiên Thư, quỹ dị điên cuồng (2)

Dần dần Minh Chân Thánh Giả dường như cũng phát hiện tâm tư Diệp Hàn, liền sẽ không tiếp tục cùng hắn miêu tả chỗ tốt khi đi Tử Dương Tiên Giới.

Mà là trực tiếp truyền thụ cho hắn một quyển bí tịch võ công, nói hắn cứ thật tốt tu luyện, tự sẽ có lãnh hội.

Sau đó, Minh Chân Thánh Giả rời đi.

Bất quá, trước lúc ly khai, hắn giao phó Diệp Hàn, đợi sau khi đem cuốn bí tịch này, tu luyện tới đỉnh phong, cũng có thể đi Thiên Môn Tinh tìm hắn.

Đến lúc đó rồi quyết định có muốn đi Tử Dương Tiên Giới hay không.

Kết quả sau cùng tự nhiên không cần nói nhiều, Diệp Hàn dĩ nhiên là không có đi Thiên Môn Tinh.

Ở trong năm trăm năm sau, hắn thậm chí đều không có nhìn bộ bí tịch kia, sợ mình gặp cái âm mưu gì.

Nhưng ở năm trăm năm trước hắn gặp gỡ một hồi nguy cơ to lớn, bên dưới vạn bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là mở ra cái bộ bí tịch kia, cố gắng từ trong đó tìm phương pháp tự cứu mình.

Không nghĩ tới thật vẫn tìm được.

Mà cái bộ bí tịch kia chính là 《 Tai Ách Thiên Thư 》 mà Diệp Hàn gieo rắc ôn dịch ở Ung Châu, cố gắng hấp thu lực lượng sợ hãi để tiến hành tu luyện khi trước.

Đây chính là bộ phận liên quan tới Tử Dương Tiên Giới bên trong cuộc đời Diệp Hàn.

Thôi Hằng sau khi xem, cũng không có lập tức ngừng, lại cẩn thận nhìn một chút những đoạn khác bên trong cuộc đời này của Diệp Hàn.

Chờ sau khi nhìn hết toàn bộ, mới khép lại bộ thư tịch này.

Sau đó liền rơi vào trầm tư.

“Nếu cái tên Minh Chân Thánh Giả kia nói là thật, phương pháp tu luyện lấy Bất Tử Chân Tính làm trụ cột trong vạn giới tinh không này hắn là có vấn đề, mà ở bên trong Tử Dương Giới cất giữ phương thức tu luyện không cần Bất Tử Chân Tính.

“Nhưng mà, cái tên Diệp Hàn này có chỗ đặc thù gì, có thể để cho cái tên Thánh Giả Tử Dương Giới này đối đãi như thế, có chấp lời kéo hẳn như vậy, muốn cho hẳn đi Tử Dương Giới?”

“Các việc Diệp Hàn trải qua trong cuộc đời hơn ba nghìn năm, dường như không có chỗ nào đặc biệt đáng giá chú ý, ta là hiểu rõ không đủ tất cả mọi mặt, hay là bỏ sót cái gì?”

Thôi Hằng lắc đầu một cái, chỉ cảm thấy không có manh mối gì, manh mối vẫn là quá ít.

Sau đó, hẳn nhìn về phía Lý Minh Quỳnh, dò hỏi: “Cái bộ 《Tai Ách Thiên Thư》 nhắc tới trong cuộc đời Diệp Hàn có không?”

“Có, ở chỗ này.” Bùi Thanh Thư tiến lên tìm ra một bộ sách, hai tay dâng trình cho Thôi Hằng ” Sư tôn mời xem.”

Hẳn phụ trách sắp xếp đủ loại truyền thừa sở học của Diệp Hàn cả đời này, bao gồm võ công Ôn Hoàng Cung, cùng với hết thảy bí pháp Diệp Hàn tu luyện trong cuộc đời hơn ba nghìn năm này, vẫn vẫn.

Cái cuốn 《Tai Ách Thiên Thư》 Minh Chân Thánh Giả truyền thụ cho Diệp Hàn kia tự nhiên cũng ở trong đó.

Thôi Hằng đem bộ 《Tai Ách Thiên Thư》 này nhận vào tay, lật xem.

Chỉ nhìn qua hai lần, hẳn liền phát hiện bộ bí tịch võ công này có vấn đề.

Bộ 《Tai Ách Thiên Thư》 này nội dung cũng không tính nhiều, cơ hồ không có miêu tả lý niệm liên quan tới tu hành, chỉ có phương pháp tu luyện cùng chiêu thức thủ đoạn vô cùng cụ thể.

Cũng tức là chỉ có luyện pháp cùng đấu pháp.

Đối với võ công Phạm Giới thông thường mà nói, cái này cũng không đáng ngại, lý niệm tu hành cũng sẽ không ảnh hưởng kết quả tu luyện cuối cùng.

Nhưng đến võ công tầng thứ Tiên Giới cao hơn, nếu mà không có lý niệm tu hành rõ ràng, chặng qua là tu tập luyện pháp cùng đấu pháp mà nói, liền có thể sẽ chôn tai họa ngầm cho việc tu hành của mình.

Mặc dù trong thời gian ngắn không nhất định sẽ thể hiện ra, nhưng cứ thể mãi nhất định sẽ đối với tự thân tạo thành tác dụng phụ.

Ở bên trong võ công tầng thứ cao, lý niệm tu hành thông suốt từ đầu đến cuối thật ra thì chính là cái gọi là “Tam pháp”.

Không có tâm pháp, võ công càng cường đại, cuối cùng mang đến cản trở cũng liền càng mạnh.

Đây là kết luận Thôi Hằng rút ra được sau khi đọc qua số lớn võ công bí tịch tầng thứ cao ở Thiên Khư Giới.

《 Tai Ách Thiên Thư 》 không thể nghi ngờ là cường đại.

Dựa theo miêu tả trong bí tịch, đây cũng không phải là võ công dùng cho tăng lên tu vi cảnh giới, mà là chiêu thức sát phạt thuần túy.

Chú trọng lấy sợ hãi, thảm họa, vận rủi của chúng sinh làm tài liệu, đem chính mình luyện thành Tai Ách Chi Thân, làm cho mình trong lúc giơ tay nhắc chân đều mang theo nhiều loại khí tràng tiêu cực, từ đó áp chế tu vi cảnh giới địch nhân.

Nếu như có thể đem môn võ công này tu luyện tới đỉnh phong, không chỉ có thể tùy ý chế tạo đủ loại thiên tai, giao phó cho sinh linh vận rủi, còn có thể để cho địch nhân trực tiếp hạ xuống một cái cảnh giới nhỏ, thực hiện áp chế toàn phương vị.

Đối với bất kỳ một tên võ giả mà nói, võ công như thế đều là cực kỳ mạnh mẽ.

Chỉ cần tu luyện tới đỉnh phong, gần như liền có thể xưng là đồng giai vô địch.

Mà lấy ánh mắt tinh tường của Thôi Hằng có thể rõ ràng nhìn ra, môn võ công này tồn tại tai họa ngầm cực kỳ to lớn.

Chương 460: Tai Ách Thiên Thư, quỷ dị điên cuồng (3)

Loại phương thức hấp thu sợ hãi chúng sinh coi như tài liệu tu luyện này, cùng quá trình thu thập thật tình chúng sinh để dựng dựng linh tính của Kim Đan đại thành giống nhau đến mấy phần, nhưng thủ đoạn cực kỳ thô ráp, tâm tình thu thập cũng không thuần túy, phức tạp vô cùng, võ giả cũng không có thần hồn viên mãn hoàn mỹ của Kim Đan đại thành, gần như không có khả năng ngăn cản tâm tình chúng sinh ăn mòn.

Cũng tức là nói, nếu đem môn võ công này tu luyện tới đỉnh phong, bản thân người tu luyện rất có thể sẽ bị tâm tình hỗn loạn của chúng sinh cắn nuốt, lậm vào trong điên cuồng, biến thành một cái quái vật chỉ có thể khắp nơi gieo rắc sợ hãi cùng tai ách.

“Cái tên Minh Chân Thánh Giả kia đem một môn võ công như vậy truyền thụ cho Diệp Hàn, sợ rằng thật là có cái mục đích gì không thể cho người biết a.” Trong lòng Thôi Hằng âm thầm nghĩ ngợi. Nhưng hắn lại nói Diệp Hàn sau khi đem 《Tai Ách Thiên Thư》 tu luyện tới đỉnh phong đi Thiên Môn Tinh tìm hắn...”

Ý niệm tới đây, hắn nhìn về phía Lý Vi đứng ở một bên, dò hỏi: “Thiên Môn Tinh là ở phương vị nào?”

“Hội bầm Tiên Tôn...” Lý Vi nghe vậy vội vàng đáp: “Ở thời điểm sửa sang lại cuộc đời Diệp Hàn, ta liền điều tra, Thiên Môn Tinh vốn là một trong bốn ngôi sao chính của Kim Vân Giới, có hai gã Thánh Giả, nhưng bây giờ đã là một viên Tử Tinh.

“Bốn trăm năm trước, hai vị Thánh Giả chúa tể Thiên Môn Tinh lỳ kỳ lậm vào điên cuồng, không giải thích được thảo phạt lẫn nhau.

“Ở trong thời gian một tháng ngắn ngủi, văn minh trên Thiên Môn Tinh liền hóa thành phế tích, hai gã Thánh Giả kia cũng lấy mạng đổi mạng.”

Ly kỳ lậm vào điên cuồng, không giải thích được thảo phạt lẫn nhau?

Thôi Hằng nghe vậy ngay lập tức nhíu mày, Bùi Thanh Thư cũng Lý Minh Quỳnh đứng ở một bên cũng như là nghĩ tới điều gì, vẻ mặt trên mặt đều trở nên có chút kinh ngạc.

Cái này cùng quá trình Cửu Tiêu Vân Thiên Giới hủy diệt mà ban đầu Thiên Thánh Chí Tôn nói tương tự làm sao.

Lúc trước Cửu Tiêu Vân Thiên Giới cũng là ba Đại Thánh Giả không giải thích được thảo phạt lẫn nhau, đưa đến toàn bộ Cửu Tiêu Vân Thiên Giới người người cảm thấy bất an.

Đạo Thần lúc này mới sẽ mang ba mươi lăm Kim Tiên tông môn nhà mình đi xa vực ngoại, đi tới Đạo Chu Tinh, mới có một loạt chuyện về sau.

Có điều, cái Thiên Môn Tinh này chỉ dùng thời gian một tháng đã bị đánh thành phế tích.

Có thể thấy trình độ điên cuồng của hai gã Thánh Giả này rõ ràng nghiêm trọng hơn, so với ba tên cường giả của Cửu Tiêu Vân Thiên Giới đều chỉ có hơn chớ không kém.

“A, đây cũng khá thú vị.” Thôi Hằng bỗng nhiên nở nụ cười, lại cầm lên một quyển sách trên bàn, tiện tay lật xem “Cái môn 《Tai Ách Thiên Thư》 tên Minh Chân Thánh Giả kia truyền thụ cho Diệp Hàn kia rất có thể sẽ khiến người tu luyện cuối cùng lâm vào điên cuồng, hẳn nói sẽ ở Thiên Môn Tinh chờ Diệp Hàn, kết quả Thánh Giả Thiên Môn Tinh liên điên rồi.”

“Su tôn, ý của ngài là...” Lý Minh Quỳnh tâm tư bèn nhảy, không khỏi hỏi, “Hết thầy các thứ này đều là cái tên Minh Chân Thánh Giả kia trong bóng tối làm nên, hoặc là Tử Dương Giới ở phía sau màn điều khiển hết thầy các thứ này? Nhưng bọn họ làm như vậy mục đích là cái gì, lại có thể có ích lợi gì?”

Đối với điều này nàng nghĩ mãi mà không ra.

“Sẽ không phải là vì thu hồi Bất Tử Chân Tính chứ?” Bùi Thanh Thư suy đoán nói “Su tôn không phải đã nói, loại phương pháp tu luyện lấy Bất Tử Chân Tính làm trụ cột này tồn tại mầm họa lớn vô cùng, cuối cùng có thể là ủng hộ công tác thành cho người khác, cái tên Minh Chân Thánh Giả vì thu hồi Bất Tử Chân Tính của Thánh Giả, cho nên kích động hai tên Thánh Giả Thiên Môn Tinh nội đấu?”

“Chỉ sợ không phải.” Lý Minh Quỳnh chính là lắc đầu nói “Dựa theo tình huống Diệp Hàn miêu tả, cái tên Minh Chân Thánh Giả đó thực lực vượt xa Thánh Giả thông thường, nếu như hẳn muốn phải thu hồi Bất Tử Chân Tính, phỏng chừng không cần phiền toái như vậy.”

Mà lúc này Lý Vi đứng ở một bên đã luống cuống, nàng nghi ngờ không thôi mà nhìn Lý Minh Quỳnh cùng Bùi Thanh Thư, dò hỏi: “Các người mới vừa nói, phương pháp tu luyện lấy Bất Tử Chân Tính làm trụ cột tồn tại mầm họa lớn vô cùng, sẽ ủng hộ công tác thành cho người khác? Cái này, cái này là chuyện gì xảy ra?”

“Đúng là có vấn đề.” Thôi Hạng gật đầu một cái, nhưng cũng không giải thích thêm quá nhiều.

Sau đó, hắn nhìn về phía Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh, để thư tịch trong tay xuống, mỉm cười nói: “Khả năng những chuyện này cũng không có phức tạp như chúng ta nghĩ.

“Không nhất định là có cái mưu đồ gì, cũng không nhất định là có kẻ hắc thủ sau màn gì, có lẽ chẳng qua là một người hoặc là một ít người của Tử Dương Giới đang thí nghiệm võ công mới, cũng có thể là đang tìm tòi con đường tu luyện mới.

“Mục đích thì cũng không nhất định là muốn hủy diệt Cửu Tiêu Vân Thiên Giới cùng Thiên Môn Tinh, chẳng qua là ở trong quá trình thí nghiệm cùng thăm dò đạt thành cái hiệu quả này.”

Lời này vừa nói, mấy người tại chỗ đều ngẩn ra, ánh mắt lóe lên kinh hãi khó có thể dùng lời diễn tả được.

Lý Minh Quỳnh lâm bẫm nói nhỏ: “Nếu như là như vậy, nếu quả thật là như vậy, há không phải là kẻ hủy diệt cùng kẻ bị hủy diệt không có quan hệ?”

Hủy diệt người, nhưng không có quan hệ gì với người!

Đây là một loại suy đoán để cho người cảm thấy rợn cả tóc gáy.

Chương 461: Chuẩn bị trước khi khởi hành, pháp thuật mới (1)

“ Sư tôn, Tử Dương Giới thật sự cường đại như vậy sao? ” Lý Minh Quỳnh không nhịn được dò hỏi.

Bùi Thanh Thư và Lý Vi bên cạnh cũng nhìn về phía Thôi Hằng, muốn tìm kiếm đáp án của vấn đề này.

Thật sự là suy đoán mới vừa rồi của Thôi Hằng quá mức kinh sợ, cũng hình dung Tử Dương Giới mạnh mẽ quá đáng, khiến người ta cảm thấy khó tin.

“ Chẳng qua là chút suy đoán thôi. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói ” Sư phụ chưa từng đi Tử Dương Giới, cũng không có chân chính thấy điển tịch liên quan tới tin tức Tử Dương giới, tự nhiên không có khả năng toàn bộ đều đúng.

“ Có điều, bảo trì cẩn thận tóm lại là không có sai, bây giờ Tử Dương giới không rõ địch ta, hiểu biết của ngoại giới với nó cũng cực ít, cần phải cẩn thận đối đãi, để tránh bởi vì thiếu cảnh giác mà bị tổn thất nặng. ”

“ Xin nghe sư tôn dạy bảo. ” Lý Minh Quỳnh cùng Bùi Thanh Thư đồng loạt trả lời, trăm miệng một lời, trong bụng liền yên ổn hơn rất nhiều, nhưng vẫn duy trì lòng cảnh giác đối với Tử Dương Giới.

” Ừ, nếu mà không có chuyện gì khác mà nói, liền lui xuống trước đi. ” Thôi Hằng khoát tay một cái, vừa liếc nhìn đồng sách ở trên bàn ” Tiếp theo ta lại ở chỗ này đọc sách, nếu có chuyện gì, tùy thời có thể tới. ”

“ Tiên Tôn, ta, ta cũng có lời muốn hỏi ngài. ” Lý Vi cố lấy dũng khí tiến lên một bước.

“ Nói. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

“ Ta muốn hỏi một chút chuyện phương pháp tu luyện. ” Lý Vi hít sâu một hơi, thần sắc vô cùng ngưng trọng nói ” Ngài lúc trước nói phương pháp tu luyện lấy Bất Tử Chân Tính làm trụ cột có vấn đề, điều này là chuyện gì xảy ra vậy? ”

“ Chuyện này chính người suy tính một chút cũng không khó phát hiện ra vấn đề, lúc trước không có phát hiện, cũng chỉ là vì không dâng lên nghị ngờ mà thôi. ” Thôi Hằng mỉm cười nói “ Từ Kim Tiên bắt đầu, các người là đang tu luyện tự thân, hay là đang tu luyện Bất Tử Chân Tính? ”

“ Chuyện này... ” Lý Vi tức thì như bị sét đánh, cả người sững sờ ngay tại chỗ.

Vào giờ phút này, trong đầu của nàng thoáng cái lóe lên rất nhiều cái ý nghĩ, các loại nghi ngờ lúc trước dâng lên trong lúc tu luyện nhưng lại không có đề ý, bây giờ tất cả đều toát ra.

Tại sao Huyền Tiên đột phá đến Kim Tiên không có như cảnh giới trước tu luyện lên, mà là nhất định phải dựa vào tiêu hóa ngoại vật như Bất Tử Chân Tính?

Ngay cả Kim Tiên có Bất Tử Thân Thể, đều là dựa vào Bất Tử Chân Tính mà tồn tại.

Muốn thành tựu Vô Cực Kim Tiên, cũng là tiến hành cường hóa đối với Bất Tử Chân Tính.

Vô luận là Kim Tiên hay là Vô Cực Kim Tiên, hết thảy tu luyện quả thật đều là vây quanh Bất Tử Chân Tính, thậm chí ngay cả đột phá đến cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất trở thành Thánh Giả, cũng là cường hóa đối với Bất Tử Chân Tính.

Từ cảnh giới Kim Tiên này bắt đầu, hoặc là nói từ tầng thứ cảnh giới đệ ngũ Tiên Giới này bắt đầu, nòng cốt tu luyện của võ giả liên không còn là chính mình, mà là đối thành Bất Tử Chân Tính.

Nếu như vậy, một khi Bất Tử Chân Tính bị tách ra ngoài, tất cả thành quả tu luyện bắt đầu từ cảnh giới đệ ngũ cũng đều theo sau Bất Tử Chân Tính rời đi mà rời đi...

Không, không đúng!

Khi đột phá đến cảnh giới đệ lục, pháp tắc thần thông đóng dấu ở trên người võ giả cũng đã sáp nhập vào giữa Bất Tử Chân Tính.

Đây cũng chính là nói, nếu như mà Bất Tử Chân Tính của Vạn Pháp Quy Nhất Thánh Giả bị tách, đó chính là từ cảnh giới đệ tứ Huyền Tiên bắt đầu, hết thảy thành quả tu luyện đều sẽ uổng phí.

Lý Vi thoáng cái liền hiểu ra vị trí vấn đề.

Thật ra thì nàng cũng không phải lần thứ nhất nghĩ đến những nghi vấn này, đã từng ở chỗ người khác nghe qua, nhưng chưa bao giờ chân chính suy nghĩ qua, hoài nghi qua.

Dù sao, phương thức tu luyện lấy Bất Tử Chân Tính làm trụ cột đã tồn tại thời gian không biết dài đến đâu.

Chưa bao giờ xuất hiện qua vấn đề gì.

Đối với tất cả võ giả mà nói, đây là một cái con đường có thể nhắm thẳng vào cảnh giới Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất.

Nếu như loại phương thức tu luyện này có vấn đề, vậy phải nên làm như thế nào thành tựu Kim Tiên, như thế nào luyện đến Bất Tử Thân Thể, như thế nào Vạn Pháp Quy Nhất?

Hết thấy các thứ này cũng không có câu trả lời.

Lúc này, Lý Vi đã suy nghĩ minh bạch hết thấy, cũng biết tại sao những điềm khả nghi này rành rành nổi bật như thế, lại chưa từng có người nào chân chính để ý qua.

Bởi vì, đây là con đường duy nhất.

Chỉ khi con đường này không lại là duy nhất, chỉ khi bây giờ có một cái con đường mới triển lộ trước mặt bọn hắn, người tu luyện con đường này mới sẽ cảm giác đường mình đi thật sự có thể là sai.

Nhưng đây vền vẹn chẳng qua là “Có thể “.

“Đa tạ Tiên Tôn chỉ điểm bên mê. ” Lý Vi một mực cung kính quỳ gối xuống, ánh mắt cũng từ mê mang sợ hãi ban đầu trở nên kiên định, trịnh trọng nghiêm túc nói ” Cầu Tiên Tôn tách Bất Tử Chân Tính của ta.”

Lời này vừa nói, Lý Minh Quỳnh cùng Bùi Thanh Thu bên cạnh đều kinh ngạc không thôi mà nhìn về phía nàng.

Lý Vi đã thành tựu Vô Cực Kim Tiên mấy trăm năm, một thân tu hành này toàn bộ ở bên trên Bất Tử Chân Tính, thậm chí ngay cả thọ nguyên tăng trưởng đều là Bất Tử Chân Tính mang tới.

Nếu là bây giờ đem Bất Tử Chân Tính tách, nàng sẽ không chỉ vứt bỏ hết thấy thành quả tu luyện mấy trăm năm nay, ngay cả thọ nguyên cũng sẽ còn dư lại không có mấy.

Nàng đã có hơn bảy trăm tuổi.

Đối với Vô Cực Kim Tiên tuổi thọ cao đến 5000 năm mà nói, đời người của nàng vừa mới bắt đầu, nàng cũng có thể có lý chẳng sợ mà nói mình tuổi trẻ thanh xuân.

Chỉ khi nào cảnh giới lui ngược lại cảnh giới Thái Nhất Huyền Tiên, nàng cũng chỉ có ngàn năm thọ nguyên.

Chưa tới hơn hai trăm năm, liền sẽ hết thọ tọa hóa.

Chương 462: Chuẩn bị trước khi khởi hành, pháp thuật mới (2)

“Ồ?” Thôi Hằng cũng có chút ngoài ý muốn, hắn quan sát một chút tiêu cô nương này, nhìn kỹ nói ” Sau khi tách Bất Tử Chân Tính, cảnh giới của ngươi sẽ lui chuyên.

“Tiếp theo ngươi tu luyện như thế nào, chẳng lẽ là muốn tự mình tìm tòi con đường không cần Bất Tử Chân Tính cũng có thể thành tựu Kim Tiên? Đến lúc đó, thọ nguyên của ngươi cũng sắp còn dư lại không có mấy, thời gian cũng không có bao lâu.”

“Không dỗi gạt Tiên Tôn, ta quả thật động tâm tư như vậy, nhưng ta tự biết mình, hiểu được bản thân tuyệt không phải là người có thể làm tổ sư sáng tạo ra một mạch gì đó.” Lý Vi lắc đầu một cái, giải thích “Ta muốn thỉnh cầu Minh Quỳnh tỷ tỷ lưu ta ở bên người làm cung nữ của nàng, ta sẽ dùng thời gian hơn hai trăm năm còn dư lại của ta để đạt được nàng công nhận, cầu lấy phương pháp Kim Tiên.”

Lý Minh Quỳnh nghe vậy hơi sửng sò, lại cũng không nói chuyện, không đồng ý, cũng không có cự tuyệt.

Ngay từ lúc ở Thiên Khư Giới, Thôi Hằng liền chấp thuận nàng và Bùi Thanh Thu thụ học trò truyền pháp, có thể đem phương pháp Kim Đan Thân Hồn cùng phương pháp Chân Thân võ đạo truyền thụ cho đệ tử hợp ý bọn họ.

Điều này cũng là vì để cho hai cái con đường này có thể đi xa hơn, con đường tu luyện bản thân thành phạm như vậy không thể nhắm mắt làm liều, phải tiếp thu ý kiến hữu ích, người tu luyện càng nhiều, lại càng dễ dàng đi thông, đi xa.

“Đối với ngươi mà nói, đây đúng là lựa chọn tốt nhất.” Thật ra thì ở lúc Lý Vi nói lên thỉnh cầu, trong lòng Thôi Hằng đã có mấy phần suy đoán, mỉm cười nói ” Bất quá, có thể được Minh Quỳnh công nhận hay không, cái này thì phải xem bản lĩnh của ngươi.”

Sau đó, hắn lại nhìn về phía Lý Minh Quỳnh “Người cung nữ này con muốn thu sao?”

“Hồi bẩm sư tôn, vài ngày nay nàng sửa sang lại sách rất có trình tự quy tắc, ngược lại có thể nhờ vả một chút.” Lý Minh Quỳnh gật đầu cười yêu ớt nói “Đúng lúc trong cung đệ tử cũng thiếu một người hầu chỉnh lý thư tịch.”

“Thế cứ định như vậy.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

“Đa tạ Tiên Tôn, đa tạ Minh Quỳnh tử, không, đa tạ bệ hạ!” Lý Vi liên tục dập đầu cảm tạ, đây có thể nói là mở ra nhân sinh mới của nàng.

Bùi Thanh Thu thì là ở một bên sờ sờ lỗ mũi, cảm giác mình đứng ở chỗ này dường như có chút hơi thừa.

Không có chuyện gì của mình a.

...

Lý Trình sau khi thấy em gái mình, tức thì liền bối rối, ngạc nhiên nói: “Đây, đây là chuyện gì xảy ra, ngươi làm sao...”

Lúc này Lý Vi đã bị Thôi Hằng tách ra Bất Tử Chân Tính, thọ nguyên giảm bớt trên mức độ lớn, chẳng khác gì là trực tiếp từ thời kỳ thanh xuân đi đến thời kỳ tuổi xế chiều.

Ngay cả là có tu vi Thái Nhất Huyền Tiên bồi bổ thân thể, chưa đến nỗi lộ ra đặc biệt già yếu, nhưng cuối cùng không còn là bộ dáng thiếu nữ trẻ tuổi thanh xuân.

Nàng bây giờ nhìn qua lại giống như là một người bộ dạng 40 tuổi, dung mạo vẫn vô cùng xinh đẹp, ngũ quan vẫn khiến người rất động lòng, vóc người vẫn yêu kiều thướt tha, lại có rất nhiều ý vị lúc trước chưa từng có.

Lý Trình cùng Lý Vi bây giờ đứng chung một chỗ, không giống như là huynh muội, ngược lại là có chút giống mẹ con.

Chẳng qua, Lý Vi tâm tình rất tốt, chút nào cũng không có bởi vì dung mạo của mình thay đổi mà mặt như đũa, đám, ngược lại thì có một loại cảm giác vui sướng khi giành lấy tân sinh.

Đối mặt với sự khiếp sợ của anh mình, nàng thậm chí còn có tâm tư nói đùa: “Lý Trình, gọi tử tử!”

Nhưng Lý Trình lại không có tâm tư đùa giỡn, hấn kinh nghi bất định đánh giá Lý Vi, vẻ mặt càng phát ra hốt hoảng. “Chuyện gì xảy ra, cảnh giới của ngươi làm sao lui chuyển thành Thái Nhất Huyền Tiên? Bất Tử Chân Tính của ngươi bị tách, là Tiên Tôn...”

“Là ta chủ động thỉnh cầu Tiên Tôn đem Bất Tử Chân Tính của ta tách.” Lý Vi cắt đứt lời nói Lý Trình, giải thích “Chuyện là như vậy...”

Sau đó, nàng liền đem vấn đề Bất Tử Chân Tính hướng Lý Trình nói một lần.

Lý Trình ngay sau đó trầm mặc lại, qua một lúc lâu, hấn mới lắc đầu thở dài nói: “Lúc trước ta luôn cảm thấy gặp

chuyện gì, ta đều có thể làm tâm gương cho người, bây giờ ta phát hiện có một số việc, ta đúng là không làm được.”

Nói tới chỗ này, hắn dừng một chút, bỗng nhiên lại nở nụ cười, nghiêm túc nói với Lý Vi ” Người làm không sai!”

“Ừ! ” Lý Vi cũng gật đầu nói ” Ta sẽ tận tâm tận lực mà ở bên cạnh Nữ Đế bệ hạ làm việc, tranh thủ sớm ngày đạt được năng công nhận!”

...

Mấy ngày kế tiếp, Thôi Hằng đều đang lật xem những sách Diệp Hàn “Lưu lại ” kia.

Truyền thừa của cái tông môn Ôn Hoàng Cung này rất xưa, có thể ngược dòng tìm hiểu đến mười hai vạn năm trước, cần thận nghiên cứu mà nói, có lẽ có thể tìm được một chút đầu mối liên quan tới bí ẩn thời cổ đại.

Mà với hắn mà nói, mỗi một cái bí mật cổ đại, cũng có thể là một sóng lớn “Kinh nghiệm ”.

Dĩ nhiên là vô cùng có đủ giá trị điều tra.

Ngoài ra, hắn cũng nghiên cứu tương đối sâu những võ công truyền thừa của Ôn Hoàng Cung kia, thử nghiệm dùng những võ công này sáng tạo một ít thủ đoạn thuật pháp tương đối thực dụng.

Võ công Ôn Hoàng Cung chủ yếu tập trung ở ôn dịch, tai nạn, tử vong mấy cái phương hướng này.

Mặc dù đây đều là pháp tắc đại đạo tương đối tiêu cực, nhưng đều là thủ đoạn tạo thành giết chóc quy mô lớn, hơn nữa đối với bí ẩn của sinh mạng có liên quan mức độ nhất định, có giá trị nghiên cứu và tham khảo không tệ.

Chẳng qua, tại sau lúc chính mình nghiên cứu thuật pháp một đoạn thời gian, Thôi Hằng bỗng nhiên cảm giác pháp thuật chân chính chính mình nắm giữ dường như có chút ít.

Một trăm năm đi qua, vẫn là mười ba loại pháp thuật suy diễn ra ở thời điểm trước khi đi Thiên Khư Giới.

“Bây giờ số dư tiền tệ hệ thống đều đã vô cùng đầy đủ, lấy ra một chút xíu dùng để suy diễn pháp thuật mới cũng là có thể.”

Thôi Hằng tâm tư liền linh hoạt “Hơn nữa, tiếp theo ta phải chân chính đặt chân vũ trụ tinh không mênh mông rộng lớn, Tử Dương Giới bên kia càng là tình huống không biết.

“Quả thật cũng cần một ít pháp thuật mới coi như chỗ dựa.

“Hồi đoái thời gian có thể đọc 《 Sơ cấp Tiên pháp. Từ nhập môn đến thăng thiên 》 .

“Bắt đầu suy diễn pháp thuật!”

Chương 463: Chư Thiên Na Di Tiên Chú, Tụ Pháp Phong Thần Thuật (1)

“Bắt đầu suy diễn pháp thuật!”

[tiền tệ - 50000]

[Kí chủ tôn kính ngài khỏe! Ngài tiêu phí 50000 điểm tiền tệ, bắt đầu suy diễn pháp thuật, số lần 500 lần. Bởi vì pháp thuật suy diễn tôn tại tính ngẫu nhiên, có khả năng thất bại cùng lặp lại, mong ngài tha thứ!]

Nội dung nhắc nhở của hệ thống nổi lên.

Thôi Hằng khòe miệng hơi hơi co quắp, mặc dù đây cũng không phải là lần đầu tiên hắn suy diễn pháp thuật, cũng có chút ít tâm lý chuẩn bị, nhưng khi thấy loại nhắc nhở này vẫn là cảm giác mình chơi đùa cái trò nạp tiền rút thẻ của game điện thoại gì.

Ngay sau đó, ánh sáng màu vàng quen thuộc nổi lên ở trước mắt hắn.

Một quyển sách tràn đầy ký hiệu thần bí lơ lửng ở bên trong đoàn ánh sáng vàng này, trang sách đem không hết nhanh chóng chuyển động, chỉ thấy ký hiệu thần bí phía trên giống như là sóng vậy, lại bắt đầu nhảy lên.

Những ký hiệu này lấy phương thức bất đồng tổ hợp qua lại với nhau, chính là suy diễn đối với pháp thuật.

Theo trang sách nhanh chóng chuyển động, cùng với những thứ ký hiệu thần bí này nhanh chóng tổ hợp, từng cái gợi ý của hệ thống xuất hiện ở trong tầm mắt của Thôi Hằng.

[chúc mừng ngài! Suy diễn thất bại!]

[chúc mừng ngài! Suy diễn thất bại!]

[chúc mừng ngài! Đạt được pháp thuật “Ích Cốc Thực Khí” . .]

[chúc mừng ngài! Đạt được pháp thuật “Chư Thiên Na Di Tiên Chú” .]

[chúc mừng ngài! Suy diễn thất bại!]

[chúc mừng ngài! Đạt được pháp thuật “Tụ Pháp Phong Thần” .]

...

[chúc mừng ngài! Suy diễn thất bại!]

[chúc mừng ngài! Đạt được pháp thuật “Pháp Quy Luật Lệnh “.]

[chúc mừng ngài! Suy diễn thất bại!]

[chúc mừng ngài! Đạt được pháp thuật “Ích Cốc Thực Khí “.]

[chúc mừng ngài! Đạt được pháp thuật “Đại Thiên Ma âm Hỏa Quyết “.]

[chúc mừng ngài! Đạt được pháp thuật “Thần Ma Liệt Hình Thoát Thân Đại Pháp “.]

...

[chúc mừng ngài! Đạt được pháp thuật “Khởi Tử Hồi Sinh “.]

[chúc mừng ngài! Suy diễn thất bại!]

[chúc mừng ngài! Đạt được pháp thuật “Ích Cốc Thực Khí “.]

[chúc mừng ngài! Đạt được pháp thuật “Ngũ Hành Hỗn Độn Điên Đảo Càn Khôn Đại Pháp “.]

[chúc mừng ngài! Suy diễn thất bại!]

[chúc mừng ngài! Đạt được pháp thuật “Thiên Lôi Nguyên Từ Tiên Quang “.]

...

...

Tốc độ suy diễn Tiên Pháp nhanh đến trước sau như một, suốt năm trăm cái ghi chép suy diễn, rất nhanh thì xuất hiện ở tầm mắt của Thôi Hằng.

“Nhóm thẻ” rác vẫn là nhiều nhất.

“Ích Cốc Thực Khí ” không nghi ngờ chút nào là rác nhất.

Ngoài ra, còn có cái gì ví dụ như “Ngự Hỏa Thuật ” “Cầu Mưa Thuật ” “Chiêu Lôi thuật ” vân vân, thậm chí còn có cái gì “Không Ngũ Thuật ” “Ăn Ngon Thuật ” “Mắt Sáng Thuật ” các loại.

Chân chính tương đối thực dụng hoặc là tương đối cường đại có mười ba loại pháp thuật:

Chư Thiên Na Di Tiên Chú, Tụ Pháp Phong Thần, Pháp Quy Luật Lệnh, Ngũ Hành Hỗn Độn Điên Đảo Càn Khôn Đại Pháp, Thần Ma Liệt Hình Thoát Thân Đại Pháp, Khởi Tử Hồi Sinh, Đại Thiên Ma âm Hỏa Quyết, Thiên Lôi Nguyên Từ Tiên Quang, Tát Đậu Thành Bình, Di Tinh Hoán Đầu, Tam

Nguyễn Duyên Thọ, Pháp Tắc Khánh Vân, Chân Linh Nguyễn Thân.

So sánh với lần trước, 200 lần liền suy diễn ra mười một loại pháp thuật cường đại, lúc này dùng 500 lần mới suy diễn ra mười ba loại, tỷ lệ ra hàng tốt rõ ràng cho thấy thấp xuống không ít.

Bất quá, pháp thuật cũng không thể chỉ nhìn số lượng.

Chất lượng mới là trọng yếu nhất.

Thôi Hằng phát hiện pháp thuật thối diễn ra lần này, rõ ràng nếu so với lần trước cường đại hơn nhiều lắm.

Trong đó có pháp thuật thậm chí đều có chút vượt qua khuôn mẫu.

Tỷ như Chư Thiên Na Di Tiên Chú.

Tu luyện loại Tiên Chú này yêu cầu thấp nhất chính là Nguyên Anh kỳ.

Dù là chỉ là vừa mới luyện thành, cũng có thể ở trong nháy mắt khi đọc xong Tiên Chú ngẫu nhiên na di đến tinh không bên ngoài cách một trăm năm ánh sáng, hoặc là na di đến bất kỳ một địa phương có lưu lại tinh thần kéo dài đặc thù của tự thân bên trong ba trăm năm ánh sáng.

Nếu là tu luyện tới trình độ Nguyên Anh kỳ hậu kỳ, khoảng cách có thể na di sẽ xa hơn.

Có thể suy ra, chờ đến thời điểm Hóa Thần kỳ, bước ngang qua Ngân Hà có lẽ cũng chỉ là ở trong nháy mắt.

Khuyết điểm chính là thời gian niệm chú quá dài, thời điểm sơ thành cần ba ngày ba đêm mới có thể đọc xong Tiên Chú.

Không có biện pháp dùng để chạy trời chết.

Tự Pháp Phong Thần chính là Phong Thần Thuật hẳn thềm khát từ trước tới nay, có thể ngưng tụ pháp tắc ẩn chứa trong chính sông núi giang hà thậm chí là ngôi sao hóa thành Thần Vị có quyền hành, đem tàn hồn hoặc là thân hồn hoàn chỉnh Phong làm Thần Linh.

Nếu như chịu ra sức mà nói, thậm chí còn có thể thiết kế ra một bộ hệ thống Thần hoàn chỉnh, chế ra một tấm Phong Thần Bảng.

Pháp Quy Luật Lệnh đã là pháp thuật tầng diện pháp tắc cao thâm, có thể cưỡng ép quy định quy tắc của một khu vực.

Tỷ như để cho một chỗ nào đó không được tu luyện, để cho một chỗ nào đó không thể thi triển một cái võ công nào

đó, để cho một chỗ nào đó không thể sinh con các loại, đều có thể thông qua pháp thuật này để đạt tới.

Mặc dù thời gian là có hạn, nhưng hiệu quả lại hết sức vượt quá bình thường.

Ngũ Hành Hỗn Độn Diên Đảo Càn Khôn Đại Pháp càng nghịch thiên hơn.

Đây là một loại pháp thuật vây người.

Chỉ cần tu luyện tới trình độ Nguyên Anh đỉnh phong, là có thể đem cường giả Hóa Thần kỳ vây khốn một giây.

Không nên xem thường một giây này.

Sự chênh lệch của đại cảnh giới giống như rãnh trời, Thôi Hằng ở sau khi bước vào Nguyên Anh kỳ, một giọt máu cũng có thể tiêu diệt trăm ngàn Kim Đan đại thành.

Đối với đại năng Hóa Thần kỳ mà nói, Nguyên Anh đỉnh phong gần như giống như là con kiến hôi.

Đây là pháp thuật nghịch thiên để cho con kiến hôi cũng có thể vây khốn đại năng Hóa Thần kỳ!

Lại phối hợp cái môn pháp thuật chạy thoát thân Thần Ma Liệt Hình Thoát Thân Đại Pháp kia, thì có thể làm cho một tên Nguyên Anh đỉnh phong chạy trốn ở trước mặt Hóa Thần kỳ, kết quả cuối cùng cũng chỉ là tôn thương nguyên khí nặng nề, có thể khôi phục lại.

Không đến nỗi rơi vào cái kết quả còn dư lại Bất Diệt Chân Linh chuyên thể, hết thủy tu hành đều phải làm lại từ đầu.

Còn lại các loại pháp thuật ví dụ như Khởi Tử Hồi Sinh, Đại Thiên Ma âm Hỏa Quyết, Pháp Tắc Khánh Vân kia cũng đều vô cùng cường đại, diệu dụng vô cùng.

Chờ đem mười ba loại pháp thuật này đều tu luyện hoàn thành, khả năng di chuyển, năng lực bảo vệ tánh mạng, năng lực công kích của Thôi Hằng đều sẽ đạt được tăng lên với hình thức nhảy vọt.

Dù là tu vi cảnh giới không có bất kỳ tăng lên, nhưng thực lực toàn thân cũng sẽ phát sinh biến hóa long trời lở đất, có thể dễ dàng mà đánh bại mình bây giờ, không phí nhiều sức.

Vào lúc này, hấn lần nữa cảm thụ sâu sắc đến việc mình bây giờ là biết bao nhỏ yếu.

Chương 464: Chư Thiên Na Di Tiên Chú, Tụ Pháp Phong Thần Thuật (2)

Đến tầng thứ cảnh giới tương đối cao, uy lực pháp thuật thật sự là quá mạnh mẽ, mang tới hỗ trợ cũng vô cùng to lớn.

Đồng dạng đều là Nguyên Anh hậu kỳ, một tên đồ trắng so sánh cùng một tên tu sĩ tu luyện đủ loại pháp thuật cường đại, thực lực có khác biệt trời vực, gần như không cách nào đánh đồng với nhau.

“May mà ta có tính toán trước, ở trước khi chân chính bước vào vũ trụ tinh không liền thời diễn những pháp thuật này, nếu không sau đó ngộ ngộ gặp được nguy cơ gì, sợ rằng đều không có thời gian xử lý.”

Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng, cũng vì việc mình thật cẩn thận mà thâm khen, sau đó đứng dậy, chuẩn bị đi tìm Lý Trình thương lượng một chút chuyện lên đường đi Ngũ Cảnh Giới.

Bất quá, hắn mới vừa rời khỏi trạng thái suy diễn pháp thuật, liền phát hiện bên ngoài truyền đến từng trận âm thanh huyền ảo.

Đi ra ngoài nhìn một cái, mới phát hiện đây đường đều là người quỳ xuống dập đầu cảm ơn.

Đối với loại tình huống này, Thôi Hằng đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó liền kịp phản ứng đây là chuyện gì xảy ra.

Bởi vì hắn lần thối diễn này pháp thuật cũng không phải là ở trong thế giới Động Thiên tiến hành, cho nên những pháp thuật này ở thời điểm sinh ra liền sinh ra lần lượt dị tượng.

Ở trong thời gian mấy hơi thở ngắn ngủi, toàn bộ Đạo Chu Tinh đều bao phủ bởi vô số dị tượng vậy quanh.

Điều này đối với người trên Đạo Chu Tinh mà nói, lại là một lần đại cơ duyên không có gì sánh kịp.

Rất nhiều võ giả lần nữa đột phá những ràng buộc của cảnh giới trước mắt, đạt tới tầng thứ cảnh giới hoàn toàn mới, càng có một ít võ giả thiên tư ngộ tính hơn người trực tiếp từ bên trong những hình ảnh này lĩnh ngộ được võ học chí lý, sáng tạo ra võ công cực kỳ mạnh mẽ.

Chỗ ở của một người tu luyện cảnh giới cao chính là đất lành tu luyện tốt nhất.

Điểm này là không thể nghi ngờ.

Đôi với người tu luyện cảnh giới thấp mà nói, tồn tại cảnh giới cao dù là chẳng qua là từ kẽ ngón tay rò rỉ ra một chút cát, đều có thể tính là cơ duyên to lớn.

Nhất là như Thôi Hằng, động một tí là hiển lộ ra một ít pháp lý đạo vận, hoặc là dị tượng xuất hiện khi suy diễn pháp thuật.

Nhất định chính là đang điên cuồng đút Tiên Đan Thần Dược vào trong miệng võ giả Đạo Chu Tinh, còn bổ sung thêm giảng giải tu luyện, sẽ không sinh ra di chứng về sau.

Lý Trình cùng Lý Vi hai tên “Người ngoài hành tinh” này chưa từng gặp qua cảnh tượng như vậy. Bọn họ nhìn tầng tầng lớp lớp dị tượng trên trời, đều đã chấn kinh mà nói không ra lời.

Vô số võ giả càng là trực tiếp quỳ trên đất, quỳ bái, cảm ơn Tiên Tôn ban ân.

Thôi Hằng tự nhiên cũng đều cảm nhận được hết thảy các thứ này, hấn ngẩng đầu nhìn bầu trời, lẩm bẩm nói nhỏ: “Xem ra ta đúng là nên rời đi.”

Nếu như lại tiếp tục ở tại Đạo Chu Tinh mà nói.

Võ giả nơi này chỉ sợ cũng phải bị phé.

Dù sao, một khi bị đút ăn cơm lâu, rất khó trở về đến thời gian tự mình tự tay ăn cơm.

Từ tiết kiệm tới xa xỉ dễ, từ xa xỉ tới tiết kiệm khó.

...

Bên dưới màn đêm, Thôi Hằng đứng ở bên một cái hồ nhân tạo.

Bùi Thanh Thư thái độ cung thuận mà đứng ở bên người hắn, trịnh trọng nghiêm túc nói “Su tôn, xin cho con đi vũ trụ, con muốn cùng cường giả trong tinh không vạn giới tiến hành chiến đấu, để đột phá đến cảnh giới cao hơn.”

“Đây là con đường tu luyện của con, sư phụ sẽ không ngăn con.” Thôi Hằng cười nhạt.

Đồng thời từ trong tay áo lấy ra một cái Phi Toa cỡ nhỏ, đưa cho Bùi Thanh Thư “Đây là phương tiện đưa con đi, bất quá bây giờ trên chiếc Phi Toa này chỉ có Tinh Đồ từ nơi này đến Thiên Chúc Tinh.

“Con nếu muốn lấy được bộ phận Tinh đồ còn lại, liền phải đi đến Thiên Chúc Tinh một chuyến, tiếp nhận thí luyện nơi đó, chờ sau khi thông qua, Thiên Chúc Tinh Quân liền cho con Tinh đồ, sẽ tiễn con lái đi!”

“Phải! Sur tôn!” Bùi Thanh Thư nội tâm mừng rỡ như điên.

Mấy năm gần đây hắn vẫn luôn không có toàn lực chiến đấu qua, quả đấm đều ngưng.

Lần này rốt cuộc có cơ hội.

...

Trong thời gian mấy ngày kế tiếp.

Thôi Hằng một mực đang nghiên cứu pháp thuật “Tụ Pháp Phong Thần” này.

Đồng thời còn dành thời gian phân biệt cùng Trịnh Nam Huân, Hà Thanh Nhu, Trần Oánh các đệ tử phái Tiên Hà gặp mặt một lần, hướng các nàng truyền thụ Tiên Võ chi pháp nhằm thẳng vào tầng thứ Vô Cực Kim Tiên.

Đây không phải là võ đạo cũng không phải phương pháp Tu Tiên, mà là con đường mới đem hai thứ kết hợp lại, cũng là con đường ban đầu hắn truyền thụ cho Khương Thất Thất kia, là 《Tiên Hà Kiếm Quyết》 bản thẳng cấp.

Sau đó, hắn lại gặp một chút Chu Hoàng Dịch của Đạo Nhất Cung, đem các loại lịch sử cùng với truyền thừa cao cấp của Đạo Nhất Cung báo cho hắn biết, cũng nói tình huống Trương Sáu Minh ở Thiên Khư Giới.

Ở sau khi giao phó xong chuyện cho Đạo Chu Tinh bên này.

Thôi Hằng liền phá vỡ hư không đi Thiên Khư Giới., trực tiếp hạ xuống đến trên không Hạ Quốc mà Hồng Khang xây dựng, ngay lập tức liền cảm giác được những bài vị lưu giữ tàn hồn tổ tiên Hồng gia các thời kỳ.

Hắn định dùng Tụ Pháp Phong Thần Thuật đem các loại tàn hồn Phong Thần.

Đề cho bọn họ lần nữa sống lại, sau đó hỏi một ít chuyện.

Tỷ như, tại sao người nhà họ Hồng sau khi chết sẽ có linh tính hồn lực lưu lại bên trên bài vị?

Còn có tình huống Hồng Phú Quý năm đó.

Dù sao, mạch tổ tiên Hồng gia Thiên Khư Giới này chính là của con trai thứ bốn của Hồng Phú Quý.

Có lẽ biết một ít chuyện.

Chương 465: Năm Vạn Hưng thứ hai mốt, sự dơ bẩn của thái bình thịnh thế

Hạ Quốc là quốc gia tạo dựng lên ở nơi nước Tề sụp đổ.

Trăm năm trước nước Tề bị Tiên Môn tiêu diệt, còn có nhiều đệ tử Tiên Môn trong đó nhân cơ hội cướp bóc, khiến cho vô số dân chúng cửa nát nhà tan, sống lang thang, cực kỳ bi thảm.

Hồng gia Hoàng Thất Hạ Quốc hôm nay, năm đó cũng chỉ còn lại có hai người ông cháu chạy thoát, còn gặp phải đệ tử Tiên Môn đuổi giết, may mắn được Tiên Nhân cứu, lúc này mới có Hạ Quốc hôm nay.

Đại Hạ lập quốc đến nay sáu mươi ba năm, đã truyền tới đời hoàng đế thứ hai, cũng tức là Hồng Thâm, cháu trai của khai quốc Thái Tô Hồng Khang.

Niên hiệu Vạn Hưng.

Lúc này chính là năm Vạn Hưng thứ hai mươi mốt.

Quốc thái dân an, thiên hạ thái bình, mưa thuận gió hòa, ngũ cốc được mùa, đã là thái bình thịnh thế.

Bất quá, thịnh thế cỡ nào cũng khó tránh khỏi có chỗ dơ bẩn. .

Tham quan ô lại, địa chủ ác bá dù sao khó tránh khỏi, triều đình cũng không có quá nhiều tinh lực xử lý, cũng không khả năng hoàn toàn đem mọi thứ xử lý xong.

Chỉ có thể là khổ cho một chút bộ phận bách tính.

Nhưng bách tính cũng sẽ không mặc cho người ta khi dễ, chợ nên thường xuyên sẽ có người tới đến kinh thành kiện lên triều đình.

Nhất là lúc giao mùa xuân hạ hàng năm, số lượng nhiều nhất.

Chấp thuận bách tính tới kinh thành kiện lên triều đình., đây là luật thép lúc Đại Hạ lập quốc liền định ra.

Không người nào dám chống lại.

Coi như là Hoàng Đế cũng nhất định phải tuân thủ.

Vì vậy, trong khoảng thời gian gần đây chính là thời điểm bận rộn nhất của Vạn Hưng Đế Hồng Thâm, mỗi ngày đều là bận rộn chân không chạm đất, ngay cả thời gian ngủ nghỉ cũng không có.

Nêu như không phải là hấn đã tu thành Nhân Tiên, khí lực cường tráng, với trạng thái không ngủ không nghỉ mệt nhọc này, phỏng chừng cũng sớm đã đột tử.

Bây giờ đã qua giờ Tý, Hồng Thâm vẫn đang phê duyệt tấu chương liên quan tới bách tính kiện lên triều đình.

Trong đó không chỉ có sạo chép nguyên văn lời kiện, cũng có lời chú giải của trọng thân phụ giúp chấp chính dân ở phía trên, cùng với đề nghị xử lý, còn có vô số tấu chương phát biểu ý kiến vì chuyện kiện lên triều đình này.

Thể lực của Nhân Tiên ngược lại là có thể chịu đựng được.

Nhưng lòng mệt a!

“Hô...”

Hồng Thâm thở ra một hơi sốc lại tinh thần, hấn mới vừa phê duyệt xong một phần tấu chương cuối cùng của ngày hôm qua.

Mặc dù phần tấu chương hôm nay vẫn là chất đồng như núi, chưa kịp phê duyệt, nhưng tóm lại là hoàn thành một phần trình tự.

Có thể nghỉ ngơi một chút.

“Những thứ tham quan ô lại này, thật là làm phiền trăm a!”

Hồng Thâm xoa xoa huyệt thái dương, suy nghĩ đôi sách ” Thời điếm thái bình thịnh thế, chinh đôn uy tín và tác phong quan lại chính là trọng yếu nhất, nhưng giết một lớp, lớp tiếp theo vẫn sẽ đôi bại, lúc nào mới kết thúc đây?”

Căn cơ của Đại Hạ cũng đã đánh chắc ở đời Thái Tổ Hoàng Đế Hồng Khang, sau khi hấn đăng cơ, tiếp nhận chính là một cái Đại Hạ thịnh thế.

Vì vậy phần lớn tinh lực đều là đặt ở trên đấu tranh cùng tham quan ô lại.

Hấn cũng đã thử đủ loại biện pháp, tỷ như theo luật nghiêm trị, hoặc là phái quan viên trung ương giám sát, hoặc là tại địa phương thiết lập nha môn liêm chính, nhưng cuối cùng đều không có hiệu quả bao nhiêu.

Tiền tài quyền hành động lòng người, quan viên trung ương bị phái đi giám sát cũng sẽ nhanh chóng bị thu mua, nha môn liêm chính cũng cùng một cái đạo lý.

Coi như giết một nhóm, nhóm tiếp theo vẫn là dẫm vào vết xe đổ.

Xét đến cùng vẫn là bởi vì năng lực giám sát của triều đình đối với địa phương quá kém, thiếu giám sát liền không thể

khiên quan lại có tác phong và uy tín trong sạch.

“Nếu như có thể có một cỗ lực lượng giữ vững giám sát hành chính địa phương thì tốt biết mấy.” Trong lòng Hồng Thâm suy tính phương án khả thi, nhưng đều cảm thấy không quá có thể thực hiện.

Dù sao, đây là một cái thế giới có võ giả thậm chí là Tên Nhân, trừ phi đại quy mô chiêu mộ cường giả võ đạo đảm nhiệm giám sát nhân viên, nếu không thì rất khó đạt thành mục đích.

Nhưng võ giả thực lực đủ mạnh quá quý giá, áp lực đối với triều đình cũng sẽ tăng lên gấp bội.

Vấn đề khó khăn.

Trong lòng suy nghĩ như vậy, nội tâm Hồng Thâm liền càng phát ra một mối.

Hắn nhắm hai mắt lại, dự định cho tinh thần nghỉ ngơi.

Nhưng ánh mắt vừa mới nhắm lại, hắn liền cảm giác mình nhìn thấy một vệt kim quang.

Thần thánh tinh khiết, lại có vài phần thân thiết.

Ngay sau đó chỉ thấy trong đạo kim quang này có một cái thân ảnh khôi ngô đi ra, dung mạo cũng dần dần rõ ràng lên.

Đây là một người để cho Hồng Thâm cảm thấy vô cùng quen thuộc, nhưng lại cảm thấy có chút xa lạ.

“Con ta, tới Thái Miếu gặp ta.”

Người này bỗng nhiên mở miệng, âm thanh to lớn trang trọng trực tiếp vang dội ở trong đầu Hồng Thâm.

“Cha? !”

Hồng Thâm ngay lập tức liền giật mình tỉnh lại, khắp khuôn mặt là biểu tình không thể tin, đường đường Nhân Tiên lại bốc lên mồ hôi lạnh, nghi ngờ không thôi nói ” Mơ, ta làm sao sẽ nằm mơ? Hơn nữa còn là mơ liên quan tới phụ thân.”

Nhân Tiên đã lột xác, dưới tình huống bình thường thì sẽ không nằm mơ, chỉ có ở lúc tâm thần có chút cực độ không tập trung, hoặc là ở thời điểm có cái dự cảm gì đặc biệt mới có thể nằm mơ.

Giác mộng này không tầm thường.

“Thái Miếu, ông nội là ở chỗ đó, sẽ không có vấn đề gì.” Hồng Thâm sau khi hơi nghỉ ngơi, liền nhắc lên bảo kiếm treo trên tường đi ra tâm cung, hướng phương hướng Thái Miếu đi tới.

...

Thái Miếu cũng không phải là một ngôi miếu, mà là khu kiến trúc cung điện.

Trong đó Tiên Điện hùng vĩ nhất, bên trong thờ phụng bài vị tổ tiên các triều đại của Hồng gia, cùng với Văn Thân Võ Tướng lập được công lao hiển hách đã qua đời ở trong quá trình lập quốc trị quốc.

Sau khi Thái Tổ Hoàng Đế khai quốc Hồng Khang thoái vị, liên ần cư ở bên trong Thái Miếu, hoá trang thành người trông miếu, ở chỗ này quét tro bụi, đốt hương thấp nển, tĩnh dưỡng tâm thần.

Thường ngày, nơi này quanh năm suốt tháng đều không có âm thanh gì.

Nhưng tối hôm nay bên trong Tiên Điện cái miếu này chợt náo nhiệt, lại có mấy cái bóng người đứng đưa, thỉnh thoảng sẽ còn truyền ra giọng nói.

Nếu không phải chung quanh Thái Miếu không có nội quan cung đình, e là bị dọa sợ đến nguy hiểm tính mạng.

“Tiên Tôn, ta đã báo mộng cho Thâm nhi, hấn hấn là chẳng mấy chốc sẽ đến rồi.” Một tên nam tử khôi ngô thân khoác kim quang một mực cung kính hướng một người thanh niên hành lễ.

Chính là Thôi Hằng cùng với Hồng Đào mới vừa bị hấn phong làm Thần Linh.

Cũng tức là phụ thân của Hồng Thâm.

“Tiên Tôn thần thông vô lượng a.” Hồng Khang không nhịn được cảm khái nói. “Không nghĩ tới ông cháu ba đời chúng ta còn có lúc có thể đoàn viên.”

Lúc này, hấn liền đứng ở một bên, nhìn không chớp mắt con trai khờ tử hoàn sinh của chính mình, nội tâm đã bị vui sướng lấp đầy.

Con trai qua đời một trăm năm, lại ở hôm nay gặp lại.

Cái chuyện này nằm mộng đều không dám nghĩ a.

“Cũng không chỉ là ba đời ông cháu.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói. “Đây mới chỉ là bắt đầu, tình huống cụ thể, chờ sau khi Hồng Thâm đến rồi hãy nói.”

Không chỉ ba đời ông cháu?

Hồng Khang cùng Hồng Đào nghe vậy đều không khỏi sửng sò, ngay sau đó trong lòng liền nổi lên một cái suy đoán, theo bản năng nhìn về phía từng tấm bài vị trên bàn thờ thần.

Không thể nào.

Kia không khỏi cũng quá khoa trương.

Ngay tại lúc hai người cảm thấy ngạc nhiên trong lòng, bên ngoài truyền đến tiếng bước chân dồn dập.

Hồng Thâm đến rồi.

Có điều, Thái Miếu là nơi quan trọng, thờ phụng liệt Tổ liệt Tông, cho dù hấn là Hoàng Đế, cũng không thể trực tiếp đẩy cửa vào.

Hồng Thâm dừng ở phía trước cửa, cung kính hành lễ nói: “Ông nội, cháu có chuyện cầu kiến các vị tổ tông.”

“Vào đi.” Thanh âm Hồng Khang từ bên trong truyền ra.

“Tạ ơn ông nội, tạ ơn các vị tổ tông.” Hồng Thâm sau khi hành lễ liền đẩy cửa vào, sau đó liền muốn dựa theo lễ nghi thông thường trước tiên dập đầu hành lễ cho bài vị tổ tiên trên bàn thờ thần.

Nhưng chân cũng còn chưa quỳ xuống, người liền bối rối, trực tiếp sững sờ nơi đó, mặt đầy không thể tin nhìn nam tử khôi ngô toàn thân phủ trong ánh vàng đó.

“Cha?!”

Cùng lúc đó, hấn cũng nhìn thấy Thôi Hằng ở một bên, nhất thời kinh ngạc thét lên.

“Tiên Tôn?!”

Đây, đây là cái tình huống gì?!

Chương 466: Phi thăng giả cuối cùng trước khi Thượng Thiên bằng diệt (1)

Hồng Thâm chưa từng nghĩ mình còn có thể có một ngày thấy phụ thân.

Trăm năm trước việc trải qua như cơn ác mộng kia, để cho hấn mất đi tất cả thân nhân ngoại trừ ông nội Hồng Khang ra.

Cha mẹ của hấn chính là vào lúc đó chết thảm.

Nếu như không phải là Thôi Hằng nửa đường xuất hiện ra tay cứu giúp, hấn chỉ sợ cũng muốn hoàn toàn trở thành trẻ mồ côi.

Vì vậy, đối với trận biến cố trăm năm trước kia, Hồng Thâm từ trước đến giờ đều không muốn nhớ lại.

Chuyện đó quá mức đau đớn, quá mức bi thương.

Nhưng tuyệt đối không ngờ rằng, ở hôm nay sau trăm năm, hấn lại một lần nữa gặp được cha của mình.

“Hài nhi bái kiến cha!” Hồng Thâm trực tiếp quỳ xuống trước mặt Hồng Đào, cũng không có chút nào uy nghi của Đế Vương. .

“Con ngoan, đứng lên đi.” Hồng Đào nhìn con trai mình, trong lòng cũng là cảm khái rất nhiều, thở dài nói “Ở trong trí nhớ của ta, ngươi mới hơi hơi lớn, hiện tại cũng làm Hoàng Đế.”

Hấn chết đi từ lâu, chẳng qua là tàn hồn ở lại bên trên bài vị Hồng gia, bây giờ mặc dù bị Thôi Hằng Phong làm Thần Linh, nhưng trí nhớ thật ra thì vẫn dừng lại ở đoạn thời gian trăm năm trước đó.

Bây giờ thấy Hồng Thâm đã trưởng thành rồi, nội tâm hơi có mấy phần cảm giác thời không rồi loạn.

Bất quá, bây giờ Hồng Đào đã không phải là người phàm, mà là Thần Linh có Thần Lực.

Vô luận là thực lực hay là tâm linh, đều đã đạt đến tầng thứ có thể so với Huyền Tiên, có thể không chế rất tốt tâm thái của mình.

Đây cũng là một trong tính chất đặc thù của Phong Thần Chấp Pháp.

Dưới tình huống bình thường, người bình thường thoáng cái có sức mạnh tầng cấp Huyền Tiên, nhưng lại không có tâm linh tương xứng, rất khó không chế loại lực lượng này.

Nhưng Thân Linh thì lại khác, thân lực và quyền hành đều là Thần Vị mang tới.

Trong lúc bị Phong Thần, thân hồn cùng nhận thức đều sẽ phải gánh chịu lễ rửa tội của thân lực quyền hành, bên trên cấp độ tâm linh cũng sẽ có được thăng hoa.

Vì vậy liền có thể trực tiếp khống chế thân lực quyền hành.

“Cha, ngài bây giờ là...”

Hồng Thâm đứng lên dò hỏi, hẳn có thể cảm giác trên người cha mình ẩn chứa một cỗ sức mạnh cực kỳ mạnh, so với chính mình cường đại hơn xa vô số lần.

“Ta bây giờ là Đô Thành Hoàng do Tiên Tôn phong.” Hồng Đào hướng Thôi Hằng chấp tay xá một cái “Nếu không phải Tiên Tôn thi triển đại thân thông, đem tàn hồn của ta Phong Thần, hai cha con ta làm sao có ngày gặp lại?”

“Vạn tạ đại ân của Tiên Tôn!” Hồng Thâm hướng Thôi Hằng quỳ mọp cảm ơn, ngay sau đó lại hơi nghi hoặc một chút mà dò hỏi “Tiên Tôn, Đô Thành Hoàng này là?”

“Thành Hoàng là Thần thủ hộ thành trì, phán xử thiện ác, che chở bách tính một phương.” Thôi Hằng mỉm cười giải thích “Đây là một bộ hệ thống Thần Linh do ta thiết kế, muốn phổ biến ở Đại Hạ.”

Vừa nói, hẳn giơ tay khê nhân, Hồng Thâm lập tức cũng cảm giác được trong đầu của chính mình hiện ra số lớn tin tức.

Chỉ trong nháy mắt, hẳn liền hiểu ý tứ Thôi Hằng.

Đây là một bộ hệ thống Thần Linh lấy tổ tiên Hồng gia làm trụ cột, độc lập bên ngoài triều đình nhân gian, chức trách chủ yếu nhất là thủ hộ dân chúng an bình, cùng với phán xử thiện ác.

Lấy Thái Miếu Tổ Thần làm Chủ Thần, ở trong Thái Miếu kinh thành.

Chủ Thần thống lĩnh toàn bộ hệ thống Thần Linh, có khả năng sắc phong Thành Hoàng.

Ở bên dưới Thái Miếu Tổ Thần, thiết lập Đô Thành Hoàng, Quận Thành Hoàng, Huyện Thành Hoàng, chủ yếu từ Hồng gia tổ tiên, cùng với Văn Thần Võ Tướng đã qua đời đảm nhiệm.

Thành Hoàng có thể ở bên trong nơi ở khai phủ xây nhà môn, nắm giữ quyền hành sắc phong Thần Sứ, dưới trướng thiết lập một tên chủ bộ, ba gã phạn quan, bốn gã Thần Du Bạt Ngày và Thần Du Ban Đêm, Hắc Bạch Vô Thường Ngưu Đầu Mã Diện bảy tên.

Thần Linh uy năng cường đại, có thể đảm bảo một phương bình an, cho dù có vô giả làm loạn, cũng sẽ bị Thành Hoàng hoặc là Thần Sứ dưới quyền trấn áp.

Hơn nữa, Thần Linh ẩn hình không dấu tích, vô tung vô ảnh.

Thích hợp nhất âm thầm giám sát quan viên hành chính.

Nếu có người vi phạm pháp lệnh ức hiếp bách tính, Thành Hoàng liền có thể phái Thần Sứ thu lấy chứng cứ, chỉ cần chứng cứ đầy đủ, liền có thể sai quan viên chuyên giao cho quan phủ điều tra.

Nếu như quan phủ không làm, sẽ do Thành Hoàng địa phương tự mình điều tra, sẽ còn đem nhân viên quan phủ lúc trước không xử lý chuyện này đều bắt, đặt chung một chỗ tiến hành thâm phán.

Lấy năng lực kiểm tra đốc thúc vô cùng cường đại của Thần Linh tới át chế bản tính tham lam của quan viên.

Đây chính là nòng cốt của cả bộ hệ thống Thần Linh.

Mà Thần Linh có quyền hành cùng sức mạnh, có thể bảo đảm bọn họ có thực lực tuyệt đối hoàn thành nhiệm vụ này.

Chẳng qua, Thần Linh hành động cũng sẽ phải chịu quy tắc Thần Vị ước thúc.

Nếu dám vì tình riêng mà làm việc bất hợp pháp, cũng sẽ bị tách Thần Vị tại chỗ, trở thành cô hồn dã quỷ, thậm chí có khả năng trực tiếp thân hồn tiêu diệt.

Cả cái hệ thống một vòng liên kết một vòng, cực kỳ chặt chẽ.

“Pháp này nếu có thể thi hành, bách tính thiên hạ có thể thoát bể khổ!” Hồng Thâm đối với điều này khen ngợi không dứt, vô cùng cung kính hướng Thôi Hằng xá một cái ” Hồng Thâm thay bách tính Đại Hạ cảm ơn Tiên Tôn.”

Chương 467: Phi thăng giả cuối cùng trước khi Thượng Thiên bằng diệt (2)

Thật ra thì, loại phương thức lấy hệ thống Thần Linh để giám sát hành chính này đối với quyền hành của Đế Vương thì tổn hại không nhỏ, có thể sẽ phi thường trực tiếp hạ thấp quyền Vua.

Nếu là đôi thành Quân Chủ tư tâm hơi nặng, cho dù là ngại uy thế của Thôi Hằng mà đồng ý, nội tâm cũng không nhất định sẽ công nhận.

Hồng Thâm thì lại khác, hẳn là Hoàng Đế chân chính từ bên trong khô nạn đi ra, hiểu rõ gian khổ khó khăn của dân chúng, chấp chính nhiều năm như vậy tới nay đều là một lòng vì dân.

Hiện tại khi biết có một bộ hệ thống thần linh có thể lợi cho dân chúng như vậy, hẳn hẳn không thể ngay lập tức liền có thể phổ biến ra.

“Không gấp được, điều kiện tiên quyết để phổ biến Pháp này là các nơi phải có miếu thành hoàng, nếu không Thành Hoàng không có chỗ ở cố định, bách tính cũng không biết Thành Hoàng là vật gì, cũng liền khó mà triển khai uy năng quyền hành.”

Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, sau đó lại nói ” Tiếp đó, ta sẽ sắc phong tổ tiên Hồng Vĩnh của các người là Thái Miếu Tổ Thần, là chủ hệ thống thần Thành Hoàng, đợi miếu thành hoàng các nơi xây dựng xong, sau đó liền để cho hẳn tới sắc phong Thành Hoàng các nơi.”

Cái này thật ra thì mới là mục đích thực sự của hẳn, để cho Hồng Vĩnh lấy thân phận Thần Linh sống lại, hỏi thăm một chút sự tình liên quan tới Hồng Phú Quý.

Về phần cái hệ thống Thần Thành Hoàng này, chẳng qua là ở sau khi đi tới Đại Hạ quốc, gặp được một ít chuyện, lòng có cảm giác, tạm thời sáng tác ra một cái hệ thống.

Phía sau hẳn sẽ cho Hồng Vĩnh hoàn thiện cùng ưu hóa quyền lực bộ hệ thống Thần này, tranh thủ để cho bộ hệ thống Thần này có thể hoàn chỉnh vận hành, để cho sinh hoạt an bình của dân chúng trôi qua dài lâu một chút.

Ba người Hồng Khang, Hồng Đào, Hồng Thâm lần nữa bái tạ Thôi Hằng.

Bọn họ biết đây là một trận thiên đại Tạo Hóa.

Có thể nói chỉ cần có Thái Miếu Tô Thần ở, hương khói Hồng gia sẽ không đoạn tuyệt, chuyện này nghĩa là thiên thu vạn đời chân chính.

Trừ phi có một ngày thần linh vì tình riêng mà làm việc bất hợp pháp, tự phế Thân Vị.

“Tiện Tôn, sắc phong Thái Miếu Tô Thần, có cần tổ chức một buổi cúng tế đại diện hay không, cũng nhân cơ hội này đem hệ thống thần linh chiêu cáo thiên hạ.” Hồng Thâm dò hỏi.

“Có thể.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vượt cằm nói ” Chẳng qua, chuyện này các người tự đi làm, đến lúc đó để cho Hồng Vĩnh phối hợp nghi thức mà hạ xuống là được, một vị thần linh chân chính hạ xuống, còn là Thái Miếu Tô Thần, đã đủ để chiêu cáo thiên hạ.”

Hắn cũng không tính đi tham dự cúng tế rườm rà.

Chỉ cần Phong Thần là đủ.

Vì vậy, sau khi nói lời này, Thôi Hằng liền trực tiếp bắt đầu hành động.

Hắn nâng tay phải lên hướng bầu trời nhẹ nhàng vờ một cái, trong nháy mắt liên tục tập được toàn bộ ba phần mười khí vận Đại Hạ, hóa thành một viên phù lục màu tím vàng, sau đó cong ngón búng ra, phù lục này ngay lập tức sẽ hướng bài vị “Tô Tiên Hồng Vĩnh Chi Linh Vị” phía trên cùng bàn thờ thần bay đi.

Bản chất hệ thống Thần Thành Hoàng chính là đem khí vận quốc gia ngưng tụ thành Thân Vị, từ đó để cho thần linh dùng cái này Phong Thần có đủ loại quyền hành nhân đạo.

Đây cũng là nguyên nhân trọng yếu vì sao Thái Miếu Tô Thần phải phong cho tổ tiên Hồng gia Hồng Vĩnh, cùng với Thần Thành Hoàng phải lấy người nhà họ Hồng làm chủ.

Khí vận vương triều quốc gia phong kiến cùng hoàng thất cùng một nhịp thở.

Nếu mà đem khí vận quốc gia tụ tập ở trên người Hoàng Thất, thì khí vận quốc gia sẽ không cải biến, thậm chí sẽ càng vững chắc, vẫn có thể phát triển không ngừng, quốc lực cường thịnh.

Nhưng nếu là khí vận sa sút, vậy coi như chưa chắc.

Dương nhiên, lấy bộ hệ thống Thần bây giờ Thôi Hằng thiết kế này, trừ phi là Hồng gia chính mình làm việc tư tâm, muốn chết, Thân Vị sẽ rất khó sa sút, khí vận quốc gia cũng sẽ một mực thuộc về trạng thái tăng lên.

Lúc này, ở ánh nhìn chăm chăm của ba người ông cháu Hồng gia, đạo phù lục màu tím vàng kia đã sáp nhập vào bên trên “Tổ Tiên Hồng Vĩnh Chi Linh Vị”.

Ngay sau đó, thì có một cỗ uy áp vô cùng khổng lồ từ bên trên khối bài vị này khuếch tán ra.

Để cho ba người Hồng Khang, Hồng Đào, Hồng Thâm đều sinh ra một loại cảm giác rung động vô hình.

Nhất là Đô Thành Hoàng Phong Thần Hồng Đào này.

Chẳng qua là cảm nhận cỗ khí tức uy áp này, hẳn liền có một loại cảm giác muốn quỳ dưới đất quỳ bái.

Cùng lúc đó, bầu trời Thái Miếu kinh thành cũng hội tụ nổi lên hào quang màu tím vàng, Trăng Sáng cùng đầy sao trong bầu trời đêm ở bên dưới ánh sáng màu tím vàng này đều lộ ra trở nên ảm đạm.

Tầng tầng khí mây cuộn cuộn dâng trào, đều lóe lên ánh sáng thân bí cao quý, giống như là có một con Thần Long màu tím vàng bay lượn ở trong tầng mây dưới màn đêm.

Vô số quan văn, tướng sĩ, bách tính ở kinh thành bị vầng sáng tràn đầy huyền bí này đánh thức khỏi giấc mộng, lại không có một chút nào mơ hồ cùng mệt mỏi, ngược lại sung sức gấp trăm lần.

Chỉ cảm thấy trạng thái của mình tốt trước đó chưa từng có, thậm chí ngay cả một chút người có bệnh tật lâu năm cũng đều khỏi rồi.

Bọn họ rồi rít đi ra gian phòng của mình, ngửa đầu nhìn lên bầu trời.

Ở lúc phát hiện là dị tượng xuất hiện tại phương hướng Thái Miếu, toàn bộ người ở kinh thành tất cả đều hướng phương hướng Thái Miếu quỳ ngã xuống.

Trời ban điềm lành!

Thiên phù hộ Đại Hạ!

Thời khắc này vô luận là quan văn tướng sĩ, hay là dân chúng bình thường, nội tâm đều trở nên vô cùng hưng phấn, lòng tin đối với Đại Hạ cũng biến thành càng đầy đủ, lực liên kết toàn thể càng là lấy được tăng lên cực lớn.

Chương 468: Phi thăng giả cuối cùng trước khi Thượng Thiên bằng diệt (3)

Cùng lúc đó, Thôi Hằng đang ở trong Thái Miếu Phong Thần phát hiện, quốc vận Đại Hạ đang phồng lên, hơn nữa mức độ tăng lên còn không nhỏ.

Trong lòng của hắn biết, đây là lòng dân hướng về.

Phong Thần sinh ra điềm lành để cho bách tính lòng hướng Đại Hạ, quốc vận của Đại Hạ này dĩ nhiên là thu được tăng trưởng.

Căn bản của quốc thể, vẫn là bách tính.

Chỉ chốc lát sau, hào quang màu tử kim trên bầu trời Thái Miếu dần dần tản đi, tầng mây sôi trào mãnh liệt cũng dần dần bình ổn lại.

Mà ở bên trong Thái Miếu, một người đàn ông trung niên dung mạo anh tuấn uy vũ, khôi ngô cao lớn, người khoác áo giáp, chính là từ trong một đoàn hào quang màu tử kim kia đi ra.

Chính là con trai thứ bốn của Hồng Phú Quý.

Cũng là Thái Miếu Tổ Thần Đại Hạ quốc sau này, chủ hệ thống thần Thành Hoàng.

Một người thần linh có thể so với Vô Cực Kim Tiên.

Hồng Vĩnh!

“Bái kiến lão tổ tông! Tiên Tôn thần thông vô lượng!”

Ở ngay lúc Hồng Vĩnh hiện thân, ba người ông cháu Hồng Khang, Hồng Đào, Hồng Thâm lập tức hành lễ lễ bái.

Đây là tổ tiên một mạch của bọn hắn.

Hồng Vĩnh nhìn một chút mấy người kia, hơi có chút mờ mịt.

Chẳng qua, hắn nhìn một chút bố trí chung quanh cùng với linh bài của mình, rất nhanh liền hiểu chuyện gì xảy ra.

“Không cần đa lễ.” Hồng Vĩnh nói với ba gã con cháu đời sau này.

Ở lúc được Phong Thần, hắn cũng đã đón nhận lễ rửa tội của Thần vị quyền hành, thân hồn cùng với tâm linh đều được thăng hoa, một khắc khi đi ra hào quang màu tử kim kia, cũng đã hoàn thành biến chuyển từ người đến Thần.

Điều này cũng làm cho Hồng Vĩnh từ trạng thái tàn hồn ban đầu biến hóa thành hoàn chỉnh, nhớ lại hết thảy lúc còn sống, trong đó tự nhiên cũng bao gồm việc cha mình thường xuyên sẽ quan sát bộ bức họa kia.

“Hồng Vĩnh bái kiến Thôi tiên sinh!” Hấn trực tiếp quỳ trước mặt Thôi Hằng, thái độ vô cùng cung kính.

Không chỉ là bởi vì Thôi Hằng là người đem hấn Phong làm thân linh, cũng là bởi vì đây là vị tiên sinh Hồng Phú Quý cha hấn một mực nhớ mong kia.

“Người nhận ra ta?” Thôi Hằng nhìn Hồng Vĩnh quỳ lạy dưới đất, trong lòng cũng không khỏi hơi xúc động.

Hồng Vĩnh cùng Hồng Phú Quý mặt mày rất tương tự, thật là giống như là bản phóng đại của Hồng Phú Quý ban đầu, thật sự là quá giống.

Mà Thôi tiên sinh tiếng xưng hô này, cũng là xưng hô của Hồng Phú Quý đối với hấn.

“Cha đích thân vẽ ra một bức tranh chân dung của ngài, thường xuyên sẽ lấy ra xem.” Hồng Vĩnh giải thích “Tướng mạo cùng khí chất của tiên sinh ngài đã in dấu thật sâu ở trong lòng của ta.”

“Hấn có lòng.” Thôi Hằng khẽ thở dài một cái, sau đó dò hỏi “Cha mẹ người có hay không nói cho người hướng đi cụ thể của bọn họ, còn các người nữa, linh tính tại sao lại bám vào ở bên trên bài vị?”

Dựa theo nội dung trong thư Hồng Phú Quý lưu, hấn là gặp phải cực đại vây công của Tiên Môn Phật Viện Thiên Khư Gối, ở lúc trọng thương ngã gục, vợ của hấn thức tỉnh trí nhớ kiếp trước, lái Phi Toa mang theo hấn rời đi Đạo Chu Tinh, muốn đi tới Thái Hồng Tinh cầu cứu.

Nhưng Thái Hồng Tinh ngay từ lúc hai ngàn năm trước cũng đã biến mất không còn tăm hơi, không có ở vị trí cũ.

Nếu như bọn Hồng Phú Quý phải đi vị trí ban đầu của Thái Hồng Tinh, sợ rằng chỉ có thể không công mà về, căn bản không đạt được cái cứu chữa gì.

Có điều, Thôi Hằng cũng có cân nhắc qua, nàng dâu của Hồng Phú Quý khả năng cũng không phải là hai ngàn năm trước bỏ mình chuyển thế, mà là ở trong hai ngàn năm này chuyển thế sống lại.

Như vậy liên ý nghĩa địa phương bọn họ muốn đi, cũng không phải là vị trí ban đầu của Thái Hồng Tinh

“Mẹ nói qua là muốn đi Thái Hồng Tinh tìm ông ngoại cứu cha.”

Hồng Vĩnh vừa nhớ lại vừa nói ” Mẹ thử nghiệm nói cho ta biết vị trí Thái Hồng Tinh, nhưng ta tu vi chưa đủ, không có năng lực nhớ Tinh đồ. Nếu đem Tinh đồ trực tiếp lưu lại, lại lo lắng Thượng Giới đoạt được.

“Cho nên mẹ cũng không có đem Tinh đồ lưu lại nơi này. Có điều, nàng nói về sau nếu mà ta có cơ hội đặt chân vũ trụ, có thể đi trong địa hạch Minh Hải Tinh nhìn xem.

“Nơi đó chắc có một cái truyền tống trận, là một vị Đại Thần Thông Giả niên đại rất xưa lúc trước đi ra từ bên trong mảnh tinh không này thiết lập, nàng sẽ ở nơi đó lưu lại chỉ dẫn Tinh đồ.”

Minh Hải Tinh?

Thôi Hằng nghe vậy hơi sửng sò, đây thật là đủ xa.

Trước đó, hắn thông qua đọc đủ loại điển tịch, đã đối với cái hệ hằng tinh này có lý giải tương đối tỉ mỉ.

Bên trong hệ hằng tinh chỗ Đạo Chu Tinh tổng cộng có bảy khoả hành tinh.

Sắp xếp dựa theo thứ tự khoảng cách xa gần trung tâm mặt trời, Đạo Chu Tinh là khoả thứ hai, Thiên Chúc Tinh là khoả thứ ba, Minh Hải Tinh chính là khoả thứ sáu, đã sắp rời khỏi cái hệ hằng tinh này.

“Mẹ người đối với vị Đại Thần Thông Giả kia có miêu tả gì không?” Thôi Hằng dò hỏi.

Hắn đã nghe nói qua rất nhiều lần người này, lúc trước cũng hỏi qua đám người Lý Trình, nhưng đều không đạt được cái tin tức gì hữu dụng.

Hồng Vĩnh suy tư một chút nói: “Mẹ không nói quá nhiều, chỉ nói qua vị Đại Thần Thông Giả kia là vị Phi Thăng giả cuối cùng trước khi Thượng Thiên băng diệt(1).”

—

(1)băng diệt: vỡ vụn diệt vong

Chương 469: Nguyễn làm cây đao sắc bén nhất của ngài (1)

Vị Phi Thăng giả cuối cùng trước khi Thượng Thiên băng diệt?

Thôi Hằng nghe vậy khá là kinh ngạc, không khỏi nghĩ đến miêu tả trong 《 Tử Dương Chân Truyền Bảo Lục 》 đối với làm sao đột phá cảnh giới đệ thất.

Dựa theo miêu tả trong cái cuốn Bảo Lục kia, trong tình không vạn giới tối đa chỉ có thể tu luyện tới cảnh giới đệ lục đỉnh phong, nếu muốn tiến hơn một bước đột phá đến cảnh giới đệ thất, thì nhất định phải phi thăng tới bên trên Chư Thiên.

Tử Dương Thiên trước đây, chính là một trong Chư Thiên.

Vậy trong này nói Thượng Thiên băng diệt, là đang nói Tử Dương Thiên?

Dù sao, người Tử Dương Giới liền tự xưng Tử Dương Giới bây giờ là một mảnh vụn sau khi Thượng Thiên vỡ vụn biến thành, dùng cái này tới biểu dương sự chính thống cùng cao quý của bản thân.

Nếu như tên Đại Thần Thông Giả đi ra từ Đạo Chu Tinh này thật đúng là vị Phi Thăng giả cuối cùng, ở trên người của hắn có lẽ thật sự có cái bí mật gì không giống tầm thường.

Nói không chừng cái gọi là Thượng Thiên băng diệt cũng cùng hắn có quan hệ?

Thôi Hằng ý nghĩ có hơi phân tán, trong lòng suy tính đủ loại tình huống có khả năng sẽ xuất hiện.

Ừ... Ban đầu Lý Pháp mang Tử Dương Thiên Chiếu cùng 《 Tử Dương Chân Truyền Bảo Lục 》 tới phương tinh không này, có hay không cũng là vì muốn tìm tin tức liên quan tới cái tên Đại Thần Thông Giả đó?

Nếu thật là như vậy, trên người tên Đại Thần Thông Giả này khẳng định có bí mật không nhỏ.

Nếu như có thể đem chuyện này làm rõ ràng, nói không chừng có thể trực tiếp để cho Nguyễn Anh hậu kỳ “Trần đây kinh nghiệm”, thậm chí đột phá đến Nguyễn Anh đỉnh phong.

“Trừ cái điểm này ra còn gì không?” Thôi Hằng tiếp tục dò hỏi.

“Không có.” Hồng Vĩnh lắc đầu nói ” Tình huống lúc đó khá là khẩn cấp, mẫu thân cũng chưa kịp giao phó quá nhiều thứ. Đúng rồi, mẫu thân còn nói qua vị Đại Thân Thông Giả truyền thuyết kia họ Chu, nhưng cụ thể tên gì thì không rõ lắm.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Xem ra ta còn là phải đi Minh Hải Tinh một chuyến nhìn một chút.”

Trên Minh Hải Tinh có truyền tông trận ban đầu tên Đại Thân Thông Giả kia lưu lại.

Điều này thì ý nghĩa người này từng ở trên Minh Hải Tinh dạo qua một đoạn thời gian, để lại dấu vết hẳn không chỉ là một truyền tông trận, có lẽ còn có tin tức của hắn.

“Đúng rồi, linh tính của các người tại sao lại bám vào ở trên bài vị?” Thôi Hằng lại hỏi.

“Ta đây cũng không biết.” Hồng Vĩnh lắc đầu một cái, xấu hổ nói ” Thật ra thì, nếu không phải là tiên sinh ngài đem ta Phong Thân, ta căn bản cũng không biết tàn hồn của mình bám vào ở trên bài vị.”

“Tiên Tôn, có phải hay không là cùng địa hình đặc thù của Hồng gia thôn trước kia có liên quan?” Hồng Khang bỗng nhiên mở miệng nói “Lúc ấy Hồng gia thôn ngài từng thấy là đã bị phá hư.

“Sau khi ta cẩn thận nghĩ tới, phát hiện ban đầu vị trí địa hình của từ đường Hồng gia hết sức đặc thù, chính là vùng đất dưỡng hồn uân linh thượng hạng, có hay không cùng cái này có liên quan?”

“Nếu là như vậy, đúng là có khả năng.” Thôi Hằng nghe vậy gật đầu một cái, ánh mắt lại nhìn một chút những bài vị kia.

Hắn luôn cảm giác sự tình khả năng cũng không có đơn giản như vậy.

Bất quá dưới mắt cũng không có cái đầu mối gì rõ ràng, chỉ có thể là để về sau lại điều tra.

Có lẽ phải đợi sau khi tìm được vợ chồng Hồng Phú Quý mới được câu trả lời.

Đang lúc này, Hồng Vĩnh bỗng nhiên chấp tay xá một cái ” Tiên sinh, ta có một cái yêu cầu quá đáng.”

Thôi Hằng quay đầu nhìn về phía hắn, mỉm cười nói: “Nói thẳng là được.”

“Nếu tiên sinh về sau thấy phụ thân mẫu thân của ta, muốn nhờ tiên sinh giúp ta chuyển lời...” Hồng Vĩnh khẩn cầu.

“Không cần như thế.” Thôi Hằng khoát tay ngắt lời hẳn.

“Vâng, là ta số sảng, mong tiên sinh thứ tội.” Hồng Vĩnh vội vàng xin lỗi, tưởng chọc cho trong lòng Thôi Hằng không vui.

“Chớ có căng thẳng, ta không phải là muốn trách tội người.” Thôi Hằng lắc đầu cười nói “Chờ sau khi ta gặp được bọn họ, thì đem bọn hắn mang về, có lời gì chính người nói với bọn họ là được.”

“À?” Hồng Vĩnh nghe vậy không khỏi sửng sốt, ngạc nhiên nói “Thế nhưng, cha mẹ bọn họ có thể là ở ngoài tinh không vô tận...”

Nói tới chỗ này, hẳn như là nghĩ tới điều gì, chợt nói “Đúng vậy, đối với chúng ta mà nói đây là tinh không vô tận rất xa, nhưng đối với tiên sinh ngài mà nói, cũng không tính là quá xa.

“Ta biết rồi, đa tạ tiên sinh, đa tạ tiên sinh!”

Hồng Vĩnh nói nói bỗng nhiên ý thức được có cái gì không đúng.

Đứng trước mặt mình là một vị tồn tại dạng gì?

Cũng không phải là một vị cường giả võ đạo trên ý nghĩa bình thường, mà là một gã Tiên Tôn thân thông quảng đại, không gì không thể.

Đối với cái vị Thôi tiên sinh này mà nói, cho dù là vô tận tinh không sợ rằng cũng không tính là khoảng cách quá xa, trong nháy mắt liền có thể đi tới đi lui.

Thôi Hằng thấy vậy hơi sửng sốt, ngay sau đó liền nở nụ cười, hô: “Như thế cũng tốt, tiếp theo ta còn có chuyện phải xử lý, liền không ở chỗ này lâu.

“Ta ban cho người quyền hành sắc phong các loại Thần Linh Thành Hoàng, tiếp theo bộ hệ thống Thần Linh Thành Hoàng này liền do người tới chủ trì hoàn thành. Hy vọng lúc ta trở lại lần nữa, thấy là một hệ thống thân hoàn chỉnh.”

Ở lúc nói xong lời này, trong lòng bàn tay của hắn liền ngưng tụ thành một vệt kim quang.

Phía trên kim quang này nhảy nhót phù văn huyền diệu rậm rạp chằng chịt, từ dưới lên trên, không ngừng lưu chuyển.

Phù văn số lượng đông đảo giao hội với nhau liền tạo thành từng tờ bùa chú một.

Trên mỗi một tấm bùa chú đều ngưng tụ thành quyền hành và Thần Vị đối ứng, nắm giữ hiệu dụng và uy năng vừa cường đại lại vô cùng huyền diệu.

Dần dần đường nét những bùa chú này càng phát ra rõ ràng, giống như là ngưng tụ thành từng tờ trang sách một.

Trong nháy mắt, những “Trang sách ” này liền tự động đóng sách với nhau, tạo thành một quyển thư tịch.

Trên đó lóe lên kim quang, rạng ngời rực rỡ.

《 Thành Hoàng Vạn Linh Sách 》 .

“Cầm cẩn thận. ” Thôi Hằng đem bộ thư tịch này giao cho Hồng Vĩnh, trầm giọng nói “Sách này có khả năng Phong Thần, cũng có khả năng trục xuất Thần Vị, là quyền hành của Chủ Thần Thành Hoàng, người nắm bắt thật tốt.”

“Vâng!” Hồng Vĩnh một mực cung kính dùng hai tay bưng cái thư tịch này, kích động cả người phát run, vô cùng trình trọng nói “Chắc chắn không để cho tiên sinh thất vọng!”

“Cũng không nên để cho phụ thân của người thất vọng. ” Thôi Hằng gật đầu nói.

Chương 470: Nguyện làm cây đao sắc bén nhất của ngài (2)

Ngày hôm sau Thôi Hằng rời đi Đại Hạ quốc, Hồng Thâm liền ban bố một đạo chiếu lệnh.

Hắn sẽ ở Thái Miếu tổ chức một tràng nghi thức tế lễ trọng thể, dẫn văn võ bá quan nghênh đón tổ tiên Hồng gia đã thành Thần.

Lệnh này vừa ra, triều đình xôn xao.

Khoảng hơn hai mươi năm năm qua, vị Vạn Hưng Hoàng Đế này đã là uy nghi sâu nặng, nắm chắc quyền hành.

Cho dù là Tể Tướng Trọng Thần, cũng không cách nào để cho Hoàng Đế thay đổi chủ ý đã xác định.

Huống chi Hoàng Đế cúng tế Thái Miếu chính là chuyện thiên kinh địa nghĩa, bất luận kẻ nào đều không có bất kỳ lý do ngăn cản.

Nghi thức tế lễ cứ như vậy được chuẩn bị.

Cùng lúc đó, Hồng Thâm lại hạ lệnh để cho Quận Huyện các nơi xây dựng miếu Thành Hoàng, cũng hướng bách tính tuyên truyền quyền hành thần lực của Thành Hoàng, hiệu triệu bách tính đi miếu Thành Hoàng dâng hương.

Hành động như vậy để cho không ít trọng thần khó hiểu, nhưng nghi thức tế lễ Thái Miếu sắp tới nên cũng không tiện nói cái gì, cũng chỉ có thể lên kế hoạch chờ sau nghi thức tế lễ mới hỏi nguyên do chuyện này.

Nhưng trong ngày làm nghi thức tế lễ ở Thái Miếu ấy, chuyện làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy khó tin xảy ra.

Tổ tiên Hồng gia thật phủ xuống!

Hơn nữa còn cho thấy uy năng Thần Linh cực kỳ mạnh mẽ, tự xưng Thái Miếu Tô Thần, là Thành Hoàng Chi Chủ của thiên hạ.

Càng để cho người không tưởng được là, tại sau khi vị tổ tiên Hồng gia này hạ xuống, tổ tông Hồng gia các thời đại cũng xuất hiện, cũng đều bị phong làm Thần Linh.

Những miếu Thành Hoàng trong Quận Huyện thiên hạ thoáng cái thì có chủ nhân.

Mỗi một Quận Thành Phủ Thành, đều có một người Thần Linh trấn thủ ở đó.

Hơn nữa còn là Thần Linh trực tiếp tới từ hoàng thất.

Ở bên trên nghi thức tề lễ.

Hồng Thâm trực tiếp nói rõ nòng cốt chức quyền của Thành Hoàng.

Chính là thủ hộ và giám sát.

Mong quan lại thiên hạ tự thu xếp ổn thỏa.

Lúc nghĩ đến vì tình riêng mà làm việc trái luật, cần suy nghĩ đến ngẩng đầu ba thước có thân linh.

Lúc mới đầu, vô luận là bách tính hay là quan chức, đối với điều này đều là nửa tin nửa ngờ.

Nhưng theo từng người làm việc vì tình riêng trái luật, người gian tà làm ác bị Thành Hoàng các nơi trừng phạt, theo từng người khi còn sống làm thiện hoặc là người có công sau khi chết trở thành Thần Sứ, Thần Thành Hoàng dần dần thâm nhập lòng người.

Từ đây lòng có chỗ sợ, liền không lại không chút kiêng kỵ như xưa, tác phong và uy tín quan lại của Đại Hạ trở nên thanh sạch, dân sinh cũng càng thêm an bình.

Bách tính rốt cuộc lại có thể an ổn một đoạn thời gian.

...

Đại Hạ thay đổi là nói sau.

Thôi Hằng sau khi rời đi Đại Hạ quốc cũng không có trở về Đạo Chu Tinh.

Mà là đi trong tông môn Huệ Thế mới sáng lập.

Trải qua gần trăm năm phát triển, “Phái Thiên Long” Huệ Thế sáng lập đã rất là cường thịnh.

Mặc dù không bằng uy thế Tiên Môn ngày trước, nhưng cũng có hơn mười tên Nhân Tiên và mấy vị Địa Tiên.

Huệ Thế chính là ở 30 năm trước liền trở thành Kim Tiên, từ bỏ chức chưởng môn, lui khỏi vị trí phía sau màn, chuyên tâm nghiên cứu kỹ xảo chiến đấu.

Hắn lúc nào cũng nhớ thân phận của mình.

Thân là một cây đao của Tiên Tôn, phải có đủ sự sắc bén, nếu không thì sẽ mất đi tác dụng.

Lần này, Thôi Hằng chỉ mang theo Bùi Thanh Thư và Lý Minh Quỳnh trở lại Đạo Chu Tinh, liền đề cho Huệ Thế sinh ra cảm giác nguy cơ mãnh liệt cùng cảm giác khủng hoảng, lo lắng Thôi Hằng lại cũng không dùng tới cây đao như hắn.

Vì vậy, hấn gặn như là quá chú tâm đầu nhập vào bên trong nghiên cứu đối với kỹ xảo chiến đấu, tranh thủ gia tăng sự sắc bén của mình trên mức độ lớn nhất.

Lúc này, Huệ Thế đang ở trong tình thật nhắm mắt dưỡng thần, ở thế giới tinh thần của mình suy diễn đủ loại biến hoá chiêu thức, dùng cái này tới tăng cường thủ đoạn chiến đấu của mình.

Bỗng nhiên, hấn như là lòng có cảm giác, mở mắt, mặt lộ vẻ vui mừng, một mực cung kính quỳ gối ngã xuống.

“Cung nghênh Tiên Tôn giá lâm!”

Người tới chính là Thôi Hằng.

“Người càng ngày càng giống một cây đao thuần túy.” Thôi Hằng đánh giá Huệ Thế, khẽ cười nói ” Vẫn là một cây đao sẽ tự mình nghiên cứu đao pháp.”

“Làm thanh đao sắc bén nhất trong tay Tiên Tôn, chính là trùy cầu trọn đời của ta.” Huệ Thế vô cùng trịnh trọng nói.

“Đã như vậy...” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói “Liên theo ta đi thôi.”

“Phải! Tiên Tôn!” Huệ Thế vui mừng quá đỗi.

“Đi nha.” Thôi Hằng xoay người đi ra ngoài, lại cười nói ” Về sau gọi ta tiên sinh là được.”

“Vâng, tiên sinh!” Huệ Thế kích động cả người run rẩy.

...

Chờ sau khi Huệ Thế an bài xong sự vụ phái Thiên Long, Thôi Hằng liền dẫn hấn trở về Đạo Chu Tinh.

Sau đó, hấn lại ở Phong Châu Phụ Thành ở lại một đoạn thời gian, tiến hành một phen chỉ điểm đối với việc tu hành của đám người Lưu Lập Đào, Triệu Quảng, Lục Tranh Minh.

Tranh thủ để cho mấy người bọn hấn sống lâu một đoạn thời gian.

Nếu không, lần này rời đi chỉ sợ cũng muốn biến thành vĩnh biệt.

Trước khi rời đi, Thôi Hằng lại bù đắp cho Lý Minh Quỳnh vài khoá học bù.

Tăng lên hiểu biết của nàng đối với Tiên Quốc chi đạo.

Đây là một cái con đường tu luyện Thôi Hằng đặc biệt vì Lý Minh Quỳnh nghiên cứu ra, đem quốc vận làm căn cơ, lập vô thượng Tiên Quốc để thành tựu Bất Diệt Tiên thân.

Trong lúc này, hắn còn thuận tay đem thực lực Thủy Thân Sông Hồng tăng lên tới Nguyên Anh sơ kỳ.

Lúc đầu hắn còn muốn đem Hoả Tam đều tăng lên, nhưng Hoả Tam dự định chính mình tu luyện tới Nguyên Anh kỳ, liền thôi.

Cuối cùng, Thôi Hằng ở Phong Châu Châu Phủ để lại một chiếc Phi Toa không lò, để người đến sau đi Thiên Chúc Tinh tiếp nhận thí luyện, lại để lại một đạo Tiên Chú tinh thần kéo dài, tiện cho về sau trở lại.

Sau khi làm xong hết thầy các thứ chuẩn bị này, hắn liền dẫn ba người Huệ Thê, Bùi Thanh Thư, Lý Trình, đồng thời leo lên chiếc thuyền bay to lớn kia.

Rời đi Đạo Chu Tinh, hướng bên trong vũ trụ mênh mông bay đi.

Chương 471: Đạo vô cùng tận, chỉ có tìm kiếm từ trên xuống dưới (1)

Thôi Hằng lái là chiếc thuyền bay hẳn tự mình luyện chế kia.

Chẳng qua là tiến hành điều chỉnh đối với hình thái, trở nên chỉ dài có hơn ba dặm, cao chỉ có không tới một dặm, cũng không có giữ kích thước ban đầu.

Đây dù sao cũng là một món pháp bảo bản chất tương đương với Nguyên Anh kỳ, chuyện lớn nhỏ như ý vẫn là rất dễ dàng làm được.

Đi ra bên ngoài, vẫn là phải khiêm tốn.

Cùng hai người đã có kinh nghiệm đi tinh không là Thôi Hằng cùng Lý Trình bất động, Huệ Thế cùng Bùi Thanh Thư đều là lần đầu tiên rời đi tinh cầu đi tới trong tinh không.

Đều có chút khó mà dẫn xuống cảm giác hưng phấn trong lòng.

“Sự tôn, bằng vào cường độ thân thể của con bây giờ, cũng có thể trực tiếp hành tẩu ở trong tinh không vũ trụ đi.” Bùi Thanh Thư hướng Thôi Hằng dò hỏi.

Hắn rất quan tâm một điểm này.

Bởi vì, cái này quyết định phương thức chiến đấu khi hẳn cùng người giao thủ về sau.

Nếu như cường độ thân thể đủ để trực tiếp hành tẩu ở trong tinh không vũ trụ, như vậy ở thời điểm chiến đấu liền có thể từ mặt đất một mực đánh tới trong hư không vũ trụ.

“Thiên Quân là có thể ở hư không chung quanh tinh cầu đi lại, Huyền Tiên có thể đi càng xa một chút.” Thôi Hằng mỉm cười giải thích “Vô Cực Kim Tiên luyện đến chân thân võ đạo như con, coi như đi trên mặt trời tám cũng sẽ không có vấn đề gì.”

“Ha ha ha, như vậy thì tốt, về sau cùng người giao thủ cũng không cần bó tay bó chân.” Bùi Thanh Thư gật đầu cười nói.

“...” Lý Trình ở một bên nghe đối thoại của hai người, trong nội tâm ngạc nhiên không thôi, thậm chí nói “Ta cũng là Vô Cực Kim Tiên, làm sao lại không dám đi trên mặt trời tám?”

Cùng tồn tại tối cao như Thôi Hằng có chênh lệch thì cũng thôi.

Mình cùng một người đồng dạng là Vô Cực Kim Tiên cũng có chênh lệch lớn như vậy?

Dùng Bất Tử Chân Tính tu thành Kim Tiên kém cõi như vậy sao?

Hắn trong lúc nhất thời có chút hoài nghi nhân sinh, thậm chí đều có chút hâm mộ muối muối ở lại Đạo Chu Tinh.

Ít nhất nàng có thể được phương pháp thông thiên chân chính, về sau không cần lại ỷ lại Bất Tử Chân Tính.

“Tiên sinh, cái vũ trụ này lớn đến bao nhiêu?” Vào lúc này Huệ Thế một mực nhìn chăm chú bên ngoài bỗng nhiên lên tiếng, hắn nhìn hư không vô tận bên ngoài “Thật giống như không có biên giới.”

“Ta không biết.” Thôi Hằng khẽ lắc đầu một cái.

“Ngay cả tiên sinh cũng không biết sao?” Huệ Thế có chút kinh ngạc xoay đầu lại.

“Trên dưới bốn phương gọi là Vũ, xưa qua nay lại gọi là Trụ.” Thôi Hằng mỉm cười nói “Có lẽ một ngày nào đó cảm giác của ta có thể bao trùm trên dưới bốn phương, từ cổ chí kim, là có thể làm rõ ràng vũ trụ bao lớn.”

Hắn bây giờ quả thật không có cách nào cho ra một cái đáp án.

Vũ trụ lớn đến bao nhiêu?

Nếu dựa theo cách nói kiếp trước, phạm vi đo đạc khả quan của người Địa Cầu đối với Vũ Trụ thì có chín mươi tỷ năm ánh sáng.

Đây là một khái niệm gì?

Lấy Chư Thiên Na Di Tiên Chú ba ngày ba đêm có thể vượt qua năm trăm năm ánh sáng để tính, Thôi Hằng cần thời gian khoảng 600 triệu năm, mới có thể đi qua một đường thẳng lộ trình dài như vậy.

Tương đương với thời gian kỷ Cambri ở Địa Cầu đến xã hội hiện đại.

Cái này còn vền vện chẳng qua là khoảng cách thẳng tắp, nếu như muốn đi mỗi cái phương hướng trong chín mươi tỷ năm ánh sáng, như vậy cần thời gian càng là căn bản không cách nào tính toán.

Phạm vi chín mươi tỷ năm ánh sáng cũng đã mênh mông như vậy.

Nhưng đây cũng vền vện chẳng qua là phạm vi đo đạc khả quan mà thôi, ở bên ngoài khả năng càng rộng lớn.

Có lẽ chín mươi tỷ năm ánh sáng này cũng chỉ là hạt thóc trong biển thôi.

Lúc này, Bùi Thanh Thu cùng Lý Trình cũng nhìn về phía thâm không vô tận bên ngoài, vẻ mặt phức tạp.

Lúc trước bọn họ đều từng cẩn thận suy nghĩ qua vũ trụ bao lớn, bây giờ nghe Huệ Thế thắc mắc cùng Thôi Hằng trả lời, bỗng nhiên cũng cảm giác được mình nhỏ bé.

“Sư tôn, con người thật có thể tu luyện tới loại cảnh giới đó sao?” Bùi Thanh Thu nhìn về phía Thôi Hằng, cảm giác bao trùm trên dưới bốn phương, từ cổ chí kim, hình dung như vậy thật sự là quá khoa trương.

Nếu như có thể đạt tới cảnh giới như vậy, há chẳng phải là tất cả thứ bí ẩn trong vũ trụ vô biên này, không gì không biết?

“Đạo vô cùng tận, chỉ có tìm kiếm từ trên xuống dưới. Không có đi đến một bước kia, ai lại nói rõ ràng?” Thôi Hằng khẽ cười nói, sau đó chỉ chỉ phía trước “Đến Thiên Chúc Tinh rồi.”

...

Ở khi thuyền bay của Thôi Hằng đến gần Thiên Chúc Tinh, Thiên Chúc Tinh Quân đã hiện hóa thân hình, đi tới bên ngoài tinh cầu nghênh đón.

“Cung nghênh Tiên Tôn pháp giá!”

Thiên Chúc Tinh Quân lẳng không quỳ mọp, một mực cung kính hành lễ.

Đồng thời thi triển thần lực đem ánh sao trong hư không vô tận hội tụ tới, hóa thành một con đường muôn màu muôn vẻ, trực tiếp từ mặt đất Thiên Chúc Tinh kéo dài đến nơi cửa khoang thuyền bay của Thôi Hằng.

Mặc dù lúc trên đường tới, Thôi Hằng cũng đã hướng Bùi Thanh Thu cùng Huệ Thế nói qua tình huống của Thiên Chúc Tinh bên này, trong đó cũng bao gồm bên này có một vị Thiên Chúc Tinh Quân thập phân cường đại, nhưng trăm nghe không bằng một thấy, hai người tự thể nghiệm vẫn có chênh lệch vô cùng lớn.

Nhất là sau khi nhìn đến con đường ánh sáng màu sắc rực rỡ do ngàn tỉ ánh sao ngưng tụ mà thành.

Con đường thật dài ngang qua hư không vũ trụ u ám thâm thúy, nối liền thuyền bay cùng đại địa mệnh mông, đúng là khiến lòng người dâng trào.

“Sức mạnh to lớn như thế, thật là cường đại cực kỳ.”

Bùi Thanh Thu ánh mắt sáng quắc mà nhìn Thiên Chúc Tinh Quân quỳ mọp ở bên ngoài, âm thầm nghĩ ngợi chính mình phải lúc nào mới có thể nắm giữ sức mạnh cường đại như vậy.

“Thủ hạ của tiên sinh đã có nhân vật mạnh mẽ như vậy sao?” Trong lòng Huệ Thế chính là hiện ra cảm giác nguy cơ nồng nặc, quyết định nhất định phải càng cố gắng tăng lên kỹ xảo chiến đấu của mình, một khắc đều không thể buông lỏng.

“Huệ Thế, Thanh Thu, theo ta đi ra ngoài.”

Thôi Hằng kêu hai người bọn họ, đồng thời đi ra chiếc thuyền bay này, cũng không có mang Lý Trình.

Ba người bọn họ dọc theo con đường ánh sao đi tới trước mặt Thiên Chúc Tinh Quân.

Theo khoảng cách đến gần, Huệ Thế cùng Bùi Thanh Thu có thể rõ ràng mà cảm giác được khí tức vô cùng cường đại, vô cùng mênh mông trong cơ thể hắn.

Điều này thậm chí để cho hai người bọn họ cảm giác lúc này ở trước mặt mình cũng không phải là một người, mà là một viên tinh cầu khổng lồ.

Chương 472: Đạo vô cùng tận, chỉ có tìm kiếm từ trên xuống dưới (2)

“Bên trên Thiên Chúc Tinh tựa hồ hơi có biến hóa. ” Thôi Hằng nhìn thoáng qua đại tinh phía trước, đối với Thiên Chúc Tinh Quân nói ” Là cố ý làm ra thay đổi?”

“Hồi bẩm Tiên Tôn, đúng vậy. ” Thiên Chúc Tinh Quân vô cùng cung kính nói ” Ngài nói qua phải đem nơi này coi như vùng đất thí luyện, cho nên ta liền đặc biệt thiết lập sân bãi bất đồng.

“Pháp lý quy tắc từng cái sân bãi đều có sự khác biệt, như vậy liền có thể tiến hành thí luyện nhiều loại phương thức khảo nghiệm, cũng có thể để cho thí luyện giả nhận được rèn luyện đủ trọn vẹn.”

“Rất tốt. ” Thôi Hằng nghe vậy gật đầu một cái, tán dương ” Làm rất tốt.”

“Vì Tiên Tôn phân ưu là phúc phận của ta. ” Thái độ Thiên Chúc Tinh Quân vẫn là vô cùng cung kính.

“Như thế tiếp đó, hai người này liền giao cho người. ” Thôi Hằng đem Bùi Thanh Thu cùng Huệ Thế đẩy về phía trước một cái, mỉm cười nói ” Mau sớm để cho bọn họ tiếp nhận thí luyện.”

“Phải! Tiên Tôn! ” Thiên Chúc Tinh Quân gật đầu đáp ứng.

“Đa tạ sư tôn! ” Bùi Thanh Thu cũng hướng Thôi Hằng nói cảm ơn, hơi có chút hưng phấn nhìn Thiên Chúc Tinh phía trước, hận không thể bây giờ liền lao xuống tiến hành chiến đấu.

Lúc trước tại bên trên thuyền bay Thôi Hằng liền nói qua, bên trên Thiên Chúc Tinh nhốt mây chực Vô Cực Kim Tiên, chỉ cần đem tất cả bọn họ đều đánh bại coi như thông qua thí luyện.

Cái này chính hợp ý nguyện của hắn.

“Đa tạ tiên sinh. ” Huệ Thế đồng dạng hướng Thôi Hằng nói cảm ơn.

Bất quá, hắn cũng không có tâm tính tràn đầy nhao nhao muốn thử giống như Bùi Thanh Thu.

Mà là vẻ mặt trầm mặc nhìn Thiên Chúc Tinh, trong đầu không ngừng suy tính tình huống có thể gặp phải sau khi cùng

người giao chiến, cùng với tự mình đôi mắt những tình huống này lại nên làm ra ứng đối như thế nào?

Phải như thế nào mới có thể trong thời gian ngắn nhất đạt được thắng lợi, từ đó lấy tốc độ nhanh nhất thông qua thí luyện?

Huệ Thế rất cẩn thận.

Đây cũng là hấn theo bản năng bắt chước tác phong làm việc của Thôi Hằng.

“Trước không vội cảm ơn ” Thôi Hằng chính là lắc đầu một cái, ánh mắt nhìn chăm chú hai người, trầm giọng nói ” Ta sẽ không ở chỗ này chờ các ngươi thông qua thí luyện, mà là sẽ tiếp tục tiến lên.

“Có điều, chờ sau khi đến Minh Hải Tinh, ta sẽ ở nơi đó dừng lại một đoạn thời gian, các ngươi có thể trong khoảng thời gian này lái Phi Toa đuổi theo, tiếp tục cùng ta đồng hành.

“Nếu là bỏ lỡ đoạn thời gian này không thể đuổi theo tới mà nói, con đường phía sau cũng chỉ có thể tự các ngươi đi rồi.”

Lời này giọng điệu rất kiên quyết, không thể nghi ngờ.

Bùi Thanh Thư cùng Huệ Thế nghe vậy cũng không khỏi sững sờ, sau đó liền hiểu ý tứ Thôi Hằng.

Cái này là muốn cho trong lòng bọn họ có áp lực nhất định, không nên tùy ý qua loa lấy lệ với chuyện thí luyện, có lẽ cũng muốn coi đây là tiêu chuẩn, vì kẻ tới sau quy định một cái tiêu chuẩn thời gian thí luyện tôi đã?

“Vâng, sư tôn!”

“Vâng, tiên sinh!”

Hai người đều hướng Thôi Hằng hành lễ, sau đó trầm miêng một lời nói ” Chúng ta nhất định không phụ kỳ vọng của ngài!”

“Như thế tốt lắm. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Ta đây ngay tại trên Minh Hải Tinh chờ các ngươi chạy tới.”

Nói xong, hấn giơ tay vung lên.

Trong hư không phía trước, vô số hạt cơ sở vật chất nhanh chóng ngưng tụ, lại điều động từng đạo pháp lý quy tắc đạo vận khuấy trộn tham dự vào trong quá trình ngưng tụ.

Chỉ trong nháy mắt, liền có vô số thiên tài địa bảo tản ra thần quang sáng chói bị chế tạo ra, sau đó chúng nó lại va chạm lẫn nhau, lẫn nhau tổ hợp thành bộ dạng Phi Toa.

Cuối cùng, có một đoàn chân hỏa màu đỏ thẫm càn quét mà qua, thoáng cái liền hoàn thành luyện chế những Phi Toa này, hiện ra trọn vẹn một ngàn chiếc Phi Toa đường cong lưu loát, tỏa ra ánh sáng lung linh.

Lý Trình tại bên trong thuyền bay trở mắt nghẹn họng nhìn một màn này, gần như cho là mình sinh ra ảo giác.

Thân là Vô Cực Kim Tiên ở Ngũ Cảnh Giới, hẳn hết sức rõ ràng nếu muốn rèn đúc một chiếc Phi Toa là khó khăn dường nào, coi như là đại tông đứng đầu có Thánh Giả, số lượng Phi Toa cũng chỉ có khoảng mười chiếc.

Nhưng mới rồi chính mình nhìn thấy gì?

Trong nháy mắt liền chế tạo ra một ngàn chiếc Phi Toa, hơn nữa nhìn bộ dáng dường như còn không phải là Phi Toa thông thường.

“Quá khoa trương, không tưởng tượng nổi, không tưởng tượng nổi a!” Lý Trình lâm bâm nói nhỏ, đồng thời nội tâm mừng như điên, chính mình thật sự là tiếp xúc vào một cái Tạo Hóa tối cao a.

Ở ngoài thuyền bay.

Thôi Hằng tiện tay nặn ra một túi Càn Khôn lớn bằng bàn tay, liền đem một ngàn chiếc Phi Toa này thu vào trong, giao cho Thiên Chúc Tinh Quân, dặn dò: “Người thông qua thí luyện, có thể ở nơi này của người nhận một chiếc Phi Toa.”

Thiên Chúc Tinh quân hai tay bung túi càn khôn, cung kính nói: “Vâng, Tiên Tôn!”

...

Ở sau khi làm xong sắp xếp đối với Thiên Chúc Tinh, Thôi Hằng liền mang theo Lý Trình rời đi.

Tiếp tục hướng Minh Hải Tinh đi.

Lộ trình sau đó mặc dù có chút xa, nhưng dọc theo đường đi cũng không có gặp phải cái sóng gió gì.

Sau khi đi ngang qua quỹ đạo hai khóa hành tinh, Thôi Hằng rốt cuộc thấy được một viên tinh cầu màu xanh đậm.

Đây là một viên tinh cầu vô cùng khổng lồ, đường kính ước chừng gấp năm lần Đạo Chu Tinh, mặt ngoài hoàn toàn bị khí lạnh nhiệt độ cực thấp bao bọc.

Cho dù là tại bên trong thuyền bay, đều có thể cảm nhận được hàn ý trên viên tinh cầu này.

Chính là trên viên tinh cầu này, nghe nói là lưu lại truyền tống trận do vị Đại Thần Thông Giả phi thăng cuối cùng kia

bô trí.

Cùng với Tinh Đồ đánh dấu vị trí Thái Hồng Tinh.

“Hàn khí phụ cận Minh Hải Tinh vậy mà nặng như thế. ” Lý Trình ngạc nhiên không thôi nói, lần trước lúc hắn cùng với Lý Vi đi ngang qua nơi này, căn bản cũng không có chú ý tình huống Minh Hải Tinh.

“Hàn ý nặng như vậy chẳng có gì lạ. ” Thôi Hằng cũng có chút hăng hái mà nhìn hành tinh lớn này, khẽ cười nói “Kỳ quái là dưới hoàn cảnh này, lại còn có thể có sinh mệnh.”

“Cái gì? ! ” Lý Trình nghe vậy kinh ngạc không thôi.

Chương 473: Sinh linh kỳ lạ trên Minh Hải Tinh (1)

Dưới tình huống bình thường, bên trong Phi Toa cùng ngoại giới có ngăn cách, cũng sẽ không cảm nhận được hoàn cảnh vũ trụ tinh không ngoại giới.

Chiếc thuyền bay Thôi Hằng tự tay chế tạo này tự nhiên cũng có hiệu quả như vậy.

Bọn họ sờ dĩ cảm giác rung mình, cũng không phải là thân thể cảm giác được giá rét, mà là về tâm lý lúc nhìn Minh Hải Tinh ở khoảng cách gần tự nhiên cảm thấy thấy lạnh cả người.

Cái này thì ý nghĩa hàn khí bao phủ mặt ngoài Minh Hải Tinh đã không chỉ là giá rét tầng diện vật chất.

Đồng dạng cũng là giá rét tầng diện tinh thần.

Nếu mà không có ý chí thần hồn đủ cường đại, sợ rằng lúc nhìn Minh Hải Tinh ở khoảng cách gần sẽ bởi vì loại rung mình kỳ dị này mà bị đông cứng thân hồn, trực tiếp tử vong.

Có lẽ đây cũng là một trong những nguyên nhân nó lại bị đặt tên là Minh Hải Tinh(1).

“Trên tinh cầu như vậy sẽ có sinh mệnh sao?” Lý Trình có chút không thể tin nhìn về phía viên đại tinh màu xanh đậm này, thấy thế nào đều cảm giác loại địa phương này không giống như là có thể tạo ra sinh mạng.

Khoảng cách của nó cùng mặt trời trung tâm quá xa, căn bản cũng không được chiếu sáng đầy đủ, cũng không có nhiệt độ thích hợp, hoàn toàn không có đủ điều kiện bình thường để dựng dựng sinh mạng.

“Cũng không phải là loại sinh mạng như chúng ta, càng tương tự với Yêu Linh.” Thôi Hằng đánh giá Minh Hải Tinh trước mặt, trong mắt lộ ra lòng hiếu kỳ nồng nặc.

Đây là một loại sinh linh hẳn chỉ thấy trong điện tịch, lúc trước chưa từng thực sự tiếp xúc qua, cũng chưa hiểu rõ sâu.

Là thứ không biết!

“Yêu Linh?” Lý Trình kinh ngạc nói “Là cái loại sinh linh kỳ lạ ở bên trong nguyên khí đặc thù cực độ đậm đà mà sinh ra linh trí, thai nghén ra?”

”Ừ, hẳn là vậy.” Thôi Hằng gật đầu một cái, mỉm cười nói ” Trên cái Minh Hải Tinh này hàn khí cực kỳ đậm đà, trong đó tất nhiên có không ít hàn khí đặc thù tinh thuần tới cực điểm, có thể tồn tại Yêu Linh.”

Yêu Linh, đơn giản mà nói liền là linh khí thành Yêu.

Nếu như một cỗ thiên địa nguyên khí cực độ tinh thuần cực độ đậm đà, ở dưới cơ duyên xảo hợp ra đời linh tính, tiên tới có linh trí, hoàn chỉnh chính là thành Tinh thành Yêu.

Có thể kêu Tinh Linh, cũng có thể kêu Yêu Linh.

Loại Yêu Linh này bản thân chính là sinh ra ở trên Minh Hải Tinh, đương nhiên sẽ không sợ hàn khí trong đây.

“Như vậy Tiên Tôn, tiếp theo chúng ta nên làm gì?” Lý Trình dò hỏi.

“Đáp xuống bình thường.” Thôi Hằng gật đầu một cái.

Cùng lúc đó, hấn để cho thuyền bay chậm rãi đến gần Minh Hải Tinh.

Rất nhanh liền tiến vào bên trong tầng hàn khí bao phủ cả cái tinh cầu kia.

Cả chiếc thuyền bay đều bị bao bọc tại trong cực độ giá rét.

Đương nhiên, loại hàn khí trình độ này là không có khả năng đối với thuyền tạo thành tổn hại gì.

Sau khi tiến vào tầng hàn khí này, Thôi Hằng cùng Lý Trình liền gặp được từng cái thân ảnh ở bên trong tầng hàn khí này lướt qua.

Chúng nó hình thái khác nhau, có nắm giữ hình người, có thì chính là hóa thành hình rồng, thậm chí còn có Yêu Linh đem mình hóa thành bộ dáng Phi Toa.

Theo cường độ sức mạnh của khí tức để phán đoán, những thứ Yêu Linh này phần lớn cũng chỉ là tầng thứ Thiên Tiên, số ít có thể so với Thiên Quân, chỉ có một số vô cùng ít Yêu Linh đạt tới tầng thứ tương đương với Huyền Tiên.

Bất quá, những Yêu Linh cư ngụ ở bên trong hàn khí này rất hiển nhiên là không có sản sinh ra văn minh.

Linh trí của bọn nó tựa hồ cũng không quá hoàn chỉnh, càng giống như là động vật đặc thù du tẩu ở trong hàn khí.

Thuyền bay giảm tốc độ xuống rất nhanh.

Không bao lâu, Thôi Hằng cùng Lý Trình cũng đã rời đi tầng hàn khí kia, chân chính tiến vào “Bề mặt quả đất” trên Minh Hải Tinh.

Nơi này khắp nơi đều là sông băng vạn cổ không tan.

Bất luận là trên sông núi cao vút, hay là trong thung lũng sâu hun hút, tất cả đều bao phủ bởi hàn băng thật dày.

Thiên địa nguyên khí tràn ngập ở trên viên tinh cầu này tất cả đều là thuộc tính hàn băng, có thể nói là rét lạnh đến cực hạn, nhất định chính là mặt trái của Thiên Chúc Tinh nóng bỏng.

Thiên địa nguyên khí nơi này đồng dạng cực kỳ cuồng bạo.

Hơn chín mươi phần trăm địa phương mặt ngoài cả cái tinh cầu thời thời khắc khắc đều ở trong trạng thái cuồng phong gào thét.

Hơn nữa tốc độ gió bão cực kỳ khủng bố.

Cao tới mỗi giây hơn 1000m.

Đã vượt qua tốc độ âm thanh trên hành tinh có sự sống bình thường.

Căn bản cũng không thích hợp nhân loại bình thường sinh tồn.

Coi như là người tu luyện, ít nhất cũng phải đạt tới cảnh giới tương đương với Kim Đan sơ kỳ, mới có thể ở trong môi trường này sống tiếp.

“Nếu là có pháp thuật hoặc là pháp bảo kiểu hàn băng, viên tinh cầu này tuyệt đối là địa điểm tu luyện cùng luyện chế thượng cấp.” Trong lòng Thôi Hằng có phán đoán, đồng thời cũng đang quan sát tình huống chung quanh cái địa điểm hạ xuống này.

Đây là một tòa núi cao, bốn phía cuồng phong gào thét, cũng không có cái chấn động linh tính gì, nhìn qua hẳn là một cái địa phương tương đối bình thường, không có vấn đề gì.

“Đi, đi ra ngoài đi.”

Thôi Hằng sau khi xác nhận qua, liền mở ra cửa khoang thuyền bay, mang theo Lý Trình cùng đi ra ngoài, sau đó thuận tay khẽ vẩy, thuyền bay liền co rúc thành to bằng móng tay, rơi vào trong lòng bàn tay của hắn.

“Tiên Tôn, chúng ta đầu tiên đi đến chỗ nào?” Lý Trình dò hỏi.

—

(1) Minh Hải: chữ Minh trong U Minh: chỗ tăm tối, chốn u minh

Chương 474: Sinh linh kỳ lạ trên Minh Hải Tinh (2)

“Đi thẳng vào vấn đề, đi địa hạch chi tâm, nhìn một chút truyền tông trận nơi đó cùng với chỉ dẫn Tinh đồ.” Thôi Hằng rất quả quyết mà làm ra quyết định.

Mặc dù hấn đối với Hàn Khí Yêu Linh trên viên tinh cầu này cảm thấy rất hứng thú, nhưng khẳng định vẫn là phải hoàn thành mục đích chủ yếu trước khi tới Minh Hải Tinh, sau khi hoàn thành xong cái này mới làm những thứ khác.

Vì vậy, Thôi Hằng liền dẫn Lý Trình trực tiếp hướng dưới đất đi xuống.

Lấy cảnh giới tu vi của hấn hiện tại, bất kỳ võ quả đất lòng đất tinh cầu nào cũng không thể ngăn lại hấn tiến lên.

Cho dù là độn hành xuống phía dưới, với hấn mà nói cũng không có khác nhau quá nhiều với đi đường bình thường trên mặt đất, tốc độ đồng dạng là cực nhanh.

Trong nháy mắt, hai người liền vượt qua một đoạn khoảng cách thật dài dưới đất.

Sau đó, liền đi tới bên trong một cái lỗ hổng vô cùng lớn.

Phạm vi cái lỗ hổng này cực kỳ to lớn, từ bên trên nhìn xuống, độ cao của nó sơ lược phỏng chừng cũng có năm nghìn dặm, chiều rộng thì càng to lớn, tổng hợp nhìn, đều đã không thể để kêu là lỗ hổng, hoàn toàn chính là một cái thành thị dưới mặt đất.

Trên thực tế, cũng quả thật như thế.

Ở phần đáy “Lỗ hổng” này xây dựng từng tòa kiến trúc màu xanh đậm.

Chúng nó có cái thật giống như tháp nhọn đứng sừng sững, có cái thì là từng khối băng lập phương phẳng phát nổi liền cùng một chỗ.

Ngoài ra, còn có thật nhiều cung điện hùng vĩ cao lớn, cùng với từng tòa pho tượng hình người thần thánh cao lớn.

Đây là tượng trưng cho văn minh.

“Khó trách trên mặt đất không có văn minh, hóa ra là dưới đất.”

Thôi Hằng đứng trên không trung, mắt nhìn xuống phía dưới, ánh mắt quét qua mọi thứ bên trong tòa thành dưới đất

này, khẽ cười nói “Là văn minh của Yêu Linh, chỉ có điều rất sơ cấp, cũng rất nguyên thủy.”

Theo Thôi Hằng, Yêu Linh bên trong tòa thành dưới đất này mặc dù đã có trí tuệ bình thường, nhưng hình thái văn minh vẫn vô cùng sơ cấp, vẫn là ở một cái giai đoạn khẩn cầu thần linh che chở, ngay cả tổ chức hành chính tự phát cũng không có.

Bất quá, văn minh nguyên thủy cũng không có nghĩa là những thứ Yêu Linh này nhỏ yếu.

Dù sao, những Yêu Linh còn chưa tính là trưởng thành ở trên mấy tầng hàn khí ở mặt đất kia đều có thể so với cấp bậc Huyền Tiên, rất nhiều Yêu Linh hoàn chỉnh bên trong tòa thành dưới đất này tự nhiên càng cường đại hơn, đã có tồn tại có thể so với Thái Nhất Huyền Tiên.

Về phần Yêu Linh tương đương với tầng thứ Kim Tiên, hoặc là nắm giữ Bất Tử Đặc Tính, thì cũng không có dấu hiệu gì là có tồn tại.

Thái Nhất Huyền Tiên đến Kim Tiên, rõ ràng cho thấy một cái ngưỡng cửa cảnh giới cực lớn.

Không phải là dễ dàng vượt qua được.

Bởi vì lúc Thôi Hằng cùng Lý Trình đến nơi này cũng không có tận lực che giấu hành tung hình dạng, cho nên việc bọn họ đến rất nhanh thì bị các cường giả của tòa thành dưới đất này phát hiện.

Từng đạo hào quang màu xanh đậm từ phía dưới bay ra, mười hai thân ảnh hình người trong nháy mắt liền vọt tới trước mặt hai người, tất cả đều là tầng thứ Thái Nhất Huyền Tiên.

Nói là hình người, quả thật cũng chỉ là có hình dáng người.

Cũng tức là đầu, thân thể, tứ chi.

Trừ cái đó ra, cũng không có chỗ giống người.

Những thứ “Người ” này toàn thân đều là tinh thể băng màu xanh đậm nào đó tạo thành, đầu là một khối hình vuông, không có cổ, trực tiếp mọc ra từ trên vai, cho nên đầu bọn họ không thể chuyển động.

Vì vậy, thì có năm cái mắt, năm con mắt, năm cái miệng, phân biệt nằm ở trước sau trái phải bên trên năm cái phương hướng này, nhìn hết sức kỳ lạ.

Ngoại trừ đầu, cấu tạo thân thể của bọn họ cũng rất kỳ lạ, dường như là bởi vì toàn thân đều là băng tinh, cho nên trên mỗi cái vị trí trên thân thể đều có gai nhọn hàn băng nhô ra.

Nhất là loại vị trí khớp xương như bả vai, cùi chỏ, đầu gối, băng tinh nơi đó càng là kéo dài ra, nhô ra gai nhọn dài quá mức, giống như là từng cây đao thương, rất có tính công kích.

Sau khi mười hai người này đi tới trước mặt Thôi Hằng cùng Lý Trình, cũng không có trước tiên liên quát hỏi, mà là kính nghi bất định quan sát hồi lâu, cuối cùng lại chột quỳ xuống, hướng hai người dập đầu bái lạy hành lễ, giống như là đang quỳ lạy thân linh.

“# ¥ %... &! %@...”

“# ¥ %... &! %@...”

“# ¥ %... &! %@...”

Ngôn ngữ ly kỳ cổ quái, không phải là bất luận một loại ngôn ngữ nào Thôi Hằng biết, hoàn toàn xa lạ.

Chẳng qua, hẳn dù sao là người tu tiên Nguyên Anh hậu kỳ, đối với linh tính có năng lực cảm nhận cực sâu, chỉ trong nháy mắt hẳn liền đã hiểu ý tứ đoạn văn này, đồng thời cũng nắm giữ cái môn ngôn ngữ xa lạ này.

“Bái kiến Thiên Thần, cung nghênh Thiên Thần giá lâm!”

Đây là lời nói mười hai tên băng nhân kêu, tràn đầy tôn kính cùng sùng bái, hoàn toàn chính là cảm giác tín đồ đang nghênh tiếp Thiên Thần giáng thế.

Bọn họ coi chúng ta là Thiên Thần rồi hả?

Thôi Hằng có chút kinh ngạc, ánh mắt nhìn về phía từng toà pho tượng khổng lồ đứng sừng sững ở bên trong quần thể kiến trúc phía dưới kia.

Bộ dáng những pho tượng này đúng là bộ dáng nhân loại bình thường.

Cùng những băng nhân trước mắt này hoàn toàn bất đồng.

“Ồ trong mắt của những băng nhân này, bộ dáng nhân loại bình thường chính là bộ dạng Thiên Thần?” Thôi Hằng có chút hăng hái mà đánh giá bọn họ, đồng thời dùng ngôn ngữ mới vừa học được nói ” Đúng vậy đi.”

Lý Trình ở một bên nhất thời liền sợ ngây người, mặt đầy ngạc nhiên nhìn về phía Thôi Hằng, trong đầu tràn đầy dấu hỏi.

Tiên Tôn cũng thật lợi hại đi!

Ngay cả loại ngôn ngữ ly kỳ cổ quái này đều biết, còn có cái gì mà Tiên Tôn không biết?

“Bái tạ Thiên Thần!”

“Bái tạ Thiên Thân!”

Mười hai tên băng nhân trăm miệng một lời mà cảm ơn, sau đó đứng lên, thái độ vô cùng cung thuận.

Sau đó, một tên băng nhân trong đó đi tới trước, một mực cung kính hướng Thôi Hằng hành lễ ” Thiên Thân tôn quý, thời gian qua đi bốn trăm năm, ngài rút cuộc lần nữa phủ xuống.

“Cung điện của ngài chúng ta một mực vì ngài quét dọn tỉ mỉ, đồ vật ngài lần trước hạ xuống lưu lại, chúng ta cũng đang chú tâm giữ gìn, xin ngài đi giá đến Thần Cung, chúng ta bây giờ liền đi báo cho Đại Tế Ty tới bái kiến ngài.”

Thời gian qua đi bốn trăm năm?

Thôi Hằng nghe vậy giật mình.

Đây không phải là thời gian ban đầu Hồng Phú Quý cùng vợ hắn rời đi Đạo Chu Tinh sao?

Chương 475: Đầu mối vị Phi Thăng giả cuối cùng, Quân Thiên Cung (1)

Ở dưới sự hướng dẫn của vài tên băng nhân, Thôi Hằng cùng Lý Trình tới cung điện hùng vĩ nhất trong thành thị dưới mặt đất này.

Nơi này cũng là điểm cao nhất của cả thành thị dưới mặt đất, là trên một ngọn núi.

Nếu mà đứng ở trước cung điện, mắt nhìn xuống phía dưới, liền có thể nhìn thấy hết hơn phân nửa thành thị dưới mặt đất.

Chờ đến sau khi vài tên băng nhân kia rời khỏi, Lý Trình không nhịn được thở dài nói: “Tiên Tôn, không nghĩ tới băng nhân chỗ này lại sẽ coi chúng ta là Thiên Thần.”

“Bọn họ linh tính có thiếu sót, cũng không thể phân biệt tốt tượng mạo những chủng tộc khác.” Thôi Hằng mỉm cười nói ” Ở trong mắt bọn họ, tượng mạo ta người đều không có bất kỳ khác nhau.”

“Còn có chủng tộc như vậy sao?” Lý Trình nghe vậy trợn to hai mắt, mắt đầy ngạc nhiên.

“Vũ trụ rộng lớn, có nhiều tình huống cũng không ngoài ý liệu. .” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói ” Chẳng qua, như vậy cũng giúp cho hành động của ta thuận lợi hơn không ít.

“Nếu không phải bọn họ chủ động mang chúng ta tới tòa cung điện chuyện môn dùng để nghênh đón Thiên Thần này, chúng ta cũng rất khó tự mình phát hiện bộ tranh vẽ điêu khắc trên tường bên trong cung điện này. “

Ở sau khi đi tới tòa cung điện này, hắn liền chú ý tới bức họa chạm trổ trên vách tường băng tinh.

Theo nội dung mô tả đến xem, là đang thuyết minh niên đại lúc trước rất xưa, một vị Thiên Thần hạ xuống đến nơi thế giới hoang vu này, dạy dỗ sinh linh còn ở trong u mê, mở ra văn minh lúc ban đầu.

Thiên Thần được miêu tả bên trong tranh vẽ trên tường, cùng những tượng thần bên ngoài kia vô cùng tương tự, hẳn chính là vị Thiên Thần những băng nhân nơi này cung phụng kia.

Nội dung thần thoại chẳng có gì lạ, là truyền thuyết nhóm tiên dân thường gặp, đối với Thôi Hằng mà nói hữu dụng nhất đúng là tên vị Thiên Thần kia ghi lại trên bức họa

Thiên Thân là họ Chu, tên Quân Thiên.

Mà trước đó, Thôi Hằng đã tại bên phía Hồng Vĩnh biết được, vị Đại Thân Thông Giả ban đầu từ Đạo Chu Tinh đi ra kia, chính là họ Chu.

Chu Quân Thiên.

Đây có lẽ chính là tên vị Đại Thân Thông Giả kia.

Cùng lúc đó, trên mặt Thôi Hằng bỗng nhiên lộ ra vẻ kinh ngạc, trong lòng có chút ngạc nhiên, thậm chí nói: “Chỉ là như vậy thì có phản hồi sao?”

Tu vi Nguyên Anh của hắn thu được tăng lên.

Cái này vốn vẹn chẳng qua là thu được một chút xíu tin tức liên quan cùng vị Đại Thân Thông Giả kia thôi, thậm chí ngay cả tên đều không nhất định là thật.

Lại có phản hồi khi tìm tòi thứ không biết.

Mặc dù loại phản hồi này rất nhỏ, thậm chí có thể nói nhỏ nhặt không đáng kể, nhưng cái này cũng đủ để chứng minh lúc trước Thôi Hằng suy đoán không sai ——

Tên Đại Thân Thông Giả này dính dấp bí mật cực lớn, ảnh hưởng cũng nhất định vô cùng sâu xa.

Có lẽ hắn không chỉ là một tên Phi Thăng giả sau cùng trước khi Thượng Thiên băng diệt, còn khả năng cùng Thượng Thiên băng diệt có quan hệ vô cùng trực tiếp.

“Ta càng ngày càng mong đợi cái truyền tông trận vị Phi Thăng giả sau cùng này lưu lại.” Thôi Hằng khẽ cười nói “Đây là một nhân vật không tầm thường, truyền tông trận hắn lưu lại ở chỗ này sẽ dẫn tới nơi nào?”

“Nếu như người này biết mình có thể để cho Tiên Tôn ngài cảm thấy hứng thú, chắc là sẽ cảm thấy vô cùng vinh hạnh.” Lý Trình ở một bên cười nói.

Hắn quả thật là nghĩ như vậy, cũng không phải là nịnh hót.

Ở trong lòng Lý Trình, tu vi cảnh giới của Thôi Hằng đã cao đến không biên giới, dù là bây giờ có người nói cho hắn biết Thôi Hằng thật ra là tồn tại tối cao cảnh giới thứ chín Tiên Giới, hắn cũng sẽ không chút do dự tin tưởng.

Cùng nhân vật như vậy so sánh, chỉ là một tên gọi là Đại Thân Thông Giả căn bản cũng không tính là gì.

“Ha ha, không cần hắn cảm thấy vinh hạnh, chỉ cần hắn mạng đến cho ta càng nhiều thụ hoạch hơn là được.” Thôi Hằng khẽ cười nói, bỗng nhiên hắn quay đầu nhìn về phía bên ngoài “Có người đến.”

...

Băng nhân Đại Tế Ty thân hình vô cùng to lớn, ít nhất là gấp ba Băng nhân bình thường.

Tu vi cảnh giới của hắn mặc dù cũng có tầng thứ tương đương với Thái Nhất Huyền Tiên, nhưng ở thực lực chân chính tới nói, hắn là cùng băng nhân cùng tầng thứ gấp đôi trở lên.

” Thiên Thần tôn quý! Ngài rút cuộc lần nữa phủ xuống!”

Vị băng nhân Đại Tế Ty này sau khi thấy Thôi Hằng cùng Lý Trình cũng là lập tức quỳ lạy xuống ” Đồ vật ngài lưu lại bốn trăm năm trước, chúng ta vẫn luôn cố gắng gìn giữ, không có chút nào hư hại, xin ngài kiểm tra.”

Vừa nói, hắn liền hai tay nâng một viên bảo thạch màu xanh nước biển giờ cao lên đỉnh đầu.

Viên bảo thạch này tròn trịa ấm áp, kích thước không nhỏ, không sai biệt lắm lớn bằng trứng ngỗng, trong đó mơ hồ có thể thấy ánh sao màu bạc óng, nhìn hết sức xinh đẹp.

Dù là không nói hiệu quả cụ thể, chẳng qua là bộ dáng này, đều được xưng là một món bảo vật.

“Tiên Tôn, là Tinh Hải Lạc Ấn Thạch. ” Lý Trình nhìn về phía Thôi Hằng, hỏi thăm ý tứ của hắn.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

Ngay sau đó băng nhân Đại Tế Ty liền cảm giác đôi tay mình khẽ buông, viên bảo thạch kia đã rời khỏi tay, rơi vào trong lòng bàn tay Thôi Hằng.

Tinh Hải Lạc Ấn Thạch là một loại thiên tài địa bảo đặc thù, thích hợp nhất dùng để chứa đựng tin tức Tinh đồ.

Thôi Hằng cầm bảo thạch vào trong tay, sau đó hơi vận chuyển một tia pháp lực, tức thì liền để cho viên Tinh Hải Lạc Ấn Thạch này phát ra ánh sáng rực rỡ, từng đạo ánh sao sáng ngời từ bên trong bắn ra.

Những thứ ánh sao này tại trong hư không không ngừng bay lượn, chờ tìm tới vị trí chính xác của chính mình liền dừng lại, hóa thành từng điểm sáng tượng trưng cho ngôi sao.

Tinh đồ đang hiển hóa!

Trong nháy mắt, bên trong cung điện lớn như vậy biến thành một mảnh tinh không mênh mông.

Băng nhân Đại Tế Ty như thấy thần tích, lập tức liên tục dập đầu, quỳ bái.

“Đây coi như là Tàng Bảo Đồ sao? ” Thôi Hằng thì là nở nụ cười.

Chương 476: Đầu mối vị Phi Thăng giả cuối cùng, Quân Thiên Cung (2)

Sau khi hấn mở ra tấm Tinh đồ này, liền được một đoạn tin tức khắc sâu tại bên trong viện Tinh Hải Lạc Âm Thạch này, biết được bản chất tấm Tinh đồ này.

Tấm Tinh đồ này cũng không tính phức tạp, miêu tả vạn giới tinh không cũng không tính lớn.

Chỉ so với Tinh đồ của Lý Trình hơi lớn hơn một chút.

Có hai mươi một Giới cùng phạm vi tinh không chung quanh.

Ở trong hai mươi một Giới cùng đông đảo tinh không nơi này có ba ngôi sao bị đặc biệt đánh dấu ra.

Còn đặc biệt nhấn mạnh nói, trên những ngôi sao này có bảo tàng Chu Quân Thiên lưu lại, ẩn chứa bí ẩn trở thành Chư Thánh Chi Vương.

Đây chính là đồ vật bốn trăm năm trước vợ chồng Hồng Phú Quý lưu lại.

Nhưng bọn họ lưu lại cái này làm gì?

Thôi Hằng trước tiên hơi nghi hoặc một chút, nhưng nghĩ lại liền hiểu nguyên nhân, trong lòng cười nói: “Đây cũng là một biện pháp tốt để cho người mau rời khỏi Minh Hải Tinh.”

Lúc trước hấn ngay tại Hồng Vĩnh bên kia biết được, vợ chồng Hồng Phú Quý để lại chỉ dẫn Tinh đồ ở trong địa tâm chi hạch Minh Hải Tinh.

Đây là để lại cho Hồng Vĩnh.

Bất luận Hồng Vĩnh có thể hay không đi tới Minh Hải Tinh, bọn họ nhất định là không hy vọng cái chỉ dẫn Tinh đồ này bị những người khác lấy được.

Biện pháp tốt nhất chính là lấy ra đồ vật có đầy đủ sức dụ dỗ, để cho người đi tới Minh Hải Tinh mau rời khỏi.

Mà đối với tuyệt đại đa số võ giả mà nói, bí ẩn trở thành Chư Thánh Chi Vương, không thể nghi ngờ là bảo tàng lớn hơn hết thảy, rất có thể sẽ không chút do dự đi qua dò xét tình huống.

Kể từ đó, dĩ nhiên là sẽ không phát hiện tình huống ở địa tâm chi hạch.

Đương nhiên, nếu là Hồng Vĩnh đi tới nơi này, lấy được tấm Tinh đồ này, đối với vợ chồng Hồng Phú Quý mà nói cũng

không có tôn thất gì, dù sao cũng cho con mình.

“Đây coi như là niềm vui ngoài ý muốn, ba cái địa phương liên quan cùng Chu Quân Thiên, mặc dù không biết thực hư, nhưng tóm lại là có phương hướng điều tra.”

Thôi Hằng cười đem Tinh đồ thu vào, tâm tình rất không tồi, nói với Băng nhân Đại Tế Ty ” Làm rất tốt.”

Chu Quân Thiên dính bắp bí mật cực lớn, tin tức liên quan tới người này với hắn mà nói liền là túi kinh nghiệm thượng hạng, có hiệu quả tăng lên tu vi Nguyên Anh.

“Vì Thiên Thần tôn quý phục vụ là vinh hạnh của chúng ta. ” Băng nhân Đại Tế Ty một mực cung kính ngả quỳ trên mặt đất.

“Nhưng có còn nhớ bốn trăm năm trước xảy ra chuyện gì? ” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Nhớ, dĩ nhiên nhớ. ” Băng nhân Đại Tế Ty gật đầu liên tục, vô cùng kích động nói “Bốn trăm năm trước, ngài như bây giờ vậy, mang theo một Thiên Thần cùng ngài giống nhau như đúc hạ xuống đến nơi này.

“Đó là thời gian băng linh tộc chúng ta vĩnh viễn nhớ, băng linh tộc mấy trăm ngàn năm chưa từng nhìn thấy Thần nót cuộc lần nữa thấy Thiên Thần tôn quý.

“Mặc dù ngài cũng không có lưu lại Thần Dụ(1) dạy dỗ như trong thần thoại vậy, nhưng lưu lại một quả tín vật Thiên Thần này, đây là ban ân càng lớn hơn, chiếu sáng con đường đi tới của chúng ta...”

Sau đó chính là ca ngợi cùng cảm thán không ngừng không nghỉ.

Thôi Hằng thậm chí có chút hối hận vì hỏi sự tình bốn trăm năm trước.

Lời ca ngợi trong miệng cái tên băng nhân Đại Tế Ty phẳng phất mãi mãi cũng nói không hết, như nước sông cuộn liên miên bất tuyệt.

Chẳng qua, Thôi Hằng vẫn là từ bên trong lời nói rút ra số ít tin tức mâu chốt.

Vợ chồng Hồng Phú Quý hẳn là nhân loại duy nhất tới nơi này trong gần vài chục vạn năm qua, cũng khó trách chỉ lưu lại một viên Tinh Hải Lạc Ấn Thạch, đều không chút nào lo lắng có quá nhiều người tới nơi đây, sẽ không đủ dùng.

Ngoài ra chính là bọn hắn tới đi vội vàng, cũng không có ở lại quá lâu, rất nhanh liền rời đi.

Kê từ đó, những băng nhân này đối với bọn họ hẳn là không có hiểu rõ quá nhiều.

Ừ, thật ra thì từ bên trong những lời ca ngợi này của băng nhân Đại Tế Ty cũng có thể nhìn ra điểm này.

Vì vậy, chờ cái tên băng nhân Đại Tế Ty này ca ngợi xong, Thôi Hằng để lại mấy câu gọi là Thần Dụ dạy dỗ, sau đó liền dẫn Lý Trình rời đi tòa thành dưới đất này.

Tiếp tục đi địa tâm chi hạch.

...

Sau khi Thôi Hằng rời khỏi, Băng nhân Đại Tế Ty vô cùng kích động mà đi ra Thần Cung.

Hắn đứng ở trước Thần Cung, quan sát thành trì phía dưới cùng với vô số băng nhân, trong nội tâm hào tình vạn trượng, trong miệng lầm bầm nói: “Thần n vô lượng a, chúng ta rốt cuộc được Thần Dụ, con đường phía trước không còn hắc ám!”

“Chúng ta phải đi ra con đường của mình, phải trở nên cường đại, phải bước lên thiên địa rộng lớn hơn. Chỉ có như vậy mới có thể làm cho tộc quần phát triển lớn mạnh, truyền thừa không dứt.

“Một ngày nào đó, Hàn Sơn ta sẽ chỉ huy Băng Linh tộc đi ra mảnh thành thị dưới mặt đất này, đi ra cái quê hương an nhàn này, đến lúc đó chúng ta sẽ đi tìm Thiên Thân, khâu tạ Thần n!”

...

Sau khi rời đi Thần Cung Băng Linh tộc, Thôi Hằng mang theo Lý Trình tiếp tục hướng dưới đất độn hành.

Lần này hành trình vô cùng thuận lợi.

Không có lại gặp cái gì thành thị dưới mặt đất, hai người rất nhanh thì đến một cái địa phương vô cùng nóng bỏng.

Phía trước đã biến tướng đến mức một mảnh đỏ như lửa.

Địa tâm chi hạch liền ở phía trước.

Thuận theo khoảng cách càng gần, nhiệt độ càng ngày càng cao, dần dần đã vượt qua nhiệt độ mặt ngoài mặt trời.

Vô Cực Kim Tiên như Lý Trình lại bắt đầu toát mồ hôi.

Thôi Hằng đối với cái này chính là một chút cảm giác cũng không có, vẫn là thân sắc như thường mà tiến lên.

Rất nhanh hai người liền đi tới địa tâm chi hạch chân chính.

Bôn phương tám hướng tất cả đều là địa hỏa mãnh liệt, nhiệt độ cao cực kỳ nóng bỏng không chỗ nào không có mặt.

“Tìm được.”

Thôi Hằng bỗng nhiên nở nụ cười, chỉ chỉ phía trước.

Nơi đó có một tòa cung điện rộng lớn tráng lệ, trôi nổi trong địa hỏa lại không bị tổn hại chút nào.

Ở trên tấm bảng ngoài cửa chính cung điện viết ba chữ to.

“Quân Thiên Cung!”

—

(1)Thần Dự: Lời chỉ dẫn của Thần

Chương 477: Linh vị trống không lưu lại cho mình (1)

Lấy Quân Thiên làm tên, có lẽ hẳn là cung điện Chu Quân Thiên khá xem trọng.

Thôi Hằng đánh giá tòa cung điện này, vẻ mặt chăm chú.

Hắn ở phía trên cảm nhận được một loại ý vị cổ xưa, đây là một loại khí tức lắng đọng không biết bao nhiêu vạn năm, để cho người không tự chủ được sinh lòng cảm khái.

Tòa cung điện này không tầm thường.

Chỉ riêng việc có thể tại bên trong địa hỏa tồn tại mấy trăm ngàn năm, cũng đủ để cho nó đạt được thăng hoa trên bản chất.

Ngoài ra, Thôi Hằng còn ở phía trên tòa cung điện này cảm giác được vết tích pháp lý in dấu cực kỳ tinh diệu.

Người tạo nên ý vị của Quân Thiên Cung tu vi cảnh giới cực cao, hơn nữa vô cùng am hiểu đối với vận dụng pháp lý quy tắc, còn có khả năng đem những pháp lý này hoàn mỹ dung hợp vào trong cung điện.

Người tu tiên Kim Đan đại thành cũng làm không được đến loại trình độ này. .

Ít nhất cũng phải có tầng thứ cảnh giới Nguyên Anh sơ kỳ mới có thể làm được.

Nếu như là cảnh giới đệ lục Tiên Giới trong hệ thống võ đạo, chắc hẳn cũng là có được đặc thù Nguyên Anh cực mạnh.

Hoặc là mặc dù tầng thứ tu vi không có đạt tới có thể so với Nguyên Anh sơ kỳ, nhưng cảnh giới tinh thần đã đạt đến.

Nếu không không cách nào đem toà Quân Thiên Cung này chế tạo hoàn mỹ như vậy.

Mà bất luận loại nào.

Đều ý nghĩa cái tên Chu Quân Thiên này tuyệt không phải là nhân vật tầm thường.

“Cái này làm cho ta đối với hắn càng hiếu kỳ hơn.”

Khóe miệng Thôi Hằng hơi hơi nhếch lên, mười phần mong đợi tiến vào trong Quân Thiên Cung tìm tòi.

Tốt nhất có thể hiểu được nhiều tin tức liên quan tới Chu Quân Thiên hơn nữa, hoặc là một chút loại tin tức về cảnh giới

đệ thất Tiên Giới, đều có thể được phản hồi khi tìm tòi thứ không biết, đề cao tu vi cảnh giới.

“Tiên Tôn, chúng ta bây giờ đi vào?” Lý Trình lại gần dò hỏi.

“Đi thôi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

...

Đây là toà cung điện “Hoang đại” thứ 2 Thôi Hằng thăm dò.

Lần trước vẫn là tìm tòi Tử Cực Cung trên mặt trăng.

Bất quá, hai cái tình huống là hoàn toàn bất đồng.

Vốn dĩ Thôi Hằng là muốn ở trong Quân Thiên Cung đạt được một ít thư tịch, dùng cái này để hiểu rõ truyền thừa của Chu Quân Thiên, cùng với tình không vạn giới niên đại lúc đó là bộ dáng ra sao.

Dù sao, trong cung điện cất giữ một ít đồ vật như điển tịch là chuyện rất bình thường.

Nhưng sau khi hấn tiến vào Quân Thiên Cung, lại phát hiện cũng không phải là chuyện như vậy, tình huống bên trong so với dự liệu của hấn hoàn toàn bất đồng.

Trong Quân Thiên Cung không có bất kỳ bày biện bố trí, hoàn toàn không có một chút xíu đồ vật sinh hoạt.

Càng không có bất kỳ thư tịch.

Cũng không tồn tại các loại đồ vật có thể ghi chép tin tức ví dụ như thẻ ngọc, ngọc châu.

Cung điện lớn như vậy một mảnh trống không.

Chỉ có phía dưới vách tường đối diện cửa cung điện có một cái bàn thờ thần vô cùng to lớn đứng thẳng.

Từng cái linh vị bày ra ở phía trên.

Cả toà đại điện, trang trọng nghiêm túc.

Lúc Thôi Hằng cùng Lý Trình thấy một màn như vậy, đều ngẩn ra.

Cũng không nghĩ tới trong Quân Thiên Cung lại sẽ là một bộ cảnh tượng như vậy.

“Đây là...”

Thôi Hằng nhìn về phía những bài vị này, ánh mắt quét qua từng cái phía trên, trầm giọng nói nhỏ: “Linh vị sư phụ ta Lâm Thiên Trường, Linh vị anh ta Trần Du, Linh vị anh ta Tiên Thụ Thư...”

“Em ta... Bạn ta... Đệ tử ta... Linh vị ái thê Lâm Thanh Trúc của ta, Linh vị con gái Chu Tuyên Cơ của ta, còn có một cái linh vị trống không, tổng cộng là ba trăm bảy mươi bảy cái bài vị.”

“Tiên Tôn, xem những bài vị này, đơn giản là cả nhà toàn diệt, không chừa một mống a.” Lý Trình kinh nghi bất định nói.

“Có lẽ là chỉ sống được một mình Chu Quân Thiên.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, nhìn về phía tám linh vị trống không kia, thờ dài nói “Tám linh vị trống không này, chỉ sợ là lưu cho chính hần.

“Tự tay lập được 376 tám linh vị này, lại lưu lại cho mình một tám linh vị trống không, người và ta rất khó tưởng tượng lúc ấy hần là dạng tâm trạng gì, gặp cái gì, lại sắp đi làm cái gì.”

“Vì chính mình lập linh vị, đây là tuyệt vọng tới cực điểm a.” Lý Trình cười khổ lắc đầu, sau đó nói “Dạng sự tình gì mới có thể làm cho một vị Đại Thần Thông Giả tuyệt vọng như vậy? Thời đại kia của hần khẳng định xảy ra biến cố lớn kinh thiên động địa gì đó.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, không có lại nói quá nhiều.

Sau đó, hần lại nhìn một hồi những thứ bài vị này, liền hướng những phòng khác đi tới.

Dự định nhìn một chút còn có những đầu mối khác hay không.

Thuận tiện tìm truyền tống trận cùng với chỉ dẫn Tinh đồ vợ chồng Hồng Phú Quý lưu lại.

Hại thứ này cũng không khó tìm, ngay tại trong tòa Thiên Điện kê sát Chính Điện kia.

Một cái trận pháp to lớn mà phức tạp chiếm cứ cả tòa Thiên Điện, bốn phía vách tường chính là bốn mặt Tinh Bàn(1) to lớn, có thể dùng để tiến hành xác định vị trí đối với phương hướng truyền tống.

Trong đó vị trí xác định trên ba cái Tinh Bàn đều là Thiên Môn Tinh.

Chỉ có vị trí xác định của một cái Tinh Bàn là chỉ hướng một cái địa phương bị đánh dấu là “Thái Hồng Tinh”.

Bất quá, cái này “Thái Hồng Tinh” cũng không tại vị trí Thái Hồng Tinh ban đầu, thậm chí đều không có ở bên trong bộ Tinh đồ lúc trước Lý Trình trình lên kia, mà là ở địa phương càng xa xôi.

—

(1)Tinh Bàn: mâm tròn bản đồ chiêm tinh

Chương 478: Linh vị trống không lưu lại cho mình (2)

Khoảng phạm vi định vị của Tinh Bàn này cực lớn, chừng sáu mươi bốn Giới cùng tinh không chung quanh, Thái Hồng Giới chính là ở bên trong khu vực biên giới của sáu mươi bốn Giới này.

“Đây chính là Tinh đồ chỉ dẫn mà Phú Quý bọn họ lưu lại.”

Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, thông qua khí tức sức mạnh còn sót lại chung quanh, hẳn có thể đoán được ở khoảng bốn trăm năm trước cái truyền tống trận này từng bị khởi động qua, chắc là vợ chồng Hồng Phú Quý.

Nếu là đi Thái Hồng Tinh, liền ý nghĩa bọn họ đại khái là an toàn.

” Chờ Thanh Thu cùng Huệ Thế tới, cũng có thể đi Ngũ Cảnh Giới. Trước tiên đem tình huống Tử Dương Giới hiểu rõ, đồng thời cũng phải điều tra chân tướng liên quan tới Thượng Thiên băng diệt, cùng với tình huống của Chu Quân Thiên.”

Thôi Hằng âm thầm suy tư.

Tâm tình cũng trở nên vui vẻ.

Cái này nhưng đều là túi kinh nghiệm lớn của hắn a.

Nguyên Anh đỉnh phong gần ngay trước mắt!

...

Tốc độ Bùi Thanh Thu và Huệ Thế thông qua thí luyện so với dự tính của Thôi Hằng nhanh hơn không ít.

Hai người rất nhanh thì đuổi theo, mới vừa vừa tiếp cận Minh Hải Tinh, liền bị Thôi Hằng đang nhắm mắt dưỡng thần cảm giác được.

Thôi Hằng cùng Lý Trình cũng sớm đã rời đi Quân Thiên Cung.

Nơi đó thật ra thì tương đương với linh đường Chu Quân Thiên bố trí, quả thật không thích hợp ở lâu.

Ở sau khi tìm tòi xong, liền lái thuyền bay đậu sát ở hư không bên ngoài Minh Hải Tinh.

Phi Toa của hai người Bùi Thanh Thu cùng Huệ Thế một cách tự nhiên liền tiếp nối qua.

Hai người vô cùng dễ dàng liền trở về bên trong khoang thuyền thuyền bay.

“Bái kiến Sư Tôn!”

“Bái kiến Tiên Sinh!”

Bùi Thanh Thư cùng Huệ Thế hướng Thôi Hằng hành lễ, bọn họ đây là đang cảm ơn Thôi Hằng.

Chính là một lần thí luyện này, để cho hai người có biến hóa thoát thai hoá cốt.

Mặc dù cũng không có tiến bộ thực chất trên tu vi, nhưng thực lực của bọn họ tuyệt đối tăng lên không chỉ một nấc thang.

“Xem ra đều có thu hoạch tốt.” Thôi Hằng mỉm cười để cho hai người đứng dậy, cười nói “Đến Ngũ Cảnh Giới rồi, các ngươi tự nhiên có đất dụng võ.

“Tiếp theo khoảng thời gian này, trước hết nghỉ ngơi cho khỏe, cũng có thể thật tốt trò chuyện một chút thu hoạch lấy được ở bên trong vùng đất thí luyện.”

Minh Hải Tinh cách Ngũ Cảnh Giới cũng không coi là gần.

Lúc trước Lý Trình cùng Lý Vi hai người nhưng là bay ước chừng một trăm năm thời gian mới đến.

Bây giờ chiếc thuyền bay này của Thôi Hằng mặc dù so với cái loại Phi Toa kia càng nhanh, nhưng cũng cần thời gian một hai năm mới có thể đến.

Sở dĩ không có lựa chọn dùng truyền tống trận đi đường, là có nguyên nhân.

Chủ yếu chính là vì phòng ngừa truyền tống trận trên Minh Hải Tinh bị phát hiện.

Truyền tống trận đều là hai chiều, chỉ có thể từ một cái truyền tống trận đến một cái truyền tống trận khác.

Không có khả năng truyền tống đến trên một khu đất trống không có gì cả.

Điều này cũng có nghĩa là nếu như dùng truyền tống trận đi Ngũ Cảnh Giới, nhất định phải chọn một truyền tống trận ở Ngũ Cảnh Giới làm mục đích mới được.

Đã như thế, truyền tống trận ở Minh Hải Tinh cũng sẽ bị phát hiện, sẽ bị nhét vào trong hệ thống truyền tống trận Ngũ Cảnh Giới, điều này thì tất nhiên có thể mang đến một chút phiền toái.

Hơn nữa cũng sẽ quấy rầy an bình trong Quân Thiên Cung.

Ngoài ra, Thôi Hằng thật ra thì cũng cần thời gian tu luyện pháp thuật mới, dùng để ứng đối các loại chuyện có thể gặp ở Ngũ Cảnh Giới.

Vì vậy, nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là tiếp tục dùng thuyền bay đi đường tương đối thích hợp.

...

Ba năm sau.

Thôi Hằng đã đem “Chư Thiên Na Di Tiên Chú ” “Ngũ Hành Hỗn Độn Diên Đảo Càn Khôn Đại Pháp ” “Thần Ma Liệt Hình Thoát Thân Đại Pháp ” ba môn pháp thuật này tu luyện tới tình trạng hơi có chút thành tựu.

Đây đều là bí quyết bảo toàn tánh mạng, cấp độ ưu tiên tu luyện nhất định là cao nhất.

Tiếp theo chính là “Đại Thiên Ma âm Hỏa Quyết ” “Thiên Lô Nguyên Tử Tiên Quang ” “Tát Đậu Thành Bình ” mấy loại pháp thuật này, chúng nó tu luyện tương đối dễ dàng hơn một chút, bây giờ đã vận dụng thuần thục.

Còn lại những thứ pháp thuật kia, ví dụ như “Tụ pháp Phong Thần ” “Pháp Quy Luật Lệnh ” “Khởi Tử Hồi Sinh ” “Chân Linh Nguyên Thân ” các loại, độ khó tu luyện khá lớn, đến nay còn thuộc về giai đoạn vừa tìm thấy đường.

Có điều, những thứ pháp thuật độ khó cao này đối với việc tăng cao tu vi cảnh giới của hắn ngược lại là có không ít chỗ tốt, ở lúc nghiên cứu pháp thuật cũng là đang tu luyện, có thể nói là nhất cử lưỡng tiện.

Một ngày này, Thôi Hằng mới vừa từ trong nhập định tỉnh lại, liền nghe được tiếng gọi của Lý Trình.

“Tiên Tôn, chúng ta sắp tới, qua mảnh tịnh không trước mặt này, chính là cảnh nội Ngũ Cảnh Giới. ” Hắn chỉ vào một khối hăng tinh to lớn bùng cháy ngọn lửa màu xanh lam bên ngoài, nói.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, đứng dậy đi tới trước cửa sổ, nhìn cảnh tượng bên ngoài, mỉm cười nói ” Xa cách quê hương hơn một trăm năm, có nhớ hay không?”

Chương 479: Linh vị trống không lưu lại cho mình (3)

“Thật sự cũng không quá tưởng niệm. ” Lý Trình lắc đầu nói ” Lúc trước ta cùng với muội muội cũng thường xuyên du lịch bên ngoài vài chục năm không trở về, hơn một trăm năm không coi vào đâu. Tiên Tôn, sau khi đến Ngũ Cảnh Giới rồi, muốn chúng ta phải làm sao?”

Bùi Thanh Thư cùng Huệ Thế nghe vậy cũng nhìn về phía Thôi Hằng.

Bọn họ cũng đều biết nguyên nhân Thôi Hằng tới Ngũ Cảnh Giới, mục đích rất rõ ràng.

Chính là vì lấy được truyền thừa cổ tịch của những tông môn gia tộc này, cùng với tìm hiểu tin tức liên quan tới Tử Dương giới.

Nhưng cụ thể phải làm như thế nào, dọc theo con đường này Thôi Hằng đều không có nói rõ.

Là từ từ mưu tính?

Hay là trực tiếp cướp đoạt?

“Bây giờ trước không đề cập tới cái này. ” Ánh mắt Thôi Hằng nhìn bên ngoài, trầm giọng nói ” Một trăm năm này đi qua, tình huống Ngũ Cảnh Giới khả năng đều phát sinh biến hóa, vẫn là điều tra rõ ràng rồi mới có thể làm quyết định.”

Sau đó lại qua mấy ngày.

Đoàn người Thôi Hằng rốt cuộc đến gần khu vực biên giới Ngũ Cảnh Giới.

Vừa vặn thấy ba chiếc Phi Toa không lồ cùng mười hai chiếc Phi Toa phổ thông dừng tại trong hư không, đem một viên hành tinh phụ cận hoàn toàn vây quanh.

Bất quá, cái này cũng không ảnh hưởng thuyền bay đi tới.

Vì để tránh cho phiền toái không cần thiết, chiếc thuyền bay này dọc theo đường đi đều là trạng thái ẩn hình.

Trừ phi là nắm giữ thần thực Nguyên Anh đỉnh phong, nếu không ở bên ngoài là không thấy được nó.

“Xem ra trong cái Ngũ Cảnh Giới này gần đây không yên bình a. ” Thôi Hằng nhìn những Phi Toa bao vây tinh cầu xa xa kia, khẽ cười nói ” Ký hiệu trên những Phi Toa này có chút quen mắt, Cửu Tử Thiên Môn?”

” Vâng, Tiên Tôn pháp nhãn như đuốc. ” Lý Trình gật đầu một cái, hơi nghi hoặc một chút nói ” Đây là gặp chuyện gì, lại xuất động nhiều Phi Toa không lồ như vậy?”

Hắn đối với tác phong làm việc của Cửu Tử Thiên Môn rất rõ, trong ngày thường keo kiệt nhỏ nhen, căn bản là không nề tiêu hao tài nguyên.

Càng không cần phải nói đến động một lần liền phải tiêu hao lượng lớn thiên tài địa bảo dùng Phi Toa không lồ.

Ở trong cuộc đời hơn bảy trăm tuổi của Lý Trình, số lần Cửu Tử Thiên Môn vận dụng Phi Toa không lồ tổng cộng cũng không vượt quá mười lần.

Lần này lại một hơi dùng ba chiếc.

Ra đại sự rồi!

...

Sùng Dương Tinh là một viên tinh cầu vô cùng không lồ.

Vượt qua xa Đạo Chu Tinh.

Dưới tình huống bình thường, tinh cầu không lồ như vậy không nhất định thích hợp nhân loại bình thường sinh tồn.

Nhưng pháp tắc trên Sùng Dương Tinh rõ ràng có bị bóp méo qua.

Truyền thuyết là ở niên đại rất xưa khi trước, có Tiên Hiền tiến hành cải tạo đối với cả viên tinh cầu, để cho tinh cầu vốn hoang vu, trở nên thích hợp cho người bình thường sinh tồn.

Trải qua thời gian phát triển rất dài, bên trên hành tinh lớn này đã tạo ra một nền văn minh hết sức sáng chói, càng là có ba vị Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất.

Thực lực tổng hợp có thể xếp hàng thứ hai ở bên trong Ngũ Cảnh Giới.

Nơi này không có khái niệm quốc gia, chỉ có ngàn vạn tông môn mọc như rừng cùng vô số gia tộc tán lạc tại các nơi.

Trong đó tam đại Tiên Môn chính là đỉnh điểm áp đảo trên hết.

Cửu Tử Thiên Môn chính là Tiên Môn mạnh nhất trong tam đại Tiên Môn đó.

Vô luận là uy năng Thánh Giả, hay là số lượng Thánh Binh, hoặc là số lượng Vô Cực Kim Tiên trẻ tuổi, đều là vững vàng số một, không thể nghi ngờ.

Bất quá, chí hướng của Cửu Tử Thiên Môn cho tới bây giờ đều không chỉ là xưng bá ở Sùng Dương Tinh.

Ở trong lúc thuyên bay của Thôi Hằng tiên vào Ngũ Cảnh Giới, bên trong đại điện Thánh Huân của Cửu Tử Thiên Môn, đang tổ chức một tràng hội nghị vô cùng trọng yếu.

Chủ trì tràng hội nghị này là Thái Thượng Trưởng Lão Vệ Thành, cũng là Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất của Cửu Tử Thiên Môn, đệ nhất cường giả Sùng Dương Tinh, đệ nhị cường giả Ngũ Cảnh Giới, danh vọng cực lớn.

Đến đây tham gia hội nghị tất cả đều là cường sư các bộ của Cửu Tử Thiên Môn, bao gồm cường môn ở bên trong, tổng cộng mười một người, đều không ngoại lệ tất cả đều là Vô Cực Kim Tiên.

Đây là trung tâm quyền lực của Cửu Tử Thiên Môn, từng người trọng bọn họ, đều là đại nhân vật dặm chân một cái liền có thể để cho Sùng Dương Tinh run rẩy.

“Các vị, thói quen của ta các ngươi đều rất rõ ràng, sẽ không nói nhảm nhiễu.” Vệ Thành ánh mắt quét qua mọi người, đi thẳng vào vấn đề nói “Hai chuyện.

“Thứ nhất là kẻ trộm bảo vật trốn tránh phải giết không tha, tuyệt đối không thể để cho họ Bạch kia chạy ra khỏi Ngũ Cảnh Giới, đem hãn bóp chết trong Ngũ Cảnh Giới, nếu không mặt mũi Cửu Tử Thiên Môn chúng ta của về sau còn để vào đâu?

“Thứ hai là tiếp tục đi tra hỏi người của Lý gia cho ta, nhất định phải hỏi ra Tử Dương mật tàng đến tốt cùng là ở địa phương nào, còn có chuyện điều tra tung tích Lý Trình cùng Lý Vi không muốn buông lỏng.

“Trăm năm trước bọn họ vội vã rời đi, còn đưa đến nhóm lớn người Ôn Hoàng Cung cùng U Minh Thánh Giáo theo tới, đến nay không về, vậy thì ý nghĩa đầu mỗi bọn họ nắm giữ có thể là thật.

“Bây giờ Lý gia đã có hai lòng, hai người bọn họ chưa chắc sẽ đem đầu mối giao cho chúng ta. Nhất định phải tìm tới bọn họ, bắt cũng phải bắt trở lại, bọn họ sẽ đích thân thâm vấn hai người bọn họ.

“Các ngươi không cần kiêng kỵ cái gì, buông tay đi làm! Ai dám ngăn trở chuyện này chính là cùng Vệ Thành ta là địch, càng là đối địch với Cửu Tử Thiên Môn!”

Chương 480: Địa phương tràn đầy “Tự do” (1)

Lư Lăng Thành là một trong mười bảy tòa thành lớn trên Sùng Dương Tinh.

Hơn ba nghìn tòa thành trì lớn nhỏ chung quanh cùng với thôn trấn chung quanh, tất cả đều bị Lư Lăng thành cai quản, quản lý vô số bách tính.

Phần quyền lực này so với Hoàng Đế ở Đạo Chu Tinh bên kia đều phải lớn hơn nhiều lắm.

Mà người điều khiển phần quyền hành này chính là Lý gia trong Thành Lư Lăng, một cái thế lực khổng lồ truyền thừa thời gian hơn hai vạn năm.

Cho dù là đặt ở bên trong mười chín gia tộc cường đại nhất Sùng Dương Tinh, Lư Lăng Lý gia cũng là xếp hàng phía trên.

Nguyên nhân căn bản khiến họ hưng thịnh, chính là vì bọn hắn kiên quyết không rời mà ôm chặt vào bấp đùi Cửu Tử Thiên Môn.

Nhân lực, vật lực, tài lực vân vân, chỉ cần là Cửu Tử Thiên Môn muốn, Lư Lăng Lý gia sẽ không có đồ vật gì không cho, gọi là nói gì nghe vậy.

Hơn nữa còn thường xuyên tài trợ đệ tử nghèo khổ của Cửu Tử Thiên Môn, trợ giúp bọn họ mua linh dược cần để luyện võ, đối với một ít người thực lực khá mạnh trong đó thậm chí sẽ còn tặng binh khí. .

Mặc dù những đệ tử này tuyệt đại đa số đều dần phai mờ vào đám đông, nhưng là có số lượng cực ít thật lấy được thành tựu.

Những người này không chỉ có trở nên tu vi cao siêu, còn ở Cửu Tử Thiên Môn ngồi lên một chút chức vị thực quyền.

Kể từ đó, quan hệ giữa Lư Lăng Lý Gia và Cửu Tử Thiên Môn trở nên vô cùng mật thiết.

Những người này cũng đều biết báo ân, thường xuyên sẽ chiếu cố quan hệ Lý gia, dưới điều kiện tiên quyết không tổn hại tư nguyên tông môn, bọn họ cũng sẽ gắng hết sức làm cho Lý gia đạt được lợi ích.

Mấu chốt là thực lực của Lý gia cũng không yếu.

Số lượng Kim Tiên lâu dài ổn định ở hạ mười trở lên, số lượng Vô Cực Kim Tiên mặc dù không nhiều, bình thường chỉ có một hai, nhưng chưa từng gián đoạn qua.

Thời điểm huy hoàng nhất thậm chí đồng thời tồn tại qua bốn vị Vô Cực Kim Tiên.

Điều này cũng làm cho Cửu Tử Thiên Môn đối với Lu Lăng Lý gia vô cùng yêu quý, coi là tâm phúc, một khi có chỗ tốt phương diện gia tộc gì, trên căn bản tất cả đều là suy nghĩ trước hết để cho Lu Lăng Lý gia bắt được.

Nhất là sau chuyện tám ngàn năm trước kia.

Tám ngàn năm trước, một người tuổi trẻ xuất thân nghèo khổ từ đầu tới cuối đều chỉ có thể dựa vào Lu Lăng Lý gia tài trợ mới có thể tu luyện, lấy tốc độ nghe rợn cả người quật khởi, kinh diễm toàn bộ Sùng Dương Tinh, thậm chí là toàn bộ Ngũ Cảnh Giới.

Người trẻ tuổi này, liền tên là Vệ Thành.

Đã từng là chương môn Cửu Tử Thiên Môn, bây giờ là Thái Thượng Trưởng Lão, Vạn Pháp Quy Nhất Thánh Tôn, tồn tại tối cao cảnh giới đệ lục Tiên Giới.

Từ đó về sau, quan hệ của Cửu Tử Thiên Môn cùng Lu Lăng Lý gia thì càng thêm mật thiết.

Thậm chí đều có thể coi là một nhà để đối đãi.

Loại tình huống này, ở thời điểm cách đây bảy ngàn năm trước đạt tới cực thịnh.

Lý Pháp xuất thân từ Lu Lăng Lý gia bái nhập Cửu Tử Thiên Môn, cho thấy tư chất tuyệt cao, Vệ Thành mặc dù do hạn chế thân phận không thể trực tiếp thu đồ, nhưng hẳn vẫn đem Lý Pháp mang theo bên người tự mình chỉ điểm.

Nếu không phải sau đó Lý Pháp ngoài ý muốn bỏ mình, khiến cho thái độ của Vệ Thành đối với Lu Lăng Lý gia cũng dần dần trở nên phai nhạt, thì bây giờ Lý gia sợ rằng đều đã ngồi vững vàng vị trí đại gia tộc đệ nhất Sùng Dương Tinh.

Ở sau khi Lý Pháp chết, một thế hệ ban đầu tài trợ Vệ Thành kia dần dần hết thọ chết đi, quan hệ giữa Lu Lăng Lý gia cùng Cửu Tử Thiên Môn lại khôi phục lại trạng thái bình thường trước kia.

Nhưng dù cho như thế, Lý gia cũng vẫn là một trong những gia tộc Cửu Tử Thiên Môn ý vào nhất, đề ý nhất.

Nhất là ở sau khi Lý Trình, Lý Vi hai người đột phá trở thành Vô Cực Kim Tiên, Lu Lăng Lý gia thì càng được coi trọng.

Dù sao, Vô Cực Kim Tiên toàn bộ Cửu Tử Thiên Môn cũng bất quá là hai ba chục tên thôi.

Hơn nữa, đây chính là hai tên Vô Cực Kim Tiên hơn bảy trăm tuổi.

Về sau Vạn Pháp Quy Nhất có hi vọng!

Chẳng qua là, gần đây chừng mười năm này, tình huống liên có cái gì không đúng.

Quan hệ giữa Cửu Tử Thiên Môn và Lư Lăng Lý gia bỗng nhiên trở nên xa lánh, thậm chí người của Cửu Tử Thiên Môn còn sẽ thường xuyên tìm Lý gia gây phiền toái.

Giữa song phương dường như là tồn tại mâu thuẫn nào đó, nhưng là vẫn chưa đến mức căng như dây đàn.

Chỉ có người của Lư Lăng Lý gia biết, Cửu Tử Thiên Môn làm như vậy là vì cái gì.

Ở trong phòng nghị sự Lý gia.

Gia chủ Lý Quyền ngồi ở ghế chủ tọa.

Hắn là Kim Tiên lâu năm, cũng là phụ thân của Lý Trình cùng Lý Vi, ở trong tộc uy vọng cực cao, nói một không hai.

Ngồi ở hai bên có sáu người. Tất cả đều là tầng thứ Kim Tiên, là chủ sự các chi của Lý gia.

“Cửu Tử Thiên Môn từng bước áp sát, tiếp theo cuộc sống của chúng ta sẽ rất khó chịu, các người có ý kiến gì?” Lý Quyền nhíu chặt chân mày, trầm giọng nói “Không hỏi ra tin tức Tử Dương bí cảnh từ chúng ta, chắc hẳn Vệ Thành sẽ không từ bỏ.”

“Đại ca, trong cái Tử Dương bí cảnh kia rốt cuộc có vật gì, đáng giá cho bọn họ để ý như vậy?” Chủ sự chi thứ hai Lý n nghị ngờ nói ” Chẳng lẽ là cơ hội đột phá đến Vạn Pháp Quy Nhất đỉnh phong?”

“Ta làm sao mà biết, ta cũng chưa từng đi a. ” Lý Quyền cười khổ nói “Chuyện liên quan tới Tử Dương bí cảnh ta cũng cùng các người nói qua, chính là ở 20 năm trước bỗng nhiên có một tôn Thánh Giả tìm tới ta.

“Hắn đem tin tức liên quan tới Tử Dương bí cảnh đóng dấu ở trong óc của ta, cũng cảnh cáo ta có thể chính mình đi tìm tòi, nhưng quyết không thể nói cho bất luận kẻ nào, nếu không thì sẽ tiêu diệt cả nhà Lý gia chúng ta.

“Nhưng ai biết Cửu Tử Thiên Môn không biết ở nơi nào lấy được tin tức, chắc chắn Lý gia ta có tin tức Tử Dương bí cảnh, đã tra hỏi chúng ta gần mười năm.”

“Đại ca, người tại sao không tự mình đi tìm tòi vậy?” Chủ sự chi thứ tư Lý Cường trầm giọng nói ” Nếu Cửu Tử Thiên Môn để ý như vậy, bên trong nhất định là có đại cơ duyên.

“Coi như đại ca ngời không thành được Thánh Giả, cũng có thể để cho Trình nhi hoặc là Vi nhi lấy được đại cơ duyên, bọn họ đều là Vô Cực Kim Tiên, có lẽ có thể trực tiếp Vạn Pháp Quy Nhất trở thành Thánh Giả đây?”

Chương 481: Địa phương tràn đầy “Tự do” (2)

“Đúng vậy, chỉ cần bọn họ trở thành Thánh Giả, Cửu Tử Thiên Môn căn bản cũng không dám làm gì chúng ta.” Chủ sự chỉ thứ năm Lý Thông gật đầu nói “Cái Sùng Dương Tinh này vẫn là người mạnh làm vua.”

“Nhưng Trình nhi cùng Vi nhi đều đã một trăm năm không có tin tức gì.” Chủ sự chỉ thứ ba Lý Phong cau mày nói “Những Phi Toa không lộ của các đại gia tộc Tiên Môn ban đầu đi theo đám bọn hăn cùng rời đi kia cũng không trở lại, bây giờ coi như muốn tìm bọn hăn cũng không đâu mỗi gì a.”

“Ai... ” Lý Quyền thở dài một hơi nói “Ta không phải là chưa từng nghĩ tự mình đi tìm tội Tử Dương bí cảnh, nhưng chỗ đó cách xa Ngũ Cảnh Giới, cách nhau ngàn vạn tinh không.”

“Phàm là truyền tông trận đi bên ngoài Ngũ Cảnh Giới đều là tạm đại Tiên Môn năm giữ, mà với Kim Tiên ta đây nếu muốn lái Phi Toa phổ thông đi qua, ít nhất cũng phải hai trăm năm, thời gian căn bản cũng không đủ.”

“Thật là không biết bạn đầu cái tên Thánh Giả thần bí đó rốt cuộc muốn làm gì, ngăn ngại vài chục năm liền đem Lý gia ta hại đến nông nổi này, hăn, hăn đến tột cùng là mục đích gì a!”

“Đại ca, nếu không chúng ta hay là trực tiếp đem tin tức Tử Dương bí cảnh cho Cửu Tử Thiên Môn đi.” Lý n khuyên “Lấy tin tức Tử Dương bí cảnh đổi lấy Cửu Tử Thiên Môn che chở, chắc hăn cái tên Thánh Giả thần bí đó cũng không dám trực tiếp đối địch với Cửu Tử Thiên Môn.”

“Nhưng Cửu Tử Thiên Môn sẽ vì chúng ta mà cùng một vị Thánh Giả là địch sao?” Lý Quyền nhìn nhị đệ này của chính mình một cái, cười lạnh nói “Đây chính là Vạn Pháp Quy Nhất Thánh Tôn, thôi ngậm khí cũng có thể diệt hết Lý gia chúng ta.”

“Hiện tại trọng tay chúng ta có tin tức Tử Dương bí cảnh, Vệ Thành chỉ cần còn nghĩ đến nó sẽ hạ tử thủ đối với chúng ta, mà lại Lý gia chúng ta đi theo Cửu Tử Thiên Môn trên vạn năm, hăn thật muốn động thủ, trên mặt mũi cũng không dễ chịu.”

“Đôi mắt Cửu Tử Thiên Môn bức bách, chúng ta chắc là còn có đường sống, ít nhất ở trước khi Vệ Thành đến số chết,

hắn sẽ không đến mức quá điên cuồng, nhưng nếu là đôi mắt vị Thánh Giả thân bí kia, lại là chưa chắc.

“Biết chưa? !”

Lời này vừa nói, toàn bộ phòng nghị sự đều trở nên yên lặng.

Mọi người trở mặt nhìn nhau, đều thấy được biểu tình tuyệt vọng trong mắt đối phương.

Mới vừa rồi Lý Quyền đã đem tình huống phân tích rất rõ ràng.

Bây giờ Lý gia chỉ có một lựa chọn, đó chính là cứng rắn chống đỡ.

Tranh thủ ở trước khi Vệ Thành đến số chết, khi hắn chọn lựa điên cuồng hành động, phải tìm tới phương pháp phá cục.

Đương nhiên, nếu như gặp vận may lớn, Lý Trình hoặc là Lý Vi đột phá đến cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất, trở thành Thánh Giả, hết thảy nguy cơ liền đều không phải là nguy cơ.

Râm râm râm!

Vừa lúc đó, bên ngoài phòng nghị sự bỗng nhiên truyền đến tiếng gõ cửa, phá vỡ bầu không khí yên lặng một cách chết chóc này.

Có điều, cái tiếng gõ cửa đột ngột này, nhất thời liền đưa tới lửa giận của tất cả mọi người, sắp thành chỗ phát tiết cho tâm tình của bọn hắn.

Phòng nghị sự là trọng địa gia tộc, là tuyệt không cho phép quấy rầy.

“Đại lão gia, là đại thiếu gia trở lại! ” Bên ngoài ngay sau đó truyền đến thanh âm của lão quản gia, lửa giận bên trong lòng những người này thoáng cái liền không còn.

Lý Trình trở lại!

“Nhanh, nhanh dẫn ta đi gặp bọn họ! ” Lý Quyền kích động thoáng cái liền từ chỗ ngồi vọt ra ngoài, trong nháy mắt liền vọt tới ngoài cửa, kéo lão quản gia liền hướng bên ngoài đi tới.

Mấy người còn lại cũng vội vàng đi theo.

Đối với Lý gia ở hiện tại mà nói, Lý Trình cùng Lý Vi có thể nói là nhánh cỏ cứu mạng sau cùng.

...

Thôi Hằng cũng không có cùng Lý Trình đi Lý gia.

Mà là dẫn theo Bùi Thanh Thư cùng Huệ Thê đồng thời ở trong thành Lư Lăng đi dạo khắp nơi một chút, quan sát phong tục tập quán nơi này.

Cái này với hắn mà nói đồng dạng cũng là tìm tòi thứ không biết.

Bố cục toàn thể Thành Lư Lăng là bố cục thành trì cổ đại điển hình, nhưng quy mô không lồ không biết bao nhiêu lần, tình trạng nhân văn cũng cùng Đạo Chu Tinh có nhiều sự khác biệt.

Bởi vì không có tồn tại chính thể quốc gia, liền không có quan viên hành chính địa phương, mà những người trên danh nghĩa quản lý gia tộc tông môn lại rất ít sử dụng quyền cai quản.

Cho nên bách tính nơi này vô cùng “Tự do”.

Trên căn bản có thể hiểu là ngoại trừ chuyện trái ngược với lẽ trời, trái ngược với luân lý làm người không thể công khai làm, những chuyện khác đều là mặc kệ.

Ở chỗ này gần như không có quy củ có thể nói, cũng không có kỷ cương để tuân theo.

Cái gì cũng là “Tự do”.

Chẳng qua, loại tự do này theo Thôi Hằng thật ra là một loại hỗn loạn.

Không hạn chế tự do sẽ dần dần nảy sinh thú tính, sẽ dần dần mất đi một bộ phận thuộc về người kia.

“Thanh Thư, người từng quản lý bách tính, đối với loại tình huống này, có đánh giá thế nào?” Thôi Hằng chỉ chỉ đường phố có chút hỗn loạn phía trước, hướng Bùi Thanh Thư hỏi.

“Người nơi này thú tính nhiều hơn nhân tính, chẳng qua chỉ là một đám khí cao cấp thôi.” Bùi Thanh Thư khẽ gật đầu một cái nói “Theo tình huống của Lý Trình cùng Lý Vi đến xem, đại gia tộc vẫn là có quy củ kỷ cương, chẳng qua là dân chúng bình thường không có.”

“Nói cách khác, phương thức quản lý nơi này, cũng không có cho dân chúng bình thường làm người.” Huệ Thê gật đầu một cái nói “Gia tộc và Tiên Môn nơi này thật là đang ‘Nuôi thả’ chúng sinh. Ừm? Tiên sinh, trước mặt dường như có chuyện xảy ra...”

Hắn vừa dứt lời, phía trước liền truyền đến từng tràng âm thanh hỗn loạn.

Ngay sau đó, chỉ thấy tất cả những bách tính lão đảo uông rệu rã rác ở mặt đường đều giật mình bò dậy, sau đó hướng về phía trước quỳ xuống, một mực cung kính dập đầu, trăm miệng một lời mà kêu lên.

“Cung nghênh Tiên Sư Cửu Tử Thiên Môn giáng lâm!”

“Cung nghênh Tiên Sư Cửu Tử Thiên Môn giáng lâm!”

Chương 482: Tiểu Thần cung nghênh Thượng Tiên pháp giá (1)

Người trên con đường này quỳ ngã xuống liên miên từng mảng, chừa ra một cái con đường rộng rãi ở trung gian.

Hai gã nam tử trẻ tuổi mặc pháp bào đen nhánh chậm rãi đi về phía trước.

Về mặt bọn họ lãnh đạm thờ ơ, cảm hơi hơi nhếch lên, ánh mắt nhìn phía trước, hoàn toàn không có nhìn bách tính quỳ xuống hai bên, một bộ dáng cao cao tại thượng.

Đối với âm thanh nghênh đón như núi gập, bọn họ cũng là làm như không nghe, giống như là căn bản cũng không có nghe vậy, trực tiếp đi qua con đường này.

Hướng vị trí Lý gia đi tới.

Phảng phất nghênh đón bọn họ cũng không phải là một đám người, mà là một đám con kiến, căn bản cũng không đáng cho bọn họ dè dặt ánh mắt tí nào.

Thôi Hằng lẳng lẳng đứng ở nơi đó, nhìn hai người này đi qua ở trước mặt mình, cười nói với Bùi Thanh Thư cùng Huệ Thế bên cạnh: “Là hai tên Thiên Nhân.”

” Dân chúng nơi đây quả thật không bằng heo chó. . .” Bùi Thanh Thư khẽ gật đầu một cái, cũng nhìn về phía hai người kia “Chàng qua, đây cũng nói rõ thế lực Cửu Tử Thiên Môn ở trên Sùng Dương Tinh này quả thật không phải chuyện đùa.”

“Tiên sinh, ta xem phương hướng bọn hấn muốn đi dường như là Lý gia?” Huệ Thế chú ý tới hướng đi của hai gã nam tử mặc hắc bào này.

Ngay từ lúc những người dân này quỳ xuống nghênh tiếp, Thôi Hằng cũng đã âm thầm lạm phép, tạm thời đem mình cùng Bùi Thanh Thư và Huệ Thế ẩn tàng đi.

Cứ như vậy, liền coi như bọn họ đứng ở nơi này lớn tiếng mưu đồ, cũng sẽ không bị người thấy, càng sẽ không bị người nghe thấy.

” Ừ, hấn là vậy. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, nói với Bùi Thanh Thư ” Thanh Thư, con đi qua xem xem bọn họ muốn làm gì.”

“Vâng, sư tôn!” Bùi Thanh Thư gật đầu một cái, có chút mong đợi dò hỏi ” Sư tôn, con có thể động thủ sao?”

“Con đây là muốn đánh nhỏ chọc tới già?” Thôi Hằng khẽ cười nói.

“Hắc hắc. ” Bùi Thanh Thu nở nụ cười, coi như là ngầm chấp nhận.

“Như vậy đi. Có thể động thủ, nhưng ta sẽ không xuất thủ giúp con. ” Thôi Hằng hơi trầm ngâm nói ” Trừ phi là con sắp bị đánh chết.”

“Được rồi! ” Bùi Thanh Thu nghe vậy nhất thời liền hưng phấn lên ” Sư tôn ngài yên tâm, con sẽ tận lực phòng ngừa cùng Thánh Giả phát sinh xung đột, coi như là Thánh Giả cũng đánh không chết con.”

Thánh Giả có thể đánh chết Vô Cực Kim Tiên là bởi vì nắm giữ năng lực cưỡng ép tách ra Bất Tử Chân Tính.

Mà Chân Thân võ đạo mà Bùi Thanh Thu luyện thành là Bất Hủ Kim Tính chân chính, không cách nào bị cưỡng ép tách ra, không tới Nguyên Anh kỳ căn bản cũng không thể đem hấn hủy diệt.

Mặc dù thực lực Thánh Giả đã vượt qua Kim Đan đại thành, nhưng khoảng cách với tầng thứ Nguyên Anh kỳ còn kém rất xa.

Bùi Thanh Thu hết sức phấn khởi rời đi, thậm chí đã tha hồ tưởng tượng khoái cảm lúc mình chiến đấu cùng Vô Cực Kim Tiên của Sùng Dương Tinh.

“Tiên sinh, Thánh Giả là không giết chết hấn, nhưng lại có thể một mực đè ép hấn mà đánh. ” Huệ Thế thì có chút lo lắng nói ” Nếu như Thánh Giả xuất thủ mà nói, ngài sẽ xuất thủ sao?”

“Không biết. ” Thôi Hằng lắc đầu một cái, mỉm cười nói ” Dù sao lại không chết được, để cho hấn trong chiến đấu tiến bộ cũng tốt, cái này căn bản chính là phương thức tu luyện của hấn.”

“... ” Huệ Thế không nhìn được vì Bùi Thanh Thu mặc niệm.

“Đi thôi, cùng ta đi một chỗ. ” Thôi Hằng vẫy vẫy tay, dưới chân ngay sau đó đạp lên mây.

...

Sau khi Lý Trình về nhà, cũng cảm giác bầu không khí rất kỳ quái.

Khắp nơi đều lộ ra một cỗ không khí khẩn trương.

Chờ sau khi các vị thúc thúc đều trở về, hấn nhìn không được hướng cha hỏi “Cha, chuyện gì xảy ra, có phải hay không khoảng thời gian ta rời đi này, trong nhà xảy ra chuyện gì?”

“Đúng là ra một sô chuyện. ” Lý Quyền gật gật đầu, thờ dài nói ” Chẳng qua là cha còn chịu nổi, tiếp đó người liên chuyên tâm tu luyện, tranh thủ sớm ngày Vạn Pháp Quy Nhất trở thành Thánh Giả, như vậy hết thầy vấn đề liên cũng sẽ không tiếp tục là vấn đề.”

“Cha, ngài nói như vậy, ta làm sao còn an tâm tu luyện? ” Lý Trình lắc đầu một cái, trầm giọng nói “Lúc trước ta cũng đã hỏi mấy vị thúc thúc, cũng đều không có nói cho ta.”

“Ai. ” Lý Quyền thờ dài, bắt đắ dĩ nói ” Cũng được, chuyện là như vậy...”

Sau đó, hắn liền đem chuyện Tử Dương bí cảnh nói cho Lý Trình.

“Lại có chuyện này? ” Lý Trình nghe vậy nhưng lại không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, cười vang nói “Ha ha ha! Cha, vậy thật là quá tốt, Tiên Tôn thích chuyện bí mật, ta đang buồn không có cái gì có thể trình dâng đây. Đúng lúc, đúng lúc a!”

Trước khi Trở về nhà, hắn liền hướng Thôi Hằng hội thăm qua có thể hay không nói rõ thân phận của Thôi Hằng với người nhà.

Thôi Hằng cho ra đáp án dĩ nhiên là tùy ý.

Nếu là đã lấy được Thôi Hằng chấp thuận, hắn tự nhiên liền không có gì phải cố kỵ.

Lý Quyền chính là nghe đầu óc mơ hồ, vội vàng khoát tay nói: “Người dừng lại một chút, cái gì Tiên Tôn, cái gì trình dâng? Trình nhi, trăm năm này người ở bên ngoài trải qua cái gì? Ta đều còn chưa hỏi người.”

Mặc dù hắn không biết mới vừa rồi Lý Trình đang nói gì, nhưng theo bản năng cảm giác thật giống như có điềm gì là lạ.

“Cha, người hãy nghe ta nói, chuyện là như vậy...” Lý Trình cười giải thích ” Trăm năm trước ta cùng muội muội dò tra được dấu ấn liên lạc của lão tổ tông, liền lái Phi Toa đi Đạo Chu Tinh dò xét.

“Ở nơi đó chúng ta gặp một vị Tiên Tôn thân thông quảng đại, thực lực của hắn ta không cách nào diễn tả bằng ngôn từ, chỉ có thể nói hắn thật sự là cường đại đến mức độ không còn gì hơn.”

“Người gặp một vị Thánh Giả? ! ” Lý Quyền ánh mắt sáng lên, giống như trong bóng đêm thấy được một ngọn đèn sáng, vui vẻ nói ” Người và vị Thánh Giả này quan hệ thế nào?”

“Không phải là Thánh Giả, tại sao có thể là Thánh Giả. ” Lý Trình liền vội vàng lắc đầu nói ” Thánh Giả căn bản cũng

không đủ để hình dung sự cường đại của vị Tiên Tôn này, ta từng thấy hắn xuất thủ.”

“Còn mạnh mẽ hơn Thánh Giả? ! ” Lý Quyền trực tiếp kinh hô lên, sợ hãi nói ” Chẳng lẽ là cảnh giới đệ lục đỉnh phong trong truyền thuyết, phần dưới cùng của Vạn Pháp Quy Nhất, trên đời lại còn có cường giả loại này tồn tại sao?”

Ở Ngũ Cảnh Giới, thậm chí cũng không có truyền lưu cảnh giới đệ lục đỉnh phong gọi là gì, càng không biết phải làm như thế nào xưng hô.

“Ngài là nói tầng thứ Chư Thánh Chi Vương? ” Lý Trình lắc đầu cười nói ” Không phải, đừng nói là cảnh giới đệ lục Tiên Giới, coi như là cảnh giới đệ thất Tiên Giới, sợ rằng cũng không xứng xách giày cho Tiên Tôn a.”

Chương 483: Tiểu Thần cung nghênh Thượng Tiên pháp giá (2)

Hắn ở trên đường tới Ngũ Cảnh Giới đã biết được tất cả tin tức về cảnh giới đệ lục Tiên Giới, thậm chí còn lật xem qua 《Tử Dương Chân Thuyền Bảo Lục》, đối với phương pháp tu luyện cảnh giới đệ lục đã sớm nhớ kỹ trong lòng.

“...” Lý Quyền lần này lại trầm mặc, nụ cười trên mặt cũng cứng lại, cau mày đánh giá Lý Trình, lo lắng nói ” Con trai, ngươi không sao chứ, có phải hay không trúng phải cái ảo thuật gì? Còn nữa, muội muội đâu, Vi nhi đi đâu, thế nào không cùng với người đồng thời trở về?”

“Cha, ta tỉnh táo mà. ” Lý Trình nhất thời không nói gì, tiếp tục nói ” Ngài nghe ta nói hết, sau khi gặp phải vị Tiên Tôn này, ta theo hắn đi một chuyến đến cái viên tinh cầu Thái Tô Gia vẫn lạc kia.

“Ngài biết không, ngay sau khi ta rời đi, U Minh Thánh Giáo, Tôn gia Thanh Dương Tinh, Trần gia Bạch Cảnh Tinh cùng Vạn Kiếm Thần Tông đều phái Phi Toa không lồ truy lùng đi qua, mưu đồ chiếm đoạt tin tức Thái Tô gia lưu lại.

“Khi ta đi theo Tiên Tôn đến viên tinh cầu kia, ròng rã mười sáu chiếc Phi Toa không lồ trực tiếp đem viên tinh cầu kia phong tỏa, Phi Toa của chúng ta cũng bị chặn lại

“Ngài đoán tiếp theo thế nào?”

“Ngươi không phải là muốn nói cái vị Tiên Tôn đó đem bọn họ đều đánh bại chứ? ” Lý Quyền đã hoàn toàn không tin chuyện hoang đường của Lý Trình.

“Hắc, không phải vậy, ngài không thấy cái cảnh tượng kia, nhất định không tưởng tượng nổi. ” Lý Trình cười nói ” Tiên Tôn đem viên tinh cầu kia điêm hóa, để cho viên tinh cầu kia thành một tôn Tinh Thần vô cùng to lớn.

“Vị Tinh Thần này so với cả cái tinh cầu còn to lớn hơn, tùy tiện đưa tay liền đem mười mấy chiếc Phi Toa không lồ bắt lại, cũng đem những Vô Cực Kim Tiên cùng Kim Tiên kia đều bắt giữ.

“Đây tuyệt đối là thực lực vượt qua xa cảnh giới đệ lục Tiên Giới, cái gì Thánh Giả, Thánh Vương, cùng vị Tinh Thần này so sánh đều không khác nào con kiến hôi, không đáng nhắc tới.

“Mà cường giả như vậy, lại vụn vụn chẳng qua là một tôn Tinh Thần mà Tiên Tôn tiện tay điêm hóa thôi, ngài suy nghĩ

một chút, bản thân Tiên Tôn phải là cường đại dường nào, lợi hại bậc nào?”

“... Con a, là cha có lỗi với người, người, người trước tiên nghỉ ngơi cho khỏe, không cần có áp lực quá lớn.” Lý Quyền đã hoàn toàn bối rối, mặt đầy đau đớn muốn an ủi Lý Trình.

Hắn đang cho là Lý Trình ở trong một trăm năm lưu lạc này gặp cái chuyện gì cực kỳ kinh khủng, đã tinh thần thất thường, nếu không làm sao sẽ nói ra loại lời ngay cả quỷ đều không tin này.

Loại cảm giác này giống như là một người cha già thấy con trai vài năm không trở về nhà, hỏi tình huống mấy năm qua——

Kết quả con trai nói mình đi theo trường hệ hệ mặt trời, thấy vị trường hệ này tiện tay liền đem quả Địa Cầu, Sao Hỏa trưng trị vậy.

Quá hoang đường.

Căn bản là không cách nào tin tưởng.

“Ai... ” Lý Trình bất đắc dĩ, chỉ đành lật tay lấy ra chiếc Phi Toa không lồ Thôi Hằng cho hắn mượn kia ” Cha, người xem đây là cái gì?”

“Kiểu như vậy, đây không phải là Phi Toa thông thường, đây là Phi Toa không lồ? ! ” Lý Quyền nhất thời trợn to hai mắt, cả người giật mình một cái, chỉ cảm thấy tê cả da đầu, không thể tin nhìn Lý Trình, kinh nghi bất định nói “Vậy người mới vừa nói...”

“Lão gia, lão gia!”

Vừa lúc đó, lão quản gia vội vã từ bên ngoài chạy tới, kinh hô ” Lão gia, không xong, hai gã Thiên Nhân của Cửu Tử Thiên Môn kia lại tới, hơn nữa lần này bọn họ còn chỉ đích danh phải dẫn Đại thiếu gia đi Cửu Tử Thiên Môn!”

“Cái gì? ! ” Lý Quyền nghe vậy tức thì giận dữ, cắn răng nói ” Bọn họ muốn làm cái gì, đầu tiên là nhiều lần ép hỏi chúng ta, bây giờ con ta mới vừa trở về, bọn họ liền muốn mang đi? ! ”

“Thế nào, Lý gia chủ là đối với chương môn phái ta có cái gì bất mãn sao?”

Thanh âm tràn đầy cao ngạo truyền tới.

Cùng lúc đó, hai gã Thiên Nhân của Cửu Tử Thiên Môn kia đi tới, mặt đầy khinh thường nhìn thoáng qua Lý Quyền, ánh mắt lại chuyển hướng Lý Trình, lạnh nhạt nói: “Người chính là Lý Trình?”

“Không sai. ” Lý Trình gật đầu, tiến lên một bước, trầm giọng nói ” Các người muốn làm gì?”

“Không bảo người hỏi, cùng chúng ta đi gặp chưởng môn. ” Một tên Thiên Nhân trong đó hừ lạnh nói, hiển nhiên là không đem Lý Trình coi ra gì.

Hai tên Thiên Nhân này dám nói chuyện với Vô Cực Kim Tiên như vậy, hiển nhiên là tự tin thân phận đệ tử Cửu Tử Thiên Môn có thể trấn áp Lý Trình, chắc chắn đối phương không dám động thủ.

Bùi Thanh Thư đang che giấu thân hình, đi theo phía sau hai người đối với màn này tâm tắc lấy làm kỳ lạ, trong lòng cũng có chút cảm thán.

“Xem ra sự cường đại của cái Cửu Tử Thiên Môn này trên Sùng Dương Tinh là thâm nhập lòng người a, cả Thiên Nhân cũng dám đối đãi Vô Cực Kim Tiên như vậy, không nhìn chệnh lệch cảnh giới to lớn.

“Chẳng qua, như vậy mới có ý tứ, càng lợi hại, lại càng có thể xúc tiến ta tu hành, chỉ hy vọng đừng là một đám công tử bột!”

...

Thôi Hằng mang theo Huệ Thế một đường hướng trời cao bay lên, rất nhanh thì đến tầng khí quyển tràn đầy gió mạnh.

Nơi này khắp nơi đều là cuồng phong cực kỳ cuồng bạo, hơn nữa nhiệt độ cực thấp, thỉnh thoảng còn có ánh chớp mãnh liệt thoáng qua, bốn phương tám hướng đều có lực lượng tràn đầy hủy diệt đang cuộn trào mãnh liệt, nguy hiểm hơn xa hành tinh có sự sống bình thường.

“Tiên sinh, pháp lý quy tắc nơi này có chút kỳ quái. ” Huệ Thế trước tiên liền phát giác dị thường, nghi ngờ nói “Quá cuồng bạo, nơi này tràn đầy lực lượng cuồng bạo như thế, chung quanh làm sao có thể tạo thành tầng khí quyển?”

“Không chỉ là điểm này, ngôi sao to lớn như vậy, dưới tình huống bình thường cũng không khả năng có sinh mệnh. ” Thôi Hằng cười một tiếng, ánh mắt nhìn về phía trước ” Hẳn là có người tiến hành cải tạo pháp lý quy tắc đối với nơi này, hơn nữa một mực đang duy trì.”

“Tiến hành cải tạo pháp lý quy tắc đối với một cái tinh cầu to lớn như vậy? ” Huệ Thế nghe vậy tròn to hai mắt, không thể tin nhìn về mặt đất phía dưới “Cái này là sức mạnh to lớn bực nào, thật là không tưởng tượng nổi!”

“Nếu mà người muôn năm giữ, thật ra cũng không khó khăn. ” Thôi Hằng mỉm cười nói, sau đó bước về phía trước một bước, cất cao giọng nói “Nếu như đã chú ý tới chúng ta, tại sao không hiện thân gặp mặt?”

“Ai... ” Chỉ nghe một tiếng thở dài ở trên bầu trời tràn đầy lực lượng cuồng bạo này vang lên, đây là một cái thanh âm vô cùng già nua, thật giống như sắp phải chết.

Ngay sau đó lại nghe thanh âm này vô cùng cung kính nói:

“Tiểu Thần cung nghênh Thượng Tiên pháp giá!”

Chương 484: Sùng Dương Tinh Thần, cảnh giới thăng hoa (1)

Lời còn chưa dứt, tầng khí quyển trên bầu trời liền kịch liệt cuộn cuộn, từ chính giữa tách ra một con đường.

Cuối con đường này kim quang lấp loé, như là ẩn chứa một cái thế giới khác, trong đó tràn đầy khí tức cổ xưa mênh mông, giống như là có một tôn tôn tại sống qua vô tận năm tháng ở trong đó.

Ngay sau đó, một bóng người từ trong đoàn kim quang này đi ra, kim quang phía sau sau đó vụt tắt, mảnh bầu trời rộng rãi này cũng khôi phục trạng thái khi trước.

Đây là một người lão giả nhìn qua sáu bảy chục tuổi, râu tóc bạc phơ, mặt mũi hiền hòa, cả người mặc trường bào màu trắng, trên người tản ra khí tức vạn pháp vạn đạo đều hợp về một chỗ.

Vạn Pháp Quy Nhất, nhưng mạnh hơn xa Thánh Giả tầm thường.

Hắn là cái gọi là Chư Thánh Chi Vương, hoặc xưng là Đại Thần Thông Giả, Tinh Chủ.

Tương đương với cảnh giới đệ lục Tiên Giới đỉnh phong.

Đây chính là Tinh Thần Sùng Dương Tinh, một tôn Tinh Thần chân chính trưởng thành. .

Lúc Thôi Hằng đến gần viên tinh cầu này, liền đã phát hiện sự tồn tại của hắn.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân hắn không có đi Lý Gia cùng không có đi Cửu Tử Thiên Môn điều tra tình huống.

Muốn hiểu tình huống Sùng Dương Tinh thậm chí là toàn bộ Ngũ Cảnh Giới, không thể nghi ngờ là tìm Tinh Thần thuận tiện nhất.

Nhất là một cái Tinh Thần đã sống rất lâu.

Bất quá, xem bộ dáng hắn bây giờ tựa như có lẽ đã là già.

Tinh Thần cũng sẽ hết thọ suy vong?

Thôi Hằng có chút háng hái mà nhìn tên lão giả này, quan sát một phen nói: “Người dường như không còn sống lâu nữa.”

“Thượng tiên mất thần như đuốc. ” Sùng Dương Tinh Thần gật đầu một cái, hết sức cung kính nói ” Tiểu Thần tuổi

thọ đã không tới ba trăm năm, sắp tiêu tan.”

“Ồ? ” Thôi Hằng nghe vậy càng phát ra hiếu kỳ, tiếp tục hỏi, “Người đến nay sống bao nhiêu tuổi?”

“Hồi bẩm Thượng Tiên, từ khi tự mình sinh ra lĩnh trí, tụ hợp linh lực của Tinh Thần đời trước luyện thành thần thể tới nay, đã có 4 vạn 7700 năm.” Sùng Dương Tinh Thần nói.

Thôi Hằng như có điều suy nghĩ.

Như vậy đến xem, tuổi thọ của Tinh Thần vượt xa võ giả cảnh giới đệ lục bình thường.

Dựa theo 《 Tử Dương Chân Thuyên Bảo Lục 》 ghi lại, sau khi võ giả đột phá tới cảnh giới đệ lục Vạn Pháp Quy Nhất, thọ nguyên sẽ chột tăng.

Thánh Giả nhiều nhất có thể sống một khoảng một vạn năm, không cách nào kéo dài tuổi thọ.

Nếu có thể đột phá tới cảnh giới đệ lục đỉnh phong, trở thành Chư Thánh Chi Vương, là có thể ở trên căn bản một vạn năm tiến hành kéo dài tuổi thọ, nhiều lắm là có thể sống khoảng chừng một vạn năm ngàn năm.

Nếu như thời gian dừng lại ở cảnh giới đệ lục đỉnh phong cũng đủ dài lâu, tích lũy sức mạnh đủ nhiều, bước vào cái gọi là “Đội Chiếu Cảnh ” là có thể thông qua một chút thủ đoạn đặc biệt hoặc là ăn thần dược, kéo dài tuổi thọ tới chừng hai vạn năm.

Đây chính là tuổi thọ cực hạn của cảnh giới đệ lục Tiên Giới.

Mà trước mắt vị Tinh Thần này lại có thể sống 4 vạn 8000 năm, tuổi thọ không thể bảo là không lâu dài.

Dù sao, cho dù là Thôi Hằng bây giờ đã Nguyên Anh hậu kỳ, cũng bất quá chỉ có mười mấy vạn năm tuổi thọ thôi.

Tuổi thọ Tinh Thần thật có thể nói là là được trời ưu ái.

“Người mới vừa nói linh lực Tinh Thần đời trước? ” Thôi Hằng vừa nhìn về phía Sùng Dương Tinh Thần, trầm ngâm nói ” Tinh Thần như người vậy, nếu là hết thọ chết mất, sẽ sinh ra Tinh Thần đời kế tiếp?”

“Đúng thế. ” Sùng Dương Tinh thần gật đầu nói ” Tinh Thần chỉ cần chân chính lớn lên, cũng sẽ không hoàn toàn chết, sau khi ta biến mất, trôi qua mười hai năm, sẽ có Tinh Thần mới sinh ra.

“Vị Tinh Thần mới này sẽ thừa kế tất cả lực lượng của ta, nhưng hẳn sẽ không có trí nhớ cùng kinh nghiệm của ta, vì giữ

gìn sự tinh khiết của Tinh Thần mới, ta cũng sẽ không lưu lại cho hấn bất kỳ truyền thừa.”

“Lại chỉ cần mười hai năm. ” Thôi Hằng không khỏi có chút kinh ngạc.

Nếu như không phải là trí nhớ cùng kinh nghiệm của Tinh Thần không thể kéo dài tiếp, đây quả thực là một loại trường sinh bất tử khác.

Chẳng qua, ngay cả một chút truyền thừa cũng không lưu lại, điếm này thật ra khiến hấn có chút ngoài ý muốn.

Đây là tại sao?

“Vì sao không lưu truyền thừa? ” Thôi Hằng hỏi.

“Là vì để cho Tinh Thần không đến nỗi bị lạc ở trong kiến thức truyền thừa vô tận, cũng là vì để Tinh Thần tiếp diễn. ” Sùng Dương Tinh Thần ánh mắt bình tĩnh nói ” Không có truyền thừa, Tinh Thần liền cần thời gian khá dài để phát triển.

“Ở trong một vạn năm ban đầu, Tinh Thần sơ sinh mặc dù đã thu được sức mạnh, nhưng linh trí còn mông muội, cần dùng thời gian một vạn năm để thức tỉnh.

” Chờ đến sau khi Tinh Thần thức tỉnh, lại cần một vạn năm tới quen thuộc năm vững sức mạnh của bản thân. Vào lúc này số tuổi thọ đã qua gần một nửa, ở trong năm tháng khá dài này cũng sẽ hiểu ý nghĩa cùng với chức trách tồn tại của Tinh Thần.

“Nếu có truyền thừa Tinh Thần đời trước lưu lại, Tinh Thần sẽ lấy tốc độ cực nhanh lấy được đủ loại kiến thức, trong vòng thời gian ngắn liền đi qua con đường một hai vạn năm.

“Biết càng nhiều, sức mạnh cũng liền càng mạnh, cũng liền có thể rất nhanh nắm giữ thủ đoạn rời đi tinh cầu xuất thân. Kể từ đó, lòng tìm tòi thứ không biết liền sẽ càng ngày càng nặng.

“Bí ẩn của một cái tinh cầu rất nhanh thì không cách nào thỏa mãn cái Tinh Thần mới sinh ra này, hấn sẽ hướng đi ra tinh không rộng lớn bên ngoài, hy vọng có thể đạt được càng nhiều kiến thức hơn, gặp gỡ càng nhiều thứ không biết hơn.

“Nhưng khi Tinh Thần rời đi tinh cầu, bỏ mạng ở bên ngoài, hết thấy liền đều thất lạc vào hư không, hoàn toàn biến mất, linh lực Tinh Thần cũng không cách nào tái tụ hợp, sẽ không lại sinh ra Tinh Thần mới.

“Mà viên tinh cầu này cũng sẽ mất đi Tinh Thần che chở, bị pháp lý quy tắc vạn vật thay đổi khiến nó theo thời gian đời đời sẽ dần dần trở về hình dáng ban đầu. Nơi này sẽ không lại

thích hợp sinh tôn, cuối cùng sẽ biên thành một viên Tử Tinh to lớn.”

Về phần tại sao muốn kéo dài sự tồn tại của Tinh Thần, cái này chính là bản năng sinh mạng.

Giống như là sinh mạng thông thường thông qua huyết mạch tới diễn sinh đời sau vậy, phương thức Tinh Thần diễn sinh đời sau, chính là để cho lực lượng của chính mình ở trên người hậu duệ kéo dài tiếp.

Chương 485: Sùng Dương Tinh Thần, cảnh giới thăng hoa (2)

Thôi Hằng lần nữa rơi vào trầm tư.

Sau khi hiểu được tình huống cụ thể của Tinh Thần, tu vi của hắn có tăng trưởng.

Có điều, Tinh Thần theo đuổi kiến thức tìm tòi thứ không biết, cuối cùng lại có thể đưa đến truyền thừa tự thân đoạn tuyệt, thậm chí là khiến tinh cầu sinh mệnh xuất thân biến mất, điểm này lại để cho hắn sinh lòng cảnh giác.

Loại tình huống này trên bản chất chính là Tinh Thần bị lạc ở trong kiến thức vô tận, từ đó mất đi nhận thức chính xác đối với bản thân, quên mất cội nguồn thân là Tinh Thần của chính mình.

Đòi người có hạn tri thức vô hạn, lấy cái có bờ bến để theo đuổi cái không bờ bến, thì nguy lắm vậy.

Mặc dù người tu tiên Nguyên Anh kỳ trên lý thuyết mà nói đã có thể thông qua Bất Diệt Chân Linh vĩnh viễn sống tiếp, có vô tận năm tháng để học tập kiến thức tìm tòi thứ không biết, nhưng nếu như một mực mà đi tìm hiểu tất cả thứ không biết, mà không làm ra giám định, tương tự có thể sẽ bị lạc ở trong kiến thức vô tận, quên mục đích căn bản của việc chính mình tìm tòi thứ không biết.

Ở lúc tìm tòi không biết, vẫn là phải làm ra phân biệt.

Dạng kiến thức gì đối với tu hành của chính mình hữu dụng, dạng kiến thức gì có thể chân chính chuyên hóa thành tích lũy của mình, dạng kiến thức gì lại chỉ là chất dinh dưỡng mang tính chất giai đoạn?

Những thứ này đều phải cẩn thận suy nghĩ.

Không thể nuốt trọn, không thể sau khi tu vi có tăng trưởng không làm ra sắp xếp.

Ở trong nháy mắt khi mình ngộ điểm này, trên người Thôi Hằng chợt hiện ra một cỗ khí trong vắt tinh khiết đến cực hạn.

Ngay sau đó cái cỗ khí này lại hóa thành tầng tầng ánh sáng, đem hắn bao vây lại.

Tầng ánh sáng này rõ ràng không có bất kỳ màu sắc, nhưng lại mang tới cho người ta một loại cảm giác bao hàm tất cả màu sắc, huyền diệu cực kỳ, khó có thể dùng lời diễn tả được.

Huệ Thê đứng ở bên cạnh Thôi Hằng tại chỗ liền cảm giác hình thể tinh thần của mình bắt đầu thăng hoa cực điểm.

Những ràng buộc cảnh giới vốn không thể phá vỡ trong nháy mắt liền bị xông phá.

Bất Hủ Kim Tính trong cơ thể hắn kéo dài tới bên ngoài cơ thể một cách tự nhiên, bắt đầu cùng pháp lý đạo vận vô biên tiến hành đan dệt, quy về một chỗ.

Chỉ chốc lát sau, cảnh giới của hắn trực tiếp liền thu được đột phá.

Cảnh giới đệ lục Tiên Giới, Vạn Pháp Quy Nhất!

“Ta, ta đây đã đột phá? !” Huệ Thê trợn mắt hốc mồm, cả người đều bối rối, hắn đều chưa biết rõ là tình huống gì, bỗng nhiên đã đột phá.

Cùng lúc đó, Sùng Dương Tinh Thần cũng cảm giác trong cơ thể mình xảy ra biến hóa long trời lở đất.

Thận thể Tinh Thần vốn già yếu sau khi bị tăng ánh sáng trong vật này soi sáng lại tăng thêm mấy phần sức sống.

Điều này làm cho nội tâm hắn thán phục cực kỳ, gần như đều phải hoài nghi tự mình có phải hay không sinh ra ảo giác ” Tuổi thọ của ta, lại kéo dài 3000 năm? !”

Sùng Dương Tinh Thần vẻ mặt đầy không tưởng tượng nổi, khó có thể tin nhìn về phía Thôi Hằng, cả người đều đang phát run, run giọng nói ” Đa tạ Thượng Tiên, đa tạ Thượng Tiên!”

Mà lúc này Thôi Hằng cũng đang tiến hành một lần thăng hoa.

Pháp lực trong cơ thể hắn đầu tiên là bành trướng trên phạm vi lớn, lại nhanh chóng co giảm, lòng vòng như vậy lặp đi lặp lại không biết bao nhiêu lần, sau đó liền khiến cho pháp lực của hắn trở nên càng tinh thuần.

Nguyên Anh bên trong Tử Phủ ở Nê Hoàn Cung mở mắt, huy động tay nhỏ non nớt, sắp xếp vô số kiến thức bày ở trước mặt mình, đem chúng nó phân nhóm từng loại, ngưng tụ thành từng đạo quang mang màu sắc khác nhau.

Thôi Hằng tham khảo hệ thống mình biết kiếp trước, đem kiến thức chính mình nắm giữ hiện tại chia làm đủ loại khoa mục.

Ví dụ như: Pháp thuật, lịch sử, nhân văn, pháp tắc, tinh không vân vân.

Bên dưới mỗi cái khoa mục lại làm ra phân chia càng cặn kẽ.

Cứ như vậy, hần liền xây dựng ra một bộ hệ thống hoàn chỉnh để tổng hợp kiến thức chính mình nắm giữ, từ đó tiến hành phân biệt cụ thể đối với một ít kiến thức cụ thể, cũng có thể luôn rõ ràng điểm yếu cùng sở trường của mình.

Có thể nói là một lần đạt được nhiều.

Mà xây dựng hệ thống tri thức, cũng để cho trạng thái Nguyên Anh phát triển thu được tăng lên trên diện rộng.

Tiến độ tu luyện Nguyên Anh hậu kỳ trực tiếp hoàn thành một nửa!

“Hô...”

Thôi Hằng nhẹ nhàng phun ra một hơi, kết thúc đôn ngộ mới vừa rồi, sau đó liền phát hiện hai người ở bên cạnh mình cũng xảy ra biến hóa cực lớn.

Màn này trực tiếp đưa đến pháp lý đạo vận trên Sùng Dương Tinh bị dẫn dắt ngưng tụ trên diện rộng.

Làm cho cả Sùng Dương Tinh phong vận biến sắc.

...

Lư Lăng Thành Lý gia.

Lý Trình đang cùng hai gã Thiên Nhân đến từ Cửu Tử Thiên Môn kia giảng cơ.

Hần đã biết mục đích của Vệ Thành, tự nhiên không có khả năng đáp ứng đi gặp Cửu Tử Thiên Môn, làm thế hoàn toàn chính là tự chui đầu vào lưới.

Nhưng hai gã Thiên Nhân này lại cũng không khả năng bỏ qua cho hần đơn giản như vậy.

“Lý Trình, ngươi cần phải biết, đây là cơ hội cuối cùng của ngươi.”

Một tên Thiên Nhân trong đó trầm giọng nói ” Chương môn chính miệng nói, ngươi nêu là cố ý không theo chúng ta đi, đó chính là đang đối địch với Cửu Tử Thiên Môn, cũng là đang cùng ngài Vệ Thành là địch, ta khuyên ngươi chớ có sai lầm!”

Ầm!

Đang lúc này, bỗng nhiên có một tiếng vang thật lớn từ trên trời truyền tới, bầu trời vốn sáng ngời trong nháy mắt trở nên đen nhánh.

Trong thiên địa gió lớn thổi ào ào, tầng mây trên bầu trời cuộn cuộn!

Màn này làm cho tất cả mọi người đều dừng lại động tác trong tay, trợn mắt há hốc mồm mà ngửa đầu nhìn lên trên.

Chỉ một thoáng, sắc trời lại sáng choang, cuối cùng vô số đạo quang mang màu sắc bất đồng vắt ngang chân trời, hướng về một phương hướng hội tụ qua.

Thời khắc này, không biết bao nhiêu Kim Tiên, Vô Cực Kim Tiên kinh hô thành tiếng.

“Vạn Pháp Quy Nhất! !”

“Có người thành Thánh? !”

“Thánh Tôn mới ra đời, là ai ? !”

Chương 486: Lựa chọn bất đồng, kết quả bất đồng (1)

Lần trước Sùng Dương Tinh xuất hiện dị tượng Vạn Pháp Quy Nhất là lúc nào?

Rất nhiều người đều không nhớ rõ.

Dù sao, bây giờ vị trẻ tuổi nhất bên trong tam đại Thánh Tôn của Sùng Dương Tinh cũng đã hơn bảy ngàn tuổi, cách năm tháng hẳn chứng đạo đã qua quá lâu...

Nhưng đối với bộ dáng dị tượng ghi lại trong điển tịch, lại là bị rất nhiều người đều ghi tạc trong lòng.

Vì vậy, khi nhìn đến trên trời có vô số đạo quang mang màu sắc bất đồng chợt hiện, cũng hướng một cái phương hướng giống nhau hội tụ qua, trong lòng những người này cũng đã biết chuyện gì xảy ra.

Thành Thánh!

Có người tức thì sẽ trở thành Thánh Tôn!

Sùng Dương Tinh tại sau khi nắm trong tay ba vị Thánh Tôn của Cửu Tử Thiên Môn, U Minh Thánh Giáo, Ôn Hoàng Cung, nay rốt cuộc lại có một người thành công vượt qua cái hào rộng như rãnh trời này, bước lên cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất.

Vào giờ phút này, nguyên khí trong thiên địa đều giống như là sôi trào, khắp nơi đều là từng tràng cảnh tượng muôn vạn hoa thom rơi xuống, tiên nhạc diễm tấu, hắc âm bốn phương tám hướng cũng đều đã bị ánh sáng pháp tắc chiếu sáng.

Mà hạch tâm tầng tầng dị tượng này ngay tại bầu trời Lư Lăng Thành.

Rất nhiều người đều bắt đầu suy đoán có phải hay không hai người Vô Cực Kim Tiên trẻ tuổi của Lư Lăng Lý gia kia đột phá.

Nếu quả như thật là như vậy...

Vậy thì ý nghĩa bắt đầu từ hôm nay, trong vòng thời gian mấy nghìn năm sau đó, Sùng Dương Tinh sẽ là thời đại của hai người kia.

Dù sao, bây giờ tam đại Thánh Tôn đều đã già rồi.

Vì vậy, ở trong khi dị tượng xuất hiện, cũng đã có không ít người bắt đầu chuẩn bị lễ trọng, tính toán đợi sau khi dị tượng

chúng đạo kết thúc phải đi chúc mừng.

Đương nhiên, đây chỉ là cảm thụ của Vô Cực Kim Tiên cùng Kim Tiên.

Ba gã Thánh Giả kia của Cửu Tử Thiên Môn, U Minh Thánh Giáo, Ôn Hoàng Cung liền không phải là tâm tình như vậy.

...

Trụ sở U Minh Thánh Giáo trải rộng Sùng Dương Tinh, nhưng tổng đàn cốt lõi nhất lại là nằm ở Bắc Cực.

Nơi đây trong thời gian một năm có nửa năm là hắc ám, lại có sông băng vạn cổ không tan, hiểm hoi tồn tại sinh linh bình thường, chỉ có từng cái u hồn ở khắp nơi du đãng, giống như là đang tuyên bố nơi này là quốc gia tử vong.

Cái vị Thánh Giả U Minh Thánh Giáo kia chính là ngủ say ở nơi này.

Truyện thuyết hắn là chúa tể tử vong, chỉ cần là người hắn muốn giết, không có người nào có thể sống đến ngày hôm sau.

Vì không quấy rầy vị Thánh Giả này ngủ say, coi như là đệ tử U Minh Thánh Giáo, cũng không có bao nhiêu người từng đến nơi này.

Cho dù là Vô Cực Kim Tiên cũng chỉ cho phép nửa năm đi qua báo cáo một lần.

Bây giờ chính là nửa năm vô cùng hắc ám của U Minh Thánh Giáo, khắp nơi đều là một màu đen kịt.

Từng cái u hồn ở trên vùng đất băng không có mục đích mà đi lang thang.

Bỗng nhiên, vô số đạo ánh sáng màu sắc khác nhau phá vỡ bầu trời mênh mông, lại đem cái buổi đêm vô cùng dài lâu này đều chiếu sáng, phảng phất lập tức biến thành ban ngày.

Những thứ u hồn này không hề có chuẩn bị, bọn họ mờ mịt ngẩng đầu, nhìn lên quang mang trên trời cao, trong nội tâm theo bản năng sinh ra sợ hãi.

Sợ hãi đối với ánh sáng.

Nhưng cảm giác thiêu đốt trong trí nhớ cũng không có đánh tới, ngược lại thì có một loại cảm giác như gió xuân ấm áp.

Từng cái u hồn đều phát hiện mình chẳng những không có chịu đến bất cứ thương tổn gì, hồn thể còn rắn chắc thêm không ít, nhất thời liền nhàn hạ mà phiêu đãng khắp nơi, hoàn toàn coi như những ánh sáng kia như chưa từng xuất hiện.

Mà ở chỗ sâu vùng băng nguyên này, có một tòa cổ thành toàn thân đen nhánh, u ám cực kỳ.

Theo truyền thuyết cái Vương Cung này là ở niên đại rất xưa lúc trước, do một nền văn minh viên cổ lưu lại lúc thành lập vương triều ở Bắc Cực, ẩn chứa đại bí mật không tưởng tượng nổi.

Trong cung điện trung ương tòa cổ thành này, một cái hòm quan tài bằng băng không biết đóng băng bao nhiêu năm bỗng nhiên rạn nứt, bàn tay xanh trắng cứng ngắt bịch một tiếng liền đem hòm quan tài bằng băng đánh nát.

Một người nam tử trung niên vóc dáng, khôi ngô, cao hơn ba mét từ bên trong đi ra, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, khẽ cười nói: “Có ý tứ, lại có Thánh Giả mới.

“Cái phương hướng này, hình như là Lư Lăng Thành đi, nơi đó là địa bàn Cửu Tử Thiên Môn, Vệ Thành lão già kia sợ rằng phải nhức đầu, tràng não nhiệt này, ta nhưng mà không thể bỏ qua a!

“Các con, ngủ đủ chứ, bọn tọa mang bọn người đi ra ngoài chơi đùa! !”

Theo một tiếng gọi này.

Sông băng vạn cổ không tan bỗng nhiên rạn nứt bẻ tan tành, hắc khí phóng lên cao bùng bùng, vô số cương thi màu xanh trắng từ bên trong chậm rãi bò ra, trong nháy mắt liền đứng đầy mảnh sông băng này.

“Rống! !”

“Rống! !”

...

...

Vô số cương thi giống như mãnh thú sống chuồng hướng lên trời phát ra gào thét.

Cùng lúc đó, luồng hắc khí bùng bùng kia hội tụ thành mây đen, nâng những cương thi này lên, bay lên bầu trời, đi theo ở sau lưng nam tử trung niên.

“Ha ha ha! Hôm nay để cho cái tên Tiểu Thánh Giả mới lên cấp này thật tốt nhìn một chút, cái gì gọi là tử vong chúa tề!”

...

Cửu Tử Thiên Môn.

Vệ Thành vốn đang nhắm mắt dưỡng thần, chờ đợi đệ tử trong môn đưa Lý Trình mang về. .

Hắn chút nào cũng không lo lắng sẽ phát sinh cái gì ngoài ý muốn.

Sùng Dương Tinh lớn như vậy, ngoại trừ hai tên Thánh Giả còn lại, không có người nào can đảm dám nói một chữ không với Vệ Thành hắn.

Vô Cực Kim Tiên có mặt đến đây, cũng chẳng qua chỉ là cảnh giới đệ ngũ Tiên Giới, cùng Thánh Giả cảnh giới đệ lục Tiên Giới so sánh, có khác nhau trời vực.

Chỉ cần Lư Lăng Lý gia đầu óc không xảy ra vấn đề, liền tuyệt không dám công khai làm trái lời hắn.

Nhưng theo dị tượng trên trời xuất hiện, sắc mặt của hắn thoáng cái thì thay đổi.

“Cái phương hướng này, là Lư Lăng Thành? !”

Vệ Thành trực tiếp liền xông ra ngoài, không thể tin nhìn bầu trời ” Điều này sao có thể, chẳng lẽ là thằng nhãi con Lý Trình đột phá. Không có khả năng, hắn mới hơn bảy trăm tuổi!”

Hắn từ trước đến giờ tự xưng là kinh tài tuyệt diệu, chính là thiên tài vạn năm không có một người, cũng là dùng thời gian ước chừng gần ngàn năm mới tu luyện đến cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất.

Đổi mắt toàn bộ Ngũ Cảnh Giới, ngược dòng thời gian mười vạn năm, cũng không có ai có thể bàn luận ngang hàng với hắn về tốc độ tu luyện.

Bây giờ lại xuất hiện một tên Thánh Giả hơn bảy trăm tuổi?

Nhất là đây là người của Lý gia hắn một mực ngấp nghé.

Vệ Thành vô luận như thế nào đều không thể chấp nhận.

Chương 487: Lựa chọn bất đồng, kết quả bất đồng (2)

“Quá trình Thánh Giả chứng đạo cũng không phải là không thể đảo ngược, chỉ cần ngăn cản vạn pháp vạn đạo hợp nhất về một chỗ, là có thể để cho hắn chứng đạo thất bại!” Hắn nhìn bầu trời, lầm bầm nói nhỏ ” Tuyệt đối không thể để cho Lý gia xuất hiện Thánh Giả, tuyệt đối không thể!”

Lần này, Vệ Thành là thật hoảng ròi.

Ở trong lòng của hắn, ai cũng có thể trở thành Thánh Giả, chỉ có Lư Lăng Lý gia không được, Lý Trình càng không được.

Bởi vì, trong tay Lý Trình vô cùng có khả năng nắm giữ đường tắt bước vào Vạn Pháp Quy Nhất đỉnh phong, một khi để cho hắn trở thành Thánh Giả, cái Ngũ Cảnh Giới này thì có thể xuất hiện một vị Chư Thánh Chi Vương!

Một vị Vương đứng ở trên đầu tất cả Thánh Giả!

Tuyệt đối không thể để cho xảy ra chuyện như vậy!

“Lý Trình! Ngươi đừng mơ tưởng chứng đạo thành công!”

Vệ Thành cắn răng nghiền lợi gặm nhẹ, trực tiếp bay lên trời, hướng phương hướng Lư Lăng Thành bay đi.

...

Ôn Hoàng Cung.

Nơi này nằm ở bên trong núi sâu rất hiểm dấu chân người, chỗ sâu trong Thập Vạn Đại Sơn Nam Cương, giữa vô số cổ cây vờn quanh, chính là nơi ở của cái Tiên Môn nắm giữ môn võ học bệnh dịch này.

Di tượng Huệ Thế đột phá đến cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất gần như trải rộng khắp toàn cầu, vô số đạo ánh sáng kia tự nhiên cũng bay đến bên này, để cho đông đảo đệ tử Ôn Hoàng Cung trở nên thần phục.

Trước Chính Điện Ôn Hoàng Cung, đứng đó một nữ tử xinh đẹp chừng ba mươi tuổi.

Khuôn mặt nàng cân đối, mắt mi như vẽ, vóc người đầy đặn, mặn mà mê người, trên người mặc là phong cách Nam Cương, vải vóc cực ít, chỉ che phủ bộ phận nhạy cảm.

Đây là một trong sáu Đại trưởng lão Ôn Hoàng Cung, tên là Lan Tháp, chủ quản sự tâm thiên hạ đại sự, cùng tùy thời điều chỉnh phương hướng phát triển của Ôn Hoàng Cung.

Sau khi nhìn đèn ánh sáng đạo vận trên bầu trời, Lan Tháp không chút do dự chạy tới Đầm Vạn Độc chỗ sâu Ôn Hoàng Cung, một mực cung kính lễ bái hành lễ nói ” Chương giáo, có di tượng thành Thánh xuất hiện, chúng ta nên làm cái gì?”

Một vị Thánh Giả mới xuất hiện, ắt sẽ đánh vỡ thăng bằng gìn giữ đã lâu trên Sùng Dương Tinh, Ôn Hoàng Cung nhất định phải sớm tính toán mới được, nếu không rất có thể sẽ bị thể lực khác liên thủ chèn ép.

“Không cần làm gì. ” Thanh âm của chương giáo Ôn Hoàng Cung từ Đầm Vạn Độc truyền tới, trầm giọng nói ” Trăm năm trước, Diệp Hàn là theo chân huynh muội hai người Lý Trình mà đi.

“Liên trước đây không lâu, Diệp Hàn chết, Dù Thiên Ôn cũng bị hủy diệt, đây chính là Thánh Bình, là Thánh Bình ngay cả Thánh Giả đều không cách nào phá hủy, sau lưng cái tên Lý Trình kia có đại nhân vật không thể trêu chọc.

“Chúng ta không cần làm gì, hiểu chưa!”

“Vâng, chương giáo! ” Lan Tháp gật đầu kêu, trong lòng nhưng là cảm giác hết sức không tưởng tượng nổi.

Nàng còn chưa từng thấy loại thái độ này của chương giáo.

Vội lại nghe giọng nói kia, dường như còn có sợ hãi nồng đậm.

Đây không khỏi cũng quá ly kỳ, chương giáo lại còn sẽ cảm thấy sợ hãi, thật sự là đề cho người khó tin.

Bất quá, nàng mặc dù trong lòng hiếu kỳ, nhưng cũng không dám thật đi điều tra.

Ngay cả Thánh Giả như chương giáo đều sợ hãi như vậy, chính mình một Vô Cực Kim Tiên nho nhỏ đi điều tra, há chẳng phải là đang tìm cái chết?

Vẫn là mạng trọng yếu.

...

Huệ Thế nằm mơ đều không nghĩ tới chính mình chẳng qua là trong lúc lơ đãng đột phá bình cảnh một cảnh giới, liền dẫn phát một trận rối loạn to lớn như vậy.

Hắn bây giờ đã cảm thấy có rất nhiều luồng khí tức cường đại, đang hướng bên này bay tới.

Những khí tức này tính chất khác nhau, nhưng đều hết sức cường đại, thậm chí còn có hai luồng rõ ràng cho thấy là khí tức tầng thứ Thánh Giả.

“Cảm giác như thế nào?” Thôi Hằng chỉ chỉ thiên địa dị tượng còn đang khuấy động phía dưới, khẽ cười nói ” Bọn họ khẳng định không biết người đã hoàn thành đột phá.”

Dựa theo kinh nghiệm của võ giả Sùng Dương Tinh ngày trước mà nói, lúc bắt đầu đột phá cảnh giới sẽ sinh ra dị tượng, chờ đến sau khi dị tượng biểu hiện xong, mới xem như chân chính trở thành Thánh Giả.

Nhưng Huệ Thế thì bất đồng.

Bản Chất Bất Hủ Kim Tính chất cao hơn Bất Tử Chân Tính, đan dệt pháp lý đạo vận cũng so với Bất Tử Chân Tính càng nhẹ nhõm nhanh nhẹn, cho nên lúc Huệ Thế hoàn thành đột phá, dị tượng chứng đạo vừa mới bắt đầu.

“Tiên sinh, ngài chớ có giễu cợt ta.” Huệ Thế cười khổ nói ” Ta hiện tại cũng không biết ta là thế nào, đột phá, chỉ cảm thấy hình như là đứng ở bên người ngài chốc lát, liền ‘Thành Thánh ‘.”

“Không hiểu thế nào đột phá, rất đơn giản, chờ lát nữa đánh một trận là được.” Thôi Hằng khẽ cười nói ” Võ giả tu hành, không có vấn đề gì mà đánh một trận không giải quyết được, nếu như có, thì hai trận.”

“À?” Huệ Thế nghe vậy nhất thời sững sờ, suy nghĩ qua cảm thấy lời này rất có đạo lý, vì vậy thuận thế hỏi, “Ta đây có thể hạ tử thủ sao?”

“Có thể hay không đánh chết, xem thực lực người.” Thôi Hằng gật đầu mỉm cười nói ” Ta sẽ không quản.”

” Được ! ” Huệ Thế vô cùng nghiêm túc gật gật đầu, ánh mắt nhìn về phía phương xa, cơ thể hơi phát run, đây là đang hưng phấn, hẳn thầm nghĩ trong lòng ” Quá tốt, hôm nay rốt cuộc lại có cơ hội làm đao của Tiên Sinh!”

Cùng lúc đó, chân trời cũng có hai tia sáng nhanh chóng mà tới.

Một cái thật giống như khói đen vô biên vô tận.

Một cái là quang mang màu xanh quá sức tinh thuần.

Chính là Giáo chủ U Minh Thánh Cao Thủ Tâm, cùng với chương môn Cửu Tử Thiên Môn Vệ Thành.

Hai gã Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất!

Chương 488: Không đến, cũng trốn không thoát (1)

Thanh thế Cao Thủ Tâm bay tới cực kỳ to lớn.

Ở phía sau hần khói đen bùng bùng bay theo, kéo dài mười mấy dặm không dứt, phía trên tất cả đều là cương thi màu xanh trắng, tản ra mùi hôi thúi cực kỳ đậm đà, trong nháy mắt liền để cho hơn nửa toà Lư Lăng Thành trở nên hôi thối vô cùng.

Những mùi hôi thúi này nương theo khí tức tử vong mà tràn ngập ra, để cho vô số võ giả bên trong Lư Lăng Quận Thành đều mặt lộ vẻ hoảng sợ, theo bản năng quỳ lạy ở trên mặt đất.

Tu vi càng cao, nội tâm lại càng sợ hãi.

Bởi vì, bọn họ đều vô cùng rõ ràng cái dị tượng bây giờ này là chuyện gì xảy ra, cũng đều biết cái khói đen bùng bùng cùng cái mùi hôi thối cực kỳ này là chuyện gì xảy ra.

Tử vong chúa tể đến rồi!

Cái vị Tử Vong Chúa Tể ngủ say ở vùng Địa Cực, thường xuyên không thấy ánh mặt trời lại cũng bị kinh động.

Ngay cả Vệ Thành đều không nghĩ tới Cao Thủ Tâm sẽ đến.

Hai người đều dừng ở trên bầu trời, mặt đối mặt ngóng nhìn đối phương.

“Không nghĩ tới ngươi sẽ đến.”

“Nhưng ta nghĩ rằng ngươi sẽ đến.”

Cao Thủ Tâm cùng Vệ Thành gặp nhau ở giữa trời cao, hai bên sắc mặt đều rất lạnh, song phương lẫn nhau thấy ngứa mắt rất nhiều năm.

Ba vị Thánh Giả trên Sùng Dương Tinh, nói dễ nghe một chút là tạo thế chân vạc, thật ra thì chính là ba kẻ thù không đội trời chung, đều hận không thể để đối phương ngày mai liền chết.

“Ngươi tới làm gì? ” Vệ Thành vô cùng cảnh giác nhìn Cao Thủ Tâm. .

Ở trọng án tượng của hần, cái tên gia hỏa xưng là Tử Vong Chúa Tể mặc dù thực lực không tính là quá mạnh, nhưng cực kỳ khó dây dưa.

Nhất là đám cương thi hình như là mãi mãi cũng giết không hết kia.

Mấy ngàn năm trước, lúc Cao Thủ Tâm mới vừa chứng đạo, đã từng cùng cái vị Thánh Giả kia của Ôn Hoàng Cung phát sinh qua một trận đại chiến.

Lúc đó Cao Thủ Tâm ngay cả mặt mũi đều không lộ, liền để cho bảy cương thi vô cùng vô tận bò đầy Thập Vạn Đại Sơn Nam Cương, khắp nơi gặm ăn linh vật hoa quả.

Số lượng, như vậy, coi như là Thánh Giả ngày đêm không ngừng mà giết, đều là không giết xong.

Cuối cùng chương giáo Ôn Hoàng Cung chỉ có thể thỏa hiệp, tạm nhận hạ phong.

“Dĩ nhiên là bởi vì nghĩ rằng ngươi sẽ đến, cho nên ta mới có thể tới.” Trên mặt Cao Thủ Tâm một mực nở nụ cười “Ta biết ngươi muốn làm gì, cái này với ta mà nói nhưng là cơ hội tốt.”

“Ngươi muốn giúp Lý gia?” Trong mắt của Vệ Thành nổi lên sát ý, trầm giọng nói “Ngươi muốn lôi kéo cái tên Thánh Giả mới của Lý gia, cùng hắn tạo thành liên minh?!”

“Ngươi cảm thấy thế nào?” Cao Thủ Tâm nở cười không giảm, hắc khí bùng bùng phía sau hắn tiếp tục lan tràn, vô số cương thi trên không trung vây tới, đem Vệ Thành vây ở chính giữa.

“Đáng ghét...” Vệ Thành cắn răng nghiêng lợi, dè dặt lựa giận trong lòng “Cao Thánh Tôn, ta với ngươi không thù không oán, cần gì phải cùng ta đối nghịch?”

Hắn vạn lần không ngờ, Cao Thủ Tâm sẽ vào lúc này tự nhiên đâm ngang, lại muốn giúp cái tên Thánh Giả mới của Lý gia.

Mắt thấy dị tượng chứng đạo sắp hoàn thành, trong lòng Vệ Thành càng nóng nảy, bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là làm ra cam kết: “Cao Thánh Tôn, chỉ cần ngươi hôm nay không ngăn cản ta, từ nay về sau Cửu Tử Thiên Môn ta cùng U Minh Thánh Giáo ngươi chính là đồng minh!”

“Chúng ta liên hợp lại đồng thời đối phó Ôn Hoàng Cung, đem cái Lão Độc Vật đó hoàn toàn trấn áp. Đến lúc đó Sùng Dương Tinh chính là mỹ nhân của riêng ngươi ta, không phải sung sướng sao?”

“Ha ha ha, Vệ Thánh Tôn mắt cao hơn đầu lại cũng chịu cùng cô tử thi như ta hợp tác?” Cao Thủ Tâm nghe vậy cười to nói “Ban đầu lúc ta chứng đạo, ngươi không phải là công khai nói ta là ‘Tử thi dị loại, không xứng xưng Tôn’?”

“Cao Thủ Tâm, đừng ép ta động thủ!” Vệ Thành nhìn không được nghiêm nghị quát lên, hấn lại nhìn một chút dị tượng trên bầu trời, nội tâm sốt ruột cực kỳ, cái dị tượng chứng đạo này liền sắp hoàn thành rồi a!

Một khi dị tượng chứng đạo hoàn thành, Thánh Giả mới vừa ra đời, thế cục Sùng Dương Tinh thậm chí là thế cục toàn bộ Ngũ Cảnh Giới đều sẽ phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Thánh Giả đan xen vạn pháp vạn đạo, có sức ảnh hưởng cực mạnh đối với Thiên Địa Vạn Vật.

Bây giờ Vệ Thành trong lòng sốt ruột cực kỳ, dĩ nhiên là ảnh hưởng thiên địa nguyên khí chung quanh, để cho dân chúng trong thành cảm thấy cực độ áp lực, thậm chí có cảm giác hít thở không thông.

Lại thêm bày cương thi của Cao Thủ Tâm mang đến cảm giác áp bách, người bên trong Lư Lăng Thành gân như đều sắp tinh thần hồng mắt, vô luận là dân chúng bình thường hay là võ giả, đều khó có thể chịu đựng loại áp lực này.

Mặc dù bọn họ đều không nghe được hai gã Thánh Giả trên bầu trời đang nói gì, nhưng hiện tại bầu không khí ở trong thiên địa kiềm nén như vậy, liền để cho bọn họ sinh ra một loại cảm giác chính mình khả năng sắp đổi mặt Thánh Chiến.

Thánh Chiến!

Liên ý nghĩa tử vong!

Nếu như hai vị Thánh Tôn này xảy ra chiến đấu, Lư Lăng Thành nhất định sẽ bị đánh thành đồng đổ nát, căn bản cũng không có loại khả năng thứ hai.

Tất cả mọi người trong thành đều phải chết!

Bất quá, trong khu nhà Lý gia, bầu không khí thì có chút quỷ dị.

Lý Trình, Bùi Thanh Thu đều là Vô Cực Kim Tiên, Lý Quyên một bên là Kim Tiên, hai gã đệ tử Cửu Tử Thiên Môn muốn phải mang Lý Trình đi là Thiên Nhân.

Võ giả đạt tới cái cảnh giới này, năng lực cảm nhận đều đã cường đại đến trình độ nhất định.

Mà vị trí hiện thời của Cao Thủ Tâm cùng Vệ Thành lại không tính là quá cao, cho nên bọn họ cũng có thể nghe được nội dung hai người nói chuyện.

Chẳng qua là cái nội dung này làm cho bọn họ có chút sửng sờ.

Nhất là bản thân Lý Trình.

“Ta, ta lúc nào chứng đạo trở thành Thánh Nhân? ” Lý Trình vẻ mặt sững sờ mà chỉ chỉ chính mình, mê mang nói ” Ta làm sao lại không biết?”

“Vệ Thánh Tôn tưởng cái vị bây giờ chứng đạo kia là người? ” Lý Quyền ngược lại có vài phân hiểu ra, gật đầu nói ” Vào lúc này có khả năng nhất ở Lữ Lăng Thành chứng đạo đúng là người, trừ người ra, còn có thể là ai?”

Hai gã Thiên Nhân Cửu Tử Thiên Môn kia là có chút không biết làm sao.

Tình huống này bây giờ đã hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi có thể ứng đối của bọn họ.

“Có lẽ là Huệ Thế. ” Bùi Thanh Thụ bỗng nhiên hiện ra thân hình, không tiếp tục ẩn giấu, thân sắc hấn cổ quái ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, lâm lâm nói ” Ta đây là bỏ lỡ một đợt cơ duyên lớn a.”

Chương 489: Không đến, cũng trốn không thoát (2)

Hắn không có dấu hiệu nào hiện thân như vậy, nhất thời liền làm mấy người bên cạnh sợ ngây người.

Lý Quyền cảnh giác không thôi mà nói: “Ngươi, ngươi là người nào, lên vào nhà ta khi nào?!”

“Hoá ra là Thanh Thư, là Tiên Tôn phái ngươi qua đây?” Lý Trình thì rất là kinh hi, cười giải thích với Lý Quyền bên cạnh “Cha, đây là đệ tử của Tiên Tôn, tuổi hơn hai trăm đã là Vô Cực Kim Tiên.”

” Vô Cực Kim Tiên hơn hai trăm tuổi? ! ” Lý Quyền nghe vậy mặt lộ vẻ hoảng sợ, có chút khó tin mà nhìn về phía Bùi Thanh Thư, Vô Cực Kim Tiên trẻ tuổi như vậy vạn cô hiểm thấy a...

“... ” Hai gã Thiên Nhân Cửu Tử Thiên Môn kia lần nữa trầm mặc.

Thánh Chiến sắp bùng nổ, nơi này lại có hai tên Vô Cực Kim Tiên, chính mình phải làm gì?

Xem tình thế bây giờ này, bằng vào danh tiếng Cửu Tử Thiên Môn, sắp không đè ép được a!

“Thanh Thư, bây giờ là tình huống gì vậy?” Lý Trình không nhìn được hướng Bùi Thanh Thư hỏi, “Huệ Thế cùng Tiên Tôn đi làm cái gì?”

“Ta cũng không biết...” Bùi Thanh Thư lắc đầu một cái, sau đó nhìn hướng bầu trời ” Bất quá, hẳn rất nhanh liền có thể biết.”

...

Ông!

Vừa lúc đó, cái gọi là dị tượng chứng đạo sắp kết thúc.

Trên bầu trời bỗng nhiên truyền đến một đạo âm thanh rung động to lớn, giống như là đem vạn pháp vạn đạo đều chân động run rẩy, trong cùng một lúc truyền vào trong tai tất cả sinh linh trên Sùng Dương Tinh.

Có người cảm giác được sáng khoái tinh thần, cả người chợt tỉnh táo lại, cũng có người cảm giác hoa mắt váng đầu, giống như là trong đầu gặp đá kích trầm trọng nào đó.

Đây là Thôi Hằng ra tay.

Hắn vận dụng một tia lực lượng tinh thần không đáng kể, trong nháy mắt liền tiến hành một lần lễ rửa tội thân hồn đối với tất cả sinh linh trên Sông Dương Tinh, để cho bọn họ không đến nỗi đắm chìm trong hoảng hốt và kinh hãi của dị tượng.

Chẳng qua là bởi vì trạng thái tinh thần của mỗi sinh linh bất đồng, sinh ra phản ứng bất đồng mà thôi.

Loại lễ rửa tội thân hồn này là vô cùng tự nhiên, gần như không có bất kỳ vết tích nhân tạo, trực tiếp liền bị coi là bộ phận đặc thù của luân dị tượng chứng đạo này.

Nhưng hai gã Thánh Giả Cao Thủ Tâm cùng Vệ Thành lại mơ hồ cảm giác có cái gì không đúng.

Đây cũng là Thôi Hằng cố ý để cho bọn họ cảm giác được.

Hai người ngay lập tức liền ngưng cãi vã, không hện mà cùng ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, trên mặt đều lộ ra vẻ mặt kinh nghi bất định.

Cùng lúc đó, ở trung ương dị tượng chứng đạo còn chưa kết thúc, bỗng nhiên liền sáng lên một đạo kim quang vô cùng sáng chói, tiếp đó chiếu sáng thiên địa vạn vật.

Đạo kim quang này tràn đầy khí tức thần thánh, trong mơ hồ còn có thể từ bên trong nghe được từng trận rùng rợn, phảng phất là có một con Cửu Thiên Thần Long ẩn núp ở bên trong kim quang.

Ngay sau đó, chỉ thấy một bóng người từ trong kim quang chậm rãi đi ra.

Đây là một người tuổi trẻ nhìn hơn hai mươi tuổi, quanh người hắt quang quanh chín con Thần Long màu vàng, đứng ở trên trời thật cao, trông xuống phía dưới, như là một tôn Long Thần chúa tể hết thảy.

Hắn là Thánh Giả, nhưng khí tức uy áp trên người lại mạnh hơn xa bất kỳ Thánh Giả, thật là giống như là tồn tại đứng ở một tầng thứ khác cao hơn.

Chính là Huệ Thế.

Ở trọng nháy mắt khi Cao Thủ Tâm cùng Vệ Thành thấy Huệ Thế, trong nội tâm không hện, mà cùng sinh ra một cái cảm giác cái tên Vạn Pháp Quy Nhất này, chẳng lẽ là giả hay sao? !

Huệ Thế mang lại áp lực cho bọn họ thật sự là quá lớn.

Đây căn bản là không giống như là một tên Thánh Giả mới vừa tân thăng!

Quá mạnh mẽ!

Hơn nữa người này là ai

Tại sao không phải là Lý Trinh?

Đây là cường giả từ nơi nào nhô ra, hẳn lúc nào tới Sùng Dương Tinh, vì sao lại ở Lu Lăng Thành đột phá? !

Vệ Thành cùng Cao Thủ Tâm lúc này đều trở nên đầu óc mơ hồ.

Có chút không biết rõ tình huống.

“Người là ai, vì sao ở chỗ này? !” Vệ Thành nhìn chăm chăm Huệ Thế, trầm giọng hỏi.

Mặc dù khí thế uy áp trên người Huệ Thế vô cùng cường đại, nhưng hẳn vẫn không cho là mình sẽ yếu hơn đối phương, thực lực mạnh yếu cũng không phải là chỉ nhìn khí thế uy áp.

Chỉ cần không có chênh lệch cảnh giới trên bản chất, chỉ cần song phương đều là Thánh Giả, liền không thể nghiền ép đối phương!

Võ công chiêu thức, thần thông bí pháp, Thánh Bình bảo vật, đều có thể đưa đến tác dụng mang tính chất quyết định.

Huệ Thế ở giữa trời cao, mắt nhìn xuống hai người, cũng không trả lời lời nói của Vệ Thành.

Ánh mắt của hắn quét qua Cao Thủ Tâm cùng đám cường thi lít nha lít nhít kia, cuối cùng lại rơi vào trên người Vệ Thành, nhàn nhạt nói: “Ta phụng lệnh Tiên Sinh, đến tìm hai vị kiếm chứng tu hành, xin hai vị toàn lực ứng phó, tránh cho bị ta đánh chết.”

Đối với hai người này, Huệ Thế cũng là làm ra phân biệt, Vệ Thành có thể giết, Cao Thủ Tâm thì là bắt là được.

Mặc dù Cao Thủ Tâm là tới giúp “Lý Trinh”, nhưng mạng theo nhiều cường thi tới như vậy, nhìn qua liền không giống như là người tốt lành gì, vẫn là trước bắt mới tốt.

Vệ Thành cùng Cao Thủ Tâm dù sao cũng là Thánh Giả lâu năm, chúa tể Sùng Dương Tinh mấy ngàn năm, làm sao chịu được một người ngoại lai khiêu khích như vậy.

“Thật can đảm!”

“Nhận lấy cái chết!”

...

Trên bầu trời, mây nhạt gió nhẹ.

Thôi Hằng nhìn thoáng qua phía dưới, sau đó liền không để ý tới nữa, ngược lại nhìn về phía Sùng Dương Tinh Thần

đôi diện, mỉm cười nói: “Lão Tiên Sinh, cùng ta giảng một chút chuyện về tam đại Tiên Môn này đi.”

“Không dám nhận không dám nhận, Thượng Tiên chớ có gọi Tiểu Thần là Tiên Sinh.” Sùng Dương Tinh Thần cuống quýt hạnh lễ nói “Có thể vì Thượng Tiên nói rõ là vinh hạnh của tiểu thần, Thượng Tiên muốn tiểu thần nói từ đâu?”

” Thánh Giả Cửu Tử Thiên Môn cùng U Minh Thánh Giáo đều tới rồi...” Thôi Hằng nhìn một chút phía nam, mỉm cười nói “Liên từ Ôn Hoàng Cung bắt đầu đi.”

Cái chiếc chìa khóa kỳ dị này chính là phát hiện ở trong Thánh Binh Ôn Hoàng Cung.

Chương 490: Tìm tòi nghiên cứu bí ẩn Bất Tử Chi Thân (1)

“Ôn Hoàng Cung a, đây là một môn phái kỳ quái.”

Sùng Dương Tinh Tinh Thần suy tư chốc lát, hướng Thôi Hằng giải thích nói ” Mười hai vạn năm trước Ôn Hoàng Cung đến nơi này, thời đó Tinh Thần còn chưa phải là ta, chuyện võ cùng xa xưa, ta đã khó mà biết được, xin Thượng Tiên thứ lỗi.

“Bất quá, qua thời gian lâu dài luôn có thể hiểu được một chút sự tình trước đây, nghe nói cái Ôn Hoàng Cung này trước khi đi tới Sùng Dương Tinh, vốn là chúa tể một phương Đại Giới, Thánh Giả đông đảo.

“Sau đó chỗ Đại Giới bọn họ ở gặp kiếp nạn, mới bị ép di chuyển đến Sùng Dương Tinh, lúc đó Sùng Dương Tinh còn chỉ có một vị Thánh Giả, căn bản vô lực đối phó Ôn Hoàng Cung.

“Ở trong đoạn thời gian mười hai vạn năm trước đến chín vạn năm trước đó, Sùng Dương Tinh hoàn toàn là thiên hạ của Ôn Hoàng Cung, không có bất kỳ thế lực có thể cùng bọn họ đánh đồng so sánh.

“Nhưng đời đời theo thời gian, Thánh Giả Ôn Hoàng Cung từng vị hết thọ tọa hóa, Thánh Giả mới lên cấp cũng dần dần giảm bớt, lại có Thánh Giả mới của thế lực khác xuất hiện, thế thống trị của Ôn Hoàng Cung mới dần dần bị đánh vỡ.

“Từ đó về sau, thế sự biến đổi, Ôn Hoàng Cung cũng trải qua mấy lần thăng trầm, nhưng vẫn luôn tồn tại, không giống rất nhiều truyền thừa cổ xưa ở sau khi Thánh Giả biến mất liền nhanh chóng sa sút...”

Ở dưới sự giải thích của Sùng Dương Tinh Thần, Thôi Hằng dần dần biết tình huống Ôn Hoàng Cung, hơn nữa nhân tiện biết thêm không ít chuyện về Sùng Dương Tinh.

Đây là một cái môn phái chuyên môn tu luyện võ công kỳ lạ cổ quái.

Võ công Ôn Hoàng Cung lực sát thương trực tiếp không mạnh, nhưng trong lúc giơ tay nhắc chân đều có thể khiến người ta nhiễm sức mạnh bệnh tật kỳ dị.

Võ giả cấp bậc Thánh Giả thậm chí có thể để cho Thánh Giả cùng cảnh giới bị bệnh liệt giường, hết sức kinh khủng.

Nhưng mà, đây cũng không phải là toàn bộ võ học của Ôn Hoàng Cung.

Ngoại trừ đề cho người nhiễm bệnh, còn có vô số thủ đoạn trị bệnh cứu người.

Cũng chính bởi vì như vậy, Ôn Hoàng Cung thân là môn phái từ bên ngoài đến, mới có thể bị người trên Sùng Dương Tinh nhanh chóng tiếp nhận. .

Đương nhiên, cũng có một chút chuyện để cho thế nhân khó mà tiếp nhận, đó chính là Ôn Hoàng Cung thích dùng người để thí nghiệm võ công cùng dược vật của bọn hắn, quá trình gọi là vô cùng tàn nhẫn.

Lúc ban đầu trong thời gian mấy vạn năm, sức ảnh hưởng của người cũ Ôn Hoàng Cung còn không có biến mất, truyền thừa cũng tương đối hoàn chỉnh, ở phương diện thí nghiệm người sống còn hơi nhẹ tay.

Nhưng theo thời gian đưa đẩy, lực ảnh hưởng của người cũ biến mất, cùng với trong mấy lần thăng trầm, bộ phận truyền thừa bị thất lạc, để cho Ôn Hoàng Cung ở phương diện thí nghiệm người sống càng phát ra không chút thu liễm, gần như trở thành ma đạo.

Đến thời điểm ba vạn năm trước, Ôn Hoàng Cung đã phát triển đến mức độ mọi người sợ như bò cạp.

Lúc đó còn không có U Minh Thánh Giáo, ngoại trừ Ôn Hoàng Cung ra, còn có hai cái thế lực có Thánh Giả, một cái chính là Cửu Tử Thiên Môn, một cái khác chính là một cái hoàng triều không lồ, Hoàng Đế chính là Thánh Giả.

Hai thế lực lớn cộng lại có hai gã Thánh Giả, nhưng khi đó Ôn Hoàng Cung chính mình thì có ba gã Thánh Giả, hoàn toàn có thể chế trụ hai cái thế lực lớn này.

Hơn nữa, trải qua mấy vạn năm tự do phát triển, Ôn Hoàng Cung ở phương diện thí nghiệm người sống đã đạt đến mức độ gần như điên cuồng.

Rất nhiều đệ tử Ôn Hoàng Cung thậm chí bắt đầu bắt võ giả đại phái, thậm chí là thành viên hoàng thất tiến hành thí nghiệm, chỉ vì nghiệm cứu ra biện pháp không cần Bất Tử Chân Tinh cũng có thể luyện thành Bất Tử Chi Thân.

Cửu Tử Thiên Môn cùng hoàng triều thời đó tự nhiên không thể tiếp nhận loại chuyện này.

Vì vậy, đại chiến bộc phát.

Cuộc chiến đấu này cơ hồ đánh trời long đất lở, Sơn Hà vỡ vụn.

Cuối cùng nếu như không phải là Sùng Dương Tinh Thần giáng thế hoà giải, phỏng chừng phải đem văn minh Sùng Dương Tinh hoàn toàn đánh nát.

Nhưng dù cho chiến tranh ngưng rồi, tạo thành ảnh hưởng cũng cực kỳ to lớn.

Sau khi chiến đấu không lâu, cái hoàng triều khổng lồ đó tan vỡ, hoàng đế hết thọ tọa hóa, từ đó về sau bên trên Sùng Dương Tinh liền cũng không có lại xuất hiện chính thể quốc gia.

Ôn Hoàng Cung thì là trực tiếp bị tiêu hủy hết thầy truyền thừa liên quan tới thí nghiệm người sống, một vị trong ba vị Thánh Giả cũng theo thọ nguyên hao hết mà tọa hóa, chỉ còn lại có hai gã Thánh Giả.

Sau đó, cái thế lực đứng đầu đã từng chúa tể Sùng Dương Tinh này liền dời vào trong Thập Vạn Đại Sơn Nam Cương rất hiểm dấu chân người, coi như là hoàn toàn cách xa văn minh xã hội.

Cửu Tử Thiên Môn nhưng là có một vị Thánh Giả mới tấn thăng, từ một vị ban đầu biến thành hai vị, lại thêm thực lực tổng hợp của bọn họ cường thịnh, lại nhảy một cái trở thành thế lực cường đại nhất Sùng Dương Tinh.

Từ đó về sau, Sùng Dương Tinh an bình ngắn ngủi, gần ba ngàn năm đều không có chuyện lớn gì xảy ra.

Nhưng mà một người tự xưng là hoàng tử triều đại trước xuất hiện, lại phá vỡ loại an bình này.

Hắn không biết từ nơi nào lấy được thành quả nghiên cứu của Ôn Hoàng Cung đối với Bất Tử Chi Thân, cũng tiến hành hoàn thiện nó, lại thật sáng tạo ra phương pháp có thể trực tiếp đạt được Bất Tử Chi Thân.

Tức là dung hợp lực lượng tử vong, luyện chế “Cương thi”!

Vì vậy, U Minh Thánh Giáo ra đời.

Sau đó ba vạn năm, xã hội văn minh bên này cơ bản đều là U Minh Thánh Giáo cùng Cửu Tử Thiên Môn đang đấu tới đâu lui.

Ôn Hoàng Cung đã từng như mặt trời ban trưa ngược lại thì bắt đầu giầu tài, một vạn năm cũng chưa chắc có thể làm ra một đại sự, cũng chỉ là mấy ngàn năm trước ra một tiết mục một tên Thánh tử phản bội.

Trừ lần đó ra, cũng chưa có những lần khác.

Dựa theo cách nói của Sùng Dương Tinh Thần, Ôn Hoàng Cung chân chính thật ra thì ngay từ sau tràng đại chiến ba vạn năm trước kia, cũng đã không tồn tại.

Ôn Hoàng Cung hôm nay, chẳng qua chỉ là một cái vỏ bọc, không có vẻ chúa tể hết thấy ban đầu, mà lại có tinh thần tiến thủ muốn tìm tòi nghiên cứu bí ẩn Bất Tử, chỉ biết núp trong Thập Vạn Đại Sơn cầm đầu thí nghiệm.

Ngay cả mấy ngàn năm trước bị Cao Thủ Tâm mới vừa chứng đạo đánh tới tận cửa, Thập Vạn Đại Sơn đều bị vô số cương thi vây quanh, cái Lão Độc Vật đó đều không đi ra phản kích.

Chẳng qua, Ôn Hoàng Cung như bây giờ đối với người trên Sùng Dương Tinh mà nói, chưa chắc đã là một chuyện xấu.

Chương 491: Tìm tòi nghiên cứu bí ẩn Bất Tử Chi Thân (2)

Thôi Hằng sau khi nghe Sùng Dương Tinh Thần giải thích, liền rơi vào trầm tư, qua một lúc lâu mới nói: “Vực ngoại đại phái di chuyển đến đây, lại nghiên cứu bí ẩn không cần Bất Tử Chân Tính đạt được Bất Tử Chi Thân, điều này làm cho ta đối với bọn họ có chút tò mò.”

Mặc dù trong những nội dung Sùng Dương Tinh thần giảng thuật này cũng không có nói tới Thánh Bình Ôn Hoàng Cung, cũng không có nói tới chuyện chìa khóa thân bí, nhưng chỉ là những lai lịch cùng việc trải qua của Ôn Hoàng Cung, cũng đủ để cho hắn sinh ra một cái suy đoán.

Có lẽ Ôn Hoàng Cung cũng sớm đã biết hoặc là đã ôm nghi ngờ về con đường tu luyện lấy Bất Tử Chân Tính làm trụ cột là có vấn đề, cho nên mới nghiên cứu Bất Tử Chi Thân.

Nếu quả thật là như vậy ——

Ôn Hoàng Cung lại là từ phương hướng nào tiến hành hoài nghi, lại là như thế nào phát hiện điếm khả nghi?

Bây giờ còn làm nghiên cứu phương diện này hay không, lại có tiến triển gì?

Còn có một điếm khác, cũng để cho Thôi Hằng rất là để ý, đó chính là U Minh Thánh Giáo hoàn thiện bí pháp Bất Tử Chi Thân, cùng với luyện chế cái gọi là “Cương thi”.

Đây có phải hay không cũng là tiến hành loại tìm tòi khác đối với Bất Tử Chi Thân?

Hắn là làm sao đem loại vật “Cương thi” này luyện chế ra được?

Ý niệm tới đây, ánh mắt Thôi Hằng liền nhìn về phía dưới, phát hiện Huệ Thế đang cùng Vệ Thành và Cao Thủ Tâm chiến đấu, theo thanh thế đến xem, hắn là đánh vô cùng kịch liệt.

Vô số đạo ánh sáng, vô số loại sức mạnh va chạm ở trên trời, để cho bầu trời rung chuyển, đất đai rung động, còn có vô số cương thi lít nha lít nhít mảnh liệt mà tới, muốn đem Huệ Thế nhấn chìm trong đó.

Nhưng quanh thân Huệ Thế có Thần Long màu vàng quấn quanh, bản thân càng là Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất chân chính tu luyện thành Bất Tử Chân Tính, bất kỳ một con cương thi nào đều chỉ cần đến gần hắn cũng sẽ bị đốt thành tro bụi.

Chẳng qua, những cương thi này ở sau khi hóa thành tro bụi, cũng sẽ bị luồng hắc khí bùng bùng thôn phệ, chẳng qua là trong nháy mắt, liền lại có một con cương thi mới từ bên trong chui ra, tiếp tục hướng Huệ Thế nhào tới.

Lòng vòng qua lại như vậy, không ngừng không nghỉ.

Coi như những cương thi này đại đa số chẳng qua là Thiên Tiên, mạnh nhất cũng chỉ là cấp bậc Huyền Tiên, nhưng vô luận như thế nào đều không giết chết như vậy, quá mức khó chơi.

Những cương thi này không phải thông qua Bất Tử Chân Tính để đạt thành bất tử, tự nhiên cũng sẽ không tồn tại cái gì sau khi tách ra Bất Tử Chân Tính sẽ hoàn toàn tiêu diệt.

Đương nhiên, cương thi tuy nhiều, nhưng dù sao là nhỏ yếu.

Huệ Thế như cũ là một người đang đè hai tên Thánh Giả này đánh, hơn nữa rất nhẹ nhàng, cũng không có tiêu tốn bao nhiêu khí lực.

Thôi Hằng nhìn cái tình huống này, bỗng nhiên hướng Sùng Dương Tinh Thần bên người hỏi “Người nói xem, nếu như bây giờ ta đem cái tên chương giáo Ôn Hoàng Cung mời đi, để cho hắn giải thích tình huống những cương thi này, thì thế nào?”

“Thượng tiên, chương giáo Ôn Hoàng Cung bây giờ đại khái là không có truyền thừa phương diện này.” Sùng Dương Tinh Thần cười khô nói “Bộ phận truyền thừa này cũng sớm đã bị tiêu hủy.”

“Nếu quả như thật hoàn toàn bị tiêu hủy, cũng sẽ không có U Minh Thánh Giáo.” Thôi Hằng cười khẽ nói “Ta đây liền đem cái vị chương giáo Ôn Hoàng Cung kia mời đi, vừa vặn cũng có thể hướng bản thân hắn hỏi thăm một chút lịch sử cụ thể của Ôn Hoàng Cung.”

Chính là nhất cử lưỡng tiện.

Ngay sau đó hắn liền trực tiếp nâng tay phải lên, ánh mắt nhìn về phía nam, bàn tay bỗng nhiên liền vươn ra ngoài.

Chỉ thấy một vệt kim quang thoáng qua, trong lúc mơ hồ có thể thấy hư ảnh một cái bàn tay vô cùng không lồ rời đi, nhập vào hư không, không thấy vết tích.

Tiên Thiên Nhất Khí Cầm Nã Công, Vạn Lý Đằng Quang Thuật, Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi!

Đây là Thôi Hằng đồng thời thi triển ba loại pháp thuật, mới đạt tới hiệu quả tóm tâm xa—— trực tiếp đem người từ phương xa “Mời” tới!

Cùng lúc đó, bên trong Ôn Hoàng Cung nằm ở Thập Vạn Đại Sơn Nam Cương.

Tháp Lan bỗng nhiên thấy một cái bàn tay không lồ màu vàng không có dấu hiệu nào xuất hiện ở trên trời, hơn nữa trong nháy mắt đã đột phá toàn bộ lá chắn phòng ngự nơi này, chạy thẳng tới Ôn Hoàng Cung mà đi, đơn giản là dễ như bỡn.

“Đây là cái gì? !” Tháp Lan kinh ngạc không thôi mà nhìn hướng bầu trời, nàng chưa từng thấy qua cảnh tượng như vậy.

Bất quá, nàng rất nhanh thì biết.

Chỉ thấy cái bàn tay không lồ không biết từ đâu đến này ở sau khi đi tới bầu trời Ôn Hoàng Cung, liền không chút do dự hướng phía dưới tóm tới.

Hơn nữa còn là trực tiếp chộp tới Đâm Vạn Độc ở chỗ sâu nhất.

Lúc này, chuông giáo Ôn Hoàng Cung đang điều hòa lực lượng cơ thể trong Đâm Vạn Độc bỗng nhiên cảm giác trong lòng mình trở nên kích động, theo bản năng rung mình một cái.

Cảm giác sợ hãi nồng đậm không hiểu vì sao dâng lên.

“Chuyện gì xảy ra? ” Chuông giáo Ôn Hoàng Cung trong lòng nghi ngờ, thậm chí nói ” Ta vì sao lại cảm thấy sợ hãi, chẳng lẽ là bởi vì Lư Lăng Thành bên kia...”

Ầm!

Vừa lúc đó, chỉ nghe phía trên truyền đến một tiếng vang thật lớn, bàn tay không lồ màu tím vàng từ trên trời hạ xuống, trực tiếp vươn vào Đâm Vạn Độc, đem cái tên chuông giáo Ôn Hoàng Cung này vớt ra.

“Tình huống gì, đây là cái tình huống gì? !”

Chuông giáo Ôn Hoàng Cung kinh hãi muốn chết.

...

Bầu trời Lư Lăng Thành.

Chuông giáo Ôn Hoàng Cung nằm mơ đều không nghĩ tới loại tình huống bây giờ.

Chính mình lại bị người trong nháy mắt từ trong Ôn Hoàng Cung cách mấy vạn dặm bắt tới nơi này.

Đây là dạng thần thông gì, đây là sức mạnh to lớn bực nào?

Cũng chính là vào lúc này, Thôi Hằng đi tới, chỉ chỉ phía dưới, mỉm cười nói: “Có thể hay không giúp ta giải thích một

chút phương thức chiên đầu của U Minh Thánh Giáo?”

Chương 492: Tạo Vật Chủ (1)

“Ngươi, ngươi là? !”

Chương giáo Ôn Hoàng Cung không thể tin nhìn về phía người trẻ tuổi bên cạnh này, nội tâm trong nháy mắt liền bị sợ hãi lấp đầy, cả người run sợ.

Khí thế Thôi Hằng mới vừa ra tay, còn lưu lại chưa tản đi.

Chỉ một điểm này cũng đủ để đem một tên Thánh Giả dọa sợ đến hồn phi phách tán, trực tiếp mất đi tất cả tâm tư phản kháng.

Càng không cần phải nói hấn mới vừa rồi là trực tiếp cách không đem người từ mây vạn dặm bên ngoài bắt tới.

Bất quá, chương giáo Ôn Hoàng Cung dù sao cũng là Thánh Giả lâu năm, xưng Tôn mấy ngàn năm, cho dù lòng tràn đầy sợ hãi, vẫn miễn cưỡng có thể giữ trấn định, dùng khóe ánh mắt xéo qua quan sát chung quanh.

Sau đó, hấn liền vui mừng trong lòng, vội vàng hướng Sùng Dương Tinh Thần bên cạnh hành lễ nói: “Tinh Tôn, hoá ra ngài cũng ở nơi đây a Tinh Tôn.”

Chương giáo Ôn Hoàng Cung là quen Sùng Dương Tinh Thần.

Trong lòng hấn vị tồn tại đệ lục cảnh định phong này chính là một trong những cường giả mạnh nhất của vạn giới tinh không, áp đảo phía trên hết thảy Thánh Giả.

Cái người tuổi trẻ đem chính mình chộp tới này có mạnh đến đâu, chắc nhiều lắm là cùng Sùng Dương Tinh Thần không sai biệt lắm.

Chỉ cần Sùng Dương Tinh Thần có thể ra mặt nói hộ, có lẽ chính mình hấn là sẽ không có chuyện gì.

Nhưng ngay khi chương giáo Ôn Hoàng Cung muốn tiếp tục cùng Sùng Dương Tinh Thần làm quen, vị Tinh Thần cô xưa này lại vội vàng khoát tay nói: “Chúc Thánh Tôn, có Thượng Tiên ở đây, không cần hướng Tiểu Thần ta đây hành lễ.”

Chương giáo Ôn Hoàng Cung tên là Chúc Trường Sinh, sau khi hấn nghe được lời nói của Sùng Dương Tinh Thần, tức thì liền bối rối, ngạc nhiên không hiểu quay đầu nhìn về phía Thôi Hằng, khắp khuôn mặt là vẻ mặt không tưởng tượng nổi.

Thượng Tiên?

Tiểu Thần?

Ta có phải điên rồi hay không, lại nghe được cái vị Sùng Dương Tinh Thần đệ lục cảnh đỉnh phong này tự xưng tiêu thân? !

Chẳng lẽ cái người tuổi trẻ đem mình chộp tới này là nhân vật mạnh mẽ bước chân vào Đới Chiếu Cảnh? !

Nhưng dù là Đới Chiếu Cảnh, cũng chỉ là Chư Thánh Chi Vương tương đối cường đại, cũng không có chênh lệch về cảnh giới, Sùng Dương Tinh Thần cần gì phải hạ thấp tư thái như vậy?

Hay là nói... Đây là một vị tồn tại cảnh giới đệ thất Tiên Giới?

Điều này sao có thể, từ sau khi Thượng Thiên băng diệt, tinh không trong vạn giới còn có Tạo Vật Chủ bước lên cảnh giới đệ thất Tiên Giới? !

Cái này quá bất hợp lí. .

Mênh mông vũ trụ, tinh không vô biên, có bao nhiêu năm không xuất hiện qua Tạo Vật Chủ rồi hả?

Bây giờ cứ như vậy xuất hiện ở trước mặt mình rồi hả?

Thôi Hằng thấy Chúc Trường Sinh nhìn về phía bên này, mỉm cười gật đầu nói: “Yên tâm, ta đối với ngươi không có ác ý, chỉ là muốn hướng ngươi hỏi một ít chuyện mà thôi.”

Cùng lúc đó, hần giờ tay về phía trước chỉ một cái, bỗng dưng ở trên bầu trời nơi này chế tạo ra một cái đình nghỉ mát lơ lửng giữa trời, mang theo Chúc Trường Sinh đi tới.

Nói chuyện, vẫn là phải có một nơi ngồi mới tốt.

Thôi Hằng đối với cái tên chương giáo Ôn Hoàng Cung này quả thật không có ác ý gì.

Dương nhiên cũng không có hảo cảm gì.

Nếu không cũng sẽ không trực tiếp dùng Tiên Thiên Nhất Khí Cẩm Nã Công đem người mời đi.

Nhưng nếu nói muốn lấy tánh mạng đối phương, lại cũng không đến loại mức độ đó.

“Hu không tạo vật! ” Chúc Trường Sinh kinh hô thành tiếng, kinh hãi không dứt mà nhìn toà đình nghỉ mát lơ lửng giữa trời này.

Bây giờ, hần rốt cuộc hoàn toàn tin chắc suy đoán khi trước của chính mình.

Tạo Vật Chủ!

Thật sự là Tạo Vật Chủ đệ thất cảnh!

Anh mắt Chúc Trường Sinh lập lóe, trong đầu trong nháy mắt hiện ra rất nhiều ý nghĩ, việc trải qua trong mấy ngàn năm cả đời này cũng như đèn kéo quân ở trước mắt hần thoáng qua.

Cuối cùng hần chỉ đành phải bất đắc dĩ cười khổ nói: “Ta hiểu được, ngài là Tạo Vật Chủ hướng ta hỏi tội đi. Những cương thi này chính là thành quả nghiên cứu của chúng ta những năm gần đây.”

“Ồ? ” Thôi Hằng nghe vậy chân mày hơi nhíu, câu trả lời này của Chúc Trường Sinh hoàn toàn ngoài dự liệu của hần, cũng để cho hần cảm giác được cái gì gọi là niềm vui ngoài ý muốn, liền cười nói: “Tiếp tục nói.”

“Lần trước là Thánh Vương hạ xuống, lần này lại là Tạo Vật Chủ, đây thật là... ” Chúc Trường Sinh tựa như đã bỏ đi giấy dựa, chán nản nói “Mười hai vạn năm, cuối cùng vẫn là chạy không thoát a.

“Bất quá, ở trước khi chết, ta muốn hỏi một câu, các người rốt cuộc tại sao phải truyền xuống phương thức tu luyện lấy Bất Tử Chân Tính làm trụ cột, thật sự là muốn coi chúng ta là tài liệu để thu gặt sao?”

“Nhưng Thượng Thiên đã sớm băng diệt, Tử Dương Thiên trước đây bây giờ cũng thành Tử Dương Giới, không có chuyện Tiên Thiên giáng chiếu, Chư Thánh Chi Vương Đợi Chiếu cũng không có chỗ phi thăng, loại phương thức tu luyện này đã không có giá trị đi.

“Tại sao lại không thể đem phương pháp tu luyện chân chính truyền ra, hay là muốn đem chúng ta coi là tài liệu để tu luyện? Vì Tạo Vật Chủ này, ta muốn hỏi, đây rốt cuộc là tại sao? !”

Nói xong lời cuối cùng, tâm tình của hần vô cùng kích động, âm thanh đều là hô lên.

“... ” Lần này chính là Thôi Hằng rơi vào trầm mặc.

Chúc Trường Sinh cái tên này bỗng nhiên liên tiếp tiết lộ tin tức ra ngoài, tất cả đều là chuyện hần có tiếp xúc qua, nhưng lại không biết rõ ràng.

Đây là một bảo tàng lớn a!

Không hổ là truyền thừa cổ xưa mười hai vạn năm trước liền tồn tại.

Nhật được bảo.

Chúc Trường Sinh sau khi phát tiết xong, thấy Thôi Hằng không nói gì, cũng không có lại tiếp tục hỏi.

Loại phản ứng này vốn là cũng ở trong dự đoán của hần.

Tạo Vật Chủ cao cao tại thượng, như thế nào lại đề ý chính mình một cái Thánh Giả nhỏ nhỏ?

Vì vậy hắn liền nhắm hai mắt lại, nhàn nhạt nói: “Những cương thi này chính là hàng nhái dỏm, sản phẩm khi chúng ta luyện chế Bất Tử Chi Thân, bọn nó chỉ có thể dựa vào Thánh Binh ‘Bất Tử Chướng’ ‘đạt thành Bất Tử Chi Thân.

“Có thể tính là thành công nhất của chúng ta cũng chỉ có Cao Thủ Tâm đang chiến đấu lúc này, đây là chỗ tinh hoa chúng ta nghiên cứu mười hai vạn năm, một cái Thánh Giả không dùng Bất Tử Chân Tính...”

Chúc Trường Sinh tiếp theo một mạch nói rất nhiều rất nhiều.

Có lẽ hắn đã là hoàn toàn tuyệt vọng, đối mặt một vị Tạo Vật Chủ đệ thất cảnh, căn bản là không cách nào sinh ra bất kỳ tâm tư phản kháng.

Chênh lệch quá xa.

Thôi Hằng chính là ở một bên lắng lắng nghe, đồng thời sắp xếp tin tức mấu chốt trong đó, cũng so sánh qua lại cùng tin tức lúc trước hiểu được ở Sùng Dương Tinh Thần.

Chương 493: Tạo Vật Chủ (2)

Ôn Hoàng Cung vốn dĩ cũng không phải là một cái tông môn độc lập, mà là chi nhánh của một cái tông môn càng lớn.

Ở trước đây thật lâu, cái tông môn này liền phát hiện phương pháp tu luyện lấy Bát Tử Chân Tính làm trụ cột có vấn đề.

Từ đó về sau, Ôn Hoàng Cung liền phụng lệnh Chủ Tông một mực nghiên cứu như thế nào vòng qua Bát Tử Chân Tính luyện đến Bát Tử Chi Thân.

Thời gian này thậm chí có thể ngược dòng đến trước lúc Thượng Thiên băng diệt.

Nhưng bởi vì thời gian vô cùng xa xưa, Chủ Tông Ôn Hoàng Cung đã sớm chôn vùi ở trong bụi bậm lịch sử.

Bản thân Ôn Hoàng Cung lại ở mười hai vạn năm trước gặp gỡ một trận tai họa ngập đầu, truyền thừa cơ hồ hoàn toàn đoạn tuyệt, chỉ còn lại điên tịch lẻ tẻ cùng lác đác mấy tên Thánh Giả chạy trốn tới Sùng Dương Tinh.

Vì vậy, lịch sử phân đầu cùng với những nghiên cứu thành công đã khó mà điều tra.

Ôn Hoàng Cung sau khi đi tới Sùng Dương Tinh vẫn đang tiếp tục nghiên cứu đối với Bát Tử Chi Thân, thời điểm sơ kỳ còn tuân theo một ít quy củ.

Chẳng qua là, theo lực ảnh hưởng của người cũ biến mất, loại nghiên cứu này trở nên càng bắt đầu điên cuồng lên.

Nhưng chính là loại phương thức điên cuồng nghiên cứu này, để cho Ôn Hoàng Cung tìm được cơ hội thành công.

Cuối cùng mượn một trận đại chiến kia nhảy ra trung tâm phân tranh, lại dốc lòng nghiên cứu 3000 năm, rốt cuộc nghiên cứu ra biện pháp vòng qua Bát Tử Chân Tính luyện thành Bát Tử Chi Thân.

Đó chính là đem sinh mạng cố định ở trạng thái tử vong, nhưng phải cho người tử vong vẫn nắm giữ tình hình trí khôn và thân hồn hoàn chỉnh.

Điều này liền cần tiến hành cải tạo trên phạm vi lớn đối với thân thể, đồng thời đem hồn phách giam cầm ở bên trong thân thể tử vong, cũng ở bên trên cơ sở này tập hợp Tử Vong Chi khí xem như vật kết nối giữa thân thể cùng thân hồn, cuối cùng lấy bí pháp mạng ba thứ dung hợp với nhau, đem thân thể cùng thân hồn cố định ở trạng thái tử vong này.

Kê từ đó, coi như thân thể bị đánh nát bấy, coi như thân hồn bị phá nát xé rách, cũng đều sẽ khôi phục lại trong cái trạng thái tử vong cố định này, coi như là loại Bất Tử Chi Thân khác.

Nhưng loại Bất Tử Chi Thân này muốn phải tồn tại, liền cần Tử Vong Chi Khí liên tục cung cấp không ngừng, cũng chính là vô số cương thi Cao Thủ Tâm mang theo kia.

Những cương thi này trên bản chất chính là tử thi được bị cải tạo, nhưng thân hồn của bọn nó bị giam cầm ở bên trong Thánh Binh “Bất Tử Chương”, dùng cái Thánh Binh này để kết nối cương thi.

Chỉ cần Thánh Binh không hủy, những cương thi này cũng sẽ không bị hủy diệt, liền có thể một mực cung cấp Tử Vong Chi Khí, để cho Bất Tử Chi Thân của Cao Thủ Tâm duy trì toàn vẹn.

Mà ở sau khi có Bất Tử Chi Thân, tiếp theo tu luyện Vô Cực Kim Tiên, Vạn Pháp Quy Nhất liền chỉ cần làm từng bước mà thao tác là được.

Đây chính là bản chất “Tử thi chứng đạo” của Cao Thủ Tâm.

Nhưng Ôn Hoàng Cung phát hiện phương thức tu luyện như vậy cũng không tốt.

Mặc dù đi vòng qua Bất Tử Chân Tính, cũng thành công đột phá đến tầng thứ Thánh Giả, nhưng khởi nguồn Tử Vong Chi Khí liền lại thành vấn đề.

Bất Tử Chương chỉ có một, chỉ có thể dùng để chống đỡ Tử Vong Chi Khí của một vị Thánh Giả.

Nghiên cứu của bọn hắn lại đi vào một cái ngõ cụt.

Cho nên, ở lúc mới bắt đầu, Chúc Trường Sinh mới có thể nói Cao Thủ Tâm “Có thể tính là thành công nhất...”

Thành công, nhưng lại chưa có hoàn toàn thành công.

Điều này thật ra thì cũng là một trong những nguyên nhân bây giờ Chúc Trường Sinh bất lực buông xuôi, ngay cả giấy giụa cũng không có giấy giụa liền thật thà.

Ôn Hoàng Cung ở phương diện này đã làm qua quá nhiều nghiên cứu, trải qua quá nhiều chuyện, càng là bỏ ra không biết bao nhiêu đánh đổi, cũng giết hại không biết bao nhiêu sinh linh.

Cuối cùng vẫn chẳng qua là thu được một cái thành công không hoàn toàn.

Cái này thật là làm cho người tạ tuyệt vọng.

Thôi Hằng sau khi nghe qua hết thầy các thứ này cũng rơi vào trầm mặc, thật lâu không nói.

Thật ra thì, trước đó, hấn mặc dù cảm thấy sáng tạo ra một con đường mới tương đối khó khăn, nhưng nhưng chưa bao giờ nghĩ tới có thể khó khăn như vậy.

Dù sao, vô luận là Võ Đạo Chân Thân của Bùi Thanh Thư, hoặc là Thân Hồn Kim Đan cùng với Tiên Quốc Chi Đạo của Lý Minh Quỳnh, đều là hấn không cần thời gian bao lâu liền chế tạo ra.

Nhưng suy nghĩ kỹ một chút, cái này bất quá bởi vì hấn đứng ở trên bả vai người không lộ 《 Sơ Cấp Tiên Pháp 》 này thôi.

Hấn cũng sớm đã hiểu rõ bản chất Bất Hủ Kim Tính, cũng biết phải làm thế nào từ không tới có đem Bất Hủ Kim Tính tu luyện ra, sáng tạo con đường mới dĩ nhiên là có phương hướng.

Ôn Hoàng Cung thì lại khác, đây mới thật là tìm tòi bắt đầu từ con số không.

Quá khó khăn.

Mặc dù Chúc Trường Sinh phen này giải thích cũng không có liên quan quá nhiều đến các loại tin tức tương đối bí mật mà Thôi Hằng chú ý như bên trên Chư Thiên, Tạo Vật Chủ, đệ thất cảnh, nhưng hấn giảng thuật các loại thành quả nghiên cứu cùng với phương hướng nghiên cứu cùng thử nghiệm, vẫn để cho hấn hiểu được rất nhiều thứ không biết.

Những thứ không biết này mang đến phản hồi đều không thua gì chứng kiến một cái con đường mới tinh sinh ra, để cho tu vi Nguyên Anh của Thôi Hằng thu được tăng trưởng không nhỏ.

Sau đó nếu như còn có thể từ miệng hấn hỏi những tin tức mấu chốt liên quan tới bên trên Chư Thiên, Tạo Vật Chủ kia, chắc hấn còn có thể thu được một lần tăng trưởng không nhỏ.

“Ta đều nói xong, ngươi còn có cái gì muốn hỏi sao?” Chúc Trường Sinh nhắm hai mắt lại, một bộ tư thái đưa cô ra cho giết, hiển nhiên là sớm đã làm xong chuẩn bị liêu chết.

“Ta quả thật còn có một cái vấn đề.” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Hỏi đi.” Chúc Trường Sinh nhàn nhạt nói, chuyện cho tới bây giờ, bất cứ vấn đề gì đều không cách nào dao động nội tâm của hấn.

“Nếu như ta nói ta cũng không phải là cái gì Tạo Vật Chủ, cũng không phải tới tìm các ngươi hỏi tội, chỉ là muốn hỏi một

chút những cương thi này của người tại sao có thể sống lại... ”
Thôi Hằng khẽ cười nói: “Người sẽ có cảm nhận gì?”

“Cái gì? ! ” Chúc Trường Sinh tức thì liền mở mắt.

Chương 494: Một cái tên quen thuộc (1)

Chúc Trường Sinh bây giờ cả người đều bối rối, đường đường một vị Thánh Giả, lại xuất hiện cảm giác hoa mắt choáng váng đầu.

Vị Tạo Vật Chủ này đang nói gì?

Hắn nói mình không phải là cái gì Tạo Vật Chủ, cũng không phải tới hỏi tội, liên chẳng qua là muốn hỏi một câu những cương thi này tại sao có thể chết rồi sống lại?

Chỉ như vậy mà thôi?

Chỉ như vậy mà thôi sao? !

“Ta, ta đây vừa làm cái gì?” Chúc Trường Sinh lẩm bẩm nói nhỏ, nội tâm đều là hồng mắt.

Hắn mới vừa rời cơ hồ đem tất cả nội tình Ôn Hoàng Cung đều bê ra, kết quả đôi phương lại nói cho hắn biết đôi phương hỏi căn bản cũng không phải là cái này, cũng không muốn hỏi nhiều như vậy...

Cái này, cái này tính là gì?

Người khác hỏi tạ kho hàng ở đâu, ta liền trực tiếp đem đồ trong kho hàng lấy hết ra đưa cho người ta rồi hả?

Quả thực là kẻ ngu a!

“Chúc Thánh Tôn, người đây là đang suy nghĩ gì?” Vào lúc này Sùng Dương Tinh Thần bỗng nhiên lên tiếng, nhàn nhạt nói ” Có thể vì Thượng Tiên giải thích, là phúc phận người đã tu luyện trăm ngàn đời.”

“...” Chúc Trường Sinh nghe vậy nhất thời giật mình một cái, cả người trực tiếp tỉnh hồn lại, thầm nghĩ trong lòng ” Đúng vậy, ta thật là cứ chỉ điên rồi, điều này lại có gì phải hối tiếc?

“Mặc dù người này nói mình cũng không phải là Tạo Vật Chủ, nhưng thái độ của Sùng Dương Tinh Thần đối với hắn nhưng là cung kính như thế, nói không chừng đây là một vị nhân vật so với Tạo Vật Chủ càng tôn quý, càng mạnh mẽ, là tồn tại vượt ra khỏi phạm vi nhận thức của ta!

“Hơn nữa hắn cũng nói, mình không phải là tới hỏi tội, một vị tồn tại tối cao như vậy, căn bản cũng không cần phải lừa gạt một cái Thánh Giả nhỏ nhỏ như ta, hắn hẳn là quả thật cùng Tử Dương Thiên không liên quan, khả năng là tới từ những địa phương khác.

“Nêu quả như thật là như vậy, vậy vừa nãy ta chính là chủ động giải thích rất nhiều tin tức nhà mình, giống như là trước khi đối phương hỏi thăm liền trả lời rất nhiều vấn đề, như vậy càng có thể cho thấy thành ý của ta a.”

Hắn có thể tu luyện tới tầng thứ Thánh Giả, hơn nữa ngồi lên chức chương môn Ôn Hoàng Cung, tự nhiên không phải là một người ngu.

Trải qua những lời chỉ điểm này của Sùng Dương Tinh Thần, Chúc Trường Sinh tức thì hiểu rõ hết thảy.

Vì vậy, hắn phúc đến thì lòng cũng sáng ra, bịch một tiếng quỳ ở trước mặt Thôi Hằng, vô cùng trịnh trọng mà nói: “Thượng Tiên, điển tịch Ôn Hoàng Cung mặc dù thô lậu, nhưng là ghi lại qua không ít chuyện cổ đại.

“Ta nguyện đem các loại điển tịch đều hiến tặng cho Thượng Tiên, trải qua những năm gần đây, hết thảy thành quả nghiên cứu của Ôn Hoàng Cung cũng sẽ cùng nhau hiến tặng cho ngài, hy vọng Thượng Tiên ngài có thể thích.”

Chúc Trường Sinh bây giờ đã quyết định chủ ý, muốn đi theo ở bên cạnh Thôi Hằng.

Đây chính là một vị tồn tại hư hư thực thực so với Tạo Vật Chủ còn mạnh hơn, nếu như chính mình không chọn tùy tùng bên cạnh hắn, chính mình thật là là mất mù.

“Người có thể có ý nghĩ này, ngược lại cũng không tệ.”

Thôi Hằng đối với ý tưởng của Chúc Trường Sinh bày tỏ ủng hộ, nhưng vẫn là khẽ lắc đầu một cái, mỉm cười nói: “Tiếp đó, ta còn có một chút sự tình phải hướng người hỏi, ta sẽ dành cho người đây đủ thù lao. Về phần tùy tùng, thì không cần.”

Chúc Trường Sinh với hắn mà nói tác dụng rất nhiều, nhưng hắn cũng không tính đem một người như vậy giữ ở bên người, càng không tính che chở Ôn Hoàng Cung.

Tinh thần theo đuổi đại đạo tất nhiên đáng kính, nhưng giết hại vô số sinh linh lại cũng là sự thật.

Chúc Trường Sinh nghe vậy đầu tiên là sững sờ, ngay sau đó cũng biết ý tứ Thôi Hằng, nhưng hắn vẫn là một mực cung kính quỳ mọp ” Đa tạ Thượng Tiên nhân từ, ta nhất định biết gì đều nói hết không giấu diếm.”

“Như thế tốt lắm. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, ánh mắt nhìn về phía dưới ” Trước chờ cuộc chiến đấu này kết thúc đi.”

...

Vệ Thành chưa từng nghĩ chính mình sẽ có một ngày liên thủ với Cao Thủ Tâm, càng không có nghĩ đến chuyện hai người bọn họ liên thủ lại bị một tên Thánh Giả đè lên đánh.

Hơn nữa còn là một tên Thánh Giả mới vừa tấn thăng!

Tại sao lại cường đại như vậy? !

Làm sao có thể cường đại như thế? !

Cao Thủ Tâm còn có thể dùng vô số cương thi miễn cưỡng ngăn trở một chút hành động của Huệ Thế.

Vệ Thành thì là ngay cả cái bóng Huệ Thế đều không đụng tới, hấn võ công tuy mạnh, nhưng tốc độ không đủ, liền hoàn toàn không có đất dụng võ.

Toàn bộ quá trình giao thủ, hai người hoàn toàn là bị đè lên đánh.

Trận Thánh Chiến này càng là khiến tất cả mọi người bên trong Lưu Lăng Thành đều nhìn choáng váng.

Vô luận là bách tính hay là võ giả, sau khi thấy chiến huống trên bầu trời đều là vẻ mặt trợn mắt hộc mồm.

Thánh Tôn!

Đây chính là Thánh Tôn a!

Vạn Pháp Quy Nhất, đại nhân vật cao cao tại thượng!

Bây giờ lại bị một người đè lên đánh, cái này quá bất hợp lý, thật là không tưởng tượng nổi.

Nhất là Lý Quyên.

Thân là gia chủ Lý gia, đồng thời cũng là người phụ thuộc làm việc cho Cửu Tử Thiên Môn, hấn vô cùng biết rõ Vệ Thành cường đại đến mức nào.

Chính là bởi vì có cái tên Thánh Giả Vệ Thành này, hấn một vị Kim Tiên thậm chí cũng không dám tức giận với Thiên Nhân Cửu Tử Thiên Môn, rất sợ chọc giận đối phương.

Mà một khi chọc giận Vệ Thành, hấn liền phải làm cho tốt chuẩn bị cửa nát nhà tan.

Đây chính là đại gia tộc đứng đầu có đông đảo Kim Tiên cùng hai vị Vô Cực Kim Tiên.

Khi đối mặt cái tên Thánh Giả Vệ Thành này, vẫn là hèn mọn như thế.

Đối với Lý gia, đối với Lý Quyên mà nói, Vệ Thành chính là một bầu trời cao cao tại thượng, tuyệt không thể trêu chọc.

Nhưng mà bây giờ, một đại nhân vật cao cao tại thượng như vậy, lại bị người đê lên đánh, hơn nữa còn là sau khi cùng người liên thủ bị đê lên đánh!

Cảm giác như thế, thật sự là quá đã!

Lý Quyền nhìn cảnh tượng trên bầu trời, ánh mắt gắt gao nhìn chòng chọc Vệ Thành toàn thân chật vật, lại nhin không được bật cười ” Ha ha ha, ha ha ha ha! Hay, hay a!”

Chương 495: Một cái tên quen thuộc (2)

“Người, người đang kêu cái gì hay? Không muốn sống!”

“Cần rõ! Lý Quyền người muốn làm gì, muốn bị diệt môn sao?!”

Hai gã Thiên Nhân Cửu Tử Thiên Môn lại không nhịn được, trực tiếp mở miệng trách mắng Lý Quyền, đây là vì bọn hắn cũng cảm giác chột dạ, chỉ có thể dựa vào loại phương thức này tăng thêm can đảm cho mình.

Dù sao, khi dễ người yếu từ trước đến giờ là một trong những phương thức khiến mình thêm can đảm.

Đáng tiếc, bọn họ quên một chuyện, Lý gia trước đây đối với bọn họ mà nói là người yếu, là bởi vì Vệ Thành đứng phía sau bọn họ.

Mà bây giờ Vệ Thành đã tự thân khó bảo toàn.

“Hoang đường, ai cho người lá gan dám trách mắng cha của ta?!”

Lý Trình trực tiếp liền đứng dậy, ánh mắt lạnh như băng quét qua hai gã Thiên Nhân này, cười lạnh nói ” Thánh Tôn chó má gì đó của các người, lại dám can đảm đụng Tiên Tôn, càng là cùng Trần hộ pháp động thủ, đây là tự chịu diệt vong!”

Huệ Thệ họ Trần, thân phận đối ngoại là hộ pháp tùy thân của Thôi Hằng, vì vậy Lý Trình gọi hắn Trần hộ pháp cũng là không sai.

Ở sau khi mĩa mai, Lý Trình cũng không có cho hai gã Thiên Nhân này cơ hội giải thích, trực tiếp vung lên hai quả đấm, một tên một đấm, đập vào bên trên đầu của hai người.

Ầm! Ầm! !

Chỉ nghe hai tiếng vang trầm đục, hai gã Thiên Nhân này trực tiếp bị đánh bẻ nát đầu, ngay cả thân hồn đều bên dưới một quyền này của Lý Trình bị phá hủy triệt để.

Chết đến mức không thể chết thêm.

Lý Quyền nhìn thấy một màn này nhất thời liền ngây ngẩn, ánh mắt hơi có chút ngây ngốc nhìn hai cỗ thi thể không đầu này, trầm mặc hồi lâu, sau đó đột nhiên phá lên cười: “Ha ha ha! Ha ha ha ha ha! Hay, hay, giết thật tốt a!”

Sau đó, hắn liền bịch một tiếng quỳ xuống, hướng lên trời lễ bái nói: “Đa tạ Tiên Tôn, đa tạ Tiên Tôn a! !”

Sau khi bị Cửu Tử Thiên Môn vong ân phụ nghĩa áp chế nhiều năm như vậy, rốt cuộc có một cái cơ hội trả thù, tâm tình

như vậy thật sự là sung sướng cực kỳ.

Mà hết thấy điều này đều là do vị Tiên Tôn hần chưa nhìn thấy kia mang đến.

“Không! !”

Vừa lúc đó, trên trời bỗng nhiên truyền đến một tiếng hét thảm, trong đó xen lẫn sợ hãi cực độ, sau đó lại có một tiếng vang thật lớn truyền tới ——

Ầm!

Giống như có vật gì nổ tung vậy, ánh sáng màu vàng vô cùng nồng nặc ở trên trời nở rộ ra, như là khoả mặt trời thứ hai lòe loẹt lóa mắt.

Tất cả mọi người đều không nhìn được ngẩng đầu nhìn hướng trời cao, sau đó ánh mắt liền dừng lại.

Vệ Thành nô!

Không sai, chính là nghĩa đen.

Ở bên dưới một quyền vô cùng tàn bạo của Huệ Thế, sức mạnh của chín con thiên long tất cả đều quán chú đi vào, hung hãn đập vào trên đầu Vệ Thành.

Lực lượng kinh khủng như vậy, coi như là thân thể Thánh Giả cũng không thể chịu đựng.

Cái đầu Vệ Thành trực tiếp liền bị một quyền này của Huệ Thế đập lún vào lồng ngực, sau đó sức mạnh chín con thiên long âm âm bùng nổ, để cho cái đầu ở trong lồng ngực này chột nổ bễ ra.

Chỉ trong nháy mắt, vị Thánh Giả Môn Chủ Cửu Tử Thiên Môn, chúa tể hơn nửa Sùng Dương Tinh này thành một đoàn kim quang.

Viên Bất Tử Chân Tính chứa vạn pháp vạn đạo lại ở bên trong màn nổ kịch liệt này xuất hiện từng đạo kẽ hở, cũng theo nổ tung nhanh chóng vỡ vụn ra, trong nháy mắt liền trở thành phân vụn.

Bất Tử Chân Tính đều tan nát, Vệ Thành tự nhiên cũng không cách nào sống lại, đợi đến sau khi kim quang tản đi, trong thiên địa chính là một mảnh trống rỗng, không chút tạp chất, lại không có vết tích của Vệ Thành.

Về phần Cao Thủ Tâm, chính là ở trong nháy mắt Vệ Thành bị giết chết liền được Chúc Trường Sinh đưa tin, để cho hần dừng động thủ, mau tới bái kiến Thượng Tiên.

Vì vậy, ở sau khi Huệ Thế đem Vệ Thành đánh bễ, cuộc chiến đấu này liền trực tiếp kết thúc.

Hoàn toàn thắng lợi.

Huệ Thế chính là như cũ lơ lửng giữa không trung, hai mắt hơi khép, cảm ngộ sức mạnh trong cơ thể mình lúc chiến đấu mới vừa rồi nên vận chuyển như thế nào, thúc giục như thế nào mới có thể làm cho mình trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Trải qua trận chiến này, hắn cũng đã đem lực lượng trong cơ thể nắm giữ được khá tốt.

Tiên sinh nói không sai, chiến đấu quả nhiên là phương thức tốt nhất để không chế sức mạnh tự thân.

Đánh một trận, liền quen thuộc.

Nếu như còn không quen thuộc, liền hai trận!

Mà Bùi Thanh Thu ở Lý gia chính là vô cùng hâm mộ nhìn bầu trời, chỉ cảm thấy khớp xương cả người chính mình đều ngứa.

Hắn cũng muốn chiến đấu a!

” Chờ lần kế, lần kế ta nhất định phải để cho sư tôn phái ta xuất chiến! ” Bùi Thanh Thu thầm hạ quyết tâm, liền muốn hướng trời cao bay đi.

“Xin chờ một chút! ” Lý Quyền chợt gọi lại Bùi Thanh Thu, cung kính nói ” Các hạ có thể hay không dẫn ta đi gặp Tiên Tôn, ta, ta muốn đi tạ ơn.”

“Ồ? ” Bùi Thanh Thu nghe vậy sững sờ, ngay sau đó cười nói với Lý Trình bên cạnh ” Đi thôi, ngươi mang phụ thân ngươi cùng đi.”

“Ừm.” Lý Trình gật đầu nói.

...

Trên bầu trời.

Thôi Hằng có chút hăng hái mà đánh giá Lý Quyền, mỉm cười nói: “Lý gia chủ, ta nghe nói ngươi nắm trong tay tin tức liên quan tới ‘Tử Dương bí cảnh’?”

Đây là Lý Trình nói cho hắn biết, Lý Trình biết hắn một mực đang điều tra sự tình liên quan tới Tử Dương Giới, cái bí cảnh này nếu gọi là “Tử Dương”, bên trong có lẽ có thể có một ít đầu mối.

“Ta... ” Lý Quyền nghe vậy nhất thời hoảng loạn, vội vàng giải thích ” Không sai, nhưng mà tin tức này ta không thể nói, nếu không Lý gia ta sẽ có tai họa ngập đầu a.”

“Cái tên Thánh Giả uy hiếp, ngươi không cần để ý, cứ việc nói là được.” Thôi Hằng bỗng nhiên giật mình ” Lý gia chủ,

ngươi liệu có nhớ cái tên Thánh Giả kia tên gì, dung mạo ra sao?”

“Nhớ, nhớ, đương nhiên sẽ không quên. ” Lý Quyền gật đầu liên tục nói ” Hãn nói mình gọi là Minh Chân. Bất quá ta chưa từng thấy bộ dáng của hãn, thập phần thần bí.”

“Minh Chân? ” Thôi Hằng nghe vậy sững sốt một chút.

Đây là lần thứ hai hãn nghe đến cái tên Thánh Giả này.

Chương 496: Tam Thủ Tinh, Minh Chân Thánh Giả (1)

Thôi Hằng không nghĩ tới lại sẽ ở trong miệng Lý Quyền lần nữa nghe được cái tên Minh Chân này.

Hắn lần trước biết được Minh Chân Thánh Giả, vẫn là ở trong tự thuật việc trải qua của cuộc đời Diệp Hàn.

Ngàn năm trước, Diệp Hàn đã bị Ôn Hoàng Cung đuổi giết thật lâu, gặp một vị Thánh Giả tự xưng Minh Chân, muốn mời Diệp Hàn đi Tử Dương Giới, truyền thụ cho hắn Tiên Võ chi pháp chân chính...

Diệp Hàn nội tâm cảnh giác, cũng không có đáp ứng.

Bất quá, cái tên Minh Chân Thánh Giả này cũng không vì vậy buông thả, ở sau khi bị cự tuyệt, vẫn truyền thụ cho Diệp Hàn một quyển 《Tai Ách Thiện Thư》, cũng bảo hắn sau khi tu luyện tới đỉnh phong có thể đi Thiên Môn Tinh tìm hắn.

Sau đó Diệp Hàn liền chưa từng gặp lại Minh Chân Thánh Giả.

Bất quá, Thôi Hằng ở trong miệng Lý Vi biết được tình huống Thiên Môn Tinh.

Thiên Môn Tinh vốn là một trong bốn phương chủ tinh của Kim Vân Giới, có hai gã Thánh Giả.

Bốn trăm năm trước, hai vị Thánh Giả chúa tể Thiên Môn Tinh lý kỳ lâm vào điên cuồng, không giải thích được công phạt lẫn nhau.

Ở trong thời gian một tháng ngắn ngủi, văn minh trên Thiên Môn Tinh liền hóa thành đồng hoang tàn, hai gã Thánh Giả kia cũng lấy mạng đổi mạng.

Bây giờ Thiên Môn Tinh sớm đã thành một viên Tử Tinh.

Vốn là Thôi Hằng còn tưởng rằng cái tên Minh Chân Thánh Giả này sau khi gieo họa xong Thiên Môn Tinh rồi liền trở lại Tử Dương Giới.

Không nghĩ tới lại còn ở trong mảnh tinh không vụn giới này.

Lý Quyền chú ý tới thần sắc Thôi Hằng, vội vàng dò hỏi: “Tiên Tôn, ngài nhận biết tên Minh Chân Thánh Giả này?”

Chức Trường Sinh cùng Cao Thủ Tâm ở một bên cũng nhìn về phía Thôi Hằng, bọn họ đối với cái tên Thánh Giả này

cảm giác hết sức xa lạ, chắc chắn hẳn không phải là người ở Ngũ Cảnh Giới hoặc là lân cận Ngũ Cảnh Giới.

“Nghe nói qua. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Chúc Trường Sinh ở một bên, trầm giọng nói ” Chúc chương giáo, người còn nhớ được Diệp Hàn sao?”

“Diệp Hàn? ” Chúc Trường Sinh nghe vậy thần sắc trên mặt thoáng cái trở nên phức tạp, vừa là ảo não, vừa tức giận, cuối cùng còn có mấy phân hồi hận, gật đầu một cái nói ” Hẳn từng là đệ tử của ta, cũng đã từng là Thánh Tử Ôn Hoàng Cung, thiên tư tuyệt đỉnh.”

“Nhưng mà người tự tay phá hủy hẳn. ” Thôi Hằng nhàn nhạt nói.

“... Đây đúng là sai lầm của ta. ” Chúc Trường Sinh hạ thấp đầu, thở dài nói ” Diệp Hàn trời sinh thể chất đặc thù, không chỉ có tốc độ tu luyện cực nhanh, tuổi còn trẻ như vậy đã là Vô Cực Kim Tiên, tương lai có lẽ cũng có thể chứng đạo thành Thánh.

“Ngay tại ba ngàn năm trước, ta tình cờ phát hiện Diệp Hàn cùng tính chất Dù Thiên Ôn cực kỳ phù hợp, dùng lực lượng của hắn ôn dưỡng Dù Thiên Ôn , có thể để cho cái Thánh Binh này trở nên càng mạnh mẽ hơn.

“Thánh Giả cuối cùng sẽ hết thọ tọa hóa, nhưng Thánh Binh chính là trường tồn bất hủy, nếu là có thể để cho Dù Thiên Ôn trở nên càng mạnh mẽ hơn, liền có thể tăng lên nội tình Ôn Hoàng Cung, cho nên ta liền thiết lập một cái bẫy...”

Chuyện này người ở chỗ này thật ra thì đều biết khá rõ, hẳn cũng không có tiếp tục nói nữa.

Chỉ có điều, ngoại trừ Lý Trình cùng Bùi Thanh Thư, những người khác không hiểu tại sao Thôi Hằng sẽ bỗng nhiên nhắc tới Diệp Hàn, không phải mới vừa rồi vẫn còn nói cái tên Thánh Giả Tử Dương Giới đó sao?

“Ngàn năm trước, có một tên Thánh Giả tự xưng Minh Chân, tìm được Diệp Hàn, muốn mời hắn đi Tử Dương Giới. ” Thôi Hằng ngược lại nhìn về phía Lý Quyên, hỏi “Lúc ấy người ở nơi nào thấy cái tên Minh Chân Thánh Giả này?”

Cái tên Minh Chân Thánh Giả này lại ở ngàn năm trước cũng đã xuất hiện qua rồi hả? !

Ba người Chúc Trường Sinh, Cao Thủ Tâm, Lý Quyên nghe vậy đều nhú mày lên.

Người Tử Dương Giới từ trước đến giờ tự cao tự đại, cực ít khi bước vào trong tinh không vạn giới này, càng cực ít cùng

người trong tình không vạn giới trao đổi.

Lại còn sẽ chủ động mời người đi Tử Dương Giới?

“Chính là ở trong nhà của ta. ” Lý Quyền suy nghĩ một chút nói ” Đó là ban đêm một ngày 20 năm trước, ta bỗng nhiên bị kéo vào trong một giấc mơ, ở trong đó gặp được một vị Thánh Giả tự xưng Minh Chân.

“Hắn mang tin tức Tử Dương bí cảnh trực tiếp đóng dấu ở trong đầu của ta, cũng cảnh cáo ta tuyệt đối không thể đem tin tức liên quan tới Tử Dương bí cảnh nói ra, nếu không thì phải tiêu diệt cả nhà Lý gia ta...”

“Không có khả năng. ” Vừa lúc đó, Sùng Dương Tinh Thần một mực trầm mặc bỗng nhiên lên tiếng, vô cùng quả quyết nói ” Nếu như có Thánh Giả đi tới Sùng Dương Tinh, ta tuyệt đối không thể không phát hiện.”

Sùng Dương Tinh Thần ở bên trên cảnh giới tu vi tương đương với Chư Thánh Chi Vương cảnh giới đệ lục đỉnh phong, nhưng hắn lại không giống với Chư Thánh Chi Vương bình thường.

Bất Tử Chân Tính trong cơ thể hắn là Tạo Hóa tự nhiên sinh ra, là bất tử đặc tính trời sinh, cảnh giới tu vi cũng là mạnh lên qua tháng năm dài đằng đằng, về mặt sức mạnh mạnh hơn Thánh Giả tầm thường nhiều.

Ngoài ra, bởi vì Tinh Thần trên bản chất là tinh cầu sinh ra linh trí, cả cái tinh cầu nói theo một ý nghĩa nào đó chính là thân thể. Vì vậy, Tinh Thần đối với chuyện xảy ra bên trên “Thân thể ” đều là rõ như lòng bàn tay.

Dưới tình huống bình thường, chỉ cần có Thánh Giả đến gần Sùng Dương Tinh liền sẽ bị hắn phát hiện.

“Cái tên Minh Chân này hắn không phải là Thánh Giả tầm thường. ” Thôi Hằng nhưng là lắc đầu một cái, hướng Sùng Dương Tinh Thần hỏi, “Ta có một chuyện muốn hỏi, ở trong tình không vạn giới nơi này, sự tồn tại của Tinh Thần có hay không phổ biến?”

Sùng Dương Tinh Thần nghe vậy sửng sò, không hiểu tại sao Thôi Hằng bỗng nhiên hỏi như vậy, nhưng vẫn là gật đầu nói: “Hỏi bầm Thượng Tiên, không được gọi là phổ biến, nhưng cũng không phải số ít.

“Bình thường mà nói vẫn minh truyền thừa bên trong một Giới vượt qua vạn năm ít nhất sẽ tồn tại một tên Tinh Thần Kim Tiên, vượt qua năm vạn năm hắn sẽ có Tinh Thần Thánh Giả, nếu vượt qua mười vạn năm, Tinh Thần chắc chắn sẽ là tầng thứ giống như Tiểu Thần vậy.”

Chương 497: Tam Thủ Tinh, Minh Chân Thánh Giả (2)

” Thiên Môn Tinh ở Kim Vân Giới truyền thừa bao nhiêu vạn năm? ” Thôi Hằng nhìn về phía ba người Chúc Trường Sinh, Cao Thủ Tâm, Lý Quyền bên cạnh, lấy thân phận của mấy người này, không có khả năng không biết sự vụ của ngoại giới.

“Thiên Môn Tinh ta có nghe thấy. ” Chúc Trường Sinh trả lời ” Đây cũng là một cái Đại Tinh cực kỳ cổ xưa hùng mạnh, đã từng đi ra không ít Thánh Giả, thời gian truyền thừa chắc ở mười vạn năm trở lên.

“Nhưng ngay tại bốn trăm năm trước, mấy vị Thánh Giả trên Thiên Môn Tinh ly kỳ lâm vào điên cuồng, liều mạng công phạt lẫn nhau, ở trong thời gian một tháng gần ngủ liền đem cả cái tinh cầu đánh thành một vùng phế tích, vẫn minh hủy trong chốc lát.”

“Thiên Môn Tinh Thần cũng mất mạng. ” Sùng Dương Tinh Thần trầm giọng nói, hiển nhiên hẳn đối với chuyện Thiên Môn Tinh cũng là có hiểu biết.

“Ta đây lại nói cho cho các người một tin tức. ” Thôi Hằng trầm giọng nói ” Ngàn năm trước, Minh Chân Thánh Giả mời Diệp Hàn đi Tử Dương Giới, sau khi bị từ chối dứt khoát, truyền thụ cho Diệp Hàn một quyển 《 Tai Ách Thiên Thư 》, cũng để cho Diệp Hàn sau khi tu luyện tới đỉnh phong đi Thiên Môn Tinh tìm hãn.

“Minh Chân Thánh Giả đi Thiên Môn Tinh chờ đợi Diệp Hàn, qua mấy trăm năm sau, Thiên Môn Tinh liền lâm vào hủy diệt, ngay cả Tinh Thần hư hư thực thực là Chư Thánh Chí Vương đều không cứu được.

“Bây giờ Thiên Môn Tinh sớm thành một viên Tử Tinh, Minh Chân Thánh Giả nhưng lại như thường mà xuất hiện ở cái Sùng Dương Tinh này, hẳn bình yên vô sự hủy mất một cái Đại Tinh hùng mạnh.”

“Cái gì? ! Điều này sao có thể!”

“Chẳng lẽ vẫn minh Thiên Môn Tinh bị tiêu diệt cũng cùng tên Minh Chân này có liên quan? !”

“Chỉ là một tên Thánh Giả, hẳn dựa vào cái gì? !”

Cao Thủ Tâm, Lý Quyền, Sùng Dương Tinh Thần đều kinh hô lên, trên mặt đều là vẻ mặt khó thể tin.

Nhất là Lý Quyên, hần năm mơ đều không nghĩ tới, cái tên Thánh Giả thân bí chính mình nhìn thấy, lại còn từng làm ra sự tình kinh thiên động địa như vậy.

“Nếu như cái tên Minh Chân Thánh Giả kia đúng là người của Tử Dương Giới, chưa chắc không thể giấu diếm được cảm giác của Tinh Tôn.”

Chúc Trường Sinh bỗng nhiên mở miệng, sau khi hơi nghỉ ngơi nói: “Tử Dương Giới được xưng là một trong mảnh vụn của Tử Dương Thiên, tự xưng mình có truyền thừa Thượng Thiên, có Tiên Võ Thân Công Vô Thượng chân chính, thậm chí có tồn tại Tào Vật Chủ.

“Truyền thừa của Ôn Hoàng Cung ta thất lạc quá nhiều, ghi lại đối với Tào Vật Chủ chỉ cực ít, xưng Tào Vật Chủ có thân thông hư không tạo vật, càng có thể vô căn cứ sáng tạo sinh linh, giống như Sáng Thể Thần.

“Tồn tại không tưởng tượng nổi như vậy chỉ cần tùy tiện ở trên người Minh Chân Thánh Giả làm ra một chút thủ đoạn, muốn giấu diếm được Tinh Tôn chắc hẳn cũng không phải là việc khó gì.”

Sùng Dương Tinh Thần sau khi nghe vậy rơi vào trầm mặc.

Mặc dù hần rất không muốn thừa nhận điểm này, nhưng đây đúng là chuyện vô cùng có khả năng.

Tiên Giới chín cảnh, sự chênh lệch giữa mỗi một cảnh giới đều là cực lớn.

Cho dù chẳng qua là cảnh giới nhỏ trong một cảnh giới lớn, thực lực sai biệt cũng có thể có khoảng cách gấp trăm ngàn lần, càng không cần phải nói là giữa hai đại cảnh giới.

Độ lực cảnh đỉnh phong có mạnh đến đâu, khi đối mặt với tồn tại cảnh giới cao hơn, cũng sẽ có vẻ nhỏ bé cực kỳ.

Thôi Hằng thì là ở một bên như có điều suy nghĩ, chỉ chốc lát sau, hần nói với Lý Quyên: “Đem tin tức Tử Dương bí cảnh nói cho ta biết đi, kế tiếp một đoạn thời gian, ta sẽ ở tạm ở lại bên trong Lu Lăng Thành.”

“Đa tạ Tiên Tôn! ” Lý Quyên liền quỳ xuống trước Thôi Hằng, Lý Trình cũng đồng thời quỳ ở trước mặt Thôi Hằng, vạn phần cảm ơn.

Đây là đại ân cứu mạng a!

“Không cần như thế. ” Thôi Hằng khoát tay để cho hai người đứng dậy ” Chỉ là muốn nhìn một chút cái tên Minh Chân Thánh Giả đó có dám tới hay không mà thôi.”

Dương nhiên, cái Tử Dương bí cảnh này hẳn cũng phải đi tìm tòi điều tra, chẳng qua là không cần tự mình đi qua.

Lý Quyền cùng Lý Trình đứng dậy, trong nội tâm vẫn là tràn đầy cảm kích Thôi Hằng.

Sau đó, Thôi Hằng lại nhìn về phía Chúc Trường Sinh cùng Cao Thủ Tâm, mỉm cười nói: “Hai vị có bằng lòng ở trong Lưu Lăng Thành ở một thời gian ngắn hay không?”

“Nguyên ý, nguyên ý, dĩ nhiên nguyên ý!”

“Tự nhiên nguyên ý, có thể cùng Tiên Tôn ở trong một tòa thành, là vinh hạnh của chúng ta.”

Hai người gật đầu liên tục, không dám nói một chữ “Không”.

“Rất tốt.” Thôi Hằng gật đầu một cái, đối với cái kết quả này rất hài lòng, sau đó hướng Bùi Thanh Thư nói: “Thanh Thư, con đi thu thập một chút bèo lữ còn sót lại của Cửu Tử Thiên Môn, nhớ bảo tồn tốt truyền thừa của bọn họ, có thể làm tốt chứ?”

“Nhất định đệ cho sư tôn hài lòng!” Bùi Thanh Thư tức thì liên hưng phấn lên, trong mắt toé ra ý chí chiến đấu dày đặc.

...

Ngũ Cảnh Giới, Tam Thủ Tinh.

Nơi này là một cái ngôi sao nhỏ yếu nhất, cũng là hỗn loạn nhất bên trong toàn bộ Ngũ Cảnh Giới.

Chỉ có một Thánh Giả.

Hơn nữa còn là Thánh Giả Tán Tu, cũng không có xây dựng tông môn.

Vì vậy, trên Tam Thủ Tinh tất cả môn phái lớn nhỏ vượt qua một trăm ngàn cái, chừng môn tông chủ đêm không hết.

Bọn họ bên này với bên kia công phạt lẫn nhau, đánh tới đánh lui, liên tiếp, phảng phất mãi mãi cũng sẽ không dừng lại.

Ở trong địa tâm chi hạch Tam Thủ Tinh, một vị nhân vật ngủ say vài chục năm bỗng nhiên mở mắt, bên trong ánh mắt thoáng qua một tia sát ý nhân nhật.

Đây là một lão giả râu tóc bạc phơ, thoạt nhìn đã có sáu bảy chục tuổi.

Nhưng hẳn cho người cảm giác căn bản cũng không giống như là đã già yếu, ánh mắt của hắn cực kỳ sáng ngời, giống như là có thể biết rõ hết thảy bí ẩn trên thế gian này.

Chính là Minh Chân.

Hắn giương mắt nhìn về phía vị trí Sùng Dương Tinh, vui vẻ cười to nói: “Phàm phu tục tử chính là phàm phu tục tử, cuối cùng là khó mà chống cự cảm dỗ.

“Đội bốn tọa đi qua bộ trí xử lý một phen, không tới ba trăm, năm trăm năm sau, liền có thể tiến hành thu gặt.

“Hay lắm hay lắm a, ha ha ha!”

Chương 498: Lòng tràn đầy vui mừng đều rơi vào khoảng không (1)

Sau khi Minh Chân cảm giác đến biến hoá ở Sùng Dương Tinh bên kia, tâm tình thật tốt, liền trực tiếp đi ra tâm quả đất, bay đến trên bầu trời Tam Thủ Tinh.

Hắn mắt nhìn xuống viên tinh cầu hỗn loạn không chịu nổi, khắp nơi đều có tai kiếp cùng tai ách này, khóe miệng hơi hơi nhếch lên, lộ ra một tia nụ cười nhàn nhạt, sau đó hít một hơi thật sâu, hết sức hài lòng.

Vào giờ khắc này, thật giống là có loại khí vô hình do tai ách hự ảo hóa thành, theo hấp lực của hắn chảy vào trong thân thể hắn, dung nhập vào bên trong viên “Đạo tâm” trong lồng ngực hắn kia...

“Không uổng công ta khổ tâm xử lý mấy trăm năm, cuối cùng cũng có thể tạo thành cái tinh cầu có thể cung cấp tai ách chi khí liên tục không ngừng này.” Trong lòng Minh Chân rất là đắc ý, hài lòng cười nói ” Hay, hay a, quá tốt!

“Tiếp qua ba trăm, năm trăm năm, ta lại có thể đại quy mô mà tiến hành thu gặt đối với Sùng Dương Tinh, kể từ đó, trong vòng ngàn năm, Tai Ách Đạo Thể của ta sẽ luyện thành, đến lúc đó ta liền là Tạo Vật Chủ đệ thất cảnh, ha ha ha, ha ha ha ha!”

Phương thức tu luyện của Tử Dương Giới ngay từ lúc ở Huyền Tiên cũng đã cùng bên này bất đồng rồi.

Phương thức Huyền Tiên đột phá đến Kim Tiên tự nhiên càng bất đồng.

Bọn họ không cần Bất Tử Chân Tính.

Mà là đem pháp thân cùng thân thể kết hợp lại, đồng thời lấy bí pháp để cho tinh thần ý chí trong cơ thể và một loại pháp lý đạo vận ở ngoại giới tiến hành cộng hưởng, xác định đạo vận(1) hạch tâm của mình, dùng cái này để luyện thành một viên đạo chủng bất diệt.

Từ đó mà thành tựu Bất Diệt Kim Thân, là Kim Tiên.

Chín cảnh Tiên Giới bình thường cho tới bây giờ không có cái gì là Bất Tử Chi Thân.

Cách gọi chính xác của cảnh giới đệ ngũ là “Bất Diệt Kim Thân”, cũng chính là vì vậy mới có cách gọi Kim Tiên.

Việc phải làm sau khi tu thành Kim Tiên, chính là để cho cái viên đạo chủng bất diệt phát triển thành một viên đạo tâm

bất diệt, đồng thời có đủ linh tính rất nhỏ, từ đó đề cho sức mạnh tự thân trở nên sinh sôi không ngừng, là thành Vô Cực Kim Tiên.

Đợi đến lúc đạo tâm viên mãn, phát ra ánh sáng linh tính, liền có thể thông qua đạo vận hạch tâm ẩn chứa trong đạo tâm đi hấp dẫn vạn pháp vạn đạo trong thiên địa quy về một chỗ.

Đạt tới tầng thứ này, chính là bước chân vào cảnh giới đệ lục Tiên Giới “Vạn Pháp Quy Nhất”.

Cái “Nhất” này chính là đạo tâm.

Bất quá, tầng thứ này cũng chỉ là đem cái gọi là vạn pháp vạn đạo tụ tập đến trong đạo tâm.

Cảnh giới này mặc dù tăng lên bản chất sinh mạng, thực lực cũng nhận được tăng trưởng cực lớn, nhưng vạn pháp vạn đạo hỗn loạn như vậy, tích trữ ở bên trong đạo tâm, cũng rất dễ dàng xảy ra vấn đề.

Vì vậy, tiếp theo phải làm chính là trui luyện đạo tâm.

Đến lúc này, võ công bất đồng sẽ có bí pháp cùng phương thức bất đồng.

Theo yêu cầu cụ thể của võ công, tiến hành một lần loại bỏ tạp chất bảo tồn tinh chất đối với vạn pháp vạn đạo trong đạo tâm, để cho những pháp lý đạo vận này cùng đạo tâm chân chính hợp nhất, chính là cảnh giới đệ lục đỉnh phong.

Là thành Chư Thánh Chi Vương, Đại Thần Thông Giả.

Cũng tức là cảnh giới của Minh Chân bây giờ.

Hơn nữa, hắn đã đi tới đỉnh phong cái cảnh giới này, đạo tâm hoàn toàn viên mãn.

Sau đó chính là lấy đạo tâm làm căn bản luyện thành Đạo Thể, là sẽ đột phá tới cảnh giới đệ thất Tiên Giới, trở thành Tạo Vật Chủ.

Hắn rời đi Tử Dương Giới, ở trong tinh không vạn giới nơi này đi lại gần hai ngàn năm, mục đích đúng là vì thụ thập đầy đủ Tai Ách chi khí, từ đó luyện đến Tai Ách Đạo Thể.

“Sùng Dương Tinh vô luận là số lượng toàn thể hay là cường độ đều vượt xa cái Tam Thủ Tinh này, nhất định có thể mạng đến cho ta thu hoạch không lồ!” Minh Chân lòng tràn đầy vui vẻ bay ra Tam Thủ Tinh.

Sau đó liền lái Phi Toa hướng Sùng Dương Tinh bay đi.

...

Tình huống Cửu Tử Thiên Môn bây giờ có chút hỗn loạn.

Di tượng chứng đạo thanh thể thật lớn đã biến mất, chiêm đẩu kinh thiên động địa cũng đã biến mất.

Nhưng chương môn của bọn họ lại cũng không trở về.

Hơn nữa ngay mới vừa rồi, tượng thần trong điện tổ sư bỗng nhiên rạn nứt, điều này để cho bọn họ có một loại linh cảm vô cùng xấu.

Lúc này, hơn hai mươi tên Vô Cực Kim Tiên còn sót lại của Cửu Tử Thiên Môn đều tụ tập ở trong điện tổ sư, mười một người gồm chương môn và các chủ sự các bộ cũng ở trong đó.

Bọn họ nhìn tượng thần tổ sư rạn nứt trên bàn thờ thần, trong lòng đều có chút mờ mịt luống cuống.

“ Sư tôn, ngài nói Thái Thượng Trưởng Lão hẳn có thể hay không... ” Bỗng nhiên có một Vô Cực Kim Tiên tương đối trẻ tuổi mở miệng.

Hắn là đệ tử của chương môn, cũng là một người bồi phận cùng tuổi tác nhỏ nhất trong mọi người tại đây, chưa từng trải qua biến cố lớn như vậy.

“ Im miệng! ” Chương môn Thẩm Thông nghiêm nghị mắng ” Chớ nói mò, Thái Thượng Trưởng Lão thân công cái thể, càng là Thánh Giả Chi Tôn, có thân thể Vạn Pháp Quy Nhất, thân thể bất tử bất diệt, tuyệt đối không thể có chuyện.

“ Ngô sư đệ đã đi Lư Lăng Thành bên kia nghe ngóng tình huống, sở trường của hắn là phi độn chi pháp, tốc độ cực nhanh, hẳn rất nhanh là có thể đem tin tức chính xác mang về, trước đó nội bộ chúng ta không nên rối loạn, càng không nên suy nghĩ bậy bạ.”

“ Không sai, nội bộ chúng ta không thể rối loạn! ” Một gã Vô Cực Kim Tiên khác gật đầu phụ họa nói ” Chương môn nói không sai, Thái Thượng Trưởng Lão thân công cái thể, coi như thật có Thánh Giả mới lên cấp cũng không khả năng làm gì được Thái Thượng Trưởng Lão. Chúng ta ở nơi này chờ tin tức Ngô sư đệ là được.”

Ầm!

Vừa lúc đó, bên ngoài tổ sư điện bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn, đây là thanh âm bạo nổ.

Cùng lúc đó, một đạo hào quang màu xanh tựa như tia chớp vọt vào trong điện tổ sư.

Ngay sau đó hào quang tiêu tan, một thân ảnh gầy gò xuất hiện, chính là vị Ngô sư đệ bị tất cả mọi người trong tổ sư điện ký thác hy vọng kia.

“Ngô sư đệ, thế nào? !”

“Ngô sư đệ, Lư Lăng Thành là tình huống gì, Thái Thượng Trương Lão đầu?”

“Ngô sư đệ, ngươi làm sao vậy, ngươi nói một câu đi? !”

—

(1)Đạo vận: ý vị của đạo hoặc tình cảm chí hướng của người tu đạo.

Chương 499: Lòng tràn đầy vui mừng đều rơi vào khoảng không (2)

Một đám Vô Cực Kim Tiên trong nháy mắt liền vây lại, mồm nấp miệng mười hướng cái thân ảnh gầy gò này đặt câu hỏi, để cho cái điện tổ sư vốn trang nghiêm túc mục này trở nên y hệt chợ cá.

Nhưng tên Ngô sư đệ này chỉ là đứng tại chỗ phát run, sắc mặt trắng bệch, sức mạnh cùng khí huyết trong cơ thể đều vô cùng phù phiếm, trạng thái cả người đều rất bất thường, một câu nói đều không thể hồi đáp.

“Đều im miệng!” Thảm Thông không nhịn nổi, quát bảo mọi người ngưng lại, đi tới trước mặt Ngô sư đệ, nhẹ nhẹ vỗ bả vai hắn một cái, trấn an tâm thần của hắn, thấp giọng hỏi ” Ngô sư đệ, Ngô sư đệ, tình huống Thái Thượng Trưởng Lão, người nghe ngóng chưa?”

“A!” Tên Ngô sư đệ này nhất thời hét thảm một tiếng, toàn thân thoáng cái toát ra vô số mồ hôi lạnh, giống như là bị dầm mưa, run giọng nói ” Chưởng môn, chưởng môn, ta, ta nghe ngóng tin tức, Thái Thượng Trưởng Lão hắn, hắn bỏ mình!”

Lời này vừa nói, trong điện tổ sư tức thì hoàn toàn tĩnh mịch.

Vào giờ phút này, tất cả mọi người đều như bị sét đánh, ngây ngô như gà gồ, thậm chí có không ít người ở sau khi nghe được tin tức này trực tiếp xụi lơ ở trên mặt đất, cũng không còn chút phong độ nào của Vô Cực Kim Tiên.

Cho dù là Thảm Thông mới vừa rồi biểu hiện trấn định nhất, vào lúc này cũng không chịu nổi, sắc mặt của hắn trở nên vàng khè, ánh mắt lập loè, tràn đầy kinh hoàng không che giấu được.

Vệ Thành cái vị Thái Thượng Trưởng Lão này, chính là tất cả của Cửu Tử Thiên Môn!

Điểm này là không thể nghi ngờ.

Cửu Tử Thiên Môn có Vệ Thành, chính là đại phái đệ nhị Ngũ Cảnh Giới, đại phái đệ nhất Sùng Dương Tinh, là Tiên Môn cao cao tại thượng.

Mà Cửu Tử Thiên Môn không có Vệ Thành, cùng những môn phái bình thường bị bọn họ tùy ý chà đạp trong ngày thường kia không có khác nhau quá nhiều.

Chỉ bằng Vô Cực Kim Tiên căn bản cũng không khả năng duy trì địa vị bây giờ của Cửu Tử Thiên Môn.

Không, không chỉ là không thể duy trì, hơn phân nửa còn phải bị trả thù a!

Xong rồi!

Hết thầy đều xong rồi!

“Tại sao, tại sao sẽ như vậy, Thái Thượng Trưởng Lão vì sao lại chết, cái này, sao có thể có chuyện đó a!” Thảm Thông lầm bầm nói nhỏ ” Người nhưng mà là Thánh Giả, là Thánh Tôn Vạn Pháp Quy Nhất, làm sao có thể chết a!”

“Chương môn, bây giờ không phải là lúc buồn rầu, xin chương môn sớm làm quyết định a.” Ngô sự đệ sau khi trải qua thổ lộ tâm tình mới vừa rồi, rõ ràng cho thấy trấn định một chút ” Thái Thượng Trưởng Lão là bị người giết chết, là bị người giết chết, ngài biết một điểm này ý nghĩa như thế nào sao?”

“Bị, bị giết...” Thảm Thông nghe vậy nhất thời giật mình một cái, cả người đều run rẩy, run giọng nói ” Chuyện này ý nghĩa là, Cửu Tử Thiên Môn sau đó phải đổi mặt, có thể là tai họa ngập đầu a!”

Ngay cả Thánh Giả như Vệ Thành đều giết rồi, chẳng lẽ còn sẽ bỏ qua cho một cái Cửu Tử Thiên Môn sao?

Hiên nhiên là không có khả năng.

Mà một cường giả có thể đem Thánh Giả đều giết chết, muốn phải tiêu diệt Cửu Tử Thiên Môn thật sự là quá đơn giản, tựa như bóp chết một con kiến, không phí nhiều sức.

“Không, không, chúng ta không thể cứ như vậy chờ chết.” Thảm Thông nhanh trí, ánh mắt nhìn vòng quanh mọi người, trầm giọng nói ” Các vị, chúng ta suy nghĩ thật kỹ, có lẽ vị cường giả kia chẳng qua là có thù oán với Thái Thượng Trưởng Lão thì sao?”

“Nếu như chỉ là như vậy, chúng ta chưa chắc không có đường sống. Ta dự định trực tiếp đầu hàng, dâng ra hết thầy của Cửu Tử Thiên Môn cho vị cường giả kia, chỉ cầu bảo toàn tánh mạng của chúng ta. Như thế nào?”

Nói xong câu đó, sau đó hắn liền làm xong chuẩn bị bị mạng, chính mình thậm là chương môn Cửu Tử Thiên Môn, lại đề nghị toàn phái đầu hàng, tham sống sợ chết, coi như bị mạng...

“Chúng ta đồng ý.”

“Nên như thế.”

“Quả thật cân phải như vậy...”

Nhưng trên thực tế lại là từng cái thanh âm khớp với Thẩm Thông.

Loại tình huống này để cho Thẩm Thông có chút sững sờ, trong lúc nhất thời lại không biết mình hẳn là cảm thấy vui mừng hay là bi thương.

Quá bất hợp lí!

Cuối cùng, Thẩm Thông miễn cưỡng điều chỉnh tâm tình một chút, trầm giọng nói: “Vậy cứ như thế, chỉ cần vị cường giả kia phái người tới, bất luận là thái độ gì, mục đích gì, chúng ta đều lập tức đi ra quỳ nghênh đón!”

...

Nội tâm Bùi Thanh Thư vô cùng vui mừng.

Ở lúc tới hẳn cũng đã hỏi thăm rõ ràng, Cửu Tử Thiên Môn thực lực cực mạnh, chừng hơn hai mươi tên Vô Cực Kim Tiên.

“Ha, rốt cuộc có thể thống thống khoái khoái đánh một trận.” Bùi Thanh Thư vừa phi hành vừa hoạt động mười ngón tay của mình, tràn đầy mong đợi nhìn về phía trước.

Sau khi luyện thành võ đạo Chân Thân, hẳn liền càng ngày càng hiệu chiến.

Chẳng qua là sau lúc rời Thiên Chúc Tinh, hẳn cũng chưa có chiến đấu qua, lần này rốt cuộc bắt được cơ hội!

Nhưng khi Bùi Thanh Thư đi tới trước Cửu Tử Thiên Môn, đang chuẩn bị triển lộ quyền cước, hoạt động gân cốt, lại thấy một người nam tử trung niên suất lĩnh đông đảo đệ tử chủ động ra ngoài nghênh đón.

Còn là quỳ nghênh đón.

Thẩm Thông vô cùng cung kính quỳ ở trước mặt Bùi Thanh Thư, cất cao giọng nói: “Cửu Tử Thiên Môn chưởng môn Thẩm Thông, ra mắt sứ giả Tiên Tôn, ta đối với Tiên Tôn tuyệt không nửa điếm bất kính, nguyện đưa toàn phái đầu hàng, cầu mong Tiên Tôn tha thứ.”

“Chuyện này...” Bùi Thanh Thư bồi rối.

Hắn ánh mắt đờ đẫn mà nhìn đám người quỳ xuống ở trước mặt mình này, tức giận đến cả người phát run, lòng tràn đầy mong đợi vào giờ khắc này tất cả đều hóa thành hư ảo.

Làm cái gì?

Cứ vậy liền quỳ? !

Lại không thể trước đánh một trận? !

Trong Lư Lăng Thành.

Thôi Hằng cũng không biết việc “Bi thảm ” Bùi Thanh Thu trải qua.

Chờ sau khi tình huống bên trong thành bình tĩnh lại, hắc bảo Chúc Trường Sinh đi tới chỗ ở của mình.

Bộ óc cái tên chương giáo Ôn Hoàng Cung này có quá nhiều tin tức, tuyệt không thể bỏ qua.

“Thượng Tiên có gì phân phó. ” Chúc Trường Sinh đối với Thôi Hằng vô cùng cung kính.

“Nhận biết cái này sao? ” Thôi Hằng đi thẳng vào vấn đề hỏi, trực tiếp lấy ra cái chiếc chìa khóa kỳ dị này “Đây là lúc ta hủy diệt Dù Thiên Ôn, từ bên trong rơi ra ngoài.”

Chương 500: Như vậy hẳn là đủ cẩn thận đi (1)

“Chìa khóa này, chìa khóa này? !”

Chúc Trường Sinh vừa nhìn thấy chìa khóa này, tức thì liền trợn to hai mắt, cả người đều run rẩy, vô cùng kích động nói “Hoá ra nó không có bị mất, nó vẫn luôn ở đây a, ha ha ha! !”

Hắn ngửa mặt lên trời phá lên cười, cười cười lại chảy xuống hai hàng lệ trong suốt.

Giống như là người bị mất tất cả tài sản, trải qua rất nhiều năm sống khô bống nhiên lại tìm về tất cả tài sản của chính mình vậy.

Loại vui sướng này, loại tâm tình này, thật sự là rất khó diễn tả bằng ngôn từ.

Quá sáng khoái!

Thôi Hằng thì ở một bên nhìn Chúc Trường Sinh, chờ hắn phát tiết xong tâm tình, sau đó mới mỉm cười tiếp tục hỏi “Xem ra Chúc chương giáo nhận biết cái chìa khóa này.”

“Nhận biết, nhận biết, dĩ nhiên nhận biết, Ôn Hoàng Cung tìm nó mười hai vạn năm a.” Ánh mắt Chúc Trường Sinh nhìn chằm chằm chiếc chìa khóa này, thanh âm run rẩy nói “Đây là chỗ truyền thừa căn bản của Ôn Hoàng Cung a.

“Thượng Tiên, là như vậy, cái chìa khóa này có ghi chép ở trong điển tịch phái ta, được đặt tên là ‘Chìa khoá bảo hộ bí mật Thái Ôn Bất Tử’. Toà bảo hộ này ẩn ở trong hư không, chỉ có cái chìa khóa bí mật này mới có thể đem nó mở ra.

“Trong bảo hộ gìn giữ tất cả bản sao điển tịch truyền thừa của Ôn Hoàng Cung, cùng với Thánh Vương Bảo Bình tổ sư đời thứ nhất nắm giữ, chính là vì phòng ngừa có một ngày môn phái gặp gỡ tai họa ngập đầu sau đó thất lạc truyền thừa.

“Mười hai vạn năm trước, Ôn Hoàng Cung gặp gỡ đại kiếp nạn, nhiều lần trần trở mới chạy trốn tới cái Sùng Dương Tinh này, nhưng trên đường này cũng thất lạc vô số truyền thừa, hy vọng duy nhất chính là tìm tới cái chìa khóa bí mật này.

“Nhưng sau khi các tiền bối đời trước yên ổn lại, mới phát hiện cái chìa khóa bí mật này đã không biết tung tích, căn bản cũng không biết nó bị rơi mất ở địa phương nào, vì thế toàn bộ Ôn Hoàng Cung tìm mười hai vạn năm.

“Chỉ là không có nghĩ đến, nó lại một mực liền ở trong Dù Thiên Ôn, cho tới bây giờ cũng chưa có mất qua...”

Nói tới chỗ này, Chúc Trường Sinh cũng chỉ có thể than thở.

Diễn tịch truyền thừa Ôn Hoàng Cung cũng không chỉ là bí tịch võ công, cũng tương tự có nghiên cứu đối với việc vòng qua Bất Tử Chân Tính luyện thành Bất Tử Chi Thân, còn có rất nhiều lý niệm nghiên cứu và phương hướng.

Nếu như ngay từ lúc mười hai vạn năm trước chính bọn họ có thể có được hết thầy các thứ này, cũng không cần đi nhiều đường quanh co như vậy, nói không chừng bây giờ đã nghiên cứu ra phương pháp hoàn thiện.

Có điều, Chúc Trường Sinh than thở thì than thở, trong lòng cũng biết nghĩ như vậy cũng không có ích gì.

Liên coi như bọn họ đã sớm biết cái chìa khóa bảo khóa bí mật này ở trong Dù Thiên Ôn cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì, Thánh Binh như Dù Thiên Ôn bản chất cực kỳ vững chắc, chỉ bằng lực lượng Thánh Giả là không cách nào đem nó phá hủy.

Nếu phá hủy không được, tự nhiên liền không lấy được chìa khóa bảo khóa bí mật bên trong.

“Đem vật trọng yếu như vậy đặt ở bên trong Thánh Binh, những người đi trước của Ôn Hoàng Cung các người ngược lại rất biết giấu đồ.” Thôi Hằng gật đầu cười cười nói ” Bất quá, nếu là chìa khóa bảo khóa bí mật, lại vì sao có thể hút tinh khí Diệp Hàn?”

Khi lấy được cái chìa khóa này, hẳn còn tưởng rằng cái chìa khóa này tương đối đặc thù, có thể hấp thu sinh mạng tinh khí, nhưng rất nhanh thì phát hiện chìa khóa này cũng sẽ không như vậy, nó tựa hồ chỉ là sẽ hấp thu tinh khí của Diệp Hàn.

“Có lẽ có liên quan tới thể chất đặc thù của Diệp Hàn cùng truyền thừa phái ta tương đối vừa khít?” Chúc Trường Sinh hiện nhiên cũng không biết cái này là chuyện gì xảy ra, chỉ có thể tiến hành suy đoán như vậy.

Bất quá hẳn rất nhanh liền nghĩ đến biện pháp đạt được câu trả lời ” Thượng Tiên, ta không làm rõ được chuyện này, hẳn là bởi vì truyền thừa Ôn Hoàng Cung ta thiếu khuyết không đầy đủ.

“Chỉ cần dùng cái chìa khóa bảo khóa bí mật này mở ra bảo khóa, liền có thể đạt được rất nhiều bản sao diễn tịch truyền thừa, bên trong có lẽ sẽ có ghi chép hoặc là miêu tả liên quan.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, trực tiếp đem cái chìa khóa này đặt ở trọng tay Chúc Trường Sinh, mỉm cười nói ” Ta đây tiếp theo liền giao cho người một hạng nhiệm vụ,

dùng cái chìa khóa này đem truyền thừa hoàn chỉnh của Ôn Hoàng Cung các người đều mang ra ngoài đi.”

“... ” Chúc Trường Sinh tức thì giật mình, cả người đều run lên, hấn đầu tiên là không thể tin nhìn một chút chiếc chìa khóa trong tay của mình, lại khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn về phía Thôi Hằng ” Thượng Tiên, cái này, cái chìa khóa bí mật này đã sớm là đồ của ngài.”

“Không sai, đây là đồ của ta. ” Thôi Hằng gật đầu một cái, cũng không có phủ nhận, tiếp tục nói ” Cho nên ta bảo người giúp ta đi mở ra bảo khố, mang điển tịch bên trong đều lấy ra, có vấn đề gì?”

Chương 501: Như vậy hẳn là đủ cẩn thận đi (2)

“Nhưng mà chuyện này, chuyện này...” Chúc Trường Sinh vẫn cảm giác hết sức khó tin, dứt khoát đem lời vạch rõ ” Ngộ nhờ ta mang theo cái chìa khóa này rời đi, lại cũng không trở lại thì sao?”

Hắn thấy, cái chìa khóa bí mật này liền là bảo vật vô giá.

Dựa vào cái chìa khóa bí mật này, hẳn có thể đạt được truyền thừa Ôn Hoàng Cung đầy đủ nhất, cùng với Thánh Vương Thân Bình, hoàn toàn có thể ở sau khi lấy được những thứ “Bảo tàng” này, tìm một cái tinh cầu khác, mai danh ẩn tính, thay hình đổi dạng, mở ra đạo thống khác.

“Người có thể làm như vậy.” Thôi Hằng lại gật đầu, nhưng hẳn lại tựa như cười mà không phải cười nói với Chúc Trường Sinh ” Nhưng người dám làm như vậy sao? Làm như vậy lại đáng giá không?”

Lần này là Chúc Trường Sinh trầm mặc.

Hắn đã thấy qua sự lợi hại của Thôi Hằng, đây ít nhất là một vị Tào Vật Chủ đệ thất cảnh, thậm chí có thể là tồn tại càng cường đại hơn, càng không tưởng tượng nổi.

Chính mình dám đắc tội hạng người như vậy sao?

Vì an ổn nhất thời, đắc tội nhân vật như vậy, đáng giá không?

Câu trả lời rõ ràng là không đáng.

“Đa tạ Thượng Tiên.” Chúc Trường Sinh quỳ trên đất, hai tay bưng chìa khóa bí mật, một mực cung kính hướng Thôi Hằng hành lễ, cao giọng nói “Nhất định không phụ Thượng Tiên nhờ cậy, ta sau đó sẽ đem truyền thừa hoàn chỉnh của Ôn Hoàng Cung toàn bộ đều mang về!”

“Đi thôi.” Thôi Hằng gật đầu một cái, mỉm cười nói ” Chẳng qua, trước đó, ta muốn xem trước điển tịch của Ôn Hoàng Cung bây giờ.”

“Ta đây liền đi sắp xếp lại, sẽ lấy tốc độ nhanh nhất trình đến trước mặt Thượng Tiên ngài.” Chúc Trường Sinh vô cùng nghiêm túc nói.

...

Bởi vì bí cảnh bảo khố Ôn Hoàng Cung cũng không tại Sùng Dương Tinh, cho nên sau khi tự chỉnh lý xong điển tịch

hiện có của Ôn Hoàng Cung cho Thôi Hằng, Chúc Trường Sinh rời đi viên tinh cầu này.

Mà ở cùng lúc khi hắn rời đi Sùng Dương Tinh, có một tên Chư Thánh Chi Vương che giấu khí tức của mình, lặng yên không tiếng động lên vào, cũng đi tới bên ngoài Lư Lăng Thành.

Chính là Minh Chân.

Bây giờ cách trận "Thánh chiến" khi trước kia đã qua thời gian gần nửa tháng, ảnh hưởng đang dần dần biến mất, nhưng vẫn không ngừng có bách tính thảo luận qua lại.

Nhất là khi đối mặt người ngoại địa, người trong Lư Lăng Thành càng là thẳng thắn nói, phảng phất ban đầu chính mình đứng ở bên cạnh ba vị Thánh Giả xem cuộc chiến vậy.

Minh Chân nghe được mấy người dân chúng đàm luận, chân mày liền nhíu lại.

Hắn từ trong nghe được "Thánh Giả từ bên ngoài đến, hơn nữa thực lực cường đại" một điểm này, thâm nghĩ trong lòng: "Ta liền nói Lý Quyên vì sao lại bỗng nhiên đem sự tình Tử Dương bí cảnh nói ra, thì ra là có núi dựa tin tưởng được.

"Chỉ tiếc, núi dựa cao hơn nữa cũng không cao bằng ngọn núi như ta, Thánh Giả không biết từ đâu tới, liền dám ở loại địa phương này tụ hợp nhân tâm, đây thật là chán sống.

"Bất quá, cái này cũng bình thường, bao nhiêu năm rồi, bên trong tinh không vạn giới có thể đạt tới Thánh Giả chính là phương mao lân giác, rất nhiều người thậm chí căn bản cũng không biết rõ sự tồn tại của Chư Thánh Chi Vương, khó tránh khỏi sẽ có một ít kẻ không biết trời cao đất rộng."

Mặc dù Minh Chân trong lòng là nghĩ như vậy, nhưng hành động thực tế của hắn lại là khá là cẩn thận.

Hắn không có trực tiếp vào Lư Lăng thành, mà là định bắt một người hỏi rõ tình huống chân thật trong thành này, cùng với thực lực chân chính của cái tên "Thôi Tiên Tôn" đó.

Về phân loại chuyện bút dây động rừng này, Minh Chân cũng không cho là mình sẽ kinh động ai.

Hắn thấy, chính mình thân là Chư Thánh Chi Vương đệ lục cảnh đỉnh phong, bắt chẹt một hai Vô Cực Kim Tiên tra hỏi tin tức, như là thuận tay bắt hai con kiến, căn bản cũng sẽ không kinh động bất luận kẻ nào.

Đối với Minh Chân mà nói, đây đã là cách làm cực kỳ cẩn thận.

Nếu không phải hắn còn có chút kiêng kỵ Sùng Dương Tinh Thần đồng dạng là đệ lục cảnh định phong, thì sớm đã trực tiếp đi vào xông ngang đánh thẳng, căn bản cũng sẽ không “Cẩn thận” giống như bây giờ.

Đúng lúc vào lúc này, có một tên Vô Cực Kim Tiên vội vã từ phương xa trở lại.

Hắn là mới vừa xử lý xong sự tình, Cứu Tử Thiên Môn, muốn đi bẩm báo tình huống cho Thôi Hằng.

Minh Chân đứng ở trong đám người, sau khi thấy tên Vô Cực Kim Tiên này nhất thời ánh mắt sáng lên, thầm nói: “Không nghĩ tới dễ dàng như vậy lại đụng phải một tên Vô Cực Kim Tiên. Người này không tệ, chính là hắn.”

Ngay sau đó, lực lượng của hắn thẩm thấu ra ngoài thân thể, trong nháy mắt liền làm quy tắc bốn phía trở nên vụn vẹo, để cho tất cả mọi người tại chỗ đều trực tiếp bỏ quên sự hiện hữu của hắn, cùng lúc đó, hắn đuôi bàn tay ra, hướng cái tên Vô Cực Kim Tiên trẻ tuổi mới vừa chạy về này tóm tới.

Chương 502: Cảnh giới chênh lệch không cách nào vượt qua (1)

Bùi Thanh Thu bây giờ rất nóng lòng muốn gặp được Thôi Hằng.

Không vì cái gì khác, chính là vì tặng quà cho sư tôn nhà mình.

Trong thời gian nửa tháng qua, hắn đã đem chuyện của Cửu Tử Thiên Môn đều xử lý tốt.

Nhất là những điển tịch kia.

Ngay từ lúc ở Thiên Khư Giới, Bùi Thanh Thu cũng biết, đối với Thôi Hằng mà nói, thứ có giá trị nhất trong những Tiên Môn cổ xưa này, chính là điển tịch truyền thừa.

Vì vậy, vì đem điển tịch Cửu Tử Thiên Môn chỉnh lý lại, hắn huy động tất cả đệ tử của Thánh Vực Cửu Tử Thiên Môn, đối với những điển tịch này tiến hành phân nhóm chia loại, cũng sắp xếp chỉnh tề thành từng thư mục hoàn chỉnh.

Đây chính là lễ vật hắn muốn tặng cho Thôi Hằng.

Mặc dù lần này bởi vì Cửu Tử Thiên Môn chủ động quy hàng, để cho hắn không thể được chiến đấu như nguyện, nhưng có thể làm thành một chuyện như vậy, vẫn là để cho hắn hết sức cao hứng.

Mang phần điển tịch được chỉnh lý cùng sắp xếp thư mục này đưa cho sư tôn, cũng coi là tỏ lòng hiếu thảo của mình.

Bùi Thanh Thu trong lòng nghĩ như vậy.

Vì vậy, khi hắn đi về phía cửa thành, đều là mặt đầy nụ cười, trong lòng cũng là vui rạo rức, thậm chí đều đã đang chờ mong Thôi Hằng sẽ có lời gì khen mình.

Nhưng ngay khi hắn đến gần cửa thành, đang muốn bước vào, chợt, trong lòng mãnh liệt cảm giác được nguy hiểm.

Vù! !

Ở trọng nhận thức của Bùi Thanh Thu, hư không chung quanh bỗng nhiên liền bị bóp méo, hắn giống như là thoáng cái rơi vào trong một cái không gian gấp khúc ——

Chỉ có thể nhìn được tình huống bên ngoài, nhưng người bên ngoài lại không thấy được hắn ở bên trong, giữa hai bên dường như hoàn toàn không có phát hiện dị thường, hắn bị nhốt ở trong mảnh không gian lồng giam này.

“Là ai ? ! ” Bùi Thanh Thu nghiêm nghị quát lên.

Đồng thời ngăm nhìn bốn phía, quan sát hết thảy địa phương khả nghi.

Cảnh ngộ bây giờ làm cho hắn khiếp sợ không gì sánh nổi.

Thân là một Vô Cực Kim Tiên, nhất là chính là Vô Cực Kim Tiên luyện thành Bất Hủ Kim Tính, thành tựu võ đạo Chân Thân, mạnh hơn nhiều những võ giả cùng cảnh giới dùng Bất Tử Chân Tính tu luyện, lại bị người vô thanh vô tức nhốt lại.

Dạng tồn tại gì có thể làm được chuyện như vậy?

Thánh Giả?

Nhưng Thánh Giả trên Sùng Dương Tinh lúc này hắn là đều đã bị sư tôn thu phục.

Ai lại dám làm chuyện như vậy?

Bùi Thanh Thư trong lòng đầy bụng nghi ngờ, nhưng cũng không có cảm thấy hốt hoảng cùng sợ hãi.

Nơi này đã là bên ngoài Lư Lăng Thành, vô luận là ai ra tay, khẳng định đều đã bị sư tôn mình cảm giác được.

Đã như thế, hắn chắc chắn sẽ không có chuyện.

“Ha ha, thú vị. ” Vừa lúc đó, tiếng cười hơi có chút tang thương bỗng dừng truyền tới ” Đối mặt loại tình huống này còn có thể giữ trấn định, tâm cảnh của người ngược lại không tệ.”

Sau đó chỉ thấy một người lão giả râu tóc bạc trắng, mặc trường bào màu tím đất tiên, xuất hiện ở bên trong chỗ kỳ dị này.

Chính là Minh Chân đạo nhân.

Ánh mắt của hắn nhìn Bùi Thanh Thư từ trên xuống dưới, mới đầu chẳng qua là hơi cảm thấy hứng thú, nhưng rất nhanh thì nhụ mảy, vẻ mặt trở nên có chút nghi ngờ, tiếp đó trở nên tràn đầy khiếp sợ.

“Điều này sao có thể? !”

Minh Chân như là phát hiện cái gì, sắc mặt chợt biến đổi, thân hình hơi lắc lư, trong nháy mắt liền xuất hiện ở trước mặt Bùi Thanh Thư ” Người tu luyện là võ công gì, người không dùng Bất Tử Chân Tính, người làm sao có thể trở thành Vô Cực Kim Tiên? !”

Đối với một tên Chư Thánh Chi Vương cảnh giới đệ lục định phong mà nói, võ giả cảnh giới đệ ngũ ở trước mặt của hắn căn bản không tồn tại bí ẩn gì, hắn rất dễ dàng liền nhìn ra chỗ cổ quái trên người Bùi Thanh Thư.

Chính là cái chỗ cô quái này, để cho hẳn rất là khiếp sợ, thậm chí có thể nói là nhận thức đều bị chấn động cực lớn.

Trong cái tinh không vạn giới này lại tồn tại phương thức không cần Bất Tử Chân Tính cũng có thể trở thành Vô Cực Kim Tiên.

Không tưởng tượng nổi!

Ánh mắt Minh Chân gắt gao nhìn chòng chọc Bùi Thanh Thư, nghiến răng mà nói: “Ngươi tu luyện là cái gì? ! Nói cho ta biết, ngươi tu luyện là võ công gì, là ai truyền thụ cho các ngươi? Nói!”

Bùi Thanh Thư bị hỏi như vậy tức thì liền hiểu hết thảy, nhìn Minh Chân cười lạnh nói: “Hoá ra là ngươi, ngươi chính là cái tên Chư Thánh Chi Vương đến từ Tử Dương Giới đó?”

“Ngươi lại biết ta. ” Minh Chân nghe vậy đầu tiên là sững sờ, sau đó lắc đầu một cái, trầm giọng nói: “Ai cho ngươi lá gan hỏi bọn tọạ? Trả lời vấn đề của ta ngay!”

“Trả lời cái con mẹ ngươi! ” Bùi Thanh Thư nhưng là trực tiếp mắng lại.

Cùng lúc đó, trong nháy mắt hẳn liền điều động tất cả lực lượng trong cơ thể, đem cổ lực lượng này quán chú ở trên nắm tay phải chính mình, giơ lên thật cao, chợt hướng Minh Chân đập tới.

Trong thoáng chốc, khí huyết ngập trời!

Tinh khí vô biên giống như biển khơi mênh mông hội tụ thành ánh sáng kim sắc hết sức chói mắt, bay lên sau lưng Bùi Thanh Thư, để cho hẳn giống như một tôn Thái Cổ Thiên Thân hạ xuống nhân gian.

Nương theo hẳn vùng quyền, cỗ thần lực vô biên này giống như trời long đất lở bộc phát ra.

Nếu như là ở bên ngoài, không phải là ở bên trong không gian gấp khúc, một quyền này của hẳn đánh ra, đủ để cho thiên địa biến sắc, nhật nguyệt vô quang, Thiên Tượng bên trong chu vi trăm dặm đều phải thay đổi.

Nếu mà đập ở trên mặt đất, đủ để trong nháy mắt đem cái Lư Lăng Thành lớn như vậy đập thành hồ to sâu không thấy đáy, dư âm uy năng càng là có thể càn quét chu vi hơn trăm dặm, đem hết thảy xung quanh san thành bình địa.

Đây chính là sức mạnh của Vô Cực Kim Tiên, đây chính là sức mạnh của Chân Thân võ đạo, không có thần thông, không có pháp tắc, là lực lượng thân thể thuần túy cực kỳ, cực kỳ cương mãnh.

Thân thể mãnh liệt như vậy, coi như là Chư Thánh Chi Vương như Minh Chân đều trở nên động dung, mặt lộ vẻ khiếp sợ.

“Thân thể thật là lợi hại, quả đấm thật là cường đại, những võ giả dùng Bất Tử Chân Tính thành tựu Vô Cực Kim Tiên coi như là một trăm tên gom vào một chỗ, sợ rằng đều không phải là đối thủ của ngươi.”

Minh Chân cau mày, đối với sức mạnh Bùi Thanh Thu bày ra khiếp sợ không thôi, nghiêm nghị quát lên: “Bồn tọa ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi rốt cuộc, là cái thứ gì?!”

Cùng lúc đó, hắn nâng tay phải lên, duỗi ra một ngón tay, đối mặt quả đấm Bùi Thanh Thu đập tới kia.

Không có vận dụng phép tắc gì, cũng không có cái gì đạo tâm thần thông.

Liên chỉ là như bình thường mà chỉ về phía trước.

Ầm!

Quả đấm của Bùi Thanh Thu đập xuống.

Chương 503: Cảnh giới chênh lệch không cách nào vượt qua (2)

Cùng lúc đó khí huyết kim quang mệnh môn như biển khơi cũng theo một quyền này âm rơi xuống, mang theo khí thể muôn phá hủy hết thảy, giống như sao rơi hung hãn va chạm đập về phía Minh Chân.

Một đòn như vậy, tuyệt đối có thể nói là kinh thiên động địa.

Nhưng dù là lực lượng cường đại như vậy, ở trong nháy mắt tiếp xúc được một ngón tay kia của Minh Chân, hết thảy uy năng bùng nổ đều hơi ngừng.

Giống như là băng tuyết gặp phải mặt trời hùng hực rớt xuống, trong nháy mắt sẽ hòa tan.

Trong tích tắc, khí huyết kim quang mệnh môn như biển khơi tan vỡ tan rã, uy thế cường đại kinh thiên động địa dưới một chỉ này của Minh Chân không tiến thêm được một tấc.

Hơn nữa ở cùng thời khắc hai người va chạm đó, Bùi Thanh Thu trong giây lát cảm giác được một cỗ sức mạnh bài sơn đảo hải theo quả đấm của mình trào ngược lại.

Đây là sức mạnh so với uy năng hấn vung quyền đánh ra mạnh hơn gấp trăm ngàn lần, hơn nữa tốc độ trào ngược lại cực nhanh, hấn thậm chí đều không thể kịp giảm bớt lực ——

Ầm!

Toàn bộ cánh tay phải của Bùi Thanh Thu trực tiếp nổ tung, huyết nhục tan vỡ, xương cũng nổ ra thành vô số mảnh vụn, ngay cả nửa người bên phải đều trở nên không lành lặn.

Máu thịt, nội tạng, xương cốt tất cả đều bại lộ ở bên ngoài.

Ngay cả đầu đều bị nổ không còn một phần ba, bộ phận bên phải bao gồm mắt phải, cũng tất cả đều không cánh mà bay, ngay cả bộ óc đều bại lộ ở bên ngoài.

Toàn bộ hình dáng có thể nói là vô cùng thê thảm..

Mà đây vụn vụn chỉ là là nắm đấm của hấn đánh vào trên ngón tay của Minh Chân mà thôi, đối phương thậm chí cũng chưa thật ra tay.

“Đây chính là Chư Thánh Chi Vương, cảnh giới đệ lục đỉnh phong? !”

Bùi Thanh Thu kinh ngạc không thôi mà nhìn Minh Chân đứng cách đó không xa, lâm bâm nói nhỏ ” Sư tôn nói không

sai, chênh lệch giữa đại cảnh giới quả thật là cái hào rộng không cách nào vượt qua.”

Cùng lúc đó, thân thể của hắn bắt đầu dâng lên kim quang, tản ra vận vị bất hủ bất diệt, nhanh chóng khôi phục thân thể tàn phá của hắn.

Bùi Thanh Thu luyện đến Chân Thân võ đạo đã có bất hủ kim tính, trừ phi đem phân bất hủ kim tính này đánh nát, nếu không là không có cách nào giết hắn.

Cho dù là thân thể bị đánh thành cặn bã, cũng có thể khôi phục rất nhanh.

“Lực lượng như vậy, lực lượng như vậy, thật so với Vô Cực Kim Tiên chính thống luyện thành bất diệt đạo tâm mạnh hơn.” Trong lòng Minh Chân thậm chí so với Bùi Thanh Thu còn càng rung động.

Hắn nhìn một chút tay áo của mình, phát hiện ống tay áo lại thụt về phía sau cự ly một tấc.

Chỉ là công kích của một tên Vô Cực Kim Tiên, lại làm cho ống tay áo một Chư Thánh Chi Vương như mình bị lệch đi.

Đây quả thực không tưởng tượng nổi, chưa bao giờ nghe.

Bất quá, sau khi nội tâm kinh hãi, Minh Chân cũng chú ý tới bất hủ kim tính đang chữa trị thân thể Bùi Thanh Thu, cảm nhận được cỗ ý vị bất hủ bất diệt phía trên.

Mới vừa rồi, lúc mới bắt đầu hắn cũng không hề để ý, chỉ cho là đây là đặc tính gân giống như bất diệt đạo chủng, có thể để người ta nắm giữ Bất Diệt Kim Thân, nhưng rất nhanh hắn liền phát hiện không đúng.

Loại ý vị bất hủ bất diệt này rõ ràng nếu so với cái gọi là đặc tính bất diệt cường đại hơn quá nhiều, cũng huyền diệu hơn quá nhiều.

Cái này rõ ràng cho thấy phương thức tu luyện dị chủng cao minh hơn!

“Phương pháp hắn nắm giữ không hề chỉ là vòng qua Bất Tử Chân Tính, mà là một loại phương pháp tu luyện so với chúng ta càng cường đại hơn?” Minh Chân ngay lập tức sẽ hiểu rõ một điểm này, đồng thời trong lòng máy động, sắc mặt đại biến ” Không được!”

Ở sau khi phát hiện phương thức tu luyện của Bùi Thanh Thu càng cường đại hơn, hắn liền ý thức được sự tình không đúng.

Vô Cực Kim Tiên có mạnh đến đâu, cũng không khả năng đánh bại Thánh Giả.

Vì vậy, ở trong Lư Lăng Thành nhất định có một vị Thánh Giả, hơn phân nửa chính là sư phụ của cái tên Vô Cực Kim Tiên này.

Điều này thì ý nghĩa Thánh Giả trong Lư Lăng Thành hơn phân nửa cũng tu luyện loại võ công kỳ quái mà cường đại này, có thực lực vượt xa đồng giai. .

Nếu như người trong thành kia không chỉ là Thánh Giả đây?

Vậy mình...

“Trốn! !”

Minh Chân nhất thời cảm thấy khủng hoảng vô biên từ trong lòng của mình dâng lên, hần lúc này liền hóa thành một đạo độn quang, muốn xông ra mảnh không gian gấp khúc này, dự định lấy tốc độ nhanh nhất chạy khỏi nơi này.

Nhưng ngay khi hần muốn xuyên qua lá chắn không gian rời đi, nhưng là bị một cái trục tiếp đụng ở bên trên, một cỗ lực lượng vô hình trục tiếp đem hần bắn ngược trở lại, để cho hần không cách nào rời đi.

“Điều này sao có thể? !” Trên mặt Minh Chân lộ ra vẻ khó có thể tin.

Mảnh không gian chông chất này là hần dùng võ công bí pháp mở ra, nắm giữ lực cường không tuyệt đối, bây giờ lại vô thanh vô tức bị người tước đoạt quyền nắm trong tay.

Ngay sau đó, chỉ thấy một người nam tử trẻ tuổi anh tuấn từ bên ngoài đi vào.

Cái người này khí chất trên người ôn hòa, dường như không có bất kỳ uy hiếp.

Hần mặt mỉm cười nhìn Minh Chân một cái, sau đó lại nhìn về phía Bùi Thanh Thu, mỉm cười nói: “Thê nào, cùng Chư Thánh Chi Vương đánh một trận đã ghiền chứ?”

Lúc này Bùi Thanh Thu đã khôi phục được thân thể, quỳnh lên, vội cung kính hành lễ nói: “Đệ tử bái kiến sư tôn, đệ tử thực lực không đủ, không phải là đối thủ của người nọ.

Người tới chính là Thôi Hằng.

“Con nếu có thể dùng lực lượng Vô Cực Kim Tiên đánh bại Chư Thánh Chi Vương, quy tắc cái thế giới này phỏng chừng đều phải bị sửa lại.” Thôi Hằng khẽ cười lắc lắc đầu, lại nhìn về phía Minh Chân mặt đây vẻ cảnh giác ” Các hạ muốn ra tay với ta sao?”

“Ta, ta, ngươi...” Minh Chân nhất thời mặt như màu đất, thanh âm cũng run rẩy.

Chương 504: Chư Thánh Chi Vương ngoan ngoan (1)

Minh Chân kinh hãi muốn chết mà nhìn Thôi Hằng, cả người đã hoàn toàn nói không ra lời.

Trong nháy mắt khi nhìn đến Thôi Hằng, hắn liền hoàn toàn đánh mất hết thấy ý chí phản kháng, từ nội tâm đến thân thể, tất cả đều run rẩy, căn bản là ngay cả ý niệm phản kháng cũng không dám sinh ra.

Hắn từng gặp Tạo Vật Chủ đệ thất cảnh, thậm chí còn từng đạt được một vị Tạo Vật Chủ thừa nhận, cảm thụ qua sức mạnh đệ thất cảnh, nhưng cũng không có khoa trương đến loại trình độ này a.

Chính mình chẳng qua là nhìn một cái, liền hoàn toàn không dám phản kháng.

Nỗi sợ hãi cực độ đến từ sâu trong linh hồn, làm cho mình hoàn toàn không dám sinh ra một chút xíu ý niệm phản kháng.

Quá khoa trương!

Đây là một vị tồn tại thế nào vậy? !

Trong tình không vạn giới vì sao lại có nhân vật khủng bố như vậy, mạnh mẽ như vậy? !

Không khỏi cũng quá hoang đường!

Thật ra thì, Thôi Hằng bây giờ cũng không có bày ra khí thế uy áp của mình, cũng không có hiện lộ ra pháp lực Nguyên Anh hậu kỳ, chỉ là không có tận lực thu liễm, tự nhiên mà tản ra khí thế sinh mệnh mà thôi.

Liền đã đạt đến hiệu quả để cho Minh Chân buông tha hết thấy chống cự.

Đây thật ra là chuyện rất bình thường.

Thôi Hằng Đạt tới tầng thứ cảnh giới này, dù là chẳng qua là đứng ở nơi đó, cũng đủ để cho hết thấy sinh linh dưới Nguyên Anh kỳ không dám nhúc nhích, không dám phản kháng.

Tất nhiên, Chư Thánh Chi Vương như Minh Chân đã có một phần đặc thù của Nguyên Anh, thậm chí ngay cả đạo tâm đều đã có linh tính nhất định, mạnh hơn Kim Đan đại thành nhiều, nhưng hắn vẫn không phải là Nguyên Anh.

Mà đối với người tu tiên Nguyên Anh hậu kỳ mà nói, bất kỳ tồn tại chưa thành Nguyên Anh đều là không đáng kể.

Cho dù là mấy chục ngàn tên, mấy triệu tên, thậm chí là mấy trăm triệu tên hoặc là càng nhiều Chư Thánh Chi Vương hơn tụ họp chung một chỗ, cũng là không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Chỉ cần Thôi Hằng đứng yên, không cần thi triển bất kỳ pháp lực, cũng không cần vận dụng bất kỳ thủ đoạn nào, thì có thể làm cho tất cả những người này đều mất đi ý chí phản kháng.

Đây chính là áp chế đến từ cảnh giới.

Là cái hào rộng cảnh giới mà bất kỳ thủ đoạn nào, bất kỳ bảo vật, bất kỳ đường tắt đều tuyệt đối không thể vượt qua.

Ở khi gặp Sùng Dương Tinh Thần, Thôi Hằng tận lực thu liễm loại áp chế cảnh giới này.

Cũng không có để cho vị Tinh Thần kia cảm nhận được loại cực độ sợ hãi đến từ sâu trong linh hồn này.

Minh Chân chính là rất may mắn trở thành Chư Thánh Chi Vương đầu tiên cảm nhận được loại áp chế cảnh giới này.

“Đường đường Chư Thánh Chi Vương, lại là tên nói ngọng cà lăm?” Thôi Hằng thấy Minh Chân lời nói lặp ba lặp bập, nửa ngày đều không nói ra một câu đầy đủ, liền cười hỏi, “Biết nói chuyện bình thường sao?”

“Biết! Biết! Ta biết!” Minh Chân vội vàng gật đầu nói: “Ta biết, Thượng Tiên, ta biết, ta biết, ta đối với ngài tuyệt không nửa điêm ý bất kính, sao lại dám ra tay với ngài a!”

“N như thế, tất nhiên cực tốt.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, sau đó ánh mắt của hắn liền quét qua hư không chung quanh, tiếp theo một cái chớp mắt, mảnh không gian gấp khúc này liền giải trừ, trực tiếp khôi phục bình thường.

“A...” Minh Chân sau đó khẽ rên một tiếng, nghe ra là có chút thống khổ.

Cái này cũng bình thường.

Cái mảnh không gian gấp khúc kia trên bản chất là khu vực đặc biệt hắn dùng bí pháp võ công tạm thời phân ra.

Nó cần dùng lực lượng của hắn để duy trì.

Bây giờ không gian gấp khúc bị Thôi Hằng trực tiếp phá hỏng, thì tương đương với trực tiếp phá hư bí pháp của hắn, khó tránh khỏi sẽ tạo thành tổn thương mức độ nhất định.

“Đi thôi, theo ta vào thành.” Thôi Hằng nhìn Minh Chân một cái, sau đó liền hướng bên trong thành đi tới, đồng thời nói với Bùi Thanh Thu “Sức mạnh của Chư Thánh Chi Vương như thế nào?”

“Rất mạnh. ” Bùi Thanh Thu trịnh trọng nghiêm túc gật gật đầu, ký ức trải nghiệm bị lực phản chấn nổ banh nửa bên thân thể mới vừa rồi nhưng mà chưa phai, bất quá hẳn lại có chút hưng phấn, ánh mắt sáng quắc nói ” Sư tôn, có thể hay không trước lưu một mạng của hẳn, để cho con cùng hẳn giao thủ thêm mấy lần?”

Mặc dù ở bên trong chiến đấu mới vừa rồi hẳn bị phản chấn rất là thâm, nhưng ở sau khi cảm nhận được loại sức mạnh vô cùng to lớn này, hẳn liền cảm giác tu vi của chính mình xuất hiện một tia tăng lên nhỏ xíu.

Nội tâm Bùi Thanh Thu đối với điều này rất là rung động, đối với Thôi Hằng càng là phục sát đất, Chân Thân võ đạo không hổ là phương pháp phải chiến đấu để đạt được tăng lên, như vậy đều có thể tăng tiến tu vi.

Điều này cũng làm cho hẳn sinh ra ý tưởng để cho Minh Chân thành công cụ cùng chính mình bồi luyện.

“Con cùng hẳn giao thủ? ” Thôi Hằng lắc đầu cười nói ” Con như vậy cũng không gọi là giao thủ, đem hết toàn lực chỉ có thể để cho ông tay áo Chư Thánh Chi Vương động một cái, cái này tính là giao thủ gì.

“Coi như có thể tăng lên tu vi của con, cũng bất lợi cho tu luyện về sau của con, nếu quả thật muốn phải cảm thụ sức mạnh cảnh giới cao hơn, nên đi tìm Huệ Thế đi, trước hết để cho hẳn cùng con luyện một đoạn thời gian.”

“Vâng, sư tôn. ” Bùi Thanh Thu gật đầu kêu.

Bất quá, hẳn vẫn còn có chút hoài niệm sức mạnh kia của Chư Thánh Chi Vương, trong lòng tính toán chờ sau này trở thành Thánh Nhân, lại đi tìm một Chư Thánh Chi Vương luyện một chút.

Dù sao có bất hủ kim tính, là không chết được.

Bùi Thanh Thu mặc dù tu luyện là chân thân võ đạo, nhưng ở dưới sự chỉ đạo của Thôi Hằng, hẳn luyện thành vẫn là bất hủ kim tính, nắm giữ đặc tính bất hủ bất diệt, bên dưới Nguyên Anh cũng không thể đem phá hủy.

Minh Chân ở một bên nghe thầy trò hai người nói chuyện, không khỏi bi thương từ trong ra ngoài, nội tâm ạo não cực kỳ ” Ta tại sao lại muốn tới Sùng Dương Tinh a, nếu như không đến Sùng Dương Tinh cũng sẽ không gặp cái nhân vật đáng sợ này.

“Nếu như không gặp cái nhân vật đáng sợ này, ta có thể tiếp tục tại Tam Thủ Tinh thu thập Tai Ách Chi Khí, chỉ cần có thể tiếp tục thu thập Tai Ách Chi Khí, ta liền có hy vọng luyện

thành Tai Ách Đạo Thể trở thành Tạo Vật Chủ. Nếu như có thể trở thành Tạo Vật Chủ...”

Nhưng hiện tại dù suy nghĩ gì đều đã quá muộn.

Chương 505: Chư Thánh Chi Vương ngoan ngoan (2)

Minh Chân đi theo sau lưng Thôi Hằng, thái độ cung thuận cực kỳ, đồng thời cúi đầu, con mắt chỉ nhìn mũi chân của mình, ngay cả nhìn chung quanh cũng không dám.

Cái loại cực độ sợ hãi đến từ sâu trong linh hồn này vẫn không có tiêu tan, như cũ phủ đầy trong lòng.

Chỉ chốc lát sau, Thôi Hằng cùng Bùi Thanh Thu mang theo Minh Chân đi tới Lý gia.

Lý Quyền thấy sau khi Minh Chân nhất thời liền kinh hô lên “Là người! Minh Chân!”

“...” Minh Chân tự nhiên cũng nhận ra Lý Quyền, nhưng hắn cũng không có mở miệng, chẳng qua là ngẩng đầu nhìn một cái sau đó liền lại nhanh chóng cúi đầu, cảm giác hồi tiếc trong lòng trở nên càng nghiêm trọng hơn.

“Tiên Tôn, đây chính là cái tên Chư Thánh Chi Vương đến từ Tử Dương Giới sao?” Lý Trình cũng chạy tới, hết sức kinh ngạc mà đánh giá Minh Chân, nghi ngờ nói “Dường như cũng không có khí tức uy áp gì quá mạnh mẽ.”

“Có tiên sinh ở đây, đừng nói là Chư Thánh Chi Vương, coi như là Tạo Vật Chủ cũng phải thành thành thật thật.” Thanh âm Huệ Thế truyền tới, hắn nhìn Minh Chân một cái, nói với Thôi Hằng “Tiên sinh, địa phương ngài mới vừa rồi bảo ta chuẩn bị đã an bài xong.”

”Được.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, nói với Minh Chân “Đi thôi, đi một cái địa phương thích hợp hỏi thăm. Thanh Thu, Huệ Thế, các người cũng cùng nhau tới đó đi.”

Tại trước khi hắn ra khỏi thành bắt giữ Minh Chân, liền để Huệ Thế chuẩn bị một khu nhà vắng vẻ, nơi đó tương đối an tĩnh, thích hợp dùng để tra hỏi.

Bọn người rời đi nơi này, Lý Trình cùng Lý Quyền thì là trở mặt nhìn nhau.

“Thượng tiên đây ý là... Chúng ta chớ nên biết một số chuyện sao?” Lý Quyền không khỏi thờ dãi, hắn thấy chuyện này ý nghĩa là Thôi Hằng cũng không để ý tới bọn hắn bao nhiêu.

“Cha, ngài đang suy nghĩ gì đấy?” Lý Trình thì là rất thanh tĩnh, cười nói “Bùi Thanh Thu là đệ tử Tiên Tôn, Huệ Thế là người một mực đi theo ở bên cạnh Tiên Tôn, chúng ta dựa vào cái gì cùng người ta so sánh?”

“Thật ra thì, gia tộc như chúng ta vậy, đôi với tôn tại như Tiên Tôn mà nói, thật sự là quá nhỏ bé, có thể ngay cả năm chữ nhỏ nhất không đáng kể cũng không bằng.

“Bây giờ ta may mắn đi theo ở bên cạnh Tiên Tôn, cũng đã là tạo hóa cực lớn, làm sao có thể lại yêu cầu xa vời đãi ngộ thân cận hơn, cái này có phải hay không lòng quá tham.”

“Chuyện này...” Lý Quyền nghe vậy ngậy ngấn, trâm mặc một hồi rồi gật đầu nói ” Không sai, đúng là lòng quá tham, là ta nghĩ sai rồi.”

...

Thôi Hằng không để cho Lý Trình cùng Lý Quyền đi theo là có lý do.

Chuyện hẳn dự định hỏi Minh Chân, có thể sẽ liên quan đến rất nhiều tin tức bí mật, ở thời điểm cảnh giới tu vi không đủ cao, thực lực không đủ mạnh, nếu như biết quá nhiều sự tình, chưa chắc là một chuyện tốt.

Đây cũng tính là một loại bảo vệ.

Một cái nguyên nhân khác chính là, sau khi hỏi qua Minh Chân, hẳn có thể sẽ phái Bùi Thanh Thu hoặc là Huệ Thế đi tìm tòi một chút địa phương liên quan.

Loại chuyện này vốn là có tính nguy hiểm nhất định, phải có đủ hiểu rõ mới được.

Ở dưới sự hướng dẫn của Huệ Thế, bốn người rất nhanh liền đến chỗ nhà chuân bị xong kia.

Minh Chân ngoan ngoãn giống như là một đứa trẻ chờ đợi phụ huynh dạy bảo, cúi đầu đứng ở một bên.

Một câu một lời cũng không dám nói, một tiếng cũng không dám phát ra.

Thôi Hằng thì là tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống, Bùi Thanh Thu cùng Huệ Thế liền đứng ở sau lưng hắn.

“Ta hỏi, ngươi đáp.” Thôi Hằng mỉm cười nói ” Như thế nào?”

“Tốt, tốt.” Minh Chân run lấy bầy, sắc mặt vàng khè, lòng như tro nguội.

Ở trước hôm nay, hẳn nằm mộng cũng không nghĩ tới chính mình một cường giả cảnh giới đệ lục đỉnh phong Tiên Giới, Chư Thánh Chi Vương, lại sẽ rơi vào nông nổi như vậy. .

Quá bất hợp lí.

Người này rốt cuộc là từ nơi nào nhô ra, hẳn là cảnh giới gì? !

- Đệ thất cảnh?

Đệ bát cảnh?

Bùi Thanh Thư cùng Huệ Thế cũng chú ý tới thần thái Minh Chân, trong nội tâm không khỏi cảm thán Thôi Hằng cường đại.

Đây chính là một vị Chư Thánh Chi Vương a!

Bây giờ lại ngoan ngoãn thành cái bộ dáng này.

“Đầu tiên là vấn đề thứ nhất.” Thôi Hằng nhìn chăm chú Minh Chân, đi thẳng vào vấn đề hỏi “Tại sao phải ở Sùng Dương Tinh tung tin tức liên quan tới Tử Dương bí cảnh, cùng với trong Tử Dương bí cảnh có cái gì?”

“Vì để cho ở chỗ này nhắc lên tranh đấu, để thu thập Tai Ách Chi Khí, để cho cảnh giới của ta tiến hơn một bước, cũng là muốn để cho người khác giúp ta tìm đến cửa vào Tử Dương bí cảnh.” Minh Chân như thật nói, khi đối mặt Thôi Hằng, hần căn bản cũng không dám nói bất kỳ lời nói láo.

“Về phần trong Tử Dương bí cảnh có cái gì... Thật ra thì ta cũng không biết, chỗ bí cảnh kia là một khối mảnh vụn bé nhỏ của Tử Dương Thiên, là ta trong lúc tình cờ phát hiện, khả năng có di tích Tử Dương Thiên.

“Bất quá, mảnh vụn này là rơi vào trong một cái dị độ không gian, ta một mực cũng không tìm được cửa vào, không vào được, cũng không có biện pháp tiến hành tìm tòi.”

” Mảnh vụn Tử Dương Thiên? ” Thôi Hằng nghe vậy có chút ngoài ý muốn, trước hần còn tưởng rằng là các loại động phủ bí cảnh, không nghĩ tới lại dính dáng đến Tử Dương Thiên trước đây ” Tử Dương Thiên vì sao vỡ vụn, người nhưng có biết?”

Thượng Thiên băng diệt, đây là một việc đại sự.

Hần đã từng mấy lần nghe nói chuyện này, nhưng đến nay đều không có nhận thức rõ ràng, thậm chí ngay cả chuyện này phát sinh ở bao nhiêu năm trước cũng không biết.

“Cái này, thật ra thì ta hiểu được cũng không nhiều.” Minh Chân suy nghĩ một chút, nói ” Nghe nói là cùng một người tên là Chu Quân Thiên có liên quan.”

Chương 506: Ba mươi vạn năm trước, Thượng Thiên băng diệt (1)

Chu Quân Thiên?

Thôi Hằng nghe vậy sững sờ, thậm chí có chút ít ngoài ý muốn.

Hắn biết người này.

Đây là một vị Phi Thăng giả sau cùng trước khi Thượng Thiên băng diệt, cũng là Thánh Giả đi ra từ Đạo Chu Tinh từ niên đại rất xưa khi trước.

Ở trên Minh Hải Tinh nằm ở biên giới của vùng tinh không Đạo Chu Tinh kia, còn lưu lại một tòa Quân Thiên Cung.

Bên trong tòa cung điện kia cất giữ trọn vẹn ba trăm bảy mươi bảy cái linh vị, viết chính là ái thê, con gái, sư huynh đệ, cùng với rất nhiều tên đồng môn của Chu Quân Thiên.

Còn lưu lại một cái linh vị trống không không có viết tên.

Tràn đầy thê lương cùng tuyệt vọng.

Thôi Hằng từng đã đoán, ở niên đại rất xưa khi trước, trên người Chu Quân Thiên hẳn là phát sinh qua một ít thảm kịch, nhưng lại không nghĩ tới hẳn lại sẽ cùng Thượng Thiên băng diệt có liên quan.

Cái này có phải hay không chênh lệch có chút quá xa?

Dù sao, dựa theo ghi lại trên 《 Tử Dương Chân Thuyền Bảo Lục 》, phương thức tu luyện lấy Bất Tử Chân Tính làm trụ cột tối đa chỉ có thể đạt tới đệ lục cảnh đỉnh phong.

Nếu muốn muốn tiến hơn một bước, liền cần phi thăng tới Tử Dương Thiên.

Đã như thế mà nói, cho dù là phi thăng tới Tử Dương Thiên, Chu Quân Thiên hẳn cũng chỉ là một đệ lục cảnh đỉnh phong, nhiều lắm là đạt tới Đệ Chiếu Cảnh.

Cảnh giới tu vi như vậy, lại làm sao có thể đưa đến Thượng Thiên băng diệt?

Hay là nói hẳn thật ra thì trước khi phi thăng, cũng đã có thực lực cực kỳ mạnh mẽ, chẳng qua là lừa gạt được Tử Dương Thiên?

Trong đầu Thôi Hằng thoáng cái lóe lên rất nhiều ý nghĩ, thậm chí nói: “Đúng là có khả năng này, Quân Thiên Cung là có đặc tính Nguyên Anh nhất định, võ giả đệ lục cảnh tuyệt đối không thể chế tạo ra.

“Nhưng dù cho là như vậy, muôn đạt đến trình độ có thể để cho Thượng Thiên băng diệt vẫn là quá xa vời.”

Mặc dù trong lòng của hắn đã nghĩ qua rất nhiều, nhưng ngoài mặt vẫn tỉnh bơ như cũ nói: “Giải thích kỹ.”

“Hồi bẩm thượng tiên, chi tiết ta cũng không phải rất rõ, đây là ta ở một vị Tạo Vật Chủ nơi đó nghe được.” Minh Chân vội vàng giải thích ” Chuyện Thượng Thiên băng diệt, tất cả mọi người giữ kín như bưng, gần như không có cách nói căn cứ.

“Vị Tạo Vật Chủ kia cũng chỉ là nói Chu Quân Thiên là nhân vật then chốt đưa tới đại kiếp, các loại dấu hiệu đưa đến Thượng Thiên băng diệt cũng là tại sau khi hắn phi thăng lên mới phát sinh.

“Ngoài ra, vị Tạo Vật Chủ kia cũng không có nói tỉ mỉ, nhưng Thượng Thiên băng diệt cùng Chu Quân Thiên có quan hệ mật thiết, điểm này hắn là không có sai.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

Nếu dựa theo cách nói này, tác dụng của Chu Quân Thiên càng giống như là một cái môi dẫn lửa, làm một dây dẫn, dẫn phát đưa đến đại kiếp nạn Thượng Thiên băng diệt?

Bất quá, đây cũng chỉ là suy đoán, cũng không nhất định chính xác.

“Thượng Thiên băng diệt, là sự tình bao nhiêu năm trước, lúc ấy từng phát sinh qua cái gì, có ghi chép hay không?” Thôi Hằng tiếp tục dò hỏi.

“Là ở ba mươi vạn năm trước, cái này quá xa xưa, lúc ấy chuyện phát sinh qua có lẽ có ghi lại, nhưng điển tịch cấp độ này chỉ có tông chủ có thể xem, ta cũng không có tiếp xúc được.” Minh Chân khẽ lắc đầu.

Ba mươi vạn năm!

Đây là một cái con số cực kỳ to lớn, Bùi Thanh Thư cùng Huệ Thế đứng ở một bên trợn mắt há hốc mồm, thời gian dài như vậy, đều đủ bọn họ sống mấy chục đời.

Thôi Hằng mặc dù cũng sớm đã đoán Thượng Thiên băng diệt hắn là ở mấy chục vạn năm trước, nhưng khi thật nghe thấy con số này, vẫn không khỏi than thở.

Dù sao, coi như hắn tu luyện đến Nguyên Anh đỉnh phong, cũng ăn đủ loại thần dược kéo dài tuổi thọ, tu luyện thêm một ít pháp thuật kéo dài tuổi thọ, tới đa cũng chỉ có thể sống 36 vạn năm mà thôi.

Ba mươi vạn năm, thật là quá dài.

Đồng thời điều này cũng làm cho hẳn cảm thấy lo âu, thời gian qua đi quá lâu, muốn phải điều tra một chuyện nào đó lại càng khó khăn.

Cũng không biết sự tình liên quan tới Thượng Thiên băng diệt, cuối cùng có thể tra được bao nhiêu tin tức hữu dụng.

Thôi Hằng hơi điều chỉnh một chút tâm tình, liền lại hỏi: ” Truyền thừa trước khi Thượng Thiên băng diệt, các người còn lưu lại được bao nhiêu?”

“Cực ít, nghe nói ngoại trừ truyền thừa võ công, cũng chỉ có hai ba bản cô tịch. ” Minh Chân khổ sở nói ” Thượng Tiên, mặc dù chúng ta bây giờ tự xưng Tử Dương Tiên Giới, nhưng trên thực tế chúng ta cũng chỉ là mấy mảnh vụn trên Tử Dương Thiên rớt xuống mà thôi, căn bản là không thể cất giữ bao nhiêu thứ.”

“Ta biết, chờ ta đi Tử Dương Giới, người có thể đem những này diên tịch đều giúp ta tìm ra là được. ” Thôi Hằng gật đầu mỉm cười.

“Vâng, Thượng Tiên. ” Minh Chân vội vàng gật đầu, tâm tình phức tạp, có vui có buồn.

Vui chính là nếu như dựa theo cách nói của Thôi Hằng mọi vừa rồi, muốn hẳn đi đem những thứ cô tịch kia tìm ra, ít nhất là có thể bảo đảm hẳn có thể sống cho đến lúc đó.

Không đến nỗi sau khi ở bên này hỏi xong trực tiếp liền ngỏm.

Bị thương chính là những thứ cô tịch kia đều là bí mật bất truyền của sư môn nhà mình.

Nếu quả như thật bị chính mình tìm ra dâng lên, vậy mình coi như không bị vị Thượng Tiên này giết chết, cũng phải bị đồng đảo đồng môn nghiền xương thành tro.

Ai... Chính mình một cái Chư Thánh Chi Vương, đứng ở cực đỉnh vạn giới tinh không, ở Tử Dương giới cũng là nhân vật hết sức quan trọng, làm sao lại lặn lội thành cái bộ dáng này a!

Sau đó, Thôi Hằng lại hướng Minh Chân hỏi thăm một chút tin tức Tử Dương giới bây giờ.

Tỷ như phương thức tu luyện, thể lực rải rác, số lượng cường giả các loại.

Đây cũng là lần đầu tiên hẳn tiếp xúc được phương pháp tu luyện võ đạo bình thường, mà không phải cái chủng loại phương thức tu luyện dựa vào dùng Bất Tử Chân Tính, cường hóa Bất Tử Chân Tính, tiến tới đem mình cũng luyện thành Bất Tử Chân Tính kia.

Chương 507: Ba mươi vạn năm trước, Thượng Thiên băng diệt (2)

Bất diệt đạo chủng, bất diệt đạo tâm, đạo tâm dung nạp vạn pháp vạn đạo, tiến tới trui luyện vạn pháp vạn đạo, cuối cùng lấy một cái pháp tắc đạo vận làm căn bản, hội tụ khí cơ đặc thù luyện thành Đạo thể.

Quả thật nếu so với phương thức dùng Bất Tử Chân Tính bình thường hơn quá nhiều, cuối cùng luyện thành Đạo thể càng là cùng Nguyên Anh có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

Chỉ bất quá, loại Đạo thể này là căn cứ vào đơn nhất pháp tắc đạo vận luyện thành, khuynh hướng sức mạnh sẽ phi thường cực đoan.

Cái này thì có thể đề cho Tào Vật Chủ luyện thành Đạo thể “Thiên về một mục”, sẽ cực độ am hiểu một phương diện nào đó, lại không giỏi về nhiều phương diện.

Đứng ở góc độ người tu tiên như Thôi Hằng tới xem, loại Đạo thể này giống như là Nguyên Anh bị hạn chế cực lớn.

Mặc dù hai cái bản chất tương tự, cảnh giới Đạo thể cũng hẳn giống như là Nguyên Anh sơ kỳ, nhưng ở bên trên biểu hiện uy năng thực tế, sợ rằng vẫn có không ít khoảng cách.

Mấu chốt nhất là Đạo thể vẫn là dừng lại ở tầng thứ thân thể bất diệt, không cách nào làm được Chân Linh bất diệt, cái này thì đề cho tỉ lệ chết tăng lên rất nhiều.

Ước chừng có thể lý giải là Nguyên Anh bản nhược hoá?

Ở lúc tra hỏi cái đề tài này, Thôi Hằng cũng hiểu được bản chất cùng với công dụng của Bất Tử Chân Tính.

Bên trong Bất Tử Chân Tính bao hàm tu vị trọn đời của một tên Chư Thánh Chi Vương, có rất nhiều dấu ấn pháp tắc thân thông.

Chỉ cần đem những thứ dấu ấn bên trong này lấy ra, liền có thể chuyên hóa thành khí cơ đặc thù cần để tu luyện Đạo thể, sau đó căn cứ thuộc tính bất đồng tiến hành phân chia, lại đem các loại khí cơ đặc thù phân phối cho người cần dùng, cung cấp cho bọn họ tu luyện Đạo thể.

Ngoài ra, Bất Tử Chân Tính của Phi Thăng giả cũng là tài liệu luyện khí thượng hạng, có thể dùng đến chế tạo binh khí cảnh giới đệ thất, bị nhóm Tào Vật Chủ cực yêu thích.

Vì vậy, bất luận là Tử Dương Thiên trước đây, hay là Tử Dương Giới bây giờ, đối đãi Phi Thăng giả đều chỉ có một loại cách làm.

Đó chính là tách Bất Tử Chân Tính trong cơ thể.

Bất Tử Chân Tính bình thường bị tách, Phi Thăng giả liền sẽ trực tiếp từ đệ lục cảnh đỉnh phong rơi vào tầng thứ đệ nhị cảnh Địa Tiên, tu hành cả đời đều hóa thành hư không.

Điều này cũng làm cho Thôi Hằng càng nghi ngờ.

Lúc trước Chu Quân Thiên là thể nào tránh qua một kiếp này, còn trở thành nhân vật then chốt đưa đến Thượng Thiên băng diệt?

Theo lý thuyết, hần hần là căn bản cũng không có cái năng lực này mới đúng.

Cái này sợ rằng phải chờ sau khi đi Tử Dương Giới mới có thể biết rõ.

Sư môn chỗ Minh Chân ở thực lực có hạn, biết bí mật chỉ sợ cũng vô cùng có hạn.

Trong toàn bộ Tử Dương giới, có tam đại chủ tinh: Tử Dương Tinh, Thái Thương Tinh, Thần Uy Tinh.

Dựa theo lời giải thích về Tử Dương giới của Minh Chân, tam đại chủ tinh này đã từng là Tiên Sơn tiếng tăm lừng lẫy trong Tử Dương Thiên, sau khi rơi vào trong vũ trụ liền hóa thành Tinh Thần, nhưng vẫn có bản chất cao hơn so với Tinh Thần bình thường, cho nên bọn họ mới tự xưng Tử Dương Tiên Giới.

Trong đó Tử Dương Tinh là một hành tinh khổng lồ cường đại nhất, có bảy đại Tiên Môn, năm tên Tạo Vật Chủ.

Đứng sau chính là Thái Thương Tinh, có ngũ đại Tiên Môn, hai gã Tạo Vật Chủ.

Yếu nhất chính là Thần Uy Tinh, chỉ có một Tiên Môn một gã Tạo Vật Chủ, có thể nói là đủ số.

Sở dĩ sẽ có tình huống Tiên Môn so với Tạo Vật Chủ còn nhiều hơn, là bởi vì xưng hô Tiên Môn không chỉ có đại biểu thực lực, cũng đại biểu nội tình.

Có Tiên Môn danh xưng là Tông Môn, đều là thế lực cổ xưa từ thời đại Tử Dương Thiên liền tồn tại, hơn nữa đã từng đi ra Tạo Vật Chủ.

Coi như Tạo Vật Chủ hết thọ tọa hóa, bên trong tông môn của họ cũng lưu lại bộ xác Đạo Thể của Tạo Vật Chủ, thực lực xa xa áp đảo hết thảy tông môn không có Tạo Vật Chủ. .

Minh Chân xuất thân ở Tai Ách Tinh Vận Các trên Thái Thương Tinh, chính là một cái Tiên Môn như vậy.

Lúc trước hẳn nghe vị Tào Vật Chủ kia nói, nhưng thật ra là người của những tiên môn khác, hẳn là ở lúc vị Tào Vật Chủ đó công khai giảng đạo, đi qua nghe giảng.

“Tử Dương Giới không có tồn tại phía trên Tào Vật Chủ?” Thôi Hằng nghi ngờ nói.

“Không có.” Minh Chân lắc đầu nói ” Truyền thuyết ở thời đại Tử Dương Thiên, còn có tồn tại đệ thất cảnh đỉnh phong, nhưng sau khi Thượng Thiên băng diệt liền không xuất hiện qua.”

“Đệ thất cảnh đỉnh phong...” Thôi Hằng như có điều suy nghĩ, đây là cảnh giới tương đương với Nguyên Anh trung kỳ?

Âm!

Vừa lúc đó, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ mạnh to lớn, giống như là có ngàn tỉ đạo lôi đình đồng thời nổ tung, đỉnh tai nhức óc.

Nghe ngọn nguồn là ở trên không, khoảng cách cũng tương đối xa xôi, có thể thấy uy lực trận nổ tung này cũng là cực lớn.

“Huệ Thế, Thanh Thụ, các ngươi ra xem một chút là chuyện gì xảy ra.” Thôi Hằng nói với hai người bên cạnh.

“Vâng!” Hai người ngay sau đó cáo lui rời đi, bay lên bầu trời đi.

“Một vấn đề cuối cùng.” Thôi Hằng cũng đứng dậy, nhìn chăm chú Minh Chân, dò hỏi ” Một ngàn năm trước, tại sao phải mời Diệp Hàn đi Tử Dương Giới, còn truyền cho hẳn 《Tai Ách Thiên Thư》, hẳn có chỗ đặc thù gì?”

“Hẳn là Thái Ôn Bảo Thế, cùng tất cả các loại võ công tai ách, tật bệnh đều cực độ phù hợp, ta, ta nghĩ muốn xem hẳn là thân thể dự bị của ta.” Minh Chân cúi đầu nói ” Nhưng sau đó hẳn cự tuyệt ta, ta liền sinh ra tâm tư khác.

“《Tai Ách Thiên Thư》 có thể kích thích đặc tính Thái Ôn Bảo Thế, chờ hẳn đạt tới cảnh giới nhất định, sau đó ta liền có thể thông qua hiến tế hẳn tới câu thông Thái Ôn Thiên, hấp thu số lớn tai ách chi khí, sớm ngày hoàn thành tích lũy, bắt đầu ngưng luyện Đạo thể...”

“Thái Ôn Thiên?” Thôi Hằng nghe vậy chân mày cau lại.

Hắn từng nghe qua một cái tên gần giống.

Tức Ôn Hoàng Cung “Thái Ôn Bất Tử bảo tàng”.

Hơn nữa, cái cách gọi Thái Ôn Thiên này, để cho hẳn sinh ra một chút liên tưởng.

Thôi Hằng trầm giọng hỏi “Đây là một trong Chư Thiên?”

Minh Chân gật đầu một cái.

Chương 508: Thế nào là Chư Thiên Vạn Giới (1)

“Giảng một chút cái Thái Ôn Thiên này đi. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

“Thượng Tiên, chuyện này... ” Minh Chân vẻ mặt có chút khổ sở nói ” Thật ra thì ta đối với Thái Ôn Thiên hiểu rõ không nhiều, chẳng qua là ở bên trên một phần cổ tịch thấy qua, nói đó là ngọn nguồn của hết thầy võ công bệnh dịch trong vạn giới tinh không, tai ách vô số, bệnh tật tràn lan.

“Bên trên phần cổ tịch kia ghi lại một môn bí pháp tên là Thiên Đạo Hiến Tế Thuật, có thể thông qua phương thức hiến tế đề câu thông Thái Ôn Thiên, lấy được sức mạnh mong muốn hoặc là khí cơ đặc thù.”

“Ôn Hoàng Cung chính là tới từ cái Thái Ôn Thiên này? ” Thôi Hằng lại hỏi.

“Hẳn không phải là. ” Minh Chân lắc đầu nói ” Ôn Hoàng Cung tu luyện cũng là dùng Bất Tử Chân Tính, cái này thì ý nghĩa bọn họ khẳng định không phải là truyền thừa cấp Chư Thiên, hơn phân nửa là tới từ một cái tinh không hoặc là một giới dưới cai quản của Thái Ôn Thiên.”

Dưới cai quản của Thái Ôn Thiên?

Thôi Hằng nghe vậy như có điều suy nghĩ, đây là tin tức hẳn không biết.

Chư Thiên cai quản vạn giới sao?

Hẳn đối với Chư Thiên biết cũng không nhiều.

Trước đó, hiểu biết của hắn đối với Chư Thiên chỉ đến từ miêu tả của Lý Trình đối với “Chư thiên vạn giới, vô tận tinh không” .

Chỉ biết “Thiên ” là tồn tại vô cùng đặc thù.

Mặc dù tồn tại ở trong vũ trụ, lại không chỗ nào không có mặt, bản chất cao hơn vạn giới, thậm chí cao hơn cái vũ trụ mệnh mông này, lưu chuyển ngàn tỉ đại đạo, vô tận pháp tắc, ẩn chứa bí ẩn chung cực của Tiên Giới.

Nhưng loại miêu tả này quá mơ hồ, quá phù phiếm, cơ hồ không có cái giá trị gì tham khảo.

“Người biết chư thiên vạn giới là dạng gì sao? . ” Thôi Hằng bỗng nhiên dời đi đề tài.

“À? ” Minh Chân chính là không khỏi sửng sốt, trong lòng vô cùng nghi ngờ.

Vị Thượng Tiên này làm sao sẽ hỏi vấn đề như vậy.

Một vị tồn tại so với Tạo Vật Chủ còn mạnh hơn, lại không biết cái gì là chư thiên vạn giới?

Hay là nói đây là đang nghiệm chứng trình độ kiến thức của ta?

Minh Chân cảm thấy hần là cái sau.

Dù sao, theo truyền thuyết, phương thức tu luyện của Tạo Vật Chủ chính là cảm ngộ “Thiên Đạo”.

Một vị tồn tại mạnh mẽ như vậy, không thể không biết cái gì là chư thiên vạn giới.

“Hồi bẩm thượng tiên, Chư Thiên chính là thế giới cao tầng ngự trị ở trên tinh không vạn giới, cũng có thể gọi là Thiên Cấp thế giới. ” Minh Chân sắp xếp lời nói một chút.

“Những Thiên Cấp thế giới được gọi chung là Chư Thiên, đại đạo pháp tắc của nó sẽ khuếch tán phóng xạ xuống phía dưới, ảnh hưởng quy tắc vận hành của tinh không vạn giới phía dưới, cái phạm vi phóng xạ này chính là một phương vạn giới tinh không.

“Vì vậy, hết thảy quy tắc vận hành của vạn giới tinh không đều sẽ phải chịu ‘Thượng Thiên’ ảnh hưởng, đại đạo pháp tắc của Thiên cấp thế giới gần như giống như là căn nguyên đại đạo của tinh không vạn giới, thậm chí còn có đạo bị gọi là ‘Thiên Đạo’.

“Ở bên trong phạm vi ảnh hưởng của Thiên Đạo, có thể thông qua bí pháp tiến hành hiến tế, tiến hành cầu thông cùng Thiên Đạo đối ứng, hấp thu một chút khí cơ đặc thù trợ giúp tu luyện, cũng chính là việc ta định dùng Diệp Hàn khi trước.

“Nghe nói phương thức tu luyện của Tạo Vật Chủ, chính là gắng sức lĩnh ngộ càng nhiều Thiên Đạo Pháp Tắc, nắm giữ phương pháp ảnh hưởng đến Thiên Đạo vận hành, tiến tới nắm giữ lực lượng cường đại ảnh hưởng tinh không vạn giới...”

Trải qua Minh Chân miêu tả, tu vi Nguyên Anh của Thôi Hằng có sự tăng trưởng rõ ràng.

Cùng lúc đó, trong lòng của hắn cũng có một khái niệm càng rõ ràng đối với chư thiên vạn giới.

Chư Thiên chính là rất nhiều Thiên cấp thế giới, đại đạo pháp tắc của từng cái Thiên cấp thế giới chính là Thiên Đạo một phương, cai quản rất nhiều Giới cùng tinh không, hợp lại

chính là một phương tinh không vạn giới, bị ảnh hưởng bởi Thiên Đạo pháp tắc đối ứng.

Từng cái Thiên cấp thể giới này cùng với rất nhiều tinh không vạn giới nó cai quản cộng lại, chính là mệnh mông tinh vũ, vô biên vô hạn.

Bất quá, hẳn thấy, cái gọi là chư thiên vạn giới này thật ra thì cũng không có quá nhiều chỗ mơ hồ.

Nếu như vứt đi các loại nhân tố huyền diệu khó giải thích như cái gọi là tầng cấp thể giới, ảnh hưởng của đại đạo pháp tắc, bản chất của nó càng giống như là một loại đơn vị hành chính.

Đơn giản mà nói, nếu như đem vạn giới tinh không xem như từng cái Quận Huyện, như thế Thiên cấp thể giới chính là Thủ Phủ một Châu thống lĩnh những thứ quận huyện này.

Thiên Đạo Pháp Tắc tạo thành ảnh hưởng đối với quy tắc vận hành của vạn giới tinh không, thì tương đương với chính lệnh thủ phủ một Châu ban bố, phổ biến xuống quận huyện cai quản phía dưới.

Phạm vi Thiên Đạo Pháp Tắc ảnh hưởng, chính là phạm vi chính lệnh thủ phủ một châu có thể phổ biến.

Một phương tinh không vạn giới dĩ nhiên chính là khu vực một Châu mà thủ phủ cai quản.

Hiện tế bảo vật câu thông Thiên Đạo Pháp Tắc, dùng cái này để hấp thu sức mạnh, có chút tương tự với hiện tặng bảo vật cho Châu Mục, sau đó từ Châu Mục lấy được tài nguyên mong muốn.

Tạo Vật Chủ lĩnh ngộ Thiên Đạo Pháp Tắc tu luyện, thì tương đương với học tập chính lệnh khu vực một Châu, cũng từng bước đạt được quyền lực hành sử chính lệnh.

Đây là rất dễ hiểu.

Hết sức mạch lạc rõ ràng.

Nhưng vấn đề nằm ở chỗ nó mạch lạc rõ ràng, dễ hiểu.

“Chư thiên vạn giới, một phương Thiên Đạo cai quản một phương tinh không vạn giới.” Thôi Hằng nhìn chăm chú Minh Chân, mỉm cười nói ” Cũng không biết là thế lực cường đại bậc nào, mới có thể đối với cái biên sao mệnh mông này làm ra phân chia tinh tế như vậy.”

“Thế lực? Phân chia? ” Minh Chân chính là đầu óc mơ hồ, nghi ngờ nói ” Thượng Tiên ý của ngài là cái chư thiên vạn giới, vô tận tinh không này đều là con người làm ra phân chia?”

“Có lẽ vậy thì sao? ” Thôi Hằng cười một tiếng, cũng không giải thích sâu.

Thật ra thì, ngay từ lúc hấn lần đầu tiên hiểu được cái phương thức phân chia ” Chư thiên vạn giới, vô tận tinh không ” này, thì có suy đoán tương tự.

Chương 509: Thế nào là Chư Thiên Vạn Giới (2)

Cho rằng có thể tồn tại một cái tổ chức siêu cấp kéo dài xuyên suốt hệ ngân hà, thống trị cái hệ ngân hà vô cùng không lồ này.

Bất quá, lúc ấy Thôi Hằng chẳng qua là coi một cái Giới đơn độc cùng tinh không là chủ thể hành chính, cho là đây là một tổ chức không lồ trực tiếp cai quản những Giới cùng tinh không này.

Tương tự với khái niệm Quận Huyện trực thuộc trung ương.

Bây giờ chính là lại tăng lên một cái tầng cấp “Thiên” .

Có lẽ cái tổ chức siêu cấp đó liền là thông qua “Thiên” để cai quản tinh không vạn giới.

Tương tự với dùng để cai quản Quận Huyện Châu.

Rõ ràng như vậy càng tiết kiệm sức lực một chút.

Minh Chân đối với cái suy đoán này của Thôi Hằng là hoàn toàn không đồng ý, thậm nghĩ trong lòng: “Vạn giới tinh không đúng là tiên hiền tiên bối ở lúc tìm tòi vũ trụ, để cho tiện xác định vị trí khu vực mà phân chia.

“Nhưng tồn tại tầng cao hơn như Chư Thiên, tại sao có thể là con người làm ra phân chia? Chư Thiên là đại đạo căn nguyên của vạn giới tinh không, ẩn chứa bí ẩn chung cực Tiên Giới, càng là hạch tâm tu luyện của Tạo Vật Chủ.

“Dạng tồn tại gì có thể phân chia nơi như vậy? Căn bản cũng không khả năng tồn tại dạng tổ chức này, vị Thượng Tiên này thật sự là suy nghĩ nhiều quá.”

Đương nhiên, hắn ngoài mặt là không dám biểu hiện ra, vẫn là một bộ dáng bảo sao làm vậy, rất sợ chọc cho Thôi Hằng không vui, bây giờ liền đem hắn giết.

Thôi Hằng nhìn ra ý tưởng chân thật của Minh Chân, nhưng cũng không có bóc trần.

Từ trong quá trình Minh Chân miêu tả cũng có thể thấy được, ở trong sự nhận thức của hắn, khái niệm Chư Thiên là cao cao tại thượng, là không gì sánh được, thậm chí là bị coi là mục tiêu tu luyện cuối cùng.

Dựa trên nhận thức như vậy, dĩ nhiên không có khả năng tin tưởng loại suy đoán Chư Thiên là con người làm ra phân chia này.

“Bất quá, khác với tinh không vạn giới chẳng qua là khu vực phân chia, Chư Thiên là thế giới chân chính tồn tại a.”

Trong lòng Thôi Hằng lại không khỏi cảm thấy lo âu, thầm nói: “Con người làm ra phân chia Chư Thiên có thể ảnh hưởng quy tắc vận hành của tinh không vạn giới, cái này là sức mạnh to lớn bậc nào? Quá mạnh mẽ!

“Nếu quả như thật có một cái tổ chức siêu cấp như vậy, vậy thật là quá kinh khủng. Nguyên Anh hậu kỳ vẫn là quá yếu, ta phải mau sớm tăng lên tới Nguyên Anh đỉnh phong mới được.

“Chờ cho đến lúc đó, ta mới có thể chuẩn bị triển khai con đường thăm dò Hóa Thân. Nếu là có thể bước lên Hóa Thân Chi Cảnh, liền có thể đối với gói hệ thống tiến hành thăng cấp, năng lực tự vệ liền lại thêm mấy phần.”

Hiện tại tu luyện Nguyên Anh hậu kỳ của hắn đã đến gần sáu phần mười.

Sau đó còn có điển tịch Cửu Tử Thiên Môn cùng U Minh Thánh Giáo chưa có đọc, hơn nữa chờ Chúc Trường Sinh đi lấy được truyền thừa Ôn Hoàng Cung. Nếu là toàn bộ đều đọc xong, cũng có thể để cho Nguyên Anh ăn một bữa tiệc lớn.

Nhưng mà đây còn chẳng qua là truyền thừa trên Sùng Dương Tinh, trong Ngũ Cảnh Giới còn có bốn ngôi sao khác, cũng đều có nội tình không nhỏ.

Đồng dạng có thể cung cấp lượng lớn điển tịch để tìm tòi thứ không biết.

Nói tóm lại, ở Ngũ Cảnh Giới hoàn thành tu luyện Nguyên Anh hậu kỳ hắn là không có vấn đề gì.

...

Huệ Thế cùng Bùi Thanh Thư rời đi tòa sân nhà hẻm lánh kia liền bay lên bầu trời.

Đi thẳng tới địa phương tiếng nổ vang lên.

Nơi này là trên bầu trời cao vạn trượng, vốn ngoại trừ tầng mây ra không có vật gì, nhưng bây giờ ba chiếc Phi Toa không lồ ở chỗ này đứng song song.

Hơn nữa theo dấu vết lưu lại bên trên Phi Toa đến xem, hơn phân nửa là mới vừa tiến hành một lần giao đấu.

Lúc trước cái tiếng nổ mạnh to lớn kia, chắc là bộc phát ra lúc Phi Toa không lồ công kích lẫn nhau.

Lúc này, song phương chiến đấu hiển nhiên vẫn chưa kết thúc.

Chặng qua, bởi vì Huệ Thê cùng Bùi Thanh Thu bỗng nhiên đến, song phương cũng ngưng lại tấn công lẫn nhau, đều đem sự chú ý tập trung vào trên người hai người kia.

Trong lúc đó, hai người bọn họ cũng đang quan sát ba chiếc Phi Toa không lồ này.

“Đều là Phi Toa không lồ của Cửu Tử Thiên Môn.”

Bùi Thanh Thu cau mày quan sát một chút tình huống, nhất thời liền biết là chuyện gì xảy ra ” Đây chính là Cửu Tử Thiên Môn đang truy kích đệ tử trộm bảo vật trốn đi.”

Trải qua thời gian nửa tháng, hán đều ở Cửu Tử Thiên Môn vừa sửa sang lại các hạng công việc, chuẩn bị cuối cùng đem toàn bộ Tiên Môn hoàn hảo mà giao cho Thôi Hằng.

Ở trong quá trình ấy, hán tự nhiên cũng biết chuyện phát sinh gần đây của Cửu Tử Thiên Môn, có một tên Vô Cực Kim Tiên đánh cắp một món Thánh Binh cùng Phi Toa không lồ sau đó trốn.

Theo tình huống bây giờ đến xem, chiếc Phi Toa không lồ bị hai chiếc khác vây công kia chắc là của người trốn tránh lái.

“Trần huynh, những thứ này cũng đều coi như là đồ vật của sư tôn. ” Bùi Thanh Thu nói khẽ với Huệ Thê “Chúng ta nêu mà làm hư, đây chính là tổn thất của sư tôn.”

“Sẽ không, ta đi bắt người, người đem Phi Toa cùng bảo vật đều thu. ” Huệ Thê vô cùng dứt khoát nói, sau đó thân hình thoát một cái, liền trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

“Đây chính là Thánh Giả sao? ” Bùi Thanh Thu thấy vậy chép miệng, nói nhỏ ” Thật hâm mộ a...”

...

Ở trong chiếc phi toa không lồ bị vây công đó.

Bạch Thừa Nghiệp nhìn không chớp mắt hai chiếc Phi Toa không lồ đang cùng chính mình giằng co kia, đồng thời rờ một cái quần áo trên bụng mình, bên trong cất giữ Thánh Binh Cửu Tử Thiên Môn Cửu Tử Phục Sinh Hoa.

Lúc này nội tâm của hán nóng nảy vạn phần, một tên Vô Cực Kim Tiên lại đầu đầy mồ hôi lạnh, trong miệng lầm bầm nói nhỏ: “Minh Chân Thánh Vượng a, người làm sao còn không ra tay, lại không ra tay, ta sắp toi rồi a!”

Vừa lúc đó, Huệ Thê không có dấu hiệu nào xuất hiện ở bên trong khoang thuyền chiếc Phi Toa này, vừa vạn nghe được lời nói của Bạch Thừa Nghiệp, hán nhất thời liền nở nụ cười.

“Tạ dẫn người đi gặp Minh Chân Thánh Vương của người,
như thế nào?”

Chương 510: Cơ hội tốt thừa dịp cháy nhà hôi của (1)

Nội tâm Bạch Thừa Nghiệp đã hoảng rồi, kinh hãi không thôi mà nhìn Huệ Thế ” Người, người là làm sao tiến vào?”

Nơi này chính là bên trong Phi Toa khổng lồ, ngoại trừ Thánh Giả đã Vạn Pháp Quy Nhất, ai có thể vô thanh vô tức đột phá tất cả phòng ngự tiến vào bên trong?

Nhưng đây là vị Thánh Giả nào, chưa từng thấy a.

Thân là một tên Vô Cực Kim Tiên, lại là trưởng lão Cửu Tử Thiên Môn, hơn nữa còn có thể tiếp xúc được Thánh Bình, địa vị Bạch Thừa Nghiệp là không thấp, Ngũ Cảnh Giới mỗi một vị Thánh Giả hẳn đều biết, lại chưa từng thấy Huệ Thế.

“Ta vào bằng cách nào không trọng yếu.” Huệ Thế chính là khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói ” Bây giờ đi với ta một chuyến đi.”

“Đùa, ta làm sao có thể...” Bạch Thừa Nghiệp vừa nói, vừa hóa thành một vệt độn quang màu trắng muốn chạy trốn, hiển nhiên là không muốn cứ như vậy bó tay chịu trôi.

Nhưng loại thủ đoạn Vô Cực Kim Tiên này, ở trước mặt Thánh Giả như Huệ Thế không có tác dụng chút nào.

Ngay tại trong nháy mắt khi Bạch Thừa Nghiệp hóa thành bạch quang, thân hình Huệ Thế liền di chuyển, hẳn lấy tốc độ vượt qua cảm giác cực hạn của Vô Cực Kim Tiên tới phía trước đạo bạch quang này.

Sau đó, trực tiếp một cái tát vỗ xuống.

Ầm!

Chỉ nghe một tiếng vang trầm thấp, độn quang màu trắng theo tiếng vang mà vỡ nát, hóa thành vô số mảnh vụn rải rác tứ phương, rồi biến mất không thấy gì nữa.

Cả người Bạch Thừa Nghiệp liền bị một tát này đánh từ không trung ngã xuống, trực tiếp nằm lên trên đất, vô cùng chặt vật.

Sự chênh lệch của Vô Cực Kim Tiên cùng Thánh Giả quá lớn, nhất là Huệ Thế còn là Thánh Giả nắm giữ bất hủ kim tính, so với Thánh Giả bình thường phải mạnh mẽ hơn nhiều.

“Người rốt cuộc muốn làm gì? !” Bạch Thừa Nghiệp tự biết không cách nào chạy thoát, bên trong lòng có chút tuyệt vọng.

“Không phải mới vừa nói sao? ” Huệ Thê chính là hỏi ngược một câu, sau đó nhàn nhạt nói ” Dẫn người đi gặp Minh Chân Thánh Vương mà người luôn nhớ nhung.”

“... ” Bạch Thừa Nghiệp đầu tiên là yên lặng, ngay sau đó bên trong tuyệt vọng trào một chút mong mỏi sau cùng, đây có phải hay không là người của Minh Chân Thánh Vương phải tới đón ta trở về?

Sứ giả Thánh Vương, cạo ngạo một chút rất bình thường, cũng quả thật không cần thiết khách khí với chính mình.

Bạch Thừa Nghiệp càng nghĩ càng thấy được điều này rất có khả năng.

Nhưng ngay khi hắn dự định mở miệng hỏi thăm, lại phát hiện mình đã bị vị Thánh Giả này xách trong tay, tiếp theo một cái chớp mắt liền xuất hiện ở trong một chiếc phi toa không lồ bên ngoài.

“Cửu Tử Thiên Môn Vệ Thành đã chết, người còn phải tiếp tục thi hành mệnh lệnh của hắn sao? ” Huệ Thê trầm giọng nói, ánh mắt nhìn chăm chăm cái tên Vô Cực Kim Tiên Cửu Tử Thiên Môn.

Ở sau khi lưu lại một câu nói này, hắn cũng không dừng lại, mà là lại xách Bạch Thừa Nghiệp đi tới trong một chiếc phi toa không lồ bên ngoài khác.

“Vệ Thành đã chết, Cửu Tử Thiên Môn bây giờ đã có chủ nhân mới, người còn phải bán sức cho hắn? ” Lời nói của Huệ Thê từ trước đến giờ đều là đơn giản trực tiếp, rõ ràng nói rõ tin tức trọng điểm.

Nói xong, hắn đồng dạng, là lập tức rời đi khỏi khoang thuyền Phi Toa không lồ, trở về đến bên người Bùi Thanh Thư bên ngoài.

Cửu Tử Thiên Môn dù sao đã trải qua Bùi Thanh Thư chỉnh lý, từ một loại ý nghĩa nào đó cũng coi là một tổ chức cấp dưới của Thôi Hằng, hai người này là Vô Cực Kim Tiên Cửu Tử Thiên Môn, phải dụ Bùi Thanh Thư hoặc là Thôi Hằng quyết định xử lý như thế nào.

Bất quá, tình hình bây giờ này lại là làm cho Bạch Thừa Nghiệp đầu óc mơ hồ, không biết cái vị sứ giả Thánh Vương này đang làm gì?

Trực tiếp đem mấy người này của Cửu Tử Thiên Môn giết không được sao?

Tại sao còn muốn để cho chính bọn hắn đi ra?

Vì vậy, Bạch Thừa Nghiệp không nhịn được hỏi “Vị tiên bối này, Minh Chân Thánh Vương có ý gì vậy? Ta, chuyện của

ta còn cần tiếp tục sao?”

” Chờ sau khi người gặp Minh Chân sẽ biết. ” Huệ Thế gật đầu nói.

Thật ra thì hắn đã nhìn ra Bạch Thừa Nghiệp hơn phân nửa là hiểu cùng nhận thức sai, nhưng hắn không có giải thích những thứ này, liền mặc cho Bạch Thừa Nghiệp nghĩ thế nào thì nghĩ.

Dù sao chờ khi nhìn thấy Minh Chân rồi, tự nhiên liền sẽ rõ ràng hết thấy.

Chỉ chốc lát sau, hai gã Vô Cực Kim Tiên Cửu Tử Thiên Môn liền từ trong phi toa đi ra, buông tha chống cự.

Đối mặt một vị Thánh Giả, bọn họ đều biết hết thấy chống cự của mình đều là không có ý nghĩa.

Còn không bằng dựa theo đối phương nói mà làm.

“Hai người các ngươi muốn đi thì đi đi, cũng có thể trực tiếp trở lại môn phái, sẽ có người cùng các ngươi giải thích. ” Bùi Thanh Thư nói với hai người này, đồng thời nâng hai tay lên, hướng ba chiếc Phi Toa không lồ kia vờ tới, liền khiến chúng nó nhanh chóng thu nhỏ lại, rơi vào trong lòng bàn tay của hắn.

Ba chiếc Phi Toa không lồ này đều là vật sở hữu của Cửu Tử Thiên Môn, đối với người đã chinh lý qua đủ loại điển tịch cùng bí thuật Cửu Tử Thiên Môn như hắn mà nói, có thể dễ dàng mà thu lại ba chiếc Phi Toa không lồ không người không chế này.

Hai gã Vô Cực Kim Tiên Cửu Tử Thiên Môn nghe vậy trở mắt nhìn nhau.

Bọn họ đã hoàn toàn không hiểu nổi bây giờ là tình huống gì, nhưng nếu được cho phép rời đi, hai người đương nhiên sẽ không muốn tiếp tục lưu lại chỗ này.

Có điều, bọn họ cũng không có trở về Cửu Tử Thiên Môn, mà là vội vã bay hướng tinh không u ám, ở sau khi cách xa Sùng Dương Tinh liền lấy ra Phi Toa cá nhân của mình, rời đi vô cùng nhanh.

“Chạy ngược lại rất nhanh. ” Bùi Thanh Thư dở khóc dở cười.

“Phỏng chừng đều cho là Cửu Tử Thiên Môn bị công hãm đi. ” Huệ Thế cười một tiếng, sau đó nói với Bạch Thừa Nghiệp ” Chúng ta cũng nên đi.”

Chương 511: Cơ hội tốt thừa dịp cháy nhà hôi của (2)

Minh Chân bây giờ đứng ngồi không yên.

Bởi vì Thôi Hằng trước mặt đã rất lâu không có nội chuyện, chỉ bình chân như vại ngồi ở chỗ này mà nhắm mắt dưỡng thần.

Hoàn toàn không nhìn ra tiếp theo hắn muốn làm gì.

Loại tình huống này làm cho người sợ.

Minh Chân rất sợ một cái chớp mắt tiếp theo, Thôi Hằng liền mở mắt muốn giết mình.

Mặc dù lúc trước Thôi Hằng nói qua sau khi đến Tử Dương Giới, muốn hắn đem cỗ tịch trong tông môn tìm ra, nhưng ai có thể bảo đảm cái vị tôn tại cường đại đến không tưởng tượng nội này sẽ không tạm thời thay đổi chủ ý.

“Cái tên Bạch Thừa Nghiệp, là quân cờ người an bài?” Thôi Hằng bỗng nhiên mở mắt, nhìn về phía Minh Chân.

“Vâng, đúng thế.” Minh Chân nhất thời toàn thân căng thẳng, gật đầu một cái nói “Ta để cho hắn mai phục ở Cửu Tử Thiên Môn, tìm cơ hội lấy trộm Thánh Bình, một mặt là suy yếu sức mạnh Cửu Tử Thiên Môn, một mặt cũng là muốn mượn cơ hội đó tội cho Lý gia.

“Nếu như vậy, thì có thể làm cho mâu thuẫn giữa Lý Gia và Cửu Tử Thiên Môn càng gay gắt, để cho hai nhà lâm vào mâu thuẫn càng kịch liệt, nếu như Thánh Giả Cửu Tử Thiên Môn ra tay, ta sẽ ngăn trở, đây, đây chính là kế hoạch lúc trước của ta.”

“Người vì thu thập tài ách chi khí, thật đúng là nhọc lòng.” Thôi Hằng khẽ cười nói “Bất quá nhắc mới nhớ, nếu chỉ cần thu thập đủ khí cơ đặc thù, liền có thể luyện thành Đạo thể, tại sao Tạo Vật Chủ trong Tử Dương Giới ít như vậy?”

“Chuyện này...” Minh Chân nghe vậy rõ ràng sững sờ, không nghĩ tới Thôi Hằng sẽ hỏi loại vấn đề này, nghi ngờ nói “Từ xưa người độ Thiên Kiếp, mười không còn một, trở thành Tạo Vật Chủ dĩ nhiên là ít đi rất nhiều.”

Thiên Kiếp?

Hoá ra Chư Thánh Chi Vương đột phá cảnh giới Tạo Vật Chủ là cần độ Thiên Kiếp sao?

Thiên kiếp này là cái nguyên lý gì?

Con người làm ra hay là tự nhiên kích phát?

Trong đầu Thôi Hằng không khỏi toát ra mấy nỗi nghi hoặc, dự định tiếp theo cố gắng tìm hiểu một chút phương thức tu luyện cụ thể của võ giả Tử Dương Giới.

Chỉ chốc lát sau, Bùi Thanh Thu cùng Huệ Thế liền mang theo Bạch Thừa Nghiệp trở lại.

“Thánh Vương! Thánh Vương! Ngài ở đây sao! Cứu ta!”

Bạch Thừa Nghiệp vừa thấy được Minh Chân, ngay lập tức liền kinh hô lên, phảng phất nhìn thấy đại cứu tinh, nếu không phải là bị người lôi, hẳn phỏng chừng đều muốn quỳ xuống trước mặt Minh Chân.

Minh Chân thì mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, ra vẻ hoàn toàn không có nghe được.

Bạch Thừa Nghiệp trong chốc lát sau khi kêu lên cũng phát hiện tình huống không đúng, theo bản năng nhìn về phía Thôi Hằng bên cạnh, run giọng nói: “Dám hỏi vị này, ngài, ngài là?”

“Một người qua đường. ” Thôi Hằng mỉm cười nói: “Trở lại Cửu Tử Thiên Môn đi, ta không giết người.”

Nhân tiện hướng Bùi Thanh Thu nói: “Tiếp theo một đoạn thời gian, con đảm nhiệm chưởng môn Cửu Tử Thiên Môn, xử lý một chút công việc nòng cốt của cái Thiên Môn này.”

“Vâng, sư tôn! ” Bùi Thanh Thu gật đầu đáp.

Bạch Thừa Nghiệp thấy vậy há hốc mồm, lại một câu nói đều không dám nói ra, chỉ sững sờ nhìn Thôi Hằng, trong lòng dâng lên sóng gió kinh hoàng.

Người này lại là sư tôn của Vô Cực Kim Tiên, còn để cho Minh Chân Thánh Vương cúi đầu không dám phản ứng chính mình, chẳng lẽ đây chính là đại nhân vật đệ thất cảnh trong truyền thuyết sao?

Hơn nữa còn chỉ định một vị Vô Cực Kim Tiên đảm nhiệm chưởng môn Cửu Tử Thiên Môn.

Nói cách khác... Vệ Thành thật đã chết.

Điều này làm cho nội tâm Bạch Thừa Nghiệp sợ hãi cực kỳ, một vị Thánh Tôn Vạn Pháp Quy Nhất a, lại chết như vậy?
!

“Huệ Thế, người đi Thanh Dương Tinh hoặc là Bạch Cảnh Tinh điều tra một chút tình huống. ” Thôi Hằng lại hướng Huệ Thế sắp xếp nói ” Cho người thời gian mười năm, tra rõ tình huống toàn thể trong hai viên tinh cầu này rồi trở lại hướng ta báo cáo.”

Ngũ Cảnh Giới tổng cộng có năm viên sinh mạng ngôi sao, Sùng Dương Tinh, Tam Thủ Tinh, Bạch Cảnh Tinh, Thanh Dương Tinh, Thái U Tinh.

Bạch Cảnh Tinh cùng Thanh Dương Tinh là ngôi sao khoảng cách gần Sùng Dương Tinh, cũng có văn minh tương đối phát đạt, là lựa chọn tương đối tốt.

Hai ngôi sao còn lại, Tam Thủ Tinh thường xuyên chiến loạn, gần như không có thể lực truyền thừa sâu xa, Thái U Tinh càng là ngay cả người đều hiếm thấy, chủ yếu là sinh vật nguyên thủy cường đại cùng Tinh Thần.

Thời gian mười năm sau đó, hấn dự định thật tốt tiêu hóa thu hoạch lấy được ở Sùng Dương Tinh, sau khi hoàn thành tăng trưởng tu vi tính chất giai đoạn, lại đi tìm tòi hai ngôi sao còn lại.

“Vị tiên, tiên bối này...” Vào lúc này, Bạch Thừa Nghiệp lấy can đảm lên tiếng ” Ngài có lẽ không cần phải người đi điều tra Bạch Cảnh Tinh cùng Thanh Dương Tinh.”

“Ồ?” Thôi Hằng hơi kinh ngạc mà nhìn về phía người này, khẽ cười nói ” Nói một chút xem. ”

“Ta vì chạy trốn trong nửa tháng qua, tung ra không ít tin tức bất lợi liên quan tới Cửu Tử Thiên Môn. ” Bạch Thừa Nghiệp nói ” Bây giờ Vệ Thành vừa lại thật bỏ mình, càng xác thực tin tức ta tung ra lúc trước.

“Mà Vạn Kiếm Thần Tông Bạch Cảnh Tinh cùng Tôn gia Thanh Dương Tinh đều cùng Cửu Tử Thiên Môn có thù oán không nhỏ, chỉ sợ sẽ không buông tha cái cơ hội thừa dịp cháy nhà hôi của này, bọn họ rất có thể sẽ chủ động tới...”

“Đây cũng là đúng dịp. ” Thôi Hằng gật đầu nở nụ cười, nói với Huệ Thế ” Bất quá, điều tra vẫn là tiếp tục. Nếu như bọn họ thực sự có người đến, liền do ta tự mình đi nghênh đón.”

“Vâng, tiên sinh. ” Huệ Thế lên tiếng trả lời, đồng thời trọng lòng vì người Vạn Kiếm Thần Tông cùng Tôn gia cảm thấy vạn phần vinh hạnh.

...

Vạn Kiếm Thần Tông.

Chỗ ở của cái Tiên Môn đệ nhất Bạch Cảnh Tinh này vô cùng hùng vĩ, rộng rãi chín mươi chín tòa cự sơn vạn trượng xuyên thẳng bầu trời, đều tựa như kiếm sắc đề cho người nhìn mà sợ.

Lúc này, ở bên trong đại điện nghị sự.

Tông chủ Tạ Thiên Hành triệu tập một đám trưởng lão, hắt nhìn chín người chung quanh, trịnh trọng nghiêm túc nói: “Các vị, Cửu Tử Thiên Môn Vệ Thành đã chết.

“Chúng ta có phải hay không nên có hành động rồi?”

Chương 512: Lần này nhất định là không chút sơ hở (1)

“Lần này Vệ Thành ngã xuống, là lúc yếu ớt nhất của Cửu Tử Thiên Môn mấy ngàn năm qua, cơ hội không thể bỏ lỡ!” Một tên trưởng lão Vô Cực Kim Tiên trọng đó tở thái độ rõ ràng nói ” Chúng ta hẳn là lập tức đi, đề báo mối thù trước kia!”

” Tôn gia Thanh Dương Tinh cũng cùng Cửu Tử Thiên Môn có thù oán, chúng ta có muốn hay không cùng nhau đi? ” Một gã trưởng lão Vô Cực Kim Tiên khác dò hỏi ” Nhiều người giúp, chúng ta cũng liền nắm chắc hơn một chút.”

“Kêu Tôn gia làm chi? ” Tên Vô Cực Kim Tiên đầu tiên kia cau mày nói ” Vệ Thành ngã xuống, Cửu Tử Thiên Môn cũng không có Thánh Nhân, chúng ta thì sợ gì chứ? Căn bản cũng không cần người nào giúp, qua nơi đó cướp đồ là được rồi.”

“Đừng nói huých toẹt như vậy, cái gì gọi là cướp đồ vật, lời này cũng thật khó nghe. ” Lại một tên Vô Cực Kim Tiên cười nói “Chúng ta đây là đi giúp người Cửu Tử Thiên Môn bảo vệ bảo vật bọn họ không giữ được.”

“Ha ha ha, cũng đúng, chính là ý này. ” Tên Vô Cực Kim Tiên đầu tiên kia gật đầu cười nói ” Trời cho mà không lấy sẽ bị trừng phạt, bây giờ Vệ Thành chết, Cửu Tử Thiên Môn chính là Thượng Thiên bồi thường cho chúng ta, không thể không đi.”

“Các vị trước không nên nóng lòng, các người chẳng lẽ không có nghĩ qua, Vệ Thành vì sao lại ngã xuống?” Một tên Vô Cực Kim Tiên nhìn qua tương đối lâu năm lên tiếng, trầm giọng nói: “Vệ Thành là Thánh Giả, dám hỏi tông chủ, ai là người giết chết Vệ Thành?”

“Chuyện này ta đã xác nhận qua. ” Tạ Thiên Hành gật đầu một cái, mỉm cười nói ” Là một gã Vô Cực Kim Tiên ngoại lai ở Sùng Dương Tinh chứng đạo thành Thánh, Vệ Thành không biết tự lượng sức mình muốn đi ngăn cản người chứng đạo, lúc này mới bị người giết chết, chính là tự chịu diệt vong.”

“Tên Thánh Giả từ bên ngoài đến kia võ công hết sức đặc thù, lúc thi triển có Thiên Long bay lượn chí cương chí dương, uy lực cực lớn, trực tiếp đánh nát Bất Tử Chân Tinh của Vệ Thành, đem hẳn đánh chết ngay lập tức.”

Lời này vừa nói, toàn bộ nghị sự điện đều yên tĩnh lại, chỉ có thể nghe được tiếng hít thở của nhau.

Lời nói của Tạ Thiên Hành để cho tất cả mọi người tại chỗ đều cảm thấy sợ hãi.

Thực sự sợ hãi.

Đối với Vô Cực Kim Tiên mà nói, trọng yếu nhất đúng là Bất Tử Chân Tính, tại trong nhận thức của bọn họ, đây là vật bền chắc không thể gãy, coi như là Thánh Giả cũng chỉ có thể đem tách.

Bây giờ lại xuất hiện một vị Thánh Giả có thể đem Bất Tử Chân Tính đánh nát.

Quá kinh khủng!

Vệ Thành lại là bị một vị Thánh Giả mạnh mẽ như vậy giết chết, vậy phía bên mình còn cần phải động thủ sao?

Quá nguy hiểm!

Bất quá, cũng có người chú ý tới biểu tình của Tạ Thiên Hành, nghi ngờ nói: “Tổng Chủ, ta xem người thật giống như cũng không chút nào để ý cái vị Thánh Giả cường đại này?”

Nét mặt Tạ Thiên Hành bây giờ tương đối buồn lòng, còn mang theo nụ cười, giống như là lộ vẻ trong lòng đã có dự tính.

“Bởi vì tên Thánh Giả kia đã không ở Sùng Dương Tinh.” Tạ Thiên Hành mặt mang nụ cười, sau đó nói ” Ta đạt được tin tức đáng tin, tiếp nhận chương môn Cửu Tử Thiên Môn chỉ là một Vô Cực Kim Tiên..”

“Cái này thì ý nghĩa vị Thánh Giả kia đối với Cửu Tử Thiên Môn không chút nào để ý. Kể từ đó, chúng ta thì có thể đàm phán, có thể nhận cơ hội này lấy được một chút đồ chúng ta mong muốn, quá lắm thì đánh đổi một số thứ chứ sao.

“Bất quá, Cửu Tử Thiên Môn gia đại nghiệp đại, bảo vật vô số, chúng ta một nhà đi phỏng chừng cũng là không ăn hết, hơn nữa ăn một mình mà nói, vạn nhất bị tên Thánh Giả kia tìm tới cũng không dễ giải thích lắm, cho nên ăn một mình khẳng định là không được.”

Cửu Tử Thiên Môn vài vạn năm tích lũy, trong bảo khố không biết cất giữ bao nhiêu thiên tài địa bảo, thậm chí đan linh được, càng là rất nhiều Thánh Binh, hẳn chính là thấy thêm rất lâu.

Lúc trước khi Vệ Thành ở, hẳn không có biện pháp dòm ngó.

Bây giờ lại không giống nhau.

Hơn nữa, có thể đem của cải của kẻ thù cũ dọn hết, đây cũng tính là báo thù cho mình.

“Đúng đúng, không thể ăn đồ độc, phải kéo thêm vài người đi qua.” Cái tên Vô Cực Kim Tiên lúc mới bắt đầu đề nghị ăn một mình, vội vàng gật đầu nói ” Vẫn là phải mời tông chủ kéo thêm mấy tên Thánh Giả cùng đi, mọi người cùng nhau phát tài, như vậy mới có thể không sợ hờ tỵ nào.”

“Không sai, không sai, mọi người cùng nhau tham dự, đồng thời phát tài.” Những người còn lại cũng đều gật đầu liên tục nói ” Nhiều người sức mạnh liên lớn, cũng có thể tranh thủ càng nhiều thứ tốt.”

“Nếu ta không hiểu sai, tông chủ có ý tứ là đi làm giao dịch, không phải đi cướp, đúng không?” Lại có một tên Vô Cực Kim Tiên dò hỏi ” Nhiều người đi cũng là vì chia ra gánh nguy hiểm?”

“Đây là tự nhiên.” Tạ Thiên Hành gật đầu một cái, cười nói ” Chém chém giết giết tổn thương hòa khí, hơn nữa cái tên Thánh Giả kia nhưng là đánh chết Vệ Thành, ta có bao nhiêu ngu ngốc mới sẽ đi cướp đoạt?”

Mọi người tại đây nghe vậy đều gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Dù sao, uy năng trực tiếp đem Bất Tử Chân Tính đánh bẻ thật sự là quá đáng sợ, tuyệt đối không thể cùng là địch a.

“Bất quá, giao dịch như vậy cuối cùng là có nguy hiểm.” Tạ Thiên Hành gật đầu một cái, mỉm cười nói ” Thật sự bằng vào chúng ta lần này không chỉ cần kêu Tôn gia đồng dạng cùng Cửu Tử Thiên Môn có thù oán, còn phải gọi Vạn Thánh Các cùng chúng ta quan hệ tốt.

“Như thế tông cộng có ba vị Thánh Giả, lại từng người mang hai gã Vô Cực Kim Tiên đi qua, lại có thể bày tỏ thành ý, cũng có thể chia ra nguy hiểm, có thể nói không sợ hờ tỵ nào.

“Vị Thánh Giả kia cũng không thể bởi vì lúc giao dịch thua thiệt ít đồ liền muốn giết chúng ta đi. Hơn nữa chúng ta dù sao cũng là ba nhà, dù sao phải tính toán một chút có đáng giá gây bất lợi cho chúng ta hay không.”

Mọi người nghe vậy rồi rít gật đầu, trăm miệng một lời nói:

“Tông chủ thánh minh!”

“Tông chủ thánh minh!”

...

Vạn Thánh Các là một trong hai đại Tiên Môn trên Bạch Cảnh Tinh, cùng Vạn Kiếm Thần Tông cùng nổi danh.

Bất quá, tương truyền ở niên đại rất xưa khi trước, Bạch Cảnh Tinh nhưng thật ra là chỉ có một cái môn phái Vạn Thánh Các này, hơn nữa có rất nhiều Thánh Giả, lúc này mới gây dựng ra danh hiệu Vạn Thánh Các.

Sau đó có một vị cường giả được xưng Kiếm Thánh thoát khỏi Vạn Thánh Các, tự lập môn hộ, chính là Vạn Kiếm Thần Tông về sau.

Vì vậy, Vạn Kiếm Thần Tông cùng Vạn Thánh Các từ trước đến giờ đều là thân như ruột thịt, quan hệ cũng vô cùng hòa thuận.

Chỉ bất quá, Vạn Thánh Các trước đây mạnh hơn Vạn Kiếm Thần Tông, nhưng trong mấy vạn năm gần đây, Vạn Thánh Các phát triển không hoàn toàn như ý người, đã có hơi chút lạc hậu hơn Vạn Kiếm Thần Tông.

Ở dưới sự so sánh thực lực như vậy, cho dù Vạn Kiếm Thần Tông cũng chưa từng lấy thế đề người, nhưng Vạn Thánh Các cũng tự biết phải có thái độ thích hợp.

Tạ Thiên Hành mang theo hai gã Vô Cực Kim Tiên bỗng nhiên đến, đương đại Các Chủ Vạn Thánh Các Thi Dao ngay lập tức liền mang theo ba gã Vô Cực Kim Tiên ra ngoài nghênh đón, tỏ vẻ khách nhân địa vị tôn sùng.

“Tạ Tông Chủ đường xa mà tới, không có từ xa tiếp đón, xin tông chủ chớ trách.” Thi Dao chân thành hành lễ, thanh âm dễ nghe động lòng người.

Nàng là một vị nữ tử tướng mạo đẹp nhìn qua hơn ba mươi tuổi, ngũ quan cân đối, mắt mi như họa.

Nhất là đôi mắt kia, sáng ngời giống như bảo thạch, lông mi rất dài, giống như cây quạt, dù chẳng qua là chớp mắt bình thường, cũng cho người cảm giác giống như đang hờn dỗi, quyến rũ cực kỳ.

Chương 513: Lân này nhất định là không chút sơ hở (2)

“Ha ha ha, Thi Các Chủ cần gì phải tự mình ra ngoài nghênh đón a, thật là khách khí.” Tạ Thiên Hành cười ha ha, khách sáo một phen, liền đi theo Thi Dao đi vào.

Đọc theo con đường này, Tạ Thiên Hành khi đi ở bên người nàng, nhưng là mắt nhìn thẳng, ngay cả nhìn cũng không dám nhìn nhiều.

Thi Dao đẹp là đẹp vậy, nhưng quan hệ phía sau quá mức phức tạp. .

Hắn cũng không muốn trêu chọc.

Ở trong tình không vạn giới, đối với Vạn Thánh Các hôm nay có cách nói “Dao Các Thi Vạn Thánh” .

Mặc dù khoa trương chút, nhưng là đủ thấy nàng đáng sợ.

Chẳng qua, mặc dù trong lòng Tạ Thiên Hành nghĩ như vậy, nhưng người vẫn là không tự chủ được đi theo Thi Dao tới một cái sân nhỏ hương hoa khắp nơi.

Vài tên Vô Cực Kim Tiên đi theo chẳng biết lúc nào đã lui ra, nơi này chỉ còn lại hai người bọn họ.

“Tạ Tông chủ muốn uống chút gì không?” Thi Dao lấy ra mấy bình rượu, nụ cười ngọt như mật.

“Rượu trước không uống.” Tạ Thiên Hành lắc đầu một cái, nghiêm trang nói ” Thi các chủ, lần này ta tới tìm người có chuyện rất trọng yếu phải nói.”

“À?” Thi Dao nghe vậy giống như là bị sợ hãi, vỗ vỗ bộ ngực cao vút mềm mại của chính mình, lại làm ra biểu tình ngượng ngùng ” Chúng ta đều là người mấy ngàn tuổi, người chẳng lẽ là muốn...”

“Cửu Tử Thiên Môn Vệ Thành đã chết, Các Chủ có hay không muốn cùng ta cùng đi Sùng Dương Tinh, đi chia cắt Cửu Tử Thiên Môn?”

“Chuyện này...” Thi Dao nghe vậy đầu tiên là sững sờ, ngay sau đó dùng cái lưỡi nhỏ xinh liếm liếm đôi môi đỏ thắm, cười khanh khách nói, ” Được a, đây chính là một đợt mua bán lớn đây, cái đoá Cửu Tử Phục Sinh Hoa kia, ta từ lâu đã muốn rồi.”

“Như thế tốt lắm, xin Các Chủ đợi thêm chút ngày giờ, ta còn muốn lại đi mời mấy người.” Tạ Thiên Hành nghe vậy

mừng rỡ, gật đầu nói ” Qua chút thời gian, chúng ta cùng nhau lên đường.”

Nói xong, hắn liền chấp tay hành lễ cáo từ, cuối cùng không lưu luyến chút nào.

Thi Dao nhìn bóng lưng Tạ Thiên Hành vội vã rời đi, quỵn rũ trên mặt nhất thời rút đi, ngược lại trở nên có chút ai oán.

Trong miệng nàng lẩm bẫm nói nhỏ ” Cái Thiên Môn Chi Đạo này không dễ đi a, lâu năm như vậy, còn kém hơn ba trăm cái, lúc nào mới kết thúc đây? Ủ... Cũng không biết cái vị giết Vệ Thành ở Sùng Dương Tinh kia là người như thế nào.”

“Ai nha, mới vừa rồi Tạ Thiên Hành hình như nói hắn đã không ở Sùng Dương Tinh, thật là khiến người ta thất vọng...”

...

Tạ Thiên Hành không dám ở tại Vạn Thánh Các lâu, sau đó lái thuyền bay đi Thanh Dương Tinh.

Nơi này cùng bốn ngôi sao khác của Ngũ Cảnh Giới rất bất đồng, cũng không phải là lấy Tiên Môn làm chủ, mà là lấy gia tộc làm chủ, hai vị Thánh Giả Thanh Dương Tinh, tất cả đều xuất thân gia tộc.

Tông môn ở chỗ này ngược lại thì thành địa phương tương tự với trường học, chẳng qua là địa phương đại gia tộc dùng để bồi dưỡng huyết mạch dòng thứ, cũng chỉ giới hạn ở giai đoạn dưới Thiên Nhân.

Tạ Thiên Hành cùng Tôn gia vốn không có giao lưu quá nhiều, nhưng bởi vì hai nhà đều cùng Cửu Tử Thiên Môn có cừu oán, cho nên ở trong thời gian một hai năm gần đây hai bên nhanh chóng quen thuộc.

Chẳng qua, gia chủ Tôn gia Tôn Lộ Bình từ trước đến giờ cẩn thận, sau khi nghe xong ý đồ của Tạ Thiên Hành cũng không có lập tức đáp ứng, mà là rơi vào trong trầm tư.

Qua một lúc lâu, hắn lại dò hỏi: “Tạ huynh, Vệ Thành quả thật đã chết? Lão hồ ly này am hiểu nhất gạt người, người chớ để cho tin tức giả lừa.”

“Bất Tử Chân Tính của Vệ Thành đều bị cái tên Thánh Giả từ bên ngoài đến đánh nát, nào còn có đạo lý không chết?” Tạ Thiên Hành cười nói ” Người cứ yên tâm đi, tin tức tuyệt đối đáng tin, chúng ta mang giá tiền cao, đi qua chia đồ là được.”

“Nhưng cái tên Thánh Giả từ bên ngoài đến có thể đem Bất Tử Chân Tính đều đánh nát, chưa chắc sẽ kiêng kỵ ba người chúng ta Thánh Giả a, ngộ nữa hắn cảm giác mình thua thiệt, trực tiếp tới giết chúng ta làm sao bây giờ.” Tôn Lộ

Bình vẫn là có chút không yên lòng, cảm giác không quá an toàn.

“Ai nha, Tôn huynh a. ” Tạ Thiên Hành có chút bất đắc dĩ “Chúng ta lại không phải đi cướp đoạt, phải đi buôn bán, coi như hãn cảm thấy thua thiệt, cũng phải tưởng tượng có đáng giá tìm ba người Thánh Giả chúng ta phiến toái hay không đi.”

“Thì các chủ cũng đi đúng không. ” Tôn Lộ Bình lại nghĩ ngợi chốc lát, gật đầu nói ” Được, tốt, ba người liên thủ , theo lý không sợ hờ tỵ nào!”

“Ha ha ha, được, không sợ hờ tỵ nào! ” Tạ Thiên Hành nhất thời cười lớn nói ” Chia cắt Cửu Tử Thiên Môn, để cho lão già Vệ Thành kia chết không nhắm mắt!”

...

Bùi Thanh Thư đi Cửu Tử Thiên Môn làm chương môn, Huệ Thế đi ra ngoài đi điều tra tình huống Thanh Dương Tinh cùng Bạch Cảnh Tinh.

Vệ phần Minh Chân, chính là trực tiếp bị trấn áp lại, tránh cho hãn đi ra ngoài sinh sự.

Chỉ còn lại một mình Lý Trình hầu hạ bên cạnh.

Vì vậy, bên người Thôi Hằng thoảng cái trở nên vắng lạnh rất nhiều.

Bất quá, đây cũng là tình huống hãn tương đối hài lòng, có thể an tâm nghiên cứu điện tịch Cửu Tử Thiên Môn, Ôn Hoàng Cung, U Minh Thánh Giáo, tăng tiến tu vi Nguyên Anh của mình.

Mới qua không tới thời gian ba năm, tu vi Nguyên Anh của hãn liên từ tiếp cận sáu phần mười khi trước đạt đến mức độ chân chính sáu phần mười.

Dựa theo tiến độ này, nhiều nhất hai trăm năm, liền có thể hoàn thành tu luyện Nguyên Anh hậu kỳ, thử nghiệm đột phá đến Nguyên Anh đỉnh phong.

Giữa trưa một ngày này, Thôi Hằng đang đắm mình trong ánh nắng lật xem điện tịch, Lý Trình ở một bên pha trà, bỗng nhiên thấy Thôi Hằng khép lại điện tịch, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời.

“Tiên Tôn, thế nào? ” Lý Trình có chút hiếu kỳ hỏi.

“Khách đến thăm. ” Thôi Hằng khẽ cười nói, đồng thời đứng dậy, quơ quơ cánh tay, hoạt động một chút gân cốt.

Chương 514: Vạn pháp quy nhất đan, lập địa thành Thánh (1)

“Tiên Tôn, là người của Thanh Dương Tinh cùng Bạch Cảnh Tinh muốn ra tay rồi sao?” Lý Trình nghi ngờ nói.

“Hắn không phải là tội ra tay.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói ” Mấy năm qua này, Bạch Thừa Nghiệp hướng ra phía ngoài tiết lộ tin tức, đều rõ ràng miêu tả thực lực Huệ Thế, bọn họ chỉ cần não không thành vấn đề, cũng không dám động thủ.”

“Vậy là tới làm gì?” Lý Trình nghi ngờ nói, không phải là tới cướp đồ mà nói, đó là tới làm gì?

“Tới phát tài.” Thôi Hằng khẽ cười nói ” Người nói nếu như ta muốn đem ba cái thể lực nơi này đều mua đứt, cần bao nhiêu bảo vật?”

“À?” Lý Trình cảm giác có chút sờ, cả kinh nói “Điều này, điều này sao có thể đây?”

Tuy nói nội tình Cửu Tử Thiên Môn đã cực kỳ sâu dày, chứa bảo vật cũng rất nhiều, nhưng muốn đem ba cái thể lực lớn đều mua đứt, cũng là không thể nào làm được đi.

“Vì sao không có khả năng?” Thôi Hằng khước miệng hơi hơi nhếch lên, nói với Lý Trình ” Người nơi này có đan dược sao? Bình thường nhất là được.”

“Có.” Lý Trình vội vàng gật đầu, từ trong tay áo lấy ra một cái bình ngọc, hai tay dâng trình cho Thôi Hằng ” Tiên Tôn, đây là Ngọc Lộ Đan, có thể dùng để chữa thương cho Thiên Nhân, là ta mấy ngày trước tiện tay luyện chế, định cho vân bối trong nhà.”

” Ừ, có thể dùng.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, sau đó đem bình ngọc cầm ở trong tay, nhẹ nhàng nhoáng một cái, bảy viên đan dược bên trong liền bay ra, trôi lơ lửng ở không trung.

Ngay sau đó, bảy viên đan dược này nhẹ nhàng thối ra một hơi, nhất thời liền khiến chúng nó từ màu xanh biếc ban đầu biến thành đan dược vàng óng ánh, còn tản ra khí tức chảy xuôi vạn pháp vạn đạo.

“Cái này, đây là? !” Lý Trình trợn mắt há mồm nhìn một màn này, mắt đây về kính hãi.

Ở trong cảm giác của hắn, những thứ đan dược này từng cái đều giống như là một vị Thánh Giả, tản ra khí tức đáng sợ để cho hắn run rẩy.

“Bắt đầu từ bây giờ, chúng nó gọi là Vạn Pháp Quy Nhất Đan.” Thôi Hằng đem bảy viên đan dược này lần nữa thu hồi vào bình ngọc, lại đưa cho Lý Trình “Dùng một viên viên thuốc này, có thể đề cho Vô Cực Kim Tiên lập địa thành Thánh.”

“Cái gì? !” Lý Trình sững sờ nhận lấy bình đan dược này, chỉ cảm thấy nặng như núi cao, tay đều có chút run rẩy.

Ồ tức khắc khi đan dược cầm đến trong tay, trên trán của hắn đều rịn ra một tầng mồ hôi mịn.

Quá khẩn trương!

Ngay vừa mới rời bình đan dược này vẫn chỉ là đan dược sơ cấp dùng cho Thiên Nhân chữa thương, Tiên Tôn chẳng qua là đối với bọn họ thôi ra một hơi, liền khiến chúng nó biến thành Tiên đan có thể khiến người ta lập địa thành Thánh!

Lập địa thành Thánh a!

Từ cổ chí kim, Vô Cực Kim Tiên nhiều người, nhưng Thánh Giả chỉ là lác đác, đôi mắt chư thiên vạn giới, vô tận tinh không, phỏng chừng đều không có bao nhiêu Thánh Giả.

Bây giờ chỉ cần dùng một viên đan dược này là có thể thành Thánh.

Đây chính là uy năng của Tiên Tôn, thủ đoạn của Tiên Tôn sao?

Thật là không tưởng tượng nổi!

“Tiên Tôn, ngài, ngài là định dùng những thứ Ngọc Lô Đan này, không, Vạn Pháp Quy Nhất Đan cùng bọn họ giao dịch sao?” Lý Trình không nhịn được dò hỏi “Nhưng đan dược này quá, quá trân quý.”

Đan dược lập địa thành Thánh, Thanh Dương Tinh cùng Bạch Cảnh Tinh những người đó lấy cái gì tới giao dịch?

Toàn bộ Ngũ Cảnh Giới mới bao nhiêu Thánh Giả?

Cho dù là tính thêm Vệ Thành đã chết cũng chỉ có chín mà thôi.

Bảy viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan này liền ý nghĩa bảy tôn Thánh Giả mới a!

“Bọn họ có thể hợp lại mua.” Thôi Hằng khẽ cười nói “Nếu là ba cái thể lực lớn cùng đi, hợp lại mua một hai viên luôn là đủ, ta cũng sẽ giảm giá thích hợp một chút “

“Cái này, như vậy cũng có thể sao?” Lý Trình có chút mê mang, lăm bằm nói “Nhưng mà hợp lại mua liền ý nghĩa có

người buông tha, thật là sẽ có người buông tha cơ hội này sao? Đây nhưng là Tiên đan làm cho người lập địa thành Thánh a.”

“Thật ra thì, bọn họ không mua nổi mà nói, còn có thể hướng Cửu Tử Thiên Môn mượn, trả một chút lãi suất là được.” Thôi Hằng nghiêm trọng nói ” Một hồi nữa người liền mang theo Vạn Pháp Quy Nhất Đan đi Cửu Tử Thiên Môn, đem việc này báo cho Thanh Thu biết, để cho hắn nghĩ xong lãi suất, xử lý thủ tục vay mượn.”

“Còn có thể như vậy sao? ” Lý Trình trợn to hai mắt, bị rung động mạnh, đây chính là thủ đoạn của Tiên Tôn?

“Không mua nổi lại muốn mua, vay tiền không phải là rất bình thường? ” Thôi Hằng cười nói ” Bọn họ cũng có thể tìm những thế lực quen biết khác vay mượn, hoặc là dùng biện pháp gì khác kiếm tiền, đều có thể.”

“Nếu như bọn họ đi tìm thế lực khác mượn, có thể hay không đem Vạn Pháp Quy Nhất Đan tuyên truyền ra? ” Lý Trình nhanh trí nói ” Cứ như vậy sẽ có nhiều thế lực hơn muốn mua đi.”

“Như vậy chẳng phải càng hay sao? ” Thôi Hằng gật đầu cười nói, nếu quả như thật là như vậy, vậy hắn liền có thể ngồi ở Sùng Dương Tinh, ngồi thu điền tịch vạn giới, căn bản cũng không cần ra cửa.

“Nếu như vậy, sợ rằng còn phải mời Tiên Tôn chuẩn bị thêm một chút Vạn Pháp Quy Nhất Đan. ” Lý Trình hơi nghĩ ngợi sau đó nói “Không có người nào có thể ngăn cản loại cảm dỗ từ Tiên đan này.

“Nhất là những thế lực nội tình sâu dày, cất giữ không ít bảo vật, nhưng đã xuống dốc không phanh kia, bọn họ khẩn cấp cần Thánh Giả mới xuất hiện.

“Thế lực như vậy ở Ngũ Cảnh Giới có, ở tinh không chung quanh Ngũ Cảnh Giới, cùng với một ít Giới Vực lân cận cũng có, nếu như tin tức Vạn Pháp Quy Nhất Đan truyền đi, bọn họ cũng sẽ chen chúc mà tới.”

Ý nói, đến lúc xảy ra loại tình huống đó, bảy viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan hắn liền không đủ.

“Chỉ sợ bọn họ không mua nổi, tuyệt sẽ không xuất hiện tình huống cạn kiệt. ” Thôi Hằng nghe vậy chính là nở nụ cười.

Vừa nói, hắn liền vô căn cứ chế tạo hơn một trăm cái bình ngọc treo lơ lửng ở không trung.

Chương 515: Vạn pháp quy nhất đan, lập địa thành Thánh (2)

Ngay sau đó, hắn đưa ra một ngón tay nhẹ nhàng nhấn một cái, mặt đất hơi hơi rung động, từng viên đất cát bay đến không trung.

Chúng nó xoay tròn nhảy lên, trong nháy mắt liền thay đổi bản chất, đan dẹt pháp lý, biến thành đan dược vàng óng ánh, mùi thơm nức mũi.

Lại toàn bộ đều biến thành Vạn Pháp Quy Nhất Đan.

Hơn một trăm cái bình ngọc kia sau đó bay múa, mang những đan dược này bỏ vào.

Một trăm hai mươi bình, mỗi bình bảy viên.

Tổng cộng là tám trăm bốn mươi viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan.

Lý Trình đã hoàn toàn trợn tròn mắt, cả người đều ngây ngô tại chỗ, trở mắt ghen hợm.

Hắn giống như con rối tượng bùn, không nhúc nhích, hiển nhiên là bị một màn trước mắt này làm khiếp sợ tới cực điểm.

Quá bất hợp lý!

Thật quá bất hợp lý!

Mới vừa rồi dầu gì vẫn là dùng Ngọc Lộ Đan biến thành Vạn Pháp Quy Nhất đan, bây giờ trực tiếp dùng đất cát biến thành loại Tiên đan cấp bậc này.

Cái này cùng vô căn cứ chế tạo ra một vị Thánh Giả khác nhau ở chỗ nào?

Không đúng, Tiên Tôn dường như không chỉ có thể vô căn cứ tạo Thánh Giả a!

Lúc trước khi Tiên Tôn ở Thiên Chúc Tĩnh, dường như đúng là trực tiếp biến hóa ra một tôn Tinh Thần mạnh mẽ cực kỳ.

Cái thân thể so với ngôi sao còn phải to lớn kia, cái sức mạnh vô cùng mệnh mông to lớn kia, coi như là Chư Thánh Chi Vương đều không cách nào cùng bàn luận ngang hàng đi.

Tiện tay điểm hóa Tạo Vật Chủ?

Chuyện này...

Lý Trình đã không dám tiếp tục suy nghĩ, đây cũng đã vượt ra khỏi phạm vi tưởng tượng của hắn.

Vì vậy, hần hơi điều chỉnh một chút tâm tình, hít sâu một hơi, một mực cung kính hướng Thôi Hằng hành lễ ” Tiên Tôn thân uy vô lượng!”

Sau đó liền xuất phát hướng Cửu Tử Thiên Môn đi.

...

Khi Phi Toa của Tạ Thiên Hành, Tôn Lộ Bình, Thi Dao tiến vào tầng khí quyển Sùng Dương Tinh, nhận được tin tức chỉ dẫn.

“Hoan nghênh ba vị đi tới Cửu Tử Thiên Môn!”

Cái này để cho bọn họ hơi nghi hoặc một chút, đồng thời trong lòng cũng cảnh giác.

“Tạ huynh, chuyện gì xảy ra, chúng ta vừa tiến đến liền bị phát hiện?” Tôn Lộ Bình thông qua thuyền bay đưa tin cho Tạ Thiên Hành, tựa như là có chút khẩn trương ” Chúng ta không phải là bị lừa đi.”

“Tạ Tông chủ, vị Thánh Giả kia lẽ nào vẫn còn ở Sùng Dương Tinh?” Thi Dao cũng đưa tin tới.

Bất quá nàng dường như không có tâm tình khẩn trương lo âu gì, ngược lại có chút mong đợi.

“Hai vị yên tâm, tin tức của ta tuyệt đối đáng tin. ” Tạ Thiên Hành vẫn là một bộ dáng trong lòng đã có dự tính.

Thật ra thì trong lòng của hần cũng có chút không nắm chắc, nhưng bây giờ đã cưới hồ khó xuống, chỉ có thể đi tới Cửu Tử Thiên Môn nhìn một chút tình huống.

Cùng lắm thì đến lúc đó chạy trốn.

Ba người đối với vị trí Cửu Tử Thiên Môn vẫn là rất quen thuộc, rất nhanh liền đến vị trí trụ sở sơn môn.

Phi Toa chậm rãi hạ xuống.

Tạ Thiên Hành, Tôn Lộ Bình, Thi Dao ba người từng người mang theo hai gã Vô Cực Kim Tiên đi ra.

Thấy Lý Trình cùng Bùi Thanh Thu hai người dẫn người ở trước sơn môn chờ đợi.

“Ba vị Thánh Tôn đường xa mà tới, Cửu Tử Thiên Môn rộng đến nhà tôm a! ” Bùi Thanh Thu chủ động nghênh đón, thái độ hết sức nhiệt tình ” Tại hạ Bùi Thanh Thu, chính là chương môn Cửu Tử Thiên Môn bây giờ.”

Hần thấy ba người này cũng đều là bảo khố của sư tôn, chính hần một tên đệ tử, nhất định phải dốc hết tâm tư mà đem những bảo khố này móc sạch sẽ, nhất là những loại điển tịch bí mật kia.

Sư tôn cần nhất chính là những thứ này.

Tạ Thiên Hành, Tôn Lộ Bình cần thận quan sát một chút Bùi Thanh Thu, đều mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Bọn họ cũng phát hiện Bùi Thanh Thu tên Vô Cực Kim Tiên này có chút cùng người khác bất đồng, khí tức trên người vô cùng hùng hậu, so với Vô Cực Kim Tiên tầm thường cường đại hơn quá nhiều.

Chẳng lẽ đây là đệ tử của vị Thánh Giả kia?

Thi Dao chính là ánh mắt quay vòng, có chút hăng hái mà nhìn Bùi Thanh Thu, ánh mắt ở mỗi cái vị trí gương mặt, bả vai, cánh tay, lưng hông của hắn quét qua, cười quyền rũ nói: “Tiêu đệ đệ rất không tồi đây. .”

Bùi Thanh Thu hoàn toàn không chú ý tới phản ứng của nàng, trên mặt như cũ treo nụ cười hỏi “Mấy vị Thánh Tôn tới Cửu Tử Thiên Môn ta, chắc hẳn không chỉ là tới đi lang thang đi.”

“Bùi chương môn nói không sai, chúng ta là muốn hỏi một chuyện. ” Tạ Thiên Hành coi như người cầm đầu, thứ nhất đứng dậy, nói ngay vào điếm chính “Lần này chúng ta mang tới không ít bảo vật, muốn trao đổi một chút đồ vật của Cửu Tử Thiên Môn, chẳng biết có được không?”

“Trao đổi đồ vật của Cửu Tử Thiên Môn? ” Bùi Thanh Thu nghe vậy làm ra sức mạnh một bộ dáng nghĩ ngợi, sau đó lắc đầu cười nói ” Chỉ sợ không được.”

“Vì sao? ” Tạ Thiên Hành nhíu mày, cái này cùng trước lấy được tin tức không giống nhau a.

Tôn Lộ Bình cùng Thi Dao cũng nghi ngờ nhìn về phía Tạ Thiên Hành.

“Bởi vì ta nơi này có đồ các ngươi càng mong muốn, sợ các ngươi không mang đủ bảo vật. ” Bùi Thanh Thu khẽ cười nói, đồng thời nhìn Lý Trình bên cạnh một cái.

“Ừm.” Lý Trình gật đầu một cái, từ trong tay áo lấy ra một cái bình ngọc, mở ra nắp, mùi thuốc nồng nặc nhất thời liền vọt ra, hấp dẫn ánh mắt ba gã Thánh Giả.

“Đây là bảy viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan, chính là Tiên đan lấy Tạo Hóa thiên địa, vạn đạo tinh hoa luyện chế mà thành, Vô Cực Kim Tiên sau khi dùng một viên là sẽ lập địa thành Thánh.”

Lời vừa nói ra, toàn trường tĩnh mịch.

Tạ Thiên Hành, Tôn Lộ Bình, Thi Dao trợn mắt hốc mồm, không thể tin nhìn cái bình ngọc kia, mà sáu gã Vô Cực Kim

Tiên phía sau bọn họ càng là thoáng cái mù quáng.
Lập địa thành Thánh a!

Chương 516: Tuỳ người có muốn hay không? (1)

Đan dược có thể để người ta lập địa thành Thánh!

Thật là chưa bao giờ nghe!

Ngũ Cảnh Giới từ cổ chí kim không biết có bao nhiêu Vô Cực Kim Tiên, thành Thánh lộ cảnh giới bọn hắn cùng theo đuổi, cũng là cảnh giới bọn hắn liều mạng làm mọi thứ, tốn thời gian mấy ngàn năm đều muốn đạp vào.

Còn chân chính có thể đạp vào, trăm người không có một.

Vạn Pháp Quy Nhất khó khăn có thể tưởng tượng được.

Khoảng cách từ Bất Tử Chi Thân đỉnh phong đến Vạn Pháp Quy Nhất, tựa như là một đạo rãnh trời, ngăn cản không biết bao nhiêu hạng người kinh tài tuyệt đỉnh.

Thiên kiêu Thánh tử ở trước ngưỡng cửa này khom lưng.

Tiên tử Thánh nữ từ phong hoa tuyết đại tu luyện tới tóc bạc hoa râu đều không thể bước qua ngưỡng cửa này.

Bọn họ đã từng hăng hái, thậm chí chưa đủ nghìn tuổi đã chứng đạo Vô Cực, nhưng cuối cùng vẫn là bộ xương khô bên trong mộ, chỉ có thể trơ mắt nhìn chính mình thọ nguyên hao hết, đành chịu tọa hóa.

Bước này quá khó khăn.

Khó như lên trời!

Nhưng bây giờ lại có người nói cho bọn hắn biết, chỉ cần dùng một viên đan dược, liền có thể lập địa thành thánh!

Không tồn tại cái bình cảnh gì, cũng không tồn tại khó khăn gì.

Vô Cực Kim Tiên chỉ cần ăn viên đan dược này, là có thể lập tức Vạn Pháp Quy Nhất, bước vào Thánh Đạo đệ lục cảnh Tiên Giới, chứng đạo Thánh Giả vị.

Trên đời thật tồn tại loại Tiên đan này sao?

Điều này thật là làm cho người ta khó có thể tin.

Nếu như lời này không phải là ở bên trong miệng người Cửu Tử Thiên Môn nói ra, nếu mà lời này không phải là ngay trước ba vị Thánh Giả Tạ Thiên Hành, Tôn Lộ Bình, Thi Dao nói ra, căn bản cũng sẽ không có người tin tưởng.

Nhưng cho dù là như vậy, công hiệu của loại đan dược này vẫn là làm cho người cảm thấy khiếp sợ không gì sánh nổi.

“Lời này là thật?”

“Đan dược này thật có công hiệu như thế? !”

“Dược hiệu người nói, lại có bằng chứng gì?”

Có ba gã Vô Cực Kim Tiên không nhịn được mở miệng hỏi.

Mặc dù giọng nói tràn đầy khiếp sợ và nghi ngờ, nhưng ánh mắt của bọn họ vẫn là nhìn chăm chăm bình ngọc, con người đều có chút đỏ lên, hiển nhiên là tràn đầy khát vọng.

“Các người là đang chất vấn hiệu quả của Vạn Pháp Quy Nhất Đan sao? ” Bùi Thanh Thu cười lạnh nói ” Tông chủ của các người đều không mở miệng, nơi này có phần của người nói chuyện sao?”

Đây chính là đan dược sư tôn chế tạo, những người này là thứ gì, xứng nghi ngờ sao?

Ba gã Vô Cực Kim Tiên nhất thời liền bị á khẩu không trả lời được.

Tạ Thiên Hành cùng Tôn Lộ Bình cũng là hơi biến sắc mặt, cau mày, trong ánh mắt nhìn về phía Bùi Thanh Thu thêm mấy phần trọng thị, thậm chí kiêng kỵ. .

Người này không đơn giản a.

Rõ ràng chỉ là một Vô Cực Kim Tiên, nói chuyện lại lớn lối như vậy.

Hơn nữa ra tay một cái liền lấy ra loại đan dược kinh thiên động địa này...

Xem ra vị Thánh Giả sau lưng hắn kia, không đơn giản a.

Tạ Thiên Hành cùng Tôn Lộ Bình liếc mắt nhìn nhau, sau khi trao đổi ý kiến một chút, liền lẫn nhau gật đầu một cái, từng người xoay người trách mắng Vô Cực Kim Tiên mới vừa rồi đặt câu hỏi.

“Mới vừa rồi là ta cùng Bùi chưởng môn nói chuyện, còn chưa tới lúc các người mở miệng, sốt ruột như vậy làm gì?”

“Ai chọ các người lá gan, lại không thông qua cho phép, trực tiếp liền nghi ngờ Bùi chưởng môn? Còn không mau mau nhận tội?”

Ba gã Vô Cực Kim Tiên nghe vậy đều cúi đầu, một tiếng cũng không dám phát ra.

Thi Dao thì là đứng ở một bên, khóe môi mỉm cười, lẳng lặng nhìn hết thấy các thứ này.

Nàng mang theo hai người nữ tử, tâm tư đều tương đối tinh tế, hành sự cũng cẩn thận. Sau khi biết Vạn Pháp Quy Nhất Đan, cũng không có hành động thiếu suy nghĩ, càng không có mở miệng hỏi.

Bùi Thanh Thu đối với điều này cũng là thờ ơ lạnh nhạt, chờ sau khi Tạ Thiên Hành cùng Tôn Lộ Bình trách mắng xong, hắn mới mở miệng nói: “Thật ra thì hai vị không cần khiến trách bọn họ như vậy.

“Mới vừa rồi ta nghĩ nghĩ, hai vị từng người mua viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan thứ nhất, giá cả phân biệt tăng cao đến gấp đôi cùng gấp ba giá mua, coi như là một cái cảnh cáo, như thế nào?”

Lời này vừa nói, Tạ Thiên Hành cùng Tôn Lộ Bình nhất thời mặt liền biến sắc, tất cả đều quay đầu nhìn về phía Bùi Thanh Thu.

Gấp đôi cùng gấp ba giá mua?

Quá khoa trương!

“Không cần phải như vậy đi, bọn họ cũng không phải cố ý.” Tạ Thiên Hành cố gắng giải thích.

“Bùi chương môn, bọn họ cũng chỉ là bởi vì trong lòng vô cùng khiếp sợ, nhất thời lỡ lời.” Tôn Lộ Bình cũng giải thích.

“Vậy thì trở thành gấp bốn lần cùng sáu lần giá mua.” Nụ cười trên mặt Bùi Thanh Thu không giảm, mỉm cười nói “Hai vị Thánh Tôn ý như thế nào?”

Sắc mặt Tạ Thiên Hành cùng Tôn Lộ Bình nhất thời trở nên chột xanh chột tím.

“Bùi chương môn, ngươi đây thật giống như không phải thái độ giao dịch bình thường.” Tạ Thiên Hành trầm giọng nói, giọng nói có chút bất thiện.

“Vạn Kiếm Thần Tông, mua viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan thứ nhất giá cả biến thành bốn lần giá mua.” Bùi Thanh Thu nhàn nhạt nói “Lý huynh, ngươi ghi lại một chút đi.”

“Được rồi.” Lý Trình lòng tràn đầy vui vẻ ghi xuống, đây chính là chuyện thật tốt cho Tiên Tôn kiếm tiền.

“Ngươi!” Tạ Thiên Hành nhất thời trợn to hai mắt.

Lúc này, hắn chỉ cảm thấy trong lòng có một đám lửa đang cháy, tay đều có chút phát run.

Chính mình một tên Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất, lại bị một tên Vô Cực Kim Tiên chế trụ ở bên trên ngôn ngữ và khí thế.

Đây nêu là truyền rao ra ngoài , Vạn Kiêm Thân Tông còn mặt mũi gì? !

Chương 517: Tuỳ người có muốn hay không? (2)

“Tạ huynh, ngươi phải suy nghĩ kỹ, đây chính là bảy viên đan dược có thể khiến người ta lập địa thành Thánh. ” Thanh âm Tôn Lộ Bình thông qua thần niệm linh giác truyền tới ” Nếu như công hiệu đan dược là thật, ngươi suy nghĩ một chút xem dạng tồn tại gì mới có thể có tác phẩm như vậy, là hai cái Vô Cực Kim Tiên sao?”

Tôn Lộ Bình đoạn lời nói này, giống như là một chậu nước lạnh dội lên trên đầu Tạ Thiên Hành.

Đem lửa giận thiêu đốt hùng hực trong lòng hấn dội tắt.

Bất quá, hấn vẫn còn có chút không cam lòng.

“Chẳng lẽ ta cứ như vậy nói xin lỗi sao? ” Tạ Thiên Hành không nhịn được dùng thần niệm đáp lại “Đây không phải quỳ xin cơm sao?”

“Tuỳ người có muốn hay không. ” Tôn Lộ Bình đoạn giản thẳng thần dùng thần niệm nói “Đề cho nhà mình nhiều hơn một vị Thánh Giả thậm chí nhiều hơn, cái này ý vị như thế nào, ngươi hấn biết rất rõ.”

“... ” Tạ Thiên Hành trầm mặc chốc lát, sau khi hít sâu một hơi, lại một mực cung kính hướng Bùi Thanh Thu hành lễ nói xin lỗi ” Bùi chương môn, là ta vô lễ, cũng quản cấp dưới không nghiêm, xin hãy tha lỗi.”

Tình huống này trực tiếp làm vài tên Vô Cực Kim Tiên phía sau hấn đều sợ ngây người.

Tất cả đều kinh ngạc không thôi mà nhìn hấn.

Tông chủ Vạn Kiếm Thần Tông Tạ Thiên Hành nhưng là nổi danh cao ngạo, là người mắt cao hơn đầu.

Bây giờ lại hướng một cái Vô Cực Kim Tiên cúi đầu.

Thật là không tưởng tượng nổi.

Bất quá, suy nghĩ kỹ một chút, phía sau cái tên Vô Cực Kim Tiên này vô cùng có khả năng cất giấu đại nhân vật, Tạ Thiên Hành làm ra hành động như vậy ngược lại cũng không phải không thể hiểu được.

“Ha ha, không cần như thế. ” Bùi Thanh Thu thấy vậy khoát tay một cái, cười nói ” Như vậy đi, nếu Tạ Tông chủ đã hồi cải, ta đây liền cho ngươi cất giảm một chút giá tiền, giá mua gấp ba liền có thể, cùng Tôn gia chủ như nhau.”

“Đa tạ Bùi chương môn. ” Tạ Thiên Hành chấp tay nói cảm ơn, trên mặt lộ ra nụ cười so với khóc còn khó coi hơn ” Dám hỏi Bùi chương môn, cái Vạn Pháp Quy Nhất Đan này đến tột cùng là giá bán ra sao?”

“Ba cái Thánh Bình, có thể đổi một viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan. ” Bùi Thanh Thư mỉm cười nói ” Nếu Thánh Bình không đủ, là có thể dùng thiên tài địa bảo cùng điển tịch cổ sử tiến hành quy ra.

“Ba mươi thiên tài địa bảo cấp Thánh Giả có thể quy ra một món Thánh Bình, một ngàn bản điển tịch ghi chép liên quan đến sự kiện lịch sử chi tiết không lặp lại, cũng có thể coi là một món Thánh Bình.

“Dĩ nhiên, đây chỉ là giá cả tiêu chuẩn, Tạ Tông chủ, Tôn gia chủ, các người mua viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan thứ nhất muốn tăng gấp ba, cũng chính là chín cái Thánh Bình.”

Híz-khà zz Hí-zzz!

Tạ Thiên Hành cùng Tôn Lộ Bình cũng không khỏi hít vào một hơi.

Vô Cực Kim Tiên phía sau bọn họ càng là suýt chút nữa bị dọa đến ngất đi, sắc mặt tất cả đều trở nên trắng bệch vô cùng.

Chỉ là bởi vì mình hỏi nhiều một câu, liền để cho tông chủ gia chủ nhà mình trả thêm sáu cái Thánh Bình.

Tội đáng chết vạn lần a!

Thi Dao vốn là một bộ vẻ mặt thảnh thơi xem trò vui, sau khi nghe được cái giá cả này cũng không khỏi nhú mày.

Chín cái Thánh Bình?

Vạn Kiếm Thần Tông cùng Tôn gia cộng lại nhân đôi cũng không có chín cái Thánh Bình a.

Thánh Bình là cực kỳ khó được.

Ít nhất yêu cầu 20 loại thiên tài địa bảo cấp Thánh Giả trở lên làm tài liệu, lại lấy Thánh Giả Chi Lực khổ tâm chế tạo hơn ba ngàn năm, mới có thể chế tạo ra một món khí phối Thánh Bình.

Sau đó, còn phải đổi với cái khí phối này tiến hành ôn dưỡng dài đến trên vạn năm, mới có tỷ lệ ba phần mười lấy được một món Thánh Bình thành phẩm.

Giá vốn quá cao.

Vạn Kiếm Thần Tông truyền thừa hơn hai vạn năm, từng ra ba vị Thánh Giả, đến nay cũng bắt quá mới hai món Thánh Bình mà thôi.

Đây còn là bởi vì gặp vận may lớn, chỉ ôn dưỡng bốn cái khí phối thành công hai món.

Tôn gia thì tương đối thảm.

Truyền thừa thời gian vượt qua ba vạn năm, Thánh Giả cũng ra bốn vị, nhưng đến bây giờ cũng chỉ có một kiện Thánh Binh.

Bất quá, đối với Vạn Thánh Các nội tình thâm hậu mà nói, xuất ra ba cái Thánh Binh ngược lại cũng không phải việc khó gì.

Cho dù là số lượng càng nhiều hơn, cũng không phải là không thể.

Vì vậy, Thi Dao ánh mắt đung đưa, quyến rũ cười một tiếng, nói với Bùi Thanh Thư: “Bùi chương môn, ta ra ba cái Thánh Binh, mua một viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan của người. Bất quá, đồ vật trong tay không quá đủ.

“Lần này tới vốn là muốn trao đổi đồ vật Cửu Tử Thiên Môn, liền chỉ mang theo một món Thánh Binh cùng chút thiên tài địa bảo, số lượng điển tịch cô sử mang theo rất ít.

“Ta có thể hay không trả trước ba mươi thiên tài địa bảo cấp Thánh Giả cùng một món Thánh Binh, còn dư lại một ngàn bản điển tịch cô sử chờ ta trở về tông môn cầm tới sau đó mới trả?”

“Có thể.” Bùi Thanh Thư gật đầu một cái, mỉm cười nói ” Lý Trình, cho nàng một viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan.”

“Được rồi!” Lý Trình gật đầu cười nói, đồng thời nhẹ nhàng lay động bình ngọc, nhất thời chỉ thấy một viên đan dược vàng óng ánh từ bên trong bay ra, trôi dạt đến trước mặt Thi Dao.

Khí tức vạn pháp vạn đạo tụ hợp quy nhất tại trong hư không tràn ngập, mùi thuốc nồng nặc thấm tim gan người.

Hoàn toàn không nhìn ra đây vốn là một viên đất cát thông thường.

Chương 518: Tuỳ người có muốn hay không? (3)

Lúc này, sáu gã Vô Cực Kim Tiên tất cả đều chìm đắm bên trong mùi thuốc, ngay cả ba gã Thánh Giả kia cũng không nhận được trong lòng thán phục.

Bọn họ lại cảm giác viên đan dược này tản ra khí tức Vạn Pháp Quy Nhất so với tự thân tu luyện còn càng viên mãn.

Giống như là khổ cực tu hành mấy ngàn năm, còn không bằng một viên đan dược.

Loại cảm giác này quá kỳ quái.

Thi Dao lòng tràn đầy vui vẻ đem viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan này cầm trong tay, sau khi cẩn thận cảm ứng một phen, không nhận được thờ dài nói: “Quả nhiên là tiên đan thần dược!”

Sau đó, nàng kêu đến một tên Vô Cực Kim Tiên chính mình mang tới, đem viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan này đưa tới ” Tuệ Nhi, người đã ở cảnh giới Vô Cực Kim Tiên dừng lại 3000 năm, thử một lần đi.”

Trong chớp nhoáng này, ánh mắt của mọi người tại chỗ đều tập trung ở trên người cái tên Vô Cực Kim Tiên gọi là Tuệ Nhi này.

“Đa tạ sự tôn!” Tuệ Nhi trực tiếp quỳ trên đất, hành lễ nói tạ, sau đó liền thoáng cái đem viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan kia nuốt xuống.

Ngay sau đó ——

Vù vù!

Hư không run rẩy chấn động, trên người Tuệ Nhi chợt bạo phát ra kim quang vô lượng, một cỗ khí tức hoàn toàn áp đảo phía trên Vô Cực Kim Tiên càn quét mà ra.

Cùng lúc đó, trong thiên địa đại biến, vô số đạo ánh sáng màu sắc khác nhau bỗng dưng hiện ra, cảnh tượng vạn pháp vạn đạo cộng hưởng đan dệt hiện ra.

“Thánh Giả dị tượng!”

“Thật thành Thánh!”

“Ông trời của ta a, thật sự là lập địa thành Thánh!”

Từng tiếng thán phục liên tiếp.

Tạ Thiên Hành cùng Tôn Lộ Bình càng là khiếp sợ không gì sánh nổi mà ngược nhìn dị tượng trên trời, nội tâm vô cùng phức tạp.

Vạn Pháp Quy Nhất Đan là thật!

Dị tượng chứng đạo đều xuất hiện, thật đến không thể lại thật!

“Giá gấp ba, giá gấp ba...”

Tạ Thiên Hành nội tâm hồi tiếc không thôi, hận không thể tại chỗ đem hai người mình mang tới kia đánh chết.

Đối với Vạn Pháp Quy Nhất Đan, hắn vẫn là vô cùng khát vọng.

Dù sao, Thánh Binh mặc dù trân quý hiếm thấy, ở trong tay Thánh Giả cũng có thể phát huy ra uy năng cực kỳ mạnh mẽ, nhưng khi nào tông môn không có Thánh Giả trấn giữ, Thánh Binh liền có thể trở thành căn nguyên dẫn đến mỗi họa.

So ra mà nói, vẫn là một người Thánh Giả có sẵn, càng có thể bảo đảm tông môn truyền thừa không đứt.

Hơn nữa, nhiều thêm một món Thánh Binh nhiều lắm là để cho nội tình tông môn sâu dày mấy phần, nhưng nếu là có thể trực tiếp nhiều một vị Thánh Giả, vậy cũng đủ để cho tông môn vững vàng phát triển đi về phía cường thịnh.

“Nhất định phải mua một viên Vạn Pháp Quy Nhất đan, ít nhất một viên!” Tạ Thiên Hành trong lòng thầm nói. “Còn có thể dùng điển tịch cổ sử quy ra, cái này ngược lại không coi là quá trân quý, Vạn Kiếm Thân Tông ta tôn trữ điển tịch cổ sử cũng không tính là ít.

“Coi như là điển tịch cổ sử giới hạn ở ghi chép sự kiện có liên quan đến lịch sử, chắc có mười ngàn bản trở lên, dù mua một viên, hơn nữa một món Thánh Binh đủ để đổi vô số bản điển tịch, ta còn có thể.

“Nhưng ra tay nhất định phải nhanh, phải quả quyết, nếu không sẽ bị người giành trước, điển tịch cổ sử là có thể lặp lại, nếu là chậm ở phía sau mà nói...”

“Bùi chương môn, ta vừa vặn mang đến mười hai ngàn bản điển tịch cổ sử.” Vừa lúc đó, Tôn Lộ Bình bỗng nhiên mở miệng nói. “Ta định dùng 9000 bản trong đó tới mua một viên Tiên đan.”

“...” Tạ Thiên Hành tại chỗ liền bối rối, quỳnh lên vội mở miệng nói. “Ta, ta cũng vậy, Bùi chương môn, ta cũng muốn dùng 9000 bản điển tịch cổ sử tới mua một viên Tiên đan.”

” Được, không thành vấn đề. ” Bùi Thanh Thư gật đầu cười nói ” Bất quá, điện tịch cổ sử có thể sẽ lập lại, cũng có thể cũng không phải chúng ta mong muốn, ta phải đem quy tắc nói rõ ràng.

“Về số lượng chúng ta trước thu đủ 9000 bản, nếu như tra được điện tịch chúng ta không cần, sẽ tìm các người đi đòi bù tiền. Ngoài ra, nếu là kẻ tới sau cung cấp điện tịch cùng người trước lập lại, chúng ta cũng không cần, cũng muốn bù giá chênh lệch.”

“Theo lý như thế, theo lý như thế. ” Tôn Lộ Bình gật đầu liên tục, bên trong lòng không khỏi có vài phần vui mừng, còn tốt động tác của mình nhanh, cướp ở phía trước, nếu không có thể phải thua thiệt không ít.

“... ” Tạ Thiên Hành là một bộ biểu tình ăn phải con ruồi, hận không thể tát chính mình một bạt tai, suy nghĩ nhiều như vậy làm gì, nên trực tiếp mua a!

“Đúng rồi. ” Bùi Thanh Thư lại cười híp mắt nói ” Nếu như ba vị còn muốn mua càng nhiều Vạn Pháp Quy Nhất Đan hơn, bảo vật trong tay lại không quá đủ, chỗ này của ta còn có thể cung cấp phục vụ vay mượn.

“Cửu Tử Thiên Môn truyền thừa lâu đời, nội tình sâu dày, riêng Thánh Binh thì có mười cái, lại thêm món đó của Thị Các Chủ, thì có mười một cái Thánh Binh, ngoài ra, còn có rất nhiều thiên tài địa bảo cấp Thánh Giả.

“Các người tùy thời có thể hướng ta xin mượn Thánh Binh hoặc là mượn thiên tài địa bảo, dùng để mua Vạn Pháp Quy Nhất Đan của ta. Bất quá nha, nếu là vay mượn, dù sao phải có lãi cùng thời hạn trả khoản.

“Liên lấy ba trăm năm kỳ hạn, vay chín trả mười ba, ta làm chủ cho các người ưu đãi thêm một chút, nếu vay ba cái Thánh Binh, thì ba trăm năm sau chỉ cần trả bốn cái là được.

“Như thế nào đây?”

Toàn trường tĩnh mịch, yên lặng như tờ.

Ba trăm năm gia tăng một món Thánh Binh, cái này mẹ nó ai mà trả được?

Trừ phi cướp.

Thi Dao không khỏi nuốt nước miếng một cái “Có thể dùng phương thức khác hoàn trả sao?”

Chương 519: Chờ cá mắc câu, Đằm Vạn Độc dị động (1)

May là Vạn Thánh Các nội tình sâu dày, Thánh Bình không ít, nhưng Thi Dao vẫn bị lãi suất cao này hù dọa.

Ba trăm năm gia tăng một món Thánh Bình, sáu trăm năm liền gia tăng hai món, chín trăm năm sau chính là ba cái, trực tiếp gấp đôi!

Quá kinh khủng.

Cái này làm cho nàng theo bản năng nghĩ dùng những phương pháp khác trả lại.

Bất quá, coi như là như vậy, coi như lấy thân phận của nàng, khi chiếm được có thể khiến người ta có không ít cảm giác thành tựu, nhưng bao nhiêu lần mới có thể bù đắp được một món Thánh Bình?

Bùi Thanh Thu hoàn toàn làm như không nghe được lời nói của Thi Dao, lại hơi có chút cường điệu ” Đúng rồi, quên nói cho các vị, cái lãi này là chồng lên, lấy mỗi chín trăm năm mà tính.

“Nói cách khác nếu như lúc ban đầu mượn ba cái, như thế chín trăm năm sau cứ dựa theo sáu cái mà tính, về sau mỗi qua ba trăm năm liền gia tăng hai món Thánh Bình.

” Chờ đến năm thứ 1800, cứ dựa theo mười hai cái để tính, sau đó mỗi qua ba trăm năm là gia tăng bốn cái, cứ vậy suy ra, hy vọng các vị sớm ngày trả khoản vay, chớ có trì hoãn.”

Mọi người nghe vậy trên mặt đều là vẻ mặt trợn mắt hốc mồm.

Đây là cái lãi suất cao cỡ nào a!

Nếu mượn ba cái Thánh Bình mà nói, nếu như không thể ở trong 1800 năm trả hết, chờ đến 2700 năm liền sẽ biến thành hai mươi bốn cái.

Nếu như chờ đến 3600 năm, con số liền sẽ bành trướng đến một cái mức độ vô cùng ngoại hạng.

Quá đáng sợ!

Căn bản là đổi không nổi, cũng không khả năng trả lại được.

Nhưng mà, ở sau khi khiếp sợ, trong lòng của ba người ta lại bắt đầu cẩn thận suy tư.

Sau đó, không hẹn mà cùng nổi lên ý nghĩ tương tự.

“Thánh Giả tăng nhiều mà nói, thực lực nhà chúng ta liên sẽ trở nên mạnh hơn. Cứ như vậy, cũng có thể đi tiêu diệt một ít thể lực tà đạo, từ đó thu hoạch Thánh Binh.

“Ba trăm năm, chỉ cần đánh dẹp nhiều mấy cái môn phái tà đạo, quả thật có khả năng gom góp đủ bốn cái Thánh Binh, hơn nữa còn có thể dùng điền tịch cổ sử hoặc là thiên tài địa bảo quy ra.

“Chắc có cơ hội ở trong vòng ba trăm năm trả lại.”

Tông môn gia tộc trong vạn giới tinh không đông đảo, còn có thật nhiều giáo phái kỳ kỳ quái quái.

Trong đó có không ít thể lực tà đạo lấy sát hại làm thú vui hoặc là luyện hồn lấy tài liệu.

Tiêu diệt loại thể lực này tự nhiên liền chiếm cứ danh phận đại nghĩa, đều không cần có lý do đặc biệt gì liền có thể phát động tấn công.

Vì vậy, Tạ Thiên Hành lần này quả quyết mở miệng nói: “Bùi chương môn, ta hy vọng có thể mượn ba cái Thánh Binh, dùng tới mua viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan thứ hai.”

Ngay sau đó, Tôn Lộ Bình cũng đưa ra yêu cầu vay mượn ” Ta cũng vậy, Bùi chương môn, ta cũng muốn mượn ba cái Thánh Binh, mua viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan thứ hai.”

Thi Dao càng là bạo tay hơn ” Bùi chương môn, ta muốn đặt trước một viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan, thiên tài địa bảo cùng Thánh Binh ta sẽ trở về lấy, sau đó sẽ mượn ba cái Thánh Binh, mua viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan thứ ba.”

Trọn vẹn bảy viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan, cứ như vậy cạn kiệt.

Tạ Thiên Hành cùng Tôn Lộ Bình từng người xuất ra 9000 bản cổ sử điền tịch, lại phân biệt vay mượn ba cái Thánh Binh, tổng cộng mua bốn viên, Thi Dao chính là tài đại khí thô, một nhà liền mua ba viên.

Điều này cũng mang ý nghĩa, thể lực Ngũ Cảnh Giới so đấu sắp phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Số lượng Thánh giả sắp chợt tăng.

Hơn nữa sau đó những thể lực bên trong Ngũ Cảnh Giới nắm giữ Thánh Binh, nhưng tác phong bình thường lại không chính phái là bao kia, rất dễ dàng bị người ta tóm lấy cái cổ, chỉ sợ cũng phải gặp tai ương.

Đương nhiên, còn có những môn phái cổ xưa đã từng có Thánh Giả, nhưng bây giờ thì chỉ còn lại Thánh Binh kia, phỏng chừng rất nhanh cũng sẽ trở thành mục tiêu bị tiêu diệt.

Không có người nào có thể cự tuyệt cảm dỗ của Vạn Pháp Quy Nhất Đan.

Về phần tài sản Cửu Tử Thiên Môn, mặc dù cho mượn đi không ít, nhưng bởi vì đều là dùng để mua Vạn Pháp Quy Nhất Đan, trên thực tế không có bất kỳ giảm bớt.

Theo thời gian trôi qua còn sẽ tăng vọt.

Vù!

Vào lúc này, tiếng gió nhu hòa truyền khắp trong thiên địa.

Cái tên đệ tử Vạn Thánh Các Tuệ Nhi lúc trước nuốt Vạn Pháp Quy Nhất Đan đó đã kết thúc đột phá, chậm rãi từ trên trời đáp xuống.

Toàn thân nàng đều bị một tầng ánh sáng vàng nhàn nhạt bao phủ, tản ra khí tức thần thánh vạn pháp vạn đạo quy về một nơi.

Khí thể uy áp vô cùng mạnh mẽ khuếch tán một cách tự nhiên, để cho vài tên Vô Cực Kim Tiên đứng ở chung quanh theo bản năng hướng xa xa tránh lui, giảm bớt áp lực chính mình tiếp nhận.

Ba người Tạ Thiên Hành, Tôn Lộ Bình, Thi Dao chính là mặt lộ về kinh di.

Bọn họ đều phát hiện tình huống Tuệ Nhi có chút không bình thường, rõ ràng là mới vừa đột phá trở thành Thánh Giả, trên người tản mát ra sức mạnh khí tức lại giống như là một cái Thánh Giả tu hành dài ngàn năm.

Hơn nữa sức mạnh còn càng tinh khiết hơn.

Những thứ dấu hiệu này đều tỏ rõ, Tuệ Nhi mặc dù mới mới vừa trở thành Thánh Giả, nhưng nắm giữ sức mạnh hẳn đã có thể tính làm trung tầng bên trong Thánh Giả.

Coi như kém hơn ba cái Đại Thánh giả mạnh mẽ tu hành mấy ngàn năm như bọn hắn, cũng đã vượt xa Thánh Giả mới bình thường.

Dùng Vạn Pháp Quy Nhất Đan đột phá Thánh Giả, so với Thánh Giả đột phá bình thường mạnh hơn? !

Một cái ý niệm như vậy bỗng nhiên liền hiện ra trong đầu bọn họ.

“Bùi chướng môn, chúng ta lặn này trở về chuẩn bị điện tịch cổ sử, rất nhanh sẽ trở lại trả tiền.”

“Chúng ta cũng muốn đi về trước, đồng thời cũng lật tìm xem có cổ sử điện tịch mới hay không, xem có thể hay không dùng để trả nợ.”

“Bùi chương môn, chúng ta cũng phải đi, ta phải nhanh một chút chọn nhân tuyển sử dụng hai khóa Vạn Pháp Quy Nhất Đan còn dư lại.”

Tạ Thiên Hành, Tôn Lộ Bình, Thi Dao ba người vội vã cáo từ.

Bọn họ hận không thể ngay lập tức sẽ trở lại nhà mình, để cho đệ tử tâm phúc của mình dùng Vạn Pháp Quy Nhất Đan, thật tốt nghiệm chứng cái suy đoán khi trước.

Nếu như suy đoán là thật, như vậy viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan liền mua quá đáng giá.

Chuyện này sẽ bắt đầu trở thành thứ giúp bọn họ quật khởi.

Chương 520: Chờ cá mắc câu, Đằm Vạn Độc dị động (2)

Trước sơn môn chỗ ở Cửu Tử Thiên Môn.

Thánh Binh, thiên tài địa bảo, điển tịch cổ sử chất đống như núi.

Bùi Thanh Thư kiểm kê lại một chút thu hoạch, nói với Lý Trình: “Lý huynh, những thứ điển tịch cổ sử này còn phải làm phiền người đưa qua cho sư tôn, ta bên này muốn làm chút chuẩn bị, chờ đợt khách tiếp theo tới.”

Thật ra thì, ở trước khi ba người Tạ Thiên Hành, Tôn Lộ Bình, Thi Dao đến, tin tức Vạn Pháp Quy Nhất Đan cũng đã bị cái tên tuyên truyền viên chuyên nghiệp Bạch Thừa Nghiệp lan rộng ra ngoài.

Chỉ có điều, không có mấy người tin tưởng mà thôi.

Chờ số lượng Thánh Giả của Vạn Kiếm Thần Tông, Tôn gia, Vạn Thánh Các tăng vọt, hơn nữa vì trả lại món nợ mà công phạt khắp nơi, dĩ nhiên là sẽ có người tin tin tức Vạn Pháp Quy Nhất Đan.

Khi đó, sẽ có nhiều người hơn tới bên này cầu mua Vạn Pháp Quy Nhất Đan.

Tự nhiên muốn sớm làm chuẩn bị.

Cũng không thể mỗi lần giao dịch đều ở trước sơn môn, nhìn ít nhiều có chút keo kiệt.

“Được rồi, không thành vấn đề.” Lý Trình gật đầu một cái, lại lấy ra mười mấy bình ngọc giao cho Bùi Thanh Thư, cười nói “Nếu mà bên ngoài biết chúng ta nơi này có mấy trăm viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan, phỏng chừng đều sẽ trực tiếp tới đoạt.”

“Đây chẳng phải là hay hơn sao?” Bùi Thanh Thư lắc lắc cổ, hoạt động hai tay một chút, cười hắc hắc nói “Ta nhưng là ngứa tay rất lâu rồi, đang rầu không chỗ có thể đánh.”

“Nếu như có thể đưa tới một ít Thánh Giả của những Giới Vực khác thậm chí là các loại Thánh Vương, vừa có thể cho sư tôn sáng tạo không ít thu hoạch, có thể nói là một lần được nhiều. Đẹp thay, đẹp thay!”

“Tiên Tôn thật giống như nói qua loại tình huống này.” Lý Trình suy nghĩ một chút, cười nói “Làm môi câu cá?”

“Ha ha, quả thật.” Bùi Thanh Thư gật đầu cười nói “Cứ nhìn có hay không có con cá ngu xuân chịu mắc câu.”

...

Lư Lăng Thành.

Thôi Hằng khoảng thời gian này như cũ ít giao du với bên ngoài, chuyên tâm đọc điển tịch của tam đại Tiên Môn Sùng Dương Tinh cùng tu luyện một ít pháp thuật chưa nắm giữ.

Trạng thái cuộc sống như thế, khiến hắn mặc dù đã tới Sùng Dương Tinh nhiều năm rồi, nhưng người chân chính biết hắn tồn tại cũng không nhiều.

Tính toán đâu ra đấy cũng liền Chúc Trường Sinh, Cao Thủ Tâm, Sùng Dương Tinh Thần, Lý Quyên, mấy người có hạn.

Về phần người biết được thực lực của hắn thì càng ít.

Vì vậy, ở trong mắt tuyệt đại đa số người của Ngũ Cảnh Giới, Sùng Dương Tinh đúng là xảy ra biến hóa long trời lở đất, nhưng nhân vật trọng yếu vây quanh hết thấy các thứ biến cố này cũng không phải Thôi Hằng, mà chính là Huệ Thế đang ở Bạch Cảnh Tinh thu góp đủ loại tư liệu.

Chương môn Vệ Thành của Cửu Tử Thiên Môn ngã xuống, chương môn đều đôi chủ, chương giáo Ôn Hoàng Cung Chúc Trường Sinh cũng đột nhiên lái Phi Toa rời đi Sùng Dương Tinh, quả thật là tình hình đại biến vạn năm không có.

Hết thấy các thứ này đều là bắt đầu từ khi cái vị Thánh Giả Huệ Thế từ bên ngoài đến xuất hiện.

Gần như ánh mắt tất cả các cường giả trong Ngũ Cảnh Giới, đều tập trung ở trên người Huệ Thế, thậm chí có một ít cường giả những Giới Vực khác cũng nhận được tin tức nơi này, bắt đầu chú ý Huệ Thế.

Dù sao, một quyền đánh bể Bất Tử Chận Tính của Thánh Giả, thực lực như vậy quả thực rất khó để cho người không chú ý.

Thôi Hằng cũng liền vui vẻ thông thả tự đắc, có thể chuyên tâm tăng lên tu vi Nguyên Anh của mình.

Dù sao điển tịch tam đại Tiên Môn đủ cho hắn tiêu hóa một đoạn thời gian.

Càng không cần phải nói còn có gần hai chục ngàn bản điển tịch cổ sử mà Vạn Kiếm Thân Tông, Tôn gia, Vạn Thánh Các giao lên kia.

Tất cả đều là túi kinh nghiệm!

Một ngày này, Thôi Hằng đang ở trong đình viện pha trà học tập, nằm ở trên ghế xích đu tự chế lưng la lưng lay, vô cùng thích ý.

Lý Quyên chột chạy chậm tới, hần đầu tiên là cung kính hành lễ, tùy tiện nói: “Thượng tiên, chưởng giáo thay mặt của Ôn Hoàng Cung Lan Tháp muôn cầu gặp ngài.”

“Chưởng môn thay mặt của Ôn Hoàng Cung?” Thôi Hằng dừng đưng đưa ghé xích đu, để điện tịch trong tay xuống, ánh mắt nhìn về phía bên ngoài, nhẹ nhàng vuốt cằm nói ” Để cho nàng đến đây đi.”

Lan Tháp từng là một trong sáu đại trưởng lão Ôn Hoàng Cung, chủ bộ sưu tầm thiên hạ đại sự, cũng tùy thời điều chỉnh phương hướng phát triển của Ôn Hoàng Cung.

Chúc Trường Sinh bị Thôi Hằng phái đi ra ngoài lấy đồ vật trong “Thái Ôn Bất Tử bảo tàng “, trước khi đi liền đem Lan Tháp bổ nhiệm làm chưởng giáo thay mặt Ôn Hoàng Cung.

Vì để cho Chúc Trường Sinh an tâm đi tìm Thái Ôn Bất Tử bảo tàng, Thôi Hằng từng hứa hẹn, nếu là Ôn Hoàng Cung có cái chuyện trọng đại gì khó mà giải quyết, có thể để cho Lan Tháp tới nhờ giúp đỡ.

Lý Quyên sau khi đi ra ngoài, rất nhanh thì thấy một cái bóng hình yếu điệu xinh đẹp đi tới.

Đây là một cô gái xinh đẹp nhìn chừng ba mươi tuổi.

Nàng ngũ quan cực kỳ đẹp đẽ tinh xảo, vóc người thành thực mê người, càng là mặc quần áo phong cách Nam Cương vài vóc cực ít, mang cho người ta cảm giác đánh vào thị giác cực lớn.

“Bái kiến Tiên Tôn. ” Lan Tháp một mực cung kính quỳ mọp hành lễ.

” Ừ, đứng lên đi. ” Thôi Hằng quan sát một chút nữ tử dị vực rất có phong tình này, gật đầu hỏi, “Vì sao tới đây?”

“Hồi bẩm Tiên Tôn, chuyện là như vậy... ” Lan Tháp vội vàng nói ” Đám Vạn Độc của Ôn Hoàng Cung ngày gần đây có dị động, khí độc tràn ra ngoài không cách nào đè nén, rất nhiều đệ tử đều lâm vào hôn mê.

“Gần đây mấy ngày nay, ngay cả Thánh Binh Ôn Độc Kiếm cũng bắt đầu run rẩy, giống như là bị triệu hoán nào đó vậy, cảm giác lúc nào cũng có thể bay đi.”

Chương 521: Đầm Vạn Độc còn sống (1)

“Đầm Vạn Độc ? ” Thôi Hằng nghe vậy hơi nghĩ ngợi, trầm giọng nói “Ta nhớ được Đầm Vạn Độc hẳn là một trong truyền thừa căn nguyên của Ôn Hoàng Cung?”

“Không sai. ” Lan Tháp gật đầu nói “Căn cứ điển tịch ghi lại, Đầm Vạn Độc là một trong hai đại căn nguyên truyền thừa Ôn Hoàng Cung mang tới từ Tịnh Câu nguyên sinh ở mười hai vạn năm trước, ẩn chứa bí ẩn tối cao.

“Vì vậy, chương giáo các thời đại đều ở bên trong Đầm Vạn Độc tu luyện, cũng tìm hiểu đạo vận pháp lý trong đó, cố gắng đột phá tầng thứ Thánh Giả, chân chính thành Chư Thánh Chi Vương.

“Hơn nữa, chúng ta có rất nhiều võ công độc môn, nhất định phải dùng nước bên trong Đầm Vạn Độc phụ trợ mới có thể luyện thành, bây giờ Đầm Vạn Độc dị động, đã không cách nào lấy nước, cứ thế mãi mà nói, sẽ để cho tuyệt đại đa số võ công của chúng ta phế bỏ.

“Chuyện này quan hệ đến kéo dài truyền thừa của chúng ta, thật sự là cấp bách vạn phần, vẫn bối cũng thật sự là không có cách nào, chỉ có thể cả gan tới quấy rầy Tiên Tôn thanh tịnh, câu Tiên Tôn ra tay giúp đỡ.”

“Ta từng hướng Chúc Trường Sinh hứa hẹn qua, nếu như Ôn Hoàng Cung gặp phải cái vấn đề gì không giải quyết được, có thể tới nhờ ta giúp đỡ. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Ta không phải là người nuốt lời, tự nhiên sẽ hỗ trợ.”

“Đa tạ Tiên Tôn, đa tạ Tiên Tôn! ” Lan Tháp kích động không thôi nói cảm ơn, liên tục lễ bái.

“Đi thôi. ” Thôi Hằng đứng dậy.

...

Ở trong vài vạn năm dĩ vãng, sau khi trải qua mấy lần đại chiến, khu vực Ôn Hoàng Cung liền cách xa chỗ ở văn minh.

Cho đến ngày nay, mặc dù Ôn Hoàng Cung vẫn là một trong tam đại Tiên Môn Sùng Dương Tinh, nhưng lại là tọa lạc tại chỗ sâu Thập Vạn Đại Sơn Nam Cương rất hiếm dấu chân người.

Vòng ngoài có vô số cây gỗ vờn quanh, còn có bố trí trận pháp trận thế nghi binh kỳ dị, gần như không có bất kỳ vết tích văn minh nào.

Nếu như không phải có người chỉ dẫn mà nói, coi như là Thánh Giả đã Vạn Pháp Quy Nhất, cũng chưa chắc có thể

thông qua tầng tầng trập trập thể nghi binh cùng địa hình này.

Càng không cần phải nói là chân chính tìm tới chỗ ở sơn môn Ôn Hoàng Cung.

Bất quá, có vị chương giáo thay mặt Lan Thập này ở đây, tự nhiên không tồn tại tình huống không tìm được đường.

Hai người vô cùng thuận lợi thông qua một cái lối đi chật hẹp âm ướt, ngay sau đó rộng rãi sáng sủa, giống như là đi tới thiên địa mới, khắp nơi đều là kỳ hoa dị thảo, đại thụ chọc trời.

Ở chính giữa từng khoảng đại thụ vây quanh có một tòa cung điện cao lớn hùng vĩ, có thể nói tráng lệ.

Chính là Ôn Hoàng Cung.

Trong ngày thường ở chung quanh Ôn Hoàng Cung đệ tử lui tới thật ra thì rất nhiều.

Bởi vì bản thân Ôn Hoàng Cung liên tương đương với một món bảo vật bản chất cực cao, ở bên cạnh tu luyện làm ít công to, đất trống to lớn chung quanh cung điện cũng là bởi vì vậy mà chừa ra.

Nhưng bây giờ bên trong phạm vi chu vi hơn mười dặm chung quanh Ôn Hoàng Cung, đều không có một người ở, tất cả đều tránh đi xa xa.

Lúc này Ôn Hoàng Cung đang bị một đoàn sương mù kỳ dị đủ mọi màu sắc bao quanh, ước chừng khuếch tán ra khoảng cách bảy, tám dặm.

Hơn nữa sương mù này rõ ràng có kịch độc.

Cây cối trồng ngay phía trước cung điện tất cả đều khô héo chết.

Lan Thập vừa xuất hiện, nhất thời liền có thật nhiều đệ tử Ôn Hoàng Cung chạy tới, bọn họ nữ có nam có, có Huyền Tiên cũng có Kim Tiên, còn có vài tên Vô Cực Kim Tiên.

“Lan Thập trưởng lão, người rốt cuộc trở lại, mới vừa rồi sương mù Đâm Vạn Độc lại khuếch tán mạnh hơn.”

“Đúng vậy, bây giờ sương mù Đâm Vạn Độc ngay cả Kim Tiên đều khó có thể chịu đựng, Thái Nhất Huyền Tiên nếu là không cẩn thận hít một hơi, cũng sẽ hôn mê tại chỗ.”

“Còn có Ôn Độc Kiếm, sau khi người đi, Ôn Độc Kiếm giống như là bị cái gì kích thích, trực tiếp ra khỏi vỏ, liền trôi lơ lửng ở trong phòng khách Ôn Hoàng Cung.”

Nói chuyện đều là Vô Cực Kim Tiên.

Bây giờ sương mù đem Ôn Hoàng Cung bọc lại còn không ảnh hưởng được Vô Cực Kim Tiên, bọn họ còn có thể vào đó

xét tình huống, nhưng càng dò xét thì càng kinh hồn bạt vía.

Tình huống đang không ngừng nghiêm trọng thêm.

Lúc này cũng có người chú ý tới Thôi Hằng, không khỏi hướng Lan Tháp dò hỏi: “Lan Tháp trưởng lão, vị này là?”

Chúc Trọng Sinh cũng không rêu rao Thôi Hằng tồn tại, bởi vì người Ôn Hoàng Cung thật ra thì cũng không biết Thôi Hằng tồn tại, nhưng Lan Tháp lần này đi ra ngoài chính là vì tìm viện thủ giúp đỡ, bây giờ mang về một người, chắc là đến giúp đỡ.

“Vị này là Thôi tiên bối, chương giáo đều tôn hấn là Thượng Thiên. ” Lan Tháp đơn giản rõ ràng giới thiệu Thôi Hằng một chút, sau đó một mực cung kính hành lễ nói ” Xin Thượng Thiên ra tay, cứu Ôn Hoàng Cung ta.”

Mọi người tại đây nghe vậy nhất thời kinh ngạc không thôi, nhao nhao nhìn về phía Thôi Hằng.

Chương giáo đều tôn hấn là Thượng Thiên? !

Cái hình dung này đối với đệ tử Ôn Hoàng Cung mà nói, thật sự là có chút khoa trương, chương giáo đã là Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất, dạng tôn tại gì có thể bị hấn tôn làm Thượng Thiên?

Đệ lục cảnh đỉnh phong, hay là tồn tại tối cao bước lên đệ thất cảnh trong truyền thuyết?

Trên Sùng Dương Tinh từ lúc nào có người cường đại như vậy?

“Trước theo ta vào xem một chút đi. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, ánh mắt nhìn chăm chú đoàn sương mù đủ mọi màu sắc này, trầm giọng nói ” Những sương mù này không đơn giản.”

Chương 522: Đàm Vạn Độc còn sống (2)

Bên dưới cảm giác thần trí của hắn, có thể thấy rõ ràng bản chất những sương mù này, chính là thứ sương mù do mỗi loại pháp tắc đạo vận bất đồng đan vào một chỗ mà biến hóa ra.

Bất quá, những thứ pháp tắc đạo vận này cũng không đậm đà, chẳng qua là một chút xíu sức mạnh mỏng manh mà thôi, cũng chẳng mạnh mẽ lắm, giống như là khí tức từ bên trong một cái chủ thể không lồ tản mát ra ngoài.

Nếu nói là có chỗ đặc thù gì, đó chính là những thứ pháp tắc đạo vận này sẵn có linh tính cực mạnh, thật là giống như là từng cái vật còn sống vậy, hơn nữa đang không ngừng trở nên đậm đà, không ngừng bị tăng cường.

Muốn giải quyết vấn đề những sương mù này khuếch tán, thật ra thì rất đơn giản.

Chỉ cần tìm tới cái chủ thể đó, sau đó đem phong ấn là được rồi.

Nhưng một điểm sẵn có linh tính cực mạnh này, lại để cho Thôi Hằng không thể không để ý, pháp tắc sức mạnh sẵn có linh tính, cái này đã phi thường rõ ràng là đặc thù Nguyên Anh.

Nếu như sương mù này là từ trong cái Đàm Vạn Độc đó khuếch tán ra, há chẳng phải là ý nghĩa Đàm Vạn Độc có bản chất tương đương với Nguyên Anh kỳ?

Cái này cũng có chút khoa trương.

Dù sao, dựa theo điển tịch Ôn Hoàng Cung ghi lại, coi như là thời kỳ toàn thịnh trước đây, Ôn Hoàng Cung cũng không có tồn tại Tạo Vật Chủ, lại là từ nơi nào có được bảo vật bản chất tương đương với Nguyên Anh kỳ?

Trong lòng Thôi Hằng nghi hoặc như vậy, liền trực tiếp hướng Ôn Hoàng Cung đi tới.

Lạn Tháp chính là không chút nghĩ ngợi mà đi theo phía sau hắn.

“Trưởng lão cẩn thận.” Có người vội vàng nhắc nhở, lo lắng Lạn Tháp không biết độc tính sương mù đã tăng cường.

Nhưng lời còn chưa dứt, chỉ thấy từng đoàn sương mù đủ mọi màu sắc bắt đầu nhanh chóng giải tán.

Sau khi Thôi Hằng đi vào sương mù, sương mù trước sau trái phải hắn đều là trong nháy mắt tiêu tan, sương mù trong vòng mười trượng chung quanh đều bị tẩy sạch, không có cái độc tính gì.

“Cái này, đây là cái thủ đoạn gì? !”

Một đám đệ tử Ôn Hoàng Cung đều vô cùng khiếp sợ, lúc trước bọn họ đều đã thử qua xua tan những sương mù này.

Nhưng bởi vì bản chất những sương mù này cực cao, coi như là Vô Cực Kim Tiên cũng không cách nào xua tan nó, chỉ có thể trơ mắt nhìn sương mù càng ngày càng nhiều.

Nhưng bây giờ thấy có người lại có thể ở trong lúc đi bộ liền đem sương mù chung quanh tự thân mười trượng tẩy sạch, nhất thời coi hãn như người trời, trong lòng cũng dâng lên hy vọng to lớn.

“Tiên Tôn thần uy.” Lan Tháp cũng không nhịn được thờ dài nói, nàng cũng thử qua xua tan những sương mù này, nhưng một chút hiệu quả cũng không có.

“Thủ đoạn nhỏ mà thôi.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái.

Với hãn mà nói, chỉ cần chế trụ những thứ linh tính phép tắc này, liền có thể dễ dàng đem nó tụ tập hoặc tản đi, không phí nhiều sức.

Nhưng phải trị tận gốc, vẫn là phải đến Đầm Vạn Độc nơi kia nhìn một chút.

Hai người rất nhanh liền đến bên trong Ôn Hoàng Cung.

Trong nháy mắt lúc bọn hãn bước vào cửa chính——

Coong!

Chỉ nghe một tiếng kiếm reo rung động, Ôn Độc chi khí trong hư không trong nháy mắt ngưng tụ với nhau, hóa thành một đạo kiếm quang xanh biếc thoáng cái nhô lên cao chém xuống.

“Là Ôn Độc Kiếm!” Lan Tháp khó có thể tin kinh hô thành tiếng, vội vàng thi triển sức mạnh cố gắng ngăn cản.

“Hô...” Nhưng vừa lúc đó, Thôi Hằng nhẹ nhàng thổi ra một hơi.

Tiếp theo một cái chớp mắt, kiếm quang xanh biếc tại chỗ băng diệt, hóa thành vô số ánh sáng nát bấy rải rác, vô số Ôn Độc chi khí cũng theo đó giải tán.

Sau đó, chỉ thấy một thanh kiếm dài một mét toàn thân hiện lên lục quang từ không trung rơi xuống, sau khi rung động nhẹ nhẹ hai lần, ánh sáng rực rỡ liền phai nhạt xuống.

“Là bị linh tính trong sương mù thao túng, bài xích hết thấy người xua tan sương mù.” Thôi Hằng nhìn thoáng qua Ôn Độc Kiếm trên đất, nhàn nhạt nói “Còn không có hư hại,

bất quá phỏng chừng phải ôn dưỡng hơn ngàn năm mới có thể khôi phục.”

“Đa, đa tạ Tiên Tôn nhân từ.” Lan Tháp cung kính hành lễ nói.

Nàng mới vừa rồi bị dọa sợ đến toàn thân đều bị mồ hôi lạnh thấm ướt.

Mặc dù Ôn Độc Kiếm đột nhiên phát động tấn công là chuyện nàng cũng không biết, nhưng loại chuyện này là rất khó khăn giải thích.

Nếu như Thôi Hằng nghiêm túc truy cứu, đừng nói là đem Ôn Độc Kiếm hủy diệt, coi như là tại chỗ đem Ôn Hoàng Cung diệt môn đều không quá đáng.

Nhưng bây giờ chẳng qua là đem Ôn Độc Kiếm đánh phế, thật là thiên đại nhân từ.

Chỉ chốc lát sau, hai người liền đi tới chỗ sâu nhất Ôn Hoàng Cung, cũng chính là vị trí Đầm Vạn Độc.

Nơi này là một chỗ phòng khách trống trải, chính giữa có một cái hồ nước chu vi ba trượng, nước bên trong hiện lên ánh sáng đủ mọi màu sắc, có từng đoàn từng đoàn sương mù từ bên trong toát ra.

“Thượng Tiên, đây chính là Đầm Vạn Độc.” Lan Tháp chỉ đầm nước nói ” Trong ngày thường, đầm nước chỉ có thể sáng lên, cũng sẽ không toát ra sương mù, càng sẽ không khuếch tán ra Ôn Hoàng Cung.”

“Vật này...” Thần thức Thôi Hằng khuếch tán mà ra, cảm giác khí tức Đầm Vạn Độc, chận mảy mòi thời liền nhíu lại ” Đây là bảo vật căn nguyên của Ôn Hoàng Cung các ngươi?”

“Đúng thế.” Lan Tháp gật đầu nói, có chút không rõ vì sao Thôi Hằng lại bỗng nhiên hỏi như vậy.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, không có nói thêm nữa, mà là từng bước từng bước đến gần Đầm Vạn Độc, mắt nhìn xuống trong đó tìm tòi, ánh mắt khẽ híp một cái, trầm giọng nói ” Cái Đầm Vạn Độc này, không phải là vật chết.”

“Cái gì? !” Lan Tháp nghe vậy kinh ngạc không thôi, theo bản năng nói “Làm sao có thể?”

Đầm Vạn Độc coi như chí bảo, căn nguyên truyền thừa của Ôn Hoàng Cung không biết bao nhiêu vạn năm, lại là vật sống?

Làm sao có thể sẽ có loại chuyện này.

Nếu như lời này không phải là Thôi Hằng nói ra, nàng nhất định sẽ lập tức phản bác.

Nhưng bây giờ cái tình huống này, đề cho nàng có chút không biết làm sao.

“Nó đúng là chịu ảnh hưởng nào đó, ảnh hưởng này đề cho nó lần nữa có đặc tính sống.” Thôi Hằng nhìn chăm chú nước Đầm Vạn Độc, trong mắt dần dần nổi lên kim quang, thật giống như có thể nhìn thấu hết thủy hư vọng.

Tại dưới thị giác của hắn, nước Đầm Vạn Độc vốn đủ mọi màu sắc chợt trở nên rõ ràng, sóng nước bên trong lưu chuyển, lại chiếu ra sơn xuyên giang hà.

Một cái thiên địa vô cùng rộng lớn!

Chương 523: Thái Ôn Thiên, Tử Dương Giới (1)

Phương thiên địa giới vào trong mắt Thôi Hằng này cực kỳ rộng lớn, còn có đại đạo pháp tắc cực kỳ cao thâm.

Cả thế giới phẳng phất là ở chỗ cao vô cùng, không chỗ nào không có mặt, càng thật giống như là hội tụ ngàn tỉ đại đạo, vô hạn pháp tắc, có thể ảnh hưởng quy tắc vận chuyển của tinh không vạn giới.

Ánh mắt của hắn thông qua cái Đầm Vạn Độc này, rơi vào bên trong phương thiên địa này, theo sóng nước lưu chuyển, cảnh tượng trong phương thiên địa này cũng theo đó thay đổi.

Nơi này có ngàn tỉ cương thị hoành hành, vô số độc trùng tàn phá, trên bầu trời có quái điệu dài quá ngàn dặm bay lượn, trong sông lớn có giao long thổi rữa rong ruồi.

Ở trên mặt đất có từng toà thành trì chi chít như sao trên trời, bên trong là vô số sinh vật hình người, thân thể của bọn họ cũng đều tràn đầy dấu hiệu thổi rữa, cả người trên dưới đều có mũ dịch sên sếch chảy xuôi.

Bầu trời trên thành trì, khí đen bưng bưng hội tụ, tràn đầy khí tức độc dịch cùng tai ách.

Mà ở trên trời cao kia, càng là lơ lửng từng toà cung điện không lồ, như là chỗ ở của Thần Vương cao cao tại thượng, chúa tể thiên địa vạn vật, chấp chương quyền hành tối cao.

Tai nạn, tật bệnh, hủy diệt, tử vong, vận rủi vận vận các khái niệm mặt trái tràn ngập ở cái thế giới này, khiến người ta cảm thấy cái thế giới này thật giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ lâm vào trong tan vỡ.

“Thái Ôn Thiên?!”

Thôi Hằng lẩm bẩm nói nhỏ, nội tâm ngạc nhiên không thôi.

Ngay sau đó hắn thu hồi ánh mắt, để cho ánh vàng trong mắt thôi lui, cảnh tượng trong Đầm Vạn Độc liền lại khôi phục bình thường.

Sóng nước lần nữa bắt đầu biến thành đủ mọi màu sắc.

...

Thái Ôn Thiên.

Trên tầng mây, bên trong Lục Dục Tam Thánh Cung.

Một tên nam tử cao hơn mười mét, người khoác khôi giáp đen nhánh, dáng vóc vô cùng cường tráng quỳ dưới đất.

Hắn cả người run rẩy, hai tay chống đất, thở hắt hắt từng ngụm từng ngụm, trên trán tràn đầy mồ hôi lạnh, trong một đôi tròng mắt màu đỏ thâm tràn đầy kinh hãi cùng sợ hãi.

“Mới vừa rồi, mới vừa rồi đó là cái gì? ! Dạng ánh mắt gì quét qua nơi này, lại để cho ta thân hồn run rẩy, suýt nữa tinh thần tan vỡ! Trên đời lại thật có tồn tại bực này sao? !”

Mấy hơi thở trước, hắn còn đang nhắm mắt dưỡng thần, cảm ngộ Thiên Đạo huyền diệu, thói quen như vậy đã giữ vững gần vạn năm, chưa bao giờ gián đoạn qua, cũng chưa từng xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Nhưng ngay mới vừa rồi, bỗng nhiên có một đạo ánh mắt không biết từ đâu đến từ chỗ vô cùng cao nhìn xuống.

Cái ánh mắt này đã mạnh mẽ đến một cái mức độ khó tin, thật giống như là Thiên Đạo ra đời linh trí, dõi mắt nhìn xuống nhân gian chúng sinh, để cho người nội tâm run rẩy.

Chỉ trong nháy mắt liền phá vỡ tất cả phòng ngự thể giới tinh thần của hắn, nhưng lại không có dừng lại chút nào, trực tiếp liền cầu xé tới.

Giống như là lúc con voi nghiền qua con kiến vậy, có thể căn bản cũng không có chú ý tới sự hiện hữu của hắn.

“Cùng nhân vật như vậy so sánh, ta thật là ngay cả con kiến hôi cũng không bằng.” Hắn xoa xoa trên trán đầy mồ hôi lạnh của mình, lầm bầm nói ” Hy vọng vị đại nhân vật này chẳng qua là đi ngang qua Thái Ôn Thiên đi.”

...

Vùng Cực Bắc, bên trong sông băng trăm triệu năm không thay đổi.

Một con cương thi toàn thân lông trắng bỗng nhiên từ trong núi băng vọt ra, giống như là điên rồi mà lao nhanh.

Trong nháy mắt liền đụng nát hơn một ngàn toà băng sơn vạn trượng.

Kinh thiên động địa.

Cuối cùng hắn trực tiếp bị vô số mảnh vụn băng sơn chôn vùi, lúc này mới thoáng dừng lại, không có lại tiếp tục chạy như điên.

Chẳng qua, ở bên dưới mảnh vụn băng sơn, trong bóng tối cùng cực độ giá rét.

Cái con cương thi lông trắng từng đê cho toàn bộ Thái Ôn Thiên đều cảm thấy sợ hãi này lại đang run lẩy bẩy, trong hốc mắt xanh biếc tràn đầy vẻ sợ hãi, hàm răng xấu xí cũng đang run cầm cập.

Tình cảnh hết sức quỷ dị.

“Hù chết lão tử, hù chết lão tử, mới vừa là ánh mắt của ai, lão tử đều thiếu chút nữa cho là mình phải bị tiêu diệt, cũng còn khá chững qua là đi ngang qua, chững qua là đi ngang qua.

“Mẹ nó a, hù chết lão tử a!”

...

Đồng bằng Trung Thổ rộng rãi.

Nơi này có một dãy cung điện khổng lồ dài vạn dặm, một tòa đại điện đen nhánh cao hơn ba trăm trượng, rộng quá ba trăm trượng tọa lạc tại vùng đất trung ương dãy cung điện này.

Bên trên cửa chính của nó treo một tấm bảng thật lớn, viết ba chữ to.

Huyền Đế Điện.

Ở đỉnh chóp tòa đại điện này chảy xuôi ánh sáng đủ mọi màu sắc, tản ra khí tức vô cùng kịch độc, phảng phất là chỗ căn nguyên của hết thủy độc vật.

Chung quanh đại điện có từng tên người làm cùng thị vệ hành tẩu, bọn họ hoặc là khô lâu hoặc là xác thối.

Nơi này thật là giống như là một cái thế giới Tử Vong, đáng sợ vô cùng.

Mà ở bên trong Huyền Đế Điện.

Một nam tử mặc hắc bào tuấn mỹ cực kỳ, có thể xưng là yêu dị một tay, ấn xuống trán của mình, một đôi mày kiếm nhíu chặt lại, cắn răng nghiêng lợi lâm bâm nói nhỏ: “Mới vừa rồi đó là cái cảm giác gì, là ai, Thái Ôn Thiên còn có tồn tại cường đại như vậy sao?”

Hắn chỉ cần hồi tưởng lại ánh mắt mới vừa mới cảm nhận được, lòng chỉ cảm thấy vô cùng sợ hãi, hận không thể chui vào dưới đất, trốn vào bên trong mộ huyết sâu nhất dày nhất, lại dùng Ôn Độc chi khí kịch liệt nhất đem mình bao vây lại, để mà tự vệ.

Đạo ánh mắt kia, thật sự là quá kinh khủng!

Chương 524: Thái Ôn Thiên, Tử Dương Giới (2)

Hướng Đông Nam trong núi sâu khe lớn.

Nơi này có một tòa động phủ tồn tại không biết bao nhiêu năm, cửa đá vẫn luôn khép kín thật chặt, giống như là chưa bao giờ có người ra vào qua, yên lặng vạn cổ.

Đột nhiên, một cỗ khí tức tràn đầy tử vong cùng tật bệnh từ bên trong toát ra, để cho tòa núi lớn cao hơn vạn trượng này khẽ run một chút

Ngay sau đó chỉ thấy trên cái vách núi cheo leo kia lại mở ra từng cái con mắt thật to, con người bên trong chuyển động, những con mắt này càng là thân thể máu thịt, lít nha lít nhít, số lượng vượt qua trăm vạn!

Một mặt vách núi này, lại đều bị từng cái con mắt thật to này bao phủ.

Bất quá, ở trong những đôi mắt này đều chỉ có một loại tâm tình, đó chính là sợ hãi, sợ hãi không có gì sánh kịp, giống như là cảm giác được nguy hiểm táng mạng vậy.

Cùng lúc đó, ở bên trong tòa động phủ này.

Một lão giả vốn đang nhắm mắt khoanh chân ngồi tĩnh tọa bỗng nhiên mở mắt.

Hắn da thịt đỏ thắm, tóc bạc mặt hồng hào, tiên phong đạo cốt, hẳn là người có tướng mạo người sông bình thường hiếm có trong Thái Ôn Thiên.

“Đây là cảnh giới thứ tám Tiên Giới trong truyền thuyết, hay lại là dị tộc khác loại thành Đạo?” Lão giả lâm lâm nói nhỏ “Trong phương Tinh Hà này khi nào xuất hiện một vị tồn tại tối cao như vậy?”

“Nguy hiểm, quá nguy hiểm, vốn tưởng rằng núp ở trong cái Thái Ôn Thiên này không bước chân tới phạm trần là ổn rồi, không nghĩ tới lại còn có đại nạn vật như vậy đi ngang qua, phải chuyển sang nơi khác, chuyển sang nơi khác a.

“Có muốn hay không đi trong tinh không vạn giới nhìn một chút? Ôn Hoàng Cung cũng không biết còn ở đó hay không...”

...

Bởi vì Thôi Hằng thông qua Đàm Vạn Độc quăng xuống ánh mắt, từng vị cường giả bên trong Thái Ôn Thiên đều sinh ra phản ứng vô cùng lớn.

Sức ảnh hưởng tự thân của những cường giả này đôi với đại đạo pháp tắc cực lớn, bọn hắn bây giờ bị kích thích mạnh như vậy, thậm chí có thể nói là sợ hãi cực độ, dĩ nhiên là đối với toàn bộ Thái Ôn Thiên tạo thành ảnh hưởng cực lớn.

Trực tiếp đưa đến toàn bộ pháp tắc, đạo vận, khí tượng thậm chí là rất nhiều phương diện ở Thái Ôn Thiên trong thời gian cực ngắn phát sinh biến hóa.

Có thể nói là long trời lở đất.

Dục vọng u ám sâu trọng nội tâm vô số sinh linh bất thành linh bị kích động, bắt đầu chán ghét lẫn nhau, căm ghét lẫn nhau, thậm chí giết hại lẫn nhau.

Bọn cường thi vốn chỉ là du tẩu lung tung không có mục đích, nay từng con cũng bỗng nhiên trở nên cáu kỉnh cực kỳ, bắt đầu công kích lẫn nhau, lôi xé, gặm cắn, lâm vào trong một mảnh hỗn loạn.

Còn có những bộ xương khô lâu rải rác nơi hoang dã kia, trong hốc mắt trống rỗng của bọn nó tất cả đều dậy lên ngọn lửa màu u lam, thả ra khí tức tràn đầy tử vong, bắt đầu đánh giết lẫn nhau.

Ngay cả động bằng trung thổ rộng rãi tương đối bình tĩnh cũng xảy ra biến hóa.

Những dân chúng có thân thể người bình thường, còn giữ lại máu thịt cùng linh hồn, chưa bị Ôn độc xâm nhiễm kia cũng cảm thấy một loại cảm giác đè nén vô hình.

Tâm tình thoáng cái trở nên vô cùng sa sút, nội tâm ngọt ngào cực kỳ.

...

Thôi Hằng cũng không biết mình thông qua Đàm Vạn Độc quăng xuống ánh mắt mang đến cho Thái Ôn Thiên ảnh hưởng như thế nào.

Có điều, thông qua quan sát mới vừa rồi, hắn đã biết rõ bản chất Đàm Vạn Độc .

Đây thật ra là một món bảo vật từ bộ phận pháp tắc tự nhiên của Thái Ôn Thiên ngưng kết mà thành.

Không có dấu vết nhân tạo, tựa hồ là Tạo Hóa tự nhiên dựng dựng mà thành, mặc dù nắm giữ đặc tính còn sống, nhưng lại không có linh trí hoàn chỉnh.

Theo tính chất tới nói, có chút tương tự với cái gọi là Tiên Thiên Linh Bảo.

Hiệu quả chủ yếu có hai loại.

Có thể kéo dài bảo trì câu thông với Thái Ôn Thiên trên cấp độ nông cạn, từ đó hấp thụ sức mạnh, cũng có thể dùng làm môi giới tiến hành dò xét đối với Thái Ôn Thiên.

Cái trước chính là nguyên nhân Đâm Vạn Độc ẩn chứa Ôn Độc chi khí, có thể phụ trợ tu luyện võ công Ôn Hoàng Cung, cái sau chính là nguyên nhân mới vừa rồi Thôi Hằng có thể thông qua Đâm Vạn Độc thấy Thái Ôn Thiên.

Bây giờ sở dĩ sẽ toát ra nhiều khí độc như vậy, cũng là bởi vì Đâm Vạn Độc chịu ảnh hưởng nào đó, vốn là câu thông cùng với Thái Ôn Thiên trên cấp độ nông cạn biến thành câu thông cấp độ thâm sâu.

Nồng độ cùng thể lượng khí độc tự nhiên cũng liền theo đó tăng nhiều.

Mà Ôn Độc chi khí của Thái Ôn Thiên đối với sinh linh bản thổ hoặc là người tu luyện Ôn Độc Chi Đạo có chỗ hữu ích đạt tới độ cao nhất định, nhưng đối với tuyệt đại đa số người mà nói đều có hại.

Cũng tạo thành tình huống bây giờ của Ôn Hoàng Cung.

Biện pháp giải quyết ngược lại rất đơn giản.

Chỉ cần mang Đâm Vạn Độc luyện hóa là xong.

Thôi Hằng giơ tay lên chỉ một cái, liền có một đạo pháp lực Nguyên Anh tiến vào bên trong Đâm Vạn Độc, trong nháy mắt liền đem tất cả pháp tắc đan dật trong đó đều dung luyện qua một lần.

Chớp mắt một cái cũng đã luyện hóa hoàn thành.

Bây giờ, cái Đâm Vạn Độc này đã thành pháp bảo của hắn, tùy thời đều có thể biến hóa thành một viên bảo thạch mang đi.

Chẳng qua, Thôi Hằng cũng không có làm như vậy.

Dù sao, hắn bây giờ đối với pháp bảo cũng không có nhu cầu gì.

Chương 525: Thái Ôn Thiên, Tử Dương Giới (3)

“Được rồi.” Thôi Hằng nói với Lan Thập.

Hắn thông qua điều chỉnh trạng thái Đàm Vạn Độc, trực tiếp liền đem nó từ câu thông trên cấp độ sâu với Thái Ôn Thiên biến thành câu thông cấp độ cạn ban đầu, sương mù đủ mọi màu sắc tức thì bắt đầu giảm bớt.

Dựa theo khuynh hướng này chẳng mấy chốc sẽ tiêu tán.

“Đa tạ Tiên Tôn, đa tạ Tiên Tôn!” Lan Thập cảm giác kích động không thôi, trong ánh mắt nhìn Thôi Hằng tràn đầy vẻ sùng kính.

Đàm Vạn Độc dị động làm cho cả Ôn Hoàng Cung đều bó tay không biện pháp, tại trong tay vị Tiên Tôn này giống như là một chuyện nhỏ không đáng kể, rất dễ dàng liền hoàn thành.

“Một cái nhắc tay.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, hướng Lan Thập hỏi, “Ồ trước khi Đàm Vạn Độc dị động, có từng xuất hiện cái tình huống bất thường gì không?”

Liên lạc giữa Đàm Vạn Độc cùng Thái Ôn Thiên bỗng nhiên càng sâu, đây không phải là hiện tượng bình thường, nhất định là nhận được ảnh hưởng nào đó.

Hoặc là Thái Ôn Thiên bên kia xảy ra biến hóa nào đó, hoặc là chính là Đàm Vạn Độc bên này chịu ngoại lực nào đó, tóm lại là trạng thái chệch hướng bình thường.

Lan Thập lâm vào trầm tư, ngay sau đó lắc đầu nói: “Hắn không có, trước khi Đàm Vạn Độc dị động, Ôn Hoàng Cung bên này vẫn luôn rất bình tĩnh, không phát sinh chuyện kỳ quái gì.

“Ồ nửa tháng trước, ta dựa theo thông lệ tới Đàm Vạn Độc tìm hiểu đạo vận pháp lý, lại phát hiện nơi này đột nhiên trở nên không bình thường, ở trước đó hoàn toàn không có bất kỳ triệu chứng.”

“Nửa tháng trước?” Thôi Hằng khẽ nhíu mày.

Cái thời điểm này quả thật không có đặc thù gì.

Bất quá, hắn cũng có một cái suy đoán.

Có thể hay không cùng Chúc Trường Sinh đi tìm tòi Thái Ôn Bất Tử Bảo Tàng có liên quan?

...

Trong một phiên vũ trụ tinh không u ám thâm thúy.

Bỗng nhiên nổi lên từng vòng sóng nước tựa như hoa văn.

Chúc Trường Sinh mặt mày xám xịt bỗng dung xuất hiện, cả người đều là vết thương.

Bất quá, biểu tình trên mặt hắn nhưng là tràn đầy vui mừng, tự lầm bầm: “Chết 1785 lần, cuối cùng là đem diễm tịch đều mang ra ngoài, không có cô phụ dặn dò của Tiên Tôn đối với ta.”

Sau khi mở ra Thái Ôn Bất Tử Bảo Tàng, Chúc Trường Sinh mới biết, thì ra muốn lấy đi diễm tịch, bảo vật, binh khí bên trong, là phải trải qua khảo nghiệm.

Cũng không thể trực tiếp lấy đi.

Hơn nữa những thứ khảo nghiệm này cũng không dễ dàng, thậm chí còn có nguy hiểm tánh mạng.

Nếu như hắn không phải là đã trở thành Thánh Giả, hơn nữa tích lũy sâu dày, thực lực không yếu, phỏng chừng thật sự có thể chết ở chỗ này.

“Rốt cuộc là có thể đi về a!”

Chúc Trường Sinh vô cùng sung sướng mà nở nụ cười, lấy ra Phi Toa, hướng phương hướng Sùng Dương Tinh bay đi.

...

Ở bên trong một chòm sao cách Sùng Dương Tinh vô cùng xa, có ba viên ngôi sao sinh mạng vô cùng to lớn.

Kích cỡ ba ngôi sao vượt ra kích cỡ hành tinh bình thường, thậm chí so với hằng tinh thông thường đều lớn hơn rất nhiều lần, thân là Thái Dương Mặt Trời lại xoay tròn quanh hành tinh.

Nơi này chính là Tử Dương giới, được xưng Tử Dương Tiên Giới do mảnh vụn Thượng Thiên biến thành.

Địa phương có tồn tại Tạo Vật Chủ.

Bên trên Thái Thượng Tinh một trong ba viên chủ tinh, có một cái Tiên Môn cổ xưa Tai Ách Tinh Vận Các, lấy tu luyện Tai Ách Chi Đạo, cùng với Tinh Thần Vận Thể Chi Đạo mà nổi danh.

Cái Tiên Môn này đã từng có Tạo Vật Chủ, nhưng bây giờ đã xuống dốc rất lâu, ngay cả Chư Thánh Chi Vương cũng chỉ có không tới năm người.

Cũng may hơn hai ngàn năm trước Tai Ách Tinh Vận Các ra một cái thiên tài tên là Minh Chân, trẻ tuổi đã trở thành Chư Thánh Chi Vương, nhẹ nhõm vượt qua thí luyện, chuẩn bị đúc

thành Đạo Thê, bước lên cảnh giới Tạo Vật Chủ, để cho Tai Ách Tinh Vận Các phục hưng.

Vì vậy, toàn bộ Tai Ách Tinh Vận Các đều vô cùng quan tâm tình huống của Minh Chân.

Mặc dù Tử Dương Giới cùng Ngũ Cảnh Giới bên kia khoảng cách xa xôi, nhưng dựa vào thủ đoạn Tạo Vật Chủ trước đây lưu lại, cùng với bảo vật tồn tại ở thời kỳ Tử Dương Thiên, bọn họ cũng có thể vượt qua vô tận tinh không, theo dõi tình huống đại khái của một cái Giới Vực.

Tỷ như cái Giới Vực này có bao nhiêu Kim Tiên, bao nhiêu Vô Cực Kim Tiên, thậm chí là bao nhiêu Thánh Giả, bao nhiêu Chư Thánh Chi Vương, đều có thể thông qua một mặt ” Tinh Vận Thiên Mục Kính ” tiến hành giám sát.

Minh Chân đến mỗi một cái Giới Vực hoặc là tinh không mới, cũng sẽ mang theo một bộ ”Kính Con” ẩn giấu, bộ kính này đồng bộ cùng Thiên Mục Kính, cung cấp Thiên Mục Kính vượt qua vô tận tinh không tiến hành kiểm tra vị trí xác định.

Trải qua thời gian hai ngàn năm này, cũng chưa từng xảy ra cái gì ngoài ý muốn.

Nhưng gần đây những ngày giờ này lại xảy ra một chuyện lạ.

Trần Đường thân là Chư Thánh Chi Vương chấp chương Tinh Vận Thiên Mục Kính hơn bảy ngàn năm, chưa từng thấy tình huống như thế.

Điều này làm cho hắn không nhịn được gọi ba người đều là Chư Thánh Chi Vương tới.

“Các vị lại đây xem, Ngũ Cảnh Giới ở bên trong mấy ngày ngắn ngủi tăng lên bảy tên Thánh Giả, đây quả thực chưa bao giờ nghe a!”

Chương 526: Vị nữ Kiếm Tiên kia (1)

“Ngũ Cảnh Giới? Ta nhớ được cái Giới Vực này xem như trung đẳng, Thánh Giả tông cộng cũng không đến mười tên đi.”

“Trong vòng mấy ngày mấy tên Thánh Giả đột phá, chẳng lẽ là có Tạo Vật Chủ lâm phạm, đi qua điếm hóa Vô Cực Kim Tiên thành Thánh?”

“Trần Đường người không nhìn lầm chứ, có phải hay không có bảy cái Thánh Giả bên ngoài tiến vào Ngũ Cảnh Giới?”

Ba gã Chư Thánh Chi Vương bên cạnh người một lời ta một lời mà nói, đều không thể nào tin được cái tình huống Trần Đường nói này.

Bởi vì quá bất hợp lí.

Mặc dù trong tinh không vạn giới tu luyện là Pháp Bất Tử Chân Tính ngoại đạo, so sánh với võ cộng chính pháp của Tử Dương giới độ khó hơi thấp, nhưng muốn trở thành Thánh Giả cũng tuyệt không phải một chuyện đơn giản.

Bên trong mấy ngày ngắn ngủi xuất hiện bảy tên Thánh Giả mới, nghĩ như thế nào đều không bình thường.

Ba gã Chư Thánh Chi Vương này đi tới trước Tinh Vận Thiên Mục Kính, cũng đều thấy được phía trên biểu hiện khu vực Ngũ Cảnh Giới, cùng với dấu hiệu số lượng Thánh Giả.

“Bảy tên Thánh Giả đồng thời xuất hiện, số lượng Vô Cực Kim Tiên liền ít đi bảy tên, đây chính là Thánh Giả mới đột phá sinh ra.” Trần Đường nhìn chăm chú Thiên Mục Kính, trầm giọng nói “Hơn nữa ta phát hiện Minh Chân bên kia khả năng xảy ra chút tình huống.”

“Tình huống gì?” Mọi người nhất thời khẩn trương lên.

Minh Chân đại biểu nhưng là tương lai Tai Ách Tinh Vận Các, là một vị Chư Thánh Chi Vương có hy vọng nhất trở thành Tạo Vật Chủ trong những người bọn hắn.

Đây cũng là hy vọng duy nhất để phục hưng Tai Ách Tinh Vận Các.

Nếu như Minh Chân xảy ra chuyện, thậm chí bỏ mình, vậy Tai Ách Tinh Vận Các chỉ sợ cũng lại không còn hy vọng quật khởi lần nữa.

Chờ sau khi bọn hắn những Chư Thánh Chi Vương này dần dần già đi tọa hóa, nếu như Chư Thánh Chi Vương nói

ngiệp lại không đủ, vậy chỉ sợ cũng phải đôi mắt kêt quả bị người chia cắt.

“Ta chú ý tới, tin tức Kính Con đã có năm năm không có đôi mới qua.”

Trần Đường vẻ mặt nghiêm túc nói “Dưới tình huống bình thường, Minh Chân đều là ba năm đôi mới một lần tin tức Kính Con, sửa chữa một chút pháp lý đan dệt sai lầm, để bảo đảm độ chuẩn xác tuyệt đối để giám sát.

“Hai năm trước khi hấn không đôi mới, ta còn tưởng rằng hấn có chuyện gì gấp, cũng không có để ý, coi như độ chuẩn xác giám sát của Thiên Mục Kính vì vậy sinh ra sai lệch, nhưng phạm vi cũng là cực nhỏ, gần như có thể bỏ qua.

“Bây giờ nhìn lại, Ngũ Cảnh Giới bên kia chỉ sợ là thật xảy ra tình huống gì đặc biệt, đột nhiên sinh ra bảy cái Thánh Giả mới, phía sau nhất định cất giấu đại bí mật, Minh Chân mất tích có lẽ cũng vì vậy có liên quan.”

Nói tới chỗ này, hấn dừng một chút, bỗng nhiên trầm giọng nói ” Ta dự định đi Ngũ Cảnh Giới một chuyến, tìm một chút tung tích Minh Chân, vô luận kêt quả như thế nào, chúng ta dù sao cũng nên có một tin tức mới được.”

“Không thể tùy tiện đi qua. ” Một tên Chư Thánh Chi Vương trong đó nói ” Minh Chân thực lực chỉ so với người và ta hơi yếu, nếu như hấn thật xảy ra chuyện, người đi cũng là chuyện vô bổ, sẽ chỉ tăng thêm tổn thất.”

Bốn gã Chư Thánh Chi Vương nơi này, bao gồm Trần Đường ở bên trong thật ra thì đều đã đạt đến cái gọi là Đới Chiếu cảnh, đều là võ giả dừng lại ở đệ lục cảnh thật lâu.

“Ta sẽ che giấu thân phận, âm thầm điều tra. ” Trần Đường vẫn kiên trì, trầm giọng nói ” Nếu Ngũ Cảnh Giới có thể có nhiều Thánh Giả như vậy, liên ý nghĩa nơi đó dù sao vẫn tương đối an toàn, âm thầm điều tra một ít chuyện hấn không có vấn đề.”

“Có phải mang ‘Đại Diễn Tinh Hà Bàn’ hay không? ” Một tên Chư Thánh Chi Vương khác dò hỏi.

Đây là Trần Các Chi Bảo cấp Tạo Vật Chủ của Tai Ách Tinh Vận Các.

Có thể để cho Trần Đường ở lúc đôi mắt Tạo Vật Chủ uy hiếp có một lần cơ hội chạy trốn.

Cảnh giới càng cao, sự chênh lệch giữa hai cái cảnh giới kề nhau lại càng lớn.

Mặc dù Trần Đường đã là Chư Thánh Chi Vương, càng là có trên vạn năm tích lũy, ở bên trong Chư Thánh Chi Vương

tuyệt đối được gọi là người xuất sắc, nhưng dù là nhân vật như vậy, cho dù là cầm một cái Tạo Vật Thân Binh, cũng chỉ có thể miễn cưỡng ở trước mặt Tạo Vật Chủ chạy trốn.

Chênh lệch vượt qua một cảnh giới lớn, có thể còn sống chạy trốn cũng đã là bản lĩnh lớn bằng trời.

Về phần vượt cấp giết địch, Chư Thánh Chi Vương nghịch phạt Tạo Vật Chủ?

Căn bản không tồn tại loại chuyện này.

“Không mang.” Trần Đường lắc đầu cự tuyệt ” Ta là đi dò xét tin tức, lại không phải đi chiến đấu, không cần phải mang Tạo Vật Thân Binh, các người giúp ta trông coi Tinh Vận Thiên Mục Kính là được.”

Dứt lời, hắn liền trực tiếp đi ra ngoài.

“Người bây giờ muốn đi?” Có Chư Thánh Chi Vương ngạc nhiên nói.

“Việc này không nên chậm trễ.” Trần Đường nhẹ nhàng gật đầu, cũng không quay đầu lại nói ” Chuyện liên quan đến an nguy của Minh Chân, không thể chậm một giây, ta phải lập tức chạy tới tra rõ mới được, muộn một chút đều không được.”

Đợi đến khi tiếng nói rơi xuống, thân ảnh của hắn đã biến mất không thấy gì nữa.

“Trần Đường vẫn là tính tình nôn nóng như vậy a.” Một vị Chư Thánh Chi Vương lắc đầu nói.

“Ta nghe nói, hơn hai trăm năm trước, hắn cũng là bởi vì do dự, bỏ lỡ cơ hội mời chào một vị thiên tài tuyệt thế.” Một tên Chư Thánh Chi Vương khác nói ” Từ đó về sau, hắn hành sự trở nên bắt đầu sấm rền gió cuốn.”

“Thiên tài tuyệt thế hơn hai trăm năm trước, người là nói cái nữ Kiếm Tiên từ Tội Thủ Tinh tới sao? Híz-khà zz Hí-zzz, cái kia đâu còn có thể gọi là thiên tài, đó là Thần Nữ, là con cưng của Thiên Đạo!

“Nàng mặc dù là từ Tội Thủ Tinh mà tới, nhưng thiên tư quá đáng sợ, nghe nói lúc nàng mới vừa tới, vẫn chỉ là tu vi tương tự với Thiên Tiên, chỉ dùng trăm năm là thành Chư Thánh Chi Vương a!”

Chương 527: Vị nữ Kiếm Tiên kia (2)

“Nhân vật như thế bỏ lỡ mới tốt, chúng ta là không có khả năng lưu được, truyền thuyết nàng ở sau khi tiếp xúc được võ công chính pháp, tốc độ tu luyện nhanh đến vượt quá bình thường, thật giống như hoàn toàn không có bất kỳ bình cảnh.”

“Một năm trở thành Thiên Quân, ba năm sau trở thành Huyền Tiên, lại sau năm năm đột phá đến tầng thứ Kim Tiên, lại sau mười năm thành tựu Vô Cực Kim Tiên, lại qua không tới thời gian hai mươi năm liền chứng đạo Thánh Giả Vị, lại sau năm mươi năm ngắn ngủi, nàng chính là Chư Thánh Chi Vương.”

“Bây giờ cách khi đó đã qua hơn trăm năm thời gian, không biết người nữ Kiếm Tiên kia có phải hay không lại có đột phá, nếu là nàng thành Tạo Vật Chủ mà nói, thật là là kinh thiên động địa rồi à.”

“Không biết, từ sau khi nàng đi Tử Dương Tinh, tin tức liên quan tới nàng cũng rất ít lưu truyền ra, ta nghe tin đồn nói, nàng ở Tử Dương Tinh xông ra tai họa cực lớn, đại khai sát giới.”

“Đại khai sát giới? ! Làm sao có thể, Tử Dương Giới nhưng là có Tạo Vật Chủ, còn không chỉ một vị, nàng dựa vào cái gì làm được, người nữ Kiếm Tiên kia thật thành Tạo Vật Chủ rồi hả?”

“Cái này ai biết được? Chúng ta không có Tạo Vật Chủ, tiếp thu được tin tức cũng chỉ là truyền miệng, chỉ mong Minh Chân có thể ở sớm ngày thành tựu Tạo Vật Chủ, để cho Tai Ách Tinh Vận Các chúng ta phục hưng một lần đi.”

“Ai, hy vọng như thế.”

...

Chuyện Vạn Pháp Quy Nhất Đan, đúng là vẫn không thể “Che giấu”.

Vạn Kiếm Thần Tông cùng Tôn gia đều đột nhiên tăng lên hai gã Thánh Giả, Vạn Thánh Các càng là trực tiếp tăng lên ba gã Thánh Giả, chuyện như vậy kẻ ngu đều có thể nhìn ra tình huống có vấn đề.

Trên đời không có tường nào gió không lọt qua được, càng không cần phải nói còn có một tên Bạch Thừa Nghiệp đảm nhiệm tuyên truyền viên chuyện nghiệp, điên cuồng đập lỗ cho tường, để cho gió bên ngoài thổi vào.

Vì vậy, toàn bộ Ngũ Cảnh Giới đều biết Vạn Pháp Quy Nhất Đan tồn tại.

Loại Tiên Đan Thân Dược có thể để cho Vô Cực Kim Tiên lập địa thành Thánh này, thật sự là thật bất khả tư nghị, tất cả người lần đầu tiên nghe được công hiệu của loại đan dược này trước nhất nghĩ tới đều là một từ —— trò bịp!

Nhưng Vạn Kiếm Thân Tông, Vạn Thánh Các, Tôn gia nhiều thêm những Thánh Giả kia lại không làm giả được, tất cả đều là Thánh Giả thứ thiệt, thậm chí khí tức trên người những Thánh Giả này còn càng tinh thuần, càng cường đại hơn.

Lại so với Thánh Giả đi đường bình thường đột phá còn lợi hại hơn.

Đây quả thực là hoàn toàn không nói phải trái.

Ở sau khi biết rõ Vạn Pháp Quy Nhất Đan là ba thế lực lớn này từ Cửu Tử Thiên Môn Sùng Dương Tinh mua được, tất cả tông môn bên trong Ngũ Cảnh Giới toàn bộ đều giống như điên rồi, hướng Sùng Dương Tinh phóng tới, hướng Cửu Tử Thiên Môn vọt tới.

Không vì cái gì khác, liền vì có thể mua được Vạn Pháp Quy Nhất Đan, cho thực lực nhà mình gia tăng một tên Thánh Giả, hoặc là trực tiếp làm cho mình trở thành Thánh Giả, bước vào thượng tầng toàn bộ Ngũ Cảnh Giới.

Tin tức này thậm chí cũng truyền đến tinh không bên ngoài Ngũ Cảnh Giới, hoặc là trong những Giới Vực khác.

Chẳng qua là so sánh với người bên trong Ngũ Cảnh Giới, những người ở ngoài vực tinh không cùng Giới Vực khác sẽ càng cẩn thận hơn một chút, đa phần cũng không có quả quyết hành động, nhiều lắm là dự định ngắm nhìn một đoạn thời gian mới làm ra hành động.

Sự tình thanh thế lớn như vậy, tự nhiên không có khả năng giấu giếm được Vạn Kiếm Thân Tông, Vạn Thánh Các, Tôn gia ba nhà vừa được lợi ích này.

Lúc mới đầu, bọn họ còn đang vì mình vay mượn quá nhiều đồ mà cảm thấy có chút hối tiếc.

Nhưng chờ những Thánh Giả mới kia đứng trước mặt bọn họ, hơn nữa hoàn toàn phục tùng mệnh lệnh của bọn họ, ngay lập tức sẽ cảm thấy phen vay mượn này nhưng mà quá đáng giá.

Nhiều Thánh Giả như vậy, muốn gì không có được ?

Căn bản cũng không cần râu rĩ một chút vật lúc trước trả kia.

Bất quá, Thi Đạo là có chút lo âu, nàng chủ động tới Vạn Kiếm Thân Tông viếng thăm Tạ Thiên Hành.

Lân này nạng không có lộ ra mảy may cảm giác mỉ hoặc, thậm chí áo đầm mặc đều trở nên lộng lẫy mà không mất đoan trang.

Ở sau khi thấy Tạ Thiên Hành, Thi Dao nói ngay vào điểm chính: “Tạ Tông chủ, những người này đều đi Sùng Dương Tinh cầu Vạn Pháp Quy Nhất Đan, điều này đối với chúng ta nhưng là bất lợi cực lớn a.

“Chúng ta đã thiếu nợ Cửu Tử Thiên Môn rất nhiều món nợ, mà hy vọng trả lại những thứ món nợ này chính là ở chỗ những người đến sau này, ở chỗ mấy cái môn phái gia tộc không có Thánh Giả này.

“Nhưng bọn hắn bây giờ đều mang theo của cải xông về Cửu Tử Thiên Môn, một khi mua được số lớn Vạn Pháp Quy Nhất Đan, vậy bọn họ liền có rất nhiều Thánh Giả.

“Đến lúc đó, chúng ta muốn trả nợ còn có thể gom góp ở nơi nào, chẳng lẽ muốn đi Giới ngoại sao?”

Nàng liền tiếp không ngừng tiến hành trình bày từng quặng lớn, hiển nhiên là có chút bối rối, lo lắng cho mình không trả nổi đồ vật tự mình vay mượn ở Cửu Tử Thiên Môn nơi đó.

Về phần nợ, vậy thì càng không dám.

Vị Thánh Giả có thể một quyền đánh bẽ Bất Tử Chân Tính kia xem qua không phải ăn chay.

Không có ai có lá gan giựt nợ.

“Thì các chủ, ta cảm thấy người nghĩ có chút nhiều.” Tạ Thiên Hành là một bộ dạng bình chân như vại, chút nào đều không lo lắng, mỉm cười nói.

“Thật ra thì những tình huống người mới vừa nói kia quả thật đối với chúng ta rất bất lợi, nhưng những thứ này đều xây dựng ở bên trên một điểm, đó chính là Cửu Tử Thiên Môn còn có Vạn Pháp Quy Nhất Đan.

“Chỉ cần Cửu Tử Thiên Môn đã không còn Vạn Pháp Quy Nhất Đan, những người đó đi nhiều đi nữa, mang đi bảo vật nhiều đi nữa, cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì, căn bản cũng sẽ không đối với chúng ta tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.

“Đây chính là Vạn Pháp Quy Nhất Đan, Tiên đan thần dược có thể khiến người ta lập địa thành Thánh, coi như người sau lưng Cửu Tử Thiên Môn lợi hại như thế nào đi nữa, một hơi lấy ra bảy viên chắc cũng là cực hạn, làm sao có thể có nhiều hơn?”

“Cho nên, để cho bọn họ đi là được, không cần quản bọn hắn.”

Chương 528: Xong rồi, thật là chưa hết (1)

Tuy nói bộ dáng Tạ Thiên Hành như trong lòng đã có dự tính, nhưng Thi Dao vẫn cảm thấy lòng có chút bất an.

Vạn Pháp Quy Nhất Đan thật chỉ có bảy viên?

Nếu có thể xuất ra bảy viên, thì tại sao không thể xuất ra càng nhiều hơn?

Hơn nữa, cho tới nay, bọn họ đều còn không quá rõ ràng đứng sau lưng Cửu Tử Thiên Môn rốt cuộc là nhân vật nào, lại có thể bạo tay như vậy, thật là không tưởng tượng nổi.

Huệ Thế chẳng qua là Thánh Giả, hơn nữa còn là Thánh Giả mới vừa đột phá, không có ai cảm thấy hắn có thể xuất ra bảy viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan.

Loại Tiên đan thần dược có thể để cho Vô Cực Kim Tiên lập địa thành Thánh này, đối với người trong khắp cả Ngũ Cảnh Giới mà nói, đều là đồ vật chưa bao giờ nghe, tuyệt đối không thể là một vị Thánh Giả có thể lấy ra.

Nhất định là một nhân vật cường đại không gì sánh nổi.

Miễn là người này vẫn còn tồn tại, Vạn Pháp Quy Nhất Đan hơn phân nửa vẫn sẽ tiếp tục bị luyện chế ra.

Vì vậy, Thi Dao không hề buông lỏng giống như Tạ Thiên Hành, nàng vẫn cảm thấy Vạn Pháp Quy Nhất Đan hơn phân nửa không chỉ có bảy viên.

Những người xông về Sùng Dương Tinh kia, có lẽ thật có thể mua được Vạn Pháp Quy Nhất Đan.

Chỉ cần bọn họ có thể mua được, cũng đủ để cho Ngũ Cảnh Giới lâm vào điên cuồng, sẽ có càng nhiều người hơn, nhiều thế lực hơn đi Sùng Dương Tinh.

Thi Dao đi ra Vạn Kiếm Thần Tông, giương mắt nhìn nhìn bầu trời, thâm nghĩ trong lòng: “Dù là Vạn Pháp Quy Nhất Đan còn dư lại hai ba viên, cũng đủ để cho rất nhiều thế lực sa sút một lần nữa dấy lên hy vọng.

“Nhất là những thứ thế lực cổ xưa chỉ có nội tình, lại đã không tồn tại Thánh Giả, Vạn Pháp Quy Nhất Đan đủ để cho bọn họ điên cuồng, thậm chí vì đó bỏ ra bất cứ giá nào.

“Nếu như Thánh Bình, điển tịch, bảo vật của bọn họ đều dùng để giao dịch Vạn Pháp Quy Nhất Đan, ta đây còn muốn góp vốn trả nợ liền vô cùng khó khăn, chỉ có thể ở Giới ngoại tìm mục tiêu.

“Vẫn là phải đi qua nhìn một chút tình huông, nếu không trong lòng quả thực bất an.”

...

Bây giờ Sùng Dương Tinh so sánh cùng trước kia đã xảy ra biến hóa long trời lở đất.

Phi Toa đếm không hết từ bốn phương tám hướng bay tới, từng cái tông môn gia tộc chưa từng nghe qua xuất hiện, tất cả đều hướng Cửu Tử Thiên Môn vọt tới.

Khi những thế lực này ở Sùng Dương Tinh chạm mặt, cũng đều cảm giác có chút ngây người.

Ngũ Cảnh Giới lúc nào có nhiều cường giả như vậy rồi hả?

Hương Bách Lý đến từ Tam Thủ Tinh bây giờ chính là loại tâm tình này.

Hắn đến từ một cái tông môn rất nhỏ “Thiên Dao Tông”, toàn bộ tông môn tính toán đầu ra đây cũng liền ba người, một là sư phụ hắn, một là đồ đệ của hắn.

Chỉ có chính hắn là Vô Cực Kim Tiên, sư phụ chỉ có Kim Tiên, học trò càng là mới vừa Thiên Nhân.

Trong quá khứ những năm trước, Hương Bách Lý vẫn luôn cho là tông môn nhà mình quả thật chỉ là một môn phái nhỏ rất thông thường.

Mặc dù sư phụ thỉnh thoảng sẽ thổi phồng nói Thiên Dao Tông đã từng có quá khứ huy hoàng, là tông môn cổ xưa nhất cả Ngũ Cảnh Giới, trong quá khứ Thiên Dao Tông coi như là Kim Tiên cũng chỉ xứng làm đệ tử nội môn vân vân, nhưng hắn chưa từng tin tưởng.

Dù sao, đây là tông môn chỉ có một Vô Cực Kim Tiên, ở bên trên Tam Thủ Tinh hỗn loạn sống tạm mà thôi, ngộ nhờ ngày nào đó bị Thánh Giả qua đường thấy ngứa mắt, thì có thể chịu tai họa ngập đầu.

Một cái tông môn như vậy, còn nói cái gì cổ xưa nhất, nói cái gì Kim Tiên cũng chỉ xứng làm đệ tử nội môn.

Căn bản cũng không có bất kỳ độ tin cậy rồi.

Nhưng là, sau khi tin tức Vạn Pháp Quy Nhất Đan truyền tới Tam Thủ Tinh, sư phụ Hương Bách Lý bỗng nhiên đem hắn gọi tới trong điện tổ sư, giống như là ảo thuật lấy ra sáu cái Thánh Binh!

Thánh Binh!

Sáu cái!

Đây chính là Thánh Binh, cái tông môn nhỏ tôi tàn nhà mình, lại có sáu cái Thánh Binh.

Quá bất hợp lý.

Hương Bách Lý lúc ấy suýt chút nữa bị sợ choáng váng.

Còn tưởng rằng là sư phụ chính mình bị điên, đi bảo khổ mấy đại Tiên Môn ăn trộm.

Nhưng suy nghĩ kỹ một chút sư phụ chính mình chỉ là một Kim Tiên.

Tu vi cảnh giới như vậy, coi như là muốn trộm cũng không đủ bản lĩnh mới đúng.

Bất quá, sau khi sư phụ giảng thuật, hắn rất nhanh thì biết được chân tướng.

Hoá ra, những quá khứ huy hoàng sư phụ lúc trước nói qua lại là thật, Thiên Đạo Tông trước đây cũng không tên Thiên Đạo Tông, mà gọi là làm Thiên Đạo Vô Thượng Tông, là tông môn cường đại nhất cả Ngũ Cảnh Giới.

Ở thời kỳ đỉnh phong của Thiên Đạo Vô Thượng Tông, Thánh Giả vượt qua 20 vị, Chư Thánh Chi Vương có ba vị, thiên tài địa bảo càng là đếm không hết, từ trước đến nay góp nhặt Thánh Binh có hơn hai mươi cái.

Mặc dù trải qua truyền thừa mấy trăm ngàn năm, những Thánh Binh này hoặc là thất lạc hoặc là hư hại không ít, nhưng bây giờ cũng vẫn có mười ba cái hàng tích trữ.

Đủ mua bốn viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan.

Chỉ là vì phòng ngừa cây lớn thì đón gió to, quá mức làm người khác chú ý, vẫn là trước đôi hai cái, chính mình đột phá trước lại nói.

Chờ trở thành Thánh Giả, liền an toàn hơn nhiều.

Hương Bách Lý sau khi biết chân tướng phản ứng đầu tiên chính là, tổ tiên của cái tông môn nhỏ tôi tàn chúng ta lại giàu như vậy.

Sau đó liền toát ra một cái nghi vấn, môn phái giàu mạnh như vậy, lại làm sao rơi vào kết quả bản cùng như bây giờ?

Đừng nói Thánh Nhân, mỗi một thời đại ngay cả Kim Tiên đều không nhất định có.

Quá bất hợp lý.

Đáng tiếc sư phụ đối với điều này giấu kín như bưng, không có nguyện ý tiết lộ chút nào.

Chẳng qua là thúc giục hắn mau sớm đi Sùng Dương Tinh, tranh thủ ít nhất mua được một viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan, để cho hắn nhất định phải mau chóng trở thành Thánh Giả.

Như vậy mới có thể làm cho Thiên Dao Tông chân chính an toàn.

Vốn là Hương Bách Lý trong lòng đã có dự tính, cảm giác mình có sáu cái Thánh Binh nơi tay, chỉ cần Vạn Pháp Quy Nhất Đan không thiếu hàng, chính mình nhất định có thể mua lại một viên.

Cùng lắm thì nâng giá!

Coi như mang tới Thánh Binh không đủ, còn có thiên tài địa bảo, còn có tông môn điển tịch, đều có thể dùng đến quy ra thành Thánh Binh nâng giá.

Ít nhất phải lấy được một viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan!

Nhưng sau khi hắn đi tới Sùng Dương Tinh, liền có chút không chắc.

Chương 529: Xong rồi, thật là chưa hết (2)

Quá nhiều người!

Cường giả cũng quá nhiều!

Hướng Bách Lý đã không nhớ có bao nhiêu chiếc Phi Toa bay qua ở trước mặt mình, càng không biết đã có bao nhiêu Vô Cực Kim Tiên tiến vào Sùng Dương Tinh.

Càng kỳ quái hơn chính là trong đó có một ít người giống như hắn, cũng là tới từ một cái môn phái nhỏ không có danh tiếng gì, đồng dạng là tồi tàn, nghèo mạt rệp, lại cũng có thể xuất ra Thánh Binh tới mua Vạn Pháp Quy Nhất Đan.

“Su phụ a, tình huống của Thiên Đạo Tông chúng ta ở Ngũ Cảnh Giới có phải hay không là rất phổ biến?” Hướng Bách Lý lẩm bẩm nói nhỏ.

Chỉ cảm thấy con đường phía trước gian khổ, tràn đầy khó khăn.

Chẳng qua, suy nghĩ kỹ một chút, loại tình huống này cũng bình thường.

Dựa theo cách nói của sư phụ chính mình, thời đại đỉnh phong của Thiên Đạo Vô Thượng Tông ngay từ lúc bốn mươi vạn năm trước liền kết thúc, trong lúc đó thậm chí còn xuất hiện quạ tình huống truyền thừa đoạn tuyệt mấy vạn năm mới bị nối liền tiếp.

Ở trong năm tháng khá dài này, tông môn đứng đầu bên trong Ngũ Cảnh Giới nhất định là lúc trăm lúc bóng, cái này nối tiếp cái kia.

Bọn họ đã từng hưng thịnh, cuối cùng lại xuống dốc không phanh, nhưng nội tình lại giữ lại.

Cứ vậy tích lũy đến bây giờ, không nói khác, số lượng Thánh Binh tuyệt đối là vô cùng khả quan.

“Điều này cũng mang ý nghĩa, giá cả sẽ cạnh tranh vô cùng kịch liệt!” Hướng Bách Lý thâm nghị trong lòng ” Ta tốt nhất là ở lúc bán viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan thứ nhất liền quả quyết nâng giá, tranh thủ lấy vào tay!”

Hắn thấy, loại Tiên đan thần dược như Vạn Pháp Quy Nhất Đan này tất nhiên không có khả năng có số lượng quá nhiều.

Nhất định là cực kỳ thưa thớt, cung không đủ cầu.

Tuyệt đối sẽ đưa tới tranh mua.

Có điều, cụ thể là cái tình huống gì, giá sau cùng là ra sao, đều vẫn là ẩn số.

Nhất định phải ở lúc bán viên đan dược thứ nhất liền lấy xuống.

Nếu không đem dài lắm mòng, quý mới biết phía sau sẽ tăng giá đến cấp độ gì.

...

Thi Dao một thân một mình đi tới Sùng Dương Tinh.

Phát hiện người và thế lực đi tới nơi này so với dự liệu của nàng càng nhiều hơn, rất nhiều môn phái nhỏ ngay cả nghe đều chưa nghe nói qua, lại cũng có Vô Cực Kim Tiên tới.

“Vạn Pháp Quy Nhất Đan mang tới cảm dỗ thật sự là quá lớn a.” Thi Dao nhìn những người tụ tập ở trước sơn môn Cửu Tử Thiên Môn này, trong lòng không nhịn được than thở.

Cửu Tử Thiên Môn dường như là đối với loại tình huống này sớm có chuẩn bị, xây dựng sân rộng trước sơn môn, ở chung quanh quảng trường còn có từng toà lầu các cùng quán rượu cung cấp người cư trú sinh hoạt.

Bây giờ Thi Dao đang ngồi ở trên lầu một chỗ quán rượu, tùy ý gọi chút thức ăn cùng một chại rượu, dự định xem tình huống bán Vạn Pháp Quy Nhất Đan lần này.

” Vô Cực Kim Tiên tụ tập ở chỗ này nói ít cũng có gần hai trăm người đi, Vô Cực Kim Tiên ẩn giấu trong Ngũ Cảnh Giới thật là nhiều a, không biết Cửu Tử Thiên Môn lần này có thể cầm ra bao nhiêu Vạn Pháp Quy Nhất Đan.

” Tiên đan thần dược như vậy, chắc hẳn luyện chế cũng là cực kỳ khó khăn, lần trước một hơi lấy ra bảy viên, lần này có thể có ba bốn viên cũng đã nhiều vô cùng.

“Kể từ đó, cái giá tiền này sợ rằng sẽ cao vượt quá bình thường, phỏng chừng giá bán còn cao hơn so với Tạ Thiên Hành cùng Tôn Lộ Bình mua giá gấp ba a.”

Ý niệm tới đây, nàng bỗng nhiên cảm giác mình hết sức may mắn, chỉ dùng giá mua thấp nhất liền mua được ba viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan, cùng những người này so sánh, đơn giản là kiếm bộn.

Điều này làm cho nội tâm Thi Dao vô cùng thoải mái, không nhịn được thu hồi ánh mắt nhìn bên ngoài, rót cho mình một chén rượu.

Nhưng ngay khi rót rượu, nàng bỗng nhiên chú ý tới trên một cái bàn cách mình không xa, không biết lúc nào nhiều thêm một người.

Đây là một nam tử trẻ tuổi nhìn chừng hai mươi tuổi, dung mạo anh tuấn, khí chất siêu phàm thoát tục, hãn tựa như là hoàn toàn không chú ý tình huống bên ngoài, chỉ làm lũi mà ở nơi đó thưởng thức thức ăn.

“Người này là ai, ta lại hoàn toàn không có chú ý tới hắn đến gần, Thánh Giả? !” Thi Dao trong nội tâm tràn đầy ngạc nhiên.

Cái người thanh niên trẻ này xuất hiện quá đột ngột, thật là giống như là trống rỗng xuất hiện vậy, hoàn toàn vòng qua cảm giác của nàng.

Dưới tình huống bình thường, coi như là Thánh Giả cũng không khả năng đem nàng giấu diếm được hoàn toàn như vậy.

“Chư Thánh Chi Vương sao? !” Thi Dao chỉ cảm thấy một trận tê cả da đầu, bên trong lòng có chút hoảng sợ.” Vạn Pháp Quy Nhất Đan lại đem Chư Thánh Chi Vương đều hấp dẫn tới? !”

Nam tử trẻ tuổi kia bỗng nhiên nhìn về phía Thi Dao, ánh mắt trong trẻo lạnh lùng nhìn lướt qua, nhắc nhở: “Chớ có lại nhìn ta, Vạn Pháp Quy Nhất Đan sắp bắt đầu bán.”

Chương 530: Xong rồi, thật là chưa hết (3)

“À? Chuyện này...” Thân thể mềm mại của Thi Dao khẽ run, vội vàng quay đầu nhìn về phía nơi khác, nội tâm sợ hãi không thôi. “Mới vừa rồi ánh mắt kia, thật giống như là trực tiếp nhìn thấu ta vậy, người này rốt cuộc là ai?!”

“Hoạn nghênh các vị đường xa mà tới, khát vọng của mọi người đối với Vạn Pháp Quy Nhất Đan ta cũng đều thấy được, cũng sẽ không nói nhảm nữa, trực tiếp bắt đầu bán!”

Vào lúc này, thanh âm Bùi Thanh Thu từ bên ngoài truyền tới.

Là trước đài cao xây dựng lên của Cửu Tử Thiên Môn, hắn đứng ở trên đài cao, lật tay lấy ra một cái bình ngọc, từ bên trong đổ ra một viên đan dược vạng óng ánh, cất cao giọng nói: “Đây là viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan thứ nhất, giá bán ba cái Thánh Binh, có thể dùng điền tịch, thiên tài địa bảo quy ra...”

“Ta ra sáu cái Thánh Binh!” Hương Bách Lý trong đám người trực tiếp mở miệng hô to, giá cả trong nháy mắt gấp đôi.

Lời này vừa nói, toàn trường tĩnh mịch.

Bao gồm Bùi Thanh Thu trên đài cao ở bên trong, ánh mắt của mọi người đều tập trung ở trên người Hương Bách Lý.

Sáu cái Thánh Binh?!

Trời ạ, đây cũng quá giàu có đi.

Hoàn toàn không cho người khác cơ hội a.

Thi Dao đang ngồi gần cửa sổ quán rượu cũng không khỏi sửng sốt, lậm bậm nói: “Quả nhiên đắt không ít, lúc này mới viên thứ nhất, giá cả liền gấp bội, hơn nữa còn chỉ là người thứ nhất tăng giá.

“Tính như vậy, lần này sợ rằng chỉ cần bán ba bốn viên, sau cùng thu hoạch liền vượt qua bảy viên lần trước, bất quá, cái này cũng bình thường, vật hiếm thì quý a.

“Coi như số lượng đan dược đầy đủ, là mười mấy viên, tiếp theo cũng có thể tạm dừng bán một đoạn thời gian, chờ lúc đám người đói khát khó nhịn, không cách nào kiềm chế, lại tiến hành bán lần nữa, phỏng chừng sẽ quý hơn.”

“Cũng sẽ không.” Vào lúc này, vị nam tử trẻ tuổi ngồi ở cách đó không xa bỗng nhiên lại lên tiếng, mỉm cười nói: “Dù sao người bán Vạn Pháp Quy Nhất Đan không họ Lôi(1).”

“Lôi? ” Thi Dao không rõ vì sao, không biết người này đang nói gì, nhưng nàng cũng không dám lơ mãng, để tránh đắc tội vị cường giả sâu không lường được này.

“Sáu cái Thánh Binh! Đồng ý! ” Thanh âm Bùi Thanh Thu từ bên ngoài truyền tới.

Sách lược của Hướng Bách Lý quả nhiên có hiệu quả.

Hắn một hơi trực tiếp tăng giá gấp bội, trực tiếp khiến người khác buông tha dự định đấu giá, ngược lại chờ đợi viên sau.

“Quá tốt, tới tay! ” Hướng Bách Lý nhận lấy viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan vàng óng ánh, cảm thụ khí tức phía trên, nội tâm vô cùng kích động, tay đều có chút run rẩy ” Quá tốt, ta lập tức liền có thể trở thành Thánh Nhân!”

Bất quá, hắn vẫn tạm thời dè xuống ý tưởng trực tiếp dùng Vạn Pháp Quy Nhất Đan, mà là dự định trước nhìn một chút tình trạng đấu giá mấy viên thuốc sau này, xem chính mình có phải hay không kiếm lời.

“Kế tiếp là viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan thứ hai! ” Bùi Thanh Thu lại lấy ra một viên đan dược vàng óng ánh.

“Năm cái Thánh Binh!”

“Sáu cái!”

“Bảy cái Thánh Binh cộng hai mươi thiên tài địa bảo cấp Thánh Giả!”

...

...

Sau đó đấu giá quả nhiên là càng ngày càng kịch liệt.

Chờ đến viên đan dược thứ tư, tất cả mọi người ra giá đều cộng thêm thứ khác, lấy số lượng Thánh Binh tới bàn mà nói, đã đạt đến mười ba cái Thánh Binh một viên.

Rất nhiều Vô Cực Kim Tiền của cải không đủ phong phú đều đã tuyệt vọng, thậm chí đều muốn trực tiếp trở về phủ.

Giá cả cỡ này, căn bản là không mua nổi a.

Thi Dao trên tửu lâu cũng là trở mắt ghen hợm, mười ba cái Thánh Binh một viên, cái này đã vượt qua bốn lần giá mua.

Hướng Bách Lý chính là lòng tràn đầy vui mừng, trên mặt vẫn luôn treo nụ cười.

Nhưng rất nhanh, mọi người liền phát hiện tình huống dường như có cái gì không đúng.

Viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan thứ năm lây mười bốn cái Thánh Bình thành giao.

Viên thứ sáu là chỉ có mười ba cái.

Viên thứ bảy càng là trực tiếp rơi đến chín cái.

Viên thứ tám mặc dù lại tặng tới mười một cái, nhưng người đầu giá rõ ràng ít đi rất nhiều.

Theo số lượng bán tặng nhiều, rất nhiều người trong lòng đều có một cái suy đoán.

Số lượng Vạn Pháp Quy Nhất Đan khả năng cũng không phải rất ít?

Khi viên thứ chín xuất hiện, giá cả lần nữa hạ xuống, tiếp theo viên thứ mười thậm chí chỉ có hai người ra giá, sau đó chính là viên thứ mười một, viên thứ mười hai...

Giá cả đã khôi phục giá mua.

Dần dần số lượng Vạn Pháp Quy Nhất Đan đi tới viên thứ ba mươi...

Ánh mắt của mọi người tại chỗ đều ngưng trệ.

Nội tâm đều run rẩy.

Không nói ra là kinh hỉ hay là kinh hoàng.

Đây chính là Tiên đan thần dược có thể khiến người ta lập địa thành Thánh a!

Làm sao nhiều như vậy? !

Chẳng lẽ lần này bán xong, Ngũ Cảnh Giới muốn một hơi nhiều hơn trăm vị Thánh Nhân sao?

Quá khoa trương!

Hương Bách Lý càng là trợn mắt hốc mồm, nhìn viên đan dược vàng óng ánh trong tay mình này, bỗng nhiên cảm giác quá lỗ vốn.

Thi Dao trên quán rượu càng là trực tiếp đứng lên, ánh mắt nhìn chăm chú ngoài cửa sổ, toàn thân nặng đều run rẩy, lâm bậm nói nhỏ “Xong rồi, đây là thật xong rồi.

“Thật là chưa hết a!”

—

(1)Họ Lô: Họ Lô ở Trung Quốc được đánh giá là ngay thẳng, tốt bụng và cao thượng trong cuộc sống

Chương 531: Tinh Vận Thiên Mục Kính sẽ không hư chứ ? (1)

Khi số lượng Vạn Pháp Quy Nhất Đan mua bán vượt qua một trăm viên, tất cả mọi người tại chỗ đều điên cuồng.

Gần như cho là mình đang nằm mơ.

Đây chính là Tiên đan thần dược có thể để cho Vô Cực Kim Tiên lập địa thành Thánh a!

Kỳ trân hiếm thấy!

Có một không hai!

Trên đời khó gặp!

Từ ngữ tương tự như vậy đặt trên thân loại Tiên Đan này hẳn là vô cùng khít khao mới đúng.

Nhưng bây giờ...

Một lần bán liền bán một trăm viên là tình huống gì?

Một trăm viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan a, cái này há không phải là một trăm Thánh Giả, trong Ngũ Cảnh Giới phải xuất hiện ước chừng một trăm Thánh Nhân?

Điên rồi!

Đơn giản là điên rồi, cái này quá điên cuồng.

Thánh Giả là tồn tại cao quý cỡ nào a, chỉ cần trong một cái tông môn xuất hiện Thánh Giả, ngay lập tức sẽ lên cấp là Tiên Môn, nắm giữ quyền lực cực kỳ to lớn, đạt được số lớn tài nguyên.

Hơn nữa Thánh Giả thực lực cực kỳ mạnh mẽ, có thể tùy ý tách Bất Tử Chân Tính, tính chất áp chế cảnh giới cực kỳ mạnh mẽ, đối với Kim Tiên được xưng Bất Tử đều có thể mặc sức hoành hành.

Chẳng qua, bây giờ Thánh Giả trong Ngũ Cảnh Giới, tính toán đầu ra đây cũng không cao hơn mười vị.

Điều này cũng dẫn đến bọn họ tất nhiên cường đại, nhưng bởi vì số lượng thừa thớt, thậm chí rất ít khi lộ diện, cho nên tạo thành ảnh hưởng thật ra thì đều không lớn bao nhiêu.

Nhưng mà bây giờ khác rồi.

Có những Vạn Pháp Quy Nhất Đan này, số lượng Thánh Giả cấp tốc tăng vọt.

Chỉ là một trăm viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan này, là có thể trực tiếp tạo nên một trăm Thánh Giả.

Từ cổ chí kim, Ngũ Cảnh Giới có thời kỳ nào xuất hiện qua một trăm vị Thánh Giả chưa?

“Sắp thay người lãnh đạo rồi!”

“Trên một trăm Thánh Giả tụ tập ở bên trong một cái Giới Vực, ha ha ha!”

“Thần kỳ, quá thần kỳ, đột phá Thánh Giả thì ra là ung dung như vậy sao?”

“Vạn giới tinh không, có mấy cái Giới Vực có một trăm Thánh Giả trở lên?”

Mọi người nghị luận âm ỉ, có người vui mừng có người ảo não, còn có người châm chọc có người tự giễu, cũng có người cảm thấy hưng phấn cùng bỗng dưng kích động.

Thi Dao trên quán rượu càng là hoàn toàn bối rối.

Nàng bậy giờ thậm chí đã không lo nổi cái chuyện trả nợ gì, chỉ muốn mau rời khỏi Sùng Dương Tinh, trở lại Vạn Thánh Các, làm xong bố trí sau này.

Một trăm Thánh Giả, đây chính là một trăm Thánh Giả a!

Sau đó Ngũ Cảnh Giới chắc chắn gió nổi mây vần, chắc chắn sẽ khai mở một tràng thế cục đại biến mấy trăm ngàn năm không có.

Vạn Thánh Các phải chuẩn bị sẵn sàng.

Mà lúc này trên đài cao trước sơn môn Cửu Tử Thiên Môn, Bùi Thanh Thu nhưng là như cũ mặt không đổi sắc lấy ra một viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan mới, mỉm cười nói ” Viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan thứ một trăm lẻ một, giá ba cái Thánh Binh bắt đầu.”

Lời này vừa nói, bốn phía lần nữa yên tĩnh lại, ánh mắt của mọi người đều nhắm trúng ở trên người Bùi Thanh Thu.

Còn nữa, lại còn có!

Mỗi một người tại chỗ đều nhìn chằm chằm Bùi Thanh Thu, trong mắt tràn đầy vẻ mặt khó thể tin.

“Bùi chương môn, người nơi này rốt cuộc có bao nhiêu Vạn Pháp Quy Nhất Đan?” Hương Bách Lý không nhịn được dò hỏi.

Thanh âm của hắn đều run rẩy, hiện tại hắn vô cùng hối hận, tại sao mình phải tôn sáu cái Thánh Binh đi mua, đây là có tới hơn 100 viên a!

Thật là lỗ đen tê người!

Cái vấn đề này cũng là điều những người khác quan tâm.

Thật sự là bây giờ số lượng Vạn Pháp Quy Nhất Đan mua bán quá mức kinh người, có chút vượt quá bình thường.

“Vừa rồi cũng không phải rất nhiều.” Bùi Thanh Thu khẽ gật đầu một cái, cũng không có nói thẳng.

Đây nếu là nói cho bọn hắn biết còn lại ược chừng hơn bảy trăm, phỏng chừng toàn bộ tình cảnh liền muốn hoàn toàn mất đi không chế.

Bất quá, cho dù là như vậy, cũng không thiếu người cảm thấy sốt ruột.

“Tại sao phải bán nhiều Vạn Pháp Quy Nhất Đan như vậy, ra nhiều Thánh Giả như vậy, vậy Thánh Giả còn có chỗ nào dùng?”

“Nếu như chúng ta những Vô Cực Kim Tiên này đều thành Thánh Giả, vậy giữa chúng ta vẫn không có cái chênh lệch gì, như vậy đột phá còn có tác dụng gì?!”

“Bùi chương môn, có thể hay không giảm bớt mua bán Vạn Pháp Quy Nhất Đan, hoặc là tiếp theo không bán Vạn Pháp Quy Nhất Đan nữa, ảnh hưởng này quả thật không tốt lắm a.”

Mọi người nghị luận âm ỉ, thậm chí có một chút người gan lớn đều bắt đầu đưa ý kiến cho Bùi Thanh Thu, muốn để cho hắn ngừng bán.

Nhưng lời như vậy vừa bàn ra, Bùi Thanh Thu chính mình còn chưa lên tiếng, những nhóm Vô Cực Kim Tiên còn chưa kịp mua được Vạn Pháp Quy Nhất Đan kia liền nổi giận.

“Dựa vào cái gì dừng bán, các ngươi đây là muốn cùng Bùi chương môn đối nghịch a!”

“Bùi chương môn, ta muốn, ta muốn, ngươi trước đừng dừng, ta ra ba cái Thánh Binh, viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan này ta mua.”

“Cái gì gọi là đều thành Thánh Giả không có chênh lệch, người khác đều thành Thánh Giả, ngươi không thành, đây không phải là chênh lệch sao?”

“Bùi chương môn, ta muốn mua!”

Chương 532: Tinh Vận Thiên Mục Kính sẽ không hư chứ ? (2)

Sau khi trải qua phen cãi vã này, không ít người bắt đầu tranh nhau cướp đoạt đầu giá.

Rất sợ Bùi Thanh Thu thật dùng bán.

Giống như mới vừa rồi có người nói vậy, khi tất cả mọi người đều thành Thánh Giả, người lại không có, đây chính là chênh lệch lớn nhất.

Vì vậy giá bán Vạn Pháp Quy Nhất Đan lại xuất hiện tình huống thịnh vượng.

Cuối cùng, Vạn Pháp Quy Nhất Đan tổng cộng bán ra 139 viên, thu hoạch hơn 100 cái Thánh Binh, cùng với thiên tài địa bảo chất đồng như núi, cùng với thư tịch nhiều vô số.

Cái này không sai biệt lắm có thể nói là đem đại đa số Thánh Binh, bảo vật, điển tịch vân vân bên trong Ngũ Cảnh Giới, toàn bộ đều tụ tập nơi này, thậm chí khả năng đã vượt qua toàn bộ bảy thành hoặc là tám phần mười của Ngũ Cảnh Giới.

“Bây giờ mở bán là viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan thứ một trăm bốn mươi, ba cái Thánh Binh.” Bùi Thanh Thu vẫn ở chỗ cũ bày ra đan dược trong tay, cười nói “Không có ai ra giá sao?”

Không có ai ra giá, mọi người đều là người nhìn ta, ta nhìn người.

Tại chỗ những người này cơ bản đều đã mua qua.

Hoặc là chính là không mua nổi.

Sau khi qua một hồi, Bùi Thanh Thu mới đem bình ngọc thu vào, sau đó cười nói: “Các vị, ta khuyên các người tốt nhất là ở chỗ này, liền dùng Vạn Pháp Quy Nhất Đan trở thành Thánh Giả, nếu không trên đường trở về nói không chừng phát sinh cái gì ngoài ý muốn.”

Lời này vừa nói, nhất thời liền khiến rất nhiều người từ trong tâm tình vui mừng bừng tỉnh lại.

Cũng có mấy người ánh mắt lấp lóe, yên lặng cúi đầu xuống.

Người tới Sùng Dương Tinh cũng không toàn bộ là vì mua, cũng không thiếu người là lòng mang ý đồ xấu, dự định “Mua không đồng” .

Bùi Thanh Thư rõ ràng có đại bối cảnh, không ai dám động thủ với hắn.

Nhưng mình không bằng người bán, chẳng lẽ còn không trêu chọc nổi khách hàng sao?

Chẳng qua, nếu một trăm ba mươi chín người này đồng thời dùng Vạn Pháp Quy Nhất Đan, vậy coi như là một trăm ba mươi chín cái dị tượng thành Thánh.

Pháp tắc Sùng Dương Tinh thật sẽ không tan vỡ sao?

Bùi Thanh Thư cũng chú ý tới ánh mắt nghi hoặc của mọi người, hắn đối với điều này sớm có chuẩn bị, từ trong tay áo lấy ra một cuộn lụa vàng, mỉm cười nói: “Các vị là đang lo lắng chuyện dị tượng thành Thánh?”

“Thật ra thì không cần lo âu, sư tôn ta nói qua, làm ăn muốn để người hài lòng, dịch vụ sau khi bán hàng liền không thể thiếu, vì vậy thì cho ta một quyền pháp chỉ, có thể đảm bảo các vị chứng đạo không lo.”

Sư tôn? !

Mọi người tại đây nghe vậy đều hơi sững sờ, trong đầu nhất thời liền lóe lên rất nhiều ý nghĩ.

Đây là lần đầu tiên Bùi Thanh Thư ở lúc bán Vạn Pháp Quy Nhất Đan tỏ rõ là mình có sư tôn, gần như giống với thừa nhận cái Vạn Pháp Quy Nhất Đan này chính là sư tôn hắn cung cấp.

Trên quán rượu, ánh mắt Thi Dao lập lóe, trong miệng lầm bầm nói nhỏ: “Sư tôn, sau lưng của hắn quả nhiên có một vị tôn tại tối cao, chính là sư phụ của hắn!”

Bất quá, vì sư tôn trong miệng Bùi Thanh Thư muốn nói này, rốt cuộc là tồn tại dạng gì, lại có thể xuất ra nhiều Vạn Pháp Quy Nhất Đan như vậy.

Hầu như trong lòng của mỗi người đều hiện ra nghi ngờ như vậy.

Cùng lúc đó, Bùi Thanh Thư cũng mở ra cái cuốn pháp chỉ kia, phía trên chỉ viết một đoạn chữ viết rất ngắn gọn.

“Dị tượng chứng đạo nơi đây không được làm phiền lẫn nhau!”

Khi nhìn thấy chữ viết phía trên, tất cả mọi người đều cảm thấy hết sức nghi ngờ.

Cái này tính là gì?

Là đang ra lệnh pháp tắc Sùng Dương Tinh, hay là đang ra lệnh dị tượng chứng đạo sắp xuất hiện?

Nhưng vô luận là loại nào, nhìn qua đều hết sức hoang đường a.

Pháp tắc dị tượng cũng có thể bị ra lệnh sao?

Nhưng ngay khi mọi người cảm thấy nghi ngờ, chữ viết trên cái cuốn pháp chỉ này bỗng nhiên sáng lên ánh vàng.

Ngay sau đó thì có một cỗ uy áp khó mà dùng ngôn ngữ hình dung trong nháy mắt liền bao phủ toàn bộ Sùng Dương Tinh.

Pháp tắc đạo vận không chỗ nào không có mặt đều giống như chịu mệnh lệnh nào đó hạn chế, biến hóa trở nên có thứ tự.

Thật sự có hiệu quả? !

Pháp tắc trên Sùng Dương Tinh đón nhận đạo mệnh lệnh này? !

Đông đảo Vô Cực Kim Tiên nội tâm kinh hãi không thôi, thủ đoạn như vậy thật là chưa bao giờ nghe, thật không thể tưởng tượng nổi.

Ở trong tình cảnh rung động như vậy, có vài tên Vô Cực Kim Tiên quả quyết nuốt vào Vạn Pháp Quy Nhất Đan trong tay.

Bọn họ đều thiếu năng lực tự vệ, tự biết một khi rời đi nơi này, hơn phân nửa là sẽ bị cướp đoạt.

Vù vù!

Hư không rung động, tầng tầng lớp lớp dị tượng chứng đạo bắt đầu liên tiếp xuất hiện.

Nhưng giữa bọn nó lại phân tách rõ ràng, không có sinh ra một chút ảnh hưởng.

Đồng thời chứng đạo cũng không có vấn đề!

Thời khắc này tất cả Vô Cực Kim Tiên tại chỗ đều hiểu rõ cái tình huống này, nhất thời rồi rít ả vào Vạn Pháp Quy Nhất Đan trong tay.

Hơn một trăm cái dị tượng chứng đạo liên tiếp xuất hiện!

...

Tử Dương giới, Tai Ách Tinh Vạn Các.

“Không xong, các ngươi mau đến xem, mau nhìn Tinh Vận Thiên Mục Kính, đây, đây sẽ không phải là hư rồi chứ! !”

Chương 533: Con đường này một mảnh bằng phẳng, con nguyện ý đi sao? (1)

Cái tên Chư Thánh Chi Vương thay thế Trần Đường trông coi Tinh Vận Thiên Mục Kính tên là Ngụy Nghiễm, tuổi không nhỏ, đã vượt qua một vạn tuổi, tính tình trầm ổn, trong ngày thường nói năng thận trọng.

Cực hiếm khi thấy hần kinh hoảng.

Nhưng là bây giờ, hần lại thật giống như là thấy chuyện gì không thể tin nổi, kinh hô kêu hai người khác đi qua.

Cái tay chỉ vào Tinh Vận Thiên Mục Kính thậm chí đều có chút phát run.

Hai gã Chư Thánh Chi Vương khác một gã tên là Vương Tham, một gã tên là Từ Cửu Thân, hai người này cùng Ngụy Nghiễm cộng sự nhiều năm, chưa từng thấy qua bộ dạng hần kinh hoảng thất thố như vậy.

“Chuyện gì xảy ra, là Ngũ Cảnh Giới xuất hiện biến cố gì?”

“Chẳng lẽ là những Thánh Giả lúc trước kiểm tra được kia lại biến mất?”

Hai người nghi ngờ trong lòng, vội vàng đi tới trước mặt Ngụy Nghiễm, nhìn về phía Tinh Vận Thiên Mục Kính.

Sau đó, ánh mắt hai người bọn họ cũng đờ ra, biểu tình trên mặt thoáng cái liền từ nghi ngờ biến thành khiếp sợ, con ngươi rung bần bật, giống như là gặp quỷ sống vậy.

“Chẳng lẽ thật bị hư? Bằng không làm sao có thể như vậy!”

“Nhất định là chỗ đó có vấn đề, loại tình huống này, tuyệt đối không có khả năng xuất hiện loại tình huống này!”

Vẻ mặt Vương Tham cùng Từ Cửu Thân đầy vẻ không tưởng tượng nổi.

Tình huống biểu hiện bên trên Tinh Vận Thiên Mục Kính thật sự là quá kỳ kỳ, căn bản cũng không thể là thật.

“Một trăm ba mươi chín vị Thánh Giả, ở trong ngày này, Ngũ Cảnh Giới đột phá một trăm ba mươi chín vị Thánh Giả!” Ngụy Nghiễm há miệng run rẩy nói, đường đường một vị Chư Thánh Chi Vương, lại y như động kinh cả người run rẩy.

“Hoặc là Ngũ Cảnh Giới xảy ra đại sự gì, hoặc là chính là cái Tinh Vận Thiên Mục Kính này thật bị hư.” Từ Cửu Thân

miễn cưỡng trấn định tâm tình một chút, trầm giọng nói ”
Ngụy sư huynh, để ta đuổi theo Trần sư huynh, đem cái tình
huống này nói cho hắn biết.”

” Đúng, đúng, đuổi theo Trần sư đệ, bảo hắn về trước đã. ”
Ngụy Nghiễm lúc này mới hơi hơi tỉnh hồn, gật đầu liên tục
nói: “Chuyện ly kỳ như thế tuyệt không tầm thường, không thể
tùy tiện đi qua dò xét.”

“Nhưng hoàn toàn mặc kệ cái tình huống này cũng không
được a. ” Vương Tham cau mày nói ” Có muốn hay không tìm
một cái tông môn thuộc hạ, phái một Thánh Giả đi qua dò tra
một chút, chỉ cần làm tốt nguy trang, hắn là cũng sẽ không có
chuyện.”

”Ừ, đây đúng là một biện pháp. ” Từ Cửu Thần gật đầu
nói ” Tốt nhất tìm nhiều thêm mấy tên, để cho bọn họ mò
đường cho chúng ta một chút, nhìn một chút Ngũ Cảnh Giới
đến tột cùng là cái tình huống gì.”

Tinh Thần bên trong Tử Dương giới cực kỳ to lớn, trên đó
có ngàn vạn tông môn mọc như rừng, giữa tông môn bất đồng
có phân chia đẳng cấp cực kỳ nghiêm khắc.

Tại Ách Tinh Vận Các có bốn gã Chư Thánh Chi Vương,
còn từng đi ra Tạo Vật Chủ, đến nay còn lưu lại Tạo Vật Thân
Binh cùng bộ xác của Tạo Vật Chủ, đứng hàng một trong Tiên
Môn.

Mà Tiên Môn chính là tông môn đẳng cấp cao nhất.

Vì vậy, hết thảy tông môn trong phạm vi thế lực của họ,
đều phải nghe theo mệnh lệnh của họ, nếu không thì sẽ có tai
họa ngập đầu.

“Cứ làm như vậy đi. ” Ngụy Nghiễm gật đầu nói “Cái tình
huống này của Ngũ Cảnh Giới quá mức ly kỳ, chúng ta không
thể tùy tiện bước chân đi vào, vẫn là chờ sau khi những Thánh
Giả kia dò xét xong lại tính toán sau đi.”

“Đúng là nên như thế. ” Vương Tham cùng Từ Cửu Thần
đều bày tỏ đồng ý.

Sau đó, Từ Cửu Thần vội vã rời đi, lái Phi Toa đuổi theo
Trần Đường.

...

Hơn một trăm tên Thánh Giả đồng thời chứng đạo, tầng
tầng dị tượng đem Sùng Dương Tinh đều bao phủ lại.

Trực tiếp để cho nồng độ thiên địa nguyên khí trên hành
tinh lớn này tăng lên mấy cấp bậc, ngay cả pháp tắc đạo vận
cũng biến thành càng rõ ràng, để cho viên tinh cầu này trở nên
càng thích hợp tu luyện.

Chờ đến sau khi hơn một trăm tên Thánh Giả này hoàn thành đột phá, dị tượng chứng đạo tiêu tan, thiên địa vạn vật đều tản mát ra hoan hỉ khí nồng nặc, giống như là hết thấy sự vật trên Sùng Dương Tinh đều đang chúc mừng bọn họ chứng đạo thành Thánh.

Đây là cảm thụ bọn hắn chưa bao giờ có, trên mặt toàn bộ đều không tự chủ được lộ ra vẻ mặt vô cùng vui mừng.

Sùng Dương Tinh nhưng là có Tinh Thần.

Thiên địa vạn vật vui mừng liên ý nghĩa vị Tinh Thần này vui mừng, chỉ thấy nhiều đóa hoa sen màu vàng từ trên trời hạ xuống, theo sau còn có mưa móc trút xuống.

Ở khi tiếp xúc được những Kim Liên cùng mưa rào này, hơn một trăm tên Thánh Giả mới vừa đột phá đều cảm giác được tu vi cảnh giới của chính mình bị củng cố, giống như là đã đột phá rất lâu vậy.

Thật sự là thiên địa ban ân.

Cùng lúc đó, Thi Dao bên trên quán rượu mắt thấy toàn bộ quá trình chính là mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Nàng từng có kinh nghiệm chứng đạo thành Thánh, cũng có từng xem đệ tử nhà mình ăn vào Vạn Pháp Quy Nhất Đan, nhưng lại chưa bao giờ từng thấy cảnh tượng như vậy.

Lại để cho thiên địa vạn vật thậm chí là Tinh Thần đều tới chúc mừng.

Đây là bởi vì hơn một trăm cái dị tượng chứng đạo mang đến cho Sùng Dương Tinh chỗ tốt cực lớn?

Không đúng.

Nếu như chỉ là đơn thuần hơn một trăm cái dị tượng chứng đạo, pháp tắc trên Sùng Dương Tinh không lâm vào hỗn loạn cũng là không tệ rồi.

“Sợ rằng vẫn là bởi vì đạo pháp chỉ kia.”

Ánh mắt Thi Dao nhìn về phía Bùi Thanh Thư trên đài cao, còn có một quyển pháp chỉ trong tay hắn kia ” Su tôn trong miệng hắn, rốt cuộc là tôn tại dạng gì, Chư Thánh Chi Vương? Không, coi như là Chư Thánh Chi Vương cũng làm không được sự tình khoa trương như vậy...”

“Nhìn lâu như vậy, có cảm tưởng gì? ” Vào lúc này, người thanh niên trẻ bên cạnh kia bỗng nhiên lại lên tiếng, khẽ cười nói ” Không ngại nói nghe một chút.”

Chương 534: Con đường này một mảnh bằng phẳng, con nguyện ý đi sao? (2)

“Các hạ đến tột cùng là người nào? ” Thi Dao quay đầu nhìn về phía người thanh niên trẻ này, mày liễu nhíu lại, chỉ cảm thấy người này sâu không lường được, nội tâm vô cùng cảnh giác.

“Ta họ Thôi, người có thể gọi ta Thôi tiên sinh. ” Người thanh niên trẻ mỉm cười nói ” Người còn chưa nói cảm tưởng của người đây.”

“Thôi tiên sinh? ” Thi Dao hơi nghĩ ngợi, phát hiện trong ấn tượng của mình dường như cũng không có cường giả họ Thôi, không khỏi càng cảnh giác, liền thuận theo lời người này nói ” Cảm tưởng không sao nói được, chính là cảm giác mấy ngàn năm khổ tu của mình, lại so ra kém một viên đan dược, có chút thôn thức thôi.”

“Nhân chi thường tình. ” Người thanh niên trẻ nhẹ nhàng gật đầu, liền xoay người rời đi, lúc gần đi mỉm cười nói ” Chất lượng điện tịch cổ sử Vạn Thánh Các không tệ, có thể dùng để trả nợ.”

“Cái gì? ! ” Thi Dao nghe vậy sững sờ, đang còn muốn hỏi, lại phát hiện nam tử trẻ tuổi kia đã không thấy bóng dáng, lâm bâm nói ” Thủ đoạn thật là lợi hại, ta hoàn toàn không có phát hiện.

“Chờ một chút, hấn nói điện tịch cổ sử, chẳng lẽ, chẳng lẽ hấn chính là đại nhân vật phía sau Cửu Tử Thiên Môn đó, sự tôn trong miệng Bùi Thanh Thư muốn nói?!

“Quả nhiên sâu không lường được a!”

...

Thanh thế dị tượng chứng đạo thật lớn tiêu tán, hơn một trăm tên Thánh Giả mới lên cấp đã rời đi Sùng Dương Tinh.

Viên tinh thần cổ xưa này lần nữa khôi phục yên lặng như cũ.

Thôi Hằng sau khi rời đi quán rượu không có trở lại sân nhỏ Lý gia, mà là đi tới bên trong Cửu Tử Thiên Môn, hấn liền đứng ở nơi đó, nhưng tất cả mọi người đều không thấy được hấn.

Chỉ có Bùi Thanh Thư sau khi sửa sang lại đủ loại điện tịch cổ sử, thiên tài địa bảo, Thánh Bình đi tới, mới nhìn thấy hấn.

“Đệ tử bái kiến sư tôn.” Bùi Thanh Thu trực tiếp quỳ mọp hành lễ.

”Ừ, đi theo ta đi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

Tiếp theo một cái chớp mắt, hắn liền mang theo Bùi Thanh Thu bay đến trên trời cao, ánh mắt xuyên thấu qua tầng mây, có thể thấy được đại địa hình cung, từng ngọn núi cao đều biến thành gò đất nhỏ.

Bùi Thanh Thu theo sau lưng Thôi Hằng, trong lòng hơi nghi hoặc một chút, không biết đây là phải làm gì.

“Chính mắt thấy hơn một trăm tên Vô Cực Kim Tiên đột phá trở thành Thánh Giả, là cảm giác gì?” Thôi Hằng khẽ cười nói.

“...” Bùi Thanh Thu nhất thời liên trầm mặc, qua một lúc lâu, hắn mới thở dài nói ” Không đời gặt sư tôn, đệ tử trong lòng có chút mê mang.”

“Nói ra đi.” Thôi Hằng vuốt cằm nói.

“Đệ tử bỗng nhiên có chút không rõ ý nghĩa chính mình tu luyện là cái gì.” Bùi Thanh Thu cười khô nói ” Sư tôn ngài tiện tay là có thể tạo nên trăm ngàn Thánh Giả, thậm chí là Chư Thánh Chi Vương.

“Nếu tồn tại cảnh giới cao hơn có thể dễ dàng trợ giúp người cảnh giới thấp đột phá, vậy ý nghĩa tu luyện là cái gì, giữ vững con đường chính mình đi ý nghĩa là cái gì?

“Một bên là trải qua vô số gian khổ, tiêu tốn thời gian không biết dài đến đâu cũng chưa chắc có thể đột phá, một bên là chỉ cần thỉnh cầu người cảnh giới cao hơn ban cho chính mình sức mạnh liền có thể một bước lên mây, không có bất kỳ trở ngại...”

“Thật ra thì, chỉ cần con nguyện ý, ta không chỉ có thể giúp con lập tức trở thành Thánh Giả, trở thành Chư Thánh Chi Vương.” Thôi Hằng đứng chấp tay, đứng ở đám mây, nhân nhật nói ” Còn có thể cho con trở thành Tạo Vật Chủ, thậm chí so với Tạo Vật Chủ càng cường đại hơn.”

“...” Bùi Thanh Thu nghe vậy lần nữa rơi vào trầm mặc, biểu tình trên mặt trở nên cực kỳ phức tạp, có nghi ngờ có khiếp sợ cũng có không cam, cuối cùng hắn hít sâu một hơi, hướng Thôi Hằng quỳ mọp thật sâu ” Cầu sư tôn chỉ điểm.”

“Sư phụ từng nghe qua một câu nói, ‘Tất cả món quà do số phận mang đến đã được định giá một cách bí mật’ .” Thôi Hằng chậm rãi bước về phía trước, đưa lưng về phía Bùi Thanh Thu.

“Con đường tu luyện thật ra thì không cách nào mưu lợi, chỉ có sức mạnh chính mình tu luyện ra mới là của mình. Dưới pháp lực của ta giúp đỡ, đột phá, liền sẽ trở thành pháp lực của ta kéo dài, vĩnh viễn mất đi khả năng đi ra con đường của bản thân.

“Những người ăn Vạn Pháp Quy Nhất Đan này, tất cả bọn họ đều đã bị ta nắm trong tay. Không chỉ riêng sinh tử, còn có ý tưởng suy nghĩ của bọn họ, hình thức tư duy, đều sẽ phải chịu ý chí của ta không chế.

“Đây chính là giá cao.”

Hết thầy ý tưởng ý nghĩ, hình thức tư duy? !

Bùi Thanh Thư đã hoàn toàn sững sốt, thậm chí cảm giác có chút rợn cả tóc gáy, ngay cả những thứ này đều bị người chưởng không, chính mình vẫn là chính mình ban đầu sao?

Lúc này Thôi Hằng bỗng nhiên xoay người lại, thanh âm cũng biến thành ôn hòa, mỉm cười nói: “Thanh Thư, thật ra thì con cũng có thể giống như Huệ Thế vậy, ta chỉ dùng pháp lực phụ trợ con tăng lên, mà không phải trực tiếp giúp con phá cảnh.

“Đã như thế, con liền sẽ chịu ảnh hưởng tương đối ít, ý tưởng cùng suy nghĩ cũng sẽ không chịu ảnh hưởng. Chẳng qua là phải buông tha con đường Chân Thân võ đạo, hơn nữa vĩnh viễn cũng không cách nào dựa vào tu luyện của mình, đạt tới trình độ so với ta thấp một cái cảnh giới nhỏ.

“Nhưng con tốt nhất suy nghĩ một chút, lấy tiến trình tu luyện bây giờ của con, coi như chờ đến thọ nguyên hao hết, cũng chưa chắc có thể đạt tới trình độ so với ta thấp một cái cảnh giới nhỏ, cũng tức là nói cái giá này thật ra thì đều là không tồn tại.

“Hơn nữa, so sánh với Chân Thân võ đạo cần trải qua vô số lần chiến đấu, vô số lần sinh tử, tiêu hao vô tận năm tháng cũng chưa chắc có thể đi tới đỉnh phong mà nói, con đường này có thể nói là một mảnh đường bằng phẳng, không có bất kỳ khó khăn.

“Thanh Thư, bây giờ chỉ cần con gạt đầu, tiếp theo một cái chớp mắt, con chính là cường giả vượt qua Tạo Vật Chủ. Từ nay về sau, vạn giới tinh không, đều sẽ lấy con vi Tôn. Như thế nào?”

“Su tôn? !” Bùi Thanh Thư nhất thời trợn to hai mắt, trên mặt lộ ra biểu tình không thể tin, cả người đều căng thẳng lên.

Chương 535: Vạn Đạo Pháp Thể, hạt nhỏ bất hủ, Đại Giả bên trong Thánh (1)

“Con, con...”

Bùi Thanh Thu thanh âm run rẩy, thời khắc này hẳn thật có chút chân chờ.

Đúng vậy, chỉ cần mình gặt đầu, là có thể ở dưới sự giúp đỡ của sư tôn trở thành nhân vật so với Tạo Vật Chủ đều càng mạnh mẽ, xung hùng vô tận tinh không, vạn giới ta là Tôn!

Coi như về sau không cách nào đạt tới tầng thứ so với sư tôn thấp một cái cảnh giới nhỏ thì như thế nào?

Đúng như sư tôn nói vậy, ta vốn là không nhất định có thể đạt tới cái cảnh giới kia, chỉ cần ta gặt đầu, ngay lập tức sẽ có thể đạt tới cái độ cao vốn không thuộc về ta.

Đây là cảnh giới bao nhiêu người tha thiết ước mơ?

Cái tên Chư Thánh Chi Vương đến từ Tử Dương giới, gọi là Minh Chân, hao tốn bao nhiêu tâm huyết, tạo bao nhiêu sát nghiệt, đều không thể trở thành Tạo Vật Chủ.

Bây giờ chỉ cần ta nguyện ý, chỉ cần ta gặt đầu, liền có thể không trở ngại chút nào đạp lên, không phí nhiều sức!

Từ nay về sau, cũng không cần lại trải qua bất kỳ khó khăn trong tu luyện, chỉ cần để cho sư tôn tăng lên cảnh giới tu vi của ta là được rồi, một mảnh đường bằng phẳng.

Tương lai quang minh biết bao a!

“Nhưng mà... Đây là điều ta mong muốn sao?” Trong đầu Bùi Thanh Thu bỗng nhiên lóe lên từng bức họa, trong lòng tràn ra đủ loại đủ kiểu tâm tình.

Thuở thiếu thời bởi vì chịu mệnh lệnh của Tiên Môn bị phế hai chân mà sinh lòng tuyệt vọng, tâm tình mừng như điên sau khi lạc vào tiên cảnh được sư tôn ban cho tiên quả cùng võ công, hăng hái sau khi khổ tâm tu luyện giấu tài cuối cùng bỗng nhiên nổi danh, thoát ly Tiên Môn...

Cuối cùng, tất cả hình ảnh, tất cả tâm tình cũng giao hội với nhau, ngưng tụ ở trên một bức tranh.

Đó là ở dưới sự chỉ điểm của sư tôn, khi chính mình luyện ra Chân Thân võ đạo.

Cái loại đi ra một cái con đường mới tinh này, cảm giác vui sướng khi toàn thân chính mình đều được thăng hoa, đến nay ký ức chưa phai.

Loại cảm giác vui sướng này vượt xa việc đơn thuần trở nên mạnh mẽ, thậm chí vượt qua vui sướng lúc đánh bại địch nhân.

Đây là một loại vui mừng phát ra từ nội tâm, là truy cầu bản chất nhất của mình.

Ánh mắt Bùi Thanh Thư bỗng nhiên trở nên kiên định, trầm giọng nói: “Sư tôn, con không muốn như vậy! Đó cũng không phải thứ con theo đuổi, cũng không phải con đường con muốn đi.”

“Ồ? ” Thôi Hằng nghe vậy chân mày hất lên, khẽ cười nói “Ta nhưng mà chỉ cho con một cơ hội này, bỏ lỡ lần này, về sau nhưng là sẽ không còn, trở thành tồn tại so với Tạo Vật Chủ còn mạnh hơn, đây chính là vận may lớn bao nhiêu người cầu đều cầu không được.”

“Đa tạ sư tôn chỉ điểm, đệ tử đã rõ ràng bản thân phải đi con đường gì. ” Bùi Thanh Thư một mực cung kính quý mọp, thanh âm vô cùng kiên định ” Từ nay về sau, đệ tử sẽ không còn có bất kỳ mê mang cùng dao động, con đường Chân Thân võ đạo này, con nhất định sẽ đạt tới đỉnh cao!”

“Ha ha ha! Được! ” Thôi Hằng sung sướng cười to, giơ tay lên vung lên liên đề cho Bùi Thanh Thư đứng lên, gật đầu cười nói ” Sư phụ rút cuộc không nhìn lầm.”

“Sư tôn mới vừa rồi là đang thử thăm dò đạo tâm của đệ tử sao? ” Bùi Thanh Thư không nhịn được hỏi.

“Là đang giúp người vững chắc đạo tâm. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, trầm giọng nói ” Từ khi rời đi Thiên Chúc Tinh bắt đầu, tâm thái của người liền ra một vài vấn đề, vô cùng khát cầu chiến đấu, cũng vô cùng khát cầu tiến bộ.

“Nhất là sau khi trải qua một đoạn du hành vũ trụ khô khan, loại tâm thái này lại càng phát ra trong mắt, cho nên ở sau khi đi tới Ngũ Cảnh Giới, ta cũng không có cho con đi Tam Thủ Tinh chiến loạn liên miên, mà là cho con tiếp tục cùng ở bên cạnh ta.

“Ồ sau khi con phát hiện Huệ Thế ở bên cạnh ta sẽ dễ dàng đột phá, loại tâm tính nóng lòng đột phá của con lại tăng lên một chút, lúc này mới có chuyện sư phụ liền sắp xếp con bán Vạn Pháp Quy Nhất Đan.

“Trải qua một loạt chuyện này, vấn đề tâm thái của con liền càng rõ ràng, khi chính con hỏi ra, chính là lúc vấn đề này bộc phát.

“Chỉ có vào lúc này để cho chính con tĩnh ngộ lại, mới có hiệu quả hoàn toàn vững chắc đạo tâm, cho con kiên định con đường chính mình phải đi, từ nay không chân chờ nữa.”

“Thì ra là như vậy, thì ra là như vậy.” Bùi Thanh Thu trong miệng lầm bầm nói nhỏ, trong tròng mắt dần dần nổi lên hào quang màu vàng óng.

Khí huyết của hắn bỗng nhiên sộ trào, giống như biển khơi trào lên sóng lớn, trong nháy mắt liền xông lên tận trời, để cho thiên địa nguyên khí mới vừa khôi phục lại bình tĩnh không bao lâu lần nữa kịch liệt cuộn cuộn.

Cùng lúc đó, kim quang bất hủ bất diệt ở trên người của hắn khuếch tán ra, dần dần dung nhập vào mỗi một tia khí huyết trên thân thể của hắn, thậm chí là bên trong hạt cơ bản trụ cột nhất.

Vạn pháp vạn đạo trong thiên địa giống như là chịu lực kéo cực lớn, rồi rít hiển hóa ra quang mang màu sắc khác nhau, bắt đầu hướng bên này hội tụ tới.

Bùi Thanh Thu đang đột phá, sắp bước vào cảnh giới đệ lục Tiên Giới.

Bất quá, quá trình hắn đột phá cùng Thánh Giả bình thường hoàn toàn bất đồng.

Chương 536: Vạn Đạo Pháp Thể, hạt nhỏ bất hủ, Đại Giả bên trong Thánh (2)

Vạn pháp vạn đạo mặc dù bị hấp dẫn, nhưng cũng không có tập trung hội tụ ở một chỗ, cũng không có ý vị Vạn Pháp Quy Nhất, mà là hóa thành vô số đạo ánh sáng, đem thân thể tản ra bất hủ kim quang của hãn bao phủ lại.

Điều này làm cho đạo vạn pháp lý hội tụ đến cũng đều dính vào bất hủ kim quang, lại giống như là cùng thân thể Bùi Thanh Thu dung hợp lại cùng nhau, khiến thân thể của hãn trở thành Pháp Thể ẩn chứa lượng lớn bất hủ đạo vận.

Rất nhiều Thánh Giả trên Sùng Dương Tinh đều tròn mắt hốt hốt nhìn một màn này, loại tình huống đột phá này đã có chút vượt ra khỏi nhận thức của bọn họ, thậm chí cũng vượt ra khỏi cực hạn thực lực của bọn họ.

Không sai, mặc dù Bùi Thanh Thu còn đang trong quá trình đột phá, nhưng mà sức mạnh khí tức hãn bây giờ triển hiện ra cũng đã để cho Thánh Giả trở nên run rẩy, chuyện này ý nghĩa là hãn một khi hoàn thành đột phá, liền sẽ có được sức mạnh hoàn toàn áp đảo trên Thánh Giả.

Mà Minh Chân bị trấn áp ở trong sân nhà Lý gia chính là càng hiểu rõ.

“Hãn vẻ mặt ngây ngốc nhìn dị tượng trên trời, có chút hoài nghi nhân sinh nói: “Đây là cái gì, Đạo thể sao? Không, không đúng, trên đời tại sao có thể có Đạo thể tầng thứ Thánh Giả?”

“Không, đây cũng không phải là Thánh Giả, đây rốt cuộc là phương thức tu luyện gì, mới vừa đột phá đến tầng thứ Thánh Giả, liền có đặc thù của Đạo thể? ! Hoang đường, quá hoang đường, điều này là không thể nào a!”

...

Dị tượng trên bầu trời dần dần kết thúc, Bùi Thanh Thu đột phá đã đến giai đoạn cuối cùng.

Vừa lúc đó, thân thể cả người của hãn bỗng nhiên bịch một tiếng nổ tung.

Thân thể Bùi Thanh Thu hoàn toàn biến mất, ngay cả máu thịt đều không tồn tại, tất cả đều phân giải thành vô số hạt cơ bản nhỏ bé, phía trên tản ra bất hủ kim tính, đan xen đạo vận pháp lý, huyền diệu cực kỳ.

Chỉ chốc lát sau, vạn pháp vạn đạo đều in dấu ở bên trên vô số hạt cơ bản này.

Mà trong nháy mắt khi hoàn thành đóng dấu, chút ít hạt cơ bản này trực tiếp kết nối lại, hóa thành một bộ pháp thể cường đại dung hòa vạn đạo.

Chính là bộ dáng ban đầu của Bùi Thanh Thư.

“Sur tôn, con đột phá, cái này hình như là Thánh Giả, lại giống như không phải!” Bùi Thanh Thư rất là hưng phấn nói “Nhục thể của con đã hóa thành Pháp Thể, tùy thời có thể tán thành hạt cơ bản, cũng có thể tùy thời gây dựng lại.”

” Mỗi một viên hạt cơ bản của con đều có đặc tính bất hủ bất diệt, hơn nữa đóng dấu pháp tắc đạo vận, trừ phi đem bất hủ kim tính của con tiêu diệt, đồng thời để cho con không cách nào lại tiếp xúc được bất kỳ pháp tắc đạo vận, nếu không con chính là bất tử!”

“Rất tốt, rất tốt, tốt vô cùng!” Thôi Hằng gật đầu liên tục, đối với thành quả đột phá của Bùi Thanh Thư vô cùng hài lòng.

Đây đúng là một cái con đường mới toanh, không thể nghi ngờ.

Bùi Thanh Thư mặc dù mới mới vừa đột phá, nhưng thực lực hẳn có đã vượt xa khỏi Thánh Giả trên ý nghĩa bình thường.

Tại bên trên bất tử đặc tính thậm chí so với Chư Thánh Chi Vương bình thường đều mạnh hơn.

Chỉ có đạt tới Nguyên Anh sơ kỳ, đối với pháp tắc đạo vận có năng lực chứng không cực kỳ mạnh mẽ, mới có thể đem hẳn tiêu diệt hoàn toàn.

Trạng thái của hắn bây giờ, có thể nói là một vị Thánh Giả nắm giữ đặc thù Đạo thể của Tạo Vật Chủ, đã không thể dùng cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất thông thường để hình dung.

“Thanh Thư, bây giờ cảnh giới này là chỉ duy nhất Chân Thân võ đạo có, liên kêu ‘Vạn Đạo Pháp Thể’ như thế nào?” Thôi Hằng cười nói.

“Được, được a! Đa tạ sư tôn ban tên cho!” Bùi Thanh Thư vui mừng không dứt.

Hắn bây giờ vô cùng vui mừng vì mình làm ra lựa chọn chính xác, nếu không khả năng mãi mãi cũng không có cơ hội đi con đường hiện tại, lãnh hội cảm giác vui sướng bây giờ.

“Con đường này, tiền đồ quang minh.” Thôi Hằng gật đầu tán dương.

Ngay vừa mới rồi khi Bùi Thanh Thư hoàn thành đột phá, tu vi Nguyên Anh của hắn trực tiếp tăng vọt, từ tầng thứ tiếp

cận bảy phần mười ban đầu trực tiếp vượt qua tám phần mười.

Tim tòi con đường tu luyện mới mang đến phản hồi thật sự là quá mạnh mẽ, thu hoạch so với hấn đọc mấy ngàn bản điển tịch cô sử còn to lớn hơn.

“Vẫn là phải đa tạ sư tôn chỉ điểm, không có sư tôn giúp con vững chắc đạo tâm, có lẽ con cũng sớm đã bị lạc đường.” Bùi Thanh Thu cảm thán không thôi, ngay sau đó lại hỏi “Đúng rồi, sư tôn, cảnh giới này của con gọi là Thánh Giả có phải hay không thật không thích hợp?”

”Ừ, quả thật không tốt lắm” Thôi Hằng nhẹ nhàng gạt đầu, mỉm cười nói ” Con so với Thánh Giả phải cường đại hơn, nếu mà tu luyện sâu hơn, phỏng chừng liền phải vượt qua Chư Thánh Chi Vương. Nếu như vậy, không bằng liền kêu Đại Thánh?”

“Đại, Đại Thánh?” Bùi Thanh Thu nghe vậy sững sờ, sau khi trầm ngâm suy tư liền vỗ tay tán dương ” Đạo Đại, Thiên Đại, Địa Đại, rất nhiều ý tứ uyên bác mênh mông, Vạn Đạo Pháp Thể chính là Đại Giả bên trong Thánh, gọi là Đại Thánh! Đa tạ sư tôn ban tên cho!”

“Ha ha ha!” Thôi Hằng lần nữa cười mở cười lớn.

...

Ngũ Cảnh Giới đột nhiên tăng lên hơn một trăm vị Thánh Giả.

Loại chuyện này là không có khả năng lừa gạt được.

Không qua thời gian bao lâu, tinh không cùng Giới Vực chung quanh liền đều biết.

Trong lúc nhất thời, khắp thế gian đều kinh ngạc.

Không biết bao nhiêu cường giả rồi rít vượt Giới phá không hướng Ngũ Cảnh Giới bên này chạy tới.

Thôi Hằng chính là lại bắt đầu sinh hoạt tiềm tu, ở sau khi chỉ điểm Bùi Thanh Thu đột phá, tu luyện Nguyên Anh hậu kỳ của hấn cũng đã hoàn thành trên tám phần mười.

Mà nhờ vào bạn Vạn Pháp Quy Nhất Đan, hấn còn có số lượng rất nhiều điển tịch cô sử không có đọc.

Điều này cũng mang ý nghĩa ——

Hấn sắp đạt tới Nguyên Anh đỉnh phong!

Chương 537: Ngũ Cảnh Giới hỗn loạn, Trần Đường đến (1)

Trong tình không vũ trụ u ám thâm thúy.

Trần Đường đang lái Phi Toa lấy tốc độ cực nhanh phi hành, di trạng ở Ngũ Cảnh Giới để cho hắn hết sức lo lắng, Minh Chân tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì, hắn chính là tương lai của Tai Ách Tinh Vận Các a.

Đang nôn nóng, hắn chợt phát hiện phía sau chính mình có Phi Toa theo sau.

“Đây là Phi Toa của Từ sư đệ, hắn làm sao tới rồi hả? ” Trần Đường nhướng mày một cái, bắt đầu giảm xuống tốc độ Phi Toa, dần dần ngừng lại, đi ra ngoài khoang.

Phi Toa của Từ Cửu Thần cũng theo đó ngừng lại.

“Chuyện gì xảy ra, sao ngươi lại tới đây? ” Trần Đường nhìn Từ Cửu Thần từ trong Phi Toa đi ra, nghi ngờ nói ” Có phải hay không Tinh Vận Thiên Mục Kính lại xuất hiện biến hóa gì?”

“Không sai, đúng là xuất hiện biến hóa. ” Từ Cửu Thần gật đầu một cái, cười khô nói ” Cho nên ta mới vội vội vàng vàng đuổi theo ngươi, bảo ngươi khoan hãy đi Ngũ Cảnh Giới.”

“Vì sao? ” Trần Đường cau mày, ngay sau đó ánh mắt sáng lên, cười nói ” Có phải hay không Tinh Vận Thiên Mục Kính sửa đổi kết quả giám sát, trên thực tế Ngũ Cảnh Giới cũng không có trong vòng thời gian ngắn xuất hiện bảy tên Thánh Giả mới.”

Nếu như đã sửa chữa kết quả, vậy thì ý nghĩa Ngũ Cảnh Giới hết thấy bình thường, hắn tự nhiên là không cần phải đi.

Điều này rất hợp lý.

“Quả thật không phải là trong vòng thời gian ngắn xuất hiện bảy tên Thánh Giả mới. ” Từ Cửu Thần có chút bất đắc dĩ nói ” Mà là ở trong vòng một ngày có một trăm ba mươi chín tên Thánh Giả đột phá.”

“Cái gì? ! ” Trần Đường nghe vậy nhất thời trợn to hai mắt, trên mặt lộ ra vẻ mặt không thể tin nổi, trầm giọng nói ” Ngươi nói thật chứ? Ta không tin!”

Điều này sao có thể tin tưởng?

Trong vòng một ngày đột phá một trăm ba mươi chín tên Thánh Giả, gạt quỷ hả?

Quá hoang đường.

Thần là người quản lý thường ngày của Tinh Vận Thiên Mục Kính, Trần Đường giám sát qua rất nhiều Tinh Không cùng Giới Vực, cũng gặp rất nhiều sự kiện ly kỳ, gọi là kiến thức rộng, kiến thức tuyệt đối so với ba người Từ Cửu Thần, Ngụy Nghiễm, Vương Tham rộng hơn nhiều.

Nhưng hắn chưa từng nghe nói có cái Giới Vực nào có thể ở trong vòng một ngày có hơn một trăm tên Thánh Giả đột phá.

Chưa bao giờ nghe.

Trong thời gian mấy ngàn năm qua, chuyện khoa trương nhất hắn đã gặp qua, cũng chỉ là trong vòng một ngày bốn tên Thánh Giả đột phá mà thôi.

Đây còn là bởi vì có Tào Vật Chủ hạ giới giảng đạo, để cho bốn tên Vô Cực Kim Tiên tình cờ tỉnh ngộ, lúc này mới sẽ ở trong vòng một ngày xuất hiện bốn tên Thánh Giả mới.

Tào Vật Chủ giảng đạo diễn pháp, cũng bất quá là tăng bốn tên Thánh Giả mới thôi.

Dạng tồn tại gì có thể để cho một cái Giới Vực ở trong vòng một ngày xuất hiện hơn một trăm tên Thánh Giả mới?

Bịa tin vịt đều không bịa như vậy đi.

“Ta cũng không tin.” Từ Cửu Thần lắc đầu một cái, thờ dài nói “Nhưng đây là kết quả giám sát của Tinh Vận Thiên Mục Kính, chung quy không đến nỗi thật sự đã bị hư đi.”

“Cái này, chuyện này...” Trần Đường nghe vậy có chút tâm phiền ý loạn, lâm bâm nói nhỏ “Làm sao có thể, điều này sao có thể đây, một trăm ba mươi chín tên Thánh Giả, điều này quá hoang đường a!”

Vừa nói, hắn bỗng nhiên lại nhìn về phía Từ Cửu Thần, hỏi, “Người gặp gặp như vậy tới tìm ta, là vì các người cảm thấy Ngũ Cảnh Giới quá mức cổ quái, để cho ta trước tiên không nên đi dò xét?”

“Không sai.” Từ Cửu Thần gật đầu nói “Ở trong rất nhiều năm tháng quá khứ, Tinh Vận Thiên Mục Kính đều không có xảy ra bất cứ vấn đề gì, nhưng bây giờ liên tiếp xuất hiện loại tình huống kỳ quái này, cho thấy Ngũ Cảnh Giới rõ ràng có vấn đề.

“Tinh Vận Các chúng ta bây giờ chỉ còn lại có năm vị Chư Thánh Chi Vương, bây giờ Minh Chân ở Ngũ Cảnh Giới không rõ tung tích, nếu như người lại ra chuyện, vậy toàn bộ Tinh Vận Các liền sẽ gặp vấn đề lớn. Su huynh, đi về trước đi, hết thầy thảo luận kỹ hơn.”

“Người nói rất có đạo lý, ” Trần Đường gật đầu một cái, nhưng ngay sau đó chuyển đề tài, lại lắc đầu nói ” Nhưng sau khi nghe người nói những lời này, ta cảm giác ta càng không thể trở về.

“Không chỉ là vì điều tra tình huống Minh Chân, cũng là vì nghiệm chứng độ chuẩn xác của Tinh Vận Thiên Mục Kính, món bảo vật này trong quá khứ từng giúp chúng ta thu được rất nhiều cơ duyên.

“Nếu như mặc cho nó ra vấn đề nghiêm trọng như vậy, nhưng lại không điều tra tình huống, như thế tổn thất sau này sẽ không cách nào lường được, cái này đủ để quan hệ đến việc kéo dài truyền thừa của Tinh Vận Các chúng ta.”

“... ” Từ Cửu Thần nghe vậy trầm mặc, trong lúc nhất thời lại không biết nên nói cái gì.

Dù sao, Trần Đường nói đều là sự thật.

Tinh Vận Thiên Mục Kính là bảo vật ở thời kỳ Tử Dương Thiên liên tồn tại, Tai Ách Tinh Vận Các dựa vào năng lực giám sát của món bảo vật này, thu được rất nhiều cơ duyên, cũng tránh khỏi không ít nguy cơ.

Nếu như không có món bảo vật này, hoặc là món bảo vật này xuất hiện cái vấn đề gì nghiêm trọng, truyền thừa của Tai Ách Tinh Vận Các quả thật có khả năng bị ảnh hưởng nghiêm trọng.

“Ta phải đi Ngũ Cảnh Giới nhìn một chút, tra rõ chân tướng! ” Trần Đường vẻ mặt vô cùng nghiêm túc ” Sư đệ, người trở về đi thôi, ta sẽ cẩn thận, các người đừng lo.”

“Sư huynh... ” Từ Cửu Thần than nhẹ một tiếng, khom người hướng Trần Đường xá một cái ” Sư huynh bảo trọng.”

“Yên tâm đi.” Trần Đường khẽ cười nói, ngay sau đó liền xoay người quay trở về Phi Toa, tiếp tục hướng Ngũ Cảnh Giới bay đi.

Từ Cửu Thần nhìn Phi Toa đi xa, nội tâm thật lâu không thể bình tĩnh, thậm chí nói: “Cái Ngũ Cảnh Giới này, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Lại đột nhiên xuất hiện hơn một trăm tên Thánh Giả.

“Có phải hay không là Tào Vật Chủ của Thiên Vực khác nhúng tay, ý đồ thừa dịp Tử Dương Thiên vỡ vụn, chiếm lĩnh Giới Vực vốn là Tử Dương Thiên cai quản?

“Hiem khi đi rạ Thái Thương Tinh một lần, vừa vặn có cơ hội đi tìm vị tiên bối kia thương lượng một phen.”

...

Chương 538: Ngũ Cảnh Giới hỗn loạn, Trần Đường đến (2)

Khoảng cách giữa Tử Dương giới với Ngũ Cảnh Giới rất xa, Trần Đường muốn chạy đến bên này, nói ít cũng cần thời gian mấy chục năm.

Nhưng đối với tinh không cùng Giới Vực chung quanh Ngũ Cảnh Giới mà nói, nơi này chính là địa phương gần trong gang tấc.

Vì vậy, ở sau khi tin tức Ngũ Cảnh Giới có trên trăm tên Vô Cực Kim Tiên đột phá trở thành Thánh Giả truyền ra, lập tức liền có thật nhiều Vô Cực Kim Tiên hoặc là Thánh Giả đến từ tinh không hoặc những Giới Vực khác lao tới nơi này.

Muốn đạt được Vạn Pháp Quy Nhất Đan vô cùng thần kỳ đó.

Đây chính là Tiên đan thần dược có thể khiến người ta lập địa thành Thánh, không có người nào có thể chống cự loại cảm dỗ này, Ngũ Cảnh Giới liên náo nhiệt trước đó chưa từng có.

Nếu là lúc trước, nhiều người ngoại lai như vậy tiến vào Ngũ Cảnh Giới, nhất định sẽ đưa tới hỗn loạn không nhỏ.

Bây giờ Ngũ Cảnh Giới tồn tại hơn một trăm tên Thánh Giả, đủ để cho bất kỳ một người ngoại lai nào thu hồi hết thầy ý xấu, vô luận làm cái gì cũng sẽ cẩn thận từng li từng tí, rất sợ trong lúc vô tình đắc tội vị Thánh Giả nào đó.

Vì vậy, lúc mới đầu, giữa Thánh Giả địa phương của Ngũ Cảnh Giới cùng người ngoại lai chung đụng vẫn còn tương đối hòa thuận.

Bất quá, theo thời gian trôi đi, nhóm Thánh Giả Ngũ Cảnh Giới liền nảy lên một ít tâm tư.

Mặc dù giữa Thánh Giả trong Ngũ Cảnh Giới đã không cách nào kéo ra chênh lệch, dù sao tất cả mọi người đã thành Thánh Giả, nhưng đối với những tinh không cùng Giới Vực bên ngoài kia lại bất đồng.

Trong Ngũ Cảnh Giới không kéo ra chênh lệch, nhưng có thể kéo ra chênh lệch cùng ngoại giới!

Bên ngoài cũng không có nhiều Thánh Giả như vậy.

Chỉ cần bốn năm tên Thánh Giả liền hợp lại đi ngoại giới, liền có thể càn quét tuyệt đại đa số thế lực.

Điều này thì để cho các loại người “Vay tiền” mua đan dược như Thi Dao, Tạ Thiên Hành, Tôn Lộ Bình một lần nữa

dây lên hy vọng, tìm được mục tiêu phân đầu theo đầu.

Vì vậy, bọn họ rôi rít kết đoàn đi ngoại giới, lấy diệt trừ tà ma làm tên, không ngừng lấy được số lớn tài nguyên dùng để trả nợ.

Tinh không cùng Giới Vực bên ngoài Ngũ Cảnh Giới vì tự vệ, chỉ có thể không tiếc bất cứ giá nào đi Sùng Dương Tinh cầu mua Vạn Pháp Quy Nhất Đan.

Dù sao, biện pháp tốt nhất để ngăn cản Thánh Giả xâm lấn, chính là mình cũng trở thành Thánh Giả.

Còn đối với việc số lượng Thánh Giả ngoại giới tăng nhiều, Ngũ Cảnh Giới bên này cũng phải có nhiều người cùng đi hơn, mới có thể giữ ưu thế đối với ngoại giới.

Điều này sẽ đưa đến một vòng phong trào mua Vạn Pháp Quy Nhất Đan mới bên trong Ngũ Cảnh Giới.

Ngắn ngủi thời gian hai ba mươi năm, lại để cho hơn bảy trăm viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan còn dư lại tiêu hao hầu như không còn.

Cùng lúc đó, số lượng Thánh Giả bên trong Ngũ Cảnh Giới đã bạo tăng tới vượt qua năm trăm người, bốn cái Giới Vực chung quanh cùng mười bảy cái tinh không cộng lại cũng có hơn ba trăm người.

Song phương nghiêm nhiên đã tạo thành hai cỗ thế lực to lớn lẫn nhau giằng co.

Chư Thánh Chi Vương của Tai Ách Tinh Vận Các bên kia đã hoàn toàn buông tha giám sát tình huống của Ngũ Cảnh Giới bên này, quá lý kỳ, quá hoang đường.

Chính là dưới tình huống như vậy.

Phi Toa của Trần Đường rốt cuộc đến gần Ngũ Cảnh Giới.

Hắn đi qua Giới Vực thứ nhất chính là Kim Vân Giới.

Nơi này đã từng vô cùng hưng thịnh, nhưng dưới ảnh hưởng của Minh Chân, Thiên Môn Tinh một trong hai đại chủ tinh đã hóa thành một vùng phệ tích, văn minh tàn lụi.

Ở mấy chục năm trước, Thánh Giả trong toàn bộ Giới Vực chỉ còn lại có hai vị.

Nhưng nhờ vào Vạn Pháp Quy Nhất Đan xuất hiện, Kim Vân Giới lần nữa trở nên mạnh mẽ, số lượng Thánh Giả thoáng cái bạo tăng tới hơn hai mươi tên.

“Dựa theo đánh dấu mới nhất trên Tinh đồ của Thiên Mục Kính trước khi ta lên đường, nơi này là một cái Giới Vực hoang vu chỉ có hai tên Thánh Giả.”

Trần Đường trong Phi Toa đánh giá tinh không bên ngoài, hoàn toàn không có dự định thu liễm sóng sức mạnh của Phi Toa, lên kế hoạch trực tiếp lấy tốc độ nhanh nhất bước ngang qua phương Giới Vực này.

Vì vậy, hắn rất nhanh thì bị chặn lại.

...

Sùng Dương Tinh, Lư Lăng thành.

Bùi Thanh Thư bị Thôi Hằng triệu hoán, đi tới trong một tòa nhà tầm thường.

Nơi này là một chỗ trụ sở Thôi Hằng đặt mua.

Ngày thường ở nơi này đọc điển tịch, nghiên cứu pháp thuật, thỉnh thoảng cũng sẽ đi bên ngoài dạo một chút, cùng hàng xóm chung đụng cũng coi như không tệ, tuyệt đại đa số người đều coi hắn là một người bình thường.

Lúc này, Thôi Hằng đang ở sân nhỏ lật xem điển tịch.

Đây là Chúc Trường Sinh từ bên trong Thái Ôn Bất Tử Bạo Tàng mang về, ghi lại rất nhiều bí ẩn không muốn người biết, cùng với một chút tin tức liên quan tới Thái Ôn Thiên.

Mang tới phản hồi tìm tòi thứ không biết cực kỳ khả quan.

Trải qua thời gian ba mươi năm này, hắn đã cơ bản hoàn thành tu luyện Nguyên Anh hậu kỳ, khoảng cách bước lên Nguyên Anh đỉnh phong chỉ kém một chân bước vào cửa.

“Bái kiến sư tôn. ” Bùi Thanh Thư cung kính hành lễ, dò hỏi ” Sư tôn kêu con tới, là có chuyện gì sao?”

“Khí huyết hùng hậu không ít, pháp thể cũng có tinh tiến. ” Thôi Hằng quan sát Bùi Thanh Thư một chút, mỉm cười nói ” Trải qua những năm này khắp nơi chiến đấu, tu vi của ngươi lại tăng lên không ít a.”

” Ừ, gần đây hơn hai mươi năm này, Ngũ Cảnh Giới cùng bên ngoài đều rất loạn, chiến đấu liên tục, chính là thời điểm tốt cho đệ tử tu luyện. ” Bùi Thanh Thư gật đầu cười nói, rất là hưng phấn, hắn mới vừa kết thúc một trận chiến đấu trở về.

“Ngươi cái tên Đại Thánh này luôn là cùng Thánh Giả giao thủ, thu hoạch cũng có giới hạn. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu nói ” Đi một chuyến Kim Vân Giới đi, nơi đó Thánh Giả thương vong thảm trọng, hắn là tới một tên Chư Thánh Chi Vương.”

“Phải! Sư tôn! ” Bùi Thanh Thư hưng phấn nói, sau đó hành lễ cáo từ.

Sau khi Bùi Thanh Thu rời đi, Thôi Hằng khép lại điện thoại trong tay, đứng dậy, ánh mắt nhìn về phía bầu trời, lầm bầm nói nhỏ: “Nên đi Tử Dương Giới.”

Chương 539: Nhục thân chi lực, tay không xé Phi Toa

“Hai mươi Thánh Giả, cái Kim Vân Giới này lại có hai mươi Thánh Giả, làm sao có thể? !”

Trần Đường tiện tay bóp chết một tên Vô Cực Kim Tiên ngăn trở hấn, ngắm nhìn phế tích cùng thi thể đầy đất chung quanh, nội tâm cảm thấy cực độ không tưởng tượng nổi.

Nơi này là Thiên Lộ Tinh, một trong hai đại chủ tinh Kim Vân Giới.

Lúc trước hấn lái Phi Toa không chút nào che giấu mà muốn vượt qua toàn bộ Kim Vân Giới, rất nhanh thì gặp phải Thánh Giả nơi này ngăn trở.

Bất quá, khi đó Trần Đường không có để ý, tiện tay liền đem bọn hấn trấn áp, rồi tiến về phía trước.

Nhưng tiếp theo hấn lại liên tục gặp bốn năm tên Thánh Giả ngăn trở.

Màn này hoàn toàn chọc giận hấn.

Đối với Chư Thánh Chi Vương Tử Dương, giới mà nói, người trong Giới Vực cùng tinh không còn lại đều là vô cùng dễ tiện, coi như là tồn tại tầng thứ Thánh Giả, đồng dạng cũng là vô cùng dễ tiện.

Một đám người dễ tiện như vậy, lại dám nhiều lần chặn lại Phi Toa của hấn, nhất định chính là đang tìm cái chết.

Vì vậy, Trần Đường trực tiếp thu hồi Phi Toa, xông về Thiên Lộ Tinh, dự định thi triển thủ đoạn lôi đình đem Thánh Giả nơi này toàn bộ giết chết, đồng thời tiêu diệt truyền thừa nơi này.

Nhưng rất nhanh hấn liền phát hiện tình huống có chút không đúng lắm.

Nơi này Thánh Giả làm sao sẽ nhiều như vậy? !

Sau khi trấn áp mười tên Thánh Giả, hấn cho là đã kết thúc, kết quả vẫn có Thánh Giả đi ra, hiện tại hấn đã trấn áp hai mươi Thánh Nhân.

Vượt xa khỏi tài liệu hấn lúc trước ghi chép.

Lúc trước khi rời Tai Ách Tinh Vận Các, hấn đã từng thông qua Tinh Vận Thiên Mục Kính theo dõi kết quả ghi chép tình huống tinh không Giới Vực dọc đường.

Lúc đó ghi chép Kim Vân Giới chỉ có hai tên Thánh Giả.

Bây giờ thoảng cái liên tăng gấp mười lần.

Nếu như không phải là những Thánh Giả này đều là chính bản thân hấn tự tay trấn áp, Trần Đường đều phải hoài nghi tự mình có phải hay không sinh ra ảo giác.

“Tuyệt đối là xảy ra chuyện, nhất định là có chỗ nào không đúng, nếu không không có khả năng xuất hiện sai lệch lớn như vậy.” Trần Đường thâm nghĩ trong lòng, đồng thời bắt đầu tiên hành tìm kiếm trong những tông môn đã bị hấn bị tiêu diệt này.

Hấn rất nhanh liền tìm được một chút ghi chép công văn liên quan tới tông môn phát triển, bên trên rất nhiều ghi chép đều nhắc tới Ngũ Cảnh Giới, cùng với một loại đan dược bị gọi là “Vạn Pháp Quy Nhất Đan” .

Theo tài liệu tìm được càng ngày càng nhiều, nội tâm Trần Đường cũng càng khiếp sợ, lâm lâm nói: “Làm sao có thể, lại có đan dược có thể đề cho Vô Cực Kim Tiên lập địa thành Thánh? !”

Coi như là ở Tử Dương Giới, chúng đạo thành Thánh cũng tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

Càng không tồn tại loại đường tắt chỉ cần dùng một viên đan dược là có thể trực tiếp trở thành Thánh Giả này.

Đây là chuyện đủ để khiêu chiến toàn bộ nhận thức của Tử Dương Giới.

Quá không tưởng tượng nổi.

Chặng qua, đây còn không phải thứ khiến cho Trần Đường cảm thấy khiếp sợ nhất.

Khi hấn thấy một bộ tài liệu phân tích tình huống Chư Giới chung quanh hiện nay, tay đều run lên, trực tiếp kinh hô thành tiếng ” Điều này là không thể nào! !”

Bên trên tài liệu này đang viết gì? !

Số lượng Thánh Giả Ngũ Cảnh Giới ước chừng 530 người, số lượng Thánh Giả Thanh Ngọc Giới ước chừng tám mươi người, số lượng Thánh Giả Cửu Hỏa Diệu Quang Giới ước chừng bốn mươi người... Kim Vân Giới ta có hai mươi hai người...

“Điên rồi, thật là điên rồi, Thánh Giả nơi này là cải trắng sao? !” Trần Đường nhìn bản tài liệu này, con người cũng sắp muốn trờ ra ngoài ” Những tài liệu này là viết lúc mộng du sao?”

Những tinh không cùng Giới Vực chung quanh Ngũ Cảnh Giới tổng cộng lại, số lượng Thánh Giả lại đến gần một ngàn

tên.

Trong đó có hơn tám trăm tên đều là thông qua cái gọi là Vạn Pháp Quy Nhất Đan đột phá.

Quá hoang đường.

Tiếp cận một ngàn tên Thánh Giả a, Tử Dương Giới đều không nhiều như vậy.

Những địa phương đê tiện này, làm sao sẽ xuất hiện nhiều Thánh Giả như vậy, còn có cái Vạn Pháp Quy Nhất Đan đó lại là vật gì? !

Nhất định là người của Thiên Vực khác nhúng tay, tuyệt đối là như vậy! ” Thần sắc Trần Đường trở nên khẩn trương, thậm chí nói ” Trong Ngũ Cảnh Giới nhất định đã xuất hiện Tạo Vật Chủ của Thiên Vực khác!

“Minh Chân sợ rằng đã dữ nhiều lành ít. Chuyện cho tới bây giờ, Ngũ Cảnh Giới ta cũng không cần phải đi, phải lập tức trở lại Tử Dương Giới, đem tình huống của bên này nói rõ, mời Tạo Vật Chủ tới kiểm tra.”

Ngũ Cảnh Giới cùng với Giới Vực và tinh không chung quanh nó, vốn đều thuộc về vạn giới tinh không Tử Dương Thiên cai quản, nếu là bị Thiên Vực khác chắm mút, sẽ ảnh hưởng toàn bộ lợi ích của Tử Dương Giới.

Đây là chuyện mỗi một người trong Tử Dương Giới đều không thể chấp nhận.

Vì vậy, Trần Đường quyết định thật nhanh, liền muốn lái Phi Toa rời đi Thiên Lộ Tinh bên này, trở lại Tử Dương giới.

Nhưng mà hắn mới vừa cất cánh, chỉ thấy một đạo ánh sáng màu vàng vô cùng đột ngột từ trong phế tích phía dưới vọt tới, chặn lại ở phía trước Phi Toa của hắn.

“Lại là một tên Thánh Giả! ” Trong mắt Trần Đường bùng nổ hung quang.

Hắn hiện tại nội tâm nôn nóng, muốn phải lấy tốc độ nhanh nhất trở lại Tử Dương Giới, lúc này sát cơ đại thịnh, trực tiếp lái Phi Toa hướng tên Thánh Giả này đụng tới.

Nhưng mà, tên “Thánh Giả ” này cùng những tên trước kia hoàn toàn bất đồng.

Đôi mắt Phi Toa giống như tia chớp vọt đến, hắn không tránh không né, mà là duỗi hai tay về phía trước, lại muốn bằng lực lượng của thân thể ngăn trở chiếc Phi Toa cấp Thánh Vương vọt tới.

“Tìm đường chết! ” Trần Đường gầm nhẹ nói, tiến một bước tăng nhanh tốc độ Phi Toa.

Chiếc Phi Toa này của hắn trên bản chất là một kiện binh khí cấp Thánh Vương, trình độ chắc chắn có thể nói là không gì sánh bằng, coi như là Thánh Vương chân chính cũng không dám dùng thân thể đón đỡ nó va chạm.

Huồng chi là một tên Thánh Giả nhỏ nhỏ.

Ầm!

Nổ vang kinh thiên động địa nổ tung ở bầu trời Thiên Lộ Tinh, tên “Thánh Giả” kia lại thật dùng đôi tay chặn Phi Toa của Trần Đường.

Một đôi tay gắng gượng móc vào bên trong Phi Toa, đem nó chặn lại giữa trời.

Người này chính là Bùi Thanh Thu thông qua truyền tống trận chạy tới.

Cũng chỉ có hắn mới nắm giữ thân thể mạnh mẽ như vậy, Vạn Đạo Pháp Thể đã có đặc thù của Đạo Thể, đây chính là chỗ dựa khiến hắn dám cứng đối cứng ngăn cản Phi Toa.

Bất quá, tiêu hao cũng là cực lớn.

Lúc này, trên thân thể của hắn toát ra ngọn lửa ánh sáng nồng nặc như máu, đây là ngọn lửa ánh sáng do khí huyết hóa thành, lực lượng của thân thể hắn bộc phát ra, ngay cả tóc đều tựa như ứ máu mà dựng ngược, tản ra ánh sáng đỏ.

Nhưng trạng thái như vậy, ngược lại thì để cho hắn chiến ý trào dâng, khí thế cả người trực tiếp nhảy lên tới tầng thứ cao hơn.

“Lăn ra đây cho ta!”

Bùi Thanh Thu nổi giận gầm lên một tiếng, để cho Sơn Xuyên Giang Hà trên cái Thiên Lộ Tinh này đều bắt đầu run rẩy, bấp bệch trên hai cánh hắn tay chọt gô lên, chọt hướng hai bên kéo ra!

Ầm!

Chỉ nghe một tiếng nổ vang đinh tai nhức óc, vô số mảnh xác vụn của Phi Toa từ trên trời rơi xuống, chiếc Phi Toa này của Trần Đường lại trực tiếp bị hắn từ chính giữa xé thành hai nửa.

“Thứ dê tiện, ta giết ngươi!”

Trần Đường rộng giận từ trong nổ tung vọt ra.

...

Ở lúc Bùi Thanh Thu cùng Trần Đường chính thức giao thủ.

Ngũ Cảnh Giới Bạch Cảnh Tinh có hai vị khách từ phương xa tới.

Bọn họ tuổi không lớn, tu vi cũng không cao, chẳng qua là Thái Nhất Huyền Tiên, nhìn cái gì cũng tràn đầy hiếu kỳ, thường xuyên sẽ hỏi một chút vấn đề kỳ kỳ quái quái.

Nhưng mà không ai dám trêu chọc bọn hắn.

Bởi vì, hộ vệ ở bên cạnh bọn họ, lại tản ra khí tức so với Thánh Giả còn mạnh hơn.

Hai người khách này, đến từ Thái Hồng Tinh.

Chương 540: Hồng gia huynh đệ, Chư Thiên đều hiện (1)

Bách Thánh Thành là thành mới mới tạo dựng lên hai mươi ba mươi năm gần đây, tọa lạc tại chỗ không xa bên ngoài Cửu Tử Thiên Môn.

Có điều, tòa thành này lịch sử mặc dù ngắn, nhưng phát triển nhưng là cực nhanh, ngắn ngủi hai mươi ba mươi năm, cũng đã thành thành trì phồn hoa nhất, rộng lớn nhất bên trên Sùng Dương Tinh.

Nguyên nhân rất đơn giản, nơi này từng có hơn một trăm tên Vô Cực Kim Tiên chứng đạo thành Thánh, đồng thời cũng là địa phương Cửu Tử Thiên Môn bán Vạn Pháp Quy Nhất Đan.

Từ hơn 20 năm trước bắt đầu, đã có rất nhiều người của các Giới Vực cùng tinh không đi tới nơi này, hướng Cửu Tử Thiên Môn cầu mua Vạn Pháp Quy Nhất Đan, để cho tiện khách tới, chương môn Bùi Thanh Thư của Cửu Tử Thiên Môn liền hạ lệnh xây dựng tòa thành lớn này.

Thành xây dựng tốt rồi, sau đó vô số võ giả cùng thương nhân chen chúc tới.

Lui tới nơi này đều là Thánh Giả cùng Vô Cực Kim Tiên, kém cõi nhất cũng là Kim Tiên, đối với võ giả cùng thương nhân bình thường mà nói đều là tồn tại cao không thể chạm.

Võ giả suy nghĩ chính mình có lẽ có thể được Tiên Nhân xem trọng, từ nay một bước lên trời.

Thương nhân chính là nghĩ tại trong tay những Tiên Thánh này kiêm lấy khoản lớn tài phú, hơn nữa cũng coi trọng hoàn cảnh an toàn của nơi này, Bách Thánh Thành liền xây cất ở bên ngoài cách Cửu Tử Thiên Môn không xa, hẳn là chỗ an toàn nhất bên trên Sùng Dương Tinh.

Những yếu tố phụ này cộng lại, để cho tòa thành lớn trẻ tuổi này rất nhanh thì phát triển, đã thành nhãn hiệu của ngoại giới đối với Sùng Dương Tinh thậm chí là đối với Ngũ Cảnh Giới.

Nhắc tới Sùng Dương Tinh hoặc là Ngũ Cảnh Giới, trước nhất nghĩ đến chính là tòa Bách Thánh Thành này.

“Hội tụ phong cách vạn giới tinh không, tụ tập lại một thành, Bách Thánh Thành quả nhiên danh bất hư truyền.” Hồng Nhân Hi đi ở bên trong tòa Bách Thánh Thành, đánh giá phong cảnh dọc phố, muôn vàn cảm khái.

Nhà hần học thức uyên thâm, hộ vệ bên cạnh cũng đủ cường đại, mặc dù chỉ là Thái Nhất Huyền Tiên, nhưng đã đi qua rất nhiều Giới Vực cùng tinh không, gặp qua rất nhiều chủng tộc cùng văn minh bất đồng.

Hần thấy, cho dù là đôi mắt cái vạn giới tinh không này, địa phương có thể giao hòa phong vạn giới tinh không bất đồng như Bách Thánh Thành, cũng là cực kì thừa thớt.

“Ha, đại ca ngươi quá văn nhã, ta cũng không giống thế, ta chỉ muốn biết cái Vạn Pháp Quy Nhất Đan đó là vật gì, hắc hắc.” Hồng Nhân Húc thì là lắc đầu cười nói ” Tiên đan có thể khiến người ta lập địa thành Thánh, cái này nhưng quá thần kỳ.”

“Mua chợ người một viên là được. ” Hồng Nhân Hi mỉm cười nói ” Đến lúc đó tùy người nghiên cứu. Bất quá, ta càng tò mò hơn vị đại nhân vật tự tay sáng lập hết thầy kia, rốt cuộc là tồn tại dạng gì, thật lợi hại.”

“Quả thật lợi hại. ” Hồng Nhân Húc gật đầu một cái, rất tán thành nói ” Hơn tám trăm viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan, chính là hơn tám trăm tên Thánh Giả, số lượng Thánh Giả Thái Hồng Tinh chúng ta nhân lên gấp hai gấp ba đều không nhiều như vậy a.”

“Có thể là một vị Tạo Vật Chủ. ” Hồng Nhân Hi nhẹ nhàng gật đầu nói ” Thật sự bằng vào chúng ta ở chỗ này hành sự, nhất định phải cẩn thận, tuyệt đối không nên gây rắc rối, tránh cho làm khó Cửu thúc.”

” Ừ, đại ca ngươi cứ yên tâm đi, ta sẽ không để cho Cửu thúc khổ sở. ” Hồng Nhân Húc cười hắc hắc nói ” Cha mẹ cũng có ý dặn dò qua chúng ta, ta tâm lý nắm chắc.”

Hai người này chính là hai người khách tới từ Thái Hồng Tinh.

Bọn họ là anh em ruột, nhìn đều là bộ dáng mười tám mười chín tuổi, ca ca Hồng Nhân Hi trên thực tế tuổi đã hơn trăm tuổi, em trai Hồng Nhân Húc cũng chỉ là so với Hồng Nhân hi nhỏ mười mấy tuổi mà thôi.

Cửu thúc trong miệng hai người là hộ vệ đi theo ở bên cạnh lúc bọn hắn đi ra ngoài.

Bây giờ vị Cửu thúc kia liền núp ở trong hư không chung quanh, lặng lẽ bảo hộ bọn họ.

Người này, đã là Chư Thánh Chi Vương cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất đỉnh phong, đủ để ứng đối tuyệt đại đa số nguy cơ gặp phải trong vạn giới tinh không.

“Ừm.” Hồng Nhân Hi gật đầu một cái, mỉm cười nói ” Chúng ta đi cửa hàng Cửu Tử Thiên Môn xem một chút đi, nghe nói nơi đó không chỉ bán đủ loại bảo vật, còn có đủ loại điển tịch. Ta đối với tình huống Thiên Môn Tinh có chút hiểu kỳ, vừa vặn đi xem một chút có tài liệu tương quan hay không.”

“Được a đại ca, ta cũng muốn biết tình huống Thiên Môn Tinh. ” Hồng Nhân Húc tỏ vẻ đồng ý, gật đầu nói ” Lúc ở nhà, thường xuyên nghe bà nội nói Thiên Môn Tinh cảnh sắc đặc biệt đẹp, lại không nghĩ tới bây giờ lại thành một vùng phệ tích, thật là đáng tiếc.”

“Hai vị thân tử, Thiên Môn Tinh lai lịch bất phàm, việc nó bị hủy diệt khả năng liên quan đến bí mật cao thâm. ” Vào lúc này, Cửu thúc ả núp ở trong hư không bỗng nhiên mở miệng nhắc nhở hai người ” Coi như hai vị thân tử đối với cái này cảm thấy hứng thú, cũng không nên điều tra quá nhiều.”

” Ừ, yên tâm đi Cửu thúc. ” Hồng Nhân Hi cười nói ” Chúng ta biết đạo lý này, chẳng qua là làm bộ như tùy tiện hỏi một chút, tuyệt sẽ không truy hỏi quá nhiều.”

“Cửu thúc, Thiên Môn Tinh cùng Thiên Lộ Tinh có cái lai lịch gì đặc biệt hả? ” Hồng Nhân Húc là có chút hiếu kỳ hỏi ” Ta lúc trước đều không lưu ý qua cái này.”

“Chương giáo từng nói, Thiên Môn Tinh có lẽ là một viên minh châu trên cánh cửa Thiên Giới. ” Cửu thúc trầm giọng nói.

“Thiên giới? ” Hồng Nhân Húc nghe vậy nở nụ cười “Khẩu khí thật là thật là lớn, dạng thế giới gì lại dám lấy Thiên làm tên, đây là một trong chư Thiên?”

“Ta cũng không biết, chương giáo chẳng qua là tình cờ nhắc tới. ” Cửu thúc lắc đầu một cái.

“Chờ sau khi trở về chúng ta chính mình đi hỏi ông cố ngoại là được. ” Hồng Nhân Hi mỉm cười nói ” Bây giờ chúng ta trước đi cửa hàng Cửu Tử Thiên Môn nhìn một chút.”

Chương 541: Hồng gia huynh đệ, Chư Thiên đều hiện (2)

Bách Thánh Thành trên thực tế chính là phạm vi thể lực của Cửu Tử Thiên Môn.

Cửa hàng của Cửu Tử Thiên Môn dĩ nhiên là ở chỗ dễ thấy nhất, hơn nữa còn là chiếm diện tích cực lớn, vẫn là một tòa lâu các bảy tầng, vô cùng đồ sộ.

Vì vậy, anh em nhà họ Hồng rất nhanh liền tìm được bên này.

“Hai vị khách quan, muốn chút gì không?”

Hai người vừa tới trước cửa hàng, chuông quây liền tự mình ra đón, một mực cung kính hướng hai người hành lễ, thái độ vô cùng nhún nhường.

“Chúng ta xem thử một chút đã.” Hồng Nhân Hi hơi kinh ngạc nhìn vị chuông quây này một cái, trong lòng không khỏi thầm nói nghi ngờ.

Biểu hiện của cái vị chuông quây này không khỏi cũng quá cung kính.

Chính mình ở cái Sùng Dương Tinh này lại không có thân phận gì đặc biệt cao quý.

Hồng Nhân Húc là một bộ dáng đã quen, cùng Hồng Nhân Hi sau lưng liền ở trong cửa hàng đi lang thang.

Cửu thúc ẩn núp tại trong hự không thì có chút cảnh giác, hẳn phát hiện vị chuông quây tâm thường này, lại đã là Thánh Giả.

Một vị Thánh Giả lại ở chỗ này làm chuông quây cửa hàng!

Thánh Giả Sùng Dương Tinh đã nhiều đến loại trình độ này sao? !

“Lão ca không cần lo lắng, đây là phương thức ta đối đãi khách nhân.” Vào lúc này, bên tai Cửu thúc bỗng nhiên vang lên thanh âm chuông quây kia.

“Ngươi có thể phát hiện ta? !” Cửu thúc đối với điều này rất là khiếp sợ, không thể tin nhìn tên chuông quây này, chính mình nhưng là Chư Thánh Chi Vương, lấy thủ đoạn bí pháp che giấu hành tàng, làm sao có thể bị một tên Thánh Giả nhỏ phát hiện?

“Lão ca không cần ngạc nhiên, nơi này là cửa hàng Cửu Tử Thiên Môn, Thôi Thượng Tiên ở chỗ này lập ra pháp tắc đặc thù.” Chương quây mỉm cười nói ” Thân là chương quây, ta ở trong cửa hàng nắm giữ một chút khả năng khám phá hư vọng ẩn tàng, đừng nói là Chư Thánh Chi Vương, coi như là Tạo Vật Chủ, cũng không gạt được ánh mắt của ta.”

“... ” Cửu thúc nghe vậy rơi vào trầm mặc, nội tâm kinh hãi không thôi, thật mạnh miệng, ngay cả Tạo Vật Chủ đều không gạt được, vậy người gọi là Thôi Thượng Tiên lại là ai?

“Cái này cũng là vì an toàn của cửa hàng, lão ca người không cần lo lắng.” Chương quây lại ngay thẳng nói một câu, nhìn hết sức tận chức tận trách.

Tên chương quây này chính là Hương Bách Lý.

Tức là cái tên Vô Cực Kim Tiên ra giá đầu tiên lúc Bùi Thanh Thư bán nhóm Vạn Pháp Quy Nhất Đan thứ hai, trực tiếp tốn giá cả sáu cái Thánh Bình cầm xuống viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan thứ nhất.

Hắn vốn là muốn nhờ vào đó phục hưng tông môn, đáng tiếc Vạn Pháp Quy Nhất Đan bán quá nhiều.

Ở sau khi đợt bán đó kết thúc không bao lâu, thì có người Giới ngoại đi tới Sùng Dương Tinh cầu mua Vạn Pháp Quy Nhất Đan.

Từ đó về sau toàn bộ Ngũ Cảnh Giới đều rung chuyển lên, số lượng Thánh Giả cũng càng ngày càng nhiều, một cái Thánh Giả căn bản là không tạo nổi sóng gió gì.

Điều này làm cho Hương Bách Lý có chút như đũa đám, dứt khoát buông tha dự định phục hưng môn phái, quyết định thay đổi kế hoạch, muốn gặt gao ôm lấy cái bấp đui Cửu Tử Thiên Môn này.

Có lẽ hắn là có tiền đồ hơn nhiều.

Vì vậy, hắn liền đi tới Bách Thánh Thành, thành chương quây cửa tiệm cấp Thánh Giả đầu tiên của Cửu Tử Thiên Môn.

Một cái Thánh Giả làm chương quây, coi như là Bùi Thanh Thư đều chưa từng gặp qua chuyện như vậy.

Kể từ đó, Hương Bách Lý vốn trong Thánh Giả cũng không vượt trội ra sao tự nhiên trở nên được chú ý, thậm chí được Bùi Thanh Thư đặc biệt cho phép, cho phép hắn ba năm một lần tiến vào bên trong Cửu Tử Thiên Môn nghe giảng xem pháp.

Mặc dù người giảng đạo diễn pháp là Bùi Thanh Thư, nhưng cảnh giới của hắn hết sức đặc thù, còn ở tầng thứ cấp Thánh Giả đã có đặc thù của Đạo thể, nói nói diễn pháp về

điều này, đủ để cho Thánh Giả “Non nói” như Hường Bách Lý được ích lợi nhiều.

Từ đó về sau, Hường Bách Lý trở thành người ủng hộ trung thành của Cửu Tử Thiên Môn, tận tâm tận lực mà kinh doanh cửa tiệm, vô luận đối đãi khách nhân nào, đều là mặt mày vui vẻ chào đón, thái độ cung kính.

Nếu như không phải là người quen biết hắn, căn bản cũng sẽ không nhận ra vị chủ cửa tiệm hòa ái dễ gần này là một gã Thánh Giả.

“Chủ cửa tiệm, ngài nơi này có điển tịch liên quan tới Kim Vân Giới sao?” Vào lúc này Hồng Nhân Hi đi tới, rất có lễ phép mà dò hỏi. Ta nghe qua một ít truyền thuyết liên quan tới Kim Vân Giới, khá là cảm thấy hứng thú.”

“Có a, ngay tại...” Hường Bách Lý đang muốn chỉ cho Hồng Nhân Hi xem, bỗng nhiên thanh âm của hắn hơi ngừng, theo bản năng nhìn về phía bầu trời bên ngoài.

Trời tối!

“Làm sao trời tối?” Hồng Nhân Húc nghi ngờ chạy tới cửa hàng, ngửa đầu nhìn lên bầu trời, nghi ngờ nói “Đây là cái dị tượng chứng đạo gì sao?”

“Thần tử mau trở lại!” Cửu thúc chính là trực tiếp hiện hình, mang Hồng Nhân Húc kéo trở lại, kinh hãi không thôi mà ngấm hương phía ngoài, run giọng nói “Cái này, cổ khí thể này, đây, đây là cái gì?!”

“Là Thôi Thượng Tiên!” Hường Bách Lý nhưng là vô cùng vui vẻ, cười nói “Đây là khí tức của Thôi Thượng Tiên, lão nhân gia ông ta lại là muốn tiên hành ưu hóa đối với pháp tắc đạo vận Sùng Dương Tinh sao?”

Chương 542: Hồng gia huynh đệ, Chư Thiên đều hiện (3)

Trên vùng băng nguyên Cực Bắc.

Thời gian vốn trong nửa năm mặt trời không lặn, lúc này lại là một màu đen kịt.

Cao Thủ Tâm tràn đầy kinh ngạc nhìn bầu trời chợt biến thành đêm tối, toàn thân đều bắt đầu run run, lầm bầm nói: “Cái này, đây là cảnh giới đột phá sao? Dạng cảnh giới gì khoa trương như vậy?”

Hắn có thể cảm giác được một cách rõ ràng, bây giờ cảnh tượng kì dị trong trời đất vền vền chằng qua là khúc nhạc dạo, dị tượng chân chính chưa bắt đầu.

Nhưng chỉ là khí tức như vậy, cũng đủ để cho hắn trở nên run rẩy, nội tâm tràn đầy sợ hãi.

Chỉ cảm giác mình cho dù là hơi chút chạm đến một chút xú sức mạnh tầng thứ này, cũng sẽ ở trong nháy mắt tan thành mây khói!

Thật đáng sợ, quá kinh khủng!

...

Bên trong Ôn Hoàng Cung.

Chúc Trường Sinh bịch một cái từ trong đầm vụn độc vọt ra, kinh hãi không thôi mà ngửa đầu nhìn về phía bầu trời đen nhánh, cả kinh nói: “Là Tiên Tôn, hiện tại đang đột phá!”

“Nhưng Tiên Tôn đã là cảnh giới gì? Lại còn sẽ đột phá, hơn nữa cô khí tức đột phá này hơi bị quá mức kinh người, chúa tể của vạn sự vạn vật trong truyền thuyết, chỉ sợ cũng không gì hơn cái này.

“Đây là cảnh giới thứ tám, hay là cảnh giới thứ chín trong truyền thuyết? Ta, ta lúc trước lại làm việc cho một nhân vật vĩ đại như vậy, vạn hạnh, vạn hạnh, may mà không là địch a!”

Thân là chương giáo Ôn Hoàng Cung, thứ hắn biết rõ ràng so với Cao Thủ Tâm nhiều không ít.

Nhưng càng biết nhiều, liền càng rõ cái khí tức tiết lộ ra ngoài ở trong dị tượng này có bao nhiêu cường đại, bao nhiêu kinh khủng.

Nội tâm cũng liền càng sợ hãi!

...

Trên chín tầng mây.

Sùng Dương Tinh Thần hiện ra bóng người, kinh hãi mà nhìn chung quanh một màu đen kịt, lẫm bẫm nói: “Không tưởng tượng nổi, không tưởng tượng nổi a, trên đời lại có dị tượng như vậy sao?!”

Coi như Tinh Thần cấp bậc Chư Thánh Chi Vương, hẳn đối với tình huống ” Trời tối ” hiện tại nhìn càng rõ ràng.

Đó cũng không phải che khuất bầu trời trên ý nghĩa bình thường để cho ban ngày chuyển thành đêm tối.

Mà là trực tiếp thụ nạp hết thủy quang mang từ trong vũ trụ sao trời chiếu rọi đến bên trên Sùng Dương Tinh, đồng thời còn khống chế tất cả đại đạo pháp tắc, khiến chúng nó cũng không cách nào hiển hiện ra bất kỳ ánh sáng.

Dị tượng trời tối bản chất là khống chế tuyệt đối đối với pháp lý quy tắc Sùng Dương Tinh, không có mảy may sơ sót.

Loại trình độ khống chế này quá kinh khủng, gần như có thể nói đã là trình độ Thiên Đạo của Sùng Dương Tinh, có thể tùy ý điều khiển bất kỳ một nơi trên Sùng Dương Tinh.

Vô luận là cấp độ vật chất, hay là cấp độ pháp tắc, đều bị khống chế.

“Cái này còn vền vền chẳng qua là khúc nhạc dạo của dị tượng chứng đạo a!” Sùng Dương Tinh Thần nội tâm thán phục không thôi, thời khắc này thậm chí có một loại cảm giác muốn quỳ xuống lễ bái.

“Tiên Tôn tại thượng, Tiên Tôn tại thượng a!”

...

Bên trong Cửu Tử Thiên Môn.

Huệ Thế đang giúp Bùi Thanh Thư xử lý đủ loại công vụ, cùng với Lý Trình đang sửa sang lại điện tịch tư liệu cũng đều ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, sau đó trên mặt của bọn hắn đều lộ ra vẻ vui mừng.

“Tiên Tôn đây là tiến hơn một bước sao?” Lý Trình thán phục không thôi ” Mạnh như Tiên Tôn, vẫn như cũ chuyên cần không nghỉ, thật sự là khiến người khâm phục a.”

“Ừm.” Huệ Thế cũng gật đầu một cái, thở dài nói ” Bắt đầu từ ngày ta gặp phải tiên sinh, hết thủy hành động của hắn cũng là vì tu hành, như thế mới là Chân Đạo Giả!”

...

Bên trong thành Lư Lăng.

Thôi Hằng vẫn là ở trong toà tiểu viện thông thường này.

Hắn ngồi xếp bằng lơ lửng giữa không trung, hai mắt hơi khép, mớ hồ lô ra kim quang bất hủ bất diệt, chung quanh thân thể bắt đầu có tử khí ẩn chứa quy tắc vô cùng huyền diệu quanh.

Thời khắc này, giữa mi tâm của hắn sáng lên hào quang màu tử kim, trẻ sơ sinh vốn non nớt bên trong Tử Phủ bỗng nhiên vươn người, đứng thẳng lên, không ngờ là kích thước người trưởng thành.

Hôm nay Nguyễn Anh đã lớn lên, vô số kiến thức hóa làm phù văn huyền diệu lưu chuyên ở trên thân thể tràn đầy hào quang màu tử kim, toát ra ánh sáng vô lượng, đem Kim Điện Tử Phủ chiếu rọi đến thực tế.

Nguyễn Anh đỉnh phong! !

Ánh mắt hơi khép của Thôi Hằng chợt mở ra.

Giống như Cổ Thần ngủ say ở trong hỗn độn mở mắt ra, hào quang màu tử kim bất hủ bất diệt sau đó nở rộ.

Vô hạn đại đạo, vô hạn pháp lý, đều rõ ràng giọi vào bên trong con người của hắn.

Ngay cả tất cả căn nguyên đều có thể thấy rõ ràng.

Cùng lúc đó, bầu trời Sùng Dương Tinh đã lâm vào đêm tối, bắt đầu hiện ra tầng tầng ánh sáng.

Đây là vùng đất không biết ở chỗ cao vô hạn đan dệt ngàn tỉ đại đạo pháp tắc.

Bây giờ lại bị hào quang màu tử kim chiếu sáng, giọi vào trong mắt của tất cả mọi người.

Dị tượng chứng đạo!

Chư thiên đều hiện!

Chương 543: Nguyên Anh đỉnh phong, Tử Phủ Kim Điện (1)

Ở bầu trời Sùng Dương Tinh, Tử Kim Chi Khí hòa hợp, có thể thấy từng đạo ánh sáng hiện hóa.

Chúng nó có khí tức tràn đầy thối rữa cùng Tử Vong, cũng có tràn đầy quang minh cùng ý từ bi, còn có Phật âm thiên xương trải rộng, Thiên Nữ Tán Hoa tung bay, hoặc là tiên khí lượn lờ, mơ hồ có thể thấy đình đài lầu các, còn có âm trầm hắc ám giống như Sâm La Quý Ngục...

Những thứ ánh sáng này không chỉ là hình ảnh, cũng tương tự đan dệt ngàn tỉ pháp tắc, vô tận đại đạo, tượng trưng cho một một con đường cuối cùng, là một loại con đường căn nguyên, ẩn chứa bí ẩn chung cực nhất của Tiên Giới.

Đây là Chư Thiên!

Cái này đồng dạng là chỗ không biết mà ở tình huống bình thường sinh linh bên dưới Tạo Vật Chủ căn bản là không có cách nhìn thấy.

Chư Thiên ở chỗ cao vô cùng, không thể thấy!

Cho dù là đối với những Chư Thánh Chi Vương đi tới đệ lục cảnh đỉnh phong, đã là Đợi Chiếu cảnh mà nói, Chư Thiên vẫn rất thần bí.

Nhất là tinh không vạn giới đã từng dưới sự cai quản của Tử Dương Thiên, càng là mấy trăm ngàn năm chưa từng thấy qua Chư Thiên.

Nhưng mà bây giờ, Chư Thiên hoàn toàn lấy loại phương thức này bị cưỡng ép hiện ra ở trước mặt tất cả mọi người của Sùng Dương Tinh, tượng trưng cho căn nguyên bí ẩn của đại đạo pháp tắc, cứ như vậy bày ra trong mắt tất cả sinh linh.

Chỉ cần có thể lĩnh ngộ một chút xiu huyền diệu trong đó, cũng đủ để cho bản chất sinh mạng tự thân đạt được thăng hoa.

Điều này làm cho vô số võ giả hoặc là người bình thường chưa bước vào cảnh giới Tiên Thiên trực tiếp trở thành Nhân Tiên, người vốn đã bước vào tầng thứ Tiên Giới cũng theo đó đột phá.

Thậm chí có không ít Thánh Giả ở sau khi thấy bí mật chư thiên tại chỗ giác ngộ, trở thành Chư Thánh Chi Vương.

Thánh Giả trên Sùng Dương Tinh nói ít cũng có hơn một trăm vị, trong đó giác ngộ thì có mười mấy vị, điều này trực

tiếp đê cho Ngũ Cảnh Giới có thêm mười mây Chư Thánh Chi Vương.

Thế cục lại phải kịch biến.

Vào giờ khắc này, hết thảy sinh linh trên Sùng Dương Tinh đều quỳ ngã xuống, quỳ bái.

Coi như là Minh Chân còn đang bị trấn áp, cũng đều quỳ ngã trên đất, trong nội tâm chỉ còn lại có một cái ý niệm lễ bái này, trừ cái đó ra lại cũng không có thứ khác.

Ngài ra, bản chất thiên địa nguyên khí trên Sùng Dương Tinh cũng bắt đầu thăng hoa, bị Chư Thiên hiện ra ảnh hưởng, cho dù là thiên địa nguyên khí bình thường nhất đều rõ ràng ẩn chứa pháp tắc chi lực.

Điều này cũng mang ý nghĩa, từ nay về sau coi như chẳng qua là làm từng bước phun ra nuốt vào thiên địa nguyên khí, liền có thể một cách tự nhiên dùng pháp tắc chi lực tới trui luyện thân thể.

Thậm chí, cho dù chỉ là hô hấp bình thường, cũng có thể được pháp tắc chi lực tới luyện.

Không chỉ là nhân loại, động vật thậm chí là thực vật, đều sẽ nhận được cơ hội dùng pháp tắc tới luyện thân thể, cho dù là phương pháp tu luyện hoàn toàn bất đồng, cũng có thể có sức mạnh cường đại, hoặc là sinh ra linh trí vượt qua giống loài ban đầu.

Sùng Dương Tinh sẽ mở ra một cái thời đại vạn vật có linh.

Đây đều là dị tượng do Chư Thiên hiện ra mang đến thay đổi.

Cùng lúc đó, ở ngoài Sùng Dương Tinh, cũng phát sinh biến hóa cực kỳ lớn.

Nếu là đứng ở trong vũ trụ sao trời, liền có thể rõ ràng thấy toàn bộ Sùng Dương Tinh đã kinh biến đến mức một màu đen kịt, giống như là biến thành một cái khối cầu cực lớn thu nạp hết thảy sự vật, trôi lơ lửng ở trong hư không u ám thâm thúy.

Các loại sự vật hư hoặc thực như vật chất, năng lượng, pháp lý, đạo vận trọng tinh không, tất cả đều chịu lực kéo cực lớn, bị hấp thu tiến vào bên trong Sùng Dương Tinh đen nhánh.

Cỗ lực lượng này vô cùng khổng lồ, thậm chí mặt trăng xoay tròn quanh Sùng Dương Tinh đều bắt đầu run rẩy, gần như muốn hướng Sùng Dương Tinh rơi xuống.

Nhìn ra ngoài mảnh tinh không chỗ ở của Sùng Dương Tinh, cũng sinh ra một chút biến hóa vi diệu.

Ánh sáng mặt trời trung tâm lúc sáng lúc tối, trên hai khía hành tinh khoảng cách gần Sùng Dương Tinh cũng sinh ra động đất cực kỳ kịch liệt, ngay cả quỹ đạo mặt trời xoay tròn chung quanh đều chệch đi chút ít.

Dị tượng ngoại giới đã là kinh thiên động địa.

Trong cơ thể Thôi Hằng càng là sinh ra biến hóa long trời lở đất.

Ở cùng lúc khi Nguyên Anh vừa đạt đến độ cao người trưởng thành, thân thể của hắn cũng xảy ra chất biến.

Thuần Dương pháp lực đến từ nguyên anh mang thân thể của hắn hoàn toàn hóa thành bản chất Thuần Dương, rửa đi hết thủy đặc tính bản chất m, làm cho cả thân thể cực điểm thăng hoa, tuổi thọ sau đó tăng vọt.

Kéo dài tuổi thọ 12 Vạn 9600 năm!

Pháp lực tăng trưởng cùng cường độ thân thể tăng trưởng đã không cần nói thêm, chỉ riêng sức mạnh tăng trưởng cùng cường độ tăng trưởng đã không cách nào hình dung đột phá tầng thứ cảnh giới này.

Nguyên Anh đỉnh phong mang tới thay đổi, càng nhiều là trên năng lực cùng đặc thù.

Ở đồng thời khi Thôi Hằng đột phá đến Nguyên Anh đỉnh phong, Tử Phủ Kim Điện sau đó ngưng tụ thành thực chất, hoàn toàn hạ xuống đến trong hiện thực.

Đây là kiện pháp bảo bất diệt chiếu rọi bản chất Nguyên Anh đỉnh phong, vốn có uy năng cực mạnh, đồng thời cũng nắm giữ đặc tính bất diệt và cùng Chân Linh cộng sinh.

Chân Linh bất diệt thì Tử Phủ Kim Điện bất diệt.

Cũng liên ý nghĩa coi như Thôi Hằng gặp gỡ cường giả Hóa Thân kỳ, luân lạc tới Nguyên Anh bị hủy, chỉ còn tình cảnh Chân Linh chuyển kiếp luân hồi, Tử Phủ Kim Điện cũng vẫn tồn tại như cũ.

Dựa vào uy năng của Tử Phủ Kim Điện, sau khi sống lại thì hắn có thể lấy tốc độ cực nhanh khôi phục lại tu vi cảnh giới nguyên bản, lâu thì mười năm tám năm, ngắn thì ba năm năm năm.

Điều này ý nghĩa trừ phi mời được đại lão cấp Phạm Hư đem Chân Linh hoàn toàn tiêu diệt, nếu không đơn thuần hủy diệt thân thể cùng Nguyên Anh của cảnh giới Nguyên Anh đỉnh phong, là không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Chương 544: Nguyên Anh đỉnh phong, Tử Phủ Kim Điện (2)

Tử Phủ Kim Điện hiện ra đến thực tế, cũng để cho Thôi Hằng đã Nguyên Anh đỉnh phong có một cái thân thông mới, hư ảo hàng lâm!

Dù chẳng qua là tồn tại hư ảo, hoặc là lịch sử đã sớm trôi qua vô số năm, chỉ cần là sự vật trong nhận biết của hắn, và có hiểu biết đầy đủ, lại có thể xây dựng ra vật dẫn pháp tắc đạo vận phù hợp sự tồn tại của nó, thì có thể làm cho nó hàng lâm đến trong hiện thực.

Cái này không giống với ảo thuật, chỉ cần vật dẫn pháp tắc đạo vận mà hắn xây dựng ra không có tan vỡ, thì sự vật hư ảo hoặc là cảnh tượng hàng lâm đến thực tế sẽ một mực tồn tại, giống như chân thật.

Chỉ bất quá bị giới hạn tu vi cảnh giới, tối đa cũng chỉ có thể hiện ra hành tinh kích thước như Đạo Chu Tinh.

Loại thủ đoạn mang đồ vật hư ảo hiện ra đến thực tế, ở trên bản chất đã cùng luyện giả thành thật rất giống nhau, chẳng qua là vẫn dừng lại ở tầng thứ vật chất, còn không đến được cấp độ khái niệm.

Muốn phải chạm đến khái niệm, hoàn toàn không phải tầng thứ Nguyên Anh có thể đạt tới, vẫn còn cần cảnh giới cao hơn mới được.

Bất quá, loại thân thông khiến hư ảo hàng lâm này, còn có năng lực đi cùng kèm theo, tức là khám phá hết thủy hư vọng.

Bất kỳ đồ vật giả tạo trên phương diện vật chất ở trước mặt đôi mắt này đều không chỗ có thể ẩn giấu.

“Lúc này mới chẳng qua là Nguyên Anh đỉnh phong a, Hóa Thân kỳ lại là quang cảnh bực nào?” Thôi Hằng lâm lâm bẩm nội nhỏ, đồng thời chậm rãi thu liễm pháp lực của mình, cũng để cho dị tượng chứng đạo ở ngoại giới dần dần bình tĩnh lại.

Sau đó, hắn khẽ ngẩng đầu, ánh mắt giống như là nhìn về phía bầu trời, vừa tựa như là nhìn về phía vũ trụ vô ngần.

Trong lúc giật mình, trong lòng lại dâng lên một cỗ cảm giác cô tịch vô hình.

Chỉ cảm thấy trong cái chực thiên vạn giới, vô tận tinh không này, đã không có người đồng hành với mình, con đường phía trước một vùng tăm tối, dường như chỉ có tự mình đang đi.

Loại cảm giác cô tịch này lúc vừa mới sinh ra chẳng qua là cảm giác nhỏ xíu, nhưng rất nhanh thì bành trướng đến một cái mức độ cực kỳ to lớn, trực tiếp tràn đầy trong đầu Thôi Hằng, bao phủ tất cả tâm tình của hắn.

Một cái lại một cái ý nghĩ không giải thích được nổi lên ở trong óc của hắn.

Đã cô độc như vậy, tịch mịch như vậy, không có bất kỳ người nào đi cùng, lại vì sao còn phải đi con đường này?

Coi như cuối cùng có thể được sinh mạng vĩnh hằng bất diệt, lại khác gì những quy tắc pháp lý vô cảm vô tri kia?

Đây là con đường người theo đuổi sao?

Đây là trạng thái sinh mạng người muốn sao?

Người muốn chính là loại cô độc cùng tịch mịch, vĩnh viễn không có bất kỳ người nào đi cùng này sao?

Phía trước là đen kịt một màu không biết, không có bất kỳ người nào cùng người đồng hành, tiếp tục đi tới đích cũng chưa chắc có thể có thành quả gì, còn có thể thân tử đạo tiêu.

Nguyên Anh đỉnh phong đã bất diệt, cho dù thọ nguyên hao hết, cũng có thể chuyên thể trọng sinh, có Tử Phủ Kim Điện ở, lại có thể khôi phục nhanh chóng, cái này đã là sự sống vĩnh hằng.

Khổ tu đến nay, cuối cùng được vĩnh sinh, chẳng lẽ còn không nên hưởng thụ một chút sao?

Thật không cần phải tiếp tục tiến lên.

“Hoang đường! Nơi nào có đạo lý người mới vừa trưởng thành liền buông tha tiến bộ!” Thôi Hằng bỗng nhiên khẽ quát một tiếng, đem các loại ý nghĩ bừa bộn khu trục ra khỏi đầu, cau mày nói ” Mới vừa rồi đó là cái gì, Tâm Ma? !”

Đây là tình hình hắn lúc trước trong quá trình tu luyện chưa bao giờ từng gặp phải.

Chính mình mới vừa đột phá đến Nguyên Anh đỉnh phong, vốn là lúc hăng hái, ý chí chiến đấu sục sôi, lại sẽ vào lúc này sinh ra những thứ tâm tình tự mình phủ định, tự mình hoài nghi này.

Quá kỳ quái.

Lấy cảnh giới tu vi hiện tại của hắn, đã hoàn toàn nắm trong tay hình thần của mình, còn có khả năng khám phá hư vọng, có thể khẳng định ý nghĩ mới rồi cũng không có nhận được sức mạnh ngoại giới ảnh hưởng.

Cái này là hoàn toàn bắt nguồn ở tâm tình tự thân.

Nhưng chính mình tại sao sẽ có cái loại ý tưởng này?

“Chẳng lẽ cảnh giới Nguyên Anh đỉnh phong nhưng thật ra là đã tới một đạo ngưỡng cửa đặc thù, sẽ một cách tự nhiên sinh ra tâm tình tương tự? Hay là nói con đường Hóa Thần thật vô cùng nguy hiểm, đây là bản năng tự vệ?” Thôi Hằng cau mày suy tư, nhưng trong lúc nhất thời còn thật không có đầu mối gì.

“Đợi xử lý xong chuyện bên ngoài, liền hồi đoái một chút 《Tiên Pháp Sơ Cấp》 nhìn một chút có hay không có phân tích liên quan, cũng đã đến lúc biết phương thức đột phá Hóa Thần.”

Sau đó, hần bước ra một bước, trong nháy mắt liền từ Lư Lăng thành đi tới Cửu Tử Thiên Môn.

Lúc này, Lý Trình cùng Huệ Thế vừa mới từ bên trong ảnh hưởng Chư Thiên hiện ra lúc trước tỉnh hồn lại, Huệ Thế đã trở thành Chư Thánh Chi Vương, Lý Trình cũng đột phá trở thành Thánh Giả.

“Bái kiến Tiên Tôn!”

“Bái kiến tiên sinh!”

Lý Trình cùng Huệ Thế lúc này quỳ mọp, hướng Thôi Hằng hành lễ.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, nhìn chung quanh một chút, khẽ cười nói ” Xem ra, Thanh Thu vẫn chưa về?”

“Hội bậm tiên sinh, Bùi huynh hẳn là đi Kim Vân Giới. ” Huệ Thế bậm báo, ” Ngoài ra, ở trước khi ngài đột phá, Hướng Bách Lý từ trong cửa hàng Bách Thánh Thành phát tới tin tức, nói có ba người thật kỳ quái, trong đó có một vị Chư Thánh Chi Vương, vẫn còn tương đối quan tâm tin tức Kim Vân Giới.”

Vừa nói, hần lấy ra một tờ ngọc phù, bên trong toát ra một màn ánh sáng, cho thấy cảnh tượng anh em nhà họ Bùi cùng Cửu thúc ở trong cửa hàng.

” Hai người trẻ tuổi này... ” Thôi Hằng chú ý tới tướng mạo hai người này, hơi suy nghĩ nói ” Phát một thiệp mời, mời bọn họ tới Cửu Tử Thiên Môn làm khách đi. Nhớ lễ phép.”

Sau đó, dưới chân hần bỗng nhiên sáng lên một đạo ánh sáng màu bạc, giống như là vô số ánh sao hội tụ mà thành ngân hà, mang theo hần hư không tiêu thất ở Cửu Tử Thiên Môn.

Tiếp theo một cái chớp mắt, Thôi Hằng liền dựa vào linh dẫn(1) lúc trước để cho Bùi Thanh Thu mang theo, đi tới trong vũ trụ tinh không Kim Vân Giới.

Chỉ thấy thanh quang cùng hồng quang xa xa va chạm kịch liệt, hiển nhiên chiến đấu vẫn còn tiếp tục.

—

(1)linh dẫn: linh hồn kéo dài

Chương 545: Thiên Ma Liệt Hình, quét ngang đại lục (1)

Đạt tới cảnh giới Chư Thánh Chi Vương này, bản thân thân thể cũng đã vô cùng cường đại.

Võ giả tầng thứ này không chỉ có đem vạn pháp vạn đạo tất cả quy về đạo tâm, còn đối với những cái đạo vạn pháp tắc này tiến hành tinh luyện, khiến chúng nó cùng đạo tâm của mình hoàn toàn dung hợp lại cùng nhau.

Từ đó ở trong lúc giơ tay nhắc chân đều có sức mạnh pháp tắc cường đại theo sau, giữa từng chiêu từng thức đều ẩn chứa sức mạnh phép tắc, có uy năng không tưởng tượng nổi.

Như đang thi triển đại thần thông.

Đây cũng là nguồn gốc của cách gọi Đại Thần Thông Giả.

Trần Đường chính là như vậy.

Nương theo hấn ra quyền, vũ trụ hư không trạng thái chân không lại xuất hiện cuồng phong.

Đây là không gian bị sức mạnh phép tắc khuấy động, tạo thành sức mạnh tương tự với không gian phong bạo, có lực lôi xé cực mạnh.

Bất kỳ sinh mạng cùng cỗ gió lốc này đụng nhau đều sẽ phải chịu sức kéo cường đại đến từ bốn phương tám hướng.

Coi như là Thánh Giả, tại bên dưới loại sức mạnh không gian lôi xé kinh khủng này đều sẽ bị chia năm xẻ bảy, ngay cả đạo tâm đều sẽ phải chịu tổn thương rất nặng.

Bất quá, Bùi Thanh Thu là Đại Thánh luyện thành vạn đạo pháp thể, có bộ phận đặc thù của Đạo thể.

Thân thể của hấn giống như đạo tâm của Chư Thánh Chi Vương, cũng đan dệt vạn pháp vạn đạo, thi triển ra võ công, cùng Chư Thánh Chi Vương có hiệu quả giống nhau.

Hơn nữa nhờ vào sự mạnh mẽ của vạn đạo pháp thể, uy năng võ công mà hấn thi triển ra cũng càng cường đại hơn.

Chẳng qua là dù sao cũng thiếu mấy phần linh động.

Hào quang màu đỏ ngòm bao quanh Bùi Thanh Thu giống như một khối sao chổi bay vùn vụt ở trong hư không vũ trụ, xông ngang đánh thẳng, dễ dàng liên đụng nát những thứ không gian phong bạo kia, thậm chí để cho Trần Đường khắp nơi tránh né, không dám đối mặt mũi nhọn.

Nhưng hẳn chung quy lại không cách nào đánh trúng mục tiêu, Trần Đường mỗi một lần đều có thể thuận lợi tránh né qua, để cho hẳn không công mà về.

Cũng tạo thành một cái tình huống rất quý dị, Bùi Thanh Thư không cách nào công kích được Trần Đường, Trần Đường chính là sau khi công kích được Bùi Thanh Thư lại không cách nào tạo thành tổn thương thực chất.

Hai người cứ như vậy giằng co với nhau.

Xem cái bộ dáng này sợ là muốn đánh đến thiên hoang địa lão.

“Thanh Thư mặc dù có vạn đạo pháp thể, nhưng cũng không có bắt đầu áp ủ linh tính, điều này làm cho hẳn ở thời điểm chiến đấu biến hóa chưa đủ, lại không đủ bén nhạy.”

Thôi Hằng ở phương xa nhìn chăm chú góc độ của hai người, từ đó phân tích ưu thế cùng thiếu sót trong việc tu hành của Bùi Thanh Thư bây giờ, thậm chí trong lòng ” Cho nên, con đường hẳn tiếp theo phải đi liền khá là rõ ràng.

“Hẳn là dần dần ôn dưỡng linh tính của pháp thể, để cho mỗi một viên hạt cơ bản trong cơ thể đều có đặc tính sống. Kê từ đó liền có thể chân chính ngưng tụ ra một bộ Chân Linh Đạo Thân, bước vào cảnh giới tương tự với Nguyên Anh sơ kỳ.

“Có điều, trước lúc này hẳn là để cho hẳn nắm giữ không chế hoàn mỹ đối với tất cả hạt cơ bản trong cơ thể, như vậy mới có thể ở khi đạt tới thời điểm đỉnh phong thành công đem tất cả linh tính hội tụ lại.

“Luyện đến vạn đạo pháp thể cũng đã có thể vi trần(1) bất hủ, hẳn đối với hạt cơ bản của tự thân vốn là có lực chứng không cực mạnh, bây giờ muốn làm chính là giúp hẳn huấn luyện cường hóa.

” Ừ, có một đạo pháp thuật ngược lại rất thích hợp.”

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng lại liếc nhìn cái tên Chư Thánh Chi Vương đang cùng Bùi Thanh Thư đấu, trong lòng khẽ thờ dài “Ài, vị Chư Thánh Chi Vương này, thật ngại. Đối thủ của ngươi có thể phải lâm trận mở hack.”

...

Ầm!

Bùi Thanh Thư giống như sáo chổi rơi xuống đất, nặng nề té rơi vào trên một viên tinh cầu khắp nơi hoàn cảnh hoang tàn, đập ra một cái hố sâu hình tròn đường kính mười mấy dặm, chung quanh thì bị đè ép ra núi hình vòng cung cao vút.

Ở trên viên tinh cầu này khắp nơi đều là kiên trúc phê tích, cũng có đủ loại mảnh vụn binh khí, còn có xác chết mục nát rải rác ở các nơi, trong thiên địa tràn đầy khí tức tử vong cùng đồ nát.

Nơi này là Thiên Môn Tinh.

Đã từng là một hành tinh khổng lồ vô cùng hưng thịnh, có văn minh rực rỡ, nhưng ở bốn trăm năm trước bị Minh Chận âm thầm thao túng, khiến cho văn minh hủy diệt, khắp nơi đều có phê tích.

Chẳng qua, văn minh mặc dù hủy diệt, nhưng viên tinh cầu này thật ra thì vẫn là ngôi sao sinh mạng hoàn hảo, như cũ có sơn xuyên giang hà, biển khơi lục địa, nhưng nếu muốn tạo ra sinh mệnh có trí tuệ cao cấp, cũng không biết cần bao nhiêu năm nữa.

“Đây chính là sức mạnh của Chư Thánh Chi Vương?” Bùi Thanh Thu từ phần đáy núi hình vòng cung đứng lên, gập đòn nghiêm trọng như vậy, hấn vẫn là không bị thương chút nào, ngửa đầu nhìn đạo thân ảnh trên trời cao kia, khẽ cười nói ” Hơi yếu a.”

Sắc mặt Trần Đường cực độ âm trầm, mắt nhìn xuống phía dưới, chỉ cảm thấy mình đã chịu nhục nhã vô cùng.

Hấn hoàn toàn không cách nào hiểu tên võ giả cổ quái trước mắt này, rõ ràng chẳng qua là tầng thứ Thánh Giá, vì sao lại có đặc thù Đạo thể của Tạo Vật Chủ, còn có thực lực cường đại như vậy, lại có thể cùng một Chư Thánh Chi Vương như hấn địch nổi!

Thật là không tưởng tượng nổi!

“Đồ đê tiện!” Trần Đường nổi giận gầm lên một tiếng, hai cánh tay chợt phát động, tùy ý phát tiết lực lượng không lồ trong cơ thể.

Vì vậy, mảnh mặt đất bao la này bỗng nhiên rung rung, từng ngọn núi to từ dưới đất “Dài” ra.

Chúng nó cao hơn ngàn trượng, đỉnh chóp sắc nhọn vô cùng, chung quanh quần quanh vô tận mũi nhọn, lại như từng chuỗi kiếm sắc chọc trời, muốn đâm thủng hết thủy chương ngại phía trước.

“Lên cho ta!” Trần Đường hai mắt trợn tròn.

Chỉ một thoáng, cự kiếm hình thành từ mấy chục ngàn tòa ngọn núi không lồ ngàn trượng liền từ trên vùng đất bay bổng lên, treo ở không trung, hơn nữa phong tỏa cùng một cái mục tiêu.

Bùi Thanh Thu phía dưới!

Công kích như vậy gần như đem cả vùng đất phía dưới móc rỗng, từng cái khe nứt to lớn lan tràn ra, tạo thành khe rãnh lít nha lít nhít sâu không thấy đáy.

—

(1)vi trần: hạt bụi nhỏ

Chương 546: Thiên Ma Liệt Hình, quét ngang đại lục (2)

Địa hình thay đổi to lớn, để cho Thiên Tượng chung quanh, vô số cơn lốc gào thét lên, vô số cát bụi bị cuốn lên trời cao, trời đất u ám nhật nguyệt vô quang.

Khôi đại lục chu vi chừng hơn mười vạn dặm này đều tựa như lâm vào ngày cuối cùng của tận thế, sắp hủy diệt.

Vào giờ phút này, trên bầu trời lơ lửng mấy chục ngàn tòa ngọn núi ngàn trượng khổng lồ, tất cả đều lóng lánh ánh kiem màu xanh, giống như là dụng cụ tra tấn để Thiên Thần trừng trị nhân gian, muốn đem cả khôi đại lục đều đánh nát.

Mấy chục ngàn tòa ngọn núi khổng lồ ngàn trượng ở trên bầu trời vạn trượng, rơi xuống, cho dù là không kèm theo bất kỳ lực lượng nào, đều có uy năng cực kỳ đáng sợ, càng không cần phải nói Trần Đường còn ở phía trên thêm vào kiem quang cùng với pháp tắc chi lực.

Đây thật là lực lượng đủ để hủy thiên diệt địa!

“Nhận lấy cái chết!”

Theo một tiếng Trần Đường ra lệnh, mấy chục ngàn chuỗi “Cự kiem” này nhô lên cao rơi xuống.

Động năng vô cùng kinh khủng cùng không khí va chạm sinh ra nhiệt độ cao cực kỳ đáng sợ, toàn bộ đều bắt đầu cháy rùng rục, trên trời phảng phất xuất hiện mấy chục ngàn vàng mặt trời, đem tất cả trong trời đất đều chiếu sáng choang.

Cùng lúc đó, mấy chục ngàn đạo sóng trùng kích cường đại từ trên trời mãnh liệt mà tới, để cho trong thiên địa tràn đầy tiếng nổ đùng đòng kịch liệt, giống như vô số đạo sâm sét đồng thời nổ tung, đình tai nhức óc, kinh thiên động địa.

Trên vùng đất vốn là kẽ hở lít nha lít nhít nhanh chóng mở rộng, xem chừng thậm chí lan tràn ra ngoài mấy ngàn dặm, chúng nó lẫn nhau giao thoa, cả khôi đại lục giống như là muốn chia năm xẻ bảy.

Bùi Thanh Thư lúc này nằm ở chỗ hạch tâm hết thấy các thứ công kích này, hẳn sẽ chịu đựng tất cả uy năng này.

Nhưng nội tâm của hắn không sợ hãi chút nào.

Vạn đạo pháp thể, vì trần bất hủ, coi như là bị đánh thành bột phân, bị nghiền thành hạt nhỏ bé nhất, hẳn cũng có thể lại tập hợp sống lại.

Thậm chí, hần còn có thể dùng phương thức gian manh, ở trước khi những công kích này tới, liền đem mình tán làm vi trần, không cần chính diện chịu đựng đợt đả kích như hủy thiên diệt địa của Trần Đường.

Bất quá, hần không có làm như vậy.

Bùi Thanh Thu đứng ở trung ương núi hình vòng cung, không tránh không né.

Toàn thân hần thiêu đốt lửa ánh sáng màu máu đỏ, khí huyết cả người sôi trào tới cực điểm, toàn thân mỗi một cọng lông tóc đều rất giống ứ máu trở nên đỏ như máu, ngay cả con ngươi đều biến thành lóe lên kim quang đỏ như màu máu.

Ngay vừa mới rồi, trong óc của hần bỗng nhiên hiện ra một đạo tin tức, là một đạo pháp thuật.

Được đặt tên là “Thiên Ma Liệt Hình Đại Pháp”.

Có thể mạo hiểm, chịu nguy hiểm thân thể chia năm xẻ bảy để cho thực lực bản thân tăng vọt trong thời gian ngắn, thân thể càng cường đại, có thể thừa nhận được lực xé rách mạnh hơn, phạm vi thực lực tăng trưởng cũng lại càng lớn.

Đây không thể nghi ngờ là pháp thuật thích hợp hần nhất.

Vạn đạo pháp thể vi trần bất hủ, đâu chỉ có thể chia năm xẻ bảy, coi như là có thể vỡ thành trăm ngàn vạn phần đều là không có vấn đề.

Chặng qua, cái đạo pháp thuật này nòng cốt ở chỗ duy trì thân thể không bị xé nứt, điều này liên can hần đối với hạt cơ bản tự thân có lực chống không vô cùng hoàn mỹ.

Hần bây giờ tự nhiên còn không làm được trình độ chịu đựng xé rách trăm ngàn vạn phần, nhưng đã đủ để đem thực lực của hần tăng lên tới một cái tầng thứ cực kỳ khủng bố.

“Liệt Hình! !”

Bùi Thanh Thu nổi giận gầm lên một tiếng, trên thân thể của hần nhất thời liền xuất hiện trăm ngàn khe nứt.

Những thứ vết nứt này như là hoa văn lôi đình ở trên người của hần đan dệt, toát ra hào quang màu đỏ thẫm vô cùng sáng chói, thậm chí còn chói mắt hơn mấy chục ngàn vàng “Mặt trời” từ trên trời rơi xuống.

Khí huyết lực trong cơ thể hần nhanh chóng bành trướng đến một cái mức độ không còn gì hơn, lực lượng của thân thể lấy được tăng cường cực lớn, cho dù là chẳng qua là bấp thít lay động một chút đều có thể để cho hư không nổ bùng, dâng lên cơn lốc.

Trần Đường trên bầu trời chân mày cau lại, trong lòng cảnh giác đại thịnh, sợ hãi nói: “Đây là cái gì? !”

Ầm!

Vừa lúc đó, mặt đất bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn, Bùi Thanh Thư lại không có phản kích mà là trực tiếp đạp xuyên mặt đất, hướng dưới đất rơi xuống.

Trần Đường thấy vậy nhất thời cười lạnh ” A, ngu xuẩn, đối mặt công kích như vậy, sau khi trốn vào dưới đất sẽ gặp uy năng càng tuyệt vọng, thực sự là...”

Ừng ừng!

Nổ vang đột xuất đem suy nghĩ của hắn cắt đứt, trận nổ âm này liên miên bất tuyệt, giống như là có cái vật gì vô cùng to lớn hoàn toàn nứt ra vậy.

Trần Đường nghi ngờ không thôi nhìn xuống đại địa phía dưới, lại thấy khối đại lục này lại đang hướng lên trên bốc lên.

Khối đại lục này lại bay lên rồi!

Cùng lúc đó, nước biển ngoài lục địa chọt hướng vào trong rớt ngược vào, cùng địa hỏa nhậm thạch giao hội chung một chỗ, khối đặc cuộn cuộn xông thẳng tới chân trời.

“A a a!”

Bùi Thanh Thư rộng giận, đem khối đại lục chu vi chừng hơn mười vạn dặm này từ phía dưới giơ lên, lấy thần lực vô tận chọt hướng trời cao ném tới, cùng thanh cự kiếm do mấy chục ngàn tòa ngọn núi không lồ biến thành hung hãn đụng vào nhau.

Trần Đường thậm chí ngay cả cơ hội tránh né cũng không có, trực tiếp liên bị cả một khối đại lục cuốn theo mấy chục ngàn ngọn núi kia đập tới!

Ầm!

Ừng ừng! !

Từng trận nổ vang nổ tung trên không, hơn nửa tinh cầu đều đang rung rung, địa hình toàn bộ Thiên Môn Tinh đều bị sửa đổi triệt để.

Đây chính là chiến đấu cấp độ Chư Thánh Chi Vương.

...

Thôi Hằng đứng ở ngoài Thiên Môn Tinh.

Tại dưới thị giác của hắn, có thể thấy tầng khí quyển bao quanh tinh cầu giống như là bị đốt vậy, tản ra nhiệt độ cực cao,

khoả hành tinh to lớn này đã kinh biên đến mức toàn thân đỏ
choét, tản ra ánh sáng cùng nhiệt độ mãnh liệt.

“Chật chạt.” Thôi Hằng khẽ lắc đầu, thân hình thoát một
cái, liền hướng phía dưới Thiên Môn Tinh rơi xuống.

Chương 547: Chân chính trả lại như cũ, văn minh Thiên Môn Tinh tái hiện (1)

Lúc này Thiên Môn Tinh đã thành một cái biển lửa.

Bầu trời đang cháy, đại địa đang cháy, ngay cả nước biển đều đang cháy, lượng lớn hơi nóng bay lên trời cao, kèm theo đó là cơn lốc tàn phá càn quét thiên địa.

Cả viên tinh cầu phẳng phát đều tiến vào trạng thái ngày tận thế.

Khối đại lục bị Bùi Thanh Thư giơ lên đập về phía Trần Đường kia đã rơi vào trên viên tinh cầu này, đem chỗ bị đập trúng nên cho chia năm xẻ bảy, thậm chí còn xuất hiện một cái kẽ hở khổng lồ sâu đến mấy ngàn mét, lan tràn tới nửa cái tinh cầu.

Nếu như mắt từ trên cao nhìn xuống phía dưới, sẽ cảm giác Thiên Môn Tinh như đã bị đập nứt ra vậy, lập tức phải lâm vào bên trong hủy diệt.

Khi Thôi Hằng đáp xuống, liền đứng dịp thấy cảnh tượng này.

Vào giờ phút này, nhiệt độ trên viên tinh cầu này đã kinh biến đến mức cực cao, nước biển cũng bị bốc hơi hầu như không còn, trải qua giao thủ của Bùi Thanh Thư cùng Trần Đường, Thiên Môn Tinh vốn là một vùng phệ tích hoàn toàn biến thành một viên tử tinh.

Đương nhiên, đây không phải là nói Thiên Môn Tinh sẽ bị hủy diệt, loại trình độ phá hư này mặc dù đối với hoàn cảnh tinh cầu ảnh hưởng cực lớn, nhưng còn xa không đủ để cho cả viên tinh cầu lâm vào trong hủy diệt.

Chẳng qua là hoàn cảnh thay đổi để cho tinh cầu này không lại thích hợp sinh tồn, ít nhất trong mấy triệu năm cũng đừng nghĩ tự nhiên tạo ra sinh mạng.

Trần Đường bây giờ đã không có cao ngạo khi trước, hắn đứng trên vùng đất đang thiêu đốt hùng hực, áo quần cũng biến thành phệ phảm, trên mặt cùng trên người đều có vết tích bị đả thương, lộ ra cực kỳ chật vật.

Nòng cốt của Chư Thánh Chi Vương là đạo tâm, mới vừa rồi Bùi Thanh Thư trực tiếp đem cả khối đại lục đập tới, đã vượt ra khỏi sức mạnh cực hạn mà đạo tâm của hắn có thể tiếp nhận, để cho cái viên đạo tâm được xưng bất diệt này đều xuất hiện từng cái kẽ hở.

Đây đôi với Chư Thánh Chi Vương mà nói chính là trọng thương, bây giờ biểu hiện bên ngoài chính là thương thể thân thể không cách nào lập tức chữa trị, cũng tức là trạng thái của Trần Đường bây giờ.

Trạng thái Bùi Thanh Thu cũng không được tốt lắm, trên người của hắn vẫn tồn tại từng đạo vết nứt màu đỏ thẫm, máu tươi đỏ thẫm đã đem cả người hắn đều nhuộm đỏ, thật giống như là từ bên trong ao máu đi ra vậy. Đây là di chứng sau khi dùng Thiên Ma Liệt Hình Đại Pháp.

Có điều, vạn đạo pháp thể dù sao có bộ phận đặc thù của Đạo thể, năng lực khôi phục vượt qua xa Chư Thánh Chi Vương có thể so sánh.

Hắn đi tới trên vùng đất đang cháy, hướng Trần Đường đi tới, mỗi đi một bước, thương thể trên người thì sẽ khôi phục một chút, rất nhanh sẽ hoàn toàn khôi phục như cũ.

“Như thế nào hả? Vị Chư Thánh Chi Vương này!” Bùi Thanh Thu cao giọng quát lên, trên mặt như cũ còn sót lại hưng phấn trong trạng thái chiến đấu.

Hắn có thể cảm giác được một cách rõ ràng, tu vi của chính mình đang tăng cao, lần chiến đấu này mang cho hắn thu hoạch thật sự là quá lớn, vượt xa bất kỳ hình thức khổ tu.

“Đáng ghét!” Trần Đường cực kỳ tức giận, cả người phát run, hận không thể ngay lập tức giết Bùi Thanh Thu.

Nhưng hắn biết rõ mình bây giờ quyết không thể tiếp tục chiến đấu tiếp nữa, nếu không vết rách đạo tâm sẽ càng sâu thêm, chuyện này sẽ suy giảm tới căn nguyên.

“Được rồi.”

Vừa lúc đó, một giọng nói ôn hòa từ trên trời truyền tới, mang theo một cỗ sức mạnh có thể an ủi tâm tình người ta, sau đó hai người liền thấy được một thân ảnh siêu nhiên phiêu dật chậm rãi từ trên trời hạ xuống, chậm rãi rơi vào giữa bọn họ.

Chính là Thôi Hằng.

“Đệ tử bái kiến sư tôn!” Bùi Thanh Thu lúc này cung kính quỳ mọp.

“...” Trần Đường bỗng dừng lùi lại mấy bước, nghi ngờ không thôi nhìn Thôi Hằng, nội tâm hoảng sợ cực kỳ. “Người này lại còn có sư phụ, người sư phụ này của hắn, ta lại không nhìn thấu tu vi, đây là tên Tạo Vật Chủ đến từ Thiên Vực khác đó?”

Mặc dù hắn sớm đã làm xong chuẩn bị Ngũ Cảnh Giới cùng Giới Vực chung quanh xuất hiện Tạo Vật Chủ, nhưng

sau khi thật sự gặp tôn tại tầng thứ này, nội tâm vẫn là cảm thấy sợ hãi khó mà ức chế.

Đây là sợ hãi tới từ sâu trong linh hồn, là sợ hãi đối với sinh mạng tầng thứ cao hơn.

“Đứng lên đi. ” Thôi Hằng giơ tay lên, không để ý đến Trần Đường, cười nói với Bùi Thanh Thu ” Trận chiến này cảm giác như thế nào?”

“Thu hoạch rất lớn, nhưng vẫn là phải cảm ơn sư tôn ban cho pháp, nếu không con hẳn là thắng không nổi người này. ” Bùi Thanh Thu lòng tràn đầy vui vẻ nói ” Có điều, chờ con tiêu hóa hết thu hoạch lần chiến đấu này, lần kế con coi như không cần Thiên Ma Liệt Hình Đại Pháp, cũng có thể chiến thắng hẳn!”

“Chiến đấu quả nhiên là thích hợp con tu hành nhất. ” Thôi Hằng khẽ cười nói ” Chỉ là đáng tiếc cái Thiên Môn Tinh này, đã bị các người đánh đến khó xem.”

“Đệ tử cũng là tình thế cấp bách nhất thời, không nghĩ tới phương thức của hẳn. ” Bùi Thanh Thu có chút ngượng ngùng gãi đầu một cái ” Nếu không con lại đem khối đại lục kia dọn về, đặt lại?”

“Con cho là xếp gỗ sao? ” Thôi Hằng lắc đầu nói ” Vẫn là sư phụ làm đi, vừa vụn cái Thiên Môn Tinh này cũng có chút đặc thù, có vài thứ cần trả lại như cũ mới tốt.”

“Trả lại như cũ? ” Bùi Thanh Thu nghe vậy không khỏi cảm thấy nghi ngờ, viên tinh cầu này đều bị đánh thành cái bộ dáng này, làm sao còn trả lại như cũ?

“Vị Tạo Vật Chủ này đang cố làm ra vẻ huyền bí gì? ” Trần Đường cũng nghe được lời nói của Thôi Hằng, đồng dạng không hiểu lời này là ý gì.

Hắn thấy Tạo Vật Chủ mặc dù có khả năng hư không tạo vật, nhưng muốn đem viên tinh cầu gặp phải phá hư nghiêm trọng này trả lại như cũ, thành dáng vẻ lúc trước, căn bản là chuyện không thể nào.

Chẳng qua, hai người bọn họ rất nhanh sẽ biết đáp án.

Chương 548: Chân chính trả lại như cũ, văn minh Thiên Môn Tinh tái hiện (2)

Cái gì gọi là trả lại như cũ!

Chỉ thấy Thôi Hằng nâng tay phải lên, đưa ra một ngón tay nhẹ nhàng nhấn một cái, pháp lực Nguyên Anh đỉnh phong khuếch tán mà ra, hư không giống như là mặt nước bị nhấn vào, chậm rãi tràn ra rung động.

Ngày sau đó, lửa cháy thiêu đốt hùng hực trong thiên địa dần dần trở nên lạnh, hơi nóng bay lên trời cao cũng lui trở về mặt đất, lần nữa làm lạnh thành vô số giọt nước, hội tụ thành ao hồ biển cả cùng sông lớn.

Cái khối đại lục bị Bùi Thanh Thu ném ra kia đột nhiên tự động bay lên, trôi lơ lửng đến không trung, cái kẽ hở trên tinh cầu bị nện ra kia cũng nhanh chóng khép lại, giống như chưa từng xuất hiện qua.

Cùng lúc đó, mấy chục ngàn toà đỉnh núi như cự kiếm cắm ở trên khối đại lục cũng đều bị rút ra, lần nữa bay đến không trung, hết thấy đều khôi phục thành trạng thái trước khi Bùi Thanh Thu đem khối đại lục này ném ra.

Ngày sau đó lại thấy nước biển nhấn chìm địa hỏa nham thạch chọt tách ra, cũng nhanh chóng hướng bốn phương tám hướng thối lui, khói đặc cuồn cuộn vốn bay lên bầu trời cũng đều lần nữa đáp xuống, dung nhập vào bên trong địa hỏa nham thạch cuồn cuộn.

Sau đó chính là khối đại lục kia chậm rãi hạ xuống, đem địa hỏa nham thạch mãnh liệt hoàn toàn che lại, ngay cả kẽ hở dưới đất cũng đều hoàn toàn ăn khớp, khối đại lục gắng gượng bị giơ lên này lại khôi phục thành nguyên trạng.

Đương nhiên, cái này cũng chưa kết thúc.

Ở sau khi đại lục trở về hình dáng ban đầu, mấy chục ngàn ngọn núi bay trên không trung kia cũng đều chậm rãi đáp xuống, chúng nó đầu tiên là rơi trên mặt đất, tiếp đó chìm vào trong đất, trở nên bằng phẳng, khôi phục thành bộ dáng trước khi bị Trần Đường rút ra.

Cuối cùng, ngay cả toà núi hình vòng cung thật to bị Bùi Thanh Thu nện ra kia cũng đều bị phủ lên.

Thiên Môn Tinh thật bị trả lại như cũ!

Thời khắc này, vô luận là Bùi Thanh Thu hay là Trần Đường đều đã hoàn toàn bồi rồi.

Ồ trong cảm giác của bọn hắn, hết thấy các thứ mới vừa phát sinh trước mắt này, thật giống như là đảo ngược thời gian, cái này nào phải là trả lại như cũ, rõ ràng chính là đem thời gian đây về trước khi bọn họ bắt đầu chiến đấu!

Cái này là sức mạnh dạng gì?

Cái này là sức mạnh to lớn bậc nào, đây thật là thủ đoạn người có thể nắm trong tay sao? !

“Ta gặp một vị tồn tại dạng gì? !” Trần Đường trong lòng kinh hãi muốn chết, không thể tin nhìn Thôi Hằng cách đó không xa, gần như muốn ngất đi ” Đây không phải là uy năng Tạo Vật Chủ có thể có, đệ thật cảnh đỉnh phong, hoặc là cảnh giới thứ tám trong truyền thuyết? !”

“Thần thông của sư tôn quả nhiên tối cao vô lượng a. ” Bùi Thanh Thu mặc dù cũng cảm thấy vô cùng khiếp sợ, nhưng cũng không ngoài ý muốn là vậy, ở trong lòng của hắn Thôi Hằng đã sớm là tồn tại không gì không thể ” Chẳng qua, nhìn ý tứ của sư tôn, việc trả lại như cũ này dường như còn không có đình chỉ?”

Lúc này Thôi Hằng vẫn đang thả ra pháp lực, nhưng chung quanh đã là bộ dáng gió êm sóng lặng, giống như bốn trăm năm khí trước, vắng lặng yên tĩnh, trên đây khí tức tử vong cùng đồ nát.

Nhưng là rất nhanh thì xuất hiện ý vị bất đồng, như là có sinh cơ bừng bừng ở trong hư ảo sinh ra, từng đạo ánh sáng nửa thật nửa giả tại trong hư không như ẩn như hiện.

Những hư ảnh này có sơn xuyên giang hà, có đình đài lầu các, có cao môn đại điện, có thành trì thôn trấn, có cửa hàng phố xá, có Tiên Môn phúc địa, có võ lâm đại phái...

Nhất định chính là một thế giới hoàn chỉnh!

“Đây là cái gì? !” Bùi Thanh Thu kinh hãi không thôi mà nhìn những bóng mờ kia, mặc dù xem không rõ cái này là chuyện gì xảy ra, nhưng mà trong lòng của hắn lại bị rung động cực lớn.

“Những thứ ánh sáng này... Là Thiên Môn Tinh trước đây? !” Trần Đường càng là kinh hãi cực kỳ, lầm bầm nói nhỏ ” Hắn đây là đang làm gì, đây là đang làm gì? !

“Chẳng lẽ lời nói muốn trả lại như cũ của hắn lúc trước, không chỉ là đem Thiên Môn Tinh trả lại như cũ thành bộ dáng trước khi ta cùng người kia giao chiến, mà là... Điều này sao có thể, làm sao có thể a!”

Thân là Chư Thánh Chi Vương Tử Dương Giới, còn chấp chưởng Tinh Vận Thiên Mục Kính nhiều năm, hắn đối với

Thiên Môn Tinh có hiệu rõ không ít, thậm chí còn từng tự mình đã đến Thiên Môn Tinh, tự nhiên nhận biết một chút cảnh vật phía trên này.

“Nếu muốn trả lại như cũ, dĩ nhiên là muốn trả lại như cũ một cái Thiên Môn Tinh hoàn hảo.” Thôi Hằng nhân nhát nói.

Thiên Lộ Tinh bởi vì mua Vạn Pháp Quy Nhất Đạn, cung cấp số lớn điển tịch cổ sử, trong đó có số lớn tài liệu tiên hành miêu tả đối với tình huống Thiên Môn Tinh.

Kim Vân Giới chỉ có hai đại chủ tinh, Thiên Lộ Tinh cung cấp những thứ điển tịch này có thể nội là tường tận vô cùng, vô luận là sông núi hình dạng mặt đất hoặc là trăm vẻ nhân gian, hoặc là phong thổ nhân tình, thậm chí còn một số nhân vật truyện ký, cái gì cần có đều có.

Hắn hoàn toàn có thể dựa vào những ghi chép này, tạo thành cấu trúc pháp tắc thích hợp, để cho văn minh Thiên Môn Tinh đã bị hủy diệt bốn trăm năm từ hư ảo hạ xuống đến thực tế.

Trong đó chút thiếu sót cùng chỗ không biết, cũng sẽ bởi vì năng lực thần thông mà đạt được sửa đổi trình độ nhất định, từ đó càng đến gần nguyên dạng lịch sử.

Điều này thì ý nghĩa Thôi Hằng có thể thông qua phương thức bày ra văn minh Thiên Môn Tinh để tiên hành điều tra càng sâu với nó.

Vù vù vù!

Nương theo từng trận thanh âm hư không rung động, sông núi hình dạng mặt đất Thiên Môn Tinh lần nữa phát sinh kịch biến, từng đạo ánh sáng từ trong hư ảo sinh ra, dựa theo cấu trúc pháp tắc Thôi Hằng xây dựng hạ xuống đến thực tế.

Từng toà thành trì thôn trấn đã sớm bị hủy diệt nhô lên, từng cái môn phái võ lâm một lần nữa xuất hiện, còn có Tiên Môn chúa tể toàn bộ Thiên Môn Tinh kia cũng hạ xuống nơi này.

Đến đây, văn minh Thiên Môn Tinh đã biến mất ở nhân gian hơn bốn trăm năm, bị Thôi Hằng từ trong hư ảo xây dựng ra, cũng một lần nữa xuất hiện ở trong hiện thực!

Chương 549: Truyền thuyết cổ xưa, Thiên Giới Chi Môn (1)

Hư ảo hạ xuống thực tế, là bản thăng cấp của Luyện Hư Thành Thực, đến gần thân thông luyện giả thành thật.

Đây dĩ nhiên không phải đảo ngược thời gian.

Cái kia hoàn toàn không phải lĩnh vực bây giờ Thôi Hằng có thể đề cập tới.

Đây là hẩn y theo ghi chép của điển tịch văn minh liên quan tới Thiên Môn Tinh mà Thiên Lộ Tinh cung cấp, lấy thân thông hư ảo hạ xuống thực tế bày ra ra sự vật.

Cơ sở tồn tại của chúng nó là hoàn cảnh pháp tắc Thôi Hằng xây dựng ra, chỉ cần loại vật dẫn pháp tắc này không có tan vỡ, chúng nó sẽ một mực tồn tại, giống như chân thật.

Chỉ có điều, bởi vì hiểu biết của Thôi Hằng đối với nhân vật trên Thiên Môn Tinh bị giới hạn ở những nhân vật trọng yếu trong truyện ký kia, số lượng không nhiều, cũng không có đưa bọn họ hiện hiện ra.

Coi như hiển hiện ra cũng không phải sinh mạng chân chính, càng không phải là người vốn đã tồn tại.

Chỉ có thể coi là tập hợp thể của một đoạn tin tức chân thật, chẳng qua là hàng lâm dưới sự xây dựng của vật dẫn pháp tắc đạo vận, giống như chân thật.

Vì vậy, bây giờ Thiên Môn Tinh mặc dù đã biến thành bộ dạng bốn trăm năm trước, nhưng vẫn tràn đầy hiu quạnh vắng vẻ, không có nửa điểm hơi thở người sống.

Nhưng cho dù là như vậy, cũng khiến cho Bùi Thanh Thư cùng Trần Đường đứng ở bên cạnh cảm giác mình như nằm mơ.

Dưới cái nhìn của bọn họ, Thiên Môn Tinh phát sinh từng loại thay đổi này, rõ ràng chính là cùng đảo ngược thời gian không khác, quá thần kỳ, thật không tưởng tượng nổi.

Cái tên Chư Thánh Chi Vương Trần Đường này càng là trực tiếp tê liệt ngã trên đất, cặp mắt trống rỗng mà nhìn hết thấy trước mắt, chỉ cảm thấy trong đầu chính mình vang lên ong ong, suy nghĩ trống rỗng.

Thôi Hằng triển hiện ra thủ đoạn đã hoàn toàn vượt ra khỏi cực hạn hẩn có thể hiểu được.

Bùi Thanh Thư cũng vô cùng khiếp sợ, mặc dù ở trong lòng của hẩn Thôi Hằng vốn là tồn tại không gì không thể,

nhưng tận mắt thấy chuyện khó mà tin nổi như vậy vẫn là khó mà đè nén tâm tình của mình.

Cái này quá thần kỳ.

“Đi thôi, Thanh Thu, theo ta nhìn một chút cái Thiên Môn Tinh này.” Thôi Hằng nói với Bùi Thanh Thu bên người, liền đi về phía trước, nhìn cũng không có nhìn cái tên Chư Thánh Chi Vương Trần Đường này một cái.

“Vâng, sư tôn!” Bùi Thanh Thu vội vàng đi theo.

“...” Trần Đường rõ ràng cảm nhận được mình bị coi nhẹ.

Nhưng lúc này đây hẳn không có cảm thấy mảy may si nhục, chỉ cảm thấy vạn phần may mắn.

Chính mình dường như là bị tha cho?

Vì vậy, hắn vội vàng vận chuyển lực lượng trong cơ thể, muốn phải bay ra Thiên Môn Tinh, lấy tốc độ nhanh nhất rời đi viên tinh cầu này, hắn không bao giờ muốn đối mặt cái vị tồn tại cường đại đến không thể nào hiểu được này.

Nhưng mà, hắn vừa mới động, liền cảm giác trên người của mình phẳng phất chịu sức nặng của cả cái tinh cầu đè ép, có một cỗ lực lượng vô hình gắt gao đem hắn đè trên đất, để cho hắn ngay cả đứng lên cũng không nổi.

“Ta bị trấn áp, lúc nào?!” Trần Đường nội tâm kinh hãi muốn chết, đồng thời cảm giác tuyệt vọng thật sâu” Xong rồi, hoàn toàn xong rồi.”

Vào lúc này hắn đã rất rõ, mình đã không cách nào đào thoát.

Là vị cường giả khủng bố thực lực cường đại đến cực điểm, hự hự thực thực là cảnh giới thứ tám đó, đem chính mình trấn áp tại nơi này.

Uy năng quảng đại không tưởng tượng nổi như vậy, thủ đoạn cớ thể vô thanh vô tức trấn áp Chư Thánh Chi Vương, tìm khắp chư thiên vạn giới, sợ rằng cũng không có ai có thể cứu được chính mình.

...

Thôi Hằng mang theo Bùi Thanh Thu đi tới ngọn núi cao nhất Thiên Môn Tinh.

Ở đỉnh cao nhất ngọn núi này, có một tòa bệ đá bằng vàng thật giống như thiên nhiên hình thành, chỉ có một mét vuông, hơi cao hơn mặt phẳng, dưới ánh mặt trời, tản mát ra quang mang vàng óng ánh.

Nếu là đứng ở trên toà Kim Đài này nhìn về phương xa, là có thể thấy biển mây vô biên vô tận cuộn cuộn, ánh mặt trời rơi vào trên biển mây, lóe ra ánh sáng vô lượng, tựa như ảo mộng, đẹp không thể tả, còn như nhân gian tiên cảnh.

Nơi này bị gọi là đỉnh núi Kim Đài.

Nghe nói ở niên đại rất xưa lúc trước, nơi này từng là đường phải đi qua đê đăng thiên, cũng gọi là đăng thiên kim đài, vô số tiên thân ở chỗ này đăng thiên, siêu thoát phàm trần.

Sau đó đã không còn cánh cửa đăng thiên, dĩ nhiên là chỉ còn đỉnh núi Kim Đài.

Đây là ghi chép Thôi Hằng thấy ở trong điển tịch cổ sử, cũng căn cứ miêu tả trong đó bày ra ra toà đỉnh núi Kim Đài này.

Cùng toà đỉnh núi Kim Đài chân chính trước kia so sánh, toà đỉnh núi Kim Đài này có lẽ tồn tại một chút khác biệt rất nhỏ.

Bất quá, thần thông hư ảo hạ xuống thực tế có thể thông qua phương thức xây dựng vật dẫn pháp tắc, đối với nó tiến hành sửa đổi trình độ nhất định, điều này thì khiến cho càng tiếp cận tình huống thật.

Nếu như có một ngày hẳn thật có thể nhìn thấu thời gian trường hạ, kể từ bây giờ nhìn về quá khứ, thật nhìn được hình chiếu dấu ấn quá khứ, liền có thể hoàn toàn sao chép mà làm ra hư ảo hàng lâm.

Bây giờ còn chẳng qua là tiếp cận với tình huống thật mà thôi.

Thôi Hằng đứng ở đỉnh núi kim đài tỉ mỉ thể ngộ pháp tắc đạo vận đan dẹt nơi này, ngẩng đầu hướng lên phía trên nhìn, chân mày cũng theo đó nhíu lại, nghi ngờ nói: “Chẳng lẽ truyền thuyết kia là thật?”

Chương 550: Truyền thuyết cổ xưa, Thiên Giới Chi Môn (2)

Bùi Thanh Thu đứng ở một bên, hấn vốn đang thưởng thức kim sắc chung quanh đỉnh núi kim đài, chợt nghe Thôi Hằng nói như vậy, không khỏi có chút kinh ngạc, nghi ngờ nói: “Sư tôn ngài mới vừa nói... Truyền thuyết?”

“Truyền thuyết ” mà tồn tại có uy năng không tưởng tượng nổi như sư tôn đều hết sức để ý, nên là tồn tại tầng thứ nào?

Cái này, đây quả thực không cách nào tưởng tượng nữa à.

” Ừ, truyền thuyết liên quan tới Thiên Môn Tinh. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gạt đầu, mỉm cười nói ” Ở trong điển tịch cổ sử Thiên Lộ Tinh cung cấp, có ghi lại nói Thiên Môn Tinh nhưng thật ra là một viên minh châu bên trên cánh cửa Thiên Giới rớt xuống ở niên đại rất xưa khi trước.”

” Một viên minh châu trên cửa liền hóa thành một ngôi sao có sự sống? ! ” Bùi Thanh Thu nghe vậy khiếp sợ không thôi, sợ hãi nói ” Hơn nữa còn lấy Thiên Giới làm tên, chẳng lẽ cũng là một trong Chư Thiên?”

“Không phải là Chư Thiên. ” Thôi Hằng khẽ gạt đầu một cái, trầm giọng nói “Cái Thiên Giới này càng giống như là vùng đất Chư Thiên tụ hội, cũng có thể là một cái cơ cấu thống trị Chư Thiên.”

Sau khi đột phá đến Nguyên Anh hậu kỳ, hấn đã có thể dễ dàng mà cảm nhận được sự tồn tại của Chư Thiên trong chỗ u minh.

Chỉ cần tìm được linh dẫn đối ứng, hấn liền có thể dễ dàng mà mở ra con đường đi Thiên Vực, tựa như cái Đâm Vạn Độc trong Ôn Hoàng Cung vậy.

“Lại còn có tầng thứ so với Chư Thiên cao cấp hơn? ” Bùi Thanh Thu càng phát ra thán phục, cảm thán nói ” Sự quảng đại của vũ trụ, quả nhiên là khó có thể tưởng tượng, khó mà suy đoán a.”

“Ha ha, cái này mới bao lớn? Chẳng qua chỉ là một chút tinh hệ cùng một chút đại giới thôi. Còn kém xa. ” Thôi Hằng nghe vậy chính là lắc đầu cười nói ” Sự quảng đại của vũ trụ, sư phụ đã sớm cùng con nói qua.

“Trên dưới tứ phương gọi là Vũ, xưa qua nay lại gọi là Trụ. Chỉ khi một ngày cảm giác của chúng ta có thể bao trùm trên dưới tứ phương, từ cô chí kim, mới có thể có thể làm rõ ràng vũ trụ rốt cuộc có bao nhiêu lớn.”

“Đa tạ sư tôn dạy bảo. ” Bùi Thanh Thu cung kính hành lễ.

“Thanh Thu, con mang cái tên Chư Thánh Chi Vương kia trở lại Sùng Dương Tinh, để cho hấn và Minh Chân tụ họp một chút, chờ sau khi ta trở về rồi xử lý. ” Thôi Hằng bỗng nhiên xoay chuyển đề tài câu chuyện.

“Hả? ” Bùi Thanh Thu nghe vậy sững sờ, bất quá vẫn là chấp tay hành lễ nói ” Vâng, sư tôn!”

Trần Đường đã bị Thôi Hằng hoàn toàn trấn áp, ngay cả động cũng không nhúc nhích được, chỉ có thể là mặc người chém giết, đem một tên như vậy mang về, có thể nói là chuyện quá dễ dàng.

Sau khi Bùi Thanh Thu rời khỏi, Thôi Hằng lần nữa leo lên tòa kim đài kia.

Bất quá, lần này hấn không chỉ là dò xét đạo vận pháp lý đan dật phía trên, còn thả ra pháp lực của mình, cùng toà kim đài này tiến hành tiếp xúc trên thực chất.

Dựa theo ghi chép trong điển tịch cổ sử, chỉ có tồn tại vĩ đại vượt qua cảnh giới đệ lục Tiên Giới, mới có thể ở đẳng thiên kim đài thấy cánh cửa Thiên Giới, cũng bị tiếp đón lên Thiên Giới.

Cái đẳng thiên kim đài mặc dù chỉ là lấy tin tức hư ảo bày ra này, cũng đã vô cùng tiếp cận trạng thái chân thật, ngay cả pháp lý đạo vận đan dật phía trên đều giống nhau như đúc.

Vì vậy, Thôi Hằng ở sau khi thả ra pháp lực, toà kim đài này nhất thời tản mát ra bảo quang óng ánh, tràn đầy linh tính bất hủ, khí tức bất tử bất diệt.

Cùng lúc đó, cả viên Thiên Môn Tinh đều giống như chịu lực lượng nào đó kịch liệt công kích, xuất hiện run rẩy trên biên độ rất nhỏ.

Mà ở trên bầu trời Thôi Hằng nhìn tới, cũng hiện ra một cái cánh cửa không lồ treo lơ lửng chỉ có mình hấn có thể thấy.

Cái cửa không lồ treo lơ lửng này cao hơn ngàn trượng, toàn thân đều tản ra hào quang vô cùng thần thánh, giống như là thần vật chí cao từ chỗ cao vô cùng hạ xuống nhân gian, cực kỳ tôn quý.

Cự Môn khóa chặt, cũng không chút nào ý tứ muốn thông hành.

Thôi Hằng rất nhanh lại ở trên hai cánh cửa lớn cảm giác được từng cơn khí tức kỳ dị, có một loại cảm giác cực độ cổ xưa mênh mông, phảng phất là chí bảo ở niên đại vô tận rất xưa trước đây liên tồn tại.

Nhưng mà, trừ cái đó ra, hắn còn ở phía trên này cảm giác được khí tức mặt trời cực lớn, tràn đầy đồ nát cùng hủ bại, thậm chí mơ hồ có thể thấy trên toà cửa lớn này lưu lại vết bản màu vàng, xem ra giống như là vết máu.

“Vết máu?” Thôi Hằng khẽ nhíu mày, con người trong mắt lấp lóe, giờ tay lên do dự chốc lát, cuối cùng vẫn không có chân chính đẩy về phía trước.

Thật ra thì, lấy cảnh giới tu vi hiện tại của hắn, chỉ cần hơi dùng lực hướng về phía trước một chút, liền có thể dễ dàng đem cái gọi là cánh cửa Thiên Giới này mở ra, thấy phía sau cánh cửa này là hình dáng gì.

Dù sao, yêu cầu đặng thiên chưởng qua là cảnh giới đệ thất, cũng không cao.

Chẳng qua, hắn cuối cùng là không có làm như vậy.

“Vẫn là chờ sau khi Hóa Thần hoặc là đối với cái gọi là Thiên Giới biết càng nhiều hơn một chút đi.” Thôi Hằng lắc đầu một cái, thậm chí nghĩ trong lòng ” Tùy tiện hành động như vậy, quá nguy hiểm.”

Chương 551: Tiên Khí, trở về Sùng Dương Tinh (1)

Thôi Hằng từ trước đến giờ đều là rất cẩn thận.

Đôi với cái gọi là Thiên Giới này, hẳn hiệu được quá ít, quá nhiều thứ không biết liên ý nghĩa nguy hiểm cực lớn, tùy tiện đi tìm tòi là hành động không sáng suốt.

Ngộ nhờ bên trong có tồn tại tối cao gì có thể so với Phản Hư thậm chí Hợp Đạo, chính mình không đâu không đuổi xông vào, phỏng chừng ngay cả chết thế nào cũng không biết.

Vì vậy, hẳn cuối cùng vẫn là nhẹ khế lắc đầu, đi xuống kim đài.

Sau đó, Thôi Hằng lại ở lại trên Thiên Môn Tinh một đoạn thời gian, chủ yếu tra xét hai đại Tiên Môn trước đây.

Tây Tiên Tông cùng Địch Trần Cung.

Dựa theo ghi chép trong điển tịch cổ sử Thiên Lộ Tinh cung cấp, hai đại Tiên Môn này cũng đều tự xưng có truyền thừa vô thượng, nhưng phương pháp võ đạo cụ thể cũng không có truyền thừa xuống.

Thôi Hằng cũng đã thử tiến hành hiển hiện ra với nó, nhưng loại tin tức bịa đặt không có chút căn nguyên nào này đã không thuộc về phạm vi hư ảo hạ xuống thực tế, không thể thành công.

Cũng may một chút Thánh Binh cùng bảo vật vẫn là căn cứ miêu tả mà hiển hiện ra, hơn nữa còn trải qua sửa đổi tự nhiên của thần thông, càng đến gần trạng thái chân thật.

Như vậy hẳn có thể từ trong đó phân tích ra một chút thông tin có quan hệ với truyền thừa của hai đại Tiên Môn.

Thông qua loại phương thức khá an toàn này, Thôi Hằng rốt cuộc tìm được chỗ cổ quái của hai đại Tiên Môn này.

Phương pháp tu luyện của bọn hắn dường như tồn tại hạn chế, sau khi đạt tới tầng thứ nhất định, phải phun ra nuốt vào cái gọi là “Tiên khí” mới có thể tiến xa một bước, đột phá cảnh giới.

Điều này rõ ràng cho thấy không bình thường.

Thật là cùng võ giả vạn giới tinh không dùng Bất Tử Chân Tinh tu luyện có hiệu quả “Hay” như nhau.

“Đây chính là hai đại Tiên Môn cùng Thiên Giới có liên quan?” Chân mày Thôi Hằng nhíu lại thật chặt, càng phát giác

nơi gọi là Thiên Giới đó khả năng rất nguy hiểm, còn tốt chính mình không có tùy tiện đi dò xét.

Chỉ là Nguyên Anh đỉnh phong, quá nhỏ bé.

Đôi mắt cái vũ trụ quảng đại, tinh không vô ngân này, chút sức mạnh bé nhỏ này, căn bản cũng không đáng giá nhắc tới.

Bất luận là gặp hằng tinh nổ tung, hay là đâm đầu vào trong hố đen, hoặc là cái tình huống gì khác, cũng sẽ ở trong nháy mắt tan thành mây khói, chỉ có thể chuyển kiếp trọng tu.

“Vẫn là trước trở về gặp hai người trẻ tuổi kia một chút đi.”

Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, ngay sau đó thân hình hơi nhoáng lên, dưới chân dâng lên một đạo ánh sáng xanh, cả người trong nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ, bay ra Thiên Môn Tinh.

Mà ở lúc hắn rời đi, còn thu lại cấu trúc pháp tắc chịu tải văn minh Thiên Môn Tinh, chỉ lưu lại bộ phận duy trì môi trường tự nhiên kia.

Vì vậy, vô số đình đài lầu các, miếu quán chùa chiền vân vân tất cả đều trong chớp mắt hóa thành hư ảnh, tiến tới vỡ thành vô số bụi ánh sáng, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa, giống như là cho tới bây giờ không xuất hiện qua vậy.

Nếu Thiên Môn Tinh không có sinh linh, vậy hãy để cho nó trở về đến trạng thái tự nhiên nguyên thủy là được.

Tránh cho văn minh bị giữ lại hiển hiện ra bị kẻ khác chiếm lấy.

Chờ sau này khi cần thăm dò, lại hiển hiện ra liền có thể.

...

Hồng Nhân Hi cùng Hồng Nhân Húc hai huynh đệ hiện tại đều rất khẩn trương, có chút đứng ngồi không yên.

Bỗng nhiên được mời đến Cửu Tử Thiên Môn, người nơi này còn đối với mình cực kỳ khách khí, vô cùng lễ phép, quả thực để cho bọn họ không tìm được manh mối, không biết mình sắp trải qua cái gì.

Hai huynh đệ bây giờ liền bị thu xếp ở trong phòng khách thượng đẳng nhất, bên cạnh không người.

“Đại ca, người nói xem bọn họ tại sao lại đem chúng ta mời qua vậy?” Hồng Nhân Húc không nhịn được nói khẽ với đại ca của mình, hắn vẫn là lần đầu tiên gặp loại tình huống này.

Thường ngày khi đi ra khỏi nhà, Cửu thúc vị Chư Thánh Chi Vương này có thể giải quyết hết thảy vấn đề.

Nhưng lần này lại không được.

Bên trên Sùng Dương Tinh này lại có một tồn tại vô cùng cường đại, vượt qua xa Chư Thánh Chi Vương.

Coi như là Cửu thúc, cũng không cách nào ứng đối loại tình huống này.

Cũng may vị tồn tại tối cao này đối với bọn họ dường như cũng không có ác ý gì, thái độ cũng khá là thân thiện, nhìn qua là có thể trao đổi.

Bất quá, tại loại địa phương xa lạ, nhất là còn có chứa nhiều cường giả đại năng này, rất dễ dàng để cho người sinh ra sợ hãi và tâm tình khẩn trương.

“Ta cũng không rõ lắm.” Hồng Nhân Hi so ra muốn trầm ổn rất nhiều, hẳn suy nghĩ một hồi, trầm giọng nói ” Theo an bài của bọn hắn đến xem, hẳn là dường như coi trọng chúng ta.

“Hơn nữa lúc trước ta từ vị tiền bối họ Lý kia nghe qua, mời chúng ta tới chính là ý tứ của vị tồn tại tối cao kia, thật sự bằng vào chúng ta vẫn là đang hoàng chờ là được.”

Chương 552: Tiên Khí, trở về Sùng Dương Tinh (2)

“Lại là vị tồn tại tối cao kia tự mình mời? !” Hồng Nhân Húc nghe vậy nhất thời nở nụ cười ” Ha ha, được a, quá tốt, lần này chờ sau khi ta về nhà có thể khoe.

“Vị tồn tại tối cao kia hẳn là so với Tạo Vật Chủ đều lợi hại hơn đi, hoàn toàn chính là tồn tại thần thoại trong truyền thuyết, ta lại bị nhân vật như vậy mời, chuyện này ta có thể nở một nụ cười năm a, ha ha!”

Tính tình của hắn từ trước đến giờ nghịch ngợm, còn lâu mới được chứng chắc như Hồng Nhân Hi, luôn sẽ có một chút ý nghĩ quái dị.

“Một vạn năm? Người trước trở thành Thánh Giả, tranh thủ đem tuổi thọ kéo dài đến một vạn năm rồi hãy nói.” Hồng Nhân Hi chính là trực tiếp liếc mắt, mỉa mai nói một câu.

“A, chờ ta trở về liền xin bà nội dạy ta như thế nào chúng đạo Kim Tiên chi đạo.” Hồng Nhân Húc có chút không phục nói ” Qua chút năm ta liền tu thành Thánh Giả.”

“Kim Tiên cũng không phải là dễ thành tựu như vậy.” Hồng Nhân Hi nghe vậy chính là lắc đầu cười nói ” Ta từng nghe ông nội nói qua, Kim Tiên khó thành, tuyệt không phải công phu một sớm một chiều.

“Bình thường mà nói, có thể đi tới cảnh giới Kim Tiên này, đại đa số người đồng hành trước kia đều đã mất tung ảnh, chỉ còn chính mình đang đi tới, cái này thì ý nghĩa, không biết bao nhiêu võ giả mới có thể ra một vị Kim Tiên, rất khó.”

“Ông nội...” Hồng Nhân Húc lẩm bẩm nói nhỏ, nhìn về phía Hồng Nhân Hi, khẽ thở dài ” Đại ca, người nói ông nội hắn lúc nào sẽ trở lại vậy? Lão nhân gia ông ta đều rời đi trên trăm năm đi.”

“Không biết.” Hồng Nhân Hi lắc đầu nói ” Bà nội đối với hướng đi của ông nội rất ít nhắc tới, chỉ thỉnh thoảng sẽ nhắc tới một chút tin tức, chưa nói qua đại khái sẽ trở lại lúc nào.

“Ừ, ta nghe bà nội thỉnh thoảng nhắc tới, ông nội là một người có chí hướng vĩ đại, nhưng ở Thái Hồng Tinh tạm thời không cách nào thực hiện lý tưởng của ông nội, cho nên mới rời đi, có lẽ chờ ông nội thực hiện xong chí hướng của hắn, liền sẽ trở lại đi.”

“Ai, ta sinh trẻ vài chục năm, liền chỉ gặp qua ông nội mấy lần.” Hồng Nhân Húc có chút tiếc nuối nói ” Nghe bà nội nói

ông nội là một người đặc biệt có mị lực, ta lại chỉ có thể tự hồi tưởng, không có cách nào chân chính cảm nhận.”

Bịch bịch! !

Vừa lúc đó, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến tiếng gõ cửa, chính là Lý Trình tới nơi này ” Hai vị, Tiên Tôn trở lại, xin đi phòng tiếp khách đi.”

Hồng Nhân Hi cùng Hồng Nhân Húc tức thì sững sờ, thân thể của hai người thoáng cái trở nên căng thẳng lên.

Bây giờ liền đi gặp mặt? !

Đi gặp vị tôn tại tối cao kia? !

Chẳng qua, Cử thúc đâu?

” Cử thúc của chúng ta đâu? ” Hồng Nhân Húc nhanh mồm nhanh miệng, trực tiếp hỏi lên.

“Hai vị không cần phải lo lắng. ” Lý Trình gật đầu mỉm cười nói “Tên hộ vệ đi cùng các ngươi kia, cũng đã ở trong nội đường tiếp khách chờ đợi.”

” Được, đa tạ. ” Hồng Nhân Hi mở cửa chấp tay hành lễ “Xin chờ một chút, chúng ta lập tức đến.”

...

Trong nội đường tiếp khách Cử Tử Thiên Môn.

Thôi Hằng ngồi ở ghế đầu, Huệ Thế cùng Lý Trình phân biệt đứng ở hai bên, Bùi Thanh Thu thì là đi Lự Lăng Thành, đề cho Trần Đường cùng Minh Chân hai gã cô nhân gặp lại một chút, ôn chuyện một chút.

Cử thúc thì là đứng ở trong góc nhỏ, ánh mắt của hắn vẫn nhìn bên ngoài, chờ sau khi nhìn thấy hai cái thân ảnh quen thuộc, như là hơi hơi thở phào nhẹ nhõm.

Hồng Nhân Hi cùng Hồng Nhân Húc đi tới nơi này, sau khi thấy Cử thúc cũng hơi thoáng an tâm, sau đó một mực cung kính hướng Thôi Hằng quỳ mọp ” Ra mắt Tiên Tôn.”

Thái độ của bọn họ rất cung kính.

Điều này rất bình thường.

Tinh không vạn giới từ trước đến giờ đều là người mạnh là vua, bọn họ cho tới nay bị giáo dục, đều là khi đối mặt cường giả, nhất định phải giữ thái độ đủ tốt.

Như vậy có thể tránh cho rất nhiều phiền toái, thậm chí phòng ngừa sinh tử đại kiếp.

“Không cần đa lễ. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng khoát tay, ánh mắt nhìn chăm chú hai người này, lại im lặng thật lâu, không có nói thêm câu nào.

Hồng gia hai huynh đệ này bị nhìn đến trong lòng có chút sợ hãi.

Nhưng lại không dám hỏi.

Qua một lúc lâu.

“Thật là giống hệt a. ” Thôi Hằng khẽ thở dài một tiếng, sau đó nói “Cùng ta giảng một chút về Thái Hồng Tinh mà các ngươi biết đi.”

Hắn cũng không có trực tiếp hỏi chuyện Hồng Phú Quý, mà là dự định trước hiểu một chút tình huống Thái Hồng Tinh.

Tóm lại vẫn là phải hiểu một chút bối cảnh.

Chương 553: Hai ngàn năm trước, Thiên Môn mở ra

Thôi Hằng đối với Thái Hồng Tinh hiểu rõ không nhiều.

Hắn lần đầu tiên nghe nói Thái Hồng Tinh là ở khi thấy Hồng Phú Quý lưu lại tin ở Thiện Khư Giới, chỉ biết đây là một cái tinh cầu có tồn tại Đại Thân Thông Giả.

Sau đó thấy Thiên Thánh Chí Tôn, lại hiểu thêm một bậc về tình huống trước đây của Thái Hồng Tinh.

Chỉ bất quá, trong miêu tả của Thiên Thánh Chí Tôn, Thái Hồng Tinh cũng chẳng mạnh mẽ lắm.

Phụ thân Thiên Hợp Thần Tôn của Thiên Thánh Chí Tôn ở trên đường đi theo Đạo Thần tới Đạo Chu Tinh, liền đi ngang qua Thái Hồng Tinh.

Lúc đó bao gồm Đạo Thần ở bên trong, mỗi người đều ở trên viên ngôi sao sinh mạng kia mang đi một nhóm người, làm thành viên nòng cốt lúc ban đầu của mỗi người bọn họ.

Đây cũng là nguồn gốc của thập đại Tiên Môn Thiên Khư giới sau này.

Đó là ở một vạn năm trước, ban đầu Đạo Thần cũng chẳng qua chỉ là Vô Cực Kim Tiên, mọi người đi theo càng là chỉ có tầng thứ Kim Tiên.

Hơn nữa, Thiên Hợp Thần Tôn đã từng miêu tả qua tình huống Thái Hồng Tinh cho Thiên Thánh Chí Tôn.

Người mạnh nhất chẳng qua là Huyền Tiên, nhỏ nhất không đáng kể.

Đối mặt cái vạn giới tinh không này, ngôi sao loại tầng thứ này đúng là nhỏ nhất không đáng kể, cùng cái Thái Hồng Tinh có Đại Thân Thông Giả mà Hồng Phú Quý nhắc tới trong thơ có chênh lệch khá xa.

Đại Thân Thông Giả đúng là một cách gọi chung, cũng không phải là cách gọi cảnh giới cố định.

Chẳng qua là, bình thường lối gọi này ít nhất cũng là chỉ tồn tại tầng thứ Chư Thánh Chi Vương này, có nhiều chỗ cũng sẽ đem Tạo Vật Chủ tôn xưng là Đại Thân Thông Giả.

Tóm lại chuyện này không có nhiều khả năng là tầng thứ mà một cái tinh cầu chỉ có cấp bậc Huyền Tiên có thể có.

Trừ phi viên tinh cầu này cùng ngoại giới hoàn toàn không có trao đổi, mới có thể đem người mạnh nhất trên tinh cầu của

chính mình gọi là Đại Thân Thông Giả.

Nhưng mà các loại vết tích năng dâu Hồng Phú Quý lưu lại cùng một loạt biểu hiện đến xem, lại cũng không phải như vậy.

Hiểu biết của Thái Hồng Tinh đối với tinh không vạn giới tuyệt đối là rất nhiều, không thể nào xuất hiện loại sai lầm cấp thấp này.

Hơn nữa, sau đó khi Thôi Hằng gặp Lý Trình, còn chiếm được một phần Tinh đồ đánh dấu vị trí chỗ ở của Thái Hồng Tinh, nhưng lại biết được Thái Hồng Tinh lại ở hai ngàn năm trước bỗng dưng biến mất.

Cho đến khi ở Quân Thiên Cung trong địa tâm chi hạch Minh Hải Tinh thấy tin vợ chồng Hồng Phú Quý lưu, mới rốt cục biết được vị trí hiện tại của Thái Hồng Tinh, đúng là cùng vị trí ban đầu cách nhau khá xa.

Viên Thái Hồng Tinh này theo Thôi Hằng có quá nhiều lý kỳ cùng chỗ không hiểu, vô cùng đáng giá tìm tòi nghiên cứu một chút.

Dù sao, hấn bây giờ mặc dù đã đột phá đến Nguyên Anh đỉnh phong, lại cũng không có nghĩa là giai đoạn tu luyện của Nguyên Anh đã kết thúc.

Giống như từng cái cảnh giới nhỏ khi trước vậy, sau khi đạt tới Nguyên Anh đỉnh phong, vẫn cần thông qua tích lũy không ngừng tới tầng tiến tu vi, mới có thể hoàn thành tu luyện tầng thứ này.

Cũng tức là nói, bây giờ Thôi Hằng vẫn còn cần tìm tòi thứ không biết, học tập kiến thức để gia tăng tu vi Nguyên Anh.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân hấn sẽ hỏi anh em nhà họ Hồng về tình huống Thái Hồng Tinh.

Tìm tòi điều không biết, đối với tu luyện của hấn là có trợ giúp.

Chờ sau khi gặp qua anh em nhà họ Hồng xong, Thôi Hằng liền định hồi đoái 《Tiên pháp sơ cấp》, sau đó bề quan một đoạn thời gian, cẩn thận nghiên cứu một phen, suy nghĩ phải làm thế nào đột phá đến cảnh giới Hóa Thân.

Đến lúc đó, liền có thể đồng thời tiến hành tìm tòi thứ không biết cùng trải đường cho đột phá Hóa Thân.

Tiến hành song song.

Hồng Nhân Hi và Hồng Nhân Húc đối với điều Thôi Hằng hỏi ngược lại cũng không ngoài ý muốn.

Dưới cái nhìn của bọn họ, tồn tại tội cao lợi hại như Thôi Hằng, chỗ có thể cảm thấy hứng thú đối với chính mình, cũng

chính là Thái Hồng Tinh.

Dù sao, quá trình Thái Hồng Tinh phát triển, quả thật có thể nói là truyền kỳ, ở Giới Vực chung quanh cũng lưu truyền rộng rãi, thậm chí có không ít địa phương còn bị biên soạn thành tiêu thuyết.

Vì vậy Hồng Nhân Hi sắp xếp lời nói một chút, mười phần cung kính hồi đáp: “Tiên Tôn, Thái Hồng Tinh hôm nay, tông cộng có là tam đại Huyền Cung, tứ đại Phật viện, hai mươi một Tiên Môn, đây là những thế lực cường đại nhất.

“Tại ngoài sáng tông cộng có Thánh Giả 275 người, Chư Thánh Chi Vương sáu mươi tám người, Tào Vật Chủ năm người, ba mươi một Giới chung quanh, một trăm lẻ năm tinh không đều lấy Thái Hồng Tinh vi Tôn.”

Lời này vừa nói, toàn trường tĩnh mịch.

Huệ Thế cùng Lý Trình nghe mà trở mắt ghen hòng, không tượng tượng nổi mà nhìn về phía Hồng Nhân Hi, gân như cho rằng mình nghe lầm.

Cõi đời này lại còn có ngôi sao mạnh mẽ như vậy?

So sánh với Tử Dương Giới được xưng Tiên Giới đều không kém bao nhiêu, quá bất hợp lý.

Tử Dương Giới có nội tình xem như bộ phận của Tử Dương Thiên, còn có tam đại chủ tinh, nhưng cũng chỉ có tám vị Tào Vật Chủ.

Một viên Thái Hồng Tinh lại có năm vị Tào Vật Chủ.

Đây vẫn chỉ là trên mặt nổi.

Trong tối nói không chừng còn có những tồn tại lánh đời khác.

Dù sao, tuổi thọ Tào Vật Chủ nhưng là rất dài, ẩn cư mấy vạn năm mai danh ẩn tích cũng không phải là chuyện không thể, cũng không ai biết lúc nào đột nhiên xuất hiện.

Thôi Hằng cũng cảm giác có chút ngoài ý muốn.

Chẳng qua chỗ hấn bất ngờ ngược lại không phải là cảm thấy Thái Hồng Tinh cường đại.

Cái chư thiên vạn giới, vô tận tinh không này, mênh mông rộng lớn, cho dù có trăm ngàn vạn Tào Vật Chủ cũng không ngăn nổi một viên hằng tinh hơi lớn một chút.

Cùng cái vũ trụ mênh mông này so sánh, ngay cả nói là không đáng kể đều không xứng nói.

Chỗ để cho hấn bất ngờ là, Thái Hồng Tinh ở một vạn năm trước còn chỉ có Huyền Tiên, cho dù là hai ngàn năm trước lấy

được phát triển to lớn, có bảy vị Thánh Giả, nhưng cùng tình huống bây giờ so sánh, cũng là một trời một vực.

Ngấn ngủ hai ngàn năm, để cho một tên Huyền Tiên đột phá đến tầng thứ Kim Tiên cũng chưa chắc có thể làm được.

Nhưng Thái Hồng Tinh lại từ bảy tên Thánh Giả phát triển tới trình độ năm vị Tạo Vật Chủ bây giờ, sáu mươi tám tên Chư Thánh Chi Vương, 275 tên Thánh Giả.

Loại nhảy vọt mức độ này thật sự là quá khoa trương.

Hoàn toàn không hợp với lẽ thường, thậm chí có thể nói là không hợp suy luận.

“Theo ta được biết, Thái Hồng Tinh tại hai ngàn năm trước còn chỉ có bảy vị Thánh Giả.” Thôi Hằng trầm giọng nói.

“Đúng thế.” Hồng Nhân Hi gật đầu một cái nói ” Thời điểm hai ngàn năm trước đối với Thái Hồng Tinh mà nói là một cái chuyện biến cực lớn, đó là một trận biến cố lớn kinh thiên động địa, cũng là đại cơ duyên.

“Bảy vị Thánh Giả trước kia, ngoại trừ hai vị vẫn lạc, hiện tại đều đã trở thành Tạo Vật Chủ, cũng tức là năm vị Tạo Vật Chủ Thái Hồng Tinh trước kia vẫn bồi nhắc tới.

“Bọn họ phân biệt chấp chương tam đại Huyền Cung cùng hai cái trong tứ đại Phật Viện. Còn phải bẫm rõ Tiên Tôn, ông cố ngoại của vẫn bồi chính là một trong bảy vị Thánh Giả thời đó.”

“Lão nhân gia ông ta, cùng bốn vị tiền bồi khác, ở bên trong tràng kịch biến đó lấy được Tạo Hóa lớn bằng trời, lúc này mới có thành tựu về sau, cũng tạo thành Thái Hồng Tinh bây giờ.”

Huệ Thế cùng Lý Trình ở một bên nghe mà ngạc nhiên không thôi, rung động không hiểu.

Kia là Tạo Hóa dạng gì? !

Lại có thể để cho Thánh Giả ở trong hai ngàn năm ngấn ngủ trở thành Tạo Vật Chủ!

Thật là không tưởng tượng nổi.

Đây nếu là để cho Minh Chân biết, sợ rằng ghen tỵ con người đều phải rơi ra ngoài.

“Thái Hồng Tinh biến mất ở vị trí ban đầu, dời đi đến vị trí bây giờ, cũng là cùng trận kịch biến này có liên quan?” Thôi Hằng dò hỏi ” Ban đầu Thái Hồng Tinh vì sao biến mất?”

Đối với điều này hẳn cũng đã làm ra một ít suy đoán, nhưng hiện tại xem ra tựa hồ cũng không phải là câu trả lời

chính xác.

“Hồi bẩm Tiên Tôn, đúng là như ngài nói, Thái Hồng Tinh sở dĩ ở vị trí hôm nay, cũng là bởi vì trận kịch biến hai ngàn năm trước kia.” Hồng Nhân Hi cung kính nói.

“Bởi vì, ngay tại hai ngàn năm trước, cánh cửa Thiên Giới trong truyền thuyết ở bên ngoài Thái Hồng Tinh mở ra.”

Chương 554: Con đường Hoá Thần (1)

Cánh cửa Thiên Giới?

Thôi Hằng nghe vậy chân mày hơi nhíu, cái đáp án này quả thực có chút ra ngoài dự liệu của hắn, trầm giọng nói: “Thái Hồng Tinh tiến nhập vào Thiên Giới rồi?”

Hồng Nhân Húc ở một bên cũng là một mặt kính ngạc nhìn về vị đại ca kia của mình, chuyện Thiên Giới hẳn nhưng mà cũng chưa từng cùng mình kể qua a, chính mình đều chưa từng nghe qua Thiên Giới.

“Nghe nói là vậy.” Hồng Nhân Hi gật gật đầu nói, “Hai ngàn năm trước, cánh cửa Thiên Giới trong truyền thuyết mở ra bên ngoài Thái Hồng Tinh, đem cả cái Thái Hồng Tinh hút vào trong.

“Trải qua một đoạn thời gian sau, Thái Hồng Tinh liền lại bị phun ra ngoài, liền rơi xuống vị trí bây giờ, bản chất cả cái Tinh Cầu đạt được đề thăng cực lớn, tu luyện trở nên càng thêm dễ dàng.

“Trải qua trận kịch biến này, người trên Thái Hồng Tinh chết hết chín mươi chín phần trăm, còn sống sót đặc không có mấy, bà nội của ta chính là vẫn lạc tại lúc Thái Hồng Tinh bị cánh cửa Thiên Giới phun ra.

“Chẳng qua, chỉ cần là người gắng gượng sống sót đến cuối cùng của trận kịch biến kia, đều nắm giữ các loại thể chất đặc thù, rất nhiều thánh thể, thần thể trong truyền thuyết ùn ùn xuất hiện, tốc độ tu luyện trở nên nhanh đến khó mà tưởng tượng nổi.

“Đây cũng là nguyên nhân khiến hiện tại Thái Hồng Tinh có rất nhiều Thánh Giả, Chư Thánh Chi Vương, Tào Vật Chủ, những người này cơ bản đều là từng tiến vào cánh cửa Thiên Giới.”

“Đại ca, trong Thiên Giới Chi Môn có những gì a, ta đều chưa nghe nói qua.” Hồng Nhân Húc ở bên cạnh nghe, nhin không được dò hỏi.

Thôi Hằng dời đi ánh mắt nhìn hắn một cái, chỉ cảm thấy đứa trẻ này vẫn là rất thuận mắt.

Tuy rằng hiểu không được nhiều, cũng không thích nói chuyện, nhưng thích đặt câu hỏi là một cái thói quen tốt.

“...” Hồng Nhân Hi nhìn đê đê mình một cái, không có để ý, mà là tiếp tục hành lễ nói với Thôi Hằng, “Còn xin Tiên Tôn thứ lỗi, trong cánh cửa Thiên Giới bộ dáng ra sao, vẫn bối cũng không biết được.

“Ông cô ngoại vẫn bồi chưa bao giờ nhắc qua tình huống bên trong Thiên Giới Chi Môn, vẫn bồi cũng hỏi thăm qua, nhưng một mực đều không nhận được đáp án, một chút Thánh Giả ngược lại nói qua, nhưng ý nghĩa tham khảo không lớn.

“Vẫn bồi cảm thấy có lẽ là cảnh giới của bọn họ chưa đủ, nhìn không thấy tình huống chân chính. Dựa theo cách nói của những Thánh Giả đó, trong Thiên Giới Chi Môn chỉ có tuyết trắng vô biên vô tận, ngoài ra không có thứ gì khác.”

“Vô biên vô tận, không có gì cả...” Thôi Hằng nghe vậy khẽ gật đầu, khẽ cười nói, “Xác thực là một địa phương thần kỳ, nếu như ông cô ngoại của các người từng tiến vào Thiên Giới Chi Môn, có cơ hội ta sẽ đi tìm hẳn nói chuyện một chút.”

“Chuyện này...” Hồng Nhân Hi muốn nói lại thôi.

Hắn muốn hỏi Thôi Hằng có hay không làm gì không hay với ông cô ngoại của hắn, lại không dám thật hỏi như vậy, rất sợ làm thế chọc giận Thôi Hằng, vậy hậu quả sau đó nhưng mà không thể tưởng tượng nổi.

Dù sao, đây nhưng là một vị tồn tại vĩ đại so với Tạo Vật Chủ còn cường đại hơn không biết bao nhiêu lần.

“Không cần lo lắng, ta không có ác ý.” Thôi Hằng khẽ cười nói, “Tình huống của Thiên Giới Chi Môn người cũng không rõ, vậy tiếp đó kể về tình huống của đứa trẻ Phú Quý, ừm, Hồng Phú Quý đi, hẳn còn ở Thái Hồng Tinh sao?”

Đứa trẻ Phú Quý? !

Hồng Nhân Hi và Hồng Nhân Húc không khỏi liếc mắt nhìn nhau, đều nhìn thấy kinh ngạc trong mắt đôi phương.

Hồng Phú Quý cái tên này, liền coi như người trên Thái Hồng Tinh đều ít người biết mới phải, chỉ có một ít người thân cận nhất mới biết được.

Tên mà mọi người biết nhiều nhất về ông nội của bọn họ chính là Hồng Vũ.

Vị tồn tại vô thượng này là làm sao biết được?

Lẽ nào...

Hồng Nhân Hi đột nhiên nghĩ đến một đoạn lời nói ông nội mình từng kể qua, lại nghĩ đến xung hô của Huệ Thế và Lý Trình đối với Thôi Hằng lúc trước, tức thì liền giật mình, không thể tin nổi nói: “Ngài, ngài là vị Thôi Tiên Sinh kia? ! Sư phụ của ông nội? !”

“Đứa trẻ Phú Quý nhắc qua ta với người?” Thôi Hằng cười nhạt, ngay sau đó vuốt cằm nói, “Không sai, Ta là sư phụ

hắn.”

“Đây, đây...” Hồng Nhân Hỷ trợn mắt ngoác mồm, cả người đều run rẩy lên, chỉ cảm thấy trong lòng có một cỗ cảm giác kích động vô hình, khiến da đầu hắn tê dại, hoàn toàn nói không ra lời.

“Cái gì, cái gì, tình huống gì vậy?” Hồng Nhân Húc lại là mặt đầy mê mẫn, hắn cũng chưa gặp qua Hồng Phú Quý, tự nhiên không biết tầng quan hệ này.

“Lại còn có loại chuyện này!” Cử thúc đứng ở một bên cũng lộ vẻ hoảng sợ, nghi ngờ không thôi mà nhìn về Thôi Hằng.

Hắn từng gặp Hồng Phú Quý, cũng từng giao lưu qua, quan hệ cũng rất tốt, tự nhiên biết Hồng Phú Quý năm xưa từng được qua một vị Thôi Tiên Sinh dạy dỗ, cũng khắc ghi cả đời.

Thật ra thì trước đây hắn đối với vị Thôi Tiên Sinh trong lời Hồng Phú Quý từng nói cũng không quá để ý.

Dù sao, thời đó Hồng Phú Quý mới mười mấy tuổi, cũng không có bao nhiêu kiến thức, lấy nhận thức thời điểm đó, liền coi như gặp được một vị Nhân Tiên đều cảm thấy hắn không gì không thể.

Chương 555: Con đường Hoá Thần (2)

Mà lại vị Thôi Tiên Sinh kia xác thực cũng không bày ra thủ đoạn đặc biệt gì.

Do đó, Cửu thúc vẫn luôn cảm thấy cái vị Thôi Tiên Sinh kia hẳn không phải là tồn tại quá mạnh mẽ gì.

Nhưng vạn vạn lần không nghĩ tới, sư phụ của Hồng Phú Quý vậy mà lại là một vị tồn tại vô thượng như vậy.

Nếu như vậy, thân phận Hồng Phú Quý lập tức sẽ cao đến không biên giới a.

Chẳng qua, cũng phải xem là đệ tử ký danh, hay là chân truyền, khác biệt của hai loại thân phận này vẫn là rất lớn.

“Tiên Sinh, bọn họ là hậu nhân của Hồng Vũ Thiên Vương?” Huệ Thế lúc này cũng phản ứng lại Thôi Hằng vừa mới nói gì, khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn hai người Hồng Nhân Hi và Hồng Nhân Húc, “Ta vậy mà thấy được hậu nhân của Hồng Vũ Thiên Vương!”

Tâm tình của hắn hết sức kích động, vui mừng khôn xiết.

Khi ở Đạo Chu Tinh, Huệ Thế từng được Thôi Hằng sai phái, lấy đủ loại đủ kiểu chức quan đi các nơi phổ biến chính lệnh, mà ngọn nguồn những chính lệnh kia chính là của Hồng Vũ Thiên Vương ban đầu.

Vì phổ biến chính lệnh tốt hơn, hắn đi sâu vào thậm nhập phân tích nghiên cứu qua Hồng Vũ Thiên Vương, đối với vị hào kiệt có can đảm lật tung hết thủy, độc chiến thiên hạ này kính phục không thôi, thậm chí còn có một chút sùng bái.

Bây giờ thấy được hậu nhân của Hồng Phú Quý, dĩ nhiên là mừng rỡ vạn phần.

“Hồng Vũ Thiên Vương...” Hồng Nhân Hi nhất thời lại trợn to hai mắt, đây cũng là một cái xưng hô hắn quen thuộc, run giọng nói “Tiên sinh, ngài, ngài thật sự là vị Thôi tiên sinh kia a, ngài là từ Đạo Chu Tinh đi tới nơi này sao?”

“Chúng ta đúng là từ Đạo Chu Tinh mà tới.” Thôi Hằng gật gật đầu, mỉm cười nói “Không cần ngạc nhiên như thế, bình tĩnh lại một chút đi.”

“Ta, ta bình tĩnh không được, ta lại tìm tới Thôi tiên sinh trong miệng ông nội, ta lại tìm được!” Hồng Nhân Hi vô cùng kích động nói “Bà nội ta nói qua, ông nội hẳn nhắc tới Thôi tiên sinh nhắc mãi mấy trăm năm, năm mộng cũng uốn gập lại ngài một lần a.”

“... ” Thôi Hằng nghe vậy hơi trầm mặc, khẽ thở dài “Đứa trẻ Phú Quý đã không ở Thái Hồng Tinh rồi hả?”

Điều này là có thể từ trong lời nói của Hồng Nhân Hi nghe ra.

Lại là từng nghe ông nội nói qua, lại là bà nội nói qua, rất ít có miêu tả trực tiếp, cái này rõ ràng không giống như là bộ dáng người còn ở bên cạnh.

Hơn nữa lấy tính cách Hồng Phú Quý, phỏng chừng cũng rất khó nán lại ở loại địa phương như Thái Hồng Tinh này.

“Ừm. Ông nội ở trăm năm trước rời đi Thái Hồng Tinh. ” Hồng Nhân Hi gật đầu một cái ” Thế hệ này huynh đệ ta có bảy người, chỉ có ta đã gặp qua ông nội, ngay cả nhị đệ cũng chưa từng gặp qua.”

Vừa nói, hắn chỉ chỉ Hồng Nhân Húc bên cạnh.

“Hắn sở dĩ sẽ rời đi, là bởi vì rõ ràng bản thân không cách nào ở Thái Hồng Tinh thực hiện lý tưởng của mình đi. ” Thôi Hằng ánh mắt thâm thúy nói “Thiên hạ đại đồng, hài hòa bình đẳng, ở trong cái thế giới có rất nhiều người siêu phàm này, quá khó khăn.”

Hồng Nhân Hi suy nghĩ bèn nhay, ngay lập tức liền từ trong lời này của Thôi Hằng nghe ra ý vị sâu xa, vội vàng giải thích: “Tiên sinh, ông cố ngoại của vãn bối tuyệt đối không có hạn chế qua ông nội, tình cảm của bà nội cùng ông nội cũng là rất tốt.”

Dưới cái nhìn của hắn, trong lời nói mới vừa rồi của Thôi Hằng mặc dù không nói rõ, nhưng rõ ràng cho thấy đang nói hoàn cảnh của Thái Hồng Tinh không thích hợp cho ông nội của mình.

Mà ông cố ngoại của mình với tư cách là một trong năm đại Tạo Vật Chủ của Thái Hồng Tinh, ở phương diện này khó thoát liên quan.

Hắn là có vài phần ý tứ trách tội.

Một vị tồn tại tối cao như vậy nếu mà trách tội xuống, đây nhưng là thật muốn kinh thiên động địa rồi a.

Coi như toàn bộ lực lượng Thái Hồng Tinh cộng lại, sợ rằng đều không chịu nổi.

Cho nên hắn quynh lên vội vàng giải thích.

Thôi Hằng hơi dò xét quan sát Hồng Nhân Hi một chút, nhẹ nhàng gật đầu cười nói: “Là như vậy sao? Như vậy thì tốt. Lúc đứa trẻ Phú Quý rời đi Thái Hồng Tinh, là tu vì gì rồi?”

“Lúc ông nội rời đi, đã là Thánh Giả. ” Hồng Nhân Hi trả lời.

“Không có nói rõ hướng đi? ” Thôi Hằng hỏi.

“Không có. ” Hồng Nhân Hi đầu tiên là lắc đầu một cái, lại nói “Bất quá cũng có thể chỉ là không có nói với chúng ta, có lẽ bà nội cùng ông cố ngoại biết được.”

” Ừ, ta biết rồi. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Huệ Thế, người dẫn bọn hần lui xuống đi, lại cận kề ghi chép một chút tình huống Thái Hồng Tinh.”

“Vâng, tiên sinh. ” Huệ Thế gật đầu một cái, đi tới trước mặt Hồng Nhân Hi và Hồng Nhân Húc “Hai vị, xin mời đi theo ta đi.”

“Người cũng đi đi. ” Thôi Hằng lại liếc nhìn Cửu thúc.

“Đa tạ Tiên Tôn. ” Cửu thúc vội vàng hành lễ cáo lui, ở chỗ này áp lực thật sự là quá lớn.

Chương 556: Con đường Hoá Thần (3)

“Lý Trình. ” Thôi Hằng lại nói “Về Lư Lăng thành, để cho Thanh Thư chuẩn bị một chút, một hồi nữa ta sẽ đi gặp Trần Đường cùng Minh Chân.”

Hắn còn muốn hỏi tin tức liên quan tới Thiên Giới.

Tử Dương Giới tự xưng là mảnh vụn Tử Dương Thiên biến thành, lịch sử lâu đời, nội tình sâu dày, đối với Thiên Giới hẳn là có chút hiểu.

“Vâng Tiên Tôn! ” Lý Trình cũng hành lễ cáo lui.

Trong phòng tiếp khách này, cũng chỉ còn lại có một mình Thôi Hằng.

“Đứa trẻ Phú Quý chạy thật là giỏi. ” Thôi Hằng nở nụ cười “Thất Thất dường như cũng giống vậy, chẳng lẽ chờ sau khi ta đến Tử Dương Giới, phát hiện nàng lại đi chỗ khác? Người tuổi trẻ vẫn là có sức sống.”

Thật ra thì đối với hắn mà nói, có thể hay không tìm tới Hồng Phú Quý cùng Khương Thất Thất cũng không trọng yếu.

Chỉ cần có thể nghe được tin tức của bọn họ, biết bọn họ còn sống, không có chịu khổ nạn gì, cũng đã đủ rồi.

Vì vậy, vô luận là đi Thiên Khư giới, hay là đi tới Ngũ Cảnh Giới, hoặc là lúc sau đi Tử Dương Giới cùng Thái Hồng Tĩnh, mục đích cốt lõi nhất vẫn là vì việc tu hành của chính hắn.

Thậm chí dò tung tích của Hồng Phú Quý cùng Khương Thất Thất vẫn luôn là thuận thế làm.

Đương nhiên, nếu mà lấy được tin tức hai người bọn họ bị ủy khuất bị chèn ép hoặc là bị đuổi giết, Thôi Hằng cũng sẽ không khách khí.

Nhưng mục đích căn bản nhất khiến hắn đi các địa phương, vẫn là vì tăng tiên tu vi, đột phá cảnh giới.

Dù sao, đây nhưng là một cái thời không tiên hiệp cao cấp Tiên Vương tung hoành.

Rất nguy hiểm.

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng lại không nhịn được trong lòng hỏi một câu “Hệ thống, nơi này thật sự là một cái thời không tiên hiệp cao cấp?”

[Tiên đồ dài đằng đằng, toàn năng Tu Tiên hệ thống hết sức trung thành vì ngài phục vụ, vì bảo hộ che chở con đường trường sinh của ngài!]

[Kí chủ tôn quý ngài khỏe! Sau khi trải qua kiểm tra có thể xác nhận, đây là trong thời không tiên hiệp cao cấp, có chư thiên vạn giới vô tận chúng sinh, có Tiên Vương tung hoành, hung thú vô số.]

“Nơi nào có hung thú, nơi nào có Tiên Vương, ta vì sao chưa từng thấy?” Thôi Hằng hỏi.

Hắn cũng coi là người ngao du qua vũ trụ tinh không, chưa từng thấy cái gì cái gọi là hung thú, càng chưa từng thấy cái gì Tiên Vương, cái gọi là Tạo Vật Chủ cũng chỉ là miễn cưỡng tương đương với Nguyên Anh sơ kỳ mà thôi...

[Kí chủ tôn quý ngài khỏe! Nếu như ngài gặp hung thú hoặc là Tiên Vương, đề nghị ngài lập tức trốn vào trong thế giới động thiên của bản hệ thống, nếu không tình cảnh của ngài sẽ cực kỳ nguy hiểm!]

[Nếu như ngài đối với tình trạng an toàn của mình bây giờ không hài lòng, yêu cầu chất lượng phục vụ tốt hơn, có thể toàn diện thăng cấp gói, có thể tiến hành ưu hóa đối với công năng hiện có, cũng có thể mua túi tăng giá trị tài sản mở rộng để ngẫu nhiên gia tăng càng nhiều chức năng!]

[Gói hiện tại: Gói Tu Tiên toàn năng.]

[Gói Tu Tiên toàn năng bản thăng cấp: Toàn phương vị thăng cấp chức năng hiện có, mang lại cho ngài trải nghiệm Tu Tiên chất lượng phục vụ tốt hơn, cho cảm giác như người nhà. Giá mua: 1000000000 điểm. Tư cách mua: Hóa Thần kỳ.]

[Túi mở rộng gói toàn năng Tu Tiên: Có thể ở trên chức năng căn bản vốn có ngẫu nhiên gia tăng một cái chức năng mới. Giá mua: 10000000000 điểm. Tư cách mua: Hóa Thần kỳ. Giới hạn mua 3 lần.]

[Âm áp nhắc nhở, chức năng gia tăng ngẫu nhiên không nhất định phù hợp yêu cầu của ngài, mời cân thận mua.]

[Túi mở rộng gói toàn năng Tu Tiên bản thăng cấp: Có thể ở trên chức năng căn bản vốn có dựa theo phương hướng chỉ định gia tăng một cái chức năng mới. Giá mua: 100000000000 điểm. Tư cách mua: Phản Hư kỳ + mua vé]

[Vé túi mở rộng gói toàn năng Tu Tiên bản thăng cấp: Có thể đạt được bộ phận tư cách mua gói liên quan. Giá mua: 1000000000000 điểm. Tư cách mua: Phản Hư kỳ. Giới hạn mua 1 lần.]

...

...

Chuỗi thăng cấp gói, quyền mua, các loại phục vụ tăng giá trị tài sản này là thật là đem Thôi Hằng làm nạn nhân, sau khi

liếc mắt, liền hạ xuống chỉ thị cho hệ thống.

“Hội đoái thời gian có thể đọc 《Tiên pháp sơ cấp. Từ nhập môn đến thăng thiên》.”

Ngay sau đó thì có một quyển sách nhỏ xuất hiện ở trong tay hắn, cảnh giới tu vi của hắn đã đạt đến Nguyên Anh đỉnh phong, có thể bắt đầu trải đường vì Hóa Thân sau này.

Đầu tiên là phải hiểu rõ phải như thế nào mới có thể Hóa Thân.

Dù sao cái quyển 《Tiên pháp sơ cấp》 rách này chỉ có đường tắt lý niệm, cũng không có phương pháp thao tác cụ thể.

Vẫn là phải chính mình nghiên cứu mới được.

Kim Đan đại thành đột phá đến Nguyên Anh, chỉ biết phải dựng dựng linh tính, con đường thu thập thất tình chúng sinh là chính bản thân hắn thăm dò ra.

Tu luyện Nguyên Anh kỳ cũng giống như vậy, Nguyên Anh phát triển cần biết thứ không biết, nhưng phương thức điều tra đủ loại bí mật lịch sử, học tập đồ vật mới, kiến thức hoàn cảnh mới để đạt được phản hồi khi tìm tòi, cũng là chính bản thân hắn nghiên cứu ra được.

Quả nhiên, ở sau khi mở ra 《Tiên pháp sơ cấp》, Thôi Hằng lần này lấy được vẫn chẳng qua là đường tắt lý niệm ngắn gọn.

[Nguyên Anh lớn lên, giống như người học mà thành công, đối với cái thế giới này đã có hiểu biết khá sâu.]

[Nhưng hiểu biết cũng không có nghĩa là nắm giữ, chỉ có đem kiến thức chính mình hiểu biết ứng dụng đến trên thực tế, cùng làm ra thay đổi với hiện trạng cái thế giới này, mới có thể gõ mở cửa chính Hóa Thân.]

Vận dụng kiến thức chính mình hiểu biết tiến hành thay đổi hiện trạng cái thế giới này?

Thôi Hằng mê hoặc.

Cái này so với dựng dựng linh tính tìm tòi không biết càng mơ hồ.

Cái gì mới gọi là làm ra thay đổi?

Lại phải làm ra thay đổi ở mức độ gì?

Chương 557: Thống Ngự Chư Thiên Trung Ương Đại Giới(1)

Làm ra thay đổi với hiện trạng cái thế giới này, khái niệm này thật sự là quá rộng.

Phá hủy ngôi sao, tàn sát tinh hệ, giết hết chư thiên vạn giới, có tính là làm ra thay đổi đối với hiện trạng hay không?

Ở chư thiên vạn giới, vô tận tinh không nhắc lên cải cách xã hội có tính lật đổ, hoàn toàn đánh vỡ kết cấu xã hội bây giờ, cũng thành lập được tổ chức thống nhất, cái này có tính hay không là đối với hiện trạng làm ra thay đổi?

Truyền đạo chư thiên vạn giới, thay đổi phương pháp tu luyện nguyên bản, đây có phải hay không coi là đối với hiện trạng làm ra thay đổi?

Thị triển thần thông đem nhân loại cả chư thiên vạn giới này đều biến thành động vật, để cho động vật đều biến thành người, hoặc là đem nam nhân đều biến thành nữ nhân, lại đem nữ nhân đều biến thành nam nhân, dường như cũng là đối với hiện trạng làm ra thay đổi?

Còn có thể điểm hóa vạn vật sinh linh, để cho vô số Tinh Thần chiếm cứ tinh không, hoặc là sáng tạo càng nhiều hơn Cửu Hỏa Viêm Long, để cho cái chư thiên vạn giới này bị sinh linh chính mình sáng tạo chiếm cứ...

Mọi việc như thế, các loại thao tác tựa hồ cũng phù hợp miêu tả đối với hiện trạng làm ra thay đổi.

Hơn nữa những hành động này cũng đều có thể từ nhận thức trước đây của mình, cùng với từ trọng tri thức mình thu hoạch tìm tới căn nguyên, tìm tới dấu vết, đúng là đang thực hành kiến thức chính mình hiểu biết.

“Nếu như những con đường này cuối cùng đều có thể thành tựu Hóa Thân, vậy Tiên Phật Thần Ma đều là trong một ý nghĩ a.” Thôi Hằng trong lòng hơi than thở, chỉ cảm thấy tự mình ở trên con đường tu luyện chỉ là mới vừa khởi bước, trước mặt còn có quá nhiều bí ẩn không biết.

Hơn nữa trong lúc nhất thời hần cũng khó mà đoán được những phương thức này có thể hay không có hiệu quả, càng không cách nào làm ra quyết định rốt cuộc phải làm như thế nào mới là lựa chọn thích hợp mình nhất.

Thậm chí hần ngay cả làm sao nghiệm chứng những phương thức này có hiệu quả hay không đều còn chưa hiểu.

“Đầu tiên vẫn là phải nhìn thật kỹ trạng thái Nguyên Anh, thử nghiệm xem một ít thay đổi có hay không để cho trạng thái Nguyên Anh sinh ra thay đổi.” Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng “Cũng không biết thăng cấp gói có hay không có chỉ dẫn thao tác cụ thể.”

Cái 《Tiên pháp sơ cấp》 này thật sự là quá đơn sơ, chỉ có một con đường lý niệm, muốn phải dùng cái này tìm tới con đường Hóa Thân, thật sự là có chút khó khăn.

“Bất quá, làm ra thay đổi có một cái điều kiện tiên quyết là phải nhắm vào hiện trạng của cái thế giới này, điều này liên cần đủ hiểu biết về hiện trạng cái thế giới này mới được, hiểu càng nhiều, phương hướng có thể lựa chọn cũng càng nhiều.”

Trong lòng Thôi Hằng bỗng nhiên có chút hiểu ra, thâm nói “Có lẽ đây cũng là một trong những nguyên nhân phương thức tu luyện Nguyên Anh kỳ là lấy tìm tòi thứ không biết làm chủ, toàn bộ Nguyên Anh kỳ thật ra thì đều là đang đặt nền móng vì Hóa Thân a.

“Bây giờ vừa vặn đi tìm Trần Đường cùng Minh Chân hỏi một chút tình huống.”

...

Trần Đường cùng Minh Chân bây giờ đã có hơi chút tuyệt vọng.

Thân là Chư Thánh Chi Vương, bọn họ cho tới bây giờ cũng chưa từng bị bực bội qua như vậy, lại bị hạn chế ở trong một cái nhà nhỏ nhỏ.

Lúc này, bất diệt đạo tâm cùng sức mạnh thân thể của hai người hoàn toàn bị phong cấm, trạng thái gập như cùng võ giả người phạm thông thường không sai biệt lắm, nếu như chạy trốn mà nói, đây tới Lý gia cũng có thể đem bọn họ bắt trở lại.

Hai người bọn họ thậm chí đều không thể thương lượng làm sao chạy trốn, bởi vì bọn họ không cách nào cách âm, chỉ có thể nói chuyện bình thường, cho dù là thanh âm nhỏ đi nữa cũng sẽ bị đầy tớ trông coi nơi này nghe được.

Căn bản cũng không thể làm được bất kỳ chuyện bí mật.

Lúc này Trần Đường cùng Minh Chân đã không có một chút khí thế của Chư Thánh Chi Vương.

Chỉ ngày ngày ngồi yên ở trong đình viện, chờ xử lý.

Cái xác biết đi.

Nhưng mà, ngay vừa mới rồi, bọn họ lấy được một cái tin tức không biết là tốt hay là xấu.

Cái tên Thôi Tiên Tôn đem bọn họ trần áp chằng mây chóc sẽ trở về.

Cũng chỉ đích danh muốn thấy mặt bọn họ.

Khả năng đây là cơ hội sống sót duy nhất của bọn hắn, cũng có thể là giấy giụa sau cùng trước khi chết.

“Sur huynh, làm sao bây giờ?” Minh Chân bắt đắ dĩ nhìn về phía Trần Đường.

“Không biết.” Trần Đường lắc đầu một cái, thở dài nói “Ai có thể nghĩ tới trong vạn giới tinh không này, lại sẽ có nhân vật như vậy, quá bất hợp lí.”

Sự cường đại Thôi Hằng bày ra, đã hoàn toàn vượt ra khỏi nhận thức của bọn họ.

Đừng nói là Tạo Vật Chủ đệ thất cảnh, coi như là nhân vật càng mạnh mẽ hơn so với Tạo Vật Chủ ghi chép trong điển tịch cổ xưa, sợ rằng đều kém xa, không thể cùng đối phương bàn luận ngang hàng.

Một vị quái vật như vậy, đến tột cùng là tại sao lại xuất hiện ở nơi này?

“Có phải hay không là...” Minh Chân muốn nói lại thôi, chỉ chỉ phía trên bầu trời.

“Không có khả năng.” Trần Đường lắc đầu nói “Chư Thiên đều đã mất đi từ bao nhiêu năm rồi, người của Thiên Giới làm sao có thể vẫn tồn tại, nếu như Thiên Giới thật còn có người, tuyệt đối không thể sẽ là như bây giờ.”

“Bảy ngàn năm trước, Cửu Tiêu Vân Thiên Giới bị hủy, chẳng phải đã có người hoài nghi sao?” Minh Chân chính là vẫn khẳng khẳng, trầm giọng nói “Có lẽ chính là người của Thiên Giới làm nên thì sao?”

“Coi như hắn là người của Thiên Giới, thì có thể làm gì?” Trần Đường cau mày nói “Còn có thể vì vậy bỏ qua cho chúng ta hay sao?”

“Sur huynh a.” Minh Chân vỗ bắ đùi một cái nói “Người chẳng lẽ quên? Ta đã nói với người, vị tôn tại tối cao này tựa hồ đối với rất nhiều tin tức trong chư thiên vạn giới, vô tận tinh không đều không biết.

“Lúc trước hắn còn nói qua, muốn ta dẫn hắn đi Tử Dương giới, đi tìm điển tịch cổ sử của Tai Ách Tinh Vận Các chúng ta, hắn ngay cả chuyện Tử Dương Thiên băng diệt đều không biết.

“Điều này thì vô cùng bất hợp lí, Tử Dương Thiên băng diệt, chính là đại sự chấn động chư thiên vạn giới, chỉ cần là

Tạo Vật Chủ, liên không thể không biết chuyện này.

“Nếu ta nói, đây có thể là một vị đại nhân vật ngủ say vô số năm, mới tỉnh lại không bao lâu, cho nên cần hiểu rõ tình huống chư thiên vạn giới bây giờ, phỏng chừng cũng tìm phương pháp trở về Thiên Giới.

“Nhưng cánh cửa Thiên Giới sớm đã đóng, đấng thiên kim đại trên Thiên Môn Tinh cũng đã bị hủy diệt, muốn phải tìm đầu mối Thiên Giới quá khó khăn. Đây chính là giá trị của chúng ta.

“Mặc dù Tai Ách Tinh Vận Các chúng ta đối với tình huống Thiên Giới không hiểu nhiều, nhưng chúng ta có thể dẫn đường cho hắn, có thể dẫn hắn đi Tử Dương Tinh, tìm mấy cái Tiên Môn cổ xưa, giúp hắn điều tra...”

Chương 558: Thống Ngự Chư Thiên Trung Ương Đại Giới(2)

“Su đệ, Thiên Môn Tinh bị hấn phục hồi như cũ. ” Trần Đường bỗng nhiên cắt đứt lời nói của Minh Chân “Chuyện này quá mức ly kỳ, cũng quá mức đáng sợ, cho nên lúc trước ta một mực không nói cho người.”

“Cái gì? ” Minh Chân ngạc nhiên nói “Cái gì phục hồi như cũ?”

“Chính là Thiên Môn Tinh, thật giống như là trải qua một trận đảo ngược thời gian, hoàn hảo khôi phục thành bộ dáng bốn trăm năm trước. ” Trần Đường trầm giọng nói “Đấng thiên kim đài tự nhiên cũng đã khôi phục.”

“Đảo ngược thời gian, đấng thiên kim đài phục hồi như cũ, cái này, cái này, điều này sao có thể? ! ” Minh Chân tròn to hai mắt, khiếp sợ không gì sánh nổi nói “Su huynh, người không nhìn lầm chứ.”

“Người nói xem? ” Trần Đường nhàn nhạt nói.

“... ” Minh Chân thoáng cái trầm mặt, nhưng ngay sau đó liền hưng phấn lên, cười nói “Đây không phải là vừa vặn chứng minh hấn chính là muôn điều tra tin tức liên quan tới Thiên Giới sao? Chúng ta được cứu rồi!”

Trần Đường nghe vậy sững sờ, hơi nghĩ ngợi, sau đó gật đầu nói: “Đường như đúng là đạo lý này.”

“Các người có được cứu hay không, vẫn là phải xem các người có phối hợp hay không. ” Vừa lúc đó, thanh âm Thôi Hằng từ bên ngoài truyền tới “Cái gọi là Thiên Giới là chuyện gì xảy ra, cùng ta giảng một chút đi.”

Vừa dứt lời, Thôi Hằng liền đã tới chỗ sân này, Bùi Thanh Thư cùng Lý Hằng cùng đi sau lưng hấn.

“Đang muốn nói rõ với Tiệp Tôn! ” Minh Chân quỳnh lên vội mở miệng, hấn mới vừa rồi cùng Trần Đường nói đến cái đề tài này, vốn chính là vì đưa tới chú ý, càng thể hiện ra giá trị của chính mình, dùng cái này để sống sót.

“Nói. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

“Vâng, Tiệp Tôn. ” Minh Chân liền vội vàng gật đầu, một mực cung kính nói “Thiên Giới toàn bộ xưng là ‘Thống Ngự Chư Thiên Trung Ương Đại Giới’. Bây giờ cái gọi là chư thiên vạn giới, chính là Thiên Giới ở niên đại rất xưa trước kia phân chia.

“Truyền thuyết ở thời đại kia, chỉ cần trở thành Tạo Vật Chủ, lĩnh ngộ bí ẩn Thiên Đạo, liền có thể thông qua cánh cửa Thiên Giới thăng nhập thiên giới, trở thành Thiên Thần bất tử bất diệt, thậm chí còn có cơ hội được bổ nhiệm làm Chư Thiên Chi Chủ, thống trị một phương Thiên Vực.

“Nhưng mà sau này Thiên Giới giống như là đột nhiên biến mất vậy, cánh cửa Thiên Giới đóng, lại không còn người hạ giới, chư thiên vạn giới cũng lại không có người nhận được pháp chỉ Thiên Giới.

“Từ đó về sau chư thiên vạn giới liền tiến vào trạng thái hỗn loạn, chư thiên không có người quản lý thống nhất, dần dần độc lập ra, cuối cùng liền tạo thành trạng thái bây giờ.”

“Chỉ những thứ này?” Thôi Hằng khẽ nhú mày.

Tin tức này không khỏi cũng quá ít, nghe giống như là không có nghe vậy, trong đó phần lớn là suy đoán lúc trước của hắn, tỷ như chuyện chư thiên vạn giới là được phân chia ra này.

“Còn nữa, còn có.” Minh Chân lần nữa bổ sung nói ” Nghe nói sau khi Thiên Giới biến mất, có một bộ phận Chư Thiên Chi Chủ lấy được bí bảo vô thượng của Thiên Giới, thu được sức mạnh không thể tưởng tượng được, có lẽ có năng lực lần nữa mở ra cánh cửa Thiên Giới.”

” Chư Thiên Chi Chủ, lần nữa mở ra cánh cửa Thiên Giới...” Thôi Hằng nghe vậy ánh mắt hơi hơi nheo lại.

Hắn nghĩ tới tình huống Thái Hồng Tinh, lúc ấy thì có cánh cửa Thiên Giới bị mở ra, còn đem Thái Hồng Tinh hút vào.

Đây có phải hay không cùng cái gọi là bí bảo Thiên Giới có liên quan?

Hơn nữa dựa theo cách nói của những Thánh Giả Thái Hồng Tinh kia, bên trong cánh cửa Thiên Giới vô biên vô hạn không có gì cả, rõ ràng không giống như là một thế giới hoàn chỉnh, chuyện này là sao nữa?

Cùng lúc khi tu vi Nguyên Anh đạt được tăng trưởng, lần lượt nghỉ ngơi từ trong óc của hắn toát ra.

Đồng thời hắn lại nghĩ đến, nếu để cho Thiên Giới tái hiện, có hay không cũng coi là làm ra thay đổi với hiện trạng cái thế giới này?

Nhưng mà, chẳng qua là những tin tức này, vẫn là quá ít.

Vì vậy Thôi Hằng lại hỏi: “Trừ những thứ này ra thì sao?”

“Chuyện này...” Biểu tình của Minh Chân có chút khô sở “Tiên Tôn, ngài biết, Tai Ách Tinh Vận Các chúng ta lượ lại truyền thừa không nhiều, cũng không có Tạo Vật Chủ, đối với mấy cái bí mật cô xưa này hiểu rõ quả thật có giới hạn.

“Bất quá ngài yên tâm, chúng ta có thể dẫn đường cho ngài, mấy đại Tiên Môn Tử Dương Tinh kia cất giữ không ít truyền thừa của Tử Dương Thiên, bọn họ chắc chắn biết càng nhiều tin tức hơn, ngài nhất định sẽ hài lòng.”

”Được.” Thôi Hằng gật đầu một cái, liền trực tiếp xoay người đi ra ngoài ” Chờ khi đi Tử Dương Giới, sẽ tự gọi các người, ở trước đó cứ thật tốt ở lại chỗ này.”

“Đa tạ Tiên Tôn, đa tạ Tiên Tôn!” Hai người Minh Chân cùng Trần Đường vội vàng hành lễ lễ bái.

...

Sau khi rời đi tòa sân kia.

Bùi Thanh Thu không nhìn được hướng Thôi Hằng dò hỏi: “Su tôn, ngài thật dự định lưu lại tánh mạng hai người này?”

Hắn gặp qua Thôi Hằng phục hồi Thiên Môn Tinh như cũ, cũng biết là Minh Chân một tay tạo ra bi kịch văn minh Thiên Môn Tinh hủy diệt.

Thôi Hằng lắc đầu khẽ cười nói: “Su phụ lúc nào nói qua sẽ lưu tánh mạng bọn họ?”

“À?” Bùi Thanh Thu đầu tiên là sửng sờ, ngay sau đó cẩn thận suy nghĩ một chút, nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ, cười nói “Su tôn ngài đúng là không có nói qua.”

“Được rồi, trước không đề cập tới cái này.” Thôi Hằng khoát tay một cái, chuyên chủ đề nói ” Thanh Thu, tiếp theo ta muốn làm một cái thí nghiệm, con lại đi theo ta.”

Chương 559: Thử nghiệm thay đổi thế giới (1)

Thôi Hằng mang theo Bùi Thanh Thu đi tới trong Lư Lăng Thành.

Tòa thành lớn này cùng hơn ba mươi năm trước lúc bọn họ mới vừa tới đã có rất nhiều thay đổi, không còn “Tự do” hỗn loạn giống như kiêu trước đây, miễn cưỡng gọi là an cư lạc nghiệp.

Thôi Hằng nhìn người đi đường trên đường qua lại, ngay ngắn có thứ tự, mỉm cười nói: “Thanh Thu, còn nhớ hơn ba mươi năm trước, con đối với người nơi này có đánh giá thế nào không?”

“Đệ tử nhớ.” Bùi Thanh Thu gật đầu một cái, ngắm nhìn bốn phía ” 30 năm trước, đệ tử từng nói, người nơi này thú tính nhiều hơn nhân tính, chẳng qua chỉ là một đám khí cao cấp.

“Trước đây Lư Lăng Thành ngoại trừ thế gia đại tộc, còn lại đều là không có quy củ lễ phép, tự do đến quá phận, nảy sinh quá nhiều thú tính. Bất quá, trải qua Lý huynh 30 năm nay thống trị, bây giờ thật đã tốt hơn nhiều.”

30 năm trước, Lý Quyền liền lui xuống vị trí gia chủ nhà họ Lý Lư Lăng Thành, chuyên cho Lý Trình tới thừa kế.

Lý Trình thay đổi thái độ của thế gia đại tộc lúc trước, không còn bỏ mặc bách tính, bắt đầu bắt tay tiên hành thống trị, mở học đường, truyền thụ võ đạo, dạy dỗ bách tính, để cho bọn họ thấy hy vọng tiến lên.

Lúc này mới có Lư Lăng Thành ở hiện tại.

“Nhưng đây dù sao cũng chỉ là khu vực một thành.” Thôi Hằng có ý riêng nói “Người bình thường trên toàn bộ Sùng Dương Tinh như cũ không thấy được bất kỳ hy vọng nào, chỉ cần không phải con em đại tộc, cả đời này liền có thể vĩnh cửu trầm luân.”

“Sự tôn có ý tứ là...” Bùi Thanh Thu nghe vậy hơi nghi ngờ, liền hiểu ý tứ của Thôi Hằng ” Ở toàn bộ Sùng Dương Tinh mở rộng giáo hóa, mở ra dân trí, truyền thụ võ công?”

“Không sai.” Thôi Hằng gật đầu nói ” Liên truyền thụ phương pháp Chân Thân võ đạo con tu luyện, cho tất cả người bình thường lấy được hy vọng, đồng thời kéo xuống nguy trang của pháp tu luyện Bất Tử Chân Tính.”

Phương pháp Chân Thân võ đạo của Bùi Thanh Thu có một cái đặc điểm.

Đó chính là đối với tư chất căn cốt yêu cầu cũng không cao, cũng không ỷ lại tài nguyên.

Duy nhất cần chính là chịu buông tay đi đánh, chịu lớn mật đi chiến đấu.

Chỉ cần tu luyện ra khí cạm, là có thể nắm giữ sức khôi phục vượt xa thân thể võ giả đồng giai.

Cho dù là bị người đánh nửa chết nửa sống, vẫn có thể khôi phục thất thất bát bát, sau đó thực lực đại tăng.

Đây không thể nghi ngờ là võ công thích hợp người bình thường tu luyện nhất, coi như là con nhà cực kỳ nghèo cũng có thể tu luyện.

“Sư tôn đây là muốn đệ tử làm tổ sư truyền đạo phương pháp chân thân võ đạo sao?” Bùi Thanh Thu có chút kích động nói.

Thân là võ giả đi ra con đường mới, hẳn đương nhiên là muốn đem con đường này của mình truyền thừa tiếp, nhưng chưa đạt được Thôi Hằng chấp thuận thì không thể làm như vậy.

Dù sao, con đường này mặc dù có thể đi được, chủ yếu vẫn là bởi vì Thôi Hằng trợ giúp.

“Dĩ nhiên.” Thôi Hằng mỉm cười nói “Con đường này mở đầu là con tự đi ra ngoài, không để cho con tới truyền pháp còn để cho ai tới truyền pháp? Chỉ cần con nguyện ý, buông tay đi làm là được.”

“Vâng, sư tôn!” Bùi Thanh Thu vô cùng kích động mà chấp tay hành lễ, nhưng hẳn sau đó lại có chút băn khoăn “Sư tôn, phương pháp chân thân võ đạo vô cùng chú trọng chiến đấu, nòng cốt tu luyện chính là chiến đấu.

“Nếu như loại phương pháp tu luyện này truyền bá ra, có thể hay không khiến cho toàn bộ Sùng Dương Tinh lâm vào trong chiến đấu không dứt, ngược lại thì để cho dân chúng sinh hoạt kém hơn bây giờ?”

“Đúng là có cái vấn đề này.” Thôi Hằng gật đầu cười nói “Con có biện pháp gì?”

Đây là vấn đề hẳn cố ý lưu lại, mục đích đúng là để cho Bùi Thanh Thu tự mình tiến hành suy nghĩ, từ đó nhanh chóng tiến vào trong vai trò thống trị thiên hạ.

“Đệ tử có một ít ý tưởng.” Bùi Thanh Thu trầm ngâm nói “Sư tôn, phương pháp chân thân võ đạo đúng là yêu cầu chiến

đâu, nhưng cũng không phải là tất cả chiến đấu đều sẽ ảnh hưởng dân sinh.

“Theo độ rộng bên trên toàn bộ Sùng Dương Tinh đến xem, chỉ có tùy ý chiến đấu không theo thứ tự sẽ ảnh hưởng dân sinh, chiến đấu có thứ tự có quy củ cũng sẽ không ảnh hưởng.

“Muốn cho những võ giả hiểu chiến này tiến hành chiến đấu có thứ tự có quy củ, đầu tiên là phải quy định luật pháp liên quan đến quy tắc võ giả tử đấu, cũng thông qua một tổ chức quan phủ hành chính thực lực mạnh mẽ thi hành xuống.

“Cứ như vậy, chỉ cần quan phủ hành chính đủ cường đại, võ giả cũng không dám vi phạm lệnh cấm, chỉ có thể y theo phương thức của luật pháp quy định tiến hành tử đấu, không đến nỗi quá độ quấy nhiễu dân sinh.”

“Vậy nếu như là Thiên Tiên, thậm chí võ giả cấp Huyền Tiên vi phạm lệnh cấm chiến đấu thì sao?” Thôi Hằng mỉm cười hỏi, “Sức mạnh của quan phủ dù sao không có khả năng kéo cao lên vô hạn.”

“Mời sư tôn chỉ điểm bên mê.” Bùi Thanh Thư cung kính nói.

“Thật ra thì ý nghĩ này của con là đúng.” Thôi Hằng đầu tiên là khẳng định ý tưởng của Bùi Thanh Thư, vuốt cằm nói “Thành lập một bộ máy quan phủ hành chính, thông qua lực hạn chế cường đại, để cho võ giả không dám tùy ý quấy nhiễu dân sinh.”

Sau đó chuyên đề tài, lại nói: “Bất quá, chỉ bằng sức mạnh quan phủ hành chính, muốn phải hạn chế lại toàn bộ võ giả Sùng Dương Tinh, hiển nhiên là chuyện không thể nào.

“Cho nên cái hạn chế này sư phụ sẽ giúp con làm xong, có điều muốn xây dựng không chỉ là luật pháp quốc gia, còn có hạn chế pháp lý quy tắc liên quan đến võ giả chiến đấu.

“Tỷ như trực tiếp tiến hành quy định ở cấp độ pháp tắc, chỉ cần là ở trong thành cùng trong phạm vi nhất định chung quanh thành trì, võ giả liền không cách nào vận dụng sức mạnh quá mức to lớn.

“Nếu như vậy, đối với dân chúng bình thường mà nói, bên trong thành liền là khu vực tuyệt đối an toàn, chỉ cần ở tại trong thành liền không cần lo lắng chính mình chết ở trong dư âm võ giả cường đại giao chiến.

”Ừ, đường núi dọc đường cũng có thể thiết trí như vậy, hạn chế võ giả ở chung quanh đường núi động võ, tránh cho dễ cho bách tính đi đường cũng lo lắng đề phòng, đồng thời

cũng có thể cường hóa sự thông trị của quốc gia đối với địa phương.”

“... ” Bùi Thanh Thư chính là đã trợn to hai mắt, ngạc nhiên không dứt mà nhìn Thôi Hằng, cả kính nói “Su tôn có ý tứ là trực tiếp quy định pháp tắc hạn chế võ giả chiến đấu?”

Còn có thể như vậy nữa sao?

Đây chính là quan hệ đến việc pháp tắc một cái tinh cầu có thể vận chuyển bình thường hay không a, cũng có thể trực tiếp tiến hành thiết lập?

“Tự nhiên là có thể. ” Thôi Hằng gật đầu cười nói ” Thật ra thì sư phụ còn có một chút ý nghĩ khác, nhưng cái này phải đợi sau khi con đem cái cơ cầu này tạo dựng lên, đến lúc đó lại nói cũng không muộn.”

Pháp thuật Pháp Quy Luật Lệnh này có thể làm được rất nhiều chuyện, có thể có không ít cách chơi thú vị, đều có thể dùng để thử một chút, xem có hay không coi như là làm ra thay đổi với hiện trạng cái thế giới này.

“Đa tạ sư tôn! ” Bùi Thanh Thư cung kính hành lễ nói “Có sư tôn thiết lập pháp tắc, đệ tử liền có thể buông tay đi làm, nhất định sẽ không để cho sư tôn thất vọng!”

“Đi thôi. ” Thôi Hằng khoát tay cười nói.

...

Chương 560: Thử nghiệm thay đổi thế giới (2)

Bùi Thanh Thư hành sự sấm rền gió cuốn.

Ngay sau khi kết thúc lần nói chuyện đó cùng Thôi Hằng, hắn liền triển khai hành động.

Nửa tháng sau, Bùi Thanh Thư ở sau khi làm tốt một chút chuẩn bị cơ sở, trực tiếp tuyên bố từ chức chức vị chưởng môn Cửu Tử Thiên Môn.

Cùng lúc đó, hắn lại tự phong Lâm Giang Vương, tuyên bố muốn thành lập một cái quốc gia thu tóm toàn bộ tất cả thành trấn hương thôn trong Sùng Dương Tinh.

Lư Lăng Thành, Cửu Tử Thiên Môn, Ôn Hoàng Cung, U Minh Thánh Giáo đồng thời hưởng ứng, tuyên bố ủng hộ Lâm Giang Vương, cũng tự nguyện quy thuận dưới quyền Lâm Giang Vương, tuân theo lệnh vua.

Trong lúc nhất thời, thiên hạ chấn động, khắp thế gian đều kinh ngạc, ánh mắt toàn bộ Ngũ Cảnh Giới thoáng cái liên tập trung vào Sùng Dương Tinh.

Thỉnh thoảng sẽ có Thánh Giả tới dò xét tình huống, hoặc là bái kiến Bùi Thanh Thư.

Bây giờ Ngũ Cảnh Giới nhưng là có hơn năm trăm vị Thánh Giả, ý nghĩa một ngày ít nhất có mấy chục Thánh Giả sẽ đến Sùng Dương Tinh, cực lớn phân tán tinh lực của Bùi Thanh Thư.

Loại tình huống này cũng là hắn trước đó không ngờ tới.

Cuối cùng không thể làm gì khác hơn là hạ lệnh tạm thời đóng con đường đối ngoại của Sùng Dương Tinh, người nào muốn tới Sùng Dương Tinh, đầu tiên phải đem bái thiếp đưa đến Lâm Giang Vương Phủ, sau khi lấy được phê chuẩn mới có thể tiến vào Sùng Dương Tinh.

Động tác này tự nhiên đưa tới rất nhiều Thánh Giả bất mãn, nhưng cũng không có người công khai đắc tội Bùi Thanh Thư.

Chỉ có thể ở trong bóng tối lặng lẽ nói hành động này của Bùi Thanh Thư nhất định thất bại vân vân.

Dù sao, phía sau Bùi Thanh Thư nhưng là đứng yên một vị đại nhân vật cường đại đến không tưởng tượng nổi, có thể xuất ra mấy trăm viên Vạn Pháp Quy Nhất Đan, đắc tội người như vậy nhất định chính là đang tìm cái chết.

Bởi vì oai phong Bùi Thanh Thư lúc trước tích góp, hơn nữa Lý Gia và hai đại Tiên Môn còn lại hưởng ứng, quá trình thống nhất Sùng Dương Tinh cực kỳ thuận lợi.

Chỉ dùng thời gian một năm.

Đây còn là bởi vì Sùng Dương Tinh thật sự là quá lớn, nếu không cũng sớm đã hoàn thành.

Sau khi hoàn thành thống nhất, Bùi Thanh Thư chính thức xưng Đế.

Quốc hiệu là Võ, đóng đô Lu Lãng, triều đại Khai Thánh.

Bùi Thanh Thư thành Võ triều Khai Thánh Đế, đồng thời bắt đầu phân chia khu vực hành chính các nơi, quy định chế độ quan viên vân vân.

Đến đây, toàn bộ quá trình này thật ra thì cũng không có khiến dân chúng bình thường quá quan tâm, đối với trăm họ mà nói, đây bất quá là đem người thống trị bọn hắn từ thế gia đại tộc đổi thành quan chức triều đình sai phái mà thôi.

Cụ thể khác nhau ở chỗ nào, bọn họ đều còn không có cảm giác được.

Nhưng, theo đạo chính lệnh thứ nhất Võ triều ban bố, nhất thời liền đề cho tất cả bách tính ngời không yên.

“... Mở rộng giáo hóa, truyền thụ võ đạo, phạm người tuổi tròn bảy tuổi, vô luận nam nữ, vô luận giàu nghèo, vô luận địa vị, đều có thể đi nha môn cơ quan hành chính ghi danh, học tập võ công...”

Chính lệnh bất thình lình, làm cho người bình thường trên cả Sùng Dương Tinh tất cả đều bối rối.

Nhất là sau khi biết võ công quan phủ truyền thụ cho lại nhắm thẳng vào Vô Cực Kim Tiên, vô số Thiên Tiên, Huyền Tiên cũng đều bị kinh động.

Từ xưa đến nay, võ công đều là thế gia đại tộc cùng môn phái nắm giữ, người bình thường có thể học được chút công phu mèo quào coi như là có đại cơ duyên, cái gì thành Tiên thành Thánh căn bản ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ.

Bây giờ quan phủ lại muốn truyền thụ thần công như vậy?
!

Thật là không tưởng tượng nổi.

Nhưng rất nhanh lại có một cái tin tức cực kỳ sốc xuất hiện, trực tiếp làm cho cả võ giả Tiên Giới trên Sùng Dương Tinh đều lâm vào trong kinh hãi.

Võ công quán phủ truyền thụ cho, không cần Bất Tử Chân Tính cũng có thể trở thành Kim Tiên.

Hơn nữa càng cường đại hơn!

Thậm chí công khai tuyên bố phương thức tu luyện lấy Bất Tử Chân Tính làm trụ cột là sai lầm.

Hơn nữa rất nhanh thì truyền đến bên ngoài Sùng Dương Tinh, Ngũ Cảnh Giới cùng những Giới Vực và tinh không thường xuyên giao lưu với Ngũ Cảnh Giới cũng biết.

Đây tuyệt đối là chuyện kinh thiên động địa.

Điều này bằng với đang lật đổ vùi dập phương pháp tu luyện thông hành trong vạn giới tinh không.

Đây là đang nói tất cả Kim Tiên Thánh Giả bây giờ tất cả đều tu luyện sai lầm rồi!

Vô số Kim Tiên, Vô Cực Kim Tiên, Thánh Giả nghe tin mà tới, nhưng lại đều bị chặn bên ngoài Sùng Dương Tinh, không vào được cửa.

Ở bên trong Sùng Dương Tinh, làm sao đối đãi cái vấn đề này cũng xuất hiện đủ loại đủ kiểu ý kiến.

Võ triều mới vừa xây dựng tức thì trở nên gió nổi mây vần.

Mà Thôi Hằng tự tay sáng lập hết thầy hững thứ này, thì là đang ngồi ngay ngắn trên đám mây, hai mắt hơi khép, ngồi xếp bằng quan sát Tử Phủ bên trong thân thể, chú ý biến hoá của Nguyên Anh trong đó.

Chương 561: Không có người dẫn đường, không có người đồng hành (1)

Thật ra thì, ở sau khi Bùi Thanh Thư bắt đầu hành động, Nguyên Anh của Thôi Hằng vẫn không có sinh ra biến hóa gì.

Chẳng qua, theo Võ triều thành lập, khu hành chính địa phương lập ra quy định, cùng với ban bộ chính lệnh giáo hóa bách tính, truyền thụ võ đạo, rốt cuộc bắt đầu tiến hành phản hồi đối với hắn.

Lúc này, Nguyên Anh trôi lơ lửng ở trong Tử Phủ Kim Điện rốt cuộc sinh ra chút thay đổi.

Từng tia từng sợi tử khí xuất hiện ở chung quanh Nguyên Anh.

Thôi Hằng ở trong chút ít tử khí này có thể thấy các loại ánh sáng trên Sùng Dương Tinh, ẩn chứa lực lượng biến đổi văn minh trong đó, cùng với biến hóa tư tưởng và vận mạng của chúng sinh.

Những tử khí này quán quanh ở chung quanh Nguyên Anh, nhưng lại không có cùng Nguyên Anh sinh ra bất kỳ trao đổi, cũng không có đối với Nguyên Anh sinh ra bất kỳ ảnh hưởng gì.

“Chuyện gì xảy ra?” Trong lòng Thôi Hằng hơi nghi ngờ một chút.

Bên trong Tử Phủ xuất hiện loại tử khí ẩn chứa lực lượng văn minh biến đổi cùng biến hoá tư tưởng và vận mệnh chúng sinh này, liên ý nghĩa cái thí nghiệm hắn làm bây giờ thành công.

Đối với Sùng Dương Tinh tiến hành cải cách xã hội trên phạm vi lớn, thay đổi vận mệnh và cuộc sống của đại đa số người, đúng là có thể đạt được phản hồi.

Nhưng sau khi được phản hồi lại không có mang đến bất kỳ tăng lên cho Nguyên Anh.

Cái này rõ ràng không bình thường.

“Là phải chờ sau khi ta hoàn toàn hoàn thành tu luyện Nguyên Anh mới có thể mang đến thăng cấp?” Thôi Hằng rơi vào trầm tư, thậm chí nói “Hay là nói ta thiếu sót tu hành hoặc là nhận thức ở phương diện nào đó?”

Ý niệm tới đây, hắn bắt đầu cẩn thận nhìn kỹ những tử khí này.

Sau đó liền phát hiện mình dường như rất khó đối với mấy cái tử khí này đưa ra một cái định nghĩa rõ ràng, khó mà tiên hành miêu tả chuẩn xác đối với bọn nó.

Đây đúng là một loại tử khí ngưng tụ lực lượng biến hóa.

Nhưng loại lực lượng biến hóa này có tác dụng gì, có thể mạng đến ảnh hưởng dạng gì, phải như thế nào coi như cơ sở để thành tựu Hóa Thân, hẳn không biết gì cả.

“Đơn thuần loại lực lượng biến hóa này, thì có thể làm cho Nguyên Anh tấn thăng đến Hóa Thân sao?” Thôi Hằng cau mày suy tư, thâm nghĩ trong lòng “Nguyên Anh Hóa Thân, cái gì gọi là Hóa Thân, cái gì gọi là Thân?”

“Đây là biến đổi xã hội cùng biến hóa vận mệnh và tư tưởng của chúng sinh, nếu như là cải biến các loại hình khác, có hay không còn sẽ có lực lượng biến hoá của các loại hình khác, giữa chúng nó lại có cái gì bất đồng?”

Trong lúc nhất thời, trong óc của hắn hiện ra rất nhiều nghi ngờ.

Vào lúc này, Thôi Hằng vô cùng hy vọng có thể có một vị lão sư đứng ở trước mặt mình, có thể giải đáp những vấn đề liên quan tới tu hành của hắn, hoặc là có một vị đạo lữ cùng cảnh giới cùng tầng thứ, có thể lẫn nhau tham khảo những vấn đề này, cùng với nên phải giải quyết như thế nào.

Phía trước không có người dẫn đường, bên người cũng không có người đồng hành.

Loại trạng thái tu hành này thật đúng là tràn đầy gian nan cùng cô độc.

Quá khó khăn.

Còn không bằng dừng lại, thật tốt hưởng thụ một chút cái sinh mạng rất dài này.

Dù sao, Nguyên Anh đỉnh phong đã làm được chân chính bất tử trên ý nghĩa, chỉ cần không gặp được tồn tại Phản Hư kỳ, càng là có thể nói bất diệt.

Đã không cần phải ở bên trên cái con đường tràn đầy sương mù này tiếp tục đi về phía trước.

Hơn nữa dù chẳng qua là Nguyên Anh đỉnh phong, cũng đủ ở chư thiên vạn giới nơi này xưng Tôn.

Tiếp tục đi về phía trước, còn có ý nghĩa gì?

“Lại là loại ý niệm này!”

Thôi Hằng trong giây lát giựt mình tỉnh lại, phát hiện trên trán của mình lại rịn ra một tầng mồ hôi mịn, thân sắc trên mặt

thay đổi, nghi ngờ không thôi ” Ta lại sinh ra loại ý nghĩ cứ vậy dừng lại, không đi về phía trước nữa, lúc trước đã từng...”

Lần trước loại ý niệm này xuất hiện là ở lúc hấn mới vừa đột phá đến Nguyên Anh đỉnh phong.

Khi đó hấn hoài nghi sau khi đột phá đến Nguyên Anh đỉnh phong có thể sẽ có một đạo ngưỡng cửa đặc thù, nghĩ muốn nhìn một chút bên trong 《Tiên pháp sơ cấp》 liệu có giải thích liên quan.

Nhưng 《Tiên pháp sơ cấp》 trước sau như một mà lời ít ý nhiều, cũng không có tin tức liên quan.

Không nghĩ tới tại lúc hấn suy tư phương pháp đột phá đến Hóa Thần, loại ý niệm này lại nhô ra.

Ở lần đầu tiên, còn có thể nói khả năng này chỉ là vì vừa mới vừa đột phá đến Nguyên Anh đỉnh phong, tâm cảnh không phải là rất ổn định, bị một chút ảnh hưởng, lần này thì liền để cho Thôi Hằng cảm giác khả năng thật tồn tại một ít vấn đề.

“Là nguyên nhân gì để cho ta sinh ra loại tâm tình lui bước này?” Thôi Hằng cau mày, lại trầm nghĩ không thể hiểu nổi.

Hấn biết rõ chính mình tuyệt đối không thể dừng bước không tiến lên.

Cái thế giới này Tiên Vương tung hoành, hung thú khắp nơi, nếu chỉ là Nguyên Anh đỉnh phong đã tự mãn, nói không chừng lúc nào đó liền chết không rõ ràng.

“Là quy tắc hạn chế của thiên địa tự nhiên, hay là sau cảnh giới đại đạo này phải đi qua một cái ngưỡng cửa tâm cảnh?” Trong đầu Thôi Hằng chợt hiện qua lần lượt suy đoán.

Thời khắc này hấn cũng có chỗ hiểu ra, Hóa Thần rõ ràng sẽ không giống mấy cảnh giới lúc trước dễ dàng như vậy, không phải là sau khi tìm tòi ra phương thức tu luyện, làm từng bước tu luyện liền có thể đột phá.

Thôi Hằng hơi bình phục một chút tâm tình, suy nghĩ nói: “Bây giờ phản hồi biến hóa chỉ là một thử nghiệm, cũng không thể coi là tìm được con đường bước lên Hóa Thần, tiếp theo vẫn là phải thí nghiệm nhiều hơn, tìm tòi nhiều hơn mới được.

“Có điều, trước mắt vẫn là nhìn một chút tiếp đó Sùng Dương Tinh sẽ có hay không có cái biến hoá, xem biến hoá sau này có thể hay không mang đến cho ta phản hồi hình thức khác...”

Ý niệm tới đây, hấn bỗng nhiên giật mình, đành chỉ suy tư nội tâm, ánh mắt nhìn về phía dưới.

Vô số thành thị chi chít khắp nơi, chúng sinh nơi nơi như kiến.

Điều này làm cho trong lòng Thôi Hằng bỗng nhiên có chút hiểu ra, lâm bẫm nói nhỏ: “Trong khoảng thời gian gần đây, ta tu hành có phải hay không vô cùng cao cao tại thượng?”

“Rõ ràng còn không có thành Tiên, cũng đã có chút thoát khỏi nhân gian, đây là bị xưng hô Thượng Tiên, Tiên Tôn quá nhiều? Bất tri bất giác trong tâm lý sản sinh biến hóa?”

“Tiếp đó, ở nhân gian này đi một lần, nhìn một chút người bình thường ở cái thời đại mới này rốt cuộc là dạng gì. Có lẽ có thể từ bên trong lấy được một chút dẫn dắt.”

Chương 562: Không có người dẫn đường, không có người đồng hành (2)

Thời gian như nước trôi, trong nháy mắt đã là năm Khai Thánh thứ mười.

Ở trong thời gian mười năm này, phương pháp chân thân võ đạo đã lưu truyền rộng rãi, trong đó có người thiên tư hơn người, đã tu luyện đến cảnh giới Tiên Thiên, bắt đầu xông xáo tứ phương.

Dương nhiên, loại võ giả này đều là người mới học phương pháp chân thân võ đạo.

Trên thực tế, đã có võ giả chuyên tu phương pháp chân thân Võ Đạo bước vào Thiên Nhân cảnh.

Đây là bởi vì phương pháp chân thân võ đạo cùng phương pháp võ đạo cũ chính là đến giai đoạn Thiên Nhân mới sinh ra khác biệt, cảnh giới đằng trước đều có liên hệ, chuyên tu qua không trở ngại chút nào.

Có điều, chỉ cần là võ giả đã dựa vào phương pháp võ đạo cũ trở thành Thiên Nhân, thì không cách nào chuyên tu phương pháp chân thân Võ Đạo, trừ phi phé bỏ võ công bây giờ của mình, quay ngược lại trở về cảnh giới Địa Tiên mới có thể chuyên tu.

Dần dần liên tạo thành cái gọi là khác biệt giữa “Võ giả mới” và “Võ giả cũ”.

Loại tình huống này đối với võ giả cũ mà nói ảnh hưởng là cực lớn.

Đầu tiên là căn cứ vào thành tựu võ đạo trước kia mang đến danh vọng cùng địa vị, ở dưới sức ép của võ đạo mới mà bắt đầu dần dần biến mất, thậm chí sụp đổ.

Tất nhiên, trong võ giả cũ có thật nhiều Thiên Tiên, Thiên Quân, thậm chí còn Huyền Tiên, Kim Tiên, Vô Cực Kim Tiên, bọn họ vẫn là nhóm người mạnh nhất bên trên Sùng Dương Tinh.

Trên lý thuyết mà nói, chỉ cần thực lực bản thân còn, địa vị của bọn họ hẳn là sẽ không chịu đến ảnh hưởng gì.

Nhưng trên thực tế thì không phải vậy.

Bởi vì đoàn thể cường đại nhất trong võ giả cũ, những Thánh Giả, Vô Cực Kim Tiên, Kim Tiên kia, chỉ riêng tam đại Tiên Môn liền chiếm số lượng bảy thành trở lên.

Bộ phận cường giả này thuộc về Nguyên Lão thành lập Võ triều, bản thân lại là xuất thân Tiên Môn, danh vọng địa vị cũng sẽ không chịu đến bất kỳ ảnh hưởng gì.

Chân chính chịu ảnh hưởng chính là những thế lực thứ kia to lớn không có tham dự vào xây dựng Võ triều.

Nhân vật tầng cao nhất của những thế lực này không coi là nhiều, cho dù là cộng lại cũng bất quá chiếm ba thành.

Nhưng cảnh giới thứ ba Tiên Giới, cũng tức là tầng thứ Thiên Nhân, Thiên Tiên, Thiên Quân này thì là chiếm đại đa số.

Mà võ giả chuyên tu võ đạo mới cùng võ giả chịu sức ép nhất cũng là tầng thứ cảnh giới thứ ba Tiên Giới Thiên Nhân.

Vì vậy, chủ yếu đông đảo Thiên Nhân bị ảnh hưởng cực lớn, thân phận địa vị nguyên bản của bọn họ, thậm chí là lợi ích ở mỗi cái phương diện, đều bắt đầu bị võ giả mới ảnh hưởng.

Trải qua thời gian mười năm này, loại mâu thuẫn này đã là càng lúc càng kịch liệt.

Nghiêm Bất Quần chính là một tên võ giả cũ.

Xã hội biến đổi to lớn mang tới ảnh hưởng cực lớn cho cuộc sống của hắn.

Hắn xuất thân hèn mọn, cha mẹ chẳng qua là người bình thường, hơn nữa không có nghề nghiệp ổn định, cả ngày lười biếng đi lang thang, cuối cùng tại lúc hắn mười tuổi, ngoài ý muốn bỏ mình.

Nghiêm Bất Quần trở thành trẻ mồ côi chỉ có thể ăn xin mà sống.

Sau đó hắn tình cờ ở trên thị thể một lão ăn mày thu được một bộ bí tịch võ công, có thể tu luyện tới cảnh giới Tiên Thiên.

Hắn như nhật được bảo, chính mình nghiên cứu tu luyện, nhưng bởi vì thiếu sư trưởng chỉ điểm cùng thiếu nhận thức võ học cơ bản, chẳng những không có học thành võ công, còn đem tay phải của mình luyện phế đi.

Cuối cùng Nghiêm Bất Quần chỉ có thể đem bộ bí tịch này hiến tặng cho quán chủ một cái võ quán, thỉnh cầu đối phương chữa thương cho mình, hơn nữa thu chính mình thành võ quán học đồ.

Cũng may cái vị quán chủ võ quán này coi như trọng nghĩa, sau khi nhận lấy bí tịch, quả thật tuân thủ cam kết giúp hắn chữa thương, còn để cho hắn ở lại võ quán học tập.

Nghiêm Bất Quân rôt cuộc chính thức bước chân vào con đường tu luyện võ đạo.

Nhưng ngày vui ngắn ngủi, ngắn ngủi ba năm sau, kẻ thù quán chủ võ quán tìm tới cửa, toàn bộ võ quán bị diệt, Nghiêm Bất Quân bởi vì bên ngoài mua sắm mới tránh được một kiếp.

Sau đó, hắn lại bắt đầu kiếp sống lưu lãng tứ xứ, làm qua thổ phỉ, làm qua người phu xe, làm qua côn đồ, đã từng ở trong núi sâu cùng dã thú làm bạn.

Nghiêm Bất Quân phí thời gian nửa đời đều còn không có đạt tới cảnh giới Tiên Thiên, rôt cuộc ở một lần bị người đuổi giết vào tuyệt lộ, nhảy xuống vách đá.

Chỉ cầu chết ngay.

Lại không nghĩ rằng thời gian cực khổ đã qua, hắn rơi vào một hang núi bên dưới vách núi, ở bên trong phát hiện mây viên linh quả cùng một bộ bí tịch võ công.

Từ nay Nghiêm Bất Quân thời cơ đến chuyên vận, trăm tuổi thành công tu thành Nhân Tiên, lại qua trăm năm mới được Địa Tiên.

Lúc đầu lấy tư chất của hắn là không có cơ hội thành tựu Thiên Nhân, nhưng lại may mắn gặp Thôi Hằng đột phá, trực tiếp liền từ Địa Tiên trở thành Thiên Tiên.

Chương 563: Không có người dẫn đường, không có người đồng hành (3)

Coi như là ở Sùng Dương Tinh, Thiên Tiên cũng cũng coi là nhân vật một phương, ít nhất có thể ở bên trong tòa thành lớn đảm nhiệm tiêu đầu mục của một vài tổ chức, coi như là một người có mặt mũi.

Sau đó, Nghiêm Bất Quần mở một cái võ quán, chuẩn bị coi đây là cách mưu sinh.

Bảng hiệu Thiên Tiên cũng coi như dễ dùng, rất nhiều người đều mộ danh mà tới, võ quán kinh doanh rất là náo nhiệt.

Đáng tiếc ngày vui ngắn ngủi.

Đại cải cách oanh oanh liệt liệt liền bắt đầu rồi, Võ triều thành lập, triều đại Khai Thánh.

Sau đó chính là võ đạo mới xuất hiện.

Gần như trong một đêm, học viên võ quán liền chạy sạch.

Nhất là ở sau khi lộ ra tin võ giả cũ từ Thiên Nhân trở lên không cách nào chuyên tu võ đạo mới, ngay cả mấy tên đệ tử thân truyền của hắn cũng lục tục rời đi hắn.

Ngay tại ngày hôm qua, một tên đệ tử thân truyền còn sót lại của Nghiêm Bất Quần cũng cáo từ rời đi.

Một cái võ quán to như vậy, cuối cùng chỉ còn lại có một mình hắn.

“Ai...”

Nghiêm Bất Quần khẽ thở dài một hơi, đóng lại cửa chính võ quán, quay đầu nhìn cái đại sảnh trống rỗng này, cảnh tượng các học đồ ngày xưa ở chỗ này luyện võ còn ở trước mắt.

Hắn chậm rãi đi qua đại sảnh, đi tới sân sau, cũng không để ý cát đá bụi đất trên đất, trực tiếp liền nằm ở trên mặt đất, ngửa đầu nhìn bầu trời đêm trên trời, xòe bàn tay ra vô vô, lại chỉ bắt huyệt.

“Quay đầu lại, vẫn là toi công dã tràng, ngay cả một thân tu vi Thiên Tiên của ta đây, ở trong thời đại mới cũng là toi công dã tràng.”

Nghiêm Bất Quần lẩm bẩm nói nhỏ “Ta biết, đại cải cách xã hội như vậy đối với tuyệt đại đa số võ giả phổ thông giống

như ta là chuyện tốt, là thiên đại hảo sự, nhưng rơi vào trên người của ta, vẫn là khó chịu a. Ai...”

Thân là một võ giả xuất thân bình thường, hẳn ít khả năng có được võ công bước vào cảnh giới Huyền Tiên, đã thành tựu Thiên Tiên, hẳn cũng không cách nào chuyên tu võ đạo mới.

Về phần tự phế tu vi Thiên Tiên, lui lại Địa Tiên sau đó mới chuyên tu, Nghiêm Bất Quần chính là rất tự biết mình, nếu như mình thật làm như vậy, đại khái là vĩnh viễn cũng không thể trở lại cảnh giới Thiên Nhân.

Còn không bằng bây giờ.

“Có lẽ, ta vốn nên làm một người bình thường, lấy thân phận người bình thường vô tri vô giác sinh lão bệnh tử.” Nghiêm Bất Quần nhìn lại cả đời mình, phát hiện thật là kẻ vô tích sự không có chút giá trị nào.

Nhất là ở trong thời đại mới này, ngay cả vị trí cho hẳn đứng đều đã không có.

“Tiếp đó, ta phải làm gì, sống thế nào?”

Bây giờ Nghiêm Bất Quần cảm giác cả đời này của mình đã hoàn toàn không có bất kỳ giá trị, thân nhân cũng sớm đã chết đi, các đệ tử học đồ cũng ở trào lưu mới của thời đại trước sau rời đi chính mình.

Triệt triệt để để một thân một mình.

Cảm giác mê mang trước đó chưa từng có xông lên trong đầu của hẳn, lại để cho một tên Thiên Tiên như hẳn có chút cảm giác hít thở không thông.

Bịch bịch!

Vừa lúc đó, Nghiêm Bất Quần chợt nghe phương hướng đại sảnh truyền đến âm thanh, dường như là có người ở bên ngoài gõ cửa.

Hắn vọt một cái liền từ dưới đất ngồi dậy, về mặt kinh ngạc nhìn phương hướng đại sảnh, sạ đó ngâng đầu nhìn bóng đêm, có chút mê mang mà lâm bảm: “Sẽ còn người nào tới tìm ta, nhất là lại vào lúc này.”

Bất quá, mặc dù trong lòng nghi ngờ, nhưng cái tiếng gõ cửa này giống như là đánh thức một chút hy vọng cuối cùng sâu trong nội tâm của hẳn, Nghiêm Bất Quần vẫn là đứng lên, đi tới mở ra cửa chính võ quán.

“Các hạ là? ” Nghiêm Bất Quần nghi ngờ nhìn người tuổi trẻ đứng tại trước cửa võ quán của mình.

Đây là một người tuổi trẻ nhìn chỉ có chừng hai mươi tuổi, dung mạo anh tuấn, ngũ quan nhu hòa, ánh mắt thâm thúy, trên

mặt mang nụ cười nhàn nhạt, làm cho người ta một loại cảm giác ôn hoà như ngọc.

Nghiêm Bất Quần cẩn thận nhớ lại nhân sinh hơn hai trăm năm của mình, xác nhận chính mình cho tới bây giờ cũng không nhận biết người này.

Hắn là ai?

“Người là Nghiêm Bất Quần sao? ” Người tuổi trẻ mỉm cười hỏi, cái thanh âm này ôn hòa dễ nghe, làm cho người ta một loại cảm giác như gió xuân ấm áp.

“Vâng, phải, ta là Nghiêm Bất Quần. ” Nghiêm Bất Quần vội vàng gật đầu, hắn theo bản năng cảm giác người trẻ tuổi này không bình thường, nhưng vẫn là đầu óc mơ hồ, nghi ngờ nói “Các hạ là tới tìm ta?”

“Không sai. ” Người tuổi trẻ nhẹ nhàng gật đầu, cười nói “Không mời ta đi vào nói chuyện sao?”

Chương 564: Ta muốn chính là thế giới gì ? (1)

Thôi Hằng hành tẩu ở nhân gian đã có một đoạn thời gian.

Đây là năm thứ mười.

Ở trong mười năm này hắn không có dùng pháp lực thần thông.

Liên giống như người bình thường đi khắp nơi.

Gặp qua rất nhiều người, cũng gặp rất nhiều chuyện.

Hắn thử nghiệm tìm câu trả lời ở bên trong các loại cuộc sống thuộc về người bình thường.

Chính mình rốt cuộc thiếu sót cái gì?

Tại sao phản hồi lấy được sau khi làm ra thay đổi hiện trạng của cái thế giới này không cách nào tiến hành tăng lên đối với Nguyên Anh?

Mà trong quá trình này hắn dần dần biết chính mình thiếu hụt là cái gì ——

Mục tiêu!

Tất nhiên, Thôi Hằng rõ ràng thiết kế tình huống tương lai của Sùng Dương Tinh, cũng nói cho Bùi Thanh Thu phải hướng về cái phương hướng này cải biến, nhưng loại phương hướng cải biến này lại chỉ là ý muốn nhất thời.

Hơn nữa đó cũng không phải thế giới chính hắn thật muốn, vèn vèn chỉ là một thí nghiệm.

Nội đơn giản, muốn phải thông qua thay đổi hiện trạng thế giới lấy được phản hồi để thăng cấp cảnh giới, nhất định phải đề cho sự thay đổi này hướng về một cái trạng thái thế giới mình muốn.

Không thể thay đổi lung tung không có mục đích, nhất định phải có một cái mục tiêu cuối cùng rõ ràng.

Phải đề hành động “Thay đổi” này cùng tự thân liên kết lại, như vậy mới có thể làm cho tử khí mà phản hồi sinh ra trao đổi cùng Nguyên Anh, từ đó xúc tiến cảnh giới tăng lên.

Khi mang cái thế giới này cải biến thành trạng thái mình muốn, liền có thể đặt vững cơ sở Hóa Thân, cũng dùng cái này để hoàn toàn đột phá những ràng buộc cảnh giới trước mặt, thành tựu cảnh giới Hóa Thân.

Đồng thời hẳn cũng biết một đoạn “Đem kiên thức chính mình hiểu biết ứng dụng đến trên thực tế” trong 《Tiên pháp sơ cấp》 kia là ý gì.

Thật ra thì chính là chỉ dựa vào nhận thức cùng kiến thức trước đây của mình, xây dựng ra một cái trạng thái thế giới mình muốn.

Khi hiểu rõ một điểm này rồi, lại một cái vấn đề bày ra ở trước mặt Thôi Hằng.

Trạng thái thế giới hẳn mong muốn đến tột cùng là một cái trạng thái ra sao?

Hoặc có lẽ là, “Đạo” hẳn muốn phải đi là hình dáng gì?

Sau đó Thôi Hằng liền phát hiện, chính mình cũng không rõ ràng bản thân rốt cuộc muốn một thế giới ra sao, càng không biết tự mình muốn đi một cái con đường dạng gì.

Về điểm này, chính mình khả năng còn không bằng Hồng Phú Quý.

Ít nhất Hồng Phú Quý từ lúc vừa mới bắt đầu cũng đã xác định rõ mục tiêu của mình, cũng biết hẳn muốn một thế giới ra sao.

Thiên hạ đại đồng!

“Mà ta ư ? Ta muốn một thế giới ra sao?”

Thôi Hằng từng vô số lần hỏi chính mình như vậy.

Ở trong quá trình lần lượt tự mình hỏi mình, Thôi Hằng không ngừng nhớ lại nhân sinh trôi qua mấy trăm năm nay, nhớ lại sinh hoạt an ổn lúc trên địa cầu, nhớ lại lúc thư giãn thích ý ở tận thủ không gian...

Cuối cùng, hẳn xác nhận một điểm, trạng thái thế giới mình muốn hẳn định bao hàm một điểm.

An toàn!

Nhất định là an toàn!

Nguy hiểm bất ngờ nhất định là khó mà tránh khỏi, nhưng không cần mỗi ngày đều lo lắng đề phòng mình có thể hay không không rõ ràng mà bị hại chết, liền có thể được xưng là an toàn.

Từ một điểm này mà nói, chỉ cần thay đổi với cái thế giới này có thể để cho người của thế giới này sinh hoạt trở nên an toàn hơn, chính là phù hợp phương hướng mục tiêu của hẳn.

Mà điều kiện tiên quyết để an toàn là cái gì?

Là trật tự vừa mạnh mẽ vừa ổn định.

Đơn giản mà nói, trạng thái thế giới Thôi Hằng mong muốn chính là một cái thế giới an toàn có trật tự ổn định.

Mà đây chính là việc Võ Triều đang làm.

Xây dựng luật lệ, hạn chế võ giả tư đấu, nghiêm cấm võ giả tùy ý tôn thương dân chúng bình thường vân vân.

Đều cực lớn tăng cao hệ số an toàn của dân chúng bình thường.

Vì vậy, ở sau khi Thôi Hằng hiểu rõ một điểm này, tử khí vốn quán quanh ở chung quanh Nguyên Anh không phản ứng gì bỗng nhiên động.

Phần lớn trong những tử khí kia trực tiếp thăng hoa thành từng đoàn thân quang màu tử kim, dung nhập vào trong Nguyên Anh, tặng lên bản chất pháp lực của hắn, cũng để cho pháp lực của hắn có một loại hiệu quả đặc biệt.

Có thể khiến đại đạo pháp tắc trong phạm vi pháp lực bao trùm đều trở nên càng ổn định, càng thêm có trật tự, càng thêm không dễ dàng bị phá hư.

Cái hiệu quả này rõ ràng chính là tới từ cái “Đạo” hắn muốn phải đi kia.

Kể từ đó, con đường trước mặt liền rõ ràng.

Chỉ cần dọc theo con đường này đi xuống, cuối cùng không có gì bất ngờ xảy ra, liền có thể dựa vào thành lập một cái thế giới có trật tự vững chắc thành tựu Hóa Thân.

Nhưng Thôi Hằng cảm giác được rất rõ ràng, thuần túy an toàn cũng không phải hắn mong muốn, hoặc có lẽ là thứ hắn mong muốn cũng không chỉ mỗi an toàn.

Chương 565: Ta muốn chính là thế giới gì ? (2)

Một cái thế giới có trật tự ổn định tất nhiên an toàn, nhưng bầu không khí trầm lắng, không có sinh cơ, nhất định là thiếu mất cái gì, nhất định là có chỗ nào đó không đủ.

Về phần cụ thể thiếu mất cái gì, có cái gì chưa đủ, trong lúc nhất thời hẳn còn không nghĩ tới.

Bất quá, từ bộ phận tử khí tượng trưng cho tư tưởng chúng sinh cùng biến hóa vận mệnh chưa hóa thành thần quang bên trong Tử Phủ Kim Điện kia, hẳn liền định từ hướng này bắt tay tiến hành dò xét, xem có thể hay không tìm được đầu mối gì.

Dần dần hẳn phát hiện có thật nhiều võ giả thời đại trước ở trong thời đại mới này mất đi địa vị cũ của mình, trở nên chán chường ủ rũ, thậm chí còn sinh lòng tuyệt vọng.

Nghiêm Bất Quần chính là một cái ví dụ điển hình.

Thôi Hằng dò nghe được từ một tên đệ tử rời đi Nghiêm Bất Quần, liền tìm tới, dự định cùng Nghiêm Bất Quần nói một chút.

...

“Đúng đúng! Mời vào, mời vào.”

Nghiêm Bất Quần vô cùng vui vẻ đem Thôi Hằng đón vào, vội vội vàng vàng mà đi pha trà, đồng thời ý cười đầy mặt hỏi “Các hạ xưng hô như thế nào?”

Mặc dù hẳn cũng không nhận ra Thôi Hằng, cũng không biết thân phận Thôi Hằng, nhưng hẳn tự nghĩ không có gì đáng giá cho người lợi dụng.

Hơn nữa đã rất lâu không có ai tới tìm hẳn, tại lúc nội tâm buồn khổ này, có thể tới một người trò chuyện cũng rất tốt.

Vì vậy hẳn cũng không hỏi gì nhiều, liền đem Thôi Hằng đón vào.

“Ta họ Thôi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, nhìn chung quanh một chút, mỉm cười nói “Cái võ quán này của người thật rất lớn a.”

“Hóa ra là Thôi huynh đệ a.” Nghiêm Bất Quần bung búp trà đi tới, mời Thôi Hằng ngồi ở trên bờ đoàn, thở dài nói “Ban đầu ta hùng tâm tráng chí muốn đem võ quán phát dương quang đại, liền xây lớn một chút, cũng không nghĩ tới sẽ biến thành bộ dáng bây giờ.”

“Là bởi vì võ đạo mới được truyền bá đi. ” Ánh mắt Thôi Hằng nhìn về phía bếp trà, nhìn lửa than trong đó ” Đại thế thay đổi, như ngọn lửa hừng hực, nóng rực quang minh, chiếu sáng con đường phía trước, chung quy lại khó tránh khỏi có một bộ phận người sẽ trở thành lửa than.”

“... ” Nghiêm Bất Quân nghe vậy thân hình khẽ run lên, có chút ngạc nhiên nghi ngờ mà nhìn về phía Thôi Hằng, cau mày nói ” Thôi huynh đệ, người rốt cuộc muốn nói điều gì? Người cũng đừng muốn ta nói xấu Võ triều.”

“Ta cũng không muốn khích người nói thật. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói ” Chỉ là muốn hỏi người một chút, đối với Võ triều hiện nay, cùng với chính mình dưới cái đại thế này, người thấy thế nào ?”

“Ta một tên phé nhân vô tri vô giác như vậy, nào xứng trả lời vấn đề này?” Nghiêm Bất Quân lắc đầu liên tục, nhưng sau khi nhìn thấy ánh mắt Thôi Hằng liền lại trầm mặc lại.

Qua một lúc lâu, hắn mới trầm lắng thở dài nói: “Thật ra thì ta đối với Võ triều hiện tại cũng không có gì bất mãn, bất kể người có tin hay không, đây là lời thật.

“Ta trải qua thời đại hỗn loạn lúc trước kia, hôm nay xin cớ người này, ngày mai khả năng liền không hiểu sao chết yêu đầu đường, giúp mọi người làm điều tốt cũng có thể không giải thích được liền bị diệt cả nhà.

“Thời điểm đó Sùng Dương Tinh rất hỗn loạn, rất nguy hiểm, mà ở sau khi Võ triều thành lập, thiên hạ này thì có pháp luật luật lệ, có Chấp Pháp giả cường đại duy trì trật tự, trở nên an toàn hơn quá nhiều.

” Võ đạo mới truyền lưu, cũng cho rất nhiều người bình thường có cơ hội thay đổi số phận, đây là thiên đại hảo sự a, thành thật mà nói, ta vẫn là rất thích cái thời đại này.

“Ai... Thôi huynh đệ, có lẽ người nói quả thật không sai, đại thế biến đổi, ngọn lửa thiêu đốt, luôn có người phải trở thành lửa than, phải thiêu đốt chính mình, chiếu sáng cái thời đại này.

“Võ giả cũ như chúng ta chính là cái lửa than này đi. Nhưng một số lúc, lửa than cũng không nhịn được sẽ nghĩ, có thể hay không cho những lửa than như chúng ta một cơ hội nhỏ nhoi?

“Có thể hay không đừng cứ vậy đem chúng ta gắt gao úp vào trọng lò, có thể hay không cho chúng ta một cái cơ hội thay đổi chính mình, có thể hay không đừng cái gì cũng không hỏi liền đem chúng ta ném vào bếp trà?”

Dần dần Nghiêm Bất Quần trở nên kích động, hấn thậm chí đứng lên, phát tiết tâm tình nội tâm của chính mình.

Thôi Hằng ngồi ở đối diện Nghiêm Bất Quần, lẳng lặng nghe.

Nghe hấn chắt vắn, nghe hấn gào thét. Nghe hấn rống giận, nghe hấn cuối cùng đem hết thủy đều hóa thành một tiếng thở dài.

...

...

“Ta thật giống như biết ta thiếu cái gì.”

Chương 566: Biện pháp giải quyết

Ở sau khi Võ triều thành lập, trong quá trình phổ biến võ đạo mới, tình huống như Nghiêm Bất Quân cũng không phải là trường hợp duy nhất.

Số lớn Thiên Nhân, Thiên Tiên, Thiên Quân mất đi phương hướng tiên bước, cũng không có cơ hội sửa đổi làm lại cuộc đời.

Những người này không nghi ngờ chút nào sẽ trở thành một cái nhân tố không ổn định cực lớn.

Chẳng qua, bản thân những người này cũng không sai lầm, mà là ở bên dưới dòng thác lũ thời đại cuốn qua, bị thay đổi vận mệnh ban đầu, tình cảnh trở nên bi thương.

Cũng liền ý nghĩa, bọn họ ở thời đại mới bị thiếu chỗ đứng.

Đây là chỗ sơ hở.

Nói đơn giản, chính là khi tiến hành thay đổi đối với hiện trạng thế giới bỏ sót bọn họ.

Cùng lúc khi để cho thế giới trở nên càng có trật tự càng an toàn, phải làm sao xử lý những người còn sót lại ở thời đại trước, phải làm sao xử lý những người không cách nào thích ứng thời đại mới chính là một cái vấn đề.

Thật ra thì, xử lý bọn họ có rất nhiều phương pháp.

Tiện nhất dĩ nhiên chính là trực tiếp lấy lực lượng cường đại đem trấn áp, gạt bỏ hết thầy người thời đại trước không cách nào thích ứng thời đại mới.

Từ đó bảo đảm thành quả thay đổi thế giới của chính mình.

Hoặc là đơn độc mở ra một con đường, đối với bọn họ tiến hành một chút trợ giúp đặc biệt, để cho bọn họ chuyên tu võ công thời đại mới.

Cứ như vậy liền có thể từng bước để cho cái quần thể này hoàn toàn biến mất.

Nhưng đây cũng chỉ là phương thức thao tác nhằm vào tình huống nào đó, cũng không có nhằm thẳng vào bản chất vấn đề.

Để cho cái thế giới này trở nên càng có trật tự, trở nên càng an toàn, cũng không nhất định phải ở võ đạo làm ra cái cách, trọng yếu nhất vẫn là thành lập quy tắc trật tự.

Nếu như có người không thích ứng loại trật tự an toàn này, lại nên xử lý như thế nào?

Mà điêm này là không có khả năng làm ra thay đổi.

Vẫn còn cần ở bên trên khung sườn cơ sở của thế giới tìm tới một cái con đường có thể giải quyết vấn đề.

Đây cũng là vấn đề Thôi Hằng muốn chân chính biết rõ, chính mình muốn đến tột cùng là một thế giới ra sao?

Ngoại trừ an toàn cùng trật tự ổn định ra, còn muốn cái gì?

Sinh cơ!

Trời và đất vốn dĩ không hoàn thiện, vạn vật đều có cơ hội sống.

Không thể đem quy tắc thế giới cố định quá cứng nhắc.

Ngoại trừ hoàn cảnh an toàn cùng trật tự ổn định, còn phải cho người không cách nào thích ứng thế giới này có không gian sinh tồn, cho bọn hắn lựa chọn khác.

Đây không chỉ là cho người không cách nào thích ứng cái cách có cơ hội sống, cũng là cho những hậu nhân sau này bởi vì biến hoá tư tưởng mà không cách nào thích ứng thời đại mới có cơ hội sống.

Cũng tương tự sẽ để cho bản thân cái thế giới này trở nên sinh động, không bị âm u đầy tử khí, không bị trở nên cố định hoàn toàn.

Dương nhiên, cái cơ hội sống này làm sao cho, cụ thể làm như thế nào, vẫn còn cần căn cứ tình huống thực tế tiên hành thiết kế.

Tỷ như tình huống Nghiêm Bất Quần trước mắt, Thôi Hằng cũng đã nghĩ đến biện pháp.

...

Lúc này, Nghiêm Bất Quần đã phát tiết xong tâm tình, hắn có chút ngưng ngừng hướng Thôi Hằng hành lễ, mặt đầy xấu hổ mà nói: “Đề cho Thôi huynh đệ chê cười.

“Ta mới vừa rồi cũng là nhất thời kích động, không khống chế được tâm tình. Ôi, đây cũng là vì cái cảnh giới Thiên Tiên này của ta là tình cờ có được, tâm tính thiếu sót a.”

“Không có, ta ngược lại thật ra cảm thấy nói rất hay.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Cải cách võ đạo của Võ triều quả thật làm có chút cứng nhắc, nên cho những võ giả cũ các ngươi một cái cơ hội lựa chọn.”

“Thôi huynh đệ cũng cảm thấy như vậy?” Nghiêm Bất Quần rất vui vẻ, cười nói “Đúng vậy, Võ triều cái gì cũng tốt, có quy tắc, có trật tự, trong thành đều rất an toàn, chỉ là loại võ giả cũ như ta này không thấy được đường đi.”

“Vậy nếu như triều đình cung cấp đan dược có thể đề cho người sau khi lui chuyên cảnh giới, ngay lập tức liền có thể khôi phục tu vi thì sao?” Thôi Hằng mỉm cười hỏi, “Người sẽ hay không còn cảm thấy không thấy được đường đi?”

“À?” Nghiêm Bất Quần nghe vậy ngạc nhiên nói “Còn có loại đan dược này, nhưng dù thực sự có, cũng nhất định cực kỳ trân quý, không có khả năng tặng không đi.”

“Tặng không chắc chắn sẽ không, nhưng điều kiện cũng sẽ không quá hà khắc.” Thôi Hằng khẽ gật đầu, đồng thời đưa tay vào trong tay áo, bỗng dưng nặn ra một khối băng ngọc giao cho Nghiêm Bất Quần. “Rất nhanh sẽ có tin tức, đến lúc đó người cầm cái băng ngọc này đi nha môn địa phương là được.”

Nói xong, hắn liền chỉ là tại chỗ biến mất, không thấy bóng dáng.

“Thôi huynh đệ?!” Nghiêm Bất Quần vọt một cái liền đứng dậy, không thể tin nhìn về phía băng ngọc trong tay mình, lại nhìn chung quanh, nghi ngờ không thôi nói “Thủ đoạn hư không tiêu thất như thế là tu vi bực nào? Huyền Tiên, Kim Tiên sao?”

Sau khi trải qua một phen khiếp sợ, hắn lại dần dần bình tĩnh lại, luôn cảm thấy việc trải qua vừa rồi quá bất thường.

Nhưng chính mình đã là Thiên Tiên, chắc không phải năm mơ a.

Mặc dù trong lòng nghi ngờ, nhưng trong lòng hắn vẫn là dấy lên một chút hy vọng.

Ở sau khi đem khối băng ngọc kia thu vào, qua không tới mười ngày, hắn liền nghe được hai cái tin tức để cho hắn vô cùng khiếp sợ.

Đều cùng những võ giả cũ bọn hắn có liên quan.

Trong đó một cái là triều đình tuyên bố ở trong mỗi cái nha môn địa phương thiết lập một cái tổ chức Cổ Võ, hiệp trợ nha môn chấp pháp, bảo vệ luật lệ quyền uy.

Tổ chức Cổ Võ chỉ thu nhận võ giả cũ, hơn nữa chỉ cần thông qua khảo hạch sẽ khen thưởng một viên “Hội Thiên Đan” có thể ở sau khi đem cảnh giới lui chuyên về Địa Tiên, lập tức hồi phục đến tầng thứ Thiên Nhân, Thiên Tiên, Thiên Quân.

Một cái khác là bên trên đại hội luận võ các nơi sau này nhất định sẽ có Hội Thiên Đan coi như phần thưởng, dùng để khen thưởng võ giả cũ ở khi luận võ lấy được thành tích xuất sắc.

Nghiêm Bất Quân sau khi nghe hai cái tin này, trong đầu ngay lập tức sẽ lóe lên bóng người Thôi Hằng, kích động cả người run rẩy, lâm bầm, nói: “Thôi huynh đệ, người đến tốt cùng là ai vậy, vậy mà thần thông quảng đại như thế!”

Ở bên trong cái cách thời đại mới, nguyện nhân các võ giả cũ chán nản thế lương, chính là bởi vì bọn hắn ở bên trong thời đại mới không tìm được chỗ đứng của mình, ngay cả học võ đều không người cùng chính mình học, thành tựu cả đời thật giống hoàn toàn không có bất kỳ giá trị vậy.

Nhưng hôm nay thì lại khác, tổ chức Cổ Võ chuyên thu võ giả cũ, đây chính là triều đình mở đường, để cho võ giả cũ lần nữa nắm giữ địa vị trình độ nhất định.

Coi như là không muốn gia nhập triều đình, cũng có thể đi trên lộ đài tử võ, dù là không lấy được thắng lợi cuối cùng, chỉ cần là biểu hiện xuất sắc, đồng dạng có thể đạt được Hồi Thiên Đan.

Kể từ đó, thì nhóm võ giả liền có càng nhiều lựa chọn hơn, không đến nỗi cả ngày buồn khổ, buồn bực thế lương.

“Đa tạ Thôi huynh đệ a!” Nghiêm Bất Quân hướng phương hướng lúc trước Thôi Hằng rời đi cung kính hành lễ, để bày tỏ cảm kích trong nội tâm của mình.

...

Bên trong thành Lư Lăng, Hoàng Cung.

Bùi Thanh Thư hơi nghi hoặc dò hỏi Thôi Hằng: “Su tôn, ngài tại sao phải đặc biệt vì những người bị cải cách thời đại mới đào thải làm nhiều chuyện như vậy?”

“Vì có thể để cho trật tự ổn định, để hoàn cảnh an toàn tồn tại lâu dài.” Thôi Hằng mỉm cười nói “Một cái thời đại mới sinh ra, dù sao phải cho người thời đại trước một chút cơ hội, nếu không chính mình cũng rất nhanh sẽ trở nên lỗi thời.”

Hắn cho ra hai con đường, một trong số đó là để cho võ giả cũ trở nên trật tự, hai chính là để cho những người không thích ứng được ổn định trật tự kia, chính mình đi giành lấy vật mình muốn.

Đây chính là cơ hội sống hắn lưu lại.

“Su tôn mưu tính sâu xa.” Bùi Thanh Thư khen ngợi, sau đó lại hỏi “Su tôn, cải biến Sùng Dương Tinh cơ bản đã hoàn thành, kế tiếp có phải ở những tinh cầu khác mở rộng hay không?”

Chương 567: Sáng tạo Nguyệt Thần, trở về Đạo Chu Tinh (1)

“Không vội. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói “Tình huống bốn ngôi sao còn lại của Ngũ Cảnh Giới mỗi cái không giống nhau, cụ thể phải làm sao cải tạo vẫn là phải thảo luận kỹ hơn.

Khoảng thời gian này Lý Trinh một mực ở bên người Huệ Thế học tập, chờ hán có thể một mình đảm đương một phía sau đó mới bắt đầu làm ra cải tạo đối với bốn ngôi sao khác. Sự phụ lân này tới tìm con, là có một chuyện muốn hỏi con. “

“Sự tôn mời nói. ” Bùi Thanh Thư cung kính nói.

“Tiếp đó, ta sẽ rời đi Ngũ Cảnh Giới, đi Tử Dương giới. ” Thôi Hằng trầm giọng nói “Đến lúc đó con có dự định gì? “

Đối với chỗ đi sau khi rời đi Ngũ Cảnh Giới, hán thật ra là có không ít lựa chọn, Tử Dương Giới, Thái Hồng Tinh, còn có ba ngôi sao cùng Chu Quân Thiên liên quan.

Vô luận đi nơi nào, hán đều có thể tìm tòi đến không ít bí mật không biết.

Chẳng qua, muốn phải tiến hành thay đổi với hiện trạng cái thế giới này, Tử Dương Giới không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Nơi đó từng là hạch tâm của vùng vạn giới tịnh không này, ở thời điểm Chư Thiên tồn tại, thậm chí có thể trực tiếp ảnh hưởng quy tắc pháp lý của vạn giới tịnh không, nếu là có thể đối với nó tiến hành cải biến, tuyệt đối có thể thu được phản hồi vô cùng khả quan. .

“Sự tôn bây giờ phải rời khỏi sao?” Bùi Thanh Thư có chút ngạc nhiên hỏi.

“Lại thêm trăm năm nữa đi. ” Thôi Hằng mỉm cười nói ” Ít nhất cũng phải chờ con đem bốn viên tinh cầu còn dư lại đều thông nhất lại đi, đến lúc đó Lý Trinh có thể lưu lại thay ca, con có thể cùng ta cùng rời đi.

” ... . ” Bùi Thanh Thư nghe vậy hơi trầm mặc, ngay sau đó hít sâu một hơi nói ” Sự tôn, ngài không phải mới vừa hỏi con có dự định gì sao? “

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, nhìn thấu ý tưởng của Bùi Thanh Thư “Muốn tạm thời ở lại Ngũ Cảnh Giới bên này? “

“Đúng thế.” Bùi Thanh Thư gật đầu một cái, trịnh trọng nghiêm túc nói “Thật ra thì đệ tử đã từng suy nghĩ qua cái vấn đề này, sau đó liền phát hiện chỉ cần ở bên cạnh sư tôn ngài, chung quy khó tránh khỏi có chút tâm lý may mắn.”

“Luận luôn không tự chủ sinh ra ý tưởng có sư tôn bên cạnh, bất luận con làm sao muôn chết đều không có việc gì. Loại tâm thái này thật ra thì thật không tốt, đệ tử mặc dù đã thành tựu Vạn Đạo Pháp Thể, nhưng cuối cùng không phải là Bất Diệt Chi Thân.”

“Nếu như một ngày kia đệ tử một mình đi ra ngoài, một mình đảm đương một phía, vẫn luôn theo thói quen ôm loại tâm thái này, sợ rằng một ngày nào đó sẽ khó thoát khỏi cái chết.”

“Đây quả thật là cũng là một vấn đề.” Thôi Hằng gật đầu tỏ vẻ công nhận, mỉm cười nói “Chim non dù sao cũng phải một mình bay cao, sư phụ cũng không ép con ở lại bên người.”

“Con có thể ở lại Ngũ Cảnh Giới, bất quá, tự mình tu hành cũng không nên lười biếng, hoàn cảnh cái Ngũ Cảnh Giới này, nhưng là rất thích hợp con tu luyện.”

Ngũ Cảnh Giới bây giờ rất là hỗn loạn, Thánh Giả đông đảo, còn thường xuyên có Thánh Giả ngoại giới đến, thường xuyên sẽ bùng nổ mâu thuẫn.

Bùi Thanh Thư ở chỗ này có thể đạt được rất nhiều cơ hội chiến đấu. Mặc dù chiến đấu tăng diện Thánh Giả đối với Bùi Thanh Thư hiện tại mà nói đã không có quá nhiều thu hoạch, nhưng số lượng Thánh Giả đủ nhiều, tóm lại là có thể tăng trưởng không ít tu vi.

“Ừm, đệ tử muốn lưu lại, cũng có dự định mượn Ngũ Cảnh Giới tu hành.” Bùi Thanh Thư gật đầu nói “Hơn nữa đệ tử còn có một cái ý tưởng, chờ sau khi cái Ngũ Cảnh Giới này dựa theo phương hướng ngài lập ra cải tạo xong, đệ tử muốn đi Thái Hồng Tinh.”

“Thái Hồng Tinh?” Thôi Hằng nghe vậy có chút kinh ngạc, ngay sau đó hơi nghĩ ngợi, gật đầu nói “Lấy tầng thứ Thái Hồng Tinh, đúng là tương đối thích hợp con, nhưng mà tồn tại trình độ nguy hiểm nhất định.”

“Đệ tử biết.” Bùi Thanh Thư gật đầu nói “Bất quá, càng nguy hiểm càng có thể để đệ tử hưng phấn, càng có thể để cho võ đạo của đệ tử tinh tiến, hơn nữa đệ tử cũng không thiếu thủ đoạn bảo vệ tánh mạng, điem này ngài không cần phải lo lắng.”

“Như vậy mà nói...” Thôi Hằng hơi suy nghĩ, cười nói “Sư phụ trước lúc ly khai, sẽ truyền thụ cho con một ít pháp

thuật bảo toàn tánh mạng, tránh cho con thật chết. “

“Đa tạ sư tôn! ” Bùi Thanh Thu chấp tay hành lễ, ngay sau đó hắn có chút xấu hổ nói “Nhưng mà, sư tôn, nếu đệ tử không đi theo bên người ngài, có phải hay không cũng chỉ có Trần huynh một người giúp ngài làm việc? “

Hắn nói Trần huynh chính là chỉ Huệ Thế.

“Con cũng biết chuyện này à? ” Thôi Hằng cười mặng một câu, thật ra thì hắn đối với điều này ngược lại không để ý, khẽ cười nói ” Đừng nghĩ cái này, con có phải hay không quên con còn có một người sư tỷ? “

“À? ” Bùi Thanh Thu nghe vậy sững sờ, kinh ngạc nói “Ngài phải về Đạo Chu Tinh đón sư tỷ sao? “

“Không sai. ” Thôi Hằng gật đầu một cái, cười nói “Lại qua hơn trăm năm, chúng ta liền rời đi Đạo Chu Tinh hai trăm năm, Minh Quỳnh tu hành hẳn là đã có thành tựu, cũng nên trở về đi xem nàng một chút.”

Còn có muội muội Lý Vi của Lý Trình, khi đó nàng cũng ở bên người Minh Quỳnh hai trăm năm, phỏng chừng cũng đã có thành tựu, nên mang nàng trở lại đoàn tụ với Lý Trình. “

“Đệ tử mới vừa rời còn rất lo âu, không nghĩ tới sư tôn ngài đã sớm suy nghĩ xong người thay thế đệ tử. ” Bùi Thanh Thu làm ra một bộ dáng đau buồn thương tâm.

“Tiểu tử ngươi muốn bị đánh đung không?” Thôi Hằng trợn mắt nhìn Bùi Thanh Thu một cái, ngay sau đó lại cười nói ” Nếu không con cảm thấy sư phụ tại sao sẽ dễ dàng thả con lưu lại nơi này? “

Chương 568: Sáng tạo Nguyệt Thần, trở về Đạo Chu Tinh (2)

Thời gian như nước, hơn một trăm năm thời gian trôi qua rất nhanh. Ở dưới thực lực cường đại của Bùi Thanh Thu cùng với sự ủng hộ Cửu Tử Thiên Môn, Ôn Hoàng Cung, U Minh Thánh Giáo, hấn chỉ dùng không tới ba mươi năm, liền thống nhất toàn bộ Ngũ Cảnh Giới.

Chỉ bất quá, năm viên sinh mạng ngôi sao Ngũ Cảnh Giới đều là ở tinh không bất đồng, trong đó khoảng cách cách nhau vô cùng xa xôi.

Vì vậy, muốn phải ở bên trên bốn viên tinh cầu bên ngoài nơi này thành lập được chế độ hành chính hoàn thiện là cực kỳ khó khăn, chỉ có thể dựa vào thế lực nguyên bản của địa phương.

Nhưng cứ như vậy, bốn viên tinh cầu bên ngoài Sùng Dương Tinh mặc dù trên danh nghĩa thuộc về Võ Triều quản hạt, nhưng trên thực tế lại là quốc gia trong quốc gia, cũng rất khó hoàn toàn làm chủ đảo phương châm quyết định cải cách của Võ Triều.

Thường xuyên là Thánh Giả Võ Triều ở nơi nào, liền tạm thời dựa theo Võ Triều mà lập ra phương hướng hành chính, Thánh Giả Võ Triều vừa đi, ngay lập tức sẽ biến trở về bộ dáng khi trước.

Ở dưới điều kiện khoảng cách xa tin tức trao đổi không thuận tiện, loại tình huống này là rất khó khăn tránh khỏi. Nguyên nhân chính là như thế, Bùi Thanh Thu ở sau khi thống nhất Ngũ Cảnh Giới ngược lại thì càng thường xuyên xuất chinh.

Thời gian và tinh lực đều tiêu hao ở phương diện này.

Vì vậy, trong thời gian hơn một trăm năm kế tiếp, Bùi Thanh Thu hạ lệnh ở bên trên năm ngôi sao Ngũ Cảnh Giới xây dựng số lớn truyền tông trận, càng tiện cho người lui tới cùng tin tức lưu thông.

Điều này dần dần khiến cho Võ Triều đồng thời chân chính phát triển đến toàn bộ Ngũ Cảnh Giới.

Nhưng muốn hoàn toàn hoàn thành phù hợp phương hướng quy định cải tạo của Thôi Hằng, hiển nhiên vẫn là phải cần một khoảng thời gian. Bất quá, cho dù là như vậy, cũng mang tới cho Thôi Hằng tăng lên không nhỏ.

Chỉ cần là hướng về trạng thái thế giới hần mong muốn tiến hành thay đổi, hần đều có thể lấy được phản hồi, tiến tới ngưng tụ thành Tử Kim thân quang, đối với Nguyên Anh tiến hành tăng lên.

Điều này cũng làm cho pháp lực của hần trở nên càng cường đại, ảnh hưởng đối với phép tắc bên ngoài tiến một bước tăng cường.

Bây giờ Thôi Hằng có thể làm được dễ dàng mang pháp lực bao phủ toàn bộ Sùng Dương Tinh cùng với vũ trụ hư không chung quanh, tiến tới tiến hành ảnh hưởng cùng vận vẹo trên biên độ lớn đối với phép tắc trật tự trong phạm vi này.

Mấy năm gần đây, hần ở trên mặt trăng cách Sùng Dương Tinh gần đây làm một cái thí nghiệm nhỏ.

Thông qua sửa đổi đối với phép tắc trật tự, để cho viên vệ tinh hoang vu này trở nên an toàn ổn định, hơn nữa thích hợp sinh tồn.

Thế là nó bắt đầu tụ tập tầng khí quyển, bắt đầu xuất hiện dòng sông hồ nước vân vân.

Ở trong thời gian mấy chục năm ngắn ngủi, viên mặt trăng này biến thành một cái ngôi sao sinh mạng cỡ nhỏ, phía trên đã sản sinh ra sinh mạng hơi nguyên thủy.

Lúc này, Thôi Hằng liền đứng ở trên mặt trăng có sinh cơ bùng bùng này.

Trước mặt của hần là một cái hồ nước không lồ, chiều ngược gỗ lớn chọc trời chung quanh, ánh mặt trời chiếu ở phía trên, dâng lên ánh vàng nhàn nhạt, rực rỡ tươi đẹp chói mắt.

Nơi này vốn là một cái núi hình vòng cung to lớn, coi như là đứng trên Sùng Dương Tinh, người bình thường cũng có thể dùng mắt thường nhìn đến toà núi hình vòng cung này.

Ở sau khi mặt trăng biến thành ngôi sao sinh mạng, nơi này thành một trong những hồ nước lớn nhất trên viên tinh cầu này.

“Trước khi rời đi, vẫn là phải cho nơi này lưu một chút lá bại tầy. ” Thôi Hằng ánh mắt thâm thúy, nhìn ánh nước trong hồ lâm bậm nói nhỏ, ngay sau đó nâng lên một ngón tay, nhẹ nhàng nhân về phía trước, trầm giọng nói ” Nguyệt Thân! “

Theo tiếng nói rơi xuống, một tia pháp lực từ đầu ngón tay của hần lộ ra, sau khi đan xen pháp lý vô tận, hóa thành một đạo ánh sáng tinh khiết cực kỳ, rơi vào chính giữa cái hồ nước không lồ này.

Nước hồ vốn chỉ là tĩnh lặng nhất thời liền nổi lên gợn sóng, ở trung ương hồ nước xuất hiện một cái vòng xoáy, nước

hồ chung quanh bắt đầu hướng lên trên dốc lên.

Ánh mặt trời lúc trước rơi vào trên hồ nước tất cả đều bị vận veo, tập trung hướng vòng xoáy trung ương hồ nước chiếu tới, cũng ở nơi đó tạo thành một cái bóng sáng có chút mơ hồ.

Cái bóng sáng này đường cong rõ ràng, dáng người thật giống như là nữ tử yêu điệu động lòng người, trên người hiện lên ánh sáng trong trắng nhu hòa, tựa như chính là ánh trăng ban đêm.

Nước hồ chung quanh dần dần bốc hơi thành hơi khói màu trắng, khói bay đầy trời.

Chỉ chốc lát sau, ánh sáng vốn mơ hồ đã ngưng tụ, lại hóa thành một vị nữ tử xinh đẹp tuyệt sắc, nàng từ trong hồ nước đi ra, lướt qua khói trắng, chậm rãi đi tới trước mặt Thôi Hằng.

Người nữ tử này nhìn chừng hai mươi tuổi, ngũ quan tinh xảo, xinh đẹp dị thường, da thịt trắng như tuyết lộ ra lạnh lùng trong trẻo, trong sáng như ngọc giống như ánh trăng, tinh khiết không nhiễm bụi.

Trên người của nàng mặc một bộ quần áo màu ánh trăng, trang nhã đơn giản, không có vật trang sức gì đặc biệt, buộc vòng quanh đường cong yêu điệu, tóc đen mềm mại phối hợp áo choàng càng lộ ra vô cùng thánh khiết.

“Bái kiến Tiên Tôn.” Nữ tử một mực cung kính hướng Thôi Hằng quỳ lạy hành lễ.

“Đứng dậy đi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng khoác tay, trầm giọng nói “Từ nay về sau, người chính là Nguyệt Thân Sùng Dương Tinh.”

Hắn giống như miệng tụng pháp lệnh của Trời, ở trong nháy mắt khi những lời này nói ra khỏi miệng, toàn bộ đạo vận pháp tắc trên mặt trăng liên đều ngưng kết hội tụ lại, hóa thành một khối đá bạch ngọc óng ánh trong suốt, treo lơ lửng ở trước mặt Nguyệt Thân.

Chương 569: Sáng tạo Nguyệt Thần, trở về Đạo Chu Tinh (3)

Cùng lúc đó, vầng mặt trời toả ra vô tận ánh sáng cùng nóng rực ở trung ương mảnh tinh không này bỗng nhiên lộ lên một cái, một luồng tinh túy của mặt trời bị nhổ ra vẩy xuống trên mặt trăng, cũng trong nháy mắt chuyển hóa thành Thái âm Chi Lực.

Luồng Thái âm Chi Lực này toả ra sáng chói tinh khiết như ánh trăng, dung nhập vào viên đá ngọc trắng tinh, ở phía trên khắc rõ hai cái chữ viết.

Nguyệt Thần.

“Đây là Thần vị của ngươi.” Thôi Hằng nhận nhậ nói, ngay sau đó nhẹ nhàng cong ngón búng ra, tám Thần vị Nguyệt Thần này trực tiếp liền rơi vào bên trong bộ ngực cao vút của nữ tử.

“Về sau ngươi liền trấn thủ Ngũ Cảnh Giới đi.”

“Vâng, Tiên Tôn!” Nguyệt Thần cung kính hành lễ, thậm chí ngay cả đầu cũng không dám ngẩng lên, hoàn toàn không dám nhìn Thôi Hằng.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gạt đầu, không có tiếp tục nói cái gì.

Sau đó thân hình hắn hơi chao đảo một cái liền rời đi mặt trăng, đi ra trong hư không vũ trụ phía ngoài.

Nguyệt Thần này thật ra thì chính là sinh linh Thôi Hằng lấy thủ đoạn chế tạo tương tự với “Cửu Hỏa Viêm Long” tạo ra, ẩn chứa một tia pháp lực của hắn, sinh ra đã có tu vi Nguyên Anh sơ kỳ.

Chỉ bất quá vì tiếp nhận Thái âm Chi Lực đảm nhiệm Nguyệt Thần, hắn liền đem nó “Nặn” thành một cô gái.

Tu vi Nguyên Anh sơ kỳ cộng thêm hấp thu bộ phận tinh túy mặt trời ngưng tụ thành quyền hành Thần vị, đã đủ để cho tên Nguyệt Thần này thẳng được tuyệt đại đa số tồn tại Nguyên Anh sơ kỳ.

Cứ như vậy, Ngũ Cảnh Giới trở nên an toàn hơn rất nhiều.

Không đến nỗi để cho cái địa phương đã xuôi theo dự tính của hắn tiên hành cải tạo này bị ngoại lực phá hư mất.

Thật ra thì đối với Thôi Hằng ở hiện tại mà nói, sáng tạo sinh linh Nguyên Anh sơ kỳ cũng không là chuyện khó khăn gì.

Dù sao, ngay từ lúc Kim Đan đại thành hãn cũng đã thông qua “Cửu Hỏa Viêm Long ” tiếp xúc đến phương pháp sáng tạo sinh mạng, sau khi thành tựu Nguyên Anh, đám Cửu Hỏa Viêm Long cũng đều thành sinh linh mới.

Bây giờ hãn đã là Nguyên Anh đỉnh phong, hơn nữa đã bước lên con đường Hóa Thân.

So sánh với tu vi Nguyên Anh sơ kỳ khi trước, đã tăng lên không biết bao nhiêu lần.

Đây cũng là chỗ hấp dẫn của tu hành.

Cảnh giới cao hơn chính là sẽ hoàn toàn áp đảo phía trên cảnh giới thấp, trọng đó chênh lệch là cực lớn, lớn đến một cái trình độ vô luận lấy phương thức gì, cũng không thể vượt qua.

Căn cứ vào chênh lệch như vậy, khoảng cách giữa Nguyên Anh đỉnh phong cùng Nguyên Anh hậu kỳ, thật ra thì đã rất khó dùng con số cụ thể để hình dung.

Quá lớn!

Đây cũng là một trong những nguyên nhân Thôi Hằng có thể dễ dàng sáng tạo sinh linh Nguyên Anh sơ kỳ.

Trước lúc rời Ngũ Cảnh Giới, Thôi Hằng lại nán lại ở mỗi viên trong năm viên tinh cầu này một đoạn thời gian.

Dựa theo trạng thái cại tạo bất đồng của mỗi viên tinh cầu mà nhận được phản hồi bất đồng.

Đồng thời nghiên cứu biến hoá sản sinh ra trong pháp lực của mình.

Theo bản chất Nguyên Anh tăng lên, cùng với hiệu quả pháp lực đặc biệt trở nên mạnh mẽ, hãn trong chỗ u minh sinh ra một loại cảm giác trong cái quá trình đột phá Hóa Thân này, trạng thái thể giới hãn chỉ đạo cải biến sinh ra, hoặc có lẽ là “Còn đường ” hãn đi này khả năng đối với người tu tiên Hóa Thân kỳ có tác dụng khá là trọng yếu.

Về phần cụ thể là cái gì, phỏng chừng chỉ có chờ khi hãn chân chính đột phá đến Hóa Thân kỳ mới có thể biết được.

“Tu hành vô tận a. ” Thôi Hằng than nhẹ một câu, liền từ nhập định tĩnh lại, sau đó bắt đầu niệm chú văn.

Chư Thiên Na Di Tiên Chú!

Cái môn tiên chú này tu luyện cực kỳ khó khăn, hai trăm năm qua hãn vẫn luôn không có buông lỏng tu luyện, cũng chỉ là đem cái môn tiên chú này tu luyện tới trình độ Nguyên Anh hậu kỳ.

Dĩ nhiên, tăng lên cũng là rõ ràng.

Vôn chỉ có thể tiên hành na di cách ba trăm năm ánh sáng theo linh dẫn định hướng, bây giờ đã có thể trực tiếp vượt qua sáu trăm năm ánh sáng, khoảng cách ước chừng tăng lên gấp đôi.

Thời gian cần để niệm chú cũng cực lớn rút ngắn, từ ba ngày ba đêm lúc mới bắt đầu, biến thành một ngày một đêm bây giờ.

Từ sớm, lúc hấn rời Đạo Chu Tinh, hấn liền để lại linh dẫn, bây giờ chỉ cần đọc Chư Thiên Na Di Tiên Chú, liền có thể trực tiếp trở lại Đạo Chu Tinh.

Tiết kiệm thời gian tinh lực.

Bởi vì sau khi rời khỏi Đạo Chu Tinh, hấn vẫn phải quay về Sùng Dương Tinh, cho nên lần này rời đi hấn cũng không cùng người nói lời từ biệt.

Sau một ngày một đêm.

Thôi Hằng chỉ cảm thấy không gian chung quanh chính mình vụn vụn một hội, trong chớp mắt ánh sáng thay đổi, tầm mắt thoáng qua vô số ánh sáng màu sắc lấp lánh quần quýt lẫn nhau.

Vô tận tinh không, giống như gang tấc!

Trong nháy mắt kế tiếp, hấn cũng đã đứng ở bên trong Phong Châu Phủ Thành.

Chương 570: Tử Dương Tiên Giới Thần Uy Tinh, Bạch Liên Vô Sinh Giáo (1)

Địa phương Thôi Hằng lưu lại linh dẫn chính là ở Phong Châu Phủ Thành.

Hắn thông qua Chư Thiên Na Di Tiên Chú trở về, tự nhiên cũng là xuất hiện ở nơi này.

Có điều, hai trăm năm đi qua, nơi này đã không phải là bộ dáng trước đây.

Địa phương vốn phải là nha môn phủ Châu Mục, đã biến thành một tòa hội trường.

Chỉ có từ bố cục nền đất và gạch ngói ngoài tường nhà mới miễn cưỡng có thể nhìn ra bộ dạng hai trăm năm trước.

Đây cũng không phải là địa phương hắn đã từng xử lý chính sự, sắp xếp các hạng sự vụ.

“Trên khung cửa treo lụa đỏ, trên cột cờ cờ màu bay, dưới đất còn có pháo cối mới vừa đốt, bên ngoài có thanh âm điện tấu, xem ra nơi này đang tổ chức một trận lễ lớn?” Thôi Hằng xem xét một chút tình huống chung quanh, mỉm cười nói “Có thể nhân hạ thoái mái tổ chức buổi lễ như vậy, nói rõ dân chúng sinh sống cũng không tệ lắm, chính là không biết bây giờ có phải hay không là triều đại Đại Ngụy.”

Hai trăm năm trước, khi hắn rời đi Đạo Chu Tinh, vẫn còn là triều đại Đại Ngụy của Vương gia thống trị mảnh đất này.

Bây giờ nếu triều đại Đại Ngụy vẫn còn,ngai vàng hắn là đã có 280 năm.

Không tính là ngắn.

“Ai? Tiểu tử, ngươi làm sao còn ở đây, Thánh Liên đại hội đều sắp bắt đầu a. . .”

Vào lúc này, trong lễ đường đi ra một ông già, cười ha hả nói “Nếu là đi trễ, coi như không kịp được Thánh nữ ban cho đồ ăn chay.”

Thánh Liên đại hội?

Thôi Hằng nghe vậy sững sờ, nhìn về phía lão giả này.

Ở bên dưới con mắt của hắn, lập tức liền phát hiện lão giả này khác thường, nhưng cũng không nói toạc, mà là mỉm cười nói: “Ta bây giờ liền đi đây, lão Văn ngươi không đi sao?”

“Không đi, không đi, lão đầu tử ta, già rồi.” Lão giả nhẹ nhàng khoát tay một cái, cười nói “Thánh nữ ban cho đồ ăn

chạy đôi với người tuổi trẻ các người mọi có lợi, số lượng cũng có giới hạn, ta bộ xương già này liền không cùng các người đoạt. “

“Nhưng ta thấy bên trong cơ thể lão trượng người chạy xuôi Thiên Nhân Chi Huyết, trong Nê Hoàn Cung cũng có Pháp Tướng nổi lên, rõ ràng đã là thân thể Thiên Tiên. ” Thôi Hằng cười híp mắt nói ” Vì sao nói mình già rồi? “

“Người? ! “Lão giả nhất thời hai mắt tròn tròn, không thể tin nhìn Thôi Hằng, kinh hãi cực kỳ ” Người làm sao... “

“Xuyt! ” Thôi Hằng nhẹ khẽ lắc đầu nói ” Trước chớ có lên tiếng, theo ta đi ra xem một chút. ” Tiếng nói vừa dứt, lão giả liền không tự chủ được ngậm miệng lại, sau đó liền phát hiện mình lại trực tiếp mất đi năng lực lên tiếng.

Không chỉ là nói chuyện, ngay cả thanh âm đều không phát ra được.

Vô luận là cái miệng gào thét, hay là vỗ vào hai tay, hoặc là ra sức giẫm đạp chân, đều không cách nào phát ra âm thanh dù là một chút xíu.

Cả người hẳn đều giống như là bị ngăn cách bên ngoài thế giới vậy, hoàn toàn không cách nào phát ra bất kỳ âm thanh gì.

Đây là việc hẳn cho tới bây giờ cũng chưa từng trải qua, cũng là sợ hãi cực độ chưa bao giờ cảm nhận được qua.

“Hẳn là ai, hẳn là ai? ! Lại có thể ở trong im hơi lặng tiếng để cho một Thiên Tiên như ta ngay cả một chút âm thanh đều không phát ra được? ! ” Lão giả nội tâm kinh hãi muốn chết mà điên cuồng hét lên ” Huyền Tiên? Kim Tiên sao? ! Cái vị cường giả chân chính của Tội Thủ Tinh này rốt cuộc xuất hiện? Thân phận của chúng ta bại lộ? “

Lần lượt nghi ngờ ở trong óc của hẳn nổi lên. Hẳn cũng muốn chạy trốn, nhưng lại phát hiện mình căn bản là không làm được, ở trước mặt người trẻ tuổi này, hẳn thậm chí ngay cả ý niệm chạy trốn đều không cách nào sinh ra.

Vô luận là thân thể hay là ý chí, đều đang nói cho hẳn biết là người không nên chạy trốn, người cũng chạy không thoát, người chạy trốn chính là muốn chết.

Vì vậy, hẳn cũng chỉ có thể đi sau lưng Thôi Hằng.

Sau khi Thôi Hằng đi ra hội trường, liền thấy bên ngoài là một đường phố vô cùng rộng rãi.

Tửu lâu đối diện trên phố hai trăm năm trước đã sớm mất tung ảnh, bây giờ chính là thành một quảng trường không lồ.

Lúc này, bên trên quảng trường này đang tụ tập đám người lít nha lít nhít, coi bộ chừng hai, ba ngàn người, bọn họ nữ có nam có, lại đều chen chúc chung một chỗ, vây quanh đài cao trung ương.

Ở trên toà đài cao này đặt một tòa đài sen do bạch ngọc tạc thành, phía trên ngòi là một người thiếu nữ mặc quần áo nhiều màu sắc.

Thiếu nữ này nhìn bộ dáng chỉ có mười lăm mười sáu tuổi, trên trán rõ ràng chưa hết non nớt, ngũ quan dung mạo lại xinh đẹp cực kỳ, mang đến cho người ta một loại cảm giác tràn đầy mị hoặc.

Nhưng khí chất của nàng lại tràn đầy thánh khiết.

Mấy loại cảm giác này đan vào một chỗ vô cùng quái dị, nhưng rất dễ dàng cũng làm người ta đưa ánh mắt phong tỏa ở trên người của nàng, sau đó liền cũng không dời đi ánh mắt nữa.

“Vô Cực Kim Tiên.” Thôi Hằng liếc mắt liền nhìn ra tu vi cảnh giới của thiếu nữ này, không khỏi hơi nghi hoặc một chút, thậm chí nói ” Hỏa Tam cùng Thủy Thần Sông Hồng không có khả năng không có phát hiện, nhưng bọn họ lại không có quản, là bởi vì không có lộ ra chỗ có hại? “

Lúc này tên thiếu nữ này đang ban cho người tụ tập ở chỗ này đồ ăn chay.

Những thứ đồ ăn chay này đều rất phổ thông, mấy khối đậu phụ khô, mấy quả trái cây mà thôi, nhưng phương thức nàng lấy ra những thứ đồ ăn chay này cũng rất đặc thù.

Người vây quanh ở chỗ này sẽ ngồi xuống ở đài sen bạch ngọc cung kính lễ bái. Sau đó thiếu nữ sẽ đưa ra tay phải xanh lơ như ngọc, nhẹ nhàng hướng trời cao vờ tới, đồ ăn chay liền bỗng dưng xuất hiện trong tay, lại nhẹ nhàng rung cổ tay, đồ ăn chay liền tự động xuất hiện ở trước mặt người lễ bái.

“Đây chính là Thánh Nữ Thánh Liên Giáo của các ngươi?” Thôi Hằng nhìn về phía lão giả bên người, nhàn nhạt nói ” Loại tình huống này kéo dài bao lâu? “

“Một, hai năm gần đây mới bắt đầu, đây, đây là lần thứ ba, ta, ta có thể nói chuyện rồi? !“Lão giả khiếp sợ không gì sánh nổi mà sờ miệng của mình một cái, sau đó bịch một tiếng quỳ dưới đất, cao giọng hô ” Thượng Tiên tha mạng!”

Chương 571: Tử Dương Tiên Giới Thần Uy Tinh, Bạch Liên Vô Sinh Giáo (2)

Thanh âm của hắn rất lớn, thậm chí dùng tới chân nguyên, đủ để cho chu vi mây dậm cũng nghe được thanh âm của hắn.

Nhưng người chung quanh thật giống như là cái gì cũng không nghe được vậy, hoàn toàn không có bất kỳ phản ứng.

“Không cần giờ trò khôn lỏi, không người nào có thể nhìn thấy chúng ta, cũng không có ai có thể nghe được thanh âm của chúng ta.” Thôi Hằng tựa như cười mà không phải cười nhìn tên lão giả này, khẽ cười nói “Tạ hỏi người đáp, như vậy người có lẽ còn có mạng sống, như thế nào?”

“Đa, đa tạ Thượng Tiên!” Lão giả run run rẩy rẩy nói, nội tâm sợ hãi cực kỳ, người này thậm chí ngay cả Vô Cực Kim Tiên như Thánh Nữ cũng có thể ẩn giấu! Hắn là Thánh Giả sao? ! Trên Tội Thủ Tinh lại còn có Thánh Giả tồn tại? ! Tại sao có thể như vậy? !

“Các ngươi đến từ đâu, khi nào đến chỗ này?” Thôi Hằng trầm giọng hỏi.

“Hồi bẩm Thượng Tiên, chúng ta là đệ tử Bạch Liên Vô Sinh Giáo của Tử Dương Tiên Giới Thần Uy Tinh.” Khí tức lão giả bỗng nhiên vững vàng không ít, lại có thể lưu loát mà nói chuyện.

“50 năm trước đến chỗ này.” Tựa hồ là cái gọi là Bạch Liên Vô Sinh Giáo cho hắn một chút sức lực.

...

Trong Kinh Đô, Đại Ngụy Hoàng Cung.

40 năm trước, triều đình Đại Ngụy đối với khu hành chính cả nước tiến hành đổi chế độ. Đồng thời đối với chế độ quan chức tiến hành sửa đổi, cũng tiến hành phân quyền đối với địa phương.

Hai mươi bốn Châu ban đầu đổi thành một Kinh hai mươi bốn Tỉnh, hủy bỏ chức vụ Châu Mục vốn chấp chương quyền lực tài chính một Châu.

Ngược lại ở các tỉnh thiết lập bố trí Chính Sứ, Án Sát Sứ, Đô Chỉ Huy Sứ các chức vị một người, đem các chức vụ quân sự, chính trị, giám sát, toàn bộ tách ra.

Vùng đất Kinh Đô và ngoại ô trong vòng trăm dặm thì bị tách riêng phân ra là trong Kinh Đô, là Hoàng Đô.

Còn dư lại một phần Trung Châu tách ra thành Tỉnh, trực tiếp xưng là Kinh Đô Trục Thuộc, gọi tắt Trục Thuộc, thiết lập Tam Sứ xử lý công việc quân sự chính trị.

Cái chính lệnh này đối với toàn bộ Đại Ngụy mà nói gọi là biến hóa long trời lở đất, thật là cùng thay đổi triều đại không sai biệt lắm.

Hơn nữa còn là tiên hành ở thời điểm Đại Ngụy lập quốc năm hai trăm bốn mươi.

Vốn là không có khả năng thành công.

Dù sao Châu Mục tổng quản quyền hành quân sự chính trị một phương nhiều năm, địa phương còn có thế lực hơn hai trăm năm qua mới nổi dậy, muốn đem quyền hành chia ra làm ba nói dễ vậy sao?

Nhưng Xương Vũ Hoàng đế Vương Sâm khi đó chẳng qua mới lên ngôi mười hai năm lại thật làm được.

Vì vậy, quyền hành trung ương của Đại Ngụy Triều trở nên cường đại chưa từng có, quan lại địa phương liền cũng khó khởi sự, lại để cho cái Hoàng Triều lúc đầu đã già lợm khòm này lần nữa đổi thành đầy sức sống.

Bây giờ đã là Xương Võ năm năm mươi hai, Đại Ngụy Triều vẫn là một mảnh sắc màu rực rỡ, trình độ phồn thịnh vượt xa mấy đời Đế Vương trước.

Lúc này Vương Sâm đã tám mươi lăm tuổi, chẳng qua hẳn chuyên cần tu Võ Đạo, đã thành Nhân Tiên, nhìn vẫn chỉ có hơn ba mươi tuổi, đang độ tuổi xuân.

Chỉ là dựa theo quy củ Thái Tổ Hoàng Đế quyết định, ngôi vị Hoàng Đế nhiều lắm là ngôi sáu mươi năm, không thể vượt qua.

Vì vậy, cách hẩn thoái vị cũng chỉ còn lại có tám năm.

Những năm gần đây nhất, Vương Sâm cũng không quan tâm chính vụ là bao, đại đa số thời điểm đều là để cho Thái Tử giám quốc.

Mà chính hẩn thì là ở chỗ sâu trong Hoàng Cung xây dựng một tòa Hành Cung, gọi là “Bạch Thánh Cung”.

Mời một vị đạo trưởng giảng kinh thuyết pháp.

Đồng thời thỉnh giáo võ đạo.

Một ngày này, là thời gian Vương Sâm nghe kinh.

Hẩn giống như thường ngày mặc đạo bào đi tới Bạch Thánh Cung, nhưng cũng không có thấy vị đạo trưởng kia ngồi ở trên bô đoàn.

Mà là đứng ở bên ngoài cung điện, ánh mắt như là đang nhìn về phương xa.

“Thẩm đạo trưởng, người đang nhìn cái gì?” Vương Sâm xít tới, có chút hiếu kỳ mà hỏi.

“Đang nhìn tương lai Thánh Liên Giáo.” Thẩm Bạch Thánh xoay người lại, chấp tay hành lễ, mỉm cười nói “Gặp qua bệ hạ, hôm nay còn muốn nghe bản đạo giảng kinh?”

“Đạo trưởng đang lo âu tương lai Thánh Giáo, trẫm làm sao lại để đạo trưởng giảng kinh.” Vương Sâm khẽ gật đầu một cái, thần sắc ân cần nói “Không biết đạo trưởng là vì sao lo lắng?”

“Bệ hạ, cái phương hướng này, xa nhất là cái tỉnh nào?” Thẩm Bạch Thánh chỉ chỉ phương hướng chính mình mới vừa rồi nhìn ra xa.

“Bên này là Tỉnh Ba Xuyên... Lời nói của Vương Sâm vừa ra miệng liền bừng tỉnh cười nói “À đúng rồi, đạo trưởng là đang lo lắng phái Tiên Hà a. Ha ha ha, đạo trưởng quá lo lắng.”

“Thật ra thì người có thể buông lỏng tinh thần, phái Tiên Hà mặc dù là phái đệ nhất thiên hạ, còn có đông đảo đại năng, thực lực cường đại, nhưng từ trước đến giờ giúp mọi người làm điều tốt, chưa bao giờ sẽ chèn ép giáo phái mới nổi.”

“Nhưng bản đạo vẫn còn có chút lo âu, chúng ta dù sao cũng là người ngoại lai.” Thẩm Bạch Thánh nặn ra một bộ vẻ mặt ưu sầu, thở dài nói “Đền nay cũng không có cùng phái Tiên Hà từng có trao đổi, khó tránh khỏi âu sầu trong lòng.”

“Cái vị Long Thần Phong Châu kia, cái vị Thủy Thần Sông Hồng kia không phải là cũng không có ngăn lại đạo trưởng truyền giáo sao?” Vương Sâm hơi nghi hoặc một chút nói “Có hai vị này ủng hộ, đạo trưởng cũng không cần lo lắng đi.”

“Hai vị tiên bối kia đã sớm không màng thế sự, chẳng qua là thấy Giáo ta lương thiện, liền không có ngăn trở, nhưng phái Tiên Hà dù sao cũng là môn phái...” Thẩm Bạch Thánh lắc đầu nói “Nếu như giáo ta truyền đạo không cần thận đắc tội đệ tử phái Tiên Hà, vậy coi như quá không ổn.”

”Ừ, quả thật cũng là đạo lý này.” Vương Sâm nghe vậy nhẹ nhàng gật đầu nói “Vậy thế này đi, Đại Ngụy cùng phái Tiên Hà dù sao cũng có chút quan hệ sâu xa.”

“Trẫm liền lấy thân phận Hoàng Đế Đại Ngụy đưa thiệp mời, mời một vị Kim Tiên phái Tiên Hà tới Kinh dự tiệc, để cho các người mượn cơ hội này gặp mặt, thương nghị một chút, như thế nào?”

“Đa tạ bệ hạ! ” Thâm Bạch Thánh lúc này chấp tay hành lễ, nội tâm vui mừng cực kỳ.

Nhiệm vụ tới Đạo Chu Tinh lần này, rốt cuộc có cơ hội hoàn thành.

Chương 572: Chu Tiên rồi rít tới

Thôi Hằng cũng không có giết tên lão giả kia, sau khi hỏi hết lời, liền thả hắn trở về.

Tên lão giả này dù sao chẳng qua là Thiên Tiên, biết chuyện cũng không tính là nhiều, nhưng là để cho Thôi Hằng biết tình huống cơ bản của cái Thánh Liên Giáo này cùng với Bạch Liên Vô Sinh Giáo của Thần Uy Tinh.

Dựa theo cách nói của lão giả, nhóm người tới Đạo Chu Tinh này phân thuộc về Bạch Liên Vô Sinh Giáo Bồ Thánh Đường, chủ quản truyền bá tín ngưỡng, lan truyền giáo phái, tới nơi này là vì tìm một cái truyền thừa cổ xưa.

Đồng thời truyền bá tín ngưỡng Vô Sinh Bạch Liên Thánh Mẫu.

Dẫn đội là hai gã Thánh Giả, bốn gã Vô Cực Kim Tiên, 12 tên Thái Nhất Huyền Tiên, một trăm ba mươi tên Thiên Tiên.

Thế lực như vậy thật ra thì đã đủ để quét ngang toàn bộ Đạo Chu Tinh.

Nếu như không tính tới Hỏa Tam cùng Thủy Thần Sông Hồng, cùng với Thiên Khư giới bên kia.

Bất quá, đối với cái lý do gọi là tìm truyền thừa cổ xưa này, Thôi Hằng ngược lại không thể nào tin được.

Hơn phân nửa là còn có những nguyên nhân khác.

Bất quá tầng thứ cảnh giới của ông lão không đủ, không có tư cách biết được.

Coi như là lão giả nói những đội hình đi Đạo Chu Tinh kia, Thôi Hằng cũng là mang thái độ hoài nghi.

Dù sao, một cái Thiên Tiên rất khó hiểu tình huống toàn diện.

Vì vậy, ở sau khi thả lão giả kia rời khỏi, hắn liền bay lên bầu trời, đối ngoại lộ ra một tia pháp lực, hòa tan vào bên trong pháp tắc Đạo Chu Tinh.

Tiếp theo một cái chớp mắt, trụ rỗng bên trong Phong Châu Phủ Thành chợt sáng lên một ánh lửa, chỉ thấy một luồng hồng quang màu đỏ xông thẳng lên trời, trong Sông Hồng cũng hiện ra một đạo bóng dáng yêu diệu, hướng trời cao bay đi.

Cùng lúc đó, ở trong rừng rậm núi sâu, ở bên trong một tổ chức Bồ Chính Sử một Tỉnh, ở trong một khu nhà lớn ở nông thôn, có một ông già bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía bầu

trời, thân sắc toàn bộ đều trở nên kinh hỉ vạn phần, sau đó rồi rít hóa thành dải sáng, phóng lên cao.

Trong phái Tiên Hà núi Thương Thành.

Bởi vì tổ sư các thời đại hữu duyên lâu đời, sau khi thoái vị cũng sẽ ở sau núi tiêm tu, cho nên bây giờ sau núi Thương thành đã xây dựng không ít hành cung lầu các, cho tổ sư các thời đại ở.

Đám người Trịnh Nam Huân, Trúc Tình Chân Nhân, Liễu Y Vân, Hà Thanh Nhu, Trần Oánh, Triệu Khởi đều ở sau núi tiêm tu.

Trong đó Trịnh Nam Huân mạnh nhất đã chứng đạo Vô Cực Kim Tiên, Trúc Tình Chân Nhân, Liễu Y Vân cũng đã là Kim Tiên, cho dù là Triệu Khởi người đệ tử một thời này bây giờ cũng đã là Thiên Quân.

Bây giờ phái Tiên Hà có thể nói là một mảnh sinh cơ bùng bùng, cảnh tượng thịnh vượng phồn vinh.

Vì vậy, đối với tuyệt đại đa số đệ tử phái Tiên Hà hôm nay mà nói, sau núi Thương Thành chính là vị trí nội tình chân chính của phái Tiên Hà, là nơi tràn đầy thần bí cùng không biết.

Nhưng ngay trong ngày này, Thọ Sơn vô cùng thần bí bỗng nhiên tỏa ra ánh sáng chói lọi, từng đạo dải sáng lần lượt từ hậu sơn bay ra ngoài, xông lên bầu trời.

Loại tình huống này chưa bao giờ nghe, ngay cả Tô Khinh Tuyết hiện đảm nhiệm chương môn đều cảm thấy ngạc nhiên vạn phần.

Nàng vội vã chạy tới sau núi, lại thấy sư tổ Triệu Khởi của mình đã đứng ở lối vào chờ đợi, liền vội vàng hành lễ hỏi “Sư tổ, mới vừa rồi sau núi là thế nào?”

“Là chuyện tốt, không cần phải lo lắng.” Triệu Khởi nhẹ nhàng gật đầu, cười khanh khách nói “Là tổ sư gia trở lại, tổ sư các đời trước đều đi qua hành lễ bái kiến.”

“Tổ sư gia?” Tô Khinh Tuyết nghe vậy kinh ngạc nói “Tổ sư gia không phải là cũng sớm đã đi bện trong tình không minh mông rồi sao? Đệ tử xem trong điển tịch ghi lại, nói là hai trăm năm trước liền đi.”

”Ừ, hai trăm năm trước ta còn gặp qua tổ sư gia.” Triệu Khởi cười yếu ớt nói “Hơn nữa mới vừa rồi sư tổ nói, tổ sư gia dường như lại so với hai trăm năm trước cường đại vô số lần, thật là lợi hại.”

“Sư tổ ngài không đi sao?” Tô Khinh Tuyết có chút hiếu kỳ hỏi.

“Tô sư gia hiên lộ pháp lực, chỉ có đạt tới cảnh giới tương tự với Huyền Tiên mới có thể cảm giác.” Triệu Khởi khẽ gạt đầu một cái nói ” Ta còn chưa tới cái tầng thứ kia. “

“Đạt tới cảnh giới tương tự với Huyền Tiên mới có tư cách thấy tổ sư gia!” Tô Khinh Tuyết không khỏi liú lười không nói nên lời, thờ dài nói ” Tô sư gia rốt cuộc là nhân vật thể nào vậy? “

“Đó là thân ảnh vĩ đại thông thiên triệt địa, sự cường đại của hắn chúng ta rất khó diễn tả bằng ngôn từ.” Triệu Khởi mỉm cười nói ” Có tổ sư gia tồn tại, liên đề cho chúng ta biết, tu hành không có hạn, chúng ta phải một mực nên giữ tinh thần cầu tiến.”

” Ừ, đệ tử biết, đa tạ sư tổ dạy bảo! ” Tô Khinh Tuyết hành lễ nói.

...

Trên bầu trời Đạo Chu Tinh.

Thôi Hằng đã vô căn cứ sáng tạo ra một tòa Thiên Không Thành.

Không sai biệt lắm là phục khắc bộ dạng Phong Châu Châu Phủ lúc trước.

Dù sao, vẫn là phải có một chỗ đặt chân mới dễ nói chuyện.

Hỏa Tam cùng Thủy Thần Sông Hồng là đến trước nhất.

Hai trăm năm đi qua, Hỏa Tam đã chính mình tu luyện đến Nguyên Anh sơ kỳ.

Chỉ có điều, phương thức nó dựng dựng linh tính Kim Đan cũng không phải là thể ngộ thất tình chúng sinh.

Mà là thu thập số lớn chúng sinh nguyện lực, lại lấy chân hỏa đem nung thành linh tính thuần túy, hao phí hơn 150 năm thời gian mới rốt cục bước vào Nguyên Anh sơ kỳ.

Thủy Thần Sông Hồng ngược lại không có gì tiến bộ, cảnh giới tu vi như cũ dừng lại ở Nguyên Anh sơ kỳ.

Ở sau khi thấy hai người bọn họ, Thôi Hằng liền biết tại sao những người tới từ Tử Dương Giới Thân Uy Tinh người không có bị xử lý xong.

“Các ngươi đây là đem nhóm người kia coi là đường tắt tìm tòi thứ không biết a.” Thôi Hằng khẽ cười nói ” Cái này cũng đúng là một cái công dụng, đối với các ngươi mà nói, mỗi một người bọn hắn đều có thể lấy được không ít tin tức không biết.

“Bái kiến Tiên Tôn! “

“Bái kiến Tiên Tôn! “

Hỏa Tam cùng Thủy Thần Sông Hồng vội vàng hướng Thôi Hằng hành lễ, trăm miệng một lời.

Sau đó Hỏa Tam có chút sợ hãi dò hỏi: “Tiên Tôn nhưng là phải đem những người ngoại lai kia đều thanh trừ? “

Thủy Thần Sông Hồng cũng vội vàng nói: “Là những người này làm phật ý Tiên Tôn sao? Tiểu Thần lập tức liền đem bọn hắn bắt lại đợi nghe ngài xử lý. “

“Không cần. ” Thôi Hằng khoát tay một cái, khẽ cười nói: “Các ngươi cũng không cần căng thẳng như vậy, tất cả đứng lên đi, ta gọi các ngươi tới cũng không phải là vì hỏi tội, chờ lát nữa còn sẽ có người tới nữa.”

Hỏa Tam cùng Thủy Thần Sông Hồng lúc này mới thờ phào nhẹ nhõm, nhưng bọn hắn sau khi đứng dậy vẫn là dè dặt đứng hầu một bên, thái độ vô cùng cung kính.

Chỉ chốc lát sau, Trịnh Nam Huân, Trúc Tình Chân Nhân, Liễu Y Vân, Hà Thanh Nhu, Trần Oánh đám đệ tử phái Tiên Hà cũng đến nơi này, Lục Tranh Minh, Lưu Lập Đào, Triệu Quảng ba người theo sát phía sau.

“Bái kiến sư tổ! “

“Bái kiến tổ sư gia! “

“Bái kiến tiên sinh! “

Mọi người rối rít hành lễ với Thôi Hằng, quỳ mọp.

Vào giờ khắc này, trong lòng Thôi Hằng thật là có một loại cảm giác tang thương vô hình.

Trước mắt chỉ là một phần truyền thừa mình lưu lại, còn không bao gồm những thứ ở Thiên Khư Giới kia, cũng đã nhiều người như vậy a.

“Tất cả đứng lên đi. ” Thôi Hằng giơ tay lên một cái, đi thẳng vào vấn đề nói ” Bây giờ đang ở Đại Ngụy truyền giáo chính là cái Thánh Liên Giáo kia, các ngươi hẳn là đều có chỗ nghe thấy. “

Mọi người nghe vậy nhìn nhau, rối rít gật đầu.

Thánh Liên Giáo là ở 50 năm trước xuất hiện, trải qua mười năm chậm chạp phát triển, sau đó ở 40 năm trước đạt được triều đình Đại Ngụy ủng hộ, bắt đầu nhanh chóng phát triển.

Bất quá cái giáo phái này cho tới nay biểu hiện đều rất hiền lành ngoan ngoãn, không có cường ép khuyên người nhập

giáo, cũng không có đi đả kích những thứ giáo phái khác, hoàn toàn là về vô hại hiền lành.

Làm sao bỗng nhiên nhắc tới nó?

“Sư tổ, cái Thánh Liên Giáo này là có vấn đề gì sao?”
Trịnh Nam Huân nghi ngờ nói ” Lúc trước giáo chủ của bọn hắn còn đã thỉnh cầu viếng thăm phái Tiên Hà, chỉ bất quá bị chúng ta cự tuyệt. “

“Tiếp đó, các người làm hết sức phối hợp thỉnh cầu của Thánh Liên Giáo, dò xét một chút mục đích chân chính của bọn họ. ” Thôi Hằng cười nhạt, nói với Trịnh Nam Huân ” Nếu như bọn họ lại thỉnh cầu viếng thăm phái Tiên Hà, có thể đáp ứng. “

Đối với cái Thánh Liên Giáo này, hắn dĩ nhiên có thể tự mình ra tay, đem tất cả mọi người của bọn họ trên Đạo Chu Tinh đều bắt, cái này dễ như trở bàn tay.

Nhưng hắn không xác định có hay không còn có người núp ở bên ngoài Đạo Chu Tinh chờ cơ hội mà động.

Ngộ nhờ là người tránh ở bên ngoài mới biết mục đích thật sự, tùy tiện xuất thủ mà nói chính là bút dây động rừng rồi.

Cá, vẫn là phải câu mới tốt.

Chương 573: Cái người tu luyện 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 đó (1)

Ở sau khi dẫn dò phái Tiên Hà, Thôi Hằng lại đem ánh mắt nhìn về phía Hỏa Tam, mỉm cười nói: “Người đi trong vũ trụ hư không rong ruổi một phen, tra xét rõ ràng Tổ Bạch Tinh lân cận với Đạo Chu Tinh, nhìn một chút có hay không có người ẩn núp.”

Bên trong hệ hằng tinh chỗ Đạo Chu Tinh tổng cộng có bảy viên hành tinh.

Dựa theo sắp xếp thứ tự xa gần khoảng cách mặt trời hạch tâm, Đạo Chu Tinh là viên thứ hai, Thiên Chúc Tinh là viên thứ ba, Tổ Bạch Tinh chính là viên thứ nhất, khoảng cách mặt trời gần nhất, nhiệt độ mặt ngoài cực cao, không có bất kỳ sinh mạng nào.

Người Tử Dương Giới tới rõ ràng cho thấy vì dò xét một ít sự vật trên Đạo Chu Tinh, coi như núp ở bên ngoài, cũng sẽ không quá xa, Thiên Chúc Tinh cùng Tổ Bạch Tinh hai khóa hành tinh cùng Đạo Chu Tinh lân cận này không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Bất quá, Thiên Chúc Tinh có Thiên Chúc Tinh thần ở, còn có rất nhiều Vô Cực Kim Tiên, chỉ cần người của Tử Dương Giới nào bình thường, cũng sẽ không lựa chọn tránh trên Thiên Chúc Tinh.

Mà hư không phụ cận Đạo Chu Tinh đều ở bên dưới không chế của Thôi Hằng, bất luận kẻ nào muốn chạy trốn đều không gạt được cảm giác của hắn.

Cứ như vậy, chỗ sơ hở cũng chỉ có Tổ Bạch Tinh.

Đúng dịp phái Hỏa Tam đi qua dò tra một chút, kéo bên này vừa có gió thổi cỏ lay gì, người bên kia liền chạy.

“Phải! Tiên Tôn!” Hỏa Tam lên tiếng nói.

Sau đó liền trực tiếp hóa thành một đạo cầu vòng màu đỏ, rời đi Đạo Chu Tinh, hướng Tổ Bạch Tinh bay đi.

“Người liền lưu lại tiếp tục giám sát toàn bộ tình huống Đại Ngụy.” Thôi Hằng lại hướng Thủy Thần Sông Hồng nói “Chú ý một chút biến hoá quốc vận toàn thể.”

“Tiểu thần tuân lệnh. . .” Thủy Thần Sông Hồng hành lễ cáo từ, hạ xuống, trở về Sông Hồng.

“Các người. . .” Thôi Hằng lại nhìn về phía các đệ tử phái Tiên Hà như Trịnh Nam Huân, cùng với ba người Lục Tranh

Minh, Triệu Quang, Lưu Lập Đào, hơi nghĩ ngợi ” Ta lần này trở về, sẽ mang đi một số người, đi Tử Dương Giới, sau đó ta sẽ làm một chút cải cách, cần phải có người giúp ta thúc đẩy.”

Cải cách?

Ba người Lục Tranh Minh, Triệu Quang, Lưu Lập Đào nghe vậy đều hết sức kinh ngạc.

Bọn họ đều là thuộc hạ lúc Thôi Hằng đảm nhiệm Châu Mục Phong Châu, rất rõ trước kia Thôi Hằng làm qua cái gì.

Bây giờ lại muốn cải tạo cái Tử Dương Tiên Giới ở trong truyền thuyết rồi sao?

Không hổ là Tiên Tôn, coi như là Tiên Giới trong truyền thuyết, cũng là muốn đổi liên đổi a!

“Ba người các ngươi, đều cùng ta rời đi. ” Thôi Hằng nhìn một chút ba người Lục Tranh Minh, Triệu Quang, Lưu Lập Đào, khẽ cười nói “Ta thấy ba người các ngươi ở Đạo Chu Tinh tất cả đều là không có việc để làm.”

Ba người nghe vậy liền hưng phấn, vui mừng vạn phần, trăm miệng một lời nói: “Đa tạ tiên sinh, đa tạ tiên sinh!”

Dưới cái nhìn của bọn họ, có thể đi theo ở bên người Thôi Hằng, không thể nghĩ ngờ là cơ duyên to lớn, thiên đại Tạo Hóa, đây nhưng mà so với chính mình vùi ở Đạo Chu Tinh tu luyện có tiền đồ hơn nhiều.

“Về phần phái Tiên Hà bên này... ” Thôi Hằng nhìn mấy người một cái, cuối cùng ánh mắt rơi vào trên người Trịnh Nam Huân, vuốt cằm nói ” Nam Huân, ngươi theo ta cùng đi chứ, sự phụ ngươi có lẽ cũng ở Tử Dương Giới bên kia.”

“Cái gì, sự, sự tôn? ! ” Trịnh Nam Huân nghe vậy tức thì trợn to hai mắt, thân thể mềm mại đều khẽ run, hiển nhiên hết sức kích động, nằng gậy đầu liên tục nói ” Đa tạ sư tổ!”

Khương Thất Thất đối với nàng mà nói là người quan trọng nhất trên đời này.

Bây giờ từ biệt bốn trăm năm, nàng vẫn sẽ thường xuyên nhớ tới những thời gian cùng Khương Thất Thất ở chung.

Mỗi lúc như vậy, cũng sẽ cảm thấy rất nhớ nhung.

“Đều trở về đi thôi. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng khoát tay nói “Chờ lúc rời đi, ta sẽ gọi các ngươi.”

Ngay sau đó mọi người liền cáo từ rời đi.

Trên trời cao liền chỉ còn lại có một mình Thôi Hằng.

Hắn đứng chấp tay, ánh mắt mắt nhìn xuống phía dưới, trong mắt lộ lên kim quang nhàn nhạt, hết thấy bí ẩn của Đạo

Chu Tinh đều hiện ra bên dưới ánh mắt của hắn.

“Vẫn là không có bất kỳ chỗ đặc thù.” Thôi Hằng khẽ nhíu mày, thậm chí nói “Cách gọi của Tử Dương Giới đối với nơi này là Tội Thủ Tinh, có lẽ là bởi vì Chu Quân Thiên là từ nơi này đi ra.

“Lần này bọn họ phái người tới, là muốn tìm truyền thừa của Chu Quân Thiên? Nhưng trên viên tinh cầu này rõ ràng không có bất kỳ vết tích hư hư thực thực do Chu Quân Thiên lưu lại.

“Chu Quân Thiên rời đi Đạo Chu Tinh ít nhất cũng có ba mươi vạn năm, nếu như bọn họ thật muốn phải tra truyền thừa Chu Quân Thiên, tuyệt sẽ không chờ tới bây giờ.

“Như thế gần đây những thời giờ này Đạo Chu Tinh là có cái gì cùng Tử Dương giới liên quan? Cái truyền tông trận kia trong Tử Cực Cung... Thịnh cầu viếng thăm phái Tiên Hà, bọn họ là đang điều tra truyền thừa của Thất Thất?”

Ý niệm tới đây, ánh mắt của hắn hơi híp.

Một điểm này, đúng là vô cùng có khả năng.

Chẳng qua, có thể để cho Tiên Môn Tử Dương Giới vượt qua vô tận tinh không đến điều tra, chắc hẳn Khương Thất Thất hẳn là ở Tử Dương giới làm ra sóng gió không nhỏ, thậm chí có thể có thể giết không ít người.

Nếu không cái Bạch Liên Vô Sinh Giáo này sẽ không phải nhiều người như vậy tới tra, cũng sẽ không thật cẩn thận như vậy.

“Chờ đem đầu lĩnh bắt, liền hỏi một chút tình huống Thất Thất ở Tử Dương Giới.”

Chương 574: Cái người tu luyện 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 đó (2)

Trong Kinh Đô, Bạch Thánh Cung.

Thẩm Bạch Thánh hôm nay rất hưng phấn, hấn tử mĩ sửa sang đạo bào của chính mình, chuẩn bị sau đó đi dự tiệc.

Đương nhiên, hấn sửa sang đạo bào cũng không phải là vì dáng vẻ tự thân.

Mà là vì kiểm tra năng lực phòng ngự của đạo bào.

Cái bộ đạo bào này nhưng thật ra là một món Thánh Binh, có lực phòng ngự cường đại có thể hoàn mỹ ngăn cản công kích của Thánh Giả.

Mặc dù lần này phái Tiên Hà chỉ là tới một Kim Tiên, hai người đi theo cũng chỉ là Thái Nhất Huyền Tiên, nhưng cái phái Tiên Hà này dù sao cũng là truyền thừa Vạn Hà Kiếm Tiên đi ra, không thể khinh thường.

Ngộ nhờ nơi này có lưu lại cái Thánh Binh kinh thiên gì, hoặc là bảo vật tặng thứ Chư Thánh Chi Vương, chính mình nêu mà không thể kịp thời phòng ngự hoặc là chạy trốn, cũng là cực kỳ nguy hiểm.

“Thẩm đạo trưởng.”

Vừa lúc đó, bên ngoài truyền tới thanh âm cô quái chói tai, đây là thái giám đảm nhiệm chức quan trong cung đình “Yên hội sắp bắt đầu, mời đạo trưởng đi.”

“Ừm.” Thẩm Bạch Thánh gật đầu một cái, cũng không nhiều lời, ngay sau đó lên đường rời đi Bạch Thánh Cung.

Địa điểm cử hành yến hội là Triều Nguyên Điện.

Nơi này là một trong những cung điện hùng vĩ nhất trong hoàng cung Đại Ngụy, dùng để tổ chức lễ lớn cùng yến hội long trọng.

Lúc Thẩm Bạch Thánh đến nơi này, văn võ quần thần đều đã đến, vị Kim Tiên phái Tiên Hà kia cũng đã ngồi xuống.

Chỉ có Xương Vũ Đế Vương Sâm cùng Đế Hậu chưa tới.

Đế Hậu vốn đều là cuối cùng mới đến, đây là chuyện thường, chẳng có gì lạ.

Thẩm Bạch Thánh cùng một đám văn võ hành lễ xong, liền cũng ngồi xuống, ánh mắt nhìn về phía tên Kim Tiên phái Tiên Hà kia, đánh giá.

“Thật chỉ là Kim Tiên, hơn nữa tuổi rất trẻ, phỏng chừng không cao hơn năm trăm tuổi.” Trong lòng của hắn âm thầm nghĩ ngợi ” Vạn Hà Kiếm Tiên sau khi đi tới Tử Dương giới, một năm trở thành Thiên Quân, ba năm trở thành Huyền Tiên, năm năm đã đột phá đến Kim Tiên.

“Nàng tu luyện nhanh như vậy, đệ tử phái Tiên Hà bên này cũng trẻ tuổi như vậy, truyền thừa nhất định có chỗ đặc thù, nhất định phải thừa cơ hội này thu vào tay mới được.

“Loại võ công tốc độ tu luyện cực nhanh này, đối với Vô Sinh Giáo chúng ta có chỗ tốt cực lớn, nếu có thể được giáo chủ thương thức, ta thì có hy vọng trở thành Chư Thánh Chi Vương.”

Lần này người tới của phái Tiên Hà chính là Liễu Y Vân.

Nàng là bồi phận đồ tôn của Khương Thất Thất, bây giờ đã đem 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 tu luyện tới tầng thứ có thể so với Kim Tiên đỉnh phong, khoảng cách cảnh giới tương tự với Vô Cực Kim Tiên chỉ có một bước ngắn.

Là một trong cường giả mạnh nhất phái Tiên Hà.

Thâm Bạch Thánh khi đang quan sát nàng, nàng cũng đang quan sát Thâm Bạch Thánh cái “Người ngoại lai ” này.

Tiên Hà phái cùng Thủy Thần Sông Hồng và Hỏa Tam đều có liên lạc.

Vì vậy các nàng đã sớm biết Thâm Bạch Thánh đám người ngoại lai này, chẳng qua cho đến khi gặp qua Thôi Hằng, các nàng mới biết đám người này đến từ cái Tử Dương Giới tự xưng Tiên Giới đó.

“Khí thế thật là lợi hại, sợ rằng so với Vô Cực Kim Tiên mạnh hơn, Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất? ” Liễu Y Vân đoán được cảnh giới đại khái của Thâm Bạch Thánh, thầm nghĩ trong lòng “Nhưng mà, đây chỉ sợ không phải là cá Thái sư tổ muôn câu.”

Chỉ là một vị Thánh Giả, còn không đáng coi là cá.

Cả buổi yến hội hai người cũng không có trực tiếp trao đổi, cũng chỉ là đang quan sát đối phương mà thôi.

Đợi đến sau khi yến hội kết thúc, Liễu Y Vân liền ở bên dưới sự hướng dẫn của một tên quan, đi tới trong một tòa lâm viên tạo hình lịch sự tao nhã.

Nơi này là khu cây cảnh hoàng gia bên trong hoàng cung Đại Ngụy, là chỗ hoàng đế du ngoạn.

Lúc này, Xương Vũ Đế Vương Sâm cùng Thâm Bạch Thánh đã chờ ở nơi này.

Có điều, Vương Sâm chẳng qua là ngôi ở trong đình nghi mắt nhắm mắt dưỡng thần, hiển nhiên chẳng qua là tới chứng kiến, cũng không tính trực tiếp tham dự cuộc nói chuyện của hai người.

“Bản đạo Thâm Bạch Thánh, gặp qua Liễu tiên tử.” Thâm Bạch Thánh chủ động đi qua chấp tay hành lễ, thái độ vô cùng hiền hòa.

“Thâm đạo trưởng không nên khách khí.” Liễu Y Vân khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói ” Con người của ta tính tình chính trực, không thích vòng vo, đạo trưởng tốn công tốn sức như vậy, lại là đề cho bệ hạ mời, lại là tổ chức tiệc rượu, cuối cùng đem ta mời đến, vì chuyện gì, không ngại nói thẳng?”

“...” Thâm Bạch Thánh rõ ràng cho thấy không nghĩ tới Liễu Y Vân trực tiếp như vậy, hần hơi nghĩ ngợi, trầm giọng nói ” Đã như vậy, bản đạo cũng sẽ không vòng vo. Dám hỏi tiên tử, 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 của quý phái định giá bao nhiêu?”

“Người nói cái gì? !” Liễu Y Vân làm ra một bộ vẻ mặt ngạc nhiên, nội tâm chính là bình tĩnh như nước.

Chương 575: Cái người tu luyện 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 đó (3)

Nàng đối với điều này sớm có dự liệu, phái Tiên Hà có thể hấp dẫn những người ngoại lai này, đơn giản chính là phương thức tu luyện đặc thù, cũng tức là 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 .

《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 không phải là võ đạo cũng không phải phương pháp Tu Tiên.

Mà là con đường mới mang hai thứ kết hợp lại.

Ở bên trên cảnh giới phân chia là tham khảo võ đạo, nhưng sức mạnh tu luyện ra được càng gần gũi với pháp lực.

Vì vậy, người tu luyện đi con đường này, thực lực vượt xa võ giả đồng giai, tốc độ tu luyện cũng cực nhanh, bình thường mà nói đột phá đến tầng thứ Kim Tiên thời gian sử dụng sẽ không vượt qua năm trăm năm.

“Tiên tử đã thành Kim Tiên, khoảng cách Vô Cực Kim Tiên chỉ thiếu chút nữa, đúng không.” Thẩm Bạch Thánh trầm giọng nói ” Nhưng bước này lại giống như rãnh trời, chẳng biết lúc nào có thể vượt qua.

“Chỉ cần tiên tử có thể giao ra bộ phận 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 từ Phạm Giới đệ nhất cảnh đến Tiên Giới đệ tam cảnh, chúng ta có thể tặng cho tiên tử người một viên Vô Cực Tiên Đan, sau khi ăn vào là sẽ trở thành Vô Cực Kim Tiên.

“Tiên tử yên tâm, chúng ta có thể bảo đảm, chuyện này tuyệt sẽ không bị người bên ngoài biết được, chúng ta cũng tuyệt đối sẽ không mang 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 truyền ra ngoài, chẳng qua là dùng nó coi như tham khảo mà thôi.”

“Ta dựa vào cái gì tin tưởng các ngươi?” Liễu Y Vân cười lạnh nói.

“Vậy tiên tử phải như thế nào, mới có thể tin tưởng?” Thẩm Bạch Thánh nghe vậy ánh mắt sáng lên, không có bị cự tuyệt trực tiếp, vậy thì ý nghĩa có hi vọng thành công.

“Để cho người sau lưng ngươi tự mình đến cùng ta giao tiếp, ta phải lấy được cam kết của hần.” Liễu Y Vân trầm giọng nói ” Đan dược có thể để cho ta trở thành Vô Cực Kim Tiên, không phải là ngươi có thể lấy ra đi.”

“Chuyện này...” Thẩm Bạch Thánh nghe vậy biểu hiện trên mặt cứng đờ, cau mày nói ” Ta cần xác nhận một chút.”

Sau đó, hần ngồi xếp bằng nhắm mắt, lơ lửng ngồi trên không trung, làm bộ như đang cảm giác một vị nhân vật.

Trên thực tế chính là trao đổi Linh Ân Thánh Vương trong đầu, cùng vị Chư Thánh Chi Vương kia tiến hành liên lạc.

Ở trên Tội Thủ Tinh tràn đầy nguy cơ này, làm bất cứ chuyện gì đều phải hiểu được nguy trang, đem mình làm bộ như dáng vẻ lương thiện ôn hòa, nếu không hậu quả khả năng không tưởng tượng nổi.

Dù sao, nơi này chính là địa phương kinh khủng có hai vị Tào Vật Chủ!

Nếu không phải là vì kiêng kỵ Hỏa Tam cùng Thủy Thần Sông Hồng, bọn họ căn bản cũng sẽ không như vậy dè dặt gây dựng mưu tính trong năm mươi năm.

...

Tổ Bạch Tinh.

Bên trên mặt đất màu trắng xám, tràn đầy núi hình vòng cung bị thiên thạch va chạm mà thành.

Một người đàn ông tuổi trung niên đang dè dặt tránh ở sâu dưới lòng đất, trên người của hắn còn quấn quanh một lớp vải đen tựa như tơ lụa, che giấu khí thể của hắn, giảm bớt cảm giác tồn tại của hắn.

Đây là một kiện bí bảo cấp bậc Tào Vật Chủ, mà lại là Tào Vật sở trường che giấu phép tắc, có thể khiến hắn ẩn núp gần như hoàn mỹ.

Trong thời gian ngắn sẽ không bị cái con Hỏa Long đang vây quanh bên ngoài Tổ Bạch Tinh du tẩu kia phát hiện.

50 năm trước hắn mang theo cả đám đi qua Thiên Chúc Tinh, cũng là dùng cái bí bảo này lừa gạt được cảm giác của Thiên Chúc Tinh Quân, thuận lợi đi tới Đạo Chu Tinh.

Lúc này, cái con rồng lửa ở mặt ngoài Tổ Bạch Tinh du tẩu kia dĩ nhiên chính là Hỏa Tam.

Nó cũng sớm đã đến nơi này, hơn nữa theo bản năng cảm giác được tình huống trên viên tinh cầu này có cái gì không đúng, nhưng tìm rất lâu đều là không thu hoạch được gì.

“Đáng chết a! Cái này con rồng lửa làm sao sẽ chạy đến Tổ Bạch Tinh, nó không phải là ngủ say ở Tội Thủ Tinh sao?”

Triệu Khôn có chút thờ hờn hèn, nhưng hắn chỉ có thể cố hết sức áp chế tâm tình của mình, không dám có tâm tình chập chờn quá lớn, điều này có thể để cho hành tung của hắn bại lộ.

“Cái con rồng lửa này năng lực cảm nhận quá kinh khủng, tám ‘Lục Vô Ảnh’ này rõ ràng là chí bảo có thể lừa gạt được

tất cả Tạo Vật Chủ, tại sao hãn còn có thể nhận ra được di thường?

“Tiếp tục như vậy nữa, tạ giấu không được bao lâu, rất nhanh sẽ bị phát hiện, thật chẳng lẽ muốn cứ thế từ bỏ, thông qua truyền tông trận đi Tội Thủ Tinh, sau đó truyền tông ra mảnh tinh không này?”

Hãn ở lại trên Tô Bạch Tinh năm mươi năm, nhưng không phải không hề làm gì cả.

Dưới đất hãn bố trí một cái truyền tông trận, kết nối đến Bạch Thánh Cung trong hoàng thành Kinh Đô Đạo Chu Tinh, chỉ cần triển khai truyền tông, hãn ngay lập tức sẽ có thể trở lại Đạo Chu Tinh.

Mà cái truyền tông trận trong Bạch Thánh Cung kia chính là trực tiếp kết nối với một cái tinh cầu bên ngoài mảnh tinh không này, đây là chuẩn bị của bọn hãn trước khi tới, tiện bề rút lui.

“Tôn giả, người phái Tiên Hà dường như có ý đồ, nhưng hy vọng ngài có thể tự mình tới nói chuyện với họ.” Vừa lúc đó, thanh âm Thẩm Bạch Thánh vang lên ở trong đầu Triệu Khôn.

Những lời này đối với Triệu Khôn hiện tại mà nói, thật là giống như tiếng trời.

Quá tốt!

Rốt cuộc thành công, rốt cuộc sắp đoạt được!

“Bôn tọa ngay lập tức sẽ đi qua!” Triệu Khôn có chút không kịp chờ đợi hồi âm, nhưng giọng nói vẫn là không chế rất bình tĩnh.

Ngay sau đó, hãn liền khởi động truyền tông trận, người đứng trên đó, trong nháy mắt liền mất tung ảnh.

Hỏa Tam cũng ở một chớp mắt khi truyền tông trận khởi động kia phát hiện dị trạng nơi này.

Có điều, nó cũng chưa đi qua dò xét.

Bởi vì, Thôi Hằng ở Đạo Chu Tinh thông qua cảm giác chung với Hỏa Tam, đã biết được chuyện này.

Mà ở ba thước phía trên đỉnh đầu của Liễu Y Vân, chính là có một cái Thần Linh che giấu, đồng dạng là cùng Thôi Hằng cùng chung cảm giác.

Vì vậy, khi Triệu Khôn từ trong Bạch Thánh Cung đi ra, đang suy nghĩ tốc chiến tốc thắng, muốn sớm kết thúc nói chuyện, lấy được 《Tiên Hà Kiếm Quyết》 sau đó chạy vội

...

Thôi Hằng đã đứng ở phía trên không trung Đại Ngụy hoàng cung.

Chỉ bất quá, ai cũng không có nhận ra được hẳn.

“Ta là Triệu Khôn, Chư Thánh Chi Vương đến từ Tử Dương Tiên Giới.” Lời nói thứ nhất sau khi Triệu Khôn ở trong Bạch Thánh Cung đi ra, chính là nói rõ thân phận và tu vi của mình.

Hắn không dám thả ra khí thế tu vi tự thân, chỉ có thể ở trong lời nói bày ra một chút khí thế.

Sau đó, ánh mắt Triệu Khôn nhìn về phía Liễu Y Vân, trầm giọng nói ” Cô nương, thứ ngươi muốn chúng ta đều có thể cho ngươi, vô luận là tu vi hay là thực lực, hoặc là bảo vật Thánh Bình đều có thể, chúng ta chỉ cần 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 .”

Chỉ cần mở ra bảng giá đủ lớn, đôi phương cũng sẽ không có thời gian do dự.

Đây là kinh nghiệm của Triệu Khôn.

Từ trước đến giờ mọi việc đều thuận lợi.

Hơn nữa hiện tại hẳn phải làm như thế, nhất định phải nhanh!

Nhất định phải ở trước khi bị Thủy Thần Sông Hồng phát hiện hoàn thành chuyện này, sau đó thông qua truyền tống trận chạy trốn.

Nếu không, tiếp đó thật không đi được.

“Lại là một vị Chư Thánh Chi Vương.”

Liễu Y Vân ra vẻ ngạc nhiên lui về sau hai bước, ngay sau đó lắc đầu khẽ cười nói ” Chỉ tiếc, cái 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 này có thể bán ra ngoài hay không, cũng không phải là sự tình ta có thể làm chủ.”

Nói tới chỗ này, nàng bỗng nhiên dừng lại, một mực cung kính hướng bầu trời quý mọp, cao giọng nói: “Cung nghênh Thái Sư Tô pháp giá!”

Thôi Hằng ở sau khi đi tới nơi này, liền truyền âm nói cho Liễu Y Vân.

Vì vậy, lời còn chưa dứt, liền có một bóng người từ trên trời hạ xuống, vô tư mà đáp xuống bên người Liễu Y Vân.

Chính là Thôi Hằng.

” Hy vọng lấy được 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 như thế? ” Hắn mỉm cười đưa mắt quét qua trên người Thẩm Bạch

Thánh, cuối cùng nhìn về phía Triệu Khôn, trong mắt như là mang theo mấy phần nhìn kỹ.

“Tử Dương giới tự xưng là mảnh vụn của Thượng Thiên, thiếu một bộ phương pháp tu luyện như vậy sao? Hay là nói người tu luyện 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 ở Tử Dương Giới làm ra biểu hiện gì đặc thù?”

Chương 576: Cùng tôn vinh Chủ Thần Bạch Liên Vô Sinh Giáo (1)

“Ngươi, ngươi là? !” Triệu Khôn nghi ngờ không thôi nhìn Thôi Hằng, thân thể không tự chủ được bắt đầu run rẩy, cảm nhận được một loại cảm giác sợ hãi trước đó chưa từng có.

Coi như là khi đang đối mặt Tạo Vật Chủ, hẳn cũng không có cảm thấy loại sợ hãi mức độ này.

Chỉ cảm thấy ánh mắt của đối phương giống như Thiên Đạo cao cao tại thượng, bất kỳ một chút rung động đều có thể làm cho mình hồn phi phách tán.

Tại sao bên trên Tội Thủ Tinh sẽ xuất hiện tồn tại tầng thứ này? !

Quá bất hợp lí!

“Trả lời vấn đề của ta.” Thôi Hằng như cũ nhìn chăm chăm Triệu Khôn, ánh mắt trầm tĩnh.

“Vâng, dạ !” Triệu Khôn bị nhìn mà tê cả da đầu, vội vàng gật đầu nói “Hồi bẩm vị Thượng Tiên này, chúng ta tới đây, quả thật là vì đạt được bí ân của 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 .

“Bốn trăm năm trước, có một vị nữ Kiếm Tiên tu luyện 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 vượt qua vô tận tinh không tới Tử Dương Tiên Giới, tên nữ Kiếm Tiên kia lúc mới xuất hiện vẫn chỉ là cảnh giới Thiên Tiên, cũng tầm thường.

“Nhưng sau khi nàng tiếp xúc được hệ thống yō công Tử Dương Tiên Giới, rất nhanh thì suy luận, đem năm giữ hóa thành thủ đoạn của chính mình, sau đó liền bắt đầu đột phá với tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi.

“Nàng chỉ dùng thời gian một năm, liền từ Thiên Tiên trở thành Thiên Quân, rồi sau đó ba năm liền trở thành Huyền Tiên, lại qua thời gian năm năm, lại trực tiếp bước lên tầng thứ Kim Tiên.

“Tu luyện thành Kim Tiên rồi, nàng chỉ dùng mười năm, đã đột phá trở thành Vô Cực Kim Tiên, ngay sau đó lại dùng thời gian không tới hai mươi năm chứng đạo Thánh Giả vị.

“Lại qua năm mươi năm, liền thành Chư Thánh Chi Vương, bởi vì lúc đột phá có vô tận hào quang chiếu sáng thiên hạ, thế nhân liền tôn nàng là Vạn Hà Kiếm Tiên “

Sau khi nói đến đây, hẳn hơi dừng lại, chung quanh chính là đã yên lặng như tờ, cây kim rơi cũng nghe tiếng. .

Ngoại trừ Thôi Hằng ra, ánh mắt mỗi một người đều tập trung ở trên người của hắn, trong ánh mắt nhìn về phía hắn tất cả đều chỉ còn lại một tâm tình.

Đó chính là khiếp sợ.

Tốc độ tu luyện như vậy, thật sự là quá mức không thể tưởng tượng nổi, làm cho không người nào có thể hiểu.

Nhất là Liễu Y Vân.

Nàng biết cái người gọi là nữ Kiếm Tiên này chắc là sư tổ của mình, cũng biết rõ sư tổ mình thiên tư tuyệt đỉnh, kinh tài tuyệt diệu, chính là kỳ tài tu luyện cái thế.

Có thể lại không nghĩ tới lại sẽ cường đại đến loại trình độ này.

Thôi Hằng thì là rất hài lòng gật gật đầu, lại tiếp tục hỏi “Sau đó thì sao? Đây đã là chuyện ba trăm năm trước, tình trạng gần đây của nàng như thế nào?”

“Tiếp đó, tiếp theo...” Triệu Khôn nghe vậy lâm vào trong suy tư, có chút hốt hoảng nói “Ồ không lâu sau khi nàng trở thành Chư Thánh Chi Vương, liền nhận được Tử Dương Tinh mời.

“Nghe nói lúc ấy lý do Tử Dương Tinh mời là vì sắp có Tạo Vật Chủ giảng đạo, sẽ công khai giảng giải con đường tu hạnh Chư Thánh Chi Vương trở lên, đây chính là thứ nàng cần, tự nhiên liền đi qua.

“Nhưng cũng không lâu lắm, Tử Dương Giới liền truyền lưu ra tin tức nàng ở Tử Dương Tinh đại khai sát giới, ngay cả Tạo Vật Chủ đều không cách nào dựa nàng ngăn lại, từ đó về sau, hành tung của nàng là bí ẩn, đến nay đã có hơn hai trăm năm.”

Sau khi nói xong đoạn lời này, Triệu Khôn chỉ cảm thấy toàn thân mình đều đang run lên, trong nội tâm cảm giác kinh hoàng cực kỳ.

Dù sao, đây cũng không phải là miêu tả tốt gì.

Rất sợ Thôi Hằng vì vậy giận cá chém thớt.

“Ồ?” Thôi Hằng ánh mắt hơi híp, khẽ nhíu mày, trên mặt mặc dù như cũ nở nụ cười, nhưng cho người cảm giác thật giống như là mang theo sát khí lạnh lẽo

“Tử Dương Tinh, ta nhớ được là một viên hành tinh cường đại nhất bên trong tam đại chủ tinh Tử Dương giới, có bảy đại Tiên Môn, năm tên Tạo Vật Chủ. Chẳng như vậy, liền hợp lại đôi phó một Chư Thánh Chi Vương sao?”

Thời khắc này, sát khí lạnh lẽo nung theo thanh âm của hấn khuếch tán ra, chỉ trong nháy mắt nhiệt độ toàn bộ Đạo Chu Tinh liền chột giảm xuống rất nhiều, trực tiếp liền từ mùa hè nóng bức biến thành ngày đông giá rét cực độ lạnh lẽo.

Nếu như là đứng ở góc nhìn vũ trụ tinh không xem Đạo Chu Tinh, liền có thể thấy mặt ngoài viên tinh cầu này lại trực tiếp bị phủ kín một tầng băng sương.

Dường như là đem cả viên tinh cầu đều đóng băng lại vậy,

“Thượng Tiên, Thượng Tiên, chúng ta đối với chuyện này cũng không biết a.” Triệu Khôn vội vàng giải thích. “Chúng ta chẳng qua là một cái Tiên Môn nhỏ nhỏ trên Thần Uy Tinh, là một cái Tiên Môn nhỏ yếu nhất bên trong tam đại chủ tinh.

“Trong ngày thường Tử Dương Tinh cao cao tại thượng, rất ít cùng chúng ta trao đổi, thật sự chuyện chúng ta biết về vị nữ Kiếm Tiên kia cũng chỉ là nghe đồn, giữa lẫn nhau cũng không có qua lại gì.” Kể hiểu rõ không nhiều như hấn cố hết sức muốn cùng chuyện Tử Dương Tinh vung ra quan hệ.

Dù sao, vị trước mắt này mạnh mẽ đến vô cùng khó tin.

Nếu là đắc tội hấn, giáo phái nhà mình rất có thể phải đổi mặt một trận tai họa diệt môn.

“Nghe đồn cũng có thể biết được nàng tu luyện là 《Tiên Hà Kiếm Quyết》?” Thôi Hằng cười lạnh nói, ánh mắt rơi vào trên người Triệu Khôn chột trở nên rét lạnh.

Tiếp theo một cái chớp mắt, Triệu Khôn cũng cảm giác lực lượng trong cơ thể nhanh chóng tán loạn, tầng thứ sinh mệnh cũng theo đó rơi xuống, ngay sau đó ngay cả hình thái sinh mạng cũng phát sinh biến hóa.

Hấn không tự chủ được nằm trên đất, lại thấy được hai cái móng vuốt, điều này làm cho hấn vạn phần hoảng sợ, theo bản năng muốn cầu xin tha thứ, nhưng vừa mở miệng lại chỉ phát ra:

“Gâu Gâu! Gâu gâu gâu!”

Triệu Khôn biến thành một con chó.

Chương 577: Cùng tôn vinh Chủ Thần Bạch Liên Vô Sinh Giáo (2)

“A!” Thẩm Bạch Thánh bị dọa sợ đến hét thảm lên, bịch một tiếng tê liệt ngồi trên mặt đất, trong mắt tràn đầy vẻ mặt khó thể tin, sắc mặt trở nên trắng bệch cực kỳ, hiển nhiên là kinh hoàng tới cực điểm.

Đây chính là một vị Chư Thánh Chi Vương a!

Đôi mắt chư thiên vạn giới, vô tận tinh không, đây là đại nhân vật cao cấp nhất, hơn nữa bởi vì cảnh giới Tạo Vật Chủ vô cùng xa không thể chạm, Chư Thánh Chi Vương cũng là mục tiêu cuối cùng của tuyệt đại đa số Thánh Giả.

Nhưng bây giờ một vị Chư Thánh Chi Vương tu luyện vượt qua một vạn năm như Triệu Khôn, lại ở trước mắt bao người bị biến thành một con chó.

Đây quả thực không thể tưởng tượng nổi, quá mức kinh người!

“Thái sư tổ thần uy vô lượng.” Liễu Y Vân cũng không nhìn được thở dài nói, loại thủ đoạn trong nháy mắt đem người biến thành chó này, đã hoàn toàn vượt ra khỏi nhận thức cùng phạm vi hiểu biết của nàng.

“Gâu! Gâu Gâu! Gâu Gâu! !” Con chó này vạn phần hoảng sợ mà gào thét bị thương, toàn thân nó đều đang run lên, bốn cái chân đều quỳ xuống, không ngừng hướng Thôi Hằng dập đầu cầu xin tha thứ.

“Tiếp tục mà nói a.” Thôi Hằng nhàn nhạt nói.

“Gâu! Thượng Tiên tha mạng!”

Triệu Khôn phát hiện mình bỗng nhiên lại có thể nói chuyện, nhưng vẫn là bộ dạng chó, vội vàng nói ” Thượng Tiên thứ tội, ta, ta mới cũng là sợ Thượng Tiên giận cá chém thớt giáo ta, lúc này mới ôm lấy tâm lý mong không bị phát hiện.

“Lần này ta nói hết, ta toàn bộ nói hết rồi, đối với chuyện xảy ra bên trên Tử Dương Tinh, chúng ta quả thật hiểu rõ không nhiều, cũng không có tư cách đi tìm hiểu tình huống cụ thể của Tử Dương Tinh.

“Chỉ bất quá, giữa chúng ta và Vạn Hà Kiếm Tiên, cũng không phải là hoàn toàn không có giao tập, thật ra thì Vạn Hà Kiếm Tiên khi ở cảnh giới Thánh Giả từng du lịch khắp nơi, sự tôn của ta liền nảy lên một tí tâm tư. .

“Su tôn phái một tên sư muội của ta tiếp cận Vạn Hà Kiêm Tiên, tra rõ chân tướng nàng tiên bộ thần tốc, đồng thời cũng muốn chờ sau khi quan hệ thân cận sẽ lấy được phương pháp tu luyện của nàng.

“Nhưng Vạn Hà Kiêm Tiên vô cùng cảnh giác, ở sau khi phát hiện đầu mối liên chủ động xạ lảnh người sư muội kia của ta, cuối cùng chúng ta cũng chỉ lấy được một cái tên 《 Tiên Hà Kiêm Quyết 》 này.”

“Chỉ bằng các người cũng muốn tính toán sư tổ ta sao? ” Liễu Y Vân vô cùng khinh thường cười lạnh nói ” Sư tổ nàng trí tuệ tuyệt đỉnh, phúc duyên thâm hậu, cũng đã từng được tôn tại tối cao như Thái sư tổ dạy dỗ, há là những kẻ xấu các người có thể mưu đồ!”

“Là chúng ta không tự lượng sức, là chúng ta không biết trời cao đất rộng, cầu Thượng Tiên thứ tội! ” Triệu Khôn bộ dáng con chó nhỏ vô cùng ngoan ngoãn mà đập đầu cầu xin tha thứ, một chút cũng không giống là bộ dáng một Chư Thánh Chi Vương có.

Thật ra thì, nếu như hắn vẫn là trạng thái người, còn bảo lưu tu vi cảnh giới Chư Thánh Chi Vương, hơn phân nửa là sẽ không hèn mọn như bây giờ.

Nhưng hiện tại lực lượng trong cơ thể hắn sớm bị đánh tan, cảnh giới cũng đã rơi xuống, cũng chỉ là một con chó biết nói chuyện mà thôi, tự nhiên cũng không có cái tâm cảnh gì.

“Không cần cầu xin tha thứ, ta tạm thời sẽ không giết người. ” Thôi Hằng nhàn nhạt nói, ngay sau đó chuyển đề tài ” Bạch Liên Vô Sinh Giáo các người là Tiên Môn duy nhất bên trên Thần Uy Tinh, có một vị Tọa Vật Chủ đứng không?”

“Vâng, đúng! ” Triệu Khôn vội vàng gật đầu, hắn mặc dù không biết Thôi Hằng hỏi cái này làm gì, nhưng vẫn là đúng sự thật bậm báp, cũng không lại... dám giấu giếm chút nào.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, lại hỏi ” Ta nghe người nói qua, tất cả mọi người bên trên Thần Uy Tinh chỉ cung phụng một vị thần linh, chính là Chủ Thần Bạch Liên Vô Sinh Giáo các người thờ cúng?”

“Là như vậy, toàn bộ người Thần Uy Tinh tất cả đều tôn Bạch Liên Thánh Mẫu là Thần Chủ. ” Triệu Khôn trong lòng chính là càng nghi ngờ, nhưng vẫn là tiếp tục giải thích ” Chẳng qua là, bởi vì đoàn thể người bất đồng hiểu về Thánh Mẫu Tôn Thần bất đồng, nên ở bên dưới hạch tâm tự tưởng của giáo phái diễn sinh ra trăm ngàn loại đảng phái bất đồng, giữa bọn họ quan hệ phức tạp, có đối địch với nhau, cũng có thân như huynh đệ...”

“Lại cũng là một địa phương hỗn loạn. ” Thôi Hằng nghe vậy hơi sững sờ.

Hắn vốn còn đang suy nghĩ phải thế nào cải tạo một cái địa phương toàn cầu đều lay một cái Thần Chủ như vậy, dù sao một chỗ tư tưởng càng thống nhất, hẳn lại càng khó thực hiện sửa đổi, càng không dễ dàng thành lập trật tự mới.

Nhưng nếu là tư tưởng hỗn loạn mà nói, sẽ dễ hơn quá nhiều.

Mặc dù trăm ngàn loại tư tưởng đều có một cái ngọn nguồn, nhưng theo miêu tả của Triệu Khôn đến xem, trên thực chất vẫn là hỗn loạn.

Dù sao, giữa những đảng phái bất đồng này nếu là thật đồng ý một cái nguồn gốc, cũng sẽ không tồn tại quan hệ thù địch.

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng nhìn một chút Xương Vũ Đế Vương Sâm cách đó không xa đã bị dọa sợ đến ngây người như phỗng, lại nhìn một chút tòa Bạch Thánh Cung kia, sau đó đưa ánh mắt rơi vào trên người Thâm Bạch Thánh đang ngồi xụi lơ dưới đất, khẽ cười nói: “Người trong ngày thường đang giảng kinh cho Đại Ngụy Hoàng Đế?”

“À? Ta, ta, hồi bẩm Thượng Tiên, đúng, đúng! ” Thâm Bạch Thánh gật đầu liên tục, sau đó giải thích ” Là bệ hạ chủ động mời ta tới, cũng không phải là ta mê hoặc lòng người...”

“Không cần phải nói những thứ này. ” Thôi Hằng khoát tay cắt đứt, nói với Thâm Bạch Thánh cùng Triệu Khôn ” Tiếp theo các ngươi phải đi Phong Châu Châu Phủ, nơi đó tự nhiên sẽ có người tiếp đón các ngươi, sẽ có mấy người cùng các ngươi học tập kinh nghĩa Bạch Liên Vô Sinh Giáo.”

Hắn dự định để cho ba người Lục Tranh Minh, Triệu Quảng, Lưu Lập Đào học tập kinh nghĩa Bạch Liên Vô Sinh Giáo, làm chuẩn bị để thành lập trật tự mới trên Thần Uy Tinh sau này.

Trật tự mới thành lập, nhất định kèm theo tư tưởng va chạm, chỉ có biết người biết ta mới có thể bách chiến bách thắng.

Triệu Khôn cùng Thâm Bạch Thánh chính là mê mang.

Đây là phải làm gì?

Lại muốn chính mình đi giảng kinh nghĩa? !

...

Ở sau khi đem Triệu Khôn cái tên chủ sự sau màn này bắt tới, Thôi Hằng trên Đạo Chu Tinh liền không có chuyện gì.

Vì vậy, chờ đến sau khi Hỏa Tam từ trong vũ trụ sao trời trở về, hẳn liền trực tiếp phá vỡ hư không, tạo lập được đi lối đi vượt giới đi Thiên Khu Giới.

Ngay sau đó bước ra một bước, cũng đã thân ở bên trong Đại Chu Quốc Cảnh Thiên Khu Giới.

Thường nói ngôi vị Đế Vương không thể ngồi lâu.

Nếu không thì có thể gặp gỡ phản phệ không hiểu, cuối đời không lành.

Vì vậy, Triều Đại Đại Ngụy nhận gian liền quyết định quy củ ngôi vị Hoàng Đế tối đa chỉ có thể ngồi sáu mươi năm.

Nhưng ở Đại Chu Triều nơi này nhưng cũng không thích hợp dùng.

Bây giờ đã là ——

Chí Phượng năm ba trăm bảy mươi một.

Chương 578: Nguy cơ của Đại Chu Quốc, Minh Quỳnh Nữ Đế (1)

Thật ra thì, đối với dân chúng tầm thường mà nói, bên trên ngôi vị hoàng đế là ai ngôi, cũng không trọng yếu.

Chỉ cần có thể bảo đảm bọn họ an cư lạc nghiệp, hơn nữa có không gian phát triển nhất định, vậy cũng đã đủ rồi.

Cho dù là mấy trăm năm không đổi một vị Hoàng Đế cũng là không có vấn đề.

Đại Chu Triều chính là cái tình huống này.

Ở dưới sự thống trị của vị Nữ Đế đó, Đại Chu Triều mỗi một năm đi qua cũng so với một năm trước cường thịnh hơn, vô luận là mức độ sống của dân chúng, hay là tầng thứ võ đạo đều đang liên tục tăng lên.

Hôm nay là Chí Phượng năm ba trăm bảy mươi một, Đại Chu vẫn đang nhanh chóng phát triển về phía trước.

Toàn bộ quốc gia giống như là làn sóng chảy băng băng vào biển, không ngừng tiến về phía trước, thật giống như mãi mãi cũng sẽ không ngừng nghỉ vậy.

Cùng hai trăm năm trước so sánh, bây giờ Đại Chu Triều đã thu được quá nhiều đề thăng.

Đầu tiên là diện tích quốc thổ.

Đại Chu Triều hôm nay đã chiếm cứ hơn năm phần mười thổ địa Thiên Khư Giới, từ núi cao đến đồng bằng, từ lục địa đến đại dương, đều là lãnh thổ quốc gia Đại Chu.

Bên trong toàn bộ Thiên Khư giới có thể miễn cưỡng so sánh chỉ có Đại Hạ Quốc.

Bất quá, Đại Hạ Quốc bên kia cũng chỉ chiếm cứ hơn ba thành thổ địa Thiên Khư Giới, theo thể lượng tới nói chỉ hơn một chút so với một nửa Đại Chu mà thôi.

Về phần một thành thổ địa còn dư lại này chính là trên trăm cái nước nhỏ mọc như rừng, xem như khu vực giậm xóc giữa hai nước Đại Hạ và Đại Chu, giậm bớt đường tiếp giáp giữa hai cái siêu cường quốc.

Bởi vì Đại Hạ cùng Đại Chu hai nước có quan hệ sâu xa, ít khi sẽ sinh ra mâu thuẫn nghiêm trọng gì, hai nước đối với thống trị quốc nội lại có thủ đoạn, đều có thể bảo đảm trong ngoài hài hòa.

Vì vậy, hai trăm năm này, có thể nói là một đoạn thời gian yên ổn nhất từ trước tới nay của Thiên Khư Giới, gần như không có phát sinh xung đột chiến tranh gì lớn.

Nếu như không phải là vì một trăm mấy chục cái nước nhỏ kia thường xuyên bởi vì một chút lợi ích cực nhỏ chinh phạt lẫn nhau, phỏng chừng trong nhận thức của dân chúng thông thường đều không có khái niệm chiến tranh.

Thêm nữa chính là số lượng nhân khẩu cùng trình độ võ đạo tổng thể.

Bây giờ Đại Chu, dân số bản thổ đã vượt qua mười lăm tỉ, lại còn phổ cập giáo dục võ đạo, chỉ cần là người trưởng thành, đều có thể đạt tới cảnh giới Tiên Thiên.

Nếu là hơi đi lên một chút, là có thể đạt tới Nội Cảnh thậm chí là Thân Cảnh.

Trong đó người xuất sắc lại có thể trở thành Nhân Tiên, Địa Tiên, coi như là cảnh giới Thiên Nhận, Thiên Tiên, Thiên Quân ba trăm năm trước cao không thể chạm, cũng thường xuyên có người bình thường đột phá.

Hết thầy các thứ này tựa hồ cũng đại biểu Đại Chu sẽ trở nên càng ngày càng mạnh, sẽ từ một cái vĩ đại này đi về phía một cái vĩ đại khác, vĩnh viễn cường thịnh tiếp.

Nhưng cũng không ít người có kiến thức thấy được bên dưới loại cường thịnh này giấu giếm nguy cơ.

Hơn nữa còn là nguy cơ cực lớn!

Dân khẩu nhanh chóng bành trướng như kia, cùng với thổ địa tương lai thiếu nghiêm trọng, đây không chỉ là nguy cơ của Đại Hạ hoặc là Đại Chu, đồng dạng cũng là nguy cơ của toàn bộ Thiên Khư Giới.

Trong hoàn cảnh người của Thiên Giới tăng trưởng, cuộc sống lâu dài an ổn đầy đủ sung túc, mắt thấy dưỡng dục đời sau đều cao vô cùng.

Mà trình độ võ đạo tổng thể tăng lên cũng mang tới tuổi thọ trên diện rộng, vợ chồng thông thường đại khái sẽ có bốn năm người con, thậm chí nhiều hơn.

Điều này làm cho nhân khẩu trong Thiên Khư Giới lấy tốc độ cực nhanh bành trướng.

Thổ địa bây giờ còn đủ dùng, nhưng nếu là lại qua một trăm năm, hai trăm năm, thậm chí năm trăm năm, một ngàn năm.

Vậy cũng thì chưa chắc.

Trong hoàng cung Đại Chu, tẩm cung Nữ Đế.

Lý Vi mặc quan phục màu đỏ sậm, bước chân vội vã đi tới nơi này, sau đó vô cùng cung thuận mà hành lễ nói: “Thần Lý Vi, bái kiến bệ hạ.”

Hôm nay nàng cũng sớm đã khôi phục tu vi, hơn nữa càng tiến một bước về phía trước, thành công Vạn Pháp Quy Nhất, bước chân vào cảnh giới Thánh Giả.

Mặc dù Lý Vi bây giờ đã vượt qua nghìn tuổi, mặt mũi vẫn như cũ là tuổi trẻ thanh xuân, tướng mạo đẹp rục rỡ.

Chỉ bất quá vì chấp chính đương triều, nàng xem ra không còn là bộ dáng thiếu nữ, mà là hơi thành thục một chút, nhìn khoảng hơn hai mươi tuổi.

Ở trong triều đình Đại Chu, Lý Vi cũng là trợ thủ đắc lực của Lý Minh Quỳnh.

Gần một trăm ba mươi năm qua, vị trí Tể Tướng vẫn luôn là Lý Vi làm, rất nhiều chính lệnh cụ thể tất cả đều là nàng phổ biến ra.

Trên thực tế, nàng đã là một người quyền thế lớn nhất bên trong Đại Chu Triều ngoại trừ Lý Minh Quỳnh ra.

Song, Lý Vi tự mình vẫn luôn vô cùng rõ ràng vị trí xác thực của mình.

Nàng vô cùng rõ ràng chính mình cũng chỉ là thần tử bên cạnh phụ tá Nữ Đế bệ hạ, mục đích chính là vì biểu hiện tốt, tranh thủ được bệ hạ truyền thụ phương pháp tu luyện không cần Bất Tử Chân Tinh.

Tuyệt không phải là cái gì Quyền Thần.

Càng không thể nào thành người chân chính nắm giữ quyền hành quốc gia, hơn nữa Đại Chu Nữ Đế Lý Minh Quỳnh, ở trong lòng Lý Vi đã chiếm cứ một cái vị trí cực kỳ trọng yếu.

Nàng sẽ dốc hết toàn lực mà phụ tá, để cho Đại Chu trở nên càng vĩ đại.

“Ừm.” Thanh âm Lý Minh Quỳnh hơi mang theo mấy phần lười biếng từ phía sau bình phong vang lên.

Ngay sau đó chỉ thấy nàng thân mặc áo ngủ tơ lụa màu xanh nhạt đi ra.

Thân là một vị Chư Thánh Chi Vương, hai trăm năm thời gian đi qua, cũng không khiến dung mạo của nàng chịu bất kỳ ảnh hưởng gì, vẫn là bộ dáng thanh khiết mỹ lệ tuyệt luân, sắc nước hương trời.

Đương nhiên, nói là Chư Thánh Chi Vương, chẳng qua là ước chừng mà thôi.

Trên thực tế nàng cũng không phải rất rõ mình bây giờ đang ở một cái cảnh giới dạng gì.

Theo Đại Chu cường thịnh, tu vi của Lý Minh Quỳnh ở quốc vận chi đạo cũng không ngừng tăng lên.

Thần hồn Kim Đan ở bên dưới lực lượng quốc vận ôn dưỡng, đã có tính chất lý trí cực độ đậm đà, trong nê hoàn cung của nàng thậm chí đều hóa thành một đại dương màu vàng óng.

Phương diện thực lực càng là cường đại cực kỳ, tùy tiện một cái ý niệm là có thể để cho trăm ngàn Vô Cực Kim Tiên tại chỗ bị chôn vùi.

Chương 579: Nguy cơ của Đại Chu Quốc, Minh Quỳnh Nữ Đế (2)

Hơn nữa, bởi vì tính đặc thù của quốc vận chi đạo, nàng tùy thời có thể xuất hiện ở bất kỳ chỗ nào trong cảnh nội Đại Chu Quốc.

Theo trình độ nào đó mà nói, cái này thậm chí có thể bị gọi là “Không chỗ nào không có mặt”.

“Bệ hạ, ngài hạ lệnh thống kê dân số cùng thống kê tỷ lệ quốc thổ, chuyện này đã làm xong.” Lý Vi hết sức cung kính mà lấy ra một viên thẻ ngọc, hai tay dâng trình cho Lý Minh Quỳnh.

“Làm rất tốt.” Lý Minh Quỳnh mỉm cười nhẹ nhàng gật đầu.

Sau đó tiện tay khẽ giơ lên, tấm thẻ ngọc kia rơi xuống trong lòng bàn tay của nàng.

Chỉ thấy phía trên lưu chuyển ánh sáng rực rỡ, nàng rất nhanh thì đọc xong tin tức bên trong, một đôi mày liễu ngay sau đó cũng nhíu lại.

“Thiên Khư Giới vận là quá nhỏ.” Lý Minh Quỳnh nhẹ nhàng thở dài nói “Nếu như thổ địa cùng dân số không thể tiếp tục đột phá, chưa tới trăm năm, tu vi của ta sợ rằng rất khó tinh tiến.”

Hạch tâm của Quốc Vận Chi Đạo chính là mức độ cường thịnh của quốc lực.

Quốc lực chủ yếu bị ba điểm ảnh hưởng, diện tích quốc thổ, nhân khẩu trong nước, trình độ võ đạo quốc nội.

Đi qua hai trăm năm, quốc lực Đại Chu nhanh chóng phát triển, tu vi cảnh giới của Lý Minh Quỳnh tự nhiên cũng sau đó liên tăng vọt.

Tu vi cảnh giới của nàng tằng trưởng cũng có thể phản hồi lại quốc gia, đề cho võ giả quốc nội tu luyện làm ít công to, từ đó tiến một bước tăng cường trình độ võ đạo quốc gia.

Đây là một vòng tuần hoàn vô cùng tốt.

Chẳng qua, loại tuần hoàn xúc tiến lẫn nhau này là có hạn độ, lấy tu vi cảnh giới hiện tại của nàng, nhiều nhất để cho Huyền Tiên trở xuống tu luyện trở nên càng nhanh chóng.

Chờ đạt tới cấp bậc Huyền Tiên, tốc độ tu luyện liền sẽ một cách tự nhiên trở nên chậm chạp.

Điều này thì sẽ đưa đến tuyệt đại đa số bách tính sẽ dừng lại ở cảnh giới dưới Huyền Tiên, bọn họ là nguồn gốc chủ yếu để quốc lực tăng trưởng.

Nhưng nếu như thời gian dài không có nhân khẩu mới sinh ra, cũng sẽ không có Thiên Nhân, Thiên Tiên, Thiên Quân mới xuất hiện, quốc lực tăng trưởng liền sẽ trở nên cực kỳ khó khăn.

Mà dựa theo biểu hiện kết quả điều tra Lý Vi trình lên, chưa tới một trăm năm, loại tình huống này liền phải xuất hiện.

Nòng cốt vấn đề chính là ở chỗ diện tích quốc thổ không đủ để gánh chịu nhiều nhân khẩu như vậy.

Đến lúc đó, cảnh giới tu vi Lý Minh Quỳnh tăng lên sẽ gần như đình trệ.

“Bệ hạ, có cần hay không nuốt trọn hạ giới?” Lý Vi đề nghị, đây là biện pháp duy nhất nàng có thể nghĩ tới.

Thiên Khư Giới thổ địa có hạn, Đại Hạ cách vách lại là đệ tử đời sau của Tiên Tôn sáng chế kiến lập, về tình về lý Đại Chu cũng không thể cướp thổ địa của họ, hạ giới Đạo Chu Tinh không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

“Không thể.” Lý Minh Quỳnh khẽ gật đầu một cái nói “Giữa Thiên Khư Giới cùng Đạo Chu Tinh mỗi trăm năm mới có thể giao lưu một lần, nếu là mang quốc thổ kéo dài tới hạ giới, đây là không chịu trách nhiệm đối với dân chúng hạ giới. Hơn nữa, nếu vậy ta cũng chỉ có thể lưu lại trên Đạo Chu Tinh, lại không có cơ hội rời đi.”

“Rời đi?” Lý Vi nghe vậy có chút kinh ngạc.

”Ừ, chuyện cho tới bây giờ, ta cũng không đối gạt người.” Lý Minh Quỳnh trầm giọng nói “Ít thì trăm năm, nhiều thì hai trăm năm, ta hẳn sẽ có đột phá, đến lúc đó tu vi của ta chắc cũng sẽ đạt tới một cái bình cảnh, không cách nào lại tiến bộ.”

“Bất quá, đến khi đó, ta cũng có thể vận dụng thần thông, tụ tập lực lượng quốc vận, đem trọn cái Đại Chu mang đi bên mình, như vậy ta liền có thể bước vào tinh không, đi truy tìm bước chân của sư tôn.”

“Đem trọn cái Đại Chu mang đi bên mình?!” Đôi mắt đẹp của Lý Vi tròn tròn, có chút khó có thể tin nói “Cái này là đại thần thông bực nào, bệ hạ, ngài đến tột cùng là cảnh giới gì?”

“Ta đây cũng không rõ ràng.” Lý Minh Quỳnh khẽ gật đầu một cái, thờ dài nói “Sợ rằng phải chờ sau khi thấy sư tôn mới có thể biết con đường phía trước.”

Thật ra thì nàng cũng đã thử chính mình thăm dò con đường phía trước, nhưng ở dưới tình huống thiếu tham khảo, muốn phải một mình đi ra một con đường thật sự là quá khó khăn.

Nhất là lại đang tìm tòi con đường so với cảnh giới của chính mình còn cao hơn.

Đây gần như là chuyện không có khả năng hoàn thành.

Lý Vi thấy Lý Minh Quỳnh ưu sầu, vội vàng nói: “Thần có thể làm gì giúp được bệ hạ sao?”

“Người không giúp được gì.” Lý Minh Quỳnh lắc đầu một cái, mỉm cười nói “Chuyện tu luyện chỉ có thể chính ta cố gắng, hoặc là thỉnh giáo...”

Nói tới chỗ này, nàng bỗng nhiên dừng lại, trợn to hai mắt nhìn hướng Đông Bắc, ngạc nhiên nói: ” Lối đi vượt giới, lối đi vượt giới giữa Thiên Khư Giới cùng Đạo Chu Tinh được mở ra!”

“Lối đi vượt giới? ! ” Lý Vi ngạc nhiên nói ” Bây giờ không phải còn chưa tới thời kỳ hai Giới giao hội sao, tại sao có thể có lối đi vượt giới...”

Nói tới chỗ này nàng cũng ngây ngẩn, mặt hiện lên vẻ vui mừng.

Thiên Khư Giới trên bản chất là dị độ không gian tự do ở bên ngoài Đạo Chu Tinh, cũng không phải là từng giờ từng phút đều cùng Đạo Chu Tinh liên kết.

Mỗi trăm năm mới có một lần thời kỳ giao hội ngắn ngủi.

Bây giờ đã qua cái kỳ giao hội này, giữa hai giới hẳn là không cách nào thành lập lối đi mới đúng.

Trừ phi là lấy đại thần thông, cưỡng ép hai giới nối liền.

Mà có thần thông lớn như vậy, ở trong nhận thức của nàng chỉ có một vị.

“Là Tiên Tôn sao? ” Lý Vi mừng rỡ không thôi nói.

“Hẳn là sư tôn, hẳn chính là sư tôn! ” Lý Minh Quỳnh cũng kích động.

Ngay sau đó nàng thân hình thoát một cái, áo ngũ tợ lụa trên người trong nháy mắt biến thành quần áo nghiêm chỉnh.

“Theo ta đi nghênh đón sư tôn.”

...

Thôi Hằng hạ xuống đến trong Thiên Khư Giới, cũng không tận lực che giấu hơi thở của mình.

Chỉ cần Lý Minh Quỳnh đôi với tu hành quốc vận chi đạo không có rơi xuống, theo lý sẽ trực tiếp cảm giác được hấn đến.

Vì vậy, hấn mới vừa đặt chân, liền thấy hương Tây Nam bay tới hai đạo tia sáng, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt đã đến trước mặt của hấn.

Lý Minh Quỳnh dẫn đầu từ trong tia sáng hiện thân, một mực cung kính quỳ trước mặt Thôi Hằng ” Đệ tử bái kiến sư tôn!”

Lý Vi theo sát phía sau, đồng dạng mười phần cung kính mà hành lễ nói: “Bái kiến Tiên Tôn!”

Chương 580: Di độ không gian, tiểu thế giới thống nhất (1)

Thôi Hằng nhìn hai người trước mắt, nhẹ nhàng gật đầu mỉm cười nói: ” Không sai, tu hành đều không có rơi xuống.”

Lý Minh Quỳnh chính là khế gật đầu một cái, hết sức cung kính nói: “Nếu không phải sư tôn ngài lưu lại quốc vận chỉ pháp, đệ tử cũng không có thành tựu hôm nay.”

“Công pháp chẳng qua là mở ra một cánh cửa cho con thôi. ” Thôi Hằng chính là khế cười nói ” Nếu mà con không có thủ đoạn đem đất nước này thống trị tốt, vậy thì chẳng qua là chỉ có pháp hay. Bây giờ con làm đã rất khá.”

“Đa tạ sư tôn khen ngợi! ” Lý Minh Quỳnh tức thì cảm thấy hài lòng.

Thời khắc này, nàng chỉ cảm thấy hết thảy cố gắng của mình hai trăm năm qua đều đáng giá. Có thể được một câu khen ngợi của sư tôn, đây là thành tựu lớn nhất của mình, cũng là vinh dự huy hoàng nhất.

Thôi Hằng lại đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Vi, cười nói: “Không nghĩ tới người cũng trở thành Thánh Giả, quanh đi quẩn lại, hai huynh muội các người còn là cảnh giới giống nhau, bất quá hẳn vẫn là lấy Bất Tử Chân Tính làm trụ cột, so ra kém thành tựu bây giờ của người.”

“Hẳn lại cũng trở thành Thánh Nhân sao? ” Lý Vi tựa như là có chút kinh ngạc, ngay sau đó khế cười nói ” Vậy hẳn rốt cuộc có thể thực hiện lý tưởng trước đây của mình, để cho Lý Gia chúng ta và Cửu Tử Thiên Môn ngồi ngang hàng.”

“Lý Trình còn từng có lý tưởng như vậy? ” Thôi Hằng nghe vậy nở nụ cười, nhưng lại khế gật đầu một cái nói “Có điều, cái lý tưởng này của hẳn là thực hiện không được. Sùng Dương Tinh hôm nay đã cùng Sùng Dương Tinh người biết có khác biệt lớn...”

Sau đó hẳn đơn giản đem tình huống bây giờ của Sùng Dương Tinh cùng hai người giảng thuật một chút, để tránh sau khi đến bên đó quá mức khiếp sợ.

“Cái gì, Ngũ Cảnh Giới đã có vượt qua một ngàn tên Thánh Nhân? !”

Lý Vi khi nghe Thôi Hằng giảng thuật không nhìn được kinh hô thành tiếng, trên mặt lộ ra vẻ mặt khó có thể tin. .

Nếu như tin tức này không phải là Thôi Hằng nói, phản ứng đầu tiên của nàng chính là nghe lầm, hoặc là có người

muôn lừa gạt mình.

Cái này quá bất hợp lí, quá khoa trương.

Thật là không tưởng tượng nổi!

Ngay từ lúc hơn một trăm năm trước, số lượng Thánh Giả Ngũ Cảnh Giới cũng đã có hơn tám trăm tên, sau đó Thôi Hằng lại tạm thời thả ra một lượng lớn Vạn Pháp Quy Nhất Đan, dĩ nhiên là để cho số lượng Thánh Giả bên trong Ngũ Cảnh Giới dễ dàng vượt ngàn.

Bất quá, Lý Vi rất nhanh thì ý thức được chính mình thật thố, vội vàng hành lễ hướng Thôi Hằng, nhận tội nói: “Tiên Tôn, ta, ta không phải mới vừa cố ý muốn chen miêng, ta vì quá mức kinh ngạc, có chút không kìm lòng được.”

“Không sao.” Thôi Hằng mỉm cười nói.

Hắn đối với điều này cũng không để ý chút nào, sau đó tiếp tục giải thích thay đổi ở Sùng Dương Tinh, dần dần nói đến việc Bùi Thanh Thư khởi sự, Võ Triều thành lập, phổ biến trật tự quy tắc vân vân.

“Sự đệ hẳn lại cũng làm Hoàng Đế.” Lý Minh Quỳnh nghe vậy nở nụ cười, ngay sau đó tựa như là nghĩ tới điều gì, cười khẽ nói ” Sự tôn, quy tắc ngài phổ biến ở Sùng Dương Tinh bên kia, con bên này thật ra thì đã đang thi hành, hay là tới xem một chút trật tự Đại Chu của con đây ra sao?”

“Được a, coi như kiểm nghiệm thành quả hai trăm năm tu hành của con.” Thôi Hằng gật đầu cười nói.

...

Lấy tu vi của Thôi Hằng bây giờ, muốn kiểm tra toàn bộ diện mạo Đại Chu tự nhiên không cần từng chỗ từng chỗ mà đi du lịch.

Chỉ cần bay đến trên trời, mắt nhìn xuống phía dưới, trong nháy mắt liền có thể đem trọn tình huống cái Đại Chu thu hết vào mắt.

Không chỉ là bách tính dân sinh trên mặt nổi, coi như là chuyện xảy ra trong góc xó xinh âm u nhất, cũng không chạy thoát ánh mắt của hắn.

Vì vậy, Thôi Hằng trực tiếp mang theo hai người Lý Minh Quỳnh cùng Lý Vi bay lên bầu trời, ánh mắt nhìn về phía dưới.

Thời khắc này, Đại Chu nhân gian đèn đuốc, khói bếp vạn nhà, đều đập vào trong mắt của hắn.

Hắn thấy được một cái quốc gia ổn định tường hòa, bách tính an cư lạc nghiệp.

Người nơi này, mỗi ngày chỉ cần nghiêm túc làm việc liên tục có thể nắm giữ sinh hoạt tốt, thậm chí đều không cần võ công rất mạnh.

Bởi vì có quan phủ cùng luật lệ triều đình bảo vệ bọn họ.

An toàn cùng trật tự ở Đại Chu Triều thể hiện được vô cùng hoàn mỹ.

Đây chính là thế giới Thôi Hằng muốn.

Mà Đại Chu Triều mặc dù có thể trở thành bộ dáng bây giờ, cùng quốc vận chi pháp hẳn truyền thụ cho Lý Minh Quỳnh là không thể tách rời.

Vì vậy, ở sau khi hiểu rõ một điểm này, Thôi Hằng lập tức cũng cảm giác được Tử Phủ Kim Điện bên trong sáng lên một đoàn lại một đoàn hào quang màu tử kim, bắt đầu bồi bổ Nguyên Anh, tăng lên bản chất Nguyên Anh.

Hiệu quả pháp lực của hắn tiến một bước trở nên mạnh mẽ.

“Như vậy cũng có thể có phản hồi.” Thôi Hằng trong lòng nhất thời vô cùng vui mừng.

Cái này thì ý nghĩa chỉ cần ngọn nguồn cải tạo cái thế giới này nằm tại hắn, hơn nữa cuối cùng xây dựng ra một cái thế giới an toàn có trật tự, thì có thể làm cho hắn đạt được phản hồi.

Đòi một góc độ mà nói, chỉ cần phạm vi lực ảnh hưởng của Đại Chu Triều của Lý Minh Quỳnh càng mạnh, phạm vi ảnh hưởng càng rộng, hơn nữa một mực giữ loại trạng thái an toàn có trật tự ổn định này, liền có thể không ngừng cung cấp phản hồi cho hắn.

“Đã như thế, độ khó ta đặt nền móng Hóa Thần liền thấp xuống không ít a.” Thôi Hằng thậm nghĩ trong lòng, đồng thời bắt đầu thế ngộ biến hóa bắt nguồn từ pháp lực tự thân.

Sau khi lấy được Tử Kim thân quang bồi bổ, tu vi Nguyên Anh mặc dù không có tăng lên, nhưng bản chất lại đang thăng hoa, để cho hiệu quả pháp lực của hắn trở nên càng huyền diệu.

Quá trình Nguyên Anh đột phá đến Hóa Thần, chính là để cho “Đạo” của tự thân hàng lâm đến thực tế, từ đó thực hiện vận vẹo cùng ảnh hưởng mức độ lớn đối với đại đạo pháp tắc thực tế.

Vì vậy, bây giờ Thôi Hằng mặc dù còn không có chân chính đột phá đến Hóa Thần, nhưng đang đi con đường đi lên Hóa Thần, hơn nữa sau khi ngưng tụ Tử Kim thân quang tăng

lên bản chất Nguyên Anh, pháp lực của hắn đã có hiệu quả tương tự.

Bây giờ, thứ hiệu quả này mạnh hơn.

Hắn tâm niệm vừa động, liền nhìn thấu pháp tắc tầng sâu của Thiên Khư Giới, mang trạng thái và tình huống vận hành của tiểu thế giới này nhìn rõ ràng rành.

“Ừ ? Đây là...” Thôi Hằng bỗng nhiên ánh mắt sáng lên, ngẩng đầu nhìn lên trên.

Ở sau khi hiệu quả pháp lực tăng lên, hắn cảm giác được tình huống dị độ không gian bên ngoài Thiên Khư Giới.

“Sự tôn, thế nào?” Lý Minh Quỳnh chú ý tới thần sắc Thôi Hằng thay đổi, có chút hiếu kỳ mà dò hỏi.

“Minh Quỳnh, con tu hành sắp đến bình cảnh đi.” Thôi Hằng thu hồi ánh mắt, hướng Lý Minh Quỳnh hỏi.

Thông qua mới vừa rồi quan sát, hắn đã phát hiện Đại Chuẩn ẩn giấu nguy cơ.

“Ừm.” Lý Minh Quỳnh gật đầu nói “Chưa tới trăm năm sau, thô địa nơi này sẽ không quá đủ dùng.”

Chương 581: Dị độ không gian, tiểu thế giới thống nhất (2)

Thổ địa không hề là chỉ riêng không gian, còn có đủ loại tài nguyên.

Nếu như dân số tiếp tục tăng trưởng theo kiểu nhảy vọt giống như bây giờ, trăm năm sau tài nguyên liền khó mà làm ra phân phối hợp lý.

Đến lúc đó trật tự hiện có sẽ khó mà duy trì, nhất định sẽ bùng nổ đủ loại mâu thuẫn.

Đây là điều khó mà tránh khỏi.

Trừ phi có thể đạt được càng nhiều thổ địa hơn, nhiều tư nguyên hơn, nếu không tu vi của nàng rất khó lại có tiến triển.

“Trước mặt liền có một cái cơ hội lấy được càng nhiều thổ địa.” Thôi Hằng chỉ chỉ hư không phía trên, mỉm cười nói “Bây giờ Thiên Khư Giới đang tiếp xúc một cái tiểu thế giới.”

“Ý của ngài là...” Lý Minh Quỳnh nghe vậy đầu tiên là sửng sò, ngay sau đó vui vẻ nói “Thiên Khư Giới lại đi tới trong một cái dị độ không gian có tiểu thế giới?”

Thiên Khư Giới trên thực chất là một mảnh vụn của Cửu Tiêu Vân Thiên Giới biến thành, có đặc tính tự mình chữa trị.

Vì vậy, chỉ cần ở bên trong dị độ không gian gặp phải một ít tiểu thế giới, thì có thể đem nó thu tóm, dùng để chữa trị tự thân.

Trong thời gian mấy ngàn năm quá khứ, Thiên Khư Giới liền từng mấy lần thu tóm qua một ít tiểu thế giới, từ đó tăng lên thể lượng tự thân.

Tam đại Phật viện trước đây, chính là do đây mà tới.

”Ừ, sự phụ mới vừa phát hiện, chỗ dị độ không gian này có một cái tiểu thế giới.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Hơn nữa Thiên Khư Giới đã cùng nó thành lập liên lạc.”

Cái gọi là dị độ không gian, chính là không gian đặc thù lệ thuộc vào thiên thể vật chất bình thường bên ngoài.

Bản chất của nó là trạng thái sau khi kẽ hở không gian khuếch trương.

Kẽ hở không gian là vết nứt do các tình huống tự nhiên xé rách như không gian rung động hoặc là không gian dồn ép hình thành.

Giữa chúng nó trước đó tồn tại một ít liên lạc, vì vậy ở sau khi đi qua một cái kẽ hở, thì có thể xuất hiện ở bên ngoài một cái kẽ hở khác.

Đây cũng là cơ sở để thực hiện truyền tống khoảng cách xa.

Chỉ cần mang hai cái kẽ hở cố định liên kết, liền có thể đạt thành hiệu quả trong nháy mắt vượt qua khoảng cách vô cùng xa.

Truyền tống trận chính là dùng thủ đoạn tương tự bố trí mà thành,

Nhưng kẽ hở không gian thật ra thì chỉ là trạng thái sơ cấp.

Nếu như mặc cho một cái kẽ hở tùy ý nảy sinh mở rộng, sau khi đi qua năm tháng khá dài, sẽ tạo thành một cái dị độ không gian to lớn, sau đó sẽ lệ thuộc ở vật chất thể lượng lớn chung quanh.

Loại dị độ không gian này vẫn bảo lưu đặc tính của kẽ hở không gian, hai cái hoặc là nhiều cái cũng có thể tồn tại liên lạc.

Bất quá, bên trong bản thân dị độ không gian là không có vật chất, mỗi liên hệ này cũng không có ý nghĩa quá lớn.

Nhưng nếu như có vật chất ngoại giới tình cờ rơi vào trong một cái dị độ không gian, tình huống sẽ lại khác.

Cái vật chất này sẽ lấy lúc bạn sơ khi tiếp xúc cái dị độ không gian đó làm điểm khởi đầu, ở trong nhiều cái dị độ không gian tồn tại liên lạc với dị độ không gian đó rong ruổi tuần hoàn.

Hơn nữa thường cách một đoạn cố định thời gian sẽ trở về dị độ không gian lúc ban đầu.

Cái này thật ra thì chính là tình huống của Thiên Khư Giới.

Nó chính là cái “Vật chất ” tuần hoàn rong ruổi ở trong nhiều dị độ không gian.

Dị độ không gian lệ thuộc Đạo Chu Tinh chính là điểm khởi đầu của Thiên Khư Giới, Thiên Khư Giới cách mỗi một trăm năm sẽ trở về một lần, cho nên mới có một lần giao hội mỗi trăm năm.

Bây giờ cũng không phải là thời kỳ giao hội, ý nghĩa Thiên Khư Giới đang tại cái dị độ không gian khác rong ruổi, như vậy thì có khả năng cực thấp gặp những tiêu thể giới khác.

“Thiên Khư Giới lần trước gặp tiêu thể giới vẫn là ở mấy ngàn năm trước, không biết lần này sẽ gặp phải cái gì.” Lý Minh Quỳnh đối với điều này hứng thú rất lớn, cười nói ” Bất

luận như thế nào, Thiên Khư giới nhất định sẽ vì vậy mà khuếch trương.”

Cứ như vậy, túng thiếu tài nguyên đất đai thì có xác suất cực lớn lấy được bù đắp.

“Chớ có cao hứng quá sớm. ” Thôi Hằng chính là lắc đầu khẽ cười nói ” Dựa theo tốc độ chữa trị tự nhiên của Thiên Khư Giới, ít nhất cũng phải bảy tám chục năm mới có thể hoàn thành lần thông nhất này.”

“Bảy tám chục năm... Ngược lại cũng coi là tới kịp. ” Lý Minh Quỳnh đánh giá một chút, bảy tám chục năm sau các tầng mâu thuẫn trong Đại Chu Quốc mặc dù sẽ bắt đầu hiện ra, nhưng hơn phân nửa còn phát triển không tới mức độ xung đột kịch liệt.

“Bất quá, lại thêm vài chục năm, tiểu thế giới kia chỉ sợ cũng không còn. ” Con mắt Thôi Hằng nhìn nhìn bầu trời, vừa nhìn về phía Lý Minh Quỳnh “Minh Quỳnh, con có muốn hay không giúp bọn họ một chút?”

“Hả? ” Lý Minh Quỳnh nghi ngờ nói ” Sư tôn muốn dẫn chúng con đi cái thế giới kia.”

“Không. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, trầm giọng nói “Là tăng nhanh tốc độ Thiên Khư Giới dung hợp tiểu thế giới này.”

Chương 582: Thế giới sắp huỷ diệt (1)

Đối với Thôi Hằng mà nói, lấy pháp lực ảnh hưởng pháp tắc của Thiên Khư Giới cùng một cái tiêu thế giới khác cũng không khó khăn.

Chỉ cần dùng pháp lực mang pháp tắc hạch tâm của hai phương thế giới nối liền, đối với những pháp tắc đó, tiến hành điều khiển tinh vi trên mức độ nhất định, từ đó để cho vừa khớp cùng Thiên Khư Giới là được.

Kể từ đó, cái tiêu thế giới mới kia liền có thể hoàn mỹ cùng Thiên Khư Giới hòa làm một thể.

Rất đơn giản.

Trong quá trình này, người bình thường trong tiêu thế giới kia thậm chí cũng sẽ không có cảm giác gì.

Chỉ có những người đạt tới cảnh giới tương tự Tiên Thiên kia, có thể cảm giác thiên địa pháp lý biến hóa, mới có thể cảm giác được loại biến hóa này.

...

Tiếng gió rít gào, cuốn tới mùi máu tanh nồng nặc cùng mùi hôi thối.

Trương Duyên Thành trở lại quê hương chính mình xa cách ba năm, nhưng cảnh tượng trước mắt, lại là để cho hắn khó mà tiếp nhận.

Thành trì phồn hoa ngày xưa bây giờ đã rách nát không chịu nổi, đập vào mắt thấy, tất cả đều là tường đổ, nhà sụp đổ, khắp nơi đều là tay chân cụt, xương vụn, gân như không có một chỗ nào hoàn hảo.

Theo trình độ thối rữa của thi thể đến xem, thành trì bị huỷ diệt chắc có bốn năm ngày, người ở bên trong cũng chết đã lâu.

Cái tên nam tử cường tráng thân cao ba mét này rơi vào trầm mặc, cả người thoáng cái trở nên thật giống như hàn băng vạn năm vậy, chỉ có hai tay khẽ run, đang biểu đạt nội tâm hắn tức giận.

” Yêu quái đáng chết! !”

Thanh âm Trương Duyên Thành giống như là từ trong cỗ họng nặn ra mạng đay lửa giận cùng không cam tâm, trong cơ thể hắn khí huyết giống như ngọn lửa bốc cháy.

Da thịt cả người thoáng cái biến thành màu lửa đỏ, lỗ chân lông toàn thân chợt mở ra, vô số hơi khói từ bên trong trào ra

ngoài, lại ở đỉnh đầu của hần ngưng tụ thành một tầng sương mù dày đặc mang theo mấy phần máu mầu. .

Ở bên cạnh của hần có một cô gái tuổi thanh xuân mười sáu đứng đó, nàng dung mạo xinh đẹp, thân hình thon nhỏ, mặc quần áo màu đỏ nhạt, trong sáng đáng yêu.

“Sur huynh, chúng ta vẫn là đến chậm. ” Thiếu nữ thần sắc bi thương, nhẹ nhàng nắm bàn tay Trương Duyên Thành, hàm răng khể cắn môi đỏ mọng, an ủi ” Chúng ta đã lấy được thanh Trảm Yêu Kiếm trong truyền thuyết, nhất định có thể giết chết Yêu Hoàng, cứu vớt phương thiên địa này của chúng ta!”

“Trảm Yêu Kiếm... ” Trương Duyên Thành như là bị thức tỉnh một ít trí nhớ, lâm bẫm nói ” Đúng, chúng ta còn có Trảm Yêu Kiếm!”

Ngay sau đó, hần xòe bàn tay ra, tập trung tinh thần, trong nháy mắt một đạo ánh sáng xanh ở trong lòng bàn tay của hần sáng lên, một thanh trường kiếm dài gần một mét rưỡi bỗng dung xuất hiện.

Trên thân kiếm thanh trường kiếm này, khắc rõ họa văn rậm rạp chằng chịt, mỗi một đạo họa văn đều như là ẩn chứa lực lượng cường đại mà kỳ dị, để cho người nhìn một cái liền không nhìn được mê mệt trong đó.

Ầm!

Trương Duyên Thành tay nâng trường kiếm quý trên đất, đập đầu quý mọp, cao giọng nói: “Cha, mẹ, còn cộ các phụ lão đồng hượng trong thành, ta nhất định sẽ cầm kiếm trong tay, chém hết yêu ma trên thế gian, bình định yêu loạn, để cho thế gian này trở lại cảnh tượng thái bình mười năm trước!”

Mười năm trước.

Đang lúc triều đại mới vừa sáng lập sáu mươi năm, quốc lực đạt đến đỉnh phong, lại gặp phải Minh Quân tài ba, chăm lo việc nước.

Thiên hạ sắp hưng thịnh.

Tất cả mọi người đều biết, đây sẽ là thịnh thế đầu tiên sau khi kết thúc loạn thế phân tranh dài đến hai trăm năm.

Nhưng bỗng nhiên vào ban đêm một ngày nọ, trăng sáng tàn mát ra ánh sáng quỷ dị.

Vô số mưa móc nương theo ánh trăng từ trên trời hạ xuống, rơi vào trong rừng núi hoang, rơi vào trên người vô số động vật. .

Mới đầu dị tượng như vậy cũng không khiến người chú ý, thậm chí còn bị Quan xem Thiên Văn giải thích là trời giáng

mưa rào, biểu thị thịnh thế buông xuống, chính là điềm lành trời cao ban cho.

Nhưng rất nhanh mọi người liền phát hiện tình huống không đúng.

Đầu tiên là đám dã thú trở nên lớn.

Chó sói vốn là tương đối gầy nhỏ lại đều biến thành mãnh thú cao hơn hai mét, lão hổ vốn là rất hung mãnh thì càng khoa trương, rất nhiều nơi đều xuất hiện mãnh hổ cao hơn mười mét.

Dã thú còn lại cũng nhiều loài biến lớn.

Hơn nữa theo dáng vóc trở nên lớn, da thịt xương cốt của những dã thú này cũng biến thành càng kiên cố hơn, lực phòng ngự tăng nhiều.

Biến hóa như vậy, ngay lập tức liền mang đến tai nạn vô cùng nghiêm trọng, một con mãnh hổ cao hơn mười mét, nhất định chính là ác mộng, tùy tiện một cái tát là có thể đập chết một đám quân lính khoác giáp.

Xuất hiện một con mãnh thú như vậy, yêu cầu mấy ngàn tên quân lính tinh nhuệ mới có thể thanh trừ, hơn nữa cũng đều là quân lính biết võ công, nắm giữ binh khí thượng cấp mới được.

Chương 583: Thế giới sắp huỷ diệt (2)

Nhưng nếu là xuất hiện chó sói trở nên lớn, vậy liền càng kinh khủng hơn, bởi vì chó sói bình thường đều là xuất hiện thành đoàn, mấy chục con cao hơn hai mét, con đầu đàn cao hơn ba mét, thậm chí đủ để quét ngang thành trì!

Nhưng mà, cho dù là biến hóa như vậy, triều đại mới nhờ vào quốc lực còn ở đỉnh phong, cũng miễn cưỡng có thể đối phó.

Nhưng đòi hỏi theo thời gian, lại có bộ phận dã thú sinh ra biến hóa mới, chúng nó không chỉ có thân thể cường đại, còn bắt đầu điều khiển Phong Lôi, điều khiển Băng Hỏa, có bản lĩnh điều động sức mạnh đất trời.

Hơn nữa, ở năm thứ năm dị biến bắt đầu, liền xuất hiện "Dã thú" thân thể hóa thành hình người, đầu vẫn bảo lưu đầu thú.

Cái này được gọi là "Yêu"!

Yêu so với dã thú dị biến càng cường đại hơn, lại càng có hệ thống sức mạnh, thân thể cũng càng kiên cố hơn, mâu chốt nhất là bọn hắn có trí tuệ ngang hàng cùng nhân loại bình thường.

Vì vậy, tai nạn phủ xuống.

Bắt đầu từ khi Yêu xuất hiện, nhân tộc của thế giới này liền bắt đầu toàn diện bị bại, vô luận là môn phái võ lâm hay là triều đình, căn bản là không cách nào ngăn cản loại sinh vật cường đại này xâm lược.

Trong vòng thời gian không đến hai năm, triều đại mới vốn cường thịnh hoàn toàn tan vỡ, Hoàng Đế mất tích, triều thần trốn đi tứ tán, tướng lĩnh quân đội thì mang theo bộ tộc của mình cố thủ thành trì, tham sống sợ chết.

Phe Yêu tộc lại lần nữa trở nên mạnh mẽ, xuất hiện một tên thủ lĩnh có thể hoàn toàn hóa thành hình người, được tôn là Yêu Hoàng, thống lĩnh tất cả yêu tộc thiên hạ, còn rêu rao khẩu hiệu diệt tuyệt nhân tộc.

Mà ở lúc tất cả mọi người đều cảm thấy tuyệt vọng, Trương Duyệt Thành tình cờ lấy được một bộ điển tịch, biết được ở niên đại rất xưa khi trước, trên vùng đất này đã từng trải qua một lần Yêu loạn.

Cuối cùng là một vị cái thế anh hào lấy được một thanh Trảm Yêu Kiếm tiên nhân ban cho, mới kết thúc cái loạn thế này, để cho nhân gian trở lại thái bình.

Vì vậy, Trương Duyên Thành dứt khoát rời nhà, trải qua thời gian ba năm, sau khi trải qua trăm ngàn cay đắng, rốt cuộc lấy được cái thanh kiếm truyền thuyết này.

Trương Duyên Thành quỳ lạy hành lễ, sau đó tay nhắc Trảm Yêu kiếm đứng dậy, toàn thân đều tản ra sát khí nồng nặc, căn răng nghiến lợi nói: “Trảm Yêu Kiếm đã cảm giác được hướng đi của yêu khí.

“Hôm nay, ta muốn dùng đám yêu quái dám hủy quê nhà ta để tế kiếm!”

...

Ở trên một sườn núi cách chỗ Trương Duyên Thành không xa.

Một người đàn ông trung niên mặc đồ bông màu vàng cùng một tên nam tử trẻ tuổi tướng mạo tuấn mỹ yêu dị đứng sững vai, hai người nhìn bối cảnh Trương Duyên Thành tay cầm Trảm Yêu kiếm rời đi phía xa, trong mắt đều lộ ra ánh mắt đồng tình.

Nếu như có quan chức nhậm chức trên Triều Đình ở chỗ này, nhất định có thể dễ dàng nhận ra, cái người đàn ông mặc đồ bông này chính là Hoàng Đế đã mất tích mấy năm.

Còn nếu là có Võ Tướng từng cùng Yêu tộc chính diện giao phong ở nơi này, cũng có thể nhận ra, tên nam tử yêu dị ở bên người tên Hoàng Đế này, chính là cái tên thủ lĩnh yêu tộc “Yêu Hoàng”.

Bọn họ lại đứng chung một chỗ.

“Trảm Yêu Kiếm, giỏi một cái Trảm Yêu Kiếm, thật là tên rất hay. ” Trên mặt Yêu Hoàng lộ ra nụ cười mang theo mấy phần yêu tà ” Lấy khí vận nhân tộc ngưng tụ thành kiếm, nhưng chỉ là dùng để chém chết một ít tinh quái nho nhỏ, hay lắm hay lắm!”

“Nếu không như thế, làm sao tiêu hao khí vận nhân tộc, làm sao có thể tăng nhanh tốc độ Yêu tộc quật khởi, làm sao có thể để cho chúng ta về lại Thánh Yêu Thiên? ” Trên mặt Hoàng Đế cũng lộ ra nụ cười, hẳn có chút thương hại mà nhìn về phía Trương Duyên Thành, khẽ cười nói ” Đáng thương cho cái đứa trẻ này, còn cảm giác mình tìm được phương pháp cứu thế.”

“Bệ hạ thủ đoạn cao cường! ” Yêu Hoàng khen một câu, lại nghe như có chút châm chọc.

Àm!

Đang lúc này, trên trời bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn, giống như ngàn tỉ đạo lôi đình đồng thời nổ

tung, uy áp vô hình trong tích tắc liên quét ngang toàn bộ thiên địa.

Chương 584: Nơi này là Thiên Khư Giới (1)

Ừng ừng! !

Nương theo tiếng sấm nổ âm, từng đạo từng đạo tia chớp màu vàng lan tràn ra trên bầu trời, hơn nữa cực kỳ dài, giống như là một mực kéo dài đến cuối trời.

Gã Hoàng Đế cau mày nhìn lên bầu trời, thần sắc bỗng nhiên trở nên ngưng trọng, nghi ngờ nói: “Cái tiếng sấm này, có chút không đúng lắm, để cho ta có một loại dự cảm chẳng lành.”

“Yêu tộc chúng ta sợ sấm, nhân tộc các ngươi cũng sợ? ” Yêu Hoàng nhưng là thần sắc như thường mà khẽ cười nói ” Chẳng qua chỉ là pháp tắc ma sát đưa đến khí trời thay đổi mà thôi, chẳng có gì lạ, hẳn là Thánh Yêu Thiên đang xâm nhập pháp tắc của cái thế giới này.”

“Quả thật như thế ư? ” Hoàng Đế vẫn có chút lo âu.

“Nhân tộc các ngươi chính là ưa thích lo lắng những chuyện không có căn cứ này, ” Yêu Hoàng khinh miệt cười một tiếng, nhàn nhạt nói ” Lấy cảnh giới nhân tộc các ngươi mà bàn, bọn Hoàng bây giờ đã khôi phục được Huyền Tiên, năng lực cảm nhận đối với pháp lý quy tắc cao hơn ngươi vô cùng, thì sẽ không phán đoán sai.”

“Như vậy thì tốt. ” Hoàng Đế gật đầu một cái, ánh mắt vừa nhìn về phía phương hướng Trương Duyệt Thành rời đi, trầm giọng nói ” Chờ hẳn dùng Trảm Yêu kiếm đem khí vận nhân tộc tiêu hao hầu như không còn, chúng ta liền có thể bắt đầu tiếp đón lực lượng của Thánh Yêu Thiên, đúng không?”

“Không sai. ” Yêu Hoàng gật đầu một cái, ngay sau đó lại cười nói ” Hoàng Đế bệ hạ của ta, cái vấn đề này ngươi đã hỏi một trăm lần, làm sao còn phải hỏi?”

“Bởi vì ta rời đi Thánh Yêu Thiên quá lâu, cũng chịu thân xác nhân tộc quá đủ rồi, ta phải đi về! ” Thần sắc Hoàng Đế bỗng nhiên trở nên lạnh, trầm giọng nói ” Về sau đừng lại coi ta là nhân tộc, càng không nên gọi ta là nhân tộc!”

“Ha ha ha! Tốt, tốt, tốt! ” Yêu Hoàng gật đầu liên tục, ngay sau đó lại cười nói ” Ta có thể không đem ngươi coi thành nhân tộc, nhưng cũng chỉ là trên đầu môi như vậy, chính ngươi cũng biết, chỉ có chờ sau khi trở về Thánh Yêu Thiên, ngươi mới có cơ hội trở về Yêu Thân.”

“Cái này ta tự nhiên biết rõ...” Hoàng Đê hừ lạnh nói, lại nhìn về phía phương hướng Trương Duyên Thành rời đi ” Chỉ hy vọng tiêu tử này có thể ra sức một chút, mau sớm tiêu hao hết lực lượng của Trảm Yêu Kiếm.”

Ừng ừng!

Lúc này tiếng sấm ánh chớp trên bầu trời vẫn đang tiếp tục, mà lại có khuynh hướng càng lúc càng kịch liệt.

Yêu Hoàng cùng Hoàng Đế cũng không nhịn được ngẩng đầu nhìn lên.

Vô số đạo ánh chớp màu vàng đều bắt đầu đan chéo với nhau, hình như là tạo thành một tấm lưới lôi điện vô cùng to lớn, muốn đem hết thảy mọi thứ trên bầu trời đều bao phủ ở bên trong.

Vẻ mặt của Yêu Hoàng cùng Hoàng Đế lại càng trở nên hung phấn.

Dưới cái nhìn của bọn họ, cái này đang đại biểu lực lượng Thánh Yêu Thiên hàng lâm tới đang tăng cường.

Bọn họ rất nhanh thì có thể trở về Thánh Yêu Thiên.

Trương Duyên Thành đi đường rất nhanh.

Cũng không lâu lắm, hắn liền cùng sư muội Dương Lạc đi tới bên ngoài một vùng núi rừng.

Nơi này vốn chỉ là một vùng núi rừng bình thường, lúc trước cũng không có mãnh thú nào.

Nhưng ở sau trận kịch biến mười năm trước kia, nơi này liền xuất hiện không ít dã thú biến dị, đem thôn trấn chung quanh tàn sát hết sạch.

Chẳng qua, lúc trước thực lực của bọn nó có hạn, không cách nào công phá thành trì, bình thường chỉ ở ngoài thành kiếm ăn.

Lần này lại có thể đem dân chúng cả thành tàn sát hết sạch, nhất định là xuất hiện yêu quái cường đại.

“Sư huynh ” Dương Lạc kéo nhẹ vạt áo Trương Duyên Thành, ánh mắt nhìn núi rừng sâu thẳm phía trước, có chút lo lắng nói ” Trong rừng núi này hoàn cảnh phức tạp, chúng ta cứ như vậy tùy tiện đi vào, sợ rằng sẽ gặp phải đánh lén.”

“Vi huynh sớm có chuẩn bị.” Trương Duyên Thành ánh mắt trầm tĩnh, chậm rãi đi về phía trước.

Hắn giơ tay trái lên, ấn vào trên một thân cây ở chân núi, ngay sau đó chân lực trong cơ thể vận chuyển, thiên địa

nguyên khí bốn phía nhất thời hội tụ mà tới, nhiệt độ chung quanh cũng chợt tăng cao.

Vù!

Chỉ thấy cây to này trong nháy mắt trở nên khô ráo, một đám lửa cháy lên từ chỗ Trương Duyên Thành ập vào, hơn nữa nhanh chóng khuếch tán, trong nháy mắt liền để cho cả cây đại thụ bắt đầu cháy hừng hực.

“Chém!”

Trương Duyên Thành bỗng nhiên hét lớn một tiếng, Trảm Yêu Kiếm trong tay phải quét ngang về phía trước, một đạo kiếm khí màu đỏ thẫm phóng lên cao, mang theo đoàn ngọn lửa thiêu đốt đại thụ kia hướng bốn phương tám hướng lan tràn ra.

Dưới sự tác động của đạo kiếm quang này cùng chân nguyên của Trương Duyên Thành, vô số cây cối đầy khắp núi đồi nhanh chóng trở nên khô ráo, phần lớn lượng nước đều bị hút sạch.

Thời khắc này, khắp núi rừng đều thành một mảng lớn củi khô gặp lửa sẽ cháy!

Cây cối thiêu đốt lẫn nhau, lấy tốc độ cực nhanh hướng chung quanh khuếch tán ra, ánh lửa màu đỏ thẫm ngút trời.

Chương 585: Nơi này là Thiên Khư Giới (2)

Trong nháy mắt, hơn nửa chân núi liền thành một vùng biển lửa.

Bên trong truyền đến từng trận âm thanh gào thảm.

Phóng hỏa đốt núi!

Đây chính là bước đầu tiên Trương Duyên Thành trừ yêu.

Yêu quái núp ở trong rừng núi, hành tung quý bí, đối với hắn cực kỳ bất lợi.

Nếu như vậy trước tiên đem núi rừng này hủy diệt.

Hơn nữa, tiểu yêu quái thông thường cũng không chống đỡ nổi ngọn lửa đốt núi quy mô lớn như vậy, ở cùng lúc khi thiêu hủy núi rừng này, khẳng định cũng có thể đốt chết không ít tiểu yêu quái.

Có thể nói là một công đôi việc.

“Sư huynh thật là lợi hại!” Dương Lạc nhìn về ngọn lửa cháy hùng hực phía trước, lòng tràn đầy vui vẻ thán phục nói “Bên dưới một kiếm, sơn hỏa đầy trời, ở dưới Trảm Yêu Kiếm gia trì, thực lực của sư huynh ngươi đã không kém gì Địa Tiên đi.”

“Ừm.” Trương Duyên Thành gật đầu một cái, tay nắm Trảm Yêu Kiếm lại chặt thêm vài phần, trong nội tâm khó nén hưng phấn, vui vẻ nói: “Không hổ là thân binh trảm yêu của Thượng Cổ Tiên Nhân, quả nhiên uy lực phi phàm.”

“Bằng vào cảnh giới tu vi Nhân Tiên của ta bây giờ, vốn là không cách nào đem trọn cây cối vùng rừng núi này đều làm cho khô ráo, nhưng được sự giúp đỡ của Trảm Yêu Kiếm, ta làm được, cái này đã là khả năng của Địa Tiên!”

“Có Trảm Yêu kiếm trợ giúp, sư huynh ngươi nhất định có thể cứ thiên hạ!” Trên gương mặt tươi cười của Dương Lạc cũng đầy vẻ hưng phấn, cười nói “Theo ta, đây hẳn vẫn chỉ là uy lực mới bắt đầu của Trảm Yêu Kiếm, sư huynh ngươi về sau chỉ cần sử dụng Trảm Yêu Kiếm nhiều hơn, có lẽ còn có thể phát huy ra uy lực càng mạnh mẽ hơn.”

“Ta cũng cảm thấy như vậy.” Trương Duyên Thành gật đầu nói “Thường nói Kiếm khí tùy thân, mới có thể xuất thân nhập hóa, sử dụng Trảm Yêu Kiếm nhiều hơn, ta cuối cùng sẽ có một ngày có thể thu được thực lực chém chết Yêu Hoàng.”

“Sur muội, cảm ơn người, nếu như không phải là một mực có người làm bạn với ta, phỏng chừng ta cũng sớm đã suy sụp, mà lại sợ dĩ ta có thể tìm được Trảm Yêu kiếm, cũng không thể rời bỏ trợ giúp của người.”

“Sur huynh, đây đều là ta phải làm nha. ” Dương Lạc mặt đẹp ửng đỏ, cúi đầu, tựa như là có chút ngại ngùng, không dám nhìn thẳng Trương Duyên Thành.

“Ha ha ha! Buồn cười!”

Vừa lúc đó, trong rừng núi truyền đến từng trận cười lạnh.

Thanh âm này mang theo hơi lạnh thấu xương, để cho người không khỏi tâm sinh sợ hãi.

“Là ại ? ! ” Trương Duyên Thành tay cầm Trảm Yêu Kiếm, tiến lên một bước, cao giọng quát lên ” Yêu nghiệt phương nào? !”

“Vật nhỏ, người sao xứng hỏi bốn tọa là ai ? ” Thanh âm kia vẫn là giọng nói cao cao tại thượng, hơn nữa theo thanh âm này xuất hiện, trên bầu trời lại ngưng tụ lại một đám mây đen.

Trong nháy mắt, mưa to như trút xuống, lửa lớn mới vừa đốt lên khắp núi nhất thời nhỏ đi, hơi khói dày đặc cuộn cuộn sau đó bốc lên.

Chỉ chốc lát sau, ngọn lửa mới vừa rồi còn cháy hừng hực tất cả đều bị dập tắt.

“Hô phong hoán vũ? !”

Trương Duyên Thành kêu lên một tiếng, không thể tin nhìn bầu trời, thân thể khẽ run, lòng thoáng cái liền trầm xuống.

Hắn biết rõ loại thủ đoạn này ý vị như thế nào.

Hô phong hoán vũ loại chuyện này, chỉ có Thiên Tiên trong truyền thuyết mới có thể làm được.

Thiên Tiên!

Trong toà núi rừng này lại có một vị yêu quái cấp Thiên Tiên? !

Tại sao có thể như vậy? !

Cả nhân tộc Thiên Tiên chỉ có ba vị mà thôi.

Cường giả Thiên Tiên trong yêu quái coi như nhiều hơn một chút, cũng sẽ không vượt qua mười tên, cơ bản đều là thủ lĩnh của mỗi cái bộ tộc, làm sao sẽ xuất hiện ở loại địa phương này? !

“Làm sao bây giờ, bây giờ phải làm gì? ! ” Trương Duyên Thành bây giờ chỉ có thể cố giữ bình tĩnh, không để mình

hoảng hốt.

Nhưng đôi mắt một tên yêu quái cấp Thiên Tiên, chẳng qua là bình tĩnh không hoảng cũng vô dụng, lấy tu vi tầng thứ Nhân Tiên của bản thân, coi như là tay cầm Trảm Yêu Kiếm, cũng tuyệt đối không thể là đối thủ a.

“Một con kiến hôi nhỏ nhỏ, nắm một cái đồng nát sắt vụn, cũng muốn chém chết Yêu Hoàng? Thật là nói vớ vẩn!” Lúc này thanh âm kia lại từ trong núi truyền tới, tràn đầy ý khinh miệt.

Cùng lúc đó, luồng khói dày đặc cuộn cuộn bay lên trời cao kia, lại hóa thành đường nét một con Cự Hồ, hai con mắt lóe lên ánh sáng đỏ, mắt nhìn xuống Trương Duyên Thành và Dương Lạc dưới chân núi.

Cự Hồ do luồng khói dày đặc biến thành này cực kỳ to lớn, dài quá trăm mét, liên trôi lơ lửng ở bầu trời rừng núi, dường như là một con hung thú từ trong chỗ âm ty đi ra, mang đến cho người ta cảm giác bị áp bách cực lớn.

“ Sư huynh, yêu quái này không có trực tiếp ra, mà là hiện hóa ra cái bộ dáng này, có thể hay không trạng thái tự thân có vấn đề? ” Dương Lạc bỗng nhiên thấp giọng nói ” Có lẽ nó chẳng qua là đang phô trương thanh thế cũng khó nói, sư huynh, toàn lực dùng Trảm Yêu kiếm công kích thử xem?”

” Đúng, nếu như... Hẳn thật muốn muốn giết chúng ta, căn bản cũng không cần cảnh cáo như vậy, trực tiếp ra tay là được. ” Trương Duyên Thành cũng bỗng nhiên tỉnh ngộ lại, lập tức vận chuyển chân nguyên trong cơ thể, vung kiếm hướng trời trảm tới, đồng thời nghiêm nghị quát lên ” Yêu nghiệt nhận lấy cái chết!”

Sức mạnh Trảm Yêu Kiếm nhất thời bị kích thích ra.

Một đạo kiếm quang ẩn chứa nhân đạo huy hoàng uy nghiêm theo hấn vung kiếm mà tiến về phía trước, xông thẳng bầu trời, chém tới luồng khói dày đặc ngưng tụ thành bộ dáng Cự Hồ.

Chương 586: Nơi này là Thiên Khư Giới (3)

Thời khắc này Trương Duyên Thành cảm giác mình có sức mạnh vô cùng to lớn, có thể đem bầu trời chém ra, có thể mang đại địa chém nát, cảm giác cường đại trước đó chưa từng có tràn ngập ở bên trong nội tâm của hắn.

Ầm!

Bên dưới một kiếm, hơi khói dày đặc tụ tập ở trên trời tất cả đều bị thổi tan, con “Cự Hồ” kia cũng mất tung ảnh, thậm chí ngay cả đỉnh núi ngọn núi rừng này đều bị tróc một tầng lớn.

“Đây chính là uy năng của Trảm Yêu Kiếm? !” Trương Duyên Thành thán phục không thôi, nội tâm vô cùng hưng phấn, vui vẻ nói ” Quá tốt, lực lượng như vậy quá mạnh mẽ, không hổ là Trảm Yêu Kiếm!”

“Đúng vậy, thật sự là lợi hại! ” Dương Lạc cũng gật đầu theo cười nói ” Ta đã nói rồi, chỉ cần sư huynh ngươi về sau dùng Trảm Yêu Kiếm nhiều, nhất định có thể phát huy ra lực lượng cường đại hơn!”

“Ha ha ha, chút tài mọn! ” Nhưng vừa lúc đó, trong núi rừng lần nữa truyền đến tiếng cười khinh miệt, nghe qua căn bản cũng không có bị nửa điểm thương tổn.

Cùng lúc đó, một cỗ khí tức vô cùng cường đại lần nữa từ trong núi rừng bay lên, bao phủ hơn nửa vùng núi rừng, cùng trước kia so sánh, thậm chí lại mạnh mẽ thêm vài phần.

“Tại sao có thể như vậy? !” Chân mày Trương Duyên Thành cau lại.

Chẳng qua, lần này hắn bình tĩnh hơn rất nhiều, uy năng cường đại của Trảm Yêu Kiếm cho hắn lòng tin.

“Sư huynh, nhớ dùng Trảm Yêu Kiếm! ” Dương Lạc nhỏ giọng nhắc nhở.

Ầm!

Lưới sét màu vàng xa xa chẳng biết lúc nào đã lan tràn đến nơi này.

Sức mạnh sấm sét cực kỳ mạnh mẽ cầu xé mà tới, càn quét thiên địa, sức mạnh pháp tắc ẩn chứa trong đó càng làm cho tất cả sinh linh Tiên Thiên trở lên cảm thấy run sợ trong lòng.

Trương Duyên Thành tự nhiên cũng không ngoại lệ, thậm chí đều dời đi sự chú ý của hắn đối với yêu quái trong núi, hắn

không nhìn được ngàng đầu nhìn lên.

Lưới sét màu vàng bất thành linh thực sự quá rung động, toàn bộ bầu trời đều giống như là bị nó bao phủ, trong đời này hẳn chưa từng thấy cảnh tượng như vậy.

Dương Lạc thì là giống như là bị sợ hãi, khuôn mặt nhỏ nhắn trở nên trắng bệch, lập tức núp ở sau lưng Trương Duyên Thành, trong ánh mắt khó nén kinh hoàng cùng sợ hãi.

Cùng lúc đó, cái khí tức cường đại từ trong núi truyền tới kia lại cũng yếu bớt một chút, không có hung mãnh như mới vừa rồi, thậm chí trở nên có chút phập phều, như là lúc nào cũng có thể tiêu tan vậy.

Trương Duyên Thành bèn nhảy chú ý tới điểm này, nhất thời ánh mắt sáng lên, mừng rỡ nói ” Những tia chớp này đối với yêu quái trong núi có tác dụng suy yếu, bây giờ chính là thời cơ tốt!”

Vừa nói, hắn liền muốn lần nữa huy động Trảm Yêu Kiếm tấn công.

Nhưng vừa lúc đó, Dương Lạc chợt đề xuống cánh tay Trương Duyên Thành, khẽ lắc đầu một cái nói: “Su huynh, cái tình huống tia sáng sấm sét này không đúng lắm, chúng ta bây giờ tìm một chỗ trốn đi.”

“Cái gì? ” Trương Duyên Thành nghe vậy ngạc nhiên.

Hắn biết rõ sự muội mình thuở nhỏ linh giác hơn người, có thể cảm giác được rất nhiều nguy cơ người thường cảm giác không được.

Vì vậy Trương Duyên Thành vội vàng xoay người lại nhìn, mới phát hiện Dương Lạc đã cả người run rẩy, đây đều là mồ hôi lạnh.

“Su huynh ” Dương Lạc muốn nói lại thôi, nhìn hết sức yếu ớt, điềm đạm đáng yêu.

“Đi, chúng ta rời đi trước, ” Trương Duyên Thành không có cách nào khác, không thể làm gì khác hơn là tạm thời buông tha tấn công núi rừng, lựa chọn mang theo Dương Lạc rời đi.

Nhưng còn đi không bao xa liền thấy một màn để cho hắn cả đời đều khó mà quên được.

Lưới sét màu vàng bao phủ bầu trời bỗng nhiên hội tụ với nhau, sau đó giống như là thác nước từ trên trời rót ngược xuống, tạo thành một đạo màn sáng không lồ nối liền thiên địa.

Ngay sau đó, vô số pháp tắc trong thiên địa rời rít hiện ra, ngưng tụ thành ngàn tỉ đạo quang mang màu sắc khác nhau, tất cả đều hướng đạo màn sáng không lồ kia bay xuyên qua.

Cùng lúc đó, đất đai bắt đầu run rẩy, đỉnh núi bắt đầu lay động, ngay cả vòm trời xưa nay không đổi lại cũng lần lượt xuất hiện lỗ hổng to lớn.

Hơn nữa, trong những lỗ hổng này còn phản chiếu các loại cảnh tượng, có đôi núi sông nước, có lục địa đại dương, có thành trì thôn trấn, có vô số dân chúng, nghiêm nhiên là một cái thế giới khác.

Hơn nữa vô cùng phen thịnh.

Thời khắc này, ... Người trong cả thế giới đều thấy được dị tượng trên bầu trời, cũng đều thấy được cái màn sáng to lớn kia, cùng với cảnh tượng trong lỗ hổng chiếu rọi ra.

Đó là một cái thế giới khác sao?

Vô số người trong lòng đều lóe lên ý nghĩ như vậy.

Mà ở trên chỗ sườn núi kia, gã hoàng đế vẻ mặt hoài nghi nhìn cảnh tượng trên bầu trời, cau mày nói với Yêu Hoàng: “Người thật xác định cảnh tượng kỳ dị như vậy là bình thường, là pháp tắc Thánh Yêu Thiên can thiệp?”

Yêu Hoàng vốn là bộ mặt nhẹ như mây gió cũng đã biến hóa sắc mặt, kinh hãi muốn chết mà nhìn bầu trời, khó có thể tin nói: “Chuyện gì xảy ra, cảnh tượng phản chiếu ra ngoài này là nơi nào, không phải là Thánh Yêu Thiên a!”

“Nơi này là Thiên Khư Giới, dĩ nhiên không phải Thánh Yêu Thiên.” Lúc này thanh âm mang theo nụ cười lạnh nhạt bỗng nhiên vang lên.

Ngay sau đó, Hoàng Đế cùng Yêu Hoàng chỉ cảm thấy một trận cảm giác choáng váng truyền tới, chột bẹn hân phần ửng lại, liền phát hiện mình đã không còn ở chỗ ban đầu.

Mà là đi tới trên bầu trời.

Bên cạnh đứng đó ba người, hai nữ một nam.

Trong đó tên thanh niên trẻ kia trên mặt mang nụ cười nhàn nhạt, nhìn vô cùng ôn hòa, lại để cho Hoàng Đế và Yêu Hoàng cảm thấy rợn cả tóc gáy.

Người này là ai? !

Bây giờ rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? !

Mới vừa rồi rốt cuộc xảy ra chuyện gì? !

Hơn nữa, mới vừa rồi người này nói cái gì, nơi này không phải là Thánh Yêu Thiên, là Thiên Khu Giới?

Thiên Khu Giới lại là địa phương nào? !

Từng cái nghi ngờ từ trong đầu bọn họ nổi lên.

Lúc này Thôi Hằng cũng có chút hăng hái mà nhìn hai người này, nhất là cái tên Yêu Hoàng, khẽ cười nói: “Yêu quái? Đây thật đúng là rất hiếm thấy.”

Chương 587: Đây lẽ nào là một vị Đạo Chủ sao? (1)

Yêu quái loại vật này, Thôi Hằng lúc trước khi ở Địa Cầu thường xuyên thấy trong đủ loại tác phẩm.

Gần như là chủng tộc cần thiết cho đề tài tiên hiệp huyền huyền.

Nhưng mà sau khi xuyên qua đến cái thế giới Tiên Hiệp cao cấp này, hẳn xưa nay đều chưa từng thấy qua yêu quái.

Tầng thứ võ lực toàn thể của Đạo Chủ Tinh cũng không cao, không có yêu quái tồn tại còn có thể hiểu được, nhưng mà loại địa phương ngay cả Thánh Giả đều có như Sùng Dương Tinh cũng không có yêu quái, liền để hẳn cảm thấy có chút kỳ quái.

Hơn nữa vô luận là trong quá trình trước khi đến Sùng Dương Tinh, hay là khi ở Sùng Dương Tinh lật xem đủ loại điển tịch cổ sử, hẳn đều chưa từng thấy qua ghi chép rõ ràng liên quan tới yêu quái.

Nhưng vô luận là một ngôi sao có sự sống mào, chỉ cần có văn minh tồn tại, cũng đều có truyện kể liên quan tới yêu quái.

Cho dù là trên tinh cầu chỗ bọn họ ở chưa từng xuất hiện qua yêu quái, cũng không có bất kỳ vết tích yêu quái, cũng là như vậy.

Điều này thì rất kỳ quái.

Vì vậy, cho dù là đối với Thôi Hằng hiện tại đã bước lên con đường Hóa Thần, yêu quái vẫn là một cái đoàn thể rất là thần bí.

Mặc dù lấy tu vi cảnh giới hiện tại của hẳn tiện tay là có thể điem hóa ra vô số yêu quái, nhưng điều này hoàn toàn khác với khái niệm tự nhiên sinh ra linh trí và tạo thành một cái tộc quần, thậm chí tạo thành truyền thừa lâu dài.

Bây giờ bỗng nhiên thấy một tên yêu quái, đối với hẳn thật là một niềm vui ngoài ý muốn...

Trái với Thôi Hằng kinh hãi, Yêu Hoàng lúc này chỉ cảm thấy kinh sợ.

Từ thân thể đến thần hồn, hẳn chỉ cảm thấy chính mình gặp phải nhân vật khủng bố nhất trong cuộc đời, để cho hẳn cảm giác toàn thân của mình đều đang run rẩy, sợ hãi sắp chết đi.

Chẳng qua là nhìn Thôi Hằng, cảm giác được khí thể mỏng manh Thôi Hằng tản mát ra, cũng để cho tinh thần của hắn gần như tan vỡ mà chết.

“Tại sao có thể có nhân vật khủng bố như vậy? ! Nội tâm Yêu Hoàng đã hoàn toàn bị sợ hãi lấp đầy, hốt hoảng cực kỳ, thậm chí nói: “Ta tâm yêu thân này mặc dù yêu, nhưng bản chất thân hồn là Chư Thánh Chi Vương a, coi như là gặp Tạo Vật Chủ đệ thất cảnh, cũng sẽ không chỉ vì liếc mắt nhìn liền phải sợ hãi mà chết a!”

“Chẳng lẽ, chẳng lẽ hắn, hắn là Đạo Chủ? Đạo Chủ cảnh giới đệ thất đỉnh phong Đạo Thể đại thành? ! Điều này sao có thể, trong Toái Giới Hải tại sao có thể có Đạo Chủ tồn tại, chẳng lẽ Thiên Giới lại mở ra rồi sao?”

Ý niệm tới đây, sắc mặt vị Yêu Hoàng vốn đã trắng xám cực kỳ bây giờ càng là không có một chút xíu màu máu, cả người xụi lơ giống như là bộ xương bị rút hết.

Bất quá, hắn vẫn đang đem hết toàn lực mà cố gắng không chế tốt thân thể của mình, muốn phải hướng Thôi Hằng quý lay cầu xin tha thứ.

So ra mà nói, Hoàng Đế bên cạnh dễ chịu hơn rất nhiều.

Hắn như cũ duy trì thân thể nhân tộc, vô luận từ phương diện nào mà nói, tất cả đều là bộ dáng nhân tộc, có thể tự an ủi mình là nhân tộc, cái vị cường giả có đại uy năng không tưởng tượng nổi này, có lẽ cũng sẽ không làm gì mình.

Nhưng ngay khi Hoàng Đế này cho là mình có thể lừa dối qua ải, ánh mắt Thôi Hằng cũng nhìn về phía hắn, khẽ cười nói: “Thân hồn của người cùng nhân tộc bình thường có chút khác biệt a, một nhân tộc, thân hồn lại là bộ dạng chó.”

Lời còn chưa dứt, Hoàng Đế còn không kịp phản ứng chuyện gì xảy ra, bỗng nhiên liền cảm giác quanh thân mình nhẹ một chút, phảng phất là bị sức mạnh vô hình nào đó lôi đi ra từ bên trong trời buộc.

Loại cảm giác này lại để cho hắn có một loại cảm giác sáng khoái không nói nên lời.

Bất quá, hắn rất nhanh thì sáng khoái không nổi.

Hoàng Đế rất nhanh liền phát hiện tình cảnh của chính mình, thân hồn của hắn trực tiếp từ trong thân thể bị lôi ra, hơn nữa bị định ở bên cạnh thân thể, không cách nào nhúc nhích.

“Cái này, cái này, ta, ta! !”

Hắn thoảng cái trở nên nói không mạch lạc, nội tâm sợ hãi tới cực điểm, ngay cả một câu hoàn chỉnh đều không nói ra được.

Vào lúc này, Yêu Hoàng rớt cuộc miễn cưỡng không chế được thân thể của mình, trực tiếp quỳ lạy ngay trên trời, quỳ mọp xuống trước mặt Thôi Hằng, cao giọng nói: “Bái kiến Đạo Chủ, Đạo Chủ tha mạng!”

“Đạo Chủ? ” Thôi Hằng nghe vậy ánh mắt sáng lên, gật đầu cười nói ” Ta tạm thời sẽ không giết các ngươi, có điều, có một vài vấn đề muốn hỏi các ngươi, hi vọng các ngươi có thể thành thật trả lời.”

“Vâng, vâng, ta nhất định thành thật trả lời, nhất định, Đạo Chủ cứ hỏi là được. ” Yêu Hoàng vội vàng khầu đầu, trong lòng cũng là thở dài nhẹ nhõm, cảm giác sợ hãi của nội tâm rốt cuộc dần dần lui xuống.

“Tạ, tạ cũng vậy, tạ cũng vậy a! ” Hoàng Đế đã biến thành thần hồn bộ dáng chó, cũng vội vàng kêu lên, hẳn cũng muốn giữ được tánh mạng.

“Hai người các ngươi trước hết ở chỗ này. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, đem hai Yêu định ở trên không, sau đó nói với Lý Minh Quỳnh bên người “Có một cái thể giới sát nhập vào, đi xem một chút.”

“Vâng, sư tôn! ” Lý Minh Quỳnh lòng tràn đầy vui vẻ gật đầu, nội tâm vô cùng hưng phấn.

Đối với nàng, một cái thể giới mới sát nhập vào, chính là thiên đại hảo sự, chuyện vui.

Tài nguyên đất đai trong Thiên Khư Giới có hạn, điều này thì ý nghĩa sự phát triển của quốc lực Đại Chu tồn tại bờ bên, trực tiếp sẽ đưa đến tu vi cảnh giới của nàng tăng trưởng đình trệ.

Bây giờ có một cái thể giới mới sát nhập tới, liên ý nghĩa tài nguyên đất đai Thiên Khư Giới lấy được tăng trưởng, còn kèm theo lượng lớn dân số bản địa.

Đây đều là nhân tố cần để tăng trưởng quốc lực.

Lý Minh Quỳnh thậm chí có một loại cảm giác, chỉ cần mình có thể nắm chặt cơ hội lần này, thì có hy vọng lập tức đột phá bình cảnh cảnh giới trước mặt, để cho trạng thái Thần Hồn Kim Đan hoàn toàn thăng hoa.

Từ nay bước lên tầng thứ tương tự với cảnh giới đệ thất Tiên Giới!

Chương 588: Đây lẽ nào là một vị Đạo Chủ sao? (2)

Ở cùng lúc khi Yêu Hoàng và Hoàng Đế bị bắt đi, tất cả mọi người trong vùng thiên địa ban đầu kia đều bối rối.

Vốn là từng trận dị tượng kinh thiên đã làm tất cả mọi người trong vùng thiên địa kia đều sợ ngây người.

Nhưng từ khi đạo màn sáng thông thiên triệt địa kia bắt đầu càn quét cả thế giới, mọi người lại cảm thấy chỉ là dị tượng căn bản đã chẳng có gì lạ.

Ở trước khi hai Giới hoàn toàn sát nhập, màn sáng màu vàng lúc trước chẳng qua là ở tại một chỗ liên động.

Đầu tiên là chiều rộng của nó trực tiếp kéo dài đến phần dưới cùng thế giới, sau đó lại hướng về phía trước lan tràn ra hai bên, từng tầng màn sáng một bị “Đẩy” ra ngoài, bắt đầu lấy tốc độ cực nhanh quét qua cả thế giới.

Cái này rất giống như đang quét hình kiểm tra vậy, trực tiếp đem cả thế giới bao gồm tất cả sinh linh của cái thế giới này, cùng với các loại phương diện như điểm giao hội hư không, không gian kể hồ, trong trong ngoài ngoài tất cả đều kiểm tra rõ ràng một lần.

Sau khi xác nhận không có vấn đề, vùng thế giới nhỏ này rốt cuộc hoàn toàn dung nhập vào bên trong Thiên Khư Giới.

Mà đối với dân bản địa trong phương thiên địa này, cũng chỉ là cảm giác mặt đất dưới chân mình giật giật, sau đó liền không có gì dị thường.

Nhưng chỉ cần là võ giả có năng lực cảm nhận đối với Thiên Địa pháp tắc, trong nội tâm tất cả đều dâng lên sóng gió kinh hoàng.

Bọn họ phát hiện ở bên trên cấp độ pháp tắc, chỗ thế giới mình ở lại trở nên khác trước.

Trời trở nên cao hơn, mặt đất càng dày, pháp lý đạo vận cũng biến thành càng huyền diệu, càng bao la, càng thêm sâu không lường được.

Loại cảm giác này giống như là cả thế giới đều đột phá một tầng cảnh giới, tiên hành một trận thăng hoa to lớn vậy.

Không có ai biết rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, tất cả mọi người đều là đầu óc mơ hồ.

Nhưng từ khi một đám võ giả tự xưng đến từ Đại Chu xuất hiện, đám dân bản địa của cái thế giới này mới đại khái biết rõ

là chuyện gì xảy ra.

Chỗ thế giới mình ở, lại bị sát nhập!

Trương Duyên Thành bây giờ cả người đều ngây ra.

Hắn chưa từng nghĩ trên đời lại sẽ có nhiều Thiên Nhân, Thiên Tiên như vậy, thậm chí là đại năng Thiên Quân trong truyền thuyết!

Những nhân vật khủng bố cường đại đến không tưởng tượng nổi này, kết bè kết đội xuất hiện, số lượng đông đảo.

Sau đó, như bẻ gãy cành khô mà công phá tất cả địa phương Yêu tộc tụ tập, đem đám yêu quái làm hại một phương bắt.

Toàn bộ quá trình không phí nhiều sức, căn bản cũng không có trận chiến đấu kịch liệt gì, hoàn toàn là một phía nghiền ép, như săn thú giải trí.

Điều này không thể nghi ngờ đối với nhân sinh quan của Trương Duyên Thành tạo thành cú sốc cực lớn.

Hắn trơ mắt nhìn những yêu quái vô cùng mạnh mẽ kia bị võ giả Đại Chu dùng các loại phương thức bắt lấy, trong lúc nhất thời đối với giá trị cuộc sống của mình đều sinh ra hoài nghi.

Dù sao, kể từ khi lấy được Trảm Yêu Kiếm, hắn cũng đã thề, từ nay về sau cuộc sống của mình liền chỉ vì chém chết yêu quái, cứu thiên địa chúng sinh mà sống tiếp.

Bây giờ, chính mình còn không hề làm gì cả, thậm chí ngay cả yêu quái hủy diệt quê hương mình đều còn chưa kịp giết chết, liền bị một đám võ giả Đại Chu chạy tới đoạt trước.

Những võ giả đến từ Đại Chu kia cường đại cực kỳ, trực tiếp liền dọn sạch yêu quái trên cả thế giới.

Hết thầy kết thúc như vậy.

Nằm chơi cũng thắng?

Không phải là loại kết cục này không tốt, Yêu tộc bị quét sạch, thiên địa trở lại thanh minh, Trương Duyên Thành dĩ nhiên là cảm thấy cao hứng vô cùng.

Nhưng hắn luôn cảm giác có chút cổ quái.

Những thứ này dường như vốn là việc làm của hắn, bây giờ kết thúc như vậy...

Chính mình phải làm gì?

Trảm Yêu Kiếm phải làm gì?

Giá trị cuộc sống của mình là cái gì?

Bây giờ đã là ba tháng sau khi thế giới sát nhập.

Trương Duyên Thành đã biết rõ cái gọi là Đại Chu là tình huống gì, nhưng hắn dường như vẫn không thể bước ra từ loại rung động này, biểu hiện rất chán chường.

Cũng may còn có sư muội Dương Lạc đi cùng, trấn an nội tâm của hắn, để cho tâm linh của hắn thoáng trấn an.

Gần đây Dương Lạc nhìn Trương Duyên Thành vẫn không có phần chân lại, liền chủ động đề nghị dẫn hắn đi Kinh Thành Đại Chu nhìn một chút.

Thử một chút có thể hay không ở địa phương phồn hoa nhất thế giới mới, lần nữa tìm tới giá trị nhân sinh của chính mình.

“Sư muội, trước mặt chính là Kinh Thành Đại Chu?” Trương Duyên Thành ngồi trên xe ngựa, nhìn tòa thành lớn sừng sững phượng xa kia, không nhịn được thở dài nói “Thật là một cái quốc gia vĩ đại, lại có thể xây dựng thành lớn như vậy.”

“Ừ, nơi này chính là Kinh Thành Đại Chu, cũng là địa phương phồn thịnh nhất cả Thiên Khư Giới.” Dương Lạc cũng nhìn thành lớn phía trước, vẻ mặt hơi có chút phức tạp.

“Sư muội, ngươi có phải là có chuyện gì lừa gạt ta hay không?” Trương Duyên Thành nhìn về phía Dương Lạc, ánh mắt ân cần, trong khoảng thời gian gần đây hắn mặc dù có chút chán chường, nhưng tâm tư như cũ bén nhạy.

“Không, ta không có.” Dương Lạc bỗng nhiên bị hỏi như vậy, ánh mắt trở nên có chút tránh né, cuối cùng nàng nhắm hai mắt lại, cắn môi nhẹ nhẹ nói “Sư huynh, đến kinh thành Đại Chu, ngươi liền sẽ rõ ràng.”

“...” Trương Duyên Thành nghe vậy trầm mặc lại, ngay sau đó cười nói “Ngươi đã không muốn nói, ta cũng sẽ không miễn cưỡng ngươi, chờ ngươi chừng nào nghĩ xong, ta tùy thời đều có thể lắng nghe.”

“Cám ơn ngươi, sư huynh.” Dương Lạc cúi đầu, mũi có chút hơi cay cay, nhưng trong lòng của nàng vẫn là thầm nói “Thật xin lỗi, sư huynh, thật xin lỗi, thật xin lỗi...”

“Yêu Hoàng đại nhân, ta cảm giác được ngài đang ở Kinh Thành, Trảm Yêu Kiếm ta đưa đến cho ngài rồi.

“Như vậy hắn có thể giúp ngài đi.”

Chương 589: Hấn quả nhiên không phải Đạo Chủ chân chính (1)

Đại Chu Kinh Thành là chỗ an toàn nhất trong cả Thiên Khư Giới.

Nơi này Thiên Tiên như mây, Thiên Quận như mưa, chủ sự nhà môn các Ty trọng kinh thành cũng đều có tu vi Huyền Tiên, Thái Nhất Huyền Tiên, bộ viên triều đình thậm chí là đại năng Kim Tiên.

Càng không cần phải nói còn có vị Nữ Đế sâu không lường được kia, cùng với Tể Tướng đương triều.

Chỉ cần không phải Tào Vật Chủ hạ xuống, trong cái kinh thành Đại Chu này cũng sẽ không có bất kỳ nguy hiểm nào.

Mà phạm nhân bị giam ở bên trong Thiên Lao kinh thành càng là tuyệt đối không thể chạy thoát.

Tất Hồng đối với điều này đã thấu hiểu rất rõ.

Hấn chính là vị Hoàng Giả Yêu tộc kia, cùng Hoàng Đế nhân tộc Hương Trần đồng thời bị Thôi Hằng bắt, nhốt vào trong cái thiên lao ở kinh thành Đại Chu này.

Bên trong cái thiên lao này tràn đầy đại trận cấm chế, gao áp chế lực lượng trong cơ thể và thần hồn của bọn họ, thậm chí còn đang đề thấp cường độ thể chất thân thể của bọn họ, để cho bọn họ chỉ lưu lại năng lực tiêu chuẩn của người bình thường.

Coi như là Thánh Giả bị giam ở chỗ này, cũng sẽ bị trấn áp hoàn toàn, căn bản cũng không khả năng chạy thoát.

Mặc dù bản thể Tất Hồng là một con Tất Phương Thần Điều(1) cấp bậc Chư Thánh Chi Vương, nhưng hấn là do một luồng thần hồn phân ra mà chuyên kiếp lại.

Đời này chỉ là một con chim én thông thường thôi.

Cho dù là bảo lưu đặc tính thần hồn của Chư Thánh Chi Vương, không có lâm vào mất trí nhớ sau khi luân hồi, lại có Thánh Yêu Thiên hạ xuống tinh khí phụ trợ, bây giờ cũng bất quá khó khăn lắm khôi phục tới cấp bậc Huyền Tiên mà thôi.

Nhưng ở trong thiên lao của Đại Chu này, chỉ là một cái Huyền Tiên, căn bản cái gì cũng làm không được. .

Hơn nữa coi như thật có thể đi ra Thiên Lao, cũng không có ý nghĩa gì.

Trong toà kinh thành này nhưng là có một vị Đạo Chủ trân giữ.

“Đạo Chủ, di độ không gian trong Toái Giới Hải tại sao có thể có một vị Đạo Chủ?” Tất Hồng đến bây giờ vẫn không thể tin tưởng việc chính mình trải qua trong ba tháng qua, thật là như nằm mơ.

Trăm năm ắn núp, trăm năm mưu đồ, thời gian mười năm cuối cùng bùng nổ!

Tổng cộng hơn hai trăm năm thời gian này, chính là vì để cho tiểu thế giới kia bị Thánh Yêu Thiên thu nạp, ngay lúc sắp thành công, lại gặp một vị Đạo Chủ.

Quá hoang đường.

“Chớ nghi ngờ, chư thiên vạn giới, không thiếu cái lạ.” Hường Trấn cười một tiếng, nằm ở trên chiếu rom nói ” Chúng ta a, chính là xui xẻo, sự tình vạn năm không gặp cũng bị chúng ta gặp được.”

Hắn cùng Tất Hồng bị giam ở trong một gian phòng giam, nhưng cũng sớm đã nhận mệnh, trừ ăn ra chính là ngủ, ngoại trừ ngủ chính là ăn, thời gian trôi qua ngược lại cũng coi là tiêu sái nhàn nhã.

“Dựa theo quy tắc Thiên Giới lưu lại, Tạo Vật Chủ cũng không thể hạ giới, càng không cần phải nội Đạo Chủ.” Tất Hồng cau mày suy tư, bỗng nhiên ánh mắt sáng lên, như là nghĩ tới điều gì.

“Người điên rồi sao.” Hường Trấn chính là vẻ mặt chăm chọc nhìn hắn, lắc đầu nói ” Tạo Vật Chủ không thể hạ giới, trong tinh không vạn giới lại không thể sinh ra Tạo Vật Chủ rồi hả? Đạo Chủ đạo lý cũng giống vậy.”

“Không, không giống nhau.” Tất Hồng lắc đầu nói “Ở bên ngoài Chư Thiên là không có khả năng trở thành Đạo Chủ, người rời đi Thánh Yêu Thiên quá lâu, lại mất trí nhớ sau khi luân hồi, làm người phạm quá lâu, không biết cái này ngược lại cũng bình thường.”

“Người lại đem ta coi là người? !” Hường Trấn bỗng nhiên giận dữ.

“Ta không muốn cùng người tranh cãi!” Tất Hồng khề quát một tiếng, con người chuyên động, bỗng nhiên thấp giọng nói ” Người nói xem, hắn có thể hay không không phải Đạo Chủ chân chính? “

“...” Hường Trấn nghe vậy hơi trầm mặc, sau khi nghĩ ngợi một lát, gật đầu nói ” Quả thật có khả năng này, hắn hỏi chúng ta những vấn đề kia, liên không đúng lắm.

” Tình huống Thánh Yêu Thiên, tin tức Chư Thiên, tin tức Trung Ương Thiên Giới, thậm chí còn có cảnh giới Đạo Chủ là gì, cũng không quá giống như là lời Đạo Chủ có thể hỏi ra.”

“Không sai. Có lẽ hẳn chỉ dùng bảo vật đặc thù, để cho chúng ta ngộ nhận là hẳn là Đạo Chủ.” Tất Hồng nở nụ cười, như là buông lỏng rất nhiều ” Nếu quả như thật là như vậy, vậy chúng ta nói không chừng còn có hi vọng.”

“Hy vọng gì? ” Hướng Trần liếc mắt, một bộ dáng sao cũng được, khẽ cười nói “Chẳng lẽ chúng ta còn có thể chạy đi?”

“Tại sao không thể? ” Tất Hồng cười một tiếng.

Hai người đều là thần hồn trao đổi, không lo lắng bị những linh canh ngục phát hiện.

Có điều, Tất Hồng cũng không nói rõ phải làm sao chạy trốn.

Mà là bỗng nhiên nhìn về phía Phương Đông.

Bên kia là cửa đông Đại Chu kinh thành, là một cái cửa thành phần hoa nhất, người đi đường đến từ các nơi qua lại.

Cùng lúc đó, Trương Duyên Thành cùng Dương Lạc đang đi qua cái cửa đông này, đi tới trong kinh thành Đại Chu.

—

(1) Tất Phương Thần Điều: một loài thú được ghi lại trong Sơn Hải Kinh.

Tất Phương là một loài quái điều một chân, là loài chim điềm báo hoạ hoạn. Tất Phương có ngoại hình giống con hạc, mỏ màu trắng, trên lông vũ màu đen có vằn màu đỏ, cả ngày kêu tên mình.

Chương 590: Hấn quả nhiên không phải Đạo Chủ chân chính (2)

Đại Chu hoàng cung, Ngô Tiên Lâu.

Nơi này là một tòa lầu các Nữ Đế Lý Minh Quỳnh hạ lệnh xây dựng ở hơn 300 năm trước.

Tạo hình lộng lẫy, tinh tế tỉ mỉ.

Tọa lạc tại hướng đông nam Hoàng Thành, khoảng cách tâm cung không xa.

Nghe nói đây là vì Nữ Đế Lý Minh Quỳnh tưởng niệm chính mình khi còn bé gặp phải vị tiên nhân kia mà xây dựng.

Trong quá khứ trong vòng ba trăm năm, tòa lầu các này mặc dù vẫn luôn không có người ở, nhưng chưa bao giờ dừng phải người đặc trách tiên hành quét dọn.

Bây giờ Thôi Hằng liền tạm ở lại trong tòa Ngô Tiên Lâu này.

Mỗi một ngày Lý Minh Quỳnh đều sẽ tới giữ lễ đệ tử hầu hạ bên cạnh, đồng thời hỏi một chút thắc mắc trong tu hành.

Hôm nay nạng theo lễ thường mà tới, lại thấy Thôi Hằng đang đứng ở chỗ cao, nhìn hướng về phía đông.

Lý Minh Quỳnh có chút hiếu kỳ mà dò hỏi: “Su tôn, ngài đang nhìn cái gì?”

“Con đã đến rồi. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu nói ” Đang nhìn lá bài tẩy của tên Tất Hồng kia.”

“Lá bài tẩy? ” Lý Minh Quỳnh kinh ngạc nói ” Chẳng lẽ yêu quái kia còn có biện pháp chạy trốn hay sao?”

“Chư Thánh Chi Vương, hoặc nhiều hoặc ít phải có chút thủ đoạn. ” Thôi Hằng xoay người lại, mỉm cười nói “Lá bài tẩy này sẽ ở trong tay cái tên Trương Duyên Thành đó.”

“Trương Duyên Thành? ” Lý Minh Quỳnh cũng nhìn tới hướng đông, ánh mắt vượt qua từng đạo bóng người, trực tiếp thấy Trương Duyên Thành cùng Dương Lạc mới vừa tiến vào kinh thành ” Su tôn nói là thanh bảo kiếm ngưng tụ khí vận của một bộ phận nhân tộc trong tay Trương Duyên Thành kia?”

Trương Duyên Thành có thể nói là khí vận chi tử của tiểu thế giới kia, chính là người tập trung thiên mệnh nơi đó, Lý Minh Quỳnh dĩ nhiên là sớm đã biết hần.

“Không sai. ” Thôi Hằng gật đầu một cái nói “Hạch tâm thanh Trảm Yêu Kiếm kia, nhưng thật ra là một viên linh dẫn, cùng Tất Hồng tồn tại một tia liên lạc nhỏ bé không thể nhận ra, từ thủ đoạn nhìn tới, hẳn là từ tay Đạo Chủ am hiểu phương pháp che giấu luyện chế ra.

“Kể từ đó, chỉ cần cái thanh Trảm Yêu Kiếm này tiến vào bên trong phạm vi cảm giác của Tất Hồng, hẳn liền có thể mượn một tia liên lạc này kích thích linh dẫn, mà pháp tắc đan dẹt bên trong linh dẫn có các loại phá không na di, công hiệu hơn phân nửa là trợ giúp hẳn trở lại Thánh Yêu Thiên.”

“Sur tôn muốn phải nhờ vào độ tra tìm Thánh Yêu Thiên rốt cuộc là gì? ” Lý Minh Quỳnh hết sức kinh ngạc.

“Không, bây giờ còn chưa phải lúc. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, cười nói ” Nhưng nhờ vào đó theo dõi một chút tình huống đại khái của Thánh Yêu Thiên, vẫn là không có vấn đề.

“Còn có thể mượn cơ hội này hoàn thiện một chút thần hồn của Tất Hồng.”

Ở trước khi đem Tất Hồng và Hường Trần nhốt, hẳn đối với hai người tiến hành một phen tra hỏi.

Hiều được không ít tin tức.

Đầu tiên là cái gọi là Đạo Chủ.

Đây là tôn xưng đối với cảnh giới đệ thất đỉnh phong.

Sau khi đạo thể đại thành, Tào Vật Chủ liền được thăng hoa trên toàn phương diện cảnh giới.

Không chỉ có uy năng thần thông tăng nhiều, không chế đối với phép tắc nâng cao một bước, thực lực xa xa áp đảo trên Tào Vật Chủ, còn có thể dựa vào không chế đối với đại đạo pháp tắc của Đạo thể, chế tạo ra sinh linh bao trùm bên trong phạm vi pháp tắc của Đạo thể .

Tỷ như luyện thành Tai Ách Đạo Thể, sau khi đại thành liền có thể chế tạo các loại sinh linh cùng tai ách liên quan, nếu là luyện ra Thiên Lôi Đạo Thể, liền có thể chế tạo sinh linh toàn thân đều là do lôi điện tạo thành.

Ví dụ như vậy, còn nhiều nữa.

Theo Thôi Hằng, cái này có chút tương tự với thủ đoạn Luyện Hư Thành Thực của Nguyên Anh trung kỳ, nhưng vẫn có vấn đề phạm vi đơn nhất, giống như Nguyên Anh trung kỳ phiên bản nhược hoá.

Chẳng qua, đến tột cùng là chỉ có một số đặc thù của Nguyên Anh trung kỳ, uy năng thực tế cũng không đạt đến

tầng thứ kia, hay là phương pháp tu luyện có hạn, cho dù là đạt tới cảnh giới tương tự với Nguyên Anh trung kỳ cũng chỉ có thể nắm giữ một số uy năng, điều này còn chưa thể xác nhận.

Cái này cần chờ sau khi hắn gặp Đạo Chủ chân chính mới có thể nghiệm chứng.

Sau đó chính là tình huống Thánh Yêu Thiên.

Dựa theo lời giải thích của Tất Hồng, Thánh Yêu Thiên chính là ngọn nguồn của tất cả chủng loại Yêu trong chư thiên vạn giới.

Hơn nữa, ở niên đại rất xưa khi trước, Thánh Yêu Thiên từng xuất hiện một vị tôn tại tối cao cảnh giới thứ chín, lĩnh ngộ bí ẩn chung cực của Tiên Giới, cũng ở Trung Ương Thiên Giới sáng tạo ra danh tiếng to lớn.

Điều này cũng trực tiếp ảnh hưởng đến tất cả Thiên Vực, giới vực, tinh không mà Trung Ương Thiên Giới cai quản.

Đưa đến cho dù là địa phương cho tới bây giờ không xuất hiện qua yêu tộc, chỉ cần có văn minh sinh ra, liền sẽ một cách tự nhiên sinh ra truyền thuyết liên quan tới yêu quái.

Mặc dù bây giờ Thánh Yêu Thiên sa sút, kém xa sự cường đại ở quá khứ, nhưng đôi mắt chư thiên vẫn gọi là người xuất sắc.

Có chín vị cường giả cấp Đạo Chủ, tầng thứ tồn tại Tạo Vật Chủ càng là số lượng đông đảo.

Mà sở dĩ nhiều cường giả như vậy đều không xuất hiện ở vạn giới tinh không, là bởi vì Trung Ương Thiên Giới trước đây lập ra quy tắc cho chư thiên, tồn tại Tạo Vật Chủ trở lên, không có chiếu lệnh của Thiên Giới, không thể hạ giới.

Thiên Giới hôm nay đã sớm không biết tung tích, cánh cửa Thiên Giới từ lâu đóng, tự nhiên cũng không khả năng có cái chiếu lệnh của Thiên Giới nào.

Về phần tình huống càng cụ thể, Tất Hồng cũng không nói ra được.

Bởi vì hắn chẳng qua là chuyển thể thân của một bộ phận thần hồn do bản thể phân ra, trí nhớ cũng không hoàn chỉnh, đối với Thánh Yêu Thiên chỉ hiểu đại khái, rất nhiều chi tiết đều không tồn tại ở trong trí nhớ của hắn.

Nhưng mà, chỉ cần có thể mở ra liên lạc cùng Thánh Yêu Thiên, dù chỉ là trong nháy mắt, liền có thể tiến hành khôi phục thần hồn.

Thôi Hằng có thể trong khoảnh khắc đó, dựa vào liên lạc giữa một bộ phận thần hồn cùng bản thể của Tất Hồng, cưỡng

ép đem bộ phận thân hồn kia thu tới, từ đó để cho thân hồn Tất Hồng trở nên hoàn chỉnh.

Đối với hắn đã Nguyên Anh đỉnh phong mà nói, đó cũng không phải chuyện khó khăn gì.

...

Trương Duyên Thành mang theo Dương Lạc đi tới kinh thành, liền tìm một quán rượu ở lại.

Vị trí tửu lâu là Dương Lạc đặt, liền ở cách thiên lao Đại Chu chưa tới ba dặm, người ở thưa thớt, vắng ngắt, được cái thuận tiện dừng chân nghỉ lại.

Đêm đó, hai người chia phòng ngủ.

Nhưng bọn họ ai cũng không có ngủ.

Dương Lạc ngồi ở bên cửa sổ, thần sắc có chút lo lắng nhìn phương hướng Thiên Lao, như là đang mong đợi cái gì.

Trương Duyên Thành thì là ngồi ở trước bàn, Trảm Yêu Kiếm liền đặt lên bàn.

Ánh mắt của hắn phức tạp nhìn thanh kiếm cứu thế mà mình hao hết trăm ngàn cay đắng mới lấy được, trong lúc nhất thời thôn thức không dứt.

Sau đó, hắn nhìn phương hướng phòng cách vách, trong miệng lầm bầm nói nhỏ: “Su muội, đây sẽ là mục đích của ngươi sao? Đây là vì cái gì...”

Thân là thiên mệnh chi tử, Trương Duyên Thành thật ra thì đã sớm cùng Trảm Yêu Kiếm linh tính tương thông.

Hắn đối với Trảm Yêu Kiếm hiểu rõ, vượt xa người bên cạnh dự liệu, tự nhiên từ lâu đoán được Dương Lạc muốn làm gì.

Coong!

Ngay tại khi Trương Duyên Thành nội tâm phức tạp, Trảm Yêu Kiếm bỗng nhiên phát ra tiếng rung, sau đó liền bay ra ngoài.

Ngay sau đó chỉ thấy một đạo kiếm quang màu vàng chọt phá vỡ bầu trời đêm kinh thành, giống như một dòng sông dài màu vàng, chiếu sáng bầu trời cùng đất đai, trong đó phản chiếu núi đồi sông nước, thật giống như là một vùng thiên địa khác.

Dương Lạc thoáng cái liền đứng lên, ánh mắt nhìn chăm chập sông dài màu vàng trên bầu trời, cặp mắt tràn đầy kỳ vọng, âm thanh run rẩy mà nói: “Rốt cuộc, rốt cuộc mở ra...”

Cùng lúc đó, bên trong Thiên Lao.

“Ha ha ha ha!” Tất Hồng phá lên cười, trên người hấn bao phủ một tầng kim quang phá Giới, đối với Hương Trần cười nói “Đi thôi, theo ta trở về!”

“Ngươi lại thật sự có biện pháp!” Hương Trần khiếp sợ không gì sánh nổi, nhưng vẫn là vội vàng đứng ở bên người Tất Hồng.

“Không có lá bài tẩy, ta sao lại dám chuyên thế hạ giới?” Tất Hồng cười lạnh nói “Xem ra gã Đạo Chủ kia quả thật là giả, căn bản là không ngăn được chúng ta.”

“Ồ?” Vừa lúc đó, thanh âm Thôi Hằng bỗng nhiên vang lên bên tai hai người, không có dấu hiệu nào, còn mang theo mấy phân nụ cười “Phải không?”

Chương 591: Kia thật giống ánh mắt tới từ chỗ vô cùng cao (1)

“Ngươi, ngươi làm sao biết? !”

Tất Hồng kinh hãi muốn chết mà kêu lên, mắt đầy không thể tin quay đầu nhìn về phía Thôi Hằng.

Chẳng qua, vào lúc này, trọng lòng của hắn vẫn còn tồn tại một ít mong chờ may mắn, thậm chí nói: “Không, không đúng, ta sợ cái gì, ta đã mở ra lối đi đi Thánh Yêu Thiên, chẳng lẽ còn có thể bị chặn lại hay sao?”

Loại linh dẫn trở về này trên bản chất là sức mạnh tầng thứ Đạo Chủ, coi như là Đạo Chủ đồng cấp bậc, ở dưới tình huống không có chút nào chuẩn bị mà ra tay cũng rất khó ngăn trở.

Tình huống bây giờ, chỉ có tồn tại mà thực lực uy năng vượt xa Đạo Chủ, mới có thể phá hỏng cỗ lực lượng na di trở về này, cưỡng ép đem hắn lưu lại.

Mà vạn giới tình không ngay cả Đạo Chủ đều không có nhiều khả năng tồn tại, càng không cần phải nói là cường giả vượt qua Đạo Chủ.

“Cho nên ta căn bản cũng không khả năng bị chặn lại! ” Tất Hồng nội tâm chắc chắn, nhưng một màn phát sinh tiếp theo, lại gần như đem hắn dọa cho hôn phi phách tán.

Chỉ thấy Thôi Hằng nâng tay phải lên, chỉ hướng về bầu trời, hơi hột đối với cái đạo phá giới kim quang kia vạch một cái, sau đó đạo phá giới kim quang kia liền biến mất.

Cái này rất giống là xóa đi hình vẽ vẽ ở trên đất cát vậy, dễ như trở bàn tay, không phí nhiều sức. .

Bịch! !

Hướng Trần trực tiếp tê liệt ngồi trên mặt đất, mặt như màu đất, ánh mắt đờ đẫn, trong miệng lâm lâm nói nhỏ: “Ta cũng biết, ta cũng biết, chúng ta căn bản không khả năng chạy thoát a!”

“Cái này, điều này sao có thể? ! Đây chính là Đạo Chủ... ” Tất Hồng hai mắt tròn tròn, giống như là người bình thường gặp quỷ sống, gần như không dám tin vào hai mắt của mình.

Vào giờ phút này, hắn chỉ cảm thấy có thấy hơi lạnh từ sống lưng xông thẳng lên óc, nội tâm từ trong hưng phấn và vui mừng trong nháy mắt bị giội tắt, cả người đều cứng đờ ở nơi đó.

Cái này là dạng sức mạnh gì, dạng uy năng gì? !

Lại có thể trong nháy mắt liền xé đi kim quang phá giới do lực lượng Đạo Chủ hình thành.

Không tưởng tượng nổi!

Coi như đều là Đạo Chủ, cũng không khả năng dễ dàng làm được như thế a.

Đây, đây rốt cuộc là người nào? !

“Chớ có kinh ngạc. ” Thôi Hằng lạnh nhạt cười một tiếng, nói với Tất Hồng ” Ta còn ở Thánh Yêu Thiên cảm về một vật cho ngươi.”

Ngay sau đó, hắn duỗi tay phải xoá đi phá giới kim quang đưa tới trước mặt Tất Hồng, sau đó chỉ thấy một đạo ánh sáng màu trắng tinh khiết ở trong lòng bàn tay của hắn sáng lên.

“Cái này, đây là? ! ” Sau khi Tất Hồng thấy hào quang màu trắng này, con ngươi đều gần như muốn tròng ra ngoài, cả người run run dường như muốn ngất đi ” Đây là một, một nửa thân hồn kia của ta? !”

Hiện tại hắn đã hoàn toàn bị sợ choáng váng, nội tâm run sợ kinh hoàng đến một cái mức độ không còn gì hơn.

Thì ra vị tồn tại trước mắt này mới vừa rồi không, chỉ là đóng kín phá giới kim quang, còn ở trong thời gian ngắn như vậy xác định đến vị trí bản thể chính mình ở Thánh Yêu Giới, cũng đem một nửa thân hồn kia của chính mình trên người bản thể vô tới.

Cái này là làm sao làm được?

Làm sao có thể làm được sự tình kỳ như vậy? !

Chín Đại Yêu Chủ Thánh Yêu Giới chẳng lẽ hoàn toàn không có phát hiện sao?

“Ngươi, ngươi, không, ngài, ngài đến tốt cùng là tồn tại cảnh giới gì? ” Tất Hồng bây giờ gần như muốn khóc lên, hắn cũng quý trên đất, sắc mặt trắng xám mà nhìn Thôi Hằng ” Ngài là đại nhân vật tối cao như vậy, tại sao phải đối phó con kiến hôi như ta a? ! “

“Cái gì đối phó, ta đây không phải là đang giúp ngươi sao? ” Thôi Hằng khẽ cười nói, đồng thời lật bàn tay một cái, trực tiếp đem một nửa thân hồn kia ấn vào trong cơ thể hắn, trầm giọng nói ” Thật tốt dụng hợp thân hồn, sắp xếp trí nhớ, tiếp theo ta còn có việc muốn hỏi ngươi.”

“Vâng, đa, đa tạ thượng tiên! ” Tất Hồng té quỳ dưới đất bái tạ, thời khắc này hắn thật sự là khóc không ra nước mắt, đối phương lại còn nói là đang giúp mình.

Chẳng lẽ ta còn phải cảm ơn hắn sao? !

Âm!

Vừa lúc đó, bầu trời mới vừa khôi phục lại bình tĩnh lại nổ lên một tiếng vang thật lớn, chỉ thấy từng đạo từng đạo vết nứt không gian màu vàng ở trên trời xuất hiện, lít nha lít nhít đan vào với nhau.

Từng đạo phá giới kim quang thông qua những kẽ hở này thâm thấu ra, khí tức pháp lý đạo vận đến từ một cái thế giới khác lần nữa xuất hiện ở bầu trời Thiên Khư Giới.

“Là Thánh Yêu Giới! ” Tất Hồng nhất thời vô cùng hưng phấn ngẩng đầu nhìn lên, kinh hỉ vạn phần ” Ta cũng biết các vị Yêu Chủ sẽ không mặc cho người này tùy ý làm bậy!”

“Chuyện này... ” Thôi Hằng cũng có chút kinh ngạc ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, nhìn từng đạo kim quang từ trong vết nứt không gian tán phát ra kia, chân mày hất lên một chút, khóe miệng hơi hơi giương lên, cười nói ” Thật là có ý tứ, con vịt thả chạy lại tự bay vào trong nồi rồi.”

Thật ra thì, mới vừa rồi ở khi khép kín phá giới kim quang dẫn tới Thánh Yêu Giới, Thôi Hằng hoàn toàn có thể bày ra uy năng pháp lực của mình, dò tra một chút tình huống bên trong Thánh Yêu Giới.

Bất quá, cân nhắc đến cân thận, hắn cũng không có làm như vậy.

Chẳng qua là vô thanh vô tức đem một nửa thân hồn của Tất Hồng kia lấy ra ngoài, sau đó liền phong bế phá giới kim quang.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, đây là tha cho đám Yêu trong Thánh Yêu Thiên kia một mạng.

Thật không nghĩ đến, đám Yêu trong Thánh Yêu Thiên kia thật giống như đối với loại hành vi này của hắn bất mãn hết sức, lại chủ động mở ra phá giới kim quang, tựa như là muốn làm chút gì.

Điều này thật để cho Thôi Hằng cảm thấy ngoài ý muốn.

Thánh Yêu Thiên, Bạch Phượng Cung.

Nơi này là một trong chín Đại Thánh Cung của Thánh Yêu Thiên, toàn thân trắng như tuyết, hình dáng giống như một con Phi Phượng trắng như tuyết, thật giống như tùy thời có thể vỗ cánh bay cao.

Một trong Chín Đại Yêu Chủ “Bạch Phượng Yêu Chủ ” liền ở nơi này.

Cảnh giới tu hành của Yêu tộc cùng võ đạo nhân tộc hơi không giống, nhưng trên nguyên tắc vẫn là có thể dùng Tiên

Phàm lưỡng giới hai mươi một cảnh tới bạo quát, cái gọi là Yêu Chủ thật ra thì chính là Đạo Chủ đệ thất cảnh đỉnh phong Tiên Giới.

Chẳng qua, Yêu Chủ cũng không chỉ là tu vi cảnh giới, cũng tương tự đại biểu địa vị đứng đầu một tộc.

Bạch Phượng Yêu Chủ chính là Yêu Tộc Chi Chủ của hết thảy loài chim Thánh Yêu Thiên, tất cả Yêu tộc loài chim đều cùng tôn hặc là chủ, tại trong Bạch Phượng Cung của hặc, càng là có rất nhiều Thần Thú loài chim biến thành Yêu Thần.

Tất Phượng, Thanh Loan, Hỏa Phượng vân vân, không phải là ít.

Thần Thú thành yêu, thực lực mạnh hơn nhiều loài yêu tầm thường, vô luận là ở cường độ thân thể, hay là ở phương diện không chế pháp tắc, đều phải mạnh hơn.

Bạch Phượng Cung tụ tập rất nhiều Thần Thú, có thể nói là thực lực cường đại.

Chương 592: Kia thật giống ánh mắt tới từ chỗ vô cùng cao (2)

Ngay cả là đôi mắt toàn bộ Thánh Yêu Thiên, cũng là thế lực lớn đứng đầu nhất, đủ để đứng hàng trước ba.

Hơn nữa Bạch Phượng Yêu Chủ am hiểu che giấu hành tung, làm việc quý bí nhất, gần như không người có thể tra rõ hành tung của hắn, được gọi là một vị thần bí nhất bên trong rất nhiều Yêu Chủ Thánh Yêu Thiên, một vị nguy hiểm nhất.

Vì vậy, gần như không có ai sẽ chủ động tới trêu chọc hắn.

Vì vậy, trong năm tháng trước đây, Bạch Phượng Cung vẫn luôn là một trong những địa phương an toàn nhất cũng là yên bình nhất Thánh Yêu Thiên.

Ở trong mắt người ngoài, Bạch Phượng Yêu Chủ thần bí nguy hiểm, nhưng trong mắt rất nhiều Tộc Quân loài chim hoặc là trong mắt rất nhiều Yêu Thần Bạch Phượng Cung, Bạch Phượng Yêu Chủ lại là hiền lành dễ gần.

Đều rất ít thấy qua bộ dáng phần nộ của Bạch Phượng Yêu Chủ, càng chưa từng thấy qua thời điểm hắn nổi giận đùng đùng, gần như mất lý trí.

Lần này, bọn họ thấy được.

“Hỗn trướng! Lẽ nào lại như vậy! Tìm chết! !”

Tiếng gào vô cùng giận dữ từ trong Bạch Phượng Cung truyền ra, khí tức hung ác tràn đầy lửa giận giống như là núi lửa phun trào mãnh liệt truyền tới.

Cùng lúc đó, lực lượng đạo vận pháp tắc vô cùng cường đại khuếch tán, hư không chung quanh Bạch Phượng Cung đều bị chấn động vặn vẹo, xuất hiện vô số đạo ánh sáng màu sắc mơ hồ.

Đất đai sau đó rung động kịch liệt, từng đạo kẽ hở nhanh chóng lan tràn ra, trong nháy mắt liền đan dệt thành một tấm võng lớn, bầu trời cũng đột nhiên vỡ ra từng cái lỗ hồng, gió mạnh vô tận thổi đến, tràn đầy khí tức hủy diệt.

Tiếng gầm gừ bất thành linh, để cho tất cả sinh linh chung quanh Bạch Phượng Cung đều cảm giác được sợ hãi vô ngần.

Từ loài yêu thông thường, cho đến Yêu Vương có thể so với Chư Thánh Chi Vương nhân tộc, tất cả đều bị dọa sợ đến run lẩy bẩy, căn bản cũng không dám lú đầu.

Trong Bạch Phượng Cung rất nhiều Yêu Thần đều bay ra, kinh hãi không thôi mà nhìn cảnh tượng chung quanh, tất cả

đều hoảng hồn.

“Cái này là chuyện gì xảy ra, Yêu Chủ đại nhân vì sao giận dữ như thế?!”

“Chưa từng thấy qua cảnh tượng như vậy, đã xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ là Thanh Long Cung bên kia...”

“Không có khả năng, cái lão Long kia tuyệt đối không thể có gan chủ động tới trêu chọc yêu chủ đại nhân.”

Những Yêu Thần này đều là cường giả cấp bậc Tạo Vật Chủ, hơn nữa có Thần Thú Chi Thân, thực lực mạnh hơn nhiều yêu tộc đồng giai tầm thường.

Nhưng mà, ở trước mặt khí thế uy áp Bạch Phượng Yêu Chủ thả ra, bọn họ vẫn kinh hồn bạt vía.

Chỉ cảm thấy chính mình giống như là một chiếc thuyền nhỏ phiêu dạt ở trong đại dương, tùy tiện một cơn sóng là có thể đem chính mình quật ngã.

Yêu Chủ cùng Yêu Thần mặc dù đều là cảnh giới đệ thất, nhưng chênh lệch giữa hai người căn bản là không có cách dùng con số tới hình dung, gần như không có chút khả năng so sánh.

Hơn nữa Bạch Phượng Yêu Chủ bỗng nhiên giận dữ, không chỉ riêng khiến cho rất nhiều Yêu Thần trong Bạch Phượng Cung kinh hãi, cũng tương tự kinh động những Yêu Chủ khác bên trong Thánh Yêu Thiên, từng tia ánh mắt từ phương xa nhìn tới, rơi xuống phụ cận Bạch Phượng Cung.

Vừa lúc đó, một đạo kiếm quang màu trắng tinh khiết như tuyết bỗng nhiên từ trong Bạch Phượng cung bắn ra, xông thẳng bầu trời, trong nháy mắt ngay tại bầu trời Thánh Yêu Thiên rạch ra một dòng sông ánh sáng màu vàng.

Cảnh tượng bất thành linh, để cho những ánh mắt vượt qua hư không mà đến này đều hết sức kinh ngạc, từng đạo ý chí bỗng dung trao đổi.

“Phá giới kim quang? Cái lão Bạch mao này là muốn làm gì?”

“Ta biết rồi, lúc trước ta nghe nói cái lão Bạch mao này ở trong Toái Giới Hải tìm được một chỗ thế giới kỳ dị, hình như muốn tóm thâu, như bây giờ... Chẳng lẽ thất bại rồi.”

“Ta xem không giống, Yêu Chủ chúng ta không cách nào trực tiếp vượt Giới ra tay, nhiều lắm là mượn nhờ liên lạc tiếp đón sinh linh tới, hãn hơn phân nửa là muốn phải đem ai tiếp trở lại.”

“Nhưng dù như vậy hẳn cũng không nên giận dữ, đoán chừng là gặp phải phiền toái, bất quá trong Toái Giới Hải làm sao có thể có người có thể ngăn trở cái lão Bạch mao này, chẳng lẽ còn có thể có Đạo Chủ nhân tộc?”

“Quả thật, cái này có chút không hợp với lẽ thường, chờ một chút, loại cảm giác này, nhanh nhìn bầu trời, đó, đó là cái gì? ! !”

“A! , cái này, đây là cái gì? ! “

Những ý chí đang trao đổi này bỗng nhiên trở nên kinh hãi, toàn bộ đều không tự chủ được nhìn về phía phá giới kim quang trên bầu trời.

Sau đó, bản thể bọn họ tại mười triệu dặm phía xa bên ngoài đều nhin không được run rẩy, chỉ cảm thấy trong đầu vang lên ong ong, tâm tình sợ hãi thoáng cái tràn đầy toàn thân.

Đó là một ánh mắt, trực tiếp bao phủ phá giới kim quang, phảng phất đến từ chỗ vô cùng cao, giống như là tới từ phân cuối cùng của mọi thứ, ẩn chứa uy áp không lồ bọn họ hoàn toàn không cách nào hiểu, cực kỳ kinh khủng.

Cho dù chẳng qua là cùng ánh mắt này đối mặt một cái, những Yêu Chủ này cũng cảm giác mình thiếu chút nữa tại chỗ nổ chết.

Cái này là tồn tại dạng gì? !

Trên đời tại sao có thể có tồn tại đáng sợ như vậy? !

Chẳng qua là một ánh mắt, là có thể đem những Yêu Chủ chính mình “Nhìn ” chết? !

Không thể tưởng tượng nổi a!

Ầm!

Nhưng vào lúc này, một tiếng vang thật lớn chọt nổ lên, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Thánh Yêu Thiên, bầu trời thoáng cái biến thành đỏ như màu máu, mưa máu lít nha lít nhít sau đó trút xuống.

Thời khắc này tất cả Yêu Chủ, toàn bộ Yêu Thần bên trong Thánh Yêu Thiên, cũng không khỏi rùng mình, vẻ mặt ngây ngốc nhìn trận mưa máu bất ngờ xảy ra này, chỉ cảm thấy tay chân lạnh như băng, cả người đều run rẩy.

Trời khóc ra máu...

Có Yêu Chủ bỏ mình.

Cái hướng kia là Bạch Phượng Cung! !

Chương 593: Đây là một cái ngoài ý muốn nho nhỏ (1)

Dị tượng vẫn lạc bất thành linh làm cho cả Thánh Yêu Giới đều lâm vào trong tĩnh mịch.

Vô luận là yêu quái mới mở linh trí, hay là Yêu Chủ trấn áp nhất phương, vào giờ khắc này tất cả đều kinh hãi muốn chết mà nhìn bầu trời, gần như không dám tin vào hai mắt của mình.

Trời xanh khóc ra máu, Yêu Chủ vẫn lạc!

Lần trước xuất hiện dị tượng như vậy là lúc nào, mười vạn năm trước, hai mươi vạn năm trước, hay là ba mươi vạn năm trước, hoặc là niên đại rất xưa đến không cách nào dò tra?

Đây chính là Yêu Chủ a!

Là tồn tại vĩ đại đem thân thông bốn mạng của mình tu luyện đến mức độ gần như phép tắc chân chính, có thể trực tiếp ảnh hưởng đại đạo quy tắc, đủ để có thể so với Đạo Chủ nhân tộc.

Bỗng nhiên cứ như vậy bỏ mình? !

Làm sao có thể sẽ có chuyện như vậy? !

Quá bất hợp lí!

Đối với tuyệt đại đa số sinh linh Thánh Yêu Thiên mà nói, Yêu Chủ chính là đại danh từ không gì không thể.

Bọn họ có thể hư không tạo vật, có thể sáng lập sinh linh, sự tồn tại của một người sẽ cùng với một tộc trường tồn, tuổi thọ càng là cực kỳ dài lâu, là chân chính trường sinh trường tồn.

Nhưng loại dị tượng vẫn lạc này là tin tức in dấu thật sâu ở trong linh hồn tất cả Yêu tộc, coi như là tình quái sơ cấp nhất, đều vô cùng rõ ràng điều này ý nghĩa như thế nào.

Chỉ cần là xuất hiện dị tượng vẫn lạc, nhất định là có Yêu Chủ chết. .

Đây là không thể nghi ngờ.

Vì vậy, sau khi trải qua khiếp sợ ban đầu, Thánh Yêu Thiên liền lâm vào trong sự sợ hãi vô tận, thoáng cái liền mất đi trật tự, trở nên hỗn loạn tanh bành.

Nhất là Bát Đại Yêu Chủ kia.

Ngay vừa mới rồi, bọn họ còn cùng đạo ánh mắt kia mắt đối mắt một lần.

Lúc đó bọn họ liền có một loại cảm giác nếu mà thời gian mắt đối mắt lâu một chút nữa, chính mình liền phải đương trường bạo nổ.

Nhưng cảm giác dù sao chẳng qua là cảm giác, ở bên dưới cực độ khiếp sợ cùng sợ hãi, cảm giác ở một phương diện là có khả năng bị phóng đại.

Vô luận như thế nào đều không nghĩ tới, lại thật sự có một vị Yêu Chủ bị “Nhìn ” chết!

Hơn nữa cái tên Yêu Chủ bị “Nhìn ” chết còn là Bạch Phượng Yêu Chủ được xưng hành tung quý bí, điều này càng làm cho bọn họ cảm thấy kinh sợ.

Thực lực tổng thể của Bạch Phượng Yêu Chủ ở bên trong chín Đại Yêu Chủ có thể xếp hạng thứ ba, năng lực bảo vệ tánh mạng càng là có một không hai đồng giai, bây giờ lại bị người “Nhìn ” chết.

Càng kỳ quái hơn chính là ánh mắt kia vẫn là vượt giới mà đến, là thông qua phá giới kim quang do Bạch Phượng Yêu Chủ mở ra mà tới, trải qua trận vượt giới này nhất định đã bị suy yếu.

Lại còn có uy năng kinh khủng như vậy.

Thật là không thể tưởng tượng nổi.

Dạng tồn tại gì mới có uy năng kinh khủng như vậy, đây là cảnh giới dạng gì?

Cảnh giới thứ tám Tiên Giới, hay là cảnh giới thứ chín? !

Tại sao ở ngoài chư thiên sẽ xuất hiện nhân vật như vậy?

Từ sau khi Thiên Giới biến mất, ngay cả tồn tại cảnh giới thứ tám đều trở thành truyền thuyết đây? !

Đôi mắt trận nguy cơ to lớn này, Bát Đại Yêu Chủ vội vàng vận chuyển thần thức, nhanh chóng trao đổi tại trong hư không, thương nghị đôi sách.

“Chúng ta phải tỏ rõ thái độ của Thánh Yêu Giới, đem quan hệ giữa lão điều kia cùng chúng ta phải đi, nếu không chúng ta liền phải, không, toàn bộ Thánh Yêu Thiên đều phải xong đời. “

“Không sai, nhất định phải tỏ rõ thái độ của chúng ta, hết thảy đều là lão điều kia tùy ý làm bậy, khư khư có chấp, cùng chúng ta không có chút quan hệ nào, xin vị Thượng Tiên này không nên trách tội.”

“Các ngươi nghĩ quá đơn giản. Đứng ở góc độ của chúng ta, đây là lão điều kia đắc tội đại nhân vật. Nhưng ở góc nhìn của vị đại nhân vật này, có lẽ chính là sẽ cảm thấy Thánh Yêu Thiên chúng ta bất kính.”

“Làm sao đây? Chúng ta phải làm sao mới có thể tiêu trừ đi lửa giận của vị đại nhân vật này? Mẹ, lão điều Bạch Phượng này muốn tìm chết thì chính mình đi a, đừng lôi kéo toàn bộ Thánh Yêu Thiên đồng thời xuống nước a!”

“Tĩnh táo, chúng ta nhất định phải tĩnh táo, chủ nhân ánh mắt kia, có thể là một vị tồn tại đứng ở cảnh giới thứ chín đỉnh phong, chúng ta nhất định phải xử lý tốt chuyện lần này, nếu không thật phải xong đời.”

“Xử lý cái gì, có thể xử lý như thế nào, nếu ta nói chúng ta ngay lập tức liên tề ra Thần Hồn Yêu Linh của bản thân, toàn bộ không phòng bị mà đi tới bầu trời, hướng vị tồn tại vĩ đại này quỳ lạy, nhận thức hẳn là chủ, đây chính là đường sống duy nhất.”

“Như vậy, như vậy há chẳng phải là hủy đi tự do mà tổ tiên Yêu tộc ta thật vất vả mới giành lấy được? Nhưng mà, nguy cơ lần này quả thật quá nghiêm trọng, dường như cũng chỉ có loại biện pháp này có thể được. “

“Nói cũng phải, chúng ta dù sao cũng là Yêu Chủ, không chỉ là chính mình, còn che chở lấy toàn bộ tộc quần, vì Thánh Yêu Thiên, vì tộc quần của chúng ta, chúng ta quỳ thì có làm sao?”

Vào giờ phút này, ý nghĩ Bát Đại Yêu chủ thống nhất lại một cách lạ kỳ, lần đầu tiên mà đạt thành nhận thức chung ở một chuyện.

Quỳ lạy nhận chủ, để cầu đường sống.

Đây chính là biện pháp bọn họ nghĩ tới.

Chương 594: Đây là một cái ngoài ý muốn nho nhỏ (2)

Đối mặt một vị tồn tại tối cao có thể là cảnh giới thứ chín, đây cũng là biện pháp khả thi duy nhất.

Khi đối phương cảnh giới quá cao, bất kỳ mưu kế, bất kỳ tính toán, bất kỳ kế vậ đều là không ý nghĩa, thậm chí là tự tìm đường chết.

Còn không bằng trực tiếp dứt khoát tỏ rõ ý tưởng của phe mình.

Thiên Khư Giới, kinh thành Đại Chu.

Thôi Hằng cũng ngây ngẩn, thậm chí có thể nói có chút kinh ngạc, lâm bẫm nói nhỏ: “Làm sao sẽ dễ vỡ như vậy? Y như một con búp bê, vừa đụng liền bể nát.”

Thật ra thì, hẳn thật không muốn giết Bạch Phượng Yêu Chủ.

Dù sao, ở trước khi Hóa Thần, hẳn vốn không tính tiến vào trong bất kỳ một cái Thiên Vực nào, giết chết một tên Yêu Chủ như vậy lại không xử lý tiếp thu đủ loại bảo vật cùng điện tịch đối phương lưu lại, điều này với hẳn mà nói không có bất kỳ chỗ tốt trên thực chất.

Thôi Hằng vốn dự định là thả ra chút thần hồn uy áp, cho tên Yêu Chủ đối diện kia tạo thành một chút cảm giác bị áp bách, sau đó thừa dịp khoảng thời gian phá giới kim quang tồn tại này, đạt được một chút tin tức liên quan tới Thánh Yêu Thiên.

Chỉ như vậy mà thôi.

Không nghĩ tới, ở trong quá trình thao tác thực tế, ra chút sai lầm.

Thông qua miêu tả lúc trước của Tất Hồng, Thôi Hằng đã đem Yêu Chủ Đạo Chủ coi là Nguyên Anh trung kỳ có thủ đoạn hơi đơn nhất.

Vì vậy, mức độ thần hồn uy áp hẳn thả ra chính là có thể tạo thành cảm giác bị áp bách khá lớn với Nguyên Anh trung kỳ.

Bởi vì Nguyên Anh Chân Linh bất diệt, ngay cả Hóa Thần đều không cách nào đem Chân Linh tiêu diệt, cho nên hẳn thả ra cái cảm giác bị áp bách này hơi mạnh mẽ một chút xíu.

Cường độ thần hồn của Yêu Chủ coi như so ra kém Nguyên Anh, chung quy không đến nỗi ngay cả chút uy áp này

đều không chịu nổi.

Không nghĩ tới, Yêu Chủ mặc dù có đặc thù của Nguyên Anh trung kỳ cùng với thực lực hơi yếu hơn Nguyên Anh trung kỳ, nhưng ở trên cấp độ thần hồn hoàn toàn không cùng đẳng cấp.

Đừng nói Chận Linh bất diệt, ngay cả cường độ thần hồn cũng không quá tốt.

Ở trong nháy mắt khi tiếp xúc được uy áp thần hồn của Thôi Hằng, thần hồn Bạch Phượng Yêu Chủ thậm chí đều không thể làm ra phản ứng gì.

Tại chỗ liền nổ thành vô số mảnh vụn.

Sau đó sức mạnh Yêu Thân cũng theo thần hồn hủy diệt mà nổ tung, trực tiếp nổ tung.

Một đời Yêu Chủ cứ như vậy không hiểu vì sao mà bỏ mình.

Lúc này Tất Hồng ngay tại bên cạnh Thôi Hằng lần nữa bối rối, hấn mới vừa rồi vẫn còn bởi vì Bạch Phượng Yêu Chủ lần nữa mở ra phá giới kim quang mà hưng phấn.

Nhưng chỉ trong nháy mắt lòng của hấn liền rơi vào đáy vực.

Thân là tộc quân dưới cai quản của Bạch Phượng Yêu Chủ, Tất Hồng đối với tình huống Bạch Phượng Yêu Chủ là có cảm ứng.

Ở cùng lúc khi Bạch Phượng Yêu Chủ nổ tung mất mạng, hấn liền có cảm giác đầu đau như muốn vỡ tung, còn có một cổ cảm giác bi thương vô hình tràn ngập nội tâm.

“Yêu chủ đại nhân, vẫn, vẫn lạc? !” Tất Hồng sửng sờ nói, gần như không thể tin được sự thật này.

Đây chính là Yêu Chủ!

Làm sao sẽ bỗng nhiên bỏ mình? !

Lúc này, Hượng Trần còn đang an ủi mình chợt nghe lời nói của Tất Hồng, nhất thời sửng sờ, sau đó cặp mắt trợn trắng, trực tiếp liền bị dọa đến ngất đi.

Hấn cũng tương tự biết rõ Yêu Chủ ý vị như thế nào, càng rõ ràng Yêu Chủ vẫn lạc ý vị như thế nào.

“Tại sao có thể như vậy, tại sao có thể như vậy? !” Tất Hồng không ngừng lắc đầu tự nói.

Vào lúc này, hấn đã cực độ hoài nghi tất cả.

Ở trong nhận thức của Tất Hồng, Yêu Chủ chính là tồn tại đứng đầu nhất chư thiên vạn giới, tầng thứ cảnh giới thứ tám, cảnh giới thứ chín cao hơn ngay từ niên đại lúc trước rất xưa đã trở thành truyền thuyết của Thánh Yêu Thiên.

Tại sao người chính mình gặp ở trong Toái Giới Hải này, lại có thể để cho Yêu Chủ cũng vẫn lạc?

Đây là vì cái gì? !

Hắn hoàn toàn không cách nào hiểu.

“Thật ra thì đây chỉ là một chuyện ngoài ý muốn.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, liền muốn thu hồi ánh mắt nhìn về phía Thánh Yêu Thiên.

Từ cẩn thận, hắn không tính tiến một bước thăm dò.

Tránh cho kinh động những nhân vật cường đại có thể tồn tại kia.

Dù sao, Thánh Yêu Thiên cũng là từng đi ra cảnh giới thứ chín, ai cũng không thể bảo đảm bây giờ không có lão quái gì ẩn núp.

Dù sao hắn đã thông qua phá giới kim quang nắm giữ tọa độ Thánh Yêu Thiên, chờ sau khi thành tựu Hóa Thân hoàn toàn có thể trực tiếp đi qua tìm tòi tình huống.

Ngược lại cũng không cần nóng lòng nhất thời.

An toàn trọng yếu nhất.

Nhưng ngay vừa lúc đó, trong phá giới kim quang trên bầu trời bỗng nhiên ngưng tụ ra tám luồng ánh sáng hình thái khác nhau, có Long, có Kỳ Lân, có cây cối, có đóa hoa...

“Thần hồn?” Thôi Hằng liếc mắt liền nhìn ra bản chất những thứ ánh sáng này, cau mày nói “Chẳng lẽ bọn họ dự định vì người Yêu Chủ kia báo thù? Muốn phải hợp lực liều mạng một lần?”

Nếu là như vậy, Thánh Yêu Giới thật đúng là đoàn kết.

Không lưu được a.

Ngay tại khi Thôi Hằng do dự có muốn hay không tiêu diệt những thần hồn này, những cái bóng kia bỗng nhiên tản mát ra một loại tin tức ý chí đại biểu thân phực.

“Bái kiến Thượng Tiên, chúng ta nguyện dẫn toàn bộ Thánh Yêu Thiên quy thuận dưới trướng Thượng Tiên.”

“Xin nhận Thượng Tiên làm chủ! “

Chương 595: Tiến thêm một bước con đường Hoá Thần (1)

Cứ vậy liền đầu hàng?

Thôi Hằng không khỏi sửng sốt, mình cũng còn chưa kịp ra tay, tám tên Yêu Chủ này lại liền đầu hàng.

Yêu Chủ kiêu gì đây?

Tất Hồng ở bên cạnh hấn càng là hoàn toàn chết lặng, chỉ ngơ ngác nhìn bầu trời, đại não đã là trống rỗng, hoàn toàn buông tha tất cả suy nghĩ.

Mà ở trong hoàng cung Đại Chu, Lý Minh Quỳnh thì là vẻ mặt ngạc nhiên nhìn tám Đại Yêu Chủ này, nàng có thể cảm giác được một cách rõ ràng những thứ ánh sáng này đều vô cùng cường đại.

Bất quá, nàng cũng không biết chuyện xảy ra ở Thánh Yêu Thiên, thấy cái cảnh tượng này, trong lòng không khỏi thở dài nói: “Thì ra cõi đời này thật tôn tại chuyện vừa thấy mặt đã quỳ lạy nhận chủ, sư tôn cũng thật lợi hại.”

Thật ra thì, thời khắc này không chỉ là người ở kinh thành Đại Chu thấy ở trên trời có tám nhân vật cường đại không gì sánh nổi quỳ lạy, toàn bộ người Thiên Khư Giới đều thấy rất rõ ràng.

Cái này là bởi vì Thiên Vực có đặc tính tự nhiên ảnh hưởng pháp tắc vận hành của Hạ Giới, cảnh tượng tám Đại Yêu chủ thông qua phá giới kim quang hướng Thôi Hằng nhận chủ, cũng sẽ phải chịu loại đặc tính này ảnh hưởng.

Mặc dù không đến nỗi để cho cảnh tượng bọn họ nhận chủ truyền khắp vạn giới tinh không, lại cũng đủ để cho toàn bộ người Thiên Khư Giới đều thấy được, thậm chí còn đi qua đi độ không gian, chiếu rọi ở trong mắt vô số sinh linh rất nhiều Giới Vực cùng tinh không.

Đương nhiên, những sinh linh này phần lớn cũng không thể hiểu được cảnh giới Yêu Chủ là khái niệm gì.

Chỉ sẽ cảm giác mình thấy được một hồi ảo cảnh khó mà diễn tả bằng ngôn từ, dường như là có tám nhân vật cường đại không gì sánh nổi đang hướng một vị đại nhân vật chí cao vô thượng nào đó tỏ vẻ thần phục.

Cũng sẽ không biết cụ thể là chuyện gì xảy ra.

Cho dù là như vậy, cũng để cho tám Đại Yêu Chủ này thừa nhận áp lực to lớn trong lòng.

Bọn họ người nào không phải là Hùng Chủ xưng bá nhất phương trong Thánh Yêu Thiên, ai không phải là cường giả danh chấn chư thiên?

Nhưng bây giờ phải nhận chủ dưới ánh nhìn soi mói của vô số sinh linh.

Nhưng bọn họ không có lựa chọn nào khác.

Đây là cơ hội duy nhất để bọn hắn có thể sống.

Lúc này Thôi Hằng cũng đang dò xét bọn họ.

Đối mặt tám vị Yêu Chủ nhận chủ, hắn cũng không có lập tức trả lời.

Mà là bắt đầu suy nghĩ một phen.

Chỉ chốc lát sau, Thôi Hằng bỗng nhiên lắc đầu một cái, nói với tám vị Yêu Chủ này: “Mấy vị tu vi không tầm thường, không thích hợp lay ở dưới trướng của ta, hay là mời trở về đi.”

Tất nhiên, nhận lấy những Yêu Chủ này đối với hắn là có một ít chỗ tốt.

Tỷ như về sau khi đi Thánh Yêu Thiên tiến hành thăm dò, có thể dễ dàng đạt được rất nhiều tin tức, bớt đi không ít phiền toái.

Nhưng trên thực tế cuộc mua bán này là có chút thua thiệt.

Thôi Hằng từ trước đến giờ là một người tương đối có trách nhiệm.

Nếu như nhận lấy người tùy tùng, bình thường cũng sẽ cho một vài chỗ tốt.

Mà lấy cảnh giới tu vi hiện tại của hắn, dù chẳng qua là trong kẽ tay tùy tiện lộ ra ít đồ, đều đủ cho những Yêu Chủ này hưởng thụ rất lâu.

Từ mỗi cái phương diện đến xem, đối với những Yêu Chủ này, nhận Thôi Hằng làm chủ đều là một cuộc mua bán vô cùng lời, thậm chí có thể là một trận cơ duyên to lớn.

Nhưng Thôi Hằng có thể có được đơn giản chỉ là một chút tin tức của Thánh Yêu Thiên thôi.

Những tin tức này, hắn hoàn toàn có thể bây giờ liền để cho những yêu chủ này giao ra, căn bản cũng không cần tiếp nhận cái gọi là nhận chủ.

Cự tuyệt mới là cách làm tốt nhất.

...

Tám gã Yêu Chủ lần nữa hoảng hồn.

Dưới cái nhìn của bọn họ, bởi vì hành động của Bạch Phượng Yêu Chủ, Thánh Yêu Thiên bên này khẳng định đã đem vị tôn tại tối cao này hoàn toàn đặc tội.

Bọn mình phải hoàn toàn thần phục, mới có thể có một chút hi vọng sống.

Nhận chủ chính là tỏ rõ thái độ chính mình nguyện ý thần phục.

Nếu như đối phương không chấp nhận mình nhận chủ, vậy thì ý nghĩa bọn mình chắc chắn phải chết a.

Vì vậy, ở sau khi Thôi Hằng cho ra câu trả lời cự tuyệt, tám gã Yêu Chủ này tất cả đều bị dọa sợ đến hồn phi phách tán, cho là Thôi Hằng là hoàn toàn không có ý muốn tha thứ cho bọn hắn, phải ra tay đem bọn họ tiêu diệt, thậm chí hủy diệt Thánh Yêu Thiên.

“Làm sao bây giờ, nên làm gì bây giờ?”

“Ta làm sao biết, tại sao, vị tôn tại tối cao này sao không chấp nhận chúng ta nhận chủ a?”

“Chẳng lẽ vị tôn tại tối cao này chính là quyết tâm muốn hủy diệt Thánh Yêu Thiên sao?”

...

...

Tám gã Yêu Chủ lòng như lửa đốt, nhưng lại không có bất kỳ biện pháp nào.

Chỉ có thể tiếp tục duy trì tư thế cung kính, hy vọng có thể tỏ thái độ kiên quyết thần phục của chính mình, hy vọng có thể dùng điều này để đá động Thôi Hằng.

Nhưng điều này không chút tác dụng nào.

Thôi Hằng thấy bọn họ không có rời đi, lần nữa nói: “Các vị không cần nhận ta làm chủ nhân, mời đi thôi.”

Lời này vừa nói, tám gã yêu chủ trái tim đều lạnh.

Tại trong tai bọn họ, Thôi Hằng ý này chính là để cho bọn họ trở về Thánh Yêu Thiên chờ chết.

Tại sao?

Tại sao đối phương không chấp nhận bọn mình nhận chủ a? !

Tám Đại Yêu Chủ trong lòng tràn đầy nghi ngờ.

Đang lúc này, một tên Yêu Chủ trong đó như là bỗng nhiên ý thức được cái gì, ánh mắt sáng lên.

Thần hồn của hắn là bộ dáng một con Thanh Long, vô cùng cung kính truyền ý chí tin tức nói: “Thượng Tiên, tiểu Long là Vực Chủ Vô Tận Hải Vực Thánh Yêu Thiên, bản thể là một con thần thú Thanh Long. Không cầu nhận Thượng Tiên làm chủ, chỉ cầu có thể vì Thượng Tiên kéo xe.”

Chương 596: Tiến thêm một bước con đường Hoá Thần (2)

Ý chí tin tức này vừa ra, mấy tên Yêu Chủ còn lại nhất thời liền hiểu ra vấn đề của mình ở nơi nào.

Không phải là vị tôn tại tối cao này không chịu cho mình nhận chủ, là vì cảm giác bọn mình những người này căn bản cũng không xứng đáng nhận hẳn làm chủ a.

Suy nghĩ kỹ một chút cũng không sai, khoảng cách giữa cảnh giới đệ thất đỉnh phong cùng cảnh giới thứ chín biết bao xa xôi.

Bọn mình mấy tên Yêu Chủ hướng một vị tôn tại tối cao hự hự thực thực là cảnh giới thứ chín nhận chủ, cùng mấy con kiến hướng viên cổ hung thú nhận chủ khác nhau ở chỗ nào?

Nhất định phải cho thấy giá trị của chính mình mới được.

Phản ứng lại nhanh nhất là một tên Yêu Chủ bộ dáng Kỳ Lân, ý chí tin tức của hắn theo sát phía sau: “Thượng Tiên, bản thể của ta là một con Kỳ Lân, bây giờ không cầu nhận ngài làm chủ, chỉ cầu có thể làm thú cưỡi thay cho ngài đi bộ.”

Cử động của hai gã Yêu Chủ này trực tiếp làm sáu gã Yêu Chủ còn lại sợ ngây người, vội vàng cũng hành động, hơn nữa yêu cầu một tên so với một tên thấp.

“Thượng Tiên, bản thể của ta là Tử Khí Trường Sinh Hoa, mùi hoa có lợi cho kéo dài tuổi thọ, ta không cầu có thể nhận ngài làm chủ, chỉ cầu có thể làm một bồn hoa bên người ngài, để cho ngài vui tai vui mắt là được rồi.”

...

“Thượng Tiên, bản thể của ta là một con Huyền Quy...”

...

“Thượng tiên, bản thể của ta là một cây Thông Thiên Thần Thụ, cành lá có khả năng liên thông vạn giới, nguyện mang bản thể của ta đều hiến tặng cho ngài, coi như tài liệu uyển chế bảo vật, chỉ cầu Thượng Tiên có thể không giết thân hồn của ta.”

...

...

Giỏi thật.

Tên này ác hơn tên kia, cái tên này vô cùng tàn nhẫn, ngay cả bản thể của mình đều lấy ra làm tiền đặt cược.

Thôi Hằng sau khi nghe hứa hẹn của những Yêu Chủ này, cũng không khỏi có chút ngây người.

Mấy tên này ra giá thật là thật lợi hại.

Ít nhiều có chút vượt quá bình thường.

Đáng tiếc, những thứ này đối với hắn vẫn không có sức dụ dỗ gì, nhận lấy cũng không có giá trị gì.

“Không cần.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, nói với tám gã Yêu Chủ ” Các vị mời về.”

Tám gã Yêu Chủ nghe vậy nhất thời chột lạnh.

Cái này là chết chắc a!

“Thượng Tiên, chúng ta...”

Tám gã Yêu Chủ này còn muốn tiếp tục cầu khẩn, lại trực tiếp bị Thôi Hằng đem một tin tức chặn lại.

“Thật ra thì, ta không có ý định đem bọn ngươi tiêu diệt, các ngươi cũng không cần quá mức sợ hãi.” Thôi Hằng trực tiếp tại chỗ giải thích một chút, lại nói ” Đem điện tịch truyền thừa riêng của bọn ngươi đều lưu lại, sau đó liền có thể đi về.”

Vừa dứt lời, trên mặt tám gã Yêu Chủ liền lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, như được đại xá, thậm chí cảm giác Yêu Linh thân hồn của mình đều nhẹ đi mấy phần.

Được cứu rồi!

Rốt cuộc có thể sống sót!

Loại cảm giác sống sót sau tai nạn này thật sự là quá tuyệt vời.

Vào giờ phút này, bọn họ chỉ cảm thấy Thôi Hằng vị tôn tại tối cao này thật là từ bi hiền hòa.

Lại để lại tánh mạng của bọn họ, không có đem bọn họ hoàn toàn chôn vùi.

Bọn mình đây là quá may mắn.

Sau khi trêu chọc một vị hư hư thực thực là tôn tại tối cao cảnh giới thứ chín, lại thật còn sống.

Nếu là đổi thành ghi chép trong điện tịch niên đại cổ xưa, một khi đắc tội tôn tại tối cao cảnh giới thứ chín, đó chính là chắc chắn phải chết.

Hiện tại chính mình lại có thể còn sống sót, giá cao cần phải trả, cũng chỉ là một chút điện tịch mà thôi.

Vì vậy, tám gã Yêu Chủ này sau khi biết yêu cầu của Thôi Hằng, lập tức đem tất cả điện tịch trong trí nhớ ý thức mình

thấy qua tất cả đều in dấu ra, hận không thể trong nháy mắt liền ghi chép xong.

Rất sợ Thôi Hằng thay đổi chủ ý.

Làm như vậy hiệu suất quả nhiên là cực nhanh.

Hơn nữa Thôi Hằng còn đích thân dùng một luồng ý nghĩ thần hồn đi sắp xếp lại những điển tịch này, cho nên tám Đại Yêu Chủ rất nhanh thì hoàn thành nhiệm vụ, sau đó vội vã trở về Thánh Yêu Thiên.

Đồng thời đóng phá giới kim quang.

Cái địa phương cực kỳ kinh khủng này, bọn họ dù một chút xíu thời gian cũng không muốn nán lại.

Thiên Khư giới cũng theo đó khôi phục bình tĩnh.

Thôi Hằng thì là hài lòng mà cảm giác điển tịch chính mình ghi xuống.

Đây chính là truyền thừa hạch tâm nhất của một phương Thiên Vực, không chừng có thể nhân cơ hội này hoàn toàn hoàn thành tu luyện Nguyên Anh kỳ đỉnh phong.

Trúng mùa lớn a!

Hơn nữa còn là trúng mùa lớn tự mình đưa tới cửa.

Hắn đã không kịp chờ đợi muốn đọc những điển tịch này.

Bất quá, trước lúc rời toà Thiên Lao này, hắn còn có hai người phải xử lý ——Tất Hồng đã hoàn toàn chết lặng và Hướng Trần ngất đi.

“Có muốn hay không giết bọn họ?” Thôi Hằng sau khi hỏi nghĩ ngợi, lắc đầu một cái ” Vẫn là thôi đi, để lại cho người số mạng thể thảm kia đi.”

Lúc này, Trương Duyên Thành liền ở kinh thành.

Giao cho hắn tới kết liễu hai người này, không thể nghi ngờ là thích hợp nhất.

Chương 597: Tiến thêm một bước con đường Hoá Thần (3)

Trương Duyên Thành cùng Dương Lạc quan sát toàn bộ quá trình cảnh tượng tám vị Yêu Chủ Thánh Yêu Thiên kia thỉnh cầu nhận chủ.

Mặc dù bọn họ cũng không biết mục đích tám gã Yêu Chủ này hiện thân, nhưng là có thể cảm giác được rõ ràng cái loại thái độ tràn đầy cung kính này, cùng với ý tứ muốn phải nhận một vị tôn tại tối cao làm chủ.

Điều này làm cho hai người bọn họ sốc nặng.

Chẳng qua là cảm giác của hai người mỗi người không giống nhau.

Trương Duyên Thành là khiếp sợ người của thế giới này cư nhiên cường đại như thế, ngay cả yêu quái rõ ràng vô cùng mạnh mẽ đều phải thân phục.

Dương Lạc thì là vẻ mặt phức tạp ngồi xụi lơ trên mặt đất, ngơ ngác nhìn bầu trời, không biết đang suy nghĩ gì.

Nàng thật ra thì cũng không phải là nhân tộc.

Mà là Yêu tộc từ bên trên Thánh Yêu Thiên chuyển thể xuống như Tất Hồng và Hường Trân.

Chẳng qua, nàng so với Hường Trân còn nhỏ yếu hơn, kiếp trước chỉ là một Vô Cực Kim Tiên tầm thường, chuyển thể đến nay đã sớm quên lãng trí nhớ kiếp trước.

Là Tất Hồng cưỡng ép để cho nàng nhớ ra.

Đây cũng là nguyên nhân nàng sở dĩ sẽ trong bóng tối trợ giúp Tất Hồng và Hường Trân.

Nhưng ở sâu trong nội tâm Dương Lạc, vẫn là đem mình coi là người.

Thận là người, nàng bị Yêu tộc sát hại cả nhà, mất đi gia đình vốn dĩ viên mãn, đối với Yêu tộc hận thấu xương, là chân tâm thật ý mà nghĩ muốn giúp Trương Duyên Thành diệt trừ tất cả Yêu tộc, cứu thiên hạ.

Nhưng trí nhớ Yêu tộc của Dương Lạc một mực đang nói cho nàng biết, nên trợ giúp phe Thánh Yêu Thiên, nếu không Yêu Chủ giáng tội, tất cả mọi người đều sẽ vạn kiếp bất phục.

Trong mọi người này tự nhiên cũng bao gồm Trương Duyên Thành.

Vì vậy, cho tới nay, tư tưởng của nàng, hành động của nàng, thật ra thì đều là vô cùng mâu thuẫn.

Khi thì đứng về phía Trương Duyên Thành, khi thì lại đi giúp phe Thánh Yêu Thiên.

Vô cùng xoắn xuýt.

Nhưng bây giờ, thái độ của một đám Yêu Chủ lại để cho nàng cảm thấy càng mê mang.

Ở trong trí nhớ của nàng, nhóm Yêu Chủ chí cao vô thượng của Yêu tộc, lại trực tiếp thân phục, cái thế giới mới này đến tột cùng là dạng địa phương gì? !

Cường đại hơn Thiên Vực sao?

Hơn nữa, bây giờ ngay cả nhóm Yêu Chủ đều thân phục, chính mình nên làm như thế nào?

“Đôi với Thánh Yêu Thiên mà nói, bây giờ ta đã không có giá trị, ta phản bội sư huynh, cũng không có mặt mũi đi gặp hắn...” Dương Lạc hai mắt vô thần, hai hàng lệ trong suốt chậm rãi chảy xuống.

“Sư muội, ngươi ở đâu? ” Vừa lúc đó, thanh âm Trương Duyên Thành bỗng nhiên từ bên ngoài truyền tới.

“Sư, sư huynh, ta, ta...” Dương Lạc tức thì tỉnh hồn, nhưng trong lúc nhất thời nàng lại không biết mình phải làm sao đôi mắt Trương Duyên Thành.

“Sư muội, ngươi không việc gì là được. ” Trương Duyên Thành giống như là cái gì cũng không biết vậy, đứng ở ngoài cửa nói với Dương Lạc ” Sư muội, ta mới vừa rồi lấy được lời mời của Triều Đình Đại Chu, bọn họ muốn để ta làm trăm yêu nhân một lần.”

“Trăm yêu nhân? ” Dương Lạc sững sốt.

“Ừm.” Thanh âm Trương Duyên Thành mang theo mấy phần nụ cười ” Đúng rồi, Yêu Hoàng đã bị bắt, ngày mai liền muốn khai đao vãn trăm, Đại Chu Triều Đình muốn ta đi làm người trăm yêu nhân này. Sư muội, ngươi theo ta cùng đi chứ.”

“Trăm, trăm Yêu Hoàng? ! ” Dương Lạc nghe vậy thân thể mềm mại khẽ run ” Ta, ta có thể không?”

“Dĩ nhiên có thể. ” Trương Duyên Thành cười vang nói ” Ngươi nhưng là sư muội của ta, chúng ta đồng thời tìm được Trăm Yêu Kiếm, ước hẹn đồng thời cứu thiên hạ.

“Bây giờ chúng ta đã tới thiên địa mới, Yêu Tộc cũng đã bị các vị Tiên Nhân càn quét, chờ ta chém giết Yêu Hoàng, hết

thầy liên đều kết thúc, chúng ta sẽ bắt đầu cuộc sông hoàn toàn mới.”

“Cuộc sông hoàn toàn mới sao... ” Dương Lạc rút cuộc không nhìn được nước mắt rơi như mưa, khóc không thành tiếng ” Ừ, ừ, sư huynh, chúng ta cùng đi, về sau còn phải có cuộc sông hoàn toàn mới!”

...

Từ khi “Yêu hoàng ” Tất Hồng bị Trương Duyên Thành chém chết, Thiên Khư Giới rút cuộc hoàn toàn dung hợp vào thể giới nhỏ kia.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân Thôi Hằng đề cho Trương Duyên Thành tới kết liễu sinh mạng Tất Hồng.

Thân là thiên mệnh chi tử của cái thể giới nhỏ kia, nếu như Trương Duyên Thành không có hoàn toàn dung nhập vào trọng sinh hoạt của Thiên Khư Giới, như thế hai cái thể giới thống nhất chính là không hoàn mỹ.

Ở cùng lúc khi hai phe thể giới hoàn mỹ dung hợp, quốc thổ Đại Chu Lý Minh Quỳnh cai quản cũng theo đó tăng vọt, tu vi cảnh giới của nàng lập tức liền được đột phá.

Thần Hồn Kim Đan được thăng hoa, ở trong Nê Hoàn Cung ngưng tụ ra một tòa cung điện tượng trưng cho quốc vận chi đạo.

Lý Minh Quỳnh đem nó xưng là “Thần Đình “, ở phương diện thần thông uy năng so với tu luyện Đạo thể pháp tắc đơn nhất cường đại hơn.

Hơn nữa nắm giữ Bất Diệt Chân Linh, nó đã tương đương với một loại Nguyên Anh khác.

Lý Minh Quỳnh đột phá cũng để cho trật tự Đại Chu càng vững chắc, trở nên càng an toàn, Thôi Hằng một cách tự nhiên lấy được phản hồi, ở trên con đường Hóa Thân lại tiến lên trước một bước.

Bây giờ điều hấn muốn làm chính là tranh thủ mau sớm hoàn thành tu luyện Nguyên Anh đỉnh phong, thật chuyên tâm đi con đường Hóa Thân.

Vì vậy, sau khi giúp Lý Minh Quỳnh củng cố tốt tu vi cảnh giới mới, Thôi Hằng liền tuyên bố muốn bê quan một đoạn thời gian, trọng điểm là nghiên cứu những thứ điển tịch lấy được từ trong tay đám Yêu Chủ.

Trong những điển tịch này ẩn chứa tin tức Thánh Yêu Thiên, cũng là tin tức cao cấp nhất Thôi Hằng tiếp xúc được từ khi xuyên qua đến nay,.

Có lẽ sẽ liên quan đến bí mật cấp độ sâu của cái thế giới này.

Chương 598: Cảnh giới thứ tám Tiên Giới hư hư thực thực có vấn đề (1)

Thông qua điển tịch tám gã Yêu Chủ kia cung cấp, toàn bộ điển mạo Thánh Yêu Thiên hiện ra rõ ràng trong tâm mắt của Thôi Hằng.

Toàn bộ Thánh Yêu Thiên chia làm hai mươi bốn Vực, cách phân chia này là từ một vị Viễn Cổ Yêu Hoàng cảnh giới thứ chín lập ra quyết định, bây giờ có mười lăm Vực bị chín Đại Yêu Chủ thống trị.

Còn lại chín Vực là bởi vì từ niên đại rất xưa tới nay, qua mấy lần đại chiến bị liệt là cấm địa sinh mệnh.

Những chỗ này phần lớn lưu lại thi thể cường giả cảnh giới thứ tám, hoặc là mảnh vụn thân binh chí cường nào đó, để cho Yêu Chủ cảnh giới đệ thất đỉnh phong đều không dám đến gần.

Mà ở bên trong mười lăm Vực bị chín Đại Yêu Chủ thống trị, còn có hơn 30 khu di tích viễn cổ.

Những chỗ này đồng dạng cực kỳ nguy hiểm, coi như là cường giả cấp bậc Yêu Chủ, cũng chỉ có thể tìm tòi khu vực bên ngoài. Không cách nào tiến vào trung tâm.

Hiển nhiên Thánh Yêu Thiên trong quá khứ từng có văn minh cực kỳ rực rỡ, từng có không ít cường giả cảnh giới thứ tám, đã từng bị cường giả cảnh giới thứ chín thống trị qua, để lại rất nhiều vết tích của cường giả.

Điều này cũng xác minh lời nói lúc trước của Tất Hồng.

Chỉ bất quá, đoạn quá khứ huy hoàng này ở bên trong điển tịch ghi chép cũng không rõ.

Chính xác là ghi chép liên quan tới cảnh giới thứ tám, cảnh giới thứ chín đều vô cùng mơ hồ.

Thậm chí có thể nói là có chút rải rác.

Giống như là từ trong điển tịch hoàn chỉnh trích đoạn sắp xếp lại vậy.

Cái này tự nhiên không phải là bởi vì tám gã Yêu Chủ kia muốn tận lực giấu giếm cái gì, bọn họ căn bản cũng không có lá gan đó.

Nguyên nhân của nó, ở bên trong một chút ghi chép của điển tịch cũng có miêu tả.

Ở cách nay ba mươi hai vạn năm trước, Thánh Yêu Thiên gặp gỡ xâm phạm, sau đó đúng là một trận đại phá diệt trước đó chưa từng có.

Dựa theo điển tịch miêu tả ——

Lúc đó có một vị “Chư Thiên Chi Chủ ” cảnh giới thứ tám vượt qua vũ trụ tới, còn chỉ huy hơn 20 vị cường giả cấp Đạo Chủ, ý đồ cưỡng ép tìm tòi một cái di tích viên cô của Thánh Yêu Thiên.

Khi đó Thánh Yêu Thiên mặc dù đã xuống dốc, nhưng vẫn có hơn mười Yêu Chủ.

Hơn nữa, trọng tay mười vị Yêu Chủ trong đó còn có Thông Thiên Thân Binh tổ tiên bọn họ để lại.

Đó là chí bảo cường đại bản chất tương đương với cảnh giới thứ tám, uy năng cực kỳ khủng bố.

Thực lực tổng hợp như vậy, đôi mắt chư thiên vạn giới vô tận tinh không, đều đủ để gọi là cường đại.

Nhưng cho dù là như vậy, Thánh Yêu Thiên cũng không phải đối thủ của vị Chư Thiên Chi Chủ kia.

Mười vị Yêu Chủ liên thủ công kích, hơn nữa toàn bộ vận dụng Thông Thiên Thân Binh, cũng không phải đối thủ của tên Chư Thiên Chi Chủ kia.

Thành quả chiến đấu lớn nhất cũng vụn vụn chẳng qua là chém rụng mũ tóc của tên Chư Thiên Chi Chủ này mà thôi.

Điều này làm cho vị Chư Thiên Chi Chủ kia giận dữ, mở ra một trận đại tru diệt cùng đại hủy diệt đối với Thánh Yêu Thiên.

Trải qua trận chiến ấy, vô số truyền thừa điển tịch hủy trong chốc lát, mười vị Yêu Chủ toàn bộ ngã xuống, mười cái Thông Thiên Thân Binh cũng đều bị cướp đi.

Còn dư lại vài tên Yêu Chủ cũng tất cả đều bị thu phục, hoặc là thành vật cưỡi, hoặc là thành linh căn nuôi trong nhà.

Từ đó về sau trong hai vạn năm, toàn bộ Thánh Yêu Thiên gần như thành hậu hoa viên của vị Chư Thiên Chi Chủ kia, tất cả Yêu tộc đều thành nô lệ của vị Chư Thiên Chi Chủ kia.

Ngay cả hậu bối học trò của vị Chư Thiên Chi Chủ kia đều có thể tùy ý ở Thánh Yêu Thiên hoành hành không có kỵ, thu vật cưỡi thu thập thân dược, thậm chí một lần xuất hiện chuyện Kim Tiên dùng Thánh Giả Yêu tộc làm thú cưỡi.

Chẳng qua, hết thảy các thứ này đều ở sau trận biến cố ba mươi hai vạn năm trước kia mà kết thúc.

Cái tên Chư Thiên Chi Chủ nô dịch Thánh Yêu Thiên đó đột nhiên vẫn lạc, ngay cả Thiên Vực chỗ hấn ở cũng theo đó tan biến thành vô số mảnh vụn, thành Thiên Vực đầu tiên bị hủy diệt từ trước tới nay.

Không sai.

Chính là Tử Dương Thiên.

Thôi Hằng khi đọc những điển tịch này, hết sức ngạc nhiên phát hiện, ba mươi hai vạn năm trước, người dẫn đồng đạo Đạo Chủ xâm phạm Thánh Yêu Thiên lại chính là Tử Dương Thiên Chủ thời đó.

Chính là bởi vì ba mươi vạn năm trước Tử Dương Thiên băng diệt, Thánh Yêu Thiên mới lần nữa khôi phục tự do, sau đó ở trong một mảnh phế tích xây lại văn minh Yêu tộc, từ từ khôi phục nguyên khí.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân một đám Yêu Chủ kia sau khi biết được sự cường đại của Thôi Hằng, lập tức lựa chọn đầu hàng nhận chủ.

Kinh nghiệm lịch sử nói cho bọn hấn biết, hậu quả trên chọc cường giả quả thực quá nghiêm trọng.

Trận đại phá diệt kia còn đưa đến toàn thể Thánh Yêu Thiên chân động, có một chút mảnh vụn rơi vào trong Toái Giới Hải, tạo thành từng cái tiểu thế giới.

Cái gọi là “Toái Giới Hải ” chính là cách gọi chung của Thánh Yêu Thiên đối với dị độ không gian.

Bởi vì ở trong dị độ không gian tồn tại lượng lớn tiểu thế giới không trọn vẹn, mà những thế giới nhỏ này bình thường đều là mảnh vụn Thiên Vực rơi xuống tạo thành, cho nên liền bị gọi là Toái Giới Hải.

Mặc dù một chút mảnh vụn rơi xuống đối với bản thân Thánh Yêu Thiên cũng không có ảnh hưởng gì quá lớn, nhưng nếu là có thể trợ giúp Thánh Yêu Thiên thu hồi mảnh vụn, liền có thể đạt được lực lượng Thiên Đạo giá trị ở trình độ nhất định, để cho thực lực tăng mạnh, thậm chí sẵn có một số đặc thù của Chư Thiên Chi Chủ.

Đây là phương pháp duy nhất có thể để cường giả cấp Đạo Chủ nắm giữ bộ phận uy năng của cảnh giới thứ tám sau khi Thiên Giới biến mất, cũng là nguyên nhân Bạch Phượng Yêu Chủ trạm phương ngàn kẻ muốn để cho Thánh Yêu Thiên tóm đầu tiểu thế giới kia.

Những thứ ở trên này đều là tin tức cơ sở của Thánh Yêu Thiên.

Ngoài ra, Thôi Hằng còn hiểu rõ ràng rất nhiều tin tức chi tiết ở các phương diện.

Tỷ như tình huống các thế lực, núi đồi sông lớn rải rác, vị trí đủ loại tài nguyên vân vân, còn có tình huống cơ bản của di tích cùng cảm địa sinh mệnh vân vân.

Những thứ này đối với tăng trưởng tu vi Nguyên Anh của Thôi Hằng mang đến chỗ tốt cực lớn.

Chương 599: Cảnh giới thứ tám Tiên Giới hư hư thực thực có vấn đề (2)

Chỉ tiếc, bởi vì trận đại phá diệt Tử Dương Thiên Chủ mạng tới kia, khiến cho ghi chép cổ sử của Thánh Yêu Thiên gần như đứt đoạn, ghi chép ba mươi vạn năm trước ít lại càng ít, không cách nào từ trong đó dòm ngó tin tức Thiên Giới.

Có điều, thông qua những ghi chép lẻ tẻ còn sót lại kia, cùng với điển tịch khác bổ sung, Thôi Hằng vẫn biết thêm một ít bí mật tương đối trọng yếu.

Tỷ như liên quan tới miêu tả cảnh giới thứ tám Tiên Giới.

Cảnh giới này bị gọi là Chư Thiên Chi Chủ.

Tên như ý nghĩa, đây chính là Chúa Tể thống trị một phương bên dưới hệ thống Thiên Vực của Thiên Giới.

Tồn tại cảnh giới này có thể điều động lực lượng đại đạo pháp tắc ở vị trí Thiên Vực của tự thân trên phạm vi lớn, cũng tức là cái gọi là Thiên Đạo Chi Lực, đối với cảnh giới đệ thất Tiên Giới có ưu thế hoàn toàn nghiền ép.

Để cho Thôi Hằng tương đối bất ngờ là, cảnh giới này không cách nào dựa vào chính mình tu luyện lên.

Chỉ có thể ở sau khi phi thăng Thiên Giới bị Thiên Giới giao phó cho phân quyền hành này, mới có thể trở thành Chư Thiên Chi Chủ.

Sau đó liền xuất hiện thao tác thường gặp ở hệ thống hai mươi một cảnh lưỡng giới tiên phạm này—— Vượt cấp.

Đúng như Huyền Tiên cùng Thái Nhất Huyền Tiên đều có thể thông qua dùng Bất Tử Chân Tính trở thành Kim Tiên vậy, phương thức đột phá trở thành Chư Thiên Chi Chủ cũng là như vậy.

Coi như không có Đạo Thể đại thành, vẫn là cảnh giới Tạo Vật Chủ, nhưng chỉ cần phi thăng tới Thiên Giới, lấy được quyền hành Thiên Giới ban cho, liền có thể trực tiếp trở thành Chư Thiên Chi Chủ cảnh giới thứ tám.

Nhưng cũng vì vậy mà cảnh giới tồn tại sự ỷ lại vào Thiên Giới, cho nên ở sau khi Thiên Giới biến mất, sẽ không có cường giả cảnh giới thứ tám Tiên Giới mới xuất hiện qua.

Chờ đến khi những Chư Thiên Chi Chủ thời đại trước còn sót lại tất cả đều thọ nguyên hao hết tọa hóa, ở bên trong chư thiên vạn giới nơi này, cảnh giới thứ tám Tiên Giới liền trở thành tồn tại bên trong truyền thuyết.

Đây cũng là nguyên nhân hiện nay chư thiên cũng đã không có Chúa Tể.

“Loại phương thức tu luyện này nhìn thế nào cũng là có vấn đề a.” Trong lòng Thôi Hằng không nhịn được thăm mắng ”Đều biết dùng Bất Tử Chân Tính để nuôi trồng rồi thụ gặt người khác, làm sao sẽ nghĩ không tới mình cũng có thể đang bị phương thức tương tự thụ gặt?”

Ý niệm tới đây, hắn bỗng nhiên tâm tư khê động, lắc đầu khê cười nói: “Có lẽ là ta nghĩ lầm rồi, cũng không phải là bọn họ không biết mình bị thụ gặt, mà là tham khảo loại phương thức thụ gặt này phát minh phương pháp dùng Bất Tử Chân Tính tới thụ gặt vạn giới.”

Thuộc về kiểu tầng tầng bóc lột.

Chẳng qua, trong tay những Chư Thiên Chi Chủ người Tử Dương Giới trước đây khả năng nắm giữ Thiên Giới chỉ bảo, nắm giữ năng lực mở ra cánh cửa Thiên Giới, chưa chắc thật bị bóc lột.

“Muốn phải tiến một bước làm rõ ràng bí ẩn cảnh giới thứ tám cùng tin tức Thiên Giới, vẫn là phải đi Tử Dương Giới một chuyến mới được.” Trong lòng của hắn đã có dự định.

Ngoại trừ tin tức cảnh giới thứ tám Tiên Giới, Thôi Hằng còn chiếm được một cái tin tức bí mật để cho hắn có chút bất ngờ.

Ở trong điển tịch những Yêu Chủ này cung cấp, ghi lại tên những Đạo Chủ ban đầu Tử Dương Thiên Chủ mang tới, dự tính ban đầu khi ghi chép những thứ này là muốn để cho tộc quần hậu thế không nên quên cừu hận, phải tìm đúng kẻ thù.

Nhưng một cái tên cùng thân phận trong đó lại để cho Thôi Hằng cảm thấy vô cùng vượt quá bình thường.

Chu Quân Thiên!

Chu Quân Thiên lại là một trong hơn hai mươi tên Đạo Chủ mà Tử Dương Thiên Chủ chỉ huy, cũng là một người cường đại nhất bên trong những Đạo Chủ kia.

Hơn nữa hắn còn đệ tử thân truyền nhập thất của Tử Dương Thiên Chủ.

Đây cùng Chu Quân Thiên trong nhận thức của Thôi Hằng hoàn toàn bất đồng.

Người Phi Thăng giả cuối cùng trước khi Chư Thiên băng diệt, nguyên nhân tai họa đưa đến Tử Dương Thiên băng diệt, một nhân vật bi thương cả nhà bị diệt chỉ còn một mình... Đây là nhận thức của Thôi Hằng đối với Chu Quân Thiên.

Kém nhau quá nhiều.

Đương nhiên cũng có thể chẳng qua là cùng tên, nhưng hai người này đều là nhân vật cực kỳ trọng yếu.

Một là Đạo Chủ đệ thất cảnh đỉnh phong, thân truyền của Chư Thiên Chi Chủ, một người khác càng là cùng chuyện Tử Dương Thiên hủy diệt có liên quan trực tiếp.

Hai người như vậy có thể trùng tên?

Đều tên Chu Quân Thiên?

Cũng đều cùng Tử Dương Thiên có liên quan?

Không khỏi cũng thật trùng hợp.

Tỷ lệ như vậy quá thấp, gần như là chuyện không thể nào.

“Xem ra, có cơ hội, vẫn là phải đi ba cái địa phương kia xem một chút, có lẽ có thể hiểu nhiều tin tức liên quan tới Chu Quân Thiên hơn.” Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng.

Ba cái địa phương kia chỉ đúng là ba cái vị trí đặc biệt đánh dấu bên trên Tinh Đồ trong Quân Thiên Cung ở Minh Hải Tinh, nói ba cái địa phương kia có bảo tàng Chu Quân Thiên để lại, ẩn chứa bí ẩn Chư Thánh Chi Vương.

Đối với Thôi Hằng mà nói, bí ẩn Chư Thánh Chi Vương không coi vào đâu, nhưng tin tức liên quan tới nhân vật trọng yếu Chu Quân Thiên này, cũng rất có giá trị.

Chẳng qua, những thứ này đều là chuyện sau này.

Đối với Thôi Hằng, chuyện trọng yếu nhất bây giờ chỉ có một điểm.

Đó chính là đem các loại điển tịch tiêu hóa hoàn tất, hoàn toàn hoàn thành tiến trình tu luyện Nguyên Anh đỉnh phong.

Sau đó chuyên tâm đi con đường Hóa Thần.

...

Thời gian như nước, trong nháy mắt hai mươi năm trôi qua.

Thôi Hằng rốt cuộc đem tất cả điển tịch hần lấy được ở tám gã Yêu Chủ đều cẩn thận nghiên cứu xong.

Loại nghiên cứu này không phải là lật xem dọn giản, mà là phải ở trong vô số tin tức gắng hết sức tìm ra điểm liên quan, từ đó từ từ chỉnh lý thành một cái hệ thống hoàn thiện.

Cực kỳ tiêu hao tinh lực cùng thời gian.

Đương nhiên, thụ hoạch cũng là to lớn, ở sau khi nghiên cứu xong những điển tịch này, Thôi Hằng gần như đã hoàn

thành tích lũy Nguyễn Anh đình phong.

Chỉ còn lại không tới hai thành tiến độ, liền có thể hoàn toàn hoàn thành.

Thôi Hằng rút cuộc xuất quan.

Bất quá, hắn phát hiện tới đón tiếp hắn cũng không chỉ có Lý Minh Quỳnh cùng Lý Vi.

Còn có một đám người nhà họ Hồng đến từ Đại Hạ.

Sau khi tiếp nhận mọi người hành lễ xong, ánh mắt Thôi Hằng nhìn về phía một vị lão giả trong đó, dò hỏi: “Hồng Khang, sao ngươi lại tới đây?”

Chương 600: Suy nghĩ về Tiểu Thiên Đình

“Bái kiến Tiên Tôn. ” Hồng Khang một mực cung kính hành lễ, một loạt người nhà họ Hồng sau lưng hắn cũng quý mọp theo.

Lý Minh Quỳnh ở một bên giải thích: “Su tôn, bọn họ sau khi lấy được tin tức ngài tới Thiên Khu Giới liền chạy tới, muốn tới bái kiến ngài.”

“Có lòng, không cần đa lễ. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gạt đầu, mỉm cười nói ” Nhắc tới ta lần này đi ra ngoài, còn gặp được con trai của huynh trưởng Hồng Vĩnh.”

Hắn là chỉ Hồng Nhận Hi cùng Hồng Nhân Húc, đây là con trai của con thứ ba Hồng Thái của Hồng Phú Quý, bản về bồi phận, Hồng Khang phải kêu hai người kia là lão tổ tông.

“Tiên Tôn ngài tìm được hai vị lão tổ tông nhà ta? ” Hồng Khang vô cùng khiếp sợ nói ” Bọn họ cũng đã bước lên tiên lộ, thọ nguyên lâu dài đi.”

“Không sai. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gạt đầu, cười nói “Chẳng qua, về sau nếu mà có cơ hội, các người cũng có thể gặp một chút...”

Ý niệm tới đây, hắn bỗng nhiên hướng bên cạnh nói: “Hồng Vĩnh, đến đây đi.”

Lời này vừa dứt, chỉ thấy có một vết kim quang trống rỗng xuất hiện, Hồng Vĩnh đảm nhiệm Thái Miếu Tô Thần ở Đại Hạ bên kia liền xuất hiện ở trước mặt Thôi Hằng.

“Lão tổ tông!”

Hồng Khang nhất thời thán phục không thôi, Tiên Tôn không hô là người sáng tạo thân hệ Thành Hoàng, có thể không nhìn quy tắc thân hệ, trực tiếp triệu hoán lão tổ tông tới Đại Chu bên này.

Dựa theo quy tắc thân hệ Thành Hoàng, phạm vi hoạt động của thần linh chính là phạm vi quyền hành của họ, Hồng Vĩnh thân là Thái Miếu Tô Thần là không thể rời đi cảnh nội Đại Hạ.

Một khi rời đi biên giới Đại Hạ, liền mất đi uy năng Thần vị gia trì, trở nên rất nguy hiểm.

Nhưng bây giờ Hồng Vĩnh vẫn là trạng thái thân thể, hoàn toàn không có bất kỳ bộ dáng suy nhược, hiển nhiên là vẫn giữ cái trạng thái thân linh này.

“Hong Vĩnh bái kiến Tiên Tôn.” Hong Vĩnh vội vàng hành lễ.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Vốn chỉ là muốn cùng các người nói chuyện hai đứa con trai kia của Hồng Thái, cũng đề cho các người biết một chút tin tức về đứa trẻ Phú Quý, bây giờ ta bỗng nhiên có một cái ý tưởng mới.”

Hắn ở khi nói câu này, dùng thủ đoạn “Nghe tiếng truyền nhiều” .

Tức là đề cho người cùng lúc khi nghe được một câu nói hoặc là một từ, cũng đạt được nhiều tin tức bao hàm trong những lời này hoặc là từ này.

Vì vậy, sau khi hắn nói ra hai câu ” Hai đứa con trai kia của Hồng Thái ” cùng ” Tin tức về đứa trẻ Phú Quý “, đám người Hong Vĩnh cùng Hong Khang liền tự động biết được tin tức về Hong Nhân Húc, Hong Nhân Hi, cùng với các loại tin tức về Hong Phú Quý đi Thái Hồng Tinh.

Như vậy sẽ tiết kiệm thời gian Thôi Hằng tự thuật cặn kẽ, có thể đem đề tài trực tiếp chuyển qua chủ đề hắn muốn phải nói.

Bất quá, Hong Vĩnh cùng Hong Khang hai người là lần đầu tiên tiếp nhận tin tức như vậy, trên mặt đều lộ ra biểu tình vô cùng khiếp sợ, nhưng bọn hắn dù sao không phải là người thường, rất nhanh thì hồi phục được tâm tình.

“Tiên Tôn mời nói. ” Hong Vĩnh một mực cung kính nói ” Hồng gia và toàn bộ Đại Hạ chúng ta đều sẽ dốc toàn lực phối hợp.”

“Đúng là cùng các người có liên quan. ” Thôi Hằng gật đầu một cái, nói với Hong Vĩnh ” Lúc trước ta xem qua tình huống Đại Hạ, người người Thành Hoàng Chi Chủ này cùng Thái Miếu Tổ Thân làm cũng không tệ.”

“Đa tạ Tiên Tôn khen ngợi, bất quá đây chỉ là việc nằm trong phận sự của ta, không coi là gì. ” Hong Vĩnh khiêm tốn nói.

“Không. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói ” Một khi đăng Thân, nắm giữ lực lượng siêu phàm, còn có quyền hành Phong Thân, mà còn có thể giữ bản tâm, tuân thủ nghiêm ngặt chức trách, đã là hiếm thấy, cho nên ta dự định đem thân hệ này thăng cấp một chút “

“Thăng cấp? ” Hong Vĩnh nghe vậy có chút không rõ vì sao, nghi ngờ không hiểu.

“Ta dự định phát triển quyền hành cùng phạm vi giám sát của các người.” Thôi Hằng đứng chấp tay, trầm giọng nói. “Dự tính ban đầu khi thiết lập Thần Hệ Thành Hoàng, là lấy Thần Linh kiêm tra quan chức hành chính Đại Hạ, vì phôi bày sự thanh chính liêm khiết cho địa phương.

“Hiện tại trong thời gian hai trăm năm qua, thần hệ vận vận chuyên nghiêm chỉnh rõ ràng, quốc gia cũng là ngay ngắn có thứ tự, đủ để chứng minh các người là thật đang dụng tâm lợi dụng bộ thần hệ này để duy trì trật tự, bảo đảm dân sinh.

“Có điều, hơn hai trăm năm đi qua, thần linh bên trong thần hệ cũng nhiều hơn rất nhiều, ta biết các người là lấy chiến công danh vọng khi còn sống tới quyết định sau khi chết có hay không được Phong Thần, nhưng nhiều thần linh tích lũy xuống, khó tránh khỏi có vẻ hơi công kênh.

“Lúc này liền đề cho rất nhiều người khi còn sống từng có đại chiến công sau khi chết chỉ có thể làm thần hoàng phán quan ở huyện thành tâm thường, thậm chí là các loại Nhật Du Thần Dạ Du Thần, thật ra thì cái này mang ý nghĩa đã đến lúc thần hệ cần khuếch trương.

“Nhưng qua nhiều năm như vậy, diện tích quốc thổ Đại Hạ đã đạt tới cực hạn, khó mà lại tiếp tục khuếch trương, tự nhiên cũng liền không cách nào đem thần hệ triển khai khuếch trương, có đúng hay không.”

“Tiên Tôn mắt sáng như đuốc, đúng là như vậy.” Hồng Vĩnh cười khỏ nói. “Hai trăm năm dồn nén, đúng là tích lũy quá nhiều thần linh, tại bên trên chức quyền đã khó an bài tốt, nhưng chúng ta lại không biết giải quyết như thế nào.”

Hướng về Đại Chu khuếch trương lớn diện tích quốc thổ hiển nhiên là không có khả năng.

Quốc lực Đại Hạ hoàn toàn không thể cùng Đại Chu đánh đồng, riêng thân phận Lý Minh Quỳnh cũng đề cho bọn họ không có khả năng hướng Đại Chu bên kia khuếch trương.

Đối với Đại Hạ, cái vấn đề này gần như vô giải.

“Nếu là mang thần hệ kéo dài tới nhân gian Đạo Chu Tinh thì sao?” Thôi Hằng mỉm cười nói. “Đạo Chu Tinh nhưng mà so với Thiên Khư Giới lớn hơn nhiều lắm, không chỉ có thể tiêu hóa thần linh tích lũy hai trăm năm này, còn có thể đề cho các người có nhiều không gian phát triển hơn.”

“Đây đúng là một biện pháp.” Hồng Vĩnh nghe vậy ánh mắt sáng lên, nhất thời vui mừng không dứt, nhưng ngay sau đó có chút hơi khó xử nói. “Tiên Tôn, cái này có thể hay không chạm tới lợi ích của Đại Chu nơi này?”

Đối với một điểm này, hẳn vẫn là vô cùng chú ý.

Dù sao, Đại Chu Nữ Đế Lý Minh Quỳnh nhưng là đệ tử của Tiên Tôn, vô luận như thế nào đều không thể tổn hại lợi ích của Đại Chu nơi này.

“Sẽ không.” Thôi Hằng khẽ lắc đầu một cái, nhìn về phía Lý Minh Quỳnh nói: “Minh Quỳnh, con bây giờ đã có năng lực đem toàn bộ Đại Chu mang đi đi.”

“Ừm.” Lý Minh Quỳnh gật đầu một cái nói “Sau khi thành tựu Thần Đình, con đã có thể mang toàn bộ quốc gia nhét vào thần đình không gian, mười năm nay con cũng đang một mực phân tích pháp tắc Thiên Khư Giới.

“Bây giờ đã hoàn thành chuẩn bị, tùy thời có thể đem toàn bộ Đại Chu tách ra khỏi Thiên Khư Giới, bỏ túi mang vào bên trong thần đình không gian, về sau Thiên Khư Giới cũng chỉ có một nước Đại Hạ.”

Đem quốc gia của chính mình nhét vào thần đình không gian, đây là thần thông đặc biệt của quốc vận chi đạo, có chút tương tự với cách vận dụng tầng thứ cao hơn của thuật Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi.

“...” Hồng Vĩnh sau khi nghe vậy trực tiếp liên trầm mặc, thủ đoạn mới vừa rồi Lý Minh Quỳnh nói, hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi nhận thức của hắn, thật sự là quá khoa trương.

Qua một lúc lâu, hắn cũng chỉ nghĩ tới một câu ” Chúc mừng Lý Quốc Chủ thân công đại thành.”

“Đa tạ.” Lý Minh Quỳnh khẽ cười đáp lễ, sau đó nói “Đây thật ra thì đều là nhờ vào sư tôn dạy dỗ, nếu không có sư tôn trợ giúp, ta không cách nào nhanh như vậy đã đột phá.”

“Không cần khiêm nhường như vậy.” Thôi Hằng khoát tay một cái, rồi hướng Hồng Vĩnh nói ” Về sau Thiên Khư Giới cũng chỉ có một Đại Hạ, nhưng bởi vì Đại Chu rời đi, toàn thể không gian cũng sẽ nhỏ đi rất nhiều.

“Cho nên ta sẽ làm phép đem nó định ở phụ cận Đạo Chu Tinh, không lại du tẩu bên trong nhiều dị độ không gian nữa. Để dễ dàng kiểm tra toàn bộ Đạo Chu Tinh, duy trì trật tự Đạo Chu Tinh, thần hệ cũng cần phát triển.

“Phạm vi chức quyền của Thần Linh phải càng rõ ràng, cũng phải phân ra phương hướng bất đồng, từ toàn thể đến xem, ước chừng là một cái triều đình do Thần Linh tạo thành.”

Chương 601: Đại Hạ Thiên Đình, trở lại Sùng Dương Tinh (1)

Triều đình từ thần linh tạo thành?

Thôi Hằng vừa nói lời này, không chỉ là Hồng Vĩnh cảm thấy ngạc nhiên, còn làm cho Lý Minh Quỳnh ở một bên đều hết sức kinh ngạc.

Triều đình trên bản chất là cơ quan thống trị dân chúng.

Vô luận là thiết lập phương hướng của mỗi cái chức quyền, hay là phạm vi phát triển quyền năng, thật ra thì cũng là vì để tiến hành thống trị.

Bây giờ bên trong Quốc Nội Đại Hạ tuy rằng có Thừa Tướng Thần Hệ, nhưng đây chỉ là một cái chi nhánh dưới cơ quan triều đình, là dùng để phòng ngừa dưới tình huống giao thông bất tiện tạo thành thiếu vị trí giám sát, cũng không phải là một cái cơ quan thống trị độc lập.

Nếu như chuyển hóa thành hình thái triều đình, làm phong phú khung sườn cùng chức quyền, như vậy nhất định nhất định phải coi như tồn tại độc lập, mà không thể coi như phụ thuộc Triều Đình Đại Hạ giống như bây giờ.

Nhưng triều đình nhân gian thống trị là bách tính.

Triều đình thần linh tạo thành đi thống trị ai?

Trong lòng của mọi người đều có nghi ngờ, rồi rít nhìn về phía Thôi Hằng, hy vọng có thể lấy được giải đáp.

“Tiên Tôn, nếu như thành lập nên triều đình thần linh, làm sao thì hành biện pháp chính trị, rồi hướng người nào thì hành biện pháp chính trị?” Hồng Vĩnh hết sức cung kính mà dò hỏi.

Mặc dù mới vừa rồi Thôi Hằng đã nói cái triều đình thần linh này là để tiến hành giám sát Đạo Chu Tinh tốt hơn, nhưng phạm vi giám sát này là cái gì, đoàn thể giám sát là cái gì, đều còn không có nói rõ.

Nếu như không có yêu cầu chi tiết cụ thể, coi như thật xây dựng lên triều đình thần linh cũng sẽ không tạo thành bất cứ tác dụng gì.

“Chuyện này ta đã có dự định. . .” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Triều đình thần linh phụ trách vạn dân trăm họ, vì người sống tính toán, vì người chết tính toán.

“Về phần chia nhỏ chức quyền, có thể phù hộ đất đai phì nhiêu, có thể phù hộ mưa thuận gió hòa, còn có thể ngăn cản thiên tai, đây là vì người sống tính toán.

“Sau khi chết lại có chức năng thưởng thiện phạt ác, lây hành động khi còn sống phán định sau khi chết xử trí như thế nào, người đối với bách tính có hại, nghiêm ngặt trừng phạt, để cho người có công đối với bách tính có thể chuyển thế nhà giàu sang hoặc phong làm thần linh.”

“Tiên Tôn, chuyện giám sát thưởng thiện phạt ác đối với nhân gian Đạo Chu Tinh, chỉ ở sau khi chết?” Hồng Vĩnh hỏi.

“Ừm.” Thôi Hằng gật đầu một cái nói ” Thành Hoàng Thần Hệ về sau sẽ coi như một cái cơ cấu dưới triều đình thần linh, chức quyền giám sát đối với quan viên Đại Hạ vẫn bảo lưu, nhưng không lại giám sát triều đình nhân gian Đạo Chu Tinh.

“Trên Đạo Chu Tinh, thần linh đối với bách tính phụ trách, nhưng không thể trực tiếp động vào người còn sống, vô luận là quan chức hành chính, hay là chính lệnh triều đình, hoặc là thay đổi triều đại, đều không thể nhúng tay.

“Bất quá, tại sau khi bọn họ chết, hết thảy đều sẽ bị xử lí. Tính toán vị người sống là làm hết sức phòng ngừa môi trường tự nhiên đối với bách tính tạo thành tổn hại, mà không phải là trực tiếp can dự sinh hoạt của dân chúng, thưởng thiện phạt ác chỉ ở sau khi chết.”

Một trong những nguyên nhân hấn dự định thành lập triều đình thần linh trên Đạo Chu Tinh, chính là vì chế tạo một cái trật tự an toàn ổn định, nhưng lại không thể quá cứng nhắc, mất đi sức sống, yêu cầu lưu lại một số không gian.

Vì vậy thì có một cái cơ cấu thiết kế như vậy.

Trên bản chất, khí thế thống trị của cái triều đình thần linh này là vì đông đảo thần linh, cũng đối với dân chúng phụ trách.

Thần linh chỉ để ý môi trường tự nhiên cùng sự tình sau khi chết, người khi còn sống, vô luận phát sinh bất cứ chuyện gì, thần linh cũng không có quyền hỏi tới.

Đây là bởi vì dưới xã hội phong kiến vương triều, rất nhiều rối loạn xã hội trên đại quy mô đều là liên quan tới môi trường tự nhiên thay đổi kịch liệt, từ đó làm cho trật tự tan vỡ, hoàn cảnh sinh hoạt không an toàn nữa.

Chỉ cần bảo đảm hàng năm mưa thuận gió hòa, khắp nơi đất đai phì nhiêu, dân chúng tự nhiên sẽ an cư lạc nghiệp.

Dĩ nhiên, tính cách quan chức cùng phương thức thi hành biện pháp chính trị của triều đình nhân gian, vẫn sẽ trở thành một cái nhân tố ảnh hưởng phi thường lớn.

Nêu là gặp tham quan ô lại, coi như là hàng năm được mùa, bách tính cũng có thể bị bóc lột khó mà no bụng.

Điều này thì dùng đến cơ chế thưởng thiện phạt ác sau khi chết.

Mặc dù cái cơ chế này sẽ không trực tiếp can thiệp hành động của người sống, nhưng mà chuyện về sau sẽ không lại hư vô mờ mịt, mà sau khi biến hóa thành chuyện chân chính tồn tại, hành động của người ta liền sẽ bị ràng buộc một cách tự nhiên.

Dĩ nhiên, đây vẫn chỉ là một cái cơ cấu đại khái, có thể đủ cam đoan bộ hệ thống này có thể vận chuyển là được rồi.

Tình huống trọng thực tế khẳng định là vẫn sẽ gặp phải đủ loại đủ kiểu vấn đề.

Từ từ tìm chỗ sơ hở bù đắp vào là được.

Có điều, cho dù chẳng qua là cơ cấu, cũng để cho đám người Lý Minh Quỳnh, Hồng Vĩnh, Hồng Khang thân phục không thôi.

Chỉ cần bộ hệ thống này vận chuyển, sinh hoạt của bách tính trên Đạo Chu Tinh sẽ sinh ra biến hóa long trời lở đất.

Chương 602: Đại Hạ Thiên Đình, trở lại Sùng Dương Tinh (2)

Chỉ riêng việc hàng năm được mùa, không cần phải lo lắng thiên tai, cũng đủ để cho tất cả dân chúng an an ổn ổn ở nhà phát triển.

Nếu mà trong nhà có lương thực thừa, còn có thể nuôi dưỡng con trẻ đi đọc sách tập võ, từ đó tranh thủ thay đổi tương lai vận mệnh của gia tộc mình, thậm chí có hy vọng mang theo gia tộc bước lên tầng thứ cao hơn.

Sinh hoạt đầy đủ sung túc, lại có hy vọng tiến tới, cứ như vậy, hoàn cảnh sinh hoạt của Đạo Chu Tinh sẽ trở nên yên ổn trước đó chưa từng có.

Phù hợp phương hướng cải tạo của Thôi Hằng đối với thế giới, có thể để cho hẳn ở con đường Hóa Thần tiến thêm một bước.

“Về sau, cái triều đình thần linh này có thể gọi là Đại Hạ Thiên Đình.” Thôi Hằng nói với Hồng Vĩnh ” Ngày sau người liền xem như Đại Hạ Thiên Đình Chi Chủ, trấn giữ trung tâm Thiên Khư Giới, chấp chương quyền hành Phong Thân của Đại Hạ Thiên Đình, đến lúc đó uy năng thần linh của người cũng sẽ tăng trưởng. Như thế nào? “

“Đa tạ Tiên Tôn! ” Hồng Vĩnh lập tức quỳ mọp, vô cùng vui vẻ.

Hắn vốn là tàn hồn chết đi từ lâu, nhưng bây giờ có thể trở thành Đại Hạ Thiên Đình Chi Chủ, thống trị thần linh trên một ngôi sao, số phận chức vị như vậy đều là Thôi Hằng tác thành.

” Chờ lần sau ta trở lại, sẽ phải nhìn thành quả của người. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Cũng đừng để cho ta thất vọng. “

“Nhất định không phụ Tiên Tôn nhờ cậy!” Hồng Vĩnh như chém đinh chặt sắt nói.

“Rất tốt. ” Thôi Hằng gật đầu nói ” Tiếp đó, ta sẽ quy định cơ cấu chi tiết, chờ sau khi Minh Quỳnh đem Đại Chu chia nhỏ, ta sẽ bắt đầu thành lập Đại Hạ Thiên Đình, chuẩn bị sẵn sàng đi. “

“Vâng! Tiên Tôn! ” Hồng Vĩnh lập tức đáp.

Đối với Thôi Hằng ở hiện tại mà nói, muốn đem một cái tiểu thế giới bên trong dị độ không gian cố định ở phụ cận Đạo Chu Tinh cũng không khó khăn.

Chỉ cần thi triển cái đạo pháp thuật Pháp Quy Luật Lệnh này, đối với quy tắc của Đạo Chu Tinh cùng Thiên Khư Giới tiên hành một chút sửa đổi, lại thông qua thuật Thiên Lý Hộ Đình thụ nhỏ trong túi đem mảnh dị độ không gian này cô định xuống là được rồi.

Hơn nữa hẳn bây giờ đã bước lên con đường Hóa Thần, bản thân pháp lực đối với đại đạo pháp tắc có sức ảnh hưởng cực mạnh, thi triển loại pháp thuật này làm ít công to, vô cùng dễ dàng.

Chủ yếu tiêu hao tinh lực, vẫn là ở phương diện thiết kế khung sườn Thiên Đình cùng với chức quyền mỗi bộ ngành.

Ngoài ra, còn phải chờ đợi Lý Minh Quỳnh đem Thiên Khư Giới tiên hành cắt ra, đem trọn cái Đại Chu Quốc nhét vào bên trong Thần Đình không gian, điều này cần tiêu hao không ít thời gian.

Mười năm sau đó.

Lý Minh Quỳnh hoàn thành đem Thiên Khư Giới cắt ra, thành công mang Đại Chu Quốc nhét vào bên trong Thần Đình không gian của mình.

Vì vậy, Đại Hạ liền hoàn toàn xứng đáng trở thành bá chủ trong Thiên Khư Giới, đồng thời Đại Hạ Thiên Đình cũng trong một đêm thành lập.

Trung tâm của nó ngay tại Hoàng Thành Thái Miếu Đại Hạ.

Nơi đó mở ra một chỗ không gian đặc thù, cũng ở bên trong chiếu rọi ra hình tượng cung điện Hoàng Thành, sau đó ngưng tụ thành thực thể, sẽ xem như địa phương gặp gỡ thương lượng của chư thần Đại Hạ Thiên Đình trong ngày thường.

Hồng Vĩnh tự nhiên trở thành Thiên Đình Chi Chủ đời đầu tiên, quyền hành uy năng trực tiếp bị Thôi Hằng tăng lên tới trình độ có thể so với Nguyên Anh sơ kỳ.

Về phần phân chia quyền hành cụ thể những phương diện khác, cũng sớm đã định xong cơ cấu, để cho Hồng Vĩnh tự mình đi chọn người là được rồi, toàn bộ hệ thống Đại Hạ Thiên Đình rất nhanh được thành hình.

Cùng lúc đó, phương diện Đạo Chu Tinh cũng nhận được Thiên Khư Giới thông báo, biết được sự tồn tại cùng phạm vi quyền hành của Đại Hạ thiên đình, nhất thời mấy nhà vui mừng mấy nhà buồn.

Dĩ nhiên, tuyệt đại đa số dân chúng bình thường nhất định là ủng hộ Đại Hạ Thiên Đình tồn tại.

Chuyện này với bọn họ mà nói chỉ có lợi không có chỗ hại.

Từ đó về sau, Thôi Hằng lại nán lại ở Đạo Chu Tinh thời gian mười năm.

Chờ đến khi bộ hệ thống Đại Hạ Thiên Đình này hoàn toàn vận hành, hơn nữa rõ ràng không có vấn đề gì mới rời khỏi.

Lúc Thôi Hằng rời Đạo Chu Tinh mang đi không ít người.

Lý Minh Quỳnh, Lý Vi tất nhiên không cần nói nhiều, phái Tiên Hà bên kia hẳn mang đi Trịnh Nam Huân, ngoài ra ba người Lưu Lập Đào, Lục Tranh Minh, Triệu Quảng cũng đi theo hẳn cùng rời đi.

Những người này sẽ là trợ thủ quan trọng để hẳn tìm tòi con đường Hóa Thần ở Tử Dương Giới sau đó.

Dĩ nhiên, mấy người Bạch Liên Vô Sinh Giáo kia hẳn cũng không bỏ lại, mang Triệu Khôn đã biến thành chó, còn có đám người Thâm Bạch Thánh đồng thời rời đi Đạo Chu Tinh.

Uy năng của Chư Thiên Na Di Tiên Chủ cũng lần đầu tiên hiện ra ở trước mắt mọi người.

Ngắn ngủi thời gian một ngày, Thôi Hằng liền mang theo bọn họ vượt qua vô tận tinh không, từ Đạo Chu Tinh quay trở về Ngũ Cảnh Giới Sùng Dương Tinh.

Màn này trong con mắt của mọi người đều có chút không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng vừa nghĩ tới uy năng cường đại Thôi Hằng bày ra, lại lại cảm thấy cái này dường như cũng có thể lý giải.

...

Đối với Ngũ Cảnh Giới mà nói, thời gian Thôi Hằng rời đi cũng không lâu.

Chỉ là thời gian ba mươi năm mà thôi, căn bản cũng không tính là gì, rất nhiều Kim Tiên bé quan một lần đều không chỉ ngần như vậy.

Nơi này hết thảy như thường.

Thế lực Võ Triệu đã sớm thống nhất toàn bộ Ngũ Cảnh Giới, những năm gần đây Bùi Thanh Thư đã đem ánh mắt đặt ở một chút Giới Vực cùng tinh không bên ngoài Ngũ Cảnh Giới.

Bởi vì tồn tại Vạn Pháp Quy Nhất Đan, Ngũ Cảnh Giới cùng với Giới Vực cùng tinh không khác có rất nhiều giao lưu, gần như trở thành trung tâm khu vực này.

Cho đến ngày nay, ít nhất có bốn cái Giới Vực, mười lăm tinh không là vây quanh Ngũ Cảnh Giới.

Chương 603: Đại Hạ Thiên Đình, trở lại Sùng Dương Tinh (3)

Thánh Giả những chỗ này, tuyệt đại đa số đều là thông qua dùng Vạn Pháp Quy Nhất Đan đột phá, cũng liền làm cho bọn họ vô luận là tại thân thể hay là tâm hồn, đều đối với Ngũ Cảnh Giới có tình cảm ngóng trông sâu đậm.

Theo Bùi Thanh Thư, loại tâm tình này chính là điều kiện tốt đẹp để đem sự thống trị của Võ Triều phát triển khuếch trương.

Hơn nữa những Giới Vực này cùng bên trong tinh không cũng không có thể lực cỡ lớn thông nhất, tự nhiên cũng không có cái ý chí thống nhất gì.

Chỉ cần Võ Triều có thể mang tới cho bọn hắn sinh hoạt càng ổn định, trật tự tốt hơn, còn có điều kiện tu luyện càng tốt, đại khái sẽ không phản kháng Võ Triều tiên hành thống trị đối với bọn họ.

Chẳng qua, coi như là tuyệt đại đa số người đều tiếp nhận thông báo của Võ Triều, nhưng chung quy khó tránh khỏi sẽ có người cảm giác lợi ích của mình bị tổn hại, từ đó tiến hành phản kháng.

Đây chính là điều Bùi Thanh Thư hy vọng thấy, tu hành của hắn yêu cầu chiến đấu, đây cũng là một trong những nguyên nhân hắn lựa chọn ở lại Ngũ Cảnh Giới.

Phát triển Võ Triều thống trị, khuếch trương ra càng nhiều địa phương hơn, thụ nạp càng nhiều văn minh hơn vào trật tự an toàn, điều này đối với việc tu hành của Thôi Hằng mới có lợi, mà quá trình này, cũng là đối với việc tu hành của chính Bùi Thanh Thư có lợi.

Có thể nói là một công đôi việc.

Hơn ba mươi năm qua, Bùi Thanh Thư cũng đang một mực hướng cái phương hướng này cố gắng.

Nếu như nói Bùi Thanh Thư là trái tim của Võ Triều.

Như vậy Lý Trình chính là thân thể của Võ Triều, đi thi hành một chút chủ trương cụ thể của Bùi Thanh Thư.

Hắn bây giờ là Tể Tướng Võ Triều, đáng mặt nhân vật số hai.

Cũng là một tên mệt mỏi nhất.

Toàn bộ chuyện xảy ra ở các địa phương trong Ngũ Cảnh Giới, cơ bản đều phải tổng hợp đến chỗ hắn, chỉ có một bộ

phận tương đôi trọng yêu mới cần phải đưa đến chỗ Bùi Thanh Thư.

Tuyệt đại đa số chuyện đều là Lý Trình xử lý.

Điều này sẽ đưa đến hẳn thành một tên mệt nhọc nhất toàn bộ Võ Triều, quanh năm suốt tháng gần như không có lúc nghỉ ngơi, nếu như không phải là có một thân tu vi chèo chống, người sớm đã không còn.

Nhất là sau khi gần đây Bùi Thanh Thư cùng hẳn nói qua ý muốn đối ngoại khuếch trương, cũng may là Lý Trình luôn luôn chú ý tình huống chung quanh Ngũ Cảnh Giới, đồng thời còn xem xét có hay không muốn phát ra thêm Vạn Pháp Quy Nhất Đan, để tiến một bước tăng cường không chế đối với ngoại giới.

“Lúc trước ta ngay cả gia tộc cũng không muốn quản, không nghĩ tới bây giờ lại quản quốc gia lớn như vậy, ngược lại là làm không biết mệt.” Lý Trình đi ra hoàng cung, nhìn ánh sáng mặt trời bên ngoài, nội tâm không nhịn được cảm khái.

Mỗi ngày sáng sớm, khi ánh sáng mặt trời vừa mới lên, hẳn sẽ chừa lại cho mình thời gian mười lăm phút đồng hồ đi chung quanh một chút, giải sầu một chút.

Đây cũng là thời gian nhàn rỗi duy nhất của hẳn trong một ngày.

Dù sao, lấy cảnh giới tu vi hiện tại của hẳn, không cần ăn cơm cũng không cần ngủ, ngay cả đi vệ sinh cũng không cần đi.

Hoàn toàn có thể đem toàn bộ thời gian đều đầu nhập vào trong công việc.

Tự nhiên không có thời gian nghỉ ngơi.

Chỉ có thể tự chừa lại cho mình một chút giờ rảnh.

Thường ngày, Lý Trình sau khi đi ra hoàng thành, bình thường cũng sẽ đi dạo một vòng chợ sớm hai bên đường, thuận tiện mua một chút đồ ăn sáng hợp khẩu vị.

Ăn đồ ăn, đối với hẳn mà nói cũng là thư giãn khó được.

Bất quá, lần này hẳn còn chưa đi đến chợ sớm, liền thấy một cái bóng người hết sức quen thuộc.

Đây là một nữ tử trẻ tuổi mỹ lệ, dung mạo chính là bộ dáng Lý Trình vô cùng quen thuộc, để cho hẳn không nhịn được kính hô: “Muội muội, người trở về lúc nào?”

Ở khi lên tiếng, hẳn cũng đã thi triển che giấu chi pháp, phòng ngừa khiến cho dân chúng chung quanh oanh động.

Cô gái trẻ tuổi dĩ nhiên chính là Lý Vi.

“Mới vừa theo Tiên Tôn trở lại.” Lý Vi cười khẽ nói “Ca, ta nhưng là nghe nói, người bây giờ là Đại Tể Tướng Võ Triều, tất cả Thánh Giả Ngũ Cảnh Giới thấy người đều phải hành lễ đây.

“Chớ nói nhảm, ta cùng bệ hạ cũng chỉ là làm việc cho Tiên Tôn mà thôi.” Lý Trình quýnh lên vội khoát khoát tay, ngay sau đó trợn mắt nhìn muội muội một cái, “Được a, lúc này mới vừa trở về liền giễu cợt ta.”

“Cái gì giễu cợt, rõ ràng là đang khen ngợi.” Lý Vi ở trước mặt Lý Trình lại khôi phục tính tình hoạt bát lúc trước, cười nói “Được rồi, không nói những thứ này, Tiên Tôn có chuyện muốn tìm các người.”

”Ừ, ta đây liền báo cho bệ hạ biết.” Lý Trình vội vàng gật đầu.

Lúc này hắn cũng không để ý cái gì đồ ăn sáng, trực tiếp chạy về hoàng cung, đem chuyện Thôi Hằng trở về nói cho Bùi Thanh Thư.

...

Một tòa sân nhỏ lịch sự tào nhã.

Bùi Thanh Thư cùng Lý Trình đều chạy tới, sau khi thấy Thôi Hằng rồi rít hành lễ.

“Bái kiến sư tôn!”

“Bái kiến Tiên Tôn!”

Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, nhưng cũng không nói lời nào.

Còn Lý Minh Quỳnh bỗng nhiên mở miệng nói: “Sư đệ, người là thật quyết định chủ ý muốn lưu lại nơi này rồi sao?”

Chương 604: Hoá thạch sống hơn ba mươi vạn năm trước (1)

Bùi Thanh Thư nghe vậy sững sờ, ngay sau đó gật đầu mỉm cười nói: ” Ừ, ta đã cùng sư tôn nói qua, ta sẽ ở lại chỗ này. Chờ sau khi đem chuyện nơi đây làm xong, ta mới sẽ rời đi.”

“... ” Lý Minh Quỳnh hơi trầm mặc, sau đó khước miệng của nàng hơi hơi giương lên, khẽ cười nói ” Nếu như vậy mà nói, ngươi nhưng mà phải cố gắng, sư tử của ngươi, ta đã đạt tới đệ thất cảnh.”

“Ta đã nhìn ra. ” Bùi Thanh Thư cười nhạt, ánh mắt nhìn chăm chú Lý Minh Quỳnh ” Sư tử, ta ở trên người của ngươi cảm thụ được chúng sinh chi hoá, văn minh chi quang, đây chính là quốc vận chi đạo mà sư tôn nói sao?”

“Chúng sinh chi hoá, văn minh chi quang? ” Lý Minh Quỳnh nghe vậy kinh ngạc không thôi mà nhìn về phía Thôi Hằng ” Sư tôn, ngài hướng sư đệ giảng giải qua quốc vận chi đạo sao?”

Quốc vận chi đạo tu luyện thật ra thì cũng không chỉ là phát triển quốc lực, bản chất tu luyện của nó là khí vận chi hoá của chúng sinh cùng với quang huy của văn minh, đây là năng ở sau khi luyện ra Thân Đình mới lĩnh ngộ được.

Bùi Thanh Thư lại liếc mắt một cái liền nhìn ra.

“Không có. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói ” Có điều, con đường tu luyện của Thanh Thư rất là đặc thù, bây giờ cảnh giới của hắn mặc dù chỉ tương đương với Chư Thánh Chi Vương, nhưng đã có đặc thù Đạo Thể khá rõ ràng.

“Hơn nữa năng lực cảm nhận cực mạnh, đủ để cùng Tạo Vật Chủ sánh bằng, có thể thấy rất nhiều vật không thể nhìn tới, hẳn hẳn là thấy được đặc tính tu vi của ngươi.”

“Lại thần kỳ như vậy. ” Lý Minh Quỳnh nhìn về phía Bùi Thanh Thư, cười nói ” Sư đệ, có thời gian cùng sư tử so chiêu một chút, thế nào đây?”

“Không có hứng thú. ” Bùi Thanh Thư lập tức lắc đầu nói ” Ta chỉ là có Đạo Thể đặc thù, lại không phải Tạo Vật Chủ thật luyện thành Đạo Thể, chiến đấu chắc chắn phải thua không có ý nghĩa gì.”

Nói tới chỗ này, hắn dừng một chút, cười nói ” Sư tử nếu thật muốn cùng ta tỷ thí, chờ sau khi cảnh giới của ta cao hơn

một tầng, đến lúc đó ta phỏng chừng cũng sẽ rời khỏi nơi này, ta đi tìm người đánh một trận.”

”Được.” Lý Minh Quỳnh nghe vậy vuốt cằm nói ” Chẳng qua, đến lúc đó ta chưa chắc vẫn là đệ thất cảnh.”

”Đến lúc đó lại nói cũng không muộn.” Bùi Thanh Thu hết sức tự tin.

”Được rồi, Ở lại chỗ này, đối với việc tu hành của Thanh Thu có lợi, hẳn đã sớm quyết định xong.” Thôi Hằng khoát tay một cái, sau đó nói ” Minh Quỳnh, đem nhà họ Bùi ở Lâm Giang Đại Chu lưu lại chỗ này đi.”

”Vâng sư tôn, thật ra thì con cũng có ý định này.” Lý Minh Quỳnh gật đầu nói.

”Sư tử bây giờ đã có thể mang đi người một nước?” Bùi Thanh Thu kinh ngạc nói.

”Cũng không chỉ riêng người một nước, là hết thủy Đại Chu, bầu trời đất đai, núi đồi sông lớn, còn có tất cả sinh linh, ta đều mang tới.” Lý Minh Quỳnh khẽ mỉm cười, đưa ra tay phải tinh tế trắng tinh.

Chỉ thấy phía trên sáng lên một chùm ánh sáng rực rỡ, trong đó hiển hiện ra vô số ánh sáng, chính là bộ dạng Đại Chu, càng là có vô số điểm đen nhỏ ở bên trong những ánh sáng này hành tẩu, đây là dân chúng Đại Chu.

”Quốc vận chi đạo quả thật thần kỳ.” Bùi Thanh Thu từ trong thâm tâm khen ngợi một câu, ngay sau đó cười nói ” Như vậy càng làm cho ta sinh ra mong đợi đến ngày cùng sư tử người giao thủ.

”Về phần nhà họ Bùi ở Lâm Giang bên kia, ta sẽ mau sớm an bài xong, phân chia tốt đâu vào đấy, đất đai của bọn hắn cũng đủ loại công trình, chờ sau khi chuẩn bị xong ta sẽ đi tìm sư tử nói chuyện.

”Sư tôn, người xem như vậy như thế nào?”

”Thỏa đáng.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Đem nhà họ Bùi ở Lâm Giang lưu lại chỗ người, cũng là hy vọng người có thể sớm ngày tu luyện có thành tựu, chờ lúc muốn rời đi thì ngay tại trong nhà họ Bùi tìm một người nổi nghiệp, hoàn toàn buông xuôi cái Võ Triều này. Dù sao người cũng không phải là tu luyện quốc vận chi đạo.”

”Ừ, đệ tử biết.” Bùi Thanh Thu trịnh trọng nghiêm túc gật đầu, hẳn biết đây là sư tôn đang nhắc nhở chính mình không cần đi đường quanh co ” Đa tạ sư tôn!”

”Chuyện kế tiếp, tự các người nói là tốt rồi.” Thôi Hằng đứng dậy, ánh mắt nhìn về phía hướng tây nam, khẽ cười nói ”

Sư phụ phải đi gặp một vị khách nhân.”

“Khách? ” Bùi Thanh Thư nghi hoặc không thôi, hướng tây nam lúc nào tới một vị khách của sư tôn.

Nhưng, còn không chờ hẳn hỏi, thân hình Thôi Hằng cũng đã biến mất ngay tại chỗ, mất bóng dáng.

Chỉ để lại mọi người hai mặt nhìn nhau.

“Sư đệ ngươi cũng không biết sao? ” Lý Minh Quỳnh hiểu kỳ nói.

“Quả thật không biết. ” Bùi Thanh Thư khẽ lắc đầu, nhìn hướng tây nam, lầm bầm nói ” Cái hướng kia, Nam Cương... Là Ôn Hoàng Cung sao? Hơn mười năm trước, Chúc Trường Sinh dường như là từ Giới Ngoại đón về một vị tổ sư?”

Chúc Trường Sinh chính là chương giáo Ôn Hoàng Cung, Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất.

...

Bên trong Thập Vạn Đại Sơn Nam Cương, bên trong Ôn Hoàng Cung.

Chúc Trường Sinh đang nghiêm túc nghe giảng.

Trước mặt của hắn là một ông già, da thịt đỏ thẫm, tóc bạc mặt hồng hào, tiên phong đạo cốt, phảng phất là tiên nhân trên trời hạ phàm.

Thật là không giống như là người của Ôn Hoàng Cung.

Nhưng tên lão giả này nói lại đúng là bí pháp truyền thừa của Ôn Hoàng Cung, hắn đang dạy Chúc Trường Sinh như thế nào thành tựu Chư Thánh Chi Vương.

Chúc Trường Sinh nghe như si mê như say sưa.

Hắn có thể cảm giác được một cách rõ ràng, mười mấy năm qua, tu vi của chính mình đột nhiên tăng mạnh, vượt xa tu luyện tích lũy trên ngàn năm trước đây, cùng trước kia so sánh thật là không thể so sánh nổi.

Nếu như có thể lại kéo dài khoảng trăm năm, chính mình khẳng định có thể thành tựu Chư Thánh Chi Vương, trở thành một trong nhân vật mạnh mẽ nhất ở Ngũ Cảnh Giới.

“Đáng tiếc, tổ sư chỉ ở sáng sớm mỗi ngày giảng kinh, nếu là có thể nói lâu một chút thật tốt. ” Chúc Trường Sinh cảm giác được mặt trời bên ngoài đã sắp phải lên cao, cũng biết giảng kinh hôm nay phải kết thúc, không khỏi có chút thất vọng mất mát.

“Được rồi, hôm nay giảng kinh xong. ” Lão giả mỉm cười từ trên bô đoạn đứng dậy, cười nói “Tư chất của ngươi thật ra

cũng xem là tốt, khoảng cách cảnh giới Chư Thánh Chi Vương đã không xa.”

Chương 605: Hoá thạch sống hơn ba mươi vạn năm trước (2)

“Vẫn là phải đa tạ tổ sư chỉ điểm. ” Chúc Trường Sinh cung kính nói.

“Chính người quả thật cũng rất cố gắng. ” Lão giả tán dương.

“Tổ sư ngài cũng biết tình huống Ngũ Cảnh Giới bây giờ, có thể nói là Thánh Giả như mây. ” Chúc Trường Sinh cười khổ nói ” Đệ tử cũng không thể không cố gắng đột phá a.”

“Điều này cũng đúng. ” Lão giả vuốt chòm râu của mình nở nụ cười ” Có điều, cái tên Thôi Hằng lúc trước người nói, quả thật thủ đoạn phi phạm, lại có thể chế tạo ra nhiều đan dược thúc đẩy Thánh Giả đột phá như vậy, lợi hại lợi hại.”

” Thủ đoạn của Thượng Tiên, là người mạnh nhất đệ tử từng gặp. ” Chúc Trường Sinh gật đầu nói ” Ngay cả Chư Thánh Chi Vương, ở trước mặt của hắn cũng như con kiến hôi, không có chút cơ hội phản kháng nào.”

“Đối với Tạo Vật Chủ mà nói, Chư Thánh Chi Vương đúng là con kiến hôi. ” Lão giả mỉm cười nói ” Nếu cái tên Thôi Hằng kia là Đạo Chủ Đạo Thể đại thành, vậy Chư Thánh Chi Vương ngay cả con kiến hôi cũng không bằng...”

Lão giả như là còn muốn tiếp tục nói gì, nhưng thanh âm chợt ngừng lại, vẻ mặt ngạc nhiên nhìn ra phía ngoài.

Chúc Trường Sinh không nhận được dò hỏi: “Tổ sư, ngài làm sao vậy?”

“Đây, đây là? ! ” Trên mặt lão giả bỗng nhiên lộ ra vẻ mặt cực kỳ kinh hãi.

Cùng lúc đó, trên mặt của hắn đột nhiên mở ra mấy trăm cái đôi mắt nhỏ lít nha lít nhít, toàn bộ toát ra tâm tình cực kỳ sợ hãi, cả người cũng run rẩy, trực tiếp bò lồm ngồm ở trên mặt đất.

“Tổ sư? ! ” Chúc Trường Sinh khiếp sợ không thôi, vị tổ sư nhà mình nhưng là một vị Đạo Chủ, dạng tồn tại gì có thể để cho hắn sợ hãi như vậy?

“Thì ra Ôn Hoàng Cung còn có một vị tổ sư Đạo Chủ. ” Vừa lúc đó, giọng nói ôn hòa từ bên ngoài truyền tới, ngay sau đó chỉ thấy một người nam tử tuổi trẻ đi vào, cười khanh khách nhìn Chúc Trường Sinh cùng lão giả kia.

“Thôi Thượng Tiên! ” Chúc Trường Sinh kinh hô.

“Vãn bôi Đinh Thu Hoàng, bái kiến Thượng Tiên.” Lão giả lập tức quỳ mọp, hướng Thôi Hằng quỳ mọp, đồng thời dốc hết toàn lực mà nhắm lại mấy trăm con mắt nhỏ bởi vì sợ hãi mà mở ra trên mặt mình.

“Không cần như thế.” Thôi Hằng khoát tay một cái, mỉm cười nói ” Người có thể sống đến bây giờ, liền chứng minh người không ở chỗ này làm qua chuyện ác gì, không cần sợ hãi.”

Hắn ở trên mặt trăng Sùng Dương Tinh lưu lại một vị Nguyệt Thần Nguyên Anh sơ kỳ, vì chính là bảo vệ toàn bộ Ngũ Cảnh Giới, nếu như cái tên Đinh Thu Hoàng này dám làm việc ác gì, cũng sớm đã bị Nguyệt Thần đánh chết.

“Đa, đa tạ thượng tiên.” Đinh Thu Hoàng lúc này mới thoáng thở phào nhẹ nhõm, run run rẩy rẩy đứng dậy, lúc này hắn đã biết, đây chính là vị Thôi Thượng Tiên trong lời nói của Chúc Trường Sinh lúc trước kia.

Đây nào là cái gì Tạo Vật Chủ hoặc là Đạo Chủ a!

Rõ ràng chính là một vị Chư Thiên Chi Chủ a!

Nhưng từ sau khi Thiên Giới biến mất, cường giả cảnh giới thứ tám Tiên Giới liền đã trở thành truyền thuyết, Sùng Dương Tinh nho nhỏ này, làm sao sẽ xuất hiện tồn tại kinh khủng như vậy?

Hơn nữa khí tức uy áp Thôi Hằng hiển lộ ra để cho hắn có một loại cảm giác quen thuộc, dường như khi ở Thái Ôn Thiên đã gặp được.

“Là vị tồn tại tối cao đưa ánh mắt quét qua Thái Ôn Thiên sao?” Trong lòng Đinh Thu Hoàng hiện ra một cái suy đoán, ngay sau đó trong lòng cũng có chút phát khổ.

Nếu quả thật là như vậy, vậy mình thật đúng là quá xui xẻo.

Rõ ràng rời đi Thái Ôn Thiên là vì né tránh vị tồn tại tối cao kia, lại không nghĩ rằng trực tiếp đụng đến nhà người ta, nhất định chính là tự chui đầu vào lưới.

“Không giới thiệu cho ta về vị tổ sư này của người sao?” Thôi Hằng nói với Chúc Trường Sinh.

“A, đúng đúng, đa tạ Thượng Tiên nhắc nhở.” Chúc Trường Sinh vội vàng gật đầu nói ” Thượng Tiên, vị này chính là tổ sư khai phái của Ôn Hoàng Cung ta, cũng là người lưu lại Thái Ôn Bất Tử Bảo Tàng, hơn mười năm trước mới vừa từ Thái Ôn Thiên trở lại.”

Ngắn ngủi một câu nói, liền đem lai lịch của Đinh Thu Hoàng nói rõ ràng rành, không có nửa điểm giấu giếm.

” Tô sự khai phá? ” Thôi Hằng nghe vậy thì hơi kinh ngạc mà nhìn về phía Đinh Thu Hoàng, hơi quan sát, sau đó có chút hăng hái hỏi ” Người bằng cách nào sống hơn ba mươi vạn năm?”

Hắn từng đọc qua điển tịch bên trong Thái Ôn Bất Tử Bảo Tàng, bên trong rõ ràng ghi lại Ôn Hoàng Cung sáng tạo ở ba mươi ba vạn năm trước, khi đó Tử Dương Thiên vẫn còn.

Trên lý thuyết tuổi thọ cực hạn của Đạo Chủ hẳn là chín vạn năm đến mười vạn năm, Đinh Thu Hoàng cái tên tổ sư khai phá Ôn Hoàng Cung ba mươi ba vạn năm trước này lại sống đến nay.

Loại tuổi thọ này đều sắp tiếp cận cực hạn thân thể của Nguyên Anh kỳ, rõ ràng không bình thường.

“Hồi bẩm thượng tiên, vẫn bồi tu luyện một môn bí pháp, được đặt tên là ‘Ấn Thế Trường Thọ Quyết’ .”

Đinh Thu Hoàng giải thích ” Chỉ cần ba vạn năm đều ẩn cư ở một chỗ, phạm vi hoạt động không cao hơn mười dặm, hơn nữa mỗi ngày giữ vững vận chuyển pháp quyết này, liền có thể kéo dài tuổi thọ ba vạn năm, nhiều nhất có thể kéo dài tuổi thọ chín vạn năm.

“Vì vậy, hơn mười vạn năm lúc mới bắt đầu, vẫn bồi vận luân lánh đời ẩn cư, kéo dài tuổi thọ. Sau đó khi vận bồi sắp hết thọ, tình cờ lấy được một gốc bất tử thân dược, sống thêm đời thứ hai, liền lại lánh đời sống hơn mười vạn năm, cho tới bây giờ.”

Trong ba vạn năm phạm vi hoạt động không cao hơn mười dặm... Thôi Hằng đều kinh ngạc.

Đây gọi là ẩn mình quá đáng, tuổi thọ cực hạn hơn chín vạn năm gắng gượng bị ẩn mình gần hai mươi vạn năm.

Quá bất hợp lí.

Quả thực là sống vì sống tiếp.

Điều kỳ quái nhất là, hắn sống như vậy lại còn có thể được bất tử thân dược, sống thêm đời thứ hai, tiếp tục tại đời thứ hai ẩn cư thêm mười mấy vạn năm tuổi thọ.

Nhưng dạng sống hơn ba mươi vạn năm này, kiến thức cũng chưa chắc nhiều bằng người bình thường sống một ngàn năm.

Chẳng qua, Thôi Hằng do dự một chút, vẫn là quyết định hướng Đinh Thu Hoàng dò hỏi: “Liên quan tới chuyện Tử Dương Thiên bị tiêu diệt, người hiểu bao nhiêu? Còn có tình huống Chu Quân Thiên, người hiểu bao nhiêu?”

Chương 606: Thiên Tru, cánh cửa Thiên Giới màu đỏ thắm (1)

“Tử Dương Thiên bị diệt, Chu Quân Thiên!” Đinh Thu Hoàng nghe vậy càng là trực tiếp kinh hô thành tiếng, trên mặt không tự chủ được toát ra vẻ kinh hãi, run giọng nói “Người đang điều tra cái này?!”

Dưới sự kích động tâm tình, hẳn thậm chí đều quên xung hô cung kính đối với Thôi Hằng.

Phản ứng của Đinh Thu Hoàng để cho Thôi Hằng có chút ngoài ý muốn, từ cái phản ứng này đến xem, vị vua ẩn mình này rõ ràng cho thấy biết không ít chuyện.

“Không sai.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Đinh Thu Hoàng cũng trở nên ôn hòa, mỉm cười nói “Như thế xem ra, các hạ đối với bọn họ hiểu rõ không ít a, cần kẻ giảng một chút đi.”

Đây nhưng là một cái túi kinh nghiệm không nhỏ a.

“Đinh Thu Hoàng trầm mặc, ngay sau đó mặt đầy khổ sở nói” Thượng Tiên cho rằng vì sao vẫn bồi lại bó chân một chỗ, đem mình giới hạn ở địa phương mười dặm? Thậm chí cũng không dám để cho môn nhân đệ tử biết được ta ở địa phương nào lánh đời ẩn cư.”

“Cùng Tử Dương Thiên bị diệt và Chu Quân Thiên có liên quan?” Thôi Hằng cau mày hỏi.

“Đúng thế.” Đinh Thu Hoàng gật đầu nói “Thượng Tiên biết đấy, thật ra thì vẫn bồi đã sớm lấy được Ân Thế Trường Thọ Quyết, nhưng mới đầu ta cũng không có tu luyện nó, cũng không có tính toán tu luyện nó.

“Cho đến khi ta gặp được chuyện đại kinh khủng chân chính, mới hiểu được chỉ có còn sống mới là hết thủy. Nếu như ngay cả mạng sống cũng không còn, vậy tất cả lý tưởng tất cả tín niệm đều chẳng qua là bụi trần thôi, không đáng nhắc tới.

“Vẫn bồi từng chính mắt thấy một màn Tử Dương Thiên băng diệt kia, nhìn tận mắt đông đảo Đạo Chủ trong ngày thượng cao cao tại thượng, thống ngự vạn giới tinh không giống như mèo chó, ở bên trong đại đạo họa diêm bị thiêu hủy hầu như không còn, ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có.

“Từ đó về sau, vẫn bồi liền bắt đầu tu luyện Ân Thế Trường Thọ Quyết, ẩn cư lánh đời, không bước chân tới phạm trần, chỉ cần có thể còn sống là tốt rồi, nếu là sống thời gian dài đủ, không chừng còn có thể sống ba đời”

“Sau khi Chư Thiên băng diệt, ngươi còn chưa phải là Đạo Chủ?” Thôi Hằng có chút kinh ngạc.

“Để cho Thượng Tiên chê cười.” Đinh Thu Hoàng có chút xấu hổ nói, “Khi đó võ đạo của vãn bối vẫn là lấy Bát Tử Chân Tính làm trụ cột, ngay cả Tạo Vật Chủ đều không phải, Đợi Chiếu rất lâu đều không dám phi thăng Tử Dương Thiên.”

” Chờ sau khi Tử Dương Thiên băng diệt, vãn bối mới gặp một vị đồng đạo Thái Ôn Thiên, mới phản bản Quy Nguyên luyện hóa Bát Tử Chân Tính, cuối cùng bước lên cảnh giới Tạo Vật Chủ, lại dùng thời gian gần năm vạn năm mới Đạo Thể đại thành.”

Cẩn thận tính một lần, Đinh Thu Hoàng tu luyện tới cảnh giới Đạo Chủ phỏng chừng dùng thời gian gần mười vạn năm.

Nếu như không có Ân Thế Trường Thọ Quyết mà nói, hẳn phỏng chừng cho đến hết thọ tọa hóa đều không nhất định có thể trở thành Đạo Chủ.

“Đây đúng là rất không dễ dàng.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, thời gian tu luyện dài như vậy khiến cho hắn cũng không chỉ than thở trong lòng, dù sao hắn đến bây giờ tu luyện vẫn chưa tới bảy trăm năm mà thôi.

Sau đó lại hỏi ” Ngươi là làm sao nhìn thấy Tử Dương Thiên băng diệt?”

Dù sao, thời đó Đinh Thu Hoàng vẫn chỉ là Chư Thánh Chi Vương.

Nếu như mà ở khoảng cách gần thấy Tử Dương Thiên băng diệt mà nói, căn bản không thể sống đến bây giờ, khẳng định cũng sớm đã tan thành mây khói, không còn tồn tại.

“Cái này...” Đinh Thu Hoàng nghe vậy biểu tình trên mặt trở nên càng khổ sở, bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là lấy ra một khối mảnh vụn kim loại đầy màu xanh đồng ” Hồi bẩm Thượng Tiên, vãn bối chính là dựa vào bảo vật này, mới có thể mắt thấy cảnh tượng Tử Dương Thiên băng diệt.”

“Ồ?” Ánh mắt Thôi Hằng nhìn chăm chú khối mảnh vụn kim loại này, ánh mắt lộ ra vẻ ngạc nhiên, lấy cảnh giới của hắn có thể rõ ràng nhìn ra thuộc tính pháp tắc đan dệt bên trên mảnh vụn này, cũng trong nháy mắt liền hiểu công hiệu.

Có thể phản chiếu cảnh tượng đại đạo pháp tắc biến động kịch liệt, còn có thể mở ra lối đi ổn định giữa Thiên Vực cùng vạn giới tinh không, đây phỏng chừng cũng là nguyên nhân Đinh Thu Hoàng thân là Đạo Chủ, lại có thể tới vạn giới tinh không.

Chẳng qua, khối mảnh vụn kim loại này rõ ràng chỉ là một bộ phận của một kiện bảo vật hoàn chỉnh, thậm chí có thể là một phần nhỏ, hai loại hiệu quả của nó phỏng chừng cũng là không trọn vẹn.

Nếu như là trạng thái hoàn chỉnh mà nói, Thôi Hằng suy đoán đây có lẽ là một món bảo vật có thể giám sát tình huống chư thiên vạn giới, hơn nữa để cho người nắm giữ nó ở chư thiên vạn giới thông suốt không trở ngại.

Có lẽ là vật của Thiên Giới?

Nhưng thời đại ba mươi vạn năm trước, Thiên Giới không phải là sớm đã biến mất rồi sao?

“Vật này ngươi là từ nơi nào có được?” Thôi Hằng dò hỏi.

Chương 607: Thiên Tru, cánh cửa Thiên Giới màu đỏ thắm (2)

“Bảo vật này là văn bối ở Thiên Môn Tinh Kim Vân Giới đạt được, càng là mảnh vụn của bảo vật Thiên Giới còn sót lại.” Đinh Thu Hoàng không dám giấu giếm chút nào, đem chuyện khi chính mình lấy được mảnh vụn này nói rõ ràng, cũng nói rõ công hiệu của mảnh vụn này.

“Người đã chính mắt thấy cảnh tượng Tử Dương Thiên băng diệt, nhưng có biết nó vì sao mà băng diệt?” Thôi Hằng đem chủ đề vòng trở lại, đây cũng là điều hấn một mực nghi ngờ.

Thiên Vực bản chất cũng không thấp.

Đây là một chỗ kỳ dị hội tụ ngàn tỉ đại đạo, vô tận pháp tắc, áp đảo trên không gian vũ trụ bình thường, quy tắc của một Vực biến động đủ để dưới ảnh hưởng vạn giới tinh không cai quản, vậy mà lại bề tan tành vỡ vụn.

Dạng sức mạnh gì mới có thể làm được loại chuyện này?

Cái gọi là Tiên Vương hay là hung thú?

Đây cũng là một trong những nguyên nhân hấn một mực tin chắc hệ thống kiểm tra không có bị lỗi, nơi này đúng là thời không tiên hiệp cao cấp.

“Văn bối không biết, nhưng có chút suy đoán.” Đinh Thu Hoàng đầu tiên là lắc đầu, lại giải thích “Khi Tử Dương Thiên bị tiêu diệt, văn bối thấy được cánh cửa Thiên Giới trong truyền thuyết.

“Chỉ bất quá cùng cánh cửa Thiên Giới Thần Thánh tinh khiết trong truyền thuyết bất đồng, văn bối thông qua cảnh tượng phản chiếu trong khối mảnh vụn này, thấy trong Thiên Giới đó tràn đầy màu đỏ thắm, tràn đầy ý vị tà dị. Thượng Tiên xin chờ một chút “

Nói tới đây, trên mặt của hấn bỗng nhiên lại sinh ra mấy trăm con mắt tí hí lít nhá lít nhít, mở miệng nói “ Văn bối sậu khị nhìn đến màu đỏ thắm bên trong cánh cửa Thiên Giới liền biến thành cái bộ dáng này.

“Chẳng qua những ánh mắt này dường như cũng không có nguy hại gì, văn bối còn nhờ vào đó thành công luyện thành Trăm Mắt Đạo Thể, đột phá đến cảnh giới Tạo Vật Chủ.”

“Lực lượng thật quý dị.” Thôi Hằng nhìn chăm chú mấy trăm con mắt tí hí trên mặt Đinh Thu Hoàng.

Hắn có thể thấy rõ ràng con người những ánh mắt này đều là màu đỏ thắm, nhìn vô cùng tà dị, nhưng lại quả thật không có bất kỳ khí tức tiêu cực, dường như cũng không có bất kỳ chỗ hại.

Bản chất của nó thật giống như là một loại sức mạnh không biết, vô hại.

Có điều, Thôi Hằng rất rõ, thứ không biết bình thường liên ý nghĩa nguy hại càng lớn, hẳn trước tiên đem cô khí tức lực lượng tà dị này nhớ kỹ, xem về sau có thể hay không tìm được đầu mối liên quan.

Hắn theo bản năng cảm giác loại màu đỏ thắm này tuyệt đối không đơn giản.

Dù sao, Thái Hồng Tinh sau khi tiến vào cánh cửa Thiên Giới thì thấy vô tận tuyết trắng, vừa không có gì cả lại vô biên vô hạn.

Rõ ràng cho thấy bất đồng với miêu tả tà dị đỏ thắm của Đinh Thu Hoàng.

Khác nhau rõ ràng như vậy, nhất định là xảy ra thay đổi nào đó không muốn người biết.

Đương nhiên, hai phía chênh lệch thời gian 30 vạn năm, tự nhiên sinh ra một chút thay đổi cũng là chuyện rất bình thường, chưa chắc thật có vấn đề, nhưng duy trì thái độ cẩn thận tóm lại là không sai.

Hơn nữa khi Tử Dương Thiên băng diệt, Thiên Giới sớm đã biến mất, chợt xuất hiện cánh cửa Thiên Giới đem Tử Dương Thiên tiêu diệt, rõ ràng không quá bình thường.

“Trừ những thứ này ra thì sao?” Thôi Hằng lại hỏi “Đôi với Thiên Giới, người hiểu bao nhiêu?”

“Hồi bẩm Thượng Tiên, văn bối không dám đi tìm hiểu Thiên Giới.” Đinh Thu Hoàng vẻ mặt khổ sở nói “Thượng Tiên hẳn phải biết Ôn Hoàng Cung vốn cũng không phải là môn phái độc lập, mà là chi nhánh của một cái đại tông.”

“Văn bối ở ba mươi ba vạn năm trước sáng lập Ôn Hoàng Cung, cũng là bởi vì lấy được truyền thừa chi nhánh của đại tông này, đồng thời cũng biết cái đại tông đó được đặt tên là ‘Lục Bộ Thiên Thân Cung’. Cũng biết nó là bởi vì bị Thiên Tru mà diệt.”

“Thiên Tru?” Thôi Hằng nghe vậy kinh ngạc nói “Lại là Thiên Giới làm nên?”

”Ừ, Thượng Tiên có chỗ không biết, ở thời đại kia của văn bối, truyền thuyết Thiên Tru không tính là hiếm thấy.” Đinh Thu Hoàng giải thích “Thiên Giới thống ngự chư thiên vạn

giới, trong đó có vô tận tông môn, cũng có vô số cường giả đếm không hết.

“Số lượng nhiều, khó tránh khỏi sẽ xuất hiện thế lực hoặc là người đối với Thiên Giới bất kính, theo truyền thuyết ở thời đại Thiên Giới chưa biến mất, Thiên Giới đối với tình huống như vậy xử lý đều vô cùng quả quyết, sẽ trực tiếp thi hành Thiên Tru, đem họ hoàn toàn tiêu diệt.

“Vì vậy, văn bối đã từng suy đoán, có phải hay không là bởi vì Tử Dương Thiên làm một ít chuyện để cho Thiên Giới không cách nào dễ dàng tha thứ, cho nên mới bị Thiên Giới hủy diệt.”

“Tỷ như dùng Bất Tử Chân Tính thay thế chính pháp võ đạo?” Thôi Hằng như cười mà không phải cười nói ” Nếu là như vậy, Thiên Giới vẫn là rất công đạo chứ sao.”

“Cái này chỉ sợ không phải.” Đinh Thu Hoàng lắc đầu nói ” Thượng Tiên ngài mới vừa rồi hỏi Chu Quân Thiên, thật ra thì ở trước khi Tử Dương Thiên băng diệt, văn bối từng gặp mặt hắn.

“Lúc ấy hắn vẫn là đệ tử của Tử Dương Thiên Chủ, địa vị ở Tử Dương Thiên vô cùng đặc thù, có lời đồn hắn cùng với Thiên Giới sớm đã biến mất có một chút liên lạc.”

Chương 608: Một đoạn chuyện cũ của Chu Quân Thiên (1)

Giữa Chu Quân Thiên cùng Thiên Giới có liên lạc?

Thôi Hằng nghe vậy rơi vào trầm tư, tin tức này quả thực khiến cho hắn có chút ngoài ý muốn, nhưng suy nghĩ kỹ một chút, dường như lại hợp tình hợp lý.

Chu Quân Thiên thân là đệ tử của Tử Dương Thiên Chủ, cùng với Chu Quân Thiên thân là vị Phi Thăng giả cuối cùng trước khi Tử Dương Thiên băng diệt sau này, đại khái cùng là một người.

Dựa theo cách nói của Tử Dương Giới, cái tên Chu Quân Thiên phi thăng này cùng việc Tử Dương Thiên băng diệt có quan hệ không nhỏ.

Chẳng qua, vô luận là Chu Quân Thiên thân là Đạo Chủ, hay là Chu Quân Thiên phi thăng tới Tử Dương Thiên, cũng không thể làm được chuyện đưa đến Thiên Vực băng diệt.

Nhưng nếu như Chu Quân Thiên cùng Thiên Giới có liên quan, vậy quả thật có thể làm được.

“Cái Thiên Giới này quả thực thần bí.” Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng ” Hơn nữa vô cùng cường đại, nhưng cái tổ chức hoặc có lẽ là địa phương cực kỳ không lộ, cao cao tại thượng này, lại sẽ tan vào hư vô... Quả nhiên, vẫn là phải cố gắng đột phá đến Hóa Thần mới được, nếu không quá không an toàn.”

Ngay sau đó hắn lại hướng Đinh Thu Hoàng hỏi ” Liên lạc giữa cái tên Chu Quân Thiên này cùng Thiên Giới là lời đồn như thế nào? Còn nữa, người đối với hắn có hiểu biết gì?”

“Xin Thượng Tiên thứ tội, cái liên lạc này chẳng qua là tin đồn, vẫn bối cũng không biết.” Đinh Thu Hoàng lắc đầu một cái, lại nói ” Nhưng mà vẫn bối từng cùng hắn gặp qua một lần, biết một ít chuyện của hắn.”

“Nói đi.” Thôi Hằng gật đầu mỉm cười nói.

“Đó là vào ba mươi hai vạn năm trước.” Đinh Thu Hoàng giải thích nói ” Thời đó Chu Quân Thiên thân là đệ tử Tử Dương Thiên Chủ, triệu kiến tất cả Chư Thánh Chi Vương hắn cai quản đi Tử Dương Thiên, thương nghị vấn đề thống trị vạn giới tinh không.

“Vẫn bối chính là một lần kia thấy Chu Quân Thiên, đó cũng là một lần duy nhất vẫn bối đi Tử Dương Thiên, khi đó

Chu Quân Thiên hăng hái, hoàn toàn là trạng thái của thiên chi kiêu tử.

“Bên trong toàn bộ Tử Dương Thiên, trừ sư phụ Tử Dương Thiên Chủ của hắn ra, căn bản cũng không có ai có thể cùng hắn so sánh cao thấp, lúc ấy tất cả người thấy hắn đều là nghĩ như vậy.

“Sau đó nghe nói hắn đi theo Tử Dương Thiên Chủ cùng đi tấn công một phương Thiên Vực, sau khi trải qua chiến đấu kịch liệt, trận chiến này đại hoạch toàn thắng, Chu Quân Thiên công lao quá vĩ đại.

“Điều này làm cho địa vị của Chu Quân Thiên ở Tử Dương Thiên càng vững chắc, cũng để cho càng nhiều người sùng bái hắn. Rất nhiều người đều cho là hắn là có hy vọng trở thành người Đạo Chủ cầm đầu Tử Dương Thiên nhất sau khi Tử Dương Thiên Chủ tọa hóa.

“Nhưng cũng không lâu lắm liền truyền ra tin tức hắn bị Tử Dương Thiên Chủ trục xuất sư môn, còn có lời đồn đại nói càng nghiêm trọng hơn, nói hắn còn bị tước đoạt Đạo thể, bóc tách cánh giới Đạo Chủ, trực tiếp bị đày đến trong vạn giới tinh không.

“Nghe nói còn cưỡng ép giam cầm thân hồn của hắn, để cho hắn tại sau khi chuyển thế lâm vào mất trí nhớ, sau đó hao tổn thời gian dài đến mấy ngàn năm mới thức tỉnh trí nhớ kiếp trước.”

Hiển nhiên, hiểu biết của hắn về Chu Quân Thiên, cùng với một ít sự tích thật ra thì tất cả đều là bắt nguồn từ tin đồn, cũng không nhất định là thật.

Nhưng, cho dù chẳng qua là tin tức loại trình độ này, cũng đủ để cho Thôi Hằng tiên hành tham khảo.

Hắn trầm giọng nói: “Lời đồn là thật hay giả, tạm không bàn, có thể xác định chính là trước trận đại chiến kia, Chu Quân Thiên hắn là được Tử Dương Thiên Chủ vô cùng coi trọng.”

“Đúng thế.” Đinh Thu Hoàng gật đầu một cái nói ” Đệ tử Tử Dương Thiên Chủ coi trọng nhất chính là Chu Quân Thiên, điều này ở trong vạn giới tinh không thời đó gần như không người không biết.

“Đây cũng là nguyên nhân những lời đồn sau này bị rất nhiều người coi là tin đồn giả tạo, trước kia Chu Quân Thiên quá được coi trọng, người sáng suốt đều nhìn ra, đây hoàn toàn là coi hắn là người nổi nghiệp mà bồi dưỡng.

“Nhưng chẳng ai nghĩ tới cuối cùng lại sẽ xuất hiện biến cố lớn như vậy, nguyên nhân trong đó sợ rằng chỉ có người

năm đó tự mình trải qua mới có thể nói rõ ràng là chuyện gì xảy ra.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói “Nhưng mà, cũng có thể là mâu thuẫn cũng sớm đã tồn tại, mà sau một lần tấn công Thiên Vực kia liền bạo phát ra.”

Đối với những lời đồn kia, hắn có chút tin tưởng.

Bởi vì lời đồn này có thể giải thích rất rõ ràng Chu Quân Thiên vì sao lại quạn tâm đồng môn đời này cùng người nhà của hắn, cũng có thể giải thích hắn tại sao thân là Đạo Chủ còn cần đi con đường Phi Thăng đi Tử Dương Thiên.

Chẳng qua, chân tướng sau một dãy chuyện này, vẫn là hoàn toàn mơ hồ, không có đầu mối gì.

Ít nhất ở trong miệng Đinh Thu Hoàng sẽ không hỏi ra thứ gì rồi.

Vì vậy, sau khi trải qua một phen nghĩ ngợi, Thôi Hằng cũng chưa có tiếp tục hỏi thăm, ngược lại cười nói: “Tiếp đó, người có tính toán gì, tiếp tục lưu lại trong Ôn Hoàng Cung?”

“Chỉ cần Thượng Tiên không đuổi vẫn bồi, vẫn bồi liền định ở chỗ này tiếp tục tu luyện An Thế Trường Thọ Quyết.” Đinh Thu Hoàng một mực cung kính nói ” Nơi này là Giới Vực ngài cai quản, nhất định là chỗ an toàn nhất bên trong chư thiên vạn giới.”

“Như vậy cũng có thể.” Thôi Hằng gật đầu một cái, mỉm cười nói ” Chỉ cần người không làm việc ác gì, nơi này cũng sẽ không đuổi người.”

“Đa tạ Thượng Tiên!” Đinh Thu Hoàng vô cùng cung thuận mà lễ bái.

Nhưng khi hắn ngẩng đầu lên, lại phát hiện Thôi Hằng đã không thấy bóng dáng, rời đi Ôn Hoàng Cung.

Nhìn thấy một màn này, Đinh Thu Hoàng theo bản năng thở phào nhẹ nhõm, trực tiếp ngồi sụp lỵ trên mặt đất, qua một lúc lâu mới lấy lại bình tĩnh, chỉ cảm thấy chính mình giống như là trải qua một giấc mộng.

Ở cái thời đại này, Thiên Giới biến mất rất lâu, Chư Thánh Chi Vương có thể hoành hành vạn giới tinh không, ngay cả Tạo Vật Chủ đều hiếm thấy trên đời, lại sẽ xuất hiện một vị tồn tại mạnh mẽ như vậy.

Thật là không tưởng tượng nổi.

“Tổ sư...” Lúc này Chúc Trường Sinh một mực đứng ở bên cạnh ngay cả lời cũng không dám nói rớt cuộc mở miệng, dò hỏi ” Chúng ta tiếp theo nên làm như thế nào?”

“Làm sao ư? ” Đinh Thu Hoàng trợn mắt nhìn Chúc Trường Sinh nói ” Toàn tâm toàn ý dựa theo ý nghĩ của Thượng Tiên đi, phối hợp hết thủy hành động của Võ Triều, không tiếc bất cứ giá nào, biết chưa?”

“Biết, dĩ nhiên biết! ” Chúc Trường Sinh gật đầu liên tục nói ” Tổ sư mình giám, thật ra thì đây cũng là dự định khi trước của đệ tử.”

Chẳng qua là trước kia Đinh Thu Hoàng vẫn cảm thấy Ôn Hoàng Cung không nên phối hợp như vậy thôi.

Bây giờ chính là biến thành toàn lực phối hợp, không tiếc bất cứ giá nào phối hợp.

Chương 609: Một đoạn chuyện cũ của Chu Quân Thiên (2)

Có câu nói là vô tâm cảm liễu, liễu thành rùng.

Bôn ý Thôi Hằng đi Ôn Hoàng Cung cũng không có ý tứ muốn cưỡng ép họ phối hợp kế hoạch Võ Triều, nhưng lại trên thực chất đạt thành cái hiệu quả này.

Sau đó trong rất nhiều năm, khi Võ Triều đối ngoại phát triển, đều sẽ có người Ôn Hoàng Cung đánh trận đầu làm tiên phong, thật là có thể nói là quên sống chết.

Chẳng qua, cảnh tượng như vậy, Thôi Hằng không thấy được.

Lúc rời Ôn Hoàng Cung, hắn lại nán lại ở Ngũ Cảnh Giới một đoạn thời gian, không chỉ là ở Sùng Dương Tinh, còn ở bốn ngôi sao chỗ Thanh Dương Tinh, hắn cũng đều tự mình tiến hành dò xét từng cái.

Đây là vì nghiệm chứng tình huống trật tự của Ngũ Cảnh Giới có hay không vẫn phù hợp yêu cầu tu hành của hắn.

Sau khi xác nhận không có chỗ sai, Thôi Hằng liền mang theo Lý Minh Quỳnh, Trịnh Nam Huân, Huệ Thê, Lục Tranh Minh, Triệu Quảng, Lưu Lập Đào, cùng với đám người Trần Đường và Minh Chân rời đi Ngũ Cảnh Giới.

Bởi vì hắn ở Tử Dương Giới bên kia cũng không để lại linh dẫn, nên không có cách nào sử dụng Chư Thiên Na Di Tiên Chủ đi qua.

Chỉ có thể đem chiếc thuyền bay khổng lồ đặc chế kia của hắn lấy ra.

Sau đó, nhanh chóng hướng Tử Dương Giới bay đi.

...

Khoảng cách Sùng Dương Tinh đến Tử Dương giới vẫn là vô cùng xa, ước chừng là hơn trăm lần khoảng cách từ Đạo Chu Tinh đến Sùng Dương Tinh.

Phi Toa thông thường phải đi thời gian vạn năm mới có thể đến.

Coi như là thuyền bay khổng lồ trải qua Thôi Hằng luyện chế, cũng tương tự yêu cầu ba trăm, năm trăm năm thời gian.

Đây cũng không phải là một khoảng thời gian rất ngắn.

Ở sau khi nhận rõ cái tình huống này, Thôi Hằng khiến cho mọi người biết rõ ràng, dời mắt ở tiêu chuẩn vũ trụ, hết thấy

đều là nhỏ nhất không đáng kể như vậy, nhỏ bé cực kỳ.

Cũng may dọc đường đi qua không ít Giới Vực cùng tinh không, trong đó có không ít Giới Vực cùng tinh không đã phát triển đến trình độ nhất định.

Vì vậy Thôi Hằng liền mượn mấy lần truyền tống trận, lúc này mới rút ngắn thời gian đến Tử Dương Giới.

Hai mươi năm thời gian thoáng qua rồi biến mất.

...

Tử Dương Giới Thần Uy Tinh.

Nơi này là một khoả ngôi sao đặc thù nhất trong tam đại chủ tinh Tử Dương Giới, cũng là một khoả nhỏ yếu nhất, cũng là một ngôi sao hỗn loạn nhất.

Bạch Liên Vô Sinh Giáo thống trị Thần Uy Tinh, toàn bộ người Thần Uy Tinh tất cả đều tôn Bạch Liên Thánh Mẫu là Thần Chủ.

Nhưng bởi vì đoàn thể người bất đồng hiểu về Bạch Liên Thánh mẫu bất đồng, ngay tại bên dưới tín ngưỡng giống nhau diễn sinh ra trăm ngàn loại đảng phái bất đồng, bọn họ đối địch với nhau, chinh phạt lẫn nhau...

Vì vậy, toàn bộ Thần Uy Tinh gần như mỗi ngày đều ở vào trong chiến đấu cùng mâu thuẫn.

Tín ngưỡng của Nhâm Bình đã từng vô cùng thành kính.

Hắn từng tin chắc Bạch Liên Thánh mẫu sẽ cứu cái thế giới hỗn loạn này, cuối cùng sẽ có một ngày Thần Tích hạ xuống, để cho cái tinh cầu hỗn loạn này về lại trật tự, lần nữa trở nên an toàn.

Nhưng mà, ở sau khi tận mắt thấy cha mẹ vợ con của mình bị người cũng tin thờ Bạch Liên Thánh Mẫu giết chết, phần tín ngưỡng này trong nội tâm hắn trực tiếp liền sụp đổ.

Nhìn thi thể cha mẹ vợ con mình, trong lòng Nhâm Bình sinh ra hoài nghi thật sâu.

Tại sao đồng dạng đều tôn thờ Bạch Liên Thánh Mẫu, chỉ là bởi vì riêng mình hiểu bất đồng, liền phải làm ra chuyện tàn nhẫn như vậy?

Đây là vì cái gì?

Nếu như Bạch Liên Thánh Mẫu thật sự là từ bi, nếu như Bạch Liên Vô Sinh Giáo thật muốn để cho Thần Uy Tinh khôi phục trật tự, khôi phục an toàn, tại sao bọn họ mặc kệ loại cảnh tượng loạn lạc này?

Ngày trước khi tín ngưỡng kiên định, những vấn đề này cũng sẽ bị Nhâm Bình theo bản năng coi thường.

Nhưng bây giờ từ khi tín ngưỡng sụp đổ, nghi ngờ trong đầu của hắn liền bắt đầu hiện lên từ cái này đến cái khác.

Nghi ngờ càng nhiều, hắn đối với Thần càng hoài nghi nhiều, nhưng sau đó, chính là cảm giác mê mang sâu đậm.

Cha mẹ vợ con đều đã chết, Thần cũng không thể tin, như thế chính mình tiếp theo phải làm gì?

Chính mình còn sống còn có ý nghĩa gì?

“Bạch Liên Thánh Mẫu, sợ rằng từ ban đầu chính là giả.”

Tại trong lúc nội tâm tuyệt vọng, Nhâm Bình làm ra một cái suy đoán nếu là lúc trước thì rất đại nghịch bất đạo, hơn nữa càng phát giác cái suy đoán này của mình hết sức chính xác.

Nhưng bây giờ hiểu ra một điểm này cũng đã quá trễ.

Người chết đã không thể sống lại.

Nhâm Bình ngồi yên trong chốc lát, cuối cùng cặp mắt vô thần mà đứng lên, bắt đầu chuẩn bị phân mộ, đưa thân nhân của mình chôn cất mộ yên mả đẹp.

Chờ đến sau khi mộ huyết đào xong, hắn trước đem cha mẹ vợ con của mình dè dặt đặt vào trong .

Sau đó, Nhâm Bình chính mình cũng nằm vào, liền nằm ở bên cạnh thi thể cha mẹ vợ con, ngơ ngác nhìn trời xanh, lòng như tro nguội.

Ngay lúc này, hắn chợt thấy ở trên trời có một đạo sao băng màu vàng phá vỡ bầu trời mênh mông.

Đồng thời bên tai cũng xuất hiện một giọng nói ôn hòa, hướng hắn hỏi thăm một cái vấn đề.

“Muốn để cho cha mẹ vợ con của người sống lại sao?”

Chương 610: Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thần Đại Chu (1)

Cái thanh âm đột nhiên xuất hiện này, để cho Nhâm Bình hoài nghi chính mình có phải hay không bởi vì thương tâm quá độ mà sinh ra ảo giác.

Chính mình muốn để cho cha mẹ vợ con sống lại sao?

Nhâm Bình trong lòng nói thầm những lời này, quay đầu nhìn một chút thi thể nằm ở bên cạnh mình, các loại cảnh tượng cuộc sống từng trải qua cùng nhau đều hiện lên trong tâm mắt.

“Ta muốn, ta đương nhiên muốn a!” Hấn lên tiếng hô to, khàn cả giọng mà kêu to.

Lời còn chưa dứt, Nhâm Bình liền lại nghe được một thanh âm, “Có thể mặc niệm tên thần ‘Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thần’. Cầu nguyện mong muốn trong lòng, lập tức linh nghiệm.”

“Mặc niệm tên thần?” Nhâm Bình nghe vậy tức thì sững sốt, trong mắt theo bản năng toát ra thần sắc hoài nghi.

Mặc niệm tên thần cầu nguyện, loại chuyện này trước đó hắn đã làm qua rất nhiều lần.

Nhưng vô luận kêu tên hiệu “Bạch Liên Thánh Mẫu” như thế nào, cũng sẽ không có bất kỳ đáp lại nào, cũng sẽ không đối với chính mình có chút trợ giúp nào...

Hơn nữa nguyên nhân một nhà chính mình rơi vào cái kết cục hiện tại này, không phải cũng là bởi vì cái gọi là thần linh này sao?

Bây giờ lại nhô ra cái gì Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thần?

Nhưng tại sao là Hộ Quốc Tôn Thần?

Trong lòng Nhâm Bình hơi nghi hoặc một chút, nhưng hắn bây giờ cũng không có tâm tư gì suy nghĩ nhiều, coi như cái Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thần này là giả, chính mình lại có thể có tồn thất gì?

Ý nguyện đơn giản mà thôi.

Vì vậy, hắn y theo kinh nghiệm trước kia, ở trong lòng mặc niệm nói: “Khẩn cầu ‘Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thần’: Giúp cha mẹ vợ con ta sống lại, để cho bọn họ Khởi Tử Hồi Sinh!”

Ầm!

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn bỗng dừng vang lên, tại trong nháy mắt khi Nhâm Bình nói xong, liền có một vệt kim quang rơi xuống, để cho mặt đất đều xuất hiện cảm giác rung động kịch liệt.

Hắn mơ hồ thấy bên trong kim quang kia dường như có một thân ảnh khôi ngô cao lớn.

Ngay sau đó lại có năm đạo kim quang bay xuống, đem thi thể vợ con cha mẹ bên người Nhâm Bình đồng thời bao phủ lại, lấy một loại lực đạo vô cùng êm ái nâng bọn hắn từ trong huyết mộ bay ra, trôi lơ lửng trên không trung.

Vào lúc này, hắn rốt cuộc thấy rõ cái bóng người trong kim quang đó là hình dáng gì.

Lại là một vị tráng hán to lớn cao hơn ba trượng.

Đầu hắn đeo khăn vàng, người khoác kim giáp, da thịt hiện lên màu vàng sẫm, cơ bắp đồ sộ, đứng ở nơi đó tựa như là một mặt thành tường.

“Ta là Hoàng Cận Hộ Quốc Tôn Thân Đại Chu, nay phụng lệnh Chí Phượng Đế tới đây thi triển thân thông.” Hoàng Cận Hộ Quốc Tôn Thân thanh âm như sấm, chân động khắp nơi.

Sau đó, ánh mắt của hắn nhìn về phía bốn cỗ thi thể kia, nâng tay phải lên cong ngón búng ra, lập tức liền có bốn đạo hào quang màu đỏ thẫm bay ra, rơi vào trên thân bốn cỗ thi thể kia.

Trong nháy mắt, thi thể vốn đã mất hết sức sống lại lần nữa tỏa sáng sức sống, linh hồn tiêu tán cũng bị một cỗ lực cường đại hút tới, cũng lần nữa ngưng tụ thành hồn phách bình thường, trở về thân thể.

Chỉ chốc lát sau, bốn cỗ thi thể lạnh như băng này lại lần nữa trở nên nóng ấm, lồng ngực ngừng thở của bọn họ lần nữa bắt đầu nhấp nhô, trái tim dừng đập thật lâu cũng bắt đầu lại nhảy lên.

Tại trong ánh mắt khiếp sợ không gì sánh nổi của Nhâm Bình, hắn tận mắt thấy cha mẹ vợ con đã chết của chính mình lần nữa tỏa sáng sinh cơ, bọn họ đang nằm trên không trung, hô hấp đều đặn, sắc mặt đỏ thẫm, giống như là ngủ thiếp đi.

“Sống, sống, thật sống!” Nhâm Bình cười lớn, trên mặt hiện ra một nét ửng đỏ dị thường, giống như là đầy máu vậy.

Giờ phút này, hắn chỉ cảm thấy chính mình thoáng cái bước ra từ trạng thái tuyệt vọng nhất, toàn thân đều nhin không được run rẩy, cả người hưng phấn kích động tới cực điểm.

Chỉ chốc lát sau, kim quang tản đi, Nhâm Bình cùng cha mẹ vợ con của hắn đều chậm rãi rơi ở trên mặt đất.

Sau đó, Nhâm Bình liền thấy cha mẹ vợ con của hắn từ trong ngủ mê tỉnh lại, chậm rãi mở mắt, trong mắt bọn họ tràn đầy vẻ mờ mịt, nhìn chung quanh một lần, cuối cùng ánh mắt đều tập trung ở trên người Nhâm Bình.

“Con a, chuyện gì xảy ra, chúng ta không phải là đã...”

“Phu quân, đây là chuyện gì xảy ra, ta nhớ được ta cùng Lâm nhi rõ ràng đã bị người giết chết.”

“Cha, cha! Con rất nhớ cha, cha rút cuộc trở lại, trước kia con thật giống như bị người chém, thật là đau!”

Mấy người không hẹn mà cùng hỏi.

Loại cảm giác mờ mịt này thậm chí để cho bọn họ không thấy Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thần đứng ở một bên.

“Cha mẹ, A Tú, Lâm nhi, là như vậy, là vị Thượng Thần này cứu chúng ta.” Nhâm Bình vội vàng kéo bốn người hướng Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thần lễ bái nói ” Đa tạ ân cứu mạng của Thượng Thần!”

Chương 611: Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thần Đại Chu (2)

“Từ nay về sau một nhà chúng ta nhất định sẽ dốc hết toàn lực mà cung phụng Thần Vị của ngài, công hiến tín ngưỡng tinh khiết nhất, tuyệt sẽ không có bất kỳ dị tâm, càng sẽ không lại tôn thờ bất kỳ thần khác.”

Bốn người còn lại cũng hiểu chuyện gì xảy ra, đều vội vàng hô theo: “Đa tạ ơn cứu mạng của Thượng Thần, đa tạ ơn cứu mạng của Thượng Thần, chúng ta chắc chắn hết sức cung phụng, tuyệt sẽ không lại tín ngưỡng thần linh khác, để báo ân tái tạo.”

Ở trong nhận thức của Thần Uy Tinh, nếu người chịu ơn thần, thì nhất định phải vĩnh viễn thờ phượng vị thần linh này, nếu không thì là phản bội thần linh, sẽ bị thần vứt bỏ, trở thành tội nhân bị tai nạn quân thân, chết không được tử tế.

Mặc dù bây giờ người một nhà Nhâm Bình là thật tâm thành ý muốn cung phụng Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thần, nhưng trong lời hứa của bọn hắn vẫn lưu lại cái nguyên tố này.

Nhưng sau đó một màn khiến cho bọn họ không thể nào hiểu được xuất hiện.

“Không thể không thể.” Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thần lại khoát tay lia lịa cự tuyệt nói ” Các ngươi chớ cung phụng Thần Vị của ta, cũng không cần cam kết lại không tôn thờ thần linh khác, như vậy sẽ khiến cho ta bị bệ hạ trừng phạt.

“Các ngươi chỉ cần đem chuyện chính mình trải qua chia sẻ ra ngoài là được rồi, nếu mà lúc chia sẻ gặp phải hãm hại, cũng có thể tụng niệm tên thần để cầu cứu.

“Bây giờ tâm nguyện của ngươi đã đạt thành, ta cũng nên trở về hướng bệ hạ phục mệnh.”

Nói xong, hắn liền trực tiếp hóa thành một vệt kim quang, phóng lên cao, biến mất không thấy gì nữa, trong nháy mắt liền mất tung ảnh.

Chỉ để lại người một nhà Nhâm Bình trở mắt nhìn nhau.

Đây, đây là cái tình huống gì?

Tại sao có thể có thần linh không cần người tôn thờ, còn không cần người tôn thờ thần linh khác?

Thật là chưa bao giờ nghe.

“Phu quân, ta mới vừa rồi không nghe làm chứ? ” A Tú không nhìn được hướng Nhâm Bình bên người dò hỏi ” Mới

vừa rồi vị tôn thần kia, hẳn không phải là dưới quyền Bạch Liên Thánh Mẫu chứ.”

“Bạch Liên Thánh Mẫu là thứ gì, sao xứng cùng vị tôn thần này đánh đồng? ” Nhâm Bình nhất thời trong lòng tức giận, cắn răng nói ” Cha, mẹ, A Tú, Lâm nhi, các người phải nhớ.”

“Cứu chúng ta là Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thần Đại Chu, cùng cái ả Bạch Liên Thánh Mẫu chó má không có bất cứ quan hệ nào, chính là Bạch Liên Thánh Mẫu giả tạo truyền giáo hại một nhà chúng ta, hại cho các người chết thảm!”

Mấy người nghe gật đầu liên tục, đều hết sức đồng ý.

” Ừ, chúng ta đều nhớ, là Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thần Đại Chu đã cứu chúng ta!”

“Yên tâm đi phu quân, bộ mặt thật của Bạch Liên Thánh Mẫu chúng ta đều đã biết, tuyệt sẽ không lại tôn thờ ả.”

“Cha, vị thần linh này không để cho chúng ta lập Thần Vị, chúng ta làm sao cung phụng hẳn đây?”

“Tôn thần không phải là đã nói sao, muốn chúng ta đem việc trải qua lần này chia sẻ ra ngoài. ” Nhâm Bình trình trọng nghiêm túc nói ” Chúng ta từ ngày mai trở đi, phải đi các nơi tuyên truyền sự tích về tôn thần, đây chính là cách cung phụng tốt nhất!

“Đúng rồi, ta mới vừa rồi chú ý tới một điểm, có chút đặc biệt, tôn thần chính là phụng mệnh Chí Phượng Đế Đại Chu mà tới, chẳng lẽ đời này còn có Hoàng Đế có thể ra lệnh cho thần linh sao?”

...

Sau khi Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thần rời đi Nhâm Bình bên kia, trực tiếp liên bay lên trên mặt trăng Thân Uy Tinh.

Nó bây giờ đã bị tăng lên tới tầng thứ Nguyên Anh trung kỳ, một đoạn khoảng cách như vậy rất nhanh thì đã tới.

Ở trên viên mặt trăng này, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một tòa cung điện, bên cạnh còn có một chiếc thuyền bay to lớn đang đậu, rõ ràng chính là chiếc thuyền bay không lồ Thôi Hằng tự tay luyện chế.

Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thần ở trước cung điện bịch bịch quỳ mọp, một mực cung kính hành lễ nói: “Hoàng Cân Lực Sĩ hoàn thành nhiệm vụ trở về, bái kiến Tiên Tôn! Bái kiến bệ hạ!”

Chương 612: Kế hoạch thống nhất Thần Uy Tinh (1)

Bên trong cung điện, Thôi Hằng và Lý Minh Quỳnh ngồi đối diện nhau.

Hoàng Cân Lục Sĩ đã bị hấn triệu hồi trở lại, đứng ở một bên đợi lệnh.

Bây giờ Hoàng Cân Lục Sĩ đã không giống với ngày trước.

Hấn không chỉ có bị tăng lên tới cảnh giới Nguyên Anh trung kỳ, còn bị Thôi Hằng giao cho linh tính, trở thành sinh linh chân chính, mà không phải là con rối.

“Lần này đi ra ngoài dò xét, tình huống ra sao?” Thôi Hằng dò hỏi Hoàng Cân Lục Sĩ.

“Hồi bẩm Tiên Tôn, bên trên Thần Uy Tinh bộc phát chiến tranh, dân chúng tâm thường chết thảm trọng, giống như nhân gian luyện ngục.” Hoàng Cân Lục Sĩ bẩm báo nói “Song phương giao chiến cũng đều là tín đồ của cái gọi là Bạch Liên Thánh Mẫu.”

“Sự tôn, xem ra tình huống cái Thần Uy Tinh này quả thật y như Triệu Khôn cùng Thâm Bạch Thánh nói.” Lý Minh Quỳnh gật đầu một cái nói “Nơi này người tôn thờ Bạch Liên Thánh Mẫu tuy nhiều, nhưng lưu phái đông đảo, không chết không thôi với nhau a.”

”Ừ, muốn phải đem nơi này thống trị tốt, tất phải quét sạch Bạch Liên Vô Sinh Giáo.” Thôi Hằng trầm giọng nói “Còn phải dẫn dắt những người bình thường tín ngưỡng Bạch Liên Thánh Mẫu trở về đường chính.

“Minh Quỳnh, loại công việc này liền giao cho con, con mang những người này đi tụ tập những người không muốn lại tôn thờ Bạch Liên Thánh Mẫu kia, sau đó ở chỗ này thành lập một Đại Chu Quốc, sau khi định rõ lãnh thổ quốc gia ban đầu liền hạ lệnh dọn dẹp sạch Bạch Liên Vô Sinh Giáo trong nước.

“Như vậy sẽ có được một nhóm người ủng hộ, cũng nhất định sẽ đưa tới nhiều người cản trở, những thứ lưu phái ngày trước đối nghịch với nhau, khi đối mặt địch nhân chung, cũng có thể sẽ liên hợp lại.

“Lấy tu vi cảnh giới hiện tại của con, mặc dù có thể toàn thắng Tạo Vật Chủ, nhưng nếu mà trong cái Tử Dương Giới này có ẩn núp Đạo Chủ, con vẫn là không cách nào ứng phó.

“Ta sẽ để cho Hoàng Cân Lục Sĩ đi giúp con, đến lúc đó, trừ phi là Chư Thiên Chi Chủ hạ xuống, nếu không bên phía

con sẽ không xảy ra vấn đề, cũng sẽ không có nguy hiểm gì.

“Có điều, quan điểm chính phải định xong mới được, phải chắc chắn từ gốc rễ, thân linh cũng là vì ban ơn cho dân chúng bình thường mà tồn tại. Vì vậy, thân linh phải chịu hạn chế của hiệu lệnh từ nhân gian.

“Bạch Liên Thánh Mẫu bắt chấp chúng sinh, lừa gạt người phạm, không nhìn an nguy của bách tính, tùy ý lừa đoạt tín ngưỡng, xúi giục tín đồ chinh phạt lẫn nhau, lại càng không tuân theo pháp luật nhân gian, tội ác tày trời, là Tà Thần từ đầu đến đuôi.

“Nên trăm!”

Hai chữ cuối cùng này, coi như là hấn tiến hành quyết định cho Thần Uy Tinh.

Bạch Liên Thánh Mẫu nên trăm, Đại Chu Triều Đình sẽ ra lệnh Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thần san bằng hết thảy nơi này, cũng lần nữa thành lập được trật tự mới, để cho tất cả bách tính đều có thể sống an toàn.

Sở dĩ không phải là Triều Đình Đại Chu trực tiếp làm chuyện này, chủ yếu có hai nguyên nhân.

Một mặt là bởi vì phải phòng ngừa có Đạo Chủ đột nhiên xuất hiện đánh trở tay không kịp.

Dù sao nơi này là Tử Dương Giới, đã từng là mảnh vụn Tử Dương Thiên, ẩn núp tồn tại cấp Đạo Chủ cũng là có khả năng.

Mặt khác cũng là bởi vì đại đa số dân chúng Thần Uy Tinh đều đã thành thói quen tín ngưỡng thân linh.

Coi như Bạch Liên Thánh Mẫu bị đánh đổ, bọn họ cũng sẽ muốn tìm một cái thân linh khác để tôn thờ.

Nếu như ở bên trên tín ngưỡng thiếu vị trí, cũng bất lợi cho xây dựng trật tự cùng sinh hoạt an toàn.

“Vâng, sự tôn!” Lý Minh Quỳnh đáp ứng, mặt nở nụ cười, ý chí chiến đấu sục sôi.

Chinh phạt Thần Uy Tinh, thống nhất Thần Uy Tinh, cuối cùng thống trị Thần Uy Tinh!

Đây là kế hoạch nàng chuẩn bị thi hành, cũng là một lần nghiệm chứng việc tu hành của nàng mấy trăm năm qua, càng là cơ hội đề tu vi của nàng tiếp tục tiên bộ.

Nếu quả như thật có thể đem trọn cái Thần Uy Tinh đều nhét vào dưới quyền Đại Chu, đủ để cho tu vi của nàng đột nhiên tăng mạnh, thậm chí có khả năng trực tiếp đạt tới Thần

Đình trung kỳ, về mặt cảnh giới đã có thể so với Nguyên Anh trung kỳ.

Dù sao, ngôi sao sinh mạng ở Tử Dương Giới cùng với ngôi sao sinh mạng ở Giới Vực khác trong tinh không là hoàn toàn bất đồng.

Ở những địa phương khác, vô luận là một phương Giới Vực hay là một phương tinh không, nòng cốt của nó đều là hằng tinh trung tâm nhất, những hành tinh khác bao gồm ngôi sao sinh mạng ở bên trong thật ra thì đều là chi nhánh.

Tử Dương Giới thì lại khác, ba viên ngôi sao sinh mạng coi như chủ tinh rõ ràng vô cùng không lồ, thậm chí so với hằng tinh thông thường đều lớn hơn rất nhiều lần, tại bên ngoài hành tinh càng là có một viên hằng tinh cỡ nhỏ vây quanh xoay tròn.

Chỉ luận diện tích bề mặt lục địa mà nói, viên Thần Uy Tinh này ước chừng gấp ba chục ngàn lần Đạo Chu Tinh, gấp Đại Chu quốc thổ bây giờ hai trăm ngàn lần, nếu mà đều có thể sáp nhập vào dưới sự thống trị của Đại Chu, đối với Lý Minh Quỳnh mà nói tuyệt đối là một trận Tạo Hóa lớn bằng trời.

“Rất tốt,” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, rất hài lòng với ý chí chiến đấu của Lý Minh Quỳnh, cười nói ” Lưu Lập Đào, Triệu Quảng, Lục Tranh Minh ba người này năng lực hành chính không yếu, có thể phái bọn họ ra bên ngoài quản lý địa phương.”

” Ừ, đệ tử biết. ” Lý Minh Quỳnh gật đầu nói.

Khi ở bên trên thuyền bay, nàng cùng ba người này đều trao đổi qua, cũng hiểu một chút về bọn họ, biết phương diện mỗi người bọn họ am hiểu, trong lòng sớm đã có sắp xếp.

“Cái tên Nhậm Bình đó, có thể coi làm tấm gương điển hình, là vũ khí sắc bén để tuyên truyền Đại Chu. ” Thôi Hằng lại nhắc nhở ” Nếu mà sử dụng tốt, còn hơn thiên quân vạn mã.”

“Đệ tử dự định để cho hắn coi như chủ lực tuyên truyền quốc giáo. ” Lý Minh Quỳnh mỉm cười nói ” Nếu là đức hạnh các mặt đều tốt, còn có thể để cho hắn trở thành Thần sứ của Hộ Quốc Tôn Thần, như vậy thì càng có hiệu quả của tấm gương.”

“Rất tốt. ” Thôi Hằng khen ngợi một câu, cười nói ” Còn là người tu luyện quốc vận chi đạo, ở phương diện trị quốc hẳn là so với sư phụ càng lành nghề, chắc hẳn trong lòng đã có kế hoạch.

“Sự phụ cũng không nói thêm gì nữa, chờ sau khi trở về trực tiếp kiểm tra thành quả hành chính của con là được. Điều này đối với con mà nói hẳn không phải là việc khó gì.”

“Sự tôn xin yên tâm!” Lý Minh Quỳnh trịnh trọng nghiêm túc gật đầu, lòng tin tràn đầy.

Chương 613: Kế hoạch thống nhất Thần Uy Tinh (2)

Thần Uy Tinh cũng không phải là mục đích cuối cùng của Thôi Hằng.

Ở sau khi an bài xong chuyện bên này, hắn liền mang theo Huệ Thế đi tới Thái Thương Tinh.

Đương nhiên, còn có hai người Trần Đường cùng Minh Chân.

Người dẫn đường cũng không thể thiếu.

Thái Thương Tinh so với Thần Uy Tinh mạnh mẽ hơn không ít, có ngũ đại Tiên Môn, hai gã Tạo Vật Chủ.

Chẳng qua, Tai Ách Tinh Thần Các nơi xuất thân của hai người Trần Đường cùng Minh Chân cũng không có Tạo Vật Chủ, chỉ có một ít Chư Thánh Chi Vương chấp chương.

Vì vậy, quá trình Thôi Hằng đi tới Tai Ách Tinh Thần Các hoàn toàn là thông suốt, cho đến khi hắn mang theo ba người đi tới Tổ Sư Điện trung tâm nhất cũng không ai phát hiện dị thường.

Các đệ tử vẫn cứ theo lẽ thường hoạt động, giống như là hoàn toàn không thấy bốn người bọn họ vậy.

Cuối cùng vẫn là Thôi Hằng chủ động triệt hồi thủ đoạn ẩn giấu, Chư Thánh Chi Vương Từ Cử Thần tu luyện ở trong Tổ Sư Điện mới nhìn thấy bốn người bọn họ.

“Trần sư đệ, Minh Chân? !” Từ Cử Thần trước tiên chú ý tới hai người, sắc mặt lộ ra vô cùng khiếp sợ ” Các ngươi trở về lúc nào?”

Cùng lúc đó, hắn cũng chú ý tới Thôi Hằng cùng Huệ Thế bên cạnh, tức thì lại nhíu mày, trong lòng cũng cảnh giác ” Hai vị này là?”

Tổ Sư Điện nhưng là một trong những địa phương trọng yếu nhất của Tai Ách Tinh Thần Các, xưa nay chỉ có Chư Thánh Chi Vương nhà mình có thể tiến vào, tuyệt đối sẽ không cho phép người ngoài đi vào.

Nhưng bây giờ Trần Đường cùng Minh Chân lại vô thanh vô tức dẫn hai người ngoài tới như vậy.

Đây là muốn làm gì? !

“Chuyện này...”

“Đây là...”

Hai người Trần Đường cùng Minh Chân há hộc mồm, nhìn về phía Thôi Hằng mà muốn nói lại thôi, bọn họ còn không biết ý tứ của Thôi Hằng, không dám tự tiện tiến hành giới thiệu.

“Các người đây là?” Từ Cửu Thần thấy tình hình này, lòng cảnh giác lập tức biến thành cảm giác nguy cơ, nghi ngờ không thôi nhìn Thôi Hằng cùng Huệ Thế, trầm giọng nói ” Các người đến tột cùng là ai, đã làm gì Trần sư đệ cùng Minh Chân?”

Cùng lúc đó, hần trực tiếp thả ra tin tức, kêu mấy vị Chư Thánh Chi Vương khác trong phái đem Tô Sư Điện bạo vây, hơn nữa giải tán đệ tử bình thường, chuẩn bị tùy thời tiến hành chiến đấu.

“Coi như là khách đi. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gạt đầu, không có chờ Trần Đường cùng Minh Chân giới thiệu, mặt mỉm cười mà nói với Từ Cửu Thần ” Người không cần để cho bọn họ bạo vây ở bên ngoài, ta giúp người đem bọn họ kêu đi vào, và hãy nghe ta nói đi.”

Lời còn chưa dứt, hư không chung quanh liền rung động như hồ nước gợn sóng, ngay sau đó chỉ thấy mấy thân ảnh bỗng dung xuất hiện trong toà Tô Sư Điện này.

Đám người Ngụy Nghiễm, Vương Tham đều ở trong đó.

Chỉ cần là Chư Thánh Chi Vương vẫn còn ở bên trong Tai Ách Tinh Thần Các, lúc này toàn bộ đều tập trung ở nơi này.

Chẳng qua, cường chế “Triệu tập ” bất thành linh quả thực là khiến mấy người kia giật mình, rồi rít kinh hô thành tiếng.

“Làm sao có thể? !”

“Đây là thủ đoạn gì? !”

“Tạo Vật Chủ hàng lâm sao?”

...

...

Vài tên Chư Thánh Chi Vương này hoảng sợ không thôi nhìn Thôi Hằng, nội tâm vô cùng rung động.

Từ Cửu Thần chính mắt thấy một màn này, càng là kinh hãi muốn chết, trong ánh mắt nhìn về phía Thôi Hằng tràn đầy tâm tình khó tin, giống như người bình thường gặp quỷ sống vậy.

Quá bất hợp lí!

Vô thanh vô tức liền bỗng dung đem nhiều Chư Thánh Chi Vương như vậy thu tới trong Tô Sư Điện, đây là thủ đoạn gì? !

Từ Cửu Thân hít sâu một hơi, miễn cưỡng trấn định tâm tình một chút nói: “Các hạ rốt cuộc muốn làm gì? Tại Ách Tinh Thần Các chúng ta chẳng qua là môn phái nhỏ, hẳn không có thứ Tạo Vật Chủ mong muốn.”

“Cổ tịch Tử Dương Thiên các thời đại tóm lại là có đi.” Thôi Hằng mặt mỉm cười, thanh âm ôn hòa nói ”Đừng lo, ta cũng không có ác ý gì.”

Không có ác ý gì?

Quý đều không tin a!

“Đi lấy điện tịch cổ sử của Tại Ách Tinh Thần Các các người đi, càng cổ xưa càng tốt, tốt nhất là ở thời kỳ Tử Dương Thiên để lại.”

Thôi Hằng không có vòng vo, đi thẳng vào vấn đề nói nói ” Các người tách ra đi lấy là được, cuối cùng trong điện tịch ai dâng lên khiến ta cảm thấy hữu dụng, ta sẽ giúp hẳn luyện thành Đạo Thể, trực tiếp trở thành Tạo Vật Chủ.”

Những lời này dừng ở trong tai đám Chư Thánh Chi Vương Từ Cửu Thân, Ngụy Nghiêm, Vương Tham thật giống như là tiếng sấm đình tai nhức óc.

Hỗ trợ luyện thành Đạo thể, trực tiếp trở thành Tạo Vật Chủ? !

Đùa gì thế?

Loại chuyện này giúp thế nào?

Coi như là Đạo Chủ đệ thất cảnh đỉnh phong trong truyền thuyết, cũng không khả năng giúp người luyện thành Đạo Thể đi.

Lý trí đang nói cho bọn hắn biết, lời như vậy căn bản cũng không có một chút xú độ tin cậy.

Nhưng vừa lúc đó, Trần Đường cùng Minh Chân đột nhiên giống như là liều mạng hướng phương hướng Tàng Thư Lô chạy đi, tranh nhau trước sau vọt vào.

Chỉ trong chốc lát, trong ánh mắt ngạc nhiên kinh ngạc của mọi người, hai người gần như là hoàn toàn dời trống Tàng Thư Lô.

“Tiên Tôn, đây là điện tịch võ công cốt lõi nhất của Tại Ách Tinh Thần Các ta, trong đó còn có tâm đắc tu luyện của tổ sư các triều đại.” Minh Chân một mực cung kính quỳ rạp xuống trước mặt Thôi Hằng.

Sau đó hắn lại lấy ra một quyển sách nhỏ, hai tay dâng trình cho Thôi Hằng, thấp giọng nói ” Đây là một quyển điện

tịch lúc Tử Dương Thiên chưa băng diệt, mời Tiên Tôn xem qua.”

Đám người Từ Cửu Thần mặt đầy kinh ngạc nhìn hai người này.

Các người có phải hay không tin nghe quá nhanh rồi? !

Chương 614: Tử Dương Tinh, Tử Thiên Thần Cung (1)

Sau khi Minh Chân dâng ra điển tịch, Trần Đường ở bên cạnh cũng dâng hai quyển sách lên.

“Tiên Tôn, hai quyển sách này cũng là điển tịch từ thời đại Tử Dương Thiên để lại, xin Tiên Tôn vui vẻ nhận.” Trần Đường một mực cung kính đem cuốn sách dâng đến trước mặt Thôi Hằng.

Lúc này, đám người Tử Cửu Thần, Ngụy Nghiễm, Vương Tham ở một bên toàn bộ đều có chút hoài nghi cuộc sống.

Các người quỳ nhanh như vậy, chúng ta còn có thể làm sao?

Vì vậy, mấy người nhìn lẫn nhau, giữa hai bên dùng thần niệm trao đổi một phen, sau đó liền đồng loạt quỳ ngã xuống ở trước mặt Thôi Hằng, đồng thanh nói:

“Chúng ta bái kiến Tiên Tôn, lúc trước không biết chân diện mục của Tiên Tôn, làm Tiên Tôn khó chịu, xin Tiên Tôn thứ tội.”

“...” Thôi Hằng nhìn một chút, lắc đầu khẽ cười nói ” Tất cả đứng lên đi.”

Cái Tại Ách Tinh Vận Các này quả thật là ” Kẻ thức thời mới là tuân kiệt “, chính là không có một tên ương ngạnh.

Vừa lúc đó, Trần Đường phụ trách chức vụ quản lý Tinh Vận Thiên Mục Kính bỗng nhiên mở miệng nói: “Tiên Tôn, thật ra thì vẫn bói một mực cất giấu một quyển sách cổ, cũng là từ thời đại Tử Dương Thiên.”

Vừa nói, hắn liền lấy ra một bộ sách cổ xưa, hai tay dâng trình cho Thôi Hằng.

Mấy người còn lại thấy vậy rồi rít sững sốt, vẻ mặt ngạc nhiên.

Tiếp theo một cái chớp mắt, bọn họ lại đều chủ động tỏ vẻ chính mình cũng tư nhân cất giữ một ít cổ tịch, đều là thời đại Tử Dương Thiên.

Những người này ít thì một quyển, nhiều thì ba quyển.

Hơn nữa dâng hiến chen lấn, như là sợ mình đưa chậm, chọc cho Thôi Hằng không vui.

Vì vậy, số lượng điển tịch trong tay Thôi Hằng rất nhanh thì tăng gấp bội, mọi người đều dâng điển tịch xong, hắn nhẹ

nhàng gật đầu cười nói: “Các ngươi làm không tề.”

...

Thời gian sau đó, Thôi Hằng đều sinh hoạt ở Thái Thương Tinh.

Chủ yếu chính là vì đọc điển tịch Tai Ách Tinh Vận Các, cùng với những điển tịch cổ sử có từ thời đại Tử Dương Thiên.

Như vậy thoáng cái đã là vài năm trôi qua.

...

Tử Dương Tinh, nơi này là trung tâm tuyệt đối của Tử Dương Giới.

Nghe nói nơi này cũng là hạch tâm của mảnh vụn Tử Dương Thiên, toàn bộ pháp tắc đặc thù của Tử Dương Giới đều bắt nguồn ở sự ảnh hưởng của mảnh vụn này,

Sự huyền diệu trong đó vượt xa khỏi cực hạn có thể hiểu được của Tạo Vật Chủ thậm chí là Đạo Chủ.

Mà trên Tử Dương Tinh, Tử Thiên Thần Cung lại là tồn tại chí cao vô thượng.

Đây là tông môn cổ xưa ngay từ thời đại Tử Dương Thiên cũng đã tồn tại, truyền thừa đến nay đã vượt qua bốn mươi vạn năm, đã từng đi ra không biết bao nhiêu Tạo Vật Chủ cùng Đạo Chủ, nội tình cực kỳ sâu dày.

Mặc dù ở trong trận đại kiếp khiến Tử Dương Thiên băng diệt kia, Tử Thiên Thần Cung đồng dạng tổn thất nặng nề, nhưng vẫn cất giữ khoảng ba phần mười truyền thừa, điều này làm nên địa vị cao cao tại thượng của bọn họ trong Tử Dương Giới hôm nay.

Trên mặt nổi ba vị Tạo Vật Chủ, âm thầm cất giấu mười vị Tạo Vật Chủ, còn tồn tại một tôn Đạo Chủ ngủ say thật lâu, như vậy đủ để cho Tử Thiên Thần Cung trở thành thế lực cường đại nhất trong vạn giới tinh không.

Không ai sánh bằng.

Ở trong vạn giới tinh không nơi này, thế lực nắm giữ Đạo Chủ chỉ có nhà này, tuyệt không có nhà thứ hai.

Nhưng trong khoảng thời gian gần đây phát hiện một ít tình huống dị thường, lại để cho nhóm cao tầng của Tử Thiên Thần Cung có chút ngạc nhiên.

Đại Chu Quốc, Lý Minh Quỳnh, Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thần đã bị Tử Thiên Thần Cung phát hiện.

Đối với thế lực cường đại bỗng dưng xuất hiện này, cùng với hai vị Tạo Vật Chủ, Tử Thiên Thần Cung khá xem trọng.

Dù sao, trong khoảng thời gian gần đây hết sức đặc thù, tuyệt đối không thể xuất hiện sai lầm gì.

Nếu không, vấn đề liền lớn!

...

Tử Thiên Thần Cung cũng không ở trên đất liền Tử Dương Tinh, mà là một dây cung điện không lồ trôi lơ lửng tại trên bầu trời.

Hơn nữa chung quanh còn có gió mạnh cuộn cuộn bao phủ, còn có phù vân trận pháp lít nha lít nhít, đem ngoại giới cùng cung điện ngăn cách ra, đồng thời cũng có tác dụng che giấu cực mạnh.

Điều này thì ý nghĩa, nếu như không thành Thiên Tiên, ngay cả tư cách nhìn Tử Thiên Thần Cung cũng không có.

Đối với tuyệt đại đa số người trên Tử Dương Tinh mà nói, Tử Thiên Thần Cung chính là chúa tể ngôi sao thứ thiệt, mấy đại Tiên Môn còn lại căn bản là không cách nào bàn luận ngang hàng.

Coi như là Tiên Môn có Tạo Vật Chủ, cũng chỉ rải rác ở trên mặt đất.

Bầu trời chỉ có một nhà Tử Thiên Thần Cung.

Vì vậy, từng tên đệ tử của Tử Thiên Thần Cung đều là vô cùng kiêu ngạo, đều lấy thân phận của mình làm vinh, nhưng loại kiêu ngạo này ở hơn 300 năm trước, bị một vị nữ Kiếm Tiên đột nhiên xuất hiện hoàn toàn đánh nát.

Chương 615: Tử Dương Tinh, Tử Thiên Thần Cung (2)

Chuyện này đối với Tử Thiên Thần Cung tạo thành ảnh hưởng cực lớn.

Vốn dĩ Tử Thiên Thần Cung tự xưng là là đệ nhất Thiên Môn Tử Dương Tiên Giới, có thực lực tuyệt đối không thể tranh cãi, cho nên liên không chút nào để ý thể lực khác trong Tử Dương Giới, cũng không có lưu tâm chú ý tới.

Chính là bởi vì như vậy, Tử Thiên Thần Cung mặc dù có bí bảo giám sát nghiêm mật toàn bộ tình huống Tử Dương Giới, nhưng chưa từng vận dụng qua, càng không có phái người đặc biệt phụ trách qua.

Nhưng sau khi trải qua chuyện hơn 300 năm trước, Tử Thiên Thần Cung trực tiếp mở lại kiện bí bảo kia, đối với toàn bộ Tử Dương Giới triển khai giám sát cực kỳ nghiêm mật.

Điều này tự nhiên đưa tới rất nhiều Tiên Môn phản đối.

Dù sao, giám sát loại trình độ này, đủ để cho rất nhiều Tiên Môn ở trong mắt của Tử Thiên Thần Cung trở nên không có bao nhiêu bí mật.

Kể từ đó, ngay cả nhà mình có bao nhiêu Thánh Giả, bao nhiêu Chư Thánh Chi Vương, có Tạo Vật Chủ mới đang đột phá hay không đều không cách nào bảo mật, tất cả đều sẽ gọi vào trọng bảo của Tử Thiên Thần Cung.

Nhưng mà, phản đối cũng không có hiệu quả gì.

Thực tế chính là, cho dù là tất cả Tiên Môn trong Tử Dương Giới cộng lại, đều không cách nào cùng Tử Thiên Thần Cung chống đỡ được, chỉ cần là chuyện Tử Thiên Thần Cung muốn làm, cũng chưa có gì làm không được.

Cuối cùng, Tử Thiên Thần Cung vẫn là bắt đầu giám sát hướng về toàn bộ Tử Dương Giới.

Chẳng qua, trong thời gian hơn ba trăm năm lúc trước, cũng không có phát hiện dị thường gì, cho đến mấy năm gần đây, tình huống Thần Uy Tinh bên kia rõ ràng không đúng lắm.

Ngày này, chương giáo Trác Phàm của Tử Thiên Thần Cung gọi Phùng Nghiêm Lâm phụ trách giám sát Tạo Vật Chủ đi qua.

Chính là vì thương nghị chuyện Thần Uy Tinh.

Trác Phàm là một người đàn ông trung niên nhìn qua bốn năm mươi tuổi, tướng mạo mặc dù phổ thông, nhưng khí chất lại vô cùng chững chạc, trầm giọng nói: “Phùng sư đệ, liên quan tới hai tên Tào Vật Chủ trên Thần Uy Tinh kia, người thấy thế nào?”

Phùng Nghiễm Lâm đồng dạng là bộ dạng một người đàn ông trung niên, chỉ bất quá nhìn qua so với Trác Phàm càng trầm ổn một chút.

Hắn vuốt ve một chút chòm râu của mình, mỉm cười nói: “Chương giáo sư huynh rất để ý bọn họ? Đây đơn giản là người ngoại giới lạng lẽ đi tới Tử Dương Giới, lúc trước chuyện như vậy cũng có phát sinh qua.

“Tào Vật Chủ luyện thành Đạo Thể đã có thể không nhìn lá chắn ngăn cách ngoại giới của Tử Dương Giới, không cần Tử Dương Thiên Chiếu cũng có thể đi vào, cũng không tính hiểm thấy.

“Sư huynh nếu là coi trọng bọn họ, hai ngày nữa ta liền đi qua cùng bọn hắn nói một chút, hỏi bọn họ một chút xem có muốn gia nhập Tử Thiên Thần Cung chúng ta không, chỉ cần bọn họ gia nhập, vậy liền là người mình.”

“Ha, người lại chơi đùa trò này.” Trác Phàm lắc đầu cười khê một tiếng, tùy tiện nói ” Nếu là thật cho người đi, sau đó chính là bọn hắn đều không đáp ứng, người vì duy trì trật tự bình thường của Tử Dương Giới, sẽ đem bọn hắn giết đi đúng không.”

“Ha ha ha, ta đây không phải vì sự yên ổn của Tử Dương Giới chúng ta mà lo nghĩ sao?” Phùng Nghiễm lâm cười lên ha hả, sau đó nói ” Sư huynh dự định xử trí bọn họ như thế nào?”

“Thật ra thì, nếu chỉ là Tào Vật Chủ ngoại lai, ngược lại cũng không sao.” Thân sắc Trác Phàm trở nên ngưng trọng, trầm giọng nói ” Nhưng hai người kia thủ đoạn không bình thường, lại bắt đầu cướp tín ngưỡng Bạch Liên Thánh Mẫu trên Thần Uy Tinh, đây quả thực là chán sống.”

“Thật đúng là hai kẻ nhãi ranh không biết trời cao đất rộng.” Phùng Nghiễm lâm cười lạnh nói ” Chỉ là Tào Vật Chủ cũng dám cướp tín ngưỡng Bạch Liên Thánh Mẫu, cũng không biết dùng đầu óc suy nghĩ một chút.

“Tại sao bên trên một cái Thần Uy Tinh lớn như vậy cũng chỉ có một nhà Tiên Môn Bạch Liên Vô Sinh Giáo, chưa bao giờ có bất kỳ Tiên Môn qua cướp đoạt tài nguyên cùng thổ địa, đây nhưng mà đều là có nguyên nhân.”

“Trong tín đồ Bạch Liên Thánh Mẫu ngay cả Đạo Chủ đều có, bọn họ lại dám cướp tín ngưỡng của họ, ha ha.” Trác Phạm trầm giọng nói ” Gần đây là thời kỳ đặc thù, tuyệt không thể sinh ra nhiều loạn.

“Ba trăm năm trước bị ả nha đầu chết tiệt kia quấy rối thế cục, lần này tuyệt đối không thể lại có vấn đề. Sư đệ, ngươi đi Thân Uy Tinh một chuyến đi, mang theo Khôn Tiên Tỏa, đem hai người kia chộp tới.”

Chương 616: Chưa chạm tới nòng cốt sự kiện (1)

Thôi Hằng ở Tai Ách Tinh Vận Các nán lại thời gian mấy năm, tu vi Nguyên Anh lại có tăng trưởng.

Khoảng cách hoàn toàn hoàn thành tu luyện Nguyên Anh đỉnh phong chỉ còn một chút tích lũy cuối cùng.

Mà trong quá trình này, hắn cũng biết không ít tin tức liên quan tới Tử Dương Thiên, tỷ như một ít cường giả, bảo vật đã từng tồn tại, cùng với thể lực chủ yếu, còn có một số chuyện bí mật.

Điều này làm cho hắn đối với Tử Dương Thiên có hiểu biết càng tỉ mỉ hơn, đồng thời cũng để cho hắn đối với việc Tử Dương Thiên băng diệt có một ít suy đoán.

Bởi vì, trong điển tịch cổ xưa Tai Ách Tinh Vận Các cung cấp ghi chép một cái bí mật ——

Giữa Tử Thiên Thần Cung cùng Thiên Giới có liên hệ mật thiết!

Coi như là sau khi Thiên Giới biến mất, Tử Thiên Thần Cung vẫn có thể liên lạc với Thiên Giới, thậm chí từ Thiên Giới đạt được tài nguyên tu luyện.

Còn có lời đồn nói, ban đầu Tử Dương Thiên Chủ chính là dựa vào điều này mà không ngừng kéo dài tuổi thọ của mình, gắng gượng sống qua tuổi thọ cực hạn của Chư Thiên Chủ Chủ, cuối cùng bỏ mạng ở trong quá trình Tử Dương Thiên băng diệt.

Nếu như cái bí ẩn này là thật, như thế chuyện Tử Dương Thiên băng diệt có lẽ thật là cùng Tử Dương Thiên Chủ có liên quan.

Nhưng mà Tử Dương Thiên Chủ làm chuyện gì, lại có thể để cho Thiên Giới tức giận đến mức này.

“Tử Thiên Thần Cung cùng Thiên Giới có liên lạc, Tử Dương Thiên Chủ dựa vào mối liên lạc này vì chính mình kéo dài tuổi thọ. Chu Quân Thiên cũng cùng Thiên Giới có liên quan, Tử Dương Thiên băng diệt cùng Chu Quân Thiên có liên quan trực tiếp.”

Trong lòng Thôi Hằng âm thầm suy tư.

“Còn có tin đồn nói, Chu Quân Thiên vốn là đệ tử thân truyền của Tử Dương Thiên Chủ ở sau khi lập công lớn lại

không hiểu sao bị nghiêm trị, bị tước đoạt căn cơ Đạo Thể, chuyên thể xuống nhân gian.

“Cuối cùng Chu Quân Thiên thành người phi thăng cuối cùng trong vạn giới tinh không, ở không lâu sau đó Tử Dương Thiên liền băng diệt... Nếu như nói Tử Dương Thiên Chủ làm qua chuyện gì quá phạm, đó chính là cách chức Chu Quân Thiên?”

“Nhưng nếu như là vì vậy liền muốn đem toàn bộ Tử Dương Thiên đều hủy diệt đi? Đây không khỏi cũng quá bất hợp lý, Chu Quân Thiên thời điểm đỉnh phong nhất cũng chỉ là một Đạo Chủ, làm sao làm được?”

Ý niệm tới đây, hần chợt lắc đầu một cái, đem cái suy đoán này vứt ra khỏi óc, không tính lãng phí tinh lực ở mặt này.

Loại suy đoán này căn bản cũng không có bất kỳ tính tham khảo.

Chu Quân Thiên có tài đức gì, có thể để cho Thiên Giới ở sau khi biến mất rất nhiều năm tháng bỗng nhiên xuất hiện, lại hiện hiện ra ánh sáng đỏ thắm cùng trước kia hoàn toàn bất đồng đem Tử Dương Thiên hủy diệt?

Loại tình huống này giống như vậy ——

Người nào đó biết một đứa con nít mình quen bị trường học đuổi, sau đó liền vì đứa trẻ này đem quốc gia của ngôi trường kia hủy diệt.

Thật là hoang đường.

“Có điều, những nguyên tố này đều cùng Thiên Giới có liên quan, cuối cùng lại đều chỉ hướng Tử Dương Thiên băng diệt, nếu bảo hoàn toàn không có liên quan, chỉ sợ cũng khó chắc chắn.”

Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng ” Có lẽ trong đó còn thiếu một ít nguyên tố, mới để cho chuyện này trở nên không quá hợp lý, xem ra ta hần là còn không có tiếp xúc được nòng cốt của chuyện này.

“Sợ rằng vẫn là phải đi Tử Thiên Thần Cung Tử Dương Tinh một chuyến mới được, tốt nhất có thể mượn đọc một chút điển tịch, cũng có thể đền bù một ít nguyên tố thiếu sót, đem logic bổ khuyết hoàn chỉnh.”

Lúc này, hần đã mạng theo Huệ Thế rời đi Thái Thương Tinh, đang vừa lên kế hoạch hành động kế tiếp, vừa hướng phương hướng Thân Uy Tinh phi hành.

Đột nhiên, trong tinh không u ám thâm thúy phía trước xuất hiện một tia sáng, chỉ thấy một chiếc Phi Toa trông rỗng

xuất hiện ở phía trước, không gian chung quanh nó cũng như là sóng nước dâng lên rung động.

Đây là chức năng bước nhảy hư không đặc hữu của Phi Toa, là chức năng cần thiết của Phi Toa, nếu không chỉ bằng vào nhanh chóng phi hành thì không cách nào tiên hành đi chuyên quãng đường vũ trụ rất dài.

Thôi Hằng vốn không tính để ý tới chiếc Phi Toa này, nhưng chiếc Phi Toa này lại chủ động hướng hẳn bay tới, coi bộ hẳn là người lái bên trong phát hiện hẳn.

Chỉ chốc lát sau, chiếc này Phi Toa liền dừng ở phía trước cách hẳn không xa, sau đó chỉ thấy cửa buồng mở ra, bên trong một người đàn ông trung niên tướng mạo nhu hòa đi ra.

“Các hạ thật là bản lĩnh, lại trực tiếp lấy thân thể vượt qua tinh không.” Người đàn ông trung niên đầu tiên là sợ hãi than một câu, sau đó chấp tay nói “Ta chính là Phùng Nghiễm Lâm của Tử Thiên Thân Cung Tử Dương Tinh, các hạ xưng hô như thế nào?”

“Ta họ Thôi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Các hạ đột nhiên dừng lại Phi Toa, là muốn mời ta đi lên cùng đồng hành sao?”

“Chính...” Phùng Nghiễm lâm trong lòng vui mừng, liền muốn đáp ứng, nhưng trong lòng bỗng nhiên lại có chút cảnh giác, thậm chí nói “Hẳn làm sao sẽ chủ động thẳng thắn nói muốn lên thuyền cùng đồng hành như vậy, chẳng lẽ là có mưu tính gì?”

“Cũng đúng a, ở trong vùng Tinh Không không có vật gì này, bỗng nhiên xuất hiện một cường giả sâu không lường được như vậy, tùy tiện xuống tay với hẳn mà nói, ta chưa chắc có thể lấy được chỗ tốt.”

Vì vậy, trải qua một phen suy nghĩ, hẳn vẫn lắc đầu một cái, mỉm cười nói: “Không, các hạ hiểu lầm, Phi Toa của tại hạ chưa bao giờ chở người khác.

“Thật ra thì ta chỉ là trong lòng khâm phục các hạ có thể kiên trì hoành độ tinh không như vậy, còn có thể hoàn mỹ giữ vững trạng thái nhục thể của mình, thật sự là quá khó được.

“Có thể thấy phong thái của các hạ, lần này ta cũng coi là không uổng lần đi này, cáo từ!”

Nói xong, Phùng Nghiễm Lâm liền xoay người rời khỏi nơi này.

Chỉ chốc lát sau, chiếc Phi Toa kia liền lấy tốc độ cực nhanh bay về phía trước, trong nháy mắt liền mất tung ảnh.

“Đây là muôn đi Thân Uy Tĩnh?” Thôi Hằng nhìn phương hướng Phi Toa rời đi, như có điều suy nghĩ.

“Tiên sinh, mới vừa rồi người kia, trên người sát khí rất mạnh.” Huệ Thế bỗng nhiên nói.

”Ừ, ta đã nhìn ra.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói ” Hẳn dừng Phi Toa lại chỉ sợ cũng không là vì cái gì chào hỏi, hơn phân nửa là muôn phải đem ta trêu đùa một phen lại giết chết.”

Ở dưới quan sát của hắn, trên người cái tên Phùng Nghiễm Lâm này quần quanh mùi máu tanh vô cùng rõ ràng, thậm chí có thể thấy được từng đạo ánh sáng màu máu, tất cả đều là dấu ấn của người bị hại bị đùa bỡn tới chết.

“Người như vậy lại là Tạo Vật Chủ.” Huệ Thế trầm giọng nói ” Xem ra cái Tử Thiên Thân Cung đó cũng không có gì đặc biệt.”

“Tử Dương Giới những Tiên Môn này, người tốt cũng không nhiều.” Thôi Hằng cười khẽ một tiếng, sau đó nói ” Đi thôi, trước về Thân Uy Tĩnh xem một chút.”

Vừa nói, dưới chân của hắn liền dựng lên một đoàn ánh sáng màu xanh, cả người trọng nháy mắt vượt qua tinh không vô tận, mang theo Huệ Thế đồng thời trở về Thân Uy Tĩnh.

Chương 617: Chưa chạm tới nòng cốt sự kiện (2)

Bên trong Phi Toa.

Phùng Nghiễm Lâm vẫn đang đi đường, hần cau mày, không ngừng nhớ lại chuyện chính mình vừa trải qua, cùng việc nhìn thấy hai người kia.

Nhất là người tuổi trẻ kia.

“Ta không nhìn thấu tu vi của hần, điều này thì ý nghĩa hần hần là một vị Tạo Vật Chủ, nhưng Tạo Vật Chủ Tử Dương Giới tổng cộng cũng không mấy vị, ta cơ bản đều quen biết, chưa từng thấy hần.

“Lại là người ngoại lai? Thật là một đám đáng chết a, để cho ta tìm món đồ chơi đều không thể yên lòng tìm, còn cần suy đi nghĩ lại, cân nhắc được mất.”

Tâm tình của Phùng Nghiễm Lâm thật không tốt.

Thật ra thì, hần vốn là dự định sau khi ra khoang thuyền liền mời cái tên “Người độc hành ” đi chung, sau đó ở trên đường đem hần làm món đồ chơi của mình, dốc sức hưởng thụ khoái cảm đùa bỡn, ngược sát đôi phương.

Đây là thú vui lớn nhất của hần, cũng là thủ đoạn tìm cảm giác mới mẻ của hần tại trong cuộc đời rất dài của chính mình.

Nhưng bởi vì nguyên nhân nhiệm vụ trên người, cùng với cần phải đề phòng người ngoại lai, ở bước ngoặt cuối cùng, hần lựa chọn buông tha.

Cũng liền ý nghĩa, kế tiếp đi đường, chỉ có tinh không khô khan vô vị.

Không có nửa điểm thú vui.

Cái này làm cho tâm tình của hần trở nên vô cùng kém.

“Đến Thần Uy Tinh rồi, ta phải giết thoả thích, thật tốt bụng lỏng một chút! ” Trong lòng Phùng Nghiễm Lâm thầm nghĩ như thế.

...

Thôi Hằng rời đi Thần Uy Tinh tổng cộng vẫn chưa tới thời gian năm năm.

Nhưng khi hần trở lại, sau khi nhìn đến cảnh tượng của nơi này, lại cảm giác giống như là qua năm mươi năm vậy.

Nơi này bách tính sinh hoạt xảy ra biến hóa long trời lở đất.

Những ngày tuyệt vọng cùng bi thương trong quá khứ đều biến mất không thấy gì nữa, trên mặt của mỗi người đều tràn đầy nụ cười hạnh phúc.

Hết thảy các thứ này đều bắt nguồn ở việc Đại Chu thành lập, cùng với tân giáo phổ biến dưới sự thống trị của triều đình, vô số người vốn tín ngưỡng Bạch Liên Thánh Mẫu chuyển sang đầu nhập vào Đại Chu, bắt đầu cung phụng Hoàng Căn Hộ Quốc Tôn Thần.

Nguyên nhân rất đơn giản, Hoàng Căn Hộ Quốc Tôn Thần nơi này thật sẽ hiển linh, một số thời khắc bản tôn thần linh cũng sẽ hàng lâm, điều này làm cho các tín đồ cảm giác mình bị coi trọng trước đó chưa từng có.

Điều này đối với các tín đồ quen thuộc với việc vô luân khản câu cầu chúc Bạch Liên Thánh Mẫu như thế nào đều không có chút nào đáp lại mà nói, nhất định chính là trải nghiệm xây dựng lại nhận thức thế giới quan.

Đôi niềm tin tự nhiên không có chút áp lực nào.

Ngoài ra, thần linh ở Đại Chu Quốc cũng phải nghe mệnh lệnh Hoàng Đế, thần là vì người phục vụ, điều này cùng quan niệm Bạch Liên Vô Sinh Giáo tuyên dương người là tô tử của Thánh Mẫu tạo thành tương phản rõ ràng.

Không có ai tự cam hèn mọn, cho dù là đối mặt thần linh, cũng là như vậy.

Vì vậy, khắp nơi trong thời gian ngắn ngủi không đến năm năm, Đại Chu Triều gần như điên cuồng khuếch trương, chỗ đi qua có thể nói là bẻ gãy cành khô, không gì cản nổi.

Bất kỳ giáo phái phụ thuộc vào Bạch Liên Vô Sinh Giáo đều không cách nào ngăn cản bách tính đã tụ tập thành biển khơi mênh mông.

Về phần những cường giả tầng cấp Thánh Giả, Chư Thánh Chi Vương kia, tự có Hoàng Căn Lực Sĩ cùng Lý Minh Quỳnh đi ứng đối.

Nhất là Lý Minh Quỳnh, bây giờ nàng đã tùy thời có thể xuất hiện ở bất kỳ chỗ nào trong biên giới Đại Chu, có thể nói là không chỗ nào không có mặt, dẹp loạn khắp nơi, vô cùng thuận lợi.

Có điều, Thận Uy Tinh vẫn là quá lớn, cho dù Đại Chu năm năm qua lấy tốc độ cực nhanh khuếch trương, vẫn chỉ chiếm cứ không tới một phần trăm địa bàn.

Muôn phải toàn mặt trận đánh tan Bạch Liên Vô Sinh Giáo, cũng chiếm cứ toàn bộ Thần Uy Tinh, phỏng đoán cần thận cũng cần ba trăm, năm trăm năm.

Nếu là còn muốn làm cho trật tự cả Thần Uy Tinh ổn định lại, trở nên vô cùng an toàn, sợ rằng phải lại thêm hai ba trăm năm.

Trong Hoàng Cung Đại Chu, Lý Minh Quỳnh hướng Thôi Hằng giảng thuật thành quả năm năm qua, cùng với tình huống Đại Chu bây giờ, cuối cùng trầm giọng nói: “Su tôn, đây hẳn sẽ là một trận kháng chiến trường kỳ.”

“Sẽ không lâu như vậy. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái nói ” Theo lãnh thổ Đại Chu khuếch trương, tốc độ truyền bá sẽ càng lúc càng nhanh, hơn nữa, tiếp theo hẳn là sẽ có một chút thay đổi.”

“Thay đổi? ” Lý Minh Quỳnh nghi ngờ nói ” Su tôn dự định trực tiếp động thủ với Bạch Liên Vô Sinh Giáo?”

“Vẫn chưa tới lúc. ” Thôi Hằng lắc đầu nói ” Chờ ta biết rõ ở Bạch Liên Thánh Mẫu đó rốt cuộc là chuyện gì xảy ra lại nói, ở thân linh này có lẽ có chút vấn đề.”

Àm!

Vừa lúc đó, trên trời bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn, như là có vật gì đục rách bầu trời.

Ánh nắng ấm áp ban đầu cũng bị che đậy, sắc trời đều trở nên tối tăm.

Ngay sau đó, một đạo thanh âm vô cùng vang dội từ trên trời truyền tới.

“Ta là Tạo Vật Chủ Phùng Nghiễm Lâm của Tử Thiên Thần Cung, nay phụng mệnh chương giáo, tới mời hai vị Tạo Vật Chủ giới ngoại đi Tử Dương Tinh thương lượng chuyện quan trọng.

“Xin lập tức theo ta đi, chớ có sai lầm!”

Chương 618: Đệ tử Tử Dương Thần Cung nơi đây không phải siêu phàm (1)

“Là người của Tử Dương Tinh. ” Thôi Hằng ngẩng đầu nhìn, khẽ cười nói ” Đúng dịp, lại là người này.”

“Sư tôn nhận biết người này? ” Lý Minh Quỳnh hiếu kỳ nói.

“Lúc từ Thái Thượng Tinh trở về gặp qua một lần. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu nói ” Đi thôi, chúng ta ra xem một chút người này muốn làm gì?”

...

Phùng Nghiễm Lâm đột nhiên đến, trực tiếp để cho hoàng cung Đại Chu tiến vào tình trạng báo động.

Vô số Vũ Lâm Quân nhao nhao huy động, đem hoàng cung thủ vệ vũng vàng.

Những quân sĩ này tu vi đều không thấp, hơn nữa còn mặc khôi giáp đặc chất, nắm binh khí đặc chế, dàn trận hình sẵn sàng đón quân địch.

Chẳng qua, đối mặt Tạo Vật Chủ như Phùng Nghiễm Lâm, số lượng nhiều hơn nữa đều không có ý nghĩa gì.

Phùng Nghiễm Lâm chỉ là xuất hiện ở phía trên hoàng cung, thậm chí cũng không có chủ động tản mát ra bất kỳ khí thế, liền để những Vũ Lâm Quân này cảm thấy tâm thần sợ hãi, toàn thân đều nhịn không được run rẩy.

Điều này cùng can đảm không liên quan, đây là sợ hãi tới từ bản năng sinh mạng.

Tạo Vật Chủ quá mạnh mẽ!

Phùng Nghiễm Lâm dỗi mắt nhìn xuống phía dưới, nhìn những quân sĩ run lẩy bẩy này, trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh lùng, thâm nghĩ trong lòng: “Nhỏ bé, thật là quá nhỏ bé, một bầy kiến hôi!”

“Đợi thêm thời gian ba hơi thở, nếu như bọn họ còn chưa hề đi ra mà nói, liền trước hết giết những con kiến hôi bên dưới này hâm nóng người một chút, cũng coi là một đạo thức ăn khai vị.”

Có lẽ là ý nghĩ như vậy của hắn có một ít tràn ra ngoài, ngay lập tức liền tạo thành sát ý hơi rõ ràng.

Chỉ một thoáng, bầu trời hơn mười vạn dặm chung quanh đều trở nên gió nổi mây vần. .

Ban ngày trong nháy mắt hóa thành đêm tối, bầu trời cũng theo đó ép thấp xuống, đại địa sau đó xuất hiện từng hồi run rẩy.

Hơn nữa vô số động vật trốn sâu ở hang động, dưới đất, trên cây toàn bộ đều bắt đầu cực độ hoảng hốt chạy trốn, rồi rít hướng phương xa chạy như điên.

Thật là giống như là dự liệu được tiếp đó sẽ phát sinh cái gì vậy.

“Các hạ ý muốn như thế nào?” Vào lúc này, Huệ Thế đứng dậy, hần đi tới trước mặt tất cả quân sĩ, ánh mắt nhìn thẳng Phùng Nghiễm Lâm, trầm giọng nói ” Mời như vậy, không phải là quá vô lễ rồi chứ?”

Mặc dù cảnh giới tu vi của hần vẫn chỉ là tầng thứ Thánh Giả, ngay cả Chư Thánh Chi Vương cũng không có đạt tới, nhưng bởi vì bản chất một thân lực lượng này của hần thật ra thì đều là pháp lực Thôi Hằng ban cho, có chút đặc thù.

Điều này làm chột thân hồn của hần từng giờ từng phút bị pháp lực của Thôi Hằng bồi bổ, năng lực chịu đựng đối với uy áp tự nhiên vượt qua xa Thánh Giả bình thường, thậm chí còn hơn Chư Thánh Chi Vương.

“Là người? !” Phùng Nghiễm Lâm sau khi thấy Huệ Thế, chân mày thoáng cái liền nhíu lại, trầm giọng nói ” Các người quả nhiên là người của Đại Chu Quốc này, vừa vặn, người cũng theo lão phu cùng đi Tử Dương Tinh đi, thuận tiện kêu người lúc trước đứng ở bên cạnh người kia.”

“Muốn phải mời tiên sinh, xin các hạ dâng lên bái thiếp. ” Huệ Thế đối với loại uy hiếp này không thèm để ý chút nào, nhàn nhạt nói ” Nếu mà ngay cả thiếp mời cũng không có, liền xin trở về đi.”

“... ” Phùng Nghiễm Lâm nghe vậy trực tiếp ngậy ngẩn, nội tâm vô cùng nghi ngờ.

Sau đó hần lại cẩn thận quan sát Huệ Thế một chút, lại vẫn không có phát hiện cái gì.

Rõ ràng chính là một tên Thánh Giả thông thường, bình thường không có gì lạ thôi, cùng lần gặp mặt khi trước, dường như cũng không có gì khác nhau.

Nhưng mà một tên Thánh Giả nho nhỏ như vậy, dựa vào cái gì có thể xem nhẹ khí thế uy áp của mình, lại là từ đâu tới lá gan, dám chủ động nói rõ lí do như vậy?

Có điều, chỉ cần người này vẫn là Thánh Giả, vậy chắc chắn là không lật được trời.

Mặc dù khoảng cách giữa Thánh Giả cùng Tào Vật Chủ nhìn qua cũng không tính quá xa xôi, chẳng qua là cách một cái cảnh giới Chư Thánh Chi Vương mà thôi, nhưng trên thực tế một đoạn khoảng cách ngắn này liền bao hàm không gian gần như vô cùng xa xôi.

Đừng nói là một tên Thánh Giả, coi như là mấy trăm, mấy ngàn tên Thánh Giả, đối với Tào Vật Chủ mà nói cũng chỉ là con số đơn thuần mà thôi, căn bản cũng không đáng giá nhắc tới.

Hoàn toàn không đáng giá cho hắn kiêng kỵ.

Theo Phùng Nghiễm Lâm, chính mình lần này tới, chỉ cần thiết phải chú ý hai tên Tào Vật Chủ kia là được, bây giờ còn phải thêm một tên thân bí nhân họ Thôi kia.

Về phần tên Thánh Giả ở trước mắt này...

“Bái thiếp?” Biểu tình trên mặt Phùng Nghiễm Lâm chợt trở nên lạnh, ánh mắt phong tỏa Huệ Thế, cười lạnh nói “Muốn thiếp mời mà nói, ta dẫn ngươi đi cầm!”

Lời còn chưa dứt, tầng mây trên trời liền chợt sáng lên ánh lửa màu tím, trong nháy mắt liền ngưng tụ thành một bàn tay lửa màu tím vô cùng to lớn, trực tiếp hướng Huệ Thế bắt tới.

Chương 619: Đệ tử Tử Dương Thần Cung nơi đây không phải siêu phàm (2)

Ngọn lửa màu tím cực kỳ nóng bỏng thiêu đốt thiên địa, trong chớp mắt liên đề cho nhiệt độ trong vùng khu vực rộng mấy vạn dặm này nhanh chóng tăng cao, khiến người ta cảm thấy chính mình phảng phất rơi vào trong lò lửa.

Cùng lúc đó, tất cả mọi người trong lãnh thổ Đại Chu Quốc cũng đều thấy bàn tay to lớn này, cũng đều cảm nhận được uy áp kinh khủng phía trên, toàn bộ đều không nhịn được muốn quỳ xuống.

Phùng Nghiễm Lâm chẳng qua là đứng ở nơi đó, động đều không động, chẳng qua là chuyển ý nghĩ, liền điều động sức mạnh đất trời to lớn như vậy, làm cho cả lãnh thổ Đại Chu lâm vào rối loạn tanh bành.

Hắn thậm chí cũng không có dùng tới thần thông tạo vật đặc hữu của Tạo Vật Chủ, cũng không có thi triển võ công cường đại gì, cũng chỉ là vận dụng một chút thủ đoạn nhỏ tru cột mà thôi.

Lực đạo ước chừng chỉ tương đương với người bình thường lấy tay tùy tiện đập vỡ bàn mà thôi.

Huệ Thế thân là mục tiêu công kích của bàn tay lớn màu tím này, tự nhiên cũng chịu đựng áp lực cực lớn, thời khắc này hắn chỉ cảm thấy toàn thân của mình đều muốn bốc cháy.

Vô luận là da thịt hay là nội tạng, đều như là sắp bị nhiệt độ cao mà bàn tay lớn màu tím này mang tới đốt cháy.

Mà hắn không có chút cơ hội phản kháng nào.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn mình bị đốt chết tươi.

“Không thú vị.” Phùng Nghiễm Lâm thấy vậy lắc đầu một cái, vô cùng khinh thường nhìn Huệ Thế ” Thứ như con kiến hôi, ngay cả chút lực lượng này đều không chịu nổi, chút thực lực này lại còn dám...”

Vừa lúc đó, bỗng nhiên có một thanh âm đầy uy nghiêm vang lên, cắt đứt lời nói của Phùng Nghiễm Lâm.

“Lãnh thổ Đại Chu, đệ tử Tử Dương Thần Cung không thể nắm giữ lực lượng siêu phàm.”

Tiếng nói này cũng không lớn, lại trong nháy mắt liên vang dội mỗi một tác đất Đại Chu, cũng để cho tất cả bách tính trong lãnh thổ Đại Chu đều nghe được tiếng nói này.

Lời còn chưa dứt, tất cả mọi người đều cảm giác cổ nhiệt độ nóng bỏng này biến mất không thấy gì nữa, bàn tay lớn màu tím trên bầu trời cũng trong nháy mắt giải tán, cỗ uy áp kinh khủng tràn ngập ở trong thiên địa kia cũng không còn tồn tại.

Hoàng Cung Đại Chu bên này thì cảm giác càng thêm rõ ràng, đám Vũ Lâm Quân lập tức cảm giác toàn thân mình thả lỏng, lại cũng không còn cái loại áp lực chông chát sợ hãi kia.

Huệ Thế cũng cảm giác cỗ cảm giác bị áp bách và cảm giác nóng rực đem chính mình bao phủ đều biến mất hết, hắn vội vàng hướng nguồn thanh âm hành lễ nói: “Cung nghênh tiên sinh giá lâm!”

Cách đó không xa, chính là Thôi Hằng cùng Lý Minh Quỳnh chậm rãi đi tới.

Mà lúc này đây, Phùng Nghiễm Lâm vốn bay trên không trung, đang cao cao tại thượng đã trở nên mặt đầy sợ hãi, trong mắt tất cả đều là tâm tình khó tin.

“Làm sao có thể, điều này sao có thể, tu vi của ta đâu, tu vi của ta đi nơi nào?!”

Hắn cúi đầu nhìn hai tay mình, không ngừng lắc đầu, thanh âm tràn đầy kinh hoàng và sợ hãi, hoàn toàn không thể tin được sự thật bây giờ.

“A! Không! !”

Phùng Nghiễm Lâm bỗng nhiên kêu thảm lên, tràn đầy kinh hoàng.

Hắn trực tiếp từ trên trời rơi xuống rồi!

Vị cường giả đến từ Tử Thiên Thân Cung Tử Dương Tinh này, Tạo Vật Chủ luyện thành Đạo Thể vượt qua vạn năm, vậy mà giống như người bình thường từ trên trời rơi xuống!

Hắn điên cuồng huy động hai cánh tay cùng hai chân của mình, muốn duy trì thăng bằng của mình, muốn lần nữa bay lên.

Nhưng làm vậy đều không có một chút tác dụng nào.

Ngay mới vừa rồi sau khi câu nói kia của Thôi Hằng nói ra, pháp tắc trong toàn bộ lãnh thổ Đại Chu liền xảy ra thay đổi, chỉ cần là đệ tử Tử Thiên Thân Cung ở chỗ này, tất cả đều sẽ mất đi hết thấy năng lực siêu phàm, trở nên giống như người phàm vậy.

Bây giờ Phùng Nghiễm Lâm chính là loại tình huống này.

Ầm!

Chỉ nghe một tiếng vang trầm đục, vị Tào Vật Chủ này trực tiếp ngã ở phía trước cách Thôi Hằng không xa, bể đầu chảy máu, chập vật cực kỳ.

Thôi Hằng cúi đầu nhìn hấn, khẽ cười nói: “Chúng ta lại gặp mặt a, thật đúng là có duyên.”

Chương 620: Ta sắp thành Chư Thiên Chi Chủ (1)

“Là người? !” Phùng Nghiễm Lâm không thể tin nhìn về phía Thôi Hằng, kinh ngạc không thôi nói ” Người cũng ở nơi đây? !”

” Hai người người muốn mời kia, một người là đệ tử của ta, một là tay sai của ta. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu nói ” Hoàng Cân Lục Sĩ ở chỗ nào?”

Àm!

Hoàng Cân Lục Sĩ đột nhiên xuất hiện, từ trên trời hạ xuống, rơi vào một bên, hướng Thôi Hằng hành lễ nói: “Bái kiến Tiên Tôn!”

“Người, người, người là Đạo Chủ? !” Phùng Nghiễm Lâm sợ hãi cực kỳ mà nhìn Thôi Hằng, làm bậm nói nhỏ ” Trong cái vạn giới tinh không này làm sao có thể có Đạo Chủ, làm sao có thể còn có Đạo Chủ?”

Đạo Chủ là võ giả đệ thất cảnh đỉnh phong Đạo Thể đại thành, có thể vận dụng sức mạnh phép tắc nào đó tương đối sâu.

Hắn thấy, mới vừa rồi chính mình sờ dĩ sẽ mất đi sức mạnh, thật giống như biến thành người bình thường, chắc là bị lực lượng Đạo Thể pháp tắc kỳ lạ nào đó ảnh hưởng.

Vì vậy, Phùng Nghiễm Lâm tin chắc Thôi Hằng là một gã Đạo Chủ.

“Thế gian lớn, vạn vật huyền bí, vượt xa tưởng tượng của người. ” Thôi Hằng nhìn hắn, mỉm cười nói ” Đứng lên đi, ta biết ngươi không dễ dàng té thành trọng thương như vậy.”

Bây giờ Phùng Nghiễm Lâm một mực xụi lơ ngồi dưới đất, đầu đều nứt vỡ, máu me đầy mặt, vô cùng thê thảm.

Nhưng loại thảm trạng này chẳng qua là hắn cố ý nguy tạo thôi.

Mặc dù dưới ảnh hưởng của thuật Pháp Quy Luật Lệnh của Thôi Hằng, hắn chỉ cần là ở lãnh thổ Đại Chu, cũng chỉ có thể giữ trạng thái người bình thường, ngay cả thân thể cũng sẽ không tiếp tục có nguyên tố siêu phàm, nhưng dù sao vẫn mạnh hơn người bình thường không ít, không đến nỗi trực tiếp bị té thành trọng thương.

Phùng Nghiễm Lâm thấy lòng dạ của mình bị nhìn thấu, liền trực tiếp đứng lên, thái độ đối với Thôi Hằng cũng biến

thành cực kỳ cung kính ” Thượng Tiên, người, không, ngài, ngài tới Tử Dương Giới này của chúng ta, có gì muốn làm?”

“Tôi mang đến trật tự cùng an toàn cho nơi này. ” Thôi Hằng mỉm cười nói, nói hoàn toàn là lời thật.

Nhưng Phùng Nghiễm Lâm lại là một chữ đều không tin, bất quá ngoài hán mặt vẫn là thờ dài nói: “Thượng Tiên đại từ đại bi, cái Thần Uy Tinh này hỗn loạn đã lâu, nếu có thể khôi phục trật tự, làm cho tất cả mọi người đều an toàn sinh hoạt, tuyệt đối là một chuyện công đức vô lượng a.”

“Không cần nói những lời nhảm nhí này. . ” Thôi Hằng khoát tay một cái, trầm giọng nói ” Nói đi, chương giáo của các người, muốn mời bọn họ đi qua để làm gì?”

Đồng thời, hán chỉ chỉ Lý Minh Quỳnh và Hoàng Cân Lục Sĩ bên cạnh.

“Thượng Tiên, ngài hiểu làm. ” Phùng Nghiễm Lâm ngược cười nói ” Chương giáo của chúng ta thật không có ác ý gì, chỉ là muốn mời hai vị đi qua thương lượng một chút vấn đề thống trị Thần Uy Tinh, tuyệt đối không có ý nghĩ khác.”

“À. ” Thôi Hằng cười lạnh một tiếng, sau đó nói ” Rất tốt, ta tin. Người có thể đi.”

“Hả? ” Phùng Nghiễm Lâm nghe vậy trên mặt nhất thời lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên, nghi ngờ nói ” Thượng Tiên, người, ngài nói ta có thể đi?”

“Không sai, trở về đi thôi. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Nhưng mà, sau khi người trở về, nói cho chương giáo các người biết, ta cũng muốn cùng hán thương lượng một chút vấn đề thống trị Thần Uy Tinh.

“Trong ba năm, ta phải thấy được hán tới nơi này báo kiến ta, đến lúc đó người cũng phải cùng đi, nếu là thiếu một hoặc là đều không tới, ta sẽ đích thân đi mời các người. Như thế nào?”

“... ” Phùng Nghiễm Lâm tức thì trầm mặc, ngay sau đó hít sâu một hơi nói ” Ta nhất định sẽ đảm bảo đúng sự thực cho chương giáo.”

Nói xong, hán liền hành lễ cáo từ, dự định rời đi.

Nhưng lần di động này, mới phát hiện mình vẫn trong trạng thái phạm nhân, không có bất kỳ sức mạnh siêu phạm, căn bản là không có biện pháp phi hành, chỉ có thể đi bộ rời đi nơi này.

“Thượng Tiên, chuyện này... ” Phùng Nghiễm Lâm nhìn về phía Thôi Hằng.

“Đi thôi. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng khoát tay, triệt hồi hạn chế của thuật Pháp Quy Luật Lệnh.

“Đa tạ Thượng Tiên! ” Phùng Nghiễm Lâm lập tức chấp tay nói cảm ơn, sau đó trực tiếp hóa thành một vệt sáng phóng lên cao, trong nháy mắt liền vọt ra khỏi Thân Uy Tinh.

Sau khi đi tới vũ trụ tịnh không, hắn lập tức lấy ra Phi Toạ chạy trốn ra xa rời đi, rất sợ Thôi Hằng bỗng nhiên thay đổi chủ ý không đề cho hắn rời đi.

Sau khi Phùng Nghiễm Lâm rời đi, trong hoàng cung Đại Chu lặn nữa khôi phục bình tĩnh, đông đảo Vũ Lâm Quân cũng đều lui xuống.

Lý Minh Quỳnh lại là hơi nghi hoặc một chút, thấp giọng hướng Thôi Hằng dò hỏi: “Su tôn, ngài tại sao phải thả cái tên Phùng Nghiễm Lâm này rời đi, nếu là trước kia, ngài nhất định sẽ đem hắn lưu lại, hỏi một chút bí mật Tử Thiên Thần Cung.”

“Ha ha, không sai. ” Thôi Hằng nghe vậy nở nụ cười, sau đó nói ” Chẳng qua, đề cho hắn trở về thì tác dụng lớn hơn so với đề cho hắn ở lại chỗ này.”

“Su tôn cảm thấy chương giáo Tử Thiên Thần Cung đó sẽ tới đúng hẹn? ” Lý Minh Quỳnh kinh ngạc nói.

“Chờ không đến lúc đó. ” Thôi Hằng mỉm cười nói ” Chờ cái tên Phùng Nghiễm Lâm kia giúp vi sư hỏi thăm một chút tình huống, cái tên chương giáo Tử Thiên Thần Cung liền có thể gặp được vi sư.”

“Hả? ” Lý Minh Quỳnh vẫn nghi ngờ không hiểu, không biết Thôi Hằng đang nói lập lờ chuyện gì.

Chương 621: Ta sắp thành Chư Thiên Chi Chủ (2)

Phùng Nghiễm Lâm lấy tốc độ nhanh nhất trở lại Tử Dương Tinh.

Trong sinh mệnh trên vạn năm quá khứ, hẳn cho tới bây giờ cũng chưa từng hết hoảng cùng sợ hãi như bây giờ, càng chưa từng sinh ra lòng trung thành mãnh liệt đối với tông môn nhà mình như bây giờ.

Sau khi rời đi Thần Uy Tinh, trong đầu Phùng Nghiễm Lâm cũng chỉ còn lại có một cái ý nghĩ, trở về Tử Dương Tinh, trở lại trong Tử Thiên Thần Cung, chỉ có nơi đó mới là an toàn!

Hiển nhiên, Thôi Hằng đã để lại cho hắn ám ảnh cực lớn trong lòng, trong thời gian ngắn hẳn thậm chí cũng không dám rời đi Tử Thiên Thần Cung, càng không dám rời đi Tử Dương Tinh.

Hắn bây giờ chỉ muốn tự giam mình ở một địa phương tuyệt đối an toàn, tĩnh tọa dưỡng thần, nghỉ ngơi thật tốt.

Đương nhiên, ở trước đó, Phùng Nghiễm Lâm vẫn là phải làm một việc.

Đó chính là hướng chương giáo Trác Phàm báo cáo chuyện hắn trải qua ở Thần Uy Tinh, cùng với loại tin tức vô cùng bùng nổ như Tử Dương Giới xuất hiện vị Đạo Chủ thứ hai này.

Chẳng qua, ngay tại cùng lúc khi Phùng Nghiễm Lâm hướng Trác Phàm báo cáo ——

Một tôn thần linh vô hình tồn tại ở vị trí ba thước trên đỉnh đầu hắn duỗi mình ra, sau đó ánh mắt nhìn chung quanh một lần, liền bắt đầu hành tẩu trong Tử Thiên Thần Cung.

Đây là thất tình thần linh do một luồng thần hồn của Thôi Hằng hiện hóa ra ngoài, là thủ đoạn ngay từ lúc Kim Đan đại thành cũng đã nắm giữ.

Bây giờ cảnh giới của hắn đã là Nguyên Anh đỉnh phong, hiệu quả của cái thủ đoạn này tự nhiên cũng là nước lên thuyền lên, còn có thể đảm nhiệm Linh Ân, tùy thời cũng có thể làm cho Thôi Hằng hàng lâm qua.

Sở dĩ để cho Phùng Nghiễm Lâm chạy, chính là vì để cho hắn đem vị thất tình thần linh này mang tới bên trong Tử Thiên Thần Cung.

Trước dò xét tin tức, lại tiếp dẫn Thôi Hằng đích thân đến.

Đương nhiên, nếu là dò xét đến có nhân vật hoặc là đồ vật cực độ nguy hiểm gì, thì chỉ cần để cho cái thất tình thần linh này tiêu tan, Thôi Hằng tự nhiên cũng sẽ không đi qua.

Dù sao, con đường ngàn vạn lối, an toàn là số một.

...

Phùng Nghiễm Lâm vội vã đi tới tổ sư điện, gặp được Trác Phàm đang nhắm mắt dưỡng thần.

“Ồ? Sư đệ làm sao trở về nhanh như vậy?” Trác Phàm mở mắt, ánh mắt hơi mang theo mấy phần nhìn kỹ mà nhìn Phùng Nghiễm Lâm, mỉm cười nói. “Nhiệm vụ của ngươi chưa xong, chuyện gì xảy ra?”

Nếu là tay không trở về, điều này thì ý nghĩa, lần này việc trải qua của Phùng Nghiễm Lâm trên Thần Uy Tinh cũng không thuận lợi ra sao, đừng nói là người, ngay cả cái gì cũng không có mang trở lại.

“Sư huynh, chuyện là như vậy, bên trên Thần Uy Tinh kia lại có một vị Đạo Chủ!” Thần sắc Phùng Nghiễm Lâm vô cùng nghiêm nghị nói “Hơn nữa còn là một vị Đạo Chủ cực kỳ mạnh mẽ.”

“Ta nhớ được vô cùng rõ ràng, hắn nói chỉ là một câu ‘Lãnh thổ Đại Chu, đệ tử Tử Thiên Thần Cung không thể nắm giữ lực lượng siêu phàm’. Ta liền trong nháy mắt đi tất cả tu vi cảnh giới, ngay cả cường độ thân thể đều thành tiêu chuẩn phạm nhân, quả thực kinh khủng.”

“Lại có chuyện này?!” Trác Phàm nghe vậy mặt cũng lộ vẻ kinh ngạc, trầm giọng nói “Lời ra pháp theo, trong nháy mắt liền đem Tào Vật Chủ hạn chế cứng đờ, đây là đem cái Đạo Thể gì tu luyện đến đại thành? Không khỏi cũng quá mạnh...”

“Sư huynh, bây giờ chúng ta nên làm gì?” Phùng Nghiễm Lâm dò hỏi “Lúc trước khi hắn thả ta trở lại, nói với ta là để cho ta tới nói cho người biết một cái yêu cầu của hắn.”

” Chúng ta trong vòng ba năm đi qua bá kiến hắn, ai cũng không thể thiếu, nếu không, hắn liền sẽ đích thân qua mời chúng ta. Đây rõ ràng chính là uy hiếp!”

“A, khẩu khí thật là lớn!” Trác Phàm cười lạnh nói “Đạo Chủ quả thật cường hãn, nhưng ở trong vạn giới tinh không này cũng không phải là vô địch, thật coi Tử Thiên Thần Cung ta không có thủ đoạn có thể trị được hắn?”

“Sư huynh là dự định đi đánh thức Thái sư tổ?” Ánh mắt Phùng Nghiễm Lâm sáng lên.

Thái sư tô trong miệng hẳn, chính là một vị Đạo Chủ duy nhất của Tử Thiên Thần Cung.

Chỉ có điều, vị Đạo Chủ này vì kéo dài thọ nguyên, một mực nằm trong trạng thái ngủ say, hơn nữa đã kéo dài hơn mấy vạn năm, rất nhiều người thậm chí cũng không biết hắn tồn tại.

“Không sai.” Trác Phàm trầm giọng nói “Bây giờ là thời kỳ đặc thù, ta có thể thành Chư Thiên Chi Chủ hay không thì ở lần hành động này, tuyệt không thể ra bất kỳ sai lầm nào. Muốn trách thì trách cái tên Đạo Chủ ngoại Giới này không biết sống chết!”

“Sư huynh, người rốt cuộc góp nhặt đủ cọng hiến hả?” Phùng Nghiễm Lâm vui vẻ nói ” Quá tốt, chỉ cần người có thể thu được Thiên Giới ban ân, trở thành Chư Thiên Chi Chủ, chúng ta đây chính là Tử Dương Thiên Chủ danh chính ngôn thuận, cũng có lý do đi hợp nhất mảnh vụn khác.”

”Ừ, chuyện cho tới bây giờ ta cũng không dỗi gạt người, thật ra thì ngay từ lúc hơn 300 năm trước ta cũng đã góp đủ.” Trác Phàm cắn răng nói ” Nếu không phải là bởi vì cái ả nha đầu chết tiệt kia tự nhiên chen ngang, ta đã sớm là Chư Thiên Chi Chủ!”

“Người kia quả thật đáng ghét cực kỳ!” Phùng Nghiễm Lâm gật đầu một cái, đối với chuyện này rất tán thành “Chẳng qua, tốc độ tu luyện của nàng cũng đúng là vang dội cô kim, để cho người cảm thấy khó hiểu, lại có thể ở trong thời gian ngắn như vậy trực tiếp trở thành Tạo Vật Chủ, thật là không tưởng tượng nổi.”

“Nàng cũng không phải là Tạo Vật Chủ, chẳng qua là cảnh giới tương tự với Tạo Vật Chủ.” Trác Phàm lắc đầu một cái, trầm giọng nói “Đáng tiếc không thể đem nàng bắt, công pháp của nàng hết sức đặc thù...”

Vào giờ phút này, thất tinh thần linh đã đem toàn bộ Tử Thiên Thần Cung du lịch qua một lần, trong trong ngoài ngoài đều dò xét rõ rõ ràng ràng.

Cũng không có đồ vật hoặc là nhân vật nguy hiểm gì.

Vì vậy, ngay tại lúc hai người Trác Phàm cùng Phùng Nghiễm Lâm nói chuyện với nhau, trong toà tổ sư điện này bỗng nhiên sáng lên một vệt kim quang.

Ngay sau đó liền có một bóng người mơ hồ từ bên trong đi ra.

Chính là Thôi Hằng.

Cùng lúc đó, đại đạo pháp tắc chung quanh toà tố sư điện này tất cả đều bị ảnh hưởng.

Hư không phong tỏa, pháp tắc đông lại.

Người ở bên trong không cách nào đi ra ngoài, người bên ngoài cũng không cách nào đi vào.

Một vùng không gian này trong nháy mắt thành một vùng cách ly.

Kim quang trên người Thôi Hằng chưa tản đi, nhưng ánh mắt của hắn đã rơi vào trên người Trác Phàm cùng Phùng Nghiễm Lâm, nhàn nhạt nói: “Người các ngươi mới vừa nói kia, tên gọi là gì?”

Chương 622: Mặt trời tím ngang trời, ánh sáng chói lọi đầy trời (1)

Ở trong chớp nhoáng khi Thôi Hằng xuất hiện, Trác Phàm cùng Phùng Nghiễm Lâm tức thì có một loại cảm giác chính mình đang đối mặt tử vong.

Suy nghĩ gần như muốn đình chỉ, thân thể cũng hoàn toàn cứng ngắc, ngay cả một chút xíu phản ứng đều không làm được, chỉ có thể ngẩn ngơ đứng ở nơi đó, không nhúc nhích.

Nhất là khi ánh mắt Thôi Hằng nhìn vào trên người bọn họ, càng làm cho hai người hết hồn hết vía, tinh thần gần như sắp tan vỡ tại chỗ, trong đầu chỉ còn lại một loại tâm tình.

Sợ hãi!

Sợ hãi cực độ!

Đây là tồn tại dạng gì, chỉ là khí thể uy áp liền đáng sợ như vậy!

Trác Phàm bây giờ hận không thể lôi Phùng Nghiễm Lâm ra chất vấn, người nói đây là Đạo Chủ, người gặp qua Đạo Chủ như vậy? !

Dạng Đạo Chủ gì chẳng qua là một ánh mắt, là có thể khiến cho Tạo Vật Chủ gần như chết đi? !

Phùng Nghiễm Lâm càng là muốn hoài nghi đời người.

Hắn từng thấy Thôi Hằng, nhưng cho tới bây giờ cũng chưa chịu qua cảm thụ như vậy, cho đến giờ phút này hắn mới hiểu được, tại sao Thôi Hằng sẽ thả hắn trở lại, dường như hoàn toàn không lo lắng hắn tập hợp lực lượng quay về trả thù.

Bởi vì đối phương căn bản cũng không để ý!

Trong lòng Phùng Nghiễm Lâm có thể cảm giác được một cách rõ ràng là mình nhỏ bé, đối mặt ánh mắt nhàn nhạt kia của Thôi Hằng, hắn chỉ cảm thấy chính mình giống như là một hạt bụi nhỏ, nhỏ bé cực kỳ.

Tại sao sẽ như vậy? !

Tử Dương Giới làm sao sẽ xuất hiện một tồn tại mạnh mẽ như vậy? !

Thôi Hằng lẳng lẳng nhìn chằm chú hai người chốc lát, lúc này mới thu liễm uy thế, cũng để cho ánh mắt trở nên ôn hòa, nhàn nhạt nói: “Trả lời câu hỏi mới vừa rồi của ta.”

Trác Phàm cùng Phùng Nghiễm Lâm nhất thời thở phào nhẹ nhõm, toàn thân trong nháy mắt liền bị mồ hôi lạnh thấm

ướt, thân thể không ngừng run rẩy, sắc mặt cũng trở nên cực độ tái nhợt.

Chỉ là việc trải qua chốc lát mới rồi, liền để cho bọn họ có một loại cảm giác từ chỗ chết chạy ra.

Điều này làm cho bọn họ hoàn toàn không dám có bất kỳ ý nghĩ lừa dối Thôi Hằng, sau khi trạng thái tâm tình cùng thân thể hơi bình tĩnh lại, muốn trả lời câu hỏi của Thôi Hằng.

Nhưng ngay vừa lúc đó ——

Ầm!

Đất đai bỗng nhiên xuất hiện một trận chấn động vô cùng kịch liệt, lại để cho toà Tổ Sư Điện của Tử Thiên Thần Cung này đều lắc lư.

Cùng lúc đó, trong thiên địa bỗng nhiên xuất hiện một cỗ sức mạnh tràn đầy lửa giận, một vầng mặt trời lớn màu tím bay lên trời cao, giáng xuống vô số đạo ánh sáng màu tím, lại đem hư không chung quanh Tổ Sư Điện hoàn toàn bao phủ.

Pháp tắc chi lực cực kỳ nóng rực lại đem hư không đều thiêu đốt lên, để cho hư không bên ngoài toà Tổ Sư Điện này tất cả đều hóa thành biển lửa màu tím, đem trọn toà Tổ Sư Điện phong toả gắt gao. .

Ngay sau đó, lại có hơn mười đạo sức mạnh yếu hơn một tí hiện ra, ở bên ngoài Tổ Sư Điện hiển hóa ra hơn mười đạo ánh sáng màu sắc khác nhau, mỗi một ánh hào quang đều ẩn chứa khí tức đạo vận khác nhau.

Vô số đệ tử Tử Thiên Thần Cung đều ngẩng đầu nhìn về phía phương hướng Tổ Sư Điện .

Bọn họ thấy trong vầng mặt trời lớn màu tím kia có một lão giả ngồi nghiêm chỉnh, râu tóc bạc phơ, tiên phong đạo cốt, cũng thấy trong hơn mười đạo ánh sáng kia đều có một người đứng lơ lửng trên không.

Trong những người này không thiếu thân ảnh khiến bọn họ cảm thấy quen thuộc, cơ bản đều là trưởng bối sư môn đối với bên ngoài tuyên bố hết thọ tọa hóa, hoặc là mất tích.

Hơn nữa, cơ bản đều là Tạo Vật Chủ.

Chỉ có một ngoại lệ.

Đó chính là lão giả ngồi nghiêm chỉnh ở trong vầng mặt trời màu tím.

Đây là một tôn Đạo Chủ! !

Tồn tại Đạo Thể đại thành, Tiên Giới đệ thất cảnh đỉnh phong.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Tử Thiên Thân Cung đều sôi trào lên.

Vô số đệ tử quỳ lạy hành lễ, cao giọng kêu lên.

“Đệ tử bái kiến sư tôn!”

“Đệ tử bái kiến sư thúc tổ! !”

“Đệ tử bái kiến Thái sư tổ!”

...

...

Bên ngoài Tô Sư Điện gần như là đang vui mừng hết cỡ, nhưng Trác Phàm cùng Phùng Nghiễm Lâm trong Tô Sư Điện lại là mặt như màu đất, lòng dạ như rơi xuống vực thẳm.

“Thượng, Thượng Tiên, đây cũng không phải là chúng ta ăn bại a! ” Phùng Nghiễm Lâm không nhịn được giải thích, hận rất sợ Thôi Hằng vì vậy giận cá chém thớt, trực tiếp đem hắn giết chết.

“Thượng Tiên, ngài biết, những thủ đoạn này đối với ngài không có uy hiếp. ” Trác Phàm chính là đã lo âu đến tương lai của Tử Thiên Thân Cung ” Bọn họ cũng chỉ là cảm giác được Tô Sư Điện có dị trạng mới có thể như vậy.

“Này này, Thượng Tiên, ngài hãy nghe ta nói, ta sẽ cùng bọn họ giải thích, để cho bọn họ tự mình thôi lui. Bọn họ tuyệt đối sẽ không bất kính đối với ngài, ngài không nên ra tay với bọn họ, có thể không?”

Chương 623: Mặt trời tím ngang trời, ánh sáng chói lọi đầy trời (2)

Lúc này hắn đã nhận thức rõ ràng thực tế.

Thôi Hằng cường đại vượt xa khỏi mức cực hạn có thể chịu đựng của hắn, cũng vượt ra khỏi mức cực hạn có thể chịu đựng của Tử Thiên Thần Cung.

Đây chỉ sợ là một vị Chư Thiên Chi Chủ cảnh giới thứ tám Tiên Giới a!

Nếu như muốn còn sống, muốn phải duy trì truyền thừa Tử Thiên Thần Cung, chỉ có lập tức hạ thấp tư thái cầu xin tha thứ mới được, tuyệt đối không thể chọc giận đối phương.

Nếu không, toàn bộ Tử Thiên Thần Cung sợ rằng sẽ có tai họa bị diệt.

“Là như thế phải không?” Thôi Hằng tựa như cười mà không phải cười nhìn Trác Phàm.

“Vâng, là như thế, bọn họ căn bản cũng không biết ngài ở chỗ này.” Trác Phàm vội vàng giải thích, đồng thời trong lòng cầu nguyện đám người bên ngoài kia ngàn vạn lần không nên nói chuyện, ngàn vạn lần không nên có bất kỳ lời nói bất kính.

Nếu không hậu quả khó mà lường được.

Dù sao, Thôi Hằng mặc dù phong tỏa hư không bên ngoài Tô Sư Điện, đông cứng quy tắc, nhưng cũng không có khuếch tán quá nhiều uy thế.

Điều này dễ dàng tạo cho người bên ngoài một loại hiểu lầm —— là có Đạo Chủ đem Tô Sư Điện phong tỏa.

Nếu như đám người bên ngoài kia làm ra phán đoán này, như thế phản ứng đầu tiên tuyệt đối không phải là thương lượng, mà là sẽ trực tiếp đánh vào, mang “Người xâm lăng” trần áp.

Bây giờ một vầng mặt trời tím trên không kia, cũng đã hơi có loại ý đồ này.

“Ngàn vạn lần chớ nói chuyện, ngàn vạn lần chớ nói chuyện...” Trọng lòng Trác Phàm không ngừng cầu nguyện, trên trán của hắn đều đã toát ra mấy lớp mồ hôi mịn, hiển nhiên là khẩn trương tới cực điểm.

“Không biết là cao nhân phương nào tới Tử Thiên Thần Cung ta?” Vừa lúc đó, một thanh âm đầy uy nghiêm từ trên trời truyền tới, cực kỳ vang vọng, lại tràn đầy ý vị dữ dằn “Thật là to gan a!”

“Xong rồi! ” Trác Phàm tức thì giật thót, cả người phảng phất thoáng cái già thêm mấy chục tuổi, trực tiếp ngồi xụi lơ trên mặt đất.

Hắn hiểu rõ vị sự tử của nhà mình tính cách cực kỳ dữ dằn, chỉ cần xuất hiện loại giọng nói này, ắt hẳn là đã động sát tâm.

Tuyệt không ngoại lệ.

Cùng lúc đó, cái thanh âm uy nghiêm đó tiếp tục truyền tới ” Tô Sư Điện chính là thánh địa của Tử Thiên Thần Cung ta, ngươi lại dám cưỡng ép đem phong tỏa, chẳng lẽ là khinh Tử Thiên Thần Cung ta không người? Tội đáng chết vạn lần!”

Thanh âm này vừa vang lên, còn có hơn mười đạo thanh âm theo sát phía sau, là hơn mười người Tạo Vật Chủ kia đang cúi kính hét lớn.

“Mau đi ra nhận lấy cái chết!”

“Mau đi ra nhận lấy cái chết!”

...

...

Thanh âm của bọn họ lan tràn khắp nơi, rất nhiều đệ tử bình thường cũng theo đó kêu hô lên, để cho toà thành lớn trôi lơ lửng trên bầu trời này tràn đầy tiếng quở trách Thôi Hằng.

Thôi Hằng nhìn về phía Trác Phàm, khẽ cười nói: “Đây chính là không có ác ý mà người nói?”

Trác Phàm nghe vậy trầm mặc, vào lúc này hẳn cũng không biết mình nên nói cái gì, hoàn toàn tuyệt vọng.

Tử Thiên Thần Cung phải xong rồi.

“Hai người các ngươi, thật tốt sắp xếp ngôn ngữ một chút, chuẩn bị trả lời ta đi.” Thôi Hằng lạnh nhạt nhìn Trác Phàm cùng Phùng Nghiễm Lâm một cái, sau đó lại ngẩng đầu nhìn về phía trên trời.

Ánh mắt của hắn rõ ràng lạnh nhạt thờ ơ, xuyên thấu thông suốt qua toà Tô Sư Điện, cũng xuyên thấu hư không bị phong tỏa bên ngoài, vạch ra không gian bị biển lửa màu tím thiêu đốt, trực tiếp nhìn vào trên vầng mặt trời lớn màu tím cao cao tại thượng kia.

Một cái chớp mắt tiếp theo, ánh lửa màu tím tràn ngập trong thiên địa chợt hơi dịu lại.

Vầng mặt trời màu tím nóng rực cực kỳ kia hình như là đột nhiên bị đóng băng mà bất động hoàn toàn, ánh sáng phía trên lại đều không nhấp nháy nữa, giống như là bị đông cứng vậy.

Biên cô bất thành linh, để cho mọi người ở đây không khỏi
sững sờ, trên mặt lộ ra vẻ nghi ngờ.

Vô luận là hơn mười người Tạo Vật Chủ kia, hay là đệ tử
bình thường của Tử Thiên Thần Cung, ở sau khi nhìn thấy một
màn này, đều cảm thấy không thể nào hiểu được, không hiểu
vì sao lại phát sinh loại tình huống này.

Chẳng lẽ là tổ sư đang thử nghiệm thủ đoạn vận dụng pháp
tắc gì mới?

Nhưng dường như cũng không quá giống...

Vù vù!

Khi mọi người ở đây cảm thấy nghi ngờ, hư không trong
chu vi mấy vạn dặm bỗng nhiên rung vang kịch liệt, khiến cho
não người ta gần như tan vỡ.

Ngay sau đó, hơn phân nửa người trên Tử Dương Tinh liền
thấy một màn để cho bọn họ suốt đời khó quên.

Chỉ thấy một vầng mặt trời lớn màu tím cao cao tại
thượng, bỗng nhiên căng phồng lên, trở nên lớn hơn ban đầu
mấy chục lần, tiếp đó lại nhanh chóng thu nhỏ lại, trở nên chỉ
có một phần trăm ban đầu.

Cuối cùng ——

Thiên địa trong nháy mắt bị ngọn lửa màu tím vô cùng vô
tận lấp đầy, ánh sáng chói lọi đầy trời, sáng ngời cực kỳ.

Ngay sau đó chính là một trận nổ vang không cách nào
diễn tả bằng ngôn từ.

Ầm! !

Vàng mặt trời màu tím kia nổ tung!

Chương 624: Một vị người ở Thiên Giới bị phong ấn (1)

Ánh sáng!

Ánh sáng cực kỳ sáng ngời tràn ngập ở trên bầu trời, cuốn theo sau chính là gió bão đáng sợ suốt chu vi mây vạn dặm.

Ở bên dưới ánh sáng mạnh cùng cơn lốc nơi này, coi như là đỉnh núi nguy nga cũng như quả cầu nhỏ do đất cát xếp thành, bị chạm nhẹ vào liền hóa thành phân vụn, tiếp đó cuốn lên cát bụi đầy trời, che đầy bầu trời.

Nhưng vô luận bầu trời đục ngầu như thế nào, luồng ánh sáng mạnh màu tím này cũng sẽ không có bất kỳ yếu bớt, vẫn là lấp lánh trên bầu trời, bao phủ chu vi phạm vi mây vạn dặm.

Đồng thời để cho hướng đi của pháp tắc đạo vận trong phạm vi này vạn vạn.

Nòng cốt của Đạo Chủ là Đạo Thể, mà Đạo Thể lại là thể hiện đối với việc ngưng luyện một loại pháp tắc đến mức tận cùng.

Vì vậy, ở trong nháy mắt khi mà tương như là Đạo Chủ nổ tung này, toàn bộ pháp tắc Tử Dương Tinh đều xuất hiện chấn động cực kỳ kịch liệt.

Vô số đệ tử Tử Thiên Thần Cung đều bị ảnh hưởng.

Hơn nữa tu vi cảnh giới càng mạnh, bị ảnh hưởng cũng lại càng lớn.

Thánh Giả cùng với người trên Thánh Giả tất cả đều ngồi xụi lơ trên mặt đất, chỉ cảm thấy đầu chính mình đau muốn nứt, đầu sắp nổ tung, người chưa đạt tới Thánh Giả chính là cảm giác hoa mắt choáng váng đầu, gần như đứng không vững.

Về phần cường giả tầng thứ Tạo Vật Chủ, càng là tại chỗ hộc máu, trực tiếp tổn thương nguyên khí nặng nề.

Mười mấy Tạo Vật Chủ lúc trước đứng ở trong đủ loại ánh sáng vây quanh Tổ Sư Điện của Tử Thiên Thần Cung cũng giống vậy, Trác Phàm cùng Phùng Nghiễm Lâm bên cạnh Thôi Hằng cũng là như vậy.

Cùng lúc đó, những người trong Tiên Môn khác trên Tử Dương Tinh cũng đều chú ý tới biến hoá ở Tử Thiên Thần Cung, tất cả đều kinh hãi không thôi mà nhìn sang, nhưng không có một người dám buông ra cảm giác để dò xét tình huống.

Nhưng mà, tất cả mọi người đều biết xảy ra chuyện gì. .

Có Đạo Chủ bỏ mình!

Cái vị Đạo Chủ kia của Tử Thiên Thần Cung, cũng là vị Đạo Chủ duy nhất của Tử Dương Giới ngã xuống!

Chuyện gì xảy ra?

Ở thời đại Thiên Giới biến mất, Chư Thiên Chi Chủ đã sớm tọa hóa này, Đạo Chủ còn sẽ vẫn lạc sao?

Trong lòng tất cả mọi người đều tràn đầy nghi ngờ.

Nhưng mà không có ai biết câu trả lời, đều chỉ có thể trợn mắt há mồm nhìn luồng ánh sáng màu tím sáng ngời tới cực điểm kia.

Ánh sáng màu tím dần dần biến mất, trong thiên địa dường như lại khôi phục bình tĩnh, chỉ có pháp lý quy tắc hỗn loạn trong hư không đang nói cho tất cả mọi người, mới vừa rồi có Đạo Chủ bỏ mình.

Mà lúc này Tử Thiên Thần Cung đã lâm vào trong bầu không khí hoàn toàn tĩnh mịch.

Vô luận là đệ tử Phạm Giới bình thường, hoặc là Tiên Nhân ba cảnh giới đầu, hay là Kim Tiên Thánh Giả, thậm chí là Tạo Vật Chủ, tất cả đều trong trạng thái yên tĩnh không tiếng động.

Bây giờ, ảnh hưởng của pháp tắc chấn động đối với bọn họ đã suy giảm xuống, coi như là Tạo Vật Chủ cũng đã khôi phục như cũ, nhưng chính là không có một người lên tiếng.

Tất cả đệ tử Tử Thiên Thần Cung hoặc là ngồi yên tại chỗ, hoặc là ngẩn ngơ đứng yên, cũng có xụi lơ ngã trên mặt đất, nhưng ánh mắt của bọn họ lại đều nhìn một cái phương hướng.

Chính là phương hướng vàng mặt trời màu tím kia mới vừa nổ.

Chuyện cho tới bây giờ, bọn họ vẫn không thể tin tưởng, Đạo Chủ nhà mình lại sẽ vẫn lạc.

Còn là lấy kiêu chết không giải thích được, là kiêu chết đi mà bọn họ hoàn toàn không cách nào hiểu.

Rõ ràng không có đụng phải bất kỳ công kích nào, vì sao lại bỗng nhiên nổ tung? !

Hơn nữa sau khi nổ tung trực tiếp hài cốt không còn, hình thần đều diệt, ngay cả Đạo Thể do pháp tắc ngưng tụ tinh luyện tới đỉnh phong đều tan thành mây khói.

Tại sao có thể có loại chuyện này? !

“Xong rồi, xong rồi, toàn bộ xong rồi. ” Trác Phàm tê liệt ngồi dưới đất, về mặt ngây ngốc nhìn bầu trời bên ngoài, lâm lâm nói ” Hoàn toàn xong đời a.”

Hắn có thể là người duy nhất trong toàn bộ Tử Thiên Thần Cung biết mới vừa rồi xảy ra chuyện gì.

Khiến cho vị Đạo Chủ nhà mình vẫn lạc là một ánh mắt của Thôi Hằng.

Khoảng cách giữa Trác Phàm và Thôi Hằng khá gần, hắn chú ý tới ánh mắt Thôi Hằng nhìn ra phía ngoài, dù là với hắn mà nói vẫn vẹn chẳng qua là một tia ánh mắt trên khóe mắt xéo qua, đã để cho hắn kinh hồn bạt vía, não gần như nổ tung.

Lúc đó ý nghĩ duy nhất của hắn chính là, nếu như là chính mình thừa nhận ánh nhìn kia, hậu quả thật là không cách nào tưởng tượng, nhất định là trong nháy mắt chết không thể chết lại.

Sau đó, vàng mặt trời màu tím bên ngoài kia liền nổ.

Đây là uy năng dạng gì, đây là cảnh giới dạng gì? !

Đây chính là Chư Thiên Chi Chủ sao?

Thôi Hằng đứng ở nơi đó, hắn đã thu liễm uy thế của mình, lẳng lặng nhìn Trác Phàm, sau một hồi mới nói: “Tiếp tục chủ đề của chúng ta khi trước đi.”

“Chủ, chủ đề gì? ” Trác Phàm theo bản năng dò hỏi, đồng thời rút một cái về phía sau, trong ánh mắt nhìn về phía Thôi Hằng tràn đầy sợ hãi, toàn thân đều run rẩy.

“Ngươi nhớ lại. ” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Ta nhớ lại? Đúng đúng ta nhớ rồi! ” Trác Phàm liền vội vàng gật đầu, sau đó một mực cung kính trả lời ” Ngài là hỏi cái vị, cái vị Vạn Hà Kiêm Tiên kia, nàng họ Khương, tự xưng Hằng Hà, nói mình là tới từ Đạo Chu Tinh, cũng chính là Tội Thủ Tinh.”

Chương 625: Một vị người ở Thiên Giới bị phong ấn (2)

“... ” Thôi Hằng nghe vậy hơi trầm mặc chốc lát, tựa như là có chút thôn thức nói ” Tiếp tục nói, đem chuyện người biết, chuyện liên quan tới nàng đều nói ra đi.”

“Vâng, dạ ! ” Trác Phàm gật đầu nói ” Bốn trăm năm trước, nàng là thông qua một cái truyền tông trận do chi nhánh của Tử Thiên Thần Cung để lại đi tới Tử Dương Giới, lúc ban đầu là ở Thái Thương Tinh.

“Bởi vì lúc mới bắt đầu nàng vẫn chỉ là Thiên Tiên, cũng không có ai để ý nàng, nhưng nàng ở trong không tới trăm năm, trở thành Chư Thánh Chi Vương, khoảng cách Tạo Vật Chủ đều chỉ thiếu một chút xa.

“Điều này khiến cho chúng ta chú ý, tốc độ tu luyện nhanh như vậy, ý nghĩa công pháp tu luyện của nàng khẳng định không thể tầm thường, thậm chí có thể là diệu pháp của Thiên Giới, cho nên chúng ta liền thêm muốn.

“Ở sau khi Khương Hằng Hà chứng đạo Chư Thánh Chi Vương, chúng ta liền lấy lý do Tử Dương Tinh sắp có Tạo Vật Chủ giảng đạo, đưa nàng mời tới, cố gắng cùng nàng trao đổi phương pháp tu luyện.

“Nhưng nàng lại đối với điều này giữ bí mật tuyệt đối, cho tới bây giờ đều không tiết lộ một chút phương thức tu luyện của mình, cũng ôm lòng phòng bị rất mạnh đối với chúng ta, ngoại trừ nghe Tạo Vật Chủ giảng đạo, gần như chưa bao giờ cùng chúng ta trao đổi.

“Lúc mới đầu, chúng ta còn có kiên nhẫn thử nghiệm, muốn gắng hết sức lấy thủ đoạn ôn hoà đạt được công pháp tu luyện của nàng, thật không nghĩ đến nàng cũng không lâu lắm liền trở thành Tạo Vật Chủ.

“Chúng ta biết đã không có biện pháp chờ đợi, cái vị Khương Hằng Hà đó tu luyện hoàn toàn không hợp với lẽ thường, tốc độ quá nhanh, nếu như chờ đợi thêm nữa, chúng ta liền cũng không có cơ hội nữa.

“Vì vậy, ta hạ lệnh để cho năm tên Tạo Vật Chủ động thủ, định đem Khương Hằng Hà bắt tới, cưỡng ép cướp lấy công pháp tu luyện của nàng, nhưng lại không nghĩ rằng thực lực của nàng vượt xa Tạo Vật Chủ bình thường, lại đem năm người ta phái đi giết ngược.

“Cho đến lúc đó ta mới rõ ràng, cảnh giới của Khương Hằng Hà căn bản cũng không phải là Tạo Vật Chủ, nàng thậm

chí cũng không có tu luyện thành Đạo Thể, nàng tu luyện là hệ thống khác, là con đường khác, có thực lực cũng vượt xa Tạo Vật Chủ.

“Khi đó ta có chút hối hận, nhưng trên đời không còn đường quay đầu, ta cũng chỉ có thể đi tiếp, kết quả chính là lại bị Khương Hằng Hà giết hai vị Tạo Vật Chủ, hơn mười Chư Thánh Chi Vương...”

Hắn vừa nói, thần sắc trở nên đau khổ lên, lại mang theo mấy phần tâm tình đau lòng, tự lẩm bảm: “Lúc ấy thật không nên bởi vì tham niệm nhất thời ra tay với nàng.

“Nếu như không có ra tay với nàng, có lẽ ta liền có thể an an ổn ổn trở thành Chư Thiên Chi Chủ, nếu như ta trở thành Chư Thiên Chi Chủ, chỉ sợ cũng sẽ không rơi vào nông nỗi bây giờ.”

Tinh thần của Trác Phạm dường như bị kích thích cực lớn, ý thức cũng không phải rất thanh tỉnh, một tên Tạo Vật Chủ luyện thành Đạo Thể như vậy, liền lại bắt đầu nói linh tinh.

Thôi Hằng nhìn chăm chú hắn, khẽ nhíu mày, sau đó cong ngón búng ra, bỗng dưng xuất hiện một đạo gió nhẹ, thổi qua ót Trác Phạm.

“A! ! ” Trác Phạm chợt kêu một tiếng, đồng thời thân thể cũng run run, con mắt vốn có chút đục ngầu cũng biến thành rõ ràng.

Tinh thần cũng liền khôi phục bình thường.

Sau đó, Trác Phạm biến sắc, hắn ý thức được chính mình mới vừa nói ra lời vốn không nên nói.

“Người mới vừa nói, nếu như không có ra tay với Hằng Hà, người có lẽ có thể an an ổn ổn trở thành Chư Thiên Chi Chủ?” Thôi Hằng tựa như cười mà không phải cười nhìn Trác Phạm ” Tử Thiên Thần Cung quả thật có biện pháp câu thông Thiên Giới, đạt được quyền hành Thiên Giới trao tặng?”

Lúc trước hắn ở trong điện tịch cổ xưa của Tai Ách Tinh Vận Các biết được một cái bí mật.

Đó là giữa Tử Thiên Thần Cung cùng Thiên Giới có liên hệ vô cùng mật thiết, coi như là ở thời đại Thiên Giới biến mất, bọn họ vẫn có thể liên lạc với Thiên Giới, thậm chí lấy được tài nguyên phụ trợ tu luyện.

“... ” Trác Phạm nghe vậy trộm mặ, đồng thời cũng cúi đầu, nhưng qua một lúc lâu sau, hắn vẫn thở dài một tiếng thật dài nói ” Ngài nói không sai, nhưng mà cũng sai rồi.”

Ồ? ” Thôi Hằng hơi hơi nhíu mày, khẽ cười nói ” Lời này hiểu thế nào?”

“Ta quả thật có biện pháp đạt được quyền hành Thiên Giới trao tặng, nhưng cũng không có biện pháp câu thông Thiên Giới.” Trác Phàm trầm giọng nói ” Có thể giúp ta trở thành Chư Thiên Chi Chủ không phải là Thiên Giới, mà là một vị nhân vật vô cùng mạnh mẽ.

“Đối với cái vị nhân vật này ta hiểu không nhiều, chỉ biết hắn đã từng là nhân vật tiếng tăm lẫy lừng bên trong Thiên Giới. Chẳng qua là bởi vì bị phong ấn ở bên trong khe hở thời không, chỉ có thể ở thời gian và địa điểm đặc thù để lộ ra một tia sức mạnh yếu ớt.

“Coi như chẳng qua là một tia sức mạnh yếu ớt này, cũng có thể làm cho Chư Thiên Chi Chủ kéo dài tuổi thọ rất nhiều, lại có thể trực tiếp ban cho quyền hành Chư Thiên Chi Chủ!”

Nói xong lời cuối cùng, hắn lại không tự chủ được hưng phấn lên, trong ánh mắt tràn đầy mê mẩn.

Thôi Hằng nhìn ra, trạng thái tinh thần của Trác Phàm rõ ràng lại không bình thường.

Chẳng qua, đây cũng không phải là bởi vì thần hồn của hắn lần nữa xảy ra vấn đề.

Mà là cái đề tài hai người bọn hắn đang thảo luận đối với trạng thái tinh thần của Trác Phàm tạo thành ảnh hưởng, dường như chỉ cần nói đến Chư Thiên Chi Chủ, hắn sẽ không tự chủ được sinh ra tâm tình hưng phấn, ngóng trông.

“Đây là tâm lý ám thị cấp độ sâu bị gieo xuống a, thậm chí cũng không biểu hiện ra ở bên trên trạng thái thần hồn.” Thôi Hằng hơi có chút kinh ngạc nhìn Trác Phàm ” Quả thật có chút thủ đoạn.”

Từ việc không để cho hắn vừa mới nhìn liền phát hiện, quả thật có thể xưng là huyền diệu, thậm chí có thể nói đây là thủ đoạn cao minh nhất hắn từng gặp từ khi xuyên qua đến nay.

Đây chính là đại năng Thiên Giới sao?

Là cảnh giới thứ chín Thiên Giới, hoặc là tầng thứ cao hơn?

Nghĩ tới đây, trong lòng Thôi Hằng tức thì cảnh giác.

Nếu đây là một tồn tại vượt qua cảnh giới thứ chín Thiên Giới, chính mình há chẳng phải là nguy hiểm?

Vì vậy, hắn lạnh nhạt mà tiếp tục hướng Trác Phàm hỏi “Người cùng người của Thiên Giới đó là làm sao câu thông, Khương Hằng Hà lại vì sao ảnh hưởng đến việc người trở thành Chư Thiên Chi Chủ?”

Chương 626: Bạch Liên Thượng Thiên Chi Chủ, ngọn nguồn của hết thầy ngoại đạo (1)

“Hồi bẩm Thượng Tiên, Tử Thiên Thần Cung chúng ta giữ một món bảo vật cùng vị đại nhân vật Thiên Giới kia giao lưu.”

Trác Phàm một mực cung kính nói ” Chi cần có đầy đủ công hiến, liền có thể thúc giục món bảo vật này, ở thời gian đặc biệt mở ra khe hở thời không, liền có thể cùng vị đại nhân vật kia thành lập liên lạc.”

Hiện tại hắn đã không dám đối với Thôi Hằng có bất kỳ ẩn giấu, nói xong trực tiếp lấy ra một cái mâm tròn.

Cái mâm tròn này bán kính chỉ có khoảng ba tấc, cũng hết sức mỏng nhẹ, dây không hơn nửa cái đốt ngón tay, toàn thân xanh đậm, giống như là đồ đồng thau cổ xưa.

Bên trên mặt sau mâm tròn chạm trổ hoa văn phức tạp mà tuyệt đẹp, có áng mây, có mặt trời, có Thần Long, có Phi Phượng, hình dáng toàn thể đủ để gọi là vô cùng khéo léo, tinh xảo hết mức.

Mà ở phía sau mâm tròn chính là có 36 cái lỗ khảm nhỏ bé hình thoi, rõ ràng cho thấy dùng để đặt vào vật gì đó.

Đây chính là “Đầy đủ công hiến ” Trác Phàm nói?

Trong lòng Thôi Hằng có chút nghi ngờ, ánh mắt nhìn chằm chằm cái mâm tròn này, ngay lập tức sẽ phân tích ra bản chất của nó, cũng thấy rõ ràng pháp lý quy tắc đan dẹt phía trên.

Tiếp đó trên mặt hắn lộ ra vẻ như có điều suy nghĩ, sau đó khẽ cười nói ” Hóa ra là đem 36 viên tinh thể đặt ở trong những chỗ lỗm này là được rồi.

“Lại làm phép kích động quy tắc pháp lý phía trên, liền có thể đem nó kích hoạt, phát huy diệu dụng. Nếu như ta không có đoán sai, vốn nên đặt ở trên những cái lỗm này thật ra thì chính là Bất Tử Chân Tính đi.”

Hắn ở bên trên cái mâm tròn này phát giác ý vị thiêu đốt sinh mạng, thiêu đốt pháp lý, thậm chí phía trên còn quân quanh chút khí tức Bất Tử, cùng Bất Tử Chân Tính vô cùng tương tự.

Hơn nữa đây hơn phân nửa còn không phải là Bất Tử Chân Tính tinh khiết, vô cùng có khả năng là trải qua võ giả tu

luyện, phía trên đan dệt ý vị pháp lý, chính là thứ một võ giả trọn đời tu luyện được.

Kết hợp chuyện ban đầu Tử Dương Thiên hướng vạn giới tinh không cai quản tung ra võ công Bất Tử Chân Tính, Thôi Hằng không khó đưa ra suy đoán như vậy. .

Nếu quả như thật là như vậy, vậy đối với Tử Dương Thiên trước đây, Tử Dương Giới bây giờ mà nói, Bất Tử Chân Tính qua quá trình võ giả tu luyện lại tách ra trả lại, thật là một loại tài nguyên khá là trọng yếu.

Không chỉ có thể dùng để giúp đỡ Chư Thánh Chi Vương luyện thành Đạo Thể, còn có thể dùng đến chế tạo binh khí để thất cảnh.

Bây giờ lại phát hiện một cái công dụng, kia chính là dùng để khởi động món bảo vật này, cùng vị đại nhân vật Thiên Giới bị phong ấn kia thành lập liên lạc.

Có thể nói là tương đối nhiều công dụng.

“Vâng, đúng thế. ” Trác Phàm gật đầu một cái, trên người lại bắt đầu vã mồ hôi lạnh.

Trong lòng hắn vô cùng rõ ràng, mâm tròn tiêu hao Bất Tử Chân Tính, thật ra thì chính là đang tiêu hao sinh mạng võ giả.

Mỗi một viên Bất Tử Chân Tính đều ý nghĩa một tên võ giả chết đi.

Nhưng cũng không biết chuyện này nên giải thích thế nào, thậm chí ngay cả cơ hội bào chữa đồ thừa cũng không có.

Dù sao, ngay từ thời đại Tử Dương Thiên, bọn họ cũng đã làm như vậy.

Thời gian quá lâu.

“Không phải sợ, ta bây giờ sẽ không giết ngươi. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Tiếp tục nói đi a, lúc trước ngươi nói mình ngay từ lúc hạ trăm năm trước cũng đã đem công hiến góp đây, tại sao lúc ấy không thể trở thành Chư Thiên Chi Chủ?”

“Bởi vì, bởi vì cái vị Khương Hằng Hà đó không biết ở đâu lấy được một món Thiên Giới chí bảo. ” Trác Phàm cúi đầu, cố nén nội tâm oán hận của chính mình, giọng ôn hòa nói.

“Nàng bỗng nhiên xuất hiện ở lúc ta đem 36 viên Bất Tử Chân Tính thiêu đốt, sắp mở ra không gian khe hở, cũng thúc giục Thiên Giới chí bảo, mở ra cánh cửa Thiên Giới, xông vào.

“Lúc ấy, hơn một nửa Tử Dương Giới đều sinh ra không gian rung động kịch liệt, trực tiếp đem hiệu quả mâm tròn che

lập, căn bản là không cách nào cùng vị nhân vật kia thành lập được liên lạc ổn định.”

Mặc dù Trác Phàm hết sức kiềm chế, nhưng Thôi Hằng vẫn là nghe ra sự tức giận đan xen cùng bất đắc dĩ của hắn, nhưng lại không dám biểu hiện ra, loại tâm tình này thật có thể nói là cực kỳ khó chịu.

Chẳng qua, thứ người như vậy lại không đáng giá thương hại chút nào.

Thuần túy là tự làm tự chịu, nếu không phải hắn mưu đồ võ công của Khương Thất Thất, muốn bắt nàng, làm sao lại bị Khương Thất Thất nhằm vào, cuối cùng rơi vào một cái kết cục như vậy.

“Thiên Giới chí bảo? ” Thôi Hằng có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới sẽ là kết quả này, thậm chí trong lòng ” Xem ra sau khi Thất Thất đi tới Tử Dương Giới có nhiều kỳ ngộ, lại thu được một món Thiên Giới chí bảo.

“Chẳng qua là không biết nàng muốn tiến vào cánh cửa Thiên Giới làm gì? Là có cái lý do gì nhất định phải đi, hay là đơn thuần vì phá hư mưu đồ của Trác Phàm, tiến vào cánh cửa Thiên Giới chẳng qua là hành động bất đắc dĩ?”

Trác Phàm thấy Thôi Hằng rơi vào trầm tư, trong lòng nhất thời trở nên thấp thòm.

Hắn đã nhận ra được vị cường giả trước mắt mình này hơn phân nửa cùng vị Khương Hằng Hà đó có quan hệ thân thiết, cảm giác đây sợ hãi và kinh hoàng lẫn nửa tràn ngập ở trong lòng vị Tạo Vật Chủ này.

Qua một lúc lâu, ánh mắt Thôi Hằng bỗng nhiên lần nữa nhìn về phía Trác Phàm, trầm giọng nói: “Chờ lát nữa liền đem tất cả điển tịch trong Tử Thiên Thần Cung đều chuyển tới trước mặt của ta đi.”

“À? ” Trác Phàm nghe vậy đầu tiên là sửng sò, lại là có chút không phản ứng kịp.

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới Thôi Hằng sẽ nói loại yêu cầu này.

Điển tịch?

Mặc dù Tử Thiên Thần Cung đúng là thế lực chứa đựng điển tịch nhiều nhất toàn bộ Tử Dương Giới, nhưng cơ bản từ trước cho tới bây giờ đều không có bất kỳ người nào quan tâm tới những thứ này.

Những thứ cổ tịch kia miêu tả phần lớn đều là chuyện thời kỳ Tử Dương Thiên, bây giờ Tử Dương Thiên sớm đã băng

diệt, đôi với tuyệt đại đa số người mà nói, thứ ghi lại phía trên tự nhiên cũng liền không có ý nghĩa gì.

Vị tồn tại cường đại đến ngoại hạng này, muốn những diễm tịch này làm gì?

Chương 627: Bạch Liên Thượng Thiên Chi Chủ, ngọn nguồn của hết thủy ngoại đạo (2)

Chẳng qua, trong lòng Trác Phàm mặc dù nghi ngờ, nhưng cũng không dám hỏi nhiều, lập tức một mực cung kính hành lễ nói: “Xin nghe mệnh lệnh của Thượng Tiên, ta đây liền đem tất cả diên tịch nơi này của chúng ta đều dời tới.”

Nói xong, hắn liền muốn xông ra Tô Sư Điện, chạy về phía Tàng Thư Các Tử Thiên Thần Cung.

Nhưng bước chân vừa mới động, Trác Phàm liền phát hiện thân thể của mình cứng lại, hoàn toàn không nhúc nhích được, trong lòng của hắn nhất thời hốt hoảng, quay đầu nhìn về phía Thôi Hằng, run giọng nói: “Thượng Tiên, đây, đây là...”

“Ta nội là chờ lát nữa, không phải là bây giờ.” Thôi Hằng nhẹ khẽ lắc đầu, mỉm cười nói ” Ta còn có một việc muốn hỏi ngươi, Bạch Liên Thánh Mẫu trên Thần Uy Tinh là chuyện ra sao?”

Một thần linh có thể để cho Tạo Vật Chủ đều cam tâm tình nguyện cung phụng tin thờ, tuyệt đối không thể chỉ là một tôn tại giả dối, nhất định là có tồn tại bản thể xem như ngọn nguồn.

Giống như Đạo Thần mà Đạo Nhất Cung cung phụng bên trên Đạo Chu Tinh, cùng với Thiên Hợp Thân Tôn mà Thiên Hợp Thánh Giáo Thiên Khư Giới cung phụng.

Bạch Liên Thánh Mẫu này tuyệt đối có một cái bản thể tồn tại chân thật.

Trác Phàm nghe được một câu nói trước của Thôi Hằng, đầu tiên là trong lòng buông lỏng một chút, nhưng sau khi nghe được câu hỏi sau của Thôi Hằng, lòng của hắn liền lại thấp thòm, mặt đầy khô sở mà nói: “Thượng Tiên, ngài đây là muốn đối địch với Bạch Liên Thánh Mẫu sao?”

“Ồ? ” Thôi Hằng nghe vậy chân mày hơi nhíu, vào lúc này Trác Phàm còn có thể hỏi ra những lời như vậy, đủ để thấy Bạch Liên Thánh Mẫu này không đơn giản “Nói một chút đi.”

“Thượng Tiên, cái này, cái vị Bạch Liên Thánh Mẫu này là một vị Thượng Thiên Chi Chủ.” Trác Phàm rõ ràng có chút bối rối khẩn trương ” Bên dưới Thiên Giới có ba Thượng Thiên, chín Trung Thiên, hai mươi bốn Hạ Thiên.

” Bạch Liên Vô Sinh Thiên chính là một trong ba Thượng Thiên, cùng Phật Quang Tịnh Thổ Thiên, Đạo Pháp Tiên Cảnh

Thiên cùng xung, càng được xung là ngọn nguồn của tất cả ngoại đạo trong chư thiên vạn giới.

“Thượng Thiên Chi Chủ thực lực vô cùng quảng đại, mạnh hơn nhiều Trung Thiên Chi Chủ. Bạch Liên Thánh Mẫu chính là một vị Thượng Thiên Chi Chủ, truyền thuyết chỉ một mình nàng cũng đủ để trấn áp toàn bộ Trung Thiên Chi Chủ.

“Đây cũng là nguyên nhân tại sao Thần Uy Tinh một ngôi sao lớn như vậy, cũng chỉ có Bạch Liên Vô Sinh Giáo một cái Tiên Môn, căn bản cũng không có ai dám đi nơi đó cạnh tranh.”

“Ba, Thượng Thiên, ngoại đạo, Phật Môn, Đạo Môn. ” Thôi Hằng chính là chú ý tới một điểm này, khẽ cười nói ” Ngọn nguồn tất cả ngoại đạo bên trong chư thiên vạn giới, ngọn nguồn tất cả Phật Môn, ngọn nguồn tất cả Đạo Môn, rất có trật tự a.”

Điều này làm cho hắn đối với Thiên Giới trước đây càng phát ra tò mò.

Đến tột cùng là dạng thế lực gì, lại là từ mục đích thế nào, lại có thể chinh hợp ra ba quái vật không lồ như vậy?

Đồng thời hắn cũng càng phát ra kiên kỳ đối với cái Thiên Giới này, khát vọng đối với đột phá Hóa Thần càng phát ra nồng đậm.

Phải cố gắng đột phá.

Một khi đột phá đến cảnh giới Hóa Thần, hắn không chỉ sẽ đạt được tăng lên trên bản chất sinh mạng cùng tầng trưởng tu vi thực lực, sức sống của hệ thống cũng có thể tiến một bước, mở ra chức năng mới.

Năng lực bảo vệ tánh mạng khẳng định cũng sẽ mạnh hơn.

Vì vậy, Thôi Hằng khoát tay một cái, nói với Trác Phàm: “Đi thôi, đem tất cả điện tịch của bọn người đều dời tới.”

“Xin nghe mệnh lệnh của Thượng Tiên! ” Trác Phàm vội vàng hành lễ cáo lui.

Sau đó, Thôi Hằng lại đưa ánh mắt chuyên hướng Phùng Nghiễm Lâm một mục ngôi xui lơ ở một bên, khẽ cười nói ” Mới vừa rồi việc ta để cho Trác Phàm làm, người đều nghe được chứ?”

“Nghe, nghe được! ” Phùng Nghiễm Lâm tức thì giật mình, gật đầu liên tục nói: “Nghe được, nghe được, Thượng Tiên có chuyện gì muốn phái ta làm? Xin cứ việc phân phó!”

“Đi thông báo tất cả Tiên Môn trên Tử Dương Tinh, ta muốn tất cả điện tịch cổ sử của bọn họ, nhất là thời đại Tử

Dương Thiên. ” Thôi Hăng đi thẳng vào vấn đề nói.

“Ta sẽ dùng Vạn Pháp Quy Nhất Đan cùng bọn hắc trao đổi, thuận tiện nói cho bọn hắc biết một chút quy tắc về sau phải tuân thủ. Hoàn cảnh Tử Dương Tinh cũng có chút hỗn loạn, cần phải có một cái trật tự ổn định.”

Hắn bắt đầu đối với Tử Dương Giới tiến hành cải tạo!

...

Trên hư không sâu xa, vùng đất ngàn tỉ đại đạo hội tụ, nơi pháp tắc vô tận ngưng tụ.

Nơi này không có trời đất vạn vật, không có Nhật Nguyệt Tinh Thần, chỉ có từng luồng ánh sáng tinh khiết trắng toát, phảng phất là sự vật thuần túy nhất bên trong chư thiên vạn giới, vô cùng thân thánh.

Nếu là quan sát tỉ mỉ mà nói, liền có thể phát hiện những ánh sáng này thật ra là vô số phân tử nhỏ bé cực kỳ tạo thành, mà từng cái phân tử nhỏ bé đều là bộ dáng hoa sen trắng tuyền.

Ở chỗ sâu nhất của đại dương ánh sáng trắng toát tinh khiết nơi này, mơ hồ có thể thấy một luồng ánh sáng hình người mơ hồ, đường cong yêu diệu, tựa như là một vị nữ nhân.

Nàng dáng vóc vô cùng to lớn, nếu như là ở trong vũ trụ sao trời, chỉ là một cái tay thì đã lớn như hành tinh thông thường, trong lúc giờ tay nhắc chân đều có sức mạnh to lớn kinh khủng rung chuyển ngôi sao.

Đây hoàn toàn chính là một tôn Cự Thần có thể hoành hành trong tinh không.

Chẳng qua, một vị Cự Thần như vậy có lẽ đã ở chỗ này ngủ say rất lâu, chỉ lẳng lẳng nằm ở trong một mảnh ánh sáng tinh khiết trắng toát nơi này, dường như có thể ngủ đến vĩnh hằng.

Bỗng nhiên ——

Vù vù!

Vùng biển ánh sáng tinh khiết này lại cuộn cuộn sóng lớn, trong nháy mắt liền ngưng tụ thành một tòa đài sen trắng tuyền thánh khiết ở phía trên thân ảnh to lớn kia.

“Là ai, lại dám lấn đoạt tín ngưỡng của ta?”

Chương 628: Nguyên Anh cuối cùng được viên mãn (1)

Khiếp sợ uy nghiêm của Thôi Hằng, tất cả Tiên Môn bên trên Tử Dương Tinh đều ngoan ngoãn đem điện tịch nhà mình đưa tới.

Bọn họ thậm chí ngay cả Vạn Pháp Quy Nhất Đan cũng không dám muốn, chỉ cầu Thôi Hằng không động thủ đối với bọn họ.

Dù sao, lúc trước một màn Đạo Chủ vẫn lạc kia thật sự là quá khủng bố, thật là vượt ra khỏi giới hạn nhận thức của bọn họ.

Để cho mỗi một người đều cảm thấy vô cùng sợ hãi.

Nhưng Thôi Hằng tự nhiên không thể đồng ý loại chuyện này.

Làm sao có thể cảm không, đây chẳng phải là tương đương với nợ nhân tình.

Lỗi nặng.

Vì vậy, hắn vẫn đem Vạn Pháp Quy Nhất Đan cho từng cái Tiên Môn cung cấp điện tịch cổ sử.

Đây coi như là tiền hàng thanh toán xong.

Không thiếu nợ nhau.

Chẳng qua, trong lúc thu nạp đủ loại điện tịch, Thôi Hằng cũng không có để cho những người này rời đi, mà là đem Trác Phàm cùng chương môn mấy đại Tiên Môn còn lại đều gọi đi qua.

Chuẩn bị cảnh cáo bọn họ một ít chuyện.

Trác Phàm đứng ở phía trước nhất, thái độ hết sức cung kính, bên người hắn vài tên Tiên Môn Chi Chủ tất cả đều là bộ dáng cung thuận phục tùng, ngay cả thở mạnh một hơi cũng không dám.

Ánh mắt Thôi Hằng quét qua đám người Trác Phàm, trầm giọng nói : “Ta đây gọi các ngươi tới, ngoại trừ mua điện tịch của các ngươi ra, còn có một chuyện rất quan trọng muốn nói.

Trác Phàm lập tức gật đầu nói : “Thượng Tiên mời nói, chúng ta rửa tai lắng nghe.”

Mấy tên Tiên Môn Chi Chủ khác vội vàng phụ họa, thái độ nhún nhường đến cực hạn.

Màn này nêu là đặt ở lúc trước, ai thấy mấy người bọn hặn lộ ra tư thái như vậy, khẳng định sẽ hoài nghi là mình hoa mắt, hoặc là phải chăng sinh ra ảo giác gì.

Nếu như đều không phải, đó chính là đang nằm mơ.

Trác Phàm là chương giáo Tử Thiên Thần Cung, cũng là Tử Dương Tinh Chủ chân chính trên ý nghĩa, bây giờ gần như giống với Tử Dương Giới Chủ.

Mà mấy vị Tiên Môn Chi Chủ còn lại, cũng là mấy vị thủ lĩnh cường đại nhất, có quyền thế nhất trong cả Tử Dương Giới.

Nhưng bây giờ đều nhún nhường giống như tôi tớ, một mực cung kính quỳ trước mặt Thôi Hằng.

“Lần này ta gọi các người tới, chỉ nói một chuyện.” Thôi Hằng trịnh trọng nghiêm túc nói ” Đó chính là trật tự, ta sẽ ở Tử Dương Tinh thành lập nên một cái trật tự quy tắc có thể bảo đảm tuyệt đại đa số người an toàn sinh sống.

“Bất luận là người phạm thông thường, hay là Tạo Vật Chủ cao tại thượng, ở bên dưới quy tắc này đều đối xử bình đẳng, đều được hưởng trình độ an toàn giống nhau.

“Vô luận là ai không tuân theo trật tự quy tắc, cũng đều sẽ bị trừng phạt tương ứng, sẽ không vì người là người bình thường hay là Tạo Vật Chủ mà có phân biệt.

“Về sau không chỉ là Tử Dương Tinh sẽ như vậy, Thái Thương Tinh và Thần Uy Tinh cũng sẽ như vậy, toàn bộ Tử Dương Giới, cùng với vạn giới tinh không bên ngoài, đều cũng sẽ như vậy.

“Dĩ nhiên, người tu luyện thành công, đúng là vẫn phải so với người bình thường mạnh hơn, có thể ở bên dưới trật tự quy tắc này đảm nhiệm cương vị tốt hơn, nắm giữ chỗ tốt nhiều hơn.

“Chẳng qua, vạn sự khởi đầu nan, ở cùng lúc khi trật tự quy tắc thiết lập thì cần tấm gương sáng, chỉ cần có tấm gương, liền dễ dàng khiến người khác tin tưởng vào quy tắc trật tự mới này.

“Bây giờ ta đem chuyện này nói cho các người, chính là hi vọng các người có thể ở trong thời gian sau đó làm gương, chỉ huy toàn bộ bách tính Tử Dương Tinh, đi về phía một cái thời đại tràn đầy trật tự an toàn.”

Những lời này nói xong, đám người Trác Phàm đều ò ra, trên mặt không tự chủ được lộ ra vẻ mặt tròn mắt hóc mòm.

Tình huống gì? Trật tự? An toàn?

Đề cho người bình thường cùng Tạo Vật Chủ sinh hoạt an toàn giống nhau? Đây là chuyện một vị Chư Thiên Chi Chủ sẽ quan tâm sao? Có phải hay không có chút quá bất hợp lý rồi hả?

Đương nhiên, loại tâm tình này bọn họ đều không dám biểu đạt ra ngoài, ở sau lúc kinh ngạc ban đầu, bọn họ nhanh chóng điều chỉnh vẻ mặt của mình, hết sức cung kính quỳ mọp về phía Thôi Hằng.

“Thượng Tiên nguyện ý vì vạn giới tinh không này thành lập nên một trật tự an toàn hoàn mỹ, thật là công đức vô lượng a!”

“Hành động này đại thiện, chuyện Thượng Tiên muốn làm, nhất định sẽ là chuyện lần đầu sinh ra trong cái vạn giới tinh không này, là chuyện vĩ đại nhất, cứu vớt chúng sinh.”

“Thượng Tiên từ bi, đây là phúc của vạn giới tinh không, phúc của vô tận sinh linh a!”

Trác Phàm cùng mấy người còn lại đều là tranh nhau cam kết cùng tán tụng.

“Nói nhảm cũng không cần nói nhiều. “Thôi Hằng khẽ gạt đầu một cái, ánh mắt quét qua mấy người kia, trầm giọng nói” Quy tắc trật tự mới rất nhanh sẽ tạo dựng lên, đến lúc đó, ta sẽ xem biểu hiện của các ngươi.”

Lời này vừa nói, đám người Trác Phàm tức thì đều thả lỏng.

Bây giờ nhìn lại, Thượng Tiên dường như cũng không phải là người thích giết chóc. Chỉ cần mình chỉ huy tất cả đệ tử bên trong môn phái đều chuyên tâm phối hợp cái quy tắc trật tự mới này, hẳn là cũng sẽ không xảy ra vấn đề gì.

Có điều, trong lòng của bọn họ vẫn là tràn đầy nghi ngờ. Thượng tiên một vị cường giả như vậy, trong Chư Thiên Chi Chủ cũng nhất định là người xuất sắc, tại sao phải để ý sống chết của người bình thường?

Trong suy nghĩ của đám người Trác Phàm, tất cả sinh linh dưới Thánh Giả đều chẳng qua chỉ là một bầy kiến hôi thôi.

Căn bản cũng không đáng giá để ý mới đúng.

Đương nhiên, ngại ở uy thế của Thôi Hằng, bọn họ đều vạn lần không dám lộ ra loại tâm tình này, chỉ có thể một mực cung kính tuân theo ý chí của Thôi Hằng.

Chương 629: Nguyên Anh cuối cùng được viên mãn (2)

Ở cùng lúc khi Tử Dương Tinh bên này được an bài xong, Huệ Thế ở Thần Uy Tinh bên kia cũng cảm giác được trên lưng nóng lên.

Hỏa Nhị từ sau lưng của hắn xông ra, rung đùi đắc ý nói : “Huệ Thế, Tiên Tôn đề ngươi dẫn Lưu Lập Đào đi Tử Dương Tinh thành lập trật tự, Triều Đình Đại Chu bên này sẽ cho hắn một cái Vương Hiệu.”

Đây là con Cửu Hỏa Viêm Long thứ hai Thôi Hằng sáng tạo, mới đầu là vì bảo đảm Huệ Thế ở Thiên Khư Giới hành động an toàn, sau đó vẫn đi theo bên người Huệ Thế.

Bởi vì bản thân Hỏa Nhị cũng không có lòng cầu tiến gì, cơ bản là ngồi không chờ tăng lên, cho nên bây giờ tu vi cảnh giới của nó thật ra thì đã đạt đến Nguyên Anh trung kỳ, có thể nói là vô cùng mạnh mẽ.

Chỉ là chỉ số thông minh dường như không cao bao nhiêu, cũng có thể là vì chẳng muốn dùng đầu óc, vẫn ưa thích lớn tiếng kêu “Gào gừ, gào gừ“, giống như lúc mới vừa sinh ra vậy.

“Tiên sinh bây giờ cũng đã thu phục Tử Dương Tinh?” Huệ Thế không khỏi có chút kinh ngạc, thở dài nói ” Không hổ là tiên sinh, quả thật là lợi hại!”

Trong suy nghĩ của hắn, Thôi Hằng rời đi Thần Uy Tinh không bao lâu, lại cũng đã đem toàn bộ Tử Dương Tinh thu phục, tốc độ như vậy thật sự là để cho người nhìn mà than thở.

Dù sao, Tử Dương Tinh là ngôi sao to lớn nhất trong cả Tử Dương Giới, thế lực phía trên cũng nhiều vô cùng, càng là có Tiên Môn đứng đầu như Tử Thiên Thần Cung.

Đừng nói là thu phục, coi như là đem những thế lực này đều đi một lần, đều phải hao tổn không ít thời gian.

“Tiên Tôn thần uy, tự nhiên không thể lường được.” Hỏa Nhị cười hắc hắc nói ” Gào gừ, chúng ta đi thôi, đi tìm Lưu Lập Đào.”

Kế hoạch thống trị Tử Dương giới được Thôi Hằng xác định vô cùng rõ ràng.

Thần Uy Tinh bên này bị tín ngưỡng giáo phái đầu độc hằn sâu, coi như giải quyết Bạch Liên Vô Sinh Giáo, cũng không có biện pháp để cho bách tính cung phụng Bạch Liên Thánh Mẫu trở về chính đạo.

Chỉ có thể từ từ mưu tính.

Vì vậy, nòng cốt của Đại Chu Quốc sẽ ở lại Thần Uy Tinh, do Lý Minh Quỳnh tự mình thống trị, từng bước xâm lấn địa bàn Bạch Liên Vô Sinh Giáo, giải phóng tư tưởng bách tính bị Bạch Liên Thánh Mẫu lừa, dẫn dắt bọn họ trở về đường chính.

Tử Dương Tinh bên này tất cả Tiên Môn đều đã thần phục, chỉ là để cho Lưu Lập Đào cùng Huệ Thế tới, đồng thời do Hỏa Nhị trấn thủ, trực tiếp xây dựng thành một cái quốc gia do Đại Chu phong, thi hành chính sách Đại Chu, thành lập nên trật tự mới.

Về phần Thái Thương Tinh bên kia thì không cần phải gấp gáp, chỉ cần Tử Dương Tinh cùng Thần Uy Tinh đều đã làm theo quy tắc trật tự mới, Thái Thương Tinh sẽ thuận thế mà làm một cách tự nhiên.

Đương nhiên, nếu như Thái Thương Tinh không thuận thế mà nói, Thôi Hằng cũng sẽ đích thân đi khuyên nhủ một chút.

Bất quá, đối với hắn bây giờ mà nói, việc cần thiết trước mắt vẫn là trước tiên xem qua những điển tịch lấy được ở Tử Dương Tinh này, hiểu nhiều một chút bí mật liên quan tới Tử Dương Thiên.

Thôi Hằng có thể cảm giác được một cách rõ ràng, tu vi Nguyên Anh của mình đã sắp đến một cái điểm giới hạn, phỏng chừng chờ tiêu hóa xong thu hoạch ở Tử Dương Tinh, hắn liền có thể chân chính đi tới phần cuối cùng của Nguyên Anh.

Đến lúc đó, Nguyên Anh của hắn sẽ hoàn toàn viên mãn, khoảng cách cảnh giới Hóa Thần sẽ chỉ thiếu phản hồi cải biến thể giới mang tới.

Mà Tử Dương Giới xem như mảnh vụn Tử Dương Thiên trước đây, đối với vạn giới tinh không có ảnh hưởng vượt quá bình thường.

Chỉ cần có thể đem Tử Dương giới cải tạo hoàn thành, khẳng định có thể đạt được phản hồi vô cùng to lớn.

Cứ như vậy, Hóa Thần Chi Cảnh liền không lại xa vời.

Thiên Giới toàn bộ được xưng là Thống Ngự Chư Thiên Trung Ương Đại Giới, là đỉnh điểm nhất bên trên chư thiên vạn giới, thân bí khó lường, huyền ảo vô cùng. Ở bên dưới Thiên Giới, có tam đại Thượng Thiên, chín đại Trung Thiên, hai mươi bốn Hạ Thiên.

Tử Dương Thiên chính là một trong chín đại Trung Thiên, nghe nói thời kỳ tốt cùng của nó, từng xuất hiện tồn tại cảnh giới thứ chín, chỉ bất quá bởi vì niên đại xa xưa, đã không cách

nào kiêm chứng thân phận của vị tôn tại cảnh giới thứ chín này.

Thời gian xa nhất mà những điển tịch này có thể ngược dòng đến, cũng chỉ đến hơn bốn mươi vạn năm trước, đi về trước nữa mà nói cũng chỉ có câu chuyện tương tự với truyền thuyết thần thoại.

Chẳng qua, cho dù là như vậy, Thôi Hằng cũng biết không ít tin tức.

Đại khái đã hiểu được toàn bộ diện mạo Tử Dương Thiên trước đây, có thể lực gì, có truyền thừa gì, đều có nhân vật trọng yếu nào... .

Nếu như hắn muốn, thậm chí có thể thông qua thần thông hư ảo phủ xuống trực tiếp bày ra một bộ phận lớn, chế tạo ra một cái Tử Dương Thiên bản mô phỏng.

Trừ cái này ra, hắn còn hiểu được một ít bí mật tương đối trọng yếu.

Tỷ như ban đầu Tử Dương Thiên Chủ vì sao lại dẫn đông đảo Đạo Chủ tấn công Thánh Yêu Thiên, lại tại sao phải tìm tòi cái di tích kia, còn có lai lịch chân chính của Tử Thiên Thân Cung vân vân.

Những bí mật này đều cung cấp cho Thôi Hằng phản hồi không nhỏ, để cho tu vi Nguyên Anh của hắn đạt được một bước tăng trưởng.

Rốt cuộc, ở mười năm sau.

Toàn bộ người trên Tử Dương Tinh tất cả đều lòng có cảm giác, theo bản năng ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời.

Chỉ thấy ánh sáng một tòa Tử Phủ Kim Điện hiện hiện ra, tản ra khí tức đạo vận vô cùng huyền diệu, thật giống không chỗ nào không có mặt mà chiếu rọi ở trong mắt từng sinh linh trên Tử Dương Tinh.

Lúc này, Tử Dương Tinh đã tại dưới sự nỗ lực của Lưu Lập Đào, Huệ Thế, Hỏa Nhị bước đầu thành lập trật tự, dù cho là cảnh tượng kinh thiên động địa như vậy, cũng không có đưa tới chấn động quá lớn.

Nhưng những Tạo Vật Chủ kia từng người lại kinh hãi cực kỳ. Ở bên trong cảm nhận của bọn họ, Tử Phủ Kim Điện lơ lửng trên trời giống như là bày ra ngọn nguồn của hết thảy pháp tắc đại đạo, lại giống như Thiên Vực hàng lâm.

Mà thời khắc này, Nguyên Anh của Thôi Hằng rốt cuộc hoàn toàn viên mãn, chân chính đạt tới cực hạn Nguyên Anh kỳ, đạt tới đỉnh cao, phía trước chỉ còn lại một cái không gian có thể tiến bộ.

Chỉ đợi tích lũy đủ, liền có thể thử trùng kích Hóa Thân!

Chương 630: Người Thánh Nữ này vô cùng cẩn thận (1)

Bây giờ Thôi Hằng cần tích lũy, tự nhiên không phải là trên tu vi cảnh giới, mà là phản hồi từ cái tạo cái thể giới này.

Tử Dương Tinh đã tiến hành cải tạo mười năm.

Mặc dù tốc độ thúc đẩy cực nhanh, nhưng Tử Dương Tinh thật sự là quá lớn, bị giới hạn vấn đề tin tức trao đổi, rất nhiều nơi không cách nào thông tri hiệu quả, càng không cần phải nói là thành lập quy tắc trật tự mới.

Chẳng qua, coi như là như vậy cũng tăng cao lượng lớn phản hồi cho Thôi Hằng.

Mười năm qua, hần tích lũy được tăng trưởng trên diện rộng.

Bên trong Tử Phủ Kim Điện, quanh thân Nguyên Anh đều đã tràn đầy hào quang màu tử kim, những ánh sáng này lan tràn tới vô cùng xa, thật giống như không có bờ bến.

Ý vị vô cùng huyền diệu, đang nổi lên ở trên Nguyên Anh.

Chỉ cần tích lũy đủ những ánh sáng Tử Kim này, Thôi Hằng liền có thể có thể bắt đầu chính thức chuẩn bị trùng kích Hóa Thân Chi Cảnh.

Điều này liền cần hoàn thành cải tạo đối với Tử Dương Giới.

Dựa theo bản thân Thôi Hằng ước chừng, phỏng chừng còn cần hơn một trăm năm thời gian mới được.

Dù sao, Tử Dương Tinh thật sự là quá lớn, muốn ở bên trên một viên tinh cầu không lồ như vậy thành lập được vương quốc thống nhất trật tự quy tắc, thật là khó như lên trời.

Điều này tất nhiên yêu cầu thời gian khá dài.

Ngoại trừ Tử Dương Tinh ra, Thái Thương Tinh cùng Thần Uy Tinh cũng có tình huống riêng.

Đúng như lúc trước Thôi Hằng dự liệu.

Quy tắc trật tự ổn định chỉ cần có thể thật phổ biến ra, cũng mang đến chỗ tốt chân thực, không cần hướng ra bên ngoài phổ biến, Thái Thương Tinh bên kia sẽ tự chủ động học tập.

Bây giờ quả nhiên là như vậy.

Trải qua mười năm phổ biến, Tử Dương Tinh cùng Thân Uy Tinh đều trở nên càng an toàn, càng ổn định, Thái Thương Tinh bên kia liên tục động bắt đầu học tập loại quy tắc trật tự này.

Vì tăng nhanh tốc độ học tập của bọn hắn, Thôi Hằng phái Trình Nam Huân tới, tiến hành hướng dẫn cải cách đối với Thái Thương Tinh bên kia.

Đương nhiên, vì bảo đảm an toàn của nàng, đi cùng với nàng còn có Cửu Hỏa Viêm Long “Hỏa Tứ” đã bị tăng lên tới Nguyên Anh trung kỳ.

Bây giờ trật tự quy tắc trên Tử Dương Tinh đều phổ biến đầu vào đây, Thái Thương Tinh cũng bắt đầu khởi bước, ngược lại thì bên Thân Uy Tinh bắt đầu trước nhất kia gặp một chút phiền toái.

Căn nguyên cái phiền toái này chính là Bạch Liên Vô Sinh Giáo còn đang kéo dài hơi tàn.

...

Thân Uy Tinh. Đại Chu Hoàng Cung, Cần Chính điện.

Lý Minh Quỳnh ngồi ở trên ghế, mày liễu nhíu lại, nhắm mắt trầm tư.

Bây giờ Đại Chu đang phát sinh một cái tình huống, để cho nàng vô cùng không hiểu.

Trải qua hơn hai mươi năm phổ biến, Đại Chu Quốc đã chiếm cứ hơn nửa Thân Uy Tinh, coi như là địa phương, chưa chiếm cứ, cũng đã phái ra cường giả tiến hành trấn áp đối với Bạch Liên Vô Sinh Giáo.

Vì vậy, ngay từ lúc ba, bốn năm trước, tín đồ Bạch Liên Vô Sinh Giáo cơ bản chỉ có thể co đầu rút cổ một phương.

Hơn nữa còn không ngừng có tín đồ buông tha tín ngưỡng trước đây, chuyển sang đầu nhập Đại Chu bên này, hoàn toàn là một vẻ đại thế đã qua.

Không có gì bất ngờ xảy ra, Lý Minh Quỳnh có lòng tin trong vòng mười năm năm trọn toàn bộ Thân Uy Tinh.

Nhưng một năm gần đây, lại liên tục phát sinh chuyện lạ.

Người vốn đã ở lãnh thổ Đại Chu an cư lạc nghiệp, thậm chí lấy vợ sinh con bỗng nhiên buông tha gia đình đang hoà thuận tươi đẹp, chạy đi trong hốc núi tiếp tục cung phụng Bạch Liên Thánh Mẫu.

Hơn nữa còn là tín đồ tầng dưới chót nhất làm trâu làm ngựa, cho dù là bị người Đại Chu nơi này tìm được, cũng không có bất kỳ ý tứ hồi cải, thậm chí muốn phải chết vì đạo.

Điều này hoàn toàn không bình thường.

Đại Chu bên này có trật tự có quy tắc, ở cấp độ luật pháp quốc gia người người bình đẳng.

Coi như là người phạm bình thường nhất cũng cùng Tạo Vật Chủ có quyền lợi giống nhau, an toàn giống nhau, chỉ bất quá sẽ ở trên phân công có chỗ bất đồng thôi.

Sinh hoạt cũng vô cùng đầy đủ sung túc an toàn, căn bản không cần lo lắng mình ngủ một giấc xong cũng không tỉnh lại.

Nếu là rời bỏ Đại Chu, đi tín ngưỡng Bạch Liên Thánh Mẫu, không chỉ hoàn cảnh sinh hoạt an ổn đầy đủ sung túc không có, còn phải ngày ngày trải qua ăn bữa hôm lo bữa mai, mỗi ngày đều muốn lo lắng mình có thể hay không thấy mặt trời ngày mai.

Máu chột còn phải chịu chèn ép cực lớn.

Trong Bạch Liên Vô Sinh Giáo, tín đồ tầng cấp bất đồng có địa vị và quyền lực hoàn toàn bất đồng, tín đồ tròn khối Đại Chu chính là tầng dưới chót nhất, ngay cả trâu ngựa cũng không bằng.

Dưới tình huống bình thường, chỉ cần là người đầu óc bình thường, cũng sẽ không buông bỏ sinh hoạt ở Đại Chu nơi này đi tín ngưỡng Bạch Liên Thánh Mẫu mới đúng.

Chương 631: Người Thánh Nữ này vô cùng cẩn thận (2)

Nhưng bây giờ lại có điều gì rất không đúng, người chạy trốn khỏi Đại Chu lại từng năm tăng nhiều, gần đây thậm chí xuất hiện chuyện tất cả người một huyện đều chạy trốn, đi trong núi sâu cung phụng Bạch Liên Thánh Mẫu.

Mới đầu Lý Minh Quỳnh còn tưởng rằng là Tào Vật Chủ của Bạch Liên Vô Sinh Giáo xuất thủ, liền phái Hoàng Cận Lực Sĩ đi qua dò xét, nhưng lại không có phát hiện bất cứ dấu vết gì.

Những người rời đi Đại Chu kia tất cả đều là không có dấu hiệu nào thay đổi tâm tư cách nghĩ, thậm chí trước khi rời đi cũng không có bất kỳ chuẩn bị gì, ngay cả lộ phí lương thực đều không mang, tất cả đều là tay không rời đi.

“Đây rốt cuộc là tại sao?” Chân mày Lý Minh Quỳnh nhíu chặt, trầm nghĩ không thể hiểu.

Thật ra thì, nàng cũng có nghĩ tới đi tìm Thôi Hằng hỏi, nhưng khi suy nghĩ kỹ chỉ đành bỏ đi cái ý nghĩ này.

Dù sao Thôi Hằng đang bế quan nghiên cứu thư tịch, nàng không muốn đi quấy rầy sự tôn của mình tu luyện.

Hơn nữa bản thân việc thống trị quốc gia chính là việc tu hành của nàng, dưới cái nhìn của nàng đây vốn là vấn đề mình phải độc lập giải quyết mới đúng, không thể chuyện gì cũng đi làm phiền sư tôn.

Nếu không đây liền không phải là việc tu hành của mình.

“Có phải hay không là Bạch Liên Thánh Mẫu xuất thủ?”

Trong lòng Lý Minh Quỳnh hơi động, nghĩ tới chư thần chí cao Bạch Liên Vô Sinh Giáo cung phụng.

Thôi Hằng từng nói với nàng, Bạch Liên Thánh Mẫu này là một vị Thượng Thiên Chi Chủ tôn tại chân thật.

Thực lực cực mạnh, không thể khinh thường.

Thật ra thì, sau khi Thôi Hằng biết tình huống Bạch Liên Thánh Mẫu, liền định trực tiếp phá hủy Bạch Liên Vô Sinh Giáo Thân Uy Tinh, nhưng ở sau khi tra xét trạng thái dân chúng bình thường trên Thân Uy Tinh liền buông tha ý định này.

Những người bình thường này một khi không hề chuẩn bị mà mất đi tín ngưỡng, rất có thể trực tiếp lâm vào suy sụp, thậm chí khả năng trực tiếp tự sát.

Vì vậy liền đề cho Lý Minh Quỳnh trong lúc khuếch trương quốc thổ, dùng Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thần để truyền giáo, hứng lấy chỗ trống trong thế giới tinh thần của những người bình thường kia, hoàn thành một quá trình chuyên tiếp mọt mà.

Nhưng gần đây xuất hiện loại tình huống này, đã đề cho quá trình chuyên tiếp mọt mà này trở nên rất không khả thi.

“Vốn là ta còn muốn tự mình đi qua Bạch Liên Vô Sinh Giáo bên kia dò tra một chút, bây giờ nhìn lại, làm như vậy vẫn là quá nguy hiểm.” Lý Minh Quỳnh thâm nghĩ trong lòng “Nếu như quả thật là vị Bạch Liên Thánh Mẫu này, vậy ta phải đi tìm sư tôn.

Thần là một Hoàng Đế thống trị quốc gia mấy trăm năm, năng hiệu rõ gặp chuyện quan trọng cân thận một chút thì hơn, tuyệt đối không thể làm ra chuyện ngu xuẩn chính mình một mình mạo hiểm, sau đó sẽ đề cho Thôi Hằng ra tay cứu giúp.

Vì vậy, sau khi hoài nghi có Thượng Thiên Chi Chủ thì triển uy năng, Lý Minh Quỳnh ngay lập tức sẽ bỏ đi ý tưởng chính mình hành động, quyết định báo cáo cho Thôi Hằng trước.

Có điều, Đại Chu sự vụ bận rộn, nàng trong lúc nhất thời không thể rời đi.

Hơn nữa đối với người tu luyện quốc vận chi đạo như nàng mà nói, ở lãnh thổ Đại Chu mới là an toàn nhất, cho nên nàng sai người đi tìm Hoàng Cân Lục Sĩ, để cho Hoàng Cân Lục Sĩ đi tìm Thôi Hằng, nói rõ suy đoán của mình.

Sau khi an bài xong, Lý Minh Quỳnh lại trầm tư một hồi, lâm bẫm nói: “Chẳng qua, ta cũng không thể cứ như vậy chờ sư tôn đến giúp đỡ, vẫn là phải trước tiên làm chút chuẩn bị.

Ngay sau đó, nàng liền ngồi xếp bằng nhắm mắt, tiến vào trạng thái nhập định, thân thức trong cơ thể trong nháy mắt để trống, ngay sau đó toàn bộ tất cả cảnh tượng trong lãnh thổ Đại Chu liền hiện ra ở trong cảm giác của nàng. Đây là thủ đoạn chỉ quốc vận chi đạo mới có, chỉ cần đi vào trạng thái nhập định sâu, liền có thể đem tất cả bên trong quốc cảnh đều thu hết vào mắt, cho dù là một con kiến cũng không chạy thoát.

Chỉ cần đi vào cái trạng thái này, Lý Minh Quỳnh vị Hoàng Đế này ở bên trong quốc gia của mình, sẽ không chỗ nào không biết.

... ..

Ở mười vạn dặm bên ngoài đường biên giới phía tây Đại Chu, có một mảnh hoang mạc vô cùng mênh mông, quanh

nấm nóng bức cực kỳ, đất đai giồng như lửa đốt, người bình thường ở chỗ này ngay cả sống sót đều khó khăn.

Nhưng ở trung ương mảnh sa mạc này, lại có một vùng ốc đảo chiếm diện tích mười dặm, sinh cơ dồi dào.

Trung tâm ốc đảo để pho tượng hoa sen bạch ngọc to lớn, mà thứ bao bọc vòng quanh nó chính là một tòa cung điện hùng vĩ tráng lệ, phía trên treo một tấm bảng hiệu, ghi là : Bạch Liên Thánh Mẫu Cung!

Nơi này thật ra thì chính là tổng đàn Bạch Liên Vô Sinh Giáo ở Thân Uy Tinh, cũng là nơi Bạch Liên Thánh Mẫu giáng thế trong truyền thuyết.

Chương 632: Người Thánh Nữ này vô cùng cẩn thận (3)

Cho dù là bây giờ, mỗi qua thời gian ngàn năm, nơi này cũng sẽ bỗng dưng giáng sinh một vị Thánh nữ, nàng sẽ mang đến ý chí của Thánh Mẫu truyền tới từ Thượng Thiên, lại chỉ đạo phương hướng cho giáo phái đi tới.

Vì vậy, đối với Bạch Liên Vô Sinh Giáo khắp cả Thân Uy Tinh mà nói, nơi này đều là hạch tâm trong hạch tâm, thánh địa trong thánh địa, có ý nghĩa đặc biệt không có gì sánh kịp.

Ngay tại một năm trước, Thánh nữ thể hệ này bỗng dưng sinh ra ở chỗ này.

Nàng mang đến ý chí của Bạch Liên Thánh Mẫu, nói bên trong một phương Giới Vực này có người đang lân đoạt tín ngưỡng, muốn người Bạch Liên Vô Sinh Giáo lập tức động thủ, đem bắt, cùng đốt chết tươi.

Đương nhiên, cái tên tội nhân đó thực lực cường đại, không thể hành sự lỗ mãng, hành tung lại bí mật, không rõ tung tích, nhất định phải trước đem hấn dẫn ra ngoài mới được.

Vì vậy, thì có chuyện một năm gần đây thường xuyên có người từ Đại Chu trốn đi để tôn thờ Bạch Liên Thánh Mẫu.

Thật ra thì đều là tác phẩm của người Thánh Nữ này.

Lúc này, ở trong Bạch Liên Thánh Mẫu Cung, Tổng Đoàn hiện đảm nhiệm chương giáo Bạch Liên Vô Sinh Giáo, cũng tức là Tạo Vật Chủ duy nhất trước đây của Thân Uy Tinh, đang quỳ dưới đất, thái độ vẻ mặt đều vô cùng cung kính. “

Ở trước mặt của Tổng Đoàn, là một bảo tọa hình đóa sen bằng bạch ngọc, phía trên ngòi một cô gái tuổi thanh xuân.

Nàng thoạt nhìn bộ dáng chỉ có mười sáu mười bảy tuổi, ngũ quan tinh xảo, mắt mi như họa, dung mạo xưng là đẹp dễ cực kỳ, ngòi ngay ngắn ở trên ghê hoa sen, tay nặn ra ấn ký hoa sen, thánh khiết mà thần bí.

Một đôi mắt sáng ngời mà thông thấu, phảng phất có thể nhìn thấu hết thảy hư ảo trên thế gian này, nhắm thẳng vào ngọn nguồn căn nguyên, để cho người chỉ cần vừa cùng nàng mặt đối mặt, cũng cảm giác thể xác và tinh thần bị gột sạch, thật giống như trở về trạng thái nguyên thủy nhất tinh khiết nhất.

Đây chính là Thánh Nữ một năm trước hàng lâm đến chỗ này của Bạch Liên Vô Sinh Giáo.

“Thánh nữ, Đại Chu Quốc bên kia vẫn không có động tĩnh gì lớn.” Tống Đàn cúi đầu, căn bản không dám nhìn Thánh Nữ kia, giọng nói vô cùng cung kính.

“Vậy cứ tiếp tục để cho người tới nhiều hơn.” Thánh Nữ lạnh nhạt nói ” Cuối cùng sẽ có một ngày người kia sẽ không nhìn nổi, chính mình nhảy ra, bốn tọa mới dễ ra tay.”

“Vâng, Thánh Nữ.” Tống Đàn gật đầu nói, nhưng trong lòng lại có chút nghi hoặc, tại sao không trực tiếp động thủ, nhất định phải dùng loại thủ đoạn này dụ rắn ra khỏi hang.

“Người có nghi ngờ trong lòng?” Thánh nữ nhìn thấu tâm tư Tống Đàn.

“Không dám.” Tống Đàn vội vàng lắc đầu.

“Nói. ” Thánh nữ vẫn là giọng điệu không hề bận tâm, nhàn nhạt nói ” Thật ra thì coi như người không hỏi, bốn tọa cũng biết người đang suy nghĩ gì, cứ nói thẳng.”

“... “ Tống Đàn nghe vậy trầm mặc chốc lát, cuối cùng hít sâu một hơi, dò hỏi ” Thánh Nữ, ngài dường như có hơi kiêng kỵ Thôi Hằng kia? Thật ra thì lấy thực lực của ngài, hoàn toàn có thể trực tiếp giết hắn.”

“Là như thế phải không?” Thánh Nữ lại khẽ lắc đầu, nhàn nhạt nói ” Người biết thực lực chân chính của hắn?”

“Sau khi Thiên Giới biến mất, chư thiên vạn giới lại không có Chư Thiên Chi Chủ mới sinh ra, hẳn hẳn là một Đạo Chủ đi.” Tống Đàn nói ra phán đoán của mình, vốn hẳn rất chắc chắn, nhưng sau khi nghe được giọng nói của Thánh Nữ, lại không khỏi có chút hoài nghi.

“Dám can đảm lần đoạt tín ngưỡng của Thánh Mẫu, sẽ chỉ là một Đạo Chủ nhỏ nhỏ sao?” Thánh Nữ cười nhạt một cái nói ” Người này nhất định có chút kỳ dị, nếu không không có lá gan lớn như vậy.

“Cõi đời này trước nay cũng không thiếu cường giả ngoài dự đoán của mọi người, thật sự bứng vào chúng ta, vô luận làm gì đều phải cẩn thận, trước dò xét từng chút một, dẫn xà xuất động, từ từ làm rõ ràng thực lực của hắn.

“Đợi đến thời điểm chân chính phải xuất thủ cuối cùng, nhất định là có nắm chắc hoàn toàn thành công, có quyết tâm tất thắng, như vậy mới có thể một lần giải quyết xong vấn đề.”

Chương 633: Chỗ sơ hở của Tâm Cảnh, cũng đừng trách là không báo trước (1)

Tử Dương Tinh, bên trong Tử Thiên Thần Cung.

Thôi Hằng đang nhắm mắt ngồi xếp bằng, trong Nê Hoàn Cung, chung quanh Nguyên Anh, vô tận Tử Kim Thần Quang hội tụ, tựa như là một vùng biển khơi mênh mông, vô biên vô hạn.

Nguyên Anh của hắn liền ngâm ở trung ương đại dương Tử Kim thần quang này, tiến hành thăng hoa từng chút một, ở cùng lúc khi uy hóa pháp lực cùng bản chất, còn dòm ngó cảnh giới tầng cấp cao hơn.

Khoảng cách Hóa Thần, đã rất gần.

“Tử Kim Thần Quang còn chưa đủ đầy đủ.” Thôi Hằng chậm rãi mở mắt, khẽ nhíu mày, thậm chí nói “Hơn nữa ta luôn cảm thấy dường như thiếu thiếu đi một chút gì, có một ít chỗ không đủ hài hòa viên mãn, sẽ là cái gì?”

Nguyên Anh đến Hóa Thần là nhảy vọt một cấp độ cực lớn, sinh mạng bản chất sẽ thăng hoa cực điểm, uy năng thân thông cũng sẽ tăng lên vô số lần, cái cửa ải này dĩ nhiên là thật khó đột phá.

Thuận theo Thôi Hằng tích lũy Tử Kim thần quang càng ngày càng nhiều, hắn trong lúc mơ hồ có thể cảm giác chính mình dường như bỏ quên một cái bộ phận rất mâu chốt, nhưng trong lúc nhất thời lại không cách nào biết rõ đây rốt cuộc là cái gì.

Đây là một loại cảm giác rất huyền bí, thậm chí chính hắn đều không chắc chắn lắm loại cảm giác này có thật hay không.

Chỉ có thể bằng vào không ngừng tích lũy Tử Kim thần quang, tranh thủ để cho cảm giác này trở nên càng ngày càng rõ ràng, từ đó tìm tới vị trí chân chính của vấn đề, để mà giải quyết.

“Con đường tu hành, vai trò sư phụ cùng đạo lý thật là vô cùng trọng yếu a.” Trong lòng Thôi Hằng không nhìn được cảm khái, đây cũng không phải là lần đầu tiên hắn có ý nghĩ như vậy.

Con đường tu tiên của hắn cũng không rõ ràng, chỉ có lý niệm và con đường đại khái, chi tiết cụ thể đều phải dựa vào hắn tự mình lĩnh ngộ, đi nghiên cứu, thậm chí đoán.

Căn bản cũng không có một cái phương pháp đột phá rõ ràng.

Ngay như bây giờ hẳn gặp được cái vấn đề này, nêu mà có sư phụ ở trước mặt dẫn dắt mà nói, chỉ cần phải hỏi một chút xem cái tình huống này là chuyện gì xảy ra, liền có thể được giải đáp, căn bản không phải việc khó gì.

Cho dù không có sư phụ, nếu như có một đạo lữ cảnh giới giống nhau, có thể lẫn nhau tham khảo một chút cảm ngộ tu luyện, cùng với ý tưởng đối với đột phá cảnh giới, lẫn nhau lấy sở trường bù sở đoản, kích thích linh cảm, có lẽ cũng có thể tìm được vị trí vấn đề.

Nhưng đối với Thôi Hằng mà nói, hẳn chỉ có thể từng chút một tự mình suy nghĩ, tự mình nghiên cứu.

Không có người dẫn đường, cũng không có người đồng hành.

“Kể trước mắt, chỉ có thể trước tiên đem Tử Kim thần quang góp nhặt đủ, làm hết sức mà củng cố đối với loại cảm giác có phần không hài hòa này, từng bước tìm tới vị trí vấn đề.”

Thôi Hằng khẽ thở dài, nội tâm bỗng nhiên cảm giác có chút phiền não, lần lượt ý niệm vô hình từ trong óc của hắn toát ra.

Tại sao việc tu luyện của mình khó khăn như vậy, tại sao ngay cả thế nào đột phá đều phải chính mình nghiên cứu, thậm chí suy đoán, cái 《Tiên pháp sơ cấp》 này không khỏi cũng quá không góp sức!

Dựa vào cái gì? !

Ta cũng chỉ là muốn an an ổn ổn sống mà thôi, cũng không có cái truy cầu gì quá lớn, chỉ là muốn cõi đời này không người có thể đem ta giết chết mà thôi.

Tại sao khó khăn như vậy? !

Tại sao? !

Ngay tại trong nháy mắt khi hắn sinh ra loại tâm tình phiền não này, toàn bộ Tử Dương Tinh trong nháy mắt bắt đầu trở nên mây đen giăng kín, trong thiên địa tràn đầy một loại khí thể vô cùng đè nén.

Rất nhiều võ giả cảnh giới khá cao, cảm giác đối với Thiên Địa quy tắc khá mạnh thậm chí liền quỳ xuống tại chỗ, toàn thân phát run, sắc mặt trắng bệch, tràn đầy vẻ sợ hãi.

Loại tình huống này trước nhất phát sinh ở Tử Dương Tinh, ngay sau đó liền lan tràn đến lãnh thổ Đại Chu trên Thần Uy Tinh cùng địa phương bắt đầu phổ biến trật tự quy tắc bên trên Thái Thương Tinh.

Đám người Lý Minh Quỳnh, Huệ Thê, Lưu Lập Đào vào giờ phút này toàn bộ đều có một loại cảm giác giống như hít thở không thông, kinh hãi không thôi mà nhìn hướng bầu trời.

Chỉ sau thời gian mấy hơi thở ngắn ngủi, loại khí thể tràn đầy đè nén này liên tục ngập hơn nửa Tử Dương Giới.

Lại qua một đoạn thời gian, trong Ngũ Cảnh Giới cùng Tử Dương Giới cách xa vô tận tinh không, cũng xuất hiện loại khí thể tràn đầy đè nén này, để cho hơn một ngàn tên Thánh Giả đồng loạt đổi sắc mặt, kinh hãi muốn chết mà ngẩng đầu nhìn lên.

Trong hoàng cung Võ Triều, Bùi Thanh Thu kinh nghi bất định nhìn về phía bầu trời u ám, lẩm bẩm nói nhỏ: “Đây, đây là uy nặng bức nào, đại thân thông bức nào? Không tưởng tượng nổi!”

Đạo Chu Tinh cùng Thiên Khư Giới bên kia cũng đều bị ảnh hưởng, vô số thần linh cùng võ giả đều trở nên thấp thòm lo âu, hoàn toàn không hiểu chuyện gì xảy ra.

Chẳng qua, loại khí thể đè nén này cũng không có kéo dài quá lâu.

Thôi Hằng rất nhanh liền phát hiện trạng thái tinh thần của mình không đúng lắm, ngay lập tức sẽ thu liễm tâm thần, bình phục gọn sóng tâm tình.

Cùng lúc đó, Tử Dương Giới, Ngũ Cảnh Giới, Đạo Chu Tinh, Thiên Khư Giới cũng đều khôi phục bình thường, rất nhiều võ giả trên Thánh Giả còn bởi vì mới vừa từ một lần trùng kích tinh thần to lớn bình phục lại, cường độ thần hồn còn có chỗ tăng lên.

Thôi Hằng bên kia nhưng là nhíu mày, thầm nghĩ trong lòng: “Từ sau khi đột phá đến Nguyên Anh, tâm cảnh của ta làm sao luôn xảy ra vấn đề? Mặc dù phạm vi đều vẫn có thể khống chế, nhưng khó đảm bảo về sau sẽ không trở nên nghiêm trọng hơn.

“Phải nghĩ biện pháp giải quyết, là bởi vì đây thật ra thì cũng là một trong khảo nghiệm cần để đột phá Hóa Thân, luôn luôn cần phải giữ tâm cảnh ý nghĩ thông suốt? Điều này ngược lại cũng không phải không thể...”

“Chẳng qua, nếu là như vậy, như vậy thì vấn đề đến rồi, ý nghĩ của ta tại sao không đủ thông suốt? Chỉ là bởi vì con đường tu luyện mơ hồ đưa tới cảm giác phiền não?”

“Hay là có nguyên nhân khác?”

Hắn đứng dậy, đi đi lại lại quanh quần xung quanh, bắt đầu cẩn thận phân tích việc trải qua sau khi chính mình bước vào

cảnh giới Nguyên Anh.

Tự mình có cái nào phương diện làm được không quá đầy đủ?

Chương 634: Chỗ sơ hở của Tâm Cảnh, cũng đừng trách là không báo trước (2)

Pháp thuật?

Không đúng, vô luận là lúc trước lấy được Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi, Cửu Hỏa Viêm Long, Ngũ Lô Chính Pháp những thứ pháp thuật kia, hay là sau đó lấy được các loại pháp thuật Chư Thiên Na Di Tiên Chú, Pháp Quy Luật Lệnh, Khởi Tử Hồi Sinh, Thiên Lô Nguyên Từ Tiên Quang, ta đều đã tu luyện đến cảnh giới Nguyên Anh đỉnh phong.

Kiến thức?

Cũng không đúng, ta ở phương diện tìm tòi nghiên cứu kiến thức này cho tới bây giờ cũng chưa có lười biếng qua.

Cảm ngộ đối với đại đạo pháp tắc?

Dường như cũng không đúng lắm, thuận theo tìm tòi nghiên cứu đối với thứ không biết và thâm nhập đối với tu luyện pháp thuật, cảm ngộ đối với đại đạo pháp tắc của ta cũng là tăng lên một cách tự nhiên.

Nhất là ở sau khi bắt đầu cải tạo thế giới, ta thậm chí đã có thể dựa vào ý chí của mình đi tiến hành sửa đổi đối với đại đạo pháp tắc ngoại giới, đến loại trình độ này, cảm ngộ của ta đối với đại đạo pháp tắc là cực kỳ sâu.

Nhưng nếu như không phải là những thứ này, như vậy sẽ là cái gì?

Thôi Hằng lần nữa rơi vào trầm tư.

Vừa lúc đó, hần bỗng nhiên cảm giác được chương giáo Trác Phàm ở bên ngoài Tử Thiên Thần Cung quỳ lạy, sau lưng còn đứng một người thân ảnh cao lớn khôi ngô, chính là Hoàng Cân Lực Sĩ.

Vì vậy, Thôi Hằng tạm thời kiềm chế tâm tư, nói ra bên ngoài: “Tất cả vào đi.”

Ngay sau đó, Trác Phàm cùng Hoàng Cân Lực Sĩ cùng đi vào, hai người đồng thời lễ bái, trăm miệng một lời mà nói: “Bái kiến Tiên Tôn.”

Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, hỏi “Chuyện gì?”

“Hồi bẩm Tiên Tôn, vị tiên trưởng này tự xưng là tôi tớ của ngài.” Trác Phàm giải thích.

“Tiên Tôn, Đại Chu bên kia ra tình huống khác thường.” Hoàng Cân Lực Sĩ cung kính bẩm báo: “Chuyện là như

vậy...”

Hắn đem tình huống ở Đại Chu Thần Uy Tinh bên kia giảng thuật một lần, cuối cùng bổ sung nói ” Lý Quốc Chủ hoài nghi là Bạch Liên Thánh Mẫu âm thầm rạ tay, nàng không dám hành động thiếu suy nghĩ, cho nên đề cho ta tới đem việc này báo cho ngài biết.”

“Bạch Liên Thánh Mẫu?” Thôi Hằng nghe vậy đầu tiên là sững sờ, suy nghĩ một lát rồi nói ” Bạch Liên Thánh Mẫu là Thượng Thiên Chi Chủ, ít nhất cũng là cường giả cảnh giới thứ tám, mà Đại Chu bên này cũng không có lộ ra thực lực có thể cùng cảnh giới thứ tám so sánh.

“Nếu như là ả xuất thủ mà nói, thủ đoạn sợ rằng sẽ không ôn hòa như vậy, trừ phi là muốn dẫn xà xuất động, ha, đoán chừng là muốn phải dẫn ta đi ra ngoài đi.

“Đến lúc đó đối phương trong tối ta ngoài sáng, bên Bạch Liên Vô Sinh Giáo liền có quyền chủ động trọn vẹn, cũng có thể sau khi chuẩn bị sẵn sàng, đối với ta phát động một kích lôi đình.”

“Bọn họ lại có lá gan lớn như vậy? ! ” Hoàng Cân Lực Sĩ có chút không dám tin, ở trong nhận thức của hắn, Thôi Hằng chính là tồn tại không gì không thể, ai dám tính toán Thôi Hằng hoàn toàn là sống chán ngán.

“Lại có cái gì không dám? ” Thôi Hằng lắc đầu khẽ cười nói ” Dù sao, thanh danh của ta, thực lực của ta, ở chỗ này cũng đều là không người biết, Bạch Liên Vô Sinh Giáo hơn phân nửa ngay cả ta là tăng thứ cảnh giới gì đều không biết...”

Nói tới chỗ này, hắn bỗng nhiên dừng lại, chỉ cảm thấy trong đầu của chính mình như là lóe lên một tia sáng, trong lòng thầm nói ” Đúng vậy, không có ai biết thanh danh của ta, thực lực của ta, thậm chí rất nhiều người ngay cả sự hiện hữu của ta đều không nhất định biết được.

“Lúc ở Đạo Chu Tinh cũng còn khá, sau lúc đến Ngũ Cảnh Giới, loại tình huống này lại càng phát ra nghiêm trọng, cho đến khi ta thức đây Võ Triều thống nhất Ngũ Cảnh Giới, toàn diện phổ biến trật tự quy tắc, tuyệt đại đa số người cũng không biết sự hiện hữu của ta.

“Từ sau khi Nguyên Anh kỳ, ta vẫn luôn là ở phía sau màn, phần lớn sự tình cũng là giao cho người khác đi làm, gần như không có cùng ngoại giới sinh ra qua quá nhiều giao lưu.

“Phương diện tâm cảnh bắt đầu xuất hiện vấn đề, dường như cũng là từ sau khi ta làm như vậy bắt đầu. Nói như vậy, ý nghĩ của ta không đủ thông suốt, có lẽ là bởi vì cùng ngoại giới giao lưu quá ít?

“Không đúng, hai thứ này không có liên hệ trực tiếp, vậy thì cùng thời điểm Kim Đan đại thành so sánh, bây giờ ta mất cái gì, hơn nữa còn là có liên quan cùng giao lưu với ngoại giới?”

Ý niệm tới đây, biểu cảm trên mặt Thôi Hằng bỗng nhiên trở nên có chút cổ quái.

Thuận theo ý nghĩ này, sự tình hẳn làm tương đối ít sau khi Nguyên Anh dường như cũng chỉ có một.

Trước mặt người Hiền Thánh!

Từ sau khi tu luyện tới Nguyên Anh, hẳn đã rất ít trực tiếp ở trước mặt người bày ra thực lực của mình, rất ít trước mặt người Hiền Thánh.

Cẩn thận phân tích nội tâm mà nói, ngày trước khi trước mặt người Hiền Thánh, quả thật có thể để cho tâm tình của hắn thoải mái.

“Nếu quả như thật là như vậy, không khỏi có chút không hợp lẽ thường.” Thôi Hằng nghĩ nghĩ, lắm bậm nói nhỏ ” Chẳng qua, dù sao thử một chút cũng không phải là không thể.

“Dĩ nhiên, vẫn là phải làm chuẩn bị thật đầy đủ mới được. Pháp thuật bảo vệ tánh mạng, pháp thuật chạy trốn, còn có các loại quyền tiến vào Động thiên thế giới đều phải chuẩn bị xong trước.”

Ở sau khi có cái ý nghĩ này, khí tức trên người hắn bỗng nhiên lộ liễu lên, từ trầm tĩnh như vực sâu, trở nên giống như mặt trời mới mọc.

“Hoàng Cân Lục Sĩ!” Thôi Hằng bỗng nhiên quát lên.

“Có!” Hoàng Cân Lục Sĩ lúc này quỳ mọp.

“Truyền cho ta pháp chỉ.” Khí thế trên người Thôi Hằng liên tục tăng lên, quanh thân bắt đầu tản mát ra ánh sáng chói lọi Thần Thánh màu tử kim, trầm giọng nói ” Lệnh cho Bạch Liên Vô Sinh Giáo Thân Uy Tinh lập tức thiêu hủy tượng thân cùng điện thờ Bạch Liên Thánh Mẫu, quy thuận Đại Chu.

“Kỳ hạn trong một tháng hoàn thành, người quá thời hạn không quy thuận, ta sẽ đích thân đi tới. Cũng chớ bảo là không báo trước.

“Nếu muốn dẫn ta đi ra, ta đây liền đi ra, đưa cho bọn hắn một món lễ lớn!”

Chương 635: Cái gì gọi là chuẩn bị vẹn toàn a (1)

Thần Uy tinh, hoàng thành Đại Chu.

Bây giờ Lý Minh Quỳnh mỗi ngày đều trong trạng thái nhập định, giám sát từng ngọn cây cọng cỏ trong lãnh thổ Đại Chu, nhưng nàng vẫn không cách nào ngăn cản dân chúng trốn đi, rời khỏi Đại Chu đi tôn thờ Bạch Liên Thánh Mẫu.

Coi như là cưỡng ép giữ người lại cũng vô dụng, những người quyết định chủ ý phải đi tôn thờ Bạch Liên Thánh Mẫu này đã không có thuốc chữa, một khi phát hiện mình không cách nào rời đi Đại Chu liền sẽ trực tiếp tự sát.

Đối mặt loại tình huống này, Lý Minh Quỳnh cũng đã thử sửa chữa ý nghĩ của những người này, xóa đi ý nghĩ muốn trốn đi Đại Chu thờ cúng Bạch Liên Thánh Mẫu của những người này ở bên trên căn nguyên .

Nung điều này vẫn không có một chút tác dụng

Bởi vì ở sau khi nàng xóa đi cái ý nghĩ này, lập tức sẽ có một loại ý tưởng tương tự sinh ra.

Loại ý nghĩ chạy trốn đại Chu đi thờ cúng Bạch Liên Thánh Mẫu này, giống như là hoàn toàn cắm rễ trong người, hoàn toàn không cách nào nhanh chóng diệt trừ, trừ phi đem thần trí đều hủy diệt, nhưng như vậy cùng giết người không có khác nhau chút nào.

Lý Minh Quỳnh không có khả năng làm vậy.

Bây giờ nàng đã hoàn toàn bắt đắ dĩ, hoàn toàn không có cách nào đối phó loại tình huống quý dị này, chỉ có thể chờ đợi thôi Hằng ở bên kia phản hồi.

“Lý Quốc chủ, pháp chỉ của Thiên Tôn đến.”

Ngay tại lúc Lý Minh Quỳnh mặt ủ mảy chau, thanh âm của Hoàng Cân lực sĩ bỗng nhiên vang lên từ trong hư không, hẳn là ở chỗ xa vô cùng thi chuyên truyền âm thuật tới, đem tin tức này thông báo tới.

“Là pháp chỉ của Sư Tôn!” Tức thì nàng vui mừng tí mắt, vội vàng đứng lên, một mực cung kính hướng phương hướng thành âm hành lễ “Cung nghênh Sư Tôn pháp chỉ! “

Đồng thời trong lòng cũng đang chờ mong xem thôi Hằng sẽ dùng biện pháp gì giải quyết chuyện lần này.

Chỉ chốc lát sau, Hoàng Cân Lực Sĩ liền đã tới trước Càn Chính Điện, sau khi đi vào, vẻ mặt hẳn nghiêm túc mà nói :”

Tuyên bố pháp chỉ của Tiên Tôn! Bạch Liên Vô Sinh Giáo Thân Uy Tinh lập tức thiêu hủy tượng thân và miếu thờ của Bạch Liên Thánh Mẫu, quy thuận Đại Chu.

“Kỳ hạn trong vòng một tháng hoàn thành, người quá hạn không quy thuận, Tiên Tôn sẽ đích thân tới, khuyên nhủ tin đồ Bạch Liên Vô Sinh Giáo còn thừa lại trở về Đại Chu.

“Cái gì?” Lý Minh Quỳnh nghe được nội dung bên trong pháp chỉ chỉ, tức thì liên ngay ngân, trên mặt lộ rõ ra vẻ ngạc nhiên nghi ngờ, lâm bảm nói nhỏ “Sư tôn lại muốn tự mình ra tay rồi?”

Cái kết quả này quả thực làm nàng ngoài ý muốn.

Ở trong ấn tượng của nàng, Thôi Hằng từ trước đến giờ đều là khinh thường tự mình ra tay, cơ bản đều là để cho đệ tử, tôi tớ, hoặc là sinh linh mình sáng tạo ra tay.

Điều này theo Lý Minh Quỳnh là chuyện vô cùng bình thường.

Dù sao Sư Tôn nhưng mà là một vị tôn tại cảnh giới cao đến không bờ bến.

Lúc trước gặp phải những Kim Tiên, Vô Cực Kim Tiên, Thánh Giả, Tạo Vật Chủ các loại, căn bản cũng không đáng giá cho hấn tự mình ra tay.

Nhưng lúc này đây hấn lại muốn tự mình ra tay

Trong lòng Lý Minh Quỳnh theo đó khản trương lên, thậm chí nói “Xem ra đích nhân thật sự là vô cùng cường đại a. Chẳng qua, có thể để cho sư tôn tự mình ra tay, đây cũng tính là vinh hạnh của Bạch Liên Thánh Mẫu đi.”

Về phần Thôi Hằng có thể hay không thành công, nàng căn bản thậm chí không hề nghĩ tới.

Ở trong nhận thức của nàng, sư tôn của mình nhất định là vô địch, tuyệt đối sẽ không có bất kỳ ngoài ý muốn.

Vì vậy, ở cùng lúc khi suy nghĩ, nàng liền cung kính hành lễ nói: “Xin nghe pháp chỉ của sư tôn!”

Ngay sau đó, thanh âm Lý Minh Quỳnh liền truyền khắp toàn bộ Đại Chu, truyền đến trong tai từng tên dân chúng Đại Chu.

“Trẫm là Hoàng Chủ Đại Chu, dám nghịch tặc Bạch Liên Vô Sinh Giáo nghe chỉ, kỳ hạn bốn người trong một tháng đem tượng thân cùng miếu thờ Bạch Liên Thánh Mẫu toàn bộ thiêu hủy, quy thuận Đại Chu.

“Nếu không, đến lúc đó sẽ có tồn tại tối cao hàng lâm, bọn người tự gánh lấy hậu quả!”

...

Đạo ý chỉ này của Lý Minh Quỳnh trực tiếp truyền khắp toàn bộ Đại Chu.

Đây cũng là lần đầu tiên đám dân chúng bình thường nghe được thánh chỉ diễn đạt nghiêm nghị như vậy, càng là lần đầu tiên nghe được ý chỉ muốn đem Bạch Liên Vô Sinh Giáo đuổi tận giết tuyệt.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Đại Chu sóng ngầm cuộn cuộn.

Vô số tín đồ Bạch Liên Vô Sinh Giáo mai phục ở lãnh thổ Đại Chu nghi ngờ không thôi, không hiểu tại sao Đại Chu bỗng nhiên thay đổi thái độ.

Rõ ràng trước đây vẫn là từng chút một xâm chiếm, từ từ mưu tính, vì sao lại bỗng nhiên trở nên gấp gáp như thế?

Còn có ” Tồn tại tối cao ” trong lời thánh chỉ là nói cái gì?

Tin tức kinh thiên động địa như vậy, dĩ nhiên là lấy tốc độ cực nhanh truyền đến trong ốc đảo trung tâm sa mạc phía tây, cuối cùng bị đưa đến trong tay tên Thánh Nữ trong Bạch Liên Thánh Mẫu Cung.

Tổng Đàn vẫn là như trước, cung thuận mà quỳ xuống bên dưới pháp tọa hoa sen trắng, cúi đầu nói: “Thánh Nữ, ngài đối với đạo thánh chỉ này của Hoàng Đế Đại Chu tính làm gì, chúng ta có hay không phải đối đối sách?”

“Không cần, vẫn là dựa theo phương thức vốn đã định đi làm là được rồi. ” Thánh Nữ khẽ gật đầu một cái, bộ dáng trong lòng đã có dự tính.

Ngay sau đó, khoe miệng đỏ thắm của nàng nhếch lên, toát ra mấy phần nụ cười thật giống như mưu kế như ý, cằm xinh xắn hơi hơi nhếch lên, cười nói: “Cái người sau lưng Đại Chu Quốc này, rốt cục vẫn là kiếm chế không được a.

“Nếu hần nói thời hạn một tháng, chúng ta đây sẽ giăng lưới thêm thời gian một tháng, chờ một tháng sau, liền trực tiếp thu lưới, đem con cá lớn này vớt đi ra!”

“Thánh nữ cao kiến! ” Tổng Đàn lập tức quỳ mọp.

Hần thấy Thánh nữ tự tin như vậy, dĩ nhiên cũng không có bất kỳ hoài nghi, hơn nữa hần cũng chưa từng cho rằng người sau lưng Đại Chu Quốc sẽ là đối thủ của Thánh Nữ.

Dù sao, Thánh nữ Bạch Liên Vô Sinh Giáo nhưng mà phi thường đặc thù.

Nàng trên bản chất là lực lượng của Bạch Liên Thánh Mẫu vượt qua hư không chiếu hình tới, tiếp đó ngưng tụ rất nhiều

nguyên khí cùng pháp tắc trong thiên địa đản sinh ra.

Vì vậy, mặc dù tên Thánh nữ Bạch Liên Vô Sinh Giáo này thời gian sinh ra quá ngắn, vẫn là chẳng qua là hình chiếu biến thành, nhưng cũng đủ để cùng Chư Thiên Chi Chủ chống đỡ được, là cường giả cảnh giới thứ tám Tiên Giới.

Chương 636: Cái gì gọi là chuẩn bị vẹn toàn a (2)

Hơn nữa còn tùy thời đều có thể làm vật dẫn cho Bạch Liên Thánh Mẫu giáng thế, phát huy ra uy năng Thượng Thiên Chi Chủ.

Thân phận như vậy, địa vị như vậy, đừng nói là ở trong Tử Dương Giới nơi này, coi như là đổi mất chư thiên vạn giới, đều có thể nghênh ngang mà đi.

Lúc trước sở dĩ muốn dụ rạn ra khỏi hang, không có trực tiếp đem Đại Chu phá hủy, chẳng qua là bởi vì vị Thánh nữ này khá là cẩn thận, phải làm cho tốt chuẩn bị chu toàn mới xuất thủ thôi.

Bây giờ đôi phương lại dám chính mình nhảy ra, nhất định chính là đang tìm cái chết.

“Tổng Đàn, một tháng sau, người trực tiếp công bố ra ngoài vị trí nơi này của chúng ta.” Bên trên gương mặt tuyệt mỹ của Thánh Nữ tràn đầy nụ cười tự tin, bỗng nhiên mặt mũi trở nên lạnh, lộ ra khí lạnh, trầm giọng nói.

“Đến lúc đó, nơi này sẽ có mười tám tòa đại trận, mười hai cái Thượng Thiên Thần Bình chờ hấn, trừ phi hấn cũng là một tên Thượng Thiên Chi Chủ, nếu không sẽ là số kiếp đã định.

“Ta sẽ để cho hấn chết không có chỗ chôn!”

...

Sau khi để cho Hoàng Cân Lục Sĩ rời khỏi, Thôi Hằng liền bắt đầu chuẩn bị.

Thời gian một tháng cũng không dài.

Nhất định phải thật tốt nắm chắc mới được.

Đây là lần đầu hấn chân chính công khai lộ diện trên ý nghĩa trong mấy trăm năm gần đây, công khai ra tay, ngộ nhờ đưa tới một ít tôn tại chí cường chú ý, là sẽ nguy hiểm, nhất định phải có đầy đủ thủ đoạn bảo vệ tánh mạng chạy trốn mới được.

Đầu tiên là quyền tiến vào Động thiên thế giới, nhất định phải trước thời hạn hồi đoái xong.

Chỉ cần đi vào trong Động thiên thế giới, hết thủy đều an toàn, hấn sẽ không lại chịu đến bất cứ thương tổn gì.

Chẳng qua, tiến vào Động thiên thế giới chẳng qua là hạ sách tron g hạ sách, nếu có thể dựa vào sức của chính mình

cùng đôi kháng hoặc là chạy trốn mà nói, vẫn là phải dốc hết toàn lực mà làm.

Vì vậy, hắn lại trước thời hạn đem Chư Thiên Na Di Tiên Chú chuẩn bị xong, đến lúc đó có thể trực tiếp khởi động, trực tiếp chạy trốn xa đến địa phương mấy trăm năm ánh sáng bên ngoài.

Còn có Pháp Quy Luật Lệnh hắn cũng chuẩn bị xong, hắn sẽ trực tiếp sửa đổi pháp tắc, đem trọn pháp tắc trên Tử Dương Tinh đều sửa đổi thành có lợi đối với chính mình, lại đối với trạng thái của phe địch có hại.

Cùng lúc đó, hắn sẽ còn trong bóng tối bố trí xong Ngũ Hành Hồn Độn Điện Đảo Càn Khôn Đại Pháp, làm mơ hồ cảm giác đối với đại đạo pháp tắc thậm chí là hư không vạn vật của phe địch, ảnh hưởng mỗi cái phương diện phán đoán của phe địch.

Ở trên cơ sở của chuẩn bị phía trên, hắn sẽ còn đem Đại Thiên Ma âm Hỏa Quyết, Thiên Lôi Nguyên Từ Tiên Quang, Ngũ Lôi Chính Pháp các loại pháp thuật thuận công kích này cô đọng ở trong một cái tiêu không gian ẩn tàng.

Sau đó, lấy thuật Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi, giấu ở trong phạm vi ảnh hưởng của Điện Đảo Càn Khôn Đại Pháp, thừa dịp khi cảm giác của đôi phương mơ hồ, toàn lực công kích.

Đương nhiên, trừ những thứ này ra, Thôi Hằng cũng sẽ chuẩn bị hết thảy những thủ đoạn khác.

Tỷ như, trước thời hạn thi triển Di Tinh Hoán Đầu Thuật, đem một chỗ không gian trong phạm vi ảnh hưởng của Điện Đảo Càn Khôn Đại Pháp, cùng hạch tâm một viên hằng tinh không lồ bên ngoài Tử Dương Giới nối liền cùng một chỗ.

Đương nhiên, tự thân phòng vệ hắn cũng sớm có chuẩn bị, Pháp Tắc Khánh Vân, Chận Linh Nguyên Thận, Khởi Tử Hồi Sinh các loại pháp thuật, đều là vì thế mà chuẩn bị.

Đơn giản mà nói, coi như thật xuất hiện một vị tồn tại cấp bậc Hóa Thân, hắn cũng có thể ở trong nháy mắt khi thấy đôi phương mà toàn thân trở ra, thậm chí còn có thể để cho đôi phương hoàn toàn không tìm được tung tích của mình.

Về phần vượt cấp giết địch?

Thôi Hằng chính là ngay cả nghĩ đều không hề nghĩ.

Con đường tu hành, cảnh giới càng cao lại càng không tồn tại loại chuyện vượt cấp này, nhất là chênh lệch Nguyên Anh đến Hóa Thân, càng không có khả năng.

Hắn có thể thông qua chuỗi thao tác này, lấy tu vi Nguyên Anh đỉnh phong, ở trước mặt một vị Hóa Thân kỳ không bị thương chút nào mà chạy trốn, cũng đã là cực độ nghịch thiên, là chuyện cực kì khó mà tin nổi.

Sau khi làm tốt đủ loại chuẩn bị, Thôi Hằng cảm thụ trạng thái võ trang đầy đủ của chính mình, trong lòng không nhìn được cảm khái nói: “Vẫn là phải cố gắng đột phá đến Hóa Thân mới được a.”

...

Thời gian một tháng đi qua rất nhanh.

Đúng như tất cả mọi người dự liệu vậy, Bạch Liên Vô Sinh Giáo hoàn toàn không nhìn thánh chỉ của Đại Chu Hoàng Đế Lý Minh Quỳnh, căn bản cũng không có bất kỳ ý tứ rút tay, thậm chí còn có chút ý tứ tệ hại hơn.

Trong một tháng này, bách tính từ Đại Chu bên này phản bội chạy trốn càng nhiều, thậm chí còn có chuyện những người này bắt đầu ở Đại Chu lãnh thổ công khai cúng tế Bạch Liên Thánh Mẫu, thậm chí xây tượng thân Bạch Liên Thánh Mẫu.

Còn có một ít bách tính cùng cường giả võ đạo tuân thủ trật tự quy tắc Đại Chu không giải thích được bị hại, bên người người chết lại đều có khắc con dấu hoa sen, rõ ràng chính là đang tuyên cáo đây là Bạch Liên Vô Sinh Giáo làm nên.

Lãnh thổ Đại Chu bắt đầu lòng người bàng hoàng, hoàn cảnh xã hội bình tĩnh an ổn thật lâu xuất hiện xu thế rõ ràng sắp hỗn loạn.

Lý Minh Quỳnh thoáng cái bận bịu bề đầu sứt trán.

Chính là ở trong bầu không khí như vậy, thời gian một tháng lặng lẽ trôi qua.

Ngày này là ngày đầu tiên sau tháng thứ hai khi Đại Chu Hoàng Đế Lý Minh Quỳnh ban bố cái đạo thánh chỉ kia, tất cả mọi người đều chú ý tới biến hoá trên bầu trời.

Có hay không như vị Hoàng Đế Đại Chu kia từng nói, sẽ có tồn tại vô thượng hàng lâm?

Lúc này trời mới vừa mưa lất phất, đường chân trời thiên địa mới dâng lên màu trắng bạc, ánh sáng mặt trời đang chậm rãi dâng lên, đột nhiên ——

Vù vù!

Toàn bộ Thần Uy Tinh bỗng nhiên run rẩy, chỉ thấy một đạo hào quang màu tử kim thật giống như từ chỗ cao vô cùng

rủ xuống, phá vỡ bầu trời mênh mông, hướng đại sa mạc phía tây Đại Chu bay đi.

Một cỗ uy thế mênh mông khổng lồ bỗng nhiên trực tiếp tràn ngập ở bên trên toàn bộ Tử Dương Tinh lên, để cho tất cả sinh linh trên hành tinh lớn này đều cảm nhận được một cỗ khí thế vô cùng mạnh mẽ.

Cùng lúc đó, trong Bạch Liên Thánh Mẫu Cung ở trung tâm sa mạc phía tây, Thánh nữ ngồi ngay ngắn ở trên pháp tọa sen trắng bỗng nhiên mở mắt, ánh mắt nhìn về phía bên ngoài, khẽ cười nói:

“Người tìm chết đến rồi!”

Chương 637: Ngũ Hành Hỗn Động Diên Đảo Càn Khôn Đại Pháp (1)

Bạch Liên Thánh Nữ sớm đã làm xong chuẩn bị.

Vì vậy, dưới cái nhìn của nàng, Thôi Hằng lỗ mãng mà xông tới như vậy hoàn toàn chính là đang tìm cái chết, cũng là căn bản không đem nàng coi ra gì.

Đây chính là lý do đáng chết!

Chỉ thấy thiếu nữ thần thánh mà tinh khiết từ trên pháp tọa sen trắng đứng dậy, ánh mắt nhìn về phía bầu trời, hàm răng khê mở, cao giọng quát lên:

“Lên cho ta!”

...

Ở trong nháy mắt khi Thôi Hằng hạ xuống bầu trời sa mạc phía tây, thì có mười tám đạo hào quang màu trắng tinh phóng lên cao.

Chúng nó đến từ phương hướng bất động, ẩn chứa hình thức lực lượng bất động, có chính là giam cầm tu vi người, có chính là ngăn cách cảm giác đối với phép tắc, còn có là thuận tụy công kích cùng phá hư.

Chẳng qua, những lực lượng này lại đều có ngọn nguồn giống nhau, đó chính là pháp trận do nhiều đóa hoa sen màu trắng xây dựng mà thành.

Trọn vẹn mười tám tòa đại trận, đã sớm ở chỗ này cung kính chờ đợi đã lâu.

Bạch Liên Thánh Nữ không thể bảo là không cẩn thận.

Vì đối phó Thôi Hằng, nàng gần như là thi triển tất cả thủ đoạn của chính mình.

Mười tám tòa đại trận này chính là mười tám đạo Pháp Tắc Bạch Liên Thánh Mẫu hình chiếu đến trên người của nàng, trong vòng ngàn năm chỉ có thể sử dụng một lần.

Dưới cái nhìn của nàng, chỉ cần đôi phương không phải là Thượng Thiên Chi Chủ, liên nhất định không thể đột phá mười tám tòa trận pháp này.

Coi như mười tám tòa trận pháp này thật bị đột phá, tiếp theo còn có mười hai cái Thượng Thiên Thân Bình càng cường đại hơn, đây chính là chí bảo thứ thiệt.

Vì vậy, trong lòng Bạch Liên Thánh Nữ đã tin chắc.

Vô luận như thế nào, cái tên Thôi Hằng cũng sẽ chết ở chỗ này.

...

Mười tám tòa đại trận tất cả đều là lực lượng cấp pháp tắc.

Sau khi chúng nó phát động uy năng, ngay lập tức liền làm cho cả Thần Uy Tinh xuất hiện biến hóa long trời lở đất.

Toàn bộ thiên địa nguyên khí trên Thần Uy Tinh đều giống như là bị đông cứng, coi như là Chư Thánh Chi Vương đều không cách nào điều động chút nào, pháp lý tự nhiên cũng bị ngăn cách ra, làm cho không người nào có thể cảm giác được sự tồn tại.

Điều này trực tiếp khiến cho tất cả võ giả Tiên Thiên trở lên trên Thần Uy Tinh đều trở nên chỉ có thể dựa vào lực lượng thân thể của chính mình.

Có điều, những thứ này cũng chỉ làm suy yếu đối với uy năng thực lực của người, cũng không thể tạo thành tổn thương trên thực chất, cũng không có chịu phá hoại gì đó.

Nhưng thuận theo vài loại đại trận còn dư lại triển khai lực lượng, từng loại lực lượng tàn phá thuần túy bắt đầu tàn phá bừa bãi ở các nơi trên Thần Uy Tinh.

Đầu tiên là tất cả tầng mây trên Thần Uy Tinh đều bị bao phủ, sắc trời đều bị ngăn cách, cái ngôi sao vô cùng to lớn này thoảng cái trở nên một màu đen nhánh.

Cùng lúc đó, mấy triệu cái vòi rồng khổng lồ cao hơn mười vạn mét bỗng xuất hiện ở các địa phương trên viên tinh cầu này, giống như vô số vòng xoáy nghiền nát hết thảy, muốn hủy diệt tất cả trong trời đất.

Theo sau còn có điện quang sấm sét đồm đồm không hết, từng đạo lôi đình tựa như là Lôi Long khổng lồ bay lượn trên trời, gương nanh múa vuốt, không chút kiêng kỵ biểu lộ ra sức mạnh lôi đình.

Lại có sao băng từ thiên ngoại bị sức mạnh pháp tắc cường đại nào đó kéo tới, từng viên phá vỡ bầu trời mệnh mông rơi xuống, tạo thành vô số hỏa cầu khổng lồ, mắt thấy phải đem đại địa thiêu đốt.

Còn có các loại thiên tai khác ví dụ như động đất, biển gầm, núi lở, ngập lụt đồng thời bùng nổ.

Toàn bộ Thần Uy Tinh đều thành cảnh tượng ngày tận thế.

Chỉ cần những thứ lực lượng hủy diệt này khuếch tán ra, sinh linh bên trên Thần Uy Tinh không nói là toàn bộ chết đi, ít nhất cũng sẽ có 99% bộ phận tan thành mây khói.

Mặt thầy từng loại lực lượng hủy thiên diệt địa này muốn rơi xuống, trên mặt tất cả sinh linh trên Thần Uy Tinh đều lộ ra biểu cảm cực độ hoảng sợ.

Đây nhưng mà là lực lượng kinh khủng muốn đem trọn nền văn minh đều hủy diệt.

Coi như là Chư Thánh Chi Vương, cũng chỉ có thể miễn cưỡng bảo toàn chính mình không chết mà thôi.

Bởi vì không cách nào điều động thiên địa nguyên khí, cũng không cách nào cùng pháp tắc cộng hưởng để thi triển thần thông, tự nhiên khó mà đi khoảng cách xa mà cứu người.

Mặc dù bị kịch còn không có thật phát sinh, nhưng đã có thể đoán được tiếp theo sẽ phát sinh dạng thảm kịch gì.

Điều này khiến người ta cảm thấy vô cùng tuyệt vọng.

“Tại sao, tại sao sẽ như vậy?!”

“Ai đó mau tới cứu, ai có thể tới cứu cứu ta a, Đại Chủ Hoàng Đế cũng tốt, Bạch Liên Thánh Mẫu cũng tốt, ai có thể mau cứu ta a!”

“Ta không muốn chết, ta không muốn chết a, đây rốt cuộc là chuyện gì hả?!”

Tiếng kêu thảm thiết, gào thét bi thương, âm thanh nhờ giúp đỡ vang lên trên Thần Uy Tinh.

Nhưng tất cả mọi người cũng không có cách nào.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn vòi rồng to lớn kia đánh tới, sấm sét không lồ đánh xuống, còn có từng viên từng viên sao băng to lớn bay vùn vụt tới, các loại tai kiếp ngày tận thế toàn bộ phủ xuống.

Bất quá, trong hoàng thành Đại Chu mọi người lại hết sức tỉnh táo.

Lý Minh Quỳnh đứng ở phía trước nhất, nhìn tai kiếp dị tượng đầy trời, thần sắc như thường.

Ở trong lòng của nàng, Thôi Hằng chính là tồn tại không gì không thể, căn bản cũng không cần lo lắng cái gì.

“Định!”

Vừa lúc đó, thanh âm mờ ảo từ trên trời hạ xuống.

Cùng lúc đó, một cái thân ảnh vô cùng to lớn giọi vào trong mắt từng tên dân chúng Đại Chu, chính là Thôi Hằng.

Mà ở trong nháy mắt khi thanh âm này xuất hiện, hết thảy lãnh thổ Đại Chu giống như là bị nhân phím tạm ngừng.

Vô luận là vòi rồng hay là sấm sét, hoặc là sao băng từ trên trời giáng xuống, hoặc là biển gầm chảy xiết, dãy núi đang sụp đổ, toàn bộ đều ngừng lại, ngừng ở trạng thái giờ phút này.

Tất cả mọi người trong lãnh thổ Đại Chu thấy một màn như vậy đều sợ ngây người, chỉ cảm thấy hết thấy trước mắt mình đều biến thành một bức tranh vẽ bất động.

Bây giờ Đại Chu cũng có người Thiên Khư Giới ban đầu, trong đó có người nhận ra Thôi Hằng, rồi rút kinh hô lên.

“Là Thôi Hằng Thượng Tiên, là sư phụ của bệ hạ, quả nhiên là hấn ra tay a!”

“Quá tốt, quá tốt! Có Thôi Hằng thượng tiên ở đây, chúng ta cái gì cũng không cần lo lắng! !”

“Bái kiến Thôi Hằng Thượng Tiên, đa tạ Thượng Tiên phù hộ chúng ta bình an!”

Chương 638: Ngũ Hành Hỗn Độn Điền Đảo Càn Khôn Đại Pháp (2)

Tiếng kinh hô liên tiếp như vậy, âm thanh giống như đợt sóng mà xông lên tận chín tầng trời.

Rất nhiều dân bản địa Thần Uy Tinh không biết Thôi Hằng là ai, liền kéo người bên cạnh hỏi, sau khi được giải đáp, cũng đều lập tức hướng Thôi Hằng khấu bái.

“Bái kiến Thượng Tiên, bái kiến Thượng Tiên a!”

...

Lúc này, Thôi Hằng ngay tại bầu trời Bạch Liên Thánh Mẫu Cung.

Đối với với hắn bây giờ mà nói, để cho một phân lãnh thổ Đại Chu tiến vào trạng thái ngưng là một chuyện vô cùng đơn giản, không phí nhiều sức, thậm chí ngay cả phân tâm cũng không bằng.

Lúc này sự chú ý của hắn vẫn là đặt ở bên trên Bạch Liên Thánh Mẫu Cung, trong lòng hơi có chút nghi ngờ.

“Trận pháp kém như vậy là muốn làm gì?” Thôi Hằng nhìn chăm chú quang mang mười tám tòa đại trận hiển hóa ra kia, thầm nghĩ trong lòng “Là muốn bày ra mặt yếu, khiến ta khinh địch?”

Thật ra thì, ở lúc mới vừa hạ xuống, hắn liền định lấy thủ đoạn lôi đình tiến hành công kích, nhanh chóng kết thúc chiến đấu, nhưng mười tám vết sáng bất thành linh lại là để cho hắn có chút bối rối.

Quá yếu!

Thật sự là quá yếu.

Ánh sáng những đại trận này mặc dù là sức mạnh cấp pháp tắc, nhưng ngay cả tiêu chuẩn Nguyên Anh hậu kỳ bình thường đều không đạt tới, chỉ tương đương với có một bộ phận đặc tính Nguyên Anh hậu kỳ mà thôi.

Đối với Thôi Hằng mà nói, thật là sợ với gió nhẹ thổi lật phát trong ngày xuân nắng ấm còn nhỏ yếu hơn.

Trong nháy mắt này, hắn thậm chí sinh ra một loại ý tưởng “Ta dốc hết toàn lực đi đối phó loại tầng thứ địch nhân này, có phải hay không có chút chuyện bé xé ra to”.

Chẳng qua, cũng vèn vèn chẳng qua là trong chớp nhoáng này thôi, Thôi Hằng ngay lập tức liền đem cái ý nghĩ này dập

tắt.

Sư tử vô thỏ còn dùng toàn lực.

Cần thận đối đãi bất cứ địch nhân nào, tóm lại là không có sai.

Vì vậy, ở trong chớp mắt này, Thôi Hằng liền làm ra quyết định cuối cùng.

Ra tay toàn lực!

Tiếp theo một cái chớp mắt, hào quang màu tử kim ngay tại trên người của hắn toả ra, trực tiếp nhập vào trong hư không, hóa thành vô số đạo bùa chú hình mây, phân tán hướng bốn phương tám hướng, đem hư không bên trong chu vi trăm ngàn dặm tắt cả đều bao phủ.

Ầm!

Nương theo một tiếng vang thật lớn, toàn bộ tất cả sự vật thuộc tính ngũ hành bên trong phạm vi bao phủ của bùa chú hình mây đều trở nên thác loạn, đất đai biến thành đầm nước, kim loại biến thành ngọn lửa, cây cối biến thành nước chảy...

Ngay sau đó, phương hướng trời và đất điên đảo, trước sau trái phải đều lộn nhào, quy luật vận chuyển của tầng diện vật chất cũng trong nháy mắt tan vỡ, hư không bên trong chu vi trăm ngàn dặm đột nhiên bịch một tiếng hoá thành một đoàn địch nhào tới tấp mờ mịt.

Không có trời đất vạn vật, không có trên dưới trước sau trái phải, hết thảy khái niệm tầng diện vật chất đều trở nên lộn xộn, ngay cả đại đạo pháp tắc đều giống như đã không còn tồn tại.

Ngũ Hành Hỗn Độn Điện Đảo Càn Khôn Đại Pháp!

Chỉ một đạo pháp thuật này phủ xuống, Bạch Liên Thánh Mẫu Cung liền không còn tồn tại.

Vô luận là mười tám tọa trận pháp đã hiện ra, hay là mười hai cái Thượng Thiên Thần Binh còn thuộc về trạng thái ẩn núp tắt cả đều hóa thành phân vụn, không còn tồn tại.

Bạch Liên Thánh Nữ ngược lại còn sống, nhưng nàng đã kinh biến đến mức chạt vật không chịu nổi, không còn bộ dáng trong lòng đã có dự tính lúc trước nữa.

Lúc này, quần áo toàn thân của nàng đều đã bị phá hư, trần truồng mà đứng ở trong một mảnh hỗn độn điên đảo.

Đám người Tổng Đàn trong Bạch Liên Thánh Mẫu Cung đã sớm tan thành mây khói, chỉ có nàng có thể bằng vào một tia bản chất bất nguồn ở hình chiếu của Bạch Liên Thánh Mẫu, duy trì thân thể không bị chôn vùi.

“Điều này sao có thể? ! ” Bạch Liên Thánh Nữ kinh hãi muốn chết hét thảm một tiếng, khắp khuôn mặt là vẻ mặt khó thể tin.

Nàng không tưởng tượng nổi nhìn Thôi Hằng một cái, sau đó không hề nghĩ ngợi trực tiếp hóa thành một vệt sáng, cố gắng lao ra vùng hỗn độn điên đảo vô biên này, chạy trốn thoát đi xa.

Nhưng mà, Ngũ Hành Hỗn Độn Điện Đảo Càn Khôn Đại Pháp mà Thôi Hằng toàn lực thi triển cường đại dường nào, coi như là tồn tại Hóa Thân kỳ cũng sẽ bị vây khốn lâu mấy giây, huống chi là một người ngay cả Nguyên Anh hậu kỳ đều không đạt tới như vậy.

À Bạch Liên Thánh Nữ này thậm chí ngay cả hoàn cảnh đặc thù do Ngũ Hành Hỗn Độn Điện Đảo Càn Khôn Đại Pháp tạo ra đều không thể chịu đựng, bay không bao lâu, hình thân của nàng liền bắt đầu bị cái vùng hỗn độn điên đảo vô biên này phân giải, từng chút một tan vỡ.

Mặc dù cái môn pháp thuật này là dùng để vây người, nhưng khi cảnh giới thực lực cách biệt quá lớn, chẳng qua là pháp thuật vây người cũng sẽ biến thành thủ đoạn giết người.

Hỗn độn điên đảo vô biên vốn là tiến hành phá hư đối với quy tắc tầng diện vật chất, từ đó đạt tới hiệu quả làm xáo trộn cảm giác phương hướng cùng phép tắc vật chất.

Uy năng như vậy cũng không phải là một người ngay cả Nguyên Anh hậu kỳ cũng không tới có thể tiếp nhận.

Thôi Hằng nhìn hình thân Bạch Liên Thánh Nữ đang hồng mắt, giơ tay lên một cái, vẻ mặt trở nên có chút cổ quái, hẳn bây giờ rất muốn nói một câu ” Chỉ vậy thôi?”

Mới đạo pháp thuật thứ nhất a!

Hẳn trước khi tới chuẩn bị bao nhiêu thủ đoạn, bao nhiêu đường lui.

Kết quả một cái pháp thuật vây người thi triển ra, liền phải kết thúc chiến đấu?

Chẳng qua, đã vậy rồi, tốc chiến tốc thắng cũng tốt.

Ngay sau đó, Thôi Hằng liền mở ra tiểu không gian của Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi, đem các loại pháp thuật công kích bảo lưu ở bên trong như Đại Thiên Ma âm Hỏa Quyết, Thiên Lô Nguyên Tử Tiên Quang, Ngũ Lô Chính Pháp tất cả đều phóng thích ra ngoài.

Cùng lúc đó, biểu cảm trên mặt Bạch Liên Thánh Nữ bỗng nhiên trở nên vận vẹo, khàn cả giọng mà gào lên:

“Thánh mẫu cứu ta! Thánh mẫu cứu ta a!”

Chương 639: Thiên Ma âm Hoả, Nguyên Tử Thần Quang (1)

Vị Thánh nữ này mặc dù chỉ là pháp tắc hình chiếu của Bạch Liên Thánh Mẫu hóa thành, nhưng dù sao cũng là sinh linh chân chính, ở lúc đối mặt tử vong tuyệt cảnh, tự nhiên có khát vọng cầu sinh.

Bây giờ nàng đã không có thời gian nghĩ tại sao thực lực Thôi Hằng sẽ mạnh mẽ như thế, tại sao trận pháp và thần binh chính mình tỉ mỉ chuẩn bị ngay cả vừa đối mặt liền chống đỡ không được.

Vào giờ phút này, nàng chỉ muốn tiếp tục sống.

Dục vọng cầu sinh áp đảo hết thảy, nàng khàn cả giọng gào thét, dốc hết toàn lực cầu cứu, muốn đạt được trợ giúp trước khi hình thần của chính mình hoàn toàn tan vỡ.

Thật ra thì, ở khi hình thần thánh nữ nơi này bắt đầu tan vỡ, Bạch Liên Thánh Mẫu liền cảm ứng được.

Ở trên vùng hư không sâu xa, ngàn tỉ đại đạo hội tụ, vô tận pháp tắc ngưng tụ đó, trong một vùng biên ánh sáng tinh khiết trắng toát, một thân ảnh nữ nhân đường cong yêu diệu chậm rãi đứng thẳng lên.

Thân thể to lớn của nàng tự nhiên vốn mạng theo sức mạnh không có gì sánh kịp, trong lúc giờ tay nhắc chân đều có vô tận đại đạo, ngàn vạn pháp tắc đi theo, nàng giống như là người chúa tể thiên đạo có thể hiệu lệnh hết thảy pháp tắc.

Chính là Bạch Liên Thánh Mẫu.

Nàng đã cảm giác được biến hoá truyền tới ở bên trên Thần Uy Tinh.

“Thánh nữ kia của ta tương đương với Chư Thánh Chi Vương, bây giờ lại bị ép đến cầu cứu, cái người lần đoạt tín ngưỡng của ta, lại lợi hại như thế?” Bạch Liên Thánh Mẫu không những không giận mà còn lấy làm mừng, khóe miệng lại lộ ra nụ cười nhàn nhạt ” Vậy thì thử hãy xem.”

Ngay sau đó, nàng nhẹ nhàng nâng tay phải lên, chậm rãi võ xuống phía dưới.

Chỉ thấy một tầng hư ảnh từ trên bàn tay này của nàng rơi xuống, trực tiếp vượt qua hư không vô tận, hạ xuống đến Tử Dương Giới.

Cùng lúc đó, trong vũ trụ sao trời ở bên ngoài Thần Uy Tinh.

Đông đảo Chư Thánh Chi Vương cùng Tào Vật Chủ tụ tập ở chỗ này quan sát tình huống bỗng nhiên trở nên thần sắc khẩn trương, trong lòng của bọn họ đều dâng lên một cô báo động, chỉ cảm thấy sắp đại họa lâm đầu.

Bọn họ đều là cường giả đến từ Tử Dương Tinh cùng Thái Thương Tinh, sau khi nghe Thôi Hằng sẽ động thủ với Bạch Liên Vô Sinh Giáo, liền vội vàng chạy qua quan sát tình huống, để căn cứ kết quả chiến cuộc mà sớm làm ra chuẩn bị.

Về phần tính an toàn, bọn họ cũng không lo lắng bao nhiêu.

Bởi vì Thần Uy Tinh đủ to lớn, so với hằng tinh thông thường cũng phải lớn hơn gấp mấy lần, đủ gánh chịu công kích uy năng lớn.

Dưới tình huống bình thường, coi như là chiến đấu giữa Chư Thiên Chi Chủ cũng sẽ không ảnh hưởng đến trong vũ trụ sao trời bên ngoài tinh cầu.

Ở trong vũ trụ sao trời bên ngoài tinh cầu xem cuộc chiến hẳn là vô cùng an toàn.

Nhưng tình huống bây giờ dường như có chút không đúng lắm.

“Chuyện gì xảy ra? ! Chẳng lẽ Bạch Liên Thánh Nữ kia còn có người giúp?”

“Không thể nào, Thôi Tiên Tôn uy năng bức nào, chung quy không đến nỗi ở chỗ này bị ám toán đi.”

“Mới vừa rồi nỗi dự cảm chẳng lành này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Không đúng, a! Đó, đó là cái gì? !”

“Tay, một cái tay, tay thật là lớn!”

Mới đầu chỉ là có người đang nghi ngờ, nhưng rất nhanh thì có người kinh hô lên, hoảng sợ cực kỳ mà chỉ về một cái phương hướng, mặt đầy vẻ sợ hãi.

Hoàn toàn không có dáng vẻ của Tào Vật Chủ, Đạo Chủ.

Đây là một bàn tay, một cái bàn tay vô cùng to lớn, xuyên qua vũ trụ mịt mờ, có thể tùy ý chi phối ngôi sao, đang từ chỗ cao vô cùng hạ xuống.

Chỗ nó đi qua, hết thảy vật chất đều trong nháy mắt bị triệt để hủy diệt, hoàn toàn bị san bằng.

Vô luận là vành đai tiêu hành tinh trôi lơ lửng ở trong vũ trụ sao trời, hay là hằng tinh xoay tròn chung quanh hằng tinh, ở bên dưới cái bàn tay to lớn này, tất cả đều trực tiếp bị phá hủy.

Nó cứ như bẻ gãy cành khô mà đi tới trong hư không bên ngoài Thần Uy Tinh.

Những Tạo Vật Chủ cùng Đạo Chủ ở bên này xem cuộc chiến toàn bộ đều đã sợ đến vẻ mặt dờ dẫm, đầu đầu cũng thấy vẻ mặt không tưởng tượng nổi, chỉ sững sờ nhìn phương xa truyền tới tia chớp nổ tung.

Mỗi một đạo tia chớp nổ tung, đều là một viên hành tinh bị hủy diệt đi.

Mặc dù những hành tinh kia không phải là loại hành tinh đặc thù do mảnh vụn Tử Dương Thiên biến thành như Thần Uy Tinh, Thái Thương Tinh và Tử Dương Tinh, nhưng cũng là ngôi sao đường kính trên mấy vạn dặm a.

Cứ như vậy hủy diệt dễ như trở bàn tay? !

Truyền thuyết Chư Thiên Chi Chủ nếu mà ra tay toàn lực, có khả năng Diệt Tinh, nhưng cảnh tượng mới rồi nào giống như là ra tay toàn lực, căn bản là tiện tay đảo qua một cái a.

“Là Thượng Thiên Chi Chủ, là Bạch Liên Thánh Mẫu xuất thủ! ” Có một tên Tạo Vật Chủ kinh hãi muốn chết mà nhìn bàn tay kia, run giọng nói ” Xong rồi, xong rồi.

“Lần này thật xong rồi, Thôi Tiên Tôn đây là chọc giận Bạch Liên Thánh Mẫu a, vị tôn thần này lại đem sức mạnh phủ xuống, lần này hoàn toàn xong rồi a!”

Chương 640: Thiên Ma âm Hoả, Nguyên Từ Thần Quang (2)

Tạo Vật Chủ kinh hô thăm thiết không phải người khác, chính là chương giáo Tử Thiên Thần Cung Trác Phàm.

Hắn cũng là người hiểu sâu nhất đối với Bạch Liên Thánh Mẫu trong toàn bộ Tử Dương Giới.

Hiểu rõ vị tôn thần trong truyền thuyết này cường đại đến mức nào, đáng sợ cỡ nào, cũng vô cùng rõ ràng sức nặng của cái gọi là Thượng Thiên Chi Chủ.

Vì vậy, Thôi Hằng có phải là đối thủ của vị Bạch Liên Thánh Mẫu kia hay không, hắn vẫn luôn không có lòng tin gì.

Mà lúc này đây, bàn tay kia đã hướng Thần Uy Tinh tàn nhẫn mà vỗ xuống.

Mặc dù cái bàn tay này đã có kích cỡ hành tinh thông thường, nhưng cùng Thần Uy Tinh to lớn so sánh vẫn là lộ ra rất nhỏ bé.

Nhưng cùng lúc khi bàn tay này vỗ xuống, toàn bộ Thần Uy Tinh lại run rẩy, khí quyển cuộn cuộn tụ hợp trên trời, bị bàn tay này gắng gượng đẩy ra, mặc cho nó vỗ xuống phía dưới.

Cái khí thế này cường đại không có gì sánh kịp, giống như là phải đương trường đem toàn bộ Thần Uy Tinh đều vỗ nát bấy vậy.

Nhưng mà, ngay tại trọng nháy mắt khi bàn tay này tiên vào tầng khí quyển, một cỗ lực lượng làm mơ hồ vật chất quy tắc cùng phương hướng hư không bỗng nhiên đem nó bao phủ.

Tiếp theo một cái chớp mắt, cái bàn tay này lại trực tiếp thay đổi phương hướng, từ vỗ xuống phía dưới biến thành vỗ lên trên, trong nháy mắt liền biến mất không thấy gì nữa, phẳng phất là cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện vậy.

Cùng lúc đó, trong biển ánh sáng tinh khiết của Bạch Liên Vô Sinh Thiên.

Bạch Liên Thánh Mẫu tay phải bụm gò má, hơi hơi ngây người, trong mắt tràn đầy kinh ngạc.

Ngay vừa mới rồi, sức mạnh lúc trước nàng vỗ xuống bị y nguyên không thay đổi phản ngược lại, vẫn là duy trì trạng thái bàn tay, còn trực tiếp đánh chính nàng một bạt tai.

Bất quá, Bạch Liên Thánh Mẫu cũng không nổi nóng, mà là ánh mắt tỏa sáng mà khẽ cười nói: “Có ý tứ, cái chư thiên

vạn giới này, bao nhiêu năm không xuất hiện chuyện thú vị như vậy?”

Vừa nói, nàng còn sờ lên má phải bị đánh của mình, khoe miệng hơi hơi nhếch lên” Lực đạo này trùng khớp, đúng là bộ phận ta vô xuống kia, một chút hao tổn cũng không có.

“Có phải hay không là một vị đồng đạo cảnh giới thứ chín?”

Ý niệm tới đây, Bạch Liên Thánh Mẫu hơi động ý niệm, thì có một đóa hoa sen tinh khiết trắng tinh từ trong ngực cao vút của nàng bay ra.

Cái đóa hoa sen tinh khiết trắng tinh này tràn đầy khí tức thần thánh hoàn mỹ, đan dệt đại đạo pháp tắc đêm không hết, thật là giống như là đồ vật của thiên đạo.

Ngay sau đó, chỉ thấy cái đóa hoa sen này ở trong biển ánh sáng vô tận nhẹ nhàng nhào một cái, liền hóa thành một nữ tử cùng Bạch Liên giống nhau như đúc, nhưng không có không lồ như vậy, chẳng qua là kích cỡ người thường mà thôi.

“Đạo hóa thân này ẩn chứa một phần vạn lực lượng bản nguyên của ta, còn có chút đặc thù của cảnh giới thứ chín Tiên Giới, cũng có thể thắng được tất cả Chư Thiên Chi Chủ cảnh giới thứ tám Tiên Giới.”

Bạch Liên Thánh Mẫu nhìn hóa thân trước mặt mình này, trịnh trọng nghiêm túc nói “Sau khi ngươi đi xuống, ra tay toàn lực, xem hắn có thể hay không tiếp tục chống đỡ, nếu mà hắn bị đánh chết, vậy ngươi đem tất cả thủ hạ của hắn đều giết sạch.

“Nếu như ngươi không thể đem hắn đánh chết mà nói, liền hỏi một chút xem liệu hắn có nguyện làm đạo lữ của ta? Ta hy vọng có thể cùng hắn cùng tham khảo huyền diệu Thiên Quan.

“Nếu mà hắn cự tuyệt, ta đây sẽ đích thân ra tay, bắt hắn tới.”

Nàng đã cô tịch quá lâu.

Từ sau khi Thiên Giới biến mất, người cùng nàng đứng ở cùng một cảnh giới cũng chỉ còn lại có hai người.

Lão hòa thượng Phật Quang Tịnh Thổ Thiên kia, gã lỗ mũi trâu Đạo Pháp Tiên Cảnh Thiên kia.

Nhưng hai người này cũng đều bài xích người Ngoại Đạo Chi Chủ như nàng, giữa lẫn nhau cũng không có giao lưu gì, càng không thể nào làm đạo lữ tham khảo con đường tu hành phía trước.

Mà xa rời thực tế, nhắm mắt làm liều là căn bản không có khả năng đập phá Thiên Môn Quan Ai.

Nàng cần một người đạo lữ có thể lẫn nhau tham khảo, nhưng vài chục vạn năm đi qua đều không thu hoạch gì, chỉ có thể làm cho mình rơi vào trạng thái ngủ say, gắng hết sức kéo dài tuổi thọ.

Không nghĩ tới lại sẽ vào lúc này chờ được một người có thể thích hợp.

Đây nhưng mà thật là quá tốt.

Đương nhiên, vì phòng ngừa vạn nhất, nàng cũng không dám hạ xuống bản thể đi qua, mà là phái một bộ hóa thân ẩn chứa một phần vạn lực lượng bản nguyên tự thân.

Dù sao, vũ trụ tinh không nguy hiểm, cho dù Thiên Giới đã biến mất, cũng chưa chắc không có tồn tại có thể đem cảnh giới thứ chín đôn vào chỗ chết.

Vô luận làm bất cứ chuyện gì, vẫn là phải cẩn thận một chút mới được.

Coi như thật xảy ra ngoài ý muốn, hóa thân bị hủy, bản thể bị tổn thất cũng chỉ là một phần vạn căn nguyên, qua ngàn năm liền bù lại.

Dù sao cũng tốt hơn bỏ mạng.

Chương 641: Thiên Ma âm Hoả, Nguyên Từ Thần Quang (3)

Khi Chư Thiên Chi Chủ ở bên trong Thiên Vực bản thân nắm giữ quyền hành, có thể dựa vào tính đặc thù của Thiên Vực, hàng lâm đến bất kỳ một nơi trong phạm vi Thiên Vực cai quản.

Về phần lệnh cấm Tạo Vật Chủ, Đạo Chủ không thể hạ giới, đối với Chư Thiên Chi Chủ mà nói dĩ nhiên là không có bất kỳ hiệu lực.

Chẳng qua, khu quản hạt của Hạ Thiên và Trung Thiên có hạn, còn không làm được chuyện vượt qua Thiên Vực tiến hành hàng lâm, Bạch Liên Vô Sinh Thiên thân là một trong tam đại Thượng Thiên thì lại khác.

Thân là người chưởng khống Bạch Liên Vô Sinh Thiên, có thể tùy ý hạ xuống đến trong tuyệt đại đa số Giới Vực.

Trong đó tự nhiên cũng bao gồm Tử Dương Giới.

Hóa thân này của Bạch Liên Thánh Mẫu sau khi lấy được chỉ thị, ngay lập tức liền hạ xuống đến bên ngoài Tử Dương Tinh, hơn nữa không có chút nào bảo lưu mà cho thấy toàn bộ sức mạnh của mình.

Chỉ một thoáng, quỹ tích vận chuyển của rất nhiều hành tinh chung quanh Tử Dương Tinh đều trực tiếp bị đảo loạn, thậm chí có một ít vệ tinh kích thước khá nhỏ thoát khỏi quỹ đạo, hướng trong vũ trụ tình không không biết lao nhanh.

Lúc này Thôi Hằng còn tại trong một mảnh hỗn độn điên đảo đang kia, hành động thả ra rất nhiều pháp thuật bị bàn tay đột nhiên xuất hiện lại trong nháy mắt bị “Trả về” lúc trước cắt đứt, không có thả ra ngoài.

Bây giờ lại bỗng nhiên cảm giác được bên ngoài Tử Dương Tinh xuất hiện một luồng khí thể mạnh mẽ như vậy, lúc này chân mày hắn cau lại, thậm chí nói: “Không kiêng nê gì mà biểu dương khí thể như thế, người tới không thiện a!”

“Cỗ lực lượng này tiêu chuẩn đại khái tương đương với Nguyên Anh hậu kỳ bình thường, nhưng tính chất sức mạnh có chút cô quái, còn xen lẫn một chút đại đạo pháp tắc tầng thứ cao, ước chừng tương đương với Nguyên Anh hậu kỳ tương đối cường đại.”

“Là Bạch Liên Thánh Mẫu phái đến xò xét?”

Trong lòng Thôi Hằng làm ra phán đoán, sau đó không chút nghĩ ngợi mà đem cái tiêu không gian ẩn chứa đủ loại

pháp thuật kinh khủng đưa qua.

Hóa thân của Bạch Liên Thánh Mẫu còn chưa kịp chân chính hạ xuống Tử Dương Tinh, liền bỗng nhiên cảm giác hư không bên cạnh mình có chút không đúng lắm.

Tiếp theo một cái chớp mắt, chỉ thấy không gian bên người nàng bị đục ra một cái lỗ hồng lớn.

Một luồng ngọn lửa màu u lam cực kỳ âm lãnh ẩn chứa vận vị tà dị chuyên môn thiêu đốt thân hồn nhảy vọt ra, trực tiếp liên bao phủ hóa thân này của Bạch Liên Thánh Mẫu.

“Đây là lửa gì? !” Hóa thân Bạch Liên Thánh Mẫu kinh hô lên.

Thời khắc này nàng rõ ràng cảm giác thân hồn của mình bị đốt, lại hoàn toàn không có bất kỳ biện pháp nào dập tắt, chỉ có thể trơ mắt nhìn nó thiêu đốt thân hồn của mình.

Đại Thiên Ma âm Hỏa Quyết!

Ngay sau đó, lại có mấy đạo ánh chớp ẩn chứa ngũ hành chân nghĩa sáng lên.

Kèm theo là nhiều tiếng tiếng sấm, đem hóa thân này của Bạch Liên Thánh Mẫu bao phủ.

Cùng lúc đó, còn có Thiên Lô Nguyên Từ Tiên Quang cùng xuất hiện, hóa thành vô số tia lửa điện, quán quanh thân của nàng.

Mọi việc như thế, đủ loại đủ kiểu pháp thuật, tất cả đều trút xuống trên người của nàng.

Chỉ chốc lát sau, hóa thân này của Bạch Liên Thánh Mẫu liền tan thành mây khói, đừng nói là hoàn thành nhiệm vụ, thậm chí ngay cả Thần Uy Tinh cũng không vào được.

Nhưng điều này cũng không có nghĩa là kết thúc.

Thiên Lô Nguyên Từ Tiên Quang cùng Đại Thiên Ma âm Hỏa Quyết nhưng mà không chỉ là công kích mục tiêu “Thấy được”.

Còn có “Nhìn không thấy” !

Ngay tại khi hóa thân tan thành mây khói, Bạch Liên Thánh Mẫu liền cảm giác được, phản ứng đầu tiên của nàng chính là không tưởng tượng nổi.

Tại sao có thể như vậy?

Hóa thân của mình lại nhanh như vậy liền tan thành mây khói?

Nhưng nàng còn chưa kịp cân thận suy nghĩ đây là vì cái gì —

Liên thấy được có một đoàn ngọn lửa màu u lam cực kỳ âm lãnh đột nhiên xuất hiện, cũng hướng nàng vọt tới, còn có một đạo tiên quang có tia điện quán quanh lấy tốc độ nhanh hơn vọt tới.

Chúng nó vượt qua hư không vô tận truy lùng tới!

Ầm!

Biển ánh sáng tinh khiết yên ả không biết bao nhiêu năm vang lên tiếng sấm đình tai nhức óc, Nguyên Từ Tiên Quang đã đem toàn thân Bạch Liên Thánh Mẫu giam cầm lại.

Cùng lúc đó, ngọn lửa màu u lam do Đại Thiên Ma âm Hỏa Quyết sinh ra đã từ gót chân của Bạch Liên Thánh Mẫu bắt đầu đốt, phá bỏ thân thể của nàng, thiêu đốt thân hồn của nàng.

Bạch Liên Thánh Mẫu tức thì cũng cảm giác được một cỗ cảm giác run sợ đến từ sâu trong linh hồn.

Cùng với cảm giác sợ hãi!

Không tự chủ được phát ra kêu thảm thiết.

“Đây, đây là cái gì, đây là lửa gì? ! Không, không, điều đó không có khả năng! !

“A! Đây rốt cuộc là cái gì? !”

...

...

Dưới sự giam cầm của Thiên Lô Nguyên Từ Tiên Quang cùng sự thiêu đốt của Ma âm Hỏa Quyết.

Bạch Liên Thánh Mẫu chỉ cảm thấy mình bị dày xéo hành hạ vô số năm.

Nhưng, bởi vì hai loại pháp thuật này là Thôi Hằng trước thời hạn chứa đựng xong, cũng không phải là liên tục không ngừng, cho nên ở sau khi trải qua một đoạn thời gian, chúng nó liên tục động tiêu tán.

Mà chờ đến sau khi hai cỗ pháp thuật đáng sợ này biến mất, Bạch Liên Thánh Mẫu phát hiện tại thân hồn của mình đã chỉ còn lại một phần vạn ban đầu, thân thể cũng biến thành cực kỳ suy yếu.

Trạng thái cả người vô cùng thê thảm, gàn như đều muốn rớt cảnh giới.

Cả người nàng đều run rẩy, trong đầu thậm chí chỉ còn lại có hai loại sự vật ngọn lửa màu u lam cùng điện quang trắng tuyền, tâm tình trong lòng càng là chỉ còn lại có sợ hãi.

Không biết qua bao lâu, Bạch Liên Thánh Mẫu mới có chút tỉnh táo lại, nhưng trong mắt y nguyên lưu lại bất an cùng sợ hãi.

“Ta, ta rốt cuộc trêu chọc một vị tôn, tôn tại dạng gì?”

...

Thần Uy Tinh.

Thôi Hằng nhìn Bạch Liên Thánh Nữ đã bị điện đảo hỗn độn hòa tan, như có điều suy nghĩ nói nhỏ: “Chẳng lẽ đây chính là tiêu chuẩn cảnh giới thứ chín Tiên Giới?”

Chương 642: Nhà nhà đốt đèn, nhân đạo huy hoàng (1)

Thông qua công kích của Thiên Ma âm Hỏa Quyết cùng Thiên Lôi Nguyên Từ Tiên Quang, Thôi Hằng đã cảm giác được trình độ tu vi của Bạch Liên Thánh Mẫu.

Cùng Chư Thiên Chi Chủ cảnh giới thứ tám so sánh, Bạch Liên Thánh Mẫu quả thật cường đại hơn quá nhiều, đơn thuần từ hình thể tới nội, so với Chư Thiên Chi Chủ tầm thường mạnh mẽ hơn không biết bao nhiêu vạn lần, chênh lệch thực lực chân chính càng lớn hơn.

Chẳng qua, chỉ là như vậy, cũng có thể chẳng qua là đi sâu vào tầng thứ cảnh giới thứ tám, hoàn toàn không đủ để cho Thôi Hằng cho rằng đây là cảnh giới thứ chín Tiên Giới.

Thôi Hằng sở dĩ làm ra phán đoán đây khả năng là cảnh giới thứ chín Tiên Giới, cũng là bởi vì ở trong cảm giác của hắn, sức mạnh của Bạch Liên Thánh Mẫu đã chân chính có đặc tính của Thiên Vực.

Tức năng lực lấy Thiên Đạo Chi Lực ảnh hưởng vạn vạn phép tắc.

Chư Thiên Chi Chủ cảnh giới thứ tám Tiên Giới chỉ khi ở bên trong Thiên Vực tự thân chứng không mới có thể điều động Thiên Đạo chi lực có hạn.

Bạch Liên Thánh Mẫu lại bất đồng, nàng đã tùy thời tùy chỗ có thể vận dụng loại lực lượng này.

Đây là trên bản chất bất đồng.

Nói theo một cách khác, điều này đã có chút tương tự với đặc thù của Nguyên Anh đỉnh phong có hướng đi hơi đơn giản, cùng Nguyên Anh hậu kỳ kéo ra chênh lệch vô cùng rõ ràng.

Lúc trước hắn ở trong một bộ hóa thân cảm giác được đại đạo pháp tắc tầng thứ cao, chính là loại đặc tính này diễn hóa.

Nhưng năng lực của Bạch Liên Thánh Mẫu lại không có đạt tới trình độ Nguyên Anh đỉnh phong, chẳng qua là so với Nguyên Anh hậu kỳ bình thường có pháp lực lớn mạnh hơn một chút mà thôi.

Khoảng cách vẫn là lấy vạn lần tính toán.

Trên căn bản có thể xem là một Nguyên Anh hậu kỳ loại mạnh.

Nhưng năng lực như vậy còn xa không đạt tới tiêu chuẩn từ Nguyên Anh hậu kỳ tấn thăng đến Nguyên Anh đỉnh phong.

Lúc ấy Thôi Hằng đột phá đến Nguyên Anh đỉnh phong, lấy được tầng trưởng pháp lực đều đã không cách nào dùng con số để tiến hành hình dung, tầng lên ở tầng cấp này là cực độ bành trướng.

“Nếu như đây thật là cảnh giới thứ chín Tiên Giới mà nói, liên ý nghĩa phân dưới cùng của tiên phạm lưỡng giới hai mươi một cảnh cũng chỉ là một Nguyên Anh hậu kỳ loại mạnh có đặc trưng đơn giản của Nguyên Anh đỉnh phong?”

Biểu cảm trên mặt Thôi Hằng trở nên có chút cổ quái.

Nếu như cái suy đoán này là thật, vậy cảnh giới thứ chín Tiên Giới thật là quá mức nhỏ yếu, cùng Nguyên Anh đỉnh phong so sánh, nhất định chính là con kiến hôi, bụi trần.

Chẳng qua, đây cũng xem như chứng thực một cái suy đoán khi hắn biết được tình huống Thánh Yêu Thiên lúc trước, cảnh giới thứ chín Tiên Giới quả nhiên không phải là phân dưới cùng của tu luyện trong cái thế giới này.

Ở phía trên nhất định có tầng thứ cảnh giới càng cường đại hơn.

Có lẽ liên ấn núp tại trong bí ấn Thiên Giới.

“Thiên Giới thành lập, phân chia chư thiên vạn giới, Thiên Giới biến mất, Tử Dương Thiên hủy diệt, có lẽ đều cùng những tồn tại tầng thứ cao hơn này có liên quan.”

Trong lòng Thôi Hằng âm thầm nghĩ ngợi ” Vậy bên trên cảnh giới thứ chín sẽ là hình dáng gì? Là trực tiếp vượt qua đến cảnh giới tương tự với Hóa Thân, hay là đột phá đến tiêu chuẩn Nguyên Anh đỉnh phong hoàn chỉnh?

“Hoặc là giống như cảnh giới đệ lục Tiên Giới, là ở cảnh giới giữa Nguyên Anh đỉnh phong cùng Hóa Thân? Bất luận như thế nào, cảnh giới bây giờ của ta cũng thật không tính là an toàn, vẫn là phải cố gắng đột phá đến cảnh giới Hóa Thân mới được.”

Tiên phạm lưỡng giới hai mươi một cảnh cùng cảnh giới Tu Tiên là hai hệ thống bất đồng, mặc dù bộ phận cảnh giới có đặc thù tương tự, nhưng không có khả năng hoàn toàn tương ứng.

Dù sao, hệ thống tu luyện bất đồng đều có nội dung bất đồng, mục tiêu bất đồng, thậm chí đối ứng với quần thể bất đồng, có rất nhiều nguyên tố bất đồng.

Loại tình huống không cách nào tiến hành đối ứng vừa khớp này mới là bình thường.

“Vũ trụ mệnh mông rộng lớn, có quá nhiều thứ không biết, coi như ta có thể nghiên ép cảnh giới thứ chín Tiên Giới cũng không thể vì vậy tự mãn.” Thôi Hằng lần nữa nhắc nhở chính mình ” Trước khi biết rõ tình huống phía trên cảnh giới thứ chín Tiên Giới, vẫn là phải cẩn thận hành sự, tuyệt đối không thể quá tự mãn.”

Chờ sau khi thành tựu Hóa Thần, hắn dự định đi Thái Hồng Tinh một chuyến, tìm những người đã từng tiến vào Thiên Giới Chi Môn kia trò chuyện một chút, hỏi thăm một chút tình huống cụ thể bên trong.

Xem có thể hay không tìm tới đầu mối về tầng thứ cảnh giới cao hơn.

Đương nhiên, đây chỉ là một cái kế hoạch bây giờ của hắn mà thôi, cuối cùng có thật hành động như vậy hay không, vẫn là phải xem con đường Hóa Thần nên đi như thế nào, cùng với tình trạng hệ thống sau khi thăng cấp.

“Tiếp theo chính là phải đề tâm cảnh hài hòa.” Hiện tại tâm tình Thôi Hằng tốt vô cùng, ngay sau đó, hắn vẫy tay triệt hồi Ngũ Hành Hỗn Độn Điên Đảo Càn Khôn Đại Pháp, đem thân hình hiện ra ở không trung.

Thời khắc này, vô luận là người trên Thần Uy Tinh, hay là người bên ngoài Thần Uy Tinh, toàn bộ đều thấy được thân ảnh vô cùng to lớn này.

Đồng thời cũng nhìn thấy Bạch Liên Thánh Mẫu Cung đã hóa thành phế tích bên trong sa mạc phía dưới.

Bây giờ, tất cả mọi người đều biết mới vừa rồi chuyện gì xảy ra.

Bạch Liên Vô Sinh Giáo bị diệt!

Chương 643: Nhà nhà đốt đèn, nhân đạo huy hoàng (2)

Cái đại giáo ở Tử Dương Giới truyền thừa mấy trăm ngàn năm, truyền thuyết sau lưng có một vị tôn tại tối cao này, cứ như vậy bị tiêu diệt rồi hả? !

Toàn bộ quá trình thậm chí chỉ có thời gian mấy hơi thở mà thôi.

Trong lúc nhất thời, vô số người tâm tình phức tạp.

Khiếp sợ!

Nghi ngờ!

Khó tin!

Rất nhiều tâm tình tràn ngập ở trong lòng của bọn họ.

Nhất là loại người biết sau lưng Bạch Liên Vô Sinh Giáo đứng một vị Thượng Thiên Chi Chủ như Trác Phàm này, càng là gần như muốn hoài nghi chính mình có phải hay không sinh ra ảo giác.

Hắn chính là rõ ràng thấy Bạch Liên Thánh Mẫu đã tự mình xuất thủ.

Cuối cùng lại vẫn không thể nào ngăn cản Bạch Liên Vô Sinh Giáo bị hủy diệt đi.

Đây chính là Thượng Thiên Chi Chủ a!

Bên dưới Thiên Giới, chỉ có ba vị tôn tại tối cao, hẳn là không gì không thể mới đúng.

Tại sao có thể như vậy?

“Không tưởng tượng nổi, thật bất khả tư nghị, đây chính là thực lực của thượng tiên, đây chính là uy năng của thượng tiên sao?”

Trác Phàm khiếp sợ cả người phát run, ánh mắt sững sờ nhìn chăm chăm bóng người Thôi Hằng, miệng giật giật, lại căn bản cũng không biết nói cái gì, cũng không dám nói gì.

Còn lại những Tạo Vật Chủ kia mặc dù không biết ý nghĩa đại biểu cho Bạch Liên Thánh Mẫu, nhưng bọn hắn cũng đều vô cùng rõ ràng Bạch Liên Vô Sinh Giáo cường đại, lúc trước cũng không phải là không có ai phản kháng qua.

Nhưng cuối cùng đều là bị trấn áp xuống.

Chưa bao giờ có ai thành công qua.

Bây giờ lại có thể có người thành công, vị Thôi Tiên Tôn này thật là cường đại đến không có bất kỳ đạo lý a.

Những người vốn ở Thần Uy Tinh ngắm nhìn tình huống, dự định một khi Thôi Hằng sa sút, chính mình ngay lập tức sẽ phải sạch liên quan kia, lúc này cũng đều lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm.

Còn tốt động tác của mình đủ chậm, nếu không thì là đang tìm cái chết.

Trong hoàng thành Đại Chu.

Lý Minh Quỳnh khoe môi mỉm cười, vô cùng vui vẻ nói: “Sư tôn thân uy vô lượng, chỉ là Bạch Liên Thánh Mẫu căn bản cũng không đáng giá nhắc tới ha!”

“Thật lợi hại.” Huệ Thế cũng đang ngược nhìn bầu trời, lầm bầm nói nhỏ: “Tiên sinh thật là không gì không thể.”

...

...

Tiếng than thở tương tự ở các địa phương Thần Uy Tinh không ngừng vang lên, cũng ở bên ngoài Thần Uy Tinh truyền bá ra.

Giờ phút này, bóng người Thôi Hằng triệt để đóng dấu ở trong dấu tất cả sinh linh Tử Dương Giới, trở thành dấu ấn mãi mãi cũng không cách nào xóa nhòa.

Trăm ngàn năm sau, chuyện ngày hôm nay chắc chắn sẽ trở thành truyền thuyết cổ xưa.

Ngay cả là mấy vạn năm vài chục vạn năm sau, chỉ sợ cũng phải xem như truyền thuyết thần thoại tiên hành truyền tụng đối với chuyện này.

...

Vào giờ phút này, Thôi Hằng đứng trên không trung, cảm nhận được ánh mắt đến từ các địa phương.

Trong những ánh mắt này ẩn chứa ý nghĩ bất đồng, tư tưởng bất đồng, nhưng đều có một điểm giống nhau, đó chính là tâm tình khiếp sợ, cực độ khiếp sợ.

“Cảm giác trước người hiền thánh a.” Thôi Hằng sung sướng mà nở nụ cười, tâm tình vô cùng sáng khoái, tâm tình kiềm chế nào đó ở trong cơ thể hẳn từ trước đến nay rốt cuộc thả ra.

Trải qua lần Hiền Thánh trước người này, tâm cảnh của hẳn trở nên càng hoà hợp hoàn mỹ, vốn là một tia tâm tình

phiên não bởi vì con đường tu hành mơ hồ mà sinh ra rôt cuộc hoàn toàn tiêu tán.

Bất quá, một tia cảm giác thiếu sót về việc tu hành kia vẫn tồn tại như cũ, để cho hãn cảm thấy không đủ hài hòa viên mãn.

“Tâm cảnh mặc dù viên mãn, nhưng vẫn không có tìm tới căn bản, ta đến tột cùng là kém ở địa phương nào?”

Chân mày Thôi Hằng lần nữa nhíu lại, thềm nói ” Loại cảm giác này vẫn là quá mơ hồ, vẫn là phải tiếp tục tích lũy Tử Kim thân quang, tranh thủ để cho loại cảm giác thiếu sót này trở nên rõ ràng.”

Lần này Hiện Thánh trước người đã giải quyết vấn đề trên tâm cảnh của hãn.

Mà lần này mọi dẫn lữ khiến tâm cảnh bùng nổ vấn đề, chính là khởi nguồn từ loại cảm giác thiếu sót hãn không cách nào tìm tới này.

Không tìm được vị trí vấn đề, lại không có người dẫn đạo có thể hỏi, cũng không có đạo lữ có thể trao đổi, vấn đề tâm cảnh liền thuận thế bạo phát ra.

Hiện tại giải quyết vấn đề về tâm cảnh, có thể cũng chỉ là trị phân ngọn, không có trị gốc.

Bất quá, phương hướng đã tìm được, từng bước một đi tiếp liền có thể đi.

...

Thôi Hằng ở sau khi tiêu diệt Bạch Liên Vô Sinh Giáo, cũng không có đi thẳng về bệ quan tu hành.

Đến tầng thứ của hãn hiện tại, cần chính là cải tạo đối với quy tắc thế giới, đơn thuần bệ quan ý nghĩa đã không lớn.

Vì vậy, sau khi rời đi sa mạc phía tây liền đi tới Đại Chu, dự định nhìn một chút tình huống phát triển nơi này.

Đám người Lý Minh Quỳnh, Huệ Thế, Hoàng Cân Lực Sĩ cảm giác được Thôi Hằng đến, rồi rít bay lên trời qua nghênh đón.

“Bái kiến sư tôn!”

“Bái kiến tiên sinh!”

“Bái kiến Tiên Tôn!”

Mấy người trước sau hành lễ, trong nội tâm như cũ sót lại cảm giác chấn động khi trước.

Mặc dù bọn họ đã sớm cho rằng Thôi Hạng không gì không thể, nhưng cho rằng cùng chân chính thấy được là hai loại khái niệm.

Chương 644: Nhà nhà đốt đèn, nhân đạo huy hoàng (3)

Lần này là lần đầu tiên bọn họ cảm nhận được sự cường đại của Thôi Hằng ở khoảng cách gần.

Cái uy năng kinh khủng chỉ lật tay vạn vật đều hóa thành hỗn độn kia, hoàn toàn vượt ra ngoài cực hạn tưởng tượng của bọn họ, thật không giống như là thủ đoạn con người có thể thi triển ra.

“Không cần đa lễ.” Thôi Hằng nhẹ nhàng khoát tay, để cho mấy người đứng dậy, mỉm cười nói ” Ta tới xem một chút tình hình phát triển của Đại Chu. Minh Quỳnh, con dẫn ta xem một chút đi.”

“Nhờ vào sự tôn hướng dẫn, Đại Chu bây giờ phát triển tốt vô cùng.” Lý Minh Quỳnh gật đầu một cái, chỉ một cái về phía trước, mỉm cười nói ” Sư tôn mời xem.”

Vừa dứt lời, liền thấy tầng mây phía trước tự động tách ra, diện mạo cả vùng đất hiện hiện ra rõ ràng.

Đây là một mảnh bình nguyên mênh mông vô tận, từng tòa thành trì thật lớn xây cất ở phía trên, chằng chịt tinh tế, trong mỗi một tòa thành trì đều sinh cơ dồi dào, dân số đông đảo.

Lý Minh Quỳnh giới thiệu: “Sư tôn, nơi này vốn là khu vực Bạch Liên Vô Sinh Giáo thống trị, bách tính chỉ biết cung phụng thần linh, không làm nông canh, không xây phòng ốc, khắp nơi đều là đất hoang.

“Hơn nữa ở trước khi sư tôn ngài quyết định thành lập trật tự quy tắc, đảng phái bất đồng của Bạch Liên Vô Sinh Giáo chinh phạt lẫn nhau, mỗi ngày đều có vô số người chết đi.

“Bây giờ thì khác rồi, Bạch Liên Vô Sinh Giáo vốn ở khu vực này đã bị đuổi, ở trước trật tự quy tắc, coi như là người bình thường cũng có thể an cư lạc nghiệp.

“Triều đình còn dẫn dắt bọn họ làm ruộng xây nhà, để cho cuộc sống của bọn họ rất nhanh thì trở nên khá hơn, cùng trước kia so sánh, biến hóa này có thể nói là long trời lở đất.

“Đệ tử từng cải trang tham quan những chỗ này, cùng rất nhiều dân chúng bình thường tiên hành giao lưu qua, gần như tất cả mọi người đều tỏ vẻ đây là cuộc sống lúc trước bọn hắn nghĩ cũng không dám nghĩ.

“Chính là ngài lập ra trật tự quy tắc khiến bọn họ từ nô lệ chỉ biết cung phụng thần linh biến thành người sống sờ sờ, nếu

không phải ngài không cho phép, sợ rằng trong nhà mỗi người dân cũng sẽ cung phụng bài vị trường sinh của ngài đây.”

“Để cho bọn họ không lại cung phụng Bạch Liên Thánh Mẫu, chính là vì để cho bọn họ đạt được cuộc đời mới, nào lại có đạo lý ép họ cung phụng ta.” Thôi Hằng lắc đầu khẽ cười nói.

Lúc này sắc trời đã dần dần trở tối, ngày gần hoàng hôn, màn đêm buông xuống.

Tầng toà thành trì lâm tấm phía dưới thấp sáng đèn dầu, đứng ở trên không nhìn xuống phía dưới, giống như là đang nhìn một mảnh tinh không.

“Nhà nhà đốt đèn, nhân đạo huy hoàng, không gì tốt hơn.” Thôi Hằng khen ngợi không dứt.

Hắn đứng chấp tay, mắt nhìn xuống một tòa thành phố như lửa sao phía dưới, bỗng nhiên lòng có cảm giác, lâm bầm nói ” Ta thân là kẻ chế định trật tự quy tắc, nhưng lại chưa bao giờ sống ở bên dưới loại quy tắc này, có phải hay không có chút vấn đề?”

“Cái gì? ” Trong lúc nhất thời Lý Minh Quỳnh không phản ứng kịp.

“Không có gì. ” Thôi Hằng khòe miệng hơi hơi nhếch lên, cả người như là tỏa sáng hào quang trước đó chưa từng có, cười nói ” Chẳng qua là bỗng nhiên nghĩ thông suốt một chuyện.”

...

Sau khi nhìn tình huống phát triển của Đại Chu, Thôi Hằng liền chưa từng xuất hiện tại trước mặt thế nhân.

Coi như là đám người Lý Minh Quỳnh, Huệ Thế cũng không biết hắn đi nơi nào.

Bất quá, ngày trước Thôi Hằng cũng là thường xuyên bề quan, loại trạng thái này bọn họ từ lâu thành quen, vẫn là làm chuyện chính mình nên làm, thi hành con đường Thôi Hằng định ra.

Đại Chu Quốc trên Thần Uy Tinh nhanh chóng khuếch trương, vương quốc do Lưu Lập Đào thiết lập bên trên Tử Dương Tinh cũng đã bước vào quỹ đạo, nhanh chóng phát triển, Thái Thương Tinh chính là một học trò rất tốt, làm từng bước mà học tập thành lập trật tự.

Tam đại chủ tinh Tử Dương Giới đều đang đầu vào đẩy tiến hành cải tạo.

Thời gian trôi mau, năm tháng như thoi đưa.

Một trăm năm, hai trăm năm, ba trăm năm trôi qua rất nhanh.

Thần Uy Tinh đã hoàn toàn bị Đại Chu thống trị, ở bên dưới trật tự quy tắc vừa ổn định lại không mất sức sống, hoàn mỹ phù hợp phương hướng Thôi Hằng quyết định.

Bạch Liên Vô Sinh Giáo trước đây đã trở thành bụi bặm của lịch sử, đã rất ít bị người nhắc tới.

Tử Dương Tinh cùng Thái Thương Tinh cũng sớm đã hoàn thành cải tạo.

Tam đại chủ tinh cải tạo hoàn thành, nhờ vào đặc tính Tử Dương Giới, quy tắc trật tự Thôi Hằng quyết định bắt đầu hướng vạn giới tinh không lan tràn ra một cách tự nhiên.

Từ trong vô hình ảnh hưởng đủ loại đủ kiểu văn minh.

Nhưng Thôi Hằng vẫn là không thấy tăm hơi.

...

Tử Dương Tinh, bên trong bí cảnh cấm địa Tử Thiên Thần Cung.

Trác Phàm vẻ mặt hoảng sợ nhìn mâm tròn trong tay, sắc mặt trắng bệch cực kỳ, run giọng nói: “Không, không, ta không muốn phản bội Tiên Tôn, ta không thể a, ta không muốn cùng người thành lập liên lạc a!”

Cái này là một khối mâm tròn bán kính khoảng ba tấc, vô cùng mỏng nhẹ, toàn thân xanh đậm, giống như là đồ đồng thau cổ xưa, bên trên chạm trổ họa văn phức tạp mà tuyệt đẹp, có áng mây, có mặt trời, có Thần Long, có phi phượng, tinh xảo cực kỳ, xảo đoạt thiên công.

Chính là bảo vật Trác Phàm đã từng dùng để cùng một vị đại nhân vật Thiên Giới thành lập liên lạc.

Vốn ở sau khi thần phục với Thôi Hằng, hắn cũng đã bỏ đi ý nghĩ khởi động khối mâm tròn này, ở trong vòng ba trăm năm gần đây càng là không đụng tới qua.

Nhưng không biết tại sao, hôm nay 36 cái lỗm trên khối mâm tròn này lại đều đề lên Bát Tử Chân Tinh, bỗng nhiên không hiểu sao thành lập liên lạc cùng vị đại nhân vật Thiên Giới kia.

Trác Phàm quỳ một chân trên đất, trước mắt của hắn hiện ra ánh sáng hỗn loạn tung bừng, giống như là cảnh tượng vô số thế giới bất đồng hỗn tạp ở chung với nhau.

Một cái thân ảnh thật giống như là từ vô số đường nét chồng lên nhau liền đứng ở trung ương nơi ánh sáng hỗn loạn

này, bên trong truyền đến là giọng nửa nghi ngờ nửa châm chọc.

“Tiên Tôn?”

“Khi nào người chưa phá Thiên Quan cũng dám tự xưng Tiên Tôn rồi hả?”

Chương 645: Ông lão bán nhang trong Thôi Quân Miếu (1)

Trác Phàm không biết Thiên Quan là cái gì, cũng không dám hỏi, chỉ có thể quỳ ở nơi đó run rẩy, không nói một lời.

Một lát sau, thanh âm kia lại vang lên.

“Thôi, ta cũng không cùng ngươi nói nhảm. Bây giờ không gian giam cầm buông lỏng, bốn tọa đã được cơ hội hiện ra nhận gian, ít ngày nữa sẽ phân ra thân thức chuyển thể, hạ xuống nhân gian.

“Ngươi cần chuẩn bị sẵn sàng, nghênh đón chuyển thể thân của bốn tọa hạ xuống. Đến lúc đó ta sẽ ban cho ngươi quyền hành Thiên Chủ, cho ngươi trở thành Chư Thiên Chi Chủ cảnh giới thứ tám Tiên Giới.”

Thanh âm này sau khi nói xong liền ngừng, cũng không có nói nếu như Trác Phàm không làm theo sẽ có hậu quả gì.

Nhưng bản thân Trác Phàm không dám không làm theo.

Đây chính là đại nhân vật Thiên Giới, tột tại vĩ đại tiện tay là có thể ban cho quyền hành Thiên Chủ, nếu mà làm nghịch ý chí của hắn, hậu quả tuyệt đối không phải mình có thể tiếp nhận.

“Nhưng như vậy há chẳng phải là phản bội Thôi Tiên Tôn?” Trong lòng Trác Phàm lâm vào giây giụa, nội tâm vô cùng xoắn xuýt “Thôi Tiên Tôn có thể đánh bại Bạch Liên Thánh Mẫu thân là Thượng Thiên Chi Chủ, ít nhất cũng là cường giả đứng ở cảnh giới thứ chín Tiên Giới...”

“Chẳng qua, gần đây trong vòng ba trăm năm Thôi Tiên Tôn đã không có tin tức gì, Đại Chu bên kia cũng không có tin tức gì, nói không chừng cũng sớm đã rời đi Tử Dương Giới.

” Đúng, đúng vậy, đại nhân vật như Thôi Tiên Tôn, làm sao lại một mực ở lại loại địa phương nhỏ như Tử Dương Giới này, ít nhất cũng phải đi bên trong Thiên Vực chân chính tu hành a.”

Trong lúc nhất thời, sợ hãi và tâm lý mong chờ may mắn chiếm cứ nội tâm của hắn.

“Nếu như tiếp tục đứng ở Thôi Tiên Tôn bên này, ta chắc chắn phải chết, tuyệt không sinh cơ...” Trong lòng Trác Phàm thậm chí nói ” Ta khổ tu vài vạn năm, nhưng không phải là vì chờ chết a, ta không thể chết được.

“Thật xin lỗi, Thôi Tiên Tôn!”

...

Tử Dương Tinh, Đại Chu Quốc, Thanh Liên huyện.

Ba trăm năm trước nơi này còn là một vùng ốc đảo trong hoang mạc, tọa lạc tổng đàn Bạch Liên Vô Sinh Giáo, là căn nguyên của hết thảm tội ác, cũng là trở ngại to lớn để Đại Chu Quốc phát triển.

Cũng may có vị Thôi Hằng Tiên Tôn kia ra tay, thi triển đại thân thông vô thượng, đem Bạch Liên Vô Sinh Giáo tiêu diệt, vậy mới khiến Đại Chu Quốc được phát triển, trải rộng toàn cầu.

Bây giờ nơi này đã thành Đại Chu Mạc Tây Tinh, Thanh Liên huyện do Bình Dương nha phủ cai quản, cũng là huyện đầy đủ sung túc nhất, ở trong huyện thành còn xây một tòa Miếu Thôi Quân, thờ phụng vị Thôi Tiên Tôn kia.

Lúc mới đầu, triều đình là không cho phép dân gian bách tính tự mình cung phụng Thôi Tiên Tôn, nhưng theo sự tích Thôi Tiên Tôn càng truyền càng xa, bách tính các nơi muốn cung phụng Thôi Tiên Tôn cũng liên càng ngày càng nhiều.

Hơn nữa loại cung phụng này không giống với vô điều kiện mê tín đối với Bạch Liên Thánh Mẫu lúc trước, là bách tính các nơi xuất phát từ nội tâm mà đối với Thôi Tiên Tôn sinh lòng cảm kích cùng sùng bái.

Vì vậy, 100 năm trước, ở bên dưới nhiều mặt thỉnh nguyện, triều đình rốt cuộc hạ lệnh, chấp thuận ở Thanh Liên Huyện xây dựng một tòa Thôi Quân Miếu, cung phụng Tiên Tôn Thôi Hằng.

Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thần trước đây chính là theo ngôi ở một bên coi như thần hộ pháp.

Từ đó về sau, Thanh Liên huyện liền thành thánh địa Đại Chu Quốc, mỗi năm đều có vô số người từ các nơi chạy tới, đi trong Thôi Quân Miếu dâng hương cung phụng, để bày tỏ kính ý đối với Thôi Hằng Tiên Tôn.

Nhâm Phong lúc này đứng ở trước cửa Thôi Quân Miếu Thanh Liên Huyện, nhìn toà miếu thờ uy nghiêm phong cách cổ xưa này, trong lòng của hắn dâng lên kính ý cùng cảm kích vô biên.

Gia tộc của hắn là chân chính được Thôi Tiên Tôn cứu.

Ba trăm năm trước, tổ tiên Nhâm Bình của hắn bởi vì chiến đấu giữa bè cánh bất đồng của Bạch Liên Vô Sinh Giáo mà cửa nát nhà tan, trong cực độ tuyệt vọng đã ôm lòng quyết tử.

Chính là thân hộ pháp Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thân của Thôi Tiên Tôn hạ xuống, thi triển thuật Khởi Tử Hồi Sinh, làm sống lại vợ con cha mẹ của tô tiên hấn, lúc này mới có Nhâm gia về sau, mới có Nhâm Phong bây giờ.

“Thôi Tiên Tôn cùng Hoàng Cân tôn thân công đức vô lượng a.” Nhâm Phong trong lòng cảm khái vô hạn, sau đó đẩy bụng kính ý cùng cảm kích đi vào trong Thôi Quân Miếu.

Thật ra thì, hấn lần này tới, cũng không chỉ là vì hương Thôi Tiên Tôn biểu đạt kính ý, cũng là muốn đền câu phúc cho hài tử còn chưa ra đời của mình.

Đây không phải là cái gì mê tín, chỉ là một loại mong ước vô cùng tốt đẹp.

Kích thước toàn thể của Thôi Quân Miếu cũng không lớn, chỉ có một tòa chủ điện cùng hai tòa thiên điện, người coi miếu cũng chỉ có vền vền mấy người.

Theo lý thuyết loại địa phương kích thước này, hàng năm tiếp đãi nhiều khách hành hương như vậy, nhất định là sẽ phát sinh hỗn loạn, nhưng kỳ thật nơi này chưa từng có phát sinh qua bất kỳ hỗn loạn nào.

Tất cả người tới Thôi Quân Miếu đều vô cùng tự giác tuân thủ trật tự.

Đây là vì đối với Thôi Tiên Tôn kính ý.

Nhâm Phong đi vào cửa chính, liền ở trong hành lang thấy được một ông lão bày sạp bán nhang đèn.

Hấn bộ dạng bảy tám chục tuổi, rõ ràng là tóc bạc hoa râu, da mặt vẫn như cũ đỏ thắm sáng bóng, đang nhắm mắt lại mà ngồi ở chỗ đó, rung đùi đác ý ngâm nga lời ca, hết sức nhàn nhã.

“Lão bá, nhang đèn này bán thế nào?” Nhâm Phong chỉ chỉ các loại nhang đèn trưng bày trong gian hàng, dò hỏi.

“Hả?” Ông lão ngưng ngâm nga, từ từ mở mắt, nhìn về phía Nhâm Phong, hơi quan sát một chút, khẽ cười nói “Cứ thoải mái lấy đi.”

“À?” Nhâm Phong nghe vậy nhất thời lắc đầu nói “Như vậy sao được, ta không thể cầm không, vẫn là phải trả tiền.”

“Đây là duyên phận của ngươi.” Ông lão cười hắc hắc cười, sau đó đứng dậy, vóc dáng lại so với Nhâm Phong còn cao, khoát tay một cái sau đó rời đi hành lang Thôi Quân Miếu, đi ra ngoài.

Để lại một bàn nhiều loại nhang đèn.

“Ai, lão bá!” Nhâm Phong theo bạn nằng muôn ngăn trở, chợt có người vỗ vai hắn một cái, gọi hắn lại.

“Người tuổi trẻ, lần đầu tiên tới đi. “Đây là một người đàn ông trung niên ngũ quan nhu hòa, mặt mũi hiền hòa, mỉm cười nói ” Thôi lão chính là như vậy, mỗi ngày đều sẽ tìm một người thuận mắt đưa nhang đèn miễn phí.”

“Vâng, là thế này phải không?” Nhâm Phong nghe vậy sững sờ, nhất thời có chút ngưng ngừng nói ” Ta quả thật là lần đầu tiên tới Thôi Quân Miếu, ngài mới vừa rồi kêu lão bá kia Thôi lão, hắn là họ Thôi sao?”

“Là họ Thôi, hắc, ta biết người đang suy nghĩ gì, không phải là như ngươi nghĩ. ” Người đàn ông trung niên cười nói ” Thôi lão là một nhân vật truyền kỳ, tuổi đã qua trăm, ở chỗ này bán nhang đèn cũng bán một trăm năm, chúng ta đều biết thói quen của hắn.”

Chương 646: Ông lão bán nhang trong Thôi Quân Miếu (2)

“Lại bán nhang đèn một trăm năm!” Nhâm Phong nhìn hướng Thôi lão rời đi, thờ dài nói “Chắc hẳn lão nhân gia này cũng là chịu ân huệ của Thôi Tiên Tôn.”

“Người tuổi trẻ, lời này của người không đúng.” Người đàn ông trung niên lắc đầu nói “Đại Chu chúng ta người nào không chịu ân huệ của Thôi Tiên Tôn, không có Thôi Tiên Tôn cũng không có sinh hoạt an ổn đầy đủ sung túc của chúng ta bây giờ.”

“Đúng vậy.” Nhâm Phong gật đầu một cái, cảm khái không thôi, dò hỏi “Vị đại ca này, tạ tên là Nhâm Phong, từ tỉnh Hà Tây đến, ngài xưng hô như thế nào?”

“Ta họ Lục, tên một chữ Hỏa, người gọi ta lão Lục là được.” Người đàn ông trung niên cười nói “chọn nhang đèn nhiều chút, chúng ta cùng đi lạy Thôi Tiên Tôn.”

“Được rồi Lục ca.” Nhâm Phong gật đầu ở trên bàn chọn một ít nhang đèn liền cùng Lục Hỏa cùng đi hướng chính điện, đang đi hẳn đột nhiên hỏi “Lục ca, người biết Thôi lão Bá ở đâu sao? Ta muốn đi cảm ơn hẳn một chút.”

“Chuyện này được rồi, chờ thấp hương xong ta mang người tới.” Lục Hỏa cười mở cười nói.

...

Thôi Hằng duy trì bộ dáng lão giả tóc bạc mặt hồng hào, chấp tay sau lưng cong người, không nhanh không chậm đi ở trên đường phố, ánh mắt quét qua cảnh tượng sinh hoạt an ổn tường hòa bốn phía, trong lòng của hẳn rất là hài lòng.

Ở sau lần xem tình huống Đại Chu đó, hẳn liền hiểu chính mình thiếu hụt đến tột cùng là cái gì.

Trật tự quy tắc bây giờ Tử Dương Giới thi hành, cùng với bộ quy tắc khuếch trương ở vạn giới tinh không này, quả thật đều là hẳn lập ra, căn nguyên cũng bắt nguồn từ hẳn.

Đây là phương thức cải tạo của hẳn với cái thế giới này, là cơ sở để Nguyên Anh đỉnh phong đột phá Hóa Thân.

Nhưng nếu như chỉ là đơn thuần thân là kẻ chế định quy tắc, mà không có đích thân tham dự trong đó, không có chân chính thể nghiệm qua tình huống bộ quy tắc này, dĩ nhiên là sẽ tồn tại chỗ thiếu sót cùng không hài hòa.

Vì vậy, từ đó về sau Thôi Hằng liên tục từ bỏ thân phận nguyên bản của chính mình, lấy một cái thân phận bình thường sinh tồn ở bên dưới trật tự quy tắc này.

Đây cũng không chỉ là đơn thuần thể nghiệm sinh hoạt phạm nhân, mà là tiên hành thực hành sinh hoạt bên dưới trật tự quy tắc.

Trên thực tế, trong vòng ba trăm năm quá khứ, hắn tổng cộng lấy sáu cái thân phận sinh hoạt qua, trong đó có bốn cái thân phận đều là võ đạo cường giả cảnh giới không thấp.

Hắn làm Tạo Vật Chủ, làm qua Chư Thánh Chi Vương, cũng đã làm Thánh Giả, thậm chí làm qua Nhân Tiên.

Hắn từng thân là Nhân Tiên Đại Chu tuân thủ luật pháp, làm từng bước mà an ổn sinh hoạt, bình thân tu luyện, đã từng trên Thái Thương Tinh làm một Thánh Giả độc hành lại mang trọng bảo.

Còn ở trên Tử Dương Tinh làm qua Chư Thánh Chi Vương ý đồ đột phá quy tắc, sau đó gặp phải triều đình trấn áp thô bạo, cuối cùng cái thân phận kia bị mang ra công lý, răn đe.

Trừ lần đó ra, hắn còn thân là Tạo Vật Chủ từ ngoại giới xuất hiện ở Đại Chu, thể nghiệm một chút trật tự quy tắc ở trạng thái ổn định, xem như sinh hoạt của Tạo Vật Chủ ngoại lai.

Bốn loại thân phận này cũng để cho hắn thu được trải nghiệm sinh hoạt bất đồng.

Mà trong thị giác người Phạm Giới bình thường không có võ công hoặc là không có thành tiên, sinh hoạt dưới trật tự quy tắc là lại có bất đồng.

Thôi Hằng từng chân chính lấy thân phận người bình thường sinh sống gần trăm năm.

Ở trong thời gian gần trăm năm đó, hắn không có thi triển qua bất kỳ sức mạnh siêu phạm, vẫn luôn như người bình thường mà cố gắng còn sống.

Mặc dù trải qua không ít long đong, nhưng cuối cùng vẫn là sống thọ chết già.

Tới cái thân phận “Thôi lão” hiện tại, mặc dù tầng cấp không cao, nhưng việc trải qua tương đối phức tạp, cũng là thân phận cuối cùng hắn dự định thử.

Tử Kim thần quang đã tích lũy đầy đủ, tu hành của hắn cũng sắp hoàn toàn viên mãn.

Hóa Thần đã gần ngay trước mắt.

Vì vậy, hắn lần này dùng lại họ Thôi.

Cái thân phận này ở lúc còn trẻ hăng hái, khoáng ý giang hồ, cùng mỗi thiên tài trẻ tuổi lúc ấy đều có giao hảo, gọi là một đời tuần kiệt.

Nhưng ở sau khi thiên tài cùng lứa rời rít bước vào cảnh giới Nhân Tiên, hẳn lại chỉ có thể ở dừng ở Thần Cảnh, không cách nào lại tiến lên trước một bước.

Chỉ có thể trợ mắt nhìn mình bị bỏ lại đằng sau.

Hạo hữu ở quá khứ nhiều lần tỏ rõ muốn giúp hẳn, có thể cho hẳn đạn dược giúp hẳn đột phá, nhưng đều bị hẳn cự tuyệt, hẳn tin chắc có thể dựa vào sức của chính mình đột phá

Nhưng mà, hẳn cũng chưa thành công, còn tổn thương căn cơ, cảnh giới từ Thần Cảnh rơi xuống Nội Cảnh, cuối cùng mất hết ý chí, trở về quê quán.

Làm một người bình thường buôn bán nhang đèn ở Miêu Thôi Quân.

Kẻ thù quá khứ đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, có nhiều người tới trả thù, nhưng ở dưới trật tự quy tắc ổn định, loại chuyện này hiển nhiên là không được cho phép.

Ở bên dưới triều đình che chở, hẳn vẫn sống an ổn.

Thời gian lâu, liền cũng không để ý đủ chuyện những ngày qua, trở nên càng ngày càng tự nhiên.

Hôm nay, đối với Thôi Hằng mà nói, chẳng qua chỉ là một ngày tầm thường nhất, nhưng hẳn vẫn rất là quý trọng thời gian như vậy.

Cuộc sống yên tĩnh như vậy, cuối cùng chẳng qua là sân khấu hẳn đi ngang qua khi tu hành, không cách nào lâu dài.

Lúc này, hẳn chạy tới trước cửa nhà chính mình ở Thanh Liên huyện.

Nhưng bước chân chợt ngừng lại.

Chỉ thấy trước cửa toà viện thông thường này, một vị nữ tử trẻ tuổi phong hoa tuyết đại đang đứng, dung nhan xinh đẹp.

Nàng mặc quần áo màu vàng nhạt, lưng đeo trường kiếm, tư thế hiên ngang, vẫn là diện mạo kinh diễm giang hồ trăm năm trước, đang cười khanh khách nhìn “Thôi lão”.

“Đã lâu không gặp.”

Chương 647: Đòi người thoáng chốc, trăm năm vội vàng (1)

Sau khi Thôi Hằng thấy nữ tử trẻ tuổi này, hơi sững sờ, ngay sau đó cười nói: “Giang các chủ vì sao tới nơi này?”

Nữ tử này không phải là người khác, chính là Các Chủ Thương Thủy Kiếm Các Giang Thái Vân danh chấn Khánh Châu Nam Vực Đại Chu bây giờ, tuổi mới vừa hơn trăm, đã chứng đạo Thiên Quân cảnh.

Ở bên dưới trật tự quy tắc lâu dài mà ổn định, Đại Chu đã hoàn thành toàn thể thống trị đối với Tử Dương Tinh.

Để cho tiện quản lý, đem trọn cái tinh cầu phân làm Đông Tây Nam Bắc bốn vực, mỗi vực lại chia ra làm hơn 100 Châu, hơn nữa từ đệ tứ cảnh Tiên Giới bắt đầu, triều đình đều sẽ sắp xếp chỗ tu hành đặc thù, sẽ không dễ dàng đặt chân phạm trần.

Điều này thì tạo thành tình huống Thiên Quân bây giờ tức là đỉnh cao nhất một Châu.

Giang Thái Vân chính là cao thủ số một số hai trong chốn giang hồ Khánh Châu, còn có lời đồn nàng đã sắp đột phá đến cảnh giới Huyền Tiên, sắp bị triều đình tiếp đón đi chỗ tu luyện càng thích hợp, không lâu sau sẽ siêu thoát phạm tục.

Chỉ bất quá, có rất ít người biết, vị Giang các chủ danh chấn Khánh Châu này đã từng đau khổ truy tìm qua một người.

Một người từ lâu ở nơi này, mai danh ẩn tích trong mắt thế nhân.

“Tới thăm người một chút.” Giang Thái Vân vẻ mặt hết sức phức tạp, ánh mắt nhu hòa nhìn chăm chú Thôi Hằng, đôi mắt quét qua bên trên một sợi tóc hoa râm, khẽ thở dài ” Mấy năm nay người sống như vậy ổn chứ?”

“Coi như không tệ.” Thôi Hằng thì vô cùng tự nhiên tùy ý, hần đi tới mở ra cửa chính, mỉm cười nói ” có lời gì vào nói đi.”

Vừa nói, hần giống thường ngày mà đi vào sận, đi tới trong một tòa đình nghỉ mát, tiện tay vỗ vỗ một cái ghế đá bên trong, thối thối tro bụi phía trên “Mời.”

Giang Thái Vân nhìn thân ảnh già nua này, hơi hơi thật thán, trong thoáng chốc chỉ cảm thấy chính mình như thấy được thiếu niên hăng hái trăm năm trước, gật đầu cười khẽ nói, ” Được.”

...

Dưới đình nghỉ mát.

Giang Thái Vân bước đi nhẹ nhàng, ngồi ở đối diện Thôi Hằng, ánh mắt nhu hòa nhìn hần.

“Giang các chủ lần này tới tìm ta, vì chuyện gì? ” Thôi Hằng thân sắc như thường nói ” Nơi này là Tây Vực, từ Nam Vực bên kia tới không tính là dễ dàng.”

“Thật ra cũng không có chuyện khẩn cấp gì... ” Giang Thái Vân khẽ gật đầu một cái, sau khi hơi trầm mặc, nói với Thôi Hằng ” Ta sắp đột phá trở thành Huyền Tiên.”

“Chúc mừng a. ” Thôi Hằng từ trong thâm tâm tán dương ” Trăm tuổi hơn là thành Huyền Tiên, có thể nói là thiên tư trác tuyệt, trước năm trăm tuổi trở thành Kim Tiên không khó.”

“Ta bây giờ có thể giúp ngươi lột xác. ” Giang Thái Vân nhìn chăm chú Thôi Hằng, trịnh trọng nghiêm túc nói ” Ta có thể dùng căn nguyên pháp thân của ta giúp ngươi đúc lại căn cơ, tuyệt sẽ không có bất kỳ tai họa ngầm nào, sẽ còn tăng cao tư chất của ngươi trên diện rộng.”

“Ta nói rồi, không cần như thế. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái nói ” Cuộc sống bây giờ, ta rất hài lòng.”

Đây là lời thật tâm.

Cuộc sống hơn một trăm năm gần đây, có thể nói là một đoạn cuộc sống an ổn nhất bình thản nhất sau khi hần đi ra tận thủ không gian.

Đôi lúc trong tiềm thức của hần thậm chí cảm thấy được một mực sống như vậy cũng không tệ, nhưng loại ý niệm này ở trong nháy mắt nổi lên cũng sẽ bị hần dập tắt.

Ở thời không tiên hiệp cao cấp Tiên Vương tung hoành, hung thú khắp nơi, thỉnh thoảng buông lỏng thích ý một chút không có vấn đề, nhưng nếu là quên hết tất cả trực tiếp lười biếng, đó chính là đang tự tìm đường chết.

Bây giờ hần sắp đột phá Hóa Thần, đoạn cuộc sống yên tĩnh này cũng sẽ có một kết thúc.

Đối với điều này hần vẫn là có mấy phần lưu luyến, có chút tương tự với cảm giác ừ ừ.

“Ngươi vẫn là như vậy. ” Giang Thái Vân có chút chán nản, sau đó xít lại gần Thôi Hằng, một đôi mắt sáng nhìn chăm chăm ánh mắt của hần, tràn đầy ân cần nói ” Nhưng ngươi sẽ chết, tuổi thọ Tiên Thiên chẳng qua hơn trăm năm, ngươi không có bao nhiêu thời gian.”

” Đoạn đời người này của ta bắt đầu từ nơi này, liên từ nơi này kết thúc, cũng là rất không tệ. ” Thôi Hằng cười khẽ nói.

Hắn là nói về đoạn đời người mà hắn chuyển đổi đủ loại thân phận ba trăm năm qua, chính là bắt đầu từ tiêu diệt tông đàn Bạch Liên Vô Sinh Giáo, đánh tan Bạch Liên Thánh Mẫu.

“... ” Giang Thái Vân rơi vào trong trầm mặc, chỉ ngẩn ngơ nhìn Thôi Hằng, thật lâu không nói, qua một lúc lâu, nàng như là nghĩ qua rất nhiều rất nhiều, lúc này mới chậm rãi đứng dậy, thấp giọng nói ” Ta tôn trọng sự lựa chọn của người.”

Nói xong, nàng liền muốn xoay người rời đi.

Nhưng còn chưa chờ nàng đi tới trước cửa, liền nghe bên ngoài truyền đến tiếng bước chân, sau đó chỉ thấy có hai người đi vào.

Cánh cửa là không có đóng.

“Thôi lão a, ta mang người đến, có một tiểu tử muốn tới thăm người. ” Lục Hỏa hoàn toàn là một bộ tư thái đem nơi này làm nhà mình, nghênh ngang liền đi vào.

“Thôi lão, ta tới... ” Nhâm Phong ở sau lưng Lục Hỏa, đang muốn hướng Thôi Hằng hành lễ, lại chợt nhìn thấy Giang Thái Vân đứng ở một bên, nhất thời kinh hô ” Giang các chủ? !”

Giang Thái Vân cũng có chút ngoài ý muốn nhìn về phía Nhâm Phong, nghi ngờ nói: “Người làm sao cũng ở nơi đây?”

“Các người quen biết? ” Thôi Hằng có chút hăng hái hỏi.

“Hắn là phụ quân của tam đệ tử ta. ” Giang Thái Vân hướng Thôi Hằng giải thích.

“Xin chào Giang các chủ. ” Nhâm Phong vội vàng hướng Giang Thái Vân hành lễ, thái độ mười phần cung kính “Vãn bối tới đây muốn đi Miêu Thôi Quân cầu phúc cho Ngọc Nhi cùng hài tử trong bụng nàng.

“Khi tiến vào Thôi Quân Miếu, vị lão tiên sinh này mang tới nhang nến tặng cho vãn bối, lần này tới là dự định hướng vị lão tiên sinh này nói cảm ơn, không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp ngài.”

Ngọc Nhi trong lời hắn muốn nói, chính là tam đệ tử của Giang Thái Vân.

“Cảm ơn thì không cần. ” Thôi Hằng ở một bên khoát tay một cái, mỉm cười nói ” có lòng tới cũng rất tốt, người và phụ nhân của người, còn có đứa trẻ, ngày sau đều sẽ phúc duyên thâm hậu.”

“Ngọc Nhi còn bao lâu chuyên dạ? ” Giang Thái Vân dò hỏi.

“Còn có gần hai tháng. ” Nhâm Phong mỉm cười nói ” Lúc trước Ngọc Nhi còn nói nhớ mời ngài đi qua, chờ hài tử ra đời để cho ngài nhìn một chút.”

“Ta sẽ đi. ” Giang Thái Vân gật đầu cười nói.

Sinh mạng mới sinh ra luôn có thể mang tới cho người ta vui sướng, nàng là vui vẻ đi hưởng lây sự vui mừng.

Nhưng nàng rất nhanh lại nghĩ tới chuyện một sinh mạng nàng cực kỳ quan tâm tùy thời đều có thể chết đi, tâm tình lại khó tránh khỏi mà trầm xuống.

Vì vậy Giang Thái Vân nhìn về phía Thôi Hằng, muốn phải mời hắn cùng đi, nhưng há hốc mồm, cuối cùng là không có nói ra.

“Chớ có nhìn tạ. ” Thôi Hằng, giống như là nhìn thấu Giang Thái Vân muốn nói điều gì, lắc đầu khẽ cười nói “Lão già khọm ta đây, đã định sống ở chỗ này, cho đến già chết.”

Chương 648: Đòi người thoáng chốc, trăm năm vội vàng (2)

“Thôi lão, ngươi nói gì thế, ngươi khẳng định sống lâu mấy trăm tuổi a.” Lục Họa lại gằn cười nói ” Ta thấy thân thể này của ngươi xương cốt rất khỏe mạnh, so với rất nhiều người tuổi trẻ thích thức đêm đều mạnh hơn không ít.”

“Thiên mệnh buông xuống, thân thể và gân cốt cứng rắn đi nữa cũng không chống nổi năm tháng mài mòn.” Thôi Hằng lắc đầu một cái, khoát tay nói ” Các ngươi đi thôi, chính ta ngồi một hồi.”

Nhâm Phong nghe vậy muốn phải khuyên, lại bị Lục Họa ngăn trở.

“Yên tâm là được, Thôi lão rộng lượng lắm.” Lục Họa vỗ nhẹ bả vai Nhâm Phong, kéo hẳn đi ra ngoài, cười nói ” Hơn nữa hôm nay ngươi nhưng là lấy được một câu chúc phúc của Thôi lão.

“Điều này rất ghê gớm a, ngươi phải mời khách, mời ta nhậu nhẹt, ha ha!”

Ở trong tiếng cười, thân ảnh của hai người từ từ đi xa.

Trong toà viện này cũng chỉ còn lại hai người Thôi Hằng cùng Giang Thái Vân.

Thôi Hằng nhìn về phía Giang Thái Vân, mỉm cười nói: “Ngươi không đi sao?”

“Ta đi lần này, có phải hay không sẽ không còn được gặp lại ngươi?” Giang Thái Vân nhìn Thôi Hằng, trong ánh mắt lộ lên đau thương ” Sinh cơ của ngươi đang nhanh chóng trôi mất, không quá ba ngày, sẽ hết thọ.”

Ở trong cảm giác của nàng, thân thể Thôi Hằng giống như là một cái phễu to lớn, hơn nữa rách nát không chịu nổi, sinh cơ duy trì sinh mạng trong cơ thể tựa như sông lớn chảy vào biển, đang lấy tốc độ cực nhanh trôi đi.

“Đòi người thoáng chốc, trăm năm vội vàng, đây là một đoạn nhân sinh để cho ta hài lòng.” Trên mặt Thôi Hằng mang nụ cười nhạt nhạt, đứng dậy, nhìn Giang Thái Vân, cười nói ” Chớ có biểu cảm này, thật giống như ta là đàn ông phụ lòng vậy.”

“Đã là người sắp chết, vẫn còn nói đùa.” Giang Thái Vân nở nụ cười, tựa như là mọi vừa nghĩ thông suốt cái gì, cười nói ” Ta bỗng nhiên nghĩ đến, chờ sau khi ngươi chết, ta có thể

bảo vệ hôn phách của người chuyên thê, sau đó sẽ thu người làm đồ đệ, chẳng phải đẹp thay?”

“Đi đi đi. ” Thôi Hằng khoát tay cười nói ” Đi thôi, bộ muốn ta chết không yên sao?”

“... ” Giang Thái Vân hơi trầm mặc, cuối cùng sâu kín thờ dài nói ” Dù sao phải có người đem người an táng đi.”

Thôi Hằng nghe vậy sững sốt một chút, ngay sau đó gạt đầu cười nói: “Cũng tốt, nhớ đem mộ bia khắc đẹp mắt chút.”

...

Quan hệ giữa thân phận hiện tại này của Thôi Hằng và Giang Thái Vân rất là thân mật.

Bọn họ quen biết từ nhỏ, đã từng cùng chung hoạn nạn, đồng thời trải qua rất nhiều kiếp nạn, có thể nói là bạn chí cốt.

Nhưng lại cũng không phải là tình nhân.

Giang Thái Vân là người một lòng cầu đạo, cũng không tâm tư tình yêu nam nữ.

Cái thân phận này của Thôi Hằng cũng là chỉ cầu tự nhiên tùy tính mà sống, đồng thời cẩn thận thê ngộ ở bên dưới trật tự quy tắc, thử xem chuyên đổi thân phận bất đồng, sẽ có cái gì bất đồng.

Cứ như vậy, quan hệ của hai người mặc dù mật thiết, nhưng lại không có tương tư gì.

Nếu như nhất định phải dùng một từ tới hình dung, hẳn là đạo侶 thích hợp nhất.

Mặc dù chỉ có thể coi là đạo侶 trong một đoạn cuộc sống của thân phận này của Thôi Hằng, nhưng là để cho bọn họ hiểu rõ tính cách cùng truy cầu của nhau.

Vì vậy, Giang Thái Vân sẽ không vì cảm nhận của mình mà cưỡng ép can thiệp ý tưởng của thân phận này của Thôi Hằng, thân phận này của Thôi Hằng cũng sẽ không bởi vì ý tưởng của Giang Thái Vân mà làm ra cái gì thay đổi.

...

Sau ba ngày.

Thân phận này của Thôi Hằng y theo sắp xếp trước kia mà sinh cơ đoạn tuyệt, ngưng hô hấp, tim cũng ngưng đập.

Sau khi trải qua ban đêm cuối cùng của nhân sinh này.

Sáng sớm khi mặt trời mọc, hết thọ qua đời.

Giang Thái Vân tự tay lo liệu tang sự, đem hãn an táng thật tốt, cũng tự tay khắc xuống mộ bia.

” Mộ Thôi Trường Sinh bạn ta.”

Nàng dừng lại ở mộ Thôi Trường Sinh ước chừng một tháng, vô luận ngày đêm, vô luận mưa gió, cuối cùng ở sau một tiếng thở dài nhẹ lướt đi.

Từ nay về sau, Giang Thái Vân lại không có gì ràng buộc.

Trong lòng chỉ có đại đạo vô ngần.

...

Ở sau khi Giang Thái Vân rời khỏi, thân phận cuối cùng của Thôi Hằng cũng vẽ lên một cái dấu chấm tròn viên mãn.

Sau đó, hãn trở về điện mục thật sự, một lần nữa xuất hiện ở trong hoàng cung Đại Chu.

Xa cách ba trăm năm, rốt cuộc trở về.

Lý Minh Quỳnh trước tiên cảm giác được khí tức Thôi Hằng, ngay lập tức liền chạy tới, cung kính hành lễ: “Đệ tử bái kiến sư tôn, chúc mừng sư tôn tu hành viên mãn.”

” Ba trăm năm này, ngươi làm rất tốt. ” Thôi Hằng gật đầu khen ngợi, sau đó nói ” Tiếp đó, ta sẽ bế quan, qua một đoạn thời gian bên ngoài có thể sẽ xuất hiện một chút động tĩnh, ngươi phải bảo vệ tốt trật tự.”

“Xin sư tôn yên tâm. ” Lý Minh Quỳnh trịnh trọng nghiêm túc nói.

“Như thế rất tốt. ” Thôi Hằng mỉm cười nói, sau đó cả người liền biến mất không thấy gì nữa.

Hãn muốn chuẩn bị bắt đầu đột phá.

...

Bên trong bí cảnh cấm khu Tử Thiên Thần Cung.

Trác Phàm sắc mặt trắng xám mà quỳ dưới đất, trước mặt của hãn lóe lên một bóng sáng, luồng ánh sáng này vắn vẹo chồng lên nhau, như là đan dệt đại đạo vô tận.

Tầng tầng âm thanh vang lên ở xung quanh hãn.

“Thời cơ đã đến, chuyển thể thân của ta sắp giáng sinh ở Tử Dương Tinh, ngươi mau sớm đi nghênh đón!”

Chương 649: Cung ngênh Thiên Giới Thượng Tôn hạ xuống

Đại Chu, Tỉnh Hà Tây, Huyện Thông Nghiễm.

Nơi này là một trong Huyện Thành phần hoa nhất vùng lân cận.

Lúc trước khi Đại Chu Quốc mới lập, có một người tên là Nhâm Bình ở trong chiến đấu đả kích Bạch Liên Vô Sinh Giáo lập được công lao công hiến, bị phong làm Thông Nghiễm Huyện Bá.

Ở sau khi Đại Chu ổn định lại, hãn thân là Huyện Bá, đối với Thông Nghiễm Huyện tiến hành độc sức phát triển, để nơi này trở thành một huyện phần hoa nhất bên trong mấy huyện lớn phụ cận.

Con cháu Nhâm gia cũng theo đó khai chi tán diệp, trở thành đại tộc Thông Nghiễm Huyện.

Gần đây, Thông Nghiễm Huyện Thành có một cái chuyện vui.

Thê tử Nhâm Phong sắp chuyển dạ, một sinh mạng mới sắp sinh ra.

Hãn là chi trưởng Nhâm gia, hài tử của hãn sẽ kéo dài huyết mạch Nhâm gia, đây đối với toàn bộ Nhâm gia mà nói, đều chuyện là cực kỳ vui mừng, cực kỳ trọng yếu.

Mà dân chúng Thông Nghiễm Huyện chịu nhiều ân huệ của Nhâm gia, thậm chí có không ít người kể sinh nhai cả nhà đều được Nhâm gia chiếu cố.

Vì vậy, ngay từ lúc nửa tháng trước bắt đầu, toàn bộ Thông Nghiễm Huyện liền tiến vào trạng thái hân hoan, nhà nhà đều là giăng đèn kết hoa, chuẩn bị ăn mừng sinh mạng mới sinh ra.

Bầu không khí vui mừng này nương theo Thương Thủy Kiếm Các Chi Chủ Giang Thái Vân đến mà bước vào đỉnh phong.

Mặc dù Đại Chu ở bên trên cấp độ luật pháp thực hiện đối xử bình đẳng, nhưng thân phận cụ thể vẫn sẽ có cao thấp bất đồng, chẳng qua là ở trước mặt luật pháp không có đặc quyền mà thôi.

Như Giang Thái Vân vừa qua trăm tuổi đã Thiên Quân, đối với tuyệt đại đa số người mà nói, đều gọi là đại nhân vật.

Tổ tiên Nhâm gia mặc dù là Huyện Bá, nhưng mà còn lâu mới có thể cùng một vị Thiên Quân cùng nhau bàn luận ngang

hàng.

...

Giang Thái Vân là sư phụ của thê tử Dương Minh Ngọc của Nhâm Phong.

Vì vậy, sau khi nàng đi tới Nhâm gia dĩ nhiên là Nhâm Phong cùng Dương Minh Ngọc phụ trách tiếp đãi.

“Sư tôn, ngài có thể qua đây, con thật là vui.” Dương Minh Ngọc tiếp đãi Giang Thái Vân ngồi trong khách đường, cười nói ” Thật là không có nghĩ đến, phu quân con đây đi Thôi Quân Miếu cầu phúc đều có thể gặp ngài.”

Mặc dù bây giờ đến lúc nàng chuyên dạ đã chỉ còn không tới nửa tháng, nhưng là một người võ công không hề thấp, bình thường đi đi lại lại là không có vấn đề gì.

“Người là đệ tử đầu tiên sinh con trong các đệ tử của ta, ta đây làm sư phụ chung quy phải đến xem một chút.” Giang Thái Vân mỉm cười nói ” Sinh mạng mới sinh ra, tóm lại là để cho người vui vẻ.”

Ý nghĩ tới đây, trong lòng của nàng lại nghĩ tới người kia, không khỏi có chút phiền muộn.

Dương nhiên, bây giờ chính là lúc vui mừng, nàng sẽ không biểu lộ ra loại tâm tình này.

“Đúng vậy.” Dương Minh Ngọc sờ bụng mình một cái, vẻ mặt nhu hòa gật đầu nói ” Từ sau khi hoài thai đứa nhỏ này, con liền có một loại tâm tình vui sướng khó mà nói nên lời, loại cảm giác này thật vô cùng kỳ diệu.”

“Hắc hắc, ta lúc ấy cũng không nghĩ tới, lại có thể gặp phải Giang các chủ.” Nhâm Phong ngồi ở bên kia, cười nói ” Điều này còn phải cảm ơn Thôi lão, nếu không phải Thôi lão tặng ta nhang đèn, ta cũng sẽ không...”

Lời còn chưa nói hết liền ngừng lại, hấn ý thức được mình nói sai.

Trong mắt Giang Thái Vân lóe lên một tia đau thương, nhưng cũng không nói gì.

“Giang các chủ, thật xin lỗi, ta nhất thời không nghĩ tới...” Nhâm Phong vội vàng bồi tội nói, hấn đã biết giữa vị Giang các chủ này cùng Thôi lão quan hệ không cạn.

“Không sao.” Giang Thái Vân khẽ gật đầu một cái, đứng dậy, cười khẽ nói với Dương Minh Ngọc ” Ngọc Nhi, tìm người mang ta đi phòng khách đi, ta muốn yên lặng một chút.”

“Vâng, sư tôn.” Dương Minh Ngọc cũng đứng lên, vội vàng an bài một nha hoàn cho Giang Thái Vân, sau đó trở

mắt nhìn Nhâm Phong một cái, nhỏ giọng oán giận nói ”
Ngươi nha!”

“Ai, cái miệng này của ta a. ” Nhâm Phong hận không thể tự mình đánh mình một tát, cái vấn đề nói chuyện không biết động não này làm sao cũng không đối được.

“Được rồi, ngươi về sau nói chuyện nhưng phải chú ý thêm. ” Dương Minh Ngọc liếc Nhâm Phong một cái, đang chuẩn bị nói một ít gì, bỗng nhiên mặt liền biến sắc, quýnh lên vội vàng che bụng chính mình, cắn răng nói ” Phu quân, ta, ta sắp sinh!”

“Cái gì? ! ” Nhâm Phong nghe vậy cả kinh thất sắc ”
Không phải là còn có mười ngày sao? Nhanh, người đâu !”

...

Dương Minh Ngọc không có dấu hiệu nào sinh non, cũng không có tạo nên quá nhiều hỗn loạn.

Thật là một đại gia tộc, đều có chuẩn bị ứng đối đủ loại tình huống ngoài ý muốn.

Vì vậy, Dương Minh Ngọc rất nhanh thì bị đưa vào phòng sinh, cũng an bài người chuyên môn tiến hành đỡ đẻ.

Toàn bộ quá trình xử lý cực kỳ nhanh chóng, Giang Thái Vân đã đi phòng khách thậm chí đều không có cảm giác có chuyện gì phát sinh.

Nhưng ngay khi Dương Minh Ngọc bắt đầu sinh con, Giang Thái Vân mới vừa ngồi xuống ở trong phòng khách bỗng nhiên đôi mày liễu nhíu lại.

“Chuyện gì xảy ra, loại cảm giác bị đè nén này là cái gì? ”
Nàng phát hiện tại trong lòng của mình không có dấu hiệu nào dâng lên một cỗ cảm giác hốt hoảng, giống như là sắp đại họa lâm đầu.

Hơn nữa, ở sau thời gian mấy hơi thở ngắn ngủi, loại cảm giác hốt hoảng bị đè nén này liên tăng cường gấp mấy lần, thậm chí để cho một Thiên Quân như nàng có thêm vài phần cảm giác hít thở không thông.

Thân thể Thiên Quân nhưng là cực kỳ mạnh mẽ, đều có thể làm được hành tẩu thoát mái trọng vũ trụ tinh không không quá xa tinh cầu, gần như không thể có loại cảm giác này.

Loại tình huống này tuyệt không bình thường.

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Giang Thái Vân miễn cưỡng điều chỉnh tâm trạng, đi ra phòng khách nhìn hướng lên bầu trời.

Sau đó liền thấy bầu trời vốn xanh thắm thoáng cái trở nên đen nhánh, giống như là trực tiếp từ ban ngày biến thành đêm tối.

Chẳng qua, “Đêm tối ” trước mắt không có ánh sao, cũng không có chút ánh trăng nào, rõ ràng cho thấy không bình thường.

Àm!

Trong lúc bất chợt, chỉ nghe một tiếng vang trầm thấp, Giang Thái Vân chợt quay ngược lại trở về bên trong phòng khách, trực tiếp đụng vào trên một mặt vách tường, sắc mặt trở nên trắng bệch như tờ giấy, khoe miệng rịn ra một vệt máu đỏ thẫm.

Nàng mới vừa rồi chẳng qua là liếc bầu trời một cái, thần hồn liền bị thương nặng, quy tắc pháp tướng trong cơ thể cũng biến thành hoàn toàn hỗn loạn, lực lượng bắt đầu rối loạn, cảm giác tê liệt mãnh liệt tràn ngập toàn thân.

“Đây là chuyện gì? !”

Giang Thái Vân hoàn toàn không cách nào hiểu loại tình huống hiện tại này, càng không cách nào xử lý hiện trạng trong cơ thể mình, lựa chọn để lại cho nàng dường như chỉ có một con đường chờ chết.

Nàng vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến, chính mình một Thiên Quân cảnh giới đệ tam đỉnh phong Tiên Giới lại nhỏ bé như vậy, chẳng qua là nhìn bầu trời một cái, ngay cả thấy được cái gì cũng không biết lại phải chết?

Trên thực tế, tình huống như Giang Thái Vân cũng không phải là cá biệt.

Ngay vừa mới rồi, một tầng màn sáng đen nhánh lấy Thông Nghiễm Huyện làm trung tâm nhanh chóng khuếch trương, rất nhanh thì đem toàn bộ Thần Uy Tinh bao phủ.

Chỉ cần là Thiên Nhân cùng võ giả Thiên Nhân trở lên, phàm là người ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, tất cả đều chịu lực trùng kích vô cùng to lớn vào thần hồn, hơn nữa còn là cảnh giới càng mạnh, chịu lực đánh càng lớn.

Đây là kết quả khi Lý Minh Quỳnh điều động quốc vận chi lực hóa thành lá chắn vô hình sau khi phát hiện hậu quả của dị trạng, nếu không trong nháy mắt khi bầu trời biến thành đen, toàn bộ Thần Uy Tinh liền phải tử thương vô số.

Vào giờ phút này, Nhâm gia Thông Nghiễm Huyện.

“Ô Ô Oa oa oa!”

Giang Thái Vân đã sấp lằm vào hôn mê chợt nghe tiếng khóc của trẻ sơ sinh, sau đó nàng liền cảm giác đầu óc của mình ong ong, suy nghĩ trở nên càng thêm hỗn loạn.

Chỉ ở trong thoáng chốc nghe được một tiếng hét.

“Cung nghênh Thiên Giới Thượng Tôn hạ xuống Giới này!”

Chương 650: Nguyên Anh tan thành Tử Quang, Tinh Hải thần thánh sáng chói(1)

Thanh âm của Trác Phàm vang vọng đất trời, ở dưới ảnh hưởng của ánh sáng đen nhánh kia, lại trong nháy mắt liên truyền khắp toàn bộ Thần Uy Tinh.

Thiên Giới Thượng Tôn?

Đây là cái gì?

Vô số người trong nội tâm nảy lên nghi ngờ như vậy.

Những người này phần lớn đều là người bình thường, căn bản là không thể nào hiểu được tình huống bây giờ.

Mà võ giả trên Thiên Nhân và dưới Tạo Vật Chủ, bây giờ gần như tất cả đều mất đi ý thức, coi như còn tỉnh cũng cơ bản mất đi năng lực suy tính.

Chẳng qua, điều này cũng không ảnh hưởng người còn sáng suốt cảm thấy sợ hãi.

Nếu như không phải là ba trăm năm gần đây, sự cường đại của Đại Chu đã in dấu thật sâu ở trong trái tim tất cả mọi người, mọi người đối với Đại Chu lòng tin đủ đầy đủ, cũng đã quen sinh hoạt dưới trật tự quy tắc, chỉ sợ cũng phải lâm vào trong hỗn loạn.

Nhưng cho dù tạm thời có thể miễn cưỡng giữ được tỉnh táo, nhưng loại sợ hãi này một khi kéo dài không tiêu tan, khẳng định vẫn là sẽ hỗn loạn.

Mà sắc trời trở nên hắc ám cùng thanh âm này vang dội toàn cầu, vẫn chỉ là khởi đầu của tầng tầng dị tượng.

Ngay sau đó, ở trong Thông Nghiễm Huyện Thành Tỉnh Hà Tây Đại Chu chợt xuất hiện một đạo hào quang màu vàng sậm xông thẳng chín tầng trời, phá vỡ tầng mây, hai tay kết ấn ngồi xếp bằng ở trên bầu trời.

Đây lại là một hài nhi mới vừa ra đời!

Chung quanh đứa bé sơ sinh này bao phủ tầng tầng hào quang màu vàng sậm, mỗi một tầng ánh sáng đều giống như là một tầng thế giới, tầng tầng ánh sáng giao hội, giống như tầng tầng thế giới ở phía sau nó hiện lên.

Khí thể uy áp vô cùng kinh khủng hướng bốn phương tám hướng lan tràn, để cho hư không chung quanh rạn nứt từng khúc, xuất hiện vết rách hình lưới rậm rạp chằng chịt, phẳng phát ngay cả không gian đều phải sụp đổ.

Cùng lúc đó, từng toà đỉnh núi vạn trượng bắt đầu rung động, sóng lớn cuộn trào, đại địa cũng xuất hiện từng cái vết nứt rãnh sâu to lớn, nước biển càng là thật giống như sôi trào, dâng lên cơn sóng thần.

Cả viên Thần Uy Tinh bắt đầu run rẩy, thiên địa Vạn Tượng bắt đầu phát sinh biến đổi lớn.

Thần Uy Tinh cũng không phải là hành tinh thông thường, đây là đại tinh đặc thù do mảnh vụn Tử Dương Thiên biến thành, so với hằng tinh thông thường còn to lớn hơn, bây giờ lại đang run rẩy.

Cảnh tượng như vậy để cho Lý Minh Quỳnh cùng Hoàng Cận Lực Sĩ đều cả kinh thất sắc, không thể tin nhìn trẻ sơ sinh hội tụ tầng tầng ánh sáng trên bầu trời đó.

“Đây là cái gì? ! Thiên giới cường giả, tại sao sẽ đột nhiên hạ xuống? !”

” Uy năng mạnh mẽ như vậy, sợ rằng đã vượt qua cái gọi là Thượng Thiên Chi Chủ, là ai triệu hoán hẳn? !”

Hai người hiện tại đều có cảnh giới tương đương với Nguyên Anh trung kỳ, có thể cảm giác được một cách rõ ràng khí tức đáng sợ trên người trẻ sơ sinh đó, cuối cùng để cho bọn họ khó mà sinh ra tâm tình phản kháng.

Chỉ cảm thấy cảm giác vô lực sâu đậm.

Chênh lệch quá xa.

“Không được, tuyệt đối không thể để cho người này tùy ý làm bậy, sư tôn còn đang bế quan!”

“Nhất định phải ngăn cản hẳn!”

Lý Minh Quỳnh cùng Hoàng Cận Lực Sĩ không chút nghĩ ngợi mà bay lên bầu trời, cho dù là liều mạng cũng muốn ngăn cản trẻ sơ sinh này phá hư Thần Uy Tinh.

Phòng ngừa tạo thành ảnh hưởng đối với việc tu hành của Thôi Hằng.

...

Vào giờ phút này, tất cả cường giả đệ thất cảnh trên Thần Uy Tinh đều đem sự chú ý đặt ở trên người đứa bé sơ sinh đó, tất cả đều kinh hãi không thôi.

Nhất là Lục Hỏa ở Thanh Liên Huyện Đại Chu.

Hắn vốn đang đi lang thang giải sầu trên đường, tiêu dao tự tại.

Chẳng qua, sau khi trong thiên địa xuất hiện dị tượng, hắn liền trực tiếp hóa thành một con rồng lửa phóng lên cao, nghi

ngờ không thôi nhìn về trẻ sơ sinh phương xa đó.

Lục Hỏa chính là Hỏa Lục, con Cửu Hỏa Viêm Long thứ sáu Thôi Hằng sáng tạo, cũng là con cường đại nhất.

Đã có tu vi Nguyên Anh hậu kỳ, hơn nữa bị gia trì đủ loại pháp thuật.

” Uy áp mạnh mẽ như vậy, sợ rằng đã xa siêu việt hơn xa Nguyên Anh hậu kỳ a.”

Trong mắt Hỏa Lục lộ ra biểu tình vô cùng khiếp sợ, lầm bầm nói ” Tiên Tôn đang bế quan, toàn bộ Tử Dương Giới sợ rằng không người có thể cùng nó chống đỡ.”

Ý niệm tới đây, hắn liền trực tiếp hướng trên trời vọt tới.

Vào lúc này hắn phải đứng ra.

Mặc dù Hỏa Lục chỉ có tầng thứ Nguyên Anh hậu kỳ, tuyệt đối không thể nào là đối thủ của đứa bé sơ sinh này, nhưng hắn cũng không sợ cái gì.

Thân là Cửu Hỏa Viêm Long Thôi Hằng chế tạo ra, hắn có tu vi Nguyên Anh kỳ chân chính trên ý nghĩa, nắm giữ tất cả đặc thù bình thường của Nguyên Anh kỳ.

Trong đó liền bao gồm Chân Linh bất diệt.

Trừ phi tồn tại cấp bậc Phản Hư hạ xuống, hoặc là Thôi Hằng tự tay giải trừ triệt tiêu linh tính của hắn, nếu không không có gì có thể giết hắn.

Vì vậy, hắn không sợ hãi.

Hỏa Lục ở cùng lúc khi hướng trời cao phóng tới còn buông ra hạn chế đối với thân thể mình.

Chỉ trong nháy mắt, hắn liền hóa thành một con Hỏa Long không lồ dài tới mấy vạn dặm, ánh lửa màu đỏ thẫm ngay lập tức liên phá vỡ bầu trời đen nhánh, để cho người khác cảm giác được ánh sáng âm áp.

“Chớ có làm càn!”

Chương 651: Nguyên Anh tan thành Tử Quang, Tinh Hải thần thánh sáng chói(2)

Vào giờ phút này, Trác Phàm đã gần như mệt lả, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

Nhưng hắn lại thật giống như không cảm giác được tình trạng của mình chút nào, vẫn là vô cùng sùng bái mà nhìn trẻ sơ sinh phía trước cách mình không xa, si mê đến mức độ gần như điên cuồng.

Bây giờ Trác Phàm đã hoàn toàn mất đi ý chí của mình, trở thành lệ thuộc vào đứa bé sơ sinh đó.

Vừa lúc đó, trẻ sơ sinh bỗng nhiên mở mắt, ánh mắt đầu tiên là quét qua Trác Phàm cách đó không xa, lại nhìn một chút chung quanh của mình, hít sâu một hơi, sung sướng cười nói: ”Được a, thật tốt a, quá tốt! Thiên địa nguyên khí tuyệt vời biết bao!”

Tiếp đó, nó bỗng nhiên há to miệng, hướng Trác Phàm dùng sức hút một ngụm.

Ngay sau đó chỉ thấy vị chủ nhân Tử Thiên Thần Cung trước đây chợt nhỏ đi, bay vào trong miệng của đứa bé sơ sinh, không chống cự được tí nào mà bị hút vào.

Miệng của đứa bé đột nhiên dài ra răng, thoáng nhai, trong miệng truyền ra âm thanh ken két ken két, cổ họng lồi lên một hồi liên tục tiếp nuốt xuống.

”Ừ, mùi vị Đạo Thể đại thành cũng thực không tồi.” Trẻ sơ sinh toét miệng cười một tiếng, mép còn lưu lại vết máu, bộ dáng này nhìn vô cùng quý dị vô cùng đáng sợ.

Lúc này, Hỏa Lục, Lý Minh Quỳnh, Hoàng Cân Lục Sĩ đều mới vừa hướng lên bầu trời, đứng dịp thấy một màn Trác Phàm bị trẻ sơ sinh ăn hết kia, nhất thời đều cảm giác được một trận rợn cả tóc gáy.

Trác Phàm trong quá khứ hơn một trăm năm qua, đã lên cấp tới cảnh giới Đạo Chủ.

Theo tầng thứ tới nói, đây là đã tương đương với Nguyên Anh trung kỳ, chẳng qua là sức mạnh hơi đơn giản.

Lại cứ như vậy không có chút lực phản kháng nào mà bị ăn sạch!

Điều này khiến cho ba người bọn hắn bị sốc nặng.

“Ồ?” Ánh mắt màu u lam của trẻ sơ sinh nhìn về phía một con rồng, một người, một Thần này, liếm môi một cái, cười

nói, ” Được a, lại là ba đạo thức ăn ngon. Ừm ?”

Bỗng nhiên ánh mắt của hắn trở to, trên mặt lộ ra biểu tình vô cùng khiếp sợ, lầm bầm nói: “Không phải là Đạo Thể, cũng không có quyền hành của Thiên Giới, các ngươi là vật gì, đây là phương pháp tu luyện gì?”

Đứa bé sơ sinh này dù sao cũng là người Thiên Giới, vừa thấy mặt liền nhìn ra phương pháp tu luyện của ba người không giống với tiên phạm lưỡng giới hai mươi một cảnh.

Bất quá, còn không chờ Hỏa Lục, Lý Minh Quỳnh, Hoàng Cân Lục Sĩ kịp phản ứng, trẻ sơ sinh lại chột cười to, giang hai cánh tay, ngửa đầu nhìn trời ” Ha ha ha! Trời cũng giúp ta, trời cũng giúp ta a!”

Ầm!

Thuận theo trẻ sơ sinh ngửa mặt lên trời cười to, cỗ chân động lực lượng trên người của hắn kia trở nên càng cường đại, cũng càng rõ ràng, phạm vi ảnh hưởng rất nhanh thì không chỉ giới hạn ở Thân Uy Tinh.

Hào quang màu vàng sậm vọt ra khỏi tinh cầu, bao phủ tinh không chung quanh, cũng nhanh chóng hướng ra phía ngoài khuếch tán.

Loại lực lượng này dường như có tính đặc thù nào đó vượt qua quy tắc pháp lý.

Rõ ràng chỉ là vừa mới vừa lan tràn ra Thân Uy Tinh, liền trực tiếp vượt qua hư không xa xôi, xuất hiện ở bên trên Thái Thương Tinh cùng Tử Dương Tinh, sau đó nhanh chóng đem hai ngôi sao lớn này đều bao phủ.

Không qua bao lâu, ba viên chủ tinh trong Tử Dương Giới này đều bị uy thế của trẻ sơ sinh này bao phủ.

Phạm vi ảnh hưởng to lớn như vậy, thực sự quá kinh người.

“Ha ha ha! ” Trẻ sơ sinh không ngừng cười to, trên mặt lộ ra vẻ mặt vô cùng tham lam, bỗng nhiên nâng hai tay lên nắm vào trong hư không phía trước một cái, cao giọng nói: “Đều tới đây cho ta đi!”

Ba người Hỏa Lục, Lý Minh Quỳnh, Hoàng Cân Lục Sĩ tức thì cảm giác thân thể cứng đờ, nhưng lại không thể không chế hướng về phía trẻ sơ sinh kia bay tới.

Ở trước mặt trẻ sơ sinh vô cùng cường đại này.

Bất kỳ kháng cự nào đều là vô dụng.

...

.

Ở cùng lúc khi trẻ sơ sinh phủ xuống, không chỉ là trong Tử Dương Giới phát sinh biến hoá.

Ngay cả vùng đất cao vô cùng kia, nơi ngàn tỉ pháp tắc giao hội, nơi vô tận đại đạo tụ hợp đều bị ảnh hưởng, đánh thức Thượng Thiên Chi Chủ ở trong trạng thái ngủ say giật mình tỉnh lại.

Chỗ cao nhất Đạo Pháp Tiên Cảnh Thiên, bên trong tầng mây chín tầng trời, có một tòa Tiên Cung siêu nhiên xuất trần như ẩn như hiện, phía trên treo một cái bảng hiệu.

Cửu Tiêu Tiên Cung.

Bên trong chính điện toà Tiên Cung này, có một lão đạo sĩ khoanh chân ngồi tĩnh tọa ngũ say không biết bao nhiêu năm.

Hô hấp của hắn vốn dĩ đều đặn và vững vàng, sắc mặt cũng vô cùng độ thắm, nhưng bây giờ bỗng nhiên mở hai mắt ra, trong ánh mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ khiếp sợ.

“Đây là khí tức gì, trên cảnh giới thứ chín? !

“Là ai mở ra Thiên Quan, không phải là Bạch Liên Thánh Mẫu, cũng không phải con lừa trọc kia, chuyện gì xảy ra? !

“Chẳng lẽ là Thiên Giới?

“Điều này sao có thể, Thiên Giới đều đã biến mất lâu như vậy rồi, làm sao sẽ xuất hiện đại nhân vật như vậy? !

“Đột nhiên xuất hiện một vị tồn tại như vậy, lại không có Thiên Giới can tay, mảnh tinh hải này sợ là phải long trời lở đất rồi a.”

Ngay tại lúc lão đạo sĩ này bị đánh thức, bên trong Phật Quang Tịnh Thổ Thiên cũng phát sinh biến hóa.

Bên trong vùng tịnh thổ tràn đầy Phật quang bất hủ, có một tôn Phật Đà khổng lồ cao hơn mười vạn trượng đang ngồi xếp bằng ở trên đài sen, trong tay vân vê Phật châu, miệng nói lời hay, lưỡi nở hoa sen, giảng kinh pháp.

Tại dưới trướng hắn là trăm ngàn vạn La Hán, Bồ Tát, Tỳ Kheo, Kim Cương các loại chúng nhân.

Người nghe giảng vô số.

Từng người đều là như si mê như say sưa, hoàn toàn đắm chìm trong đó.

Nhưng vừa lúc đó.

Ầm!

Chương 652: Nguyên Anh tan thành Tử Quang, Tinh Hải thần thánh sáng chói(3)

Một tiếng vang trầm thấp bỗng nhiên từ bên trên truyền tới.

Ngay sau đó là từng hồi âm thanh vật nặng rơi xuống, trực tiếp thực tiễn đám tăng chúng nghe giảng khắp tịnh thổ, rồi rút nhìn về phía trước, sau đó ánh mắt đều thừ ra.

Cuối cùng từng viên Phật châu lớn như đỉnh núi nện xuống đất, cắt đứt Phật Đà cự đại giảng kinh.

Một màn này để cho vô số tăng chúng sợ hãi không thôi.

Những Phật châu này rõ ràng chính là từ chuỗi mà Phật Chủ vãn về trong tay a, làm sao đột nhiên gãy đứt, còn mặc cho Phật châu rơi xuống.

Ngay tại lúc nội tâm chúng tăng nhân hoảng sợ không thôi.

“A Di Đà Phật!” Phật Đà bỗng nhiên chấp hai tay, cao giọng tụng niệm Phật hiệu, sau đó nói: “Giảng kinh hôm nay đến đây kết thúc, nhân gian có đại ma giáng thế, sợ rằng sắp có đại kiếp hạ xuống, các người cần đề phòng nhiều hơn.”

Lời này vừa nói, nhất thời liền làm cho tất cả tăng chúng tại chỗ trở nên kinh hoảng.

Cái gì đại ma?

Đại ma ngay cả Tịnh Thổ Phật Chủ đều phải kiêng kỵ, đây là cường đại đường nào?!

Phật Chủ đã là tồn tại cảnh giới thứ chín.

Còn có tồn tại so với tầng thứ này còn mạnh hơn?!

...

Đại Chu Quốc, Tỉnh Hà Tây, Thông Nghiễm huyện.

Toàn bộ Nhâm gia đã lâm vào trong một mảnh hốt hoảng.

Bọn họ hoàn toàn không hiểu nổi hiện tại chuyện gì xảy ra, tại sao tiểu hài tử nhà mình mới vừa sinh ra sẽ tạo ra thanh thế lớn như vậy.

Nhất là Nhâm Phong cùng Dương Minh Ngọc, thân là cha mẹ hài tử, bọn họ càng là không thể nào hiểu được tình huống bây giờ.

Dương Minh Ngọc càng là ở trong nháy mắt trẻ sơ sinh xông lên trời liền trực tiếp ngắt đi.

“Tại sao, đây là vì cái gì, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra hả?”

Nhâm Phong cả người đã hoàn toàn bối rối, hận kinh hoàng không dứt mà quỳ trên đất, trong miệng lầm bầm nói: “Thôi Tiên Tôn phù hộ, Thôi Tiên Tôn phù hộ a.”

Mà lúc này đây, ở trong phòng khách Giang Thái Vân đã đầu đau muốn nứt, gần như sắp mất đi ý thức.

Nhưng ngay khi nàng sắp bất tỉnh, tầm mắt bỗng nhiên lóe lên một đạo kim quang sáng ngời mà tinh khiết, cuối cùng trong nháy mắt liền khiến cho nàng tỉnh hồn lại, cảm giác đau đầu như muốn vỡ tung cũng biến mất không thấy gì nữa.

Cùng lúc đó, bầu trời vốn đêm đen chợt sáng choang, ánh sáng chói lọi tinh khiết màu vàng trong nháy mắt liền rải khắp cả cái tinh cầu, xua tan đủ loại lực lượng tiêu cực.

“Kim quang này... Cái này, điều này sao có thể?!”

Giang Thái Vân nhất thời đôi mắt đẹp tròn tròn, trên mặt lộ ra vẻ mặt không thể tin nổi.

Nàng ở trong những kim quang này cảm nhận được từng tia khí tức quen thuộc.

...

Cùng lúc khi Giang Thái Vân bên kia phát sinh biến hóa, lực lượng chớp tới ba người Hỏa Lục, Lý Minh Quỳnh, Hoàng Cân Lục Sĩ của trẻ sơ sinh cũng chợt giải tán, giống như là bị sức mạnh vô hình nào đó đánh tan vụn.

“Người nào?!” Trẻ sơ sinh nhất thời cả kinh thất sắc, hẳn rõ ràng cảm thấy cỗ lực lượng này cường đại.

Hơn nữa còn là cái loại cường đại không có gì sánh kịp.

Ba người Hỏa Lục, Lý Minh Quỳnh, Hoàng Cân Lục Sĩ chính là nội tâm mừng như điên, không nhận được hô.

“Tiên Tôn!”

“Sư tôn!”

“Tiên Tôn!”

...

...

Động thiên thế giới, bên trong Phúc Địa Đạo Cung.

Thôi Hằng lơ lửng giữa không trung ngồi xếp bằng, toàn thân của hắn đều đã bị hào quang màu tử kim bao vây lại.

Ánh sáng chói lọi vô hạn từ trong mi tâm bắn ra.

Tràn ngập ở trong toàn bộ thế giới Động thiên.

Bên trong ánh sáng chói lọi màu Tử Kim lóe lên vô số quang ảnh, có Tử Dương Giới, Ngũ Cảnh Giới, Đạo Chu Tinh, còn có đông đảo tất cả văn minh bị Tử Dương Tinh ảnh hưởng, đã đang phổ biến trật tự quy tắc.

Vào lúc này, Tử Phủ Kim Điện trong mi tâm hắn đã hoàn toàn hóa thành ánh sáng, cùng Tử Kim thần quang đồng thời hóa thành một vùng biên ánh sáng, Nguyên Anh ngồi ngay ngắn ở trung ương.

Đột nhiên, Nguyên Anh bắt đầu chậm rãi hòa tan, rất nhanh thì hóa thành vô số đạo thần quang màu tử kim, dung nhập vào trong vùng biên ánh sáng Tử Kim này.

Bất diệt Chân Linh của Thôi Hằng hiện ra.

Cùng lúc đó, biên ánh sáng Tử Kim nhất thời liền sôi trào lên, dâng lên sóng gió kinh hoàng, vô số sóng lớn ánh sáng hướng một điem Chân Linh bất diệt kia mãnh liệt trào qua.

Thời khắc này, Tử Kim thần quang cực độ thuần túy cực độ cường đại vọt ra khỏi thế giới Động Thiên, trong nháy mắt liền hạ xuống ở trong rất nhiều cái Giới Vực, rất nhiều cái tinh không.

Tất cả đều là địa phương bị quy tắc trật tự của Thôi Hằng ảnh hưởng.

Mà ở bên dưới góc nhìn lớn hơn, ở bên dưới thước đo không gian càng rộng rãi, ở bên dưới hư không vũ trụ mệnh mông vô tận.

Biển sao đường kính dài đến hai trăm ngàn năm ánh sáng đang xoay tròn.

Nó có sáu cái cánh tay xoắn ốc rõ ràng lại cân đối.

Ngay tại cùng lúc khi Tử Kim thần quang hạ xuống ngoại giới.

Ở phần giữa cái cánh tay xoắn ốc thứ tư của biển sao này, bỗng nhiên sáng lên hào quang óng ánh trước đó chưa từng có.

Chương 653: Nội hàm Tinh Hải, thành tựu Hoá Thần, vĩnh sinh bất tử, vạn kiếp bất diệt (1)

Trạng thái trong cơ thể Thôi Hằng kịch liệt biến hóa.

Một điểm bất diệt Chân Linh kia, phảng phất trở thành chúa tể của quy tắc và đại đạo, trôi lơ lửng ở trên biển ánh sáng Tử Kim, tụ tập tầng tầng ánh sáng, nhanh chóng trở nên to lớn, trở nên ngưng tụ.

Thần hồn của hắn cũng bắt đầu dung nhập vào bên trong một điểm Chân Linh này, bắt đầu nắm giữ đặc tính bất diệt không phai mờ, tiếp đó hội tụ hết thủy linh tính trong cơ thể, quy về một điểm Chân Linh.

Không cần bao lâu, biển ánh sáng Tử Kim và thần hồn liền cùng bất diệt Chân Linh tất cả đều hoàn toàn dung hợp, hơn nữa ở bên dưới linh tính vô cùng vô tận bồi bổ, bắt đầu thăng hoa cực điểm.

Lấy bất diệt Chân Linh làm trụ cột, một cái đường ranh hình người to lớn bị Tử Kim thần quang phác họa ra.

Theo đường ranh hình người xuất hiện, Tử Kim thần quang cũng phát sinh biến hóa, lại dần dần tan thành từng tầng sương mù, nhưng lại đan dệt vạn pháp vạn đạo, thật giống như căn nguyên của mọi thứ.

Đúng như lúc thiên địa sơ khai, hồng mông chưa phân định.

Đường ranh hình người ngồi ngay ngắn trong đó, dần dần hiện ra đường nét ngũ quan, chính là bộ dạng Thôi Hằng, hai mắt hơi khép, uân hàm thân vận.

Đây là Nguyên Anh sau khi cực điểm thăng hoa lần nữa sinh ra.

Nguyên Thần!

Đột nhiên, Nguyên Thần mở mắt.

Hại đạo ánh mắt giống như luồng quang huy đầu tiên phân định hồng mông, trong nháy mắt liền để cho tầng sương mù này xảy ra nổ tung kịch liệt, uy năng vô cùng vô tận chọt nổ tung.

Trong nê hoàn cung của Thôi Hằng lần nữa xuất hiện Tử Phủ Kim Điện, vô số đạo Tử Kim thần quang sau đó khuếch tán.

Nhưng ở chung quanh Tử Phủ Kim Điện chính là hiện ra vô số ánh sáng ngọn lửa, hình ảnh vật chất, pháp tắc mảnh vụn, đoạn ngắn đạo vận, trở nên vô cùng hỗn loạn.

Ngay vào lúc này, Tử Kim thần quang đại biểu trật tự quy tắc liền thành hạch tâm của tất cả, cũng thành cội nguồn chính hợp tất cả sức mạnh hỗn loạn.

Vì vậy, theo Tử Kim thần quang khuếch tán, các loại cảnh tượng hỗn loạn đạt được chải chuốt, các loại ánh sáng, pháp tắc đạo vận cũng dựa theo quy tắc khi trước đi vào quỹ đạo.

Chỉ trong nháy mắt công phu, cái Nê Hoàn cung hỗn loạn tung bùng này lại hóa thành một mảnh tinh không vô ngần, u ám thâm thúy, ngưng tụ một viên lại một viên tinh thể quang ảnh.

Những tinh thể quang ảnh này có hằng tinh cũng có hành tinh, còn có thật nhiều mảnh vỡ ngôi sao, hoặc là Tinh Vân, giữa chúng nó tồn tại liên lạc, lần lượt tạo thành bộ dáng hằng tinh hệ.

Nếu như xem xét tỉ mỉ mà nói, liền có thể phát hiện, những tinh hệ này thật ra thì đều là địa phương bị trật tự quy tắc của Thôi Hằng ảnh hưởng.

Tử Dương Giới, Ngũ Cảnh Giới, Đạo Chu Tinh rất nhiều tinh không đều ở trong đó, bây giờ bọn nó đều xuất hiện ở bên trong Nê Hoàn cung của Thôi Hằng, như ông sao vậy quanh ông trăng mà vây quanh ở chung quanh Nguyên Thần.

Thời khắc này, Thôi Hằng cảm giác thị giác của mình dường như thoáng cái đi tới chỗ cao vô cùng, có thể ở chỗ cao mắt nhìn xuống hết thấy các thứ này, bộ dáng từng viên tinh cầu tất cả đều gọi vào trong mắt của hắn.

Cùng lúc đó, thân thể của hắn cũng bắt đầu phát sinh biến hóa long trời lở đất, thân thể khiêu huyết từng cái mở ra, cảnh tượng xuất hiện trong Nê Hoàn Cung lại đang tái diễn bên trong đủ loại khiêu huyết.

Lần lượt tinh không vô ngần được mở mang ở bên trong khiêu huyết, một viên lại một viên tinh thể quang ảnh ngưng luyện ra, lại tạo thành lần lượt tinh hệ.

Thôi Hằng có thể cảm giác được rõ rệt, thân thể của mình cùng Nguyên Thần phảng phất thành một cái tinh hải tụ hợp thể cỡ nhỏ, nắm giữ sức mạnh có thể trực tiếp rung chuyển tinh không.

Hơn nữa, hắn còn phát hiện tinh không vô ngần hình thành trong nê hoàn cung cùng bên trong khiêu huyết của mình đang khuếch trương từng chút một.

Mỗi khuếch trương một phần, thân thể của hấn, pháp lực, Nguyên Thần các loại liền cũng sẽ tăng cường một phần.

Loại khuếch trương này là tiến hành một cách tự nhiên, cũng chính là hấn mỗi thời mỗi khắc đều sẽ tự động trở nên mạnh mẽ.

Dù là không tiến hành bất kỳ tu luyện, hấn cũng sẽ nhanh chóng trở nên mạnh mẽ.

Chẳng qua, coi như là đến loại trình độ này, Thôi Hằng đột phá vẫn không có hoàn toàn kết thúc.

Tử Phủ Kim Điện vốn trôi lơ lửng ở trong hư không thâm thúy di chuyển, chậm rãi rơi vào trong lòng bàn tay Nguyên Thần, để cho ánh sáng Tử Kim thân thánh vô cùng lóng lánh sáng ngời cùng Nguyên Thần hợp làm một thể.

Thời khắc này ánh sáng Nguyên Thần vốn còn có chút hư ảo ngay lập tức sẽ trở nên càng chân thật, ánh sáng tinh không vô ngân chung quanh cũng biến thành càng ngưng luyện chân thực.

...

Ở bên ngoài, Tử Kim thân quang vô cùng vô tận đã lan tràn trong tinh không này, từng cái tinh hệ, từng cái Giới Vực đều sáng lên quang mang như vậy.

Bất luận là Tử Dương Giới, hay là Ngũ Cảnh Giới, hoặc là Đạo Chụ Tinh, hay là tinh không, giới vực khác, chỉ cần là thiên thể ở giữa cánh tay xoắn ốc thứ sáu này, tất cả đều bị luồng hào quang màu tử kim này bao phủ.

Ở bên trong phạm vi này, toàn bộ sinh linh đếm không hết đều cảm giác được một cỗ kính sợ phát ra từ nội tâm, nhưng cũng sẽ không để cho người muốn phải quỳ bái, cảm giác mang tới cho người là trung chính ôn hòa, tự nhiên thông thuận.

Di tượng kinh thể hãi tục như thể tự nhiên thức tỉnh tất cả tồn tại cổ xưa đang ngủ say trong mảnh tinh vực này.

Những người này không thiếu sinh linh cổ xưa từ mấy chục vạn năm trước tồn tại đến nay, thậm chí còn có hoá thạch sống từ thời điểm Thiên Giới vẫn còn tồn tại cũng đã tồn tại.

Bọn họ thông qua đủ loại đủ kiểu phương thức đột phá giới hạn thọ nguyên ban đầu, lại dùng phương thức tương tự với ngủ say trì hoãn tốc độ xói mòn, cô hết sức mà kéo dài tuổi thọ của mình.

Chương 654: Nội hàm Tinh Hải, thành tựu Hoá Thần, vĩnh sinh bất tử, vạn kiếp bất diệt (2)

Dưới tình huống bình thường, trừ phi phát sinh sự tình phải lật đổ chư thiên vạn giới, nếu không đều không có khả năng đem bọn họ đánh thức.

Nhưng bây giờ, những nhân vật mạnh mẽ cổ xưa này, lại đều không ngoại lệ bị thức tỉnh, tất cả đều hoảng sợ không thôi mà ngửa đầu nhìn về hào quang màu tử kim cực độ thuần túy, cực độ thần thánh kia.

Khiến cho bên trong nội tâm của bọn hắn khiếp sợ không thôi.

Khí thể uy áp cường đại như vậy, bọn hắn chưa từng cảm nhận được qua.

Coi như là khi Thiên Giới trước đây vẫn còn tồn tại, cũng không có bất kỳ một vị đại nhân vật thiên giới nào có thể triển lộ ra khí thể kinh khủng như vậy.

Rốt cuộc là dạng tồn tại gì hiện thế rồi hả? !

Nếu như những nhân vật mạnh mẽ cổ xưa này chẳng qua là cảm thấy khiếp sợ, như vậy lão đạo sĩ Đạo Pháp Tiên Cảnh Thiên cùng lão hòa thượng Phật Quang Tịnh Thổ Thiên chính là một phen cảm thụ khác.

Bên trong Cửu Tiêu Tiên Cung, lão đạo sĩ trực tiếp lão đảo ngã nhào trên đất.

Sau đó hắn cũng không đứng lên, lại nằm ở trên mặt đất cung điện, ngửa đầu nhìn lên, lẩm bầm nói nhỏ: “Thật sự là tồn tại đập phá Thiên Quan, sợ rằng còn không chỉ là một đạo Thiên Quan a! Đây, đây nhưng mà thật là quá tốt a!”

Lão đạo sĩ này, bỗng nhiên phá lên cười, giống như là người chết chìm rốt cuộc chộp được một cây rơm rạ cứu mạng, thoáng cái trong mắt trở nên ánh sáng bắn ra bốn phía.

Mà ở bên trong vùng tịnh thổ tràn đầy Phật quang kia, Phật Đà cự đại vốn mặt đây ưu sầu bỗng nhiên sững sờ, trên mặt lộ ra vẻ mặt khó thể tin, cả kinh nói: “Lại còn có tồn tại bậc này? ! Không tưởng tượng nổi!”

Rất nhiều tầng, chúng tọa hạ quanh hắn nhất thời đầu óc mơ hồ, chỉ cảm thấy Phật Đà hôm nay quá mức khác thường, điều này đề cho nội tâm của bọn hắn theo bản năng trở nên bất an.

Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?

...

Như thế nào là Thần?

Ở trong nhận thức trước đây của Thôi Hằng đối với Thần có rất nhiều miêu tả, nhưng phần lớn đều không thể rời bỏ các loại chúa tể vạn vật, điều khiển pháp tắc, nắm quyền trong tay.

Hiện tại hẳn có một cái trải nghiệm vô cùng rõ ràng.

Lúc này, hẳn rốt cuộc hoàn thành đột phá, chính thức bước chân vào Hóa Thần sơ kỳ.

Đến cảnh giới này, khống chế đối với phép tắc đã trở thành bản năng, trong lúc giờ tay nhắc chân đều có vô tận phép tắc chỉ lực kèm theo, chỉ cần một cái ý niệm, là có thể sửa đổi pháp lý quy tắc của rất nhiều tinh hệ.

Đây chính là thần thông một cách tự nhiên liền nắm giữ sau khi đột phá đến Hóa Thần kỳ, cũng là thành quả của việc tiến hành cải tạo sâu cái thế giới này.

Đến đây, hẳn đã chân chính bước vào cấp độ phép tắc, hoàn toàn vượt qua cấp độ sống khi trước, đạt tới một cái cảnh giới hoàn toàn mới.

Về mặt uy năng thực lực đã khó mà dùng lực tàn phá bình thường để hình dung, chỉ có thể so sánh với thực lực lúc Nguyên Anh đỉnh phong, lấy được tăng cường có thể nói là con số trên trời.

Bây giờ Thôi Hằng thậm chí có thể làm được chuyện một hơi thổi tắt hằng tinh, tiêu diệt một phương hằng tinh hệ cũng chỉ trong cái lật tay, cũng có thể trong nháy mắt lần nữa sáng tạo ra một viên hằng tinh, sáng lập ra một phương hằng tinh hệ.

Tuổi thọ lại lần nữa tăng vọt, trực tiếp bành trướng lâu đến một triệu năm.

Đây vẫn chỉ là thọ nguyên cơ sở, nếu như tu luyện phương pháp kéo dài tuổi thọ đặc thù, có thể đem tuổi thọ đẩy đến khoảng ba triệu năm.

Đương nhiên, đây là tuổi thọ thân thể.

Trên thực tế, ở sau khi thành tựu Nguyên Thần, Thôi Hằng cũng đã đạt thành bất tử bất diệt, vạn kiếp bất diệt chân chính trên ý nghĩa.

Coi như thọ nguyên thân thể hao hết, chỉ còn lại Nguyên Thần tồn tại, cũng không cần chuyển thể như bất diệt Chân Linh vậy.

Hoàn toàn có thể lần nữa ngưng tụ ra một bộ thân thể so với chính mình thấp một tiểu cảnh giới, sau đó sẽ tiêu tốn một chút thời gian đem cảnh giới Nhục Thân tăng lên là được.

Ở phương diện bảo vệ tánh mạng chính là tiến thêm một bước trên cơ sở Chân Linh Bất Diệt.

Nguyên Thân Bất Diệt là thứ bất kỳ lực lượng nào đều không cách nào tiêu diệt, cũng sẽ không bị bất luận ngoại lực gì cưỡng ép hạn chế.

Đây là một trong cơ sở đại đạo của vũ trụ, không cách nào vi phạm.

Dựa theo 《Tiên pháp sơ cấp》 miêu tả, coi như là tồn tại cấp Phản Hư cũng không cách nào đem bất diệt Nguyên Thân tiêu diệt, cũng không cách nào đem giam cầm.

Trừ phi đạt tới trình độ có thể trực tiếp đem toàn bộ quy tắc đại đạo của vũ trụ đều sửa chữa.

Mặc dù bên trên 《Tiên pháp sơ cấp》 không có nói rõ sửa chữa đại đạo quy tắc trụ cột của vũ trụ yêu cầu đạt tới cảnh giới gì, nhưng Thôi Hằng suy đoán đại khái là Hợp Đạo kỳ bên trên Phản Hư.

Điều này cũng mang ý nghĩa, chỉ cần không gặp tồn tại Hợp Đạo kỳ, Hóa Thân kỳ tu sĩ cũng đủ để gọi là bất tử bất diệt, vạn kiếp bất diệt.

“Quả nhiên, đúng như lúc trước ta dự liệu, chỉ cần đạt nhập Hóa Thân kỳ, hệ số an toàn nhất định sẽ tăng cao cực lớn.” Thôi Hằng tâm tình vạn phần vui mừng.

Đặc tính bất tử bất diệt, vạn kiếp bất diệt, rốt cuộc để cho hắn có thêm vài phần tự tin đi lại bình thường ở trong vũ trụ.

Chỉ cần gắng sức phòng ngừa trừu chọc cái loại tồn tại siêu cấp ngay cả đại đạo quy tắc cơ sở của vũ trụ cũng có thể sửa chữa kia, hắn liền tuyệt đối an toàn, ít khi sẽ có nguy hiểm gì.

“Dĩ nhiên, có thể cẩn thận vẫn là cẩn thận một chút, đến nay ta vẫn không thể nào chắc chắn Tiên Vương, hung thú hệ thống nói đến tột cùng là cái gì.”

Thôi Hằng lại nhắc nhở chính mình một chút, vẫn là phải cẩn thận là hơn, thậm chí nói ” Chờ tiếp theo mua một chút gói thăng cấp hệ thống, xem xem có thể hay không đem những nghi vấn này làm rõ ràng.”

Ý niệm tới đây, hắn bỗng nhiên nhìn về phía ngoại giới, khẽ cười nói: “Chẳng qua, đầu tiên vẫn là phải trước giải quyết cái gọi là Thiên Giới Thượng Tôn này, có lẽ cũng có thể hỏi một vài thứ.”

Nói xong, hắn liền bước ra một bước về phía trước, trong nháy mắt liền đi ra Động thiên thế giới, xuất hiện ở bầu trời Thông Nghiêm Huyện Thần Uy Tinh, đứng ở trước mặt trẻ sơ sinh toàn thân tà dị kia.

Ánh mắt Thôi Hằng nhìn vào trên người đứa bé sơ sinh này, khẽ cười nói: “Quả thật là phúc duyên thâm hậu, mới sinh ra liền muốn lột xác.”

Chương 655: Bên trên 21 cảnh, Thiên Môn 12 Quan

“Cung nghênh sư tôn pháp giá!”

“Cung nghênh Tiên Tôn pháp giá!”

Lý Minh Quỳnh, Hoàng Cân Lục Sĩ, Hỏa Lục hành lễ nghênh đón, nội tâm vô cùng vui mừng.

Trẻ sơ sinh này có uy năng quả thật là quá kinh khủng, quá mạnh mẽ, coi như là ba người bọn hắn liên thủ đều hoàn toàn không phải là đối thủ, thậm chí ngay cả cơ hội phản kháng cũng không có.

Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, ánh mắt như cũ nhìn trẻ sơ sinh đó, ngữ khí ôn hòa mà mỉm cười nói: “Là chính người đi đi ra, hay là ta gọi người đi ra?”

Khấp khuôn mặt đứa bé sơ sinh là vẻ hoảng sợ, trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy suy nghĩ của mình vận chuyển đều có chút đình trệ, không thể đưa ra câu trả lời.

Thôi Hằng thấy vậy khẽ nhíu mày, khẽ thở dài: “Mà thôi.”

“Không, ta không phải!” Trẻ sơ sinh cố gắng giải thích, nhưng lúc này đã trễ, hắn chỉ cảm thấy đầu chính mình ong ong, tâm mắt nhất thời xoay vần, trực tiếp thay đổi quang cảnh.

Trong nháy mắt khi nhìn đến trẻ sơ sinh này, Thôi Hằng cũng đã thấy rõ tầng thứ của hắn.

Mạnh hơn xa Nguyên Anh hậu kỳ, thậm chí lực lượng còn có đặc tính tiên hành sửa chữa đôi với pháp tắc, nhưng ở bên trên năng lực lại so ra kém Nguyên Anh đỉnh phong, pháp tắc đan dệt cũng không có đồ sộ như Nguyên Anh đỉnh phong.

Dương nhiên, Thôi Hằng cũng nhìn ra được đây chỉ là một chuyên thể thân, năng lực yếu kém hơn phân nửa là vì vậy gây nên, bản thể hơn phân nửa là tương đương với một Nguyên Anh đỉnh phong có ảnh hưởng hơi đơn giản đối với phép tắc.

Nhưng trừ những thứ này ra, trên người của hắn lại rõ ràng mang theo một chút tính chất lực lượng tầng thứ càng cao, ở trên bản chất lại cao hơn pháp lực Nguyên Anh đỉnh phong.

Đây là một loại cảnh giới rất kỳ quái.

Thôi Hằng không cách nào tại trong cảnh giới Tu Tiên của chính mình tìm tới một cái tham chiếu rõ ràng.

Đơn giản mà nói, đây hẳn tính là một Nguyên Anh đỉnh phong, bản chất pháp lực hơi cao, nhưng ảnh hưởng đối với phép tắc lại hơi đơn giản nhỏ bé.

Nhưng không có Chân Linh bất diệt.

Chẳng qua, thực lực bản thể của hắn hẳn là rất cường đại.

Có thể xấp xỉ với Nguyên Anh đỉnh phong không tu luyện qua pháp thuật cường đại gì.

Nếu như Thôi Hằng ở trước khi đột phá đến Hóa Thần gặp phải hắn, có thể cần phải hao phí ước chừng một phen vạn giây mới có thể giết hắn, để cho hắn hình thần đều diệt.

Đây đã là chuyện vô cùng khó được.

Nếu mà bản thể cái tên “Thiên Giới Thượng Tôn” này có thể cường đại hơn mấy chục vạn lần, nói không chừng liền ép Thôi Hằng thi triển các loại pháp thuật Thiên Ma Liệt Hình Đại Pháp, Ngũ Hạnh Hồn Độn Diên Đảo Càn Khôn Đại Pháp, mới có thể đem hắn giết chết.

Quả thật xưng là cường giả.

Mà bây giờ Thôi Hằng đã đột phá đến cảnh giới Hóa Thần, bản chất sinh mạng cùng thực lực tổng hợp lấy được tăng trưởng không cách nào diễn tả bằng ngôn từ, cả người hoàn toàn xảy ra chất biến.

Vì vậy, Thôi Hằng chẳng qua là hơi chút động ý niệm, sẽ để cho đạo thân hồn quý dị trong cơ thể đứa bé sơ sinh này gần như giải tán, cũng trực tiếp bị dao động bay ra thân thể.

Dưới cái nhìn chăm chú của mọi người, một đạo sương mù đen nhánh từ trong cơ thể đứa bé sơ sinh bắn ra, ở phía sau thân ảnh đứa trẻ này hội tụ thành một đường nét hình người, run run rẩy rẩy.

Thần sắc trên mặt trẻ sơ sinh thì là chột trở nên buông lỏng, không có tí nào ý vị tà dị.

Nhưng nó hoàn toàn không có có té xuống, vẫn là trôi lơ lửng ở trên trời, lẳng không phi hành.

Thậm chí còn vung vẩy cánh tay nhỏ nõn nót của mình, đập đập bập chân, nhếch môi, lộ ra nụ cười hết sức vui vẻ.

Đây là bởi vì mới vừa rồi luồng thần hồn kia mặc dù bị chân đi ra ngoài, nhưng lại để lại cho trẻ sơ sinh này một cỗ năng lượng vô cùng to lớn.

Đủ để giúp trẻ sơ sinh này từ người phạm tu luyện tới cảnh giới thứ tám Tiên Giới.

Mà ở lúc Thôi Hằng đem đạo thân hồn kia chân ra từ trong cơ thể đứa bé sơ sinh này, cũng đã làm ra xử lý đối với lực lượng không lồ lưu lại trong cơ thể trẻ sơ sinh.

Đầu tiên là đem cố định ở trong trái tim làm làm bản nguyên.

Sau đó, để cho viên trái tim đặc thù này từng chút từng chút chế tạo huyết dịch mới tinh.

Sau đó, trẻ sơ sinh này sẽ từng bước một lột xác.

Quá trình này sẽ kéo dài vài chục năm.

Đến lúc đó tư chất của hắn sẽ biến hóa thật tốt, trở thành kỳ tài tu luyện trời sinh, về sau chứng đạo tầng thứ đệ thất cảnh Tiên Giới cũng không phải chuyện khó.

Thôi Hằng nhẹ nhàng sờ trán trẻ sơ sinh này một cái, mỉm cười nói: “Đứa bé ngoan, đi xuống đi.”

Sau đó chỉ thấy trẻ sơ sinh này hóa thành một vệt kim quang, hướng Nhâm gia phía dưới bay đi.

Vì vậy, bầu trời này cũng chỉ còn lại có đám người Thôi Hằng cùng Lý Minh Quỳnh, Hoàng Cận Lực Sĩ, còn có chính là đạo hắc ảnh mới vừa bị Thôi Hằng chân ra ngoài từ trong cơ thể trẻ sơ sinh kia.

Đối mặt khí thế uy nghiêm Thôi Hằng triển lộ ra, cái bóng đen hình người này căn bản cũng không có biểu hiện ra ý chí phản kháng gì, cũng chỉ là đứng ở nơi đó cả người phát run, lộ ra tâm tình cực độ sợ hãi.

Chặng qua là nhìn Thôi Hằng một cái, hắn liền biết mình tuyệt đối không thể nào là đối thủ của vị Tiên Tôn này.

Chênh lệch quá xa.

Phản kháng thì đồng nghĩa với đang tìm cái chết!

Thôi Hằng thấy người này kinh hoàng như vậy, trong lòng không khỏi có chút thất vọng, khẽ gật đầu một cái sau đó dò hỏi ” Người là người của Thiên Giới?”

Bóng đen liền vội vàng gật đầu nói: “Không sai, hồi bẩm Tiên Tôn, vãn bối đúng là người Thiên Giới, bất quá vãn bối đã bị phong ấn không biết bao nhiêu vạn năm.

“Đối với Thiên Giới hiện tại là tình huống gì, vãn bối đã không còn quá rõ. Hơn nữa vãn bối bây giờ cũng chỉ là chuyên thể phân thân, tin tức nhận thức được trao cho rất có hạn...”

Nhưng lời còn chưa dứt, chỉ thấy ánh mắt Thôi Hằng bỗng nhiên hướng bên kia bóng đen nhìn một cái, hư không liền nổi lên rung động.

Ngay sau đó thì có một đoàn ánh sáng màu xanh hiện ra.

Mơ hồ có thể thấy một bóng người đang chuyển động bên trong.

Bóng người này không phải ai khác, chính là bản thể của bóng đen kia.

“Làm sao có thể, làm sao có thể? !” Bóng đen lầm bầm nói nhỏ ” Phong ấn đem bản thể ta trấn áp, nhưng là do rất nhiều cường giả bước qua đạo Thiên Quan thứ hai liên thủ bố trí, cứ như vậy bị phá giải rồi hả? !”

Không, chuyện này căn bản không thể gọi là phá giải!

Mà là hoàn toàn là không nhìn sự tồn tại của phong ấn.

Ngay tại lúc bóng đen cảm thấy khiếp sợ, lại bỗng nhiên cảm thấy một cỗ lực đẩy cực kỳ mạnh mẽ, trực tiếp đem hắn đẩy tới bên trong bóng người vừa mới xuất hiện kia.

Hai người trọng nháy mắt hợp hai thành một, trở thành một cái chỉnh thể toàn vẹn, khí tức cũng biến thành hoà hợp thông suốt.

Vốn là bóng người mơ hồ cũng biến thành rõ ràng.

Đây là một người đàn ông trung niên nhìn qua ba mươi bốn mươi tuổi, mặc áo dài vải bố xám cũ nát, ngũ quan đường cong thâm thúy, khí chất bất phàm, nhưng rõ ràng tương đối chật vật.

Hắn là bị trấn áp phong ấn không ít năm tháng.

“Cảm giác như thế nào?” Thôi Hằng khẽ cười nói.

“Vẫn bồi Ngô Dung, ra mắt Tiên Tôn.” Trung niên nam tử này một mực cung kính quỳ trước mặt Thôi Hằng, cung thuận cực kỳ.

“Ngô Dung?” Thôi Hằng nghe vậy nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Bây giờ ngươi đối với chính mình cùng đối với tình huống Thiên Giới, hẳn là phải càng hiểu toàn diện một tí đi.”

“Tiên Tôn xin hỏi, vẫn bồi nhất định biết gì nói vậy.” Ngô Dung hiển nhiên là hoàn toàn nhận mệnh, trực tiếp buông tha hết thầy chống cự.

“Rất tốt.” Thôi Hằng rất thích loại trả lời lưu loát này, vì vậy trực tiếp hỏi ” Đạo Thiên Quan thứ hai trong lời người mới vừa nói, là chỉ cái gì?”

“Hả?” Ngô Dung nghe vậy rõ ràng ngây ngẩn, tựa như là hoàn toàn không nghĩ tới Thôi Hằng sẽ hỏi cái vấn đề này, nhưng hắn vẫn một mực cung kính trả lời.

“Hội bâm Tiên Tôn, bên trên tiên phạm lưỡng giới hai mươi một cảnh chính là Thiên Môn Thập Nhị Quan.”

Chương 656: Ba tầng Thang Trời, phương pháp Thiên Môn, hung thú di chủng (1)

Ngô Dung vô cùng cung thuận mà đem tình huống hẳn biết giảng thuật ra.

Trong này bao gồm hệ thống tu luyện trên chín cảnh Tiên Giới, cũng bao gồm hiểu biết của hắn về tình huống Thiên Giới.

Trên hai mươi một cảnh Tiên Phạm, Thiên Môn mười hai Quan!

Một Quan một cảnh giới.

Sau khi đạt tới Tiên Giới đệ cửu cảnh đỉnh phong, liền có thể cảm giác được một tòa đại môn hư ảo.

Toà đại môn này cùng cánh cửa Thiên Giới vô cùng tương tự, nhưng lại không chỗ nào không có mặt, vô luận là ở bất kỳ địa phương nào, đều có thể cảm giác được sự tồn tại của đại môn này.

Đây là Thiên Môn.

Bên trong Thiên Môn tồn tại đặc tính lực lượng siêu việt cực hạn của chín cảnh Tiên Giới.

Chỉ cần bước vào Thiên Môn liền sẽ phải chịu Thiên Quang tẩy luyện, từ đó thu hoạch được loại đặc tính lực lượng này, để cho bản chất sinh mạng phát sinh thay đổi, hoàn toàn vượt qua tầng thứ chín cảnh Tiên Giới.

Mà Thiên Môn như vậy tổng cộng có mười hai toà, mỗi bước vào một đạo Thiên Môn sẽ đạt được càng nhiều đặc tính lực lượng hoặc là đặc tính lực lượng hoàn toàn mới, từ đó đột phá đến tầng thứ cảnh giới mới.

Vì vậy, cái này cũng bị gọi là Thiên Môn mười hai Quan hoặc là Thiên Quan mười hai tầng.

Mỗi ba tòa Thiên Quan nắm giữ lực lượng đặc tính giống nhau, là tăng cường nhiều lần trên năng lực, cho nên Thiên Môn mười hai quan lại bị phân làm ba tầng Thang Trời.

Đây có thể xem là ba cái đại cảnh giới.

Ở trong hiểu biết của Ngô Dung, khi hắn bị phong ấn, bên trong Thiên Giới liền đã không có tồn tại vượt qua tầng thang trời thứ hai hiện thế.

Cho dù là những chí cường giả cả thế gian đều biết kia, cũng chỉ là vượt qua tầng thang trời thứ nhất.

Hơn nữa còn đều là Thiên Quan bốn tầng hoặc là thiên quan năm tầng.

Thiên Quan tầng sáu vô cùng hiếm thấy.

Chẳng qua, cường giả như vậy, ở lúc Thiên Giới vẫn còn tồn tại đã đứng ở đỉnh phong.

Thậm chí có số ít mấy vị chí cường giả bị gọi là “Tiên Tôn”.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân Ngô Dung lúc trước lại nghi ngờ có người dám xưng Tiên Tôn.

Dù sao, cho dù là ở Thiên Giới, cường giả cấp Tiên Tôn đều là tồn tại phượng mao lân giác.

Về phần bản thân Ngô Dung, Chính là cảnh giới Thiên Quan tầng 2.

Thật ra thì, tu vi như vậy ở Thiên Giới trước đây cũng coi là một phương cao thủ, sau đó không cẩn thận đắc tội thể lực lớn, bị đông đảo cường giả Thiên Quan tầng 2 vây công.

Cuối cùng rơi vào kết quả bị phong ấn.

...

Thôi Hằng nghe Ngô Dung giải thích, im lặng trầm tư.

Mặc dù hẳn sớm đã có suy đoán chín cảnh Thiên Giới khẳng định không phải là phần cuối tu luyện của cái thế giới này, tất nhiên có tầng thứ cảnh giới cao hơn.

Thật không nghĩ đến lại có mười hai tầng cảnh giới nhiều như vậy.

Chẳng qua nếu lấy đại cảnh giới mà bàn, cũng chỉ có bốn cái, cũng không biết cảnh giới Hóa Thần tương đương với bước qua tầng thang trời thứ mấy?

Đệ nhất tầng, hay là đệ nhị tầng?

Cũng không thể là tầng thang trời thứ ba đi, vậy ít nhất cũng đã là Thiên Quan tầng thứ chín.

Ngô Dung một tên Nguyên Anh đỉnh phong loại yếu như vậy là Thiên Quan tầng thứ hai, vậy Thiên Quan tầng thứ ba có lẽ tương đương với Nguyên Anh đỉnh phong hoàn chỉnh?

Nếu như vậy, vượt qua tầng thang trời thứ nhất, đột phá đến Thiên Quan tầng thứ tư mà nói, có lẽ tương đương với Hóa Thần sơ kỳ?

Nhưng cũng chưa chắc.

Dù sao, sự chênh lệch giữa Nguyên Anh đỉnh phong và Hóa Thần thực sự quá to lớn, Thiên Môn mười hai quan có một ít cảnh giới trung gian cũng là chuyện hết sức bình thường.

Bất quá, phương thức đột phá của Thiên Môn mười hai quan này, theo Thôi Hằng cũng hết sức kỳ quái.

Thiên Môn mười hai quan lại không có công pháp tu luyện cảnh giới.

Chỉ có đủ loại thần công bí thuật công phạt và bảo toàn tánh mạng.

Phương thức đột phá duy nhất chính là ở sau khi cảm ứng được Thiên Môn tồn tại, đi trùng kích Thiên Môn.

Chỉ cần có thể vọt vào đã đột phá.

Nếu như xông vào không nổi mà nói, thì cần phải bỏ ra giá cao cực kỳ thảm trọng, thậm chí có khả năng tại chỗ hình thần đều diệt.

Coi như có thể còn sống, cũng sẽ phải chịu tổn thương vô cùng nghiêm trọng.

Cần thời gian rất dài mới có thể khôi phục.

Mà muốn lực lượng khôi phục liền cần tiêu hao đủ loại đủ kiểu thiên tài địa bảo, nếu như tổn thương vô cùng nghiêm trọng, khả năng còn cần luyện hóa cả cái ngôi sao.

Vì vậy, người tu luyện cấp Thiên Quan tiêu hao đối với tu nguyên là vô cùng nghiêm trọng.

Càng kỳ quái hơn chính là, dựa theo Ngô Dung miêu tả, trùng kích Thiên Quan lại còn có thể dùng thân binh bí bảo phụ trợ, chỉ cần có thể vọt vào là được, bất luận dùng phương thức gì.

Thật là giống như là đang chiến đấu vậy.

Theo Thôi Hằng, loại phương thức đột phá này thật sự là quá hoang đường.

Cái này còn là tu luyện?

A, dường như quả thật không phải là tu luyện, ngay cả tu luyện cảnh giới cũng không có phương pháp, chỉ có đủ loại thần công bí thuật công phạt cùng bảo toàn tánh mạng.

Chẳng qua, loại phương thức chuyên tâm vào tu luyện phương pháp công phạt cùng bảo vệ tánh mạng này, vô cùng có khả năng thúc đẩy chiến lực cường đại.

Vẫn là đáng giá coi trọng.

Chương 657: Ba tầng Thang Trời, phương pháp Thiên Môn, hung thú di chủng (2)

“Đáng tiếc cái tên Ngô Dung này cảnh giới không cao, hiểu biết về Thiên Môn mười hai Quan có hạn, thậm chí cũng chưa từng thấy người Thiên Quan tầng bốn.”

Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng ” Nhiều cảnh giới như vậy, bên trong Thiên Giới vô cùng có khả năng tồn tại cường giả vượt qua Hóa Thần sơ kỳ, về sau hành sự vẫn là tận lực cẩn thận một chút.

“Sau khi xử lý xong chuyện bên này, ta phải dành thời gian thặng cấp một chút gói hệ thống, lại nghiên cứu xem Hóa Thần kỳ phải làm như thế nào tu luyện, rồi mới quyết định chuyện kế tiếp.”

Mặc dù người tu tiên Hóa Thần kỳ đã là cảnh giới vạn kiếp bất diệt, nhưng nếu mà gặp cường giả lợi hại hơn chính mình, không đánh lại vẫn là không đánh lại, tóm lại là ăn thiệt thòi.

Vì vậy, vô luận lúc nào, làm việc cẩn thận một chút, mọi việc bày mưu rồi hành động, tóm lại là không sai.

Đương nhiên, trừ tâm lý cẩn thận của mình ra, từ một ít tình huống về Thiên Giới biết được từ phía Ngô Dung, cũng là một trong những nguyên nhân khiến Thôi Hằng quyết định sau này vẫn cẩn thận hành sự.

Thiên Giới vô cùng quảng đại, là một cái thế giới vô cùng đặc thù, cường giả vô số, vạn tộc mọc như rừng, còn có rất nhiều hung thú di chủng(1) hoành hành, khắp nơi đều tràn đầy nguy hiểm.

Hung thú di chủng!

Đây là lần đầu tiên Thôi Hằng biết được tin tức rõ ràng về hung thú từ khi xuyên qua tới nay, cũng là lần đầu tiên ở ngoài gọi ý của hệ thống nghe được miêu tả liên quan tới hung thú.

Mặc dù đây vẫn vẹn chẳng qua là hung thú di chủng, nhưng cũng đủ để cho trong lòng Thôi Hằng càng tin chắc hệ thống giám sát không có sai.

Cái thế giới này đúng là thời không tiên hiệp cao cấp, hung thú khắp nơi, cực kỳ nguy hiểm.

“Bây giờ có chút tin tức hung thú, không biết cái gọi là Tiên Vương đến tột cùng là cảnh giới gì.” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng ” Xem ra, lúc trước ta vốn dĩ tiếp xúc không

tới tình huống chân chính của cái thế giới này, chỉ là bởi vì cảnh giới tu vi của ta không đủ cao mà thôi.”

Hắn bên này lâm vào trầm tư, nhưng mà dọa sợ Ngô Dung.

Ngô Dung thấy Thôi Hằng thật lâu không nói, còn tưởng rằng đối với câu trả lời của hắn không hài lòng, vội vàng giải thích: “Thượng Tiên, văn bối đã đem chuyện chính mình hiểu biết đều nói rõ ràng, tuyệt không nửa đêm giấu giếm a.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Ngô Dung nhàn nhạt nói ” Tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, ngươi đã thích làm trẻ sơ sinh, vậy thì phạt ngươi làm trẻ sơ sinh mười vạn năm đi.”

“Cái gì? ! ” Ngô Dung nghe vậy tức thì mặt lộ vẻ sợ hãi, nhưng hắn cũng không kịp cầu xin tha thứ, cũng cảm giác được sức mạnh trong cơ thể mình bị hoàn toàn giam cầm.

Cùng lúc đó, hắn còn cảm giác lực lượng thân thể của chính mình bắt đầu nhanh chóng lui chuyên, khí huyết lấy tốc độ cực nhanh trở nên suy yếu không còn, thậm chí ngay cả sức mạnh đặc thù lấy được sau khi bước vào Thiên Môn lại đều bị bóc tách hết sạch.

Không bao lâu sau, tên cường giả Thiên Quan tầng 2 này liền bị bóc ra hết thấy sức mạnh, trạng thái thân thể cũng trực tiếp lui chuyên đến trạng thái đứa bé sơ sinh, biến thành một trẻ sơ sinh nhìn chỉ có mây tháng lớn.

Mà toàn bộ quá trình Thôi Hằng thậm chí cũng không có nhúc nhích một đầu ngón tay, vền vền chỉ là nói một câu nói, Ngô Dung biến thành bộ dáng bây giờ, thật giống như gặp phải Thiên phạt.

Đây chính là chênh lệch cảnh giới.

Thôi Hằng sau khi đột phá đến Hóa Thần sơ kỳ, lấy được tăng lên thật sự là quá lớn, đối với hắn mà nói hết thấy tồn tại chưa đến Hóa Thần đều nhỏ bé tới cực điểm.

Chỉ một cái ý niệm liền có thể tùy ý thay đổi hình thái một sinh mạng.

Ngô Dung chính là như vậy.

“A a, oa oa oa! ” Ngô Dung sợ hãi vạn phần kêu thảm thiết.

Lúc này, hắn lơ lửng giữa không trung, vung động hai tay hai chân của mình, cảm thụ thân thể trẻ sơ sinh nhỏ yếu của chính mình, đã hoàn toàn tuyệt vọng.

Hiện tại hắn đã không có một chút sức mạnh siêu phàm, liền chỉ là trạng thái một đứa bé sơ sinh nhân loại bình thường.

Sở dĩ còn có thể lơ lửng giữa không trung, chẳng qua là bởi vì Thôi Hằng dùng sức mạnh kéo hẳn lại mà thôi.

“Bây giờ cái trạng thái này, ngươi sẽ giữ mười vạn năm.” Thôi Hằng nhìn chăm chú Ngô Dung, vẻ mặt lạnh nhạt nói “Trong mười vạn năm này, ngươi sẽ không lớn lên, sẽ một mực duy trì trạng thái đứa bé sơ sinh.

“Dĩ nhiên, cũng sẽ không chết, không, sẽ già yếu, thẳng đến mười vạn năm sau, ngươi liền có thể khôi phục thành trạng thái bây giờ, lần nữa trở thành cường giả Thiên Quan tầng thứ hai.”

Mười vạn năm không già không chết, đây là chuyện vô số người tha thiết ước mơ, nhưng giữ kích thước trẻ sơ sinh sống mười vạn năm, chính là hình phạt không nghi ngờ chút nào.

Sống không bằng chết!

Lúc này Ngô Dung rốt cục thì nhận mệnh, hẳn miễn cưỡng điều chỉnh cô họng non nớt của mình, quỳ ở trước mặt Thôi Hằng, một mực cung kính nói: “Đa tạ Thượng Tiên từ bi.”

Hiện tại hẳn cũng nghĩ rõ, đây có lẽ thật sự chính là kết quả tốt nhất mình có thể tranh thủ được.

Hơn phân nửa còn là bởi vì mình không có đối với trẻ sơ sinh kia tạo thành tổn thương thực chất gì, lại phối hợp trả lời vấn đề như vậy, nếu không, khẳng định đã sớm chết rồi.

Mười vạn năm sau còn có thể khôi phục, dù sao cũng tốt hơn trực tiếp chết.

Như vậy còn có thể có cái gì bất mãn?

Trong lòng Ngô Dung lập đi lập lại khuyên chính mình như vậy, dần dần chính hẳn đều có chút tin.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, đang muốn vẫy tay đem Ngô Dung đưa đi, nhưng vừa lúc đó, hẳn bỗng nhiên lòng có cảm giác, quay đầu hướng phương xa nhìn.

—

(1) Hung thú di chủng: Chủng loài còn sót lại của hung thú

Chương 658: Ba tầng Thang Trời, phương pháp Thiên Môn, hung thú di chủng (3)

“Sur tôn, dường như là có người phá giới!” Lý Minh Quỳnh cũng phát hiện dị trạng phương xa, chỉ bầu trời phương đông nói “Đường hầm không gian bị thành lập, con thầy được hư ảnh từng toà đình đài lầu các.”

“Còn có phía tây.” Hỏa Lục cũng phát hiện tình huống xa xa không đúng, khẽ đảo mắt nói “Là Phật quang, phía tây hẳn là xuất hiện cường giả hoặc là thế giới cùng Phật môn có liên quan.”

“Ồ?” Thôi Hằng khẽ ồ lên một tiếng, ánh mắt quét một vòng hai cái phương hướng này, khẽ gật đầu cười nói “Hẳn là Đạo Pháp Tiên Cảnh Thiên và Phật Quang Tịnh Thổ Thiên, hơn phân nửa là cảm giác được biến hóa bên này.”

Vừa dứt lời ——

Chỉ thấy Đông Tây song phương đều có chùm tia sáng vạch phá hư không hạ xuống, tiếp đó tạo thành cánh cổng ánh sáng, còn phát ra âm thanh bất đồng.

Trong cánh cổng ánh sáng Đông phương có từng hồi tiên nhạc.

Trong cánh cổng ánh sáng Tây phương thì chỉ có Phật âm thiên xướng.

Hai cái cánh cổng ánh sáng này sau khi tạo dựng lên, lần lượt có bóng người từ bên trong đi ra.

Hai bên khác nhau hết sức rõ ràng.

Một bên tất cả đều là đạo sĩ, một bên toàn bộ là hòa thượng.

Đạo sĩ Đông Phương đi đầu chạy tới, cầm đầu là một lão giả tóc bạc mặt hồng hào mặc đạo bào, hẳn suất lĩnh hơn mười tên đạo sĩ trẻ tuổi, cười mây đạp gió mà đi tới trước mặt Thôi Hằng.

“Văn bối Phương Hòa, ra mắt Tiên Tôn.” Lão giả mặc đạo bào tóc bạc mặt hồng hào sau khi đi tới trước mặt Thôi Hằng, ngay lập tức liền quỳ trước người của hắn, thái độ vô cùng cung kính.

Cùng lúc đó, hơn mười người đạo sĩ trẻ tuổi hẳn dẫn theo kia cũng đều một mực cung kính hướng Thôi Hằng quỳ lạy xuống.

Bật quá, còn không chờ hơn mười người đạo sĩ trẻ tuổi này lên tiếng, Phật quang phía tây đã hoàn toàn hạ xuống.

Ngay sau đó, liền nghe một tiếng niệm phật ——

“A Di Đà Phật!” Tiếng phật hiệu tràn đầy chân ý từ bi này vượt qua hư không rất xa truyền tới, một lão hòa thượng mặc tăng y màu vàng đứng ở phía trước nhất, sau lưng chính là đứng một đám tăng nhân, thực lực tu vi đều là không tầm thường.

Nương theo tiếng phật hiệu vang lên, lão hòa thượng mặc tăng y màu vàng cũng chỉ huy một đám tăng nhân đi tới trước mặt Thôi Hằng.

Giọng như Phương Hòa vậy, không chút tôn nghiêm mà trực tiếp quỳ mọp, cao giọng nói: “Tiêu tăng Viên Khô, bái kiến Tiên Tôn.”

Một đám tăng nhân phía sau hắn cũng đều lạy ngã xuống theo.

Cảnh tượng này để cho Lý Minh Quỳnh đứng ở một bên cảm thấy ngạc nhiên không thôi.

Nàng có thể cảm giác rõ ràng những tăng nhân cùng đạo sĩ này cơ bản đều là cường giả cảnh giới thứ tám Tiên Giới, nhất là lão hòa thượng cùng lão đạo sĩ cầm đầu, càng là đã vượt qua cảnh giới thứ tám Tiên Giới.

Đây là Thượng Thiên Chi Chủ cảnh giới thứ chín Tiên Giới!

” Uy năng của sư tôn thật là phủ khắp chư thiên, chẳng qua là hơi thi triển, liền để cho hai vị Thượng Thiên Chi Chủ như vậy tự mình tới bái kiến. ” Trong lòng Lý Minh Quỳnh không nhịn được cảm khái.

Dù sao, ngay tại 100 năm trước, Đại Chu còn bị Bạch Liên Vô Sinh Giáo khôn khéo, hơn nữa hết sức kiêng kỵ Bạch Liên Thánh Mẫu thân là Thượng Thiên Chi Chủ.

Nhưng bây giờ đã có hai tên Thượng Thiên Chi Chủ tới quỳ lạy cung kính như thế với sư tôn.

Biến hóa như vậy, có thể nói là long trời lở đất.

Thôi Hằng thì là thần sắc như thường, ánh mắt của hắn đầu tiên là nhìn một chút hai người này, lại nhìn đạo sĩ hòa thượng sau lưng bọn họ một chút, khẽ cười nói: “Hai vị vượt giới tới, hẳn không chỉ là vì đi qua hướng ta hành lễ bái kiến đi.”

Phương Hòa đạo sĩ cùng Viên Khô hòa thượng nghe vậy hơi sững sờ, dường như cũng không nghĩ tới Thôi Hằng nói

chuyện lại trực tiếp như vậy, trong lúc nhất thời lại không biết nên ứng đối ra sao.

Nhưng, bọn họ dù sao tu vi bất phàm, trong chớp mắt liền đã làm ra quyết định.

Phương Hòa đạo sĩ vẫn duy trì tư thế quỳ mọp, vô cùng cung kính nói: “Thượng Tiên pháp nhãn như đuốc, không có chuyện gì có thể lừa gạt được ngài, vẫn bồi đứng là có chuyện quan trọng muốn phải tìm Thượng Tiên ngài.”

“Tiểu tử bên này cũng có chuyện cực kỳ trọng yếu.” Viên Khô cũng vội vàng giải thích.

”Được.” Thôi Hằng nghe vậy nhẹ nhàng gật đầu, nhàn nhạt nói: “Vậy như này đi. Minh Quỳnh, Hoàng Cân Lục Sĩ, Hỏa Lục. Các người trước đem hai người này cùng đệ tử của bọn họ, còn có Ngô Dung đều mang về hoàng thành Đại Chu đi. Sự phụ sau này sẽ trở về.”

Lý Minh Quỳnh, Hoàng Cân Lục Sĩ, Hỏa Lục ba người lập tức hành lễ nghe lệnh.

Đối với cái loại an bài này, Phương Hòa đạo sĩ cùng Viên Khô hòa thượng tự nhiên không dám nói gì, đều là vô cùng cung thuận mà đi theo sau lưng ba người, hướng phương hướng Đại Chu bay đi.

Vì vậy, bầu trời Thông Nghiễm Huyện này cũng chỉ còn lại có một mình Thôi Hằng.

Sau đó hẩn cúi đầu nhìn xuống dưới, cùng một ánh mắt xa xa mắt đối mắt.

Bắt đầu từ lúc hẩn hiện thân ra ngoài Động thiên thế giới, ánh mắt kia vẫn đang nhìn chăm chú hẩn.

Thân hình Thôi Hằng nhẹ nhàng thoáng một cái, trong nháy mắt liền hạ xuống đến bên trong Thông Nghiễm Huyện thành phía dưới, trong sân Nhâm gia.

Nơi này, có một người đang nhìn hẩn.

Chương 659: Thiên Ý vận mệnh, dị vực tinh không (1)

Ngay từ lúc khí tức của Thôi Hằng lao ra Động thiên thể giới, Giang Thái Vân liền cảm giác được sự hiện hữu của hắn.

Chỉ bất quá, lúc ấy nàng là cảm thấy khó tin.

Ở trong nhận thức của nàng, Thôi Trường Sinh đã chết, là nàng tự tay đem mai táng, vị bạn bè trong nội tâm nàng vô cùng coi trọng này, đã không còn sống.

Nhưng cỗ khí tức kia lại cực kỳ tương tự.

Cho đến khi Thôi Hằng hiện thân, nàng nhìn thân ảnh trên trời kia, thì càng thêm mê mang.

Bộ dạng Thôi Trường Sinh cùng Thôi Hằng là không giống.

Thôi Hằng khi hoán đổi thân phận thể ngộ, trật tự quy tắc, tự nhiên cũng biến hóa tương mạo cùng khí chất, nhưng bởi vì Thôi Trường Sinh là thân phận hắn chuẩn bị dùng để kết thúc, vì vậy ở trên nhiều phương diện đều cùng chính hắn có chỗ tương tự.

Cho nên, Giang Thái Vân sau khi nhìn đến Thôi Hằng, lại có một loại cảm giác có người khởi tử hoàn sinh.

Nhưng Thôi Trường Sinh ở trước khi qua đời vẫn chỉ là Tiên Thiên, tại sao lại sẽ là một vị tồn tại tối cao thân thông quảng đại như vậy?

Nàng không thể nào hiểu được loại tình huống này.

Bây giờ, Thôi Hằng trực tiếp xuất hiện ở trước mặt nàng.

Lúc này nàng rất cuộc tin chắc, vị tồn tại tối cao trước mắt này, rõ ràng chính là người bạn thân bị chính mình tự tay mai táng.

Trong lúc nhất thời, nội tâm Giang Thái Vân trở nên cực kỳ phức tạp.

Thôi Hằng đứng ở chỗ này, ánh mắt ôn hòa nhìn Giang Thái Vân, mỉm cười nói: “Vẫn khỏe chứ.”

“...” Giang Thái Vân nghe vậy rơi vào trầm mặc, nàng lẳng lẳng nhìn chăm chú Thôi Hằng, thật lâu không nói, qua một lúc lâu mới khẽ thở dài “Thôi Trường Sinh tính là gì?”

“Thôi Trường Sinh là ta.” Thôi Hằng khẽ gật đầu, lại khẽ lắc đầu một cái nói “Ta cũng không phải Thôi Trường Sinh.”

Thôi Trường Sinh là một bộ phận trong quá trình tu luyện của hắn, vì vậy cái thân phận Thôi Trường Sinh này vốn chính là biểu hiện của một bộ phận của hắn, nhưng Thôi Hằng chính mình lại cũng không thể ngang ngửa với Thôi Trường Sinh.

Đây là bộ phận cùng toàn thân khác nhau.

“Người là cố ý để cho Thôi Trường Sinh không lại hướng lên tu luyện, cuối cùng thọ nguyên hao hết qua đời sao?” Giang Thái Vân hỏi tới.

“Không phải.” Thôi Hằng lắc đầu nói ” Thôi Trường Sinh cái thân phận này từ lúc vừa mới bắt đầu liền không tính đột phá Phạm Giới mười hai cảnh, kết cục của cái thân phận này từ vừa mới bắt đầu liền định xong.”

“... ” Giang Thái Vân lặn nửa lâm vào yên lặng dài lâu, nằng nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, như là đang bình phục tâm tình của mình, chậm rãi nói ” Đây chính là phương thức tu luyện của cảnh giới cao sao?”

“Không, là phương thức tu luyện chính ta tìm tòi nghiên cứu ra.” Thôi Hằng lắc đầu nói, phương thức tu luyện của hắn cùng phương thức tu luyện cảnh giới cao của cái thể giới này có bất đồng rất lớn.

“Như vậy sẽ không có ở bên trong thân phận bất đồng bị lạc chính mình sao?” Giang Thái Vân cau mày nói ” Người có hay không có lúc không phân rõ chính mình đến tột cùng là Thôi Trường Sinh hay là chính mình ban đầu?”

“Sẽ không.” Thôi Hằng lắc đầu khẽ cười nói “Sau khi thân hồn viên mãn hoàn mỹ, cũng sẽ không tồn tại tình huống bản thân lạc mất nhận thức. Chờ sau khi người tu thành đạo chủng, tự sẽ có linh ngộ.”

Luyện đến đạo chủng, chính là Kim Tiên.

“... Ta hiểu được.” Chân mày Giang Thái Vân bỗng nhiên giãn ra, hướng Thôi Hằng cung kính hành lễ, vô cùng ôn nhu cười nói ” Đa tạ tiên bối chỉ điểm.”

“Ồ?” lần này là Thôi Hằng ngây ngẩn, hắn hơi quan sát Giang Thái Vân một chút, gật đầu cười nói ” Như vậy tất nhiên không thể tốt hơn nữa.

Thái độ của Giang Thái Vân bỗng nhiên thay đổi, để cho hắn cảm giác có chút ngoài ý muốn.

Hắn thậm chí đã làm xong chuẩn bị giảng giải tu hành lý niệm, thật tốt khuyên bảo Giang Thái Vân.

Chính hắn từng coi như Thôi Trường Sinh, vô cùng rõ ràng quan hệ giữa hai người.

Mặc dù không có tình yêu nam nữ, nhưng mà làm bạn thân giang hồ.

Ở sau khi Thôi Trường Sinh qua đời, Giang Thái Vân càng là đứng ở trước mộ ước chừng một tháng mới rời khỏi.

Tình cảm như vậy, hoàn toàn không phải mấy câu nói là có thể buông xuống.

Không nghĩ tới nàng không ngờ đã tự mình nghĩ thông.

“Có điều, ta có một cái nghi ngờ muốn hỏi tiên bối.” Giang Thái Vân bỗng nhiên nói.

“Mời nói.” Thôi Hằng khẽ vuốt cằm.

“Đa tạ tiên bối, là như vậy...” Giang Thái Vân cung kính hành lễ, trầm giọng nói ” Thật ra thì, lúc mới đầu, trong lòng của ta tràn đầy khó hiểu và nghi ngờ.

“Ta thậm chí muốn phải nắm y phục của người chết vấn đây là vì cái gì? Tại sao phải gạt người, tại sao phải chết giả, ta với người trước đây chẳng lẽ vẫn còn không tính là bạn tâm giao sao?

“Nhưng khi người chân chính đứng ở trước mặt của ta, hướng ta nói rõ, hẳn là người, mà người không phải là hẳn, cuộc đời của hẳn cũng đã sớm chú định xong, ta bỗng nhiên liền hiểu.

” Cái vị bạn thân Thôi Trường Sinh kia của ta, hẳn cuối cùng là đã chết, cứ dựa theo vận mệnh quỹ đạo hẳn vốn nên đi, đã xong quá trình sinh lão bệnh tử, cũng hoàn thành sứ mạng của hẳn.

“Ta đã tự tay đưa hẳn mai táng, vì tính mạng của hẳn vẽ lên một cái dấu chấm tròn trọn vẹn, từ khi đó bắt đầu, trên đời liền không lại có Thôi Trường Sinh, hẳn chỉ còn sống trong trí nhớ của ta.

Chương 660: Thiên Ý vận mệnh, dị vực tinh không (2)

“Chẳng qua là, điều này cũng làm cho trong lòng của ta sinh ra một nỗi nghi hoặc. Nếu Thôi Trường Sinh khi còn sống đã sắp xếp xong xuôi, như thế ta và người hết thảy có khả năng hay không cũng sớm đã bị sắp xếp xong xuôi?”

“Có tồn tại hay không một cái Thiên Ý trong chỗ u minh, điều khiển dây đàn vô hình, người giạt giây vận mệnh quỹ đạo của vạn vật sinh linh? Ta cảnh giới nhỏ, không cách nào hiểu thấu đáo, còn xin tiên bối giải thích.”

“Thiên Ý, vận mệnh...” Ánh mắt Thôi Hằng biến thành trầm tĩnh, rơi vào trầm tư, chợt ngẩng đầu nhìn lên trên, chợt lại nhìn về phía Giang Thái Vân trước mặt.

Một hồi lâu sau, hần lắc đầu một cái, thẳng thắn nói “Ý Trời luôn cao, khó dò, ta cũng không thể tham ngộ thông suốt.”

Cho dù là đối với Thôi Hằng đã đột phá đến cảnh giới Hóa Thân, Thiên Ý vận mệnh vẫn là sự vật chỉ tồn tại ở bên trong khái niệm, tràn đầy bất ngờ.

Không thể nào tìm hiểu, không thể nào lý giải.

“Ý Trời luôn cao, khó dò.” Giang Thái Vân lẩm bẩm nói nhỏ, trong đôi mắt lấp lánh, tựa như là có chút mê mang” Như vậy có phải hay không chỉ cần nỗ lực tu hành, thì có hy vọng chạm tới Thiên Ý, từ đó hoàn toàn không chế vận mệnh của mình?”

“Ta nghĩ rằng đây là tất nhiên.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói” Không chế vận mệnh của mình, đây vốn là một trong những mục đích của tu hành.”

“Đa tạ tiên bối!” Gương mặt tuyệt mỹ của Giang Thái Vân nở ra nụ cười, xinh đẹp dị thường” Như vậy, ta sẽ chuyên tâm không nghĩ, đề cầu dòm ngó thiên mệnh.”

” Chí hướng tốt.” Thôi Hằng gật đầu khen ngợi, lật tay ngưng luyện ra một đạo ngọc phù, nói với Giang Thái Vân” Đây là một đạo ngọc phù bảo vệ tánh mạng, có thể hộ người ba lần không chết.”

“Đa tạ hảo ý của tiên bối, vẫn bối không cần vật này.” Giang Thái Vân nhưng là khẽ gật đầu một cái, khẽ cười nói” Nếu mà ta ngã xuống trên đường tu hành, cũng chỉ là bởi vì ta tài tình không đủ hoặc là tu hành chưa đủ, không có tư cách dòm ngó thiên mệnh.”

“... ” Thôi Hằng nghe vậy hơi sững sờ, ngay sau đó đem ngọc phù tản đi, thờ dài nói ” Có thể có một vị bạn thân như người, là may mắn của Thôi Trường Sinh.”

“Đa tạ tiền bối khen ngợi. ” Giang Thái Vân mặt nở nụ cười nói ” Ngài quả nhiên không phải là Thôi Trường Sinh. Thật ra thì, có thể cùng hắn trở thành bạn, cũng là may mắn lớn nhất của ta trong cuộc đời này. Cũng phải cảm ơn ngài để cho Thôi Trường Sinh được sinh ra.”

“Tâm tính của người đã gọi là siêu phàm, nhập thánh. ” Ánh mắt Thôi Hằng nhìn Giang Thái Vân đầy tán thưởng, vuốt cằm nói ” Ta sẽ chờ ngày người dòm ngó thiên mệnh.”

“Kính xin tiền bối mong chờ. ” Giang Thái Vân trịnh trọng nghiêm túc nói.

...

Cùng Giang Thái Vân giao lưu đối với Thôi Hằng đủ để gọi là niềm vui ngoài ý muốn.

Khi là Thôi Trường Sinh, hắn thật ra thì đã từng cùng Giang Thái Vân trao đổi qua chuyện về mặt tu luyện.

Bất quá, khi độ đều vẫn chỉ là tầng thứ Phạm Giới, cũng sẽ không liên quan đến chủ đề tầng thứ cao gì.

Hơn nữa Thôi Hằng tại trước khi chuyển đổi thân phận đều làm tốt một ít thông tin tính cách cơ sở, dùng để làm quy tắc làm việc của cái thân phận này, lấy tình huống cái thân phận Thôi Trường Sinh kia, cũng rất không có khả năng thảo luận đề tài quá cao thâm.

Vì vậy, nhận thức và ý nghĩ đặc biệt của Giang Thái Vân cũng vẫn không có bày ra.

Nhưng trải qua một lần này nói chuyện với nhau, Thôi Hằng lại kinh ngạc vui mừng phát hiện, Giang Thái Vân này thật sự là một hạt giống trời sinh cầu đạo, nhất định chính là vì tìm tòi cảnh giới cao hơn mà sống.

Nếu như không phải là có tầng thân phận Thôi Trường Sinh này, hắn đều có chút muốn thu Giang Thái Vân làm đệ tử.

Đây là lần đầu tiên hắn sinh ra ý tưởng như vậy sau khi đi ra tân thủ không gian.

Bất quá, lấy tính cách Giang Thái Vân, chỉ sợ cũng chưa chắc sẽ đáp ứng bái sư.

Đây là một người nữ tử chủ kiến cực mạnh, nàng chân chính muốn đi chỉ có thể là đạo của mình.

“Thiên Ý, vận mệnh, đây đúng là một cái phương hướng tràn đầy không biết, cũng là một con đường tràn đầy ghập ghềnh.” Thôi Hằng đứng tại trên bầu trời lâm lâm nói nhỏ.

Cùng lúc đó, hắn buông ra thần thức, cảm giác vô tận tinh không cùng chúng sinh nơi nơi bị trật tự quy tắc của chính mình ảnh hưởng.

Loại góc độ nhìn xuống này để cho hắn có một loại cảm giác mình có thể khống chế hết thảy, điều khiển hết thảy.

Bất quá, hắn biết rõ đây chỉ là một loại ảo giác.

Chính mình còn còn lâu mới đạt tới cái cảnh giới có thể hóa thân thiên mệnh, khống chế vạn vật đó.

Nhưng điều này khó tránh khỏi khiến cho hắn sinh ra một chút liên tưởng.

“Trong chỗ u minh có tồn tại hay không Thiên Ý, cao cao tại thượng mắt nhìn xuống hết thảy? Nếu là muốn đạt tới loại trình độ này, lại cần dạng cảnh giới gì?”

“Là yêu cầu ở cảnh giới Hóa Thân tiến thêm mấy bước, hay là phải Phản Hư, thậm chí Hợp Đạo? Trong Thiên Giới đã từng thống trị chư thiên vạn giới đó, có hay không từng tồn tại cường giả có cảnh giới tương tự?”

“Nếu như Thiên Giới không có, vậy trong vũ trụ tinh không rộng lớn hơn lại có tồn tại hay không?”

Chương 661: Thiên Ý vận mệnh, dị vực tinh không (3)

Trong đầu Thôi Hằng chợt hiện qua lần lượt nghi ngờ cùng suy đoán.

Đồng thời hắn cũng một lần nữa nhận thức được rõ ràng, chính mình cho dù đã đột phá tới Hóa Thân, ở bên dưới tiêu chuẩn vũ trụ mênh mông, vẫn hết sức nhỏ bé.

Thật ra thì, ở dưới thị giác đặc thù của Hóa Thân kỳ, hắn đã mơ hồ có thể cảm giác được, vị trí mảnh tinh vực này của chính mình hẳn là ở bên trên một cái giá đỡ của một cái tinh hệ to lớn.

Coi như năng lực của hắn mạnh đến trình độ có thể khống chế toàn bộ giá đỡ, cũng chỉ là một phần nhỏ của cái tinh hệ to lớn này mà thôi.

Cho dù đạt tới trình độ có thể khống chế toàn bộ tinh hệ to lớn, vẫn là không đáng kể.

Lấy dải Ngân Hà làm thí dụ, cái tinh hệ to lớn đường kính một trăm ngàn năm ánh sáng này, cũng chỉ là lớn hơn 2% của nhóm tinh hệ.

Phạm vi nhóm tinh hệ bao trùm đường kính cao đến mười triệu năm ánh sáng.

Nhóm tinh hệ mười triệu năm ánh sáng cũng chỉ là một bộ phận nhỏ của siêu cụm thiên hà đường kính 100 triệu năm ánh sáng.

Mà cái siêu cụm thiên hà đường kính 100 triệu năm ánh sáng cũng vụn vụn chẳng qua là một hạt bụi trong vũ trụ mênh mông thôi.

Nếu quả như thật tồn tại cái gọi là “Thiên mệnh” nắm trong tay hết thảy, cũng ý nghĩa có thể khống chế cái vũ trụ mênh mông vô tận này.

Kia sẽ là cảnh giới cỡ nào, uy năng bậc nào, đã không phải là Thôi Hằng bây giờ có thể tưởng tượng.

“Con đường này còn dài đằng đẵng a!”

Thôi Hằng lắc đầu khẽ cười nói, ngay sau đó, thân hình thoát một cái liền trở lại hoàng thành Đại Chu, hắn dự định trước nhìn một lần Phương Hòa cùng Viên Khô.

...

Trong hoàng thành Đại Chu.

Phương Hòa cùng Viên Khô đang có chút lo lắng chờ đợi.

Hai vị Thượng Thiên Chi Chủ cao cao tại thượng này lúc này đều có chút nóng nảy bất an, rục rịch đi tới đi lui.

Ở chỗ này cùng bọn hắn là Huệ Thế.

Thấy hai người này bất an như vậy, hắn không nhịn được an ủi: “Hai vị không cần như thế, nếu là tiên sinh muốn giết các ngươi, sớm đã giết, sẽ không chờ tới bây giờ.”

Phương Hòa cùng Viên Khô hai người nghe vậy cũng sợ, vẻ cuồng quýt trên mặt trở nên càng đậm.

“Ha ha, Huệ Thế, ngươi vẫn là không biết nói chuyện như vậy.” Tiếng cười của Thôi Hằng từ trên trời truyền tới, ngay sau đó liền ra hiện tại ở nơi này, nói với Huệ Thế “Về sau phải sống chung nhiều hơn với Lưu Lập Đào.”

“Tiên sinh biết ta.” Huệ Thế cười nói: “Bất quá, ta chỉ làm đao của tiên sinh, bình thường, đao cũng không cần nói chuyện.”

“Đúng là đao lý này.” Thôi Hằng cũng cười cười, ngay sau đó nhìn về phía một tầng một đạo sĩ nơi này.

Hai người Phương Hòa cùng Viên Khô vội vàng hành lễ, trăm miệng một lời nói: “Bái kiến Tiên Tôn!”

“Hai vị có chuyện gì không ngại nói thẳng.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

“A Di Đà Phật, Tiên Tôn từ bi.” Viên Khô hòa thượng lúc này quỳ lạy trên đất, hô lớn “Cầu Tiên Tôn cứu một phương tinh vực này.”

“Tiên Tôn nhân từ.” Phương Hòa đạo sĩ cũng quỳ lạy trên đất, cung kính nói “Từ sau khi Thiên Giới biến mất, một phương tinh vực này cũng chưa có cường giả cấp Thiên Quan.”

“Điều này liền khiến cho dị vực mơ ước, cường giả Thiên Quan dị vực một mực đang chờ cơ hội găm nhâm cướp đoạt, chúng ta dựa vào tính đặc thù của Tam Thượng Thiên cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ.”

“Hơn nữa chúng ta bây giờ thọ nguyên sắp hết, vô lực ngăn cản dị vực găm nhâm, xin Tiên Tôn làm viện thủ, ngăn cản cường giả cấp Thiên Quan của dị vực.”

So sánh với Viên Khô hòa thượng, Phương Hòa đạo sĩ nói phải rõ ràng rất nhiều.

Dị vực.

Cái danh từ mới tinh này đưa tới sự chú ý của Thôi Hằng, cau mày nói: “Như thế nào là dị vực?”

Phượng Hòa đạo sĩ vội vàng bắt đầu giải thích: “Nhu Tiên Tôn biết, Thống Ngự Chư Thiên Trung Ương Đại Giới thống trị vô tận tinh không chư thiên vạn giới, nhưng phạm vi thống trị của Thiên Giới cũng không phải là vô hạn.

“Địa phương bên ngoài phạm vi Thiên Giới thống trị liền được gọi chung là dị vực, bên trong dị vực cũng có vô tận tinh không, có vô số cường giả, thậm chí không thiếu tồn tại cấp Thiên Quan.

“Vốn khi Thiên Giới còn, cường giả cấp Thiên Quan trong dị vực đã thường xuyên tập kích ngôi sao biên giới, sau này Thiên Giới không còn, loại tình huống này liền càng ngày càng nghiêm trọng.

“Nếu không phải Tam Thượng Thiên có bộ phận đặc tính của Thiên Giới, sau khi thúc giục có thể để cho những cường giả Thiên Quan kia kiêng kỵ, chỉ sợ sớm đã ngăn cản không nổi dị vực gặm nhấm.”

“Cái gọi là dị vực gặm nhấm này mục đích là cái gì? ” Thôi Hằng dò hỏi.

“Là vì bên trong Thiên Giới ẩn chứa bảo vật nào đó, cũng có thể là vì cướp đoạt tài nguyên tinh vực bên này. ” Phượng Hòa đạo sĩ rõ ràng cũng không rõ lắm, chỉ có thể suy đoán.

“Từ tầng thứ Thiên Quan mỗi một lần đột phá đều cần tiêu hao lượng lớn tài nguyên. ” Viên Khô hòa thượng bổ sung nói.

“Chỉ là như vậy? ” Thôi Hằng nghe vậy nở nụ cười, nhìn một chút Phượng Hòa đạo sĩ cùng Viên Khô hòa thượng, lắc đầu nói ” Hai vị là Thượng Thiên Chi Chủ, nếu như chính là vì vậy tới nhờ giúp đỡ...

“Vậy trước tiên xin trở về đi.”

Chương 662: Vì ý nghĩ thông suốt (1)

Lời này của Thôi Hằng rõ ràng cho thấy bọn họ có chút giấu giếm.

Một tăng một đạo sĩ nhất thời liền khẩn trương lên, quynh lên vội vàng giải thích.

“Tiên Tôn ngài hiểu lắm, chúng ta tuyệt đối không có ý định muốn giấu giếm cái gì.” Viên Khô hòa thượng mặt dày khô sớ nói ” Thật sự là chúng ta cũng không biết vì sao dị vực lại liều mạng tiến đánh phương tinh vực này của chúng ta.”

“Tiên Tôn, là như vậy, chúng ta quả thật chưa từng đi sâu vào tìm hiểu dị vực.” Phương Hòa đạo sĩ bổ sung nói ” Chỉ có ở khi điều động Thiên Đạo Chi Lực ngăn cản cường giả dị vực, chúng ta mới miễn cưỡng có thể cảm giác được tình huống của đối phương.

“Duy nhất có thể xác định là, những cường giả dị vực kia dường như vô cùng khẩn cấp muốn phải đánh vào phương Thiên Vực này của chúng ta, mỗi lần tấn công đều giống như liều mạng vậy, sẽ thi triển tất cả thủ đoạn, thậm chí không tiếc thiêu đốt sinh mệnh bản nguyên.

“Vì vậy, chúng ta suy đoán loại tấn công không tiếc giá cao này, nhất định là có lý do nhất định phải công tới được, hoặc là tài nguyên dị vực đã thiếu nghiêm trọng, hoặc là chính là trong phương tinh vực này của chúng ta có bảo vật bọn họ bắt buộc phải có.”

“Càng là liều mạng như vậy?” Thôi Hằng nghe vậy cũng nhíu mày.

Dựa theo tình huống bình thường, có thể khiến người ta không tiếc thiêu đốt sinh mạng cũng muốn làm một việc, bình thường liền ý nghĩa nếu như không thiêu đốt sinh mạng chắc chắn sẽ khó thoát khỏi cái chết.

Cái gọi là dị vực này rốt cuộc xảy ra tình huống gì?

Lại có thể để cho cường giả cấp Thiên Quan liều mạng muốn rời khỏi.

Trong lòng Thôi Hằng trở nên cảnh giác.

Dù sao, coi như những cường giả Thiên Quan dị vực này chẳng qua là ở hạ tầng Thiên Quan đầu, chưa vượt qua tầng thang trời thứ nhất, cũng gần như tương đương với Nguyên Anh đỉnh phong.

Thực lực như vậy đặt ở bên trong mảnh tinh vực này của mình đã đủ để xưng bá chư thiên vạn giới.

“Vũ trụ mênh mông, quả nhiên là có nguy cơ khó lường.”

Trong lòng Thôi Hằng, than thở, ngoài mặt nhưng là ung dung thản nhiên mà nhìn về phía Phương Hòa cùng Viên Khô, nhàn nhạt nói ” Hai vị muốn ta ra tay giúp đỡ, ta ngược lại thật ra có lời muốn hỏi, lý do ta bảo hộ một phương tinh vực này là cái gì?”

Trên lý thuyết, hẳn quả thật không có lý do che chở một phương tinh vực này.

Coi như phương tinh vực này thật gặp gỡ dị vực xâm phạm, bị vô số cường giả Thiên Quan dị vực xâm lược, hẳn cũng tùy thời có thể mang theo những tinh không giới vực cùng mình quan hệ tương đối mật thiết kia chạy trốn.

Đó cũng không phải chuyện khó khăn gì.

Sau khi đột phá đến Hóa Thần, Tụ Phủ của Thôi Hằng cùng bên trong huyết khiêu toàn thân đều biến thành bộ dạng tinh không vô ngân.

Dưới tình huống bình thường cũng chỉ là trạng thái hư ảo, cũng không chân thật.

Nhưng chỉ cần kết hợp thuật Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi, hẳn liền có thể đem tinh hệ chân chính tồn tại bỏ vào bên trong khiêu huyết của mình, cũng duy trì pháp tắc vận hành bình thường.

Biện pháp thao tác cụ thể chính là trước dùng pháp lực đem cả cái tinh hệ bao phủ lại, lại lấy chủ tinh cốt lõi nhất, bình thường là hăng tinh mà bắt đầu lôi kéo, tiếp đó đem toàn bộ hành tinh hệ bỏ vào là được.

Chứa Giới Vực phương thức thao tác cũng giống vậy.

Rất đơn giản.

Bất quá, nếu như dị vực cường giả thật tới làm đủ chuyện cướp đốt giết hiếp, đi xâm lược, hẳn vẫn sẽ ra tay.

Một mặt là Hồng Phú Quý cùng Khương Thất Thất đến nay không rõ tung tích, cũng có thể còn ở phương tinh vực này, Thôi Hằng không có khả năng không để ý tới bọn họ.

Mặt khác chính là cứ chạy như vậy mà nói, ý nghĩ của hẳn sẽ không đủ thông suốt.

Sở dĩ sẽ hỏi vấn đề như vậy, nhưng thật ra là muốn nhìn một chút thái độ chân chính của hai người này.

“Chuyện này...”

“Việc này...”

Thôi Hằng hỏi lời này đúng là đang hỏi khó Phương Hòa đạo sĩ và Viên Khô hòa thượng.

Bọn họ thật chưa từng nghĩ cái vấn đề này.

Cái này còn yêu cầu lý do sao?

Nếu như cường giả Thiên Quan dị vực xâm lược tới, tất nhiên sẽ cướp trắng trợn tài nguyên, tru diệt sinh linh, sẽ mang đến cho cường giả cấp Thiên Quan nơi này khôn cảnh cùng nguy cơ to lớn.

Chỉ cần là cường giả Thiên Quan bình thường, khẳng định không hy vọng cường giả Thiên Quan dị vực tới cướp đoạt tài nguyên cạnh mình đi.

Dù sao, mỗi lần trùng kích Thiên Môn nhưng cũng phải tiêu hao lượng lớn bảo vật tư nguyên.

Bất quá, hai người dù sao cũng là Thượng Thiên Chi Chủ, mặc dù bị hỏi khó, nhưng ngay lập tức sẽ điều chỉnh xong tâm tính, cũng không có lộ ra nghi ngờ trong lòng.

“Chỉ cần Tiên Tôn nguyện ý ra tay, tiểu đạo nguyện bỏ ra bất cứ giá nào.” Phương Hòa đạo sĩ trịnh trọng nghiêm túc nói.

Trong phương tinh vực này có đạo thống truyền thừa của hắn, có sự môn trường bồi của hắn để dấu vết lại, là địa phương đông môn sư huynh đệ, thân bằng hảo hữu của hắn sinh sống, là địa phương hắn nhất định phải bảo vệ.

Dù là bỏ ra bất cứ giá nào.

“Tiểu tăng cũng nguyện bỏ ra bất cứ giá nào.” Viên Khô hòa thượng nói, nhưng lý do lại cùng Phương Hòa đạo sĩ bất đồng.

Hắn là Phật môn cao tăng, lục căn(1) thanh tịnh, không có tình cảm riêng tư gì.

Sở dĩ phải bảo vệ phương tinh vực này, vì chính bản thân hắn có thể niết bàn sống lại.

—

(1) lục căn: (Phật giáo chỉ mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, ý thức)

Chương 663: Vì ý nghĩ thông suốt (2)

Chỉ cần Phật Quang Tịnh Thổ Thiên vẫn tồn tại, cội như hặt thọ nguyên đã tiêu hao hết, cũng có cơ hội chuyển thế sống lại, niết bàn trở về.

Nhưng nếu dị vực xâm phạm tới, Phật Quang Tịnh Thổ Thiên chắc chắn sẽ bị hủy diệt, hắt sẽ không còn có cơ hội niết bàn sống lại, sẽ triệt triệt đề đề chết đi.

Đương nhiên phải không tiếc bất cứ giá nào ngăn cản.

“Cái giá các người bỏ ra đối với ta vô dụng.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, nhìn chằm chú hai người, khẽ cười nói “Có điều, chuyện này ta đã biết, hai vị xin trở về đi.”

Vừa dứt lời, Phương Hòa đạo sĩ cùng Viên Khổ hòa thượng cũng cảm giác được một cỗ lực lượng bại xích to lớn, giống như là toàn bộ thiên địa quy tắc đang nhằm vào bọn họ vậy.

Tiếp theo một cái chớp mắt, hai người này cùng đệ tử bọn họ mang tới liền đều bị đẩy ra Tử Dương Giới, xuất hiện ở giữa hư không vũ trụ ngoại giới.

“Cái này là đại thân thông bực nào!”

“Không tưởng tượng nổi...”

Phương Hòa đạo sĩ cùng Viên Khổ hòa thượng không nhịn được thở dài nói.

Đồng thời trong lòng hai người cũng vô cùng thấp thỏm, có chút đoán không được Thôi Hằng rốt cuộc là ý gì.

Nhưng bọn hắt cũng không dám ở lâu, đều vội vã mà chạy về Thiên Vực của mình.

Dự định sậu khi trở về lại thảo luận một chút phải như thế nào mới có thể đề cho vị Tiên Tôn này hài lòng.

...

Sau khi một tầng một đạo sĩ này rời khỏi, trong thành này chỉ còn lại có Thôi Hằng cùng Huệ Thế, cùng với cung điện trống rỗng.

“Tiên sinh, hai người này trong lòng muốn làm cái gì?” Huệ Thế trong lòng nghi ngờ, không nhịn được dò hỏi “Trên đời nào có tay không tới nhờ giúp đỡ?”

Đối với phương thức nhờ giúp đỡ của Viên Khổ hòa thượng và Phương Hòa đạo sĩ, hắt cảm giác hết sức không hiểu.

“Tay không hay không thật ra không trọng yếu, bọn họ cũng không cho ta được cái gì.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói “Thật ra thì, mặc dù ta không có lý do phù hộ một phương tinh vực này, nhưng cũng sẽ không đối với chuyện xâm lược ngòi nhìn không quản.

“Ta hỏi bọn hấn là muốn xem tâm tư của bọn hấn. Đạo sĩ kia tâm niệm bảo vệ rất thuần khiết, coi như không tặc. Hòa thượng kia chính là tư tâm rất nặng, nhưng chỉ cần chịu đứng ra chống cự xâm lược, tóm lại là chuyện tốt.”

“Tiên sinh từ bi.” Huệ Thế thở dài nói.

“Vì ý nghĩ thông suốt thôi.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói “Con đường tu hành, trọng yếu nhất vẫn là phải hài lòng mới được, nếu không thì dễ dàng xảy ra vấn đề.

“Tiếp đó, ta sẽ bế quan một đoạn thời gian, nếu như trong thời gian này hai người kia lại đến, người liền muốn một chút điển tịch cô sử đi, như vậy bọn họ sẽ an tâm, cũng sẽ không lại tới quấy rầy.”

“Vâng, tiên sinh.” Huệ Thế hành lễ lĩnh mệnh, sau đó liền phát hiện Thôi Hằng đã biến mất không thấy gì nữa.

...

Sau khi rời đi Đại Chu hoàng cung, Thôi Hằng trở lại trong Động thiên thể giới.

Thật ra thì, không gian Động thiên thể giới cũng không tính là lớn.

Kém xa không gian chính hấn dùng thuật Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi mở ra.

Nhưng nơi này có pháp tắc cực kỳ hoàn thiện, cùng vũ trụ ngoại giới so sánh không có khác nhau chút nào.

Điểm này bản thân Thôi Hằng không cách nào làm được.

Hấn đứng tại trên bầu trời, mắt nhìn xuống lục địa, đại dương, hòn đảo phía dưới cùng với từng lớp sương mù bao phủ riêng biệt trên đảo cùng biên giới đại dương.

Sau đó, hấn lại hạ xuống trên đất liền, nhìn một chút đồng ruộng cùng phòng nhỏ tân thủ, nơi này đã chật đủ loại đủ kiểu “Cây nông nghiệp”.

Thôi Hằng nhẹ nhàng vung tay áo, liền đem “Cây nông nghiệp” chật đông như núi này thu vào, khẽ cười nói: “Không biết sau khi thăng cấp gói hệ thống, nơi này sẽ biến thành hình dáng gì.”

Lần này hấn trở lại Động thiên thể giới, vì chính là làm hai chuyện.

Một trong số đó chính là đôi với gói hệ thống tiên hành thăng cấp, hai chính là hồi đoái thời gian đọc Tiên pháp, đạt được lý niệm tu luyện Hóa Thân kỳ.

“Sau khi thăng cấp gói, Tiên pháp cũng sẽ cùng thăng cấp theo đi.” Trong lòng Thôi Hằng có chút mong đợi nhỏ, thâm nói ” Nếu như có lương tâm mà nói, cũng nên biểu hiện phương thức tu luyện cụ thể.”

《 Tân thủ Tiên pháp 》 cùng 《 Tiên pháp sơ cấp 》 đều chỉ có lý niệm tu hành, mà không có phương pháp tu luyện cụ thể, yêu cầu chính hãn nghiên cứu suy nghĩ nên tu luyện thể nào.

Điều này thật sự là có chút làm khó hãn.

“Hệ thống, thăng cấp gói.” Thôi Hằng trầm giọng nói.

[Kí chủ tôn quý ngài khỏe! Ngài đã mở thông gói toàn năng Tu Tiên, bản hệ thống hết sức trung thành vì ngài phục vụ, vì bảo hộ che chở con đường trường sinh của ngài!]

[nếu cần thăng cấp gói, mời mua phục vụ tặng giá trị tài sản dưới đây!]

[Gói toàn năng Tu Tiên bản thăng cấp: Thăng cấp chức năng hiện có về mọi mặt, mang cho ngài trải nghiệm phục vụ Tu Tiên chất lượng tốt hơn, cho cảm giác như người nhà. Giá mua: 1000000000 điểm. Tư cách mua: Hóa Thân kỳ.]

[chúc mừng ngài! Thành công tiêu phí 1000000000 điểm!]

[Bắt đầu thăng cấp gói...]

Chương 664: Chức năng hệ thống sau khi thăng cấp (1)

[chúc mừng ngài! Gói thăng cấp xong!]

[Nội dung gói mới tinh đã mở ra, cộng thêm 8 mục phúc lợi, xin nhân vào kiểm tra cụ thể.]

[Trung cấp Động thiên: Đây là một phương Động thiên nắm giữ phép tắc vũ trụ hoàn chỉnh. Du tẩu bên trong kẽ hở chư thiên vạn giới, sẽ che giấu hết thảy cảm giác với ngoại giới, che đậy hết thảy thiên cơ, ở chỗ này ngài sẽ không chịu đến bất cứ thương tổn gì. Có thể tùy thời tiến vào.]

[Nếu như cần mang những người khác tiến vào, mời trả tiền riêng.]

[Trung cấp Đạo cung: Đây là một tòa cung điện có thể biến thành bất kỳ hình dáng, cũng là một tòa pháp bảo cấp Hóa Thần, có uy năng phá diệt tinh hệ. Bên trong tặng thêm đủ loại đồ điện xài trong nhà, cùng với thiết bị thiết yếu cho tu luyện. Có thể tăng lên 50 % tốc độ tu luyện.]

[Nếu như cần mang ra khỏi Động thiên, mời trả tiền riêng.]

[Trung cấp dược điền: Đây là một cái dược điền hàng năm đều sẽ sinh ra một góc linh căn mới, mỗi ngày đều sẽ tự nhiên sinh trưởng ra cây nông nghiệp bất đồng, mỗi tháng đều sẽ tự động đối với cây nông nghiệp trong dược điền tiến hành thanh lý, phòng ngừa ảnh hưởng linh căn phát triển.]

[Nếu như cần chế tác riêng linh căn mới sẽ sinh ra vào năm tiếp theo, mời trả tiền riêng.]

[Trung cấp lò luyện đan: Đây là một lò luyện đan hàng năm đều sẽ luyện chế ra đan dược. Chỉ cần trong lò luyện đan ẩn chứa tài liệu, sẽ ngẫu nhiên tiến hành luyện chế, hiệu quả đan dược không biết.]

[Nếu như cần chế tác riêng đan dược nào đó, mời trả tiền riêng.]

[Nếu như cần lấy dược đan phương đan dược riêng biệt, mời trả tiền riêng.]

[Trung cấp khí lô: Đây là khí lô hàng năm đều sẽ chế tạo ra pháp bảo. Chỉ cần trong khí lô ẩn chứa tài liệu, sẽ ngẫu nhiên tiến hành luyện chế, loại hình pháp bảo không biết.]

[Nếu như cần chế tác riêng pháp bảo nào đó, mời trả tiền riêng.]

[Nếu như cần lấy được luyện khí phổ pháp bảo riêng biệt, mời trả tiền riêng.]

[Trung cấp hộ pháp: Đây là một hộ pháp nắm giữ pháp lực khá mạnh. Tương đương với Hóa Thân sơ kỳ, có thể mở ra kiểu hộ pháp bế quan, vì bảo vệ che chở con đường trường sinh của ngài.]

[Nếu như cần tăng lên tu vi hộ pháp, mời trả tiền riêng.]

[Trung cấp pháp bào: Đây là một bộ pháp bào nắm giữ lực phòng ngự khá mạnh, có thể hoàn mỹ phòng ngự hết thấy thủ đoạn Hóa Thân trung kỳ, cũng có thể biến hóa thành bất kỳ hình dạng cấu tạo.]

[Nếu như cần chế tạo nhiều cái pháp bào, Mời trả tiền riêng.]

[Nếu như cần tăng lên lực phòng ngự pháp bào, mời trả tiền riêng.]

[Trung cấp Tiên pháp: Đây là một bộ Tiên pháp nắm giữ thần dị khá mạnh, có thể dẫn dắt ngài đi lên con đường thành tiên, lúc đọc yêu cầu trả tiền.]

[Nếu như cần suy diễn pháp thuật phương hướng riêng biệt, mời trả tiền riêng.]

...

...

Tầm mắt Thôi Hằng lóe lên một cái lại một cái tin tức.

Hấp dẫn lực chú ý của hắn trước nhất cũng không phải là những thứ chức năng mới này, mà là “Mời trả tiền riêng” để cho người nhìn mà ngán.

Gần như mỗi một cái “Phúc lợi” đều có gói hạng mục trả tiền riêng.

Thật là không hợp thói thường.

Bất quá, từ trên chính thể, cũng đúng là thăng cấp.

Động thiên thể giới biến thành Trung cấp Động thiên, tăng lên miêu tả có thể che đậy hết thấy thiên cơ cảm ứng, cũng hủy bỏ hạn chế chính mình mỗi lần tiến vào đều cần trả tiền.

Còn có thể mang người khác đi vào, chỉ là phải trả tiền riêng.

Phúc Địa Đạo Cung chính là biến thành một môn pháp bảo uy năng mạnh mẽ, cũng dung hợp chức năng tịnh thất ban đầu, chỉ cần trong Đạo cung tu luyện, liền có thể đạt được tăng phúc to lớn.

Dược điền biên hoá có chút ngoài Thôi Hằng dự liệu, lại bắt đầu xuất hiện linh căn.

Mặc dù bây giờ còn chưa phải là rất rõ linh căn có thể mọc ra trong dược điền là hình dáng gì, nhưng có thể bị xung hô là linh căn, chắc hẳn không phải là linh dược tâm thường có thể so sánh.

Lò luyện đan và khí lô hai cái này là chức năng mới xuất hiện.

Thôi Hằng tạm thời còn không biết bọn nó có thể phát huy ra tác dụng dạng gì, chỉ có thể chờ đợi về sau lại tiến hành thí nghiệm.

Trung cấp hộ pháp cơ bản là Hoàng Cân Lục Sĩ bản thăng cấp, tương đương với trực tiếp nhiều hơn một tên tay sai Hóa Thân sơ kỳ, còn có thể mở ra cái gọi là kiểu hộ pháp bế quan, cái này sau đó có thể nghiên cứu một chút.

Trung cấp pháp bào tăng lên liền so sánh ngoại hạng, lại có thể hoàn mỹ phòng ngự hết thủy thủ đoạn Hóa Thân trung kỳ.

Sau khi đột phá đến Hóa Thân kỳ, Thôi Hằng hết sức rõ ràng cảnh giới này mỗi tiến bộ một điểm, sẽ có biên hóa long trời lở đất, toàn thân thực lực đều sẽ xuất hiện tăng trưởng kiểu số mũ.

Sự chênh lệch giữa Hóa Thân sơ kỳ cùng Hóa Thân trung kỳ nhất định sẽ lớn đến một cái mức độ không cách nào hình dung.

Trung cấp pháp bào lại có thể hoàn mỹ phòng ngự hết thủy thủ đoạn của Hóa Thân trung kỳ, thật là gọi là không thể tưởng tượng nổi.

Hơn nữa còn có thể trả tiền tăng lên lực phòng ngự, còn có thể chế tạo nhiều cái.

Điều này cũng làm cho ý nghĩa, hẳn có thể mang loại pháp bào này cấp cho người bên cạnh, dùng cái này sẽ cung cấp phòng ngự gần như tuyệt đối, tăng lên rất nhiều hệ số an toàn của bọn họ.

Dương nhiên, để cho Thôi Hằng cảm thấy vui mừng vẫn là miêu tả Tiên pháp trung cấp.

Mặc dù coi như Tiên pháp trung cấp so sánh với Tiên pháp sơ cấp cũng không có biên hóa gì, nhưng có một chỗ chi tiết khác biệt, sẽ để cho chức năng của Tiên pháp trung cấp trở nên vô cùng cường đại.

Suy diễn pháp thuật trở nên định hướng!

Điều này cũng làm cho ý nghĩa, về sau khi hẳn suy diễn pháp thuật, có thể đem phương hướng suy diễn cố định ở bên trong một cái phạm vi riêng biệt.

Chương 665: Chức năng hệ thống sau khi thăng cấp (2)

Không cần lại lộ lẳng thường xuyên xuất hiện thôi diễn pháp thuật loại cùi bắp như “Ich Cốc Thực Khí”.

Từ tám mục phúc lợi này đến xem, lần này thăng cấp thật sự là đại tăng lên, còn giảm bớt điều khoản tiêu phí, khiến người ta cảm thấy cái hệ thống hút máu này bỗng nhiên trở nên lương tâm lên.

“Chẳng qua, tại sao lần này không có ở bên trên danh sách chức năng trực tiếp đưa ra giá cả trả tiền?” Thôi Hằng bỗng nhiên chú ý tới một cái vấn đề.

Lần này chuyên mục biểu hiện của bảng hệ thống cùng lúc trước không giống nhau.

Lúc trước ở sau mỗi một cái chuyên mục trả tiền, cũng sẽ đánh dấu ra số tiền cụ thể cần phải hao phí.

Nhưng lúc này đây cũng chỉ có miêu tả “Mời trả tiền riêng”.

Vì vậy, Thôi Hằng thử đối với hệ thống truyền đạt chỉ thị, trầm giọng nói: “Hồi đoái thời gian đọc 《Tiên pháp trung cấp. Từ nhập môn đến thăng thiên》.”

[Kí chủ tôn quý ngài khỏe! Gói Tu Tiên toàn năng của ngài đã thành công thăng cấp, bản hệ thống hết sức trung thành vì ngài phục vụ, vì bảo hộ che chở con đường trường sinh của ngài!]

[Bởi vì gói hệ thống thăng cấp, chức năng trở nên càng mạnh mẽ hơn, cũng càng thêm đa dạng hóa. Vì vậy tiền tệ hệ thống cũng tiến hành một chút điều chỉnh rất nhỏ.]

[điều chỉnh như sau:]

[tám mục chức năng phúc lợi mới sinh ra của bản thăng cấp gói, trả tiền ngoại trừ yêu cầu chi trả tiền tệ ra, còn cần thanh toán vé sử dụng tương ứng.]

[nghiệp vụ tăng trị không chịu tiền tệ mới của hệ thống ảnh hưởng, ngài mua “Túi mở rộng gói Toàn năng Tu Tiên” “Túi mở rộng thăng cấp gói Toàn năng Tu Tiên” “Vé túi thăng cấp mở rộng gói Toàn năng Tu Tiên” các loại tăng trị nghiệp vụ thì vẫn như cũ chỉ cần chi trả tiền tệ là được.]

[Kí chủ tôn quý ngài khỏe! Ngài đang hồi đoái thời gian đọc 《Tiên pháp trung cấp. Từ nhập môn đến thăng thiên》]

[Cụ thể thanh toán như sau:]

[giá cả đọc: 10000 điểm / phút, vé đọc 1 tâm.]

[số vé đọc còn lại của ngài là 0, mời kịp thời nạp, con đường nạp mời tự đi tìm tòi, hoặc mua nghiệp vụ tăng trị “Gói giảng giải sử dụng vé nạp ” tiến hành học tập.]

[Gói giảng giải sử dụng vé nạp: Gói này sẽ cạn kỏi vì ngài giảng giải phải như thế nào lấy được vé sử dụng loại hình bất đồng. Giá cả mua: 1000000000 điểm.]

Thôi Hằng nhìn nhắc nhở liên tiếp này, khoe miệng hơi hơi giật.

Cái này là cái quái gì thế, còn có gì kỳ quái hơn nó sao?

Không trách sau khi thăng cấp gói rất nhiều chức năng vốn cần trả tiền đều miễn phí, thì ra là ẩn giấu chuyên mục trả tiền càng kỳ quái hơn.

Quả nhiên miễn phí vĩnh viễn là đắt tiền nhất.

Liên biết cái hệ thống hút máu này không có khả năng bỗng nhiên trở nên lương tâm.

“Mua ‘Gói giảng giải sử dụng vé nạp’! ” Thôi Hằng cắn răng nói, đối với hạn bây giờ, chính là một tỉ tiền căn bản cũng không đáng giá nhắc tới, mưa bụi mà thôi.

Sau khi cảm giác lan tràn ra vạn giới tinh không, hẳn liền tiếp xúc đến vô số văn minh, như vậy thì có thể trực tiếp thông qua cảm giác những văn minh bất đồng này thu thập tiền tệ, số lượng rất nhanh thì trở nên vô cùng bành trướng.

[kí chủ tôn quý ngài khỏe! Chúc mừng ngài thành công mua ” ‘Gói giảng giải sử dụng vé nạp’ ”.]

[tiền - 1000000000 điểm.]

[phương thức sử dụng vé nạp như sau:]

[Giá cả vé Động thiên: Một viên hằng tinh đường kính vượt qua ba triệu dặm, hoặc tinh thể kích cỡ ngang hàng.]

[Giá cả vé Đạo cung: Ba cái pháp bảo bản chất đồng đẳng với Nguyên Anh đỉnh phong, hoặc binh khí tầng thứ ngang hàng.]

[Giá cả vé dược điền: Ba loại linh căn trái cây không cùng loại, hoặc linh dược tầng thứ ngang hàng.]

[Giá cả vé lò luyện đan: Ba tấm luyện đan phương Nguyên Anh đỉnh phong.]

[Giá cả vé khí lô: Ba tấm luyện khí phổ Nguyên Anh đỉnh phong.]

[Giá cả vé hộ pháp: Ba con yêu thú Nguyên Anh đỉnh phong.]

[Giá cả vé pháp bào: Mười loại thiên tài địa bảo cấp Hóa Thần không cùng loại.]

[Giá cả vé đọc: Một loại công pháp nhắm thẳng vào tu luyện Nguyên Anh đỉnh phong, hoặc công pháp tăng thứ tu luyện ngang hàng.]

[Giá cả vé Tiên pháp: Ba loại pháp thuật Nguyên Anh đỉnh phong, hoặc thủ đoạn siêu phẩm tăng thứ ngang hàng.]

Nhìn những khoản này, Thôi Hằng nhất thời liền rơi vào trầm tư.

Chín loại vé sử dụng này đối ứng đủ loại chức năng trả tiền của tằm mục phúc lợi, hơn nữa đều yêu cầu các loại đồ vật không thể tới từ hệ thống.

Tỷ như dùng linh căn trái cây mua vé được điền, cũng chỉ có thể dùng linh căn ngoại giới, linh căn trái cây sản xuất trong được điền là không được.

Còn lại ví dụ như ” Vé Lò luyện đan ” ” Vé Khí lô ” tất cả đều là quy định tương tự.

Như vậy bây giờ ở trước mặt Thôi Hằng vẽ ra một nan đề, chính là hẳn hẳn là đi nơi nào tìm một loại phương pháp tu luyện nhắm thẳng vào Nguyên Anh đỉnh phong?

Điều này thì lại suy ra mấy cái vấn đề khác ——

Cái gì mới gọi là phương pháp tu luyện nhắm thẳng vào Nguyên Anh đỉnh phong?

Là ở một phương diện nào đó đạt tới trình độ tương tự với Nguyên Anh đỉnh phong, hay là phải toàn phương diện đều đạt tới Nguyên Anh đỉnh phong?

Nếu như chẳng qua là một phương diện nào đó mà nói, như vậy công pháp tiên phạm lượng giới hai mươi một cảnh có hay không liền có thể dùng đến mua vé đọc?

Nhưng Thôi Hằng rất nhanh thì lại ý thức được, hiểu rõ của chính mình đối với tiên phạm lượng giới hai mươi một cảnh cũng chỉ đến đệ thất cảnh Tiên Giới.

Về phần cảnh giới thứ tám, cảnh giới thứ chín cũng đều là một đoàn sương mù.

Dù sao, căn cứ hiểu biết của hẳn khi trước, cảnh giới thứ tám Tiên Giới là không cần tu luyện, chỉ cần đạt được Thiên Giới ban cho quyền hành là được, cảnh giới thứ chín Tiên Giới cũng là như vậy.

Đây cũng tính là công pháp tu luyện sao?

Dường như không đúng lắm.

Ngay sau đó, Thôi Hằng liền rơi vào trầm tư.

Qua hồi lâu sau, hần bỗng nhiên lòng có cảm giác, thân hình thoát một cái liền rời đi toà Động thiên này, thấy Huệ Thế vội vã đi tới.

“Xin chào tiên sinh. ” Huệ Thế vội vàng hành lễ nói.

“Có gì vội vã như thế? ” Thôi Hằng dò hỏi.

“Tiên sinh là như vậy... ” Huệ Thế đáp ” Đúng như ngài đoán, Phương Hòa đạo sĩ cùng Viên Khô hòa thượng lại tới thăm.

“Ta dựa theo phân phó của ngài, mượn một ít điện tịch cổ sử, còn có công pháp tu luyện của bọn hần, đang định đặt vào trong Tàng Thư Các hoàng cung.”

“Công pháp tu luyện? ” Ánh mắt Thôi Hằng tức thì sáng lên.

Chương 666: Phương thức tu luyện Hoá Thần kỳ (1)

Ấn tượng của Thôi Hằng đối với Phương Hoà đạo sĩ và Viên Khô hòa thượng liên tục tốt hơn nhiều.

Công pháp này đưa tới thật đúng là kịp thời.

Hai người bọn họ đều là Thượng Thiên Chi Chủ cảnh giới thứ chín Tiên Giới, cảnh giới như vậy cho dù là đặt ở Thiên Giới cũng có thể gây dựng danh tiếng không nhỏ.

Thiên Giới mặc dù có cường giả bước vào Thiên Môn, nhưng về mặt tổng thể vẫn là lấy người cảnh giới thứ chín Tiên Giới làm chủ.

Dựa theo Ngô Dung miêu tả, chỉ cần ở Thiên Giới trở thành Thánh Giả, liền gọi là cao thủ một phương, nếu là luyện đến Đạo Thể trở thành Tạo Vật Chủ, thậm chí là Đạo Chủ, cũng đủ để gọi là nổi tiếng một phương.

Cường giả tự mình tu luyện tới cảnh giới thứ tám cùng cảnh giới thứ chín ở Thiên Giới càng là rất được xem trọng, đều bị coi như là người tương lai có hy vọng bước vào Thiên Môn, sẽ có danh tiếng không nhỏ, cảnh giới thứ chín thậm chí đã có tư cách khai tông lập phái.

Một khi bước vào Thiên Môn, liền sẽ trở thành cao tầng chân chính trên ý nghĩa của Thiên Giới, cho dù chẳng qua là tầng Thiên Quan thứ nhất cũng sẽ phụ trách quản lý một mảng lớn lãnh thổ quốc gia.

Vì vậy, mặc dù Tạo Vật Chủ liền có thể phi thăng đến Thiên Giới, nhưng tuyệt đối sẽ không xuất hiện thảm kịch Tạo Vật Chủ nhân gian sau khi phi thăng Thiên Giới chỉ có thể đi đào mộ.

Chỉ cần có thể dựa vào chính mình tu luyện đạt tới cảnh giới thứ chín Tiên Giới, vô luận là ở nơi nào đều gọi là thiên tài tuyệt thế.

Mà công pháp có thể nắm thẳng vào cảnh giới thứ chín Tiên Giới chắc chắn sẽ không kém.

Có lẽ thật có thể dùng đến mua vé hồi đóaí.

Thôi Hằng sau khi lấy được hai bộ công pháp một Phật một Đạo này liền quay trở về Động thiên.

Hắn trước tiên tự mình lật xem một lượt.

Dù sao, tình huống cảnh giới thứ tám và cảnh giới thứ chín Tiên Giới, hắn cũng biết rất ít, vẫn là phải tìm hiểu chút ít.

Phương Hòa đạo sĩ dâng ra công pháp tên là 《Chân Nhất Đẳng Thiên Bí Lục》, Viên Khô hòa thượng dâng ra công pháp tên là 《Niết Bàn Phổ Chiếu Kinh》, đều là công pháp cơ sở của hai tên Thượng Thiên Chi Chủ này.

Thông qua hai bộ công pháp này, Thôi Hằng rốt cuộc lần đầu tiên thấy được tiên phạm lưỡng giới hai mươi một cảnh hoàn chỉnh.

Tiên Giới đệ thất cảnh đỉnh phong là Đạo Thể đại thành, dựa theo hai bộ công pháp này miêu tả, bản chất Đạo Thể xem như cơ sở gánh chịu Thiên Đạo Chi Lực.

Vì vậy, hạch tâm của cảnh giới thứ tám và cảnh giới thứ chín Tiên Giới thật ra thì đều là vây quanh Thiên Đạo Chi Lực mà làm.

Cũng tức là pháp tắc đạo vận Thiên Vực.

Như vậy thì sinh ra hai cái phương hướng hoàn toàn bất đồng.

Một loại là chỉ cần tu thành Đạo Thể liền không tu luyện nữa, chỉ chờ Thiên Giới ban cho quyền hành một phương Thiên Vực, liền có thể một cách tự nhiên không chế Thiên Đạo Chi Lực, trở thành cường giả cảnh giới thứ tám.

Loại cường giả cảnh giới thứ tám này có không ít hạn chế, độ mạnh mẽ cũng chịu ảnh hưởng bởi sự mạnh yếu của Thiên Vực, hơn nữa vĩnh viễn cũng không có cơ hội bước vào cảnh giới thứ chín Tiên Giới.

Một loại khác chính là ở bên trong Thiên Vực, thông qua thăm dò Thiên Đạo Chi Lực thích hợp với mình, sau đó từng chút từng chút đem dung hợp cùng Đạo Thể của mình.

Chờ sau khi hoàn toàn dung hợp một cái “Thiên Đạo” hoàn chỉnh, thì thành công bước chân vào cảnh giới thứ tám.

Vì vậy, cảnh giới này liền bị gọi là “Dung Pháp”.

Ở sau khi Dung Pháp, trong lúc giơ tay nhắc chân đều có Thiên Đạo Chi Lực mạnh mẽ mà thuận tụy.

Sau đó liền có thể thông qua khống chế đối với Thiên Đạo Chi Lực, ở trong đại dương pháp tắc của Thiên Vực tìm tới một chỗ hư không, lại thông qua không ngừng chỉnh lý cải tạo, đem chỗ hư không này hóa thành nơi bí ẩn để cho người khó mà cảm giác.

Sau đó, liền có thể đem một luồng thần hồn của mình ký thác hư không.

Từ đó thực hiện hiệu quả tương tự với thần hồn bất diệt, đồng thời hưởng thụ vô tận đại đạo, ngàn vạn phép tắc bồi bổ.

Cứ vậy bước chân vào cảnh giới thứ chín Tiên Giới.

Nếu muốn tiến hơn một bước, dòm ngó cánh cửa Thiên Môn, thì cần để cho một luồng thần hồn này ở trong hư không pháp tắc không ngừng du tẩu thăm dò, cảm giác khí thể pháp tắc của Thiên môn.

Chờ sau khi cảm giác được sự tồn tại của Thiên môn, liền cần đem luồng thần hồn này thu hồi lại về trong cơ thể, lấy trạng thái hoàn mỹ nhất đi đánh vào Thiên Môn.

Bởi vì cảnh giới thứ chín là mở đầu của việc dòm ngó bí ẩn Thiên Môn, cho nên bị gọi là “Đăng Thiên”.

Đến đây, tất cả bước tu luyện của tiên phạm lưỡng giới hai mươi một cảnh, toàn bộ đều đã bày ở trước mặt Thôi Hằng.

Từ luyện hình, nội dưỡng, khí cảm lúc mới bắt đầu nhất, đến Đạo thể, Dung Pháp, Đăng Thiên đỉnh phong nhất.

Chương 667: Phương thức tu luyện Hoá Thần kỳ (2)

Từng bước từng bước, có thể thấy rõ ràng.

Đây đúng là một cái con đường hoàn chỉnh có thể để cho một người bình thường siêu phàm nhập thánh, thậm chí là không chế Thiên Đạo Chi Lực.

Về phần Thiên Môn mười hai quan hoặc là mười hai tầng Thiên Quan, đó đã là một cái giai đoạn khác.

“Người sáng tạo ra tiên phạm lượng giới hai mươi một cảnh cũng là tư chất ngút trời.” Thôi Hằng thở dài nói.

Hắn đạo tạo hai tên đệ tử tìm tòi con đường mới, cũng chỉ khó khăn lắm đến tầng thứ tương đương với đệ thất cảnh Tiên Giới, còn lâu mới hoàn chỉnh như hai mươi một cảnh này.

Vì vậy, Thôi Hằng đối với hệ thống hạ chỉ thị.

“Sử dụng 《Niết Bàn Phổ Chiếu Kinh》 mua một tấm vé đọc!”

[kí chủ tôn quý ngài khỏe! Ngài đã thành công mua vé đọc * 1 tấm.]

[chúc mừng ngài! Lần đầu tiên mua vé đọc thành công, hiện tại hướng ngài đề cử phục vụ ưu đãi tặng trị “Túi cường hoá Vua đọc “. Xin hỏi ngài có mua hay không?]

[Túi cường hoá Vua đọc: Khiến cho tờ vé mua đọc thứ nhất từ 1 lần cơ hội sử dụng ban đầu biến thành 3 lần, cũng kèm theo một mục chức năng mới. Có thể tiêu hao 2 lần cơ hội sử dụng, lựa chọn tiến hành giảng giải cận kề một từ. Giá cả: 10000000000 điểm.]

Thật sao!

Khó trách mua vé đọc không cần dùng tiền đây.

Thì ra chờ ở đây.

Cái quái gì bộ phận chính miễn phí, phục vụ tặng trị phải tốn mười tỉ.

Chẳng qua, sau khi Thôi Hằng thấy lời nhắc nhở này, lại có một loại cảm giác không ngoài dự đoán.

Vẫn luôn hết sức không hợp thói thường.

“Mua! Không phải là mười tỉ sao! ” Thôi Hằng hết sức hào phóng nói, gia tăng cơ hội đọc với hắn mà nói cũng không

trọng yêu, nhưng cái chức năng kèm theo giảng giải này hẳn đã mong chờ quá lâu.

[tiền - 10000000000 điểm.]

[chúc mừng ngài! Thành công mua phục vụ tăng trị ” Tái cường hoá Vua đọc “!]

[kí chủ tôn quý! Một tấm vé đọc của ngài lấy được cường hóa, số lần sử dụng gia tăng tới 3 lần, mới tăng thêm chức năng “Mục từ giảng giải “.]

Xem cái chức năng mới ” Mục từ giảng giải ” này, trong lòng Thôi Hằng sáng khoái không nói thành lời.

Lúc trước khi đọc 《Tiên pháp sơ cấp. Từ nhập môn đến thăng thiên 》, có một điểm để cho hẳn cảm thấy khó chịu.

Mặc dù trong bộ Tiên pháp này ghi lại mỗi cái cảnh giới phải làm thế nào tu luyện, làm thế nào đột phá, nhưng đều chỉ có cơ sở lý niệm, cũng không có phương pháp thao tác cụ thể.

Kim Đan, Nguyên Anh đều là như vậy, ngay cả phương pháp đột phá Hóa Thân đều là vậy.

Bây giờ, theo cảnh giới tăng lên, tu luyện tiến sâu, chẳng qua là cơ sở lý niệm mà nói, thật rất khó suy đoán ra phương pháp tu luyện thực hành cụ thể.

Bây giờ có cái chức năng giảng giải này, liền có thể khiến cái độ khó này giảm mạnh.

Mặc dù chức năng này theo miêu tả chỉ có thể giảng giải một mục từ, nhưng như vậy so sánh với chỉ có cơ sở lý niệm tiến hành suy đoán vô căn cứ, đã là tiến bộ cực lớn.

Tâm tình Thôi Hằng tốt vô cùng, vô cùng vui thích mà lần nữa hạ chỉ thị ” Hối đoái thời gian đọc 《Tiên pháp trung cấp. Từ nhập môn đến thăng thiên 》. ”

[số lần sử dụng vé đọc - 1, còn thừa lại 2 lần.]

[giá tiền đọc là 10000 điểm / phút, chưa đầy 1 phút sẽ dựa theo 1 phút trừ tiền.]

[tiền sẽ theo thời gian ngài đọc tăng trưởng tự động trừ, ngài không cần tự tay thiết lập thời gian mua.]

[hy vọng ngài đọc khoái trá.]

“Còn có chức năng tự động trừ tiền, dù sao là bản thăng cấp, càng tốn tiền, bất quá cũng quả thật thuận tiện không ít.” Thôi Hằng khẽ lắc đầu, tràn đầy vui mừng mong đợi lật ra 《Tiên pháp trung cấp. Từ nhập môn đến thăng thiên 》.

Bài Hóa Thân.

[... Thành tựu Tử Phủ Nguyên Thân, mặc dù đã bất tử không chết, vạn kiếp bất diệt, nhưng lại không phải siêu thoát cảnh giới vũ trụ. Nếu muốn trở nên càng mạnh mẽ hơn, liền cần cùng cái thế giới này tiến hành giao lưu trọn vẹn.] ? ? ?

Thôi Hằng ở sau khi nhìn thấy đoạn miêu tả này, phản ứng đầu tiên chính là mê muội.

Giao lưu?

Cái gì gọi là cùng thế giới giao lưu?

Chương 668: Minh Quỳnh, sư phụ có chuyện cùng con giao lưu (1)

Sau ngạc nhiên lúc ban đầu, Thôi Hằng lại rơi vào trầm tư.

Cùng thế giới tiến hành giao lưu, có thể hay không hiệu là làm ra ảnh hưởng đối với cái thế giới này, hoặc là càng hiểu rõ sâu sắc hơn cái thế giới này?

Dù sao, giao lưu chính là một cái quá trình hiểu rõ, cũng là quá trình một bên đối với một bên khác làm ra ảnh hưởng.

Nếu là như vậy, trên lý thuyết tới nói mình như cũ có thể tiếp tục phương thức tu luyện Nguyên Anh kỳ, đi tìm tòi tin tức không biết, học tập những thứ không biết, từ đó tăng trưởng tu vi.

Nhưng mới rồi đạt được toàn bộ tin tức tiên phạm hai giới hai mươi một cảnh cũng không có tăng trưởng tu vi.

Là bởi vì mình chẳng qua là từ bên trên công pháp biết được tin tức, cũng không có sinh ra cái gì giao lưu?

Nếu như là thông qua phương thức hỏi thăm lấy được tin tức, có phải hay không liền có thể sinh ra quan hệ giao lưu?

Suy nghĩ kỹ một chút, dường như lại không quá đúng.

Vậy nếu như muốn làm ra ảnh hưởng với cái thế giới này, chỉ cần tiên một bước phổ biến trật tự quy tắc, liền có thể duy trì liên tục làm ra ảnh hưởng với cái thế giới này.

Có thể dùng cái này để thăng cấp tu vi?

Cứ như vậy dường như cũng hay, giữ phương thức Nguyên Anh đỉnh phong đột phá đến Hóa Thân, nhưng hẳn luôn cảm giác cái cách hiểu này thật giống như cũng không đúng lắm.

Phạm vi cái từ giao lưu này thực sự quá rộng rãi.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, chỉ cần hẳn tồn tại ở trên cái thế giới này, cũng đã cùng cái thế giới này triển khai giao lưu.

Nhưng loại giao lưu này phải như thế nào trở nên càng đầy đủ?

Làm sao tiến hành?

“Bây giờ vấn đề khó khăn lớn nhất bày ở trước mặt ta chính là làm sao định nghĩa từ giao lưu này, thế nào mới xem như giao lưu, lại như thế nào giao lưu sâu hơn.”

Trong lòng Thôi Hằng có phán đoán, thầm nói ” Lấy cảnh giới tu vi hiện tại của ta, hoàn toàn có thể trực tiếp cùng vũ trụ

pháp tắc tiên hành giao lưu, như vậy có tính không?”

Vì vậy, hắn bắt đầu buông ra cảm giác thận thức, cùng sử dụng pháp lực của mình cùng vũ trụ pháp tắc tiên hành giao lưu.

Sau đó, Thôi Hằng cũng cảm giác được từng cái sợi tơ màu vàng nhạt cực nhỏ từ trên người chính mình kéo dài ra, kết nối ở phía trên những phép tắc này.

Đây dường như là đồ vật thiết lập nên khi hai bên giao lưu dưới thử nghiệm đặc thù.

Sau khi sợi tơ màu vàng nhạt hiện ra, hắn liền bắt đầu đạt được phản hồi.

Bên trong Tử Phủ Nguyên Thần bắt đầu hiện ra tia sáng màu vàng cực độ nhỏ bé, để cho tốc độ hắn tự động trở nên mạnh mẽ trở nên nhanh hơn một tí tẹo.

Bất quá, một chút phản hồi cùng tăng phúc này đều là cực kỳ nhỏ bé, gần như có thể bỏ qua.

“Quả nhiên, trực tiếp cùng vũ trụ pháp tắc thành lập giao lưu cũng là có thể.”

Thôi Hằng đầu tiên là gật đầu một cái, sau đó lại lắc đầu thờ dài nói ” Nhưng tựa như lúc ở Nguyên Anh kỳ cũng có thể thông qua cảm ngộ đại đạo pháp tắc tu luyện vậy, hiệu suất thật sự là quá thấp.

“Với mức độ phản hồi này, đừng nói là tu luyện tới Hóa Thần đỉnh phong, khả năng đợi thêm một ngàn vạn năm ta cũng chưa chắc có thể đột phá đến Hóa Thần trung kỳ.

“Định nghĩa giao lưu vẫn là quá mức mơ hồ, nếu chẳng qua là ta tự mình nghiên cứu thử mà nói, sợ rằng phải đi không ít đường quanh co mới được, cũng vượt qua xa một ngày công.”

Vì vậy, hắn quả quyết hạ chỉ thị đối với hệ thống.

“Sử dụng chức năng ‘Mục từ giảng giải’ của ‘Vé đọc’, giảng giải mục từ ‘Giao lưu’.”

[kí chủ tôn quý ngài khỏe! Ngài sử dụng chức năng ” ‘Mục từ giảng giải’ “, số lần sử dụng vé đọc - 2.]

[số lần sử dụng vé đọc của ngài là 0, mời kịp thời nạp.]

[ngài đã chọn mục từ là “Giao lưu” bây giờ bắt đầu giảng giải.]

[Giao lưu: Giao lưu có thể hiểu thành thông tin lẫn nhau cùng lưu thông lẫn nhau, tức dốc hết sức cùng cái thế giới này

sinh ra càng nhiều tiếp xúc hơn, cũng sản sinh quan hệ song phương chuyển động cùng nhau.]

Cái giải thích này vừa xuất hiện, Thôi Hằng nhất thời liền ngây ngẩn.

Cùng lúc đó, trong óc của hắn giống như là bỗng nhiên lóe lên một tia sáng, phảng phất như là luồng ánh sáng đầu tiên phá vỡ bóng tối, hiện ra từng bức họa.

Có đủ loại hình ảnh như lúc hắn cảm thấy tâm cảnh xảy ra vấn đề, lúc hắn quá lâu không có trước người Hiền Thánh, cũng có lúc hắn thay đổi đủ loại thân phận, thể ngộ sinh hoạt theo trật tự quy tắc.

Ở trong những hình ảnh này, có cảnh tượng thật nhiều người hắn cùng với tiên hành tiếp xúc, sau đó giữa lẫn nhau thành lập liên lạc.

“Thì ra là như vậy, cùng người giao lưu có thể làm một cái phương hướng trọng điểm. Ủ, nói cách khác thật ra thì trạng thái tu luyện của ta lúc ở Nguyên Anh đỉnh phong cũng đã là diễn tập cho Hóa Thân kỳ.”

Chương 669: Minh Quỳnh, sự phụ có chuyện cùng con giao lưu (2)

Trong lòng Thôi Hằng có chút hiểu ra, thậm chí nói ” Kết hợp hai trường hợp này, ta hẳn là cần để cho người khác biết nhiều hơn sự hiện hữu của ta, lại thêm đối với ta có một cái nhận thức rõ ràng?”

Nghĩ tới đây, ý nghĩ của hắn khẽ động, trong nháy mắt liền bao phủ toàn bộ Thần Uy Tinh.

Thử nghiệm cảm giác sự tồn tại của loại quan hệ giao lưu này.

Sau đó, chân mày Thôi Hằng liền nhíu lại.

Phản hồi liên lạc xác thực tồn tại, nhưng lại ít hơn nhiều dự liệu của hắn.

Từ khi Thôi Quân Miếu thành lập, cùng với rất nhiều sự tích truyền bá, ở bên trên Thần Uy Tinh hôm nay, gần như mỗi người đều biết đến sự tồn tại của Thôi Hằng.

Dựa theo suy đoán khi trước, những người này đều biết sự hiện hữu của hắn, đối với hắn cũng có nhận thức rõ ràng, trật tự quy tắc Thôi Hằng thành lập cũng quả thật cùng cuộc sống của bọn họ liên quan mật thiết, hẳn là tồn tại “Giao lưu”.

Nhưng trên thực tế, Thôi Hằng không có ở trên những người này cảm giác được bất kỳ phản hồi giao lưu.

Đừng bảo là là những người này, ngay cả quan hệ giao lưu của Huệ Thế, Hoàng Cân Lục Sĩ, Hỏa Lục với hắn đều là cực kỳ mỏng manh.

Chỉ có quan hệ giao lưu giữa hắn và Lý Minh Quỳnh hơi chút đậm, nhưng là hết sức có hạn.

Ở bên dưới thị giác của Thôi Hằng hôm nay, loại quan hệ giao lưu này giống như kết nối pháp tắc lúc trước vậy, cũng hiện ra thành một loại sợi tơ màu vàng nhạt, kết nối hắn và những người cùng hắn có quan hệ giao lưu kia.

Huệ Thế, Hoàng Cân Lục Sĩ, Hỏa Lục bọn họ cũng chỉ là một cái dây nhỏ nhạt mỏng gần như không thấy rõ màu sắc, nhưng là so với trực tiếp cùng pháp tắc tiến hành giao lưu thu hoạch lớn hơn nhiều.

Lý Minh Quỳnh cùng hắn chính là một cái sợi giống như sợi tóc, mặc dù vẫn rất nhỏ, nhưng đã có thể thấy rõ ràng màu sắc, lấy được phản hồi càng là vượt xa giao lưu cùng pháp tắc.

“Xem ra cái phương hướng này là tìm đúng rồi!” Trong lòng Thôi Hằng rất là vui mừng, nhưng lại cảm thấy hết sức nghi ngờ, lâm lâm nói ” Chẳng qua là sợi giao lưu này là chuyện gì xảy ra?”

Hắn nhìn về phía một cái sợi giao lưu.

Đây là một sợi ngoại trừ mấy người Huệ Thế, Hoàng Cân Lục Sĩ, Hỏa Lục, Lý Minh Quỳnh ra.

Hơn nữa lại là một sợi giao lưu to bằng ngón tay trẻ sơ sinh, dây nhỏ màu vàng hình dáng rõ nét pha tạp, thậm chí cũng sẽ không chỉ là màu vàng nhạt, trong lúc mơ hồ còn hiện lên chút kim quang.

Một sợi giao lưu như vậy mang đến phản hồi, có thể nói lượng lớn!

Thôi Hằng không nhịn được ngạc nhiên nói: “Giang Thái Vân? !”

Hắn đã tìm được ngọn nguồn sợi giao lưu này.

Sau đó liền trực tiếp ngắt ngẩn.

Lại là Giang Thái Vân!

Tình huống gì?

Tại sao có Giang Thái Vân, mình cùng nàng giao lưu có sâu sắc như vậy sao?

Mặc dù cái thân phận Thôi Trường Sinh kia chính là coi như cùng nàng giao lưu mật thiết, nhưng như thế nào đi nữa cũng không khả năng vượt qua giao lưu cùng Lý Minh Quỳnh đi.

Hơn nữa còn vượt qua nhiều như vậy.

Bây giờ Thôi Hằng đã có hơi chút không hiểu nổi đây là chuyện gì xảy ra.

Nếu như không phải là hắn quả thật ở trên sợi giao lưu này cảm giác được phản hồi, hơn nữa phản hồi cũng đích xác so với đám người Lý Minh Quỳnh lớn hơn nhiều lắm, hắn đều muốn hoài nghi cảm giác của mình có phải hay không xuất hiện sai lầm.

“Tại sao sẽ như vậy?” Chận mày Thôi Hằng cau lại, thậm chí nói “Sợi giao lưu kỳ dị này hẳn là có đạo lý huyền diệu, cho dù có giảng giải, cũng vẫn là phải tiêu hao không ít quá trình đi thử nghiệm mới được a.

“Nồng cốt vấn đề... Có lẽ xuất hiện ở phương diện người bất đồng đối với ta nhận thức bất đồng, đám người Huệ Thế, Hoàng Cân Lục Sĩ, Hỏa Lục, còn có Lưu Lập Đào, Lục Tranh

Minh thật ra thì đều coi là tay sai của ta, đôi với ta hẳn là sùng bái chiếm đa số.

“Minh Quỳnh là đệ tử của ta, quan hệ nếu so với mấy người trước mật thiết hơn rất nhiều, ta cùng với nàng nói chuyện với nhau cũng càng nhiều hơn một chút, nhưng nàng đôi với ta hẳn cũng là kính trọng chiếm đa số.

“Giang Thái Vân cùng ta thật ra thì cũng không gặp gỡ quá nhiều, nhưng nàng cùng Thôi Trường Sinh chính là quan hệ không cạn, là bạn thân, thậm chí có thể dùng đạo lý để hình dung...”

Ý niệm tới đây, trong lòng của hắn bỗng nhiên có một ít suy đoán.

Nhưng lại không chắc chắn lắm.

Thôi Hằng hơi nghĩ nghĩ, đi ra Động thiên, trực tiếp hướng Lý Minh Quỳnh truyền âm nói: “Minh Quỳnh, tới gặp ta, sư phụ có chuyện muốn cùng con giao lưu.”

Hắn dự định trước từ đệ tử của mình bên này bắt đầu làm, thử nghiệm nghiệm chứng một ít suy đoán.

Đồng thời cũng muốn tiến hành một ít tham khảo.

Chương 670: Một con đường suy đoán và lựa chọn

Sau khi Lý Minh Quỳnh nhận được tin Thôi Hằng gọi, ngay lập tức liền chạy tới.

Trong lòng cũng rất là mong đợi.

Từ sau khi đi tới Thần Uy Tinh, nàng tu hành ở trên quốc vận chi đạo có rất nhiều tiến bộ, cũng có rất nhiều thể ngộ mới, một mực đều không kịp cùng Thôi Hằng tiến hành trao đổi.

“Bái kiến sư tôn.” Lý Minh Quỳnh đi tới bên cạnh Thôi Hằng, chấp tay hành lễ, cười khẽ nói: “Sư tôn, bộ có chuyện gì sao?”

“Ngồi đi.” Thôi Hằng chỉ chỉ cái ghế bên cạnh, nhẹ nhàng vượt cằm, mỉm cười nói “Trăm năm gần đây, sư phụ rất ít chỉ điểm con tu hành, có nghi vấn gì thì có thể cùng sư phụ giao lưu.”

“Đa tạ sư tôn!” Lý Minh Quỳnh tức thì cười tươi như hoa, gật đầu nói “Đệ tử vừa vặn có thật nhiều thắc mắc tu luyện quốc vận chi đạo, bây giờ quốc lực ngày càng mạnh, dân chúng ngày càng nhiều, có nhiều vấn đề cũng dần dần đột nhiên hiện hiện...”

Nàng giống như mở rạ máy hát, không ngừng hướng Thôi Hằng giải thích một vài vấn đề gặp phải trong những năm gần đây.

Trong này có chủng tộc mâu thuẫn, có chênh lệch giàu nghèo, có mâu thuẫn đất đai, có mâu thuẫn tài nguyên, có xung đột giang hồ, có thể lực cân bằng vân vân một loạt vấn đề.

Ngoài ra, còn có ảnh hưởng của quốc vận làm biến hóa trạng thái tu hành tự thân của nàng.

Lý Minh Quỳnh chẳng qua là giải thích đơn giản, nói không sai biệt lắm thời gian một ngày một đêm, đây còn là bởi vì rất nhiều phương diện chẳng qua là đơn giản nhắc tới, cũng không nói rõ ràng tỉ mỉ.

Sau khi vấn đề bị nói ra, Thôi Hằng liền tiến hành giải đáp đối với một vài vấn đề của Lý Minh Quỳnh, để cho nàng hiểu ra, thể ngộ đối với tu hành cũng càng sâu sắc hơn, càng rõ ràng hơn.

Chẳng qua, sau khi tự mình giúp Lý Minh Quỳnh giảng giải một vài vấn đề, Thôi Hằng lại phát hiện sợi giao lưu giữa

bọn họ cũng không có thay đổi mạnh, vẫn là bộ dáng ban đầu.

“Nói cách khác, loại cách thức một bên đặt câu hỏi, một bên giảng giải này, không tính là giao lưu?” Thôi Hằng hơi nghĩ ngợi, thậm chí trong lòng ” Dường như cũng hợp lý, đây chỉ có thể nói là hướng dẫn.”

Lý Minh Quỳnh phát hiện sự phụ của mình bỗng nhiên dừng giảng giải, không khỏi dò hỏi: “Sự tôn, sao thế?”

” Ừ, chẳng qua là sự phụ một phía hướng dẫn mà nói, thể ngộ của con có thể không đủ thâm nhập sâu.” Thôi Hằng mỉm cười nói ” Như vậy đi, liên quan tới mâu thuẫn đất đai của bách tính, chính con hiểu thế nào?”

Hắn thử nghiệm thay đổi phương thức giao lưu, từ một phía giảng giải thay đổi thành trước hết đề cho Lý Minh Quỳnh diễn tả ý nghĩ của mình, sau đó hắn lại tiến hành đánh giá cái ý nghĩ này, cuối cùng lại làm ra giảng giải chính xác.

“À?” Lý Minh Quỳnh nghe vậy hơi sửng sốt, gật đầu cười nói ” Đệ tử đúng là có một ít ý tưởng, nhưng rất không chính chắn, xin sư tôn phê bình...”

...

...

Hai tháng sau.

Thôi Hằng kết thúc cùng Lý Minh Quỳnh giao lưu.

Bởi vì sau đó có nhiều vấn đề đều là dùng phương thức đề Lý Minh Quỳnh nói rõ trước ý nghĩ của mình, lại do hắn tới phê bình, giảng giải, thời gian tốn hao liền gia tăng thật lớn.

Ở lúc Lý Minh Quỳnh sắp cáo từ rời đi, Thôi Hằng bỗng nhiên dò hỏi: “Minh Quỳnh, con đối với lần cùng vì sự giao lưu này thấy thế nào?”

Lý Minh Quỳnh vô cùng sùng bái mà nhìn Thôi Hằng nói: “Sự tôn ở trên đạo tu hành là núi cao đề cho đệ tử ngưỡng mộ, đối với nhiều vấn đề giảng giải đều là tinh thông uyên bác, đầu ra đó, đề cho đệ tử được ích lợi không nhỏ.”

“...” Thôi Hằng nghe vậy hơi trầm mặc, mỉm cười nói: “Đi thôi, lại có nghi vấn gì tùy thời có thể tới hỏi sư phụ.”

“Đa tạ sư tôn!” Lý Minh Quỳnh vô cùng vui mừng, sau đó cung kính hành lễ ” Đệ tử cáo từ.”

Sau khi Lý Minh Quỳnh rời khỏi, Thôi Hằng tĩnh tọa mấy ngày, sau đó lại lần lượt gọi tới đám người Huệ Thế, Lưu Lập Đào, Lục Tranh Minh, cùng bọn hắn cũng tiến hành một phen giao lưu.

Sau khi kết thúc những lần giao lưu này, lại tham khảo mô thức lúc trước khi hẳn xem như Thôi Trường Sinh cùng Giang Thái Vân sống chung, trong lòng của hẳn đã có một câu trả lời tương đối rõ ràng.

“Bên trong quá trình giao lưu cùng Minh Quỳnh, mới đầu cũng không có đưa tới sợi giao lưu biến hoá. Sau khi thay đổi phương thức giao lưu, màu sắc sợi giao lưu quả thật trở nên càng sáng ngời, phản hồi cũng biến hóa nhiều thêm không ít, nhưng loại tăng phúc này vẫn hết sức có hạn.

“Cuối cùng vẫn là bởi vì ở trong cách nhìn của Minh Quỳnh, ta cùng với nàng giao lưu dù sao là tầng thứ cao hướng dẫn đối với tầng thấp, mặc dù nặng cũng nói ý nghĩ của mình, nhưng cũng chỉ là đề cho ta tiến hành đánh giá cùng giảng giải, đây chỉ có thể miễn cưỡng coi như giao lưu.

“Huệ Thế, Lưu Lập Đào, Lục Tranh Minh bọn họ càng là hoàn toàn đem mình đặt ở bên trên một cái vị trí vô cùng thấp, tất cả đều là thái độ một mực cung kính, gần như không gọi được là giao lưu, sợi giao lưu bọn họ của cũng quả thật không có sinh ra bất kỳ biến hóa nào.

“Nhưng khi là Thôi Trường Sinh, cùng Giang Thái Vân chung đụng lại cũng không phải như vậy, quan hệ giữa hai người là ngang hàng, lẫn nhau tôn trọng, bình thường nói chuyện với nhau, không có ngửa mặt trông lên cũng không có mắt nhìn xuống, có lẽ cái này mới xem như giao lưu bình thường?”

Thôi Hằng làm ra một cái suy đoán.

Đơn giản mà nói, chính là khi trong lòng của đối phương cũng không cho là mình và hẳn tồn tại chênh lệch cao thấp to lớn, là lấy quan hệ tương đối ngang hàng tiến hành tiếp xúc.

Như vậy có lẽ coi như bình thường giao lưu.

Ý niệm tới đây, hẳn không khỏi nở nụ cười.

“Nếu là như vậy, lúc trước ta thay đổi đủ loại thân phận, dùng thân phận giả đi trải nghiệm cuộc sống, thật sự chính là trước thời hạn lót đường cho tu luyện Hóa Thân kỳ.”

Đối với hẳn hiện tại đã đột phá đến Hóa Thân sơ kỳ mà nói, muốn phải lấy thân phận bình thường của mình cùng người tiến hành sống chung bình đẳng, đây gần như là chuyện không thể nào.

Dù sao, người mạnh nhất bây giờ hẳn nhìn thấy cũng chỉ là Thiên Quan tầng 2, đó chỉ là một cảnh giới ngay cả Nguyên Anh đỉnh phong hoàn chỉnh đều không đạt tới.

Chỉ cần là người biết thực lực của hắn, nhất định sẽ không tự chủ được hạ thấp tư thái, vậy thì không khả năng cùng hắn lấy quan hệ tương đối bình đẳng sống chung.

“Theo như vậy thì, dùng thân phận giả, ẩn giấu thực lực là nhất định a.” Thôi Hằng âm thầm suy nghĩ nói ” Như vậy dường như cũng không tệ, đem thực lực chân thật của mình cùng thân phận đều ẩn giấu, cũng có thể ở một mức độ rất lớn phòng ngừa gặp gỡ nguy hiểm.”

Căn cứ vào cái suy đoán này, hắn rất nhanh thì nghĩ ra một cái biện pháp tu hành.

“Nếu muốn lấy thân phận giả ẩn giấu thực lực, vậy không bằng liền từ tầng thứ người phạm cơ sở nhất bắt đầu, thử nghiệm lấy thân phận của người phạm, tư thái phạm nhân đi cùng người tiến hành trao đổi, xem có hay không có thể từ đó đạt được phản hồi.

“Chẳng qua, cái người phạm này là thân phận gì, đi chỗ nào, lấy dạng trạng thái gì dung nhập vào địa phương đều là một cái vấn đề phải suy nghĩ tỉ mỉ.

“Còn có chính là, phải đi nơi nào tu hành?”

Thật ra thì, đối với Thôi Hằng bây giờ mà nói, phải đóng một thân phận phạm nhân giả đi giao lưu với người mà nói, vô luận là ở địa phương nào khác biệt đều không phải là rất lớn.

Nhưng cần thận nghĩ nghĩ một chút, Tử Dương Giới bên này dường như rất ít có người phạm bình thường sinh hoạt, gần như là trạng thái người người tập võ.

Hơn nữa tam đại chủ tinh lại đều đang trong thời kỳ cải cách, dường như không quá thích hợp dùng để làm bài tu luyện.

Trở lại Đạo Chu Tinh dường như cũng là một lựa chọn, Ngũ Cảnh Giới đã bước vào chính quy, cũng là địa phương hắn tương đối quen thuộc.

Ngoại trừ mấy cái lựa chọn trên, Thái Hồng Tinh dường như cũng là có thể suy tính một chút.

Chương 671: Khai thiên địa từ một chiếc lá, nạp vạn giới vào trong tay (1)

Phương hướng tu hành đã định xong, bây giờ đối với Thôi Hằng mà nói, vấn đề duy nhất chính là đi nơi nào.

Nếu như chẳng qua là cùng người tiến hành giao lưu mà nói, cho dù những chỗ này có bất đồng riêng, nhưng giao lưu chính xác chênh lệch cũng sẽ không quá lớn, không có bao nhiêu khác nhau.

“Có điều, nếu mà muốn gia tăng hiệu suất tu hành, tốt nhất là dốc hết khả năng cùng người thành lập được quan hệ giao lưu, không thể chỉ giới hạn ở trong phạm vi nhỏ vài người.

“Nếu như muốn dốc hết sức cùng đa số người thành lập quan hệ giao lưu, sẽ không quá thích hợp ở lại Tử Dương giới hoặc là đi Đạo Chu Tinh, Ngũ Cảnh Giới, Thái Hồng Tinh cũng chưa chắc thích hợp.”

Thôi Hằng rơi vào trong trầm tư.

Nếu như chẳng qua là làm một người bình thường, chậm rãi khoan thai mà trải qua cả đời, tất nhiên có thể cùng người bên cạnh thành lập được quan hệ giao lưu tương đối sâu, nhưng loại phạm vi giao lưu này rất là có hạn.

Có thể vài chục năm trên trăm năm trôi qua, cũng chỉ là cùng vài người hoặc là mười mấy người thành lập quan hệ giao lưu mà thôi.

Dù sao, tuyệt đại đa số người bình thường sống cả đời, bằng hữu chân chính có thể giao tâm cũng chỉ một hai.

Mà muốn phải cùng người nhiều hơn thành lập được quan hệ giao lưu, liền phải trở thành cái gọi là nhân vật nổi tiếng.

Dựa theo phương thức bình thường, muốn dốc hết khả năng cùng đa số người thành lập quan hệ giao lưu, thì nhất định phải đi gây dựng một chút danh tiếng, trở thành cái gọi là “Nhân vật nổi tiếng”.

Như vậy mới dễ dàng hơn cùng đa số người thành lập quan hệ giao lưu.

Mà cách làm tiện nhất để tích lũy danh tiếng, chính là đánh vỡ quy tắc cố hữu, từ đó tập hợp lại một bộ phận lớn người có ý tưởng tương tự.

Dựa vào đánh vỡ quy tắc để tích lũy danh tiếng, người giao lưu tất nhiên tất cả đều là người phá hư quy tắc, như thế

tụ tập lại, liên dễ dàng tạo thành trùng kích đối với trật tự quy tắc vốn có của địa phương.

Đối với Thôi Hằng mà nói, hẳn sẽ không vô cơ mà đi trùng kích phá hư quy tắc mới có lợi đối với đời sống của người bình thường, vì vậy, Tử Dương Giới có Đại Chu, Ngũ Cảnh Giới có Võ Triều, Đạo Chu Tinh có Thân Đình, những chỗ này đều là không thích hợp.

Tình huống cuộc sống của đại đa số người ở Thái Hồng Tinh bên kia cũng là không tệ, cho nên cũng không quá thích hợp.

“Nếu như dựa theo ý nghĩ này mà nói, phương thức thích hợp ta nhất vẫn là tìm một ít tinh cầu trật tự hỗn loạn, sau đó làm một người cải tạo, dẫn dắt một đoàn thể thành lập trật tự mới.”

Thôi Hằng nghĩ tới một cái phương pháp, thầm nghĩ trong lòng ” Nếu như mà lấy thân phận người bình thường đối với thế giới tiến hành cải cách, tất nhiên sẽ đối mặt rất nhiều nguy cơ.

“Người ở trong nguy cấp liên dễ dàng cùng người bên cạnh thành lập được quan hệ mật thiết, sinh tử chi giao không thể nghi ngờ là quan hệ giao lưu vững chắc nhất, chờ đã, nguy cơ, sinh tử đồng bạn...”

Ý niệm tới đây, hẳn bỗng nhiên nảy ra ý tưởng, ánh mắt nhất thời tỏa sáng, cả người thoáng cái trở nên hưng phấn, không nhịn được cười lớn.

“Ta biết phải nên làm như thế nào.

” Một con đường như vậy, hẳn là thích hợp ta nhất! Lò luyện đan và khí lô cũng có thể bày ra một chút tác dụng, vô số linh quả trong dược điền sản xuất cũng có tác dụng.

“Một lần được nhiều a!”

Ngay sau đó, Thôi Hằng nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, buông ra thần thức, để cho cảm giác của mình kéo dài tới chỗ vô cùng cao, lần nữa tiến vào thị giác đặc thù mắt nhìn xuống vạn giới tinh không.

“Lấy cảnh giới tu vi hiện tại của ta, thành lập được một hạch tâm tiếp nối rất nhiều ngôi sao sinh mạng cũng không tính khó khăn. Thuật Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi cũng có tinh tiến, hoàn toàn có thể mở ra một cái không gian đặc thù có thể cung cấp sinh mạng sống sót.”

Trong lòng Thôi Hằng nghĩ như vậy, thu hồi thị giác, ánh mắt nhìn về phía một thân cây bên cạnh, sau đó nhẹ nhàng

nâng tay khẽ vẫy, đem một mảnh lá cây hấp thu vào lòng bàn tay.

Hắn dùng một cái tay khác nhẹ nhàng hướng miếng lá cây này vỗ một cái, quát mạnh lên:

” Mở !”

Mảnh lá cây thông thường này trong nháy mắt nổi lên một tầng hào quang thật giống như đan dệt bí ẩn pháp lý vô tận.

Nội bộ của nó trực tiếp bị phân ra lần lượt từng mảnh tiểu không gian.

Ngay sau đó, vô số không gian nhỏ bé này bắt đầu phát triển, giống như lúc hồng mộng phân khai vậy, phân ra âm Dương Thanh Trọc, sau đó khí Thanh bay lên, khí Trọc hạ xuống, đảo mắt liền tạo thành vô số thiên địa cỡ nhỏ.

Khai thiên địa từ một chiếc lá!

“Chẳng qua là mở ra tiểu thiên địa còn chưa đủ, phải tiến hành trang trí một chút.” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng.

Vì vậy hắn vừa nghĩ, trong vô số thiên địa cỡ nhỏ này liền xuất hiện biến hóa lớn.

Thiên địa vốn trống rỗng bỗng nhiên thu nhỏ lại, trở nên chỉ lớn bằng chu vị trăm dặm, trời cũng chỉ còn lại có trăm trượng cao, mặt đất toàn bộ đều biến thành bạch ngọc lót đường.

Nhìn toàn thể giống như là một cái quảng trường bạch ngọc to lớn.

Chương 672: Khai thiên địa từ một chiếc lá, nạp vạn giới vào trong tay (2)

Ở sau khi toàn thể thiên địa thu nhỏ lại thành quảng trường, trên mặt đất do bạch ngọc xếp thành này lại dâng lên từng đoàn từng đoàn ánh sáng, chờ những ánh sáng này tản đi, liền để lại từng pho tượng kỳ trân dị thú.

Có Thần Long, Phượng Hoàng, Bạch Hổ, Huyền Quy, Tỳ Hưu, Toan Nghệ, Kim Ô, Không Tước vân vân, mỗi một tòa pho tượng đều là trông rất sống động, phẳng phất dị thú chân chính trấn thủ tại chỗ này.

“Cơ sở xây dựng hoàn thành, tiếp theo chính là hạch tâm.” Khóe miệng Thôi Hằng hơi hơi nhếch lên, nở nụ cười thỏa mãn, sau khi tìm được con đường rõ ràng khả quan, tâm trạng của hắn tốt vô cùng.

Ý niệm tới đây, hắn lần nữa buông ra thần thức, thị giác nhảy vọt tới chỗ vô cùng cao, mắt nhìn xuống vạn giới tinh không.

Từng cái giới vực, từng cái tinh không giới vào trong mắt của hắn, vô tận sinh linh, vô số tin tức cũng đều tràn vào trong cảm giác của hắn.

Thôi Hằng đem những tin tức này sưu tầm ngưng luyện với nhau, tạo thành một cái quả cầu ánh sáng to lớn.

Sau đó hắn lại ở bên trên đại quang cầu này thêm pháp thuật như Chư Thiên Na Di Tiên Chủ.

Kể từ đó, như vậy hạch tâm của nó liền có thể dễ dàng ở bên trong một ngàn năm ánh sáng tiến hành truyền tống.

Khoảng cách một ngàn năm ánh sáng này vẫn là bởi vì Thôi Hằng cũng không có đem Chư Thiên Na Di Tiên Chủ tu luyện tới Hóa Thân kỳ, vẫn dừng lại ở trình độ Nguyên Anh đỉnh phong.

Về sau phạm vi có thể truyền tống sẽ rộng hơn.

Mà có thể truyền tống, liền ý nghĩa —— có thể kéo người!

“Đại công cáo thành!” Sau khi Thôi Hằng luyện chế xong đại quang cầu đó, đem nó tiến hành sao chép, khám vào trong vô số cái bạch ngọc quảng trường vừa này mở ra.

“Không thể không nói, may mà kiếp trước ở khởi điểm(1) xem nhiều tiêu thuyết như vậy, học được rất nhiều kiến thức, nếu không ta còn thực sự không nhất định có thể nghĩ đến loại biện pháp này.

“Khởi điem quả thật là báu vật tu hành.” ...

...

Trường Nguyên Tinh.

Nơi này là một cái tinh cầu tầng thứ võ đạo không cao lắm, người mạnh nhất cũng chỉ là Nhân Tiên, một nhân tiên liền có thể trở thành tôn tại tối cao trên viên tinh cầu này, ngay cả Hoàng Đế lên ngôi đều cần Nhân Tiên công nhận mới được.

Nhưng, vị Nhân Tiên này hiển nhiên không muốn bên trên Trường Nguyên Tinh xuất hiện thế lực cường đại quá tập trung, cho nên viên sinh mạng ngôi sao chỉ lớn bằng một nửa Đạo Chủ Tinh này bị găng gượng chia làm hơn một trăm ba mươi quốc gia.

Rất nhiều quốc gia vì cướp đoạt địa bàn, tài nguyên, bách tính vân vân, lẫn nhau chinh phạt không nghỉ, hàng năm chiến tranh không ngừng, sinh linh đồ thán, tiếng kêu than khắp trời đất.

Nước Lỗ huyện Ích, trên đường phố, Tống A Thất mặt mày xám xịt, quần áo lam lũ đang ở bung một cái chén bẻ ăn xin, hẳn đã ba ngày không có ăn cơm.

Mười bảy tuổi lại là lúc cần ăn cơm nhất, hẳn đã sắp phải chết đói.

Nơi này là một trong thị trấn phồn hoa nhất phương nam nước Lỗ, bách tính sinh hoạt cũng đầy đủ sung túc nhất, là địa phương hiếm hoi dân chúng bình thường có thể một ngày ăn hai bữa trên thiên hạ hiện nay.

Nhưng cho dù là loại địa phương này, Tống A Thất ăn xin một buổi sáng, cũng cái gì đều không xin được.

Ngay tại lúc hẳn cho là mình chỉ có thể bị đói chết, có người đi qua trước mặt hẳn, thương hại nhìn thoáng qua cái chân trái tàn tật cong gãy, thở dài nói: “Cho người, ăn đi.”

Tống A Thất chân trái tàn tật, đây cũng là nguyên nhân hẳn không có cách nào đi làm việc.

Lạch cạch!

Một cái bánh bao rơi vào trong chén bẻ, đánh thức Tống A Thất đã sắp bất tỉnh.

“Bánh bao, là bánh bao!” Tống A Thất lập tức cầm lên bánh bao, nhưng hẳn không có muôn ăn, mà là liên tục đập đầu nói cảm tạ: “Cảm ơn ân công, cảm ơn ân công! Ngày sau ta có chết cũng sẽ báo đại ân này!”

Mặc dù người kia sau khi ném xuống bánh bao liền rời đi, thậm chí đều không nhất định nghe được thanh âm của Tống

A Thât, nhưng Tống A Thât đã đem thanh âm cùng bóng người của người kia đóng dấu ở sâu trong lòng.

Chỉ cần sau này gặp lại hẳn nhất định có thể nhận ra.

Ăn như hồ đói một cái bánh bao xong, Tống A Thât cuối cùng là khôi phục một chút sức lực, nằm trên đất thở hổn hển.

Bây giờ hẳn giống như là một con chó hoang chậ vật co quắp trên mặt đất, nhưng trong ánh mắt dưới mái tóc bị cỏ dại che kín của hẳn lại lóe lên ánh sáng sáng ngời.

“Ta phải sống tiếp, chỉ cần còn sống, ta mới có hi vọng chữa khỏi chân của ta, mới có thể vì phụ vương mẫu hậu của ta báo thù, mới có cơ hội phục quốc!”

Tống A Thât vốn không tên Tống A Thât, hẳn vốn là thất vương tử nước Tống.

Ba năm trước đây, nước Tống bị nước Lỗ tiêu diệt, vương thất trừ hẳn ra tất cả đều bị tàn sát hết sạch, đến nay hẳn đã tại bên ngoài lưu vong đã lâu.

Nếu như không phải là dựa vào ý chí muốn báo thù, muốn phải phục quốc, hẳn sớm đã phải chết rồi.

Vừa lúc đó, Tống A Thât bỗng nhiên cảm giác trước mắt mình lóe lên một tia sáng, lại tạo thành một màn ánh sáng, phía trên còn viết chữ viết.

“Người muốn thay đổi vận mệnh của mình sao?”

Thay đổi vận mệnh?

Tống A Thât tức thì sửng sốt, gần như là theo bản năng nói: “Muôn a, dĩ nhiên muôn!”

Tiếp theo một cái chớp mắt, ánh sáng vô tận đem hẳn nhấn chìm trong đó.

—

(1) khởi điểm: Còn có tên Qidian, Trang web đọc tiểu thuyết lớn nhất Trung Quốc

Chương 673: Khai thiên địa từ một chiếc lá, nạp vạn giới vào trong tay (3)

Thần Uy Tinh, Đại Chu Quốc, Thương Thủy Kiếm Các.

Phương Ngọc La ở trong phòng ngủ của mình ngồi xếp bằng tu luyện, vận chuyển chân khí trong cơ thể, cố gắng mở ra mi tâm Huyền Quan, trùng kích cảnh giới cao hơn.

“A! ” Nàng bỗng nhiên rên lên một tiếng, sắc mặt thoảng cái trở nên trắng bệch như tờ giấy, mày liễu nhíu lại mở mắt, chán nản nói ” Vẫn là không được, vẫn là không có đột phá, chỉ còn hai tháng...”

Đây là một tiểu cô nương mười sáu tuổi, trong lúc cuống quýt, trong mắt nổi lên chút nước mắt, lâm lâm nói: “Làm sao bây giờ, ta nên làm sao bây giờ a?”

Còn có hai tháng chính là tông môn đại khảo hạch, nếu là ở trước đó mình không thể đột phá đến cảnh giới Huyền Quan, sẽ bị đưa ra ngoài Các, đi kinh doanh sản nghiệp tông môn.

Thương Thủy Kiếm Các có rất nhiều sản nghiệp, đều lợi nhuận phong phú, đối với người bình thường mà nói, có thể đi kinh doanh những thứ sản nghiệp kia tuyệt đối là thiên đại hảo sự.

Nhưng đối loại người muốn theo đuổi võ đạo đỉnh phong như Phương Ngọc La mà nói, lại là chuyện để cho nàng cảm thấy tuyệt vọng.

Trong Thương Thủy Kiếm Các, chỉ cần bị đưa ra ngoài Các, thì đồng nghĩa với mất đi cơ hội có thể tiến thêm một bước trên võ đạo, cũng không có cơ hội lại dòm ngó huyền diệu võ đạo cao hơn.

Phương Ngọc La từ nhỏ đã nghe sự tích về Giang Thái Vân, Giang Thái Vân cũng là người nàng sùng bái nhất, nàng vẫn luôn muốn trở thành nữ tử một lòng theo đuổi võ đạo như Giang Thái Vân vậy.

Chính là ôm lấy loại tâm thái này, nàng mới bái nhập Thương Thủy Kiếm Các, trong thời gian này bỏ ra trăm ngàn cay đắng.

Ở sau khi nhập môn, Phương Ngọc La tu luyện cũng hết sức chăm chỉ, ít khi bỏ qua bất kỳ thời gian rảnh, liều mạng luyện võ, muốn phải tiến bộ.

Nhưng hiệu quả cũng không tính là tốt.

“Là bởi vì ta tập võ quá muộn, bỏ lỡ tuổi tác đặt nên móng tốt nhất sao...” Trong lòng Phương Ngọc La khẽ thở dài “Hay là nói, ta thật không có cái tư chất kia, không xứng theo đuổi võ đạo sao? Um, đây là...”

Vừa lúc đó, nàng chợt thấy trước mắt mình hiện ra một cái màn sáng kỳ dị, phía trên lại hiện lên một hàng chữ viết.

“Người muốn thay đổi vận mệnh của mình sao?”

“Muốn, làm sao không muốn?”

Phương Ngọc La theo bản năng trả lời.

Sau đó nàng cũng cảm giác cái màn sáng này hóa thành vô số ánh sáng màu sắc nhu hòa, trong nháy mắt liền đem nàng nuốt mất.

Phương Ngọc La cảm giác tầm mắt của mình thoáng cái hiện ra vô số hình ảnh màu sắc sắc sỡ.

Chờ khi những thứ cảnh tượng kỳ dị này tản đi, tầm mắt đã là đổi sang mảnh trời khác.

...

...

Trống rỗng, yên tĩnh không tiếng động.

Nơi này là một tòa quảng trường bạch ngọc thật to, mặt đất vô cùng bằng phẳng, trên bầu trời mây bay màu vàng, chung quanh là từng toà pho tượng bộ dáng kỳ trân dị thú, cho người cảm giác phảng phất như Tiên cảnh.

Nhưng người tới nơi này lại không có ai có tâm tư tán thưởng cảnh đẹp như vậy, trong nội tâm của bọn hắn chỉ có rung động cùng không hiểu, còn có kinh hãi khó có thể nói nên lời.

Lúc trước cái hàng chữ viết kia là chuyện gì xảy ra?

Tại sao sau khi đáp ứng liền bỗng nhiên xuất hiện ở chỗ này?

Nơi đây lại là nơi nào?

Đây là tác phẩm của vị thần tiên Đại Thần Thông Giả nào?

Tại sao phải làm như vậy?

Tổng A Thất núp ở phía sau một pho tượng, cẩn thận ẩn núp thân ảnh của mình.

Lúc này, nội tâm của hắn cảm nhận được khiếp sợ trước đó chưa từng có.

Chẳng qua, hắn không có cảm thấy sợ hãi chút nào.

Lúc này, trong lòng Tống A Thất chỉ có kích động, kích động cả người phát run.

Hắn cảm giác nội tâm của mình có một cái thanh âm đang điên cuồng hét lên: “Tiên duyên, đây là tiên duyên! Đây là tiên duyên trong truyền thuyết a!”

...

Trong lòng Phương Ngọc La cũng tràn đầy kinh hãi, nàng phát hiện nơi này trừ mình ra còn có hai người khác, trong lòng không khỏi nổi lên đủ loại đủ kiểu ý nghĩ.

“Ta vốn là ở trong phòng đệ tử Thượng Thủy Kiếm Các, lại trong nháy mắt sau khi trả lời vấn đề kia liền bị mang đến nơi này, thần thông lớn như vậy, sợ rằng đã cường đại đến mức độ không tưởng tượng nổi.

“Bằng vào cảnh giới ngay cả Huyền Quan đều không mở ra được của ta bây giờ, căn bản cũng không khả năng phản kháng, hơn nữa bằng vào tu vi cảnh giới của ta bây giờ, khẳng định cũng không có gì đáng giá để người mưu tính.

Có lẽ, đây với ta mà nói thật sự là một cái đại cơ duyên, một cái đại cơ duyên có thể thay đổi vận mạng!”

...

Vào giờ phút này, hai người khác ngoại trừ Tống A Thất và Phương Ngọc La cũng đang nhìn chung quanh, khắp khuôn mặt là vẻ mặt không tưởng tượng nổi.

Coong! !

Vừa lúc đó, chỉ nghe một tiếng chuông chọt vang lên, truyền đến bên trong tại mỗi người trên quảng trường này, thật sâu đóng dấu ở trong đầu bọn họ.

Chẳng qua là nghe âm thanh tiếng chuông này, liền để cho bọn họ cảm giác hình thân của mình bị thanh lọc cùng gột rửa.

Loại cảm thụ này mang tới cho Tống A Thất, Phương Ngọc La, cùng với hai người khác rung động to lớn chưa bao giờ có.

Nhưng còn không chờ bọn hắn kịp suy nghĩ khởi nguồn của tiếng chuông này, lại có một thanh âm tràn đầy uy nghiêm hùng hậu bỗng dưng vang lên.

“Các vị, hoan nghênh đi tới Chư Thiên Luân Hồi thế giới...”

Chương 674: Vô hạn cơ duyên, vô hạn nguy hiểm (1)

“Các vị, hoan nghênh đi tới Chư Thiên Luân Hội thế giới!”

“Nơi này có vô hạn thế giới, vô hạn nguy hiểm, cũng có vô hạn cơ duyên, vô hạn Tạo Hóa.”

Thanh âm đột nhiên xuất hiện làm cho bốn người tại chỗ đều khiếp sợ không gì sánh nổi ngẩng đầu nhìn lên.

Cùng lúc đó, bầu trời vốn trống rỗng bỗng nhiên sáng lên một đoàn ánh sáng màu vàng, lại có một cái quang cầu to lớn bỗng dung xuất hiện, giống như mặt trời treo ở nơi đó.

Đây là cái gì? !

Trong lòng của bốn người đều hiện ra nghi ngờ như vậy.

Chẳng qua, Phương Ngọc La vẫn là miễn cưỡng ổn định tâm thần, lấy dũng khí mở miệng hỏi: “Tiên bối, chính là ngài đem chúng ta kéo tới nơi này sao?”

Nàng biết đây có thể là cơ hội duy nhất để mình đột phá Huyền Quan cảnh, thông qua đại khảo hạch.

Phải nắm lấy.

Hơn nữa nàng xuất thân Thần Uy Tinh, kiến thức rộng, không hề giống ba người khác bị hù dọa, rất rõ ràng bản thân không có thứ gì đáng giá để mưu đồ.

Phương Ngọc La vừa lên tiếng, nhất thời liền hấp dẫn sự chú ý của ba người còn lại.

Tổng A Thất tránh ở sau một tòa pho tượng Toan Nghê, hết sức kinh ngạc mà nhìn về phía Phương Ngọc La, thầm nói: “Nữ tử này lại dũng cảm như vậy, đối mặt tôn tại không biết như vậy, lại dám trực tiếp đặt câu hỏi.”

Nhiều năm sống lưu vong, để cho hắn dưỡng thành tính cách thật cẩn thận, dưới tình huống không thể bảo đảm an toàn của chính mình, hắn sẽ không chủ động đứng ra nói chuyện.

Hai người khác một là người đàn ông trung niên nhìn hơn ba mươi tuổi, dáng khôi ngô, tướng mạo thô kệch, râu quai nón, một là nữ tử trẻ tuổi hơn hai mươi tuổi, bộ dáng chỉ có thể coi là thanh tú, nhưng vóc người vô cùng yếu đuối.

Lúc này, hai người bọn họ cũng hết sức kinh ngạc mà nhìn Phương Ngọc La, không nghĩ tới tiêu cô nương xinh đẹp nhìn qua tuổi không lớn này lại có lá gan lớn như vậy.

Chặng lẽ sẽ không sợ cường giả thân bí này trực tiếp nổi giận giết người sao?

Vào lúc này, cái thanh âm kia lại lần nữa vang lên, lại trả lời câu hỏi của Phương Ngọc La.

“Là các người đón nhận lời mời của ta.

“Các người có thể gọi ta là chư thiên luân hồi chủ.”

“Chư thiên vạn giới, vô tận tinh không. Các người sẽ trải qua lần lượt thế giới, hoàn thành nhiệm vụ ta phân phát, tích lũy thiện công.”

“Ở chỗ này các người có thể dùng thiện công đổi đến hết thấy các người mong muốn.”

“Thần binh pháp bảo, Tiên đan linh dược, tuyệt thế thần công, thiên tài địa bảo, huyết mạch bảo thể. Nơi này không gì không có.”

“Mỗi lần hoàn thành nhiệm vụ xong, các người cũng sẽ trở lại thế giới chỗ mình ở, chờ đợi lần luân hồi kế tiếp.”

Không gì không có?

Phương Ngọc La nghe vậy có chút kinh ngạc, lại tràn đầy mong đợi.

Nếu là không gì không có, nhất định là có đan dược có thể để người ta tăng cao tu vi, đột phá cảnh giới hoặc là những bảo vật khác đi.

Ngay tại lúc nàng dự định tiếp tục hỏi thăm.

Một nam một nữ hai người kia đi tới.

“Tại hạ Đại Giang Bang Trịnh Hữu Niên, không biết cô nương xưng hô như thế nào?” Người đàn ông trung niên chủ động tự giới thiệu, cũng hướng Phương Ngọc La hỏi.

“Ta là Bách hoa cốc Hứa Tịnh, muội muội xưng hô như thế nào?” Nữ tử trẻ tuổi cũng đi tới, hướng Phương Ngọc La dò hỏi.

Hai người bọn họ rõ ràng không là người xa lạ, coi như không có quan hệ thân mật gì, ít nhất cũng là biết nhau.

“Xin chào Trịnh đại ca, Hứa tỷ tỷ.” Phương Ngọc La dựa theo theo kinh nghiệm chính mình lấy được từ tiên sinh kể chuyện cô tích, hướng hai người chấp tay hành lễ, mỉm cười nói “Ta đến từ Thương Thủy Kiếm Các, tên là Phương Ngọc La.”

Khi nói ra Thương Thủy Kiếm Các, giọng điệu của nàng rất là tự hào.

Thương Thủy Kiếm Các là môn phái đứng đầu Khánh Châu Nam vực Đại Chu, tông chủ Giang Thái Vân càng là hơn một trăm tuổi liền luyện đến pháp thân trở thành Huyền Tiên, chính là lúc danh vọng thịnh nhất.

Lúc này đệ tử Thương Thủy Kiếm Các, từng người đều lấy thân phận của mình làm vinh.

Nhưng sau khi Trịnh Hữu Niên và Hứa Tịnh nghe Phương Ngọc La tự giới thiệu mình lại đều lộ ra thần sắc mê mang.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đều thấy được ánh mắt nghi hoặc của đối phương.

Thương Thủy Kiếm Các?

Đây là môn phái gì?

Nhìn bộ dáng cô nương, dường như rất là tự hào, hẳn là cái gì danh môn đại phái.

Nhưng tại sao mình chưa từng nghe nói?

Hơn nữa nhìn phản ứng của cô nương, dường như cũng chưa có nghe nói qua Đại Giang Bang cùng Bách Hoa Cốc.

Ở trong nhận thức của Trịnh Hữu Niên cùng Hứa Tịnh, Đại Giang Bang cùng Bách Hoa Cốc đều là đại phái tiếng tăm lừng lẫy trên giang hồ, ngay cả đại nhân vật trong triều đình đều phải kiêng kỵ mấy phần.

Dù sao, người cầm lái Đại Giang Bang cùng Bách Hoa Cốc đều là Lục Địa Thân Tiên cảnh giới Tiên Thiên, nhân vật như thế toàn bộ thiên hạ đều không tìm ra mấy người.

Chương 675: Vô hạn cơ duyên, vô hạn nguy hiểm (2)

Trên đời không có khả năng tồn tại nhân sĩ giang hồ chưa từng nghe qua Đại Giang Bang cùng Bách Hoa Cốc.

Phương Ngọc La cũng nhìn thấu nghi ngờ trong lòng hai người, biết hai người hẳn là chưa từng nghe qua danh hiệu Thương Thủy Kiếm Các.

Đối với điều này nàng cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Bởi vì, Thần Uy Tinh quá lớn, Đại Chu cũng quá lớn, võ đạo tông môn số lượng đông đảo, coi như môn phái danh chấn một châu, ở những châu khác cách nhau khá xa cũng có thể là không có tiếng tăm gì.

Vì vậy Phương Ngọc La chủ động giới thiệu: “Trình đại ca, Từ tỷ tỷ, Thương Thủy Kiếm Các chúng ta nằm ở Khánh Châu Nam Vực Đại Chu, Các Chủ đương thời đã luyện đến pháp thân bước vào Huyền Tiên cảnh.”

Nhưng vừa giới thiệu, hai người càng mê mang.

Đại Chu? Nam Vực? Khánh Châu? Pháp thân? Huyền Tiên?

Đây đều là cái gì?

Bất quá, hai người mặc dù nghe không hiểu Phương Ngọc La nói cái gì, nhưng thấy đối phương giới thiệu môn phái nhà mình, bọn họ liền cũng giới thiệu một phen.

Đại Giang Bang là bang hội lớn nhất Đại Can Triều, cầm giữ ba phần mười đường thủy vận thiên hạ, bang chủ đương thời là Lục Địa Thần Tiên đã bước vào cảnh giới Tiên Thiên.

Bách Hoa Cốc là một môn phái lánh đời chỉ nhận nữ tử, am hiểu nhất y thuật, lại là am hiểu dụng độc, hiện đương nhiệm Cốc Chủ đồng dạng là Lục Địa Thần Tiên bước chân vào cảnh giới Tiên Thiên.

Giới thiệu này Phương Ngọc La nghe mà có chút mê mang.

Cảnh giới Tiên Thiên cũng có thể chấp chưởng môn phái sao?

Ở Thương Thủy Kiếm Các, Tiên Thiên chẳng qua là đệ tử ngoại môn mà thôi, bước vào Thần Cảnh mới là nội môn, nếu muốn thăng cấp thành chân truyền, vậy sẽ phải thành tựu Nhân Tiên.

Sau đó, ba người lại tiên hành một phen giao lưu.

Điều này làm cho ba người đối với với nhau có đi một ít hiểu biết cơ bản, Trịnh Hữu Niên cùng Hứa Tịnh đều là tu vi Ngưng Khí cảnh.

Tại bọn họ bên kia được tính là cao thủ nhất lưu trên giang hồ.

Phượng Ngọc La đối với điều này tỏ vẻ khiếp sợ, cũng tỏ vẻ chính mình đã đạt đến Hóa Khí cảnh, khoảng cách bước vào Huyền Quan chỉ có một bước ngắn.

Điều này làm cho Trịnh Hữu Niên cùng Hứa Tịnh rất là rung động, gân như xây dựng lại nhận thức mới.

Tại trong nhận thức của bọn họ, Hóa Khí cảnh đủ để bị gọi là tông sư, cơ bản đều là lão giả năm sáu chục tuổi.

Như bây giờ một tuổi tiểu cô nương mười mấy lại cũng đã Hóa Khí cảnh.

Thật là không thể tin nổi.

Nói một hồi, ba người liền ngạc nhiên phát hiện, có lẽ bọn họ cũng không phải tới từ cùng một thế giới.

Đối với võ giả chưa bước vào tầng thứ Tiên Giới mà nói, một cái tinh cầu trên căn bản chính là cả thế giới.

“Chư thiên luân hồi chủ từng nói nơi này có vô hạn thế giới...” Phượng Ngọc La mày liễu nhíu lại, trầm giọng nói ” Chúng ta sẽ không thật đến từ thế giới khác chứ.”

“Quả thật có khả năng này.” Trịnh Hữu Niên gật đầu một cái nói, hẳn thật ra thì đã có một chút tin tưởng cái suy đoán này.

“Nếu quả như thật là như vậy, vậy tồn tại đem chúng ta mang tới nơi này dùng đại thần thông bực nào?” Hứa Tịnh không nhịn được thở dài nói ” Chân chính Tiên Thần cũng không hơn gì cái này đi.”

Ầm!

Vừa lúc đó, cách đó không xa mặt sau pho tượng Toan Nghệ truyền tới một tiếng vang trầm đục, ngay lập tức sẽ đưa tới sự chú ý của ba người.

“Ai!”

Phượng Ngọc La quát khẽ, thân hình thoát một cái, trong nháy mắt liền phi thân đến phía sau pho tượng Toan Nghệ.

“Khinh công thật là nhanh!”

“Công phu thật đẹp!”

Trịnh Hữu Niên cùng Phương Ngọc La không nhìn được sợ hãi than, Phương Ngọc La thì triển công phu khinh công đã vượt qua nhận thức của bọn họ.

Quá tinh diệu, quá nhanh!

Lúc này, Phương Ngọc La đã thấy Tống A Thất núp ở mặt sau pho tượng Toan Nghê, kinh ngạc nói: “Lại còn có một người, người tại sao trốn ở chỗ này?”

“Ta... ” Tống A Thất do dự một chút, vẫn là quyết định nói thật ” Ta không tra rõ tính tình các người, vì tự vệ, liền trước núp ở một bên nhìn một chút.”

“Ha ha, tiểu ca nhi tính cảnh giác rất tốt đó. ” Trịnh Hữu Niên đi tới, hân tít tình cởi mở, cười nói “Nhìn qua liền biết là người từng trải, đúng là nên làm như vậy.”

“Tiểu ca nhi không cần phải lo lắng, nếu chúng ta đồng thời đến nơi này, về sau nói không chừng còn phải giúp đỡ lẫn nhau đây. ” Hứa Tịnh cũng mỉm cười nói.

” Ừ, Trịnh đại ca cùng Hứa tỷ tỷ nói không sai. ” Phương Ngọc La gật đầu một cái, bỗng nhiên nảy ra ý nghĩ, hướng Tống A Thất hỏi, “Người tên là gì vậy, lại là tới từ nơi nào?”

Nàng muốn nghiệm chứng một chút Tống A Thất có phải hay không cũng đến từ thế giới bất đồng cùng bọn họ.

“Ta tên là Tống A Thất, đến từ nước Lỗ. ” Tống A Thất vịn pho tượng Toan Nghê miễn cưỡng đứng lên.

Hắn mặc dù một chân tàn phế, nhưng là có thể miễn cưỡng đứng lên ” Ta nghe các người nói chuyện, chúng ta khả năng quả thật đến từ thế giới bất đồng, vị chư thiên luân hồi chủ này, thần thông quảng đại a.”

Chương 676: Vô hạn cơ duyên, vô hạn nguy hiểm (3)

Ba người Phương Ngọc La, Trịnh Hữu Niên, Hứa Tịnh nghe vậy đều rơi vào trầm mặc.

Uy năng như vậy đúng là vượt ra ngoài phạm vi tưởng tượng của bọn họ.

Coi như là Phương Ngọc La tới từ Thần Uy Tinh, đối với loại đại thần thông này cũng không có cảm giác gì rõ ràng, không biết tồn tại dạng gì mới có thể làm được.

Dù sao, năng bây giờ còn chỉ có thể coi là đệ tử dự tuyển của Thương Thủy Kiếm Các, ngay cả ngoại môn cũng không vào được đây.

“Bốp bốp bốp!”

Vừa lúc đó, phía sau một cái pho tượng Thần Long bỗng nhiên truyền đến một tràng âm thanh vỗ tay, ngay sau đó chỉ thấy một người nam tử tuổi trẻ anh tuấn đi ra.

Hắn mặc một bộ quần áo trắng, bên hông treo một thanh trường kiếm, cho người cảm giác ôn nhuận như ngọc, ánh mắt cũng hết sức ôn hòa, chỉ cần bị hắn nhìn chăm chú đều sẽ có một loại cảm giác như tắm gió xuân.

Chính là Thôi Hằng.

“Có thể tự mình nhận ra được các người tới từ thế giới bất đồng, đây đã là chuyện vô cùng khó được.” Thôi Hằng dùng ánh mắt tán thưởng nhìn bốn người một chút, mỉm cười nói.

Hắn đột nhiên xuất hiện, để bốn người trong này đều khẩn trương lên, ánh mắt nhìn về phía hắn đều mang theo mấy phần cảnh giác.

Người này ả núp quá tốt, lại để cho bọn họ hoàn toàn không có nhận ra được.

“Không cần nhìn ta như vậy.” Thôi Hằng khoát tay một cái, thần sắc trên mặt trở nên trầm trọng ” Thật ra thì ta cũng là bị cái đại quang cầu này kéo tới.

“Chẳng qua là so với các người có thêm mấy lần nhiệm vụ mà thôi. Đồng bạn lần trước của ta trong nhiệm vụ đều chết sạch, các người nên tính là đồng đội mới đại quang cầu kéo tới cho ta.

“Ta họ Thôi, tên gọi Uyên, các người có thể tùy ý xưng hô ta.”

Đây chính là vai trò thân phận Thôi Hằng dự định.

Thôi Uyên.

Một người sớm một chút tiến vào chư thiên luân hồi, nắm giữ thực lực nhất định, cũng không phải là đặc biệt mạnh, nhưng lại gánh vác hy vọng tương lai của đồng đội.

Thật ra thì lúc mới đầu nhất hấn liền định dùng thân phận giả của một luân hồi giả bình thường, dùng cái này để càng dễ dung nhập vào trong giao lưu giữa luân hồi giả, từ đó tăng tiến tu vi.

Nhưng sau khi trải qua một phen nghĩ cặn kẽ, Thôi Hằng vẫn là quyết định làm cho mình làm một “Kẻ thâm niên” trình độ có hạn, cũng lấy cái thân phận này làm điểm tiếp xúc, cùng những người bị kéo vào này thành lập nên quan hệ giao lưu mật thiết.

Đây là vì mau sớm để cho một cái đoàn đội tán loạn có hạch tâm, hành động mới có thể càng thuận lợi, hiệu suất cũng sẽ cao hơn.

Mà thân là hạch tâm của đoàn đội, sẽ không tách rời ra về mặt sản sinh giao lưu, vẫn có thể thành lập quan hệ giao lưu bình thường, sẽ không ảnh hưởng việc tu hành của hấn.

“Đồng đội?” Phương Ngọc La chú ý tới cái từ hình dung này, nàng hơi trầm tư sau đó nói ” Nhiệm vụ chư thiên luân hồi chủ muốn nói, đều là muốn chúng ta cùng nhau đi hoàn thành?”

Ba người còn lại cũng đều nhìn về Thôi Hằng.

“Không sai.” Thôi Hằng gật đầu một cái, nghiêm mặt nói “Đúng như chư thiên luân hồi chủ từng nói, nơi này có vô hạn cơ duyên, vô hạn Tạo Hóa.

“Vô luận ngươi muốn cái gì, chỉ cần ngươi có đầy đủ thiện công liền đều có thể đổi được. Mà khởi nguồn của thiện công chính là đi hoàn thành nhiệm vụ cái đại quang câu này phân phát.

“Những nhiệm vụ này khả năng đến từ thế giới bất đồng, có đủ loại đủ kiểu nguy hiểm, sẽ tạo ngộ đủ loại cường giả không tưởng tượng được, thật sự tỷ số chết cực cao.

” Nhiệm vụ lần trước, chúng ta tổng cộng là sáu người, cuối cùng cũng chỉ có ta một người còn sống.”

Hấn nghiêm trang bịa chuyện, nhưng bốn người Phương Ngọc La, Trịnh Hữu Niệm, Hứa Tịnh, Tống A Thất cũng đã có chút tin, trong lòng bắt đầu lo âu.

“Nêu như lúc hoàn thành nhiệm vụ bị chết, ” Trịnh Hữu Niên không nhịn được dò hỏi “Là sẽ bị trục xuất ra chư thiên luân hồi này, hay sẽ thật...”

“Vô luận là ở đâu, chết chính là chết. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, trầm giọng nói ” Sinh mạng chỉ có một lần, thật tốt quý trọng. Hi vọng chúng ta sau khi nhiệm vụ lần kế kết thúc, lúc trở lại vẫn là năm người.”

Lời này vừa nói, bốn người chung quanh đều trở nên trầm mặc, bọn họ có thể từ trong lời nói của Thôi Hằng nghe ra cái loại giọng điệu bi thương và bất đắc dĩ.

Đúng vậy, chư thiên luân hồi chủ khi mới bắt đầu liền đã nói rõ.

Nơi này cũng không chỉ có vô hạn cơ duyên, vô hạn Tạo Hóa, còn có vô hạn nguy hiểm!

Nguy hiểm tánh mạng!

“Đa tạ Thôi đại ca nói cho chúng ta biết những thứ này. ” Phương Ngọc La chấp tay hành lễ, nàng là một người rất biết lễ phép.

“Không cần như vậy. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng khoát tay, mỉm cười nói ” Về sau lúc làm nhiệm vụ chúng ta đều là đồng bạn, đến lúc đó có thể toàn tâm toàn ý giúp đỡ lẫn nhau, chính là cảm tạ tốt nhất.”

Chương 677: Vô hạn cơ duyên, vô hạn nguy hiểm (4)

“Thôi huynh đệ rất điềm tĩnh a.” Trịnh Hữu Niên thở dài nói.

” Người trẻ tuổi như Thôi huynh đệ, nhưng là rất ít người có thể có tâm tính như vậy.” Hứa Tịnh cũng nở nụ cười.

“...” Tống A Thất thì là ở một bên tâm tình sa sút, hắc hắc hắc mồm, do dự trong chốc lát nói ” Thôi đại ca, ta, ta chỉ là một người tàn phế, ta sẽ cản trở rồi.”

Chân trái của hắn không cách nào hành động bình thường, nếu như gặp gỡ cái tình huống nguy cấp gì, cơ bản cũng chỉ có thể chờ chết.

Phượng Ngọc La, Trịnh Hữu Niên, Hứa Tịnh ba người đều nhìn về chân Tống A Thất, thấy cái chân này xương cốt vặn vẹo bất thường, da thịt cùng bắp thịt phía trên đều có chút héo rút, liền đều khẽ gật đầu một cái.

“Ai, nếu mà ta bước chân vào cảnh giới huyền quan thì tốt rồi.” Phượng Ngọc La khẽ thở dài ” Chân khí huyền quan cảnh đã rất có huyền diệu, có thể trực tiếp bồi bổ chân của hắn, giúp hắn khôi phục.”

Tống A Thất cúi đầu, không biết mình nên nói cái gì.

“Thật ra thì, cái chân này của ngươi muốn trị tốt rất đơn giản.” Thôi Hằng bỗng nhiên mở miệng, nhìn về phía đại quang cầu trên không trung nói “Biểu hiện chuyên mục hồi đoái, đan dược ‘Tây tử hoàn’ .”

Vừa dứt lời, liền có một đạo màn sáng to lớn bỗng dung xuất hiện ở phía dưới đại quang cầu, trên đó viết một chuỗi chữ viết.

Chính là tin tức dược liệu “Tây tử hoàn” , cùng với giá bán.

20 cái thiên công.

Một màn này mang đến cho đám người Phượng Ngọc La rung động một lần nữa, lại có thể trực tiếp đề cho chư thiên luân hồi chủ biểu hiện tin tức mình muốn đổi a.

Còn có thể biểu hiện giá cả!

Sau khi Tống A Thất thấy dược liệu tây tử hoàn, cặp mắt nhất thời lần nữa tỏa sáng hào quang, nhưng mà sau khi nhìn đến giá bán muốn 20 cái thiên công, hắn liền lại trở nên chán nản.

Chưa hoàn thành qua nhiệm vụ chư thiên luân hồi chủ phân phát, thiện công của mình chính là 0, căn bản cũng không có biện pháp mua tủy tủy hoàn.

Nếu như muốn kiếm lấy thiện công, liền cần phải đi hoàn thành nhiệm vụ.

Nhưng trước khi đạt được tủy tủy hoàn đem chân chữa khỏi, hẳn làm sao có thể đi làm nhiệm vụ?

Nếu như không có đi làm nhiệm vụ, vậy cũng không có thiện công mua thuốc...

Hoàn toàn là vòng lặp vô hạn.

“Thật ra thì, chút vấn đề nhỏ này của người căn bản không tính là tật bệnh lớn gì.” Thôi Hằng bỗng nhiên nói với Tống A Thất “Mời vừa rồi chẳng qua là mượn cơ hội biểu diễn một lượt danh sách hồi đoái.

“Ta bây giờ liền giúp người đứng lên đi.”

Vừa nói, hắn cong ngón búng ra, chỉ thấy một đạo khí lưu màu vàng óng từ trên đầu ngón tay bay ra ngoài, trong nháy mắt liền tiến vào trên tứ chi Tống A Thất.

Bắt đầu vì hắn dịch cân tủy tủy, trọng tổ gân cốt.

“Đây, đây là? !”

Đám người Phương Ngọc La thấy cái này đạo khí lưu màu vàng óng này, nhất thời đều khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn Thôi Hằng ” Tiên Thiên, lại là cảnh giới Tiên Thiên!”

Trịnh Hữu Niên cùng Hứa Tịnh thậm chí trực tiếp kinh hô thành tiếng.

“Tiên Thiên, đây là Tiên Thiên chân khí!

“Thôi huynh đệ, người lại là một vị Lục Địa Thần Tiên cảnh giới Tiên Thiên!”

Dưới cái nhìn của bọn họ, cảnh giới Tiên Thiên đã là đại nhân vật thứ thiệt, là tồn tại bọn hắn cần ngược lên nhìn.

“Lục Địa Thần Tiên? ” Thôi Hằng nghe vậy cười khẽ một tiếng, lắc đầu nói “Cũng đừng gọi ta như vậy, vô luận các người đến từ thế giới thế nào, tiếp theo các người rất nhanh sẽ biết, ở trong chư thiên vạn giới này, chỉ là Tiên Thiên căn bản cũng không đáng giá nhắc tới.”

Nói xong, hắn lại hướng Tống A Thất dò hỏi: “Thế nào?”

Vào lúc này, Tống A Thất đã hai chân đứng trên mặt đất, hắn kích động xem xét lại bản thân, âm thanh run rẩy hành lễ về phía Thôi Hằng nói: “Đa tạ Thôi huynh, đa tạ Thôi huynh!”

“Một cái nhặc tay thôi, không cần phải nói cảm ơn. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói ” Giúp người thật ra thì cũng là đang giúp chính ta, dù sao nhiệm vụ nhưng là vô cùng nguy hiểm, nhiều người liên nhiều một phần sức mạnh.”

“Thôi huynh đệ thật đúng là cao nhân Tiên Thiên dễ gần nhất ta từng thấy. ” Trịnh Hữu Niên từ trong thâm tâm khen ngợi, sau đó hỏi, “Tiếp theo chúng ta phải nên làm như thế nào? Ta nghe lời người.”

Phượng Ngọc Lạc cùng Hứa Tịnh cũng đều gật đầu một cái, nhìn về phía Thôi Hằng.

Chờ đợi câu trả lời.

“Hai cái lựa chọn. ” Thôi Hằng nhìn mấy người một chút, mỉm cười nói ” Hoặc là trước hết rõ ràng mục tiêu, xem tình hình nhiệm vụ lần này xác thực là cái gì.

“Hoặc là chính các người mở ra bảng hỏi đoán thiện công trước, xem một chút có vật gì mà các người mong muốn.

“Điều này có thể cung cấp động lực không nhỏ.”

Chương 678: Cái gì gọi là lên vào hoàn mỹ nhất (1)

Phương Ngọc La rất nhanh thì làm ra quyết định, nhưng nàng cũng không có lập tức hành động, mà là dò hỏi ” Trịnh đại ca, Hứa tử tử, còn có Tổng tiêu ca, các người cảm thấy thế nào?”

“Ta cũng cảm thấy vẫn là trước nhìn một chút bảng hồi đoái, để biết đồ chúng ta mong muốn cần bao nhiêu thiện công, như vậy tiếp theo làm việc cũng càng có kế hoạch. ” Trịnh Hữu Niên gật đầu nói.

“Ta cũng đồng ý cách nghĩ của Phương muội muội. ” Hứa Tịnh mỉm cười nói.

“Danh sách hồi đoái... ” Tống A Thất thì là do dự một chút, nhìn về phía Thôi Hằng bên cạnh, dò hỏi ” Thôi huynh, người có đề nghị gì sao?”

“Trước xem một chút danh sách hồi đoái đi. ” Thôi Hằng gật đầu cười nói ” Đại quang cầu nói thật ra thì có chút mơ hồ, các người sau khi nhìn bảng hồi đoái, mới có thể chân chính cảm nhận được cái thế giới luân hồi này rộng lớn.”

Mấy người cứ như vậy đạt thành nhận thức chung, đồng thời hướng chư thiên luân hồi chủ xin kiểm tra bảng hồi đoái.

Ngay sau đó trên cái quảng trường bạch ngọc trống rỗng này liền giáng xuống một màn ánh sáng.

Trên cao nhất viết bốn chữ lớn “Đăng Thiên Thân Công “.

Phía dưới chính là lít nha lít nhít mục lục.

“ 《 Đăng Thiên Nhị Thập Nhất Bộ 》 , giá bán một triệu thiện công! ” Phương Ngọc La thấy được một bộ thân công phía trên nhất, không khỏi ngạc nhiên nói ” Hai mươi một bước, cái này, đây chẳng lẽ là thân công có thể tu luyện tới cảnh giới thứ chín Tiên Giới sao?”

“Không sai. ” Thôi Hằng gật đầu một cái nói ” Chư thiên luân hồi chủ này chia công pháp làm bốn cái tầng cấp, đẳng cấp đệ nhất Đăng Thiên Thân Công có thể tu luyện tới cảnh giới thứ chín Tiên Giới.

“Xuống chút nữa chính là đẳng cấp thứ 2 Đạo Thể Chân Công, có thể tu luyện tới Tiên Giới đệ thất cảnh, trở thành Đạo Chủ, đệ tam đẳng thì có thể tu luyện tới Tiên Giới đệ ngũ cảnh, thành tựu Vô Cực Kim Tiên, đệ tứ đẳng cũng chỉ có thể tu luyện tới cảnh giới Nhân Tiên Tiên Giới đệ nhất cảnh.”

“Tiên Giới chín cảnh?”

“Cái gì là Đạo Chủ, Vô Cực Kim Tiên?”

Trên mặt Trịnh Hữu Niên cùng Hứa Tịnh đều lộ ra vẻ nghi hoặc, cái này chạm tới vùng kiến thức bọn họ không thấy được, tại nơi ở của bọn họ căn bản cũng không có tin tức những cảnh giới này.

Dương nhiên, cũng có thể là bởi vì bọn họ thân phận địa vị không đủ, còn chưa có tiếp xúc được cái tầng thứ kia.

Tống A Thất chính là vẻ mặt khiếp sợ nói: “Nhân Tiên, Thôi đại ca, người mới vừa nói Nhân Tiên? Đây chỉ là cảnh giới thứ nhất của chín cảnh Tiên Giới gì đó sao?”

Bên trên Trường Nguyên Tinh chỗ hắn ở, vị tồn tại thống trị hết thảy sinh linh trong thiên địa, áp đảo trên tất cả quốc gia kia, nghe nói chính là một vị Nhân Tiên.

Vì vậy, ở trong lòng Tống A Thất, Nhân Tiên vẫn luôn là tồn tại cao không thể chạm, coi như là cao thủ tuyệt đỉnh tiếng tăm lừng lẫy trên giang hồ, ở trước mặt nhân tiên cũng giống như là con kiến hôi.

Bây giờ chợt biết được, Nhân Tiên lại chẳng qua là cảnh giới thứ nhất của cái gọi là Tiên Giới chín cảnh!

Chuyện này tạo thành trùng kích cực lớn với nhận thức của hắn.

Mới cảnh giới thứ nhất cũng đã lợi hại như vậy rồi sao?

Bộ 《 Đẳng Thiên Nhị Thập Nhất Bộ 》 này là thần công có thể tu luyện tới Tiên Giới đệ cửu cảnh.

Nếu quả như thật có thể đạt tới cái cảnh giới kia, lại lợi hại bao nhiêu?

Chắc hẳn dời núi lấp biển đều là chuyện dễ dàng...

“Không sai, Nhân Tiên chính là cảnh giới thứ nhất của Tiên Giới chín cảnh. ” Thôi Hằng khẽ mỉm cười, giải thích ” Võ đạo một đường chia làm Tiên Phàm hai giới hai mươi một cảnh.

“Trong đó Phàm Giới mười hai cảnh chia làm: Luyện Hình, Nội Dưỡng, Khí Cảm, Súc Khí, Dịch Cân, Tây Tủy, Ngưng Khí, Hóa Khí, Huyền Quan, Tiên Thiên, Nội Cảnh, Thần Tàng.

“Tiên Giới có chín cảnh là: Chân Nguyên, Chân Ý, Thiên Địa Pháp Tướng, Pháp Thân Thông Huyền, Bất Diệt Kim Thân, Vạn Pháp Quy Nhất, Đạo Thể, Dung Pháp, Đẳng Thiên. Trong đó Chân Nguyên Cảnh liền là Nhân Tiên, Chân Ý cảnh gọi là Địa Tiên.”

Ở sau phen giới thiệu này, mọi người tại đây đều trầm mặc lại.

Trịnh Hữu Niên cùng Hứa Tịnh rốt cuộc nghe được cảnh giới phân chia chính mình quen thuộc, nhưng làm thế nào cũng không nghĩ tới, cảnh giới Tiên Thiên ở trong mắt bọn hắn đã là võ đạo đỉnh phong, lại chẳng qua là cảnh giới thứ mười Phàm Giới.

Đừng bảo là tầng thứ tiên giới chín cảnh, phía sau Phàm Giới vẫn còn hai cái cảnh giới đây.

Tình huống như thế để cho bọn họ trở mắt nghẹn họng, cảm thấy hết sức khó tin, con đường võ đạo lại có nhiều cảnh giới như vậy, thậm chí đạt tới mức độ thành Tiên thành Thánh.

Thật không thể tin nổi.

“Tiên Giới đệ tứ cảnh Pháp Thân Thông Huyền, không trách bị gọi là Huyền Tiên...” Phương Ngọc La lâm bảm nói nhỏ.

Nàng lúc trước chỉ biết Tiên Giới đệ tứ cảnh bị gọi là Huyền Tiên, về phần cảnh giới chi tiết chính là không biết gì cả, bây giờ nàng đã thật sâu cảm nhận được võ đạo mênh mông.

Chương 679: Cái gì gọi là lén vào hoàn mỹ nhất (2)

Điều này cũng làm cho tín niệm theo đuổi võ đạo đỉnh phong của nàng càng thêm kiên định, càng thuần túy.

Ý niệm tới đây, Phương Ngọc La nhìn về phía Thôi Hằng, dò hỏi: “Thôi đại ca, danh sách đan dược hồi đoái cũng là chỉ cần trong lòng nghĩ là được sao?”

“Không sai.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói: “Ngươi trước tiên có thể nhìn một chút bảng biểu, sau đó trong lòng xác định một cái phạm vi công hiệu, màn sáng sẽ tự động cho thấy đan dược ngươi cần.”

“Đa tạ Thôi đại ca!” Phương Ngọc La vui vẻ nói.

Sau đó nàng liền điều tra bảng hồi đoái đan dược.

Nhưng chỉ nhìn một cái liền không nhận được kinh hô thành tiếng. “Cái này, loại đan dược này cũng tồn tại sao? Đấng Thiên Tiên Đan, người phàm sau khi uống lập tức đạt tới cảnh giới thứ chín Tiên Giới, giá bán lại cũng chỉ là một triệu thiện công.”

“Một viên đan dược là có thể đạt tới cảnh giới thứ chín Tiên Giới, cái này thật không thể tin nổi.” Trịnh Hữu Niên khó có thể tin nói: “Vị chư thiên luân hồi chủ này đến tột cùng là thần thánh phương nào a, lại lợi hại như thế.”

“Sợ rằng tiên thần trong truyền thuyết thần thoại cũng không sánh được vị chư thiên luân hồi chủ này a.” Hứa Tịnh không nhận được thở dài nói.

“Ta nhìn một chút đan dược để cho người trở thành Nhân Tiên.” Tông A Thất mục đích vô cùng rõ ràng, trực tiếp tiên hành lục soát. “Tư Sinh Chân Nguyên Tán, người phàm sau khi dùng lập tức trở thành Nhân Tiên, giá bán ba ngàn thiện công.”

Lại chỉ cần ba ngàn, điều này làm cho nội tâm của hắn như lửa nóng.

Sau đó Trịnh Hữu Niên cùng Hứa Tịnh cũng bắt đầu lục soát, nhìn một chút đan dược có thể tăng lên tới cảnh giới Tiên Thiên, phát hiện lại chỉ cần ba trăm thiện công.

Điều này để cho hai người bọn họ cũng đều hưng phấn lên.

Lúc này, Phương Ngọc La cũng tìm được đan dược nàng mong muốn, đan dược có thể giúp nàng đột phá bình cảnh, mở ra mi tâm Huyền Quan, lại chỉ có bốn mươi thiện công!

Thôi Hằng thấy tâm thái của mấy người ập ủ tốt rồi, vì vậy đứng ra nhắc nhở: “Các người chớ cao hứng quá sớm. Thành thật mà nói, ta cũng không đề nghị các người dùng đan dược tới tầng cảnh giới lên.

“Trừ phi là người đã chính mình tu luyện đến đỉnh phong cảnh giới trước mặt, nhưng bởi vì một ít bình cảnh chậm chạp không cách nào đột phá, tốt nhất là loại tình huống này mới dùng đan dược.

“Dù sao, chúng ta cũng không phải là ở một chỗ tu luyện là được. Chúng ta phải đi thế giới bất đồng, địa phương bất đồng, đi hoàn thành đủ loại nhiệm vụ nguy hiểm.

“Nếu như thuận túy dựa vào đan dược đột phá giai đoạn, chiêu thức võ công cũng không có luyện tốt, liền y cũng có khả năng chết ở trong quá trình nhiệm vụ, ở chỗ này chết, nhưng chính là chết thật.

“Thiện công tiêu hao cũng là đạo lý này, đừng xem mấy trăm hơn ngàn thiện công này dường như không coi là nhiều, nhưng các người nếu muốn tích góp được vẫn là vô cùng khó khăn.

“Nhiệm vụ là vô cùng nguy hiểm, các người nhất định phải sử dụng thiện công để làm cho mình trở nên càng mạnh mẽ hơn, nếu không cũng là vô cùng có khả năng chết ở trong quá trình nhiệm vụ.

“Đây cũng là nguyên nhân vì sao đan dược rõ ràng có thể để người ta không cần tu luyện liền trực tiếp tăng lên tới cảnh giới cao hơn, nhưng giá bán lại ngang hàng cùng tầng thứ công pháp.”

Nói tới chỗ này, hắn dừng một chút, sau đó nói ” Thật ra thì ta nói nhiều như vậy, các người đối với mức độ nguy hiểm của nhiệm vụ cũng chưa chắc có bao nhiêu cảm thụ thực tế, chờ sau khi hoàn thành một lần nhiệm vụ rồi, các người dĩ nhiên là biết đạo lý này.”

Phượng Ngọc La, Tống A Thất, Trịnh Hữu Niên, Hứa Tịnh bốn người nghe vậy đều hơi sững sờ, sau đó đều chấp tay hướng Thôi Hằng nói cảm ơn, cảm ơn Thôi Hằng nhắc nhở.

” Ừ, tiếp đó, chúng ta nhìn một chút nhiệm vụ phải hoàn thành đi. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, nhìn hướng đại quang cầu trên trời cao, trầm giọng nói ” Mời biểu hiện tin tức nhiệm vụ.”

Coong!

âm thanh tiếng chuông to lớn vang lên lần nữa, màn sáng trên hư không hiện ra từng hàng chữ viết.

“Nhiệm vụ bối cảnh: Nhân Tiên trị thế, trăm nước mọc như rừng, Chu Vương chinh phạt không nghỉ, quốc gia chiến tranh không ngừng, sinh linh đồ tằm, dân chúng lậm than. Quân chủ nước Lỗ ý đồ tóm thâu các nước thẳng cấp thành hoàng đế.

Hiện tại nước Lỗ đã tiêu diệt bốn nước Tống, Tề, Trần, Đại, mục tiêu kế tiếp chính là nước Triệu. Bởi vì Triệu Quốc cường thịnh, thượng võ dũng mãnh, phong trào tử võ thịnh hành, Cố Lỗ quốc quân phải chiêu hiền sứ đi Ích huyện chiêu mộ cao thủ giang hồ, ý muốn đi nước Triệu, đả kích tinh thần võ giả nước Triệu.

“Nhiệm vụ yêu cầu: Trong vòng sáu canh giờ, đánh chết chiêu hiền sứ nước Lỗ.

“Nhiệm vụ hoàn thành: Toàn thể khen thưởng bốn mươi thiện công, người đánh chết khen thưởng thêm hai mươi thiện công, người tham dự khen thưởng thêm mười cái thiện công.”

“Nhiệm vụ thất bại: Gạt bỏ toàn thể.”

Chương 680: Cái gì gọi là lén vào hoàn mỹ nhất (3)

Chỉ chốc lát sau, màn sáng hóa thành vệt sáng tiêu tan, ngay sau đó mọi người cũng cảm giác được chung quanh một trận ánh sáng chớp động, quang trường bạch ngọc trở nên mờ hồ, trong nháy mắt kế tiếp bọn họ lại cảm thấy cảnh tượng trước mắt trở nên rõ ràng.

Lại đi tới một chỗ bên ngoài rừng cây, phía trước là một toà thành trì thật lớn, có thể thấy trên cửa thành viết hai chữ to.

Ích huyện.

Lại là Ích Huyện Thành!

Bốn người Phương Ngọc La, Tống A Thất, Trịnh Hữu Niệm, Hứa Tịnh kinh hãi không thôi, loại thủ đoạn trong nháy mắt liền đem người đưa đến một cái thế giới khác này, thật là chưa bao giờ nghe.

Chẳng qua, khiếp sợ nhất vẫn là Tống A Thất, hắn nhìn Ích Huyện Thành phía trước, lâm lâm nói: “Ta lại trở lại, đây chính là vị trí khi trước của ta a.”

“Tống tiểu ca, đây là thế giới người xuất thân?” Phương Ngọc La có chút hiếu kỳ hỏi.

”Ừ, không sai.” Tống A Thất gật đầu nói ” Ta lúc trước lưu lạc đến nơi này, từng tại nơi này ăn xin, còn có vị ân công cho ta một cái bánh bao đây.”

“Ha ha, tình huống này tốt a.” Trịnh Hữu Niệm cười vang nói ” Tống tiểu ca, người nếu ở qua chỗ này, chắc hẳn cũng nghe qua chuyện về vị chiêu hiền sứ kia đi.”

“Nghe là nghe nói qua...” Tống A Thất gật đầu một cái, đang muốn tiếp tục nói, lại bị thanh âm Thôi Hằng cắt đứt.

“Né tránh!” Thanh âm Thôi Hằng bỗng nhiên vang lên, cùng lúc đó Trịnh Hữu Niệm cùng Tống A Thất liền cảm giác trên người mình bị một cỗ cự lực vô hình bao bọc, bay qua một bên.

Tiếp theo một cái chớp mắt, tiếng xé gió truyền tới!

Vèo!

Chỉ thấy một nhánh mũi tên thô to dài đến ba thước đang cắm vào địa phương hai người bọn họ vốn đứng.

Trịnh Hữu Niệm sau khi thấy một màn như vậy nhất thời trào ra mồ hôi lạnh cả người, nếu như mình mới vừa rồi không

có bị đẩy ra, bây giờ đã bị bắn đèn lạnh tim.

Tống A Thất cũng bị dọa bối rối, hấn hoàn toàn không nghĩ tới loại tình huống này.

Hứa Tịnh càng là sắc mặt trắng bệch, kinh hãi muốn chết.

“Là cung thủ trên cửa thành lâu! ” Phương Ngọc La chính là người trấn định nhất, nàng chỉ hướng cánh cửa Ích Huyện Thành ” Có cung thủ phát hiện chúng ta, xa như vậy cũng có thể bắn tới, chỉ sợ là một vị cao thủ! Lại tới!”

Vèo!

Tiếng xé gió lần nữa truyền tới, nhưng lúc này, đây lại không còn là một mũi tên, mà là có bảy, tám mũi tên đồng thời hướng bọn họ bên này bắn đi qua, tràn đầy sát cơ.

Sắc mặt Phương Ngọc La cũng có chút trắng bệch.

Những cung tên này uy lực cực lớn, nàng có lòng tin ngăn trở một hai nhánh, nhưng lại khó mà ngăn trở nhiều như vậy a!

“Ồ trong nháy mắt chúng ta đến đây, nhiệm vụ cũng đã bắt đầu, nguy hiểm không chỗ nào không có mặt, tử vong cũng lúc nào cũng có thể sẽ buông xuống, đây chính là nhiệm vụ của chư thiên luân hồi chủ.”

Thôi Hằng bỗng nhiên mở miệng, đồng thời bước lên trước một bước, đối diện bảy, tám cây mũi tên hung mãnh kia” Mãi mãi cũng không nên bất cẩn, bằng không chờ không tới nhiệm vụ thất bại bị gạt bỏ, người liền bị giết chết.”

Coong!

Tiếng kiếm reo động, giống như hạc gáy chín tầng trời như vậy, vang dội chân trời.

Mọi người chỉ thấy trong lòng bàn tay Thôi Hằng lóe lên bạch quang, những mũi tên nhanh chóng bắn tới kia liền đều động loạt bị chém đứt, rơi vào chỗ cách mọi người chỉ có ba bốn trượng.

” Kiếm pháp thật là lợi hại! ” Phương Ngọc La thở dài nói ” đây chính là thực lực của cảnh giới Tiên Thiên sao?”

“Nhất định chính là tiên nhân vung kiếm! ” Hứa Tịnh cũng không nhịn được thở dài nói.

“Thôi huynh đệ lợi hại a! ” Trịnh Hữu Niên cảm thán không dứt, đồng thời hướng Thôi Hằng nói cảm ơn ” Đa tạ ân cứu mạng của huynh đệ a!”

“Đa tạ ân công. ” Tống A Thất cũng hành lễ cảm ơn.

“Không cần phải nói những thứ này. ” Thôi Hằng lắc đầu nói ” Chúng ta trước trốn vào trong rừng cây, vòng qua cửa

thành trước mặt, theo phương hướng khác vào thành đi.”

Mọi người rồi rít gậy đầu, đều bày tỏ đồng ý.

Sau khi chui vào rừng cây, quả nhiên lại không có mưa tên bắn tới.

Trịnh Hữu Niên thở phào nhẹ nhõm, hơi nghi hoặc một chút hỏi ” Mọi vừa rồi những cung thủ kia tại sao bỗng nhiên liền bắt đầu bắn bên này, chúng ta cũng không làm gì đi.”

“Bỗng dưng xuất hiện ở một chỗ, bản thân cũng rất khả nghi.” Thôi Hăng khẽ gậy đầu một cái, mỉm cười nói ” Cái đại quang cầu đó cũng sẽ không chủ động giúp chúng ta che giấu hành tung.”

“Như vậy cũng được?” Trịnh Hữu Niên nhất thời trợn to hai mắt, cảm thấy không thể nào hiểu được, cau mày nói ” Cách xa như vậy, ngộ nhờ chúng ta chẳng qua là từ trong rừng cây đi ra ngoài, bị giết làm làm sao bây giờ?”

“Giết làm liền giết làm.” Tống A Thất bỗng nhiên mở miệng nói ” Nơi này không đáng giá tiền nhất chính là nhân mạng, chết cũng đã chết.”

Từ sau khi nước Tống bị tiêu diệt, hắn đã lữ lạng tứ xứ rất lâu, trong thời gian này hắn thấy qua quá nhiều nhân gian thảm kịch, cũng biết cái gì gọi là mệnh như cỏ rác.

Ở cái thế giới này, cái thời đại này, nhân mạng là vật không có giá trị nhất.

Không đáng giá một đồng.

Chương 681: Cái gì gọi là lén vào hoàn mỹ nhất (4)

“...” Trịnh Hữu Niên tức thì rơi vào trầm mặc.

Hắn đã nhìn thấu ưu tư của Tống A Thất, vì vậy không nói gì thêm.

“Đi thôi.” Thôi Hằng giơ tay lên nói, ngay sau đó mang theo bốn người tiếp tục hướng sâu trong rừng rậm mà đi.

Vào lúc này, ánh mắt của hắn bỗng nhiên sáng lên, trong lòng mừng rỡ.

Ở dưới cảm giác thị giác của thân thực, hắn có thể thấy trên người bốn người Phương Ngọc La, Tống A Thất, Trịnh Hữu Niên, Hứa Tịnh đều toát ra từng tia kim quang cực kỳ nhỏ.

Đây là sợi giao lưu hình thức ban đầu.

Nói cách khác ở sau khi trải qua chuyện mới vừa rồi, hắn sắp thành công cùng bốn người này thành lập được sợi giao lưu.

Quả nhiên, đồng thời trải qua nguy cơ sinh tử là phương thức thành lập quan hệ giao lưu dễ dàng nhất.

“Lần này coi như là giai đoạn thí nghiệm, nếu như hiệu quả thật tốt, liền có thể toàn diện triển khai.” Thôi Hằng trong lòng thâm nói “Đến lúc đó ta không cần tự mình tham dự trong đó, tốc độ tu luyện cũng sẽ tăng cực kì nhanh!”

Bạch ngọc quảng trường tương tự hắn cũng không chỉ mở ra một cái.

Mà là vô số!

Chỉ chốc lát sau, Thôi Hằng cũng đã mang theo mọi người đi tới sâu trong rừng rậm.

Nơi này cây cối tươi tốt, cỏ cây đa dạng, cách bốn năm bước xa, tầm mắt sẽ bị che lại triệt để.

Ở trong này đi, hành tung cực kỳ ẩn núp, ít khi sẽ bị bên ngoài phát hiện.

Nhưng bọn họ liền nghe phía ngoài truyền đến tiếng vó ngựa dồn dập, mặt đất cũng theo đó chấn động, hiển nhiên là có kỵ binh đuổi tới.

Ngay sau đó, đã có người ở bên ngoài hô đầu hàng.

“Tặc nhân bên trong nghe đây, hạn cho các người trong vòng một khắc đồng hồ tất cả toàn bộ đi ra, nếu không ta sẽ hạ lệnh phóng hỏa đốt rừng, đem các người đốt chết tươi! !”

Thanh âm này tràn đầy ác liệt cùng sát ý, nghe hết sức chói tai.

Mà ở sau thanh âm này, lại có tiếng gầm nặng nề truyền tới.

“Mau rút ra đây!”

“Mau rút ra đây!”

“Mau rút ra đây!”

...

...

Lại như có vài trăm người ở bên ngoài nổi giận vậy, âm thanh nghe như dao động chín tầng trời.

“Thôi huynh, kỵ binh tới nơi này sợ rằng không dưới 300 người a. ” Thân sắc Tống A Thất trở nên vô cùng ngưng trọng, trầm giọng nói ” Cánh rừng cây này cũng không tính lớn, chúng ta sợ rằng rất dễ dàng bị kẹt ở bên trong.”

“Thôi đại ca, chúng ta làm sao bây giờ? ” Phương Ngọc La nhìn về phía Thôi Hằng, lại thấy hắn đang tay cầm trường kiếm, ánh mắt nhìn bên ngoài, như là đang suy tư điều gì.

Trịnh Hữu Niên cùng Hứa Tịnh nhìn Thôi Hằng, lúc đầu bọn họ cũng muốn hỏi, nhưng sau khi thấy vẻ mặt Thôi Hằng cũng chưa có mở miệng.

Lúc này, tiếng mắng chửi bên ngoài vẫn đang tiếp tục, thậm chí đã có người kêu gào muốn châm lửa.

Thôi Hằng liền đứng ở nơi đó, không nhúc nhích.

Qua một lúc lâu, hắn bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía mọi người, mỉm cười dò hỏi: “Các người biết lên vào hoàn mỹ nhất là làm sao làm được sao?”

Cái gì?

Bốn người Phương Ngọc La, Tống A Thất, Trịnh Hữu Niên, Hứa Tịnh nghe vậy đều ngân ra, không biết Thôi Hằng vào lúc này hỏi loại vấn đề này là ý gì.

Chẳng qua, Thôi Hằng cũng không có cho bọn hắn cơ hội trả lời, mà là tự hỏi tự trả lời nói: “Chỉ cần đem tất cả người ngăn trở đều giết chết, dĩ nhiên là không người phát hiện được ta lên vào, đây chính là hoàn mỹ.”

Ngay sau đó hắn bắt đầu hướng ngoài rừng cây đi tới, khẽ cười nói: “Đi thôi, ra rừng cây, ta mang bọn người đi gặp vị chiêu hiền sứ kia. Kéo người mới các người một hồi, nhiệm vụ lần này độ khó cũng không cao, về sau chờ thực lực các người trở nên cường đại, cũng không có đãi ngộ tốt như vậy.”

Vừa nói, hắn cũng đã nhanh chân đi về phía trước.

“Thôi huynh đệ, bên ngoài nhưng là mấy trăm kỵ binh a!” Trịnh Hữu Niên kinh hãi nói. “Chúng ta người trong võ lâm, coi như võ công cao hơn nữa, cũng không khả năng chính diện cùng quân đội chống đỡ được a!”

“Không, chỉ cần thực lực đủ, coi như là đối mặt thiên quân vạn mã cũng có thể dễ dàng mà chiến thắng.” Phương Ngọc La khẽ gật đầu một cái, đi theo sau lưng Thôi Hằng, mỉm cười nói. “Thôi đại ca, ta với người cùng đi.”

“Thôi huynh, ta cũng cùng đi với người!” Tống A Thất đi theo.

Trịnh Hữu Niên cùng Hứa Tịnh liếc mắt nhìn nhau, liền cũng cùng đi theo.

Chỉ chốc lát sau, Thôi Hằng liền tay cầm trường kiếm mang theo bốn người đi ra rừng cây.

Vừa bước ra, ngay lập tức sẽ gặp được một đám kỵ binh cầm đuốc lửa trong tay, đeo cung tên sau lưng, eo đeo loan đao.

Hơn nữa còn là toàn thân khoác giáp!

Sắc mặt Trịnh Hữu Niên cùng Hứa Tịnh trong nháy mắt liền trắng.

Thế thì còn đánh như thế nào?!

“Các người lui về phía sau.” Thôi Hằng đột nhiên mở miệng, trường kiếm xuất vỏ, tiến lên một bước.

Chương 682: Cầu Thượng Tiên ra tay, để cho Thiên Giới mở lại (1)

“Đây là tư binh của Huyện thái gia!” Tống A Thất bỗng nhiên hô, lúc này hắn đã thấy kỵ binh bên ngoài, kinh hãi nói “Lại có nhiều như vậy.

“Ích huyện không hổ là địa phương trù phú nhất chung quanh, có thể cấp dưỡng được mấy trăm kỵ binh, xem tinh khí thần của bọn họ, nhất định là một ngày ba bữa đều ăn no.”

Trong giọng nói của hắn có khó tin, còn có chút oán hận.

Dù sao, bách tính Ích huyện đều là một ngày chỉ có hai bữa ăn, thân thể yếu ớt nhiều bệnh, nhưng những kỵ binh này lại là từng người thân thể cường tráng, bộ dáng cao lớn uy mãnh.

Nếu như những kỵ binh này là vì bảo vệ dân chúng thì coi như xong đi, quả thật nên cấp dưỡng.

Nhưng đây chỉ là tư binh của Huyện thái gia, trong ngày thường thường xuyên sẽ mượn đủ loại danh nghĩa vơ vét tài sản tiền lương bách tính, nếu là không cho, sẽ có nguy hiểm của nát nhà tan.

Ở Ích huyện, những tư binh này tuyệt đối có thể được xưng là làm mưa làm gió.

Chẳng qua, lúc trước Tống A Thất chỉ cho là những tư binh của Huyện thái gia này hắn là chỉ có chừng một trăm, không nghĩ tới lại nhiều như vậy, riêng trước mắt những người này cũng đã hơn bốn trăm tên.

“Thôi huynh, nhiều kỵ binh như vậy đồng thời nghiêm phòng tử thủ, còn phải đuổi giết những người xa lạ chúng ta, hơn phân nửa là bên trong thành có đại sự gì.” Tống A Thất y theo kinh nghiệm của mình phán đoán.

”Ừ, chắc là cái tên chiêu hiền sứ đó.” Thôi Hằng gật đầu một cái, cầm kiếm về phía trước, khẽ cười nói ” Chờ sau khi ta giải quyết những kỵ binh này, chúng ta liền vào thành!”

...

Võ giả Phạm Giới mười hai cảnh thật ra thì cũng không tính cường đại, nhất là võ giả chưa đạt tới cảnh giới Thần Tàng.

Cho dù là bước vào Tiên Thiên có thể ở một mức độ nào đó điều động sức mạnh của thiên địa tự nhiên, cũng chỉ là nắm giữ một chút thần dị thôi.

Cho dù có thể điều khiển nước lửa, lực sát thương nhưng cũng không mạnh bao nhiêu.

Thân phận của Thôi Hằng bây giờ chính là một võ giả như vậy.

Vì vậy, khi đối mặt mấy trăm kỵ binh, hãn cũng không có thi triển thực lực cường đại tiến hành nghiền ép, mà là chỉ dùng thực lực cùng chiêu pháp cảnh giới Tiên Thiên thứ thiệt.

Mặc dù cuối cùng hãn không bị thương chút nào đem mấy trăm kỵ binh này toàn bộ chém chết, nhưng cũng đủ để cho đám người Phương Ngọc La cùng Tống A Thất nhìn ra đây là một cuộc ác chiến.

Thôi Hằng ở sau khi chém đầu lâu người kỵ binh cuối cùng, vẩy máu trên vũ kiếm đi, thanh kiếm thu vào trong vỏ, xoay người trở lại.

Lúc này, bốn người Phương Ngọc La, Tống A Thất, Trịnh Hữu Niên, Hứa Tịnh đều đã là trọn mắt hộc mồm, ánh mắt nhìn về phía Thôi Hằng như thấy thân linh, trong đôi mắt tràn đầy vẻ thần phục.

Quá mạnh mẽ!

Đây chính là thực lực võ giả Tiên Thiên, đây chính là chỗ cường đại của Tiên Thiên chân khí a!

Mấy trăm kỵ binh lại bị một người trăm dưới kiếm!

Không tưởng tượng nổi!

“Thật là lợi hại, Thôi huynh, người thật lợi hại!” Tống A Thất thần phục không thôi.

Hãn còn chưa từng thấy người lợi hại như vậy, coi như là trong vương cung nước Tống ngày xưa cũng không có võ giả mạnh mẽ như vậy, thật có thể nói là vô địch a!

“Thôi huynh đệ nếu là ở chúng ta nơi đó, tuyệt đối là một vị Lục Địa Thần Tiên thiên hạ cùng tôn sùng.” Trịnh Hữu Niên cũng không nhịn được thở dài nói “Tiên Thiên oai, đây chính là Tiên Thiên oai a!”

“Thật là lợi hại Tiên Thiên, hãn dường như so với ngoại môn đệ tử bước vào Tiên Thiên còn lợi hại hơn!” Phương Ngọc La thâm nghĩ trong lòng “Đây chính là cường giả hoàn thành nhiệm vụ chư thiên luân hồi chủ phân phát, sau đó dùng thiện công hồi đái khen thưởng sao?”

Nàng đã quyết định quyết tâm, nhất định phải thật tốt lợi dụng cái cơ duyên này, không chỉ là muốn đột phá đến Huyền Quan cảnh, còn phải bước lên tầng thứ cảnh giới cao hơn.

Tiên Thiên, Nội Cảnh, Thân Tàng, thậm chí còn đặc đạo thành tiên, siêu phàm nhập thánh!

Chỉ cần mình có thể ở trong chư thiên Luân Hồi thế giới lần lượt sống tiếp, đạt được lần lượt khen thưởng, những thứ này cũng sẽ không tiếp tục chỉ là mộng tưởng, mà là sẽ trở thành thực tế chân chính có thể đạt thành.

“Hô! ” Thôi Hằng nhẹ nhàng phun ra một ngụm khí dơ, làm bộ như dáng vẻ có chút mệt mỏi, ánh mắt quét qua mọi người, mỉm cười nói ” Đi thôi, theo ta đi trong Ích huyện thành.”

“Thôi đại ca, không cần nghỉ ngơi một chút sao? ” Phương Ngọc La thấy Thôi Hằng dường như có hơi mệt mỏi, không nhịn được nhắc nhở.

“Không cần. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng khoát tay một cái, trầm giọng nói “Nhiệm vụ có thời hạn như vậy, nhất định phải tranh thủ thời gian, nếu không có thể sẽ có phiền toái.

“Mặc dù bây giờ nhìn qua thời gian coi như dư dả, nhưng vì để tránh cho nửa đường xảy ra bất trắc lãng phí thời gian, liền phải mau sớm hoàn thành, để tránh đêm dài lắm mộng.

“Về phần tình huống của ta, người không cần phải lo lắng.”

Tới đây, hắn liền đã lấy ra một viên linh quả màu đỏ lửa, cắn một cái, nhất thời thì có mùi thơm tràn ngập ra, hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Một viên “Linh quả ” này xuống bụng, Thôi Hằng ngay lập tức sẽ “Khôi phục ”, mỉm cười nói: “Được rồi.”

“Thôi đại ca mới vừa ăn trái cây, cũng là ở chư thiên luân hồi chủ nơi đó mua? ” Phương Ngọc La vẻ mặt ngạc nhiên hỏi.

“Không sai. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói ” Về sau các người cũng phải nhớ, nếu như trên người thiện công có còn thừa lại, tại trước khi nhiệm vụ bắt đầu tốt nhất trước tiên đem linh quả khôi phục lực lượng hoặc là đan dược chuẩn bị xong.”

“Ừ, đa tạ Thôi đại ca nhắc nhở. ” Phương Ngọc La gật đầu nói.

“Đi thôi. ” Thôi Hằng trầm giọng nói ” Mau sớm hoàn thành nhiệm vụ!”

Chương 683: Cầu Thượng Tiên ra tay, để cho Thiên Giới mở lại (2)

Mặc dù Ích huyện giàu, nhưng hơn ba trăm kỵ binh kia cũng đã là cực hạn có thể cung dưỡng.

Trong những kỵ binh này cũng không thiếu là quân coi giữ thành trì.

Vì vậy, ở sau khi những kỵ binh này bị Thôi Hằng tiêu diệt hết, phòng thủ Ích huyện thành cũng biến thành trống không.

Bọn họ chuyển năm người căn bản là không có phí khí lực gì, thì thành công tiến vào bên trong Ích huyện thành.

Sau đó, dưới sự chỉ dẫn của Tống A Thất, Thôi Hằng rất dễ dàng mang bọn hắn tìm được vị trí tên chiêu hiền sứ kia.

Cùng chiêu hiền sứ ở chung với nhau còn có mấy tên võ giả thực lực cao cường, trong đó thậm chí còn có hai gã Tiên Thiên.

Vì vậy, song phương triển khai một trận chiến đấu kịch liệt.

Trận chiến này rất là thảm thiết.

Trịnh Hữu Niên cùng Hứa Tịnh đều trọng thương, Tống A Thất cũng bị phế một chân.

Chỉ có Thôi Hằng cùng Phương Ngọc La vẫn hoàn hảo.

Chẳng qua, cũng may nhiệm vụ cuối cùng thuận lợi hoàn thành, chiêu hiền sứ cuối cùng bị Thôi Hằng một kiếm chém đứt cổ, mất mạng tại chỗ.

“Nhiệm vụ hoàn thành! Trở về!”

...

Sau khi một luồng ánh sáng vắn vẹo thoáng qua.

Bốn người Thôi Hằng cùng Phương Ngọc La, Tống A Thất, Trịnh Hữu Niên, Hứa Tịnh trở lại trong quảng trường bạch ngọc.

Trong nháy mắt khi bọn hắn trở về, năm đạo cột sáng từ trên trời hạ xuống đem bọn họ toàn bộ bao phủ, bắt đầu nhanh chóng điều trị thương thế của bọn họ, khôi phục thể lực của bọn họ.

Chỉ chốc lát sau, khôi phục hoàn thành, ánh sáng sau đó tản đi.

“Lại còn sẽ tự động chữa thương cho chúng ta sao? ”
Phương Ngọc La ngạc nhiên không thôi nói.

“Thương thế của ta toàn bộ tốt rồi! ” Tống A Thất trợn to hai mắt, vô cùng khiếp sợ nói.

“Thần tích! Ta cũng không sao! ” Trịnh Hữu Niên thán phục không thôi.

“Thật là thủ đoạn thần tiên a! ” Hứa Tịnh không nhịn được thở dài nói.

Đối với bốn người mới vừa trải qua hiểm nguy hoàn thành nhiệm vụ, sau khi trở về tiếp nhận lần miễn phí điều trị này thật sự là niềm vui ngoài ý muốn, để cho tâm tình của bọn hắn vô cùng vui thích.

“Không cần kinh ngạc. ” Thôi Hằng mỉm cười nói ” Đây là chùm tia sáng chữa trị của chư thiên luân hồi chủ, chỉ cần khi trở về không có chết, coi như chỉ còn một hơi thở cũng có thể khôi phục như cũ.”

“Quá tốt! ” Phương Ngọc La nghe vậy ánh mắt sáng lên, vui mừng không dứt.

Chuyện này ý nghĩa là về sau chỉ cần bọn họ có thể còn sống hoàn thành nhiệm vụ, coi như gần đánh mất tánh mạng cũng có thể còn sống, không thể nghi ngờ là hạ xuống độ khó của nhiệm vụ.

“Cũng không nên luôn nghĩ liều mạng. ” Thôi Hằng liếc mắt liền nhìn ra Phương Ngọc La đang suy nghĩ gì, khẽ cười nói ” Liều mạng đánh đến chỉ lưu lại một hơi sức cuối cùng cũng là rất khó, coi chừng chính mình sẽ chết, hoàn thành nhiệm vụ trọng yếu nhất vẫn là bảo vệ tánh mạng.”

“Đa tạ Thôi đại ca nhắc nhở. ” Phương Ngọc La nghe vậy gật đầu, biết ý nghĩ mới rồi của mình là đi vào đường rẽ.

Coong!

Ngay vào lúc này, âm thanh tiếng chuông lại lần nữa vang lên, thanh âm hào hùng uy nghiêm theo sau.

“Nhiệm vụ hoàn thành, toàn thể khen thưởng bốn mươi thiện công.”

“Người đánh chết chiêu hiền sứ Nước Lỗ là Thôi Uyên, khen thưởng thêm hai mươi thiện công, người tham dự khen thưởng thêm mười cái thiện công.”

Khen thưởng tùy thời phát ra.

Bốn người Phương Ngọc La, Tống A Thất, Trịnh Hữu Niên, Hứa Tịnh nhất thời liền lâm vào trong vui mừng.

Nhiệm vụ lần này cũng không dễ dàng, bọn họ đều là dùng hết toàn lực, thậm chí liều mạng.

Bây giờ rốt cuộc lấy được phần thưởng.

“Các người có thể hỏi đòi một chút vật mình cần.” Thôi Hằng đi tới phía dưới đại quang cầu, gọi ra bằng hỏi đòi, mỉm cười nói ” Có điều, ta đề nghị vẫn là trước hỏi đòi một chút đồ vật có thể tăng lên thực lực của mình.

“Trải qua nhiệm vụ chiến đấu lần này, các người cũng nên phải nên biết mình yếu kém điếm ở chỗ nào, để dàng nhân cơ hội này tiến hành đền bù.”

Bốn người Phương Ngọc La, Tống A Thất, Trịnh Hữu Niên, Hứa Tịnh rồi rút hướng Thôi Hằng nói cảm ơn.

Cuối cùng bọn họ đều đòi đồ vật có thể tăng lên thực lực của chính mình hoặc là đột phá cảnh giới trước mặt, sau đó liền phát hiện thiện công của mình đã còn dư lại không có mấy.

Muốn phải góp nhặt thiện công đi hỏi đòi đồ vật cao cấp hơn quả nhiên là chuyện vô cùng khó khăn.

Sau khi hỏi đòi xong đồ vật, mọi người liền lại nghe được thanh âm của chư thiên luân hồi chủ, bảo bọn hắn sẽ tại một phút đồng hồ sau trở lại thế giới nguyên bản chính mình đang ở.

Lần kế trước khi nhiệm vụ tới, sẽ tiến hành trước thời hạn thông báo.

Đồng thời cũng đối với bọn họ tiến hành cảnh cáo, không cho trước bất kỳ ai tiết lộ tin tức chư thiên luân hồi thế giới, người vi phạm sẽ bị gạt bỏ.

Đương nhiên, sau khi thấy qua uy năng của chư thiên luân hồi chủ, gần như sẽ không có người dám làm như vậy.

Cuối cùng bốn người sau khi cảm ơn Thôi Hằng, liền đều bên dưới tầng đạo cột sáng bao phủ quay trở về vị trí nguyên bản của bọn họ.

Trong quảng trường bạch ngọc liền chỉ còn lại có một mình Thôi Hằng.

Hắn đứng tại chỗ một hồi, bỗng nhiên khẽ cười nói: “Thu hoạch coi như không tệ, đúng như ta đoán, đây đúng là một cái phương hướng giao lưu có thể được.”

Chương 684: Cầu Thượng Tiên ra tay, để cho Thiên Giới mở lại (3)

Thần Uy Tinh, Thương Thủy Kiếm Các.

Phương Ngọc La bỗng nhiên cảm giác thân thể mình trầm xuống, sau đó liền phát hiện mình đã ngồi ở trong căn phòng, nơi này cùng trước khi mình rời đi không có khác nhau chút nào.

Nàng không nhịn được lẩm bẩm nói: “Thật giống như là một giấc mộng a.”

Chẳng qua, nàng có thể cảm giác được một cách rõ ràng, trong ngực của mình đang để một chai đan dược kia.

Đây là Huyền Quan Đan nàng dùng thiện công đổi.

Có thể dùng để đột phá cảnh giới!

“Đây là tiện duyên của ta, ta nhất định phải thật tốt nắm chặt!” Anh mắt Phương Ngọc La trở nên vô cùng kiên định.

...

Trường Nguyên Tinh, Ích huyện.

Sau khi trải qua trận chiến lúc trước ấy, trong Ích huyện đã lâm vào hỗn loạn tanh bành.

Tổng A Thất sau lúc trở về đã thay hình đổi dạng, thành bộ dáng một thư sinh hào hoa phong nhã, dù ai cũng không cách nào đem hắn cùng tên ăn mày chân què xin cơm dọc phố đó liên hệ với nhau.

Nguyên do làm như vậy, chính là vì xử lý loạn tượng bên trong Ích huyện thành.

Ở trong một mảnh hỗn loạn này, Tổng A Thất đứng lên đôi mắt.

Hắn bắt đầu trừng trị những người làm xằng làm bậy kia, đồng thời dần dần mạng người khôi phục trật tự, rất nhanh thì đem hỗn loạn trong Ích huyện thành ổn định xuống.

Điều này khiến cho hắn tích lũy lượng lớn danh vọng, trở thành nhân vật nổi tiếng địa phương Ích huyện.

Tổng A Thất đối với điều này rất là hài lòng, đây là bước phục quốc đầu tiên của hắn!

...

Sau khi Thôi Hằng rời đi quảng trường bạch ngọc liền trở về Thần Uy Tinh, kiểm tra trạng thái tu luyện của mình.

“Sợi giao lưu cùng bốn người Phương Ngọc La, Tông A Thát, Trịnh Hữu Niên, Hứa Tịnh đều đã tạo dựng lên, mà lại rất là rõ ràng. Người cùng nhau trải qua nguy cơ sinh tử, quả nhiên dễ dàng hơn thành lập được loại quan hệ giao lưu này.”

“Còn dư lại những không gian kia cũng có thể từng bước đưa vào sử dụng, lấy tu vi của ta bây giờ, hóa thân ngàn vạn là chuyện dễ dàng, vậy thì ý nghĩa ta tùy thời có thể tùy chỗ khai triển nhiệm vụ luân hồi, cùng vô số người tiến hành giao lưu.”

Ý niệm tới đây, hắn bỗng nhiên nở nụ cười, thản nói: “Kể từ đó, cảnh giới tu vi của ta cũng sẽ giống như thực lực vậy, mỗi thời mỗi khắc đều đang tự động tăng trưởng a.”

“Chỉ cần hóa thân đi thành lập quan hệ giao lưu là được, bản thể của ta hoàn toàn có thể không cần làm cái gì, chỉ cần nằm chơi, chờ thời gian đủ rồi liền có thể đột phá cảnh giới.”

“Ta làm vậy không giống như là chur thiên luân hồi chủ, càng giống như là làm cho mình một cái đồ vật tự động quét kinh nghiệm a. Ủ, loại phương thức tu luyện này, hẳn là thiếu gì đó.”

“Chắc chắc, con đường tu luyện, khó khăn khó khăn khó khăn a!” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, thản nói ” Tiếp đó, ngoại trừ tự động quét kinh nghiệm ra, vẫn là phải tiếp tục tìm tòi phương thức tu luyện Hóa Thân mới được a.”

Mỗi khi đến lúc này, hắn liền đặc biệt muốn có một cái sự phụ có thể chỉ điểm mình tu luyện, hoặc là đạo lữ cảnh giới tương đối tốt để thảo luận một chút vấn đề phương diện tu luyện.

Nhất là theo cảnh giới tăng cao, chính mình nghiên cứu phương pháp tu luyện là càng ngày càng khó.

“Nếu như có công pháp cảnh giới tương tự có thể tham khảo thật tốt.” Trong lòng Thôi Hằng lại toát ra một cái ý nghĩ ” Thiên Môn mười hai quan mặc dù không có phương pháp tu luyện, nhưng lại có võ công tầng cấp tương ứng.

“Võ công muốn phải có uy năng đầy đủ cường đại ắt phải xứng đôi với đặc tính cảnh giới trước mặt, coi như chẳng qua là chiêu pháp, chắc có thể từ trong đó dòm ra mấy phần huyền diệu.

” Ủ, hẳn là tìm một chút võ công tầng thứ Thiên Quan, đem ra tham khảo một chút. Nhưng mà, trọng vạn giới tinh không võ công tầng thứ này cực ít, sợ rằng vẫn là phải thăm dò một chút tình huống Thiên Giới.

“Nếu như vậy, thì đi một chuyến Thái Hồng Tinh, người ở đó đã tiến vào cánh cửa Thiên Giới, có lẽ biết một chút tình

huống liên quan tới Thiên Giới, còn có thể thuận đường đi điều tra một chút tin tức đưa trẻ Phú Quý.”

Vì vậy, kế tiếp một đoạn thời gian, Thôi Hằng toàn lực chú tâm vào trong xây dựng chư thiên luân hồi.

Hắn phân ra lần lượt hóa thân, cũng kéo không biết bao nhiêu người, đồng thời thiết kế vô số nhiệm vụ, rốt cục thì để cho cái cơ cấu này có thể tự hành vận chuyển.

Sau khi làm xong hết thảy các thứ này, Thôi Hằng liền định lên đường đi Thái Hồng Tinh.

Lần này hắn chỉ tính mang Huệ Thế đi qua.

Bất quá, ở trước khi đi, Lý Minh Quỳnh bỗng nhiên tìm tới.

“Bái kiến sư tôn. ” Lý Minh Quỳnh cung kính hành lễ nói ” Sư tôn, hôm qua Phương Hòa đạo sĩ cùng Viên Khô hòa thượng lại đưa tới bái thiếp, hy vọng có thể cùng ngài gặp mặt, bàn chuyện ngăn cản dị vực tập kích.”

“Càng là kiên trì như vậy? ” Thôi Hằng nghe vậy sững sờ, ngay sau đó gật đầu cười nói ” Để cho bọn họ tới đi. Thật ra thì, ngăn cản dị vực tập kích, cũng không phải không được.”

“Sư tôn ngài đáp ứng? ” Lý Minh Quỳnh có chút ngoài ý muốn, lúc trước Phương Hòa đạo sĩ cùng Viên Khô hòa thượng cũng đã tới rất nhiều lần, nhưng Thôi Hằng mỗi lần đều là ngay cả hứng thú gặp mặt cũng không có.

“Ý tưởng của người, tóm lại là sẽ cải biến. ” Thôi Hằng mỉm cười nói ” Đi thôi, liền coi như lòng chân thành của bọn hắn làm nứt được đá vàng.”

Ở sau khi chư thiên luân hồi thành lập, vô số sinh linh trong vạn giới tinh không này, đều là nhân tuyền thành lập sợi giao lưu của hắn, có thể xem là gói quà kinh nghiệm lớn của hắn.

Nếu như cường giả dị vực tập kích đưa đến một ít tình không thậm chí là giới vực hủy diệt, nhất định sẽ mang đến tử vong trên quy mô lớn, ngay lập tức sẽ để cho tu vi Thôi Hằng tăng trưởng chịu ảnh hưởng.

Đây là chuyện hắn thật sự không thể chịu đựng.

Đối với Thôi Hằng, cái khác còn có thể thương lượng, nếu là ảnh hưởng tiến bộ tu luyện của hắn, đó chính là không chết không thôi.

Nếu như dị vực tập kích thật đến mức ảnh hưởng sinh linh của vùng vạn giới tinh không này.

Hắn nhất định là sẽ ra tay.

...

Đại Chu hoàng thành, Hồng Lư Tự.

Phương Hòa đạo sĩ cùng Viên Khô hòa thượng mỗi lần tới muốn được bái kiến Thôi Hằng, đều là bị an bài ở chỗ này.

“Gì cơ? ! Thượng Tiên đáp ứng gặp chúng ta rồi hả? ! ” Phương Hòa đạo sĩ bỗng nhiên kinh hô lên, hần nhìn chăm chặp phong thợ trong tay, trên mặt lộ ra vẻ mừng rỡ như điên ” Quá tốt, quá tốt a!”

Viên Khô hòa thượng ngồi ở một bên nghe vậy lập tức mở hai mắt ra, nhìn về phía Phương Hòa đạo sĩ, mừng rỡ không thôi hỏi: “Thượng Tiên đáp ứng?”

“Không sai, Thượng Tiên đáp ứng! ” Phương Hòa đạo sĩ vui vẻ nói ” Quá gian nan rồi, cái chừ thiên vạn giới vô tận tinh không này rốt cục thì được cứu rồi a.”

“Còn chờ cái gì, chúng ta đi nhanh bái kiến Thượng Tiên a! ” Viên Khô hòa thượng thúc giục.

...

Ở xế chiều hôm đó khi Thôi Hằng đáp ứng gặp mặt, Phương Hòa đạo sĩ cùng Viên Khô hòa thượng liền đi tới nơi ở của Thôi Hằng.

“Tiểu đạo bái kiến Thượng Tiên!”

“Tiểu tăng bái kiến Thượng Tiên!”

Một đạo một tăng này một mực cung kính hướng Thôi Hằng hành lễ.

Thái độ hai người nhún nhường cực kỳ, chút nào cũng không nhìn ra được bọn họ là Thượng Thiên Chi Chủ cảnh giới thứ chín Tiên Giới, càng không nhìn ra bọn họ thật ra thì đã là một trong mấy người cường đại nhất bên trong chừ thiên vạn giới này.

“Không cần đa lễ. ” Thôi Hằng khoát tay một cái, nhàn nhạt nói ” Gần đây lại gặp gỡ cường giả dị vực tập kích?”

“Đúng vậy.” Phương Hòa đạo sĩ gật đầu một cái, vẻ mặt buồn khổ nói ” Vài ngày trước, dị vực bỗng nhiên xuất động một cường giả cấp Thiên Quan hết sức cường đại.

“Tên cường giả Thiên Quan kia không biết dùng thủ đoạn gì, lại đột phá phòng ngự chúng ta dùng Tam Thượng Thiên xây dựng, xông vào trong một chỗ biên giới tinh không.

“Hắn sau khi luyện hóa hơn mười khoá hành tinh nghênh ngang mà đi, chúng ta căn bản là không có cách chế trụ hắn,

trong những hành tinh bị hãm luyện hóa kia có hai khóa còn là ngôi sao sinh mệnh, người bên trên tất cả đều ngộ hại.

“Chuyện này ý nghĩa là phòng ngự xây dựng từ Tam Thượng Thiên đã không cách nào ngăn cản dị vực, xin Thượng Tiên ra tay, đề cho Thiên Giới lại mở ra, đề ngăn cản dị vực gặm nhấm.”

“Đề cho Thiên Giới lại mở ra? ” Thôi Hằng nghe vậy hơi sững sờ.

Thì ra bọn họ tìm đến mình nhờ giúp đỡ cũng không phải là muốn đề cho tự mình ra tay đi đánh tan dị vực, mà là muốn cho chính mình hỗ trợ đề cho Thiên Giới lại mở ra?

Chặng qua, đây yừo vận cùng kế hoạch đường hướng tu luyện tiếp theo của hãn ăn khớp với nhau.

Vì vậy Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, dò hỏi: “Làm sao đề cho Thiên Giới lại mở ra?”

Phương Hòa đạo sĩ thấy Thôi Hằng hỏi, nhất thời trong lòng mừng rỡ, vội vàng nói: “Chụ Quân Thiên, tìm tới Chụ Quân Thiên, ngài lại thi triển đại thân thông, thì có hy vọng đề cho Thiên Giới lại mở ra!”

Chương 685: Lúc ta tu hành, còn không có Thiên Giới (1)

Lại là Chu Quân Thiên.

Thôi Hằng nghe vậy chân mày hơi nhíu lại, cái tên Chu Quân Thiên này thật đúng là không chỗ nào không có mặt.

Hơn ba trăm ngàn năm trước, vị Thánh Giả từ trong Đạo Chu Tinh đi ra kia là hắn, người Phi Thăng giả cuối cùng bên trong Tử Dương Thiên là hắn, đưa đến Thiên Giới giáng xuống ánh sáng đỏ thắm khiến cho Tử Dương Thiên bị tiêu diệt là hắn, đệ tử Tử Dương Thiên Chủ trước đây cũng là hắn.

Thậm chí ngay cả việc để cho Thiên Giới lại mở ra đều cùng hắn có quan hệ?

Như thế năm đó Thiên Giới đột nhiên biến mất, có phải hay không cũng cùng hắn có liên quan?

Cần thận suy nghĩ một chút, cái thế giới này tuyệt đại đa số bí mật cùng sự kiện trọng đại, tựa hồ cũng cùng Chu Quân Thiên có quan hệ trên mức độ nhất định.

Trên người người này, có đại bí mật a.

Trong lòng Thôi Hằng mặc dù nghi ngờ, nhưng ngoài mặt vẫn là ung dung thản nhiên, trầm giọng nói: “Chu Quân Thiên tại sao lại cùng Thiên Giới lại mở ra có liên quan?”

“Thượng Tiên, là như vậy...” Phương Hòa đạo sĩ vội vàng giải thích ” Nghe đồn Chu Quân Thiên là khí linh của Thiên Giới Chi Môn chuyển thể, chỉ cần có thể tìm được hắn, liền có cơ hội mở lại Thiên Giới.”

Khí linh của Thiên Giới Chi Môn chuyển thể?

Thôi Hằng nghe vậy ngạc nhiên, không nghĩ tới sẽ là một cái kết quả như vậy.

“Lời đồn này là thật? ” Thôi Hằng khẽ nhíu mày, trầm giọng nói ” Ban đầu Tử Dương Thiên là bị hủy vì Thiên Giới Chi Môn giáng xuống Thiên Trụ, cái này cùng Chu Quân Thiên có liên quan?”

“Chính là Thiên Trụ kia tiêu diệt Tử Dương Thiên để cho chúng ta tin chắc, Chu Quân Thiên hắn đúng là khí linh của Thiên Giới Chi Môn chuyển thể. ” Phương Hòa đạo sĩ gật đầu một cái nói ” Ở trước đó vẫn chỉ là lời đồn đãi, ở sau lúc đó, chính là tám chín phần mười.”

“Ban đầu Chu Quân Thiên không hiểu sao gặp phải giáng chức bị đày, còn bị phong ấn trí nhớ chuyển thể đến tình

không xa xôi, nghe nói cũng là bởi vì lời đồn đãi này. ” Lúc này Viên Khô hòa thượng ở một bên bỏ sung nói.

” Ừ, quả thật như thế. ” Phương Hòa đạo sĩ gật đầu nói ” Chu Quân Thiên thân là đệ tử Tử Dương Thiên Chủ, lại ở trong một trận đánh với Thánh Yêu Thiên lập được công lớn, lại rõ ràng gặp phải giáng chức bị đày, lúc ấy trong Chu Thiên có nhiều thảo luận.

“Sau đó chúng ta suy đoán bốn ý của Tử Dương Thiên Chủ có lẽ là muốn bắt lấy cơ hội áp chế linh trí Chu Quân Thiên đời này, từ đó mở lại Thiên Giới Chi Môn, lại vì vậy đưa tới Thiên Tru, khiến cho Tử Dương Thiên bị diệt.”

“Ồ? ” Thôi Hằng nghe đến đó cười khẽ một tiếng, ánh mắt híp lại, ánh mắt nhìn chăm chú một tăng một đạo sĩ này ” Các người sẽ không sợ ta cũng đưa tới Thiên Tru?”

Phương Hòa đạo sĩ cùng Viên Khô hòa thượng nghe vậy tức thì sắc mặt trắng bệch.

Viên Khô hòa thượng vội vàng dập đầu nói: “Thượng Tiên hiệu lâm, thượng Tiên hiệu lâm, bọn tiểu tăng tuyệt không có ý này a. Ngài là cường giả bước chân vào Thiên môn, cùng Tử Dương Thiên Chủ kia nhất định là hoàn toàn bất đồng a.”

Phương Hòa đạo sĩ cũng bị dọa sợ đến cả người phát run, giải thích: “Thượng Tiên hiệu lâm, tiểu đạo sao dám tính toán ngài a. Tên Tử Dương Thiên Chủ kia chẳng qua chỉ là Tiên Giới đệ bát cảnh liền muốn mở ra Thiên Giới Chi Môn, thật sự là tự tìm đường chết.

“Người xưa kể lại, cường giả bước chân vào Thiên môn thu được sức mạnh đặc thù, liền cùng Thiên Giới Chi Môn thành lập liên lạc, có thể thời thời khắc khắc thông qua Thiên Giới Chi Môn hấp thu Tiên khí Thiên Giới.

“Nếu là Tiên Tôn tăng Thiên Quan thứ tư trở lên, còn có thể bằng vào tia liên lạc này, dẫn động lực lượng Thiên Giới Chi Môn, trực tiếp mở ra Thiên Giới Chi Môn a.”

Sau khi nói đến đây, đạo sĩ kia bỗng nhiên sững sốt.

Không đúng.

Nếu như vị Thôi thượng tiên trước mặt mình này là cường giả Thiên Quan tăng thứ tư trở lên, không thể không biết điềm này, lại làm sao sẽ hỏi vậy?

Chuyện gì xảy ra?

“Thì ra sau khi bước vào Thiên Môn còn có chỗ thần dị như vậy, có thể thông qua Thiên Giới Chi Môn hấp thu Tiên khí. ” Thôi Hằng chú ý tới cái kiến thức mới này, đồng thời lại

có một cái nghi vấn ” Tiên khí là sức mạnh đặc thù gì sao? Có trợ giúp tu hành?”

Hắn tính toán đợi sau khi kết thúc nói chuyện đi hỏi một chút Ngô Dung vẫn là trạng thái trẻ sơ sinh, đó dù sao cũng là một cường giả Thiên Quan tầng 2, theo lý nên biết chuyện này.

Trước mắt vẫn là trước làm rõ ràng chuyện Chu Quân Thiên cùng Thiên Giới.

Thôi Hằng tự nhiên cũng nhìn thấu nghi ngờ trong lòng Phương Hòa đạo sĩ, chẳng qua hắn cũng không hề để ý, mà là khẽ cười nói: “Theo ta được biết, Thiên Giới Chi Môn xuất hiện lúc Tử Dương Thiên bị diệt cũng không quá bình thường, các ngươi thật sự chắc chắn sẽ không xảy ra vấn đề?”

Tổ sư Đinh Thu Hoàng của Ôn Hoàng Cung từng chính mắt thấy Tử Dương Thiên tiêu diệt.

Dựa theo sự miêu tả của hắn, Thiên Giới Chi Môn lúc ấy xuất hiện cùng trạng thái thần thánh tinh khiết trong truyền thuyết hoàn toàn bất đồng, trong đó tràn đầy màu đỏ thắm, tràn đầy ý vị tà dị.

Trăm mắt Đạo Thể tràn đầy lực lượng tà dị của Đinh Thu Hoàng kia chính là mượn màu đỏ thắm kia mà tu luyện thành công.

Có điều, Thôi Hằng vừa nói lời này, lại để cho Phương Hòa đạo sĩ cùng Viên Khô hòa thượng ngáy ngẩn.

“Thượng Tiên, ngài nói Thiên Giới Chi Môn lúc ấy xuất hiện không quá bình thường, ngài khi đó thân ở Tử Dương Thiên?” Phương Hòa đạo sĩ lấy can đảm dò hỏi.

Trên mặt Viên Khô hòa thượng cũng lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Mặc dù lúc Tử Dương Thiên bị diệt rất nhiều người đều cảm giác được Thiên Giới Chi Môn xuất hiện, nhưng chưa từng nghe nói có ai chính mắt thấy Thiên Giới Chi Môn khi đó.

Cũng chưa nghe nói qua Thiên Giới Chi Môn có dị thường gì.

“Nhận ra loại lực lượng này sao?” Thôi Hằng nhận nhạt nói, đồng thời hắn đưa tay phải ra, trong lòng bàn tay nhất thời sáng lên một đoàn ánh sáng đỏ thắm, tản ra ý vị tà dị cực kỳ thuần túy, trong lúc mơ hồ còn có thể từ trong đoàn quang mang này thấy vô số con mắt mở ra.

Đây là ánh sáng đỏ thắm hắn dựa theo trăm mắt Đạo Thể của Đinh Thu Hoàng ghi lại, căn nguyên chính là tới từ Thiên Giới Chi Môn tà dị ban đầu đem Tử Dương Thiên tiêu diệt.

“Dị vực thiên quang! ” Phương Hòa đạo sĩ tức thì kinh hô thành tiếng, mặt đầy vẻ hoảng sợ mà nhìn chăm chăm một đoàn ánh sáng đỏ thắm này, toàn thân không ngừng được mà rùn rẩy, lại có chút tuyệt vọng nói ” Xong rồi, đây là thật xong rồi a.”

“Ngay cả Thiên Giới Chi Môn đều dính dị vực thiên quang, tại sao có thể như vậy, A Di Đà Phật, A Di Đà Phật...” Viên Khô hòa thượng chấp hai tay miệng tụng phật hiệu, đồng dạng là vẻ mặt biểu cảm tuyệt vọng.

Chương 686: Lúc ta tu hành, còn không có Thiên Giới (2)

Thôi Hằng lẳng lặng nhìn chăm chú hai người, phát hiện sau khi bọn họ nhìn thấy cái ánh sáng đỏ thẫm này, lại xuất hiện trạng thái thân hồn bất ổn, tâm niệm gần như sắp hỏng mất.

Đây là chịu kích thích bao lớn?

“Không cần kinh hoàng.” Thôi Hằng nhàn nhạt nói, trong giọng nói của hắn ẩn chứa một tia pháp lực, có thể để cho thân hồn của người nghe được thanh âm này vững chắc, vạn tà bất xâm.

Phương Hòa đạo sĩ cùng Viên Khố hòa thượng nghe được thanh âm này, nhất thời như gió xuân ấm áp, vẻ tuyệt vọng sợ hãi trên mặt dần dần biến mất, rất nhanh thì bình tĩnh lại.

“Đa tạ Thượng Tiên!”

“Đa tạ Thượng Tiên!”

Hai người trăm miệng một lời mà khom người quỳ mọp.

Đồng thời nội tâm vô cùng rung động.

Sức mạnh ẩn chứa bên trong thanh âm mới rồi lại để cho bọn họ có một loại cảm giác nhìn thấy bí ẩn bản nguyên của đại đạo, phảng phất chẳng qua là một tia sức mạnh kia cũng đã ẩn chứa tất cả bí ẩn của pháp tắc trong trời đất này.

Khoa trương nhất là, đây không phải là khí tức của chí bảo vô thượng gì tản mát ra, cũng không phải là thánh vật Thiên Giới gì hiện ra uy năng, cũng chỉ là một câu nói đơn giản mà thôi.

Lại có huyền diệu như vậy.

Thật không thể tin nổi!

Loại cảm giác vô cùng khiếp sợ này thoáng cái liền vượt qua sợ hãi cùng tuyệt vọng sinh ra khi thấy dị vực thiên quang, để cho trong lòng của bọn họ lần nữa dấy lên hy vọng.

Có một vị Thượng Tiên như vậy ở đây, coi như dị vực thật hoàn toàn đột phá phòng tuyến hàng lâm, bên này cũng chưa chắc không có phân thắng a.

“Các người gọi nó là dị vực thiên quang, vật này cùng dị vực có liên quan sao?” Thôi Hằng quơ quơ tay phải, để cho một đoàn ánh sáng đỏ thẫm trong lòng bàn tay này lóe lên

sáng tôi chấp chờn, khí tức tà dị trong đó lại tăng cường mây phân.

“ ... ”

“ ... ”

Lúc này Phương Hòa đạo sĩ cùng Viên Khổ hòa thượng lại trầm mặc.

Ngay sau đó Phương Hòa đạo sĩ hít sâu một hơi, như là quyết định quyết tâm nào đó, hấn hết sức cung kính nói: “Tiểu đạo cả gan, dám hỏi Thượng Tiên bề quan bao nhiêu năm tháng?”

Hiển nhiên, hấn thấy một vị tồn tại rõ ràng vô cùng cường đại, cảnh giới cao đến không biên giới như Thôi Hằng, lại không biết dị vực thiên quang, thậm chí ngay cả đặc tính Thiên Môn mười hai Quan đều dường như không biết, vậy cũng chỉ có một cách giải thích.

Có lẽ đây là một vị tồn tại cổ xưa bề quan vô tận năm tháng, có thể là một vị hoá thạch sống từ thời đại dị vực chưa từng xuất hiện đến bây giờ.

Thôi Hằng tự nhiên biết Phương Hòa đạo sĩ có ý gì, vì vậy hấn cười nhạt một cái nói: “Lúc ta tu hành, còn không có Thiên Giới.”

Hấn là ở trong tâm thủ không gian bắt đầu tu hành.

Ở trong đó dĩ nhiên không có Thiên Giới.

Rõ ràng là nói thật.

Nhưng lời nói này nghe vào trọng tai Phương Hòa đạo sĩ cùng Viên Khổ hòa thượng lại giống như sấm sét giữa trời quang.

Vào giờ phút này, hai người như bị sét đánh, tất cả đều trợn to hai mắt, trên mặt lộ ra vẻ mặt khó có thể tin, cả người cũng như con rối tượng bùn cứng đờ ở nơi đó, cũng không nhúc nhích.

Lúc ta tu hành, còn không có Thiên Giới?

Lúc ta tu hành, còn không có Thiên Giới! !

Vị, vị này lại có thể là một vị cường giả tối cao đã tồn tại ở trước khi Thống Ngự Chư Thiên Trung Ương Đại Giới xuất hiện!

Đây là một vị tồn tại tối cao so với Thiên Giới còn cổ lão hơn!

Thiên Giới sớm nhất là thời điểm gì xuất hiện?

Điều này đối với hại tên Thượng Thiên Chi Chủ này mà nói đã không thể nào kiểm chứng.

Nhưng cho dù là tính từ lúc Thiên Giới biến mất, cách nay cũng đã qua gần năm mươi vạn năm.

Thời gian Thiên Giới thống trị chư thiên vạn giới càng là tính bằng trăm vạn năm!

Vị Thôi thượng tiên này nói lúc mình tu hành còn không có Thiên Giới, há chẳng phải là ý nghĩa hán ít nhất là tồn tại mấy trăm vạn năm trước, thậm chí hàng ngàn vạn năm trước!

Ông trời của ta a!

Hàng ngàn vạn năm trước!

Chúng ta đây là gặp được một vị lịch sử còn sống sao? !

Một vị tồn tại sống hàng ngàn vạn năm, thậm chí có thể càng lâu dài, nên cường đại đến mức nào?

Phương Hòa đạo sĩ cùng Viên Khổ hòa thượng nhìn không được run rẩy, kích động không thể tự kiềm chế, đã ngay cả lời đều không nói ra được.

“Thế nào, không muốn nói với ta sao? ” Thôi Hằng mỉm cười nói.

Giọng ôn hòa này đánh thức một đạo một tầng từ trong trạng thái cực độ khiếp sợ.

Hai người lúc này mới đột nhiên phục hồi tinh thần lại, miễn cưỡng bình phục tâm tình trong lòng, quýnh lên vội cung kính hướng Thôi Hằng hành lễ, trăm miệng một lời mà nói: “Nguyện ý, nguyện ý, chúng ta dĩ nhiên nguyện ý.”

Lúc này, ở trong lòng của bọn họ, Thôi Hằng đã là một vị hoá thạch sống cô xưa bề quan hàng ngàn vạn năm trước, không biết một vài thứ của thời đại này là chuyện rất bình thường.

“Thượng tiên, là như vậy... ” Phương Hòa đạo sĩ nhìn đoàn đệ tử thiên quang kia, giải thích ” Thiên Môn mười hai quan là cảnh giới cơ sở bên trên Tiên Giới chín cảnh, nhưng Thiên Môn này lại không phải là tồn tại duy nhất.

“Trong tinh không đệ tử cũng tương tự có một cái Thiên Môn, đặc tính lực lượng khác hẳn với Thiên Môn nơi này của chúng ta, cái gọi là đệ tử thiên quang này, thật ra thì chính là lực lượng của Thiên Môn đệ tử.”

“Tiểu đạo cùng Viên Khổ ở lúc thông qua Tam Thượng Thiên ngăn cản cường giả Thiên Quan đệ tử, thường xuyên gặp được loại lực lượng này, nhưng không nghĩ tới, Thiên Giới Chi Môn đã bị Thiên Môn đệ tử xâm nhiễm.”

Nói tới chỗ này, hãn mặt lộ vẻ đau khổ, thờ dài nói: “Có lẽ, nguyên do Thiên Giới đột nhiên biến mất, cũng là bởi vì đã bại bởi dị vực đi.”

Chương 687: Mục tiêu chân chính của Di Vực (1)

Bên trong Di Vực cũng có một cái Thiên Môn, hơn nữa đặc tính lực lượng khác hẳn?

Thôi Hằng nghe vậy khẽ nhíu mày, thần sắc trên mặt trở nên ngưng trọng, trong lòng bỗng nhiên hiện ra một cái suy đoán, trầm giọng nói: “Theo như người nói, bên trong cái Thiên Môn của di vực này có đặc tính lực lượng bất đồng cùng Thiên Môn nơi này.

“Vậy di vực sở dĩ sẽ điên cuồng tấn công bên này, phải chăng là vì thăm dò Thiên Môn nơi này, đạt được đặc tính lực lượng bên trong Thiên Môn bên này?”

“Cái này, cái này, điều này sao có thể! ” Viên Khô hòa thượng nghe vậy lắc đầu liên tục nói ” Thượng Tiên, ý của ngài là Thiên Môn còn có thể lặp lại xông vào sao?”

“Vì sao không thể? ” Thôi Hằng khẽ cười nói ” Bước vào Thiên môn bản chất chính là vì lấy được đặc tính sức mạnh, lúc đánh vào Thiên Môn tầng cấp cao hơn có thể lấy được đặc tính sức mạnh, vậy hướng Thiên Môn cùng đẳng cấp đánh vào cũng chưa chắc không thể a.”

Thiên Môn mười hai Quan cũng không phải là phương pháp tu hành, mà là thông qua đánh vào Thiên Môn, bước vào trong đó đạt được đặc tính sức mạnh, mỗi một tầng Thiên Quan có đặc tính sức mạnh bất đồng.

Có điều, Thôi Hằng tra xét Ngô Dung tầng 2 Thiên Quan, phát hiện đặc tính sức mạnh bên trong Thiên Môn đều hết sức đơn độc, coi như đạt tới Thiên Môn thứ hai cũng chỉ là có bộ phận đặc tính của Nguyên Anh đỉnh phong mà thôi.

Mặc dù hẳn cũng suy đoán Thiên Quan tầng thứ ba có lẽ có thể trở thành Nguyên Anh đỉnh phong hoàn chỉnh, nhưng dù sao không có nghiệm chứng qua.

Nếu như Cửu Quan Thiên Môn phía sau đều là loại đặc tính sức mạnh đơn độc này, vậy muốn phải gộp đủ đặc tính sức mạnh hoàn chỉnh, đạt tới tầng thứ có thể sợ với Nguyên Anh đỉnh phong hoàn chỉnh, thậm chí là Hóa Thân sơ kỳ hoàn chỉnh, sợ rằng cũng không dễ dàng.

Hơn nữa Thiên Môn tầng cấp càng cao thì càng khó xông qua, nếu là xông cửa thất bại còn có thể tại chỗ vẫn lạc, coi như may mắn sống sót cũng là tổn thương nguyên khí nặng nề, nguy hiểm cực lớn.

Điều này làm cho Thôi Hằng có một loại suy đoán.

Nếu bên trong dị vực nếu cũng có một cái Thiên Môn, hơn nữa sức mạnh của nó bất đồng cùng đặc tính Thiên Môn nơi này, vậy thì ý nghĩa đặc tính sức mạnh Thiên Môn nơi này cũng là bất đồng với dị vực.

Kể từ đó, cường giả Thiên Quan dị vực kia có phải hay không có thể tới Thiên Môn đệ nhất Quan bên này bắt đầu trùng kích, làm vậy để lấy được đặc tính mới, từ đó tăng lên thực lực bản thân?

Tỷ như một cường giả dị vực Thiên Quan tầng ba đi tới bên này, liền có thể từ Thiên Môn tầng một bắt đầu trùng kích, dựa vào thực lực Thiên Quan tầng ba ban đầu, có thể dễ dàng bước vào ba đạo Thiên Môn, đạt được ba loại đặc tính sức mạnh lúc trước không có.

Cứ như vậy coi như không nhất định có thể đột phá cảnh giới, cũng nhất định có thể đạt được thực lực càng mạnh mẽ hơn.

Dù sao, bản chất Thiên Môn mười hai quan chính là không ngừng tích lũy đặc tính sức mạnh, từ đó làm cho mình trở nên càng ngày càng lớn mạnh.

Chẳng qua, đây dù sao là suy đoán chợt nảy ra của Thôi Hằng, sự thật chưa chắc thật sự như thế.

Nhưng Phương Hòa đạo sĩ lại là rơi vào trầm tư, một lát sau, hần như là bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, kinh hô: “Thì ra là như vậy, thì ra là như vậy!”

“Đại hòa thượng, người còn nhớ sao? Trước khi phòng tuyến Tam Thượng Thiên bị công phá, một ít cường giả Thiên Quan tầng 2 xông vào, bọn họ ở lúc luyện hóa ngôi sao còn làm một chuyện.

“Mới đầu ta vẫn không rõ là tại sao, bây giờ suy nghĩ một chút bọn họ chỉ sợ sẽ là muốn phải nhờ vào đó tới cảm giác Thiên Môn khu vực này, sau đó đánh vào Thiên Quan, lấy được đặc tính sức mạnh!”

“Đúng rồi, đúng rồi! Ta cũng nghĩ tới!” Viên Khô hòa thượng nghe vậy bỗng nhiên tỉnh ngộ, gật đầu nói ” Những người đó ở lúc luyện hóa ngôi sao, lại còn không quên bố trí trận pháp cường hóa cảm giác.

“Loại trận pháp này là dùng để phụ trợ võ giả tu luyện, có thể tăng cường cảm giác đối với pháp tắc đạo vận, lẽ ra nếu bọn họ chỉ là tới cướp đoạt tài nguyên, căn bản cũng không cần phải bố trí loại trận pháp này.

“Thì ra cuối cùng là đang dò xét Thiên Môn khu vực này sao? A Di Đà Phật, A Di Đà Phật, không trách dị vực như vậy quên sống chết xâm phạm, thật là lòng lang dạ thú a!”

“Nếu như dị vực thật sự là có mục đích này, Thiên Giới hẳn là cũng không chiến bại, ít nhất bây giờ hẳn là còn không có.” Thôi Hằng mỉm cười nói ” Nếu Thiên Giới thật đã chiến bại, khu vực này không phải là bộ dáng bây giờ.

“Dị vực vì đạt được đặc tính Thiên Môn khu vực này, nhất định sẽ triển khai đả kích vô cùng điên cuồng, địch nhân các ngươi gặp chỉ sợ cũng sẽ không còn thuộc về Thiên Quan tầng một hoặc là Thiên Quan tầng hai.”

Lúc trước Phương Hòa đạo sĩ cùng Viên Khổ hòa thượng đều cùng Thôi Hằng nói qua tình hình quân địch bọn họ gặp, cơ bản đều chỉ giới hạn ở Thiên Quan tầng một hoặc là Thiên Quan tầng 2, ngay cả Thiên Quan tầng ba đều ít thấy vô cùng.

Cũng chính bởi vì như vậy, bọn họ mới có thể dựa vào phòng ngự Tam Thượng Thiên xây dựng ngăn cản dị vực xâm phạm.

” Đúng, đúng vậy, Thượng Tiên không sai, thượng tiên quá đúng. ” Phương Hòa đạo sĩ nghe vậy nhất thời vui mừng vạn phần, gật đầu nói ” Thiên Giới khẳng định còn chưa có chiến bại.

“Những cường giả dị vực đập qua chiếc thang trời thứ nhất kia sợ dĩ chưa từng xuất hiện, chắc là bởi vì Thiên Giới còn đang chiến đấu, chỉ là có thể là rơi vào hạ phong mà thôi.

“Rơi tại hạ phong còn phải toàn lực ngăn cản, vậy thì không cách nào phân ra sức mạnh đi làm chuyện khác, có lẽ chính là bởi vì như vậy Thiên Giới mới lại đột nhiên biến mất, mới có thể đưa đến Thiên Giới Chi Môn bị ô nhiễm.”

Phương Hòa đạo sĩ bỗng nhiên nghĩ thông suốt rất nhiều chuyện, chỉ cảm thấy rất nhiều nghi hoặc trước đây hiện tại cũng trở nên sáng suốt.

Chương 688: Mục tiêu chân chính của Dự Vực (2)

“Nhưng nếu là như vậy, các người yêu cầu ta mở lại Thiên Giới, dường như cũng không có tác dụng quá lớn.” Thôi Hằng nhìn Phương Hòa đạo sĩ, mỉm cười nói.

“...” Phương Hòa đạo sĩ nghe vậy nhất thời sửng sốt, sau đó liền rơi vào trầm tư.

Đúng vậy, nếu như Thiên Giới đã toàn lực đối kháng dự vực, vậy thì ý nghĩa Thiên Giới khẳng định không phân được dư lực đến giúp đỡ nơi tình không này.

Nếu như vậy, hai người chính mình lại mời cầu Thượng Tiên mở lại Thiên Giới Chi Môn mà nói, còn có ý nghĩa gì?

Khu vực này vẫn là sẽ không ngừng bị dự vực tấn công cùng gặm nhấm.

“Không, có tác dụng, Thượng Tiên, Chu Quân Thiên hẳn là có tác dụng đối với tăng cường sức mạnh Thiên Giới.” Viên Khô hòa thượng bỗng nhiên nói ” Thượng tiên, nếu như bây giờ Thiên Giới đang ở hạ phong, có lẽ liền cùng Thiên Giới Chi Môn gặp ô nhiễm có liên quan.

“Chu Quân Thiên nghe đồn là khí linh của Thiên Giới Chi Môn chuyên thể, nếu như có thể tìm tới hắn, có lẽ có thể mượn lực lượng của hắn thanh trừ ô nhiễm của Thiên Giới Chi Môn.”

“Ồ?” Thôi Hằng nghe vậy hơi hơi cúi đầu, khẽ cười nói ” Nghe dường như quả thật có thể được. Ừ, tiếp theo ta sẽ lưu ý hướng đi của Chu Quân Thiên. Bất quá, các người phải giúp ta làm một việc.”

“Thượng Tiên mời nói, chúng ta tạt máu chảy đầu rơi, không chối từ!” Phương Hòa đạo sĩ cùng Viên Khô hòa thượng trăm miệng một lời, một mực cung kính.

“Thu thập cho ta nhiều một chút điện tịch cổ sử, còn có chuyện bí mật.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói ” Nếu là có tin tức liên quan tới dự vực, cũng đều sửa sang lại thành sách giao cho ta.”

“Vâng, vâng, Thượng Tiên xin yên tâm, chúng ta nhất định toàn lực ứng phó.” Phương Hòa đạo sĩ gật đầu nói.

“Thượng Tiên ngài yên tâm, tiểu tăng môn đồ đông đảo, lúc này liền đem bọn hắn tất cả đều phái đi ra ngoài tìm điện tịch cổ sử chư thiên vạn giới.” Viên Khô hòa thượng cũng vội vàng bắt đầu biểu hiện.

“Rất tốt. ” Thôi Hằng thấy vậy nở nụ cười, khoát tay một cái, cười nói ” Đi thôi. Chuyện Chu Quân Thiên ta sẽ xử lý.”

“Đa tạ Thượng Tiên!”

“Đa tạ Thượng Tiên!”

Một tặng một đạo này cung kính nói cáo biệt, sau đó ở dưới sự dẫn dắt của thị vệ hoàng thành đi bộ rời đi hoàng cung.

Sau khi ra khỏi hoàng thành, hai người vẫn là đi bộ, đi ra đến hoang dã bên ngoài hoàng thành thành rồi bọn họ mới hóa thành từng đạo vệt sáng liền bay lên trời, rời khỏi nơi này.

Dưới cái nhìn của bọn họ, ở trong hoàng thành bay trên trời rời đi là bất kính đối với Thôi Hằng.

Tuyệt không thể làm như vậy.

Thôi Hằng thì là ở sau khi hai người rời khỏi, bỗng nhiên ngồi xếp bằng, hai mắt hơi khép, buông ra thần thức cảm giác quy tắc đại đạo trong thiên địa, trên người cũng bỗng nhiên nổi lên hào quang màu tử kim.

Chỉ chốc lát sau, ánh sáng rực rỡ trên người của hắn tản đi, chậm rãi mở hai mắt ra, khòe miệng hơi hơi nhếch lên, nở ra mấy phân nụ cười “Không nghĩ tới còn có niềm vui ngoài ý muốn.

“Lần này cùng hai người bọn họ nói chuyện với nhau, để cho ta biết không ít chuyện bí mật, lại để cho ta cùng thiên địa tự nhiên giao lưu sâu hơn, chẳng lẽ là ta hiểu rõ cái thế giới này càng nhiều, có thể thiết lập giao lưu cũng sẽ trở nên càng thâm nhập?”

Lúc trước Thôi Hằng đã từng thử nghiệm thông qua trực tiếp cảm giác thiên địa tự nhiên, cùng các loại đại đạo quy tắc tiên hành giao lưu.

Cuối cùng mặc dù thành công thành lập sợi giao lưu, nhưng hiệu quả thật sự là quá chậm, cho dù là qua mấy trăm vạn hàng ngàn vạn năm, cũng chưa chắc có thể đột phá một cái cảnh giới nhỏ.

Vì vậy cũng chỉ có thể tìm con đường khác.

Không nghĩ tới lần này sau khi hiểu rõ sâu hơn đối với thế giới, liên lạc giao lưu vốn yếu lại trở nên mạnh mẽ, thậm chí còn có khuynh hướng tiếp tục tăng cường.

Điều này làm cho trong lòng Thôi Hằng vô cùng vui mừng.

“Thì ra là như vậy, hiểu rõ thứ không biết của cái thế giới này mặc dù không thể như lúc Nguyên Anh kỳ trực tiếp đạt

được phản hồi tăng cao tu vi, nhưng có thể tăng cường giao lưu cùng đại đạo quy tắc, từ đó tăng lên tốc độ tu luyện của ta.

“Cũng chính là, về sau ta ngoại trừ có thể thông qua hóa thân bên trong thế giới Luân Hồi cùng vô số người thành lập giao lưu, còn có thể thông qua hiểu thêm một bậc cái thế giới này, từ đó cường hóa loại quan hệ giao lưu này.

“Nếu như vậy, tìm tòi nghiên cứu một chút chuyện bí mật đối với ta trở nên càng trọng yếu hơn, hy vọng đạo sĩ hòa thượng kia có thể thu được nhiều bí mật một chút, Chư Quân Thiên, Thiên Giới, Thiên Giới Chi Môn, dị vực... Ta đều phải cẩn thận tra một chút.

“Chỉ cần hiểu rõ đủ tường tận với cái thế giới này, giao lưu của ta cùng với đại đạo quy tắc cũng sẽ càng sâu sắc hơn, ta tu luyện sẽ làm ít công to, có thể sớm hơn đột phá Hóa Thần trung kỳ.”

Ý niệm tới đây, hắn chậm rãi đứng dậy, ngẩng đầu ngắm hướng bầu trời, thâm nghĩ trong lòng: “Cũng là thời điểm đi Thái Hồng Tinh một chuyến, trước tiên từ tinh huông Thiên Giới Chi Môn bắt đầu dò xét, cũng tranh thủ lấy được một ít võ công cấp Thiên Quan dùng để tham khảo.

“Về phần dị vực... Nếu như bọn họ thật sự là vì lấy được đặc tính Thiên Môn Vực này, hành sự sợ rằng sẽ càng điên cuồng, hơn phân nửa sẽ không giới hạn ở trùng kích Thiên Môn bên này.

“Dù sao, theo tình huống Ngô Dung đến xem, chỉ cần giết võ giả cấp Thiên Quan, cũng tương tự có thể cướp đoạt đặc tính lực lượng của đôi phương.”

Chương 689: Trong nháy mắt Đấng Thiên, Tiên Tôn đến Thái Hồng (1)

Thật ra thì, đối với Thôi Hằng mà nói, muốn phải điều tra sự tình liên quan tới dị vực, phương pháp nhanh gọn nhất vẫn là trực tiếp ra tay, đi bắt một cường giả Thiên Quan dị vực để tra hỏi.

Có điều, đó cũng không phải phong cách làm việc của hắn, tùy tiện bại lộ sự hiện hữu của mình cũng không phù hợp ý nghĩ tu hành của hắn từ trước tới nay.

Hơn nữa, dị vực có quá nhiều điều không biết, phía bên mình đối với dị vực hiểu rõ cực ít, thậm chí ngay cả bên kia có cường giả gì đều không biết, vì vậy cách làm lỗ mãng ra tay bắt người cũng không thể thực hiện.

Vẫn là trước từng bước một tiến hành điều tra, đem tình huống cơ sở dị vực hiểu rõ ràng lại nói.

Đương nhiên, ở trước đó, phải tiến hành một phen điều tra đối với tình huống dị thường của Thiên Giới Chi Môn.

Thái Hồng Tinh từng đã tiến vào cánh cửa Thiên Giới, không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

...

Huệ Thế được Thôi Hằng triệu hoán, đi tới chỗ ở của Thôi Hằng.

“Bái kiến tiên sinh. ” Huệ Thế cung kính hành lễ nói ” Tiên sinh có chuyện gì phân phó?”

“Thời gian trăm năm này đi qua, ngươi vẫn là Thánh Giả a. ” Thôi Hằng quan sát Huệ Thế một chút, mỉm cười nói ” Tiếp theo ta phải rời khỏi Tử Dương Giới.”

“Nguyện tùy tùng bên cạnh Tiên sinh. ” Huệ Thế trình trọng nghiêm túc nói ” Tiên sinh, gần trăm năm nay, ta một mực đang tăng lên kỹ xảo chiến đấu của mình, xin tiên sinh yên tâm, thực lực của ta tuyệt không rơi xuống.”

“Ta thấy được. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Ngươi rất tốt, tuy nói bỏ qua một vài thứ, nhưng mà kỹ năng đủ phong phú. Làm một thanh đao sắc bén mà thuần túy, quả thật chỉ cần hiểu kỹ xảo chiến đấu là được.”

Nói xong, hắn đưa tay phải ra, cong ngón búng ra.

Chỉ thấy một đạo ánh sáng màu vàng từ bên trên đầu ngón tay của hắn bay ra, tựa như là một con rồng nhỏ màu vàng, vây

quanh ngón tay của hắn qua lại lắc lư, loạng choạng loạng choạng.

Ngay sau đó, một đạo kim quang này liền bay khỏi ngón tay Thôi Hằng, rơi vào đỉnh đầu Huệ Thế, nhập vào trong cơ thể hắn.

Tiếp theo một cái chớp mắt, Huệ Thế liền bắt đầu biến hóa long trời lở đất.

Cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất bắt đầu thăng hoa, pháp lý đạo vận cùng cùng đạo tâm chân chính hợp nhất, đạt tới đệ lục cảnh đỉnh phong, là Chư Thánh Chi Vương.

Ở trong nháy mắt khi trở thành Chư Thánh Chi Vương,

Đạo tâm trong cơ thể Huệ Thế sau đó trở nên vững chắc, tản mát ra khí sát phạt nồng nặc, bắt đầu hội tụ sát khí trong thiên địa, đối với thân thể của hắn tiến hành cải tạo.

Sát sinh Đạo Thể!

Đây là Tạo Vật Chủ đệ thất cảnh Tiên Giới!

Ở sau khi thành tựu Đạo Thể, sát khí ngưng tụ trên người Huệ Thế tiếp tục hội tụ, trở nên càng thuần túy, càng ngưng luyện, số lượng quy mô cũng càng thêm to lớn, trong nháy mắt chính là Đạo Thể đại thành.

Tiên Giới đệ thất cảnh đỉnh phong, Đạo Thể đại thành!

Đạo Chủ!

Thoáng cái Huệ Thế liền từ Thánh Giả trở thành một Đạo Chủ Đạo Thể đại thành.

Nhưng mà, đó cũng không phải là kết thúc.

Một tia pháp lực kia của Thôi Hằng mang đến tăng lên nhưng mà không chỉ như thế.

Dị tượng tăng lên mấy cảnh giới lúc trước đều chỉ trên Thần Uy Tinh, vì để tránh cho quây rối người bình thường, bị Thôi Hằng tận lực áp chế.

Nhưng dị tượng kế tiếp lại là kinh động chư thiên.

Ở dưới sự giúp đỡ bằng pháp lực của Thôi Hằng, lực lượng Đạo Thể của Huệ Thế bắt đầu hướng chư thiên lan tràn, thăm dò ra Thiên Vực ẩn chứa nồng nặc sát khí, liền đem nó hội tụ dung hợp nhét vào bên trong Sát Sinh Đạo Thể.

Vì vậy, trong nháy mắt này, Tam Thượng Thiên, chín Trung Thiên, hai mươi bốn Hạ Thiên, tổng cộng là ba mươi sáu Thiên Vực, sinh linh bên trong đều khiếp sợ không gì sánh nổi mà cảm thấy một cỗ sát khí nồng nặc.

Cỗ sát khí này cực kì khủng bố, khiến cả Đạo Chủ đều cảm thấy sợ hãi, Chư Thiên Chi Chủ đều kinh hãi, cũng có tồn tại cổ xưa ngủ say năm tháng rất lâu bị thức tỉnh, hoảng sợ cực kỳ mà cảm giác cỗ sát khí này.

“Dung Pháp, đây là đang tiến hành Dung Pháp sao? Bây giờ cái thời đại này lại có thể có người có thể dựa vào sức của chính mình tu luyện tới cảnh giới thứ tám Tiên Giới?!”

“Không tưởng tượng nổi, bây giờ còn có kỳ tài ngút trời bậc này sao? Sau khi Thiên Giới biến mất, lại còn có người có thể tu luyện tới Dung Pháp cảnh!”

“Coi như là ở trong thời kỳ thượng cổ, đây cũng là nhân vật truyền kỳ a, Đạo Thế Dung Pháp, tự chứng Thiên Chủ, là ai có thành tựu như vậy?”

“Mấy năm gần đây dị tượng liên tiếp hiện ra, thường xuyên có người chứng được Kinh Thiên Chi Đạo, chẳng lẽ đây là dấu hiệu Thiên Giới sắp mở lại sao? Chúng ta lại có hy vọng bước tiếp?!”

“Quá tốt, quá tốt, không uổng công chúng ta từ Thượng Cổ ngủ say đến nay a!”

...

Từng đạo ý chí cổ xưa tại trong hư không trao đổi, trong đó không thiếu hoá thạch sống ngủ say mấy chục vạn năm.

Bọn họ dốc hết toàn lực mà trì hoãn quá trình xói mòn sinh cơ của mình, lấy tư thái hèn mọn nhất kéo dài hơi tàn, mơ ước có thể chờ đến thời khắc Thiên Giới tái hiện.

Chẳng qua, Thôi Hằng tăng lên đối với Huệ Thế, cũng không chỉ ở Tiên Giới đệ bát cảnh Dung Pháp.

Sau khi Huệ Thế hoàn thành Dung Pháp, hắn vẫn dựa theo một tia pháp lực kia dẫn dắt, tìm được một cái Thiên Vực sát khí nồng nặc nhất, ở trong đại dương pháp tắc trong đó mở ra một chỗ hư không bí ẩn.

Cuối cùng, hắn đem một luồng thần hồn của chính mình gửi gắm hư không, từ nay thần hồn bất diệt, có thể vạn cổ trường tồn, đồng thời hưởng thụ đại đạo vô tận, ngàn vạn phép tắc bồi bổ, bắt đầu con đường Đấng Thiên!

Tiên Giới đệ cửu cảnh!

Đấng Thiên!

Ở trong nháy mắt khi Huệ Thế bước vào cảnh giới thứ chín Tiên Giới, tất cả tồn tại đệ thất cảnh Tiên Giới trở lên bên trong chư thiên vạn giới đều cảm giác được sát khí kinh khủng trên người của hắn.

Chương 690: Trong nháy mắt Đấng Thiên, Tiên Tôn đến Thái Hồng (2)

Cũng cảm nhận được cỗ pháp tắc chi lực quá sức thuần túy kia.

Đấng Thiên!

Tân Đấng Thiên cảnh, tân Thượng Thiên Chi Chủ!

Điều này làm cho những tồn tại cổ xưa mới vừa bị đánh thức kia trực tiếp bối rối, bọn họ hoàn toàn không cách nào hiểu loại tình huống này.

Một người mới vừa đột phá đến cảnh giới thứ tám Tiên Giới, tại sao sẽ ở trong nháy mắt liền đem thân hồn gói gắm hư không, trở thành Thượng Thiên Chi Chủ đứng ở đỉnh phong nhất chín cảnh Tiên Giới?

Điều này thật không thể tin nổi.

Không thể tưởng tượng nổi!

Chẳng qua, có hai người lại biết đây là chuyện gì xảy ra.

Bọn họ chính là Phương Hòa đạo sĩ cùng Viên Khô hòa thượng mới vừa trở lại Thiên Vực chỗ mình ở.

Hai người từng gặp Huệ Thế, cũng nhận ra đạo tâm Vạn Pháp Quy Nhất của Huệ Thế, mà Huệ Thế đột phá chính là lấy đạo tâm làm trụ cột, điều này thì bị bọn họ cảm giác được.

Lúc mới bắt đầu nhất, Phương Hòa đạo sĩ cùng Viên Khô hòa thượng còn tưởng rằng Huệ Thế chẳng qua là đột phá Chư Thánh Chi Vương, sau đó khi thành tựu Đạo Thế bọn họ cũng cảm giác không được bình thường.

Biết đây cũng là Thôi Thượng Tôn giúp Huệ Thế tăng cao tu vi cảnh giới.

Dù sao, dưới tình huống bình thường, một Thánh Giả tuyệt đối không có khả năng trong thời gian ngắn như vậy trở thành Tạo Vật Chủ thậm chí là Đạo Chủ.

Nhưng tình huống kế tiếp cũng có chút vượt qua phạm vi tưởng tượng của bọn họ.

“Dung Pháp, Đấng Thiên! Dung Pháp! Đấng Thiên! Thượng Tiên lại trực tiếp đem một cái Thánh Giả tặng lên tới Đấng Thiên cảnh, cái này, cái này, cái này thật không thể tin nổi!”

Phương Hòa đạo sĩ kinh hãi cả người phát run, gần như đều muốn hoài nghi tự mình có phải hay không sinh ra ảo

giác.

Đây chính là đỉnh phong của chín cảnh Tiên Giới a!

Lại đơn giản như vậy liền đề thăng lên!

Coi như là ở lúc Tiên Giới chưa biến mất, Đấng Thiên cảnh trong chư thiên vạn giới cũng là phượng mao lân giác, cho dù là ở bên trong Tiên Giới, Đấng Thiên cảnh cũng sẽ có danh tiếng rất lớn, là người nổi tiếng một phương.

Cho dù là Tiên Tôn vượt qua tầng thang trời thứ nhất, cũng chỉ có thể mượn tính đặc thù của Tiên Giới, giao phó cho Đạo Chủ hoặc là Tạo Vật Chủ quyền hành Thiên Vực, khiến cho trở thành Chư Thiên Chi Chủ.

Tuyệt đối không có bất kỳ thủ đoạn nào có thể trực tiếp giúp người tu thành Dung Pháp cảnh, càng không thể nào trực tiếp giúp người tu thành Đấng Thiên cảnh, bước lên đỉnh phong chín cảnh Tiên Giới.

Cho dù là tồn tại chí cường Thiên Quan tầng thứ sáu trong truyền thuyết cũng không thể làm được.

“Thượng Tiên hẳn rất cuộc, rất cuộc có bao nhiêu mạnh mẽ?” Phương Hòa đạo sĩ không khỏi lâm bầm nói nhỏ” Đây chính là cường giả cô xưa ở trước khi Tiên Giới xuất hiện cũng đã bắt đầu tu hành sao?

“Quá kinh người, chẳng lẽ cảnh giới của Thượng Tiên đã tương đương với vượt qua tầng thang trời thứ hai, là tồn tại Thiên Quan tầng bảy, thậm chí là 8 tầng, chín tầng sao?

” Cảnh giới như vậy, tu vi như vậy, coi như là ở trong điện tịch xưa nhất cũng chỉ có đôi câu vài lời miêu tả, là đại nhân vật nắm giữ uy năng không tưởng tượng nổi.

“Ta lại cùng nhân vật như vậy nói chuyện với nhau, còn bị đại nhân vật như vậy sai phái làm việc, biết bao may mắn, biết bao may mắn a! Đây chỉ sợ là phúc phận ta không biết đã tu luyện bao nhiêu đời a.”

Cùng lúc đó, ở trong Phật Quang Tịnh Thổ Thiên.

Viên Khổ hòa thượng ngồi xếp bằng ở trong thiền phòng của mình, hần hai mắt tròn tròn, mặt đầy vẻ kinh hãi, có chút khó có thể tin nói: “Thượng Tiên đây không khỏi cũng quá mạnh.

“Trong nháy mắt liền đem một tên Thánh Giả tăng lên tới Đấng Thiên cảnh, đây là cảnh giới bao nhiêu Dung Pháp cảnh khổ tu mấy trăm ngàn năm, bách thế luận hội trọng tu đều cầu mà không được a, lại dễ dàng như vậy liền bị đề thăng lên.

“Cũng còn may ta đôi với Thượng Tiên chưa bao giờ có một chút bất kính, bây giờ lại đang là vì Thượng Tiên làm việc, hẳn là sẽ không có nguy hiểm gì, A Di Đà Phật, A Di Đà Phật a!”

...

Dị tượng Huệ Thế chứng đạo Đấng Thiên cảnh chấn động chư thiên vạn giới, lại không thể nhắc lên một chút gợn sóng trên Thân Uy Tĩnh.

Vì vậy, căn bản cũng không biết bên này xảy ra chuyện kinh thiên động địa bực nào.

“Vạn Tạ đại ân của tiên sinh! ” Huệ Thế vô cùng cung kính quý trước mặt Thôi Hằng, trong nội tâm tràn đầy cảm kích ” Nếu không có tiên sinh, ta trọn đời đều không cách nào chạm đến cảnh giới như vậy.”

Hắn hiểu rõ tư chất của mình là tiêu chuẩn gì, có thể trở thành Thánh Giả cũng đã là vận may ngất trời, tiếp theo nếu như chỉ dựa vào chính mình tu luyện, cho đến khi thọ nguyên hao hết cũng chưa chắc có thể trở thành Đạo Chủ.

Nhưng bây giờ trực tiếp đứng ở đỉnh phong cảnh giới thứ chín Tiên Giới, trở thành một trong cường giả mạnh nhất dưới Thiên Giới.

Hết thầy các thứ này đều là Thôi Hằng ban cho.

“Điều ta có thể làm chính là toàn lực làm đạo của tiên sinh, xử lý xong mỗi một chuyện tiên sinh phân phó, ” Huệ Thế thâm nghĩ trong lòng ” Ta là một thanh đao thuần túy, ý chí của tiên sinh chính là ý chí của ta!”

“Đứng lên đi. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Lấy cảnh giới tu vi hiện tại của ngươi, chờ tiếp theo đến Thái Hồng Tinh, hành sự cũng sẽ thuận lợi rất nhiều, miễn đi không ít phiền toái.”

“Đều nghe tiên sinh phân phó. ” Huệ Thế cung kính nói.

”Ừ, sau ba ngày, chúng ta đi Thái Hồng Tinh. ” Thôi Hằng gật đầu nói.

Chương 691: Trong nháy mắt Đấng Thiên, Tiên Tôn đến Thái Hồng (3)

Sau đó ba ngày, Thôi Hằng cũng không có an bài bao nhiêu chuyện.

Chẳng qua là lần lượt để lại linh dẫn ở bên trên Thần Uy Tinh, Tử Dương Tinh, Thái Thương Tinh, báo cho ba người Lý Minh Quỳnh, Lưu Lập Đào, Trịnh Nam Huân biết nếu có việc gấp tùy thời có thể kích thích linh dẫn, hẳn sẽ lập tức trở về.

Tặng lên tới Hóa Thần kỳ, Chư Thiên Na Di Tiên Chủ đã có thể trong nháy mắt na di đến địa phương có lưu lại linh dẫn, phạm vi cũng đã khuếch trương lớn đến mấy ngàn năm ánh sáng.

Vì vậy, đối với Thôi Hằng hiện tại mà nói, khoảng cách mấy ngàn năm ánh sáng cùng ra ngoài tản bộ không sai biệt lắm.

Từ Thái Hồng Tinh trở về Tử Dương Giới chẳng qua chỉ là công phu trong chớp mắt thôi.

Ở lúc mới vừa đem Chư Thiên Na Di Tiên Chủ tu luyện tới Hóa Thần kỳ, trong lòng Thôi Hằng thậm chí sinh ra qua cảm giác vũ trụ mặc dù rộng lớn, nhưng cũng không gì hơn cái này.

Có điều hẳn rất nhanh thì đem cái ý niệm này dập tắt.

Chỉ là na di khoảng cách mấy ngàn năm ánh sáng, cùng cái vũ trụ vô biên này so sánh là thật sự là nhỏ nhất không đáng kể.

Sau ba ngày.

Thôi Hằng mang theo Huệ Thế rời đi Tử Dương giới, đi Thái Hồng Tinh.

...

Ba ngàn năm trước, Thái Hồng Tinh còn chỉ có bảy vị Thánh Giả, chẳng qua là ngôi sao sinh mạng tầm thường mà thôi.

Bây giờ cũng đã hoàn toàn bất đồng.

Tam đại Huyền Cung, tứ đại Phật viện, hai mươi một Tiên Môn thống trị viên ngôi sao ở bên trong một trận kịch biến trở nên cường đại chưa từng có này.

Nơi này có 275 người Thánh Giả, Chư Thánh Chi Vương sáu mươi tám người, Tạo Vật Chủ năm người, chung quanh có

ba mươi một Giới, một trăm lẻ năm tinh không đều xung nó là Tôn, phụng nó là chủ.

Theo lý thuyết nắm giữ thể lực mạnh mẽ như vậy, Thái Hồng Tinh ở vạn giới tinh không thời đại này hẳn là có thể vô tư, căn bản cũng không cần lo lắng bị ngoại địch xâm phạm.

Dù sao, đây là một cái thời đại Chư Thánh Chi Vương là có thể xưng hùng vạn giới, Tạo Vật Chủ cạnh là có khả năng uy áp chư thiên, cái gọi là Đạo Chủ dời mắt toàn bộ tinh vực đều là tồn tại phượng mao lân giác.

Nhưng trên thực tế, Thái Hồng Tinh cũng không an bình, nhất là một trăm hai trăm năm gần đây.

Biên giới tinh không thường xuyên gặp phải lực lượng không hiểu quấy rối, thậm chí còn có ngôi sao bỗng dưng tan vào hư vô, giống như là bị nhân vật bí ẩn nào đó luyện hóa vậy.

Mặc dù loại biểu hiện kỳ quái này tạm thời còn không có uy hiếp được ngôi sao sinh mạng bình thường, nhưng loại nguy cơ nguyên nhân không biết này, chung quy khó tránh khỏi đề cho người cảm thấy sợ hãi.

Vì vậy, không ít cường giả trong tinh không và giới vực rời rít dời nhà đến Thái Hồng Tinh.

Vì vậy, ở trong mắt tuyệt đại đa số người, Thái Hồng Tinh nơi này cường giả đông đảo, còn có Tạo Vật Chủ trấn giữ, so sánh với những địa phương khác nhất định là phải an toàn rất nhiều.

Chẳng qua, điều này cũng tạo thành một vài vấn đề.

Mặc dù Thái Hồng Tinh kích thước to lớn, có thể dễ dàng gánh chịu lượng lớn di dân, nhưng cũng dẫn đến khó tiến hành thậm tra đối với lai lịch chân thật của di dân, điều này sẽ dẫn đến một ít người có dụng tâm khác đục nước béo cò đi vào.

Tỷ như Du Lỗi cùng Thi Thanh Ngự chính là như vậy đi tới Thái Hồng Tinh.

Người trước là một thiếu niên bộ dáng mười bảy mười tám tuổi, ngũ quan anh tuấn, thích mặc áo giáp màu xanh, tóc là màu xanh nhạt, con ngươi cũng có vài phần màu xanh da trời.

Người sau là một cô gái trẻ tuổi hơn hai mươi tuổi, dung mạo thanh tú đẹp đẽ, ngũ quan tinh xảo, khí chất mới mẻ tao nhã, thích mặc quần màu trắng bạc, cho người cảm giác như xuất thân danh giá.

Lúc này, hai người đang đi ở trên đường phố Phương Thiên Thành.

Nơi này là một trong những thành trì diện tích lớn nhất Thái Hồng Tinh, trên đường phố chen vai sát cánh nhộn nhịp, bọn họ lại không để ý ai tiên hành nói chuyện với nhau.

“Sur tử, chúng ta cứ như vậy ẩn giấu đi?” Du Lỗi lăm lét nhìn trái phải, cau mày nói “Lúc nào mới kết thúc a, nơi này người mạnh nhất cũng chẳng qua chỉ là mấy tên Tạo Vật Chủ, ta tiện tay liền đem bọn họ diệt.”

“Còn nói lời này.” Thi Thanh Ngu mày liễu nhíu lại, trợn mắt nhìn Du Lỗi một cái “Chúng ta phong ấn tu vi cảnh giới, áp chế Thiên Đạo Chi Lực, ở dưới sự giúp đỡ của mấy vị tôn giả vượt Vực mà tới, nhưng không phải là vì giết mấy tên Tạo Vật Chủ.”

Bọn họ đã sớm tại chung quanh chính mình bày cấm chế làm mờ thanh âm, người bên cạnh căn bản là không nghe được nội dung bọn họ chân chính nói chuyện với nhau.

“Biết, biết, không phải là vì Thiên Giới Chi Môn nơi này sao.” Du Lỗi hơi không kiên nhẫn nói “Ta muốn nói, bên này ngay cả một tên tôn giả Thiên Quan cũng không có, còn không bằng trực tiếp giết tới đây.”

“Không cho người bàn xằng bậy phương châm hành động các vị tôn giả lập ra.” Thi Thanh Ngu trầm giọng nói, nàng đang muốn nói gì, lại chợt thấy phía trước đang có hai gã nam tử nhìn bên này.

Một tên nam tử trong đó hơi lớn tuổi, ngũ quan nhu hòa, mang theo mấy phần khuôn mặt từ bi, xem ra giống như là một hòa thượng hoàn tục.

Một người khác chính tương đối trẻ tuổi, nhìn chỉ có ngoài hai mươi tuổi, phong thần anh tuấn, khí chất siêu phàm thoát tục, ánh mắt lại hết sức ôn hòa, nhìn thẳng vào mắt hắn sẽ có một loại cảm giác như tắm gió xuân.

Lấy cảnh giới của Thi Thanh Ngu trong nháy mắt liền thấy rõ tu vi của hai người này, thậm chí nói: “Chẳng qua là Thánh Giả phổ thông sao? Luôn cảm giác không đúng lắm.”

Chương 692: Tinh vực của các người rất nhanh sẽ trầm luân (1)

Ở sau khi phát hiện tình huống hai gã nam tử này có cái gì không đúng, Thi Thanh Ngu liền vội vàng mang theo Du Lỗi rời đi con đường này, quay trở về chỗ ở tạm thời.

Loại hành vi này để cho Du Lỗi hết sức không hiểu.

Một chỗ sân nhỏ Thành Bắc Phương Thiên Thành, Du Lỗi có chút bất mãn mà nói: “Su ty, chúng ta tại sao phải né tránh hai người kia, chẳng qua chỉ là hai tên Thánh Giả mà thôi.”

“Bọn họ tuyệt không chỉ là Thánh Giả.” Thi Thanh Ngu lắc đầu nói ” Ta ở trên người của bọn họ cảm giác được khí tức cực kỳ sâu dày, cực kỳ mạnh. Vượt xa trạng thái bây giờ của người và ta.”

“Điều này là không thể nào đi.” Du Lỗi nghe vậy nhíu mày, trầm giọng nói ” Mặc dù chúng ta bây giờ bị phong bế Thiên Đạo Chi Lực, còn cắt rời thân hồn, tu vi từ Dung Pháp cảnh rơi xuống Đạo Thể cảnh, nhưng cũng là Đạo Chủ đệ thất cảnh đỉnh phong.

“Nếu mà hai người kia vượt qua xa trạng thái bây giờ của người và ta, đây chẳng phải là hai tên Chư Thiên Chi Chủ? Điều này là không thể nào, tôn giả từng nói qua ở trong tinh vực này, Chư Thiên Chi Chủ ít khi sẽ tồn tại ở trong tinh không.”

“Cảm giác của ta cho tới bây giờ cũng sẽ không sai.” Thi Thanh Ngu trong lòng như cũ chắc chắn, trầm giọng nói ” Từ khi ta ra đời đến nay, cảm giác của ta cho tới bây giờ cũng chưa có phạm sai lầm qua, hai người kia vô cùng nguy hiểm.”

“Được rồi.” Du Lỗi như là thỏa hiệp, gật đầu đồng ý, nhưng ngược lại lại hỏi ” Su ty, nếu như hai người kia thật sự là vô cùng nguy hiểm, chúng ta đây trở lại sân nhỏ của mình, thì có ích lợi gì?”

“Vẫn có ích chứ, ta ở chỗ này bố trí trận pháp.” Thi Thanh Ngu gật đầu mỉm cười nói ” Tòa trận pháp này nòng cốt là một kiện chư thiên chí bảo, ẩn chứa Thiên Đạo Chi Lực đậm đà.

“Vì vậy, uy năng tòa trận pháp này vô cùng cường đại, thậm chí có thể để cho người và ta trong vòng thời gian ngắn lần nữa nắm giữ Thiên Đạo Chi Lực, khôi phục lại tầng thứ Dung Pháp cảnh.”

Ầm!

Vừa lúc đó, Thi Thanh Ngu cùng Du Lỗi đều chợt nghe một tiếng giõn vang, hình như là có vật gì vỡ vụn vậy, pháp tắc chi lực bốn phía cũng theo đó sinh ra biến hóa rất nhỏ.

“Không được!” Thi Thanh Ngu nhất thời giật mình biến sắc, mặt đây không tưởng tượng nổi mà xem hướng bầu trời, đồng thời kéo lại Du Lỗi “Đi mau, chúng ta bị phát hiện!”

“Cái gì?!” Du Lỗi nghe vậy ngạc nhiên không dứt.

Chuyện này biến hóa không khỏi cũng quá nhanh, Thi Thanh Ngu vừa mới nói qua trận pháp này cường đại dường nào, bây giờ trận pháp này lại liền bẽ nát.

Có muốn hay không nhanh như vậy?!

Đáng tiếc, bây giờ muốn trốn đã quá muộn.

Thi Thanh Ngu mang theo Du Lỗi mới vừa bay lên, đều chưa bay đến trên tầng mây, liền bỗng nhiên cảm giác không gian bên cạnh mình trở nên vận vẹo.

Tiếp theo một cái chớp mắt, nàng liền phát hiện mình cùng Du Lỗi lại trở về trong sân.

Phảng phất như chưa bao giờ rời đi vậy.

“Làm sao có thể, lại có thể vô thanh vô tức mang không gian chong chóng lên như vậy, hoàn toàn che mất cảm giác của ta. Đây là có Thượng Thiên Chi Chủ vực này phủ xuống sao?!”

Thi Thanh Ngu bây giờ mặc dù là Đạo Thể cảnh, nhưng nàng dù sao có Dung Pháp cảnh giới, rất nhanh thì thấy rõ đây là chuyện gì xảy ra.

Nhưng nàng lại không có năng lực ra tay.

Chỉ có thể mang theo Du Lỗi ở trong không gian vô hạn tuần hoàn nơi này không ngừng qua lại.

Cuối cùng, nàng không thể làm gì khác hơn là buông tha.

“Không biết là vị tiền bối nào ra tay?” Thi Thanh Ngu làm ra một bộ vẻ mặt mê mang, hướng không trung hành lễ nói “Nếu chị em chúng ta có chỗ nào làm không đúng, còn xin tiền bối nói rõ.”

Nàng gắng hết sức ra vẻ bản thân là võ giả địa phương.

Đối với Thi Thanh Ngu mà nói, chỉ cần không bại lộ tự mình tới từ Dị Vực, chính là có thể tiếp nhận, chung quy có biện pháp xử lý.

Du Lỗi chính là ở một bên cúi đầu, yên lặng không nói, sắc mặt âm trầm, không biết đang suy nghĩ gì.

“Hai người dị vực đi tới bên này, còn dám hỏi chính mình có chỗ nào làm không đúng? ” Thanh âm hơi mang theo mấy phân hài hước từ bên trong hư không vang lên.

Ngay sau đó chỉ thấy hai gã thanh niên trẻ bỗng dung xuất hiện ở trong toà sân này.

Chính là Thôi Hằng cùng Huệ Thế.

Cũng tức là hai người Thi Thanh Ngự cùng Du Lỗi gặp ở trên đường kia.

“Cái gì? !”

“Làm sao có thể? !”

Thi Thanh Ngự cùng Du Lỗi nghe vậy nhất thời sắc mặt đại biến, không thể tin nhìn về phía hai người đột nhiên xuất hiện này.

Ngay sau đó, bọn họ liền không giữ lại chút nào động thủ, liền muốn thả ra tất cả lực lượng ẩn chứa trong Đạo Thể, cố gắng lấy loại phương thức này tiến hành một lần phản kích mạnh nhất, sau đó chạy trốn.

Vì vậy, lực lượng Đạo Thể vô cùng khổng lồ xúc động tới quy tắc, trực tiếp để cho hơn nửa Thái Hồng Tinh run rẩy, thức tỉnh rất nhiều Tào Vật Chủ và Chư Thánh Chi Vương hoặc là đang bế quan, hoặc là đang tu luyện.

“Loại lực lượng Đạo Thể này, chẳng lẽ là có Đạo Chủ hạ xuống? !”

“Là có Đạo Chủ giới ngoại xuất hiện ở Thái Hồng Tinh, đến đây lúc nào?”

“Là đang ở Phương Thiên Thành bên kia, tại sao có thể có Đạo Chủ ra tay? !”

...

Chương 693: Tinh vực của các người rất nhanh sẽ trầm luân (2)

Một viên đá làm dấy lên sóng lớn ngập trời!

Chỉ trong chớp nhoáng khi lực lượng Đạo Thể này bùng nổ, liền đưa tới sóng to gió lớn trên Thái Hồng Tinh, để cho Chủ Nhân các Tiên Môn Tông Phái cảm thấy vô cùng kinh hãi.

“Càn rỡ!”

Nhưng đột nhiên lại có một tiếng quát chói tai vang dội toàn bộ Thái Hồng Tinh.

Lại trong nháy mắt liền đem cái hai cỗ lực lượng Đạo Thể cực kỳ cường đại kia áp chế xuống.

Cùng lúc đó, toàn bộ Thái Hồng Tinh cũng khôi phục gió êm sóng lặng những ngày qua.

Giống như là chẳng có chuyện gì phát sinh qua vậy.

Nhưng điều này lại để cho người trên Thái Hồng Tinh càng khiếp sợ cùng sợ hãi.

Đây là một cỗ lực lượng so với Đạo Chủ còn mạnh hơn!

Lại đều xuất hiện ở trên Thái Hồng Tinh!

Rốt cuộc là tình huống gì? !

Vào giờ phút này, ở trong toà sận nhìn hết sức bình thường này, Thi Thanh Ngư cùng Du Lỗi sắc mặt trắng bệch mà tê liệt ngồi dưới đất, đầy mắt kính hãi nhìn Huệ Thế.

“Thượng, Thượng Thiên Chi Chủ? !” Trên mặt Thi Thanh Ngư tràn đầy vẻ mặt khó tin, giọng nói khổ sở nói ” Tại sao nơi này sẽ có Thượng Thiên Chi Chủ, tại sao? !

” Thượng Thiên Chi Chủ các người nơi này ngoại trừ ba người giữ cửa kia, không phải là đều đã ngủ say sao? ! Tại sao các người còn có thể tìm tới nơi này, hơn nữa chúng ta mới vừa qua đây không mấy ngày...”

Nàng vô luận như thế nào đều không nghĩ ra mình là thế nào bị nhầm vào.

Từ khi bị phong ấn tu vi cảnh giới ở dị vực, liền dưới sự trợ giúp của mấy vị Thiên Quan tôn giả vượt qua lá chắn Tinh Vực, lặng lẽ đi tới Thái Hồng Tinh đến nay, tổng cộng cũng mới qua thời gian mười mấy ngày mà thôi.

Trong lúc này căn bản không có lưu lại bất cứ dấu vết gì.

Liên ngay cả đặc tính Đạo Thể của mình, cũng sớm đã bị các Thiên Quan tôn giả cải tạo thành phù hợp với cái tinh vực này.

Đều đã làm nhiều chuẩn bị như vậy, tại sao sẽ còn bị tìm tới? !

Thi Thanh Ngu vô luận như thế nào đều không nghĩ ra điểm này.

“Thật ra thì, chúng ta chẳng qua là là đúng dịp đi ngang qua mà thôi.” Thôi Hằng nhìn Thi Thanh Ngu đang mặt đầy nghi ngờ không hiểu, khẽ cười nói ” Muốn trách thì trách các người tính cảnh giác quá kém, lại ngoài đường phổ thảo luận chuyện dị vực.”

Hắn và Huệ Thế cũng là mới vừa đến Thái Hồng Tinh, không nghĩ tới vừa qua tới liền phát hiện hai người khí thể sinh mạng đặc thù.

Còn đang bàn luận sự tình liên quan tới dị vực, gần như đem chữ mình là dị vực viết trên trán.

Như vậy không bắt bọn họ thì bắt ai?

Từ cẩn thận, Thôi Hằng sẽ không tùy tiện vượt Vực đối với dị vực động thủ, nhưng đối mặt với người trong dị vực tự đưa tới cửa hắn cũng sẽ không khách khí.

“... ” Thi Thanh Ngu nghe vậy rơi vào trầm mặc, đồng thời hung hãn trợn mắt nhìn Du Lỗi một cái, chuyện cho tới bây giờ nàng cũng biết rõ mình không có khả năng thoát thân, nhắm mắt lại nói ” Người giết ta đi.”

Thật ra thì, lúc mới bắt đầu đi tới nơi phương tinh vực này, Thi Thanh Ngu là phi thường cẩn thận, sẽ không ở bất kỳ địa phương nào đàm luận tin tức liên quan tới dị vực.

Nhưng theo Du Lỗi lặn lướt dùng cách âm chi pháp cùng nàng thảo luận, chuyện biến thành tình thế bây giờ.

Hơn nữa, bọn họ trên bản chất vẫn là Chư Thiên Chi Chủ Dung Pháp cảnh, thi triển cách âm chi pháp chính là tầng thứ Dung Pháp cảnh, đủ để che đậy cảm giác của tất cả sinh linh bên dưới cảnh giới thứ chín Tiên Giới.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân bọn hắn dần dần hạ thấp cảnh giác.

Dù sao, bên trên toàn bộ Thái Hồng Tinh đừng nói là cảnh giới thứ tám Tiên Giới, ngay cả một tên Đạo Chủ đệ thất cảnh đỉnh phong Tiên Giới cũng không có.

Theo Thi Thanh Ngu, bây giờ rơi vào nông nổi này ít nhiều có chút tự làm tự chịu.

Vì vậy, nàng dự định khăng khải hy sinh, vì tình vực chính mình xuất thân đánh đổi mạng sống.

Chẳng qua, Du Lỗi chợt ngẩng đầu nhìn về phía Thôi Hằng, mở miệng nói: “Vị Thượng Tiên này, ngài không có lập tức giết chúng ta, chắc hẳn chúng ta đối với ngài mà nói còn có chút tác dụng đi. Ta nguyện ý giải thích tất cả chuyện ta biết.”

“Sự đệ, ngươi, ngươi? !” Thi Thanh Ngu nghe vậy tức thì mở mắt, không tưởng tượng nổi nhìn Du Lỗi, cực kỳ tức giận khiến cho hô hấp của nàng đều trở nên dồn dập ” Ngươi nói cái gì? !”

Du Lỗi không có để ý tới Thi Thanh Ngu, mà là như cũ nhìn Thôi Hằng, ánh mắt vô cùng kiên định nói: “Đối với Thượng Thiên Chi Chủ như ngài mà nói, tin tức liên quan tới dị vực khăng định cũng là rất khó được đi, ta nguyện ý đều nói cho ngài.”

“Ngươi vô sỉ! ” Thi Thanh Ngu không nhịn được mắng lên.

“Ồ? ” Thôi Hằng chính là có chút hăng hái mà nhìn Du Lỗi, khẽ cười nói ” Ngươi vì sao lại đầu hàng thành thạo như vậy?”

“Bất kỳ vật còn sống đều có bản năng cầu sinh. ” Du Lỗi một bộ vẻ mặt đương nhiên nói ” Ta không cần thiết vì mục đích của người khác bỏ ra tánh mạng của mình.”

“Sự đệ, như ngươi vậy không phụ lòng tôn giả bồi dưỡng ngươi sao? ” Thi Thanh Ngu cắn chặt hàm răng, vô cùng thất vọng mà nhìn Du Lỗi.

“Ta khổ cực tu luyện vài vạn năm, Dung Pháp với Đạo Thể, thành Chư Thiên Chi Chủ, nhưng không phải là vì đi tìm cái chết. ” Du Lỗi thân sắc như thường, giọng nói bình tĩnh, giống như là đang nói một chuyện không thể bình thường hơn.

“A, có chút ý tứ. ” Thôi Hằng nhìn Du Lỗi một chút, lại nhìn Thi Thanh Ngu bên kia một chút, khẽ cười nói ” Huệ Thế, tiểu tử này giao cho ngươi vặn hỏi, ta xử lí nàng.”

“Vâng, tiên sinh! ” Huệ Thế cung kính hành lễ, bắt lại bả vai Du Lỗi, mang theo hắn bay lên bầu trời.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, ngay sau đó ánh mắt nhìn về phía Thi Thanh Ngu, mỉm cười nói ” Bây giờ, nơi này chỉ còn chúng ta.”

“Ngươi muốn làm gì? ” Thi Thanh Ngu mày liễu khóa chặt, nhắm mắt lại nói ” Ta cái gì cũng sẽ không nói.”

“Thật đúng là khăng khăng như vậy sao? ” Anh mắt Thôi Hằng ôn hòa, nói với Thi Thanh Ngu ” Đồng bạn của ngươi đã không ở nơi này, nơi này không có bất kỳ người dị vực, vô luận ngươi nói cái gì bên kia cũng sẽ không biết.”

“Ta... ” Thi Thanh Ngu há hốc mồm, muốn nói lại thôi, ngay sau đó liền trở nên trầm mặc.

Qua một lúc lâu, nàng mới hít sâu một hơi, trầm giọng nói: “Ngươi không cần lại ép hỏi ta, ta cái gì cũng không biết, cũng cái gì cũng sẽ không nói.

” Thiên Giới của các ngươi đều đã bị ăn mòn, rất nhiều cường giả Thiên Quan cũng đều tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc, toàn bộ Tinh Vực chẳng mấy chốc sẽ trầm luân, ta không có khả năng ngả về bên phía các ngươi.”

Chương 694: Chỉ học trong sách nói chung không hoàn thiện (1)

Thôi Hằng nghe vậy nhất thời nở nụ cười.

Mới vừa rồi những lời này của Thi Thanh Ngư mặc dù vẫn là đang mạnh miệng, nhưng loại uy hiếp này, hiển nhiên đã là vùng vẫy sau cùng trước khi phòng ngự tâm lý tan vỡ.

Chẳng qua, Thôi Hằng lại cũng không tiếp tục hỏi tiếp, mà là hừ lạnh nói: “Người đang nói gì? Thiên Giới vĩnh viễn trường tồn, cường giả Thiên Quan vô số, còn có rất nhiều Tiên Tôn, làm sao có thể bị những kẻ dị vực các người đánh bại!”

“A, không nên lừa mình dối người!” Thi Thanh Ngư thấy Thôi Hằng nói như vậy, trong lòng nhất thời dấy lên một chút hy vọng, tiếp tục nói: “Nếu như Thiên Giới thật vĩnh viễn trường tồn, tại sao Thiên Giới Chi Môn của các người đóng cửa, Thiên Giới cũng đã biến mất?”

Chính người suy nghĩ một chút, trải qua mấy trăm ngàn năm trong, Hoàn Vũ chư thiên, vạn giới tinh không, có thể còn xuất hiện qua cường giả Thiên Quan mới, nhưng còn có ai bước vào Thiên Môn?

“Nếu mà ta đoán không sai, bản thân người chính là Thượng Thiên Chủ Tiên Giới đệ cửu cảnh, theo lý hẳn nhìn thấy thêm vài phần ảo diệu của Thiên Môn, người dám xác định mình bây giờ còn có thể đăng lâm Thiên Môn sao?”

“...” Thôi Hằng nghe vậy im lặng không nói, như là rơi vào trầm tư, thật lâu không có mở miệng.

“Hắn trầm mặc, hắn lại trầm mặc?! ” Ánh mắt Thi Thanh Ngư bỗng nhiên sáng lên, nàng phát hiện tình huống của Thôi Hằng dường như có cái gì không đúng, đây không quá giống là thái độ muốn ép hỏi mình.

Chẳng lẽ...

Trong lòng của nàng nhất thời nổi lên từng cái suy đoán, thầm nghĩ trong lòng: “Là ta mới vừa xúc động hấn một phen, hay là hấn yốn lậ có loại dự định này? Cũng đúng, Thiên Giới vực này biến mất mấy trăm ngàn năm, Đăng Thiên mạnh đi nửa đều phải tuyệt vọng...”

Ý niệm tới đây, nội tâm Thi Thanh Ngư bỗng nhiên buông lỏng rất nhiều, thân thái bên ngoài biểu hiện ra cũng bỗng nhiên trở nên tự tin lên, trên mặt lại hiện ra nụ cười.

“Tiền bối, theo người phạm từng bước một tu luyện tới Đăng Thiên, từ con kiên hô bắt đầu từng bước một đi tới Tiên

Giới định phong, rất không dễ dàng đâu.” Nàng lại cười híp mắt đối với Thôi Hằng hỏi, “Ngài tới bắt chúng ta, là nhận được ba người Thượng Thiên Chi Chủ kia đưa tin sao

Nàng lại hỏi ngược lại Thôi Hằng, tựa như là có chút đòi khách thành chủ

“Người cảm thấy ta sẽ nói cho người biết?” Thôi Hằng hơi hơi nhíu mày, làm ra một bộ dáng bất mãn, trầm giọng nói ” Người như thế nói chuyện cùng ta, chẳng lẽ người sẽ không sợ ta trực tiếp giết người?”

“Tiền bối nếu là thật muốn giết ta, cũng sẽ không nói như vậy.” Thi Thanh Ngu dường như càng phát ra tin chắc suy đoán trong lòng chính mình, nàng ngẩng đầu nhìn bầu trời một cái, lại nhìn về phía Thôi Hằng, cười nói ” Người thật ra thì căn bản cũng không có nghĩ tới muốn chặn giết chúng ta, từ vừa mới bắt đầu cũng chưa có, đúng không.”

“Hoang đường.” Thôi Hằng cười lạnh nói, lại cũng không nhiều lời.

“Người cố ý để cho người mang sư đệ ta đi, cũng không phải là vì đánh tan phòng tuyến tâm lý của ta.” Thi Thanh Ngu lại đứng lên, không lại duy trì quý lạ, nàng nhìn chăm chú Thôi Hằng, ánh mắt sáng quắc nói ” Mà là muốn nói với ta một ít lời, đúng không.”

“Ta không biết người đang nói gì.” Thôi Hằng vẫn lắc đầu, ánh mắt lạnh giá, nhưng cũng không có làm ra hành động thực tế gì.

“Chờ cường giả Thiên Quan của chúng ta bên kia đánh vào Vực này, Thiên Giới Chi Môn sẽ mở lại.” Thi Thanh Ngu ý cười đầy mặt nói ” Đến lúc đó, người cũng sẽ có cơ hội đăng lâm Thiên Môn.”

“Lời này là thật?” Thôi Hằng cau mày hỏi.

“Chính xác trăm phần trăm, ta là đệ tử một vị Thiên Quan tôn giả, đây là sư tôn của ta chính miệng nói đối với ta.” Thi Thanh Ngu vô cùng khẳng định nói ” Tuyệt không nửa điểm giả tạo.”

“Hừ!” Thôi Hằng bỗng nhiên cười lạnh nói ” Thiên Giới còn ở! Dị vực làm sao có thể thật đánh vào chúng ta bên này, nói vớ vẩn!”

“Phải không?” Thi Thanh Ngu sâu kín nhìn Thôi Hằng một cái.

Đồng thời nặng lặng lẽ vận chuyển sức mạnh trong cơ thể, ở trong nháy mắt khi nói hai từ này, lại bỗng nhiên hóa thành một vết sáng phóng lên cao.

Thoáng qua liên mắt tung ảnh.

Thi Thanh Ngu chạy!

Hơn nữa, trong nháy mắt khi đào tẩu, nàng còn truyền cho Du Lỗi một đạo tin tức.

Điều này làm cho Du Lỗi đang tiếp thụ Huệ Thế tra hỏi sắc mặt đột biến, sau đó cũng vội vàng hóa thành một vệt sáng, đi theo Thi Thanh Ngu cùng rời đi Thái Hồng Tinh.

Huệ Thế chính là đứng tại chỗ, không có đi truy kích, tựa hồ đối với loại tình huống này cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Ngay sau đó, hắn đáp xuống, trở lại bên người Thôi Hằng.

“Tiên sinh, hai người này đều chạy trở về.” Huệ Thế hướng Thôi Hằng cung kính hành lễ, dò hỏi ” Ngài rất coi trọng cái dị vụ này ?”

Chương 695: Chỉ học trong sách nói chung không hoàn thiện (2)

“Chỉ cần là địch nhân, liền phải trước làm rõ ràng trạng huống của bọn hắn.” Thôi Hằng mỉm cười nói ” hướng người hỏi, cuối cùng so ra kém chính mắt đi xem một chút chuyện gì xảy ra.”

“Tiên sinh tâm tư kín đáo.” Huệ Thế thở dài nói.

“Chẳng qua chỉ là biết thời biết thế thôi.” Thôi Hằng khoát tay một cái, sau đó nói ” Hai người này coi như là một con đường ta trước thời hạn mò tới, trước mắt vẫn là trước dò tra rõ sự tình Thái Hồng Tinh. Người đi tìm huynh đệ Hồng Nhân Hi cùng Hồng Nhân Húc đi, ta muốn thấy bọn họ

“Vâng, tiên sinh.” Huệ Thế chấp tay hành lễ.

...

Thi Thanh Ngư cùng Du Lỗi bây giờ đều bảo trì tu vi đệ thất cảnh đỉnh phong, tốc độ phi hành chạy trốn là cực nhanh, không cần thời gian bao lâu liền chạy trốn tới trong hư không vũ trụ cách xa Thái Hồng Tinh.

“Su ty, người lại khuyên ngược cái tên Thượng Thiên Chi Chủ cảnh giới thứ chín đó?” Du Lỗi vô cùng ngạc nhiên nhìn Thi Thanh Ngư bên người, chỉ cảm thấy chuyện này thật giống như nói mơ giữa ban ngày, để cho người khó tin.

“Không gọi được là khuyên ngược, chỉ có thể nói là hắn nguyên vốn cũng không có quá nhiều ý muốn chặn giết chúng ta thôi.” Thi Thanh Ngư khẽ gật đầu một cái nói ” Thiên Giới của phương Tinh Vực này biến mất quá lâu.

“Cảnh giới thứ chín Thiên Giới không thấy được hy vọng con đường phía trước, tự nhiên sẽ nảy sinh một chút tâm tư khác, đó cũng không phải chuyện kỳ quái gì, ta cũng chỉ là thuận thế làm.

“Người thì sao, thật nói hết toàn bộ rồi?”

“Ha ha, làm sao có thể, ta lại không ngốc.” Du Lỗi lắc đầu cười nói ” Ta giả vờ đầu hàng, cũng chẳng qua là muốn dùng một chút tin tức không quan trọng lừa bịp bọn họ mà thôi.

“Phương tinh vực này thất bại đã là thế cục đã định, ta vào lúc này phản bội là mưu đồ gì, chẳng lẽ là muốn đợi ngày khác các vị tôn giả công tới, bị các vị tôn giả hỏi tội sao?

“Hơn nữa bộ phận thần hồn của chúng ta vẫn còn ở tông môn, coi như ở bên này bị đánh cho cả hình thần đều diệt cũng

có thể ở bên trong tông sông lại, căn bản là không có gì thật phải sợ.”

“Chính là lý lẽ này. ” Thi Thanh Ngu gật đầu cười nói “Chẳng qua, Thái Hồng Tinh bên này lại có tồn tại cảnh giới thứ chín, quả thực là ngoài dự liệu của chúng ta, cũng ngoài dự liệu của các vị tôn giả.

“Chuyện này ý nghĩa là phương tinh vực này có lẽ cũng vận không có nhỏ yếu như các vị các tôn giả nghĩ, khả năng vận tồn tại một chút lá bài tẩy, chúng ta phải đem việc này bẩm báo lên trên.”

“Không sai. ” Du Lỗi gật đầu tỏ vẻ đồng ý ” Chúng ta lập tức trở về.”

Hai người ngay sau đó hóa thành vệt sáng, hướng biên giới mảnh tinh không này bay đi.

Ở sau khi tiến một bước cách xa Thái Hồng Tinh, bọn họ rút cuộc khởi động bí pháp, trực tiếp Na Di Hư Không, rời đi phương tinh vực này.

Nhưng Thi Thanh Ngu cùng Du Lỗi cũng không có phát hiện, lúc rời Thái Hồng Tinh, sau độ ba thước phía trên đỉnh đầu bọn họ đều ngòi xếp bằng một tiểu nhân.

Hai tiểu nhân này đều là bộ dạng Thôi Hằng, ánh mắt trong trẻo lạnh lùng mà đôi mắt nhìn xuống bọn họ.

Thị Thanh Ngu cùng Du Lỗi rời đi phương tinh vực này, hai tiểu nhân này cũng đi theo đám bọn hắn cùng rời đi.

Cùng lúc đó, trong thần thức của Thôi Hằng cũng hiện ra bộ dáng dị vực tinh không.

Rất nhiều đạo vận pháp lý, quy tắc nguyên khí đều nương theo tiếp xúc của hai tiểu nhân kia, giọi vào trong cảm giác của hắn, bộ dáng dị vực bước đầu ở trong óc của hắn hiện hoá ra ngoài.

“Quả nhiên, muốn điều tra tình huống dị vực, vẫn là đích thân đi tiếp xúc tương đối thực tế hơn, chỉ đọc sách là không hoàn thiện.”

Con người trong mắt Thôi Hằng chuyển động, khẽ cười nói ” Những người bên trong chư thiên Luân Hồi thế giới đó có thể nhận trách nhiệm nặng nề này, bố trí nhiệm vụ cũng có thể đa dạng hơn một chút.”

Chương 696: Phú Quý nhi trước khi rời đi Thái Hồng Tinh còn tốt chứ(1)

Mấy trăm năm thời gian trôi qua, Hồng Nhân Hi cùng Hồng Nhân Húc đã sớm không phải là tu vi ban đầu.

Thân là anh, Hồng Nhân Hi đã thành Vô Cực Kim Tiên, Hồng Nhân Húc cũng đã đạt đến cảnh giới Kim Tiên đỉnh phong, khoảng cách chân chính thành tựu Vô Cực Kim Tiên chẳng qua là vấn đề thời gian mà thôi.

Hơn bốn trăm tuổi có thể có cảnh giới tu vi như vậy, vô luận là ở đâu đều gọi là thiên tài.

Nếu là ở ngày trước, huynh đệ hai người bọn họ sẽ gây ra tiếng vang lớn tại các nơi Thái Hồng Tinh, trở thành cao thủ trẻ tuổi đáng kiêu ngạo.

Nhưng trăm năm gần đây, thế cục Thái Hồng Tinh biến hoá kịch liệt.

Không chỉ có di dân từ tinh không giới vực khác tràn vào, còn có thể lực địa phương Thái Hồng Tinh mạch nước ngầm mãnh liệt, những thiên tài trẻ tuổi danh tiếng quá nhiều kia sẽ chết oan uổng.

Cho dù là kẻ có thể lực trường bối cường đại, cũng khó mà may mắn thoát khỏi.

Vì vậy, Hồng Nhân Hi cùng Hồng Nhân Húc gần như không có xông xáo bên ngoài, phần lớn thời gian đều là ở trong sơn môn Thiên Chương Huyền Cung trú ẩn.

Coi như là đi ra ngoài lịch luyện cũng là đi đến địa phương cách xa Thái Hồng Tinh, cố hết sức đi một ít tinh không hoặc là giới vực trật tự ổn định, còn sẽ có cường giả hộ tống, bảo đảm xuất hành an toàn.

Đây cũng không phải là nuông chiều từ bé.

Thật sự là trăm năm gần đây, thiên tài trẻ tuổi trên Thái Hồng Tinh chết đi quá nhiều.

Hơn nữa nguyên nhân không biết.

Ngay cả Tạo Vật Chủ đều tra không ra nguyên nhân.

Đối với loại tình huống này, Hồng Nhân Hi cùng Hồng Nhân Húc cũng là biết rõ trong lòng.

Vì vậy, chỉ cần đi ra ngoài, bọn họ nhất định sẽ lòng tràn đầy cảnh giác.

Nhưng cho dù là như vậy, ở trên đường trở về của lần lịch luyện này, mới vừa tiến nhập tinh không của Thái Hồng Tinh, liền bị lực lượng thần bí tập kích.

Thánh Giả âm thầm hộ tống bọn họ ngã xuống tại chỗ!

Nếu không phải ông cố ngoại của bọn họ, cũng tức là chương giáo Triệu Thiên cấp bậc Tạo Vật Chủ của Thiên Chương Huyền Cung ra tay, bọn họ khả năng đã hình thần đều diệt.

Bên trong một tòa biệt viện trong Thiên Chương Huyền Cung.

Hồng Nhân Húc cau mày, vẫn là có chút chưa tỉnh hồn, không nhịn được nói: “Ca, người nói kết quả này là chuyện gì xảy ra? Rốt cuộc là người nào đang nhắm vào chúng ta, đang nhắm vào Thái Hồng Tinh?”

“Không biết.” Hồng Nhân Hi lắc đầu một cái, cau mày nói ” Ta hỏi qua ông cố ngoại rồi, lúc trước đánh úp chúng ta là một tên Chư Thánh Chi Vương.

Người kia sau khi bị ông cố ngoại tiêu diệt, lại hư không tiêu thất, hoàn toàn không có để lại bất cứ dấu vết gì, giống như là chưa từng xuất hiện qua, căn bản là không cách nào tiến hành bất kỳ truy xét.”

“Điều này quá lạ lùng, đáng ghét a!” Hồng Nhân Húc nắm chặt hai quả đấm, vẻ mặt phần uất cùng không cam lòng, cắn răng nghiến lợi nói ” Chờ ta trở thành Tạo Vật Chủ, nhất định phải đem những con chuột tránh ở trong bóng tối này một lưới bắt hết, không chừa một móng!”

“Hai đứa trẻ các ngươi, trước hết không nên quan tâm những chuyện này ” Vừa lúc đó, một giọng ôn hòa vang lên, chỉ thấy một trung niên phụ nhân nhìn hơn 40 tuổi đi vào toà viện này.

Nàng ngũ quan nhu hòa, mặt mũi thanh tú đẹp đẽ, nhìn ra được lúc còn trẻ là một mỹ nhân.

Bây giờ tuy là hiển hiện ra bộ dáng trung niên, ăn mặc cũng đơn giản, nhưng khí chất tao nhã, cử chỉ ung dung, nhìn một cái đã biết cũng không phải người thường.

Ở bên cạnh nàng còn đi theo một người thị nữ tuổi còn trẻ, mặc quần áo màu đỏ nhạt, cúi đầu, tư thái cung thuận, rất tâm thường.

“Bà nội, ngài làm sao tới rồi hả? ” Hồng Nhân Hi kinh ngạc nhìn về phía phụ nhân trung niên này, ngay sau đó kéo em trai Hồng Nhân Húc bên người đồ ng thời hành lễ.

Trung niên phụ nhân này tên là Triệu Hồng Từ, là bà nội của Hồng Nhân Hi cùng Hồng Nhân Húc, cũng tức là thê tử kết tóc của Hồng Phú Quý.

“Nghe các người gặp tập kích trong tình không, bà nội tới xem một chút.” Triệu Hồng Từ đi tới trước mặt hai người, từ ái sờ đầu của bọn họ một cái, khẽ thở dài ” Những năm gần đây cũng là khô các người, ngay cả đi ra ngoài lịch luyện bình thường đều không tự do.”

“Đều do những con chuột tránh ở trong bóng tối kia! ” Hồng Nhân Húc vẫn là mặt đây tức giận, trầm giọng nói ” Bà nội, ngài biết là chuyện gì xảy ra không? Ông cố ngoại không cùng chúng ta nói tí mĩ.”

“Nhân Húc, ông cố ngoại chắc là có tính toán riêng của ông.” Hồng Nhân Hi lắc đầu nói ” Hơn nữa ông cố ngoại cũng nói cho chúng ta biết một ít tình huống, ít nhất chúng ta đã biết tập kích chúng ta là Chư Thánh Chi Vương.”

“Chỉ vậy thì có ích lợi gì.” Hồng Nhân Húc tách tình nóng nảy, hừ lạnh nói ” Chúng ta bây giờ ngay cả Chư Thánh Chi Vương từ đâu tới cũng không biết, làm sao còn bắt đám con chuột kia.”

“Cha không cùng các người nói tí mĩ cũng là vì tốt cho các người ” Triệu Hồng Từ kéo hai người ngồi xuống, giải thích ” Chuyện này can hệ quá nhiều, hơi không cần thận toàn bộ Thái Hồng Tinh đều có thể lâm vào tình cảnh vạn kiếp bất phục a.”

“Lại nghiêm trọng như vậy? ! ” Hồng Nhân Hi nghe vậy trợn to hai mắt, hiển nhiên không nghĩ tới sẽ có hậu quả nghiêm trọng như vậy, kinh nghi nói ” Chúng ta nơi này chính là có năm vị Tạo Vật Chủ a!”

Chương 697: Phú Quý nhi trước khi rời đi Thái Hồng Tinh còn tốt chứ (2)

Ở trong vạn giới tinh không hôm nay, Chư Thánh Chi Vương cũng đã là tầng thứ xung Tôn Hoàn Vũ, đủ để thống trị một phương đại giới, Tạo Vật Chủ càng là tồn tại cấp bậc truyền thuyết, phượng mao lân giác.

Thái Hồng Tinh sở dĩ có thể để cho ba mươi một giới chung quanh, một trăm lẻ năm tinh không xung là Tôn, phụng là Chủ, cũng là bởi vì bên này có năm vị Tạo Vật Chủ.

Thế lực như vậy, đôi mắt vạn giới tinh không đều gọi là vô cùng cường đại.

Dạng nguy cơ gì có thể để cho Thái Hồng Tinh mạnh mẽ như vậy đều đối mặt tình cảnh vạn kiếp bất phục, chẳng lẽ là Đạo Chủ chỉ tồn tại ghi chép ở trong điển tịch.

Trong lòng Hồng Nhân Hi cùng Hồng Nhân Húc đều vô cùng nghi ngờ.

Triệu Hồng Từ chính là khễ gật đầu một cái, thở dài nói ” Tạo Vật Chủ quả thật cường đại, Thái Hồng Tinh cũng đích xác không yếu, nhưng đôi mắt khu vực càng rộng lớn hơn, những người này khả năng cũng chỉ là sức mạnh không đáng kể thôi.”

Những lời này để cho Hồng Nhân Hi cùng Hồng Nhân Húc rơi vào trầm mặc, mặc dù bọn họ sống ở tông môn thời gian dài và dưới sự che chở của trưởng bối, tâm tính còn hơi non nớt, nhưng cũng nghe ra được ý tứ của Triệu Hồng Từ.

Nguy cơ bây giờ Thái Hồng Tinh đối mặt, vô cùng có khả năng đã vượt ra khỏi mức cực hạn có thể chịu đựng của năm vị Tạo Vật Chủ, là tồn tại vượt quá tưởng tượng của bọn họ.

“Nếu mà nói như vậy...” Hồng Nhân Hi há hốc mồm, muốn nói lại thôi, hần hơi do dự một chút nói ” Bà nội, nếu quả thật là nghiêm trọng như vậy mà nói, chúng ta có phải hay không có thể đi Ngũ Cảnh Giới, tìm Thôi Hằng Tiên Tôn?”

“Người là nói vị lão sư kia của Phú Quý?” Triệu Hồng Từ nghe vậy khễ nhíu mày, thoáng trầm mặc một hồi, lắc đầu nói ” Tam thời vẫn là không cần, ừ, ta sẽ tìm cơ hội cùng phụ thân thương nghị một phen, nếu quả như thật cần ta lại cùng các người nói.”

“Ừm.” Hồng Nhân Hi gật đầu một cái, đối với cái kết quả này hần cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, nội tâm bỗng nhiên trở nên lo lắng lên.

Thật ra thì, ngay từ lúc mấy trăm năm trước sau khi bọn họ từ Ngũ Cảnh Giới trở về, cũng đã cùng bà nội Triệu Hồng Từ nói qua chuyện bọn mình ở Ngũ Cảnh Giới gặp lão sư của ông nội.

Nhưng khi đó phản ứng của Triệu Hồng Từ lại là có chút lo âu, mà không phải cảm thấy kinh hỉ như dự đoán của bọn họ, thậm chí còn dặn dò bọn họ không muốn đem việc này báo cho ông cố ngoại bọn hắn biết.

Điều này làm cho Hồng Nhân Hi cảm giác tình huống rõ ràng không đúng lắm, hoặc là nguyên do gia gia năm đó lại rời đi Thái Hồng Tinh, cũng không phải là êm đềm như hắn biết vậy.

Hắn cũng thử nghiệm hỏi thăm qua cha của mình, nhưng lấy được câu trả lời đều là con nít chớ có hỏi nhiều.

Bây giờ Thái Hồng Tinh đều đối mặt nguy cơ nghiêm trọng như vậy, chính mình sau khi nói lên ý kiến đi tìm Thôi Hằng Tiên Tôn giúp, bà nội lại vẫn còn do dự, có thể thấy bí mật phía sau này sợ rằng không nhỏ.

“Chẳng lẽ ông nội ban đầu rời đi, thật là có cái gì không vui?” Hồng Nhân Hi nghĩ tới đây, thân thể cả người chợt căng thẳng lên, nội tâm dâng lên một cô cảm giác sợ hãi nồng đậm.

Hắn từng thấy tận mắt uy thế Thôi Hằng đột phá đến Nguyên Anh đỉnh phong, cái dị tượng chụ thiên đều hiện kia đã sớm thật sâu đóng dấu ở trong óc của hắn, cả đời vĩnh viễn đều không cách nào quên.

Vì vậy, ở trong nhận thức của Hồng Nhân Hi, Thôi Hằng chính là một vị tôn tại tối cao, một vị cường giả vượt qua tất cả, nộ trị cao hơn hết thảy.

Mà một vị cường giả như vậy là lão sư gia gia mình tôn kính nhất.

Nếu như ông nội thật cùng ông cố ngoại hoặc là Thái Hồng Tinh bên này tôn tại mâu thuẫn gì, thậm chí là bị buộc rời đi Thái Hồng Tinh mà nói, hậu quả kia thật là thiết nghĩ không chịu nổi a.

Đối với Hồng Nhân Hi mà nói, hắn không biết Thái Hồng Tinh đối mặt cái gọi là nguy cơ, có thể hay không thật để cho Thái Hồng Tinh lâm vào tình cảnh vạn kiếp bất phục, nhưng hắn biết rõ Thôi Hằng khẳng định có thể làm được.

Đây là không nghi ngờ chút nào.

Chấn động trong lòng Hồng Nhân Hi tự nhiên không gạt được Triệu Hồng Từ đã sớm là Chư Thánh Chi Vương.

“Hi nhi, con cũng không cần lo lắng quá mức. ” Triệu Hồng Từ an ủi ” Bà nội cùng ông cố ngoại của con chẳng qua là tạm thời còn không có làm xong chuẩn bị đôi ngoại cầu viện, không nên suy nghĩ quá nhiều.”

Lời này cũng không ích gì, lời này vừa nói liền để cho nội tâm Hồng Nhân Hi càng phát ra ưu sầu.

“Hai vị công tử, hai vị công tử, có người tới thăm. ” Vừa lúc đó, một gã sai vặt mặc áo xanh vội vã chạy tới, cắt đứt suy nghĩ của Hồng Nhân Hi.

Đây là gã sai vặt phân phối trong biệt viện, trong ngày thường phụ trách quét dọn sân nhà, thông báo tin tức.

Gã sai vặt thấy Triệu Hồng Từ lại vội vàng hành lễ nói: “Ra mắt trưởng lão.”

“Không cần đa lễ. ” Triệu Hồng Từ nhẹ nhàng khoát tay, ra hiệu gã sai vặt đứng dậy, mỉm cười nói ” Là ai tới thăm?”

Chương 698: Phú Quý nhi trước khi rời đi Thái Hồng Tinh còn tốt chứ(3)

“Bẩm trưởng lão, tiêu nhân cũng không nhận biết người kia. ” Gã sai vật đầu tiên là lác đầu, lại nói ” Người kia tự xưng Huệ Thế, đến tìm Nhân Hi cùng Nhân Húc hai vị công tử.”

“Ồ? ” Triệu Hồng Từ nghe vậy bắt đầu suy tư, trong ấn tượng của nàng quả thật không có cường giả nào gọi là Huệ Thế.

“Cái gì, Huệ Thế? ! ” Hồng Nhân Húc nghe vậy chính là trực tiếp nhảy cõn lên, mắt đây về khiếp sợ.

“Huệ, Huệ Thế? ! ” Hồng Nhân Hi cũng là khiếp sợ không gì sánh nổi, vội vàng hỏi ” Chính là một nam tử dung mạo hiền hòa, xem ra giống như là hòa thượng hoàn tục, nhưng giữa lông mày lại chung quy mang theo mấy phần sát khí?”

“Không sai, không sai. ” Gã sai vật gậy đầu nói ” Thì ra Nhân Hi công tử ngài biết hấn a, vậy tiêu nhân an tâm, ngài muốn cho hấn đi vào sao?”

Chuyện này... ” Hồng Nhân Hi hơi do dự, nhìn về phía Triệu Hồng Từ bên người, muốn nói lại thôi.

“Hi nhi, nhìn ta làm gì? ” Triệu Hồng Từ hơi nghi hoặc một chút, mỉm cười dò hỏi ” Huệ Thế này là người nào?”

“Bà nội, Huệ Thế này là tùy tùng của Thôi Hằng Tiên Tôn. ” Hồng Nhân Hi vẫn là rất rõ ràng nói ra ” Nếu Huệ Thế đã đến, Thôi Tiên Tôn hơn phân nửa cũng đã ở Thái Hồng Tinh.”

“Cái gì? ! ” Nụ cười trên mặt Triệu Hồng Từ nhất thời cứng đờ, trong mắt tức thì tràn đầy các loại ưu sầu, nàng khẽ thở ra một hơi nói ” Đề cho hấn vào đi.”

“Gặp mặt ở nơi này? ” Hồng Nhân Hi theo bản năng hỏi, có chút lo lắng Huệ Thế từ Triệu Hồng Từ bên này biết được sự tình gì không tốt, vậy coi như sẽ có vấn đề lớn.

”Ừ, gặp mặt ở nơi này. ” Triệu Hồng Từ gật đầu một cái nói ” nếu là tùy tùng của Thôi Tiên Tôn, theo lý thuyết là bồi phận chú bác của các người, đều đi ra ngoài nghênh đón đi.”

“Vâng, bà nội! ” Hồng Nhân Hi cùng Hồng Nhân Húc rời nhà, đi nghênh đón Huệ Thế.

Vì vậy, vào giờ phút này, trong nhà này cũng chỉ còn lại có Triệu Hồng Từ cùng thị nữ bên người nàng.

“Phụ nhân, ngài dường như có hơi lo âu.” Thị nữ ở bên cạnh thấp giọng nói.

Mặc dù tu vi của nàng cũng không cao, nhưng đã đi theo bên người Triệu Hồng Từ mấy trăm năm, nhìn ra được Triệu Hồng Từ hẳn là có một chút biến hóa trong lòng.

“Không thể không lo âu a.” Triệu Hồng Từ khẽ gật đầu một cái thờ dài, ánh mắt nhìn về phía bên ngoài, lại hít sâu một hơi ” Dĩ nhiên, hết thảy chưa hoàn toàn xác định, cũng không nên có kết luận quá sớm.”

Trong chốc lát thời gian trôi qua, Hồng Nhân Hi cùng Hồng Nhân Húc liền đem Huệ Thế nghênh đón trở lại.

Triệu Hồng Từ đang muốn đánh giá Huệ Thế một chút, nhưng chỉ nhìn một cái, nàng liền cảm giác mình hình như là nhìn thấy âm Ty sâu không thấy đáy, tràn đầy khí tức âm lãnh cùng tử vong.

Điều này làm cho nàng kinh hãi không thôi, vội vàng thu hồi tầm mắt.

Huệ Thế tự nhiên cũng chú ý tới ánh mắt của Triệu Hồng Từ, chấp tay hành lễ nói: “Vị này chính là bà nội của hai vị Hồng công tử đi, trưởng lão Thiên Chương Huyền Cung Triệu Hồng Từ, Triệu Thánh Vương.”

Dựa theo chỉ thị của Thôi Hằng, lần này tới Thiên Chương Huyền Cung tìm người, cần phô bày ra một chút xiu thực lực, như vậy thì có thể tránh khỏi rất nhiều phiền toái và mâu thuẫn không cần thiết.

Về phần cụ thể cho thấy bao nhiêu thực lực, Thôi Hằng cũng không có quy định, chỉ xem Huệ Thế chính mình quyết định.

Vì vậy, hiện tại hẳn hiển lộ khí thế bên ngoài cũng không có đến tầng thứ cảnh giới thứ chín Đẳng Thiên, mà là một Đạo Chủ đệ thất cảnh đỉnh phong.

Nhưng cho dù là như vậy, cũng để cho nội tâm Triệu Hồng Từ dâng lên sóng gió kinh hoàng.

“Đạo Chủ! Mới vừa rồi cái cổ khí tức này, rõ ràng chính là đạo lực sau khi Đạo Thể đại thành! Quá mạnh mẽ.” Triệu Hồng Từ trong lòng nghị ngờ không thôi ” Ngay cả tùy tùng đều là Đạo Chủ, thật chẳng lẽ như Hi nhi bọn nó nói, lão sư Phú Quý quả thật là một vị tồn tại tối cao?

Chẳng qua, nội tâm của nàng mặc dù khiếp sợ, nhưng ngoài mặt vẫn là ung dung thản nhiên mà hành lễ, mỉm cười nói: “Huệ Thế tiên bối tu vi cao, để cho người bội phục vô cùng.”

“Trưởng lão không nên khách khí, ta chẳng qua chỉ là thay mặt tiên sinh tới mời hai vị Hồng công tử mà thôi.” Huệ Thế đi thẳng vào vấn đề nói thẳng. “Nếu mà trưởng lão không có gì dị nghị, có thể hay không để cho bọn họ theo ta đi gặp tiên sinh?”

“Có thể được. Thôi Tiên Tôn mời, đúng là vinh hạnh của bọn nó. Chỉ có điều, ta đây có một yêu cầu quá đáng...” Triệu Hồng Từ trịnh trọng nói. “Ta cũng muốn đi bái kiến một chút Thôi Hằng Tiên Tôn, có mấy lời muốn cùng hẳn nói.”

“Tất nhiên là được.” Huệ Thế gật đầu một cái, mỉm cười nói. “Tiên sinh đã phân phó ta trước khi tới, nếu là có người của Thiên Chương Huyền Cung muốn cùng đi, có thể mang thêm mấy người khách.”

“Vậy liền đa tạ.” Triệu Hồng Từ cung kính hành lễ, tư thái nhún nhường cung thuận.

...

Một tòa sân nhỏ.

Thôi Hằng đang ở trên ghế nhắm mắt dưỡng thần bỗng nhiên mở mắt, ánh mắt nhìn về bốn người phía sau lưng Huệ Thế.

Huệ Thế trước khi mạng những người này trở về, cũng đã báo người tới cho Thôi Hằng.

“Bái kiến Tiên Tôn!”

“Bái kiến Tiên Tôn!”

Mọi người đi tới nơi này, miệng đồng thanh hành lễ.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, ánh mắt quét bốn người một cái, sau đó liền rơi vào trên người Triệu Hồng Từ, mỉm cười nói: “Phú Quý nhi trước khi rời đi Thái Hồng Tinh còn tốt chứ?”

Chương 699: Tinh Không có quy tắc đạo vận cực đại bất đồng (1)

Ba người Triệu Hồng Từ, Hồng Nhân Hi, Hồng Nhân Húc được Huệ Thế đón đi từ bên trong biệt viện trong Thiên Chương Huyền Cung.

Vì vậy, ba người chân trước vừa rời đi, Triệu Thiên Nhất thân là chương giáo Tạo Vật Chủ của Thiên Chương Huyền Cung cũng sẽ nhận được tin tức.

Báo tin cho hắn không phải là người nào khác, chính là “Cửu thúc” đã từng xem như Chư Thánh Chi Vương hộ vệ của anh em nhà họ Hồng.

Hắn vốn tên là Lục Cửu, là người làm Triệu Thiên Nhất thu nạp lúc chưa trở thành Nhân Tiên, cực kỳ trung thành.

“Người nói, người thấy được tùy tùng của cái tên Thôi Hằng Tiên Tôn đó?” Triệu Thiên Nhất ngồi xuống ở trên ghế chương giáo, cau mày, con ngươi lấp lóe, tâm tư không ngừng chuyển động.

“Không sai.” Lục Cửu gật đầu nói “Mặc dù người kia bây giờ đã hư hư thực thực thành tựu Đạo Chủ, nhưng thuộc hạ nhận ra khí tức lực lượng của hắn, sẽ không nhìn lầm.”

“...” Triệu Thiên Nhất hơi trầm mặc, nhẹ nhàng nhắm mắt lại nói “Cái tên Thôi Tiên Tôn đó, thật sự có lợi hại như lời người nói? Dễ dàng sáng lập ra hơn ngàn tên Thánh Giả, đưa tới dị tượng đề cho Chư Thiên đều hiện?”

“Chính xác trăm phần trăm.” Lục Cửu thần sắc vô cùng nghiêm túc nói “Những chuyện này ở Ngũ Cảnh Giới mọi người đều biết, coi như bây giờ đã qua mấy trăm năm, cũng sẽ không có người quên.”

” Uy năng như vậy, lại có một vị Đạo Chủ làm tùy tùng, chỉ sợ là một vị Chư Thiên Chi Chủ a. ” Triệu Thiên Nhất trong lòng có tính toán, đồng thời lại có chút hối hận, khẽ thở dài ” Năm đó ta đề cho tên Hồng Vũ kia rời đi Thái Hồng Tinh, có phải làm sai hay không?”

“Ngài là vì tốt cho hắn, làm sai chỗ nào?” Lục Cửu lắc đầu nói “Hồng Vũ tư tưởng quá mức cực đoan, nếu là tiếp tục ở lại Thái Hồng Tinh, chỉ sẽ gặp bất trắc, đề cho hắn rời đi cũng là đang đảm bảo tánh mạng của hắn.”

Thiên Chương Huyền Cung là một trong tam đại Huyền Cung Thái Hồng Tinh, chương giáo Triệu Thiên Nhất cũng là một trong ngũ đại Tạo Vật Chủ.

Đây đúng là thể lực cực kỳ mạnh mẽ.

Nhưng Thái Hồng Tinh cũng không phải là một khối sắt cứng chắc.

Vì vậy, coi như Thiên Chương Huyền Cung che chở Hồng Phú Quý, hai cái Huyền Cung khác, tứ đại Phật viện, hai mươi một Tiên Môn đều đã đem hãn coi là cái đinh trong mắt gai trong thịt, hãn không thể giết chết cho thông khoái.

Nếu như năm đó Hồng Phú Quý không hề rời đi Thái Hồng Tinh, thật nói không chắc lúc nào sẽ ngoài ý muốn bỏ mình.

Dù sao, những ý tưởng cùng kế hoạch kia của hãn, một khi biểu lộ liên tục tiếp đúng ở phía đối lập với tất cả cao tầng trên Thái Hồng Tinh, không biết bao nhiêu người hãn không thể lấy da hãn làm chăn, lấy thịt hãn mà ăn.

“Không, ngươi sai lầm rồi.” Triệu Thiên Nhất đột nhiên lắc đầu một cái, than nhẹ một tiếng, nói với Lục Cửu ” Vào giờ phút này, năm đó cách làm của ta là đúng hay sai, đã không phải là ngươi và ta có thể định đoạt.”

“...” Lục Cửu nghe vậy cúi đầu, hơi suy nghĩ một chút liền biết, không khỏi khô sở nói ” Ngài nói không sai, quả thật như thế. Đây cũng phải quyết định bởi ý chí của vị Thôi Tiên Tôn kia.”

“Ngươi chuẩn bị một chút đi.” Triệu Thiên Nhất đứng dậy, nói với Lục Cửu ” Chuẩn bị lễ trọng, lại đem đồ vật ban đầu Hồng Vũ lưu lại mang theo, ta đi qua hướng vị Thôi Tiên Tôn kia bồi tội.”

“Cái này, cái này, ngài cần gì phải vậy? ” Lục Cửu có chút không đành lòng, ở trong lòng của hãn Triệu Thiên Nhất từ trước đến nay đều là cao cao tại thượng, không gì không thể, bây giờ lại muốn đích thân đi bồi tội nói xin lỗi.

“Lục Cửu, ngươi đây coi như sai lầm rồi.” Triệu Thiên Nhất lắc đầu nói ” Nếu là vị Thôi Tiên Tôn kia có thể tiếp nhận ta bồi tội xin lỗi, đây hãn là chuyện ta có phúc ba đời mới đúng.

“Dù sao, kia có thể là một vị Chư Thiên Chi Chủ a.”

...

Phú Quý nghi trước khi rời đi Thái Hồng Tinh còn tốt chứ?

Triệu Hồng Từ không nghĩ tới Thôi Hằng lại hỏi nhanh như vậy trực tiếp như vậy.

Nàng hơi sững sờ, sắp xếp lời nói một chút, có chút khô sở mà nói: “Hồi bẩm Tiên Tôn, phu quân lúc rời đi không gọi là

tốt, cũng không gọi là tệ.”

“Ồ? ” Thôi Hằng ánh mắt hơi hơi nheo lại, nhàn nhạt nói ” Ta không phải là rất thích loại miêu tả lập lòe nước đôi này, lúc ấy cụ thể là tình huống gì, trực tiếp nói rõ ràng đi.”

“Tiên Tôn thứ tội, lời ta mới vừa muốn nói câu câu là thật. ” Triệu Hồng Từ lúc này quỳ mọp, vô cùng thành khẩn nói ” Khi đó phu quân bị rất nhiều Tào Vật Chủ cùng Chư Thánh Chi Vương căm thù, cho nên không gọi là tốt.

“Bất quá, hấn là phu quân của ta, cũng tu luyện võ công Thiên Chương Huyền Cung, tự nhiên sẽ bị cha ta che chở, vì vậy tình huống của hấn cũng quả thật không gọi là tệ.”

“Phú Quý nhi bị rất nhiều Tào Vật Chủ cùng Chư Thánh Chi Vương căm thù? ” Thôi Hằng nghe vậy hơi nghĩ ngợi liền biết nguyên do trong đó, ánh mắt nhìn chăm chú Triệu Hồng Từ, khẽ cười nói ” Nói như vậy, để cho Phú Quý rời đi Thái Hồng Tinh cũng là vì bảo toàn tánh mạng của hấn?”

“... ” Triệu Hồng Từ trầm mặc một hồi nói ” Không dám lừa Tiên Tôn, thật ra thì lấy sức mạnh Thiên Chương Huyền Cung, nếu là đem hết toàn lực muốn phải bảo toàn phu quân chưa chắc không làm được.

“Nhưng làm như vậy mà nói Thiên Chương Huyền Cung nhất định sẽ tổn thương nguyên khí nặng nề, ta vì để tránh cho tông môn bị quá nhiều tổn thất, cũng vì để tránh cho đại chiến bùng nổ, khuyên hấn rời đi Thái Hồng Tinh.”

“Bà nội, là ngài khuyên ông nội rời đi? ” Hồng Nhân Húc có chút khó có thể tin nhìn Triệu Hồng Từ, không hiểu nói ” Ngài rõ ràng thường xuyên cùng ta nói, ông nội là một người có chí hướng cao xa, lý tưởng vĩ đại, ngài tại sao phải khuyên hấn rời đi?”

“Bà nội, người... ” Hồng Nhân Hị thì là há hốc mồm, lời chất vấn đến mép lại nuốt trở vào, hấn đã hiểu nỗi khổ trong lời Triệu Hồng Từ muốn nói.

Chương 700: Tinh Không có quy tắc đạo vận cực đại bất đồng (2)

“Lúc ấy Phú Quý nhi có ý tưởng gì?” Thôi Hằng không có tiên hành đánh giá đối với cách nói của Triệu Hồng Từ, mà là lại hỏi ngược một câu.

“Phu quân trước khi rời đi từng nói, ‘Ở Thái Hồng thuyết Đại Đồng(1), đúng là thời điểm chưa tới, là ta nóng lòng cầu thành’.” Triệu Hồng Từ trầm giọng nói “Chẳng qua, hãn cũng không có như đưa đám, còn nói ‘Lần này rời đi là vì lần về tốt hơn’.”

“Ha ha ha, tiểu tử này còn là cô chấp như thế.” Thôi Hằng bỗng nhiên nở nụ cười, khoát tay nói “Đứng dậy đi, đừng quý lay, Huệ Thế người tìm vài cái ghế cho bọn hãn ngồi xuống.”

“Ta ngược lại thật ra muốn nghe một chút, Phú Quý nhi sau khi đi tới Thái Hồng Tinh đã làm chút gì? Hãn lúc rời Thái Hồng Tinh cũng chẳng qua chỉ là một tên Thánh Giả, là thế nào để cho đông đảo Chư Thánh Chi Vương cùng Tọa Vật Chủ căm thù.”

Có thể đưa tới nhiều người căm thù như vậy, cũng là một bản lĩnh không nhỏ.

“Hồi bẩm Tiên Tôn, thật ra thì lúc phu quân cùng ta vừa mới đến Thái Hồng Tinh, cũng không có làm gì.” Triệu Hồng Từ mặc dù ngồi xuống, nhưng vẫn cung kính, nàng tiếp tục nói,

“Ở một trăm năm lúc ban đầu, hãn thật ra thì vẫn luôn dốc lòng tu luyện, thỉnh thoảng sẽ thâm nhập địa phương người bình thường sinh hoạt, thể nghiệm cuộc sống của người bình thường.”

“Dựa theo lời nói của hãn, cái này gọi là không có điều tra thì không có quyền lên tiếng. Ở sau khi trở thành Vô Cực Kim Tiên, phu quân mới bắt đầu chân chính hành động, chuyện đầu tiên hãn làm, chính là tự sáng tạo ra một bộ võ công nhắm thẳng vào Vô Cực Kim Tiên.”

“Ở sau khi sáng lập võ công, hãn liền đem võ công mười hại cảnh Phạm Giới tất cả đều miễn phí truyền phát ra ngoài, để cho mỗi một người đều có cơ hội học tập võ công.”

“Sau đó hãn lại mở Võ Đạo học viện, đại quy mô thu nhận học đồ, chỉ cần là có thể đem võ đạo miễn phí tu luyện tới tầng thứ Hóa Khí, liền có thể xin bái nhập Võ Đạo học viện.”

“Trong Võ Đạo học viện, hẳn không chỉ giảng dạy võ công càng cao thâm hơn, cũng sẽ truyền vào một chút tư tưởng cùng lý niệm cho học sinh, để cho bọn họ biết cũng không phải là xuất thân phổ thông thậm chí là nghèo khó liền không có hi vọng truy cầu Đạo.

“Coi như là người cực kỳ nghèo khó bản cùng cũng có tư cách học tập võ công cơ sở, biết tư chất học võ của mình, cũng có cơ hội truy cầu cảnh giới cao hơn.

“Điều này liền khiến cho đông đảo tông môn đều mất đi khởi nguồn đệ tử mới, đồng thời cũng để cho võ đạo trở nên thông dụng, võ giả trở nên phổ biến lên, bọn họ cũng sẽ không lại cao cao tại thượng.

“Đối với rất nhiều võ giả tông môn mà nói, loại tình huống này là không thể nào chấp nhận được, bọn hắn sớm đã quen ánh mắt ngưỡng vọng của người bình thường, cũng quen cái gọi là ‘Cao quý’. Tự nhiên không cho phép hết thảy các thứ này bị phá hư.

“Vì vậy, mâu thuẫn ra đời, không ít đệ tử tông môn tới gây sự với Võ Đạo học viện, cũng đều bị phu quân từng cái đánh lui, ngược lại tăng trưởng danh tiếng, để cho cũng càng ngày càng nhiều người bái nhập Võ Đạo học viện.

“Thật ra thì, nếu như chẳng qua là điều này mà nói, mặc dù đã đầy đủ để cho rất nhiều tông môn căm thù phu quân, nhưng còn chưa đủ để cho hắn trở thành công địch của tuyệt đại đa số tông môn.

“Hết thảy các thứ này bắt nguồn ở phu quân giảng dạy một bài học, ở trong bài học này, hắn đơn giản miêu tả một chút lý tưởng hắn muốn thiết lập thế giới đại đồng...”

Nói tới chỗ này Thôi Hằng đã biết là chuyện gì xảy ra.

Hiển nhiên là những Huyền Cung Phật viện, Tiên Môn đại phái Thái Hồng Tinh này bị “Thế giới Đại đồng” dọa sợ.

Dù sao dựa theo thế giới đại đồng phân chia, bọn họ những người này có 99% đều là bị treo ở trên cột cờ.

Mặc dù Hồng Phú Quý ở bên trên thao tác thực tế vẫn chỉ là ở giai đoạn tích lũy lực lượng, còn lâu mới tới mức độ đem người treo cột cờ, nhưng là đủ để cho những người này cảm thấy khủng hoảng.

“Tính tình Phú Quý nhi chính trực sáng khoái, có một số việc trước khi chính thức quyết định làm, cũng không thích hợp nói ra.” Thôi Hằng khẽ gạt đầu một cái, thở dài nói ” Hẳn lộ chân tướng quá sớm.”

Nói tới chỗ này, hần dừng một chút, mỉm cười nói: “Chẳng qua, dám nhắm vào hần, chèn ép hần, ép hần chỉ có thể rời đi, những người đó, ta một tên cũng sẽ không buông tha.”

“Đa tạ Tiên Tôn. ” Triệu Hồng Từ một mực cung kính hành lễ, nội tâm cũng rất cuộc thờ dài nhẹ nhõm

Nàng vẫn luôn đang lo lắng Thôi Hằng sẽ trách tội Thiên Chương Huyền Cung không có toàn lực bảo vệ Hồng Phú Quý, mà là để cho Hồng Phú Quý quyết định rời đi.

Bây giờ dường như là mọi thứ đã kết thúc, có thể buông lỏng tinh thần.

“Trước không vội vàng cảm tạ. ” Thôi Hằng nhìn một chút bên ngoài, khẽ cười nói ” Ta biết không phải là người khuyên Phú Quý rời đi, vì sao phải nói là người làm, mới vừa rời là suy nghĩ thế tội cho người khác?”

“Tiên Tôn, chuyện này... ” Triệu Hồng Từ nghe vậy nhất thời sắc mặt trắng bệch, sợ hãi cực độ tràn lên trong lòng, ngay cả lời đều không nói ra được.

“Kết quả như thế nào, chờ phụ thân người đến rồi lại phân trần đi. ” Thôi Hằng khoát tay áo nói.

Bây giờ hần đã đối với thụ hoạch của Hồng Phú Quý ở Thái Hồng Tinh có hiểu rõ, về phần là ai khuyên hần rời đi loại chuyện này, chẳng qua chỉ là việc nhỏ không đáng kể, cũng không đáng giá để ý.

Hần chân chính để ý, vẫn là chiều hướng cuối cùng của Hồng Phú Quý.

“Phú Quý sau khi rời đi Thái Hồng Tinh, đi nơi nào? ” Thôi Hằng dò hỏi ” Người có biết chứ?”

“Hồi bẩm Tiên Tôn, phu quân từng hướng ta nói qua địa phương hần định đi... ” Triệu Hồng Từ vội vàng nói “Đó là đường hầm không gian hần tình cờ phát hiện.

“Chỉ cần xuyên qua lối đi của cái không gian kia liền có thể đi tới một mảnh Tinh Không quy tắc đạo vận cùng bên này có bất đồng cực lớn, đối với tăng lên tu vi Vạn Pháp Quy Nhất của hần có rất nhiều chỗ tốt.”

“Tinh Không quy tắc đạo vận cùng bên này có bất đồng cực lớn, đường hầm không gian?” Thôi Hằng nghe vậy tức thì liền nhíu mày.

—

(1)Thiên hạ đại đồng: là một tư tưởng thời cổ đại của Trung Quốc nói đến một thế giới lý tưởng mà con người có thể đạt tới và thể hiện cho ước muốn lớn về một xã hội tốt đẹp

trong tương lai loài người bằng việc người người thương yêu và giúp nhau, nhà nhà an cư lạc nghiệp và thịnh vượng, xã hội tự do và luôn ý thức tự giác vì chung, không cách biệt và xung đột, con người hạnh phúc và đạo đức, khởi nguồn từ triết gia lỗi lạc Không Tử.

Chương 701: Lẽ nào cùng Hồng Vũ kia có liên quan?

Dị vực!

Trong đầu Thôi Hằng thoáng qua ý niệm đầu tiên chính là cái này.

Lúc này, thần linh hóa thân của hắn đã đi theo Thi Thanh Ngu và Du Lỗi tiến vào dị vực, điều này làm cho hắn đối với quy tắc đạo vận của dị vực có hiểu biết hơi rõ ràng.

Tình huống bên kia quả thật cùng bên này có khác biệt, ít đi mấy phần quang minh chính đại, thêm mấy phần quỷ dị khó lường.

Căn nguyên chắc là bởi vì đặc tính Thiên Môn bất đồng.

Ở khi phát hiện điểm này, Thôi Hằng còn nảy ra một cái suy đoán.

Đó chính là đạo vận pháp tắc của một phương tinh vực thật ra thì đều từ Thiên Môn chảy ra, cùng đặc tính sức mạnh của Thiên Môn cùng một nhịp thở.

Đặc tính sức mạnh bất đồng, dẫn đến tạo thành quy tắc tinh vực bất đồng.

Đương nhiên, cụ thể nguyên do như thế nào, còn phải tiến thêm một bước tìm tòi nghiên cứu mới được.

Hắn đã có kế hoạch sơ bộ, dự định tiếp theo sẽ để cho Huệ Thế đánh vào Thiên Môn một chút, quan sát một chút tình huống Thiên môn.

Nếu là có thể làm rõ ràng bản chất Thiên Môn, nhất định có thể gia tăng hiểu biết của hắn với cái thế giới này.

Cứ như vậy, quan hệ giao lưu giữa hắn cùng với cái thế giới này liên sẽ trở nên càng sâu sắc hơn, cảnh giới tu vi cũng sẽ tăng trưởng nhanh hơn, chỗ ích lợi rất nhiều.

”Ừ, nếu như Phú Quý thật sự là đi dị vực, chờ sau này thời cơ chín muồi, ngược lại cũng có thể ở chư thiên luân hồi tuyên bố một chút nhiệm vụ tìm người.” Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng.

Bên này Thôi Hằng lâm vào trầm tư, Triệu Hồng Từ quỳ mọp dưới đất thì có chút căng thẳng.

Tại sao vị Tiên Tôn này qua thời gian dài như vậy đều không có trả lời?

Chẳng lẽ là không hài lòng đối với đáp án này sao?

Nhưng đây quả thật chính là lời nói ban đầu Phú Quý lưu lại trước khi đi a.

Vị Thôi Tiên Tôn này còn muốn biết tin tức phương diện gì?

Qua một lúc lâu, Triệu Hồng Từ rốt cuộc không nhịn được dò hỏi: “Tiên Tôn, ngài đây là có nghi ngờ gì sao?”

“Không có. ” Thôi Hằng khoát tay một cái, mỉm cười nói “Mới vừa nghĩ đến một ít chuyện mà thôi. Đúng rồi, phụ thân người đến rồi, đi nghênh đón hẳn một chút đi.”

“Cái gì? ” Triệu Hồng Từ nghe vậy nhất thời mặt lộ vẻ ngạc nhiên, ngay sau đó nàng cũng cảm nhận được khí tức của Triệu Thiên Nhất cùng Lục Cửu, lầm bầm nói ” Cha làm sao tới rồi hả?”

“Ông?”

“Ông đến rồi! Còn có Cửu thúc.”

Hồng Nhân Hi và Hồng Nhân Húc cũng phát hiện khí tức của Triệu Thiên Nhất cùng Lục Cửu, nhao nhao nhìn về phía bên ngoài.

“Tiên Tôn xin chờ một chút. ” Triệu Hồng Từ trước hướng Thôi Hằng hành lễ, sau đó đứng dậy đi ra bên ngoài nghênh đón, chỉ chốc lát sau liền đem Triệu Thiên Nhất cùng Lục Cửu nghênh đón đi vào.

“Thiên Chương Huyền Cung chương giáo Triệu Thiên Nhất, bái kiến Tiên Tôn. ” Triệu Thiên Nhất thái độ rất cung kính, không có chút nào kiêu căng của Tạo Vật Chủ, Lục Cửu bên người hẳn càng cung thuận, cúi đầu ngay cả nhìn Thôi Hằng một cái cũng không dám.

“Hai vị tới vì chuyện gì? ” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Chúng ta là hướng ngài bồi tội, bởi vì chuyện Hồng Vũ... ” Triệu Thiên Nhất hết sức cung kính mà hành lễ, đem tư thái của mình hạ xuống vô cùng thấp.

Nếu là một màn này bị các thế lực trên Thái Hồng Tinh nhìn thấy, hơn phân nửa là sẽ cho là mình sinh ra ảo giác.

Dù sao, Triệu Thiên Nhất cùng Thiên Chương Huyền Cung ở trong mắt tuyệt đại đa số người đều là được xưng tụng rần, chưa từng có người nào thấy thái độ của hắn cung kính như thế.

Coi như là Triệu Hồng Từ thân là con gái hắn, cũng là lần đầu tiên thấy cha mình làm ra tư thái như vậy.

Sau đó, Triệu Thiên Nhất lại đem chuyện Hồng Phú Quý rời đi giảng thuật lại một lần.

Chỉ bất quá trong lời giải thích của hần, khuyên Hồng Phú Quý rời đi cũng không phải là Triệu Hồng Từ, mà là Triệu Thiên Nhất hần.

Lần này, Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói: “Người có thể tới chủ động xin lỗi, mà không phải đẩy con gái đi ra gánh tội thay, coi như không tệ.”

Thật ra thì, đối với phương pháp làm việc của Triệu Hồng Từ và Triệu Thiên Nhất thậm chí là Thiên Chương Huyền Cung, Thôi Hằng cũng không chút nào để ý.

Cuối cùng, vẫn là bởi vì rất nhiều tông môn cường đại trên Thái Hồng Tinh nhằm vào Hồng Phú Quý, vậy mới khiến Hồng Phú Quý không thể không rời đi, không oán được Triệu Hồng Từ và Triệu Thiên Nhất.

Vì vậy, Thôi Hằng cũng không có nói cái gì.

Triệu Thiên Nhất sau khi nghe được những lời này của Thôi Hằng, nhất thời thở phào nhẹ nhõm, cả người cũng không nhìn được lung lay, sau đó vô cùng kích động mà cảm ơn.

“Đa tạ Tiên Tôn, đa tạ Tiên Tôn!”

Lúc này, hần biết rõ mình vượt qua tràng kiếp nạn lớn nhất trong đời này.

Quá sốt sắng.

“Triệu chương giáo, tới ngồi xuống đi.” Thôi Hằng chỉ chỉ một cái ghế bên cạnh, mỉm cười nói “Không cần câu nệ, đem những người ban đầu nhằm vào Phú Quý đều giáng một chút đi.”

“Vâng, Tiên Tôn.” Triệu Thiên Nhất gật đầu một cái, nhìn Thôi Hằng nụ cười âm áp, nội tâm nhưng không khỏi rung mình một cái, thâm nói ” Đây là thời tiết Thái Hồng Tinh sắp thay đổi a!

“Có điều, đây cũng là một cái cơ hội, một cái cơ hội đem Thái Hồng Tinh chượng khí mù mịt dọn dẹp sạch sẽ, bỏ qua lần này, khả năng liền lại không có lần sau.”

Lúc trước chuyện nhằm vào Hồng Phú Quý, tuyệt đại đa số thế lực đứng đầu của Thái Hồng Tinh đều tham dự ở trong đó, có Huyền Cung, có Phật viện, cũng có Tiên Môn, số lượng đông đảo.

Mà những người này, bây giờ có không ít cũng không quá sạch sẽ.

Vì vậy, sau khi Triệu Thiên Nhất đáp ứng nói chuyện về Hồng Phú Quý năm đó, bỗng nhiên dò hỏi: “Tiên Tôn, thật ra

thì chỗ này của ta có một cái vấn đề, không biết có nên nói hay không.”

“Ồ? ” Thôi Hằng nghe vậy sững sờ, mỉm cười nói ” Tự nhiên có thể, mời nói đi.”

“Tiên Tôn liệu có biết dị vực? ” Triệu Thiên Nhất hỏi.

“... ” Ánh mắt Thôi Hằng hơi híp, vuốt cằm nói ” có chút nghe thấy, ngươi muốn nói cái gì?”

“Tiên Tôn có chỗ không biết... ” Triệu Thiên Nhất hơi sắp xếp lời nói một chút, trịnh trọng nói ” Thật ra thì năm đó những người nhằm vào Hồng Vũ đó, bây giờ đã có không ít cùng dị vực cấu kết.”

“Lại còn có chuyện như thế? ” Thôi Hằng làm ra một bộ dáng kinh ngạc, ánh mắt lại là sáng lên, khoe miệng hơi hơi nhếch lên.

Đây chính là chuyện tốt a!

Một mũi tên hạ hai chim!

...

Bạch Vân Thành.

Nơi này là thành trì lớn nhất cũng là phồn hoa nhất Thái Hồng Tinh, đồng dạng cũng là nơi tọa lạc của “Bạch Vân Thành ” một trong hai mươi một Tiên Môn.

Bởi vì tiếp giáp Thiên Chương Huyền Cung, cho nên hai nhà qua lại rất nhiều, lẫn nhau đều hết sức hiểu rõ, bình thường một bên có hành động gì, bên kia cũng rất nhanh sẽ biết được.

Ở không lâu sau khi Triệu Thiên Nhất lên đường đi hướng Thôi Hằng bồi tội, Bạch Vân Thành bên này liền được tin tức Triệu Thiên Nhất mang theo Lục Cửu rời đi Thiên Chương Huyền Cung.

Triệu Thiên Nhất thân là chương giáo, còn là một trong năm vị Tạo Vật Chủ Thái Hồng Tinh, bất kỳ hành động nào của hắn Bạch Vân Thành cũng sẽ hết sức chú ý.

Bởi vì, bây giờ Bạch Vân Thành đã “Không quá sạch sẽ ” .

Nếu mà Triệu Thiên Nhất có hành động, Bạch Vân Thành bên này phải sớm làm ra đề phòng mới được.

Lúc này, Bạch Vân thành chủ đang cau mày mà nhìn chăm chú vào Thánh Giả trước mắt tới báo tin, trầm giọng nói: “Ngươi chắc chắn tin tức là thật? Là có người trước đón đi Triệu Hồng Từ cùng hai tên tiểu quý Hồng gia, ngay sau đó

Triệu Thiên Nhất liền mang theo Lục Cửu cùng đi về một cái phương hướng?”

“Thành chủ yên tâm, chuyện này là thuộc hạ tận mắt nhìn thấy.” Tên Thánh Giả này gật đầu nói.

“Triệu Hồng Từ, Hồng gia tiểu quý, Triệu Thiên Nhất.”
Ánh mắt Bạch Vân thành chủ ngưng trọng” Chẳng lẽ cùng cái tên Hồng Vũ kia có liên quan? Ta từng nghe nói Hồng Vũ có một lão sư...”

Chương 702: Hồ đồ ngu xuân, tự tìm đường chết (1)

Triệu Thiên Nhất đem tình huống các thế lực tầng sâu của Thái Hồng Tinh tiến hành giải thích với Thôi Hằng.

Bây giờ Thái Hồng Tinh có tam đại Huyền Cung, tứ đại Phật viện, hai mươi một Tiên Môn, trong đó có gần như nửa số thế lực đã cùng dị vực cấu kết với nhau.

Nghiêm trọng nhất chính là, bên trong năm tên Tạo Vật Chủ cũng có hai gã thái độ mập mờ không rõ, không thấy rõ ràng ngã về phía dị vực nhưng cũng không kiên định ngăn cản dị vực gặm nhấm, lung lay không ngừng.

Bình thường mà nói, thái độ như vậy cách hoàn toàn ngã về phía dị vực cũng chỉ thiếu một cái môi dẫn lửa, rất dễ dàng liền sẽ biến thành địch nhân.

Nhưng Triệu Thiên Nhất cùng hai gã Tạo Vật Chủ khác lại không thể tiến hành nhằm vào trước khi bọn họ rõ ràng ngã về phía dị vực.

Lúc này hoàn toàn xé rách da mặt với nhau, triệt để đánh mất cơ hội đem đối phương kéo lại, cũng dễ dàng bị người vì vậy nắm được cán, nhân cơ hội làm khó dễ.

“Đối với dị vực, ngươi hiểu bao nhiêu?” Ánh mắt Thôi Hằng nhìn chăm chú Triệu Thiên Nhất, mỉm cười nói.

“Hỏi bầm Tiên Tôn, hiểu rõ không nhiều.” Triệu Thiên Nhất cười khổ nói “Ta chỉ biết đó là một tinh vực đạo vận pháp lý cùng bên này của chúng ta khác xa, hơn nữa cường giả vô số.

“Chẳng qua, dị vực dường như bị hạn chế nào đó không cách nào đại quy mô xâm chiếm bên này, cũng không cách nào phá vỡ quá nhiều tôn tại quá mạnh mẽ ra tay, vậy mới khiến chúng ta có chút cơ hội thở dốc.”

Lúc này, đám người Triệu Hồng Từ đứng ở một bên nghe mà bối rối.

Thì ra Thái Hồng Tinh lại đang đối mặt nguy cơ to lớn như vậy.

Trăm năm qua thiên tài trẻ tuổi thường xuyên ngã xuống, mỗi cái tinh không giới vực đều thường xuyên gặp phải tập kích có phải hay không cùng chuyện này có liên quan?

Hồng Nhân Hi cùng Hồng Nhân Húc liên tưởng đến chuyện chính mình lúc trước gặp tập kích.

Chẳng lẽ đây cũng là dị vực làm nên?

Triệu Hồng Từ thì là nghĩ tới lời nói trước khi Hồng Phú Quý đi, thầm nghĩ trong lòng: “Chẳng lẽ địa phương phu quân đi chính là dị vực? Hẳn sớm liền đã phát hiện Thái Hồng Tinh khả năng gặp phải nguy cơ, đây là muốn một mình đi qua dò xét tình huống sao?”

Ý niệm tới đây, cảm giác áy náy trong lòng nàng càng trở nên nồng đậm, hận không thể bây giờ liền vọt tới dị vực đi tìm Hồng Phú Quý.

“Dị vực tập kích đúng là bị rất nhiều hạn chế.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, nói với Triệu Thiên Nhất ” Nếu mà không có những thứ hạn chế này, dị vực có thể vô cùng dễ dàng phá hủy toàn bộ Thái Hồng Tinh.

“Chẳng qua, nếu như đã có thế lực lớn cùng Tạo Vật Chủ ngả về phía dị vực, đã nói lên dị vực đã bắt đầu bắt đầu đột phá hạn chế, Thái Hồng Tinh vừa vặn nằm ở biên giới phương tinh vực này, quả thật thích hợp coi như điểm đột phá.”

“Dị vực thật là lòng lang dạ thú, những thế lực cùng dị vực cấu kết kia càng là lũ phản bội!” Triệu Thiên Nhất căn răng nghiêng lợi, mặt đầy phẫn hận nói ” Tiên Tôn, ban đầu những thế lực nhằm vào Hồng Vũ kia, đã có rất nhiều thế lực rõ ràng ngả về phía dị vực.

“Tỷ như các Tiên Môn trong hai mươi một Tiên Môn như Bạch Vân Thành, Ngự Thú Tiên Môn, Thiên Dao Thần Tông, Trường Sinh Tiên Môn, Huyền Hoàng Thiên cung... Mười ba cái Tiên Môn này rõ ràng cùng dị vực cấu kết, thậm chí có vết tích tham dự đủ loại tập kích.

” Trong Tứ đại Phật viện ngoại trừ Tịnh Thổ thiên viện giữ tư thái lánh đời thanh tu, còn lại thái độ tam đại Phật viện đều mơ hồ không rõ, trong tam đại Huyền Cung cũng có một cái Cửu Mệnh Huyền Cung đối với dị vực thái độ lập lờ nước đôi.

” Chương giáo Cửu Mệnh Huyền Cung chính là Tạo Vật Chủ, trong tam đại Phật viện thái độ mơ hồ, chủ trì Trang Nghiệm Phật Viện cũng là Tạo Vật Chủ, hai tên Tạo Vật Chủ này đối với dị vực thái độ lung lay không ngừng.

“Mà những người này, lại cơ bản đều là những thế lực ban đầu nhằm vào Hồng Vũ, ngoài sáng trong tối đối với hần tiên hành dùng mọi cách chèn ép.”

“Bạch Vân Thành, Ngự Thú Tiên Môn, Huyền Hoàng Thiên cung...” Thôi Hằng nghe vậy hơi sững sờ, tên những thế lực này hẳn đều rất quen thuộc, ngay sau đó liền nở nụ cười ” Lại còn có chút bằng hữu cũ.”

Hắn đã nghĩ tới, thập đại Tiên Môn Thiên Khư giới kia thật ra thì chính là bắt nguồn ở Thái Hồng Tinh.

Lúc trước, Đạo Thần đem người trốn đi Cửu Tiêu Vân Thiên Giới, trước khi đến Đạo Chu Tinh dọc đường vô tình gặp được Thái Hồng Tinh còn vô cùng nhỏ yếu, liền để cho một đám Kim Tiên đi theo ở phía trên chọn đi một ít người coi như tùy tùng, đồng thời mang đi Đạo Chu Tinh.

Lúc này mới có Tiên Môn Thiên Khư giới sau này.

”Ừ, những thế lực này có không ít đều ở Đạo Chu Tinh lưu lại chi nhánh.” Triệu Thiên Nhất biết Thôi Hằng là ý gì, cung kính nói ” Có thể để cho Tiên Tôn ngài nhớ tên của bọn họ, vậy cũng là vinh hạnh của bọn họ.”

“Chỉ sợ chính bọn họ sẽ không nghĩ như thế.” Thôi Hằng nghe vậy nở nụ cười, nói ” Nếu những người này vừa là nhằm vào đệ tử của ta, vừa là cùng dị vực câu kết.

“Không ngại đem bọn họ cùng triệu tập đến, tụ họp một chút, đem vận đề một lần xử lý xong, vừa vặn ta cũng muốn cùng bọn hắn đồng thời thảo luận một chút tình huống Thái Hồng Tinh sau khi bị nuốt vào Thiên Giới Chi Môn lại bị nhổ ra.”

Chương 703: Hồ đồ ngu xuân, tự tìm đường chết (2)

Nói tới chỗ này, hấn dừng một chút, nhìn về phía Triệu Thiên Nhất nói ” Như vậy đi. Người hướng hai cái Huyền Cung, bốn cái Phật viện, hai mươi một Tiên Môn đều phát một bộ thiệp mời, mời bọn họ tới Thiên Chương Huyền Cung tụ họp, đến lúc đó ta sẽ tự trình diện.”

“Xin vâng lệnh Tiên Tôn!” Triệu Thiên Nhất lập tức đáp ứng, nhưng hấn lại có chút hơi khó nói ” Chỉ có điều, chỉ dựa vào chính ta mà nói, muốn đem người đều triệu tập toàn bộ, sợ rằng không quá dễ dàng.

“Triệu tập hai mươi một Tiên Môn cùng Tịnh Thổ thiên viện trong tứ đại Phật viện cũng không thành vấn đề, nhưng hai đại Huyền Cung, tam đại Phật viện còn lại không nhất định sẽ nghe ta triệu tập.”

“Không sao.” Thôi Hằng cười nhạt, tiện tay vò một cái liên tử hư không ngưng tụ ra một cái bút lông, nói với Triệu Thiên Nhất ” Thiệp mời người dùng cây bút này viết là được, không người dám không tới.”

“Đa tạ Tiên Tôn!” Triệu Thiên Nhất vội vàng hành lễ, đồng thời hai tay bụng nhận lấy bút lông.

Trong nháy mắt khi cùng cái bút lông này tiếp xúc, hấn lập tức cũng cảm giác được trong đó dâng trào lực lượng cường đại mãnh liệt, lại để cho hấn có một loại cảm giác một cán bút lông nhỏ nhỏ này so với Tạo Vật Chủ như hấn cường đại vô số lần.

Điều này thật sự là không thể tin nổi.

Đây vốn vụn chỉ là một nhánh bút lông bị phương pháp hư không tạo vật chế ra mà thôi, lại ẩn chứa uy năng mạnh mẽ như vậy, thật sự là quá mức kinh người.

“Không hổ là Chư Thiên Chi Chủ cảnh giới thứ tám Tiên Giới trong truyền thuyết, uy năng như vậy, cho dù là Đạo Chủ cũng là không theo kịp đi.” Trong lòng Triệu Thiên Nhất thờ dài nói.

...

Sau khi trả lời một vài vấn đề của Thôi Hằng, Triệu Thiên Nhất liền dẫn đám người Triệu Hồng Từ quay trở về Thiên Chương Huyền Cung, chuẩn bị tuân theo ý chỉ của Thôi Hằng phân phát thiệp mời.

Đôi với Thôi Hằng mà nói, tiếp theo chỉ cần chờ đợi đám người kia bị triệu tập lại là được rồi.

Bất quá, hẳn cũng không muốn chỉ tiến hành chờ đợi không khan, vì vậy vẫy vẫy tay nói: “Huệ Thế, có chuyện người đi xử lý một chút.”

Huệ Thế đi tới bên người Thôi Hằng, cung kính nói: “Xin tiên sinh phân phó.”

“Người đi một chuyến nơi này.” Thôi Hằng lật tay hiển hóa ra một bức Tinh đồ, cô ý đánh dấu một viên hành tinh bên trong. “Nơi này chính là vị trí đường hầm không gian Phú Quý muốn nói, người đi dò tra một chút tình huống.”

“Vâng, tiên sinh!” Huệ Thế lập tức gật đầu đáp ứng.

Cái Tinh đồ này là Triệu Hồng Từ cho Thôi Hằng, ban đầu trước khi Hồng Phú Quý rời đi liền đem vị trí lối đi không gian kia nói cho nàng.

Sau này, Triệu Hồng Từ đã từng đi qua dò xét qua, nhưng lại không thu hoạch được gì, căn bản không phát hiện gì hết, giống như căn bản không tồn tại lối đi không gian kia vậy.

Thôi Hằng suy đoán hoặc là cái lối đi không gian kia bản thân cũng chỉ còn lại có một lần cơ hội sử dụng, Hồng Phú Quý sau khi thông qua liền tự động biến mất, hoặc là chính là có cơ chế mở ra đặc thù.

Nếu là trường hợp trước tự nhiên không có giá trị dò xét gì.

Nhưng nếu là trường hợp sau, để cho Huệ Thế cảnh giới thứ chín Tiên Giới đi qua, thì có thể thật dò xét đến cái lối đi không gian kia.

Nếu như vậy, Thôi Hằng cũng có thể mượn cơ hội này chắc chắn một chút địa phương Hồng Phú Quý đi có phải hay không là dị vực.

Dù sao, tuy nói đạo vận pháp lý của dị vực cùng tinh vực bên này khác xa nhau, nhưng lại cũng không có nghĩa là chỉ cần là địa phương đạo vận pháp lý cùng bên này bất đồng, chính là cái “Dị vực” bây giờ đang tập kích nơi này.

Vũ trụ rộng lớn, không thiếu cái lạ.

Theo Thôi Hằng, vô luận lúc nào, đều không thể chỉ dựa vào suy đoán liền đưa ra kết luận.

Cho dù là liên quan tới “Dị vực” cũng giống như vậy.

...

Bạch Vân Thành xem như khoảng cách gần Thiên Chương Huyền Cung nhất, dĩ nhiên là trở thành địa phương thiệp mời triệu tập đưa đến trước nhất.

Cái phong thiệp mời này đưa đến, trực tiếp để cho đại diện thành chủ Bạch Vân Thành lâm vào trầm lặng như chết chóc.

Tất cả mọi người tại chỗ đều có thể rõ ràng cảm giác, lúc này Bạch Vân thành chủ Diệp Trác giống như là một tòa núi lửa sắp phun trào, đang đè nén lửa giận.

Diệp Trác mặt trầm như nước, trong tay nắm một phong thiệp mời màu đỏ, ánh mắt nhìn chăm chăm nội dung viết phía trên, thân thể khẽ run, qua thật lâu, mới thấp giọng rống giận nói: “Đáng ghét! Đáng hận!”

Thân là một tên Chư Thánh Chi Vương, thân là cường giả xếp hạng phía trên trong hai mươi một thủ lĩnh Tiên Môn, hẳn đã rất lâu không có thu được loại thiệp mời rõ ràng mang theo ý uy hiếp như vậy.

“Một tháng sau, mời tới Thiên Chương Huyền Cung tham dự hội nghị, có chuyện quan trọng thương nghị. Nếu như không tới, tự gánh lấy hậu quả.”

Nội dung rất đơn giản cũng rất rõ ràng, chỉ là vô cùng trực tiếp một chút.

Chương 704: Hồ đồ ngu xuân, tự tìm đường chết (3)

Bởi vì loại chuyện này trên bản chất chính là muốn vạch mặt, cho nên Triệu Thiên Nhất ở bên trên thiệp mời dùng từ cũng không khách khí mấy, hơi có mấy phần tư thái cao cao tại thượng hùng hổ dọa người.

Dù sao những người này trong mắt hắn phần lớn cũng đã thành tay sai dị vực, lòng tràn đầy ý nghĩ muốn như thế nào hủy diệt Thái Hồng Tinh, căn bản cũng không cần phải khách khí.

Hơn nữa, chiếc bút Thôi Hằng ban cho Triệu Thiên Nhất đó có hiệu quả vô cùng thần kỳ.

Chỉ cần là người nhận được thiệp mời, thì nhất định phải đi dự họp, nếu không thì sẽ tạo ngộ tai nạn khó mà dự liệu.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân Diệp Trác chỉ dám ở chỗ này nổi giận.

Cái thiệp mời này hiệu quả thật sự là quá kỳ, vì vậy so với cảm thấy phần nộ chịu nhục, hắn cảm thấy càng nhiều là sợ hãi.

“Ôi...” Diệp Trác sau khi giận quát bỗng nhiên lại thở dài một hơi, mang thiệp mời thu vào.

Sau đó, hắn lại vẫy tay đem một người đứng ở bên cạnh kêu đi qua, trầm giọng nói ” Cái Phong thiệp mời này chính là Triệu Thiên Nhất ngay lập tức viết ra sau khi mang theo Triệu Hồng Từ còn có hai tên tiêu quý Hồng gia trở lại Thiên Chương Huyền Cung phải không.”

“Hắn đúng là như thế.” Người này gật đầu nói, hắn chính là tên Thánh Giả lúc trước tới Bạch Vân Thành báo cho Diệp Trác biết động tĩnh đám người Triệu Thiên Nhất.

” Được a, xem ra hơn phân nửa là lão sư kia của Hồng Vũ đến rồi! ” Diệp Trác ngay lập tức có phán đoán, trầm giọng nói ” Năm đó ta chẳng qua chỉ là phái người hủy diệt mấy cái học đường Hồng Vũ xây dựng mà thôi, lại bị ghi hận, đúng là thật đáng ghét!”

“Thành chủ, cái thiệp mời này không chỉ phát cho chúng ta, hai mươi một Tiên Môn, tứ đại Phật viện, còn có hai cái Huyền Cung, tất cả đều phát tới.” Tên Thánh Giả kia bẩm báo.

“Cái tên Triệu Thiên Nhất này là to gan lớn mật rồi hả.” Chân mày Diệp Trác cau lại, ánh mắt nhìn về phía phương

hướng Thiên Chương Huyền Cung ” Cái tên lão sư của Hồng Vũ đến tột cùng là thân thánh phương nào, lại là cảnh giới gì? Lại có thể để Triệu Thiên Nhất bạo gan như vậy.”

Sau đó, hắn lại trầm tư chốc lát, từ trong tay áo lấy ra một chuỗi Phật châu, giao cho tên Thánh Giả trước mặt này, trầm giọng nói: “Người đem chuỗi Phật châu này đưa đi Trang Nghiêm Phật Viện.”

“Vâng, thành chủ! ” Tên Thánh Giả này lúc này lĩnh mệnh, ngựa không ngừng vó rời đi Bạch Vân Thành

Diệp Trác nhẹ nhàng gật đầu, ánh mắt trở nên thâm thúy, như là rơi vào trầm tư, không nói thêm gì nữa, những người còn lại tự nhiên cũng không dám nhiều lời, trong đại điện thành chủ lần nữa lâm vào yên tĩnh.

Qua một lúc lâu, Diệp Trác bỗng nhiên mở miệng cười lạnh nói: “Triệu Thiên Nhất, vô luận người có trợ thủ là ai, đều không có một chút tác dụng nào, người căn bản cũng không hiểu chúng ta rốt cuộc có bao nhiêu mạnh mẽ.

“Vốn còn muốn lưu lại người thêm một đoạn thời gian, xem có thể hay không đem người lôi kéo. Bây giờ nhìn lại, người thật đúng là hồ đồ ngu xuẩn, tự tìm đường chết.

“Người đáng chết a!”

...

Trang Nghiêm Phật Viện là Phật môn tự viện lớn nhất Thái Hồng Tinh, cũng là truyền thừa Phật môn cường đại nhất.

Ngay từ trước lúc Thái Hồng Tinh bị nuốt vào Thiên Giới Chi Môn, chủ trì của nó, Thiện Thông Thiên Sư cũng đã là một trong cao thủ đứng đầu nhất Thái Hồng Tinh, cũng là Phật môn đệ nhất cao thủ, uy vọng cực cao.

Ở sau khi đi ra từ Thiên Giới Chi Môn, cảnh giới của Thiện Thông Thiên Sư càng là nhanh chóng tăng vọt, rất nhanh liền trở thành một trong ngũ đại Tạo Vật Chủ của Thái Hồng Tinh, đứng ở đỉnh phong nhất Thái Hồng Tinh.

Trải qua mấy ngàn năm phát triển, Trang Nghiêm Phật Viện đã vững vàng chiếm cứ vị trí đệ nhất Phật môn Thái Hồng Tinh.

Ngoại trừ Tịnh Thổ Phật viện cũng có Tạo Vật Chủ ra, không có bất kỳ một nhà Phật môn truyền thừa nào có thể cùng nó sánh bằng, coi như là hai nhà thiên viện còn lại cũng là xa xa chưa đủ.

Bây giờ Thiện Thông Thiên Sư đã ẩn cư phía sau màn, rất ít xử lý tục sự, truyền thuyết hắn thường xuyên bế quan, đã

chuân bị đánh vào cảnh giới thứ tám trong truyền thuyết, sắp trở thành tồn tại không chế lực lượng Thiên Đạo.

Vì vậy, người ngoài ít khả năng viếng thăm Thiên Thông Thiên Sư, coi như là Thánh Giả tới, cũng giống như vậy.

Nhưng là, sau khi tên Thánh Giả của Bạch Vân Thành cầm chuỗi Phật châu Diệp Trác đưa cho đi tới Trang Nghiêm Phật Viện, lập tức liền có một tên Chư Thánh Chi Vương mang theo mây tên cao tăng cấp Thánh Giả đưa hấn nghênh đón đi vào.

Sau đó đem hấn dẫn tới trong một chỗ thâm vắng vẻ.

Nơi này chính là địa phương Thiên Thông Thiên Sư tiệm tu bế quan, tham thiên ngộ đạo.

Thiên Thông Thiên Sư là một lão hòa thượng nhìn qua đã có bảy tám chục tuổi.

Chẳng qua, trên người của hấn không có chút nào cảm giác suy yếu, mặc dù râu và lông mày đều đã trở nên trắng như tuyết, nhưng sắc mặt đỏ thắm, da thịt sáng bóng, nhìn thần thái sáng láng.

“A Di Đà Phật. ” Thiên Thông Thiên Sư chấp hai tay, miệng tụng phật hiệu, ánh mắt rơi vào phật châu trong tay tên Thánh Giả này, khẽ thở dài ” Thì ra là như vậy, bản tăng đã biết được.”

“Thiên Sư, ta còn chưa nói gì... ” Tên Thánh Giả kia không rõ vì sao, hoàn toàn không hiểu nổi là tình huống gì.

“A Di Đà Phật! ” Thiên Thông Thiên Sư lần nữa cao tụng phật hiệu, cùng lúc đó sau ót của hấn sáng lên một cái vòng sáng màu vàng, bên trong chiếu ra một đoàn Phật quang đem tên Thánh Giả kia bao phủ.

Chỉ trong nháy mắt, tên Thánh Giả này liền bị Phật quang luyện hóa, không còn tồn tại.

“A Di Đà Phật! ” Thiên Thông Thiên Sư chấp hai tay, mặt lộ vẻ thương hại, thở dài nói ” Đáng thương Thái Hồng Tinh cuối cùng là không thể tránh được kết quả sinh linh đồ tán.

“Triệu Thiên Nhất thí chủ, ngươi là tội nhân a!”

Chương 705: Thái Sơ Quỷ Đạo, Chí Đại Chí Quảng. Bất Hủ Kim Khuyết, Ngự Thiên Thần Tôn!(1)

Không lâu sau khi luyện hóa tên Thánh Giả kia, Thiên Thông Thiên Sư cũng nhận được thiệp mời Thiên Chương Huyền Cung đưa tới.

Cảm thụ sức mạnh quy tắc cường đại ẩn chứa phía trên, vị cường giả cấp bậc Tạo Vật Chủ này mặt trầm như nước, trong mắt lóe lên sát khí nồng nặc.

“Sức mạnh quy tắc thật là lợi hại, giỏi thay cái tư thái cao cao tại thượng, thái độ thật là cường ngạnh a!” Thiên Thông Thiên Sư cười lạnh nói “Không trách lớn lối như thế, cường độ sức mạnh quy tắc này đã vượt qua cực hạn Đạo Thể có thể đạt tới.

“Thì ra là một vị Chư Thiên Chi Chủ, đây thật là muốn đem chúng ta đưa vào chỗ chết a, Triệu Thiên Nhất a Triệu Thiên Nhất, ngươi thật tội ác tày trời, vô số sinh linh Thái Hồng Tinh đều bởi vì ngươi mà chết đi!”

...

Thiên Thông Thiên Sư đi ra địa phương chính mình tìm tu, đi tới bên ngoài một hang núi ở cấm địa sau núi.

Sơn động này lối vào chạm trở mười tám bức tượng phật, mặt ngoài mỗi bức tượng phật đều hiện lên kim quang nhàn nhạt, trong hư không còn có nhiều tiếng Phật âm thiên xướng vọng về, chung quanh nở rộ đóa hoa màu vàng óng, mùi hoa thoang thoang, Phật ý cực kỳ đậm đà.

Ở ngay phía trên cửa vào sơn động điêu khắc một cái bảng hiệu, nét bút Phật Vận nồng đậm, tràn đầy ý vị thanh tịnh trang nghiêm.

Niết Bàn Động.

Theo truyền thuyết, nơi này là nơi Trang Nghiêm Phật Viện tổ sư tịnh đốn ngộ niết bàn, sau khi đi ra cái niết bàn động này liền mở ra Trang Nghiêm Phật Viện truyền thừa đến nay.

Chẳng qua, Thái Hồng Tinh trước đây sức mạnh có hạn, vị tổ sư kia cũng chẳng qua là tu vi chừng đệ tam cảnh, đối với Trang Nghiêm Phật Viện ở hiện tại nói, ngay cả nội môn đều không nhất định có thể đi vào, nhưng dù sao cũng là tổ địa tông môn, ý nghĩa bất đồng.

Vì vậy, ở sau khi Thiên Thông Thiên Sư trở thành Tạo Vật Chủ liền tiến hành một loạt cải tạo đối với toà Niết Bàn Động này, cũng đem liệt vào tông môn cấm địa, không có hẳn cho phép dù là ai cũng không cách nào tiến vào.

“A Di Đà Phật! ” Thiên Thông Thiên Sư cao tụng phật hiệu, hẳn chấp hai tay dáng vẻ trang nghiêm, trên người tản mát ra Phật quang nhàn nhạt, trầm giọng nói ” Mở!”

Vừa dứt lời.

Mười tám pho tượng phật ở cửa Niết Bàn Động tức thì giống như là vật sống vậy, mỗi một đôi mắt đều trở nên linh động.

Chẳng qua là trong con người này toát ra cũng không phải Phật quang từ bi mà là ánh sáng tà dị màu đỏ thẫm, những ánh sáng này hướng chung quanh quét nhìn, cuối cùng rơi vào trên người Thiên Thông Thiên Sư.

Sau đó, mười tám pho tượng phật lại đều gật đầu một cái, sau đó thu hồi ánh mắt màu đỏ thẫm, lại khôi phục thành bộ dáng pho tượng ban đầu, thật giống chưa từng sống qua vậy.

Ở cùng lúc khi những tượng phật này trở về hình dáng ban đầu, cửa Niết Bàn Động bỗng nhiên xuất hiện một cái vòng xoáy do hào quang màu đỏ thẫm tạo thành, giống như là cánh cửa đi thông một cái thế giới khác.

Cùng lúc đó, Phật âm thiên xướng vốn vang vọng ở chung quanh cửa hang cũng biến thành quý dị khó hiểu, giống như là quý khốc sói tru trở nên vô cùng chói tai, lại không còn chút Phật Vận nào.

Những đóa hoa tản ra từng trận mùi hoa kia cũng chẳng biết lúc nào dính vào vẻ đỏ thẫm, trong nhụy hoa càng là dài rạ một con lại một con mắt, tản ra mùi hôi thúi giống như thi thể thối nát.

“A Di Đà Phật! ” Thiên Thông Thiên Sư nhưng là mặt lộ nụ cười, lần nữa cao tụng phật hiệu, bước lên trước, đi vào trong cánh cửa vòng xoáy do hào quang màu đỏ thẫm tạo thành.

Tiếp theo một cái chớp mắt, hư không na di, ánh sáng rực rỡ do vô số đạo quy tắc pháp lý ngưng tụ thành ở trong cảm giác của hắn nhanh chóng lui về phía sau, không qua chốc lát hẳn liền đi tới trong một thế giới tràn đầy ánh sáng đỏ thẫm.

Nơi đây vô biên vô hạn, không có thiên địa vạn vật, cũng không có quy tắc pháp lý, ngoại trừ ánh sáng đỏ thẫm vô cùng vô tận ra, không còn gì cả.

Thiện Thông Thiên Sư liền đứng ở bên trong vùng hư không này, thần sắc trang nghiêm, nín thở ngưng thân.

Bỗng nhiên, hào quang màu đỏ thắm chung quanh nổi lên từng hồi rung động, ngay sau đó trung tâm những rung động này liền mở ra từng cái ánh mắt.

Rất nhanh, một trăm, một ngàn cái, mười ngàn cái, một trăm ngàn cái, một triệu cái, mười triệu cái, vô số trông mắt màu đỏ thắm mở ra, vô số con mắt lấp đầy vùng hư không này, mỗi một ánh mắt đều nhìn chăm chú Thiện Thông Thiên Sư.

Đối mặt tình hình quỷ dị như vậy, Thiện Thông Thiên Sư lại giống như là thấy đã quen, hẳn không chút hoảng mang mà nhắm mắt lại, chấp hai tay, trong miệng nói lầm bầm.

“Thái Sơ Quỷ Đạo, Chí Đại Chí Quảng. Thần Hạo Vô Tông, Cao Thiên Thượng Tien. Đại Từ Đại Bi, Đại Thánh Đại Nguyên. Bất Hủ Kim Khuyết, Ngự Thiên Thần Tôn.”

Một hòa thượng lại đọc lời ca ngợi Đạo Môn.

Cùng lúc đó, sau ót Thiện Thông hòa thượng toát ra Phật quang, bên trong bay ra một ánh hào quang, ẩn chứa năng lượng sinh cơ đậm đà.

Một chùm quang mang này trong nhảy mắt liền bị hào quang màu đỏ thắm vô cùng vô tận nuốt mất.

Giống như là đang hiển tế.

Ở sau khi đọc xong lời ca ngợi này, sau khi ánh sáng đỏ thắm nuốt lấy một bọc ánh sáng tràn đầy năng lượng sinh cơ, cảnh tượng chung quanh liền phát sinh biến hóa.

Vô số con mắt màu đỏ thắm đều chậm rãi nhắm lại, hào quang màu đỏ thắm vô biên vô tận chung quanh cũng bắt đầu ngưng tụ biến hoá, lại trong chớp mắt liền hóa thành một cái cung điện to lớn.

Thiện Thông Thiên Sư một cách tự nhiên xuất hiện ở bên trong toà cung điện không lồ này.

Chương 706: Thái Sơ Quỷ Đạo, Chí Đại Chí Quảng. Bất Hủ Kim Khuyết, Ngự Thiên Thần Tôn!(2)

Thời khắc này hẳn cảm giác thị giác của mình vô hạn giương cao, có thể dễ dàng thấy toàn bộ diện mạo Thái Hồng Tinh, hơn nữa có thể rõ ràng mà cảm giác được từng người tồn tại liên hệ cùng tòa cung điện này.

Những liên hệ này biểu hiện thành từng đạo hồng quang, bày ra trong mắt Thiện Thông Thiên Sư.

“A Di Đà Phật, nếu Triệu Thiên Nhất thí chủ hư hư thực thực mời tới Chư Thiên Chi Chủ, chúng ta cũng không thể không vận dụng pháp này.” Thiện Thông Thiên Sư mặt đây vẻ thượng hại ” Đến lúc đó vô số sinh linh Thái Hồng Tinh chết đi đều là tội lỗi của các ngươi.”

Nói xong, hẳn liền xúc động những hồng quang kia, ban bố một đạo tin tức.

“Các vị, nhanh tới Ngự Thiên Thần Cung, có chuyện quan trọng thương lượng.”

...

Bên trong Cửu Mệnh Huyền Cung.

Chưởng giáo Nhạc Thương Hải đang cầm một phong thiệp mời trăm tư, hẳn có chút không hiểu nội mục đích của Triệu Thiên Nhất.

Lại muốn triệu tập tất cả thế lực lớn trên Thái Hồng Tinh.

Hơn nữa dùng vẫn là loại giọng điệu trên cao nhìn xuống, trên thiệp mời còn có một cỗ sức mạnh quy tắc cực kỳ mạnh mẽ, hạn chế hẳn ở sau khi nhận được thiệp mời nhất định phải tới.

Đây hoàn toàn không giống như là chuyện Triệu Thiên Nhất có thể làm được.

Thậm chí ngay cả Đạo Chủ đều không nhất định có thể làm.

“Chẳng lẽ là Chư Thiên Chi Chủ trong truyền thuyết? ! ” Trong lòng Nhạc Thương Hải nghi ngờ không thôi.

Vừa lúc đó, hẳn bỗng nhiên cảm giác trước mắt mình hiện ra một mảnh ánh sáng màu đỏ tươi.

Đồng thời cũng nhận được tin Thiện Thông hòa thượng gửi.

“Các vị, nhanh tới Ngự Thiên Thân Cung, có chuyện quan trọng thương lượng.”

Thông báo bất thành linh để cho Nhạc Thương Hải khẽ nhú mày.

Hắn và Thiện Thông Thiên Sư thân là Tạo Vật Chủ, đều có quyền hạn mở ra Ngự Thiên Thân Cung phát tin nhắn cho cả đám, nhưng vô luận là hắn hay Thiện Thông Thiên Sư đều rất ít vận dụng.

Dù sao, Ngự Thiên Thân Cung nhưng là chí bảo dị vực, nếu mà dùng nhiều lần, có thể sẽ bị tôn tại tối cao trong phương tinh vực của mình phát hiện

Chẳng qua, cái này cũng ý nghĩa, chỉ cần Ngự Thiên Thân Cung mở ra, chính là có chuyện cực độ nghiêm trọng xảy ra.

“Hắn là có liên quan với cái thiệp mời này.”

Nhạc Thương Hải cúi đầu nhìn một chút cái thiệp mời này, cảm thụ cỗ sức mạnh quy tắc kỳ dị mà cường đại phía trên, trầm giọng nói ” Đứng là cần thương nghị một phen.”

...

Ở cùng lúc khi Nhạc Thương Hải nhận được Thiện Thông Thiên Sư đưa tin.

Chương môn hoặc là chương giáo Bạch Vân Thành, Ngự Thú Tiên Môn, Thiên Dao Thân Tông, Trường Sinh Tiên Môn, Huyền Hoàng Thiên Cung vân vân mười lăm Tiên Môn, cùng với Bảo Tháp Phật viện, Phổ Chiếu Phật viện hai đại Phật viện này đều nhận được Thiện Thông Thiên Sư đưa tin.

Ngay sau đó, bên trong Ngự Thiên Thân Cung liền có mười tám luồng ánh sáng đỏ thắm sáng lên, tổng cộng một vị Tạo Vật Chủ, mười bảy vị Chư Thánh Chi Vương trực tiếp chân thân na di đến nơi này.

Nhạc Thương Hải không nghi ngờ chút nào là người tu vi và thân phận cao nhất trong những người này, ánh mắt của hắn rơi vào trên người Thiện Thông Thiên Sư, đi thẳng vào vấn đề nói thẳng “Nói đi, chuyện gì xảy ra?”

“Nhạc thí chủ tính tình vẫn là gấp gấp như vậy, không vội...” Thiện Thông hòa thượng chấp hai tay, ánh mắt nhìn về phía Bạch Vân thành chủ Diệp Trác, mỉm cười nói ” Ngươi hướng các vị nói rõ một chút tình huống đi.”

“Vâng, Thiên Sư. ” Diệp Trác gật đầu bước ra khỏi hàng, mặt ngó mọi người, vẻ mặt nghiêm túc, trầm giọng nói ” Các vị liệu có biết, tai họa ngập đầu của chúng ta ở trước mắt.”

Lời vừa nói ra, trong đại điện Ngự Thiên Thần Cung nhất thời trở nên rối loạn, mọi người trở mắt nhìn nhau, đều thấy được vẻ kinh ngạc trong mắt đối phương.

“Chuyện gì xảy ra, cái tai họa ngập đầu gì?”

” Phần lớn thực lực Thái Hồng Tinh đều đã ở bên phe chúng ta, cường giả Tạo Vật Chủ cũng có hai vị, ai có thể diệt chúng ta?”

“Chúng ta còn có dị vực chí bảo Ngự Thiên Thần Cung này, tại sao có thể có tai họa ngập đầu?”

“Diệp thành chủ, xin nói rõ ràng.”

...

...

Mọi người mồm năm miệng mười, căn bản cũng không tin tưởng lời nói của Diệp Trác.

“Các vị bình tĩnh chớ nóng, lại nghe ta nói tỉ mỉ. ” Diệp Trác mặt mỉm cười, hẳn muốn đúng là loại hiệu quả khủng hoảng này, trầm giọng nói ” Chuyện là như vậy, hết thảy các thứ này đều bắt nguồn ở Cung Chủ Thiên Chương Huyền Cung Triệu Thiên Nhất, cùng tên con rể Hồng Vũ kia.”

Một viên đá làm dấy lên sóng lớn ngập trời.

“Hồng Vũ? Chính là tiểu tử không biết sống chết mấy trăm năm trước kia?”

“Ta nhớ được, là tiểu tử kêu gào thiên hạ đại đồng đó, nếu không phải hắn rời đi Thái Hồng Tinh, ta nhất định phải đem hắn chém thành muôn mảnh!”

“Tiểu tử kia ở mấy trăm năm trước cũng chỉ là Thánh Giả, bây giờ cho dù có thật sự tiên bộ cũng nhiều lắm là Chư Thánh Chi Vương mà thôi, hẳn có thể làm gì?”

...

...

Trong Ngự Thiên Thần Cung lần nữa trở nên huyên náo lên.

Nhạc Thương Hải bỗng nhiên mở miệng nói: “Hồng Vũ có lẽ làm không được cái gì, nhưng ta nhớ được hẳn dường như có một lão sư thần bí! Diệp Trác, người nghĩ có phải hay không là vậy? Thiệp mời chúng ta nhận được cũng là người kia chế tạo?”

“Nhạc cung chủ tâm tư kín kẽ, chính là người này. ” Diệp Trác gật đầu một cái, trầm giọng nói ” Uy năng của người này không phải chuyện đùa, thiệp mời hẳn chế tạo lại ẩn chứa sức

manh̄ quȳ tặc vô cùng cường đại, ngay cả Tạo Vật Chủ đều không cách nào phản kháng, đây có thể là một vị Đạo Chủ.”

Đạo Chủ!

Đây chính là cảnh giới Đạo Thể đại thành, siêu việt hơn xa cường giả Tạo Vật Chủ!

Mọi người nghe vậy tức thì mặt lộ vẻ khiếp sợ.

Chương 707: Thái Sơ Quỷ Đạo, Chí Đại Chí Quảng. Bất Hủ Kim Khuyết, Ngự Thiên Thần Tôn!(3)

“Không chỉ là Đạo Chủ. ” Thiện Thông hòa thượng chính là lặc đầu nói “Trong thiệp mời kia ẩn chứa sức mạnh quy tắc cực kỳ mạnh mẽ, đã không phải là cảnh giới Đạo Thể có thể làm được, hẳn là cường giả đệ bát cảnh, là một vị Chư Thiên Chi Chủ trong truyền thuyết.”

“Không sai. ” Nhạc Thương Hải gật đầu một cái, trầm giọng nói ” Trong thiệp mời ẩn chứa sức mạnh quy tắc quá mạnh mẽ, ta mặc dù còn chưa kịp cẩn thận nghiên cứu, nhưng cũng có thể đoán được kia hẳn là uy năng vượt qua tầng thứ Đạo Chủ.”

Lời này vừa nói, mọi người tại đây không khỏi mặt lộ vẻ sợ hãi.

Chư Thánh Chi Vương bọn họ, khoảng cách cảnh giới Tạo Vật Chủ luyện thành Đạo Thể cũng còn khoảng cách không nhỏ, bây giờ lại muốn đối mặt một vị Chư Thiên Chi Chủ vượt qua cảnh giới Đạo Thể!

Trong lúc nhất thời tâm tình của bọn hắn căn bản là không cách nào điều chỉnh xong.

Dù sao, chênh lệch trọng này thật sự là quá lớn, căn bản cũng không khả năng có bất kỳ cơ hội phản kháng.

“Các vị chớ hoảng sợ, chẳng lẽ quên chúng ta có toà Ngự Thiên Thần Cung này sao? ” Diệp Trác bỗng nhiên mở miệng.

Hắn mặt đỏ lừ lừ, lòng tin tràn đầy mà cười nói: “Đây chính là chí bảo Thần Tôn dị vực ban cho chúng ta, Ngự Thiên Thần Tôn là tồn tại chí cường vượt qua Tiên Giới đệ cửu cảnh.

“Có món chí bảo này trong tay, chỉ là Chư Thiên Chi Chủ chẳng qua chỉ là gà đất chó sành, không đáng nhắc tới. Thiện Thông Thiện Sư cùng Nhạc chương giáo chắc hẳn cũng cho rằng như thế đi.”

“Ừm.” Nhạc Thương Hải gật đầu một cái nói ” Mặc dù chúng ta nếu so sánh cùng Chư Thiên Chi Chủ cảnh giới thứ tám, ngay cả con kiến hôi cũng không bằng, dưới tình huống bình thường căn bản lại không tồn tại khả năng vượt cấp giết địch, nhưng có Ngự Thiên Thần Cung thì khác.

“Chỉ cần chúng ta thúc giục sức mạnh của Ngự Thiên Thần Cung, thì có thể làm cho toà thần khí tối cao này bộc phát ra uy năng cường đại vượt qua cực hạn Tiên Giới, đừng

nói chỉ là Chư Thiên Chi Chủ, coi như là tôn tại đứng ở cảnh giới thứ chín đỉnh phong, cũng phải hình thần đều diệt!”

“Thiện tai thiện tai, Nhạc thí chủ nói cực phải. ” Thiện Thông Thiên Sư chấp hai tay, mỉm cười nói “Lão nạp lần này đưa tin để cho chư vị tới đây, cũng là vì để cho các vị hợp lực thúc giục Ngự Thiên Thần Cung, dùng để đối phó cái tên Chư Thiên Chi Chủ đó.

“Bằng vào sức mạnh của bản thân chúng ta thì không cách nào thúc giục Ngự Thiên Thần Cung, muốn thúc giục liên cần phải tiến hành nghi thức tế lễ trọng thể, vì vậy cần mọi người chung sức hợp tác mới có thể được.

” Bên trong lãnh thổ quốc gia từng người các vị cai quản đều có vô số sinh linh đêm không hết, lần này thì đem bọn hần tất cả đều hiến tế, hẳn là có thể để cho Ngự Thiên Thần Cung bộc phát ra một lần uy năng.”

Ở Thái Hồng Tinh, vô luận là Huyện Cung Phật viện, hay là rất nhiều Tiên Môn, đều quản hạt số lớn thô địa, bách tính trên những thô địa này đều dưới cai quản của bọn họ.

Bởi vì những Huyện Cung, Phật viện, Tiên Môn này đều cần ở bên trong dân chúng bình thường chiêu thu đệ tử, bổ sung huyết dịch mới mẽ, cho nên những người dân này ngày thường sinh hoạt cũng đều coi như không tế.

Nhưng mà một khi đến lúc sống còn, những người dân này cũng sẽ bị Huyện Cung, Phật viện, Tiên Môn không chút do dự coi là vật hy sinh, vật tiêu hao.

Coi như là một hơi thở hiến tế mấy trăm triệu thậm chí là mấy tỉ bá tánh, đối với một ít Chư Thánh Chi Vương, Tạo Vật Chủ cao cao tại thượng này, cũng chỉ là một chuyện nhỏ không đáng kể thôi.

Thậm chí khả năng còn sẽ cảm thấy những người dân này có thể dùng tánh mạng của mình đổi tới cơ hội để Ngự Thiên Thần Cung bùng nổ uy năng một lần, hẳn là một chuyện vô cùng vinh hạnh.

Dù sao, đây chính là vô thượng chí bảo vượt qua chín cảnh Tiên Giới.

Vì vậy, sau khi Thiện Thông Thiên Sư nói lên ý tưởng phải dùng hiến tế để thúc giục Ngự Thiên Thần Cung, tất cả mọi người tại chỗ không có ai phản đối, tất cả đều vui vẻ đồng ý, cũng không có một chút xíu áp lực trong lòng.

Thiện Thông Thiên Sư nhìn mọi người chung quanh, đối với cái kết quả này hết sức hài lòng, chấp hai tay, nụ cười đậm đà ” A Di Đà Phật, vậy liền định như vậy, thời gian liền định ở

thời điểm chúng ta đáp ứng lời mời đi Thiên Chương Huyền Cung.

“Đến lúc đó uy năng Ngự Thiên Thần Cung buông xuống, trừ chúng ta ra, phàm là sinh linh thân ở Thiên Chương Huyền Cung, tất cả đều phải hình thân đều diệt, sau đó, chúng ta cũng có thể cung nghênh Thần Tôn dị vực phủ xuống.

“Sợ rằng Triệu Thiên Nhất cùng vị Chư Thiên Chi Chủ kia nằm mộng cũng không nghĩ tới, cách làm của bọn họ còn giúp chúng ta, để cho chúng ta có thể một lần diệt trừ tất cả thế lực không có ngả về phía dị vực bên trên Thái Hồng Tinh.

“A Di Đà Phật, thiện tai thiện tai! Triệu Thiên Nhất thí chủ cùng vị Chư Thiên Chi Chủ kia có công đức lớn a! Ha ha ha “

...

Cùng lúc khi Thiện Thông Thiên Sư cùng đám người Diệp Trác ở trong Ngự Thiên Thần Cung khẩn trương tiến hành bày kế.

Thôi Hằng đang tại sân nhỏ chính mình ở xem phát sóng trực tiếp hiện trường.

Hắn thông dong nhân nhĩ nằm ở trên một cái ghế xích đu, tầm mắt lơ lửng một màn ánh sáng hình ảnh âm thanh đầy đủ.

Trong màn sáng này biểu hiện chính là cảnh tượng trong Ngự Thiên Thần Cung.

Tất cả hành động và lời nói của đám người Thiện Thông Thiên Sư, Diệp Trác, Nhạc Thương Hải đều bày ra hết sức rõ ràng.

Ánh mắt Thôi Hằng nhìn màn sáng, ánh mắt hơi hơi nheo lại, khẽ cười nói: “Giỏi cho một đám tay sai dị vực, giỏi cho tên Ngự Thiên Thần Tôn a.”

Chương 708: Tất cả trên Thái Hồng Tinh đều vì các người mà bỏ mạng (1)

Đối với Thôi Hằng bây giờ mà nói, hết thảy toàn bộ Thái Hồng Tinh đều như xem vân tay trên bàn tay.

Tất cả chuyện xảy ra bên trong Ngự Thiên Thần Cung tự nhiên cũng không thoát khỏi cảm giác của hắn, tất cả đều hiện ra rõ ràng trước mắt của hắn.

Kể từ đó, người đã ngã về phía dị vực bên trên Thái Hồng Tinh đều tương đương với tự mình nhảy ra ngoài, thật ra cũng tiết kiệm công sức Thôi Hằng đi nghiệm chứng.

Trên lý thuyết, hắn bây giờ đã có thể trực tiếp đem những người này bắt, một lưới bắt hết, nhưng hắn cũng không tính làm như vậy.

Bắt mấy con tôm tép nhỏ như vậy với hắn mà nói tác dụng cũng không phải là rất lớn.

Mặc dù có thể hỏi một ít tình huống liên quan tới Thiên Giới, nhưng là chỉ như vậy mà thôi, vẫn không cách nào lấy được quá nhiều tin tức về dị vực.

Theo Thôi Hằng, cái tên Ngự Thiên Thần Tôn trong bóng tối ủng hộ những người này mới thật sự là cá lớn.

Đối với cái tên Ngự Thiên Thần Tôn này, Thôi Hằng có hiểu một chút.

Thần linh hóa thân của hắn đi theo Thi Thanh Ngự và Du Lỗi quay trở về dị vực, gặp được Thiên Quan Tôn Giả áp chế tu vi hai người kia, là cảnh giới Thiên Quan tầng một.

Tên Thiên Quan Tôn Giả đó chính là thuộc hạ của Ngự Thiên Thần Tôn, vì vậy biết được cảnh giới của Ngự Thiên Thần Tôn.

Nghe đồn vị Ngự Thiên Thần Tôn này đã vượt qua tầng thang trời thứ nhất, là cường giả siêu cấp Thiên Quan tầng thứ tư, cho nên mới được xưng Thần Tôn.

Ngự Thiên Thần Cung chính là Ngự Thiên Thần Tôn ban cho.

Nếu mà bên này thúc giục uy năng của Ngự Thiên Thần Cung, có lẽ có thể đưa tới Ngự Thiên Thần Tôn chú ý, thậm chí để cho hắn tự hạ xuống.

Coi như Ngự Thiên Thần Tôn không có tự mình tới, chỉ cần có thể câu tới bất kỳ một cường giả Thiên Quan dị vực nào, đều có thể nói là trúng mùa lớn.

“Về phân hiên tể, ta liền giúp các người một tay.” Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng, cùng lúc vừa lắc ghế xích đu, vừa nâng tay phải lên, nhẹ nhàng búng tay một cái.

Chỉ trong nháy mắt, một tia pháp lực cực kỳ nhỏ của hắn liền phân tán thành không biết bao nhiêu tỷ phần, sau đó tinh chuẩn không sai lầm đi vào trong cơ thể từng sinh linh trên Thái Hồng Tinh.

Chờ đến khi đám người Thiện Thông Thiên Sư tiên hành hiên tể, sẽ chỉ hạn định hiên tể một tia pháp lực rất nhỏ ẩn chứa trong cơ thể những sinh linh này, sẽ không nguy hiểm tánh mạng của bọn họ.

“Như vậy thì sẽ không làm hại bất kỳ sinh linh Thái Hồng Tinh.”

Thôi Hằng hài lòng gật gật đầu, ngay sau đó trong lòng lại tính toán ” Ta cũng phải làm xong bố trí trong Thiên Chương Huyền Cung mới được, để tránh câu tới được cường giả Thiên Quan vô cùng cường đại.”

Chủ ý này là vì phòng ngừa vạn nhất.

Thiên Quan tầng 2 tương đương với Nguyên Anh đỉnh phong bản yếu, dùng cái này để suy đoán mà nói, Thiên Quan tầng thứ ba có lẽ tương đương với Nguyên Anh đỉnh phong hoàn chỉnh.

Nhưng điều này cũng không thể để cho Thôi Hằng suy đoán ra Thiên Quan tầng thứ tư có hay không tương đương với Hóa Thân.

Dù sao, sự chênh lệch từ Nguyên Anh đỉnh phong đến Hóa Thân sơ kỳ thật sự là quá lớn, so với sự chênh lệch từ Kim Đan đại thành đến Nguyên Anh lớn hơn nhiều lắm.

Ngay cả chính giữa cảnh giới tương đương với Kim Đan đại thành và Nguyên Anh, đều tồn tại hai cái cảnh giới Thánh Giả cùng Chư Thánh Chi Vương.

Nếu chỉ là vượt qua tầng thang trời thứ nhất liền từ Nguyên Anh đỉnh phong đạt tới Hóa Thân, quả thật khả năng không quá lớn.

Chẳng qua vì phòng ngừa có chuyện ngoài ý muốn xảy ra, Thôi Hằng vẫn là quyết định làm đủ chuẩn bị.

Giả dụ Thiên Quan bốn tầng tương đương với Hóa Thân, giả dụ Ngự Thiên Thân Tôn sẽ đích thân hạ xuống.

Vì vậy, hắn chuẩn bị đem cái gì Pháp Quy Luật Lệnh, Ngũ Hành Hồn Độn Điện Đảo Càn Khôn Đại Pháp, Đại Thiên Ma âm Hỏa Quyết, Thiên Lôi Nguyên Từ Tiên Quang, Tát Đậu

Thành Bình, Di Tinh Hoán Đậu, Pháp Tắc Khánh Vân các loại pháp thuật tất cả đều bố trí xuống.

Chỉ cần Ngự Thiên Thần Tôn tới, ngay lập tức sẽ dùng một tia ý thức đem những pháp thuật này kích phát ra.

Nếu như thực lực Ngự Thiên Thần Tôn không đủ cường đại, tại chỗ bị đánh chết, vậy cũng không sao, Thôi Hằng sẽ thi triển Khởi Tử Hồi Sinh Thuật làm sống lại, sau đó sẽ tra hỏi hắn, đạt được tin tức liên quan tới dị vực.

Đương nhiên, nếu như ngay cả đội hình pháp thuật như vậy đều không đánh chết Ngự Thiên Thần Tôn, vậy thì ý nghĩa Thiên Quan tầng bốn thật năm giữ thực lực cấp bậc Hóa Thần, không phải chuyện đùa.

Đến lúc đó, Thôi Hằng sẽ trước tiên thi triển Chư Thiên Na Dị Tiên Chú, đem Ngự Thiên Thần Tôn đưa về dị vực, để cho hắn cảm giác như mình chưa từng tới bên này vậy.

Lại thêm phong tỏa hết thủy địa phương có cường độ không gian bạc nhược phụ cận Thái Hồng Tinh, để cho cường giả dị vực không cách nào hạ xuống.

Mọi việc cẩn thận, luôn là không sai.

Chương 709: Tất cả trên Thái Hồng Tinh đều vì các người mà bỏ mạng (2)

Thời gian ước định trên thiệp mời của Triệu Thiên Nhất rất nhanh thì đến.

Đối với lần mời hội nghị này, tuyệt đại đa số Huyền Cung Tiên Môn đều cảm thấy có chút bất mãn, không hề chỉ là bởi vì trong những quần thể này phần lớn đã ngã về phía dị vực, cũng là bởi vì tính cưỡng chế của lần mời này.

Ngay cả một ít thế lực trong ngày thường cùng Thiên Chương Huyền Cung quan hệ khá tốt đẹp, lần này cũng rất là bất mãn.

Tỷ như Tịnh Thổ Thiên Viện Tạo Vật Chủ Huyền Bi Thiên Sư.

Vị đại hòa thượng này phật pháp tinh thâm, từ trước đến giờ lòng dạ từ bi, nhân duyên cực tốt, có thể nói là bằng hữu khắp thiên hạ, nhưng duy chỉ có cùng Triệu Thiên Nhất tương giao tâm đầu ý hợp, có tình hữu nghị cực kỳ thâm hậu.

Tình hữu nghị này là khi bọn hắn ở thời đại thiếu niên xông xáo giang hồ liền tạo dựng lên.

Đã kéo dài mấy ngàn năm.

Vì vậy, Huyền Bi Thiên Sư sau khi đến nơi hẹn, đi tới Thiên Chương Huyền Cung cũng không khách khí, trực tiếp liền xông về đại điện chương giáo chỗ Triệu Thiên Nhất ở.

Đương nhiên, hắn là dựa theo lễ phép viếng thăm bình thường đi tới, không phải là xông vào.

Rất nhiều đệ tử Thiên Chương Huyền Cung đều biết quan hệ giữa Huyền Bi Thiên Sư cùng chương giáo nhà mình, dọc theo đường đi tự nhiên thông suốt.

“Triệu Thiên Nhất, người cùng hòa thượng ta nói một chút, lần này là chuyện gì xảy ra?” Huyền Bi Thiên Sư nhao nhao ồn ào mà vọt tới, hắn thần hình khôi ngô, giọng cũng cực lớn.

Chẳng qua, hắn đối với thanh âm của mình tận lực tiến hành hạn chế, để cho âm thanh sẽ không truyền bá ra ngoài, chỉ có thể truyền tới chỗ ngồi chương giáo trong đại điện phía trước này.

Đây là vị phòng ngừa uy nghiêm của chương giáo Triệu Thiên Nhất bị tổn thương.

Bởi vì, đại điện chương giáo Thiên Chương Huyền Cung chỉ có chương giáo sẽ ở, dưới hầu hết tình huống cũng sẽ

không có người bên cạnh ở, coi như thật có người khác ở, tất cả đều là biết quan hệ giữa hắn cùng với Triệu Thiên Nhất.

Đại hòa thượng nhìn qua tùy tiện, làm việc vẫn rất tỉ mỉ.

Nhưng khi Huyền Bi Thiên Sư đi tới cửa đại điện chưởng giáo, mới phát hiện bên trong ngoại trừ Triệu Thiên Nhất ra, lại còn có hai người, hơn nữa còn đều là người hắn không biết.

Đây là chuyện gì xảy ra?

“Khục khục!” Huyền Bi Thiên Sư thấy vậy nhẹ nhàng ho khan hai tiếng, ngay sau đó chấp hai tay nói ” A Di Đà Phật, bản tăng Huyền Bi, tới bái kiến Triệu Thiên Nhất thí chủ.”

” Hòa thượng chết bầm lăn vào đi, không cần làm bộ làm tịch ở trước mặt Tiên Tôn. ” Thanh âm Triệu Thiên Nhất truyền ra, giọng nói nghe hết sức tùy ý.

“... Tiên Tôn?” Huyền Bi Thiên Sư nghe vậy đầu tiên là sững sờ, sau đó trong lòng như là có chút hiểu ra.

Sau khi đi vào đại điện chưởng giáo, hắn nhìn Huệ Thế một chút lại nhìn Thôi Hằng một chút, cuối cùng hết sức cung kính hành lễ về phía Thôi Hằng nói ” Tịnh Thổ Thiên Viện chủ trì Huyền Bi, bái kiến Tiên Tôn.”

“Vì sao chắc chắn là ta?” Thôi Hằng khẽ cười nói.

” Thái độ của vị bên cạnh ngài này đối với ngài chỉ có cung kính, Triệu Thiên Nhất càng không dám nhìn thẳng ngài. ” Huyền Bi cung kính nói ” Chắc hẳn ngài chính là tác giả chân chính của cái tám thiệp mời kia đi.”

“Coi là vậy đi. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói.

“Dám hỏi Tiên Tôn, vì sao phải đem chúng ta đều triệu tập tới?” Huyền Bi Thiên Sư tính tình vô cùng thẳng thắn, từ trước đến giờ đều có lời nói nói thẳng, có vấn đề liên sẽ trực tiếp đặt câu hỏi, bây giờ cũng là như vậy.

“Vì để cho các người thấy rõ ràng một số người. ” Thôi Hằng cười nhẹ nói ” Đối với một ít chuyện, Thiên Sư chắc có chút cảm xúc đi.”

“Ý của ngài là...” Huyền Bi Thiên Sư nghe vậy nhất thời hai mắt tròn tròn, nhìn một chút Triệu Thiên Nhất bên cạnh, sau khi thấy đôi phương gật đầu, hắn khiếp sợ không gì sánh nổi nói ” Những phần đồ âm thầm cấu kết dị vực đều đã điều tra xong? !”

Hiển nhiên, giữa hắn cùng với Triệu Thiên Nhất đã sớm giao lưu qua, cũng đã sớm biết bên trong rất nhiều Huyền

Cung Phật viện, Tiên Môn giáo phái đã có không ít người ngã về phía dị vực.

“Không sai.” Triệu Thiên Nhất gật đầu một cái, mỉm cười nói ” Có Tiên Tôn ở chỗ này, người và ta ở một bên xem cuộc vui là được, bọn họ rất nhanh sẽ tự mình nhảy ra.”

“A Di Đà Phật!” Huyền Bi Thiên Sư tụng niệm một tiếng niệm phật, lần nữa hết sức cung kính hành lễ về phía Thôi Hằng nói ” Đa tạ Tiên Tôn, trả cho Thái Hồng Tinh một thể gian thanh tịnh.”

“Một cái nhắc tay mà thôi.” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Một cái nhắc tay...” Huyền Bi Thiên Sư nghe vậy há hốc mồm, trong lúc nhất thời cũng không biết nên đáp lại như thế nào.

Thật ra thì từ trăm năm trước bắt đầu từ khi chung quanh Thái Hồng Tinh thường gặp tập kích, bọn họ liền đã biết sự tồn tại của dị vực, cũng biết Thái Hồng Tinh có một ít người ngã về phía dị vực.

Nhưng những người này đến tột cùng là ai, lại làm như thế nào đem những này người bắt tới, vẫn là vấn đề khó khăn quá nhiều bọn họ không ít.

Hiện tại vị Tiên Tôn này lại còn nói là một cái nhắc tay.

Đây không khỏi cũng quá khoa trương.

“Lần này đem tất cả thể lực đều tụ tập lại, cũng là muốn cho những thứ phản đồ này bại lộ ra ở trước mặt tất cả mọi người.” Triệu Thiên Nhất trầm giọng nói ” Đề cho bọn họ không có nửa cơ hội tranh cãi, cũng lại không còn đường sống trở mình.”

“Thiện tai thiện tai, như thế tốt lắm.” Huyền Bi Thiên Sư gật đầu cười nói ” đúng là nên như thế, thường nói thế này, đánh hổ nên đánh chết, không thể lưu hậu hoạn.”

“Đám người kia đều đến đông đủ.” Lúc này Thôi Hằng nhìn một chút bên ngoài, mỉm cười nói ” Chúng ta nên đi ra rồi.”

“Vâng, Tiên Tôn!”

“Vâng, Tiên Tôn!”

Triệu Thiên Nhất cùng Huyền Bi Thiên Sư trầm miệng một lời nói.

Chương 710: Tất cả trên Thái Hồng Tinh đều vì các người mà bỏ mạng (3)

Vào giờ phút này, bên trong đại điện nghị sự Thiên Chương Huyền Cung náo nhiệt hơn bao giờ hết.

Đây cũng là lần đầu tiên trong mấy ngàn năm qua, tụ tập tất cả người nói chuyện của các thế lực đứng đầu bên trên Thái Hồng Tinh, hai mươi một Tiên Môn, tam đại Phật viện, hai đại Huyền Cung đều ở nơi này.

Chỉ thiếu chương giáo Thiên Chương Huyền Cung Triệu Thiên Nhất cùng chủ trì Tịnh Thổ Thiên Viện Huyền Bi Thiên Sư chưa tới.

Một đám Thánh Giả Thiên Chương Huyền Cung rất là khẩn trương đứng ở một góc, trong lòng rất sốt sắng, bọn họ chưa từng thấy qua tình cảnh như vậy, hơn hai mươi tên Chư Thánh Chi Vương tụ tập, còn có ba gã Tạo Vật Chủ.

Trước đó chưa từng có a!

Ở trong tòa đại điện nghị sự này để từng cái từng cái ghế ngò, Thiên Thông Thiên Sư cùng Nhạc Thượng Hải cùng một gã Tạo Vật Chủ khác ngò ở vị trí cao nhất, sắc mặt khó coi.

“Cái tên Triệu Thiên Nhất này thật là thật là tự đại, lại muốn chúng ta nhiều người như vậy chờ một mình hắn.” Nhạc Thượng Hải bỗng nhiên mở miệng, cười lạnh nói “Chẳng lẽ là tự cho là bầu vào cao nhân, là có thể ôn thoả ngăn chặn chúng ta?”

“A Di Đà Phật, Nhạc thí chủ chớ có nói như vậy, ta nghĩ rằng Triệu thí chủ hẳn không phải là người như vậy.” Thiên Thông Thiên Sư chấp hai tay cao tụng A Di Đà Phật, mỉm cười nói “Chẳng qua, lão nạp quả thật cũng nghe nói Triệu thí chủ kết giao một vị cao nhân, cùng chư vị ngò ở đây cũng có chút ngọn nguồn.”

Lời vừa nói ra, tức thì liền hấp dẫn sự chú ý của không ít người.

Trên thiệp mời ẩn chứa quy tắc cường đại, để cho Tạo Vật Chủ cũng vì đó kinh hãi, Chư Thánh Chi Vương càng là sẽ cảm thấy sợ hãi không gì sánh kịp, không cần nghĩ cũng biết đây nhất định không phải là chuyện Triệu Thiên Nhất có thể làm được, tuyệt đối là có cao nhân ở phía sau màn.

Những người không có ngả về phía dị vực, không có ở trong Ngự Thiên Thân Cung thảo luận qua chuyện này, đối với thân phận của vị cao nhân này đều hết sức hiếu kỳ.

“Chuyện này ta cũng có nghe thấy. ” Diệp Trác đúng lúc mở miệng, mỉm cười nói ” Nghe nói vị cao nhân này, chính là lão sư của tên Hồng Vũ đó, có lẽ là một vị Chư Thiên Chi Chủ.”

“Cái gì, Chư Thiên Chi Chủ? !”

“Làm sao có thể, Thiên Giới sớm đã biến mất, lại không người trao tặng quyền hành Thiên Chủ, từ đâu tới Chư Thiên Chi Chủ? !”

“Tuyệt đối không thể, không có khả năng đột nhiên xuất hiện một vị Chư Thiên Chi Chủ!”

Một viên đá làm dâng lên sóng lớn ngập trời, trong toà đại điện nghị sự này nhất thời trở nên huyên náo lên, rất nhiều người cũng không quá tin tưởng.

Đương nhiên cũng có mấy người cảm thấy khủng hoảng.

Mấy người kia mặc dù không có ngả về phía dị vực, nhưng năm đó cũng từng nhằm vào Hồng Vũ.

Bây giờ nghe nói lão sư của Hồng Vũ xuất hiện, còn là một vị Chư Thiên Chi Chủ, dĩ nhiên là tâm tình phức tạp, sợ hãi đan xen.

“Không sai. Ta đúng là lão sư của hắn.”

Vừa lúc đó, thanh âm của Thôi Hằng từ bên ngoài truyền tới, tức thì liền để cho đại điện nghị sự vốn huyên náo trở nên yên tĩnh lại, tất cả mọi người đều ngậm miệng lại, ánh mắt nhất trí mà nhìn về phía cửa.

Ngay sau đó chỉ thấy Thôi Hằng đi ở phía trước nhất, Huệ Thế đi theo bên cạnh của hắn, Triệu Thiên Nhất cùng Huyền Bi Thiên Sư đi ở phía sau hắn.

Thứ tự sắp xếp như vậy nhất thời liền để cho ánh mắt của mọi người tại chỗ trở nên ngưng trọng.

Rất rõ ràng, Triệu Thiên Nhất cùng Huyền Bi Thiên Sư là ngầm thừa nhận hai người trước mặt này cường đại hơn bọn họ.

Thật chẳng lẽ là Chư Thiên Chi Chủ? !

Đây không khỏi cũng quá kinh khủng, thật không thể tin nổi!

Mà ở trong nháy mắt khi Thôi Hằng xuất hiện, Thiên Thông Thiên Sư liền đối với Nhạc Thương Hải làm một cái thụ thể vô cùng bí ẩn, hơn nữa chỉ có hai người bọn họ mới biết là ý gì.

Ra hiệu đối phương chuẩn bị bắt đầu hiến tế.

“Đám người bên trong đại điện nghị sự đã bị lời mới vừa rồi của ta làm cho lòng rối như tơ vò, bây giờ lại thấy người nọ tự mình lộ diện, đúng là lúc tâm linh của bọn họ yếu nhất, cũng là thời cơ tốt nhất để hiển tế!”

Trong đôi mắt của Thiện Thông Thiên Sư bỗng nhiên toát ra từng trận ánh sáng hung ác, căn răng gậm nhẹ nói: “Bắt đầu! !”

Tiếng gào bắt thình lình, bỗng nhiên phá vỡ sự vắng lặng như chết chóc trong đại điện nghị sự.

Ngay sau đó, chỉ thấy có hai đạo hào quang màu đỏ thắm cực độ đậm đà bắn ra, đều là từ trên người Thiện Thông Thiên Sư và Nhạc Thương Hải toát ra.

Cùng lúc đó, bên trên người đám người mười lăm Tiên Môn và Diệp Trác, cùng với Bảo Tháp Phật viện, Phổ Chiếu Phật viện hai đại Phật viện cũng đều theo sau toát ra ánh sáng màu đỏ thắm.

Ừng ừng! !

Hư không chợt rung động, phát ra tiếng sấm đình tai nhức óc, lại có đường nét một tòa cung điện hư ảo bỗng dựng xuất hiện ở bầu trời đại điện nghị sự nơi này, như là cuốn theo uy năng vô cùng vô tận, sắp nghiền ép xuống!

“Đây là cái gì? !”

“Mau dừng tay, các người đây là muốn làm gì!”

“Không được, ta không động được!”

Rất nhiều người kinh hô lên, chính mình lại không động đây được.

Bọn họ khiếp sợ không gì sánh nổi phát hiện, không biết lúc nào, chính mình đã bị một đoàn hào quang màu đỏ thắm buộc thật chặt lại, hoàn toàn không cách nào nhúc nhích.

“Hiển tế! Đây là hiển tế, bọn họ muốn hiển tế chúng ta!”

Tên Tạo Vật Chủ kia trước nhất phát hiện tình huống không đúng, tức giận cực kỳ mà nhìn về phía đám người Thiện Thông Thiên Sư, Nhạc Thương Hải, giận dữ hét ” Người nghĩ gì muốn làm gì!”

Nhưng vào lúc này, Thiện Thông Thiên Sư cùng Nhạc Thương Hải lại căn bản không có để ý tới hắn, ánh mắt của hai người đều tập trung ở trên người Thôi Hằng và Triệu Thiên Nhất.

“Triệu Thiên Nhất, còn có vị lão sư của Hồng Vũ này, các người quá tự đại, người trong đại điện nghị sự này, còn có toàn

bộ sinh linh Thái Hồng Tinh, cũng sẽ bởi vì sự tự đại của các người mà bỏ mạng!

“Chịu chết đi !”

Chương 711: Con kiến hôi tranh nhau thôi, không cần quản bọn nhãi nhép đó(1)

“Thái Sơ Quỷ Đạo, Chí Đại Chí Tôn. Thần Hạo Vô Tông, Cao Thiên Thượng Tiên. Đại Từ Đại Bi, Đại Thánh Đại Nguyên. Kim Điện Bất Hủ, Ngự Thiên Thần Tôn!”

“Thái Sơ Quỷ Đạo, Chí Đại Chí Tôn. Thần Hạo Vô Tông, Cao Thiên Thượng Tiên. Đại Từ Đại Bi, Đại Thánh Đại Nguyên. Kim Điện Bất Hủ, Ngự Thiên Thần Tôn!”

Trong miệng Thiên Thông Thiên Sư và Nhạc Thương Hải đều là nói lầm bầm, tụng hát lời ca ngợi Ngự Thiên Thần Tôn, như là đang thành kính hướng vị nhân vật cường đại này tiến hành cầu chúc, khẩn cầu lực lượng của hắn hạ xuống.

Cùng lúc đó, mấy người Diệp Trác cũng theo sau tụng hát lên.

Cặp mắt bọn họ khép hờ, toàn thân đều tản mát ra ánh sáng màu đỏ thẫm, lại ngưng tụ thành từng chùm tia sáng cùng hư ảnh tòa Ngự Thiên Thần Cung kia kết nối với nhau.

Biểu cảm trên mặt những người này thậm chí còn thành kính hơn hai tên Tạo Vật Chủ Thiên Thông Thiên Sư và Nhạc Thương Hải kia, thần sắc tràn đầy điên cuồng cùng si mê, phảng phất như ý nghĩa bọn họ còn sống chính là tụng niệm đoạn lời ca tụng này.

“Thái Sơ Quỷ Đạo, Chí Đại Chí Tôn. Thần Hạo Vô Tông, Cao Thiên Thượng Tiên. Đại Từ Đại Bi, Đại Thánh Đại Nguyên. Kim Điện Bất Hủ, Ngự Thiên Thần Tôn!”

...

...

Vào giờ phút này, vô số âm thanh ca tụng Ngự Thiên Thần Tôn trùng điệp đề lên nhau.

Cái hư ảnh cung điện vô cùng to lớn kia sau đó ngưng tụ, lại hiện ra ở trong mắt mỗi một người trên Thái Hồng Tinh, ở trên mỗi một góc xó xỉnh của viên tinh cầu này, cũng có thể thấy rõ hư ảnh Ngự Thiên Thần Cung.

Cái toà cung điện to lớn này giống như là không chỗ nào không có mặt, uy áp mênh mông vô tận sau đó khuếch tán ra, để cho đám người trên hành tinh này cảm nhận được sợ hãi trước đó chưa từng có.

Bất luận là đại nhân vật đứng ở đỉnh cao nhất Thái Hồng Tinh như Chư Thánh Chi Vương hay Tạo Vật Chủ, hay là người bình thường ngay cả một chút võ công đều không biết, tất cả đều kinh hãi muốn chết mà ngửa đầu nhìn bầu trời.

Cùng lúc đó, trong cơ thể vô số sinh linh trên Thái Hồng Tinh lặng lẽ bay ra từng tia lực lượng cực kỳ nhỏ, tất cả đều bị ánh sáng màu đỏ thẩm hấp dẫn, hướng hư ảnh tòa cung điện trên trời cao kia hội tụ tới.

Chính là một tia pháp lực lúc trước Thôi Hằng rắc vào trong cơ thể rất nhiều sinh linh Thái Hồng Tinh kia.

Bây giờ nương theo nghi thức cúng tế của Thiện Thông Thiên Sư và Nhạc Thương Hải, tất cả đều bị hút ra, trở thành chất dinh dưỡng cho nghi thức cúng tế, dùng để kích thích uy năng Ngự Thiên Thần Cung.

“Ha ha ha ha! Ha ha ha!”

Thiện Thông Thiên Sư chợt cười to, trên mặt không còn một chút vẻ từ bi an lành, mà là mặt đây sát ý mà nhìn Thôi Hằng cùng Triệu Thiên Nhất, lạnh lùng nói ” Có thể chết ở bên dưới chí bảo thần khí như thế, là vinh hạnh của các ngươi! Hiên tể a “

Ngay tại lúc hấn rộng giận, những Chư Thánh Chi Vương cùng Tạo Vật Chủ vốn đã bị hào quang màu đỏ thẩm bao bọc lại cũng đều gào thét lên.

“Thân thể của ta đang hòa tan, lực lượng của ta đang trôi mất!”

“Không! Không! Cái này là chuyện gì xảy ra, tu vi cảnh giới của ta lại bắt đầu thối lui! Dừng tay! Mau dừng tay a!”

“Thiện thông, Nhạc Thương Hải! Các ngươi hai tên súc sinh này, mau dừng tay a!”

Những người này trong ngày thường đều là cường giả siêu phàm thoát tục, cao cao tại thượng, mắt nhìn xuống phạm trần, nếu là đặt ở trong vạn giới tinh không, tuyệt đối có thể trở thành chí cường giả một phương.

Nhưng bây giờ lại là mất hết phong độ, đều đang cực kỳ sợ hãi mà gào thét, thậm chí đến nỗi đã có người bắt đầu muốn cầu xin tha thứ.

Nhưng mà, làm vậy đều không có ích gì.

Thiện Thông Thiên Sư cùng Nhạc Thương Hải đối với tiếng gào của những người này bịt tai không nghe, giống như là không có nghe gì cả vậy, vẫn là không chớp mắt nhìn chằm chằm Thôi Hằng và Triệu Thiên Nhất.

Ý muốn giết nông nặc!

Ầm!

Vừa lúc đó, tiếng nổ kinh thiên động địa chọt nổ vang, vang lên trong tai từng sinh linh trên Thái Hồng Tinh, để cho người có cảm giác đầu đau muốn nứt.

Tòa Ngự Thiên Thần Cung vốn chỉ là hư ảnh kia lại chẳng biết lúc nào đã ngưng tụ thành thực thể, chân động nặng lượng vô cùng kinh khủng vô cùng mạnh mẽ trong nháy mắt liền bao phủ hơn nửa Thái Hồng Tinh.

Ở dưới uy áp to lớn như vậy, toàn bộ Thái Hồng Tinh bắt đầu run rẩy kịch liệt.

Rất nhiều đại trận cấm chế vốn giăng đầy ở trên viên tinh cầu này tất cả đều bị chấn bể trong nháy mắt, vô số tông môn Huyền Cung toàn bộ đều thành trạng thái không còn phòng bị.

Cùng lúc đó, ánh sáng màu đỏ thắm bắt đầu cuộn trào khắp thiên địa, chỉ ngắn ngủi thời gian mấy hơi thở, bầu trời Thái Hồng Tinh biến thành màu đỏ thắm, nhìn vô cùng yêu dị.

Vào giờ phút này, cảnh tượng thật giống như là muốn đem toàn bộ Thái Hồng Tinh đều hủy diệt vậy, để cho sợ hãi trong lòng mọi người bộc phát trở nên mãnh liệt.

Nhất là những Chư Thánh Chi Vương cùng một vị Tào Vật Chủ đang bị hiến tế kia.

Ở cùng lúc khi hào quang màu đỏ thắm nơi này che đầy bầu trời, liền để cho bọn họ thoáng cái cảm giác như đang trở lại một ngày kia vào ba ngàn năm trước.

Lúc trước Thái Hồng Tinh không có dấu hiệu nào bị hút vào Thiên Giới Chi Môn, dường như cũng là sau khi xuyên qua một vùng hào quang kinh khủng màu đỏ thắm như vậy, bọn họ mới thật sự tới cái vùng đất nhìn qua vô biên vô hạn, trống không không có gì cả kia.

Cũng chính là ở lúc đi qua hào quang màu đỏ thắm, lúc ấy sinh linh bên trên Thái Hồng Tinh trực tiếp chết chín phần mười.

Bây giờ, ánh sáng kinh khủng này lại muốn bao phủ Thái Hồng Tinh rồi sao?

Xong rồi!

Hoàn toàn xong rồi!

Vào lúc này, bao gồm tên Tào Vật Chủ kia, tất cả mọi người đều đã tuyệt vọng, không lại cho rằng mình có một chút cơ hội phản kháng.

Trên mặt Thiện Thông Thiên Sư cùng Nhạc Thương Hải
thì là lộ ra nụ cười vô cùng thỏa mãn.

Chương 712: Con kiến hôi tranh nhau thôi, không cần quản bọn nhãi nhép đó(2)

Bọn họ giang hai cánh tay, hướng Ngự Thiên Thần Cung ngưng thực trên trời, ngửa mặt lên trời cười nói: “Hạ xuống thân phật đi, mang hai người này hoàn toàn tiêu diệt, để cho bọn họ hình thần đều diệt! !”

Ừng ừng!

Phảng phất hư không bị xuyên thủng, thiên địa đều vang lên tiếng nổ banh chành.

Cùng lúc đó, chỉ thấy một đạo hào quang màu đỏ thắm nồng nặc cực kỳ, sáng ngời cực kỳ, cường đại cực kỳ chọt toé ra!

Ong ong ong!

Vô số đạo vận pháp lý trong thiên địa đều đang rung vang, đang run rẩy, lại giống như là đang biểu đạt sợ hãi đối với cái hào quang màu đỏ thắm này.

Chỉ trong nháy mắt, phàm là chỗ hào quang màu đỏ thắm này đi qua, tất cả thiên địa nguyên khí, thậm chí là đạo vận pháp lý tự động tránh lui ra, tạo thành một loại trạng thái giống như chân không.

Vì vậy, luồng hào quang màu đỏ thắm mang theo sức mạnh đủ để vụn vẹo toàn bộ quy tắc Thái Hồng Tinh này, tinh chuẩn không sai làm hướng về phía vị trí Thôi Hằng cùng Triệu Thiên Nhất công tới.

“Chết đi!”

“Nhận lấy cái chết!”

Thiên Thông Thiên Sư và Nhạc Thương Hải ngửa mặt lên trời hét dài.

Triệu Thiên Nhất đối mặt hào quang màu đỏ thắm thật giống như thân phật này, sắc mặt không nhìn được hơi trắng bệch, thân thể theo bản năng run rẩy, sợ hãi trong tiềm thức bạo phát ra.

Nhưng ý chí lực của hắn phi thường cường đại, dù là nội tâm sợ hãi như thế nào đi nữa, hắn đều không có lùi bước nửa bước, vẫn là tin tưởng Thôi Hằng, ánh mắt nhìn thẳng đạo hào quang màu đỏ thắm kia.

Thôi Hằng thì là vẫn mặt không đôi sắc, ánh mắt ôn hòa mà thâm thúy, khước miệng hơi hơi nhếch lên, mang theo mây phân nụ cười, lẳng lẳng nhìn hào quang màu đỏ thắm kia bay đến.

Giống như là đang nhìn một cái cảnh sắc vô cùng tâm thường vậy.

Thẳng đến lúc đạo hào quang màu đỏ thắm kia vượt qua hư không, vặn vẹo pháp lý, đánh tan thiên địa nguyên khí, thông suốt mà đi tới trước mặt hắn...

Thôi Hằng tựa như là có chút bất đắc dĩ khẽ gật đầu một cái, sau đó nhẹ nhàng hít một hơi, phun đi ra ngoài.

Phù!!!

...

Ở bên ngoài mảnh tinh vực chỗ Thôi Hằng ở, có một chỗ tinh không kỳ dị.

Nơi này mặc dù nằm giữ hành tinh cùng hằng tinh, nhưng cũng không là chủ thể của mảnh tinh không này, những ngôi sao này lại đều đang vây quanh một cái vật thể hình bầu dục vô cùng to lớn.

Nói là vật thể hình bầu dục, nhưng thật ra là một thiên địa cỡ lớn bao phủ bởi một đoàn Huyền Hoàng chi khí(1).

Ở phía dưới Huyền Hoàng chi khí là một tầng hào quang màu đỏ thắm mênh mông vô tận, bao quát toàn bộ thiên địa.

Trong ánh sáng này có ngàn tỉ con mắt không ngừng đóng mở, chúng nó tất cả đều hướng về phía thiên ngoại, phun ra nuốt vào năng lượng rời rạc tràn ngập trong vũ trụ, đem nó chuyển hóa thành nguyên khí linh cơ bên trong thiên địa.

Mà ở bên trong hào quang màu đỏ thắm, chính là du tẩu vô số sinh vật hình thù kỳ quái, dựa vào hào quang màu đỏ thắm bồi bổ mà sống sót.

Phía dưới tầng hào quang màu đỏ thắm này, chính là tầng khí quyển cương phong, tầng tầng lớp lớp, độ dày có trăm ngàn dặm trở lên, giống như một lồng khí to lớn, úp ngược lên lục địa bằng phẳng cùng hải dương.

Nơi trời tròn đất vuông!

Trời lớn đất rộng!

Ở ba vạn trượng trên bầu trời của phương thiên địa kỳ dị này, lại có một khối đại lục trôi lơ lửng, có chu vi khoảng ngàn dặm, phía trên xây cất từng toà thành trì, giống như một tiêu thế giới độc lập.

Mà từng toà thành trì kia giông như ông sao vây quanh ông trăng mà quần quanh toà cung điện Ngự Thiên Thần Cung không lộ chính giữa nhất của khối đại lục trôi lơ lửng này!

Nơi này chính là thần điện Ngự Thiên Thần Tôn ở, cũng là nòng cốt quyền lực của phương thiên địa này.

Cho dù là những đại nhân vật vượt qua chín cảnh Tiên Giới kia, ở bên trong Ngự Thiên Thần Cung cũng phải một mực cung kính.

Lúc này, bên trong Ngự Thiên Thần Cung.

Ba gã tợn giả Thiên Quan tầng 2 vô cùng cung thuận mà quỳ rạp xuống trước mặt một đoàn hào quang màu đỏ thắm, bọn họ cúi đầu, thậm chí cũng không dám nhìn thẳng đoàn ánh sáng kia.

“Thần Tôn, thuộc hạ mới vừa cảm giác được toà Ngự Thiên Thần Cung ở dị vực bên kia có dị động, hẳn là có người vận dụng hiến tế chi pháp, thúc giục lực lượng Thần cung.”

“Tòa Ngự Thiên Thần Cung kia mặc dù chỉ là hàng nhái, nhưng cũng có uy năng cực kỳ mạnh mẽ, vượt qua xa cực hạn chín cảnh Tiên Giới, bây giờ lại bị thúc giục, khả năng ý nghĩa dị vực có cường giả bước vào Thiên môn xuất hiện.”

“Chúng ta phải hành động ra sao? Xin Thần Tôn chỉ điểm.”

Chức trách của ba gã Thiên Quan Tôn Giả này, chính là thông qua Ngự Thiên Thần Cung hàng nhái để kiểm tra dị trạng Thái Hồng Tinh bên kia.

Một khi phát hiện có dị động gì, hoặc là có cái tình huống đặc biệt gì, sẽ phải rời đi tới bẩm rõ cho Ngự Thiên Thần Tôn, hỏi phương thức xử lý, sau đó dựa theo ý chỉ của Ngự Thiên Thần Tôn đi xử lý.

Vù vù!

Ánh sáng màu đỏ thắm hơi hơi rung động, điều này tỏ rõ Ngự Thiên Thần Tôn đã nghe được ba người bọn họ báo cáo.

Sau đó, bên trong truyền lên tiếng.

“Con kiến hôi tranh nhau thôi, không cần quản bọn nhãi nhép đó.”

—

(1)Huyền Hoàng chi khí: Khí hỗn độn sơ khai

Chương 713: Cầu Thần Tôn đánh chết người này (1)

“Phù! !”

Một ngum khí này đối với Thôi Hằng mà nói chẳng qua là một hơi thở tầm thường nhất mà thôi, nhưng ở trong cảm giác của người khác lại là có uy năng kinh khủng kinh thiên động địa.

Ở trong nháy mắt khi một ngum khí này phun ra ngoài, không gian trước mặt Thôi Hằng tại chỗ liền vỡ ra một cái lỗ hồng vô cùng to lớn.

Vô số dòng chảy không gian rối loạn tản mát ra, trong nháy mắt xoắn nát pháp lý đạo vận xung quanh, cũng để cho pháp tắc sâu xa trở nên vụn vẹo.

Đạo hào quang màu đỏ thắm vốn vô cùng cường đại kia lại hơi ngừng, liên tục tiếp ngừng ở nơi đó, không có tiến về phía trước, không tiến về phía sau, cũng không có tiêu tan.

Nhìn qua rõ ràng là vết sáng này vẫn đang toé về phía trước, nhưng ở phía trước lại không có nửa điểm vết tích của hào quang màu đỏ thắm.

Giống như là phía trước có vật gì cản nuốt hết hào quang màu đỏ thắm đang toé ra vậy.

Vô cùng quỷ dị.

Biến cố bất thành linh, để cho tất cả mọi người tại chỗ đều nhìn mà bối rối.

Hoàn toàn không hiểu là chuyện gì xảy ra?

“Bị vụn vẹo, là pháp tắc bị vụn vẹo! ” Tên Tạo Vật Chủ đang bị hiển tế kia bỗng nhiên kinh hô lên.

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chặp hào quang màu đỏ thắm, thở dài nói ” Đây là uy năng bậc nào, lại trực tiếp vụn vẹo pháp tắc của vết sáng phía trước này!

“Ở sau khi vụn vẹo pháp tắc, có thể để cho vết sáng này mãi mãi cũng không cách nào đi qua khu vực này, chỉ có thể ở tại chỗ tuần hoàn qua lại vô hạn! Cái này, đây thật là không thể tin nổi!”

Mặc dù tên Tạo Vật Chủ này thấy rõ tình huống hào quang màu đỏ thắm đang trải qua, nhưng hắn hoàn toàn không cách nào hiểu điều này rốt cuộc là làm sao làm được.

Cũng giống như hần không hiểu cái tên thầy của Hồng Vũ tại sao chỉ là thối một hơi, có thể để cho không gian sụp đổ bẽ tan tành, còn để cho pháp tắc cũng vụn vẹo theo.

Vụn vẹo chẳng qua là thối một hơi a!

Tại sao có thể như vậy?

Chuyện này căn bản là không giống như là chuyện con người có thể làm được.

Quá bất hợp lí!

Hần đến tột cùng là tồn tại cảnh giới gì? !

Trên thực tế, tình huống bây giờ còn chỉ là bắt đầu.

Thôi Hằng thối một ngụm khí này tạo ra uy năng xa xa không chỉ như thế.

Ở lúc hào quang màu đỏ thắm tại chỗ vô hạn tuần hoàn, một mảnh không gian bẽ tan tành kia tiến một bước phóng to ra, không gian phong bạo cũng biến thành càng thêm mãnh liệt, lại trực tiếp đem đạo hào quang màu đỏ thắm kia nuốt mất trong đó.

Ngay sau đó, lỗ hồng không gian vô cùng to lớn này tùy ý khuếch tán gió bão, giống như là có hấp lực vô tận vậy, trong nháy mắt liền nuốt đi hào quang màu đỏ thắm mới vừa bao phủ toàn bộ Thái Hồng Tinh.

Bầu trời cùng đất đai lần nữa khôi phục thành bộ dáng ban đầu, cảm giác sợ hãi dồn nén trong lòng tất cả sinh linh cũng tiêu tán theo, chỉ còn lại một tòa Ngự Thiên Thân Cung thật to kia trôi lơ lửng ở trên trời cao.

Chẳng qua, ngay tại một cái chớp mắt tiếp theo, một ngụm khí Thôi Hằng thối ra này kéo theo không gian phong bạo vô cùng cường đại, giống như có uy năng hủy thiên diệt địa, hung hãn đụng vào trên tòa Ngự Thiên Thân Cung kia.

Ầm!

Chỉ nghe một trận nổ vang kinh thiên động địa nổ tung, vang dội Hoàn Vũ.

Ngự Thiên Thân Cung trực tiếp bị một kích này đụng ngã trái ngã phải, vô số pháp tắc liên kết với nó đều sinh ra chấn động.

Dưới sự liên luy mãnh liệt của pháp tắc, Thái Hồng Tinh lần nữa sinh ra run rẩy kịch liệt, ngay cả hăng tinh trong tinh không bên ngoài đều trong khoảnh khắc đó trở nên tối tăm không ánh sáng.

Cũng chính bởi vì một lần đụng này, đê cho uy áp kinh khủng tán phát ra trên Ngự Thiên Thần Cung không còn sót lại chút gì, thậm chí còn đê cho nó không cách nào giữ hình thái to lớn, biến thành kích thước chỉ có 1% lúc trước.

Cùng lúc đó, dị tượng dường như đâu đâu cũng có của Ngự Thiên Thần Cung trên Thái Hồng Tinh cũng tiêu tan đi, chỉ cần không phải sinh linh ở phụ cận Thiên Chương Huyền Cung, đều không thấy được toà Thần cung này.

Toà Ngự Thiên Thần Cung đến từ dị vực này bỗng nhiên thân uy giảm nhiều!

Vào lúc này, Thiện Thông hòa thượng cùng Nhạc Thương Hải đã là kinh hãi muốn chết, bọn họ mặt như màu đất mà nhìn Thôi Hằng, tràn đầy vẻ mặt khó thể tin, hai mắt tròn tròn, con người cũng sắp muốn trừng ra ngoài.

“Làm sao có thể, điều này sao có thể, đây chính là Ngự Thiên Thần Cung, đây chính là thân khí tối cao vượt qua chín cảnh Tiên Giới a!”

Thiện Thông hòa thượng không ngừng lắc đầu nói nhỏ, lầm bầm nói, “Không có khả năng, điều này là không thể nào, A Di Đà Phật, A Di Đà Phật! Thần Tôn giúp ta, Thần Tôn giúp ta a! !”

Chương 714: Cầu Thần Tôn đánh chết người này (2)

“Ngươi, ngươi, ngươi rốt cuộc là người nào, ngươi tuyệt đối không thể nào là lão sư gì đó của Hồng Vũ!” Ánh mắt Nhạc Thương Hải nhìn chòng chọc Thôi Hằng, run giọng nói “Cối đời này không có khả năng có tồn tại mạnh mẽ như ngươi, không sai, ngươi, ngươi nhất định là người của Thiên Giới!”

Nói tới chỗ này, hắn bỗng nhiên dừng lại, trên mặt lại lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, trên người lập tức lại toát ra ánh sáng màu đỏ thẫm, cao giọng gào lên “Thần Tôn, Thần Tôn! Có người Thiên Giới hạ phạm, có người Thiên Giới hạ Phạm! Thần Tôn giúp ta!”

Vị cường giả dị vực bạn cho bọn họ Ngự Thiên Thần Cung kia từng nói với bọn họ, nếu như phát hiện có người của Thiên Giới hạ xuống, phải lập tức thông qua Ngự Thiên Thần Cung đem tin tức truyền tới.

Như vậy thì sẽ có cường giả chân chính vượt qua cảnh giới thứ chín Tiên Giới của dị vực hạ xuống, tiêu diệt người của Thiên Giới.

Bây giờ, Nhạc Thương Hải cảm giác mình đây là bắt được một cái phao cứu mạng cuối cùng, bất luận người trước mặt này rốt cuộc có phải hay không là người của Thiên Giới, hắn cũng chỉ có thể làm như vậy.

Đây là cơ hội duy nhất để hắn sống sót!

“Tiên Tôn, không được! Hắn muốn hướng dị vực cầu cứu!” Triệu Thiên Nhất thấy vậy tức thì trở nên cuồng quýt, liên tục vận chuyển sức mạnh ngăn cản hắn “Tuyệt đối không thể để cho hắn thành công!”

“Không vội.” Thôi Hằng nhưng là nhẹ nhàng khoát tay, để cho sức mạnh Triệu Thiên Nhất ngưng tụ tản đi, nhàn nhạt nói “Chờ một chút.”

...

Dị vực, bên trong Ngự Thiên Thần Cung.

Nơi này bỗng nhiên trở nên yên tĩnh vô cùng, một đoạn ánh sáng màu đỏ thẫm kia hơi hơi chớp động, như là đã trầm mặc rất lâu.

Ngay vừa mới rồi, sau khi trong ánh sáng đỏ thẫm nói ra câu “Con kiên hồi tranh nhau, không cần quản bọn nhãi nhép đó” kia, bọn họ liền đều cảm giác được món Ngự Thiên Thần Cung hàng nhái đó bị trọng thương.

Hơn nữa, chịu tôn thương hẳn là không nhỏ, ngay cả uy năng tự thân đều bị đánh tan, thật giống như là thừa nhận một lần đả kích mang tính hủy diệt vậy.

Sau đó, bên trong Ngự Thiên Thần Cung liền lâm vào trong bình tĩnh cùng yên lặng lâu dài.

Hiển nhiên, là Ngự Thiên Thần Tôn phán đoán sai.

Có thể đem Ngự Thiên Thần Cung hàng nhái có cảnh giới Thiên Quan tầng 2 đánh cho uy năng giải tán, khẳng định tính là một vị cường giả, không đến nỗi là con kiến hôi.

Nhưng ai lại dám nói là Thần Tôn nói sai rồi?

Đó chính là đang tìm cái chết.

Đúng vào lúc này, bên trong ba gã Thiên Quan Tôn Giả bỗng nhiên có một người bước ra khỏi hàng quầy mọp, một mực cung kính mà cao giọng nói với chùm sáng màu đỏ thẫm phía trước. “Thần Tôn, thuộc hạ thỉnh cầu đi dị vực!”

“Người dị vực kia to gan lớn mật, lại dám làm tổn thương Ngự Thiên Thần Cung, tội đáng chết vạn lần! Thuộc hạ muốn vượt giới đi qua, đem người cuồng vọng kia đánh chết, răn đe!”

Lời này vừa nói, tức thì liền khiến cho hai người khác nhìn chăm chú.

Nhưng một đoàn hào quang màu đỏ thẫm kia vẫn không có lên tiếng, giống như là không có nghe được lời nói của tên Thiên Quan tôn giả vậy.

Vừa lúc đó, lại có một tên Thiên Quan Tôn Giả vẻ mặt khê biến, ngay sau đó mặt lộ vẻ vui mừng mà cười nói: “Chúc mừng Thần Tôn, chúc mừng Thần Tôn, dị vực bên kia truyền đến tin tức tốt!”

“Thần Tôn, có người Thiên Giới hạ phạm, phỏng chừng chính là người to gan lớn mật, đánh tan uy năng Ngự Thiên Thần Cung đó. Thuộc hạ nguyện đi qua giết địch!”

Vù vù!

Hào quang màu đỏ thẫm rốt cuộc sinh ra chấn động rất nhỏ, nổi lên từng đạo rung động như nước gợn.

Sau đó liền nghe có thanh âm truyền tới.

“Ba người các ngươi đều đi đi. Xách thi thể của người Thiên Giới đó trở về!” Ngự Thiên Thần Tôn nhàn nhạt nói.

Ba người trăm miệng một lời nói: “Chúng ta nhất định không làm nhục sứ mệnh!”

“Rất tốt! ” Người trong ánh sáng đỏ thắm trầm giọng nói “Bốn toạ sẽ giúp đỡ bọn người vượt giới, giúp các người che giấu thiên cơ, nhưng tôi đã chỉ có thời gian mười lăm phút đồng hồ.”

Ba người cung kính hành lễ nói: “Đa tạ Thần Tôn!”

...

Sau khi thân dị của Ngự Thiên Thần Cung bị Thôi Hằng dùng một hơi thở thổi ra đánh tan, hiến tế của Thiên Thông Thiên Sư cùng Nhạc Thương Hải tự nhiên cũng đã dừng lại.

Nhưng hai người này cũng không có buông tha hy vọng cuối cùng, vẫn cố gắng thông qua Ngự Thiên Thần Cung hướng cường giả dị vực cầu cứu, làm ra giãy giụa sau cùng.

Thôi Hằng chính là đứng bình tĩnh chờ ở nơi đó, mặt mỉm cười, hai tay chính là đặt thu vào trong tay áo, âm thầm nắm pháp quyết, tùy thời chuẩn bị thả ra.

Vù vù!

Đột nhiên, Ngự Thiên Thần Cung vốn đã đánh mất thần uy rung động, không ngờ sáng lên ánh sáng thần thánh màu đỏ thắm, uy năng vô biên lần nữa trở nên dồi dào lên.

Cùng lúc đó, ba thân ảnh vô cùng to lớn bỗng dựng xuất hiện, trên người của bọn họ đan xen vô tận pháp tắc, ẩn chứa sức mạnh vô cùng mênh mông.

“Thần Tôn, là dị vực Thần Tôn! ” Thiên Thông Thiên Sư mặt lộ vẻ mừng rỡ như điên, chỉ Thôi Hằng, cao giọng la lên ” Thần Tôn, mau đánh chết người này, hắn là người của Thiên Giới, thực lực vô cùng cường đại!”

“Bái kiến Thần Tôn, thỉnh Thần Tôn tru diệt người Thiên Giới này! ” Nhạc Thương Hải cũng hướng ba người này thỉnh cầu nói, đồng thời trong lòng của hắn cũng thở phào nhẹ nhõm ” Cuối cùng là được cứu rồi.”

Ba người vô cùng vĩ đại kia không để ý đến hai người này.

Ánh mắt của bọn họ trực tiếp khoá chặt Thôi Hằng, đang muốn nói, còn không kịp lên tiếng, liền bỗng nhiên cảm giác chung quanh mình Ngũ Hành tan vỡ, Càn Khôn Diên Đảo, không gian bê tan tành, lại trong nháy mắt thành một mảnh hỗn độn vô biên!

Ngũ Hành Hỗn Độn Diên Đảo Càn Khôn Đại Pháp!

Chương 715: Đều rất cẩn thận, thu hoạch không nhỏ (1)

Ba gã Thiên Quan Tôn Giả này chẳng qua là cảnh giới Thiên Quan tầng 2, đối mặt loại pháp thuật cấp bậc Ngũ Hành Hồn Độn Điện Đảo Càn Khôn Đại Pháp này, tự nhiên không có chút cơ hội phản kháng nào.

Chỉ trong nháy mắt, bọn họ liền bị lạc ở chính giữa hỗn độn vô biên này, cảm giác mình như là một chiếc thuyền con bồng bênh ở trong biển rộng mênh mông, căn bản sẽ không tìm được phương hướng.

“Chuyện gì xảy ra, đây là cái gì? !”

“Chúng ta không phải là ở bên dưới che chở của Thần Tôn đi dị vực rồi sao? Mới vừa rồi chúng ta cũng quả thật thành công vượt giới, làm sao bỗng nhiên liền...”

“Không được! Chúng ta bị nhốt rồi, mai phục, chúng ta trúng mai phục! Vì sao lại có mai phục? !”

Ba gã Thiên Quan Tôn Giả kinh hãi không thối, bọn họ hoàn toàn không nghĩ tới lại sẽ gặp phải loại tình huống này.

Dưới cái nhìn của bọn họ, tự mình có Ngự Thiên Thần Tôn che chở, liền có thể trong thời gian ngắn lừa gạt được thiên cơ cảm ứng, như vậy thì có thể thi triển ra toàn bộ sức mạnh.

Cũng tức là Thiên Quan tầng 2 hoàn chỉnh.

Từ sau khi Thiên Giới của phương tinh vực này biến mất, bất kỳ một cường giả Thiên Quan nào ở chỗ này đều có thể nói là sự tồn tại vô địch.

Dưới tình huống bình thường, cho dù là chỉ có một Thiên Quan tầng 2 đều đủ để quét ngang phương tinh vực này.

Càng không cần phải nói ba người.

Nhưng bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng, tự mình vừa lộ diện, lại liền trúng mai phục.

Ngay cả lời cũng không kịp nói, âm thanh cũng không kịp phát ra ngoài, trực tiếp bị người vây ở địa phương vô cùng quý dị này.

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? !

Chẳng lẽ bên này tồn tại cường giả vượt qua Thiên Quan tầng thứ hai? !

Cái tên đem Ngự Thiên Thần Cung hàng nhái đánh cho uy năng giải tán, nắm giữ thực lực vượt qua Thiên Quan tầng thứ

hai?

Chuyện này không có khả năng lắm a!

Mặc dù tòa Ngự Thiên Thần Cung hàng nhái kia bản thân tương đương với Thiên Quan tầng thứ hai, nhưng chỉ là bị người dùng hiến tế chi pháp cưỡng ép thúc giục, cũng không thể hoàn mỹ phát huy ra uy năng.

Chỉ cần là Thiên Quan tầng 2 bình thường, liền có thể đánh tan uy năng của Ngự Thiên Thần Cung hàng nhái trong loại trạng thái này.

Nếu mà mạnh hơn chút nữa, cũng có thể để cho Ngự Thiên Thần Cung bị một chút tổn thương.

Nhưng nếu như vượt qua Thiên Quan tầng 2, cũng tức là cường giả Thiên Quan tầng ba ra tay, tòa Ngự Thiên Thần Cung hàng nhái kia sẽ trực tiếp bị đánh hủy diệt.

Không phải là giống như bây giờ, chẳng qua là bị tổn thương, uy năng giải tán.

Vì vậy, ở trong mắt của ba gã Thiên Quan Tôn Giả dị vực này, người đánh tan uy năng của Ngự Thiên Thần Cung, chắc là Thiên Quan tầng 2 thực lực hơi mạnh mẽ một chút, không nhiều khả năng là Thiên Quan tầng ba.

Đây cũng là nguyên nhân bọn họ dám tuyên bố phải vượt giới đem Thôi Hăng giết chết.

Đều là lão hồ ly sống không biết bao nhiêu năm, dĩ nhiên là phải có niềm tin tuyệt đối, mới sẽ chủ động đi làm loại chuyện nguy hiểm này.

Nhưng bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng, lại sẽ là kết quả như thế.

Dường như là bị gạt!

Cường giả Thiên Quan nơi này căn bản cũng không chỉ là tầng thứ hai!

Thậm chí khả năng không chỉ là tầng thứ ba!

Nơi vô biên hỗn độn, Ngũ Hành vỡ vụn, Càn Khôn Điên Đảo, không gian bẽ tan tành như bây giờ không giống như là khu vực Thiên Quan ba tầng có thể chế tạo ra, nói không chừng là tầng thứ càng cường đại hơn.

Nhưng nếu là so với Thiên Quan tầng thứ ba mạnh hơn, đây chẳng phải là đã vượt qua tầng thang trời thứ nhất, có thực lực đủ để cùng Thần Tôn sánh vai? !

“Chúng ta đến tột cùng là muốn tới giết một vị tôn tại dạng gì a? !”

Bên trong không gian hỗn độn đặc thù do Ngũ Hành Hỗn Độn Điên Đảo Càn Khôn Đại Pháp chế tạo ra, có một tên Thiên Quan cường giả có chút mê man mà lầm bầm nói nhỏ.

Lúc này, hắn đã có hơi chút tuyệt vọng, hoàn toàn không biết tiếp theo phải làm gì.

Trong nơi hỗn độn vô biên này không, trời không đất, không có trên dưới, thậm chí ngay cả pháp tắc cùng thiên địa nguyên khí mà bọn họ có thể điều động cũng không có, khắp nơi đều là hỗn độn loạn lưu cùng kẽ hở hư không cuồng bạo, hơi không cẩn thận liền có thể thân bị thương nặng, căn bản là không trốn thoát được.

Mà ở cùng lúc khi ba gã Thiên Quan dị vực nội tâm tuyệt vọng, đám người Thiên Thông Thiên Sư cùng với Nhạc Thương Hải bên ngoài càng là trợn mắt há mồm nhìn cảnh tượng trước mắt, gần như không dám tin vào hai mắt của mình.

Ở ngay phía trước Ngũ Thiên Thần Cung, hư không chu vi mấy trăm trượng đã biến thành một mảnh hỗn độn, tản ra khí tức vô cùng kinh khủng, làm người ta kinh ngạc run sợ.

“Tại sao có thể như vậy, đây chính là dị vực Thần Tôn a!” Thiên Thông Thiên Sư khó có thể tin nhìn một mảnh hỗn độn kia, hoàn toàn không hiểu đây là vì cái gì.

Tại sao bỗng nhiên xuất hiện loại lực lượng kỳ dị này đem dị vực Thần Tôn vây khốn, tại sao dị vực Thần Tôn lại sẽ không có lực phản kháng chút nào mà bị nhốt ở bên trong?!

Dị vực Thần Tôn không phải là vô địch sao?

Dị vực Thần Tôn là nhân vật mạnh mẽ vượt qua cảnh giới thứ chín Tiên Giới, là đại nhân vật có thể đã từng cùng cường giả Thiên Giới sánh vai!

Tại sao sẽ như vậy?!

Thân là người cầm đầu, Thiên Thông Thiên Sư cùng Nhạc Thương Hải đều đã lâm vào mê man sâu đậm cùng tự mình hoại nghi, Diệp Trác những người này thì là càng không chịu nổi.

Sợ hãi cực độ đã hoàn toàn lấp đầy tâm thần của bọn họ, để cho toàn thân bọn họ run rẩy, đứng cũng đứng không vững.

Thôi Hằng thì có chút thất vọng nhìn ba tên cường giả Thiên Quan dị vực này, khẽ nhịu mày, lầm bầm nói: “Lại chẳng qua là ba tên Thiên Quan tầng 2, ngay cả một tên Thiên Quan tầng ba đều không phải tới.”

Bởi vì ba người này thực sự quá nhỏ yếu, cho nên sau khi hắn khởi động Ngũ Hành Hỗn Độn Điên Đảo Càn Khôn Đại

Pháp, cũng chưa có tiếp tục thả ra những pháp thuật khác.

Nếu không, ba người này ngay cả cơ hội suy nghĩ cũng không có.

Tại chỗ sẽ hình thành đều diệt, không còn tồn tại.

“Huệ Thế, đi đem những người này bắt lại đi.” Thôi Hằng đối với Huệ Thế phân phó một câu, để cho hắn đem đám người Thiện Thông Thiền Sư, Nhạc Thương Hải, Diệp Trác bát, chờ xử lý.

“Vâng tiên sinh!” Huệ Thế gật đầu một cái.

Chương 716: Điều rất cẩn thận, thu hoạch không nhỏ (2)

Đối với hắn hiện tại đã là cảnh giới thứ chín Đẳng Thiên đỉnh phong mà nói, bắt những tên Tạo Vật Chủ và Chư Thánh Chi Vương tinh thần gần như suy sụp này có thể nói là dễ như trở bàn tay, không phí nhiều sức.

Mà Thôi Hằng thì là tiếp tục duy trì Ngũ Hành Hỗn Độn Diên Đảo Càn Khôn Đại Pháp.

Đồng thời hắn còn vận chuyển pháp lực, duy trì trạng thái bình thường cho Ngự Thiên Thần Cung, lại có ý mô phỏng khí tức ba gã Thiên Quan dị vực kia, chế tạo hiện tượng giả tạo là bọn họ đang khổ chiến.

Nhưng cứ vậy chờ đợi sắp mười lăm phút đồng hồ, vẫn không thấy tiếp viện của dị vực.

Thời gian mười lăm phút đồng hồ vừa qua khỏi, cỗ lực lượng che đậy thiên cơ trên người ba gã Thiên Quan dị vực này liền tản đi.

Cùng lúc đó, tòa Ngự Thiên Thần Cung kia cũng bỗng nhiên trở nên ảm đạm đi một tí.

” Cỗ lực lượng kỳ dị bám vào ở phía trên tòa cung điện này đã không có, liên lạc cùng dị vực cũng cắt đứt. ” Thôi Hằng liếc mắt một cái liền thấy biến hoá của Ngự Thiên Thần Cung.

Hiện tại hắn đã biết, ba gã cường giả Thiên Quan dị vực này đã bị buông tha.

Ngự Thiên Thần Tôn hiện nhiên đã phát giác dị trạng nơi này, sau đó vô cùng quả quyết mà buông tha ba người này.

Đồng thời còn chặt đứt liên lạc của tòa Ngự Thiên Thần Cung này cùng dị vực, phòng ngừa bị cường giả truy lùng ngược lại.

Hơn nữa, ở khi cỗ lực lượng che đậy thiên cơ này tản đi, còn cố gắng mang theo một ít tin tức trở về.

Hiện nhiên là thủ đoạn Ngự Thiên Thần Tôn dò xét tình huống bên này.

Thôi Hằng khẽ nhíu mày, đối với những tin tức này tiến hành một chút xiu sửa đổi, bữu môi nói: “Hành sự rất kín đáo a, hay là nói ba tên Thiên Quan cường giả này thật ra thì chính là ném qua đây tiến hành thử dò xét?”

Chính hẳn khi làm việc cô đạt được cân thận, sẽ tận lực phòng ngừa bất kỳ tình huống nguy hiểm nào, nhưng khi gặp người khác cũng cân thận như vậy, cảm giác sẽ không quá tốt đẹp.

Chỉ tiếc cái tên Ngự Thiên Thần Tôn này cuối cùng là thủ đoạn không đủ.

Mặc dù mạng theo tin tức trở về, nhưng cũng chỉ là thứ Thôi Hằng muốn cho hẳn nhìn.

Hơn nữa, một tia sức mạnh kia còn bại lộ đặc tính sức mạnh của Ngự Thiên Thần Tôn.

Cứ như vậy Thôi Hằng liền có thể thông qua phân tích một tia đặc tính lực lượng kia, chắc chắn cấp độ thực lực của Ngự Thiên Thần Tôn.

“Đúng là vượt qua Nguyên Anh đỉnh phong, nhưng lại kém xa Hóa Thân, là tầng thứ xen vào giữa Nguyên Anh cùng Hóa Thân sơ kỳ.” Thôi Hằng rất nhanh thì đưa ra kết luận ” Đây chính là tầng thứ vượt qua tầng thang trời thứ nhất? Chỉ là không biết cụ thể là Thiên Quan tầng thứ mấy...”

Ý niệm tới đây, ánh mắt của hẳn lại nhìn về phía một đoàn hỗn độn trên bầu trời kia, nhắc tay vỗ một cái liền đem nó thu tới lòng bàn tay, ba gã cường giả Thiên Quan dị vực tự nhiên cũng đến trong lòng bàn tay của hẳn.

“Chờ lát nữa hỏi bọn họ một chút sẽ biết. Ừ, cân thận tính toán mà nói, thu hoạch lần này thật ra thì cũng không tính là nhỏ...”

“Ba tên Thiên Quan tầng 2, bọn họ đối với dị vực hiểu rõ hẳn là tương đối sâu, khi trước Du Lôi cùng Thi Thanh Ngự tầng thứ cảnh giới quá thấp, mặt tiếp xúc vẫn là quá hẹp.”

...

Dị vực, bên trong Ngự Thiên Thần Cung.

Trong đại điện trống rỗng, chỉ có đoàn ánh sáng màu đỏ thắm kia đang lấp lánh.

“Phương tinh vực kia quả nhiên là xảy ra vấn đề.”

Trong hào quang màu đỏ thắm truyền lên tiếng, giống như là đang lâm lâm lâu lâu ” Cũng còn tốt ta không có tự mình đi qua, nếu không nhất định sẽ là một trận ác chiến, khó mà thoát thân.

“Thiên Quan tầng thứ tư, dị vực kia lại có một tên Thiên Quan tầng thứ tư, quả thực là ngoài dự đoán mọi người, rõ ràng Thiên Giới của bọn họ đều đã bị Tôn Thượng ăn mòn mấy trăm ngàn năm, người này là từ nơi nào nhô ra? !”

Thôi Hằng ở khi sửa đổi một đoạn tin tức kia, bắt chước tầng thứ Ngự Thiên Thần Tôn tiến hành miêu tả đối với thực lực bản thân.

Khí Ngự Thiên Thần Tôn nhìn tới dĩ nhiên chính là Thiên Quan tầng thứ tư.

“Có gì đó quái lạ, nhất định là có cổ quái!” Hào quang màu đỏ thắm bỗng nhiên lóe lên kịch liệt” Phải đem việc này báo cho Tôn Thượng biết, có lẽ là Thiên Giới dị vực bên kia xảy ra vấn đề!”

...

Thôi Hằng tham khảo Ngũ Hành Hỗn Độn Điện Đảo Càn Khôn Đại Pháp cùng thuật Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi nghiên cứu ra một loại pháp thuật mới.

Tức đem một đoàn hỗn độn bỏ vào trong một chỗ hư không riêng biệt, như vậy thì tạo thành một cái lồng giam không cách nào chạy trốn, thích hợp nhất dùng để nhốt cường giả thực lực phi phàm.

Hắn mang đạo pháp thuật này đặt tên là “Hỗn độn lồng giam”.

Ba gã cường giả đến từ dị vực kia vô cùng may mắn trở thành người trải nghiệm đầu tiên của cái đạo pháp thuật này, quả là rất đáng khen.

Thôi Hằng trước tiên nhốt ba gã cường giả dị vực kia.

Chờ sau khi hắn hỏi đám người Thiện Thông Thiên Sư, Nhạc Thương Hải chuyện Thiên Giới Chi Môn xong, lại tìm ba người kia tìm hiểu tình huống dị vực.

Địa điểm hỏi thăm, ngay tại đại điện chuông giáo Thiên Chương Huyền Cung.

Tới chỗ này không chỉ có Thiện Thông Thiên Sư, Nhạc Thương Hải, Diệp Trác đám người ngã về phía dị vực, cũng có cường giả Thái Hồng Tinh bình thường như Huyền Bi Thiên Sư.

Chỉ có điều, bọn họ đều đã từng cùng Thái Hồng Tinh bị hút vào Thiên Giới Chi Môn, tự nhiên cũng cần phải hỏi.

Đương nhiên, đãi ngộ vẫn là rất không giống.

Có người quỳ, có người thì đang ngồi, còn có chuẩn bị trà nước.

Thôi Hằng ngồi ở trên cao nhất, ánh mắt quét qua đám người quỳ phía dưới này, khẽ nhíu mày.

Chỉ thấy bọn họ từng tên tinh thần uê oải, sắc mặt tái xám, cũng toàn bộ đều cúi đầu, một bộ dáng vẻ trầm mặc ít nói, cũng không giống như Tạo Vật Chủ hoặc là Chư Thánh Chi Vương chút nào.

Vậy làm sao hỏi, tùy tiện tìm một người bắt đầu?

“Tiên Tôn, không bằng để cho ta làm người mở đầu? ” Triệu Thiên Nhất ngồi ở bên cạnh Thôi Hằng, thái độ cung kính, giải thích ” Những người này nhìn kiêu gì cũng không giống là có thể trực tiếp trả lời.”

Hắn biết rõ mình đã làm sai trước, mặc dù Thôi Hằng không có truy cứu, nhưng hắn vẫn muốn tóm lấy hết thầy cơ hội, cố gắng tăng lên hình tượng của mình ở trong lòng Thôi Hằng.

Thôi Hằng nhìn hắn một cái, ngay sau đó nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói: “Cũng tốt, làm phiền.”

Chương 717: Ác Quỷ trên Chư Phật, Ma Vật trên Chúng Tiên

“Hết thấy các thứ này, còn phải nói về lúc ba ngàn năm trước...” Triệu Thiên Nhất nói liên tục về đoạn chuyện cũ này.

Ba ngàn năm trước, Thái Hồng Tinh vẫn chỉ là một ngôi sao sinh mạng hết sức bình thường trong vạn giới tinh không, người mạnh nhất cũng chẳng qua là cấp bậc Huyền Tiên.

Mặc dù khi đó Thái Hồng Tinh không tính là quá yếu, nhưng mà tuyệt đối chẳng mạnh bao nhiêu, cùng tinh huồng có ngũ đại Tạo Vật Chủ bây giờ càng là có khác biệt một trời một vực.

Là ở sau khi Thiên Giới Chi Môn mở ra một lần kia, Thái Hồng Tinh mới xảy ra biến hóa long trời lở đất, lại còn rời đi vị trí ban đầu, tới chỗ biên giới tinh vực này.

Dựa theo lời nói của Triệu Thiên Nhất, Thiên Giới Chi Môn mở ra là không có dấu hiệu nào, ở trước đó hẳn hoàn toàn không có cảm giác được bất kỳ tình huồng dị thường nào.

Chính là đột nhiên có một ngày, một tòa Cự Môn cao hơn ngàn trượng bỗng nhiên ở trên bầu trời Thái Hồng Tinh, toàn thân nó đều tản ra ánh sáng thần thánh vô cùng rực rỡ, phảng phất là thân vật chí cao từ chỗ cao vô cùng hạ xuống nhân gian, cực kỳ tôn quý.

Hơn nữa, tòa Cự Môn kia còn mang lại cho người một loại cảm giác cực độ cổ xưa mênh mông, phảng phất là chí bảo ở niên đại xưa vô tận trước kia đã tồn tại, vĩnh viễn bất hủ, muôn đời bất diệt.

Một khắc kia, tất cả mọi người trên Thái Hồng Tinh đều có thể thấy tòa Cự Môn này, vô luận là ở chỗ nào Thái Hồng Tinh, đều có thể thấy rõ ràng.

Hơn nữa coi như chẳng qua là nhìn tòa Cự Môn này một cái, trong nháy mắt sẽ lĩnh ngộ các loại võ công huyền bí mà cường đại, hiện tại tuyệt đại đa số võ đạo truyền thừa trên Thái Hồng Tinh, đều là khi đó đôn ngộ.

Ngoài ra, sau khi nhìn đến tòa Cự Môn kia, còn sẽ tự động biết được tin tức về tòa Cự Môn kia.

“Thiên Giới Chi Môn, sau khi thông qua liền có thể đi Thiên Giới.”

Đây cũng là nguyên nhân người Thái Hồng Tinh sở dĩ sẽ biết đó là Thiên Giới Chi Môn.

Di tượng thân kỳ như vậy, đôi với người trên Thái Hồng Tinh lúc ấy tới nói, là vượt quá tưởng tượng, căn bản cũng không có biện pháp hiểu.

Thật ra thì, bọn họ cũng không có thời gian đi tìm hiểu.

Triệu Thiên Nhất miêu tả, ở sau khi Thiên Giới Chi Môn hiện thế, chỉ qua thời gian không tới một khắc đồng hồ, hai cánh cửa đóng thật chặt kia bỗng nhiên liền mở ra.

Theo sau mà đến là một cỗ hấp lực cường đại đến vượt quá tưởng tượng.

Toàn bộ hư không chung quanh Thái Hồng Tinh chợt vụn vụn, cả viên tinh cầu cùng vạn vật sinh linh phía trên biến thành nhỏ đi, tất cả đều bị hút vào trong toà Thiên Giới Chi Môn này.

” Sau khi tiến vào Thiên Giới Chi Môn, chúng ta trước nhất thấy chính là hào quang màu đỏ thắm vô biên vô tận...”

Triệu Thiên Nhất nói tới chỗ này hơi dừng lại một chút, nhìn về phía đám người Thiên Thông Thiên Sư, trầm giọng nói ” Chính là cái chủng loại ánh sáng bọn họ dẫn động ra khi hiển tế kia.

“Loại ánh sáng này có năng lực ô nhiễm cực mạnh, rất nhiều người trong nháy mắt khi dính vào tia sáng này sẽ trong nháy mắt mục nát thành bụi đất hoặc là mất lý trí, biến thành quái vật toàn thân đều sinh ra dây con mắt, vô cùng kinh khủng.

” Sau khi chúng ta xuyên qua ánh sáng toàn màu đỏ tươi kia, sinh linh bên trên Thái Hồng Tinh trực tiếp chết chín thành, nữ nhi của ta cũng là vào lúc đó chết đi, ta nhìn tận mắt nàng mục nát thành một đoàn bụi đất, lại không có chút biện pháp nào.”

Thanh âm Triệu Thiên Nhất hơi có chút bi thương, hiển nhiên là nghĩ đến cảnh tượng vô lực lúc trước.

Sau khi hấn bình phục tâm tình mới tiếp tục nói: “Lúc đi qua ánh sáng toàn màu đỏ tươi kia, chúng ta tới một mảnh địa phương trống không, nơi đó mất hết tất cả, chỉ có màu tuyết trắng vô biên vô tận.

“Bất quá, cũng chính là ở địa phương mất hết tất cả này, hình thân của chúng ta đều được tẩy lễ cùng thanh lọc từ trong ra ngoài, để cho chúng ta vốn chỉ là thể chất phổ thông, nắm giữ nhiều Thân Thể, Thánh Thể dễ dàng tu luyện hơn.

“Sau khi trải qua lần lột xác này, tuyệt đại đa số người đều lâm vào trong ngũ say, chỉ còn lại có chúng ta năm tên Tạo Vật Chủ hôm nay còn thanh tỉnh.

“Sau đó, chúng ta liền thấy trong hư không trắng như tuyết vô biên vô tận này bỗng nhiên rơi xuống năm đạo kim quang, chúng ta từng người tiến vào bên trong một vệt kim quang, phân biệt bị chuyên dời đến địa phương bất đồng.

“Nơi ta đến chính là một tòa cung điện tràn đầy phù lục cùng Vân Triện(1), ở nơi này ta tiến vào trạng thái đôn ngộ, đối với công pháp chính mình đang tu luyện tiến hành ưu hóa, lúc này mới có Thiên Chương Huyền Cung trần giáo bảo điển 《 Thiên Triện Ngọc Chương Bí Lục 》 .

” Sau khi ta lĩnh ngộ 《 Thiên Triện Ngọc Chương Bí Lục 》 , ta rời đi tòa cung điện kia, sau một phen bị dịch chuyển, phát hiện Thái Hồng Tinh đã trở lại vũ trụ hư không.

“Về phần bốn vị còn lại bị đưa đi nơi nào, ta nhưng là không biết được.”

Nói tới chỗ này, hắn lại nhìn về phía đám người Thiên Thông Thiên Sư, Nhạc Thương Hải, còn Huyền Bí Thiên Sư cùng hai gã Tạo Vật Chủ khác cũng là một bộ dáng như có điều suy nghĩ.

“A Di Đà Phật. ” Huyền Bí Thiên Sư bỗng nhiên mở miệng tụng niệm một tiếng niệm phật, hắn chấp hai tay cung kính hướng Thôi Hằng hành lễ nói ” Tiên Tôn, nếu Triệu Thiên Nhất nói hết rồi, ta lão hòa thượng này tự nhiên cũng nên nói rõ ràng.

“Ta cùng với Triệu Thiên Nhất bất đồng, ta cũng không có bị đưa đi cái gì cung điện, mà là đi tới bên trong một vùng tịnh thổ vô biên, nơi đó có trăm ngàn vạn Phật Đà, vô tận Phật quang, mà ở trên cao nhất, lơ lửng một tòa đài sen kim sắc mười hai bậc.

“Nhưng, nhưng là... Ở trên toà đài sen mười hai tầng đó ngồi ngay ngắn lại không phải Chư Phật Chi Tô, cũng không phải Tịnh Thổ Chi Chủ, lại là một con ác quỷ toàn thân đỏ tươi.

” Trong nháy mắt khi nhìn đến con ác quỷ kia, ta cũng thấy rõ bộ dạng trăm ngàn vạn Phật Đà kia, bọn họ Phật thể không lạnh lặn, Phật quang ảm đạm, toàn thân đều chảy xuôi dòng máu màu vàng óng, khắp khuôn mặt là oán niệm cùng tức giận.

“Bất quá, ta cũng không có bị đả kích, cũng chính là ở trong hoàn cảnh như vậy, ta đôn ngộ Sinh Tử Tịch Diệt chi đạo, phật pháp tiến nhiều, tu vi tăng mạnh, thấy rõ con đường phía trước

” Tinh huống sau đó, giống như Triệu Thiên Nhất vậy, bị đưa đi ra, mà khi đó Thái Hồng Tinh đã trở lại vũ trụ hư

không.”

Một phen miêu tả này của Huyền Bi Thiên Sư để cho mọi người không biết ghé mắt, nhất là Triệu Thiên Nhất, hẳn vẫn cho là việc trải qua trong Thiên Giới Chi Môn hẳn là tương đối an toàn, không nghĩ tới còn sẽ có tình huống kinh hiểm như vậy.

Cái người ngồi ngay ngắn ở trên trăm ngàn vạn chư Phật, lại sẽ là một ác quỷ toàn thân đỏ tươi.

Điều này quá kinh dị.

Hơn nữa, toàn thân màu đỏ thắm... Chẳng lẽ là cùng dị vực có liên quan sao?

“Bản đạo cùng Huyền Bi đại sư gặp chuyện tương tự.” Một gã Tạo Vật Chủ khác lên tiếng, hẳn là chương giáo Tam Sơn Huyền Cung Thái Trùng đạo nhân, trầm giọng nói ” Ta là bị đưa đến trong tiên cảnh khắp nơi Quỳnh Hoa Lâu Ca.

“Nơi đó có vô số tiên nữ múa uyển chuyển, kim đồng ngọc nữ du ngoạn, còn có rất nhiều tiên nhân giảng kinh điển pháp, hoàn toàn là một cảnh tượng tiên gia, nhưng ở trên cao nhất, càng là một đạo nhân trên mặt mọc trên trăm con mắt quỷ dị, giống như tà ma.”

Thôi Hằng nghe vậy rơi vào trầm tư, ánh mắt quét qua ở trên người ba người này, sau đó lại chuyển hướng Thiên Thông Thiên Sư cùng Nhạc Thương Hải, nhàn nhạt nói: “Hai người các ngươi, không muốn nói cái gì sao?”

“Chúng ta...” Thiên Thông Thiên Sư há hốc mồm, muốn nói lại thôi, hẳn bây giờ đã hoàn toàn tuyệt vọng, không còn kỳ vọng dị vực Thần Tôn có thể tới cứu mình.

Nhưng trong lòng của hắn như cũ có vài phần mong chờ may mắn, hít sâu một hơi nói: “Tiên Tôn, nếu như ta cái gì đều nói mà nói, có thể hay không tha ta một mạng...”

“Ha.” Thôi Hằng cười lạnh một tiếng, ánh mắt khẽ híp một cái.

Chỉ thấy trên người Thiên Thông Thiên Sư chợt sáng lên một trận u quang, lại trọng nháy mắt biến thành một con kiến, bò loạn khắp nơi trên đất.

Cả toà đại điện trong nhất thời trở nên hoàn toàn tĩnh mịch, tất cả mọi người đều không thể tin nhìn con kiến này.

Một vị Tạo Vật Chủ lại bị biến thành một con kiến!

Nhất là Nhạc Thương Hải ở bên cạnh Thiên Thông Thiên Sư, càng là bị dọa sợ đến hồn phi phách tán, hắn trực tiếp đập đầu nói: “Tiên Tôn, ta nguyện nói, ta cái gì cũng nguyện nói!”

“Có một điêm, có một điêm ta cùng bọn hăn bất động, thật ra thì, thật ra thì ở trước khi Thiên Giới Chi Môn xuất hiện, ta liền đã biết rồi, là một người tên là Chu Quân Thiên nói cho ta biết.”

—

(1) Vân Triện: bùa hộ mệnh của Đạo gia, có hình dạng giống như con dấu chữ triện

Chương 718: Thạch nhân Chu Quân Thiên (1)

Chu Quân Thiên?

Lại là Chu Quân Thiên?

Thôi Hằng nghe vậy khẽ nhíu mày, từ sau khi hắn rời đi Đạo Chu Tinh, liên thường xuyên ở nhiều nơi nghe sự tích về Chu Quân Thiên.

Không, coi như là Đạo Chu Tinh, cũng là nơi Chu Quân Thiên chuyên thể.

Người này thật có thể nói là không chỗ nào không có mặt, không trừ một nơi nào.

Hắn là Thánh Tôn đi ra từ Đạo Chu Tinh, là một tên Phi Thăng giả sau cùng trong vạn giới tinh không dưới quản hạt của Tử Dương Thiên, cũng là đệ tử của Tử Dương Thiên Chủ, còn tham dự chinh phạt đối với Thánh Yêu Thiên.

Hơn nữa hắn còn là một trong những nguyên nhân nòng cốt hủy diệt Tử Dương Thiên, còn có tin đồn nói hắn là khí linh của Thiên Giới Chi Môn...

Các loại thân phận, rất nhiều.

Bây giờ lại ở ba ngàn năm trước báo cho người Thái Hồng Tinh chuyện Thiên Giới Chi Môn sắp mở ra.

Hắn giống như là một bàn tay vô hình, đang lặng lẽ thay đổi các loại sự tình trọng phương tinh vực này, nhưng giữa những chuyện này lại rất khó nhìn ra có liên hệ đặc thù gì.

Để cho người ta có chút suy nghĩ không ra.

“Chu Quân Thiên, mục đích của hắn sẽ là gì?” Thôi Hằng nghi ngờ trong lòng, ngoài mặt nhưng là ánh mắt bình tĩnh nhìn Nhạc Thương Hải, vẻ mặt bình thản nói “Hắn là làm sao tìm được ngươi?”

“Ta nói, ta nói, ta tất cả đều nói!” Nhạc Thương Hải lúc này đã hoàn toàn bị Thôi Hằng dọa sợ, hắn thà chết cũng không muốn giống như Thiên Thông Thiên Sư biến thành một con kiến.

Như vậy quá kinh khủng!

“Tiên Tôn, chuyện là như vậy...” Nhạc Thương Hải hơi điều chỉnh tâm tình một chút, bắt đầu giải thích chuyện hắn trải qua trước khi Thái Hồng Tinh bị hút vào Thiên Giới Chi Môn.

Bởi vì nội dung lần này liên quan đến Chu Quận Thiên, đám người Huyền Bi đều không biết, cho nên ánh mắt những người này cũng toàn bộ đều rơi vào trên người của hắn.

Nhạc Thương Hải cảm giác từng tia ánh mắt tập trung vào trên người của mình.

Nếu mà dám can đảm nói bậy bạ bịa đặt mà nói, cũng không cần vị Tiên Tôn kia ra tay, ba gã Tạo Vật Chủ nơi này, là có thể đem hắn trấn áp tại chỗ.

Lại không còn nửa điểm đường sống sinh cơ.

Vì vậy, Nhạc Thương Hải đối với nội dung chính mình muốn giảng thuật lại tiến hành một phen kiểm soát lại tỉ mỉ.

Cũng may lấy cảnh giới tu vi của hắn bây giờ, tốc độ tư duy cực nhanh, hắn rất nhanh thì sửa sang lại tin tức, cũng sắp xếp xong ngôn ngữ, tiếp tục giải thích việc lúc ấy chính mình trải qua.

Ba ngàn năm trước, Nhạc Thương Hải còn chỉ là một Huyền Tiên, tuy nói trên Thái Hồng Tinh coi là cường giả tiếng tăm lừng lẫy, nhưng đôi mắt vạn giới tinh không này, có thể nói là không đáng nhắc tới.

Nhất là khi đó bên trên Thái Hồng Tinh còn lưu truyền truyền thuyết liên quan tới Đạo Thần.

Nói thời cổ có thiên ngoại Thần Nhân hạ xuống, mang đi rất nhiều truyền thừa trên Thái Hồng Tinh, điều này làm cho Nhạc Thương Hải thật sâu cảm thấy tự thân cùng Thái Hồng Tinh nhỏ yếu.

Vì vậy, Nhạc Thương Hải khẩn cấp muốn nắm giữ lực lượng càng thêm cường đại, muốn phải đột phá đến tầng thứ cảnh giới cao hơn, nhưng bên trên Thái Hồng Tinh ngay cả truyền thừa tầng thứ Kim Tiên cũng không có, muốn tự mình tìm tới phương thức đột phá, gần như là chuyện không thể nào.

Chẳng qua, hắn cũng không hề từ bỏ, mà là bắt đầu tự mình tìm tòi mỗi một góc xó xỉnh Thái Hồng Tinh, cố gắng từ trong đó tìm tới một ít di tích thượng cổ có khả năng tồn tại, xem có thể hay không từ bên trong lấy được một chút võ công cổ đại cường đại.

Chỉ tiếc, mặc dù di tích thượng cổ cùng cổ mộ hắn quả thật tìm được một ít, nhưng những chỗ này cũng không có võ công tầng thứ Kim Tiên, cho nên hắn mỗi lần đều chỉ có thể không công mà về.

Cũng chính là trong quá trình này, Nhạc Thương Hải tìm được một di tích cổ đại thời đại rất xưa đến khó mà nhận ra,

hơn nữa ở trong toà di tích này phát hiện một bộ Thạch Nhân kỳ dị.

Người đá kia toàn thân đều do tảng đá tạo thành.

Hắn tự xưng Chu Quân Thiên.

Chính là tên Thạch Nhân này nói cho Nhạc Thương Hải sẽ có Thiên Giới Chi Môn mở ra.

“Thạch Nhân? ” Thôi Hằng nghe đến đó, không khỏi hơi kinh ngạc mà dò hỏi ” Chu Quân Thiên lại thành một tên người đá, người đá kia cụ thể là hình thái gì?”

Lấy những thân phận trước đây của Chu Quân Thiên mà nói, hóa thành Thạch Nhân cũng không phải là chuyện gì khó khăn lắm, chỉ cần đem một luồng ý thức của chính mình ký thác vào trên đá là được, rất đơn giản.

Chặng qua, một người ở ba mươi vạn năm trước liền đã biến mất không thấy như Chu Quân Thiên, vì sao lại ở Thái Hồng Tinh hóa thành một bộ Thạch Nhân, lại có mưu đồ đặc thù gì?

Đây mới là điểm Thôi Hằng để ý.

“Hồi bẩm Tiên Tôn, Thạch Nhân trạng thái vô cùng kỳ lạ. ” Nhạc Thương Hải một mực cung kính hướng Thôi Hằng giải thích “Trong cảm giác của ta, trên người người đá kia không có bất kỳ khí tức thân hồn, giống như tảng đá sống vậy.

Chương 719: Thạch nhân Chu Quân Thiên (2)

“Nhưng mà trên người người đá kia không có cái gì yêu khí, không giống như là yêu quái do thiên địa tạo thành, ta hoàn toàn không cách nào phán đoán hình thức sinh mạng của người đá kia.

“Chẳng qua, cũng có thể là người đá kia cảnh giới quá cao, ta thời đó cảnh giới tu vi vô cùng nhỏ, cho nên mới không có thể thấy rõ ràng tình huống của người đá kia.”

“Sẽ không phải chỉ là tự xưng Chu Quân Thiên mà thôi? ” Vào lúc này Triệu Thiên Nhất mở miệng nói ” Theo ta được biết, Chu Quân Thiên đã là nhân vật ba mươi vạn năm trước, là người người cuối cùng trong vạn giới tinh không phi thăng đến Tử Dương Thiên.

” Một nhân vật cực độ cổ xưa như vậy, làm sao sẽ xuất hiện ở Thái Hồng Tinh hơn ba ngàn năm trước? Thời gian chênh lệch quá lâu rồi a.”

Huyền Bị Thiên Sư cùng Thái Trùng đạo nhân đứng ở bên cạnh cũng đều gật đầu một cái, bọn hắn cũng đều có hiểu biết nhất định đối với Chu Quân Thiên, không quá tin tưởng Chu Quân Thiên sẽ xuất hiện ở ba ngàn năm trước.

Vậy thì ý nghĩa hắn ít nhất đã sống 30 vạn năm!

Điều này quá khoa trương.

Dạng cảnh giới gì, dạng tồn tại gì mới có thể làm được chuyện như vậy?

“Lấy lại lịch Chu Quân Thiên, sống 30 vạn năm cũng không phải không có khả năng. ” Thôi Hằng chính là kẻ gật đầu một cái, nói với Nhạc Thương Hải ” Hắn chẳng qua là nói cho người Thiên Giới Chi Môn sắp mở ra?”

“Còn yêu cầu ta làm một việc. ” Nhạc Thương Hải cúi đầu nói ” Hắn đem cánh tay bên phải của chính mình tháo xuống, để cho ta mang theo cánh tay kia đi Thiên Giới Chi Môn.

“Cũng yêu cầu khi ta đi ngang qua một phiến khu vực tràn đầy hào quang màu đỏ thắm, mang cái cánh tay bằng đá kia ném ra, nói có thể cứu ta một mạng.

“Sau đó trong Thiên Giới Chi Môn chúng ta quả nhiên gặp gỡ một mảnh hào quang màu đỏ thắm, ta liền thừa dịp loạn mang cánh tay kia ném ra ngoài, mà cánh tay kia mới vừa bị ném ra ngoài, chúng ta có thể liền xuyên qua cái vùng hào quang màu đỏ thắm kia.

“Tiếp đó, chính là như Triệu Thiên Nhất bọn họ nói vậy, ta ở chỗ trông không trắng như tuyết kia trải qua một trận lột xác, sau đó lại bị truyền đến một chỗ...”

Nói tới chỗ này, hắn dừng một chút, hơi do dự trong chốc lát sau đó mới nói: “Ta bị truyền đến một tinh không pháp tắc đạo vận cùng bên này của chúng ta khác xa, gặp được một vị toàn thân bao phủ trong hào quang màu đỏ thắm, hắn tự xưng Ngự Thiên Thân Tôn.”

“Người lại vào lúc đó cũng đã gặp được cường giả dị vực? !” Triệu Thiên Nhất không thể tin nhìn về phía Nhạc Thương Hải, biểu tình trên mặt nghi ngờ không thôi.

Hắn vẫn cho là đám người Nhạc Thương Hải cùng Thiên Thông Thiên Sư là trong trăm năm gần đây mới làm phản.

Dù sao, tinh không giới vực chung quanh Thái Hồng Tinh gặp phải tập kích cũng chính là gần trăm năm nay, trước đó chưa bao giờ xuất hiện qua dị trạng gì.

“Không, ta không có!” Nhạc Thương Hải nhưng là trực tiếp phủ nhận, lắc đầu liên tục nói “Ta khi đó căn bản cũng không biết cái gì là dị vực, vị Ngự Thiên Thân Tôn kia cũng chỉ là để cho ta lĩnh ngộ công pháp nhắm thẳng vào cảnh giới Tạo Vật Chủ mà thôi.

“Cái này cùng việc bọn người trải qua không hề có sự khác biệt, chỉ có điều, chẳng qua là ở trăm năm trước, ta bỗng nhiên lại nhận được Ngự Thiên Thân Tôn triệu hoán, có thể cảm giác được ý chí của hắn, lúc này mới bắt đầu vì hắn làm việc...”

Nói tới chỗ này, hắn lấy can đảm ngẩng đầu nhìn Thôi Hằng, muốn nhìn một chút phản ứng của vị Tiên Tôn này, lại thấy Thôi Hằng ánh mắt thâm sâu, vẻ mặt trầm tĩnh, không biết đang suy nghĩ gì.

Điều này làm cho Nhạc Thương Hải hoảng hốt trong lòng, vội vàng cúi đầu, yên lặng không nói.

Trên thực tế, lúc này Thôi Hằng đang suy tư.

Trong những tình huống Nhạc Thương Hải nhắc tới này có mấy điểm tin tức trọng yếu cần thiết phải chú ý.

Ba ngàn năm trước, Chu Quân Thiên trong trạng thái Thạch Nhân xuất hiện ở Thái Hồng Tinh, hơn nữa rõ ràng báo cho Nhạc Thương Hải Thiên Giới Chi Môn sắp mở ra, còn dùng một cánh tay bằng đá của mình trợ giúp Thái Hồng Tinh vượt qua một mảnh khu vực tràn đầy hào quang màu đỏ thắm kia.

Sau đó người Thái Hồng Tinh trải qua một trận lột xác, chỉ còn lại năm người còn thanh tỉnh, phân biệt bị truyền đến địa

phương bát đông, nhưng những chỗ này ngoại trừ chỗ Triệu Thiên Nhất đi ra, lại có đặc điểm giống nhau—— màu đỏ thắm.

Thậm chí, một cái trong đó vẫn là Ngự Thiên Thần Tôn đang ăn mòn phương tinh vực này.

“Thái Hồng Tinh là ở sau khi bị Thiên Giới Chi Môn phun ra, mới xuất hiện ở khu vực biên giới vùng tinh vực này...” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng ” Biên giới tinh vực chính là tiền tuyến gần nhất dị vực tập kích.

“Nếu suy đoán như vậy mà nói, năm đó Thái Hồng Tinh bị hút vào trong Thiên Giới Chi Môn, sợ rằng không thiếu được sự nhúng chàm của dị vực, Thái Hồng Tinh hơn phân nửa là cầu nối bọn họ chủ động xây dựng vì gặm nhấm phương tinh vực này.

“Nhưng vì cái gì là Thái Hồng Tinh, Chu Quân Thiên lại đóng vai nhân vật dạng gì trong chuyện này?”

Chương 720: Lục Thiên hoà làm một, Tinh Hải hoà hợp (1)

Nếu như muốn Thôi Hằng chọn lựa một người hẳn cảm thấy thân bí nhất từ khi xuyên qua tới nay, nhất định là trừ Chu Quân Thiên ra không còn có thể là ai khác.

Chuyện người này dính dấp tới thật sự là quá nhiều.

Giống như là không chỗ nào không có mặt vậy.

Nhưng dù là một nhân vật dường như hẳn là vô cùng mạnh mẽ, nhưng ở trong địa tâm chi hạch Minh Hải tinh để lại bố trí tuyệt vọng như vậy, thậm chí ngay cả linh bài của mình đều chuẩn bị xong.

Lúc trước Đạo Chu Tinh rốt cuộc xảy ra chuyện gì, mới có thể để cho Chu Quân Thiên tuyệt vọng rời đi như vậy, về sau hẳn tại sao sẽ biến thành bộ dạng Thạch Nhân?

Lần lượt nghi ngờ nổi lên ở trong đầu Thôi Hằng.

Vào lúc này, trong lòng của hẳn bỗng nhiên hiện ra một cái ý niệm, tự mình có phải hay không nên đi tìm cái tên Đạo Thần đó một chút?

Hướng hẳn hỏi thăm một chút, trạng thái nguyên thủy của Đạo Chu Tinh là hình dáng gì?

Có lẽ có thể tra được một ít đầu mối liên quan tới Chu Quân Thiên.

Lúc trước khi ở Tử Dương Giới, Thôi Hằng cũng tra được một ít tài liệu liên quan tới Đạo Chu Tinh.

Đạo Chu Tinh trước đây xem như là một viên sinh mạng đại tinh, người mạnh nhất đã có tầng thứ Thánh Giả.

Nhất là ở sau khi cái thể thiên tài như Chu Quân Thiên chuyển kiếp sống lại tại đây, thực lực tiêu chuẩn của cả cái tinh cầu càng là đột nhiên tăng mạnh, mắt thấy liền có thể tự thành nhất giới.

Nhưng sau đó không biết gặp chuyện gì, văn minh Đạo Chu Tinh lại trong một đêm bị phá hủy.

Sau khi văn minh hủy diệt, chỉ có Chu Quân Thiên một người chạy ra ngoài.

Hắn trong thời gian cực ngắn trở thành Chư Thánh Chi Vương, lại chỉ dùng không tới trăm năm liền bước chân vào Đới Chiếu cảnh, được phi thăng tới Tử Dương Thiên.

Sau đó chính là Tử Dương Thiên băng diệt.

“Nêu quả như thật có thể tìm được Chu Quân Thiên, ta cũng có thể hiểu được rất nhiều bí ẩn không muốn người biết, từ đó càng càng cái thế giới này tiến hành giao lưu sâu sắc hơn, tốc độ tăng lên tu vi cảnh giới liền có thể tăng nhanh cực lớn.”

Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng ” Hơn nữa nếu muốn mở lại Thiên Giới Chi Môn, vẫn là phải tìm đến cái tên khí linh Thiên Giới Chi Môn Chu Quân Thiên này mới được, chỉ tiếc, hãn lưu lại đầu mối thật sự là quá ít “

Hiện tại hiểu biết của hãn đội với Chu Quân Thiên cơ bản đều là tới từ ghi chép trong điển tịch, cùng với tin tức nghe được từ một số người, cũng đã dính tới nhiều chuyện bí mật như vậy.

Nếu mà có thể tìm tới người thật, nhất định sẽ là một đợt trúng mùa lớn.

Bất quá, để tìm ra được quá mức khó khăn.

Lùi lại mà cầu việc khác, thông qua tìm vị Đạo Thần kia đến điều tra chuyện liên quan tới Chu Quân Thiên năm đó, có lẽ cũng có thể có chút thu hoạch.

Thôi Hằng trước mang ý định này nhớ kỹ, ánh mắt lại nhìn về phía Nhạc Thương Hải, trầm giọng nói: “Người nội từ trăm năm trước, cũng đã bắt đầu vì cái tên Ngự Thiên Thần Tôn đi dị vực làm việc, đều đã làm chút gì?”

Nếu Ngự Thiên Thần Tôn để cho cái tên Tạo Vật Chủ Nhạc Thương Hải này làm việc, nhất định là còn có mục đích, có thể nhờ vào đó dòm ngó một chút mục đích dị vực, cũng tiện cho việc chuẩn bị tra hỏi ba tên dị vực kia.

Chuyện này... Cái này, ta, Tiên Tôn tha mạng, ta cái đây cũng là vì có thể sống... ” Nhạc Thương Hải mặt đầy khổ sở nói ” Sau khi thấy hãn ở trong Thiên Giới Chi Môn, sinh tử của ta cũng đã bị hãn nắm trong tay, ta chỉ có thể nghe theo mệnh lệnh của hãn a.

” Chuyện Ngự Thiên Thần Tôn muốn ta làm cũng không tính là quá đáng, cũng chỉ là muốn một vài thứ mà thôi, có tiêu hành tinh lơ lửng trong tinh không, cũng có núi cao trên tinh cầu, hoặc là động vật thông thường, thỉnh thoảng cũng sẽ muốn một số người.

“Ta chỉ là đem những thứ này đưa qua cho hãn, trong đó số người chiếm tỷ lệ rất ít, toàn bộ cộng lại cũng không đến một ngàn người, hơn nữa theo số lượng để tính, thậm chí còn không bằng số người chết khi nhân gian tự mình tạo ra chiến tranh rối loạn.

“Tiên Tôn minh giám, ta làm những chuyện này, cũng không có tạo thành hậu quả nghiêm trọng gì, cũng không có đạt tới mức độ nguy hại chúng sinh, cầu Tiên Tôn tha mạng.”

Nói xong lời cuối cùng, hắn liền bắt đầu cầu xin tha thứ.

“Xem ra ngươi đã không có gì có thể nói. ” Thôi Hằng nhàn nhạt nhìn Nhạc Thương Hại một cái, vị Tạo Vật Chủ này liền cũng biến thành một con kiến.

Cùng lúc đó, Thiên Thông Thiên Sư chính là từ trạng thái con kiến khôi phục hình người.

Lão hòa thượng này mới vừa khôi phục ngay lập tức liền nằm rạp trên mặt đất, quỳ xuống trước mặt Thôi Hằng, vô cùng cung kính nói: “Bái kiến Tiên Tôn, yê luận Tiên Tôn hỏi cái gì, ta đều biết gì nói hết không giấu diếm a!”

Chương 721: Lục Thiên hoà làm một, Tinh Hải hoà hợp (2)

Hắn đã hoàn toàn bị dọa cho sợ rồi.

Trơ mắt nhìn mình biến thành con kiến, trải nghiệm này để cho nội tâm của hắn hoàn toàn bị sợ hãi lập đầy, cũng không dám có bất kỳ ý tưởng trả giá.

”Ừ, việc ngươi trải qua ở Thiên Giới Chi Môn, cùng mấy người bạn hắn có khác biệt gì?” Thôi Hằng trực tiếp hỏi.

Hắn đã biết khá rõ việc trải qua của những người ở đây bên trong Thiên Giới Chi Môn.

Trước mắt việc trải qua cơ bản giống nhau, điểm bất đồng lớn nhất chính là sau khi tập trung ở một mảnh trống không trắng như tuyết kia.

Mỗi người đều bị truyền đến địa phương bất đồng.

Thiên Thông Thiên Sư lập tức trả lời: “Hồi bẩm Tiên Tôn, ta gặp được Chu Quân Thiên, cùng bạn hắn bất đồng, sau khi tiến vào một vệt kim quang trong đó, ta bị truyền đến trong một cái sơn động, gặp được cái tên Thạch Nhân tự xưng Chu Quân Thiên!”

“Ồ?” Thôi Hằng nghe vậy chân mày khẽ nhíu, hắn không nghĩ tới lại ở chỗ này biết được tin tức mới về Chu Quân Thiên, quả thực là niềm vui ngoài ý muốn.

“Ở nơi đó của Chu Quân Thiên không có bất kỳ ánh sáng màu đỏ thắm, bên trong hang núi kia tràn đầy ý vị tinh khiết cùng thần thánh.” Thiên Thông Thiên Sư tiếp tục nói ” Ta ở nơi đó đôn ngộ phật pháp, tu hành tiên nhiều.

“Trước khi rời đi, Chu Quân Thiên nói một câu với ta, nhưng ta đến nay đều không có thể hiểu được là ý gì. Hắn nói ‘Lục Thiên hoà làm một, Tinh Hải hoà hợp, Phương Thành Ngã Đạo. Nếu có khách dị vực tới, ngươi có thể giúp hắn.’

“Ta không hiểu đoạn mặt trước kia là ý gì, nhưng đoạn phía sau rất dễ hiểu, vì vậy, ở sau khi gặp phải Ngự Thiên Thân Tôn, ta liền tuân theo chỉ thị của Chu Quân Thiên, lựa chọn hỗ trợ.”

Nói tới chỗ này, hắn hơi dừng lại một chút, sau đó cười khò nói: “Dĩ nhiên, càng nhiều hơn vẫn là bởi vì ta không thể chịu đựng được cảm dỗ của dị vực, cùng với một chút tâm lý mong không bị phát hiện, mới có thể phản bội phương tinh vực này.”

Cuối cùng, Thiện Thông Thiên Sư vẫn là giải thích một chút, rõ ràng cho thấy rất sợ Thôi Hằng cảm giác là mình đang trốn tránh trách nhiệm, như vậy vô cùng có khả năng đưa đến hiệu quả ngược.

Trên thực tế, Thôi Hằng căn bản cũng không có để ý những chi tiết này, hắn đã rơi vào trầm tư, thâm nghĩ trong lòng: ” Lục Thiên hoà làm một, Tinh Hải hoà hợp, Phương Thành Ngã Đạo?

“Đây là con đường tu hành của Chu Quân Thiên? Dường như cũng không đúng lắm, lấy sự miêu tả lúc trước của bọn hắn đến xem, thực lực Chu Quân Thiên tuyệt đối đã đập qua Thiên Môn.

“Chặng qua là hắn cụ thể xông phá mấy ải còn không thể chắc chắn, nhưng loại phương thức đánh vào Thiên Quan trở nên mạnh mẽ này, cho tới bây giờ liên không phải là cái gì công pháp tu hành, chỉ là một cái đường tắt lấy được đặc tính sức mạnh thôi.

“Nhưng nếu như không phải là tu hành, như thế ‘Phương Thành Ngã Đạo’ câu này lại là ý gì? Lục Thiên hoà làm một là chỉ kia Lục Thiên nào, Tinh Hải hoà hợp lại là chỉ cái gì?

” Tại sao hắn sẽ cho người đi trợ giúp dị vực, hắn đến tột cùng là muốn làm gì? !”

Ý niệm tới đây, chân mày Thôi Hằng cau lại.

Ở sau khi thu được tin tức mới, hiểu biết của hắn đối với Chu Quân Thiên đúng là tăng nhiều, nhưng lại phát hiện càng nhiều chỗ không biết liên quan tới Chu Quân Thiên.

“Tiên, Tiên Tôn, ta, ta kể xong.” vào lúc này, Thiện Thông Thiên Sư thấp giọng nói, rất sợ chọc giận Thôi Hằng.

“Vẫn chưa xong.” Thôi Hằng nghe vậy mỉm cười nói ” Những gì Ngự Thiên Thần Tôn giao phó cho ngươi, ngươi đã làm những gì rồi hả?”

“Đưa sách, chỉ có đưa sách.” Thiện Thông Thiên Sư vội vàng giải thích: “Ngự Thiên Thần Tôn ở chỗ này của ta chỉ cần một loại đồ vật, đó chính là sách, chỉ cần là sách về cái thế giới này, hắn tất cả đều muốn.”

“Sách? Lúc trước là sinh linh cùng vật chất, bây giờ lại là sách...” Ánh mắt Thôi Hằng khẽ híp một cái, lâm lâm nói: “Đây giống như là muốn nghiên cứu tin tức văn minh nơi này, hắn đây là muốn làm gì?”

Vừa dứt lời, hắn liền mở ra bàn tay.

Chỉ thấy bên trong bỗng dung xuất hiện một đoàn Hỗn Độn chi khí, nhưng đều bị bao bọc tại bên trong một tầng lá

chấn vô hình, sẽ không tràn ra ngoài, cũng sẽ không tạo thành phá hư gì.

Đây là hỗn độn lồng giam.

Ngay sau đó, ánh mắt Thôi Hằng khẽ động, Hỗn Độn chi khí bên trong hỗn độn lồng giam bắt đầu ngưng tụ thành một cái cứ điểm.

Sau đó lá chắn vô hình bao bọc ở bên ngoài cũng chậm rãi nứt ra.

Ngay sau đó, bên trong đi ra ba bóng người.

Chính là ba người cường giả dị vực lúc trước bị Thôi Hằng nhốt lại kia, mỗi người đều có thực lực Thiên Quan tầng 2.

Ánh mắt Thôi Hằng nhìn chăm chú ba người, đi thẳng vào vấn đề trực tiếp hỏi: “Nguyên nhân gì khiến các ngươi muốn xâm lấn nơi này, mục đích cốt lõi là cái gì?”

Chương 722: Đại đạo chi tranh, không chết không thôi

Ba gã cường giả Thiên Quan đến từ dị vực lúc này sắc mặt trắng xám mà tê liệt ngồi dưới đất, ánh mắt có chút đờ đẫn.

Khoảng thời gian ở trong hỗn độn lồng giam này, có thể nói là một quãng thời gian kinh khủng nhất trong cuộc đời rất dài của bọn họ.

Gió bão hỗn độn không chỗ nào, không có mặt, hỗn loạn không thể cảm giác được gì, quy tắc vặn vẹo vỡ vụn, khái niệm thời gian mơ hồ, cùng với rất nhiều hoàn cảnh để cho bọn họ hoàn toàn không cách nào hiểu, mỗi giờ mỗi phút đều đang tàn phá thân thể và tâm hồn của bọn họ.

Cho dù bọn họ là đã đi qua hai mươi một cảnh hại giới tiên phạm, đập qua hai đạo Thiên Môn, cũng khó có thể chịu đựng hạnh hạ không ngừng không nghỉ, căn bản không thấy được bất kỳ hy vọng nào như vậy.

Bây giờ đột nhiên được thả ra, mặc dù con mắt trước nhất nhìn thấy được Thôi Hằng ngồi ở phía trước, nhưng vẫn để cho bọn họ cảm thấy vui mừng hơn bao giờ hết.

Chỉ cần không phải sống ở địa phương kinh khủng quỷ quái đó, để cho bọn họ thấy ai cũng được, để cho bọn họ làm cái gì cũng được!

Vì vậy, sau khi nghe được câu hỏi của Thôi Hằng, bọn họ gằn như là không chút nghĩ ngợi mở miệng, hơn nữa còn là trăm miệng một lời.

”Giữa tinh vực thảo phạt công đánh lẫn nhau, đây là Thiên Ý.”

Bất quá, lời vừa ra miệng, trong lòng của bọn họ liền hoảng loạn, chính mình lại tùy ý như vậy cùng vị nhân vật mạnh mẽ này nói chuyện, nhớ như lại bị giam vào cái địa phương kinh khủng đó thì làm sao bây giờ.

Vì vậy, ba người vội vàng quỳ mọp xuống đất.

“Tiểu thần Vệ Dương, bái kiến Thần Tôn.”

“Tiểu thần Tống Thành Kỳ, bái kiến Thần Tôn.”

“Tiểu thần Sở Diêm, bái kiến Thần Tôn.”

Bọn họ tự xưng tiểu Thần, đem Thôi Hằng gọi là Thần Tôn, đây là kính xưng của dị vực đối với cường giả vượt qua tầng thang trời thứ nhất.

Trong độ tên cường giả dị vực tự xưng Sở Diêm kia rõ ràng cho thấy địa vị tối cao nhất, hai người khác ở lúc hốt hoảng cũng sẽ theo bản năng nhìn về phía hắn.

Cái tên Sở Diêm này là một người đàn ông trung niên thoát nhìn hơn năm mươi tuổi, quần áo đất tiền, nằm sấp trên mặt đất, một mực cung kính nói với Thôi Hằng: “Chúng ta mới vừa rồi chưa tỉnh hồn, không lựa lời nói, xin Thần Tôn thứ tội.”

“Không sao.” Thôi Hằng khẽ gạt đầu một cái, trầm giọng nói ” Trả lời vấn đề của ta là được.”

“Đa tạ Thần Tôn, Thần Tôn từ bi!” Sở Diêm thở phào một cái, nội tâm hơi hơi thả lỏng một chút, hơi sắp xếp lời nói một chút ” Hồi bẩm Thần Tôn, giữa tinh vực thảo phạt lẫn nhau, đây là đại đạo chi tranh.”

Đại đạo chi tranh?

Thôi Hằng nghe vậy hơi sững sờ, hắn không nghĩ tới sẽ liên quan đến cấp độ này.

Đại đạo chi tranh liên ý nghĩa giữa tinh vực khác nhau tự nhiên đã tồn tại mâu thuẫn không thể điều hòa, nhất định là một quan hệ người không chết ta mất mạng, không chết không thôi.

Nhưng tại sao sẽ như vậy?

“Là bởi vì Thiên Môn?” Trong lòng Thôi Hằng hiện ra một cái suy đoán.

Dù sao, dị vực găm nhám đối với phương tinh vực này chủ yếu liên biểu hiện ở bên trên găm nhám đối với Thiên Giới Chi Môn .

Mà Thiên Môn cùng Thiên Giới Chi Môn có liên hệ cực kỳ chặt chẽ, từ sau khi Thiên Giới Chi Môn bởi vì bị tập kích mà đóng, liên không còn có người có thể giải khai Thiên Môn, bước vào Thiên Môn mười hai quan.

Vì vậy, nòng cốt mâu thuẫn giữa hai phe thì có thể cũng là bởi vì Thiên Môn.

Hoặc chính là đặc tính sức mạnh trong Thiên Môn?

Khi trong lòng Thôi Hằng suy đoán, Sở Diêm tiếp tục giải thích: ” Người xưa kê lại, trong Tinh Hải có sáu tòa Thiên Môn, mỗi một tòa Thiên Môn đều ẩn chứa đặc tính sức mạnh bất đồng.

“Vì vậy, Thiên Môn mười hai quan chính là quá trình đánh vào Thiên Môn, không ngừng lấy được đặc tính sức mạnh,

nhưng bên trong Thiên Môn mười hai quan lại tôn tại ba tầng thang trời.

“Ái thứ ba đến ái thứ tư, Ái thứ sáu đến ái thứ bảy, ái thứ chín đến ái thứ mười, đều cần vượt qua thang trời. Nhưng vấn đề chính là ở chỗ, bên trong mỗi một toà Thiên Môn mặc dù có thật nhiều loại đặc tính sức mạnh, nhưng chỉ có một loại đặc tính thang trời,

“Mà đặc tính mỗi một loại thang trời chỉ có thể vượt qua một lần, cũng tức là nói, nếu muốn muốn vượt qua ba tầng thang trời, nhất định phải ba loại đặc tính thang trời bất đồng mới được.

“Cũng tạo thành một cái trường hợp, nếu như tầng thang trời thứ nhất là vượt qua ở phương tinh vực của mình, như thế tầng thang trời thứ hai thì nhất định phải đi vượt qua Thiên Môn của những tinh vực khác mới được.

“Chẳng qua, coi như là đánh vào Thiên Môn dị vực cũng không thể vọt thẳng đánh tầng cao, vẫn yêu cầu từ ái thứ nhất bắt đầu, điều này liền cần đi lấy được dị vực đặc tính sức mạnh cơ sở của Thiên Môn, cũng tức là đặc tính Thiên Môn đệ nhất quan đến đệ lục quan.

“Nhưng mà, số lượng đặc tính sức mạnh trong Thiên Môn là cố định, một khi bị cường giả những tinh vực khác lấy được quá nhiều, đặc tính Thiên Môn của phương tinh vực phe mình sẽ kịch liệt giảm bớt.

” Tranh đoạt đặc tính cơ sở của Thiên Môn là một trong mâu thuẫn, phương diện đặc tính thang trời cũng tương tự tôn tại mâu thuẫn, đây cũng chân chính là hạch tâm của đại đạo chi tranh, là điểm mâu thuẫn không thể điều hòa.

“Đặc tính của Thiên Môn mặc dù có giới hạn, nhưng bởi vì số lượng của riêng nó liền rất nhiều, coi như kịch liệt giảm bớt cũng là đủ dùng, nhưng đặc tính thang trời lại bất đồng.

“Một cái đặc tính thang trời ở bên trong vạn năm, tôi đa chỉ có thể để cho mười hai người vượt qua, nếu để cho quá nhiều người dị vực vượt qua, người của phương tinh vực phe mình liền mất đi cơ hội vượt qua thang trời.

“Mà người thắng lợi cuối cùng của đại đạo chi tranh, thường thường sẽ làm cho người tinh vực của mình đi tới tinh vực bị chiếm lĩnh vượt qua tầng thang trời thứ nhất, chờ đến khi vượt tầng thang trời thứ hai chỉ cần tại tinh vực của chính mình vượt qua là được.

“Kể từ đó, liền có thể lượng lớn lấy được đặc tính Thiên Môn bá ái trước của tinh vực bị chiếm lĩnh, đồng thời chen dùng hết số lần sử dụng đặc tính của thang trời, từ đó để cho

người của tinh vực bị chiếm lĩnh ngay cả Thiên Môn ba ải trước đều khó đột phá.”

Nói tới chỗ này, hắn hơi hơi dừng một chút, do dự một chút, hít sâu một hơi, cúi đầu nói: “Chúng ta từ phương tinh vực kia tới bên này của ngài, chính là vì chiếm lĩnh công kích Thiên Môn nơi này.

“Chúng ta sở dĩ vì Ngự Thiên Thần Tôn bán mạng, cũng là bởi vì hắn đáp ứng chúng ta một khi chiếm lĩnh Thiên Môn nơi này, chúng ta có thể ưu tiên ở bên này vượt qua tầng thang trời thứ nhất...”

Mặc dù Sở Diêm không biết tại sao vị cường giả rõ ràng đã vượt qua thang trời trước mắt mình này lại hỏi loại vấn đề này, nhưng hắn vẫn gắng hết sức đem nguyên do trong đó giải thích rõ.

Ngay cả mục đích xâm lược đều nói rõ.

Đối với một vị tồn tại tối cao như vậy, hắn không dám giấu giếm chút nào.

Sau khi hắn kể xong, tất cả mọi người tại chỗ đều rơi vào trầm mặc.

Mặc dù đám người Triệu Thiên Nhất, Huyền Bi, Thái Trùng cũng không biết khái niệm Thiên Môn, nhưng thông qua Sở Diêm miêu tả vẫn là có thể nhận thức được loại tranh đoạt không chết không thôi này.

Bởi vì sự tồn tại của Thiên Môn, giữa tinh vực khác nhau, thật đúng là không chết không thôi a!

Thôi Hằng vẫn ngồi ở chỗ đó, ánh mắt trầm tĩnh, nhìn chăm chú Sở Diêm, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Qua một hồi, hắn mới bỗng nhiên mở miệng hỏi: “Người mới vừa nói trong Tinh hải có sáu tòa Thiên Môn, bên trong mỗi một tòa Thiên Môn đều có rất nhiều đặc tính Thiên Môn khác nhau cùng đặc tính thang trời duy nhất.

“Như thế có hay không tồn tại một loại thủ đoạn, có thể mang sáu tòa Thiên Môn toàn bộ hợp lại, đạt được tất cả đặc tính Thiên Môn cùng đặc tính thang trời trong đó, đem tất cả bọn nó đều chứa vào trong cơ thể của mình?”

“Các người có phải hay không biết loại phương thức này, hay là trong những gì bọn người biết, có hay không điện tịch ghi chép liên quan tới phương diện này?”

Chương 723: Cứu Thiên dị vực, thí nghiệm Thiên Môn Tinh (1)

Nếu tồn tại thủ đoạn chứa nhiều đặc tính Thiên Môn, liền đại khái sẽ tồn tại thủ đoạn chứa tất cả đặc tính Thiên Môn.

Hơn nữa lúc trước Chu Quân Thiên đã từng nói qua “Lục Thiên hoà làm một, tinh hải hòa hợp” Có lẽ đây chính là bí ẩn cuối cùng của việc tu hành trong phương thế giới này?

Đây là ý tưởng Thôi Hằng tự nhiên nảy ra.

Trên mặt Sở Diêm chính là lộ ra vẻ không thể tin nổi, cuối cùng trực tiếp lắc đầu nói: “Không có khả năng, làm sao có thể có loại chuyện này, thang trời chỉ có ba tầng, Thiên Môn lại có sáu tòa, không có khả năng vượt qua thang trời sáu lần.”

“Tại sao không có khả năng đây?” Thôi Hằng mỉm cười hỏi ngược lại.

“...” Sở Diêm trong lúc nhất thời á khẩu không trả lời được, không biết nên đáp lại như thế nào.

Sau đó, hắn cẩn thận suy nghĩ một chút, chính mình dù sao chẳng qua là cảnh giới Thiên Quan tầng 2, vào lúc này dám nói bừa tình huống tình tiết càng cao, căn bản cũng không có tư cách.

“Hồi bẩm Thần Tôn, tiểu thần không biết có loại phương thức này hoặc là ghi chép này.” Sở Diêm trình trọng lễ bái nói “Ồ trong tin tức tiểu thần có thể tiếp xúc được, chưa bao giờ có ai miêu tả qua thành tựu như vậy.”

Hắn đây là đang trả lời, cũng là đang vì mình mới vừa rồi vô lễ mà bồi tội.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, không có lại tiếp tục truy vấn.

Đáp án này thật ra thì cũng ở trong dự đoán của hắn.

Sở Diêm dù sao chỉ là một Thiên Quan tầng 2, không biết loại tin tức rõ ràng thuộc về cảnh giới cao tầng này, cũng là chuyện rất bình thường.

Sau đó, hắn lại nhìn về phía Vệ Dương cùng Tống Thành Kỳ.

Hai người này biết ý tứ của Thôi Hằng, cũng đều lắc đầu một cái, đối với loại phương thức chứa tất cả đặc tính Thiên Môn này, bọn họ cũng là hoàn toàn không biết.

“Nêu mà muôn thực sự hiểu rõ đến chân tướng Thiên Môn, sợ rằng vẫn là phải cùng người tầng thứ cao hơn trao đổi, tốt nhất là người đã bước qua tầng thang trời thứ nhất.”

Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng ” Trước tiên có thể lưu lại bọn hắn, xem có thể hay không dẫn dụ Ngự Thiên Thần Tôn tự ra tay, tranh thủ đưa cái tên dị vực Thần Tôn này cũng mời qua giao lưu một chút.”

Trước đó, hắn đã xác định cường độ của Ngự Thiên Thần Tôn, là ở bên trên Nguyên Anh đỉnh phong, nhưng lại kém xa tít tắp tầng thứ Hóa Thân sơ kỳ bình thường.

Muốn bắt chẹt một người như vậy, Thôi Hằng vẫn là rất có lòng tin.

Sẽ không có nguy hiểm gì.

Đương nhiên, tình huống dị vực cụ thể, vẫn là phải hỏi rõ ràng mới được, chỉ là riêng mình suy đoán thì không ổn.

Mặc dù Thiên Quan tầng 2 ở trước mặt Thôi Hằng giống như con kiến hôi, ở trước mặt Ngự Thiên Thần Tôn cũng chỉ là trợ thủ, nhưng đôi mắt toàn bộ dị vực, đây đã gọi là cường giả tối đỉnh, địa vị không thấp, chuyện bọn hắn biết tự nhiên cũng không phải ít.

Vì vậy, lần này tin tức Thôi Hằng hỏi liên cận kẽ hơn rất nhiều.

Chủ thể của dị vực đồng dạng là vô số hằng tinh, hành tinh, cùng với rất nhiều tinh thể bất đồng, ở bên trên cấp độ này, tình huống hai cái tinh vực cơ bản giống nhau.

Chẳng qua là, định nghĩa liên quan tới chư thiên vạn giới, dị vực cùng bên này có chỗ bất đồng.

Ở dị vực chỉ có thể giới đặc thù nơi trời tròn gọi là “Giới“, dựa theo bản chất cao thấp cùng trình độ phức tạp của pháp tắc đạo vận của nó, lại bị chia làm hàng ngàn tiểu thế giới, Trung Thiên thế giới, Đại Thiên thế giới.

Trong đó Đại Thiên thế giới sẽ tự động hấp dẫn rất nhiều ngôi sao cùng hàng ngàn tiểu thế giới vây quanh xoay tròn, từ đó tạo thành giới vực tinh không lấy một phương Đại Thiên thế giới làm trụ cột.

Pháp tắc Đại Thiên thế giới có thể ảnh hưởng pháp tắc của toàn bộ giới vực tinh không.

Từ trên một điểm này đến xem, Đại Thiên thế giới dị vực cơ bản tương đương với chư thiên của phương tinh vực này.

Nhưng chư thiên dị vực lại cùng phương tinh vực này bất đồng.

Chư thiên của dị vực cao hơn Đại Thiên thế giới, là căn nguyên pháp tắc đạo vận của rất nhiều Đại Thiên thế giới.

Từ một điểm này nhìn tới, có chút tương tự với Thiên Giới của phương tinh vực này, nhưng lại có chỗ bất đồng.

Bởi vì loại “Thiên Giới ” này tổng cộng có chín cái.

Từng cái Thiên Giới đều có một vị chúa tể,

Không có ai biết bọn họ cụ thể bước chân vào mấy đạo Thiên Môn, có thể là đệ lục đạo, cũng có thể đã vượt qua tầng thang trời thứ hai, bước chân vào đạo thứ 7, thậm chí đạo Thiên Môn thứ tám.

Chỉ biết bọn họ nắm giữ sức mạnh điều động đại đạo quy tắc, cường đại không có giới hạn, không có người nào có thể khiêu chiến thực lực của bọn họ.

Chín tên chúa tể như vậy là người mạnh nhất dị vực, cũng là chế định giả của tất cả quy tắc.

Bọn họ bị gọi là “Cửu Thiên “.

Ngự Thiên Thần Tôn chính là kiện tướng đặc lực của một vị “Cửu thiên ” .

Hắn sở dĩ sẽ vận dụng đủ loại thủ đoạn để đánh úp phương tinh vực này, thật ra thì chính là nghe mệnh lệnh của vị “Cửu thiên ” kia.

Cũng tức là nói, vị “Cửu thiên ” này chính là một trong những kẻ cầm đầu gặm nhấm phương tinh vực này.

Sau khi Sở Diêm kể xong, trong cả toà đại điện đều lâm vào yên lặng.

Mới vừa rồi những tin tức này, không chỉ làm Thôi Hằng đối với dị vực có nhận thức hơi rõ ràng, cũng để cho những Tạo Vật Chủ, Chư Thánh Chi Vương Thái Hồng Tinh này biết dị vực cường đại đến mức nào.

Sắc mặt đám người Triệu Thiên Nhất, Huyền Bi, Thái Trùng đều hơi trắng bệch, trong ánh mắt khó nén sợ hãi, đám người Thiện Thông Thiên Sư càng là đã tê liệt ngồi trên mặt đất, mặt như màu đất.

Dị vực vậy mà cường đại như thế!

Ngự Thiên Thần Tôn cường giả như vậy lại cũng chỉ là thủ hạ của một vị Cửu thiên mà thôi.

Trong phương tinh vực của chính mình ngay cả người bước vào một đạo Thiên môn đều khó tìm tới một vị, bên trong dị vực thì đã có loại cường giả cấp bậc cửu thiên này.

Đây là tinh vực cường đại cỡ nào? !

Nếu như dị vực thật phái binh xâm lân quy mô lớn, phương tinh vực của mình căn bản cũng không khả năng ngăn cản đi.

Cho dù có Tiên Tôn thực lực cường đại ở, nhưng chỉ một mình Tiên Tôn, làm sao có thể địch nổi Cửu thiên dị vực a!

Thật là làm cho người ta tuyệt vọng.

Chương 724: Cứu Thiên dị vực, thí nghiệm Thiên Môn Tinh (2)

Thôi Hằng chú ý tới trạng thái của mọi người, nhưng cũng không giải thích nhiều, chẳng qua là cười không nói.

Dù sao, loại miêu tả khổng chế lực lượng đại đạo quy tắc này quá mức mơ hồ.

Còn không cách nào phán định mạnh yếu của bọn họ.

Đồng dạng là điều động sức mạnh đại đạo quy tắc, chỉ có thể ảnh hưởng phạm vi một cái tinh hệ hoặc là giới vực, so sánh cùng có thể điều động đại đạo pháp tắc chư thiên vạn giới có khác biệt trời vực.

Mà lại bản thân từ miêu tả ‘điều động’ này, cũng tồn tại phạm vi chênh lệch cực lớn.

So sánh giữa hạn mức tối đa cùng hạn chót căn bản liền không cùng một đẳng cấp.

Lúc này Sở Diêm hiển nhiên cũng là chú ý tới phản ứng của người chung quanh, hần hơi do dự một chút, như là quyết định cái quyết tâm gì, hành lễ nói: “Thần Tôn, tiểu thân có một chuyện hết sức trọng yếu, muốn âm thầm cùng Thần Tôn nói.”

Hần vừa nói lời này, nhất thời liền hấp dẫn ánh mắt của mọi người tại chỗ, cũng để cho ánh mắt mọi người lấp lóe lên, tâm tư dị biệt.

“Ồ?” Ánh mắt Thôi Hằng có chút nheo lại, khẽ cười nói “Cứ nói ở đây a, không gì cần phải giấu giếm.”

“Chuyện này...” Sở Diêm nhìn hai bên một chút, hơi chần chờ chốc lát, nhưng vẫn là trầm giọng nói ” Vực của ta cường đại, chắc hẳn Thần Tôn cũng đã biết được.

“Thật không dám giấu giếm, bây giờ Thiên Giới vực này đã gần như thất thủ, ngay cả cường giả Thiên Môn mới đều không cách nào ra đời, chỉ có thể vùng vẫy giây chết mà thôi, không biết Thần Tôn sau này có dự định thế nào?”

Sau khi nói xong đoạn lời này, hần liền ngậm miệng lại, đồng thời nhắm hai mắt lại, làm xong chuẩn bị bị giết chết tại chỗ.

Hần đây là đang đánh cuộc.

Đánh cược Thôi Hằng có chỗ kiêng kỵ đối với cứu thiên dị vực, đánh cược Thôi Hằng sẽ không cầm tánh mạng của mình đùa, đánh cược Thôi Hằng cũng muốn vượt qua tầng thang trời thứ hai.

Chỉ cần trong ba đêm trúng một đêm bất kỳ, thì hẳn có thể sống sót.

Nếu như không đánh cuộc, tình cảnh kế tiếp của hắn hoặc là chết, hoặc là sống không bằng chết, còn không bằng cứ vậy đánh cuộc một lần.

Sở Diêm vừa nói lời này, Vệ Dương cùng Tống Thành Kỳ đứng ở một bên cũng là ánh mắt sáng lên.

Những lời này cũng để cho bọn họ thấy được hy vọng.

Đám người Triệu Thiên Nhất, Huyền Bi, Thái Trùng thì là tim đập rộn lên.

Bọn hắn cũng đều nghe rõ ý tứ trọng lời nói của Sở Diêm, rõ ràng chính là đang hướng Thôi Hằng nói rõ lợi ích, muốn phải để cho Thôi Hằng ngã về phía dị vực a!

Nếu như thành công, vậy phương tinh vực bên mình liền thật sự là không có thuốc chữa, tất nhiên thất thủ.

Chỉ có Huệ Thế đứng ở bên người Thôi Hằng không nhịn được cười lạnh một tiếng, chỉ cảm thấy cái tên Sở Diêm này giống như là một kẻ ngu.

Tiên sinh là nhân vật mạnh mẽ bậc nào? Người này lại lấy cái Cửu thiên chó má gì tới uy hiếp tiên sinh, thật là không biết trời cao đất rộng, buồn cười chết người.

Thôi Hằng chính là có chút hăng hái mà nhìn Sở Diêm, mỉm cười nói: “Người cảm thấy ta có tính toán gì?”

Sở Diêm nghe vậy ánh mắt sáng lên, có thể là cảm thấy chuyện này có triển vọng, lại trực tiếp tiến tới trước mặt Thôi Hằng, cười nói: “Thần Tôn nếu nguyện bỏ tôi theo sáng, chỗ tốt nhưng mà quá nhiều.

“Một điểm đơn giản nhất, chỉ cần ngài gia nhập bên này của chúng ta, liền có thể trực tiếp ở trong phương tinh vực kia của chúng ta bước qua tầng thang trời thứ hai a, như vậy ngài liền có thể trực tiếp trở thành một cường giả đỉnh cao trong hai cái tinh vực.”

“Ồ? ” Thôi Hằng nghe nói nhíu nhíu mày, cười nói: “Nghe không tệ.”

Lời này nhất thời làm đám người Triệu Thiên Nhất bị dọa sợ đến mặt không còn chút máu, tim tim đập bịch bịch, kinh hoàng cực kỳ.

“Chẳng qua, ta bây giờ còn có một vấn đề rất trọng yếu. ” Thôi Hằng bỗng nhiên chuyển đề tài, dò hỏi ” Chính là không biết Cửu thiên bên kia của các người rốt cuộc có bao nhiêu mạnh mẽ...”

Nói tới chỗ này, hần bỗng nhiên dừng một chút, sau đó mỉm cười nói với Sở Diêm: “Người gặp qua vị Cửu thiên kia sao? Còn nhớ cường độ khí thể của hần không?”

“Chuyện này... Tiểu thần quả thật ở xa nhìn qua một vị Cửu thiên, nhưng căn bản không dám ở nhìn thẳng.” Sở Diêm như là nghĩ tới điều gì làm căng thẳng tinh thần, hít sâu một hơi nói, “Chẳng qua, tiểu thần lúc ấy cũng thử nghiệm cảm giác một chút, đó là một cô khí thể mệnh mông giống như đại đạo vậy, phảng phất bao quát lấy mọi thứ, như là nắm trong tay hết thấy pháp tắc, cường đại khó mà dùng ngôn ngữ để hình dung, quá mạnh mẽ!”

“Không cần hình dung, chỉ cần người cảm giác qua là được.” Thôi Hằng gật đầu cười nói, hiển nhiên là đối với câu trả lời này rất hài lòng. “Tiếp theo ta sẽ làm một cái thí nghiệm, người phân biệt khí thể mạnh yếu một chút.”

“Thí nghiệm?” Sở Diêm nghe vậy nghi ngờ không hiểu, không biết Thôi Hằng muốn làm gì.

Thôi Hằng không có trả lời, mà là quay đầu nói với Huệ Thê: “Huệ Thê, tiếp theo người cần xung kích Thiên Môn rồi, phải chẳng chuẩn bị sẵn sàng?”

Huệ Thê chấp tay hành lễ, cung kính nói: “Toàn bộ nghe tiên sinh sắp xếp!”

“Rất tốt!” Thôi Hằng gật đầu cười một tiếng, xoay người nhìn về phía mọi người tại đây, cười nói: “Các vị, theo ta đi Thiên Môn Tinh một chuyến đi.”

Vừa dứt lời ——

Những người ở chỗ này bỗng nhiên cũng cảm giác được không gian chung quanh chính mình trở nên vặn vẹo, vô số loại quang mang màu sắc lộn xộn ở trước mắt của bọn hần vụt qua cực nhanh.

Chẳng qua, chỉ trong phút chốc, cảm giác của bọn hần liền khôi phục bình thường.

Sau đó liền phát hiện mình đã không tại trong đại điện Thiên Chương Huyền Cung, mà là đi tới một viên tinh cầu vô cùng vắng lặng, tràn đầy ý vị đồ nát.

“Nơi này, nơi này là Thiên Môn Tinh?” Có người kinh hô lên. “Là đại tinh văn minh đã từng sáng chói, theo truyền thuyết là ngôi sao trên Thiên Giới Chi Môn biến thành, lại thành cái bộ dáng này.”

Triệu Thiên Nhất trầm giọng nói: “Ta nghe nói qua, nghe nói là hai vị Thánh Giả chúa tể ngôi sao này không hiểu sao

điên cuồng, lâm vào trong chiến đấu không ngừng nghỉ, đem trọn ngôi sao đánh thành phế tích.

“Nhưng ta nhớ được khoảng cách giữa Thiên Môn Tinh cùng Thái Hồng Tinh vô cùng xa xôi, Tiên Tôn lại có thể trong nháy mắt đem chúng ta mang tới nơi này, cái này là đại thần thông bực nào!”

“Thuần di khoảng cách xa như thế, không tưởng tượng nổi! ” Trong lòng Sở Diêm cũng khiếp sợ không gì sánh nổi, nhưng mà vô cùng nghi ngờ ” Hắn đột nhiên đem chúng ta đều mang tới nơi này, là muốn làm gì? Hơn nữa khi trước hắn nói muốn làm thí nghiệm, còn nói để cho tùy tùng của hắn đánh vào Thiên Môn...”

Danh tiếng của Thiên Môn Tinh ở trong chư thiên vạn giới không coi là nhỏ, rất nhiều người đều nghe nói qua về nó, ngay cả Sở Diêm ở dị vực đều nghe qua kế hoạch nhằm vào phá hư Thiên Môn Tinh.

Lúc trước Thiên Môn Tinh hóa thành phế tích, trong đó có cái bóng dị vực tập kích.

Đang lúc bọn hắn cảm thấy nghi ngờ, chợt thấy trong hư không cách đó không xa hiện ra từng đạo ánh sáng.

Chúng nó giống như là từ trong hư ảo vô căn cứ sinh ra, có núi đồi sông lớn, có đình đài lầu các, có cao môn đại điện, có thành trì thôn xóm, có cửa hàng phố xá, có Thiên Môn Phúc Địa, có võ lâm đại phái...

Sau đó, rồi rít hạ xuống trong thực tế.

Tựa như là thời gian xoay ngược, Thiên Môn Tinh bắt đầu khôi phục thành trạng thái hoàn hảo lúc trước!

Chương 725: Từ hôm nay trở đi, Thiên Quy thay đổi (1)

Rầm rầm!

Toàn bộ Thiên Môn Tinh đều bắt đầu rùn rẩy kịch liệt, trong nháy mắt núi đồi biến đổi, long trời lở đất.

Những sự vật vốn chỉ là ánh sáng hư ảo kia rồi rít ngưng tụ, giông như là từ thời không quá khứ chiếu rọi cho tới bây giờ, đều hạ xuống bên trong Thiên Môn Tinh đã hóa thành phé tích.

Ngay sau đó, những ánh sáng ngưng thực này bắt đầu hoàn mỹ dung hợp cùng Thiên Môn Tinh.

Vì vậy từng toà thành trì từ lâu đã bị hủy diệt nhô lên, từng tông môn đại phái một lần nữa xuất hiện, ngay cả hai cái Tiên Môn giết lẫn nhau đưa đến văn minh Thiên Môn Tinh bị hủy diệt cũng một lần nữa xuất hiện.

Vào lúc này, văn minh Thiên Môn Tinh đã hiện thể ở nhân gian gần ngàn năm, lại một lần nữa xuất hiện ở trong hiện thực, từ bên trong tan biến sống lại, ở phé tích khôi phục lại!

Cảnh tượng phát sinh trên Thiên Môn Tinh, để cho tất cả mọi người tại chỗ đều trợn mắt hốc mồm.

Cho dù là Thiên Quan Tôn Giả như Sở Diêm, Vệ Dương, Tổng Thành Kỳ, trên mặt cũng lộ ra vẻ mặt khó có thể tin, gần như không dám tin vào hai mắt của mình.

Đây là cái gì? !

Đảo ngược thời gian sao? !

Không tưởng tượng nổi!

Trên đời tại sao có thể có thần thông lớn như vậy, đây là sự tình ngay cả Cửu Thiên đều không thể nào làm được a!

Quá bất hợp lí đi!

“Không đúng, đây không phải là đảo ngược thời gian!” Sở Diêm dù sao kiện thức rộng, rất nhanh liền phát hiện tình huống trước mắt không đúng lắm, kinh sợ hô ” Hư ảo hạ xuống, thứ này lại có thể là hư ảo hạ xuống, truyền thuyết chỉ có Thiên Môn cửa thứ sáu mới có đặc tính sức mạnh cấp bậc này a!”

Thiên Môn mười hai quan mỗi một quan đều có rất nhiều đặc tính sức mạnh, nhưng sự mạnh yếu của những đặc tính lực

lượng này lại có bất đồng, Thiên Quan tầng cấp càng cao, có thể lấy được đặc tính sức mạnh thì cũng càng cao.

Như Thôi Hằng bây giờ thi triển pháp thuật hư ảo hạ xuống, chính là một loại đặc tính sức mạnh tầng cấp rất cao, cho dù là bên trong dị vực cũng vô cùng hiểm thây, có thể nói là phượng mao lân giác.

Vệ Dương cùng Tống Thành Kỳ cũng vô cùng khiếp sợ, bọn họ đều không nghĩ tới Thôi Hằng lại có cảnh giới cao như vậy.

Ban đầu bọn họ còn tưởng rằng Thôi Hằng nhiều lắm là một cường giả Thiên Quan bốn tầng hoặc là năm tầng.

Loại tầng thứ này có thể nghiền ép sức mạnh Ngự Thiên Thần Tôn cách không thi triển ra thì rất bình thường, nhưng bây giờ phát hiện Thôi Hằng lại có thể thi triển đặc tính sức mạnh của Thiên Quan tầng thứ sáu, tức thì liên để cho nội tâm của bọn hắn tối mờ.

Trong lúc nhất thời, nội tâm của hai người bọn họ và Sở Diêm đều có chút tuyệt vọng.

“Xong rồi, lần này là thật xong rồi, người này sợ rằng là một trong những cường giả mạnh nhất của phương tinh vực này a, lúc trước hắn tra hỏi chúng ta đủ loại tin tức, thật ra thì chính là vì làm lơ là chúng ta, để cho chúng ta buông lỏng cảnh giác?”

“Thiên Quan tầng thứ sáu, hắn là cường giả Thiên Quan tầng thứ sáu, nói cách khác hắn sắp đánh vào tầng thang trời thứ hai! Ngăn cản tinh vực bên ta tập kích cũng không phải mục đích của hắn, mục đích thực sự của hắn là muốn xâm lấn tinh vực bên ta a!”

“Làm sao có thể, điều này sao có thể, Thiên Giới phương tinh vực này không phải là đều đã bị Cửu Thiên Thượng Tôn trấn áp sao? Vì sao lại có cường giả Thiên Quan tầng thứ sáu xuất hiện!”

Chẳng qua, sau khi khiếp sợ tuyệt vọng, trong lòng của bọn họ cũng tràn đầy nghi ngờ.

Nhất là Sở Diêm.

Tại sao Thôi Hằng muốn để Thiên Môn Tinh trước đây phục hồi như cũ, chuyện này có ích lợi gì.

Chờ chút, Thiên Môn Tinh...

Nơi này dường như có một tòa Đấng Thiên kim đài!

Trước đó hắn dường như nói tựa muốn cho cái tên tùy tùng của hắn đánh vào Thiên Môn, chẳng lẽ là...

Ý niệm tới đây, Sở Diêm nhất thời trợn to hai mắt, không thể tin nhìn về phía hình bóng Thôi Hằng, trong miệng lâm lâm nói nhỏ: “Không có khả năng đâu, làm sao có thể!”

“Chẳng lẽ hán muốn thông qua toà Đấng Thiên kim đài này, để cho lực lượng của Thiên Giới Chi Môn phương tinh vực này khôi phục, từ đó để cho Thiên Môn tái hiện? ! Đây không phải là chuyện Thiên Quan tằng thứ sáu có thể làm được đi.”

Thiên Giới Chi Môn cùng Thiên Môn mười hai quan cũng không phải là một loại sự vật dùng thay cho nhau, nhưng lại có liên hệ cực mạnh.

Chỉ khi Thiên Giới Chi Môn có thể bình thường hiện ra mở ra, Thiên Môn mới có thể hiện hóa, mọi có thể bị người đánh vào, nếu không, coi như chỉ là muốn cảm ứng được Thiên Môn cũng là cực kỳ khó khăn.

Ngay tại lúc đám người Sở Diêm cảm thấy khiếp sợ không gì sánh nổi, Thôi Hằng đã hoàn thành khôi phục đối với Thiên Môn Tinh, sau đó dưới chân loé lên hào quang, liền dẫn người chung quanh đi tới ngọn núi cao nhất đỉnh cao nhất Thiên Môn Tinh.

Ngọn núi này bị gọi là đỉnh kim đài.

Nơi này có một tòa đài kim loại thật giống như thiên nhiên hình thành, chỉ có một mét vuông, hơi cao hơn mặt phẳng, nhưng lại mang tới cho người ta một loại cảm giác vô cùng cao quý.

Dưới ánh mặt trời, khối kim loại thạch đài này tản ra tia sáng chói mắt, giống như là đang đáp lại Thượng Thiên, tràn đầy ý thần thánh.

Đây chính là Đấng Thiên kim đài.

Chương 726: Từ hôm nay trở đi, Thiên Quy thay đổi (2)

Truyền thuyết ở niên đại rất xưa lúc trước, nơi này từng là đường phải đi qua để Đấng Thiên, vô số cường giả viễn cổ ở chỗ này bước lên Thiên Giới, trở thành Chư Thiên Chi Chủ.

Chỉ có điều, từ khi Thiên Giới biến mất, toà Đấng Thiên kim đài này cũng liên dần dần hoang phế, cũng không còn cách nào thông qua nó bước lên Thiên Giới, siêu thoát phàm trần.

Nhưng cho dù là như vậy, tất cả mọi người tại chỗ cũng đều biết toà Đấng Thiên kim đài này ý nghĩa như thế nào.

Nếu như nói mới vừa rồi bọn họ còn không rõ ràng lắm tại sao Thôi Hằng phải khôi phục Thiên Môn Tinh, bây giờ chính là toàn bộ đều biết.

Chính là vì toà Đấng Thiên kim đài này!

“Chẳng lẽ Tiên Tôn muốn thử nghiệm Đấng Thiên sao? !” Triệu Thiên Nhất lâm lâm nói nhỏ, vô cùng sùng bái mà nhìn Thôi Hằng, nội tâm cảm nhận được rung động trước đó chưa từng có.

Thiên Giới sớm đã biến mất, Thiên Môn càng là đóng cửa mấy trăm ngàn năm.

Vào lúc này Đấng Thiên, liên ý nghĩa cưỡng ép mở Thiên Giới Chi Môn, cái này là hành động vĩ đại bậc nào, sự nghiệp vĩ đại bậc nào a!

Thôi Hằng thì là cũng không nhìn xem những người này, cũng không có tìm hiểu tâm tư phức tạp của bọn họ, mà là trực tiếp đứng ở trên Đấng Thiên kim đài, hướng Huệ Thế phía dưới đài nói: “Chuẩn bị sẵn sàng.”

Huệ Thế trịnh trọng gật đầu, cung kính hành lễ nói: “Phải! Tiên sinh! !”

“Rất tốt!” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, khóe miệng hơi hơi giương lên, lộ ra một tia nụ cười nhàn nhạt, sau đó hần ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, giống như là đang đợi sự vật nào đó xuất hiện.

Cùng lúc đó, hần thả ra một tia pháp lực cực kỳ nhỏ.

Điều này ngay lập tức liền đưa tới Đấng Thiên kim đài kịch liệt phản ứng, bên trên quang mang vàng óng ánh ban đầu bắt đầu ẩn chứa linh tính bất hủ, khí tức bất tử bất diệt.

Thậm chí còn bạo phát ra ánh sáng càng cường đại hơn, mang cả người Thôi Hằng đều bao phủ.

Mà ngay tại lúc này ——

Ừng ừng! !

Nổ vang đình tai nhức óc bỗng nhiên vang lên, vang vọng ở trong thiên địa này, để cho núi đồi sông lớn rung rung, cũng thức tỉnh mọi người đang lâm vào trong cực độ khiếp sợ.

Theo sau chính là một cỗ uy áp vô hình, tràn ngập ở bên trong mảnh tinh không chỗ Thiên Môn Tinh này.

Có người ngẩng đầu nhìn lên, ánh mắt nhất thời liền dừng lại, sau đó kim lòng không được kinh sợ hô lên.

“Nhanh nhìn bầu trời! Là cánh cửa! Trên trời lại xuất hiện một tòa cửa lớn!”

“Thiên Giới Chi Môn, đây chính là tòa Thiên Giới Chi Môn đã từng đem chúng ta hút vào kia a, lại thật xuất hiện!”

“Tiên Tôn đây là dùng thủ đoạn gì a, coi như là Thiên Môn Tinh hoàn hảo trước đây cũng không cách nào triệu hoán ra Thiên Giới Chi Môn a!”

...

...

Vào giờ phút này, ở ngay phía trên Đấng Thiên kim đài, xuất hiện một tòa Cự Môn lơ lửng trên bầu trời.

Toà Cự Môn lơ lửng trên trời này cao hơn ngàn trượng, toàn thân đều tản ra ánh sáng rực rỡ vô cùng thần thánh, giống như là chí cao thân vật từ chỗ cao vô cùng hạ xuống nhân gian, cực kỳ tôn quý.

Ở mặt ngoài toà Cự Môn này, tản ra một loại cảm giác cực độ cổ xưa, cực độ mêh mông, thật giống như là chí bảo ở niên đại vô tận rất xưa trước kia cũng đã tồn tại.

Sự xuất hiện của nó trực tiếp liền hấp dẫn ánh mắt của mọi người tại chỗ, trong lòng của mỗi người đều khiếp sợ không gì sánh nổi.

Cảnh tượng trước mắt, một lần nữa đổi mới nhận thức của bọn họ đối với thực lực của Thôi Hằng.

Dựa theo điển tịch ghi lại, Đấng Thiên kim đài thân là đường lên trời quả thật có thể để người ta thấy Thiên Giới Chi Môn, nhưng chỉ có người đứng ở bên trên Đấng Thiên kim đài mới có thể thấy.

Bây giờ Thôi Hằng một người đứng ở trên, lại để cho Thiên Giới Chi Môn trực tiếp hiện hình, xuất hiện ở trước mắt

của tất cả mọi người.

Vạn cổ năm tháng vừa qua, chưa từng nghe nói có chuyện như vậy.

Thậm chí, không chỉ là những người trên Thiên Môn Tinh này thấy được Thiên Giới Chi Môn.

Sau khi toà Thiên Giới Chi Môn này dần dần ngưng tụ, trong chư thiên vạn giới phương tinh vực này đều xuất hiện hình bóng của Thiên Giới Chi Môn.

Chỉ cần cảnh giới đạt tới Thánh Giả trở lên liền có thể thấy.

Nếu là đã có cảnh giới Tạo Vật Chủ, càng sẽ cảm giác một loại ý chí triệu hoán tồn tại trong cõi u minh, sẽ cảm thấy toà Thiên Giới Chi Môn này đang triệu hoán chính mình phi thăng.

Chẳng qua, chỉ cần là tồn tại đạt tới cảnh giới Tạo Vật Chủ, tính cảnh giác đều là không thấp, sẽ không tùy tiện hành động.

Cho dù chuyện này với bọn họ mà nói có hấp dẫn cực lớn cũng giống như vậy.

Đương nhiên, cảm thấy vui mừng nhất mà vẫn là ba gã Thượng Thiên Chi Chủ.

Ở trong nháy mắt khi Thiên Giới Chi Môn hiện hiện ra, bọn họ liền phát hiện mình có thể mơ hồ cảm giác được sự tồn tại của Thiên Môn.

Dường như chỉ kém một chân bước vào cửa, bọn họ liền có thể bắt đầu đánh vào Thiên Môn.

Chỉ là bọn hắn chính mình cũng rất rõ ràng, đây chỉ là một loại ảo giác mà thôi, Thiên Giới Chi Môn mặc dù hiện ra, nhưng vẫn là đóng thật chặt.

Điều này thì ý nghĩa bọn họ không có khả năng thật bắt đầu đánh vào Thiên Môn.

Chỉ có khi Thiên Giới Chi Môn mở lại, mới có thể đánh vào Thiên Môn.

Chương 727: Từ hôm nay trở đi, Thiên Quy thay đổi (3)

Bên trong Đạo Pháp Tiên Cảnh Thiên.

Phương Hòa đạo sĩ cảm giác được khí tức của Thiên Giới Chi Môn, thở dài nói: “Chẳng lẽ là Tiên Tôn đã tìm được Chu Quân Thiên, muốn mở lại Thiên Giới Chi Môn rồi sao?”

Điều này làm cho hắn vô cùng hưng phấn, vốn dĩ hắn đã sắp tuyệt vọng.

Bởi vì gần đây tốc độ di vực tập kích lại tăng nhanh, cường giả cũng càng ngày càng nhiều, phe mình lại chậm chạp không có tin tức tốt gì.

Không nghĩ tới, lần này đã tới một chuyện vui mừng thật lớn như vậy.

Nhật định chính là một luồng ánh sáng từ trong cực độ hắc ám, để cho hắn lần nữa dậy lên hy vọng.

Bên trong Phật Quang Tịnh Thổ Thiên.

Viên Khô hòa thượng vốn đang chấp hai tay bỗng nhiên buông ra hai tay, ngửa mặt lên trời cười lớn, để cho chung quanh một đám đệ tử cảm giác không giải thích được, không tìm được manh mối.

“A Di Đà Phật, A Di Đà Phật, Tiên Tôn từ bị, Tiên Tôn thần uy vô lượng a!” Viên Khô hòa thượng lớn tiếng ca ngợi Thôi Hằng, hận không thể ngay lập tức sẽ đi đến quỳ xuống trước mặt Thôi Hằng.

Loại Thiên Giới Chi Môn trình độ này tái hiện, để cho vô số sinh linh chư thiên vạn giới đều cảm giác được, là lần đầu tiên ở sau khi Thiên Giới biến mất.

Có lẽ đây ý nghĩa là Thiên Giới Chi Môn sắp sửa lần nữa mở ra.

Đây thật là quá trọng yếu!

...

Cùng lúc đó, trên Thiên Môn Tinh.

Sở Diêm không chớp mắt nhìn chăm chăm tòa Cự Môn lơ lửng trên trời kia, trong nội tâm nghi ngờ không thôi, thậm chí nói: “Lại thật chính là Thiên Giới Chi Môn, hẳn lại để cho Thiên Giới Chi Môn chân chính tái hiện!”

“Thật chẳng lẽ như ta đoán vậy, hẳn đây là muốn cưỡng ép mở ra Thiên Giới Chi Môn? Coi như hắn là cường giả Thiên

Quan tâng thứ sáu cũng không quá có thể đi, đây chính là Thiên Giới Chi Môn a!”

Hắn từng ở nơi Ngự Thiên Thần Tôn nghe qua một vị Cửu Thiên Thượng Tôn đánh giá đối với Thiên Giới Chi Môn phương tinh vực này.

Dựa theo cách nói của vị Cửu Thiên Thượng Tôn kia, Thiên Giới Chi Môn phương tinh vực này bản chất cực cao, thậm chí cao hơn Cửu Thiên.

Cũng là bởi vì Thiên Giới Chi Môn là vật chết, Cửu Thiên mới có thể dựa vào một chút thủ đoạn cùng bảo vật đặc biệt, đối với nó tiến hành gặm nhấm.

Hiện tại người ở trước mắt mình này, lại muốn muốn bằng sức một mình đối kháng Cửu Thiên Thượng Tôn gặm nhấm, còn muốn cưỡng ép mở ra Thiên Giới Chi Môn?

Đây không khỏi cũng quá hoang đường.

Căn bản cũng không thể làm được đi.

Mà lúc này Thôi Hằng, vẫn đứng ở trên Đấng Thiên kim đài, ánh mắt nhìn chăm chú toà Cự Môn trôi lơ lửng trên bầu trời kia.

Khác với những người khác chỉ cảm thấy thần thánh và cao quý, ở trong cảm giác của hắn bên trên toà Thiên Giới Chi Môn này còn có khí tức mặt trời cực lớn, âm sâu ở tia sáng mặt ngoài là tràn đầy đồ nát cùng mục nát.

Ở trong mắt hắn, bên trên toà Thiên Giới Chi Môn này thậm chí còn lưu lại vết bản màu vàng, giống như là vết máu.

Thật ra thì, ngay từ lúc Nguyên Anh kỳ, Thôi Hằng liền đã thử qua quan sát toà Thiên Giới Chi Môn này, cũng đồng dạng cảm giác được này có khí tức mặt trời đồ nát cùng mục nát này, thấy được vết bản tựa như vết máu kia.

Nhưng bây giờ sau khi bước vào Hóa Thần, nhìn lại toà Thiên Giới Chi Môn này lại có cảm giác cùng lúc ở Nguyên Anh kỳ bất đồng.

Hắn đã từng cảm giác mình chỉ cần nhẹ nhàng đẩy một cái, liền có khả năng đem toà Thiên Giới Chi Môn này mở ra, bây giờ mặc dù vẫn là loại cảm giác này, nhưng hắn phát hiện mình không thể làm như vậy.

Bên trong Thiên Giới Chi Môn hôm nay tích góp năng lượng mặt trời to lớn.

Cái này là tích lũy trong quá khứ mấy trăm ngàn năm qua.

Hơn nữa, bị ngăn cách bởi cánh cửa Thiên Giới Chi Môn này, dù ai cũng không cách nào chắc chắn bên trong tích lũy

năng lượng mặt trái có bao nhiêu không lộ.

Một khi cưỡng ép đem mở ra, những năng lượng mặt trái bên trong này, rất có thể sẽ mượn đặc tính Thiên Giới Chi Môn, trong nháy mắt phủ kín toàn bộ tinh vực.

Đến lúc đó, văn minh toàn bộ tinh vực đều sẽ gặp phải sự đả kích mang tính chất hủy diệt.

Đây không phải là điều Thôi Hằng muốn thấy.

“Vì an toàn, phòng chừng vẫn là phải đợi khi tìm được Chu Quân Thiên mới có thể bình thường mở ra Thiên Giới Chi Môn.” Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng “Chẳng qua, chỉ cần Thiên Giới Chi Môn hiện ra, không cần mở ra, tương tự có thể để người ta đánh vào Thiên Môn!”

Thông qua toà Thiên Giới Chi Môn này, hẳn cũng đã cảm giác được toà Thiên Môn xen giữa hư ảo và chân thật kia, cũng rất nhanh liền hiểu liên hệ giữa hai thứ.

Thiên Giới Chi Môn thật ra thì chính là một cái khí cụ hạn chế, lợi dụng bộ phận đặc tính Thiên môn mà chế tạo.

Giữa hai thứ tồn tại một loại quan hệ giống như kiểm tra trạng thái.

Đơn giản mà nói, chính là khi Thiên Môn kiểm tra đến Thiên Giới Chi Môn có trạng thái bình thường, mới có thể làm cho mình cũng thuộc về trạng thái bình thường, mới cho phép bị người đánh vào.

Hơn nữa cái hạn chế này tồn tại cực hạn nhất định, chỉ cần đạt tới một cái tầng cấp đủ cao, đánh vào Thiên Môn liền không lại bị Thiên Giới Chi Môn ảnh hưởng.

Rất rõ ràng đây chính là quy tắc hạn chế do người chế tạo ra, vô cùng có khả năng là đồ vật do người khai sáng Thiên Giới vì tăng cường lực thống trị mà làm ra.

Cứ như vậy, Thôi Hằng liền có không gian thao tác phi thường to lớn.

Dù sao, tiến hành bóp méo cùng sửa đổi đối với quy tắc nhưng là thao tác cơ bản của Hóa Thân kỳ, quá dễ dàng.

Vì vậy, trong phương tinh vực này, tất cả sinh linh Thánh Giả trở lên đều trong cùng thời khắc đó nghe được một thanh âm đầy uy nghiêm, tuyên cáo một cái tin tức để cho tất cả người biết chuyện đều trọn mắt hóc mồm.

“Từ hôm nay trở đi, Thiên Quy thay đổi. Không cần Thiên Giới Chi Môn mở ra, liền có thể đánh vào Thiên Môn!”

Chương 728: Một bước một Thiên Môn, trong nháy mắt qua thang trời (1)

Thiên quy là cái gì?

Danh như ý nghĩa, thiên quy chính là quy củ do Thiên Giới quyết định.

Đây là quy củ từ khi Thiên Giới vừa sinh ra đã tồn tại, là luật sắt không thể sửa đổi, tất cả sinh linh đều phải tuân theo.

Coi như là ở thời đại Thiên Giới biến mất, Thiên Giới Chi Môn đóng chặt, thiên quy vẫn như cũ tồn tại.

Thiên Giới Chi Môn không mở, liền không cách nào đánh vào Thiên Môn, đây chính là quy tắc thiên quy quyết định, không có người có thể vi phạm, không có người có thể ngoại lệ.

Đây cũng là nguyên nhân sau khi Thiên Giới biến mất, rất nhiều cường giả cổ xưa hoặc là ngủ say, hoặc là chết giả, hoặc là tự mình phong ấn.

Bởi vì, không cách nào đánh vào Thiên Môn, cũng chỉ là thọ nguyên tiêu hao vô ích chờ chết.

Chỉ có kéo dài hơi tàn đến khi Thiên Giới Chi Môn lần nữa mở ra, bọn họ mới lại có thể đánh vào Thiên Môn, kéo dài tuổi thọ của mình.

Nhưng bây giờ cái này là chuyện gì xảy ra?

Thiên quy thay đổi? !

Thiên quy bị thay đổi!

Vào giờ phút này, chỉ cần là người biết thiên quy là cái gì, hiểu tầm quan trọng của Thiên Giới Chi Môn, trong đầu đều chỉ có một ý tưởng ——

Làm sao có thể có sự tình kỳ như vậy? !

Quá bất hợp lý, không tưởng tượng nổi!

Nhưng ngay sau khi cái thanh âm vô cùng uy nghiêm này rơi xuống, quy tắc sâu xa thăm thẳm không chỗ nào không có mặt trong thiên địa quả thật xảy ra thay đổi.

Chỉ cần là cảnh giới trên Thánh Giả, đều cảm giác được một loại cảm giác nhẹ nhõm vô hình, thật giống như là có cái gông xiềng vô hình gì bị chém đứt vậy, hình thân của mình đều trở nên càng tự do.

Người cảnh giới càng cao, loại cảm giác này lại càng rõ ràng càng nổi bật.

Nhất là Phương Hòa đạo sĩ cùng Viên Khổ hòa thượng đã sớm là Tiên Giới đệ cửu cảnh.

Bọn họ ngay đầu tiên liền phát hiện quy tắc thay đổi, thậm chí cũng rất nhanh cảm giác được một tòa Thiên Môn ở ngay trước mờ ảo khó tìm, hơn nữa có một loại cảm giác mình tùy thời có thể phát động công kích.

Ở bên trong Đạo Pháp Tiên Cảnh Thiện và Phật Quang Tịnh Thổ Thiên, một đạo một tầng này đều quý xuống, vô cùng cung kính lễ bái, cách không hành lễ, trăm miệng một lời mà hô lớn: “Vạn tạ Tiên Tôn thánh ân, Tiên Tôn thiên uy vô lượng “

Hai người này đều nghe ra thanh âm kia đến từ Thôi Hằng,

Trong nội tâm tràn đầy cảm kích, đồng thời cũng cảm thấy rung động hơn bao giờ hết.

Bọn họ biết Thôi Hằng rất mạnh, nhưng hoàn toàn không nghĩ tới lại sẽ cường đại đến loại trình độ này.

Ngay cả thiên quy không thể làm nghịch đều là nói dối liền dối!

Không hổ là cường giả ở trước khi Thiên Giới sinh ra cũng đã tồn tại a!

Mà ở bên trong Bạch Liên Vô Sinh Thiên, Bạch Liên Thánh Mẫu vẫn thuộc về trạng thái suy yếu về mặt bị thương ngẩng đầu nhìn lên, trong nội tâm tràn đầy hối tiếc.

Nàng mặc dù vẫn là tu vi Tiên Giới đệ cửu cảnh, nhưng trạng thái bây giờ căn bản không có khả năng đánh vào Thiên Môn, cưỡng ép đi đánh mà nói, cơ bản tương đương với tìm chết.

“Ai... ” Bạch Liên Thánh Mẫu thở dài một hơi, bất đắc dĩ nói ” Hối hận a!”

Thật ra thì, không chỉ có hối hận, còn có sợ hãi.

Là một vị Thượng Thiên Chi Chủ, nàng cũng đã nhận ra được người mới vừa rồi sửa đổi thiên quy chính là Thôi Hằng.

Chính là tên cường giả khủng bố trước kia ở Tử Dương Giới Thần Uy Tinh, thuận theo hóa thân của nàng mang bản thể nàng đánh cho yếu ớt như vậy.

“Không nghĩ tới hẳn lại cường đại đến loại trình độ này. ” Bạch Liên Thánh Mẫu cười khổ nói ” Tầng thứ như ta, trong mắt hẳn sợ rằng ngay cả con kiến hôi cũng không bằng, thảo nào không có thật đem ta tiêu diệt.

“Bất quá, cường giả như vậy muốn giết ta chẳng qua chỉ là một suy nghĩ, ta ăn núp như vậy chẳng qua chỉ là lừa mình dối người thôi, vẫn là phải nhanh chóng đi qua bồi tội, tỏ vẻ thân phục mới được a.”

Cùng lúc đó, ở các nơi vùng tinh vực này.

Số lượng đông đảo tồn tại cổ xưa ở trong ngủ say, chết giả, phong ấn khôi phục trở về, bọn họ mở ra con người đóng chặt không biết bao nhiêu vạn năm, kinh ngạc ngẩng đầu nhìn lên, phát ra thanh âm thốt lên kinh ngạc.

“Thiên quy thay đổi, không cần Thiên Giới Chi Môn mở ra cũng có thể đánh vào Thiên Môn? ! Ông trời của ta a, cái này là đại thần thông bực nào? Không tưởng tượng nổi!”

“Rốt cuộc để cho ta đợi đến rồi sao? Từ sau khi Thiên Giới biến mất, Thiên Giới Chi Môn đóng chặt, con đường phía trước đoạn tuyệt, ta rốt cuộc chờ đến lúc có thể đánh vào Thiên Môn!”

“Không uổng công ta ngủ say mấy trăm ngàn năm, bây giờ rốt cuộc được phân cơ duyên này, quá tốt, quá tốt! Rốt cuộc có thể đánh vào Thiên Môn rồi à!”

“Ta phải làm người thứ nhất vượt qua thang trời sau khi Thiên Môn mở lại, mấy trăm ngàn năm tích lũy, công thành liền tại sáng nay, ha ha ha!”

“Ta lại yên lặng theo dõi kỳ biến, thần thông thay đổi thiên quy mạnh mẽ quá đáng, đã vượt xa tưởng tượng của ta, quyết không thể hành động thiếu suy nghĩ, ta ngủ say đến nay, nhưng không phải là vì tìm chết!”

“Cái danh đệ nhất này ai cướp người đó chết! Thiên Môn mở lại, thiên quy thay đổi, nhất định là có đại nhân vật đang bố trí, ai nếu là dám giành trước, phỏng chừng ngay cả mình tại sao chết cũng không biết!”

Chương 729: Một bước một Thiên Môn, trong nháy mắt qua thang trời (2)

Những thanh âm này, những thứ ý chí này tại trọng hư không trao đổi, bọn họ từ vạn cô năm tháng ngủ say đến nay, sau khi cảm giác đến khí thế Thiên Môn nhao nhao tỉnh lại.

Cùng những cường giả lúc trước từng bị quá trình đột phá của Thôi Hằng đánh thức bất đồng.

Những người bị khí thế Thiên Môn đánh thức này ít nhất đều là cường giả Tiên Giới tối đỉnh bước chân vào Đẳng Thiên cảnh, thậm chí còn có một ít cường giả Thiên Quan tầng ba, bọn họ rời rít xuất thế, muốn phải đánh vào Thiên Môn, vượt qua tầng thang trời thứ nhất.

Những người này vô cùng coi trọng đối với việc giành trước đánh vào Thiên Môn.

Dù sao, lần sử dụng đặc tính thang trời nơi này có hạn, một cái đặc tính thang trời trong Thiên Môn ở bên trong một vạn năm chỉ có thể để cho mười hai người vượt qua thang trời.

Bây giờ lại vừa gặp đông đảo Thiên Quan ba tầng khôi phục trở về, 12 cái vị trí bên trong một vạn năm nhất định là không đủ dùng.

Chỉ có thể là tới trước được trước.

Chẳng qua, những cường giả đạp qua ba đạo Thiên Quan ngay từ năm tháng vạn cô trước đây này cũng đều khá cẩn thận, thông thường ở khi chưa hiểu rõ chuyện thì sẽ không hành sự lỗ mãng.

Ngoại trừ một ít ngủ say quá lâu, nào còn không có quay lại.

Bây giờ, người của chư thiên vạn giới này đều đang đợi, chờ đợi vị tôn tại tối cao để cho Thiên Môn mở lại kia hành động, như vậy bọn họ mới dễ quyết định chính mình tiếp theo phải hành động thế nào.

Mà vào lúc này bên trên Thiên Môn Tinh, ánh mắt của mọi người cũng đều tập trung ở trên người Thôi Hằng, cũng đang đợi động tác bước kế tiếp của hắn.

Nhưng Thôi Hằng chỉ là đứng ở trên Đẳng Thiên kim đài, vẫn không nhúc nhích, giống như là rơi vào trầm tư.

Bất quá, hắn rất mau hồi thần, chẳng qua là ánh mắt vẫn nhìn chăm chú tòa Thiên Môn kia, trầm giọng nói: “Huệ Thế, đến người!”

“Phải! Tiên sinh!” Huệ Thế gật đầu một cái, buông ra toàn bộ lực lượng trong cơ thể, không còn che giấu khí thế không lồ trên người, ánh sáng vô tận bỗng nhiên ở trên người của hắn toát ra.

Uy áp kinh khủng giống như đạo vận Thiên Vực chân thật hạ xuống bỗng nhiên bao phủ cả viên Thái Hồng Tinh.

Một luồng thần hồn vốn được ký thác tại trong hư không kia chính thức trở về trong cơ thể Huệ Thế.

Điều này làm cho hắn biến hóa trở nên hoàn chỉnh, khí thế uy áp trên người cũng trở nên càng mạnh mẽ hơn, Thái Hồng Tinh dưới chân bắt đầu run rẩy kịch liệt.

Động đảo Chư Thánh Chi Vương cùng Tạo Vật Chủ tại chỗ đều sợ ngây người.

Bọn họ không thể tin nhìn Huệ Thế toàn thân toát ra vô tận huy hoàng, đan xen vô tận Thiên Vực đạo vận, gần như không dám tin vào hai mắt của mình.

Cái tên tùy tùng một mực đi theo bên cạnh Thôi Tiên Tôn, ngay cả lời cũng không nói mấy câu, lại là một cường giả đứng ở đỉnh phong nhất Tiên Giới chín cảnh, Đẳng Thiên cảnh.

Quá mức kinh người.

Cùng lúc đó, ba tên Thượng Thiên Chi Chủ trong Tam Thượng Thiên cũng cảm giác được biến hoá của Huệ Thế.

Bọn họ đều cảm giác cực độ khiếp sợ.

Nhất là Phương Hòa đạo sĩ và Viên Khổ hòa thượng.

Mặc dù hai người bọn họ đã sớm biết Huệ Thế là được sự giúp đỡ của Thôi Hằng trở thành đệ cửu cảnh, nhưng không nghĩ tới Huệ Thế lại sẽ mạnh mẽ như vậy.

Đồng dạng là cảnh giới thứ chín Tiên Giới đỉnh phong, Huệ Thế thả ra khí thế uy áp cường đại hơn bọn họ quá nhiều.

Không hổ là Tiên Giới đệ cửu cảnh Tiên Tôn tự mình ra tay tăng lên.

Ầm!

Đột nhiên, một tiếng vang vô cùng to lớn truyền khắp hư không, nó trực tiếp vang vào trong thế giới tinh thần của người ta, coi như là ở trong hư không vũ trụ cũng có thể nghe được tiếng nổ này.

Tất cả mọi người theo bản năng hướng trời cao nhìn, chỉ thấy Huệ Thế mới vừa phóng lên cao cư nhiên đã mở ra tòa Thiên Môn vừa hư ảo vừa chân thật kia.

Toàn bộ quá trình giống như là đẩy ra cửa lớn bình thường vậy, không phí nhiều sức.

Vào lúc này, kim quang của Thiên Môn đã đem cả người Huệ Thế đều bao phủ, hắn bắt đầu tiếp nhận đặc tính Thiên Môn, đạt được sức mạnh vượt qua chín cảnh Tiên Giới.

Chỉ chốc lát sau, Huệ Thế liền hấp thu tất cả kim quang của Thiên Môn, mạng đặc tính đầu tiên của Thiên Môn dung nạp vào trong cơ thể.

Nhưng hắn cũng không có định chỉ động tác của mình, càng là trực tiếp vượt qua ải Thiên Môn thứ nhất, leo lên chỗ càng cao.

Sau đó, mọi người chỉ thấy tòa Thiên Môn phía sau hắn kia dần dần biến mất trở thành mờ nhạt, phía trước chính là có một cái Cự Môn kim sắc càng to lớn đang chậm rãi ngưng tụ, trở nên càng ngày càng chân thật.

Ài Thiên Môn thứ hai!

Huệ Thế một lần nữa trực tiếp xông tới, vẫn là dễ như trở bàn tay, căn bản cũng không có tổn khí lực gì.

Lúc này, ngay cả ba gã cường giả Thiên Quan dị vực kia đều sợ ngây người.

Ba người bọn hắn cũng chẳng qua mới Thiên Quan tầng 2 mà thôi, gia hỏa kia mới vừa rồi ở nơi này còn chẳng qua là đệ cửu cảnh, lại muốn liên tiếp xông qua hai quan Thiên Môn, đạt tới cảnh giới cùng bọn hắn giống nhau.

“Lại còn có chuyện như vậy, cái này, vị Thần Tôn này đến tột cùng là tồn tại bậc nào?!” Sở Diêm quay đầu nhìn Thôi Hằng một cái, nội tâm rung động tột đỉnh.

Chương 730: Một bước một Thiên Môn, trong nháy mắt qua thang trời (3)

Rầm rầm rầm!

Vừa lúc đó, trên trời lại một lần nữa xuất hiện thanh âm Thiên Môn bị xung kích.

Đạo Thiên Môn thứ ba!

Lần này, mọi người đã rung động tột đỉnh, liên tiếp vượt qua ba đạo Thiên Môn, cái này là chuyện kinh thiên động địa bậc nào, vạn cổ tới nay, chưa bao giờ nghe a!

Nhưng đây vẫn không phải là kết thúc.

Ở sau khi vượt qua đạo Thiên Môn thứ ba, Huệ Thế lại vẫn tiếp tục hướng phía trước.

Cách làm như thế làm cho tất cả mọi người đều trở mắt nghẹn họng.

“Đùa gì thế, hấn đây là muốn trực tiếp vượt qua tầng thang trời thứ nhất sao?”

“Điều này sao có thể, làm sao có thể có người trực tiếp từ Tiên Giới đệ cửu cảnh liên phá bốn đạo Thiên Quan, vượt qua thang trời!”

” Tùy tùng của Thôi Tiên Tôn cũng cường đại như vậy sao? Thật không tưởng tượng nổi!”

Ở bên trong từng trận tiếng kinh hô, Huệ Thế bước vào bên trong đạo Thiên Quan thứ tư.

Hơn nữa lần này cùng ba lần trước kia hoàn toàn bất đồng, thanh thế càng lớn dị tượng cũng càng rõ ràng.

Ở trước cửa tòa Thiên Môn này lại xuất hiện một nấc thang thật giống như là dẫn tới chỗ vô cùng cao, tòa Thiên Môn kia cũng biến thành vô cùng cao vời vợi, tản mát ra khí tức so với trước kia cường đại hơn xa.

Huệ Thế bước lên nấc thang này, từng bước từng bước hướng lên, khí thế trên người cũng theo đó tăng vọt.

Hấn đang vượt qua tầng thang trời thứ nhất!

Cái cảnh tượng vượt qua thang trời này, không chỉ hiện ra ở phụ cận Thái Hồng Tinh, còn chiếu rọi khắp chư thiên vạn giới mảnh tinh vực này, gần như tất cả sinh linh đều thấy được một màn Huệ Thế chân đạp thang trời này.

Vào giờ phút này, trong đầu của tất cả mọi người đều lóe lên một cái ý niệm.

Phía sau người đang vượt qua thang trời này rốt cuộc đứng một vị nhân vật mạnh cỡ nào? !

Không chỉ sửa lại thiên quy để cho Thiên Môn mở lại, còn để cho một tên cảnh giới thứ chín một đường đột phá đến trình độ vượt qua tầng thang trời thứ nhất!

Àm!

Ở trong tiếng nổ truyền khắp chư thiên vạn giới nơi này, Huệ Thế thành công vượt qua tầng thang trời thứ nhất, bước chân vào trong đạo Thiên Quan thứ tư, ngay sau đó kim quang Thiên Môn hạ xuống, đặc tính sức mạnh bắt đầu ngưng tụ!

Vào giờ phút này, vô luận là Chư Thánh Chi Vương, Tạo Vật Chủ trên Thái Hồng Tinh, cùng với ba gã cường giả Thiên Quan dị vực, hoặc là rất nhiều cường giả trong chư thiên vạn giới, toàn bộ đều có chút choáng.

Lần đột phá liên tiếp này, đã hoàn toàn đổi mới nhận thức bọn họ đối với Thiên Môn mười hai quan.

Hoá ra, đánh vào Thiên Môn là dễ dàng như vậy sao?

Hoá ra, vượt qua thang trời là nhẹ nhàng như vậy sao?

Mà “Hắc thủ sau màn ” Thôi Hằng sáng lập hết thấy những thứ này, lúc này chính là như cũ đứng ở trên Đấng Thiên kim đài, hấn hai mắt hơi khép, hô hấp đều đặn, quanh thân tản ra thanh quang trong suốt, như là đang tiến hành thể ngộ nào đó.

Trên thực tế, hấn đúng là đang tiến hành thể ngộ.

Thật ra thì, ngay tại sau khi Thôi Hằng thay đổi thiên quy, để cho Thiên Môn trở nên có thể bị xung kích, hấn liền phát hiện giữa mình cùng tòa Thiên Môn kia tạo lập được một loại quan hệ giao lưu như có như không.

Thông qua tầng quan hệ giao lưu này, giao lưu giữa hấn và thiên địa đại đạo cũng biến thành càng sâu sắc hơn, càng thêm mật thiết, điều này thì để cho tốc độ tăng trưởng tu vi của hấn thu được tăng lên cực lớn.

Nếu như có thể tiếp tục duy trì loại quan hệ giao lưu này, giữ loại tốc độ tăng lên tu vi này, không quá thời gian vạn năm, hấn liền có thể đột phá đến Hóa Thân trung kỳ.

Đây tuyệt đối là một trận thu hoạch cực kỳ khổng lồ.

Lúc trước hấn phí hết tâm tư, dùng rất nhiều loại phương thức thành lập quan hệ giao lưu, cũng chỉ là miễn cưỡng đem

thời gian tăng lên tới Hóa Thân trung kỳ từ hàng ngàn vạn năm rút ngắn đến mấy trăm vạn năm.

Không nghĩ tới bây giờ lại thoág cái liền đem thời gian rút ngắn đến khoảng vạn năm!

Nhất định chính là một hơi ăn cái túi kinh nghiệm to lớn!

“Nếu ta đoán không sai mà nói, đây cũng là bởi vì Thiên Môn trên bản chất là loại sự vật hội tụ hết thủy bí ẩn đại đạo pháp tắc của toàn bộ tinh vực.”

Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng ” Ta cùng với nó thiết lập quan hệ giao lưu, thì bằng với trực tiếp tiên hành giao lưu cùng đại đạo căn nguyên của cái tinh vực này, tốc độ tu vi tăng lên dĩ nhiên là tăng nhanh.

“Nhưng vấn đề ở chỗ ta là làm sao cùng toà Thiên Môn này thành lập giao lưu liên lạc, lại phải làm như thế nào càng đi sâu vào loại giao lưu này ? Ta sửa chữa quy tắc là nhằm vào Thiên Giới Chi Môn, cũng không có trực tiếp ảnh hưởng Thiên Môn a.

“Hay là nói bởi vì Thiên Giới Chi Môn là bảo vật căn cứ vào bộ phận đặc tính của Thiên Môn mà chế tạo ra, cho nên ta đối với nó làm ra ảnh hưởng, thả lỏng hạn chế của nó đối với Thiên Môn, thật ra thì cũng là đang ảnh hưởng Thiên Môn, từ đó sinh ra giao lưu?

“Huệ Thế không ngừng đánh vào Thiên Môn cũng không có tăng thêm liên lạc giao lưu giữa ta cùng với Thiên Môn, xem ra hơn phân nửa vẫn là phải chính ta tạo thành ảnh hưởng đối với Thiên Môn hoặc là Thiên Giới Chi Môn mới có thể làm cho phần giao lưu này trở nên thâm nhập.

“Chờ một chút, Thiên Giới cùng Thiên Giới Chi Môn liên kết, nếu là ta đối với Thiên Giới tiên hành xâm nhập tìm tòi, có hay không cũng có thể làm sâu sắc thêm phần giao lưu này? Đã như thế, vẫn cần phải mở ra Thiên Giới Chi Môn, đi Thiên Giới một chuyến a.

“Ha, quanh đi quẩn lại, lại trở về bên trên con đường tìm Chu Quân Thiên này.”

Chương 731: Cửa Thiên và Thiên Môn Đệ Lục Quan (1)

Ở lúc Thôi Hằng cùng Thiên Môn tiến hành giao lưu, Huệ Thế vẫn đang đánh vào Thiên Môn.

Bởi vì toàn thân tu vi của Huệ Thế trên bản chất đều là pháp lực của Thôi Hằng chuyên hóa mà tới, cho nên tính phát triển thực lực của hắn thật ra là cao vô cùng.

Đánh vào Thiên Môn thật ra thì tương đương với thả ra lực lượng trong cơ thể Huệ Thế.

Vì vậy, hắn có thể không ngừng mà xung kích tiếp.

Ở sau khi vượt qua qua tầng thạng trời thứ nhất, bước vào cửa Thiên Môn thứ tư, Huệ Thế vẫn thế như chẻ tre, gần như không có tổn khí lực gì, thì thành công bước vào cửa Thiên Môn thứ năm.

Sau đó chính là cửa thứ sáu!

Vào lúc này, Huệ Thế đắm mình trong kim quang Thiên Môn, đã vọt ra khỏi Thái Hồng Tinh, đứng ở giữa hư không vũ trụ.

Vào giờ phút này, toàn thân hắn đều tỏa ra ánh sáng thật giống như vô cùng vô tận, như là một viên hằng tinh có vô tận quang minh, treo lơ lửng ở trong tinh không.

So sánh với lúc trước, thực lực Huệ Thế có thể nói là bành trướng vô số lần, mạnh mẽ hơn nhiều lắm.

Hắn bây giờ trong lúc giơ tay nhắc chân đều có vô tận pháp tắc chi lực kèm theo, càng có sức mạnh to lớn vô biên, thậm chí có thể dựa vào sức một mình ảnh hưởng một vùng sao trời, còn có thể làm trụ cột dẫn dắt rất nhiều hành tinh vận chuyển, tự thành một phương tinh không.

“Hằng tinh cấp, thì ra Thiên Môn cửa thứ sáu liền đã đạt đến cấp bậc hằng tinh.” Ánh mắt Thôi Hằng nhìn về phía Huệ Thế đang hấp thụ sức mạnh, hiện tại hắn đã có một cái khái niệm chính xác đối với tầng thứ Thiên Môn cửa thứ sáu.

Mặc dù vẫn không bằng Hóa Thần sơ kỳ, nhưng cũng vượt qua Nguyên Anh đỉnh phong không biết bao nhiêu vạn lần, kích cỡ tự thân cũng đã trở nên vô cùng cường đại, tương đương với một viên hằng tinh vô cùng to lớn.

Đây là trình độ yêu cầu Thôi Hằng thổi một hơi thở mới có thể thổi chết.

Đã không tính là nhỏ yếu.

“Khoảng cách tầng cấp Thiên Môn mười hai quan cũng không tính là lớn, càng giống như là ở bên trong một cái tầng cấp không ngừng kéo dài sức mạnh.”

Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng ” Nếu như dùng cái này để suy đoán mà nói, coi như là vượt qua tầng thang trời thứ hai, cũng chưa chắc có thể vượt qua chênh lệch thật lớn giữa Nguyên Anh đỉnh phong đến Hóa Thân sơ kỳ.

“Chẳng qua, cũng không thể vì vậy xem thường, ta dù sao còn không có thực sự tiếp xúc đến tồn tại Thiên Quan tầng thứ bảy trở lên, hết thấy đều chẳng qua là suy đoán.

“Hơn nữa Thiên Môn có mười hai quan, nếu là có tồn tại vượt qua tầng thang trời thứ ba, vô cùng có khả năng nắm giữ tu vi có thể so với Hóa Thân sơ kỳ, càng không cần phải nói khả năng vẫn tồn tại cảnh giới Lục Thiên hợp nhất.

“Vũ trụ rộng lớn, bí ẩn vô cùng, ta không thể mất đi lòng cảnh giác, trước mắt vẫn là trước tiên chắc chắn cường độ của Cửu Thiên dị vực như thế nào, sau đó đi tìm đầu mối Chu Quân Thiên, hoặc là tìm phương thức khác để có thể an toàn mở ra Thiên Giới Chi Môn.”

Ý niệm tới đây, hắn liền thu hồi ánh mắt, sau đó đi xuống Đãng Thiên kim đài, nhìn về phía đám người vẫn đắm chìm trong trong khiếp sợ chung quanh, khẽ cười nói ” Huệ Thế đã kết thúc đột phá, còn không có xem đủ?”

Lúc này Huệ Thế đã thành công vượt qua Thiên Môn cửa thứ sáu, đi về trước nữa liền cần vượt qua tầng thang trời thứ hai.

Nhưng đặc tính thang trời của phương tinh vực này hắn đã dùng qua, liền không cách nào lại ở bên này đột phá, phải đi những tinh vực khác, sau khi lấy được đặc tính Thiên Môn của những tinh vực khác, mới có thể ở dị vực vượt qua tầng thang trời thứ hai.

Lời nói của Thôi Hằng làm đám đông tĩnh lại, nhưng mới rồi cảnh tượng Huệ Thế đột phá vẫn in dấu thật sâu ở trong lòng bọn hắn, thật lâu vẫn không đi.

Dù sao, cái cảnh tượng liên tiếp giải khai sáu quan Thiên Môn này thật sự là quá mức kinh người.

Vạn cổ tới nay đều là chuyện chưa từng nghe.

Điều này để cho bọn họ lại không tự chủ được ngậy người một đoạn thời gian, qua một lúc lâu mới phản ứng được là Thôi Hằng đang nói chuyện với bọn họ, nhất thời một trận mồ hôi đầm đìa, kinh hoàng không dứt, đồng loạt quỳ sụp xuống đất.

“Tiên Tôn thứ tội, chúng ta mới vừa nội tâm bị rung động mạnh, trong lúc nhất thời không thể hoàn hồn.”

...

...

Thôi Hằng khoát tay một cái, nhàn nhạt nói: “Không sao.”

Lúc này, Huệ Thế đã thu liễm lại uy thế tự thân, trở lại bên người Thôi Hằng, cung kính hành lễ nói: “Đa tạ tiên sinh giúp ta đánh vào Thiên Môn.”

“Người cũng giúp ta tiến hành một cái thí nghiệm. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng cười một tiếng, ánh mắt chuyên hượng Sở Diêm, trầm giọng hỏi, “Mới vừa rồi khí thế Huệ Thế triển lộ ra người cũng cảm thấy, so sánh cùng Cửu Thiên người biết thì như thế nào?”

Chương 732: Cửu Thiên và Thiên Môn Đệ Lục Quan (2)

“Hồi, hồi bẩm Thần Tôn...” Sở Diêm vội vàng trả lời ” Cảm giác của tiêu thân đối với khí thể của Cửu Thiên cũng không rõ ràng, chỉ có thể phán đoán đại khái, hẳn vẫn là Cửu Thiên phải mạnh hơn một chút.”

“Nói như vậy, Cửu Thiên dị vực, ít nhất cũng là tồn tại vượt qua tầng thang trời thứ hai. ” Thôi Hằng khẽ nhíu mày, thâm nói ” Vậy bây giờ bọn họ tập kích phương tinh vực này, phải chăng là vì vượt qua tầng thang trời thứ ba?”

Điều này thì ý nghĩa, tính nguy hiểm của Cửu Thiên dị vực sợ rằng không thấp.

Chính mình vẫn là phải mau sớm tăng thực lực lên.

Ít nhất phải để cho lực lượng của chính mình có thể bao trùm toàn bộ cánh tay xoắn ốc, mới ổn thỏa hơn một chút.

Mặc dù ở lúc đột phá Hóa Thần kỳ, dị tượng đã tiếp xúc đến từng cái thiên thể trong cánh tay treo này, nhưng điều này cũng không có nghĩa là pháp lực của hắn có thể hoàn toàn bao trùm toàn bộ khung giá đỡ.

Giữa cảm giác tiếp xúc cùng bao trùm pháp lực và hoàn toàn không chế, vẫn tồn tại chênh lệch vô cùng lớn.

Bây giờ pháp lực của hắn còn không có cường đại đến loại trình độ đó, vô ngàn tinh không trong khiếu huyết trong cơ thể cũng không có ngưng tụ, đều vẫn là thuộc về trạng thái tương đối sơ cấp.

Đặt ở dưới tiêu chuẩn vũ trụ mệnh mông này, thực lực như vậy vẫn là rất nhỏ yếu, cũng rất nhỏ bé.

Không thể lơ là.

“Đối với ta ở hiện tại mà nói, muốn nhanh chóng tăng cao tu vi, hoặc là đi Thiên Giới tìm tòi, hoặc là chính là tiên một bước tiến hành sửa đổi đối với quy tắc Thiên Giới Chi Môn.”

Trong lòng Thôi Hằng âm thầm suy nghĩ nói: “Không đúng, hai thứ này thật ra là có thể đồng thời tiến hành, từng bước sửa đổi quy tắc Thiên Giới Chi Môn, cũng là đang thử nghiệm an toàn mở ra Thiên Giới Chi Môn.

“Có lẽ còn có con đường thứ ba, đó chính là đi dị vực, cùng Thiên Môn dị vực thành lập quan hệ giao lưu, như vậy chắc có thể để cho tốc độ tu vi tự động tăng lên tăng nhanh cực lớn.

“Chẳng qua dị vực mức độ nguy hiểm không biết, không thích hợp tùy tiện hành động, ít nhất cũng phải chờ sau khi biết rõ cường độ chân chính của Cửu Thiên dị vực, lại tính toán sau.

“Bây giờ vẫn là đem tinh lực chủ yếu đặt ở điều khiển tinh vi quy tắc Thiên Giới Chi Môn, càng làm sâu sắc giao lưu với Thiên Giới Chi Môn, đồng thời đi tìm tung tích Chu Quân Thiên.

”Ừ, ban đầu trước khi thê tử của Phú Quý rời đi tinh không chỗ Đạo Chu Tinh, từng ở Minh Hải Tinh nơi đó để lại Tinh đồ chỉ dẫn, ghi lại ba cái ngôi sao cùng Chu Quân Thiên liên quan.

”Ba cái ngôi sao này đáng giá đi tìm tòi, mà lại còn có một cái vấn đề là... Nàng là làm thế nào chiếm được những đầu mối này?”

Nghĩ tới đây, hắn liền nhìn về phía Triệu Thiên Nhất, nhàn nhạt nói: “Mang con gái của người tới gặp ta, ta có chuyện muốn hỏi nàng.”

Nói xong, chỉ thấy dưới chân Triệu Thiên Nhất lóe lên ánh sáng, trực tiếp bị Thôi Hằng đưa về Thái Hồng Tinh.

Sau đó, Thôi Hằng liền mang theo Huệ Thế cùng đi xuống toà đình kim đài này.

Chỉ để lại cả đám người trở mắt nhìn nhau, trong lúc nhất thời không biết nên làm những gì.

Ba gã cường giả dị vực Sở Diêm muốn chạy trốn, nhưng lại không dám hành động, lo lắng mình còn không có rời đi viên Thiên Môn Tinh này liền bị Thôi Hằng bắt trở lại.

Sau khi suy đi nghĩ lại, những người này cũng không có cách nào, chỉ có thể tại chỗ ngôi tinh tọa, chờ đợi Thôi Hằng sắp xếp.

Mà ở cùng thời khắc đó, chư thiên vạn giới phương tinh vực này cũng bắt đầu biến hóa long trời lở đất, vô số cường giả cổ xưa khôi phục trở về, rất nhiều cường giả bắt đầu lăm le sát khí chuẩn bị đánh vào Thiên Môn!

Đây đều là biến hoá sau khi Huệ Thế đánh vào Thiên Môn đưa tới, cũng là Thôi Hằng cố ý tạo nên, ở dưới bối cảnh dị vực đại quy mô xâm lấn, các cường giả phương tinh vực này vẫn là chớ ngủ say mới tốt.

Cũng không lâu lắm, Triệu Thiên Nhất liền mang theo nữ nhi Triệu Hồng Từ của hắn trở lại Thiên Môn Tinh, cùng quỳ trước mặt Thôi Hằng.

Bây giờ vị trí của Thôi Hằng là một chỗ sân nhỏ tâm thường.

Hắn ngồi ở trên một cái ghế, ánh mắt quét qua ở trên người Triệu Thiên Nhất cùng Triệu Hồng Từ, trầm giọng hỏi “Đối với Chu Quân Thiên người này, các ngươi hiểu bao nhiêu?”

Chương 733: Lời mời chưa đến nơi hẹn 30 vạn năm trước (1)

Triệu Hồng Từ lưu lại đầu mối liên quan tới Chu Quân Thiên ở trên Minh Hải Tinh, điều này thì ý nghĩa nặng hãn là có hiểu biết nhất định đối với Chu Quân Thiên.

Triệu Thiên Nhất thân là phụ thân của Triệu Hồng Từ, vô cùng có khả năng hiểu rõ càn toàn diện.

Đây là suy đoán của Thôi Hằng.

Thật không nghĩ đến sự thật lại là hoàn toàn ngược lại.

Triệu Thiên Nhất đối với tin tức về Chu Quân Thiên biết rất ít, ngược lại thì Triệu Hồng Từ biết không ít tin tức liên quan tới Chu Quân Thiên.

Bởi vì hiểu biết của Triệu Hồng Từ đối với Chu Quân Thiên cũng không phải là đến từ Triệu Thiên Nhất.

Mà tình huống là ở khi nàng bỏ mình ở bên trong Thiên Giới Chi Môn, sau khi chuyên kiếp sống lại tới Đạo Chu Tinh, ở bên kia hiểu được.

“Thật ra thì, khi lấy được di bảo của Chu Quân Thiên, vẫn bối còn không có thức tỉnh trí nhớ kiếp trước.” Triệu Hồng Từ hết sức cung kính nói ” Lúc ấy vẫn bối khó khăn lắm mới đột phá Tiễn Thiên, giao cảm cùng thiên địa nguyên khí ngoại giới, liền phát giác bên trong một chỗ sơn động phụ cận có chấn động nguyên khí dị dạng.

“Lúc đó người không biết không sợ, cũng không suy nghĩ nhiều gì, liền trực tiếp đi qua tiến hành dò xét, may mắn vận khí coi như không tệ, không có gặp gỡ nguy hiểm gì, vô cùng thuận lợi mà lấy vào tay mật tàng bên trong hang núi kia.

“Trong đó có võ công Chu Quân Thiên lưu lại, nhắm thẳng vào cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất, còn có một ít đan dược và binh khí, chẳng qua hai thứ này ở thời điểm ta phát hiện đều đã mục nát, không cách nào sử dụng.

“Trừ những thứ này ra chính là một tấm thẻ ngọc cùng một ít đồ lật vặt, cùng với ba tấm Tinh Đồ ẩn chứa bí ẩn của Chư Thánh Chi Vương kia, trên thẻ ngọc kia có khắc văn tự cổ đại, hãn là một phong thư nhắn lại.

“Nhưng thẻ ngọc kia hết sức cổ quái, tựa hồ là bị lực lượng cường đại nào đó phong ấn lại, vô luận là ta hay là cha, đều không cách nào mở ra tấm thẻ ngọc kia, đọc tin tức trong đó.”

Sau khi nói đến đây, Triệu Hồng Từ liền từ trong tay áo lấy ra một tấm thẻ ngọc, hai tay dâng tặng cho Thôi Hằng.

“Lại là Đạo Chu Tinh. ” Thôi Hằng sau khi nghe Triệu Hồng Từ giải thích có chút kinh ngạc, sau đó hắn mang tấm thẻ ngọc kia cắm vào tay, lấy thần thức bao phủ.

Tại trong nháy mắt khi hắn dùng thần thức mang tấm thẻ ngọc này bao phủ lại, lập tức cũng cảm giác được trong thẻ ngọc này tỏa ra một cô tinh thần trùng kích không tính là nhỏ yếu.

Ít nhất cũng ở tầng thứ Tạo Vật Chủ.

Nhưng mà đây còn là lực lượng tinh thần lưu lại sau khoảng 30 vạn năm thẻ ngọc bị cất kín, nếu lực lượng tinh thần này là trạng thái hoàn hảo, có thể tưởng tượng được sẽ cường đại đến mức nào.

Khi Chu Quân Thiên lưu lại tấm thẻ ngọc này cùng gia trì tinh thần trùng kích ở phía trên, sợ rằng đã có uy năng cấp bậc Đạo Chủ.

Đương nhiên, chút lực lượng này đối với Thôi Hằng bây giờ mà nói, căn bản cũng không đáng giá nhắc tới.

Vì vậy, ở trong nháy mắt khi luồng tinh thần lực này đánh tới, hắn liền lấy thần thức càng mạnh mẽ đem luồng tinh thần lực này đánh tan.

Cứ như vậy, dĩ nhiên là có thể đọc nội dung trong thẻ ngọc.

“... Thiên Ý như đao, ác liệt với ta... Ta liền muốn nghịch thiên, san bằng chục thiên vạn giới này... Trên đời này, không có người nào có thể ngăn trở ta, ai cũng không được!”

Chỉ tiếc bên trong tin tức đứt quãng, gần như không có gì có giá trị.

Duy nhất có thể cảm nhận được chính là một cỗ tâm tình tức giận lại cực độ khộng cam lòng của Chu Quân Thiên kia, thậm chí đã bắt đầu mắng trời mắng đất, hiển nhiên nội tâm ở một cái trạng thái gần như hồng mắt.

Là loại chuyện gì, lại có thể để cho một vị tồn tại cấp Đạo Chủ như vậy, lâm vào vào trong trạng thái tinh thần như vậy? !

Đối với điều này, Thôi Hằng có một ít suy đoán.

Hắn nghĩ tới tòa Quân Thiên Cung ở bên trong địa tâm chi hạch Minh Hải Tinh kia, cùng với từng cái bại vị đề trong đó, còn có một khối bài vị trông rỗng không có viết tên kia.

Linh vị thầy Lâm Thiện Trường của ta, linh vị huynh ta Trần Du Chi, linh vị huynh ta Tiên Thụ Thư... Em ta... Bạn

ta... Đệ tử ta... Linh vị ái thể Lâm Thanh Trúc của ta, Linh vị ái nữ Chu Tuyên Cơ của ta...

Thông qua những bài vị này, kết hợp với tâm tình trong thể ngọc này lưu lại, Thôi Hăng đại khái đoán được Chu Quân Thiên ban đầu khả năng trải qua cái gì.

Thảm án diệt môn!

Nhưng ở thời đại Thiên Giới biến mất, Chư Thiên Chi Chủ ít khi hiện hóa, Đạo Chủ tầng thứ này tuyệt đối được gọi là nhóm người mạnh nhất bên trong chư thiên vạn giới, ai có thể tiêu diệt tông môn của Chu Quân Thiên?

“Có phải hay không là vị Tử Dương Thiên Chủ kia làm nên?” Thôi Hăng trong lòng âm thầm suy đoán.

Đây đúng là chuyện rất có thể.

Chương 734: Lời mời chưa đến nơi hẹn 30 vạn năm trước (2)

Dù sao, cách làm không hiểu sao đem Chu Quân Thiên giáng xuống nhân gian kia liền khiến người ta cảm thấy vô cùng mê muội.

Ngay sau đó lại diệt môn Chu Quân Thiên một lần cũng không phải là không thể.

“Nhưng làm như vậy mục đích là cái gì, chẳng lẽ chính là vì đem Chu Quân Thiên ép cho điên hay sao?” Thôi Hằng khẽ nhíu mày.

Hắn quả thực không nghĩ ra giữa những cách làm này tồn tại nguyên do hợp lý gì.

“Tiên Tôn, đây cũng là vật Chu Quân Thiên lưu lại, hình như là một chút đồ lật vật, văn bói không hiểu cách sử dụng.”

Vào lúc này, Triệu Hồng Từ lại từ trong tay áo của mình lấy ra một món cổ vật, hai tay dâng tặng cho Thôi Hằng nói: “Hoa văn phía trên này có thể là chữ viết, chẳng qua là văn bói không nhận biết.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mang món cổ vật này nhận vào tay.

Chính hắn quan sát một chút, liền phát hiện cái này là một tấm thiệp mời do nhiều loại kim loại dung luyện mà thành.

Hoa văn phía trên đúng là chữ viết.

Viết “Phương Thiên Vô Tướng Tông sẽ khai tông lập phái ở Thiên Hồng Thiên vào hai mươi năm sau, xin mời Chu huynh đi đến dự lễ.”

Thiên Hồng Thiên?

Thôi Hằng biết chỗ này.

Đây là một trong chín đại Trung Thiên, cùng Tử Dương Thiên, Thánh Yêu Thiên các loại đều là Thiên Vực cùng một cấp độ.

Ở niên đại rất xưa trước kia cũng từng đi ra cường giả cảnh giới thứ chín Tiên Giới.

Phương Thiên Vô Tướng Tông chính là một trong tông môn cường đại nhất bên trong Thiên Hồng Thiên.

Ở cái thời đại bây giờ thậm chí còn có một vị Chư Thiên Chi Chủ còn sống.

Cho dù là đôi mắt chín đạ Trung Thiên, tông môn như vậy cũng gọi là phượng mao lân giác.

Cái tông môn này, lúc khai tông lập phái, từng mời qua Chu Quân Thiên?

Cũng liên ý nghĩa giữa cái tông môn này cùng Chu Quân Thiên có quan hệ không cạn, đối với Chu Quân Thiên hẳn có hiểu biết khá tỉ mỉ.

Thậm chí trong 30 vạn năm quá khứ, Chu Quân Thiên còn có thể đi qua Phương Thiên Vô Tướng Tông.

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng đã quyết định chỗ đi kế tiếp.

Sau đó hẳn lại để cho Triệu Hồng Từ đem những thứ đồ lặt vặt còn lại kia lấy ra ngoài, nhưng cũng không có từ trong đó phát hiện tin tức trọng yếu gì, cũng liền thôi.

Như là đã quyết định phương hướng điều tra kế tiếp, Thôi Hằng liền trực tiếp đem Triệu Hồng Từ cùng Triệu Thiên Nhất đưa về Thái Hồng Tinh, cũng báo cho đám người Huyền Bi, để cho bọn họ trở lại Thái Hồng Tinh.

Chẳng qua, đám cường giả dị vực Sở Diêm cùng đám Tạo Vật Chủ và Chư Thánh Chi Vương phản bội Thái Hồng Tinh như Thiên Thông Thiên Sư, dĩ nhiên là không thể cứ như vậy thả bọn họ đi.

Đương nhiên, Thôi Hằng cũng không có giết bọn hắn.

Chẳng qua là đem bọn họ biến thành dã thú thông thường, để cho bọn họ ở bên trên viên Thiên Môn Tinh này tự do hoạt động.

Nếu không cẩn thận bị chết, cũng sẽ lần nữa giáng sinh ở Thiên Môn Tinh, tiếp tục coi như dã thú mà sống.

Nếu những người này không coi người ta là người, vậy tước đoạt tư cách làm người của bọn họ là được.

Sau khi làm xong hết thấy các thứ này, Thôi Hằng cũng không có lập tức đi Thiên Hồng Thiên, mà gọi lại Huệ Thế, cùng đi đến trong một chỗ tinh không hơi xa xôi.

Nơi tinh không này vô cùng trống trải, bên trong hơn triệu dặm chung quanh đều không có ngôi sao gì, ngay cả bụi trần giữa các vì sao hoặc là thiên thạch cũng không có, sạch sẽ.

Nhưng trạng thái không gian nơi này lại vô cùng không ổn định, khắp nơi tràn ngập không gian phong bạo lực tàn phá cực mạnh.

Chỉ cần hơi chút vận dụng một chút xú súc mạnh cảnh giới thứ tám Tiệp Giới, cũng có thể đem không gian nơi này đánh ra kẽ hở không lồ dài đến hơn triệu dặm.

Hơn nữa pháp tắc đạo vận nơi này còn lộ ra đầy chỗ quỷ dị, dường như là tự thành hệ thống, cùng pháp tắc đạo vận trong tinh vực rộng rãi khác có điểm khác biệt vô cùng rõ ràng.

Giống như là đến từ một cái thế giới khác vậy.

Thôi Hằng mang theo Huệ Thế đến nơi này liền buông ra thần thức, cảm giác trạng thái không gian cùng đạo vận pháp tắc nơi này, mỉm cười nói: “Lúc trước để cho người tới nơi này tìm tòi đường hầm không gian đi thông dị vực, liệu có phát hiện gì?”

Nơi này chính là vị trí đường hầm không gian Hồng Phú Quý rời đi kia.

Chương 735: Đặc tính Thiên Môn hấp dẫn lẫn nhau (1)

Thôi Hằng vốn cho rằng đường hầm không gian nơi này là đi thông dị vực gặm nhấm Thiên Môn tinh vực phe mình.

Nhưng sau khi dò xét lại phát hiện cũng không phải là như thế.

Đạo vận pháp lý trong vùng hư không này mặc dù cùng tinh không phe mình khác xa nhau, nhưng cũng bất đồng cùng phe dị vực kia.

Mà là một loại đạo vận pháp lý khác xa lạ mới tinh.

Hẳn là một phương dị vực khác.

“Vùng Tinh Hải này rộng lớn, có sáu tòa Thiên Môn liền có sáu cái tinh vực, xem ra Phú Quý nhi đi chính là dị vực bên kia.”

Thôi Hằng nhìn chằm chằm cái đường hầm không gian này, âm thầm nghĩ ngợi ” Nếu mà ta đoán không sai, cái này chỉ sợ là cường giả Thiên Giới phương tinh vực này xây lên lúc đi dị vực vượt qua tầng thang trời thứ hai.”

Mặc dù dựa theo cách nói của Ngô Dung, ở thời đại Thiên Giới vẫn còn tồn tại, liền đã không có cường giả vượt qua tầng thang trời thứ hai xuất hiện, nhưng từ việc Thiên Giới có thể ngăn cản Cửu Thiên dị vực tập kích đến xem, hơn phân nửa vẫn tồn tại cường giả vượt qua tầng thang trời thứ hai.

Nếu không không có khả năng ngăn cản lâu như vậy.

Như vậy nhất định là tồn tại một cái dị vực để cho bọn họ vượt qua tầng thang trời thứ hai, cái lối đi không gian trước mắt này liền ở một mức độ nào đó xác nhận điểm này.

“Có lẽ, ở niên đại rất xưa khi trước, Thiên Giới phương tinh vực này đã từng xâm phạm qua dị vực một phương khác?”

Biểu tình trên mặt Thôi Hằng trở nên cổ quái, khẽ gật đầu một cái nói ” Nếu thật là như vậy, thật đúng là luân hồi báo ứng, phương thức tu luyện của cái thế giới này, quả thực rất không hợp lẽ thường.”

Hoàn toàn chính là đang ép người tranh đấu lẫn nhau, chinh phạt lẫn nhau, không chết không thôi.

Giống như là đang nuôi Cổ trùng.

“Hơn nữa loại phương pháp tu luyện chỉ xung kích Thiên Môn trong Thiên Môn mười hai quan này cũng không có con đường công pháp, rõ ràng cho thấy tồn tại vấn đề.”

Ánh mắt Thôi Hằng trở nên trầm tĩnh, nhìn về phía bầu trời sao vô ngân này ” Gông như là có một đôi hắc thủ không nhìn thấy, đang nắm trong tay mảnh tinh hải này. Về sau hành sự vẫn là phải cẩn thận thêm một chút mới được.”

Ý niệm tới đây, hắn nhìn về phía Huệ Thế bên cạnh, dò hỏi: “Người bây giờ đã qua sáu cửa Thiên Môn, đối với những đạo vận pháp lý bất đồng với phương tinh vực này có cảm xúc gì?”

“Tiên sinh, ta đối với mấy cái đạo vận pháp lý này, chẳng biết tại sao lại có một loại cảm giác rất khát vọng. ” Huệ Thế khẽ nhíu mày, nghi ngờ nói ” Ta rất khát vọng luyện hóa chúng nó, cũng khát vọng đi tiếp xúc ngọn nguồn của chúng nó, liền giống như bản năng.”

“Ồ? ” Ánh mắt Thôi Hằng hơi hơi nheo lại, cẩn thận quan sát Huệ Thế một chút, cau mày nói ” Loại khát vọng này bắt nguồn ở đặc tính Thiên Môn cùng đặc tính thang trời bên trong cơ thể người.

“Hai loại đặc tính này đều có tính chất cùng với đồng loại khác tu hợp, chúng nó đều đang hấp dẫn những đặc tính khác, đồng thời cũng bị những đặc tính khác hấp dẫn, điều này cũng làm người ta sinh ra bản năng khát vọng.

Người bây giờ là cảnh giới Thiên Môn cửa thứ sáu, đặc tính Thiên Môn cùng đặc tính thang trời của người đều đang khát vọng loại đặc tính thang trời bất đồng thứ hai, tạo thành bản năng thúc giục người vượt qua tầng thang trời thứ hai.”

Cùng lúc khi nói chuyện, Thôi Hằng vung ra một đạo Pháp Lực, mang lực hấp dẫn của đặc tính trong cơ thể Huệ Thế áp chế, từ đó hạ thấp khát vọng của Huệ Thế đối với việc vượt qua tầng thang trời thứ hai.

“Bây giờ cảm giác như thế nào? ” Thôi Hằng hỏi.

“Đã không có cái loại cảm giác khát vọng kia, đa tạ tiên sinh. ” Huệ Thế chấp tay hành lễ.

“Xem ra cái loại đặc tính của Thiên Môn và thang trời xác thực tồn tại vấn đề không nhỏ a. ” Thôi Hằng như có điều suy nghĩ nói.

Hiện tại sự phát hiện này cũng làn cho hắn cảm thấy vô cùng ngoài ý muốn.

Từ lực hấp dẫn của đặc tính của Thiên Môn và đặc tính thang trời đến xem, hoàn toàn là đẩy người tu luyện đi về phía

trước, là muốn đem việc đạt được càng nhiều đặc tính Thiên Môn cùng thang trời hơn hóa thành bản năng dục vọng của người tu luyện.

Điều này cũng mang ý nghĩa, chỉ cần là cường giả đột phá đến Thiên Môn cửa thứ sáu, sẽ theo bản năng khát vọng vượt qua tầng thang trời thứ hai, càng tiếp cận lại càng khát vọng.

Huệ Thế chẳng qua là ở chỗ này tiếp xúc đến đạo vận pháp lý thâm thấu thông qua lối đi không gian của một phương dị vực, cũng đã sinh ra khát vọng đột phá mạnh như vậy, nếu là thật đi dị vực, sợ rằng sẽ không nhìn được trước tiên liền đánh vào Thiên Môn.

“Phương dị vực kia tập kích tinh vực nơi này có lẽ cũng là nhận được loại bản năng này ảnh hưởng?” Trong lòng Thôi Hằng âm thầm nghĩ ngợi” Loại đặc tính hấp dẫn lẫn nhau này, có chút giống bộ phận bề tan tành muốn phải lần nữa tụ hợp thành toàn thể.

“Chẳng lẽ sáu tòa Thiên Môn này vốn là một thể, là bởi vì một ít duyên cớ bị chia làm sáu tòa, cho nên giữa lẫn nhau mới có thể tồn tại lực hấp dẫn cực mạnh?”

Trong lúc nhất thời hắn nghĩ tới rất nhiều khả năng, nhưng cuối cùng vẫn là lắc đầu một cái, không có lại tiếp tục nghĩ.

Loại suy đoán không có căn cứ này ở giai đoạn hiện tại không có ý nghĩa quá lớn, vẫn là mau sớm tăng lên tu vi cảnh giới của chính mình thì thực tế hơn một chút.

Chờ đến khi thực lực đủ rồi, có nhiều vấn đề tự nhiên giải quyết dễ dàng.

Chương 736: Đặc tính Thiên Môn hấp dẫn lẫn nhau (2)

“Đi thôi, về Thái Hồng Tinh một chuyến trước.”

Thôi Hằng mang theo Huệ Thế rời khỏi nơi này, không có lại tiếp tục thâm nhập sâu dò xét.

Hiện tại hắn còn không quá muốn trực tiếp tiếp xúc dị vực, nhất là loại dị vực mơ hồ còn hoàn toàn chưa hiểu rõ này.

Sau khi trở lại Thái Hồng Tinh, Thôi Hằng liền đề cho Huệ Thế tạm thời trấn thủ nơi đây, đề phòng bị có cường giả dị vực thừa lúc vắng mà vào.

Cảnh giới Thiên Quan tầng thứ sáu, đã có thể ngăn cản phần lớn cường giả dị vực, trừ phi Cửu Thiên đích thân tới, hắn là không cần lo lắng xảy ra vấn đề gì.

Mà chính hắn thì là rời đi Thái Hồng Tinh.

Vốn là hắn dự định đi Thiên Hồng Thiên Phương Thiên Vô Tướng Tông, hỏi dò một chút tung tích Chu Quân Thiên.

Nhưng lúc trước phát hiện một chuyện trên Thiên Môn Tinh, lại đề cho hắn tạm thời thay đổi chú ý, ở trước khi đi Thiên Hồng Thiên, trước dò tra một chút một chỗ nào đó trên Thiên Môn Tinh.

Lần này hắn không có đi đỉnh kim đài.

Mà là đi một chỗ sơn môn.

Ở bên dưới thị giác của Thôi Hằng, đỉnh đài lầu các phía trước đều trở nên hư ảo, chỉ còn lại có phế tích rách nát khắp chốn.

Hắn băng qua cảnh tượng hư ảo phủ xuống, đi tới Thiên Môn Tinh chân thật.

Mảnh phế tích này đã từng là chỗ ở sơn môn của Tiên Môn mạnh nhất bên trên Thiên Môn Tinh, “Vạn Giới Tiên Cung”.

...

Ở thời đại Thiên Giới vẫn còn tồn tại, Thiên Môn Tinh vô cùng phồn thịnh, có thể nói là một trong chỗ giao hội của chư thiên vạn giới.

Vì vậy, thì có Vạn Giới Tiên Cung tiếp đãi khách từ vạn giới tới.

Khai phái tổ sư của họ nghe nói là một vị Thượng Thiên Chi Chủ cảnh giới thứ chín Đẳng Thiên, ở Thiên Giới cũng

cùng không ít đại nhân vật có quan hệ, trong tay còn nắm giữ một món Thiên Giới chí bảo, có thể đi lại chư thiên.

Những điều này là Thôi Hằng thấy từ trong điển tịch Thiên Lộ Tinh cung cấp.

Khi hắn lấy thủ đoạn hư ảo hạ xuống thực tế để cho Thiên Môn Tinh phục hồi như cũ, cũng thử nghiệm phục chế qua món bảo vật này.

Mặc dù bị giới hạn ở mức độ hiểu rõ, không làm được hoàn toàn phù hợp, nhưng là phục chế ra một món bảo vật có hiệu quả giống nhau.

Chính là bởi vì cái bảo vật bị Thôi Hằng phục chế lại này, cùng một thứ gì đó trong mảnh phế tích này sinh ra cảm ứng, để cho Thôi Hằng chú ý tới.

Lúc trước quá nhiều người không tiện cẩn thận tìm tòi, hiện tại hắn tự mình tới liền thuận lợi rất nhiều.

Thuận theo cảm ứng của bảo vật, Thôi Hằng rất nhanh thì ở dưới đáy mảnh phế tích này tìm được một khối mảnh vụn kim loại tràn đầy màu đồng thau.

Trên khối mảnh vụn kim loại này đã không có bất kỳ khí tức thần dị, cũng không có chút nào pháp lý xuôi ngược, liền cùng đồng nát sắt vụn tầm thường không khác nhau gì cả.

Nhưng, sau khi Thôi Hằng tiếp xúc được nó, vẫn là phát hiện chỗ bất đồng của nó, thậm chí nói: “Vật này, cùng phần mảnh vụn thanh đồng trong tay Đinh Thu Hoàng kia có vài chỗ giống nhau, có lẽ có thể đền bù lẫn nhau.”

Khối mảnh vụn thanh đồng trong tay Đinh Thu Hoàng kia có khả năng tự do tạt qua chư thiên, là một cái mảnh vụn của chí bảo Thiên Giới.

Có lẽ liền cùng món chí bảo Thiên Giới mà Vạn Giới Tiên cung đã từng nắm giữ đó có liên quan.

Nếu là có thể đem bỏ toàn, thì có thể nhờ vào đó dòm ngó mấy phần bí ẩn Thiên Giới.

“Tiếp theo trở về Sùng Dương Tinh một chuyến đi, sau đó sẽ đi Thiên Hồng Thiên.” Thôi Hằng mang khối mảnh vụn thanh đồng này thu vào, thậm chí nói ” Vừa vặn cũng có thể kiểm tra một chút việc tu hành của Thanh Thu.”

...

Trong Ngũ Cảnh Giới, Võ Triều vẫn quốc lực cường thịnh, phát triển không ngừng.

Chẳng qua, thân là khai quốc chi chủ, Bùi Thanh Thu đã thoái vị, nhường ngôi cho Bùi Việt Chi từ Đạo Chu Tinh bên

kia tới, chính hần thì thường xuyên đi ra ngoài cùng người chiến đấu, dùng cái này tới trui luyện tu vi tự thân, lâu không để ý tới chính sự.

Lần này hần mới vừa đi ra ngoài trở về, đang định trở lại trong nhà mình bế quan một đoạn thời gian, thật tốt tiêu hóa thu hoạch từ mấy lần cùng người chiến đấu này, chợt lòng có cảm giác, nhất thời mặt lộ vẻ mừng rỡ như điên.

Cùng lúc đó, Võ Triều Hoàng Đế Bùi Việt Chi đang phê duyệt tấu chương liền nhận được đưa tin.

“Việt Chi, mau chuẩn bị nghi thức, nghênh đón sư tôn ta trở về!”

Chương 737: Mảnh vụn thanh đồng, Thiên Đạo pháp thể (1)

Thôi Hằng trở về Ngũ Cảnh Giới cũng không hoàn toàn che giấu hơi thở của mình.

Vì vậy Bùi Thanh Thu rất dễ dàng liền cảm giác được Thôi Hằng đến.

Cùng lúc khi đề cho Bùi Việt Chi an bài xong nghi thức nghênh đón, hắn cũng bay ra hoàng thành, đi đến bên ngoài Sùng Dương Tinh nghênh đón.

“Đệ tử bái kiến sư tôn.” Bùi Thanh Thu vô cùng cung kính hành lễ.

“Hơn trăm năm không thấy, con tu hành không có rơi xuống.” Thôi Hằng hơi quan sát Bùi Thanh Thu một chút, nhẹ nhàng vuốt cằm nói ” Vạn Đạo Pháp Thể đại thành, đã là cảnh giới Đại Thánh đỉnh phong a.”

Bùi Thanh Thu lấy chiến đấu thành đạo, tu chính là Vạn Đạo Pháp Thể, mặc dù là tương đương với Tiên Giới đệ lục cảnh, nhưng tại lúc sơ thành cũng đã có thể so với Chư Thánh Chi Vương, vì vậy Thôi Hằng mang tầng thứ này mệnh danh là “Đại Thánh “.

Bây giờ Bùi Thanh Thu Vạn Đạo Pháp Thể đại thành, chiến lực kinh thiên, đã xa xa áp đảo Chư Thánh Chi Vương, cách đột phá đến tầng thứ tương đương với Tiên Giới đệ lục cảnh chỉ thiếu chút xa.

“Đa tạ sư tôn khen ngợi, mấy trăm năm qua, đệ tử một khắc cũng không dám quên tu hành.” Bùi Thanh Thu cung kính nói ” Chẳng qua là đối với con đường phía trước đi như thế nào, trong lòng đệ tử vẫn là có mấy phần nghi ngờ, đang muốn cầu xin sư tôn chỉ điểm, không nghĩ tới sư tôn liền tới, dám hỏi sư tôn lần này tới là có chuyện gì sao?”

“Ha ha ha, sư phụ đây coi như là vừa đúng dịp a.” Thôi Hằng nở nụ cười, mỉm cười nói ” Sư phụ lần này trở về Ngũ Cảnh Giới, đúng là có một số việc phải làm, sau này con đi Ôn Hoàng Cung đem Đinh Thu Hoàng mời đi theo, sư phụ có chuyện muốn hỏi hắn.”

“Vâng, sư tôn!” Bùi Thanh Thu gật đầu nói.

...

Thôi Hằng trở về, để cho Võ Triều bình tĩnh thật lâu cử hành một lần buổi lễ trọng thể chưa từng có.

Vô số bá tánh vây xem, hơn ngàn tên Thánh Giả tới dự lễ.

Còn có thật nhiều cường giả từ những giới vực khác dám đến hỏi thăm, muốn nhìn một chút rốt cuộc là hạng người gì, lại đáng giá Võ Triều hưng sư động chúng nghênh đón như vậy.

Sau khi biết được trở về là sư phụ Thái Tổ Võ Triều, tất cả mọi người đều khó mà kềm chế khiếp sợ trong lòng.

Trong đó có không ít người còn nhớ cảnh tượng Thôi Hằng đột phá hơn trăm năm trước, không nhịn được sợ hãi than.

Những người không biết uy năng của Thôi Hằng kia, lần này cũng đều biết được, trong nội tâm đều chấn động không gì sánh nổi.

Thì ra trên đời lại còn có người mạnh mẽ như vậy, quả thật là vũ trụ rộng lớn, sâu không lường được!

...

Trong hoàng cung Võ Triều.

Thôi Hằng ngồi ở trên một cái ghế, Bùi Thanh Thư cung kính hầu hạ một bên.

Đình Thu Hoàng là có chút sợ hãi ngồi tại đối diện, hành lễ hỏi “Thượng tiên, không biết thượng tiên tìm vấn bối tới, là có chuyện gì?”

“Nhận ra cái mảnh vụn thanh đồng này sao? ” Thôi Hằng đi thẳng vào vấn đề hỏi, không có vòng vo, trực tiếp lấy ra khối mảnh vụn thanh đồng hần phát hiện trên Thiên Môn Tinh kia.

“Cái này, đây không phải là... ” Đình Thu Hoàng thấy cái mảnh vụn thanh đồng này tức thì trợn to hai mắt, ngay sau đó hần lấy ra khối mảnh vụn thanh đồng kia của mình, cả kính nói ” Thượng tiên ngài đi Thiên Môn Tinh?”

“Không sai. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Vật này chính là ta phát hiện ở dưới phế tích Vạn Giới Tiên Cung Thiên Môn Tinh, chúng nó hần là mảnh vụn của cùng một món bảo vật.”

“Hần là như thế, mảnh vụn này trong tay vẫn bối cảm nhận được một cỗ sức hấp dẫn. ” Đình Thu Hoàng gật đầu một cái, hai tay mang khối mảnh vụn thanh đồng kia nâng ở lòng bàn tay.

Sau đó chỉ thấy mặt ngoài mảnh vụn này nổi lên ánh sáng xanh biếc, đồng thời tự trôi lơ lửng, hướng khối mảnh vụn thanh đồng trong tay Thôi Hằng kia bay tới.

Theo mảnh vụn của Đinh Thu Hoàng kia đèn gân, khối mảnh vụn thanh đồng vốn đã không có bất kỳ thần dị trong tay Thôi Hằng lại cũng sáng lên ánh sáng bao bọc.

Hai cái vừa mới tiếp xúc, liền trong nháy mắt dung hợp lại cùng nhau, ngưng tụ thành một khối mảnh vụn tròn đầy khí tức cổ xưa.

Mảnh vụn này một mặt bóng loáng như gương, mặt khác chính là chạm trổ hoa văn phức tạp tuyệt đẹp, cho dù tròn đầy màu xanh đồng đậm cũng khó mà che giấu chế tác tinh xảo của nó.

“Tựa hồ là mảnh vụn của một mặt kính thanh đồng?” Thôi Hằng mang mảnh vụn này cầm ở trong tay, hơi chút vuốt vuốt, liền biết rõ hiệu quả của nó, nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Quả thật là có khả năng qua lại chư thiên, còn có chút liên hệ với Thiên Giới Chi Môn kia. Nếu là có thể đem khối phục hoàn chỉnh, hẳn là có năng lực tự do xuất nhập Thiên Giới.”

Sau đó, hắn nhìn về phía Đinh Thu Hoàng, dò hỏi: “Có thể hay không đem vật này cho ta mượn dùng một đoạn thời gian, thù lao của ta sẽ đề cho người hài lòng.”

“Nếu Thượng Tiên cần, vẫn bởi đưa nó đưa chợ thượng tiên cũng được, đây là vinh hạnh của vãn bối, nào cần gì thù lao.” Đinh Thu Hoàng nghe vậy lắc đầu liên tục, lại giải thích ” Huống chi bây giờ mảnh vụn này là khối kia của vãn bối dung nhập vào bên trong mảnh vụn của thượng tiên ngài, nó theo lý là của ngài.”

“Ha ha, ta cũng không phải là người ỷ mạnh cướp đoạt.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói ” Hơn nữa vật này ta quả thật chỉ dự định tạm mượn, thù lao vẫn là cho, bằng không giúp người tăng lên một đại cảnh giới, cho người đột phá tới Dung Pháp cảnh, như thế nào?”

“Hả? !” Đinh Thu Hoàng tức thì sửng sốt, trợn to hai mắt, trên mặt lộ ra vẻ mặt khó có thể tin, nhưng vẫn là khoát tay lia lia nói ” Không dám không dám, vãn bối không dám nhận đại lễ như vậy của Thượng Tiên a.”

Làm một người sống hơn ba mươi vạn năm, hắn ở cảnh giới Đạo Chủ đã dừng lại không biết bao lâu, tự nhiên vô cùng rõ ràng đột phá tới cảnh giới thứ tám Tiên Giới là khó khăn dường nào.

Hắn thấy, một khối mảnh vụn thanh đồng như vậy căn bản là so ra kém thù lao như vậy.

Phần thù lao này thật sự là quá lớn!

Hắn lo lắng rằng mình không nhận nổi.

Chương 738: Mảnh vụn thanh đồng, Thiên Đạo phép thể (2)

“Người không cần nghĩ có dám hay không. ” Thôi Hằng nói với giọng không cho phép nghi ngờ, trầm giọng nói ” Người chỉ cần nói cho ta biết, có muốn hay không đột phá đến cảnh giới thứ tám Tiên Giới.”

“... ” Đinh Thu Hoàng nghe vậy hơi trầm mặc, cắn răng nói ” Muốn, dĩ nhiên muốn!”

“Như vậy thì tốt. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

Ngay sau đó, hắn giơ tay chỉ một cái, liền đem một đạo pháp lực cực kỳ nhỏ sáp nhập vào trong cơ thể Đinh Thu Hoàng, đồng thời ở xung quanh xây dựng một vòng tiểu thiên địa, phòng ngừa lúc đột phá đưa tới dị tượng khuếch tán.

Mà Đinh Thu Hoàng chỉ cảm thấy trước mắt mình vút qua một tia sáng, sau một phen hoảng hốt, hắn liền phát hiện tu vi cảnh giới dừng lại mấy chục vạn năm của mình lại cứ như vậy đột phá!

Thành công vượt qua cảnh giới đệ thất Tiên Giới, bước chân vào cảnh giới thứ tám, cùng rất nhiều Chư Thiên Chi Chủ ngang hàng, đứng ở tầng cao nhất chư thiên vạn giới này!

“Ta, ta đây đã đột phá? ? ” Đinh Thu Hoàng lẩm bẩm nói nhỏ, cho dù hắn có thể cảm nhận được rõ ràng tu vi cảnh giới của chính mình thay đổi, cũng vẫn còn có chút khó tin.

Cảnh giới thứ tám Tiên Giới đột phá biết bao khó khăn, hắn vì thế nỗ lực mấy trăm ngàn năm đều không có thu hoạch gì, không tiến được thêm.

Nhưng bây giờ dễ dàng như vậy đã đột phá, thật sự là để cho hắn có một loại cảm giác chính mình đang nằm mơ.

Nhưng lực lượng mệnh mông trong cơ thể mình lại chân thực như vậy, cảm giác đối với Thiên Đạo phép tắc cũng là thiết thực như vậy, chính mình thật sự là đã đứng ở cảnh giới thứ tám Tiên Giới.

Cảnh giới tha thiết ước mơ bao nhiêu năm, rốt cuộc đột phá!

“Vạn tạ đại ân của Thượng Tiên! ” Đinh Thu Hoàng trực tiếp quỳ xuống trước mặt Thôi Hằng, vô cùng cung kính dập đầu bái tạ ” Nếu không có thượng tiên, cuộc đời này của ta vĩnh viễn không hy vọng bước lên cảnh giới thứ tám.”

“Đây là thù lao ngươi nên được, cần gì phải nói cảm ơn.” Thôi Hằng nhẹ nhàng khoát tay, mỉm cười nói “Nếu là thật cảm giác mình phải nên làm những gì, vậy thì ở Ngũ Cảnh Giới tìm tu mấy vạn năm đi.”

“Vẫn bồi biết! Đa tạ thượng tiên!” Đinh Thu Hoàng biết ý từ Thôi Hằng, đây là muôn hãn canh giữ Ngũ Cảnh Giới mấy vạn năm.

Chẳng qua hãn biết rõ, chính mình vẫn định một mực ở Ngũ Cảnh Giới tìm tu, cho nên cái yêu cầu này cơ bản tương đương với không có, chính mình còn là chịu đại ân của Thượng Tiên.

“Về sau có cơ hội, nhất định phải báo đáp đại ân đại đức của Thượng Tiên a!” Đinh Thu Hoàng thầm nghĩ trong lòng.

Sau đó, Đinh Thu Hoàng cáo từ rời đi.

Thôi Hằng nhìn về phía Bùi Thanh Thụ đứng ở một bên, mỉm cười nói: “Bây giờ liền còn dư lại thầy ta và con, giảng một chút cái nhìn của con đối với con đường tu hành phía trước đi.”

“Vâng, sư tôn.” Bùi Thanh Thụ gật đầu nói “Ở trong mắt đệ tử, con đường này vẫn là phải lấy chiến đấu làm chủ, tiếp tục đối với thân thể tiến hành cường hóa.”

“Sau khi Vạn Đạo Pháp Thể đại thành, không sai biệt lắm giống như là Đạo Thể bản đơn sơ, cái này thì ý nghĩa, Vạn Đạo Pháp Thể trên con đường thân thể còn có không gian tiên bộ, đệ tử cảm giác tiếp theo hãn là phải tiếp tục tăng lên cường độ thân thể.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Ý nghĩ này không thể coi là sai, nhưng mà không toàn vẹn, tăng lên cường độ thân thể không sao, nhưng nếu chẳng qua là tăng lên thân thể, thủ đoạn của con cùng năng lực bảo vệ tánh mạng đều sẽ phải chịu hạn chế cực lớn.”

“Vi sư đề nghị là tham khảo phương thức tu luyện của cảnh giới thứ tám Tiên Giới Dung Pháp, mang Thiên Đạo chi lực dung nhập vào bên trong Vạn Đạo Pháp Thể, trong lúc tăng lên cường độ thân thể, cũng đối với thân thể tiến hành pháp tắc hóa.”

“Cứ như vậy, chờ đến sau khi đột phá, nhục thể của con liền tùy thời có thể chuyển đổi ở giữa hư và thật, tự là thành hình thể, tán là thành pháp tắc, mới vừa đột phá là có thể có thể so với Đạo Chủ cảnh giới đệ thất Tiên Giới.”

“Lấy Vạn Đạo Pháp Thể Dung hợp Thiên Đạo chi lực...” Bùi Thanh Thụ nghe vậy rơi vào trầm tư, dần dần ánh mắt của hãn càng phát sáng rõ, cuối cùng trịnh trọng gật đầu nói “Đa

tạ sư tôn chỉ điêm! Đệ tử dự định lập tức bắt đầu bế quan đột phá!”

“Rất tốt, ngộ tính không tệ. ” Thôi Hằng gật đầu khen ngợi, sau đó cười nói ” Chờ sau khi con đột phá, theo sư phụ rời đi đi.”

“Vâng, sư tôn! ” Bùi Thanh Thư hưng phấn nói “Đệ tử rất cuộc lại có thể đi theo ở bên cạnh sư tôn!”

...

Ở sau khi Bùi Thanh Thư bế quan, tinh lực của Thôi Hằng chủ yếu liền đặt ở trong khối mảnh vụn thanh đồng kia.

Trải qua kiểm tra càng tỉ mỉ, hắn đã chắc chắn, cái này hẳn là một kiện Thiên Giới chí bảo bẻ tan tành.

Chỉ cần có thể đem khối mảnh vụn thanh đồng này bỏ toàn thành kính thanh đồng hoàn chỉnh, hẳn là liền có thể tự do xuất nhập Thiên Giới, thậm chí không cần đi tìm Chu Quân Thiên.

Chương 739: Mảnh vụn thanh đồng, Thiên Đạo pháp thể (3)

Thông qua chí bảo Thiên Giới tiến vào Thiên Giới, đây là linh cảm Thôi Hằng thu được lúc nghĩ đến Khương Thất Thất.

Trước đây khi hắn ở Tử Dương giới, thì biết Khương Thất Thất là dùng một món chí bảo Thiên Giới mở ra Thiên Giới Chi Môn, cũng tiến vào bên trong Thiên Giới.

Đây cũng chính là ý nghĩa, nếu như dùng một ít chí bảo Thiên Giới đặc thù mở ra Thiên Giới Chi Môn, có lẽ bất đồng với cưỡng ép mở ra Thiên Giới Chi Môn, chưa chắc sẽ tạo thành năng lượng đồ thừa bên trong tiết ra ngoài.

Đương nhiên, tình huống cụ thể như thế nào, vẫn là phải chờ đem khối mảnh vụn thanh đồng này phục hồi như cũ rồi lại tính toán sau.

Hơn nữa, sau khi hai khối mảnh vụn thanh đồng dung hợp, liền khôi phục chút đặc tính, cũng bắt đầu đối với những mảnh vụn khác sinh ra một chút lực hấp dẫn nhỏ xíu.

Thôi Hằng thuận theo mối liên lạc này, liền có thể tìm được những mảnh vụn khác, từ đó tiến hành chữa trị đối với nó.

Cứ như vậy, so sánh với tìm tung tích Chu Quân Thiên, nếu đem khối mảnh vụn thanh đồng này chữa trị hoàn chỉnh, nhưng là đơn giản hơn quá nhiều.

Sau đó một đoạn thời gian, Thôi Hằng ngay tại Sùng Dương Tinh thuận theo sức hấp dẫn mảnh vụn thanh đồng sinh ra, bắt đầu tiến hành truy xét đối với những mảnh vụn còn lại.

Lấy cường độ cảm giác của thần thức của hắn bây giờ, rất dễ dàng liền tìm được tung tích những mảnh vỡ này.

Cái chí bảo Thiên Giới quá khứ này bề thành mười ba khối, hiện tại trong tay Thôi Hằng khối này chẳng qua là hai khối nhỏ nhất trong đó dung hợp lại.

Mười một khối còn lại có ở Thiên Vực, có ở tinh không tầm thường, có bị người tôn sùng là chí bảo, cũng có bị mai một ở hoang dã, còn có trôi dạt ở trong vũ trụ.

Bất quá, để cho Thôi Hằng cảm thấy có chút ngoài ý muốn là, lại có một khối mảnh vụn tương đối lớn, ngay tại Thiên Hồng Thiên nơi hắn vốn định đi điều tra tung tích Chu Quân Thiên.

“Xem ra cái Thiên Hồng Thiên này là không thể không đi.” Thôi Hằng khẽ cười nói.

Mà ngay tại lúc này, hắc bổng nhiên ngẩng đầu hướng trời cao nhìn.

Lại thấy bên trong Thần Cung tường viện cách đó không xa, lại có một đạo kim quang vô cùng sáng ngời phóng lên cao, khí thế uy áp vô cùng không lộ bổng nhiên bao phủ toàn bộ Sùng Dương Tinh, vô số dị tượng sau đó hiện ra!

“Đột phá a.” Thôi Hằng thấy vậy nở nụ cười.

Hắn liếc mắt liền nhìn ra, đây là Bùi Thanh Thu đột phá cảnh giới, thành công bước chân vào tầng thứ Tiên Giới đệ thất cảnh.

Hơn nữa lúc này mới vừa đột phá liền có thực lực không kém gì tầng thứ Đạo Chủ.

Cái dị tượng kinh thiên động địa này cũng làm cho tất cả người trên Sùng Dương Tinh cảm thấy chấn động không gì sánh nổi, đối với sự cường đại của Võ triều lại có nhận thức càng rõ ràng.

Đợi đến khi dị tượng bắt đầu chậm rãi biến mất, Bùi Thanh Thu cũng kết thúc đột phá.

Hắn trước tiên đi tới trước mặt Thôi Hằng, cung kính hành lễ nói: “Đệ tử bái kiến sư tôn, tạ ơn sư tôn chỉ điểm, cảnh giới hoàn toàn mới, yêu cầu sư tôn ban tên cho!”

“Ừm.” Thôi Hằng gật đầu một cái, hơi nghĩ ngợi, mỉm cười nói ” Dung Thiên Đạo chi lực vào Pháp Thể, liền gọi là Thiên Đạo Pháp Thể đi.”

“Thiên Đạo Pháp Thể, đa tạ sư tôn ban tên cho!” Bùi Thanh Thu vui mừng vạn phần.

“Tiếp đó, xử lý một chút sự tình Võ triều, theo sư phụ rời đi đi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói.

” Sự tình Võ triều đệ tử đã sớm giao phó xong. ” Bùi Thanh Thu không chút nghĩ ngợi nói “Đệ tử tùy thời có thể cùng sư tôn cùng rời đi.”

“Nhu thế tốt lắm.” Thôi Hằng cười nói ” Trước cùng sư phụ đi một chuyến Thiên Hồng Thiên đi.”

...

Thiên Hồng Thiên gần đây cũng không yên ổn.

Bởi vì thiên quy thay đổi, trở nên không cần Thiên Giới Chi Môn mở ra cũng có thể đánh vào Thiên Môn, đưa đến rất nhiều cường giả ngủ say năm tháng vạn cổ tỉnh lại, tình thế rất

nhieu Thiên vực và giới vực đều xảy ra biên hóa long trời lở đất.

Thiên Vực cổ xưa như Thiên Hồng Thiên nội tình sâu dày, đã sớm đi ra rất nhiều cường giả cảnh giới thứ tám, thậm chí là cảnh giới thứ chín.

Ở bên trong tràng hỗn loạn trước đó chưa từng có này, tự nhiên cũng là bị ảnh hưởng trước nhất.

Trong khoảng thời gian gần đây, trong Thiên Hồng Thiên liền xuất hiện ba tên cường giả cảnh giới thứ chín Tiên Giới, bọn họ đều là tồn tại cổ xưa ở sau khi Thiên Giới biến mất liền tự mình phong ấn.

Gần đây mới vừa giải phong.

Đối với cường giả như vậy mà nói, việc làm trước nhất dĩ nhiên chính là đánh vào Thiên Môn.

Nhưng đánh vào Thiên Môn liền cần đại lượng tài nguyên làm chuẩn bị.

Phượng Thiên Vô Tướng Tông thân là tông môn đứng đầu Thiên Hồng Thiên, dĩ nhiên là thành dê béo lớn nhất.

Bây giờ thì có hai tên cường giả cảnh giới thứ chín Tiên Giới đến nơi này, yêu cầu bọn họ trong ba ngày giao ra tất cả tài nguyên.

Nếu không tự gánh lấy hậu quả.

Lúc này, tông chủ đương thời Khâu Bạch bất đắc dĩ ngồi ở trọng đại điện tổ sư, nhìn động đảo bài vị đặt bên trên bàn thờ thần, thờ dài nói: “Chư vị tổ sư ở trên cao...”

“Lần cửa ải khó này, đệ tử nên làm sao vượt qua a.”

Chương 740: Thanh đồng tàn kiếm, bức hoạ cùng mảnh vụn gương đồng (1)

Phương Thiên Vô Tướng Tông là một trong mười sáu Tiên Môn cường đại nhất Thiên Hồng Thiên, theo truyền thuyết khởi nguyên từ ba mươi vạn năm trước, tổ sư là một vị Đạo Chủ.

Cùng những tông môn đã từng bắt nguồn ở Chư Thiên Chi Chủ kia so sánh, căn cơ như vậy thật ra thì chỉ có thể coi là đúng quy đúng củ, tuy không kém nhưng mà tuyệt đối không mạnh là bao.

Truyền thừa như vậy có thể kéo dài 30 vạn năm, cũng từng bước một trở thành Tiên Môn đỉnh cao nhất Thiên Hồng Thiên, trong quá trình này trải qua chât vật khôn khô có thể tưởng tượng được.

Hiện nay tông chủ Khâu Bạch xưng là một vị thiên tài tuyệt thế, lúc còn trẻ liền được gọi là Tiên Tử, sau đó mới vừa mười ba ngàn tuổi, cũng đã Đạo Thể đạt thành, trở thành cường giả quan trọng hàng đầu của Thiên Hồng Thiên.

Ở trong mắt rất nhiều người, đây chắc chắn sẽ là một đời Phục Hưng Chi Chủ của Phương Thiên Vô Tướng Tông, sẽ dẫn dắt Phương Thiên Vô Tướng Tông lên nữa vĩ đại.

Ngay cả bản thân Khâu Bạch cũng cho rằng như thế.

Trên thực tế, trong quá khứ hơn một nghìn năm, Phương Thiên Vô Tướng Tông cũng đúng là càng ngày càng tốt.

Từ đệ tử tạp dịch thông thường đến các bộ chủ sự, cùng với tất cả trưởng lão, đều đối với tương lai của tông môn tràn đầy lòng tin, cũng tràn đầy lòng tin với tương lai của Khâu Bạch.

Nhưng loại tình huống vô cùng tốt đẹp này, nhưng ở mấy năm trước hơi ngừng.

Một vị tồn tại thần bí lại là lấy thủ đoạn không tưởng tượng nổi sửa đổi Thiên Quy, nói không cần đề cho Thiên Giới Chi Môn mở ra, cũng có thể đánh vào Thiên Môn.

Điều này đối với người không biết như thế nào đánh vào Thiên Môn mà nói, là biến hoá không rõ vì sao.

Nhưng đối với Phương Thiên Vô Tướng Tông truyền thừa lâu đời, biết được loại biến hoá này ý vị như thế nào mà nói, không khác nào sấm sét giữa trời quang.

Ở sau khi Thiên Giới biến mất, Thiên Giới Chi Môn đóng chặt, vô số cường giả thế gian cũng đều không cách nào lại đánh vào Thiên Môn đột phá cảnh giới.

Vì vậy liền có rất nhiều cường giả hoặc là tự mình phong ấn, hoặc là ngủ say vạn cổ, chờ đợi tương lai.

Thiên Hồng Thiên trước đây liền có không ít cường giả làm như vậy.

Cũng chính bởi vì như vậy, mới để cho tông môn tân hưng của Thiên Hồng Thiên có cơ hội phát triển, mới có thể cựa cựa tông môn mọc như rừng của Thiên Hồng Thiên hiện nay.

Phương Thiên Vô Tướng Tông mặc dù là ở ba mươi vạn năm trước khai tông lập phái, nhưng trên thực tế cũng là thừa cái dịp thiên hạ trống rỗng này phát triển.

Hôm nay Thiên Quy thay đổi, hạn chế đánh vào Thiên môn cũng liền bị giải khai.

Những cường giả đã từng tự mình phong ấn, rơi vào trạng thái ngủ say kia nhất định sẽ khôi phục trở về.

Đến lúc đó chư thiên vạn giới đều sẽ nghênh đón một trận đại tẩy bài.

Đây là không nghi ngờ chút nào.

Cũng không có người nào nghĩ đến, tẩy bài lại sẽ đến nhanh như vậy.

Trong mười sáu tiên môn có bốn nhà cùng Phương Thiên Vô Tướng Tông quan hệ không thân, trong đó ba nhà đều có tổ sư cảnh giới thứ chín Tiên Giới khôi phục trở về, hơn nữa sắp đánh vào Thiên Môn.

Ba gã cường giả cảnh giới thứ chín Tiên Giới kia nghiêm nhiên coi Phương Thiên Vô Tướng Tông là dê béo, muốn Khâu Bạch giao ra tất cả tài nguyên tu luyện, giúp bọn hắn đánh vào Thiên Môn.

Đây rõ ràng là uy hiếp.

Lúc trước Phương Thiên Vô Tướng Tông thực lực mạnh hơn ba nhà tông môn kia, có thể tiến hành áp chế trên nhiều phương diện, nhưng bây giờ đối phương có cường giả cảnh giới thứ chín Tiên Giới, Phương Thiên Vô Tướng Tông liền không còn năng lực chống cự.

Nếu như hoàn toàn cãi lại ý chí của ba gã cường giả cảnh giới thứ chín Tiên Giới kia, thậm chí khả năng có nguy hiểm diệt tông.

“Chẳng lẽ chúng ta thật chỉ có một con đường giao ra tài nguyên tu hành là có thể đi sao?” Khâu Bạch thân sắc đau

khô, ánh mắt nhìn một hàng bài vị tổ sư, hít sâu một hơi nói.

“Nếu bọn họ thật chỉ là muốn thiên tài địa bảo cũng thôi, bọn họ thậm chí ngay cả di bảo tổ sư các triều đại lưu lại đều muốn cướp đi, đây là nội tình căn cơ của Phương Thiên Vô Tướng Tông ta, đây là đào gốc rễ của chúng ta a!

“Đệ tử, thật không biết nên làm gì bây giờ...”

Nàng là một nữ tử chín chắn nhìn chừng ba mươi tuổi, dung mạo xinh đẹp, ngũ quan động lòng người, trong ngày thường trên mặt mũi tràn đầy khí uy nghiêm, đây là uy nghi của người chấp chương nhất tông.

Nhưng hôm nay ngòi chòm hờm trước bài vị của các tổ sư, nàng lại lộ ra có vài phân nhu nhược.

Dưới phen kẻ lẻ này của Khâu Bạch, những bài vị tổ sư này lại tiến hành đáp lại, có ba tấm bài vị sắp xếp đặt ở phía trên nhất nổi lên hào quang nhàn nhạt, ở trước mặt nàng ngưng luyện thành ba hàng chữ viết tin tức.

“Nếu có Chư Thiên Chi Chủ đánh tới, có thể ở trong bảo khố tông môn lấy ra một thanh tàn kiếm thanh đồng không có thần quang, đó là Thiên Giới di bảo, có thể chém Chư Thiên Chi Chủ, vẫn còn tồn tại ba lần cơ hội sử dụng.”

“Nếu có Thượng Thiên Chi Chủ đánh tới, có thể ở trong bảo khố lấy ra một bức họa không có đạo vận đan xen, người ký tên là Chu Quận Thiên, bức họa này ẩn chứa uy năng kỳ dị, có thể tiêu diệt hết thầy sinh linh dưới Thiên Môn.”

“Nếu có cường giả bước vào Thiên Môn đánh tới, lập tức lấy ra một khối gương đồng tàn phá không có bất kỳ thần vận trong bảo khố tông môn, tụ tập lực lượng toàn tông thúc giục, có thể Na Di Hư Không, mang theo toàn bộ tông môn rời đi Thiên Hồng Thiên, cũng che giấu hành tung ba vạn năm.”

Ánh mắt Khâu Bạch tức thì sáng lên, vội vàng la lên: “Tổ sư, tổ sư, các người vẫn còn, các người vẫn còn sống chứ?!”

Nàng vẫn cho là những tổ sư nhà mình này đã sớm hết thọ tọa hóa, lần này tới bày tỏ, cũng chỉ là muốn hóa giải một chút áp lực nội tâm tiếp nhận, không nghĩ tới thật được đáp lại.

Chẳng lẽ ba vị tổ sư này còn sống sao?

Nhưng mặc cho Khâu Bạch kêu lên như thế nào, cũng không có những hồi đáp khác, hào quang trên ba khối bài vị kia cũng dần dần tắt đi, giống như là chưa từng tồn tại qua vậy.

Chỉ chốc lát sau, nàng cũng bình tĩnh lại, bất luận như thế nào, sau khi được tổ sư nhắc nhở, tông môn cuối cùng là được cứu rồi.

Chương 741: Thanh đồng tàn kiếm, bức họa cùng mảnh vụn gương đồng (2)

Ánh mắt Khâu Bạch trở nên trầm tĩnh, sau đó vô cùng cung kính hướng bàn thờ thần tổ sư lễ bái hành lễ ” Đa tạ ba vị tổ sư chỉ điểm, cứu tông môn trong thời khắc ngàn cân treo sợi tóc.”

Sau đó, nàng liền vội vã rời đi tổ sư điện, đi bảo khổ tông môn, đi tìm ba cái bảo vật bên trong lời tổ sư nhắc tới kia.

Bởi vì truyền thừa của Phương Thiên Vô Tướng Tông có niên đại xa xưa, trong bảo khổ tông môn cất giữ đồ vật càng lạ có thể nói vô cùng vô tận, cho nên không có người nào có thể biết mỗi một loại đồ vật trong đó.

Nhất là ba cái bảo vật trong lời nhắc.

Một là tàn kiếm thanh đồng không có thần quang, một là bức họa không có xuôi ngược bất kỳ đạo vận, còn có một cái là gương đồng tàn phá không có bất kỳ thần vận.

Nếu như không phải là cất giữ ở trong bảo khổ tông môn, đặt ở chỗ khác cũng có thể trực tiếp bị người vớt.

Đơn giản là đồ thông thường không thể lại phổ thông hơn.

Thật ra thì, bản thân Khâu Bạch cũng rất nghi ngờ, tại sao loại bảo vật có thể cứu mạng này không có báo cho tông chủ các thời đại biết, còn phải thông qua loại phương thức này tới đưa tin báo cho biết.

Có lẽ là các tổ sư tự có tính toán đi.

...

Thiên Sơn Tiên Cung.

Đây là một trong mười sáu Tiên Môn hiện nay, cũng là một trong tông môn xưa nhất Thiên Hồng Thiên.

Truyền thuyết từ thời Thiên Giới có thực lực cường thịnh nhất, Thiên Sơn Tiên Cung cũng đã tồn tại, hơn nữa còn cùng truyền thừa chí cường trong Thiên Giới có ngàn vạn tia quan hệ, càng là có một lần trở thành chúa tể giả của Thiên Hồng Thiên.

Nhưng theo Thiên Giới biến mất, rất nhiều cường giả rồi rít ngủ say, cùng với rất nhiều tông môn tận hưng quật khởi, địa vị của Thiên Sơn Tiên Cung ở Thiên Hồng Thiên liền kịch liệt hạ xuống.

Cũng vì vậy, Thiên Sơn Tiên Cung cũng không ít tông môn tân hưng đều có cừu oán.

Trong đó thù oán lớn nhất chính là Phương Thiên Vô Tướng Tông.

Vì vậy, ở sau khi tổ sư nhà mình khôi phục trở về, chuyện đầu tiên cung chủ Thiên Sơn Tiên Cung đương nhiệm làm, chính là xúi giục tổ sư nhà mình tiêu diệt Phương Thiên Vô Tướng Tông.

Vừa vặn có hai cái Tiên Môn khác cùng Phương Thiên Vô Tướng Tông có mâu thuẫn cũng có ý đó, cũng đồng dạng có tổ sư khôi phục trở về.

Vì vậy thì có chuyện ba gã cường giả cảnh giới thứ chín Tiên Giới tụ tập ở Thiên Sơn Tiên Cung, thương nghị làm sao chia cắt Phương Thiên Vô Tướng Tông.

Không sai, là chia cắt.

Mà không phải thương nghị làm sao đem tiêu diệt.

Đối với ba gã cường giả cảnh giới thứ chín Tiên Giới này mà nói, Phương Thiên Vô Tướng Tông bị tiêu diệt đã là kết cục đã định trước, căn bản không khả năng có bất kỳ chuyển cơ.

Một tông môn người mạnh nhất chỉ là Đạo Chủ, làm sao có thể ngăn cản ba gã tồn tại cảnh giới thứ chín?

Tuyệt đối không thể.

Điểm duy nhất cần thiết phải chú ý, chính là khai phái tổ sư của Phương Thiên Vô Tướng Tông, đã từng cùng một người tên là Chu Quân Thiên giao hảo.

Đây vốn là cung chủ đương nhiệm Thiên Sơn Tiên Cung ở trong lúc giới thiệu Phương Thiên Vô Tướng Tông vô tình nhắc tới, lại không nghĩ rằng lại làm cho ba gã cường giả cảnh giới thứ chín kiêng kỵ.

Dựa theo cách nói của ba gã cường giả cảnh giới thứ chín này, Chu Quân Thiên ở thời đại Thiên Giới vẫn còn tồn tại cũng đã đi lại ở chư thiên vạn giới.

Hắn là một vị đại nhân vật đến từ Thiên Giới, thân phận cực kỳ thần bí, coi như là cường giả bước chân vào Thiên Môn, cũng không dám tùy tiện trêu chọc Chu Quân Thiên.

Cái thân phận này cũng hiểu biết về Chu Quân Thiên của cung chủ Thiên Sơn Tiên Cung đương nhiệm hoàn toàn bất đồng, hẳn cũng đề cập tới thân phận Chu Quân Thiên chính mình hiểu biết, tức các loại tin tức như Phi Thăng giả sau cùng

trước khi Tử Dương Thiên bị tiêu diệt, cùng với đã từng là đệ tử Tử Dương Thiên Chủ.

Nhưng điều này vẫn không có thể tiêu trừ kiêng kỵ của ba gã cường giả cảnh giới thứ chín, quyết định cuối cùng cho Phương Thiên Vô Tướng Tông ba ngày tiến hành dò xét, cũng không trực tiếp nói chuyện diệt tông.

Nếu như cuối cùng dò xét ra kết quả có vấn đề, lập tức nói xin lỗi hòa hoãn quan hệ.

Nếu như không có vấn đề, sẽ xuất thủ tiêu diệt Phương Thiên Vô Tướng Tông.

Bây giờ ba ngày đã qua.

Trên mặt Tử Sư Thiên Sơn Tiên Cung lộ ra nụ cười, hần vuốt vuốt chòm râu hoa râm của mình, gật đầu cười nói: “Phương Thiên Vô Tướng Tông đến nay cũng không có động tác gì, xem ra cái tên Chu Quân Thiên cũng không lưu lại thủ đoạn gì a.”

Ngồi ở bên cạnh là một gã cường giả cảnh giới thứ chín Thang Ôn Chính, hần là một người đàn ông trung niên nhìn hơn năm mươi tuổi, nghe vậy cũng cười nói: “Suy nghĩ một chút cũng phải, Thiên Giới đều biến mất lâu như vậy rồi, Thiên Quy đều bị người sửa lại, Chu Quân Thiên làm sao lại còn sống đến bây giờ đây.”

“Như thế xem ra, Phương Thiên Vô Tướng Tông, có thể diệt!” Tiên Viên, một tên cường giả cảnh giới thứ chín khác cũng gật đầu nói “Chẳng quạ, công phụ mặt ngoài vẫn là phải làm một lần, chờ đến khi tiêu nha đầu họ Khâu kia đem tài nguyên đều lấy ra, sau đó chúng ta lại lật lại phán quyết cũng không muộn.”

“Ha ha ha, đúng là nên như thế.” Cung Lai cười vang nói “Hai vị, đi thôi, chúng ta lại đi Phương Thiên Vô Tướng Tông nhìn một chút!”

...

Hư không sụp đổ co rút, không gian chia cắt.

Ở dưới ảnh hưởng pháp lực của Thôi Hằng, lá chắn giữa Thiên Vực cùng vũ trụ bình thường tựa như hơi nước vậy, bị xuyên thấu dễ dàng.

Ngay cả một chút xíu hiệu quả ngăn trở cũng không làm được.

Bởi vì Thôi Hằng che đậy khí tức của mình và Bùi Thanh Thu, việc bọn họ đến thậm chí cũng không có bị Thiên Đạo phương Thiên Vực này cảm ứng, đi vào rất im hơi lặng tiếng.

Địa phương hai người xuất hiện là một mảnh hoang sơn dã lĩnh, bên trong vòng ngàn dặm xa đều không có người ở.

Bùi Thanh Thư đi theo bên người Thôi Hằng, nhìn thổ địa rộng lớn vô biên, cùng với từng toà từng toà thổ địa cao hơn vạn trượng, không nhịn được thở dài nói: “Su tôn, đây chính là Thiên Vực sao, lại rộng lớn như vậy!”

“Ha, nếu như không lớn, các đại năng giả đánh mấy lần, toàn bộ Thiên Vực sẽ bị phá hủy.” Thôi Hằng khẽ cười một câu “Đi thôi, theo sư phụ đi Phương Thiên Vô Tướng Tông một chuyến.”

Chương 742: Mời các vị lên tầng mây nói chuyện giao lưu (1)

Thôi Hằng mang theo Bùi Thanh Thư trực tiếp đi đến Phương Thiên Vô Tướng Tông.

Chẳng qua, hắn cũng không có thi triển thuật na di, mà là cưỡi mây đạp gió bay ở trên không trung.

Hắn muốn lại cẩn thận mà cảm giác Thiên Đạo của Thiên Hồng Thiên một chút.

Đây là lần đầu tiên Thôi Hằng đích thân đi tới bên trong Thiên Vực.

Mặc dù trước đó hắn đã cặn kẽ cảm giác qua không ít đạo vận pháp lý của Thiên Vực, nhưng điều này so sánh cùng chính mình đích thân đi tới bên trong Thiên Vực, vẫn có chênh lệch không nhỏ.

Thiên Vực trên bản chất là không gian đặc thù áp đảo phía trên tinh không bình thường, tự thân Thiên Đạo Chi Lực thậm chí có thể ảnh hưởng pháp tắc Tinh Không trong phạm vi nhất định.

Theo trình độ nào đó mà nói, đây là tương tự với đặc tính của cảnh giới Hóa Thần.

Sau khi Thôi Hằng đi tới Thiên Hồng Thiên, cảm giác đối với điểm này trở nên rất là rõ ràng.

Toàn bộ Thiên Vực giống như là một cái không gian khổng lồ có đặc tính Hóa Thần rất nhỏ.

Tất cả đạo vận pháp tắc nơi này, thậm chí cái gọi là Thiên Đạo Chi Lực, thật ra thì đều là vây quanh một loại đặc tính lực lượng tầng thứ cực cao diễn sinh ra.

Sau khi hiểu ra một điểm này, Thôi Hằng bỗng nhiên cảm giác tu vi của chính mình xuất hiện tăng trưởng phạm vi không nhỏ, đồng thời đối với tu luyện các loại pháp thuật như thuật Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi, Pháp Tắc Luật Lệ cũng càng tiến lên một bước.

Thời khắc này, hắn đã hiểu rõ bản chất Thiên Vực.

Cái gọi là Thiên Vực chắc là không gian đặc thù do cường giả dùng đặc tính sức mạnh tương đương với tầng thứ Hóa Thần chế tạo ra.

Mục đích của họ chính là để cho tiện không chế vô tận tinh không trong một phương tinh vực.

Điều này cùng một ít suy đoán lúc trước của Thôi Hằng có thể đối ứng hoàn mỹ.

“Theo nguyên lý như vậy, chỉ cần có một loại đặc tính sức mạnh tầng thứ Hóa Thân, liền có thể sáng tạo ra một phương Thiên Vực, loại cảnh giới này tương đương với Thiên Môn ải thứ mấy?”

Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng: “Lấy tu vi của ta bây giờ, mỗi một tia pháp lực đều có đặc tính sức mạnh cấp Hóa Thân, lại phối hợp các loại pháp thuật như Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi và Pháp Quy Luật Lệnh, trong nháy mắt liền có thể sáng tạo ra trăm ngàn Thiên Vực.

“Như vậy thì tương đương với tầng thứ Thiên Môn ải bao nhiêu? Hơn nữa cái Thiên Vực này là nhân tạo, cái gọi là Thiên Đạo tự nhiên cũng là nhân tạo, những thứ này lại là cơ sở tu luyện của cảnh giới thứ tám cùng cảnh giới thứ chín Tiên Giới.

“Kể từ đó người tu luyện trong thế giới này, từ Dung Pháp đến Đấng Thiên, rồi đến Thiên Môn mười hai quan, thật ra thì đều là đang đi dọc theo một cái con đường cố định do người tạo ra a.”

Từng cái nghi ngờ lại hiện lên trong đầu Thôi Hằng, nhưng hẳn cũng biết rõ mình suy đoán như vậy là không có ý nghĩa, chỉ khi đến Thiên Giới, sau đó mới có thể dò xét ra kết quả.

Lúc này, Bùi Thanh Thu đứng ở bên cạnh Thôi Hằng thấy sự phụ mình khẽ cau mày, liền ân cần dò hỏi: “Sự tôn, con thấy ngài khẽ nhíu mày, nhưng là có chuyện ưu sầu gì, đệ tử có thể san sẻ hay không?”

“Con đúng là có lòng. ” Thôi Hằng nhìn Bùi Thanh Thu một chút, khẽ gật đầu một cái nói: “Thật ra thì sự phụ thật ra cũng không phải đang ưu sầu cái gì, chẳng qua là cảm giác nơi này khắp nơi đều lộ ra một bầu không khí mất tự nhiên không hài hòa, giống như khắp nơi đều là nhân tạo.

“Tuy nói hệ thống tu luyện vốn chính là người sáng tạo, nhưng cái thế giới này thật giống như là có người xây dựng một cái hoàn cảnh đặc thù, sau đó lại xây dựng ra một cái hệ thống tu luyện phù hợp cái hoàn cảnh đặc thù này, thật phần cổ quái.”

“Sự tôn ý của ngài là... ” Bùi Thanh Thu nghe vậy trợn to hai mắt, cả kinh nói ” Ý của ngài là nói, cái thế giới này từ mặt ngoài đến tầng sâu, thậm chí là cả Thiên Vực bản nguyên nhất và phương thức tu luyện, cũng có thể là bị người cố ý biên tạo ra?”

“Không phải không có khả năng. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, trầm giọng nói ” Con đường sư phụ đi qua, thấy quá nhiều điểm quý dị, có lẽ những câu trả lời này liên giầu ở bên trong Thiên Giới.”

Sau khi hiểu ra một điểm này, trong lòng của hắn liền có cảm ứng.

Nếu như có thể đem chuyện này tra rõ, quan hệ giao lưu giữa hắn cùng với mảnh tinh vực này sẽ trở nên vô cùng mật thiết.

Đến lúc đó tốc độ cảnh giới tu vi tự động tăng lên nhất định sẽ tăng trưởng đến một cái mức độ cực kỳ ngoại hạng.

Có lẽ có thể để cho hắn ở trong thời gian ngắn đột phá đến Hóa Thần trung kỳ.

Đây tuyệt đối là một lần thu hoạch cực kỳ không lồ.

Nhưng Bùi Thanh Thư lại là cảm thấy khó tin, sợ hãi nói: “Nhưng, nhưng mà ai có tu vi cảnh giới mạnh mẽ như vậy, ai có thể có bản lĩnh kinh thiên động địa như vậy?”

Chương 743: Mời các vị lên tầng mây nói chuyện giao lưu (2)

Uy năng trong lời Thôi Hằng vừa muốn nói, đối với Bùi Thanh Thu vừa mới luyện đến Thiên Đạo pháp thân, bước vào tầng thứ tương đương với cảnh giới đệ thất Tiên Giới mà nói, vẫn còn có chút khó hiểu.

“Cái này cũng không coi là bản lĩnh quá cao, con về sau cũng có thể làm được.” Thôi Hằng mỉm cười nói với Bùi Thanh Thu “Trước lúc đó, thật tốt tu hành là được.”

“Vâng, sư tôn!” Bùi Thanh Thu cung kính hành lễ, bắt đầu điều chỉnh tâm tình của mình, chuẩn bị cho việc tiếp theo có thể phát sinh chiến đấu.

...

Trong bảo khố Phương Thiên Vô Tướng Tông.

Khâu Bạch cẩn thận từng li từng tí từ trong một chồng giấy linh phù rút bỏ đem một bức họa cổ xưa lấy ra ngoài, để đặt đặt lên bàn, chậm rãi đem mở ra.

Lúc này, ở bên trên cái bàn này đã trưng bày hai món vật phẩm.

Một trong số đó là một thanh kiếm đồng tàn nát, chuôi kiếm thiếu sót một nửa, thân kiếm cũng chỉ còn hai phần ba, bộ phận còn dư lại hiện đầy vết rách, trên lưỡi kiếm tràn đầy lỗ hổng, để cho người lo lắng tùy tiện dùng liền sẽ chia năm xẻ bảy.

Hai chính là một mặt kính cổ thanh đồng tàn phá, phía trên ngưng kết số lớn gỉ xanh đồng, mặt ngoài lồi lõm, hẳn là hoa văn ban đầu rỉ sét hình thành, nhìn hết sức cũ kỹ, không còn bóng loáng chút nào.

Hai món báu vật này là Khâu Bạch tìm được trước, mà bức họa thì là nàng tìm được cuối cùng.

Bức họa trên mặt bàn chậm rãi mở ra, hiện ra ở trước mắt nàng là một bộ hình ảnh hùng vĩ bao la.

Trong đó có cánh đồng hoang vu vô tận, núi lớn cao vút tới cung điện trên trời, thiên địa man thú chạy nhanh, lại là một bộ cảnh tượng đại hoang nguyên thủy.

” Ký tên Chu Quân Thiên... ” Khâu Bạch thấy được tên dưới góc phải bức họa này, nội tâm rốt cuộc hoàn toàn an định.

Có ba cái bảo vật này, Phương Thiên Vô Tướng Tông có thể tạm thời không lo.

Sau đó, nàng mang ba cái bảo vật này thu lại, đi ra bảo khố, lại thấy đã có người chờ ở bên ngoài.

Người này là một người đàn ông tuổi trung niên, là một vị Tạo Vật Chủ, có chức trưởng lão.

Một vị trưởng lão tự mình đến tìm, ý nghĩa nhất định có chuyện vô cùng khẩn cấp.

Khâu Bạch đối với điều này cũng có chút chuẩn bị, mày liễu nhíu lại, trầm giọng nói: “Ngụy trưởng lão, nhưng là người Thiên Sơn Tiên Cung đến?”

“Không sai.” Ngụy trưởng lão gật đầu một cái, thở dài nói: “Tông chủ liệu đã có phương pháp ứng đối? Lần này tới bảy người, trong đó có ba người là chí cường giả cảnh giới thứ chín a.”

Tồn tại cảnh giới thứ chín Tiên Giới đối với tuyệt đại đa số người mà nói, đều là nhân vật vô địch trong truyền thuyết, bên mình căn bản cũng không khả năng có bất kỳ năng lực chống cự.

“Ba vị cảnh giới thứ chín, bốn người khác thì sao?” Khâu Bạch hỏi.

“Bốn người khác mỗi người là tùy tùng của bọn họ, lại tất cả đều là Tạo Vật Chủ.” Ngụy trưởng lão sắc mặt hơi trắng bệch, chính hắn cũng chỉ là Tạo Vật Chủ mà thôi.

“Trưởng lão yên tâm, cũng đã có phương pháp ứng đối.” Khâu Bạch gật đầu một cái, mỉm cười nói: “Theo ta đi qua đi.”

...

Trong nội đường tiếp khách Phương Thiên Vô Tướng Tông.

Cung Lai, Thang Ôn Chính, Tiền Viễn rất là tùy ý ngồi ở chỗ này.

Đi theo sau chính là bốn gã Tạo Vật Chủ đứng ở sau lưng bọn họ, đệ tử Phương Thiên Vô Tướng Tông phụ trách nghênh tiếp nín thở ngưng thần, không nói một lời.

Toàn bộ nội đường tiếp khách yên tĩnh đáng sợ, bầu không khí cực kỳ ngưng trọng.

Chính là ở dưới bầu không khí này, Khâu Bạch cùng Ngụy trưởng lão đến nơi này.

“Ba vị tiên bối, Khâu Bạch có chuyện tới chậm, xin chớ trách.” Thái độ của Khâu Bạch vô cùng ôn hòa, xem ra không có bất kỳ địch ý nào, trên khuôn mặt đẹp tuyệt trần cũng nở nụ cười dịu dàng.

“Nêu biết sai, thì nên bồi tội. ” Thiên Sơn Tiên Cung tô sự Cung Lai dẫn đầu mở miệng trước, ánh mắt của hắn nhìn chăm chú Khâu Bạch, nhân nhạ nói “Lúc trước chúng ta muốn quý tông chủ chuẩn bị tài nguyên, nhưng đã chuẩn bị xong chưa?”

Cùng lúc đó, Thang Ôn Chính cùng Tiên Viễn cũng nhìn về phía Khâu Bạch, hai người bọn họ mặc dù không có nói chuyện, nhưng cũng lộ rõ thái độ của mình, điều này làm cho bầu không khí trong nội đường tiếp khách trở nên nặng nề hơn.

Nhưng ngay vào lúc này, bỗng nhiên có một chàng thanh niên không có dấu hiệu nào từ bên ngoài đi vào, vô thanh vô tức thông qua tất cả thủ vệ của Phương Thiên Vô Tướng Tông, đi tới trước cánh cửa phòng tiếp khách.

“Chư vị tiền bối, tại hạ Bùi Thanh Thu. ” Thanh niên chấp tay nói ” Lần này phụng mệnh sư tôn tới, mời các vị đi trên tầng mây giao lưu, còn xin mời đi theo ta đi.”

Lời này vừa nói, toàn trường yên tĩnh, ánh mắt của mọi người đều nhìn sang.

Chương 744: Chu Quân Thiên, Đại Hoang đồ

Một vị Chư Thiên Chi Chủ? !

Đây là phản ứng đầu tiên của ba người Cung Lai, Thang Ôn Chính, Tiên Viễn sau khi thấy Bùi Thanh Thu.

Bởi vì Thiên Đạo Pháp Thể đã ẩn chứa bộ phận Thiên Đạo Chi Lực, mặc dù còn lâu mới chân chính cường đại như Chư Thiên Chi Chủ, nhưng cũng đã sẵn có một phần đặc thù.

Nếu như không có tra xét rõ ràng mà nói, rất dễ dàng sẽ bị nhận lầm là cường giả Dung Pháp cảnh.

Chẳng qua, coi như là cường giả Dung Pháp cảnh, ở trường hợp này cũng là không đủ sức nặng.

Ánh mắt Cung Lai lạnh như băng nhìn về phía Bùi Thanh Thu, trầm giọng nói: ” “Su tôn các hạ là ai ?”

Hắn mặc dù trong lòng tức giận, nhưng cũng không có trực tiếp ra tay.

Dù sao, có thể làm su tôn của một vị Dung Pháp cảnh, hơn phân nửa là một vị cường giả Đăng Thiên cảnh, còn không nên tùy tiện đắc tội.

Thang Ôn Chính cùng Tiên Viễn cũng nhìn về phía Bùi Thanh Thu, ánh mắt dò xét.

Bây giờ cái thời đại này, đông đảo cường giả cổ xưa khôi phục trở về, trong đó thậm chí không thiếu cường giả bước chân vào Thiên Môn, làm việc vẫn là phải cẩn thận.

“Tất cả các vị bởi vì su tôn ta sửa đổi Thiên Quy mà khôi phục, nhưng bây giờ muốn hỏi su tôn ta là ai sao? ” Bùi Thanh Thu mặt mỉm cười nói ” Mời các vị đi theo ta đi.”

Nói xong, hắn cũng không giải thích gì, liền trực tiếp xoay người rời đi, dưới chân đạp mây mà lên, không có bất kỳ người nào dám ngăn trở hắn.

Trong nội đường tiếp khách vẫn hoàn toàn yên tĩnh, nhưng cùng trước kia so sánh lại thêm mấy phần âm thanh hơi thở nặng nề.

Ba người Cung Lai, Thang Ôn Chính, Tiên Viễn trở mặt nhìn nhau, đều thấy được vẻ kinh nghi bất định trong mắt đối phương.

Khâu Bạch thì là đôi mắt đẹp tròn tròn, mắt đầy vẻ khiếp sợ.

Về mặt những người khác cũng đều ngạc nhiên, không thể tin nhìn về phía phương hướng Bùi Thanh Thu rời đi.

Mới vừa rồi thần bí nhân kia nói cái gì? !

Hắn mới vừa nói sự tôn của mình là cái người sửa đổi Thiên Quy đó!

Vị tôn tại tôi cao kia lại hiện thế!

Còn muốn cùng bọn họ giao lưu? !

Không tưởng tượng nổi!

Bất thành linh mồi, tựa như là hương trong hồ êm ả ném vào một tòa núi lớn, để cho trong trái tim tất cả mọi người đều dâng lên sóng gió kinh hoàng, cuộn cuộn không ngừng.

Rốt cuộc có đi hay không?

Trong lòng của mọi người hiện ra cái câu hỏi này.

Đương nhiên, rất nhanh tất cả mọi người đều làm ra quyết định nhất trí.

Đi!

Nhất định phải đi!

Coi như là giả, chỉ cần đi đem đối phương đánh chết là được.

Nhưng nhờ như là thật, chính mình nếu mà cự tuyệt loại tồn tại này mồi, đó chính là đang tự tìm đường chết.

“Thang huynh, Tiên huynh, chúng ta đi! ” Cung Lai trầm giọng nói, ngay sau đó trước nhất đứng dậy rời đi tiếp khách đường của Phương Thiên Vô Tướng Tông, dẫn người bay lên trời, đi trên tầng mây.

Sau đó, hai người Thang Ôn Chính và Tiên Viễn cũng vội vàng dẫn người rời đi nơi này.

Khâu Bạch nhìn mọi người đột nhiên rời đi, hồi tưởng lời mời của Bùi Thanh Thu mới vừa rồi, hít sâu một hơi, nói với Ngụy trưởng lão bên cạnh: “Chúng ta cũng đi qua đi.”

”Ừ, chỉ có thể như vậy.” Ngụy trưởng lão gật đầu một cái, nhìn hướng bầu trời nói ” Nếu quả như thật là vị cường giả thay đổi Thiên Quy kia, lần mồi này có lẽ là một lần chuyên cơ.”

“Hy vọng như thế đi.” Khâu Bạch cũng nhìn về phía bầu trời.

...

Sau khi Khâu Bạch mang người đi tới trên đám mây, đã nhìn thấy một đạo cánh cửa ánh sáng dựng trên tầng mây.

Bùi Thanh Thu đứng ở bên cạnh cánh cổng ánh sáng, thấy Khâu Bạch dẫn người đến, liền gật đầu mỉm cười nói: “Mời vào, sư tôn ta đã chờ đợi ở đây.”

“...” Khâu Bạch hơi trầm mặc, quan sát một chút cái cánh cổng ánh sáng này, mày liễu nhíu lại, nàng vẫn là có mấy phần cảnh giác ” Người lúc trước tới nơi này cũng đều đi vào?”

“Không sai. ” Bùi Thanh Thu nhẹ nhàng vượt cằm nói ” Trên tầng mây cuồn phong không nhỏ, không phải là chỗ thương lượng nói chuyện, nơi này là Động thiên sư tôn ta mở ra, tự thành thế giới, vừa vặn thích hợp.”

“Mở mang Động Thiên, tự thành thế giới...” Khâu Bạch nghe vậy hơi hơi há mồm, khó nén khiếp sợ trong lòng, gật đầu nói “Đa tạ.”

Sau đó liền mang người tiến vào cánh cổng ánh sáng.

Tiếp theo một cái chớp mắt, nàng cũng cảm giác được tầm mắt có vô số đạo ánh sáng thoáng qua, thật giống như là trong phút chốc xuyên qua vô tận thế giới, chờ đến lúc cảm giác khôi phục bình thường, liền phát hiện mình đi tới một chỗ thiên địa vô cùng quảng đại.

Hơn nữa pháp tắc đạo vận nơi này vô cùng sự hoàn mỹ, bản chất cũng cực cao, thậm chí còn nắm giữ có thể ảnh hưởng đặc tính của ngoại giới tinh không, nhất định chính là một phương Thiên Vực khác.

“Đây, đây thật là thế giới Động thiên con người mở ra sao? ! ” Khâu Bạch không thể tin cảm thụ cái thế giới này, nội tâm rung động tốt đỉnh, uy năng như vậy đã hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi tưởng tượng của nàng.

Quá mức kinh người.

Chính là ở trong rung động liên hội này, Khâu Bạch đi tới trong một tòa cung điện hùng vĩ trên bầu trời.

Bọn người Cung Lai, Thang Ôn Chính, Tiền Viễn cũng đã ngồi xuống.

Mà ở ghế chủ vị đầu não nhất của cung điện, một người nam tử anh tuấn tuổi còn trẻ đang ngồi, ánh mắt của hắn ôn hòa, thần tình lạnh nhạt, như là xem ai đều là như nhau.

Nhưng mỗi người cũng có thể ở trên người hắn cảm nhận được một cỗ uy nghiêm vô hình, để cho người không nhìn được sinh ra cảm giác cung kính.

Chính là Thôi Hằng.

“Vị này chính là Khâu Tông chủ đi. ” Thôi Hằng thấy Khâu Bạch đi vào, hướng một chỗ ghế trống chỉ chỉ, mỉm cười nói ” Mời ngồi.”

“Đa, đa tạ tiên bối. ” Khâu Bạch theo lời ngồi xuống, bên trong lòng có chút khẩn trương, cũng có chút hối hận, cảm giác mình hẳn là nên đến sớm một chút, bây giờ để cho đám người Cung Lai đoạt trước, nhớ như đã đạt thành cái hiệp nghị gì nhằm vào mình thì làm sao bây giờ?

Chẳng qua, suy nghĩ kỹ một chút, dường như cũng không cần quá lo lắng.

Đây chính là một vị tồn tại tối cao có thể mạo mạng Động Thiên, tự thành thế giới, còn có khả năng thay đổi Thiên Quy, Cung Lai bọn họ có tài đức gì cùng cường giả như vậy đạt thành hiệp nghị.

“Khâu Tông chủ, có chuyện ta muốn nói rõ trước với người. ” Vào lúc này Thôi Hằng chợt mở miệng nói ” Mới vừa rồi ba người bọn họ tuyên thệ muốn làm người hầu của ta.”

Vừa nói, liền chỉ chỉ ba người Cung Lai, Thang Ôn Chính, Tiên Viễn.

Ba người bọn họ cũng phôi hợp mà quỳ lạy trên đất, thái độ cung kính cực kỳ.

“... ” Khâu Bạch tức thì liền bối rối, không nghĩ tới còn sẽ có loại thao tác này, lời mới vừa muốn nói đến mấp mí chỉ có thể nuốt xuống, trong lúc nhất thời á khẩu không trả lời được, không biết phải nói cái gì.

“Có điều, ta cũng không có ý này, ba người bọn họ cũng không đủ tư cách. ” Thôi Hằng lại bỗng nhiên lắc đầu một cái, để cho ba người Cung Lai, Thang Ôn Chính, Tiên Viễn sắc mặt trắng bệch một trận.

“... Phù. ” Khâu Bạch như trút được gánh nặng thở phào nhẹ nhõm, thầm nói vị tồn tại tối cao này làm sao còn thích nói chuyện ngắt đoạn.

“Mục đích chủ yếu lần này ta tới nơi này, vẫn là vì Phương Thiên Vô Tướng Tông. ” Ánh mắt Thôi Hằng nhìn chăm chú Khâu Bạch, dường như có thể đem hết thấy trên người nàng đều nhìn thấu, mỉm cười nói ” Trên người Khâu Tông chủ có ba cái bảo vật, có thể hay không cho ta mượn xem một chút?”

“Chuyện này... ” Khâu Bạch nhất thời lại trở nên khẩn trương, đây coi như là mới ra đầm rồng lại vào hang hổ sao?

“Yên tâm là được, ta từ trước đến giờ sẽ không để cho người phí công. ” Thôi Hằng mỉm cười nói ” Để làm thù lao,

ta có thể giúp người bước vào Đấng Thiên cảnh. Vậy thì không cần lo lắng lại bị người xâm phạm.”

“Bước, bước vào Đấng Thiên cảnh? ! ” Khâu Bạch nhất thời hai mắt tròn tròn, trên mặt lộ ra vẻ mặt khó thể tin, sau đó đập đầu quỳ mọp “Đa tạ thượng tiên!”

Cùng lúc đó, trong tay của nàng chớp động ánh sáng rực rỡ, mang ba cái bảo vật lúc trước từ tông môn trong bảo khố mang ra ngoài kia lấy ra, hai tay dâng tặng cho Thôi Hằng.

“Như thế tốt lắm. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, nhận lấy ba cái bảo vật này.

Mới đầu lực chú ý của hắn chủ yếu là tập trung ở trong khối mảnh vụn kính thanh đồng kia, đây cũng là một trong mục đích chủ yếu hắn tới Thiên Hồng Thiên.

Nhưng vừa mới tiếp xúc, hắn liền phát hiện cuốn bức họa kia cùng thanh đồng tản kiếm cực kỳ khác thường, ánh mắt đều trở nên trầm tĩnh.

“Bức họa này... ” Thôi Hằng trước đem mảnh vụn kính thanh đồng đặt ở một bên, sau đó mang cuốn bức họa kia mở ra, ánh mắt quét qua nội dung bức họa, nhất thời liền rơi vào trầm tư.

“Đại Hoang đồ, Chu Quân Thiên...”

Chương 745: Thiên Môn trong tranh, con đường đi thông Thiên Giới

Bên trên tấm Đại Hoang đồ này miêu tả cảnh tượng nguyên thủy, có cánh đồng hoang vu vô tận cùng núi lớn mênh mông và rất nhiều man thú.

Nhưng Thôi Hằng lại xuyên thấu qua cái hình ảnh bề mặt này thấy được tin tức cất giấu trong đó.

Ở bầu trời cánh đồng hoang vu vô tận này, có một vòng đai nhật cùng một vầng minh nguyệt treo cao, chúng nó phân biệt ở hai bờ bầu trời, hoà lẫn chiếu rọi, tựa như là một cặp mắt, mắt nhìn xuống đất đai cùng núi hoang phía dưới.

Trong núi lớn mênh mông liên miên không dứt, đứng sừng sững sáu tòa cửa lớn chỉ có đường nét hư ảo, như là ẩn chứa vô tận huyền diệu, dẫn tới nơi không biết.

Chung quanh mỗi tòa cửa lớn đều có vô số núi lớn kéo dài, tiếp giáp với nhau, mặc dù đều phân chia khu vực của riêng mình, nhưng lại liên thông với nhau, mỗi một chỗ tiếp giáp biên giới đều có số lớn man thú chiếm giữ, khí thế hung mãnh.

“Bạn vẽ này muốn biểu đạt cái gì?” Thôi Hằng khẽ nhíu mày, thậm chí nói “Sáu tòa Thiên Môn, mênh mông núi lớn, man thú lẫn nhau vượt giới, là đang nói tình huống mãnh tinh hải này?”

“Nhưng nếu là dùng cảnh vật để biểu thị phương tinh hải này mà nói, bên trong tấm 《Đại Hoang đồ》 này cũng không chỉ có núi lớn mênh mông liên miên không dứt, cũng không chỉ có những cửa lớn cùng man thú này.

“Còn có cánh đồng hoang vu càng rộng lớn vô tận, cùng với ao đầm biên giới, tuyết sơn, sa mạc, cùng với biển khơi tím ngoài rìa, hòn đảo... Những thứ này lại là đang biểu thị cái gì?”

Bức họa này bản chất cũng không tính cao, ẩn chứa sức mạnh cũng không coi là cường đại, nhưng tin tức ẩn chứa trong đó lại là để cho hẳn có chút không đoán ra, luôn cảm giác hẳn là ẩn giấu một ít thứ then chốt.

Vì vậy, Thôi Hằng liền trước hết đem bức họa này thu vào, lại đem khối mảnh vụn kính thanh đồng kia cầm trong tay, đồng thời lấy ra khối mảnh vụn kính thanh đồng lúc trước lấy được kia, đưa chúng nó đặt vào nhau.

Hai cái vừa mới tiếp xúc, mặt ngoài liền đều sáng lên hào quang màu xanh sẫm, sau đó ánh sáng liền kết với nhau, tương

dung với nhau, hai mảnh vụn cũng rất nhanh liền dung hợp lại cùng nhau.

Sau đó chỉ thấy cái đoàn hào quang màu xanh sẫm này chậm rãi tiêu tan, một mặt kính thanh đồng cổ xưa hoàn chỉnh liền xuất hiện ở trong lòng bàn tay Thôi Hằng.

Món chí bảo Thiên Giới trước đây rốt cuộc phục hồi như cũ!

Mặt ngoài đã kinh biến đến mức bóng loáng sáng ngời, y như mặt kiếng bình thường vậy, nhưng bên trên hoa văn phía sau như cũ tràn đầy giở xanh đồng, lộ ra vô cùng cổ xưa.

Chẳng qua, như vậy cũng đã đủ rồi.

Công hiệu lớn nhất của kính thanh đồng vẫn là hiệu quả ở mặt kiếng.

Thôi Hằng thoáng vận chuyển pháp lực, chỉ thấy bên trên tấm bảo kính thanh đồng này ngay lập tức liền chiếu ra vô số cảnh tượng.

Những cảnh tượng này đều đến từ Giới Vực bất đồng, tinh không bất đồng, thậm chí là Thiên Vực bất đồng.

Có thể tiến hành giám sát vô cùng hữu hiệu đối với toàn bộ chư thiên vạn giới.

Đương nhiên, để cho Thôi Hằng cảm thấy mừng rỡ vẫn là phát hiện bên ngoài chư thiên vạn giới.

Trên kính thanh đồng chiếu ra một cái con đường vòng qua Thiên Giới Chi Môn tiến vào Thiên Giới, ngay tại bên trong Tam Thượng Thiên.

Chỉ cần kích hoạt lực lượng xuyên qua chư thiên của kính thanh đồng, liền có thể mở ra con đường đặc thù đi Thiên Giới bên trong Tam Thượng Thiên, từ đó tiến vào đến bên trong Thiên Giới.

Đồng thời, thông qua một ít tin tức ẩn chứa trên kính thanh đồng, Thôi Hằng cũng biết phương thức vòng qua Thiên Giới Chi Môn tiến vào Thiên Giới thật ra thì cũng không chỉ có một loại.

Một ít bảo vật Thiên Giới đặc thù cũng có thể đạt tới hiệu quả tương tự.

Thường thấy nhất chính là bảo vật cùng sự vật nào đó bên trong Thiên Giới tồn tại liên lạc cực mạnh, hơn nữa bản thân còn có năng lực qua lại hư không, liền có thể định hướng đi Thiên Giới, xuất hiện ở bên cạnh sự vật liên quan.

Mặt kính thanh đồng này không phải là cái loại bảo vật này, cũng chỉ có thể thông qua lối đi Tam Thượng Thiên vòng

qua Thiên Giới Chi Môn.

“Nhu thế xem ra, ban đầu Thất Thất cưỡng ép tiến vào Thiên Giới, hơn phân nửa chính là nắm giữ bảo vật nào đó cùng Thiên Giới tồn tại liên lạc.” Thôi Hằng âm thầm nghĩ ngợi, đồng thời cũng đem kính thanh đồng thu vào.

Sau đó, ánh mắt của hắn lại rơi vào trên thân chuỗi tàn kiếm thanh đồng này.

Trên chuỗi tàn kiếm thanh đồng này ẩn chứa sự sắc bén không kém, mặc dù đã tàn phá cực kỳ, nhưng vẫn cất giữ chút uy năng, hơn nữa còn lưu lại một tia đặc tính sức mạnh cực kỳ nhỏ, hẳn là bảo vật tầng cấp Thiên Môn.

Chẳng qua, so sánh với hai loại bảo vật trước, chuỗi tàn kiếm thanh đồng này đối với Thôi Hằng mà nói cũng không có sức hấp dẫn gì, liền đem nó cho Bùi Thanh Thu.

Một tia đặc tính sức mạnh rất nhỏ lưu lại trên thân chuỗi tàn kiếm này đối với Bùi Thanh Thu mà nói, hẳn là có chút ích lợi, có thể giúp hắn tăng tiến tu vi, tăng lên cảnh giới.

Thôi Hằng sau khi xử lý xong cái ba cái bảo vật này, ánh mắt liền nhìn về phía Khâu Bạch, mỉm cười nói: “Khâu Tông chủ, đến đây đi. Ta giúp ngươi tăng lên tới cảnh giới thứ chín.”

“Hả? ” Khâu Bạch nghe vậy sững sờ, ngạc nhiên nói ” Ngay, ngay bây giờ sao, không cần phải chuẩn bị gì sao?”

Trên mặt ba người Cung Lai, Thạng Ôn Chính, Tiên Viện cũng lộ ra biểu tình không thể tin, khiếp sợ không gì sánh nổi.

Đây chính là muốn đem người tăng lên tới cảnh giới thứ chín Tiên Giới!

Lại còn nói hời hợt như vậy?

“Ngươi làm xong chuẩn bị tâm lý là được.” Thôi Hằng gật đầu, nói với Khâu Bạch “Nhu thế nào?”

“Ta đã chuẩn bị sẵn sàng!” Khâu Bạch vội vàng gật đầu nói ” Tiên bối tùy thời có thể bắt đầu.”

“Rất tốt.” Thôi Hằng mỉm cười nói, ngay sau đó cong ngón búng ra, liền có một tí pháp lực xuyên vào trong cơ thể Khâu Bạch, trong nháy mắt rong ruổi ngay tại trong nhục thể và thân hồn của nàng, để cho bản chất tánh mạng của nàng nhanh chóng thăng hoa.

Bên trong Thiên Hồng Thiên, vô số dị tượng sinh ra.

Vô số sinh linh kinh ngạc không thôi mà nhìn hướng bầu trời, cảm thụ khí thế uy áp đột nhiên bạo phát. Cũng có đệ tử Phương Thiên Vô Tướng Tông mừng rỡ không thôi, bọn họ đều nhận thức được đây là khí tức của Khâu Bạch.

Chỉ chốc lát sau, dị tượng kết thúc.

Khâu Bạch vô cùng hưng phấn cảm thụ trạng thái bản thân, thần hồn gởi gắm hư không, mỗi thời mỗi khắc đều đang hưởng thụ Thiên Đạo Chi Lực bồi bổ, trong lúc mơ hồ còn có thể nhìn thấy tòa Thiên Môn xen giữa chân thật và hư ảo kia.

Đăng Thiên cảnh!

Thật sự là Đăng Thiên cảnh!

Cảnh giới thứ chín Tiên Giới đỉnh phong, một bước cuối cùng trước Thiên Môn!

Cứ như vậy đạt tới?

Lại còn dễ như trở bàn tay như thế!

Khâu Bạch kích động gợn như không thể kiềm chế, nhưng vẫn là miễn cưỡng không chế được tâm tình tự thân, quý trước người Thôi Hằng, vô cùng cung kính nói: “Đa tạ đại ân của Thượng Tiên!”

” Giao dịch hợp lý thôi, không cần phải nói cảm tạ. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói ” Ba cái bảo vật kia đối với ta cũng có chút trợ giúp.”

Lúc này, ba người Cung Lai, Thang Ôn Chính, Tiên Viễn đã hoàn toàn chết lặng, giống như ba cái con rối tượng bùn đứng ngơ ngác ở nơi đó không nhúc nhích được.

Nhẹ nhõm như vậy đem người tăng lên tới cảnh giới thứ chín Tiên Giới, đã hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi nhận thức của bọn họ.

Coi như là ở niên đại cổ xưa Thiên Giới vẫn còn tồn tại, Tiên Tôn tại thế, cũng chưa nghe nói qua có phát sinh chuyện khó mà tin nổi như vậy a.

Vị cường giả thần bí này đến tột cùng là tồn tại bậc nào à?

Thật không thể tin nổi!

Thôi Hằng đối với ý tưởng của ba người này cũng không thèm để ý, hẳn bây giờ còn có một ít chuyện muốn hỏi Khâu Bạch, liền đề cho nàng đứng lên, mỉm cười nói: “Nghe đồn tổ sư Phương Thiên Vô Tướng Tông từng cùng một người tên là Chu Quân Thiên có giao tình, có thể hay không cùng ta giảng một chút?”

“Chu Quân Thiên?” Khâu Bạch nghe vậy đầu tiên là sửng sò, sau đó gật đầu nói ” Hồi bẩm tiên bối, tổ sư Tông ta quả thật cùng một vị tên là Chu Quân Thiên quen biết, ban đầu trên thiệp mời tân khách đại diện lập tông, danh tự này liền xếp ở vị trí thứ hai.

“Bên trong ba cái bảo vật Ngài mới vừa rôi thu lấy, bộ 《Đại Hoang đồ》 kia cũng là tác phẩm của Chu Quân Thiên, hắn từng là đệ tử của Tử Dương Thiên Chủ, sau đó lại bị giáng xuống hạ giới, sau đó có lời đồn đãi nói là hắn đưa đến Tử Dương Thiên bị diệt...”

“Thượng Tiên, chúng ta cũng biết về Chu Quân Thiên.” Vừa lúc đó, Cung Lai bỗng nhiên mở miệng nói “Chỉ có điều, cái tên Chu Quân Thiên này cũng không phải là đệ tử của Thiên Chủ gì đó, mà là một vị đại nhân vật đến từ Thiên Giới.”

“Ta từng nghe qua lời đồn, nói vị Chu Quân Thiên này cùng một vị tôn tại chí tôn của Thiên Giới có ngàn vạn tia quan hệ, thân phận cực kỳ bất phàm, không tầm thường.”

Chương 746: Đạo Nhất Tông trước đây (1)

Lời nói của Cung Lai khiến cho Thôi Hằng chú ý.

Người này ở ngay sau khi Thiên Giới biến mất liền tiến hành tự mình phong ấn, cho đến gần đây mới bởi vì Thiên Quy thay đổi mà khôi phục, làm sao sẽ biết Chu Quân Thiên?

Dù sao, Thiên Giới biến mất đến nay đã có năm mươi vạn năm rồi.

Mà cho dù Chu Quân Thiên đã từng có thân phận là đệ tử của Tử Dương Thiên Chủ, cũng là người hơn ba mươi vạn năm trước.

Hai người vốn không nên tồn tại chuyện biết nhau mới đúng.

Hơn nữa nghe ý tứ của Cung Lai, dường như là đang nói Chu Quân Thiên mà hắn nói là nhân vật đã xuất hiện từ thời đại Thiên Giới vẫn còn tồn tại?

Lại là một Chu Quân Thiên mới?

Hay là nói, đây thật ra là thân phận lúc Chu Quân Thiên xem như khí linh của Thiên Giới Chi Môn?

Chẳng qua, Thôi Hằng không có ưa thích người khác chen miệng, liền khoát tay chặn Cung Lai nói chuyện, nhàn nhạt nói: “Trước hết để cho Khâu Tông chủ nói hết lời đi.”

“... Vâng, vâng, Thượng Tiên.” Cung Lai liền vội vàng im miệng, nội tâm trở nên sợ hãi lên.

Hắn sở dĩ nóng lòng nói rõ mình tin tức mà mình biết về Chu Quân Thiên, chính là muốn hướng Thôi Hằng bày ra giá trị tự thân, xem có thể hay không bảo toàn tự thân, thậm chí vớt chút chỗ tốt.

Lại không nghĩ rằng Thôi Hằng đối với chuyện này cũng không nóng lòng, ngược lại còn để cho hắn im miệng, điều này làm cho hắn vô cùng bất an.

“Đa tạ tiên bối.” Khâu Bạch đầu tiên là hành lễ, sau đó lại tiếp tục nói rõ Chu Quân Thiên nàng hiểu biết.

Nàng nói nội dung liên quan tới Chu Quân Thiên, cơ bản đều là tới từ ghi chép trong điển tịch tông môn nhà mình.

Trong đó Chu Quân Thiên thân là đệ tử Tử Dương Thiên Chủ, phân trước khi gặp phải giáng chức Thôi Hằng đều đã

biết gân hết, đôi với tình huống sau khi Chu Quân Thiên bị giáng chức thì cũng không biết nhiều.

Lần này Khâu Bạch miêu tả vừa vặn bỏ toàn phần lỗ hỏng này.

Chu Quân Thiên bị Tử Dương Thiên Chủ giáng chức xuống hạ giới, chuyển thể sống lại ở một cái ngôi sao sinh mạng xa xôi, cũng trở thành hài nhi trong bụng mẹ, mất hết ký ức, tương đương với bắt đầu một đời mới tinh.

Hắn khi còn nhỏ cha mẹ liền đã qua đời, sau đó hắn làm trẻ mồ côi, làm qua nô lệ, cũng bị người lớn ép qua, thậm chí nhiều lần suýt chút nữa chết đi, cho đến thời kỳ thiếu niên bái nhập một cái tông môn võ đạo, sinh hoạt mới tốt hơn một chút.

Sau đó càng là ở trong sư môn này lấy vợ sinh con gái, cuối cùng còn tiếp nhận vị trí Tông chủ.

Vì vậy, sau khi chuyển thể, Chu Quân Thiên đối với sư môn của mình có tình cảm cực kỳ thâm hậu, coi như sau đó khám phá ký ức mất đi, khôi phục trí nhớ của kiếp trước, hắn cũng không hề rời đi.

Mà là vẫn ở ngôi sao xa xôi kia tu hành, cũng dựa vào kinh nghiệm kiếp trước của chính mình giáo hóa chúng sinh, lấy sức một mình đem trình độ tu luyện của trọn cái ngôi sao tăng cao mấy cái đại cảnh giới.

Chỉ tiếc, thời đó Tử Dương Thiên Chủ không biết là từ loại nguyên nhân nào, sau khi biết Chu Quân Thiên khôi phục trí nhớ kiếp trước, lại trực tiếp phái người tới đem tông môn đó tàn sát hết sạch.

Ngày trước mặt Chu Quân Thiên giết chết tất cả đồng môn của hắn, cũng hủy diệt văn minh phát triển không ngừng của ngôi sao kia.

Điều này làm cho Chu Quân Thiên gần như lâm vào trong điên cuồng.

Từ đó về sau, hắn rời đi cái ngôi sao kia, thực lực cũng là nhanh chóng khôi phục, không qua thời gian bao lâu liền phi thăng tới Tử Dương Thiên.

Chẳng qua, khi đó Chu Quân Thiên đã hoàn toàn không có bộ dạng lúc ở nhân gian trước đây, giống như là lại khôi phục thành Chu Quân Thiên chưa bị giáng chức lúc trước.

Tử Dương Thiên Chủ cũng không có lại tiếp tục nhằm vào hắn, vẫn thu hắn làm đệ tử.

Đây là một quãng thời gian bình hòa nhất trước khi Tử Dương Thiên bị tiêu diệt.

Chu Quân Thiên phảng phất cái gì đều không trải qua vậy, giống như trước kia mà lấy thân phận đệ tử Tử Dương Thiên Chủ đi lại ở trong vạn giới tinh không.

Tất cả mọi người đều cho là hắn đã không thêm để ý việc thế thâm đã từng trải qua.

Cho đến có một ngày, Tử Dương bị diệt.

Nghe đồn trận biến cố kinh động chư thiên kia chính là Chu Quân Thiên một tay thúc đẩy, còn có người thấy được bóng người Chu Quân Thiên trong ánh sáng nô tung của Tử Dương Thiên.

Đây là sự trả thù cuối cùng của hắn.

Từ đó về sau, Chu Quân Thiên liền lại cũng không có lộ mặt.

Dần dần sự tích của hắn cũng bắt đầu bị người quên lãng.

Bây giờ cái thời đại này, người biết được Chu Quân Thiên đã không nhiều lắm.

“Chu Quân Thiên cùng Đạo Chu Tinh nơi hắn đã từng sinh sống qua, Đạo Nhất Tông cứ như vậy bị chôn vùi ở giữa bụi bậm của lịch sử.” Khâu Bạch khẽ thở dài, miêu tả việc một nhân vật như vậy trải qua, khiến cho nàng không nhịn được sinh lòng thôn thức.

Chương 747: Đạo Nhất Tông trước đây (2)

“Nàng mới vừa nói cái sư môn Chu Quân Thiện bái nhập kia, gọi là ‘Đạo Nhất Tông’ ?” Chân mày Thôi Hằng hơi hất lên.

Tin tức này để cho hắn cảm thấy cực độ ngoài ý muốn.

Đạo Nhất Tông cùng Đạo Nhất Cung chỉ sai một chữ, cũng đều là truyền thừa trên Đạo Chu Tinh.

Nếu nói là chẳng qua là trùng hợp, khả năng này coi như quá thấp.

Cửu Tiêu Vân Thiên Giới Vô Cực Kim Tiên “Đạo Thần” từng dẫn một đám Kim Tiên chạy nạn tới Đạo Chu Tinh, trong lúc giáo hóa chúng sinh còn thành lập Đạo Nhất Thiên Đình thống trị văn minh cả cái tinh cầu.

Sau đó đám người Đạo Thần rời đi, mang đi Đạo Nhất Thiên Đình, nhưng lưu lại truyền thừa Đạo Nhất Cung, trở thành tông môn giáo phái lớn nhất bên trên Đạo Chu Tinh.

Theo tin tức lúc trước Thôi Hằng tiếp xúc được đến xem, khởi nguồn của Đạo Nhất Cung hẳn là đều chỉ về cái tên Đạo Thần này, cũng không có ngọn nguồn gì sớm hơn mới đúng.

Nhưng bây giờ đột nhiên xuất hiện một cái Đạo Nhất Tông vào ba mươi vạn năm trước, quả thực để cho Thôi Hằng cảm thấy ngoài ý muốn.

“Đạo Nhất cái danh hiệu này, có phải hay không là tên Đạo Thần đó ở Đạo Chu Tinh phát hiện cái gì sau đó cố ý lấy?”

Thôi Hằng thậm nghĩ trong lòng ” Hay là nói nguyên nhân dẫn người trốn tới Đạo Chu Tinh, vốn là bởi vì biết chút ít cái gì? Bây giờ suy nghĩ kỹ một chút, hành tung của hắn cũng có chút cô quái, bên trong cái chư thiên vạn giới này, lại hoàn toàn không tìm được tung tích của hắn...”

Trước đó Thôi Hằng cũng nghĩ tới phải tìm tung tích Đạo Thần, nhưng một mực cũng không phát hiện cái đầu mối gì hữu dụng, giống như người này sau lúc rời Đạo Chu Tinh liền trực tiếp biến mất vậy.

Lúc trước Thôi Hằng không để ý bao nhiêu, nhưng bây giờ nhìn lại, quả thật có chút không quá bình thường.

“Cái tên Đạo Thần này, nhất định là có chỗ quái.” Thôi Hằng âm thầm đem đầu mối này ghi tạc trong lòng, sau đó hướng Khâu Bạch khẽ gật đầu, vừa nhìn về phía ba người

Cung Lai ” Các ngươi nói một chút hiểu biết về Chu Quân Thiên đi.”

“Vâng, vâng, Thượng Tiên!” Cung Lai vội vàng gật đầu nói “Đúng như Thượng Tiên biết được, Chu Quân Thiên trong lời chúng ta muốn nói cùng Chu Quân Thiên trong lời Khâu Tông chủ muốn nói cơ bản có thể xem là không có chút quan hệ nào, căn bản không có một chút chỗ tương tự.

“Ồ niên đại Thiên Giới vẫn còn tồn tại, giữa Thiên Vực cùng Thiên Giới giao lưu rất nhiều, chúng ta lúc ấy cũng đã tu luyện đến cảnh giới thứ chín, cho nên cũng biết một ít đại nhân vật Thiên Giới, trong đó liên bao gồm vị Chu Quân Thiên này.

“Nghe nói tu vi tự thân của Chu Quân Thiên không tính là quá mạnh, chưa vượt qua tầng thang trời thứ nhất, nhưng lại nắm trọng tay một loại quyền hành cực kì khủng bố, đủ để cho rất nhiều người kiêng kỵ.

“Hẳn lại có thể ở một mức độ nào đó không chế Thiên Giới Chi Môn mở ra, thậm chí còn có thể cưỡng ép để cho tất cả người chưa bước vào Thiên Môn không thể thông qua Thiên Giới Chi Môn, càng không được đi vào Thiên Giới.

“Ngài biết đó, dưới tình huống bình thường, Tào Vật Chủ liền có thể thông qua Thiên Giới Chi Môn phi thăng tới Thiên Giới, nếu mà được đại nhân vật xem trọng, liền có thể thu được quyền hành Thiên Vực, nhảy một cái trở thành Chư Thiên Chi Chủ cảnh giới thứ tám.

“Nhưng nếu như bị Chu Quân Thiên nhắm vào, Thiên Giới Chi Môn sẽ đóng lại đối với tên Tào Vật Chủ này, khiến cho họ mất đi cơ hội phi thăng thiên giới, càng không thể nào trở thành Chư Thiên Chi Chủ.

“Nghe nói đã từng có người đi tìm đại nhân vật Thiên Giới phản ứng, hy vọng có thể thu hồi phần quyền hành này của Chu Quân Thiên, nhưng phản ứng như vậy cơ bản đều là đá chìm đáy biển, sẽ không có cái hồi âm gì.

“Chẳng qua, ở trong tràng kiếp nạn Thiên Giới đột nhiên biến mất kia, Chu Quân Thiên cũng quả thật trợ giúp rất nhiều người, nếu như không có hắn, sợ rằng rất nhiều người căn bản cũng không có cơ hội tự phong hoặc là ngủ say.”

”Ừ, không sai.” Thang Ôn Chính ở một bên gật đầu nói “Ở trước khi Thiên Giới đột nhiên biến mất, chính là Chu Quân Thiên cưỡng ép đóng cửa Thiên Giới Chi Môn, để cho rất nhiều cường giả dưới Thiên Quan lưu lại ở vạn giới tinh không.

“Nêu khộng, ở sau khi Thiên Giới đột nhiên biên mất, cõi đời này sợ rằng ngay cả Tạo Vật Chủ đệ thất cảnh Tiên Giới cũng không thừa lại mấy.”

Chương 748: Chuẩn bị đi Thiên Giới

Chu Quân Thiên mà Cung Lai cùng Thang Ôn Chính miêu tả nghiêm nhiên là Đại Thánh Nhân cứu vớt phương tinh vực này.

Nếu như không có Chu Quân Thiên cưỡng ép đóng Thiên Giới Chi Môn, rất nhiều cường giả liên vô cùng có khả năng bị phong tỏa ở bên trong Thiên Giới, lúc này liên khiến cho truyền thừa phương chư thiên vạn giới này đoạn tuyệt, văn minh hoang vu.

Thoạt nghe dường như rất có đạo lý.

Nhưng Thôi Hằng cũng không cho là như vậy, hắn khẽ gật đầu một cái nói: “Chu Quân Thiên cưỡng ép đóng Thiên Giới Chi Môn, tại sao là vì ngăn trở người hạ giới đi Thiên Giới, mà không phải là vì ngăn cản người của Thiên Giới xuống hạ giới?”

Thiên Giới Chi Môn là hai chiều, đóng cửa Thiên Giới Chi Môn, dĩ nhiên có thể ngăn cản người đi Thiên Giới, nhưng cũng có thể ngăn cản người của Thiên Giới đi chư thiên vạn giới phía dưới.

Cung Lai nghe vậy như bị sét đánh, theo bản năng nói: “Điều này sao có thể? Bên trong Thiên Giới có vô số cường giả, coi như Chu Quân Thiên có năng lực điều khiển Thiên Giới Chi Môn, cũng không khả năng ngăn cản đông đảo Tiên Tôn chí tôn đi.”

Thang Ôn Chính cùng Tiên Viên bên cạnh cũng đều lắc đầu liên tục.

Bọn họ không thể không nghĩ tới khả năng này, nhưng đều cảm thấy đây là chuyện không thể nào.

Thiên Giới cường giả biết bao nhiêu, làm sao có thể đều bị Chu Quân Thiên ngăn trở?

Coi như Chu Quân Thiên có thể ở một mức độ nào đó ảnh hưởng Thiên Giới Chi Môn mở ra, có thể ngăn trở đệ bát cảnh, đệ cửu cảnh, thậm chí là cường giả chưa vượt qua tầng thang trời thứ nhất chắc đã là cực hạn.

Những Tiên Tôn vượt qua tầng thang trời thứ nhất kia tuyệt đối không thể bị Chu Quân Thiên một người ngăn trở.

“Phải không?” Thôi Hằng cười khẽ một tiếng, cũng không giải thích nhiều.

Liên quan tới Chu Quân Thiên, hắn còn nghe nói qua lời đồn hắn là khí linh của Thiên Giới Chi Môn chuyên thể.

Nêu mà lời đồn này là thật, như thế Chu Quân Thiên mà đám người Cung Lai muốn nói, vô cùng có khả năng chính là thân phận lúc hần còn tính là khí linh.

Thân là khí linh của Thiên Giới Chi Môn, Chu Quân Thiên nhất định đối với Thiên Giới Chi Môn có lực chống không cực kỳ mạnh mẽ, chưa chắc không thể ngăn trở những cường giả Thiên Giới kia hạ giới.

Hơn nữa từ đó về sau đến bây giờ, trong thời gian hơn năm mươi vạn năm, không có bất cứ người nào thành công vượt qua Thiên Môn, gần như khiến việc tu hành của phương tinh vực này đây hoàn toàn đứt đoạn.

Hậu quả nghiêm trọng như vậy, rất khó không khiến người ta hoài nghi là Chu Quân Thiên cố ý trợ giúp dị vực xâm phạm.

Nhưng đối với hần, làm vậy thì có ích lợi gì?

Thôi Hằng tạm thời còn không cách nào hiểu thấu đáo điểm này, thậm chí nói: “Cố lẽ chỉ có đến Thiên Giới, sau khi tự mình hiểu được tình huống Thiên Giới, mới có thể tìm tới đáp án. Ủ... Không biết Thật Thật ở Thiên Giới ra sao rồi.”

Tính từ khi Khương Thất Thất ở Tử Dương Giới lấy kiện chí bảo Thiên Giới nào đó tiến vào Thiên Giới, đến nay đã có năm trăm năm.

Chờ đến Thiên Giới, vừa vặn cũng có thể thăm dò một chút tung tích Khương Thất Thất.

Dương nhiên, trước khi đến Thiên Giới, vẫn là phải trước an bài xong mọi chuyện ở nhân gian mới được.

Hơn nữa đi Thiên Giới cũng muốn mang mấy người đi qua.

Sau đó, ánh mắt Thôi Hằng lại nhìn về phía bọn người Cung Lai đang run run ở một bên, trầm giọng nói: “Tiếp đó, ta cho các người một cái nhiệm vụ, làm xong thì có thù lao.

“Đi thu thập tin tức liên quan tới ‘Đạo Thần ‘. ‘Đạo Nhất Cung ‘. ‘Đạo Nhất Thiên Đình ‘, một khi có đầu mối gì, phải đi Thái Hồng Tinh bẩm báo cho một con Hỏa Long tên là Hỏa Thất là được.”

Bây giờ Hỏa Thất còn không tồn tại, hần tính toán đợi lúc trở về mang Huệ Thế rời đi, sáng tạo một con Cửu Hỏa Viêm Long Thiên Quan tầng thứ sáu để trấn thủ Thái Hồng Tinh, tránh bị dị vực xâm phạm.

“Vâng, dạ ! Đa tạ Tiên Tôn, đa tạ Tiên Tôn! ” Ba người Cung Lai, Thang Ôn Chính, Tiên Viễn vội vàng miệng đồng thanh đáp ứng.

Trong lòng vui mừng vô hạn.

Bọn họ nhưng là tận mắt thấy Khâu Bạch là thế nào trở thành cảnh giới thứ chín!

Vị này chính là tồn tại tối cao có thể trực tiếp thay đổi Thiên Quy a!

Có thể vì hắn làm việc chính là cơ duyên to lớn!

“Đúng rồi, tiếp đó sẽ có hai vị Thượng Thiên Chi Chủ đến.” Thôi Hằng lại hướng ba gã cảnh giới thứ chín cùng Khâu Bạch nói “Chờ sau khi bọn hắn đến, liền bảo bọn họ đi Thái Hồng Tinh tìm ta đi.”

Nói xong, liền dẫn Bùi Thanh Thu cùng rời đi chỗ tiếp khách đường này.

Chỉ để lại mọi người về mặt đờ đẫn.

Qua một lúc lâu, bọn họ mới hơi hơi tỉnh hồn, sau đó liền vô cùng cảnh giác nhìn địch nhân bên cạnh, cũng vội vàng kéo dài khoảng cách.

Khâu Bạch thấy vậy vội vàng tiến lên một bước, thấp giọng quát nói: “Các vị, đều không nên động thủ, các người đây là muốn chọc cho vị Tiên Tôn kia không vui sao?!”

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người tại chỗ đều trở nên yên tĩnh lại, sau đó liền đều tạm thời buông xuống địch ý, nhưng cũng không biết nán lại chỗ này nên làm gì, có chút trở mắt nhìn nhau.

Cũng may chỉ chốc lát sau thì có hai bóng người từ trên trời cao hạ xuống, theo sau chính là Tiên Nhạc du dương cùng Phật quang chiếu rọi, chính là Phương Hòa đạo sĩ cùng Viên Khổ hòa thượng.

Hai người bọn họ đồng dạng là tồn tại cảnh giới thứ chín sống từ khi Thiên Giới vẫn còn.

Hơn nữa còn là hai trong ba Thượng Thiên Chi Chủ duy nhất bên dưới phương tinh vực này.

Cảnh giới thứ chín Thiên Giới là Đấng Thiên cảnh.

Nhưng Đấng Thiên cảnh lại không nhất định chính là Thượng Thiên Chi Chủ.

Dù sao, Thượng Thiên của phương tinh vực này cũng chỉ có ba vị.

Thượng Thiên Chi Chủ tự nhiên cũng chỉ có ba vị.

Cung Lai thấy thân ảnh hai người bọn họ nhất thời vui mừng như điên.

Hai người này hẳn quen biết, ở thời đại Thiên Giới vẫn còn tồn tại, hẳn cùng với Phương Hòa đạo sĩ còn có Viên Khô hòa thượng cũng đã có một đoạn giao tình ngắn ngủi.

“Ừm ? Cung đạo hữu lại cũng ở đây? ” Phương Hòa đạo sĩ cũng rất là ngoài ý muốn.

Ở sau khi hạ xuống, hẳn lại tử tế quan sát Cung Lai một chút, sau khi phát hiện hẳn an toàn, mỉm cười nói: “Ta phụng mệnh Tiên Tôn mà tới, đạo hữu cũng vậy sao?”

“A Di Đà Phật, lão nạp cũng là nhận được Tiên Tôn đưa tin. ” Viên Khô Thiên Sư gật đầu một cái, chấp hai tay sau, gật đầu một cái, dò hỏi “Không biết Tiên Tôn lúc này ở nơi nào?”

“Mới vừa vẫn còn ở, lúc này hẳn là trở về Thái Hồng Tinh. ” Khâu Bạch nghĩ tới lời nói mới rồi của Thôi Hằng, nói ” Tiên Tôn cũng nói, nếu hai vị tiên bối đến, thì bảo các người trực tiếp đi Thái Hồng Tinh.”

Mà lúc này ba người Cung Lai chỉ có thể lúng túng đứng ở một bên, trong lúc nhất thời có chút không biết làm sao, cũng không biết nên làm những gì.

Phương Hòa đạo sĩ trong lòng bèn nhảy, sau khi thấy biểu hiện của ba người Cung Lai, liền khẽ cười nói: “Cung đạo hữu, xem bộ dáng này của các người, chẳng lẽ là đắc tội Tiên Tôn?”

“... Không, không có. ” Cung Lai liền vội vàng lắc đầu nói ” Chúng ta tuyệt đối không có làm chuyện khác người gì, cũng chắc chắn sẽ không đắc tội vị Tiên Tôn kia.”

“Như vậy tốt nhất. ” Phương Hòa đạo sĩ gật đầu một cái, lại trầm giọng nói ” Thật ra thì, người tốt nhất tiếp tục đảm bảo giữ cung kính, không cần có tâm tình không cam lòng gì, ý nghĩ tương tự cũng không được có.

“Ta chỉ nói cho người một lần, người phải nhớ được, ngay từ lúc trước kia, Tiên Tôn từng nói với ta. Lúc hẳn tu hành, cõi đời này còn không có Thiên Giới.”

“A Di Đà Phật. ” Viên Khô hòa thượng cũng chấp hai tay gật đầu một cái, trầm giọng nói ” Đúng là như vậy, uy năng và sự cô xua của Tiên Tôn, xa không phải là các người có thể tưởng tượng được.”

“Lúc tu hành, còn không có Thiên Giới... ” Đám người Cung Lai nghe vậy tức thì trợn to hai mắt, khắp khuôn mặt là vẻ mặt không thể tin nổi.

Điều này không khỏi cũng quá mức kinh người.

Mà lúc này, Thôi Hằng đã trở lại Thái Hồng Tinh, tìm được Huệ Thế.

Dự định an bài một chút chuân bị trước khi đi Thiên Giới.

Cũng muốn hỏi thăm một chút động tĩnh của dị vực trong khoảng thời gian gần đây.

Chương 749: Thông Thiên mà lên, Thánh Thể Chi Tâm (1)

Ở trong khoảng thời gian Thôi Hằng rời đi này, dị vực cũng đã từng thử phá vỡ cường giả tới thành lập liên lạc vượt giới.

Bởi vì Tam Thượng Thiên lấy bộ phận Thiên Giới Chi Lực cấu thành hệ thống phòng ngự, cho nên chỉ khi tồn tại liên lạc vượt giới, dị vực mới có thể sai cường giả cấp Thiên Quan lên đi vào.

Nhưng có một cường giả Thiên Quan tầng thứ sáu như Huệ Thế ở đây, bất kỳ cường giả dị vực lên vào đều không gạt được cảm giác của hắn, hoàn toàn là tới một người chết một người.

Lâu ngày dị vực liên tục thời buông thả dự định ở bên này thành lập liên lạc vượt giới, đã có đoạn thời gian không có phái người tới.

Thái Hồng Tinh cùng với Giới Vực chung quanh cũng khôi phục bình tĩnh khó được.

Trên tầng mây.

Thôi Hằng mắt nhìn xuống đất đai phía dưới, đứng cạnh Huệ Thế cùng Bùi Thanh Thu, mỉm cười nói: ” Nhìn ở cái góc độ này, Thái Hồng Tinh có thể nói là một trong những ngôi sao phồn vinh nhất bên trong chư thiên vạn giới này.

“Lúc trước có không ít chủ nhân Tiên Môn, Huyền Cung, Phật Viện ngã về phía dị vực, bây giờ đều đã bị diệt trừ, đã chọn lựa người mới kế nhiệm hay chưa?”

“Hồi bẩm tiên sinh, đoạn thời gian trước đã định xong, sẽ không có hỗn loạn.” Huệ Thế gật đầu một cái, trả lời “Là ta và Triệu Thiên Nhất, Thái Trùng đạo nhân, Huyền Bi hòa thượng cùng chọn.”

“Như thế tốt lắm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói ” Ngôi sao phồn vinh như vậy, không lẽ để cho nó sa sút, đây cũng tính là một bộ phận thực lực của tinh vực phe mình.”

Vừa nói, hắn đưa ra một ngón tay, để cho một tia pháp lực xuyên qua cơ thể mà ra.

Ngay sau đó chỉ thấy một tia pháp lực này bắt đầu cháy rừng rực, lửa nóng hùng hực từ trên bầu trời rơi xuống, vô tận huy hoàng trong nháy mắt liền bao phủ toàn bộ Thái Hồng Tinh, chiếu rọi vào bên trong mắt của mỗi người.

Cuối cùng chính là một con Thân Long tràn đầy uy nghiêm từ trong vô tận huy hoàng và ngọn lửa này bay vút lên,

Sau khi chu du qua bầu trời của cả ngôi sao liên hóa thành một cây bàn long trụ màu lửa đỏ cao hơn vạn trượng.

Đây là con Cửu Hỏa Viêm Long thứ bảy, Thôi Hằng sáng tạo, có tu vi tương đương với Thiên Quan tầng thứ sáu, một cách tự nhiên liền tên là Hỏa Thất.

Ở cùng lúc khi Hỏa Thất được sáng tạo ra, Thôi Hằng cũng đem tình huống đại khái của Hỏa Thất cùng với dụng ý báo cho Triệu Thiên Nhất biết, cũng nói rõ tiếp theo có thể sẽ có một ít cường giả cảnh giới thứ chín Tịch Giới tới tiên hành báo cáo cho Hỏa Thất, không cần cảm thấy kinh hoàng.

Kể từ đó, chuyện Thái Hồng Tinh liền xử lý xong hết, sau đó Thôi Hằng liền dẫn Huệ Thế cùng Bùi Thanh Thu hạ xuống đến Thân Uy Tinh Tử Dương Giới.

Người đi hỏi Lý Minh Quỳnh chính là Bùi Thanh Thu.

...

Triều đại Đại Chu hôm nay chính là như mặt trời ban trưa.

Lý Minh Quỳnh chịu quốc vận chi lực phản hồi, cảnh giới tu vi cũng theo đó đột nhiên tăng mạnh, đã sắp đạt tới cảnh giới có thể so với Đạo Chủ.

Chờ đến khi quốc gia của nàng có thể bao trùm toàn bộ Tử Dương Giới, liền có thể ở một mức độ nào đó mang luật pháp của quốc gia mình hóa thành sức mạnh tương tự với Thiên Đạo, từ đó thu hoạch được lực lượng tương tự với Chư Thiên Chi Chủ.

Hơn nữa, một khi đạt được thành công như vậy, toàn bộ bách tính Đại Chu triều đều sẽ đạt được chỗ tốt cực lớn, thậm chí ngay cả toàn bộ Tử Dương Giới đều có thể được thăng hoa.

Đây là một lần đột phá cực kỳ máu chột.

Bây giờ Lý Minh Quỳnh đang đứng ở bên trên cái tọa độ máu chột này.

Vì vậy, đối mặt câu hỏi của Bùi Thanh Thu, Lý Minh Quỳnh rất là quả quyết mà lắc đầu một cái, mỉm cười nói: “Lần này ta sẽ không rời đi, cũng không thể rời đi.

“Làm một Hoàng Đế, một người quân chủ, một người thống trị, ta phải có trách nhiệm với bách tính chính mình cai quản mới được, quốc vận chi pháp đi đến trình độ bây giờ, phần tu hành này đã không lại chỉ là tu hành của chính ta.

“Chờ sau khi ta dẫn dắt một nước thăng hoa, sẽ tự đi truy tìm sư tôn, hầu hạ bên cạnh, chẳng qua là bây giờ vẫn chưa tới lúc, nhờ sư đệ mang lời ta nói chuyên báo cho sư tôn đi.”

“Ai... ” Bùi Thanh Thư nhẹ thở dài một cái nói ” Thật ra thì sư tôn đã sớm dự được người sẽ có ý nghĩ như vậy, đề cho ta tới hỏi người cũng là bởi vì không muốn tạo thành áp lực quá lớn cho người, cho người có thể tự do làm ra quyết định.”

“Đa tạ sư tôn... ” Lý Minh Quỳnh hướng không trung xá một cái thật sâu, một mực cung kính ” Đệ tử nhất định sẽ không đề cho ngài thất vọng, nhất định sẽ ở trên đường quốc vận này đi xa hơn!”

“Có lẽ đây cũng là kỳ vọng của sư tôn đi. ” Bùi Thanh Thư có chút thôn thục nói ” Sư tôn từng nói, phương thức tu luyện nơi này có vấn đề lớn. Nếu con đường phía trước người ta thật có thể đi ra đủ xa, chắc coi như là trợ giúp sư tôn đi.”

“Vậy sư đệ sau khi đến Thiên Giới nhưng phải cẩn thận, chớ có bị người đánh chết. ” Lý Minh Quỳnh bỗng nhiên lộ ra nụ cười ” Dù sao, con đường của người chính là không ngừng tiên bộ trong chiến đấu.”

“Ha, phương thức tu luyện của ta là chiến đấu, cũng không phải là tìm chết. ” Bùi Thanh Thư cười một tiếng nói ” Chờ tạ trở lại còn phải xem xem quốc gia của người quản lý như thế nào đây.”

“Mọi mắt mong chờ đi. ” Lý Minh Quỳnh hơi hơi hất cái cằm sáng bóng, cười nói: ” Quốc gia của ta cuối cùng rồi sẽ trải rộng tinh không này.”

Chương 750: Thông Thiên mà lên, Thánh Thể Chi Tâm (2)

Lý Minh Quỳnh không hề rời đi, ba người Lưu Lập Đào, Triệu Quảng, Lục Tranh Minh mặc dù muốn đi theo Thôi Hằng cùng nhau đi tới Thiên Giới, nhưng tu vi của bọn họ vẫn còn tương đối thấp, không quá thích hợp đi Thiên Giới.

Ngoại trừ Huệ Thế biết rõ chính mình chỉ muốn làm một cây đao ra, Thôi Hằng thật ra thì không muốn tăng lên tu vi người bên cạnh mình quá nhiều, còn là hi vọng bọn họ có thể đi ra con đường tu hành của bản thân.

Khiến cho Thôi Hằng cảm thấy ngoài ý muốn là Trịnh Nam Huân.

Ở sau khi đi tới Tử Dương Giới, nàng chủ yếu phụ trách chính là tiến hành cải cách đối với Thái Thương Tinh, để cho quy tắc hoàn cảnh của nơi này trở nên càng có trật tự, càng phù hợp con đường của Thôi Hằng.

Phương diện tu hành vốn cũng không có quá nhiều tiến bộ.

Nhưng ngay tại hơn mười năm trước, nàng lại trong tình cờ tiến vào một loại trạng thái đốn ngộ kỳ dị, cảnh giới tu vi tức thì đột nhiên tăng mạnh, trong một đêm thì đến được cảnh giới có thể so với Chư Thánh Chi Vương.

Sau đó, trải qua thời gian hơn mười năm, sau khi hoàn toàn tiêu hóa thu hoạch của lần đốn ngộ đó, nàng lại trực tiếp bước chân vào cảnh giới tương đương với Tạo Vật Chủ.

Nếu không phải Thôi Hằng cẩn thận kiểm tra qua thân thể và thần hồn cho nàng, xác nhận chưa có vấn đề gì, đều phải hoài nghi nàng có phải hay không không bị đại năng gì chuyên thể đoạt xác.

Sau khi Trịnh Nam Huân đạt tới cảnh giới Tạo Vật Chủ, vốn là muốn trở về Đạo Chu Tinh một chuyến, đem trải nghiệm tu hành của chính mình lưu lại cho phái Tiên Hà.

Nhưng sau khi nghe Thôi Hằng muốn đi Thiên Giới, liền quyết định trước truy tìm sư tôn, đi Thiên Giới.

Dù sao, nàng sớm đã biết sư tôn mình ở năm trăm năm trước đi Thiên Giới, sau khi đi Thiên Giới, chính mình nói không chừng liền có thể cùng sư tôn gặp lại.

Đến đây, nhân duyên được Thôi Hằng mang theo cùng đi Thiên Giới liền định xong.

Ba người Huệ Thê, Bùi Thanh Thư, Trịnh Nam Huân, cùng với Hoàng Cân Lục Sĩ đã được điểm hóa linh trí.

Tổng cộng là bốn người

...

Trước khi đến Thiên Giới, Thôi Hằng mang theo Trịnh Nam Huân trở về Đạo Chu Tinh một chuyến, để cho nàng đi phái Tiên Hà lưu lại truyền thừa.

Mà chính hắn thì là đi đến chỗ Lỗ Quận trước đây, đi tới trong một chỗ rừng rậm mênh mông cách huyện Hương Khê trước đây không xa.

Bây giờ mặc dù trải qua vương triều biến đổi, nhiều lần chiến tranh, nơi này vẫn là một mảnh rừng rậm tươi tốt.

Đại thụ chọc trời, che đầy ánh nắng.

Thôi Hằng đi chậm rãi ở trong rừng cây này, trong ánh mắt thoáng qua các chuyện quá khứ, trong lòng thờ dài nói: “Tám trăm năm trước, ta là một người phạm tặc đến đây, năm trăm năm trước, ta lấy thân Kim Đan đại thành đi ra, bây giờ đã là thành tựu Hóa Thần.”

Ý niệm tới đây, thân hình của hắn hơi chao đảo một cái liền biến mất tại chỗ, đi tới trong động thiên đã thăng cấp đến trung cấp, trong một suy nghĩ liền đem nơi Đạo Cung trung cấp này biến thành bộ dáng biệt thự trước đây.

Xe nhẹ đường quen mở cửa phòng, thanh âm hội han của trí năng Tinh Linh vang lên: “Chào mừng ngài về nhà, chủ nhân!”

Khóe miệng Thôi Hằng hơi hơi nhếch lên, lộ ra nụ cười nhàn nhạt, lại ngồi ở trên ghế sa lon xúc cảm quen thuộc ở phòng khách, phảng phất trở lại tám trăm năm trước ngày hôm đó ” Hoàng Cân Lục Sĩ ở chỗ nào?”

Àm! !

Tráng hán toàn thân màu ám kim bỗng dung xuất hiện ở trong phòng khách, một mực cung kính quỳ rạp xuống trước mặt Thôi Hằng, hành lễ nói: “Bái kiến Tiên Tôn!”

Hoàng Cân Lục Sĩ quá khứ đó đã bị Thôi Hằng điểm hóa thành sinh linh bình thường, cái tên Hoàng Cân Lục Sĩ này là hắn mới dùng tiền đổi.

Sau đó Thôi Hằng lại để cho cái tên Hoàng Cân Lục Sĩ này làm đồ ăn xào, làm một bát cơm, vẫn là mùi vị quen thuộc, Hoàng Cân Lục Sĩ đồng giá tiền đều là tay nghề như nhau.

Sau khi ăn uống no đủ, Thôi Hằng đi tới trước bộ máy tính cấu hình đỉnh cấp đã từng yêu thích không buông tay kia, sau

khi đánh mấy ván Game, liền trở về đèn trong phòng luyện công trên lầu.

Hai mắt hơi khép, ngồi xếp bằng.

“Lần đi Thiên Giới, mục đích chủ yếu nhất là làm sâu sắc giao lưu với đại đạo quy tắc, từ đó tăng cao tốc độ tu vi cảnh giới tầng trưởng, đây là trọng yếu nhất, cũng là đường tắt mấu chốt để ta tăng lên tính an toàn của bản thân.

“Lúc trước ta chỉ là tiến hành thay đổi đối với quy tắc Thiên Giới Chi Môn, liền đề cho thời gian đột phá Hóa Thân trung kỳ của ta từ hàng ngàn vạn năm ban đầu rút ngắn đến vạn năm. Nếu là có thể trực tiếp tiến hành tìm tòi đối với Thiên Giới, hẳn là còn có thể tiến một bước rút ngắn.

“Mặc dù trong quá trình cùng Thiên Giới Chi Môn giao lưu, đã cùng không ít đại đạo quy tắc Thiên Giới tiến hành giao lưu, nhưng Thiên Giới Chi Môn dù sao không phải là Thiên Giới hoàn chỉnh.

“Ồ sau khi chân chính tìm tòi Thiên Giới, có lẽ có hy vọng đem thời gian đột phá rút ngắn đến khoảng ngàn năm, nếu như còn có thể tiến hành sửa chữa đối với quy tắc Thiên Giới, có lẽ có thể rút ngắn đến mấy trăm năm?”

Đây là kỳ vọng của Thôi Hằng đối với tương lai tốt đẹp.

Chương 751: Thông Thiên mà lên, Thánh Thể Chi Tâm (3)

“Chẳng qua, Thiên Giới dù sao là có tính nguy hiểm nhất định, mặc dù ta đã thông qua một ít cường giả Thiên Quan hiểu qua tin tức cơ sở về Thiên Giới, nhưng kia chỉ có thể coi là hạt thóc trong biển, cũng không toàn diện.

“Thiên Giới đối với ta mà nói vẫn là có quá nhiều điều không biết cùng bí mật, nhưng nếu mà không đi Thiên Giới, cũng chỉ có thể đi thăm dò dị vực biết càng ít hơn, tính nguy hiểm lớn hơn.

“Mặc dù cũng có thể lưu lại trong vạn giới tinh không nơi này dùng thời gian rất dài mãi đến Hóa Thân trung kỳ, nhưng làm như vậy thì cần thời gian quá lâu, ước chừng phải vạn năm, thứ hai là mất đi ý chí dũng mãnh tiến bộ, không thể thực hiện.”

Con đường tu hành, chính là lấy lòng dạ như đi trên băng mỏng, quán triệt ý chí dũng mãnh tiến bộ.

Hành sự làm việc cố thể thật cẩn thận, nhưng bên trên tiến bộ tu hành lại không thể do do dự dự, nhất định phải quả quyết đi tới, nếu không nhất định sẽ sinh ra bình cảnh tự thân, ràng buộc tu vi cảnh giới.

Sau bảy ngày tĩnh tọa.

Thôi Hằng chậm rãi mở mắt, ánh mắt thật giống như tia sáng loé lên, hần chậm rãi đứng dậy, khẽ thở phào nhẹ nhõm, nhìn về phía ánh mặt trời ngoài cửa sổ, mỉm cười nói: “Thiên Giới, hy vọng có thể có một khởi đầu tốt.”

...

Chờ khi Thôi Hằng mang theo Trịnh Nam Huân trở lại Thái Hồng Tinh, Phương Hòa đạo sĩ cùng Viên Khô hòa thượng đã chờ đợi một thời gian dài.

Sau khi nhận ra được Thôi Hằng trở về, hai người vội vàng đi ra ngoài hành lễ nghênh đón.

“Cung nghênh Thượng Tiên giá lâm!”

“Cung nghênh Thượng Tiên giá lâm!”

...

...

Bởi vì sau lưng của hai người này còn đi theo một đám đệ tử Thiên Chương Huyền Cung, cùng với đệ tử giáo phái khác,

thanh thê nghênh tiếp trở nên vô cùng lớn, giống như núi thét biển gầm.

“Không cần đa lễ. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng ấn ấn tay, nói với Phương Hoà đạo sĩ và Viên Khô hòa thượng ” Hai vị đợi lâu.”

“Không dám nhận không dám nhận! ” Một tăng một đạo này trăm miệng một lời mà khoát tay lắc đầu.

“Ha ha, không cần câu nệ như vậy. ” Thôi Hằng lắc đầu khẽ cười nói “Đi thôi, lần này ta trước theo Phương Hoà đạo trưởng đi Đạo Pháp Tiên Cảnh Thiên, chờ sau này lúc trở lại lại đi Phật Quang Tịnh Thổ Thiên, như thế nào?”

“Toàn bằng Thượng Tiên làm chủ. ” Một tăng một đạo này ngược lại vẫn là trăm miệng một lời, đôi mắt quyết định của Thôi Hằng, bọn họ nào dám nói cái gì, ngay cả đánh giá cũng không dám.

Về phần đám người Triệu Thiên Nhất chính là toàn bộ ở một bên chờ đợi, ngay cả tư cách nói chuyện đều là không có.

Cuối cùng trước khi Thôi Hằng rời đi, vẫn là gật đầu nói với đám người Triệu Thiên Nhất lời ly biệt, sau đó liền mang theo đám người Huệ Thế, Bùi Thanh Thu đi Đạo Pháp Tiên Cảnh Thiên.

Nơi này có một cái lối đi đi Thiên Giới.

Có thể thông qua mặt kính thanh đồng có hiệu quả giám sát chư thiên vạn giới này tiến vào bên trong, sau đó đi Thiên Giới.

Thật ra thì, ở trên đường Thôi Hằng đi Đạo Pháp Tiên Cảnh Thiên còn xảy ra một khúc nhạc dạo ngắn.

Bạch Liên Thánh Mẫu đột nhiên đến tìm Thôi Hằng tỏ vẻ thân phục, hy vọng có thể làm người hầu của Thôi Hằng.

Thôi Hằng đối với điều này dĩ nhiên là một câu từ chối, cũng trực tiếp đem nàng phong ấn ở bên trong Bạch Liên Vô Sinh Thiên.

Lúc trước còn phải ra hóa thân kêu đánh kêu giết, sau khi phát hiện không đánh lại liền muốn gia nhập, trên đời nào có chuyện tốt bực này?

...

Quá trình mở ra lối đi Thiên Giới cũng không rườm rà.

Thôi Hằng dùng pháp lực thúc giục mặt kính thanh đồng này, mang bốn người Huệ Thế, Bùi Thanh Thu, Trịnh Nam Huân, Hoàng Cân Lực Sĩ bọc lại, trong con người lóe lên kim

quang, liền thấy phía trước xuất hiện một cái con đường như là dẫn tới chỗ vô cùng cao.

Hắn mang theo bốn người bước lên con đường này, lập tức cũng cảm giác được pháp lý quy tắc vô cùng vô tận xuôi ngược, càng có vô số tầng ánh sáng thoáng qua, thật giống như là trong nháy mắt liền mang theo bọn họ vượt qua khoảng cách không biết bao nhiêu năm ánh sáng.

Đám người Huệ Thế, Bùi Thanh Thu đều cảm giác hoa mắt choáng váng đầu.

Chỉ có Thôi Hằng duy trì trạng thái bình thường, ánh mắt trong trẻo lạnh lùng mà nhìn tầng tầng ánh sáng cùng biến hoá của vô tận pháp lý.

...

Trên cánh đồng hoang vu mịt mờ, mấy chục con cự thú cao hơn trăm trượng cấp tốc tập kích bất ngờ.

Chúng nó toàn thân ngăm đen, trạng thái như tê giác, trên đầu lại mọc sừng to như trâu, nhìn hung mãnh cực kỳ, giống như từng ngọn núi nhỏ đang xung kích về đằng trước.

Mà ở không trung ngay phía trên những cự thú này, còn có mười mấy con chim không lồ thân khoác vũ giáp màu xanh, móng lập loè ánh chớp kim sắc, xòe hai cánh cũng rộng tới trăm trượng, che khuất bầu trời!

Những cự thú và chim không lồ này đều có chung một cái mục tiêu, chính là một người tuổi trẻ đang lấy tốc độ vô cùng nhanh chạy như điên.

Toàn thân hắn bốc lên hào quang màu vàng, khí huyết sôi trào ngập trời, mỗi một lần chạy cũng có thể bộc phát ra sức mạnh cực kỳ mạnh cùng tốc độ cực nhanh.

Thân thể cực kỳ cường hãn!

“Đuổi theo! Tuyệt không thể để cho tiểu tử này chạy!”

Trên lưng cự thú cùng chim không lồ vang lên âm thanh tiếng rống giận, đây là có người cười ở trên người của bọn nó.

Đang truy kích người tuổi trẻ kia.

“Lý Minh Thành! Mau dừng lại, giao ra Cổ Thánh Thể Chi Tâm! Tha cho ngươi không chết! !”

Chương 752: Đẳng sau Thiên Lộ, hung thú di chủng (1)

Con đường đi Thiên Giới cũng không tính là an ổn.

Sau khi đi qua một đoạn khu vực xuôi ngược vô tận quy tắc và chớp tắt tầng tầng ánh sáng lúc ban đầu kia, đám người Thôi Hằng cũng không lập tức đi tới Thiên Giới, mà là tiến vào một địa phương bị vô tận ánh sáng màu đỏ thẩm bao phủ.

Ở đây không gian bẻ tan tành, đại đạo pháp tắc vặn vẹo, đi về phía trước cũng trở nên chật vật, giống như là một cái con đường vốn hoàn hảo bị lực lượng nào đó cấu xé thành tàn phá không chịu nổi vậy.

Hơn nữa ở trong hư không nơi này còn có vô số ánh mắt đếm không hết nhìn chăm chú con đường này, giống như là muốn giám sát từng người muốn thông qua con đường này.

Chẳng qua, những ánh mắt này lại thật giống như là căn bản không có thấy đám người Thôi Hằng, không có làm ra bất kỳ phản ứng nào.

“Nơi này thật là khủng khiếp.” Bùi Thanh Thu nhìn cảnh tượng chung quanh, chỉ cảm thấy tê cả da đầu, toàn thân đều cảm giác vô cùng khó chịu, chỉ có thể nhắm hai mắt lại không nhìn nữa.

Trịnh Nam Huân và Hoàng Cân Lực Sĩ cũng đều nhắm hai mắt lại, bọn họ cũng khó có thể chịu đựng cảm giác bị áp bách cường đại mà vô số con mắt này mang tới, chỉ có thể né tránh như vậy.

Huệ Thế mặc dù không có nhắm mắt lại, nhưng biểu tình trên mặt cũng vô cùng cảnh giác.

Vô số ánh mắt này, cùng với sức mạnh vặn vẹo mãnh liệt trong hư không làm cho hãn kinh hãi không thôi, không cách nào buông lỏng.

“Không cần khẩn trương, những ánh mắt này nhìn không thấy chúng ta, sức mạnh vặn vẹo cũng không ảnh hưởng tới chúng ta.” Thôi Hằng nhàn nhạt nói.

Trên người của hãn tràn ra một loại đạo vận đặc thù, đem bốn người Bùi Thanh Thu, Trịnh Nam Huân, Huệ Thế, Hoàng Cân Lực Sĩ bao phủ, cắt đứt cảm giác của ngoại giới đối với bọn họ.

Tại dưới sự ảnh hưởng của loại lực lượng đạo vận này, đối với hoàn cảnh ngoại giới mà nói, bốn người bọn họ phảng phất

như là không tồn tại vậy, tự nhiên cũng sẽ không phải chịu tôn thương gì.

“Đa tạ sư tôn. ” Bùi Thanh Thư thở phào nhẹ nhõm, mở mắt ra, kinh nghi bất định nhìn chung quanh ” Sư tôn, cái con đường đi thông Thiên Giới này lại khủng bố như vậy, nếu không phải có ngài mang theo, chúng ta chỉ sợ là chắc chắn phải chết.”

“Dữ nhiều lành ít. ” Huệ Thế gật đầu một cái nói ” Vùng khu vực bẽ tan tành này ẩn chứa lực lượng hủy diệt quá đáng sợ, bằng vào tu vi Thiên Quan tầng thứ sáu của ta, cũng có cảm giác run sợ.”

“Vùng khu vực đồ thảm này thật ra thì chính là lực lượng dị vực ăn mòn. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, ánh mắt nhìn phía trước, trầm giọng nói ” Vốn ta còn tưởng rằng loại ăn mòn này chỉ giới hạn với Thiên Giới Chi Môn, không nghĩ tới ngay cả loại lôi đi đặc thù này đều bị ăn mòn.”

“Có một khu vực như vậy, ban đầu sư tôn là làm sao đi Thiên Giới a. ” Trịnh Nam Huân có chút lo lắng nói, nàng đã biết vào năm trăm năm trước Khương Thất Thất đi Thiên Giới.

“Con đường mà nàng đi, hẳn là tương đối đặc thù. ” Thôi Hằng bỗng nhiên trầm giọng nói ” Chuẩn bị sẵn sàng, trước mặt chính là cửa ra.”

Vừa dứt lời ——

Bốn người Huệ Thế, Bùi Thanh Thư, Trịnh Nam Huân, Hoàng Căn Lực Sĩ liền cảm giác mắt mình thoáng qua một tia sáng, chỉ cảm thấy quanh thân trầm xuống, cảm giác hạ xuống trầm trọng theo đó truyền tới.

Bọn họ theo bản năng muốn điều động lực lượng trong cơ thể phi hành, lại phát hiện mỗi một hành động của mình đều trở nên cực kỳ trầm trọng, trong thiên địa dường như có cái quy tắc đặc thù gì đang hạn chế bọn họ bay lên không, trong lúc nhất thời hoàn toàn không thể ngừng lại khuynh hướng hạ xuống.

Loại tình huống này bọn hắn chưa bao giờ gặp qua.

Một đám cuồng giả cấp bậc Tạo Vật Chủ, Đạo Chủ trở lên, lại không thể trong nháy mắt bay lên không phi hành, trong đó còn có một vị Thiên Quan tầng thứ sáu, thật là không tưởng tượng nổi.

Chẳng qua, rất nhanh dưới chân của bọn họ liền ngưng tụ ra một đám mây khí, đưa bọn họ hững hờ ở trên không trung, để cho bọn họ không đến nỗi trực tiếp từ trời cao rơi xuống.

Hiên nhiên, đây là Thôi Hằng xuất thủ.

“Đa tạ sư tôn.” Bùi Thanh Thư thở phào nhẹ nhõm, mấy người còn lại cũng đều hành lễ nói cảm ơn.

“Đại đạo pháp tắc bên trong Thiên Giới này cùng chư thiên vạn giới phía dưới có chút bất đồng, các ngươi sợ rằng phải thích ứng một đoạn thời gian.” Thôi Hằng trầm giọng nói.

Đại đạo pháp tắc trong Thiên Giới là hội tụ tất cả pháp tắc của chư thiên vạn giới phía dưới ngưng tụ mà thành, tương tự với đại đạo pháp tắc càng vững chắc, càng ngắn gọn.

Từ phía dưới chư thiên vạn giới đi tới Thiên Giới, giống như là từ bên trong bùn cát đi tới trong tảng đá, lúc mới đầu quả thật sẽ cảm giác khó chịu.

Nếu mà cảnh giới không đủ cao, thậm chí sẽ còn chịu áp chế ở trình độ nhất định.

Chương 753: Đẳng sau Thiên Lộ, hung thú di chủng (2)

Bùi Thanh Thư, Trịnh Nam Huân, Hoàng Cân Lực Sĩ là thuộc về loại tình huống này.

Huệ Thế đã là Thiên Quan tầng thứ sáu, trên lý thuyết mà nói đã có thể dựa vào đặc tính Thiên Môn mà bản thân có để bóc ra loại áp chế này, nhưng bởi vì hắn mới vừa đến Thiên Giới, còn cần thời gian nhất định thích ứng mới được.

Về phần Thôi Hằng thì không tồn tại tình huống bị áp chế, sau khi Hóa Thần tự thân chính là quy tắc, chỉ sẽ dựa theo quy tắc tự thân đi cải tạo pháp tắc ngoại giới, để cho pháp tắc ngoại giới tới thích ứng quy tắc của mình.

Đi tới bên trong Thiên Giới cũng không ngoại lệ.

Đương nhiên, vì lý do bản thân, hắn cũng không có tùy tiện mà đi vụn vẹo cải tạo đại đạo pháp tắc Thiên Giới.

Mà là trước tiên tiến hành quan sát đối với tình huống của nơi này.

Lúc này mấy người Bùi Thanh Thư cũng mới có tâm tư quan sát cái địa phương chính mình tới đây.

Sau khi đi ra lối đi, bọn họ trực tiếp xuất hiện ở trên bầu trời cao.

Bây giờ cũng đang đứng ở trên không, đôi mắt trông về phía xa chính là một đại địa nhìn không thấy bờ bến, cùng với núi to cao vút liên miên không dứt.

Mỗi một ngọn núi lớn cũng cao không dưới vạn trượng, còn có ngọn thậm chí thẳng tới tận trên trời, tản ra ánh sáng chói lọi, còn có hồ lớn rộng lớn vô biên, lại có chu vi mây vạn dặm, thật là giống như đại dương.

Ở trên đất đai mệnh mệnh này rất nhiều thực vật cũng phệ thường to lớn, cây cối cao đến trên trăm trượng tùy ý có thể thấy, thậm chí ngay cả một chút hoa cỏ đều cao ba, năm trượng.

Hết sức thần kỳ.

Đương nhiên, để cho người cảm thấy bất đồng cùng chư thiên vạn giới phía dưới chính là cỏ cây trúc thạch nơi này, thậm chí là trong không khí thông thường đều ẩn chứa thiên địa nguyên khí cùng pháp lý quy tắc cực kỳ đậm đà.

“Cho dù là người bình thường tầm thường nhất, chỉ cần sống ở trong loại hoàn cảnh này, dù là hoàn toàn không tu

luyện, bình thường ăn uống ngủ, cũng có thể ở thời điểm thành niên trở thành Thiên Tiên.” Bùi Thanh Thư nghi ngờ không thôi nói “Đây chính là Thiên Giới sao, lại lợi hại như vậy!”

“Bên trong Thiên Giới quả thật rất nhiều huyền bí.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói “Hiểu biết của chúng ta bây giờ vẫn là bộ dạng Thiên Giới năm mươi vạn năm trước, tình huống bây giờ cũng không biết được, trước tìm một địa phương thích hợp tìm hiểu tình huống một chút đi.”

Hắn muốn cùng đại đạo pháp tắc của một thế giới tiến hành thâm nhập giao lưu, thì nhất định phải có đầy đủ hiểu biết với cái thế giới này mới được.

Nếu không thì coi là miễn cưỡng tiến hành giao lưu, tu vi cảnh giới lấy được tăng trưởng cũng hết sức có hạn.

Hơn nữa đi tới một địa phương mới xa lạ, trước tiên làm ra điều tra kỹ càng luôn là không sai.

“Tiên sinh, bên kia có không ít người đang tụ tập, dường như là đang tranh đoạt cái gì.” Cảm giác của Huệ Thế chịu chế ngự khá ít, rất nhanh liền phát hiện địa phương dị trạng xa xa.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, ánh mắt nhìn về phía cái hướng kia, phát hiện là hai nhóm nam tử khôi ngô thân mặc da thú đang đối đầu, song phương đều có hơn hai mươi người, mà tại cách bọn họ không xa, chính là có thi thể ba con cự thú đang nằm.

Ba con cự thú này có hai con là bộ dạng tê giác khổng lồ, toàn thân ngăm đen, trên đầu mọc sừng to như trâu, nằm ở nơi đó như là một tòa núi nhỏ bị lật ngược.

Một con cự thú khác chính là một con chim khổng lồ, toàn thân lông chim đều là màu xanh, móng vuốt vàng óng, hai cánh vô cùng to lớn, ngã ở nơi đó trực tiếp phủ kín đất đai.

Hai con cự thú này mặc dù đã chết, nhưng bên trên thi thể của chúng nó vẫn lưu lại lực lượng khí huyết cực kỳ thịnh vượng.

Dù là chỉ là nhìn xa xa, đều làm cho người ta một loại cảm giác khí huyết ngập trời, ngút trời.

Hơn nữa từ trong máu tươi chảy ra từ thi thể chúng nó còn tản ra một loại khí tức cực kỳ hùng hực lại vô cùng cường đại, mang đến cho người cảm giác như cực kỳ hung bạo, như là muốn phá hủy vạn vật thế gian.

“Loại khí tức này, chẳng lẽ chính là cái gọi là hung thú di chủng?” Thôi Hằng khẽ nhíu mày, trầm giọng nói “Đi qua nhìn một chút.”

Chương 754: 50 vạn năm thời gian chôn vùi quá khứ (1)

Trên cánh đồng rộng lớn hoang vu, hai nhóm nam tử khôi ngô thân mặc da thú đang giăng co, giương cung bạt kiếm.

Người cầm đầu của hai phe đứng ở phía trước nhất, đều là vóc người khôi ngô cao đến gần ba trượng, trên da thịt trần trụi lộ ở bên ngoài còn xăm hình bộ dáng thú vật, nhìn vô cùng hung ác.

Trong đó người cầm đầu một phe mặc trên người y phục da sói trắng, trên cánh tay xăm hoa văn Gấu Đen, mắt lộ ra hung quang mà nhìn chăm chăm đối diện, trầm giọng nói: “Ngô Thành! Thị thể Mãnh Nguyên Tê Ngưu cùng Thanh Vũ Lô Trảo Ưng đều là Đại Hoả bộ lạc chúng ta phát hiện, theo lý thuộc về sở hữu của chúng ta!”

Người bị hấn gọi là Ngô Thành chính là người cầm đầu phe đối diện, mặc y phục da thú thật giống như da hổ, ngực xăm một cái đầu trâu màu máu đỏ.

“Lương Hựu, ngươi đang nói nhằm gì đó?” Ngô Thành vung vẩy hai tay một chút, cười lạnh nói “Rõ ràng là binh sĩ Lâm Sơn bộ lạc chúng ta phát hiện trước nhất, ngươi là muốn đánh với ta một trận sao?”

“Đánh thì đánh, sợ ngươi sao? !” Lương Hựu lửa giận ngút trời, trực tiếp tiên lên, thoảng cái tháo ra y phục da thú trên người mình, lộ ra bắp thịt cuộn cuộn trên người.

Cùng lúc đó, hai cánh tay hấn cùng ba cái hình xăm sói trắng trên ngực toả ra ánh sáng chói lọi, như là có sức mạnh to lớn vô biên gia trì ở trên người của hấn, để cho cường độ khí thể cả người hấn cấp tốc kéo lên cao.

”Được! Mẹ nó, sớm nhìn ngươi không hợp mắt, tìm chết!” Ngô Thành lớn tiếng cười to, hai cánh tay giang ra, y phục da thú trên người trong nháy mắt bị xé ra, lộ ra ba cái đầu trâu đỏ như màu máu trên ngực cùng hai cánh tay “A a! Đên đây đi!”

Chỉ nghe hấn rít lên một tiếng, ba đầu trâu màu đỏ lại hình như là sống vậy, từ trên người của hấn bay ra, ở bên người ngưng tụ thành ba cái hư ảnh đầu trâu màu máu đỏ.

Ở trong nháy mắt khi hư ảnh đầu trâu ngưng tụ mà thành, Ngô Thành tựa như là một con trâu đực chạy như điên, chọt xông về Lương Hựu còn đang tăng lên cường độ khí thể tự thân.

Trong phút chốc, Ngô Thành liền đã tới trước người Lương Hựu.

Hai cánh tay hấn giang ra, hai bàn tay hướng phía trước, năm ngón tay phân biệt khép lại, tựa như là hai cái sừng trấu, hung hãn đánh tới lồng ngực Lương Hựu, giận dữ hét: “Năm xuống cho ta đi!”

“Ya! !” Lương Hựu cũng chợt quát mạnh một tiếng, toàn thân đều toát ra ánh sáng màu trắng nồng nặc, cả người giống như là thoáng cái hóa thành cuồng phong, cực nhanh lui về phía sau, trong nháy mắt liền kéo ra khoảng cách với Ngô Thành.

Tại quanh thân hấn, có ba cái hư ảnh sói trắng quần quanh, đàng xa xa không ngừng cung cấp lực lượng cho hấn, để cho hấn có thể hóa thành cuồng phong, nhắc lên gió bão.

“Hoá ra ngươi cũng đạt tới giai đoạn Vu văn hiển hóa, không trách cố gan dám cùng ta cạnh tranh thi thể cự thú.” Ngô Thành sắc mặt khó coi mà nhìn Lương Hựu, nhưng lại cũng không tiếp tục ra tay.

“Ngươi chẳng qua chỉ là bởi vì ra đời sớm hơn ta ba năm, lại có bảo huyết của Huyết Hỏa Ngưu tẩy tinh phạt tủy, lúc này mới chiếm chút tiện nghi mà thôi.” Lương Hựu vẻ mặt khinh bỉ nhìn Ngô Thành, trong mắt tràn đầy khinh thường nói: “Ta lại bất đồng, một thân vu lực này đều là chính ta khổ chiến có được!”

“Không có bảo huyết tẩy tinh phạt tủy, Vu văn của ngươi coi như hiển hóa cũng là xác không!” Ngô Thành hừ lạnh một tiếng, khí thế trên người lại lần nữa tăng vọt, hư ảnh đầu trâu màu máu càng phát ra sáng rõ. “Bây giờ ta cho ngươi biết một chút về cái gì mới chân chính gọi là Vu Văn đại lực!”

“Đến đây đi, phế vật chỉ có thể dựa vào lực lượng bảo huyết!” Trong miệng Lương Hựu không một chút nào yếu thế, nhưng vẻ mặt cũng cảnh giác cực kỳ, hiển nhiên vẫn là vô cùng kiêng kỵ Ngô Thành này.

Ừng ừng!

Trên vùng đất truyền tới từng trận nổ vang, hào quang màu đỏ ngòm cùng cuồng phong đạn vào một chỗ, cát bay đá chạy, để cho bốn phía đều trở nên tối tăm không ánh sáng.

Chẳng qua, chiến đấu loại trình độ này lại hoàn toàn không đủ để ảnh hưởng đám người Thôi Hằng bay trên không trung.

Lúc này, vô luận là Thôi Hằng hay là bốn người Bùi Thanh Thu, Trịnh Nam Huân, Huệ Thế, Hoàng Cân Lực Sĩ, đều đang quan sát Ngô Thành chiến đấu cùng Lương Hựu phía dưới, giống như là đang nhìn cái sự vật gì mới mẻ.

“Su tôn, bọn họ thật giống như không phải võ giả, con đường tu luyện cùng võ đạo hoàn toàn bất đồng.” Bùi Thanh Thư ngạc nhiên không thôi nói “Lực lượng của bọn họ lại là bất nguồn ở hình xăm, trên người dựa vào cái hình xăm này liền có sức mạnh có thể so với Thánh Giả.”

“Nhưng kỹ xảo chiến đấu của bọn họ rất thô ráp.” Trịnh Nam Huân nhìn chăm chú phía dưới, mày liễu nhíu lại nói “Gần như không có kỹ pháp gì, hoàn toàn là dựa vào sức mạnh hình xăm này cứng đối cứng, coi như là Thánh Giả dùng Bất Tử Chân Tính cũng có thể một mình chiến thắng hai người bọn họ.”

Nói tới chỗ này, nàng dừng một chút, nhìn về phía Thôi Hằng bên cạnh, dò hỏi: “Su tôn, điều này hẳn không đúng lắm đi, người của Thiên Giới tại sao có thể nhỏ yếu như vậy?”

“Có phải hay không là trong năm mươi vạn năm này xảy ra biến cố gì?” Huệ Thế cũng nhìn hai người kia, trầm giọng nói “Thiên Giới trong miệng Ngô Dung nói cũng không phải là cái bộ dáng này.”

Ngô Dung chính là cái tên người Thiên Giới đã từng bị cường giả Thiên Giới phong ấn, có tu vi Thiên Quan tầng thứ hai, đối với Thiên Giới có hiểu rõ không ít, từng hướng Thôi Hằng giải thích qua tình huống Thiên Giới.

Dựa theo lời nói của hắn, bên trong Thiên Giới mặc dù không có quy tắc pháp độ đặc biệt rõ ràng, cũng không có khái niệm quốc gia rõ ràng, là dựa vào các đại chí tôn phân đất cai trị, nhưng cũng tuyệt không phải đất man hoang gì.

Phương thức tu luyện của Thiên Giới cũng là tiên phạm hai giới hai mươi một cảnh cùng Thiên Môn mười hai quan, cũng không phải là loại con đường kỳ quái dựa vào hình xăm để thăng cấp thực lực bản thân này.

Phương Hòa đạo sĩ và Viên Khô hòa thượng thân là Thượng Thiên Chi Chủ từ lúc Thiên Giới còn đã tồn tại, cũng miêu tả qua Thiên Giới bọn họ hiểu biết, cũng không có loại phương thức tu luyện cô quái này.

Chương 755: 50 vạn năm thời gian chôn vùi quá khứ (2)

” Hoàng Cân, có phải hay không cảm thấy có chút tương tự với tình trạng của người? ” Thôi Hằng đột nhiên mở miệng, nhưng là bỗng nhiên hỏi Hoàng Cân Lục Sĩ đã thật lâu không có nói gì.

Những lời này nhất thời hấp dẫn sự chú ý của mọi người, đều nhìn về Hoàng Cân Lục Sĩ.

“Đúng, Tiên Tôn. ” Hoàng Cân Lục Sĩ gật đầu một cái nói ” Thân thể của hắn dường như là trải qua đủ loại thủ đoạn cải tạo, đã không còn thuần túy là thân thể con người, có rất nhiều đặc tính không thuộc về mình, cũng có sức mạnh không thuộc về mình.

“Đây quả thật là cùng tình trạng của ta có chút tương tự, ta vốn là Đạo Môn Hộ Pháp Chi Thân, bị đủ loại phù lục đạo văn cải tạo, lực lượng bắt nguồn ở đó, cũng dựa vào phù lục đạo văn giúp trở nên mạnh mẽ.”

“Nói như vậy... ” Bùi Thanh Thư nhìn hai người đang kịch đấu phía dưới, cau mày nói ” Nếu mà một mực tu luyện tiếp con đường này, há chẳng phải là có thể đem mình luyện thành Hộ Pháp Chi Thân?”

“Có thể. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Chỉ có điều, đem chính mình luyện thành Hộ Pháp Chi Thân, chưa chắc kém hơn hai mươi một cảnh giới hai giới Tiên Phàm. Con suy nghĩ kỹ một chút xem, chín cảnh Tiên Giới đi tới đỉnh là đem mình luyện thành cái gì?”

“... ” Bùi Thanh Thư nghe vậy đầu tiên là sửng sò, ngay sau đó cười khò nói ” Quả thật, phương thức tu luyện hai mươi một cảnh hai giới tiên phàm đồng dạng khắp nơi là hố, nếu là đi lệch còn khả năng đem mình luyện thành tài liệu đây.”

Không chỉ cảnh giới thấp khắp nơi là hố, cảnh giới cao cũng là như vậy.

Hai cái cảnh giới đỉnh phong nhất của chín cảnh Tiên Giới, thật ra thì chính là đem mình luyện thành quy tắc Thiên Vực kéo dài.

Trong đó người xuất sắc càng là người quản lý Thiên Vực, mặc dù thụ được lực lượng càng thêm cường đại, nhưng cũng chịu quy tắc Thiên Vực trói buộc.

Chỉ có xông qua Thiên Môn đạt được đặc tính lực lượng mới, mới có thể thoát khỏi phân trói buộc này.

“Hơn nữa bắt đầu từ cảnh giới thứ tám và cảnh giới thứ chín Tiên Giới, rõ ràng cho thấy phải ý lại quy tắc Thiên Vực.” Thôi Hằng đứng chấp tay, nhân nhặt nói “Sau khi Thiên Giới Chi Môn đóng, Thượng Hạ hai giới chia cắt.

“Nơi này cũng không có quy tắc Thiên Vực, tự nhiên không thể Dung Pháp, càng không cách nào Đăng Thiên, thế tất phải đi một con đường khác. Nếu là ta đoán không sai, nếu như những cường giả Thiên Quan kia còn ở đó, hơn phân nửa cũng tìm con đường khác.”

Dù sao, năm trăm ngàn năm trước, Thiên Môn căn bản là không có cách đánh vào, cường giả Thiên Quan muốn phải tiến hơn một bước mà nói, chỉ có thể tìm con đường khác.

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng trầm giọng nói: “Thời gian qua thật là sức mạnh to lớn có thể chôn vùi hết thảy, năm trăm ngàn năm trôi qua, bây giờ Thiên Giới đã kinh biên đến mức hoàn toàn bất đồng, tin tức Thiên Giới chúng ta hiểu biết phỏng chừng đã không có bao nhiêu hữu dụng.

“Hơn nữa sinh linh nơi này từ mặt ngoài đến xem, dường như cũng không có bị dị vực ăn mòn, ngay cả đại đạo quy tắc cũng vô cùng tinh khiết, không có dấu hiệu ô nhiễm, quả thực có chút kỳ quái.”

Vừa mới đến, hắn liền phát giác rất nhiều điều không biết cùng không hiểu, điều này làm cho hắn sinh ra lòng kiêng kỵ.

Bốn người tại chỗ nghe lời Thôi Hằng nói, vẻ mặt cũng biến thành ngưng trọng, những thứ dấu hiệu này đều tỏ rõ tình trạng Thiên Giới bây giờ đoán chừng là không quá bình thường.

“Bất luận như thế nào, trước hết từ đám người này bắt đầu tìm hiểu đi.” Thôi Hằng đem đề tài vòng trở lại, nói với Bùi Thanh Thu “Thanh Thu, hai người kia vẫn còn đang đánh, con đi giúp bọn họ một chút đi.”

“Vâng, sư tôn!” Bùi Thanh Thu chấp tay hành lễ, ngay sau đó thân hình liền cấp tốc hạ xuống.

...

Đoàng đoàng đoàng!

Trong hư không phát ra trận trận nổ đùng, Ngô Thành cùng Lương Hựu đánh khó phân thắng bại, âm thanh quát chói tai, tiếng găm gù không dứt, mỗi người của bộ lạc bọn họ cũng đều đang phát cờ hò reo, dường như đều vô cùng hưng phấn.

Ầm!

Vừa lúc đó, cách đó không xa đột nhiên truyền đến một tiếng nổ vang kinh thiên động địa, đất đai đều theo đó run rẩy

kịch liệt, một cô khí thể vô cùng không lộ đột nhiên từ trên trời hạ xuống.

Hai người đang kịch đấu trong nháy mắt dừng tay, kinh nghi bất định hướng phương hướng âm thanh truyền tới mà nhìn, sau đó ánh mắt liền thờ ra, đều theo bản năng lùi lại về phía sau mấy bước.

Cái người từ trên trời giáng xuống này lại là một người không lộ trăm trượng, toàn thân đều bao phủ ở bên trong một tầng kim quang, mặt mũi mơ hồ, thần thánh vô cùng, phảng phất như là Thiên Thần trong truyền thuyết hạ xuống.

Chủ thể tu hành của Bùi Thanh Thư cũng ở bên trên thân thể, hẳn trực tiếp hiện hóa Thiên Đạo Pháp Thể, ngay lập tức liền chân nhiếp hai người này.

” Kim quang thật thần bí, là thần linh? ! ” Ngô Thành không thể tin kêu lên.

“Không có khả năng, nơi hoang vu chi địa này tại sao có thể có thần linh hạ xuống? ! ” Lương Hựu chính là lắc đầu liên tục nói ” Nhưng hẳn quả thật cường đại cực kỳ...”

Bùi Thanh Thư không để ý đến sự khiếp sợ của hai người này, hẳn giơ tay vờ tới, trực tiếp đem thi thể ba con cự thú kia nắm ở trong tay.

Đồng thời, mắt nhìn xuống Ngô Thành cùng Lương Hựu, hai đạo ánh mắt giống như lôi điện chiếu xuống.

Cỗ khí thể uy áp vô cùng khổng lồ này để cho Ngô Thành cùng Lương Hựu hoàn toàn không dám nhúc nhích, chỉ có thể giống như là con rối tượng bùn đứng ngẩn người.

Ngay sau đó, âm thanh giống như thiên uy hạ xuống.

” Ba con cự thú này vốn là vật ta nuôi dưỡng, ngày trước tự mình trốn đi, không nghĩ tới lại chết ở nơi này, nhưng là hai người các ngươi ra tay sao? !”

Chương 756: Mời Thiên Thần tới trong bộ tộc chúng ta làm khách (1)

Những lời này của Bùi Thanh Thư, tức thì liền làm cho Ngô Thành cùng Lương Hựu trợn mắt hốc mồm, vẻ mặt kinh ngạc nhìn “Thần linh” từ trên trời giáng xuống này.

Lại còn nói ba con cự thú này là hấn nuôi trong nhà...

Hai người bọn họ đều có chút mờ mịt.

Mãnh Nguyên Tê Ngưu cùng Thanh Vũ Lôi Trảo Ứng đều là hoang nguyên dị thú tính tình cực kỳ nóng nảy, căn bản cũng không khả năng xem như súng vật nuôi trong nhà.

Đương nhiên cũng không thể loại trừ khả năng thần linh có sở thích đặc thù.

Dù gì cũng không phải là không có biện pháp.

Dù sao, người đến là một vị tôn tại hư hư thực thực là thần linh, coi như là người hai nhà bộ lạc bọn họ cộng lại, cũng không thể là đối thủ của một tôn thần linh.

Thần linh nói là nuôi trong nhà, đây cũng sẽ nghĩa là nuôi trong nhà.

“Không phải, ba con cự thú này cường đại dường nào, chúng ta căn bản cũng không có năng lực đưa chúng nó giết chết a.” Ngô Thành dẫn đầu mở miệng trước, lắc đầu liên tục tiến hành phủ nhận.

“Ta mới chỉ là cảnh giới vừa hiển hóa Vu Văn không bao lâu, căn bản không khả năng giết chết ba con cự thú này a.” Lương Hựu cũng vội vàng mở miệng giải bày, muôn ngàn lần không thể để cho một vị tôn tại hư hư thực thực là thần linh hiểu lầm.

Thân cao trăm trượng, toàn thân bao phủ kim quang!

Đây đối với đám người sống ở trên vùng hoang nguyên này mà nói, liền phi thường rõ ràng là đặc thù của thần linh.

Mặc dù Bùi Thanh Thư còn không có cho thấy thực lực chân chính, nhưng ở trong mắt đám người Ngô Thành cùng Lương Hựu, hấn hơn phân nửa chính là một vị thần linh thực lực cường đại.

Bởi vì, biểu hiện bên ngoài cùng bộ dáng trong miêu tả của trưởng lão trong tộc hoàn toàn tương tự.

Không phải là thần linh sẽ là cái gì?

Đôi mắt một tôn thân linh như vậy, bọn họ đương nhiên sẽ không lại có bất kỳ tâm tư tranh đoạt.

Bùi Thanh Thư nghe hai người giải thích, đối với cái kết quả này rất hài lòng, nhẹ nhàng gật đầu nói: “Lấy thực lực của các ngươi quả thật không đủ để đưa chúng nó giết chết, hẳn là không có quan hệ gì với các ngươi.

“Chẳng qua, nếu chúng nó đều đã chết, cũng không cách nào lại sống lại, thi thể liền giao cho các ngươi xử lý đi, chớ có khiến chúng nó phơi thây hoang dã.”

Nói xong, thi thể ba con cự thú hẳn cầm trong tay nhẹ nhàng rung lên, chỉ thấy cái con Thanh Vũ Lôi Trảo Ưng bỗng nhiên phân liệt từ chính giữa, bị san bằng chia làm hai nửa.

Sau đó, một nửa thi thể Thanh Vũ Lôi Trảo Ưng liền cùng thi thể một con Mãnh Nguyên Tê Ngưu hoàn chỉnh liền phân biệt bay hướng hai bên.

Vô luận là Ngô Thành hay là Lương Hựu, đều được thi thể hai loại cự thú.

Đều là một con rươi.

Hơn nữa, hai người bọn họ còn phát hiện, thi thể Thanh Vũ Lôi Trảo Ưng mặc dù bị chia làm hai nửa, nhưng chỗ vết cắt giống như là bị lực lượng kỳ dị nào đó phong tỏa vậy, không có nửa điếm thú huyết tràn ra ngoài, cũng không có một chút xú nội tạng, óc, xương tủy gì đó chảy ra ngoài.

Ngay cả bảo huyết tinh hoa trân quý nhất của cự thú đều là hoàn mỹ một bên một nửa, hoàn toàn ngang hàng.

Hết sức thần kỳ.

Đây chính là thủ đoạn của thần linh sao?

Ngay cả đem cự thú phanh thây đều làm tinh xảo như thế, thật là quá lợi hại rồi.

Đương nhiên, để cho hai người cảm thấy khó tin nhất là, vị thần minh này lại cứ như vậy đem thi thể cự thú đưa cho bọn hắn.

Vừa nói vật nuôi trong nhà đây?

Còn phanh thây...

Chẳng lẽ không phải sủng vật nuôi trong nhà?

Mà là súc vật nuôi trong nhà?

Dường như quả thật có loại khả năng này a.

Nếu không làm sao có thể phanh thây được dứt khoát như vậy?

Vô luận như thế nào, có thể có được thi thể cự thú cường đại, đối với bọn hắn mà nói, đều là một chuyện tốt bằng trời.

Coi như chỉ có một con ruồi, không có được toàn bộ, cũng vô cùng đáng giá ăn mừng.

Dưới tình huống bình thường, lấy thực lực của bọn họ, căn bản cũng không khả năng săn đến loại Mãnh Nguyên Tê Ngưu cùng Thanh Vũ Lô Trảo Ung thành niên này.

Nếu như có thể lấy bảo huyết của chúng nó cho bọn nhỏ trong bộ lạc tây cận phạt tủy, khẳng định có thể tăng cao tư chất cùng tiềm lực của bọn nhỏ trên diện rộng, để cho bọn nó sau khi trưởng thành trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Vì vậy, về tâm lý, Ngô Thành và Lương Hựu cùng với người bọn họ dẫn tới đều hết sức cảm kích vị “Thần linh” mà Bùi Thanh Thư biến thành này.

Dù sao, thi thể cự thú cường đại này mặc dù là bọn họ phát hiện, nhưng dù sao là vật nuôi trong nhà của vị thần minh này, mình có thể lấy được thi thể của chúng nó, là bởi vì vị này thần linh nhân từ, ban cho.

Vì vậy, Ngô Thành cùng Lương Hựu đều dẫn người hướng Bùi Thanh Thư lạy ngã xuống, vô cùng cung kính hành lễ, sau đó trăm miệng một lời mà nói: ” Thiên Thần tôn quý, cảm ơn ngài ban cho, chúng ta muốn mời ngài đi trong bộ tộc chúng ta làm khách.”

Chương 757: Mời Thiên Thần tới trong bộ tộc chúng ta làm khách (2)

Hai nhà là đồng thời phát ra lời mời, vừa mới dứt lời, Ngô Thành cùng Lương Hựu liền chú ý tới một điểm này, nhất thời trong lòng tức giận, chợt nhìn về phía đối phương.

“Người muốn làm gì, vị Thiên Thần tôn quý này là khách của Đại Hoả bộ lạc ta!”

” Đại Hoả bộ lạc các người khắp nơi đều là mùi hôi thối, làm sao xứng để cho tôn quý Thiên Thần đặt chân? Vẫn là chúng ta Lâm Sơn bộ lạc chúng ta chim hót hoa nở, thích hợp để cho Thiên Thần làm khách.”

Lương Hựu cùng Ngô Thành lại tranh chấp, người của bộ lạc song phương cũng đều hướng đối phương trợn mắt nhìn, chỉ chút nữa là phải bắt đầu trận ác đấu kế tiếp.

Bùi Thanh Thư đem hết thảy các thứ này đều thấy ở trong mắt, khóe miệng suýt chút nữa co quắp.

Người của Thiên Giới này không khỏi cũng quá nóng nảy, lại một lời không hợp phải đánh liều mạng, mới vừa hóa giải khói lửa chiến tranh, mắt thấy lại phải bị nhen nhóm.

Quả thực vượt quá bình thường.

“Cạn rồi! ” Bùi Thanh Thư hừ lạnh một tiếng, giống như tiếng sấm ông trời nổi giận, tỏ vẻ cảnh cáo, hẳn nhưng mà không muốn đem sự tình sư tôn giao phó làm hư hại.

Một tiếng cảnh cáo này quả nhiên rất hữu hiệu, hai nhóm người đầu óc nóng máu Ngô Thành và Lương Hựu này tức thì đều bình tĩnh lại, vội vàng bỏ lồm ngồm ở trên mặt đất, không dám lại lên tiếng.

“Các người lại mang thi thể của bọn họ chở về bộ lạc chính mình, ai tới trước, ta đi liền bộ lạc người đó làm khách.” Bùi Thanh Thư chỉ chỉ thi thể cự thú trên đất, trầm giọng nói.

Ngô Thành cùng Lương Hựu nghe vậy tức thì liếc mắt nhìn nhau, sau đó ngay lập tức liền hành động, vọt thẳng đi qua đem thi thể cự thú gánh lên, hướng vị trí bộ lạc nhà mình chạy như điên.

Chỉ chốc lát sau, người hai cái bộ lạc này liền đều mất tung ảnh.

Mảnh đồng hoang vu này cuối cùng là khôi phục bình tĩnh.

Bùi Thanh Thư cũng khôi phục thân thể bình thường của chính mình cười lớn, ngay sau đó Thôi Hăng cũng mang theo

mọi người từ trên trời hạ xuống, đi tới Bùi Thanh Thu bên này.

“Su tở, những người Thiên Giới nơi này có phải hay không quá không bình thường?” Trịnh Nam Huân không nhịn được hỏi, nàng nhìn phương hướng đám người Ngô Thành cùng Lương Hựu ly khai, chỉ chỉ đầu óc của mình.

“Một ít con đường tu luyện đặc thù ảnh hưởng trí tuệ, cũng không phải chuyện không thể.” Thôi Hằng như có điều suy nghĩ nói, hiển nhiên hẳn cũng cảm thấy não đám người mới vừa rồi kia dường như không quá tốt.

“Su tôn, tiếp theo đệ tử dự định đi một chỗ bộ lạc, hỏi dò một chút tin tức nơi này.” Bùi Thanh Thu chấp tay hành lễ nói.

”Ừ, làm không tệ.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Mặc dù bọn họ cũng không cường đại, nhưng từ bên trong đội thoại của bọn họ cũng có thể nghe được, cũng hẳn là có thể có không ít thu hoạch.”

Sau đó, hẳn chậm rãi đi tới vị trí thi thể hai con cự thú mới vừa rồi, ánh mắt nhìn vết máu lưu lại trên mặt đất, trầm giọng nói ” Thanh Thu, tiếp theo chuyện hỏi dò tin tức hai cái bộ lạc này liền do con tới xử lý.

“Su phụ dự định cẩn thận nghiên cứu vật này một chút.”

Vừa nói, hẳn liền nâng tay phải lên, nhẹ nhàng hướng vết máu trên đất vờ tới, nhất thời thì có khí tức tối đen như mực lơ lửng, tràn đầy lực lượng hỗn loạn cùng hùng hực.

“Loại lực lượng này cũng không mạnh, thực lực hai con cự thú kia cũng không coi là lợi hại, nhưng cô khí tức này lại cho ta một loại cảm giác vô cùng bất phàm...”

...

Trận so đấu tốc độ kia, cuối cùng vẫn là Ngô Thành hơn một chút, trước nhất mang theo thi thể cự thú chạy về bộ lạc nhà mình.

Trọn vẹn một con Mãnh Nguyên Tê Ngưu cùng nửa con Thanh Vũ Lô Trảo Ưng, làm cho cả bộ lạc đều sôi trào lên.

Nhất là những hài tử chưa trải qua cự thú bảo huyết tẩy cân phạt tùy kia, càng là vô cùng hưng phấn.

Bùi Thanh Thu cũng tuân thủ hứa hẹn của mình, đi đến bên trong Lâm Sơn bộ lạc làm khách.

Đương nhiên, làm khách chẳng qua là mặt ngoài.

Hẳn phải dựa theo chỉ thị của Thôi Hằng, thông qua tiếp xúc cái Lâm Sơn bộ lạc này, từng bước tìm hiểu đủ loại tin tức về Thiên Giới.

Chương 758: Vết kiếm Tiên Hà lưu lại trên da thú (1)

Bên trong Động Thiên Đạo Cung.

Ánh mắt Thôi Hằng nhìn chăm chú đoàn hơi khói đen nhánh cuộn cuộn không ngừng trong lòng bàn tay này, cau mày.

Hắn phát hiện mình vậy mà không cách nào nhìn thấu bản chất loại khí tức này, chỉ có thể từ trong đó cảm nhận được sự hỗn loạn và hùng hực táo bạo, còn có khí hung bạo cực kỳ thuần túy.

Loại khí tức phảng phất như là lực lượng u ám đục ngầu nhất trong vũ trụ, tượng trưng cho mặt trái cực hạn, coi như lấy thân thức Hóa Thân kỳ đều không cách nào tìm hiểu thấu đáo.

“Nếu mà ta đoán không sai, đây chính là khí tức lực lượng của thú dữ lưu lại.” Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng ” Lấy tu vi cảnh giới hiện tại của ta, có thể để cho ta ngay cả trạng thái mặt ngoài đều không cách nào khám phá, cái này ít nhất cũng là tầng thứ tương đương với Hóa Thân đỉnh phong, thậm chí Phản Hư.”

Mặc dù giữa từng cái cảnh giới nhỏ trong Hóa Thân kỳ đều sẽ có chênh lệch cực kỳ lớn, nhưng dù sao cũng là ở cùng một cảnh giới lớn, ở một ít phương diện đặc tính luôn có điểm liên hệ.

Chỉ có khi đạt tới cảnh giới đỉnh cao, bắt đầu bước vào cảnh giới tiếp theo, mới có thể thể hiện ra đặc tính hoàn toàn cao hơn đại cảnh giới Hóa Thân.

Vì vậy, đối với Thôi Hằng hiện tại mà nói, chỉ cần bản chất không có đạt tới tầng thứ Hóa Thân đỉnh phong, hẳn nhiều ít gì cũng có thể dòm ngó mấy phần huyền diệu, mà sẽ không giống như bây giờ ngay cả tình huống bề ngoài đều không nhìn thấu.

“Hung thú quả thật là cực kỳ khủng bố a.” Thôi Hằng không nhịn được âm thầm thở dài nói ” Những di chứng hung thú của Thiên Giới này cũng không mạnh, ba con cự thú kia khi còn sống chắc chỉ tương đương với tầng thứ Chư Thánh Chi Vương, nhưng trong máu của bọn nó lại nắm giữ loại khí tức cao cấp này.

“Đây chính là lực lượng huyết mạch hung thú tổ tiên của bọn nó lưu lại cho bọn nó, chỉ là bởi vì truyền thừa quá nhiều lần, niên đại vô cùng xa xưa, huyết mạch trở nên cực kỳ mỏng

manh, chỉ có thể dùng thủ đoạn Hóa Thân kỳ mới có thể miễn cưỡng đem cỗ khí tức lực lượng này tụ tập lại.

“Hung thú di chủng, nếu bên trong Thiên Giới có tồn tại hung thú di chủng, có hay không liên ý nghĩa ở Thiên Giới từng xuất hiện hung thú chân chính, hay là nói những hung thú di chủng này có khởi nguồn khác?”

“Nếu hung thú đều đã tồn tại, có hay không cũng đã ý nghĩa ta cũng sắp đạt được tiếp xúc cùng tầng thứ sự vật liên quan tới Tiên Vương? Quá nguy hiểm a...”

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng liền lắc đầu một cái, thậm chí nói: ” Tình huống thú dữ không thích hợp nóng lòng tìm tòi, vẫn là phải trước tăng lên tu vi cảnh giới tự thân mới được.

“Mặc dù bây giờ tồn tại Hợp Đạo kỳ trở xuống đều không cách nào giết chết ta, cũng không cách nào đem ta giam cầm, nhưng cũng không thể vì vậy liền xem thường, càng không thể buông lỏng cảnh giác.

“Chỉ có tu vi cảnh giới tăng cao, thực lực trở nên mạnh mẽ, lúc tìm tòi những sự vật không biết này mới có thể càng an toàn, càng trót lọt, lấy được đầu mối mới có thể càng nhiều.

“Kế tiếp mục tiêu chủ yếu, vẫn là đặt ở tìm hiểu tin tức Thiên Giới, cùng Thiên Giới thành lập liên lạc càng sâu sắc hơn, từ đó tăng lên tu vi cảnh giới, thuận tiện tìm một chút tung tích của Thất Thất.”

Ý nghĩ tới đây, hắn liền mang theo cỗ khí tức tối đen như mực kia rời đi Động thiên Đạo cung, cũng đem nó tùy ý bóp vỡ, khiến cho nó tiêu tan ở trong thiên địa.

Cỗ khí tức này mặc dù tầng thứ cực cao, hơn nữa cực kỳ huyền ảo, nhưng cường độ rất bình thường, có thể dễ dàng đem xóa đi.

“Đi Thanh Thư bên kia xem một chút đi.”

...

Bùi Thanh Thư lấy thân phận Thiên Thần đi tới Lâm Sơn bộ tộc.

Dĩ nhiên là vô cùng được tôn sùng.

Nhất là khi biết thi thệ Mạnh Nguyên Tê Ngưu và Thanh Vũ Lợi Trảo Ưng đều là hắn ban cho, người của bộ lạc liền đối với hắn càng tôn kính.

Tế ti cùng tộc trưởng bộ tộc tất cả đi ra tự mình nghênh đón, hơn nữa dâng lên rượu ngon món ngon trân tàng để chiêu đãi Bùi Thanh Thư.

Còn đặc biệt kêu hai thiếu nữ da trắng dung mạo xinh đẹp hầu hạ Bùi Thanh Thu.

Chỉ có điều bị hấn cự tuyệt.

Bùi Thanh Thu ở Lâm Sơn bộ lạc có địa vị như vậy, hơn nữa dân tình nơi này cũng cực kỳ chất phác, lòng dạ đều không có bao nhiêu vòng vo quanh quẩn, hỏi thăm tin tức dĩ nhiên là cực kỳ ung dung.

Hấn rất nhanh thì biết rõ hệ thống tu luyện của những bộ tộc này, cùng với tình huống đại khái của mảnh đồng hoang này.

Đúng như hấn lúc trước đã thấy vậy, con đường tu luyện của người trong những bộ tộc này cùng võ đạo có khác nhau rất lớn, thậm chí có thể nói là hoàn toàn bất đồng.

Bởi vì hoàn cảnh đặc thù của Thiên Giới, thiên địa nguyên khí cực kỳ đậm đà, pháp tắc cũng uẩn hàm tại trong không khí và từng ngọn cây cỏ thông thường, cho nên chỉ cần khỏe mạnh sống đến trưởng thành, coi như là người bình thường đến đâu đều có thể có cường độ thân thể có thể so với Thiên Tiên, trong đó người xuất sắc thậm chí có thể có thể so với Thiên Quân.

Cũng chính bởi vì như vậy, con đường tu luyện của Thiên Giới là hoàn toàn không có tầng thứ Phạm Giới, trực tiếp chính là từ tầng thứ tương đương với Tiên Giới đệ tam cảnh bắt đầu, nhưng phương thức tu luyện lại cùng mười hai cảnh võ đạo Phạm Giới có chút tương tự.

Luyện Thể, Hoán Huyết, Bảo Thân, Vu Văn, Khắc Đạo, Thần Thể.

Chỉ có sáu cái cảnh giới này.

Thông qua nghe ngóng càng tỉ mỉ, Bùi Thanh Thu đại khái suy đoán ra điếm tương ứng của những cảnh giới này cùng cảnh giới võ đạo.

Luyện Thể là ở trên căn bản người trưởng thành bình thường tiến hành trui luyện đối với thân thể, từ đó thụ hoạch được lực lượng càng thêm cường đại, không sai biệt lắm tương đương với Tiên Giới đệ tam cảnh đỉnh phong chân chính, vượt qua Thiên Quân.

Hoán Huyết chính là ở sau khi thân thể đủ cường đại, dựa vào lực cưỡng không đối với thân thể chính mình tiếp dẫn thiên địa nguyên khí vào cơ thể khiến huyết dịch toàn thân thăng hoa, để cho trong máu đều ẩn chứa thiên địa pháp lý, tương đương với Tiên Giới đệ tứ cảnh.

Chương 759: Vết kiếm Tiên Hà lưu lại trên da thú (2)

Người Thiên Giới tầng thứ này, chỉ cần hoàn thành Hoán Huyết, lực lượng của thân thể liền có thể so với Thái Nhất Huyền Tiên Pháp Thân Thông Huyền, nếu như ở khi còn nhỏ từng dùng bảo huyết trân quý tẩy căn phật tủy, còn có thể thức tỉnh dị năng cường đại liên quan với bảo huyết.

Bảo Thân chính là trên căn bản Hoán Huyết, để cho dòng máu từng được thăng hoa trong cơ thể bồi bổ thân thể, khiến cho mỗi một phần máu thịt toàn thân đều được cường hóa.

Cuối cùng làm cho cả thân thể trở nên vô cùng vững chắc, nắm giữ năng lực bị đứt rời tay chân đều mọc lại được.

Cái này có chút tương tự với cảnh giới đệ ngũ Tiên Giới, Kim Tiên luyện ra Bất Diệt Kim thân, Bất Tử đặc tính hơi yếu một ít, nhưng ở bên trên cấp độ sức mạnh càng thô bạo.

Bảo Thân sau khi luyện thành, liền có thể trên thân thể minh khắc Vu Văn đặc thù, cũng chính là cái loại hình xăm trên người Ngô Thành và Lương Hựu, mỗi một chủng Vu Văn đều có sức mạnh đặc thù, vô cùng cường đại.

Chỉ bất quá, Vu Văn minh khắc lúc ban đầu không thể hiện hình, chỉ có thể tăng lên các hạng năng lực Bảo Thân, vì vậy cảnh giới này ở lúc ban đầu yếu hơn Thánh Giả Tiên Giới đệ lục cảnh.

Nhưng sau khi Vu Văn có thể hiển hóa đường nét hư ảnh, liền có sức mạnh có thể so với Thánh Giả, lại đem đường nét hư ảnh ngưng tụ thành thực chất, sẽ có sức mạnh có thể so với Chư Thánh Chi Vương.

Đây cũng là truyền thừa cảnh giới tối cao của Lâm Sơn bộ lạc, còn Khắc Đạo và Thân Thể bên trên, cũng chỉ còn lại có một ít tin tức nông cạn.

Khắc Đạo là khắc một loại đại đạo pháp tắc nào đó trong thiên địa lên trên Vu Văn của chính mình, lại dùng thân thể triệt để luyện hóa Vu Văn đã minh khắc đại đạo pháp tắc, liền có thể thành tựu Thần Thể.

Luyện thành Thần Thể chính là thần linh.

Mà trạng thái bình thường của Thần Thể chính là cao hơn trăm trọng, cũng gọi là Bách Trọng Thần Thể.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân Ngô Thành cùng Lương Hựu lại coi Bùi Thanh Thư là thần linh.

Bởi vì tin tức về hai cái cảnh giới này quả thực quá ít, không cách nào chắc chắn đặc thù cụ thể của nó, Bùi Thanh Thư cũng khó mà tiên hành so sánh.

Chỉ có thể tham khảo chính mình, miễn cưỡng cho rằng Khắc Đạo có lẽ tương đương với Tạo Vật Chủ hoặc là Đạo Chủ đệ thất cảnh.

Thần Thể chính là có thể tương đương với Đạo Chủ, cũng có thể là đạt tới cảnh giới tương tự với cảnh giới thứ tám Dung Pháp.

Dựa theo cách nói của tế ti bộ tộc, thần linh cũng đã là cường giả đứng đầu nhất trong một phương đại vực.

Mà loại tồn tại tầng thứ này, dẫu mắt toàn bộ đại vực đều là có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Bên trên Thần linh đương nhiên còn có cảnh giới, nhưng cũng không phải một tế ti nhỏ nhỏ của một bộ lạc trên hoang nguyên như hẳn có thể hiểu được.

Chỉ từng nghe qua một chút tin tức, nghe nói tồn tại trên Thần Thể được tôn là “Thiên Thần”.

Đây là bí mật chỉ có tế ti mới biết.

Thành viên bình thường của bộ tộc phần lớn cũng không biết khác nhau giữa Thần Linh và Thiên Thần, thường xuyên dùng chung.

Mà cái gọi là đại vực nhưng thật ra là một loại khái niệm địa lý của Thiên Giới.

Căn cứ tình huống Bùi Thanh Thư hiểu được, một phương đại vực có phạm vi vô cùng rộng lớn.

Bây giờ chỗ của hẳn bị gọi là Thanh Thạch hoang nguyên, là một mảnh đất nghèo, chu vi có hơn mười triệu dặm, vô số cự thú hoành hành, vô số núi lớn kéo dài, vô số bộ lạc mọc như rừng, còn có hai đại quốc gia.

Mà Thanh Thạch hoang nguyên chẳng qua là một chỗ chật hẹp nhỏ bé góc tây bắc của Thanh Hoa Vực thôi, toàn bộ xa Thanh Hoa Vực có chừng hơn ngàn cái cương vực lớn như Thanh Thạch hoang nguyên.

Nhưng Thanh Hoa Vực cũng vền vện chẳng qua là một bộ phận của Thanh Thiên Châu thôi.

Toàn bộ Thanh Thiên Châu có bảy mươi hai Vực.

“Thiên Châu” xấp xỉ như Thanh Thiên Châu nghe đồn có 9000 cái, ở bên ngoài 9000 Thiên Châu còn có vô tận đất đai, vô tận thần bí.

Quá lớn!

Thiên giới này rộng lớn hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi nhận thức của Bùi Thanh Thư.

Hắn đã từng tại hạ giới đi theo Thôi Hằng tới Thiên Vực, có không ít kiến thức, nhưng ngay cả là cái Thiên Vực vô cùng quảng đại kia, cũng còn lâu mới có thể cùng Thiên Giới này đánh đồng.

Dưới bóng đêm, ánh trăng trong sáng.

Bùi Thanh Thư ngồi ở dưới một cây đại thụ trong bộ lạc lâm vào trầm tư, thầm nói: ” Thế giới quảng đại như vậy, nên có bao nhiêu cường giả không biết? Hơn nữa những cường giả Thiên Quan trước kia, lại đều đi nơi nào?

“Cái Thiên Giới này, quá sâu không lường được.”

Chỉ là nghĩ một chút như vậy, hắn liền cảm giác có chút tê cả da đầu.

Đây là cảm xúc bản năng tới từ sự nhỏ bé của tự thân.

“Thần linh đại nhân. ” Vừa lúc đó, tề ti Lâm Sơn bộ lạc bỗng nhiên thừa dịp bóng đêm tìm tới, cung kính hành lễ sau đó dò hỏi ” Lão hủ có một cái yêu cầu quá đáng, không biết có nên nói hay không.”

“Tề ti mời nói. ” Bùi Thanh Thư gật đầu một cái.

“Lão hủ muốn khẩn cầu thần linh đại nhân có thể trong tương lai khi đại kiếp phủ xuống che chở Lâm Sơn bộ lạc chúng ta. ” Tề ti bỗng nhiên quỳ trên đất, vô cùng thành khẩn nói ” Coi như báo đáp, lão hủ nguyện dâng lên mọn chí bảo này, là một tấm da thú ghi lại vết kiếm của Thiên Thần.”

Vừa nói hắn liền từ trong lòng ngực lấy ra một tấm da thú cũ kỹ, lông thú phía trên đã sớm khô héo, mặt khác cũng biến thành nhẵn nhúm.

Chính là ở trung ương tờ da thú nhẵn nhúm này, có một đạo vết kiếm nhìn bình thường không có gì lạ.

Nhưng trong nháy mắt khi Bùi Thanh Thư nhìn đến cái vết kiếm này, lại có một loại cảm giác hoa mắt choáng đầu, chỉ cảm thấy tâm mắt hiện ra ngàn tỉ đạo ánh sáng rắng màu, chiêm cứ hết thấy cảm giác của hắn.

Vén vén chỉ là bởi vì nhìn một cái vết kiếm, Bùi Thanh Thư đã luyện thành Thiên Đạo Pháp Thể liền bị áp chế.

Vào lúc này, Thôi Hằng cũng đã tới bầu trời Lâm Sơn bộ lạc.

Hắn trong nháy mắt liền cảm nhận được vết kiếm trên tâm da thú kia, cùng với kiếm ý cường đại ẩn chứa ở trong vết kiếm này.

Còn có chính là một cỗ khí tức để cho hắn cảm thấy vô cùng quen thuộc.

“Đây là... Tiên Hà Kiếm Quyết? !”

Chương 760: Dư âm kiếm quang, Tinh Hồng đại kiếp (1)

Tiên Hà Kiếm Quyết là Kiếm Quyết Thôi Hằng truyền thụ cho Khương Thất Thất.

Lúc đó Thôi Hằng vẫn chỉ là Trúc Cơ kỳ, lúc ban đầu Tiên Hà Kiếm Quyết cũng chỉ có thể tu luyện tới tầng thứ có thể so với Trúc Cơ sơ kỳ mà thôi.

Bây giờ Tiên Hà phái Đạo Chu Tinh cùng Trịnh Nam Huân ở bên cạnh hắn, tu luyện đều là Tiên Hà Kiếm Quyết hắn tiến hành cải tiến qua, cảnh giới phát triển rất nhiều.

Bây giờ lại ở bên trong Thiên Giới cảm giác được kiếm ý rõ ràng cho thấy từ Tiên Hà Kiếm Quyết thăng hoa lên.

Vậy liền chỉ có một cái khả năng ——

Cái này nhất định là vết kiếm Khương Thất Thất lưu lại.

Nàng cũng tiến hành ưu hóa tăng lên đối với Tiên Hà Kiếm Quyết, mang bộ kiếm quyết này suy diễn đến trình độ hơi yếu hơn cảnh giới thứ chín Thiên Giới.

Tế ti Lâm Sơn bộ lạc nói lưu lại trên da thú này là vết kiếm của Thiên Thân.

Nhưng ở trong nhận thức của Thôi Hằng, cường độ vết kiếm này, còn không bằng cường giả Đăng Thiên cảnh mang thân hồn gởi gắm hư không, thời thời khắc khắc bị Thiên Đạo bồi bổ.

Bất quá, vừa mới đến Thiên Giới liền có được tin tức liên quan tới Khương Thất Thất, không thể nghi ngờ là chuyện tốt.

Trịnh Nam Huân đi theo bên người Thôi Hằng thì là càng kích động.

Nàng thiếu chút nữa trực tiếp từ trên trời lao xuống, sau khi bị Thôi Hằng ngăn lại, vô cùng hưng phấn nói: “Su tồ, là khí tức Tiên Hà Kiếm Quyết, là khí tức của sư tôn!”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Trước không vội, Thanh Thu sẽ xử lý tốt.”

Theo tiếng nói của hắn rơi xuống, một tia pháp lực nhỏ xíu rơi xuống, để cho Bùi Thanh Thu thoát khỏi ảnh hưởng của vết kiếm Tiên Hà lưu lại trên da thú.

Thật ra thì, cái vết kiếm Tiên Hà này mặc dù chiếm cứ cảm giác của Bùi Thanh Thu, để cho hắn cảm thấy hoa mắt choáng váng đầu, còn áp chế sức mạnh Thiên Đạo Pháp Thể của hắn,

nhưng cũng không có tạo thành bất cứ thương tổn gì, ngược lại thì đem cường độ thân thể của hắn tăng lên một chút, cũng để cho lực lượng trong cơ thể hắn trở nên càng thông thuận.

Hiển nhiên, cái vết kiếm này không chỉ có thể dùng để tìm hiểu kiếm ý cùng Kiếm Quyết trong đó, thường xuyên nhìn, còn có thể tăng tiên cường độ thân thể, tăng lên độ thông thuận của lực lượng trong cơ thể.

Chẳng qua, rõ ràng sau khi Bùi Thanh Thu tỉnh lại, vẫn là cảm giác kinh hãi không thôi, vô cùng hoảng sợ nhìn vết kiếm trên tấm da thú này, lâm lâm nói: “Kiếm ý thật là lợi hại, đây chính là... Không hổ là...”

Hắn mặc dù cực kỳ than thở, nhưng cũng không có ở trước mặt người ngoài nhắc tới tên Kiếm Quyết cùng với sự tỷ của mình.

Bùi Thanh Thu đi theo bên người Thôi Hằng lâu như vậy, tự nhiên cũng sớm đã biết rõ mình cũng không chỉ có một sự tỷ là Lý Minh Quỳnh.

Ở trước hai người bọn họ, còn có một vị sự tỷ.

Chính là khai phái tổ sư Tiên Hà phái Đạo Chu Tinh, sự phụ của Trịnh Nam Huân.

Chẳng qua là vị sự tỷ này rất sớm rời đi Đạo Chu Tinh, cũng không có được sự tôn chỉ điếm quá nhiều.

Vốn Bùi Thanh Thu còn tưởng rằng nàng tối đa cũng chính là tầng thứ Chư Thánh Chi Vương hoặc là Tạo Vật Chủ, lại không nghĩ rằng lại cường đại đến tình trạng như thế.

“Lực lượng của Thiên Thần, đây chính là lực lượng của Thiên Thần? Ta lại không có chút lực phản kháng nào!”

Trong lòng của hắn ngạc nhiên không thôi, ngay sau đó dựa theo Thôi Hằng phân phó, nhận lấy da thú, dò hỏi ” Quả nhiên bất phàm, ta đáp ứng ngươi, nếu như Lâm Sơn bộ lạc gặp gỡ kiếp nạn, ta nhất định toàn lực che chở, chẳng qua là không biết cái da thú này là từ chỗ nào lấy được?”

“Đa tạ Thần Linh đại nhân! ” Tế ti thấy Bùi Thanh Thu nhận da thú, nhất thời vui mừng vạn phần, một tảng đá lớn trong lòng rốt cuộc rơi xuống, sau đó giải thích ” Ta có thể thu được cái tấm da thú này thật ra thì cũng là cơ duyên xảo hợp, đó là một ngày vào 50 năm trước...”

Dựa theo cái tên Tế Ti này miêu tả, tấm da thú này là hắn lấy được lúc chưa tiếp nhận chức vị Tế Ti, lúc ấy hắn vẫn chỉ là tầng thứ Vu Văn hiện hóa, một lần nào đó đi ra ngoài săn thú bỗng nhiên gặp cảnh tượng kì dị trong trời đất.

Ánh sáng màu vàng chiếu sáng bầu trời, gần như có thể cùng Đại Nhật trên bầu trời tranh nhau phát sáng, tiếng gào tức giận dường như sấm sét vang dội hư không, đe cho đất đai run rẩy, núi đồi rung chấn.

Dị tượng như vậy ước chừng kéo dài nửa ngày, cuối cùng ở bên trong một tiếng kiếm reo gần như xuyên qua thiên địa cùng ráng màu đầy trời, hết thảy bình tĩnh lại.

Chính là trong quá trình này, có một con phi hành cự thú xụi xẻo bị uy năng ẩn chứa trong ráng màu ảnh hưởng đến, tại chỗ liền chia năm xẻ bảy, từ trên trời rơi xuống.

Cũng để lại một đạo vết kiếm ở một mảng da kiên cố nhất trên thân.

Chương 761: Dư âm kiếm quang, Tinh Hồng đại kiếp (2)

Cũng chính là khối da thú hiện tại trong tay Bùi Thanh Thu này.

Đáp án này để cho Bùi Thanh Thu cảm thấy càng thêm khiếp sợ, thậm chí nói: “Vị sư tỷ này của ta rốt cuộc mạnh mẽ đến mức nào, chỉ là bị dư âm xa xa quét qua lưu lại vết kiếm như vậy, qua năm mươi năm sau còn có lực ảnh hưởng mạnh mẽ như vậy...”

Thật sự là mạnh mẽ khủng khiếp.

Thôi Hằng trên bầu trời sau khi biết cái tình huống này cũng có chút kinh ngạc.

Vốn hẳn còn cảm thấy khí tức sức mạnh của vết kiếm này hơi yếu hơn tầng thứ cảnh giới thứ chín Tiên Giới, có thể là bởi vì Khương Thất Thất ở thời điểm ưu hóa Tiên Hà Kiếm Quyết tham khảo chính là phương thức tu luyện của Thiên Giới hôm nay, cho nên có chút thiếu sót.

Bây giờ nhìn lại sợ rằng cũng không phải như vậy.

Ngay cả dư âm rất xa cũng có thể lưu lại vết kiếm cường độ như vậy, uy năng đạo kiếm quang Khương Thất Thất lúc ấy chém ra kia tuyệt đối đã đạt đến Tiên Giới đệ cửu cảnh, thậm chí khả năng có chút vượt qua.

“Thiên tư như thế, đúng thật là trác tuyệt.” Thôi Hằng trong lòng cũng không nhịn được khen ngợi lên.

Hơn nữa, Tế Ti nói rõ lai lịch khối da thú này, cũng mang đến cho hắn một cái tin tốt.

Đó chính là lúc 50 năm trước, Khương Thất Thất còn ở vùng Thanh Thạch Hoang Nguyên này.

Bây giờ coi như đã rời đi Thanh Thạch Hoang Nguyên, hơn phân nửa cũng vẫn còn ở Thanh Hoa Vực hoặc là bên trong Thanh Thiên Châu.

Có lẽ lần này thật có thể tìm được nàng.

Mặc dù Thôi Hằng tới Thiên giới mục đích chủ yếu vẫn là vì việc tu hành của mình, nhưng nếu mà có thể tìm được Khương Thất Thất cùng mình xa cách mấy trăm năm, cũng là một chuyện rất không tồi.

Sau đó Bùi Thanh Thu lại hướng tên Tế Ti kia hỏi thăm địa điểm ban đầu thấy Thái Hà kiếm quang, Thôi Hằng trên không trung liền nhớ xuống, dự định để cho Trịnh Nam Huân

đi qua dò tra một chút, xem có có thể hay không tìm được đầu mối gì.

Ngoại trừ tung tích Khương Thất Thất, tên Tề Ti này còn nói một chuyện khác, Thôi Hằng cũng là khá để ý.

Đại kiếp!

Cái đại kiếp này khởi nguồn là cái gì?

Dị vực gặm nhấm sao?

Vì vậy, Bùi Thanh Thu tiếp tục dò hỏi: “Không biết đại kiếp người mới vừa muốn nói, lại là chỉ cái gì?”

“... ” Tề Ti nghe vậy hơi trầm mặc, như là do dự một chút, hơi nghi hoặc một chút mà dò hỏi ” Thần Linh đại nhân, ngài là tới từ bên ngoài Thanh Thiên Châu sao?”

“Coi là vậy đi. ” Bùi Thanh Thu gật đầu một cái, cái này thật đúng là nói thật.

“Thì ra là như vậy. ” Tề Ti không biết liên tưởng tới cái gì, một bộ dạng bỗng nhiên tỉnh ngộ, sau đó nói ” Ngài hẳn biết, cổ lão tương truyền, ở thời đại viễn cổ rất lâu trước đây, sinh linh cả vùng đất cũng không phải là bộ dáng bây giờ.

“Truyền thuyết ở thời đại kia con đường tu luyện cũng cùng hiện tại bất đồng, cường giả càng là vô số, văn minh vô cùng sáng chói, nhưng sau đó một trận tai kiếp quét sạch toàn bộ thiên địa đột nhiên hạ xuống, vô số viễn cổ cường giả bị mai táng ở dưới mặt đất.

“Từ đó về sau, mỗi hơn mười ngàn năm, sẽ có một trận Tinh Hồng đại kiếp xuất hiện, sẽ ngẫu nhiên có một trăm Thiên Châu bị ánh sáng đỏ thăm bao phủ, vô số cường giả sẽ từ dưới đất khôi phục, từ trong vực sâu trở về, huyết tẩy đại địa.

“Mà ở trước khi Tinh Hồng đại kiếp chân chính hạ xuống, Thiên Châu sắp bùng nổ đại kiếp cũng sẽ xuất hiện một ít thứ tương tự điềm báo ở một số địa vực. Ở hơn mười năm trước, Thương Liên Vực bên cạnh Thanh Hoa Vực đã bộc phát Tinh Hồng tai kiếp, vô số sinh linh chết đi.

“Thanh Hoa Vực chỉ sợ cũng khó mà may mắn thoát khỏi, hơn nữa theo truyền thuyết mảnh Thanh Thạch Hoang Nguyên chỗ chúng ta ở này đã từng là một chỗ cổ chiến trường, nếu có Tinh Hồng tai kiếp hạ xuống, nhất định sẽ có vô số cường giả từ dưới đất khôi phục.

“Căn cứ tin tức Thương Liên Vực bên kia truyền tới, những cường giả từ dưới đất hồi phục lại kia, cũng không có ý thực, chỉ biết sát hại, trong đó người mạnh nhất thậm chí có thể so với Thần Linh.

“Đôi mắt đại kiếp như vậy, nếu như không có Thần Linh che chở, chúng ta chắc chắn phải chết a!”

Nói xong lời cuối cùng, tên Tế Ti này đã là sắc mặt trắng xám.

Hiển nhiên, hắn đã coi Bùi Thanh Thư là hy vọng duy nhất.

Chương 762: Thật là suy nghĩ chu toàn, chu đáo mọi mặt(1)

Sau đó Bùi Thanh Thư lại cùng tên Tề Ti Lâm Sơn bộ lạc này tiến hành giao lưu rất nhiều, đối với tình huống đại khái của Thanh Hoa Vực và tình huống Thanh Thạch hoang nguyên này tiến một bước biết thêm nhiều tin tức.

Ở lúc trời tối người nghỉ ngơi, hân bay lên bầu trời, gặp được đám người Thôi Hằng trên không trung.

“Sư tôn, tên Tề Ti này dù sao chỉ là người của bộ lạc trên hoang nguyên, đối với tình huống bên ngoài Thanh Thạch hoang nguyên không hiểu nhiều.” Bùi Thanh Thư hướng Thôi Hằng bậm báp nói rõ.

“Có thể ở chỗ này hiểu được những tình huống này đã không tệ.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Tiếp đó, con cứ tiếp tục coi như Thần Linh trấn giữ nơi đây, hân là rất nhanh sẽ có người tới tìm con.”

Dựa theo tình huống tên thầy tế này miêu tả, toàn bộ Thanh Hoa Vực đều có thể đối mặt Tinh Hồng đại kiếp.

Ở trong Tinh Hồng tai kiếp, chỉ cần không có thần linh che chở, đều khó thoát khỏi cái chết.

Vì vậy, tin tức Lâm Sơn bộ lạc có thần minh xuất hiện nhất định sẽ nhanh chóng truyền bá ra ngoài, từ đó đưa tới người của các thế lực đến tìm kiếm che chở, không cần đi tới bất kỳ địa phương nào, chỉ cần ôm cây đợi thỏ là được.

Chờ người tới nhiều rồi, nguồn tin tức cũng sẽ một cách tự nhiên trở nên rộng rãi, có thể biết được nhiều tin tức hơn.

“Vâng, sư tôn!” Bùi Thanh Thư gật đầu nói.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, sau đó hướng Trịnh Nam Huân nói ” Nam Huân, người đi qua chỗ thầy tế kia sẵn thứ 50 năm trước, xem có thể hay không tìm được vết tích liên quan tới Thất Thất.”

“Vâng, sư tôn!” Trịnh Nam Huân mặt đầy hưng phấn gật đầu, nằng nặt với việc tìm tung tích Khương Thất Thất đều vô cùng quan tâm.

“Huệ Thế, Hoàng Cân, hai người các người đi Mộc Quốc với ta một chuyến.” Thôi Hằng đứng chấp tay nhìn hướng Bắc, trầm giọng nói ” Thân là một trong hai đại quốc gia của Thanh Thạch hoang nguyên, Quốc Chủ của nó ít nhất cũng là Thần Linh, theo lý hân đối với Tinh Hồng đại kiếp có chút hiểu.”

“Vâng, tiên sinh!”

“Vâng, Tiên Tôn!”

Huệ Thế cùng Hoàng Cân Lực Sĩ đều cung kính hành lễ, đi theo sau lưng Thôi Hằng.

...

Thôi Hằng quan tâm cái Tinh Hồng đại kiếp này là có nguyên nhân.

Theo miêu tả đến xem, cái Tinh Hồng đại kiếp này rõ ràng cho thấy bởi vì Thiên Giới bị dị vực tập kích mà sinh ra.

Hiệu quả bùng nổ cũng là đang từng bước mà hủy diệt sinh linh thậm chí là văn minh Thiên Giới.

Rất có thể vì đạt thành mục đích phá hủy Thiên Giới hoặc là xâm chiếm Thiên Giới.

Trong này nhất định liên quan đến vận vẹo cùng phá hư đối với quy tắc Thiên Giới.

Mà mục đích chủ yếu Thôi Hằng đến thiên giới, chính là cùng đại đạo quy tắc nơi này tiến hành giao lưu, từ đó tăng lên tu vi cảnh giới của chính mình.

Cái này thì ý nghĩa, nếu là mặc cho Tinh Hồng đại kiếp bùng nổ, là có thể tạo thành ảnh hưởng đối với việc tu hành của hắn.

Trừ cái này ra, Thôi Hằng còn có một cái suy đoán.

Nếu lúc trước ở trong tinh không Phạm Giới phía dưới, hắn tiến hành sửa đổi trên mức độ nhất định đối với quy tắc Thiên Giới Chi Môn, liên cùng Thiên Môn tạo lập được quan hệ giao lưu, vậy ở Thiên Giới có thể hay không thông qua phương thức tương tự, cùng đại đạo quy tắc Thiên Giới thành lập được quan hệ giao lưu tương đối thâm nhập?

Tỷ như giải quyết xong Tinh Hồng đại kiếp muốn tiến hành vận vẹo và phá hư đối với đại đạo quy tắc Thiên Giới này.

Nếu như một điểm này có thể được mà nói.

Thôi Hằng liền có thể thử một chút giúp Thiên Giới giải quyết triệt để vấn đề dị vực gặm nhấm.

Dù sao, nếu như giải quyết hết Tinh Hồng đại kiếp có thể cùng đại đạo quy tắc Thiên Giới thành lập quan hệ giao lưu tương đối thâm nhập, vậy nếu là giải quyết vấn đề dị vực xâm lấn, nhất định có thể đề cho phân quan hệ giao lưu này trở nên càng sâu sắc hơn.

Đôi với Thôi Hằng mà nói, quan hệ giao lưu càng thâm nhập, tốc độ hần tăng lên tu vi cảnh giới cũng liền càng nhanh.

Chỉ có điều, hiệu quả cụ thể vẫn là phải thí nghiệm qua mới biết.

Trước hết từ Tinh Hồng tai kiếp của Thanh Hoa Vực bắt đầu.

Nếu là có hiệu quả, hần sẽ bắt đầu làm chuẩn bị giải quyết Tinh Hồng tai kiếp tiếp theo sẽ tại một trăm Thiên Châu bùng nổ.

Hần có dự cảm.

Nếu như cách làm lần này thật sự có hiệu quả, quan hệ giao lưu giữa hần cùng với đại đạo quy tắc Thiên Giới liền trở nên cực kỳ thâm nhập.

Đến lúc đó, có lẽ có thể đem thời gian hần tăng lên tới Hóa Thân trung kỳ rút ngắn đến mấy trăm năm, thậm chí càng ít hơn!

Đây là một cơ hội!

...

Lương Hựu của Đại Hoả bộ lạc so đấu thua Ngô Thành, không thể mời vị “Thần linh ” Bùi Thanh Thư này đi bộ lạc làm khách.

Nhưng hần cũng không vì vậy bỏ qua, cũng hết sức không cam lòng.

Vì vậy, Lương Hựu tìm được thầy tế trong bộ lạc, vẻ mặt nghiêm túc mà nói: “Tế Ti đại nhân, Lâm Sơn bộ lạc bên kia mời được một người thần linh làm khách, nhất định có thể đạt được không ít chỗ tốt, chúng ta cùng Lâm Sơn bộ khoảng cách rất gần, về sau nhất định sẽ thua thiệt đi.”

“Chuyện này ta đã nghe nói. ” Tế Ti Đại Hoả bộ lạc gật đầu một cái, cau mày nói ” Đây quả thật là vô cùng phiền toái, thần linh ở trong mảnh hoang nguyên chúng ta cực kỳ hiếm thấy, bây giờ còn là thời khắc mấu chốt, mỗi cái bộ tộc đều mong mỏi có thần linh che chở, không nghĩ tới lại để cho Lâm Sơn bộ lạc may mắn.

“Thời khắc mấu chốt? ” Lương Hựu bắt được tin tức mấu chốt trong lời nói của Tế Ti, hơi nghi hoặc một chút hỏi.

Hần cũng không biết chuyện Tinh Hồng tai kiếp, vì tránh đưa tới khủng hoảng không cần thiết, chuyện này chỉ có tộc trưởng cùng thầy tế mới biết.

“Không có gì. ” Tế Ti Đại Hoả bộ lạc khẽ lắc đầu, nói với Lương Hựu ” Người trước nói một chút người có ý kiến gì, đôi

mặt một tôn Thần Linh uy hiệp, không mong Đại Hoả bộ lạc chúng ta có thể thu lợi, chỉ cần có thể để cho chúng ta không bị tổn thất là được rồi.”

“... ” Lương Hựu rõ ràng cảm thấy thầy tế Đại Hoả bộ lạc đang nói sang chuyện khác, nhưng hắn vẫn cần thận suy tư một chút ” Ta cảm thấy được nòng cốt chuyện này, chính là phá hư hảo cảm của vị thần minh này đối với Lâm Sơn bộ lạc.

“Chỉ cần bọn họ không có phần hảo cảm này, thần linh tự nhiên cũng sẽ không lại thiên hướng về bọn họ, đây cũng là cơ hội mấu chốt để chúng ta có thể tranh thủ hảo cảm của vị thần linh kia.”

Chương 763: Thật là suy nghĩ chu toàn, chu đáo mọi mặt(2)

“Ý tưởng không tệ, nhưng không có khả năng thi hành thực tế gì.” Tế Ti Đại Hỏa bộ lạc chính là lắc đầu một cái, mỉm cười nói ” Lấy khả năng của thần linh, bất kỳ động tác nhỏ nào của chúng ta đều khó tránh khỏi tầm mắt, không có khả năng phá hư quan hệ của bọn họ.”

“Vậy theo ý của ngài, chúng ta phải nên làm như thế nào?” Lương Hựu dò hỏi.

“Thật ra thì rất đơn giản.” Tế Ti Đại Hỏa bộ lạc cười nói ” Nếu khó mà hủy diệt quan hệ giữa Thần minh cùng Lâm Sơn bộ lạc, vậy chỉ cần phải làm vị trí của Lâm Sơn bộ lạc ở trong lòng thần linh hạ xuống là được rồi.

“Mới vừa rồi ta đã nói qua, bây giờ là thời kỳ mấu chốt, mảnh hoang nguyên này có quá nhiều người cần thần linh che chở. Chỉ cần chúng ta mang tin tức thần linh xuất hiện ở Lâm Sơn bộ lạc lan rộng ra ngoài, nhất định sẽ có vô số thế lực không có thần linh chạy tới.

“Những thế lực này đi mời thần linh che chở chắc chắn sẽ không tay không đi qua, bọn họ sẽ mang theo đủ loại đủ kiểu bảo vật để cho thần linh vui vẻ, để cầu được che chở. Đến khi đó, một cái bộ lạc Lâm Sơn nho nhỏ lại tính là cái gì đây?”

Lương Hựu nghe mà trố mắt ghen hờn, ngay sau đó gật đầu liên tục, khen ngợi không dứt ” Lợi hại, lợi hại, ngài thật sự là thật lợi hại, đây là dương mưu, là dương mưu mà Lâm Sơn bộ lạc căn bản không biện pháp ngăn trở, cũng không dám ngăn trở a!”

Lúc này hắn bỗng nhiên lại nghĩ tới một cái khả năng, vội vàng nói ” Nhưng mà thanh thế lớn như vậy, sẽ không khiến chợ Mộc Quốc chú ý, trực tiếp đưa tới thần linh Mộc Quốc hạ xuống?”

Quốc thổ Mộc Quốc ở Thanh Thạch hoang nguyên diện tích cực lớn, tất cả bộ lạc trong mảnh hoang nguyên chỗ bọn họ ở này, trên danh nghĩa tất cả đều là phải phục tùng Mộc Quốc quản hạt.

“Như vậy há chẳng phải là hay sao?” Tế Ti Đại Hỏa bộ lạc nghe vậy nở nụ cười ” Thần linh Mộc Quốc hạ xuống, một mặt là có thể kiểm nghiệm thiết giả của tên thần linh đó, mặt khác cũng có thể ngăn cản hiệu quả chuyện quá nhiều người đến đầu nhập vào cái tên thần linh đó.

“Còn có một điêm, khi tuyệt đại đa số thể lực trong khu vực này đều đầu phục một thần linh xa lạ, mà Đại Hoả bộ lạc chúng ta lại không có đầu nhập vào, khẳng định có thể lượm lại cho thần linh Mộc Quốc một cái ấn tượng thật tốt, đây đối với Đại Hoả bộ lạc chúng ta mà nói chỉ có chỗ lợi.

“Dĩ nhiên, nếu là không có thần linh Mộc Quốc đến, chúng ta vẫn là phải tìm cơ hội đầu nhập vào vị thần linh kia, lại cầu xin che chở.”

“Lợi hại, thật lợi hại!” Lương Hựu không nhịn được lần nữa cảm khái, thờ dài nói “Đại nhân thật là suy nghĩ chu toàn, chu đáo mọi mặt a!”

...

Thành Cố Thanh.

Nơi này là đô thành Mộc Quốc, xây dựng nên cực kỳ hùng vĩ.

Tường Thành là trực tiếp gọt núi mà thành, còn ở phía trên minh khắc số lớn Vu văn cùng Đạo Ngân, giữa chúng nó đan dệt với nhau, tạo thành các loại cấm chế cường đại.

Các loại hiệu quả phòng ngự, giám sát, đả kích, có thể nói cái gì cần có đều có.

Chỉ bất quá toàn thể phong cách vẫn là thiên hướng về quê mùa, gần như không có chỗ trang trí gì, nhìn hết sức thô ráp lại nguyên thủy, nhưng lại có một phen hương vị man hoang đặc biệt.

Sau khi vào thành, phần không khí man hoang này càng đậm đà, mặt đường là đá vụn phổ thông xếp thành, cửa tiệm phòng ốc hai bên cũng chỉ là dùng cục đá đơn giản xây chồng lên.

Toàn bộ đều hết sức nguyên thủy.

Chẳng qua, người trong thành ngược lại rất nhiều, trên một ít đường phố náo nhiệt thậm chí có thể nói là chen vai sát cánh, hết sức nhộn nhịp.

Hơn nữa Thôi Hằng phát hiện mình dường như là tới đúng dịp.

Lúc này trọng toà Thành Cố Thanh này dường như có hoạt động trọng thể gì, rất nhiều bách tính đều đang hướng phương hướng Thành Bắc chạy đi.

Đối mặt loại tình huống này, Huệ Thế phát huy bản lĩnh chủ động phát hiện vấn đề của chính mình, ngăn cản một người đi đường, đưa cho đối phương một thỏi vàng, thái độ

hoà nhã mà dò hỏi: “Vị lão ca này, chúng ta mới vừa tới bên này, phía trước đang làm gì vậy?”

Ngay cả là ở Thiên Giới này, thời vàng vẫn bị người bình thường hoan nghênh.

Tên người đi đường này là một người đàn ông trung niên nhìn hơn 40 tuổi.

Hắn sau khi nhận lấy thời vàng hơi lão đảo, tức thì ánh mắt sáng lên, vui tươi hơn hờ mà nói: “Được rồi được rồi, phía trước sẽ xảy ra chuyện lớn, đại khái là công chúa Mộc Quốc chúng ta đang triệu tập các cường giả đường xa mà đến, muốn tuyên bố tung tích Lý Minh Thành.”

“Lý Minh Thành? !” Thôi Hằng nghe vậy chân mày hơi hơi hất lên, hắn không nghĩ tới lại ở chỗ này nghe được cái tên này, dĩ nhiên cũng không loại bỏ khả năng trùng tên trùng họ.

Lúc trước khi Lý Minh Quỳnh tiến vào tân thủ không gian của hắn, từng nói qua sự tình về ca ca Lý Minh Thành của mình, là ở sau khi di tích Tiên Môn mở cửa liền không biết tung tích.

Nếu như Lý Minh Thành này thật sự là ca ca của Lý Minh Quỳnh.

Hắn là làm sao đến Thiên Giới?

Địa phương hắn mất tích là Thiên Khư giới Đạo Chu Tinh, trên lý thuyết mà nói phải cùng Thiên Giới không có bất cứ quan hệ nào mới đúng.

Không đúng...

Thiên Khư Giới nhưng thật ra là mảnh vụn của Cửu Tiêu Vân Thiên Giới biến thành, Cửu Tiêu Vân Thiên Giới lại là cô hương của Đạo Thần.

Đạo Thần sáng lập Đạo Nhất Cung, cùng sư môn Đạo Nhất Tông của Chu Quân Thiên ở Đạo Chu Tinh chỉ có sai một chữ.

Chu Quân Thiên lại rất có thể là khí linh của Thiên Giới Chi Môn chuyên thế.

Trong này có tồn tại liên hệ gì hay không?

Trong đầu Thôi Hằng thoáng cái lóe lên rất nhiều ý nghĩ cùng ý tưởng, cuối cùng nhẹ nhàng gạt đầu, nói với Huệ Thế cùng Hoàng Cân Lục Sĩ: “Đi, chúng ta đi qua nhìn một chút.”

Chương 764: Thánh Thể bảo dược, Thần Linh phụ thể hàng lâm (1)

Địa phương công chúa Mộc Quốc triệu tập cường giả khắp nơi gọi là Quân Anh Các.

Đây vốn là địa phương Hoàng Chủ Mộc Quốc các thời đại chiêu hiền nạp sĩ, dưới tình huống bình thường sẽ không mở.

Nhưng lần này cường giả từ các nơi chạy đến quả thực quá nhiều.

Tuyệt đại đa số đều có thực lực Vu Văn đỉnh phong, thậm chí còn có một vài người đã bắt đầu Khắc Đạo, cách cảnh giới thần linh, thành tựu thần thể chỉ cách một bước.

Hơn nữa bọn họ cơ bản đều đến từ thế lực lớn của Thanh Thạch Hoang Nguyên, thậm chí còn có cường giả đến từ khu vực trung tâm Thanh Hoa Vực.

Những người này thực lực bất phàm, bối cảnh cũng vô cùng hùng hậu, rất khó thu xếp thích đáng, cũng chỉ đành trước mở ra Quân Anh Các, đem nhiều cường giả triệu tập tới, lại do công chúa Mộc Quốc ra mặt, cho bọn hắn một cái đáp án.

Đáp án liên quan tới Lý Minh Thành.

...

Ba người Thôi Hằng ở trên đường đi Quân Anh Các, cũng đã hỏi rõ chuyện đã xảy ra, cùng với tình huống về Lý Minh Thành đó.

Cái tên Lý Minh Thành này lại lịch bí ẩn, không biết thân phận chân thật của hắn, nhưng thể chất của hắn lại hết sức đặc thù, là Nguyên Cổ Thánh Thể có ghi chép trong cổ tịch.

Ước chừng sáu trăm năm trước, Lý Minh Thành xuất hiện trước nhất ở Bạch Nham Vực Thanh Thiên Châu.

Lúc đó hắn vẫn chỉ là cấp luyện thể thông thường, đặc thù của Nguyên Cổ Thánh Thể cũng không có bại lộ, tự nhiên cũng không có đưa tới bao nhiêu người chú ý.

Nhưng sau đó khi hắn đi tứ phương, chiến đấu khắp nơi, cuối cùng là bại lộ đặc tính của hắn.

Cũng tức là sức mạnh thân thể vô cùng mạnh mẽ.

Chỉ tính sức mạnh thân thể đơn thuần, hắn mạnh hơn gấp trên mười lần tuyệt đại đa số người cùng cảnh giới, kẻ sát cận chiến gần như là một quyền một tên.

Hơn nữa hẳn còn tinh thông đủ loại chiêu sô quyền cước kỳ diệu.

Bởi vậy, bên trong đồng giai, Lý Minh Thành liền có thể xưng là càn quét không địch thủ!

Điều này tự nhiên liền đưa tới không ít người chú ý.

Chẳng qua, cho đến lúc này, Nguyên Cổ Thánh Thể của hắn vẫn không có bại lộ.

Rất nhiều thể lực lúc tới cùng hắn tiếp xúc, cũng thử nghiệm đối với hắn tiến hành lôi kéo.

Mà theo tiếp xúc tăng nhiều, cái thể chất cùng người khác bất đồng kia bắt đầu bị người biết, cuối cùng dưới sự quan sát của một vị cường giả Khắc Đạo cảnh thông hiểu điển tịch cổ đại, Nguyên Cổ Thánh Thể vẫn là bại lộ.

Ở Thiên Giới hôm nay, đây là một loại thể chất đặc thù chỉ tồn tại trong ghi chép cổ tịch.

Theo truyền thuyết chỉ cần có thể kích thích đặc tính huyết mạch của Thánh Thể, liền có thể nắm giữ cường độ thân thể gấp mười lần thậm chí gấp trăm lần đồng giai, mà lại còn có đủ loại đủ kiểu kỳ hiệu như Kim Cương Bất Hoại, Tích Huyết Trọng Sinh, Vạn Độc Bất Xâm, Áp Chế Vạn Pháp...

Nếu như có thể dùng bảo huyết của Nguyên Cổ Thánh Thể tiến hành tẩy căn phạt tủy cho hải đồng, thì có thể để cho hải đồng trong thời kỳ Hoán Huyết thức tỉnh dị năng liên quan tới Thánh Thể.

Thậm chí còn có khả năng cực thấp đem tự thân huyết mạch chuyển hóa thành Thánh Thể.

Vì vậy, Lý Minh Thành trở thành miếng bánh thơm được các thể lực lớn cạnh tranh truy đuổi, có thể nói là bảo được sống, vô số thể lực đều muốn lòng bắt hắn.

Nhưng bởi vì máu Thánh Thể phải lấy sống mới có thể bảo đảm hiệu quả lớn nhất, cho nên các thể lực lớn cũng không dám ra tay độc ác, sợ trực tiếp đem Lý Minh Thành đánh chết.

Cường giả thế hệ trước lại ngại mất mặt mũi, lúc mới đầu không có trực tiếp ra tay.

Bản thân Nguyên Cổ Thánh Thể vừa có sinh mệnh lực cực mạnh còn có sức mạnh vượt xa đồng giai, Lý Minh Thành chính mình còn tinh thông đủ loại thủ đoạn kỳ dị, cho nên hắn mỗi lần cũng có thể vừa đánh vừa trốn, cuối cùng thuận lợi chạy thoát.

Hơn nữa còn càng đánh càng mạnh.

Ngăn ngủi ba trăm năm, hãn liên từ cảnh giới Vu Văn lúc thể chất bại lộ, tăng lên tới Khắc Đạo đỉnh phong, đủ để càn quét hết thủy cường giả dưới cảnh giới Thần Thể.

Trong thời gian này hãn còn thu được một ít bảo vật thời đại viên cô, cho dù thân linh ra tay cũng không cách nào bắt lấy hãn, chỉ có thể mặc cho hãn chạy loạn khắp nơi.

Bây giờ những người này sở dĩ sẽ đến Mộc Quốc, cũng là bởi vì nghe nội Lý Minh Thành cùng Đại hoàng tử Mộc Quốc là huynh đệ kết nghĩa, quan hệ không cạn, Mộc Quốc tuyệt đối chắc chắn biết tung tích Lý Minh Thành.

Gần đây lại có lời đồn đãi, Lý Minh Thành lấy được một viên Thánh Thể Chí Tâm từ thời đại viên cô, trong đó ẩn chứa lực lượng có thể để người ta thành Thần, nên là đưa tới nhiều người truy đuổi hơn.

Mới đầu Mộc Quốc là không tính để ý tới chuyện này.

Nhưng cường giả theo tới chỗ này càng ngày càng nhiều, trong đó có một ít người còn là đến từ thế lực lớn mà Mộc Quốc cũng không muốn đắc tội, vậy nên để cho Mộc Quốc thừa nhận áp lực cực lớn.

Cuối cùng không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là phái Mộc Linh Vận người công chúa này đi ra, báo cho mọi người biết “Tung tích” Lý Minh Thành.

Mộc Hoàng đương thời có ba vị hoàng tử, một vị Hoàng nữ, Đại hoàng tử cùng Lý Minh Thành tương giao tâm đầu ý hợp, không muốn đi làm chuyện như vậy, còn lại hai hoàng tử cũng đều coi đại ca như Thiên Lô sai đâu đánh đó.

Chỉ có vị công chúa Mộc Linh Vận này cùng Lý Minh Thành không có bất cứ quan hệ nào.

Hơn nữa lại là người tu vi cảnh giới cao nhất trong các Hoàng tử Hoàng nữ, một cách tự nhiên liền bị phái đi ra.

Chương 765: Thánh Thể bảo dược, Thần Linh phụ thể hàng lâm (2)

Đây là Thôi Hằng lần đầu tiên biết được cái gọi là sự cường đại của Thánh Thể.

Thật ra thì ngay từ lúc ở Đạo Chu Tinh, hắn liền biết có một ít người sẽ tinh cở thức tinh thể chất đặc thù, sau khi tu luyện sẽ có một ít năng lực không giống với thường nhân.

Bình thường đều đại loại bị gọi là một cái Thánh thể nào đó, một cái Linh thể nào đó, một cái Đạo Thể nào đó.

Năng lực loại thể chất đặc thù này mang đến sẽ theo tu vi tăng trưởng mà từ từ yếu bớt.

Nhất là sau khi đạt tới tầng thứ Thánh Giả Vạn Pháp Quy Nhất, năng lực thể chất đặc thù mang đến cơ bản đều sẽ trở nên có cở hơn không, chỉ có một phần nhỏ thể chất đặc thù mới có thể bảo lưu một ít đặc tính.

Nhưng loại Nguyên Cổ Thánh thể này của Lý Minh Thành rõ ràng cũng không phải như vậy, không chỉ có hiệu quả cực kỳ mạnh mẽ, còn có thể ở cảnh giới Khắc Đạo bằng với Tiên Giới đệ thất cảnh giữ lại đặc tính Thánh thể này.

“Là bởi vì sự đặc thù của Thiên Giới, kích phát đặc tính vốn nên cở của Thánh Thể, hay là bởi vì đặc thù vốn cở của Nguyên Cổ Thánh Thể?” Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng.

Hắn vừa đi vừa suy nghĩ như vậy, rất nhanh thì đến Quần Anh Các.

Mặc dù nơi này thiết trí có thủ vệ, chỉ cho phép người cảnh giới cao hơn Vu Văn đi vào, nhưng loại hạn chế này đối với Thôi Hằng mà nói hoàn toàn tương đương với không tồn tại.

Rất nhanh hắn liền mang theo Huệ Thể cùng Hoàng Cân Lực Sĩ đi tới trên quảng trường phía trước Quần Anh Các.

Lúc này nơi này có hơn một trăm người đang đứng, trong đó tầng thứ Khắc Đạo thì cở hơn ba mươi, có bảy tám người trên người còn có khí tức thần linh, hẳn là đeo trên người bảo vật cấp bậc thần linh.

Tất cả đều là đến Mộc Quốc hỏi tung tích Lý Minh Thành.

Có chính là vì Cổ Thánh Thể chi tâm, cũng có là vì Thánh Thể bảo huyết.

“Nếu là có thể tìm tới Lý Minh Thành, có thể hỏi thăm một chút hẳn tại sao có thể từ Thiên Khư giới đi thẳng tới Thiên Giới, trong đó có hay không có bí mật gì, có lẽ có thể tăng tiền

hiếu biết của ta đối với thiên giới, làm sâu sắc mức độ giao lưu của ta và Thiên Giới.”

Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng ” Nếu như hãn nguyện ý, cũng có thể đem hãn đưa về hạ giới, để cho huynh muội bọn họ gặp lại, lúc Minh Quỳnh thống trị quốc gia cũng có thể có một trợ thủ.”

Hiệu quả của tấm bảo kính thanh đồng này là mở ra lối đi giữa Tam Thượng Thiên và Thiên Giới, đó cũng không phải một chiều, có thể từ Tam Thượng Thiên đến Thiên Giới, tự nhiên cũng có thể từ Thiên Giới trở lại Tam Thượng Thiên.

Ngay tại lúc Thôi Hằng nghĩ ngợi sau này làm sao hành động, đám người chung quanh bỗng nhiên rối loạn lên, rối rít ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một đạo vệt sáng màu xanh từ trong hoàng cung dâng lên, trong nháy mắt liền vượt qua bầu trời mênh mêng, hạ xuống đến trước Quần Anh Các.

Ngay sau đó thanh quang tản đi, bên trong đi ra ba thân ảnh.

Phía trước nhất là một thiếu nữ mắt mi như họa, thần sắc trong trẻo lạnh lùng.

Nàng thoạt nhìn mười tám mười chín tuổi, thân hình cao gầy, người mặc quần áo màu xanh nhạt, khí chất tươi mới trang nhã, siêu phẩm thoát tục.

Chính là công chúa Mộc Quốc, Mộc Linh Vận.

Đi theo hai bên ở sau lưng nàng là thị nữ mặc quần áo giản dị, hơi cúi đầu, thần sắc cung kính.

“Các vị đợi lâu.” Mộc Linh Vận mỉm cười nói, âm thanh ấm áp nhu hòa, không có nửa điểm tâm tình khắt trương.

Điều này rõ ràng cho thấy từng gặp qua cảnh tượng hoành tráng, đối mặt loại tình cảnh này không có chút nào rụt rè.

Hơn nữa chính nàng cũng có tự vi Khắc Đạo cảnh, cho nên có thể ngang hàng mà nhìn rất nhiều cường giả tại đây.

Bất quá, nàng vừa dứt lời ——

“Chúng ta quả thật đã chờ lâu rồi.”

Một giọng nam nghe có chút âm lãnh truyền tới ở trong đám người, sau đó chỉ thấy một nam tử trẻ tuổi cao hơn ba mét, gộc cạnh rõ ràng đi ra.

Hắn nhìn hơn hai mươi tuổi, mặt mũi anh tuấn, người mặc giáp vảy màu tím, tay cầm một cây trường thương, phía trên có khắc một cái Long văn màu máu, nhìn vô cùng tàn bạo.

Trong đám người cũng có người biết hẳn, rồi rít kinh hô lên.

“Là Thất thiếu gia Cảnh Xích Hồng của Trường Thanh sơn trang, nghe nói hẳn ngay từ lúc mười tuổi cũng đã bắt đầu vẽ Vu Văn.”

“Mười tuổi... Ông trời của ta a, đây là tốc độ tu luyện người có thể làm được sao?”

“Nghe nói trong Trường Thanh sơn trang chứa đựng rất nhiều điển tịch cổ đại, chắc là biết được phương pháp tu luyện cổ đại.”

...

...

Mọi người xì xào bàn tán, Thôi Hằng thì là ánh mắt sáng lên.

Trong Trường Thanh sơn trang chứa đựng rất nhiều điển tịch cổ đại?

Chuyện này đối với việc hẳn hiểu thêm Thiên Giới một bậc cũng có không ít chỗ tốt.

Lúc này ánh mắt Mộc Linh Vận trong trẻo lạnh lùng nhìn, nhàn nhạt nói: “Cảnh công tử bây giờ bộ dáng này, cũng không giống như là tới tìm Lý Minh Thành, muốn động tay sao?”

“Ha ha! ” Cảnh Xích Hồng nghe vậy cười lạnh một tiếng, cảm hơi hơi giương lên nói ” Mộc Hoàng phái một công chúa ra hỏi đáp câu hỏi của chúng ta, chẳng lẽ là cho rằng chúng ta sẽ bởi vì gặp được người liền nhân từ nương tay sao?”

“Đáng tiếc, ta không phải là người thương hoa tiếc ngọc, khuyên các người lập tức giao ra tung tích Lý Minh Thành, nếu không tự gánh lấy hậu quả! Chúng ta từ khu vực trung tâm Thanh Hoa Vực chạy tới, chính là vì tìm tới Lý Minh Thành.”

“Liên quan tới tung tích Lý Minh Thành, ta có thể nói cho các người biết. ” Mộc Linh Vận vẫn là không chút hoang mang mà nhìn quanh mọi người, cuối cùng nhìn về phía Cảnh Xích Hồng, nhàn nhạt nói ” Nhưng Lý Minh Thành không phải là vật chết, chính hẳn cũng sẽ di chuyển, ta bây giờ cho ra đáp án, chưa chắc thật có thể để cho các người tìm tới hẳn.”

Thật ra thì nàng căn bản cũng không biết tung tích Lý Minh Thành.

Bởi vì Đại hoàng tử bản thân cũng không biết, nhưng loại giải thích này vừa cứng nhắc vừa vô lực, chuyện cho tới bây

giờ căn bản cũng sẽ không có người tin tưởng bọn họ không biết.

Chỉ có thể đưa ra một cái đáp án “Chưa chắc có hiệu quả “.

Chương 766: Thánh Thể bảo được, Thần Linh phụ thể hàng lâm (3)

“Có thể tìm tới hấn hay không, đây là chuyện của chúng ta, các người không cần phải để ý đến.” Cảnh Xích Hồng trầm giọng nói ” Chỉ cần người nói là lời thật, đúng là địa phương Lý Minh Thành từng đi qua là được rồi.”

” Được ! ” Mộc Linh Vận rất quả quyết gật gật đầu, chỉ chỉ phương bắc nói ” Ngay tại trong sa mạc Tĩnh Hải ở biên giới hoang nguyên phương bắc, hấn muốn tìm một địa phương an toàn ổn định để tiêu hóa Cô Thánh Thể Chi Tâm, mà trong sa mạc Tĩnh Hải có quá nhiều nơi trong chu vi trăm dặm đều không có người ở.”

“Rất tốt! ” Cảnh Xích Hồng khen một câu, gật đầu cười nói ” Về phần cái đáp án này của người là thật hay giả, ta tự có biện pháp nghiệm chứng, nếu như là giả... Ha ha!”

Nói xong, hấn liền trực tiếp xoay người đi ra ngoài, trong đám người có mấy người cũng vội vàng đi theo, theo hấn cùng rời đi quảng trường Quần Anh Các.

Người còn lại ngay sau đó cũng bắt đầu hành động, rồi rít muốn rời đi nơi này, chạy tới trong sa mạc Tĩnh Hải ở biên giới hoang nguyên phương bắc, đi bắt Lý Minh Thành.

Nhưng vừa lúc đó, bên ngoài Quần Anh Các bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Ầm!

Lại hình như là có lực lượng khổng lồ gì nổ vậy, để cho đất đai đều sinh ra chấn động cực kỳ kịch liệt.

Ngay sau đó, chính là một luồng sóng khí cường đại từ bên ngoài mãnh liệt mà tới.

Ào ào ào!

Giống như núi thét biển gầm, lao vọt tới, lại để cho rất nhiều cường giả tầng thứ Vu Văn, Khắc Đạo không có chút cơ hội phản kháng nào, trực tiếp bị thổi bay ra, hoặc là tê liệt ngổ trên mặt đất.

“Là ai, người nào đánh lén!”

Thanh âm Cảnh Xích Hồng từ bên ngoài Quần Anh Các truyền tới, hiển nhiên là tức giận tới cực điểm, nghe qua tràn đầy sát khí.

Thôi Hằng đối với loại tình huống này cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Thật ra thì, ở lúc Cảnh Xích Hồng đứng ra vội vã hỏi thăm, hắn liền nhận ra được có một người nắm giữ khí tức cường đại đi tới bên ngoài Quần Anh Các.

Hơn nữa, trái tim bên trong cơ thể là một mảnh vàng óng, tản ra thần năng mênh mông, đã tiếp cận vô hạn với thần linh, trong tay còn nắm binh khí, rõ ràng cho thấy người tới không thiện.

Xác suất cao chính là bản thân Lý Minh Thành.

Quả nhiên, Cảnh Xích Hồng vừa rời đi Quần Anh Các, liền bị người công kích ngay mặt, tại chỗ bị đánh đến trở tay không kịp, vài tên tùy tùng bên người còn chết mất hai tên.

Ầm!

Lại nghe một tiếng vang thật lớn, mặt đất lần nữa rung động.

Cùng lúc đó, một bóng người cũng đã tới trước mặt Cảnh Xích Hồng, ở trên cao nhìn xuống đôi phương.

Đây là một thanh niên nhìn qua hơn hai mươi tuổi, hắn mày kiếm mắt sáng, mặt như đao gọt, thân cao ba mét, mặc da thú hổ vằn, nửa đoạn người trên lộ ở bên ngoài, da thịt hiện lên kim quang nhàn nhạt, ẩn chứa sức mạnh tính chất bạo tạc.

Ầm!

Thanh niên trực tiếp một cước giẫm ở trên mặt Cảnh Xích Hồng, cười lạnh nói: “Chỉ bằng ngươi cũng muốn bắt ta sao? Không biết tự lượng sức mình!”

Một màn này bị những người cũng muốn bắt Lý Minh Thành nhìn ở trong mắt, tất cả đều kinh hãi muốn chết mà lui ngược lại, cũng có người không nhìn được kinh hô thành tiếng.

“Thần, thần linh?!”

“Lý Minh Thành đã dung hợp cô thánh thể chi tâm sao?!”

“Xong rồi, công lực đã thành!”

...

...

Nhưng khi mọi người ở đây đều cảm thấy khiếp sợ không gì sánh nổi, Cảnh Xích Hồng bị Lý Minh Thành giẫm ở dưới chân chột nở nụ cười.

“Ha ha ha ha! Ha ha ha! ” Cảnh Xích Hồng nằm trên đất, cười toàn thân run rẩy ” Ngươi quả nhiên đi ra, ngươi quả nhiên đã tiếp cận cảnh giới thần linh, bảo huyết như vậy vừa khéo a!”

Lý Minh Thành nhất thời vẻ mặt kịch biên, lập tức bứt người ra lui về phía sau, muốn kéo ra khoảng cách với Cảnh Xích Hồng.

Nhưng Cảnh Xích Hồng sau khi nói xong một câu nói kia, khí thế trên người lại bắt đầu cấp tốc kéo lên.

Trong nháy mắt liền vượt qua Khắc Đạo cảnh.

Lại trở thành một vị thần linh.

Vì vậy, Cảnh Xích Hồng vẫn có thể vừa vặn theo sát Lý Minh Thành, khoảng cách không bị kéo ra chút nào.

Hơn nữa, khí thế cũng trực tiếp vượt lên trên Lý Minh Thành chưa thực sự trở thành thần linh.

Chênh lệch đại cảnh giới, ngay cả là thể chất mạnh đi nữa cũng không khả năng vượt qua.

Huệ Thế thấy một màn như vậy không nhịn được thấp giọng dò hỏi: “Tiên sinh, chúng ta có phải ra tay hay không?”

Hắn mặc dù không biết quan hệ giữa Thôi Hằng và Lý Minh Thành, nhưng cũng nhìn ra Thôi Hằng hẳn là muốn tìm Lý Minh Thành.

“Không gấp. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, nhìn Lý Minh Thành lúc này dường như có hơi chật vật, mỉm cười nói ” Xem hắn còn có thủ đoạn gì.”

Lúc này Lý Minh Thành đã bị áp chế hoàn toàn, hắn trong lòng cười khô “Lại trúng kế, có thân mình bám vào trên người người này ám toán ta, biết chính diện ra tay không bắt được ta, sẽ dùng loại thủ đoạn này!”

“Bất quá tên thần linh này dù sao chẳng qua là phụ thể hạ xuống, cũng không thể hoàn toàn phát huy ra thần năng, ta còn có cơ hội dựa vào bảo vật chạy trốn, nếu như còn không được, cũng chỉ có thể vận dụng cái kia...”

Nhưng tâm tư của hắn bị Cảnh Xích Hồng nhìn thấu, vị cường giả cấp thần minh này bỗng nhiên cười lạnh nói: “Người không phải là muốn mượn dùng lực lượng bảo vật chạy trốn chứ ? Đã cho rằng ta là phụ thể hạ xuống, không cách nào đưa người ngăn trở?”

“Thật là không biết gì, ở trước mặt thần, chút thủ đoạn nhỏ nhen này là không có ý nghĩa! Tụ hợp cho ta!”

Lời còn chưa dứt, hắn liền hướng phương hướng Quận An Các đưa tay phải ra, năm ngón tay mở ra, vận chuyển thần năng trong cơ thể, lại đem hơn ba mươi người bên kia đều bao phủ.

Đây là muôn bòn rút khí huyết và năng lượng trong cơ thể những người này, để cho trạng thái lấy phụ thể hạ xuống của mình toàn lực ra tay một lần.

Đương nhiên, Cảnh Xích Hồng ngay từ lúc đầu liền làm xong phân biệt, cô ý tránh ra những người có thân phận có bối cảnh kia, bây giờ bị thân năng của hãn bao phủ đều là một đám người lai lịch không ra sao.

Trong đó, dĩ nhiên là bao gồm Thôi Hằng, Huệ Thế, Hoàng Căn Lực Sĩ.

“Cảnh Xích Hồng ngươi muốn làm gì? !” Mộc Linh Vận thấy tình hình như thế tự nhiên không có khả năng ngồi yên mặc kệ, lập tức tiến lên muôn ngăn cản, nhưng lại bị lực lượng cường đại ngăn trở, căn bản là không có cách đến gần.

“Bôn tọa hành sự cần gì phải hướng tiểu nha đầu ngươi giải thích? !” Thân linh phụ thân trên người Cảnh Xích Hồng hừ lạnh một tiếng, căn bản lười để ý, hãn là tồn tại cùng Mộc Hoàng ngồi ngang hàng, căn bản không để ý những thứ này.

Hãn lúc này đã hoàn toàn đắm chìm trong vui sướng khi sắp thành công bắt được Nguyên Cổ Thánh thể, ánh mắt nhìn chăm chăm Lý Minh Thành, lớn tiếng cười to.

“Ha ha ha ha! Thánh thể, ngươi là của ta! !”

Chương 767: Cái gọi là “Thần Chiến” (1)

Những người này ở trên quảng trường Quần Anh Các phần lớn là cảnh giới Vu Văn hoặc là Khắc Đạo.

Cảnh Xích Hồng cố ý lựa ra những người hiền tế này cũng đều không có bồi cảnh gì, tự nhiên không có mạng theo các loại thân binh bảo vật hộ thể, đôi mắt một tôn thần linh giam cầm, căn bản cũng không có bất kỳ cơ hội phản kháng.

Bọn họ muốn chạy trốn, muốn cầu xin tha thứ, muốn giãy giụa, nhưng đều làm không được.

Ở bên dưới lực lượng thần linh cấu xé, bọn họ ngay cả một ngón tay đều không cách nào nhúc nhích, chỉ có thể trơ mắt nhìn một đoàn thân năng màu vàng kia hướng mình vọt tới, muốn đem chính mình hiến tế.

Các cảm xúc kinh hoàng, tuyệt vọng, tức giận vân vân tràn ngập ở trong lòng những người này, nhưng bọn họ không có bất kỳ biện pháp nào.

Sinh linh dưới thần linh, tuyệt đối không có bất kỳ khả năng phản kháng sức mạnh thần linh.

Coi như nắm giữ bảo vật thân binh cấp thân mình, cũng chỉ có thể trợ giúp chính mình chạy trốn mà thôi.

Đây chính là sự chênh lệch của đại cảnh giới.

Mộc Linh Vận đứng ở cách đó không xa thấy một màn như vậy tức giận tới cực điểm, tức giận mà liều dưng thẳng, ngực cao vút không ngừng đập trùng, ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm Cảnh Xích Hồng.

Nàng cắn chặt hàm răng, cố nén lửa giận trầm giọng nói: “Vị thần linh tiền bối này, người thật muốn cứ vậy ở trong đó thành Mộc Quốc ta hiến tế khách của Mộc Quốc ta sao?!”

Mặc dù những người này là tự mình đi qua tìm tung tích Lý Minh Thành, nhưng nếu Mộc Quốc đưa bọn họ mời tới Quần Anh Các, trên lý thuyết mà nói đây thì là khách của Mộc Quốc.

Nếu mà những người này ở trên quảng trường Quần Anh Các bị Cảnh Xích Hồng trực tiếp hiến tế xong, toàn bộ Mộc Quốc đều không còn mặt mũi, nếu là truyền ra ngoài, toàn bộ Thanh Hoa Vực sợ rằng đều sẽ coi Mộc Quốc là trò cười.

“Ha ha ha, tiêu nha đầu chưa dứt sữa, vẫn là sớm về tìm cha người đi thôi!” Cảnh Xích Hồng cười lớn, không chút nào để Mộc Linh Vận uy hiếp.

Làm một tên thân linh đến từ khu vực trung tâm Thanh Hoa vực, xuất thân từ đại phái đứng đầu Trường Thanh sơn trang, hẳn căn bản cũng không để ý cái gì, Hoàng Chủ Mộc Quốc, càng không thèm để ý có hay không đắc tội Mộc Quốc.

Mộc Quốc ở Thanh Thạch Hoang Nguyên cũng coi là thế lực đứng đầu.

Nhưng nếu là đổi mất toàn bộ Thanh Hoa vực, một Mộc Quốc chỉ có hai ba tên thân linh, cả Thiên Thân cũng không có thì chỉ có thể coi là trung đẳng thế lực.

“Người!” Mộc Linh Vận tức đến run rẩy cả người, nhưng lại không có biện pháp nào, ở vùng xa xôi như Thanh Thạch Hoang Nguyên, một thân linh bối cảnh thâm hậu chính là có thể muốn làm gì thì làm.

“Bây giờ hy vọng duy nhất, chính là xem phụ hoàng có thể hay không bởi vì chuyện này ra tay đưa hẳn ngăn cản, nhưng như vậy rất có thể sẽ đắc tội Trường Thanh sơn trang, đây chính là một trong thế lực đứng đầu nhất Thanh Hoa vực...”

Thật ra thì trong nội tâm nàng cũng biết, khả năng phụ hoàng của mình vì vậy mà xuất thủ cũng không lớn.

Đạo thống thượng cổ như Trường Thanh sơn trang nội tình cực kỳ sâu dày, là một trong chúa tể cả Thanh Hoa vực, không chỉ tồn tại Thiên Thân, truyền thuyết còn có cường giả khủng bố vượt qua Thiên Thân.

Mộc Hoàng bản tính cẩn thận, càng giỏi về ẩn nhẫn, sẽ không dễ dàng cùng người là địch, hơn phân nửa là sẽ không bởi vì chuyện này mà ra tay.

“Nhưng chẳng lẽ cứ như vậy trở mắt nhìn Mộc Quốc mất hết thế diện sao?” Mộc Linh Vận nắm chặt hai quả đấm, trong nội tâm tràn ngập không cam lòng cùng bất lực. “Ta vẫn là quá yếu, nếu như ta bây giờ cũng là một vị thân linh, thậm chí là Thiên Thân, làm sao đến nông nỗi này!”

Lúc này, nội tâm của nàng vừa không cam vừa bất lực, mà Lý Minh Thành đối diện uy áp thần năng của Cảnh Xích Hồng chính là cảm thấy kinh hãi.

“Người này lại muốn thi triển hiển tế chi pháp để cưỡng ép tăng lên thần năng của mình, từ đó phát huy ra sức mạnh có thể so với bản thể!” Trong lòng Lý Minh Thành hốt hoảng, thậm chí nói “Thủ đoạn bình thường trốn không thoát, chỉ có thể... Ách, tình huống gì?!”

Ngay tại lúc hắn dự định lấy ra món bảo vật xem như bùa cứu mạng, bỗng nhiên cảm giác áp lực mà mình tiếp nhận nhẹ đi, giống như là vị thần minh trước mặt mình này đột nhiên mất đi tất cả lực lượng vậy.

Cùng lúc đó, những người lúc trước bị Cảnh Xích Hồng giam cầm cũng cảm giác trên người mình chợt nhẹ một chút, tất cả đều giành lấy tự do, tất cả áp lực cũng đều biến mất không thấy.

Chuyện gì xảy ra?

Xảy ra chuyện gì?

Chẳng lẽ là Hoàng Chủ Mộc Quốc xuất thủ?

Trên mặt mọi người đều lộ vẻ kinh ngạc, ánh mắt toàn bộ đều nhìn về Cảnh Xích Hồng mới vừa rồi còn vô cùng phách lối.

Lúc này vẻ mặt vị thần linh này cũng biến thành ngưng trọng, hần dừng bước, quay đầu nhìn về phía đám người, nghiêm nghị quát lên: “Là ai, lại dám ra tay ngăn trở ta?!”

Ngay vừa mới rồi khi hần sắp hoàn thành hiến tế, cảm thấy một luồng lực lượng nhu hòa hiện ra từ trong đám người bị thần năng của hần bao phủ kia, lại trực tiếp đem thần năng của hần đánh tan.

Chẳng lẽ trong đám người này có ai nắm giữ thần binh bảo vật?

Những người mới vừa được cứu đó cũng đều trở mắt nhìn nhau, sau đó bắt đầu quan sát người bên cạnh mình, bọn hần cũng đều rất muốn biết chính mình đến tột cùng là thế nào được cứu.

Là ai xuất thủ?

Lại có thể trong nháy mắt phá hỏng thủ đoạn của một vị thần linh.

Thật lợi hại a.

“Mọi việc dĩ hòa vi quý, cần gì phải nóng tính như vậy?” Thôi Hằng khẽ mở miệng cười, chậm rãi tiến lên đi ra đám người, Huệ Thế cùng Hoàng Cân Lực Sĩ theo sát phía sau.

“Là người ngăn trở ta?” Ánh mắt Cảnh Xích Hồng nhìn chăm chú vào Thôi Hằng, quan sát trên dưới một phen, nhất thời liền nhíu mày, tựa như là có chút kiêng kỵ. “Các hạ cũng muốn cái Thánh Thể này?”

Hần phát hiện mình lại không cách nào nhìn thấu tu vi của đối phương, nhưng cũng không có biện pháp cảm giác được thần năng của đối phương, chuyện này ý nghĩa là đối phương vô cùng có khả năng cũng là một vị thần linh.

Thậm chí còn có khả năng mạnh hơn hần trong trạng thái phụ thể.

Chương 768: Cái gọi là “Thần Chiến” (2)

Về phần Thiện Thần, hẳn không cho là đại nhân vật cấp Thiên Thần sẽ đến nơi Thanh Thạch Hoang Nguyên hẻo lánh này.

Mộc Linh Vận cũng vô cùng kinh ngạc nhìn về phía Thôi Hằng, bên trong đôi mắt đẹp tràn đầy kinh ngạc, nâng không có nghĩ tới những trong người này lại còn ẩn tàng một vị cường giả như vậy.

Hơn nữa nhìn thái độ Cảnh Xích Hồng, người này hư hư thực thực là một vị thần linh a.

“Hẳn là ca ca của một người đệ tử của ta.” Thôi Hằng nhìn Lý Minh Thành, lại nhìn về phía Cảnh Xích Hồng, nhàn nhạt nói ” Người có thể tự động thôi lui, ta có thể tha mạng cho người.”

“...” Lý Minh Thành cách đó không xa nghe nói như vậy, nhất thời như bị sét đánh, trên mặt lộ ra biểu tình không thể tin, khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn về phía Thôi Hằng.

Chẳng qua, Cảnh Xích Hồng lại toàn bộ coi đây là nói bừa nói chuyện hoang đường, cười lạnh nói: “Các hạ cũng là thần linh, cần gì phải dối trá như vậy, nếu muốn phải cướp đoạt Thánh Thể, người và ta cứ đánh một trận, thắng được tự nhiên có thể đoạt được Thánh thể!”

“Chà.” Thôi Hằng nghe vậy khẽ cười một tiếng, lắc đầu nói ” Hoàng Cân, người ra tay đi.”

“Vâng, tiên sinh!” Hoàng Cân Lục Sĩ lúc này tiến lên, sau khi hướng Thôi Hằng hành lễ, liền xoay người nhìn về phía Cảnh Xích Hồng, trầm giọng nói ” Người không phải là đối thủ của ta, đề nghị người tự sát đi.”

Lần này xuất hành, Thôi Hằng không muốn phô trương quá mức, liền để cho Hoàng Cân Lục Sĩ xung hô đối với hắn từ Tiên Tôn đối thành tiên sinh.

Hoàng Cân Lục Sĩ sau khi bị điểm biến hóa lý trí, là một người nói chuyện thẳng thắn, lời nói ra cơ bản đều là đến từ phán đoán nội tâm của mình, vô cùng thành thật.

Chuyên nói lời thật.

Nhưng loại nói thật này, ở trong tai rất nhiều người thật là không tưởng tượng nổi.

Lại yêu cầu một vị thần linh tự sát?

Đây là điên rồi sao!

” Được, tốt, được a! ” Cảnh Xích Hồng tức giận tay đều run run, mặt đầy sát ý mà nhìn chăm chăm Thôi Hằng, trầm giọng nói ” Người đề cho một người tùy tùng cùng ta đánh? Người sẽ vì vậy trả giá thật lớn!”

Ầm!

Vừa lúc đó, hư không bỗng nhiên xuất hiện một trận tiếng nổ đùng đoàng.

Ngay sau đó, chỉ thấy một đạo cầu vòng màu đỏ vọt thẳng tới phá vỡ phòng ngự cấm chế của đô thành Mộc Quốc, đi tới bầu trời Quân Anh Các, uy nghiêm vô cùng to lớn trong nháy mắt liền bao phủ khu vực này.

“Là khí tức của thần, một vị thần linh, thần linh chân chính!”

“Luồng khí tức này cùng trên người Cảnh Xích Hồng giống nhau như đúc, là chân thân vị thần linh phụ thể kia hàng lâm!”

“Xem ra đây thật là nỗi cơn giận, Thần Chiến sắp bùng nổ!”

Mọi người nghị luận âm ỉ.

Mộc Linh Vận thì là đã có chút hốt hoảng, nàng tiến tới bên người Thôi Hằng, khuyên: “Vị tiên bô này, người mau động thủ đi, bây giờ chặt đứt liên lạc giữa phụ thể thân và bản thể, có lẽ còn có thể ngăn cản bản thể của hắn hạ xuống.”

“Không sao. ” Thôi Hằng nhưng là khẽ gật đầu một cái, vẫn là mặt mỉm cười, tựa như là hoàn toàn không thèm để ý bản thể một vị thần linh hạ xuống.

Trên thực tế, đây mới là mục đích thực sự của hắn, thần linh chỉ lực trên người Cảnh Xích Hồng chẳng qua là phụ thể hạ xuống mà thôi, coi như đem bắt, cũng chỉ là một phân thân linh, chưa chắc có thể thu được bao nhiêu thu hoạch.

Vẫn là đem bản thể dẫn tới, mới sẽ đem thu hoạch tăng lên nhiều nhất.

Ầm!

Lúc này lại là một tiếng vang thật lớn, hào quang màu đỏ thắm trên bầu trời chột nổ tung.

Ngay sau đó, chỉ thấy một bóng người cạo vượt qua mười trượng đứng ở trên trời, toàn thân của hắn đều bao phủ ở bên trong khí lửa màu máu, uy áp không lồ quét sạch tứ phương, khí thế mạnh mẽ không chút kiêng kỵ mà khơi thông.

Cùng lúc đó, Cảnh Xích Hồng đứng trên mặt đất chột tê liệt ngã trên đất, ngất đi, ý chí và sức mạnh của thần linh bám

vào trong cơ thể hấn tất cả đều trong nháy mắt trở về đèn bản thể trên bầu trời.

Điều này làm cho khí tức thân ảnh trên trời này lại lần nữa tăng vọt, áo giáp mặc trên người cũng bị bực bởi một tầng hào quang màu đỏ thẫm, nhìn vô cùng hung bạo.

Khí thể uy áp kinh khủng, lại đem toàn bộ Mộc Quốc đô thành đều bao trùm, chút nào đều không để ý sẽ hay không vì vậy để cho Mộc Hoàng không thể nhìn được nữa.

Hấn mắt nhìn xuống đám người Thôi Hằng, thái độ bề trên nói: “Bây giờ bốn tọa sẽ để cho người biết, coi như đồng dạng đều là thân linh, cũng là tồn tại chênh lệch! Ta chấp thuận cho các người biết tên của ta, để cho các người chết được rõ ràng, bốn tọa Cảnh Hương Chân, chính là...”

Ầm!

Tiếng va chạm bất ngờ vang lên cắt đứt lời nói của Thần minh Cảnh Hương Chân, vị thân minh này, không nhìn được im bật, ngay cả người đều từ trên trời rơi xuống.

Tựa như một tòa núi nhỏ từ trên trời giáng xuống, chợt đập rớt xuống phía dưới.

Nhưng mà Hoàng Cân Lục Sĩ chẳng biết lúc nào đã bay đến phía trên Cảnh Hương Chân, trực tiếp một cước giẫm ở trên mặt vị thân minh này, đem hấn đập xuống từ trên trời

“Thật là om sòm.” Hoàng Cân Lục Sĩ lắc đầu bất đắc dĩ, sau đó thân hình thoát một cái, trong nháy mắt xuất hiện ở phía dưới điểm rơi của Cảnh Hương Chân, chợt đưa tay hướng giờ lên cao, liền đỡ lấy cái tên Thân Linh đang nhanh chóng rơi xuống này.

Rắc rắc!

Ở bên dưới lực lượng khổng lồ của Hoàng Cân Lục Sĩ đánh vào, trong cơ thể Cảnh Hương Chân lại truyền ra âm thanh xương cốt tan vỡ, người chung quanh nghe mà tê cả da đầu, kinh hãi muốn chết.

Nhưng đối với Hoàng Cân Lục Sĩ mà nói, đây thật giống như chẳng qua là chuyện nhỏ bé không đáng kể.

Hấn một tay nắm cổ của Cảnh Hương Chân, giống như là xách một con chó chết, trở lại trước mặt Thôi Hằng, cung kính quỳ mọp ” Tiên sinh, người này đã bó tay chịu trời.”

Phù!

Vừa lúc này một trận gió nhẹ lướt qua, thổi lên cát bụi đầy đất, để cho người chung quanh theo bản năng rung mình một

cái, tất cả đều trô mắt ghen hợng nhìn một màn trước mắt này.

Hiện trường hoàn toàn tĩnh mịch, yên lặng như tờ.

Cái này, đây là tình huống gì? !

Chương 769: Một tu hành giả nho nhỏ (1)

Mới rồi xảy ra chuyện gì?

Bọn mình đã nhìn thấy gì? !

Một người thần linh vô cùng cường đại lại bị người tiện tay đánh thành bộ dáng chó chết, mà người dễ dàng đem thần linh đánh bại, lại cung kính quỳ trước mặt một người trẻ tuổi như vậy, gọi hắn là tiên sinh.

Cái thế giới này thế nào?

Làm sao sẽ xuất hiện một màn như vậy?

Đây chính là thần linh, đây chính là thần chiến a!

Tại sao quá trình chiến đấu sẽ là đơn giản nhanh nhẹn như thế?

Phảng phất mới vừa bị đánh ngã không phải là thần linh luyện ra thân thể, có thân năng, mà là một đứa bé chưa luyện thể vậy.

Quá bất hợp lí!

Vào giờ phút này, người trước Quận Anh Các ít nhất cũng có cảnh giới Vu Vãn, cũng không thiếu tồn tại Khắc Đạo đỉnh phong, gần như thần linh, bọn họ đều vô cùng rõ ràng thần linh có uy năng cường đại dường nào.

Dùng cái này tới suy luận, người có thể dễ dàng đánh bại thần linh như thế...

“Thiên Thần! Thiên Thần, Mộc Quốc lại xuất hiện một vị Thiên Thần a!”

“Từ 50 năm trước sau trận Thiên Thần đại chiến kia, toàn bộ Thanh Thạch Hoang Nguyên liền lại không có xuất hiện Thiên Thần rồi.”

“50 năm trước? Đó là lần đầu tiên có Thiên Thần xuất hiện ở Thanh Thạch Hoang Nguyên trong gần ngàn năm nay!”

“Lại là Thiên Thần, làm sao lại là Thiên Thần? ! Cái người bị cung kính gọi là tiên sinh lại là...”

Mới đầu mọi người là khiếp sợ với thực lực mà Hoàng Cân Lực Sĩ bày ra, nhưng sau khi nhìn đến thái độ của Hoàng Cân Lực Sĩ đối với Thôi Hằng, càng là cảm giác tê cả da đầu.

Chuyện tựa như có lẽ đã có chút vượt qua phạm vi tưởng tượng của bọn họ.

Bắt đầu phát triển hướng một cái phương hướng đê cho người hoàn toàn không cách nào đoán trước.

“Thiên Thần, tồn tại vượt qua Thiên Thần? ! ” Lý Minh Thành cũng khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn Hoàng Cân Lục Sĩ và Thôi Hằng, lâm lâm nói nhỏ ” Hẳn thật sự là sư phụ của Minh Quỳnh sao?”

Mộc Linh Vận lúc này chính là đã hoàn toàn bị sợ ngây người, nàng gần như không dám tin vào hai mắt của mình, sững sờ nhìn Thôi Hằng bên cạnh, run giọng nói: “Ngài, ngài đến tốt cùng là...”

“Không cần khẩn trương. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu với nàng một cái, cười nói, sau đó lại nhìn về phía Hoàng Cân Lục Sĩ và Cảnh Hương Chân ” Thả hẳn xuống đi, dù sao cũng là chạy không thoát.”

“Vâng, tiên sinh. ” Hoàng Cân Lục Sĩ tiện tay đem Cảnh Hương Chân đã nửa chết nửa sống ném ở trên mặt đất, sau đó liền thôi lui đến sau lưng Thôi Hằng, cúi đầu cung thuận mà đứng yên.

Một màn này lần nữa bị tất cả mọi người nhìn ở trong mắt, chỉ cảm thấy chính mình như rơi vào mộng.

Một đại nhân vật hư hư thực thực là Thiên Thần, ở trước mặt người này lại thật giống như là một người tùy tùng bình thường vậy.

Thật sự là quá khiêu chiến nhận thức của người.

“Người, người rốt cuộc là người nào? ! ” Cảnh Hương Chân không thể tin nhìn Thôi Hằng, cả người đều vô cùng suy yếu, trông hít vào thì ít thở ra thì nhiều.

Đây là bởi vì trong nháy mắt khi Hoàng Cân Lục Sĩ quăng xuống, thân năng trong cơ thể hẳn cũng đã bị triệt để đánh tan, không còn tồn tại.

Lực lượng trong cơ thể Thần linh bị gọi là thân năng, có các loại sức mạnh không thể tưởng tượng được, siêu việt hơn xa bất kỳ cường giả cảnh giới Khắc Đạo, tạo thành nghiền ép tuyệt đối.

Cũng là căn bản tu vi của thần linh.

Bây giờ thân năng bị đánh tan, Cảnh Hương Chân liền mất đi cơ sở tu vi, lại bị uy thế của Hoàng Cân Lục Sĩ chấn nhiếp, đã bị dọa sợ đến sợ vỡ mật.

Tình huống như vậy hẳn lẽ ra một câu nói đều nói không ra được.

Nhưng vô luận như thế nào, Cảnh Hương Chân đều khó tiếp nhận sự thật hiện tại này, chỉ là một cái Thanh Thạch Hoang Nguyên, làm sao sẽ xuất hiện một vị tôn tại vượt qua Thiên Thần như vậy?

Quá hoang đường!

Chính là dựa trên loại tâm tình này, lại để cho hắn trong ngắn ngủi vượt qua sợ hãi trong lòng mình, thành công mở miệng hướng Thôi Hằng hỏi thăm.

“Người lại còn có thể mở miệng, thật là không dễ.” Thôi Hằng nghe được Cảnh Hương Chân nói chuyện, liền nở nụ cười, nhẹ nhàng vuốt cằm nói ” Ta chẳng qua chỉ là một tu hành giả nho nhỏ thôi.”

Lời này vừa nói, lần nữa để cho trên quảng trường Quân Anh Các lâm vào hoàn toàn yên tĩnh.

Biểu cảm trên mặt rất nhiều người đều trở nên cực kỳ cổ quái.

Cái gì gọi là một tu hành giả nho nhỏ?

Ngay cả tôn tại hư hư thực thực là Thiên Thần đều cung kính giống như người hầu vậy.

Đây gọi là một tu hành giả nho nhỏ? !

Thật sự là quá bất hợp lí!

“... ” Cảnh Hương Chân rõ ràng cũng nghe mà bối rối, vẻ mặt ngạc nhiên, há hốc mồm lại không biết nên nói những gì.

Khó khăn lắm lấy dũng khí mở miệng, lại bị một câu nói của đối phương chặn cho câm.

“Người đã không nói lời gì, ta liền mời vào đi.” Thôi Hằng mặt mỉm cười nói.

Đồng thời hắn đưa tay phải ra, dùng ngón tay trở nhẹ nhàng rạch một cái trên không trung, trong nháy mắt liền mở ra một cái tiểu thế giới độc lập, cũng thiết lập một cánh cửa ánh sáng nhìn, ra hiệu Cảnh Hương Chân đi vào.

Chương 770: Một tu hành giả nho nhỏ (2)

Trường Thanh sơn trang là thế lực truyền thừa đã lâu, nội tình sâu dày, tên Cảnh Hường Chân này hẳn biết không ít tin tức liên quan tới Thiên Giới.

Tác dụng không nhỏ, trước phải giữ lại.

Thủ đoạn như vậy hẳn nữa đề cho mọi người trở mặt ghen hòng, rất nhiều người đều trọn to hai mắt, khó có thể tin nhìn đạo ánh sáng kia, con người cũng sắp muốn trừng ra ngoài.

Trong nháy mắt mở ra tiểu thiên địa, cái này là thần thông bực nào vậy? !

Quy tắc đạo vận cùng với không gian Thiên Giới đều cực kỳ vững chắc, muốn mở ra không gian độc lập đều là chuyện khó như lên trời, truyền thuyết chỉ có Thiên Thân mới có thể mở ra không gian nhỏ dài khoảng ba tấc.

Nhưng vừa rồi bọn họ nhìn thấy gì?

Người này liền ở nơi đó tiện tay rạch một cái, liền mở ra một cái tiểu thế giới độc lập vô cùng to lớn!

Tiểu thế giới lại bất đồng với không gian đơn thuần, trong này có đất đai đại dương, núi đồi sông lớn, thậm chí còn Nhật Nguyệt Tinh Thần cùng pháp lý đạo vận, là thế giới độc lập có thể để cho sinh linh sinh sôi nảy nở!

Lại nhẹ nhàng như vậy liền mở ra rồi!

Coi như là viễn cổ chí tôn trong truyền thuyết cổ xưa, cũng chưa chắc có thủ đoạn thần kỳ như vậy đi.

Cảnh Hường Chân sau khi nhìn thấy một màn này, triệt triệt để để buông tha giấy giũa.

Sắc mặt của hắn thoáng cái trở nên trắng bệch như tờ giấy, tinh khí thần cả người giống như là trong nháy mắt bị móc rỗng, trực tiếp tê liệt ngã trên đất.

“Tuân lệnh.” Cảnh Hường Chân bò lồm ngồm ở trên mặt đất, sau khi hướng Thôi Hằng lễ bái, liền bò vào bên trong cánh cửa ánh sáng kia.

“Vẫn là rất là thức thời a.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, lại nhìn về phía Lý Minh Thành cách đó không xa, mỉm cười nói “Trước tới đây đi.”

“...” Lý Minh Thành hơi trầm mặc, trong lúc nhất thời trong đầu lóe lên rất nhiều ý nghĩ, cuối cùng vẫn gật đầu một cái ” Vâng, tiền bối.”

Khi hướng Thôi Hằng đi tới, hẳn có thể cảm giác được một cách rõ ràng ánh mắt người chung quanh nhìn về phía hẳn sản sinh biến hóa.

Vốn những người này đều đang mơ ước bảo huyết Thánh Thể cùng Cổ Thánh Thể Chi Tâm của hẳn, nhưng bây giờ trong ánh mắt những người này lại tràn đầy kiêng kỵ thậm chí là kinh hoàng.

“Có lẽ, cái này chính là cảm giác có núi dựa?” Trong đầu Lý Minh Thành theo bản năng lóe lên cái ý nghĩ này.

Chẳng qua, hẳn rất nhanh lại đem cái ý nghĩ này dập tắt ” Không thể nghĩ như vậy, không có ai sẽ không có lý do mà làm chỗ dựa cho người khác, coi như hẳn thật sự là sư phụ Minh Quỳnh, đó cũng là quan hệ với Minh Quỳnh, mà không phải quan hệ của ta, ta không thể vì vậy trì trệ, mất đi cảnh giác và lòng kiên thủ.”

Thôi Hằng chú ý tới biến hoá tâm tình của hẳn, nhưng cũng không bóc trần, chỉ mỉm cười nói: “Người liên tạm thời đi theo bên cạnh ta đi, tình huống liên quan tới Minh Quỳnh có thể hỏi ta, ta cũng có một chút sự tình muốn hỏi người.”

“Tình huống Minh Quỳnh... Đa tạ tiền bối!” Lý Minh Thành vô cùng cảm kích nói.

Hẳn thật ra thì cũng vô cùng quan tâm tình huống của mọi người, sau khi đi tới Thiên Giới hẳn một mực cố gắng trở nên mạnh mẽ, cũng là vì một ngày kia có thể đánh vỡ những ràng buộc của Thiên Giới, trở về Thiên Khư Giới.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, sau đó ánh mắt quét về phía người chung quanh, mỉm cười nói: “Các vị nếu là không cộn chuyện gì, có thể tự rời đi, tiếp theo ta có một số việc muốn cùng Mộc Hoàng thương lượng.”

Mộc Hoàng?

Mọi người nghe thấy sững sờ, không nghĩ tới Thôi Hằng sẽ bỗng nhiên nhắc tới Mộc Hoàng.

Nhưng vào lúc này bọn họ cũng không có tâm tư đi ngẫm nghĩ những thứ này, đều chỉ muốn có thể mau sớm cách xa vị cường giả cực kỳ nguy hiểm này, rồi rút lấy tốc độ nhanh nhất rời đi.

Chỉ có Mộc Linh Vận lưu lại.

“Người không đi sao?” Thôi Hằng nhìn nàng một cái.

“Ta là công chúa Mộc Quốc, không thể rời đi vào lúc này.” Mộc Linh Vận ánh mắt kiên định.

“Vậy ngươi liền theo phụ hoàng ngươi đi. ” Thôi Hằng đôi với chuyện này cũng không chút nào để ý, sau đó quay đầu nhìn về phía một cái phương hướng bên cạnh ” Ngươi có thể hiện thân.”

Vừa dứt lời, liền thấy bên kia sáng lên một đạo thanh quang.

Ngay sau đó, một người đàn ông trung niên mặc áo long bào, anh tuấn uy vũ nghiêm hiện thân, chính là đượng kịm Hoàng Chủ Mộc Quốc, một vị thần linh luyện thành thân thể.

Thật ra thì hẳn ở lúc Hoàng Cân Lục Sĩ xuất thủ liền đã tới, chỉ có điều bị Thôi Hằng ngăn cản hiện thân.

“Tham kiến tôn giả. ” Mộc Hoàng thái độ mười phần cung kính hành lễ về phía Thôi Hằng, một chút kiêu căng của Hoàng Chủ một nước cũng không có, khiêm tốn cực kỳ.

Tồn tại trên Thiên Thần liền được gọi là “Tôn giả “.

” Ừ, ngồi. ” Thôi Hằng gật đầu một cái, vừa nghĩ liền ở trên quảng trường này sáng lập một sảnh tiếp khách.

Hắn chính mình ngồi ở trên một cái ghế, cũng ra hiệu Mộc Hoàng ngồi xuống, sau đó đi thẳng vào vấn đề nói ” Ta cũng không quanh co, lần này tới Mộc Quốc là vì Tinh Hồng tai kiếp.

“Nói với ta một chút tình huống ngươi biết đi.”

Chương 771: Điềm báo của Tinh Hồng tai kiếp (1)

Tinh Hồng Tai Kiếp? !

Mộc Hoàng nghe vậy trong mắt theo bản năng thoáng qua một vẻ hoảng sợ, ngay sau đó lại có chút kinh ngạc vui mừng nói: “Tiền bối, tiền bối ngài là vì Tinh Hồng Tai Kiếp mà tới?”

Mừng như điên khó mà kiềm chế, thậm chí làm cho hắn nói chuyện đều trở nên khẩn trương lên.

Mộc Linh Vận đứng ở một bên vẻ mặt ngạc nhiên, nàng còn chưa từng thấy phụ hoàng mình lộ ra thần thái như vậy.

Mà lại Tinh Hồng Tai Kiếp...

Đây chính là nguyên nhân phụ hoàng trong khoảng thời gian gần đây mặt ủ mày chau, lo lắng sao?

“Coi là vậy đi, ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Ta đang điều tra chỗ căn nguyên cụ thể của cái Tinh Hồng đại kiếp này, xem có thể hay không đem nó hoàn toàn át chế.”

“Hoàn, hoàn toàn át chế? ! ” Mộc Hoàng nhất thời trợn to hai mắt, không thể tin nhìn Thôi Hằng, run giọng nói ” Tiền, tiền bối lại muốn làm sự nghiệp kinh thiên như thế, dám hội tiền bối nhưng là tới từ một Thượng Cổ đại giáo hoặc là Bất Hủ Đạo Thống?”

Hắn vốn cho là Thôi Hằng tới nơi này là vì nguyên nhân nào đó đến điều tra tình hình Tinh Hồng Tai Kiếp, Mộc Quốc có lẽ có thể nhân cơ hội này thỉnh cầu vị tôn giả vượt qua Thiên Thân này che chở, để bảo đảm tánh mạng tất cả dân chúng bên trong cả nước.

Nhưng bây giờ lại nghe Thôi Hằng nói muốn át chế toàn bộ Tinh Hồng đại kiếp, quả thực là vượt ra khỏi phạm vi tưởng tượng của hắn.

Tinh Hồng đại kiếp lại bất đồng với Tinh Hồng Tai Kiếp.

Cái sau chẳng qua là điềm báo trước khi cái trước bùng nổ thôi, cái trước uy lực càng cường đại hơn, càng hung mãnh, độ khó nếu muốn sống sót cũng lớn hơn.

Hơn nữa loại tình hình này theo như truyền thuyết đã kéo dài mấy chục vạn năm lâu, cho tới bây giờ cũng không có ai có thể đem Tinh Hồng đại kiếp át chế xuống.

Trên thực tế, Tinh Hồng đại kiếp kéo dài tồn tại nhiều năm như vậy, tuyệt đại đa số người biết chuyện cũng đã coi là

không thể tránh thiên tai.

Gần như không có ai sẽ cho rằng đại kiếp như vậy có thể được át chế xuống.

Hiện tại vị tôn giả thân phận thân bí này vừa mở miệng lại liền muốn làm chuyện kinh thiên động địa như vậy.

Đúng là để cho người cảm thấy không tưởng tượng nổi.

Ở trong nhận thức của Mộc Hoàng, cũng chỉ có cường giả đến từ Thượng Cổ đại giáo hoặc là bất hủ đạo thống, mới có thể có loại cách nghĩ này.

Cái gọi là Thượng Cổ đại giáo, chính là giáo phái ở sau khi Tinh Hồng đại kiếp thời viên cổ đem văn minh cũ mai táng, một ít người may mắn còn sống sót ở trên phế tích nền văn minh tạo dựng lên, cũng truyền thừa đến nay.

Bất hủ đạo thống thì là càng cổ xưa, truyền thừa trực tiếp bắt nguồn từ cự văn minh viên cổ, là đạo thống từ viên cổ kéo dài đến nay, bất hủ bất diệt, nội tình cực kỳ sâu dày, cường giả nhiều vô kể.

Vô luận là Thượng Cổ đại giáo hay là bất hủ đạo thống, đều là tồn tại cao cấp nhất trong 9000 Thiên Châu này, cũng cực kỳ thưa thớt, cộng lại cũng chỉ có không tới bốn mươi.

Vùng xa xôi như Thanh Thạch Hoang Nguyên, khả năng mấy vạn năm đi qua đều không nhất định có một người đến từ Thượng Cổ đại giáo và bất hủ đạo thống xuất hiện.

Nhất là đây còn là một vị tôn giả vượt qua cảnh giới Thiên Thần.

Ngay cả là đôi mắt toàn bộ Thanh Thiên Châu, cũng chưa chắc có thể có một nhân vật như vậy.

Vì vậy, Mộc Hoàng sau khi nghe lời nói của Thôi Hằng, theo bản năng liền hỏi lên.

Có điều, lời nói vừa ra miệng, hắn cũng cảm giác được không đúng, vội vàng hành lễ bồi tội nói: “Còn xin tiên bối thứ tội, ta mới vừa rồi chẳng qua là quá mức khiếp sợ, nhất thời không lựa lời nói, cũng không phải là cố ý muốn nghe ngóng lai lịch tiên bối.”

Bình thường mà nói, căn cước lai lịch thuộc về tin tức bí mật, tùy tiện hỏi thăm rất có thể sẽ chọc cho người không vui, nhất là hướng người cường đại hơn mình hỏi thăm, thậm chí có khả năng gặp phải tai họa ngập đầu.

“Không sao.” Thôi Hằng chỉ là khẽ lắc đầu, mỉm cười nói “Trả lời vấn đề của ta là được.”

Mục đích hẳn tới nơi này, chính là vì lấy được tin tức tình huống của Tinh Hồng Tai Kiếp, thử nghiệm có thể hay không dựa vào giải quyết Tinh Hồng Tai Kiếp khắc sâu giao lưu giữa mình và Thiên Giới.

Ngoài ra tiêu tiết khác cũng không trọng yếu.

“Đa tạ tiền bối nhân từ, đa tạ tiền bối!” Mộc Hoàng nhất thời thở phào nhẹ nhõm, sau đó nói ” Lực tàn phá của cái Tinh Hồng Tai Kiếp này cực mạnh, thanh thể cũng cực lớn, đối với tuyệt đại đa số sinh linh mà nói, cũng như tận thế hàng lâm.

“Mặc dù Mộc Quốc chưa đích thân trải qua Tinh Hồng Tai Kiếp, nhưng lại cất giữ một bộ cổ tịch ghi lại tình huống Tinh Hồng Tai Kiếp, nghe nói là một vị Thiên Thần hơn mười vạn năm trước lưu lại.

Chương 772: Điềm báo của Tinh Hồng tai kiếp (2)

“Thời đó Thanh Thiên Châu chính là một trong một trăm Thiên Châu bộc phát Tinh Hồng đại kiếp, “Vị thiên thần này chính là người may mắn còn sống sót trải qua đại kiếp, ghi chép xuống tình huống lúc đó...”

Tình huống cơ bản của Tinh Hồng đại kiếp cùng lời Tế Ti Lâm Sơn bộ lạc nói cơ bản giống nhau.

Chính là mỗi vạn năm bùng nổ một lần, sẽ ngẫu nhiên chọn trúng một trăm Thiên Châu bị ánh sáng đỏ thăm bao phủ, vô số cường giả từ dưới đất khôi phục, từ trong vực sâu trở về, huyết tẩy đại địa.

Chẳng qua, ở trong miêu tả của Mộc Hoàng, chi tiết càng nhiều.

Tỷ như liên quan tới những cường giả từ dưới đất hồi phục này, Mộc Hoàng đã nói rõ những cường giả này không chỉ riêng có thực lực cực kỳ mạnh mẽ, hơn nữa hoàn toàn giết không chết, chỉ cần ánh sáng đỏ tồn tại, bọn họ sẽ không ngừng sống lại.

Kinh khủng hơn là, theo số lần bọn họ sống lại tăng nhiều, sẽ còn từ vô ý thức ban đầu dần dần trở nên có thần trí rõ ràng.

Nhưng dù là trở nên có thần trí, cũng sẽ không dừng lại sát hại, ngược lại thì sẽ tiến hành tru diệt tệ hại hơn, thủ đoạn cũng sẽ càng hung ác, càng tàn nhẫn.

Còn có chính là những cường giả bất tử tàn phá bừa bãi bên trong Tinh Hồng đại kiếp kia, mạnh nhất thật ra thì xa không chỉ là tầng thứ Thần linh, chẳng qua là bình thường coi tầng thứ đứng đầu là Thần Linh thôi.

Bình thường mà nói, một khu vực ít nhất sẽ có một vị Thiên Thân cấp, bên trong phạm vi một cái Thiên Châu ít nhất sẽ có một cường giả bất tử cấp tôn giả, cường giả loại trình độ này mang đến tai nạn nhất định là vô cùng to lớn.

Đây vẫn chỉ là tình hình chung mà thôi.

Ở trong bộ sách cổ đó còn miêu tả một ít Tinh Hồng đại kiếp không quá bình thường.

Truyện thuyết ở một ít niên đại cổ xưa, trong Tinh Hồng đại kiếp còn xuất hiện qua Tiên Tôn Thần Tôn áp đảo trên tôn giả, có uy năng được miêu tả trong thần thoại..

Đợi đến khi cuối cùng ánh sáng đỏ thắm thôi lui, thì một trăm Thiên Châu đều biến thành phê tích.

Trong đó tất cả thế lực gần như tất cả đều bị diệt, chỉ có bất hủ đạo thống hoặc là Thượng Cổ đại giáo cá biệt mới có thể miễn cưỡng còn sống sót, nhưng là sẽ tôn thương nguyên khí nặng nề, uy thế không còn ngày xưa.

Ngoài ra, trừ cường giả bị mai táng dưới đất hồi phục lại, còn có đủ loại đủ kiểu mảnh vụn thân binh, thậm chí là thân binh hoàn chỉnh khôi phục.

Những thứ này đều là binh khí của cường giả viễn cổ, ở bên dưới ánh sáng đỏ thắm ăn mòn cũng biến thành vô cùng cuồng bạo, sẽ tiến hành phá hư khắp nơi, tạo thành tai nạn đồng dạng là vô cùng to lớn.

Mà Tinh Hồng Tai Kiếp xem như khúc nhạc dạo của Tinh Hồng đại kiếp, bộc phát ra tai nạn chính là hơi nhu hòa một chút xíu, bình thường chỉ sẽ xuất hiện cường giả tầng thứ thần linh, điểm này thầy tể Lâm Sơn bộ lạc cũng đã nói qua.

Bất quá, thầy tể Lâm Sơn bộ lạc không biết là.

Tinh Hồng Tai Kiếp mặc dù lực tàn phá ở trên tầng diện thực thể yếu một ít, nhưng tạo thành phá hư ở bên trên cấp độ tinh thần đồng dạng là vô cùng nghiêm trọng.

“So sánh với Tinh Hồng đại kiếp tập trung tiến hành phá hư ở cấp độ thực thể, Tinh Hồng Tai Kiếp coi như điểm báo càng nhiều hơn chính là sẽ ăn mòn tinh thần của người ta, ô nhiễm thân hồn người ta.”

Thần sắc Mộc Hoàng cực kỳ ngưng trọng nói: “Loại ăn mòn và ô nhiễm này có lực tàn phá cực mạnh, rất có thể sẽ trực tiếp để cho một thần linh bình thường không giải thích được lâm vào điên cuồng, bắt đầu trắng trợn sát hại.

“So sánh với cường giả bất tử nhìn một cái là có thể nhận ra, loại điên cuồng không có dấu hiệu nào này càng để cho người khó mà đề phòng, kinh khủng hơn là tu vi cảnh giới càng cao lại càng dễ dàng chịu loại ăn mòn này.”

“Lại còn có chuyện này?” Thôi Hằng khẽ nhíu mày, loại chuyện ly kỳ lâm vào điên cuồng này, hẳn ở trước khi đến Thiên Giới cũng đã nghe qua không ít lần.

” Vâng, điểm này của Tinh Hồng Tai Kiếp là kinh khủng nhất.” Mộc Hoàng trình trọng nghiêm túc gật đầu nói “Còn có chính là ở trước khi Tinh Hồng Tai Kiếp đến, cũng sẽ xuất hiện một ít điểm báo, chính là bên tại người sẽ thỉnh thoảng vang lên một ít tiếng mê sáng trầm thấp, để cho người hoa mắt choáng váng đầu...”

“A a! ” Vừa lúc đó, Mộc Linh Vận bên cạnh bỗng nhiên thét lên, gò má đẹp đẽ bỗng nhiên trở nên trắng bệch, tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Nàng như là bị cực độ kinh sợ, cả người đều đang run sợ, một đôi mắt đẹp tròn tròn, run giọng nói: “Phụ hoàng, ta, ta nghe đến bên tai có người đang nói chuyện, đút quăng mê sảng, đầu của ta bỗng nhiên thật là đau.

“Thanh âm này đang nói chuyện, đang không ngừng nói chuyện, ngay tại bên tai của ta! Thiên, Thiên Môn, Quân Thiên, Quân Thiên! !”

Chương 773: Ngọn nguồn đại kiếp, Đạo Thần cơ duyên

“Ừ ? ” Thôi Hằng nghe vậy khẽ ồ lên một tiếng, quay đầu nhìn về phía Mộc Linh Vận.

Ở dưới ánh mắt của hắn, mỗi một chỗ trên người cô nương này đều hiện hiện ra rõ ràng, một luồng hào quang màu đỏ thắm lai lịch không biết bao phủ trong đầu của nàng, đang ảnh hưởng suy nghĩ của nàng.

Thanh âm mê sảng kia cũng là như vậy mà tới.

Thôi Hằng khẽ nhíu mày, đưa một tia pháp lực xuyên vào trong cơ thể Mộc Linh Vận, trong nháy mắt liền đem một cỗ hào quang màu đỏ thắm kia bao phủ, cũng cưỡng ép mang nó hút ra.

Đây là một luồng ánh sáng đỏ thắm cực kỳ nhỏ, chỉ to bằng móng tay thường nhân, lại ẩn chứa tin tức cực kỳ tiêu cực, tràn đầy hỗn loạn và cuồng bạo, cùng ánh sáng đỏ thắm tích lũy bên trong Thiên Giới Chi Môn không kém chút nào.

Hơn nữa, lấy cường độ thần trí của hắn có thể nhìn ra rõ ràng, đó cũng không phải một loại ánh sáng có tính chất giống như ánh sáng đỏ thắm tích lũy bên trong Thiên Giới Chi Môn.

Mà là vốn là bắt nguồn ở bên trong Thiên Giới Chi Môn.

Đây chính là lượng lớn ánh sáng đỏ thắm tích lũy bên trong Thiên Giới Chi Môn!

“Căn nguyên Tinh Hồng Tai Kiếp trong Thiên Giới liền ở Thiên Giới Chi Môn? ” Trong lòng Thôi Hằng hiện ra một cái suy đoán.

Cái suy đoán này cũng không phải là vô căn cứ đưa ra.

Sau khi hắn đi tới Thiên Giới cũng đã cùng đại đạo pháp tắc nơi này thành lập liên lạc tương đối trụ cột, nhưng cũng không có từ trong đó cảm ứng được bất kỳ sự ăn mòn từ ánh sáng đỏ thắm.

Chỉ có ở trong lối đi vượt giới tiếp xúc đến ánh sáng đỏ thắm.

Mà lối đi vượt giới trên bản chất cũng là lối đi loại khác từ Thiên Giới Chi Môn kéo mở ra.

Cũng tức là nói, lấy tin tức hắn biết bây giờ, toàn bộ Thiên Giới ngoại trừ Thiên Giới Chi Môn và lối đi vượt giới từ Thiên Giới Chi Môn kéo dài ra, nhưng thật ra là không có ánh sáng đỏ thắm ăn mòn.

Bây giờ luồng ánh sáng đỏ thắm mang đèn đêm báo của tai kiếp này lại là tới từ Thiên Giới Chi Môn.

Vậy thì để cho hắn có lý do hoài nghi, cái gọi là Tinh Hồng Đại Kiếp vạn năm một lần, có lẽ chẳng qua là ánh sáng đỏ thắm bên trong Thiên Giới Chi Môn đúng giờ hướng Thiên Giới phát động đánh vào.

Nếu quả thật chân tướng đúng là như vậy, vậy thì ý nghĩa Thiên Giới thật ra thì cũng chưa hoàn toàn bị dị vực công phá, dị vực công kích thật ra thì còn bị Thiên Giới Chi Môn ngăn trở.

Cái này cũng tương tự ý nghĩa, nếu như Thôi Hằng thật giải quyết Tinh Hồng Đại Kiếp, để cho Tinh Hồng Đại Kiếp không xuất hiện nữa, cũng tiêu trừ luôn ánh sáng đỏ thắm tích lũy bên trong Thiên Giới Chi Môn.

Đến lúc đó Thiên Giới Chi Môn liền có thể tùy ý mở ra, Thiên Giới cô lập năm trăm ngàn năm với hạ giới sẽ lần nữa liên thông.

Đây nhất định sẽ mang đến cho toàn bộ tinh vực biến hóa long trời lở đất.

Có lẽ sẽ có một chút thu hoạch không ngờ.

Trong nháy mắt ngăn ngui, trong đầu Thôi Hằng liền lóe lên rất nhiều ý nghĩ.

Mộc Hoàng, Mộc Linh Vận ở bên cạnh đều thần sắc hoảng sợ nhìn một luồng ánh sáng đỏ thắm kia trong tay hắn.

Cái luồng quang mang này lúc này đang không ngừng bắt đầu vận veo khởi động, tựa như là muốn giã đạp ra ngoài.

Đang lúc này...

Bộp!

Thôi Hằng nhẹ nhàng bốp một cái, cái luồng ánh sáng đỏ thắm này tựa như là bốp khí bị hắn tùy ý tiêu diệt, giống như chưa từng tồn tại vậy “Ta rất có thể biết nguồn gốc Tinh Hồng Tai Kiếp.”

Lời này vừa nói, Mộc Hoàng cùng Mộc Linh Vận nhất thời liên trợn to hai mắt, trên mặt lộ ra vẻ mặt khó thể tin.

Khởi nguồn Tinh Hồng Tai Kiếp? !

Cứ vậy, cứ vậy liền biết? !

Đây chính là chuyện vô số Bát Hủ Đạo Thống cùng Thượng Cổ đại giáo truy tìm mấy chục vạn năm đều không thể tìm tòi đến.

Lại dễ dàng như vậy liền biết rồi!

Nêu như đây là thật, vị tôn tại này đến tột cùng là một vị cường giả dạng gì?

Lại lợi hại như vậy.

“Chặng qua là bước đầu suy đoán, còn không thể hoàn toàn chắc chắn.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, lại nói “Kể từ hôm nay, ta sẽ trấn giữ nơi này, thu thập toàn bộ ngọn nguồn xuất hiện lời mê sáng trong Thanh Thạch Hoang Nguyên, tiến một bước tiến hành phân tích đối với Tinh Hồng Tai Kiếp.”

“Đa tạ tôn giả!” Mộc Hoàng cùng Mộc Linh Vận đều cung kính hành lễ, vô cùng cảm kích.

Lần này Mộc Quốc thật là được cứu.

Có lẽ không chỉ có thể gắng gượng qua Tinh Hồng Tai Kiếp, còn có thể gắng gượng qua Tinh Hồng Đại Kiếp phía sau.

...

Thôi Hằng ở Mộc Quốc bị chiêu đãi theo cách thức tối cao, chỗ ở là một tòa cung điện đơn độc, vô cùng xa hoa.

Chặng qua hẳn đối với điều này cũng không thêm để ý, chỉ tùy ý chọn lựa một nơi ở lại, buông ra thần thức, chú ý địa phương xuất hiện lời nói mê sáng từ ánh sáng đỏ thắm bên trong Thanh Thạch Hoang Nguyên.

Hắn sở dĩ chú ý cái này, ngoại trừ muốn mượn cái này để phân tích tình huống chân chính của Tinh Hồng Tai Kiếp và liên hệ với Thiên Giới Chi Môn ra, ngoài ra còn muốn thử nghiệm có thể hay không từ trong đạt được tin tức liên quan tới Chu Quân Thiên.

Dù sao, những lời mê sáng này mặc dù hỗn loạn không chịu nổi, tin tức cũng cực kỳ hỗn loạn, nhưng các loại từ ngữ “Thiên Môn” “Quân Thiên” nhưng là thường xuyên xuất hiện.

Có lẽ ẩn chứa một ít tin tức.

Bởi vì Thôi Hằng tạm thời đem trọng điểm đặt ở bên trên dò xét ánh sáng đỏ thắm, cũng chưa kịp hỏi thăm Lý Minh Thành ở bên cạnh hắn.

Qua ba ngày sau, Lý Minh Thành rốt cuộc không nhịn được, đến tìm đến Thôi Hằng, đầu tiên là hành lễ, sau đó nói: “Bái kiến tiên bối, ngài, ngài thật sự là sự phụ của Minh Quỳnh sao? Nàng bây giờ thế nào, Đại Chu thế nào?”

“Ngồi xuống nói đi.” Thôi Hằng chỉ chỉ một cái ghế bên cạnh, mỉm cười nói “Bây giờ Minh Quỳnh rất tốt, đã là Quốc

Chủ thông trị một giới, mà quốc gia này chính là Đại Chu.”

“Đại Chu thống nhất Thiên Khư Giới? ” Lý Minh Thành nghe vậy kinh ngạc nói.

Có điều hắn rất nhanh lại cảm thấy không đúng lắm, vị tiên bối này rõ ràng cho thấy là tồn tại vượt qua Thiên Thần, Minh Quỳnh làm đệ tử một vị cường giả như vậy, không nhiều khả năng còn nán lại ở địa phương nhỏ như Thiên Khư Giới.

“Cũng không phải là Thiên Khư Giới, mà là Tử Dương Giới ngọn nguồn từ Tử Dương Thiên vỡ vụn biến thành, chính là hạch tâm của một phương Chư Thiên Vạn Giới. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái nói ” Tu vi Minh Quỳnh hôm nay cũng sắp đạt tới cảnh giới tương tự với Đạo Chủ, Ủ, cũng chính là Tiên Giới đệ thất cảnh đỉnh phong “

“Tiên Giới đệ thất cảnh, chư thiên vạn giới... ” Lý Minh Thành vô cùng khiếp sợ nói ” Thì ra cõi đời này thật tồn tại truyền thừa trên đệ tam cảnh Tiên Giới, ta còn vẫn cho là chuyện hư vô mờ mịt.”

Nói tới chỗ này, hắn bỗng nhiên đứng dậy hướng Thôi Hằng lễ bái, cảm kích nói: “Đa tạ tiên bối truyền thụ cho Minh Quỳnh Tiên Giới thần công, thời đó Đại Chu đã là bấp bênh nguy hiểm, nếu không có ngài truyền thụ cho thần công, Minh Quỳnh chỉ sợ là dữ nhiều lành ít.”

“Cũng là duyên phận tạo nên. ” Thôi Hằng mỉm cười nói ” Ta có một số việc muốn hỏi ngươi, y theo cách nói của Minh Quỳnh, ngươi bị người Tiên Môn mang đi, muốn lấy Thánh Thể Chi Huyết mở ra cửa lớn di tích, nhưng tại sao lại đến được Thiên Giới?”

“Thiên Giới? ” Lý Minh Thành nghe vậy đầu tiên là sửng sốt, nhưng cũng không hỏi kỹ, lắc đầu cười khổ nói: “Hồi bẩm tiên bối, thật ra thì ta cũng không biết mình vì sao lại đi tới nơi này.

“Tình huống lúc đó vô cùng quý dị, sau khi tiến vào nội di tích kia, ta liền bị một luồng ánh sáng vàng bao phủ lại, mắt đi liên lạc với những người trong Tiên Môn kia.

“Tiếp theo ý thức của ta liền lâm vào trạng thái vô cùng mơ hồ, chỉ có thể cảm giác được tình huống chung quanh rất mờ lung, chờ đến sau khi hoàn toàn khôi phục như cũ, liền đi tới cái thế giới này, cũng chính là Thiên Giới mà ngài nói.

“Chẳng qua, ở trong trạng thái mơ hồ mịt mù đó, ta quả thật thu được một đại cơ duyên, mơ hồ cảm giác được một thân ảnh cao quý toàn thân bị ánh sáng màu tím bao phủ, hẳn cho ta một món bảo vật, nói cho ta biết tiếp theo có thể sử dụng nó.

“Chính là bởi vì món bảo vật đó, ta mới có thể ở bên trong Thiên Giới này còn sống sót, cũng ở trong thời gian tương đối ngắn thu được sức mạnh nhất định, còn chận chính bắt đầu nắm giữ sức mạnh của Nguyên Cô Thánh Thể.

“Cho nên ta có thể có thành tựu ngày hôm nay, không thể rời bỏ cơ duyên thân ảnh kia tặng cho ta, chẳng qua là thiện phận của thân ảnh kia lại để cho ta cảm thấy nghi ngờ, hẳn nhưng tự xưng là Đạo Nhất Cung Chủ, tên là Đạo Thần.

“Còn muốn sau khi ta đứng vững gót chân, vì hắn xây dựng Tượng Thân, thành lập giáo phái thờ cúng hắn, sau đó truyền bá tín ngưỡng tôn kính Đạo Thần, phát triển giáo đồ.”

Chương 774: n oán gút mắc trước đây (1)

Lý Minh Thành đi tới Thiên Giới có liên quan với Đạo Thần?

Nếu quả thật là như vậy, liên ý nghĩa Đạo Thần đồng dạng có năng lực có thể điều khiển Thiên Giới Chi Môn, có thể mặc kệ tình huống Thiên Giới Chi Môn đóng, đem người đưa đến Thiên Giới.

Đây rõ ràng chính là năng lực chỉ có chuyển thể thân của khí linh Thiên Giới Chi Môn như Chu Quân Thiên mới có.

“Đạo Thần chính là Chu Quân Thiên? Hay là Đạo Thần được Chu Quân Thiên trao cho một phần năng lực?”

Trong lòng Thôi Hằng trong lúc nhất thời nổi lên rất nhiều suy đoán, thậm chí nói ” Nếu như Đạo Thần chính là Chu Quân Thiên mà nói, lấy thực lực của hắn căn bản cũng không cần phải trốn khỏi Cửu Tiêu Vân Thiên Giới, chỉ là mây tên Thánh Giả tranh đấu, căn bản cũng không thể thương tổn được hắn.

“Nhưng nếu như là Chu Quân Thiên ở phía sau màn bố trí, trao quyền năng lực điều khiển Thiên Giới Chi Môn? Thì tại sao lại chọn một người lúc ấy vẫn chỉ là Vô Cực Kim Tiên như Đạo Thần?”

“Hơn nữa Đạo Thần này còn bảo Lý Minh Thành ở bên trong Thiên Giới thành lập nên giáo phái tôn kính hắn, truyền bá tín ngưỡng, đây là muốn làm gì, là muốn mượn phần liên hệ tín ngưỡng này, cùng Thiên Giới thành lập liên lạc sao?”

“Hay là nội ở bên trong Thiên Giới thành lập giáo phái tín ngưỡng có thể có tác dụng đặc biệt gì, cho nên mới đáng giá Chu Quân Thiên tôn công tôn sức bố trí ở Thiên Giới như vậy?”

Đạo Thần có năng lực đưa người đến thiên giới, xác suất cao là cùng Chu Quân Thiên có liên quan, cái chuyện thành lập giáo phái Đạo Thần ở Thiên Giới này, hơn phân nửa cũng là cùng Chu Quân Thiên không thoát khỏi liên can.

Chẳng qua là các loại điểm khả nghi này quả thực để cho người khó mà đoán được.

Lý Minh Thành thấy Thôi Hằng lâm vào trong trầm tư, liền cũng không dám lên tiếng quấy rầy, chỉ ở một bên bình tĩnh đứng chờ đợi.

Chỉ chốc lát sau, Thôi Hằng bỗng nhiên nhìn về phía Lý Minh Thành, mở miệng nói: “Người còn nhớ được Bùi Thanh Thư chứ?”

“Thanh Thư?” Lý Minh Thành nghe vậy sững sờ, không hiểu Thôi Hằng tại sao bỗng nhiên nhắc tới cái tên đã sớm bị hấn phủ đầy bụi ở sâu trong trí nhớ này, ngay sau đó biểu cảm trên mặt hấn trở nên phức tạp, khẽ thở dài ” Nhớ.”

Tình cảm đối với Bùi Thanh Thư của hấn hết sức phức tạp.

Một mặt giữa hấn và Bùi Thanh Thư là bằng hữu vô cùng tốt, thậm chí có thể nói là thân như huynh đệ.

Mặt khác cũng vì Bùi Thanh Thư đối với hấn phát ra lời mời, cùng Tiên Môn chung nhau tìm tòi Bí cảnh thời thượng cổ, suýt nữa để cho hấn bỏ mạng, cũng là vì vậy đi tới Thiên Giới.

Nhiều loại tình cảm này chồng chất lại, nhưng thật ra là vô cùng khó mà giải thích rõ.

Lý Minh Thành lại trầm mặc chốc lát, nhẹ nhàng nhắm mắt lại nói: “Đối với Thanh Thư, ta từng oán hận qua, hận hấn hại ta lưu lạc đến xứ lạ này, cùng người nhà ly biệt, khả năng vĩnh viễn không có cơ hội gặp lại.

“Đã từng thương hại qua, dù sao hấn cũng chỉ là bị gia tộc và Tiên Môn uy hiếp, ta biết chuyện hấn đối với ta phát ra lời mời này, cũng không phải là bản ý của hấn.

“Thật ra thì còn có mấy phần cảm ơn, nếu như không phải vì hấn, ta cũng không tới được Thiên Giới này, vài trăm năm đi qua, ta sớm đã trở thành bộ xương khô bên trong mộ, làm sao giống như bây giờ, đạt tới tầng thứ gần như thân linh.”

“Thật ra thì, ở sau khi người mất tích, Đại Chu triều Đình liền tiến hành một phen trả thù Bùi gia.” Thôi Hằng đem tình huống trước kia của Bùi Thanh Thư nói một lần” Thanh Thư chính là bị ném ra gánh tội, bị phế hai chân và võ công...”

Nghe xong lời nói rõ này, Lý Minh Thành lần nữa trầm mặc, hơi bình phục tâm tình sau đó nói: “Cũng là người đáng thương, hấn còn sống sao?”

“Hấn cũng đi tới Thiên Giới.” Thôi Hằng bỗng nhiên nở nụ cười ” Còn là sư đệ của em gái người.”

“...” Lý Minh Thành nhất thời mặt lộ vẻ ngạc nhiên, há hốc mồm, trong lúc nhất thời lại không phải nói cái gì, cuối cùng lại cũng bật cười ” Khó trách tiên bối ngài bỗng nhiên nhắc tới hấn, như vậy ngược lại cũng coi là kết quả rất không tệ.”

“Bởi vì muốn để cho các người tiến hành hợp tác một chút, cho nên hỏi một chút cái nhìn của người đối với hấn.” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Hợp tác?” Lý Minh Thành đầu tiên là sững sờ, ngay sau đó gật đầu nói. “Văn bối cũng quả thật cùng hấn đã lâu không gặp, cũng muốn cùng hấn gặp mặt một lần. Ta nghĩ chúng ta vẫn là có thể hợp tác, chỉ là không biết tiền bối có sắp xếp gì?”

“Giáo phái Đạo Thận muốn người khai sáng bây giờ có hình hài chưa?” Thôi Hằng không trả lời mà hỏi lại nói.

“Tạm thời còn không có.” Lý Minh Thành lắc đầu nói “Sáng tạo giáo phái truyền bá tín ngưỡng nhất định phải có một cái địa bàn mới được, nhưng sau khi đặc tính Thánh Thể của ta bị lộ ra ánh sáng, cả ngày đều đang tránh né đuôi giết, căn bản là sáng tạo không được giáo phái.”

Chương 775: n oán gút mắc trước đây (2)

“Bây giờ ngươi có địa bàn. ” Thôi Hằng gật đầu cười nói ” Bây giờ cái Mộc Quốc này toàn bộ đều có thể coi là địa bàn của ngươi, bách tính nơi này đều có thể tạo điều kiện cho ngươi thành lập giáo phái, truyền bá tín ngưỡng.”

“Tiền bối và ta hợp tác với Thanh Thu, thành lập tín ngưỡng tôn kính Đạo Thần? ” Lý Minh Thành kinh ngạc nói, hân hoan nghi hoặc một chút, không hiểu nổi quan hệ giữa Thôi Hằng và Đạo Thần.

“Không, không phải là tôn kính Đạo Thần. ” Thôi Hằng nhưng là lắc đầu một cái, bỗng nhiên nói với bên cạnh ” Hoàng Cân Lục Sĩ ở chỗ nào?”

Vừa dứt lời, chỉ thấy một đạo hào quang màu vàng sậm sáng lên.

Ngay sau đó, Hoàng Cân Lục Sĩ khối ngô cao lớn liền trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh của hắn, sau đó một mực cung kính quỳ mọp hành lễ, cao giọng nói: “Tham kiến Tiên Tôn!”

“Đây là tùy tùng của ta, về sau có thể làm Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thần trong giáo phái của ngươi, cũng có thể làm Thần Hộ Quốc Mộc Quốc. ” Thôi Hằng mỉm cười nói ” Trên Thiên Giới chín cảnh còn có Thiên Môn mười hai quan, hắn bây giờ không sai lệch lắm tương đương với ả thứ ba đến ả thứ tư.”

Hoàng Cân Lục Sĩ bây giờ đã bị tăng lên tới cảnh giới Nguyên Anh đỉnh phong.

Cảnh giới này từ cấp độ cảnh giới tới nói, quả thật chỉ tương đương với Thiên Quan tầng thứ ba, nhưng thực lực chân chính nhưng lại vượt qua xa Thiên Quan tầng thứ ba, nhưng lại không bằng Thiên Quan tầng thứ tư.

Lấy thực lực cảnh giới như vậy, ở Mộc Quốc thậm chí là toàn bộ Thanh Thạch Hoàng Nguyên làm một thân linh được người tôn kính đều không có vấn đề gì.

Thôi Hằng muốn làm vậy để thí nghiệm một chút, ở bên trong Thiên Giới thành lập giáo phái có thể sinh ra biến hóa hoặc là ảnh hưởng như thế nào.

Chờ sau khi tín đồ đủ nhiều, hắn sẽ còn đem Hoàng Cân Lục Sĩ đưa đi hạ giới, xem có thể hay không dựa vào cảm ứng đối với tín đồ, từ đó cùng Thiên Giới tiến hành liên lạc.

Dùng cái này để phán đoán mục đích của Chu Quân Thiên.

Người này hẳn là ân chứa bí mật không nhỏ.

Nếu có thể đem mục đích của hắn làm rõ ràng, hơn phân nửa là có thể tăng tiến hiểu biết đối với chư thiên vạn giới phía dưới cùng Thiên Giới trên mức độ lớn.

Như vậy cũng có thể để cho giao lưu giữa hắn và thiên địa đại đạo trở nên càng sâu sắc hơn, tốc độ tu vi cảnh giới tăng trưởng cũng sẽ trở nên nhanh hơn.

Hơn nữa, gia tăng hiểu biết và nhận thức với cái thế giới này, cũng là một bước cần thiết để tăng lên tính an toàn.

Dù sao, chỉ khi biết cái thế giới này cụ thể nguy hiểm cỡ nào, mới có thể càng dễ bảo vệ tự thân an toàn.

...

Thật ra thì, ở ngay sau khi Thôi Hằng dẫn người rời khỏi, tin tức Lâm Sơn bộ lạc có thần minh xuất hiện liên lẵng lẽ ở trong các bộ lạc chung quanh truyền ra.

Đồng thời bị truyền ra cùng tin tức này còn có tin tức tại kiếp Thanh Hoa Vực buông xuống, sẽ có thứ chẳng lành từ lòng đất trở về, để cho đại địa nhuốm máu, sinh linh đồ thân, chỉ có ở bên dưới thần linh che chở mới có thể toàn vẹn.

Điều này trực tiếp đưa đến người của vô số bộ tộc hoặc là thế lực chen chúc tới, đi tới Lâm Sơn bộ lạc, muốn cầu xin thần linh che chở, thoát cái liên đề cho người Lâm Sơn bộ lạc bận bịu bề đầu sứt trán.

Mà lại thái độ của người trong những bộ tộc và thế lực này đều tốt vô cùng, vô cùng cung kính, đại đa số cũng dâng lên lễ vật cực kỳ phong phú, tận tâm tận lực mà muốn phải xử lý tốt quan hệ với Lâm Sơn bộ lạc.

Mặc dù mục đích cuối cùng của bọn họ chính là muốn thông qua Lâm Sơn bộ lạc tiếp xúc được thần linh, tiến tới tìm kiếm che chở.

Nhưng loại thái độ cung kính thành khẩn này, cũng quả thực để cho người khó mà xử trí.

Chỉ có thể đem những tình huống này báo lên cho vị “Thần linh” kia.

Mà thân là “Thần linh”, Bùi Thanh Thư cũng không ngờ tới cái tình huống này, lại sẽ có nhiều người tới như vậy, hẳn lại không có biện pháp trực tiếp cự tuyệt những người đi cầu cứu này.

Ngay tại lúc Bùi Thanh Thư cảm thấy khó cả đôi đường, tế ti Lâm Sơn bộ lạc bỗng nhiên tìm tới, hành lễ hướng hẳn bầm

báo nói: “Thần linh đại nhân, bên ngoài tới một người, nói là bạn cũ của ngài, ta không dám tự tiện xử lý.”

“Bạn cũ? ” Bùi Thanh Thu nghe vậy có chút kinh ngạc, mình ở Thiên Giới nào có bạn cũ, đây là trò gian manh tới nhờ giúp đỡ gì mới? Hắn khẽ nhíu mày, nghi ngờ nói ” Người này tên gì?”

“Hắn tự xưng Lý Minh Thành. ” Thầy tế Lâm Sơn bộ lạc đem trọn vẹn tình huống người kia nói rõ ràng.

“Cái gì? ! ” Bùi Thanh Thu tức thì liền đứng lên, trên mặt toát ra biểu tình cực kỳ khiếp sợ, cuối cùng hắn hít sâu một hơi, trầm giọng nói ” Dẫn ta đi gặp hắn đi.”

Chương 776: Pháp Thể chiến Thánh Thể, một cái chén sành sứ mẻ (1)

Bùi Thanh Thu tự mình nghênh đón Lý Minh Thành tiến vào.

Từ bên ngoài bộ lạc đến nhà gỗ Bùi Thanh Thu ở cũng không tính xa, nhưng hai người đều cảm giác đoạn đường này rất dài rất dài.

Đọc theo con đường này bọn họ đều không nói gì, đi tới bên trong nhà gỗ cũng là nhìn nhau không nói.

Đã từng là thiếu niên đồng bạn, bây giờ đều đã là tồn tại gần như thần linh, thời gian qua nhanh, mọi thứ thay đổi.

Cuối cùng vẫn là Bùi Thanh Thu trước hết mở miệng, thờ dài nói: “Xin lỗi.”

Mặc dù Lý Minh Thành đã tha thứ chuyện năm đó của hắn, qua nhiều năm như vậy hắn cũng dần dần buông xuống, nhưng sau khi chân chính thấy Lý Minh Thành, hắn mới biết một phân áy náy trong lòng mình kia thật ra thì chưa bao giờ tản đi.

Chính mình đối với Lý Minh Thành cuối cùng là hổ thẹn trong lòng.

“Ta từng oán hận qua người, cũng nghĩ tới chính mình có phải hay không mất bị mù, lại đem người coi là bằng hữu tốt nhất.”

Lý Minh Thành cũng thờ dài một hơi nói ” Sau đó ta cũng nghĩ thông suốt, sai không phải là người, cũng không phải ta, sai là chúng ta quá yếu, chỉ có thể mặc cho Tiên Môn kia định đoạt.”

“Lời tuy như thế, nhưng đã làm chuyện sai lầm lại không thể cứ vậy xóa đi. ” Bùi Thanh Thu nhưng là lắc đầu một cái, trịnh trọng nghiêm túc nói ” Ta không thể tiếp nhận chuyện này cứ vậy bỏ qua, ta cũng không tin người chỉ là nghĩ thông suốt liền có thể hoàn toàn không còn quan tâm.”

Nói tới chỗ này, hắn dừng một chút, ánh mắt nhìn chăm chú Lý Minh Thành, trầm giọng nói: “Chúng ta đánh một trận, ra tay toàn lực không cất giữ, cảnh giới của ta người tương tự, vừa khéo đánh một trận.”

“... ” Lý Minh Thành nghe vậy đầu tiên là sửng sò, ngay sau đó liền nở nụ cười ” Ha ha ha! Tốt, tốt, ha ha! Chúng ta liền đánh một trận, đem tâm tình đè nén mấy trăm năm nay đều đánh ra!

“Bất quá, Thanh Thu, người cũng phải cẩn thận, ta chính là Nguyên Cổ Thánh Thể, mặc dù không phải là thần linh, nhưng lực lượng thân thể đã gần như thần thể, còn có khả năng “Vạn pháp bất xâm”, Kim Cương Bất Hoại, lực lượng của người nếu không đủ, nhưng mà không gây thương tổn được ta.”

“Ha ha ha! Minh Thành, nên cẩn thận là người. ” Bùi Thanh Thu cũng cười mở cười to, cất cao giọng nói ” Con đường tu luyện của ta, là con đường mới dưới chỉ điểm của sư tôn cùng tự mình nghiên cứu.

“Bây giờ ta luyện ra Thiên Đạo Pháp Thể, mặc dù cảnh giới thấp hơn cái gọi là thần linh, nhưng là có bộ phận đặc thù, hoàn toàn không phải người chưa thành thần thể, không đạt tới thần linh có thể so sánh.

“Hơn nữa ta đoạn đường này tu luyện, đều là chiến đấu mà tới, người phải cẩn thận, chớ có bị ta đánh phé, đến lúc đó gặp sư tử, còn phải bị nâng oán hận.”

Hai người lại liền từ khách sáo xa cách lúc mới bắt đầu, trở nên nói chuyện cũng kẹp thương đeo gậy, nhưng ngôn từ mặc dù kịch liệt, nhưng không khí giữa hai người lại trong vô hình hữu hảo hơn nhiều.

Bùi Thanh Thu cùng Lý Minh Thành đều không phải là người lè mề, nếu quyết định phải chiến qua một trận, hai người liền lập tức triển khai hành động, trực tiếp liền bay ra nhà gỗ đi tới trên trời.

Ầm!

Oanh oanh oanh! !

Hai đạo tiếng vang ầm ầm đồng thời nổ tung.

Giống như ngàn tỉ đạo lôi đình tại trên bầu trời rong ruổi, trong một sát na liền bao phủ thiên địa chu vi mây vạn dặm, để cho tất cả sinh linh bên trong khu vực này đều cảm giác một trận tê cả da đầu.

Vô số người theo bản năng ngẩng đầu nhìn lên, hoặc là có cường giả Khắc Đạo tản ra cảm giác, cố gắng tìm hai luồng khí tức cực lớn mạnh mẽ đến không có gì sánh kịp này.

Thậm chí ngay cả một ít thần linh ẩn cư ở bên trong Thanh Thạch Hoàng Nguyên, cũng đều không khỏi kinh hãi mà nhìn về phía bầu trời.

Thân là thần linh chân chính, bọn họ dĩ nhiên có thể nhận ra được song phương giao chiến cũng không phải thần linh thật.

Đều không phải là thần linh, lại có sức mạnh vượt xa Khắc Đạo, thậm chí còn gần như thần linh.

Điều này làm người ta kinh ngạc.

“Đây là thiên kiều bực nào, rõ ràng chưa luyện thành thần thể, lại có uy năng như vậy!”

“Quá kinh người, đây thật là cảnh giới Khắc Đạo sao? Làm sao sẽ lợi hại như vậy, Thanh Thạch Hoang Nguyên lại cũng sẽ có thiên tài như vậy!”

“Quang mang hoàng kim thật dày đặc, đây chẳng lẽ là cái Thánh Thể đó, nhưng cùng hẳn giao thủ lại là người nào?!”

Từng đạo ý niệm tại trong hư không trao đổi, toàn bộ đều cảm thấy vô cùng khiếp sợ.

Thực lực hai người Bùi Thanh Thư và Lý Minh Thành biểu hiện ra mạnh mẽ quá đáng, đối với người dưới thần linh mà nói, chính là càn quét vô địch!

Tại trên bầu trời .

Một đoàn hào quang màu tử kim xuôi ngược vạn pháp vạn đạo, phảng phất là sứ giả của đại đạo quy tắc, trong lúc giờ tay nhắc chân đều có uy lực thiên địa vô biên.

Chương 777: Pháp Thể chiến Thánh Thể, một cái chén sành sứ mẻ (2)

Bên kia chính là toàn thân đều bao phủ ở bên trong quang điểm khí huyết màu vàng, ngay cả tóc mũi đều biến thành màu hoàng kim, thậm chí ngay cả hơn nửa bầu trời đều chiếu rọi thành màu vàng.

Người trước là Thiên Đạo Pháp Thể Bùi Thanh Thu, người sau chính là Nguyên Cổ Thánh Thể Lý Minh Thành.

Bọn họ không có nương tay mà giao thủ, lại đấu ngang sức ngang tài.

Ai cũng không có rơi xuống hạ phong, ai cũng không cam chịu chính mình rơi xuống hạ phong!

Quyền quyền va chạm, hư không nổ đùng đoàng!

Trong trời đất này nhất thời nhắc lên sóng khí cuộn cuộn, tạo thành từng trận lốc xoáy.

Cát bay đá chạy, che khuất bầu trời!

Đám người bên trong Lâm Sơn bộ lạc đã đều sợ ngây người.

Thầy tế ngựa đầu nhìn bầu trời, lậm bẩm nói: “Ông trời của ta a, đây chính là sức mạnh của thần linh sao? Quá mạnh mẽ a, tiện tay một lần đá kích, là có thể trong nháy mắt hủy diệt toàn bộ bộ lạc chúng ta a!”

“Sớm muộn có một ngày ta cũng sẽ trở thành thần linh!” Ngô Thành ánh mắt sáng quắc mà nhìn bầu trời, đây mắt đều là hâm mộ và than thở ” Quá mạnh mẽ, nếu như ta cũng có thể có thực lực như vậy thật tốt, khẳng định không có người nào dám tới khi phụ Lâm Sơn bộ lạc chúng ta!

“Nhưng mà, tế ti đại nhân, cái người đang cùng thần linh đại nhân chiến đấu là ai vậy, lại lợi hại như thế, có thể cùng thần linh đều chiến khó phân thắng bại.”

“Hắn tự xưng là bạn cũ của thần linh đại nhân.” Thầy tế nhìn bầu trời, mặt mày nhăn nhú nói ” Thần linh đại nhân cũng đây mặt kích động đi qua nghênh đón hắn, thật không nghĩ đến đột nhiên liền đánh.”

“Có lẽ đây cũng là một loại phương thức giao lưu tình cảm?” Ngô Thành an ủi.

“... ” Thầy tế hơi trầm mặc, thở dài nói ” Hy vọng là như thế.”

...

Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Thành đột nhiên triển khai chiến đấu, không chỉ để cho Tế Ti Lâm Sơn bộ lạc cảm thấy ưu sầu, cũng để cho những người tới tìm kiếm che chở kia vừa vui lại sợ.

Vui chính là thực lực Bùi Thanh Thư bày ra quả nhiên vô cùng cường đại, trong lúc giơ tay nhắc chân đều là pháp tắc thần năng, cường đại cực kỳ, để cho cường giả Khắc Đạo đỉnh phong cũng không dám có một chút ý niệm phản kháng.

Thực lực cường đại như vậy, khẳng định có thể che chở bọn họ sống qua Tinh Hồng Tai Kiếp.

Sợ thì chính là Lý Minh Thành đang cùng Bùi Thanh Thư chiến đấu, uy năng Nguyên Cổ Thánh Thể thật là cường đại đến một cái trình độ không có gì sánh kịp, đang cùng Bùi Thanh Thư đánh có qua có lại, chẳng phân biệt được cao thấp.

Loại Thánh Thể này liền phảng phất là đặc biệt vì con đường tu luyện này mà sinh ra vậy, mang mỗi một chỗ ưu thế tu hành của con đường này đều phát huy đến một trình độ có thể nói đẳng phong tạo cực.

Rõ ràng chẳng qua là Khắc Đạo cảnh đỉnh phong, lại có thể cùng Thiên Đạo Pháp Thể tiêu thành Bùi Thanh Thư đánh hòa nhau.

Hết sức kinh người.

...

Ở trên một ngọn núi cách Lâm Sơn bộ lạc không xa, thầy tế Đại Hoả bộ lạc đang dẫn theo Lương Hựu đứng ở đỉnh núi, trông về bầu trời phía xa, nơi cảnh tượng ánh sáng va chạm, đạo vận cầu xé.

Lúc này bọn họ đã ở nơi này nhìn một đoạn thời gian.

Lương Hựu đã bị cảnh tượng và uy năng dị tượng chiến đấu xa xa dọa sợ đến mất hết hồn vía, sắc mặt tím bầm, hai chân đều run rẩy, vô cùng hoảng sợ nói: “Tế Ti đại nhân, người này, người này không khỏi cũng quá mạnh đi.”

“Lực lượng của thần, quả thật là lực lượng của thần!” Tế Ti Đại Hoả bộ lạc chính là không có chút nào sợ hãi, ngược lại thì vô cùng hưng phấn nhìn chằm chằm bầu trời, cười nói “Người cùng thần linh Lâm Sơn bộ lạc kia giao thủ, nhất định là cường giả Mộc Quốc phái tới, đến lúc đó lưỡng bại câu thương, chính là cơ duyên của ta a!”

“Ngài, cơ duyên của ngài?” Lương Hựu nghi ngờ nhìn về phía Đại Hoả Tế Ti bên cạnh, ngay sau đó liền kịp phản ứng, cả kinh nói “Ngài, ngài đã là Khắc Đạo cảnh đỉnh phong?”

“Không sai, ngay từ lúc trăm năm trước, ta cũng đã là Khắc Đạo cảnh đỉnh phong, khoảng cách luyện thành thân thể chỉ thiếu chút nữa xa!” Đại Hoả Tế Ti toét miệng cười nói. “Nếu là có thể tẩm Thần huyết, nuốt máu thịt của thân, ta liền có thể lột xác, thoát Phàm thành Thần!”

“Thì ra hết thảy các thứ này đều là mưu đồ của ngài!” Lưỡng Hựu nghe vậy nhất thời trợn to hai mắt, cả kinh nói. “Hấp dẫn đông đảo bộ lạc xin vào, làm suy yếu Lâm Sơn bộ lạc là giả, mượn sức mạnh Mộc Quốc áp chế vị thân mình này cũng là giả, trên thực tế làm vậy cũng là vì chính ngài thành thân!”

“Cao minh, thật sự là thật cao minh, chỉ cần ngài có thể thành thân, Đại Hoả bộ lạc chúng ta sau này sẽ là một trong bá chủ Thanh Thạch Hoang Nguyên này, cũng không cần cầu xin người bên cạnh che chở, quá tốt, như vậy tốt quá!”

“Ừm.” Đại Hoả Tế Ti ra vẻ trong lòng đã có dự tính, con mắt nhìn bầu trời phía trước, thâm nghĩ trong lòng. “Bọn họ đánh kịch liệt như thế, rất nhanh thì sẽ kết thúc, đến lúc đó ta liền có thể vận dụng kiện bí bảo kia...”

Chương 778: Pháp Thể chiến Thánh Thể, một cái chén sành sứ mẻ (3)

Ầm! !

Vừa lúc đó, trên bầu trời phương xa bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn, Bùi Thanh Thu cùng Lý Minh Thành biến thành ánh sáng hung hãn đập vào nhau.

“Ha ha ha ha! Thống khoái! Thoải mái!” Bùi Thanh Thu cao giọng cười to, như sấm nổ lên, truyền rộng khắp vạn dặm, chấn động tầng mây, để cho núi đồi đều lay động.

Cùng lúc đó, cả người hắn bắt đầu cực điểm thăng hoa, Thiên Đạo Pháp Thể vốn đã vô cùng mạnh mẽ tiến một bước thay đổi.

Lại mở ra một tầng thế giới nhỏ bé trong đầu, mang tới Thiên Đạo Chi Lực ngưng tụ ở trong tầng tiêu thế giới này, hóa thành Thiên Đạo chúa tể toàn thân.

Thay đổi nho nhỏ này, trực tiếp để cho tất cả lực lượng trong cơ thể hắn đều biến thành Thiên Đạo Chi Lực, ngay cả toàn thân máu thịt gân cốt đều bắt đầu bị Thiên Đạo Chi Lực bồi bổ.

Có thể nói, vốn chỉ là Thiên Đạo Chi Lực dung hợp vào Pháp Thể, vào lúc này rốt cuộc hoàn toàn trở thành một bộ phận của chính hắn.

Lưu loát như cánh tay, cũng càng cường đại hơn!

Thiên Đạo Pháp Thể, đại thành!

Chẳng qua là nhìn thực lực, hắn đã hoàn toàn đạt tới cái gọi là tiêu chuẩn thân linh Thiên Giới, thậm chí so với thân linh tâm thường càng cường đại hơn, thủ đoạn cũng nhiều hơn.

Lý Minh Thành cũng đang phát sinh biến hóa long trời lở đất, vào lúc này huyết dịch của cả người hắn đều bắt đầu chuyên hóa thành màu vàng, hình thân cả người đều bắt đầu kéo lên cao.

Bên trong quang mang Thánh thể bắt đầu hiện ra một cỗ sức mạnh quá đời tinh thuần, xuôi ngược pháp tắc, ẩn chứa đạo vận, đây là thân thể thân linh mới có, là thân năng chỉ thân thể mới có thể thi triển!

Hắn cũng đột phá, trực tiếp trở thành một tôn thân linh chân chính.

Vào lúc này, chiến đấu giữa hai người cũng theo đó kết thúc, bọn họ liếc nhau một cái, tất cả đều ngửa mặt lên trời

cười to, vô cùng sung sướng, gút mắc những ngày qua cứ vậy hoàn toàn giải khai.

Cùng lúc đó, bọn họ cũng chú ý tới Đại Hoả Tế Ti và Lương Hựu núp ở trên ngọn núi phía xa rình rập nơi này.

Vì vậy, hai người Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Thành một người một tên, trực tiếp giơ tay lên nhẹ nhàng vò một cái, hai người kia ngay tại bên trong biểu tình đầy mặt hoảng sợ nổ thành bột phấn.

Đây là hình thần đều diệt, trực tiếp không còn tồn tại.

Kế hoạch hành động kia của Đại Hoả Tế Ti đúng là vẫn còn chưa kịp áp dụng, cũng đã tan thành mây khói.

Chẳng qua, một món bí bảo vốn định dùng để thu gặt luyện hóa thân thể nhưng là lưu lại, càng là một cái chén sành sứ mẻ.

Phía trên chén sành đều đã xuất hiện vết rách, nhìn căn bản cũng không thể sử dụng.

Nhưng ở trong mắt của hai người Bùi Thanh Thư và Lý Minh Thành, cái chén sành sứ mẻ này lại là vô cùng kinh người.

Ở bên trên này một cái chén sành nhìn sứ mẻ nát tươm này, lại đan dệt một luồng khí tức vô cùng kinh khủng, vô cùng cường đại, như có khả năng chiêm đoạt luyện hóa vạn vật, hết sức thần kỳ.

Sự cường đại của luồng khí tức này, coi như là bọn họ đã có thực lực thần linh, cũng căn bản là không có cách đánh đồng.

“Đem nó thu lấy, mang về cho sự tôn đánh giá.” Bùi Thanh Thư rất nhanh thì làm ra quyết định, trực tiếp vận chuyển đạo lực trong cơ thể, thi triển một môn pháp thuật Thôi Hằng truyền thụ cho hắn “Nhiếp Khí Trấn Bình Thuật”.

Nếu pháp bảo bình khí có chủ, triển khai phép thuật này vừa làm suy yếu uy năng của nó, nếu là cùng cảnh giới tranh đấu, mang thuật này tu luyện tới chỗ cao thâm, thì có khả năng trực tiếp làm rơi bình khí pháp bảo của người.

Nếu như pháp bảo bình khí vô chủ, chỉ cần triển khai phép thuật này liền có thể toàn diện trấn áp uy năng của nó, từ đó phòng ngừa chính mình bị tổn thương, hơn nữa coi như uy năng pháp bảo bình khí cao hơn người thì thuật rất nhiều, vẫn có thể có hiệu quả.

Vì vậy, Bùi Thanh Thư cũng không có tổn bao nhiêu khí lực, liền đem cái chén bể tã ra khí tức kinh khủng này thu phục, sau đó nhét vào giữa tay áo của mình chính.

“Chí bảo như thế, lại nhẹ nhàng như vậy liền bị người trên áp!” Lý Minh Thành khiếp sợ không gì sánh nổi nói.

Hắn cũng có thể cảm giác được cái chén bễ kia kinh khủng, tự nghĩ nếu là không có ngự khí thuật đặc biệt, chính mình hoàn toàn không có khả năng đem thu phục.

Không nghĩ tới Bùi Thanh Thu nhẹ nhàng như vậy liền thành công.

Mà nhìn dường như vẫn không phí nhiều sức.

Đây là thủ đoạn gì?

“Đều nhờ vào sư tôn truyền thụ.” Bùi Thanh Thu gật đầu cười nói, đồng thời hướng phương hướng hoàng thành Mộc Quốc chấp tay hành lễ ” Cái chén bễ này không đơn giản, chúng ta vẫn là trước trở về Mộc Quốc một chuyến đi.”

”Ừ, cũng tốt.” Lý Minh Thành gật đầu một cái nói ” Vừa vặn cũng có một chút chi tiết hợp tác giữa người và ta cần hướng tiền bối thỉnh giáo.”

...

Ở lúc Bùi Thanh Thu cùng Lý Minh Thành giao thủ, Trịnh Nam Huân lúc trước đi tìm dấu vết Khương Thất Thất cũng có phát hiện.

Nơi này là một cánh đồng hoang vu, khắp nơi đều là loạn thạch, phương xa đứng sừng sững vài toà đỉnh núi rõ ràng cho thấy nửa tàn, xem ra giống như là bị người gọt gãy.

Coi như cách cuộc chiến đấu kia đã qua năm mươi năm, nhưng trong hư không vẫn lưu lại mây phân khí tức ác liệt.

“Luồng khí tức ác liệt này, quả thật chính là sư tôn lưu a, là Tiên Hà kiếm quang của nàng, ta sẽ không nhận sai!” Trịnh Nam Huân hưng phấn thân thể khẽ run ” Sư tôn đã tới nơi này, sư tôn đã tới nơi này!”

Mặc dù đã tới nơi này cũng không có nghĩa là lại ở chỗ này lưu lại tin tức, nhưng đây là lần đầu tiên nàng cảm nhận được khí tức Khương Thất Thất chân thực như thế trong hơn 600 năm qua.

Điều này làm cho nàng cảm thấy vô cùng hoài niệm, thậm chí có một loại cảm giác chính mình lại trở về sáu trăm năm trước, lúc sư tôn vẫn còn ở núi Thương Thành.

Chẳng qua, Trịnh Nam Huân rất nhanh thì tỉnh táo lại, tiếp tục ở nơi này tìm.

“Coi như sư tôn không có để lại tin tức, có lẽ cũng có thể tìm được một chút đầu mối liên quan tới hướng đi tiếp sau này của nàng.”

Chương 779: Thượng Cổ Đại Giáo, Trường Sinh Thần Sơn (1)

Mảnh khu vực cánh đồng hoang đầy loạn thạch này cực lớn, lấy tu vi bây giờ của Trịnh Nam Huân, muốn phải tìm tòi toàn bộ nơi này một lần, cũng là một khối lượng công việc không nhỏ.

Chẳng qua, vì có thể tìm vết tích Khương Thất Thất lưu lại, cho dù là khó khăn đi nữa nàng đều nguyện ý khắc phục.

Ở trong toàn bộ quá trình tìm tòi nàng cực kỳ cẩn thận, coi như là một hòn đá nhỏ, nàng cũng sẽ kiểm tra cẩn thận, xem có hay không dấu vết tin tức lưu lại.

Rất nhiều khi, cái gọi là vết tích, cũng không nhất định là từ mặt ngoài có thể thấy.

Nhất là sau khi cảnh giới tương đối cao.

Ý chí ẩn chứa để lại bên trong dấu vết một đạo kiếm quang có thể tồn tại rất lâu.

Nhưng dưới đại đa số tình huống, loại ý chí này sẽ không bao trùm phạm vi quá rộng.

Mà là sẽ tự động ngưng tụ ở một mảnh khu vực khá nhỏ, thậm chí là bên trên một cái sự vật cụ thể.

Lại còn cực kỳ ẩn giấu.

Bình thường mà nói, trừ phi là chính mình tự tay tiếp xúc đến sự vật kia, nếu không thì rất khó cảm nhận được loại ý chí tin tức tàn lưu này.

Trịnh Nam Huân lần này tới tìm kiếm chính là loại này.

Bởi vì, loại vết tích ý chí ngưng tụ lúc rạ tay này, phần lớn có thể phản ánh ý nghĩ trong nháy mắt xuất thủ đó, cùng với tâm cảnh lúc đó là trạng thái gì.

Vậy thì có thể đoán được tình huống Khương Thất Thất đối mặt khi đó.

Trên lý thuyết mà nói, bất kỳ chỗ nào trong cái cánh đồng hoang đầy loạn thạch này, cũng có thể ẩn chứa vết tích ý chí cường đại bao hàm lúc Khương Thất Thất ra tay.

Nhưng muốn từng chút một chia xuống đất tìm như vậy, không khác nào là mò kim đáy biển.

Nhưng cũng chỉ có thể tìm như vậy.

Dù sao, loại ý chí dẫu ân này chẳng qua là vết tích xuất thủ lưu lại, cũng không phải là tận lực muốn lưu lại.

Cũng tạo thành chuyện ý chí dẫu ân rất không dễ thấy, còn rất dễ dàng bị nhân tố tự nhiên ảnh hưởng, một khi thời gian lâu dài, vết tích dẫu ân liền có thể tiêu tan mất một cách tự nhiên.

Ở lúc tìm tòi tìm kiếm liền phải cực kỳ cẩn thận.

Quá trình này cũng là cực kỳ khô khan, nhưng Trịnh Nam Huân không lười biếng chút nào.

Rốt cuộc, ở sau khi đem hơn nửa cánh đồng hoang vu đầy loạn thạch lục soát qua, Trịnh Nam Huân rốt cuộc phát hiện một cục đá có chút đặc thù.

Cái này là một khối đá chỉ lớn bằng quả đấm người trưởng thành, mặt ngoài hết sức bóng loáng, hơn nữa hết sức bằng phẳng, rõ ràng cho thấy bị ngoại lực nào đó cắt ra.

Hơn nữa khi Trịnh Nam Huân lần đầu tiên nhìn đến tảng đá này, liền mơ hồ cảm giác nó cùng những đá vụn khác không quá giống nhau.

Nàng vội vàng đem cục đá nắm trong tay, sau đó lộ ra sức mạnh thân hện, đem tảng đá này bao bọc lại, cẩn thận cảm thụ vết tích dẫu ân tồn tại bên trên tảng đá này.

Một cái chớp mắt tiếp theo ——

Trịnh Nam Huân chỉ cảm thấy trước mắt mình hoảng hốt một trận, phẳng phất có hào quang màu sắc rực rỡ vô cùng vô tận mãnh liệt hướng về phía mình, trong nháy mắt liền che mất tất cả cảm giác của nàng.

Cùng lúc đó, nàng cảm giác mình nghe được một cái thanh âm mơ hồ.

“Hằng Hà chém Thánh Tử Trường Sinh Thần Sơn nơi này!”

Trịnh Nam Huân nhất thời cảm giác tê cả da đầu, cả người run sợ.

Đây là thanh âm nàng vô cùng quen thuộc, cũng là thanh âm nàng vĩnh viễn không bao giờ quên.

Trong chớp nhoáng này, nàng lại mừng đến chảy nước mắt, mang tảng đá này ôm thật chặt vào trong lòng, run giọng nói: “Là sư tôn, thật sự là sư tôn, chính là dẫu ân ý chí của sư tôn!”

Nàng cứ như vậy ôm lấy tảng đá này, đứng tại chỗ rất lâu, cho đến khi sắc trời dần dần tối, mới miễn cưỡng khôi phục tâm tình.

“Nơi này hẳn không chỉ có riêng một khối đá vụn này lưu lại dấu ấn ý chí của sư tôn.” Trịnh Nam Huân đem tảng đá này thu vào, tiếp tục tìm tìm tòi tòi khu vực này.

Chỉ tiếc, sau khi nàng đem toàn bộ cánh đồng hoang vu đầy loạn thạch đều tìm tòi xong, cũng chỉ tìm được thêm một khối đá vụn lưu lại dấu vết dấu ấn.

Hơn nữa dấu ấn trên một khối đá vụn này đã kinh biến đến mức vô cùng mơ hồ.

Lấy trình độ lực lượng thân hồn của nàng, chỉ có thể đoán được đây là Khương Thất Thất lưu lại, căn bản là không cách nào cảm giác rõ ràng nội dung trong đó.

“Trở về giao cho sư tổ, lấy cảnh giới sư tổ, nhất định có thể phân biệt ra được.” Trịnh Nam Huân mang khối này đá vụn cũng thu vào, tràn đầy mong đợi hướng phương hướng Mộc Quốc mà đi.

...

Mộc Quốc đô thành, một tòa cung điện.

Nơi này là chỗ Thôi Hằng ở.

Bởi vì đám người Lý Minh Thành, Bùi Thanh Thư, Trịnh Nam Huân đều vẫn chưa về, Hoàng Cân Lục Sĩ cùng Huệ Thế cũng đều là tính cách trầm mặc ít nói, cho nên hẳn những ngày qua ngược lại rất là thanh tịnh.

Có điều, dù cho thanh tịnh, hẳn cũng không có nhàn rỗi.

Những ngày này, thông qua trước sau cùng Mộc Hoàng cùng với vị thân linh đến từ Trường Thanh sơn trang này nội chuyện với nhau, hẳn đối với Thiên Giới hiện tại đã có hiểu biết càng cẩn kẽ.

Thiên Giới hôm nay đã có rất ít người biết được cái cách gọi “Thiên Giới” này, chỉ có một ít thế lực truyền thừa cô xưa, nội tình thâm hậu, mới biết cái gì là Thiên Giới.

Tỷ như Trường Thanh sơn trang nơi xuất thân của Cảnh Hường Chân.

Tổ sư Trường Thanh sơn trang là đệ tử Thượng Cổ đại giáo “Trường Sinh Thần Sơn”, biết được không ít bí mật viễn cổ, trong đó có một bộ phận rất lớn đều thành bí văn nội tình của Trường Thanh sơn trang hiện nay.

Tuyệt đại đa số sinh linh đều mang cái thế giới này gọi là 9000 Thiên Châu.

Đứng ở đỉnh cao nhất 9000 Thiên Châu chính là một trăm hai mươi cái Bất Hủ Đạo Thông, 349 cái Thượng Cổ đại giáo, cùng với bảy mươi sáu cái Thiên Triều, mỗi một thế lực đều

có thực lực vô cùng mạnh mẽ, lịch sử lâu đời, nội tình thâm hậu.

Dựa theo cách nói của Mộc Hoàng cùng Cảnh Hương Chân, thần linh ở loại địa phương Thanh Thạch Hoang Nguyên này có thể nói cường giả đỉnh cao, nhưng nếu là đặt ở bên trong những thế lực lớn này, có lẽ chỉ có thể coi là đệ tử chân truyền thông thường.

Chương 780: Thượng Cổ Đại Giáo, Trường Sinh Thần Sơn (2)

Ở bên trong những thế lực lớn này, chỉ có tồn tại vượt qua cảnh giới Thiên Thần, mới tính được là cường giả chân chính, bọn họ có các loại uy năng không tưởng tượng nổi, hoàn toàn không phải bất kỳ Thiên Thần có thể cùng so sánh.

Loại tồn tại tầng thứ này liền bị gọi là Tôn Giả.

Cũng là tầng thứ cảnh giới mà Mộc Hoàng cùng Cảnh Hướng Chân cho là Thôi Hằng đang nắm giữ.

Mà ở trên tôn giả, chính là tồn tại tối cao cấp bậc Giáo Chủ, cũng bị gọi là Chí Tôn hoặc là chí cường giả.

Truyền thuyết những chí cường giả này có không ít nhân vật đều là ngay từ trước lúc Tinh Hồng Đại Kiếp viên cô xuất hiện cũng đã tồn tại, một mực sống đến nay, thực lực đã đạt tới đỉnh cao, sâu không lường được.

Chẳng qua, loại chí cường giả cấp bậc Giáo Chủ này, cho dù là đôi mắt 9000 Thiên Châu cũng là lông phượng sừng lân.

Nghe nói chỉ có không tới ba mươi.

Về phần những tôn giả, giáo chủ này cụ thể mạnh mẽ đến mức nào.

Vô luận là Mộc Hoàng hay là Cảnh Hướng Chân cũng không có cho ra một cái miêu tả rõ ràng.

Dù sao, đối với bọn hắn mà nói, tồn tại như vậy cách họ thật sự là quá mức xa vời.

Kết hợp những tin tức này, Thôi Hằng rơi vào trong trầm tư.

“Dựa theo tình huống lúc trước hiểu được từ Ngô Dung, năm mươi vạn năm trước Thiên Giới cũng đã gần như không có cường giả vượt qua tầng thang trời thứ hai hiện thế, Thiên Quan tầng thứ sáu chính là chí cường, thậm chí bị gọi là Tiên Tôn.

“Thiên Quan tầng thứ năm cùng Thiên Quan tầng thứ tư yếu hơn một ít ở toàn bộ Thiên Giới cũng là cực kỳ thưa thớt, nhiều nhất chính là những người chưa vượt qua tầng thang trời thứ nhất kia.

“Nếu như cái gọi là Giáo Chủ Chí Tôn là tầng thứ tương tự với vượt qua tầng thang trời thứ nhất, như vậy Thiên Giới hôm nay chưa chắc so với Thiên Giới trước đây yếu bao nhiêu, thậm chí khả năng còn mạnh hơn...”

“Nhưng nếu là như vậy, dị vực gặm nhấm Thiên Giới này lại có mưu đồ gì? Hơn nữa nếu như người vượt qua tầng thang trời thứ nhất cũng đã là mạnh nhất, bên này lại dựa vào cái gì ngăn cản dị vực?”

Dị vực cụ thể mạnh mẽ đến mức nào, hẳn đến nay cũng khó mà đưa ra kết luận, duy nhất có thể xác định chính là, “Cửu thiên” dị vực ít nhất là cường giả vượt qua tầng thang trời thứ hai.

Nếu như Thiên Giới không có tồn tại tầng thứ đối ứng, muốn phải ngăn cản đôi phương gặm nhấm, chỉ sợ là không có nhiều khả năng.

Dù sao, từ tình huống Huệ Thê đến xem, Thiên Quan tầng thứ sáu cũng đã bắt đầu nắm giữ bộ phận đặc thù của Hóa Thân.

Nếu là vượt qua tầng thang trời thứ hai, đạt tới Thiên Quan tầng thứ bảy, xác suất cao sẽ nắm giữ càng nhiều đặc tính Hóa Thân kỳ.

Chờ đến Thiên Quan tầng thứ chín, khi đến gần tầng thang trời thứ ba, vô cùng có khả năng đã có thể so với Hóa Thân sơ kỳ chân chính.

Muốn ngăn cản kẻ địch loại tầng thứ này, thậm chí so với loại tầng thứ này càng mạnh mẽ, chỉ bằng một ít người Thiên Quan tầng năm tầng sáu hiển nhiên là không quá có khả năng.

“Thiên Giới này nhất định là có thực lực ẩn giấu, vô luận là Ngô Dung trước đây, hay là Mộc Hoàng, Cảnh Hương Chân bây giờ, hiểu rõ tình huống hẳn là đều rất phiền diện.”

Trong lòng Thôi Hằng có phán đoán, thậm chí nói: “Có điều, lần này cũng coi là thu hoạch rất phong phú, chẳng qua là để cho hai người bọn họ hướng ta giới thiệu một ít tình huống Thiên Giới, giao lưu của ta cùng với Thiên Giới đến nay liền lại sâu sắc hơn nhiều, tốc độ tu vi cảnh giới tăng lên cũng tăng một thành.

“Chỉ cần có thể tiếp tục hiểu biết Thiên Giới càng sâu, phân quan hệ giao lưu này cũng khẳng định sẽ càng lúc càng thâm nhập, ta liền có thể mau hơn đáp nhập Hóa Thân trung kỳ, làm việc cũng liền có nắm chắc hơn.

” Trợ giúp của Thận linh, Thiên Thần tâm thường đối với ta đã không lớn, muốn phải càng hiểu rõ ràng tin tức Thiên Giới, sợ rằng vẫn là phải đi tìm những Bất Hủ Đạo Thống, Thượng Cổ đại giáo kia.

“Phải bắt đầu từ nơi nào đây?”

Ngay tại lúc Thôi Hằng suy tư, Bùi Thanh Thu cùng Lý Minh Thành chạy về, nói rõ với Thôi Hằng việc hai người trải qua.

“Các người đây cũng tính là một trận đánh diệt ân cừu.” Thôi Hằng nhìn hai người cười một tiếng, đối với cái kết quả hiện tại này rất là hài lòng.

Thật ra thì hẳn đã sớm nhìn ra tận đáy lòng Bùi Thanh Thu cất giấu một cái khúc mắc, lần này đề cho Lý Minh Thành đi qua hợp tác với hẳn, cũng là muốn mượn cơ hội này giúp hẳn tháo ra khúc mắc, tránh cho ảnh hưởng tu luyện.

Bây giờ nhìn lại, hiệu quả vẫn là rất tốt.

“Vẫn là phải đa tạ sư tôn chỉ điểm.” Bùi Thanh Thu hành lễ, hẳn bây giờ đã hiểu mưu đồ của Thôi Hằng, trong nội tâm tràn đầy cảm kích, sau đó nói “Đúng rồi sư tôn, chúng ta sau khi giết chết Tế Ti Đại Hoả bộ lạc này, lấy được một cái chén sành cổ quái, người xem xem.”

Vừa nói, hẳn liền lật tay lấy ra chiếc chén sành kia, hai tay dâng cho Thôi Hằng.

“Ừm??” Sau khi Thôi Hằng thấy cái chén sành này, nhất thời liền nhíu mày, hẳn ở trên mặt ngoài cảm thấy một tia vết tích Tiên Hà Kiếm Quyết yếu ớt.

Sau đó hẳn mang cái chén sành này cầm vào tay, xem tường tận một phen rồi nói: “Vật này ở lúc hoàn hảo hẳn là một món bảo vật bản chất có thể so với cảnh giới thứ chín Tiên Giới.

“Chỉ bất quá nó bây giờ bảo thể đã không lành lặn, đạo văn quy tắc cũng đều hoàn toàn tán loạn, chỉ còn lại có khí tức sức mạnh yếu ớt lưu lại, từ vết tích trên vết rách tới xem, người đem cái chén sành này phá hư, hẳn là Thất Thất.”

“Sư tử?!” Bùi Thanh Thu nghe vậy tức thì trợn to hai mắt, vô cùng khiếp sợ.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, ngay sau đó ý nghĩ động một cái, đem Cảnh Hương Chân từ trong động thiên tùy thân thả ra, trầm giọng nói “Cái chén này người biết sao?”

Cảnh Hương Chân mới vừa đi ra Động thiên, thần trí còn có chút ngu muội, nhưng vừa nhìn thấy cái chén sành này, cả người nhất thời giật mình một cái, trợn to hai mắt kinh hô lên.

“Chén Thôn Phệ Thần Linh, đây là bảo binh tùy thân của Thánh Tử Trường Sinh Thần Sơn a!”

Chương 781: Ai dám ngăn cản ngươi, giết không tha (1)

Trường Sinh Thần Sơn?

Thôi Hằng nghe vậy con mắt hơi hơi nheo lại, ánh mắt nhìn chăm chú Cảnh Hương Chân, trầm giọng nói: “Chính là cái Thượng Cổ đại giáo nơi xuất thân của tổ sư Trường Thanh sơn trang các ngươi?”

“Không sai.” Cảnh Hương Chân gật đầu liên tục nói ” Trăm năm trước, Thánh tử Trường Sinh Thần Sơn du lịch đến đây, ta từng đi theo ở bên cạnh hắn hầu hạ qua một đoạn thời gian, từng thấy uy năng cái bảo chén này.”

Nói tới chỗ này, hắn nuốt nước miếng một cái, vừa sợ vừa hãi nói ” Đây chính là Thiên Thần bảo bình a, so với thân thể Thiên Thần còn càng vững chắc, lại bị đánh tàn phá thành bộ dáng này, không trách Thánh tử sẽ vẫn lạc.”

“Thánh Tử Trường Sinh Thần Sơn, chính là 50 năm trước bị giết ở Thanh Thạch Hoang Nguyên đi.” Thôi Hằng đem chiếc chén sành kia để lên bàn, nhàn nhạt nói ” Ngươi liệu có biết hắn vì sao bị giết?”

“Ngài cũng đã nghe nói qua trận chiến năm đó?” Cảnh Hương Chân không nghi ngờ gì, chỉ cho là Thôi Hằng muốn càng hiểu rõ sâu về Trường Sinh Thần Sơn ” Thật ra thì căn nguyên tràng đại chiến kia ta cũng không rõ lắm, ta là sau khi việc xảy ra mới hiểu.

“Nghe nói là cái bảo vật nào đó của Thánh tử bị người ăn cắp, Thánh tử vốn không muốn truy cứu, thế nhưng người ăn cắp bảo vật của hắn lại còn dám trở lại khiêu khích, Thánh tử không thể nhịn được nữa cũng chỉ có thể xuất thủ.

“Nhưng không nghĩ tới thực lực tên kẻ trộm đó lại mạnh mẽ vô cùng khó tin, rõ ràng cùng Thánh tử đều là cảnh giới Thiên Thần, cuối cùng lại đem Thánh tử chém chết.

“Sau đó người kia bị Trường Sinh Thần Sơn hạ sát lệnh, ở bên trong phạm vi Thanh Thiên Châu truy nã người kia, còn phát ra giải thưởng kékhe xù, nếu như ai có thể mạng thi thể của người kia đi Trường Sinh Thần Sơn, liền có thể tùy ý chọn ba cái Thiên Thần bảo bình cùng một bộ Thượng Cổ thân công.”

Hắn đem tin tức mình biết nói ra hết, đang muốn nói thêm chút gì, lại phát hiện vị tôn tại tối cao trước mặt mình này đã kinh biến đến mức mặt như phủ băng, toàn thân đều tản ra hàn khí rét lạnh, như là có sát ý nồng nặc tùy thời muốn bùng nổ.

Làm cho Cảnh Hương Chân bị dọa sợ đến trực tiếp run lập cập, liền vội vàng ngậm miệng lại, một chữ cũng không dám nói tiếp.

“Kẻ trộm? Truy nã? Treo giải thưởng?” Ánh mắt Thôi Hằng trở nên vô cùng lạnh giá.

Trong một sát na, nhiệt độ toàn bộ Thanh Thiên Châu cùng mấy cái Thiên Châu chung quanh đều chợt giảm xuống mấy phân, đồng thời tầng mây trên trời cuộn trào, trong thiên địa tràn ngập khí tức đè nén không gì sánh kịp.

Chẳng qua, cảnh tượng kỳ dị như vậy cũng chỉ tồn tại trong nháy mắt liền tiêu tan không thấy, để cho rất nhiều người đều hoài nghi tự mình có phải hay không sinh ra ảo giác, chỉ có những cường giả chân chính kia mới cảm thấy kinh hãi muốn chết.

Cái này là uy thế bực nào, lại có thể trong nháy mắt bao trùm mấy cái Thiên Châu? !

Chưa từng nghe qua trên đời còn có cường giả kinh khủng như vậy a!

Hay là nói bởi vì Tinh Hồng Đại Kiếp buông xuống, trong thiên địa bắt đầu xuất hiện các loại dị tượng?

Biến hóa thiên địa khí cơ chỉ trong nháy mắt đó, liền để cho cường giả đỉnh cao trong Thanh Thiên Châu cùng với mấy cái Thiên Châu chung quanh sinh ra vô số loại suy đoán, cũng rối rít bện bện lên.

Mà ở trong đô thành Mộc Quốc Thanh Thạch Hoang Nguyên, Thôi Hằng đã cắt đứt ảnh hưởng tâm tình của mình đối với thiên địa đại đạo ngoại giới, nhưng ánh mắt vẫn lạnh lùng trầm giọng nói: “Thánh tử Trường Sinh Thân Sơn bị người ăn cắp bảo vật điểm này, là người nào nói?”

Hắn căn bản cũng không tin tưởng Khương Thất Thất biết làm loại chuyện ăn cắp bảo vật người khác, nhất định là Trường Sinh Thân Sơn vì duy trì hình tượng Thánh tử nhà mình bịa ra lời nói dối.

Về phần truy nã treo giải thưởng về sau, càng là muốn đẩy Khương Thất Thất vào chỗ chết.

Quả thực đáng ghét.

“Chuyện này, chuyện này...” Thanh âm Cảnh Hương Chân đều có chút phát run, trong nội tâm tràn đầy sợ hãi, hẳn hoàn toàn không nghĩ tới Thôi Hằng sẽ có phản ứng mạnh như vậy.

Chẳng qua, hẳn dù sao cũng là một vị thần linh, coi như là đối mặt tinh thần chèn ép to lớn, vẫn là miễn cưỡng ổn định

tâm thân, trả lời: “Vâng, là Thánh tử chính miệng nói, chúng ta tự nhiên cũng chỉ có thể tin tưởng a.”

“Người không biết nguyên nhân hậu quả cụ thể ban đầu của tràng đại chiến kia?” Thôi Hằng hỏi.

“Ta, ta chỉ là mới bắt đầu đi theo ở bên người Thánh tử một đoạn thời gian.” Cảnh Hường Chân vội vàng nói “Chân chính đi theo ở bên người Thánh tử thời gian dài là sư huynh của ta, hẳn, hẳn có lẽ biết tất cả chuyện đã xảy ra!”

”Được.” Thôi Hằng gật đầu một cái, nói ra bên ngoài ”Huệ Thế.”

“Có!” Huệ Thế lập tức đi liền đi vào, cung kính hành lễ nói ”Tiên sinh, có gì phân phó?”

“Người cùng hẳn đi Trường Thanh sơn trang một chuyến, mời sư huynh của hẳn tới.” Thôi Hằng chỉ chỉ Cảnh Hường Chân, trầm giọng nói.

“Vâng, tiên sinh!” Huệ Thế gật đầu một cái, sau đó nhìn Cảnh Hường Chân một cái ”Theo ta đi thôi.”

“Cái này, cái này không được đâu.” Cảnh Hường Chân mặt đầy khô sở nói ”Ta nếu là dẫn người trở về sơn trang bắt sư huynh ta, nhất định sẽ bị đánh chết tại chỗ.”

“Hơn nữa, Trường Thanh sơn trang là có Thiên Thần, trong tay sư huynh ta cũng có Thiên Thần bảo binh bạn đầu Thánh tử ban cho, tùy tùng của ngài chưa chắc có thể toàn thân mà...”

Rắc rắc!

Đột nhiên liền nghe một tiếng vang trầm thấp, thanh âm Cảnh Hường Chân hơi ngừng, đầu trực tiếp xoay ngược lại, mặt ngó sau lưng, cô bị trực tiếp vụn gãy.

“Om sòm.” Huệ Thế cau mày đem Cảnh Hường Chân xách trong tay, hướng Thôi Hằng nói ”Tiên sinh, thuộc hạ cáo lui.”

Hắn mới vừa rời đem cổ của Cảnh Hường Chân cưỡng ép vụn gãy, lại dùng đạo lực cắt đứt sinh cơ thân thể, phong ấn thần hồn, để cho người này lâm vào trạng thái chết giả.

Như vậy mới tương đối dễ dàng mang đi.

”Ừ, đi thôi.” Thôi Hằng gật đầu một cái nói ”Đi sớm về sớm, ai dám ngăn cản người, giết không tha.”

“Vâng, tiên sinh!” Huệ Thế gật đầu nói, nhanh chân đi ra ngoài, giống như một cái lưỡi đao ra khỏi vỏ, sắp sửa chém chết mọi vật phía trước.

Chương 782: Ai dám ngăn cản người, giết không tha (2)

Lúc này, Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Thành đã bối rối, biểu tình trên mặt tràn đầy kinh ngạc.

Nhất là Bùi Thanh Thư.

Hắn đi theo ở bên người Thôi Hằng thời gian đã không tính là lâu, nhưng chưa từng thấy qua Thôi Hằng tức giận như vậy.

Là vì vị sư tử chưa từng gặp mặt kia của mình?

Thời khắc này, Bùi Thanh Thư có một loại cảm giác vô hình ——

Địa vị của vị sư tử kia ở trong lòng sư tôn, có lẽ vượt xa mình và Lý Minh Quỳnh.

Đương nhiên cũng có thể chỉ là ảo giác.

Dù sao, sư tôn từ trước đến giờ đều là rất bảo vệ đệ tử.

“Nhưng là hù dọa các người?” Thôi Hằng bỗng nhiên mở miệng, biểu tình trên mặt đã không còn lạnh giá, mà là mang theo nụ cười thân nhiên.

“Không, không có.” Lý Minh Thành lắc đầu nói ” Cái tên Thánh tử Trường Sinh Thần Sơn kia bêu xấu đệ tử của ngài, là chết chưa hết tội.”

“Đệ tử hiểu tâm tình sư tôn.” Bùi Thanh Thư chính là nói ” Ngài từ trước đến giờ yêu quý đệ tử, Trường Sinh Thần Sơn này hành động như thế, thật là tội đáng chết vạn lần.”

“Con người của ta a, có cái khuyết điểm.” Thôi Hằng đứng dậy, đứng chấp tay, đưa lưng về phía hai người, trầm giọng nói ” Chính là ưa thích bao che.”

Sau đó, hắn xoay người lại, khoát tay áo nói: “Được rồi, không đề cập tới cái này, chuyện lập giáo truyền bá tín ngưỡng, các người thương nghị thế nào?”

“Đệ tử ở trên đường thương lượng qua với Minh Thành, đã bước đầu có cách làm.” Bùi Thanh Thư tức thì tinh thần tỉnh táo, gật đầu nói ” Chúng ta dự định lấy Lâm Sơn bộ lạc làm trụ cột, coi như trạm thứ nhất hiện ra thân tích.

” Chờ tín ngưỡng tôn kính Hoàng Cân Hộ Quốc Tôn Thần ở nơi đó có quy mô nhất định, sau đó lại để cho Hoàng Chủ Mộc Quốc phái người tới, vì làm chứng cho danh tiếng hộ

quốc tôn thân, đồng thời đem nòng cốt tín ngưỡng chuyên tới Mộc Quốc đô thành.

“Từ lúc này bắt đầu, liền lấy hai cái phương hướng tiên hành truyền giáo, một mặt là lấy Lâm Sơn bộ lạc làm khởi điểm, hướng bộ lạc chung quanh tiên hành chuyên giao, mặt khác chính là lấy Mộc Quốc đô thành làm trụ cột, hướng chung quanh khuếch tán.

” Hai cái phương hướng cứ vậy tiên hành phối hợp, tốc độ truyền giáo sẽ tăng cực kì nhanh, cũng có thể dùng tốc độ nhanh nhất, để cho giáo phái có quy mô mức độ nhất định.”

” Ừ, là một cách làm làm đâu chắc đấy. ” Thôi Hằng gật đầu khen một câu, lại nói ” Chẳng qua, chỉ bằng loại cách làm vững bước phát triển này, thật ra thì rất khó chân chính đứng vững gót chân.

“Ồ Thiên Giới cường giả mọc như rừng này, chân chính muốn cho người tôn thờ một cái giáo phái, vẫn là phải cho thấy lực lượng đủ cường đại mới được, cái giáo phái này yêu cầu một trận chiến đấu.”

“Sự tôn, ý của ngài là chỉ... ” Bùi Thanh Thư đã đại khái đoán được kết quả.

“Sẽ để cho Trường Thanh sơn trang tới giúp các người hoàn thành cuộc chiến đấu này đi. ” Thôi Hằng mỉm cười nói ” Trường Thanh sơn trang gốc rễ là Thượng Cô đại giáo, lại là thế lực nòng cốt đứng đầu Vực khu Thanh Hoa vực, vừa vặn, thật thích hợp.”

“Quả thật như thế, ” Bùi Thanh Thư kích động gật đầu nói ” Đa tạ sự tôn chỉ điểm, chúng ta liền đi tới Lâm Sơn bộ tộc truyền giáo, tiếp theo chờ kết quả Huệ Thế bên kia?”

“Có thể. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, sau đó hấn lại cầm lên chiếc chén sành kia, ở trọng tay nhẹ nhàng nhún một cái, nhất thời liền để cho nó lún nữa tỏa sáng sáng bóng, nói ra bên ngoài ” Hoàng Cân, bảo này về sau cho người sử dụng đi, cũng coi là thân binh hộ giáo sau này.”

Hoàng Cân Lực Sĩ từ bên ngoài đi vào, hai tay nhận lấy chén sành đã bị luyện chế lại, cung kính nói: “Đa tạ Tiên Tôn ban bảo vật!”

Cái Chén Thôn Phệ Thân Linh vốn sứt mẻ này đã bị Thôi Hằng tiện tay luyện thành một món pháp bảo Nguyên Anh đỉnh phong, vừa vặn thích hợp cảnh giới trước mắt của Hoàng Cân Lực Sĩ.

Lúc này, Lý Minh Thành đứng ở một bên trong lòng đã là vô cùng kính hãi, ánh mắt ngưng trệ ở bên trên chiếc chén sành khôi phục sáng bóng kia.

Mới vừa rồi nhìn thầy Thôi Hằng chẳng qua là năm chiếc chén sành kia nhẹ nhàng lung lay một chút, cũng để cho nó lần nữa tỏa sáng sáng bóng.

Nhưng mà ở trong mắt hắn, bản chất cái Thiên Thần bảo bình tàn phá này lại trong nháy mắt liền được thăng hoa vô số lần, uy năng khí tức càng là cường hóa không biết bao nhiêu vạn lần, đạt tới một cái trình độ hẳn hoàn toàn không cách nào hiểu.

Điều này thực sự quá kinh người.

“Tiền bối thần uy vô lượng.” Lý Minh Thành lẫm lẫm nói nhỏ, không tự chủ được thở dài nói.

“Không cần ngạc nhiên.” Thôi Hằng nhìn về phía Lý Minh Thành, mỉm cười nói ” Tổ chức tốt cái giáo phái này, người sẽ được ích lợi vô cùng.”

“Vâng!” Lý Minh Thành trình trọng gật đầu ” Đa tạ tiền bối chỉ điểm!”

...

Ngay sau khi Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Thành rời đi, Trịnh Nam Huân trở về.

Cùng nàng đồng thời trở về, còn có hai khối đá vụn ẩn chứa dấu ấn ý chí của Khương Thất Thất.

Điều này làm cho Thôi Hằng rất là vui mừng.

“Su tử, dấu ấn tin tức trong khối đá vụn này rất rõ ràng, là ý niệm lúc sư tôn chém chết Thánh Tử Trường Sinh Thần Sơn.” Trịnh Nam Huân trước tiên đem khối đá vụn thứ nhất lấy ra ngoài, sau đó lại đem khối đá vụn thứ hai lấy ra, đặt ở trước mặt Thôi Hằng.

“Trong khối đá vụn này cũng có dấu ấn ý chí sư tôn lưu lại, nhưng tin tức đã vô cùng mơ hồ, lực lượng Thần Hồn của đệ tử có hạn, không cách nào cảm giác rõ ràng.

“Xin sư tổ xem một chút.”

Chương 783: Tương lai Trường Thanh Sơn Trang ta có hi vọng a (1)

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, trước cầm lên khối đá vụn thứ nhất cảm giác một chút vết tích ý chí bên trong, trầm giọng nói: “Quả nhiên là Trường Sinh Thần Sơn.”

Lúc trước thông qua dò xét đối với chiếc Chén Thôn Phệ Thần Linh kia cùng miêu tả của Cảnh Hương Chân, hẳn cũng đã cơ bản xác nhận, người 50 năm trước Khương Thất Thất chém giết kia, hẳn chính là Thánh Tử Trường Sinh Thần Sơn.

Bây giờ vết tích ý chí trong khối đá vụn này cũng xác nhận cái suy đoán này.

Sau đó, hẳn lại cầm lên khối đá vụn thứ hai, triển khai thần thức đem bao bọc, bắt đầu phân tích vết tích ý chí trong đó.

Đúng như Trịnh Nam Huân nói vậy, vết tích ý chí trong khối đá vụn này đã kinh biên đến mức tàn khuyết không đầy đủ, mơ hồ cực kỳ, nếu là lại qua ba bốn năm, phỏng chừng liền phải hoàn toàn biến mất.

Chẳng qua, bây giờ còn lựu lại một bộ phận, lấy tu vi cảnh giới của Thôi Hằng, có thể rất dễ dàng đem tin tức bên trong khôi phục hoàn chỉnh.

Đây là một đoạn lời nói vô cùng ngắn gọn.

“Dị vực tà ma! Chạy đâu!”

Đây là tin tức ẩn chứa tại bên trong vết tích ý chí, là tâm tình và ý nghĩ lúc Khương Thất Thất ra tay.

Chân mày Thôi Hằng nhất thời liền nhíu lại.

Khương Thất Thất lại gặp gỡ sinh linh dị vực.

Hơn nữa còn giao thủ?

Bên trong Thiên Giới này ngoại trừ Tinh Hồng Đại Kiếp vạn năm một lần, dường như cũng không có dấu hiệu gặp phải dị vực tập kích.

50 năm trước, nơi này lại xuất hiện sinh linh dị vực?

Là sau khi chém chết Thánh Tử Trường Sinh Thần Sơn liền gặp gỡ sinh linh dị vực mạnh mẽ?

“Sự tổ, liệu có tra rõ vết tích ý chí sự tồn lưu lại?” Trịnh Nam Huân yê cùng vội vàng dò hỏi, nàng đối với tin tức về Khương Thất Thất vô cùng vô cùng quan tâm.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói ” Thất Thất gặp sinh linh dị vực, nàng gọi là dị vực tà ma, hẳn là còn cùng đôi phương giao thủ.”

“Cái gì, dị vực? ! ” Trịnh Nam Huân nghe vậy nhất thời lo lắng ” Sư tôn nàng không có sao chứ.”

Sinh linh dị vực vô cùng cường đại, nàng lo lắng Khương Thất Thất bị thương.

“Sẽ không có chuyện gì. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói ” Từ vết tích ý chí đến phán đoán, Thất Thất hẳn là cũng không bị thương, còn có dư lực đuổi bắt.”

“Quá tốt, quá tốt. ” Trịnh Nam Huân vỗ nhẹ lồng ngực chính mình một cái, khẽ thở phào nhẹ nhõm, lầm bầm nói nhỏ ” Ừ, không việc gì là tốt rồi, không việc gì là tốt rồi.”

” Ừ, không cần phải lo lắng, ta nghĩ rằng Thất Thất hẳn tự có chừng mực. ” Thôi Hằng gật đầu một cái, trầm giọng nói ” Chẳng qua, về mặt thời gian đến xem, là Thất Thất ở sau khi chém chết Thánh tử Trường Sinh Thần Sơn này liền gặp sinh linh dị vực.

“Sợ rằng dị vực tập kích đã sớm thâm vào trong một ít Thượng Cổ đại giáo, thậm chí là Bất Hủ Đạo Thông, chỉ bất quá ân núp quá tốt, mới hiện ra cảnh tượng Thiên Giới không có bao nhiêu vết tích bị tập kích.”

Ý niệm tới đây, hẳn thâm nghĩ trong lòng:

“Tình huống cụ thể ngay lúc đó như thế nào, sợ rằng phải chờ người Trường Sinh Thần Sơn đi ra mới có thể biết. Vừa vặn đây cũng là một Thượng Cổ đại giáo, có thể tiến một bước tăng tiên hiệu biết của ta đối với Thiên Giới, làm sâu sắc giao lưu giữa ta và đại đạo pháp tắc Thiên Giới, từ đó tăng lên tốc độ tăng trưởng tu vi của ta.”

Trong lòng của hắn ý nghĩ chuyển động.

Đồng thời ánh mắt nhìn về phía phương hướng tây bắc.

Đó là vị trí Trường Thanh sơn trang.

Đề cho Huệ Thế đi qua bắt người Trường Thanh sơn trang, một cái mục đích trong đó, chính là đem cái thượng cổ đạo thông Trường Sinh Thần Sơn này dẫn ra ngoài.

...

Huệ Thế thân là cường giả Thiên Quan tầng thứ sáu, coi như là ở nơi pháp tắc đại đạo cực kỳ kiên cố như Thiên Giới, vẫn có thể dễ dàng đạp mây phi hành, không có chướng ngại gì.

Phạm vi Thanh Hoa Vực vô cùng rộng lớn, đôi với rất nhiều Thần Linh thậm chí là Thiên Thần mà nói, muốn bước ngang qua một Vực đều cần thời gian không ngắn, nhưng đối với Huệ Thế mà nói chỉ là khoảng cách tầm thường mà thôi.

Cũng không lâu lắm, hắn liền đã tới một chỗ ở khu vực trung tâm Thanh Hoa Vực.

Huệ Thế đứng ở trên không trung mắt nhìn xuống phía dưới, ánh mắt quét qua từng toà thành lớn, trong nội tâm không khỏi hơi xúc động ” Cái khu vực trung tâm này cùng cái Thanh Thạch Hoang Nguyên kia đều ở Thanh Hoa Vực, chênh lệch trong đó lại khác biệt như thiên địa.”

Lúc này hắn thấy những thành lớn này, từng cái đều vô cùng to lớn, vô cùng hùng vĩ, dân số ở bên trong càng là có thể nói cực đông, con số tính bằng trăm vạn.

Phía trên thành trì tràn ngập trận pháp Ngưng Nguyên Tu Linh, hội tụ thiên địa nguyên khí và đại đạo pháp tắc, bồi bổ người và vạn vật trong đó, chủ thể kiến trúc bên trong cũng đều ẩn chứa đạo vận, vô cùng huyền bí, liền ngay cả thành tường đều tản ra khí tức vô cùng cổ xưa.

Nơi này mỗi một tòa thành trì đều là một kiện bảo vật xuôi ngược đại đạo và pháp lý, ẩn chứa uy năng cực kỳ mạnh mẽ, nhân vật bình thường nếu là dám xông vào, nhất định sẽ bỏ ra giá cao thảm trọng.

Bất quá, dù là thành trì như vậy, từng toà thành trải ra ở khu vực này, lại cũng chỉ là bảo vệ vây quanh một dãy cung điện hạch tâm.

Thành tường sâu xa thăm thẳm, cung điện lầu các khắp nơi, nghiêm nhiên là một tòa thành lớn độc lập.

Hơn nữa một dãy cung điện này đồng dạng tản ra khí tức huyền ảo cổ xưa, phẳng phất là bảo vật từ bên trong năm tháng cổ xưa vô tận truyền thừa đến nay, ẩn chứa uy năng cường đại không tưởng tượng nổi.

Ở cửa chính cung điện, treo một cái bảng hiệu, trên đó viết

“Trường Thanh Môn, nơi này chính là Trường Thanh sơn trang đi.” Huệ Thế suy đoán, nhìn về phía Cảnh Hương Chân bị chính mình thu lại, trầm giọng nói ” Có phải thế không?”

Lúc tới, trên đường đi, vì để cho Cảnh Hương Chân chỉ đường, hắn đã đem cô người này vạn lại, cũng không lại trấn áp thân hồn.

“Vâng, phải, quả thật chính là Trường Thanh sơn trang.” Cảnh Hương Chân gật đầu liên tục, không dám có bất kỳ trò

ma mãnh.

Lúc trước cái loại trạng thái chết giả bị người cường ép trấn áp thần hồn, còn cắt đứt sinh cơ thân thể kia thật sự là quá kinh khủng, hẳn không bao giờ muốn trải qua lần thứ hai.

”Được.” Huệ Thế gật đầu một cái, bỗng nhiên giơ tay lên đem Cảnh Hương Chân xách tới giữa không trung, lại hơi chút quơ quơ, giống như là đang canh chuân.

“Cái này, cái này, các hạ đây là muốn làm gì? !” Cảnh Hương Chân hoảng sợ không thôi nói ” Vòng ngoài sơn trang là có đại trận phòng vệ, các hạ chớ có...”

“Im miệng.” Huệ Thế hừ lạnh một tiếng, ánh mắt nhìn chăm chú phía dưới, trầm giọng nói ” Dùng ngươi dò đường một chút mà thôi, yên tâm, ngươi không chết được.”

Vừa dứt lời ——

Vèo!

Chỉ nghe một tràng tiếng xé gió, Cảnh Hương Chân phảng phất như là một viên thiên thạch từ trên trời giáng xuống, trực tiếp hóa thành một vệt sáng, lấy tốc độ cực nhanh hướng phía dưới đập tới.

Chương 784: Tương lai Trường Thanh Sơn Trang ta có hi vọng a (2)

Trường Thanh sơn trang hôm nay, là một bầu không khí hân hoan hơn hờ, khắp nơi đều giăng đèn kết hoa, giống như là đang tổ chức buổi lễ ăn mừng trọng thể.

Thân là trang chủ, Thường Vĩnh Tín đứng ở trước Trường Thanh đại điện, vượt vượt nhẹ chòm râu của mình, hết sức hài lòng nhìn cảnh tượng phía dưới.

Dưới bậc thềm Trường Thanh đại điện là một quảng trường không lồ, một trăm tên đệ tử mới vừa nhập môn liền quỳ ở chỗ này, một mực cung kính hướng trang chủ Thường Vĩnh Tín trên bậc thềm hành lễ.

Đây là ngày bọn hắn nhập môn, cũng là thời gian Trường Thanh sơn trang chiêu thu đệ tử mười năm một lần.

Ở phía trước nhất trong một trăm tên đệ tử mới này, là một gã thiếu niên phong thần anh tuấn, thân hình hắn cao lớn thon dài, ánh mắt như điện, toàn thân đều có một loại khí chất bất phàm, làm cho người ta một loại cảm giác siêu nhiên vượt trên chúng sinh.

Hắn tên là Diệp Uyên, trời sinh thân thể, nghe đồn nói hắn là Viễn Cổ tôn giả chuyển thế, tiềm lực vô cùng, tương lai nhất định sẽ vượt qua Thiên Thần cảnh, lần nữa bước vào cảnh giới tôn giả.

Đây cũng là nguyên nhân Thường Vĩnh Tín cảm thấy tâm tình vui thích, cũng là nguyên nhân toàn bộ Trường Thanh sơn trang đều đang ăn mừng.

Diệp Uyên bái nhập Trường Thanh sơn trang, chỉ cần có thể trưởng thành, ít nhất cũng có thể để cho Trường Thanh sơn trang nhiều thêm một vị Thiên Thần, về sau sẽ trở thành một trong thế lực cường đại nhất Thanh Thiên Châu.

Nếu mà tin đồn là thật, mà lại Diệp Uyên thật có thể bước vào cảnh giới tôn giả, vậy địa vị toàn bộ Trường Thanh sơn trang đều sẽ lấy được tăng lên kiểu bay vọt.

Trực tiếp trở thành thế lực có thể so với Thượng Cổ đại giáo!

Vừa nghĩ tới dưới sự hướng dẫn của chính mình, Trường Thanh sơn trang sẽ vượt qua trước đây, đăng lâm tầng thứ Thượng Cổ đại giáo, Thường Vĩnh Tín cũng cảm giác được một trận sáng khoái.

“Nêu như Diệp Uyên có thể trở thành tôn giả, Thân Sơn bên kia chắc hẳn cũng có thể tha thứ sự kiện 50 năm trước kia đi.” Thường Vĩnh Tín bỗng nhiên nghĩ tới một chuyện cũ, sắc mặt trở nên tràn đầy âm u.

“50 năm trước, Thân Sơn Thánh Tử ở lúc ta đi cùng, bị người chém chết, khiến cho Thân Sơn giáng tội, phong cấm cảnh giới của ta, để cho ta mãi mãi cũng không cách nào đạt tới cảnh giới Thiên Thần đỉnh phong.

“Đều do cái ả Khương Hằng Hà đáng giận kia, Thánh Tử Trường Sinh Thân Sơn đôi với pháp môn người tu luyện cùng bảo vật trên người người cảm thấy hứng thú, đây là vinh hạnh của người, lại còn dám cự tuyệt, thậm chí còn dám đem Thánh Tử chém chết!

“Chỉ là một Thiên Thần mà thôi, nàng làm sao dám, nàng làm sao dám a!”

Đến nay hẳn đều không thể nào hiểu được việc trải qua 50 năm trước, tại sao một người không có bối cảnh không có hậu đài, thậm chí ngay cả tông môn thế lực cũng không có Thiên Thần, lại dám ra tay chém chết Thánh Tử Trường Sinh Thân Sơn.

Càng để cho hắn khó hiểu chính là, đến tiếp sau này Trường Sinh Thân Sơn đôi với ả Khương Hằng Hà kia phát ra truy nã treo giải thưởng, cho ra thù lao cực kỳ phong phú, lại không có một người có thể hoàn thành.

Ngay cả Trường Sinh Thân Sơn tự mình đều không thể bắt được người kia.

Thật sự là để cho người khó tin.

Khương Hằng Hà ở 50 năm trước sau trận chiến ấy liền mai danh ẩn tích, bật vô âm tín, phảng phất bốc hơi khỏi thế gian.

Có điều, như vậy ở trong mắt Thường Vĩnh Tín chưa chắc đã không phải là một chuyện tốt, người đều biến mất, hẳn không cần lo lắng Trường Thanh sơn trang của mình có thể hay không gặp phải Khương Hằng Hà tập kích.

“Ai, ngày tháng trôi qua thật tốt, nghĩ chuyện này để làm gì.” Thường Vĩnh Tín lắc đầu một cái, ánh mắt lần nữa chuyển xuống một đám đệ tử mới phía dưới, cười thầm nói “Chỉ cần có thể một mực phát triển tiếp như vậy, tương lai Trường Thanh sơn trang ta liền có hy vọng!”

Sau đó, ánh mắt của hắn lại nhìn chung quanh một chút, chân mày liền lại nhíu lại, trong lòng nghi ngờ nói “Cảnh sư đệ đây là đi nơi nào, tại sao vào lúc quan trọng như vậy cũng chưa trở lại?”

Đúng vào lúc này ——

Ầm!

Chỉ nghe một trận nổ vang kinh thiên động địa từ bên trên truyền tới, một dãy cung điện lớn của Trường Thanh sơn trang này đều toàn bộ run rẩy liên hồi.

Cùng lúc đó, trên bầu trời bỗng nhiên sáng lên một tầng màn ánh sáng màu xanh, nhưng lại chợt rách ra thành vô số mảnh vụn, vỡ ra bốn phía.

Vô số đạo ánh sáng như là sóng nước hướng chung quanh khuếch tán, lại có từng đạo cột sáng màu xanh từ bên trong khu cung điện phía dưới dâng lên trên cao, sau đó rồi rít vỡ vụn biến mất.

Cái biến hoá đột ngột xảy ra này, để cho tất cả mọi người tại chỗ không biết làm sao.

Phòng vệ đại trận bảo vệ Trường Thanh sơn trang không biết bao nhiêu vạn năm, lại cứ như vậy bỗng dưng bể nát? !

Còn có một thân ảnh từ trên trời rơi xuống.

Chính là thân ảnh này đụng nát màn sáng kia.

“ Sư huynh cứu ta! !”

Chương 785: Ta có thể cũng không phải người, mà là một cây đao (1)

Cảnh Hương Chân ở bên dưới sức mạnh Huệ Thế bao bọc, dễ dàng liên đụng nát phòng vệ đại trận của Trường Thanh sơn trang.

Sợ hãi cực độ để cho hắn theo bản năng lên tiếng cầu cứu.

Thanh âm của hắn vang lên ở trên trời, trong nháy mắt liền truyền khắp toàn bộ Trường Thanh sơn trang, để cho đám người đang nhìn bầu trời kia trợn mắt hốc mồm.

Một đám đệ tử mới lấy Diệp Uyên cầm đầu, càng là vẻ mặt đờ đẫn, ánh mắt tất cả đều đọng lại, trong lúc nhất thời không biết nên làm ra phản ứng gì.

Minh mới vừa bái nhập cái đại tông môn này...

Đã xảy ra chuyện gì? !

“Cái này, đây là, đây là chuyện gì xảy ra? !” Thường Vĩnh Tín vô cùng ngạc nhiên nhìn bầu trời, nhìn cái đại trận hộ sơn đang vỡ tan ra bốn phía, trong mắt lộ ra vẻ hoảng sợ “Là ai, là thần thánh phương nào? !”

Phòng vệ đại trận Trường Thanh sơn trang là tổ sư bọn hắn lưu lại.

Lúc đó vị tổ sư kia khi bày trận đã là một vị tôn giả, cái đại trận phòng vệ này tuyệt đối có thể ngăn cản hết thủy công kích bên dưới tôn giả, cũng có thể ngăn cản công kích của một số tôn giả tầm thường.

Lực lượng Đãng Tiên tuyệt đối không thể đem tầng phòng vệ đại trận này phá hư!

Nhưng cảnh tượng trước mắt lại để cho hắn không thể không tin tưởng sự thật này, phòng vệ đại trận thật bị hủy diệt.

Hơn nữa còn là chính diện đụng nát hạch tâm đại trận, đồng thời ảnh hưởng đến tiểu phòng hộ trận cùng nó kết nối, cũng đều toàn bộ mất đi hiệu lực, ngay cả khả năng sửa chữa cũng không còn.

Đây quả thực là trong nháy mắt đem nội tình hùng hậu nhất Trường Thanh sơn trang thoáng cái hủy diệt.

“Cảnh Hương Chân ngươi làm cái gì? !” Thường Vĩnh Tín tức giận rít gào lên, nhấc tay vỗ một cái trực tiếp đem Cảnh Hương Chân đang từ trên trời rớt xuống nhiếp qua, nắm cổ của hắn, cắn răng nghiến lợi nói ” Ngươi mới vừa rồi làm cái gì? !”

“Ta, ta... ” Cảnh Hường Chân trong lúc nhất thời á khẩu không trả lời được, chỉ có thể giơ tay lên chỉ trời ” Nơi đó, nơi đó a!”

“Người muốn nói cái gì? ” Thường Vĩnh Tín nhíu mày.

Bởi vì Huệ Thế che giấu đi hơi thở của mình, cho nên Thường Vĩnh Tín chỉ có tăng thứ Thiên Thần căn bản là cảm giác không tới sự hiện hữu của hắn.

Bất quá, vừa lúc đó, Huệ Thế đứng ở trên trời bỗng nhiên lên tiếng.

“Cảnh Hường Chân, mang theo sư huynh ngươi, cùng ta rời đi.”

Giọng điệu của hắn rất bình tĩnh, âm thanh lại giống như ngàn tỉ đạo lôi đình đồng thời nổ tung, trong nháy mắt liên lần át hết thủy thanh âm khác bên trong chu vi mây vạn dặm.

Điều này làm cho trọng nhận thức của tất cả có sinh linh chỉ có thanh âm của hắn, chỉ có tướng mạo của hắn, chỉ có thân hình của hắn.

Nhưng người nghe được thanh âm sau khi kịp phản ứng hàm nghĩa câu nói này, nhất thời tất cả đều giật mình một cái tỉnh hồn lại, trên mặt toàn bộ đều lộ ra vẻ mặt khó thể tin.

Vừa mới rồi cái thanh âm kia nói cái gì? !

Muốn Cảnh Hường Chân mang theo sư huynh cùng hắn đi?

Bây giờ Cảnh Hường Chân là một trưởng lão cấp thần linh, cũng là sư đệ trang chủ Thường Vĩnh Tín hiện tại, như vậy sư huynh của hắn há không phải là...

Là Thường Vĩnh Tín bây giờ đang đứng ở trước Trường Thanh đại điện? !

Đầu tiên là phá hết phòng vệ đại trận Trường Thanh sơn trang, lại muốn dẫn đi trang chủ đương thời, đây là người tới không thiện a!

“Lớn mật! ” Đúng vào lúc này, mấy tiếng quát chói tai từ chỗ sâu phía dưới dãy cung điện truyền tới.

Ngay sau đó, chỉ thấy có ba gã lão giả râu tóc bạc trắng từ chỗ sâu trong tường viện cung điện phi thân lên, tất cả lại đều là cảnh giới Thiên Thần, trong tay còn nắm binh khí có sóng sức mạnh không tính là nhỏ yếu.

Huệ Thế quét mắt nhìn ba người bọn họ một cái, cuối cùng ánh mắt nhưng là rơi vào bên trên ba món binh khí kia, đều có sóng sức mạnh tương đương với cảnh giới Thiên Thần đỉnh phong nhất.

Cái này hơn phân nửa chính là nội tình của Trường Thanh sơn trang.

Khi Huệ Thế quan sát ba người kia, bọn họ đã bay đến không trung, ngăn ở trước mặt Huệ Thế.

“Các hạ rốt cuộc là người nào, vì sao phải động thủ với Trường Thanh sơn trang ta?”

“Ta xem các hạ thực lực siêu phàm nhập thánh, chắc hẳn đã là tôn giả vượt qua Thiên Thần, chắc biết Trường Thanh sơn trang ta là chi nhánh thuộc về Trường Sinh Thần Sơn.”

“Trường Thanh sơn trang tạ từ trước đến giờ giúp mọi người làm điều tốt, không có chỗ nào đắc tội các hạ đi, vì sao phải phá hư phòng vệ đại trận của chúng ta, còn muốn bắt trang chủ của chúng ta?!”

Hiển nhiên ba người này cũng không suy tính đến sống chết của mình, nhìn qua hoàn toàn không sợ Huệ Thế sẽ giết bọn họ.

Sự xuất hiện của ba người này, khiến cho một đám đệ tử Trường Thanh sơn trang phía dưới thở phào nhẹ nhõm.

Chương 786: Ta có thể cũng không phải người, mà là một cây đao (2)

Ở trong mắt đại đa số người, ba vị Thiên Thần mới xuất hiện này, đều là cường giả nội tình của sơn trang nhà mình, trong tay còn nắm binh khí cực kỳ mạnh mẽ, khẳng định có thể mang người xâm lăng đánh bại.

Bất quá, cũng có người đối với Trường Thanh sơn trang không có lòng tin gì, đó chính là Diệp Uyên đứng ở phía trước nhất trong một đám đệ tử mới, người đã bị tôn xưng là đệ tử chân truyền thủ tọa thế hệ này.

Khi những người chung quanh đều âm thầm vui mừng, thờ phào nhẹ nhõm, hẳn nhưng là khẽ cau mày, lặng lẽ thối lui đến sau lưng mọi người, dự định lặng lẽ rời đi.

Thận là người trời sinh thân thể, hẳn còn có cảm giác đặc biệt đối với cường giả.

Ở trong nhận thức của Diệp Uyên, Huệ Thế đứng trên không trung tựa như một vàng mặt trời lớn sáng rực, phẳng phát vĩnh hằng bất diệt, có uy năng vô lượng.

Mà ba gã Thiên Thần kia lại chỉ như ngọn nến hắt hiu trong gió, mặc dù vẫn đang thiêu đốt ánh lửa, vẫn vô cùng sáng ngời, nhưng ánh lửa đã bắt đầu lung lay, không chừng lúc nào đó liền sẽ dập tắt.

Song phương hoàn toàn là người không cùng một đẳng cấp.

Đây là phán đoán của Diệp Uyên.

Trường Thanh sơn trang xong rồi!

Lúc này, ánh mắt Huệ Thế lần nữa rơi xuống trên người ba gã Thiên Thần kia, trầm giọng nói: “Các ngươi thật muốn cản ta?”

Ba gã Thiên Thần yên lặng không nói, nhưng vẫn ngẫn ở trước mặt Huệ Thế.

”Được, rất tốt!” Huệ Thế gật đầu một cái, quanh thân bắt đầu tràn ngập một luồng sức mạnh vô cùng to lớn, nhàn nhạt nói ” Trước khi ta tới, tiên sinh cùng ta nói qua, phải dẫn người sư huynh kia của Cảnh Hướng Chân trở về.

“Ai cản ta thì phải chết!”

Vừa dứt lời ——

Ầm!

Cái tên Thiên Thần đứng ở trước mặt, gân Huệ Thế nhất chính là lập tức liền nổ thành một nhúm mưa máu, bất luận là thân thể hay là thân hồn, toàn bộ đều trong nháy mắt này tan thành mây khói, không còn tồn tại.

Ngay cả món Binh Khí Thiên Thần trong tay hắn đó cũng trong cùng một lúc vỡ vụn, Linh Vận cùng Đạo Văn ngưng tụ phía trên cũng đều theo đó tan biến, hoàn toàn thành một khối sắt vụn.

Chỉ trong nháy mắt, một tên Thiên Thần liền hình thần đều diệt.

Hại gã Thiên Thần khác tức thì kinh hãi muốn chết, bản năng cầu sinh gân như điên cuồng sai bảo bọn họ trốn đi.

Nhưng bọn họ vẫn không có rời đi, như cũ đứng ở nơi đó ngăn Huệ Thế.

“Chỉ cần chúng ta ở đây, liền tuyệt đối không cho phép ngươi càn rỡ ở Trường Thanh sơn trang!”

“Dù chọ ra tay kết quả vẫn là như vậy, nhưng ta không có khả năng đối với chuyện này ngồi yên không để ý đến, ta phải ngăn trở ngươi!”

Đây là ý chí của hai người chiến thắng bản năng cầu sinh, thà chết cũng muốn ngăn ở trước mặt Huệ Thế.

“Hành vi của các ngươi đủ gọi là đáng kính, nếu là đối thành người khác, có lẽ sẽ nhận từ nương tay.”

Huệ Thế nhìn chăm chú hai người, bỗng nhiên lắc đầu một cái, cười lạnh nói ” Nhưng ta cũng không phải là người, ta chỉ là một cây đao của tiên sinh, Trường Thanh sơn trang các ngươi muốn hại đệ tử của tiên sinh, đây chính là tội đáng chết vạn lần!”

Ầm! !

Ầm! !

Lại là hại tiếng nổ, hai tên Thiên Thần này cũng y như tên trước mà nổ thành sương máu, thân thể cùng thân hồn đều hoàn toàn biến mất, hình thần đều diệt.

Toàn bộ Trường Thanh sơn trang nhất thời trở nên hoàn toàn tĩnh mịch, tất cả mọi người đều trở nên trầm mặc, căn bản cũng không có ai dám lên tiếng.

Uy năng Huệ Thế triển hiện ra thật sự là quá kinh khủng.

Ba gã Thiên Thần, ở trước mặt của hắn lại tựa như là con kiến hôi, cả tay đều không động đã làm họ tan thành mây khói, không còn tồn tại!

Thường Vĩnh Tín không thể tin nhìn cảnh tượng trên bầu trời, hẳn đã không còn tâm tư nắm lấy Cảnh Hướng Chân, mặt đầy hoảng sợ quay ngược lại về phía sau, dựa ở bên trên tường đại điện, lâm lâm nói: “Làm sao có thể, điều này sao có thể?”

Vù vù!

Chỉ nghe một tràng tiếng xé gió truyền tới, Huệ Thế trực tiếp rơi tự do đáp xuống trước đại điện, từng bước từng bước đi lên bậc thềm, không quan tâm Cảnh Hướng Chân bị ném ở một bên, đi tới trước mặt Thường Vĩnh Tín.

“Đi thôi.”

Chương 787: Nguyên Thần thu lại nhập nê hoàn, nhìn cảnh tượng toàn thân (1)

“Ngươi, ngươi rốt cuộc là người nào? !”

Thường Vĩnh Tín tự nhiên không muốn cứ như vậy bó tay chịu trói, nhưng hắn cũng không có can đảm ra tay phản kháng.

Dù sao, mới vừa rồi cảnh tượng ba vị Thiên Thần kia hình thần đều diệt còn ở trước mắt.

Người này quá mạnh mẽ, mạnh mẽ khủng khiếp, tuyệt đối không thể đem hắn chọc giận, nếu không thì khả năng nguy hiểm đến tánh mạng a.

“Như ta vừa nói, ta chỉ là một thanh đao, tới đây dẫn ngươi đi gặp một người.” Huệ Thế thân sắc trầm tĩnh, nhàn nhạt nói ” Chỉ cần ngươi không loạn động, ta cũng sẽ không giết ngươi.”

“Ta, ta là trang chủ Trường Thanh sơn trang, ở Trường Sinh Thần Sơn cũng là mang danh hiệu chấp sự địa phương.” Thường Vĩnh Tín thật sự là không có cách nào, chỉ có thể đem danh tiếng Trường Sinh Thần Sơn bày ra.

Trường Thanh sơn trang là chi nhánh Trường Sinh Thần Sơn, chỉ cần tiếp nhận ngôi vị trang chủ, sẽ ở Trường Sinh Thần Sơn nhận vị trí chấp sự một phương.

Đây coi như là bị nhét vào hệ thống Trường Sinh Thần Sơn, có thể hưởng thụ đủ loại phúc lợi của Trường Sinh Thần Sơn, cũng sẽ được Trường Sinh Thần Sơn che chở, nhưng cũng cần tuân thủ mệnh lệnh Trường Sinh Thần Sơn ban bố.

“Còn có chuyện như vậy?” Huệ Thế nghe vậy liền nở nụ cười nói ” Nếu mà bên này của ngươi xảy ra chuyện, sẽ hay không đưa tới cường giả Trường Sinh Thần Sơn tiến hành điều tra?”

“Nhất định sẽ.” Thường Vĩnh Tín gật đầu liên tục.

“Như vậy vừa khéo!” Huệ Thế gật đầu cười nói ” Cùng ta rời đi!”

Sau đó, hắn mang tay áo bào xoắn một cái, Thường Vĩnh Tín và Cảnh Hường Chân cũng cảm giác mắt mình tối sầm lại, cảm giác mất trọng lực mãnh liệt sau đó truyền tới, tiếng gió bên tai bắt đầu gào thét.

Đây là bị mang rời khỏi Trường Thanh sơn trang.

Hai người đã hiểu tình cảnh của chính mình, nhất thời mắt đầy tuyệt vọng.

Xong rồi.

Hoàn toàn xong rồi!

...

Ở sau khi Thường Vĩnh Tín và Cảnh Hương Chân bị Huệ Thế mang theo rời khỏi, Trường Thanh sơn trang liền lâm vào trong tình mịch tuyệt đối.

Những người còn lại đều trở mắt nhìn nhau, có chút không biết làm sao.

Trải qua một phen thanh lý lúc trước của Huệ Thế, trong Trường Thanh sơn trang đã không có tồn tại cấp Thiên Thần, chỉ còn lại ba tồn tại cấp bậc Thần Linh.

Trong ngày thường ba thần linh này đều là chức vị ngồi chơi xơi nước, cũng không quản lý qua công việc cụ thể của sơn trang.

Nhưng vào lúc này, bọn họ cũng chỉ có thể đứng ra.

Mặc dù đối với thần linh mà nói, học tập quản lý công việc cũng không tính khó khăn, nhưng điểm khó khăn khi quản người nhất thật ra thì chính là phải có uy vọng, có thể phục chúng mới được.

Dù sao, lại không dễ trực tiếp động võ đối với đồng môn.

Ba tên thần linh này vừa vặn đều là thuộc loại ở trong Trường Thanh sơn trang không có danh vọng gì kia.

Dương nhiên, đại đa số người vẫn là đồng ý thần linh quản lý.

Thế giới cường giả vi tôn này, chỉ cần cảnh giới tu vi đủ cao, cũng đủ để xóa đi rất nhiều hoàn cảnh xấu.

Nhưng cũng khó tránh khỏi sẽ có người thấy ba tên thần linh uy vọng không cao, dự định từ trong đó lợi dụng sơ hở.

Nhất là một ít cường giả Khắc Đạo cảnh đỉnh phong.

Diệp Uyên mặc dù không phải là Khắc Đạo, nhưng cũng có mưu đồ.

“Vốn là ta dự định trước tiên ở trong cái Trường Thanh sơn trang này giả trang đệ tử, chờ sau khi lấy được truyền thừa nông cốt hoặc là bí bảo liền rời đi, bây giờ đột nhiên xảy ra loại chuyện này, chính là thời cơ tốt để ta đục nước béo cò.

“Chẳng qua, ba người kia dù sao cũng là thần linh, vô luận là bản chất sinh mạng, hay là kiến thức nhận thức, hoặc là thủ

đoạn nắm giữ đều vô cùng cường đại, ta phải lừa gạt được cảm giác của bọn hán mới dễ hành động.

“Nếu là bình thường, ta khẳng định không có cơ hội này, nhưng lúc này không giống với ngày xưa. Tiếp đó, dễ dàng để cho ta thử một chút công hiệu món bảo vật đó!”

...

Huệ Thế ở sau khi mang đi Thường Vĩnh Tín và Cảnh Hương Chân, liền trực tiếp quay trở về đô thành Mộc Quốc.

Khi hán trở lại tòa hành cung kia, Thôi Hằng mới vừa kết thúc dò xét đối với đá vụn không bao lâu, Trịnh Nam Huân vẫn còn ở nơi này chưa từng rời đi.

“Tiên sinh, người đã mang về.” Huệ Thế mở ra cánh tay áo bào, Cảnh Hương Chân và Thường Vĩnh Tín liền bị rung đi ra.

“A!” Thường Vĩnh Tín phảng phất bỗng nhiên bị thức tỉnh, vô cùng hoảng sợ nhìn chung quanh một chút, sợ hãi nói “Nơi này là, Mộc, Mộc Quốc? Là người Mộc Quốc muốn đòi phó Trường Thanh sơn trang ta?”

Có thể nghe ra, hán cảm giác hết sức khó tin.

Một cái Mộc Quốc nhỏ nhỏ, làm sao có thể nắm giữ cường giả nghiền ép toàn bộ Trường Thanh sơn trang như Huệ Thế?!

Điều này làm cho hán hoàn toàn không cách nào hiểu.

Về phần Cảnh Hương Chân bên cạnh, hán đã thuộc về “Lần thứ hai tiên cung”, tâm tình liền bình tĩnh hơn không ít, cũng chưa từng xuất hiện cái phản ứng kịch liệt gì.

Chỉ ngây ngô ngồi ở chỗ đó, chờ đợi sắp xếp kế tiếp.

“Trang chủ Trường Thanh sơn trang Thường Vĩnh Tín, sư huynh Cảnh Hương Chân.” Ánh mắt Thôi Hằng rơi vào trên người Thường Vĩnh Tín, đi thẳng vào vấn đề mà hỏi, “50 năm trước, là người đi cùng bên người tên Thánh tử Trường Sinh Thần Sơn đúng không?”

“...” Tâm tình kinh hoàng nghi ngờ của Thường Vĩnh Tín dần dần bình phục, hơi trầm mặc một chút, gật đầu một cái nói: “Vâng, đúng, lúc ấy Thánh tử du lịch tới Thanh Hoa Vực, chính là ta đi cùng. Ngài, ngài là... Sư phụ Khương Hằng Hà?”

Lúc trước khi ở Trường Thanh sơn trang, Huệ Thế liền nói qua vì sao lại đi tìm hán.

“Không sai.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, trầm giọng nói “Năm mươi năm trước trận chiến ấy, nguyên nhân hậu

quả là cái gì? Sau khi Thánh Tử Trường Sinh Thân Sơn bị chém chết, lại xảy ra chuyện gì? Người hẳn biết.”

“Tạ, ta biết, ta biết. ” Thường Vĩnh Tín liền vội vàng gật đầu, rất sợ Thôi Hằng cảm giác mình không có giá trị, nói rõ nói ” Trận chiến ấy căn nguyên rất đơn giản.”

Chương 788: Nguyên Thân thu lại nhập nê hoàn, nhìn cảnh tượng toàn thân (2)

“Chính là Khương Hằng Hà ở lúc chặn đánh một con hung thú di chủng, thể hiện ra thủ đoạn phi phạm, sau khi Thánh Tử biết được đôi với điều này cảm thấy rất hứng thú, liền đi tìm Khương Hằng Hà, muốn nàng đem công pháp tu luyện giao ra.

“Đôi mắt loại yêu cầu này, Khương Hằng Hà đương nhiên sẽ không đáp ứng, sau khi cự tuyệt liền trực tiếp rời đi, nhưng Thánh Tử cũng không có buông tha, bắt đầu đuổi tận không buông, cuối cùng phát triển đến mức độ mạnh bạo cướp đoạt.

“Mới đầu Khương Hằng Hà dường như là bởi vì cảnh giới chưa ổn, cũng không muốn cùng Thánh tử giao thủ, lựa chọn nhiều lần né tránh, trong lúc đó bại lộ một món bảo vật trên người có thể trong nháy mắt na di khoảng cách xa.

“Thánh tử bình sinh có hai chuyện yêu thích nhất, chính là thu thập công pháp và bảo vật cường đại, Khương Hằng Hà một người liền có hai điểm này, chắc chắn sẽ không bị bỏ qua cho.

“Tiếp đó, Thánh tử liền phóng ra tin tức, nói là Khương Hằng Hà ăn cắp bảo vật của hắn, muốn các thế lực có quan hệ cùng Trường Sinh Thân Sơn đều để ý tung tích của nàng.

“Cuối cùng ngay tại Thanh Thạch Hoang Nguyên bộc phát chiến đấu, Thánh tử bị Khương Hằng Hà chém chết, Khương Hằng Hà cũng bị Trường Sinh Thân Sơn treo giải thưởng lùng bắt, từ đó về sau không biết tung tích. Cái này, đây chính là chuyện đã xảy ra mà ta biết.”

Nói xong sau, hắn có chút thấp thỏm cúi đầu, lo lắng Thôi Hằng không hài lòng đối với câu trả lời này.

Thôi Hằng sau khi nghe qua, hơi trầm mặc một hồi, hỏi “Ngươi là tận mắt thấy lúc cuối cùng khi kết thúc trận chiến ấy sao?”

“Vâng, đúng thế. ” Thường Vĩnh Tín gật đầu một cái, lại vội vàng nói ” Nhưng ta tuyệt đối không có trợ giúp, đây là Thánh tử yêu cầu, hắn muốn tự mình ra tay.”

“Cái tên Thánh tử Trường Sinh Thân Sơn kia sau khi bị chém chết, có dị trạng gì không? ” Thôi Hằng trầm giọng nói.

“Dị trạng? ” Thường Vĩnh Tín mặt lộ vẻ nghi hoặc, hắn bắt đầu cẩn thận hồi tưởng, bỗng nhiên chân mày cau lại ” Khương Hằng Hà sau khi chém chết Thánh tử, còn đôi với hư không không có gì cả chém ra một kiếm.

“Sau đó, nàng giông như là truy kích cái gì mà từ đó rời đi. Trước kia vẫn không cảm giác được được có vấn đề gì, bây giờ ngài nói có cái dị trạng gì, cái này hẳn tính là chỗ cô quái nhất sau trận chiến ấy.”

“Hự không không, có gì cả? ” Thôi Hằng khẽ nhíu mày, trong đầu ý nghĩ chuyên động, đổi một góc độ hỏi ” Trước khi Thánh tử Trường Sinh Thân Sơn bị chém chết, có hay không nói qua cái gì, hoặc là làm qua cái gì?”

“Cái này đúng là đã nói. ” Thường Vĩnh Tín liền vội vàng gật đầu nói ” Thánh tử trước khi bị chém chết, từng tuyệt vọng hướng Khương Hằng Hà phát ra nguyên rủa, nói muốn dung nhập vào bên trong Tinh Hồng Tai Kiếp, muốn cho nàng hình thần đều diệt.”

“Trường Sinh Thân Sơn còn có thủ đoạn để cho tự thân dung nhập vào trong Tinh Hồng Tai Kiếp? ” Ánh mắt Thôi Hằng hơi híp, cái Tinh Hồng Tai Kiếp này nhưng là sức mạnh dị vực gặm nhấm.

“Hẳn là chỉ là đơn thuần nguyên rủa, chẳng qua cũng quá thật có loại khả năng này... ” Thường Vĩnh Tín có chút không xác định nói ” Tiên bối, ta từng nghe qua một cái tin đồn, nói có một ít Thượng Cổ đại giáo cùng Bất Hủ Đạo Thống, đang nghiên cứu phải thế nào chuyển hóa sức mạnh Tinh Hồng Đại Kiếp.

“Mục đích của họ đúng là muốn đem lực tàn phá của Tinh Hồng Đại Kiếp hóa thành sức mạnh có thể nắm trong tay, từ đó đạt thành mục đích tiêu diệt Tinh Hồng Đại Kiếp, có lẽ là đã có hiệu quả, Thánh Tử hẳn dùng đúng là thủ đoạn tương tự?”

“Chuyển hóa sức mạnh của Tinh Hồng Đại Kiếp? ” Thôi Hằng nghe vậy nở nụ cười lạnh, hẳn bây giờ đã cơ bản có thể xác định, Trường Sinh Thân Sơn cái Thượng Cổ đại giáo này hẳn đã ngã về phía dị vực.

Trong loại ánh sáng đỏ thẫm này ẩn chứa là sức mạnh dị vực, là cùng đại đạo và pháp tắc của phương tinh vực này hoàn toàn bất đồng.

Vì vậy, sức mạnh của ánh sáng đỏ thẫm căn bản không khả năng chuyển hóa thành sức mạnh của tinh vực này.

Đây là chuyện ở bên trên căn nguyên cũng đã xác định.

Chỉ cần là bước vào tầng thứ Thiên Môn, liền khẳng định biết rõ một điểm này.

Chẳng qua, mặc dù không thể chuyển hóa lợi dụng, nhưng có thể tiên hành thay đổi.

Cũng tức là đề cho đại đạo pháp tắc dị vực chủ động ô nhiễm chính mình, cải tạo chính mình, mang tự thân chuyển hóa thành sinh linh dị vực.

Như vậy thì có thể điều động lực lượng của ánh sáng đồ thám.

Trường Sinh Thần Sơn cùng với mấy cái thế lực tuyên bố muốn nghiên cứu chuyên hóa lực lượng Tinh Hồng Đại Kiếp, hơn phân nửa đã làm như vậy.

“Quả nhiên, năm mươi vạn năm gặm nhấm, không nhiều khả năng chỉ giới hạn ở bên trong Thiên Giới Chi Môn.” Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng” Mặc dù gặm nhấm không có thể hiện ra ở mặt ngoài, nhưng kỳ thật cũng sớm đã thâm nhập thế lực cao tầng của Thiên Giới.

Chương 789: Nguyên Thân thu lại nhập nê hoàn, nhìn cảnh tượng toàn thân (3)

“Nếu như vậy, đem các loại Thượng Cổ đại giáo cùng Bất Hủ Đạo Thống đã bị ô nhiễm diệt hết mà nói, có hay không cũng có thể càng tăng sâu mức độ giao lưu cùng Thiên Giới?”

“Dù sao, đây cũng tính là đang giúp Thiện Giới thanh trừ ăn mòn ô nhiễm, dường như có thể thử một lần, vừa khéo làm chung với giải quyết Tinh Hồng Đại Kiếp, liền từ Trường Sinh Thần Sơn bắt đầu.”

Ở sau khi ý nghĩ rõ ràng, hắn liền lại nhìn về phía Thường Vĩnh Tín cùng Cảnh Hương Chân, mỉm cười nói: “Các người có thể đi.”

“Cái gì? !”

Hại người nghe vậy trên mặt đều lộ ra biểu tình không thể tin, gần như đều muốn hoài nghi tự mình có phải hay không sinh ra ảo giác, lại cứ như vậy thả chính mình rời đi?

Cũng không giết chính mình?

Đây là vì cái gì? !

Bất quá, bọn họ cũng không dám hỏi tại sao, cũng không muốn đi hỏi.

Sau khi được chấp thuận, liền lập tức lên đường rời đi Mộc Quốc đô thành, sau đó lấy tốc độ cực nhanh rời đi Thanh Thạch Hoang Nguyên.

“Sự huynh, thật không có người đuổi theo.” Cảnh Hương Chân hết sức kinh ngạc, trên mặt lộ ra tâm tình vui sướng khó mà ức chế.

“Ta thật giống như biết mục đích của hắn.” Thường Vĩnh Tín chính là vẻ mặt đau khổ, thở dài nói ” Chúng ta đi thôi, đi Trường Sinh Thần Sơn.”

“... ” Cảnh Hương Chân nghe vậy nhất thời cũng trầm mặc, nụ cười trên mặt cứng đờ, hắn cũng biết ” Té ra là như vậy, hắn đây là chắc chắn chúng ta sẽ đi Trường Sinh Thần Sơn cầu cứu sao?”

“Không đi Trường Sinh Thần Sơn, chúng ta còn có thể đi đâu? ” Thường Vĩnh Tín hỏi ngược lại ” Tránh vào bên trong rừng sâu núi thẳm, kéo dài hơi tàn sao? Chuyện về sơn trang không bao lâu sẽ truyền đến Trường Sinh Thần Sơn, đến lúc đó chúng ta sẽ bị tìm tới.”

“Đến lúc đó Thần Sơn còn trừng trị tội chúng ta không báo, chúng ta không có lựa chọn nào khác.” Cảnh Hường Chân quay lại nhìn một cái phương hướng Mộc Quốc đô thành, vẻ mặt khổ sở nói ” Người kia... Rốt cuộc mạnh bao nhiêu, hẳn đây là muốn dùng sức một mình khiêu chiến toàn bộ Trường Sinh Thần Sơn sao?”

“Khiêu chiến toàn bộ Trường Sinh Thần Sơn? ” Thường Vĩnh Tín hồi tưởng một chút về mặt khi trước của Thôi Hằng, lắc đầu nói ” Chỉ sợ không chỉ vậy a. Chẳng qua, đây cũng không phải là chuyện chúng ta nên quan tâm.

“Đây là chuyện chỉ những Giáo Chủ Tôn Giả trên cảnh giới Thiên Thần kia mới có thể xử lý, ngươi và ta chỉ cần đi Trường Sinh Thần Sơn tố khổ, đem tình huống đúng sự thật bẩm báo là được.

“Ồ trong tranh đấu như vậy, chúng ta có thể giữ được tánh mạng, chính là may mắn lớn nhất.”

...

Trong cung điện Mộc Quốc đô thành.

Trịnh Nam Huân toàn bộ hành trình dự thính đối thoại giữa Thôi Hằng và Thường Vĩnh Tín.

Ở sau khi Thôi Hằng thả đi Thường Vĩnh Tín và Cảnh Hường Chân, nàng liền hiệu mưu đồ của Thôi Hằng.

“Sự tố, ngài là muốn đem Trường Sinh Thần Sơn một lưới bắt hết? ” Trịnh Nam Huân dò hỏi.

“Chuyện Trường Sinh Thần Sơn từng đã làm, liền đã định trước bọn họ phải diệt vong. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gạt đầu, mỉm cười nói ” Cũng coi là làm một thử nghiệm.”

“Đệ tử có thể hay không ở trong đó xuất lực? ” Trịnh Nam Huân nói.

“Tu vi của ngươi còn hơi lộ ra chưa đủ, trước đi giúp Thanh Thư bọn họ truyền giáo đi. ” Thôi Hằng cười nói “Làm vậy cũng có thể vì tiêu diệt Trường Sinh Thần Sơn tăng thêm một phần lực.”

“Vâng, sư tổ! ” Trịnh Nam Huân gật đầu nói, nàng mặc dù không biết truyền giáo cùng tiêu diệt Trường Sinh Thần Sơn có quan hệ gì, nhưng sư tổ nói khẳng định không có sai.

“Huệ Thế. ” Thôi Hằng lại nhìn về phía bên kia.

“Tiên sinh xin phân phó. ” Huệ Thế hành lễ nói.

“Ngươi đi theo hai người Cảnh Hường Chân và Thường Vĩnh Tín, thuận tiện thăm dò một chút hư thật của Trường Sinh Thần Sơn. ” Thôi Hằng nói.

“Vâng tiên sinh! ” Huệ Thê gật đầu hành lễ.

“Tiếp đó, ta sẽ bế quan một đoạn thời gian. ” Thôi Hằng hướng Trịnh Nam Huân nói ” Chẳng qua, nếu mà lúc truyền giáo gặp phải tình huống gì không giải quyết được, cũng có thể tới tìm ta.”

Trải qua dò xét khoảng thời gian này, hiểu biết của hắn đối với Thiên Giới lại sâu hơn không ít.

Vậy thì để cho sự giao lưu giữa hắn cùng với Thiên Giới cũng tự nhiên mà trở nên thâm nhập, tốc độ tu vi cảnh giới tự động tăng lên cũng tăng nhanh hơn rất nhiều.

Mặc dù bây giờ hắn vẫn là Hóa Thần sơ kỳ, nhưng cùng thời điểm mới vừa đột phá so sánh, đã có biến hóa long trời lở đất, cần phải cẩn thận tiêu hóa một chút tăng lên khoảng thời gian này.

Ở sau khi Huệ Thê cùng Trịnh Nam Huân rời khỏi, Thôi Hằng liền quay trở về bên trong Động thiên, tiến vào trong Đạo Cung.

Hắn ngồi xếp bằng nhắm mắt mà ngồi, Nguyên Thần thu lại nhập nề hoàn.

Trong Nê Hoàn Cung, Nguyên Thần ngồi ngay ngắn ở chỗ vô cùng cao.

Nơi này vốn là một mảnh ánh sáng tinh không vô ngân, mặc dù có vô số tinh thể đêm không hết, nhưng chung quy không đủ chân thật.

Bây giờ chính là ngưng thực hơn rất nhiều.

Thôi Hằng thậm chí có thể trực tiếp đem cả cái tinh hệ trong Nê Hoàn Cung, thậm chí là lấy một mảng tinh không to lớn bày ra trong hiện thật.

Sau đó, cảm giác của hắn từ Nê Hoàn cung chìm xuống toàn thân.

Bắt đầu cẩn thận thể ngộ biến hóa của huyết khiêu quanh người.

Chương 790: Dự đoán liên quan tới tương lai Hoá Thần (1)

Ở bên trong khiếu huyết toàn thân của Thôi Hằng, ánh sáng tinh không vô ngân đều đang từng bước ngưng tụ, từng bước phát triển.

Chúng nó mặc dù không kết nối số lượng lớn tinh hệ giống như trong Nê Hoàn Cung, nơi tinh không đều ngưng thực, nhưng cũng đã ngưng tụ đến giai đoạn hằng tinh, hơn nữa mỗi thời mỗi khắc đều đang gia tăng phạm vi ngưng thực.

12 Vạn 9600 khiếu huyết quanh thân, ngoại trừ Nê Hoàn Cung thân là Tô Khiếu ở mi tâm ra, bên trong từng cái khiếu huyết ít nhất đều có ba bốn viên hằng tinh ngưng tụ.

Vén vẹn chẳng qua là sức mạnh ngôi sao bên trong những khiếu huyết này tụ hợp lại, cũng đủ để cho Thôi Hằng nắm giữ uy năng cực kỳ mạnh mẽ.

Mà cái tinh không vô ngân cũng không chỉ nắm giữ năng lượng ngôi sao đơn thuần, còn có nhiều loại đại đạo pháp tắc đặc biệt.

Bên trong từng cái khiếu huyết ẩn chứa đại đạo pháp tắc, đều là pháp tắc cấp Hóa Thần cực kỳ mạnh mẽ, có thể trực tiếp đối với thực tế ngoại giới tiến hành bóp méo và thay đổi.

Chẳng qua, vô luận là những tinh không khiếu huyết đang ngưng thực kia, hay là pháp tắc ẩn chứa trong tinh không khiếu huyết, thật ra thì cũng chỉ là chất dinh dưỡng bồi bổ thân thể, pháp lực, nguyên thần của Thôi Hằng.

Dưới sự bồi bổ của một ít “Chất dinh dưỡng” này, tu vi cảnh giới của Thôi Hằng mỗi thời mỗi khắc đều đang tăng trưởng, uy năng nắm giữ cũng mạnh hơn nhiều tất cả năng lượng cùng pháp tắc của khiếu huyết cộng lại.

Hơn nữa, theo sự giao lưu giữa hắn cùng với Thiên Giới ngày càng càng sâu, tốc độ tu vi cảnh giới của hắn tăng trưởng cũng càng lúc càng nhanh, thân thể, pháp lực, Nguyên Thần đều lấy được thăng hoa trên mọi mặt.

Điều này cũng làm cho tốc độ vô ngân tinh không bên trong khiếu huyết cũng tăng nhanh ngưng thực, mỗi một viên hành tinh cùng với tiêu thiên thể khác chung quanh hằng tinh cũng đang nhanh chóng ngưng thực, phỏng chừng không bao lâu là có thể tạo thành tinh hệ hoàn chỉnh.

“Nguyên Thần là nòng cốt Hóa Thần kỳ, năng lượng cùng pháp tắc ẩn chứa trong vô ngân tinh không bên trong khiếu

huyết, chính là cơ sở của Hóa Thân kỳ, theo cảnh giới tu vi của ta tăng lên, những tinh không vô ngân này cũng đang ngưng thực.”

Thôi Hằng dò xét tình huống trong cơ thể mình, thầm nói ” Lúc ban đầu, những thứ tinh không vô ngân này, đều là ánh sáng hư ảo, bây giờ tu vi của ta có chút tiên bộ, liền ngưng tụ ra rất nhiều tinh thể.

“Lấy trạng thái bây giờ đến xem, ta đã bước đầu vượt qua giai đoạn lúc ban đầu của Hóa Thân kỳ, cái tốc độ này có thể nói là cực nhanh, cùng việc ban đầu thành lập giao lưu với Thiên Môn không thoát khỏi liên quan.

“Dựa theo tiên độ bây giờ dự đoán, chỉ cần số lượng tinh hệ ngưng thực bên trong mỗi cái khiêu huyết đạt tới hơn mười, hơn nữa số lượng tinh hệ trong mị tâm Tô Khiêu Nê Hoàn Cung vượt qua tất cả khiêu huyết tổng hợp lại, thì có thể đột phá đến Hóa Thân trung kỳ.

“Về phần cụ thể là số lượng ra sao, bây giờ còn không thể chắc chắn, vẫn là phải chờ tinh hệ bên trong những khiêu huyết này tiến một bước ngưng luyện chận thật mới được, có lẽ chờ sau khi giải quyết Trường Sinh Thần Sơn, là có thể đến gần bước này.”

Sau đó, hắn lại đối với Nguyên Thần, pháp lực, thân thể của mình tiến hành thể ngộ tỉ mỉ, tiến một bước tìm hiểu sâu hơn đối với tiên độ tu hành tự thân.

Vào lúc này, Thôi Hằng lần nữa cảm nhận được rõ ràng chính mình cường đại đến mức nào, hơn nữa không nhìn được bắt đầu đoán chừng uy năng sau này mình sẽ có.

“Nếu như dựa theo tình huống bây giờ tiến hành ước đoán, chờ khi Hóa Thân trung kỳ, bên trong khiêu huyết trong cơ thể ta hẳn sẽ có mấy trăm vạn tinh hệ ngưng thực, hết thảy năng lượng cùng pháp tắc ẩn chứa trong đó mỗi thời mỗi khắc cũng sẽ bồi bổ ta, để cho ta trở nên mạnh hơn.

“Dựa theo biên độ tăng trưởng khi đột phá đại cảnh giới bình thường tới tính toán mà nói, chờ đến Hóa Thân hậu kỳ, số lượng tinh hệ bên trong khiêu huyết của ta sợ rằng sẽ hàng trăm triệu, thậm chí đến mức độ càng khoa trương.

“Híz-khà zz Hí-zzz, cái này há chẳng phải là chờ đến khi Hóa Thân đỉnh phong, năng lượng cùng pháp tắc trong khiêu huyết của ta, liền đã có thể so với một cái hệ ngân hà to lớn rồi hả?

“Đây không phải là có chút vô cùng khoa trương? Nòng cốt Hóa Thân kỳ là Nguyên Thần, tinh hệ trong khiêu huyết

chăng qua là cơ sở bồi bổ tu vi cảnh giới, Nguyên Thân có lực lượng vượt xa tổng cộng tinh hệ bên trong khiêu huyết...

“Sau khi Hóa Thần đỉnh phong, ta có thể trong cái nhấc tay tiêu diệt loại hệ ngân hà không lồ có mấy trăm tỉ viên hằng tinh, đường kính vượt qua một trăm ngàn năm ánh sáng kia? Đây là có thể nghĩ tới sao? Đây là chuyện người làm được sao?”

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng khẽ lắc đầu, không lại tiếp tục suy nghĩ, thậm chí nói: “Tuy nói kích thước một cái hệ ngân hà đối mắt toàn bộ vũ trụ cũng không tính là cái gì, nhưng uy năng như vậy vẫn còn có chút vượt ra khỏi cực hạn ta có thể hiểu được.

Chương 791: Dự đoán liên quan tới tương lai Hoá Thần (2)

“Vẫn là chân đạp đất tu luyện cho thỏa đáng, từng bước một hiểu rõ tình huống Thiên Giới, giải quyết vấn đề dị vực tập kích, càng tăng sâu giao lưu cùng Thiên Giới, trước đột phá đến Hóa Thần trung kỳ lại nói.”

Cuối cùng, hần bình phục tâm tình của mình, đi ra Động thiên Đạo cung, ánh mắt nhìn về phía vị trí Lâm Sơn bộ lạc” Trước mắt phải làm vẫn là thử nghiệm truyền bá tín ngưỡng giáo phái, để nghiệm chứng mục đích của Chu Quân Thiên.

“Mà truyền bá giáo phái tín ngưỡng cũng có thể kết hợp chung với vấn đề giải quyết Tinh Hồng Tại Kiếp, cũng càng có thể đưa tới một ít đại thể lực chú ý, có thể nói là một công ba việc.”

...

Bùi Thanh Thư có kinh nghiệm sáng lập quốc gia, càng là làm Hoàng Đế mấy trăm năm, ở bên trên kinh nghiệm quản lý tổ chức tuyệt đối là người lãnh nghề.

Vì vậy, với hần mà nói, sáng tạo một cái giáo phái thật sự là quá đơn giản.

Hần rất nhanh thì thiết kế xong một bộ hệ thống giáo phái hoàn chỉnh.

Vô luận là khung tổ chức, hay là giáo lý giáo chương, còn có chi tiết của nó, Bùi Thanh Thư đều rất nhanh thì thiết lập tốt.

Các cơ cấu cùng chức quyền nhân viên bên trong Giáo phái, cùng với phúc lợi tiêu chuẩn đối ứng, còn có kiểm chế lẫn nhau vân vân, đều hoàn thiện hết sức tương tận.

Giáo lý nông cốt, giáo lý rộng, cách dùng để tuyên truyền giáo lý vân vân, hần cũng đều phân ra tiêu chuẩn hết sức rõ ràng, cũng cho ra cảnh tượng ứng dụng riêng, còn quyết định giáo lý phải căn cứ tình huống thực tế tới tiên hành giải thích lý niệm.

Vì tiến hành truyền bá tốt hơn, Bùi Thanh Thư sau khi hướng Thôi Hằng tiên hành xin phép, thay đổi tên giáo phái ban đầu đã định cùng tên Thần của Hoàng Cân Lục Sĩ.

Cứ như vậy, một “Hoàng Thiên Giáo” được tổ chức khung sườn nghiêm mật, lấy “Đại kiếp buông xuống, Hoàng Thiên cứu thế” làm giáo lý trụ cột liền sinh ra như thế.

Cái giáo phái này không thuộc về bất kỳ quốc gia nào, cũng không thuộc về bất kỳ thế lực nào, là Hoàng Thiên Thần Tôn thời đại viên cổ khôi phục trở về, muốn cứu Thiên Giới sắp sửa có đại kiếp phủ xuống.

Bởi vì Hoàng Thiên Thần Tôn ngủ say quá lâu, mặc dù đã khôi phục trở về, nhưng sức mạnh vốn rộng lớn vô biên lại vẫn chưa có hoàn toàn khôi phục.

Vậy thì liền cần có tín đồ tôn kính hẳn.

Chỉ cần thành kính dâng hương cầu chúc, liền có thể đạt được Hoàng Thiên Thần Tôn che chở, cũng có thể gia tăng tốc độ hồi phục sức mạnh của Hoàng Thiên Thần Tôn, có thể để cho tự mình ở bên trong đại kiếp đạt được cứu rỗi, cũng có thể cứu toàn bộ Thiên Giới.

Đơn giản mà nói, chính là chỉ cần thành kính hướng Hoàng Thiên Thần Tôn dâng hương cầu chúc, liền có thể còn sống trong đại kiếp sắp đến, còn có thể cứu toàn bộ Thiên Giới.

Bỏ ra cực ít, thu hoạch lại cực lớn.

Nhất là bây giờ lời đồn đại Tinh Hồng Tai Kiếp sắp giáng lâm Thanh Hoạ Vực đã là nhôn nháo, vô số người hoang mang không chịu nổi, đều đang lo lắng sau khi tai kiếp hạ xuống chính mình nên làm cái gì.

Hoàng Thiên Giáo xuất hiện, vừa vặn cho bọn hắn lấy làm chỗ ký thác tâm linh.

Giáo chủ và Phó giáo chủ cũng đều là tồn tại cấp bậc Thần Linh, điều này càng làm cho người an tâm.

Vì vậy, ở trong thời gian ngắn ngủi không đến ba tháng, Hoàng Thiên Giáo cũng đã thịnh hành hơn nửa Thanh Thạch Hoang Nguyên, tín đồ đã vượt qua ngàn vạn.

Hơn nữa theo cơ số truyền bá tăng nhiều, cái tốc độ truyền bá này sẽ nhanh hơn!

Phỏng chừng thời gian chưa tới tới một tháng, Hoàng Thiên Giáo có thể truyền khắp toàn bộ Thanh Thạch Hoang Nguyên, tín đồ càng là phải lấy hàng tỉ tới tính toán.

Hơn nữa, phát triển tín đồ giáo phái đại quy mô như vậy, cũng cực lớn phát triển khởi nguồn tin tức của bọn hắn, lại ngoài ý muốn thu hoạch tin tức mấy chỗ hư hư thực thực là di tích viên cổ.

Bên trong những di tích viên cổ này vô cùng có khả năng ẩn chứa bí mật thời đại viên cổ.

Bùi Thanh Thư ở sau khi nhận được mấy cái tin này, lập tức liền tìm được Lý Minh Thành ” Minh Thành, mấy ngày nay công việc trong giáo người tới chủ trì, ta đi một chuyến Mộc Quốc đô thành, tìm sư tôn báo cáo mấy cái tin này.”

Chương 792: Lực lượng thời gian năm tháng (1)

Thời gian ba tháng trôi qua, tu vi cảnh giới của Thôi Hằng lại có một chút tiến bộ, bên trong khiếu huyết hằng tinh ngưng tụ càng nhiều hơn.

Lúc Bùi Thanh Thu mới vừa thấy hắn, thậm chí sinh ra cảm giác chính mình đang ngược nhìn một mảng tinh không vô ngân, phảng phất đứng ở trước mặt mình cũng không phải là người, mà là vũ trụ mênh mông.

Cùng vũ trụ tinh không rộng lớn vô biên so sánh, chính mình thật sự là nhỏ bé cực kỳ, nhỏ nhất không đáng kể.

“Chúc mừng sư tôn, tu vi lại có tinh tiến.” Bùi Thanh Thu hành lễ nói.

“Một chút tiến bộ nhỏ xíu thôi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Bây giờ Hoàng Thiên Giáo đang ở thời kỳ phát triển tốc độ cao, làm sao bỗng nhiên tới?”

“Hồi bẩm sư tôn, là như vậy...” Bùi Thanh Thu giải thích ” Giáo chúng Hoàng Thiên Giáo càng lúc càng nhiều, nguồn tin tức cũng liên càng ngày càng rộng, đệ tử từ phía một ít giáo chúng lấy được một số tin tức, là ba cái di tích viên cổ.”

Vừa nói, hắn liền lấy ra ba tấm thẻ ngọc đưa cho Thôi Hằng ” Đệ tử biết sư tôn đang thăm dò một ít bí mật Thiên Giới, không biết những tin tức này có thể hay không giúp được sư tôn ngài?”

Ba tấm thẻ ngọc này đều hết sức cổ xưa, thậm chí mặt ngoài còn có chút tàn phá, tràn đầy dấu vết tháng năm.

Nhìn giống như là vật cực kỳ cổ xưa.

“Ồ?” Thôi Hằng nhận lấy thẻ ngọc, thần thức thoáng đảo qua, liền xem xong tin tức bên trong, sau đó trông mắt hơi híp, cười nói ” Ba cái tin tức di tích này là ai cho con, mấy ngày trước đưa đến sao?”

“Là Ngô Thành của Lâm Sơn bộ tộc đưa lên, hai ngày trước đưa đến trên tay đệ tử.” Bùi Thanh Thu không nghi ngờ gì, gật đầu nói ” Hắn bây giờ đã là Hương Chủ một khu vực, lúc truyền giáo vô cùng ra sức, giáo chúng địa phương cũng đều rất kính yêu hắn.

“Ngô Thành sở dĩ bỏ công như vậy, cũng là bởi vì hắn muốn có được công pháp tầng thứ cao hơn, cho nên tận tâm tận lực mà biểu hiện mình, một khi có phát hiện gì liền sẽ lập tức trình lên.

” Ba cái tin tức di tích viên cô này, chính là lúc hẩn truyền giáo bên ngoài tình cờ ở trong một tòa mộ lấy được, ngày hôm sau hẩn liền lên giao về tổng đàn, đệ tử liền lại đưa tới nơi này của ngài.”

“Xem ra tốc độ Hoàng Thiên Giáo truyền bá vẫn còn có chút quá nhanh. ” Thôi Hằng mang ba tấm thẻ ngọc trả lại cho Bùi Thanh Thu, mỉm cười nói ” Đã khiến cho một ít người kiêng kỵ.”

“Chuyện này... ” Bùi Thanh Thu nghe vậy nhất thời sững sờ, đối với hành động Thôi Hằng trả về ba tấm thẻ ngọc cũng vô cùng không hiểu, nhưng hẩn rất nhanh thì kịp phản ứng, không nhìn được kinh nghi nói ” Sư tôn, ngài là nói tin tức ba cái di tích viên cổ này thật ra thì đều là giả, là bầy rập?”

” Tin tức di tích chưa chắc đều là giả, nhưng lại chưa chắc không phải là bầy rập. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói ” Tin tức trong thẻ ngọc khó phân thiệt giả, nhưng bản thân thẻ ngọc này nhất định đã động tay động chân.

“Nhu lời con nói, lúc Ngô Thành phát hiện ba tấm thẻ ngọc này, mới chỉ là ba ngày trước, nhưng thời gian ba tấm thẻ ngọc này bị chế ra cũng mới mười ngày mà thôi.”

“Làm giả thẻ ngọc? ! ” Bùi Thanh Thu trợn to hai mắt, vội vàng đem thẻ ngọc nhận trở về, đặt ở trong tay quan sát tỉ mỉ, lại dùng thần hồn cảm giác tiến hành dò xét, nhưng cuối cùng vẫn là nhíu mày nói ” Sư tôn, đệ tử không nhìn ra có chỗ nào làm giả a.”

Thật ra thì, ở trước lúc đem thẻ ngọc đưa tới bên này của Thôi Hằng, hẩn cũng đã đối với niên đại thành phần thẻ ngọc tính kỹ, bước đầu phỏng chừng chắc là đồ vật cách nay một vạn năm đến hai vạn năm trước.

Hơn nữa hẩn cũng lật xem không ít điển tịch, xác nhận hoa văn kiểu dáng tất cả đều là phong cách một hai vạn năm trước.

Ngoài ra, hẩn còn dùng sức mạnh thần hồn trực tiếp tiến hành dò xét, đo lường tính toán tuổi thẻ ngọc, đồng dạng cho ra đây là cổ vật cách nay một hai vạn năm trước, không có chỗ nào khác thường.

Không nghĩ tới lại vẫn là bị lừa ?

“Con không nhìn ra là bình thường. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu, duỗi ra một ngón tay, hướng về phía tấm thẻ ngọc kia nhẹ nhàng nhấn một cái, nhất thời chỉ thấy phía trên nổi lên một lớp hào quang màu trắng xám.

Tầng hào quang này lại tản ra khí tức cổ xưa cùng tang thương, chẳng qua là nhìn loại hào quang này cũng làm người ta có một loại cảm giác chính mình trải qua năm tháng lâu đời.

Ngay sau đó, Thôi Hăng lại đưa ngón chỉ nhẹ nhàng giơ lên trên, tầng hào quang này trong nháy mắt liền ngưng tụ thành ba viên kết tinh màu trắng xám, chỉ lớn bằng móng tay người bình thường, treo lơ lửng ở không trung.

Cùng lúc đó, khí tức cổ xưa trên ba tấm thẻ ngọc kia đều biến mất hết không thấy, cũng đều trở nên sáng bóng như mới, phẳng phật là mấy ngày trước mới bị cắt chém chế ra vậy.

Chương 793: Lực lượng thời gian năm tháng (2)

“Cái này, đây là? !” Bùi Thanh Thư thấy vậy nhất thời trợn to hai mắt, ánh mắt nhìn chăm chăm ba viên kết tinh kia, ngạc nhiên nói ” Sư tôn, đây là đặc tính sức mạnh của Thiên Môn? Con cảm giác qua khí tức tương tự từ lực lượng trên người Huệ Thế.”

“Không sai, đây là đặc tính sức mạnh cụ thể của Thiên Môn, còn là một loại đặc tính ẩn chứa một phần lực lượng thời gian năm tháng.” Thôi Hằng đem ba khối kết tinh kia năm ở trong tay, trầm giọng nói ” Thông qua loại đặc tính sức mạnh Thiên Môn này, liền có thể hoàn mỹ đem sự vật ban đầu mới tinh cải tạo thành cổ vật, ngay cả vết tích thời gian cọ rửa đều là thật.”

Ba khối kết tinh này cũng không phải là đặc tính Thiên Môn hoàn chỉnh, chẳng qua là đặc tính sức mạnh nào đó của Thiên Môn diễn sinh ra, có chút tương tự với pháp thuật cụ thể nào đó.

“Khó trách con tra xét không được, vậy mà là thủ đoạn cấp bậc Thiên Môn.” Bùi Thanh Thư ngạc nhiên không thôi nói ” Đây là kinh động thể lực gì? Lại có tôn giả cảnh giới Thiên Môn xuất thủ.”

“Sợ rằng không chỉ là tôn giả.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mang ba viên kết tinh kia thu vào, trầm giọng nói “Loại đặc tính thời gian năm tháng này, không phải là Thiên Quan ba tầng trước có thể có, hẳn là có cường giả vượt qua tầng thang trời thứ nhất đang thử thăm dò.”

“Lại trực tiếp xuất động cường giả như vậy?” Bùi Thanh Thư cả kinh nói.

“Việc chúng ta làm ở Mộc Quốc không tính là bí mật, lại truyền giáo trong Thanh Thạch Hoang Nguyên, người sáng suốt hẳn là đều nhìn ra được, trong chúng ta ít nhất có một vị ‘Tôn giả’ .” Thôi Hằng khẽ cười nói ” Dưới tình huống này, muốn dò tra chúng ta mà nói, tự nhiên không nhiều khả năng chỉ để cho Tôn Giả ra tay.”

“Sư tôn, có phải hay không là người Trường Sinh Thân Sơn đã đến?” Bùi Thanh Thư suy đoán nói.

”Ừ, vô cùng có khả năng.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói ” Thời gian ba tháng đi qua, Thường Vĩnh Tín và Cảnh Hương Chân hẳn đã đến Trường Sinh Thân Sơn.

” Chờ sau khi Huệ Thế trở về, dĩ nhiên là biết được tình huống Trường Sinh Thần Sơn. Đến lúc đó sư phụ sẽ để cho Huệ Thế đi bên trong Hoàng Thiên Giáo trấn giữ, để tránh có cường giả Trường Sinh Thần Sơn đánh lén.”

“Đa tạ sư tôn!” Bùi Thanh Thư hành lễ nói.

“Trở về đi.” Thôi Hằng mỉm cười nói “Lần này ba tấm thẻ ngọc con đưa tới mặc dù là hàng giả, thế nhưng đặc tính lực lượng trong mấy viên kết tinh này lại đối với sư phụ có chút tác dụng. Chờ thêm chút thời gian, sư phụ truyền cho con một chút thủ đoạn nhỏ.”

“Sư tôn lại muốn truyền thần công cho con rồi sao?” Bùi Thanh Thư nhất thời kích động không thôi, hẳn đến nay còn nhớ lúc ban đầu ở Thiên Môn Tinh, thủ đoạn Thôi Hằng truyền thụ cho hắn, thật sự là quá mạnh mẽ.

“Có thể trực tiếp tăng cường thực lực cho con.” Thôi Hằng cười nói.

“Quá tốt! Đa tạ sư tôn!!” Bùi Thanh Thư lòng tràn đầy vui vẻ cáo từ rời đi.

Tăng cường thực lực chính là tăng cường sức chiến đấu, mà tu hành của hắn chính là lấy chiến đấu làm chủ, vậy thì có thể trực tiếp phụ trợ hắn tu hành!

Đợi đến sau khi Bùi Thanh Thư rời khỏi.

Thôi Hằng lại lấy ra ba khối kết tinh kia, trầm nghĩ trong lòng: “Loại sức mạnh thời gian năm tháng, đây không phải là sức mạnh cấp độ Nguyên Anh có thể nắm trong tay, ta là ở sau khi Hóa Thân mới bắt đầu tiếp cận phương diện này.”

“Mặc dù tinh không vô ngần trong Tổ Khiếu Nê Hoàn Cung đã lưu chuyên pháp tắc đạo vận thời gian, nhưng ta không có tu luyện qua pháp thuật phương diện này, thậm chí đều không cách nào trực tiếp điều động bộ phận sức mạnh này.”

” Trong Thiên Môn lại có thể trực tiếp lấy được loại đặc tính tầng thứ này, nếu như có cường giả Thiên Quan nắm giữ loại đặc tính Thiên Môn này với cấp bậc đạt tới tầng thứ Hóa Thân, là có thể đối với ta tạo thành một chút ảnh hưởng.

“Lúc trước không có gặp qua loại thủ đoạn này, trong tiềm thức tạo thành điểm mù, cũng vẫn không có để ý, về sau không thể như vậy, ta cần tu luyện một ít pháp thuật loại thời gian năm tháng.

“Bỏ toàn cái điểm yếu này.

“Hơn nữa, ba khối kết tinh này thật ra thì tương đương với ba loại pháp thuật cụ thể, vừa khéo có thể đem ra hồi đoái ‘Vé Tiên pháp’.”

Ý niệm tới đây, hẳn trực tiếp liên quay trở về bên trong Động thiên Đạo cung, cũng đối với hệ thống hạ chỉ thị.

“Hồi đoái một tấm ‘Vé Tiên pháp’, sử dụng 《 Trung cấp Tiên pháp. Từ nhập môn đến thăng thiên 》 tiến hành định hướng suy diễn pháp thuật.

“Phương hướng suy diễn là ‘Loại thời gian’ !”

Chương 794: Năm tháng như nước, thời gian như đao, chém thọt nguyên vạn vật (1)

[Chúc mừng ngài! Sử dụng ‘Vé Tiên Pháp’ thành công suy diễn ra pháp thuật “Loại Thời Gian “ 《 Quang âm Đao 》 (1).]

[Quang âm Đao: Năm tháng như nước, thời gian như đao. Có thể ngưng Thời Gian Chi Lực hóa thành ánh đao, chém thọt nguyên vạn vật. Có khả năng để cho vũ trụ mục nát, đại đao khô héo. Hóa Thân kỳ mới có thể tu luyện.]

Lần định hướng suy diễn này rõ ràng cùng ngẫu nhiên suy diễn khi trước bất đồng.

Ở trong nháy mắt khi cái đao pháp thuật 《 Quang âm Đao 》 này suy diễn thành công, Thôi Hằng cũng cảm giác được trước mắt của mình bỗng nhiên hiện ra một dòng sông dài màu bạc óng mênh mông cuộn cuộn.

Vô tận sóng lớn từ quá khứ xa xưa vọt tới, cọ rửa tất cả mọi thứ ở hiện tại, lại chảy hướng tương lai bất định.

Thời gian trường hà!

Trong óc của hắn một cách tự nhiên sinh ra cái khái niệm này.

Ngay sau đó, dòng trường hà đến từ quá khứ, cọ rửa hiện tại, chảy về tương lai này liên vạn vạo thay đổi, ngưng tụ ra một thanh Liễu Diệp Đao(2) sóng gợn lăn tăn.

Nó toàn thân sáng bạc, ánh nước lưu chuyển, như sóng nước đúc thành, giống như là có thời gian ở trên thân đao chảy xuôi.

Chỉ chốc lát sau, ánh đao tản đi, Thôi Hằng cũng tỉnh táo lại, nhưng hắn vẫn ngây người tại chỗ rất lâu, qua một lúc lâu mới lẩm bầm nói nhỏ: “Cái này là... Quang âm Đao?”

Cùng lúc đó, hắn duỗi ra ngón trỏ phải, nhẹ nhàng nhoáng một cái, nhất thời liền có một làn nước gợn màu bạc óng ngưng tụ thành ánh đao dài hơn ba tấc, Thời Gian Chi Lực vô hình khuếch tán, liền muốn trực tiếp cắt giảm thọt nguyên vạn vật xung quanh.

Chẳng qua, Thôi Hằng trực tiếp đem khuynh hướng khuếch tán của cỗ Thời Gian Chi Lực này áp chế lại.

Nếu không, toàn bộ Thanh Thiên Châu cùng với mấy cái Thiên Châu chung quanh đều sẽ phải chịu lực lượng Quang

âm Dao ảnh hưởng, đều sẽ bị chém mất đi thọ nguyên trên mức độ nhất định.

“Pháp thuật thật là lợi hại, nếu mà ta không gia trì áp chế, bên dưới một đao là có thể chém rớt trăm vạn năm thọ nguyên.” Thôi Hằng không nhịn được than thở, hẳn bây giờ chỉ là vừa mới vừa học thành, ngay cả nhập môn cũng không tính, cũng đã có uy năng bực này.

Một trăm vạn năm, đây đã là tuổi thọ nhục thân của Hóa Thần sơ kỳ.

Coi như là dùng đủ loại thủ đoạn tăng lên tới cực hạn tuổi thọ nhục thân Hóa Thần kỳ, cũng chỉ có ba trăm vạn năm mà thôi.

Không chống nổi ba đao.

Ở bên dưới uy năng của Quang âm Dao, coi như là cường giả Hóa Thần sơ kỳ trước mặt, cũng sẽ trong nháy mắt thân thể mục nát, khiếu huyết sụp đổ, tinh không vô ngân băng diệt, chỉ còn lại Bất Diệt Nguyên Thân.

Nếu mà Nguyên Thân trúng đao, Thời Gian Chi Lực sẽ còn bám vào ở trên Nguyên Thân.

Mặc dù như vậy sẽ không tạo thành ảnh hưởng gì cho bản thân Nguyên Thân, cũng sẽ không đối với bản thân Nguyên Thân tạo thành cái hạn chế gì, nhưng chỉ cần lần nữa ngưng tụ thân thể, cô Thời Gian Chi Lực này liền sẽ trực tiếp bùng nổ, lần nữa để cho thân thể mục nát.

Đối với người tu tiên Hóa Thần sơ kỳ mà nói, Nguyên Thân là vạn kiếp bất diệt, vĩnh hằng bất diệt, nhưng vậy cũng không có nghĩa là không có thân thể cũng không có vấn đề.

Nguyên Thân cùng pháp lực tăng lên đều là bắt nguồn ở vô ngân tinh không bên trong khiếu huyết thân thể bồi bổ, không có thân thể làm trụ cột, tu vi liền khó tiến thêm nữa, uy năng có thể thi triển cũng sẽ giảm bớt nhiều.

Điều này cũng mang ý nghĩa, nếu như Nguyên Thân bị Quang âm Dao chém trúng, trừ phi đem Thời Gian Chi Lực bám vào ở phía trên bóc tách ra, nếu không tu vi liền khó tiến thêm nữa, chỉ có thể vĩnh viễn đình trệ.

“Quả nhiên giống như trước kia tưởng tượng vậy, sau Hóa Thần kỳ mặc dù Nguyên Thân vạn kiếp bất diệt, bất tử bất diệt, bên dưới Hợp Dao đều không cách nào mang hóa thân hoàn toàn tiêu diệt, nhưng cũng không có nghĩa là giữa Hóa Thần không tồn tại thủ đoạn tranh đấu.”

Trong lòng Thôi Hằng âm thầm vui mừng nói ” Loại pháp thuật Quang âm Dao này rõ ràng chính là đại sát khí để tranh

đâu trong Hóa Thân kỳ thậm chí là cảnh giới cao hơn giữa, nếu là ta trước kia gặp loại pháp thuật này, căn bản cũng không có bất kỳ cơ hội phản kháng, quá kinh khủng.

“Đây còn vền vền chẳng qua là tiêu chuẩn Quang âm Đạo mới học, ngay cả nhập môn cũng không bằng. Nếu là có thể chân chính nhập môn, chém xuống một đao, sợ rằng có thể trực tiếp chém rụng ba trăm vạn năm thọ nguyên, cái này đoán chừng là cực hạn Hóa Thân sơ kỳ có thể đạt tới.

“Hơn nữa, chỉ cần có thể đem pháp thuật Thời Gian Đạo này tu luyện nhập môn, hết thấy sức mạnh loại thời gian đồng giai đều không có hiệu quả đối với ta, năng lực tự vệ cũng sẽ tăng lên rất nhiều.

“Nếu trong Thiên Môn có thể trực tiếp lấy được đặc tính loại thời gian, ta liền có thể bị loại này lực lượng ảnh hưởng, Thời Gian Đạo xuất hiện đền bù điếm yếu phương diện này của ta.

“Phải gắng hết sức nhanh tu luyện đến tầng thứ nhập môn mới được.”

—

(1) Quang m: thời gian

(2) Liễu Diệp Đao: Đao mỏng, hình lá liễu

Chương 795: Năm tháng như nước, thời gian như đao, chém thọ nguyên vạn vật

(2)

Chẳng qua, Thôi Hằng rất nhanh thì phát hiện, pháp thuật loại tầng cấp này đã không phải là đơn thuần bế quan tu luyện liền có thể tiến bộ, còn cần có tài liệu đặc biệt phụ trợ.

Tỷ như muốn đem Quang âm Đao tu luyện tới giai đoạn nhập môn, ngoại trừ bình thường phải hết lòng cảm ngộ Thời Gian chi đao, tìm hiểu nhiều hơn bí ẩn pháp thuật Quang âm Đao, còn cần ba loại bảo vật.

Một món pháp bảo loại thời gian tương đương với Hóa Thân sơ kỳ.

Một gốc linh căn thời gian sinh trưởng vượt qua năm mươi vạn năm.

Một chỗ nơi chốn thời gian lưu tốc không bình thường.

Phải tại sau khi tự thân tu luyện đối với Quang âm Đao đạt đến tới trình độ nhất định, thì triển pháp thuật Quang âm Đao in dấu vào bên trên món pháp bảo này, lại rút ra hấp thu gốc cây linh căn bị vết tích thời gian năm mươi vạn năm cọ rửa kia, cuối cùng ở một chỗ nơi chốn thời gian lưu tốc không bình thường tiên hành đột phá.

Điều kiện như vậy có thể nói là vô cùng hà khắc.

Độ khó cực lớn.

Đương nhiên, cùng phương thức tu luyện Hóa Thân kỳ như nhau, tu luyện pháp thuật này cũng có thể lựa chọn chính mình bế quan tìm hiểu tu luyện, không đi thu thập tài liệu phụ trợ.

Chỉ là tu luyện như vậy tiêu tốn thời gian có thể phải lâu một chút.

Căn bản là từ ngàn vạn năm khởi bước.

Thậm chí lâu hơn.

Dựa theo tuổi thọ nhục thân một trăm vạn năm của Hóa Thân sơ kỳ bình thường mà nói, phỏng chừng muốn đổi mười lần thân thể trở lên mới có hi vọng tự học hoàn thành.

Có điều, cũng chỉ là có hi vọng mà thôi.

“Ồ trong nơi Thiên Giới tràn đầy không biết này, vẫn là nhiều hơn một ít năng lực tự vệ cho thỏa đáng, ở cùng lúc khi

tăng cao tu vi cảnh giới, cũng phải nhanh một chút đem 《 Quang âm Đạo 》 tu luyện nhập môn.”

Thôi Hằng trong lòng làm ra quyết định, thầm nói ” Chẳng qua là ba cái tài liệu phụ trợ kia quả thật không dễ lấy tới, Đầu tiên là pháp bảo loại thời gian tương đương với Hóa Thân sơ kỳ.

“Trên lý thuyết ta có thể chính mình tiến hành luyện chế, nhưng cái này cần thiên tài địa bảo loại thời gian làm tài liệu, cũng cần một khung thiết kế pháp bảo hợp lý, nếu chẳng qua là đem một đồng tài liệu nhào nặn chung một chỗ nhưng là luyện không thành pháp bảo.

“Tốt nhất là có thể có cái pháp bảo binh khí gì cùng loại hình coi như tham khảo, như vậy ta liền có thể sao chép một chút, không đúng, là tham khảo một chút tới tiến hành thiết kế đối với pháp bảo.

” Ừ, nếu như lúc trước ba viên kết tinh ẩn chứa Thời Gian Chi Lực kia thật sự là người Trường Sinh Thần Sơn làm nên, cũng liền ý nghĩa bọn họ nơi đó có cường giả phương diện này, có lẽ có pháp bảo binh khí loại thời gian?

“Còn có linh căn cùng nơi thời gian lưu tốc không bình thường, phỏng chừng cũng có thể ở Trường Sinh Thần Sơn đạt được đâu mỗi. Tiếp đó, phải chú ý kỹ một chút tình huống Trường Sinh Thần Sơn.”

...

Ở khi Thôi Hằng suy nghĩ tu luyện pháp thuật Thời Gian Đạo, đã có người không kềm chế được, tìm được tông đàn nòng cốt của Hoàng Thiên Giáo.

Cũng tức là Lâm Sơn bộ lạc.

Khắp nơi đều là cánh đồng hoang vu loạn thạch, trên bầu trời một già một trẻ hai người đứng lơ lửng trên không, mắt nhìn xuống phía dưới.

Trong đó tên lão già kia mặc pháp bào toàn thân màu trắng, tóc cùng râu cũng là trắng như tuyết, đầu đội mũ lông, lưng đeo trường kiếm, một vẻ tiên phong đạo cốt.

Ở cái hông của hắn treo một cái chuông đồng xanh, tràn đầy ý vị năm tháng tang thương.

Tên thiếu niên kia chính là bộ dáng chỉ có mười tám mười chín tuổi, dung mạo anh tuấn, mày kiếm mắt sáng, người mặc pháp bào màu vàng óng, ánh mắt lạnh lùng mà nhìn cánh đồng hoang vu loạn thạch phía dưới.

“Nơi này chính là địa phương đệ đệ của ta bị chém chết 50 năm trước đi.” Thiếu niên mặt như phủ băng, trầm giọng nói ”

Người giết hãn cũng là một Thiên Thân, gọi là Khương Hằng Hà.”

“Không sai.” Lão giả gật đầu một cái nói ” chẳng qua là Khương Hằng Hà đã không biết tung tích, đến nay đều không tìm được.”

“A, thật là phé vật.” Thiếu niên hừ lạnh nói “Đường đường Thần Thể lại bị cùng cảnh giới chém chết, ta từ khi rời núi tới nay, chưa bao giờ bại một lần, vô địch đến nay. Không nghĩ tới mới bề quan trăm năm, phé vật này đã chết rồi.”

” Khương Hằng Hà kia tu luyện công pháp không bình thường.” Lão giả giải thích ” Lúc ấy ta tới qua nơi này, uy lực kiếm quang của Khương Hằng Hà còn lưu lại, uy năng vượt xa Thiên Thân bình thường.”

“Phé vật chính là phé vật, người không cần vì hãn giải thích.” Thiếu niên lắc đầu nói “Lần này tới, ta chỉ cần giết sư phụ Khương Hằng Hà, báo thù cho đệ đệ phé vật kia của ta là được.”

“Tốt nhất vẫn là trước tra rõ.” Lão giả cau mày nói “Lần này tuy có người tự xưng là sư phụ Khương Hằng Hà lộ diện, lại cũng chưa hẳn là thật, có thể là thể lực khác bày ra bày rập.”

“Bày rập thì như thế nào?” Thiếu niên lắc đầu nói “Người quá nhất gan, đến chúng ta cảnh giới này, tướng do tâm sinh, người ở trong phái già lão, lòng cũng già rồi, luôn nghĩ trước dò tra rõ mới động thủ, sẽ bỏ qua rất nhiều cơ hội.”

“Mọi việc bày mưu rồi hành động, chuẩn bị sẵn sàng trước, chung quy không có sai.” Lão giả cũng không tức giận, chẳng qua là mỉm cười lắc đầu nói ” Sư phụ người cũng là đồng ý điểm này.”

” Tàn Phong ta từ trước đến giờ vô địch, chính là một tên Tôn Giả, còn không đáng cho ta hết lòng chuẩn bị.” Thiếu niên hơi hơi ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về phía phương hướng Lâm Sơn bộ lạc, trầm giọng nói ” Lão Tông, người nêu là sợ, ta liền một người đi chỗ Hoàng Thiên Giáo đó.”

“Chương giáo muốn ta tới giám sát người, ta làm sao có thể để cho người một mình hành động.” Lão Tông lắc đầu nói ” Người đã cô chấp như thế, vậy thì đi thôi.”

“Có điều, người phải nghe ta khuyên một câu, vẫn là phải chuẩn bị xong bảo vật thoát thân rời đi, lấy phòng ngừa vạn nhất, dù sao, dựa theo hai người Trường Thanh sơn trang miêu tả, cái người tự xưng sư phụ Khương Hằng Hà không thể khinh thường.”

“Được rồi được rồi, thật dài dòng.” Tần Phong hét sức bật mạnh khoát tay, tiện tay lấy ra một tấm phù lục vẽ hình tiểu kiếm màu vàng, hướng xa xa ném một cái ” Vậy thì được rồi chứ, Hư Không Tử Mẫu Kiếm Phù, chỉ cần kích thích Tử phù trong tay, liền có thể trong nháy mắt na di đến vị trí Mẫu phù hiện thời, thứ tốt để chạy trốn.”

“Ha ha, như thế tốt lắm.” Lão Tống hài lòng gật gật đầu nói ” Ta đã sớm chuẩn bị xong, đi thôi. Chẳng qua, sau khi đến cái Hoàng Thiên Giáo kia, tốt nhất vẫn là trước dò xét...”

“Nói nhảm thật nhiều!” Tần Phong trực tiếp hóa thành một vệt sáng hướng vị trí Lâm Sơn bộ lạc bay đi, thanh âm của hắn theo cơn gió bay qua “Lão Tống người nói cái gì, gió quá lớn, ta không nghe được.”

Tốc độ phi hành của hắn cực nhanh, chờ lúc âm thanh truyền tới, trước mặt ngay cả vệt sáng đều đã biến mất rồi.

“...” Lão Tống thấy vậy khẽ nâng trán, có chút lắc đầu bất đắc dĩ, thở dài nói “Hy vọng lần này có thể thuận lợi đi, ôi, chẳng biết tại sao luôn có một loại dự cảm chẳng lành.

“Theo lý thuyết điều này không nên a. Hắn là ta suy nghĩ nhiều quá. Đi thôi!”

Chương 796: Cái gọi là Vô Địch chi tâm, tự tin vô địch (1)

Lâm Sơn bộ lạc trước đây, bây giờ thành tổng đàn Hoàng Thiên Giáo.

Cùng mấy tháng trước so sánh, nơi này đã kinh biến đến mức phân thịnh hơn bao giờ hết, bộ lạc đơn sơ trước đây bị xây lên một tòa thành lớn, bị gọi là “Hoàng Thiên Thành”.

Tượng thần “Hoàng Thiên Tôn Thân ” liền bị thờ cúng ở trung ương tòa thành lớn này.

Đó là một pho Tượng Thần khổng lồ cao hơn ngàn trượng, giống như một ngọn núi đứng sừng sững ở trong thành, coi như là ở nơi cách tòa thành này vô cùng xa xôi đều có thể nhìn rõ rõ ràng ràng.

Mà ở bên trong Hoàng Thiên Thành, khắp nơi đều là người tới hành hương.

Những người này không ngại xa ngàn dặm vạn dặm, đi tới nơi này gặp mặt Hoàng Thiên Tôn Thân, lễ bái cầu chúc, khấn cầu Hoàng Thiên Tôn Thân che chở, hy vọng Hoàng Thiên Tôn Thân có thể giúp bọn họ bình an vượt qua Tinh Hồng Tai Kiếp sắp đến

Hương khói nguyện lực vô cùng dào dạt giống như dòng lũ hội tụ đến bên trong pho tượng Hoàng Thiên Tôn Thân này, ngàn ngui thời gian mấy tháng, nguyện lực mà tượng thần ngưng tụ y như biển sâu vực lớn.

Hoàng Cân Lực Sĩ chính là ở bên trong tượng thần xây dựng động phủ, tiến hành tìm hiểu cùng luyện hóa đối với những thứ hương khói nguyện lực kia.

Bản chất hương khói nguyện lực cực kỳ huyền diệu, đối với Hoàng Cân Lực Sĩ đã là Nguyên Anh đỉnh phong mà nói, có chỗ tốt cực lớn, có thể trực tiếp tăng cường tu vi cảnh giới của hắn, thậm chí để cho hắn nhìn thấy một cái con đường đi thông cảnh giới cao hơn.

Đây đồng dạng cũng là một lần tiến hành tìm tòi của Thôi Hằng đối với quy tắc của thế giới này, xem có thể hay không dựa vào tín ngưỡng hương khói tịnh thờ của chúng sinh, dùng cái này để tích lũy đầy đủ “Thay đổi ” từ đó tấn thăng đến Hóa Thân kỳ.

Sự thật chứng minh, hương khói nguyện lực đối với tăng lên cảnh giới tu vi Nguyên Anh đỉnh phong quả thật có hiệu

quả, nhưng dường như cũng không phải là phát triển hướng về phương hướng Hỏa Thần.

Giống như Hoàng Cân Lục Sĩ bây giờ.

Mặc dù cảnh giới Hoàng Cân Lục Sĩ vẫn là Nguyên Anh đỉnh phong, không có thay đổi, nhưng sau khi trải qua hương khói nguyên lực tối luyện, thực lực của hắn đã bắt đầu dần dần vượt qua cực hạn của Nguyên Anh kỳ.

Đợi một thời gian, nếu là có thể mạng hương khói nguyên lực tích lũy đến một cái mức độ đủ nhiều, có lẽ hắn thật có thể dựa vào loại lực lượng này đột phá những ràng buộc của Nguyên Anh kỳ đỉnh phong, đạt tới một cái cảnh giới cao hơn.

“Đây là Tiên Tôn tặng cho ta đại cơ duyên a!” Hoàng Cân Lục Sĩ không nhịn được thở dài nói “Ta phải cày nỗ lực, cố gắng hiện lộ một ít thân tích, cũng muốn làm nhiều buổi tuyên giảng giáo lý, để cho những người tới lễ bái câu phúc này nhớ kỹ Hoàng Thiên Tôn Thần, nhớ kỹ Hoàng Thiên Giáo...”

Ban đầu hắn xem như Hoàng Thiên Tôn Thần phối hợp truyền giáo, chẳng qua vẫn là tuân theo mệnh lệnh của Thôi Hằng mà thôi, hoàn toàn không nghĩ tới lại còn sẽ có thu hoạch không lồ thêm vào như vậy.

Hoàng Cân Lục Sĩ đang cảm thán, bỗng nhiên lòng có cảm giác, ánh mắt nhìn về phía bên ngoài, gật đầu nói: “Mời vào.”

Vừa dứt lời, chỉ thấy toà động phủ thuộc nội bộ Tượng Thần này mở ra một đạo cánh cửa không gian, có hai thân ảnh từ bên ngoài đi vào.

Chính là Bùi Thanh Thư và Lý Minh Thành.

“Tôn thân tu vi nhìn qua lại có tinh tiến.” Lý Minh Thành thở dài nói.

Hắn trong khoảng thời gian gần đây thường xuyên đến tìm Hoàng Cân Lục Sĩ thương lượng phương thức phát triển giáo phái, mỗi một lần cũng có thể mơ hồ cảm giác tu vi Hoàng Cân Lục Sĩ có tăng lên.

Loại trạng thái này để cho hắn hâm mộ.

“Đều là Tiên Tôn cho cơ hội.” Hoàng Cân Lục Sĩ hướng phương hướng đô thành Mộc Quốc hành lễ, thân sắc cung kính, sau đó lại nhìn về phía hai người, mỉm cười nói “Ta thấy các ngươi tới dường như có hơi vội vàng, nhưng là đã xảy ra chuyện gì?”

“Ừm.” Bùi Thanh Thư gật đầu một cái nói “Đúng là có một số việc, ngươi biết đấy, lúc trước chúng ta lấy được ba tấm thẻ ngọc cô, bên trong ghi lại tin tức di tích viên cô...”

Hắn đem chuyện chính mình mang theo thẻ ngọc đi gặp Thôi Hằng trần thuật đơn giản một chút, lúc trước Lý Minh Thành đã biết chuyện này, về mặt cũng không có quá nhiều thay đổi, nhưng thân sắc Hoàng Cân Lục Sĩ rõ ràng ngưng trọng.

“Dựa theo Tiên Tôn nói, loại thủ đoạn này ít nhất là cường giả vượt qua tầng thang trời thứ nhất mới có thể thi triển.” Thân sắc Hoàng Cân Lục Sĩ cũng biến thành ngưng trọng “Nếu như cường giả loại này đến thật, chúng ta sợ rằng vô lực ứng đối.”

“Ừ, nếu thật là tới một cường giả nắm giữ Thời Gian Chi Lục, chúng ta khẳng định đều không phải là đối thủ.” Bùi Thanh Thư trầm giọng nói “Bây giờ Huệ Thế chưa trở về, chúng ta cũng không thể mang hy vọng hoàn toàn ký thác vào nơi đó, vẫn là phải chính mình trước tiên chuẩn bị sẵn sàng.”

“Không sai.” Lý Minh Thành gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

“Đúng là nên như thế.” Hoàng Cân Lục Sĩ gật đầu một cái, hơi nghĩ ngợi sau đó nói “Trong khoảng thời gian gần đây, tu vi cảnh giới của ta có tăng trưởng, hương khói nguyên lực cũng rất là huyền diệu, chúng ta có thể coi đây là cơ sở để xây dựng một trận pháp phòng vệ, mới có thể ngăn cản một đoạn thời gian ngắn ngủi.”

“Trận pháp này phải bố trí như thế nào?” Bùi Thanh Thư vội vàng hỏi.

“Không khó.” Hoàng Cân Lục Sĩ vẫy tay ngưng tụ một màn ánh sáng trên không trung, bắt đầu giảng giải ý tưởng của hắn đối với toà đại trận hương khói này.

Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Thành nghe mà gật đầu liên tục.

Cuối cùng Hoàng Cân Lục Sĩ nói: “Nếu trận này có thể thành, bặt vào ta cùng pho tượng thân này làm mất trận, hẳn là có thể đem cường giả Thiên Quan tầng thứ tư ngăn cản ở bên ngoài thời gian một ngày.”

Thiên Quan tầng thứ tư thực lực mặc dù đã mạnh hơn Nguyên Anh đỉnh phong, nhưng chung quy không có đạt tới Hóa Thần kỳ.

Mà bản thân Hoàng Cân Lục Sĩ cũng đã đi lên con đường vượt qua Nguyên Anh đỉnh phong, vì vậy với hắn mà nói, cường giả Thiên Quan tầng thứ tư còn chưa đến mức độ vô luận như thế nào đều không chống đỡ nổi.

“Thời gian một ngày, hẳn là đủ cho chúng ta chờ Huệ Thế trở về.” Bùi Thanh Thư gật đầu một cái, trầm giọng nói “Trận

này vừa thành, tông đàn Hoàng Thiên Giáo có thể trụ vững không lo.”

“Chỉ sợ người của Trường Sinh Thần Sơn không cách nào công phá tông đàn, chuyên đi đả kích những phân đàn địa phương khác.” Lý Minh Thành có chút ưu sầu nói ” Những phân đàn kia tuyệt đối không thể ngăn cản.”

“Không cần phải lo lắng.” Hoàng Cân Lục Sĩ mỉm cười nói ” Trận này là lấy lực hương hỏa làm trụ cột, chỉ cần là địa phương tôn kính ta là Thần, cũng sẽ bị che phủ ở bên trong, phân đàn cũng là như vậy.”

“Hoá ra là như vậy.” Lý Minh Thành nghe vậy ánh mắt sáng lên, cười nói ” Như thế tốt lắm, chúng ta bây giờ liền bắt đầu hành động.”

Chương 797: Cái gọi là Vô Địch chi tâm, tự tin vô địch (2)

Khi Tần Phong cùng lão Tống đi tới trên không tổng đàn Hoàng Thiên Giáo, trận pháp của Hoàng Cân Lục Sĩ đã bố trí xong.

“Sức mạnh pháp tắc nơi này có cái gì không đúng.” Tần Phong ngay lập tức liền phát giác dị trạng pháp tắc của khu vực này, ánh mắt của hắn nhìn chăm chú phía dưới, cười lạnh nói “Trận pháp phòng vệ, có chút ý tứ.”

Vừa nói, hắn liền giơ tay lên, ngưng tụ sức mạnh trong cơ thể, muốn tiến hành cường công trận pháp phía dưới, đem đánh vỡ.

“Trước không vội vàng động thủ.” Lão Tống nhưng là ngăn cản Tần Phong, lắc đầu một cái.

“Lại thế nào nữa?” Tần Phong cau mày nói “Đều đã tới đây, ngươi vì sao lại ngăn trở ta?”

“Trận pháp này không bình thường.” Lão Tống trầm giọng nói “Nếu mà chúng ta tùy tiện xuất thủ mà nói, vô cùng có khả năng bị dây dưa ở chỗ này.”

“Quần lấy chúng ta? Điều này là không thể nào!” Tần Phong hừ lạnh một tiếng, liền muốn tiếp tục ra tay.

“Lúc trước ngươi không phải là luôn muốn biết cái tên tự xưng sự phụ của Khương Hằng Hà ở đâu sao?” Lão Tống thật sự không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là nói “Ta có thể nói cho ngươi biết hắn ở đâu.”

“Ồ?” Tần Phong nghe vậy sững sờ, hơi kinh ngạc mà nhìn về phía lão Tống, ngay sau đó cười nói “Ngươi kiên ky trận pháp nơi này như vậy, lại thà để cho ta đi tìm sự phụ Khương Hằng Hà phiền toái, còn hơn để cho ta ra tay đối với trận pháp nơi này?”

“Lúc trước không nói cho ngươi tung tích người kia, là sợ ngươi hành sự lộ mẫn.” Lão Tống thở dài một cái nói “Theo tình huống ta hiểu được đến xem, thực lực của người kia sâu không lường được, chỉ sợ là một vị tôn giả đỉnh phong, đây là cực kỳ nguy hiểm.

“Bất quá, so ra, vẫn là tòa trận pháp trước mắt này càng làm cho ta kiên ky. Chỉ cần chúng ta xuất thủ, cũng sẽ bị trận pháp này quần lấy, ít nhất một ngày thời gian.

“Thứ hiệu quả này rõ ràng chính là dùng để kéo dài thời gian, nếu như chúng ta mặc cho đối phương kéo dài thời gian,

rất có thể để cho chuyện nằm chắc trong tay sinh ra các loại biến số.

“Trận pháp nguy hiểm đang ở trước mắt, rõ ràng chính là bẫy rập, ta đương nhiên không thể để cho người trực tiếp bước vào, mà sư phụ Khương Hằng Hà kia tuy mạnh, nhưng cũng chưa thể chắc chắn trình độ nguy hiểm.

“Nếu bên này đã xác định nguy hiểm, sao không đi bên kia nhìn một chút?”

“Nếu như đi sư phụ Khương Hằng Hà bên kia, phát hiện bên kia so với trong này còn nguy hiểm hơn thì sao?” Tần Phong hơi không kiên nhẫn nói “Chẳng lẽ chúng ta đến rồi trở lại?”

“Nếu là kết quả dò xét tỏ rõ, sư phụ Khương Hằng Hà quả thật so với bên này càng nguy hiểm, chúng ta đây nên trở về tới bên này.” Lão Tông như đương nhiên nói.

“Người cũng quá nhất gan!” Tần Phong có chút tức đến nổi phôi, sắc mặt không vui “Được, người nói, sư phụ Khương Hằng Hà ở nơi nào? So sánh với nơi này, ta quả thật đối với hắn cảm thấy hứng thú hơn một chút.”

“Ở Mộc Quốc đô thành.” Lão Tông trầm giọng nói.

“Rất tốt!” Tần Phong gật đầu một cái.

Ngay sau đó hắn liền hóa thành một vệt sáng, trực tiếp lấy tốc độ vượt xa lão Tông của hắn, hướng phương hướng đô thành Mộc Quốc bay qua.

“Tần Phong!” Lão Tông tức giận dựng râu trợn mắt, cắn răng đuổi theo, vừa đuổi vừa hô “Người chớ có xung động ra tay, người kia thực lực sâu không lường được, vẫn là phải trước dò xét một phen cho thỏa đáng.”

Tần Phong bay ở phía trước nghe được thanh âm lão Tông, nhưng nhưng căn bản lờ đi.

Hắn thầm nghĩ trong lòng: “Lão Tông người căn bản cũng không biết cái gì gọi là Vô Địch chi tâm, ta từ lúc xuất đạo tới nay chưa từng có địch thủ, loại tự tin như vậy là hạng người già lão như người không thể tưởng tượng!”

Cái gì dò xét?

Trực tiếp ra tay mới là phong cách của mình!

Coi như đối phương là cường giả vượt qua tầng thang trời thứ nhất, hắn cũng tự nghĩ có thể dựa vào bí bảo bảo toàn tánh mạng chạy thoát.

Căn bản cũng không cần do do dự dự.

Quá lêu mê.

Ý nghĩ đều không thông suốt.

...

Ở lúc Tần Phong cùng lão Tông rời đi.

Trong tổng đàn Hoàng Thiên Giáo, bảy người Bùi Thanh Thư, Lý Minh Thành, Hoàng Cân Lực Sĩ trở mắt nhìn nhau.

Cái kết quả này hoàn toàn ngoài dự liệu của ba người bọn họ.

Không nghĩ tới hai cường giả kia chẳng qua là dừng lại ở trên trời chốc lát liền rời đi, ngay cả một lần công kích cũng không có phát động.

“Nếu mà ta không có nhìn lầm, phương hướng hai người kia bay đi, dường như là Mộc Quốc đô thành?” Bùi Thanh Thư bỗng nhiên thân sắc cô quái nói ” Bọn họ không phải là trực tiếp đi tìm sư tôn chứ.”

“Đi tìm Tiên Tôn, vậy, vậy chắc không phải đâu.” Hoàng Cân Lực Sĩ cũng có chút khiếp sợ với cách làm của hai người này ” Làm vậy há chẳng phải là đang tự tìm đường chết?”

“Để cho người không đoán ra.” Lý Minh Thành cũng là vẻ mặt mờ mịt, không hiểu nổi hai người kia đang suy nghĩ gì.

...

Vào lúc này, ánh nắng rực rỡ, bầu trời trong xanh.

Dân chúng Mộc Quốc đô thành đều hết sức nhàn nhã tiếp tục trạng thái sinh hoạt ngày thường, vô cùng nhàn nhã, bỗng nhiên liền nghe trên trời truyền đến một tiếng vang thật lớn, giống như sấm nổ tung.

” Sư phụ Khương Hằng Hà ở chỗ nào? Mau đi ra nhận lấy cái chết! !”

Chính là Tần Phong cấp tốc bay tới nơi này.

Hắn căn bản là lười tiến hành cái gọi là dò xét, trực tiếp liền hướng tất cả mọi người nói rõ mục đích của chính mình.

Đây cũng là tác phong làm việc của hắn từ trước tới nay.

Thanh âm to lớn trong nháy mắt liền truyền khắp toàn bộ Mộc Quốc đô thành, làm cho tất cả mọi người cũng không nhìn được ngẩng đầu hướng trời cao nhìn lại, nhưng đại đa số người đều chỉ có thể nhìn được một bóng người mơ hồ.

Lúc này, lão Tông theo sát phía sau cũng nghe được âm thanh trước mặt, hắn nhất thời mặt liền biến sắc.

“Không được! Xong rồi! !”

Chương 798: Quang âm như đao trảm thiên kiều (1)

Trong sân cung điện Mộc Quốc đô thành.

Thôi Hằng hai mắt hơi khép, ngồi xếp bằng lơ lửng trên không, quanh thân đều tản ra một vòng hào quang màu bạc óng, như là có khả năng đề cho vạn sự vạn vật đều khô héo mục nát.

Hắn đang tìm hiểu bí ẩn 《 Quang âm Đao 》 (1).

Ở trong một chỗ đình nghỉ mát không xa, công chúa Mộc Linh Vận hầu hạ ở đây, nàng hai tay nâng một cái khay, phía trên để chén trà cùng bình trà, lặng lẽ nhìn Thôi Hằng.

Nàng là bị Mộc Hoàng an bài tới.

Dựa theo cách nói của Mộc Hoàng, đệ tử và tùy tùng của Thôi Thượng Tôn đều đã rời đi, để cho vị khách quý này một người cư ngụ ở trong cung điện, vậy thì có vẻ như Mộc Quốc chiêu đãi không chu toàn.

Nhưng nếu là để cho cung nữ tầm thường đi hầu hạ bên cạnh lại rõ ràng không thích hợp.

Vì vậy, sau khi được Thôi Hằng đồng ý, Mộc Hoàng liền đem Mộc Linh Vận người công chúa này đưa đến trong tòa cung điện này, hầu hạ ở bên cạnh Thôi Hằng.

Liền cư ngụ ở trong một tòa Thiên Điện bên cạnh Thôi Hằng, phụ trách bưng trà dâng nước, nấu cơm rửa chén các loại tạp vụ thường ngày.

Bây giờ, nàng muốn làm chính là chờ sau khi Thôi Hằng kết thúc tu luyện, nâng chén trà bình trà trong khay đi qua, hầu hạ Thôi Hằng uống một ngụm trà mát.

Lá trà dùng để pha trà này rõ ràng không là phẩm phẩm.

Dù chẳng qua là nâng bình trà và chén trà, nàng cũng có thể cảm giác được pháp tắc linh cơ cường đại ẩn chứa trong đó, chỉ cần tiếp xúc gần gũi, liền có thể đề cho tu vi cảnh giới của nàng có đề cao.

Nếu mà ở lúc Thôi Hằng nhập định tìm hiểu pháp thuật đứng ở cách đó không xa, còn sẽ có một loại cảm giác trực diện cận nguyên đại đạo pháp tắc thiên địa, có thể lĩnh ngộ được rất nhiều bí ẩn đại đạo trong ngày thường có thể cần tìm hiểu ngàn năm vạn năm.

Đối với Mộc Linh Vận mà nói, nàng tới bên người Thôi Hằng hầu hạ, nhất định chính là gặp may.

Ngăn ngủi mây ngày trôi qua, cả người nàng liên được tăng lên kiêu bay vọt.

Vô luận là tự chất cơ sở tự thân, hay là cảnh giới tu vi, đều tăng lên rất nhiều.

Cùng trước khi tới hầu hạ Thôi Hằng có khác biệt trời vực.

Vì vậy, Mộc Linh Vận đối với Thôi Hằng tràn đầy cảm kích.

Dù sao, nàng rất rõ ràng bản thân sở dĩ có thể đạt được những tăng lên này, đều là bởi vì được Thôi Hằng cho phép.

Nếu như Thôi Hằng không cho phép, nàng căn bản cũng không khả năng được đủ loại bồi bổ cùng tăng lên.

“Thật muốn vì Thượng Tôn làm gì đó, nhưng ta quá yếu.” Mộc Linh Vận nhìn Thôi Hằng cách đó không xa, trong lòng khẽ thở dài.

Nàng hiểu rõ chính mình đối với Thôi Hằng mà nói ngay cả con kiến cũng không bằng, căn bản là không giúp được gì, chỉ có thể đem phần ân tình này ghi nhớ ở trong lòng, chờ sau này cường đại lên lại báo đáp.

Vừa lúc đó, trên trời bỗng nhiên truyền đến tiếng nổ vang, lại là có người tại trên bầu trời vô cùng phách lối la hét.

“Sự phụ Khương Hằng Hà ở chỗ nào? Mau đi ra nhận lấy cái chết! !”

Thanh âm này thật giống như là tiếng sấm chọt nổ tung trong hoàn cảnh yên tĩnh không tiếng động.

Hơn nữa đình tai nhức óc, để cho tâm thần của người ta cũng vì đó rung động.

Tâm thần Mộc Linh Vận cũng bị thanh âm này chấn nhiếp, cả người theo bản năng run một cái, khay trong tay lệch một cái, mắt thấy chén trà cùng bình trà liền sắp rớt xuống.

Chẳng qua, lúc này bỗng nhiên có một đạo sức mạnh êm ái bọc lại chén trà cùng bình trà, khiến chúng nó trôi lơ lửng ở không trung, không có rớt xuống đất.

Chính là Thôi Hằng.

Hắn đã tại trong nhập định tỉnh lại.

“Thôi Thượng Tôn! ” Mộc Linh Vận thấy vậy vội vàng đem chén trà cùng bình trà đặt xuống, khẽ khom người hướng Thôi Hằng hành lễ nói ” Đa tạ Thượng Tôn.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, gương mặt nhìn một chút trên trời, khẽ cười nói ” Thật sự là không nghĩ tới, người

của Trường Sinh Thân Sơn lại chính mình tìm tới nơi này, đúng là tiết kiệm cho ta không ít thời gian.”

“Cái gì, người, người này lại đến từ Trường Sinh Thân Sơn sao?” Mộc Linh Vận nghe vậy khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời trắng bệch, trở nên có chút kinh hoàng thất thố.

Ở trong nhận thức của nàng, Thượng Cổ đại giáo như Trường Sinh Thân Sơn chính là thế lực cao cấp nhất trong trời đất này, bên trong tất cả toàn bộ đều là đại nhân vật Mộc Quốc đều không trừ chọc nôi.

Bây giờ lại có người của Trường Sinh Thân Sơn khí thế hung hăng đến nơi này... Vậy thì phải làm gì?

Ý niệm tới đây, trong lòng Mộc Linh Vận bỗng nhiên hiện ra một cái suy đoán, vô cùng khiếp sợ nhìn về phía Thôi Hằng, run giọng nói: “Thượng Tôn, ngài, ngài không phải là sư phụ Khương Hằng Hà trong miệng người kia nói chứ.”

”Ừ, không sai.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ”Người này chính là tới tìm ta.”

“Đây, đây, đây chính là Trường Sinh Thân Sơn a! Thượng Tôn!” Mộc Linh Vận lại là vừa hốt hoảng vừa lo lắng nói ”Ta, ta đây phải đi cầu xin phụ hoàng, để cho hắn đem hết toàn lực ngăn cản người của Trường Sinh Thân Sơn này, ngài mau mau rời đi nơi này.”

Mặc dù nàng từng thấy Thôi Hằng ra tay, cũng biết cảnh giới của Thôi Hằng nhất định cực cao, nhưng nhận thức của nàng đối với Trường Sinh Thân Sơn đã ăn sâu bén rễ, nghe được người của Trường Sinh Thân Sơn phản ứng đầu tiên chính là tránh lui, tuyệt đối không thể cùng họ đối kháng chính diện, sẽ cho rằng đó chính là đang tìm cái chết.

“Không cần.” Thôi Hằng chính là khẽ gật đầu một cái, trên mặt vẫn còn nở nụ cười âm áp, nói với Mộc Linh Vận ”Chỉ là một tên Thiên Quan tầng thứ ba, không tính là cái gì.”

Vừa nói, hắn liền nâng tay phải lên, duỗi ra ngón trỏ, ngay sau đó chỉ thấy một luồng ánh sáng màu bạc ở trên đầu ngón tay chuyển động, như là sóng nước chảy xuôi.

Đây là một đạo ánh đao vô cùng xinh đẹp.

Mộc Linh Vận gần trong gang tấc chẳng qua là nhìn một cái liền không nhìn được say mê trong đó, lâm bâm nói nhỏ: ”Ánh sáng thật là đẹp.”

Cùng lúc đó, Thôi Hằng nhẹ nhàng phun ra một chữ.

“Chém!”

—

(1) Quang m: Thời gian

Chương 799: Quang âm như đao trảm thiên kiều (2)

Sau khi thanh âm của Tần Phong vang dội toàn bộ Mộc Quốc đô thành, trực tiếp liên để tất cả mọi người trong này lâm vào trong khủng hoảng.

Coi như là Mộc Hoàng cũng không ngoại lệ.

Một đám Thiên Thần cổ lão ẩn cư ở chỗ sâu trong hoàng cung cũng bị kinh động, rời rít phá quan mà ra, đi tới bên người Mộc Hoàng, tất cả đều nghi ngờ không thôi mà nhìn bầu trời.

Bọn họ đều ở trong thanh âm này cảm nhận được một loại sức mạnh vô cùng to lớn.

Cái này là uy năng hoàn toàn vượt qua tầng thứ Thiên Thần.

Tôn giả!

“Chuyện gì xảy ra, vì sao lại có tôn giả xuất hiện ở trong đô thành của quốc gia ta?”

“Người sư phụ Khương Hằng Hà này là ai, tại sao có thể có tôn giả tìm đến đô thành của quốc gia ta? !”

“Tai họa a tai họa! Khí tức sức mạnh của người nọ ta nhớ được, cái này chỉ sợ không phải một tôn giả bình thường, hẳn hẳn là tới từ Trường Sinh Thần Sơn!”

“Cái gì? ! Thượng Cổ đại giáo Trường Sinh Thần Sơn? !”

Vào lúc này, bọn họ đều lâm vào bên trong sợ hãi trước đó chưa từng có, ánh mắt tất cả đều nhìn chăm chú Mộc Hoàng, hy vọng hẳn có thể đưa ra một cái giải thích hợp lý cùng phương án giải quyết.

“Trường Sinh Thần Sơn, lại thật sự là tôn giả Trường Sinh Thần Sơn đến rồi...” Mộc Hoàng cũng cảm giác có chút tê cả da đầu, nội tâm cũng thấp thỏm, trong lúc nhất thời hoàn toàn không biết nên nói những gì.

Trước đó hẳn chỉ cho là Thôi Hằng muốn đối phó Trường Thanh sơn trang, không nghĩ tới thật đem tôn giả Trường Sinh Thần Sơn trên chọc qua tới.

Phiền phức lớn rồi!

Ngay cả trong hoàng thành đều kinh hoảng thành bộ dáng này, bên ngoài hoàng thành là quang cảnh gì có thể tưởng tượng được.

âm thanh quát chói tai bất thành linh, làm cho tất cả mọi người trong đô thành Mộc Quốc đều cảm giác được cảm giác sợ hãi không có gì sánh kịp, nội tâm thoáng cái liền lâm vào trong tuyệt vọng.

Không có ai biết nên làm cái gì, cũng không người nào biết bây giờ phát sinh cái gì.

Chỉ có sợ hãi và tuyệt vọng lấp đầy nội tâm.

Cùng lúc đó, ở trên bầu trời nơi này, Tần Phong mắt nhìn xuống chúng sinh phía dưới, trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh lùng ” Một bày kiến hôi, chỉ biết sợ hãi kinh hoàng, thật là buồn chán.”

Vào lúc này, lão Tông cũng chạy tới, hấn mới vừa dừng lại liền trầm giọng quát lên: “Người đang làm gì, làm sao trực tiếp liền tuyên chiến, tại sao không làm dò xét? !”

“Làm dò xét gì t? Để cho ta người vô địch thiên kiêu này dò xét bày phế vật kiến cỏ này? ” Tần Phong vô cùng khinh bỉ chỉ chỉ phía dưới, khinh thường nói ” Chỉ đám nhãi nhép này mà người cũng sợ thành cái bộ dạng này? Còn nữa, người không tính sai đi, sư phụ Khương Hằng Hà thật ở...”

Coong!

Vừa lúc đó, bỗng nhiên có từng tiếng sắt thép va chạm to rõ từ phía dưới truyền tới, cắt đứt lời nói của Tần Phong, cũng để cho tinh thần lão Tông thoáng cái trở nên căng thẳng.

Xì xì xì!

Giống như là âm thanh không gian cùng pháp tắc bị hoãn lại.

Một đạo ánh đao xinh đẹp màu bạc óng như là sóng nước trong nháy mắt vắt ngang Thiên Vũ, đem hai người Tần Phong cùng lão Tông bao phủ.

Bọn họ thậm chí ngay cả cơ hội phản ứng lại cũng không có, liền hoàn toàn mất đi cơ hội chạy trốn.

Tất cả phương thức chạy thoát lúc trước chuẩn bị đều trong nháy mắt mất đi tác dụng.

Vào lúc này, toàn bộ người trong Mộc Quốc đô thành cũng đều thấy được cái ánh đao dày đặc không trung này, có người khiếp sợ, có người nghi ngờ, có người sợ hãi, có người vẫn tuyệt vọng.

Chẳng qua, những thứ này đều không chút nào ảnh hưởng uy năng một đao này có.

Đây là ——

Quang âm Dao!

“A a a! ! Không! Không không! !”

Tần Phong bỗng nhiên phát ra tiếng kêu thảm thiết khàn cả giọng.

Ở bên trong ánh đao xinh đẹp như nước gợn, hấn giống như là một người điên giãy giụa gào lên ” Tại sao có thể như vậy, xảy ra chuyện gì, chuyện gì xảy ra? !”

Trong nháy mắt khi bị ánh sáng Quang âm Dao bao phủ, thọ nguyên của Tần Phong giống như sông lớn vào biển mà bắt đầu lấy một loại trạng thái cực kỳ mãnh liệt nhanh chóng trôi qua.

Hắn có thể cảm giác được rõ rệt máu thịt của mình đang trở nên héo rút, gân cốt đang trở nên yếu ớt, sức mạnh đang trở nên mỏng manh, thân hồn cũng đang từng chút một giải tán.

Ngay cả đặc tính Thiên Môn được xung vĩnh hằng bất diệt lại cũng xuất hiện ý vị mục nát, bắt đầu suy giảm sức mạnh, thậm chí bắt đầu tiêu tan!

“Không, không thể như vậy, không thể như vậy! ” Tần Phong vô cùng hoảng sợ kêu lên ” Lão Tổng, cứu ta, cứu ta! Tiếp tục như vậy nữa ta liền phải chết già a!”

Nhưng hấn quay đầu nhìn lại, lại thấy lão Tổng bên người sớm đã thành một bộ thi thể khô héo, ngay cả một điêm sinh cơ cũng không có.

Lão Tổng niên kỷ nếu so với Tần Phong lớn không ít.

Ở bên dưới uy năng của Quang âm Dao, rất nhanh thì bị chém rớt tất cả thọ nguyên, tại chỗ liền mục nát hết thọ mà chết.

Chẳng qua, quả chuông đồng xanh treo bên hông lão Tổng vẫn đang hiện lên hào quang, tản ra đầy ý vị bị năm tháng cọ rửa.

Tần Phong biết công hiệu quả chuông này, cũng biết đặc tính của nó, nhất thời ánh mắt sáng lên, thật giống như tìm được rom rạ cứu mạng, vội vàng tiến lên đem chuông đồng xanh chộp vào.

“Cứu ta, cứu ta, Tuế Nguyệt Chung, cứu ta!”

Coong!

Chỉ nghe một tiếng tiếng chuông vang lên, quả chuông đồng xanh xinh xắn này trong nháy mắt biến thành một cái Thanh Đồng Chung không lồ cao hơn trăm trượng, cố gắng ngăn cản ánh đao màu bạc như nước gợn.

Đáng tiếc, vậy cũng không chút tác dụng nào.

Quang âm Đạo phảng phất như là một dòng thời gian trường hà không chút lưu tình, ở trên quả chuông đồng xanh này cọ rửa mà qua, trọng nháy mắt liền để cho nó lão hóa thành một cái chuông đồng trần đầy rỉ sét, rơi xuống.

Tần Phong lần này hoàn toàn tuyệt vọng, trong đồng tử cuối cùng chỉ còn lại có một vệt ánh đao màu bạc óng như nước gợn.

Chương 800: Đại kiếp chi quang, Giáng Thiên Tôn dị vực (1)

Ở bên dưới Quang âm Đạo bao phủ, mục nát và suy bại triệt triệt đề đề giáng xuống trên người Tần Phong.

Hắn hoàn toàn không cách nào phản kháng, cũng không cách nào trốn tránh.

Chuông Tuế Nguyệt, lá bài tẩy duy nhất cũng không có chút tác dụng nào, chỉ trong nháy mắt là thành một khối đồng nát sắt vụn.

“Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ, ta nên làm cái gì a? !” Tần Phong đã hoàn toàn luống cuống, đây là tình cảnh hắn chưa bao giờ đối mặt qua, cũng chưa từng nghĩ tới.

Hắn trời sinh thần thể, thuở nhỏ ở Trường Sinh Thần Sơn lớn lên, ngàn ngui không đến thời gian vạn năm liền tu luyện đến cảnh giới Thiên Thân, được xưng tuyệt thế thiên kiều mười vạn năm có một.

Ở sáu khi thành tựu Thiên Thân hắn mới lần đầu rời núi nhập thế, từ đó về sau lại không địch thủ, gặp đồng giai không người là địch, sau đó càng là chỉ dùng không tới ngàn năm liền dung hợp ba khoa đặc tính Thiên Môn, trở thành cường giả đứng ở tầng thứ Tôn Giả đỉnh phong nhất.

3000 năm sau đó, cũng không có ai là đối thủ của hắn, có thể nói vô địch bên dưới Giáo Chủ.

Từ xuất đạo tới vô địch thủ, vô địch thế gian 3000 năm!

Đây là điểm kiêu ngạo của Tần Phong cho tới nay, cũng là nguyên do hắn cao ngạo, càng là khởi nguồn của tính cách hành sự lỗ mãng, không muốn cần thận dò xét, chỉ cầu ý nghĩ thông suốt của hắn .

Cuối cùng mới rơi vào một cái kết quả như bây giờ.

Chẳng qua, ngay lúc hắn sắp ở bên dưới ụ năng của Quang âm Đạo hoàn toàn mục nát, hết thọ mà chết, trong đầu bỗng nhiên lóe lên một tầng ánh sáng màu đỏ thắm.

Từng màn hình ảnh cũ kỹ bỗng nhiên ở trong óc của hắn loé sáng lên.

Đó là mấy ngàn năm trước, trước khi hắn lần đầu tiên rời núi, sư phụ của hắn đối hắn giảng giải, cùng với cấp cho hắn một món vật bảo mệnh, bảo sẽ ở lúc hắn đối mặt nguy cơ tử vong chân chính liền sẽ tự động phát huy hiệu quả.

“Đại Kiếp Chi Quang!”

Lúc đó Tần Phong lấy được là một viên tinh thạch màu đỏ thắm to bằng móng tay, cũng nuốt vào.

Sư phụ của hắn nói cho hắn biết đây là chí bảo từ trong sức mạnh Tinh Hồng Đại Kiếp lấy ra, trên bản chất là có uy năng của Tinh Hồng Đại Kiếp, cực kỳ mạnh mẽ.

Trên lý thuyết cũng có thể ở bất kỳ tình huống gì đều giữ được tánh mạng của hắn.

Thứ chí bảo này cũng cực kỳ trân quý, lúc ấy toàn bộ Trường Sinh Thân Sơn cũng chỉ còn lại có mười viên, sư phụ của hắn bảo hắn nhất định phải biết quý trọng tánh mạng của mình, nếu không phải là đến mức độ không thể làm gì khác, không nên để cho chính mình sa vào hiểm cảnh phải chết.

Vì vậy, lúc mới đầu, Tần Phong hành sự bên ngoài coi như cẩn thận.

Nhưng theo thân phận của hắn lộ ra ánh sáng, cùng với hắn lần lượt đánh bại địch thủ đồng giai, nội tâm cũng liên dần dần trở nên cao ngạo, sau đó càng là đã đem cái chuyện mảnh vụn bảo vệ tánh mạng này ném đến ra ngoài chín tầng mây, gần như hoàn toàn quên đi.

Bây giờ, ở trước mặt nguy cơ sinh tử này, hắn rút cuộc hồi tưởng lại món chí bảo này.

Hơn nữa, món chí bảo này cũng thật như sư phụ hắn nói vậy, tại lúc hắn sắp bị giết chết tự động phát huy hiệu quả.

“Quá tốt! Ta được cứu rồi! Quá tốt ” Tần Phong tức thì liền hưng phấn lên, nội tâm không ngừng kêu lên ” Chờ ta tránh được kiếp này, nhất định phải để cho người này trả giá gấp nghìn lần vạn lần! Ta sẽ để cho hắn chịu đựng toàn bộ lửa giận của Trường Sinh Thân Sơn!”

Vù vù!

Chỉ nghe trong hư không vang lên một trận âm thanh tiếng rung cực kỳ kịch liệt, giống như là một mảnh kim loại lớn đang phát ra âm thanh trong lúc chấn động kịch liệt, vô cùng chói tai.

Cùng lúc đó, một tầng ánh sáng màu đỏ thắm đột nhiên toát ra từ đỉnh đầu đang cập tọc mục nát của Tần Phong, cũng trực tiếp mang cả người hắn đều bao vây lại.

Ánh sáng màu đỏ thắm tràn đầy sức mạnh cực độ tiêu cực, lại bắt đầu đánh vào ánh đao Quang âm màu bạc óng, giống như là cố gắng ngăn trở con sông cọ rửa một viên đá lớn đã lọt vào trong dòng sông.

Chẳng qua, loại ngăn trở này thật giống châu châu đá xe, căn bản là không cách nào làm nên bất cứ tác dụng gì, ở bên

dưới ánh đao màu bạc óng cọ rửa, luồng ánh sáng màu đỏ thắm này lại cũng bắt đầu già yếu, uy năng nhanh chóng suy yếu.

“Tại sao có thể như vậy? !” Tần Phong kinh hãi muốn chết, gần như không dám tin vào hai mắt của mình, đây chính là đại kiếp chi quang từ bên trong Tinh Hồng Đại Kiếp chiết xuất ra, làm sao có thể bị nhân lực làm suy yếu? !

Thật là không tưởng tượng nổi!

Nhưng vừa lúc đó, Tần Phong chợt phát hiện ánh đao đang cọ rửa ánh sáng đỏ thắm chợt bắt đầu yếu bớt, lại như thủy triều lui nhanh chóng tan đi, trong nháy mắt liền tiêu tan không thấy.

Chương 801: Đại kiếp chi quang, Giáng Thiên Tôn dị vực (2)

“Đây, đây là...” Tần Phong tức thì vô cùng kinh ngạc vui mừng nhìn chung quanh, hắn còn tưởng rằng là ánh sáng đỏ thắm bảo vệ tánh mạng của hắn, không nhìn được cười lớn” Ha ha ha, ha ha ha! Được cứu rồi, được cứu rồi, ta được cứu rồi!”

Nhưng mà, khi ánh mắt của hắn thấy Thôi Hằng, lại thấy biểu tình như cười mà không phải cười của đối phương, cùng với ánh đao màu bạc óng vẫn quanh quần ở trên đầu ngón tay.

Điều này làm cho nụ cười trên mặt Tần Phong trong nháy mắt cứng đờ, sắc mặt cũng thoáng cái trở nên trắng bệch như tờ giấy, lâm lâm nói nhỏ: “Sao, tại sao có thể như vậy, tại sao?”

Thì ra, cũng không phải là ánh sáng đỏ thắm giúp hắn đánh lui sự cộ rửa của ánh đao màu bạc óng.

Mà là Thôi Hằng chủ động triệt hồi uy năng của Quang âm Dao, cũng không có trực tiếp đem Tần Phong giết chết.

Lúc này, ánh mắt Thôi Hằng liền tập trung ở bên trên ánh sáng đỏ thắm đang đem toàn thân Tần Phong bao phủ lại, hắn đối với loại khí tức lực lượng này hết sức quen thuộc, rõ ràng chính là lực lượng dị vực tập kích.

Mặc dù trước kia hắn nghe nói Trường Sinh Thần Sơn đã bắt đầu nghiên cứu vận dụng lực lượng dị vực, còn vì vậy hoài nghi Trường Sinh Thần Sơn đã ngã về phía dị vực, nhưng không nghĩ tới sẽ dưới tình huống này nhìn thấy.

“Bây giờ những ánh sáng đỏ thắm hiện ra này dường như chỉ là biểu tượng, căn nguyên là ở trong cơ thể người này.”

Ánh mắt Thôi Hằng nhìn chăm chú Tần Phong, quan sát trên dưới” Nếu mà ta đem hắn đánh chết, sức mạnh ánh sáng đỏ thắm trong cơ thể hắn liền trực tiếp bộc phát ra, mang bộ thân thể này nuốt chửng lấy, có lẽ là có thể xuất hiện một sinh linh dị vực chân chính.”

“Có lẽ đây cũng là một trong những nguyên nhân ban đầu sau khi Thất Thất chém chết Thánh Tử Trường Sinh Thần Sơn, sẽ xuất hiện sinh linh dị vực.” Trong lòng của hắn hiện ra chút suy đoán, ngay sau đó đối với chỗ Tần Phong đứng trầm giọng nói” Đi xuống.”

Vừa dứt lời ——

Tần Phong cũng cảm giác được thân thể của mình giống như là hoàn toàn mất đi không chế vậ, trực tiếp từ trên trời cao rơi xuống dưới, ở dưới ánh nhìn soi mói của vô số người, hung hãn từ trên trời rơi xuống.

Cuối cùng rớt vào trong sân cung điện của Thôi Hằng.

Trong lúc đó tầng ánh sáng đỏ thắm mang Tần Phong bọc lại kia đã từng thử nghiệm ngăn cản loại sức mạnh để cho hắn rơi xuống này, nhưng căn bản không có chút tác dụng, căn bản là không thể ngăn cản chút nào.

Tần Phong té rớt đến trước mặt Thôi Hằng, rớt cuộc hoàn toàn tuyệt vọng, hắn buông tha giầy giũa, tê liệt ngổ trên mặt đất, sắc mặt trắng xám mà nói: “Người rớt cuộc, người rớt cuộc là người nào?!”

Một loạt uy năng mới vừa rồi Thôi Hằng triển hiện ra đã làm hắn hoàn toàn sợ ngây người, hắn thậm chí không thể nào hiểu được trên đời vì sao lại có tồn tại mạnh mẽ như vậy.

Thậm chí ngay cả sức mạnh của Tinh Hồng Đại Kiếp đều đối với người này không có hiệu quả, không có biện pháp đối với hắn sinh ra bất kỳ ảnh hưởng gì.

Đơn giản là cường đại đến một cái trình độ làm cho không người nào có thể hiểu.

“Người đang hướng ta tra hỏi?” Thôi Hằng mắt nhìn xuống Tần Phong tê liệt ngổ trên đất, khẽ cười nói “Phải không?”

“...” Tần Phong nghe vậy tức thì sửng sốt, ngay sau đó trong mắt liền tràn ngập lên vẻ sợ hãi, liền vội vàng lắc đầu nói “Không, không, ta, ta chỉ là đang khiếp sợ, ta nào có tư cách hướng ngài tra hỏi.”

Hiện tại hắn đã hoàn toàn không có bộ dáng hăng hái cạo ngạo lúc trước, ngược lại thì lấy tốc độ cực nhanh chuyển biến thành một kẻ hèn nhất.

Điều này thật ra thì cũng bình thường.

Người ngạo khí trong lòng càng nặng, trong ngày thường biểu hiện càng kiêu ngạo, khi bị triệt triệt để để đánh nát giới hạn tâm lý, liền sẽ trực tiếp ngã về phía một phía đối lập, trở nên cực kỳ hèn nhất.

Bây giờ Tần Phong chính là như vậy.

“Biết là tốt rồi.” Thôi Hằng nhẹ gạt đầu, sau đó nói với Mộc Linh Vận bên người “Linh Vận, đi nấu một bình trà đi, ta có một số việc muốn cùng hắn trò chuyện một chút.”

Vừa nói, hắn liền giơ tay lên chỉ một cái, đề cho Tân Phong ngồi ở trên một cái ghế, mỉm cười nói: “Ngồi đi, chớ có ngồi dưới đất, ta người này vẫn là rất hiếu đạo đãi khách.”

“...” Tân Phong tức khắc liền trầm mặt, trên mặt lộ ra nụ cười sỗ với khóc còn khó coi hơn, run run rẩy rẩy mà nói ” Đa, đa tạ Thượng Thần.”

Cùng lúc đó, ánh sáng đỏ thắm bao phủ hắn cũng theo đó thối lui, thật giống là chưa từng xuất hiện qua vậy.

Lúc này Thôi Hằng bỗng nhiên mở miệng hỏi: “Nghe nói qua sự tồn tại của dị vực sao?”

“Dị vực? ” Tân Phong nhất thời mặt liền biến sắc, như là bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, lại vừa mừng vừa sợ nói ” Ngài là Giáng Thiên Tôn(1) từ dị vực tới sao?”

—

(1)Giáng: đỏ thắm

Chương 802: Thế lực bất đồng, thái độ bất đồng (1)

Giáng Thiên Tôn?

Thôi Hằng nghe vậy trong lòng như có điều suy nghĩ.

Giáng Thiên?

Đây là một trong Cửu Thiên dị vực?

Thượng Cổ đại giáo ở nơi Thiên Giới này đã cùng Cửu Thiên dị vực tạo lập được liên lạc sao?

Chẳng qua, hấn ngoài mặt nhưng là không biến sắc mặt nói: “Ta không phải là hấn, nhưng ngươi có thể cùng ta giảng giải một chút, hấn ở nơi này đã làm những gì?”

“...” Tần Phong nhất thời trầm mặc lại.

Biểu tình trên mặt hấn đầu tiên là kinh ngạc, sau đó trở nên nghi ngờ, cuối cùng giống như là có cái suy đoán gì, lại trở nên cực kỳ khiếp sợ, thậm chí còn có chút sợ hãi, run giọng nói: “Ta, ta biết rồi!”

Thôi Hằng lẳng lẳng nhìn chăm chú Tần Phong, trong lòng tám tám kêu kỳ lạ.

Loại biến hoá biểu cảm xoành xoạch của hấn nhưng mà không phải là người tầm thường có thể biểu hiện ra, quá trình suy nghĩ khẳng định vô cùng phong phú.

“Thượng Tôn ngài hấn là biết, chỗ thế giới chúng ta ở này, ở niên đại rất xưa trước kia bị gọi là Thiên Giới.” Tần Phong cúi đầu, một mực cung kính nói “Cái gọi là Tịnh Hồng Đại Kiếp, thật ra thì chính là dị vực găm nhăm đối với Thiên Giới...”

Thân là một cường giả Thiên Quan tầng ba xuất thân từ Trường Sinh Thần Sơn, nhất là thiên kiều tốc độ tu luyện cực nhanh, thực lực cực mạnh, được xưng vô địch đồng giai, bí mật Tần Phong hiểu rõ hiển nhiên không ít.

Theo hấn giải thích, Thôi Hằng đối với tin tức quá khứ của Thiên Giới cùng với tin tức dị vực tập kích có hiểu biết nhiều hơn.

Có một ít tình huống trước kia hấn cũng biết, nhưng chi tiết có chút khác nhau.

Cũng có một ít là hấn lúc trước cũng không nghe nói qua.

...

Mặc dù Thiên Giới Chi Môn là ở năm mươi vạn năm trước quan bế, Tinh Hồng Đại Kiếp cũng là ở năm mươi vạn năm trước phủ xuống, nhưng trên thực tế dị vực găm nhăm đối với Thiên Giới đã là lịch sử lâu đời.

Sớm nhất thậm chí có thể truy tố đến mấy triệu năm trước.

Chỉ có điều găm nhăm thời kỳ đó cũng cơ bản chẳng qua là tranh đoạt cục bộ, là hai phe đều có thắng bại, dù ai cũng không cách nào đối với một phe khác tạo thành áp chế tuyệt đối.

Ở ước chừng bảy mươi vạn năm trước, cường giả dị vực bỗng nhiên không có dấu hiệu nào đều biến mất hết, không xuất hiện nữa.

Lúc mới đầu, Thiên Giới bên này cho là cái bẫy rập gì.

Mỗi lần có cường giả muốn vượt qua tầng thang trời thứ hai đi dị vực, đều sẽ làm đủ chuẩn bị, cẩn thận gấp bội, rất sợ bị cường giả dị vực công kích.

Nhưng mà từ sau khi từng cường giả ở dị vực thuận lợi vượt qua tầng thang trời thứ hai, lại không có gặp đến bất kỳ tập kích, sự phòng bị của Thiên Giới liền dần dần giảm xuống.

Tình huống như thế kéo dài mười vạn năm sau đó, có người hướng về “Thiên Đình Chi Chủ” lúc ấy đã ẩn cư rất lâu, nhưng trên thực tế vẫn đang thống ngự toàn bộ Thiên Giới đưa ra đề nghị.

Đề nghị rằng tốt nhất là có thể dùng đại đạo quy tắc Thiên Giới đi găm nhăm dị vực, như vậy thì có thể hoàn toàn không chế được dị vực, từ đó vĩnh tuyệt hậu hoạn.

Không biết sao Thiên Đình Chi Chủ nhân từ, cảm thấy làm như vậy cực kỳ tàn nhẫn, sẽ hủy diệt đường tu hành của vô số sinh linh dị vực, bây giờ có thể tùy ý đi qua đánh vào Thiên Môn, vượt qua thang trời cũng đã đủ rồi.

Lúc đó Thiên Đình Chi Chủ hoàn toàn là Thiên Giới Chí Tôn, là tồn tại vượt qua tầng thang trời thứ ba trọng truyền thuyết, càng là có lời đồn nói hấn còn cùng tồn tại tối cao sáng tạo Thiên Giới có ngàn vạn tia quan hệ.

Vì vậy, căn bản cũng sẽ không có người nghi ngờ chất vấn quyết định của Thiên Đình Chi Chủ, lại càng không có người làm nghịch cái quyết định này.

Nhưng ai cũng không nghĩ tới là, dị vực sau khi ngủ đông thời gian hai mươi vạn năm, ở lúc Thiên Giới đã hoàn toàn mất đi phòng bị, đột nhiên liền bạo phát ra sức mạnh vô cùng to lớn.

Ánh sáng đỏ thắm vô cùng vô tận trực tiếp đột phá lá chắn tinh vực, không chút kiêng kỵ hạ xuống đến bên trong Thiên Giới, lực lượng tràn đầy ý vị điên cuồng cùng hỗn loạn trực tiếp liên bộc phát ở bên trong Thiên Giới.

Chương 803: Thế lực bất đồng, thái độ bất đồng (2)

Chỉ không tới thời gian một ngày, nhân loại bên trong Thiên Giới liền chết chín mươi chín phần trăm, chỉ còn lại có tồn tại trên Thiên Quan cùng với một số người vô cùng ít bị bọn họ che chở.

Những sinh linh khác tất cả đều đều chết hết!

Bất luận là cảnh giới thứ tám Tiên Giới hay là cảnh giới thứ chín Tiên Giới, chỉ cần là người chưa nắm giữ đặc tính Thiên Môn, lại không có được cường giả Thiên Quan che chở, tất cả đều ở thời điểm cực đoan bị giết hết.

Dưới tình huống này Thiên Đình Chi Chủ tự nhiên không có khả năng ngồi yên không đếm xỉa.

Nhưng mà cuối cùng vẫn không thể giải quyết một lần Tinh Hồng Đại Kiếp kia.

Nguyên nhân chân thực không biết được.

Chỉ có một ít tin đồn lẻ tẻ khiến người biết, nghe nói Thiên Đình Chi Chủ mọi vừa lộ diện, liền bị chín vị cường giả chí cao của dị vực trấn áp, căn bản là không kịp ra tay ngăn cản Tinh Hồng Đại Kiếp.

Mà chín vị cường giả chí cao kia, chính là Cửu Thiên sau đó thống trị dị vực.

Không có người nào biết dị vực vì sao lại bỗng nhiên nắm giữ thực lực cường đại như vậy, cũng không có ai biết dị vực rốt cuộc muốn làm gì, nhưng theo chín vị cường giả thực lực sâu không lường được xuất hiện, Tinh Hồng Đại Kiếp bùng nổ lại không thể bị át chế.

Dần dần cường giả tầng thứ Thiên Quan cũng bắt đầu chết đi, những Tôn Giả đã từng cao cao tại thượng kia, các Tiên Tôn cũng đều bị mai táng xuống đất.

Toàn bộ Thiên Giới gần như thất thủ.

Ở trong lúc nguy cấp như vậy, Thiên Giới Chi Môn bỗng nhiên đóng cửa.

Điều này không chỉ hoàn toàn ngăn cách liên lạc giữa Thiên Giới và nhân gian, cũng để cho khởi nguồn sức mạnh của Tinh Hồng Đại Kiếp bị chặn ngang, không cách nào lại tiếp tục tiến hành găm nhâm đối với Thiên Giới.

Cứ như vậy, Thiên Giới rốt cuộc trốn khỏi một kiếp, miễn chịu tai họa diệt vong.

Nhưng khi độ Thiên Giới đã là một cảnh hoang tàn, phế tích trải rộng khắp nơi, gần như bị phá hủy tạt cả văn minh, cường giả Thiên Quan còn dư lại không có mấy, hơn nữa bởi vì Thiên Giới Chi Môn đóng, cũng không cách nào lại đánh vào Thiên Môn, ngay cả con đường tăng cường thực lực đều mất đi.

Toàn bộ Thiên Giới không bao giờ lại phục hồi huy hoàng những ngày qua.

Cũng may còn có một bộ phận cường giả Thiên Quan còn sống, cũng có một bộ phận truyền thừa tiếp tục kéo dài, dần dần tạo thành phương thức tu luyện mới, cũng phát triển nên Bất Hủ Đạo Thống và Thượng Cổ đại giáo truyền thừa đến nay.

Đây là lịch sử Thiên Giới mà Tần Phong hiểu biết, cùng với tình huống liên quan tới dị vực tập kích.

Dựa theo cách nói của hắn, ở tầng thứ Bất Hủ Đạo Thống và Thượng Cổ đại giáo này, chỉ cần là cường giả trên Thiên Quan, cơ bản đều biết chuyện dị vực gặm nhấm này, đều biết chân tướng Tinh Hồng Đại Kiếp.

Chỉ bất quá bởi vì các loại nguyên do, thế lực bất đồng đối với việc dị vực tập kích có thái độ hoàn toàn bất đồng.

Có thể lực muốn kiên quyết bảo vệ Thiên Giới, ngăn chặn dị vực tập kích, thà tan xương nát thịt trả giá tất cả, cũng muốn ngăn trở dị vực tập kích, loại thế lực này là lấy Bất Hủ Đạo Thống chiếm cứ đa số.

Bởi vì tổ sư Bất Hủ Đạo Thống phần lớn là ở bên trong Tinh Hồng Đại Kiếp ban đầu sống sót, cùng dị vực có thù không đội trời chung, cường giả dị vực cũng cùng những Bất Hủ Đạo Thống này có đại thù, mâu thuẫn giữa hai bên gần như liên không cách nào hòa giải.

Cũng có thể lực cảm thấy hại bên thật ra thì có thể sống chung, coi như bị dị vực gặm nhấm cũng không có gì đáng lo, loại thế lực này lấy Thượng Cổ Đại Giáo làm chủ.

Trường Sinh Thần Sơn chính là như thế.

Bởi vì lịch sử phát triển của Trường Sinh Thần Sơn thật ra thì cũng không tính là dài, cho dù là ở trong Thượng Cổ đại giáo cũng coi là vô cùng trẻ tuổi, đối với Thiên Giới đã từng huy hoàng đó cũng không có quá nhiều lòng trung thành.

Căn cứ vào loại thái độ này, cao tầng Trường Sinh Thần Sơn thậm chí đã thông qua con đường đặc thù cùng Cửu Thiên dị vực tạo thành liên lạc, trực tiếp đầu nhập vào.

Mà vị cường giả dị vực cùng Trường Sinh Thân Sơn thành lập được liên lạc kia, chính là một trong Cửu Thiên dị vực, cũng tức là vị Giáng Thiên Tôn trong miệng Tân Phong muốn nói kia.

Chương 804: Tỉnh Sơn Chủ cầu hoá thân Giáng Thiên Tôn hàng lâm (1)

Tổ sư Trường Sinh Thần Sơn vốn chỉ là đệ tử nội môn phổ thông của Trường Sinh Tiên Tông, cũng không được bao nhiêu ưu đãi.

Ở sau khi dị vực đại cử binh xâm lấn, Tinh Hồng Tai Kiếp phủ xuống, cường giả Thiên Quan của Trường Sinh Tiên Tông cùng tồn tại tầng chót Tiên Giới gần như toàn diệt.

Lúc đó chính hắn vẫn chỉ là Đạo Chủ ở dưới cơ duyên xảo hợp còn sống, còn thành một tên đệ tử mạnh nhất còn sót lại của Trường Sinh Tiên Tông, vì vậy thuận lý thành chương thừa kế di sản của Trường Sinh Tiên Tông, cũng tạo lập được Trường Sinh Thần Sơn hôm nay.

Theo trình độ nào đó mà nói, tổ sư Trường Sinh Thần Sơn thật ra thì chính là người được lợi ích từ Tinh Hồng Đại Kiếp.

Nếu không phải dị vực xâm phạm, để cho đại đa số cường giả ban đầu của Thiên Giới ngã xuống, hắn đừng nói là thành địa vị bây giờ, còn chưa chắc có thể bước vào tầng thứ Thiên Quan.

Có việc trải qua như vậy, dĩ nhiên sẽ không có quá nhiều ác cảm đối với dị vực.

Chỉ có điều bởi vì những Bất Hủ Đạo Thống kia thế lớn, đông đảo cường giả, nội tình sâu dày, bọn họ cũng không tiện đứng ra công khai phản đối mà thôi, trong nội tâm cũng không có động lực quá lớn đối với việc ngăn cản dị vực xâm phạm.

Loại tình huống này cũng không phải là cá biệt, rất là thường gặp ở bên trong Thượng Cổ đại giáo.

Trường Sinh Thần Sơn chẳng qua là một cái trong số đó thôi.

Thật ra thì một ít Bất Hủ Đạo Thống cũng là biết điều này, nhưng dù sao dị vực thế lớn, chỉ dựa vào sức mạnh của Bất Hủ Đạo Thống chặn bản vô lực ngăn cản, cho nên chỉ cần những thứ Thượng Cổ đại giáo này không công khai ủng hộ dị vực, sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt.

Đây chính là thái độ của các thế lực lớn Thiên Giới đối với dị vực hôm nay.

Chẳng qua là Trường Sinh Thần Sơn cùng một bộ phận Thượng Cổ đại giáo ở trong bóng tối làm quá đáng hơn một chút, thành lập liên lạc cùng Giáng Thiên Tôn dị vực, cũng trực tiếp đầu nhập vào, còn thu được sức mạnh dị vực.

Thật ra thì điều này cũng đã vượt ra khỏi cực hạn có thể tiếp nhận của Bất Hủ Đạo Thống.

Chẳng qua bởi vì là lén lén lút lút làm, còn là lấy có nghiên cứu lực lượng dị vực, ít nhất ở mặt mũi vẫn là nói còn nghe được, cho nên Bất Hủ Đạo Thống cũng không có thật ra tay với Trường Sinh Thần Sơn.

Dù sao, Thượng Cổ đại giáo lạng lẽ cùng dị vực thành lập liên lạc, thật ra thì cũng không chỉ một cái Trường Sinh Thần Sơn.

Thôi Hằng nghe đến đó, biểu cảm trên mặt trở nên cổ quái, khẽ cười nói: “Nói như vậy, tuyệt đại đa số Thượng Cổ đại giáo bên trong Thiên Giới thật ra thì đều là đang mất đi chống cự?”

“Cái Thiên Châu khác không biết, nhưng Thanh Thiên Châu cùng mấy trăm cái Thiên Châu chung quanh là như vậy.” Tần Phong gật đầu một cái nói ” Chủ yếu vẫn là bởi vì vị Giáng Thiên Tôn kia hứa hẹn điều kiện rất tốt.

“Chỉ cần dị vực có thể hoàn thành gặm nhấm đối với Thiên Giới, liền có thể bảo đảm ưu tiên cho chúng ta đi dị vực vượt qua tầng thang trời thứ nhất, cũng giúp bọn ta đánh vào Thiên Quan kê tiếp, sau đó sẽ trở lại Thiên Giới bên này vượt qua tầng thang trời thứ hai.”

Nói tới chỗ này, ánh mắt của hắn đều đang tỏa sáng, dường như thật đang ước mơ cảnh tượng tươi đẹp sau khi chính mình vượt qua tầng thang trời thứ hai.

“Ồ? ” Thôi Hằng ra vẻ kinh ngạc nói ” Hắn càng là hứa hẹn như thế?”

” Ừ, ở Trường Sinh Thần Sơn chỉ cần đạt tới Thiên Quan tầng thứ ba, cũng sẽ được cho biết một điểm này. ” Tần Phong tiếp tục gật đầu nói ” Làm điều kiện trao đổi, Trường Sinh Thần Sơn chúng ta sẽ ở khi lần Tinh Hồng Đại Kiếp này bùng nổ, phát động tấn công đối với ‘Vĩnh Hằng Viện’ của Bất Hủ Đạo Thống.

“Đồng thời còn sẽ mọc nổi những Thượng Cổ đại giáo khác, tiến hành vây công đối với Vĩnh Hằng Viện, vì sáng tạo thời gian cho Giáng Thiên Tôn, giúp hắn hoàn toàn tiêu diệt Vĩnh Hằng Viện, bây giờ đại kiếp bùng xuống, sơn chủ từng nói gân đây Giáng Thiên Tôn sẽ có hóa thân vượt giới hạ xuống, cho nên ta mới có hơi hiệu làm, xin Thượng Tôn chớ trách.”

Vĩnh Hằng Viện chính là một trong một trăm hai mươi cái Bất Hủ Đạo Thống của Thiên Giới, phạm vi thế lực phủ khắp, bao gồm hơn ba mươi Thiên Châu trong đó có Thanh Thiên

Châu, là truyền thừa mạnh mẽ ngay từ lúc thời đại Viễn Cổ Thiên Đình cũng đã tồn tại.

Nghe nói ở trước khi Tinh Hồng Đại Kiếp phủ xuống, Vĩnh Hằng Viện đã có cường giả cấp Tiên Tôn, là một trong những thế lực cường đại nhất Thiên Giới lúc ấy, ngọn nguồn của nó thậm chí có thể ngược dòng đến niên đại cổ xưa lúc Thiên Giới mới sinh ra.

Cho dù ở bên trong Tinh Hồng Đại Kiếp bị thiệt hại nặng hơn bao giờ hết, cũng bảo lưu lại nội tình cực kỳ thâm hậu.

Nghe đồn không chỉ có cường giả vượt qua tầng thang trời thứ hai, còn có viên cổ chí bảo, thực lực cực kỳ mạnh mẽ, cũng là chủ lực ngăn cản dị vực xâm lấn.

“Xem ra lần Tinh Hồng Đại Kiếp này, là muốn quyết chiến a.” Thôi Hằng dường như suy tư nói ” Bất quá, Trường Sinh Thần Sơn liên không có nghĩ tới dị vực sẽ thất bại sao?”

“Thất bại?” Tân Phong nghe vậy rõ ràng ngây ngẩn, ngạc nhiên nói “Điều này sao có thể, ngay cả Thiên Đình Chi Chủ trước đây đều bị trấn áp, có ngài và cường giả cấp Cửu Thiên như Giáng Thiên Tôn ở, dị vực căn bản cũng không khả năng thất bại đi.”

Lời mới vừa ra khỏi miệng, hắn liền bỗng nhiên tỉnh ngộ nói ” Thượng Tôn, xin thứ cho ta cả gan hỏi một chút, ngài đến Thiên Giới này là vì chiếm một bộ phận lợi ích từ phạm vi thế lực của Giáng thiên tôn?”

Hiển nhiên, từ sau khi Thôi Hằng phụ nhận mình là Giáng Thiên Tôn dị vực, hắn liền coi Thôi Hằng là một vị “Thiên Tôn” khác từ dị vực tới.

Kế tiếp Thôi Hằng không ngừng hỏi tình huống liên quan tới Thiên Giới, lại để cho hắn càng tin chắc một điểm này.

Bây giờ vào lúc này, đại chiến sắp bắt đầu, đột nhiên có một vị Thiên Tôn dị vực đi tới địa phương đã bị Giáng Thiên Tôn chiếm cứ, còn có thể là mục đích gì?

Nhất định là muốn phân một bộ phận lợi ích.

Chương 805: Tỉnh Sơn Chủ cầu hoá thân Giáng Thiên Tôn hàng lâm (2)

Dù sao, nghe nói phạm vi ảnh hưởng của Giáng Thiên Tôn trong bóng tối đã vượt qua một cái ngàn Thiên Châu, chờ đến khi Thiên Giới thật bị gặm nhấm hoàn toàn, những khu vực này liền đều là phạm vi thế lực của Giáng Thiên Tôn.

Chỉ cần Cửu Thiên dị vực không phải là một khối sắt cứng, nhất định sẽ đối với điều này có chút chia rẽ.

Chính là căn cứ vào tình huống này, Tần Phong mới sẽ làm ra suy đoán trước mắt.

Mà hẳn sở dĩ có thể trực tiếp nói rõ suy đoán của mình như vậy, cũng là bởi vì đây đã là lựa chọn duy nhất của hắn.

Đối với hắn mà nói, chỉ có đoán trúng tâm tư của vị “Thiên Tôn trước mắt” này, cùng tiến hành đầu nhập vào, mới có thể còn sống.

Nếu không, chỉ bằng lời nói phách lối của hắn khi trước, khẳng định chỉ có một con đường chết.

Chỉ có thể thử một lần.

Không cược chính là chờ chết.

Bây giờ Tần Phong đang một mặt mong đợi nhìn Thôi Hằng.

Hắn thấy, lần này chỉ cần mình cược thành công, liền có thể trở thành người theo đuổi đầu tiên của vị Thiên Tôn này tại Thiên Giới, sau này chỗ tốt sẽ vô cùng vô tận.

Nhưng Thôi Hằng chợt lắc đầu một cái, mỉm cười nói ” Ta cũng không phải là người dị vực, thật ra thì ta là từ hạ giới phi thăng mà đến.”

“... ” Tần Phong nghe vậy nhất thời mặt đầy ngạc nhiên, khó có thể tin nhìn Thôi Hằng, liền vội vàng cười nói ” Thượng Tôn, ngài chớ nói chuyện cười, hạ giới chẳng qua chỉ là một mảnh đất bán thú, hoang mạc tu hành, làm sao có thể có tồn tại tối cao như ngài vậy?”

Thôi Hằng cười không nói, vẫn lẳng lặng nhìn chăm chú Tần Phong.

Tần Phong hé miệng cười rạng rỡ, nhưng rất nhanh nụ cười của hắn liền cứng lại, trong mắt cũng dần dần hiện ra vẻ sợ hãi nồng đậm, không ngừng lắc đầu nói: “Không, không, điều này là không thể nào, người, người tại sao có thể là từ hạ giới phi thăng lên!”

Âm!

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, Tần Phong trực tiếp phá không bay lên trời, vọt tới bầu trời Mộc Quốc đô thành, liền mạng bay về vị trí Trường Sinh Thần Sơn.

Trôn! !

Nhất định phải chạy trốn!

Nếu không chắc chắn phải chết!

Nhưng Tần Phong căn bản là không thể chạy đi bao xa, hắn vừa rời đi phạm vi Mộc Quốc đô thành, chỉ thấy một đạo ánh sáng màu bạc óng từ trên trời hạ xuống, trong nháy mắt liền đem hắn bao phủ.

Lực lượng mục nát già yếu kinh khủng lần nữa mãnh liệt mà tới, mài mòn tánh mạng của hắn, để cho tuổi thọ của hắn cấp tốc qua đi, để cho hình thân nhanh chóng lụi bại, mắt thấy sắp thọ tận mà chết.

Hào quang màu đỏ thắm lại lần nữa xuất hiện, đem cả người hắn đều bao bọc lại, cố gắng như lúc trước mà ngăn cản cái ánh sáng màu bạc óng này làm xói mòn.

Đáng tiếc, lần này Thôi Hằng không có nương tay.

Ở bên dưới ánh sáng màu bạc óng cọ rửa, vàng hào quang màu đỏ thắm này căn bản là không có cách sinh ra bất kỳ hiệu quả ngăn trở nào, tựa như là một tấm giấy thật mỏng, dễ dàng bị xuyên thấu.

Ngay sau đó, tuổi thọ của Tần Phong trực tiếp bị chém hết, ngay cả thân thể đều trở nên mục nát, trong nháy mắt là thành một nhúm cát bụi, ở giữa trời cao tan theo gió, biến mất không thấy gì nữa.

Hình thân đều diệt!

Có điều, Tần Phong mặc dù biến mất, thế nhưng một đạo ánh sáng màu đỏ thắm lại vẫn tồn tại như cũ, cũng không có bị trực tiếp chém chết, lại còn có thể tồn tại bên dưới uy năng của Quang âm Đạo.

Đạo ánh sáng màu đỏ thắm này thậm chí còn đang thử nghiệm khuếch trương, muốn cùng Tinh Hồng chi lực ẩn tàng ở sâu trong đại đạo quy tắc thành lập liên lạc, đột phá uy năng Quang âm Đạo bao phủ.

Nhưng cuối cùng chẳng qua là phí công.

Ánh sáng màu đỏ thắm sau khi hơi vẫy mấy cái, liền bị trực tiếp phai mờ dưới uy năng của Quang âm Đạo, biến mất không thấy gì nữa, mất tung ảnh.

Cuối cùng, vị trí của Tần Phong cũng chỉ còn lại có ba viên tinh thạch đan dẹt vô tận pháp lý, ẩn chứa vô số huyền diệu, tản ra hào quang màu xanh rất nhỏ, lơ lửng giữa không trung.

“Đây là... đặc tính Thiên Môn?” Thôi Hằng thấy tinh thạch này không khỏi có chút ngoài ý muốn, giơ tay lên liền đem nó thu tới trong lòng bàn tay, sau khi cẩn thận xem xét một lần, nhẹ nhàng gạt đầu.

“Không trách Thiên Giới Chi Môn động cửa năm mươi vạn năm, trong Thiên Giới này còn có thể sinh ra cường giả Thiên Quan mới, hoá ra là dựa vào dung hợp đặc tính Thiên Môn, chẳng qua là đã giảm bớt đi bước đánh vào Thiên môn.

“Vốn dĩ ta còn tưởng rằng là bọn họ nghiên cứu ra con đường không cần đánh vào Thiên Môn liền có thể đột phá, không nghĩ tới chỉ dùng loại phương thức mưu lợi này mà thôi.

“Sinh ra cường giả Thiên Quan như vậy, còn không bằng đánh vào Thiên Môn lấy được đặc tính sức mạnh trước đây, coi như sau này Thiên Giới có thể đánh vào Thiên Môn, loại người đơn thuần dung hợp đặc tính Thiên Môn đột phá này, phỏng chừng cũng khó mà đánh vào thành công.”

Đối với loại tình huống này, trong lòng của hắn không khỏi có chút than thở.

Vốn hắn còn cảm thấy phương thức đột phá bằng cách đánh vào Thiên Môn lấy được đặc tính sức mạnh có vấn đề, không nghĩ tới phương thức đột phá Thiên Giới dùng bây giờ so với đánh vào Thiên Môn còn không bằng.

Cái tình vực này hoặc có lẽ là khắp cái Tinh Hải này, con đường tu luyện ở sau chín cảnh Tiên Giới đều quá quái dị.

“Bí ẩn Tinh Hải vẫn là chờ đến về sau dò tra, trước mắt chuyện khẩn yếu nhất, vẫn là trước xử lý xong Tinh Hồng Tai Kiếp sắp bùng nổ, cùng với điều tra một chút cấp độ thực lực cái tên Giáng Thiên Tôn đó.”

Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng.

Lúc trước hắn liền từ Tần Phong nơi đó hiểu được, Tinh Hồng Tai Kiếp của Thanh Hoa Vực nơi này thật ra thì đã bắt đầu khúc nhạc dạo, cũng tức là lúc trước khi Mộc Linh Vận nghe được lời mê sảng không hiểu, cũng đã bắt đầu, chỉ bất quá chưa chân chính bùng nổ.

Nhưng thời gian cũng sắp đến.

Chương 806: Tỉnh Sơn Chủ cầu hoá thân Giáng Thiên Tôn hàng lâm (3)

Ngắn thì ba năm, nhiều thì mười năm, lần Tỉnh Hồng Tai Kiếp này sẽ toàn diện bùng nổ, cần quét toàn bộ Thanh Hoa Vực.

“Ba năm rưỡi công phu, đủ cho Hoàng Thiên Giáo phát triển đến quy mô nhất định, chờ sau khi Tỉnh Hồng Tai Kiếp kết thúc, số lượng tín đồ Hoàng Thiên Giáo hẳn sẽ nâng cao một bước.

“Đến lúc đó liền đem Hoàng Cận đưa đi hạ giới, xem có thể hay không có phát hiện gì, có thể hay không dùng cái này để suy đoán nguyên nhân Đạo Thần để cho Lý Minh Thành ở Thiên Giới thành lập tín ngưỡng Đạo Thần.

“Không biết có thể hay không mượn cơ hội này, tra được quan hệ giữa Chu Quân Thiên và Đạo Thần, giữa hai người này khẳng định tồn tại liên hệ nào đó, không giống bình thường.”

Thôi Hằng làm ra kế hoạch đối với chuyện sau này, thậm chí nghĩ trong lòng ” Sau khi giải quyết Tỉnh Hồng Tai Kiếp lần này, chưa tới trăm năm liền là Tỉnh Hồng Đại Kiếp chân chính phủ xuống.

“Đến lúc đó dị vực sẽ phát động tập kích toàn diện, toàn bộ Thiên Giới phông chừng cũng sẽ hỗn loạn rồi ren, tốt nhất có thể ở trước đó liền đem tin tức về quá khứ của Thiên Giới hiểu rõ ràng, để cho mức độ giao lưu đủ thâm nhập.

“Bằng không đợi đến cái thời điểm hỗn loạn đó, lại muốn biết chi tiết tin tức Thiên Giới liền không dễ dàng, cũng phải ở trước đó tra rõ thực lực dị vực, như vậy mới quyết định được khi Tỉnh Hồng đại kiếp đến, lấy cái tư thái gì ra tay.

“Tần Phong dù sao chỉ là một Thiên Quan tầng thứ ba, mặc dù thân phận không bình thường, cũng biết không ít bí mật, nhưng dù sao tuổi không lớn, cũng không tính là cao tầng chân chính, có chút phương diện vẫn là không có xem qua, không hiểu biết.

“Tiếp đó, cùng lúc khi thử thăm dò Giáng Thiên Tôn cũng có thể tiên hành xử lý Trường Sinh Thần Sơn, ở bên này lấy được thêm một chút tin tức, còn có cái Bất Hủ Đạo Thống Vĩnh Hằng Viện đó cũng có thể chú ý một chút.

“Bất Hủ Đạo Thống là thế lực cổ xưa ở thời đại cực Thiên Giới truyền thừa đến nay, hiểu biết đối với Thiên Giới và dị

vực hăn sẽ càng nhiều, chẳng qua là còn không biết thực lực của bọn họ, cũng không tiện tùy tiện hành động.

“Chờ Tinh Hồng Tai Kiếp đi qua, ngược lại là có thể để cho Huệ Thế đi qua viếng thăm một chút, dò tra một chút tình huống cơ bản, hy vọng là một cái thế lực có thể hữu hảo chung đụng.

“Lần này ở Tân Phong nơi này cũng coi là có không ít thu hoạch, sau khi cẩn thận thể ngộ cũng có thể tiến một bước làm sâu sắc giao lưu cùng đại đạo pháp tắc, tu vi tăng lên sẽ nhanh hơn.

“Khoảng thời gian kế tiếp này, trước hết tiếp tục bế quan đi.”

...

Trường Sinh Thần Sơn.

Nơi này là từng ngọn núi to cao hơn mười vạn trượng liên miên mà thành dãy núi, trung ương vùng đất này càng là có một tòa Kinh Thiên Thần Sơn cao trăm vạn trượng, khắp nơi đều tràn đầy Trường Sinh đạo vận.

Linh dược thần thảo đầy khắp sơn dã, dị thú hiếm quý khắp nơi, nhất định chính là một chỗ nhân gian tiên cảnh, cho dù là đem một người phạm không hiểu tu luyện thả tới đây, cũng có thể vô bệnh vô tai mà sống lâu mấy trăm năm.

Ở chóp đỉnh toà Thiên Thần Sơn cao trăm vạn trượng này, là một cái bình đài to lớn, phía trên xây dựng từng toà cung điện lầu các, bố trí toàn thể mang ý vị sát với tự nhiên, mang tới cho người ta cảm giác thiên nhân hợp nhất.

Nơi này chính là chỗ ở Thượng Cổ đại giáo Trường Sinh Thần Sơn.

Chỗ sâu trong dãy cung điện lầu các này, xây dựng một tòa lầu các không tính là hoa mỹ, nhưng rất là tinh xảo, gọi là “Trường Sinh Các”.

Chỉ có sơn chủ cùng bộ phận trưởng lão mới có thể đi vào nơi này.

Hơn nữa trong ngày thường cũng không mở cửa, chỉ có ở khi Trường Sinh Thần Sơn gặp phải vấn đề tương đối nghiêm trọng, sơn chủ mới sẽ ở chỗ này triệu tập các trưởng lão, thương lượng nên xử lý nguy cơ như thế nào.

Chẳng qua, bình thường mà nói, ở trước khi hội nghị tổ chức, lúc mời tất cả trưởng lão tới, sẽ đem đề tài thảo luận hôm đó nói rõ ràng.

Nhưng hôm nay có chút bất đồng.

Sơn chủ bỗng nhiên triệu tập tất cả trưởng lão tới, lại cũng chưa nói rõ đề tài thảo luận là cái gì.

Đợi đến khi bảy vị trưởng lão ngồi xuống, sơn chủ Thẩm Trường Minh nhìn mọi người chung quanh, trầm giọng nói: “Tân Phong đã ở mấy ngày trước vẫn lạc.”

Mọi người nhất thời mặt đầy ngạc nhiên, hoàn toàn tĩnh mịch, hiển nhiên tin tức này hoàn toàn ngoài dự liệu của bọn họ.

Nhưng còn không chờ bọn họ mở miệng hỏi, Thẩm Trường Minh lại tiếp tục nói: “Đại kiếp chi quang dùng để bảo toàn tánh mạng cho hắn cũng xóa đi, không còn tồn tại.”

“Cái gì! ?”

“Điều này sao có thể!”

“Đây chính là đại kiếp chi quang! !”

Trong lúc nhất thời, trong toàn bộ Trường sinh các giống như là vỡ tổ, bảy tên trưởng lão toàn bộ đều đứng lên, khó có thể tin nhìn Thẩm Trường Minh.

“Sự tình xác thật, không cần nghi ngờ, lời ta muốn nói đều là thật, chúng ta phải thương lượng chính là điều này ý vị như thế nào? ” Thẩm Trường Minh đối với phản ứng của tất cả trưởng lão cũng không ngoài ý muốn, hắn nhìn vòng quanh mọi người, thấy không có người trả lời, liền bắt đầu nghiêm túc mở miệng.

“Chuyện này ý nghĩa là, bên trong Thiên Giới xuất hiện cường giả có thể chống đỡ với sức xâm thực của dị vực. Đây là chuyện trước đó chưa từng có, cũng là ít có khả năng phát sinh, nhưng bây giờ đây đã là sự thật.

“Chúng ta đây, hoặc có lẽ là toàn bộ Trường Sinh Thần Sơn, tiếp theo phải nên làm như thế nào? Lấy lực lượng của chúng ta, khẳng định không có khả năng ngăn cản uy năng của vị cường giả kia, tiếp tục cùng hắn đối nghịch chính là tự chịu diệt vong.

“Đối với những người từ rất lâu đã ngã về phía dị vực như chúng ta, thậm chí còn cùng Giáng Thiên Tôn đạt thành giao dịch, cái giá của phản bội cũng là thứ chúng ta không thể chịu đựng.

“Nên làm gì bây giờ, các vị trưởng lão liệu có ý kiến gì?”

Bên trong Trường Sinh Các lần nữa hoàn toàn yên tĩnh.

Qua một lúc lâu, mới bỗng nhiên có một tên lão giả chậm rãi mở miệng, thở dài nói: “Mời sơn chủ cử hành nghi thức hiến tế, cầu xin hóa thân của Giáng Thiên Tôn phủ xuống!”

Chương 807: Nếu đã thấy ta, vì sao không lạy? (1)

Bên trong một tinh vực khác lân cận cùng phương tinh vực chỗ Thôi Hằng ở.

Một nơi trời tròn, trời lớn đất rộng, có vô số tinh hệ xem như chi nhánh bên trong Đại Thiên thế giới, dưới Huyền Hoàng chi khí bao phủ có một tầng ánh sáng đỏ thắm mênh mông vô tận, bao phủ cả thế giới,

Ở trong ánh sáng này, như là có ngàn tỉ con mắt không ngừng khép mở, tất cả chúng nó đều nhìn chăm chú thiên ngoại tinh không vô ngần, phun ra nuốt vào năng lượng tràn ngập tự do trong vũ trụ, đem chuyên hóa thành nguyên khí trong thiên địa.

Mà khởi nguồn của tầng ánh sáng đỏ thắm này, chính là một khối đại lục trôi lơ lửng ở ba vạn trượng trên cao vùng thế giới kỳ dị này.

Ngự Thiên Thần Cung!

Ở trên một chiếc ghế sâu trong Thần Cung, một đoàn ánh sáng màu đỏ thắm lấp lóe chớp tắt, thỉnh thoảng có một con con mắt từ bên trong nhô ra, chuyên động con ngươi, như là đang quan sát cái gì.

Đây chính là chủ nhân Ngự Thiên Thần Cung.

Ngự Thiên Thần Tôn.

Thật là cường giả cấp Thần Tôn vượt qua tầng thang trời thứ nhất, dung hợp năm cái đặc tính Thiên Môn, đã đạt đến Thiên Quan tầng thứ năm, thật ra thì Ngự Thiên Thần Tôn đã rất ít trực tiếp lộ diện.

Đối với với hắn bây giờ mà nói, chuyện trọng yếu nhất chỉ có một —— Đó chính là mau sớm phụ tá Giáng Thiên Tôn hoàn thành tập kích đối với dị vực, sau đó đi dị vực đánh vào Thiên Môn, vượt qua tầng thang trời thứ hai, thành cường giả chân chính.

Mặc dù hắn bây giờ còn chẳng qua là Thiên Môn tầng thứ năm, nhưng kỳ thật tích lũy sớm đã đầy đủ, tùy thời có thể đánh vào Thiên Môn lấy được đặc tính sức mạnh thứ sáu, bước vào Thiên Quan tầng sáu.

Chỉ bất quá, hắn muốn chờ sau khi dị vực bị gặm nhấm hoàn toàn, đi dị vực đánh vào cửa Thiên Môn thứ sáu, dùng đặc tính Thiên Môn dị vực xem như đặc tính Thiên Quan tầng thứ sáu của hắn.

Cứ như vậy đặc tính dị vực trong cơ thể hẳn liền sẽ nhiều hơn một chút, cũng sẽ dễ dàng hơn ở dị vực vượt qua tầng thang trời thứ hai.

“Lúc trước gặp mặt Tôn Thượng, Tôn Thượng nói quyết chiến buông xuôi, bảo ta chuẩn bị sẵn sàng.” Ngự Thiên Tôn Thân thâm nghĩ trong lòng ” Xem ra dị vực bên kia xuất hiện cường giả thân bí, cùng với tình huống thiên quy thay đổi đúng là kích thích Tôn Thượng.

“Ta nhớ được Tôn Thượng cùng mấy vị Thiên Tôn còn lại vốn đều là dự định lại trải qua tổ chức khoảng chừng mười vạn năm, chờ sau khi thu phục càng nhiều thế lực dị vực, lại lấy thế bẻ gãy cảnh khô hoàn toàn đem Thiên Giới chiếm cứ.

“Bây giờ xuất hiện một cường giả có thể sửa đổi thiên quy, để cho người tu luyện trong vùng tinh vực rộng rãi kia có hy vọng đột phá, không cần chờ đến Thiên Giới Chi Môn mở ra, liền có thể trực tiếp đánh vào Thiên Môn.

“Tiếp tục như vậy mà nói, coi như Thiên Giới dị vực đã bị áp chế, rất nhiều cường giả đỉnh cao cũng đều bị cuốn lấy khó mà ra tay, Tôn Thượng bọn họ cũng khó mà dùng tốc độ nhanh nhất hoàn thành gặm nhấm.”

Ý niệm tới đây, cái đoàn ánh sáng màu đỏ thắm này bỗng nhiên bắt đầu cuộn trào trên phạm vi lớn, không ngừng biến hóa ra loại hình dáng này, trong nháy mắt liền làm cho cả bầu trời Đại Thiên thế giới biến thành màu đỏ thắm.

Còn sẽ có từng cái con người từ trên bầu trời màu đỏ thắm nổi lên, nhìn chăm chú chúng sinh phía dưới.

Đối với loại tình huống này, người sinh hoạt ở thế giới này cũng không cảm thấy xa lạ, thậm chí đều đã có chút quen, nhưng trong nội tâm cũng không dám bất kính chút nào.

Chỉ cần là người thấy được dị tượng trên trời, tất cả đều quỳ xuống đất cúi đầu, hướng vị trí Ngự Thiên Tôn Cung lễ bái hành lễ.

“Ta không thể chấp nhận như vậy!” Trong lòng Ngự Thiên Tôn Thân thâm nói ” Chẳng lẽ tiên độ tu luyện của ta liền cứ như vậy bị chậm lại sao? Đáng ghét a, rõ ràng đã lập kế thời gian rất lâu, ngay lúc sắp thành công, làm sao có thể vào lúc này xảy ra vấn đề?

“Chờ hoàn thành gặm nhấm đối với dị vực, chờ ta vượt qua tầng thang trời thứ hai, nhất định trước phải tìm được người hủy bỏ trí của ta ở dị vực, ta muốn để cho hắn hình thân đều diệt!”

Về phần cái người thay đổi thiên quy dị vực đó, Ngự Thiên Tôn Thân chính là không có tính toán đi trên chọc.

Cái loại cường giả tầng thứ này, sợ rằng đã vượt qua tầng thang thứ ba, thực lực nhất định cường đại đến một mức độ khó mà tin nổi, hẳn đi tìm phiến toái chính là muốn chết.

Chẳng qua, ngay tại lúc Ngự Thiên Thần Tôn buồn bực trong lòng, bỗng nhiên nhận được một tin gửi.

“Lập tức tới Giáng Thiên Cung, ta muốn ngươi đi làm một chuyện.”

Ngự Thiên Tôn Thần vui mừng trong lòng, ánh sáng màu đỏ thắm cũng theo đó vui sướng nhảy nhót.

“Vâng Tôn Thượng!”

Mới vừa rồi tin tức này chính là Giáng Thiên Tôn truyền tới.

Lấy kinh nghiệm của Ngự Thiên Tôn Thần tới phán đoán.

Loại tình huống này bình thường đều là chuyện tốt, coi như chuyện cần làm khó khăn một chút, khen thưởng sau chuyện này cũng sẽ phi thường khả quan.

“Xin tuân lệnh Tôn Thượng!”

...

Ngự Thiên Thần Tôn sau khi lấy được tin tức từ Giáng Thiên Tôn, lập tức rời đi Ngự Thiên Thần Cung nơi mình ở.

Đi tới “Giáng Thiên ” một trong Cửu Thiên.

Ở trong phương tinh vực này, cái gọi là “Chư Thiên ” chỉ có chín, phân biệt hội tụ bộ phận đại đạo pháp tắc của tinh vực này, ẩn chứa bí ẩn chung cực của Thiên Môn.

Bản chất của nó tương tự với Thiên Giới của phương tinh vực vị trí của Thôi Hằng kia.

Ngự Thiên Thần Tôn lấy trạng thái ánh sáng đỏ thắm đi tới trước Giáng Thiên Cung, rất nhanh thì đem mình ngưng tụ thành hình người, là chàng thanh niên thân hình khôi ngô cường tráng, người khoác áo giáp màu đỏ.

Hai gã người hầu trước Giáng Thiên Cung thấy thanh niên nam tử này lập tức khom mình hành lễ nói: “Xin chào Thần Tôn, Tôn Thượng đã chờ ở bên trong.”

”Ừ, làm phiền.” Ngự Thiên Thần Tôn gật đầu mỉm cười nói, sau đó chậm rãi đi vào, thái độ đối với người hầu vô cùng hiền hòa, cũng rất khiêm tốn.

Chờ đến sau khi Ngự Thiên Thần Tôn đi vào Giáng Thiên Cung, hai gã người hầu kia mới thấp giọng nghị luận: “Nghe nói Ngự Thiên Thần Tôn một khi lộ diện sẽ mang tới cho

người cảm giác bị áp bách cực lớn, bây giờ nhìn lại lời đồn không thật a.”

“Đúng vậy. ” Một gã người hậu khác gật đầu đồng ý nói ” Ngự Thiên Thần Tôn vẫn là rất hiền lành chứ sao.”

Thật ra thì, hai người thấy cũng chỉ là biểu tượng mà thôi.

Ngự Thiên Thần Tôn trong ngày thường không hiển lộ chân thân với người khác, chỉ có thể hiển hóa một đoàn ánh sáng màu đỏ thắm.

Đây là bởi vì chân thân của hắn vô cùng kinh sợ khiếp người.

Bởi vì hắn lấy được đặc tính Thiên Môn đều là loại hỗn loạn cùng gặm nhấm, cho nên hình thân của hắn cũng bị loại lực lượng đặc tính này cải tạo.

Toàn thân cao thấp đều mọc đầy con mắt màu đỏ thắm, chỉ trên gương mặt thì có hàng ngàn con mắt, lity nha lity nhit, thậm chí ngay cả trên tóc đều mọc ra vô số con mắt nhỏ bé.

Vô số con mắt này tạo thành cho hắn cảm giác áp bách tự nhiên, coi như hắn chẳng qua là ném ra ngoài một sợi tóc, cũng đủ để bằng vào vô số con mắt, trong nháy mắt trấn áp một cường giả Thiên Quan tầng thứ tư.

Mà ở khu vực giữa mặt và mắt của hắn, tất cả đều là da thịt thối rữa, mỗi thời mỗi khắc đều đang hướng ra bên ngoài chảy nước đặc màu đỏ thắm, nhìn cực kỳ quỷ dị.

Loại nước đặc này còn có lực ăn mòn cực kỳ đáng sợ, coi như là cường giả Thiên Quan tầng ba, chỉ cần tiếp xúc được cái nước đặc này, cũng sẽ bị hoà tan đi trong nháy mắt.

Lúc mới đầu, Ngự Thiên Tôn Thần ở trước mặt tất cả mọi người đều là duy trì bộ dạng chân thân, sau đó bị Giáng Thiên Tôn nhắc nhở, nội tư thái như vậy bất lợi cho đoàn kết thuộc hạ, để cho hắn biến hóa ra một cái hình thái thuận mắt.

Vì vậy thì có trạng thái hiện ra một đoàn ánh sáng đỏ thắm hiện tại.

Nhưng khi cùng người ngoài giao lưu, chỉ duy trì trạng thái ánh sáng đỏ thắm cũng không tốt lắm, lúc này mới có hình thái bộ dáng chàng thanh niên.

Trên thực tế, hai loại trạng thái này cũng sẽ tạo thành hạn chế đối với thực lực của Ngự Thiên Thần Tôn, không cách nào hoàn toàn phát huy ra thực lực bản thân.

Chương 808: Nếu đã thấy ta, vì sao không lạy? (2)

Trong Giáng Thiên Cung.

Một thân ảnh gầy gò tinh tế nằm nghiêng ở trên bảo tọa Thiên Tôn.

Hắn mặc một bộ áo bào rộng màu đỏ thẫm, rõ ràng là một người đàn ông, trong lúc giơ tay nhắc chân lại rõ ràng cũng có khí âm nhu.

Giống như nữ tử.

Mặc dù mặt mũi của hắn bị một chùm sáng bao phủ, nhìn mơ hồ không rõ, nhưng vẫn mang tới cho người ta một loại cảm giác hết sức yêu dị.

Đây là một trong Cửu Thiên phương tinh vực này.

Giáng Thiên Tôn.

Sau khi Ngự Thiên Tôn Thần đi tới nơi này căn bản cũng không dám đi xem Giáng Thiên Tôn, hắn toàn bộ hành trình cúi đầu, một mực cung kính nói: “Thuộc hạ Ngự Thiên, bái kiến Tôn Thượng.”

“Ừm.” Giáng Thiên Tôn nhẹ nhàng gạt đầu, ngón tay nhỏ nhắn đưa ra, nhẹ nhàng bắn ra, thì có sáu viên tinh thạch đan xen vô tận pháp tắc chi lực từ trong lòng bàn tay của hắn bay ra, rơi vào trước mặt Ngự Thiên Thần Tôn. Đây là sáu viên đặc tính Thiên Môn dị vực, ăn nó.”

“Vạn tạ đại ân của Tôn Thượng!” Ngự Thiên Thần Tôn nhất thời vô cùng kích động, lúc này liên tục lễ bái.

Đem đặc tính Thiên Môn dị vực mang tới bên này, cũng không phải là một chuyện dễ dàng, nhất là lại mang sức mạnh đặc tính Thiên Môn đệ nhất quan đến đệ lục quan, càng là cực kỳ khó được.

Về phương diện này phải bị đại đạo pháp tắc dị vực nhằm vào, một mặt khác là Thiên Môn phương tinh vực này sẽ tự động hấp dẫn loại đặc tính dị vực vô chủ này.

Nếu mà ngăn trở, liền dễ dàng bị đại đạo pháp tắc nhằm vào.

Thuộc về hành vi hai bên đều không có kết quả tốt.

Ngự Thiên Thần Tôn nằm mơ đều không nghĩ tới, chính mình lại bị ban cho sáu viên đặc tính Thiên Môn dị vực.

Cái này thì ý nghĩa hẳn có thể thông qua hấp thu đặc tính Thiên Môn, trực tiếp đem chính mình tăng lên tới cảnh giới Thiên Quan tầng thứ sáu, trở thành người mạnh nhất dưới tầng thang trời thứ hai.

Chẳng qua, Ngự Thiên Thần Tôn cũng rất rõ ràng, cõi đời này không có ban thưởng gì cho không.

Nếu cho ra thù lao phong phú như vậy, chuyện lần này Giáng Thiên Tôn muốn hẳn làm, nhất định không giống bình thường, thậm chí khả năng tồn tại nguy hiểm tánh mạng.

“Trước đây Thượng Cổ đại giáo trong Thiên Giới dị vực phát tới tin tức cầu cứu.” Giáng Thiên Tôn nhàn nhạt nói ” Thiên Giới xuất hiện một tên cường giả thần bí, nghi ngờ có thực lực Thiên Quan tầng thứ sáu, thậm chí có thể là cường giả vượt qua tầng thang trời thứ hai.

“Bọn họ thỉnh cầu ta hạ xuống hóa thân đi qua, nhưng gần đây chính là lúc nguy cấp trước khi quyết chiến, ta không phân thân ra được, liền do người coi như sứ giả thay ta đi qua đi.”

“Thượng Tôn xin yên tâm, thuộc hạ nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ!” Ngự Thiên Thần Tôn lập tức lễ bái hành lễ, hẳn thậm chí cũng không hỏi tình huống Thiên Giới dị vực bên kia, cũng không có xem xét tình huống nguy hiểm của nhiệm vụ lần này.

“Rất tốt.” Giáng Thiên Tôn đối với thái độ của Ngự Thiên Thần Tôn rất hài lòng, mỉm cười nói ” Tiếp đó, người trước dùng sáu viên đặc tính Thiên Môn này, ta sẽ giúp người hấp thu luyện hóa.”

Sau đó, hẳn lại bứt một sợi tóc của mình, để cho nó bay xuống trước mặt Ngự Thiên Thần Tôn ” Người có thể mang theo một sợi tóc của ta đây, nó ẩn chứa uy năng không tệ, có thể dễ dàng chém chết bất kỳ người chưa vượt qua tầng thang trời thứ ba.”

“Vâng!” Ngự Thiên Thần Tôn lần nữa lễ bái hành lễ ” Thuộc hạ đa tạ Thiên Tôn!”

“Ừm.” Giáng Thiên Tôn nhẹ nhàng gật đầu, không nói tiếp, thâm nghĩ trong lòng ” Ngự Thiên, nếu người có thể còn sống hoàn thành nhiệm vụ, liền ý nghĩa Thiên Giới quả thật đã không có thực lực phản kháng, có thể một câu đem tiêu diệt.

“Nếu như người chết ở bên đó, liền ý nghĩa Thiên Giới còn lại nội tình, ít nhất vẫn tồn tại cường giả vượt qua tầng thang trời thứ ba, quyết chiến chuyện này liền cần thảo luận kỹ.

“Lúc trước tên cường giả thay đổi thiên quy quả thực làm ta bất an, lần cầu cứu này ta không thể tùy tiện hạ xuống, liền từ người tới thay ta đi làm cái dò xét đi.”

...

Vì thỉnh cầu Giáng Thiên Tôn hạ xuống, Trường Sinh Thần Sơn cử hành nghi thức hiến tế trọng thể.

Suốt mười hai viên đặc tính Thiên Môn bị bọn họ hiến tế đi ra, ngoài ra, còn có hàng triệu sinh hồn người sống, càng thêm vô số bảo vật.

Rốt cuộc, ở bên dưới một mảng tia sáng màu đỏ tươi chiếu xuống, ở bên dưới ánh mắt mong chờ của một đám cao tầng Trường Sinh Thần Sơn.

Một đạo thân hình vượt qua hư không, xuyên qua lá chắn giới vực.

Hạ xuống đến Trường Sinh Thần Sơn trong Thiên Giới.

Đây là một người thanh niên khôi ngô cao lớn, khoác áo giáp, anh tuấn uy vũ phi phàm, đứng ở trên đài cao cúng tế, mắt nhìn xuống mọi người phía dưới.

Bỗng nhiên ngũ quan trên mặt hắn phát sinh thay đổi.

Lại thoáng cái hóa thành hàng ngàn con mắt, trong mỗi một con mắt đều có một nhãn cầu màu đỏ thẫm, ánh mắt lạnh như băng trong nháy mắt liền đem tất cả mọi người tại chỗ bao phủ.

Sau đó, trên mặt của hắn lại hở ra một cái khe hở, lộ ra răng cùng đầu lưỡi tràn đầy con mắt, dùng một loại giọng điệu cao cao tại thượng, không nghi ngờ gì nữa mở miệng.

“Ta là Ngự Thiên Thần Tôn dưới trướng Giáng Thiên Tôn, đã thấy ta, vì sao không lạy? !”

Chương 809: Ngự Thiên Thần Tôn đến Thiên Giới (1)

Tư thái của Ngự Thiên Thần Tôn vô cùng có cảm giác áp bách, mọi người trong Trường Sinh Thần Sơn lúc này tất cả đều quỳ sụp xuống đất, hướng hẳn cúi đầu lễ bái, cung kính tới cực điểm.

“Lễ bái Thần Tôn!”

“Lễ bái Thần Tôn!”

Những cường giả trọng ngày thường cao cao tại thượng, tự cho mình là Thượng Cổ đại giáo này lúc này tất cả đều như nhùng cực kỳ, giống như là người hầu gặp chủ nhân vậy, nằm sấp trên mặt đất, ngay cả đầu cũng không dám ngẩng lên.

Coi như là cường giả đã đạt đến Thiên Quan tầng thứ năm như Trường Sinh Sơn Chủ, cũng không dám có chút nào bất kính với Ngự Thiên Thần Tôn.

Điều này tất nhiên cùng khí tức Thiên Quan tầng thứ sáu Ngự Thiên Thần Tôn hiện ra có liên quan, nhưng càng nhiều hơn cũng là bởi vì Ngự Thiên Thần Tôn đại biểu Giáng Thiên Tôn.

Cái vị một trong Cửu Thiên dị vực kia.

Tồn tại trong truyền thuyết cùng với tám người khác hợp lực trấn áp Viên Cổ Thiên Đình Chi Chủ.

Mặc dù lần này bốn ý của bọn họ là muốn thỉnh cầu hóa thân của Giáng Thiên Tôn hạ xuống, diệt trừ đi cường giả thần bí có thể xóa đi Tinh Hồng Kiếp Quang kia, nhưng trên thực tế chỉ cần có thể mời đi một vị cường giả có thể giải quyết vấn đề là được rồi.

Bất kể là hóa thân Thiên Tôn, hay là Ngự Thiên Thần Tôn, chỉ cần có thể giúp Trường Sinh Thần Sơn giải quyết nguy cơ là được.

“Ừm.” Ngự Thiên Thần Tôn nhẹ nhàng gật đầu, ánh mắt quét qua mọi người, cuối cùng rơi vào trên người Trường Sinh Sơn Chủ, bình đạm nói ” Trước khi tới, ta từng nghe Tôn Thượng nói qua một chút tình huống.

“Các ngươi bên này xuất hiện một cường giả thần bí, hư hư thực thực có cảnh giới Thiên Quan tầng thứ sáu thậm chí vượt qua tầng thang trời thứ hai, các ngươi nhưng mà có tin tức cụ thể về người này?”

Hắn làm việc từ trước đến giờ sâm rên gió cuốn, không thích trì hoãn.

Lần này tới Thiên Giới nếu là vị giết người, vậy thì chỉ cần xác nhận mục tiêu, sau đó trực tiếp đi giết, đem đối phương giải quyết xong là được rồi.

Không cần tiêu tốn thời gian bao lâu là có thể hoàn thành.

Hơn nữa càng nhanh hoàn thành nhiệm vụ, liền chứng minh hiệu suất mình làm việc càng cao, còn có thể ở Tôn Thượng nơi đó lưu lại một cái ấn tượng tốt.

Có thể nói là nhất cử lưỡng tiện.

“Có, có!” Trường Sinh Sơn Chủ lập tức gật đầu nói “Phái ta có một chi nhánh tên là Trường Thanh sơn trang, trang chủ và trưởng lão của họ đều từng bị người kia bắt qua, bọn họ thấy tận mắt uy năng của người kia, Thần Tôn nhưng có cần ta đem bọn họ kêu tới?”

“Mau gọi, chớ muốn phí lời.” Ngự Thiên Thần Tôn cau mày nói.

Hắn cảm thấy Trường Sinh Sơn Chủ đây là đang lãng phí thời gian, có đầu mối trực tiếp giao tới không được sao, còn hỏi cái gì hỏi, uổng công vô ích.

“Vâng, dạ!” Trường Sinh Sơn Chủ vội vàng hướng phía ngoài ngoắc tay nói “Gọi Thường Vĩnh Tín, Cảnh Hương Chân tới gặp mặt Thần Tôn!”

Chỉ chốc lát sau, mấy tên đệ tử liền mang theo Thường Vĩnh Tín cùng Cảnh Hương Chân tới.

Lúc này trên người của bọn họ còn mang theo gông xiềng, đây là quy củ của Trường Sinh Thần Sơn—— Nếu như chi nhánh độc lập ra ngoài bị người đánh bại, chạy nạn về Thần Sơn, nhất định phải tiếp thụ trừng phạt.

Bởi vì điều này giống như là làm mất uy danh Trường Sinh Thần Sơn.

Sau khi Thường Vĩnh Tín và Cảnh Hương Chân đi tới nơi này, lập tức quỳ mọp xuống đất, toàn thân bọn họ đều run rẩy, cúi đầu, căn bản cũng không dám đi nhìn Ngự Thiên Thần Tôn cao cao tại thượng.

Ngự Thiên Thần Tôn đối với trạng thái của hai người này cũng không thêm để ý, chỉ bình đạm mà mở miệng dò hỏi: “Các ngươi nói một chút hiểu biết đối với người kia đi.”

“Khải bẩm Thần Tôn, thực lực của người kia quá mạnh mẽ, ở bên trong Thiên Giới này lại còn có khả năng mở ra hư

không, sáng lập thế giới! ” Cảnh Hường Chân lòng có dự tính nói ” Thủ đoạn như vậy đã vượt ra khỏi tưởng tượng của ta.”

“Ta, ta chưa từng thấy người kia ra tay, nhưng lại thấy qua người hầu của người kia. ” Thường Vĩnh Tín mắt đầy hoảng sợ nói ” Người hầu của người kia cũng là cường giả tầng thứ Thiên Quan, cảm giác khả năng có Thiên Quan tầng thứ ba, bản thân hẳn khẳng định mạnh hơn.”

“...” Ngự Thiên Thần Tôn nghe vậy hơi trầm mặc, trên mặt hẳn những con mắt lít nha lít nhít kia đều lộ ra vẻ không vui.

Một cái chớp mắt tiếp theo, vô số đạo ánh sáng màu đỏ thẫm từ trong những nơi đôi mắt này bung ra, trong nháy mắt liền đem Thường Vĩnh Tín cùng Cảnh Hường Chân nghiền thành một đoàn thịt vụn, thân hồn cũng trong cùng một lúc bị triệt để chôn vùi, không còn tồn tại.

“Một đồng lời nói nhảm! ” Ngự Thiên Thần Tôn hừ lạnh một tiếng, vô số đạo ánh mắt lại nhìn về phía Trường Sinh Sơn Chủ ” Hai cái phế vật ngay cả Thiên Quan đều không đập vào coi như thực sự từng gặp người kia, lại có thể nhìn ra cái gì?”

“Chuyện này, chuyện này...” Trường Sinh Sơn Chủ nhất thời toát ra mồ hôi lạnh, dập đầu nói ” Thần Tôn thứ tội, Thần Tôn thứ tội, nhưng trừ bọn họ ra, chúng ta quả thật chưa người nào gặp qua người kia.

Chương 810: Ngự Thiên Thần Tôn đến Thiên Giới (2)

“Bất quá ta nơi này đối với hấn cũng có hiểu một chút, người này bây giờ cư ngụ ở trong đô thành Mộc Quốc, cũng dễ cho đệ tử và những người hầu của hấn thành lập một cái giáo phái tự xưng ‘Hoàng Thiên Giáo’.”

“Cái giáo phái này tôn kính Hoàng Thiên Thần Tôn làm Chủ Thần, được xưng có thể che chở tín đồ vượt qua Tinh Hồng Tai Kiếp, còn tuyên bố về sau sẽ hoàn toàn tiêu diệt toàn bộ Tinh Hồng Đại Kiếp, để cho cái thế giới này trở lại trạng thái an bình tương hòa ngày xưa.”

“Hoàn toàn tiêu diệt toàn bộ Tinh Hồng Đại Kiếp?” Ngự Thiên Thần Tôn nghe vậy cười lạnh một tiếng, khinh thường nói “Đây là ý nghĩ ngu ngốc, hấn cho là mình là cái thứ gì, thật là kiến càng lay cây, không biết tự lượng sức mình.”

Nói tới chỗ này, hấn bỗng nhiên dừng một chút, thâm nghĩ trong lòng ” Chẳng qua, người kia lại gây dựng giáo phái, còn đang truyền bá tín ngưỡng một tên Thần. Đây đúng là có chút vấn đề.

“Không thể lại để cho hấn tiếp tục tiếp, nếu không loại giáo phái này nói không chừng thật vẫn sẽ trở thành biên số nào đó, sắp đến thời gian quyết chiến cuối cùng, bây giờ quan trọng nhất là bảo đảm các Thiên Tôn hoàn thành gặm nhấm đối với phương Thiên Giới này.

“Chỉ có như vậy ta mới có cơ hội vượt qua tầng thang trời thứ hai, đột phá đến cảnh giới Thiên Quan tầng thứ bảy tầng thứ tám, thậm chí còn là tầng thứ chín, thành cường giả chân chính.”

Ý niệm tới đây, Ngự Thiên Thần Tôn trực tiếp đi xuống đài cúng tế, hấn hai chân lơ lửng di động, trực tiếp vượt qua Trường Sinh Sơn Chủ cùng với một đám trưởng lão quý ở phía dưới.

Chờ đến khi bóng lưng của hấn đã biến mất ở trong tầm mắt của những người này, bỗng nhiên mở miệng nói: “Đi thôi, theo ta đi Mộc Quốc đô thành, trực tiếp đi đem người kia giết chết.”

“À?” Trường Sinh Sơn Chủ nghe vậy trong lòng cả kinh, vội vàng dè dặt nhắc nhở ” Thần Tôn, thực lực của người kia không bình thường a, ít nhất cũng tương đương với Thiên Quan tầng thứ sáu, thậm chí khả năng vượt qua tầng thang trời thứ hai, chúng ta thật không cần làm chút chuẩn bị sao?”

Vị Ngự Thiên Thân Tôn này là Thiên Quan tầng thứ sáu đi vực, coi như thực lực cao cường như thế nào đi nữa, cũng không khả năng địch nổi một cường giả vượt qua tầng thang trời thứ hai.

Nếu như đôi phương thật mạnh mẽ như vậy, vậy coi như phải xong rồi.

“Không sao.” Ngự Thiên Thân Tôn cũng không nổi nóng, chỉ bình đạm mà giải thích ” Chỗ này của ta có vô thượng chí bảo Tôn Thượng ban cho, coi như hạn thật vượt qua tầng thang trời thứ hai, cũng là không chịu nổi một kích.”

Trường Sinh Sơn Chủ cùng mấy vị trưởng lão còn lại lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, vội vàng hành lễ nói ” Nguyện theo Thân Tôn đi Mộc Quốc đô thành, cùng giết tặc nhân!”

...

Bên trong Mộc Quốc đô thành, Thôi Hằng đang tiến hành thiết kế pháp bảo tương lai muốn luyện chế.

Đây là pháp bảo loại thời gian hẳn định dùng Quang âm Dao làm vật dẫn.

Khởi nguồn linh cảm chính là món bảo vật “Tuế Nguyệt Chung” đó của Trường Sinh Thân Sơn.

Mặc dù chiếc Tuế Nguyệt Chung kia ở bên dưới Quang âm Dao Mang trong nháy mắt liền bị chém thành một khối đồng nát sắt vụn, nhưng đó dù sao cũng là một món bảo vật loại thời gian, còn là đồ vật tầng thứ Thiên Quan, có rất nhiều chỗ có thể để cho Thôi Hằng tiến hành tham khảo.

Cuối cùng Thôi Hằng là tham khảo kết cấu cảm chế nội bộ của Tuế Nguyệt Chung này cùng với lựa chọn pháp lý đan dệt, còn có đường đi minh khắc đạo văn vân vân, tiến hành thiết kế pháp bảo bước đầu.

Sau khi hoàn thành thiết kế bước đầu, hẳn còn phải thông qua đặc tính pháp thuật Quang âm Dao này, đối với một chút chi tiết của pháp bảo tiến hành điều chỉnh, để cho hai bên hoàn toàn phù hợp.

Chờ đến sau khi thiết kế hoàn thành, mới có thể đi tìm tài liệu tương quan.

Luyện chế pháp bảo, nhất là luyện chế một món pháp bảo tiện tay lại có thể phụ trợ tu hành, còn có thể hoàn toàn phù hợp với mình, cũng không phải là một chuyện đơn giản.

Mộc Linh Vân chính là đứng ở một bên, nhìn Thôi Hằng đang chăm chú suy nghĩ sửa đổi phương án thiết kế pháp bảo, chỉ cảm thấy đây nhất định là đang làm đồ vật gì kinh thiên động địa.

Nêu không, một vị cường giả như vậy làm sao sẽ một mực nhú mày nhăn mặt sửa sửa đôi đôi?

“Ồ, trời làm sao chột tối lại rồi hả?” Vào lúc này, Mộc Linh Vận bỗng nhiên cảm giác sắc trời có cái gì không đúng.

Nàng ngẩng đầu nhìn lên, lại thấy bầu trời vốn xanh thẳm chẳng biết lúc nào lại dính vào một tầng màu đỏ thẫm, vô cùng quỷ dị, mang tới cho người ta một loại cảm giác vô cùng bị đè nén.

Chương 811: Đốc hết lá bài tẩy thì như thế nào (1)

Di tượng đỏ thắm bất thành linh nhất thời liền làm cho tất cả mọi người trong đô thành Mộc Quốc lâm vào khủng hoảng.

Bởi vì trong khoảng thời gian gần đây Hoàng Thiên Giáo tuyên truyền, ngay cả người bình thường cũng đã biết sự tồn tại của Tinh Hồng Tai Kiếp, cũng đều biết một ít đặc trưng cùng sự đáng sợ của Tinh Hồng Tai Kiếp.

Bây giờ thấy màn ánh sáng đỏ thắm đầy trời này, trong lòng rất nhiều người nhất thời liền hiện ra cảnh tượng Tinh Hồng Tai Kiếp Hoàng Thiên Giáo miêu tả, trên mặt đều lộ ra vẻ mặt sợ hãi vạn phần, mặt như màu đất.

“Tinh Hồng Tai Kiếp! Đây là Tinh Hồng Tai Kiếp, tai kiếp phủ xuống!”

“Tai kiếp phủ xuống, sinh linh đồ thán, bây giờ nhưng mà làm gì mới phải à? !”

“Trốn a! Chạy mau, tìm kiếm thần linh che chở, chỉ có ở bên dưới thần linh che chở mới có thể sống sót!”

Toàn bộ đô thành Mộc Quốc giống như là nổ nôi vậy, vô số người kinh hãi muốn chết mà nhìn bầu trời, nội tâm hết hoảng cực kỳ.

Có cường giả lập tức triển khai tất cả thủ đoạn bảo vệ tánh mạng của tự thân mà chạy trốn, cố gắng tránh được nguy cơ.

Đa số người thì hướng phương hướng hoàng cung tụ tập, nơi đó là vị trí của Mộc Hoàng, cũng tức là vị trí người mạnh nhất Mộc Quốc, theo lý là an toàn nhất.

Đương nhiên, cũng không ít người biết chuyện hướng về tòa cung điện Thôi Hằng ở kia phóng tới.

Bọn họ cũng đều biết Thôi Hằng mới là người mạnh nhất trong đô thành này, hy vọng có thể tìm kiếm người che chở.

Ở trong một mảnh hỗn loạn này, thanh âm Mộc Hoàng vang lên bên tai từng sinh linh ở trong đô thành, tràn đầy uy nghiêm cùng với sức mạnh để cho người an tâm.

“Các vị bình tĩnh chớ nóng, bây giờ trong đô thành quốc gia của ta có một vị tồn tại tối cao tọa trấn, bất kỳ tai kiếp cũng sẽ không thương tổn đến các người.”

Lời ít ý nhiều, tin tức rõ ràng.

Mộc Hoàng tự mình mở miệng nói rõ, nhất thời liền đề cho người cả thành đều thở phào nhẹ nhõm.

Từ cường giả cảnh giới Khắc Đạo, cho tới người bình thường chỉ có tăng thứ Thiên Tiên, sau khi nghe được lời nói của Mộc Hoàng, nội tâm hốt hoảng đều tiêu tán không ít.

Vào lúc này, rất nhiều người cũng nhớ lại ánh đao màu bạc óng đoạn thời gian trước chém lên bầu trời kia, luồng ánh sáng thân bí phảng phát ẩn chứa Tuế Nguyệt và Thời Gian Chi Lực.

Có thể chém ra ánh đao như vậy, nhất định là một vị đại nhân vật áp đảo trên Thiên Thân.

Chắc là tồn tại tối cao trong miệng Mộc Hoàng muốn nói.

Có một vị cường giả như vậy ở, trong đô thành Mộc Quốc cũng còn là vô cùng an toàn.

Nhưng ngay khi tất cả mọi người đều bắt đầu an tâm.

Bầu trời đã bị xâm nhiễm thành màu đỏ thẫm lần nữa xuất hiện biến hóa!

Ừng ừng ừng!

Trọng hư không vang lên từng trận tiếng rung, trên bầu trời trận đầy màu đỏ thẫm bỗng nhiên xuất hiện một cái lại một cái vết rách.

Rậm rạp chằng chịt, rối loạn mất trật tự, nhiều vô số kể.

Ở dưới đất nhìn lên, phảng phát như là bầu trời hở ra vô số đạo vết rách, lập tức phải hoàn toàn bết nát vậy.

Loại tình huống này để cho rất nhiều người đều không tìm được manh mối.

Nhưng khi mọi người ở phía dưới đối với màn này cảm thấy nghi ngờ, những thứ vết rách này lại tất cả đều mở ra, bên trong mỗi một cái vết rách mở ra lại đều có một con mắt cùng người sống không khác.

Vì vậy, vô số vết rách này cũng sẽ không tiếp tục là vết rách, mà là thành vô số con mắt mở ra, chúng nó tựa như ngôi sao trong màn đêm treo ở trên bầu trời.

Chỉ bất quá, cảnh tượng như vậy, quả thực là để cho người cảm thấy kinh sợ.

Vô số con mắt treo ở trên trời, vô số đạo ánh mắt lạnh giá vô tình mắt nhìn xuống chúng sinh phía dưới.

Một màn này rất giống là sinh linh Thiên Ý hiển lộ thành, mở mắt, đang ở nhìn kỹ chúng sinh nơi nơi khắp cả vùng đất.

Cảm giác bị áp bách cực kỳ to lớn thoáng cái liền hoàn thành hội tụ, giống như bão táp mưa sa mãnh liệt mà tới, đánh thẳng vào bên trong nội tâm từng sinh linh trong Mộc Quốc đô thành.

Dưới tình huống bình thường, bất kỳ cường giả không có bước vào Thiên Môn, trong nháy mắt sau khi nhìn đến những ánh mắt này, đều sẽ trực tiếp lâm vào trong cực hạn điên cuồng, hoàn toàn mất đi lý trí.

Nhưng trong Mộc Quốc đô thành lại cũng không phát sinh loại tình huống này.

Mặc dù sau khi thấy vô số con mắt này, trong lòng của mỗi người đều vô cùng hoảng sợ, tràn đầy tâm tình sợ hãi, nhưng cũng không có ai vì vậy mà lâm vào điên cuồng.

Đây là bởi vì ở trong nháy mắt khi trên trời hiện ra con mắt đỏ thẫm, thì có một cỗ lực lượng vô hình vô cùng kỳ dị mà cường đại bao phủ cả tòa đô thành, để cho người trong thành tránh chịu tinh thần trùng kích của ánh sáng đỏ thẫm.

Người thi triển cỗ lực lượng này dĩ nhiên chính là Thôi Hằng.

Ở bên trong cung điện Thôi Hằng ở, chính hắn vốn đang thiết kế khung pháp bảo, lúc này vô cùng không vui ngẩng đầu lên, trong mắt ẩn hàm sát ý.

Khi người đang tập trung tinh thần làm một việc, một khi bị quấy rầy, tâm tình sẽ trong nháy mắt trở nên kém.

Nhất là lúc đang làm thiết kế phương án phức tạp.

Lúc này Thôi Hằng chính là loại trạng thái này.

Bất quá, ở ngay lúc ngẩng đầu, hắn cũng phát hiện khí tức khởi nguồn của ánh sáng đỏ thẫm này có chút quen thuộc, trong lòng không khỏi kinh ngạc.

“Ngự Thiên Thần Tôn? Lại đến Thiên Giới.”

Chương 812: Đốc hết lá bài tẩy thì như thế nào (2)

Bầu trời đô thành Mộc Quốc.

Ngự Thiên Thần Tôn dẫn Sơn Chủ Trường Sinh Thần Sơn cùng với một đám trưởng lão, đứng ở trên mây màu đỏ thẫm, ánh mắt lạnh như băng mắt nhìn xuống phía dưới, bỗng nhiên hiện ra mấy phân vệ kinh dị.

“Bên trong đô thành Mộc Quốc này quả nhiên có cường giả.” Ngự Thiên Thần Tôn gật đầu một cái, trầm giọng nói ” Dị tượng thần uy của ta lại không thể ảnh hưởng đến người trong đô thành này, bị một cỗ lực lượng kì dị cản trở.”

“Người này lại thật cường đại như thế!” Trường Sinh Sơn Chủ nghe vậy vô cùng khiếp sợ, cũng nhìn xuống dưới, sợ hãi nói ” Thần uy mà Thần Tôn ngài thi triển đã là trình độ Thiên Quan tầng thứ sáu a, lại có thể vô thanh vô tức ngăn cản.”

Mấy tên trưởng lão khác cũng là mắt đầy khiếp sợ, đồng thời lòng vẫn còn sợ hãi.

Cũng còn may bọn họ không có trực tiếp tới trêu chọc, mà là mời cường giả dị vực tới.

Nếu không, nhất định chính là đến tìm cái chết a.

“Người này quả thật không giống bình thường, bản tôn bây giờ liền đi gặp hắn một lần.” Vô số con mắt trên mặt Ngự Thiên Thần Tôn đều khẽ híp một cái, ngay sau đó thân hình trầm xuống, hướng phương hướng đô thành Mộc Quốc rơi xuống.

Hắn ngoài mặt là một bộ thái độ vô cùng nhẹ nhàng vô cùng tùy ý, nhưng trên thực tế từ một khắc khi ở trên đám mây hạ xuống kia, hắn liền đã làm xong tất cả chuẩn bị.

Cầm chế của Ngự Thiên Thần Cung đã toàn bộ đều ở trạng thái tùy thời có thể kích phát, đặc tính Thiên Môn trong cơ thể hắn cũng toàn bộ đều bắt đầu vận chuyển, chỉ cần vừa nghĩ là có thể bộc phát ra toàn bộ uy năng.

Mấu chốt nhất là hắn còn đem một sợi tóc Giáng Thiên Tội ban cho kia bầu vào lòng bàn tay, một khi phát hiện mình đối mặt địch nhân không cách nào chiến thắng, hắn liền sẽ lập tức kích thích uy năng của cái cọng tóc này.

Chỉ một sợi tóc này cũng đủ để trọng nháy mắt chém chết bất kỳ cường giả chưa vượt qua qua tầng thang trời thứ ba.

Ngự Thiên Thần Tôn cũng không cho là người trong đô thành Mộc Quốc kia có thể vượt qua tiêu chuẩn tầng thang trời thứ ba.

Đó đã là tồn tại cấp bậc Cửu Thiên Thượng Tôn, làm sao có thể ở loại địa phương nhỏ này, còn bị chính mình dễ dàng gặp như vậy?

Không thể nào.

...

Ở cùng lúc khi Ngự Thiên Thần Tôn từ trên trời hạ xuống, Mộc Hoàng cùng với mấy vị thành viên hoàng thất nồng cốt đã chạy tới chỗ cung điện Thôi Hằng ở.

“Thôi tiên sinh, ngài liệu có phương pháp đối địch gì sao?” Mộc Hoàng có chút bối rối mà dò hỏi.

Hắn là thật bị thần uy Ngự Thiên Thần Tôn triển lộ ra dọa sợ.

Đây là uy năng cường đại hắn bình sinh mới thấy, chưa từng thấy gì so với cái này mạnh hơn.

Thật sự là quá kinh khủng.

Vài tên thành viên hoàng thất sau lưng Mộc Hoàng cũng đều vẻ mặt khao khát mà nhìn Thôi Hằng, đây đúng là đã là hy vọng duy nhất của bọn họ.

“Đối địch?” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói “Chờ tên địch nhân này có thể đi vào đền bên trong đô thành rồi hãy nói.”

Ngay tại lúc hắn ngẩng đầu nhìn trời mới vừa rồi, cũng đã thi triển một động lớn pháp thuật, đem trọn cái Mộc Quốc đô thành bao vây lại, chỉ cần Ngự Thiên Thần Tôn dám hạ xuống phía dưới, trong nháy mắt sẽ lâm vào bên trong mai phục.

Ngũ Hành Hồn Động Diên Đảo Càn Khôn Đại Pháp, Đại Thiên Ma âm Hỏa Quyết, Thiên Lô Nguyên Từ Tiên Quang, Tát Đâu Thành Bình, Ngũ Lô Thiên Tâm Chính Pháp, Pháp Quy Luật Lệnh các loại pháp thuật toàn bộ đều đã ẩn tàng ở bầu trời Mộc Quốc đô thành.

Coi như Ngự Thiên Thần Tôn này thật có thủ đoạn hoặc là bí bảo cường đại gì, có thể đột phá những pháp thuật này cách trở, tại trong nháy mắt sau khi hắn đi qua những pháp thuật này, còn phải đối mặt một đòn Quang âm Dao.

Nếu như như vậy đều có thể thành công tiến vào trong đô thành Mộc Quốc, liền chứng minh tên Ngự Thiên Thần Tôn này thật có uy năng cấp Hóa Thần, Thôi Hằng nhất định phải trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Trên thực tế, loại tình huống này là không quá có thể xảy ra.

Chẳng qua là theo Thôi Hằng, cẩn thận một chút tóm lại là không có chỗ xấu gì.

Ồn thỏa.

...

Ngự Thiên Thần Tôn mang theo cả đám người Trường Sinh Thần Sơn hướng Mộc Quốc đô thành rơi xuống.

Lúc sắp chân chính hạ xuống đến bên trong đô thành, hắn dự định lần nữa biểu dương thần uy của mình, để tất cả mọi người trong này đều bò lồm ngồm tại bên dưới uy năng chính mình nắm giữ.

Cuối cùng lấy thế lôi đình, lấy phong thái vô địch, ở dưới con mắt mọi người, mang cái tên cường giả thân bí đó đánh chết, sau đó nói rõ mình là Ngự Thiên Thần Tôn dưới trướng Giáng Thiên Tôn.

Cứ như vậy, không chỉ là làm ra tuyên truyền cho Giáng Thiên Tôn ở Thiên Giới, cũng tương tự sẽ gia tăng danh vọng tự thân của hắn.

Ở trong mắt Ngự Thiên Thần Tôn, chỉ có làm được loại trình độ này, mới xem như tận thiện tận mỹ, mới xem như hoàn mỹ hoàn thành nhiệm vụ Giáng Thiên Tôn giao phó.

Nhưng trong nháy mắt ngay khi hắn sắp tiến vào trước Mộc Quốc đô thành, bỗng nhiên cũng cảm giác được hoàn cảnh chung quanh chính mình bắt đầu biến hoá cực kỳ kịch liệt.

Đạo vận pháp lý không chỗ nào không có mặt lại trong nháy mắt liền đổi thành bộ dáng khác, hoàn toàn không ôn hòa giống như là mới vừa rồi, mà là trở nên cực kỳ vận vẹo.

Thật là giống như là bị lực lượng kỳ dị nào đó cưỡng ép xoắn lại, vô cùng hỗn loạn.

Loại dị thường bất ngờ xảy ra này nhất thời liền để cho Ngự Thiên Thần Tôn cực kỳ cảnh giác, nghiêm nghị quát lên: “Không được, mau mau bay lên!”

Ở cùng lúc khi tiếng nói vừa ra, hắn liền trực tiếp hóa thành một đạo ánh sáng màu đỏ thẫm, cố gắng hướng lên phía trên bay đi chạy trốn, cũng không chút nào thêm quản đám người Trường Sinh Thần Sơn bên người.

Đáng tiếc lúc này đã trễ.

Chương 813: Đốc hết lá bài tẩy thì như thế nào (3)

Ngự Thiên Thần Tôn mới vừa hóa thành ánh sáng màu đỏ thắm, hư không xung quanh hắn liền hoàn toàn thay đổi bộ dáng, đã không còn không gian rõ ràng, cùng với phương hướng phân chia, mà là biến thành hỗn độn vô biên.

Ở trong vô biên hỗn độn này không có thiên địa, không có không gian, không có trên dưới trước sau trái phải, thậm chí ngay cả pháp lý đạo vận đều là trạng thái vận vẹo bề tan tành.

Ngự Thiên Thần Tôn hóa thành ánh sáng đỏ thắm căn bản là không thể chạy trốn, chỉ có thể ở trong hỗn độn vô biên này giống như con ruồi không đầu mà xông loạn, nhưng rất nhanh thì bị hỗn độn loạn lưu không chỗ nào không có mặt cùng kẻ hở hư không ép phải ngừng lại.

Ngự Thiên Thần Tôn lại hóa thành hình người trên mặt đầy con mắt, nghi ngờ không thôi mà nhìn tình hình chung quanh “Đây là loại thủ đoạn bố trí bầy rập nào, lại để cho ta ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có?!”

Im hơi lặng tiếng nhưng lại uy lực cực lớn, giống như là đem hắn trực tiếp đưa đến một cái thế giới khác, thủ đoạn như vậy hắn thấy thật là không thể tưởng tượng nổi.

Mấy người Trường Sinh Thần Sơn càng bị bị dọa sợ đến mặt như màu đất, bọn họ cảm thụ hỗn độn loạn lưu cùng hư không kẻ hở tràn ngập ở quanh mình, chỉ cảm thấy sợ mất mật, ngay cả động cũng không dám động.

Nơi này mỗi một đạo hỗn độn loạn lưu cũng có thể dễ dàng để cho bọn họ hình thần đều diệt!

Kinh khủng!

Thật sự là quá kinh khủng a!

Vào giờ phút này, bọn họ chỉ có thể đưa ánh mắt nhìn về phía Ngự Thiên Thần Tôn, hy vọng cái vị đại nhân vật đến từ dị vực này có thể chỉ huy bọn họ chạy đi.

Ngự Thiên Thần Tôn cũng chú ý tới ánh mắt của bọn họ, gật đầu trầm giọng nói: “Bọn người bình tĩnh chớ nóng, ta tự có biện pháp.”

Vừa nói, đặc tính sức mạnh Thiên Môn khắp toàn thân hắn bắt đầu vận chuyển, trên người xuất hiện sáu cái vòng sáng rõ ràng, khí tức chúng nó liền kết với nhau, dung hợp làm một thể, trong nháy mắt liền bạo phát ra sức mạnh cực kỳ mạnh.

Tại bên dưới cô uy năng trùng kích này, một tòa cung điện vô cùng hùng vĩ bỗng dung xuất hiện, chắn phía trước Ngự Thiên Thần Tôn cùng mọi người của Trường Sinh Thần Sơn.

Cung điện toát ra ánh sáng thần thánh vạn trượng, giống như là một cái nguồn sáng to lớn, mang mảnh không gian hỗn độn này chiếu sáng choang.

Thời khắc này, hỗn độn loạn lưu không chỗ nào không có mặt lắng xuống một chút, kẽ hở hư không cũng bị chặn lại rất nhiều, Ngự Thiên Thần Tôn cùng mọi người của Trường Sinh Thần Sơn nhất thời liên thở phào nhẹ nhõm.

” Món chí bảo này của bản tôn nhưng là Giáng Thiên Tôn tự tay ban tặng. ” Ngự Thiên Thần Tôn lần nữa khôi phục thân thái khi trước, mỉm cười nói ” Bảo vật này uy năng xa không chỉ như thế...”

Ầm! !

Lại vào lúc này, ngàn tỉ đạo lôi đình bỗng dung xuất hiện ở bên trong mảnh không gian hỗn độn này, trực tiếp cắt đứt lời nói của Ngự Thiên Thần Tôn.

Những đoàn ánh sáng này như là ẩn chứa bí ẩn chung cực của Ngũ Hành đại đạo, có thể chém nát hết thảy vật chất thuộc Ngũ Hành, có uy năng kinh khủng làm phai mờ vạn vật.

Ngũ Lôi Thiên Tâm Chính Pháp!

Ầm!

Ngàn tỉ tia chớp nổ tung ở bên trong không gian hỗn độn, trực tiếp đem tòa Thần Cung mà Ngự Thiên Thần Tôn vẫn lấy làm kiêu ngạo này đánh thành một khối sắt vụn, mất đi tất cả pháp lý đạo vận, không có bất kỳ chỗ thân dị.

Hoàn toàn phế đi!

“Cái này, cái này, làm sao có thể? !”

Ngự Thiên Thần Tôn kinh hãi muốn chết mà nhìn Thần Cung chia năm xẻ bảy, nhìn cái ánh chớp còn chưa tản đi kia, sợ hãi trong lòng thoáng cái tăng lên tới cực điểm, trực tiếp lấy ra một sợi tóc kia, cao giọng hét lớn.

“Tôn Thượng cứu ta! !”

Thanh âm chưa dứt, cái cọng tóc này liền từ trong lòng bàn tay Ngự Thiên Thần Tôn bay ra ngoài, ngoài mặt bao bọc nổi lên một tầng ánh sáng nhạt màu đỏ thẫm, cố gắng đánh vào hỗn độn loạn lưu tràn ngập ở chung quanh.

Ầm!

Nương theo lầy nô vang đình tai nhưc óc, vô số đạo hỗn độn loạn lưu dưới ảnh hưởng của cọng tóc này cuộn cuộn lên, nhưng mảnh không gian này vẫn là không gì phá nổi.

Trên thực tế, cái tình cảnh hỗn độn loạn lưu cuộn trào bây giờ mặc dù vô cùng mãnh liệt, nhưng trên thực tế đối với toàn bộ không gian hỗn độn này mà nói, cũng chẳng qua chỉ là một ít đợt sóng trong đại dương vô biên thôi.

Nhỏ nhất không đáng kể.

Chỉ muốn dựa vào điểm lực lượng này liền xông phá không gian hỗn độn do Ngũ Hành Hỗn Độn Điền Đảo Càn Khôn Đại Pháp chế tạo, không thể nghi ngờ là ý nghĩ ngu ngốc.

Bất quá, uy năng cái cọng tóc này có cũng không giống tầm thường.

Sau khi đánh vào hỗn độn loạn lưu không có kết quả, ánh sáng nhạt màu đỏ thắm trên cọng tóc này lại chợt trở nên đậm đà, sau đó hướng ra phía ngoài tiến hành khuếch tán, trong nháy mắt liền ngưng tụ thành một cái đường nét ánh sáng hình người vô cùng to lớn.

Ngự Thiên Thần Tôn vừa thấy đường nét ánh sáng này nhất thời kích động vạn phần hô: “Tôn Thượng! Tôn Thượng! Tôn Thượng cứu ta!”

Nhưng đường nét hình người này rõ ràng chẳng qua là sức mạnh hình chiếu, cũng không có linh trí, tự nhiên cũng không có đáp lại Ngự Thiên Thần Tôn.

Chỉ thấy sau khi đường nét ánh sáng hình người này ngưng tụ, lần nữa hội tụ lại toàn bộ sức mạnh, cố gắng đối với mảnh không gian hỗn độn này phát động lần trùng kích thứ hai.

Tiếc là, bởi vì thanh thế ảnh hưởng mới vừa rồi của đường nét ánh sáng hình người này không coi là nhỏ, nên những pháp thuật khác cũng theo đó phủ xuống.

Một đoàn đoàn âm Hỏa trống rỗng xuất hiện, rơi vào trên ánh sáng này, trong nháy mắt liền đem toàn thân nó đều bao vây lại, lại có từng đạo lôi đình quấn quanh Nguyên Từ Quang Mang đến từ trên trời, đem toàn thân nó cuộn lấy...

Ầm! !

Ở trong con mắt không thể tin của Ngự Thiên Thần Tôn, đường nét ánh sáng hình người kia lại trực tiếp nổ thành vô số bụi bậm vỡ vụn, hoàn toàn bị tiêu diệt.

Mà chính hắn cũng đầu đau muốn nứt, mắt tối sầm lại, chỉ cảm thấy chính mình đang nhanh chóng rơi xuống dưới, sau đó liền mất đi ý thức.

Cùng lúc đó, tại trong tòa cung điện Thôi Hằng ở kia, đám người Mộc Hoàng cùng Mộc Linh Vận chợt thấy hư không phía trước nổi lên rung động như nước gợn.

Một thân ảnh vô cùng chật vật bỗng dung rớt xuống.

Chính là Ngự Thiên Thần Tôn.

Chương 814: Ba vị nắm giữ quyền hành Thiên Giới Chi Môn (1)

Đến cảnh giới này của Ngự Thiên Thần Tôn, thần hồn đã vô cùng mạnh mẽ, dưới tình huống bình thường rất khó mất đi ý thức lâm vào hôn mê.

Bởi vì thần hồn cường đại, muốn phải để cho không bị phá hủy, lại mất đi ý thức lâm vào hôn mê, là cực kỳ khó khăn, so với trực tiếp mang thần hồn hủy diệt đi còn càng khó khăn.

Bây giờ Ngự Thiên Thần Tôn sợ dĩ sẽ trở thành bộ dáng bây giờ, là bởi vì tác dụng của Thiên Ma âm Hỏa Quyết.

Cái môn pháp thuật này là chuyên môn dùng để thiêu đốt thần hồn địch nhân.

Hơn nữa còn là dùng một loại ngọn lửa vô cùng nhu hòa tiến hành thiêu đốt, rất nhiều lúc coi như là người đang bị thiêu đốt thần hồn, cũng chưa chắc có thể cảm giác được loại pháp thuật này công kích.

Có một loại cảm giác âm thầm thấm nhuần vạn vật.

Ở sau khi Ngự Thiên Thần Tôn thấy sợi tóc Giáng Thiên Tôn ban cho hắn kia bị tiêu diệt, tâm thần của hắn liền bị trùng kích cực kỳ lớn, thoáng cái liền làm lộn mạnh sức mạnh âm Hỏa, cũng để cho âm Hỏa đem thần hồn của hắn đốt tới một cái mức độ cực yếu.

Vì vậy thì lâm vào hôn mê, mất đi ý thức.

Chẳng qua, dù là Ngự Thiên Thần Tôn mất đi ý thức lâm vào hôn mê, cuối cùng cũng là một cường giả Thiên Quan tầng thứ sáu.

Đối với đám người ngay cả Thiên Môn đều không đập vào như Mộc Hoàng, chênh lệch vô cùng to lớn, tiếp xúc nhân vật như vậy ở khoảng cách gần như vậy, bọn họ ngay lập tức sẽ cảm nhận được cảm giác bị áp bách cực lớn, theo bản năng lùi lại phía sau mấy bước.

“Không cần sợ hãi.” Giọng nói ôn hòa của Thôi Hằng vang lên, trấn an tâm thần của đám người Mộc Hoàng và Mộc Linh Vận, đồng thời nhìn về phía Ngự Thiên Thần Tôn nằm dưới đất, sau khi nhìn đến bộ mặt trần đầy con mắt kia, lông mày của hắn hơi nhíu.

Vì vậy, vừa nghĩ, đặc tính Thiên Môn trong cơ thể Ngự Thiên Thần Tôn liền phát sinh biến hóa, những lực lượng trần đầy hỗn loạn cùng ăn mòn kia trực tiếp biến thành tính chất ôn hòa vô hại.

Điều này cũng làm cho bên ngoài thân thể Ngự Thiên Thần Tôn sinh ra biến hóa long trời lở đất, vô số con mắt trải rộng toàn thân kia rất nhanh thì bị lực lượng mới dung luyện, ngũ quan gương mặt của hắn cũng đều khôi phục bình thường, không còn là bộ dáng quỷ dị mọc ra vô số con mắt.

“Tỉnh dậy đi.” Thôi Hằng nhàn nhạt nói.

“A!” Ngự Thiên Thần Tôn nhất thời kêu thảm một tiếng, cả người giống như là từ trong ác mộng thức tỉnh trực tiếp vọt lên, toàn thân run rẩy mà nhìn hai tay của mình, lầm bầm nói “Ta, ta không có chết, ta còn sống?!”

Trí nhớ của hắn còn dừng lại ở một khắc trước khi mất đi ý thức kia, cảnh tượng đáng sợ trong không gian hỗn độn vô biên, cùng với khi hình chiếu Giáng Thiên Tôn bị hủy diệt.

Chính mình rốt cuộc phải đối mặt một vị cường giả dạng gì?!

Thậm chí ngay cả hình chiếu của Tôn Thượng đều bị hủy diệt trong nháy mắt.

Kia mặc dù chỉ là một sợi tóc, bên trong lại ẩn chứa uy năng tối cao của Giáng Thiên Tôn, có thể trong nháy mắt tiêu diệt bất kỳ tồn tại chưa vượt qua tầng thang trời thứ ba.

Làm sao có thể bị người dễ dàng tiêu diệt như vậy?

Chẳng lẽ đây là một vị cường giả Thiên Quan tầng mười, thậm chí Thiên Quan tầng mười một sao?!

Vị Thiên Đình Chi Chủ kia phá phong mà ra rồi hả?!

Trong lúc nhất thời, trong đầu Ngự Thiên Thần Tôn lóe lên rất nhiều ý nghĩ, rất nhiều suy đoán, thậm chí ngay cả biến hóa của đặc tính sức mạnh trong cơ thể mình cũng không phát hiện.

“Hiếm thấy cường giả Thiên Quan dị vực, cũng không thể trực tiếp liền giết.” Thôi Hằng khẽ cười nói.

Chẳng qua hắn cũng chỉ để lại một tên Ngự Thiên Thần Tôn, mấy người Trường Sinh Thần Sơn cũng đã tan thành mây khói.

“Ngươi, ngươi đến tột cùng là ai?!” Ngự Thiên Thần Tôn lúc này mới miễn cưỡng tỉnh hồn, kinh nghi bất định nhìn về phía Thôi Hằng “Bên trong Thiên Giới lại còn có cường giả như ngươi, thật là ngoài dự liệu của tất cả mọi người chúng ta.”

Vào lúc này, hắn ngược lại thì trấn định một cách lạ kỳ, không có cầu xin tha thứ, cũng không lộ vẻ hốt hoảng.

Mà là ở trong lòng nhanh chóng suy nghĩ chính mình phải như thế nào mới có thể sống sót.

Chương 815: Ba vị nắm giữ quyền hành Thiên Giới Chi Môn (2)

Trực tiếp quỳ xuống đất đầu nhập vào nhất định là không thể thực hiện được.

Giữa cường giả Thiên Quan tinh vực khác nhau là đại đạo chi tranh, không chết không thôi.

Nhất là loại cường giả vượt qua tầng thang trời thứ ba này, càng là không có nửa điểm khả năng hòa hoãn.

Lấy thực lực của mình đối phương khẳng định cũng nhìn không thuận mắt.

Trừ phi mình có thể cho thấy giá trị nhất định.

Nhưng đối với cường giả vượt qua tầng thang trời thứ ba mà nói, chính mình lại có thể có giá trị gì?

“Người dường như cũng không sợ.” Thôi Hằng có chút hăng hái mà nhìn Ngự Thiên Thần Tôn, khẽ cười nói “Cùng mấy tên Thiên Quan bị ta dọn dẹp ở Thái Hồng Tinh bên kia bất đồng.”

“Thái, Thái Hồng Tinh?!” Ngự Thiên Thần Tôn nghe vậy con người chột co rút nhanh, trên mặt lộ ra vẻ mặt khó thể tin, kinh hô ” Người chính là đại năng thay đổi quy tắc Thiên Giới Chi Môn, đề cho Thiên Môn phương tinh vực này mở lại kia!

“Người là Thiên Đình Chi Chủ, hay là cái tên khí linh Thiên Giới Chi Môn chuyên thể? ! Người, người lại trở lại Thiên Giới? ! Cái này, cái này, tại sao có thể như vậy, sao lại thể...”

Thời khắc này hẳn chỉ cảm thấy tay chân lạnh như băng, trong nội tâm đã tràn đầy sợ hãi.

Hắn vốn cho là mình chẳng qua là gặp một cường giả ra ngoài dự liệu, chỉ cần cho thấy giá trị của chính mình, có lẽ có thể còn mạng sống.

Lại không nghĩ tới lại sẽ trực tiếp gặp một cường giả cùng dị vực có cừu hận không chết không thôi.

Chuyện quy tắc Thiên Giới Chi Môn thay đổi này đã bị dị vực biết, Ngự Thiên Thần Tôn đã từng nghe Giáng Thiên Tôn nói qua muốn làm loại chuyện này là khó khăn dường nào.

Dựa theo cách nói của Giáng Thiên Tôn, Thiên Giới Chi Môn bản chất cực cao, là tạo vật thần thánh do người sáng tạo Thiên Giới chế tạo, muốn phải tiến hành sửa đổi đối với quy tắc Thiên Giới Chi Môn gần như là chuyện không thể nào.

Bởi vì Thiên Giới Chi Môn từ loại ý tứ nào đó tới nói là nhưng thật ra là cải tạo phẩm bất chước Thiên Môn, trong đó ẩn chứa đặc tính Thiên Môn vượt xa bất kỳ cường giả Thiên Quan.

Bất kỳ một cường giả Thiên Quan nào muốn phải sửa đổi quy tắc Thiên Giới Chi Môn, giống như là một giọt nước trong đại dương phải cải biến đặc tính cả vùng hải dương vậy.

Căn bản không thể làm được.

Trên thực tế, muốn tiến hành sửa đổi đối với quy tắc Thiên Giới Chi Môn, chỉ có thể thông qua quyền hành đặc thù mới có thể làm được.

Mà tồn tại nắm giữ cái quyền hành đặc thù này chỉ có ba vị.

Người sáng tạo Thiên Giới.

Thiên Đình Chi Chủ.

Khí linh Thiên Giới Chi Môn.

Trong đó người sáng tạo Thiên Giới sớm đã không cách nào kiểm chứng, đó là tồn tại mấy trăm vạn năm trước thậm chí có thể là hàng ngàn vạn năm trước, bây giờ còn sống hay không là ẩn số.

Thiên Đình Chi Chủ là vị trí có truyền thừa thay thế, vị Thiên Đình Chi Chủ cuối cùng đã bị trấn áp.

Khí linh Thiên Giới Chi Môn chuyển thế từ lâu, ở ba mươi vạn năm trước đã không biết tung tích.

So sánh với loại thân phận thứ nhất, hai loại thân phận phía sau vẫn có khả năng nhất định.

Nhưng vô luận là loại thân phận nào, khẳng định đều đối với tất cả sinh linh dị vực hận thấu xương, chính mình căn bản cũng không khả năng đầu nhập vào thành công.

Cho dù có giá trị lớn hơn nữa, chỉ sợ cũng khó thoát khỏi cái chết.

Thôi Hằng chính là dùng ánh mắt dò xét nhìn Ngự Thiên Thần Tôn, người này theo bản năng kêu lên để cho hắn có một ít suy đoán, liền cười nói: “Người cảm thấy ta sẽ là ai?”

“Ta, ta không biết, ta không biết...” Ngự Thiên Thần Tôn lần này là thật luông cuông.

Ý nghĩ trong đầu hắn nhanh chóng chuyển động, lục soát tin tức có thể để cho mình sống tại trong kinh lịch cả đời rất dài của mình.

Coi như biết rõ mình xác suất cao khó thoát khỏi cái chết, nhưng hẳn cũng không muốn cứ như vậy trực tiếp buông tha.

Dù sao phải giãy giụa một chút

“Ta, ta biết rất nhiều bí mật của Cửu Thiên Thượng Tôn, ta có thể nói ra toàn bộ!

“Chỉ cầu ngài lưu ta thân hồn, để cho ta ở phương tinh vực này chuyển thế, để cho ta sinh ra làm người phương tinh vực này đi!”

Chương 816: Thạch Thiên Tôn Thái Hồng Tinh (1)

Cảnh giới như Ngự Thiên Thần Tôn, ở dị vực đã tính được là trung cao tầng, có thể gặp mặt tôn tại cấp Cửu Thiên như Giáng Thiên Tôn, tự nhiên cũng biết không ít bí mật, đây cũng là một trong những nguyên nhân Thôi Hằng sẽ đem hấn lưu lại.

Hiện tại hấn muốn đem toàn bộ tin tức liên quan tới Cửu Thiên báo ra, chính là tình huống Thôi Hằng muốn thấy được, tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Bất quá, ngoài ra, hấn còn muốn Ngự Thiên Thần Tôn nói rõ một chút tình huống cụ thể về dị vực, có những cường giả nào, những cường giả này lại là một cái dạng số lượng quy mô gì.

Còn có chính là một chút loại lịch sử sự kiện trọng điểm của dị vực.

Hiểu biết dị vực cũng không chỉ là vì hóa giải tập kích phương tinh vực này đối mặt, còn có thể làm chuẩn bị để hấn về sau đi dị vực.

Chỉ cần đối với dị vực có đầy đủ hiểu biết, như thế hấn ở sau khi hạ xuống đến dị vực, liền có thể trực tiếp cùng đại đạo pháp tắc dị vực thành lập liên lạc giao lưu, từ đó nhanh chóng tăng lên cảnh giới tu vi của mình.

Ngự Thiên Thần Tôn vì còn sống, có thể nói là biết gì đều nói hết không giấu diếm, có biểu hiện tốt một chút, để đối lấy Thôi Hằng bỏ qua, để giữ được một cái cơ hội chuyên thế.

Mặc dù lúc trước Thôi Hằng đã tại trong miệng vài tên cường giả Thiên Quan tầng 2 kia biết không ít tin tức dị vực, nhưng cấp bậc Ngự Thiên Thần Tôn này biết tin tức nhất định là càng toàn diện, cũng càng thêm tường tận.

Nhất là phương diện liên quan tới trên Cửu Thiên Thượng Tôn.

Cái gọi là “Cửu Thiên ” chính là chín tên Thiên Giới Chi Chủ dị vực.

Bọn họ theo thứ tự là: Trung Thiên Tôn, Thạch Thiên Tôn, Khoách Thiên Tôn, Trâm Thiên Tôn, Kim Thiên Tôn, Túy Thiên Tôn, Giáng Thiên Tôn, Tử Thiên Tôn, Vô Thiên Tôn.

Tất cả đều là cường giả vượt qua tầng thang trời thứ ba.

Ít nhất cũng là cảnh giới Thiên Quan tầng thứ mười, trong đó có mấy vị thậm chí đã bắt đầu thử nghiệm đánh vào Thiên Môn tầng thứ mười một, thực lực cực kỳ mạnh mẽ, sâu không lường được.

Hơn nữa lai lịch cực kỳ thần bí.

Dựa theo Ngự Thiên Thần Tôn miêu tả, lai lịch chân thật của chín người chí cường giả dị vực này đã không thể nào kiểm chứng, ngay cả có phải là người hay không đều không xác định.

Theo truyền thuyết bọn họ ngay từ lúc mấy trăm vạn năm trước cũng đã tồn tại, vô cùng cô xưa, cũng có lời đồn đãi nói bọn họ thật ra thì chính là hóa thân của đại đạo pháp tắc “Cửu Thiên”, trời sinh thần thánh.

Bất quá, cái này cũng vền vền chẳng qua là truyền thuyết, không có người nào có thể thật sự xác định.

Ngự Thiên Thần Tôn còn từng được một bộ cổ tịch, phía trên ghi lại một cái chuyện xưa.

Nói ở niên đại vô tận xa xưa trước kia, có một vị đại nhân vật tối cao ngã xuống, sau khi thi thể của hắn nứt ra, từng người hóa hình thành đạo, thì có Cửu Thiên Thượng Tôn bây giờ.

Đây cũng là một trong tin đồn liên quan tới lai lịch Cửu Thiên Thượng Tôn.

Còn có tin đồn nói, Cửu Thiên Thượng Tôn chẳng qua là tùy tùng của một vị tôn tại tối cao mà thôi, tập kích những tinh vực khác, cũng là bởi vì tuân theo mệnh lệnh của vị tôn tại tối cao kia.

Điều này thì vô cùng đáng sợ.

Cửu Thiên Thượng Tôn cũng đã là cường giả Thiên Quan tầng thứ mười tiếp cận tầng thứ mười một, dạng tồn tại gì có thể để cho bọn họ làm tùy tùng?

Vì vậy, người tin tưởng cái tin đồn này cũng không nhiều, dù sao điều này thực sự quá kinh người.

Nói tóm lại, Ngự Thiên Thần Tôn đối với lai lịch chân thật của Cửu Thiên Thượng Tôn không có cách nào nói ra chắc chắn.

Chỉ có một chút tin đồn cùng suy đoán truyền lưu ở trong dị vực.

Điều này cũng ở trong dự liệu của Thôi Hằng.

Ngự Thiên Thần Tôn mặc dù là thủ hạ của Giáng Thiên Tôn, nhưng cuối cùng tầng thứ chẳng qua là không vượt qua

tầng thang trời thứ hai, hẳn là còn chưa có tư cách tiếp xúc được tin tức bí mật cốt lõi nhất.

Bất quá, hẳn vị Ngự Thiên Thần Tôn làm việc nhiều năm như vậy, đối với rất nhiều tình huống cùng một ít bí mật trên mặt nổi vẫn là rất rõ ràng.

Nhất là tin tức liên quan tới Giáng Thiên Tôn.

Tỷ như một ít hứng thú yêu thích của Giáng Thiên Tôn, hay đường hướng tu luyện, tác phong làm việc, tùy thân thân binh, thủ đoạn am hiểu vân vân, Ngự Thiên Thần Tôn đều vô cùng cẩn kẽ giải thích cho Thôi Hằng.

Điều này có thể để cho Thôi Hằng nhanh chóng hiểu rõ toàn thể tin tức của Giáng Thiên Tôn, từ đó thông qua những tin tức này phân tích ra nhược điểm tương đối rõ ràng của hắn, sau đó liền tiến hành công kích ứng đối.

Đương nhiên, đối với Thôi Hằng hiện tại mà nói, có tác dụng lớn nhất vẫn là những chuyện những năm gần đây Giáng Thiên Tôn giao phó Ngự Thiên Thần Tôn đi làm.

Trong đó liên bao gồm không ít việc làm làm ở vạn giới tinh không phương tinh vực này.

Tỷ như toàn bộ Thái Hồng Tinh tiến vào bên trong Thiên Giới Chi Môn, chính là Giáng Thiên Tôn phân phó hắn tiến hành an bài.

Chương 817: Thạch Thiên Tôn Thái Hồng Tinh (2)

Lúc đó hắn bị Giáng Thiên Tôn dùng một loại thủ pháp vô cùng kỳ dị đưa vào bên trong Thiên Giới Chi Môn, cực kỳ ẩn giấu cùng một ít người tạo lập được liên lạc.

Vậy mới có chuyện sau đó Thái Hồng Tinh trở thành nơi đầu tiên bị vực xâm phạm.

Thiên Môn Tinh bị hủy diệt thật ra thì cũng là Giáng Thiên Tôn sai phái dẫn dắt trong bóng tối, để cho người của Tai Ách Tinh Thần Các nảy sinh tâm tư hủy diệt Thiên Môn Tinh để thành tựu Đạo Thể tự thân.

Mục đích của hắn đúng là đem Thiên Giới Chi Môn tiến một bước ẩn nấp, hạ xuống khả năng Thiên Giới Chi Môn bị mở ra lần nữa, để cho người của mảnh tinh vực này một mục không cách nào đánh vào Thiên Môn, khóa kín cảnh giới nơi này.

Trừ những thứ này mà Thôi Hằng biết ra, Ngự Thiên Thần Tôn còn trong bóng tối làm rất nhiều sự tình, đều đối với phương tinh vực này sinh ra ảnh hưởng hơi sâu xa.

Dựa theo cách nói của chính hắn, trong đó một lần mạnh tay nhất, chính là trong bóng tối làm ảnh hưởng, mượn mỗi cái phương diện sức mạnh, cuối cùng hủy diệt Cửu Tiêu Vân Thiên Giới.

Mặc dù khi đó Cửu Tiêu Vân Thiên Giới đã không còn cường đại nữa, dẫu mắt chư thiên vạn giới thậm chí có thể nói là nhỏ yếu, nhưng bản thân là cực kỳ đặc thù.

Ở thời đại bị vực tập kích thương vị còn chưa hoàn toàn bùng nổ, vì làm vững chắc phòng ngự của toàn bộ tinh vực, Thiên Đỉnh Chi Chủ bố trí một cái đại trận kinh thiên bao trùm toàn bộ tinh vực.

Đại trận này lấy Tam Thượng Thiên làm trụ cột, chín cái Giới Vực đặc thù là điểm kéo dài, tiến tới phát triển hướng toàn bộ chư thiên vạn giới, từ đó đạt thành hiệu quả làm cho cả tinh vực cùng bị vực ngăn cách.

Trận pháp Phương Hoà đạo sĩ cùng Viên Khổ hòa thượng dùng để chống đỡ bị vực tập kích hôm nay, thật ra thì chính là cái đại trận này phiên bản không trọn vẹn.

Sở dĩ không lành lặn, cũng là bởi vì chín cái Giới Vực coi như điểm kéo dài đã đều bị phá hư.

Cửu Tiêu Vân Thiên Giới chính là một cái trong số đó.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân tại sao những năm gần đây, trình độ dị vực tập kích càng ngày càng cao.

Ngoài ra, Giáng Thiên Tôn còn đang kiên trì không ngừng mà kêu gọi Thượng Cổ đại giáo cùng Bất Hủ Đạo Thống Thiên Giới đầu hàng.

Làm chuyện này liền không chỉ là một mình Ngự Thiên Thần Tôn, nhân viên rất nhiều, thậm chí còn có cường giả vượt qua tầng thang trời thứ hai tham dự, ở bên dưới đủ loại uy hiếp dụ dỗ, hiệu quả coi như không tệ.

Sau khi nghe Ngự Thiên Thần Tôn miêu tả, Thôi Hằng đều trầm mặc.

Với loại tình huống này, phương tinh vực này không thua mới không bình thường.

Trong quá khứ năm mươi vạn năm, phương tinh vực này thật ra thì sớm bị gặm nhấm trăm ngàn lỗ thủng, khắp nơi đều là chỗ sơ hở.

Bây giờ chẳng qua là triển khai tổng tiến công mà thôi.

“Danh sách những thế lực bị kêu gọi đầu hàng kia có không?” Thôi Hằng dò hỏi.

“Có, có!” Ngự Thiên Thần Tôn lập tức gật đầu, vội vàng nói “Thượng Cổ đại giáo là đa số, có Trường Sinh Thần Sơn, Cửu Dương Thần Giáo, Thần Vu Cốc, Hắc Vực Sơn, Thiên Minh Uyên... Bất Hủ Đạo Thống cũng có mấy cái...”

Theo tên từng cái thế lực bị hấn nói ra, đám người Mộc Hoàng đứng ở cách đó không xa tất cả đều sợ đến trắng bệch cả mặt, trong mắt tràn đầy vẻ mặt khó thể tin.

Những thế lực này cũng đều là đại giáo đạo thống danh chấn 9000 Thiên Châu, là thánh địa vô số thần linh, Thiên Thần đều hướng tới, là họa chủng lúc ban đầu từ bên trong thời kỳ đại phá diệt viên cổ dẫn dắt toàn bộ văn minh lân nữa đi về phía hưng thịnh.

Lại tất cả đều bị kêu gọi đầu hàng?

Toàn bộ đều đã ngã về phía dị vực? !

Tại sao có thể như vậy? !

Thời khắc này bọn họ thậm chí cảm giác tam quan của mình đều bị đánh lật đổ.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, ghi nhớ tên những thế lực này, lại dò hỏi “Lúc trước chuyện Thái Hồng Tinh bị hút vào Thiên Giới Chi Môn mà người nói cũng là người tham dự bố trí.”

Ngự Thiên Thân Tôn gật đầu nói: “Đúng, Giáng Thiên Tôn cô ý giúp ta che đậy khí tức, phái ta đi qua để cho ta vận dụng đặc tính sức mạnh Thiên Môn, đem Thiên Môn Tinh đây tới trong Thiên Giới Chi Môn.”

“Ai cho ngươi mở ra Thiên Giới Chi Môn? ” Thôi Hằng chân mày cau lại, trầm giọng hỏi.

Hắn đã tại Ngự Thiên Thân Tôn nơi này hiểu được tin tức về quyền hành Thiên Giới Chi Môn.

Ở dưới tình huống Thiên Giới Chi Môn bị Chu Quân Thiên cưỡng ép đóng, muốn phải bình thường mở ra Thiên Giới Chi Môn, lại không để cho ánh sáng đỏ thắm bên trong bùng nổ khuếch tán, chỉ có ba người có thể làm được mới đúng.

Mà Chu Quân Thiên ngay tại Thái Hồng Tinh, nhưng hắn là khí linh Thiên Giới Chi Môn chuyên thể, có lý do gì cùng dị vực hợp tác?

“Giáng Thiên Tôn nói là hắn mời được Thạch Thiên Tôn giúp đỡ. ” Ngự Thiên Thân Tôn nói ” Thủ đoạn của Thạch Thiên Tôn vô cùng thần diệu, hắn phủ xuống một đạo hóa thân tới Thái Hồng Tinh, mở ra Thiên Giới Chi Môn.”

Chương 818: Nhiều tầng thân phận của Chu Quân Thiên? (1)

Thạch Thiên Tôn, một trong Cửu Thiên dị vực!

Thôi Hằng nghe vậy khẽ híp con mắt, trong đầu thoáng qua tình huống hiểu được lúc ở Thái Hồng Tinh, trầm giọng hỏi “Vị Thạch Thiên Tôn này có phải... hay không là trạng thái Thạch Nhân?”

“Ngài, ngài biết Thạch Thiên Tôn? ” Ngự Thiên Thần Tôn rõ ràng có chút kinh ngạc, bất quá hấn rất nhanh lại chột nói ” Đúng vậy, tồn tại cường đại như ngài vậy, biết rõ tình huống Thạch Thiên Tôn cũng là bình thường.”

“Chớ muốn nói nhảm nữa. ” Thôi Hằng cắt đứt lời nói của Ngự Thiên Thần Tôn, trực tiếp hỏi ” Tình huống về Thạch Thiên Tôn này như thế nào, nói rõ ràng đi.”

Chương giáo Nhạc Thương Hải của Cửu Mệnh Huyền Cung ở Thái Hồng Tinh nói qua, ở trước khi Thái Hồng Tinh bị Thiên Giới Chi Môn hút vào, hấn từng đã tiến vào một di tích cổ đại thời đại xưa đến khó phân biệt, ở bên trong phát hiện một bộ Thạch Nhân kỳ dị.

Người đá này có uy năng cực kỳ mạnh mẽ, vượt xa nhận thức của Nhạc Thương Hải, hơn nữa toàn thân rõ ràng đều là do tảng đá tạo thành, nhưng lại ẩn chứa sinh cơ vô cùng cường đại, thập phân cổ quái.

Cũng chính là người đá kia nói cho hấn biết chuyện Thiên Giới Chi Môn mở ra.

Mà người đá kia tự xưng “Chu Quân Thiên “.

Đây gần như có thể xác định, lúc ấy mở ra Thiên Giới Chi Môn chắc là Chu Quân Thiên, hấn coi như khí linh Thiên Giới Chi Môn chuyên thể, cũng quả thật có năng lực này.

Nhưng bây giờ Ngự Thiên Thần Tôn lại nói mở ra Thiên Giới Chi Môn chính là một đạo hóa thân của Thạch Thiên Tôn

Cái này thì không khớp.

Có vấn đề.

Để cho Thôi Hằng trong lòng cảm thấy nghi ngờ, cũng hiện ra một ít suy đoán.không nắm chắc được

Sau khi Ngự Thiên Thần Tôn nghe lời nói của Thôi Hằng, chính là rút cổ một cái, vội vàng một mực cung kính hành lễ

nói: “Vâng, vâng, tuân lệnh! Thạch Thiên Tôn này được xưng là tảng đá đầu tiên sinh ra lúc khai thiên tích địa...”

Ở trong truyền thuyết dị vực, vị Thạch Thiên Tôn này là một trong mấy vị cổ xưa nhất trong Cửu Thiên, nghe nói sớm tại thời đại man hoang khai thiên tích địa cũng đã hiện thể, còn từng đi theo ở bên người một vị tôn tại tối cao.

Hơn nữa tính tình ưa thích của Thạch Thiên Tôn rất là đặc thù.

Coi như đã có đại tu vi đại thân thông thiên triệt địa, hẳn cũng không có vì chính mình ngưng tụ thành một bộ nhục thân, vẫn duy trì trạng thái Thạch Nhân, cả người đều do cục đá tạo thành, hết sức kỳ lạ.

Bất quá, thân thể Thạch Nhân của Thạch Thiên Tôn cũng quả thật vô cùng cường đại.

Dù là chẳng qua là một hòn đá nhỏ từ trên người bộ tảng đá này rơi xuống, cũng có uy năng cường đại không gì sánh nổi, có thể dễ dàng phá hủy hằng tinh kích cỡ bình thường, thậm chí hủy diệt một phương tinh không.

Ngoài ra, còn có một ít lời đồn đãi ——

Ở niên đại rất xưa lúc trước, vị Thạch Thiên Tôn này từng chu du qua tinh vực bất đồng, tiếp xúc qua rất nhiều cường giả, vì vậy liền nắm giữ đủ loại đủ kiểu thủ đoạn thần kỳ.

Trong đó có một hạng chính là có thể mở ra Thiên Giới Chi Môn.

Lúc trước khi thiết kế sự kiện Thái Hồng Tinh, chính là vị Thạch Thiên Tôn này phủ xuống một bộ hóa thân, cưỡng ép mở ra Thiên Giới Chi Môn khép kín thật lâu.

Thôi Hằng nghe miêu tả của Ngự Thiên Thần Tôn, không khỏi nhú mày, hỏi “Người liệu có biết tên Thạch Thiên Tôn này tên gọi là gì?”

“Tên? ” Ngự Thiên Thần Tôn nghe vậy rõ ràng sửng sò, ngay sau đó ngạc nhiên nói ” Tôn tại cổ xưa như Thạch Thiên Tôn vậy, tôn xưng chính là tên đi, bọn họ hẳn không có tên như người bình thường vậy.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, như có điều suy nghĩ, sau đó lại hỏi: “Người liệu có biết Chu Quân Thiên?”

“Biết, biết. ” Ngự Thiên Thần Tôn vội vàng gật đầu nói ” Đây là tên của khí linh Thiên Giới Chi Môn chuyên thể, năm mươi vạn năm trước chính là hắn đóng cửa Thiên Giới Chi Môn, ngăn cách Thiên Giới cùng tinh không phương tinh vực này, lúc này mới không để cho phương tinh vực này bị triệt để găm nhảm.”

“Người chỉ biết những thứ này? ” Thôi Hằng trầm giọng nói ” Ở trước khi Thái Hồng Tinh tiến vào Thiên Giới Chi Môn, từng có một Thạch Nhân tự xưng Chu Quân Thiên xuất hiện ở bên trên Thái Hồng Tinh, cũng tiên đoán Thiên Giới Chi Môn sẽ mở ra.”

“Cái gì? ! ” Ngự Thiên Thần Tôn có chút khó có thể tin nói ” Điều này sao có thể, ban đầu mở ra Thiên Giới Chi Môn, rõ ràng là hóa thân của Thạch Thiên Tôn, sao lại thế...”

“Ngài, ý của ngài là nói, hóa thân của Thạch Thiên Tôn tự xưng Chu Quân Thiên? Không, không đúng, là Chu Quân Thiên là hóa thân của Thạch Thiên Tôn? Điều này sao có thể? ! Bọn họ là tử địch a!”

Ở trong nhận thức của hắn, Thạch Thiên Tôn là một trong Cửu Thiên Thượng Tôn, có đại thân thông đại uy năng không tượng tượng nổi, càng là một vị tôn tại tối cao cổ xưa tới cực điểm.

Mà Chu Quân Thiên thân là khí linh Thiên Giới Chi Môn tương tự là lai lịch phi phạm, giữa hai người càng là bởi vì mâu thuẫn giữa hai cái tinh vực, có mâu thuẫn không chết không thôi.

Làm sao có thể sẽ tồn tại loại quan hệ này?

Thật là không tượng tượng nổi.

Chương 819: Nhiều tầng thân phận của Chu Quân Thiên? (2)

“Chu Quân Thiên người này hẳn là so với thân phận mặt ngoài của hắn càng thần bí.” Thôi Hằng trầm giọng nói “Cửu Thiên Thượng Tôn dị vực có hay không từng nhắc tới Chu Quân Thiên?”

“Gần như không có đề cập qua.” Ngự Thiên Thần Tôn lắc đầu nói.

“Ừm.” Thôi Hằng gật đầu một cái, rơi vào trong trầm tư.

Hắn cũng không cho rằng Chu Quân Thiên là cái gọi là hóa thân của Thạch Thiên Tôn.

Nhưng ở trong sự kiện Thái Hồng Tĩnh, Thạch Nhân Chu Quân Thiên trợ giúp dị vực là không thể nghi ngờ, thậm chí còn nói qua với Thiện Thông Thiên Sư “Nếu có khách dị vực tới, người có thể giúp hắn” lời nói này.

Thật ra thì, sau khi biết tin tức Thạch Thiên Tôn dị vực phủ xuống một đạo hóa thân, mang Thiên Giới Chi Môn mở ra này, phản ứng đầu tiên của hắn là ——

Chu Quân Thiên lúc nào thành Thạch Thiên Tôn dị vực?

Mà không phải Chu Quân Thiên là hóa thân của Thạch Thiên Tôn dị vực.

Tên Chu Quân Thiên này thật sự là có quá nhiều chỗ cổ quái, thân phận cũng thay đổi vô cùng nhiều.

Thôi Hằng thậm chí còn hoài nghi tới, Đạo Thần ban đầu thành lập Đạo Nhất Thiên Đình ở Đạo Chu Tinh cũng là một trong thân phận của Chu Quân Thiên.

Dùng những dữ liệu này để mở rộng mà nói, ngay cả bản thân Thiên Đình Chi Chủ, cũng có thể là thân phận của Chu Quân Thiên.

Nếu như những suy đoán này là thật ——

Như vậy Chu Quân Thiên ở dị vực niên đại rất xưa trước kia mở ra một cái “Thân phận giả” là Thạch Thiên Tôn, dường như cũng không phải là chuyện gì để cho người quá mức bất ngờ.

Hơn nữa, Chu Quân Thiên còn từng nói qua “Lục Thiên hợp làm một, tinh hải hòa hợp, ta mới thành Đạo.”

Mặc dù hàm nghĩa cụ thể của nó còn không rõ, nhưng chỉ theo ý tứ mặt chữ tới hiểu mà nói, không thể không để cho

người hoài nghi, Chu Quân Thiên ý là đang thu thập sức mạnh Lục Đại Thiên Môn, đề tự thân thành đạo.

Có lẽ Thạch Thiên Tôn chính là một trong thân phận thu thập lực lượng Thiên Môn ở dị vực của Chu Quân Thiên.

Nhưng nếu thật sự là như thế mà nói, lý do Chu Quân Thiên trợ giúp dị vực tập kích phương tinh vực này là cái gì, hẳn vốn ở phương tinh vực này có thân phận phi phạm, thu thập sức mạnh Thiên Môn hẳn là cũng không khó khăn mới đúng.

“Đầu mối vẫn là quá ít, khó mà cho ra một cái kết luận chính xác.” Thôi Hằng khẽ gạt đầu một cái, thầm nghĩ trong lòng ” Bây giờ có thể xác định đúng là giữa Chu Quân Thiên và Thạch Thiên Tôn dị vực khẳng định tồn tại liên hệ nào đó.

“Chỉ bất quá mối liên hệ này cụ thể là cái gì, hai người lại là lấy ai là chủ, Chu Quân Thiên tại sao sẽ trợ giúp dị vực tới xâm phạm phương tinh vực này, đều không có câu trả lời...”

Chu Quân Thiên người này thực sự quá thần bí, hơn nữa đủ loại chuyện bí mật đều cùng hắn có quan hệ.

Điều này thì ý nghĩa chỉ cần dò xét tin tức liên quan tới hắn, thì đồng nghĩa với biết đủ loại bí mật, từ đó gia tăng hiểu biết với cái thế giới này, tiến tới có thể cùng bản thân thế giới giao lưu càng sâu.

Chỉ tiếc Ngự Thiên Thần Tôn dù sao cũng là người dị vực, cho dù có tu vi cảnh giới Thiên Quan tầng thứ sáu, cũng có không ít kiến thức, nhưng hiểu biết của hắn cơ bản đều là tình huống cùng bí mật của dị vực, đối với tình huống phương tinh vực này và Chu Quân Thiên cũng không biết.

Nếu không, cũng có thể từ nơi này của hắn lấy được không ít tin tức liên quan tới phương tinh vực của mình.

Nhưng mà, lấy được tin tức dị vực đối với Thôi Hằng mà nói cũng là khá có tác dụng, chẳng qua là phải đợi về sau sau khi hắn đi dị vực mới có thể thể hiện ra.

Sau đó, hắn lại hướng Ngự Thiên Thần Tôn hỏi thăm một ít vấn đề chi tiết về dị vực, tỷ như bố cục địa hình cụ thể của một cái Đại Thiên thế giới cùng loại đặc tính đại đạo quy tắc.

Những thứ này đều có thể giúp hắn hiểu thêm dị vực một bậc, vì chuẩn bị thành lập quan hệ giao lưu cùng đại đạo pháp tắc dị vực sau này.

...

Dị vực, trong Giáng Thiên Cung.

Giáng Thiên Tôn vẫn là lười biếng nằm nghiêng tại trên ghế của chính mình.

Hắn hai mắt hơi khép, trong tay bưng ly rượu, nhâm nhi thưởng thức rượu ngon, bỗng nhiên cô tay ngừng tay, giương mắt nhìn ra phía ngoài, khẽ cười nói: “Nêu đã tới, còn ở bên ngoài làm gì?”

Vừa dứt lời, chỉ thấy bên trong cung điện này bỗng dung xuất hiện một cái con đường tràn đầy ánh sáng màu tím, một nam tử khôi ngô mặc áo bào tím chân đạp con đường ánh sáng màu tím xuyên qua không gian, chậm rãi đi đến nơi này.

“Giáng Thiên, rất lâu không gặp.” Người nam tử khôi ngô này quan sát Giáng Thiên Tôn một chút, khẽ cười nói ” Bây giờ là lúc đại chiến cuối cùng bùng xuống, ngươi lại vẫn nhàn nhã như vậy.

“Nếu lần này tới không phải là ta, mà là Trung Thiên hoặc là Vô Thiên, ngươi sẽ phải chịu trận nghe nói đông dài, bọn họ đều rất coi trọng đối với lần quyết chiến cuối cùng này.”

“Cũng không chỉ là Trung Thiên cùng Vô Thiên đi.” Giáng Thiên Tôn khẽ cười nói ” Người để ý trận quyết chiến này cũng không ít đâu, Thạch Thiên, Trầm Thiên, Kim Thiên bọn họ đều vậy, còn ngươi nữa, Tử Thiên.”

“Ngươi cũng không phải vậy sao? ” Tử Thiên Tôn cười khẽ một tiếng, sau đó rất là tùy ý tìm cái ghế ngồi xuống.” Được rồi, nói chính sự. Dị vực bên kia Thiên Môn mở lại, điều này nhưng mà không bình thường.”

Chương 820: Nhiều tầng thân phận của Chu Quân Thiên? (3)

” Ý của Trung Thiên cùng Vô Thiên là gì? ” Giáng Thiên Tôn biết Tử Thiên Tôn là đại biểu hai vị kia tới hỏi tình huống.

”Người chính là thẳng thắn như vậy. ” Tử Thiên Tôn nghe vậy cười một tiếng, sau đó nghiêm mặt nói ” Bọn họ muốn ta hỏi ý của ngươi, bây giờ có phải hay không là thời cơ tốt nhất phát động tổng tiến công?

” Tình vực này của chúng ta, địa phương nơi này của ngươi là cách dị vực gần nhất, cũng là địa phương đối với dị vực dò xét nhiều nhất, tình huống bên kia ngươi hiểu được nhiều nhất.”

”Cái thời cơ tốt nhất này... ” Giáng Thiên Tôn để ly rượu trong tay xuống, đang ngồi ở trên ghế, ánh mắt bỗng nhiên trở nên ngưng trọng, lắc đầu nói ” Thật ra thì đã bị mất.”

”Cái gì? ” Tử Thiên Tôn cau mày nói ” Giáng Thiên, ngươi đây là ý gì?”

” Trong mấy chục vạn năm qua, ta không chỉ một lần nói qua tốt nhất mau sớm phát động tổng tiến công, hoàn toàn hoàn thành găm nhâm, nhưng các ngươi khăng khăng muốn chuẩn bị thêm một chút! ” Sắc mặt Giáng Thiên Tôn bỗng nhiên trở nên lạnh lùng ” Bây giờ dị vực bỗng nhiên toát ra một cường giả thân bí đỉnh cao, mà chúng ta đối với hắn không biết gì cả, bây giờ nào còn có cái gì thời cơ tốt nhất?”

”Không đến nỗi nghiêm trọng tới mức này đi. ” Tử Thiên Tôn mỉm cười nói ” Ngươi đây là lời tức giận.”

”Ha! ” Giáng Thiên Tôn cười lạnh một tiếng ” Ít ngày trước ta phái người hạ xuống đi dị vực, điều tra sự tình cường giả thân bí, vì lý do an toàn, ta ban cho hắn một cọng tóc ẩn chứa sức mạnh hình chiếu của ta.

”Kia mặc dù chỉ là một sợi tóc, nhưng dù sao gánh chịu lực lượng hình chiếu của ta, uy năng rốt cuộc có bao nhiêu lớn ngươi hẳn biết rất rõ, bất kỳ người chưa vượt qua tầng thang trời thứ ba, cũng không thể còn sống ở bên dưới uy năng của sợi tóc kia.

”Nhưng cuối cùng, người kia đối mặt cái cọng tóc này công kích không những còn sống, còn trực tiếp đem cái cọng tóc này cho hoàn toàn chém chết, mà ta thậm chí ngay cả người kia cụ thể dùng thủ đoạn gì đều cảm giác không tới.

“Dưới tình huống này, ngươi có thể chắc chắn hẳn là Thiên Quan tầng thứ mười, hay là tầng thứ mười một, thậm chí là tầng thứ mười hai sao? Hơn nữa hẳn còn có thể chính là người sửa đổi quy tắc Thiên Giới Chi Môn dị vực.

” Thực lực vượt qua tầng thang trời thứ ba, còn có năng lực có thể thay đổi quy tắc Thiên Giới Chi Môn xuất hiện ở trên người một người, Tử Thiên, ngươi nên biết rõ điều này ý vị như thế nào.”

“... ” Tử Thiên Tôn thoáng cái liền trầm mặc lại, hẳn hít sâu một hơi, cau mày nói ” Ý của ngươi là, Thiên Đình Chi Chủ thoát khốn? Điều này sao có thể, đây chính là đại trận cấm chế chín người chúng ta hợp lực bố trí.”

“Trước đây có lẽ không cách nào thoát khốn, nhưng bây giờ thì chưa chắc. ” Giáng Thiên Tôn lắc đầu một cái, đi xuống ngai vàng, hừ lạnh nói ” Năm mươi vạn năm thời gian đi qua, Thiên Giới lại xảy ra quá nhiều thay đổi, ai có thể bảo đảm cái phong ấn cấm chế kia vẫn vững chắc?”

“Nếu quả như thật là như vậy, chúng ta đúng là bị mất thời cơ tông tiên công tốt nhất. ” Tử Thiên thở dài, ngay sau đó lại cười nói ” Bất quá, Thiên Đình Chi Chủ trước đây cũng bị chúng ta hợp lực trấn áp, coi như hẳn thật thoát khốn, chúng ta cũng có thể lại hợp lực đem trấn áp.”

“Người này chính là Thiên Đình Chi Chủ trước đây đã là suy đoán tốt nhất. ” Giáng Thiên Tôn vẫn như cũ là vẻ mặt lạnh lùng nói ” Nếu như hẳn không phải là Thiên Đình Chi Chủ trước đây, liên ý nghĩa hẳn có năng lực đem phong ấn chúng ta trấn áp Thiên Đình Chi Chủ mở ra!

“Đến khi đó, chúng ta phải đối mặt thì không phải là một cường giả vượt qua tầng thang trời thứ ba, mà là ít nhất hai cường giả đứng ở cảnh giới Thiên Môn cực điểm.”

“Quả thật như thế. ” Tử Thiên bắt đầu dĩ gật gật đầu, cuối cùng trầm giọng nói ” Vậy ý kiến của ngươi là gì, sau đó phải làm gì?”

“Ý của ta rất rõ ràng, lập tức phát động tông tiên công! ” Giáng Thiên Tôn bước tới trước cửa cung điện, đón ánh nắng phía trước, trên người giống như là khoác một tầng ráng màu “Trì hoãn thời gian càng lâu, đối với chúng ta lại càng bất lợi!”

“Ừm.” Tử Thiên Tôn gật đầu một cái, trầm giọng nói ” quả thật như thế, lẽ ra mau sớm phát động tông tiên công, ít nhất hiện tại Thiên Đình Chi Chủ còn chưa giải phong đi ra.

“Vậy thì chỉ cần đối mặt một cường giả vượt qua tầng thang trời thứ ba.”

...

Vẫn là khoảng cách Tinh Hồng Tai Kiếp đến vẫn có một đoạn thời gian.

Nhưng là từ sau khi Thôi Hằng bắt Ngự Thiên Thần Tôn, các nơi trong Thanh Hoa Vực liên liên tục sinh ra dị tượng, thậm chí đã có quái vật kỳ dị từ dưới lòng đất bò ra, bắt đầu tàn sát sinh linh chung quanh.

Mặc dù những dị tượng này chỉ là tình huống một khu vực cá biệt, còn chưa hình thành tai kiếp quy mô hóa, nhưng loại tình huống này đã hết sức rõ ràng, tai kiếp bùng xuống!

Tất cả mọi người đều đã biết, tai kiếp kinh khủng sắp quét ngang toàn bộ Thanh Thiên Châu, đã bắt đầu xuất hiện ở Thanh Hoa Vực!

Tinh Hồng Tai Kiếp sẽ không còn chỉ tồn tại ở điển tịch cùng trong truyền thuyết.

Sẽ thật sự hạ xuống thế gian!

Chương 821: Quan tài đồng trong phần mộ hoang nguyên (1)

Tổng đàn Hoàng Thiên Giáo.

Bùi Thanh Thư thân là giáo chủ mới vừa kết thúc một tràng tuyên giáo, trấn an nội tâm hốt hoảng của giáo chúng, cũng cùng lúc phát triển phạm vi phòng vệ, cam kết sẽ trợ giúp từng giáo chúng vượt qua Tinh Hồng Tai Kiếp đáng sợ.

Hôm nay giữa thiên địa dị tượng liên tục, các nơi đã có sinh linh quý dị từ dưới lòng đất bò ra ngoài, điều này khiến tâm tình khủng hoảng của mọi người ngưng tụ tới cực điểm, thoáng cái liền đề cho số lượng tín đồ Hoàng Thiên Giáo tăng vọt.

Trọng trách trên vai Bùi Thanh Thư cũng nặng hơn rất nhiều.

“Mưa gió sắp đến a!” Bùi Thanh Thư đứng ở trên một chỗ đài cao trong giáo, ở chỗ này có thể nhìn ra xa đến hoang nguyên xa xa, thở dài nói ” Thanh Thạch Hoang Nguyên là cô chiến trường, mai táng qua vô số cường giả, nếu Tinh Hồng Tai Kiếp lan tràn tới đây, sẽ là một cuộc ác chiến.”

“Có Hoàng Thiên Tôn Thần ở, hẳn là không cần lo đi.” Lý Minh Thành đứng ở một bên, mỉm cười nói ” Tôn Thần có thực lực Thiên Quan tầng thứ sáu, ở Thiên Giới hôm nay cũng là cường giả cấp giáo chủ đứng đầu nhất.”

“Không đủ.” Bùi Thanh Thư lắc đầu nói ” Lực lượng của hẳn đã bao phủ mỗi địa phương có giáo chúng trong Thanh Hoa Vực, chủ yếu dùng để trấn áp sinh linh quý dị vượt qua cảnh giới Thiên Thần.

“Đây là một đại công trình, cũng cần thời khắc tập trung tinh lực, cho nên những sinh linh quý dị tầng thứ thấp như Thiên Thần, Thần Linh kia đều cần chúng ta tự mình đi ứng đối.”

“Như thế, quả thật sẽ là một cuộc ác chiến.” Lý Minh Thành gật đầu một cái, thận sắc trở nên ngưng trọng, trầm giọng nói ” Vậy Thôi tiên bối bên kia thì sao?”

“Ở trước khi những cường giả đỉnh cao phủ xuống, sự tồn nhiều khả năng sẽ không xuất thủ ” Bùi Thanh Thư khẽ gật đầu một cái, nhìn về phía phương hướng đô thành Mộc Quốc ” Hơn nữa bây giờ còn chẳng qua là khúc nhạc dạo của tai kiếp, còn không phải là thời điểm đại kiếp phủ xuống.

“Trình độ như vậy tự chúng ta cũng có thể đôi phó, chờ đăm cường giả đỉnh cao của dị vực hạ xuống, thời điểm đại kiếp hoàn toàn phủ xuống, sư tôn hẳn là mới có thể triển khai một kích lôi đình, hoàn toàn tiêu diệt hết thầy.”

“Đem cường giả dị vực một lưới bắt hết, chắc chỉ có Thôi tiên bối có thực lực này.” Lý Minh Thành thở dài nói.

“Giáo chủ! Tình huống khẩn cấp!”

Vừa lúc đó, có thanh âm tràn đầy vội vàng từ bên ngoài truyền tới.

Ngay sau đó, chỉ thấy một bóng người vội vội vàng vàng mà chạy tới, hành lễ nói: “Giáo chủ, hoang nguyên phía bắc có biến! Có sinh linh quý dị từ lòng đất bò ra ngoài!”

“Ta biết rồi.” Bùi Thanh Thư gật đầu một cái, nói với Lý Minh Thành bên cạnh ” Đi thôi, chúng ta nên xuất lực.”

” Ừ, đi! ” Lý Minh Thành nghiêm túc gật đầu, trầm giọng nói ” Đi gặp gỡ một lần những sinh linh quý dị bò ra trong cô chiến trường này đi!”

...

Toàn bộ Thanh Thạch Hoang Nguyên đều là một chỗ cô chiến trường.

Nge đồn ở niên đại rất xưa khi trước, ở một cái thời đại so với viên cổ còn càng cổ xưa, đã từng có đại giáo tối cao bị tiêu diệt ở chỗ này, vô số cường giả đổ máu ở chỗ này.

Vì vậy nơi này mai táng không biết bao nhiêu hài cốt cổ xưa, từ tầng thứ chín cảnh Tiên Giới tầm thường đến tầng thứ Thiên Môn mười hai quan cường đại, gần như mỗi cái cảnh giới đều có.

Bất quá, bởi vì niên đại vô cùng xa xưa, cùng với thiên địa quy tắc thay đổi, rất nhiều hài cốt thật ra thì đã bị tiêu diệt hoàn toàn.

Dưới tình huống bình thường, coi như là đem thổ địa nơi này đều đào bới, cũng sẽ không phát hiện bao nhiêu hài cốt, nên không cách nào dùng loại phương thức này tới phòng ngừa Tinh Hồng Tai Kiếp bùng nổ.

Nhưng sau khi Tinh Hồng Tai Kiếp lan tràn tới đây, vô số hài cốt thật giống như là từ quá khứ xa xôi trước kia trở về, lần nữa ngưng tụ thành hình thể, từ dưới lên mà phá vỡ thổ địa, hiện ra thế gian.

Bây giờ chính là cái tình huống này.

Ở phía bắc hoang nguyên, thổ địa rộng lớn nứt ra từng tấc từng tấc, mặt đất sụp đổ xuống phía dưới, từng cái hàm động

xuất hiện, sinh linh tràn đầy khí tức quý dị chậm rãi bò ra từ bên trong.

Những sinh linh quý dị này cả đều là bộ dáng thi thể.

Chúng nó duy trì bộ dáng trước khi chết của chính mình, có toàn thân chỉ còn lại xương cốt, còn có chính là trong xương cốt còn chút máu thịt cùng nội tạng, nhìn vô cùng đáng sợ.

Nhưng, vô luận là máu thịt hay là xương cốt, phía trên đều tản ra khí tức pháp lý đạo vận cường đại, chẳng qua là cô lực lượng này đã bị ánh sáng đỏ thắm xâm nhiễm, trở nên vô cùng hung bạo.

Lần này người phụ trách dò xét khu vực này là Ngô Thành.

Ở dưới sự trợ giúp của Bùi Thanh Thư, hắn đã thành công bước chân vào cảnh giới Khắc Đạo, thân là lĩnh đội điều tra tình huống hoang nguyên phía bắc, lại không nghĩ rằng mới vừa đến bên này, liền gặp tai kiếp bùng nổ.

Chương 822: Quan tài đồng trong phần mộ hoang nguyên (2)

Cũng may những sinh linh quý dị bò ra từ dưới đất này cũng chỉ là tương đối sơ cấp, thực lực chỉ ở khoảng tầng thứ Vu Văn, Ngô Thành cùng những người hãn mang tới này còn có thể ứng phó.

Nhưng chỉ cần một lúc sau, nhất định sẽ có sinh linh quý dị càng cường đại hơn xuất hiện.

Vậy thì không phải là bọn họ có thể ứng đối.

Hơn nữa, những sinh linh quý dị này còn có đặc tính bất tử hết sức rõ ràng, coi như đem chúng nó đánh nát bậy, cũng sẽ rất nhanh lần nữa tụ hợp lại, giết cũng là giết không xong.

Àm!

Ngô Thành một quyền đập vỡ một sinh linh quý dị nhào tới, rống to: “Có hay không trở về thông báo giáo chủ? Những quái vật này càng ngày càng nhiều!”

Người ở bên cạnh hãn vội vàng gật đầu nói: “Đã thông báo! Giáo chủ hãn là rất nhanh sẽ tới!”

“Như vậy thì tốt, như vậy thì tốt.” Ngô Thành thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt nhìn về phía sinh linh quý dị lít nha lít nhít phía trước, xa xa còn có càng nhiều quái vật hơn không ngừng từ dưới đất bò ra ngoài, chỉ cảm thấy tê cả da đầu ” Đây con mẹ nó căn bản là giết không xong a.”

Lúc này nếu là ở trời cao nhìn xuống phía dưới, liền có thể thấy trên mảnh hoang nguyên rộng lớn này đang có vô số điểm màu đỏ thẫm ở khắp nơi rong ruổi, hơn nữa số lượng càng ngày càng nhiều.

Tựa như cùng là một cái đợt sóng màu đỏ thẫm to lớn hiện ra từ dưới đất, không ngừng cọ rửa mảnh hoang nguyên này, như là muốn đem hết thảy đều hủy diệt.

Đám người Ngô Thành ngăn ở phía trước thủy triều to lớn này, giống như là một bức tường người xếp hàng ngăn lại hồng thủy cuộn cuộn mêh mêh, lộ ra vô cùng nhỏ bé, nhỏ nhất không đáng kể.

Bất quá, ở phía sau cùng của mảng sóng triều màu đỏ thẫm này lại có một khu vực chân không, tất cả sinh linh quý dị đều tự đi vòng qua khu vực này, tạo thành một cái lỗ hồng chu vi mấy dặm.

Mặt đất mảnh khu vực trông không này đã sụp đổ, bên trong lại là một cái mộ huyết to lớn, hàm động sụp đổ ra thẳng tới mộ thất trung ương nhất.

Một tòa quan tài đồng dài quá mười trượng, rộng khoảng ba trượng lẳng lẳng nằm ở nơi đó, thật giống như là từ niên đại rất xưa lúc trước đã bị chôn vùi chôn cất ở chỗ này, tuyên cô bất biến.

Cùng lúc đó, trọng lòng Bùi Thanh Thu đang nhanh chóng chạy tới nơi đây bỗng nhiên cảnh giác đại thịnh, ánh mắt của hắn nhìn về phía trước, kinh nghi nói: “Bên kia có cái gì?!”

...

Tình huống tương tự với bắc bộ Thanh Thạch Hoang Nguyên, đang phát sinh ở các địa phương Thanh Hoa Vực.

Cũng may có cường giả Hoàng Thiên Giáo tiến hành ngăn cản, nếu không ở khi tai kiếp nơi này mới vừa bùng nổ, sẽ có không biết bao nhiêu sinh linh chết không có chỗ chôn.

Mà ở ngoài Thanh Hoa Vực cũng xuất hiện tình hình tương tự, Tinh Hồng Tai Kiếp bắt đầu lan tràn ra phía ngoài.

Điều này làm cho người ở mấy vực chung quanh cảm thụ nguy cơ cực lớn.

Ở chỗ giáp giới giữa Thanh Hoa Vực và Liên Thương Vực có một tòa núi to cao hơn mười vạn trượng, đứng ở trên đỉnh núi trông về phía xa, có thể thấy giải đất hoang nguyên mênh mông của Thanh Hoa Vực.

Lúc này, có hai người thanh niên trẻ đứng ở đỉnh toà núi to này, bọn họ nhìn qua đều chỉ có bộ dạng hơn hai mươi tuổi, đang dõi mắt trông về phía xa, nhìn phương hướng Thanh Hoa Vực

“Lần này Tinh Hồng Tai Kiếp bùng nổ không giống với thượng ngàn, thanh thế cùng uy năng đều phải mạnh mẽ hơn nhiều, chuyện này ý nghĩa là Tinh Hồng Đại Kiếp phía sau cũng sẽ mạnh hơn.”

“Dị vực chỉ sợ là đã chờ không kịp, đoán chừng là muốn trong lần Tinh Hồng Đại Kiếp này hoàn thành hoàn toàn gặm nhấm đối với Thiên Giới, lúc trước ta còn lấy được tin tức, nói Trường Sinh Thân Sơn cùng không ít đại giáo đều bị thu mua, muốn ở bên trong lần đại kiếp nạn này vây công Vĩnh Hằng Viện ta.”

“Một đám tay sai dị vực không biết sống chết, nhưng thực lực của bọn họ đã không yếu, quả thật không thể không phòng. Bất quá, Trường Sinh Thân Sơn tựa như có lẽ đã bị diệt, bên trong Thanh Hoa Vực này có cao nhân a.”

“Đang muốn đi viêng thăm một phen, nếu như dị vực thật muốn ô ạt xâm chiếm Thiên Giới bên trong lộn Tinh Hồng Đại Kiếp này, chúng ta nhất định phải liên hợp tất cả lực lượng có thể liên hiệp.”

“Cửu Thiên dị vực thực lực quá mạnh mẽ, chúng ta cũng chỉ có thể làm hết sức, vẫn là hy vọng kế hoạch của bọn người sư tôn có thể thành công, chỉ cần có thể giải khai phong ấn cho Viên Cổ Thiên Đình Chi Chủ, phân thắng sẽ lớn hơn nhiều.”

“Không sai. Bất quá, lấy cảnh giới của người ta, còn không đủ để tiếp cận đến phương diện này, vẫn là trước đi Thanh Hoa Vực một chuyến, gặp vị cao nhân kia một lần đi.”

Chương 823: Hoa văn quan tài quen thuộc (1)

Ầm!

Nổ vang kinh thiên động địa nổ tung ở phía bắc Thanh Thạch Hoang Nguyên, đất đai cùng đôi núi bên trong chu vi mây vạn dặm đều rung chấn kịch liệt, ánh mây trên trời cũng theo đó cuộn trào chớp tắt, dị tượng liên tục.

Bất quá, vô luận là người nghe được cái tiếng nổ này, hay là cảm nhận được rung chấn kịch liệt này, hoặc là thấy được ánh mây chớp tắt đều không có sợ hãi chút nào, ngược lại là vô cùng kinh hãi.

Bùi Thanh Thu xuất thủ!

Khi đám người Ngô Thành đôi mắt sinh linh quý dị lít nha lít nhít này, lúc nội tâm gần như tuyệt vọng, Bùi Thanh Thu cùng Lý Minh Thành chạy tới nơi này, hần trực tiếp lẳng không đánh ra một quyền, chính là oai phong chấn động thiên địa sơn hà!

Bên trong Thiên Giới pháp tắc nghiêm mật, không gian vững chắc, vật chất cũng càng thêm vững chắc, lấy tu vi tương đương với Tiên Giới bát cảnh của Bùi Thanh Thu bây giờ, ra một quyền chấn động mây vạn dặm, không sai biệt lắm đã dùng hết ba thành sức mạnh.

Bất quá, cho dù chỉ là uy năng như vậy, cũng trong nháy mắt đem đám sinh linh quý dị này mãnh liệt quét sạch sành sanh.

Ở cùng lúc khi tiếng nổ vang đình tai nhức óc này vang lên khắp đất trời, bên trong chu vi mây vạn dặm, chỉ cần là sinh linh bị sức mạnh dị vực xâm nhiễm, toàn bộ đều ở bên dưới một quyền này tan thành mây khói, không còn tồn tại.

Chỉ để lại từng đạo vết rách to lớn, cùng với một cái hố sâu không lồ bán kính vượt qua trăm dặm, thật là giống như là có ngôi sao rơi vào nơi này vậy.

Công kích giống như Thiên Thần giáng thế, trực tiếp cứu vớt đám người Ngô Thành đã lâm vào khô chiến, để cho bọn họ tất cả đều thở phào nhẹ nhõm.

“Quá tốt! Được cứu rồi! Giáo chủ uy vũ!”

“Giáo chủ đến rồi, chúng ta được cứu rồi! Những sinh linh quý dị này toàn bộ đều phải chết!”

“Cung nghênh giáo chủ, cung nghênh giáo chủ!”

Tất cả mọi người đều không nhìn được hoan hô lên, hết sức phấn khởi nhìn chung quanh, trong lòng hơi có mấy phần cảm giác sống sót sau tai nạn.

Bất quá, biểu tình trên mặt Ngô Thành vẫn như cũ mười phần ngưng trọng, không có chút nào buông lỏng.

Hắn tiến tới bên người Bùi Thanh Thư, chỉ vào phía trước đã kinh biến đến mức trống rỗng, trầm giọng nói: “Giáo chủ coi chừng, những sinh linh quý dị này hết sức cô quái, coi như bị đánh nát bấy, cũng sẽ tụ hợp sống lại!”

“Tạ biết.” Bùi Thanh Thư gật đầu một cái, ánh mắt vẫn nhìn về phía trước, trầm giọng nói ” Những sinh linh quý dị này có một ngọn nguồn sức mạnh, nếu như không đem tiêu diệt mà nói, sợ rằng sẽ một mực sống lại.”

Nói xong, hắn hướng Lý Minh Thành bên cạnh nói ” Minh Thành, chúng ta chia nhau hành động, tìm ngọn nguồn sức mạnh của những sinh linh quý dị này, sau đó hợp lực đem tiêu diệt!”

“Ừm.” Lý Minh Thành lúc này gật đầu nói ” Đúng là nên như thế.”

Sau đó, hai người liền phi thân lên, dọc theo hai cái hướng ngược nhau, bắt đầu tìm ngọn nguồn sức mạnh của những sinh linh quý dị này.

Cùng lúc đó, trong hoang nguyên vừa mới bị thanh trừ sạch sẽ, vô số sinh linh quý dị bắt đầu lần nữa ngưng tụ thành hình thể, trên người lần nữa tản mát ra khí tức sức mạnh cuồng bạo hỗn loạn.

Chỉ trong chớp mắt, liền lại có vài chục vạn con sinh linh quý dị đoàn tụ hình thể, tiếp theo sau đó quên sống chết hướng bốn phương tám hướng tiến hành đánh tới.

Chuyện này nhất thời liền để cho đám người Ngô Thành kinh hãi không thôi, bọn họ đều không nghĩ tới cái tình huống này, những thứ sinh linh quý dị này đều chết dưới tay Bùi Thanh Thư, lại cũng có thể lần nữa ngưng tụ.

Thậm chí ngay cả sức mạnh của Thần Linh đều không cách nào đem chúng nó hoàn toàn giết chết sao

Đây không khỏi cũng quá kinh khủng.

Hơn nữa, những thứ sinh linh quý dị mới vừa ngưng tụ này dường như càng đại hơn.

Ở trong quá trình lần nữa ngưng tụ, chúng nó cũng là cần vật chất làm vật trung gian, dường như còn đã hấp thu không ít năng lượng tự do trong thiên địa, đem chuyển hóa thành ánh sáng màu đỏ thắm.

Chương 824: Hoa văn quan tài quen thuộc (2)

Khí tức dị vực cường đại ở trên người những sinh vật quý dị này, hiển hiện ra, để cho thân thể của chúng nó trở nên càng kiên cố hơn, sức mạnh cũng trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Bất quá, ở bên dưới cảnh giới chênh lệch to lớn, chút tăng trưởng cường độ này, đối với Bùi Thanh Thu cùng Lý Minh Thành mà nói căn bản cũng không đáng giá nhắc tới, vẫn là tiêu chuẩn có thể tiện tay diệt hết.

Vì vậy, hai người phân ra ở trên trời, từng người ở phương hướng bất đồng ra tay, trong nháy mắt liền lại đem cái khu vực chu vi mây vụn dăm này thanh trừ tiếp, lần nữa để cho những sinh linh quý dị kia tan thành mây khói.

Hơn nữa, lần này ra tay cũng để cho bọn họ phát hiện ngọn nguồn sức mạnh của những sinh linh quý dị này, càng là một tòa phân mộ mai táng dưới đất.

Ở bên trong phân mộ này, lại có số lớn kết tinh màu đỏ thắm, vô cùng tinh mỹ, bên trong ngưng kết ánh sáng đỏ thắm cực độ đậm đà, còn tản ra một cỗ khí tức làm cho lòng người quýnh lên.

Cho dù chỉ là như vậy, cũng để cho Bùi Thanh Thu cũng cảm giác có chút sợ hết hồn hết vía.

Hắn ở trên trời mắt nhìn xuống cái ngôi mộ xa xa phía dưới, biểu tình trên mặt vô cùng nghiêm túc, cũng vô cùng ngưng trọng.

Thật ra thì, ngay tại khi hắn chạy tới nơi này, trong lòng liền hiện lên cảnh giác tương tự, chỉ bất quá khi đó khó mà tìm tới nguyên nhân.

“Thứ lúc trước để cho ta cảm thấy quýnh lên, chính là chỗ này sao?” Ánh mắt Bùi Thanh Thu ngưng trọng mắt nhìn xuống cái phân mộ này, sau đó chậm rãi hạ xuống phía dưới, đứng ở biên giới mặt đất sụp đổ, bắt đầu khoảng cách gần nhìn bộ quan tài đồng bên trong kia.

“Lại là một chỗ mộ huyết?” Lý Minh Thành cũng cảm giác được biến hóa bên này, vội vàng cũng bay tới, đứng ở bên người Bùi Thanh Thu.

Chẳng qua, hắn vừa nhìn thấy quan tài đồng trong huyết mộ phía dưới liền ngây ngẩn, cũng nhíu mày, như là nghĩ tới điều gì, sau khi suy tư chốc lát nói: “Ta giống như đã gặp hoa

văn trên quan tài đồng này, đúng, chính là ở trên người quang ảnh Đạo Thần đó!”

“Cái gì? ” Bùi Thanh Thư nghe vậy ngạc nhiên nhìn về phía Lý Minh Thành, kinh ngạc nói, “Hoa văn trên quan tài đồng này cùng hoa văn trên người quang ảnh Đạo Thần như nhau?”

Lý Minh Thành sở dĩ có thể đi tới Thiên Giới, cũng là bởi vì gặp quang ảnh tự xưng Đạo Thần, cũng bị đối phương tặng cho một món bảo vật, lúc này mới có thể ở dưới tình huống Thiên Giới Chi Môn khép kín thuận lợi vượt giới.

“Không sai được. ” Lý Minh Thành gật đầu một cái, trịnh trọng nghiêm túc nói ” Thời đó việc trải qua ta nhớ được vô cùng rõ ràng, mới vừa rồi ta cũng lặp đi lặp lại xác nhận mấy lần, hoa văn trên quan tài đồng này chính là cùng hoa văn trên quang ảnh Đạo Thần như nhau.

“Chẳng qua hoa văn trên quan tài đồng này càng đơn giản hơn một chút, không có toàn diện như hoa văn lưu chuyển trên người quang ảnh Đạo Thần, cũng không có rõ ràng như vậy, nhưng nhất định là một loại không sai.”

“Sự tôn đối với chuyện Đạo Thần vô cùng để ý. ” Thần sắc Bùi Thanh Thư trở nên ngưng trọng, ánh mắt nhìn chăm chú quan tài đồng phía dưới, trầm giọng nói ” Chúng ta trước thi pháp đem phong ấn, mang về cho sư tôn xem một chút.”

“Đúng là nên như thế. ” Lý Minh Thành gật đầu đồng ý nói ” Có lẽ như vậy cũng có thể trở thành một trong chuyện cơ giải quyết Tinh Hồng Đại Kiếp, chúng ta bây giờ liền động thủ đi.”

“Ừ! ” Bùi Thanh Thư gật đầu một cái, liền bắt đầu vận chuyển đạo lực trong cơ thể, muốn đem cái quan tài đồng này bao trùm nhiếp ra mộ huyết.

Nhưng trong nháy mắt ngay khi hai người thi triển lực lượng, toả mộ huyết này bỗng nhiên bắt đầu rung động kịch liệt, mặt đất tiếp đó sụp đổ, bên trong quan tài đồng lại toát ra ánh sáng vạn trượng.

Ầm! !

Nấp quan tài trực tiếp lật ngược ra! !

Chương 825: Ôn Bộ Chí Tôn từng bị Thiên Tru (1)

Nương theo tia sáng vạn trượng bắn ra, một cỗ uy áp cực kỳ khủng bố trong nháy mắt từ dưới đất vọt tới.

Tật bệnh, tử vong, già yếu các loại lực lượng mặt trái gần như điên cuồng hiện ra, chúng nó trộn lẫn ở trọng ánh sáng dị vực màu đỏ thẫm, đem nó nhuộm thêm vài phần màu sắc đen nhánh.

Cùng lúc đó, toàn bộ bầu trời Thanh Hoa Vực đều biến thành một mảnh màu xám đen, sông biển nhanh chóng cạn kiệt, đất đai rạn nứt từng khúc, núi cao rạn nứt bê tan tành, ngay cả pháp tắc đạo vận vô hình đều bắt đầu trở nên tràn đầy bệnh hoạn.

Phảng phất toàn bộ thiên địa đều nhiễm bệnh nặng.

Ngay cả pháp tắc đạo vận thiên địa vạn vật đều biến thành như vậy, sinh linh bên trong Thanh Hoa Vực là tình trạng gì tự nhiên có thể tưởng tượng được.

Một loại bệnh tật vô hình trong nháy mắt liên truyền khắp toàn bộ Thanh Hoa Vực!

Toàn thân bắt đầu nóng lên, sức mạnh trong cơ thể tán loạn, toàn thân đều trở nên suy yếu, bắt đầu ho kịch liệt, trong cổ họng phảng phất giống như lửa thiêu, triệu chứng vô cùng mãnh liệt, nhưng lại hoàn toàn không có khởi nguồn nhiễm bệnh.

Vô luận là người bình thường tu vi tầm thường, hay là Thần Linh tu luyện thành công, hoặc là cường giả Thiên Quan dung hợp đặc tính Thiên Môn, tất cả đều dính vào loại bệnh tật quỷ dị này.

Hơn nữa người tu vi cảnh giới càng cao, phản ứng sau khi nhiễm bệnh lại càng nặng.

Có một ít cường giả vượt qua tầng thang trời thứ nhất vốn đang bế quan, đột nhiên trong lúc nhiễm bệnh, lực lượng trong cơ thể lại trực tiếp nổ tung, suýt nữa lâm vào tình cảnh tiêu hòa nhập ma.

Từng loại dị trạng này đều là tình huống phát sinh từ sau khi quan tài đồng trong phân mộ này chọt mở ra, ngăn ngui trong mây hơi thở, gọi là kinh thiên động địa.

Thận là nhân chứng thứ nhất đứng ở bên ngoài mộ huyết, tận mắt thấy quan tài đồng mở ra, cùng với ánh sáng vạn

trượng toé ra, Bùi Thanh Thu cùng Lý Minh Thành tự nhiên cũng bị cái cô sức mạnh bệnh tật quý dị kia xâm nhiễm.

Chỉ trong nháy mắt phòng ngự thân thể của bọn họ liền bị công phá, lực lượng trong cơ thể hoàn toàn không cách nào ngăn cản luồng khí bệnh này tập kích, trực tiếp liền nhiễm phải loại chứng bệnh quý dị này.

“Khục khục khục! !” Bùi Thanh Thu ho khan, sắc mặt đại biến, toát ra mồ hôi lạnh.

Hắn cảm giác cổ họng của mình đau nhức vô cùng, phổi càng là giống như lửa thiêu, đặc tính Vạn Đạo Pháp Thể lại hoàn toàn bị loại bệnh này áp chế, cả người đều trở nên vô cùng suy yếu, ngay cả đứng cũng không vững.

Ừm!

Một cường giả thực lực giống như là Chư Thiên Chi Chủ như Bùi Thanh Thu, lại trực tiếp đứng không vững tê liệt ngổ trên mặt đất, sắc mặt trở nên trắng bệch như tờ giấy, ngay cả thân thể cũng bởi vì cực độ suy yếu trở nên run rẩy.

“Thanh Thu? !” Lý Minh Thành cả kinh thất sắc, cố gắng đi đỡ Bùi Thanh Thu, nhưng hắn mới vừa động một cái, liền lao đảo một cái ngã râm trên mặt đất, lại cũng không cách nào đứng lên.

Hắn cũng bị loại khí bệnh kinh khủng này xâm nhiễm thân thể, nhiễm phải bệnh trạng vô cùng nghiêm trọng, thậm chí còn che phủ cảm giác của hắn, để cho hắn không cách nào phán đoán chính xác trạng thái của thân thể mình.

“Chuyện gì xảy ra, đây là cái gì? !” Bùi Thanh Thu không thể tin ngáng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy luồng ánh sáng đỏ thẫm mang theo mấy phần màu đen kia đã hoàn toàn che đậy bầu trời, phẳng phát như đem cả thế giới đều biến thành như vậy.

Giống như ngày tận thế phủ xuống.

Lúc này sức mạnh ẩn chứa trong ánh sáng đỏ thẫm mạnh mẽ quá đáng, rõ ràng đã vượt ra khỏi phạm vi Tinh Hồng Tai Kiếp bình thường.

Luồng khí bệnh này cực kỳ kinh khủng, quá mức quý dị, coi như là cường giả Thiên Quan, hơn phân nửa đều không cách nào ngăn cản.

” Bên trong quan tài đồng kia đến tột cùng là chôn cái gì? !” Lý Minh Thành cũng kinh hãi không thôi mà nhìn bầu trời, lâm lâm nói ” Hoa văn trên quan tài này cùng Đạo Thần liên quan, cái này cùng Đạo Thần có quan hệ gì? !”

Ừng ùng!

Vào lúc này, bầu trời đã bị hoàn toàn nhuộm thành màu đỏ thẫm, lóe lên ánh chớp đen nhánh, sau khi mỗi một tia sét lóe lên, cũng sẽ để cho khí bệnh tràn ngập trong thiên địa trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Người đã nhiễm bệnh cũng đều cảm giác được chứng bệnh của thân thể mình trở nên càng nghiêm trọng.

Ngay tại lúc nội tâm Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Thành sợ hãi, thậm chí có chút tuyệt vọng, bỗng nhiên có một đạo ánh sáng màu vàng từ phương hướng Mộc Quốc đô thành vượt không trung mà tới, trong nháy mắt liền bao phủ cái Thanh Hoa Vực này, mang khí bệnh ẩn chứa bên trong ánh sáng đỏ thẫm kia ngăn cách ra bên ngoài.

Cùng lúc đó, giọt mưa màu vàng từ trên trời rơi tí tách xuống, rơi vào trên người từng sinh linh, cũng rơi vào trên mỗi một tấc đất Thanh Hoa Vực.

Núi cao lúc trước rạn nứt bề tan tành lần nữa ngưng tụ, đất đai nứt vỡ đều nhanh chóng trở về hình dáng ban đầu, sông lớn đã cạn kiệt cũng lần nữa tràn đầy sinh cơ, ngay cả pháp tắc đạo vận tràn đầy bệnh trạng cũng đều trở nên bình thường.

Cơn mưa rào khi trời hạn này liền phảng phất là linh dược vạn năng, đem thiên địa bị “Bệnh giai đoạn cuối ” này chữa trị hết, xóa tan tất cả chứng bệnh.

Bùi Thanh Thư cảm nhận được sức mạnh ẩn chứa bên trong trận mưa, nhất thời vui mừng vạn phần, cười lớn ” Ha ha ha, là sư tôn, sư tôn xuất thủ, đa tạ sư tôn!”

Lý Minh Thành chính là vô cùng tán phục mà cảm thụ biến hóa trong thiên địa, một mực cung kính hướng phương hướng Mộc Quốc đô thành hành lễ ” Đa tạ tiên bối ra tay giúp đỡ!”

Ong ong ong! !

Ở thời điểm tất cả mọi người nơi này đều cảm thấy vạn phần vui mừng, phía dưới mộ huyết lại truyền tới từng trận âm thanh rung chấn.

Là tòa quan tài đồng kia đang chấn động!

Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Thành nhất thời giật mình một cái, nụ cười trên mặt đều cứng lại.

Ngay sau đó, quan tài đồng bên trong mộ huyết phía dưới, truyền đến một trận tiếng gào tràn đầy oán niệm thê lương!

“Ta vô tội!

“Ta, vô tội!

“Ta, vô, tội!”

Chương 826: Ôn Bộ Chí Tôn từng bị Thiên Tru (2)

Ở trong một mảnh núi rừng khu vực đông bắc Thanh Hoa Vực, hai gã thanh niên trẻ đang đuôi theo mưa rào màu vàng, hận không thể đem mỗi một giọt mưa rào đều nuốt vào trong miệng.

Hai người này chính là đệ tử Vĩnh Hằng Viện lúc trước ở bên ngoài Thanh Hoa Vực nhìn về.

Một người trong đó tên là Thang Tuyên, một người khác tên là Từ Chương, đều là chấp sự Bộ Đường Vĩnh Hằng Viện, có thực lực Thiên Quan tầng thứ tư, đã vượt qua tầng thang trời thứ nhất, thực lực cường đại.

Vốn là bọn họ tới Thanh Hoa Vực vì muốn gặp vị cao nhân tiêu diệt Trường Sinh Thần Sơn kia một lần, lại không nghĩ rằng mới vừa tiến nhập địa giới Thanh Hoa Vực, liền gặp thiên địa dị tượng kinh khủng.

Khí bệnh cực kỳ đậm đà đem bọn họ bao phủ lại, xuyên qua bên đặc tính sức mạnh Thiên Môn trong cơ thể của bọn họ, mang chứng bệnh quý dị bám vào ở trên người của bọn họ.

Chứng bệnh Thiên Quan tầng thứ tư nhiễm phải so với tầng thứ Thiên Thần, Thần Linh mạnh hơn lớn hơn nhiều lắm.

Vì vậy, ở sau khi dính chứng bệnh, bọn họ trực tiếp liền từ trên trời rơi vào bên trong mảnh núi rừng này, ngay cả đi bộ đều trở nên cực kỳ khó khăn, thậm chí cảm giác mình tùy thời đều có thể bệnh chết.

Loại cảm giác này quá đáng sợ, hơn nữa cũng vô cùng kỳ kỳ.

Cường giả vượt qua tầng thang trời thứ nhất, đạt tới Thiên Quan tầng thứ tư, chấp sự Bộ Đường của Bất Hủ Đạo Thống Vĩnh Hằng Viện, lại sẽ không giải thích được bệnh chết, thật là không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng vô luận bọn họ không thể nào tiếp thu được loại tình huống này ra sao, trạng thái bệnh nặng quần thân, tùy thời đều có thể bệnh chết đã là thực tế, bọn họ chỉ có thể dốc hết toàn lực duy trì sinh cơ của mình, kéo dài hơi tàn.

Cũng may không bao lâu sau khi nhiễm chứng bệnh, trên trời liền giáng xuống cam lộ, chữa khỏi tất cả chứng bệnh trên người bọn họ, để cho hai người giành lấy tân sinh.

Hơn nữa bọn họ còn cảm giác bên trong mưa rào màu vàng này ẩn chứa sức mạnh pháp tắc cực kỳ huyền diệu, lại có

thê tăng cường đặc tính sức mạnh Thiên Môn!

Tắm mưa rào màu vàng liền có thể tăng lên tu vi cảnh giới của bọn họ.

Thật sự là quá thần kỳ.

Bất quá, mưa rào màu vàng này cũng không phải là vô cùng vô tận, chờ đến sau khi núi đồi cây cối chung quanh đều trở về hình dáng ban đầu, mưa rào màu vàng cũng sẽ không lại rơi xuống.

Hai người Thang Tuyên cùng Từ Chương cũng rút cuộc bình tĩnh lại, sau khi nhìn ánh sáng kim sắc bao phủ bầu trời, hơi an tâm một chút, bắt đầu nhìn kỹ tình trạng thân thể mình.

“Hoàn toàn bình phục, chứng bệnh đã hoàn toàn chữa trị, mưa rào màu vàng mới vừa rồi kia quá thần kỳ, đơn giản là thứ chữa trị phép tắc.”

” Mưa rào màu vàng kia nhất định là do cao nhân đang thi triển thủ đoạn thần diệu, phỏng chừng chính là vị cao nhân đem Trường Sinh Thân Sơn tiêu diệt kia, đây là đối với chúng ta có ân cứu mạng a.”

Hai người đều nhìn về phương hướng đô thành Mộc Quốc, trong nội tâm tràn đầy lòng cảm kích.

Khí bệnh khi trước thật sự là quá kinh khủng.

Nếu như không phải là mưa rào màu vàng này xuất hiện, bọn họ cảm giác mình khả năng đều phải bệnh chết ở chỗ này.

“Chúng ta gắng nhanh đi qua thôi. ” Thang Tuyên vẻ mặt nghiêm túc nói ” Theo khí bệnh mới vừa rồi bùng nổ đến xem, lần Tinh Hồng Tai Kiếp này sợ rằng không giống tầm thường.”

” Ừ, là nên gắng nhanh đi qua. ” Từ Chương gật đầu một cái, lại nói ” Chẳng qua, ta ngược lại thật ra cảm thấy quan hệ giữa khí bệnh này cùng Tinh Hồng Tai Kiếp khả năng không lớn.

“Mới vừa rồi ta cẩn thận suy nghĩ một chút, cái khí bệnh đặc thù này cùng một vị cường giả cổ xưa có liên quan, mà mộ huyết vị cường giả kia nghe đồn ngay tại bên trong Thanh Hoa Vực.”

” Cường giả cổ xưa, mộ huyết ở Thanh Hoa Vực? ” Thang Tuyên nghe vậy sững sờ, ngay sau đó hẳn như là nghĩ tới điều gì, nhất thời trợn to hai mắt, kinh hô ” Người nói đúng lắm, Ôn Bộ(1) chí tôn Lữ Thanh Trúc ở thời đại viễn cổ thiên đình gặp phải Thiên Tru? !”

(1)Ôn: Ôn Dịch

“Không sai. ” Từ Chương gật đầu trầm giọng nói ” Nghe đồn ở thời đại viễn cổ thiên đình, thân là một trong sáu vị Thần Tôn của Lục Bộ Thiên Thần Cung, Ôn Bộ chỉ tôn Lữ Thanh Trúc phạm vào tội lớn ngút trời, bị Thiên Đình Chi Chủ lấy Thiên Tru trị tội.

“Sau đó chẳng biết tại sao, Thiên Đình Chi Chủ lại cho vị Ôn Bộ chỉ tôn này sửa lại án xử sai, khôi phục địa vị của nàng lúc còn sống, còn đem nàng an táng ở bên trong Thanh Hoa Vực Thanh Thiên Châu.

“Ngược lại thì Lục Bộ Thiên Thần Cung trước kia chưa bị trị tội, ở sau khi Lữ Thanh Trúc bị sửa lại án xử sai liền bị Thiên Đình Chi Chủ thanh toán, cuối cùng bị giáng chức đi nhân gian.”

“Người vừa nói như thế, ta cũng nhớ tới, uy năng loại khí bệnh này, quả thật chính là sức mạnh của Ôn Bộ a! ” Trên mặt Thang Tuyên lộ ra vẻ mặt kinh nghi bất định ” Trong Thanh Hoa Vực này rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Lại xuất hiện sức mạnh cổ xưa như vậy.”

“Chúng ta có muốn hay trước về trong viện, mang chuyện nơi đây báo lên cho viện chủ? ” Từ Chương trầm ngâm nói.

“Không thể cứ như vậy đi nha. ” Thang Tuyên lắc đầu nói ” Nơi này vị cao nhân kia đối với chúng ta có ân cứu mạng, làm sao có thể chuồn mất? Chúng ta phải lưu lại trợ giúp hẳn.

“Mặc dù cảnh giới của chúng ta không đủ cao, thực lực cũng không đủ, nhưng chúng ta dù sao đến từ Vĩnh Hằng Viện, biết được không ít bí mật cổ đại, có lẽ cũng có thể phát huy được tác dụng.”

” Ừ, đúng là như vậy. ” Từ Chương nghe vậy gật đầu một cái nói ” n cứu mạng vẫn là phải báo đáp, chúng ta theo lý đem hết toàn lực trợ giúp vị cao nhân này.”

“Đi thôi. ” Thang Tuyên trầm giọng nói.

Vù vù!

Ngay tại lúc hai người chuẩn bị tiếp tục đi đô thành Mộc Quốc, thanh âm chấn động của quan tài đồng cũng truyền đến nơi này, nhất thời liền để cho hai người có một loại cảm giác da đầu tê dại.

“Ta vô tội!

“Ta, vô tội!

“Ta, vô, tội!”

Chương 827: Ôn Bộ Chí Tôn từng bị Thiên Tru (3)

Lúc mới bắt đầu nhất, chỉ là người của cả Thanh Hoa Vực nghe được âm thanh này, nhưng rất nhanh thì lan tràn hướng địa vực chung quanh.

Tiến tới bắt đầu bao trùm toàn bộ Thanh Thiên Châu.

Vô số sinh linh đều nghe được cái thanh âm này, cảm nhận được oán niệm cực kỳ nồng nặc cùng không cam lòng trong đó, rất nhiều cường giả cổ xưa bị thức tỉnh, đồng thời cũng bị gọi lại trí nhớ phủ bụi thật lâu.

“Đây là... Lữ Thanh Trúc? ! Nàng không phải là sớm đã ở bên trong Thiên Tru bỏ mình sao?”

“Lữ Thanh Trúc lại sống lại rồi hả? Đây là thủ đoạn dị vực, lại làm vị Ôn Bộ chí tôn này sống lại bên trong Tinh Hồng Tai Kiếp? !”

“Bây giờ còn chẳng qua là điềm báo trước của Tinh Hồng Đại Kiếp mà thôi, làm sao sẽ xuất hiện tai vạ lớn như vậy? !”

...

...

Bên trong cung điện Mộc Quốc đô thành.

Huệ Thế đã trở lại bên người Thôi Hằng, hẩn nhìn dị tượng đầy trời xa xa, nghe tiếng kêu thảm thiết cực kỳ thê lương kia, có chút kinh nghi bất định nói: “Tiên Tôn, kia hẩn là một nhân vật vượt qua tầng thang trời thứ hai.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Quả thật đã ở trên người, hơn nữa cỗ lực lượng này để cho ta có chút quen thuộc, tựa hồ là ngọn nguồn truyền thừa của Ôn Hoàng Cung Ngũ Cảnh Giới.”

Nói tới chỗ này, hẩn hơi nghi ngại, sau đó cong ngón búng ra, vô căn cứ ngưng tụ ra một tấm phù lục màu vàng, trầm giọng nói ” Huệ Thế, ngươi cầm pháp chỉ của ta, dẫn người này đến gặp ta.”

“Vâng, tiên sinh! ” Huệ Thế gật đầu nói phải, sau đó liền cáo từ rời đi, hướng phía bắc Thanh Thạch Hoang Nguyên mà đi.

“Nếu có thể nói chuyện, chắc hẩn còn cất giữ chút ý thức đi.” Ánh mắt Thôi Hằng nhìn về phương bắc.

Một nhân vật rõ ràng cực kỳ cô xưa như vậy, với hẳn mà nói có giá trị không thấp, có thể nói là một lần thu hoạch không tệ ngoài ý muốn.

Mà ở ngay sau khi Huệ Thế rời đi.

Thôi Hằng liền bỗng nhiên dờ đi ánh mắt, rơi vào trên người hai người Thang Tuyên cùng Từ Chương đang hướng Mộc Quốc đô thành chạy tới, khẽ cười nói: “Nêu là tới tìm ta vậy, vậy liền trực tiếp tới đi.”

Lúc này khoảng cách giữa hai người Thang Tuyên, Từ Chương và Mộc Quốc đô thành còn có một cự ly không nhỏ.

Nhưng ngay lúc bọn hắn chuyên tâm đi đường, chợt nghe cái âm thanh mang theo mây phần nụ cười này.

Ngay sau đó, hai người cũng cảm giác được ánh sáng chung quanh nhanh chóng thay đổi, một trận trời đất quay cuồng, bọn họ phát hiện mình lại đã tới trong Mộc Quốc đô thành.

Sau khi nhìn đến Thôi Hằng, bọn họ ngay lập tức liền biết, đây chính là vị cao nhân chính mình muốn tìm kia.

Vì vậy hai người Thang Tuyên cùng Từ Chương lập tức một mực cung kính hành lễ nói: “Bái kiến tiền bối, đa tạ ân cứu mạng của tiền bối khi trước! ”

...

Phía bắc Thanh Thạch Hoang Nguyên.

Lúc này, quan tài đồng trong huyết mộ đã ngưng rung chấn, nhưng trong thiên địa như cũ quanh quẩn âm thanh thể lương cực kỳ kia.

Các loại tâm tình không cam lòng, tức giận, oán hận tràn ngập ở bên trong trời đất.

Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Thành chỉ cảm thấy đầu chính mình đau muốn nứt, não cũng sắp muốn nổ tung, bọn họ chưa bao giờ chính diện chịu qua tinh thần trùng kích cuồng bạo như thế.

Nhưng mà đây còn vền vẹn chẳng qua là một chút dư âm cực kỳ nhỏ xíu thôi.

Tinh thần trùng kích càng nhiều hơn đã hướng bốn phương tám hướng lan tràn ra, nhanh chóng khuếch trương địa bàn của mình!

“Ta, vô tội!”

Bỗng nhiên, nương theo một tiếng than nhẹ hơi mang theo mấy phần run rẩy, tinh thần trùng kích cuồng bạo trong thiên

địa lại trực tiếp dừng lại.

Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Thành nhất thời liền cảm giác đầu óc của mình trở nên rõ ràng, theo bản năng nhìn về phía phương hướng mộ huyết, sau đó ánh mắt của hai người liền dừng lại.

Chỉ thấy một nữ tử mặc áo trắng chậm rãi từ trong ngôi mộ huyết mộ này bay tới.

Nàng thân hình gầy gò, lấy tóc che mặt, không thấy rõ mặt mũi, nhưng lại có thể cảm giác khí bệnh nồng nặc tới cực điểm kia trên người nàng.

Cổ khí bệnh này so với khí bệnh trước kia tràn ngập trong thiên địa còn muốn mạnh hơn không biết bao nhiêu lần!

Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Thành chẳng qua là nhìn một cái, ngay lập tức liền cảm giác toàn thân mình đau nhức.

Hơn nữa hẳn còn cảm giác các nơi trong thân thể của mình đều bắt đầu thôi rữa, ngay cả thân hồn cũng giống là bị thứ gì ăn mòn vậy.

Cả người hoàn toàn cứng đờ, động đều không động được.

Coong!

Vừa lúc đó, thanh âm như là tiếng chuông vàng keng lớn từ chân trời truyền tới, chính là Huệ Thế cười mây tới, lập tức lấy ra tấm bùa Thôi Hằng cho hẳn kia.

“Pháp chỉ đến! ! !”

Chương 828: Ôn bộ Lữ Thanh Trúc? Đạo Nhất Lâm Thanh Trúc! (1)

“Là sư tôn phái người đến!”

Bùi Thanh Thư ngay lập tức liền nghe được đây là thanh âm của Huệ Thế, tuyệt vọng trong lòng tức thì tiêu tan, trở nên tràn đầy hy vọng.

Hắn thấy, chỉ cần sư tôn của mình ra tay, dù là chẳng qua là phái người tới hoặc là cách không làm phép, cũng có thể trong nháy mắt giải quyết hết thảy vấn đề.

Lý Minh Thành thấy vậy cũng thở phào nhẹ nhõm, hắn biết rõ mình được cứu rồi.

Mà nữ tử quần áo trắng từ bên trong mộ huyết bay lên đó giống như là cảm thấy uy hiếp trí mạng nào đó, một lần nữa phát ra tiếng kêu thảm thiết cực độ thể lương, tràn đầy không cam lòng.

“A a! Không! Không! ! Ta vô tội! !”

Ừng ừng!

Dưới sự chấn động của tiếng kêu thảm thiết này, mặt đất cùng núi cao xung quanh đều giống như biến thành dòng chảy, lại cuộn cuộn mãnh liệt, trong chớp mắt liền long trời lở đất.

“Càn rỡ!”

Huệ Thế chính là hai mắt trừng một cái, phù lục trong lòng bàn tay lập tức bạo phát ra kim sắc thân quang vô cùng sáng ngời.

Chỉ một thoáng, kim quang này liền đem đại địa núi cao phiến trào này bao phủ, cũng đều trấn áp tất cả biến hóa, khiến cho chúng nó khôi phục bộ dáng ban đầu.

Cùng lúc đó, trăm ngàn đạo ổng khóa màu vàng bỗng dừng ngưng tụ ra, trong nháy mắt liền phong tỏa tất cả phương vị hư không chung quanh nữ tử quần áo trắng, đem nàng bao vây lại hoàn toàn, để cho nàng không có bất kỳ cơ hội hoạt động.

“A a a! !”

Nương theo một tiếng kêu cực độ thảm thiết thể lương, hơi khói màu xám đen cực kỳ đậm đà từ trên thân thể cô gái mặc áo trắng này toát ra, cũng nhanh chóng hội tụ thành sóng lớn cuộn cuộn, cố gắng đánh vào những ổng khóa phong tỏa này.

Những hơi khói màu xám đen này đều là khí bệnh cực độ đậm đà, mạnh hơn so với khí bệnh mới vừa rời Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Thành gặp, thậm chí có thể trong nháy mắt để cho một cường giả Thiên Quan tầng thứ sáu bệnh chết!

Cực kì khủng bố!

Nhưng là, khi đối diện với mấy ống khóa màu vàng do lực lượng pháp chỉ phù lục ngưng tụ thành, hơi khói màu xám đen tựa như là là bông tuyết rơi vào trên miếng sắt nhiệt độ cực cao, trong nháy mắt liền bị hòa tan, căn bản là không có có thể tạo thành bất kỳ trùng kích.

Nghiền ép!

Đây là nghiền ép triệt triệt để để.

Ở bên dưới trăm ngàn ống khóa màu vàng này phong tỏa, cô gái quần áo trắng hiền nhiên không có bất kỳ năng lực chống cự.

Trong nháy mắt, cô gái quần áo trắng này cũng đã bắt đầu bị trói buộc.

Cả người nàng đều đã bị trói thật chặt, chỉ có đầu còn lộ ở bên ngoài.

Một tầng lại một tầng hơi khói màu xám đen nhô ra trên đỉnh đầu của nàng.

Nhưng những hơi khói màu xám đen này khi bay tới ba thước cao trên đỉnh đầu nàng, ngay lập tức sẽ có một đạo ánh chớp màu vàng bùng ra, đem nó hoàn toàn đánh tan, căn bản là không cách nào tràn ra ngoài.

Lúc này, cô gái mặc áo trắng này vẫn có hình tượng lấy tóc che mặt, không có người nào biết dung mạo nàng ra sao.

Đương nhiên, cũng không có ai quan tâm điếm này.

Sau khi Huệ Thế dùng pháp chỉ phù lục đem cô gái quần áo trắng trấn áp, liền đem cô ta giam cầm ở không trung, sau đó đáp xuống bên người Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Thành.

“Các ngươi không có sao chứ.” Huệ Thế giơ tay lên bắn ra vô tận đạo lực, xua tan khí bệnh trong cơ thể hai người.

“Không việc gì.” Bùi Thanh Thư lắc đầu một cái, ngay sau đó cười nói “Cũng còn may ngươi tới kịp thời, nếu không thật sẽ có chuyện.”

“Đa tạ tiên bối.” Lý Minh Thành vội vàng nói tạ.

“Đều là tiên sinh sắp xếp.” Huệ Thế gật đầu cười nói “Dự biến lần này quả thực là ngoài dự đoán mọi người, ta muốn

đem cô gái mặc áo trắng này, còn có cả tòa mộ huyết đều mang về, các ngươi có tính toán gì?”

”Ừ... ” Bùi Thanh Thư hơi suy nghĩ nói ” Tiếp tục dò xét khu vực này đi. Mặc dù nữ tử quần áo trắng quý dị này đã bị bắt, nhưng Tinh Hồng Tai Kiếp lại vẫn đang tiếp tục, chúng ta vẫn là phải xử lý tốt tai kiếp kế tiếp mới được.”

”Ừ, ta cũng là dự định như vậy. ” Lý Minh Thành cũng gật đầu nói, ý nghĩ của hắn giống như Bùi Thanh Thư.

”Được. ” Huệ Thế gật đầu, nghiêm túc nói ” Vậy các ngươi thoải mái đi làm là được, tiên sinh bên kia thật ra thì đang chú ý các ngươi, sẽ không có nguy hiểm gì.”

Sau đó, hắn liền thi triển đạo lực đem cái mộ huyết mai táng ở dưới thật sâu này toàn bộ nhiếp ra, đem cất vào trong một cái túi càn khôn Thôi Hằng ban cho.

Nữ tử áo trắng kia cũng bị Huệ Thế cất vào trong túi càn khôn, đồng thời mang theo trở lại Mộc Quốc đô thành.

...

Mộc Quốc đô thành, trong cung điện Thôi Hằng ở.

Thang Tuyền cùng Từ Chương nhìn chăm chăm phương xa, đã là trở mặt ghen hờn, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ, thậm chí ngay cả thân thể đều đang khẽ run, nội tâm kinh hãi căn bản là không cách nào che giấu.

“Lại cứ như vậy bị trấn áp, đây chính là Viễn Cổ Thiên Đình Ôn Bộ chí tôn a! Tâm bùa kia là cái gì, không khỏi cũng quá mức cường đại đi!”

“Lữ Thanh Trúc là cường giả chí tôn vượt qua tầng thang trời thứ hai, trong cơ thể có bảy tám cái đặc tính Thiên Môn, thực lực vang dội cổ kim, lại bị trấn áp dễ dàng như vậy!”

Trong miệng hai người lầm bầm nói nhỏ, gần như không dám tin vào hai mắt của mình.

Lấy cảnh giới thực lực của hai người bọn họ, đủ để xem tình huống ở khoảng cách xa, ở trong cung điện này cũng có thể thấy cảnh tượng Thanh Thạch Hoang Nguyên phía bắc.

Tự nhiên đều thấy được rõ ràng tình cảnh Huệ Thế trấn áp cô gái quần áo trắng.

Vì vậy liền bị sợ thành bộ dáng bây giờ.

Chương 829: Ôn bộ Lữ Thanh Trúc? Đạo Nhất Lâm Thanh Trúc! (2)

“Tiền, tiền bối, vị cường giả kia người biết sao?” Thang Tuyên không nhịn được nhìn về phía Thôi Hằng, hết sức cung kính mà dò hỏi, Từ Chương bên cạnh cũng nhìn lại, hy vọng có thể được giải đáp.

Bọn họ cũng không biết quan hệ giữa Huệ Thế và Thôi Hằng, còn tưởng rằng Huệ Thế là một cường giả kinh thiên khác, điều này đề cho trong lòng của bọn họ cực độ khiếp sợ.

Đây chính là chí tôn, coi như là trong Bát Hủ Đạo Thống cũng là lác đác không có mấy, đôi mắt toàn bộ Thiên Giới, tìm khắp 9000 Thiên Châu, cường giả như vậy đều là phượng mao lân giác.

Trong Thanh Thạch Hoang nhỏ nhỏ Nguyên lại sẽ xuất hiện hai vị cường giả chí tôn.

Thật là không tưởng tượng nổi.

Điều này thật là làm cho người ta khó có thể tin!

“Quen biết.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói, cũng không vạch trần.

Dù sao Huệ Thế rất nhanh sẽ trở lại, đến lúc đó bọn họ tự nhiên sẽ biết được hết thảy.

Hai người Thang Tuyên và Từ Chương nghe vậy tức thì liền hưng phấn lên.

Hai vị cường giả chí tôn này biết nhau, mà từ thái độ của vị chí tôn trước mắt này đến xem, hai người có lẽ là bạn tốt quan hệ không tệ.

Thông qua giao lưu ngắn ngủi mới vừa rồi, bọn họ đã cảm thấy Thôi Hằng là một người vô cùng hiền hòa, thân là bạn thân Thôi Hằng, vị chí tôn kia chắc hẳn cũng là người rất hiền lành.

Đã như vậy, há chẳng phải là ý nghĩa có thể tranh thủ lôi kéo bọn họ thành đồng minh của Vĩnh Hằng Viện, đồng thời hợp lực để ngăn cản dị vực tập kích?

Nếu như có thể một lần gia tăng hai vị cường giả chí tôn, tuyệt đối là một cỗ trợ lực vô cùng cường đại, nhất định có thể tăng lên rất nhiều tỷ lệ thành công ngăn cản dị vực tập kích.

Vừa lúc đó, chân trời bay tới một đóa tường vân màu vàng, Huệ Thế đã đạp mây bay trở về.

Thang Tuyên và Từ Chương thấy vậy liền muôn tiên lên đi qua hành lễ.

Nhưng còn chưa chờ hai người hành động, Huệ Thế cũng đã đáp xuống áng mây, đi tới trước mặt Thôi Hằng, một mực cung kính quỳ mọp, hai tay dâng lên Túi Càn Khôn ” Tiên sinh, tà vật làm loạn đã bị trấn áp lòng bắt.”

Một màn này ở trong mắt của Thang Tuyên và Từ Chương, tức thì liền đề cho hai người dừng ngay tại chỗ, cả người đều cứng lại, về mặt vô cùng kinh ngạc nhìn Huệ Thế, lại chăm chăm nhìn về Thôi Hằng.

Tình huống gì? !

Quan hệ giữa hai người không phải là bạn tốt? !

Vị cường giả trấn áp Ôn Bộ chí tôn Lữ Thanh Trúc này lại tỏ thái độ là người hầu.

Vô cùng nhún nhường, vô cùng cung thuận!

Dạng cảnh giới gì, dạng thực lực gì, mới có thể làm cho một vị chí tôn làm ra biểu hiện như vậy?

Trong ánh mắt Thang Tuyên và Từ Chương nhìn về phía Thôi Hằng tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Vị “Thôi tiên sinh ” đem bọn họ cách không dờ tới đây đến tốt cùng là một vị tôn tại dạng gì, rốt cuộc là cường đại đến mức nào? !

Chẳng lẽ là một vị tôn tại tối cao vượt qua tầng thang trời thứ ba sao?

Hôm nay Thiên Giới còn có cường giả loại này sao?

Thôi Hằng cũng không để ý tới phản ứng của hai người Thang Tuyên và Từ Chương, hần nhận lấy Túi Càn Khôn, nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Làm không tệ.”

Sau đó, hần liền đem Túi Càn Khôn mở ra, nhẹ nhàng rung lên.

Khí bệnh cực độ nồng nặc trong nháy mắt liền bạo phát ra, hơi khói màu xám đen giống như nước sông chảy băng băng từ trong túi càn khôn mãnh liệt mà ra.

“Tiền bối không thể!”

“Tiền bối cẩn thận!”

Thang Tuyên cùng Từ Chương nhất thời kinh hô lên, mặt như màu đất.

Bọn họ đều vô cùng rõ ràng khí bệnh của Ôn Bộ chí tôn cường đại đến mức nào, nếu như để cho nó trực tiếp bộc phát

ra, nhất định là phải sinh linh đồ thần, tử vong vô số.

Bất quá, bọn họ rất nhanh thì phát hiện, luồng khí bệnh đậm đà này mặc dù mãnh liệt tuôn ra, nhưng cũng không có lan tràn khắp nơi.

Không gian vuông vức chung quanh Túi Càn Khôn phảng phất là bị kéo dài vô hạn, vô luận hơi khói màu xám đen này mãnh liệt như thế nào, đều không cách nào khuếch tán đến ba tấc bên ngoài.

Không gian Thiên Giới biết bao vững chắc, coi như là chí tôn vượt qua tầng thang trời thứ hai đều không cách nào đối với không gian nơi này tùy ý nấn bóp, nhưng ở trước mặt Thôi Hằng, không gian nơi này cùng nhân gian cũng không khác biệt gì, vẫn là có thể dễ dàng thao túng.

Điều này cũng làm cho trong lòng của hai người Thang Tuyên và Từ Chương lần nữa dâng lên sóng gió kinh hoàng, Thôi Hằng triển hiện ra, cái này so với cái kia càng cường đại, càng ngày càng vượt qua phạm vi tưởng tượng của bọn họ.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đều thấy được khiếp sợ trong mắt đối phương.

Nếu như không phải là biết Thiên Đình Chi Chủ còn bị phong ấn, bọn họ đều phải hoài nghi đứng ở trước mặt mình có phải hay không là vị Viễn Cổ Thiên Đình Chi Chủ kia.

Nương theo hơi khói màu xám đen từ trong túi càn khôn hiện ra, một cái cung điện mộ địa cỡ nhỏ cũng từ bên trong bay ra.

Đây thật ra là một dãy cung điện to lớn, hoàn toàn là hình dạng và cấu tạo của cung điện Thiên Quan Ôn Bộ trước đây, điều này cũng tiến một bước xác định thân phận của chủ nhân Mộ, hẳn chính là Thiên Đình Ôn Bộ chí tôn trước đây.

Bây giờ ở dưới ảnh hưởng của Túi Càn Khôn, cái dãy cung điện mộ thất to lớn này thu nhỏ tỷ lệ lại ở giữa tấc vuông này, vẫn còn có thể thấy rõ ràng chỗ tinh mỹ tỉ mỉ trong đó.

Có thể thấy ban đầu sau khi Thiên Đình Chi Chủ sửa lại án xử sai cho Ôn Bộ chí tôn, đối với tang lễ của nàng cũng cực kỳ đề tâm, không xem nhẹ chút nào, cũng không chỉ là làm ra vẻ.

“Đi ra đi.” Thôi Hằng bỗng nhiên mở miệng.

Ngay sau đó chỉ thấy bên trong một đoàn hơi khói màu xám đen này sáng lên ánh sáng màu đỏ thẫm.

Một thân ảnh gầy nhỏ mỏng manh từ bên trong bay ra.

Vẫn là tóc dài che mặt, không thấy rõ mặt mũi.

Chính là nữ tử quần áo trắng lúc trước từ trong quan tài đồng bay ra ngoài kia.

Thang Tuyên và Từ Chương thấy vậy nhất thời mặt lộ vẻ cảnh giác, toàn thân đều theo đó căng thẳng lên.

Chặng qua, bọn họ rất nhanh thì phát hiện, tình huống cô gái quần áo trắng này dường như khác với lúc đầu, không có cái cô khí tức cuồng bạo và hỗn loạn kia, chỉ có vô tận đau thương cùng bi thương.

Cô gái quần áo trắng không nói gì, chỉ bình tĩnh đứng ở nơi đó.

Thôi Hằng nhìn chăm chú nàng, ánh mắt trong trẻo lạnh lùng dường như có thể nhìn thấu hết thấy của cô gái mặc áo trắng này, sau một hồi lâu, hẳn trầm giọng hỏi “Người là ai?”

“... Ta, ta, ta là...” Cô gái quần áo trắng lầm bầm nói nhỏ, tựa hồ có hơi chần chờ, nàng gãi gãi tóc của mình, giống như là đang nhớ lại cái gì.

“A, ta, ta là ai?”

Nàng chậm rãi ngồi chồm hỏm xuống, thân thể mỏng manh gầy nhỏ khẽ run, âm thanh cũng dần dần trở nên trầm thấp.

“Ta, ta là Ôn Bộ Lữ Thanh Trúc?”

“Không, ta không phải, ta là Đạo Nhất Tông Lâm Thanh Trúc!”

Chương 830: Trạng thái không phải sống cũng không phải chết(1)

Lâm Thanh Trúc?

Sau khi Thôi Hằng nghe được cái tên này liền nhú mày, hần nghĩ tới cảnh tượng mình từng gặp phải ở trong tòa Quần Thiên Cung ở Minh Hải Tinh kia.

Cái bàn thờ thần đặt đầy linh vị kia.

Trong đó có một cái linh vị liền viết “Mộ ái thê Lâm Thanh Trúc”.

Đây là thê tử của Chu Quân Thiên ở thời kỳ Đạo Nhất Tông?

Tại sao sẽ ở Thiên Giới?

Thang Tuyên cùng Từ Chương bên cạnh cũng ngây ngẩn.

Đây không phải là Viễn Cổ Thiên Đình Ôn Bộ chí tôn sao?

Thế nào thành cái gọi là Đạo Nhất Tông Lâm Thanh Trúc?

Đạo Nhất Tông là thế lực gì?

Vào lúc này, cô gái quần áo trắng tự xưng Lâm Thanh Trúc lại lâm vào một loại trạng thái gần như điên cuồng.

Nàng nắm tóc của mình xoa nắn rối loạn, bỗng nhiên đột nhiên đứng dậy, toàn thân lẫn nửa toát ra hơi khói màu xám đen đậm đặc, liền muốn xông lên trời, như là muốn chạy khỏi nơi này, xa cách nơi này.

Nhưng mà nàng mới vừa rời đi mặt đất, ống khóa màu vàng vốn đã cội ra lại lần nữa từ hư vô xuất hiện, đem nàng trói chặt chẽ, cầm cố tất cả hành động của nàng.

“Bình tĩnh chớ nóng.” Giọng ôn hòa của Thôi Hằng vang lên, ống khóa màu vàng tiêu tán theo, nhưng cô gái quần áo trắng cũng không có lại tiếp tục chạy trốn, chỉ ngây ngẩn đứng ở nơi đó, không nhúc nhích.

“Tiên sinh, tình trạng của nàng có chút cổ quái.” Huệ Thế ở một bên nói ” Lúc trước khi dùng pháp chỉ của ngài đưa nàng trấn áp, ta lại hoàn toàn không có cảm giác được bất kỳ sức mạnh thần hồn, nhưng nàng vẫn là có thể hành động, có thể nói chuyện.”

“Nàng đích xác không có thần hồn.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, chậm rãi đi tới trước người cô gái quần áo trắng, dùng thanh âm trầm thấp nói ” Chớ sợ, chúng ta không có ý tôn thương ngươi, cũng không có ý hại ngươi.”

Thanh âm của hần dương như tràn đầy mị lực, ẩn chứa sức cảm hóa cực kỳ mạnh mẽ, coi như là đá tảng không có sức sống đều có thể bị thanh âm này xúc động, tự cảm thành linh.

Cô gái quần áo trắng rõ ràng cũng nhận được ảnh hưởng của thanh âm này, năng dần dần trở nên bình tĩnh lại, toàn bộ sóng sức mạnh trên “Người ” cũng theo đó gập như vũng vàng.

“Ta, ta vô tội a...” Cô gái quần áo trắng bỗng nhiên lại lên tiếng, trong thanh âm bớt đi tâm tình điên cuồng cùng không cam lòng, càng nhiều hơn chính là ẩn chứa ủy khuất cùng mê mang nồng nặc.

Lần này, Thôi Hằng cũng không trả lời nàng, mà là giơ tay lên, chậm rãi vén lên tóc che lấp gương mặt của nàng, để cho ánh mắt của nàng lần nữa thấy mặt trời.

Cô gái quần áo trắng vốn tóc dài che mặt rốt cuộc lộ ra diện mạo của nàng.

Đây là một gương mặt không có chút huyết sắc nào, còn có mấy phần cứng nhắc trắng bệch, nhưng ngũ quan lại cực kỳ tinh xảo, mắt mi như họa, đường cong nhu hòa, phẳng phất là một tuyệt đại giai nhân sinh trưởng ở vùng sông nước Giang Nam.

Chỉ có điều bên trên gương mặt tuyệt mỹ lại không có một chút xú sinh cơ, cũng không có nửa điểm sức sống.

Hơn nữa, ánh mắt của nàng mặc dù mở, nhưng không có chút thần thái, âm đạm vô quang, trông rộng cực kỳ, giống như là con người của người chết không nhắm mắt.

Bất luận kẻ nào chỉ cần có thể nhìn một chút, sẽ biết đây nhất định là một người chết, là một bộ thi thể.

Nếu như đặt ở trước mặt người bình thường, chỉ với bộ dáng này cũng có thể khiến người bị dọa sợ đến hồn phi phách tán.

Thôi Hằng chính là ánh mắt trầm tĩnh nhìn nàng, sau khi hơi quan sát, nhẹ nhàng vượt cảm nói: “Không chỉ là không có thân hồn, ngay cả Chân Linh trụ cột nhất đều không có ở đây, nàng bây giờ chẳng qua là một bộ thân xác nhục thân.

“Chỉ có điều bộ thân xác này trải qua bao tháng năm dài đằng đằng, đã xảy ra chút dị biến, thành tử thi có thể hoạt động độc lập, như là trạng thái không phải sống cũng không phải chết, có lẽ cũng có thể bị gọi là cương thi.”

“Cương thi?” Huệ Thế nghe vậy kinh ngạc nói ” Tiên sinh, loại cương giả tăng thứ này ở sau khi chết lại cũng sẽ hóa thành cương thi?!”

Bình thường mà nói, Nhân Tiên sau khi chết là có thể nhục thân Bất Hủ, cho dù sau khi chết thời gian rất lâu, cũng chỉ là sẽ hóa thành bụi đất, sẽ không dị hoá thành cương thi.

Chương 831: Trạng thái không phải sống cũng không phải chết(2)

“Dưới tình huống bình thường cũng sẽ không.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái nói ” Nhưng trong chỗ mộ huyết mai táng nàng kia, chất đông rất nhiều kết tinh ẩn chứa lực lượng dị vực.

“Những thứ lực lượng dị vực này có hiệu quả có thể dị hoá sinh linh, để cho người chết trở thành binh khí, đem nhiều kết tinh dị vực như vậy chất đông ở trong mộ, vô cùng có khả năng chính là vì để cho thi thể nàng trở thành cương thi.”

“Tiền bối, chuyện này không có khả năng lắm đi.” Thang Tuyên đứng ở một bên không nhìn được nói ” Ban đầu sau khi Ôn Bộ chí tôn bị Thiên Đình Chi Chủ sửa lại án xử sại, tự tay an táng, làm sao sẽ muốn đem thi thể nàng phát triển thành cương thi?”

“Tại sao sẽ không?” Thôi Hằng hỏi ngược lại.

“Đó là Thiên Đình Chi Chủ a!” Thang Tuyên theo bản năng trả lời.

Nhưng rất nhanh hần liền phát hiện mình dường như lâm vào một cái lâm lẩn, đó chính là cho rằng Thiên Đình Chi Chủ chắc chắn sẽ không gây bất lợi cho Thiên Giới, cũng sẽ không vô cớ suy yếu lực lượng Thiên Giới.

Ý niệm tới đây, hần vội vàng hướng Thôi Hằng bồi tội, hành lễ nói: “Tiền bối, mới vừa rồi là ta nghĩ lầm rồi, cho dù là Thiên Đình Chi Chủ, cũng chưa chắc cái gì cũng có thể cân nhắc chu toàn.”

Nếu quả như điều gì cũng có thể cân nhắc chu toàn, Thiên Giới phỏng chừng cũng sẽ không rơi vào tình cảnh như bây giờ vậy.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói ” Bố trí mộ huyết ban đầu xuất phát từ loại mục đích nào, đã không biết được, nhưng thi thể nàng trở thành cương thi, theo lý là cùng những tinh thạch ẩn chứa lực lượng dị vực kia có liên quan.”

Nội tới chỗ này, hần lại nhìn về phía nữ tử quần áo trắng kia, trầm giọng hỏi “Người còn nhớ hay không mình từng trải qua cái gì, vì sao lại biến thành bộ dáng bây giờ?”

Đối với nàng có thể hay không trả lời những vấn đề này, Thôi Hằng cũng không nắm chắc được.

Dù sao, cô gái mặc áo trắng này bây giờ đã là trạng thái cương thi, thân hồn cùng Chân Linh trong cơ thể nàng đã sớm

không biết tung tích, bây giờ mơ hồ ý thức vền vẹn chẳng qua là năng lực cảm nhận đặc hữu của thân thể cương thi thôi.

Thông qua vết tích thân thể, cùng với cảm ứng yếu ớt đối với tình huống thân hồn chính mình trong chỗ u minh, nàng quả thật có thể lấy được một bộ phận tin tức lúc chính mình còn sống, nhưng số lượng lấy được là cực kỳ có hạn.

Thậm chí có khả năng thật chỉ đủ nói một hai cái tên.

Sau khi nghe được câu hỏi của Thôi Hằng, cô gái quần áo trắng lại đứng tại chỗ sững sốt rất lâu, giống như là đang dốc hết toàn lực mà suy nghĩ.

Qua thời gian không ngắn sau, nàng mới chậm rãi mở miệng, thấp giọng nỉ non nói: “Cường giả Chư Thiên hạ xuống, tàn sát Đạo Nhất Tông... Ta bị vu hãm, ta vô tội, ta không có sai!”

Vẫn là đầu mơ hồ không rõ.

“Xem cái bộ dáng này, nếu quả như thật muốn ở trên người của nàng tìm tới điểm tin tức đột phá, vẫn là phải để cho nàng khôi phục càng nhiều trí nhớ hơn mới được.”

Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng ” Tốt nhất là có thể tìm được thân hồn của nàng, hoặc là mang theo nàng đi trong Quân Thiên Cung ở Minh Hải Tinh một chuyến, xem nơi đó có thể hay không để cho nàng nhớ lại càng nhiều tin tức hơn. “

Nghĩ tới đây, hắn liền nói với Huệ Thế: “Người đi tìm Nam Huân về đây đi, để cho nàng trước hầu ở bên người người này, thời khắc nhìn chăm chú biến hoá tình huống của nàng.”

“Vâng!” Huệ Thế nghe vậy lập tức cáo từ rời đi, đi Hoàng Thiên Giáo tìm Trịnh Nam Huân.

“Ngồi xuống trước đã. ” Thôi Hằng nhìn về phía nữ tử quần áo trắng kia, thanh âm ôn hòa mà nói một câu.

Loại âm thanh giàu sức cảm hóa này có thể để cho cô gái quần áo trắng nghe theo mà hành động, nàng sau khi nghe, liền ở bên cạnh tìm một chỗ ngồi xuống.

Lẳng lẳng ngồi yên ở đó, cúi đầu không lên tiếng, nhìn vô cùng nhu thuận.

“Hai vị này tới đây có chuyện gì? ” Thôi Hằng lại nhìn về phía Thạch Tuyên và Từ Chương ở bên cạnh ” Hai vị tu vi không thấp, chắc hẳn không phải là vô sự tới đây.”

Chương 832: Vĩnh Hằng Viện (1)

Lúc trước Thang Tuyên và Từ Chương đã hướng Thôi Hằng tự giới thiệu mình, nói rõ mình là đệ tử Vĩnh Hằng Viện.

Chỉ có điều còn chưa kịp nói rõ ý đồ của mình, liền thấy di tượng Huệ Thế cầm pháp chi của Thôi Hằng trấn áp cô gái quân áo trắng, cực độ khiếp sợ khiến cho tâm thần bọn họ rung động, thì càng quên nói rõ tình huống.

Lúc này Thôi Hằng đột nhiên hỏi tới, hai người lúc này mới tỉnh hồn.

Thang Tuyên vội vàng hành lễ, cung kính nói ” Hồi bẩm tiền bối, chúng ta là nghe nói Trường Sinh Thần Sơn bị cao nhân tiêu diệt, muốn tới mời vị cao nhân này đi Vĩnh Hằng Viện, đồng thời cùng bàn đại kế ngăn cản dị vực, không nghĩ tới trực tiếp liền gặp được ngài.”

“Ồ? ” Thôi Hằng nghe vậy mỉm cười nói ” Các người dự định như thế nào ngăn cản dị vực?”

“Cái này... ” Thang Tuyên nhất thời lộ vẻ do dự, hẩn nhìn một chút Từ Chương bên người, thấy đôi phương cũng ra vẻ do dự, liền hạ thấp tư thái chấp tay nói ” Còn xin tiền bối thứ tội, chuyện này can hệ trọng đại, chúng ta cũng không tiện trực tiếp tiết lộ.”

Chuyện các Bất Hủ Đạo Thống như Vĩnh Hằng Viện dự định hợp lực cởi ra phong ấn của Thiên Đình Chi Chủ là cơ mật tối cao, cũng là át chủ bài ngăn cản dị vực, cho dù là ở bên trong Bất Hủ Đạo Thống, cũng chỉ có người vượt qua tầng thang trời thứ nhất mới có thể biết được.

Thân là đệ tử Vĩnh Hằng Viện, bọn họ từ trước đến giờ tuân thủ nghiêm ngặt chức trách cùng quy củ, sẽ dốc hết sức vì tông môn che giấu bí mật cần che giấu.

Mặc dù thực lực Thôi Hằng biểu hiện ra sâu không lường được, thậm chí có thể là tồn tại tối cao vượt qua tầng thang trời thứ ba, nhưng trước khi xác định đôi phương nguyện ý hợp tác, trước khi được sự trưởng nhà mình chấp thuận, bọn họ cũng sẽ không nói rõ kế hoạch ngăn cản dị vực.

“Không sao, có thể vì tông môn chính mình giữ gìn bí mật là chuyện tốt. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, đối với điều này cũng không thêm để ý, sau đó lại hỏi ” Đối với Ôn Bộ Lữ Thanh Trúc này, các người hiểu bao nhiêu?”

Án tượng của hẩn đối với hai người này coi như không tệ.

Khi đối mặt cường giả vượt xa mình, vẫn có thể giữ lòng trung thành đối với tông môn của mình, tuân thủ nghiêm ngặt

quy tắc và bí mật, người như vậy không nên nói làm cho người ta chán ghét.

Hơn nữa, ngoại trừ hỏi chuyện ngăn cản dị vực, hẳn còn có thật nhiều phương diện có thể hỏi thăm.

Ôn Bộ Lữ Thanh Trúc chính là một cái trong số đó.

“Hồi bẩm tiên bôỉ, ta đối với Lữ Thanh Trúc này có hiểu một chút.” Thang Tuyên hết sức cung kính nói ” Ở trong Viễn Cổ Thiên Đình, có một chỗ Lục Bộ Thiên Thần Cung, phụ trách sáu loại đại đạo quy tắc bất đồng.

” Lục Bộ này theo thứ tự là Lôi Bộ, Hỏa Bộ, Thủy Bộ, Đẩu Bộ, Ôn Bộ, Phong Bộ, đều là do chí cường giả vượt qua tầng thang trời thứ hai chấp chương, Lữ Thanh Trúc chính là Ôn Bộ chí tôn đương thời.

“Nghe đồn thực lực của Lữ Thanh Trúc đã đạt đến Thiên Quan tầng thứ chín, sâu không lường được, nếu không phải không có con đường, sợ rằng đều có thể đánh vào tầng thang trời thứ ba.

“Nhưng hết thấy các thứ này đều kết thúc ở cách nay ước chừng bảy mươi vạn năm trước, không biết thuộc về nguyên nhân gì, Thiên Đình Chi Chủ muốn trị tội Lữ Thanh Trúc, cuối cùng xử nàng hình phạt Thiên Trụ, thân hồn trực tiếp bị phá hủy, chỉ còn lại có thi hài trường tồn.

“Chẳng qua, sau đó Thiên Đình Chi Chủ lại vì Lữ Thanh Trúc sửa lại án xử sai, khôi phục thân phận cùng danh dự của nàng lực còn sống, dùng nghi thức trọng thể đem an táng, còn trực tiếp trừng phạt năm vị Lục Bộ Chi Thần còn dư lại, cũng đem trọn cái Lục Bộ Thiên Thần Cung cách chức xuống nhân gian.

“Sau đó Thiên Đình Chi Chủ bị Cửu Thiên dị vực phong ấn, Thiên Đình cũng theo đó tan rã chia rẽ, tinh huông của Ôn Bộ chí tôn Lữ Thanh Trúc liên dần dần bị chôn vùi ở trong dòng chảy lịch sử.

“Chỉ là không có nghĩ đến sau khi trải qua mấy chục vạn năm nạm tháng sau, nàng lại sẽ lấy loại cách thức mới này lần nữa thấy mặt trời, mà lúc này đây, cả Thiên Đình cũng đã là thứ không còn tồn tại.”

Nói xong lời cuối cùng, hẳn hơi có mấy phần thôn thức, không nhịn được than thở thương hải tang điền, vật đổi sao dời.

“Nguyên nhân ban đầu Lữ Thanh Trúc bị Thiên Trụ, ngược lại cũng không phải hoàn toàn không biết.” Từ Chương ở một bên bổ sung nói ” Ta từng xem qua một bản cổ tịch,

nghe nói là Thiên Đình Chi Chủ lấy được Lục Bộ Thiên Thân Cung tố cáo.

“Ồ trong phần tố cáo đó, xưng Lữ Thanh Trúc đem tin tức cực kỳ trọng yếu bên trong Thiên Đình hiến tặng cho dị vực, hy vọng có thể dùng cái này đổi lấy cơ hội vượt qua tầng thang trời thứ ba.

“Hơn nữa còn bày ra chứng cứ cực kỳ cặn kẽ, mặc dù Lữ Thanh Trúc đối với tố cáo này tiến hành cải lại, nhưng bởi vì chứng cứ thực sự quá đầy đủ, cuối cùng nàng vẫn bị xử hình phạt Thiên Tru.

“Nghe nói sau đó tra rõ đây là Lục Bộ Thiên Thân Cung đang vu cáo, vì vậy Thiên Đình Chi Chủ liền minh oan cho Lữ Thanh Trúc, lại đem toàn bộ Lục Đạo Thiên Thân Cung đều cách chức ra Thiên Giới, để cho rơi vào nhân gian.”

“Vu cáo? Sửa lại án xử sai? ” Thôi Hằng nghe vậy cảm thấy rất ngoài ý muốn.

Chương 833: Vĩnh Hằng Viện (2)

Nơi này chính là Thiên Giới, lúc ấy tổ chức của Lữ Thanh Trúc nhưng là Thiên Đình, tụ tập không biết bao nhiêu cường giả Thiên Quan, Thiên Đình Chi Chủ cầm đầu càng là đã vượt qua tầng thang trời thứ ba, gần như đi tới phân dưới cùng Thiên Môn mười hai quan.

Ở trong tổ chức như vậy, lại còn sẽ xuất hiện loại chuyện hoang đường bị người vu cáo, sau khi chết lại sửa lại án xử sai này.

Ít nhiều có chút vượt quá bình thường.

Mặc dù loại chuyện này cũng không thể nói là hoàn toàn không có khả năng phát sinh, nhưng ở trong tổ chức cường giả tụ tập loại này, muốn phải phát sinh sự tình hoang đường như vậy, khả năng thật sự là cực kỳ nhỏ.

Trừ phi loại tình huống này chẳng qua là chuyện mặt ngoài, bên trong còn có nguyên do cấp độ càng sâu của nó.

Mà Lữ Thanh Trúc tan nát thân hồn, cùng với Lâm Thanh Trúc của Đạo Nhất Tông Đạo Chu Tinh xuất hiện, lại dường như đang ẩn chứng khả năng này.

Nhưng làm như vậy mục đích là cái gì?

Nếu như Thiên Trụ đối với Lữ Thanh Trúc là vì để sau đó Lâm Thanh Trúc xuất hiện, như thế ý nghĩa để cho Lâm Thanh Trúc xuất hiện là cái gì, có mục đích thế nào?

Lâm Thanh Trúc lại là thê tử của Chu Quân Thiên lúc ở Đạo Nhất Tông... Chu Quân Thiên cùng vị Thiên Đình Chi Chủ này có hay không tồn tại liên quan nào đó?

Lần lượt nghi ngờ trước sau nổi lên ở trong đầu Thôi Hằng.

Quả nhiên là dò tra được tin tức càng nhiều, sau đó sinh ra nghi ngờ cũng liền càng ngày càng nhiều.

Mà hết thấy câu trả lời này, sợ rằng chỉ có tìm tới bản thân Chu Quân Thiên, hoặc là sau khi để cho Lâm Thanh Trúc khôi phục trí nhớ, mới có thể lấy được giải đáp.

Đương nhiên, nếu là có khả năng, để cho vị Thiên Đình Chi Chủ kia trực tiếp tới trả lời là tốt nhất.

Từ Chương tự nhiên cũng cảm thấy Thôi Hằng nghi ngờ, liền giải thích: “Tiền bối, thật ra thì đối với chân tượng chuyện này, cho tới bây giờ cũng là mỗi người nội một kiêu, khó mà có cái kết luận gì, yần bối cũng chỉ có thể miêu tả tình huống chính mình hiểu biết, không dám công công kết luận.”

”Ừ, như vậy thì rất tốt.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Tình huống càng thâm nhập, ta sẽ trực tiếp hướng sư trưởng của các người tiên hành nghe ngóng.”

Nói tới chỗ này, hắn liền lật tay ngưng tụ một khối ngọc thạch ” Các người có thể mang vật này giao cho sư trưởng của các người, chờ sau khi bọn hắn xem qua vật này, tự nhiên sẽ tới nơi này gặp ta.”

Ngay sau đó Thôi Hằng mang khối ngọc thạch này nhẹ nhàng ném đi, liền khiến nó trôi dạt đến trước mặt Thang Tuyên.

“Đã tạ tiền bồi.” Thang Tuyên tức thì thở phào nhẹ nhõm, nhận lấy khối ngọc thạch này, chỉ cảm thấy vào tay âm áp, nhưng cũng không cảm giác được có điểm đặc biệt gì.

Chẳng qua, trong lòng của hắn cũng biết, trong ngọc thạch này hơn phân nửa ẩn chứa tin tức chỉ có người cảnh giới cao hơn mới có thể cảm giác, là dùng để tiên hành câu thông cùng sư trưởng của mình.

“Vãn bồi nhất định sẽ mang khối ngọc thạch này đưa đến trong tay sư trưởng.” Thang Tuyên cung kính hành lễ nói.

”Ừ, đi thôi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Công việc tiếp sau này có thể chờ sau khi sư trưởng của các người đến, tự mình cùng ta thương lượng.”

Ở Thang Tuyên cùng Từ Chương nơi này đã khó mà lại đạt được tin tức có giá trị gì, còn không bằng chờ sau khi sư trưởng bọn họ đến trực tiếp tiên hành giao lưu.

Trong khối ngọc thạch kia có ẩn chứa một tia Hóa Thần Chi Lực.

Mặc dù chỉ là trình độ tương đương với lúc sơ nhập Hóa Thần sơ kỳ, so với Thôi Hằng bây giờ nhỏ yếu hơn quá nhiều, nhưng chỉ cần cường giả Vĩnh Hằng Viện không có đầu óc mê muội, hắn có thể biết loại cường độ sức mạnh này ý vị như thế nào.

Nhất định sẽ tự mình tới.

“Tiền bồi chúng ta cáo từ.” Thang Tuyên cùng Từ Chương hành lễ nói cáo biệt.

Chẳng qua, trước lúc rời đi, hai người lại nói ” Đại ân cứu mạng của tiền bồi, ta mãi nhớ trong lòng. Nếu tiền bồi có cần gì, chúng ta lúc nào cũng nguyện ra sức trâu ngựa!”

“Đi thôi.” Thôi Hằng mỉm cười khoát tay nói.

Đợi đến sau khi Thang Tuyên cùng Từ Chương rời khỏi, nơi này cũng chỉ còn lại có hai người Thôi Hằng cùng gái

quần áo trắng kia.

Thôi Hằng đi tới trước người cô gái quần áo trắng của, lẳng lẳng nhìn nàng, bỗng nhiên mở miệng hỏi: “Nhớ Chu Quân Thiên sao?”

Chu Quân Thiên cái tên này vừa ra khỏi miệng, thân thể mỏng manh gầy nhỏ của cô gái quần áo trắng liền không tự chủ được run một cái.

Nàng đầu tiên là lắc đầu, sau đó lại gật đầu, lẩm bẩm nói: “Vâng, là sư huynh, sư huynh, hẳn là sư huynh ta, cũng là phu quân của ta...”

Điều này làm cho Thôi Hằng hoàn toàn chắc chắn, nàng chắc là “Lâm Thanh Trúc” viết trên linh bài trên bàn thờ thần trong Quân Thiên Cung.

“Người còn nhớ mình là như thế nào trở thành Lâm Thanh Trúc sao?” Thôi Hằng tiếp tục dò hỏi.

“Ta, ta, Lâm Thanh Trúc...” Cô gái quần áo trắng cúi đầu, âm thanh có chút phát run, bỗng nhiên lại lắc đầu nói “Ta vô tội, ta vô tội, ta, Ôn Bộ Lữ Thanh Trúc...”

Ý thức của nàng hiển nhiên vẫn còn ở một cái trạng thái vô cùng hỗn loạn, hoàn toàn là lời trước không khớp lời sau, thậm chí mâu thuẫn lẫn nhau, cũng khó mà đạt được tin tức có giá trị chính xác gì.

“...” Thôi Hằng hơi trầm mặc, thầm nghĩ trong lòng “Xem ra vẫn là phải dẫn nàng đi trở về nhân gian một chuyến, đi một chuyến Quân Thiên Cung Minh Hải Tinh, hoặc là đi Đạo Chu Tinh tìm tìm một cái di tích Đạo Nhất Tông, cũng có thể đi Đạo Nhất Cung nhìn một chút, cũng có thể có chút trợ giúp.”

Ý niệm tới đây, hắn liền tiện tay mở ra một cái tiểu thế giới, nói với cô gái quần áo trắng: “Vào đi.”

Chương 834: Vĩnh Hằng Viện (3)

Cô gái mặc áo trắng này ý thức mơ hồ mà hỗn loạn, lại có thực lực Thiên Quan tầng bảy tầng tám, nếu là thả nạng ở bên ngoài, tùy thời đều có thể nổi điên.

Đối với những người khác mà nói, điều này là vô cùng nguy hiểm, còn không bằng đưa nạng đặt vào trong một cái tiêu thể giới độc lập.

Sau khi cô gái quần áo trắng đi vào tiêu thể giới độc lập, ánh mắt Thôi Hằng lại nhìn phía phương xa, cảm giác thần trí của hắn kéo dài khuếch tán, bắt đầu tiến một bước dò xét toàn bộ tình huống Thanh Thiên Châu.

Muốn phải tra xét một chút xem có hay không tình huống tương tự cùng sự kiện cô gái quần áo trắng.

Dù sao, cô gái quần áo trắng đã mai táng mấy chục vạn năm trong tòa mộ địa kia, vẫn luôn không có động tĩnh gì.

Bây giờ lại lần nữa hồi phục lại ở bên trong màn ánh sáng tràn đầy Tinh Hồng Tai Kiếp, thành trạng thái không sống không chết.

Theo Thôi Hằng, chỉ cần Tinh Hồng Tai Kiếp vẫn còn tiếp tục lan tràn, chỉ sợ cũng khó tránh khỏi còn sẽ có tình huống tương tự phát sinh.

Có thể dò tra toàn thể một chút, tiến hành trước thời hạn phòng ngừa.

“Ánh sáng đỏ thắm bên kia, dường như lại nồng nặc mấy phần a.” Ánh mắt Thôi Hằng rơi vào Tây Bộ Thanh Thạch Hoang Nguyên, thần sắc trở nên ngưng trọng.

...

Vĩnh Hằng Viện là một nhà tông môn cực kỳ cổ xưa.

Ngay từ lúc Viễn Cổ Thiên Đình còn chưa kiến lập, Vĩnh Hằng Viện cũng đã tồn tại, còn có lời đồn đãi nói tổ sư Vĩnh Hằng Viện thậm chí từng tại bên người người sáng tạo Thiên Giới nghe giảng học pháp, sâu không lường được.

Vì vậy, Vĩnh Hằng Viện ngay từ lúc thời đại viễn cổ cũng đã là đại tông đứng đầu bên trong Thiên Giới.

Ở bên trong tràng Tinh Hồng Đại Kiếp bùng nổ đó, Vĩnh Hằng Viện bằng vào nội tình thâm hậu của chính mình, gần như giữ nguyên truyền thừa của mình một cách hoàn hảo, thậm chí còn có dư lực đi trợ giúp không ít tông môn nhỏ thực lực hơi yếu.

Bây giờ, Vĩnh Hằng Viện cũng là một trong Bất Hủ Đạo Thống cường đại nhất bên trong 9000 Thiên Châu này.

Bây giờ lại một lần Tinh Hồng Đại Kiếp nữa sắp đến.

Hơn nữa có thể xác định chính là, lần Tinh Hồng Đại Kiếp này không giống với ngày trước, dị vực rất có thể nhân cơ hội này phát động tông tiên công.

Cứ như vậy, trình độ nguy hiểm của Tinh Hồng Đại Kiếp lần này có thể trực tiếp tiếp cận Tinh Hồng Đại Kiếp lần đầu tiên, tràn đầy nguy cơ khó mà xác định.

Vì có thể ứng đối cái nguy cơ này, Liên Hoàn thân là Viện Chủ Vĩnh Hằng Viện mỗi ngày đều đang bận rộn, chuẩn bị cùng cường giả của mỗi Bất Hủ Đạo Thống hợp tác, cùng đi cởi ra phong ấn cho Thiên Đình Chi Chủ.

Thực lực dị vực thật sự là quá mạnh mẽ.

Cửu Thiên dị vực chính là chín cường giả vượt qua tầng thang trời thứ ba, đây đối với Thiên Giới hôm nay mà nói, nhất định chính là uy năng không lồ không thể chịu đựng.

Dù sao, người trọng 9000 Thiên Châu này cộng lại, lại tính lại những người chết giả, người bé quan kia, người vượt qua tầng thang trời thứ ba trong Thiên Giới chỉ sợ cũng chỉ có ba bốn vị.

Chỉ bằng lực lượng như vậy, căn bản cũng không khả năng ngăn cản dị vực tập kích.

Vì vậy, cởi ra phong ấn cho Thiên Đình Chi Chủ, để cho Thiên Đình Chi Chủ trở về, là thành mục tiêu chung của tất cả cường giả, đây cũng là hy vọng duy nhất ngăn cản dị vực tập kích.

Một ngày này, Liên Hoàn mới vừa kết thúc một tràng hội nghị cùng cường giả các thế lực, vẫn là đang thảo luận phải làm thế nào cởi ra phong ấn cho Thiên Đình Chi Chủ.

Nhưng mà thương lượng tới thương lượng đi cũng không có một kết luận rõ ràng.

Phong ấn của Thiên Đình Chi Chủ là do Cửu Thiên dị vực bố trí, không chỉ có hiệu quả cực mạnh, còn hết sức tinh diệu, muốn giải khai phong ấn như vậy, tuyệt không phải chuyện một sớm một chiều.

Hết sức khó khăn.

Liên Hoàn mới vừa đi tới bên ngoài, liền thấy hai tên đệ tử của mình vội vã chạy tới, nhìn vẻ mặt dường như rất là gấp gáp, nhưng trong ánh mắt mang theo vui mừng, đoán chừng là chuyện tốt.

Chính là Thang Tuyên và Từ Chương.

“Hai người các ngươi đây là làm sao, cười vui vẻ như vậy?” Liên Hoành nhìn hai người mỉm cười nói “Nhìn các ngươi như vậy, chẳng lẽ là gặp chuyện gì tốt?”

“Đúng là chuyện tốt, thiên đại hảo sự.” Từ Chương gạt đầu liên tục, cười nói “Su tôn, chúng ta lần này đi Thanh Hoa Vực, gặp một vị cường giả tuyệt thế.”

“Cường giả tuyệt thế?” Liên Hoành nghe vậy rất là kinh ngạc.

Hai tên đệ tử của mình cũng đều là người vượt qua tầng thang trời thứ nhất, ngày thường trong Vĩnh Hằng Viện cũng đã gặp không ít người vượt qua tầng thang trời thứ hai, dạng cường giả gì có thể bị bọn họ coi là cường giả tuyệt thế?

“Su tôn, mời ngài xem một chút.” Thang Tuyên biết chẳng qua là ngôn ngữ giải thích là rất thiếu thốn, không nói được rõ ràng, vì vậy trực tiếp lấy ra cái khối ngọc thạch kia, giao cho sư phụ mình “Đây là vị tiên bối kia bảo ta giao cho ngài.”

“Ồ?” Liên Hoành khá có hứng thú nhận lấy khối ngọc thạch này, đang chuẩn bị tra xét rõ ràng một phen, nhưng mới vừa vào tay, trên mặt của hắn liền lộ ra vẻ mặt khó thể tin, kinh hô thành tiếng.

“Cái này, cái này là sức mạnh tầng thứ gì?!”

Chương 835: Đây rốt cuộc là tồn tại bực nào? (1)

Liên Hoàn cũng sớm đã là cường giả vượt qua tầng thang trời thứ hai, đạt tới cảnh giới Thiên Quan tầng thứ chín, thực lực gần như rất nhiều chí tôn Viễn Cổ Thiên Đình.

Ở Thiên Giới hôm nay, cảnh giới như vậy đã gọi là đạt tới đỉnh cao.

Đây cũng là một trong nguyên nhân căn bản khiến Vĩnh Hằng Viên có thể lãnh đạo đông đảo Bất Hủ Đạo Thống, trở thành thủ lĩnh của mọi người.

Hơn nữa do xuất thân từ Vĩnh Hằng Viên, học thức tự thân của Liên Hoàn cũng đủ Uyên Bác, nội tình đủ sâu dày, lấy hiểu biết đối với Thiên Giới, đối với dị vực của hắn mà nói, đã có rất ít người có thể vượt qua hắn.

Nhưng hắn chưa từng thấy qua lực lượng như vậy.

Thuần túy như vậy, hùng vĩ như vậy, sâu không lường được như vậy.

Ở trong nháy mắt khi tiếp xúc được lực lượng ẩn chứa bên trong ngọc thạch này, Liên Hoàn cũng cảm giác được chính mình phảng phất là đi tới trong vũ trụ tinh không vô biên quảng đại.

Vô số ngôi sao, vô số tinh hệ đem hắn bao vây lại, trong hư không chung quanh đan xen đại đạo pháp tắc đếm không hết, mỗi một loại đại đạo pháp tắc đều đủ để dễ dàng chôn vùi không biết bao nhiêu vạn lần chính mình.

Cái này là lực lượng cường đại bực nào, cái này là uy năng của tồn tại bực nào? !

Liên Hoàn có thể hết sức rõ ràng tin chắc, đây chính là sức mạnh mạnh nhất hắn đã gặp trong cuộc đời.

Hắn thấy, coi như là cường giả vượt qua tầng thang trời thứ ba, đạt tới Thiên Quan tầng thứ mười, thậm chí tầng thứ mười một, cũng không thể cùng loại lực lượng này đánh đồng.

Có lẽ chỉ có Thiên Đình Chi Chủ trong truyền thuyết đã đứng ở tột cùng nhất Thiên Môn mười hai quan, ở trên con đường này đi tới cuối, mới có thể cùng loại lực lượng này chống đỡ được.

Liên Hoàn dốc hết toàn lực đè xuống nội tâm khiếp sợ của chính mình, miễn cưỡng bình phục tâm tình, chỉ vào ngọc

thạch trong tay, hướng hai tên đệ tử dò hỏi ” Cái này, vật này là các người lấy được từ trong tay vị cường giả tuyệt thế kia?”

Bên trong ngọc thạch này ẩn chứa lực lượng mạnh mẽ, thật sự là quá mức kinh người, vượt xa khỏi phạm vi tưởng tượng của hắn, đơn giản là cường đại đến một cái mức độ khó tin.

Lấy cảnh giới Thiên Quan tầng thứ chín của hắn, thậm chí cũng cảm giác mình hoàn toàn không cách nào tính toán được người có công lực này sẽ là cường đại dường nào.

Phỏng chừng khê thối nhẹ một cái, là có thể đem hết thảy người chưa vượt qua tầng thang trời thứ ba đều giết chết đi.

Thiên Giới hôm nay, làm sao sẽ xuất hiện loại sức mạnh tầng thứ này?

Không thể tưởng tượng nổi a!

“Không sai. ” Thang Tuyên gật đầu một cái nói ” Chính là vị tiên bối kia tự tay giao cho chúng ta.”

“Đúng thế. ” Từ Chương cũng gật đầu nói ” Cũng là vị tiên bối kia cho phép chúng ta đem khối ngọc thạch này giao cho ngài, còn có những sư trưởng khác của chúng ta.”

“Vậy hắn có hay không nói khối ngọc thạch này là hắn từ chỗ nào có được? ” Liên Hoành hỏi tới ” Hoặc là có hay không nói lai lịch cụ thể của khối ngọc thạch này?”

Thang Tuyên cùng Từ Chương nghe vậy sững sờ, sau khi liếc mắt nhìn nhau, đều thấy được vẻ mờ mịt cùng nghi ngờ trên mặt đối phương.

“Sư tôn, ngài có thể là hiểu lầm. ” Thang Tuyên lắc đầu nói ” Khối ngọc thạch này cũng không phải là đồ vật vị tiên bối kia từ nơi nào đó có được, mà là hắn tiện tay chế tạo ra.”

“Đúng thế. ” Từ Chương gật đầu bổ sung nói ” Lúc ấy vị tiên bối kia chẳng qua là tiện tay bóp một cái, bỗng mang khối ngọc thạch này chế tạo đi ra.”

“Cái gì? ! ” Liên Hoành nghe vậy nhất thời trợn to hai mắt, khắp khuôn mặt là vẻ khiếp sợ, ánh mắt nhìn chăm chú khối ngọc thạch trong tay này, trong lòng dâng lên sóng gió kinh hoàng.

Trong một khối ngọc thạch tiện tay chế tạo liền ẩn chứa lực lượng cường đại như vậy.

Vậy nếu là chân chính ra tay lại nên là uy năng bậc nào?

Đây rốt cuộc là một vị tồn tại dạng gì?

“Đem việc bọn người gặp vị tiên bối này nói căn kẽ. ” Liên Hoành vội vàng lại hỏi, dưới sự kinh hãi, hắn cũng thay đổi

cách xưng hô, gọi là tiên bối.

Một vị tồn tại cường đại đến không tưởng tượng nổi như vậy, không phải là tiên bối là cái gì?

“Sur tôn, chuyện là như vậy, chúng ta vốn là nghe Trường Sinh Thân Sơn bị cao nhân Thanh Hoa Vực tiêu diệt...”
Thang Tuyên mang chuyện đã xảy ra nói liên tục.

Trong đó còn xen kẽ chuyện về Lữ Thanh Trúc, cuối cùng là lấy việc Thôi Hằng hội thăm bọn họ phải như thế nào ngăn cản dị vực tập kích mà kết thúc.

“Híz-khà zz Hí-zzz, vị tiên bối kia hướng các người hỏi thủ đoạn ngăn cản dị vực tập kích, bị các người cự tuyệt?”

Trên trán Liên Hoàn không khỏi toát ra chút mồ hôi lạnh, lại có chút may mắn nói ” Vị tiên bối này thật là người nhân từ, hai người các người a, ngày sau hành sự vẫn là phải linh hoạt một chút.

“Đúng rồi, sau khi vị tiên bối kia đem ngọc thạch này giao cho các người, ngoại trừ muốn các người phải đem ngọc thạch này đưa đến bên này của ta ra, có còn dặn dò cái gì hay không?”

“Nói qua một câu. ” Thang Tuyên gật đầu nói ” Vị tiên bối kia còn nói, chỉ cần ngài tiếp xúc được khối ngọc thạch này, liền biết phải nên làm như thế nào.”

“...” Liên Hoàn nghe vậy hơi sửng sò, ngay sau đó cười khỏ nói ” Thì ra là như vậy, vị tiên bối kia thật ra thì vẫn là lòng muốn ngăn cản chuyện dị vực, chỉ là không muốn nghe từ các người mà thôi.

“Chẳng qua như vậy cũng tốt, chuyện này ý nghĩa là vị tiên bối kia nguyện ý chấp nhận gặp mặt chúng ta, chúng ta cũng có thể nhân cơ hội này cùng vị tiên bối này hảo hảo giao lưu một phen.”

Nói tới chỗ này, Liên Hoàn hơi ngẫm nghĩ một chút, trầm giọng nói ” Thang Tuyên, Từ Chương, hai người các người từng người đi tìm một sứ giả đưa tin của những tông môn khác ở nơi này của chúng ta, mời chương giáo của bọn họ tới đây nói chuyện, liền nói có đại sự hạng nhất cần thương lượng.”

Vĩnh Hằng Viện thân, là là một trong thủ lĩnh, không ít tông môn đều ở chỗ này sắp đặt sứ giả đưa tin, để bảo đảm có thể tùy thời liên lạc.

“Đúng rồi, vị tiên bối kia quả thật nói Lữ Thanh Trúc là trạng thái không sống không chết, giống như cương thi?” Liên Hoàn lại hỏi.

“Đúng thế. ” Thang Tuyên cùng Từ Chương trằm miệng một lời nói.

“Xem ra tin đồn ban đầu là thật a... ” Liên Hoàn thấp giọng lẩm bẩm, ngay sau đó hướng hai tên đệ tử khoát tay nói
” Đi đi.”

Chương 836: Đây rốt cuộc là tôn tại bực nào? (2)

Từ sau khi rất nhiều Bất Hủ Đạo Thống tiến hành kết minh, dự định liên hợp lại ngăn cản dị vực xâm phạm, liền thiết trí truyền tống trận cho nhau, thuận lợi lui tới.

Vì vậy, sứ giả đưa tin mới vừa đem tin tức truyền tới không bao lâu, liền có rất nhiều chưởng giáo của Bất Hủ Đạo Thống chạy tới, chừng hơn mười người, tất cả đều là cường giả vượt qua tầng thang trời thứ hai.

Bọn họ nghe Liên Hoành bên này nói có đại sự hạng nhất muốn thương lượng, tất cả đều cho là xảy ra chuyện lớn gì, lập tức liền tới.

Sau khi Liên Hoành tiếp đãi bọn họ, cũng không trực tiếp nói rõ trước tình huống, mà là đưa bọn họ dẫn tới bên trong nghị sự đường, sau đó đem khối ngọc thạch kia lấy ra, đặt ở trên bàn trung ương.

Mọi người không có tiếp xúc được ngọc thạch này, liền không có cảm nhận được sức mạnh trong đó, toàn bộ đều có chút không rõ vì sao.

“Liên Viện Chủ, người đây là ý gì, đem chúng ta đều kêu đến, chính là vì xem khối ngọc thạch này sao?”

“Là cái đại sự hạng nhất gì? Là dị vực lại có chiều hướng, hay là chuyện giải phong cho Thiên Đình Chi Chủ có khởi sắc rồi hả?”

“Liên Viện Chủ, người cũng đừng thừa nước đục thả câu, tình huống mới gì cứ nói thẳng đi. Khối ngọc thạch này là có chỗ đặc thù gì sao?”

...

...

Trong nghị sự đường nghị luận âm ỉ.

Có người cách khối ngọc thạch này hơi gần, đem ngọc thạch cầm lên, dự định quan sát tỉ mỉ một phen.

Nhưng hần vừa mới tiếp xúc ngọc thạch này, cả người liền run rẩy, trên mặt lộ ra biểu tình vô cùng kinh hãi, sau đó chợt đem khối ngọc thạch này ném tại trên bàn ” Đây, đây là sức mạnh gì? !”

Trong nghị sự đường tức thì trở nên yên tĩnh lại, ánh mắt của mọi người đều nhìn về phía người này, cùng với khối ngọc thạch nhìn như thông thường trên bàn kia.

Người này tu vi bất phàm, đã là Thiên Quan tầng thứ bảy.

Đây cũng là tầng thứ cảnh giới nhiều nhất phổ biến nhất bên trong mọi người tại đây, hẳn vừa mới tiếp xúc ngọc thạch liền lộ ra biểu tình kinh hãi như thế, liên ý nghĩa những người khác sau khi tiếp xúc ngọc thạch, hơn phân nửa cũng là sẽ có phản ứng tương tự.

Dạng ngọc thạch gì, dạng sức mạnh gì, mới có thể làm cho cường giả Thiên Quan tầng thứ bảy chẳng qua là vừa mới tiếp xúc liền kinh hãi thành bộ dáng này?

Sau khi thấy tình hình này, có người hướng Liên Hoàn hỏi ” Ngọc thạch này là chuyện gì xảy ra, bên trong có sức mạnh đặc thù gì?”

Cũng có người trong lòng hiếu kỳ, y như người lúc trước kia vậy, cảm khối ngọc thạch này lên.

Nhưng những người này cũng sẽ như người lúc trước kia vậy, ngay lập tức sẽ cảm nhận được cảm giác chấn động trước đó chưa từng có, cũng trực tiếp kinh hô thành tiếng, lập tức quăng xuống khối ngọc thạch kia.

Phản ứng liên tiếp này, khiến cho những người chưa đặt tay vào càng hiếu kỳ hơn.

Vì vậy, người trong nghị sự đường bất luận nghĩ như thế nào, tiếp theo đều thử nghiệm tiếp xúc khối ngọc thạch này một chút, cho nên bọn họ đều không ngoại lệ mà đều cảm nhận được một tia lực lượng mênh mông cùng cường đại trong đó.

Đây là một loại sức mạnh cường đại đến tột đỉnh, cường đại đến không thể tưởng tượng được, uy năng, có trong đó thậm chí không cách nào dùng ngôn ngữ để tiến hành hình dung.

Mọi người ở đây, không ai từng gặp qua lực lượng cường đại như vậy.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Liên Hoàn.

“Sức mạnh trong ngọc thạch này là từ đâu tới? Quá mạnh mẽ, lại sẽ có lực lượng cường đại như vậy!”

“Nếu mà ngọc thạch như vậy có thể lại nhiều hơn một chút, coi như dị vực thật phái binh xâm lấn quy mô lớn, cũng không đủ gây sợ!”

“Liên Viện Chủ, sức mạnh bên trong khối ngọc thạch này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, có hay không có cơ hội cho chúng ta sử dụng, giúp bọn ta ngăn cản dị vực?”

Một chuỗi câu hỏi thoáng cái đề cập hết ra.

Thật ra thì, đôi với loại tình huống này, Liên Hoàn cũng không cảm thấy ngoài ý muốn chút nào.

Hắn ung dung thong thả đứng lên, mang một khối ngọc thạch kia cầm trong tay, ánh mắt ngắm nhìn bốn phía, mỉm cười nói: “Ngọc thạch này đến từ một vị tiên bồi tiện tay sáng tạo.”

Nhất thời gây nên ngàn cơn sóng, trong nghị sự đường nhất thời lại trở nên cực độ an tĩnh, không thể tin nhìn khối ngọc thạch kia.

Tiện tay là có thể sáng tạo ngọc thạch nắm giữ sức mạnh to lớn như thế!

Đây nên là tồn tại bực nào hả?

“Vị tiên bồi này cũng đang quan tâm chúng ta muốn như thế nào ngăn cản dị vực.” Liên Hoàn lại tiếp tục bổ sung nói, “Lần này ta kê chư vị tới, là muốn làm một việc.”

“Là muốn chúng ta cùng nhau đi viếng thăm vị tiên bồi này sao?” Có người dò hỏi.

“Nhưng nếu là gặp phải bầy rập, chúng ta há chẳng phải là sẽ bị một lưới bắt hết?” Cũng có người lo lắng nói.

“Người lo âu như vậy khó tránh khỏi có chút dư thừa.” Có người lại xem thường “Cường giả như vậy nếu quả thật muốn đối phó chúng ta, cần gì phải dựng bầy rập? Chỉ sức mạnh bên trong ngọc thạch này, cũng đủ để đem ta người toàn bộ tiêu diệt.”

“Không sai, ta dự định cùng các vị cùng đi viếng thăm vị tiên bồi này.” Liên Hoàn gật đầu một cái, còn nói rõ một tình huống, “Ngoài ra, Ôn Bộ chí tôn Lữ Thanh Trúc cũng tái hiện thế gian.

“Điều này thì ý nghĩa cái lời đồn đãi cổ xưa đó có lẽ là thật, chuyện cõi ra phong ấn cho Thiên Đình Chi Chủ cũng phải thảo luận kỹ hơn, có lẽ trong phong ấn kia cũng sớm đã không có một bóng người.”

Chương 837: Hương khói chí lực, thần linh phân thân (1)

Trước đây sau khi Thiên Đình Chi Chủ sửa lại án xử sai cho Ôn Bộ chí tôn Lữ Thanh Trúc, liền có một lời đồn đãi lưu truyền ra ở giữa cường giả cao tầng.

Nói là Thiên Đình Chi Chủ dự cảm được đại kiếp buông xuống, sợ dĩ sửa lại án xử sai cho Ôn Bộ chí tôn, cũng giống trông khua chiêng tiến hành an táng, còn đích thân tiến hành sắp xếp mộ thất, chính là bởi vì an trí hậu chiêu ở nơi đó.

Chờ đến sau khi dị vực cử binh xâm lấn quy mô lớn, Thiên Đình Chi Chủ gặp phải dị vực Cửu Thiên liên thủ phong ấn, lời đồn đãi này liền bị nhiều người tin hơn.

Chẳng qua, bởi vì sau khi Ôn Bộ chí tôn được mai táng, mộ huyệt liền thật giống như biến mất, lại không người có thể tìm tòi đến, trong mấy chục vạn năm sau, Thiên Đình Chi Chủ cũng không có bất kỳ tin tức thoát khôn, lời đồn đãi này cũng liền dần dần bị người quên bẵng đi.

Bây giờ, mộ thất của Ôn Bộ chí tôn đột nhiên hiện thế, ngay cả bản thân Lữ Thanh Trúc đều xuất hiện.

Điều này liền khiến cho một đám cường giả cổ xưa lần nữa nhớ lại lời đồn đãi kia.

Có lẽ đây là tác dụng sinh ra của hậu chiêu của Thiên Đình Chi Chủ.

Có hay không ý nghĩa là Thiên Đình Chi Chủ thật ra thì đã đang âm thầm thoát khỏi phong ấn?

Đây là chuyện vô cùng có khả năng.

Dù sao, vị Thiên Đình Chi Chủ kia nghe nói là cường giả đứng ở tối đỉnh phong của Thiên Môn mười hai quan, sự vận dụng đối với đặc tính Thiên Môn đã đạt tới đỉnh cao, hoàn toàn không phải bất kỳ người nào chưa đạt tới cái cảnh giới kia có thể so sánh.

Lúc trước Cửu Thiên dị vực sợ dĩ có thể đem Thiên Đình Chi Chủ phong ấn, ngoại trừ là đột nhiên tập kích đánh cho trở tay không kịp ra, còn có sức mạnh kỳ dị khác giúp đỡ, vậy mới có thể thành công.

Cường giả đỉnh cao như Thiên Đình Chi Chủ vậy, thoát thân sau khi hậu chiêu mà chính mình lưu lại có hiệu quả, cũng không phải là chuyện rất kỳ quái gì.

“Các người nói, cường giả tuyệt thế chê tao khối ngọc thạch này, có phải là bản thân Thiên Đình Chi Chủ?” Có một người đàn ông tuổi trung niên bỗng nhiên mở miệng nói.

Hắn là Cốc Chủ Bất Hủ Đạo Thống Bất Lão Cốc, tên là Tần Đường, có tu vi Thiện Quan tầng thứ tám, ở bên trong một đám cường giả Bất Hủ Đạo Thống này cũng gọi là người xuất sắc thực lực hơn người.

Lời suy đoán này nhất thời để cho mọi người sững sờ, chính Liên Hoành cũng ngây ngẩn.

Dường như rất có thể a!

Nếu Thiên Đình Chi Chủ có thể đã thoát khỏi, đồng thời lại xuất hiện một vị cường giả thực lực vượt quá tưởng tượng của tất cả mọi người, tên cường giả này còn có thể dễ dàng chế trụ Ôn Hoành chí tôn Lữ Thanh Trúc.

Đây quả thật là có thể là bản thân Thiên Đình Chi Chủ!

“Tần huynh nói cực phải.” Liên Hoành gật đầu một cái, trầm giọng nói “Đúng là có khả năng này. Sức mạnh trong ngọc thạch này quả thực quá mạnh mẽ, chỉ sợ cũng chỉ có Thiên Đình Chi Chủ có thể đạt tới tầng thứ này.

“Chẳng qua, nếu vị cường giả tuyệt thế kia cũng không chủ động nói rõ thân phận của mình, chúng ta cũng không tiện tự mình đoán bừa, khi đi tới bãi phỏng chỉ cần tỏ rõ kính ý của mình là được, các vị cho là làm như vậy được không?”

“Đúng là nên như thế.” Tần Đường gật đầu một cái, mọi người còn lại cũng rời rít gật đầu phụ họa.

Sau đó, bọn họ sau khi trải qua một phen thương lượng, rất nhanh thì quyết định kê hoạch đồng thời đi tới đô thành Mộc Quốc, viếng thăm vị cường giả tuyệt thế kia.

Đương nhiên, các loại lễ vật nhất định phải chuẩn bị xong, bày tỏ kính ý.

...

Tinh Hồng Tai Kiếp quét sạch toàn bộ Thanh Hoa Vực vẫn đang tiếp tục phát sinh, cũng không có bởi vì Lữ Thanh Trúc bị Thôi Hằng bắt mà ngưng hẳn.

Bất quá, Tinh Hồng Tai Kiếp ở giai đoạn hiện tại này chính là mức độ tương đối bình thường, chẳng qua là đưa một ít sinh linh quý dị chưa đạt tới tầng thứ Thiên Quan, thậm chí chỉ tương đương với Tiên Giới đệ ngũ cảnh, đệ lục cảnh sống lại.

Cứ như vậy, dưới sự xử lý của Hoàng Thiên Giáo, bởi vì tràng tai kiếp này mang đến tai hại cũng trở nên ít vô cùng, tâm tình khủng hoảng của mọi người cũng giảm bớt rất nhiều.

Tương tự, điều này cũng làm cho người tín ngưỡng tôn kính Hoàng Thiên Thần Tôn càng ngày càng nhiều, giáo chúng Hoàng Thiên Giáo bắt đầu tăng trưởng kiêu hùng nô, thậm chí đã bắt đầu hướng bên ngoài Thanh Hoa Vực lan tràn ra.

Khi tín đồ đạt tới số lượng nhất định rồi, tu vi vốn là Nguyên Anh đỉnh phong của Hoàng Cân Lục Sĩ bỗng nhiên không có dấu hiệu nào đột phá.

Nhưng cũng không có đạt tới Hóa Thần kỳ.

Mà là ở vào một vị trí giữa hai tầng thứ.

Loại trạng thái này khiến cho Hoàng Cân Lục Sĩ vô cùng nghi ngờ, chính hẵn tìm hiểu không ra, chỉ có thể tới Thôi Hằng bên này tìm kiếm giải đáp.

Chương 838: Hương khói chi lực, thần linh phân thân (2)

“Người bây giờ đã đi lệch con đường Tu Tiên bình thường.”

Thôi Hằng kiểm tra tình huống Hoàng Cận Lực Sĩ, phát hiện Nguyên Anh trong cơ thể hắn đã biến mất không thấy gì nữa, mà là chuyển biến hóa thành một loại thần lực màu vàng óng.

Loại thần lực này đang giữ nguyên đặc tính Nguyên Anh, đồng thời còn đạt được thật nhiều tăng trưởng thực lực, hơn nữa đã vượt qua Thiên Quan tầng thứ sáu, khả năng tương đương với Thiên Quan tầng bảy tầng tám.

Chỉ bất quá, loại thần lực màu vàng óng này cũng có chút thiếu sót, đó chính là bên trong ẩn chứa lượng ý chí chúng sinh cực kỳ lớn, vốn không có sức mạnh tinh thuần đơn thuần mà chính mình tu hành ra.

Hiển nhiên, đây chính là một loại lực lượng đến từ tín ngưỡng hương khói.

Lấy tu vi cảnh giới của Hoàng Cận Lực Sĩ, tự nhiên có thể dễ dàng áp chế ý chí chúng sinh ẩn chứa bên trong thần lực, nhưng theo hương khói tăng nhiều, thần lực tăng cao, hắn sẽ không thể tránh khỏi bị ý chí chúng sinh ảnh hưởng.

“Tiên Tôn, ta bây giờ phải nên làm như thế nào? ” Hoàng Cận Lực Sĩ dò hỏi ” Ta luôn cảm giác tiếp tục như vậy nữa, lâu ngày ta có thể sẽ biến thành một sinh linh khác.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, trầm giọng nói ” Chờ đến khi hương khói tín ngưỡng chi lực đủ cường đại, người sẽ chuyển hóa thành cái loại thần linh mà ý chí chúng sinh mong đợi kia, mà không phải là người tu hành có ý chí độc lập của tự mình.

“Có điều người đừng lo, chờ lát nữa ta sẽ thi pháp, đem loại hương khói tín ngưỡng chi lực này từ trên căn bản tu hành của người cách ly ra, để cho những lực lượng này chỉ coi như công cụ bị người sử dụng, sẽ không trực tiếp ảnh hưởng người tu hành.”

“Đa tạ Tiên Tôn! ” Hoàng Cận Lực Sĩ nghe vậy nhất thời liền thở phào nhẹ nhõm, biến hoá trong khoảng thời gian gần đây, thật sự là để cho hắn cảm thấy vô cùng khủng hoảng, bây giờ chung quy coi là có thể an tâm.

“Từ trên một đêm này cũng có thể thấy được một trong những mục đích của tên Đạo Thần đó.” Thôi Hằng như có điều suy nghĩ nói ” Nếu như ban đầu Minh Thành thật y theo Đạo Thần dặn dò, tạo lập được giáo phái tôn kính Đạo Thần mà nói...

“Như thế lâu ngày, bên trong Thiên Giới sẽ xuất hiện một vị Đạo Thần do ý chí chúng sinh ngưng tụ mà thành, nói theo một ý nghĩa nào đó, cái này cũng có chút tương tự với thân linh phân thân của bản thể Đạo Thần?”

“Đây là muốn thông qua liên lạc giữa phân thân cùng bản thể làm gì đó? Loại nối tiếp cách hai Giới này lại có thể làm gì? Hẳn làm như vậy mục đích là cái gì?”

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng liền nói với Hoàng Cân Lục Sĩ ” Chờ đến sau khi lần Tinh Hồng Tại Kiếp này kết thúc, ta sẽ tạm thời đem thân lực bên trong cơ thể người bóc ra.

“Không chỉ là tiến hành cách ly đối với sức mạnh, mà là để cho cô thân lực này thoát khỏi thân thể của người mà tồn tại độc lập, khiến nó tạo thành một thân linh có thể tồn tại độc lập, có thể xem là một bộ thân linh phân thân của người.

“Sau đó ta sẽ đem người đưa đi hạ giới, người thử nghiệm cảm ứng thân linh phân thân này tại Thiên Giới, thí nghiệm một chút xem có thể làm được chuyện gì.”

“Vâng, Tiên Tôn!” Hoàng Cân Lục Sĩ gật đầu nói ” Đa tạ Tiên Tôn.”

“Ha ha, đây cũng là đang vì ta làm thí nghiệm.” Thôi Hằng cười khẽ một tiếng, đồng thời ánh mắt nhìn về phía bên ngoài ” Có một vài khách nhân đến, người đi nghênh đón một chút đi.”

...

Trong đô thành Mộc Quốc, hơn mười vị người xa lạ khí chất phi phàm đến đây.

Khí tức trên người những người này tràn đầy ý vị cổ xưa tang thương, cho người cảm giác vô cùng cường đại, căn bản cũng không có người dám ngăn trở bọn họ, chỉ có thể lặng lẽ nhìn bọn họ đi tới vị trí cung điện của Thôi Hằng.

Chính là các chưởng giáo đến từ Bất Hủ Đạo Thống như Vĩnh Hằng Viện, Bất Lão Cốc, Liên Hoàn cùng Tân Đường đứng ở phía trước nhất, hiển nhiên là coi như thủ lĩnh dẫn đội tới chỗ này.

Khi những người này dự định hành lễ bái kiến, cửa chính cung điện đột nhiên tự mình mở ra, bên trong đi ra một tráng hán da thịt toàn thân đều hiện lên gợn sóng màu vàng sậm.

Tráng hán này thân hình cực kỳ khôi ngô, nhưng cho người cảm giác cũng rất ôn hòa, hơn nữa còn có mấy phần khí tức thần thánh, liên phảng phất như một tôn thần linh ngời ngay ngắn ở trên bàn thờ thần, mà không phải người sống trên thế gian.

“Các vị xin mời đi theo ta đi. ” Ánh mắt Hoàng Cân Lục Sĩ quét qua mọi người, khẽ mỉm cười nói ” Tiên Tôn đã chờ ở bên trong.”

Nói xong, hắn liền xoay người ở trước mặt dẫn đường.

Hoàn toàn là một bộ tư thái người hầu.

Vào lúc này, đám người Liên Hoành và Tần Đường mới đột nhiên thức tỉnh, bọn họ phát hiện mình lại không cách nào nhìn thấu tu vi cảnh giới của tráng hán này, lại cho bọn hắn một loại cảm giác sâu không lường được.

Cái này ý vị như thế nào?

Người hầu của vị cường giả tuyệt thế kia đều cường đại hơn bọn họ? !

Chương 839: 990 vạn năm trước, kỷ nguyên sáng lập ban sơ (1)

Ôm tâm tình thấp thỏm, đám người Liên Hoàn và Tần Đường đi theo Hoàng Cân Lục Sĩ đi tới bên trong cung điện, gặp được Thôi Hằng đang uống trà.

Trong chớp nhoáng này, bọn họ liền biết, người trước mắt chắc chắn không phải là vị Thiên Đình Chi Chủ trước đây.

Bởi vì, coi như là Thiên Đình Chi Chủ, khí tức trên người cũng còn lâu mới được rộng rãi hùng vĩ như vậy, phảng phất bao la muôn vàn, toàn năng không gì không làm được vậy.

Dạng cảnh giới gì mới có thể có uy thế như vậy?

Chẳng lẽ cõi đời này thật tồn tại cảnh giới vượt qua Thiên Môn mười hai quan sao?

Đối mặt một vị cường giả sâu không lường được như vậy, những chương giáo Bất Hủ Đạo Thống trong ngày thường cao cao tại thượng này, toàn bộ đều cảm thấy rung động sâu đậm, ánh mắt ngưng trệ mà đứng đờ ra ở đó, thậm chí ngay cả hành lễ bái kiến đều quên.

Sau một hồi lâu, mấy tên cường giả Thiên Quan tầng thứ chín, tầng thứ tám lấy Liên Hoàn, Tần Đường cầm đầu, mới phục hồi tinh thần lại, vội vội vàng vàng hành lễ bái kiến.

“Vĩnh Hằng Viện Liên Hoàn bái kiến tiên bối.”

“Bất Lão Cốc Tần Đường bái kiến tiên bối.”

“Khởi Nguyên Đảo Vương Kỳ bái kiến tiên bối.”

...

...

Cùng lúc khi mấy người bọn hắn hành lễ, hơn mười người Thiên Quan tầng thứ bảy còn lại mới ý thức được bây giờ là tình huống gì, nhao nhao hành lễ bái kiến theo.

Thôi Hằng đối với điều này chính là cũng không chút nào để ý, hắn để chén trà trong tay xuống, nhẹ nhàng gạt đầu, mỉm cười nói: “Không cần đa lễ, các vị đều là cao nhân tu hành lâu ngày, lần này tới tìm ta, hẳn là đều nghĩ xong mục đích, không ngại nói thẳng.”

Hắn từ trước đến giờ không thích vòng vo, có lời nói thẳng là xong.

Đám người Liên Hoàn cùng Tần Đường liếc mắt nhìn nhau, lấy ánh mắt trao đổi với nhau một phen, sau đó liền gạt

đâu.

Cuối cùng là Liên Hoàn tiến lên một bước, cung kính nói: “Tiền bối, là như vậy, lần Tinh Hồng Tai Kiếp này cường thịnh trước đó chưa từng có, chỉ sợ là dị vực chuẩn bị tập kích ồ ạt, dự định phát động tổng tiến công đối với Thiên Giới.

“Đối mặt loại tình huống này, chúng ta vô lực ngăn trở, cho nên muốn giải khai phong ấn cho Thiên Đình Chi Chủ, lấy sức mạnh của Thiên Đình Chi Chủ tới đối kháng dị vực tập kích.

“Nhưng tu vị cảnh giới của bọn ta dù sao có hạn, mặc dù cấm chế phong ấn Thiên Đình Chi Chủ ở trong thời gian khá dài đã có chỗ yếu bớt, nhưng chỉ bằng lực lượng của chúng ta, nếu muốn cởi ra, sợ rằng phải tốn trên mấy chục vạn năm lâu...

“Tiền bối thần thông vô cùng quảng đại, có thể hay không xin tiền bối ra tay, trợ giúp chúng ta cởi ra phong ấn cho Thiên Đình Chi Chủ, để đối kháng dị vực tập kích. Nếu mà, nếu mà tiền bối nguyện ý tự tay đối phó dị vực, chúng ta càng là vô cùng cảm kích.”

Nếu mà đã xác định Thôi Hằng không phải là Thiên Đình Chi Chủ, vậy mục tiêu chủ yếu bọn họ tới lần này chính là mời xin Thôi Hằng trợ giúp bọn họ cởi ra phong ấn cho Thiên Đình Chi Chủ.

Đương nhiên, nếu như có thể đả động Thôi Hằng tham dự vào trong chiến đấu ngăn cản dị vực tập kích, đương nhiên là chuyện tốt nhất.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Tạm tư muốn ngăn cản dị vực tập kích của các người, ta hiểu. Chẳng qua, ta có một nghi vấn, trợ giúp các người ngăn cản dị vực tập kích, với ta mà nói có ý nghĩa gì sao?”

Câu hỏi này ngay lập tức liền làm cho đám người Liên Hoàn ngây ngán.

Ngăn cản dị vực có ích lợi gì?

Thân là người Thiên Giới, ngăn cản dị vực không phải là chuyện thiên kinh địa nghĩa sao?

Hơn nữa một khi dị vực tập kích ồ ạt, đặc tính Thiên Môn nơi này cũng sẽ bị người dị vực xâm chiếm.

Đến khi đó, tu sĩ địa phương nơi này liền lại cũng không có khả năng tiên bộ, sẽ hoàn toàn mất đi cơ hội trở mình, chỉ có thể trọn đời bị lấn áp.

Chẳng lẽ lý do này không đủ để đi ngăn cản dị vực sao?

Tại sao còn muốn hỏi có ý nghĩa gì?

Một đám chuông giáo Bất Hủ Đạo Thống này đều ngân ra.

Hoàng Cân Lực Sĩ nhưng là bỗng nhiên mở miệng nói: “Xin các vị chuông giáo biết cho, lúc Tiên Tôn tu hành, còn không có Thiên Giới.”

Lời vừa nói ra, đám người Liên Hoành và Tần Đường nhất thời như bị sét đánh, trên mặt lộ ra vẻ mặt không thể tin nổi, khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn về phía Thôi Hằng.

Mỗi người cũng cảm giác đầu óc của mình giống như là vang lên ong ong, như là có ngàn tỉ đạo lôi đình đồng thời nổ tung.

Lúc tu hành, còn không có Thiên Giới!

Lúc tu hành, còn không có Thiên Giới!

Đây, đây là tồn tại cổ xưa biết bao, tồn tại mạnh cỡ nào?

Vị cường giả tuyệt thế này chẳng lẽ là người cùng thời đại với người sáng lập Thiên Giới trong truyền thuyết sao?

Điều này hơi bị quá mức kinh người.

Thật là không thể tưởng tượng nổi!

Chẳng qua, từ lực lượng cường đại ẩn chứa trong khối ngọc thạch kia đến xem, đây dường như cũng không phải là chuyện không thể nào.

Đối với một vị tồn tại tối cao như vậy mà nói, giúp Thiên Giới ngăn cản dị vực tập kích, dường như quả thật không phải là chuyện rất cần thiết gì a.

Hơn nữa cạnh mình lại có thể xuất ra cái gì để đã động một vị tồn tại như vậy?

Bảo vật?

Công pháp?

Hiển nhiên đều không quá có thể.

Vậy thì như thế nào cho phải?

Thôi Hằng nhìn chăm chú bọn họ, thấy vẻ mặt bọn họ đầy khiếp sợ cùng xoắn xuýt, liền mỉm cười nói: “Thật ra thì, các người nếu là muốn mời ta ra tay, chỉ phải làm một chuyện là được.”

Hắn dĩ nhiên vẫn sẽ đi ngăn cản dị vực tập kích.

Không nói đến đệ tử của hắn chính là ở vùng tinh vực này, việc tu hành của hắn bây giờ cũng cùng mảnh tinh vực này

cùng một nhịp thở, thiết lập trật tự quy tắc là ở chỗ này, đại đạo pháp tắc muốn giao lưu cũng là ở chỗ này.

Hơn nữa sau khi thành công ngăn cản dị vực tập kích, còn có thể cùng đại đạo pháp tắc Thiên Giới giao lưu càng sâu, tăng lên tốc độ tăng trưởng tu vi trên diện rộng, có thể dùng thời gian càng ngắn ngủi đột phá đến Hóa Thân trung kỳ.

Đối với Thôi Hằng mà nói, hẳn vốn là có lý do vô cùng đầy đủ ngăn cản dị vực.

Sở dĩ sẽ nói với đám người Liên Hoành như vậy, là muốn để cho bọn họ hiểu quý trọng.

Quá dễ dàng lấy được trợ giúp, thường thường thì sẽ không quý trọng.

Đây là nhân chi thường tình.

Chương 840: 990 vạn năm trước, kỷ nguyên sáng lập ban sơ (2)

Chỉ có để cho bọn họ biết quý trọng phần trợ giúp này, tiếp theo mới có thể cam tâm tình nguyện trả lời câu hỏi của Thôi Hằng.

Còn phải đối với Thôi Hằng thiên ân vạn tạ.

Quả nhiên, Thôi Hằng vừa nói lời này, đám người Liên Hoàn và Tần Đường nhất thời vui mừng quá đỗi, vội vàng gật đầu nói: “Tiền bối mời nói, tiền bối mời nói, chúng ta nhất định dốc hết khả năng mà đi làm, chỉ cầu tiền bối có thể trợ giúp chúng ta ngăn cản dị vực.”

“Ta lâu không vào cái trần thế này, đối với tình huống hiện nay của mảnh tinh hải này đã không hiểu nhiều lắm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói ” Các người giới thiệu cho ta một chút tình huống hiện nay của mảnh tinh hải này đi.

“Chuyện mảnh tinh vực này còn có những dị vực khác, cùng với sáu tòa Thiên Môn đều giảng một chút, nói một chút, để cho ta hài lòng, tự nhiên sẽ xuất thủ giúp các người một tay.”

“Đa tạ đại ân đại đức của tiền bối!” Đám người Liên Hoàn và Tần Đường tức khắc liền quỳ mọp xuống đất, nội tâm đối với Thôi Hằng tràn đầy cảm kích.

Dưới cái nhìn của bọn họ, Thôi Hằng nói lên cái yêu cầu này căn bản cũng không coi là yêu cầu, thật ra thì chỉ là muốn cho bọn họ an tâm nhờ giúp đỡ mà thôi, là không muốn để cho bọn họ có quá nhiều gánh nặng trong lòng.

Dù sao, những tin tức Thôi Hằng hỏi này đối với đại đa số Bất Hủ Đạo Thống mà nói, đều là không có quá nhiều giá trị, thuộc về loại đặt trong Tầng Kinh Các trăm ngàn vạn năm cũng sẽ không có mấy người nhìn xem.

Bây giờ dùng những tin tức này liền có thể đổi lấy một vị tồn tại tối cao như vậy xuất thủ giúp đỡ, ngăn cản dị vực tập kích, đơn giản là quá có lời.

Một vị tồn tại cổ xưa lúc tu hành còn không có Thiên Giới, có thể nói là hoá thạch sống, nhất định biết được vô số bí mật cổ xưa.

Những thứ sự vật “Trẻ tuổi” này có thể để cho một vị tồn tại như vậy cảm thấy hứng thú sao?

Hiển nhiên là không thể.

Những thứ sự vật “Trẻ tuổi ” này đôi với loại tồn tại cổ xưa này có ích lợi gì sao?

Hiển nhiên là không có.

Chuyện này ý nghĩa là vị tồn tại cổ xưa tối cao này, thật ra thì chính là trực tiếp đáp ứng sẽ xuất thủ giúp đỡ bọn họ.

Đây là nhân từ bực nào, vô tư bực nào.

Toàn bộ Thiên Giới đều chịu ân huệ của vị tồn tại tối cao này.

Trong lúc nhất thời, trong lòng hơn mười tên chưởng giáo Bất Hủ Đạo Thống như Liên Hoành và Tân Đường đều vô cùng kích động, tràn đầy kính nể cùng lòng cảm kích đối với Thôi Hằng.

Liên Hoành chủ động tiến lên dò hỏi: “Tiền bối, ngài muốn biết từ phương diện nào bắt đầu? Truyền thừa Vĩnh Hằng Viện ta cực kỳ cổ xưa, sớm nhất có thể ngược dòng đến lúc Thiên Giới mới sáng lập, tổ sư vẫn còn ở bên cạnh Sáng Lập Chi Thần nghe giảng.

“Mặc dù tại bên trong lần Tinh Hồng Đại Kiếp năm mươi vạn năm trước, truyền thừa của viện ta bị tổn hại nặng, nhưng vẫn cất giữ không ít điển tịch bí mật, có thể cung cấp cho ngài tài liệu rất cặn kẽ.”

Đối với hành động chủ động tiến lên của hắn, những chưởng giáo Bất Hủ Đạo Thống khác đều không có dị nghị gì.

Dù sao, Vĩnh Hằng Viện đúng là một cái thế lực cổ lão nhất, cũng là nội tình thâm hậu nhất trong bọn họ, thích hợp nhất đứng ra trả lời câu hỏi của Thôi Hằng.

“Tông môn cổ xưa như thế còn có thể truyền thừa đến nay, đúng là không dễ. ” Thôi Hằng gật đầu khen một câu, liền dò hỏi ” Thiên Giới sáng lập đến nay có bao nhiêu năm rồi?”

“Hỏi bẩm tiền bối, hắn là đã có hơn chín trăm chín mươi vạn năm. ” Liên Hoành cung kính nói ” Dựa theo điển tịch viện ta ghi lại, chín trăm chín mươi vạn năm trước, có Vô Thượng Thần Nhân từ bên ngoài tinh hải hàng lâm.

“Ở nơi này khai thiên tích địa, định rõ chư thiên, phân định vạn giới, sắp xếp vô tận tinh không, lại sáng lập Thống Ngự Chư Thiên Trung Ương Đại Giới, với vai trò thông lĩnh chư thiên vạn giới.

“Sau đó lại xây dựng Thiên Giới Chi Môn, chỉ dẫn sinh linh hữu duyên trong chư thiên vạn giới đi tới Thiên Giới, lại mở ra Vô Nhai Đạo Cảnh, giảng đại đạo diệu pháp, truyền thụ tiên phạm hai giới hai mươi một cảnh chi đạo, cũng chỉ rõ phương pháp đột phá Thiên Môn mười hai quan.

“Phương pháp tu luyện trong mảnh tinh hải này vốn là thiên kỳ bách quái, cũng cực kỳ phức tạp, giữa lẫn nhau thường xuyên bởi vì tranh chấp con đường ưu khuyết mà bùng nổ chiến đấu.

“Từ đó về sau, phương pháp tu luyện trong chư thiên vạn giới, vô tận tinh không dần dần đi đến thống nhất, lâu ngày, đều lấy tiên phạm hai giới hai mươi một cảnh cùng Thiên Môn mười hai quan coi như phân chia tu vi cảnh giới, miễn đi rất nhiều tranh đấu không cần thiết.

“Vĩnh Hằng Viện cũng là ở thời kỳ đó thiết lập, tổ sư viện ta đem thời đại kia xưng là ‘Kỷ nguyên sáng lập ban sơ’. Cũng là một cái kỷ nguyên tương hòa nhất của mảnh tinh hải này trong hơn 990 vạn năm qua.

“Điện tịch ghi lại, ở thời đại kia, sáu cái tinh vực của mảnh tinh hải này mặc dù cũng tồn tại giới hạn, nhưng lẫn nhau đều là liên thông, tồn tại con đường thông hành tinh vực bình thường.

“Hơn nữa thời đại kia số lượng đặc tính Thiên Môn cũng đủ nhiều, số lần vượt qua thang trời cũng không có hạn mức tối đa, đánh vào Thiên Môn có rất nhiều lựa chọn, giữa chòm sao khác nhau cũng không tồn tại cái gì đại đạo chi tranh.

“Nguyên nhân chính là như thế, cái thời đại kia chí cường giả liên tiếp xuất hiện, cường giả vượt qua tầng thang trời thứ ba đều không phải số ít, khắp tinh hải đều là một cảnh tượng sinh cơ bùng bùng vạn vật thi nhau phát triển.”

Nói tới chỗ này, Liên Hoàn không nhìn được lộ ra sắc mặt vô cùng hâm mộ, thờ dài nói. “Đó thật là một cái thời đại vô cùng huy hoàng, vô cùng sáng chói, đáng tiếc đối với người thuộc về cái thời đại trước mặt này như chúng ta mà nói, cũng chỉ là trong truyền thuyết.

“Từ khi Sáng Lập Chi Thân rời đi, Vô Nhại Đạo Cảnh đóng, sau khi kỷ nguyên ban sơ kết thúc, hết thảy đều thay đổi, cũng không còn cách nào trở lại như lúc ban đầu...”

Chương 841: Kỷ nguyên hỗn loạn, kỷ nguyên Thiên Đình (1)

Những tin tức Liên Hoàn tự thuật ra này, đối với rất nhiều chứng giáo Bất Hủ Đạo Thống tại đây mà nói, cũng là tin tức rất mới mẻ.

Nhất là miêu tả liên quan đến Sáng Lập Chi Thần, Vô Nhai Đạo Cảnh, đối với đại đa số Bất Hủ Đạo Thống mà nói, cơ bản cũng chỉ là biết được cái tên này, đối với tình huống thực tế của nó hiểu biết cực ít.

Những tin tức này thật sự là quá mức cổ xưa.

Mà miêu tả liên quan tới quan hệ giữa lục đại tinh vực ở kỷ nguyên ban sơ, chính là để cho mọi người đều không ngừng hâm mộ.

Một thời đại không cần tranh đấu không cần cướp đoạt cũng có thể tùy ý lựa chọn Thiên Môn tiên hành đánh vào, đây hẳn là tốt đẹp biết bao, làm người ta hướng tới biết bao?

Chỉ tiếc, thời đại tốt đẹp như vậy, tràn đầy huy hoàng như vậy, bây giờ chỉ có thể thấy được ở trong điển tịch.

Cũng không có cơ hội lại đích thân trải nghiệm qua.

Thôi Hằng chính là nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười tán dương: “Rất tốt, cái cách nói này không tệ, trước tiên có thể dùng phương thức kỷ nguyên, đem lịch trình biến đổi từ khi Thiên Giới mở ra đến bây giờ sắp xếp một lần, cũng coi là định ra một cái kết cấu chính thể. Tiếp tục đi, sau kỷ nguyên ban sơ thì sao?”

“Đa tạ tiên bối tán thưởng.” Liên Hoàn nghe vậy vui mừng không dứt, gật đầu nói ” Ở sau kỷ nguyên sáng lập ban sơ, chính là thời đại trật tự dần dần bắt đầu tan vỡ, vị tổ sư kia của phái ta liền gọi nó là ‘Kỷ nguyên hỗn loạn’ ...”

Hắn thấy, Thôi Hằng là một vị tôn tại tối cao so với Thiên Giới đều càng cổ xưa, được một vị tôn tại như vậy khen ngợi, đúng là một chuyện vô cùng đáng giá vui mừng.

Sau đó, theo Liên Hoàn miêu tả, tình huống về cái “Kỷ nguyên hỗn loạn” này, bắt đầu dần dần hiện ra trong tầm mắt Thôi Hằng.

Sau khi kỷ nguyên sáng lập ban sơ kết thúc, mặc dù đã không còn Sáng Lập Chi Thần ngự trị hết thảy, nhưng bởi vì thói quen sinh sống an ổn từ trước đến nay, đại đa số người vẫn là duy trì trạng thái sinh hoạt ban đầu, bình an vô sự.

Chỉ tiêc, loại tình huống này cũng không có kéo dài bao lâu.

Mâu thuẫn xung đột rất nhanh thì bộc phát.

Sau khi lục tục có người vượt qua thang trời, đều ngạc nhiên phát hiện đặc tính thang trời ẩn chứa trong Thiên Môn lại phát sinh biến hóa.

Trở nên không còn có thể tiến hành đột phá không hạn chế giống như trước đây.

Một cái đặc tính thang trời ở bên trong vạn năm, tối đa chỉ có thể để cho mười hai người vượt qua.

Cái hạn chế này xuất hiện, trực tiếp liền dẫn phát mâu thuẫn nhiều loại tầng thứ.

Đầu tiên là mâu thuẫn giữa tinh vực khác nhau.

Nếu đặc tính thang trời ở sau vạn năm chỉ có thể có mười hai người vượt qua, như vậy nhất định sẽ có người không nguyện ý bị người của những tinh vực khác chiếm đoạt 12 cái vị trí này.

Nhưng mỗi một đạo đặc tính thang trời trong Thiên Môn lại chỉ có thể vượt qua một lần, lúc muốn phải vượt qua thang trời tầng thứ hai, tầng thứ ba, thì nhất định phải đánh vào Thiên Môn những tinh vực khác mới được.

Cũng tạo thành mâu thuẫn, thường xuyên sẽ bộc phát tranh đấu, tử thương, cũng như thế mà phát sinh, nhưng còn không có phát triển đến mức độ đại đạo chi tranh, không chết không thôi như bây giờ vậy.

Mà ngoại trừ mâu thuẫn giữa tinh vực khác nhau, bên trong phương tinh vực cũng tồn tại mâu thuẫn cực lớn.

Chủ yếu chính là giai đoạn Thiên Môn mười hai quan.

Điểm nóng cốt mâu thuẫn vẫn là ở chỗ giới hạn sử dụng đặc tính thang trời.

Ở bên trong vạn năm, chỉ có thể cho phép vượt qua thang trời mười hai lần, liên ý nghĩa chỉ có mười hai người có thể vượt qua thang trời.

Bất luận là vượt qua tầng thang thứ nhất, hay là vượt qua tầng thang thứ hai, thậm chí là muốn vượt qua tầng thứ ba, đều cần cạnh tranh 12 cái vị trí này.

Mà muốn phải đạt được 12 cái vị trí này cũng không phải là chỉ dùng miệng lưỡi, thương lượng một chút liền có thể quyết định.

Tranh đấu!

Chém giết!

Ám toán!

Từng loại thủ đoạn liên tiếp xuất hiện.

Mục đích đều chỉ là vì giết chết đối thủ cạnh tranh của mình, cuối cùng chính mình thành công tiến vào Thiên Môn, vượt qua thang trời, để cho tu vi cảnh giới nâng cao một bước.

Thời đại này là không có bất kỳ trật tự, là vô cùng hỗn loạn, sáu đại tinh vực đều tràn đầy máu tanh, có thể nói là một cái kỷ nguyên vô cùng hắc ám.

Cũng chính là ở bên trong kỷ nguyên này, số lượng cường giả của mảnh tinh hải này giảm nhanh.

Chờ đến khi cái kỷ nguyên hỗn loạn này đi đến chạng vạng, cường giả bước vào Thiên Môn mười hai quan có thể vẫn chưa bằng 10% thời kỳ cuối của kỷ nguyên ban sơ, về phần người vượt qua thang trời thì càng ít.

Mà kỷ nguyên hỗn loạn sơ dĩ có thể kết thúc trong phương tinh vực này, cũng là bởi vì một người xuất hiện.

Thiên Đình Chi Chủ.

Chương 842: Kỷ nguyên hỗn loạn, kỷ nguyên Thiên Đình (2)

Đây là một vị cường giả đứng ở đỉnh điểm nhất Thiên Môn mười hai quan, đã từng đi theo ở bên người Sáng Lập Chi Thần bên trong Vô Nhai Đạo Cảnh, là người nghe Sáng Lập Chi Thần giảng ở khoảng cách gần nhất, không ai sánh bằng.

Vì vậy, Thiên Đình Chi Chủ cũng là người hiểu thông suốt nhất đủ loại lý luận mà Sáng Lập Chi Thần truyền thụ.

Dương nhiên, cũng là người tu vi cảnh giới cao nhất, thực lực mạnh mẽ nhất.

Có lẽ là cảm giác thấy phân tranh hỗn loạn mang tới cho Thiên Giới tổn thương quá thực vô cùng to lớn, Thiên Đình Chi Chủ liền chủ động đứng dậy, muốn cải biến hết thảy các thứ này.

Trước tiên hắn đem rất nhiều bảo vật chính mình có đều lấy ra, làm căn cứ, lại liên hiệp rất nhiều Bất Hủ Đạo Thống bao gồm Vĩnh Hằng Viện ở bên trong, chuẩn bị tạo lập nên một cái tổ chức hệ thống hoàn thiện, chế độ nghiêm mật.

Đây chính là Thiên Đình mà mọi người sau này quen thuộc.

Bởi vì Thiên Đình gần như tụ tập tất cả cường giả đỉnh cao của Thiên Giới, cho nên liền tạo thành năng lực thi hành đủ cường đại.

Dĩ nhiên là có sức mạnh khiến người khác nghe theo mệnh lệnh, cũng phục tùng thống trị.

Vì vậy, ở dưới cai quản của Thiên Đình, 12 vị trí nhân tuyển vượt qua thang trời bên trong vạn năm, liền không còn là thông qua hỗn loạn tranh đấu mà sinh ra.

Mà là sẽ thông qua “Thiên Quan kiểm tra ” để lấy được tư cách vượt qua thang trời.

Thiên Quan kiểm tra sẽ ở bên trong vạn năm tổ chức mười hai lần, lấy đủ loại phương thức bất đồng chọn lựa mười hai người có thể vượt qua thang trời.

Nếu như có người cạo dị nghị đối với người trúng tâm tuyển chọn ra, cũng có thể trực tiếp tìm Thiên Đình tiên hành chất vấn.

Lúc mới đầu, loại phương thức chọn lựa này tự nhiên sẽ gặp phải lực lượng phản kháng không nhỏ, nhưng Thiên Đình dù sao đã tụ hợp được hơn phân nửa sức mạnh của toàn bộ

tin cậy, không có người nào có thể chống lại, chỉ có thể lựa chọn tiếp nhận loại chế độ này.

Ngoài ra, người thông qua Thiên Quan kiểm tra sau khi thành công vượt qua thang trời, đều sẽ nhận lời mời của Thiên Đình đối với bọn họ, hỏi thăm bọn họ có nguyện ý hay không gia nhập Thiên Đình.

Kết quả sau cùng dĩ nhiên là lựa chọn gia nhập chiếm đa số.

Mà thân là người được lợi từ loại chế độ này, bọn họ dĩ nhiên là sẽ tiến hành ủng hộ đối với loại chế độ này.

Lâu ngày, Thiên Quan kiểm tra là thành một loại chế độ được thế gian công nhận.

Thanh âm phản đối dần dần ít đi, thẳng đến biến mất.

Kỷ nguyên Thiên Đình bắt đầu.

Chẳng qua, Thiên Quan kiểm tra vẹn vẹn chẳng qua là tiêu trừ mâu thuẫn bên trong tinh vực, muốn phải vượt qua thang trời tầng thứ cao hơn, vẫn là phải đi những tinh vực khác mới được.

Vì vậy, kỷ nguyên Thiên Đình thật ra thì cũng là thời đại tập trung sức mạnh tinh vực tự thân để tiến hành công phạt đối với những tinh vực khác.

Bởi vì Thiên Đình tồn tại, phương tinh vực này dần dần tiêu trừ mâu thuẫn nội bộ, sức mạnh được tập trung, cho nên ở bên trong đối ngoại tác chiến có ưu thế cực lớn, rất dễ dàng mà liên chiêm cứ Thiên Môn của một cái dị vực.

Điều này thì để cho cường giả Thiên Đình có con đường cố định để vượt qua tầng thang trời thứ hai.

Mặt khác, Thiên Đình vẫn còn đang cùng phe dị vực thứ ba giao chiến, cũng tức là phe dị vực bây giờ đang gặm nhấm Thiên Giới kia.

Khi đó song phương là hai phe đều có thắng bại, có tới có lui, bên này thắng thời điểm chiếm đa số, mỗi lần chiến thắng đều sẽ có một nhóm người đi vượt qua tầng thang thứ 2 hoặc là thứ ba.

Kể từ đó, Thiên Đình cùng Thiên Giới thật sự thống trị mảnh tinh vực này, đều tiến vào một cái thời đại phát triển tốc độ cao, cũng là thời đại uy thế của Thiên Giới như mặt trời ban trưa.

Rất nhiều chương giáo Bất Hủ Đạo Thống tại đây cũng không thiếu người đích thân trải qua thời đại kia, bọn họ phân

lớn đều là thông qua Thiên Quan kiêm tra thu được tư cách vượt qua thang trời, mới có thành tựu hôm nay.

Lúc này nghe Liên Hoàn giảng chuyện xưa của thời đại này, bọn họ cũng không khỏi có chút thôn thức.

Đây đều là kỷ niệm trước đây của bọn họ.

“Chỉ tiếc, cái thời đại này bị Cửu Thiên dị vực xuất hiện phá vỡ. ” Giọng của Liên Hoàn trở nên cảm khái ” Bọn họ đều là cường giả vượt qua tầng thang trời thứ ba, còn nắm giữ thủ đoạn cực độ bất phạm, thậm chí ngay cả tất cả nhược điểm của Thiên Đình Chi Chủ đều biết được.

“Đôi mắt Cửu Thiên như vậy, cho dù là Thiên Đình Chi Chủ cũng không có cách nào chiến thắng, cuối cùng bị Cửu Thiên dị vực phong ấn, Thiên Đình cũng trực tiếp tan rã chia rẽ, thời đại Thiên Đình tự nhiên cũng liền sau đó kết thúc.

“Tiếp theo chính là cái Tinh Hồng niên đại bây giờ chúng ta trải qua, cũng bị một số người gọi đùa thời đại Tinh Hồng là mặt kiếp, dựa theo cách nói của Cửu Thiên dị vực, đây là bọn hắn thay thế Sáng Lập Chi Thần hạ xuống kiếp phạt.

“Bọn họ, Cửu Thiên dị vực... Tự xưng là tùy tùng của Sáng Lập Chi Thần Thiên Giới.”

Chương 843: Mục đích chân chính của Cửu Thiên dị vực (1)

Cửu Thiên dị vực lại tự xưng là tùy tùng của Sáng Lập Chi Thần Thiên Giới.

Thôi Hằng nghe vậy không khỏi có chút kinh ngạc, Cửu Thiên dị vực cùng Thiên Giới nơi này cũng sớm đã là cục diện không chết không thôi, không nghĩ tới bên kia lại còn lấy danh nghĩa Sáng Lập Chi Thần.

Đây là muốn về mặt mũi về tình lý đều thắng a.

Bất quá, cái danh nghĩa này cũng chưa hẳn là giả.

Dựa theo miêu tả của Liên Hoàn, ở lúc kỷ nguyên ban sơ, Thiên Giới có Sáng Lập Chi Thần trấn giữ thật ra là hạch tâm tuyệt đối của lục đại Thiên Vực.

Vô luận là phương tinh vực chỗ Thiên Giới ở này, hay là ở năm cái tinh vực còn lại, đều là phụng Sáng Lập Chi Thần của Thiên Giới làm Tôn, phương pháp tu luyện tất cả đều là tiện phạm hại giới hai mươi một cảnh do vị Sáng Lập Chi Thần này truyền xuống.

Hơn nữa ở bên trong dị vực, cũng có truyền thuyết Cửu Thiên Thượng Tôn thật ra là tùy tùng của một vị tôn tại tối cao, ngay cả hành động tập kích những tinh vực khác, tất cả đều là đang tuân theo ý chí của vị tôn tại tối cao kia.

Điều này cùng cách nói Cửu Thiên dị vực coi chính mình là người thay thế Sáng Lập Chi Thần Thiên Giới hạ xuống kiếp phạt không hện mà hợp.

Trong đó có lẽ thật tồn tại liên hệ nào đó cũng khó nói.

“Đối với cách nói này của bọn họ, người cảm thấy tính chân thực nhiều đến bao nhiêu?” Thôi Hằng dò hỏi.

“Bọn họ nói mình tập kích Thiên Giới là thay thế Sáng Lập Chi Thần hạ xuống kiếp phạt, điếm này hẳn là giả.” Trong lòng Liên Hoàn như là đã sớm có câu trả lời, vẻ mặt nghiêm túc nói “Bất quá, bọn họ nói mình từng đi theo ở bên người Sáng Lập Chi Thần, lại có thể là thật...”

Sau đó hẳn lại đem một ít suy đoán của chính mình giảng thuật ra.

Căn cứ ghi chép trong điển tịch Vĩnh Hằng Viện, ban đầu mặc dù có vô số người đem không hết ở Vô Nhai Đạo Cảnh nghe được Sáng Lập Chi Thần giảng đạo, nhưng chỉ có ba mươi sáu người được chấp thuận đi theo bên người.

Ba mươi sáu người này có lai lịch phi phàm, có chính là luồng nguyên khí thứ nhất khi mới sáng lập Thiên Giới sinh ra biến thành, có chính là khối đá thứ nhất, hoặc là áng mây thứ nhất vân vân.

Cơ bản đều là Tiên Thiên Thần Thánh trong Thiên Giới.

Thiên Đình Chi Chủ chính là vị xếp hạng thứ nhất bên trong ba mươi sáu người này, nghe nói nguồn gốc của hắn chính là ý chí Thiên Giới, sinh ra chính là tồn tại đứng ở cực điểm nhất Thiên Môn mười hai quan.

Bên trong những Tiên Thiên Thần Thánh còn lại kia mặc dù cũng có người đạt tới Thiên Môn mười hai quan, nhưng ở trên thực lực vẫn không cách nào cùng Thiên Đình Chi Chủ sánh vai.

Hắn chính là thủ tọa không nghi ngờ chút nào.

Ngoài ra ba mươi lăm tên Tiên Thiên Thần Thánh cũng cam tâm tình nguyện xếp hàng ở sau hắn, cùng hắn cùng làm tùy tùng cho Sáng Lập Chi Thân Thiên Giới.

Bất quá, chờ đến sau khi Sáng Lập Chi Thân Thiên Giới rời khỏi, phân liên lạc này cũng liên dần dần trở nên mỏng manh, hơn nữa sáu đại tinh vực cũng dần dần sinh ra ngăn cách, 36 vị Thần Thánh cuối cùng vẫn phân tán ra, đi đến tinh vực bất đồng.

Trong đó có bảy vị Tiên Thiên Thần Thánh đi tới phương tinh vực lân cận cùng Thiên Giới, cũng tức là dị vực hôm nay.

Tin tức cụ thể của bảy vị Tiên Thiên Thần Thánh này đã bởi vì niên đại vô cùng xa xưa mà không thể nào kiểm chứng, nhưng Vĩnh Hằng Viện dù sao cũng là truyền thừa loại hoá thạch sống, vẫn là ghi lại tin tức của ba vị Tiên Thiên Thần Thánh bên trong đó.

Một người nghe nói là khối đá thứ nhất sinh ra và thành đạo lúc Thiên Giới sáng lập, một người nghe nói là luồng trợ khí thứ nhất thành đạo lúc Thiên Giới sáng lập, một người nghe nói là đường nét biên giới của Thiên Giới thành đạo lúc Thiên Giới sáng lập.

Trùng hợp là, bây giờ trong Cửu Thiên Thượng Tôn dị vực, thì có ba vị lai lịch cùng ba người này rất giống nhau.

Bọn họ theo thứ tự là Thạch Thiên Tôn, Trầm Thiên Tôn, Khoách Thiên Tôn.

Chỉ bất quá ở trong truyền thuyết của dị vực, lai lịch của bọn họ không phải là sinh ra lúc Thiên Giới sáng lập, mà là sinh ra lúc trời đất sáng lập, ngay cả nguồn gốc trong truyền thuyết đều không khác mấy.

Chỉ là đôi một chữ thôi.

Dùng cái này tới suy luận mà nói, sáu người còn lại trong Cửu Thiên dị vực cũng vô cùng có khả năng có lai lịch tương tự.

Cái gọi là Cửu Thiên Thượng Tôn, quả thật có khả năng chính là chín người trong ba mươi sáu người ban đầu đi theo ở bên cạnh Sáng Lập Chi Thân Thiên Giới.

“Nếu như thân phận tự xưng của bọn họ là thật, như thế bọn họ tập kích Thiên Giới, sợ rằng không chỉ là vì tranh đoạt Thiên Môn.” Thôi Hằng như có điều suy nghĩ nói.

Đôi với Cửu Thiên Thượng Tôn cũng sớm đã vượt qua tầng thang trời thứ mà nói, trăm phượng ngàn kê hao phí trên trăm vạn năm như thế, thậm chí tốn thời gian dài hơn tiến hành tập kích đối với Thiên Giới, hiển nhiên là không có lợi lắm.

Đại khái là có mưu đồ riêng.

Chương 844: Mục đích chân chính của Cửu Thiên dị vực (2)

“Theo lý là mưu đồ khác. ” Liên Hoàn cũng gật đầu một cái, đồng ý cái suy đoán này, nhưng hắn cũng không thể cho ra câu trả lời gì ” Chẳng qua là lấy tu vi cảnh giới của bọn họ, Thiên Giới hôm nay lại có cái gì có thể để cho bọn họ mưu đồ?”

Mới vừa rồi trong miêu tả, Thôi Hằng đã biết được tầng thứ cảnh giới của Cửu Thiên dị vực.

Trong đó có sáu người là Thiên Quan tầng thứ mười một, ba người là Thiên Quan tầng thứ mười hai.

Đây so với tin tức hắn lấy được từ Ngự Thiên Thần Tôn rõ ràng hơn.

Lấy tầng thứ cảnh giới của Ngự Thiên Thần Tôn, tự nhiên không có khả năng giấu giếm được Thôi Hằng.

Xác suất cao là bởi vì Ngự Thiên Thần Tôn chẳng qua là Thiên Quan tầng thứ sáu, chưa chắc có thể thật sự hiểu rõ đến cảnh giới chân chính của Cửu Thiên Thượng Tôn.

“Hoặc có lẽ là vì Vô Nhai Đạo Cảnh. ” Tần Đường lúc này bỗng nhiên mở miệng nói ” Trong điển tịch Bất Lão Cốc ta có ghi lại, Vô Nhai Đạo Cảnh mặc dù ngay từ lúc Sáng Lập Chi Thần rời đi liền đã đóng và biến mất, nhưng kỳ thật vẫn ở bên trong Thiên Giới, chẳng qua là thật khó dò xét đến mà thôi.”

Lời này vừa nói, nhất thời để cho mọi người ở đây vì thế mà choáng váng, tất cả chương giáo Bất Hủ Đạo Thống đều nhìn về hắn, khắp khuôn mặt là biểu cảm vô cùng khiếp sợ.

Vô Nhai Đạo Cảnh!

Đây chính là địa phương Sáng Lập Chi Chủ của Thiên Giới giảng đạo, cũng là địa phương truyền thụ pháp tiên phạm hai giới hại mười một cảnh cùng Thiên Môn mười hai quan, là ngọn nguồn tu hành của mảnh tinh hải này.

Vô số cường giả từng ở nơi đó nghe giảng, vô số cường giả đều là từ trong đó đi ra.

Nơi đó là ngọn nguồn của hết thầy truyền thuyết.

Bên trong nhất định đóng dấu vô số vết tích đại đạo, cũng có thể giữ dấu ấn giảng đạo diễn pháp của Sáng Lập Chi Thần, thậm chí có khả năng ẩn chứa bí ẩn vượt qua Thiên Môn mười hai quan.

Ban đầu tất cả mọi người đều cho là Vô Nhai Đạo Cảnh cũng sớm đã theo Sáng Lập Chi Thần rời đi mà hoàn toàn đóng và biến mất.

Bây giờ lại có thể có người nói Vô Nhai Đạo Cảnh còn ở Thiên Giới.

Hơn nữa còn có thể dò xét đến!

“Lời này là thật?”

“Lời ấy là thật?”

“Bất Lão Cốc từng dò tra ra Vô Nhai Đạo Cảnh?”

...

...

Nơi này nhất thời trở nên huyền ảo lên, mỗi người đều vô cùng kích động, ánh mắt toàn bộ đều tập trung ở trên người Tân Đường.

Tin tức hẳn nói thực sự quá kinh người.

“Không sai, tổ sư Bất Lão Cốc ta liền từng dò tra ra Vô Nhai Đạo Cảnh.” Tân Đường trình trọng nghiêm túc gật đầu nói ” Hơn nữa còn đi vào, toàn bộ truyền thừa Bất Lão Cốc ta, thật ra thì chính là tổ sư ở bên trong Vô Nhai Đạo Cảnh học hỏi một đạo ánh sáng huyền diệu mà đạt được.

“Tổ sư miêu tả bên trong Vô Nhai Đạo Cảnh không có phân chia trời đất, không có phân biệt trên dưới, chỉ có không gian rộng lớn vô tận, có vô số ánh sáng chìm nổi, mà ở trung ương vô số ánh sáng này vây quanh, chính là ngôi ngay thẳng một tôn thân ảnh ô cùng to lớn.

“Cái tôn quang ảnh vô cùng vĩ đại này giống như là dung nạp hết thủy đại đạo, hết thủy pháp tắc, là vị trí ngọn nguồn của hết thủy tu hành, tổ sư chẳng qua là nhìn một cái, liền lĩnh ngộ truyền thừa Bất Lão Cốc, sau đó liền từ bên trong Vô Nhai Đạo Cảnh đi ra.”

Mọi người tại đây hoàn toàn yên tĩnh, nhưng trong mắt mỗi người đều lóe lên vẻ khiếp sợ nồng nặc.

“Đã như vậy, như thế mục đích dị vực tập kích chúng ta nơi này liền có thể xác nhận, chính là vì Vô Nhai Đạo Cảnh!” Liên Hoành gật đầu một cái, lại hướng Thôi Hằng hành lễ nói ” Tiên bối ngài cho là thế nào?”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói ” Nếu như Cửu Thiên dị vực thật sự từng đi theo Sáng Lập Chi Thần Thiên Giới, chắc hẳn hiểu biết của bọn họ đối với Vô Nhai Đạo Cảnh sẽ rất là toàn diện, Vô Nhai Đạo Cảnh còn ở Thiên Giới điem này, bọn họ chắc cũng là biết được.”

“Nêu quả như thật là vì Vô Nhai Đạo Cảnh, đây chính là đang mơ ước cảnh giới trên Thiên Môn mười hai quan a!” Chương giáo Khởi Nguyên Đảo, Vương Kỳ lo lắng nói ” Điều này thì ý nghĩa trong Cửu Thiên dị vực khẳng định đã có người đạt tới Thiên Quan tầng mười hai đỉnh phong nhất, nói không chừng đã có thể so với Thiên Đình Chi Chủ lúc trước.”

Lời vừa nói ra, trên mặt của mọi người đều lộ ra vẻ rầu rĩ.

Thiên Đình Chi Chủ là cường giả đứng ở đỉnh phong nhất của Thiên Môn mười hai quan, đây không chỉ là nói hẳn đạt tới Thiên Quan tầng mười hai, cũng là đang nói hẳn đi tới cuối con đường này, là tồn tại đạt tới đỉnh cao bên trên con đường này.

Truyền thuyết, chỉ có chân chính đi tới phần dưới cùng của Thiên Môn mười hai quan, đứng ở đỉnh phong nhất của cảnh giới, mới có cơ hội dòm ngó cảnh giới trên Thiên Môn mười hai quan.

Nếu mà chẳng qua là Thiên Quan tầng mười hai tầm thường, ngay cả tư cách dòm ngó cảnh giới cao hơn cũng không có.

Chương 845: Mục đích chân chính của Cứu Thiên dị vực (3)

Nếu như dị vực xuất hiện cường giả như vậy, vậy Thiên Giới bên này liền nguy hiểm a.

Đương nhiên, nếu là vị tiên bối này đáp ứng trợ giúp Thiên Giới ngăn cản dị vực tập kích mà nói... Mọi người nghĩ tới đây, liền đều không tự chủ được nhìn về phía Thôi Hằng.

Đây là hy vọng duy nhất của bọn hắn.

Thôi Hằng tự nhiên biết bọn họ là nghĩ như thế nào, mỉm cười nói: “Trước mang ta đi nhìn một chút nơi phong ấn vị Thiên Đình Chi Chủ kia đi.”

Đám người Liên Hoàn, Tần Đường, Vương Kỳ nghe vậy tức thì mừng rỡ, vội vàng hành lễ lễ bái.

“Đa tạ tiên bối!”

“Đa tạ tiên bối!”

...

...

Phong ấn của Thiên Đình Chi Chủ cực kỳ phức tạp, dù là chẳng qua là mở ra con đường đến gần nơi đó, đều cần làm chuẩn bị cực kỳ tỉ mỉ.

Vì vậy, sau khi được Thôi Hằng cam kết, đám người Liên Hoàn liền rời đi trước, chờ sau khi chuẩn bị bố trí sẵn sàng, lại tới mời Thôi Hằng đi qua.

Sau khi một đám chương giáo Bất Hủ Đạo Thống này rời khỏi, Hoàng Cân Lục Sĩ đứng ở bên cạnh Thôi Hằng, bộ dáng muốn nói lại thôi.

Thôi Hằng chú ý tới ánh mắt của hắn, nhìn về phía hắn hỏi: “Thế nào, trong lòng có cái nghi ngờ gì?”

“Đúng là có một ít nghi ngờ.” Hoàng Cân Lục Sĩ gật đầu một cái, hơi do dự một chút nói “Tiên Tôn ngài có phải hay không vô cùng cẩn thận, lấy đại thân thông, đại pháp lực của ngài, lại còn chẳng qua là dùng phương thức đặt câu hỏi tới hỏi thăm bọn họ.”

“Thì lại là cái này.” Thôi Hằng nghe vậy nở nụ cười, sau đó nghiêm túc lên nói “Chỉ cần có thể đạt thành mục đích tương tự, liền không nên vì thuận lợi mà buông tha cách làm an toàn nhất.”

Hoàng Cân Lục Sĩ nghe vậy như có điều suy nghĩ, chỉ chốc lát sau, cung kính hành lễ nói: “Tiên Tôn đại trí tuệ, Hoàng Cân thụ giáo.”

Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói: “Cẩn thận hành sự vô luận lúc nào cũng sẽ không sai.”

Thật ra thì, dựa vào thần thông pháp lực hiện tại của hắn, muốn phải từ đám người Liên Hoàn này lấy được tin tức, hoàn toàn có thể trực tiếp đọc trí nhớ của bọn hắn, mà lấy tu vi cảnh giới của bọn họ, thậm chí đều không cảm giác được trí nhớ của mình bị lật xem qua.

Nhưng Thôi Hằng cũng không có làm như vậy.

Nguyên nhân rất đơn giản.

Vì an toàn.

Hắn không cách nào chắc chắn những người Liên Hoàn, Tần Đường này ở trong sinh mệnh rất dài trước đây có hay không gặp qua nhân vật gì mạnh mẽ không tưởng tượng nổi.

Ngộ nhớ từng thấy, cho dù chính những người này không có cảm giác gì, trong trí nhớ của bọn hắn cũng lưu lại vết tích hình ảnh của nhân vật mạnh mẽ đó.

Nếu như vậy, khi Thôi Hằng lật xem trí nhớ của những người này, sẽ tiếp xúc được hình ảnh vết tích của nhân vật mạnh mẽ đó lưu tại trong trí nhớ bọn họ.

Nếu như vị kia cường đại đến mức có thể trực tiếp ảnh hưởng thậm chí không chế loại hình ảnh dấu vết này...

Như vậy khi hắn đang lật xem trí nhớ của những người này, thì có thể bị vị nhân vật mạnh mẽ kia cảm giác được, từ đó đưa tới một chút phiền toái không cần thiết thậm chí nguy hiểm.

Nhưng nếu như lẫn nhau giao lưu dừng bước ở cấp độ ngôn ngữ, thì sẽ không tồn tại cái vấn đề này.

Dù sao, ngôn ngữ có thể gánh chịu tin tức là có hạn.

So sánh với trực tiếp lật xem trí nhớ, phải an toàn rất nhiều rất nhiều....

Hơn nữa, thông qua câu hỏi hắn vẫn có thể được tin tức mình muốn, đạt thành kết quả như nhau.

Chẳng qua là so với trực tiếp lật xem trí nhớ tốn thêm một chút xíu thời gian thôi.

Lấy tác phong cẩn thận cho tới nay của Thôi Hằng, chỉ cần kết quả như thế, hắn nhất định là sẽ chọn phương thức an toàn hơn.

...

Mấy ngày sau.

Hai người Liên Hoàn cùng Tần Đường vội vội vàng vàng chạy về.

Bọn họ mang đến một tin tức.

Nơi phong ấn Thiên Đình Chi Chủ biến mất! !

Không phải là phong ấn biến mất.

Mà là mảnh khu vực phong ấn Thiên Đình Chi Chủ kia lại chẳng biết từ lúc nào biến mất không thấy! !

Chương 846: Nơi phong ấn biển mất (1)

Chuyện này để cho những chưởng giáo Bất Hủ Đạo Thống như Liên Hoành, Tần Đường đều cảm thấy vô cùng khủng hoảng.

Nơi phong ấn Thiên Đình Chi Chủ có thể nói là địa phương kiên cố nhất cũng là ổn định nhất trong toàn bộ Thiên Giới.

Đó là phong ấn do Cửu Thiên Thượng Tôn dị vực hợp lực bày ra.

Đổi mặt toàn bộ Thiên Giới, năm chục vạn năm qua đều không có bất cứ người nào có thể rung chuyển cái phong ấn này chút nào.

Nhưng là bây giờ, bao gồm cái phong ấn này, cùng với vùng khu vực chỗ phong ấn kia, địa phương chu vi hơn vạn dặm, lại đều biến mất hết.

Chỉ còn lại có một cái chỗ trống to lớn.

Vô cùng ly kỳ.

Đây cũng không chỉ là thổ địa trong vòng ngàn dặm kia bị dời đi.

Mà là mang phong ấn tồn tại trên vùng đất này, cùng với Thiên Đình Chi Chủ bị phong ấn ở nơi đó đều dời đi.

Tuyệt không phải chuyện hạng người bình thường có thể làm được.

“Không có để lại dấu vết gì?” Thôi Hằng kinh ngạc hỏi.

“Không có.” Liên Hoành lắc đầu nói ” Không có thứ gì, pháp lý đạo vận của vùng khu vực kia tất cả đều bình thường, thậm chí cũng không có bị chút dấu hiệu phá hư nào, thật là không thể tưởng tượng nổi.”

“Nếu như chẳng qua là từ mặt ngoài đến xem, nơi đó giống như là chưa từng xuất hiện qua bất kỳ phong ấn vậy.” Tần Đường ở một bên bổ sung nói ” Chúng ta trong mấy chục vạn năm qua, đã tiến hành qua rất nhiều lần dò xét đối với phong ấn ở nơi đó.”

“Nếu là như vậy, đúng là một vấn đề lớn.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, thần sắc cũng biến thành ngưng trọng.

Một cái phong ấn có thể đem Thiên Đình Chi Chủ đứng ở cực điểm Thiên Môn mười hai vạn trượng áp mấy trăm ngàn năm, nhất định cũng chỗ ở vùng đất kia thậm chí là pháp tắc chung quanh có liên lạc cực kỳ vững chắc.

Nêu muôn hoàn toàn dời đi, gân như giông như là phải đôi kháng chính diện sức mạnh của toàn bộ phong ấn này.

Dựa theo lẽ thường tới suy luận mà nói, lực lượng như vậy nhất định đã vượt qua cực điểm của Thiên Môn mười hai quan, cũng có thể thành công chế trụ phong ấn Cửu Thiên dị vực liên thủ bố trí.

Đây có phải hay không đã đạt đến cảnh giới có thể so với Hóa Thần sơ kỳ?

Thậm chí khả năng mạnh hơn?

Bên trong Thiên Giới khi nào xuất hiện cường giả như vậy?

Điều này làm cho trong lòng Thôi Hằng cảm thấy rất cảnh giác, chẳng lẽ bên trong Thiên Giới này còn cất giấu tồn tại thần bí không muốn người biết?

Tốt nhất vẫn là đi dò tra tình huống một chút.

Tránh cho rõ ràng đã có tồn tại thực lực cực mạnh xuất hiện, mà chính mình lại không biết gì cả.

“Dẫn ta qua xem một chút đi.” Thôi Hằng trầm giọng nói.

“Vâng, đa tạ tiên bô!” Liên Hoàn cùng Tần Đường đều thở phào nhẹ nhõm.

Dưới cái nhìn của bọn họ, chỉ cần Thôi Hằng chịu ra tay, hết thảy các thứ này đều không là vấn đề.

Sau đó, Thôi Hằng liền phân phó Hoàng Cân Lục Sĩ tạm thời ở lại Mộc Quốc đô thành.

Chính hắn thì là cùng Liên Hoàn cùng Tần Đường, đi tới địa phương Thiên Đình Chi Chủ bị phong ấn.

...

Trung bộ Hàm Bình Vực, Ung Thiên Châu.

Nơi này là hoang nguyên sa mạc kéo dài hơn mười triệu dặm, đất đai giống như thời thời khắc khắc bị ngọn lửa thiêu đốt, nhiệt độ cực cao, sinh linh thông thường căn bản là không cách nào sinh tồn.

Bất quá, ở dưới cát vàng cuộn cuộn nơi này, lại có vô số hung thú di chủng sinh tồn, bất kỳ sinh linh đi tới vùng sa mạc này, đều phải đối mặt những hung thú di chủng này vô môi.

Sinh linh bên dưới Thiên Quan đi tới loại địa phương này, trên căn bản là cử tử nhất sinh.

Đổi mắt toàn bộ Thiên Giới, nơi có hoàn cảnh ác liệt như trung bộ Hàm Bình Vực, cũng là có thể đếm được trên đầu

ngón tay.

Thật ra thì, ở năm mươi vạn năm trước, nơi này còn là một chỗ địa vực rất là phồn hoa, thành lớn mọc như rừng, cường giả lớp lớp xuất hiện, còn có thiên tài địa bảo tài nguyên phong phú. Là một trong địa vực nòng cốt của Ung Thiên Châu.

Nhưng sau khi dị vực ồ ạt tập kích, nơi này liền xảy ra biến hóa long trời lở đất.

Bởi vì, Thiên Đình Chi Chủ là bị Cửu Thiên dị vực phong ấn ở nơi này .

Mặc dù cái quá trình phong ấn này cực nhanh, gần như không có giao phong chính diện gì, cũng không có sóng sức mạnh quá lớn, nhưng thân là nơi khởi nguồn, Hàm Bình Vực vẫn là bị ảnh hưởng cực lớn.

Hơn nữa địa vực trực tiếp bị san thành bình địa, tất cả sinh linh toàn bộ đều tan thành mây khói.

Cho dù là cường giả vượt qua tầng thang trời thứ hai, cũng như con kiến hôi không có chút lực phản kháng nào mà bị chôn vùi.

Khu vực trung ương càng là trực tiếp thành hoang nguyên sa mạc kéo dài hơn mười triệu dặm, Hàm Bình Vực đã từng phồn hoa trực tiếp thành một mảnh tử địa không có sinh linh phổ thông tồn tại.

Trong ngày thường cũng gần như sẽ không có người đi tới loại địa phương này.

Nhưng lúc này ở vùng đất trung ương Hàm Bình Vực nơi này, lại tụ tập hơn hai mươi người.

Khí tức của bọn họ yê cùng cường đại, để cho hung thú di chủng sống ở phụ cận rồi rít tránh lui ra, hoàn toàn không dám đến gần.

Ở phía trước những người này là một cái chỗ trống không lồ, đã sâu đến trên trăm dặm, bán kính cũng vượt qua hơn vạn dặm.

Nơi này chính là địa phương đã từng phong ấn Thiên Đình Chi Chủ.

Nhưng bây giờ cái gì cũng không có.

“Cũng không biết Liên huynh cùng Tần huynh có thể hay không mời vị tiên bối kia tới, tình huống bây giờ thực sự quá ly kỳ.” Chương giáo Khởi Nguyên Đảo Vương Kỳ mặt đầy ưu sầu nói.

Hơn hai mươi người lúc này tụ tập ở chung quanh chỗ trống này, đều là chương giáo tới từ mỗi cái Bất Hủ Đạo Thống, đều không ngoại lệ mà đều đã đập qua tầng thang trời thứ hai.

Những chương giáo Bất Hủ Đạo Thống lúc trước cùng đi viếng thăm Thôi Hằng kia đều ở chỗ này.

Còn có hơn mười người khác mới đến.

Nét mặt bọn họ bây giờ cùng Vương Kỳ không sai biệt lắm, tất cả đều mặt ủ mày chau, khuôn mặt lo lắng cùng cuống quýt.

Mấy trăm ngàn năm gần đây, nghĩ biện pháp cởi ra phong ấn cho Thiên Đình Chi Chủ, vẫn luôn là phương thức tốt nhất để ngăn cản dị vực tập kích trong lòng bọn họ.

Chương 847: Nơi phong ấn biến mất (2)

Hiện tại phong ấn ở nơi này lại không giải thích được biến mất.

Vậy thì nên làm thế nào cho phải?

Không có Thiên Đình Chi Chủ trợ giúp, nên như thế nào đi ngăn cản dị vực tập kích?

Mỗi người đều lo âu không dứt.

Nhất là hơn hai mươi chương giáo Bất Hủ Đạo Thống tới sau, bọn họ đều là sau khi lấy được tin tức phong ấn sắp cởi ra mới chạy tới.

Không nghĩ tới vừa tới nơi này, nhìn thấy càng là một mảnh chỗ trống trống rỗng.

Nơi phong ấn lại không tiếng động mà biến mất.

Ngay cả một chút xú vết tích đều không lưu lại.

Thật giống như là cho tới bây giờ đều chưa từng xuất hiện vậy.

Quá bất hợp lí.

“Vương huynh, vị tiên bối mà ngươi nói kia, thật sự lợi hại như vậy?” Nột tên đàn ông trung niên thoát nhìn hơn ba mươi tuổi hướng Vương Kỳ dò hỏi.

Người này là chương giáo Bất Hủ Đạo Thống Vô Lượng Thần Cung, tên là Điền Khai Dương, tu vi Thiên Quan tầng thứ tám, thực lực không kém.

“Sự cường đại của vị tiên bối kia, vượt xa tưởng tượng của chúng ta.” Vương Kỳ gật đầu một cái, trầm giọng nói “Thật ra thì, nếu như vị tiên bối kia đáp ứng ra tay ngăn cản dị vực mà nói, coi như tim không được Thiên Đình Chi Chủ, chúng ta cũng không cần phải lo lắng.”

“Lại lợi hại như vậy?” Điền Khai Dương kinh ngạc nói.

Mặc dù Vô Lượng Thần Cung cùng Khởi Nguyên Đảo từ trước đến giờ giao hảo, quan hệ mật thiết, Vương Kỳ không cần thiết lừa gạt mình, nhưng tin tức này thực sự quá kinh người.

Dù sao, nghe lời này của Vương Kỳ thì chỉ cần người gọi là tiên bối này ra tay, ngăn cản dị vực tập kích hoàn toàn không thành vấn đề, đây so với Thiên Đình Chi Chủ còn phải mạnh hơn a.

Câu trả lời của Vương Kỳ cũng dẫn tới những người khác nhìn chăm chú, trên mặt tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên.

Thiên Đình Chi Chủ chính là người mạnh nhất trong lục đại Thiên Vực này, từ cô chí kim ngoại trừ Sáng Lập Chi Thân lúc ban đầu ra, chưa bao giờ có bất kỳ một sinh linh nào có thể mạnh hơn Thiên Đình Chi Chủ.

Đây đã là chuyện không thể nghi ngờ.

Coi như là Cửu Thiên dị vực đem Thiên Đình Chi Chủ trấn áp phong ấn, nghe nói cũng là mượn sức mạnh Sáng Lập Chi Thân lưu lại, cũng không phải là bằng sức mạnh tự thân của bọn họ làm được.

Làm sao sẽ bỗng nhiên xuất hiện một tồn tại so với Thiên Đình Chi Chủ còn mạnh hơn?

Điều này cũng tương tự để những người chưa từng thấy Thôi Hằng nghi ngờ trong lòng.

Thật mạnh mẽ như vậy?

“Sự cường đại của vị tiên bối kia, không cách nào diễn tả bằng ngôn từ.” Vương Kỳ mỉm cười nói ” Chờ tiên bối đến rồi, các vị dĩ nhiên là sẽ biết được.”

Những người gặp qua Thôi Hằng kia rói rít gật đầu.

Điều này thì làm cho trong lòng mọi người càng hiếu kỳ.

Rốt cuộc là tồn tại dạng gì, lại để cho nhiều chương giáo Bất Hủ Đạo Thống như vậy đều công nhận hẳn so với Thiên Đình Chi Chủ mạnh hơn?

Chẳng lẽ bên trong Thiên Giới này thật sự xuất hiện tồn tại vượt qua cực điểm Thiên Môn mười hai quan?

Đang lúc này, bỗng nhiên có ba đạo cột sáng từ trên trời hạ xuống, rơi vào biên giới chỗ trũng này.

Bên trên ba đạo cột sáng này lưu chuyển ánh sáng vô số loại màu sắc, lại hình như là đan dệt đại đạo pháp tắc đếm không hết, để cho người hoa mắt mê mẩn.

Cho dù là cường giả vượt qua tầng thang trời thứ hai, trong nháy mắt khi nhìn đến cái cột ánh sáng này đều cảm thấy mây mù hoang hốt, thậm chí không nhìn được chìm đắm trong đó, không tự chủ được nghĩ muốn tìm hiểu huyền diệu trong đó.

Cũng may thời gian cái chùm tia sáng này duy trì cũng không lâu, chỉ tồn tại thời gian mấy hơi thở liền biến mất không thấy.

Mà ở chỗ chùm tia sáng biên mật, có ba thân ảnh đang đứng.

Chính là ba người Thôi Hằng, Liên Hoàn cùng Tần Đường từ Mộc Quốc đô thành tới.

Vào lúc này, đám người mới vừa đắm chìm bên trong huyền diệu của trong chùm tia sáng mới vừa tỉnh hồn.

Bọn họ quen biết Liên Hoàn cùng Tần Đường, tự nhiên cũng đoán được Thôi Hằng đứng ở bên cạnh hai người chính là vị tiên bối trong lời Vương Kỳ muốn nói kia.

Hồi tưởng trải nghiệm khi vừa mới nhìn thấy cột sáng kia, bọn họ bỗng nhiên cảm giác, có lẽ vị tiên bối này thật sự là một vị tồn tại vĩ đại vượt qua Thiên Môn mười hai quan.

...

Thật ra thì cái chùm tia sáng màu sắc rực rỡ kia cũng chỉ là đường hầm hư không Thôi Hằng dùng pháp lực xây dựng mà thôi.

Mặc dù không gian Thiên Giới cực kỳ vững chắc, đại đạo pháp tắc cũng cực kỳ nghiêm mật, dưới tình huống bình thường muốn phá không thuận di là chuyện cực kỳ khó khăn, nhưng loại áp chế này đối với Thôi Hằng mà nói là vô hiệu.

Lấy pháp lực thân thông của Thôi Hằng, tự nhiên có thể dễ dàng vượt qua hư không tiên hành thuận di, trực tiếp liên xây dựng đường hầm hư không, mang theo hai người Liên Hoàn và Tần Đường tới vị trí chỗ trống này.

Nguyên nhân mới vừa rời những người đó cảm giác thấy vô số đại đạo pháp tắc, chỉ là bởi vị bên trên chùm tia sáng nắm giữ khí tức pháp lực của Thôi Hằng.

Pháp lực cấp Hóa Thần hiển hóa, quả thật sẽ để cho người cảnh giới thấp có trải nghiệm tương tự với đối mặt căn nguyên đại đạo.

“Nơi này chính là nơi phong ấn Thiên Đình Chi Chủ?” Thôi Hằng ánh mắt nhìn về phía cái chỗ trống này.

Chỉ trong nháy mắt, hắn liền đem toàn bộ tình huống nơi này giới vào trong mắt, bản thân nơi đây cùng những pháp tắc đạo vận đan dệt chung quanh, cũng ở trong cảm nhận của hắn hiện rõ từng đường nét.

Liên Hoàn và Tần Đường đứng ở một bên, gật đầu liên tục, lại không dám nói lời nào, rất sợ quấy rầy Thôi Hằng quan sát tình huống của nơi này.

“Đúng là gần như không dấu vết gì. ” Thôi Hằng đầu tiên là nhẹ nhàng gật đầu, ngay sau đó lại cười nói ” Có điều, vẫn là để lại một ít đồ vật, nơi này có mấy phân khí tức để cho ta cảm thấy quen thuộc.

“Ôn Bộ chí tôn, đi ra đi.”

Vừa dứt lời, bên cạnh cửa hần liền hiện ra một cánh cửa ánh sáng.

Cái cánh cổng ánh sáng này kết nối Động Thiên thế giới do hần mở ra, Lữ Thanh Trúc bên trong giống như là tránh thoát trời buộc gì, thoáng cái nhảy ra.

Trực tiếp xông về phía khu vực trung tâm chỗ trũng phía trước.

Chương 848: Đạo không bờ bến, pháp vô biên... Ta phá toái ở nơi này! (1)

“Ôn Bộ chí tôn!”

“Lữ Thanh Trúc, lại thật sự là Lữ Thanh Trúc!”

“Nàng có phải hay không đã sớm chết dưới Thiên Tru?”

Một đám chuông giáo Bất Hủ Đạo Thống này toàn bộ đều kinh ngạc hô lên, không thể tin nhìn cô gái quần áo trắng đang hướng chính giữa chỗ trống phóng tới, trong nội tâm tràn đầy khiếp sợ khó có thể dùng lời diễn tả.

Lữ Thanh Trúc, Viễn Cổ Thiên Đình Ôn Bộ chí tôn, cường giả đạt tới Thiên Quan tầng thứ chín, còn có lời đồn nói nàng chết đi thật ra là hậu chiêu của Thiên Đình Chi Chủ.

Nàng vào lúc này xuất hiện ở nơi này, là muốn làm gì? !

Lại là ai đưa nàng mang tới nơi này.

Hơn nữa nàng không phải là sớm đã bị Thiên Tru sao?

Tại sao lại sống?

Bởi vì dị tượng chấn động lúc mộ địa Lữ Thanh Trúc hiện thể chỉ tồn tại trong phạm vi Thanh Thiên Châu, cũng không có ảnh hưởng đến mấy cái Thiên Châu khác, cho nên bên trong những chuông giáo Bất Hủ Đạo Thống này cũng chẳng có mấy ai biết việc Lữ Thanh Trúc đã đi ra mộ địa.

Ở trong nhận thức của những người này, Lữ Thanh Trúc vị Ôn Bộ chí tôn này đã bỏ mạng ở bên dưới Thiên Tru mấy chục vạn năm trước, căn bản sẽ không xuất hiện ở thế gian này.

“Tiền bối, đây là... ” Liên Hoàn cũng vô cùng khiếp sợ nhìn hình bóng Lữ Thanh Trúc, nhưng lại có chút kinh ngạc vui mừng nói, “Vị Ôn Bộ chí tôn này là muốn làm gì, chẳng lẽ là phát hiện đầu mối liên quan tới nơi phong ấn sao?”

Hắn vừa nói lời này, nhất thời liền hấp dẫn ánh mắt của mọi người, những người ở chỗ này toàn bộ đều nhìn lại.

Thiên Đình Chi Chủ, cho tới nay đều bị những chuông giáo Bất Hủ Đạo Thống này coi là rơm rạ cứu mạng.

Từ sau khi phát hiện nơi phong ấn Thiên Đình Chi Chủ biến mất, bọn họ liền đều lâm vào bên trong đại khủng hoảng.

Nếu như có thể tìm tới đầu mối liên quan tới nơi phong ấn, đối với bọn hắn mà nói. Không thể nghi ngờ là tin tức vô cùng tốt.

“Lại nhìn tiếp sẽ biết. ” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Vâng, tiền bối. ” Liên Hoành gật đầu nói, mặc dù hẳn không hiểu Thôi Hằng có ý gì, nhưng hẳn tin tưởng Thôi Hằng nói như vậy nhất định là có đạo lý.

Tiếp tục xem tiếp là được.

Mấy người Tần Đường cùng Vương Kỳ ở một bên cũng đều có ý tưởng như vậy, bọn họ đều thấy qua sự cường đại của Thôi Hằng, trong lòng sẽ không có bất kỳ hoài nghi.

Thật ra thì, ngay từ lúc Thôi Hằng cảm giác đến dấu vết lưu lại trong hư không nơi này, trong lòng liền đã có mấy phần suy đoán.

Ở sau khi đem Lữ Thanh Trúc thả ra, thấy phản ứng của nàng rồi, câu trả lời thì càng thêm rõ ràng.

Chỉ bất quá, còn cần chờ đợi nghiệm chứng cuối cùng mới được.

Ừng ừng!

Vừa lúc đó, trên bầu trời chỗ trũng này không biết lúc nào lại bỗng nhiên mây đen hội tụ, nổi thành từng mảng.

Tầng mây đen nhánh ở trên trời cuộn cuộn không ngừng, trong đó còn có tia chớp bay lượn, phảng phất như là Thượng Thiên đang tức giận vậy, khí tức sức mạnh cực kỳ khủng bố đã khuếch tán tại phía trên.

Hiển nhiên là phải có sấm sét mưa to hạ xuống.

Mà lúc này đây, Lữ Thanh Trúc cũng đã tới vùng trung ương nhất của chỗ trũng này.

Nàng đã dừng bước, lẳng lẳng đứng ở nơi đó, giống như là đang cảm giác cái gì, dò xét cái gì.

Hơn nữa, như là rất nhanh thì có phát hiện.

Sau đó, Lữ Thanh Trúc bỗng nhiên giơ tay lên vung lên, bên cạnh nàng liền bỗng dung xuất hiện từng toà mộ thất cung điện.

Chính là bộ dạng mộ địa của nàng.

Lúc trước Huệ Thế dùng phù lục Thôi Hằng ban cho đem Lữ Thanh Trúc trấn áp, sau đó đem nhét vào trong Túi Càn Khôn mang đi, cũng đem toà mộ thất bố trí hoàn chỉnh kia đều mang đi.

Sau đó Lữ Thanh Trúc bị nhốt vào thế giới Động thiên của Thôi Hằng, cái mộ địa mộ thất này cũng liền theo Lữ Thanh Trúc đồng thời bị đưa vào trong thế giới Động thiên.

Vì vậy, Thôi Hăng đôi với tình huông mộ địa của Lữ Thanh Trúc hiểu rất rõ.

Sau khi đi tới chỗ trũng này, hấn lập tức cũng cảm giác được nơi này có một cỗ sức mạnh cùng khí tức trong mộ địa của Lữ Thanh Trúc rất giống nhau.

Chẳng qua là cỗ lực lượng này càng thêm ần núp, càng thêm không dễ dàng phát giác.

Hấn là bị thi triển thủ đoạn che giấu đặc thù.

Cũng chính là bởi vì nguyên nhân này, các chương giáo Bất Hủ Đạo Thống như Liên Hoành cùng Tần Đường mới không cách nào phát hiện nơi này tồn tại vết tích dị thường.

Nhưng Lữ Thanh Trúc thân là chủ nhân mộ địa, lại là có thể dễ dàng phát hiện dị thường của nơi này.

Ở sau khi nàng đưa mộ địa hiển hiện ra, đạo vận pháp lý trong chỗ trũng này tức thì liên sinh ra biến hóa lớn, trực tiếp từ bình tĩnh vững chắc ban đầu trở nên vạn vẹo.

Nhất là khu vực hạch tâm chỗ trũng nơi Lữ Thanh Trúc đứng, càng là lần lượt xuất hiện vòng xoáy hư không.

Những vòng xoáy hư không này nối liền lẫn nhau, lại tạo thành đường hầm không gian có chút vạn vẹo, dường như là thông hướng một cái không gian không biết vô cùng quảng đại.

Chương 849: Đạo không bờ bến, pháp vô biên... Ta phá toái ở nơi này! (2)

Trên mặt bọn người Liên Hoành lộ ra biểu tình mừng rỡ.

Đã có đường hầm không gian, có hay không ý nghĩa nơi phong ấn Thiên Đình Chi Chủ ở một đầu khác của đường hầm không gian này?

Bất quá, bọn họ rất nhanh thì cảm giác được trong đường hầm không gian này tràn đầy hư không phong bạo vạn vạn, còn có rất nhiều pháp tắc hỗn loạn bẽ tan tành, một khi tiến vào bên trong nhất định là nguy hiểm nặng nề.

Vừa lúc đó, Lữ Thanh Trúc lại di chuyển, chỉ thấy nàng nhẹ nhàng nâng tay, một cái quan tài đồng liền từ trong mộ thất bay ra, vất ngang ở trung ương những vòng xoáy hư không kia.

Chỉ một thoáng, đường hầm không gian do những vòng xoáy hư không này tạo thành liền ổn định lại, tất cả không gian phong bạo bên trong đều trở nên ôn hòa, pháp tắc hỗn loạn bẽ tan tành cũng đều khôi phục trạng thái trật tự.

Cái đường hầm không gian này trở nên vững chắc lên.

Ánh mắt Thôi Hằng nhìn vào bên trên lối vào đường hầm không gian này, trong nháy mắt liền thấy rõ tình huống bên trong, nhẹ nhàng vuốt cằm nói: “Vào xem một chút đi.”

Sau đó, hắn liền dẫn đầu tiến lên, tiến vào bên trong đường hầm không gian này.

Đám người Liên Hoành, Tần Đường, Vương Kỳ nhìn nhau một cái liền cũng vội vàng đi theo.

Những người còn lại hơi do dự một chút, sau khi trầm tư chốc lát cũng đều đi theo.

Tìm tới nơi phong ấn Thiên Đình Chi Chủ là hy vọng để bọn hắn ngăn cản dị vực.

Bây giờ thật vất vả thấy ánh rạng đông, làm sao có thể buông tha?

Hơn nữa, nếu mà thật không tìm được Thiên Đình Chi Chủ, ngăn cản dị vực còn phải dựa vào vị tiên bối này, cũng không có khả năng không cùng đi.

Đường hầm không gian ở bên dưới quan tài đồng duy trì trở nên ổn định, thông suốt.

Nhưng mà sau khi băng qua đường hầm không gian này, mọi người liền đi tới một chỗ địa phương tràn đầy khí cơ cường đại.

Đây là một chỗ không gian vô cùng rộng lớn, có chín đạo chùm tia sáng màu sắc khác nhau thông suốt trên dưới, sức mạnh của chúng nó đan dệt với nhau, giống như là đang hợp lực phong ấn cái gì.

“Nơi phong ấn, nơi này chính là nơi phong ấn!” Liên Hoành không nhịn được kinh hô lên, vui vẻ nói “Nơi này chính là chỗ phong ấn Thiên Đình Chi Chủ, tiên bối giúp chúng ta tìm được!”

Những người còn lại cũng đều vui mừng vạn phần.

Ngay sau đó đám người Liên Hoành, Tần Đường, Vương Kỳ dẫn đầu hướng Thôi Hằng hành lễ bái tạ, những người còn lại theo sát phía sau.

“Đa tạ tiên bối!”

“Đa tạ tiên bối!”

...

...

Thôi Hằng khoát tay một cái, mỉm cười nói: “Không cần như thế, trước vào xem một chút đi.”

“Nhưng là, tiên bối, cái phong ấn này còn không có cởi ra...” Liên Hoành cười khò nói “Có phong ấn ở đây, chúng ta không vào được.”

“Đi vào đi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói “Đi theo ta là được.”

Nói xong, hắn trực tiếp đi về phía trước, khi đến gần phong ấn do chín đạo cột sáng hình thành này, uy áp vô cùng vô tận cùng phong cầm chi lực mãnh liệt mà tới, như là muốn đem khách không mời xông vào nơi này toàn bộ trấn áp.

Nhưng khi những lực lượng này vừa mới tiếp cận Thôi Hằng hơn trăm trượng, giống như là gặp cái vách ngăn vô hình gì, khó tiến thêm nữa, hơn nữa rất nhanh tan vỡ tan rã, tiêu tan không thấy.

Phong ấn Cửu Thiên di vực hợp lực bố trí, căn bản là không có cách tạo thành chút ảnh hưởng nào đối với Thôi Hằng.

Đám người Liên Hoành thấy một màn như vậy, nhất thời kinh hãi không thôi, hoảng sợ không hiểu.

Mặc dù bọn họ đã sớm suy đoán thực lực của Thôi Hằng chắc chắn vô cùng cường đại, nhưng bây giờ chân chính thấy một màn không nhìn phong ấn của Cửu Thiên dị vực của hắn, vẫn sẽ cảm thấy vô cùng rung động.

Đây chính là phong ấn ngay cả Thiên Đình Chi Chủ đều bị trấn áp a!

Bây giờ nhìn lại thật là như gió nhẹ quét vào mặt vậy, hoàn toàn không đáng nhắc tới!

Ở dưới sự dẫn dắt của Thôi Hằng, đoàn người rất nhanh liền xuyên qua khu vực phong ấn, đến trung tâm khu vực này, cũng tức là địa phương trấn áp Thiên Đình Chi Chủ.

Nhưng mà, sau khi bọn hắn đi tới nơi này, lại phát hiện nơi này không có một bóng người.

Căn bản cũng không có người bị trấn áp ở chỗ này.

Chỉ có một vùng đất trống trống rỗng.

“Đây, đây là chuyện gì xảy ra? !” Liên Hoành không thể tin nhìn mảnh đất trống này, khiếp sợ không gì sánh nổi ” Nơi này rõ ràng chính là địa phương phong ấn Thiên Đình Chi Chủ a.”

Ánh mắt Thôi Hằng hơi hơi nheo lại, đánh giá chung quanh.

Thật ra thì, lúc hắn ở bên ngoài liền đã phát hiện nơi này không có một bóng người, bất quá vẫn là muốn đi vào một chút, nhìn một chút có hay không có cái dấu vết gì lưu lại.

“Ừ ? Đây là... ” Thôi Hằng bỗng nhiên khẽ ồ lên một tiếng, hắn phát hiện một đạo vết tích thật giống như lời nhắn lại, ánh mắt chăm chú nhìn liền thấy một hàng chữ viết.

“Đạo không bờ bến, pháp vô biên. Lục Thiên quy nhất, đại đạo mới thành. Nay cơ duyên đã tới, ta phá toái ở nơi này!”

Chương 850: Tinh Hồng Đại Kiếp, chân chính phủ xuống ! (1)

Lục Thiên quy nhất, mới thành đại đạo?

Đây cùng lời Chu Quân Thiên muốn nói ” Lục thiên hoà làm một, tinh hải hòa hợp, ta mới thành đạo. ” Có phải hay không là... cùng ý nghĩa?

Cơ duyên đã tới, phá toái ở nơi này lại là đang nói gì?

Đạo không bờ bến, pháp vô biên ở đằng trước, là hình dung đơn thuần, hay là có ý riêng?

Thôi Hằng khẽ nhíu mày, rơi vào trong trầm tư.

Đồng thời hắn cũng thi triển pháp lực, đem đoạn lời nói này hiện ra trong tâm mắt của đám người Liên Hoàn và Tần Đường.

Chuyện này nhất thời liền đưa tới chú ý của bọn họ.

“Đạo không bờ bến, pháp vô biên. Lục thiên quy nhất, mới thành đại đạo. Nay cơ duyên đã tới, ta phá toái ở nơi này!”

“Đây là Thiên Đình Chi Chủ nhắn lại?”

“Đạo không bờ bến, pháp vô biên, cái này là đang nói gì, chẳng lẽ là chỉ Vô Nhai Đạo Cảnh?”

“Lục thiên quy nhất thì là cái gì, là thành cái đại đạo gì?”

“Như thế nào là cơ duyên, cái gì gọi là phá toái?”

...

...

Một đám chuông giáo Bất Hủ Đạo Thống này rồi rít suy đoán, nghi ngờ không thôi.

“Đạo không bờ bến, pháp vô biên! Đạo không bờ bến, pháp vô biên!” Tần Đường chính là bỗng nhiên kinh hô lên “Đoạn mở đầu thần công bí điển do tổ sư Bất Lão Cốc ta tự tay viết chính là câu này, đây là thẻ ngộ lấy được ở bên trong Vô Nhai Đạo Cảnh.”

Lời vừa nói ra, mọi người tại đây toàn bộ đều nhìn về Tần Đường, ngay cả Thôi Hằng cũng nhìn về phía hắn.

“Không ngại nói tỉ mỉ. ” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Vâng, là như vậy. ” Tần Đường gật đầu một cái nói ” Ở trang đầu thần công bí truyền của Bất Lão Cốc chúng ta, thì có tổ sư tự tay viết đoạn văn này.

“Vôn dĩ chúng ta còn tưởng rằng đây chỉ là tô sư sau khi ở bên trong Vô Nhai Đạo Cảnh có chút thể ngộ, lưu lời khuyên nhủ cho hậu nhân chúng ta, muốn chúng ta chuyên cần tu hành, không nên lười biếng.

“Nhưng bây giờ nhìn lại, đoạn văn này sợ rằng còn có thâm ý của hãn, nếu không, Thiên Đình Chi Chủ cũng sẽ không cố ý lưu đoạn văn này lại ở chỗ này.”

“Đạo không bờ bến, chỉ chắc là Vô Nhai Đạo Cảnh. ” Liên Hoàn cũng lên tiếng, bổ sung nói ” Pháp vô biên chắc cũng là có ám chỉ, ta từng nghe tiên bối trong viện nói qua một câu chuyện xưa, trong đó liền nhắc tới hình dung ‘Vô Biên Thiên Pháp ‘.

“Nội dung chuyện xưa cùng Sáng Lập Chi Thần có liên quan, theo truyền thuyết trước lúc Sáng Lập Chi Thần ly khai, đem sáu cái bảo vật chí cường tùy thân của chính mình đặt ở trong Thiên Môn.

“Chỉ cần có thể thu góp sáu cái bảo vật này, liền có thể thu lấy tất cả đặc tính lực lượng ẩn chứa trong Thiên Môn, làm cho mình nắm giữ vô biên Thiên Pháp Chi Lực, từ đó hoàn toàn vượt qua cảnh giới Thiên Môn mười hai quan.”

“Lại vẫn có chuyện như vậy? ” Thôi Hằng nghe vậy hơi trầm ngâm nói ” Nếu mà câu chuyện này là thật, cái gọi là pháp vô biên, chắc là chỉ sau khi góp đủ sáu cái bảo vật kia, mang đặc tính sức mạnh ẩn chứa trong Thiên Môn đều tụ hợp ở trên người của mình.

“Nếu mà có người có thể làm được một điểm này, nhất định có thể có thực lực vượt qua Thiên Môn mười hai quan, mà Vô Nhai Đạo Cảnh có lẽ là có thể đem những lực lượng đặc tính này, tiến một bước dung hợp, chân chính làm cảnh giới vững chắc xuống.”

Thiên Môn mười hai quan cho dù là đi tới phần dưới cùng, cũng là kém xa Hóa Thân sơ kỳ.

Đây là kết luận hãn cho ra sau khi nhìn đến phong ấn của Cửu Thiên dị vực.

Thật ra thì, đây cũng là chuyện rất bình thường.

Dù sao, tầng thứ cảnh giới Thiên Môn mười hai quan này, trên bản chất cũng không phải là tu luyện, chẳng qua là đang không ngừng lấy được đặc tính sức mạnh trong Thiên Môn thôi.

Coi như là đi tới cực điểm nhất của Thiên Môn mười hai quan, cũng vền vẹn chẳng qua là dung hợp mười hai miếng đặc tính sức mạnh, cộng thêm trải qua ba lần thăng hoa trong thang trời thôi.

Chỉ là tăng lên như vậy, căn bản cũng không đủ đột phá đến cảnh giới có thể so với Hóa Thân.

Cho dù là phiên bản “Ngụy Hóa Thân ” tính chất sức mạnh hơi đơn độc và tồn tại khuyết điểm rõ ràng cũng không đạt tới, chênh lệch quá xa.

Bên trong một chiếc Thiên Môn ẩn chứa số lượng đông đảo đặc tính Thiên Môn, nhưng tương tự là đặc tính Thiên Môn cũng phân cao thấp trên dưới, Thiên Quan tầng thứ nhất cùng Thiên Quan tầng thứ mười hai lấy được đặc tính Thiên Môn nhất định là bất đồng.

Từ mọi phương diện tin tức đến xem, độ khó vượt qua thang trời cũng không thấp.

Nhất là từ Thiên Quan tầng thứ chín đến tầng thứ mười, yêu cầu vượt qua tầng thang trời thứ ba, càng là chặt vật cực kỳ.

Cho dù là đôi mắt lục đại Thiên Vực, có thể nhảy tới đều là phương mao lân giác.

Từng cường giả cố thể vượt qua tầng thang trời thứ ba, tất cả đều là tồn tại cao cấp nhất từ cô chí kim.

Điều này có lẽ cũng có thể phân nào đó chứng minh, đặc tính Thiên Môn tầng thứ càng cao, số lượng khả năng cũng là càng ít.

Nếu quả thật là như vậy, e là cho dù là chứa toàn bộ sức mạnh đặc tính của một chiếc Thiên Môn, cũng chưa chắc có thể đạt tới cảnh giới có thể so với Hóa Thân sơ kỳ.

Có lẽ thật yêu cầu tụ tập được toàn bộ đặc tính sức mạnh trong lục đại Thiên Môn, mới có thể đạt thành cái đột phá này.

Chương 851: Tinh Hồng Đại Kiếp, chân chính phủ xuống ! (2)

Thiên Đình Chi Chủ lưu lại đoạn chữ viết này, dường như chính là đang nói hấn đã thành công để cho Lục Thiên quy nhất, cũng chờ được cơ duyên, muốn phá toái ở chỗ này.

Cái gọi là “Phá toái ” chính là vượt qua cảnh giới Thiên Môn mười hai quan?

Nhưng điều này liền tồn tại một cái vấn đề.

Bây giờ tình huống Thiên Môn hiển nhiên là bình thường, cũng không có bị triệt để móc sạch đặc tính sức mạnh, đây có phải hay không ý nghĩa Thiên Đình Chi Chủ còn chưa hoàn thành đột phá cuối cùng?

Hoặc là mình hiểu sai về Lục Thiên quy nhất, căn bản là không cần phải hấp thu tất cả đặc tính sức mạnh bên trong sáu tòa Thiên Môn?

Nếu là như vậy, đoạn nhấn lại này của Thiên Đình Chi Chủ biểu đạt tin tức gì?

Thiên Đình Chi Chủ bây giờ lại thuộc về một cái trạng thái gì?

Trong lúc nhất thời, trong lòng Thôi Hằng hiện ra rất nhiều suy đoán, nhưng ở bên trong những suy đoán này chung quy có một người không vòng qua được.

Đó chính là Chu Quân Thiên.

Người khí linh Thiên Giới Chi Môn chuyển thể này đồng dạng nói qua ” Lục thiên hoà làm một, tinh hải hòa hợp, ta mới thành đạo ” , ở bên trong chuỗi mưu đồ này của Thiên Đình Chi Chủ, lại đóng vai một cái nhân vật dạng gì?

Giữa hai người lại có quan hệ ra sao hoặc là liên hệ gì?

Còn có cái tên Đạo Thần thần bí, hấn lại là từ nơi nào xen vào?

“Xem ra hết thấy máu chốt, vẫn là trên người tên với Chu Quân Thiên này, chỉ cần có thể cởi ra tất cả bí mật trên người hấn, ta nói không chừng có thể trực tiếp cùng mảnh tinh hải này thành lập được quan hệ giao lưu càng sâu.

“Đến lúc đó, đừng bạo là là Hóa Thần trung kỳ, coi như là Hóa Thần hậu kỳ, sợ rằng đều trong tầm tay. ” Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng ” Một lần này ta hiểu được vượt qua tầng thang trời thứ ba ước chừng là cái tầng thứ gì, kế tiếp hành động ngược lại là có thể buông ra một chút tay chân.”

Hắn từ trước đến giờ luôn cẩn thận, nhưng cẩn thận cũng không ý nghĩa hoàn toàn mặc kệ tình huống thực tế mà một mực né tránh.

Tại sau khi xác định cấp độ thực lực, theo lý thích hợp buông ra một chút tay chân.

Mà lúc này, bởi vì kết luận mới vừa rồi Thôi Hằng đưa ra, các chương giáo Bất Hủ Đạo Thống như Liên Hoành cùng Tân Đường đều trở nên mặt đây ưu sâu.

“Tiền bối, ngài mới vừa rồi có ý tứ là... Thiên Đình Chi Chủ khả năng đã vượt qua Thiên Môn mười hai quan?” Liên Hoành có chút không xác định hỏi “Vậy, nếu như vậy, hắn có phải hay không có thể đã không ở Thiên Giới rồi hả?”

Nếu như còn tại Thiên Giới mà nói, như thế nào lại mấy chục vạn năm thời gian không lộ mặt.

“Đúng là có khả năng này.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói.

“Ôi, thế này, thế này phải làm sao cho phải a.” Liên Hoành đây vẻ lo lắng, thở dài nói “Nếu như vậy, chúng ta phải như thế nào ngăn cản dị vực tập kích?”

Về ưu sâu trên mặt các chương giáo Bất Hủ Đạo Thống còn lại cũng biến thành càng đậm đà.

Thiên Đình Chi Chủ cho tới nay bị bọn họ coi là hy vọng, không giải thích được “Phá toái” biến mất, vô cùng có khả năng đã không ở Thiên Giới.

Điều này thì ý nghĩa bọn họ ngay cả tư cách ngăn cản Cửu Thiên dị vực cũng không có.

Chẳng lẽ phải ngồi chờ chết?

“Thật ra cũng không cần lo lắng như vậy.” Thôi Hằng lắc đầu cười khẽ, ngay sau đó nói với đám Liên Hoành “Tiếp đó, nếu mà có cường giả vượt qua tầng thang trời thứ ba đánh tới, ta sẽ đích thân ra tay, các người liên không cần phải lo lắng.”

Lời này vừa nói, mọi người vốn còn đang mặt ủ mày chau chung quanh lập tức nhảy cẫng hoan hô, tất cả đều mừng rỡ khôn kể xiết.

“Quá tốt! Đa tạ tiền bối, đa tạ tiền bối!”

“n huệ của tiền bối, toàn bộ người của Thiên Giới đều sẽ khắc trong tâm khảm!”

Một đám chương giáo Bất Hủ Đạo Thống này đều một mực cung kính hướng Thôi Hằng hành lễ bái tạ, khắp khuôn mặt là nụ cười.

Bọn họ đều đã từng thấy qua sự cường đại của Thôi Hằng, đây là một vị tồn tại cường đại đến không tưởng tượng nổi, thực lực cực kì khủng bố.

Chỉ cần Thôi Hằng chịu ra tay, dị vực căn bản cũng không đủ gây sợ hãi.

Vì vậy, sau khi được Thôi Hằng cam kết, đám người Liên Hoành toàn bộ cũng không nhìn được thở phào nhẹ nhõm, vẻ lo lắng trên mặt cũng hoàn toàn tiêu tán.

“Tiền bối, chúng ta dự định tiếp theo đem tinh lực chủ yếu đặt ở bên trên dò tra chiều hướng cường giả dị vực, ngài thấy thế nào?” Liên Hoành trầm giọng nói ” Bây giờ Tinh Hồng Tai Kiếp đã bắt đầu, phỏng chừng không bao lâu dị vực sẽ phát động tổng công.”

“Có thể.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, trầm giọng nói ” Các ngươi phụ trách điều tra chiều hướng dị vực, theo dõi tiến độ bùng nổ của Tinh Hồng Đại Kiếp, ta sẽ tại thời điểm cần thiết trực tiếp ra tay.”

Chương 852: Tinh Hồng Đại Kiếp, chân chính phủ xuống ! (3)

Sau khi thương nghị tốt phương hướng hành động sau này, các chương giáo Bất Hủ Đạo Thống như Liên Hoành cùng Tân Đường rời đi nơi phong ấn này, quay trở về tông môn nhà mình, chuẩn bị cẩn thận giám sát chiều hướng dị vực cùng tình huống thay đổi của Tinh Hồng Tai Kiếp.

Thôi Hằng thì là không có lập tức rời đi.

Trải qua lần tìm tòi này, hiểu biết của hắn đối với Thiên Giới, đối với lục đại Thiên Vực đều sâu hơn không ít, có thể cảm giác được một cách rõ ràng giao lưu giữa mình cùng Thiên Giới trở nên càng sâu sắc hơn.

Điều này cũng làm cho tốc độ khuếch trương của tinh không vô ngân trong cơ thể hắn tăng lên rất nhiều, tốc độ pháp lực, thần hồn, thân thể của hắn trở nên mạnh mẽ cũng nhận được tăng lên to lớn.

“Coi như ta bây giờ trực tiếp bế quan, không để ý tới thế sự, không quá trăm năm, ta cũng sẽ tự động đạp nhập Hóa Thân trung kỳ.” Thôi Hằng thể ngộ tu vi chính mình thay đổi, nội tâm rất là mừng rỡ.

Như vậy có thể thấy, quyết định đến Thiên Giới ban đầu là biết bao chính xác.

Nếu như không có đến Thiên Giới mà nói, hắn tuyệt đối không thể nhanh như vậy liền đạt được tốc độ tu vi tăng lên nhanh chóng như vậy, càng không thể nào chỉ dùng một trăm hai trăm năm ngắn ngủi đã đột phá đến Hóa Thân trung kỳ.

Ở sau khi tiến hành một phen ổn định quan hệ giao lưu hiện tại, Thôi Hằng mới đi ra khỏi chỗ phong ấn này, gặp được cô gái quân áo trắng Lữ Thanh Trúc vẫn đứng ở bên ngoài.

Nàng vẫn là khí chất trong treo lạnh lùng đứng ở chính giữa chỗ trống, cung điện mộ thất đã bị nàng thu hồi, chỉ có một tòa quan tài đồng kia còn ở lại bên ngoài.

Thật ra thì, các chương giáo Bất Hủ Đạo Thống như Liên Hoành, Tân Đường, Vương Kỳ hoặc là không lòng dạ nào hoặc là có ý riêng, đều bỏ quên việc tại sao Lữ Thanh Trúc có thể mở ra đường hầm không gian đi nơi phong ấn.

Đương nhiên, xác suất cao cũng là bởi vì đối với bọn hắn mà nói, chuyện này đã không quan trọng.

Bọn họ cũng không phải thần tử Thiên Đình ngày xưa, cũng không có chịu ân huệ của Thiên Đình Chi Chủ, cũng

không tính là người ủng hộ Thiên Đình.

Sở dĩ khổ tâm chuẩn bị mấy chục vạn năm muốn giải khai phong ấn trấn áp Thiên Đình Chi Chủ, chỉ là vì có thể đạt được Thiên Đình Chi Chủ trợ giúp, để ngăn cản dị vực tập kích mà thôi.

Vì vậy, chỉ cần có thể lấy được Thôi Hằng trợ giúp, Thiên Đình Chi Chủ là tình huống gì cũng đã không quan trọng nữa.

Bất quá, Thôi Hằng lấy tìm tòi bí mật làm mục đích, lại sẽ không bỏ qua cái vấn đề nhỏ này.

Dù sao, trong vấn đề nhỏ thường thường cất giấu đại bí mật.

Sau khi Thôi Hằng đi ra nơi phong ấn, đi tới trước mặt Lữ Thanh Trúc, mỉm cười nói: “Cô nương, có từng nhớ ra cái gì đó?”

Ngay từ lúc Lữ Thanh Trúc từ bên trong tiểu thế giới Động thiên chạy đến đây.

Hắn liền phát hiện Lữ Thanh Trúc có chút không quá bình thường.

Như là trở nên linh động rất nhiều.

“Ta, ta, ta...”

Lữ Thanh Trúc liên tục nói ba cái chữ ta, cuối cùng là không có thể đem lời nàng muốn nói nói ra.

Cuối cùng chỉ đành phải cúi đầu, im lặng không nói.

Điều này ngược lại cũng không phải nàng không muốn nói, chỉ là bởi vì trí nhớ cùng suy nghĩ của nàng vẫn là ở một cái trạng thái vô cùng lung tung.

Căn bản là không cách nào sắp xếp ra ngôn ngữ bình thường tiến hành giao lưu.

“Xem ra ngươi cũng biết câu trả lời. ” Thôi Hằng cười cười nói ” Chờ ngươi có thể nói chuyện bình thường, ta lại hỏi ngươi, đi về trước đi.”

Vừa nói, hắn liền mở ra cánh cổng ánh sáng dẫn tới tiểu thế giới Động thiên.

Lữ Thanh Trúc không chút do dự nào mà liền đi vào, mang theo quan tài đồng của nàng theo, lần nữa tiến vào bên trong.

“Tiếp đó, chính là phải chuẩn bị ứng đối dị vực chân chính xâm nhập. ” Ánh mắt Thôi Hằng nhìn về phía mấy cái địa phương lóe lên hào quang màu đỏ thẫm.

“Hóa Thần trung kỳ, sắp tới!”

...

Ở sau khi Tinh Hồng Tai Kiếp bùng nổ, Hoàng Thiên Giáo liền bắt đầu hành động cứu thế chặt chẽ và rộng khắp.

Thật ra thì, lúc mới bắt đầu hành động cứu thế chẳng qua là ở bên trong phạm vi Thanh Hoa Vực.

Nhưng mà theo phạm vi tai kiếp mở rộng, Hoàng Thiên Giáo tiếp thu tín đồ cũng càng ngày càng nhiều, không khỏi không phát triển đến những nơi khác.

Ở dưới sự giúp đỡ của cả Huệ Thế và Hoàng Cân Lục Sĩ, người Hoàng Thiên Giáo khi đối mặt Tinh Hồng Tai Kiếp bình thường, gần như là dễ như bỡn, không có tiêu phí bao nhiêu khí lực, liền đề cho địa phương bùng nổ tai kiếp khôi phục bình thường.

Dù sao, trong Tinh Hồng Tai Kiếp bình thường, những quái vật từ dưới lòng đất bò ra kia, cơ bản tầng thứ sức mạnh đều chỉ không đến Thần Linh.

Điều này cũng mang ý nghĩa, chỉ cần có thể đạt được Hoàng Thiên Giáo che chở, liền có thể sống sót ở bên trong tràng Tinh Hồng Tai Kiếp này.

Mà đối với bản thân Hoàng Thiên Giáo mà nói, mỗi một lần thành công giải quyết hết những quái vật Tinh Hồng Tai Kiếp đản sinh ra kia, cũng thu xếp thích đáng bá tánh địa phương, đều là một lần tăng lên danh vọng to lớn.

Điều này liền khiến cho toàn bộ giáo phái giống như là quả cầu tuyết càng lăn càng thêm quảng đại.

Rốt cuộc có một ngày, các tín đồ Hoàng Thiên Giáo phân tán khắp nơi, bỗng nhiên cảm giác sinh linh quý dị mình đối mặt dường như được tăng cường, quái vật ngày trước có thể dễ dàng xử lý xong, bây giờ lại phải tôn thêm rất nhiều khí lực.

Cùng lúc đó, một đạo hào quang màu đỏ thắm vô cùng sáng ngời vô cùng sáng chói không có dấu hiệu nào từ chân trời sáng lên, cũng ở trong khoảnh khắc này lấy tốc độ vượt xa tia sáng bình thường, trực tiếp bao phủ cả Thanh Thiên Châu.

Bất quá, bao trùm toàn bộ Thanh Thiên Châu cũng chỉ là bắt đầu thôi.

Ở sau khi bao phủ Thanh Thiên Châu, luồng ánh sáng màu đỏ thắm này tiếp tục hướng bát phương mặt Tây lan tràn ra, bắt đầu bao trùm những Thiên Châu khác.

Thời khắc này, trong lòng rất nhiều người đều có chỗ hiểu ra.

Tinh Hồng Đại Kiếp, chân chính phủ xuống! !

Chương 853: Cứu Thiên Thượng Tôn vượt giới mà đến (1)

Trong vũ trụ hư không u ám thâm thúy.

Chín đạo thân ảnh bị hào quang màu sắc bất đồng bao phủ đứng ở trước một cánh cửa ánh sáng màu đỏ thắm to lớn, sau lưng bọn họ là tinh không vô ngân, vô số ngôi sao cùng Giới Vực.

Khí tức của chín thân ảnh này cổ xưa mênh mông, phảng phất là Viễn Cổ Chi Thần đi ra từ niên đại rất xưa trước kia, uy áp mênh mông cực kỳ, không lồ cực kỳ.

Chẳng qua là đứng ở chỗ này liền để cho hư không chung quanh trở nên vặn vẹo, đại đạo pháp tắc cũng theo đó tụ tập tới, phảng phất như thân tử hèn mọn nhất, bò lồm ngồm ở dưới chân của bọn họ.

Bất kỳ một người nào trong bọn họ, đều là nhân vật mạnh mẽ có thể trong nháy mắt khuấy động tinh không, phá hủy một phương đại giới, là người thông trị cao nhất, người chúa tể vùng tinh vực này.

Cứu Thiên Thượng Tôn!

Đây là xưng hô của phương tinh vực này đối với bọn họ.

Cái thân ảnh đứng ở phía trước nhất kia, khôi ngô cao lớn, mặc áo rộng, khí chất uy nghiêm, mang tới cho người ta một loại cảm giác thông ngự hết thảy, chúa tể hết thảy.

Hắn là thủ lĩnh Cứu Thiên Thượng Tôn, cũng là hạch tâm của Cứu Thiên.

Trung Thiên Tôn.

Ở bên người Trung Thiên Tôn, một tên Thạch Nhân mặt mũi mơ hồ đứng yên, toàn thân đều là do cục đá tạo thành, không có nửa điểm sinh cơ, nhưng lại mang tới cho người ta một loại cảm giác sâu không lường được.

Đây là Thạch Thiên Tôn, là một trong sáu vị Thiên Quan tầng mười hai bên trong Cứu Thiên Thượng Tôn, cũng là một người thực lực cường đại nhất trong Cứu Thiên Thượng Tôn ngoại trừ Trung Thiên Tôn ra.

Có thể nói là phó thủ lĩnh.

Bảy người còn lại, chính là Khoách Thiên Tôn, Trầm Thiên Tôn, Kim Thiên Tôn, Túy Thiên Tôn, Giáng Thiên Tôn, Tử Thiên Tôn, Vô Thiên Tôn.

Ngoại trừ Giáng Thiên Tôn, Tử Thiên Tôn, Kim Thiên Tôn chỉ có Thiên Quan tầng mười một ra, còn lại tất cả đều là cường giả Thiên Quan tầng mười hai, là một đám người cường đại nhất trong mảnh tinh hải này từ sau khi pháp môn Thiên Môn mười hai quan truyền thế.

“Lần đi Thiên Giới này, cần phải một lần công thành, để tránh đem dài lắm mộng.” Ánh mắt Trung Thiên Tôn nhìn chăm chú hào quang màu đỏ thắm, giống như là đang ngó chừng về phía Thiên Giới đầu bên kia, trầm giọng nói ” Lần này là tổng công kích, chúng ta đều xuất ra thủ đoạn cường đại nhất, không cần bảo lưu.”

“Không sai.” Thạch Thiên Tôn cũng gật đầu nói ” Phương án hành động cặn kẽ, chúng ta ở trong hội nghị trước đó đều đã thảo luận qua, vậy liền không nói thêm nữa, ta cũng chỉ nhắc nhở một chút.

“Lần này địch nhân chúng ta phải đối mặt, khả năng không chỉ có một tên Thiên Đình Chi Chủ, còn có một cường giả thần bí, bọn họ đều là cường giả chân chính đứng ở cực điểm nhất Thiên Môn mười hai quan, dòm ngó Phá Toái chi cảnh.

“Đối mặt cường giả như vậy, chúng ta phải toàn lực hợp tác, cùng kích thích thần binh Sáng Lập Chi Thần lưu lại, tuyệt đối không thể có bất kỳ một ai buông lỏng, như vậy mới có thể lấy được thắng lợi.

“Chỉ cần có thể công hạ Thiên Giới, chém chết Thiên Đình Chi Chủ, chúng ta liền có thể được phương pháp tiến vào Vô Nhai Đạo Cảnh, liền có cơ hội dòm ngó Phá Toái chi cảnh, hoàn toàn thoát khỏi cái lồng giam này!”

“Được rồi, cũng không cần nói quá nhiều.” Trung Thiên Tôn nhàn nhạt nói ” Lần tổng tiến công này, ý nghĩa trọng đại, cũng là quyết định chung của Cửu Thiên chúng ta, chắc chắn sẽ không có người buông lỏng, lên đường đi!”

Sau đó, Trung Thiên Tôn cùng Thạch Thiên Tôn liền đi ở tuốt đằng trước, dẫn đầu tiên vào cái cánh cửa ánh sáng màu đỏ thắm này.

Bảy người còn lại theo sát phía sau, tất cả đều vượt qua cánh cổng ánh sáng, tiến vào bên trong đường hầm không gian.

Cái đường hầm không gian này cũng không rộng rãi, thậm chí có thể nói là cực kỳ chật hẹp, hơn nữa hiện đây không gian phong bạo cường đại, mỗi tiến tới một tấc đều sẽ bị công kích bởi vô số lưỡi dao sắc bén do không gian phong bạo hình thành.

Ngoài ra, ở bên trong đường hầm không gian này, vẫn tồn tại lực lượng bài xích cực kỳ mạnh mẽ, phụng phật là có một bàn tay vô hình duỗi ra, muốn đưa bọn họ đây trở về trong tinh vực mình ở.

Chuyện này ý nghĩa là một đầu khác kết nối bởi đường hầm không gian đang cự tuyệt bọn họ đi qua.

Chẳng qua, trên người Trung Thiên Tôn cùng Thạch Thiên Tôn phía trước nhất được một tầng hào quang màu đỏ thắm bao phủ, đang ngăn cản cỗ lực lượng bài xích này, để cho bọn họ thông suốt mà tiến tới.

Thật ra thì, dưới tình huống bình thường, giữa cánh tay xoắn ốc bất đồng trong cùng một vùng tinh hải cũng sẽ không tồn tại lá chắn ngăn cách song phương, là có thể thông hành thông qua thủ đoạn bình thường.

Không cần vận dụng thủ đoạn đặc biệt, cũng không cần thành lập thông đạo riêng biệt giống như bây giờ.

Nhưng trong mảnh tinh hải này lại bất đồng, sáu cái cánh tay xoắn ốc bị chia làm sáu đại tinh vực, phân biệt có một chiếc Thiên Môn, độc lập với nhau.

Không chỉ riêng giữa tinh vực cùng tinh vực cách nhau bởi lá chắn cự không cực kỳ kiên cố, đại đạo pháp tắc giữa tinh vực bất đồng đều có không ít khác nhau, nghiêm nhiên chính là sáu thế giới bất đồng.

Nếu như không có luồng ánh sáng đỏ thắm ngăn này cản lực lượng bài xích, bọn họ căn bản cũng không khả năng vượt qua một phương tinh vực.

“Trước mặt chính là Thiên Giới, chú ý chuẩn bị sẵn sàng.” Trung Thiên Tôn bỗng nhiên mở miệng nói, đồng thời hào quang màu đỏ thắm trên người của hắn chợt khuếch trương, đem tất cả tám người còn dư lại đều bao phủ.

Cùng lúc đó, ở phía trước của bọn hắn cũng xuất hiện một cánh cửa ánh sáng.

Đây đã là phía cuối đường hầm không gian.

“Tiến lên!”

Chương 854: Cứu Thiên Thượng Tôn vượt giới mà đến (2)

Cùng lúc khi Cứu Thiên Thượng Tôn dị vực vượt giới, bên trong Thiên Giới cũng xuất hiện dị tượng to lớn trước đó chưa từng có.

Thời khắc này phảng phát toàn bộ đại đạo pháp tắc Thiên Giới đều chịu lực đánh vào, cực kỳ cường đại, đất đai núi đồi trong 9000 Thiên Châu lại tất cả đều run rẩy.

Từng toà Thần Sơn rung động, từng con sông lớn sôi trào.

Ngay cả đại đạo pháp tắc tồn tại trong chỗ u minh đều bị lực lượng vô hình vụn vẹo, hiện ra vành đai ánh sáng đủ loại màu sắc.

Hơn nữa, những thứ này còn chỉ là bắt đầu.

Chỉ sau thời gian mấy hơi thở ngắn ngủi, trong thiên địa liền tràn ngập công phong cực kỳ âm trầm, giống như là từ dưới đáy Cửu U thổi lên, trong nháy mắt liền càn quét khắp 9000 Thiên Châu.

Từng đạo âm phong giống như lưỡi dao sắc bén, dễ như bốn mã đem tất cả địa phương bị thổi tới đều xoắn thành mảnh vụn, để cho rất nhiều cường giả cấp Thiên Quan chỉ có thể toàn lực ngăn cản.

Mà ở trên bầu trời, càng là xuất hiện từng đạo vết nứt không gian màu đỏ thẫm, bên trong lóe lên ánh chớp quỷ dị, tràn đầy khí tức hỗn loạn cùng hủy diệt.

Ầm!

Một đạo ánh chớp đỏ thẫm nhiễm mấy phần màu đen từ trong vết nứt không gian tung tóe ra, cuối cùng trực tiếp kéo dài qua bầu trời mây trăm cái Thiên Châu, như là một thanh đao to lớn nhô lên cao xẹt qua, cũng xẹt qua ở trong lòng rất nhiều người trong Thiên Giới.

Uy áp vô cùng kinh khủng thoáng cái liền bao phủ vô số người Thiên Giới, hết thảy sinh linh Thiên Quan trở xuống đều cảm giác được sợ hãi trước đó chưa từng có.

Rất nhiều chương giáo Bất Hủ Đạo Thống cũng kinh hãi muốn chết mà nhìn về phía bầu trời.

“Uy áp như vậy, Cứu Thiên dị vực thật muốn đánh tới a!”

“Tình Hồng Đại Kiếp trước đây cũng không có uy thế kinh khủng như vậy, dị vực lần này hẳn muốn quyết tử chiến một trận!”

“Là Cửu Thiên dị vực phủ xuống, mau mau đi đô thành Mộc Quốc mời Thôi Hằng tiên bối!”

...

...

Đối mặt uy áp kinh khủng như vậy, coi như là cường giả vượt qua tầng thang trời thứ hai, trong nội tâm cũng chỉ còn lại sợ hãi, căn bản là không nổi lên được chút tâm tư phản kháng nào.

Biện pháp duy nhất có thể nghĩ tới chính là đi tìm Thôi Hằng.

Thực lực của Cửu Thiên dị vực quá mạnh mẽ, chỉ là khí thế uy áp cũng đã kinh khủng như vậy.

Nếu là chân chính hạ xuống, càng là khó có thể tưởng tượng.

Chỉ khi mời vị tiên bối kia ra tay, mới có một chút hi vọng sống!

Ừng ừng! !

Lại là một trận tiếng sấm kinh thiên động địa chấn động toàn bộ Thiên Giới.

Lần này là vết nứt không gian trên bầu trời hướng bốn phương tám hướng khuếch trương, giống như mạng nhện dày đặc lan tràn ra ở trên trời, toàn bộ bầu trời giống như là thành một khối thủy tinh bê tan tành, bê thành vô số khối.

Cùng lúc đó, ánh chớp màu đỏ thẫm phảng phất như núi cao vạn trượng từ trong vết nứt không gian dày đặc kia hiện ra, mạng theo uy năng thật giống như muôn hủy thiên diệt địa, rơi xuống đất đai núi đồi.

Ánh chớp kinh khủng như vậy rơi xuống, hư không chỗ nó đi qua đều bị vạn vụn, pháp tắc đạo vận cũng xuất hiện dấu hiệu vỡ nát.

Đây quả thực giống như là ông trời tức giận, muốn đem tất cả trong trời đất đều hủy diệt.

Ở bên dưới uy năng tự nhiên như vậy, coi như cường giả đã dung hợp đặc tính Thiên Môn, chỉ cần chưa vượt qua qua tầng thang trời thứ nhất, cũng sẽ cảm giác mình nhỏ bé cùng vô lực.

Quá đáng sợ.

...

Bên trong Vĩnh Hằng Viện.

Liên Hoành thân là Viện Chủ vô cùng kính hãi nhìn bầu trời, chính hắn đã Thiên Quan tầng thứ chín, khi tận mắt thấy dị tượng như vậy, cảm giác mình phảng phất là một con giun dế.

Ngay vừa mới rồi, hắn chẳng qua là nhìn sấm sét như núi lớn giáng xuống phía xa liền không tự chủ được lùi lại mấy bước, tâm thần hoàn toàn bị chấn nhiếp, thậm chí ngay cả tay đều đang khẽ run, nội tâm dâng lên sóng gió bao lớn, đã là có thể tưởng tượng được.

“Quá kinh khủng, quá đáng sợ.” Liên Hoành lẩm bẩm nói nhỏ “Lúc trước ta lại còn suy nghĩ, có lẽ dựa vào lực lượng của những Bất Hủ Đạo Thông chúng ta cũng có thể ngăn cản dị vực tập kích ở một mức độ nào đó, bây giờ nhìn lại, hoàn toàn là ý nghĩ ngu ngốc a.”

Chênh lệch quá xa.

Đừng bảo là là đôi mắt uy năng của chân thân Cửu Thiên dị vực, chính mình thậm chí ngay cả những ánh chớp như núi to trong dị tượng này cũng không đỡ nổi.

Chẳng qua, hắn cũng có chút vui mừng, thậm chí trong lòng: “Cũng còn khá, cũng còn khá, có Thôi Hằng tiên bối, ngăn cản Cửu Thiên dị vực hắn là không thành vấn đề.

“Thật là may mắn a!”

...

Bên trong Bất Lão Cốc.

Tần Đường cũng là sắc mặt trắng bệch mà nhìn dị tượng trên không trung.

Biểu hiện của hắn so với Liên Hoành còn kém hơn một chút, khi thấy từng tia sấm sét như núi to rơi xuống, suýt chút nữa không đứng vững, gần như ngội tê liệt dưới đất.

Những tia sét như núi to này không chỉ có riêng uy năng của lôi đình, càng là có năng lực vạn vạ hư không, phá nát phép tắc, có thể dễ dàng mà đem cường giả chưa vượt qua tầng thang trời thứ ba nghiền nát.

Chẳng qua nhìn từ xa những lôi đình như núi lớn này, đã có thể đề cho vô số cường giả vì vậy sợ hãi, căn bản cũng không dám có một chút tâm tư phản kháng.

“Đây chính là sức mạnh của Cửu Thiên dị vực? Không khỏi cũng quá mạnh, làm sao sẽ mạnh mẽ như vậy?!”

Chương 855: Cứu Thiên Thượng Tôn vượt giới mà đến (3)

Tổng đàn Hoàng Thiên Giáo.

Vô số giáo chúng đều đã tụ tập ở chỗ này, ánh mắt kiên nghị nhìn bầu trời bên ngoài, nhưng trong ánh mắt vẫn tồn tại sự hãi hùng đậm.

Đây là sự hãi tới từ bản năng sinh mạng, không cách nào tránh khỏi.

Lúc này, bọn họ đều tụ tập ở bên người bốn người Huệ Thế, Bùi Thanh Thu, Trịnh Nam Huân, Lý Minh Thành, đối với bọn hắn mà nói, chỉ cần ở gần bốn người này chính là an toàn nhất.

Mà ở phía sau mọi người, cũng tức là trên trung ương quảng trường tổng đàn Hoàng Thiên Giáo, còn đứng sừng sững tượng thờ Hoàng Thiên Tôn Thần.

Điều này tương tự cũng có thể để cho các tín đồ an tâm.

Thân là người được chúng nhân tin tưởng, bốn người Huệ Thế, Bùi Thanh Thu, Trịnh Nam Huân, Lý Minh Thành đồng dạng là tràn đầy lòng tin.

Bọn họ tin tưởng, chỉ cần Cứu Thiên dị vực chân chính hạ xuống, Thôi Hằng tất nhiên sẽ ra tay, mà chỉ cần ra tay liền nhất định là một kích lôi đình, vĩnh tuyệt hậu hoạn.

Vù vù!

Vừa lúc đó, trong thiên địa lần nữa vang lên âm thanh rung động chói tai, chỉ thấy chỗ đây đặc nhất của “Mạng nhện” trên trời đó chợt hở ra.

Không phải là có vật gì rách ra.

Mà là một vùng kẽ hở không gian kia toàn bộ đều nứt ra, tạo thành lỗ hồng càng lớn, rất nhanh thì tạo thành một cái cánh cửa ánh sáng màu đỏ thẫm.

Trong đó có vòng xoáy quanh quẩn, hiển nhiên là dẫn tới một cái thế giới khác.

“Đây là cánh cổng ánh sáng Vượt giới, Cứu Thiên dị vực phủ xuống!”

Huệ Thế liếc mắt liền nhìn ra cái cánh cổng ánh sáng này là lối đi vượt giới liên thông những thế giới khác.

Hơn nữa xác suất cao chính là địch nhân mà Thiên Giới cùng nhân gian đều đang ngăn cản—— tinh không dị vực!

...

Tại vùng biên hoang Thiên Giới, chỗ xa xôi không có người ở.

Nơi này đã là ở bên ngoài 9000 Thiên Châu, thiên địa nguyên khí cực kỳ mỏng manh, pháp tắc cũng không hoàn chỉnh, chỉ có mảnh vụn lẻ tẻ, ngay cả đại đạo pháp tắc hoàn chỉnh đều không cách nào tìm tới.

Nếu mà ở nơi này tu luyện, vô cùng có khả năng đến già chết đều tu luyện không tới cảnh giới Kim Tiên, nơi này căn bản là một mảnh tu hành tuyệt địa, không có bất kỳ hy vọng.

Nhưng chính là ở loại địa phương này, lại có một người đang ngồi xếp bằng nhắm mắt tu hành, giống như là đặc biệt tới cảm ngộ mảnh biên hoang chi địa này.

Người này ở chỗ sâu nhất trong mảnh biên hoang chi địa này.

Vượt qua từng mảng từng mảng sa mạc, từng mảng thảo nguyên tràn đầy bộ xương khô, liền có thể ở trong một vùng núi tuyết lớn liền miên không biết bao nhiêu vạn dặm, tìm tới một thân ảnh từ mặt mũi đến thân hình đều vô cùng mơ hồ.

Lúc này, thân ảnh này đang đứng ở bên trong một mảnh Bạo Tuyết, gió rét giống như vô số lưỡi dao sắc bén thổi qua, nhưng hẳn lại một chút cảm giác cũng không có, chẳng qua là lẳng lặng nhìn bầu trời phương xa.

Sau khi hẳn thấy cánh cửa ánh sáng màu đỏ thắm kia tạo dựng lên, không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, trên mặt lộ ra vui vẻ như trút được gánh nặng.

” Chờ nhiều năm như vậy, con cá rốt cuộc cắn câu a. “

...

Trong đô thành Mộc Quốc, cung điện nơi Thôi Hằng ở.

Ở lúc dị tượng mới bắt đầu, Mộc Hoàng liền mang theo Mộc Linh Vận cùng đi tìm Thôi Hằng, còn muốn hỏi lần đại kiếp này là tình huống gì, tại sao uy năng lại mạnh như vậy?

Hơn nữa dị tượng trong thiên địa không khỏi cũng quá kinh khủng, thật là như sắp lâm vào tận thế hủy diệt vậy.

Điều này làm cho Mộc Hoàng và Mộc Linh Vận đều khẩn trương lên.

Thôi Hằng chính là trước sau như một mà ung dung.

Hắn nhìn một chút cánh cổng ánh sáng đỏ thắm kia, nhẹ nhàng vuốt cằm nói: “Trận tranh đấu kéo dài mấy chục vạn

năm, thậm chí mấy trăm vạn này, cũng quả thật nên vẽ lên một dấu chấm tròn.”

...

Ầm!

Nương theo từng trận tiếng sấm cùng dị tượng kinh thiên động địa, Cửu Thiên Thượng Tôn dị vực rớt cuộc đi qua cái đường hầm không gian này, vượt qua lá chắn tinh vực, tới nơi hạch tâm mảnh tinh vực này —— Thiên Giới.

“A, nơi này chính là Thiên Giới! ” Trong Cửu Thiên Thượng Tôn có một người sau khi vọt ra khỏi cánh cổng ánh sáng đỏ thắm, ngay lập tức liền hít sâu một hơi, cười nói ” Quá tốt, vẫn là mùi vị quen thuộc, là mùi vị quê hương.”

Người này là Khoách Thiên Tôn trong Cửu Thiên Thượng Tôn, tương truyền là ở niên đại vô tận xa xưa trước đây, thân là đường nét Thiên Giới, hẳn cũng đã hóa thành hình người.

Vì vậy, mặc dù sau đó tới dị vực, hoàn toàn trở thành một trong Cửu Thiên Thượng Tôn dị vực, nhưng hẳn thật ra thì vẫn luôn coi Thiên Giới là quê hương của mình.

Trong Cửu Thiên Dị Vực có không ít người đều là tình huống tương tự.

Bây giờ bọn họ lần nữa đi tới Thiên Giới, trong nội tâm không khỏi cảm khái rất nhiều.

Chặng qua, chân mày Trung Thiên Tôn lại một mực khóa chặt, bỗng nhiên liền có một vệt kim quang từ cuối chân trời phương Bắc dâng lên, giọi vào con ngươi của hắn.

“Chớ nên buông lỏng, chuẩn bị nghênh chiến! !”

Chương 856: 21 đạo quang mang, đồng nguyên Đạo Nhất (1)

Cái đạo kim quang từ trời Bắc dăng lên này không chỉ là giới vào ánh mắt Trung Thiên Tôn, cũng giới vào trong mắt tất cả sinh linh bên trong Thiên Giới.

Một cỗ khí thế uy áp cực kỳ cường đại, ngự trị cao hơn hết thảy, ở trong khoảnh khắc liên quét ngang 9000 Thiên Châu, để cho từng sinh linh trên vùng đất này đều có một loại cảm giác như đánh trống ngực.

Cùng lúc đó, một đường ranh hư ảnh có chút mơ hồ cũng hiện ra ở tâm mắt của vô số sinh linh.

Mặc dù mơ hồ không rõ, thậm chí đều không thấy rõ khuôn mặt chân chính, nhưng lại có thể cảm giác được một cách rõ ràng sự cao quý cùng uy nghiêm của thân ảnh này, thậm chí có thể cảm giác đến một loại uy thế thống ngự chư thiên vạn giới.

Điều này làm cho vô số sinh linh bên trong 9000 Thiên Châu trở nên trầm mê, trở nên thán phục.

Còn có thật nhiều cường giả cổ xưa sống qua năm tháng rất dài, sau khi cảm giác đến cỗ khí tức uy áp này, tất cả vậy mà đều kinh hãi muốn chết mà quỳ lạy xuống tại chỗ.

“Thiên Đình Chi Chủ, đây là Thiên Đình Chi Chủ?!”

“Thiên Đình Chi Chủ tái hiện thế gian, đây là Thiên Đình Chi Chủ muốn ra tay ngăn cản tràng Tinh Hồng Đại Kiếp này rồi sao?!”

“Quá tốt, thật sự là quá tốt, chúng ta rất cuộc được cứu rồi!”

...

...

Ở trong tâm khảm của tuyệt đại đa số cường giả cổ xưa, Thiên Đình Chi Chủ chính là người mạnh nhất từ cổ chí kim.

Ngoại trừ người Sáng Lập Chi Thần trong truyền thuyết kia ra, cho tới bây giờ cũng chưa từng có cường giả có thể cùng hắn sánh vai.

Đây này là một vị chí cường giả chân chính đứng ở cực điểm nhất Thiên Môn mười hai quan, ở trên con đường này đạt tới đỉnh cao, đi tới phần dưới cùng con đường này, cũng đứng ở đỉnh phong nhất.

Nếu như không phải là bị Cửu Thiên dị vực đánh lên phong ấn, Thiên Đình Chi Chủ khẳng định có thể dễ dàng ngăn cản dị vực tập kích, Thiên Giới cũng chắc chắn sẽ không luân lạc tới nông nỗi bây giờ.

Đây đồng dạng cũng là nhận thức chung của phần lớn cường giả cổ xưa.

Vì vậy, bây giờ thấy Thiên Đình Chi Chủ rút cuộc một lần nữa xuất hiện, hơn nữa còn là bay thẳng về nơi Cửu Thiên dị vực phủ xuống, nhất thời liền để cho bọn họ hưng phấn lên.

Hiển nhiên, đây là muốn động thủ đối với Cửu Thiên dị vực.

Lấy thực lực của Thiên Đình Chi Chủ, chỉ cần là chính diện chiến đấu, nhất định là sẽ không tồn tại vấn đề gì.

Nhất định có thể dễ như bỡn càn quét hết thảy.

...

Lúc này, mấy người Liên Hoàn, Tần Đường, Vương Kỳ đã chạy tới đô thành Mộc Quốc cũng đều ngăn ra.

Bọn họ tới nơi này để cầu cứu Thôi Hằng.

Cửu Thiên dị vực đã hạ xuống, nếu như bây giờ không tiến hành ngăn lại, tiếp theo nhất định sẽ là một tràng tai kiếp to lớn khiến sinh linh đồ thán.

Dù sao, một lần Tinh Hồng Đại Kiếp này cùng trước kia là hoàn toàn bất đồng.

Cửu Thiên Thượng Tôn dị vực tự mình đến, uy thế vô biên phủ khắp 9000 Thiên Châu, đây là muốn phát động tổng công kích đối với Thiên Giới, căn bản cũng không phải là lực lượng bình thường có thể ngăn trở.

Ngoại trừ xin cường giả đứng ở cùng một cấp độ hoặc là tầng thứ cao Cửu Thiên hơn dị vực ra tay, không có cách nào khác.

Vì vậy, khi vô biên dị tượng cùng uy áp càn quét thập phương thiên địa, đám người Liên Hoàn liền dùng tốc độ nhanh nhất đi tới đô thành Mộc Quốc, muốn mời Thôi Hằng ra tay.

Dưới cái nhìn của bọn họ, bên trong Thiên Giới hôm nay, chỉ có Thôi Hằng có thể cứu hết thảy các thứ này, cứu Thiên Giới này.

Thật không nghĩ ra vừa mới đến trước cung điện Thôi Hằng ở, còn chưa kịp đi vào, liền cảm giác được uy thế cường đại của đạo kim quang kia, còn có cái cảm giác quen thuộc vô hình kia.

Những chưởng giáo Bất Hủ Đạo Thông như Liên Hoàn, Tàn Đường, Vương Kỳ, cũng đều là ở bên trong Thiên Đình thấy tận mắt cường giả Thiên Đình Chi Chủ, đã từng tự mình cảm thụ qua uy áp của Thiên Đình Chi Chủ khủng bố dường nào.

Tự nhiên sẽ cảm giác quen thuộc.

Vì vậy, ở trọng nháy mắt khi kim quang kia dày đặc không trung, bọn họ liền nhận ra chủ nhân khí thế uy áp trong đó.

Chính là Thiên Đình Chi Chủ bị trấn áp phong ấn năm mươi vạn năm.

Hắn lại thật đã thoát khỏi phong ấn.

Hơn nữa từ uy thế ẩn chứa trong kim quang này đến xem, tầng thứ thực lực hôm nay của hắn mạnh hơn năm mươi vạn năm trước.

Chẳng lẽ, thật sự là đạt tới cái gọi là “Phá Toái” cảnh kia?

Điều này làm cho đám người Liên Hoàn, Tàn Đường, Vương Kỳ đều cảm thấy kinh hãi không thôi, trong lúc nhất thời cũng có chút tay chân luống cuống.

Vốn là sau khi phát hiện nơi phong ấn một mảnh trống rỗng, bọn họ liền đã bỏ đi ý tưởng tìm Thiên Đình Chi Chủ, cũng buông tha ý tưởng tìm kiếm trợ giúp từ Thiên Đình Chi Chủ để ngăn cản dị vực.

Ngược lại mang toàn bộ hy vọng đều đặt ở trên người Thôi Hằng.

Nhưng mà không nghĩ tới, Thiên Đình Chi Chủ lại sẽ xuất hiện vào lúc này, còn bày ra một bộ tư thái muốn đem Cửu Thiên dị vực toàn bộ đánh bại, thậm chí đem trấn áp thậm chí giết chết.

Điều này thật là quá khiến người bất ngờ.

Bây giờ phải làm gì?

Đám người Liên Hoàn, Tàn Đường, Vương Kỳ liếc mắt nhìn nhau, liên đều không hẹn mà cùng gật gật đầu.

Tiếp theo đi về phía trước, chân chính đi tới bên ngoài cửa chính cung điện.

Vô luận như thế nào, Thiên Đình Chi Chủ nhất định là không cường đại bằng vị tiên bối này.

Đối mặt Cửu Thiên dị vực tập kích, Thiên Đình Chi Chủ coi như trở nên mạnh mẽ cũng có thể thất bại, nhưng chỉ cần vị tiên bối kia ra tay, liền nhất định là không sơ hở tí nào.

Bất quá, còn không chờ bọn hăn gõ cửa hỏi, cửa chính tòa cung điện này liền tự động mở ra.

Cùng lúc đó, chỉ nghe được một thanh âm từ bốn phương tám hướng vang lên, vẫn là thanh âm vừa ôn hòa lại cực kỳ tiếp cận tự nhiên.

“Các vị, đều mời vào đi.”

Chương 857: 21 đạo quang mang, đồng nguyên Đạo Nhất (2)

Ở bên dưới vô số sinh linh nhìn chăm chú, ở bên dưới vô số cường giả trông đợi.

Đạo kim quang kia vắt ngang bầu trời, rớt cuộc đáp xuống nơi Cửu Thiên dị vực phủ xuống.

Ngay sau đó, kim quang chậm rãi tản đi.

Một thân ảnh vô cùng vĩ đại, tràn đầy uy nghiêm vô tận, phảng phất có hết thảy quyền hành trong thiên địa hiện ra, chậm rãi từ trong một đoàn ánh sáng đi ra.

Cái thân ảnh này khuôn mặt vẫn mơ hồ, trên mặt phảng phất là xuôi ngược vô số đại đạo pháp tắc, sẽ tiến hành vận vẹo đôi với cảm giác bình thường, để cho người không thấy rõ tướng mạo.

Nhưng dù cho như thế, khí thế cao quý cùng uy nghiêm vẫn như cũ vô cùng đậm đà.

Hắn mặc áo rồng để vương màu vàng, đầu đội mũ ngọc, chẳng qua là đơn giản đứng tại trong hư không, cũng rất giống như thân ở trung ương Viên Cổ Thiên Đình, có thể thông trị hết thảy.

Hắn muốn để cho Thiên mở ra, Thiên sẽ mở ra, hắn muốn để cho Địa bể tan tành, Địa sẽ bể tan tành.

Hắn muốn để cho đại đạo vận vẹo, đại đạo sẽ vận vẹo, hắn muốn để cho pháp tắc hội tụ, pháp tắc sẽ hội tụ.

Hắn giống như là chúa tể hết thảy đại đạo pháp tắc trên thế gian này, cũng là người điều khiển vạn vật vạn linh.

Phảng phất hết thảy đều là tùy tâm sở dục, lòng nghĩ chuyện thành, không có bất kỳ sự vật cùng sinh linh có thể làm nghịch ý chí của hắn.

Đây chính là chúa tể vô thượng đã từng thống trị toàn bộ Thiên Giới, cùng với mảnh tinh vực này.

Thiên Đình Chi Chủ!

Đôi mắt một vị cường giả như vậy, Cửu Thiên dị vực tất cả đều trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Trung Thiên Tôn đứng ở phía trước nhất, ánh mắt lạnh như băng nhìn Thiên Đình Chi Chủ, Thạch Thiên Tôn chính là ở một bên tùy thời chuẩn bị động thủ, những người còn lại cũng

đều chuẩn bị xong bảo vật trong tay của chính mình, tùy thời đều có thể phát động một kích như sấm chớp.

Trạng thái Thiên Đình Chi Chủ như là rất buông lỏng, hần đứng bình tĩnh trên không trung, ánh mắt ôn hòa quét nhìn chín người này một cái, khẽ cười nói: “Tôi rất đầy đủ a, đa tạ.”

Đa tạ?

Hần đang cảm ơn cái gì?

Sau khi Cửu Thiên dị vực nghe được câu này, cũng không khỏi sửng sốt, có chút không rõ ý những lời Thiên Đình Chi Chủ nói này.

Chỉ có Trung Thiên Tôn chân mày hơi nhíu, tựa như là có mấy phần suy đoán.

“Các người bây giờ không hiểu cũng không sao cả, rất nhanh thì sẽ biết.” Thiên Đình Chi Chủ dường như rất hài lòng đối với phản ứng của Cửu Thiên dị vực, bỗng nhiên giang hai cánh tay ra, ngửa đầu lên trời.

Ngay sau đó, chỉ thấy Lục Đạo ánh sáng màu sắc khác nhau từ sau lưng của hần hiện hiện ra, ngay lập tức liền để cho khí thế uy áp của hần trở nên càng mạnh mẽ hơn, thậm chí có thể nói là có tăng lên kiểu bay vọt.

Lục Đạo ánh sáng màu sắc khác nhau này, liền phảng phát như bảo vật đặc thù gì có thể trực tiếp tăng cường thực lực người ta vậy, trực tiếp để cho thực lực của Thiên Đình Chi Chủ hướng về tầng thứ cao hơn tăng lên rất nhiều.

Thật sự là có chút khó tin.

Dù sao, đến cảnh giới này của Thiên Đình Chi Chủ, còn muốn đạt được một chút xíu tăng lên, đều là cực kỳ khó khăn, thậm chí có thể nói là chuyện ít khả năng đạt thành, càng không cần phải nói là thực lực tăng vọt.

Nhưng bây giờ, lại thật có chuyện như bây giờ.

Sáu vệt sáng kia là cái gì?

Lại thật sự có uy năng mạnh mẽ như vậy, hiệu quả cũng là kinh người như vậy...

Đây là nghi ngờ trong lòng của tất cả mọi người đang nhìn chăm chú trận chiến này.

Bất quá, Cửu Thiên dị vực đứng ở đối diện Thiên Đình Chi Chủ lại dường như cũng không ngoài ý muốn, còn giống như nhận biết sáu cái vệt sáng này, biết sáu cái vệt sáng này là cái gì, không có lộ ra vẻ ngạc nhiên chút nào.

Trung Thiên Tôn nhìn chăm chú Thiên Đình Chi Chủ bị sáu vệt sáng này bao phủ, cười lạnh nói: “Năm mươi vạn năm trôi qua, người chính là chỉ có thể mượn nhờ sức mạnh của bọn họ. Vậy thì cùng năm mươi vạn năm trước có cái gì khác nhau chớ?”

Vừa nói, ở phía sau hắn lại cũng hiện ra ánh sáng giống vậy, chỉ có điều chỉ có một đạo, nhưng cũng đối với thực lực của hắn tiến hành tăng lên cực kỳ rõ ràng.

Hơn nữa, ở cùng lúc khi phía sau Trung Thiên Tôn hiện hiện ra tia sáng, tám người khác cũng đều trực tiếp phóng ra ánh sáng chính mình có, tăng lên thực lực bản thân.

Trong lúc nhất thời, ở trên bầu trời Thiên Giới này, lập lánh nổi lên đủ loại vàng sáng màu sắc khác nhau, nhưng vẫn không có ai biết những ánh sáng này đến tột cùng là cái gì.

Bây giờ là Thiên Đình Chi Chủ bên này chính mình hiển hóa ra sáu vệt sáng, thực lực thu được tăng lên kiểu bay vọt.

Mà ở Cửu Thiên dị vực bên kia mặc dù mỗi người đều chỉ hiện ra một ánh hào quang, nhưng bọn hắn dù sao cũng là có chín người, tổng cộng chính là chín vệt sáng.

Chín vệt sáng này trực tiếp tại trong hư không ngưng tụ thành một vòng sáng vô cùng to lớn, sau đó, trực tiếp hướng sáu vệt sáng kia của Thiên Đình Chi Chủ câu xé tới.

Trung Thiên Tôn đối với lần giao phong này có lòng tin mười phần, hắn thấy, bây giờ trận chiến này, cũng chỉ là một trận năm mươi vạn năm trước kia kéo dài thôi.

Thiên Đình Chi Chủ vẫn chỉ có sáu vệt sáng, mà cạnh mình thì lại khác.

Chín đạo!

Chín vệt sáng!

Ngay từ lúc năm mươi vạn năm trước, bọn họ chính là bẻ gãy vào chín vệt sáng này, hoàn thành trấn áp và phong ấn đối với Thiên Đình Chi Chủ.

Bây giờ, như cũ có thể.

Chương 858: 21 đạo quang mang, đồng nguyên Đạo Nhất (3)

Chín vệt sáng đối đầu sáu vệt sáng, ưu thế rõ ràng cho thấy ở phe mình.

Đám người Trung Thiên Tôn tự tin giống như năm mươi vạn năm trước vậy.

Đương nhiên, tự tin không phải là tự đại, cùng lúc khi ngưng tụ chín vệt sáng hướng Thiên Đình Chi Chủ phát động tấn công, bọn họ cũng đều chuẩn bị xong đường lui, làm xong chuẩn bị nhờ như thất bại liền lập tức rút lui.

Nơi này dù sao cũng là địa phương Thiên Đình Chi Chủ quản lý mấy trăm vạn năm.

Tác chiến ở sân khách, nhất định là phải vừa cẩn thận lại cẩn thận.

Mà ở lúc chín vệt sáng ngưng tụ thành vòng sáng kia sắp đánh vào sáu vệt sáng hiển hóa trên người Thiên Đình Chi Chủ——

Phía sau Thiên Đình Chi Chủ bỗng nhiên lại sáng lên Lục Đạo quang mang màu sắc khác nhau, trực tiếp cùng sáu cái vệt sáng kia hợp làm một thể, hóa thành một cái chính thể.

Mười hai vệt sáng hội tụ thành một quang sáng to lớn, liền đung vào vòng sáng do chín vệt sáng ngưng tụ thành kia.

Ầm!

Vào giờ khắc này, phảng phất toàn bộ Thiên Giới đều run rẩy!

...

Vô luận ngoại giới chiến đấu là kinh thiên động địa biết bao, chỉ cần đi tới bên trong tòa cung điện Thôi Hằng ở này, cũng sẽ không chịu đến bất kỳ ảnh hưởng.

Nơi này vẫn là gió êm sóng lặng, không có gặp phải một chút ảnh hưởng.

Bất quá, điều này cũng không có nghĩa là nơi này của Thôi Hằng không quan tâm biến hóa của ngoại giới.

Sau khi đám người Liên Hoàn, Tần Đường, Vương Kỳ được Thôi Hằng chấp thuận đi vào, liền phát hiện không trung nơi này lại lơ lửng một tấm màn sáng vô cùng to lớn.

Tình huống Cửu Thiên dị vực cùng Thiên Đình Chi Chủ giao chiến, toàn bộ đều vô cùng rõ ràng hiện ra bên trong cái

màn sáng này.

Lúc này hình ảnh màn sáng hiện ra, chính là một màn va chạm của vòng sáng do chín vệt sáng ngưng tụ thành cùng quang sáng do mười hai vệt sáng ngưng tụ thành.

Rõ ràng chỉ có 21 đạo vàng sáng, nhưng cho người cảm giác thật giống như là có vô số loại vàng sáng màu sắc bất đồng đang va chạm.

Toàn bộ đại đạo pháp tắc Thiên Giới đều bị dẫn động.

Bầu trời đang kêu gào, đất đai đang run rẩy, hư không cũng vang lên âm thanh gào rống tức giận.

Phảng phất toàn bộ Thiên Giới đều tiến vào trạng thái chiến đấu.

Vì vậy, cho dù là cách cái màn sáng này nhìn, vẫn có thể cảm nhận được rõ ràng uy năng cường đại sinh ra lúc hai phe va chạm, để cho đám người Liên Hoành cảm giác tê cả da đầu, thần hồn run rẩy.

“Bái kiến tiên bối!”

Đám người Liên Hoành sau khi hơi tỉnh hồn liền vội vàng hướng Thôi Hằng hành lễ, một mực cung kính.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, hướng bọn họ vẫy vẫy tay, mỉm cười nói ” Trước tới cùng xem chiến huống của bọn họ đi, cũng không cần quá mức lo âu.”

Lúc này, đám người Huệ Thế, Bùi Thanh Thu, Trịnh Nam Huân, Hoàng Cận Lực Sĩ, Lý Minh Thành đều đi tới bên cạnh của hắn, tất cả đều nhìn chăm chú cảnh tượng hiện ra trong màn sáng.

Mấy người Liên Hoành cũng đi tới, đứng ở khoảng cách gần hơn xem màn sáng.

Vào lúc này, giao phong vòng thứ nhất của vòng sáng cùng hào quang đã kết thúc, Cửu Thiên Thượng Tôn cùng Thiên Đỉnh Chi Chủ lại bắt đầu vòng giao phong thứ hai, rồi rút thi triển thủ đoạn thần thông.

“Ừm ? ” Thôi Hằng bỗng nhiên khẽ ồ lên một tiếng, ánh mắt nhìn chăm chú song phương bên trong màn sáng, ánh mắt hơi híp, bỗng nhiên hướng mấy người bên cạnh hỏi, “Các người có hay không cảm thấy thủ đoạn thần thông của Cửu Thiên dị vực cùng Thiên Đỉnh Chi Chủ này, có loại cảm giác quen thuộc?”

Cảm giác quen thuộc?

Mọi người nghe vậy sững sốt một chút.

Ba người Huệ Thê, Hoàng Cân Lục Sĩ, Lý Minh Thành đều lắc đầu một cái, bọn họ cũng không có cảm giác như thế.

”Ừ, dù sao cũng không cảm giác được quen thuộc...”
Trịnh Nam Huân chính là nhìn chăm chú cảnh tượng trong màn sáng, như có điều suy nghĩ, có chút chân chờ nói ” Bất quá ta cảm giác thủ đoạn của bọn họ nhìn qua rất giống nhau, xem ra giống như là đồng môn một thầy.”

Mọi người khẽ gật đầu, đây là tình huống bình thường, vô luận là Thiên Đình Chi Chủ hay là Cửu Thiên dị vực thật ra thì đều là người tùy tùng ban đầu của Sáng Lập Chi Thân.

Thủ đoạn thần thông của bọn hắn đều là học được từ nơi Sáng Lập Chi Thân, tự nhiên sẽ có tương tự.

“Sur tôn, con mơ hồ cảm giác có chút quen thuộc, chẳng qua là loại quen thuộc này làm cho chính con cũng khó mà tin được.” Bùi Thanh Thư cau mày, nhíu mày nói ” Con lại cảm giác thủ đoạn thần thông của bọn hắn đều mang theo vài phần vị đạo võ học Đạo Nhất Cung.”

Đạo Nhất Cung?

Đám người Liên Hoàn không rõ vì sao, mấy người Huệ Thê, Hoàng Cân Lục Sĩ, Lý Minh Thành, Trịnh Nam Huân nghe vậy chính là đều ngân ra.

Điều này sao có thể!

Đây chẳng qua là một môn phái võ giả bình thường trên Đạo Chu Tinh mà thôi, coi như là sau đó được tăng lên, người mạnh nhất cũng bất quá là tầng thứ Kim Tiên.

Bây giờ song phương đang giao chiến, cũng đều là cường giả đứng ở cực điểm nhất một phương tinh vực a.

Thần thông thủ đoạn của bọn hắn, làm sao có thể có vị đạo võ học Đạo Nhất Cung.

“Quả thật.” Nhưng Thôi Hằng lại thật gật đầu bày tỏ đồng ý, hắn nhìn chăm chú cảnh tượng trong màn sáng, trầm giọng nói ” Vô luận là Cửu Thiên dị vực hay là Thiên Đình Chi Chủ...”

“Căn bản thần thông thủ đoạn của bọn hắn, đều có cùng nguồn gốc cùng võ học Đạo Nhất Cung!”

Chương 859: Trong nháy mắt khai Thiên Môn, Đấng Thiên tránh kiếp nạn (1)

Thủ đoạn thần thông của Cửu Thiên dị vực và Thiên Đình Chi Chủ, đều cùng Đạo Nhất Cung có cùng nguồn gốc?

Điều này sao có thể?

Trên mặt mày người Huệ Thế, Bùi Thanh Thụ, Trịnh Nam Huân, Lý Minh Thành đều lộ ra vẻ mặt khó có thể tin.

Nếu như đây không phải là Thôi Hằng nói, bọn họ chắc chắn một chữ đều không tin.

Dù sao, vô luận là Cửu Thiên dị vực hay là Thiên Đình Chi Chủ, sự chênh lệch của Đạo Nhất Cung với bọn họ đều quá không lô, căn bản cũng không có khả năng so sánh chút nào.

Đây là khác biệt trời vực.

Nhưng bây giờ Thôi Hằng lại nói là bọn họ có cùng nguồn gốc, hơi bị quá mức ly kỳ.

Chênh lệch to lớn như vậy, làm sao có thể có cùng nguồn gốc?

Nếu quả như thật là có cùng nguồn gốc, đó chính là nói truyền thừa của Đạo Nhất Cung là tới từ Thiên Đình Chi Chủ hoặc là Cửu Thiên dị vực.

Nhưng nếu là như vậy, bây giờ Đạo Nhất Cung vì sao lại nhỏ yếu như vậy?

So sánh với năng lực của Cửu Thiên dị vực và Thiên Đình Chi Chủ, Đạo Nhất Cung trên Đạo Chu Tinh thật là nhỏ bé hết sức, quá yếu.

“Thật ra thì, các ngươi cũng không cần cảm thấy nghi ngờ.”

Thôi Hằng đã sớm đoán được phản ứng của bọn họ, ánh mắt nhìn chăm chú màn sáng kia, trầm giọng nói ” Đạo Nhất Cung thành lập là xuất xứ từ Đạo Thân, vì Đạo Thân này cũng không phải là một nhân vật đơn giản.”

Lời này vừa nói, Lý Minh Thành rất tán thành gật gật đầu.

Lúc trước hẳn sẽ dĩ sẽ đến Thiên Giới, nguyên nhân chính là vì Đạo Thân.

Trong thời đại Thiên Giới Chi Môn đóng, Thiên Giới cùng nhân gian ngăn cách này, Đạo Thân lại có thể đem hẳn đưa đến Thiên Giới, hiển nhiên là có thủ đoạn không giống bình thường.

“Liệu Đạo Thần có thể hay không cũng là một trong 36 người tùy tùng bên Sáng Lập Chi Thần?” Bùi Thanh Thư suy đoán nói ” Thủ đoạn thần thông của Thiên Đình Chi Chủ và Cửu Thiên dị vực có cùng nguồn gốc, hẳn là bởi vì bọn hắn đều trực tiếp được Sáng Lập Chi Thần dạy dỗ.

“Nếu như Đạo Thần là một trong tùy tùng của Sáng Lập Chi Thần, như thế Đạo Nhất Cung thần là truyền thừa hẳn xây dựng, cùng nguồn cội với Thiên Đình Chi Chủ và Cửu Thiên dị vực cũng rất bình thường.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói ” Đây đúng là chuyện vô cùng có khả năng, chẳng qua vấn đề chính là ở chỗ nếu như Đạo Thần thật sự có thân phận như vậy, thực lực nhất định đã đập qua tầng thang trời thứ ba.

“Một vị cường giả như vậy, vì sao lại bởi vì Thánh Giả chi chiến trốn khỏi Cửu Tiêu Vân Thiên Giới, vẫn còn ở Đạo Chu Tinh thành lập một cái Đạo Nhất Cung mà người mạnh nhất chẳng qua là Huyền Tiên?”

Đám người Huệ Thế, Bùi Thanh Thư, Trịnh Nam Huân, Lý Minh Thành đều trầm mặc.

Đây quả thật là vô cùng kỳ quái.

Nói đơn giản, Đạo Thần bọn họ hiểu biết cho tới nay, chỉ là một Vô Cực Kim Tiên, nhiều lắm là một tên Thánh Giả, việc hắn làm cũng đều thuộc về tầng thứ này.

Ngoại trừ một điểm mang Lý Minh Thành đưa đến Thiên Giới này.

Hoàn toàn không giống như là một cường giả cổ xưa từng đi theo ở bên người Sáng Lập Chi Thần.

“Có lẽ là tự thân Đạo Thần xảy ra vấn đề gì, hay là hắn đang lặng lẽ lập mưu cái gì.” Thôi Hằng như có điều suy nghĩ nói, ánh mắt nhìn về phía cảnh tượng bên trong màn sáng ” Có lẽ bọn họ sẽ biết cái gì đó.”

Hắn dự định lại quan sát một hồi, chờ sau khi hoàn toàn xác nhận tầng thứ cụ thể của 21 ánh hào quang kia, liền trực tiếp ra tay, trực tiếp đem Cửu Thiên dị vực và Thiên Đình Chi Chủ bắt giữ.

Bây giờ lúc này, đã không cần phải lại từ từ mưu đồ.

Bởi vì, Thôi Hằng đã xác định tầng thứ thực lực của bọn họ.

Thiên Đình Chi Chủ, người cường giả đứng ở cao nhất Thiên Môn mười hai quan này, vẫn không có đạt tới Hóa Thần sơ kỳ.

Chỉ có thể nói là có một bộ phận đặc thù của Hóa Thân.

Nhưng ở bên trên sức mạnh lại phải nhỏ yếu hơn rất nhiều rất nhiều.

Sáu gã Thiên Quan tầng mười hai trong Cửu Thiên dị vực so với Thiên Đình Chi Chủ còn phải yếu hơn không ít, chủ yếu chính là thể hiện ở đặc thù Hóa Thân ít đi rất nhiều, bên trên sức mạnh cũng càng yếu hơn một chút.

Tầng thứ thực lực như vậy, coi như là lúc Thôi Hằng mới vừa đột phá đến Hóa Thân sơ kỳ, cũng chỉ cần tiện tay đối phó những sức mạnh đặc thù của Hóa Thân kia mang đến, liền có thể đưa bọn họ toàn bộ trấn áp thậm chí còn chém chết.

Sở dĩ bây giờ không có động thủ, là bởi vì 21 ánh hào quang kia.

Thôi Hằng ở bên trong những ánh sáng này cảm nhận được uy năng cực kỳ mạnh mẽ, bên trong ẩn chứa đặc thù Hóa Thân cực kỳ đậm đà.

Coi như chẳng qua là một đạo ánh sáng trong đó, cũng so với Thiên Quan tầng mười hai cường đại hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

“Nếu như mà 21 ánh hào quang này hợp nhất, nói không chừng thật có thể sánh vai Hóa Thân sơ kỳ.” Ánh mắt Thôi Hằng nhìn chằm chằm cảnh tượng biểu hiện trong màn sáng.

Lần nữa than thở còn may chính mình đủ cẩn thận.

Nếu là ở lúc mới vừa đột phá đến Hóa Thân sơ kỳ liền gặp phải 21 ánh hào quang này vậy công chính mình, phỏng chừng phải hao phí không ít khí lực mới có thể giải quyết xong bọn họ.

“Hơn nữa giữa 21 ánh hào quang này tồn tại liên lạc, dường như bản thân chính là một cái chỉnh thể, nếu là chúng nó chân chính dung hợp vào một chỗ, uy năng phỏng chừng sẽ càng cường đại hơn, không thích hợp tùy tiện ra tay.”

Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng “Lại quan sát một hồi, chờ bọn hắn lại kích thích sức mạnh những hào quang này mấy lần, liền có thể xác định cường độ uy năng cụ thể.”

“Như thế mới có thể không sơ hở tý nào.”

Chương 860: Trong nháy mắt khai Thiên Môn, Đấng Thiên tránh kiếp nạn (2)

Ừng ừng!

Vừa lúc đó, âm thanh rung động kinh thiên động địa lại từ bốn phương tám hướng vọt tới, lại để cho đám mây phía trên tòa cung điện này đều thoáng chéch đi mấy tấc.

Vòng sáng cùng quầng sáng do 21 ánh hào quang kia ngưng tụ thành lần nữa sinh ra va chạm cực kỳ kịch liệt, làm cho cả Thiên Giới đều sinh ra biến hóa long trời lở đất.

Vô số đại đạo pháp tắc bị động mà hiển hóa ra ngoài, tạo thành vành đai ánh sáng màu sắc khác nhau.

Những vành đai ánh sáng này hoặc là vắt ngang ở trên trời, nhuộm bầu trời thành vô số loại màu sắc, hoặc là lướt ngang hư không, ngay cả núi đồi sông lớn trên mặt đất đều dính vào đủ loại đủ kiểu màu sắc.

Toàn bộ Thiên Giới đều bắt đầu trở nên màu sắc sặc sỡ.

Những viên cổ đại giáo, Bất Hủ Đạo Thống trong ngày thường cao cao tại thượng kia bây giờ tất cả đều trở nên hoảng loạn lên.

Ở bên dưới uy năng va chạm khổng lồ như vậy, dù chẳng qua là dư âm cũng có thể làm cho bọn họ tan thành mây khói.

Tận đến giờ phút này bọn họ mới hiểu được, chỉ có cảnh giới thực lực của mình mới là căn bản, trừ cái đó ra, hết thảy đều là hư vọng.

Nhưng mà bây giờ tình ngộ thì đã trễ.

Ở bên trong giao phong giữa Thiên Đình Chi Chủ và Cửu Thiên dị vực, ở trong quá trình 21 ánh hào quang đụng vào nhau, Thiên Giới này hiện ra lực tàn phá trước đó chưa từng có.

Vô số màu sắc tầng tầng lớp lớp, đan dệt với nhau, bên dưới cảnh tượng màu sắc sặc sỡ là vô số phép tắc vỡ vụn, là biến thiên địa nguyên khí sụp đổ.

Điều này làm cho cường giả tu vi cảnh giới càng cao, liên lạc cùng thiên địa vạn vật càng chặt chẽ trở nên càng nguy hiểm, mỗi thời mỗi khắc đều có Thần Minh hoặc là Thiên Thần tự bạo.

Về phần cường giả bước lên Thiên Môn mười hai quan, đặc tính Thiên Môn bên trong cơ thể của bọn họ lại cũng nhận được lực kéo rung động, xuất hiện dấu hiệu sắp nổ.

Tình huống như thế gần như trải rộng toàn bộ Thiên Giới, so với lần Tinh Hồng Đại Kiếp năm mươi vạn năm trước kia nghiêm trọng hơn nhiều.

Nếu mà kéo dài thời gian dài một chút, nói không chừng sẽ làm cho cả Thiên Giới đều gặp gỡ tai họa ngập đầu.

Nhưng bây giờ vô luận là một phe Thiên Đình Chi Chủ vẫn hay phe dị vực Cửu Thiên cũng không thể nhượng bộ chút nào, vào lúc này một khi lui, nhất định chính là một cái kết quả vạn kiếp bất phục.

“Su tôn, Thiên Giới đây là muốn đại loạn a!” Bùi Thanh Thu cảm thụ biến hoá của đạo vận pháp tắc trong thiên địa, kinh hãi không thôi nói ” Bên trong Thiên Giới có thể có bao nhiêu sinh linh sống sót trong tai kiếp như vậy?”

“Đây chính là lúc Hoàng Thiên Giáo phát huy hiệu dụng.” Thôi Hằng trầm giọng nói ” Chỉ cần là tín đồ gia nhập Hoàng Thiên Giáo, đều có thể bị lực lượng của ta che chở, sẽ không bị dư âm tàn quét.”

Về phần người khác không có gia nhập Hoàng Thiên Giáo, cũng chỉ có thể tự cầu phúc.

Bất quá, tiếp theo hẳn sẽ mang Thiên Đình Chi Chủ cùng Cửu Thiên dị vực toàn bộ bắt, cũng sẽ đem 21 ánh hào quang kia thu nhiếp tới.

Đến lúc đó, ngọn nguồn tai kiếp đều bị bắt thu lại, người bên trong Thiên Giới này tự nhiên cũng sẽ không có nguy hiểm gì.

“Bây giờ, sư phụ phải đem một số người ở vạn giới tinh không phía dưới nhận lấy đã.” Thôi Hằng hai mắt hơi khép, như là đang cảm ứng liên lạc nào đó trong chỗ u minh.

“Nhận lấy?” Bùi Thanh Thu nghe vậy ngạc nhiên.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu ” Thiên Giới là hạch tâm đại đạo pháp tắc của một phương tinh vực, sẽ trực tiếp dưới ảnh hưởng vạn giới tinh không bên dưới, hiện tại ở Thiên Giới hỗn loạn như thế, động tĩnh phía dưới sẽ lớn hơn.”

Ngay sau đó, hẳn giơ ngón tay lên nhẹ nhàng nhấn một cái về hư không phía trước, lại có một cánh cửa ánh sáng bỗng dựng xuất hiện, trong đó có vòng xoáy chuyển động, như là thông hướng hư không không biết.

Đám người Bùi Thanh Thu, Huệ Thế, Trịnh Nam Huân đều từ trong cánh cửa ánh sáng này cảm nhận được khí tức quen thuộc, trên mặt nhất thời lộ ra biểu tình không thể tin, trăm miệng một lời mà kinh hô lên.

” Thiên, Thiên Giới Chi Môn? !”

Cái cánh công ánh sáng này rõ ràng cho thấy kết nối Thiên Giới cùng nhân gian, hoàn toàn cùng Thiên Giới Chi Môn bình thường giống nhau như đúc.

“Coi là vậy đi. ” Thôi Hằng gật đầu một cái.

Hắn lúc này đã đối với Thiên Giới hiểu rất rõ.

Nhất là ở sau khi thấy thực lực của Cửu Thiên dị vực và Thiên Giới Chi Chủ, ngay lập tức sẽ để cho hiểu biết của hắn đối với Thiên Giới trở nên càng toàn diện.

Điều này cũng làm cho giao lưu giữa Thôi Hằng cùng Thiên Giới càng sâu sắc hơn.

Điều này vừa tăng lên tốc độ tu vi trở nên mạnh mẽ, đồng thời cũng vì vậy hiểu được rất nhiều đại đạo pháp lý tầng sâu không muốn người biết của Thiên Giới.

Trong đó có nguyên lý Thiên Giới Chi Môn vận chuyển.

Đối với Thôi Hằng mà nói, nếu nguyên lý đều biết, dĩ nhiên là có thể dễ dàng chế tạo lại một tòa Thiên Giới Chi Môn.

Không phải là việc khó gì.

Rất đơn giản.

Bây giờ, cái cánh công ánh sáng này đã bị sáng lập ra, cùng vạn giới tinh không phía dưới thiết lập liên lạc.

Vì vậy, Thôi Hằng thấp giọng quát nói ” Mở!”

Ong!

Chỉ nghe một trận tiếng rung vang lên, .

Vòng xoáy giữa cánh công ánh sáng này nhất thời mở ra, tinh không vô ngần u ám thâm thúy nhất thời liên hiện ra.

Ngay sau đó, liền có từng đạo vệt sáng từ trong cánh công ánh sáng này bay ra, ném vào bên trong tinh không vô ngần này.

Chương 861: Trong nháy mắt khai Thiên Môn, Đấng Thiên tránh kiếp nạn (3)

Bởi vì Thiên Giới là chỗ cốt lõi của quy tắc pháp lý một phương tinh vực, bên trong Thiên Giới xuất hiện hỗn loạn to lớn như vậy, chư thiên vạn giới, vô tận tinh không phía dưới tự nhiên khó tránh khỏi bị ảnh hưởng đến.

Ở khi vòng sáng cùng quầng sáng đụng vào nhau, cùng lúc khi đưa đến đại đạo pháp tắc Thiên Giới đi về phía sụp đổ, trong vô tận tinh không cũng chịu một tràng kiếp nạn vô cùng kinh khủng.

Một viên lại một viên hăng tinh trong nháy mắt dập tắt, cả cái tinh hệ trực tiếp lâm vào hắc ám, sau đó ngay tại bên trong chân động năng lượng to lớn mà tan thành mây khói, không còn tồn tại.

Vạn minh ngày trước vô cùng cường thịnh, ở trước mặt tại nạn bất thành linh, đều lộ ra nhỏ nhặt không đáng kể, tất cả đều giống như con kiến hôi hèn mọn nhất vậy, không có chút năng lực phản kháng nào.

Ở bên dưới đại kiếp như vậy, bất luận là người bình thường không có nửa điểm tu vi, hay là cường giả đứng ở Đấng Thiên cảnh đỉnh cao nhất Tiên Giới chín cảnh, cũng không có khác nhau chút nào.

Muôn sống, cũng chỉ có thể dựa vào may mắn.

Nhưng lúc này đây phạm vi năng lượng chân động cùng pháp tắc hỗn loạn thật sự là quá không lồ, hơn nữa vẫn còn đang lây Thiên Giới làm trụ cột nhanh chóng hướng ra phía ngoài khuếch trương ra, gần như muốn ảnh hưởng đến toàn bộ tinh vực.

Phạm vi to lớn như vậy, các nơi như Thái Hồng Tinh, Ngũ Cảnh Giới, Tử Dương Giới thật ra thì đều đã ở trong phạm vi ảnh hưởng, pháp lý quy tắc trong ngoài Giới vực cũng đều bắt đầu đi về phía tan vỡ.

Chỉ có chỗ khu vực Đạo Chu Tinh, hoàn toàn không có chịu đến bất kỳ ảnh hưởng gì, trước sau như một mà ổn định.

Hết thảy các thứ này tự nhiên khó thoát cảm giác của Thôi Hằng.

Hắn ở trong vạn giới tinh không phía dưới để lại rất nhiều linh dân dùng để thi triển Chư Thiên Na Di Tiên Chú, bây giờ những linh dân này đều hóa thành điểm cảm giác của hắn, có

thê thông qua những linh dẫn này cảm giác được tình huông chung quanh.

Mà ngay lúc sinh linh những khu vực này cảm thấy tuyệt vọng, bỗng nhiên liền có một cánh cửa ánh sáng từ trên trời hạ xuống, giọi vào trong mắt của tất cả mọi người bọn họ.

Ngay sau đó là một đạo thanh âm tràn đầy uy nghiêm.

“Có thể Đấng Thiên, né tránh tai kiếp!”

“Có thể Đấng Thiên, né tránh tai kiếp!”

...

...

Thanh âm của Thôi Hằng đồng thời vang lên ở bên trong rất nhiều tinh không cùng giới vực.

Vô số sinh linh đều nghe được thanh âm này, nhất thời liền khiến cho đám người vốn đã lâm vào cực độ tuyệt vọng dấy lên hy vọng.

Nhất là đám người Ngũ Cảnh Giới, Tử Dương Giới.

“Là thanh âm của Thôi Hằng Thượng Tiên!”

“Quá tốt, Thôi Hằng Thượng Tiên tới cứu chúng ta!”

“Thượng Tiên phù hộ, chúng ta được cứu rồi!”

Vô số người hoan hô, rối rít hướng trời cao bay đi.

Mặc dù cánh cổng ánh sáng chỉ có một tòa, nhưng cũng sẽ không chật chội.

Bởi vì, chỉ cần đạt tới độ cao nhất định, cũng sẽ bị ánh sáng rơi xuống trong cánh cổng ánh sáng bao phủ, tiến vào bên trong cánh cổng ánh sáng, bắt đầu Đấng Thiên.

Lúc này, Lý Minh Quỳnh vốn đang dốc hết tất cả lực lượng điều động toàn bộ quốc vận chi lực, cố gắng đem trọn cái Tử Dương Giới đều thu vào bên trong Thân Đình của chính mình nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

Toàn thân đều buông lỏng.

“Cũng còn may, cũng còn may có sư tôn ở đây a.” Nàng một mực cung kính hướng cánh cửa ánh sáng trên trời cao hành lễ, sau đó ban bố mệnh lệnh cho toàn bộ người trong Đại Chu Quốc.

“Con dặn Đại Chu toàn bộ Đấng Thiên, đi Thiên Giới né tránh tai kiếp!”

...

Mộc Quốc đô thành, bên trong chỗ cung điện Thôi Hằng ở kia.

Thuật Thiên Lý Hộ Đình thu nhỏ trong túi lạng lẽ thi triển, trực tiếp đem không gian cung điện sân viên phát triển vô số lần.

Mặc dù nhìn từ bề ngoài không gian nơi này vẫn là y như lúc bình thường, nhưng trên thực tế đã phát triển thành một cái thế giới vô cùng quảng đại, đủ để gánh chịu mọi người từ trong vạn giới tinh không Đấng Thiên đi lên.

Rất nhanh thì lục tục có người từ trong cánh cổng ánh sáng đi ra, nhưng vừa mừng rỡ vì sống sót sau tai nạn, bọn họ liền thấy vô số vành đai ánh sáng bao phủ bầu trời kia.

Ầm!

Ngay sau đó lại là một trận nổ vang kinh thiên động địa, lực lượng chấn động vô cùng kinh khủng tràn ngập ở giữa thiên địa này.

Mặc dù những chấn động lực lượng này cũng không có ảnh hưởng đến bên trong cung điện, nhưng vấn đề cho đám người mới vừa đến Thiên Giới né tránh tai kiếp này kinh hãi không thôi.

Đây là tình huống gì?

Trong Thiên Giới cũng đang gặp tai kiếp sao?

“Đến lúc rồi.” Vừa lúc đó, Thôi Hằng bỗng nhiên mở miệng.

Thanh âm này mang đến cho người cảm giác như gió xuân ấm áp, để cho tất cả mọi người tại chỗ đều bình tĩnh lại.

Lúc này, hắn đã hoàn toàn xác nhận cường độ của 21 ánh hào quang kia.

Có thể đảm bảo không sơ hở tí nào!

Vì vậy hắn trực tiếp nâng tay phải lên, năm ngón tay mở ra, trong đó có ánh sáng nạm màu lưu chuyển, như là bao dung hết thảy đại đạo và pháp tắc.

Hướng phương hướng giao chiến giữa Thiên Đình Chi Chủ và Cửu Thiên dị vực tóm tới!

Chương 862: Một cái lật tay, bên trong vật sáng (1)

Vòng sáng cùng quang sáng va chạm ngang trời, trong đợt va động, vô tận pháp lý Phá Toái, đại đạo Thiên Giới đều phải bị phai mờ.

Hiển nhiên, bản chất 21 ánh hào quang này là cực cao, có uy năng không tưởng tượng nổi.

Nếu tiếp tục mặc cho chúng nó tùy ý va chạm, tiết ra sức mạnh, sợ rằng toàn bộ Thiên Giới đều phải tan rã chia rẽ, không biết bao nhiêu sinh linh sẽ trực tiếp bị chôn vùi.

Hậu quả sẽ không thể lường được.

Bất quá, vô luận là Thiên Đình Chi Chủ hay là Cửu Thiên đị vực, đối với điều này dường như cũng không để ý chút nào.

Bọn họ đều đang toàn lực thi triển thủ đoạn của mình, cố gắng áp chế đối phương, như là hoàn toàn không biết cứ tiếp tục như vậy sẽ tạo thành phá hư biết bao to lớn.

Lúc này, địa phương không được Hoàng Thiên Giáo che chở bên ngoài Mộc Quốc đã là một cảnh tượng trời long đất lở.

Từng toà núi to cao mấy chục vạn trượng sụp đổ vỡ vụn, đất đai cũng theo đó chia năm xẻ bảy, địa hỏa phun ra ngoài, thiêu hủy đất đai, khói mù cuộn cuộn dày đặc cũng bay lên trời cao, che khuất bầu trời.

Hoàn toàn là cảnh tượng tận thế.

Dưới hoàn cảnh như vậy, mỗi cái nháy mắt đều có vô số sinh linh chết đi.

Hơn nữa còn là chết không toàn thây, thậm chí tan thành mây khói.

Toàn bộ Thiên Giới vào giờ khắc này trực tiếp thành Luyện Ngục kinh khủng nhất.

Thật ra thì, những thứ này đều là có thể tránh được.

Lấy uy năng bây giờ Thiên Đình Chi Chủ triển hiện ra, chỉ cần phân ra từng tia sức mạnh không đáng kể, thì có thể làm cho những sinh linh này miễn phải tử vong.

Nhưng mà hắn cũng không có làm như vậy, thậm chí còn đang dựa vào một ít quyền hành đặc thù của bản thân, bắt đầu rút ra căn nguyên thiên địa của Thiên Giới, gia trì đến trên người của mình, tăng cường thực lực bản thân.

Sau khi Thôi Hằng thấy cảnh tượng như vậy, cuối cùng là không đành lòng, liền phân ra một tia sức mạnh, bảo vệ thân hồn những người này, đem bọn họ đều đưa vào trong Luân Hồi không gian.

Đây cũng tính là cho bọn hắn một cuộc sống mới.

Mà ở lúc Thôi Hằng xuất thủ, chiến đấu giữa Thiên Đình Chi Chủ và Cửu Thiên dị vực đang tiến hành đến giai đoạn kịch liệt nhất.

...

Lúc này Thiên Đình Chi Chủ đứng ở trên không, mắt từ trên cao nhìn xuống Cửu Thiên dị vực.

Quầng sáng do mười hai vết sáng ngưng tụ thành dưới sự thao túng của hắn, tạo thành áp chế trên phạm vi lớn đối với vòng sáng chỉ từ chín vết sáng ngưng tụ thành.

Bất quá, trong Cửu Thiên dị vực có mấy tên bản thân chính là một bộ phận của Thiên Giới thành đạo, ở bên trong Thiên Giới cũng coi là sân nhà của bọn họ, lại có sáu tên Thiên Quan tầng mười hai, cho nên miễn cưỡng còn có thể ngăn cản công kích của Thiên Đình Chi Chủ.

Nhưng từ khi Thiên Đình Chi Chủ không ngừng dựa vào thân phận quyền hành của ý chí Thiên Giới để rút ra căn nguyên Thiên Giới làm lớn mạnh tự thân, ưu thế của Cửu Thiên dị vực cũng bị suy yếu nhanh chóng, dần dần bắt đầu rơi xuống thế yếu.

“Buông tha đi, các ngươi không có cơ hội!” Thiên Đình Chi Chủ đắc chí vừa lòng, trên mặt lộ ra nụ cười vui mừng vạn phần “Thật là khô cực cho các ngươi, vượt qua tình vực mang chín đạo thân quang còn dư lại đưa tới, đa tạ các ngươi giúp ta thành đạo.”

“Ngươi đến tốt cùng là làm thế nào chiếm được Lục Đạo thân quang kia?!” Sắc mặt Trung Thiên Tôn cực kỳ âm trầm, cắn răng nói “Chúng nó đều giấu ở chỗ sâu nhất Thiên Môn, ngươi căn bản cũng không có cơ hội lấy được chúng nó!”

” Chờ sau khi bọn tọa thành tựu tôn vị Sáng Lập Chi Thần sẽ nói cho ngươi biết! Ha ha ha!” Thiên Đình Chi Chủ vô cùng vui sướng cười lớn, giống như là rốt cuộc đạt thành kế hoạch mưu tính thật lâu vậy, tâm tình vô cùng vui thích.

Cùng lúc đó, khí thế uy áp của hắn lại càng kéo lên cao, hơn nữa tốc độ tăng cường cực nhanh, gần như mỗi cái hô hấp cũng sẽ tăng trưởng cường độ mười phần trăm.

Trong nháy mắt, khí thế và uy năng Thiên Đình Chi Chủ triển hiện ra so sánh với trước liền gấp bội, điều này ngay lập

tức liền tạo thành áp chê tuyệt đôi đôi với Cửu Thiên dị vực.

Ầm!

Nương theo một tiếng nổ vang kinh thiên động địa, vòng sáng cùng quang sáng lẫn nữa mãnh liệt đánh vào nhau.

Bất quá, lần này bất đồng với việc song phương cân sức ngang tài hoặc là hơi có chênh lệch lúc trước.

Sau khi khí thể uy năng Thiên Đình Chi Chủ tăng cường, cùng với bên dưới bốn nguyên Thiên Giới gia trì, uy năng quang sáng trực tiếp lấy được thắng lợi kiều nghiên ép.

Vòng sáng mà Cửu Thiên dị vực thao túng lại trực tiếp bị văng té bay ra ngoài, sau khi trải qua một trận run rẩy vô cùng kịch liệt, lại lẫn nữa sụp đổ thành chín vệt sáng, phân biệt trở về trong tay Cửu Thiên dị vực.

Thời khắc này, khí thể uy áp của Thiên Đình Chi Chủ thoáng cái thì đạt tới trình độ đỉnh cao, thân ảnh của hắn phẳng phật tràn ngập ở bên trong toàn bộ Thiên Giới, chiếu vào trong mắt từng sinh linh.

Nhưng ngược lại, chính là Thiên Giới bị hắn rút lấy hơn một nửa lực lượng bốn nguyên, trực tiếp khiến cho núi đồi sông lớn, bầu trời đất đai, đại đạo pháp tắc đều trở nên vô cùng yếu ớt.

Bản chất toàn bộ Thiên Giới đều giảm xuống rất nhiều.

Đương nhiên, nghiêm trọng nhất vẫn là số lượng sinh linh tử vong trong Thiên Giới, ngay bên trong mấy lần giao phong vừa mới rồi, đã có vượt qua một nửa sinh linh tan thành mây khói.

Lãnh thổ quốc gia rộng lớn của 9000 Thiên Châu, vô tận sinh linh, ngay tại trong thời gian mấy hơi thở ngắn ngủi, số lượng chết vượt qua một nửa.

Nếu không phải có Thôi Hằng đảm bảo thân hồn của bọn hắn, mang những sinh linh này dẫn độ đến bên trong Luân Hồi không gian mở ra cuộc đời mới, thật có thể nói là sinh linh đồ thân, vong hồn vô tận.

Dù vậy, bên trong 9000 Thiên Châu này trực tiếp chết một nửa cũng là cực kỳ kinh người.

Thiên Đình Chi Chủ đối với điều này chính là không để ý chút nào, ánh mắt của hắn thậm chí cũng không có nhìn sinh linh trên đất một cái, từ đầu chí cuối hắn vẫn đang nhìn chăm chú chín đạo thân quang kia.

Khi phát hiện vòng sáng tan vỡ thành thân quang, rơi trở lại bên trong lòng bàn tay Cửu Thiên dị vực, ánh mắt Thiên

Đình Chi Chủ giông như là sáng lên vậy, trong nháy mắt trở nên vô cùng sáng ngời.

“Hay lắm hay lắm! Đạo ta thành rồi! Ha ha ha! Ha ha ha ha!”

Chương 863: Một cái lật tay, bên trong vật sáng (2)

Thiên Đình Chi Chủ kìm lòng không đặng cười lớn, hấn vận chuyên sức mạnh trong cơ thể mình, thúc giục quang sáng từ mười hai vật sáng ngưng tụ thành, trực tiếp liền đem Cửu Thiên dị vực quán quanh.

Ngay sau đó, chín vật sáng trong tay Cửu Thiên dị vực giống như là chịu lực hút cường đại gì vậy, lại bị cưỡng ép thoát khỏi khống chế của bọn họ, hướng cái quang sáng kia bay đi.

“Không! !”

“Dừng tay! !”

“Người muốn làm gì? !”

Vào lúc này, Cửu Thiên dị vực tất cả đều hốt hoảng lên, vô cùng kinh hãi nhìn chín vật sáng bay về phía quang sáng kia.

Bọn họ dường như cũng không chỉ là sợ 21 ánh hào quang đoàn tụ, còn đang sợ hãi một nhân vật bí ẩn.

Nhưng chuyện đến lúc này, bất luận kẻ nào ngăn trở đều đã không có ý nghĩa gì, hơn nữa Cửu Thiên dị vực cũng không có sức mạnh ngăn trở chín vật sáng này.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn chín vật sáng này hướng cái quang sáng kia hội tụ đi qua, mắt thấy 21 ánh hào quang liền phải đoàn tụ.

Vừa lúc đó...

Ừng ừng!

Chỉ một thoáng, một cỗ uy áp tối cao phảng phát có thể để cho trời cao sụp đổ, cần khôn Phá Toái, đại đạo hủy diệt chợt hạ xuống.

Theo sau chính là một cái bàn tay không lồ lóe lên ánh chớp năm màu, bên trong lòng bàn tay này sâu kín âm thầm, như là bao la muôn vạn, chứa hết thủy pháp lý cùng quy tắc.

Kèn kẹt kệt! !

Hư không vang lên từng trận âm thanh bẻ tan tành, cũng có âm thanh đại đạo pháp tắc bị cấu xé vỡ vụn, là cái bàn tay không lồ này đang lấy thể bẻ gãy cảnh khô phủ xuống.

Ở bên dưới sự bao phủ của nó, dường như hết thủy đều là gà đất chó sành, không đáng nhắc tới.

Thiên Đình Chi Chủ mới vừa còn sung sướng cười to vô cùng vui thích đã hoàn toàn biến sắc, hấn mắt tròn tròn, không thể tin ngẩng đầu nhìn lên, trong nội tâm kinh hãi muôn chết, thậm chí ngay cả hành động tránh né đều không làm ra được.

Vào giờ phút này, hấn chỉ cảm thấy cái bàn tay khổng lồ này đã đem toàn bộ Thiên Giới đều bao phủ, không có bất kỳ sinh linh có thể chạy ra khỏi phạm vi bao trùm của bàn tay khổng lồ này.

Coi như là chạy ra khỏi Thiên Giới, chạy trốn tới trong vô tận tinh không, cũng không khả năng ngăn cản cái bàn tay khổng lồ này bắt.

Ầm!

Đột nhiên, lại là một trận tiếng vang trầm đục, thì ra là chín vệt sáng kia lại lần nữa sụp đổ ra, không thể thành công cùng quang sáng dung hợp lại, 21 ánh hào quang cuối cùng là chưa hoàn thành hội hợp.

Chẳng qua, điều này cũng làm cho Thiên Đình Chi Chủ trọng giây lát từ trong sợ hãi cực độ phục hồi tinh thần lại, khi đối mặt bàn tay khổng lồ này cấu xé lại trở nên tỉnh táo lạ thường.

“Kế trước mắt, chỉ có dựa vào sức mạnh của những thần quang này liều mạng một lần!”

Trong nháy mắt Thiên Đình Chi Chủ liền hạ quyết tâm, lúc này liền vận chuyên lực lượng trọng cơ thể, bắt đầu thúc giục mười hai vệt sáng tạo thành quang sáng, cố gắng tiến hành phản kích đối với bàn tay khổng lồ kia.

Lần này uy năng quang sáng bộc phát ra xa so với trước kia cường đại hơn quá nhiều, lại tại trong hư không tạo thành một đạo hư ảnh hình người, lập tức cho thấy uy áp kinh khủng có thể bao phủ toàn bộ Thiên Giới.

Hơn nữa tính chất của cỗ uy áp này là cực kỳ đặc biệt, cho người cảm giác lại có mấy phân thân thiết, giống như là người sáng tạo thế giới này lại trở lại vậy.

Hết sức không tưởng tượng nổi.

Loại cảm giác này là vô cùng mãnh liệt, ngay cả đám người chưởng giáo các Bất Hủ Đạo Thông Liên Hoàn, Tận Đường đứng ở gần Thôi Hằng cũng không nhìn được muốn phải quỳ bái.

Chẳng lẽ uy năng của vạng sáng này thật có thể ngăn cản công kích của cái bàn tay khổng lồ này?

Trong lòng rất nhiều người theo bản năng xuất hiện suy đoán tương tự.

Nhưng còn không chờ bọn hăn kịp suy nghĩ cẩn thận —— Bàn tay không lồ kia đã hung hãn đập xuống, hư ảnh hình người có uy áp kinh khủng trong nháy mắt liền bị đè nát bấy, giống như là ảo ảnh trong mơ mà trực tiếp liền tan vỡ.

Ngay sau đó, quang sáng do mười hai vết sáng ngưng tụ mà thành kia cũng giống như là bị đông kết tất cả lực lượng vậy, trực tiếp bị bàn tay không lồ đánh tan thành từng đạo ánh sáng, trở về diện mục thật sự.

Cùng lúc đó, chín vết sáng còn lại cũng bị bàn tay không lồ hấp thu vào lòng bàn tay, bị đặt ở địa phương cùng mười hai vết sáng tồn tại khoảng cách cách nhau nhất định.

Biến hóa bất thành linh, không chỉ khiến cho Thiên Đình Chi Chủ bối rối, cũng khiến cho Cửu Thiên dị vực không biết làm sao.

Tình huống gì?

Cường giả kinh khủng như vậy là từ đâu tới?

Lại trong nháy mắt liền áp chế Thiên Đình Chi Chủ đứng ở cực điểm nhất Thiên Môn mười hai quan, còn nắm giữ mười hai đạo thần quang, thậm chí còn dễ dàng mà đánh nát quang sáng kia.

Thật là không thể tưởng tượng nổi!

Đây là Sáng Lập Chi Thần hiện ra sao? !

Ở trong từng đạo ánh mắt khiếp sợ cùng khó tin này, bàn tay không lồ trực tiếp bắt Thiên Đình Chi Chủ cùng Cửu Thiên dị vực, còn có 21 ánh hào quang kia quay trở về bên trong cung điện đô thành Mộc Quốc.

Sau đó, ở dưới con mắt mọi người, vô cùng tùy ý đem Thiên Đình Chi Chủ cùng Cửu Thiên dị vực ném xuống đất.

21 ánh hào quang kia chính là phân biệt trôi lơ lửng ở hai bên thân thể của hăn.

Một bên là chín đạo, một bên là mười hai đạo.

Đề cho hai bên ngăn cách, không thể hội tụ với nhau.

“Ngươi, ngươi rốt cuộc là người nào? !”

Thiên Đình Chi Chủ kinh nghi bất định nhìn Thôi Hằng, hăn cũng chú ý tới đám người Liên Hoàn, Tàn Đường tại chỗ, trong lòng càng là nghi ngờ vạn phần.

Bên trong Thiên Giới khi nào xuất hiện cường giả như vậy? !

Cửu Thiên dị vực không nói gì, chẳng qua là kinh nghi bất định đánh giá Thôi Hằng, một loạt biến cố vừa mới phát sinh,

đã hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi hiểu biết của bọn họ.

Thật không thể tin nổi.

“Bây giờ còn chưa đến lúc các ngươi hướng ta đặt câu hỏi.
” Thôi Hăng khẽ gật đầu một cái, không để ý đến Thiên Đình Chi Chủ hỏi, mà là quay đầu nhìn về phía mười hai vết sáng bên trái chính mình.

Ngay sau đó, hần gợn tay khẽ vẫy, liền có một vết sáng từ bên trong bay ra, rơi xuống trong bàn tay của hắn, sau đó hào quang chậm rãi tản đi, sự vật bị bao bọc ở bên trong cũng dần dần hiện ra.

Càng là một chiếc đầu lâu!

Chương 864: 21 khối tàn chi mảnh vụn

Chiếc đầu lâu này trắng loáng như ngọc, toàn thân đều hiện lên hào quang màu xanh nhạt, vô cùng tinh khiết, giống như là kiệt tác hoàn mỹ nhất của Tạo Hóa, xảo đoạt thiên công, không có nửa điểm tỳ vết nào.

Bất kỳ sinh linh thấy chiếc đầu lâu này đều sẽ có một loại trải nghiệm tâm thần sáng khoái, sẽ cảm giác thân tâm của chính mình đều được thăng hoa hơn bao giờ hết, cả người đều trở nên không giống trước kia.

Nếu là người tu vi cảnh giới đủ cao thâm, sau khi nhìn đến chiếc đầu lâu này còn sẽ có một loại cảm giác đối mặt bản nguyên của đại đạo, sẽ lĩnh ngộ vô tận ảo diệu trong thiên địa một cách tự nhiên, cảnh giới tu vi sau đó cũng sẽ tăng vọt.

Đối với cường giả bước vào tầng thứ Thiên Môn mười hai quan mà nói, đạo vận pháp lý ẩn chứa bên trên cái đầu này cũng là vô cùng cường đại, đủ để khiến cho thực lực của bọn họ đạt được tăng lên gấp bội thậm chí cao hơn, tuyệt đối là một món chí bảo vô thượng.

Mà từng loại công hiệu này, hết thảy tất cả, thật ra thì đều là tự nhiên mà sinh ra.

Chỉ cần thấy được chiếc đầu lâu này, liền sẽ lập tức sinh ra một loạt cảm giác và trải nghiệm, thậm chí đều không có cơ hội phản ứng cùng suy tính gì, rất dễ dàng liền chìm đắm trong đó.

Hơn nữa, phạm vi ảnh hưởng này cũng là cực lớn.

Ngoại trừ mười người vượt qua tầng thang trời thứ ba như Thiên Đình Chi Chủ cùng Cửu Thiên dị vực, cộng thêm bản thân Thôi Hằng ra, tất cả mọi người tại chỗ lại đều bị chiếc đầu lâu này ảnh hưởng.

“Khục khục!” Thôi Hằng nhẹ nhàng ho khan một tiếng, mang theo từng tia sức mạnh thần hồn không đáng kể, đem ảnh hưởng mà chiếc đầu lâu này tạo thành tiêu trừ từ trong vô hình.

Điều này cũng làm cho Thiên Đình Chi Chủ cùng Cửu Thiên dị vực đều tỉnh hồn lại, sau đó liền trợn mắt há mồm nhìn về phía khối xương sọ kia, trong mắt tất cả đều là vẻ mặt khó thể tin.

Nhất là Thiên Đình Chi Chủ thân là người sở hữu trước đây của vệt sáng này, trong lòng càng là kinh hãi tới cực điểm.

Đạo thần quang này từng bảo lưu ở trong tay của hắn mấy trăm vạn năm dài, nhưng hắn nhưng lại chưa bao giờ phát hiện

hạch tâm đạo thân quang này lại là một chiếc đầu lâu.

Tại sao có một chiếc đầu lâu?

Đây chính là một trong hai mươi một đạo thân quang chí cường Sáng Lập Chí Thân lưu lại, hạch tâm làm sao lại là một chiếc đầu lâu?

Quá mức ly kỳ, quá mức kinh người.

Chẳng qua, chuyện để cho hấn cảm thấy càng ly kỳ cùng khiếp sợ, thậm chí để cho hấn hoài nghi tự mình có phải hay không sinh ra ảo giác rất nhanh thì xảy ra.

Ở sau khi từ bên trong một đạo “Thân quang” trong đó lấy ra một chiếc đầu lâu, Thôi Hằng dường như liên tràng đầy hứng thú đối với tìm tòi nghiên cứu bản chất những thân quang này, lại còn nhìn về phía một đạo “Thân quang” khác.

Chỉ thấy hấn nhẹ nhàng vờ một cái, một vệt sáng từ trong những vệt sáng còn thừa lại kia bay ra, rơi vào bên trong lòng bàn tay của hấn.

Một vệt sáng này rõ ràng càng thêm sống động một chút.

Sau khi bị Thôi Hằng giam cầm đến trong lòng bàn tay, vệt sáng này không ngừng xoay quanh giữa, cô gắng lao ra khỏi lòng bàn tay Thôi Hằng giam cầm.

Hiển nhiên, đây là chuyện không thể nào làm được.

Sau đó, Thôi Hằng mang một vệt sáng này nhiếp ở lòng bàn tay, nhẹ nhàng rung lên...

Hào quang bao phủ mặt ngoài nhất thời giống như là chịu lực đánh vào to lớn nào đó, càng trở nên lấp lóe chớp tắt, thật giống như tùy thời đều có thể dập tắt.

Ầm! !

Chỉ nghe một tiếng vang trầm thấp, vệt sáng này liền theo thanh âm bùng nổ mà tiêu tán.

Đồ vật vốn bị hào quang bao trùm, rốt cuộc được thấy ánh mặt trời.

Một chân!

Ở bên trong vệt sáng này lại là một chân!

Nói chính xác hấn là một cái cẳng chân khô héo và bàn chân.

Thoạt nhìn là chân trái.

Phía trên mặc dù vẫn lưu lại da thịt, nhưng đã không có một chút sáng bóng, ngăm đen cực kỳ, nhìn giống như là vỏ

cây đã hong gió không biết bao nhiêu năm, không có nửa điêm sinh cơ cùng sức sống.

Nó cùng sự sống động mà vệt sáng biểu hiện ra hoàn toàn bất đồng.

Sau khi nhìn đến cái chân trái khô héo này, Thôi Hằng liền rơi vào trong trầm tư.

Sau đó, hắn lại nhìn một chút khối xương sọ kia, thâm nghĩ trọng lòng: “Chẳng lẽ trong 21 ánh hào quang này đều là một đồng mảnh vụn tàn chi?”

Đây là vô cùng có khả năng.

Dù sao, giữa 21 ánh hào quang này lẫn nhau đều tồn tại liên lạc, từ quan hệ giữa đầu lâu cùng chân trái này đến xem, mỗi liên hệ này cũng có thể là liên hệ giữa tàn chi và mảnh vụn.

Mà lúc này vô luận là Thiên Đình Chi Chủ hay là Cửu Thiên dị vực, hoặc là những chương giáo Bất Hủ Đạo Thống kia, trên mặt toàn bộ đều lộ ra vẻ mặt trợn mắt hóc mồm.

Bọn họ cũng hoàn toàn không nghĩ tới, trong những vệt sáng này lại sẽ là loại vật này.

Thật sự là có chút khó tin.

“Lại xem trong vệt sáng còn lại đều là cái gì.” Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng, đồng thời nâng lên hai tay, một hơi thổi đem vệt sáng còn dư lại tất cả đều nâng giơ lên.

Ngay sau đó, ở bên dưới pháp lực của hắn cọ rửa, mười chín vệt sáng còn dư lại cũng rời rít tiêu tan, đồ vật bao quanh bên trong cũng dần dần đều hiện lộ ra.

Sau đó ánh mắt của mọi người tại chỗ đều thừ ra, toàn bộ đều lộ ra vẻ mặt khó thể tin.

Ngoại trừ cái đầu lâu cùng bàn chân trái căng chân mới vừa rời ra, chính là bàn chân phải căng chân phải, còn có hai cánh tay hai bàn tay, tất cả đều là khô héo cực kỳ, không có nửa điêm sinh cơ.

Bao gồm khối xương sọ kia, hợp lại chính là tứ chi cùng đầu lâu.

Bất quá, lúc này mới chẳng qua là đồ vật trong năm vệt sáng.

Ngoài ra, còn có mười sáu cái!

Nương theo lấy vệt sáng bao quanh chúng nó tán đi, những tàn chi mảnh vụn phủ bụi không biết bao nhiêu năm này tất cả đều hiện ra.

Có trái tim vẫn còn đang đập bịch bịch, cùng với gan, lá lách, phổi, thận nhìn còn rất là tươi non... Như vậy thì là ngũ tạng, lại dị thường không có đôi thành trạng thái khô héo.

Như vậy cũng chỉ còn lại có mười một cái.

Da, huyết dịch, ruột, mạch máu, con mắt trái, mắt phải, tai trái, tai phải, xương sống, xương sườn, lông!

Tất cả đều hiện ra.

Hơn nữa, sau khi những tàn chi mảnh vụn này đều hiện hiện ra, chúng nó liền bắt đầu hội tụ một cách tự nhiên, rất hiện nhiên những thứ tàn chi mảnh vụn này đều là tới từ trên người một người.

Hơn nữa người này khẳng định vô cùng cường đại.

Dù sao, 21 ánh hào quang này nhưng mà đều có uy năng áp đảo trên Thiên Môn mười hai quan.

Sức mạnh của chúng nó nếu là có thể dung hợp lại, thậm chí cũng có thể chạm tới ngưỡng cửa Hóa Thần.

Không nghĩ tới lại là thi thể một người sau khi bị nát bấy biến thành.

Như thế thi thể bị nát bấy này sẽ là ai?

Lại là một tồn tại tầng thứ gì?

Nếu như chẳng qua là tiến hành suy luận không đầu mối mà nói, đầu tiên Thôi Hằng nghĩ tới chính là vị Sáng Lập Chi Thần kia.

Thân là người sáng lập Thiên Giới, lại ở thời điểm Thiên Giới phát triển đến mâu chốt nhất, đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, mất tung ảnh.

Đúng là không quá bình thường.

Điều này vô cùng có khả năng cũng không phải chính bản thân hắn chủ động rời đi.

Mà là bởi vì biến cố nào đó ngã xuống, bị người cắt ra hai mươi một tàn chi mảnh vụn, còn bị phong ấn ở bên trong 21 vệt thần quang, che giấu tại mắt người.

Bất quá, loại tình huống này quá mức đáng sợ.

Thực lực Sáng Lập Chi Thần tuyệt đối không yếu, thậm chí có khả năng chính là tồn tại cấp Hóa Thần, lại bị người phanh thây thành cái bộ dáng này, thật sự là để cho người khó tin.

Thôi Hằng quay đầu nhìn về phía Thiên Đình Chi Chủ cùng Cửu Thiên dị vực, trầm giọng hỏi “Ban đầu lúc Sáng Lập

Chi Thân rời đi, có hay không phát sinh qua cái dị tượng gì?”

Chương 865: Tuyệt thế đại địch bên ngoài tinh hải (1)

Dị tượng?

Thiên Đình Chi Chủ cùng Cửu Thiên dị vực theo bản năng hồi tưởng một chút, nhưng đều lắc đầu một cái.

Lúc Sáng Lập Chi Thần rời đi, cũng không có dị tượng đặc thù gì, cũng không có đại sự gì phát sinh.

Bọn họ thậm chí còn có chút nghi ngờ, tại sao tồn tại cường đại đến không tưởng tượng nổi sẽ hỏi như vậy?

Chẳng lẽ là hoài nghi những thứ tàn chi mảnh vụn này đến từ Sáng Lập Chi Thần?

Điều này sao có thể?

Sáng Lập Chi Thần là nhân vật vĩ đại bậc nào, tuyệt đối không thể biến thành cái bộ dáng này.

“Ồ?” Thôi Hằng thấy vậy không khỏi sửng sờ, mang hai mươi một khối tàn chi mảnh vụn kia dời đến bên cạnh, sau đó đổi một cái cách hỏi, hướng Thiên Đình Chi Chủ hỏi, “Trước khi Sáng Lập Chi Thần rời đi, có hay không làm qua sắp xếp gì?”

Nếu như quả thật làm qua an bài mà nói, liên ý nghĩa Sáng Lập Chi Thần xác suất cao là tự rời đi, ít nhất không phải là bởi vì đột nhiên vãn lạc mà “Rời đi”.

Mà ở lúc hỏi thăm, hắn phát hiện một người sau lưng mình dường như hơi có dị động, ánh mắt một mực đang nhìn chăm chú hai mươi một khối tàn chi mảnh vụn kia.

Vì vậy, hắn lặng lẽ ở trọng hai mươi một khối tàn chi mảnh vụn này làm ra một ít bố trí.

Đổi mặt Thôi Hằng hỏi, Thiên Đình Chi Chủ nhất thời cũng cảm giác được áp lực cực lớn trong lòng, hắn vốn không muốn trả lời, nhưng bản năng sinh mạng thúc ép hắn trả lời.

“Đúng là có một ít an bài.” Thiên Đình Chi Chủ gật đầu một cái, cẩn thận nói ” 21 vệt thần quang này chính là Sáng Lập Chi Thần làm chuẩn bị, là vì phòng bị một vị tuyệt thế đại địch.”

Nói tới chỗ này, hắn bỗng nhiên sửng sốt, vẻ mặt nhất thời trở nên vô cùng kinh hoàng, không thể tin nhìn về phía Thôi Hằng, sợ hãi nói ” Thì ra là như vậy, thì ra là như vậy!”

Thời khắc này Cửu Thiên dị vực cũng giống như là biết hết thấy, ánh mắt nhìn về phía Thôi Hằng cũng trở nên càng kinh hoàng, giống như là thấy được một nhân vật đáng sợ trong truyền thuyết vậy.

“Tuyệt thế đại địch?” Thôi Hằng nghe vậy mắt hơi hơi híp lại, nhìn Thiên Đình Chi Chủ từ trên xuống dưới, trầm giọng nói ” Lờì ấy ý gì?”

“... ” Thiên Đình Chi Chủ nhất thời sửng sốt, có chút ngạc nhiên nói ” Người, người không phải cường giả tuyệt thế tới từ bên ngoài tinh hải, đi truy kích Sáng Lập Chi Thân sao?”

“Ta đến Thiên Giới vốn chỉ là vì tu hành. ” Thôi Hằng nhàn nhạt nói.

“... ” Thiên Đình Chi Chủ có chút bối rối, trong lúc nhất thời thậm chí không biết nên nói những gì, chỉ cảm thấy thế sự vô cùng hoang đường.

Một cường giả tuyệt thế vượt qua Thiên Môn mười hai quan như vậy, đến Thiên Giới tu hành?

Thiên Giới có thể cung cấp hoàn cảnh tu hành gì?

Quá bất hợp lí đi.

“Thượng Tiên, ta đối với tuyệt thế đại địch trong miệng Sáng Lập Chi Thân cũng có chút hiểu biết. ” Vừa lúc đó, Trung Thiên Tôn cầm đầu Cửu Thiên dị vực bỗng nhiên lên tiếng.

Hiển nhiên đây là muốn biểu hiện giá trị của mình.

Thiên Đình Chi Chủ nghe vậy nhất thời mặt liền biến sắc, đang muốn giải thích, lại phát hiện mình đã không cách nào há mồm ra, thậm chí ngay cả âm thanh đều không phát ra được.

Cái này là thân thông bực nào? !

Trọng im hơi lặng tiếng liền khiến cho một người đứng ở cực điểm nhất Thiên Môn mười hai quan không cách nào nói chuyện!

“Ừm.” Thôi Hằng nhìn Trung Thiên Tôn một cái, nhẹ nhàng vuốt cằm nói ” Nói.”

“Đa tạ Thượng Tiên! ” Trung Thiên Tôn nhất thời thở phào nhẹ nhõm, hần thấy, chỉ cần có thể cho thấy giá trị của chính mình, hy vọng sống chung quy sẽ nhiều hơn một chút.

Thật ra thì, hần còn có ý muốn châm chọc Thiên Đình Chi Chủ một phen, nhưng không dám bây giờ liền làm, vẫn là một mực cung kính nói với Thôi Hằng ” Thượng Tiên, là như vậy.

“Khi Sáng Lập Chi Thân ở bên trong Vô Nhại Đạo Cảnh giảng đạo ban đầu, thường xuyên sẽ nhắc tới hãn có một vị tuyệt thế đại địch ở bên ngoài tinh hải. Vị tuyệt thế đại địch này thực lực vô cùng mạnh mẽ...”

Dựa theo miêu tả của Trung Thiên Tôn, khi Sáng Lập Chi Thân giảng đạo diễn pháp ban đầu, có lúc sẽ nhắc tới sự tồn tại của vị cái thế đại địch này.

Nói hãn đến từ bên ngoài tinh hải, thậm chí còn từng nói thẳng tên tuyệt thế đại địch đó thực lực ở trên hãn xa.

Hơn nữa, kẻ tuyệt thế đại địch này đang ở bên trong vũ trụ mịt mờ này tìm hãn, nếu mà một ngày nào đó tìm tới nơi này, khó tránh khỏi sẽ bùng nổ một trận đại chiến.

Sáng Lập Chi Thân thường xuyên dùng người tuyệt thế đại địch này để thúc người đi theo ở bên cạnh hãn tu luyện thật tốt, muốn bọn họ tranh thủ sớm ngày đạt tới cực điểm nhất Thiên Môn mười hai quan.

Dựa theo cách nói của Sáng Lập Chi Thân, nếu mà một ngày nào đó mảnh tinh hải này bị tên tuyệt thế đại địch kia tìm tới, bọn họ còn có một ít cơ hội ở bên dưới che chở chạy trốn.

Ý nói, nếu như ngay cả Thiên Quan tầng mười hai đều không đạt tới, coi như là có Sáng Lập Chi Thân che chở, cũng là ngay cả hy vọng chạy trốn cũng không có.

Chương 866: Tuyệt thế đại địch bên ngoài tinh hải (2)

Vì còn sống liền phải tu luyện thật tốt, cố gắng tăng lên cảnh giới thực lực của mình.

Chẳng qua, mặc dù Sáng Lập Chi Thần đối với sự tồn tại của tên tuyệt thế đại địch này cũng không kiêng kị, thường xuyên sẽ nhắc tới, nhưng nhưng chưa bao giờ nói qua tin tức căn kẽ về hắn.

Vì vậy, Thiên Đình Chi Chủ cùng Cửu Thiên dị vực cũng chỉ biết là có một tuyệt thế đại địch như vậy tồn tại, cũng không biết người tuyệt thế đại địch này cụ thể cường đại đến mức nào.

Cho nên sau khi gặp một người như Thôi Hằng, có thể dễ dàng mà đem bọn hắn bắt lấy như thế, còn hoàn toàn nghiền ép người có thần quang như bọn họ, liền đem Thôi Hằng coi là vị tuyệt thế đại địch kia.

Dù sao, thực lực Thôi Hằng triển lộ ra quá mức kinh khủng.

Coi như là bọn họ dùng thần quang cưỡng ép tăng lên chính mình, có uy năng vượt qua Thiên Môn mười hai quan, so sánh cùng thực lực Thôi Hằng triển lộ ra, lại là giống như con kiến hôi nhỏ nhặt không đáng kể.

Dưới cái nhìn của bọn họ, cũng chỉ có vị tuyệt thế đại địch trong lời Sáng Lập Chi Thần nói kia có thể có thực lực như vậy.

“Nói như vậy, cho đến khi Sáng Lập Chi Thần rời đi, các ngươi cũng chưa từng thấy cái người gọi là tuyệt thế đại địch?” Thôi Hằng như có điều suy nghĩ hỏi.

“Không có.” Trung Thiên Tôn lắc đầu một cái.

Tám người còn lại trong Cửu Thiên dị vực cũng đều lắc đầu một cái, bọn họ đều chưa từng thấy qua cái người gọi là tuyệt thế đại địch kia.

“Vết sáng bao quanh những đồ vật này, đều là từ đâu tới?” Thôi Hằng chỉ chỉ những thứ tàn chi mảnh vụn kia, bỗng nhiên thay đổi đề tài.

“Thần quang trong tay chúng ta, đều là Sáng Lập Chi Thần lưu cho chúng ta.” Trung Thiên Tôn một mực cung kính đáp. “Mỗi người một vết thần quang, tổng cộng chín đạo thần quang, dùng để làm lá bài tẩy của chúng ta.”

Tám người còn lại cũng gật đầu theo liên tục, xác thực cách nói của Trung Thiên Tôn.

Vào lúc này, Thiên Đình Chi Chủ chợt phát hiện chính mình lại có thể nói chuyện, quynh lên vội mở miệng nói: “Thượng Tiên, mười hai vật sáng trong tay của ta, trong đó có sáu đạo là Sáng Lập Chi Thần trước lúc ly khai để lại cho ta.

“Sáu đạo khác thì là bị Sáng Lập Chi Thần đặt ở chỗ sâu nhất Thiên Môn, là ta sai người từ trong Thiên Môn của lục đại Thiên Vực lấy ra từng cái.”

“Không có khả năng! Ở đó nói bậy nói bạ! ” Trung Thiên Tôn nghe vậy nhất thời nhíu mày, chấp tay hướng Thôi Hằng nói ” Thượng Tiên, người này đang nói hư nói vượn, quá khứ mấy chục vạn năm trước hẳn đều ở trong phong ấn, lại làm sao có thể sai người đi trong Thiên Môn lấy những thân quang này?”

“Hơn nữa, những thân quang này đều là Sáng Lập Chi Thần tự tay bỏ vào trong Thiên Môn, coi như là đi tới cực điểm nhất Thiên Môn mười hai quan, đều không cách nào đem lấy ra, hẳn nếu thật có thể đem lấy ra, quá khứ mấy trăm vạn năm đã sớm đã lấy ra.”

“Chu Quân Thiên! ” Thiên Đình Chi Chủ chính là dùng một cái tên trực tiếp cắt đứt lời nói của Trung Thiên Tôn, nhàn nhạt nói ” Người cùng ta liên lạc chính là khí linh Thiên Giới Chi Môn Chu Quân Thiên.

“Hắn là sinh linh Sáng Lập Chi Thần tự tay sáng tạo, nắm giữ rất nhiều thân thông khó lường, quan hệ giữa Thiên Giới Chi Môn cùng Thiên Môn không cạn, cho nên hẳn cũng có đặc tính tự do xuất nhập sáu tòa Thiên môn.

“Lấy thân phận cùng năng lực của Chu Quân Thiên, từ trong Thiên Môn đem Lục Đạo thân quang này lấy ra, vẫn là có thể làm được, ta cùng với hắn đạt thành hợp tác, để cho hắn giúp ta lấy được Lục Đạo thân quang trong Thiên Môn. ”

Chu Quân Thiên...

Cái tên này bỗng nhiên bị nhắc tới, không chỉ riêng để cho Cửu Thiên dị vực sững sốt, cũng để cho vẻ mặt Thôi Hằng trở nên nghiêm túc lên.

Thật ra thì, lúc trước hẳn cảm giác dường như thiếu đi một chút gì.

Lần này, chuyện kinh thiên động địa như vậy, làm sao có thể ít đi sự tồn tại của người nào đó.

Bây giờ xem ra, quả nhiên Chu Quân Thiên sẽ không vắng mặt.

Thiên Đình Chi Chủ mặc dù có thể thoát khỏi, chính là cùng Chu Quân Thiên có liên quan.

“Các ngươi, các ngươi là lúc nào liên lạc?” Trung Thiên Tộn mặt đầy vẻ không thể tin nổi, hoàn toàn không cách nào hiểu Thiên Đình Chi Chủ là làm sao làm được hết thảy những thứ này.

Phong ấn đó nhưng là dùng sức mạnh chín đạo thần quang xây nên, mà lúc Thiên Đình Chi Chủ bị phong ấn, trong tay chỉ có Lục Đạo thần quang, bình thường mà nói căn bản không thể đột phá phong ấn giam cầm để thành lập liên lạc cùng ngoại giới.

“Ha ha!” Thiên Đình Chi Chủ không trả lời, hắn quay đầu nhìn về phía Thôi Hằng, hết sức cung kính nói ” Thượng Tiên, liên quan tới khởi nguồn những tàn chi mảnh vụn này, ta có một cái suy đoán.”

“Nói.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói.

Chương 867: Tuyệt thế đại địch bên ngoài tinh hải (3)

“Có lẽ những tàn chi mảnh vụn này liền là tới từ vị tuyệt thế đại địch trong lời Sáng Lập Chi Thân nói kia.” Thiên Đỉnh Chi Chủ trầm giọng nói “Lúc ban đầu Sáng Lập Chi Thân bỗng nhiên rời đi, khả năng cũng là bởi vì đã giải quyết hết cái nguy cơ này.

“Mặc dù Sáng Lập Chi Thân thường xuyên nói vị tuyệt thế đại địch kia thực lực ở trên hẳn, nhưng chúng ta có thể cảm giác, Sáng Lập Chi Thân trong quá trình giảng đạo diễn pháp cũng trở nên mạnh mẽ.

“Có lẽ chờ đến lúc tuyệt thế đại địch đó tới, đã không phải là đối thủ của Sáng Lập Chi Thân. Bất quá, như vậy liền không cách nào giải thích hẳn tại sao phải lưu lại cho ta chúng ta 21 vệt thân quang này...”

“Đương nhiên là vì dùng đặc tính Thiên Môn trong cơ thể các người ôn dưỡng thân thể không lành lặn của ta a!” Vừa lúc đó, Lữ Thanh Trúc vẫn đứng sau lưng Thôi Hằng cách đó không xa lại còn nói chuyện, hơn nữa vừa mở miệng chính là nội dung làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy khiếp sợ như vậy.

Một cái chớp mắt tiếp theo, Lữ Thanh Trúc liền hóa thành một đạo vệt sáng màu đỏ thẫm, trực tiếp xông lên trời, bay đến trên trời, mắt nhìn xuống tất cả mọi người phía dưới.

Cùng lúc đó, hai mươi một khối tàn chi mảnh vụn kia bỗng nhiên di chuyển, phảng phất là bị lực lượng kỳ dị nào đó triệu hoán vậy, lại tất cả đều bay lên trên, tụ tập đến bên người Lữ Thanh Trúc.

Ngay sau đó, hai mươi một khối tàn chi mảnh vụn này không ngờ sáng lên ánh sáng chói, chúng nó lẫn nhau nối liền cùng một chỗ, hoà lẫn, đem toàn bộ Lữ Thanh Trúc bao phủ.

Chỉ một thoáng, thiên địa biến sắc, phong vân cuộn trào, nhật nguyệt vô quang.

Thiên Giới mới vừa khôi phục bình tĩnh xuất hiện hỗn loạn kịch liệt hơn.

Theo 21 đạo vệt sáng đưa toàn thân Lữ Thanh Trúc bao vây lại, đại đạo quy tắc Thiên Giới giống như là gặp khắc tinh nào đó vậy, lại xuất hiện dấu hiệu muôn tan vỡ.

Đây không giống hiện tượng đại đạo pháp tắc vỡ nát tạo thành khi vòng sáng cùng quang sáng va chạm lúc trước.

Đây là quy tắc cơ sở tạo thành Thiên Giới đều đang phát sinh tan vỡ.

Nếu để mặc nó phát triển tiếp, toàn bộ Thiên Giới cũng sẽ Phá Toái, trở nên tan rã chia rẽ, cho đến không còn tồn tại.

Biến cố bất thình lình, khiến cho ngoại trừ Thôi Hằng ra, tất cả mọi người đều cảm thấy khiếp sợ không gì sánh nổi, tất cả đều không thể tin nhìn đoàn ánh sáng trên bầu trời kia, trợn mắt hốc mồm.

Bất luận là Cửu Thiên dị vực hay là Thiên Đình Chi Chủ, hiện tại cũng đã bối rối, tất cả đều cực độ kinh hãi ngửa mặt nhìn lên bầu trời.

Bọn họ ai cũng không nghĩ tới, chuyện hiện ra vào lúc này, người để cho cả sự kiện phát sinh biến hóa long trời lở đất lại sẽ là Ôn Bộ chí tôn Lữ Thanh Trúc này.

Một người chỉ là Thiên Quan tầng thứ chín, còn là một bộ tử thi.

Đây không khỏi cũng quá mức hoang đường.

Chỉ có Thôi Hằng thần sắc như thường, như là đối với hết thảy các thứ này sớm có dự liệu.

Hắn nhìn vệt sáng trên trời đang không ngừng hội tụ, cảm giác đại đạo Thiên Giới đang không ngừng tan vỡ, rất nhiều đầu mối trong nội tâm cũng đang dần dần mọc nổi, khẽ cười nói: “Đây cũng là cùng người có liên quan đi.”

Àm!

Vừa lúc đó, một đạo tiếng nổ chấn động toàn bộ Thiên Giới chột vang lên, 9000 Thiên Châu cùng vô tận sinh linh ngoại vực toàn bộ đều nghe được cái tiếng nổ này.

Phảng phất là toàn bộ Thiên Giới đều bị lực lượng vô cùng mạnh nào đó đục xuyên vậy.

Theo một tiếng vang thật lớn này nổ lên, quanh thân Lữ Thanh Trúc không ngờ toát ra vô số đạo ánh sáng màu vàng, tràn đầy linh tính bất hủ, khí tức bất tử bất diệt.

Ừng ừng!

Giống như ngàn tỉ đạo lôi đình nổ tung nổ vang khuếch tán ra, toàn bộ Thiên Giới đều giống như là đang run rẩy, thời khắc này trong mắt từng sinh linh bên trong Thiên Giới đều lộ ra một tòa cánh cổng ánh sáng to lớn lơ lửng trên trời.

Cánh công ánh sáng to lớn lơ lửng trên trời này cao hơn ngàn trượng, toàn thân đều tản ra ánh sáng chói lọi vô cùng thân thánh, giống như là một món thần vật nối liền Thiên Giới cùng chư thiên vạn giới, cực kỳ tôn quý.

Bất quá, ở trên cánh công ánh sáng này còn lưu lại khí tức mặt trái cực kỳ mạnh mẽ, cho người cảm giác tràn đầy đồ nát cùng mục nát, thậm chí trên cửa lớn còn lưu lại vết bản màu vàng, y như vết máu.

Thiên Giới Chi Môn!

Đây là Thiên Giới Chi Môn!

Cư nhiên vào lúc này hiện ra!

Ừng ừng!

Thiên Giới Chi Môn bỗng nhiên rung động, toà Cự Môn đóng chặt năm mươi vạn năm này lại vào lúc này bỗng nhiên mở ra một cái khe hở cực kỳ nhỏ, hơn nữa bắt đầu từng bước mở rộng.

Thiên Giới Chi Môn lại muốn một lần nữa mở ra!

Cái biến cố liên tiếp này khiến cho tất cả sinh linh bên trong Thiên Giới đều sợ ngây người, hoàn toàn không biết mình phải ứng đối thế nào, càng không biết tiếp đó sẽ phát sinh cái gì.

Mấy người Bùi Thanh Thu, Lý Minh Quỳnh cũng đều tiên tới bên người Thôi Hằng, có chút hoảng sợ nhìn dị tượng trong thiên địa.

Lữ Thanh Trúc bị 21 đạo vết sáng bao phủ kia, đang chậm rãi mở ra Thiên Giới Chi Môn, những tình huống này đều đã vượt ra khỏi phạm vi hiểu biết của bọn họ, cũng hoàn toàn không phải chuyện bọn hắn bây giờ có thể ứng đối.

“Bình tĩnh chớ nóng.” Thôi Hằng thì chỉ mỉm cười nói ” Sư phụ đang sắp đột phá.”

Ong ong ong!

Vào lúc này, thiên địa hư không lần nữa vang lên âm thanh rung chấn to lớn, 21 vết sáng trên bầu trời tất cả đều bị Lữ Thanh Trúc hấp thu tiên vào trong cơ thể.

Nàng lúc này phẳng phất lộ xác, toàn thân không phủ một mảnh vải, dáng đẹp đường cong rõ ràng, nhưng thân thể đều bao phủ ở bên trong một đoàn hào quang màu trắng tinh, nhìn không rõ ràng.

Bây giờ Lữ Thanh Trúc đã thăng hoa cực điểm, không bao giờ còn là trạng thái không sống không chết kia, khí thể toàn thân cũng biến thành vô cùng không lồ, nặng nề nâng lên tay

phải, nhẹ nhàng hướng thiên không nhẹ năm, vui mừng không dứt mà nở nụ cười.

“Ta đã Phá Toái!”

Chương 868: Biên giới Tinh Hải, Phá Toái Chi Lực (1)

Ánh sáng vô cùng sáng chói, vô cùng sáng ngời tràn ngập ở giữa thiên địa này.

Vào giờ phút này, toàn bộ Thiên Giới đều bị một cỗ lực lượng kì dị bao phủ.

Ở bên dưới lực lượng như vậy, vật chất thực tế phảng phất đều phá toái thành hạt cơ sở nhất, hết thấy hình tượng đều bị Phá Toái, chỉ còn lại có pháp tắc đạo vận bản chất nhất.

Lữ Thanh Trúc đứng thật cao ở bầu trời, như là áp đảo trên vạn sự vạn vật.

Toàn thân nàng đều được bao bọc ở trong ánh sáng tinh khiết hoàn mỹ, giống như Thiên Nữ từ chỗ vô cùng cao hạ xuống, thần thánh cực kỳ.

Chẳng qua là đứng trên không trung, nàng liền mang tới cho người ta một loại cảm giác hiểu rõ căn nguyên vạn sự vạn vật, có thể tùy ý điều khiển đại đạo pháp tắc.

Giống như là chúa tể tối cao của Thiên Giới hiện ra trên thế gian.

“Phá Toái chân không, thẳng tới bản nguyên! Đây là Phá Toái chi cảnh!”

Thiên Đình Chi Chủ mặt đầy kinh hãi, không thể tin nhìn Lữ Thanh Trúc trên trời, sợ hãi nói ” Điều này, điều này sao có thể a, người làm sao có thể đột nhiên đạt tới Phá Toái chi cảnh? !”

Thiên Đình Chi Chủ đối với người Ôn Bộ chí tôn Lữ Thanh Trúc này không thể nghi ngờ là hết sức quen thuộc.

Lúc trước chính là hăn hạ lệnh tiến hành Thiên Tru đối với Lữ Thanh Trúc, cũng là hăn hạ lệnh sửa lại án xử sai cho nàng, cũng tự tay đem an táng.

Bất quá, hết thấy các thứ này đều đang là làm chuẩn bị vì chính hăn.

Sau khi Chu Quân Thiên đem thần quang chí bảo lấy ra từ trong sáu tòa Thiên Môn, chính là thông qua người môi giới Lữ Thanh Trúc này đem thần quang chí bảo đưa đến trong tay hăn.

Trong toàn bộ quá trình, Lữ Thanh Trúc ở trong mắt của Thiên Đình Chi Chủ chẳng qua chỉ là một con cò thôi.

Nhỏ nhất không đáng kể.

Hắn thậm chí chưa từng suy nghĩ qua trên người Lữ Thanh Trúc có hay không tồn tại cái biến số gì.

Theo Thiên Đình Chi Chủ, Lữ Thanh Trúc dù sao chỉ là một Thiên Quan tầng thứ chín mà thôi, quá yếu, căn bản cũng không khả năng nhắc lên sóng gió gì.

Nhưng hắn vạn lần không ngờ, một người hắn chưa từng chân chính để ý qua như vậy, lại sẽ đột phá đến Phá Toái chi cảnh!

Đây là cảnh giới hoàn toàn áp đảo trên Thiên Môn mười hai quan.

Tùy tiện một cái ý niệm cũng có thể diệt sát không biết bao nhiêu cường giả Thiên Môn mười hai quan.

Tại sao Lữ Thanh Trúc sẽ bỗng nhiên đạt tới loại cảnh giới này?

Điều này căn bản không khả năng a!

Trên mặt Cửu Thiên dị vực cũng đầy vẻ mặt khó có thể tin, bọn họ gần như đều muốn hoài nghi tự mình có phải hay không sinh ra ảo giác.

Ở khi Lữ Thanh Trúc đột nhiên dung nạp hai mươi một khối tàn chi mảnh vụn kia, bọn họ cũng cảm giác được vạn phần nghi ngờ cùng không hiểu.

Đây là người nào?

Từ nơi nào nhô ra?

Tại sao nàng có thể dung hợp hai mươi một khối tàn chi mảnh vụn này, những tàn chi mảnh vụn này cũng đều là đồ vật còn mạnh hơn so với Thiên Quan tầng mười hai.

Chỉ là một kẻ Thiên Quan tầng thứ chín, làm sao có thể đem chúng nó dung hợp?

Nhưng kết quả cuối cùng lại làm cho bọn họ trở mắt ghen hòng.

Người nữ tử Thiên Quan tầng thứ chín này, lại thật đem hai mươi một khối tàn chi mảnh vụn kia đều luyện hóa, còn trực tiếp đột phá đến Phá Toái chi cảnh, có sức mạnh hoàn toàn ngự trị ở bên trên bọn họ.

Tại sao có thể có người đơn giản như vậy mà đạt tới Phá Toái chi cảnh? !

Toàn bộ quá trình tràn đầy vị đạo ly kỳ cùng hoang đường.

Thật sự là quá bất hợp lí!

Mà ở cùng lúc khi Lữ Thanh Trúc đột phá, Thiên Giới Chi Môn cũng theo đó mở rộng ra, rất nhiều dị tượng bên trong Thiên Giới cũng đều chiếu rọi đến trong vạn giới tinh không phía dưới.

Vô số sinh linh cùng văn minh may mắn còn sống sót trong biển cô lúc trước đều cảm giác được một cỗ khí thể uy áp cực kỳ mạnh, cũng đều có một loại cảm giác mình hoàn toàn bị nhìn thấu, lại cũng không có chút bí mật nào.

Hơn nữa, chỉ cần là người đạt tới cảnh giới Tạo Vật Chủ, đều có thể thông qua tòa Thiên Giới Chi Môn không chỗ nào không có mặt kia thấy cảnh tượng Thiên Giới, thấy thân ảnh đứng tại trên bầu trời kia, bao phủ ở trong ánh sáng tinh khiết thần thánh hoàn mỹ.

Cảnh tượng như vậy, trong vạn cổ năm tháng quá khứ chưa bao giờ xuất hiện qua, để cho vô số cường giả cô xưa vì vậy mà khiếp sợ.

Mặc dù bọn họ cũng không biết bên trong Thiên Giới đang phát sinh chuyện gì, nhưng chỉ là xem thanh thế dị tượng này, nội tâm cũng là bị rung động cực lớn, không khỏi kinh hãi.

Chương 869: Biên giới Tinh Hải, Phá Toái Chi Lực (2)

Tinh hải mịt mờ, mênh mông cực kỳ.

Sáu cái cánh tay xoắn ốc bị chia ra làm sáu cái Thiên Vực, lấy trung ương tinh hải làm nội hạch, chậm rãi xoay tròn.

Trên thực tế, cái khu vực trung ương nội hạch mới là chủ thể chân chính của tinh hải.

Nó như là một cái vòng tròn màu bạc óng vô cùng to lớn, cánh tay xoắn ốc chính là xúc giác từ bên trên cái đĩa thiên hà này kéo dài ra.

Quy mô đĩa thiên hà vô cùng to lớn, số lượng tinh thể bên trong đều là hàng trăm triệu, thậm chí phải vượt qua tổng hợp của sáu cái cánh tay xoắn ốc.

Chẳng qua, giữa cái khu vực đĩa thiên hà này cùng sáu cái cánh tay xoắn ốc như là tồn tại lá chắn nào đó, ngăn trở liên lạc của chúng nó.

Nếu mà có thể có một góc nhìn đủ rộng có thể mắt nhìn xuống toàn bộ tinh hải, liền có thể thấy đĩa thiên hà nội hạch bị một tầng ánh sáng nhân nhật bao phủ, cùng cánh tay xoắn ốc kéo dài ra kia tồn tại ngăn cách rõ ràng.

Trong đó cụ thể là tình huống gì, căn bản là nhìn không rõ lắm, hết sức thần bí.

Mà ở biên giới chủ thể tinh hải do đĩa thiên hà cùng cánh tay xoắn ốc tạo thành, còn có thật nhiều cái vàng sáng sáng ngời, chúng nó đều là cụm sao tụ tập ở biên giới tinh hải, cũng là một bộ phận thuộc về tinh hải.

Từng cái cụm sao đều giống như một cái Giới Vực độc lập, cùng ngoại giới tương đối ngăn cách.

Trong đó số lượng hằng tinh có vài chục vạn viên, nhưng phần lớn đã mục nát thậm chí lâm vào bên trong suy bại, tùy thời đều có thể nổ tung.

Chẳng qua, hằng tinh tình huống như vậy, đang là thời điểm tốt để lấy làm tài liệu luyện bảo.

Lúc này liền có một người nam tử mặc đạo bào, ngồi xếp bằng ở trung ương một cái vàng sáng cụm sao.

Hai mắt của hắn hơi khép, thân hình vô cùng vĩ đại, quanh thân tản ra lực lượng kỳ dị, lại ảnh hưởng mấy trăm ngàn viên hằng tinh, đang luyện hóa càng sâu đối với bọn nó.

Bỗng nhiên, tên nam tử mặc đạo bào này mở mắt, ánh mắt nhìn hướng phương hướng tinh hải, rơi vào bên trên một cái cánh tay xoắn ốc trong đó.

Ngay sau đó khóe miệng của hắn hơi hơi dương lên, khẽ cười nói: “Đợi lâu như vậy, cuối cùng là đến lúc.”

Nói xong, nam tử đạo bào liền đứng dậy, giang hai cánh tay ra.

Chỉ một thoáng, sức mạnh vô cùng to lớn bắt đầu lấy hắn làm nội hạch hội tụ lại.

Điều này tựa như là có một viên hố đen xuất hiện ở trung ương vàng sáng cụm sao này, đang lấy tốc độ cực nhanh thu nạp toàn bộ tinh thể trong cụm sao.

Vô luận là hằng tinh, hay là hành tinh, hoặc là những thứ vật chất tinh tế khác, toàn bộ đều ở bên dưới cỗ lực hút này hướng nam tử đạo bào hội tụ qua.

Chỉ chốc lát sau, cái vàng sáng cụm sao quy mô không coi là nhỏ này liền bị ngưng tụ thành một viên hạt châu tản ra bảo quang óng ánh.

Hạt châu này chỉ lớn chừng hạt gạo thông thường, lộ ra vô cùng tinh xảo.

Nam tử mặc đạo bào sau khi nắm hạt châu nhỏ này quan sát một phen, gật đầu cười nói: “Chất lượng coi như không tệ.”

Tiện tay, hắn liền đem viên hạt châu lớn bằng hạt gạo này tiện tay ném vào trong một cái túi vải bên hông mình.

Mà ở trong cái túi vải này còn có trăm ngàn hạt châu nhỏ tương tự.

Mỗi một viên hạt châu nhỏ đều là một vàng sáng cụm sao!

“Tĩnh một chút, rời đi bên kia cũng có mấy ngàn năm, vừa hay trở về nhìn một chút.” Nam tử mặc đạo bào mỉm cười nói, thân hình thoát một cái, liền biến mất tại chỗ.

...

Bên trong Thiên Giới, vô số đạo ánh sáng tung hoành ở trong thiên địa.

Đây là đang khuếch tán ở bên dưới uy năng Phá Toái của Lữ Thanh Trúc, bị cưỡng ép hiện hiện ra vô số đại đạo pháp tắc.

Sau đó bị sửa đổi, bị vụn vẹo.

Điều này trực tiếp đưa đến toàn bộ thiên địa pháp tắc Thiên Giới biến thành một nhúm rối rắm, thậm chí có rất nhiều nơi tự mâu thuẫn.

Nêu là thời gian dài, Thiên Giới nhất định sẽ lâm vào bên trong tan vỡ.

Nhưng đối với loại tình huống này, Lữ Thanh Trúc dường như hết sức hài lòng, trên khuôn mặt mỹ lệ thanh tú còn lộ ra nụ cười nhân nhật.

Ánh mắt của nàng quét qua bốn phương tám hướng, nhìn qua chúng sinh nơi nơi.

Cuối cùng rơi vào trên người Thiên Đình Chi Chủ cùng Cửu Thiên dị vực.

Nhất là ở trên người Thiên Đình Chi Chủ cùng Thạch Thiên Tôn dị vực, nàng đều hơi dừng lại một chút.

Đột nhiên bị một cường giả cấp Phá Toái chú ý, tinh thần Thiên Đình Chi Chủ tức thì liên căng thẳng lên.

Cả người hắn đều trở nên khẩn trương lên.

Hiển nhiên, Lữ Thanh Trúc nhìn chăm chú mang tới cho hắn áp lực cực kỳ lớn.

Nhưng Thạch Thiên Tôn ở một bên là một bộ dạng không xảy ra chuyện, cũng không có gì thay đổi.

Đương nhiên, điều này cũng có thể là bởi vì toàn thân hắn đều là do cục đá tạo thành, vốn rất khó nhìn ra có cái biến hoá tâm tình gì rõ ràng.

Chương 870: Biên giới Tinh Hải, Phá Toái Chi Lực (3)

“Các ngươi ôn dưỡng thân thể không lành lặn của ta lâu như vậy, cũng coi là có không ít khô lao.” Lữ Thanh Trúc bỗng nhiên mở miệng, khen ngợi Thiên Đình Chi Chủ cùng Cửu Thiên dị vực một chút, mỉm cười nói ” Để tỏ lòng cảm ơn, ta có thể thỏa mãn nguyện vọng của các ngươi, một cái nguyện vọng chung.”

Thiên Đình Chi Chủ nghe vậy không khỏi sửng sốt, có chút không hiểu nổi Lữ Thanh Trúc này rốt cuộc muốn làm gì?

Giữa Cửu Thiên dị vực thì nhìn lẫn nhau một cái, dùng ánh mắt trao đổi một ít tin tức, cuối cùng do Trung Thiên Tôn đứng ra, hướng Lữ Thanh Trúc nói rõ nguyện vọng của bọn họ.

“Cầu tiên bôi ra tay, tru diệt người này!” Trung Thiên Tôn vội cùng cung kính hướng Lữ Thanh Trúc quỳ mọp, đồng thời đều dùng ngón tay chỉ về Thôi Hằng bên kia.

Áp lực lúc trước Thôi Hằng mang tới cho bọn họ thật sự là quá lớn.

Thực lực mạnh như vậy, lại còn là một người ngoại lai từ hạ giới.

Thật sự là quá nguy hiểm.

Vì vậy, dưới cái nhìn của bọn họ, chỉ cần có thể diệt trừ Thôi Hằng này, như thế hết thảy liên đều là đáng giá.

Nhưng mà Lữ Thanh Trúc nghe vậy lại là lắc đầu một cái, khẽ thở dài: “Điều này không thể được a, vị này chính là ân nhân cứu mạng của ta đây, sau khi mộ địa của ta sụp đổ, là hẳn cho ta địa phương yên ổn...”

Vừa nói, giọng điệu của nàng lại bỗng nhiên chuyển lạnh ” Ngươi lại muốn ta đi giết ân nhân cứu mạng của ta, cái lòng dạ này thật đúng là ác độc a, tội đáng chết vạn lần!”

Nói xong, Lữ Thanh Trúc lại trực tiếp nâng tay phải lên, vận chuyển Phá Toái chi lực trong cơ thể, nhẹ nhàng nhân một cái về Trung Thiên Tôn phía dưới.

Rắc rắc!

Trong chớp nhoáng này, Trung Thiên Tôn chỉ cảm thấy trong cơ thể mình có vật gì phá toái mất.

Hơn nữa còn là đồ vật quan hệ đến tánh mạng chính mình.

Cũng ngay sau một cái chớp mắt khi hấn cảm giác được thân thể của mình xảy ra vận đề, cả người liền tại chỗ té thẳng xuống, bịch một cái té xuống đất.

Không có chút dấu hiệu báo trước nào.

Hấn đã chết.

Trung Thiên Tôn liền chết như vậy!

Vài người còn dư lại trong Cửu Thiên dị vực đều khiếp sợ không gì sánh nổi, Trung Thiên Tôn chết chính là bắt đầu ở khoảnh khắc đột nhiên ngã xuống kia, cũng tức là sau khi Lữ Thanh Trúc nói ra một đoạn lời nói kia.

Hơn nữa, hấn cũng không phải là bị giết chết trên ý nghĩa thông thường, thân thể của hấn còn hoàn hảo, thần hồn cũng không có bị một chút tổn thương.

Nhưng chính là chết.

Đây là uy năng tạo thành khi Lữ Thanh Trúc chỉ một cái.

Phá Toái chi lực chính là bộ dáng này.

Có thể trực tiếp xuyên thấu hình tượng của hết thảy sự vật, nhắm thẳng vào bản chất.

Mà chỉ cần xuyên thấu bản chất của một sự vật, liền vô cùng dễ dàng tiến hành Phá Toái đối với bản chất của nó.

Đơn giản mà nói, chính là Lữ Thanh Trúc có thể bỏ mặc tất cả tu vi cảnh giới mặt ngoài, thủ đoạn thân thông vận vận của Trung Thiên Tôn, trực tiếp ở cấp độ pháp tắc bản chất nhất, đem sinh mạng Trung Thiên Tôn phá toái mất.

Đây là một loại thủ đoạn cực kỳ khó giải.

Dưới tình huống bình thường, chỉ cần không có đạt tới Phá Toái chi cảnh, bất kỳ thủ đoạn nào đều bị nhìn thấu trong nháy mắt, sau đó Phá Toái chi lực sẽ xuyên thấu qua hình tượng đem bản chất Phá Toái.

Căn bản là không thể nào ngăn cản, cũng không thể nào phòng ngự.

Uy năng cực kì khủng bố.

Đây là nghiền ép triệt triệt đề đề, coi như là tới ngàn tỉ cường giả cực điểm nhất trong Thiên Môn mười hai quan, ở trước mặt Phá Toái chi lực như vậy, cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Cũng sẽ trong nháy mắt bị phá toái mất.

Trên thực tế, đối với Thiên Đình Chi Chủ cùng Cửu Thiên dị vực mà nói, dù sao Phá Toái chi cảnh từ trước đến giờ đều

chỉ là danh xưng một cảnh giới, bọn họ cũng không biết chiên lự cái cảnh giới này cường đại đến mức nào.

Nhưng là bây giờ, trơ mắt nhìn Trung Thiên Tôn ở trước mặt mình không giải thích được chết đi như vậy, nhất thời liền đề cho trong lòng của bọn họ dâng lên một cô cảm giác sợ hãi khó có thể dùng lời diễn tả được.

Làm sao bây giờ?

Bây giờ phải làm gì?

Lúc này, bọn họ đã không có ai còn dám nói mình có nguyện vọng gì.

Dù sao, hiện tại bộ dạng Lữ Thanh Trúc biểu hiện ra quá mức hỉ nộ vô thường, nhớ như nói sai cái gì, chính mình tiếp theo phải mất mạng.

Chỉ bất quá, Lữ Thanh Trúc dường như rất không thích loại an tĩnh quỷ dị này.

Nàng mày liễu nhíu lại, ánh mắt quét qua Thiên Đình Chi Chủ cùng tám người Cửu Thiên dị vực, sau khi hơi quan sát, không ngờ đưa ánh mắt chuyển đến Thôi Hằng bên này ” Các hạ là ân nhân cứu mạng của ta, nhưng có cái nguyện vọng gì sao? Ta nhất định sẽ giúp ngươi thực hiện.”

Lữ Thanh Trúc nhẹ giọng nói nhỏ nhẹ, nghe hết sức dễ nghe, nhưng Thôi Hằng lại là chút nào đều không hề bị lay động, chỉ khẽ lắc đầu, ngay cả lời đều không nói một câu.

Mà sau lưng Thôi Hằng, đám người Huệ Thế, Bùi Thanh Thu, Trịnh Nam Huân, Hoàng Cân Lục Sĩ chính là vô cùng cảnh giác nhìn chăm chăm Lữ Thanh Trúc.

Rất sợ cường giả hỉ nộ vô thường này đột nhiên không giải thích được ra tay đối với bên này.

Đây là có khả năng.

Mới vừa rồi Lữ Thanh Trúc ra tay với Trung Thiên Tôn, liền vô cùng đột nhiên, hoàn toàn ra ngoài dự liệu của tất cả mọi người.

“Các hạ vì cần gì phải lạnh lùng như vậy? ” Thái độ của Lữ Thanh Trúc đối với Thôi Hằng vẫn rất hiền lành, nàng chậm rãi từ trên trời hạ xuống thân hình, mỉm cười nói ” Là không tin tưởng ta sao?”

“Ngươi rốt cuộc là người nào? ” Thôi Hằng khẽ nhíu mày mở miệng hỏi.

Ở dưới cảm giác thần trí của hắn, có thể cảm giác được rõ ràng một cái vấn đề, Lữ Thanh Trúc lúc này cùng Lữ Thanh Trúc trước kia so sánh, trên khí tức có khác biệt không nhỏ.

Thật là giống như là hai người hoàn toàn bất đồng.

Nhưng lại có rất nhiều chỗ giống nhau.

“Ta? ” Lữ Thanh Trúc chỉ chỉ chính mình, cười nói: “Các hạ không phải là đã sớm biết sao? Ta là Lữ Thanh Trúc, cũng là Lâm Thanh Trúc, Ôn Bộ chí tôn trước đây, cũng là đệ tử Đạo Nhất Tông Đạo Chu Tinh.”

Nàng vừa nói vừa đến gần Thôi Hằng, ánh mắt vẫn còn ở trên người Thôi Hằng quét tới quét lui.

“Người nhìn ta như vậy, sẽ không sợ Chu Quân Thiên nổi nóng sao? ” Thôi Hằng bỗng nhiên khẽ cười nói.

“... ” Biểu cảm trên mặt Lữ Thanh Trúc nhất thời lạnh lẽo, trầm giọng nói ” Các hạ quả thật có chút thủ đoạn, lại để cho ta nhìn không thấu được hình tượng của người, chẳng qua, công dụng của Phá Toái chi lực, cũng không chỉ là sau khi nhìn xuyên thấu qua hình tượng!”

Vừa nói, Phá Toái chi lực trên người nàng trọng nháy mắt lại nồng nặc gấp trăm ngàn lần, gần như thực chất!

Hoàn toàn tựa như sông biển rót ngược, hóa thành một cái dòng lũ to lớn, mãnh liệt cán quét về phía Thôi Hằng.

Chương 871: Quán quanh ánh sáng chói lọi của chòm sao mà tới (1)

Phá Toái chi lực mênh mông như ngân hà mãnh liệt cuốn tới, trong nháy mắt liền đem Thôi Hằng cùng hư không phụ cận của hắn đều bao phủ, muốn đem tất cả phạm vi hoạt động của hắn đều phong tỏa.

Dưới ảnh hưởng của Phá Toái chi lực, hình tượng tầng diện vật chất bắt đầu nát bấy, chỉ còn lại quy tắc pháp lý trụ cột nhất, duy trì bản thân “Tôn tại”.

Nhưng quy tắc pháp lý mất đi vật chất trụ cột trở nên vô cùng yếu ớt, dưới ảnh hưởng của Phá Toái chi lực, đều như pha lê dễ bể, vừa đụng liền bể.

Đôi mắt uy năng kinh khủng như vậy, các chương giáo Bất Hủ Đạo Thống như Liên Hoàn, Tàn Đường tất cả đều sắc mặt đại biến, mắt đầy sợ hãi.

Uy năng như vậy đã hoàn toàn vượt ra khỏi nhận thức cùng hiểu biết của bọn họ, đạt tới một cái mức độ để cho bọn họ hoàn toàn không cách nào tưởng tượng.

Quá mạnh mẽ!

Phá Toái chi cảnh, đây chính là Phá Toái chi cảnh!

Vị Thôi Hằng Thượng Tiên này thật có thể ngăn cản uy năng như vậy sao?

Bọn họ ôm lấy một tia hi vọng sau cùng nhìn về phía Thôi Hằng.

Dù sao, từ biểu hiện Thôi Hằng làm ra đến xem, đây chắc cũng là một vị cường giả vượt qua Thiên Môn mười hai quan.

Có lẽ thật có thể ngăn cản Phá Toái chi lực kinh khủng này cũng khó nói.

Chẳng qua, sau khi đám người Liên Hoàn, Tàn Đường nhìn về phía Thôi Hằng, ánh mắt nhất thời liền ngưng trệ, vẻ sợ hãi trong mắt thoáng cái đều biến thành rung động cùng khó tin.

Cỗ Phá Toái chi lực mênh mông cuộn cuộn càn quét mà đến kia lại liền dừng ở giữa không trung, liền ngừng lại ở địa phương cách Thôi Hằng ba trượng, cũng không còn cách nào tiến thêm chút nào.

Thôi Hằng cùng với chung quanh hắn phảng phất như là có một cái lá chắn phòng ngự không nhìn thấy, có thể dễ dàng

mà đem cô Phá Toái chi lực vô cùng cường đại này ngăn cản ở bên ngoài.

“Đây là sức mạnh dạng gì, lại không có bị Phá Toái chi lực xuyên thấu phân giải? !” Sau khi Thiên Đình Chi Chủ thấy một màn này càng là không nhìn được kinh hô thành tiếng, biểu cảm trên mặt hoảng sợ cực kỳ.

Hắn cũng sớm đã đứng ở cực điểm nhất Thiên Môn mười hai quan, thậm chí đã từng một lần dòm ngó Phá Toái chi cảnh.

Vì vậy hắn đối với Phá Toái chi lực có hiểu một chút, cũng hết sức rõ ràng Phá Toái chi lực cường đại đến mức nào.

Thân là hạch tâm lực lượng của Phá Toái chi cảnh, Phá Toái chi lực nhưng mà sẽ nghiền ép tất cả mọi người thấp một cảnh giới, bởi vì Phá Toái chi lực không cách nào phòng ngự, càng không có bất kỳ sức mạnh có thể đưa nó ngăn trở.

Có lẽ có tồn tại cảnh giới cao hơn có thể ngăn cản Phá Toái chi lực, nhưng người nào cũng chưa từng thấy qua tồn tại cái tầng thứ kia, cơ bản giống như là không tồn tại.

Cho nên, cho dù là tại trong chiến đấu đồng bậc, Phá Toái chi lực cũng có tác dụng cực kỳ mạnh mẽ.

Người trước tiên thả ra Phá Toái chi lực, cũng tạo thành quy mô nhất định, cũng rất dễ dàng chiếm thượng phong.

Nhưng mà bây giờ, lại thật xuất hiện sức mạnh có thể ngăn trở Phá Toái chi lực.

Thật không thể tin nổi!

Tám người còn dư lại trong Cửu Thiên dị vực, ngoại trừ Thạch Thiên Tôn ra, bảy người đều mặt lộ vẻ kinh hãi, không thể tin nhìn về phía Thôi Hằng, gần như không dám tin vào hai mắt của mình.

“Bỗng dưng ngăn cản Phá Toái chi lực, hắn đến tột cùng là tồn tại cảnh giới gì? !”

“Tại sao bên này sẽ bỗng nhiên xuất hiện một cường giả hoàn toàn không hợp với lẽ thường như vậy, bình thường mà nói, điều này căn bản không khả năng a!”

“Người này cư nhiên cường đại như thế, nếu không phải lần này phát sinh biến cố, chúng ta đây sợ rằng đều phải...”

...

...

Bảy Thiên Tôn dị vực tất cả đều trở nên trầm mặc, trong lòng lại có vài phần vui mừng.

Thực lực bây giờ Thôi Hằng biểu hiện ra quá đáng sợ.

Nếu như không phải là Lữ Thanh Trúc bỗng nhiên xuất hiện, còn đột phá đến Phá Toái chi cảnh, bây giờ người phải đối mặt thủ đoạn của Thôi Hằng chính là bọn họ.

Mà đối với một vị cường giả có thể trực tiếp ngăn trở Phá Toái chi lực mà nói, thực lực mấy người bọn họ, tựa như con kiến hôi không đáng nhắc tới.

Tùy tiện là có thể nghiền chết.

...

So sánh với rất nhiều chương giáo Bất Hủ Đạo Thống, Thiên Đình Chi Chủ, cùng với bảy Thiên Tôn dị vực cảm thấy khiếp sợ, Lữ Thanh Trúc giờ phút này chính là vừa kinh vừa sợ.

Nàng làm sao cũng không nghĩ tới, Thôi Hằng lại nắm giữ thủ đoạn như vậy, để cho số lớn Phá Toái chi lực nàng thả ra ngoài uông công vô ích, hoàn toàn không làm được một chút tác dụng nào.

Ngăn cản Phá Toái chi lực, thật là chưa bao giờ nghe.

“Chẳng lẽ người này so với Phá Toái chi cảnh mạnh hơn?” Lữ Thanh Trúc trong lòng cảm thấy hết sức khó tin, điều này làm cho nội tâm của nàng tràn đầy tức giận cùng không cam lòng ” Không! Ta không tin! Tuyệt không có khả năng này!

“Ta hao hết trăm ngàn cay đắng, mưu tính mấy trăm vạn năm, chết giả mấy chục vạn năm, lại lấy được trợ giúp vô tình hay hữu ý từ nhiều mặt, mới rốt cục đạt tới thành tựu của ngày hôm nay.

“Dựa vào cái gì bỗng nhiên xuất hiện một tên như vậy, có thể không phí nhiều sức mà liền hoàn toàn ngăn cản uy năng của ta? ! Dựa vào cái gì, điều này dựa vào cái gì? !”

Loại tâm tình này để cho nàng hận không thể ngay lập tức lao qua, đem Thôi Hằng chém thành muôn mảnh.

Bất quá, nội tâm tức giận cùng không cam lòng cuối cùng chẳng qua là cảm thụ nội tâm, thân là Ôn Bộ chí tôn trước đây, một cường giả sống qua năm tháng lâu đời, Lữ Thanh Trúc hành sự đủ cẩn thận, cũng giỏi về che giấu tâm tình chân thật của mình.

Chương 872: Quán quanh ánh sáng chói lọi của chòm sao mà tới (2)

Ở sau khi phát hiện một đòn của mình không có kết quả, nàng cũng không có lại tiếp tục ra tay, mà là về mặt nghiêm túc mà nhìn chăm chú Thôi Hằng, trầm giọng nói: “Các hạ thân thông thủ đoạn như vậy, thật là làm người ta thán phục.”

“Nếu mà ta không ngăn cản công kích của ngươi, ngươi chỉ sợ cũng không phải là sẽ sợ hãi than.” Thôi Hằng khẽ cười lắc đầu một cái, nhân nhặt nói ” Ta cũng có một số việc muốn hỏi ngươi.”

“Bây giờ dường như cũng không phải là lúc đặt câu hỏi.” Lữ Thanh Trúc cau mày nói.

“Ta thì thấy vậy.” Thôi Hằng thân sắc nghiêm túc nói.

“Các hạ là thật muốn cùng ta giao chiến sao?” Lữ Thanh Trúc trầm giọng nói.

Nàng thừa nhận mình quả thật không làm gì được Thôi Hằng, nhưng cũng không cho là Thôi Hằng có thể làm gì mình, càng không cho là Thôi Hằng có thể thương tổn tới tánh mạng của nàng.

Bởi vì, sau khi đạt tới Phá Toái chi cảnh, không chỉ có thể đem biểu tượng vật chất bên ngoài tiến hành Phá Toái, còn có thể đối với tự thân tiến hành Phá Toái, để cho hình thân của mình tùy thời thuộc về giữa Phá Toái cùng không phải là Phá Toái, giống như là xen vào giữa hư thật vậy.

Cứ như vậy, trừ phi là đánh vỡ ranh giới chân thật cùng hư ảo, mới có thể đem cường giả cấp Phá Toái giết chết.

Có thể tưởng tượng muốn làm loại chuyện này, liền cần thực lực mạnh hơn nhiều cấp Phá Toái, về phần cụ thể là cần cảnh giới gì, Lữ Thanh Trúc chính mình cũng không phải rất rõ.

Hơn nữa, coi như thật bị phá vỡ ranh giới chân thật cùng hư ảo, hình thân bị nát bấy, cũng sẽ ở giữa hư thật lưu lại dấu ấn không thể xóa nhòa.

Chỉ cần cái dấu ấn này vẫn tồn tại, liền có thể thông qua nếm tháng khá dài đoàn tụ hình thân, cuối cùng trọng sinh trở về.

Căn cứ vào những yếu tố này, ở cách nhìn của Lữ Thanh Trúc, nói theo một ý nghĩa nào đó, chỉ cần bước vào Phá Toái chi cảnh, không sai biệt lắm liền có đặc tính có thể bất tử bất diệt.

Nàng bây giờ chính là Phá Toái chi cảnh, tuyệt sẽ không có nguy hiểm tánh mạng.

Nhưng ngay khi trong lòng Lữ Thanh Trúc bình tĩnh như vậy, Thôi Hằng trên mặt vẫn nở nụ cười bỗng nhiên động.

Nhẹ nhàng mà hướng vị trí Lữ Thanh Trúc, vồ ra một chưởng.

Chỉ một thoáng, phong vân biến sắc, cát bay đá chạy, nhật nguyệt vô quang.

Tất cả đại đạo pháp tắc trong thiên địa lại đều hiện ra, vô số vành đai ánh sáng lần nữa tung hoành tại bên trong hư không vô tận này.

Cùng lúc đó, uy áp vô cùng khổng lồ trong nháy mắt liền bao phủ toàn bộ Thiên Giới, hơn nữa nhanh chóng hướng chư thiên vạn giới, vô tận tinh không phía dưới lan tràn đi qua.

Mà ở cùng lúc khi cỗ uy áp này khuếch tán ra, pháp lực cấp Hóa Thần của Thôi Hằng cũng theo đó khuếch tán ra, trực tiếp liền đem Lữ Thanh Trúc bao phủ.

Lữ Thanh Trúc nhất thời cũng cảm giác được toàn thân mình đều cứng lại, giống như là bị cái lực lượng kỳ dị gì cố định lại ở đó vậy, hoàn toàn không cách nào nhúc nhích.

“Phá Toái!”

Nàng quyết định thật nhanh, muốn đem hình thần chính mình Phá Toái, trực tiếp chuyển hóa thành tồn tại xen vào giữa hư thật, thân thể cả người nhất thời trở nên lúc sáng lúc tối.

Đây là thủ đoạn bảo vệ tánh mạng mạnh nhất của Lữ Thanh Trúc.

Trực tiếp liền dùng đến.

Thực lực Thôi Hằng biểu hiện ra quá mức kinh khủng, để cho ôn thoả, nàng vẫn là quyết định vận dụng thủ đoạn bảo vệ tánh mạng mạnh nhất của chính mình.

Để tránh có chuyện ngoài ý muốn xảy ra.

Tình hình giao chiến như vậy hoàn toàn ngoài dự liệu của mọi người, vô luận là bảy Thiên Tôn dị vực hay là Thiên Đình Chi Chủ, hoặc là mọi người sau lưng Thôi Hằng, đều cảm thấy hết sức nghi ngờ.

Lữ Thanh Trúc cứ vậy trực tiếp bị bức ra thủ đoạn bảo vệ tánh mạng cuối cùng? !

Đây chính là một vị cường giả cấp Phá Toái!

Mới vừa đối mặt liền phải vận dụng thủ đoạn bảo vệ tánh mạng rồi hả? !

Nhưng mà, Lữ Thanh Trúc mới vừa chuân bị đem chính mình Phá Toái, đều còn chưa kịp thở phào một cái, cũng cảm giác được một cô lực lượng kỳ lạ, tràn ngập ở bên cạnh nàng, lại để cho Phá Toái chi lực của nàng trở nên vụn vẹo.

Ngay sau đó, nàng liền khiếp sợ không gì sánh nổi mà cực kỳ hoảng sợ phát hiện, Phá Toái chi lực lại không cách nào phá bẻ nát, mất đi đặc tính có thể Phá Toái biểu tượng vật chất.

Điều này cũng mang ý nghĩa, Phá Toái chi lực cũng chỉ là một loại sức mạnh có uy năng cường đại mà thôi.

Nàng liền không cách nào dựa vào đặc tính của Phá Toái chi lực đem hình thân của mình Phá Toái, tự nhiên cũng không cách nào tiến vào cái loại trạng thái xen vào giữa chân thật cùng hư ảo này.

Thủ đoạn bảo vệ tánh mạng trực tiếp không có hiệu quả.

Chỉ có thể bị Thôi Hằng định trụ ở đó, cũng không thể động đậy chút nào.

Chương 873: Quán quanh ánh sáng chói lọi của chòm sao mà tới (3)

“Ngươi rốt cuộc là người nào? !” Lữ Thanh Trúc kinh hãi muốn chết, khó có thể tin nhìn chăm chăm Thôi Hằng ” Vặn vẹo pháp tắc, cải biến đại đạo pháp lý, để cho Phá Toái chi lực không cách nào lại Phá Toái, đây là thần thông bực nào? !”

Mới vừa rồi pháp lực Hóa Thần trực tiếp vặn vẹo quy tắc, sửa đổi pháp lý, để cho Phá Toái chi lực không lại có được khả năng Phá Toái.

Đây hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi hiểu biết của Lữ Thanh Trúc.

Trên đời làm sao có thể có sức mạnh có thể tiến hành sửa đổi đối với Phá Toái chi lực?

Đây chính là Phá Toái chi lực a.

Coi như là tồn tại cao hơn Phá Toái chi cảnh, cũng không khả năng trực tiếp để cho đặc tính của Phá Toái chi lực biến mất đi.

Đây gần như lật đổ nhận thức của Lữ Thanh Trúc đối với tu hành.

Thật là không thể tưởng tượng nổi!

“Một chút thủ đoạn nhỏ thôi. ” Thôi Hằng khẽ gạt đầu một cái, mỉm cười nói ” Không coi là cái gì.”

Thật ra thì, đối với hắn mà nói, đúng là như vậy.

Mới vừa rồi ở khi ngăn cản Phá Toái chi lực, hắn cũng đã đoán được cấp độ thực lực của Lữ Thanh Trúc—— Mặc dù có đặc thù Hóa Thần rất là nồng nặc, nhưng uy năng phải kém quá nhiều, hơn nữa sức mạnh hơi đơn độc.

Cơ bản có thể coi là Hóa Thần sơ kỳ bị nhược hóa rất nhiều tầng.

Nếu như mà Thôi Hằng lúc mới vừa đột phá đến Hóa Thần sơ kỳ gặp phải cường giả loại này, nếu muốn giải quyết xong, vẫn tương đối phiền toái.

Hơn phân nửa phải tốn một hai giây chuẩn bị mới được.

Nhưng bây giờ Thôi Hằng thật ra thì đã đạt đến cực điểm nhất của Hóa Thần sơ kỳ, khoảng cách Hóa Thần trung kỳ cũng chỉ là còn lại một bước cuối cùng còn không có bước ra kia mà thôi.

Cùng lúc ban đầu so sánh, thực lực đã có khác biệt trời vực.

Vì vậy, trong nháy mắt liền đem Lữ Thanh Trúc áp chế đến tình huống tuyệt vọng là rất bình thường, với hắn mà nói quả thật không coi là cái gì.

Nhưng lời nói này trong tai của Lữ Thanh Trúc, nhưng hoàn toàn là châm chọc, để cho nàng tức giận đan xen, trong lúc nhất thời lại không biết nên nói cái gì.

Đối với điều này Thôi Hằng cũng không để ý, hắn chậm rãi nhắm hai mắt lại, lãnh hội giao lưu thâm nhập tạo dựng lên cùng Thiên Giới, cảm thụ tu vi trong cơ thể mình đang tăng vọt.

Trên thực tế, từ khi hắn đem Cửu Thiên dị vực cùng Thiên Đình Chi Chủ bắt được, cùng đem 21 ánh hào quang kia quay về chân diện mục, tương đương với đã giải quyết Tinh Hồng Đại Kiếp.

Một cách tự nhiên liền cùng Thiên Giới tạo dựng lên nhiều giao lưu thâm nhập.

Tu vi cảnh giới sau đó cũng liền tăng vọt.

Rất nhanh thì có thể đột phá đến Hóa Thần trung kỳ.

“Các hạ có thể hay không nương tay cho?” Vừa lúc đó, Thạch Thiên Tôn vẫn luôn không nói lời nào bỗng nhiên lên tiếng, ánh mắt nhìn chăm chú Thôi Hằng.

Càng là muốn cầu xin tha thứ cho Lữ Thanh Trúc.

Hắn bỗng nhiên đứng ra như vậy, ngay lập tức liền đưa tới người chung quanh chú ý.

Vô luận là bảy Thiên Tôn dị vực, hay là Thiên Đình Chi Chủ nơi này, tất cả đều mặt lộ vẻ kinh hãi.

Hắn đây là muốn làm gì? !

Hắn làm sao dám mở miệng? !

Thôi Hằng chính là cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, ánh mắt nhìn về phía Thạch Thiên Tôn, mỉm cười nói: “Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ một mực nhẫn nại, không nghĩ tới liền lên tiếng như vậy.”

Vị Thạch Thiên Tôn này thật ra thì vẫn luôn bị hắn đặc biệt chú ý, phòng ngừa có gì ngoài ý muốn phát sinh.

“Các hạ ngay cả đặc tính Phá Toái chi lực cũng có thể xóa đi, lực lượng như vậy, đã không phải là chúng ta có thể địch.” Thạch Thiên Tôn vừa hiển lộ khí thế tu vi của chính mình, vừa

hướng vị trí Lữ Thanh Trúc đi tới ” Có thể hay không tìm chỗ khoan dung mà độ lượng?”

Thực lực hần hiển lộ ra rất nhanh thì vượt qua Thiên Môn mười hai quan, lại cũng đạt tới Phá Toái chỉ cảnh, so với Lữ Thanh Trúc còn mạnh hơn rất nhiều.

Hiển nhiên là một vị cường giả Phá Toái cảnh lâu năm.

Trước đây cũng chỉ là đang nguy trang mà thôi.

Thôi Hằng chính là dùng một loại ánh mắt tràn đầy dò xét nhìn Thạch Thiên Tôn bên ngoài, bỗng nhiên trầm giọng nói: “Người muốn kéo dài thời gian, đây là đang chờ ai đến?”

Cùng lúc đó, hần xuất thủ lần nữa, duỗi ra bàn tay còn lại, nhẹ nhàng vung lên liền có vô tận pháp lực khuếch tán ra, đem hư không chung quanh Thạch Thiên Tôn cầm cố lại.

Thạch Thiên Tôn không có phản kháng, cũng chỉ là đứng ở nơi đó, mặc cho cô pháp lực này đem chính mình bạo phủ lại, cũng mặc cho cô pháp lực này tiến hành làm suy yếu đối với Phá Toái chỉ lực.

Hần không hề làm gì cả.

Nhưng lại hình như là cái gì đều đã làm.

“Hần không phải là Chu Quân Thiên... ” Chân mày Thôi Hằng cau lại, ánh mắt quét qua ở trên người Thạch Thiên Tôn cùng Lữ Thanh Trúc, trong lòng cảm giác hết sức nghi ngờ ” Vậy hần sẽ là ai, Chu Quân Thiên lại ở nơi nào, hần kéo dài thời gian là đang chờ ai?”

Vù vù! !

Vừa lúc đó, hư không Thiên Giới bỗng nhiên run rẩy kịch liệt.

Thiên Giới Chi Môn mở rộng ra, một cái bóng người phẳng phát bị chòm sao quần quanh từ bên trong đi ra.

Đây là một nam tử trung niên thân mặc đạo bào, khí tức vô cùng cổ xưa, giống như là từ niên đại rất xưa lúc trước đi thẳng tới bây giờ, toàn thân đều tràn đầy khí tức thần bí.

Quanh người hần quanh quần tầng tầng ánh sao, cao quý vô cùng, chân đạp hư không, chậm rãi mà đến, phẳng phát như là thiên thần cao cao tại thượng lâm phạm, lấy tư thái mắt nhìn xuống quan sát hết thấy.

Người nam tử mặc đạo bào này quét mắt nhìn quanh bốn phía một hồi, cuối cùng rơi vào trên người Thôi Hằng, sau khi quan sát tỉ mỉ một lần, con mắt của hần liền hơi híp, cau mày, trầm giọng nói.

“Một thân sức mạnh này của người, thật kỳ quái a.”

Chương 874: Cường giả trước đó chưa từng có (1)

Ở trong nháy mắt khi nam tử mặc đạo bào này xuất hiện, toàn bộ Thiên Giới đều run rẩy.

Núi đồi sông lớn, bầu trời đất đai, hư không cùng pháp tắc lại đều xuất hiện triệu chứng muốn hỏng mất, phảng phất toàn bộ Thiên Giới đều không thể chịu đựng sự hiện hữu của hắn, phải bị căng nứt vậy.

Đây là sức mạnh vĩ đại biết bao, uy năng cường đại cỡ nào? !

Bất luận là Thiên Đình Chi Chủ, hay là bảy Thiên Tôn dị vực, tất cả đều cực kỳ kinh hãi mà nhìn cái thân ảnh này.

Trong chớp nhoáng này bọn họ thậm chí có một loại cảm giác Sáng Lập Chi Thân lần nữa phủ xuống.

Trên đời lại còn có tồn tại mạnh mẽ như vậy? !

Sau khi Thạch Thiên Tôn cùng Lữ Thanh Trúc thấy nam tử mặc đạo bào này lại đều thở phào nhẹ nhõm, như trút được gánh nặng, cả người đều buông lỏng rất nhiều.

Phảng phất chỉ cần nam tử mặc đạo bào này xuất hiện, hết thảy nguy cơ liên cũng sẽ được giải quyết dễ dàng.

Mà đám người Huệ Thế, Bùi Thanh Thu, Lý Minh Quỳnh, Trịnh Nam Huân, Lý Minh Thành sạ lưng Thôi Hằng chính là toàn bộ đều lộ ra vẻ mặt khó có thể tin, gân như không dám tin vào hai mắt của mình.

Bọn họ đều gặp qua nam tử mặc đạo bào này.

Nói chính xác từng thấy tượng điêu khắc của nam tử mặc đạo bào này.

Ngay tại bên trong Đạo Nhất Cung Đạo Chu Tinh.

Đây là Đạo Thân!

Cái vị Vô Cực Kim Tiên ở trong vạn năm nay mang theo ba mươi sáu tên Kim Tiên, hạ xuống Đạo Chu Tinh thời đại man hoang, thành lập Đạo Nhất Thiên Đình, giáo hóa chúng sinh, mở ra văn minh Đạo Chu Tinh kia.

Lại là hắn!

Tại sao có thể là hắn!

Lúc này nam tử mặc đạo bào xuất hiện ở đây, thân khoác tinh hà vô cùng vĩ đại, tản mát ra khí tức uy áp làm cho cả

Thiên Giới đều run rẩy, đây tuyệt đối là cường giả vượt qua Thiên Môn mười hai quan.

Thậm chí khả năng ở trên cái gọi là “Phá Toái “.

Tại sao có thể là Đạo Thần?

Tại sao có thể là tên Vô Cực Kim Tiên đó? !

Thôi Hằng cũng đang nhìn chăm chú nam tử mặc đạo bào này, mỉm cười nói: “Khó trách ta chưa bao giờ ở bên trong vùng tinh vực này cảm giác được tồn tại cường đại như người vậy, thì ra là tới từ biên giới tinh hải.”

Mặc dù hấn ngoài mặt vẫn là một bộ dạng nhẹ nhàng như thường, nhưng trên thực tế nội tâm đã hoàn toàn cảnh giác.

Cảnh giác hơn bao giờ hết.

Lấy tu vi tiếp cận Hóa Thần trung kỳ hiện tại của hấn, phạm vi cảm giác của thân thức đã cực kỳ to lớn, đủ để bao trùm mỗi một xó xỉnh trong mảnh tinh vực này, cũng có thể cảm giác được tình huống biên giới tinh hải.

Vì vậy, ở trong nháy mắt khi nam tử mặc đạo bào này từ biên giới tinh hải bay vào vùng tinh vực này, Thôi Hằng cũng đã biết được hấn từ đó đến, cũng cảm giác được tu vi cảnh giới của hấn

Ở xa trên cảnh giới Phá Toái mà Lữ Thanh Trúc cùng Thạch Thiên Tôn triển hiện ra, chân chính đạt tới trình độ có thể so với cảnh giới Hóa Thần, thậm chí càng vượt qua chính mình mới vừa đột phá đến Hóa Thần sơ kỳ.

Mặc dù đây chỉ là cấp độ sức mạnh, bản chất sinh mạng chưa chắc giống như Hóa Thần như Thôi Hằng, thực lực cụ thể cũng phải xem độ mạnh yếu của các loại thủ đoạn pháp thuật thân thông, nhưng đây đúng là lần đầu tiên Thôi Hằng gặp cường giả tiếp cận mình như vậy.

Ở khi mới ra tân thủ không gian, hấn là tu vi Kim Đan đại thành, khi đó gặp người mạnh nhất chẳng qua chỉ là tương đương với Trúc Cơ kỳ đỉnh phong mà thôi.

Cho dù là đi Thiên Khự Giới, gặp người mạnh nhất cũng chỉ là Vô Cực Kim Tiên về mặt sức mạnh có thể so với Kim Đan đại thành, thực lực lại có khác biệt trời vực, hơn nữa khi đó hấn đã thành tựu Nguyên Anh.

Sau đó gặp Thánh Giả, Chư Thánh Chi Vương tối đa cũng chẳng qua là nắm giữ bộ phận đặc thù của Nguyên Anh, kém xa Nguyên Anh sơ kỳ chân chính.

Coi như là cái gọi là Tạo Vật Chủ, Đạo Chủ, cũng chỉ là Nguyên Anh sơ kỳ cùng Nguyên Anh trung kỳ sức mạnh hơi

đơn độc mà thôi, khi đó hẳn đã là Nguyên Anh hậu kỳ.

Lui về phía sau nữa gặp Chư Thiên Chi Chủ, Thượng Thiên Chi Chủ càng là không cần nhiều lời, thời điểm đó hẳn đã là Nguyên Anh đỉnh phong, hơn nữa bước lên con đường Hóa Thân.

Thiên Môn mười hai quan cũng là tình huống tương tự, cảnh giới tầng mười hai, ba tầng thang trời, coi như ở trên con đường này đi đến cuối con đường, cũng chỉ là nắm giữ chút đặc thù của Hóa Thân thôi.

Nhưng nam tử mặc đạo bào hiện tại xuất hiện này nhưng mà cùng tất cả cường giả trước kia rất bất đồng, hẳn là người chân chính cùng Thôi Hằng đứng ở cùng một cảnh giới.

Tuy nói cùng một cảnh giới cũng có phân chia sâu cạn, mạnh yếu khác biệt, nhưng đây xác xác thực thực là người thứ nhất.

Điều này tự nhiên để cho Thôi Hằng vô cùng coi trọng, nội tâm cũng vô cùng ngưng trọng.

Hắn không biết người này thông hiểu thần thông dạng gì, pháp thuật gì đó, nắm giữ pháp bảo ra sao, thần binh dạng gì, càng không biết người này có bí thuật bí bảo quý dị gì không.

Phải xốc lên 120% tinh thần, chỉ cần ra tay, liền nhất định phải dốc hết toàn lực, quyết không thể bảo lưu chút nào.

Đồng thời, người này xuất hiện cũng để cho Thôi Hằng lần nữa cảm thấy vui mừng, hệ thống phán định cái thế giới này đúng là không sai, quả thật là một cái thời không tiên hiệp cao cấp.

Còn tốt chính mình từ trước đến giờ cần thận không kiêu căng, giấu tài, lúc này mới chỉ gặp cường giả cùng mình cùng cảnh giới.

Nếu không, chỉ sợ sớm đã thành tro bụi.

Chương 875: Cường giả trước đó chưa từng có (2)

Mà ở cùng lúc khi Thôi Hằng đánh giá nam tử mặc đạo bào, người nam tử mặc đạo bào này cũng tương tự đang quan sát Thôi Hằng.

Ánh mắt của hắn thâm thúy ngăm đen, giống như là lỗ đen có thể thu nạp vạn sự vạn vật, bây giờ tất cả đều rơi vào trên người Thôi Hằng.

Chỉ chốc lát sau, người nam tử mặc đạo bào này bỗng nhiên trầm giọng nói: “Lực lượng của ngươi rất kỳ lạ, ta chưa từng thấy qua người tu hành như ngươi vậy, rất kỳ quái, thật kỳ quái a, ngươi chính là chuẩn bị ở sau của Thái Hồng sao?”

“Ta là nên gọi ngươi Đạo Thần hay là Vương Chu Nguyên?” Thôi Hằng không trả lời mà hỏi lại, mỉm cười nói “Không nghĩ tới vị Đạo Nhất Thánh Tôn trong truyền thuyết kia lại có tu vi cảnh giới như vậy.”

“Đạo Thần? Vương Chu Nguyên?” Nam tử mặc đạo bào nghe vậy hơi sững sờ, ngay sau đó cười nói “Thì ra ngươi từng tiếp xúc qua hắn, dù sao cũng bình thường, thật ra thì kia chẳng qua là một trong ngàn vạn hóa thân của ta thôi, ngươi có thể gọi ta là Vương Đạo Nhất.”

“Vương Đạo Nhất, ngươi quả thật chính là chỗ ngọn nguồn của Đạo Nhất Cung cùng Đạo Nhất tông.” Thôi Hằng như có điều suy nghĩ nói “Bọn Thạch Thiên Tôn, còn có Lữ Thanh Trúc, Chu Quân Thiên này, cùng ngươi có quan hệ như thế nào?”

“...” Vương Đạo Nhất khẽ nhíu mày, nhưng rất nhanh lại nở nụ cười, con ngươi đen nhánh nhìn chăm chú Thôi Hằng, cười nói: “Thật đúng là rất lâu không có ai dùng loại giọng điệu này nói chuyện với ta a.”

“Ta nói chuyện xưa nay đã như vậy.” Thôi Hằng mặt mỉm cười nói “Xin trả lời câu hỏi của ta.”

“Ha ha ha, có ý tứ.” Vương Đạo Nhất lớn tiếng nở nụ cười, ánh mắt đen nhánh hơi hơi nheo lại, khẽ cười nói “Ta ở cảm thụ được Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang trên người của ngươi, ta giết không chết ngươi, cho nên ta sẽ không ra tay với ngươi. Ngươi cũng không cần ngấm chuẩn bị thủ đoạn, làm vậy không gặt được ta.”

Mới vừa rồi Thôi Hằng sợ dĩ sẽ cùng Vương Đạo Nhất tiến hành phen nói chuyện này, một mặt là muốn phải xác nhận

một chút Vương Đạo Nhất là địch hay bạn, mặt khác cũng phải cần chuẩn bị pháp thuật.

Nhưng Vương Đạo Nhất dù sao cũng là cường giả cùng hãn cùng cảnh giới, một đôi trông mặt kia dường như còn có điềm đặc biệt, lại đem việc hãn âm thâm chuẩn bị đều xem thấu.

Hơn nữa Vương Đạo Nhất dám không chút kiêng kỵ chỉ ra như vậy, liên ý nghĩa hãn đối với thực lực của mình có lòng tin cực kỳ mạnh mẽ, căn bản cũng không lo lắng Thôi Hằng có thể thương tổn tới hãn.

“Ồ? ” Thôi Hằng nghe vậy nụ cười trên mặt không giảm, cũng không có toát ra bất kỳ vẻ hốt hoảng, hãn nhẹ nhàng nâng tay phải lên, năm ngón tay vô cùng linh hoạt đung đưa, mỉm cười nói: “Nhưng trên người của ngươi không có đặc tính bất diệt, thân hồn cũng không có đặc tính bất diệt, ta thì có thể giết chết ngươi!”

Thông qua lần nói chuyện ngắn ngủi mới vừa rồi, hãn đã hoàn toàn chắc chắn cái tên Vương Đạo Nhất này dù không là địch nhân, cũng khẳng định không là bằng hữu.

Một người mạnh mẽ như vậy không phải là phe bạn.

Sẽ tương tự một cái uy hiếp thật lớn lúc nào cũng có thể bùng nổ.

Quân tử không đứng dưới tường sắp đổ.

Vì vậy —— Trong nháy mắt sau khi Thôi Hằng nói xong một câu nói kia, bên trên năm ngón tay phải của hãn liền cùng lúc bộc phát năm đạo pháp thuật cực kỳ mạnh mẽ.

Ngũ Hành Hỗn Độn Diên Đảo Càn Khôn Đại Pháp, Đại Thiên Ma âm Hỏa Quyết, Thiên Lô Nguyên Từ Tiên Quang, Ngũ Lô Thiên Tâm Chính Pháp, Pháp Quy Luật Lệnh!

Chỉ một thoáng, bầu trời 9000 Thiên Châu toàn bộ đều biến thành một mảnh mịt mờ hỗn độn, hết thảy đại đạo pháp tắc tất cả đều sáp nhập vào trong hỗn độn mịt mờ này.

Mà ở bên ngoài một mảnh hỗn độn này, khái niệm thiên địa càn khôn đều đang bị làm cho mơ hồ, đại địa vô ngàn bắt đầu trở nên phù phiếm, lại có khuynh hướng hóa thành trọc khí.

Ở dưới ảnh hưởng của Ngũ Hành Hỗn Độn Diên Đảo Càn Khôn Đại Pháp, Thiên Giới lại xuất hiện dấu hiệu muốn trở về trạng thái nguyên thủy Thanh Trọc nhị khí!

Nếu là để cho nó phát triển tiếp, Thiên Giới có lẽ thật sẽ lâm vào trong hủy diệt.

Nhưng đây mới chỉ là bắt đầu.

Ở sau khi một mảnh Hư không Hỗn Độn mờ mờ này được tạo thành, trong đó lại sáng lên vô số đạo ánh chớp cùng ánh lửa, tựa như là Lôi Hỏa ngưng tụ thành từ trong hỗn độn, có uy năng kinh khủng không gì sánh được.

Vương Đạo Nhất thậm chí ngay cả cơ hội phản ứng lại cũng không có, cả người liền rơi vào trong mảnh không gian hỗn độn này, hẳn ở trong này cảm nhận được cảm giác choáng váng trước đó chưa từng có, ngay cả cảm giác thân thức đều trở nên trở nên cực kỳ hoảng hốt.

Trước đây người thừa nhận loại công kích này của Thôi Hằng, cho tới bây giờ liền không có bất kỳ một ai có thể đủ hoàn hảo không chút tổn hại, thậm chí đều không có bất kỳ một ai có thể từ trong mảnh không gian hỗn độn này chạy đi.

Vương Đạo Nhất thì lại khác, tu vi cảnh giới của hắn cực cao, sau khi trải qua choáng váng cùng hoảng hốt lúc ban đầu, rất nhanh thì tỉnh hồn lại, ánh mắt lóe lên một tia ngạc nhiên, nhưng vẫn là mặt nở nụ cười mà nói: “Hảo thủ đoạn, hảo thân thông!”

Chương 876: Cường giả trước đó chưa từng có (3)

Ầm!

Ánh chớp ẩn chứa Hỗn Động Chi Lực hung hãn xẹt qua ở trên người Vương Đạo Nhất, trực tiếp đem toàn thân của hắn đều bao phủ.

Cùng lúc đó, hỗn động âm Hỏa từ lòng bàn chân của hắn cháy lên, muốn đem thân hồn của hắn thiêu hủy hầu như không còn.

Ở cùng lúc khi ánh chớp cùng âm Hỏa công kích, còn có từng đạo Nguyên Từ Tiên Quang đối với hắn tiến hành đánh vào, pháp tắc trong hỗn động cũng đang điên cuồng tiến hành bài xích đối với hắn.

Công kích pháp thuật liên tiếp như vậy, coi như là Thôi Hằng lúc mới vừa đột phá Hóa Thân sơ kỳ cũng sẽ mệt nhọc ứng đối, trong thời gian ngắn căn bản sẽ không tìm được phương pháp phá cục.

Nhưng Vương Đạo Nhất lại là không có nửa điểm hốt hoảng, vô luận là ánh chớp hay là âm Hỏa, thật ra thì đều không cách nào thương tổn đến hắn chút nào.

Chỉ thấy một tầng ánh sáng xanh nhạt từ trong ngực hắn sáng lên, trong nháy mắt liền bao phủ toàn thân của hắn, trực tiếp đem ánh chớp, âm Hỏa, Nguyên Từ Tiên quang đều chặn lại.

Ngay cả sức mạnh pháp tắc đối với hắn tiến hành áp chế cũng bị tầng ánh sáng xanh này ảnh hưởng, không cách nào tiến tới chút nào, càng khó tiếp tục tạo thành bất kỳ áp chế đối với hắn.

Uy năng của tầng ánh sáng xanh này rõ ràng đã vượt ra khỏi tầng thứ Hóa Thân sơ kỳ bình thường, gần như đạt tới cảnh giới Hóa Thân trung kỳ, bản chất đã không kém gì Thôi Hằng bây giờ.

Ong!

Tiếng rung chói tai vang lên, cả mảnh Hỗn Động Hư không nhất thời kịch liệt rung động, ánh chớp cùng âm Hỏa kia lại tất cả đều bị đánh xơ xác, Nguyên Từ Tiên Quang văng tung tóe tứ tán, pháp tắc áp chế cũng trực tiếp bị đánh văng ra.

Thanh quang vốn chỉ là sáng lên ở nội ngực Vương Đạo Nhất chợt tỏa ra ánh sáng chói lọi, trực tiếp xông ra, hiện ra

một mặt kính thanh đồng hình dáng phong cách cổ xưa, hoa văn tinh xảo.

Ầm! !

Chỉ nghe một đạo nổ vang chấn động toàn bộ Thiên Giới nổ lên, trên kính thanh đồng bộc phát ra một đạo chùm tia sáng to lớn, lại trực tiếp đem mảnh hỗn độn hư không này đánh thủng ra một cái lỗ hồng, thông tới vũ trụ tinh không mênh mông.

“Có chút ý tứ, nhưng cũng chỉ đến thế mà thôi.” Vương Đạo Nhất lắc đầu cười khẽ, thân hình hơi chao đảo một cái trực tiếp liền biến mất ở bên trong Hỗn Độn Hư không, đi tới vũ trụ sao trời bên ngoài Thiên Giới.

Nhưng hắn mới vừa xuất hiện ở nơi này, liền phát hiện Thôi Hằng lại chẳng biết lúc nào đã tới nơi này, đang hai tay nắm pháp quyết, chờ đợi hắn.

“Quả nhiên là...” Thôi Hằng ánh mắt nhìn chăm chú mặt thanh đồng bảo kính này, cười vang nói ” Hảo pháp bảo! !”

Hắn từ lúc vừa mới bắt đầu liền chú ý tới cỗ linh cơ cường đại trên người Vương Đạo Nhất, có thể là một món pháp bảo mạnh mẽ hoặc là thân binh, uy năng khó lường, uy hiếp đối với hắn cực lớn.

Vì vậy mới bắt đầu thi triển các loại pháp thuật Ngũ Hành Hỗn Độn Diên Đảo Càn Khôn Đại Pháp, mục đích cũng không phải là muốn vây khốn Vương Đạo Nhất.

Mà là bức bách Vương Đạo Nhất sử dụng cái thân binh hoặc là pháp bảo này.

Vì vậy, ở cùng lúc khi Vương Đạo Nhất dựa vào cái thanh đồng bảo kính này lao ra Hỗn Độn Hư không, pháp thuật mới của Thôi Hằng cũng đã chuẩn bị xong.

Nhiếp Khí Trấn Binh Thuật!

Hai tay của Thôi Hằng phát ra từng đoàn kim quang, trong nháy mắt liền đem một mặt thanh đồng bảo kính kia quần quanh, giam cầm lại uy năng của thanh đồng bảo kính.

Cùng lúc đó, ở phía trên thanh đồng bảo kính này chính là có nhiều kim quang hơn ngưng tụ thành một tòa kim án cao hơn vạn trượng, mãnh liệt hướng thanh đồng bảo kính đập xuống.

“Muốn đoạt bảo binh của ta? Nằm mơ!” Vương Đạo Nhất đối mặt tình hình như thế cũng không hốt hoảng.

Hắn giơ lên hai cánh tay, giang ra hai cánh tay, mười ngón tay đung đưa, cười lạnh nói ” Truyền nhân của Thái Hồng a,

bây giờ sẽ để cho người biết một chút cái gì là thân công thánh địa, vương giả chi pháp chân chính, cái gì gọi là võ đạo chân chính.”

Lực lượng vô cùng kinh khủng nhất thời ngay tại trên người Vương Đạo Nhất bạo phát ra, để cho tinh thể trong vùng vũ trụ sao trời này đều bắt đầu lay động, sau đó nhanh chóng hướng bên này của hắn bay tới.

Vào giờ phút này Vương Đạo Nhất giống như là hóa thành một lỗ đen muốn hấp thụ vũ trụ vạn vật, cả người tản ra lực hút vô cùng không lồ, ở trong nháy mắt liên tục tập được mấy trăm ngàn viên hằng tinh, cũng trực tiếp đem chúng nó đều hóa thành từng mảnh vụn ánh sáng, giữ tại trong hai tay.

Tiếp theo một cái chớp mắt, song quyền của hắn liền toát ra ánh sáng vô tận, lấy mấy trăm ngàn viên hằng tinh này làm kíp nổ, mang lực lượng trong cơ thể hắn hoàn toàn phóng thích ra ngoài, ánh sáng màu xanh sáng choang, có thể chiếu sáng hơn nửa tinh vực!

Thời khắc này, vô số tinh hệ đều run rẩy, đại đạo pháp toàn bộ tinh vực tác đều bị dẫn động, hỗn loạn trước đó chưa từng có thoáng cái quét sạch toàn bộ tinh vực.

Uy năng kinh khủng như vậy lần đầu tiên xuất hiện ở vùng tinh vực này, cũng là lần đầu tiên xuất hiện ở trước mặt sinh linh trong tinh vực này.

Uy năng không tưởng tượng nổi như vậy khiến cho suy nghĩ của vô số cường giả đều ngừng trệ, đã hoàn toàn không cách nào suy nghĩ.

Quá mạnh mẽ!

Mà lúc này, Thôi Hằng đứng ở ngay phía trước Vương Đạo Nhất, đối mặt uy năng kinh khủng đủ để càn quét tinh vực, chân động tinh hải này.

Đây cũng là lần đầu tiên hắn đối mặt công kích cường đại như vậy.

Nhưng khóe miệng của hắn lại hơi hơi dương lên, nụ cười đậm đà.

Chương 877: Pháp Tắc Khánh Vân, thời gian cọ rửa (1)

Hào quang màu xanh đủ để chiếu sáng hơn nửa tinh vực nở rộ ra, đại đạo pháp tắc trong mảnh tinh vực này đều phát ra từng hồi tiếng rung.

Ở bên dưới hào quang màu xanh quán quanh, hai đạo chùm tia sáng màu bạc vô cùng sáng chói ngưng tụ mà thành, tán phát ra ở bên trên hai quả đấm của Vương Đạo Nhất, uy năng kinh thiên.

Nếu như có người có thể ở trong vũ trụ sao trời này nhìn xa về cảnh tượng nơi này, liền có thể thấy hai đạo dòng thác ánh sao bị thanh quang quán quanh vắt ngang hư không.

Chúng nó nhấp nháy ngàn tỉ tầng ánh sáng chói lọi, chiếu sáng vũ trụ u ám thâm thúy này.

Đây cũng không phải là uy năng sinh linh bình thường có thể hiểu được, coi như là cường giả vượt qua Thiên Môn mười hai quan, đạt tới Phá Toái chi cảnh, cũng không thể nào hiểu được loại thủ đoạn này.

Quá mạnh mẽ.

Hơn nữa, ở cùng lúc khi hai đạo dòng thác ánh sao này bùng nổ, còn có tinh thể đêm không hết từ địa phương vô cùng xa xôi bị cưỡng ép nhiếp đi qua.

Hằng tinh, hành tinh, bụi trần giữa các vì sao... Thậm chí cả những tinh thể đã mục nát lão hóa kia, tất cả đều bị lực lượng của hai dòng thác ánh sao này trực tiếp phá vỡ hư không, bỏ qua khoảng cách lôi kéo đến nơi này.

Sau đó, hai đạo dòng thác ánh sao này sẽ đem những tinh thể nhiếp tới được này toàn bộ cắn nuốt luyện hóa, để cho sức mạnh của bản thân trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Điều này cũng khiến cho hai dòng thác ánh sao này ở khi đến trước mặt Thôi Hằng liền được tăng cường cực lớn.

So sánh cùng lúc mới vừa bộc phát ra ở trên nắm tay của Vương Đạo Nhất, đã cường đại gấp mười lần trở lên.

Mà ở trong nháy mắt khi hai dòng thác ánh sao này rộ lên, tinh không chung quanh Vương Đạo Nhất cũng xảy ra biến hóa long trời lở đất.

Lấy vị trí của hắn làm trụ cột, lan tràn ra khoảng cách hơn mười năm ánh sáng phía ngoài, hư không toàn bộ đều đã một mảnh thối nát, Phá Toái không chịu nổi.

Bây giờ, khu vực này khắp nơi đều là hư không phong bạo kinh khủng, mỗi một đạo đều có uy năng cường đại trong nháy mắt chôn vùi hăng tinh, phá diệt tinh hệ.

Đối với cường giả chưa vượt qua tầng thang trời thứ ba, chỉ cần đến gần nơi này thì có thể bị nổ chết tại chỗ.

Thật ra thì, ở trong khu vực rộng lớn bán kính hơn mười năm ánh sáng này, vốn là vẫn có một ít tinh hệ.

Nhưng mà sau khi Vương Đạo Nhất ra chiêu mới vừa rồi, những tinh hệ này tất cả đều bị hắn luyện hóa hấp thu mất, tất cả đều hóa thành uy năng ẩn chứa trong công kích của hắn.

Như vậy có thể thấy, hai dòng thác ánh sao mà Vương Đạo Nhất đánh ra này là cường đại dường nào.

Đây chính là thánh địa thân công, vương giả tuyệt học mà hắn thi triển, cũng là võ đạo chân chính trong miệng hắn muốn nói.

Tinh Hải Hồng Lưu Quyền!

Nếu là có thể đem cái môn quyền pháp này tu luyện tới đỉnh phong, sẽ có uy năng đáng sợ khuấy động toàn bộ tinh hải, nắm giữ thực lực tuyệt cường không thể địch nổi.

Cũng tức là cảnh giới mà bây giờ Vương Đạo Nhất đạt tới.

“Mặc dù lực lượng của ngươi quả thật cao hơn ta một chút, nhưng trên bản chất cũng không có chênh lệch cảnh giới, ngươi căn bản cũng không biết vương giả tuyệt học có thể tăng phúc thực lực.”

Cầm Vương Đạo Nhất hơi hơi giương lên, ánh mắt cao ngạo nhìn vị trí Thôi Hằng, khẽ cười nói ” Ngươi có bất diệt linh quang, ta không giết được, nhưng ta có vô số loại biện pháp đưa ngươi trấn áp, cho ngươi sống không bằng chết.

“Đây chính là chênh lệch, là chênh lệch của loại người không chính thống, không có truyền thừa như ngươi cùng người có truyền thừa thánh địa như ta, ngươi tự cho là con đường tu hành đặc biệt, thật ra thì chẳng qua là lệch hướng chân lý võ đạo, đi nhầm vào đường rẽ thôi.”

Hắn tựa như có lẽ đã chắc chắn Thôi Hằng không có khả năng đỡ lấy hai đạo dòng thác ánh sao này, lại dùng tư thái bề trên dạy dỗ Thôi Hằng.

Nhưng tiếp theo một cái chớp mắt, tình huống thì thay đổi.

Khi hai đạo dòng thác ánh sao đó đi tới trước mặt Thôi Hằng, Thôi Hằng bỗng nhiên động.

Hắn giơ tay nhẹ nhàng đẩy về phía trước một cái, hai dòng thác ánh sao này lại ngay lập tức liên ngừng ngay tại chỗ,

giống như là bị định trụ như thế, cũng không còn cách nào tiên tới chút nào.

Ngay sau đó, Thôi Hằng nhẹ nhàng rung tay, pháp lực tiếp cận vô hạn Hóa Thần trung kỳ chợt bộc phát ra.

Hai đạo dòng thác ánh sao uy năng vô cùng mạnh mẽ này tựa như là khối băng yếu ớt vậy, trong nháy mắt liền bị đánh tan thành vô số đạo vệt sáng, hướng bốn phương tám hướng bay ra.

Không có pháp thuật gì, cũng không có thi triển thần thông gì.

Cũng chỉ là pháp lực thuần túy mà thôi.

Cảnh giới tu vi của Vương Đạo Nhất mặc dù tương đương với Hóa Thần sơ kỳ, tương tự với cảnh giới của Thôi Hằng, nhưng ở trên quy mô tu vi cùng trên độ cao vẫn có chênh lệch vô cùng lớn.

Điều khiến hẳn làm cho Thôi Hằng kiêng kỵ vẫn là một mặt bảo kính thanh đồng kia.

Bây giờ chiếc bảo kính thanh đồng này đã bị Nhiếp Khí Trấn Bình Thuật trấn áp, Vương Đạo Nhất cũng chỉ có thể vận dụng thực lực bản thân triển khai công kích.

Đây đối với Thôi Hằng mà nói, liền không có uy hiếp gì.

Chương 878: Pháp Tắc Khánh Vân, thời gian cọ rửa (2)

Coi như Vương Đạo Nhất thi triển cái thánh địa thần công, vương giả tuyệt học gì đó, ở trong mắt Thôi Hằng cũng bất quá chỉ là một loại phương thức vận dụng đặc thù đối với phép tác tinh không thôi.

Ở trong mắt người tu tiên Hóa Thần kỳ, thủ đoạn tương tự cho dù uy năng vô cùng cường đại, nhưng lại sơ hở trăm chỗ, còn lâu mới tinh xảo bằng pháp thuật cùng tầng thứ, thậm chí đều không nhất định có thể có thể so với pháp thuật cấp Nguyên Anh.

Vì vậy, võ đạo mà Vương Đạo Nhất tự tin là cường đại, đối với Thôi Hằng mà nói kỳ thật cũng không tính là thủ đoạn mạnh mẽ bao nhiêu.

Hơn nữa tu vi cảnh giới của Vương Đạo Nhất vốn là yếu hơn Thôi Hằng, công kích như vậy dĩ nhiên là sẽ bị phá giải trong nháy mắt, căn bản không làm được một chút tác dụng nào.

“Cái gì? !” Vương Đạo Nhất thấy một màn như vậy nhất thời trợn to hai mắt, trên mặt lộ ra một tia biểu tình không thể tin, chính mình thi triển nhưng là thánh địa thần công, vương giả tuyệt học, làm sao có thể...

Bất quá, còn chưa chờ hắn kịp phản ứng, Thôi Hằng cũng đã triển khai phản kích.

Đối mặt một vị địch nhân cảnh giới chẳng qua là hơi yếu hơn mình, Thôi Hằng đã sớm dâng lên một trăm hai chục phân trăm cảnh giác, là quyết tâm muốn dốc hết toàn lực, tuyệt sẽ không cho đối phương một tia cơ hội thở dốc.

Vì vậy, ở sau khi phá hỏng hai đạo dòng thác ánh sao kia, hắn không có nửa điểm ngừng nghỉ, trực tiếp liền xông về Vương Đạo Nhất, đồng thời hai tay trong nháy mắt liền nện ra vô số đạo pháp quyết.

Trong lúc nhất thời, ánh chớp, ánh lửa, Nguyên Từ, pháp tắc các loại, đủ loại đủ kiểu sức mạnh tất cả đều xuất hiện ở trong lòng bàn tay Thôi Hằng, sau đó hướng Vương Đạo Nhất công tới.

Thậm chí, để bảo đảm không sơ hở tý nào, hắn thậm chí còn thi triển Thiên Ma Liệt Hình Đại Pháp, tăng cường thực lực bản thân ở bên trên mức độ lớn nhất, để sử dụng thực lực mạnh hơn thi triển những pháp thuật này.

Dưới tình huống này thi triển ra pháp thuật, uy năng thật sự là quá mức cường đại, trực tiếp lay động tới đại đạo pháp tắc toàn bộ tinh vực.

Vì vậy, mỗi một viên tinh thần trong vùng tinh vực này, thậm chí mỗi một góc xó xỉnh đều có thể cảm giác được sự cường đại của những pháp thuật này, thậm chí còn khả năng trực tiếp thấy dị tượng đặc thù do những pháp thuật này hình thành.

Nếu là có thiên tài ngộ tính ở phương diện võ học cực cao nhìn thấy cái dị tượng này, ngay lập tức sẽ có thể ngộ ra một phân võ đạo Đăng Thiên nhằm thẳng vào cực điểm nhất của tiên phạm hai giới hai mươi một cảnh.

Đôi mắt công kích pháp thuật cường đại như vậy, dày đặc như vậy, Vương Đạo Nhất chỉ tương đương với sơ nhập Hóa Thân sơ kỳ vốn không có khả năng ngăn cản, xác suất cao là phải bị chém chết thân thể tại chỗ.

Nhưng ngay khi những pháp thuật này sắp cùng đánh lên trên người hắn, trong hai ông tay áo của hắn không ngờ phân biệt bay ra ngoài hai món bảo vật khí tức cực kỳ mạnh mẽ.

Một cái kim đỉnh cùng một tấm khiên.

Bản chất của chúng nó lại cũng là tầng thứ Hóa Thân sơ kỳ.

Mặc dù không cường đại như chiếc bảo kính thanh đồng khi trước, cũng không có quá nhiều diệu dụng, nhưng hiệu quả vô cùng rõ ràng, vô cùng chính xác, chính là vì phòng ngự!

Vì vậy, hai món báu vật này sau đó ngay lập tức liền toát ra ánh sáng phảng phất vô cùng vô tận, lại trực tiếp đem một chuỗi pháp thuật Thôi Hằng thi triển ra kia tất cả đều chặn lại, để cho những pháp thuật này không thể gây tổn thương cho Vương Đạo Nhất chút nào.

Nhưng hai món báu vật này cũng bỏ ra cái giá cực kỳ thâm trọng.

Linh Vận hoàn toàn biến mất!

Trở thành sắt vụn!

Hai món bảo vật tuyệt thế bản chất tương đương với Hóa Thân sơ kỳ, nhưng mà tại chỗ liền bị một chuỗi pháp thuật kia của Thôi Hằng phê bỏ đi.

Bất quá, cho dù là kết quả như thế, cũng tranh thủ được cho Vương Đạo Nhất thời gian chạy trốn hoặc là chuẩn bị.

Vì vậy, hắn hiển nhiên là sẽ không chạy trốn.

Thừa dịp thời cơ pháp thuật của Thôi Hằng cùng hai món bảo vật va chạm, Vương Đạo Nhất lại ở cái hông của mình đã lấy ra một món bảo vật.

Một thanh kiếm thanh đồng dài quá ba thước, trên đó hào quang rực rỡ, vô số loại đại đạo pháp tắc quán quanh ở bên trên, ẩn chứa uy năng cường đại không tưởng tượng nổi.

Không ngờ là một kiện bảo vật không kém chút nào chiếc kính thanh đồng kia!

“Chém!”

Vương Đạo Nhất tay cầm trường kiếm hét lớn lên tiếng, lại để cho trong vũ trụ sạo trời này cũng vang lên thanh âm của hấn, cũng để cho vô số sinh linh trong vùng tinh vực này nghe được.

Boong boong boong!

Tiếng kiếm reo liên tiếp vang lên, như hạc kêu vang chín tầng trời, nghe yô cùng rõ ràng, đây đồng dạng là âm thanh tầng diện pháp tắc, giọi vào trong tai từng sinh linh.

Vào giờ khắc này, vô số sinh linh trong tinh vực cũng cảm giác tầm mắt của mình xuất hiện một đạo ánh kiếm màu xanh vô cùng sáng chói.

Nó sẽ chém chết hết thảy, vô địch.

Đây chính là ánh kiếm Vương Đạo Nhất dùng cỗ kiếm thanh đồng chém ra, nó không có mệnh mông cuộn cuộn hướng về phía trước như hai đạo dòng thác ánh sao kia, chẳng qua là một đạo ánh kiếm quá mức tinh thuần.

Nhưng một đạo ánh kiếm này lại ngưng tụ tu hành trọn đời của Vương Đạo Nhất, ngưng tụ tất cả sức mạnh của hấn, cũng là thủ đoạn mạnh nhất hấn có thể thi triển ra ở cảnh giới hiện tại này.

Vì vậy, nơi ánh kiếm này lướt qua, đại đạo vỡ nát, hư không tan biến, hết thảy sự vật tầng diện vật chất đều tiêu tan ở bên dưới ánh kiếm này, không còn tồn tại.

Bên trong vùng tinh vực này chưa bao giờ xuất hiện qua ánh kiếm như vậy, cũng chưa từng có người nào thi triển qua kiếm quang mạnh mẽ như vậy.

Chương 879: Pháp Tắc Khánh Vân, thời gian cọ rửa (3)

“Chết!”

Vương Đạo Nhất cao giọng gầm lên.

Hắn bây giờ tâm tình dao động cực lớn, còn lâu mới có được vân đạm phong khinh như lúc mới bắt đầu.

Hiển nhiên bởi vì công kích của mình liên tiếp bị Thôi Hằng phá giải, bảo vật cũng là bị hủy liên tục, bị trấn áp liên tục, đã khó mà áp chế tức giận trong lòng.

Hận không thể đem Thôi Hằng chém thành muôn mảnh!

Thật ra thì, lúc này đạo kiếm quang mà Vương Đạo Nhất chém ra này đã có uy năng tầng thứ này.

Đối mặt kiếm quang như vậy, coi như là cường giả đến gần vô hạn Hóa Thân trung kỳ, cũng rất có thể sẽ bị chém chết hình thân.

Mặc dù Hóa Thân kỳ Chân Linh bất diệt, căn bản không khả năng bị chân chính giết chết, nhưng việc bị người chém chết hình thân một lần, tóm lại là hồi ức không mấy tốt đẹp.

Nhưng loại tình huống đó, chẳng qua là nhằm vào Hóa Thân sơ kỳ bình thường mà thôi.

Thôi Hằng chính là bất đồng.

Ở khi ánh kiếm màu xanh sắp sửa đến gần Thôi Hằng, hắn bỗng nhiên khẽ đẩy một chút mũ ngọc trên đầu mình, nhợt thời chỉ thấy một đoàn thanh khí tinh khiết cực kỳ từ đỉnh đầu của hắn toát ra.

Một đoàn thanh khí này, giống như là tụ hợp thể của tất cả pháp tắc đạo vận, phảng phất là căn nguyên đem các loại pháp tắc đạo vận diễn sinh ra, cho người cảm giác vô cùng huyền diệu.

Sau khi thanh khí nhô ra ở đỉnh đầu Thôi Hằng, cũng không có bay đến chỗ khác, mà là dừng lại ở ba thước cao trên đỉnh đầu hắn.

Ngay sau đó, lại hóa thành một đóa Khánh Vân màu vàng kích thước trăm mẫu.

Đây là pháp thuật “Pháp Tắc Khánh Vân”.

Chỉ thấy bên trong đóa Khánh Vân này vô số ngọn đèn ánh sáng tỏa ra ánh sáng chói lọi, lại có từng tia từng sợi ánh sáng

hỗn độn rũ xuống, giống như chuỗi ngọc đưa quanh thân Thôi Hằng đều bao phủ.

Lúc này Khánh Vân trên đỉnh đầu Thôi Hằng, ánh sáng hỗn độn vòng quanh thân thể, vô số ngọn đèn ánh sáng cũng đang giải phóng ánh sáng, để cho quanh thân đều như là tiện cảnh, chính hẳn càng là phảng phất một vị Tiên Tôn thân thánh, hạ xuống đến trong vùng tinh không này.

Đỉnh linh linh!

Đột nhiên, trong vũ trụ sao trời vốn không âm thanh lại vang lên tiếng vang như tiếng chuông, chính là vô số ngọn đèn ánh sáng bên trên khánh vân đồng thời bắt đầu lay động, thả ra âm thanh trên tầng diện pháp tắc.

Cùng lúc đó, ánh sáng thả ra ở trong những ngọn đèn ánh sáng cũng lần lượt bắt đầu xuất hiện dị tượng, tất cả đều chìm nổi ở bên trên một mảnh Khánh Vân trăm mẫu này.

Có hỗn độn khí lưu, có ngọn lửa âm lãnh, có ánh chớp năm màu, có Nguyên Từ Tiên quang, có chòm sao lóng lánh, có chín con rồng lửa bay lượn, còn có hư ảnh hình người to lớn đang hành tẩu...

Biểu hiện của các loại pháp thuật toàn bộ đều hiện ra ở bên trên đóa khánh vân này.

Đây đều là pháp thuật Thôi Hằng tu luyện.

Đương nhiên, còn có “Pháp Tắc Khánh Vân” trọng yếu nhất chính là chủ thể pháp thuật hẳn hiện tại đang thi triển.

Mặc dù loại pháp thuật này tự thân không có bất kỳ uy năng, chỉ có thể dùng để chinh hợp sức mạnh cùng thủ đoạn mà tự thân nắm giữ, nhưng bây giờ đóa Khánh Vân này tự hợp hết thấy pháp thuật Thôi Hằng tu luyện, uy năng của nó có thể đã đạt đến một cái trình độ cực kì khủng bố.

Ở bên dưới dị tượng đóa Khánh Vân này bày ra, đạo kiếm quang phảng phất muốn chém diệt hết thấy kia nhất thời trở nên ảm đạm, cũng trong nháy mắt khi bay đến bên trong phạm vi Khánh Vân bao phủ liền tan rã giải tán, không còn tồn tại.

“Bảo vật trên người của ngươi, thật đúng là không ít.” Thôi Hằng nhìn chăm chú Vương Đạo Nhất, trong ánh mắt ảm đạm hàm ý khen ngợi, khẽ cười nói ” Đáng tiếc.”

Cùng lúc đó, ở phía sau hẳn dâng lên một dòng sông dài hư ảo màu bạc óng, phảng phất ẩn chứa vô tận bí ẩn của thời gian, có bí ẩn sinh tử tuần hoàn, thời gian lưu chuyển.

Thật giống như là thời gian trường hà trong truyền thuyết hạ xuống đến thực tế.

Đây dĩ nhiên không phải thời gian trường hà chân chính, ngay cả hình chiếu cũng không tính, chẳng qua là sau khi Thôi Hằng ngưng tụ trăm ngàn đạo ánh đạo Quang m, hội tụ mà thành một dòng “Thời Gian Trường Hà”.

Ở trong Thời Gian trường hà này, mỗi một giọt “Nước sông” đều là vệt đạo thời gian, có thể chém thọ nguyên trăm vạn năm!

Tiếp theo một cái chớp mắt, theo Thôi Hằng thúc giục, dòng Thời Gian trường hà này cũng chảy xuôi, kéo dài qua vũ trụ tinh không u ám thâm thúy, quét về phía Vương Đạo Nhất.

Lần quét qua này, đừng nói là trăm vạn năm thọ nguyên, coi như là có vài tỷ năm thọ nguyên cũng là không đủ dùng.

Wang Dao Yi đã là tình thế chắc chắn phải chết.

Mà bản thân Vương Đạo Nhất dường như cũng biết một điểm này.

Chẳng qua, hắn cũng không có nửa điểm ý tứ muốn cầu xin tha thứ, càng không có toát ra tâm tình hốt hoảng hoặc là sợ hãi, cũng không có nói gì.

Chẳng qua là chậm rãi nhắm hai mắt lại, buông tha hết thủy chông cự, liền chuẩn bị chờ chết ở nơi đó.

Tình huống như thế, cũng không có để cho nội tâm Thôi Hằng sinh ra chút chấn động nào, vẫn là thúc giục dòng Thời Gian trường hà kia, hướng Vương Đạo Nhất quét tới.

Chỉ có điều, cùng lúc khi quét tới, hắn còn thi triển Chư Thiên Na Di Tiên Chú, mang theo Vương Đạo đi đến bên ngoài Đạo Chu Tinh.

Chương 880: Trung ương đĩa thiên hà, đột phá những ràng buộc (1)

Dưới sự cạo rửa của Trường Hà do trăm ngàn thanh Quang âm Dao ngưng tụ mà thành, thọ nguyên của Vương Đạo Nhất nhanh chóng trôi qua.

Khi Thôi Hằng mang theo hấn đi tới Đạo Chu Tinh, tuổi thọ của hấn đã chỉ còn lại thời gian không tới một ngày, ở trong một cái trạng thái tùy thời đều có thể tọa hóa.

Bất quá, mới vừa đến phụ cận Đạo Chu Tinh, sinh cơ của hấn lại bắt đầu nhanh chóng khôi phục, trong nháy mắt liền khôi phục ngàn năm thọ nguyên.

Chỉ tiếc, một cái chớp mắt tiếp theo liền có thời gian trường hà cạo rửa tới, đem thọ nguyên khôi phục như cũ của hấn lột bỏ, lại để cho hấn chỉ còn lại tuổi thọ không tới một ngày.

Ngay sau đó, thọ nguyên của Vương Đạo Nhất lại bắt đầu khôi phục, Thời Gian trường hà lại tiếp tục cạo rửa.

Lòng vòng qua lại như vậy, tuổi thọ của Vương Đạo Nhất từ đầu đến cuối đều duy trì tại một ngày.

Hoàn toàn không có sinh ra bất kỳ biến hóa nào.

“Đạo Chu Tinh quả thật có điểm đặc biệt, lúc trước ta đều không thể nhận ra được.” Ánh mắt Thôi Hằng nhìn chăm chú ngôi sao phía trước này, vẻ mặt rất là phức tạp.

Lúc hấn mới vào Nguyên Anh, liền từng tiến hành dò xét vô cùng tỉ mỉ đối với Đạo Chu Tinh, nhưng cuối cùng cũng không có phát hiện chỗ gì đặc biệt.

Sau đó mặc dù hấn cũng lần nữa trở lại Đạo Chu Tinh, nhưng cũng không có nhận ra được chỗ dị thường gì.

Nhưng từ khi hấn hiểu được rất nhiều bí ẩn, lại phát hiện càng ngày càng nhiều bí mật có liên quan cùng ngôi sao thoát nhìn hết sức bình thường này.

Đạo Chu Tinh phẳng phất như là một ngôi sao được phủ từng lớp sương mù, mặc dù có thể để người ta thấy rõ ràng bộ dáng mặt ngoài sương mù, nhưng diện mục ở bên trong thật sự là rất khó quan sát.

Lần này Thôi Hằng đem Vương Đạo Nhất mang tới bên này, thuận tiện là vì thử một chút, nhìn một chút giữa Vương Đạo Nhất cùng Đạo Chu Tinh có hay không tồn tại liên hệ nào đó.

Dù sao, cái tên Đạo Thân Vương Chu Nguyên đó, nhưng là nhọc nhằn khổ sở bước ngang qua tình không, tới nơi này sáng lập Đạo Nhất Thiên Đình, giáo hóa chúng sinh, để trong này lần nữa mở ra văn minh.

Sự thật chứng minh, suy đoán của hắn không có sai, Vương Đạo Nhất quả thật cùng nơi này tồn tại liên lạc kỳ dị nào đó, thậm chí còn có thể giúp hắn khôi phục sinh cơ, duy trì tuổi thọ.

“Người rốt cuộc, là người nào?” Vương Đạo Nhất cắn răng nghiêng lợi nói.

Hắn lúc này đã già lợm khòm, tóc hoa râm, khắp khuôn mặt là nếp nhăn, hình dáng khô cằn, giống như gỗ mục, phảng phất tùy thời đều có thể té xuống đất, không thể dậy được nữa vậy.

“Một người tu hành bình thường mà thôi.” Thôi Hằng nhàn nhạt nói, đồng thời hắn cong ngón búng ra, Thời Gian trường hà liền tách ra một cái khe hở, để cho liên lạc giữa Vương Đạo Nhất cùng ngoại giới trở nên càng thêm mãnh liệt.

Vì vậy, thọ nguyên của Vương Đạo Nhất lần nữa tăng vọt, nhưng vẫn như trước không cách nào vượt qua tốc độ cắt giảm thọ nguyên của Thời Gian trường hà, tuổi thọ vẫn là duy trì ở mức độ chỉ còn chừng một ngày.

Nhưng điều này lại để cho Thôi Hằng càng cảm giác được rõ ràng vị trí ngọn nguồn của cỗ liên lạc này.

Lại là ở bên trong tòa Đạo Nhất Cung ở Ung Châu kia.

“Người buông ra liên lạc giữa ta và ngoại giới như vậy, chẳng lẽ sẽ không sợ ta mượn cỗ liên lạc này cầu cứu sao?” Vương Đạo Nhất trầm giọng nói.

“Nếu như người thật có thể cầu cứu, cũng sẽ không nói lời này.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói “Không có ta chấp thuận, người cảm thấy cỗ lực lượng này có thể tìm được người?”

“...” Vương Đạo Nhất nghe vậy trầm mặc, nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, tựa như là có chút tự giận mình nói “Người giết ta đi.”

“Trả lời ta một vài câu hỏi, có lẽ ta có thể lưu tính mạng người.” Thôi Hằng vô cùng thành khẩn khuyên.

“Không thể trả lời.” Vương Đạo Nhất không chút nghĩ ngợi nói “Giết ta đi.”

“Ta có thể sẽ cho người một lần cơ...” Thôi Hằng tiếp tục khuyên, nhưng lời nói đều chưa nói xong đã bị đánh gãy.

“Người giết ta đi. ” Vương Đạo Nhất tựa hồ là quyết tâm muốn tìm cái chết, hoàn toàn là không để ý sinh tử của mình.

“... ” Thôi Hằng hơi trầm mặc, ngay sau đó lại nở nụ cười ” Người có phải hay không chết rồi thì có thể thoát đi nơi này?”

“Tùy người nghĩ như thế nào. ” Vương Đạo Nhất nhàn nhạt nói ” Hoặc là người cũng có thể trực tiếp vận dụng phương pháp sư hồn, tự mình lật xem trí nhớ của ta.”

“Không có sợ hãi như người vậy, ngược lại thì để ta cảm thấy được người đang hư trương thanh thế. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng sờ cằm của mình một cái, bỗng nhiên cười nói ” Không bằng trước hết thử giết người một lần làm một thí nghiệm.”

Cùng lúc khi tiếng nói phát ra, hắn bỗng nhiên vỗ ra một chuông, Ngũ Lôi Thiên Tâm Chính Pháp cùng Thiên Lợi Nguyên Từ Tiên Quang đồng thời bùng nổ, trong nháy mắt liền đem Vương Đạo Nhất bao phủ.

Coi như là Vương Đạo Nhất ở trạng thái toàn thịnh, sau khi mất đi hai món chí bảo, đối mặt hai đạo pháp thuật này đều phải toàn lực ứng phó mới có thể ngăn cản, càng không cần phải nói hiện tại hắn đã là già lợm khòm, suy bại cực kỳ.

Vì vậy, chỉ hai đạo pháp thuật này rơi xuống, trong nháy mắt Vương Đạo Nhất đã bị đánh cho hình thân đều diệt, ngay cả một chút xú vết tích đều không có để lại, hắn là đã hoàn toàn thành tro.

Chỉ còn lại có một luồng Chân Linh, chưa bị chôn vùi hoàn toàn.

Chương 881: Trung ương đĩa thiên hà, đột phá những ràng buộc (2)

Nếu như Vương Đạo Nhất là người tu tiên mà nói, coi như Thôi Hằng thực lực có mạnh đến đâu, thủ đoạn còn dư lại đa dạng như thế nào đi nữa, cũng chỉ có thể làm đến bước này.

Bởi vì, cho dù chẳng qua là người tu tiên Nguyên Anh sơ kỳ, Chân Linh cũng là bất diệt, ít nhất phải là cường giả cấp Phản Hư, mới có thể hoàn toàn chôn vùi Chân Linh Nguyên Anh kỳ.

Đáng tiếc cái tên Vương Đạo Nhất này không có thực lực có thể so với Hóa Thân sơ kỳ, cũng không có loại đặc tính bất diệt này.

Chỉ cần đưa Chân Linh của hắn hoàn toàn hủy diệt, hắn sẽ hoàn toàn chết đi, không còn tồn tại, lại cũng không có cơ hội sống lại.

Bất quá, ngay tại trong nháy mắt khi Thôi Hằng đem hình thần Vương Đạo Nhất đều hủy diệt, đột nhiên có một cỗ lực lượng kì dị hiện ra ở bên trong Chân Linh của Vương Đạo Nhất.

Tầng thứ của cỗ lực lượng này đến gần vô hạn với Hóa Thân sơ kỳ đỉnh phong nhất, so với Thôi Hằng bây giờ cũng không hề yếu, cố gắng mang theo luồng Chân Linh này trốn vào hư không.

Đổi mặt biến hóa bất thành linh, Thôi Hằng không kinh sợ mà còn lây làm mừng, cười nói: “Người quả thật là có hậu thủ.”

Lời còn chưa dứt, liền có một đạo ánh sáng không màu cực kỳ tinh khiết từ trong Khánh Vân trên đỉnh đầu hắn rơi xuống, mang một luồng Chân Linh kia của Vương Đạo Nhất bao phủ lại.

Ngay sau đó, một cỗ khí thể sinh mạng vô cùng khổng lồ trong ánh sáng không màu tán phát ra, giống như là có một sinh mạng vô cùng cường đại đang nổi lên ở bên trong vậy.

Cùng lúc đó, Vương Đạo Nhất chỉ còn lại một luồng Chân Linh lại nhanh chóng lần nữa ngưng tụ thần hồn cùng thân thể, khôi phục thành bộ dáng trước khi chết.

Đây là trực tiếp Khởi Tử Hồi Sinh, đạo ánh sáng tinh khiết mới vừa rơi xuống ở trong Khánh Vân kia, thật ra thì chính là một đạo pháp thuật Thôi Hằng tu luyện, “Khởi Tử Hồi Sinh”.

Chỉ cần Chân Linh vẫn còn tồn tại, là hẳn có thể dựa vào pháp thuật này Khởi Tử Hồi Sinh, để cho người chết đi trực tiếp khôi phục thành trạng thái lúc còn sống, ngay cả tu vi cảnh giới đều được bảo lưu.

Mà cỗ sức mạnh kỳ dị mới vừa rồi mang Chân Linh Vương Đạo Nhất bộc lộ này thì là đã bị Thôi Hằng kéo ra, đơn độc giam cầm ở trong lòng bàn tay của hắn.

Cỗ lực lượng này phong phú mà cổ xưa, đan dệt vô tận pháp tắc cùng đại đạo, dù chỉ là thông qua chú ý cỗ lực lượng này, Thôi Hằng cũng có thể đoán được một cái kết luận —— Ngọn nguồn của cỗ lực lượng này về mặt tu vi hẳn đã không kém gì mình bây giờ.

So với Vương Đạo Nhất còn phải mạnh mẽ hơn nhiều.

“Người rốt cuộc muốn làm gì? !” Vương Đạo Nhất trầm giọng hỏi.

Hắn lặn này là thật bị thủ đoạn của Thôi Hằng làm kinh sợ, mới vừa rồi loại Khởi Tử Hồi Sinh trình độ đó, hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi tưởng tượng của hắn.

Hơn nữa loại thủ đoạn cải tử hồi sinh này, diệt sạch khả năng hắn dùng việc chết để đào tẩu.

Nội tâm Vương Đạo Nhất rốt cuộc bắt đầu sợ hãi.

Lúc trước hắn sở dĩ không sợ hãi, cũng là bởi vì trên người hắn có lưu bài tẩy.

Chỉ cần chết, ngay lập tức sẽ có thể sẽ bị mang về trong thánh địa.

Nhưng vô luận như thế nào hẳn đều không nghĩ tới, Thôi Hằng lại sẽ dùng loại phương thức này, để cho hắn muốn chết đều không chết được.

Sau đó, chính mình sẽ đối diện cái gì, Vương Đạo Nhất đã không thể nào đoán trước.

Sợ hãi liền bắt nguồn ở loại không biết này.

Đồng thời, hắn cũng lâm vào trong nghi ngờ sâu đậm.

Một tồn tại mạnh mẽ như vậy, coi như là ở trong thánh địa cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay, thậm chí có thể là cường giả đứng đầu nhất, tại sao lại xuất hiện ở nơi này?

Đối với cường giả như vậy mà nói, vùng tinh vực này có thể có vật gì có giá trị?

Hay là nói, hẳn chẳng qua là lấy vùng tinh vực này làm ván cược, mục tiêu chân chính cũng không ở bên trong vùng tinh vực này, mà là ở...

“Chỉ là muốn càng hiểu cái thế giới này hơn mà thôi. ”
Thôi Hằng mỉm cười nói.

Mới vừa rồi cùng lúc khi hắn cảm giác được bên trong Đạo Nhất Cung có khác thường, liền tăng sâu quan hệ giao lưu cùng cái thế giới này, để cho tốc độ tăng lên tu vi cảnh giới của hắn lần nữa tăng lên.

Vốn là hắn cũng đã đến gần vô hạn với Hóa Thân trung kỳ, bây giờ vừa được tăng tốc tăng lên, nhất thời liền để cho hắn có một loại cảm giác mình tùy thời đều có thể đột phá đến Hóa Thân trung kỳ.

Chẳng qua, Vương Đạo Nhất đối với lời nói của Thôi Hằng là một chút cũng không tin, hắn hoàn toàn không cách nào hiểu cái gọi là “Càng hiểu cái thế giới này hơn ” là ý gì.

Hiểu về cái thế giới này có thể có ích lợi gì?

Lại không thể tăng tiến tu vi, tăng lên cảnh giới.

“Từ thực lực người này lộ ra đến xem, tuyệt đối đã vượt qua cảnh giới Hỗn Động, là nửa bước Huyền Hải, hoặc là đã đạt đến cảnh giới Huyền Hải!”

Trong lòng Vương Đạo Nhất ngầm suy đoán nói ” Chẳng qua, phương thức tu luyện của hắn cũng không phải là võ đạo, mà là Bàn Môn ngoại đạo, hắn là có chỗ bất đồng, nhưng thực lực hơn phân nửa đã đạt đến tầng thứ tương ứng.”

Nghĩ tới đây, hắn liền cảm giác có chút tê cả da đầu.

Huyền Hải cảnh!

Chương 882: Trung ương đĩa thiên hà, đột phá những ràng buộc (3)

Người mạnh nhất trong thánh địa nơi hấn xuất thân kia, cũng chẳng qua là cảnh giới Huyền Hải thôi.

Ở trước khi tới đây, hấn vô luận như thế nào đều không nghĩ tới, ở trong một cái biển sao vắng vẻ này, lại sẽ xuất hiện một cường giả hư hư thực thực nắm giữ thực lực Huyền Hải cảnh.

“Nếu như hấn thật sự là cường giả Huyền Hải cảnh, vậy mưu đồ thật sự của hấn, hơn phân nửa chính là bí mật bên trong đĩa bạc thiên hà trung ương tinh hải này.”

Vương Đạo Nhất trầm nghĩ trong lòng ” Nhưng hấn cũng không có trực tiếp đi thăm dò đĩa thiên hà trung ương, có lẽ cũng là bởi vì hấn không thể tìm được cửa vào đột phá lá chắn che chở của đĩa thiên hà, ta có thể hay không dùng tin tức phương diện này, đổi lấy cơ hội sống?”

Bên trong đĩa thiên hà trung ương vùng tinh hải này cụ thể là cái gì, thật ra thì chính hấn cũng không biết.

Chẳng qua là lúc rời thánh địa, Thánh Địa Chi Chủ từng từng nói với hấn, đĩa thiên hà trung ương của vùng tinh hải này cực kỳ đặc thù, bên trong ẩn chứa bí mật cực lớn, càng có vô thượng cơ duyên, đối với tồn tại cảnh giới Hỗn Động đỉnh phong cùng cảnh giới Huyền Hải có chỗ đại dụng cực lớn.

Lúc trước Thái Hồng sợ dĩ sẽ chạy trốn tới trong phương tinh hải này, cũng là bởi vì hấn nắm giữ bộ phận bí mật của đĩa thiên hà trung ương, cố gắng từ trong lấy được cơ duyên, đột phá đến Huyền Hải cảnh.

Ở sau khi rõ những thứ này, Vương Đạo Nhất trực tiếp lên tiếng, trầm giọng hỏi “Các hạ muốn hiểu rõ cái thế giới này hơn, có phải hay không là vì tiến vào trong đĩa thiên hà trung ương của vùng tinh hải này?”

“... Đĩa thiên hà trung ương của vùng tinh hải này?” Thôi Hằng nghe vậy có chút không rõ vì sao, trong lòng cảm thấy nghi ngờ, nhưng hấn vẫn nhẹ khẽ gật đầu, mỉm cười nói ” Nếu như có cơ hội, đúng là muốn đi thử một lần.”

Thật ra thì hấn căn bản không biết đĩa thiên hà trung ương của vùng tinh hải này là cái gì, càng không biết trong cái đĩa thiên hà này ẩn chứa bí mật cùng cơ duyên dạng gì.

Nhiều lắm là căn cứ kiến thức thiên văn kiếp trước, đại khái đoán thử xem trong cái đĩa thiên hà này là đang chỉ cái gì.

Nhưng Vương Đạo Nhất hiềm thây chủ động nói rõ như vậy, hẳn liền thuận theo tự nhiên mà tiếp nhận cái đề tài này, cũng làm ra một cái bộ dạng mình quả thật là cái mục đích này.

“Quả là như thế!” Trong lòng Vương Đạo Nhất mừng như điên, cũng thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần mục đích của Thôi Hằng là cái này, hẳn liền không lại cảm thấy sợ hãi.

Bởi vì hẳn có giá trị.

“Ta biết phải làm thế nào dò xét lấy ra bí mật đĩa thiên hà trung ương.” Vương Đạo Nhất tranh thủ cho kịp thời cơ, vội vàng nói “Các hạ có thể dẫn ta đi biên giới đĩa thiên hà...”

“Chuyện này trước không vội vàng.” Thôi Hằng nhưng là trực tiếp khoát tay cắt đứt lời nói của Vương Đạo Nhất, chỉ chỉ phương hướng Đạo Chu Tinh, mỉm cười nói “Trước đi một chỗ với ta.”

“...” Vương Đạo Nhất nghe vậy ngạc nhiên không hiểu, đây là cái tình huống gì, còn có cái gì so với dò xét thiên hà trung ương quan trọng hơn sao? Hay là nói đây là đang lạt mềm buộc chặt?

Bất quá, lúc này Vương Đạo Nhất sớm đã không tự nhiên như lúc mới bắt đầu, đã không dám trực tiếp hỏi mục đích của Thôi Hằng, không thể làm gì khác hơn là đi theo Thôi Hằng hướng Đạo Chu Tinh phía dưới bay đi.

...

Hôm nay Đạo Chu Tinh cùng lúc Thôi Hằng rời đi so sánh, đã xảy ra biến hóa long trời lở đất.

Cải triều hoán đại tự là không cần nhiều lời, môn phái võ lâm trong giang hồ cũng đã đổi từng gốc một, ngay cả Ngọc Hoa Kiếm Các trước đây cũng đã giải tán.

Chỉ có Đạo Nhất Cung cùng Tiên Hà kiếm phái sừng sững bất hủ.

Mặc dù ở nhân gian Đạo Chu Tinh cũng không thiếu người quen cũ của Thôi Hằng, nhưng mà hẳn lần này trở về cũng không có đi quấy rối bọn họ, chẳng qua là đi thẳng tới Đạo Nhất Cung.

Sau đó, thuận theo cỗ sức mạnh kỳ dị lúc trước thành lập liên lạc cùng Vương Đạo Nhất kia, ở sau núi Đạo Nhất Cung, tìm được một ao nước sạch sẽ nhìn hết sức bình thường.

Truyền thuyết đây là ao nước Đạo Thần tự tay đào.

“Sức mạnh ẩn chứa bên trong cái ao này đến từ đâu?” Thôi Hằng chỉ chỉ ao nước này.

Sức mạnh mới vừa rồi không ngừng gia tăng thọ nguyên cho Vương Đạo Nhất, cùng Thời Gian trường hà tiến hành đối kháng, chính là bắt nguồn ở ao nước này.

Nhưng vô luận nói theo phương diện nào, ao nước này cũng chỉ là ao nước thông thường, không có bất kỳ điểm đặc biệt, nhưng lại là có thể đưa tới cô lực lượng kỳ dị này, cũng cùng Vương Đạo Nhất thành lập liên lạc, khôi phục sinh cơ thọ nguyên cho hắn.

“Chính là đĩa thiên hà trung ương lúc trước cùng ngài nói kia.” Vương Đạo Nhất một mực cung kính nói, tâm tình mới vừa có chút khẩn trương nhất thời buông lỏng rất nhiều.

Tới Đạo Chu Tinh té ra cũng là vì đĩa thiên hà trung ương.

Thật may, thật may.

“Ừm.” Thôi Hằng nghe vậy đầu tiên là gạt đầu một cái, lại lộ ra một luồng thần thức, thuận theo cô lực lượng kỳ dị này lan tràn qua.

Tiếp theo một cái chớp mắt, ánh sao vô cùng sáng chói, vô cùng sáng ngời liền chiếu vào trong óc của hắn, đây không phải là một đạo hai đạo, mà là ánh sáng vô cùng vô tận.

Cùng lúc đó, ở bên trong cảm giác thần thức của Thôi Hằng, cũng nhìn thấy cái đĩa thiên hà ở coi như ngọn nguồn trung ương của sáu cánh tay xoắn ốc, bao phủ ở trong một đoàn lá chắn sương mù đó.

Đây đồng dạng cũng là lần đầu tiên hắn thấy vùng tinh hải này trực quan như thế, toàn diện như thế.

“Thì ra là như vậy.” Thôi Hằng bỗng nhiên than nhẹ một tiếng, cùng lúc đó, hắn chỉ cảm thấy những ràng buộc nào đó trong cơ thể mình nhất thời tiêu tan, khí tức uy áp cả người cũng bắt đầu nhanh chóng kéo lên cao.

Đột phá bắt đầu rồi!

Chương 883: Hoá Thần trung kỳ, cúi nhìn Tinh Hải (1)

Trong nháy mắt khi Thôi Hằng đột phá những ràng buộc cảnh giới, Nguyên Thần trong Nê Hoàn Cung liền lần nữa mở hai mắt ra.

Một tầng lại một tầng thần quang màu tím vàng từ trong Nguyên Thân của hắn toát ra, trong nháy mắt liền khiến cho tinh không vô ngân hiện ra trong Nê Hoàn Cung lớn ra không biết bao nhiêu vạn lần, hơn nữa cũng biến thành càng chân thật, như là tinh không chân chính tồn tại.

Cùng lúc đó, tinh không vô ngân trong khiếu huyết trong cơ thể hắn cũng bắt đầu mở rộng, bắt đầu ngưng tụ.

Trong nháy mắt quy mô từng cái Tinh Không khiếu huyết liền vượt qua toàn bộ quy mô tổng hợp của tinh không khiếu huyết ở lúc Hóa Thần sơ kỳ đỉnh phong nhất, về chất lượng càng là tăng lên không biết bao nhiêu lần.

Nê Hoàn Cung cùng huyết khiếu quanh người thay đổi, để cho cả người Thôi Hằng bắt đầu thăng hoa cực điểm, thân thể của hắn, pháp lực, Nguyên Thần đều bắt tăng lên kiểu bay vọt.

Ngắn ngủi thời gian mấy hơi thở đi qua, pháp lực của hắn liền so với trước kia cường đại vô số lần, thân thể cũng biến thành càng kiên cố hơn, đủ để chịu đựng sức mạnh sau khi toàn bộ tinh vực nổ tung mà không bị thương chút nào.

Trong cơ thể Thôi Hằng xảy ra biến hóa kịch liệt như vậy, đại thiên địa ngoại giới tự nhiên cũng bị kích phát ra dị tượng kinh thiên động địa.

Lúc này Đạo Chu Tinh chỗ hắn ở chính là xuất hiện dị tượng sớm nhất.

Ở cùng lúc khi Thôi Hằng bắt đầu cực điểm thăng hoa, Đạo Chu Tinh vốn đang bình tĩnh tức thì liền bị hào quang màu tử kim vô cùng sáng ngời bao phủ, đại đạo pháp tắc cũng biến thành vô cùng rõ ràng, thậm chí có thể nói là mắt trần có thể thấy.

Chỉ cần là võ giả đạt tới cảnh giới Tiên Thiên, toàn bộ đều tăng vọt cảnh giới ở bên dưới hào quang màu tử kim chiếu sáng, rất nhiều người đều liên tục đột phá bảy tám cái đại cảnh giới, là lập tức thành Tiên.

Nhất là đệ tử Đạo Nhất Cung, bởi vì Thôi Hằng chính là ở chỗ này đột phá, cho nên đệ tử Đạo Nhất Cung chịu phúc phận cũng là lớn nhất.

Trong nháy mắt, liền hiện ra hơn ngàn Thánh Giả.

Chương giáo đương thời Chu Hoằng Dịch vốn đang bế quan tu luyện, cố đạt được cảnh giới ở khi thọ nguyên sắp hao hết, lại không nghĩ tới gặp Thôi Hằng đột phá, cả người tại chỗ liền bị tăng lên tới cảnh giới Đạo Chủ.

Đây đã là Tiên Giới đệ thất cảnh đỉnh phong!

“Mới vừa, mới vừa xảy ra cái gì? !” Chu Hoằng Dịch ngồi xếp bằng ở bên trong Đạo Nhất Cung, trợn to hai mắt, mặt đầy biểu tình kinh hãi, toàn thân cũng toát ra một lớp mồ hôi lạnh.

Hắn cúi đầu nhìn hai tay mình, cảm thụ loại sức mạnh cực lớn đến mức khiến người ta cảm thấy có chút không chân thật trong cơ thể mình này, rốt cuộc một lần nữa xác nhận, chính mình thật đột phá.

Đột phá đến một cái tầng thứ cảnh giới chính mình hoàn toàn không biết.

Hiện tại trong Đạo Nhất Cung căn bản cũng không có truyền thừa Chư Thánh Chi Vương trở lên, Chu Hoằng Dịch sợ dĩ sẽ trở thành Đạo Chủ, chẳng qua là bị dị tượng Thôi Hằng đột phá ảnh hưởng, để cho công pháp trong cơ thể cũng theo đó thăng hoa.

Sau khi trải qua khiếp sợ lúc ban đầu, Chu Hoằng Dịch miễn cưỡng bình phục tâm tình, đi ra Đạo Nhất Cung, sau đó liền thấy hào quang màu tử kim đầy trời.

Tình hình như vậy, hẳn nhớ được bản thân dường như là đã gặp qua ở nơi nào.

Bỗng nhiên, Chu Hoằng Dịch phúc đến thì lòng cũng sáng ra, nghĩ tới khởi nguồn hào quang màu tử kim, cùng với cô khí tức sức mạnh vô cùng to lớn này từ đâu mà tới.

“Bái kiến Thôi Tiên Tôn!”

...

Ở cùng lúc khi Đạo Nhất Cung phát sinh biến hóa long trời lở đất, Tiên Hà Phái trên núi Thương Thành cũng có mấy đạo thân ảnh cắt đứt bế quan, đi tới trước mặt một đám đệ tử trẻ tuổi.

Đám người Trúc Tình Chân Nhân, Liễu Y Vân, Trần Oánh tất cả đều đi ra.

Bọn nàng đôi đệ tử trẻ tuổi phái Tiên Hà mà nói, cũng đã là cao nhân tiên bối trong truyền thuyết, bây giờ chợt hiện thân, nhất thời liền đưa tới lễ bái liên tiếp.

Đương đại chương môn hướng các nàng hỏi, có phải là bởi vì cái dị tượng kinh thiên động địa này mà hiện thân, còn

hướng các nàng hỏi, rốt cuộc là tột tại dạng gì mới có thể đưa tới dị tượng không tưởng tượng nổi như thế.

Các nàng không có giải thích nhiều, chẳng qua là hướng ánh sáng Tử Kim đây trời kia hành lễ.

“Bái kiến tổ sư gia!”

...

Bị dị tượng đột phá của Thôi Hằng ảnh hưởng trước nhất không chỉ có Đạo Chu Tinh, còn có Thiên Khư Giới đã trở thành không gian chi nhánh của Đạo Chu Tinh.

Ở bên dưới tia sáng Tử Kim bao phủ, bản chất Thiên Khư Giới đều bắt đầu thăng hoa cực điểm, thiên địa đại đạo đều trở nên càng phức tạp, không gian cũng biến thành càng vững chắc, có thể gánh chịu càng nhiều nhân vật càng mạnh mẽ hơn.

Hồng Vĩnh trấn giữ trung tâm Thiên Khư Giới, chấp chưởng quyền hành Đại Hạ Thiên Đình cũng thu được tăng lên cực kỳ to lớn, kẻ cả rất nhiều thần linh dưới tay hắn, đều trở nên mạnh mẽ vô số lần.

Thân là thần linh Thôi Hằng tự mình sắc phong, Hồng Vĩnh tự nhiên vô cùng rõ ràng lân dị tượng này là chuyện gì xảy ra, trong nội tâm vô cùng thần phục.

“Cảnh giới của Tiên Tôn thật sự là càng sâu không lường được a!”

Chương 884: Hoá Thần trung kỳ, cúi nhìn Tinh Hải (2)

Trên thực tế, lần đột phá này của Thôi Hằng dẫn động thanh thế dị tượng là cực lớn.

Cùng lúc khi sinh linh trên Đạo Chu Tinh chịu ảnh hưởng, tầng tầng dị tượng này đã không nhìn khoảng cách trên không gian, đồng thời xuất hiện ở mỗi một góc xó xỉnh vùng tinh vực này.

Chỉ cần là sinh linh ở trong phương tinh vực này, toàn bộ đều có thể thấy luồng hào quang màu tử kim này, cũng từ trong đó đạt được cảm ngộ, từ đó tăng lên tu vi cảnh giới của chính mình.

Có thể nói, lần đột phá này của Thôi Hằng, trực tiếp mang tới cho sinh linh toàn bộ tinh vực một cơ may lớn, vô số sinh linh vì vậy có lợi.

Hơn nữa, luồng hào quang màu tử kim này sau khi bao phủ toàn bộ tinh vực cũng không dừng khuếch tán, vẫn còn đang hướng những tinh vực khác lan tràn đi qua, muốn bao trùm phạm vi càng nhiều hơn.

Bây giờ nếu như có người có thể đứng ở thị giác áp đảo trên vùng tinh hải này, là có thể thấy hào quang màu tử kim đã hoàn toàn bao phủ một cái trong sáu cái cánh tay xoắn ốc, hơn nữa vẫn còn đang hướng cánh tay xoắn ốc khác tiến hành lan tràn.

Phảng phất là phải đem mảnh tinh hải này đều nhuộm thành màu Tử Kim.

Chẳng qua là giữa tinh vực cùng tinh vực tồn tại lá chắn to lớn, giữa tinh vực bất đồng, ngay cả đại đạo pháp tắc đều không giống nhau, tựa như là thế giới bất đồng.

Vì vậy, coi như uy năng tia sáng Tử Kim này đã vô cùng quảng đại, vô cùng cường hãn, sau khi đột phá lá chắn, cũng không cách nào hoàn toàn bao trùm tinh vực lân cận, chỉ có thể là từng chút một tiến hành lan tràn.

Bất quá, mặc dù ánh sáng Tử Kim còn không cách nào tiến hành bao trùm hoàn chỉnh đối với tinh vực lân cận, nhưng theo một lần đột phá này, thân thức của Thôi Hằng đã hoàn toàn đột phá hạn chế vốn giới hạn ở một phương tinh vực.

Hắn lúc này có thể vô cùng dễ dàng giương cao “Thị giác” tự thân, đột phá những ràng buộc của tinh vực, tiến hành “Mắt nhìn xuống” đối với toàn bộ tinh hải.

Ở dưới thì giác như vậy, hẳn có thể thấy rõ ràng, mảnh tinh hải chỗ mình ở này là một cái hệ ngân hà có sáu cái cánh tay xoắn ốc khổng lồ.

Trung ương chính là một cái đĩa thiên hà cự đại, bị một tầng lực lượng kỳ dị bao phủ, để cho người không thấy rõ tình huống thật bên trong, chỉ có thể nhìn được một mảnh sương mù mơ hồ.

Đương nhiên, Thôi Hằng chỉ cần hơi chút tập trung tinh thần, liền có thể thấy rõ ràng bản chất tầng sương mù mơ hồ này.

Đây là hồng môn khí tự nhiên xuất hiện lúc khai thiên tích địa, có thể diễn sinh ra đại đạo pháp tắc vô cùng vô tận, cũng ẩn chứa lực lượng Tạo Hóa vô tận, huyền bí cực kỳ.

Thật ra thì, ngay từ lúc hắn mới vừa đột phá đến Hóa Thần sơ kỳ, trong Nê Hoàn Cung khai thiên tích địa diễn hóa vô tận tinh không, liền xuất hiện loại lực lượng này.

Chỉ bất quá khi đó hắn không cách nào điều động loại lực lượng này, cũng khó mà tìm tòi nghiên cứu bản chất của loại lực lượng này.

Hiện tại hắn đột phá đến Hóa Thần trung kỳ, ngay cả bên trong huyết khiêu quanh người cũng đều xuất hiện loại lực lượng này, hồng môn chi lực màu Tử Kim trong Nê Hoàn Cung càng lộ gân như thực chất, hẳn đã có thể đối với loại lực lượng này tiến hành điều động ở mức độ nhất định.

Vì vậy, sau khi tập trung tinh thần, tầng “Sương mù ” bao phủ mặt ngoài đĩa thiên hà trung ương kia dĩ nhiên là không cách nào ngăn trở tầm mắt của Thôi Hằng.

Tình huống nội bộ, liền trực tiếp bại lộ ở dưới ánh mắt của hắn.

Tại bên trong đĩa thiên hà trung ương, càng là một cái thế giới rộng lớn vô biên.

Địa phương trời tròn, vô cùng to lớn.

Hơn nữa bản chất cũng là cực cao.

99% quy mô mảnh tinh hải này hẳn là đều tụ tập ở trong cái Đại thế giới bên trong cái đĩa thiên hà trung ương đó.

Thậm chí, sáu cái cánh tay xoắn ốc cũng tức là hết thảy đại đạo pháp tắc ẩn chứa bên trong hai đại tinh vực này, cũng có thể là từ bên trong thế giới trong đĩa thiên hà trung ương này tán phát ra ngoài.

“Phương thiên địa kỳ dị này, chính là đại cơ duyên, vận may lớn mà Vương Đạo Nhất muốn nói?” Thôi Hằng nghĩ tới

tình huống lúc trước Vương Đạo Nhất nói qua, ý niệm tới đây, hẳn liền hướng bên cạnh nhìn một chút.

Lúc này Vương Đạo Nhất đã hoàn toàn ngây dại, hai mắt của hắn trợn tròn, không thể tin nhìn Thôi Hằng, cả người liền phảng phất là con rối tượng bùn, đứng ở chỗ này không nhúc nhích, kinh sợ tới cực điểm.

Hiện tại khí thế uy áp mà trên người Thôi Hằng toát ra hoàn toàn vượt ra khỏi nhận thức của Vương Đạo Nhất, ở trong ấn tượng của hắn, coi như là tồn tại cảnh giới Huyền Hải cực điểm nhất, cũng không có uy thế mạnh mẽ như vậy.

“Hắn đến tột cùng là ai, mới vừa rồi lại xảy ra chuyện gì? ! Chẳng lẽ tu vi cảnh giới của hắn đã vượt qua Huyền Hải cảnh sao? !” Vương Đạo Nhất kinh hãi muốn chết mà thâm nghĩ.

Cái ý niệm này vừa mới xuất hiện, hắn liền bị chính mình dọa sợ hết hồn.

Trên Huyền Hải là cái gì?

Coi như là trong thánh địa, đây cũng là tầng thứ trong truyền thuyết.

Dường như thần thoại vậy.

Cho dù là đại nhân vật đứng ở đỉnh cao nhất cảnh giới Huyền Hải, đối với cảnh giới này đều là biết rất ít.

Một cái tinh hải xa xôi như vậy, nếu như không phải là trong cái đĩa thiên hà đó có đại cơ duyên, phỏng chừng cũng sẽ không bị thánh địa chú ý tới, tại sao xuất hiện một tồn tại cảnh giới trên Huyền Hải?

Thật là không thể tưởng tượng nổi!

“Người dường như rất khiếp sợ. ” Thôi Hằng khẽ mở miệng cười, nhìn chăm chú Vương Đạo Nhất ” Có lời gì muốn nói sao?”

“Ta... ” Vương Đạo Nhất há hốc mồm, muốn nói lại thôi, vẻ mặt trên mặt không ngừng biến ảo, cuối cùng hắn rốt cục vẫn phải cúi đầu, một mực cung kính nói ” Đại Diễn Thánh Địa Thiên Kỳ Phủ Vương Đạo Nhất, bái kiến Thượng Tiên.”

Chương 885: Hoá Thần trung kỳ, cúi nhìn Tinh Hải (3)

Hắn đem gốc gác chính mình nói rõ, lại lấy cái thân phận này hướng Thôi Hằng hành lễ bái kiến, chính là đang chứng tỏ mình đã hoàn toàn buông tha công cụ.

Vô luận Thôi Hằng hướng hắn hỏi cái gì, hắn đều sẽ trả lời.

“Rất tốt.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Người tỉnh ngộ vẫn không tính là quá trễ.”

Sau đó, hắn tiện tay vung lên liền đem Vương Đạo Nhất cuộn vào trong tay áo mình, trực tiếp mang theo hắn quay trở về Thiên Giới.

Ngay mới vừa rồi, Vương Đạo Nhất vẫn là một địch nhân hắn cần trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Mà đối với hắn bây giờ mà nói, Vương Đạo Nhất đã giống như con kiến hôi.

Đây chính là khác nhau sau khi cảnh giới đột phá, cũng là sự chênh lệch của Hóa Thần trung kỳ cùng Hóa Thần sơ kỳ.

...

Dị tượng Thôi Hằng đột phá cũng lan tràn đến bên trong Thiên Giới, cho đến khi hắn mang theo Vương Đạo Nhất trở về, toàn bộ Thiên Giới đều thuộc về một cái trạng thái bị ánh sáng Tử Kim bao phủ.

Điều này cũng làm cho mọi người trong Thiên Giới lần đầu tiên chân chính cảm nhận được uy năng cùng sức mạnh mà Thôi Hằng nắm giữ.

Đối mặt ánh sáng Tử Kim đầy trời, cùng với uy thế vô tận ẩn chứa trong đó, đám người Lý Minh Quỳnh, Bùi Thanh Thư, Huệ Thế, Trịnh Nam Huân cũng không có lộ ra quá nhiều vẻ ngoài ý muốn.

Dù sao, tại trong nhận thức của bọn họ, Thôi Hằng vốn là tồn tại vĩ đại không gì không thể.

Nhưng đây đối với đám người Thiên Tội dị vực, Thiên Đình Chi Chủ, Lữ Thanh Trúc mà nói, liền vô cùng kinh khủng, bọn họ chưa bao giờ từng nghĩ trên đời còn có thể có tồn tại cường đại như vậy.

Càng không nghĩ đến chính mình lại sẽ cùng nhân vật như vậy đối địch...

Làm sao bây giờ? !

Loại tình huống này chính mình phải làm gì, phải làm gì? !

Ở khi ánh sáng Tử Kim bao trùm toàn bộ Thiên Giới, bọn họ liền đang tự hỏi cái vấn đề này.

Nhưng cho đến khi Thôi Hằng mang theo Vương Đạo Nhất trở về, bọn họ đều không nghĩ ra biện pháp gì.

Chỉ có thể là lẳng lặng đứng ở nơi đó, cái gì cũng không dám nói, cũng không dám động.

Lại không dám chạy trốn.

Đôi mắt một vị tồn tại mạnh mẽ như vậy, nào người bình thường đều sẽ không cảm thấy tự mình có năng lực chạy trốn.

Bất quá, để cho bọn họ cảm thấy bất ngờ là, sau khi Thôi Hằng trở về dường như cũng không có muốn đề ý đến bọn họ, thậm chí đều không quan tâm đến bọn họ.

Hoàn toàn không nhìn.

“Thanh Thu, Minh Quỳnh, Huệ Thế, mấy người các người tạm thời duy trì trật tự nơi này một chút.” Thôi Hằng sau khi bàn giao mấy câu, chỉ chỉ Vương Đạo Nhất bên người.” Tiếp đó, ta có một số việc muốn cùng họ nói, chớ có để cho người tới quấy rầy.”

“Vâng, sư tôn!”

“Vâng, sư tôn!”

“Vâng, tiên sinh!”

Ba người đều gật đầu đồng ý.

Mặc dù ba người bọn họ thực lực kém xa đám người cường đại như chư Thiên Tôn dị vực và Thiên Đình Chi Chủ, nhưng bọn họ đại biểu cho Thôi Hằng, bọn họ là đang thay mặt Thôi Hằng duy trì trật tự nơi này, đồng dạng có thể để cho những người này không dám vọng động.

Sự thật cũng là như vậy.

Thôi Hằng sau khi giao phó cho ba người Bùi Thanh Thu, Lý Minh Quỳnh, Huệ Thế, liền mang theo Vương Đạo Nhất rời khỏi nơi này, đi vào bên trong cung điện.

Nhưng đám người chư Thiên Tôn dị vực cùng Thiên Đình Chi Chủ đều không có nửa điểm ý muốn chạy trốn, thậm chí biểu hiện so với lúc Thôi Hằng ở càng khiêm tốn, toàn bộ đều cúi đầu, không nói một lời.

Ánh mắt Huệ Thế hơi lườm bọn họ, trầm giọng nói: “Các vị, còn xin phối hợp.”

Những người này hoặc là ở dị vực xung Tôn, hoặc là từng chấp chưởng quyền hành cao nhất Thiên Giới, hoặc là cường giả cảnh giới Phá Toái, toàn bộ đều gật đầu như giả tử, không dám lộ ra một chút không vui.

Tình hình như thế, để cho các chương giáo Bất Hủ Đạo Thống như Liên Hoàn, Tần Đường, Vương Kỳ thần phục không thôi.

Như thế nào là chí cao vô thượng?

Đây chính là chí cao vô thượng!

...

Vương Đạo Nhất nghe theo, vô cùng cung thuận theo sát sau lưng Thôi Hằng, nhún nhường cực kỳ.

Lại cũng không có bừa bãi cùng khoe khoang khi trước.

Thôi Hằng rất là tùy ý ngồi ở trên một cái ghế, chỉ chỉ một cái ghế khác bên cạnh, mỉm cười nói: “Ngồi.”

“Không cần.” Vương Đạo Nhất lắc đầu nói ” Thượng Tiên có lời gì trực tiếp hỏi là được, ta sẽ không ngồi.”

“Ngồi.” Thôi Hằng nhàn nhạt nói.

“...” Trên trán Vương Đạo Nhất nhất thời liền toát mồ hôi lạnh, vội vàng ngồi ở bên trên cái ghế kia, miễn cưỡng nặn ra nụ cười ” Đa tạ Thượng Tiên.”

“Như vậy mới đúng.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, giọng nói cũng biến thành ôn hòa lên, dò hỏi ” Cùng ta giảng một chút đi, ngươi tới từ nơi nào, vì sao mà tới?”

“Vị Sáng Lập Chi Thần trước kia cùng ngươi có quan hệ như thế nào, cái gọi là Thánh Địa lại là chỉ cái gì, còn ngươi nữa một thân tu vi này là đi con đường gì?”

Chương 886: Chân Giới Tam Cảnh, Thái Cổ Chư Vương, Đại Diễn Thánh Địa (1)

Vương Đạo Nhất thấy giọng điệu Thôi Hằng hòa hoãn, trong lòng nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

Mới vừa rồi giọng điệu của Thôi Hằng mang tới cho hắn cảm giác tâm lý bị áp bách cực lớn.

Đường đường một cường giả cảnh giới Hỗn Động, ở bên trong Đại Diễn Thánh Địa cũng gọi là cường giả cấp trưởng lão, đối mặt loại cảm giác bị áp bách này, gần như đều muốn ngói tê liệt dưới đất.

Nếu là thời gian lâu dài, hắn thậm chí cảm giác thần hồn của mình đều phải tan vỡ.

Còn tốt là loại cảm giác bị áp bách này đã biến mất, nếu không hắn thật không biết mình có thể kiên trì bao lâu.

Bất quá, cho dù bây giờ nội tâm Vương Đạo Nhất buông lỏng một chút, đối mặt Thôi Hằng hỏi, hắn cũng không dám có nửa điềm lơ là, vội vàng đáp: “Hồi âm Thượng Tiên, ta là đệ tử Thiên Kỳ Phủ trong Đại Diễn Thánh Địa, là một trong mười bốn trưởng lão Hỗn Động cảnh.

“Lần này tới vùng tinh hải này là vì truy xét Thái Hồng trưởng lão trốn khỏi Đại Diễn Thánh Địa, năm đó hắn trộm đi chỉ bảo ‘Lục Đạo Thiên Môn Đồ’ của Thiên Kỳ Phủ. Trốn đến trong vùng tinh hải này.

“Tên Thái Hồng này chính là Sáng Lập Chi Thần mà phương tinh vực này nói tới, hắn nắm giữ bí ấn trong đĩa thiên hà trung ương tinh hải này, thông qua mượn dùng sức mạnh đĩa thiên hà trung ương, hắn hoàn toàn kích hoạt uy năng ‘Lục Đạo Thiên Môn Đồ’.

“Vì vậy thì có sáu cái tinh vực cùng sáu tòa Thiên Môn bây giờ, Thiên Môn thu nạp ngưng tụ đại đạo pháp tắc một phương tinh vực, ngưng tụ thành đặc tính sức mạnh, mà loại đặc tính sức mạnh này cần người đến luyện hóa, cho nên thì có phương thức lên cấp Thiên Môn mười hai quan...”

Dựa theo Vương Đạo Nhất miêu tả, nguyên nhân Thái Hồng thiết lập sáu tòa Thiên Môn, chính là vì thu nạp ngưng tụ đại đạo quý tắc trong vùng biên sạo này, ngưng tụ thành đặc tính sức mạnh, cuối cùng hội tụ đến trên người của hắn, trợ giúp hắn đột phá đến cảnh giới Huyền Hải.

Đương nhiên, đó cũng không phải nói đột phá đến cảnh giới Huyền Hải yêu cầu thu nạp tất cả đại đạo quý tắc trong

một vùng tinh hải, chẳng qua là cần dùng đặc tính sức mạnh ngưng tụ từ đại đạo quy tắc của tinh hải để đem “Hỗn Động” trong cơ thể mình hóa thành “Huyền Hải”.

Mà quá trình này lại cần phải có người tiến hành ôn dưỡng đối với đặc tính sức mạnh thành hình, vì tiết kiệm phần công phu này, Thái Hồng liền lại thiết kế Thiên Môn mười hai quan, mượn người tu luyện trong phương tinh hải này ôn dưỡng đặc tính sức mạnh cho chính mình.

Cái gọi là “Hỗn Động” cùng “Huyền Hải” đều là danh xưng cảnh giới tu luyện.

Ở bên trong Đại Diễn Thánh Địa có truyền thừa tiên phạm hai giới hai mươi bốn cảnh cùng Chân Giới tam cảnh.

Trong đó tiên phạm hai giới hai mươi bốn cảnh cùng tiên phạm hai giới hai mươi một cảnh Thái Hồng truyền xuống ở vùng tinh hải này có không ít khác nhau, hai thứ chỉ có mười chín cảnh giới trước là như nhau, phía sau liền có khác biệt rất lớn.

Cũng tức là ở sau đệ thất cảnh Tiên Giới “Đạo Thể”, liền không lại giống nhau.

Từ cảnh giới thứ tám Tiên Giới bắt đầu, là Phúc Địa, Động Thiên, Luyện Pháp, Tự Tại, Thông Huyền, hợp lại là Tiên Phạm hai giới hai mươi bốn cảnh.

So với hệ thống Thái Hồng truyền xuống có thêm ba cái đại cảnh giới.

Thật ra thì ba cái đại cảnh giới này là bị Thái Hồng kết hợp ở trong Thiên Môn mười hai quan, cũng phân ra ba tầng thang trời, trên căn bản đều có thể tương ứng với nhau.

Thông Huyền chính là cực điểm của tiên phạm hai giới hai mươi bốn cảnh, đi lên nữa chính là Chân Giới tam cảnh “Phá Toái huyền diệu, nhắm thẳng vào Chân Đạo”.

Là: Phá Toái, Hỗn Động, Huyền Hải.

Truyền thuyết ở trên Huyền Hải còn có cảnh giới cao hơn, là tầng thứ của các Chư Vương Thái Cổ, có uy năng kinh khủng không tưởng tượng nổi, cường đại khó lường, tràn đầy không biết.

“Tĩnh Hải Hồng Lưu Quyển” lúc trước Vương Đạo Nhất thi triển, nghe nói chính là tổ sư Thiên Kỳ Phủ lấy được từ trong di tích Thái Cổ Chư Vương lưu lại.

Nếu có thể tu luyện tới cảnh giới Huyền Hải đỉnh phong, có lẽ là có thể lãnh hội mấy phần của cái cảnh giới khó mà tin nổi kia.

Vì vậy môn võ công này cũng bị gọi là Vương Giả Chi Pháp, Vương Giả Tuyệt Học.

Chỉ bất quá, dựa theo cách nói của Vương Đạo Nhất, từ cô chí kim, cho tới bây giờ liền không người có thể đem môn tuyệt học này tu luyện tới cái cảnh giới kia.

Cái gọi là cảnh giới Chư Vương Thái Cổ cũng chỉ là truyền thuyết.

Coi như là tồn tại cao cấp nhất bên trong Đại Diễn Thánh Địa, đối với cái này cũng là biết rất ít.

Đối với cái thứ tầng thứ ở trong truyền thuyết, Vương Đạo Nhất cũng là mong mỏi trong lòng.

Ở sau khi nói đến đây, hẳn thậm chí không nhìn được hướng Thôi Hạng dò hỏi: “Thượng Tiên, ngài có phải hay không đã đạt đến cảnh giới Chư Vương Thái Cổ?”

Chương 887: Chân Giới Tam Cảnh, Thái Cổ Chư Vương, Đại Diễn Thánh Địa (2)

“Ta chưa từng thấy qua cái gọi là Chư Vương Thái Cổ. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói ” Chưa từng thấy bọn họ, thì làm sao chắc chắn bọn họ là cảnh giới gì?”

Thông qua tin tức vừa mới biết được, cùng với hiểu rõ đối với thực lực của Vương Đạo Nhất, hẳn đại khái có thể tính toán ra, Chân Giới tam cảnh đều đối ứng cảnh giới gì.

Phá Toái cảnh tương đương với có tượng đối nhiều đặc thù Hóa Thần, nhưng còn sơ ra kém Hóa Thần sơ kỳ chân chính.

Mà cảnh giới Hỗn Động liền có thể đạt tới tầng thứ tương đương với Hóa Thần sơ kỳ.

Chỉ bất quá, theo thực lực Vương Đạo Nhất biểu hiện đến xem, Hỗn Động cảnh đỉnh phong cũng chỉ là hơi mạnh hơn lúc Hóa Thần sơ kỳ sơ thành, còn sơ ra kém tầng thứ Hóa Thần sơ kỳ đỉnh phong.

Vương Đạo Nhất còn đem Thôi Hằng trước lúc đột phá đến Hóa Thần trung kỳ coi là cường giả cảnh giới Huyền Hải, vậy liền có thể suy đoán ra cảnh giới Huyền Hải kém cỡ nhất chắc tương đương với Hóa Thần sơ kỳ đỉnh phong.

Nhưng mà sau khi Thôi Hằng đột phá đến Hóa Thần trung kỳ, theo Vương Đạo Nhất là đã là tồn tại cường đại đến không tưởng tượng nổi, vượt xa khỏi bất kỳ cảnh giới Huyền Hải đỉnh phong trong nhận biết của hắn, thậm chí suy đoán hắn có thể là cái gọi là Chư Vương Thái Cổ.

Như vậy có thể biết được, cái gọi là ” Cảnh giới Huyền Hải ” đại khái là tương đương với Hóa Thần sơ kỳ đỉnh phong đến vượt qua Hóa Thần sơ kỳ, nhưng cũng kém xa trình độ của Hóa Thần trung kỳ.

Cũng không thể cùng cảnh giới Tu Tiên hoàn toàn đối ứng.

Loại tình huống này Thôi Hằng đã gặp nhiều thành quen, từ cảnh giới Thần Tàng Phạm Giới chính là như vậy.

Về phần tầng thứ ” Chư Vương Thái Cổ ” này, Thôi Hằng thật sự là không cách nào phỏng chừng.

Vương Đạo Nhất đối với cái này hiểu quá ít, chỉ biết là tồn tại cường đại trên Huyền Hải, từng ở trong thời kỳ Thái Cổ xung hùng Hoàn Vũ, hoành hành giữa rất nhiều Thánh Địa.

Khi nghe Vương Đạo Nhất miêu tả, Thôi Hằng thậm chí đều cảm giác đây chưa chắc là một cảnh giới.

Mà là một cái đoàn thể.

Bên trong cái quần thể này có lẽ bao hàm nhiều cảnh giới cũng khó nói.

Trong Chư Vương Thái Cổ khả năng có người yếu hơn Hóa Thân trung kỳ, cũng có thể xuất hiện người mạnh hơn Hóa Thân trung kỳ.

“Vũ trụ rộng lớn, vô biên vô hạn, có vô số huyền ảo, vô số thần bí, tự nhiên thì cũng có vô số cường giả.”

Trong lòng Thôi Hằng có chút than thở ” Ta mặc dù đã đột phá đến Hóa Thân trung kỳ, nhưng đôi mắt toàn bộ vũ trụ vẫn là như bụi trần vậy, không thể vì vậy mà tự mãn, càng không thể vì vậy trở nên lỗ mãng, về sau làm việc vẫn là phải nghĩ kỹ mới làm.”

Cảnh giới Chư Vương Thái Cổ này hoặc có lẽ là cái quần thể này, đối với hắn mà nói là tràn đầy không biết.

Không biết bình thường liên ý nghĩa nguy hiểm.

Dựa theo suy đoán của hắn, Chư Vương Thái Cổ có thể sẽ mạnh hơn Hóa Thân trung kỳ, thậm chí có thể sẽ mạnh hơn Hóa Thân hậu kỳ.

Tầng thứ cảnh giới như vậy, cho dù không có đặc tính bất diệt như hắn, kháng định cũng rất khó hoàn toàn chết đi, coi như là đã biến mất vạn cổ năm tháng, cũng tùy thời có thể trở về.

Nếu như gặp được loại tồn tại tầng thứ này, nhất định là cực kỳ nguy hiểm.

Vẫn là phải tận lực phòng ngừa.

Hơn nữa Thôi Hằng từ trước đến giờ đều biết được một cái vũ trụ là rộng lớn bức nào, hắn bây giờ chẳng qua là có thể cúi nhìn tinh hải, ngay cả phá hủy một vùng tinh hải đều làm không được, vẫn là rất nhỏ yếu.

Cẩn thận hành sự vẫn là nhất định.

Vì vậy, hắn tiếp theo vừa cẩn thận hướng Vương Đạo Nhất nghe tin tức liên quan tới Đại Diễn Thánh Địa, dùng cái này để phán đoán chính mình tiếp theo đến tột cùng là đi Đại Diễn Thánh Địa, hay là đi tìm tòi phương thiên địa thần bí trong vùng tinh hải này.

Dù sao, ở sau khi đạt nhập Hóa Thân trung kỳ, chỉ là đơn thuần tiên hạnh giao lưu cùng đại đạo pháp tắc trong tinh vực, thật sự có thể thụ được tăng lên tu vi đã là hết sức có hạn, nhất định phải tìm chỗ tu hành tầng thứ cao hơn.

Đôi mắt Thôi Hằng hỏi, Vương Đạo Nhất tự nhiên không dám có giữ lại chút nào, ngay lập tức liền đem tình huống mình hiểu biết đều nói rõ ràng rành rành.

Tình huống Đại Diễn Thánh Địa có chút ngoài dự liệu của Thôi Hằng.

Vốn là hấn căn cứ ngữ cảnh của Vương Đạo Nhất, suy đoán đây khả năng là xung hô của một cái thế giới đặc thù, cái loại địa phương trời tròn kia.

Không nghĩ tới cái gọi là “Thánh Địa ” cũng không phải là chỉ một cái thế giới.

Mà là chỉ cụm tinh hải do đông đảo tinh hải tụ tập lại.

Trên nghĩa rộng, Đại Diễn Thánh địa bao gồm 376 cái tinh hải.

Những tinh hải này đường kính đều ở bên trong một trăm ngàn năm ánh sáng đến 300,000 năm ánh sáng, có hằng tinh tính bằng trăm tỷ cùng vô số những tinh thể khác.

Chương 888: Chân Giới Tam Cảnh, Thái Cổ Chư Vương, Đại Diễn Thánh Địa (3)

Phạm vi hư không toàn bộ Đại Diễn Thánh Địa bao trùm ước chừng có tám chục triệu năm ánh sáng.

Trên nghĩa hẹp, Đại Diễn Thánh Địa chính là chỉ hạch tâm hư không tám chục triệu năm ánh sáng này, nơi đó có một cái tinh hải to lớn đường kính vượt qua một triệu năm ánh sáng.

Ở trung ương tinh hải to lớn này, có một cái tinh cầu vô cùng kỳ lạ, hình thể cực kỳ to lớn, pháp tắc cũng cực kỳ nghiêm mật, càng là làm hạch tâm vùng tinh hải to lớn này, tụ hợp lên tới hàng ngàn tỉ hằng tinh cùng vô số tinh thể.

Thậm chí, bản thân cái tinh hải to lớn đó đều là lấy viên tinh cầu này làm trụ cột mà xoay tròn.

Viên tinh cầu này bị gọi là “Đại Diễn Tinh”, phía trên tồn tại văn minh cực kỳ phồn thịnh, võ đạo hưng thịnh cực kỳ, có tông môn, giáo phái, gia tộc, quốc gia đếm không hết, cường giả càng là nhiều vô kể.

Thiên Kỳ Phủ coi như là tông môn nhất lưu trên Đại Diễn Tinh, Phủ Chủ có cảnh giới Huyền Hải cảnh đệ nhất trọng, còn có hai vị Thái thượng trưởng lão cũng có cảnh giới Huyền Hải đệ nhất trọng.

Huyền Hải cảnh ở trên Đại Diễn Tinh đã là cường giả đứng đầu nhất, cho dù là Huyền Hải cảnh đệ nhất trọng, đổi mất toàn bộ Đại Diễn Tinh cũng là tồn tại lông phượng sừng lân.

Thiên Kỳ Phủ có thể có ba gã Huyền Hải cảnh, ở trong thế lực nhất lưu đã gọi là kẻ xuất sắc.

Có thể cường đại hơn Thiên Kỳ Phủ cơ bản đều là đại giáo phái cùng đại gia tộc truyền thừa cực kỳ cổ xưa.

Những thế lực kia nắm giữ cường giả Huyền Hải cảnh tam trọng, thậm chí Huyền Hải cảnh cực đỉnh, là chí cường giả chúa tể chân chính của Đại Diễn Thánh Địa.

Thật ra thì, Huyền Hải cảnh bình thường chỉ có tam trọng cảnh giới, nhưng từ xưa tới nay vẫn luôn có một phân thiên tài tuyệt thế có thể vượt qua đệ tam trọng, đạt tới cái gọi là cực cảnh đỉnh phong, từ đó siêu việt hơn xa thực lực đệ tam trọng.

Vậy thì để cho Huyền Hải cảnh có tứ trọng cảnh giới.

Thực lực của Vương Đạo Nhất không tính là yếu, nhưng cùng cường giả đỉnh cao của Đại Diễn Thánh Địa so sánh, vẫn

tồn tại chênh lệch nhất định.

Vì vậy hẳn mặc dù hiểu không ít tin tức, nhưng cũng không có tiếp xúc được bí mật nòng cốt của Đại Diễn Thánh Địa, rất nhiều tình huống cũng đều chỉ biết mặt ngoài, khó mà thâm nhập.

Bất quá, đây đối với Thôi Hằng mà nói cơ bản đã đủ, có thể để cho hắn thăm dò một ít tình huống cơ sở của Đại Diễn Thánh Địa.

Ngoài ra, hắn còn biết được, ở bên ngoài Đại Diễn Thánh Địa, thật ra thì còn có những thánh địa khác.

Bất quá trong cổ tịch chỉ có ghi lại lẻ tẻ, không có miêu tả gì rõ ràng, người của Đại Diễn Thánh Địa cũng chưa từng gặp qua người thánh địa khác.

Vương Đạo Nhất cũng chỉ biết là có chuyện như vậy mà thôi.

“Đối với Chu Quân Thiên người này, ngươi hiểu bao nhiêu?” Điều Thôi Hằng còn muốn hỏi dĩ nhiên không chỉ là tình huống Đại Diễn Thánh địa, còn có người dường như một mực đang tham dự đủ loại sự kiện này.

Hắn đã từng hoài nghi Đạo Thần cùng Chu Quân Thiên tồn tại hợp tác, nhưng theo tình huống bây giờ đến xem, dường như cũng không phải là như vậy.

Vương Đạo Nhất đã tới vùng tịnh hải này thời gian rất lâu, không nhiều khả năng không biết tình huống về Chu Quân Thiên.

“Hỏi bầm Thượng Tiên, Chu Quân Thiên là khí linh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ.” Vương Đạo Nhất cung kính nói “Trên bức tranh kia lưu lại chữ ký người vẽ, chính là ‘Quân Thiên’ .

“Sau đó Lục Đạo Thiên Môn Đồ sinh ra linh trí, liền lấy Quân Thiên làm tên, người của Thiên Kỳ Phủ đều tôn xưng hắn là Quân Thiên Đồ Tôn, sau khi đi tới vùng tịnh hải này, hắn liền đổi tên là Chu Quân Thiên.”

“Càng là khí linh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ?” Thôi Hằng đối với cái đáp án này có chút ngoài ý muốn, ngay sau đó ánh mắt khẽ híp một cái, cười nói “Nói như vậy, ban đầu Thái Hồng sở dĩ có thể lặn lẽ trộm đi Lục Đạo Thiên Môn Đồ, cũng chưa chắc chẳng qua là công lao của một mình hắn.”

Một tên Hỗn Động cảnh đỉnh phong, ở dưới mí mắt một đám cường giả cùng cảnh giới và mấy vị Huyền Hải cảnh, vô thanh vô tức đem chí bảo tông môn trộm đi, còn trực tiếp trốn ra Đại Diễn Thánh Địa.

Loại chuyện này, nghĩ như thế nào đều khiến người ta cảm thấy có chút huyền ảo.

Bất quá, nếu như là Lục Đạo Thiên Môn Đồ tự mình chủ động phối hợp, nhưng là chưa chắc không làm được loại chuyện này.

“Phủ Chủ cùng Thái Thượng trưởng lão cũng từng có suy đoán tương tự. ” Trên mặt Vương Đạo Nhất lộ ra biểu tình cười khổ ” Chu Quân Thiên khả năng rất sớm đã cùng Thái Hồng đạt thành một hiệp nghị nào đó, lúc này mới có thể đồng thời thoát đi.

“Vũ trụ mịt mờ, truy tra ra cực kỳ khó khăn, chờ khi chúng ta phong tỏa vùng tinh hải này, thời gian đã qua cực kỳ lâu, ở sau khi lần lượt tôn thất hai tên Phá Toái cảnh, ta mới ở một trăm vạn năm trước đi tới nơi này.

“Khi đó, Thái Hồng đã không biết tung tích, Lục Đạo Thiên Môn Đồ cũng đã hóa thành sáu cái tinh vực do sáu tòa Thiên Môn chia cắt, ngay cả Chu Quân Thiên cũng che giấu đi bản thể, chỉ chừa một đạo hóa thân xem như khí linh Thiên Giới Chi Môn đi thế gian.

“Ta lại không dám trực tiếp hiện thân ra, như vậy dễ dàng kích thích Chu Quân Thiên cảnh giác, hắn vô cùng có khả năng vì vậy lựa chọn trực tiếp chạy trốn, còn có khả năng thông báo đến Thái Hồng đã chẳng biết đi đâu.

“Cho nên, ta liền ở trong bóng tối trừ tính để dị vực xâm phạm, để cho Thiên Giới phong bế, một mặt nhờ vào đó tiến hành thanh lý đối với truyền thừa Thái Hồng để lại, suy yếu ảnh hưởng của hắn, mặt khác chính là cấp cho Chu Quân Thiên một cái cơ hội để can đảm thử nghiệm.

Chương 889: Chân Giới Tam Cảnh, Thái Cổ Chư Vương, Đại Diễn Thánh Địa (4)

“Thật ra thì, ngay từ lúc hấn vẫn vẫn Quân Thiên Đồ Tôn, liền từng hướng Phủ Chủ các thời đại tìm xin giúp đỡ, có thể hay không che chở hấn chuyên thể thành sinh linh chân chính, để cho hấn có thể làm sinh linh chân chính tiến hành tu luyện, để đột phá những ràng buộc của khí linh, về mặt cảnh giới bước xa hơn một bước.

“Chỉ bất quá, loại hành vi này đối với Thiên Kỳ Phủ mà nói là phi thường mạo hiểm, vô cùng có khả năng đưa đến uy năng của Lục Đạo Thiên Môn Đồ giảm đi nhiều, cho nên Phủ Chủ các thời đại đều là lấy lệ cùng trì hoãn.

“Vì vậy, ta từ lúc mới bắt đầu liền suy đoán, Quân Thiên Đồ Tôn sớm dĩ sẽ cùng Thái Hồng rời đi, chính là muốn tìm cơ hội thành sinh linh chân chính, sau đó coi như sinh linh tiến hành tu luyện.

“Nhưng mà cho đến khi ta đi tới vùng tinh hải này, Chu Quân Thiên vẫn không có chuyên thể, ta không biết nguyên nhân, có thể là bởi vì còn chưa chuẩn bị xong, cũng có thể là bởi vì thiếu một ít hoàn cảnh cần thiết.

“Ở dưới tình huống hợp tình hợp lý, để cho Thiên Giới phong bế, ngăn cách với đời, người mạnh nhất bên trong Thiên Giới còn bị phong ấn, tuyệt đại đa số thể lực cũng bị thanh tẩy một lần, lại không có lúc nào hoàn cảnh so với lúc này càng an ổn.

“Quả nhiên, Chu Quân Thiên rốt cuộc lựa chọn chuyên thể, mà một khi chuyên thể, liền lạc giữa hấn cùng với Lục Đạo Thiên Môn Đồ sẽ hạ thấp trên diện rộng, số lần chuyên thể càng nhiều, phân liên lạc này ững sẽ càng yếu, ta liền có cơ hội lấy đi món chí bảo này.

“Vì vậy thì có Tử Dương Thiên Chủ đưa hấn giáng xuống Đạo Chu Tinh sau này, còn lâm vào mất trí nhớ đời trước, ta lại ở trên Đạo Chu Tinh thành lập Đạo Nhất Tông, tiếp tục tiến hành không chế đối với hấn.

“Sự phụ hấn là hóa thân của ta, thể tử Lâm Thanh Trúc của hấn là bộ hạ Lữ Thanh Trúc của ta, ngay cả con gái của hấn thật ra thì cũng bị ta thao túng, cuối cùng đời này của hấn gần như điên cuồng, lại còn tưởng rằng hết thấy đều là sự phụ Tử Dương Thiên Chủ của hấn làm nên.

“Cuối cùng Chu Quân Thiên xông lên Tử Dương Thiên, thông qua liên lạc giữa mình cùng Thiên Môn, cưỡng ép dẫn

động sức mạnh Thiên Giới Chi Môn, đem trọn Tử Dương Thiên phá hủy, lần tiêu hao này để cho liên lạc giữa hắn cùng với Lục Đạo Thiên Môn Đồ lại lần nữa hạ xuống.

“Chỉ tiếc, ở sau khi Tử Dương Thiên bị tiêu diệt, Chu Quân Thiên liền không biết tung tích, nếu không, ta nhất định có thể...”

Nói tới chỗ này, hắn đột nhiên ngừng lại, ngâm miệng lại.

Lúc này Vương Đạo Nhất ý thức được, tình huống liên quan tới Chu Quân Thiên giải thích đến phía sau, giọng điệu của hắn thật ra thì đã có chút không đúng lắm.

Nhờ như giữa vị Thượng Tiên này cùng Chu Quân Thiên cũng không có mâu thuẫn...

Ý niệm tới đây, trong lòng Vương Đạo Nhất nhất thời liền tràn đầy sợ hãi, sắc mặt thoáng cái trở nên trắng bệch, lại cũng không nói được.

“Người sợ cái gì?” Thôi Hằng thấy vậy nở nụ cười, nhẹ nhàng gạt đầu, mỉm cười nói “Thật ra thì nói không sai, quả thật giải đáp không ít nghi ngờ trong lòng ta.

“Ta cùng với Chu Quân Thiên, không có thù oán gì, nhưng cũng không có giao tình gì, người không cần kiêng kỵ cái gì, nói thoải mái là được, tùy tiện nói đi.

“Lúc trước người nói Chu Quân Thiên ở sau khi Tử Dương Thiên bị tiêu diệt liền không biết tung tích, đây ý là nói, trong năm chục vạn năm gần đây, người đều không tra được Chu Quân Thiên đang làm gì?”

“Cũng không phải hoàn toàn không biết.” Vương Đạo Nhất lắc đầu một cái, sau khi được Thôi Hằng cam kết, nội tâm của hắn bình phục một chút “Ta biết hắn từ trong sáu tòa Thiên Môn lấy ra thân thể không lạnh lạn của Lữ Thanh Trúc, giao cho Thiên Đình Chi Chủ.

“Điều này ngoài mặt là đang cùng Thiên Đình Chi Chủ hợp tác, nhưng thật ra là muốn giúp Lữ Thanh Trúc sống lại, nhưng hắn cũng không biết, Lữ Thanh Trúc cùng Thạch Thiên Tôn đều là bộ hạ của ta, cũng là người trước nhất tìm được vùng tinh hải này.”

“Người mới vừa nói, Thạch Thiên Tôn cũng là bộ hạ của người?” Ánh mắt Thôi Hằng khẽ híp một cái.

Mặc dù từ khi Thạch Thiên Tôn chờ Vương Đạo Nhất hàng lâm hắn đã có hoài nghi như vậy, nhưng bây giờ nghe Vương Đạo Nhất chính miệng thừa nhận, liền để cho hắn nghĩ tới một chuyện khác.

“Vâng, đúng thế. ” Vương Đạo Nhất gật đầu một cái, không hiểu tại sao Thôi Hằng bỗng nhiên hỏi điều này.

“Vậy ngươi có biết hay không, ban đầu Thạch Thiên Tôn từng đề cho hóa thân hạ xuống phương tinh vực này, mở ra Thiên Giới Chi Môn một lần? ” Thôi Hằng lại hỏi.

“Biết. ” Vương Đạo Nhất gật đầu nói, hắn càng phát ra nghi ngờ.

“Vậy ngươi liệu có biết, lúc ấy có một Thạch Nhân cũng ở đó, hơn nữa nói với người khác, hắn gọi là ‘Chu Quân Thiên’ ? ” Thôi Hằng nói.

“Cái gì? ! ” Vương Đạo Nhất nhất thời trợn to hai mắt, chỉ cảm thấy tê cả da đầu.

Chương 890: Là ai bị lừa bỡn ở trong lòng bàn tay (1)

Tùng có Thạch Nhân tự xưng là Chu Quân Thiên?

Hơn nữa còn mở ra Thiên Giới Chi Môn ở Thái Hồng Tinh?

Điều này sao có thể? !

Vương Đạo Nhất gần như cho là mình nghe lầm.

Hắn đối với hành tung của Chu Quân Thiên cực kỳ chú ý.

Chỉ cần Chu Quân Thiên xuất hiện ở bên trong vùng tinh vực này, hắn ngay lập tức sẽ cảm giác được, càng không cần phải nói là mở ra Thiên Giới Chi Môn, tuyệt đối không có khả năng giấu diếm được hắn.

Huống chi, lúc ấy đi Thái Hồng Tinh mở ra Thiên Giới Chi Môn, hắn là Thạch Thiên Tôn thân ở dị vực mới đúng.

Thạch Thiên Tôn là bộ hạ trung thành nhất của hắn, làm sao lại tự xưng là Chu Quân Thiên?

“Thượng Tiên, đây là chuyện gì xảy ra? ” Vương Đạo Nhất vội cùng nghi ngờ nói ” Thạch Thiên Tôn ngài cũng đã gặp, hắn làm sao sẽ tự xưng là Chu Quân Thiên?”

Lúc này Thạch Thiên Tôn đang ở bên ngoài tòa cung điện này, trên người của hắn căn bản cũng không có bất kỳ khí tức liên quan tới Chu Quân Thiên, giữa hai người cũng không nên tồn tại liên hệ.

“Đưa hắn kêu đi vào, hỏi thăm một chút là được. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gạt đầu, mỉm cười nói ” Đem Thiên Đình Chi Chủ cùng Lữ Thanh Trúc cũng gọi vào đi, bọn họ phỏng chừng cũng có chút vấn đề.”

Chu Quân Thiên hành tung quỷ bí, nhưng lại dính tới vô số chuyện mâu chột, nhất định không đơn giản.

Vương Đạo Nhất tự cho là đem Chu Quân Thiên lừa bỡn ở trong lòng bàn tay.

Tình huống thực tế sợ rằng cũng không phải là như thế.

“Vâng, Thượng Tiên. ” Vương Đạo Nhất cung kính hành lễ, sau đó đi ra tòa cung điện này, hướng phía ngoài truyền đạt ý tứ của Thôi Hằng.

Trong lòng của ba người Thạch Thiên Tôn, Lữ Thanh Trúc, Thiên Đình Chi Chủ nhất thời trở nên thấp thỏm.

Theo trình độ nào đó mà nói, bọn họ đều có thể tính là địch nhân của Thôi Hằng, bây giờ bị Thôi Hằng cố ý kêu vào bên trong cung điện, sẽ đối mặt với dạng tình cảnh gì, khó mà dự liệu.

Cũng không có ai dám cự tuyệt, càng không có ai dám chạy trốn, ba người vẫn là đi theo Vương Đạo Nhất đến bên trong cung điện, đi tới trước mặt Thôi Hằng.

“Ngồi đi.” Thôi Hằng chỉ chỉ ba cái ghế ngồi bên cạnh, ra hiệu ba người bọn họ ngồi xuống, mỉm cười nói ” Mới vừa rồi chúng ta nói tới Chu Quân Thiên, các ngươi đối với người này có ý kiến gì không?”

Ba người Thiên Đình Chi Chủ, Lữ Thanh Trúc, Thạch Thiên Tôn đều ngẩn người ra đó, nhìn Thôi Hằng một chút lại nhìn Vương Đạo Nhất một chút, căn bản cũng không dám ngồi xuống.

“Ừm ?” Ánh mắt Thôi Hằng khẽ híp một cái.

Ba người lập tức cũng cảm giác được một cỗ áp lực vô cùng lớn xuất hiện ở trong lòng chính mình, nhất thời toàn bộ đều ngồi ở trên ghế bên cạnh.

Ngồi nghiêm chỉnh, vẻ mặt cũng vô cùng nghiêm túc.

Thật ra thì, mới vừa rồi Thôi Hằng cũng không lộ ra bất kỳ khí thế uy áp, chẳng qua là thay đổi vẻ mặt một chút mà thôi, liền một cách tự nhiên đạt tới hiệu quả này.

Hiển nhiên, ba người Thiên Đình Chi Chủ, Lữ Thanh Trúc, Thạch Thiên Tôn đã sợ hãi tới cực điểm.

Ngay cả một chút xíu tâm tư phản kháng đều không dâng lên nổi.

“Ngồi xuống nói chuyện mới thoải mái chứ sao.” Thôi Hằng gật đầu một cái với ba người, mỉm cười nói ” Vậy cứ tiếp tục đề tài mới vừa rồi, trò chuyện một chút cách nhìn của các ngươi đối với Chu Quân Thiên.”

Mặc dù lúc trước Vương Đạo Nhất miêu tả Chu Quân Thiên rất toàn diện, cũng vô cùng cặn kẽ, có thể giải thích rất nhiều chuyện, nhưng ở một mức độ rất lớn đều là an bài mà hẳn tự cho là đúng.

Tình huống thật chưa chắc như lời hắn muốn nói.

Mà Thiên Đình Chi Chủ cùng Lữ Thanh Trúc đều là từng tiếp xúc thực tế Chu Quân Thiên, Thạch Thiên Tôn cũng có thể cùng Chu Quân Thiên tồn tại liên hệ nào đó.

Cách nhìn của bọn họ đối với Chu Quân Thiên, hẳn là rất có giá trị tham khảo.

“Liên từ ngươi bắt đầu đi. ” Ánh mắt Thôi Hằng rơi vào trên người Thiên Đình Chi Chủ ” Ngươi ở trong phong ấn lấy được sáu cái tàn chi mảnh vụn kia chính là Chu Quân Thiên đưa tới đi.”

“Vâng, đúng thế. ” Thiên Đình Chi Chủ vội vàng gật đầu, lúc này bên trong nội tâm của hắn tràn đầy sợ hãi, tuyệt không dám ở trước mặt Thôi Hằng nói nửa câu nói láo ” Là hắn tìm được ta, nói muốn cùng ta tiến hành hợp tác, hắn sẽ đưa tới cho ta sáu cái thần quang chí bảo, giúp ta thoát khỏi.”

“Nếu là hợp tác, hắn không phải là chỉ có hắn làm việc đi. ” Thôi Hằng nhìn chăm chú Thiên Đình Chi Chủ, khẽ cười nói ” Như thế điều kiện ngươi đáp ứng hắn là cái gì?”

“Hắn muốn ta ở sau khi thoát khỏi, giết Thạch Thiên Tôn dị vực. ” Thiên Đình Chi Chủ trầm giọng nói.

Thật ra thì, lời nói này nói ra quả thực có chút cổ quái, dù sao bản thân Thạch Thiên Tôn liền ngồi bên cạnh.

“... ” Thạch Thiên Tôn nghe vậy trầm mặc, không nói một lời mà cúi đầu, trên khuôn mặt Thạch Nhân vốn không có bất kỳ biểu tình gì, lại toát ra vẻ mặt xấu hổ.

Chương 891: Là ai bị đùa bỡn ở trong lòng bàn tay (2)

“Giết Thạch Thiên Tôn? ” Vương Đạo Nhất chính là nhú mày, hắn cũng không biết sự sắp xếp này của Chu Quân Thiên, càng không nghĩ ra lý do Chu Quân Thiên muốn giết Thạch Thiên Tôn.

Hắn mơ hồ cảm giác, dường như có một một số chuyện đã thoát khỏi hắn không chế.

“Người đối với chuyện này có cảm tưởng gì? ” Thôi Hằng lại nhìn về phía Thạch Thiên Tôn.

“Là ta then với Quân Thiên Tôn. ” Thạch Thiên Tôn gạt đầu, vô cùng xấu hổ thờ dài nói ” Ta phản bội hắn, là ta có tội, lẽ ra bị Quân Thiên Tôn tru diệt.”

“Cái gì? ! ” Vương Đạo Nhất nghe vậy gần như không thể tin vào tai của mình.

Hắn không thể tin nhìn Thạch Thiên Tôn, cũng không để ý Thôi Hằng đang ở một bên, đứng đây hướng Thạch Thiên Tôn chất vấn ” Người gọi hắn là Quân Thiên Tôn? Người quy thuận hắn lúc nào?”

Nếu nói đến phản bội, vậy nhất định trước đó có quy thuận.

“Đạo Nhất trưởng lão, ta... Chịu đại ân lớn của Quân Thiên Tôn, cũng then với tín nhiệm của ngài đối với ta. ” Thạch Thiên Tôn mặt đây áy náy nói ” Ban đầu ngài phái ta tới vùng tinh hải này truy xét Thái Hồng trưởng lão và Lục Đạo Thiên Môn Đồ, vừa đến nơi đây, ta đã bị đánh giết.

“Lúc ấy Thái Hồng trưởng lão vốn là muốn đem ta hoàn toàn chém chết, là Quân Thiên Tôn mở miệng cầu tha thứ, để cho ta bám vào ở trên một tảng đá lúc Thiên Giới sáng lập đản sinh, lúc này mới có thể giành lấy tân sinh. n tình như vậy, ta không thể không báo.”

“Người, người... ” Vương Đạo Nhất tức thì nổi giận, ngã về phía sau một cái lại ngồi xuống, chán nản yên lặng, không nói một lời.

Vào lúc này, hắn đã biết, sự tình còn lâu mới được thuận lợi như chính mình dự đoán, thậm chí có khả năng chằng qua là ngoài mặt dựa theo kịch bản của hắn mà diễn.

Trên thực tế nhưng là câu chuyện khác.

Chu Quân Thiên nhất định là trong bóng tối làm rất nhiều chuyện hẳn không biết.

Ngay cả Thạch Thiên Tôn đều từng quy thuận qua Chu Quân Thiên, vậy Lữ Thanh Trúc... Ý niệm tới đây, hẳn không nhìn được quay đầu nhìn về phía cô gái xinh đẹp thanh lãnh này.

Đây chính là con cờ trọng yếu để hẳn chứng không Chu Quân Thiên.

Bây giờ Lữ Thanh Trúc chẳng qua là lẳng lẳng mà ngồi ở nơi đó, cũng không nói gì, biểu tình trên mặt cũng vô cùng bình tĩnh, phảng phất chuyện xảy ra mới vừa rồi không có quan hệ gì với nàng vậy.

Thôi Hằng cũng chú ý tới vẻ mặt Vương Đạo Nhất thay đổi, nhưng cũng không để ý tới, tiếp tục hướng Thạch Thiên Tôn hỏi “Người đã muốn báo đáp ân tình của Chu Quân Thiên, lại làm sao gọi là phản bội?”

“Trăm vạn năm trước, Đạo Nhất trưởng lão tới vùng tinh hải này, triệu kiến ta.” Thạch Thiên Tôn vô cùng hội hận nói “Ta sợ uy thế của Đạo Nhất trưởng lão, mang tới rất nhiều tin tức liên quan tới Quân Thiên Tôn báo cho Đạo Nhất trưởng lão biết.”

“Nhu người vậy ngược lại thì tăng thêm tín nhiệm của hẳn đối với người, đây đối với Chu Quân Thiên mà nói, hẳn là tình huống càng có lợi.” Thôi Hằng khẽ cười nói “Sau đó người lại làm việc cho Chu Quân Thiên?”

“Trong lòng áy náy không chịu nổi, Quân Thiên Tôn triệu tập ta, ta tự mình tuân theo.” Thạch Thiên Tôn một bộ vẻ mặt đương nhiên “Ta từng phản bội qua Quân Thiên Tôn, tự nhiên phải dốc hết toàn lực mà nghe lệnh.

“Ta tuân theo chỉ thị của Quân Thiên Tôn, ở bên phía Đạo Nhất trưởng lão lấy được các loại an bài của hẳn, sau đó ta đem các loại an bài chỉnh lý lại, bẩm báo cho Quân Thiên Tôn.”

“...” Vương Đạo Nhất nghe được câu này liền cảm giác hai mắt tối sầm.

Cái này có phải hay không quá bất hợp lí rồi hả?

Đây nào còn giống như là đang báo ân, thật là giống như là bị nắm tinh thần trong tay vậy!

“Năm mươi vạn năm trước, Đạo Nhất trưởng lão ý đồ đề cho Quân Thiên Tôn chuyên thể.” Thạch Thiên Tôn vẫn đang miêu tả chuyện hẳn đã làm “Lúc ấy Đạo Nhất trưởng lão cho là Quân Thiên Tôn sở dĩ không có chuyên thể, là bởi vì đối với

tình huống Thiên Giới không yên tâm, cảm thấy chưa đủ an ổn.

“Vì vậy, hắn liền chế tạo một cái hoàn cảnh Thiên Giới phong bế, ngăn cách với đời, để cho Quân Thiên Tôn lựa chọn chuyên thể, từ đó giảm xuống liên hệ cùng Lục Đạo Thiên Môn Đồ.

“Quá trình này cần Cửu Thiên Tôn chúng ta bên này phối hợp diễn một trận tiết mục phái binh xâm lấn Thiên Giới, còn phải thành công mà đem Thiên Đình Chi Chủ phong ấn mới được, quá trình là vô cùng thuận lợi, gần như không có gặp phải khó khăn gì.

“Toàn bộ quá trình, toàn bộ phương hướng, Quân Thiên Tôn đều biết, thậm chí vì thúc đẩy hoàn cảnh kết cục trong kế hoạch, hắn còn cố ý trong bóng tối làm an bài, hắn là trước làm gì, sau làm gì, làm như thế nào, đều liệt kê rõ ràng.

“Ngoài ra, thật ra thì ban đầu chúng ta sợ dĩ có thể dễ dàng đem Thiên Đình Chi Chủ phong ấn, cũng là bởi vì Quân Thiên Tôn đã đem toàn bộ nhược điểm của Thiên Đình Chi Chủ đều nói cho chúng ta biết.”

“...” Thiên Đình Chi Chủ ở một bên mặt lộ vẻ ngạc nhiên.

Mấy chục vạn năm qua, hắn thật ra thì một mực đang nghi ngờ, tại sao Cửu Thiên Tôn dị vực có thể vô cùng tinh chuẩn nhằm vào nhược điểm của mình?

Nếu như không phải nhược điểm của hắn đều bị nhằm vào, khẳng định không dễ dàng như vậy liền bị phong ấn.

Không nghĩ tới càng là Chu Quân Thiên báo cho biết.

Càng châm chọc là, cuối cùng người cứu hắn đi ra ngoài cũng là Chu Quân Thiên, hắn thậm chí còn đối với Chu Quân Thiên mang lòng cảm kích.

Bây giờ tức thì có một loại cảm giác ăn phải con ruồi.

Chương 892: Là ai bị đùa bỡn ở trong lòng bàn tay (3)

“Sau này Thiên Giới giống như Đạo Nhất trưởng lão dự đoán vậy, Thiên Giới Chi Môn đóng cửa, hai giới hoàn toàn phân cắt ra.” Thạch Thiên Tôn tiếp tục nói ” Quân Thiên Tôn cũng ở vào tình thế như vậy lựa chọn chuyển thế làm người, không lại coi như khí linh chí bảo.

“Đạo Nhất trưởng lão cho là dưới tình huống này, liên lạc giữa Quân Thiên Tôn cùng Lục Đạo Thiên Môn Đồ sẽ yếu bớt, thực tế cũng không phải như vậy, coi như Quân Thiên Tôn chuyển thế, vẫn đối với Lục Đạo Thiên Môn Đồ bảo lưu lực chừng không cực mạnh.

“Chỉ bất quá, Quân Thiên Tôn là muốn làm ‘Người ‘. Cho nên tận lực ẩn giấu lực không chế của chính mình đối với món chí bảo đó, tại trong năm tháng rất dài sau khi chuyển thế, cũng gần như chưa từng dùng qua sức mạnh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ.

“Vì theo đuổi trải nghiệm làm người chân chính, sau đó Quân Thiên Tôn thậm chí chủ động làm cho mình thành hài nhi mất hết trí nhớ, lấy trạng thái tinh khiết xem như người mà sinh hoạt, đoạn thời gian đó ta cũng không nhận được qua chỉ thị của Quân Thiên Tôn.”

Cái này chắc là chỉ Chu Quân Thiên thời kỳ Đạo Nhất Tông.

“Việc Chu Quân Thiên làm còn thật không ít.” Thôi Hằng cười một tiếng, lại hỏi “Thái Hồng Tinh lần đó, mở ra Thiên Giới Chi Môn chính là ngươi, hay là Chu Quân Thiên?”

“Là Quân Thiên Tôn.” Thạch Thiên Tôn vô cùng cung kính nói “Một luồng linh thức của Quân Thiên Tôn bám vào trên người của ta, nắm trong tay thân thể của ta, đó cũng là một lần cuối cùng ta thấy Quân Thiên Tôn.”

“Một lần kia mở ra Thiên Giới Chi Môn, là vì mang Lục Đạo chí bảo thần quang đưa đến trong mộ địa của Lữ Thanh Trúc.” Thiên Đình Chi Chủ ở bên cạnh nói tiếp ” Khi dị vực xâm lấn, Lữ Thanh Trúc sẽ mượn Lục Đạo chí bảo thần quang này khôi phục lại một cái trạng thái không phải sống cũng không phải chết.

“Đồng thời Lục Đạo chí bảo thần quang kia cũng sẽ phải chịu ảnh hưởng bởi bố trí trong mộ của ta, trực tiếp bị đưa đến trong tay của ta, giúp ta phá vỡ phong ấn, còn có thể giúp ta bước vào Phá Toái chi cảnh.”

Nói tới chỗ này, hấn dừng một chút, lắc đầu cười khô nói ” Chỉ là không nghĩ tới cũng chẳng qua chỉ là một con cò của Chu Quân Thiên thôi, những chí bảo thần quang này rõ ràng đều là tàn chi mảnh vụn của Lữ Thanh Trúc đời trước, cuối cùng đều bị Lữ Thanh Trúc triệu hồi, ta cũng không thể đột phá đến cảnh giới Phá Toái.”

Hiển nhiên, Thiên Đình Chi Chủ hoàn toàn là bị Chu Quân Thiên coi thành một cái công cụ, dùng xong liền ném.

Quả thực có chút thâm trầm.

“Có thể làm con cò cho phu quân ta, là vinh hạnh của người.” Lữ Thanh Trúc bỗng nhiên mở miệng nói.

“... ” Vương Đạo Nhất nghe vậy há hốc mồm, muốn nói lại thôi, đã ngay cả tâm tư than thở cũng không có, thậm chí còn có một loại cảm giác quả nhiên là như thế.

Bất quá, Lữ Thanh Trúc dường như cũng không muốn bỏ qua cho hấn, ánh mắt trong trẻo lạnh lùng nhìn Vương Đạo Nhất, nhàn nhạt nói: “Ngài không cần như vậy, thật ra thì ta còn muốn cam chịu ngài. Nếu không phải ngài kết hợp, ta làm sao có thể cùng người tuyệt thế như phu quân ở chung một chỗ?”

“... Khi nào thì bắt đầu?” Vương Đạo Nhất chán nản nói.

“Ồ sau khi ngài để cho ta chết giả, thần hồn yên lặng, chỉ để lại biểu tượng ý thức biên soạn nên, ta ở bên trong bóng tối vô tận, lần đầu tiên tiếp xúc đến phu quân.” Trên khuôn mặt trong trẻo lạnh lùng của Lữ Thanh Trúc hiện ra nụ cười ” Khi đó hấn còn chưa chuyên thế, nhưng cũng đã đóng dấu thật sâu ở trong lòng của ta.

“Về sau trong năm tháng rất dài, ta thật ra thì vẫn luôn đang yên lặng mà quan sát hấn, rốt cuộc có một ngày, hấn trở thành hài nhi, mất trí nhớ đời trước, ngài cũng ủy nhiệm cho ta nhiệm vụ, ta liền thành Lâm Thanh Trúc, thành sự muội của hấn, thê tử của hấn, còn sinh một đứa con gái cho hấn.”

“... ” Vương Đạo Nhất đã hoàn toàn hết ý kiến, thanh âm đều có chút run rẩy ” Người, người là cường giả Phá Toái cảnh tu luyện không biết bao nhiêu vạn năm, không phải là cô bé mới biết yêu! Làm sao, làm sao có thể sẽ có loại chuyện này? !”

Chuyện trải qua này của Lữ Thanh Trúc, hấn thấy thật sự là quá mức không hợp thói thường, loại biến hoá tâm tình này, loại điên cuồng ái mộ này, lại là chuyện một cường giả Phá Toái cảnh làm nên.

Thật là không thể tưởng tượng nổi, thật không thể tin nổi.

“Tinh thần của hai người bọn họ đều từng chịu ảnh hưởng của thủ đoạn bên ngoài, thủ đoạn của Chu Quân Thiên cực kỳ bí mật, khó mà phát hiện.” Thôi Hằng nói với Vương Đạo Nhất một câu.

Ở dưới sự cảm ứng thần trí của hắn, thế giới tinh thần của Thạch Thiên Tôn cùng Lữ Thanh Trúc đều nhận được một ít điều chỉnh cực kỳ nhỏ.

Điều này ở một mức độ rất lớn có thể ảnh hưởng kiểu suy nghĩ của bọn hắn, thậm chí còn thuộc về tác phong làm việc.

Vô cùng có khả năng chính là một trong những nguyên nhân hai người có biểu hiện như bây giờ.

“Vô luận như thế nào, đây đều là Chu Quân Thiên đem ta lừa bỡn ở trong lòng bàn tay.” Vương Đạo Nhất mặt đầy khổ sở lắc đầu, cả người trở nên vô cùng tiêu tụy, gương mặt cũng già nua đi rất nhiều.

Bỗng nhiên, hắn đứng dậy.

“Nhưng ta không hiểu! Hắn nếu sớm đã phát hiện sự hiện hữu của ta, tại sao không trực tiếp chạy trốn, mà là lưu lại cùng ta diễn xuất? Chu Quân Thiên, hắn... Rất cuộc muốn làm gì?!”

Chương 893: Khí tức quen thuộc trong Quân Thiên Cung (1)

“Mục đích của Chu Quân Thiên, quả thật quý dị khó lường.” Thôi Hằng như là nghĩ tới điều gì, trầm giọng nói ” Đi Quân Thiên Cung một chuyến đi.”

Ngay sau đó, hư không quanh người hắn liền nổi lên tầng tầng rung động, như là sóng nước khuếch tán ra, trong nháy mắt liền mang theo bốn người Vương Đạo Nhất, Thiên Đình Chi Chủ, Thạch Thiên Tôn, Lữ Thanh Trúc đi tới trong Quân Thiên Cung Minh Hải Tinh.

Cùng lần trước hắn đi tới nơi này so sánh, Quân Thiên Cung cũng không có sinh ra biến hóa gì, vẫn là trống rỗng, ngoại trừ tòa bàn thờ thần bày đầy linh vị kia ra, đều không có bày biện gì.

Những thứ linh vị này sắp xếp lẻ loi ở chỗ này, yên lặng vạn cổ năm tháng, để trong này có một loại khí tức bi thương cùng đau thương.

Thôi Hằng nhìn những linh vị này, như có điều suy nghĩ.

Ngay từ lúc hắn lần đầu tiên tới nơi này, cũng cảm giác được bên trên những linh vị này ẩn chứa tâm tình bi thương, nhưng trước kia hắn hiểu về Chu Quân Thiên cũng không nhiều, cũng không cảm giác tâm tình bi thương đậm đà nơi này là chuyện kỳ quái gì.

Nhưng ở hiện tại sau khi hiểu được tin tức, cũng có chút không tâm thường.

“... Linh vị ái thê Lâm Thanh Trúc của ta, linh vị ái nữ Chu Tuyên Cơ của ta.” Lữ Thanh Trúc thấy hai cái linh vị này tức thì mắt ứa lệ, lâm lâm nói ” Phu quân...”

Vương Đạo Nhất thấy đông đảo linh vị trên cái bàn thờ thần này lại cũng có chút hoảng hốt, nhất là thấy cái linh vị xếp hàng ở phía trên nhất kia, trầm giọng nói: “Linh vị thầy của ta Lâm Thiện Trường, hắn lại sẽ lập bài vị cho đạo hóa thân kia của ta.”

Thiên Đình Chi Chủ cùng Thạch Thiên Tôn chính là đứng ở một bên không nói một lời.

Thật ra thì bọn họ đều cảm giác hết sức ngoài ý muốn, bên trên những linh vị này bảo lưu tâm tình cực kỳ đậm đà.

Có thể khiến cho người thấy linh vị đều cảm giác được một loại tâm tình bi thương nồng đậm.

Đây là tình huống chỉ có khi ở lúc chệ tạo linh vị trút xuống tâm huyết thậm chí là tinh thần.

Chu Quân Thiên lại cũng sẽ có lúc tâm tình phong phú như vậy.

Chẳng lẽ hẳn lúc ấy thật trở thành hài nhi thuần khiết, không lại có trí nhớ trước đây?

“Chu Quân Thiên sẽ một mực cùng người diễn xuất, thậm chí không tiếc làm cho mình rơi vào mất trí nhớ kiếp trước, đây chỉ sợ sẽ là một cái nguyên nhân trong đó.” Thôi Hằng trầm giọng nói “Nhân tính, hẳn cần càng nhiều nhân tính hơn.

“Bất luận là chuyên thế đến Tử Dương Thiên bá làm thầy, lấy thân phận đệ tử tông môn chinh chiến tứ phương, hay là bị giáng chức đến nhân gian, lâm vào mất trí nhớ kiếp trước, đều có thể để cho hẳn càng giống như người sống.

“Người cho rằng đây là an bài hẳn, tính toán hẳn, hẳn thấy những thứ này đều là đường tắt có thể giúp hẳn nắm giữ nhiều nhân tính hơn, mà chỉ cần hẳn duy trì liên lạc giữa mình cùng sáu tòa Thiên Môn, cũng sẽ không có nguy hiểm chân chính.”

“Chỉ là như vậy?” Vương Đạo Nhất mặt đầy ngạc nhiên, có chút không thể tin nói “Chỉ là vì có nhiều nhân tính hơn? Thất tình lục dục, tâm tình phức tạp, cái này hẳn là đồ vật sau khi bước vào Chân Giới liền từ bỏ mới đúng.”

“Thì ra phương pháp tu luyện của các người còn chú trọng cái này?” Thôi Hằng nghe vậy nở nụ cười, khẽ gật đầu một cái nói “Ta ngược lại thật ra không cảm thấy như vậy, người tu luyện bất luận là muốn phải trường sinh bất tử, hay là có sức mạnh cường đại, đều không nên mất nhân tính.

“Người tu luyện cũng là người, là xem như người sống, khổ cực tu luyện cũng không phải đem mình luyện thành đá cuội vô cảm không biết gì, vô tình vô dục, giữ nhân tính là chuyện phải có.

“Huống chi, Chu Quân Thiên vốn là khí linh pháp bảo, có lẽ đối với hẳn mà nói, nhân tính là thứ càng đây trân quý, vậy thì để cho hẳn nguyện ý vì thế hao hết trắc trở.

“Chẳng qua, hẳn dù sao cũng là một cường giả cảnh giới cao siêu, dựa theo Chân Giới tam cảnh trong lời người nói đề tính, hẳn ít nhất cũng là Hồn Động cảnh đỉnh phong, thậm chí khả năng đã đạt đến Huyền Hải.

“Cường giả cảnh giới như vậy, mưu tính một chuyện, mục đích chưa chắc là đơn độc, có lẽ hẳn cũng không chỉ là vì đạt được càng nhiều nhân tính hơn, cũng có thể có mục đích khác.”

Nói tới chỗ này, hãn bỗng nhiên đi lên phía trước, đi tới trước toà bàn thờ thần này, ánh mắt rơi vào bên trên linh vị trống không đó.

Ngay sau đó, trong tròng mắt của hãn dâng lên hào quang màu tử kim.

Ở bên dưới ánh mắt Thôi Hằng nhìn chăm chú, bên trên cái linh vị trống không này rốt cuộc hiện ra chữ viết.

“Linh vị của bản thân Chu Quân Thiên.”

Ngay tại trong nháy mắt khi hãn thấy bên trên cái linh vị trống không này hiện hiện ra chữ viết, lập tức liền có một cỗ khí thế uy áp vô cùng mạnh mẽ từ bên trên linh vị trống không này bạo phát ra.

Chỉ một thoáng, một cỗ sức mạnh chấn động cực kỳ mạnh mẽ lấy Quân Thiên Cung làm trụ cột khuếch tán ra.

Toàn bộ Minh Hải Tinh kịch liệt run rẩy, sông băng đông kết không biết bao nhiêu vạn năm trong nháy mắt sụp đổ, tất cả sinh linh sống ở trên viên tinh cầu này đều ở trong khoảnh khắc tan thành mây khói.

Cỗ sức mạnh chấn động cực kỳ kinh khủng này có tốc độ khuếch tán nhanh tới cực điểm, ở cùng lúc khi đem tất cả sinh linh sống trên Minh Hải Tinh đều đánh chết, liền đã tới Thiên Chúc Tinh.

Chương 894: Khí tức quen thuộc trong Quân Thiên Cung (2)

Ở trên Thiên Chúc Tinh có đất thực tập Thôi Hằng thiết lập, còn có Thôi Hằng Thiên Chúc Tinh Thân cố ý điêm hóa, nên coi như là một cái tinh cầu cường đại nhất trong tinh hệ này.

Nhưng mà tại trước mặt cỗ sức mạnh chấn động này, vẫn không có chút lực phản kháng nào.

Đối mặt cỗ sức mạnh đột nhiên đánh tới này, Thiên Chúc Tinh thân ngay lập tức liền bạo phát ra tất cả uy năng, thân thể Tinh Thân hoàn toàn hiện hóa, trở nên so với toàn bộ Thiên Chúc Tinh còn to lớn hơn, mang bản thể tinh cầu bao bọc tại bên trong thân thể Tinh Thân.

Nhưng chỉ là trong nháy mắt, thân thể Tinh Thân của Thiên Chúc Tinh Thân liền bị chấn chia năm xẻ bảy, vô số ánh sao văng tung tóe tứ tán, lại trực tiếp vẫn lạc tại chỗ.

Thiên Chúc Tinh bị bao bọc ở bên trong cũng theo đó sụp đổ.

Đông đạo Kim Tiên, Vô Cực Kim Tiên trên tinh cầu tựa như là thuyền cá nhỏ bằng gỗ đối mặt cơn sóng thần, trong chớp mắt liền bị phá hủy, thậm chí có rất nhiều người đều không kịp phản ứng là chuyện gì xảy ra, liền lâm vào trong một mảng bóng tối, không có ý thức.

Cả viện Thiên Chúc Tinh phẳng phất như là giấy dán vậy, cỗ lực chấn động kinh khủng này dễ như bỡn càn quét hết thảy, không gì trở ngại liền hủy diệt ngôi sao trong nửa cái tinh hệ.

Sau đó chính là Đạo Chu Tinh.

Bất quá, vào lúc này, Thôi Hằng đã thi triển pháp lực, ngưng tụ thành một đạo hư không lá chắn tại trước cỗ chấn động này, đem chặn lại.

Cùng lúc đó, đạo pháp lực này còn ẩn chứa tác dụng ổn định không gian, trực tiếp đối với không gian cả cái tinh hệ tiến hành gia cố, trong nháy mắt liền đem cỗ lực chấn động xảy ra bất ngờ này tiêu trừ trong vô hình.

Ở sau khi đem cỗ lực chấn động này tiêu trừ, đạo pháp lực này của Thôi Hằng chỉ tiêu hao một chút nhỏ.

Vì vậy lại cho thấy thủ đoạn hư không tạo vật, trong nháy mắt liền đem tinh cầu mới vừa bị cỗ lực chấn động này hủy diệt khôi phục nguyên trạng, sau đó lại thi triển thuật Khởi Tử

Hồi Sinh, đem những sinh linh mới vừa rôi tan thành mây khói kia cũng đều phục sinh.

Hết thầy đều khôi phục nguyên trạng.

Giống như là chuyện gì cũng chưa từng xảy ra vậy.

Trên thực tế, trừ đi một ít Kim Tiên, Vô Cực Kim Tiên tu vị cao siêu, linh giác ben nhạy biết rõ mình mới vừa chết một lần ra, sinh linh tầng thấp thật vẫn không biết vừa mới xảy ra cái gì.

Chỉ cảm thấy mắt chính mình bỗng nhiên tối sầm lại, tinh thần hoảng hốt một chút, sau đó liền khôi phục nguyên trạng, căn bản là không cảm giác được dị thường gì.

Đây chính là chênh lệch trong bản chất cảnh giới.

Quá mức to lớn.

...

Trong Quân Thiên Cung, ngoại trừ Thôi Hằng ra, mấy người đều mặt lộ vẻ hoảng sợ, khắp khuôn mặt là vẻ mặt lòng vẫn còn sợ hãi.

Nhất là Vương Đạo Nhất, càng là mặt như màu đất, trong hai mắt tràn đầy kinh hãi, run giọng nói: “Là khí tức của Chu Quân Thiên, là sức mạnh của Chu Quân Thiên, cỗ lực lượng này ít nhất cũng là cảnh mới Huyền Hải sơ thành, thậm chí khả năng mạnh hơn!”

“Đây là hậu thủ hẩn lưu lại ở chỗ này. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, trầm giọng nói ” Cái bài vị này nhưng thật ra là một cái linh dẫn, hẩn nếu là ở những địa phương khác thân tử hồn tiêu, Chân Linh liền lại ở chỗ này khôi phục.

“Nơi này là địa phương hẩn dùng để bảo toàn tánh mạng cho chính mình, mặc dù đối với Quân Thiên Cung không có làm phòng vệ, nhưng lại ở bên trên bài vị này để lại sức mạnh cực kỳ mạnh.

“Quân Thiên Cung không phòng bị chút nào có thể hạ xuống tính cảnh giác của người, chỉ khi nào có người phát hiện chân tướng khôi linh vị này, sẽ có sức mạnh bộc phát ra, tiêu diệt hết thầy người phát hiện dị thường nơi này.”

Thật ra thì, hẩn có thể ở trong nháy mắt khi bài vị này bộc phát ra khí thể uy áp cùng lực lượng chấn động liền đem nó trừ khử.

Bất quá, hẩn cũng không có làm như vậy.

Về phương diện này là vì tìm tòi nghiên cứu mục đích Chu Quân Thiên lưu lại cỗ lực lượng này, cần để cho cỗ lực lượng này thích hợp mà hiện ra một chút uy năng.

Hơn nữa hết thảy đều bị hãm nằm trong bàn tay, tất cả địa phương bị ảnh hưởng, hãm đều có thể khôi phục nguyên trạng.

Mặt khác chính là hãm tại trong cổ bài vị này phát hiện một luồng khí tức hãm hết sức quen thuộc.

Lại là khí tức của Hồng Phú Quý.

Khỏi bài vị này không chỉ là “Điểm Phục Sinh ” của Chu Quân Thiên lại cũng là “Điểm Phục Sinh ” của Hồng Phú Quý.

Chỉ bất quá chủ đạo hết thảy vẫn là sức mạnh của Chu Quân Thiên, một luồng khí tức kia của Hồng Phú Quý của thuộc về một phe được bảo hộ.

Về mặt thời gian đến xem, chính là lúc ban đầu Triệu Hồng Từ mang theo Hồng Phú Quý rời đi Đạo Chu Tinh.

Lúc đó Triệu Hồng Từ vì lưu lại Tinh Đồ chỉ dẫn cho Hồng Vĩnh, đi tới Minh Hải Tinh.

Chắc là khi đó, khí tức của Hồng Phú Quý bị lưu lại bên trên bài vị này.

Chương 895: Khí tức quen thuộc trong Quân Thiên Cung (3)

“Không nghĩ tới ở chỗ này lại có thể gặp được đến đồ vật liên quan tới Phú Quý nhi.” Ánh mắt Thôi Hằng thâm thúy, nhìn chăm chú cái bài vị này, bắt đầu thuận theo sức mạnh lưu lại phía trên tiến hành truy lùng.

Loại thủ đoạn đem một sự vật xem như “Điểm Phục Sinh” này, nhất định tồn tại lực lượng liên lạc giữa bản thể cùng “Điểm Phục Sinh”.

Chu Quân Thiên thân là người bố trí “Điểm Phục Sinh” này, chạy không khỏi loại truy lùng này.

Chỉ cần Thôi Hằng thuận theo cỗ lực lượng này tiến hành truy lùng, liền có thể tìm được tung tích Chu Quân Thiên.

Mà Chu Quân Thiên có lẽ biết được tung tích Hồng Phú Quý.

Tuy nói Thôi Hằng không có tận lực đi tìm Hồng Phú Quý cùng Khương Thất Thất, nhưng nếu gặp đâu mỗi liên quan tới bọn họ, dĩ nhiên là phải tìm tòi nghiên cứu một phen.

Lần trước hẳn lấy được tin tức về Hồng Phú Quý, vẫn là khi ở Thái Hồng Tinh, chỉ biết Hồng Phú Quý đi dị vực.

Vốn là hẳn tính toán đợi sau khi chuyện Thiên Giới kết thúc, phải đi những tinh vực khác nhìn một chút.

Một mặt là thông qua giao lưu đối với phép tắc khác nhau của tinh vực khác nhau, tiên một bước hoàn thiện tu vi Hóa Thần trung kỳ của chính mình, mặt khác cũng có thể thuận tiện thăm dò một chút tung tích Hồng Phú Quý.

Mặc dù Thôi Hằng sau khi đột phá đến Hóa Thần trung kỳ, lại ở trong vùng tinh hải này đã khó mà đạt được tăng lên gì rõ ràng, nhưng vẫn có thể tiến hành hoàn thiện nhất định đối với tu vi hiện hữu, để cho việc tu hành của tự thân trở nên càng toàn diện.

Ở bên dưới ánh mắt Thôi Hằng nhìn chăm chú, sức mạnh Chu Quân Thiên lưu lại trên cái linh vị này giống như là hóa thành một cái dây dẫn, chỉ dẫn phương hướng ở trong tinh không vũ trụ mịt mờ này.

Vượt qua lần lượt Giới Vực, một mảnh lại một mảnh tinh không, cuối cùng một viên hành tinh vô cùng to lớn xuất hiện ở bên dưới ánh mắt nhìn chăm chú của Thôi Hằng, giọi vào tròng mắt của hắn.

Thái Hồng Tinh!

“Là Thái Hồng Tinh. ” Ánh mắt Thôi Hằng khẽ híp một cái.

Thông qua tiến hành truy lùng đối với cỗ lực lượng Chu Quân Thiên lưu lại này, hẳn phong tỏa Thái Hồng Tinh, nơi này chính là địa phương mà liên lạc giữa Chu Quân Thiên cùng linh vị biến mất.

“Liên lạc biến mất ở Thái Hồng Tinh, là ý nghĩa Chu Quân Thiên ở chỗ này đi một cái địa phương ngăn cách liên lạc với linh vị? Phú Quý nhi có thể hay không cũng cùng đi theo? ” Thôi Hằng rơi vào trong trầm tư.

Hắn vẫn cảm thấy Thái Hồng Tinh có chút cô quái, tại sao một ngôi sao vốn hết sức bình thường, sẽ bị Chu Quân Thiên nhìn trúng, bị đưa vào bên trong Thiên Giới Chi Môn?

Liên chi là vì thuận lợi cho dị vực tiến hành tập kích?

Nhưng đứng ở góc độ của Chu Quân Thiên mà nói, nếu như chỉ là vì thúc đẩy chiến đấu giữa hai cái tinh vực, như thế hẳn căn bản cũng không cần phải bám thân vào Thạch Thiên Tôn, tự mình đi Thái Hồng Tinh.

Mục đích thực sự khiến hắn làm như vậy, đến nay vẫn không biết được.

Nếu như Thái Hồng Tinh có chỗ đặc thù gì, cũng rất dễ dàng giải thích những này.

Hắn có thể là vì đối với Thái Hồng Tinh tiến hành bố trí bí ẩn, tiện đề đi một chỗ thân bí!

Lực lượng Chu Quân Thiên lưu lại là tầng thứ Huyền Hải cảnh, đã có thể so với Hóa Thân sơ kỳ, địa phương hẳn đi lại có thể ngăn cách loại liên lạc trình độ này, nhất định là có sức mạnh tầng thứ cao hơn.

Ít nhất vượt qua Hóa Thần sơ kỳ, hoặc là đạt tới Hóa Thần trung kỳ.

Thậm chí khả năng mạnh hơn.

Cố ý đem Thái Hồng Tinh đưa vào bên trong Thiên Giới Chi Môn tiến hành bố trí cũng rất dễ hiểu.

Hắn là khí linh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ, cũng là khí linh của Thiên Giới Chi Môn, bên trong Thiên Giới Chi Môn chính là địa phương hoàn toàn bị hắn chưởng khống, có thể dễ dàng lừa gạt được Vương Đạo Nhất dò xét.

“Thái Hồng Tinh, Thái Hồng... ” Thôi Hằng nghiên ngẫm hai cái từ ngữ này, ngược lại nhìn về phía Vương Đạo Nhất

bên cạnh, trầm giọng hỏi, “Người đôi với Thái Hồng Tinh tiên hành qua dò xét sao?”

“Thái Hồng Tinh?” Vương Đạo Nhất nghe vậy hơi sùng sờ, ngay sau đó gật đầu nói ” Dò xét qua hai lần, tên của ngôi sao này quá mức cô quái, cùng Thái Hồng vô cùng tương tự, ta không có khả năng bỏ qua cho.

“Nhưng hai lần này ta cũng không có tra được chỗ dị thường gì, nhất là ở sau khi nó đã tiên vào Thiên Giới Chi Môn một lần, ta hướng nó tiến hành kiểm tra một lần, cũng không có tra được cái gì.

“Thượng Tiên, chẳng lẽ viên Thái Hồng Tinh này thật cùng Thái Hồng có liên quan?”

“Chưa chắc.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, bỗng nhiên lại nghĩ đến một chuyện, hỏi, “Người khi đó là biết Thạch Thiên Tôn muốn mở ra Thiên Giới Chi Môn đưa Thái Hồng Tinh vào Thiên Giới Chi Môn?”

“Biết, biết.” Biểu tình trên mặt Vương Đạo Nhất nhất thời trở nên có chút lúng túng, hẳn cũng ý thức được Thái Hồng Tinh nhất định là tồn tại dị thường, nhưng hơn phân nửa không phải là cùng Thái Hồng có liên quan, mà là cùng Chu Quân Thiên có liên quan.

“Để cho Thái Hồng Tinh tiến vào trong Thiên Giới Chi Môn, hẳn là suy nghĩ để cho bị ánh sáng đỏ thẩm tập kích, tiện cho dị vực tập kích.” Thôi Hằng như cười mà không phải cười nói ” Nhưng ngôi sao thích hợp có rất nhiều, tại sao chọn trúng Thái Hồng Tinh?”

“Vâng, là Thạch Thiên Tôn đề nghị.” Vương Đạo Nhất cắn răng nói.

“Quả nhiên là như vậy.” Thôi Hằng cười một tiếng.

Thạch Thiên Tôn nhưng là đối với Chu Quân Thiên nghe lời răm rắp.

Ngay sau đó chung quanh ánh sáng khuếch tán, hẳn lại mang mọi người đi tới bên trên Thái Hồng Tinh.

Hóa Thần trung kỳ đi tới nơi này, trải nghiệm cùng trước kia tự nhiên bất đồng.

Thôi Hằng lập tức cũng cảm giác được trong địa tâm có chỗ không giống bình thường.

Chương 896: Cửa vào thế giới đĩa thiên hà, dự định sau này (1)

Lần trước Thôi Hằng tới Thái Hồng Tinh vẫn là lúc ở Hóa Thần sơ kỳ.

Khi đó hắn đã từng tiến hành kiểm tra qua đối với nơi này, nhưng cũng không phát hiện chỗ dị thường gì.

Nhưng bây giờ hắn lại có thể cảm giác được một cách rõ ràng, ở trong địa tâm chỉ hạch Thái Hồng Tinh, có một chỗ không gian đang co rúc, tạo thành một cái vòng xoáy hư không cực kỳ ẩn núp.

Cái vòng xoáy hư không này tựa như là một cái cửa, như là dẫn tới một vùng đất không biết.

Chung quanh bao phủ bởi một tầng lá chắn mơ hồ, đem vòng xoáy hư không này ngăn cách với ngoại giới, cũng che giấu cảm giác của ngoại giới đối với vòng xoáy hư không này.

“Tầng thứ sức mạnh tạo thành loại lá chắn che chở này đã vượt qua Hóa Thần sơ kỳ, đây chính là thực lực Huyền Hải cảnh đỉnh phong?” Thôi Hằng như có điều suy nghĩ cảm giác lấy dị thường trong địa tâm chỉ hạch Thái Hồng Tinh.

Từ thủ đoạn ẩn núp vòng xoáy hư không này đến xem, thực lực của Chu Quân Thiên không phải chuyện đùa, thậm chí có thể là nhân vật mạnh nhất trong vùng tinh hải này.

Vượt qua thực lực Hóa Thần sơ kỳ!

Coi như là Thôi Hằng trước khi đột phá, đối với thực lực như vậy cũng sẽ tràn đầy kiêng kỵ.

“Căn cứ vết tích lưu lại bên trên vòng xoáy hư không này, là ba ngàn năm trước có mở ra qua một lần, mấy trăm năm trước có mở ra qua một lần.”

Trong lòng Thôi Hằng suy đoán nói “Lần ba ngàn năm trước đó có khí tức sức mạnh liên hệ cực kỳ mật thiết với Chu Quân Thiên, một lần mấy trăm năm trước kia liên phải nhỏ rất nhiều.

“Người trước hắn là Chu Quân Thiên tự mình tiến vào vòng xoáy hư không, người sau hắn là vết tích Phú Quý nhị lưu lại, hai người chênh lệch hơn hai nghìn năm, ngay cả vết tích đều không giống nhau.

“Chẳng lẽ nói Chu Quân Thiên thật ra thì ngay từ lúc ba ngàn năm trước cũng đã hoàn thành tất cả bố trí, tiến vào vòng

xoáy hư không, mà Phú Quý lúc sau có thể là lấy được chỉ dẫn của hắn, cũng tiến vào trong vòng xoáy hư không.”

Ý niệm tới đây, thân hình của hắn thoáng một cái, liền mang theo đám người Vương Đạo Nhất đi tới bên trong địa tâm chi hạch Thái Hồng Tinh.

Địa tâm chi hoá cháy hùng hực, nhiệt độ của nơi này cực cao.

Bất quá, đối với bọn người Thôi Hằng cùng Vương Đạo Nhất mà nói, nhiệt độ như vậy là không ảnh hưởng chút nào.

Lúc này, đám người Vương Đạo Nhất vẫn còn ở trong một loại trạng thái vô cùng mê mang.

Bọn họ không biết tại sao Thôi Hằng sẽ bỗng nhiên rời đi Quân Thiên Cung, đi tới Thái Hồng Tinh, tại sao bỗng nhiên đi tới trong địa tâm chi hạch Thái Hồng Tinh.

Đây là có phát hiện gì sao?

“Ồ nơi này.” Ánh mắt Thôi Hằng nhìn chăm chú phía trước, nâng tay phải lên nhẹ nhàng nhấn một cái, liền có một ít pháp lực khuếch tán mà ra.

Cùng lúc đó, địa tâm chi hoá cháy hùng hực phía trước hắn tức thì liền từ trung gian tách ra, hiện ra chỗ hoàn toàn trống trải, nhưng cũng không có bất kỳ sự vật, trống rỗng.

Nhưng theo một tia pháp lực kia của Thôi Hằng khuếch tán, tràn ngập ở chỗ trống trải này, liền có một tầng ánh sáng chói màu Tử Kim nhạt hiện hiện ra, ở trong khu vực này không ngừng quanh quẩn, tạo thành một cái vòng xoáy hư không.

“Lực lượng của đĩa thiên hà!” Vương Đạo Nhất ngay lập tức sẽ nhận ra sức mạnh ẩn chứa bên trong loại ánh sáng chói màu Tử Kim này, rõ ràng chính là lực lượng kỳ dị bao phủ trung ương tinh hải.

Giống nhau như đúc, không sai chút nào!

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

Thật ra thì, ở sau khi đi tới địa tâm chi hạch, hắn liền đã phát hiện, cái vòng xoáy không gian này, thật ra thì chính là một đoàn khí hồng mông vạn vạn, nối liền với thiên địa trong đĩa thiên hà trung ương tinh hải.

“Nếu mà ta đoán không sai mà nói, Chu Quân Thiên hẳn là ở ba ngàn năm trước liền thông qua cái vòng xoáy hư không này tiến vào thiên địa trong đĩa thiên hà.” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng ” Phú Quý hẳn là ở mấy trăm năm trước đi vào.”

Nhưng vấn đề chính là ở chỗ, Hồng Phú Quý vì sao lại dọc theo bố trí Chu Quân Thiên lưu lại mà tiến vào thiên địa trong đĩa thiên hà trung ương, trong linh vị trống không Chu Quân Thiên lưu lại ở Quân Thiên Cung tại sao sẽ thu nạp khí tức của Hồng Phú Quý, cũng trở thành “Điềm Phục Sinh” của Hồng Phú Quý?

Điều này cũng rất khiến cho người mê muội, hoàn toàn không nghĩ tới nguyên do.

“Giữa Phú Quý nhi cùng Chu Quân Thiên, hẳn là tồn tại giao lưu.” Trong lòng Thôi Hằng suy đoán nói “Có lẽ Chu Quân Thiên ở những địa phương khác đã lưu lại cái bố trí gì, bị Phú Quý phát hiện?”

“Bất quá, đầu mối đã đứt ở nơi này, tình huống cụ thể rất cuộc như thế nào, sợ rằng phải chờ sau khi ta tiến vào thiên địa trong đĩa thiên hà trung ương tinh hải này mới có thể tiếp tục thăm dò.

“Tiếp đó, trước an bài tốt chuyện Thiên Giới, sau đó đi mấy cái tinh vực khác nhìn một chút, tiến một bước hoàn thiện tu vi Hóa Thân trung kỳ, cũng có thể nhìn một chút xem Chu Quân Thiên có hay không lưu lại dấu vết của hãn.”

Chương 897: Cửa vào thế giới đĩa thiên hà, dự định sau này (2)

Đối với hắn mà nói, quá trình thăm dò dấu vết của Chu Quân Thiên, đúng là quá trình hiểu rõ chân tướng của cái thế giới này.

Càng hiểu rõ cái thế giới này, có thể tiến hành giao lưu cũng càng thâm nhập.

Vậy thì có thể trực tiếp xúc tiến tu vi của hắn tăng trưởng.

Đương nhiên, con đường cốt lõi nhất, vẫn là phải tìm địa phương tầng thứ cao hơn, tiến hành giao lưu, tiến độ tu hành phương tinh hải này có thể cung cấp cho hắn đã không nhiều.

Sau đó hắn có hai cái lựa chọn, một là đi thế giới trong đĩa thiên hà trung ương tinh hải, một là đi Đại Diễn Tinh.

So ra mà nói, Thôi Hằng là càng nghiêng về cái sau.

Dù sao, hắn đã hỏi thăm qua tình huống liên quan tới Đại Diễn Tinh từ Vương Đạo Nhất, coi như hiểu một ít tình huống, nhưng đối với thế giới trong đĩa thiên hà trung ương tinh hải nhưng là không biết gì cả.

Ngay cả bên trong có cường giả ra sao đều không biết.

Nếu là tùy tiện đi qua, rất có thể sẽ tạo ngộ nguy hiểm cực lớn, vẫn là phải cẩn thận xem xét.

Bất quá, hết thảy những điều này đều phải chờ sau khi Thôi Hằng hoàn thành tu luyện ở vùng tinh hải này mới quyết định.

Vẫn có một đoạn thời gian.

...

Sau khi dò xét qua tình huống Thái Hồng Tinh, Thôi Hằng liền lại mang đám người Vương Đạo Nhất trở về bên trong cung điện đô thành Mộc Quốc Thiên Giới.

Lúc này hắn gặp phải một cái vấn đề chính là, phải xử trí Vương Đạo Nhất, Thiên Đình Chi Chủ, Lữ Thanh Trúc như thế nào, cùng với Thiên Tôn dị vực bao gồm Thạch Thiên Tôn ở bên trong.

Đối với điều này Thôi Hằng cũng sớm có suy tính.

Trực tiếp giết, nhất định là lãng phí.

Vì vậy, Thôi Hằng đem những người này đưa vào trong Luân Hồi không gian mà mình mở ra, để cho bọn họ thành

“Luân hồi giả ” hoàn toàn bị bản thân điều khiển.

Như vậy một đám cường giả đứng ở cực điểm nhất Thiên Môn mười hai quan cùng vượt qua Thiên Môn mười hai quan, khi tìm tòi vùng tinh hải này, có thể nói là đều bắt vào tay, hiệu suất là cực cao.

Mà thu hoạch bọn họ tìm tòi, cuối cùng cũng sẽ quy kết đến Thôi Hằng nơi này.

Như thế liền tiết kiệm thời gian Thôi Hằng tự mình đi tìm tòi tinh vực chung quanh thậm chí là toàn bộ tinh hải, để cho hắn có thể chuyên tâm hoàn thiện tu vi cảnh giới của chính mình.

Sự hỗn loạn của Thiên Giới cứ thế tiêu trừ.

Rất nhiều nơi, rất nhiều sinh linh thậm chí cũng không biết chuyện gì xảy ra.

Đại bộ phận người cũng chỉ là cảm giác màu sắc bầu trời biến hóa mây lần, xa xa truyền đến mấy tiếng nổ, sau đó hết thảy liền yên tĩnh trở lại, cũng không có trôi qua quá lâu.

Bất quá, vẫn có rất nhiều người biết, mình có thể ở bên trong đại kiếp như vậy sống sót là biết bao may mắn.

Nếu không phải là đám cường giả kia bảo vệ Thiên Giới, chính mình khẳng định đã tị nạn dưới Tinh Hồng Đại Kiếp tập kích tan thành mây khói, nơi nào còn sẽ có cuộc sống như bây giờ?

Điều này cũng làm cho nhiều người hơn có truy cầu đối với cảnh giới cao, truy cầu đối với để cho thực lực bản thân càng cường đại.

Ở bên dưới đợt sóng như vậy, rất nhiều truyền thừa cổ xưa cũng bắt đầu lần nữa trở nên phồn vinh.

Chính là dưới tình huống như vậy, Bùi Thanh Thu tới tìm được Thôi Hằng.

Hắn muốn phải đem hệ thống tu luyện bây giờ hắn đang đi lưu lại vết tích ở bên trong Thiên Giới, lưu lại truyền thừa.

“Tại sao muốn làm như vậy?” Thôi Hằng có chút hăng hái mà dò hỏi ” Lúc trước con nhưng mà chỉ tập trung tinh thần cùng cường địch giao thủ, chưa từng cân nhắc qua chuyện truyền thừa.”

“Đệ tử có cảm giác bên trong cái Thiên Giới này, phương pháp tu luyện của nhân tộc vô cùng thô ráp, lãng phí một cách vô ích hoàn cảnh tu luyện tốt như vậy.” Bùi Thanh Thu trầm giọng nói ” Đã có hoàn cảnh tốt như vậy, tự nhiên cũng nên để

cho bọn họ tu luyện một cái đạo lý có phương hướng đi tới rõ ràng.

“Ngoài ra, đệ tử cũng có vài phân tư tâm, là muốn cùng lúc khi đối ngoại giảng đạo diễn pháp, cũng tiến hành một lần tổng kết những năm tu hạnh này, từ đó củng cố cảnh giới hiện hữu, đề cao đột phá đến tầng thứ cao hơn.”

“Ừm.” Thôi Hằng nghe vậy nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Như vậy ngược lại cũng không tệ, đối ngoại truyền thừa, giảng đạo diễn pháp, đúng là phương pháp tốt để tổng kết tu hành tự thân.

“Thiên Giới là một chỗ tốt, nếu mà con có thể nắm chặt cơ hội lần này, thành lập được một cái đạo thống thuộc về riêng con, sẽ được ích lợi vô cùng.”

“Đệ tử biết.” Bùi Thanh Thư cung kính hành lễ, sau khi được Thôi Hằng khẳng định, hẳn tự tin hơn gấp trăm lần.

“Đi thôi.” Thôi Hằng mỉm cười nói.

...

Bên trong Hoàng Thiên Giáo.

Lý Minh Quỳnh cùng Lý Minh Thành rốt cuộc có thời gian ngồi xuống trò chuyện thật tốt.

“Em gái, những năm gần đây, khổ cực người.” Lý Minh Thành thở dài một tiếng nói, nội tâm hết sức cảm khái.

Lúc trước khi hắn cùng với Lý Minh Quỳnh chia tay, Lý Minh Quỳnh còn chỉ là một tiểu hải tử mấy tuổi, chỉ biết ngày ngày ở cùng bên cạnh mình kêu ca ca ca ca.

Bây giờ Lý Minh Quỳnh chính là đã thành Đại Chu Nữ Đế danh chấn chư thiên vạn giới, trọng vô tận tinh không nhân gian có rất nhiều nơi đều lưu truyền danh hiệu của nàng.

Thành tựu như vậy là nàng chưa bao giờ nghĩ tới.

Chương 898: Cửa vào thế giới đĩa thiên hà, dự định sau này (3)

“Nhờ có sư tôn a.” Lý Minh Quỳnh nhìn về phía phương hướng Mộc Quốc đô thành, ánh mắt trong mắt vô cùng sùng bái. “Nếu không phải sư tôn ban cho tiên duyên, ta sợ rằng sớm đã chết ở trong đấu tranh cung đình, coi như may mắn sống sót, kháng định cũng khó trốn độc thủ của những thế gia môn phiệt kia.”

Lúc đó Đại Chu Quốc quá nhỏ bé, đừng nói là phản kháng Tiên Môn, coi như là môn phiệt thế gia làm chó cho Tiên Môn, bọn họ cũng không có tư cách cùng đối kháng.

Chênh lệch quá xa.

“Không có sư tôn, cũng sẽ không có ngày ta cùng ca ca người gặp lại.” Lý Minh Quỳnh muôn vàn cảm khái, ngay sau đó hỏi, “Ca, tiếp theo người có tính toán gì sao?”

“Ta dự định thật tốt du lịch một phen.” Lý Minh Thành như là sớm có quyết định, mỉm cười nói. “Thiên Giới hôm nay đã an ổn, chính là trạng thái sinh cơ bưng bưng vạn vật mạnh mẽ phát triển, rất thích hợp du lịch khắp nơi, tăng trưởng kiến thức, trui luyện tu vi. Em gái, người thì sao?”

“Dĩ nhiên là ở bên trong Thiên Giới này dựng nước.” Lý Minh Quỳnh mỉm cười nói. “Ta tu luyện là quốc vận chi đạo, quốc gia của ta chính là căn cơ tu hành của ta.”

“Lúc trước vì né tránh kiếp nạn nhân gian, toàn bộ Đại Chu Quốc đều bị sư tôn chuyển dời đến bên trong Thiên Giới này, đang ở chỗ này lập lại Đại Chu, quảng nạp hiền tài, khuếch trương quốc thổ.”

“Hoàn cảnh tu hành của Thiên Giới mạnh hơn xa tình không nhân gian, địa vực 9000 Thiên Châu càng là rộng lớn vô cùng, chỉ cần ta có thể mang một cái Thiên Châu chứa vào Đại Chu, liền có thể dễ dàng đột phá cảnh giới trước mặt.”

“Nếu là có thể mang 9000 Thiên Châu này đều hóa thành lãnh thổ Đại Chu cai trị, tu vi cảnh giới của ta nhất định sẽ đạt tới một cái độ cao không thể tin nổi, có lẽ có thể vượt qua cực hạn Tiên Môn mười hai quan.”

“Ha ha ha, được!” Lý Minh Thành nghe vậy lớn tiếng cười lớn. “Ta đây chờ ngày hôm đó đến, chờ khi rời Kinh tám ngàn Châu, vẫn là trong lãnh thổ Đại Chu.”

“Sẽ có một ngày như vậy!” Lý Minh Quỳnh ánh mắt kiên định nói.

...

Thời gian trôi mau, hai trăm năm thời gian thoáng qua rồi biến mất.

Trong hai trăm năm này, Thiên Giới tiến vào trạng thái phát triển ổn định trước đó chưa từng có.

Chỉ có một phần thể lực phát sinh qua va chạm quy mô nhỏ, gần ra chưa từng xảy ra chiến đấu quy mô lớn.

Hết sức yên ổn.

Điều này tự nhiên không thể rời bỏ Thôi Hằng vị cường giả tuyệt thế này trấn áp, có hẳn ở Thiên Giới, dĩ nhiên không người dám lỗ mãng.

Quá trình Bùi Thanh Thu giảng đạo diễn pháp cũng rất là thuận lợi.

Dù sao, phương pháp tu luyện của hắn rõ ràng nếu so với phương pháp tu luyện của Thiên Giới bây giờ tinh diệu hơn quá nhiều, chỉ cần là người biết hàng cũng sẽ không buông tha cái cơ hội học tập này.

Vì vậy, ngắn ngủi trong hơn hai trăm năm thời gian, môn đồ của Bùi Thanh Thu cũng đã đạt hơn mấy tỉ.

Mặc dù nhiều đây không gọi được là cái thể lực đứng đầu gì, nhưng là có thể nói là phân thịnh hưng vượng.

Đại Chu Quốc của Lý Minh Quỳnh bên kia cạnh là như mặt trời ban trưa, nhờ vào hiệu suất cao của thể chế quốc gia, cùng với sự cần trọng của vị Nữ Đế này, tốc độ Đại Chu khuếch trương cực nhanh.

Cho đến ngày nay, đã đem ba cái Thiên Châu đều nhét vào phạm vi lãnh thổ, tu vi cảnh giới của Lý Minh Quỳnh tự nhiên cũng theo đó tăng lên rất nhiều.

Hết thảy các thứ này đều giống như ở đang hướng phương hướng tốt phát triển.

Chẳng qua là có một điểm, để cho Thôi Hằng rất là để ý.

Vô luận là chính bản thân hắn cúi nhìn tinh hải, dò xét toàn bộ Thiên Giới cùng phương tinh vực này, hoặc là để cho các “Luân hồi giả” đối với dị vực tiến hành điều tra, đều không có tìm được bất kỳ tin tức liên quan tới Khương Thất Thất.

Nàng giống như là bốc hơi khỏi thế gian vậy, thật giống như chưa bao giờ xuất hiện qua ở trong vùng tinh hải này.

Tin tức sau cùng của Khương Thất Thất, chính là vì truy lùng một sinh linh dị vực, rời đi Thanh Thạch Hoang Nguyên, từ đó về sau liền thấy không tin tức.

Vôn dĩ Thôi Hằng cho là Khương Thất Thất hơn phân nửa còn ở bên trong Thiên Giới, nhiều lắm là đi dị vực.

Nhưng bây giờ nhìn lại, dường như cũng không phải như vậy.

“Đây là ta mỗi đến một chỗ sẽ rời đi trước ta một bước a.” Thôi Hằng khẽ nhíu mày, thậm chí nói ” Một lần lại một lần, loại tình huống này vền vẹn chẳng qua là trùng hợp sao?”

Nếu như không phải là trùng hợp mà nói, như vậy là tại sao?

Điều này làm cho hắn không khỏi rơi vào trầm tư.

“Tung tích Phú Quý coi như có dấu vết mà lần theo, Thất Thất liên thân bí hợn quá nhiều, loại cảm giác mỗi lần đều bỏ qua này quá mức cô quái.” Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng ” Lúc trước ta cũng không tận lực đi tìm bọn họ, có lẽ là vì vậy bỏ lỡ cơ hội gặp lại?”

“Nếu như chỉ là như vậy cũng còn khá, chỉ sợ là âm thầm có cái lực lượng vô hình gì đang chế tạo loại trùng hợp này, có lẽ phải nên sớm tìm được tung tích của bọn họ, như vậy mới có thể an tâm một chút.

“Bất quá, đây cũng là chuyện kế tiếp, trước tiên đem chuyện của vùng tinh hải này kết thúc đi.”

Ý niệm tới đây, thân hình của hắn thoáng một cái liền trực tiếp rời đi cung điện, đi tới trong tinh không vô tận u ám thâm thúy, ngay sau đó ý nghĩ động một cái, liền để cho một tòa Thiên Môn tản ra tia sáng vô cùng thân thánh hiện ra.

Cùng lúc đó, năm cái tinh vực còn lại cũng giống như là bị lực lượng gì dẫn dắt, năm tòa Thiên Môn đồng thời hiện hiện ra, tất cả đều bị Thôi Hằng ảnh hưởng.

Sau đó, bắt đầu tụ hợp!

Chương 899: Dụ rắn khỏi hang, Thiên Kỳ Phủ Đại Diễn Tinh (1)

Trong quá khứ trong hai trăm năm này, Thôi Hằng đã cùng đại đạo pháp tắc trong vùng tinh hải này tiến hành giao lưu vô cùng trọn vẹn.

Hắn hôm nay không chỉ đã thông hiểu đạo lí của đạo vận pháp tắc trong lục đại tinh vực, còn có thể để cho pháp lực của mình tiếp xúc đến lục đại tinh vực, uy năng nhưng mà so với lúc mới vừa đột phá đến Hóa Thân trung kỳ lại mạnh mẽ hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

Hơn nữa, trong quá trình này hắn đã hoàn toàn nắm giữ bí ẩn của Lục Đạo Thiên Môn Đồ, có thể mang cái chí bảo đến từ Thiên Kỳ Phủ Đại Diễn Thánh Địa này thu phục luyện hóa.

Cuộn tranh vô cùng không lồ hiển hiện ra dưới sự thúc giục bằng pháp lực của Thôi Hằng, cùng phân biệt thiết lập liên lạc với sáu tòa Thiên Môn trong lục đại Thiên Vực, khí thế uy áp cường đại khiến cho sáu đại tinh vực cũng hơi rung động.

Thời khắc này, từng cường giả bước chân vào Thiên Môn mười hai quan đều có một loại cảm giác tịm hồi hộp, giống như là căn bản tu hành của mình sắp biến mất vậy.

Sự thật cũng quả thật như thế.

Ở cùng lúc khi sáu đại tinh vực rung động, năm tòa Thiên Môn còn lại cũng đều hiện ra, ánh sáng chói lọi vô cùng thần thánh giọi vào trong mắt từng người đã bước vào “Đăng Thiên cảnh” cùng bước vào Thiên Môn mười hai quan.

Sau đó, bọn họ liền thấy một bộ bức họa to lớn bỗng dung hạ xuống, đem tòa Thiên Môn vô cùng thần thánh kia bao phủ lại, trong nháy mắt liền đem nó dung nhập vào bên trong bức họa, thành hình vẽ bên trong tranh.

Cảnh tượng như vậy, xuất hiện ở mỗi một góc, xó xỉnh trong lục đại Thiên Vực, để cho vô số người vạn phần hoảng sợ, mặt như màu đất.

Đối với tuyệt đại đa số người trong lục đại tinh vực mà nói, Thiên Môn mười hai quan đều là đường tắt duy nhất để bọn hắn trở nên mạnh mẽ.

Đánh vào Thiên Môn lấy được đặc tính đã thành luật sắt lên cấp xưa nay không đổi.

Bây giờ Thiên Môn đột nhiên biến mất!

Nên làm cái gì?

Còn phải tu luyện thế nào?

Vô số cường giả lâm vào trong khó xử, không biết làm sao.

Bất quá, Thôi Hằng đối với loại tình huống này là có các biện pháp ứng đối.

Ở sau khi bức họa to lớn mang sáu tòa Thiên Môn đều thu nạp trong đó, trong đó liền phun ra lượng lớn đặc tính pháp tắc, rơi rải xuống trong sáu đại tinh vực.

Vốn là những cường giả đã sớm bước vào Thiên Môn mười hai quan kia lúc này đã tuyệt vọng mê mang, ngay lập tức liền nhận được mấy cái đặc tính phù hợp tự thân.

Nhưng những đặc tính này cũng không mang đến cho bọn hắn đột phá trong cảnh giới.

Mà là làm một đạo lệnh dẫn tiên hành cải tạo đối với tu vi của bọn họ, đem chuyển hóa thành cảnh giới bình thường tương ứng.

Cũng tức là cảnh thứ mười Tiên Giới, cảnh giới thứ mười một, cảnh giới thứ mười hai.

Để cho bọn họ lần nữa bước lên con đường tu luyện bình thường.

Dù sao, cái gọi là Thiên Môn mười hai quan, thật ra thì chẳng qua là thủ đoạn ban đầu Thái Hồng dùng để lừa dối người tu luyện trong phương tinh vực này, mục đích chính là vì trợ giúp hắn ôn dưỡng đặc tính pháp tắc.

Cũng không phải thật sự là con đường tu luyện.

Vì vậy, cho dù là đi tới cực điểm nhất trên Thiên Môn mười hai quan, có thực lực mạnh hơn xa cảnh giới thứ chín Tiên Giới, cảnh giới tự thân thật ra thì cũng không có đạt được bao nhiêu tăng lên.

Bọn hắn bây giờ thành công chuyển hóa cảnh giới, lập tức liền phát hiện thủ đoạn trước kia của chính mình là biết bao đơn độc, biết bao nông cạn, trong nội tâm cũng đều tràn đầy cảm kích.

Mặc dù tuyệt đại đa số người cũng không biết người lúc này tạo thành hết thảy các thứ biến hóa này là ai, nhưng người bị cải tạo cảnh giới trong sáu đại tinh vực tất cả đều quý lạ xuống, hành lễ cảm ơn.

Đây đối với bọn hắn mà nói, không thể nghi ngờ là ân tái tạo!

...

Trong tinh không u ám thâm thúy, quanh thân Thôi Hằng đều bao phủ hào quang màu tử kim, một bức họa tuyệt đẹp trôi lơ lửng ở bên cạnh của hắn, chính là Lục Đạo Thiên Môn Đồ mới vừa rồi hồi phục thành nguyên trạng.

“Quả thật là bảo bối tốt a.” Thôi Hằng đánh giá món pháp bảo này, thờ dài nói ” Bức tranh này có thể luyện pháp tắc tinh hải cho mình dùng, mang đại đạo pháp tắc vô hình ngưng luyện hành vật chất hữu hình.

“Lấy lực lượng của bảo vật này, chỉ cần đem đặt ở bên trong một vùng tinh hải, sau đó kích phát ra toàn bộ uy năng của nó, liền có thể lặng lẽ đợi bức họa này đem đại đạo pháp tắc trong tinh hải đều luyện thành pháp tắc kết tinh.

“Tiếp đó, chỉ cần mang pháp tắc kết tinh luyện hóa, liền có thể một cách tự nhiên lĩnh ngộ đại đạo pháp tắc ẩn chứa trong vùng tinh hải này, thật là bảo bối tốt cho người lười biếng tu luyện.

“Đây vẫn chỉ là cách dùng tượng đối sợ cấp, ngoài ra chân chính diệu dụng của nó là càng nhiều, còn cần đợi nghiên cứu, bảo vật này bản chất mặc dù không bằng Hóa Thân trung kỳ, nhưng đã có bộ phận đặc thù, đây chính là cái gọi là tầng thứ cảnh giới mà các Chư Vương Thái Cổ đang có sao?”

Mặc dù Chu Quân Thiên khí linh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ chẳng qua là tầng thứ Huyền Hải cảnh, nhưng bản chất món bảo vật này thật ra là phi thường cường đại.

Dựa theo cách nói của Vương Đạo Nhất, Lục Đạo Thiên Môn Đồ là chỉ bảo tồn tại từ thời đại Chư Vương Thái Cổ, có uy năng cường đại không tưởng tượng nổi, bản chất cực cao, hoàn toàn không phải Huyền Hải cảnh có thể thâm tóm.

Nếu mà có thể đem uy năng toàn bộ kích phát ra, giống như Chư Vương hàng lâm.

Chỉ bất quá, ở sau khi trải qua bao tháng năm dài đằng đẵng, đệ tử Thiên Kỳ Phủ có thể chân chính mang sức mạnh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ kích hoạt lác đác không có mấy, điều này cũng làm cho uy năng chân chính của Lục Đạo Thiên Môn Đồ là hiếm ai biết.

Chương 900: Dụ rấn khỏi hang, Thiên Kỳ Phủ Đại Diễn Tinh (2)

Thái Hồng sở dĩ có thể đem Lục Đạo Thiên Môn Đồ hóa thành sáu tòa Thiên Môn, còn có thể mượn sức mạnh của môn chí bảo này mở ra Thiên Giới, cũng là bởi vì hắn nắm giữ bí ẩn của thế giới đĩa thiên hà trung ương tinh hải, mượn bộ phận sức mạnh đó, kích hoạt một phân uy năng chân chính của Lục Đạo Thiên Môn Đồ.

Mà theo Thôi Hằng, bản chất bức Lục Đạo Thiên Môn Đồ này đã có tầng thứ rõ ràng, chính là đã nắm giữ một chút đặc tính của tầng thứ Hóa Thần trung kỳ.

Ở trên Huyền Hải cảnh đỉnh phong, nhưng lại kém xa Hóa Thần trung kỳ chân chính.

Có lẽ đây chính là cái gọi là cảnh giới của các Chư Vương Thái Cổ.

“Nếu quả như thật là như vậy, dù sao cũng là một kết quả không tệ.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu cười một tiếng.

Nếu như ngay cả những Chư Vương Thái Cổ kia cũng không bằng Hóa Thần trung kỳ mà nói, vậy thì ý nghĩa Đại Diễn Tinh với hắn mà nói tính nguy hiểm cũng không cao.

Sau đó liền có thể làm chuẩn bị đi Đại Diễn Tinh.

Dù sao, đối với Thôi Hằng ở hiện tại mà nói, nhất định phải đi địa phương tầng thứ cao hơn, mới có thể thông qua tiến hành giao lưu cùng đại đạo pháp tắc để thăng cấp tốc độ tăng trưởng tu vi cảnh giới.

Đương nhiên, hắn cũng có thể đi tìm những tinh hải khác, trong tinh hải xa lạ đồng dạng sẽ ẩn chứa rất nhiều pháp tắc mới tinh, cũng là địa phương không có tiến hành giao lưu qua, đồng dạng có thể phụ trợ hắn tu luyện.

Chỉ bất quá, tinh hải xa lạ là tình huống gì đều là không biết, từ trình độ an toàn tới nói, chưa chắc có thể cao hơn bao nhiêu so với Đại Diễn Tinh.

Vì vậy, đối với Thôi Hằng ở hiện tại mà nói, lựa chọn tốt nhất vẫn là Đại Diễn Tinh.

” Chờ sau khi ở Đại Diễn Tinh đạt được tăng lên tu vi cảnh giới, lại đi tìm tòi thế giới đĩa thiên hà trung ương của vùng tinh hải này cũng không muộn. ” Trong lòng Thôi Hằng đã có suy tính.

“Bất quá, ở trước đó, hẳn là còn phải trước nghênh tiếp các khách nhân Thiên Kỳ Phủ một chút.”

Ở trong quá trình mang Lục Đạo Thiên Môn Đồ luyện hóa, hẳn phát hiện phía trên món bảo vật này lưu lại con dấu đặc thù.

Chỉ cần món bảo vật này bị người luyện hóa, địa phương lưu lại con dấu sẽ bị cảm ứng.

Thiên Kỳ Phủ bên kia hẳn là biết được tin tức Lục Đạo Thiên Môn Đồ đã bị người luyện hóa.

Thật ra thì, đây cũng là Thôi Hằng cố ý tạo nên, hẳn muốn trước khi đến Đại Diễn Tinh, hiểu rõ càng nhiều tin tức hơn, đề tăng cường tính an toàn của mình.

Mặc dù lúc trước hẳn đã ở Vương Đạo Nhất nơi đó hiểu được không ít tin tức liên quan tới Đại Diễn Tinh, nhưng cũng không hoàn toàn.

Vương Đạo Nhất dù sao chỉ là một Hồn Động cảnh đỉnh phong, cũng không phải là cường giả đỉnh cao của Đại Diễn Tinh, dù gì cũng có thật nhiều bí mật tiếp xúc không tới.

Thôi Hằng muốn mượn cơ hội này, dụ tới một ít cường giả Huyền Hải cảnh.

Lúc trước khi hẳn mang Vương Đạo Nhất ném vào Luân Hồi không gian, liền nảy lên tâm tư như vậy, còn cố ý cắt đứt tất cả liên lạc của Vương Đạo Nhất cùng ngoại giới, chế tạo tình huống giả là Vương Đạo Nhất đã chết.

Chẳng qua là hơn hai trăm năm thời gian trôi qua, một mực cũng không có người nào tới.

Vì vậy, Thôi Hằng liền định ở trong quá trình thu phục Lục Đạo Thiên Môn Đồ đối với chuyện này tiến hành tăng độ, không nghĩ tới trong Lục Đạo Thiên Môn Đồ vốn đã lưu lại con dấu liên lạc.

Vậy cũng khiến cho hẳn tiết kiệm một ít hơi sức.

“Tiếp đó, chính là chờ đợi, ta cũng nên nhân cơ hội này đem Quang âm Đạo tu luyện tới tầng cấp cao hơn.” Thôi Hằng thậm nghĩ trong lòng ” U, cũng cần suy diễn một ít tiên thuật mới.”

Chỉ là một Quang âm Đạo cảm giác có vẻ quá không đủ dùng.

...

Phạm vi của Đại Diễn Thánh Địa vô cùng quảng đại, ước chừng bao trùm hư không tám chục triệu năm ánh sáng.

Nhưng đôi với rất nhiều cường giả mà nói, Đại Diễn Thánh Địa chân chính trên ý nghĩa, chính là vùng tinh hải to lớn đường kính vượt qua một triệu năm ánh sáng đó, cùng với vùng “Đại Diễn Tinh ” trung ương tinh hải này.

Nơi này là trung ương của toàn bộ Đại Diễn Thánh Địa, cũng là hạch tâm của hết thảy, tất cả vật chất, pháp tắc, đại đạo trong thánh địa đều là vây quanh Đại Diễn Tinh tiến hành vận chuyển.

Trên Đại Diễn Tinh cũng tụ tập toàn bộ cường giả cùng thế lực của thánh địa, là địa phương cường giả nhiều nhất trong hư không tám chục triệu năm ánh sáng này.

Dưới tình huống bình thường, tại bên trong bất kỳ một vùng tinh hải, cường giả cảnh giới thứ chín Tiên Giới đều có thể được xưng là bá chủ một phương.

Nhưng ở trên Đại Diễn Tinh, chỉ cần không tới cảnh giới thứ mười Tiên Giới, đều không coi là nhân vật có danh tiếng.

Nói thẳng thắn hơn, chính là kẻ tép riu.

Chương 901: Dụ rắn khỏi hang, Thiên Kỳ Phủ Đại Diễn Tinh (3)

Ở vào tình thế như vậy, bất kỳ một thế lực cổ xưa nào có thể đứng vững gót chân, hơn nữa có thể truyền thừa ngàn vạn năm, đều nhất định có nội tình cực kỳ thâm hậu, cùng với lá bài tẩy cường đại không muốn người biết.

Nếu không, cũng sớm đã bị tầng tầng lớp lớp cường giả tiêu diệt.

Mà một ít cái gọi là “Lá bài tẩy” này, bình thường chính là các loại bí bảo từ thời đại Chư Vương Thái Cổ lưu truyền xuống.

Chỉ cần có một món bí bảo như vậy, cũng đủ để chống đỡ một thế lực dù trải qua năm tháng rất dài xói mòn cũng sẽ không bị mục nát huỷ diệt.

Thiên Kỳ Phủ chính là thế lực như vậy.

Ba vị cường giả Huyền Hải cảnh, phủ chủ của họ mặc dù là tu vi Huyền Hải cảnh đệ nhị trọng, nhưng chỉ có thể để cho Thiên Kỳ Phủ ở trong tông môn nhất lưu gọi là người xuất sắc.

Thực lực như vậy đủ để gọi là cường đại, các thế lực so sánh với nó cường đại hơn cũng không có bao nhiêu, nhưng chỉ bằng những thứ này cũng không thể truyền thừa lâu ngàn vạn năm.

Chặng chính để cho truyền thừa Thiên Kỳ Phủ trải qua năm tháng rất dài trường tồn hậu thế chính là ba cái “Thiên Kỳ chí bảo”.

Nghe nói đó là ba cái chí bảo đến từ Chư Vương Thái Cổ, mỗi một cái đều có uy năng khó lường áp đảo trên Huyền Hải cảnh đỉnh phong, cực kỳ mạnh mẽ.

Chặng qua, bên ngoài cũng không ai biết, “Lục Đạo Thiên Môn Đồ” trong ba Thiên Kỳ chí bảo cũng sớm đã bị mất, đến nay cũng không có tìm về được.

Đây là bí mật tối cao của Thiên Kỳ Phủ, chỉ có trưởng lão Hồn Động cảnh, cùng với Phủ chủ Huyền Hải cảnh cùng hai vị Thái Thượng trưởng lão biết được chuyện này.

Cho dù là đi ra ngoài tìm Lục Đạo Thiên Môn Đồ, cũng là cố gắng hết sức ẩn núp hành tung, không muốn tiến hành liên lạc tùy tiện, miễn cho bị thế lực khác phát hiện chỗ gì không đúng.

Vương Đạo Nhất chính là lợi dụng một đêm này, giâu giếm chuyện hắn đã đạt được tin tức về Lục Đạo Thiên Môn Đồ, cũng không báo lên cho Thiên Kỳ Phủ.

Vì vậy, cho đến ngày nay, người của Thiên Kỳ Phủ cũng không biết Lục Đạo Thiên Môn Đồ thật ra thì cũng sớm đã bị Vương Đạo Nhất tìm được.

Chỉ bất quá một mực không có báo cáo lại mà thôi.

Thậm chí, bởi vì thời gian Vương Đạo Nhất rời đi quá thực quá lâu, rất nhiều người bên trong Thiên Kỳ Phủ cũng đã quên mất còn có tồn tại trưởng lão như hắn.

Chỉ khi đi ngang qua hồn đăng điện, nhìn thấy hồn đăng của Vương Đạo Nhất vẫn sáng, mới có thể nhớ tới hoá ra hắn còn sống.

Nhưng mà chỉ như vậy mà thôi.

Nhưng ngay vào hai trăm năm trước, hồn đăng của Vương Đạo Nhất bỗng nhiên có dị động, chiếc hồn đăng thiêu đốt năm tháng rất dài này lại bỗng nhiên dập tắt.

Vậy thì ý nghĩa, hoặc là liên lạc giữa Vương Đạo Nhất cùng hồn đăng bị xóa đi, hoặc là chính là Vương Đạo Nhất đã chết.

Người của Thiên Kỳ Phủ cơ bản đều nghĩ là cái sau.

Dù sao, hồn đăng của Thiên Kỳ Phủ trên bản chất là thủ đoạn của Huyền Hải cảnh, lấy tu vi Hồn Động cảnh của Vương Đạo Nhất, còn không đủ để tự mình cắt đứt liên hệ với hồn đăng.

Ở sau khi hồn đăng tắt, Thiên Kỳ Phủ chẳng qua là dọn dẹp qua loa một chút, mang ngọn hồn đăng kia chôn ở trong lăng mộ phía sau núi, liền không để ý đến.

Ngay cả chuyện dựa theo tin tức sót lại trên hồn đăng đuổi theo tới nơi chết đều không làm.

Vương Đạo Nhất dù sao là rời đi quá lâu.

Đệ tử cùng một thời đại với hắn, tuyệt đại đa số đã hết thọ toạ hóa, kẻ còn chưa chết phần lớn cũng đã đi ra ngoài đi tự lập môn hộ, gần như không có ở lại Thiên Kỳ Phủ.

Ngay cả trưởng lão Hồn Động cảnh, đều đã đời mười mấy đợt.

Bây giờ trong Thiên Kỳ Phủ, ngoại trừ Phủ chủ cùng hai Thái Thượng trưởng lão, căn bản cũng không có một người cùng Vương Đạo Nhất có quan hệ.

Đôi với tuyệt đại đa số người mà nói, Vương Đạo Nhất thật ra thì chính là một người xa lạ.

Đây cũng là nguyên nhân Thôi Hằng phí công chờ hai trăm năm.

Thiên Kỳ Phủ cũng không có người quan tâm Vương Đạo Nhất, đương nhiên sẽ không phái người đi điều tra nguyên nhân hẳn chết.

Hơn nữa trải qua năm tháng dài như vậy, Vương Đạo Nhất hết thọ tọa hóa đều là bình thường.

Nhưng là bây giờ dị động phát sinh chính là hoàn toàn bất đồng.

Tông chủ Thiên Kỳ Phủ sau khi cảm giác được con dấu trong Lục Đạo Thiên Môn Đồ chấn động, ngay lập tức liền thông báo hai gã Thái Thượng trưởng lão cùng mười bốn người trưởng lão Hỗn Động cảnh đương nhiệm.

Triệu tập bọn họ đến trong đại điện Phủ Chủ nghị sự.

Bởi vì có thể cảm giác được con dấu của Lục Đạo Thiên Môn Đồ chỉ có một mình Thiên Kỳ Phủ Chủ, cho nên hai gã Thái thượng trưởng lão cùng mười bốn người trưởng lão Hỗn Động cảnh lúc bị triệu tập tới đều có hơi chút mê mang.

Tại trong ấn tượng của bọn họ, Phủ Chủ đã cực kỳ lâu không có lo lắng như vậy mà triệu kiến qua bọn họ.

Lần trước là lúc nào?

Một trăm vạn năm trước?

Hay là hai trăm vạn năm trước?

Tóm lại là chuyện rất lâu lúc trước.

Lần trước hôn đấng Vương Đạo Nhất dập tắt đều không nhắc lên cái gọn sóng gì.

Lần này là có chuyện gì, lại khẩn cấp như vậy?

Thiên Kỳ Phủ Chủ ánh mắt trầm tĩnh, nhìn quanh mọi người ở đây một chút, trầm giọng nói: “Các vị không cần cảm thấy nghi ngờ, ta lần này triệu tập các vị tới, đúng là có một chuyện vô cùng quan trọng.

“Ở năm tháng rất xưa khi trước, một trong ba cái chỉ bảo trọng phủ chúng ta, Lục Đạo Thiên Môn Đồ bị phản đồ Thái Hồng ăn cắp, từ đó về sau chúng ta đều tìm, nhưng vẫn không có đầu mối gì.

“Ngay vừa mới rồi, ta cảm giác được con dấu bên trong Lục Đạo Thiên Môn Đồ chấn động, hơn nữa có thể truy ngược

vị trí hết sức chính xác, ta dự định phái người tới tiên hành dò xét.

“Ít nhất một vị Huyền Hải cảnh cùng ba người Hỗn Động cảnh.”

Chương 902: Từng có tuyệt thế thiên kiêu gặp Cổ Tiên (1)

“Cái gì? Tìm được tung tích Lục Đạo Thiên Môn Đồ? !”

“Nhu vậy tốt quá, bảo vật này bị mất vạn cổ năm tháng, rốt cuộc tìm được đầu mối, chúng ta hẳn là lập tức đem đoạt về a!”

“Còn nữa, Vương Đạo Nhất chết đi vào hai trăm năm trước, dường như chính là rất lâu khi trước phái hắn đi ra ngoài tìm Lục Đạo Thiên Môn Đồ, hiện tại hẳn mới vừa vặn lạc không bao lâu, thì có tin tức của Lục Đạo Thiên Môn Đồ, chẳng lẽ là công lao của hắn?”

“Quả thật có khả năng này, thời gian hai trăm năm chẳng qua chỉ là một cái búng tay, trôi qua lâu như vậy đều không có tung tích gì, hết lần này tới lần khác ở sau khi Vương Đạo Nhất vẫn lạc xuất hiện, hơn phân nửa là có liên quan.”

“Ta đề nghị chờ sau khi đem Lục Đạo Thiên Môn Đồ tìm trở về, tiến hành truy phụng đối với Vương Đạo Nhất, cho hắn một cái danh hiệu, cho hắn được an ủi, đây là công tích lớn.”

Tất cả trưởng lão nghị luận âm ỉ, có không ít người còn nhắc tới Vương Đạo Nhất.

Đây dĩ nhiên không phải vì Vương Đạo Nhất.

Mà là biểu diễn cho đệ tử Thiên Kỳ Phủ nhìn, cố gắng dùng điều này tới gia tăng độ trung thành của đệ tử, để cho bọn họ càng toàn tâm toàn ý vì Thiên Kỳ Phủ làm việc.

”Ừ, quả thật có thể là chiến công của Vương Đạo Nhất.” Thiên Kỳ Phủ Chủ Trần Thiên Sĩ nhẹ nhàng gật đầu, trầm giọng nói ” Nếu như tìm Lục Đạo Thiên Môn Đồ thuận lợi, cũng có thể tìm một chút vết tích của Vương Đạo Nhất.

“Mới vừa rồi dị động mà ta nhận ra được, nhưng thật ra là con dấu tổ sư lưu lại trong Lục Đạo Thiên Môn Đồ, chỉ cần bị người hoàn toàn luyện hóa, chỗ này của ta sẽ được phản hồi, từ đó chắc chắn vị trí hiện thời của Lục Đạo Thiên Môn Đồ.

“Người này hao phí thời gian ngàn vạn năm, rốt cuộc mang Lục Đạo Thiên Môn Đồ luyện hóa, hẳn là một vị cường giả Huyền Hải cảnh, chúng ta muốn đi qua truy xét, nhất định phải phái Huyền Hải cảnh đi qua. Hai vị sư huynh, ai muốn đi?”

Sư huynh trong lời hắn muốn nói, chính là hai gã Thái Thượng trưởng lão Huyền Hải cảnh kia.

Hai người này thật ra là trưởng bối của Trần Thiên Sĩ, so với Trần Thiên Sĩ càng lớn tuổi, bối phận cũng cao hơn nhiều.

Chẳng qua, ở sau khi Trần Thiên Sĩ đảm nhiệm Thiên Kỳ Phủ Chủ, hai người liền tự xin Trần Thiên Sĩ xưng hô bọn họ là sư huynh là được rồi.

Không cần lại lấy cách gọi trưởng bối xưng hô.

Vì vậy, Trần Thiên Sĩ đối với hai người bọn họ rất là kính trọng, từ trước đến giờ sẽ không cưỡng ép sắp xếp sự vụ gì.

Cho dù lần này chuyện thăm dò Lục Đạo Thiên Môn Đồ vô cùng trọng yếu, nhất định phải có một vị Huyền Hải cảnh dẫn đầu mới được, nhưng hẳn vẫn không có cưỡng ép sắp xếp ai đi hoàn thành nhiệm vụ này.

Mà là hỏi thăm trước ý kiến của hai gã sư huynh này của mình.

Hai gã Thái Thượng trưởng lão Thiên Kỳ Phủ liếc mắt nhìn nhau, nhìn nhau một chút, rất nhanh thì ở trong im lặng thương lượng xong.

Sau đó một người trong đó gật đầu một cái, mỉm cười nói: “Phủ Chủ, ta đi cho. Về phần hai gã Hỗn Động đi theo, liền chọn hai tên đệ tử của ta đây, Dương Thanh Hòa và Cừ Hải Đường.”

Người này tên là Đường Viễn Sơn, là người tư cách già nhất trong Thiên Kỳ Phủ.

Ngoại trừ Trần Thiên Sĩ thân là Phủ Chủ cùng một gã Thái Thượng trưởng lão khác, đã không có ai biết hẳn rốt cuộc sống bao lâu, cùng sống qua bao nhiêu đời, càng không biết hẳn là từ khi nào thì bắt đầu bái nhập Thiên Kỳ Phủ.

Ngay từ lúc Trần Thiên Sĩ bái nhập Thiên Kỳ Phủ, Đường Viễn Sơn cũng đã là cường giả cảnh giới Huyền Hải.

Trải qua năm tháng rất dài, đệ tử của hắn cũng đổi qua từng lứa một, cơ bản đều là ở trước mặt hắn hết thọ tọa hóa.

Mới vừa rồi hai tên đệ tử hắn nhắc tới này, chẳng qua là “Người mới” thu nhận hai trăm vạn năm gần đây, cũng là hai tên đệ tử hắn coi trọng nhất.

Đây chính là kỳ tài ngút trời vền vền hơn một trăm vạn năm cũng đã bước chân vào Hỗn Động cảnh đỉnh phong.

Thiên Kỳ Phủ thích nhất chính là đệ tử như vậy.

Biểu hiện của Đường Viễn Sơn khiến cho Trần Thiên Sĩ rất là hài lòng, hắn gật đầu một cái, mặt mỉm cười mà nói: “Đường sư huynh, lần này sẽ phải nhờ có người, xin nhất định phải đem Lục Đạo Thiên Môn Đồ mang về.”

“Phủ chủ yên tâm là được. ” Đường Viễn Sơn nhẹ nhàng gật đầu, biểu tình trên mặt vô cùng kiên định, tựa như là có vạn phần tin tưởng ” Ta cùng với hai tên đệ tử, nhất định sẽ mang Lục Đạo Thiên Môn Đồ hoàn hảo không tổn hại mà mang về!”

Dương Thanh Hòa cùng Cừ Hải Đường ở một bên cũng đều một mực cung kính hướng Trần Thiên Sĩ hành lễ, đồng dạng tỏ vẻ mình nhất định sẽ dốc toàn lực phụ tá Đường Viễn Sơn, mang Lục Đạo Thiên Môn Đồ mang về bên trong Thiên Kỳ Phủ.

“Đường sư huynh cùng đệ tử của Đường sư huynh, ta dĩ nhiên là yên tâm. ” Trần Thiên Sĩ gật đầu cười một tiếng, sau đó nói ” Bất quá, sư huynh lần đi này vẫn là phải cẩn thận nhiều hơn.

“Nếu mà chuyện dị động của Lục Đạo Thiên Môn Đồ thật cùng việc Vương Đạo Nhật vẫn lạc có liên quan, vậy thì ý nghĩa vùng tinh hải kia nhất định là có cường giả sâu không lường được.

“Hơn nữa vùng tinh hải kia mặc dù hẻo lánh, nhưng mà trong đĩa thiên hà nơi đó lại ẩn chứa sức mạnh cực kỳ huyền ảo, thần bí khó lường, có lẽ có cường giả đi ra từ bên trong cũng khó nói.

Chương 903: Từng có tuyệt thế thiên kiêu gặp Cổ Tiên (2)

“Sư huynh, nếu mà ngươi gặp phải cường giả không cách nào đối địch, xin lấy bảo trọng chính mình làm chủ, nếu quả như thật gặp gỡ hiểm cảnh, ta thà không cần Lục Đạo Thiên Môn Đồ, cũng muốn sư huynh ngươi bình yên trở lại.”

“Ha ha ha, Phủ Chủ yên tâm là được. ” Đường Viễn Sơn lớn tiếng nở nụ cười, gật đầu nói ” Ta bộ xương già này sống thời gian lâu như vậy, cái khác không giỏi, thủ đoạn bảo toàn tánh mạng nhưng là rõ ràng.

“Coi như là cường giả Huyền Hải cảnh đỉnh phong bày mai phục, ta cũng có lòng tin lấy liều mạng trọng thương làm giá cao để chạy thoát, trừ phi Chư Vương Thái Cổ tái hiện, nếu không còn không có người nào có thể giết chết ta.”

“Tóm lại vẫn cẩn thận là hơn. ” Trần Thiên Sĩ gật đầu một cái.

“Ta biết. ” Đường Viễn Sơn ngược lại dò hỏi ” Khi nào lên đường?”

“Dĩ nhiên là càng nhanh càng tốt. ” Trần Thiên Sĩ trầm giọng nói ” Bây giờ người kia chỉ là vừa đem Lục Đạo Thiên Môn Đồ luyện hóa, hẳn là còn không có đem diệu dụng hoàn toàn nắm giữ, thời gian kéo dài càng lâu liền càng nguy hiểm.”

“Ta đây bây giờ liền xuất phát. ” Đường Viễn Sơn quả quyết nói.

” Được. ” Trần Thiên Sĩ gật đầu một cái, sau đó cong ngón búng ra, hướng Đường Viễn Sơn đưa ra một quả cầu ánh sáng nho nhỏ ” Sư huynh, trong này có tin tức về vùng tinh hải kia, còn có bản đồ sao ở bên kia.”

“Ừm.” Đường Viễn Sơn nhận lấy quả cầu ánh sáng, xem một chút tin tức đại khái bên trong, gật đầu nói ” Phủ Chủ chớ tin tức tốt của ta là được, Thanh Hòa, Hải Đường, theo ta đi.”

“Vâng, sư tôn! ” Dương Thanh Hòa cùng Cừu Hải Đường trầm miệng một lời nói.

...

Ở sau khi Đường Viễn Sơn mang theo hai tên đệ tử rời khỏi, Trần Thiên Sĩ liền đề cho một đám trưởng lão Hỗn Động cảnh tự rời đi.

Trong đại điện Phủ Chủ này cũng chỉ còn lại có Trần Thiên Sĩ cùng một tên Thái Thượng trưởng lão khác, Lâm

Đông.

“Phủ Chủ, vùng tinh hải người mới vừa nói kia, hẳn là vùng tinh hải của đĩa thiên hà bên ngoài biên giới Đại Diễn Thánh Địa đúng không?” Lâm Đông hướng Trần Thiên Sĩ hỏi.

”Ừ, không sai, chính là chỗ đó.” Trần Thiên Sĩ gật đầu một cái nói ” Ta cũng không nghĩ tới, Lục Đạo Thiên Môn Độ thật trong vùng tinh hải này, Vương Đạo Nhất cũng là ở chỗ đó vẫn lạc.”

“Đường sư huynh thật can đảm a.” Lâm Đông nghe vậy cảm khái nói ” Nói thật, nếu như mà ta biết lần này cần đi là tinh hải đĩa thiên hà, coi như ngay từ đầu đáp ứng, ta cũng sẽ đổi ý, đĩa thiên hà trung ương tinh hải kia quá thần bí.”

“Ta đây cũng biết, Đường sư huynh cũng biết.” Ánh mắt Trần Thiên Sĩ nhìn về phía bên ngoài đại điện, khẽ thở dài ” Thật ra thì, đoạn thời gian trước Đường sư huynh từng nói với ta, hẳn sông không còn lâu nữa.”

“Cái gì, hẳn không phải là mới sống đến đời thứ tám sao?” Lâm Đông nhất thời tròn to hai mắt, mặt đầy kinh ngạc nói ” Huyền Hải cảnh như chúng ta vậy, chỉ cần dùng linh căn thần dược, cũng có thể sống qua chín đời mới đúng a.”

Võ giả bước vào Chân Giới, cực hạn tuổi thọ một đời, bình thường là hai triệu năm.

Nói như vậy, chỉ cần qua cực hạn này, sẽ hết thọ tọa hóa, luân hồi chuyển thế.

Trong quá trình này, sẽ tạo ngộ việc mất trí nhớ trong bào thai vô cùng nghiêm trọng, ngay cả trí nhớ của kiếp trước cũng chưa chắc có thể giữ được.

Theo đuổi đối với trường sinh là bản năng của bất kỳ sinh linh, vì kéo dài tuổi thọ của mình cùng giữ được trí nhớ của mình, từ cô chí kim vô số cường giả làm ra vô số nghiên cứu.

Vì vậy, các loại phương pháp kéo dài tuổi thọ, bí pháp chuyển thế giữ được trí nhớ nhiều vô số kể.

Nhưng cho dù là như vậy, nhiều nhất tới đa cũng chỉ có thể đem tuổi thọ một đời kéo dài đến ba triệu năm, sau khi đến cái số tuổi thọ này, liền phải chuyển thế.

Bất quá, các Chư Vương Thái Cổ vẫn tìm được chỗ sơ hở của quy tắc.

Chỉ cần ở lúc thọ tận dùng linh căn thần dược phù hợp tự thân, lại vận chuyển bí pháp, liền có thể làm sống lại sinh cơ trong cơ thể mình, bảo lưu toàn bộ tu vi cảnh giới sống thêm

đời thứ hai, đời thứ ba, thậm chí là đời thứ tư, thậm chí nhiều hơn.

Dương nhiên, làm như vậy cũng tương tự tồn tại cực hạn.

Võ giả Phá Toái cảnh chỉ có thể sống qua ba đời, võ giả Hỗn Động cảnh có thể sống qua đời thứ sáu, mà Huyền Hải cảnh là có thể sống tới đời thứ chín, thọ nguyên cực hạn cao đến 27 triệu năm!

Đường Viễn Sơn ở hai triệu năm trước sống tới đời thứ tám, chớ nói hắn còn có một đời có thể sống, coi như là đời này cũng còn có thời gian một trăm vạn năm.

Làm sao sẽ không còn sống lâu nữa?

“ Sư huynh còn nhớ chứ, 20 năm trước có một vị tuyệt thế thiên kiêu của Thân Hoang Cốc quật khởi. ” Trần Thiên Sĩ không trả lời mà hỏi lại.

“ Nhớ, người này tên là Chung Tiên Duyên, lấy tuổi chưa đủ ngàn tu luyện đến Huyền Hải cảnh, có thể nói là đệ nhất nhân chân cổ thức kim. ” Lâm Đồng gật đầu một cái, lại hơi nghi hoặc một chút ” Làm sao bỗng nhiên nhắc tới hắn? ”

“ Hơn mười năm trước, Đường sư huynh bị Chung Tiên Duyên gây thương tích, để lại đạo thương. ” Trần Thiên Sĩ thờ dãi nói ” Trừ phi tu vi có đột phá, nếu không không cách nào sống tới đời thứ chín. ”

Chương 904: Từng có tuyệt thế thiên kiêu gặp Cổ Tiên (3)

“Chung Tiên Duyên có thể lưu lại đạo thương cho Đường sư huynh? !” Lâm Đông nghe vậy kinh ngạc không thôi, gần như không thể tin vào tai của mình. “Tiểu tử kia mới bấy lớn, mới đột phá đến Huyền Hải cảnh bao lâu? Đường sư huynh nhưng là tu luyện...”

“Đối với tuyệt thế thiên kiêu như vậy mà nói, tuổi tu luyện bao nhiêu có ý nghĩa sao?” Trần Thiên Sĩ cắt đứt lời nói của Lâm Đông, lắc đầu thờ dãi nói. “Hơn nữa Thần Hoang Cốc đâu phải chúng ta có thể chọc nổi, Đường sư huynh chỉ có thể tự cứu mình. Hy vọng trong tình hải địa thiên hà đó có cơ duyên hần cần, có thể giúp hần tiến hơn một bước đi.”

“...” Lâm Đông trầm mặc chốc lát, cũng thờ dãi nói. “Trong cái thánh địa này vẫn là người mạnh là vua, đây là chân lý từ xưa đến nay đều không đổi thay a. Ai...”

“Cái tên Chung Tiên Duyên kia, hần làm sao sẽ tu luyện nhanh như vậy, thực lực còn cường đại như thế, đây là người sao? Ta nghe nói hần khi còn tâm bé tư chất cũng không tốt, thậm chí đều không cách nào tu luyện, tại sao bỗng nhiên biến thành tuyệt thế thiên kiêu như vậy?”

“Ta ngược lại thật ra nghe qua một vài tin đồn.” Trần Thiên Sĩ trầm giọng nói. “Nghe nói Chung Tiên Duyên chính là Chư Vương Thái Cổ chuyển thế, cho nên mới có thể tu luyện nhanh chóng như vậy.”

“Nguyên nhân khi hần còn bé không cách nào tu luyện, là bởi vì Chư Vương Thái Cổ chuyển thế mang tới nội tình vô cùng sâu dày, làm tắc nghẽn Thần Mạch trong cơ thể hần, chặt đứt con đường nội ngoại giao cảm của hần.”

“Vốn loại tình huống này, bình thường mà nói phải tiêu hao hơn ngàn lần sức mạnh Huyền Hải cảnh đỉnh phong mới có thể mở ra một tia khe hở cho Thần mạch của hần, để cho hần đạt được cơ hội tu luyện.”

“Nhưng bỗng nhiên có một ngày, Thần Mạch của hần tất cả đều quán thông, tất cả nội tình mà Thái Cổ Chư Vương chuyển thế mang đến đều hóa thành quân lương cho hần tu luyện, từ nay tiến bộ thần tốc, một ngày nghìn vạn dặm.”

“Mà hần sở dĩ có thể thông suốt Thần Mạch, nghe nói là đi nhầm vào một chỗ tiên cảnh thần bí, gặp được một vị Cổ tiên nhân sâu không lường được, sau khi trở về, Thần Mạch toàn thân liền tự động quán thông.”

“Nghe nói chính là bởi vì nguyên nhân này, hẳn mới có thể đổi tên gọi Chung Tiên Duyên, vì chính là muôn vĩnh viễn nhớ đại ân vị Cổ tiên nhân kia cho hẳn.”

“Cổ tiên nhân! ” Lâm Đồng nghe vậy ngạc nhiên không dứt, ngay sau đó cười khò nói ” Quả nhiên, kỳ ngộ cùng cơ duyên của tuyệt thế thiên kiều cũng không phải những phàm phu tục tử chúng ta có thể hy vọng xa vời.”

Cổ tiên nhân loại tồn tại này, đã không phải là truyền thuyết có thể hình dung.

Đây là thần thoại, là sự vật hư vô mờ mịt.

Coi như là ở thời đại Chư Vương Thái Cổ, trong điển tịch lễ tế lự truyền xuống, hình dung đối với Cổ tiên nhân cũng là tràn đầy cảm giác hư ảo.

Lại có thể có người có thể ở thời đại này gặp Cổ tiên nhân.

Thật là không thể tưởng tượng nổi.

Người và người thật sự là không thể so sánh a!

“Trước không đàm luận những chuyện này, tồn tại như Chung Tiên Duyên vậy, cách chúng ta quá mức xa vời. ” Trần Thiên Sĩ lắc đầu nói ” Hy vọng Đường sư huynh lần này có thể thành công đi.

“Coi như không mang về được Lục Đạo Thiên Môn Đồ, tốt nhất cũng có thể đem đạo thương trong cơ thể tiêu trừ, như vậy còn có thể sống tới đời thứ chín, áp lực Thiên Kỳ Phủ tiếp nhận cũng có thể nhỏ một chút.”

” Ừ, hẳn là có cơ hội. ” Lâm Đồng gật đầu một cái nói ” Tịnh hải đĩa thiên hạ nghe nói là bộ phận hạch tâm sau khi một chỗ cô thánh địa mất hẳn lưu lại, có đại cơ duyên.”

...

Bên trong Đạo Cung trong thế giới Động thiên.

Thôi Hằng hai mắt hơi khép mà ngồi xếp bằng, ở trước mặt của hắn có một đạo vệt sáng màu bạc óng như là sóng nước xoay tròn.

Đây là một thanh đao nhỏ chỉ dài có ba tấc.

Lại để cho hư không chung quanh hơi hơi vắn vẹo.

Bất quá, loại vắn vẹo này cũng không phải là làm ra ảnh hưởng đối với không gian.

Mà là để cho tốc độ chảy của thời gian phát sinh biến hóa.

Đây là Quang âm Đao.

Sau khi trải qua một loạt chuẩn bị cùng luyện chế, Thôi Hằng rốt cuộc luyện chế được một món pháp bảo Quang âm Dao tương đương với Hóa Thân trung kỳ.

Đồng thời cũng đem pháp thuật Quang âm Dao này tu luyện đến cảnh giới tiểu thành.

Lấy tu vi cảnh giới hiện tại của Thôi Hằng, thúc giục pháp bảo Quang âm Dao thi triển pháp thuật Quang âm Dao mà nói, bên dưới một đòn là có thể chém tới chín trăm vạn năm thọ nguyên.

Uy năng cực kỳ khủng bố.

Nếu là liên tục ra mấy đao, gần như không có sinh linh gì có thể ngăn trở loại xói mòn thọ nguyên ở trình độ này.

Toàn bộ đều sẽ tức khắc chết già.

Hơn nữa, vốn có tọng lớn uy năng, đồng thời tiến bộ của Quang âm Dao, cũng để cho Thôi Hằng có thể miễn dịch tất cả thủ đoạn loại thời gian tầng thứ Hóa Thân.

Tính an toàn toàn thân tăng lên trên diện rộng.

“Không hổ là Tiên pháp, cùng pháp thuật trước kia suy diễn ra hoàn toàn bất đồng a.” Thôi Hằng mở cặp mắt ra, đưa Quang âm Dao thu vào “Không chỉ có uy năng vô cùng mạnh mẽ, còn có năng lực miễn dịch cực mạnh đối với thủ đoạn cùng loại.

“Bây giờ Quang âm Dao đã tu luyện đến tiểu thành, trong thời gian ngắn cũng khó có tiến bộ lớn hơn, tiếp theo có thể tu luyện những thứ Tiên pháp khác.

“Từ cảm giác mấy lần xuất thủ trước đến xem, điểm yếu bây giờ của ta là thiếu thủ đoạn công kích đủ cường đại, như vậy thì định hướng suy diễn Tiên pháp công kích!”

Ý niệm tới đây, hần trực tiếp hạ chỉ thị đối với hệ thống.

“Hội đoái một tâm ‘Vé Tiên pháp, sử dụng 《Tiên pháp trung cấp. Từ nhập môn đến thăng thiên》 tiến hành định hướng suy diễn pháp thuật.

“Phương hướng suy diễn là ‘Loại công kích’ !”

Chương 905: Đạo từ hư vô sinh ra nhất khí, rồi từ nhất khí hoá thành kiếm lý (1)

[chúc mừng ngài! Thành công sử dụng “Vé Tiên Pháp” suy diễn ra pháp thuật “Loại công kích” “《Đạo Sinh Kiếm》” .]

[Đạo Sinh Kiếm: Đạo từ hư vô sinh ra một dòng khí, liền từ một dòng khí này biến hóa thành kiếm lý. Có thể ngưng tụ vận vị của đại đạo, lý lẽ của pháp tắc, khắc chế hết thảy vật chất cùng sinh linh bị đại đạo pháp tắc ảnh hưởng. Có khả năng dùng đạo diệt vạn vật trong vũ trụ, cũng có lực lượng từ đạo sinh vạn vật trong vũ trụ. Hóa Thân kỳ mới có thể tu luyện.]

Ở trong nháy mắt khi suy diễn thành công, tầm mắt Thôi Hằng lại hiện ra từng cảnh tượng hình ảnh huyền diệu cực kỳ.

Giống như lần trước lúc suy diễn Quang âm Đạo vậy.

Ở trước mắt của hắn xuất hiện một đoàn sương mù mờ mịt như hỗn độn chưa khai, nơi này hình như là khởi nguồn của vạn sự vạn vật, cũng là chung kết của hết thảy mọi thứ.

Lúc đất trời chưa mở mang, đại đạo chưa thành.

Bỗng nhiên, một đoàn sương mù này giống như là bị ngoại lực nào đó đánh vào, lại trong nháy mắt phá toái thành một mảnh hư vô, nhưng ở trong hư vô này lại tồn tại quy tắc vô hình nào đó đang chải vuốt hết thảy các thứ này.

Rốt cuộc, trong hư vô ra đời một lực lượng kỳ dị, nó phẳng phát không nắm giữ gì cả, lại hình như là không gì không bao hàm, như là đoàn khí bình thường, lại hình như là thời kỳ đầu của hết thảy đại đạo.

Đột nhiên, một đạo ánh sáng vô cùng sáng chói từ bên trong một đoàn lực lượng kỳ dị này tách ra, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang giống như là ẩn chứa vô tận đại đạo, tung hoành ở trong hư vô này, sáng sinh vạn vật lại phá diệt vạn vật.

Mà mảnh hư vô này ở bên trong vô số lần sinh diệt thay nhau này không ngừng diễn hóa, không ngừng phát triển, cuối cùng âm âm nô lên khi một đạo ánh sáng lóng lánh vượt qua hết thảy kia rọi xuống.

Ông!

Thôi Hằng chỉ cảm thấy trước mắt của mình tối sầm lại, cảnh tượng mới vừa nhìn thấy đã biến mất không thấy gì nữa,

ý thức cũng theo đó khôi phục bình thường, nhưng trên mặt của hắn vẫn lưu lại vẻ mặt rung động nồng nặc.

“Thứ ta mới vừa nhìn thấy là cái gì? Cảnh tượng khai thiên tích địa, vũ trụ sinh ra? Hay là nói đây chẳng qua là lập ý hoặc là ý cảnh của Tiên Pháp này? Đây không khỏi cũng quá cường đại!”

Dựa theo cảnh tượng mới vừa rồi hắn đã thấy, lực lượng Tiên pháp 《 Đạo Sinh Kiếm 》 là bắt nguồn ở một dòng khí căn nguyên sinh ra từ trong hư vô trước khi khai thiên tích địa, vũ trụ sinh ra.

“Đạo Sinh Kiếm, đạo sinh vạn vật, đạo diệt vạn vật...” Trong miệng Thôi Hằng lâm lâm nói nhỏ, bàn tay chậm rãi mở ra.

Ngay sau đó chỉ thấy một đạo ánh kiếm màu tử kim trông rộng xuất hiện, phảng phất sức mạnh bản nguyên của đại đạo dần dần khuếch tán, lại để cho đại đạo pháp tắc trong Đạo Cung này cũng hơi vận vẹo.

“Bằng vào pháp lực tu vi của ta bây giờ, một kiếm này chém xuống, trong nháy mắt là có thể làm cho cả tinh vực lâm vào tan vỡ, cho dù là đối mặt Hóa Thân trung kỳ cùng cảnh giới, chỉ cần đối phương không có pháp thuật hoặc là pháp bảo phòng ngự cùng tầng thứ, cũng sẽ tại chỗ trọng thương.”

“Ngoại trừ lực tàn phá ra, Tiên pháp này còn có khả năng sáng tạo cực mạnh, bằng vào pháp lực bây giờ của ta, một kiếm chém ra có thể sáng tạo ra trăm ngàn tinh không giới vực pháp tắc hoàn chỉnh. Thiên Vực đặc thù như Thiên Giới, cũng có thể tùy ý sáng tạo.”

Thôi Hằng không nhịn được thở dài nói ” Pháp này quả thật cường hãn, đây cũng chính là vì ở bên trong Đạo Cung Động Thiên mới có thể im hơi lặng tiếng. Nếu là ở bên ngoài, đạo kiếm quang này vừa xuất hiện, khắp tinh hải đều phải bị kinh động.

“Nhưng mà đây còn chẳng qua là đạt tới trình độ mới vừa có thể thi triển ra, cũng không tính là nhập môn chân chính, còn có không gian tiến bộ vô cùng lớn. Dựa theo miêu tả, nếu có thể tu luyện tới đỉnh phong, sẽ có khả năng sinh diệt vũ trụ vạn vật, quả thực kinh khủng.”

Đối với lần kết quả suy diễn này hắn còn là vô cùng hài lòng.

Đạo Sinh Kiếm không chỉ có lực lượng phá diệt, còn có khả năng sáng sinh, so với pháp thuật loại công kích ban đầu hắn muốn càng thêm toàn diện.

Hơn nữa, khi quan sát cảnh tượng Đạo Sinh Kiêm sinh ra, tu vị cảnh giới của hắn cũng thu được tăng lên trên trình độ nhất định, thực lực lại tăng cường một chút.

Đây cũng có thể nói là niềm vui ngoài ý muốn.

Sau đó, Thôi Hằng mang Đạo Sinh Kiêm thu hồi, đứng dậy, đi ra khỏi toà Đạo Cung này, rời đi Động thiên.

“Lần bế quan này tạm thời có một kết thúc, đi ra xem một chút đi.”

...

Thiên Giới hôm nay, so với hơn hai trăm năm trước càng phồn thịnh.

Bởi vì phương pháp tu luyện bước vào quỹ đạo, đại đạo tranh chi tranh không chết không thôi giữa đông đảo tinh vực cũng liền vẽ lên một cái dấu chấm tròn, quan hệ giữa lẫn nhau cũng sẽ không lại căng thẳng.

Hơn nữa, lộ chẵn giữa sáu đại tinh vực cũng đều bị triệt tiêu, tinh vực bất đồng bắt đầu liên thông, vì vậy giao lưu giữa tinh vực cùng tinh vực cũng biến thành càng thường xuyên.

Giao lưu trở nên nhiều, chính là bắt đầu phồn thịnh.

Mà bởi vì Thiên Giới là mở đầu của hết thảy các thứ biến hóa này, cũng là vị trí Thôi Hằng ở, liền một cách tự nhiên trở thành trung tâm lục đại tinh vực, trở thành địa phương tất cả cường giả hướng tới.

Gần trăm năm nay, từng cường giả bước vào cảnh giới thứ mười Tiên Giới đều sẽ tới đến Thiên Giới du lịch, hy vọng ở chỗ này có thể đạt được cơ duyên tiến hơn một bước.

Chương 906: Đạo từ hư vô sinh ra nhất khí, rồi từ nhất khí hoá thành kiếm lý (2)

Cùng lúc đó, một cái thể lực được đặt tên là Chư Thiên Luân Hồi Điện cũng đang quạt khởi với tốc độ cực nhanh.

Cái thể lực này vô cùng thần bí, không có người nào biết khởi nguồn cụ thể của nó, cũng không có ai biết cái thể lực này rốt cuộc có bao nhiêu thành viên.

Chỉ biết ở bên trong cái thể lực này, coi như là cường giả bước vào Chân Giới tam cảnh, đã đạt tới Phá Toái chi cảnh, vẫn không tính là tồn tại đứng đầu, còn có người mạnh hơn.

Bất quá, trừ cường giả đỉnh cao như vậy ra, cũng không ít người yếu.

Đã từng có người gặp qua luân hồi giả ngay cả Nhân Tiên đều không phải, nhưng điều này ngược lại tăng thêm điểm thần bí cho Chư Thiên Luân Hồi Điện.

Những luân hồi giả này mặc kệ mạnh yếu, đều có đặc tính bất tử bất diệt, coi như là bị đánh cho cả hình thân đều diệt, cũng có thể trở lại trong Chư Thiên Luân Hồi Điện sống lại.

Coi như là một ít người bình thường ngay cả võ công đều không biết, chỉ cần là thành viên Chư Thiên Luân Hồi Điện, bị đánh chết đều có thể sống lại.

Đặc tính cường đại mà quý dị như vậy, để cho rất nhiều cường giả trong lục đại Thiên Vực đều vô cùng kiêng kỵ.

Dương nhiên, bọn họ cũng cảm thấy có chút vui mừng.

Ít nhất bây giờ người của Chư Thiên Luân Hồi Điện chẳng qua là sẽ nhúng tay một ít rắc rối nhìn không quan trọng bao nhiêu, cũng không có ý tứ tranh đoạt địa bàn và đạo thống.

Đối với tuyệt đại đa số thể lực cùng cường giả mà nói, Chư Thiên Luân Hồi Điện mạnh mẽ thì mạnh mẽ, nhưng cũng sẽ không mang đến cho bọn hắn tổn thất gì trên thực chất, tự nhiên cũng lười nhằm vào.

Ngoài ra còn có lời đồn đãi nói Chư Thiên Luân Hồi Điện thật ra thì chính thể lực của vị Tiên Tôn tối cao trong Thiên Giới kia thành lập, mỗi thành viên đều tương tự với mật thám, sẽ thăm dò tình báo của mỗi một góc xó xỉnh trong chư thiên vạn giới, cuối cùng báo lên cho vị Tiên Tôn tối cao kia.

Điều này cũng làm cho rất nhiều cường giả ý đồ bất chính yên phận hơn rất nhiều, ít nhất trước khi xác định tuyệt đối chắc chắn, không người nào dám thật ra tay làm gì.

Dù sao, người của Chư Thiên Luân Hồi Điện nhưng được xưng là không chỗ nào không có mặt.

Trên thực tế, cái Chư Thiên Luân Hồi Điện này quả thật chính là Thôi Hằng thiết lập.

Đây vốn chỉ là sản phẩm hẩn ở lúc sơ nhập Hóa Thần, tìm tòi đường tu hành mà làm ra, bây giờ trải qua mấy trăm năm phát triển, cơ chế cùng chức trách của nó đã gần như hoàn thiện.

Chư Thiên Luân Hồi Điện bây giờ, tác dụng lớn nhất chính là giúp Thôi Hằng tìm tòi mỗi vùng đất bí mật trong lục đại tinh vực, đồng thời thu thập đủ loại công pháp và điển tịch cổ sử hiếm quý.

Thông qua những “Luân hồi giả” này thu góp, Thôi Hằng lại biết về chỗ bất đồng của văn minh của lục đại tinh vực, chỗ bất đồng của các sự kiện lịch sử mâu chột vân vân.

Đôi với hẩn mà nói, những này đều là tin tức vô cùng có giá trị, có thể giúp hẩn càng hiểu rõ toàn diện lục đại tinh vực, cũng có thể kịp thời hiểu được biến cố sinh ra ở các địa phương, để kịp thời làm ra các biện pháp ứng đối.

Đúng như một số người suy đoán vậy, đây đúng là một cái mạng lưới tình báo to lớn.

Chỉ có điều cũng không phải là giám sát một ít người, mà là giám sát toàn bộ sáu đại tinh vực.

Sau khi Thôi Hằng từ trong Đạo Cung Động Thiên đi ra, chuyện làm thứ nhất, chính là xem đủ loại tin tức chứa đựng trong Luân Hồi không gian, xem có hay không có gì đáng giá chú ý.

Hoặc là có hay không có tung tích về Khương Thất Thất.

Sau khi xác định không có vấn đề gì, hẩn mới quay trở về Thiên Giới, đi tới trong hoàng cung Đại Chu Lý Minh Quỳnh mới thành lập.

Thôi Hằng cũng không tận lực che giấu khí tức của mình.

Vì vậy hẩn mới vừa đến hoàng cung, Lý Minh Quỳnh liền cảm giác được hẩn đến, lập tức đi ra nghênh đón.

“Đệ tử bái kiến sư tôn,” Lý Minh Quỳnh một mực cung kính hành lễ, trong lòng rất là vui vẻ nói “Đệ tử đã có hơn một trăm năm không có lắng nghe dạy bảo của ngài.”

“Ha ha, con đường quốc vận này con đã đi ra rất xa, sự phụ tạm thời cũng không có cái gì có thể hướng dẫn cho con.” Thôi Hằng cười nói “Chờ con mang 9000 Thiên Châu này

đều nhét vào phạm vi quốc thổ Đại Chu, có thể hỏi lại sư phụ.”

“Đệ tử biết, bây giờ thiếu chỉ là thời gian xử lý.” Lý Minh Quỳnh dẫn đường phía trước, đi tới trong một chỗ đại điện tiếp khách xa hoa, mỉm cười nói ” Sư tôn lân này đến, chắc là có chuyện gì muốn an bài rồi.”

“Con vẫn là thông minh như vậy.” Thôi Hằng nghe vậy nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Đúng là có chuyện muốn an bài, qua một thời gian ngắn nữa, có lẽ sẽ có cường giả Thiên Kỳ Phủ đi tới nơi này, đến lúc đó con phải kịp chuẩn bị.

“Nếu quả như thật có cường giả Thiên Kỳ Phủ tới, chỉ cần người kia không phải là một kẻ lỗ mãng, nhất định là sẽ trước tiên che giấu thân phận cùng khí tức, tiên hành điều tra đối với hiện trạng lục đại tinh vực.

“Mà Thiên Giới lại là hạch tâm của lục đại tinh vực bây giờ, người kia nếu như muốn dò xét nhiều hơn, Thiên Giới nhất định sẽ là lựa chọn đầu, đến lúc đó sư phụ sẽ trong bóng tối dẫn dắt người kia đi đến biên giới Đại Chu.

“Sau khi xác định thực lực của người kia, ta sẽ nghĩ cách dụ cho hắn ra tay, sau đó con liền lấy thân phận Hoàng Đế Đại Chu, ra sắc chỉ lệnh cường giả đem hắn hàng phục, kể từ đó, có thể cực lớn tăng cường uy vọng của con, quốc vận cũng sẽ tăng mạnh.”

Chương 907: Đạo từ hư vô sinh ra nhất khí, rồi từ nhất khí hoá thành kiếm lý (3)

“Đa tạ sư tôn giúp đệ tử tu hành!” Lý Minh Quỳnh nghe vậy mừng rỡ không thôi, lấy tốc độ bây giờ của nàng, muốn đem 9000 Thiên Châu đều nạp vào quốc thổ Đại Chu, còn thật không biết phải tốn thời gian bao lâu.

Về phần làm như vậy có hại không có chút bất cần, nàng căn bản cũng không có cân nhắc một điểm này, dưới cái nhìn của nàng nếu sư tôn đưa ra cách làm này, đương nhiên là đã có nắm chắc vẹn toàn.

Hơn nữa sư tôn là tồn tại bậc nào, nói là không gì không thể đều không quá đáng.

Tồn tại có mạnh đến đâu, sau khi gặp phải sư tôn, đều chỉ có thể nuốt hận tại chỗ, tuyệt đối không thể là đối thủ của sư tôn.

“Con là đệ tử của ta, ta mặc dù sẽ không trực tiếp giúp con tăng lên tu vi cảnh giới, nhưng chuyện giúp con tu hành này vẫn sẽ làm.” Thôi Hằng khẽ cười nói ” Lặng lặng chờ đợi là được, hấn không cần thời gian quá lâu.”

Một lần chờ này, liền lại là một trăm năm đi qua.

Ở trong một trăm năm này, lĩnh ngộ của Thôi Hằng đối với Đạo Sinh Kiếm lại thâm nhập không ít, thực lực trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều, nhưng tu vi cảnh giới lại không có bao nhiêu tăng lên.

Vùng tinh hải này đối với hấn bây giờ mà nói, quả thật đã rất khó lại có cái gì tăng lên.

Nếu như không phải là bởi vì người của Thiên Kỳ Phủ đều còn chưa tới, hấn đều muốn tạm thời đi trong một ít tinh hải lân cận nhìn một chút.

Rốt cuộc, một ngày nọ, ánh mắt Thôi Hằng sáng lên, lập tức thu lại sức mạnh Đạo Sinh Kiếm, ánh mắt nhìn về phía biên giới tinh hải, khẽ cười nói: “Đến rồi, luồng khí tức này là... Huyền Hải cảnh nhất trọng, còn có hai tên Hỗn Động cảnh.”

“Chẳng lẽ cái Thiên Kỳ Phủ này qua thời gian hơn ngàn vạn năm cũng không có gì tiến bộ sao? Bảo vật trọng yếu như Lục Đạo Thiên Môn Đồ, nếu chẳng qua là đưa đến Huyền Hải cảnh nhất trọng, thì cũng không phải là đặc biệt đề ý, hay là chỉ có thể phái ra đội hình như vậy?”

“Hay là hẳn thật ra thì có cái thủ đoạn ân giâu gì? Ủ, tóm lại trước tiên đem hẳn dẫn tới bên trong Thiên Giới lại nói, về phần cuối cùng có hay không dẫn vào biên giới Đại Chu, liền từ thực lực mà định ra.”

Lúc trước hẳn nói muốn dùng người Thiên Kỳ Phủ trợ giúp Lý Minh Quỳnh tăng tiến tu hành, thật ra thì cũng không phải là mục đích duy nhất của hẳn.

Chuyện hẳn chân chính muốn làm, nhưng thật ra là đưa đại đạo pháp tắc cường giả Thiên Kỳ Phủ nắm giữ dung nhập vào trong đại đạo pháp tắc Thiên Giới.

Kể từ đó, hẳn liền có thể thông qua giao lưu thâm nhập cùng Thiên Giới, tiến hành phân tích hơi thâm nhập đối với đại đạo pháp tắc của Đại Diễn Thánh Địa, từ đó sớm biết tình huống đại đạo pháp tắc của Đại Diễn Thánh Địa.

Loại phương thức này có thể hoàn toàn loại bỏ ảnh hưởng của tự thân tu luyện giả đối với đại đạo pháp tắc, so với trực tiếp phân tích đại đạo pháp tắc có trên người tu luyện giả thì gần sát với hoàn cảnh tự nhiên hơn, kết quả được cuối cùng cũng càng thêm chân thật.

Mà nếu là có thể đem các loại đại đạo pháp tắc cũng dung nhập vào bên trong lãnh thổ đất nước Đại Chu, khi Thôi Hằng tiến hành phân tích nó sẽ càng thêm dễ dàng.

Dù sao, quốc vận chi đạo của Lý Minh Quỳnh thật ra thì cũng là đền từ hẳn.

Nói đơn giản, chính là để cho cường giả Thiên Kỳ Phủ ở biên giới Đại Chu bị hút ra đại đạo pháp tắc, thì có thể làm cho Thôi Hằng càng dễ dàng hiểu rõ tình huống Đại Diễn Tinh.

Dương nhiên, Thôi Hằng cũng có thể trực tiếp ra tay, một tên Huyền Hải cảnh nhất trọng, căn bản cũng không khả năng ngăn cản uy năng của hẳn.

Nhưng nhờ như trên người đối phương có lưu bí thuật hoặc là bí bảo gì để bảo vệ tánh mạng chạy trốn.

Vậy coi như là gà bay trứng vỡ.

Đây cũng là một nguyên nhân khác phải dẫn dắt hẳn đi cảnh nội Đại Chu —— Thôi Hằng đã tại biên giới Đại Chu bố trí xong pháp thuật bẫy rập tuyệt cường.

Chỉ cần người này cố gắng từ biên giới Đại Chu chạy trốn, ngay lập tức sẽ có đủ loại đủ kiểu pháp thuật bị kích thích.

Trong đó còn có hai loại Tiên pháp.

Quang âm Dao!

Đạo Sinh Kiếm!

...

Đại Diễn Tinh cách vùng tinh hải đĩa thiên hà này vẫn là vô cùng xa.

Cho dù là cường giả Huyền Hải cảnh như Đường Viễn Sơn, cũng hao tổn trên trăm năm thời gian mới đi tới biên giới vùng tinh hải này, gặp được cái đĩa thiên hà trung ương tràn đầy sắc thái thần bí đó.

“Không hổ là tinh hải đĩa thiên hà, đĩa thiên hà trung ương này thật là thần bí khó lường.” Đường Viễn Sơn cảm khái không thôi, đồng thời trong lòng thở dài nói ” Hy vọng ở chỗ này có thể chữa trị đạo thương của ta, Chung Tiên Duyên, lực lượng của thiên kiêu... Ôi...”

Hại tên đệ tử Dương Thanh Hòa cùng Cừu Hải Đường sau lưng hẳn lúc này cũng đang nhìn chăm chú tinh hải phía trước.

Bất quá, hai người này hiển nhiên không nhìn ra chỗ huyền bí của đĩa thiên hà trung ương.

Dương Thanh Hòa khẽ nhíu mày, hơi nghi hoặc một chút mà nói: “Sư tôn, đại đạo pháp tắc vùng tinh hải này vậy mà mỏng manh như thế, dường như cũng không có chỗ nào đặc biệt.”

Cừu Hải Đường cũng gật đầu một cái nói: “Lấy cường độ cùng nồng độ đại đạo pháp tắc của vùng tinh hải này đến xem, hoàn cảnh tu luyện sợ rằng sẽ hết sức tồi tệ, còn lâu mới có thể cùng thánh địa so sánh.”

Một tinh hải hẻo lánh như vậy, thật sự là tầm thường, lại sẽ có cường giả có thể luyện hóa Lục Đạo Thiên Môn Đồ.

Thật dễ cho người cảm thấy ngạc nhiên.

—

P/s: Các đạo hữu nếu có thời gian rảnh có thể cho mình một đề cử được không ạ, cảm ơn các đạo hữu rất nhiều.

Chương 908: Chúng ta phải cẩn thận cẩn thận thật cẩn thận (1)

Đường Viễn Sơn nghe ra nghi ngờ của hai người đệ tử của mình, gật đầu một cái nói: “Các người nói không sai, pháp tắc của vùng tinh hải này quả thật cực kỳ mỏng manh. Nếu từ điểm này tới nói, chỉ có thể coi là một tinh hải bình thường, cũng không có chỗ gì kỳ lạ.”

“Sur tôn, ý của ngài là nói...” Dương Thanh Hòa hơi kinh ngạc hỏi ” Vùng tinh hải này thật ra thì cũng không phải là đơn giản như nhìn bề ngoài vậy?”

“Như vậy mới là bình thường đi. ” Cừ Hải Đường ở bên cạnh nói “Dù sao, nơi này chính là có một vị cường giả Huyền Hải cảnh. Có một ít chỗ đặc thù cũng chẳng có gì lạ.”

“Đại đạo pháp tắc của vùng tinh hải này sở dĩ mỏng manh, nguyên nhân có hai. ” Đường Viễn Sơn trầm giọng nói ” Một trong số đó là phần lớn pháp tắc đều đã tập trung vào bên trong đĩa thiên hà trung ương.

“Hai chính là Lục Đạo Thiên Môn Đồ tiên hành chèn ép cùng luyện hóa đối với vùng tinh hải này, trong quá khứ dài đến hơn ngàn vạn năm, pháp tắc trong tinh hải này hẳn là vẫn luôn bị Lục Đạo Thiên Môn Đồ luyện hóa, cho đến ngày nay, dĩ nhiên là trở nên vô cùng mỏng manh.

“Bất quá, càng là như thế, chúng ta càng không thể xem thường. Đại đạo pháp tắc của vùng tinh hải này thoát nhìn càng mỏng manh, liên ý nghĩa đại đạo pháp tắc bị Lục Đạo Thiên Môn Đồ luyện hóa càng nhiều.

“Bây giờ Lục Đạo Thiên Môn Đồ đã bị người luyện hóa, những đại đạo pháp tắc bị luyện hóa này cũng liền đều đến trong tay của người kia. Vậy thì đủ để cho người kia nắm giữ uy năng cực kỳ mạnh mẽ.

” Ngoài ra, theo truyền thuyết, vùng tinh hải này vốn là nơi còn sót lại sau khi một phương Cô Thánh Địa mất đi, có lẽ tên cường giả luyện hóa Lục Đạo Thiên Môn Đồ đó, chính là lấy được truyền thừa của Cô thánh địa.

“Vậy thì cũng có thể giải thích hẳn vì cái gì có thể luyện hóa Lục Đạo Thiên Môn Đồ.”

Mặc dù Lục Đạo Thiên Môn Đồ là một trong ba cái chỉ bảo Thiên Kỳ Phủ sở hữu, nhưng nhiều năm trước tới nay cũng không có ai có thể luyện hóa nó.

Cũng là bởi vì bị mất phương thức luyện hóa.

Chỉ cần nắm giữ phương pháp luyện hóa Lục Đạo Thiên Môn Đồ, hoặc là nắm giữ một ít phương pháp có thể dùng công phụ xử lý từng chút một để luyện hóa Lục Đạo Thiên Môn Đồ, liền có thể luyện hóa món chí bảo này.

Cũng không nhất định yêu cầu thực lực cường đại dường nào.

Cho dù chẳng qua là Huyền Hải cảnh nhất trọng tâm thường, đều có thể làm được.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân tại sao Trần Thiên Sĩ sẽ quyết định phái người tới dò xét tình huống.

Sau khi nghe qua những lời này của Đường Viễn Sơn, thần sắc của Dương Thanh Hòa cùng Cừ Hải Đường cũng đều trở nên ngưng trọng, thu hồi một tia khinh thường mới nảy sinh sâu trong nội tâm.

“Sur tôn, chúng ta đây tiếp theo phải hành sự thế nào?” Dương Thanh Hòa trình trọng nghiêm túc dò hỏi.

“Phải thận trọng, phải cẩn thận, nhất định không thể lỗ mãng.” Ánh mắt Đường Viễn Sơn nhìn chăm chú tịnh hải phía trước, trầm giọng nói. “Vùng tịnh hải này nhìn bề ngoài nhỏ yếu, nhưng trong đó nhất định cất giấu nguy hiểm không biết, chúng ta nhất định phải hành sự cẩn thận.”

“Các ngươi từng người đều ngưng tụ ra một đạo hóa thân Phá Toái cảnh, sư phụ cũng sẽ phân ra một đạo hóa thân, sau đó mang theo hóa thân của các ngươi đi vùng tịnh hải này, dò xét một chút tình huống cơ bản.”

Hắn căn bản cũng không dự định trực tiếp dùng bản thể tiến vào vùng tịnh hải này.

Hắn thấy, trực tiếp dùng bản thể mà nói, liền quá mức nguy hiểm, sẽ còn làm cho phe mình lâm vào tình cảnh vô cùng bị động.

Vẫn là trước dùng hóa thân tiến hành dò xét thì càng ổn thỏa.

Dương Thanh Hòa cùng Cừ Hải Đường đã sớm biết tính cách sư tôn mình, đối với loại quyết định này cũng không ngạc nhiên.

Vì vậy, hai người hết sức thành thạo mà phân ra một đạo hóa thân Phá Toái cảnh, đứng ở bên người Đường Viễn Sơn.

Ngay sau đó, thân hình Đường Viễn Sơn cũng chợt trở nên mơ hồ, chỉ thấy một đường nét hình người từ trên người hắn khuếch tán ra, cuối cùng lại ở bên ngoài ngưng tụ thành một người cùng hắn giống nhau như đúc.

Đây là hóa thân Đường Viễn Sơn phân ra ngoài.

Hơn nữa cùng hóa thân của Dương Thanh Hòa và Cừu Hải Đường bất đồng, một bộ hóa thân này của hắn lại không có suy giảm bất kỳ tu vi cảnh giới, vẫn bảo lưu tu vi Huyền Hải cảnh nhất trọng.

Hết sức thần kỳ.

“Phân thân chi pháp của sư tôn đúng là thật huyền bí a.” Dương Thanh Hòa không nhịn được thở dài nói.

“Phương pháp phân thân như thế, chẳng lẽ có thể bỗng dưng nhiều người giúp đỡ cùng cảnh giới.” Cừu Hải Đường cũng hết sức ngạc nhiên mà nhìn một bộ hóa thân này của Đường Viễn Sơn.

“Ha ha, sư phụ sống lâu như vậy, tóm lại là có chút thủ đoạn.” Đường Viễn Sơn cười vang nói ” Đi thôi, đi trước dò tra một chút tình huống, để tránh lại có biến cố gì.”

Chương 909: Chúng ta phải cẩn thận cẩn thận thật cẩn thận (2)

Ở lúc Đường Viễn Sơn phân ra hóa thân chuẩn bị tiến hành dò xét đối với vùng tinh hải này.

Ánh mắt của Thôi Hằng thật ra thì đã đang nhìn chăm chú bọn họ.

Nội dung nói chuyện của bọn họ, cùng với cách làm phân ra hóa thân tự nhiên cũng đều không gạt được Thôi Hằng.

“Loại phương pháp phân thân này...” Sau khi Thôi Hằng nhìn thấy Đường Viễn Sơn phân ra hóa thân, rất là kinh ngạc, lầm bầm nói ” Tên Đường Viễn Sơn này trạng thái không bình thường, hẳn lại hình như là một người chồng lại rất nhiều tầng.”

Đường Viễn Sơn lại có thể phân ra một bộ hóa thân cùng tu vi cảnh giới tự thân hoàn toàn giống nhau.

Nhất định chính là giống như là hoàn toàn từ không sinh có mà sáng tạo ra một cường giả cùng tự thân hoàn toàn tương tự.

Tự thân còn không có bất kỳ hao tổn.

Điều này rất hiển nhiên là không bình thường.

Ở bên dưới thị giác của Thôi Hằng, Đường Viễn Sơn mặc dù coi như là một người, nhưng trong cơ thể hẳn còn chồng chất chừng mấy tầng sinh linh cùng hẳn giống nhau như đúc.

Đơn giản mà nói, chính là trong cơ thể Đường Viễn Sơn còn có mấy tên Đường Viễn Sơn, từng tên Đường Viễn Sơn đều là giống nhau như đúc, có tu vi cảnh giới giống nhau.

Cái gọi là hóa thân hẳn phân ra, thật ra thì chính là từ trong những Đường Viễn Sơn chồng chất lên nhau này, lựa ra một cái hiện ra thành hình.

Giống như là từ trong một xấp giấy rút ra một tờ trong đó.

“Nếu là như vậy...” Chân mày Thôi Hằng hơi nhíu lại, thàn nói ” Quả nhiên, coi như là người lúc này phân ra cái hóa thân này, cũng không phải bản thể.”

Nghĩ tới đây, hẳn bỗng nhiên lại nộ nộ cười ” Vũ trụ lớn, tinh không rộng, quả thật là không thiếu cái lạ, loại thủ đoạn chồng chất nhiều tên giống mình, thật là chưa bao giờ nghe, thật thần kỳ, hẳn là làm sao làm được?

“Người này vô cùng cẩn thận, nếu để cho hắn phát giác nguy hiểm, rất có thể sẽ trực tiếp để cho bản thể thoát đi, khó bảo đảm trên người của hắn không có bí bảo hoặc là bí pháp gì có thể chạy trốn chết.

“Vậy thì không cách nào đưa đại đạo pháp tắc của hắn dung nhập vào Thiên Giới để tiến hành nghiên cứu, vẫn là phải nghĩ biện pháp đưa bản thể của hắn dẫn tới mới được. Vậy thì cần một cái môi như.

“Trên người của hắn có lưu lại đạo thương, coi như là hóa thân chông chát phân ra, cũng có đạo thương, nó hiển nhiên đã tạo thành ảnh hưởng đối với bản nguyên sinh mệnh của hắn.

“Sức mạnh của đạo thương này có chút kỳ lạ, rõ ràng chẳng qua là tầng thứ Huyền Hải cảnh, nhưng lại ẩn chứa mấy phần đặc thù cảnh giới cao hơn, để cho sức mạnh Huyền Hải cảnh không cách nào đem loại trừ.

“Chẳng lẽ là cái gọi là sức mạnh của Chư Vương Thái Cổ, Trên Đại Diễn Tinh còn có tồn tại tầng thứ này sao? Bất quá, nếu mà hắn mang theo đạo thương tới nơi này, liên ý nghĩa hắn không có biện pháp loại trừ.

“Nếu như hắn gặp cơ duyên có thể trị đạo thương, hơn phân nửa là không nhận được, hắn sẽ để cho bản thể hạ xuống, để mưu cầu cơ hội điều trị đạo thương.

“Đến lúc đó chính là thời cơ xuất thủ tốt nhất.”

...

Trong Chư Thiên Luân Hồi Điện, trên quảng trường bạch ngọc vô cùng rộng lớn.

Ba đạo chùm tia sáng màu tử kim từ trên trời hạ xuống.

Ngay sau đó, trong mỗi một cột sáng đều đi ra một thân ảnh.

Một người trong đó là Vương Đạo Nhất, hai người khác chính là Thạch Thiên Tôn cùng Lữ Thanh Trúc.

Ba người bọn họ vốn có thù oán cực lớn.

Nhưng mà sau khi trải qua Thôi Hằng “Hoà giải”, đã có thể ở chung hòa thuận.

Hơn nữa Chư Thiên Luân Hồi Điện phân phát nhiệm vụ cường độ cao, khiến cho bọn họ phải tiến hành hợp tác.

Bọn họ bây giờ ba người đã rất ít trực tiếp trở mặt.

Chỉ bất quá, ở khi không phải là trạng thái nhiệm vụ, vẫn là ai cũng không để ý ai, từng người làm riêng chuyện của mình.

Lần này, bọn họ mới vừa hoàn thành một cái nhiệm vụ độ khó cực cao, lấy được khen thưởng rất là phong phú, đang định hồi đoái một ít khen thưởng để phụ trợ tự thân tu luyện.

Nhưng vào lúc này, âm thanh quen thuộc bỗng nhiên vang lên thật lớn.

“Hiện có nhiệm vụ lâm thời phân phát. Mời lập tức chuẩn bị sẵn sàng, một phút đồng hồ sau sẽ truyền tống các người đi Thiên Giới.”

“Có cường giả từ bên ngoài tinh hải tới, chỉ cần đưa bọn họ dẫn tới biên giới Đại Chu, liền có thể hoàn thành nhiệm vụ. Khen thưởng...”

“Vì bảo đảm nhiệm vụ thuận lợi, đặc biệt ban cho quyền tạm thời sử dụng Lục Đạo Thiên Môn Đồ.”

Ở sau khi tiếng nói vang lên.

Chỉ thấy một bức họa to lớn bỗng dựng xuất hiện ở bầu trời quảng trường, sau đó chậm rãi rơi vào trước mặt Vương Đạo Nhất.

Ngay sau đó, sáu đạo hư ảnh cánh công ánh sáng nổi lên ở chung quanh bức tranh này, sức mạnh vô cùng huyền diệu lập tức khuếch trương triển khai, đem toàn thân Vương Đạo Nhất bao vây lại.

Một phần sức mạnh bên trong Lục Đạo Thiên Môn Đồ hòa tan vào trong cơ thể Vương Đạo Nhất, điều này trực tiếp để cho tu vi của hắn đột phá những ràng buộc của cảnh giới trước mặt, đạt tới tầng thứ Huyền Hải cảnh nhất trọng.

Thực lực trong nháy mắt liền tăng lên không biết bao nhiêu lần.

Chương 910: Chúng ta phải cẩn thận cẩn thận thật cẩn thận (3)

Bất quá, trên mặt Vương Đạo Nhất ngược lại không có bao nhiêu vui mừng, về mặt ngược lại thì hết sức nặng nề.

Hắn quay đầu nhìn Thạch Thiên Tôn cùng Lữ Thanh Trúc một chút, trầm giọng nói ” Chỉ sợ là Thiên Kỳ Phủ phái người tới tìm chúng ta.”

Thạch Thiên Tôn cùng Lữ Thanh Trúc nghe vậy hơi trầm mặc, trong mắt đều lóe lên vẻ bối rối.

Hiển nhiên cho dù là đã rời đi Đại Diễn Tinh rất lâu, nội tình cùng thực lực mà Thiên Kỳ Phủ nắm giữ vẫn là lưu lại ấn tượng cực sâu trong lòng bọn họ.

“Nếu như mà người của Thiên Kỳ Phủ vừa tới, tại sao Thôi Thượng Tiên không tự mình trực tiếp đem bắt giữ? ” Lữ Thanh Trúc không nhìn được nói ” Lấy thực lực của Thôi Thượng Tiên, coi như là Trần Phủ Chủ đích thân tới, cũng chỉ có thể bó tay chịu trôi đi.”

“Cũng có thể là vì không sợ hờ tỵ nào. ” Thạch Thiên Tôn suy đoán nói ” Hơn nữa để cho chúng ta dụ cho người đến biên giới Đại Chu, cũng có thể là vì trợ giúp vị Nữ Đế kia tu hành?”

“Nếu như người tới là Đường Viễn Sơn, Thôi Thượng Tiên làm như vậy cũng rất bình thường. ” Vương Đạo Nhất trầm giọng nói ” Đường Viễn Sơn người này tu luyện bí pháp hết sức kỳ lạ, có thể phân ra nhiều hóa thân cùng mình hoàn toàn tương tự.

“Không có người nào có thể phân rõ cái hóa thân nào là bản thể của hắn, cái nào là hắn phân ra. Ý tứ của Thôi Thượng Tiên hẳn là muốn để cho chúng ta đem bản thể Đường Viễn Sơn dẫn tới. Mỗi như chắc là tâm Lục Đạo Thiên Môn Đồ này.”

“Chẳng qua là dựa vào Lục Đạo Thiên Môn Đồ, thật có thể đem người đưa tới sao? ” Lữ Thanh Trúc có chút hoài nghi nói ” Mục đích của hắn chắc là vì tìm món chí bảo này.

“Hiện tại hắn hẳn là mới vừa mới đến vùng tinh hải này, nếu như chúng ta trực tiếp để lộ ra khí tức sức mạnh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ, liền vô cùng rõ ràng, nhìn liền biết chính là bẫy rập.”

“Lục Đạo Thiên Môn Đồ là Thượng Tiên ban cho, ta cũng không cách nào che giấu khí tức của nó. ” Vương Đạo Nhất

nói ” Có lẽ đây chính là ý tứ của Thượng Tiên đi.”

“... ” Lữ Thanh Trúc nghe vậy nhất thời rơi vào trầm mặc, ngay sau đó cười nói ” Chắc hẳn là Thôi thượng tiên tự có thâm ý, hẳn làm như vậy nhất định là có đạo lý của hẳn.”

Cuối cùng trực tiếp đôi một cách giải thích.

“... ” Vương Đạo Nhất bị tốc độ chuyển hóa thái độ của Lữ Thanh Trúc làm sợ ngây người, ngay sau đó lắc đầu nói ” Thật ra thì nói như vậy cũng quả thật không sai, Thượng Tiên nếu là đã có sắp xếp, chúng ta chỉ cần làm theo là được, Thượng Tiên làm như vậy nhất định là có đạo lý.”

Coong!

Vừa lúc đó, tiếng chuông quen thuộc vang lên.

Theo sát phía sau chính là tiếng nhắc nhở cực kỳ lớn kia.

“Thời gian đã đến, bắt đầu truyền tống tới Thiên Giới!”

...

Trạm thứ nhất Đường Viễn Sơn mang theo Dương Thanh Hòa cùng Cừ Hải Đường đi tới sau khi đến vùng tinh hải này chính là Thiên Giới.

Nguyên nhân rất đơn giản, hẳn ở Thiên Giới cảm thấy rõ ràng vết tích của bí pháp Thiên Kỳ Phủ cùng vết tích sức mạnh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ, đồng thời nơi này cũng là địa phương tập trung lực lượng cao cấp nhất trong cả vùng tinh hải này.

Nếu nói tới tên cường giả luyện hóa Lục Đạo Thiên Môn Đồ đó có khả năng nhất ở địa phương nào, khẳng định chính là chỗ này.

Hơn nữa nơi này cũng là địa phương cùng đĩa thiên hà trung ương liên lạc mật thiết nhất, có lẽ có thể ở chỗ này tìm tới phương pháp điều trị đạo thương.

Sau khi đi tới Thiên Giới, thầy trò ba người Đường Viễn Sơn rất nhanh thì biết được sự tồn tại của Thôi Hằng, cũng đại khái hiểu được thay đổi phát sinh của Thiên Giới cùng với lục đại tinh vực mấy trăm năm qua.

Hiểu được trình độ như vậy rồi, đôi với bọn hắn mà nói, đã hoàn toàn không cần phải lại tiếp tục đi điều tra.

Cái tên Thôi Hằng này tuyệt đối chính là cường giả thân bí luyện hóa Lục Đạo Thiên Môn Đồ đó.

“Dựa theo tình huống chúng ta hiểu đến xem, thời gian Lục Đạo Thiên Môn Đồ bị luyện hóa chính là ở hơn trăm năm trước.”

Đường Viễn Sơn trầm giọng nói ” Thời gian ngắn như vậy, cái tên Thôi Hằng này hẳn là vẫn không thể mò ra hiệu quả công phạt của Lục Đạo Thiên Môn Đồ, tăng lên thực chất đối với chiến lực hẳn không lớn.”

Tại trong mắt cường giả võ đạo đứng đầu đã sống tới đời thứ tám như hẳn, chỉ là một trăm năm thật sự là quá ngắn.

Ngủ gật một giấc liền trôi qua.

Căn bản cũng không đáng giá nhắc tới.

Tới cảnh giới này của hẳn, còn muốn tiến bộ, dù chẳng qua là may mắn một chút xíu, cũng là khó khăn cực kỳ, nhất định phải tiêu hao đơn vị tính bằng hàng vạn tuổi.

Muốn phải nắm giữ cái võ công gì mới, hoặc là nắm giữ hiệu quả của bí bảo nào đó đồng dạng cần thời gian rất lâu.

Dưới tiêu chuẩn thời gian như vậy, chỉ là hơn một trăm năm, căn bản cũng không đáng giá nhắc tới, cũng không khả năng đạt được tăng lên hữu hiệu gì.

“Sur tôn, vậy chúng ta bây giờ dành thời gian, đi tìm đến tên Thôi Hằng này sao?” Dương Thanh Hòa dò hỏi.

“Không.” Đường Viễn Sơn lắc đầu nói ” Cũng không vội vã chốc lát, chúng ta vẫn là trước tìm hiểu tốt tên Thôi Hằng này, chờ hiểu rõ đủ toàn diện, có nắm chặt vẹn toàn sẽ xuất thủ.”

“Sur tôn nói đúng.” Cừ Hải Đường gật đầu nói ” Nơi này đối với chúng ta mà nói dù sao cũng là một chỗ xa lạ, bây giờ lại là vừa mới đến, vẫn là trước đem tình huống điều tra rõ ràng lại nói cho thỏa đáng.”

“Tiếp theo chúng ta tách ra hành động, từng người đi phương hướng bất đồng hỏi thăm tình huống.” Đường Viễn Sơn sắp xếp nói ” Chúng ta phải dùng ba trăm năm để hiểu rõ cái thế giới này, hiểu rõ Thôi Hằng.

“Thực lực của cái tên Thôi Hằng này không phải chuyện đùa, chúng ta nhất định phải cẩn thận lại cẩn thận nữa, vạn vạn phần cẩn thận, chớ có bút dây động rừng... Không đúng, cái này, cổ khí tức lực lượng này!

“Đạo, đạo thương của ta được cứu rồi? ! !”

Chương 911: Chỉ là giao dịch, không phải là bẫy rập (1)

Đường Viễn Sơn biết rõ đạo thương chính mình chịu là một loại sức mạnh vô cùng đặc thù.

Đây là tới từ uy năng của bản nguyên đại đạo nào đó, truyền thuyết là thủ đoạn đặc biệt Chung Tiên Duyên lấy được sau khi gặp phải Cổ Tiên, cũng theo tu vi cảnh giới tăng lên trở nên càng ngày càng mạnh.

Mặc dù loại đạo thương này sẽ không trực tiếp đẩy hẳn vào chỗ chết, nhưng lại có thể để cho tánh mạng của hẳn kết thúc trong đời này, không cách nào lại sống tới đời thứ chín.

Đối với cường giả Huyền Hải cảnh sống qua năm tháng rất dài như Đường Viễn Sơn mà nói, rõ ràng còn có một đời có thể sống, lại chỉ có thể trơ mắt chờ chết, loại cảm giác này nhưng mà quá khó chịu.

Vì vậy, từ sau khi chịu đạo thương, hẳn vẫn luôn suy nghĩ biện pháp điều trị đạo thương, thậm chí còn từng nhờ cường giả đỉnh cao Huyền Hải cảnh đỉnh phong giúp đỡ.

Nhưng nhận được câu trả lời đều là không cách nào chữa trị.

Mới đầu hẳn còn tưởng rằng những cường giả này không muốn vì hẳn mà đắc tội Thân Hoang Cốc.

Sau đó có cường giả không nhịn được cùng hẳn nói rõ, đạo thương Chung Tiên Duyên để lại cho hẳn có bản chất cực cao, sợ rằng cần sức mạnh cấp bậc Thái Cổ Chư Vương, mới có thể đem nó loại trừ.

Bây giờ cái thời đại này, cường giả cái tầng thứ Thái Cổ Chư Vương kia đã sớm tuyệt tích, căn bản là không thể nào tìm.

Hy vọng duy nhất chính là những vương giả chí bảo từ thời đại Thái Cổ lưu truyền xuống kia.

Chẳng qua, vương giả chí bảo hoặc là dụng cụ hoặc là binh khí, uy năng diệu dụng cũng mỗi cái không giống nhau, cũng không phải là mỗi cái vương giả chí bảo đều có thể chữa trị đạo thương của hẳn.

Chỉ có một ít vương giả chí bảo có thể phụ trợ tu luyện, ôn dưỡng hình thân, thậm chí còn có thể trực tiếp tăng cường chiến lực, mới có thể có năng lực chữa trị loại đạo thương này.

Sau khi biết tình huống này, Đường Viễn Sơn trước tiên nghĩ tới chính là chí bảo Lục Đạo Thiên Môn Đồ của Thiên Kỳ Phủ nhà mình.

Công hiệu của cái vương giả chí bảo này chính là phụ trợ tu luyện, trợ lực đột phá những ràng buộc cùng tăng cường lực lượng hình thần, lấy hiệu quả của món chí bảo này, nói không chừng thật có thể chữa trị đạo thương của hắn.

Đối với Đường Viễn Sơn mà nói, đây không thể nghi ngờ là một cái tin tốt, nhưng cũng là một cái tin tức xấu.

Dù sao, Lục Đạo Thiên Môn Đồ ngay từ lúc ngàn vạn năm trước cũng đã bị phản tặc Thái Hồng trộm đi, đến nay vẫn là không rõ tung tích.

Ngày cả trưởng lão đi tìm Lục Đạo Thiên Môn Đồ đều bỏ mình.

Đồng thời, điều này cũng làm cho Đường Viễn Sơn đoán được nguyên nhân, có thể Chung Tiên Duyên muốn lưu lại đạo thương ở trên người hắn, chỉ sợ sẽ là vì nghiệm chứng Lục Đạo Thiên Môn Đồ còn hay không ở bên trong Thiên Kỳ Phủ.

Nếu như hắn không thể mau sớm đem đạo thương loại trừ, vậy thì đồng nghĩa với đang nói Thiên Kỳ Phủ đã không có Lục Đạo Thiên Môn Đồ.

Điều này cũng sẽ tạo thành đả kích thật lớn đối với uy vọng của cả Thiên Kỳ Phủ, cũng sẽ để cho không ít thế lực rục rịch, sẽ có một loạt phiền toái theo nhau mà đến.

Vì vậy, áp lực bây giờ Đường Viễn Sơn thừa nhận là cực lớn.

Đây cũng là nguyên nhân hắn quyết định mạo hiểm tới cái tinh hải đĩa thiên hà này.

Trong lòng của hắn biết rõ, đây có lẽ là cơ hội cuối cùng của hắn.

Chỉ có điều, vốn là Đường Viễn Sơn cho rằng lần này là phải trải qua một ít trắc trở, quá trình chắc chắn sẽ không đơn giản, còn có thể đôi mặt nguy hiểm to lớn.

Cũng chính là từ lý do này, hắn chân chính bước vào vùng tinh hải này, nhưng thật ra là hóa thân của hóa thân của hóa thân, phân ra ước chừng ba tầng, vì chính là dốc hết khả năng phòng ngừa nguy hiểm.

Dù sao, cường giả luyện hóa Lục Đạo Thiên Môn Đồ đó khẳng định không đơn giản.

Coi như còn chưa hoàn toàn nắm giữ cách dùng của vương giả chí bảo này, cũng tất nhiên đã nắm giữ một phần, thực lực

không thể khinh thường.

Nhưng hấn vạn lần không ngờ, mới vừa tới khu vực trung tâm vùng tinh hải này, liền cảm giác được khí tức sức mạnh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ.

Hơn nữa còn là đậm đà như vậy, rõ ràng như vậy.

Đạo thương của mình rốt cuộc được cứu rồi? !

Đây là phản ứng đầu tiên của Đường Viễn Sơn.

Chẳng qua, chính hấn sinh tính cẩn thận, một cái chớp mắt tiếp theo liền bình tĩnh lại, thâm nghĩ trong lòng: “Không đúng, không đúng, quá không đúng. Đây không khỏi cũng quá trùng hợp.

“Ta vừa mới tới nơi này, thì có khí tức sức mạnh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ hiện ra, đây rõ ràng chính là đang dẫn dụ ta đi qua, đây là bẫy rập a!”

Sau khi ý thức được một điểm này, vẻ vui mừng trên mặt Đường Viễn Sơn nhất thời biến mất, vẻ mặt cũng biến thành âm trầm.

Tình huống bây giờ, hoàn toàn ngoài dự liệu của hấn.

Làm sao sẽ trực tiếp liền bị phát hiện?

Dương Thanh Hòa cùng Cừ Hải Đường đều phát hiện biểu tình khác thường của Đường Viễn Sơn.

Bọn họ còn muốn hỏi có phải là có chuyện gì hay không, nhưng còn không kịp lên tiếng, cũng cảm giác được một cỗ khí tức cực kỳ đè nén, để cho bọn họ ngậm miệng lại.

Chính là Đường Viễn Sơn ngăn lại hai người bọn hấn.

Lúc này Đường Viễn Sơn đang cẩn thận phán đoán khởi nguồn khí tức sức mạnh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ, cùng với luồng khí tức bên cạnh sức mạnh này, đó là một luồng khí tức để cho hấn cảm giác có chút quen thuộc.

《 Cự Linh Hỗn Độn Quyết 》

“Đây là, đây là Vương Đạo Nhất? ! ” Trong nội tâm Đường Viễn Sơn vô cùng ngạc nhiên.

Chương 912: Chỉ là giao dịch, không phải là bẫy rập (2)

Hắn đã nhận ra khí tức sức mạnh bên cạnh Lục Đạo Thiên Môn Đồ là ai.

Lại là Vương Đạo Nhất ngàn vạn năm trước rời đi Đại Diễn Tinh, đi tới vùng tinh hải đĩa thiên hà này, tìm Lục Đạo Thiên Môn Đồ.

Vương Đạo Nhất lại vẫn còn sống!

Hơn nữa từ mức độ liên hệ của khí tức sức mạnh đến xem, lực lượng của Lục Đạo Thiên Môn Đồ đã hoàn toàn bị Vương Đạo Nhất nắm trong tay, cũng liên ý nghĩa tên cường giả thân bí luyện hóa Lục Đạo Thiên Môn Đồ đó, vô cùng có khả năng chính là Vương Đạo Nhất.

Sự phát hiện này để cho Đường Viễn Sơn vừa mừng vừa sợ, thậm chí nói: “Chẳng lẽ tin tức ba trăm năm trước Vương Đạo Nhất vẫn lạc chặng qua là hôn đặng cảm ứng sai lầm rồi, thật ra thì là bởi vì hắn bắt đầu luyện hóa Lục Đạo Thiên Môn Đồ, cho nên bị một ít quấy nhiễu, để cho hôn đặng lầm tưởng hắn đã bỏ mình?”

Nếu quả như thật là như vậy, với hắn mà nói tuyệt đối là một tin tức vô cùng tốt.

Vương Đạo Nhất luyện hóa Lục Đạo Thiên Môn Đồ, liên ý nghĩa Thiên Kỳ Phủ rốt cuộc thu hồi món vương giả chí bảo này, hắn cũng có thể để cho Vương Đạo Nhất thúc giục sức mạnh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ, giúp hắn loại trừ đạo thương.

Bất quá, loại vui sướng này cũng không có kéo dài bao lâu, Đường Viễn Sơn rất nhanh lại tỉnh táo lại, thậm chí nói: “Không đúng, nếu như lòng Vương Đạo Nhất đã không còn hướng về Thiên Kỳ Phủ thì sao? Hắn dù sao đã là rời đi hàng ngàn vạn năm, thời gian quá lâu.”

Thời gian dài như thế, để cho tuyệt đại đa số đệ tử thậm chí là trưởng lão của Thiên Kỳ Phủ đều quên tên Đạo Nhất trưởng lão này, chính Vương Đạo Nhất ở bên ngoài nán lại hàng ngàn vạn năm, đối với thân phận trưởng lão Thiên Kỳ Phủ của chính mình còn có thể chấp nhận như xưa?

Có hay không còn coi mình là đệ tử Thiên Kỳ Phủ đều không chắc được.

“Thậm chí còn có khả năng lo lắng là ta đại biểu Thiên Kỳ Phủ tới truy bắt hắn đoạt lại Lục Đạo Thiên Môn Đồ.”

Anh mắt Đường Viễn Sơn lập lóe, ý nghĩ trong đầu không ngừng chuyển động ” Nhưng tại sao hãn chủ động hiển lộ sức mạnh Lục Đạo Thiên Môn Đồ, đây là muốn chủ động tìm ta tiến hành thương lượng?”

Trong lúc nhất thời, hãn lậm vào suy nghĩ trầm ngâm, chậm chạp không quyết định chắc chắn được.

“Đôi với người bây giờ đạo thương quán thân như ta mà nói, tìm tới Lục Đạo Thiên Môn Đồ, dựa vào sức mạnh của món vương giả chí bảo này để điều trị đạo thương, nhất định là trọng yếu nhất.”

Trong lòng Đường Viễn Sơn không ngừng suy nghĩ ” Đây không chỉ là chuyện của chính ta, cũng quan hệ đến phán đoán của Thần Hoang cốc đối với tình huống Thiên Kỳ Phủ bây giờ, nếu như kéo dài quá lâu, nhất định sẽ đưa tới Chung Tiên Duyên thậm chí là Thần Hoang cốc hoài nghi, đến lúc đó Thiên Kỳ Phủ có thể sẽ gặp nguy hiểm.

“Nhưng nếu mà ta cứ như vậy đi gặp Vương Đạo Nhất, có hay không lại quá nguy hiểm? Hãn cách xa Đại Diễn Tinh đã có hàng ngàn vạn năm, bây giờ lại luyện hóa Lục Đạo Thiên Môn Đồ, mới vừa rồi dò xét khí tức của hãn, cũng đã đạt đến Huyền Hải cảnh.

“Mặc dù hãn tên Huyền Hải cảnh này rõ ràng có vết tích dục tốc bất đạt, hãn là mượn Lục Đạo Thiên Môn Đồ cưỡng ép lấy được tăng lên, thực lực hãn là yếu hơn Huyền Hải bình thường, càng kém xa ta, nhưng nếu mà hãn nắm giữ một phần điều dụng của Lục Đạo Thiên Môn Đồ thì lại khác.

“Ta có phải đi mạo hiểm như vậy hay không, lại có nên đi mạo hiểm như vậy hay không? Nhưng nếu như ta không đi mạo hiểm, đạo thương của ta lại làm như thế nào chữa trị, lại làm như thế nào đi đối mặt Chung Tiên Duyên dò xét?”

Trong lúc nhất thời, trong lòng Đường Viễn Sơn lậm vào trạng thái tương tự với đấu tranh giữa lý trí và ham muốn.

Trông trước trông sau, do dự không quyết định.

Thật ra thì, ở trong nội tâm, hãn muốn đi tìm Vương Đạo Nhất hỏi rõ ràng, nhưng tính tình cẩn thận từ trước đến giờ lại để cho hãn cảm giác làm như vậy không an toàn, tràn đầy nguy hiểm.

Hết sức mâu thuẫn.

“Thanh Hòa, Hải Đường. ” Đường Viễn Sơn nhìn về phía hai tên đệ tử bên người, trầm giọng nói ” Các người nói, sự phụ có phải hay không hơi quá cẩn thận? Quá mức cẩn thận, sẽ hay không bỏ qua rất nhiều cơ hội, hoặc là gây thành một ít mối họa?”

Dương Thanh Hòa cùng Cừ Hải Đường nghe vậy đều hơi sửng sò, ngay sau đó hai người đều rơi vào trầm tư.

Đó cũng không phải một câu hỏi dễ trả lời.

Đường Viễn Sơn thấy hai tên đệ tử này của mình phản ứng như vậy, trong lòng liền đã có câu trả lời cho chính mình, lắc đầu khẽ cười nói: “Nghe nói người phàm khi về già, rất thích làm một ít chuyện không phù hợp phong cách lúc trước của chính mình, có lẽ ta cũng đã già rồi đi.

“Lần này tới vùng tinh hải đĩa thiên hà này yốn là chuyện có chút mạo hiểm, bây giờ đầu mối ở trước mắt, lại bắt đầu trông trước trông sau, thật đúng là khiến người chê cười.

“Thôi thôi, cẩn thận mấy đời, cũng quả thật nên mạo hiểm một lần, nếu hấn chủ động hiện lộ khí tức sức mạnh, ta đây liền chủ động đi qua gặp hấn.”

Chương 913: Chỉ là giao dịch, không phải là bẫy rập (3)

Sau khi trải qua một phen đấu tranh tâm lý, Đường Viễn Sơn đã làm ra quyết định, đi gặp Vương Đạo Nhất một lần, hỏi thăm một chút ý của đôi phương, đến tốt cùng là muốn làm gì.

Đương nhiên, cái gọi là “Mạo hiểm” này cũng không phải bản thể đi qua.

Vẫn là hóa thân của hóa thân của hóa thân ở nơi này bây giờ đi qua.

Nếu quả như thật nhận ra được nguy hiểm, hẳn vẫn sẽ lập tức để cho bản thể chạy trốn.

Bất quá, vừa lúc đó, chân trời bỗng nhiên sáng lên một đạo hào quang màu tử kim, tiếp theo một cái chớp mắt liền đã tới trên một ngọn núi cách Đường Viễn Sơn không xa.

Người này tướng mạo cổ xưa, mặc áo dài xưa cũ, đứng ở trên đỉnh núi, mắt nhìn xuống ba người phía dưới, mỉm cười nói: “Đường trưởng lão, người vẫn là cẩn thận như vậy a.

“Ta đều chủ động thể hiện ra khí tức sức mạnh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ, lại còn là muốn ta chủ động tới, thật không nghĩ tới ta cũng có một ngày được Đường trưởng lão kiêng kỵ.”

Chính là Vương Đạo Nhất.

Hắn trực tiếp tới tìm Đường Viễn Sơn.

“Đạo Nhất trưởng lão rất lâu không gặp. ” Đường Viễn Sơn đối mặt Vương Đạo Nhất chằm chọc nhưng là mặt không đổi sắc, hắn chấp tay, mỉm cười nói ” Không nghĩ tới người lại thật tìm được Lục Đạo Thiên Môn Đồ, còn đem nó luyện hóa.”

“Đường trưởng lão, lời nói khách khí ta cũng không cùng người nói nhiều. ” Trên người Vương Đạo Nhất tản ra ánh sáng nhạt nhạt, đây là sức mạnh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ ” Ta biết người tới làm gì, chắc hẳn người cũng đã đoán được ta có thái độ gì.”

“Người thật vì Lục Đạo Thiên Môn Đồ phản bội Thiên Kỳ Phủ? ” Sắc mặt Đường Viễn Sơn trở nên âm trầm xuống, ánh mắt cũng biến thành lạnh giá ” Người nghĩ kỹ hậu quả rồi sao?”

“Đường trưởng lão cũng chớ có đoán bậy bạ, ta nhưng mà chưa nói qua muốn phản bội Thiên Kỳ Phủ. ” Vương Đạo

Nhật nhưng là khoát tay áo nói ” Ta đôi với Thiên Kỳ Phủ vẫn là vô cùng cảm kích, chỉ có điều tạm thời không muốn trở về, cũng không muốn trả lại bức Lục Đạo Thiên Môn Đồ này.

“Dĩ nhiên, Thiên Kỳ Phủ dù sao đôi với ta có ân, nếu như có chỗ cần dùng đến Lục Đạo Thiên Môn Đồ, tùy thời có thể đi tìm ta, ta tự mình ra sức.

“Huống chi, Vương Đạo Nhất ta ở Thiên Kỳ Phủ bên kia, hẳn đã là một người chết rồi, chỉ cần Đường trưởng lão người không nói, cũng sẽ không có ai biết người luyện hóa Lục Đạo Thiên Môn Đồ là ta.”

“Người muốn dùng sức mạnh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ thu mua ta? ” Đường Viễn Sơn tức thì biết dự định của Vương Đạo Nhất, cũng biết Vương Đạo Nhất vì sao lại chủ động hiện ra sức mạnh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ đưa tới chú ý của hắn.

“Cái gì là thu mua? ” Vương Đạo Nhất lắc đầu cười nói ” Đây là đôi bên cùng có lợi, ta giúp người, người giúp ta, có sao mà không làm? Huống chi, lấy sự cẩn thận của Đường trưởng lão, lại vượt qua tình không xa xôi tới đây, đạo thương bên trong cơ thể người đã trì hoãn không được đi.”

“Không nghĩ tới người đã có nhãn lực như thế, năng lực phụ trợ của Lục Đạo Thiên Môn Đồ thật là lợi hại. ” Đường Viễn Sơn mặt trầm như nước, dọ dọ chỉ chốc lát, sau đó bỗng nhiên nói ” Người thật sự có nắm chặt chữa khỏi đạo thương của ta?”

“Có tin hay không, đều xem chính người! ” Vương Đạo Nhất lớn tiếng cười một tiếng, ngay sau đó liền hóa thành một vệt sáng quay trở về biên giới Đại Chu, thanh âm của hắn theo gió bay tới ” Ta thì có thể chờ, ngài thì chưa chắc.”

“... ” Đường Viễn Sơn nhìn phương hướng Vương Đạo Nhất rời đi, rơi vào trong trầm mặc.

“Sư tôn, người này quá kiêu ngạo! ” Dương Thanh Hòa giận không kềm được nói.

“Sư tôn, ngài tính thế nào? ” Cừ Hải Đường chính là tinh táo hơn nhiều, nàng đã nhìn ra sư tôn của mình đã đang do dự.

“Chờ ta suy nghĩ chốc lát. ” Đường Viễn Sơn nhắm hai mắt lại, lần nữa bắt đầu đấu tranh tâm lý.

Cừ Hải Đường nhìn không sai, hắn quả thật đã bắt đầu do dự.

Hiện tại hắn đã hoàn toàn xác nhận, người luyện hóa Lục Đạo Thiên Môn Đồ chính là Vương Đạo Nhất, nếu không Vương Đạo Nhất tuyệt đối sẽ không có giọng lớn lối như vậy.

Đồng thời hắn cũng biết rõ mục đích của Vương Đạo Nhất, chính là vì cùng hắn đạt thành giao dịch, để cho mình an toàn năm giữ Lục Đạo Thiên Môn Đồ, không đến nỗi bị Thiên Kỳ Phủ nhắm vào.

Mà lựa chọn lớn nhất hắn phải đối mặt bây giờ chính là, có muốn hay không đi tìm Vương Đạo Nhất điều trị đạo thương.

Bởi vì, điều trị đạo thương cũng chỉ có thể là bản thể đi qua.

Không thể dùng hóa thân.

Điều này thì ý nghĩa nguy hiểm cực kỳ to lớn.

...

Thật ra thì, mục đích Thôi Hằng sắp xếp Vương Đạo Nhất đi dẫn dụ Đường Viễn Sơn rất đơn giản.

Chính là vì để cho Đường Viễn Sơn cho rằng người luyện hóa Lục Đạo Thiên Môn Đồ là Vương Đạo Nhất.

Mà không phải là cường giả thân bí gì khác.

Đường Viễn Sơn thân là Thái Thượng trưởng lão Thiên Kỳ Phủ, ngay từ lúc Vương Đạo Nhất nhập môn cũng đã là Huyền Hải cảnh.

Lòng cảnh giác của hắn đối với Vương Đạo Nhất, nhất định là yếu hơn so với cường giả không biết.

Ngoài ra, còn muốn cho Đường Viễn Sơn tin tưởng Vương Đạo Nhất là muốn cầu cạnh hắn, có lý do đầy đủ giúp hắn chữa trị đạo thương.

Mà không phải là cái bẫy rập gì cô ý bày ra.

Như vậy có thể hoàn toàn hạ xuống lòng cảnh giác của Đường Viễn Sơn, lặng lẽ đánh tan ngưỡng đề phòng tiềm thức trong lòng hắn, để cho hắn ở kéo bên trong đấu tranh giữa lý trí và lòng ham muốn, dần dần nghiêng về tìm Vương Đạo Nhất chữa thương.

Mà Vương Đạo Nhất ngay tại bên trong quốc cảnh Đại Chu!

...

Đường Viễn Sơn sau khi xoắn xuýt ước chừng ba năm, rốt cuộc làm ra quyết định cuối cùng.

Thân ảnh của hắn chợt xuất hiện từng tầng hư ảnh chồng lên nhau, hình như là trong nháy mắt trở nên ngưng thực hơn rất nhiều.

Sau đó liền hướng hai tên đệ tử bên cạnh nói: “Đi thôi, đi tìm Vương Đạo Nhất.”

Chương 914: Tinh Diệu Trường Hà, 10 mặt trời cùng xuất hiện (1)

Bây giờ Đường Viễn Sơn đã là bản thể, không còn là trạng thái hóa thân.

Hắn đã quyết định, phải đi tìm Vương Đạo Nhất điều trị đạo thương.

Về phần cái tên Thôi Hằng lúc trước nghe được đó, theo Đường Viễn Sơn hắn là thân phận giả mà Vương Đạo Nhất dùng để che giấu tai mắt người.

Dù sao ” Vương Đạo Nhất ” vào ba trăm năm trước đã chết rồi.

Mà tin tức liên quan tới Thôi Hằng nghe được từ Thiên Giới, tất cả đều là từ ba trăm năm trước bắt đầu.

Thời gian ở trên là phù hợp hoàn mỹ.

Chặng qua, Đường Viễn Sơn làm ra cái quyết định này, vẫn là để cho hai tên đệ tử của hắn cảm thấy hết sức kinh ngạc.

Dương Thanh Hòa không nhịn được hỏi “Su tôn, không lại tiếp tục dò tra tình huống sao? Cái tên Vương Đạo Nhất kia chưa chắc có thể tin a.”

Cừu Hải Đường cũng gật đầu nói: “Đúng vậy su tôn, nhớ như cái tên Vương Đạo Nhất kia là giả mượn danh giao dịch, trên thực tế là bày ra bầy rập thì làm sao bây giờ?”

“Những thứ này sư phụ đều đã nghĩ qua. ” Đường Viễn Sơn thở dài một hơi, khẽ gật đầu một cái nói ” Nhưng sư phụ đã không có cách nào, coi như trước mặt thật sự là bầy rập, cũng chỉ có thể đi thử một lần.

“Huống chi, từ biểu hiện lúc trước của Vương Đạo Nhất đến xem, hắn hẳn đúng là muốn cùng ta làm giao dịch, đứng ở góc độ của hắn, cũng không có lý do gì đi đòi phò tá, giữa ta cùng với hắn cũng không có mâu thuẫn không chết không thôi.

“Hơn nữa đạo thương của ta cũng không thể đợi thêm nữa, phải mau sớm chữa trị mới được. Nếu không, tánh mạng tự thân của ta là nhỏ, Thiên Kỳ Phủ đều có thể gặp nguy hiểm, Thiên Kỳ Phủ hôm nay nhưng mà không kham nổi Thần Hoang côc ngấp ghé a.”

Nói tới chỗ này, Đường Viễn Sơn dừng một chút, cười khỏ nói: “Ta bây giờ cũng không thể dùng hóa thân đi qua, nếu không thì là đang hoài nghi hắn, để cho giao dịch vốn có thể đạt thành tan vỡ, chỉ có thể đi qua như vậy.

“Vương Đạo Nhất đây là dùng dương mưu a, nhằm vào ta tâm lý mong chờ may mắn của ta, nhằm vào ý nghĩ muốn cầu một chút hi vọng sống của ta, hẳn thậm chí khả năng đã nhìn rõ đến chuyện Thiên Kỳ Phủ có nguy cơ, thật là lợi hại, lúc trước làm sao không phát hiện hẳn có bản lãnh như vậy.”

“Hẳn chính là nắm đúng thóp muốn khẩn cấp điều trị đạo thương của sư tôn ngài.” Dương Thanh Hòa cắn răng nói “Thật là vô sỉ.”

“Bất luận như thế nào, đệ tử cũng sẽ bầu bạn bên cạnh sư tôn.” Cừu Hại Đường trầm giọng nói “Đệ tử cũng dùng bản thể đi qua, nếu trong lòng cái tên Vương Đạo Nhất kia thật mang ác ý, đệ tử cũng có thể giúp được ngài.”

Nói xong, thân hình của nàng chợt ngưng tụ, cũng từ trạng thái hóa thân biến thành bản thể, tu vi cảnh giới trực tiếp từ Pháp Toái cảnh mới vừa rời khỏi phục thành Hỗn Động cảnh.

Dương Thanh Hòa thấy tình hình này, sau khi hơi trầm mặc cũng khôi phục bản thể, gật đầu nói: “Đệ tử cũng nguyện cùng đi.”

“...” Đường Viễn Sơn nhìn hai người một cái thật sâu, thờ dài nói “Đi thôi.”

...

Hoàng Cung Đại Chu, trong Quan Thiên điện.

Nơi này là địa phương Đại Chu dùng để kiểm tra dị tượng đột ngột phát sinh trong toàn bộ lãnh thổ quốc gia, lúc này Thôi Hằng ở chỗ này, là có thể giám sát toàn bộ địa phương có dị trạng của tinh hải.

Một tấm màn sáng to lớn trôi lơ lửng ở trung ương Quan Thiên điện này, bên trong biểu hiện chính là tình huống của Đường Viễn Sơn cùng hai tên đệ tử của hắn, về mặt của bọn họ, nội dung bọn họ nói chuyện với nhau, đều biểu hiện vô cùng rõ ràng ở trên tấm màn sáng này.

Lý Minh Quỳnh đứng ở bên người Thôi Hằng, nhìn hình ảnh trong màn sáng, không khỏi nhẹ nhàng thờ dài nói: “Cái tên Đường Viễn Sơn này là đã đến tuyệt lộ a, đường đường Huyền Hải cảnh lại thật sẽ mong chờ may mắn nhỏ nhoi mà đi mạo hiểm.”

“Kế sách này mặc dù có thể thành công, cũng là bởi vì hẳn nhất định sẽ mong chờ chút may mắn.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, cũng nhìn chăm chú hình ảnh biểu hiện trong màn sáng, mỉm cười nói “Ta không tính giết hắn.”

“Sư tôn thay đổi chủ ý?” Lý Minh Quỳnh kinh ngạc nói, lúc trước Thôi Hằng nhưng mà là đã làm nhiều lần bố trí, dự

định giết chết “Truy binh” tới từ Thiên Kỳ Phủ.

“Hắn vô tình khơi mào tranh chấp, cũng không có ý tổn thương sinh linh vùng tinh hải này, quả thật không cần thiết giết hắn.” Thôi Hằng cười một tiếng, ánh mắt bỗng nhiên nhìn lên ” Hơn nữa, lại tới một mục tiêu mới.”

“Mục tiêu mới? ” Lý Minh Quỳnh nghe vậy sững sờ, ngay sau đó vẻ mặt nghiêm túc nói ” Sư tôn có ý tứ là, bên ngoài tinh hải lại tới cường giả mới sao?”

“Không sai. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói ” Một cái mục tiêu mới càng thích hợp hơn, sự hung ác của người này nhưng mà không tính là ít a.”

Chương 915: Tinh Diệu Trường Hà, 10 mặt trời cùng xuất hiện (2)

Ở bên ngoài tinh hải đĩa thiên hà, một thân ảnh toàn thân đều bao quanh kim quang từ chỗ sâu trong tinh không xa xôi bay tới.

Thân hình của hắn vô cùng to lớn, cũng vô cùng lộ liễu.

Bay vùn vụt trong tinh không để lại vết tích ánh sáng thật dài, phẳng phất như là một dải ngân hà chảy xuôi ở trong vũ trụ u ám, vắt ngang hư không trăm tỉ dặm này.

Khi cái dải “Ngân hà” này chảy xuôi tới bên ngoài tinh hải đĩa thiên hà, toàn bộ vầng sáng chòm sao ở biên giới tinh hải đều chấn động, mấy triệu viên hằng tinh đều trở nên lúc sáng lúc tối, tựa như lúc nào cũng có thể tan biến.

Có điều uy năng của “ngân hà” này cũng không duy trì thời gian quá dài.

Cái dải sáng thật dài này sau khi dừng tiến về phía trước, liền nhanh chóng tản đi.

Thân ảnh vô cùng khổng lồ đó cũng rất nhanh co rút lại thành kích cỡ người bình thường.

Đây là một người đàn ông trung niên thoát nhìn hơn ba mươi tuổi.

Dung mạo của hắn anh tuấn lại tràn đầy uy nghiêm, người mặc áo hoa lông vũ màu vàng, trên ông tay áo còn thêu hoa văn hình dáng Tam Túc Điều(1), toàn thân đều tản ra một loại khí tức cực độ cao quý.

“Quả nhiên đúng như Chung sư đệ đoán, Lục Đạo Thiên Môn Đồ ở nơi này.” Khóe miệng nam tử trung niên hơi hơi nhếch lên, cười lạnh nói “Cái tên ngu xuẩn Đường Viễn Sơn này, thật cho rằng Thần Hoang cóc chúng ta không phát hiện ra Lục Đạo Thiên Môn Đồ đã không có ở Thiên Kỳ Phủ sao?”

Giấu giếm cẩn thận thận trọng như vậy, là lo lắng Thần Hoang cóc chúng ta sẽ mơ ước hai món vương giả chí bảo còn dư lại của các ngươi? Thật là ếch ngồi đáy giếng, căn bản cũng không biết giá trị chân chính của Lục Đạo Thiên Môn Đồ!

“Ha, chẳng qua điều này cũng bình thường, nếu như các ngươi thật biết được giá trị chân chính của Lục Đạo Thiên Môn Đồ, cũng sẽ không bị mất, cũng còn may sư đệ tiên đoán như thần, đoán trước ngươi sẽ tìm Lục Đạo Thiên Môn Đồ để điều trị đạo thương.

“Từ nay về sau, Lục Đạo Thiên Môn Đô chính là thuộc sở hữu của Thần Hoang cốc ta!”

Sau khi hẩn tự lằm bằm chằm chọc một phen, liền lần nữa hóa thành một đạo dòng sông ánh sao màu vàng, lảy uy thế mênh mông cuộn cuộn mãnh liệt hướng về tinh hải đĩa thiên hà, trực tiếp vượt qua hư không, xông về Thiên Giới.

Cùng sự cẩn thận từng chút một của Đường Viễn Sơn lúc tới cực kỳ bất đồng, người trung niên nam tử này ngay cả ụ áp khí tức tự thân cũng không có che giấu, càng không có ẩn núp sức mạnh của bản thân.

Cứ như vậy nghênh ngang hàng lâm xuống.

...

Khi Đường Viễn Sơn đi tới lãnh thổ Đại Chu, Vương Đạo Nhất đã nhận được Thôi Hằng thông báo.

Bảo hẩn dựa theo kế hoạch đã định, điều trị đạo thương cho Đường Viễn Sơn là được.

Điều này đối với Vương Đạo Nhất thật ra thì cũng không hề có sự khác biệt, nhiệm vụ ban đầu của hẩn chính là đem Đường Viễn Sơn đưa tới biên giới Đại Chu coi như hoàn thành, bây giờ chẳng qua là thêm một bước điều trị đạo thương mà thôi.

Chẳng qua là bước giao phó đặc biệt này để cho hẩn có chút không tìm được manh mối, luôn cảm giác có thể là sắp có đại sự gì sẽ phát sinh.

Bất quá, sau khi trải qua một phen suy tư, Vương Đạo Nhất liền ý thức được tình huống chính mình hiểu biết quá ít, đoán cũng không đoán được cái gì, dứt khoát lại không lo lắng nữa.

Dù sao, coi như thật có đại sự gì phát sinh, cũng nhất định là Thôi Thượng Tiên xử lý.

Chính mình chẳng qua là một kẻ làm công trong Chư Thiên Luân Hồi Điện mà thôi.

Cần gì phải suy nghĩ nhiều như vậy?

Làm tốt chuyện của mình là được.

Vì vậy, Đường Viễn Sơn vừa tới, Vương Đạo Nhất liền đi ra ngoài đón, hết sức nhiệt tình mà nói: “Thái Thượng trưởng lão thật can đảm, không nghĩ tới người nhanh như vậy đã tới rồi, chẳng lẽ liền không lo lắng đây là bầy rập ta thiết trí?”

“Ta tất nhiên tin tưởng đệ tử Thiên Kỳ Phủ.” Đường Viễn Sơn mỉm cười nói.

Hắn không có nói sự xoắn xuýt của mình khi trước, cũng không nói là mình mạo hiểm mà tới, ngược lại thì nhấn mạnh một chút thân phận đệ tử Thiên Kỳ Phủ của Vương Đạo Nhất.

“Ha ha ha, không sai.” Vương Đạo Nhất nghe vậy phả lên cười, gật đầu nói ” Đường trưởng lão nói cực phải, nếu đều là đệ tử Thiên Kỳ Phủ, vậy thì càng nên trợ giúp lẫn nhau.

“Ta dùng sức mạnh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ giúp người chữa trị đạo thương, người thì hướng Thiên Kỳ Phủ giấu giếm hành tung của ta cùng tung tích Lục Đạo Thiên Môn Đồ, cả hai đều có lợi, chẳng phải tốt thay?”

“Ha ha ha, đúng là đạo lý này.” Đường Viễn Sơn gật đầu cười nói ” Không biết Đạo Nhất trưởng lão nhưng đã chuẩn bị sẵn sàng?”

“Đã sớm cung kính chờ đợi đã lâu, chỉ đợi Đường trưởng lão tới, liền có thể bắt đầu tiến hành điều trị.” Vương Đạo Nhất nhẹ nhàng gật đầu, quanh thân nhất thời hiện ra sáu đạo hư ảnh cánh công ánh sáng, mỉm cười nói ” Chỉ cần kích thích sức mạnh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ, ngay lập tức sẽ có thể tiêu trừ đạo thương kia.”

“Nhu thế liền đa tạ.” Đường Viễn Sơn chấp tay hành lễ, thành tâm thành ý hướng Vương Đạo Nhất ngỏ ý cảm ơn, sau đó liền ngồi xếp bằng xuống, trầm giọng nói ” Xin bắt đầu đi.”

—

(1) Tam Túc Điều: Chim Ba Chân, có hình dáng con Quạ, Tam Túc Kim Ô trong thần thoại Trung Quốc, còn tượng trưng cho mặt trời

Chương 916: Tinh Diệu Trường Hà, 10 mặt trời cùng xuất hiện (3)

“Ừm.” Vương Đạo Nhất gật đầu đáp.

Ngay sau đó hắn liền tiến một bước thúc giục sức mạnh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ, để cho lực lượng đại đạo pháp tắc ẩn chứa bên trong đem toàn thân Đường Viên Sơn bao vây lại, bắt đầu tiến hành loại trừ đối với đạo thương trong cơ thể Đường Viên Sơn.

Ở trong nháy mắt khi sức mạnh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ tiếp xúc được đạo thương kia, Thôi Hằng trong hoàng thành Đại Chu tức thì nhận được cảm ứng, phát giác chỗ cổ quái của vết thương này.

Một phần đặc tính sức mạnh bên trong vết thương này, lại khiến cho hắn có một loại cảm giác quen thuộc.

“Đây là sức mạnh gì, dường như là bộ dạng sau khi đặc tính lực lượng nào đó bị thăng hoa cực điểm...”

Chân mày Thôi Hằng hơi nhíu, vừa cẩn thận cảm ứng một chút, biểu cảm trên mặt lập tức trở nên cổ quái “Lại là khí tức Linh Vận ẩn chứa bên trong trái cây bên trong Động Thiên của ta.

” Ừ, lực lượng này đã không phải là khí tức Linh Vận nguyên bản, mà là trải qua cùng nhiều loại sức mạnh pha trộn, lại thăng hoa vô số cấp, khó trách ta ngay từ đầu không có nhận ra.

“Nhưng, cơ sở tạo thành loại lực lượng đạo thương này, vẫn là cổ khí tức Linh Vận kia... Đại Diễn Tinh bên kia có ai đã từng lấy được trái cây ta trồng sao?”

“Là trong một trăm năm mươi năm sau khi Minh Quỳnh cùng Thanh Thư rời khỏi kia, một trong hai người tiến vào trong tân thủ không gian? Là người ta đã gặp, hay là người ta chưa từng gặp?”

“Hơn nữa, bản chất những hoa quả ta trồng kia cũng không tính cao, lại là làm sao bị thăng hoa thành bộ dáng bây giờ, lại có thể coi đây là cơ sở để tạo thành lực lượng cường đại như vậy, lưu lại cho cường giả Huyền Hải cảnh đạo thương không cách nào chữa trị.

“Trong này trải qua biến hoá gì mà ta không biết?”

Trong lúc nhất thời, trong lòng của hắn hiện ra rất nhiều nghi ngờ, nghĩ như thế nào đều không nghĩ ra được.

Nghĩ tới đây, Thôi Hằng lần nữa ngẩng đầu nhìn về phía bên ngoài Thiên Giới, nhìn chăm chú cái dòng sông ánh sao màu vàng đang mãnh liệt mà đến đó, thậm chí nói: “Có lẽ người này biết một ít tình huống.”

...

Sau khi bị sức mạnh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ bao phủ, Đường Viễn Sơn liền cảm giác mình lâm vào bên trong một loại trạng thái kỳ dị.

Toàn thân tê tê dại dại, sức mạnh đạo thương vốn giống như giò trong xương đang bị bóc tách từng chút một như kéo tơ bóc kén, hình thân bị tổn thương cũng đang nhanh chóng khôi phục.

Hiển nhiên, hiệu quả của Lục Đạo Thiên Môn Đồ đối với chữa trị đạo thương là vô cùng hữu hiệu.

Bất quá, cùng lúc khi tiếp thụ trị liệu, Đường Viễn Sơn còn cảm giác mình nhìn đến rất nhiều hình ảnh màu sắc sặc sỡ, dường như là bóng người, hoặc như là hình ảnh quái vật, nhìn không rõ lắm, càng không biết đây là cái gì.

Nhưng cảm giác khi nhìn đến những hình ảnh này lại đóng dấu thật sâu ở trong óc của hắn, để cho hắn không cách nào quên.

Chờ Vương Đạo Nhất hoàn thành điều trị, Đường Viễn Sơn từ bên trong sức mạnh như kén bao bọc của Lục Đạo Thiên Môn Đồ bước ra ngoài, trong đầu vẫn đang không ngừng lóe lên những hình ảnh màu sắc sặc sỡ kia, khiến cho hắn cảm thấy có chút hoảng hốt.

Dương Thanh Hòa cùng Cửu Hải Đường đứng ở một bên thấy tình huống của Đường Viễn Sơn dường như có hơi không đúng, nhất thời mặt liền biến sắc, lập tức trận địa sẵn sàng đón quân địch, ánh mắt nhìn về phía Vương Đạo Nhất trở nên vô cùng cẩn thận.

Nhưng Vương Đạo Nhất đối với điều này nhưng là không biết gì cả, hắn cũng chú ý tới trạng thái của Đường Viễn Sơn, không nhìn được khe nhíu mày, trầm giọng nói: “Đường trưởng lão, người đây là xảy ra chuyện gì, cũng chớ có làm ta sợ.”

“...” Đường Viễn Sơn hơi hơi tỉnh hồn, khoát tay để cho hai tên đệ tử lui ra, khe gật đầu một cái nói ” Ta không sao, có thể là sức mạnh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ vô cùng huyền bí, để cho ta có một ít trải nghiệm kỳ dị.

“Vẫn là phải tạ Đạo Nhất trưởng lão, đạo thương của ta đều đã...”

Ung ùng!

Vừa lúc đó, tiếng nổ lớn kinh thiên động địa trong nháy mắt liên truyền khắp toàn bộ Thiên Giới, đất đai chợt rung động kịch liệt lên, cắt đứt lời nói của Đường Viễn Sơn.

“Chuyện gì xảy ra? !” Đường Viễn Sơn vội vàng quay đầu nhìn hướng bầu trời.

“Đã xảy ra chuyện gì? !” Vương Đạo Nhất cũng ngẩng đầu nhìn lên, sau đó liền trợn to hai mắt, kinh sợ nói ” Tỉnh Diệu Trường Hà, đây là cường giả Thần Hoang cóc sao? !”

Vào giờ phút này, toàn bộ người của Thiên Giới đều thấy một dòng sông ánh sao dài màu vàng mạnh mẽ xông vào Thiên Giới, mãnh liệt phá nát bầu trời Thiên Giới.

Để cho bầu trời Phá Toái, đất đai rung chấn, núi đồi run rẩy, sông lớn sôi trào.

Toàn bộ Thiên Giới ở trong nháy mắt khi trường hà màu vàng này tràn vào, liền lâm vào tình cảnh thật giống như ngày tận thế.

Đối với tuyệt đại đa số người mà nói, đây quả thực so với tràng đại chiến ba trăm năm trước kia còn kinh khủng hơn.

Mà sau một cái chớp mắt tiếp theo khi dòng ánh sao trường hà màu vàng vô cùng sáng ngời, vô cùng chói mắt này vọt vào Thiên Giới, trong mắt từng sinh linh Thiên Giới liên đều thấy trên trời xuất hiện một thân ảnh vô cùng cao quý.

Chính là người đàn ông trung niên lúc trước hóa thành ánh sao trường hà tới tinh hải địa thiên hà này.

Hắn đứng tại trên bầu trời, phía sau là ánh sáng màu vàng bao phủ toàn bộ Thiên Giới, phảng phất là một vị tồn tại tối cao Chúa Tể hét thảy, hàng lâm đến nơi này.

Vù vù!

Nương theo âm thanh hư không rung động, mỗi một góc xó xỉnh bên trong Thiên Giới đều giống như là dấy lên ngọn lửa vô hình, nhiệt độ đều chợt tăng lên rất nhiều.

Cùng lúc đó, ở phía sau trung niên nam tử này, lại hiện ra mười con Tam Túc Điều, mỗi một con Tam Túc Điều đều thả ra ánh sáng cùng nhiệt độ vô cùng vô tận, tựa như là ngàn vạn viên hồng tinh tụ hợp lại.

“Ta là Tang Mộc Thánh Chủ của Thần Hoang cóc trong Đại Diễn Thánh địa, nay hàng lâm ở đây, chỉ vì Lục Đạo Thiên Môn Đồ, xin mau giao ra bảo vật này.

“Để tránh bỏ lỡ tánh mạng quý báu của bản thân.”

Chương 917: Quang âm Đạo qua, Đạo Sinh Kiểm tới (1)

Thanh âm của Tang Mộc Thánh Chủ vang dội mỗi một góc xó xỉnh của Thiên Giới, tất cả sinh linh đều nghe được hẳn nói, cũng đều biết được mục đích của hẳn.

Chẳng qua, đối với tuyệt đại đa số người của Thiên Giới mà nói, nghe những lời này đều có chút không hiểu ra sao.

Đại Diễn Thánh Địa là gì, Lục Đạo Thiên Môn Đồ là gì?

Tên cường giả thần bí này đang nói gì?

Hoàn toàn không biết.

Nhưng đối với những cường giả đứng ở cực điểm nhất Thiên Giới kia mà nói thì lại khác.

Những lời này khiến cho trong lòng của bọn họ dâng lên sóng gió kinh hoàng.

Ở hơn trăm năm trước sau khi sáu tòa Thiên Môn biến mất, những cường giả đỉnh cao này liền đều biết con đường tu luyện ban đầu của mình là sai lầm, biết chân tướng Thiên Môn mười hai quan, đồng thời cũng ý thức được sáu tòa Thiên Môn thật ra thì chính là từ uy năng của một kiện chí bảo hiển hóa ra.

Mạ món chí bảo này bị nắm giữ ở trong tay người cường giả thần bí vào ba trăm năm trước bình định Tinh Hồng Đại Kiếp đó.

Người kia là một vị cường giả áp đảo cao hơn hết, không thể địch nổi.

Bây giờ lại có thể có người công khai tỏ vẻ chính mình muốn đoạt lấy món chí bảo đó.

Đây rõ ràng chính là đang hướng vị chí cường giả kia tuyên chiến.

Đơn giản là to gan lớn mật!

Chẳng qua, uy áp sức mạnh tên Tang Mộc Thánh Chủ này triển hiện ra cũng quả thật cường đại.

Nhất là mười con Tam Túc Điều bay lượn sau lưng hẳn kia, càng là tùy ý thả ra ánh sáng cùng nhiệt lượng cực kỳ khủng bố.

Đối mặt uy thế mà mười con Tam Túc Điều này thả ra ở trên trời, coi như là cường giả tương đương với Phá Toái cảnh cũng không có chút khả năng ngăn cản nào.

Chỉ có thể bị áp chế, căn bản là không phản kháng được.

Vào giờ phút này, đám người Lý Minh Quỳnh, Bùi Thanh Thu, Huệ Thê, Hoàng Cân Lục Sĩ, Trịnh Nam Huân, cùng với rất nhiều cường giả bên trong Thiên Giới, toàn bộ cũng không nhìn được ngàng đầu nhìn lên.

Cái tên cường giả tự xưng Tang Mộc Thánh Chủ này quả thật liêu lĩnh, từ lời hắn nói mới rồi đến xem, hiển nhiên là căn bản không coi người của Thiên Giới ra gì.

Thậm chí có thể nói là không chút kiêng kỵ.

Đưa tới vô số người bên trong Thiên Giới sợ hãi cùng khiếp sợ.

Nhưng ở trong mắt mấy người bọn họ, lại chỉ cảm thấy có chút buồn cười.

Đây là đang tự tìm đường chết a!

Lục Đạo Thiên Môn Đồ bây giờ là thuộc về sở hữu của ai, bọn họ đều là vô cùng rõ ràng.

Cái tên Tang Mộc Thánh Chủ đến từ Đại Diễn Thánh Địa này, lại dám nói ầu nói tả như vậy.

Đơn giản là không biết sống chết.

Lúc này, Đường Viễn Sơn mới vừa được chữa đạo thương đang về mặt nghiêm túc mà nhìn bầu trời, hướng Vương Đạo Nhất bên người giải thích: ” Đạo Nhất trưởng lão, người này không có quan hệ gì với ta, tuyệt không phải ta cố ý dẫn tới.”

“Ta biết.” Vương Đạo Nhất gật đầu một cái, đối với lời giải thích của Đường Viễn Sơn cũng không để ý chút nào, chỉ là có chút tò mò nói ” Thậm chí ngay cả Thần Hoang Cốc đều mơ ước Lục Đạo Thiên Môn Đồ, chẳng lẽ món vương giả chí bảo này thật có chỗ đặc thù gì khác?”

“...” Đường Viễn Sơn thấy Vương Đạo Nhất lại không có nửa điểm bộ dáng khẩn trương, trong lòng không khỏi vạn phần nghi ngờ, cũng hết sức hiếu kỳ ” Đạo Nhất trưởng lão, chẳng lẽ người có lòng tin thắng được Tang Mộc?”

Lời này mới vừa hỏi xong, hắn liền lắc đầu một cái, cảm giác mình là đang đoán bậy bạ.

Tang Mộc Thánh Chủ là cường giả Huyền Hải cảnh đệ nhị trọng, mạnh hơn nhiều đệ nhất trọng giống như hắn, so với loại người dựa vào vương giả chí bảo miên cường đột phá Huyền Hải cảnh như Vương Đạo Nhất càng là cường đại hơn không biết gấp bao nhiêu vạn lần.

Cho dù có Lục Đạo Thiên Môn Đồ tiến hành phụ trợ, tăng cường thực lực, cũng không thể vượt qua chênh lệch như vậy.

Nhưng bây giờ Vương Đạo Nhất đúng là mặt đây thông dong, thậm chí còn đang suy tư tính đặc thù của Lục Đạo Thiên Môn Đồ, dường như căn bản cũng không có đem tên Tang Mộc Thánh Chủ kia coi ra gì.

Niềm tin của hắn là từ đâu tới?

Lấy thực lực của hắn bây giờ, căn bản cũng không đủ để cho phép hắn lấy thái độ như vậy mà đòi mặt Tang Mộc a!

Chuyện là sao?

Điều này làm cho Đường Viễn Sơn nghĩ mãi không thể hiểu nổi.

Hoàn toàn không nghĩ ra.

“Ta đương nhiên chẳng không nổi cái tên Tang Mộc Thánh Chủ này, nhưng có người có thể nghiền chết hắn đơn giản như nghiền chết một con kiến.” Vương Đạo Nhất cười một tiếng, càng lại lần nữa kích phát uy năng của Lục Đạo Thiên Môn Đồ, để cho khí tức sức mạnh của môn vương giả chí bảo này tiến một bước khuếch tán ra.

Đây chính là đang nói cho Tang Mộc Thánh Chủ đứng tại trên bầu trời, Lục Đạo Thiên Môn Đồ ở nơi này.

Muốn thì tới lấy.

Chương 918: Quang âm Đạo qua, Đạo Sinh Kiểm tới (2)

Nếu như là người cẩn thận như Đường Viễn Sơn, gặp phải dẫn dụ rõ ràng như vậy, nhất định là phải tiến hành cẩn thận xem xét một phen, sau khi xác nhận không có nguy hiểm gì mới có thể hành động.

Nhưng Tang Mộc Thánh Chủ thì lại khác.

Hắn thân là một trong Thánh Chủ của Thần Hoang cốc, đối với thực lực bản thân tự tin cực kỳ.

Đồng thời cũng không tin trong một cái tinh hải xa xôi như vậy, có thể xuất hiện cường giả uy hiếp được hắn.

Dù sao, tu vi Huyền Hải cảnh đệ nhị trọng, dỗi mắt toàn bộ Đại Diễn Thánh Địa đều gọi là cường giả đỉnh cao, muốn gặp phải một cường giả có thể hoàn toàn áp chế hắn, liền nhất định là Huyền Hải cảnh đệ tam trọng.

Nhưng cường giả loại tầng thứ này đều là Thần Linh thấy đầu không thấy đuôi, coi như là chủ động đi tìm cũng rất khó thấy, càng không cần phải nói là ở loại địa phương này “Vô tình gặp được”.

Vì vậy, Tang Mộc Thánh Chủ cực độ tự tin.

Sau khi cảm giác được khí tức sức mạnh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ càng ngày càng nồng đậm, hắn thậm chí cũng không có tiến hành dò xét, trực tiếp hàng lâm xuống, xông về biên giới Đại Chu.

Ánh sáng cùng nhiệt lượng cực kỳ nồng nặc tức thì đều ngưng luyện với nhau, tạo thành một biên ánh sáng màu vàng từ trên trời hạ xuống, toàn bộ hướng biên giới Đại Chu rơi xuống.

Nương theo Tang Mộc Thánh Chủ hạ xuống, mười con Tam Túc Điều hiển hóa sau lưng hắn cũng đang nhanh chóng trở nên to lớn.

Bọn nó tất cả đều bay lượn ở trên biển ánh sáng màu vàng, tạo thành mười vầng “Mặt trời” to lớn chiếu sáng vạn sự vạn vật Thiên Giới, tiến hành vạn vạo cùng cải tạo đối với đại đạo pháp tắc bên trong Thiên Giới.

Khi Tang Mộc Thánh Chủ chân chính đi tới lãnh thổ Đại Chu, nơi hắn đi qua đều đã lưu lại dấu ấn đại đạo pháp tắc của hắn.

Nhất là vị trí chung quanh hần, càng là đã bị mười con Tam Túc Điều hoàn toàn bạo phủ, hoàn toàn trở thành hoàn cảnh phù hợp cho hần thi triển lực lượng.

Ở trong mắt sinh linh trong cảnh nội Đại Chu, bầu trời đã hoàn toàn biến thành màu vàng, mười con Tam Túc Điều ở trong mười vầng mặt trời bay lượn, ánh sáng cùng nhiệt lượng vô cùng vô tận trút xuống đại địa.

Nước hồ bị nhanh chóng bốc hơi khô, sông ngòi nhanh chóng khô cạn, thổ địa cũng đang rạn nứt từng khúc, từng thứ trút xuống đều tựa như mặt trời lửa đang thiêu đốt, hết thảy mọi thứ đều sẽ bị thiêu hủy hầu như không còn.

Nếu như kéo dài lâu, toàn bộ biên giới Đại Chu đều sẽ biến thành một vùng đất cằn cỗi, tiếp đó sẽ hướng ra phía ngoài lan rộng.

Lâu ngày, sinh cơ toàn bộ Thiên Giới cũng sẽ tan biến ở bên dưới uy năng như vậy.

Cuối cùng trở thành một vùng đất chết.

Cảm giác sợ hãi khó có thể dùng lời diễn tả được nhất thời càn quét từng sinh linh trong lãnh thổ Đại Chu.

Vô luận là bá tánh thông thường, hay là cường giả tu luyện thành công, đối mặt uy năng hủy thiên diệt địa như thế, đối mặt cảnh tượng giống như ngày tận thế này, toàn bộ đều cảm thấy sợ hãi đến cực độ.

“Làm sao bây giờ, bây giờ phải làm gì, ai tới cứu lấy chúng ta? Nữ Đế bệ hạ, cứu mạng a!”

“Nữ Đế bệ hạ phù hộ, Nữ Đế bệ hạ phù hộ! Nữ Đế bệ hạ từ trước đến giờ yêu quý trăm họ, chắc chắn sẽ không mặc kệ chúng ta đâu.”

“Nhưng dù là Nữ Đế bệ hạ, cũng chưa chắc có thể ngăn cản uy năng kinh khủng như vậy đi, hần quá mạnh mẽ!”

...

...

Biên giới Đại Chu, vô số người nghị luận âm ỉ.

Bây giờ, tất cả mọi người đều đang mong vị chúa tể Đại Chu kia, Nữ Đế bệ hạ có thể ra tay, xử lý tên Tang Mộc Thánh Chủ phách lối vô cùng, còn ý đồ hủy diệt Thiên Giới này.

“Biên ánh sạo chói lọi, mười mặt trời giữa trời, thiêu đốt vạn vật, thiêu đốt thiên địa!” Lúc này, Đường Viễn Sơn chính là căn răng thán phục, hần nhìn dị tượng đây trời, run giọng nói ” Nơi này thật sự có tồn tại có thể ngăn cản uy năng như vậy?”

“Hắn đi tới biên giới Đại Chu. ” Vương Đạo Nhất bỗng nhiên nói một câu không đầu không đuôi, sau đó cười nói với Đường Viễn Sơn bên cạnh ” Đường trưởng lão nhìn cho kỹ, tiếp theo những thứ này đều vốn là thứ người phải chịu a.”

“Cái gì? ! ” Đường Viễn Sơn nghe vậy kinh ngạc không thôi, có chút không rõ Vương Đạo Nhất có ý gì.

Chẳng qua, hắn rất nhanh liền hiểu.

Ở một cái chớp mắt tiếp theo sau khi Tang Mộc Thánh Chủ tiến vào biên giới Đại Chu, một cỗ lực lượng quốc vận cực kỳ mạnh mẽ mãnh liệt mà tới, phảng phất là một làn sóng biển vô cùng to lớn, muốn ngăn ở phía trước Tang Mộc Thánh Chủ.

Cùng lúc đó, ở trong nhận thức của mỗi dân chúng Đại Chu, đều thấy được một thân ảnh tràn đầy uy nghiêm xuất hiện ở trên bầu trời.

Đây là một cô gái trẻ tuổi mặc áo rộng màu lửa đỏ, thêu hoa văn màu vàng, đầu đội mũ ngọc, nàng sắc mặt nghiêm túc, không giận tự uy, ánh mắt trầm tĩnh nhìn Tang Mộc Thánh Chủ đang vọt tới bên này.

Chính là Lý Minh Quỳnh.

Đại Chu Nữ Đế!

Bất luận lực lượng của Lý Minh Quỳnh thật có thể ngăn cản ánh sáng kinh khủng cùng mười con Tam Túc Điều kia hay không, nhưng sự xuất hiện của nàng vẫn là mang tới cho tất cả bá tánh Đại Chu một loại hy vọng không có gì sánh kịp.

Vì vậy, bọn họ tự động hành lễ lễ bái, hướng bóng người Lý Minh Quỳnh hiến hóa ra hành lễ, cũng cao giọng mà kêu lên.

“Cung nghênh bệ hạ! Xin bệ hạ trăm trừ tà ma!”

“Cung nghênh bệ hạ! Xin bệ hạ trăm trừ tà ma!”

“Cung nghênh bệ hạ! Xin bệ hạ trăm trừ tà ma!”

Chương 919: Quang âm Đạo qua, Đạo Sinh Kiểm tới (3)

Vào giờ phút này, toàn bộ sinh linh trong lãnh thổ Đại Chu đều có cùng một loại tâm tình, một loại trạng thái.

Đây là điều trước đó chưa từng có.

Dưới tình hình trên dưới một lòng như thế, lại để cho quốc vận Đại Chu nâng cao một bước, để cho lực lượng quốc vận Lý Minh Quỳnh hiển hóa ra ngoài cũng trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Phòng vệ dùng lực lượng quốc vận hình thành lực trước, tự nhiên cũng trở nên càng mạnh mẽ hơn, càng thêm bền chắc.

“Ha ha ha! Buồn cười thật, cực kỳ buồn cười!” Tạng Mộc Thánh Chủ đôi mắt phòng vệ như vậy lại chỉ là cất tiếng cười to, hân hân coi thường nói ” Lực lượng như vậy liền muốn ngăn trở ta sao?”

Tại trong mắt của cường giả Huyền Hải cảnh đệ nhị trọng như hắn vậy, phòng vệ mà Lý Minh Quỳnh dùng lực lượng quốc vận ngưng tụ, căn bản là một tầng giấy vụn, đối với hắn hoàn toàn không có bất kỳ năng lực phòng vệ.

“Thật là thú vị, lại để cho kẻ yếu như vậy đứng ra để ngăn cản lực lượng của ta.” Tạng Mộc Thánh Chủ cười xong, lại hừ lạnh nói ” Nếu các hạ nhất định muốn cùng Thân Hoang Cốc ta cướp đoạt quyền sở hữu Lục Đạo Thiên Môn Đồ, vậy bốn Thánh Chủ cũng sẽ không khách khí.”

Nói xong, hắn trực tiếp điều động sức mạnh trong cơ thể mình, tiến một bước thúc giục mười con Tam Túc Điều đã hóa thành “Mặt trời” kia .

Ừng ừng!

Trong thiên địa vang lên từng trận nổ vang, mười con Tam Túc Điều lại bắt đầu tụ tập uy năng vô biên của biên ánh sáng màu vàng kia, để cho “Mặt trời” bao phủ ở trên người bọn nó trở nên càng to lớn.

Ánh sáng cùng nhiệt lượng ẩn chứa trong đó cũng theo đó xuất hiện tăng cường kiểu nhảy vọt.

Sau đó, Tạng Mộc Thánh Chủ liền ra lệnh cho mười con Tam Túc Điều này xông về lá chắn phòng vệ mà Lý Minh Quỳnh lấy lực lượng quốc vận hiển hóa ra.

Kim Ô như mặt trời rơi xuống, vạn vật tan biến!

Chỉ cần cuối cùng trúng mục tiêu, tầng lá chắn phòng vệ dùng lực lượng quốc vận Đại Chu hiển hóa ra này nhất định sẽ bị hủy diệt dễ như bỡn, căn bản cũng không khả năng có bất kỳ bất ngờ.

Chênh lệch giữa hai người thật sự là quá lớn.

Hơn nữa, một khi tầng lá chắn phòng vệ này bị mười con Tam Túc Điều đụng nát, cũng liên ý nghĩa quốc vận của Đại Chu bị đánh tan.

Đến lúc đó, toàn bộ thực lực quốc gia Đại Chu đều sẽ không gượng dậy nổi, tu hành tự thân của Lý Minh Quỳnh sẽ phải chịu ảnh hưởng không gì sánh kịp, thậm chí khả năng trong một đoạn thời gian rất dài khó có tiên thêm.

Thôi Hằng dĩ nhiên là sẽ không cho phép loại tình huống này phát sinh.

Hắn sở dĩ muốn đờ cái tên Tang Mộc Thánh Chủ này biểu dương uy năng, chính là vì trợ giúp Lý Minh Quỳnh ngưng tụ lòng quốc dân, tăng lên quốc vận Đại Chu, từ đó tăng tiên tu vi cảnh giới của nàng.

Vì vậy, khi lá chắn phòng vệ Lý Minh Quỳnh bày ra chịu công kích cực mạnh, bày rập Thôi Hằng bày ra sẽ có hiệu lực.

Oong!

Thanh âm thật giống như hư không rung vang, lại hình như là đất đai rung động vang lên.

Bầu trời cảnh nội Đại Chu đột nhiên trở nên một mảnh tối tăm mịt mịt, không có thiên địa vạn vật, không có Đông Nam Tây Bắc, chỉ còn lại có khí lưu hỗn độn vô biên vô tận cùng gió bão hỗn độn cuồng bạo.

Ngũ Hành Hỗn Độn Diên Đảo Càn Khôn Đại Pháp!

Đây là pháp thuật vậy, người mà Thôi Hằng sử dụng đã quen, cho đến ngày nay hắn đã đem pháp thuật này tu luyện đến Hóa Thân trung kỳ, vẫn là vô cùng hữu hiệu.

Chỉ cần không tới Hóa Thân hậu kỳ, liền không khả năng chạy đi khỏi vùng không gian hỗn độn này.

“Đây là chỗ nào? !” Tang Mộc Thánh Chủ kinh hãi cực kỳ mà dò xét tình huống chung quanh, ngay sau đó mặt liền biến sắc, cắn răng nói ” Không được, trúng kế rồi! Là thế lực nào đang đối phó Thần Hoang cóc ta? Lại phải ra cường giả có thực lực như thế!”

Hắn phát hiện mình giống như là bị đưa đến một cái thế giới khác, vô luận hướng bên nào di chuyển, đều là hỗn độn vô biên vô tận này, căn bản cũng không khả năng thoát đi.

Đây tuyệt không phải là người tâm thường có thể làm được, khẳng định cũng là một thế lực đứng đầu nào đó trong Đại Diễn Thánh địa làm nên, chính là để làm suy yếu lực lượng của Thân Hoang cốc.

Tranh đấu giữa thế lực đứng đầu của Đại Diễn Thánh Địa nhưng mà là phi thường kịch liệt.

“Người đến tốt cùng là thần thánh phương nào?” Tang Mộc Thánh Chủ nghiêm nghị quát lên ” Minh Thần giáo, Thiên Chụ Sơn, Thông Minh Điện, hay là Thiên La Đạo? Cần gì phải giấu đầu lòi đuôi? !”

Nhưng mà, đáp lại hắn cũng không có lời của ai.

Mà là một đạo ánh đao như là sóng nước, trong nháy mắt liền vượt ngang không gian hỗn độn vô biên này, đi tới trước mặt của hắn.

Tang Mộc Thánh Chủ ngay cả cơ hội tránh né cũng không có, trực tiếp liền bị Quang âm Đạo bao phủ, ba triệu năm thọ nguyên trong nháy mắt bị chém mất, căn bản không có bất kỳ lực phản kháng.

“Tuổi, tuổi thọ của ta, làm sao có thể, ta vừa mới dùng linh căn bảo được sống tới đời thứ sáu a!” Tang Mộc Thánh Chủ không thể tin kinh hô thành tiếng, nội tâm nhất thời liền bị sợ hãi lập đây.

Đây là Quang âm Đạo trải qua Thôi Hằng điều chỉnh, cũng không thi triển ra toàn bộ sức mạnh.

Bởi vì, phía sau còn có một kiếm.

Coong!

Ở cùng lúc khi Tang Mộc Thánh Chủ cảm thấy vô cùng tuyệt vọng, lại nghe được một hồi âm thanh kiếm reo.

Cùng lúc đó, một đạo kiếm quang phảng phất đến từ lúc đất trời chưa mở mang, lúc đại đạo chưa thành, tượng trưng cho hết thấy khởi nguồn, lại tượng trưng cho hết thấy kết cục, chọt hạ xuống ở trên người của hắn.

Đạo Sinh Kiếm!

Như là sóng biển cọ rửa trên bờ cát để lại dấu vết vẩy, sau khi Đạo Sinh Kiếm xẹt qua, tất cả của Tang Mộc Thánh Chủ liền đều bị xóa đi, không còn tồn tại.

Tất cả đại đạo pháp tắc ẩn chứa trong hắn đều đã bị kiếm quang của Đạo Sinh Kiếm thụ nạp, tùy thời có thể dung nhập vào biên giới Đại Chu, cung cấp cho Thôi Hằng tiến hành giao lưu.

Nhưng vừa lúc đó, vị trí Tang Mộc Thánh Chủ mới vừa đứng, lại bỗng nhiên sáng lên một đạo ánh sáng màu tím cực kỳ trong suốt, tràn đầy khí tức thần bí cùng huyền ảo.

Lại cùng nguồn gốc với lực lượng đạo thương trong cơ thể Đường Viễn Sơn.

Bên trong hoàng cung Đại Chu, Thôi Hằng tức thì mở mắt.

Chương 920: Liệu có nguyện ý nhập vào dưới trướng Chung Tiên Duyên ta? (1)

Trong nháy mắt khi cỗ sức mạnh kỳ dị này xuất hiện, liền bắn ra uy năng cực kỳ mạnh mẽ, còn muốn thoát khỏi sự bao phủ của Đạo Sinh Kiếm.

Còn cố gắng lao ra mảnh không gian hỗn độn này, mang theo dấu ấn chân linh của Tang Mộc Thánh Chủ rời đi.

Chỉ tiếc, cỗ lực lượng này mạnh mẽ thì mạnh mẽ, nhưng so sánh cùng uy năng của Đạo Sinh Kiếm, vẫn là không đáng nhắc tới.

Đừng nói là mang theo dấu ấn chân linh của Tang Mộc Thánh Chủ rời đi, coi như là bản thân cỗ lực lượng này cũng không thể thoát khỏi sự khống chế của Đạo Sinh Kiếm.

Ở bên dưới uy năng của Đạo Sinh Kiếm bao phủ, mặc cho cỗ khí tức lực lượng này giãy giụa như thế nào, đều không cách nào chạy thoát.

Cỗ khí tức lực lượng này phảng phát sẵn có linh trí, sau khi phát hiện mình không cách nào tránh thoát, lại biểu hiện ra một loại cảm xúc căm kính phẫn nộ.

Đối với biến hóa như vậy, Thôi Hằng bên trong hoàng cung Đại Chu chân mày hơi nhíu, khẽ cười nói: “Có chút ý tứ.”

Ngay sau đó, hần nhẹ nhàng nâng tay phải lên, nhẹ nhàng vỗ về phía trước một cái.

Vương Đạo Nhất cùng Đường Viễn Sơn cùng với hai tên đệ tử kia của Đường Viễn Sơn liên đều bị nhiếp tới trước mặt của hần.

Biến hóa bất thành linh, để cho bốn người này đều hơi sững sờ.

Thật ra thì, lúc này bọn hần còn đang rất là khiếp sợ, đột nhiên bị dời đi vị trí đều không thể kịp thời tỉnh táo lại.

Dù sao, tại trong thị giác của bọn họ, là mới vừa thấy bầu trời biến thành một mảnh hỗn độn, đem cường giả uy năng vô hạn ủa Thần Hoang cóc nhốt lại.

Uy năng kinh khủng như vậy khiến cho bọn họ cảm thấy rung động cực độ.

Nhất là Vương Đạo Nhất, hần cũng từng bị Ngũ Hành Hỗn Độn Điện Đạo Căn Khôn Đại Pháp nhốt qua, nhưng khi đó hần vẫn có thể dựa vào bí pháp gắng gượng tránh thoát.

Bây giờ lần nữa cảm nhận được loại lực lượng này, lại để cho trong lòng của hắn dâng lên cảm giác vô lực sâu đậm.

Chỉ cảm thấy nếu như chính mình lâm vào trong mảnh không gian hỗn độn này, tuyệt đối không có bất kỳ khả năng chạy thoát, ngoại trừ ngồi chờ chết ra thì không có lựa chọn nào khác.

Mà mặc dù Đường Viễn Sơn trước đó chưa từng thấy qua uy năng của Ngũ Hành Hỗn Độn Diên Đảo Càn Khôn Đại Pháp, nhưng hắn sống thời gian quá lâu, chuyện đã gặp cũng quá nhiều.

Uy năng mà mảnh không gian hỗn độn này triển hiện ra, hoàn toàn vượt ra khỏi nhận thức cố hữu hình thành trong quá khứ mấy chục triệu năm trong cuộc đời của hắn, để cho hắn cảm giác đây là một loại sức mạnh cường đại đến vượt quá tưởng tượng.

Trên Huyền Hải!

Chư Vương Thái Cổ! !

Sau khi Đường Viễn Sơn nhìn thấy mảnh không gian hỗn độn này, trong đầu liền hiện ra hai khái niệm, trong lòng càng là dâng lên sóng gió kinh hoàng, cũng đều biết hết thảy.

Sợ rằng người luyện hóa Lục Đạo Thiên Môn Đồ cũng không phải là Vương Đạo Nhất, mà là nhân vật khủng bố hư hư thực thực có cấp bậc Chư Vương Thái Cổ này, sợ dĩ muốn đem chính mình dẫn tới nơi này, là vì dụ tới Tang Mộc Thánh Chủ lần theo ở phía sau.

Chính mình chẳng qua chỉ là một cái môi câu.

Nhưng mà, Chư Vương Thái Cổ đã biến mất ở thế gian thời gian bao lâu?

50 triệu năm? Bảy chục triệu năm? Hay là trên trăm triệu năm?

Không có ai biết.

Coi như là đối với chính hắn đã sống tới đời thứ tám mà nói, Chư Vương Thái Cổ cũng là tồn tại trong truyền thuyết, căn bản cũng không có ai biết họ là nhân vật mạnh mẽ bực nào.

Bây giờ ở trong tinh hải địa thiên hà này, lại xuất hiện tồn tại cấp bậc Chư Vương Thái Cổ.

Điều này thật không thể tin nổi.

Chẳng lẽ đây chính là bí ẩn trong cái đĩa thiên hà đó sao?

Có cường giả cấp bậc Chu Vương Thái Cô, tồn tại ở trong cái đĩa thiên hà trung ương tinh hải này? !

Ý niệm tới đây, Đường Viễn Sơn cũng cảm giác được tê cả da đầu, sợ hãi trong nội tâm không cách nào đè nén.

Chính là dưới tình huống này, hẳn cùng hai tên đệ tử của mình, còn có Vương Đạo Nhất đều bị Thôi Hằng nhiếp tới trong hoàng cung Đại Chu.

...

Ở sau khi Vương Đạo Nhất cùng Đường Viễn Sơn bị nhiếp đi, cũng chỉ còn lại có Lý Minh Quỳnh một thân một mình ở bên trên “Chiến trường” trước đó.

Nàng dựa theo kịch bản Thôi Hằng lập ra biểu diễn một phen, không gian hỗn độn vô biên liên nhanh chóng tụ lại co rút lại, cuối cùng ngưng tụ thành một viên bảo châu mờ tối, rơi vào trong lòng bàn tay của nàng.

Ở trong mắt dân chúng Đại Chu, đây chính là địch nhân xâm phạm mà lúc trước Nữ Đế bệ hạ giải quyết, nhất thời tất cả mọi người đều hoan hô, quốc vận cũng theo đó tăng vọt.

Lý Minh Quỳnh có thể cảm giác được một cách rõ ràng, theo quốc vận tăng vọt, tu vi của chính mình cũng đang nhanh chóng tăng lên, phỏng chừng không bao lâu liền có thể đột phá đến cảnh giới kế tiếp.

“Quà tặng” của Thôi Hằng lần này mang tới cho nàng tăng lên thực sự quá lớn.

Bất quá, chính Lý Minh Quỳnh cũng rất rõ ràng, quốc vận mà phần “Quà tặng” này mang đến cũng không phải tài nghệ chân chính mình có.

Bây giờ cái thành quả làm cho dân chúng hoan hô này, là dựa vào sức mạnh của sư tôn mới có thể đạt thành.

“Sư tôn đây là để cho ta có quốc vận vận không thuộc về giai đoạn hiện tại này.” Lý Minh Quỳnh thầm nghĩ trong lòng “Ta phải không ngừng trở nên mạnh mẽ, đồng thời cũng để cho Đại Chu trở nên mạnh mẽ, mới có thể chân chính xứng với phần quốc vận này, xứng với phần tu vi này a!

“Về sau phải càng thêm nỗ lực, tuyệt đối không thể có bất kỳ lười biếng.”

Chương 921: Liệu có nguyện ý nhập vào dưới trướng Chung Tiên Duyên ta? (2)

Trong hoàng cung Đại Chu, xây dựng một tòa cung điện mặc dù không hoa mỹ, nhưng lại hết sức tinh xảo.

Nơi này chính là địa phương thường ngày Thôi Hằng tu hành.

Vương Đạo Nhất lúc này liền đứng ở trung ương tòa cung điện này, hắn mới vừa hồi phục tinh thần lại, lập tức lễ bái hành lễ, một mực cung kính nói: “Bái kiến Thượng Tiên!”

Đường Viễn Sơn cũng rất mau hồi phục tinh thần, thấy Vương Đạo Nhất cung kính hành lễ như thế, lại khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn về phía Thôi Hằng, sau khi hơi trầm mặc, hắn cũng quỳ sụp xuống đất, cung kính lễ bái nói: “Bái kiến Thượng Tiên.”

Hắn mặc dù hoài nghi Thôi Hằng có thể là tồn tại cấp bậc Chư Vương Thái Cổ, nhưng cũng không hết sức chắc chắn, cho nên vẫn là xưng hô Thượng Tiên, cái cách gọi này tóm lại là sẽ không sai.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, không để ý tới Vương Đạo Nhất là mấy, mà là đổi mắt nhìn về phía Đường Viễn Sơn, mỉm cười nói ” Khí tức sinh mệnh của các hạ thật là thật cô xưa, so với cái phương Thiên Giới này đều còn cô lão hơn a.”

Sau khi tu luyện Quang âm Đạo, hắn thoáng cái liền có thể nhìn thấu đôi phương đã sống bao nhiêu năm, Đường Viễn Sơn là người tuổi cao nhất trong đám người hắn gặp từ khi xuyên qua thế giới này.

Lại có ước chừng 24 triệu năm!

Đây nếu là đặt ở trên địa cầu kiếp trước, cũng có thể từ Thế Tiệm Tân sống đến hiện đại.

Ngay cả là Thôi Hằng bây giờ, đôi mắt một sinh linh sống lâu như vậy, cũng là không thể không cảm thấy thần phục.

Thần hồn của hắn mặc dù đã vạn kiếp bất diệt, vĩnh hằng bất diệt, nhưng năm tháng chân chính sống qua cũng bất quá mới hơn một nghìn năm mà thôi.

“Chẳng qua chỉ là dựa vào lực lượng linh căn thần dược, kéo dài hơi tàn để kéo dài thọ nguyên thôi, để cho Thượng Tiên chê cười rồi.” Thái độ của Đường Viễn Sơn cực kỳ khiêm tốn, vô cùng nhún nhường, vô cùng cung thuận.

“Ta từ trước đến giờ luôn tôn trọng trưởng giả. ” Thôi Hằng chính là mặt mỉm cười nói ” Tiếp theo khoảng thời gian này, ta muốn cùng tiên sinh trò chuyện nhiều một chút, như thế nào?”

Đối với hắn mà nói, một người sống qua năm tháng lâu đời như vậy thật sự là quá trân quý.

Nhất định chính là một cái hoá thạch sống, là bảo tàng biết đi.

Đối phương có thể khiến nhận thức của hắn về cái thế giới này tăng lên tới tầng thứ cao hơn, càng dễ dàng cùng cái thế giới này tiến hành giao lưu càng sâu sắc hơn.

“... ” Đường Viễn Sơn nghe vậy hơi trầm mặc, luôn cảm giác ánh mắt Thôi Hằng nhìn mình có chút cổ quái.

Bất quá, hắn hiển nhiên là không có khả năng cự tuyệt loại mời mọc này, vội vàng gật đầu một cái, làm ra vẻ mặt đầy vui vẻ, cười nói ” Thượng Tiên nguyện ý cùng ta bộ xương già này nói chuyện với nhau, đây là vinh hạnh của ta a.”

“Ha ha ha, tiên sinh không cần lo âu, giữa ta với người không có thù oán gì, sẽ không hại người. ” Thôi Hằng cười trấn an tâm tình Đường Viễn Sơn một chút.

“Biết, biết. ” Đường Viễn Sơn vội vàng gật đầu đồng ý, không dám nói nửa chữ không.

Vừa lúc đó, kim quang nhàn nhạt từ bên ngoài chiếu vào bên trong tòa cung điện này.

Ngay sau đó chỉ thấy một bóng hình xinh đẹp yếu điệu thân mặc quần áo màu lửa đỏ đi vào, uy áp nhàn nhạt quanh ở trên người của nàng, để cho bầu không khí tòa cung điện này đều trở nên nghiêm túc hơn rất nhiều.

Chính là Lý Minh Quỳnh tay cầm viên bảo châu tối tăm mờ mịt kia trở về.

Uy áp tự nhiên thả ra trên người nàng là lực lượng quốc vận lưu lại, bây giờ vẫn đang không ngừng tiến hành tăng lên đối với tu vi của nàng, chưa tản đi.

“Bái kiến sư tôn, đệ tử đã xử lý tốt chuyện ngoại địch, dân chúng Đại Chu đều nhảy cẫng hoan hô.”

Lý Minh Quỳnh hết sức cung kính hành lễ về phía Thôi Hằng, đồng thời mang viên bảo châu kia bung ở trong tay gợn lên ” Đây là bảo châu mà mảnh không gian hỗn độn kia biến thành, xin sư tôn kiểm tra.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

Ngay sau đó chỉ thấy viên bảo châu tối tăm kia tự động bay lên từ trong tay Lý Minh Quỳnh, bay đến không trung, chậm rãi rơi vào trong lòng bàn tay của hắn.

Vương Đạo Nhất cùng Đường Viễn Sơn thấy một màn như vậy, nội tâm đều hết sức khiếp sợ.

Ở trong cảm giác của bọn hắn, cái viên bảo châu tối tăm này ẩn chứa sức mạnh cực độ kinh khủng, coi như là tồn tại Huyền Hải cảnh đỉnh phong cũng không có khí tức kinh khủng như vậy.

Đây chính là tồn tại cấp bậc trên Huyền Hải, Chư Vương Thái Cổ sao?

Đúng thật là mạnh quá đáng.

Chẳng qua là khí tức mà một đạo bí thuật thả ra liền vượt qua Huyền Hải cảnh đỉnh phong.

“Lão tiên sinh, cỗ khí tức lực lượng này, người hẳn là nhận biết đi.” Thôi Hằng bỗng nhiên hướng Đường Viễn Sơn nói.

Đồng thời hắn nhẹ nhàng quơ quơ bảo châu trong tay, loạn lưu hồn độn trong đó nhanh chóng tản đi, sức mạnh của Quang âm Đạo cùng Đạo Sinh Kiếm cũng lần lượt biến mất, không lại biểu dương uy năng.

Thao tác như vậy, lần nữa khiến cho Vương Đạo Nhất cùng Đường Viễn Sơn cảm thấy cực độ kinh hãi.

Nhất là trong nháy mắt sau khi cảm giác đến sức mạnh của Quang âm Đạo cùng Đạo Sinh Kiếm biến mất, bọn họ gần như không dám tin vào hai mắt của mình, thiếu chút nữa cho là mình sinh ra ảo giác.

Chương 922: Liệu có nguyện ý nhập vào dưới trướng Chung Tiên Duyên ta? (3)

Mọi người đều biết, sau khi giải phóng bí pháp, muốn mang sức mạnh của bí pháp xưa tận cùng là phi thường khó khăn, bí pháp càng cường đại cũng liền càng khó khăn.

Đây không phải là vấn đề thu phóng tự nhiên hay không tự nhiên.

Chủ yếu là sau khi đến tầng thứ cảnh giới Huyền Hải này, bí pháp cường đại cũng sẽ liên quan đến vận vẹo thậm chí là sửa đổi đối với đại đạo pháp tắc, muốn phải trong vòng thời gian ngắn tiêu trừ sức mạnh bí pháp, liền cần mang đại đạo pháp tắc khôi phục thành trạng thái hoạt động bình thường, còn không thể có bất kỳ sai lệch.

Bình thường điều này cần sức mạnh so với bản thân việc thả ra bí pháp còn phải mạnh mẽ hơn nhiều mới có thể làm được.

Nhưng mới rồi bọn họ nhìn thấy gì, lực lượng bí pháp mạnh mẽ như vậy lại trong nháy mắt liền biến mất, nhìn qua hoàn toàn là không phí nhiều sức.

Quá bất hợp lí.

Vị Thượng Tiên này rốt cuộc cường đại cỡ nào? !

Chẳng qua, Đường Viễn Sơn còn chưa từ trong loại tâm tình khiếp sợ này phục hồi tinh thần lại, liền cảm giác được một cỗ khí tức lực lượng quen thuộc, khí tức đề cho thân hồn của hắn run rẩy, Chân Linh run rẩy.

“A! !” Đường Viễn Sơn kêu lên một tiếng, trực tiếp bị dọa đến liên tục lùi ngược lại, sắc mặt cũng biến thành trắng bệch vô cùng, vạn phần hoảng sợ mà nhìn một đoàn ánh sáng màu tím trôi lơ lửng trong lòng bàn tay Thôi Hằng, run giọng nói ” Chung, Chung Tiên Duyên! Cái này, chuyện này...”

Hiện nhiên, cỗ lực lượng này hoặc có lẽ là chủ nhân cỗ lực lượng này để lại cho hắn bóng ma trong lòng cực lớn, bây giờ dù là chẳng qua là thấy cỗ lực lượng này cũng sẽ cảm thấy sợ hãi cực độ.

Lý Minh Quỳnh đứng ở bên cạnh Thôi Hằng thì mặt lộ vẻ ngạc nhiên, nàng không nghĩ tới một cường giả Huyền Hải cảnh như Đường Viễn Sơn lại bị khí tức sức mạnh ẩn chứa trong một chùm sáng hù dọa thành cái bộ dáng này.

Đây là gặp qua cái gì?

“Chung Tiên Duyên?” Thôi Hằng suy ngẫm một chút cái tên này, phát hiện mình hoàn toàn không có ấn tượng, liền trước đem khí tức của sức mạnh đoàn tia sáng này áp chế, sau đó dò hỏi ” Chính là người này để lại đạo thương cho người?”

“Vâng, đúng thế. ” Đường Viễn Sơn gật đầu một cái, lúc này mới khẽ thở phào nhẹ nhõm, có chút xấu hổ nói ” Mới vừa rồi thật thố, để cho Thượng Tiên chê cười. Thật sự là đạo thương Chung Tiên Duyên lưu lại quá mức khó dây dưa...”

“Ta thấy ngọn nguồn cỗ lực lượng này tối đa cũng chỉ là Huyền Hải cảnh đệ nhất trọng, cùng cảnh giới của người giống nhau, lại có chênh lệch lớn như vậy?” Thôi Hằng có chút kinh ngạc dò hỏi.

“Thượng Tiên có chỗ không biết, nghe đồn cái tên Chung Tiên Duyên này từng ở khi còn bé gặp được Cô Tiên, có một loại Cô Tiên Chi Lực cực kỳ khủng bố. ” Đường Viễn Sơn như là nghĩ tới điều gì, vô cùng e dè nói ” Chính là đoàn ánh sáng tím ngài mới vừa rồi bày ra kia.”

“Cô Tiên chi lực...” Biểu cảm trên mặt Thôi Hằng trở nên có chút cổ quái.

Bản chất tạo thành cái đoàn ánh sáng tím này, chính là khí thể Linh Vận ẩn chứa bên trong trái cây hắc tròng lúc ở tân thủ không gian, sau khi cực điểm thăng hoa, là thành bộ dáng bây giờ.

Lại bị coi là cái gì Cô Tiên chi lực.

“Cái tên Chung Tiên Duyên này thật sự là một người trong hai tên lạc vào tân thủ không gian của ta?” Trong lòng Thôi Hằng lần nữa hiện ra cái suy đoán này, thậm chí nói ” Trong cái đoàn ánh sáng tím này hẳn là ẩn chứa một tia dấu ấn ý chí của Chung Tiên Duyên, ngược lại là có thể nhìn một chút.”

Ý niệm tới đây, hắn tiện tay vung lên liền đem đoàn ánh sáng tím trong tay kia ném đến không trung, đồng thời triệt hồi pháp lực, buông ra hạn chế cùng áp chế đối với lực lượng của ánh sáng tím.

Tiếp theo một cái chớp mắt, khí thể uy áp cực độ cường đại liền từ bên trong đoàn ánh sáng tím này phóng thích ra ngoài.

Nhưng khi khuếch tán đến ranh giới tòa cung điện này liền gặp lá chắn pháp lực Thôi Hằng bày ra, căn bản là không cách nào đột phá, chỉ có thể bị giới hạn ở bên trong tòa cung điện này.

Dù là như thế, trong mắt của Đường Viễn Sơn cũng vẫn là lộ ra vẻ hoảng sợ, trên mặt là kinh hoàng khó mà ức chế.

Cùng lúc đó, một luồng ý chí vô cùng cường đại ngưng tụ ở không trung đại điện, ánh sáng tím cũng biến thành một đường nét hình người.

Sau đó liền phát ra âm thanh.

Bất quá, đây rõ ràng cho thấy là thanh âm trước thời hạn in dấu xuống, cũng không phải là tin tức ý thức chân thật truyền tới.

Tin tức ý chí ẩn chứa trong đoàn ánh sáng tím kia cũng là đang đóng dấu đoạn văn này.

“Nếu ý chí đóng dấu tạ lưu hiện thế, chắc hẳn Tang Mộc đã chết. Nếu có thể giết chết Tang Mộc Huyền Hải cảnh đệ nhị trọng, thực lực của ngươi đã được ta công nhận.

“Ngươi liệu có nguyện ý bái nhập dưới trướng Chung Tiên Duyên ta, ta sẽ ban cho ngươi vương giả tuyệt học, vô thượng thân công, mạng ngươi đi lên con đường Chư Vương Thái Cô, nhìn trộm huyền diệu của Cổ Tiên.”

Giọng nói hết sức thành khẩn, cũng rất là khách khí, không có nửa điềm địch ý, giống như là thật đang thành tâm thành ý mà hỏi vậy.

Hơn nữa, ở sau khi nói xong, luồng ý chí này cũng tiêu tán theo, cũng không có hạ xuống bất kỳ công kích nào.

Nhưng những lời này bị Thôi Hằng nghe vào trong tai, lại để cho hắn cảm thấy có chút buồn cười.

Lần trước nghe được cái loại lời nói này là lúc nào?

Ánh mắt Thôi Hằng nhìn về phía Đường Viễn Sơn, khẽ cười nói: “Lão tiên sinh, cùng ta kể một chút, cái tên Chung Tiên Duyên này là hạng người gì đi.”

Chương 923: Ít ngày nữa ta sẽ phải rời khỏi vùng tinh hải này (1)

Chung Tiên Duyên.

Sau khi Đường Viễn Sơn nghe được cái tên này, biểu cảm trên mặt cũng có chút không được tự nhiên.

Cuối cùng, hắn khẽ thở dài, cười khỏ nói: “Hồi bẩm Thượng Tiên, với tên Chung Tiên Duyên này ta quả thật có mấy phần hiểu rõ, nhưng đều không phải là chuyện gì tốt...”

Sau đó, Đường Viễn Sơn liền đem tin tức mình hiểu biết về Chung Tiên Duyên kể lể với Thôi Hằng.

Đây là một vị tuyệt thế thiên kiêu đến từ Thần Hoang cốc, với tuổi chưa đủ ngàn tu luyện đến Huyền Hải cảnh, tốc độ tu luyện như vậy kinh thế hãi tục, có thể nói là đệ nhất nhân vang dội cổ kim.

Cho dù là lật khắp toàn bộ lịch sử Đại Diễn Thánh Địa, cũng không có thiên tài như vậy.

Vì vậy, sau khi Chung Tiên Duyên đột nhiên xuất hiện, mọi thứ liên quan tới hắn tự nhiên cũng đều bị vô số người chú ý, vô số người không kịp chờ đợi muốn biết đủ loại tin tức liên quan tới Chung Tiên Duyên.

Cho dù Thần Hoang cốc là thế lực đứng đầu nhất Đại Diễn Thánh Địa, cường giả Huyền Hải cảnh đỉnh phong không chỉ một vị, nhưng cũng khó mà đè nén lòng hiếu kỳ cùng dục vọng tìm tòi nghiên cứu của đại đa số người.

Cuối cùng chỉ có thể là công khai bộ phận tin tức liên quan tới Chung Tiên Duyên, làm cho tất cả mọi người đều biết Chung Tiên Duyên rốt cuộc là lai lịch gì, lại là làm sao trở nên cường đại.

Ở khi còn bé, Thần mạch của Chung Tiên Duyên bị sức mạnh vô danh làm tắc nghẽn không cách nào tu luyện, lại lạc vào tiên cảnh gặp được Cổ tiên nhân, từ đó về sau Thần mạch toàn thân được thông suốt, tu luyện cũng trở nên tiên triên cực nhanh, lấy tốc độ cực nhanh quật khởi.

Sau đó, dần dần có người phát hiện, Chung Tiên Duyên thường xuyên sẽ thị triên một ít tuyệt học cường đại cũng không thuộc về truyền thừa của Thần Hoang cốc.

Hơn nữa đặc tính của những tuyệt học này tràn đầy ý vị cổ xưa cùng bao la.

Vì vậy, đã có người hoài nghi cho rằng hẳn có thể là Chư Vương Thái Cổ chuyển thế, nhưng vẫn luôn không có chứng cứ thực tế gì.

Bất quá, tự Chung Tiên Duyên cho tới bây giờ cũng chưa có phủ nhận qua loại suy đoán này.

Thật ra thì, đây gần như là tương đương với thăm chấp nhận.

Đây là một ít tin tức cơ sở về Chung Tiên Duyên.

“Chung Tiên Duyên mặc dù tu luyện ngàn năm, nhưng hẳn chân chính xuất hiện ở trước người thật ra là ở 120 năm trước.” Đường Viễn Sơn dường như là nghĩ tới kỷ ức gì không tốt đẹp, trầm giọng nói “Người này hành sự liêu lĩnh, không chút kiêng kỵ, có một yêu thích lớn, chính là ưa thích thu người làm đệ tử.”

“Ồ?” Thôi Hằng nghe vậy chân mày hơi nhíu, khẽ cười nói “Lại còn có yêu thích như vậy, đại loại như luồng ý chí tin tức nhả lại mới vừa rồi hiển hóa ra kia sao?”

“Hồi bẩm Thượng Tiên, đúng thế.” Đường Viễn Sơn gật đầu một cái nói “Chung Tiên Duyên sau khi nhập thế, chỉ cần gặp được người mình nhìn trúng, cũng sẽ nghĩ đủ cách đem thu vào dưới trướng của chính mình.

“Bất luận người này là ở Phạm Giới, Tiên Giới, Chân Giới, cũng không để ý bản thân người này có dạng tu vi cảnh giới cùng quan hệ bối cảnh gì, hẳn đều là thu hết không bỏ.

“Nếu như ai dám cự tuyệt, hẳn sẽ thi triển một loại thủ đoạn cực kỳ khủng bố, lưu lại đạo thương ở trong cơ thể người ta, làm tổn thương bản nguyên sinh mệnh, thậm chí hạn chế tu vi tiên bộ.

“Đạo thương trong cơ thể ta lúc trước, chính là do vậy mà tới. Hơn 110 năm trước Chung Tiên Duyên gặp ta, sau khi quan sát ta mấy lần, liền muốn để cho ta bái nhập môn hạ của hẳn, cũng nói lời giống như vậy.

“Sau khi ta cự tuyệt, Chung Tiên Duyên liền lưu lại đạo thương cho ta, để cho tánh mạng của ta đi về phía chung kết, không cách nào sống đời thứ chín, may mắn được Thượng Tiên giải cứu, mới có thể được khỏi hẳn.”

“Đây cũng là một yêu thích khác.” Thôi Hằng hơi trầm ngâm, như có điều suy nghĩ.

Hành động không giải thích được liền muốn thu học trò này của Chung Tiên Duyên, nhưng thật ra là khá khác thường, nếu như nội chẳng qua là từ yêu thích, không có mục đích gì đặc biệt, hẳn sẽ không tin.

“Đền tậ bây giờ, hấn thu bao nhiêu người đệ tử? ” Thôi Hằng dò hỏi.

Đường Viễn Sơn hơi hồi tưởng một chút, khẽ thở dài: “Thượng Tiên, lúc ta rời đi Đại Diễn Tinh là 100 năm trước, rất nhiều chuyện ta cũng không có trải qua, đối với tình huống hiện giờ cũng không biết.

“Bất quá, khi đó, Chung Tiên Duyên mới nhập thế hơn hai mươi năm, mặc dù thu học trò không coi là nhiều, nhưng cũng không ít, ta nhớ được là có 12 tên, trong đó còn có ba gã cường giả Huyền Hải cảnh.”

Nói tới chỗ này, hấn dừng một chút, hơi do dự một chút nói: “Thượng Tiên, có một cái tình huống, chỉ cần là người bị Chung Tiên Duyên nhìn trúng, hoặc là bái nhập môn hạ của hấn, hoặc là chính là như ta phải chịu đạo thương, không có ngoại lệ.

“Mà ngài hấn là là người thứ nhất không thuộc về hai trường hợp này. Ta, cảm thấy được Chung Tiên Duyên chưa chắc sẽ cứ vậy từ bỏ ý đồ, sợ rằng tiếp theo hấn vẫn sẽ làm một chút động tác.

Chương 924: Ít ngày nữa ta sẽ phải rời khỏi vùng tinh hải này (2)

“Trăm năm trước Chung Tiên Duyên cũng đã là Huyền Hải cảnh đệ nhất trọng, lấy tốc độ tu luyện của hắn, vô cùng có khả năng đã đạt đến Huyền Hải cảnh đệ nhị trọng, thực lực đại tăng.

“Mặc dù tu vi cảnh giới như vậy đối với nhân vật như Thượng Tiên ngài mà nói nhỏ nhất không đáng kể, thế nhưng Chung Tiên Duyên hư hư thực thực là Chư Vương Thái Cô chuyên thể, có lẽ còn nắm giữ những thủ đoạn đặc biệt gì khác, không thể không phòng a.”

“Người đang nói, Chung Tiên Duyên có thể sẽ tự mình đến bên này gây bất lợi cho ta?” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Lấy tình huống trước kia tới suy luận, đúng là có khả năng này.” Đường Viễn Sơn gật đầu nói “Chung Tiên Duyên hành sự từ trước đến giờ đều là tùy tâm sở dục chiếm đa số, rất ít sẽ kiêng kỵ cái gì.”

“Nếu là như vậy, tất nhiên không thể tốt hơn nữa.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Ta trước hết ở nơi này chờ hắn một đoạn thời gian, xem hắn là có hay không sẽ tới.

“Đúng rồi, lão tiên sinh người sống rất lâu, không ngại sẽ cùng ta giảng một chút chuyện liên quan tới Đại Diễn Thánh Địa đi, cái gọi là Thánh Địa này là như thế nào bị phân rã, là làm sao xác định biên giới, là những Chư Vương Thái Cô đã biến mất kia làm ra?”

Tình huống cơ bản về Chung Tiên Duyên hắn đã biết được, tiếp tục hỏi hơn phân nửa cũng không có tin tức gì có thể đào sâu.

Dù sao, khi Đường Viễn Sơn rời đi Đại Diễn Tinh, Chung Tiên Duyên cũng mới nhập thể hơn hai mươi năm mà thôi.

Đối với cường giả Huyền Hải cảnh mà nói, một chút thời gian như vậy quả thật sẽ không lưu lại quá nhiều sự tích.

Còn không bằng hỏi một câu liên quan tới chuyện Đại Diễn Thánh Địa.

Mặc dù lúc trước hắn cũng hướng Vương Đạo Nhất hội thăm qua, nhưng Vương Đạo Nhất dù sao chỉ là một Hỗn Động cảnh.

Hơn nữa phần lớn thời gian trong cuộc đời hắn vẫn là ở phương tinh hải địa thiên hà này trải qua, đối với tin tức cấp

độ sâu của Đại Diễn Thánh Địa biết cũng không nhiều.

Khảng định không biết nhiều bằng loại hoá thạch sống sống ước chừng 24 triệu năm như Đường Viễn Sơn.

“...” Đường Viễn Sơn sau khi nghe được câu hỏi của Thôi Hằng, nội tâm đối với suy đoán trước kia của chính mình càng thêm chắc chắn.

Đây nhất định là một vị Thái Cổ vương giả mới vừa tỉnh lại, cho nên mới không biết tình huống bây giờ của Đại Diễn Thánh Địa.

Về phần loại câu hỏi biên giới thánh địa này.

Hơn phân nửa là muốn phải hiểu nhận thức của người thời đại này đối với thánh địa.

Vì vậy, Đường Viễn Sơn hết sức cung kính nói: “Hồi bẩm Thượng Tiên, Đại Diễn Thánh Địa hôm nay mặc dù tông môn đại giáo mọc như rừng, cổ quốc hoàng triều đông đảo, nhưng thế lực đứng ở tối đỉnh phong thật ra thì chẳng qua là số ít, bọn họ bị gọi là mười Tông bốn Giáo mười hai Nước.

“Những thế lực này đều là ít nhất nắm giữ ba vị Huyền Hải cảnh đỉnh phong, hơn nữa truyền thừa còn có số lượng đông đảo Thái Cổ vương giả bí bảo cùng bí thuật, đối với thế lực khác có ưu thế cấp nghiền ép.

“Thần Hoang cốc nơi Chung Tiên Duyên xuất thân, thật ra thì chính là một trọng mụơi Tông, truyền thừa vô cùng cổ xưa. Nghe nói sớm nhất có thể truy từ thời đại gần với thái cổ, vô cùng cổ xưa, nội tình cực kỳ sâu dày.”

“Cổ xưa tốt a, cổ xưa càng tốt.” Thôi Hằng nghe vậy nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Tiếp tục đi.”

Thế lực càng cổ xưa, nội tình càng thâm hậu, bí mật biết cũng càng nhiều, hiểu biết với cái thế giới này cũng càng nhiều.

Điều này cũng càng có lợi cho hắn lấy được tin tức, từ đó giao lưu càng sâu cùng cái thế giới này.

Sau đó, Đường Viễn Sơn liền tuân theo ý muốn của Thôi Hằng, đem tin tức liên quan tới Đại Diễn Thánh Địa hắn biết đều nói ra.

Ngoài ra còn có các loại sự kiện hơn hai chục triệu năm qua hắn trải qua, cùng với một ít đại sự kiện vô cùng mâu chốt phát sinh trong Đại Diễn Thánh Địa, cũng đều tiến hành giải thích cặn kẽ.

Về phần định nghĩa thánh địa cùng với định rõ phạm vi biên giới, Đường Viễn Sơn cũng không biết, chỉ biết đây là ở

thời đại Chư Vương Thái Cổ cũng đã định rõ.

Có điều, hần còn cung cấp một tin tức máu chốt.

Ở thời đại Chư Vương Thái Cổ, thánh địa trong vũ trụ thật ra thì rất nhiều, hơn nữa gần như là liên tiếp, là kết cấu thánh địa kết nối thánh địa.

Ví như bây giờ phương tinh hải đĩa thiên hà này, ở niên đại rất xưa lúc trước là thuộc về một chỗ cổ thánh địa hoàn chỉnh, ngoài ra, còn có thật nhiều những thánh địa khác.

Nhưng lúc thời kỳ thái cổ kết thúc, cũng tức là lúc Chư Vương Thái Cổ biến mất, những Thánh địa này lại rồi rít sụp đổ bốc hơi, không còn như xưa.

Ở trong vùng hư không vũ trụ này liền chỉ còn lại có một cái Đại Diện Thánh địa.

Thời điểm này bị coi như là cột mốc thời đại Thái Cổ kết thúc.

“Thánh địa sụp đổ?” Thôi Hằng nghe đến đó nhất thời nhíu mày, phạm vi thánh địa không lộ biết bao, lại sẽ không giải thích được tan vỡ bốc hơi.

Tầng thứ sức mạnh gì mới có thể đưa đến tình huống kinh khủng như vậy?

Phản Hư?

Hay là Hợp Đạo?

Loại tình huống này khiến cho hần không tự chủ được nghĩ đến miêu tả của hệ thống về cái thế giới này.

Thời không tiên hiệp cao cấp!

Tiên Vương tung hoành, hung thú khắp nơi!

Chương 925: Ít ngày nữa ta sẽ phải rời khỏi vùng tinh hải này (3)

“Lão tiên sinh...” Thôi Hằng hơi trầm ngâm, hướng Đường Viễn Sơn hỏi, “Người nhưng mà có nghe qua tiếng xung hô Tiên Vương chưa?”

“Tiên Vương?” Đường Viễn Sơn nghe vậy sững sờ, cúi đầu suy tư chốc lát, lắc đầu nói ” Có một ít võ giả Tiên Giới không biết trời cao đất rộng từng có cách xung tương tự, nhưng đều không phải là xung hô cảnh giới thông hành, không biết Tiên Vương trong lời Thượng Tiên muốn nói đại khái là tầng thứ gì?”

“Theo lý là trên ta xa.” Thôi Hằng trầm giọng nói.

“Chuyện này... Quả thật chưa từng nghe nói.” Đường Viễn Sơn lắc đầu liên tục nói ” Uy năng của Thượng Tiên đủ để sánh bằng Chư Vương Thái Cổ trong truyền thuyết, mà ở trên tầng thứ Chư Vương Thái Cổ chỉ có ghi lại lẻ tẻ, được gọi là Cổ Tiên.

“Nếu quả thật có cái cảnh giới Tiên Vương này mà nói, nếu lấy Cổ Tiên tới suy luận, liệu có phải là vương giả bên trong Cổ Tiên?”

“Cổ Tiên, Tiên Vương...” Thôi Hằng lẩm bẩm nói nhỏ, tinh tế nghiên ngẫm hai cách xung hô này, thâm nghĩ trọng lòng ” Sau khi thâm nhập tìm tòi cái thế giới này, ta sợ rằng sắp tiếp xúc được cao tầng chân chính của cái thế giới này.

“Nhưng tu vị cảnh giới của ta bây giờ, sợ rằng căn bản cũng không đủ để ứng đối những cường giả cao tầng kia, vẫn là quá yếu, bây giờ tiên độ tu hành Hóa Thần trung kỳ gần như đình trệ, nhất định phải đi địa phương mới, Đại Diễn Tinh đúng là một lựa chọn tốt.

“Hơn nữa cái tên Chung Tiên Duyên này, đến cùng có đúng hay không là một trong hai người khách kia trong tân thủ không gian của ta? Nếu hẳn thật sự là kẻ ngang ngược cần rở, tùy ý làm ác, ta cũng nên xử lý hẳn.

” Chờ sau khi đem chuyện bên này xử lý xong, phải đi Đại Diễn Tinh thôi.”

Sau khi có dự định này, nội tâm Thôi Hằng liền bình tĩnh hơn rất nhiều, lại hướng Đường Viễn Sơn hỏi, “Đối với hung thú, người hiểu bao nhiêu?”

Bên trong Thiên Giới có hung thú di chủng, hẳn đã từng hỏi qua Vương Đạo Nhất, lấy được đáp án là lúc Thái Hồng

rời Đại Diễn Tinh, còn trộm đi một con non ân chứa huyết mạch hung thú.

Những hung thú di chủng kia bên trong Thiên Giới, cũng đều là từ con non nắm giữ huyết mạch hung thú đó phối giống ra.

Vì vậy, hẳn cho là Đại Diễn Thánh Địa bên kia khẳng định đối với hung thú có nhận thức nhất định.

“Hung thú?” Sau khi Đường Viễn Sơn hơi suy tư liền đáp ” Thượng Tiên, nghe nói hung thú là thú vật đản sinh ra từ sức mạnh tiêu cực nhất u ám nhất trong tinh không Hoàn Vũ, sức mạnh vô cùng hung bạo, chỉ biết phá hư và sát hại, là kẻ huỷ diệt hết thảy.

“Cho đến ngày nay, hung thú đã là tồn tại cổ xưa trong truyền thuyết, bây giờ bên trong Đại Diễn Thánh Địa đã không có hung thú chân chính, chỉ lưu lại chút hung thú hỗn huyết.

“Bất quá, thực lực những hung thú hỗn huyết này cũng cực kỳ mạnh mẽ, phổ biến đều có thực lực tương đương với Huyền Hải cảnh, thậm chí còn có số ít đứng ở Huyền Hải cảnh đỉnh phong.

“Cũng còn khá những hung thú hỗn huyết này tự thân không có linh trí gì, nếu như chúng nó có trí tuệ, có thể liên hợp lại, liền có thể đem tất cả lực lượng của chúng nó đều tập hợp lại cùng nhau, đủ để trở thành một trong thế lực cường đại nhất trong Đại Diễn Thánh Địa.”

“Hung thú hỗn huyết(1)?” Thôi Hằng nghe vậy rơi vào trong trầm tư.

Ở bên trong Đại Diễn Thánh Địa cũng không có hung thú chân chính, nhưng cái gọi là hung thú hỗn huyết này ngược lại là có thể đi qua dò tra một chút tình huống.

Có lẽ có thể dòm mấy phần uy năng chân chính của hung thú.

Đại Diễn Tinh, nhất định phải đi.

...

Thời gian trôi mau, lại là trăm năm ánh sáng trôi qua.

Ở trong một trăm năm này, Thôi Hằng đã hoàn toàn hoàn thành giao lưu cùng vùng tinh hải này, lại cũng không có cái bí ẩn gì có thể để cho hắn tăng cao tu vi cảnh giới.

Đại Chu Quốc phát triển cũng tiến vào quỹ đạo, tốc độ khuếch trương càng lúc càng nhanh, cho đến ngày nay đã chiếm cứ ước chừng một trăm Thiên Châu, tu vi cảnh giới của Lý Minh Quỳnh đang nhanh chóng tăng trưởng.

Ngoài ra, Hoàng Thiên Giáo dưới sự quản lý của đám người Bùi Thanh Thư phát triển không ngừng, hướng Hoàng Thiên Tôn Thần cầu chúc lễ bái, đã trở thành nơi ký thác tinh thần của rất nhiều người trong Thiên Giới.

Vùng tinh hải này đã tiến vào một cái thời kỳ tương đối vững vàng, không tồn tại chiến tranh công phạt quy mô lớn.

Mà đối với Thôi Hằng mà nói, điều này cũng mang ý nghĩa, nơi đây đã không có chuyện gì phải cần hắn mới có thể xử lý.

Sau đó, hắn muốn tiến hành lộ trình của mình.

Đi địa phương có càng nhiều điều không biết, càng nhiều bí mật cao cấp, đại đạo pháp tắc cũng cao cấp hơn, tăng tiến tu vi tự thân, tăng lên cảnh giới tự thân.

Tranh thủ sớm ngày đạt được sức mạnh có thể chống đỡ hung thú, Tiên Vương.

Vì vậy, một ngày này Thôi Hằng gọi đám người Lý Minh Quỳnh, Bùi Thanh Thư, Huệ Thế, Hoàng Cân Lục Sĩ, Trịnh Nam Huân tới hoàng thành Đại Chu.

Mọi người tụ tập ở chỗ này, trong lòng đều hết sức nghi ngờ, không biết Thôi Hằng bỗng nhiên triệu tập mọi người tới là vì cái gì.

“Các vị đều đến.” Ánh mắt Thôi Hằng quét qua trên người mọi người, mỉm cười nói ” Ta cũng sẽ không thừa nước đục thả câu, lần này gọi các ngươi tới, là muốn hướng các ngươi nói lời từ biệt.

“Ít ngày nữa ta sẽ phải rời khỏi vùng tinh hải này, đi Đại Diễn Thánh Địa.”

—

(1) Hung thú hỗn huyết: hung thú máu hỗn tạp, không thuần chủng

Chương 926: Đây là khí tức Tiên Cảnh

Đối với chuyện Thôi Hằng phải rời khỏi, thật ra thì bọn họ sớm có chuẩn bị.

Từ sau khi giải quyết Tinh Hồng Đại Kiếp, Thôi Hằng trở nên ẩn cư không biết ở đâu, thường xuyên đều là bế quan.

Bên trong Thiên Giới này ngoại trừ đám người đứng đầu nhất kia, gần như không có ai biết được sự hiện hữu của hắn.

Đối với đám người Bùi Thanh Thu, Lý Minh Quỳnh, Huệ Thê mà nói, tình huống như thế bọn họ đều đã không phải là trải qua lần thứ nhất.

Ngay từ lúc ở Đạo Chu Tinh, Thiên Khư Giới, Ngũ Cảnh Giới, chính là như vậy.

Bọn họ đã thành quen.

Bất quá, lúc trước khi Thôi Hằng rời đi, cũng sẽ mang theo mấy người cùng đi.

Bình thường đều là mấy người tu vi cảnh giới cao nhất trong mọi người.

Cũng chỉ có vài người như vậy, mới nắm giữ năng lực giúp Thôi Hằng làm việc ở địa phương kế tiếp.

Nhưng lúc này đây lại có chút bất đồng.

Địa phương tiếp theo Thôi Hằng muốn đi là Đại Diễn Thánh địa.

Đó là một địa phương có Chân Giới tam cảnh, còn có Chư Vương Thái Cổ trong truyền thuyết, thần bí khó lường.

Nếu là đi loại địa phương tầng cấp này, bất luận là Lý Minh Quỳnh hay là Bùi Thanh Thu, với thực lực vẫn chưa tới tầng thứ Phá Toái, căn bản là không có biện pháp làm gì.

Vô luận là Bùi Thanh Thu và Lý Minh Quỳnh, hay là đám người Huệ Thê, Trịnh Nam Huân, Hoàng Cân Lực Sĩ đều rất rõ, chính mình quá mức nhỏ yếu.

Cùng tình huống ở Đại Diễn Thánh Địa chênh lệch quá nhiều.

Coi như mình muốn đi chung, cũng khẳng định không giúp được gì.

Vậy thì có bất kỳ ý nghĩa gì?

Không bằng trước ở bên trong Thiên Giới cố gắng tăng lên chính mình, tăng tiến tu vi cùng thực lực của chính mình, tranh

thủ mau sớm có thể đi Đại Diễn Thánh Địa tìm bước chân sư tôn lưu lại.

Sau đó từ từ theo sau.

Vì vậy, Bùi Thanh Thu cùng Lý Minh Quỳnh liếc mắt nhìn nhau, đều biết ý của đối phương, sau đó hướng Thôi Hằng nói: “Sư tôn, chúng con dự định ở lại Thiên Giới, chờ sau khi bước vào tầng thứ Chân Giới, lại cùng đi theo bước chân của ngài.”

Huệ Thế từ trước đến giờ tự cho mình là đạo trong tay Thôi Hằng, mỗi một lần đều là cùng đi theo Thôi Hằng.

Nhưng lúc này đây hẳn lại làm ra quyết định cùng trước kia không giống, một mực cung kính nói: “Tiên Tôn, lần này ta cũng dự định lưu lại, ở Thiên Giới trui luyện chính mình.”

Mấy người còn lại cũng đều nói rõ tâm tư của mình, cũng là muốn lưu lại ở Thiên Giới, lo lắng sau khi đi Đại Diễn Thánh Địa, thành gánh nặng cho Thôi Hằng.

“Ta còn không hỏi ý của các ngươi, liền từng người gấp gấp như vậy a.” Thôi Hằng cười khẽ một tiếng, sau đó nói: “Thật ra thì dù là tự các ngươi không nói, lần này cũng sẽ hướng các ngươi nói rõ, lần đi Đại Diễn Thánh Địa này ta không tính mang bất luận kẻ nào trong bọn ngươi đi qua.

“Thứ nhất theo hiểu biết khi trước đến xem, thực lực võ giả Đại Diễn Thánh địa cực mạnh, không thích hợp các ngươi tu hành, thứ hai là ta cũng có nhiệm vụ muốn giao cho các ngươi.”

Lời này vừa nói, vẻ mặt đám người Bùi Thanh Thu, Lý Minh Quỳnh, Huệ Thế lập tức trở nên nghiêm túc.

“Mời sư tôn phân phó!”

“Mời Tiên Tôn phân phó!”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói: “Thật ra thì cũng không phải là nhiệm vụ gì quá khó, nhưng là chuyện rất quan trọng, phải ứng phó cẩn thận.

“Ở sau khi ta rời khỏi, các ngươi chú ý quan sát chiều hướng trong đĩa thiên hà, không cần đi tìm tòi, cũng không cần các ngươi đến gần, chỉ cần ghi chép biến hóa của nó là được.”

Thế giới trong đĩa thiên hà trung ương tinh hải này có bí mật cực lớn.

Dựa theo cách nói của Đường Viễn Sơn, cái tinh hải đĩa thiên hà này là hình thành sau khi một phương cổ thánh địa mất đi.

Vì vậy, đĩa thiên hà trung ương có thể là nơi tụ tập hết thảy tinh túy nhất của cổ thánh địa, có lẽ có rất nhiều sự vật cùng

sinh linh chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết.

Nhưng Thôi Hằng đã từng quan sát qua cái đĩa thiên hà trung ương đó, lại phát hiện bí mật trong đó sợ rằng không chỉ là những thứ này.

Cho dù là hẳn bây giờ cũng không có đầy đủ lòng tin đi tiến hành tìm tòi.

Mà là dự định trước tiên ở bên trong Đại Diễn Thánh địa đột phá đến Hóa Thần hậu kỳ.

Sau đó sẽ đối với tình huống trong đĩa thiên hà trung ương này tiến hành quan sát một lần, sau cùng mới quyết định có hay không đi vào trong.

Ở trước đó, quan sát biến hoá bên ngoài đĩa thiên hà trung ương, cũng là chuyện vô cùng trọng yếu.

Có thể dùng để tham khảo.

Mặc dù đám người Bùi Thanh Thư cùng Lý Minh Quỳnh cũng không biết mưu đồ của Thôi Hằng khi muốn bọn họ quan sát đĩa thiên hà trung ương, nhưng nêu là chuyện Thôi Hằng giao phó, nhất định là có thâm ý.

Nhất định phải tận tâm tận lực mà đi làm chuyện này!

Cuối cùng, Thôi Hằng lại hướng bọn họ dẫn dò một chút chi tiết cùng những chuyện khác.

Chuyện trong vùng tinh hải này coi như có một kết thúc.

Sau đó trên người Thôi Hằng sáng lên hào quang màu tử kim, thân hình của hắn cũng nhanh chóng trở nên mơ hồ, rất nhanh thì hóa thành một vệt sáng phóng lên cao, trong nháy mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

“Cung tiễn sư tôn!”

“Cung tiễn Tiên Tôn!”

Đám người Bùi Thanh Thư, Lý Minh Quỳnh, Huệ Thế rời rít hướng bầu trời hành lễ nói lời từ biệt.

...

Sau khi Thôi Hằng rời đi Thiên Giới cũng không lập tức đi Đại Diễn Thánh địa.

Mà là trước tiên ngừng lại ở hư không bên ngoài tinh hải.

Nơi này có ba thân ảnh đang đợi.

Thấy Thôi Hằng đến, bọn họ vội vàng chấp tay hành lễ, một mực cung kính nói: “Cung nghênh Thượng Tiên.”

Chính là Đường Viễn Sơn cùng hai tên đệ tử của hắn, Dương Thanh Hòa cùng Cừ Hải Đường.

Đây là một tên Huyền Hải cảnh, hai tên Hỗn Động cảnh, Thôi Hằng dĩ nhiên không có khả năng đem bọn họ lưu lại ở vùng tinh hải này, sẽ có thật nhiều phiền toái không cần thiết.

Không bằng đem bọn họ mang về Đại Diễn Tinh.

Hơn nữa, mang theo ba tên “Người địa phương ” này ở bên người, hành sự cũng thuận lợi rất nhiều.

Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, hướng ba người nói ” Đi thôi.”

Ngay sau đó, không chờ ba người kịp phản ứng, hắn liền thi triển Chư Thiên Na Di Tiên Chú, trong nháy mắt vượt qua khoảng cách không biết bao nhiêu vạn năm ánh sáng, lấy tốc độ cực nhanh hướng phương hướng Đại Diễn Tinh chạy tới.

Sau khi đạt tới Hóa Thần trung kỳ, điều dụng cùng hiệu quả của Chư Thiên Na Di Tiên Chú lại tăng lên rất nhiều, tuyệt đối được gọi là pháp hay tuyệt giai để đi đường ở trong tinh không vũ trụ.

Mà tốc độ “Đi đường ” như vậy là hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi nhận thức của Đường Viễn Sơn và đệ tử hắn.

Quá nhanh!

Đây cũng quá nhanh đi!

Coi như là tồn tại cấp bậc Chư Vương Thái Cổ, nhanh như vậy mà vượt qua vũ trụ hư không, không khỏi cũng quá khoa trương đi.

Đang khi nội tâm khiếp sợ của bọn hắn còn chưa tan đi, cũng cảm giác được một cỗ khí tức lực lượng quen thuộc, hướng phía trước tập trung tinh thần nhìn lại, ánh mắt tức thì liền ngưng trệ.

“Đại Diễn Tinh!”

“Chúng ta trở lại? !”

“Lúc này, lúc này mới bao lâu thời gian? !”

Thầy trò ba người Đường Viễn Sơn trợn mắt hốc mồm, gần như không dám tin vào hai mắt của mình.

Chính mình lúc đi dùng trên trăm năm thời gian, đã coi như là tốc độ cực nhanh, nhưng bây giờ lại trong thời gian ngắn như vậy trở về.

Có một ngày sao?

Hay là nửa ngày?

Thậm chí một giờ? !

Quá khoa trương a!

...

Trong Thần Hoang cốc, có một tòa sân trang nhã tĩnh lặng.

Nơi này là trụ sở của Chung Tiên Duyên, cũng là chính bản thân hần tự tay xây dựng nên, bị hần đặt tên là Ngô Tiên Viện, bên trong nhà cùng cảnh tượng đều là phỏng theo bộ dáng tiên cảnh trong trí nhớ của hần mà kiến tạo.

Lúc này Chung Tiên Duyên đang ngồi xếp bằng trôi lơ lửng ở trong hư không trước một tòa biệt thự, tỉ mỉ trui luyện sức mạnh trong cơ thể mình, cố gắng tiến một bước thu hồi sức mạnh tầng thứ Chư Vương Thái Cô.

Nhưng vừa lúc đó, hần như là lòng có cảm giác, chợt mở mắt, vẻ mặt ngạc nhiên nhìn về phía bầu trời, kinh ngạc nói: “Đây là cái gì, làm sao có chút giống với... Khí tức Tiên Cảnh? !”

Chương 927: Cổ Tiên đến “Đại Diễn” (1)

Bây giờ Chung Tiên Duyên chỉ là vừa qua nghìn tuổi, cũng đã có cảnh giới tu vi Huyền Hải cảnh đệ tam trọng.

Điều này tất nhiên có nguyên nhân vì hắn là Thái Cổ vương giả chuyên thể, cuộc đời này tu luyện chẳng qua là đang không ngừng thu hồi lực lượng kiếp trước, nhưng mà có một chuyện là không thể thiếu được.

Chính là tại thời hắn còn tấm bé, từng đi nhầm vào bí cảnh Cổ tiên.

Thuở nhỏ Chung Tiên Duyên liền biết mình là Thái Cổ vương giả chuyên thể.

Vì vậy, hắn vẫn luôn biết rõ, trạng thái không cách nào tu luyện của chính mình chẳng qua là tạm thời.

Chỉ cần có thể sống qua thời gian một vạn năm, liền có thể giải khai những ràng buộc, trong nháy mắt đạt tới Phá Toái chi cảnh.

Chẳng qua, muốn phải sống qua thời gian một vạn năm cũng không dễ dàng.

Mặc dù coi như Thái Cổ vương giả chuyên thể, tuổi thọ cực kỳ lâu đời, coi như không tu luyện cũng thọ mấy vạn năm, nhưng nếu là bị người đánh chết, vậy sẽ phải tiếp tục chuyên thể.

May mắn chính là, hắn ở khi còn bé liền đi nhầm vào một chỗ tiên cảnh thần bí.

Nơi đó có áp chế pháp tắc cực kỳ khủng bố, để cho lực lượng Thái Cổ vương giả giấu sâu ở trong cơ thể hắn không dám dị động chút nào.

Lúc đó Chung Tiên Duyên thậm chí có một loại dự cảm —— Chỉ cần lực lượng Thái Cổ vương giả trong cơ thể mình thả ra một chút xíu sức mạnh, chính mình ngay lập tức sẽ bị lực lượng vô hình nghiền chết, tan thành mây khói, ngay cả cơ hội tiếp tục chuyên thể cũng không có.

Ở trong chỗ tiên cảnh đó hắn không thấy bất luận kẻ nào, nhưng lại cảm giác trong tòa nhà hình dáng kỳ lạ kia có sóng sức mạnh cũng không cường đại, nhưng lại cực kỳ huyền ảo.

Cảm giác đầu tiên loại chấn động lực lượng này mang tới cho hắn chính là bản chất cực cao, trong đó ẩn chứa bí ẩn tầng sâu thậm chí là vượt qua lực lượng Thái Cổ vương giả trong cơ thể hắn!

Cảnh giới trên Chư Vương Thái Cổ!

Chính là Cô tiên!

Lúc đó Chung Tiên Duyên mặc dù chỉ thức tỉnh một ít trí nhớ của kiếp trước, nhưng cũng biết ở trước thời đại thuộc về Thái Cổ vương giả tồn tại một cái thời đại thuộc về Cổ Tiên.

Thời đại kia vô cùng cổ xưa, cụ thể là bao nhiêu năm trước đã không cách nào kiểm chứng, ở trong thời đại Thái Cổ Chu vương cũng chỉ là truyền thuyết, thậm chí bị coi là thần thoại.

Chẳng qua, bởi vì tồn tại Tiên Khí để lại từ thời đại kia, cho nên thời đại kia là không cần nghi ngờ, sự cường đại của Cổ Tiên cũng là không cần nghi ngờ.

Vì vậy, mặc dù Chung Tiên Duyên cũng không biết lực lượng Cổ Tiên chân chính là hình dáng gì, nhưng mà một cách tự nhiên liền đem cổ lực lượng chân động kia coi là Cổ Tiên chi lực.

Về phần Cổ Tiên chi lực vì sao lại nhỏ yếu như vậy, hẳn cũng đưa ra suy đoán hợp lý.

Đây cũng là bởi vì Cổ tiên trong tiên cảnh này đang đứng ở giai đoạn dần dần hồi phục, cho nên mới có loại tình huống nhìn từ bề ngoài không tính là cường đại, nhưng trên thực tế bản chất cực cao huyền ảo chí cực này.

Trong tiên cảnh sẽ có áp chế pháp tắc, cùng với cơ chế phòng ngự cường đại như vậy, chắc cũng là vị Cổ tiên này trước thời hạn làm ra chuẩn bị.

Vì chính là bảo đảm mình có thể bình an khôi phục.

Một vị Cổ tiên đang thức tỉnh a!

Dựa theo miêu tả trong truyền thuyết, coi như là Thái Cổ vương giả thời kỳ toàn thịnh, đôi mắt nhân vật như vậy đều chỉ có tư cách quỳ lạy.

Căn cứ vào những suy đoán này, mười ngày lúc ban đầu Chung Tiên Duyên ở bên trong “Tiên cảnh” đều là nom nớp lo sợ, hẳn thậm chí cũng không dám đi đi lại lại khắp nơi, vẫn luôn chỉ quỳ tại chỗ chính mình xuất hiện đó.

Có điều, chờ đến ngày thứ mười một, hẳn thật sự là nhìn không được.

Bởi vì đói.

Khi đó Chung Tiên Duyên không có có tu luyện, thân thể cùng người bình thường không có gì khác nhau, đều phải cần ăn cơm ăn uống bình thường.

Bất quá, dưới tình huống bình thường, sinh cơ trong cơ thể hẳn có thể dựa vào sức mạnh Thái Cổ vương giả tiên hành

chông đỡ, coi như không ăn cơm cũng sẽ không cảm thấy đói bụng.

Nhưng sau khi đến “Tiên cảnh“, lực lượng Thái Cổ vương giả trong cơ thể Chung Tiên Duyên liền hoàn toàn không dám đi chuyên, ngay cả bồi bổ chống đỡ sinh cơ trong cơ thể hắn cũng không dám.

Vì vậy, sau khi đói mười ngày, hắn rút cuộc thì không chịu nổi, thử liều vọt vào vườn rau bên cạnh, dè dặt ở phía trên hái được một quả trái cây màu lửa đỏ, nuốt vào.

Bên trong quả trái cây màu lửa đỏ kia ẩn chứa một loại linh cơ kỳ dị, Chung Tiên Duyên mới vừa nuốt vào một quả, cũng cảm giác được trong cơ thể mình vô cùng thoải mái.

Thần mạch vốn bị tắc nghẽn trở nên hơi thông suốt một chút.

Giảm thời gian hắn cần chờ đợi cực nhiều.

Vốn là hắn cần phải chờ thêm thời gian một vạn năm mới có thể làm cho Thần mạch khôi phục bình thường, sau khi ăn một quả trái cây này, hắn liền chỉ cần đợi thêm tám ngàn năm.

Một quả cây tầm thường, lại có thể bớt đi hai ngàn năm!

Đây đối với Chung Tiên Duyên khi đó mà nói, tuyệt đối là cảm đồ cực kỳ trí mạng, hơn nữa hắn phát hiện mình sau khi ăn một quả trái cây, cũng cũng không có bị tiên cảnh trừng phạt.

Cho nên tiếp theo hắn lại một lượt ăn hơn mười quả trái cây nhỏ đỏ rực này.

Chương 928: Cổ Tiên đến “Đại Diễn” (2)

Chờ đến ngày thứ mười hai, Thần mạch trong cơ thể hắn đã hoàn toàn bị đả thông.

Nếu như không phải vì lực lượng Thái Cổ vương giả trong cơ thể Chung Tiên Duyên không dám nhúc nhích, chỉ sợ hắn tại chỗ sẽ liên phá Tiên Phạm hai giới hai mươi bốn cảnh, bước vào Chân Giới đệ nhất cảnh

Phá Toái!

Cuối cùng khi thời hạn mười hai ngày vừa đến, hắn liền bị lực lượng tự mình chữa trị của không gian đẩy ra khỏi “Tiên cảnh”.

Mà ở trong nháy mắt khi Chung Tiên Duyên rời đi Tiên Cảnh, lực lượng Thái Cổ vương giả trong cơ thể hắn liền bắt đầu rong ruổi ở bên trong toàn thân của hắn, bắt đầu lấy tốc độ cực nhanh tăng lên tu vi cảnh giới của hắn.

Trong quá trình này, thực lực của hắn nhanh chóng tăng cao, trí nhớ cũng khôi phục rất nhiều, nắm giữ thủ đoạn lấy ra lực lượng kỳ dị bên trong Thần mạch này.

Vì vậy, linh cơ của trái cây màu lửa đỏ lưu lại trong Thần mạch liền bị hắn tinh luyện ra, sau đó bị hắn coi là một loại lực lượng cực kỳ trọng yếu tiên hành tu luyện cùng tăng lên.

Cuối cùng liền tạo thành loại Đạo Thương có thể lưu lại khắc sâu ở trong cơ thể đối phương hiện tại, gần như là thủ đoạn không cách nào giải cứu.

Từ đó về sau, hắn liền đem mình đổi tên là Chung Tiên Duyên, cũng đem chuyện chính mình lạc vào tiên cảnh, gặp được Cổ tiên truyền ra ngoài, khiến danh tiếng bản thân vang xa.

Hơn nữa, theo tu vi cảnh giới của hắn tăng lên, danh vọng của hắn cũng càng ngày càng lớn.

Ở hơn 120 năm trước, Chung Tiên Duyên cảm thấy thời cơ đã đến liền nhập thể hiện thân, bắt đầu lấy tư thái cực kỳ lớn lối, trắng trợn chiêu thu đệ tử.

Trên danh nghĩa chính là truyền bá huy hoàng của đạo thống Cổ tiên, đề cho người trong Đại Diễn Thánh địa lãnh hội bí ẩn của Cổ tiên.

Đương nhiên, đây chỉ là mặt ngoài mà thôi.

Mục đích thực sự, sợ rằng chỉ có chính Chung Tiên Duyên biết.

Nhưng hăn vạn lần không ngờ, chính mình sẽ bỗng nhiên có một ngày ở Đại Diễn Tinh bên này cảm giác được khí tức tiên cảnh.

Hơn nữa còn là ở trên người một người.

“Vì sao lại xuất hiện khí tức tiên cảnh, người này là ai? !”

Trên mặt Chung Tiên Duyên lộ ra vẻ mặt kinh hoàng, cau mày, trầm nghĩ trong lòng ” Chẳng lẽ là ở sau ta lại có người tiến vào tiên cảnh, hoặc là tiến vào tiên cảnh trước ta?

“Hơn nữa từ mức độ đậm đặc của khí tức tiên cảnh này đến xem, hăn sợ rằng còn cùng vị Cổ tiên kia gặp mặt, tuyệt đối là lấy được chỗ tốt so với ta càng nhiều hơn, cho nên mới có khí tức tiên cảnh rõ ràng như vậy!”

Sau khi suy đoán này nổi lên trong lòng, tức thì liền khiến cho biểu cảm trên mặt hăn trở nên bắt đầu u buồn.

Về phần suy đoán người này chính là bản thân Cổ tiên, thì căn bản cũng không có xuất hiện ở trong đầu Chung Tiên Duyên.

Dù sao, theo cường độ của Cổ tiên chi lực lúc ấy đến xem, muốn phải khôi phục đến tầng thứ Chân Giới tam cảnh, sợ rằng đều cần thời gian không biết bao nhiêu vạn năm.

Bây giờ mới qua hơn một nghìn năm mà thôi.

Cái tên Cổ tiên đó khẳng định không khôi phục được bao nhiêu sức mạnh, càng không thể nào xuất hiện ở bên trong Đại Diễn Thánh địa này.

“Bây giờ Chư Vương Thái Cổ sắp trở về, ta mặc dù thức tỉnh trí tuệ vốn có, chiếm cứ chút tiên cơ, nhưng cùng cường giả chân chính so sánh, vẫn tồn tại chênh lệch không nhỏ.

“Ở sau khi liên hệ với Cổ tiên, khí vận của ta càng là tăng cường, mới có thể đền bù phần chênh lệch này, làm sao có thể lại xuất hiện một người khác đại biểu tiên cảnh? !

“Đây là muốn đoạt khí vận của ta sao? !”

Chung Tiên Duyên mở mắt, có chút tức đến nổ phổi, ánh mắt nhìn về phía ngoài bầu trời, hít sâu một hơi, cố gắng hồi phục tâm tình sôi trào của chính mình.

Chỉ chốc lát sau, tâm tình của hăn trở nên hơi bình tĩnh một chút, khẽ gật đầu một cái, tự nhủ thấp giọng nói: “Không, không thể nóng nảy như vậy, cũng không thể lộ mồm mà ra tay, vẫn là phải trước dò xét một phen mới được.”

Bây giờ Chung Tiên Duyên đã thức tỉnh không ít trí nhớ kiếp trước, nhớ được rõ ràng kiếp trước bản thân cũng là bởi

vì quá mức lỗ mãng, làm việc không đủ cẩn thận, cuối cùng bị người hãm hại.

Đời này mặc dù vẫn lưu lại vài phần tính tình lỗ mãng này, nhưng cũng đã cẩn thận hơn không ít.

“Thế lực Thần Hoang Cốc cực lớn, lấy thân phận của ta bây giờ, căn bản cũng không cần đích thân ra mặt.” Trong lòng Chung Tiên Duyên nói ” Đại khái có thể đề cho người của Thần Hoang cốc đi dò xét tình huống.

“Chẳng qua, người ở bên cạnh khí tức tiên cảnh kia lại là Đường Viên Sơn, đạo thương trong cơ thể hắn đã bị tiêu trừ, chẳng lẽ hắn cũng không có đi tìm Lục Đạo Thiên Môn Đồ, mà là đi tìm người nắm giữ khí tức tiên cảnh này?”

Điều này thật dễ cho hắn có chút khó đón nhận.

Nếu quả như thật là như vậy, từ một mặt khác tới nói, đây thật ra là chính hắn dẫn người nắm giữ khí tức tiên cảnh này tới trong Đại Diễn Thánh Địa.

“Có lẽ chẳng qua là trùng hợp cũng khó nói.” Chung Tiên Duyên tự mình lắc đầu một cái, đem suy đoán tương tự tạm thời quăng ra ngoài ” Lân này vẫn là phải từ Thiên Kỳ Phủ bắt đầu dò xét.

“Cái thế lực này thật là làm cho người phiền não, chờ chuyện chỗ này xong, tìm lý do đem Thiên Kỳ Phủ tiêu diệt đi cho bớt lo bớt nghĩ.”

...

Thôi Hằng thả ra chút khí tức tâm thủ không gian là cố ý.

Hắn chính là muốn đưa tới sự chú ý của tên Chung Tiên Duyên lỗ mãng kia.

Khi ánh mắt Chung Tiên Duyên nhìn về phía nơi này, liền bị Thôi Hằng phong tỏa.

“Quả nhiên a.” Thôi Hằng ở giữa trời cao mắt nhìn xuống vị trí Chung Tiên Duyên, mỉm cười nói ” Thật đúng là...”

Sau khi tận mắt thấy Chung Tiên Duyên, hắn cũng đã chắc chắn đây chính là người chính mình gặp đều chưa gặp, chính là người đi tới trong tâm thủ không gian ở trong lúc hắn bé quan.

Hắn thậm chí có thể từ khí tức sức mạnh của Chung Tiên Duyên tiên hành phán đoán, ban đầu Chung Tiên Duyên rốt cuộc đã ăn trộm bao nhiêu trái cà chua nhỏ.

“Thượng Tiên, tiếp theo chúng ta đi đâu? ” Đường Viên Sơn ở một bên dè dặt dò hỏi.

Hắn chú ý tới phương hướng Thôi Hằng nhìn là Thân Hoang Cốc, rất sợ Thôi Hằng dự định trực tiếp đi Thân Hoang Cốc tìm Chung Tiên Duyên.

Nơi đó thế nhưng là thế lực cường đại nhất trong cả thánh địa, nội tình sâu cực kỳ .

Coi như là cường giả cấp bậc Chư Vương Thái Cổ, nếu là tùy tiện xông vào, chỉ sợ cũng phải ăn không ít thua thiệt.

Thôi Hằng quay đầu nhìn về phía Đường Viễn Sơn, nhưng là không trả lời mà khẽ cười hỏi lại ” Người cảm thấy ta tiếp theo nên đi đâu?”

Chương 929: Khi ngôi sao rơi như mưa, Lục Đạo Thiên Môn mở (1)

Mỗi một đạo khí tức đều tựa như là một vị nhân vật thực lực cực kỳ mạnh mẽ.

Ở trong cảm ứng thần thức của Thôi Hằng, những khí tức sức mạnh hoà vào trong đại đạo pháp tắc này bản chất cực cao.

Mặc dù còn không bằng Hóa Thần trung kỳ, nhưng cũng đã vượt qua tầng thứ Huyền Hải cảnh, đạt tới một cái cường độ khác.

Mà lực lượng không lồ ẩn chứa trong cơ thể Chung Tiên Duyên liền cùng những khí tức này giống nhau y hệt.

Đây hơn phân nửa chính là cái gọi là sức mạnh của Chư Vương Thái Cổ.

Những khí tức hoà vào trong đủ loại đại đạo pháp tắc kia, chỉ sợ cũng là một đám Thái Cổ vương giả.

Bọn họ đều đang thử nghiệm tránh thoát trói buộc vô hình, muốn trở về thực tế.

Theo Thôi Hằng, điều này thì ý nghĩa tồn tại cường giả không biết.

Mặc dù Chư Vương Thái Cổ không bằng Hóa Thần trung kỳ, nhưng loại lực lượng trói buộc đem đông đảo Chư Vương Thái Cổ nhốt vào trong đại đạo pháp tắc, rõ ràng càng cường đại hơn.

Nói không chắc liền tồn tại thực lực cùng Hóa Thần trung kỳ ngang hàng, thậm chí càng mạnh mẽ hơn.

Vẫn là phải trước làm rõ ràng khởi nguồn của loại lực trói buộc này, cùng với tồn tại tạo thành hết thảy những thứ này đến tột cùng là tầng thứ gì, mới có thể ung dung mà xử lý.

Hơn nữa, mục đích chủ yếu Thôi Hằng tới Đại Diễn Tinh, vẫn là vì cùng đại đạo pháp tắc nơi này tiến hành giao lưu, để tăng lên tu vi cảnh giới của chính mình, đây mới là mục đích chủ yếu nhất.

Xử lý Chung Tiên Duyên chẳng qua là dự định tiện tay mà làm thôi.

Huống chi, Chung Tiên Duyên rốt cuộc đức hạnh như thế nào, có hay không phải đem hẳn thanh lý, còn cần đợi tiến hành một bước khảo sát.

...

Từ sau khi Đường Viễn Sơn rời khỏi hơn trăm năm trước, Trần Thiên Sĩ vị Phủ Chủ Thiên Kỳ Phủ này luôn có một loại cảm giác bất an vô hình.

Cảm thấy chắc chắn sẽ có đại sự gì phát sinh.

Nhất là trong khoảng thời gian gần đây, loại cảm giác bất an này trong lòng của hắn càng nồng nặc.

“Tính toán thời gian, Đường sư huynh hẳn đã đến tinh hải đĩa thiên hà, chẳng lẽ là đã xảy ra biến cố gì sao?” Trần Thiên Sĩ tại trong đại điện phủ chủ của chính mình đi tới đi lui, đứng ngồi không yên.

Lúc này, Lâm Đồng, một trong hai gã Thái Thượng trưởng lão của Thiên Kỳ Phủ đến nơi này, thấy Trần Thiên Sĩ vẻ mặt ưu sầu bất an, nhất thời nhíu mày, trầm giọng nói: “Phủ chủ, người gần đây sao vậy?”

“Lâm sư huynh à, mời ngồi.” Trần Thiên Sĩ thấy Lâm Đồng đến, liền chỉ chỉ ghế ngồi bên cạnh, mình cũng ngồi xuống, lắc đầu thờ dãi nói ” Ta cũng không biết, chính là có một loại cảm giác bất an vô hình, luôn cảm giác thật giống như là sắp đại họa lâm đầu vậy.”

“Là có cảm ứng gì?” Lâm Đồng cau mày ngẫm nghĩ, một lát sau nói ” Đến cảnh giới như chúng ta vậy, đột ngột lòng có cảm ứng quả thật không thể xem nhẹ, cảm giác bất an trong lòng phủ chủ là hướng về điều gì?”

“Không có, hết sức mơ hồ.” Trần Thiên Sĩ lắc đầu một cái, cười khô nội ” Nếu như có hướng suy đoán mà nói, ta cũng sẽ không bất an như vậy.

“Chỉ có thể suy đoán có phải hay không là Đường sư huynh bên kia đã xảy ra biến cố gì, dĩ nhiên đây cũng chỉ là suy đoán, có lẽ vấn đề xuất hiện ở Đại Diễn Tinh bên này cũng khó nói.”

“Ta nghĩ rằng hẳn không phải là chuyện Đường sư huynh bên kia.” Lâm Đồng bỗng nhiên quay đầu nhìn một chút trời Đông, trầm giọng nói ” Người nói có phải hay không là Thần Hoang cốc?”

“Thần Hoang cốc?” Trần Thiên Sĩ nghe vậy sững sờ, cau mày nói ” Vì sao nói ra lời này? Giữa chúng ta cùng Thần Hoang cốc cũng không thù oán, lúc trước bọn họ còn từng bởi vì Chung Tiên Duyên tùy ý làm bậy, làm bị thương Đường sư huynh mà hướng chúng ta bồi tội.”

“Nhưng bọn họ cũng không có để cho Chung Tiên Duyên điều trị đạo thương cho Đường sư huynh.” Lâm Đồng trịnh trọng nghiêm túc nói ” Hơn nữa gần đây ta cũng đang tự hỏi, đạo thương ban đầu Chung Tiên Duyên lưu lại ở trên người

Đường sư huynh, thật chỉ là trả thù sau khi thẹn quá thành giận?”

“Lâm sư huynh, ý của ngươi là... ” Ý nghĩ trong đầu Trần Thiên Sĩ chuyển hướng khác, nhất thời nghi ngờ không thôi nói ” Chẳng lẽ hẳn muốn dò xét Lục Đạo Thiên Môn Đồ còn ở bên trong Thiên Kỳ Phủ ta không sao?”

“Quả thật có khả năng này. ” Lâm Đồng gật đầu một cái, ngay sau đó đột nhiên chuyển qua một suy đoán khác ” Chẳng qua, cũng có thể là bọn họ thật ra thì sớm đã biết Lục Đạo Thiên Môn Đồ không có ở nơi này của chúng ta.”

” Ừ, dù sao Lục Đạo Thiên Môn Đồ đã bị mất hàng ngàn vạn năm. ” Trần Thiên Sĩ thở dài, lại hơi nghi hoặc một chút nói ” Nhưng nếu như bọn họ đã biết một điếm này rồi, lại tại sao phải lưu lại đạo thương cho Đường sư huynh?”

“Có lẽ là bọn họ muốn cướp lấy Lục Đạo Thiên Môn Đồ, nhưng lại không biết tung tích chân chính của Lục Đạo Thiên Môn Đồ ” Lâm Đồng trầm giọng nói ” Mà đạo thương của Đường sư huynh cần dùng vương giả thần binh đặc thù mới có thể trị liệu, Lục Đạo Thiên Môn Đồ chính là lựa chọn tốt nhất.

Chương 930: Khi ngôi sao rơi như mưa, Lục Đạo Thiên Môn mở (2)

“Vì chữa thương, Đường sư huynh nhất định sẽ đi tìm Lục Đạo Thiên Môn Đồ, Thiên Kỳ Phủ chúng ta trước đó cũng đã nỗ lực hàng ngàn vạn năm, là có khả năng nhất tìm tới Lục Đạo Thiên Môn Đồ.”

“Cướp lấy Lục Đạo Thiên Môn Đồ? ” Trần Thiên Sĩ nghi ngờ nói ” Lấy nội tình Thân Hoang cốc, làm sao đến mức mơ ước một món Vương Giả Chi Bnh không tính là cường đại như vậy? Không cần phải tính toán mọi cách mưu đoạt như vậy chứ.”

“Không. ” Lâm Đồng lắc đầu một cái, đứng lên, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, khe thở dài ” Phủ chủ, đoạn thời gian trước, ta gặp một người quái dị.

“Người kia tu vi cảnh giới sâu không lường được, ta hoàn toàn không cách nào nhìn thấu, hắn nói với ta ‘Khi ngôi sao rơi như mưa, Lục Đạo thiên môn mở, Chư Vương sẽ trở về’ .”

“Cái gì? ! ” Trần Thiên Sĩ cũng đứng bật dậy, không thể tin nói ” Chư Vương trở về? Chư Vương Thái Cổ Đã biến mất vạn cổ năm tháng lại muốn trở về? Ngôi sao rơi như mưa, Lục Đạo Thiên Môn, đây là đang nói Lục Đạo Thiên Môn Đồ sao?”

“Người kia nói mơ hồ, chưa chắc là đang nói về Lục Đạo Thiên Môn Đồ. ” Lâm Đồng giống như là đang tự mình an ủi.

Sau đó hắn há hốc mồm, như là còn muốn nói điều gì, nhưng ánh mắt nhìn bầu trời chột ngung trệ, mặt đây ngạc nhiên nói ” Đây, chuyện này là...”

Ở bên trong thị giác của Lâm Đồng, hắn có thể rõ ràng mà thấy bốn vệt sáng từ chỗ cao vô cùng hạ xuống, giống như ngôi sao rơi xuống mà phá vỡ bầu trời mênh mông, thẳng hướng Thiên Kỳ Phủ bên này bay tới.

Nhất là một đạo ánh sao màu tím vàng ở phía trước nhất kia, trong đó ẩn chứa khí tức vô cùng cường đại, vô cùng kinh khủng, để cho trọng nháy mắt khi hắn cảm giác đến cô khí tức này liền mất đi tất cả ý niệm phản kháng.

Đây là tầng thứ sức mạnh gì?

Chư Vương Thái Cổ sao?

Khi ngôi sao rơi như mưa, Lục Đạo Thiên Môn mở, Chư Vương Thái Cổ sẽ trở về...

Câu nói của người quái nhân kia lần nữa hiện lên trong óc của hắn.

Nhưng lại để cho hắn cảm thấy vô cùng nghi ngờ.

Không phải nói ngôi sao rơi như mưa, Lục Đạo thiên môn mở sao?

Thế nào chỉ có bốn đạo ánh sao, cũng không có cái gì Lục Đạo Thiên Môn mở ra a!

Đây là tình huống gì?

Coi như Trần Thiên Sĩ đứng ở bên cạnh Lâm Đồng, tu vi cảnh giới cũng so với Lâm Đồng cao hơn lại căn bản không có thấy bốn đạo ánh sao trên bầu trời, còn đang nghi ngờ Lâm Đồng tại sao bỗng nhiên sắc mặt đại biến.

“Lâm sư huynh, thế nào?” Trần Thiên Sĩ không nhịn được dò hỏi.

“...” Lâm Đồng không nói gì, chỉ ngây ngốc nhìn bầu trời, trong mắt ẩn hàm vẻ kinh hãi.

Oong! !

Vừa lúc đó, chỉ nghe hư không vang lên một trận âm thanh rung vang, không gian nổi lên tầng tầng rung động, bốn vết sáng đột nhiên liên xuất hiện ở trong toà đại điện phủ chủ này.

Bất quá, hết thảy chấn động dị thường đều bị không chế ở trong toà đại điện phủ chủ này, ngoại giới hoàn toàn không có chịu đến bất kỳ ảnh hưởng, coi như là hoa cỏ ở cửa đại điện phủ chủ cũng không có rung lắc.

“Người tới là người nào?!” Trần Thiên Sĩ lập tức tiến lên.

Đồng thời hắn cũng đã vận hành lên lực lượng Huyền Hải toàn thân, vô cùng cảnh giác nhìn bốn thân ảnh bị bao phủ ở trong ánh sáng này.

Dự định chỉ cần những thân ảnh này có bất kỳ dị động, hắn ngay lập tức sẽ khởi động phòng vệ đại trận, đồng thời ra tay toàn lực tiến hành công kích.

“Phủ chủ, chớ có xung động!” Lâm Đồng chính là lập tức vọt tới phía trước Trần Thiên Sĩ tiến hành ngăn trở, sau đó vô cùng cung kính hướng đạo thân ảnh cầm đầu kia hành lễ nói “Xin ra mắt tiên bối, không biết tiên bối...”

“Ta cũng không ác ý, đừng lo.” Thanh âm của Thôi Hằng từ trong ánh sáng truyền ra, ngay sau đó hắn liền tản đi quang mang của mình và ba người bên cạnh, hiện ra thân hình.

Ba người Đường Viễn Sơn, Dương Thanh Hòa, Cừu Hải Đường cũng đều hiện thân.

“Đường sư huynh? !”

Trần Thiên Sĩ cùng Lâm Đồng cũng không nhịn được kinh ngạc hô lên, mặt đầy khiếp sợ nhìn Đường Viễn Sơn, trong lòng thoáng cái dâng lên vô số nghi ngờ.

Bọn họ còn muốn hỏi, nhưng mà hồi tưởng lại khí tức cường đại mới vừa rồi tản ra trên người Thôi Hằng, nhưng lại không dám lên tiếng.

“Ta từ tinh hải đĩa thiên hà mà tới. ” Ánh mắt Thôi Hằng quan sát một chút hai người này, mỉm cười nói ” Bây giờ cần một chỗ ở tiến hành tu luyện, không biết Trần phủ chủ có thể hay không tạo thuận lợi?”

Hắn cũng sớm đã từ Đường Viễn Sơn biết được khung tổ chức cùng tên họ thành viên bên trong Thiên Kỳ Phủ.

“Chuyện này... ” Trần Thiên Sĩ vẫn là đầy bụng nghi ngờ, vẻ mặt ngạc nhiên nghi ngờ mà nhìn về phía Đường Viễn Sơn, dường như là muốn phải để cho hắn nói rõ ràng đây là chuyện gì xảy ra.

“Phủ chủ, Thôi Thượng Tiên đường xa mà tới, vẫn là trước sắp xếp chỗ ở đi. ” Đường Viễn Sơn chính là hướng Trần Thiên Sĩ nhắc nhở.

Thượng Tiên? !

Tiếng xung hô này để cho Trần Thiên Sĩ hoảng sợ trong bụng, vội vàng gật đầu một cái, mười phân cung kính mà nói với Thôi Hằng: “Thôi Thượng Tiên, xin mời đi theo ta.”

...

Ở sau khi Thôi Hằng cùng Trần Thiên Sĩ rời đi, Đường Viễn Sơn lại để cho Dương Thanh Hòa cùng Cừ Hải Đường lui xuống.

Lúc này trong đại điện phủ chủ cũng chỉ còn lại có hai người Đường Viễn Sơn cùng Lâm Đồng.

“Đường sư huynh, đây là chuyện gì xảy ra, cái vị, vị Thôi Thượng Tiên kia, là người nào? ” Lâm Đồng vội vàng hướng Đường Viễn Sơn dò hỏi.

“Ta cũng không biết Thôi Thượng Tiên là người nào, chỉ biết hắn có thực lực tuyệt đối không kém gì Chư Vương Thái Cổ! ” Đường Viễn Sơn trầm giọng nói ” Nhiều hơn nữa ta cũng không tiện nói nhiều.”

” Chư Vương Thái Cổ! ” Lâm Đồng tức thì mặt liền biến sắc, thậm chí nghĩ trong lòng ” Chẳng lẽ, chẳng lẽ người quái nhân kia nói là sự thật? Chư Vương Thái Cổ sắp trở về!

“Chuyện này sẽ là biến cố lớn thay trời đổi đất a.”

...

Trần Thiên Sĩ an bài cho Thôi Hằng vào trong khách phòng cao quý nhất, đang muốn hành lễ cáo từ, lại bị Thôi Hằng gọi lại.

Thôi Hằng mặt mỉm cười hỏi ” Trần phủ chủ, muốn hỏi thăm người một chút, vị Lâm sư huynh kia của người, có hay không nói qua chính mình gần đây gặp qua người nào?”

Chương 931: Trùng Hoà Sơn Thái Cực Giáo

Ở cùng lúc khi hạ xuống đến Đại Diễn Tinh, Thôi Hằng liền phát hiện trên người Lâm Đông có ẩn chứa một cỗ lực lượng kì dị.

Cỗ lực lượng này cũng không có tính công kích gì, lại có thể trợ giúp Lâm Đông cảm giác được sức mạnh hoặc là sinh linh có tầng thứ cảnh giới cao hơn hẳn.

Chính là bởi vì tồn tại cỗ lực lượng kỳ dị này, hẳn mới có thể thấy được thân ảnh Thôi Hằng mang theo đám người Đường Viễn Sơn hạ xuống.

Ở lúc Thôi Hằng hạ xuống Đại Diễn Tinh, cũng giữ ý nghĩ dò xét.

Hắn mô phỏng sức mạnh hơi cao hơn Huyền Hải cảnh đỉnh phong, bố trí cho mình cùng ba người Đường Viễn Sơn pháp thuật che giấu, làm vậy để dò xét xem bên trên Đại Diễn Tinh lớn như vậy lại có bao nhiêu người có thể phát hiện hành tung của hắn.

Cuối cùng người lộ ra không nhiều, chỉ có tám tên, nhưng thân binh pháp bảo loại dò xét cũng không ít, chừng hai mươi sáu cái, đều cảm ứng được hắn hạ xuống.

Thần binh pháp bảo tự nhiên đều là bảo vật Chư Vương Thái Cổ lưu lại.

Mà ngoại trừ Chung Tiên Duyên ra, bảy người kia chính là đều có chút kỳ quái.

Trong đó năm người là Huyền Hải cảnh đỉnh phong, hẳn là nắm giữ vương giả bí thuật nào đó, cảm ứng được hắn hạ xuống.

Hai người khác chính là một tên Huyền Hải cảnh đệ nhất trọng, một là Huyền Hải cảnh đệ nhị trọng, lấy cảnh giới tu vi của bọn hắn, dưới tình huống bình thường căn bản không khả năng cảm giác được Thôi Hằng hạ xuống.

Nhưng hiện tại ở trên người của bọn họ bị một loại sức mạnh hết sức kỳ lạ bạm vào, có thể tăng cường năng lực cảm nhận của ký chủ, khiến cho bọn họ cảm giác được sức mạnh hoặc là sinh linh vốn không nên bị chính mình cảm giác được.

Đây là một loại lực lượng vượt qua Huyền Hải cảnh đỉnh phong, nhưng lại cùng lực lượng Chư Vương Thái Cổ có chút khác biệt, càng giống như là công hiệu của pháp bảo thần binh nào đó.

Hơn nữa từ hoạt tính mà loại sức mạnh kỳ dị này nắm giữ, hẳn là cũng không có thoát khỏi chủ thể thời gian quá dài.

Vì vậy, Lâm Đồng hơn phân nửa là trong khoảng thời gian gần đây mới bị loại sức mạnh kỳ dị bám vào ở trên người.

Trần Thiên Sĩ bị Thôi Hằng hỏi như vậy nhất thời sững sốt, lập tức liền nghĩ đến quái nhân mới vừa rồi Lâm Đồng muốn nói.

Vì vậy hẳn hơi do dự một chút, liền hướng Thôi Hằng trả lời: “Là có nói qua, hẳn từng gặp một người quái dị, còn nói với hẳn khi sạo rơi như mưa, Lục Đạo Thiên Môn mở, Chư Vương Thái Cổ sắp trở về’.”

Đôi mắt cường giả như Thôi Hằng, bất kỳ cô ý giấu giếm cũng có thể đưa tới cho mình thậm chí còn cho toàn bộ Thiên Kỳ Phủ tai họa ngập đầu.

Đàng hoàng đem lời nói rõ ràng ra, mới là lựa chọn chính xác nhất.

“Sạo rơi như mưa, Lục Đạo Thiên Môn mở...” Thôi Hằng lẩm bậm nói nhỏ, nghiền ngẫm những lời này, khẽ nhíu mày, thậm chí nói ” Xem ra Lục Đạo Thiên Môn Đồ còn có bí mật tầng sâu hơn.”

Khi hẳn ở tinh hải đĩa thiên hà cũng biết Lục Đạo Thiên Môn Đồ hẳn cũng không chỉ là thân binh Thái Cổ vương giả thông thường, nếu không cường giả Thần Hoang cốc sẽ không vượt ngang qua tinh không dễ cướp đoạt.

Hơn nữa Đường Viễn Sơn cũng nói qua, khi bị sức mạnh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ chữa trị đạo thương, từng thấy qua rất nhiều ánh sáng màu sắc sắc sỡ, quý dị khó lường.

“Kế tiếp khoảng thời gian này, trong khi cùng đại đạo pháp tắc nơi này tiến hành giao lưu, cũng tiến hành nghiên cứu xâm nhập một chút đối với Lục Đạo Thiên Môn Đồ.

“Nếu như bảo vật này thật cùng Chư Vương Thái Cổ trở về có liên quan, vậy hơn phân nửa cũng cùng đại đạo pháp tắc trọng Đại Diện Thánh địa này có liên hệ cực mạnh, có lẽ có thể làm môi giới đề cùng đại đạo pháp tắc nơi này tiến hành giao lưu.

“Nếu là có thể được mà nói, đến lúc đó ta chỉ cần cùng bảo vật này tiến hành giao lưu thâm nhập, thì có thể làm cho tốc độ tu vi cảnh giới tăng lên tăng nhanh không ít, nhanh hơn mà bước vào Hóa Thân hậu kỳ.”

Trong đầu Thôi Hằng lóe lên rất nhiều ý nghĩ, đối với chuyện chính mình tiếp theo cần làm quyết định kế hoạch sơ bộ.

Trần Thiên Sĩ đứng ở một bên thầy Thôi Hằng chậm chạp không có mở miệng, bên trong lòng không khỏi lo lắng, sợ câu trả lời mới vừa rồi của mình khiến cho Thôi Hằng bất mãn, từ đó vạ lây toàn bộ Thiên Kỳ Phủ.

Ở địa phương, sức mạnh cá nhân nắm giữ có thể vượt qua hết thầy này, khiến cho một tôn tại rõ ràng mạnh hơn chính mình thậm chí là thế lực chỗ mình ở cảm thấy bất mãn, tuyệt đối được gọi là một tai họa to lớn.

“Thượng, Thượng Tên, không biết... Có vấn đề gì không?” Trần Thiên Sĩ đánh liêu, dè dặt dò hỏi.

“Không có gì, lui xuống đi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng khoát tay một cái.

“Vâng, dạ !” Trần Thiên Sĩ như trút được gánh nặng, liên tục gật đầu cáo lui.

...

Ở sau khi Trần Thiên Sĩ đi, Thôi Hằng liền hai mắt hơi khép ngồi xếp bằng.

Hắn bắt đầu suy nghĩ chính mình tiếp theo phải nên làm như thế nào, phải như thế nào xúc tiến tu vi của chính mình tăng tiến và đột phá cảnh giới?

“Con đường tu hành bây giờ của ta vẫn là chỉ có thể cùng cái thế giới này tiến hành giao lưu càng sâu, ngoại trừ cùng đại đạo pháp tắc tiến hành giao lưu cùng dò xét khả năng thông qua Lục Đạo Thiên Môn Đồ giao lưu càng sâu, tốt nhất cũng thử nghiệm cùng người tiến hành giao lưu.

“Những kẻ sau khi bước vào cái gọi là Chân Giới tam cảnh này, liên lạc giữa tự thân cùng đại đạo pháp tắc cũng biến thành càng ngày càng mật thiết, cùng bọn hắn thành lập quan hệ giao lưu, thật ra thì sẽ tương tự với cùng bản thân đại đạo pháp tắc thành lập liên lạc .

“Có lẽ có thể tìm cơ hội, để cho người của Thiên Kỳ Phủ mời một ít cường giả trên Chân Giới trong Đại Diễn Tinh này, ta lại cùng bọn hắn thật tốt trao đổi xem có thể hay không tăng cao tốc độ tu vi cảnh giới tăng trưởng.

“Bây giờ ta tiếp xúc được cường giả cảnh giới càng ngày càng cao, chênh lệch cảnh giới với ta cũng càng ngày càng nhỏ, phải cố gắng đột phá đến Hóa Thần hậu kỳ mới được, nếu không sớm muộn sẽ gặp phải tình huống bất lực.

“Chẳng qua, chờ sau khi bước vào Hóa Thần hậu kỳ, hơn phân nửa liên muốn bắt đầu tìm tòi con đường Phản Hư, phương thức tu luyện chắc cũng sẽ sinh ra biến hóa không

nhỏ, đến lúc đó như thế nào hành sự còn cần làm ra điều chỉnh.

“Trước mắt vẫn là trước cùng đại đạo pháp tắc nơi này thành lập liên lạc giao lưu, chuẩn bị sẵn sàng cho giao lưu thâm nhập, sau này, đợi sau khi có cơ sở giao lưu trình độ nhất định, lại để cho Thiên Kỳ Phủ mời mỗi cường giả Chân Giới.

“Về phần lý do mời... Chúng nhau thương nghị chuyện Chư Vương Thái Cổ trở về, hẳn tính là đề tài thảo luận tốt.”

...

Trùng Hòa Sơn là vị trí tổng đàn Thái Cực Giáo, là là địa phương phòng vệ nghiêm mật nhất cả Đại Diễn Tinh.

Thái Cực Giáo chính là một trong bốn Giáo trong mười Tông bốn Giáo mười hai Quốc trong Đại Diễn Thánh địa này, tôn kính Thái Cực Cô Tiên, vị Cô Tiên này được xưng có sức mạnh to lớn có thể để cho vũ trụ trở lại trạng thái Thái Cực hỗn độn.

Tín đồ cùng đệ tử của nó trải rộng mười hai nước, phân đàn càng là trải rộng khắp các đại tinh hải của Đại Diễn Thánh địa, là một cái thế lực siêu cấp vô cùng to lớn.

Mà Trùng Hòa Sơn chính là chỗ hạch tâm toàn lực của đại giáo đứng đầu này.

Trương Phong Thiên là Thánh Tử Thái Cực Giáo thế hệ này.

Tuổi gần ba chục ngàn tuổi cũng đã bước chân vào Huyền Hải cảnh đệ nhị trọng.

Thiên tư như thế mặc dù kém xa Thần Hoang cốc Chung Tiên Duyên, nhưng là gọi là vạn cô hiếm thấy.

Ngoài ra còn có một loại năng lực đặc thù, có thể cảm giác được rất nhiều sự vật hoặc là sinh linh vượt qua cảnh giới tự thân của hắn.

Chẳng qua, cho tới nay, hắn cảm giác được tối đa cũng chính là tồn tại Huyền Hải cảnh đỉnh phong.

Nhưng ngay vừa mới rồi, hắn phát hiện một tồn tại rõ ràng mạnh hơn Huyền Hải cảnh đỉnh phong hạ xuống đến Đại Diễn Tinh.

Điều này làm cho Trương Phong Thiên cảm nhận được khiếp sợ trước đó chưa từng có.

Hắn chưa từng nghe qua bên trong Đại Diễn Thánh địa còn có tồn tại trên Huyền Hải cảnh.

Chưa bao giờ nghe!

Vì vậy hắn trực tiếp đứng dậy, cao giọng hô.

“Người đâu, lập tức dẫn ta đi gặp giáo chủ, ta có chuyện cực kỳ quan trọng cần bẩm báo!”

Chương 932: Nhìn thấy chỗ sâu nhất Lục Đạo Thiên Môn Đồ (1)

Trùng Hòa Sơn có một tòa Thái Cực Kim Điện.

Truyền thuyết nơi này là nơi Thái Cực Cổ Tiên chứng đạo ở niên đại rất xưa khi trước, ẩn chứa đạo vận thân bí, có thể giúp người ta ngộ đạo, dòm ngó ảo diệu Chân Tiên, lấy được được vô thượng thần thông.

Cơ sở thiết lập nên Thái Cực Giáo cũng là tòa Thái Cực Kim Điện này.

Tổ sư của bọn họ ở bên trong tòa Thái Cực Kim Điện này ngộ được đại đạo, thu được truyền thừa Thái Cực Cổ Tiên, cũng coi đây là cơ sở, sáng lập Thái Cực Giáo hôm nay.

Vì vậy, ở bên trong Thái Cực Giáo, địa vị của Thái Cực Kim Điện cực kỳ cao quý, chỉ có giáo chủ mới có tư cách tự do ra vào, cũng chỉ có giáo chủ có thể ở bên trong tiến hành tu luyện.

Trừ phi là nhận được giáo chủ tự mình triệu kiến, nếu không ai cũng không thể tự tiện tiến vào bên trong Thái Cực Kim Điện.

Mà coi như là được giáo chủ cho phép, người không phải là giáo chủ cũng là không thể ở bên trong Thái Cực Kim Điện tiến hành tu luyện.

Đây là quy củ tổ sư lưu lại, ai cũng không thể sửa đổi.

Bây giờ đương đại giáo chủ Ngô Khải của Thái Cực Giáo liền ngồi ngay ngắn ở bên trong Thái Cực Kim Điện, hai mắt hơi khép, trôi lơ lửng ở giữa không trung, thông qua Kim Điện phụ trợ, hấn đang cảm ngộ vô tận đại đạo pháp tắc, từ đó tăng cường Huyền Hải tự thân.

“Giáo chủ, Thánh tử đại nhân đến rồi, nhìn dáng vẻ của hấn dường như là có chuyện gì vô cùng cấp bách.” Vừa lúc đó, bên ngoài truyền đến âm thanh thông báo.

Ngô Khải từ trong nhập định tỉnh lại một cách tự nhiên, ánh mắt ôn hòa nhìn bên ngoài, gật đầu một cái, mỉm cười nói: ”Ừ. Để cho hấn vào đi, có chuyện gì đi vào lại nói cũng không muộn.”

Thân là giáo chủ Thái Cực Giáo, hấn vô cùng rõ ràng thiên tài như Trương Phong Thiên có thể mang đến cho Thái Cực Giáo cái gì.

Coi như là kết quả kém nhất, cũng sẽ là một cái Thái Cực Giáo thực lực siêu cường.

Nếu là vận khí đủ tốt, có lẽ còn có thể mang theo toàn bộ Thái Cực Giáo nâng cao một bước, trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Vì vậy, Ngô Khải phi thường để ý đến Trương Phong Thiên.

Chỉ cần là chuyện Trương Phong Thiên nói ra, hẳn đều sẽ phải người toàn tâm toàn ý đi hoàn thành hoặc là đi điều tra.

Hơn nữa Trương Phong Thiên cũng không phải người bản tên không đích.

Mỗi lần hắn nói lên chuyện hoặc là đề nghị đều vô cùng mấu chốt, có thể để cho Thái Cực Giáo cùng chính Ngô Khải đều đạt được chỗ tốt không nhỏ.

Điều này cũng làm cho quyền lên tiếng của hắn ở trong Thái Cực Giáo trở nên càng có sức nặng.

...

“Bái kiến giáo chủ!”

Thái độ của Trương Phong Thiên vẫn là vô cùng cung kính.

Sau khi hướng Ngô Khải hành lễ, mới đưa tình huống lúc trước hắn cảm giác đến nói rõ.

Nhất là trọng điểm nói rõ tu vi cảnh giới của thân ảnh kia.

Trên Huyền Hải cảnh đỉnh phong!

“Cái gì? ” Ngô Khải nghe vậy nhất thời mặt liền biến sắc, cau mày lên, trầm giọng nói ” Lời này là thật? Người cảm giác được có tồn tại trên Huyền Hải cảnh đỉnh phong hạ xuống đến Đại Diễn Tinh?”

” Ừ, chính xác trăm phần trăm, tuyệt không có giả dối. ” Trương Phong Thiên trịnh trọng nghiêm túc nói ” Theo phương hướng nhìn tới, hắn là ở khu vực chỗ Thiên Kỳ Phủ.”

“Thiên Kỳ Phủ, Lục Đạo Thiên Môn Đồ... ” Trong đôi mắt của Ngô Khải lấp lóe lên, như là đang suy tư cái gì, sau một hồi, hắn như là quyết định cái quyết tâm gì, nói với Trương Phong Thiên ” Người có lẽ là thấy được một người Thái Cổ vương giả hạ xuống.”

” Thái, Thái Cổ vương giả? ! ” Trương Phong Thiên nghe vậy kinh ngạc không thôi, có chút khó có thể tin nói ” Chuyện gì xảy ra... Chư Vương Thái Cổ không phải là sớm liền đã biến mất rồi sao?”

“Chư Vương Thái Cô chẳng qua là biên mất, cũng không phải là chết đi, sớm muộn sẽ trở về.” Ngô Khải trầm giọng nói ” Hơn nữa những năm gần đây đã có lời đồn đãi lưu hành trong bóng tối, Khi sao rơi như mưa, Lục Đạo thiên môn mở, Chư Vương sẽ trở về’ .”

“...” Trương Phong Thiên nghe vậy há hốc mồm, trong lúc nhất thời trong đầu lóe lên rất nhiều ý nghĩ, cuối cùng hít sâu một hơi nói ” Ý của ngài là nói, cái thân ảnh tạ đã thấy kia, có lẽ chính là khúc nhạc đạo khi Chư Vương trở về?”

“Ừm.” Ngô Khải gật đầu một cái nói ” Dựa theo lời đồn đãi kia mà nói, là ở khi sao rơi như mưa, Lục Đạo thiên môn mở, Chư Vương Thái Cô mới có thể trở về.

“Mặc dù bây giờ những thứ dị tượng kia đều chưa từng xuất hiện, nhưng lời đồn đãi từ trước đến giờ không thể tin hoàn toàn, có lẽ những lời ấy chẳng qua là Chư Vương Thái Cô đại quy mô trở về, mà ở trước đó hẳn sẽ có một ít khúc nhạc đạo.

“Tỷ như Chung Tiên Duyên Thần Hoang cốc, hẳn không phải là Chư Vương Thái Cô chuyên thế sao? Lần này có Thái Cô vương giả hạ xuống, suy nghĩ kỹ một chút, ngược lại cũng coi là bình thường.

“Biên cố lớn hơn, sợ rằng còn ở phía cuối.”

“Giáo chủ, chúng ta đây phải làm gì? ” Trương Phong Thiên dò hỏi.

” Ừ, nếu Chư Vương Thái Cô đại quy mô trở về, thế cục hôm nay của Đại Diễn Thánh Địa nhất định sẽ phát sinh biến hóa long trời lở đất. ” Ngô Khải trầm ngâm nói ” Chúng ta đúng là nên trước thời hạn chuẩn bị sẵn sàng.

“Bất quá, lấy thực lực của chúng ta bây giờ, sợ rằng không có tư cách cùng cường giả tầng thứ Chư Vương Thái Cô kia chống đỡ được, muốn ngăn cản các Chư Vương Thái Cô hạ xuống, cũng không khả năng làm được.

“Mấu chốt nhất là, Thái Cực Giáo chúng ta cũng không phải là bắt nguồn ở truyền thừa của một vị Chư Vương Thái Cô, chờ đến sau khi Chư Vương Thái Cô trở về, những tông môn giáo phái đã từng nhỏ yếu kia có lẽ đều sẽ mạnh hơn chúng ta.

“Đến khi đó, tình cảnh của chúng ta sợ rằng sẽ phi thường khó khăn.”

Hắn tiến hành phân tích liên tiếp, sau cùng kết luận chính là cuộc sống sau này của Thái Cực Giáo hơn phân nửa là sẽ không tốt lắm.

Trương Phong Thiên bị lời phân tích của Ngô Khải làm có chút ngây ra, trong lòng thậm chí có chút mê man, nghi ngờ nói: “Giáo chủ, ngài rốt cuộc có ý gì, chẳng lẽ chúng ta liên không hề làm gì, cái gì cũng không chuẩn bị sao?”

“Làm a, dĩ nhiên phải làm, ” Ngô Khải nhưng là thần sắc nhẹ nhõm nở nụ cười, quay đầu nhìn về phía vị trí Thiên Kỳ Phủ, trịnh trọng nghiêm túc nói ” Thái Cực Giáo chúng ta không có Chư Vương Thái Cổ coi như ngọn nguồn truyền thừa, sao không nhân cơ hội này tìm một vị Thái Cổ vương giả làm núi dựa?”

“? ? ? ” Trương Phong Thiên nghe vậy sững sờ, ngay sau đó liền hiểu ý tứ của Ngô Khải, cả kinh nói ” Giáo chủ, ý của ngài là chúng ta trực tiếp quy thuận ở bên người vị Thái Cổ vương giả kia? !”

“Đây chẳng lẽ không phải một chuyện tốt đẹp sao? ” Ngô Khải mỉm cười nói.

Chương 933: Nhìn thấy chỗ sâu nhất Lục Đạo Thiên Môn Đồ (2)

“Làm sao có thể như vậy, Thái Cực Giáo một trong là một trong Đại Diễn Tứ Giáo, xưng hùng Hoàn Vũ vô tận năm tháng, làm sao có thể...” Trương Phong Thiên có chút khó mà tiếp nhận, hẳn từ trước đến giờ lấy thân phận đệ tử Thái Cực Giáo của chính mình mà tự hào, chưa từng nghĩ còn phải phụ thuộc vào cùng những người khác.

“Đại Diễn Tứ Giáo? Xưng hùng Hoàn Vũ?” Ngô Khải nhưng là trực tiếp ngắt lời hẳn, cười lạnh nói “Những thứ này trước mặt Thái Cô vương giả đều không đáng nhắc tới.

“Người còn chưa tới Huyền Hải cảnh đỉnh phong, căn bản là không lãnh hội được cái loại cảm giác cao không thể chạm, xa không với tới này, ta có thể xác định, coi như là Chư Vương Thái Cô nhỏ yếu nhất, đều có thể dùng một ngón tay nghiền chết ta.”

“Chuyện này...” Trương Phong Thiên bị nói á khẩu không trả lời được, ôm lấy một niềm hy vọng cuối cùng nói “Chúng ta không phải là còn có Cô Tiên chi bảo mà tổ sư lưu lại sao? Lấy Cô Tiên chi lực chẳng lẽ không cách nào tự vệ ở trước mặt Chư Vương Thái Cô sao?”

“Toà Thái Cực Kim Điện này chính là Cô Tiên chi bảo tổ sư lưu lại, không có bất kỳ hiệu quả công kích, chỉ có thể dùng để phụ trợ tu luyện.” Ngô Khải lắc đầu một cái.

“...” Trương Phong Thiên hoàn toàn trầm mặc.

“Thật ra thì, ta biết tâm tình của ngươi.” Ngô Khải vỗ nhẹ bả vai Trương Phong Thiên một cái, thở dài nói “Người phải hiểu được, rất nhiều khi, muốn còn sống, muốn kéo dài truyền thừa, thì nhất định phải buông tha một chút tự ái vô nghĩa.”

“... Ta hiểu được.” Trương Phong Thiên cắn răng gật đầu một cái, bỗng nhiên lại ngẩng đầu lên nói “Nhưng chuyện lớn như vậy, nhất định phải được tất cả trưởng lão cùng Thái thượng trưởng lão cùng đồng ý mới được.”

“Yên tâm.” Ngô Khải khẽ cười nói “Đám già đời sống hàng ngàn vạn năm này, nhưng so với người tuổi trẻ mới ba chục ngàn tuổi như ngươi càng hiểu cái gì gọi là sinh tồn chi đạo.

“Bọn họ sẽ đồng ý.”

...

Ở cùng lúc khi trong Thái Cực Giáo làm ra quyết định, những thế lực nắm giữ chí bảo đặc thù loại dò xét kia cũng bắt đầu đứng ngồi không yên.

Bọn họ đều đã phát hiện kết quả dò xét của chí bảo nhà mình.

Lại có cường giả trên Huyền Hải cảnh đỉnh phong hạ xuống đến Đại Diễn Tinh!

Đây là Chư Vương Thái Cổ trở về sao? !

Bất quá, bởi vì những thứ này chẳng qua là bí bảo, cũng không phải là vật còn sống, không cách nào như Trương Phong Thiên trực tiếp chặn phương vị phủ xuống, cho nên những thế lực này chỉ có thể ngẫm suy đoán người cường giả này rốt cuộc hạ xuống đến địa phương nào.

Đồng thời làm xong chuẩn bị ứng đối nguy cơ.

Mà cũng không lâu lắm, những thế lực lớn khác cũng đều ríu rít lấy được tin tức này, đều cảm thấy cực độ khiếp sợ.

Trong lúc nhất thời, đông đảo thế lực đứng đầu bên trên Đại Diễn Tinh đều có chút lòng người bàng hoàng.

Cũng có người vui mừng có người buồn.

Chư Vương Thái Cổ trở về, đưa tới biến số thật sự là quá lớn.

Rất nhiều thế lực đều bắt đầu mưu đồ trong bóng tối.

Hy vọng mình có thể gắng gượng qua biến cố lớn kế tiếp, coi như không chiếm được chỗ tốt gì, ít nhất cũng phải đem truyền thừa kéo dài tiếp.

Toàn bộ Đại Diễn Thánh Địa đều bắt đầu cuộn cuộn sóng ngầm.

Nhưng những dòng nước ngầm này đối với tuyệt đại đa số người bình thường hoặc là võ giả bình thường mà nói, lại tựa như là căn bản không tồn tại vậy.

Bọn họ vẫn là cứ theo lẽ thường mà sống.

Chút nào đều không phát hiện được dòng nước ngầm đã mãnh liệt.

Đây là may mắn, nhưng cũng là bất hạnh.

...

Sân nhỏ phòng khách Thiên Kỳ Phủ.

Thôi Hằng ở chỗ này nhắm mắt ngồi xếp bằng, khí tức khó hiểu, tràn đầy ý vị huyền diệu.

Quanh thân hần đan dệt đạo và lý vô hình, để cho tu vi cảnh giới của hần mỗi thời mỗi khắc đều đang nhanh chóng tăng trưởng.

Đây là thành quả khi cùng đại đạo pháp tắc Đại Diễn Thánh Địa thành lập được liên lạc giao lưu.

Bởi vì trước khi Thôi Hằng đi tới Đại Diễn Tinh, cũng đã thông qua Đường Viên Sơn tìm hiểu không ít tin tức về Đại Diễn Thánh Địa, cho nên quá trình cùng đại đạo pháp tắc thành lập liên lạc giao lưu rất trót lọt.

Bây giờ đã hoàn thành giao lưu bước đầu, sau khi khiến tu vi cảnh giới tăng tốc mau hơn, cũng có thể tùy tâm sở dục điều khiển đại đạo pháp tắc nơi này, coi như là ở chỗ này đứng vững bước chân.

“Tiếp đó, liền nghiên cứu một chút hiệu quả chân thật của Lục Đạo Thiên Môn Đồ.” Thôi Hằng chậm rãi mở mắt, bàn tay nhẹ nhàng nhoáng một cái, chỉ thấy một bức họa hình dáng xưa cũ xuất hiện ở trước mặt của hần.

Chính là món bảo vật Thái Cổ vương giả trước đây, “Lục Đạo Thiên Môn Đồ”.

Hiệu quả mặt ngoài của bức tranh quý này, hần đã sớm tìm hiểu rõ rõ ràng rành, chính là luyện hóa đại đạo pháp tắc thành đặc tính, dùng để phụ trợ tu luyện hoặc là tăng cường thực lực.

Bất quá, sau khi đi tới Đại Diễn Tinh, Thôi Hằng phát hiện hiệu dụng chân chính của tấm bảo đồ này là khả năng cũng không phải là đơn giản như mặt ngoài vậy.

Vì vậy, Thôi Hằng mang pháp lực khuếch tán, bao phủ Lục Đạo Thiên Môn Đồ, đồng thời lộ ra thân trí của mình.

Bắt đầu đối với tấm bảo đồ này tiến hành tìm tòi càng sâu sắc hơn.

Lúc mới bắt đầu nhất, cũng không có phát hiện bất kỳ dị trạng gì, Lục Đạo Thiên Môn Đồ vẫn là cái Lục Đạo Thiên Môn Đồ đó, hiệu quả cũng không có khác nhau chút nào.

Nhưng ngay khi thân thức cùng pháp lực của Thôi Hằng đồng thời tìm tòi đến chỗ sâu nhất của sáu tòa Thiên môn, hần bỗng nhiên cảm giác trước mắt mình như là thoáng qua một đoàn ánh sáng.

Ở bên trong đoàn ánh sáng này là từng hình ảnh màu sắc sắc sỡ.

Có bóng người, có bóng thú, còn có bóng dáng núi đồi sông lớn, mặt trời trăng sao.

Chúng nó lẫn nhau lần lượt giao thoa, lại chồng lên nhau tại một chỗ, khi thì vụn vẹo, khi thì lại trở nên mơ hồ.

Hết sức quý dị.

Sau khi nhìn đến những hình ảnh màu sắc sặc sỡ này, lại có một loại cảm giác như đang quan sát một cái thế giới khác.

Chương 934: Như người thấy, một người được Tiên Duyên khác (1)

Trước kia Thôi Hằng cũng từng có việc trải qua tương tự, độ chính là khi ở Sùng Dương Tinh Ngũ Cảnh Giới, thông qua Đầm Vạn Độc trong Ôn Hoàng Cung thấy được cảnh tượng Thái Ôn Thiên.

Bây giờ thông qua Lục Đạo Thiên Môn Độ thấy một mảnh hình ảnh màu sắc sặc sỡ này, cũng phảng phất là một cái thế giới khác, mặc dù độ sắc nét kém xa việc trải qua lúc ở Ôn Hoàng Cung, nhưng trải nghiệm đại khái là tương tự.

Điều này làm cho trong lòng Thôi Hằng hiện ra một ít suy đoán.

“Ban đầu sở dĩ có thể thông qua Đầm Vạn Độc Ôn Hoàng Cung thấy Thái Ôn Thiên, là bởi vì Đầm Vạn Độc trên bản chất là bảo vật do bộ phận pháp tắc tự nhiên của Thái Ôn Thiên ngưng kết mà thành, còn sẵn có đặc tính sông, chỉ là không có linh trí hoàn chỉnh.

“Vì vậy, Đầm Vạn Độc có thể cùng Thái Ôn Thiên duy trì câu thông tầng thứ nồng cạn, ở cùng lúc khi hấp thu lực lượng trong đó, cũng có thể coi đây là môi giới tiên hành dò xét đối với Thái Ôn Thiên.

“Bây giờ Lục Đạo Thiên Môn Độ cũng có hiệu quả tương tự, chỉ sợ sẽ là bởi vì bảo vật Thái Cổ vương giả này trên bản chất đồng dạng không phải là con người tốn công luyện chế, mà là linh bảo từ đại đạo pháp tắc tự nhiên của thế giới nào đó dựng dựng nên.

“Hơn nữa thứ ta mới vừa thấy cũng không phải là hình ảnh một thế giới, những cái bóng kia vặn vẹo thác loạn lại chồng lên nhau tại một chỗ, hẳn là đại đạo pháp tắc bất đồng của thế giới bất đồng hoà vào nhau gây nên.

“Nếu phân chia tỉ mỉ, sáu tòa Thiên Môn này dường như cũng đối ứng đại đạo pháp tắc bất đồng, nội liên thế giới bất đồng, nhưng đối diện đến tột cùng là cái thế giới gì nhưng là không biết được.

“Bảo vật này liên quan đến đại đạo pháp tắc cao hơn cái Đại Diện Thánh Địa này, mới vừa rồi ta chỉ là theo dõi ngắn ngủi, liên đề cho tu vi cảnh giới của ta có tăng trưởng tốt.

“Nếu là có thể xác minh kết quả trong đó, nhất định có thể đối với việc tu hành của ta có chỗ tốt cực lớn. Chẳng qua là phải từ nơi nào tra được, bên trong Đại Diện Thánh Địa này lại có ai có thể biết được bí ẩn trong Lục Đạo Thiên Môn Độ?

“Thiên Kỳ Phủ bên này hẳn là không biết, hoặc là chỉ có tổ sư của bọn họ biết được, nhưng tổ sư Thiên Kỳ Phủ đã sớm ở hơn ba nghìn vạn năm trước liền rời đi Đại Diễn Thánh Địa, không biết tung tích...”

“Trước khi Thái Hồng cùng khí linh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ đồng mưu đen bảo vật này trộm đi, cũng không có ai có ý đồ với Lục Đạo Thiên Môn Đồ, ý nghĩa bên trong toàn bộ Đại Diễn Thánh Địa phỏng chừng cũng không có biết được bí ẩn trong đó.

“Nhưng Thần Hoang cốc chốt ở trong những năm gần đây ngấp nghé Lục Đạo Thiên Môn Đồ, thậm chí còn chuyên môn phái một tên Huyền Hải cảnh đi tinh hải đĩa thiên hà cướp đoạt.

“Điều này hẳn là cùng cái tên Chung Tiên Duyên kia có liên quan, nghe đồn hẳn là chuyên thể thân của Thái Cổ vương giả, có lẽ biết được không ít bí mật. Ha, không nghĩ tới, cuối cùng quanh đi quẩn lại, vẫn là đi vòng qua trên người của hắn.”

Đối với Chung Tiên Duyên, Thôi Hằng cũng chẳng có bao nhiêu gánh nặng trong lòng.

Dù sao, đây chỉ là một người hẳn ngay cả thấy cũng chưa từng thấy mà thôi.

Vận dĩ thái độ của hắn chính là nếu người này không có làm xằng làm bậy, cũng thôi, đơn thuần là một người xa lạ, nếu như làm nhiều việc ác, hắn cũng sẽ ra tay xử lý.

Bây giờ nhìn lại, người này dường như còn có chút tác dụng.

Trong lòng Thôi Hằng âm thầm suy nghĩ nói: “Bằng vào thực lực của ta bây giờ, trực tiếp đi quạ bắt Chung Tiên Duyên hẳn là cũng không khó, nhưng trực tiếp động thủ lại sẽ trước tiên bại lộ chính mình, là cách làm không hay.

“Lúc trước khi ta đi tới bên ngoài Đại Diễn Tinh này, từng hiển lộ qua một tia khí tức tân thủ không gian, Chung Tiên Duyên sau khi cảm ứng được, ngay lập tức sẽ dâng lên địch ý cực lớn.

“Chuyện này ý nghĩa là hắn đang căm thù người thu được ‘Tiên duyên’ khác, nếu như có người mang theo tiên duyên xuất hiện, hắn nhất định sẽ chủ động ra tay, hoặc là phái người tiến hành dò xét.

“Bất quá, lấy tình huống Đại Diễn Tinh bây giờ, ta không cần thiết chơi chiêu lừa bịp dụ rắn khỏi hang, chỉ cần hạ xuống một đạo hóa thân mang theo khí tức tân thủ không gian đi qua là được.

“Tùy tiện thầy một người đạt được ‘Tiên duyên’ khác, tâm cảnh của hẳn tất nhiên không yên, thích hợp nhất tiến hành nói chuyện với nhau.”

Ý niệm tới đây, một sợi tóc của hẳn bỗng nhiên gãy, trôi dạt đến không trung, sau đó nhanh chóng biến hóa thành một cái đường nét hình người, trong nháy mắt là thành bộ dạng Thôi Hằng.

Đây là hóa thân Thôi Hằng dùng một sợi tóc ngưng tụ, có cảnh giới tương đương với Huyền Hải cảnh đỉnh phong, nhưng lại có pháp lực người tu tiên Hóa Thân kỳ, uy năng thân thông càng toàn diện cũng càng thêm huyền ảo, mạnh hơn xa bất kỳ Huyền Hải cảnh đỉnh phong.

“Đi thôi.” Thôi Hằng nhàn nhạt nói.

Vừa dứt lời, hóa thân liền phân tán thành vô số hạt nhỏ bé, rời đi Thiên Kỳ Phủ.

Hướng vị trí Thần Hoang cốc bay đi.

Chương 935: Như người thấy, một người được Tiên Duyên khác (2)

Trong Thần Hoang cốc, Chung Tiên Duyên sống một mình trong sơn.

Lúc này, đang có một tên cường giả Huyền Hải cảnh đệ tam trọng một mực cung kính đứng ở trước mặt Chung Tiên Duyên.

Hắn cúi đầu, rũ mắt, tư thái vô cùng cung thuận.

Mặc dù bây giờ Chung Tiên Duyên còn chỉ có cảnh giới Huyền Hải cảnh đệ nhị trọng, nhưng quyền uy ở trong toàn bộ Thần Hoang cốc đã đứng sau cốc chủ.

Hơn nữa, bởi vì cốc chủ thường xuyên bế quan, để cầu vượt qua Chân Giới tạm cảnh, dòm ngó cảnh giới Chư Vương Thái Cổ, cho nên đã rất lâu không để ý tới công việc trong cốc.

Từ trình độ nào đó mà nói, bây giờ Chung Tiên Duyên chính là người điều khiển thực tế của Thần Hoang cốc.

Hơn nữa hắn lại là Chư Vương Thái Cổ chuyển thế, còn từng gặp Cổ Tiên, thu được tiên duyên, nắm giữ rất nhiều đại thủ đoạn mạnh mẽ không tưởng tượng nổi.

Điều này liền càng tăng thêm quyền uy của hắn.

Ở trong Thần Hoang cốc này, đừng nói là Huyền Hải cảnh đệ tam trọng, coi như là cường giả Huyền Hải cảnh đỉnh phong, thấy hắn cũng phải thái độ cung kính, không dám thờ ơ.

Chung Tiên Duyên ngồi xếp bằng bên trên một cái bồ đoàn, hai mắt hơi khép, cũng không có nhìn tên cường giả Huyền Hải cảnh đệ tam trọng kia, nhàn nhạt nói: “Thiên Kỳ Phủ tới một người đến từ thiên ngoại, nắm trong tay đại cơ duyên, đại bí mật. Người đi thăm dò một chút hư thật.”

Hắn cũng không có nói rõ nguyên do cụ thể, cũng không có bố trí phương án hành động cụ thể.

Theo Chung Tiên Duyên, chính mình là cấp trên, chỉ cần nói lên phương hướng hành động là được, những thứ này đều không phải chuyện mình phải quan tâm.

Thuộc hạ hắn là tự làm ra sắp xếp, làm xong chuyện, làm cho mình hài lòng mới đúng.

Tên cường giả Huyền Hải cảnh đệ tam trọng này tự nhiên cũng không dám nói thêm cái gì, chỉ đành phải cung kính hành

lễ nói: “Vâng, Thánh tử. Còn xin cho ta ba ngày đèn điều tra tình huống cơ bản.”

“Một ngày sau, ta muốn nhìn thấy hành động của ngươi.” Chung Tiên Duyên mí mắt đều không nhắc một chút, nhàn nhạt nói ” Đi thôi.”

“... ” Tên cường giả Huyền Hải cảnh đệ tam trọng này hơi trầm mặc, liền cũng chỉ đành hành lễ nói ” Vâng, xin tuân lệnh Thánh Tử.”

Đợi đến sau khi người kia rời khỏi, Chung Tiên Duyên mới chậm rãi mở mắt, cười lạnh nói ” Hừ, ta nào có nhiều thời gian chờ đợi như vậy, đây chính là người có khí tức tiên cảnh, có thể muốn đoạt khí vận của ta.

“Hơn nữa trên người của hắn còn có món Lục Đạo Thiên Môn Đồ này, đây chính là bảo vật liên quan đến bí ẩn Cổ tiên, hắn có tiên duyên trong người, lại có tiên độ nơi tay, bây giờ tới nơi Đại Diễn Tinh này, nếu là chậm, ta liền cũng không có cơ hội nữa!”

Hắn hiển nhiên là biết được không ít bí mật, chỉ là thông qua một chút tình huống bề ngoài, cũng đã nhớ lại rất nhiều loại khả năng, cũng đối với điều này cảm thấy hết sức bất an.

Nghĩ tới đây, Chung Tiên Duyên bỗng nhiên đứng lên, thầm nói: “Không được, ta cũng không thể chỉ ở chỗ này chờ, phải sớm làm chuẩn bị mới được, nếu không...”

Oong!

Nhưng vào lúc này, Chung Tiên Duyên chợt phát hiện hư không quanh thân chính mình phát sinh biến hóa, hết thảy không gian, vật chất, đều trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, pháp tắc, đại đạo cũng biến thành vụn vụn hỗn loạn.

Địa phương vốn bình thường bỗng nhiên tất cả đều hóa thành một mảnh không gian tối tăm.

Nơi này Ngũ Hành điên đảo, một mảnh hỗn độn.

Chính là không gian hỗn độn do “Ngũ Hành Hỗn Độn Diên Đảo Càn Khôn Đại Pháp” mở ra.

Cho dù chặng qua là hóa thân thi triển, cũng đủ để vây khốn hết thảy tồn tại Hóa Thân trung kỳ trở xuống.

“Là ai ? ! ” Chung Tiên Duyên nghiêm nghị quát lên, nội tâm chính là cực độ kinh hãi, hiện tại chính hắn lại bị nhốt lại, hoàn toàn không cách nào chạy thoát.

Đây là thủ đoạn gì, lực lượng gì?

Lại có thể ở trong im hơi lặng tiếng đem chính mình vây khốn, làm cho mình hoàn toàn không có phát hiện, trực tiếp

mất đi khả năng đào tâu?

Hơn nữa, nơi này chính là Thần Hoang cốc.

Là Thần Hoang cốc, một trong những thế lực xem như cường đại nhất cô xưa nhất toàn bộ Đại Diễn Thánh Địa!

Làm sao có thể có người ở trong Thần Hoang cốc làm được loại chuyện này? !

Thật là không tưởng tượng nổi!

Cùng lúc đó, hóa thân của Thôi Hằng cũng hiện hiện ra, khí tức tân thủ không gian chậm rãi mở ra, ánh mắt ôn hòa nhìn về phía Chung Tiên Duyên cách độ không xa, khẽ cười nói: “Ngươi không phải là sớm đã muốn thấy ta sao? Như ngươi thấy, một người có tiên duyên khác.”

“Ngươi, là ngươi!”

“Tròng mắt Chung Tiên Duyên co rụt lại, tâm tình nóng nảy trong nội tâm cũng không còn cách nào áp chế, lại trực tiếp điều động tất cả sức mạnh trong cơ thể, nghiêm nghị quát lên.

“Chết đi cho ta!”

Chương 936: Truy cầu của Chư Vương, Tiên Vực và Đường Thành Tiên (1)

Đối với Chung Tiên Duyên mà nói, người trước mắt này chính là mầm tai hoạ cướp khí vận của hắn.

Giữa hai người tuyệt không chỗ giảng hoà, không chết không thôi!

Vì vậy, sau khi xác nhận thân phận của Thôi Hằng, hắn liền không có chút gì do dự mà xuất thủ, cố đạt được nhất kích tất sát, để cho người mang tiên duyên này bị mất mạng tại chỗ!

Sức mạnh mênh mông cuộn cuộn của Huyền Hải cảnh khuếch tán, càng là tạo thành một vùng khu vực chân không ở bên trong mảnh không gian hỗn độn này.

Lấy chính Chung Tiên Duyên làm trụ cột, bên trong chu vi trăm trượng chung quanh cũng không còn bất kỳ vật chất thậm chí là gió bão hỗn độn.

Hết thấy sức mạnh sau khi tiến vào cái phạm vi này cũng sẽ hóa thành hư không!

Vậy thì tạo thành một trạng thái tương tự với phòng ngự tuyệt đối.

Cùng lúc đó, trong hư không trăm trượng bên ngoài vùng này cũng xảy ra biến hoá cực kỳ kịch liệt.

Bóng của từng con thú man hoang bỗng dưng hiện lên.

Chúng nó có hình như chó lớn, sượn mọc hai cánh, có con mặt người thân dê, chân mọc móng hổ, còn có đầu người thân rắn, thân cò tám chân, còn có giống như mãnh hổ, lại mọc trăm con mắt...

Những bóng thú này tràn đầy khí tức nguyên thủy cùng hung bạo, căn bản cũng không giống như là sinh linh thời đại này có thể có, nhưng bây giờ đều hiện ra ảnh hưởng giống như thực chất, liền phảng phất như có từng con viên cổ hung thú từ trong hư không đi ra.

Cảnh tượng giống thật như vậy nếu xuất hiện ở ngoại giới, đủ để trong nháy mắt liền đưa tới hỗn loạn khắp toàn bộ Đại Diễn Tinh, để cho vô số cường giả Huyền Hải cảnh đỉnh phong cảm thấy cực độ rung động.

Đây là sức mạnh thời đại Thái cổ, là Chư Vương Bảo Thuật!

Bây giờ lại tái hiện thế gian!

Nhưng ở bên trong không gian hỗn độn mà Ngũ Hành Hỗ Độn Điên Đảo Càn Khôn Đại Pháp mở ra, uy năng của những bảo thuật này căn bản là không thể khuếch tán ra bên ngoài, chỉ có thể ở bên trong mảnh không gian hỗn độn này biểu dương uy năng.

Bất quá, cho dù là như vậy, uy lực bảo thuật mà những bóng thú này ẩn chứa cũng cường đại đến cực điểm.

Tất cả những bóng thú man hoang mới vừa hiện lên, liền có sức mạnh vô cùng to lớn, đem Thôi Hằng bao phủ, cố gắng áp chế sức mạnh của Thôi Hằng, cũng tiên hành công kích kiểu hủy diệt đối với hắn.

Chỉ tiếc, hết thảy các thứ này đều không có tác dụng, cũng không cách nào có bất kỳ hiệu quả nào.

Thôi Hằng chẳng qua là đứng ở nơi đó, thậm chí cũng không hề động thủ, chỉ là động suy nghĩ điều động lực lượng của mảnh không gian hỗn độn này, liền để vật chất quy tắc trong này trở nên thác loạn.

Phương hướng công kích của những bảo thuật này lập tức trở nên vặn vẹo, căn bản là không cách nào đánh trúng ở trên người của hắn.

Tự nhiên cũng liền khó mà tạo thành đả kích cường đại gì.

Ở dưới thị giác của Chung Tiên Duyên, chính là những bóng thú bảo thuật này còn chưa tiếp xúc được Thôi Hằng, cũng đã bị lực lượng kỳ dị thay đổi phương hướng công kích, cũng thay đổi hiệu quả công kích.

Hoàn toàn thành uổng công.

Chẳng qua, hắn cũng không hoảng loạn, ngược lại là cười lạnh nói: “Quả nhiên, chỗ dựa lớn nhất của ngươi chính là mảnh không gian đặc thù này, chẳng lẽ ngươi thật cho rằng ta sẽ bị loại thủ đoạn này vây khốn?”

Vừa nói, trên người Chung Tiên Duyên bỗng nhiên toát ra hào quang màu tử kim, một loại sức mạnh hoàn toàn không thuộc về Huyền Hải cảnh, bản chất rõ ràng cao cấp hơn hiện ra.

Cổ lực lượng này đồng dạng có khí tức cổ xưa không gì sánh nổi, vô cùng nguyên thủy.

Hơn nữa càng cường đại hơn!

Sức mạnh của Chư Vương Thái Cổ !

Tầng tầng hào quang màu tử kim này ở dưới sự thao túng của Chung Tiên Duyên hóa thành một đạo kiếm quang, phía trên mơ hồ có thể thấy vô số bóng thú trôi lơ lửng, rất nhiều

sức mạnh của bảo thuật toàn bộ đều ngưng tụ ở trên đạo kiếm quang này.

Ong ong ong!

Không gian hỗn độn chung quanh lại bắt đầu run rẩy.

Chỗ đạo kiếm quang này đi qua, hỗn độn khí lưu tất cả đều tan đi, trực tiếp mở ra một cái con đường an ổn bình tĩnh trong không gian hỗn độn tràn đầy gió bão này.

“Mở cho ta!” Chung Tiên Duyên nghiêm nghị quát lên, đồng thời vẫy tay chém ra.

Ánh kiếm màu tử kim theo tiếng nói mà lớn mạnh, trong nháy mắt liền hóa thành một đạo kiếm quang khổng lồ dài quá vạn trượng, bạo phát ra uy năng kinh khủng đủ để càn quét Tinh Vũ, cố gắng mang mảnh không gian hỗn độn này chém ra.

Một kích này, Chung Tiên Duyên có lòng tin mười phần.

Dù sao, đạo ánh kiếm màu tím vàng mới vừa chém ra này, nhưng thật ra là hấn cưỡng ép điều động sức mạnh kiếp trước của chính mình mà phát động.

Đây là sức mạnh của Chư Vương Thái Cổ, hoàn toàn không phải bất kỳ Huyền Hải cảnh có thể cùng đánh đồng.

Đại Diễn Thánh Địa hôm nay, tuyệt đối không có bất kỳ người nào có thể ngăn cản một kiếm này, cũng không có bất kỳ thủ đoạn có thể vượt qua một kiếm này!

Leng keng!

Tiếng kiếm rạo chấn động ở bên trong không gian hỗn độn, để cho vô số hỗn độn khí lưu bay ra khắp nơi, cũng để cho vô số gió bão hỗn độn trở nên càng hung bạo, phảng phát toàn bộ không gian hỗn độn đều muốn nổ vụn.

Mà chỗ đạo ánh kiếm màu tử kim kia chém qua càng là xuất hiện một cái kẽ hở hư không to lớn, bên trong là ánh sáng từ vô số loại màu sắc chồng chất lại, giống như là đang thông qua không gian vỡ vụn nhìn về một cái thế giới khác.

Chung Tiên Duyên mừng rỡ trong lòng, cười lạnh nói với Thôi Hằng: “Quả nhiên chẳng qua là đang hư trương thanh thế, đối mặt sức mạnh của Thái Cổ vương giả, mảnh không gian đặc thù này của ngươi, căn bản là...”

Lời của hắn đều còn chưa nói hết, âm thanh giống như là mắc kẹt vậy mà hơi ngừng, nụ cười trên mặt cũng trực tiếp cứng đờ, ánh mắt nhìn về phía đạo kẽ hở hư không kia cũng phảng phát là ngưng trệ, không nhúc nhích.

Bởi vì, ngay tại sau khi đạo ánh kiếm màu tử kim chém ra cái khe hở to lớn kia, trong thời gian không tới ba hơi thở, Hỗn Độn chi khí vốn đã bị tách ra cũng đã bắt đầu nhanh chóng trở về, lại trong nháy mắt liền đem cái khe to lớn kia chữa trị.

Chiến quả mà lúc trước ánh kiếm màu tử kim đạt được lại cứ như vậy trực tiếp biến mất.

Tại sao có thể như vậy?

Hai mắt Chung Tiên Duyên tròn tròn không thể tin nhìn một màn này, vô luận như thế nào đều không nghĩ tới sẽ là kết quả như thế, trong lòng sợ hãi nói: “Ta rõ ràng đã vận dụng lực lượng vương giả kiếp trước, lại vẫn là không có chút cơ hội phản kháng nào, ngay cả chạy trốn đều làm không được!”

“Dựa vào cái gì, tại sao có thể như vậy, hửn là người lấy được tiên duyên từ tên Cô Tiên kia, ta cũng vậy mà, vì sao lại có khác biệt to lớn như vậy, là Cô Tiên thiên vị, cho hửn càng nhiều truyền thừa hơn sao? Bây giờ lại đi ra đoạt khí vận của ta, dựa vào cái gì a!”

Chương 937: Truy cầu của Chư Vương, Tiên Vực và Đường Thành Tiên (2)

Nội tâm của hắn hết sức không cam, thậm chí bắt đầu oán hận cái tên Cổ Tiên chưa từng gặp mặt đó.

Nếu như không phải là cái tên Cổ Tiên đó mở ra tiên cảnh, làm cho mình lạc vào trong đó, còn đôi đũa khác nhau, không có ban cho chính mình tiên duyên chân chính, chính mình làm sao lại rơi vào nông nổi như bây giờ? !

Đều là tại cái tên Cổ Tiên kia...

Chung Tiên Duyên càng nghĩ càng cảm thấy không cam lòng, cắn răng nghiên lợi.

Nhưng lại cũng không biết bây giờ vào lúc này, lại có thể làm những gì?

“Giã giũa đủ rồi sao? ” Thôi Hằng vẫn là mặt mỉm cười mà nhìn Chung Tiên Duyên, chỉ chỉ kẽ hở hự không đang nhanh chóng chữa trị, mỉm cười nói ” Còn muốn tiếp tục hay không?”

“Đáng ghét! ” Sắc mặt Chung Tiên Duyên thoáng cái trở nên cực kỳ khó coi, nghiêm nghị quát lên ” Ta không tin!”

Hắn vô luận như thế nào đều không tiếp thụ nỗi cái hiện thực này, càng không thể cho phép mình bị một người có tiên duyên khác vây khốn.

Điều này ý nghĩa khí vận chính mình thật vất vả mới tích góp được đều sẽ tan vỡ, liên hệ giữa khí vận tạo dựng lên nhờ tiên duyên và Cổ Tiên của mình cũng đều sẽ bị hủy trong chốc lát.

Tuyệt đối không thể để cho xảy ra chuyện như vậy!

Vì vậy, Chung Tiên Duyên lặn nữa vận chuyển Huyền Hải, điều động lực lượng trong cơ thể, thử nghiệm tiến hành lần tận công thứ hai đối với mảnh không gian hỗn độn này, muốn chạy khỏi nơi này.

Nhưng lần trước Thôi Hằng thì ở một bên nhìn.

Lần này, thì sẽ không.

Ở cùng lúc khi Chung Tiên Duyên chuẩn bị xuất thủ lần nữa, hắn cũng nâng tay phải lên, nhất thời luồng không khí trong mảnh không gian hỗn độn này liên nhanh chóng hội tụ, trong nháy mắt liền ngưng tụ thành một cái bàn tay vô cùng không lồ, bao phủ phía trên Chung Tiên Duyên.

Một bàn tay này giống như là bàn tay tối cao bao gồm hết thủy pháp, hết thủy đạo, thậm chí là hết thủy vật chất, hết thủy không gian.

Chỉ cần ấn xuống, liền có thể đem hết thủy đều cầm ở trong lòng bàn tay của mình.

Tiên Thiên Nhất Khí Cầm Nã Công!

Ầm!

Chỉ là một tiếng vang trầm đục, bàn tay không hề trực tiếp vỗ xuống.

Phản kháng hồ đồ, ngu xuẩn của Chung Tiên Duyên cũng không có tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì, trực tiếp liền bị cái bàn tay không lồ này giữ tại trong lòng bàn tay.

Ngay sau đó, một ánh mắt rơi vào trên người Chung Tiên Duyên, bắt đầu cẩn thận tiến hành nhìn kỹ.

“Người một mực là đang đùa bỡn ta sao?” Chung Tiên Duyên cắn răng nghiêng lợi nói.

“Thật ra cũng không tính là trêu đùa.” Thôi Hằng nhẹ khẽ lắc đầu, mỉm cười nói “Chỉ là nhân cơ hội thăm dò một chút hư thật của người thôi. Bây giờ xem ra, người cái tên Chư Vương Thái Cô chuyên thể này cũng không gì hơn cái này.”

Thông qua giao thủ ngắn ngủi mới vừa rồi, hẳn có thể xác định thực lực thông thường của Chung Tiên Duyên cũng chính là Huyền Hải cảnh đệ nhị trọng, chỉ có khi điều động sức mạnh Thái Cô vương giả trong cơ thể mới có thể nắm giữ sức mạnh vượt qua Huyền Hải cảnh đỉnh phong.

Thực lực như vậy, cho dù cường đại hơn nữa gấp trăm ngàn lần, cũng không khả năng chạy ra khỏi mảnh không gian hỗn độn này.

“Người!” Chung Tiên Duyên cảm giác mình chịu nhục nhã vô cùng, nhưng trong lúc nhất thời cũng nói không ra lời gì để tăng niềm tin, chỉ có thể hít sâu một hơi nói “Người rốt cuộc muốn làm gì?!”

“Rất đơn giản, dò xét một chút tình huống của người, cùng với...” Thôi Hằng mỉm cười nói “Hương người hỏi bí ẩn liên quan tới Lục Đạo Thiên Môn Đồ, sáu cái cánh cửa trên cái Bảo Đồ này, là dẫn tới nơi nào?”

“Người lại không biết bí ẩn của Lục Đạo Thiên Môn Đồ?” Chung Tiên Duyên nghe vậy không khỏi có chút ngạc nhiên, thậm chí đều có chút hoài nghi Thôi Hằng có phải hay không lại đang đùa bỡn chính mình.

Ồ trong nhận thức của hắn, bí ẩn của Lục Đạo Thiên Môn Đồ ở trong tầng thứ Chư Vương Thái Cổ, gần như là chuyện không người không biết, không người không hiểu.

Bây giờ tồn tại cường đại đến ngoại hạng này, lại không biết bí ẩn của Lục Đạo Thiên Môn Đồ.

Quả thực có chút vượt quá bình thường.

“Các hạ lén ám toán đem ta vây khốn, dò xét tình huống của ta, chính là vì cái này?” Chân mày Chung Tiên Duyên cau lại, phương diện lý trí thì hắn không tin loại lý do này.

Thực sự quá hoang đường.

“Không, dò xét tình huống của ngươi, đồng dạng cũng là mục đích.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói ” Sự mạnh yếu của Chư Vương Thái Cổ, sự mạnh yếu của tiên duyên, luôn là đề cho người có chút hiểu kỳ. Lại không nói những thứ này, trước cùng ta giảng một chút tình huống Lục Đạo Thiên Môn Đồ đi.”

“... ” Chung Tiên Duyên hơi trầm mặc một hồi, trầm giọng nói ” Ngươi lại thật không biết, món Lục Đạo Thiên Môn Đồ này ẩn chứa bí ẩn mở ra cửa vào Tiên vực, ẩn chứa đại cơ duyên thành tựu Cổ Tiên.

“Bây giờ đường thành tiên sắp xuất hiện, Chư Vương Thái Cổ đều muốn trở về, đến lúc đó ai nắm giữ Lục Đạo Thiên Môn Đồ, liền nắm giữ tư cách trước tiên cướp lối đi tiến vào Tiên vực.”

Tiên vực?

Thôi Hằng nghe vậy sửng sốt.

Đây với hắn mà nói là một tin tức hoàn toàn xa lạ, hắn căn bản cũng không biết Tiên vực là cái gì.

Nghe qua dường như là một cái thế giới cao cấp hơn?

Ý niệm tới đây, trong lòng Thôi Hằng không khỏi có một loại cảm giác vô cùng cô quái.

Làm sao phương vũ trụ này bị phân ra nhiều thế giới như vậy, còn là thế giới đẳng cấp bất đồng tầng thứ bất đồng.

Đây nếu là thống nhất tiến hành phi thăng mà nói, thật là liên tiếp không dứt.

Chung Tiên Duyên cũng đang quan sát biểu cảm biến hóa của Thôi Hằng, hắn chú ý tới vẻ mặt hiện lộ nghi ngờ sau khi Thôi Hằng nghe được Tiên vực.

Điều này thì để cho hắn cảm thấy càng mê mang.

Tình huống gì?

Một tôn tại mạnh mẽ như vậy, lại không biết Tiên vực?
Không khỏi cũng quá ly kỳ.

Chương 938: Truy cầu của Chư Vương, Tiên Vực và Đường Thành Tiên (3)

“Nói với ta một chút về Tiên vực?” Thôi Hằng mỉm cười hỏi.

Chung Tiên Duyên bị vây ở trong không gian hỗn độn này, căn bản cũng không khả năng chạy thoát, hần tự nhiên là muốn hỏi thế nào liền hỏi thế đó.

Không cần kiêng kỵ cái gì.

“...” Chung Tiên Duyên nhin lại nghi ngờ không thôi trong lòng, giải thích ” Tiên vực, cũng tức là Chân Tiên Cô Vực. Truyền thuyết đó là một cái thế giới vô cùng rộng lớn vô cùng huyền bí, cũng là một phương thế giới tuyền cô trường tồn, vĩnh hằng bất diệt.

“Ở nơi đó có bí ẩn thành tựu Chân Tiên, không phải là những danh hiệu Nhân Tiên, Địa Tiên, Thiên Tiên kia, là Thế Ngoại Chi Tiên chân chính bước lên con đường siêu thoát!

“Bất kỳ vương giả muốn trở thành Chân Tiên, thì nhất định phải đi Tiên vực, đạt được vật cần thiết để trở thành Chân Tiên, mới có thể lột đi Phàm thể, trở thành Tiên Thân.”

“Nói như vậy, tiến vào Tiên vực, liền là truy cầu của tất cả Thái Cổ vương giả rồi hả?” Thôi Hằng khẽ nhíu mày, miêu tả của Chung Tiên Duyên đối với Tiên vực, để cho hần có cảm giác quen thuộc mạnh vô cùng.

Đây không phải là một bộ khung mà Thái Hồng cùng Chu Quân Thiên làm ra ở tinh hải đĩa thiên hà kia sao?

Là từ Tiên Vực này lấy được linh cảm?

Hay là nói Tiên vực thật ra thì cũng là tình huống không sai biệt lắm, chẳng qua là tầng thứ cấp bậc cao hơn mà thôi?

“Không sai, tiến vào Tiên Vực, bước lên đường thành tiên, chính là truy cầu của chúng ta!” Chung Tiên Duyên trầm giọng nói ” Không thành tiên, ngay cả là vương giả chí cường, cũng có ngày thọ nguyên chung kết, chỉ có thành tựu Chân Tiên, mới có thể chân chính vĩnh hằng bất diệt!

“Bất quá, trong quá trình khi tiến vào Tiên vực cực kỳ hung hiểm, trên đường thành tiên thậm chí có thể sẽ xuất hiện hình chiếu Chân Tiên ngăn trở, coi như là vương giả chí cường cũng có thể ở trên đường thành tiên ngã xuống.”

Nói tới chỗ này, hần dừng một chút, ánh mắt trầm tĩnh nhìn Thôi Hằng nói ” Các hạ cùng ta đều là người thu được

tiên duyên, điều này nói rõ chúng ta đều có khí vận thành tiên, vì sao không đồng tâm hiệp lực, đồng thời đánh vào Tiên vực?”

“Ngươi quả là gió chiều nào theo chiều nấy. ” Thôi Hằng cười một tiếng, sau đó khẽ gật đầu một cái nói ” Ta tạm thời không có ý muốn tìm tòi cái gọi là Tiên vực. Chờ sau khi Chư Vương Thái Cổ trở về, ta ngược lại là có thể ở một bên nhìn xem.”

“... ” Chung Tiên Duyên nghe vậy ngạc nhiên, có chút khó tin mà nhìn Thôi Hằng, nghi ngờ nói ” Ngươi nhất định thấy qua vị Cổ Tiên trong tiên cảnh kia, chẳng lẽ liền không muốn trở thành tiên sao?”

Cổ Tiên thật ra thì chính là một loại tôn xưng đối với Chân Tiên.

Thôi Hằng cười không nói, chuyển đề tài, dò hỏi: “Ngươi lúc trước nói Lục Đạo Thiên Môn Đồ ẩn chứa bí ẩn mở ra cửa vào Tiên vực, còn nói đường thành tiên sắp phải xuất hiện, hai điều này khác nhau ở chỗ nào?”

“Chỉ khi đường thành tiên xuất hiện, Lục Đạo Thiên Môn Đồ mới có thể mở lối vào Tiên vực, để cho người bước lên đường thành tiên. ” Chung Tiên Duyên tiến hành giải thích, sau đó trầm giọng nói “Nếu các hạ không muốn bước lên đường thành tiên, cần gì phải không thành toàn ta? Dù sao ngươi và ta cũng coi là đồng môn.”

Hắn vốn cho là Thôi Hằng sẽ trở thành đại địch của mình, ở trên đường thành tiên sẽ có một trận tử chiến, nhưng bây giờ biết được Thôi Hằng căn bản cũng không muốn đi đường thành tiên, liền có ý nghĩ khác.

“Ha ha ha ha! Thú vị. ” Thôi Hằng nghe vậy nhưng là nở nụ cười, đồng thời giơ tay lên nhẹ nhàng vung tay áo, pháp lực trong nháy mắt mãnh liệt mà ra.

Ầm!

Chỉ nghe một tiếng vang trầm đục, Chung Tiên Duyên tại chỗ liền bị đánh cho cả hình thân đều diệt.

Cái tên Chư Vương Thái Cổ chuyển thế này thậm chí đều còn chưa phản ứng kịp, cũng đã tan thành mây khói, không còn tồn tại.

Bất quá, sau một khắc, Thôi Hằng lại thi triển Khởi Tử Hồi Sinh Thuật, trong nháy mắt liền đem Chung Tiên Duyên đã hình thân đều diệt sống lại thành nguyên trạng, giống như mới vừa rồi căn bản cũng không có chết qua vậy.

“Đây, đây là...” Chung Tiên Duyên kinh hãi muốn chết mà cúi đầu nhìn hai tay mình.

Toàn thân hắn đều run rẩy, giới hạn phòng vệ tâm lý rất cuộc hoàn toàn tan vỡ, mặt đầy vẻ mặt không tin nổi nhìn về phía Thôi Hằng, há hốc mồm, lại một chữ đều không dám nói ra.

Sống hay chết, cứ như vậy bị tùy ý điều khiển.

Mới vừa rồi loại cảm giác đó thật sự là quá kinh khủng, coi như là Thái Cổ vương giả chuyên thể như Chung Tiên Duyên, cũng khó có thể chịu đựng đả kích lớn như vậy.

“Ta không muốn nói đùa với ngươi.” Thôi Hằng nhận nhạt mà nói với Chung Tiên Duyên” Sở dĩ giữ lại ngươi, chỉ là bởi vì còn có một số việc yêu cầu ngươi xử lý, cũng có chút tin tức phải hướng ngươi hỏi thôi.”

Lúc trước là cảnh cáo đối với Chung Tiên Duyên.

“Đa, đa tạ Thượng Tiên!” Chung Tiên Duyên hoàn toàn hạ thấp tư thái, một mực cung kính hướng Thôi Hằng lễ bái.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu.

Sau đó, hắn lại hướng Chung Tiên Duyên tìm hiểu một ít tình huống, tỷ như tình huống tu luyện của Chư Vương Thái Cổ, cụ thể là cảnh giới gì, lại có loại thực lực dạng gì.

Có thể nói là thu hoạch rất phong phú.

Ở sạu khi đem tin tức liên quan hỏi không sai biệt lắm, Thôi Hằng liền triệt hồi không gian hỗn độn do Ngũ Hành Hỗn Độn Điện Đảo Càn Khôn Đại Pháp mở ra, rời đi Thần Hoang cốc.

Chung Tiên Duyên chính là như trút được gánh nặng trực tiếp tề liệt ngồi trên mặt đất, nhưng hắn bây giờ đã không dám đối với Thôi Hằng có một chút lòng bất kính, triệt để mà thân phục.

“Không được, ta còn phái người đi Thiên Kỳ Phủ dò xét!” Hắn vội nghĩ tới một chuyện, lúc này đưa tin nói” Trở lại, lập tức trở lại cho ta, dừng lại tất cả hành động đối với Thiên Kỳ Phủ!”

...

Dựa theo Chung Tiên Duyên miêu tả, Chân Giới thật ra thì cũng không chỉ có tam cảnh.

Mà là có sáu cảnh.

Chư Vương Thái Cổ chính là chân giới đệ tứ cảnh, đệ ngũ cảnh, đệ lục cảnh.

Sự chênh lệch giữa mỗi một cảnh mặc dù không nhỏ, nhưng cũng không tính được là một trời một vực, còn có thể thông qua một ít bảo thuật cường đại hoặc là chí bảo binh khí để đền bù.

Hiển nhiên, đó cũng không phải vượt qua cái đại cảnh giới gì.

Đối với Thôi Hằng mà nói, sau khi hỏi thăm qua Chung Tiên Duyên, cái Đại Diễn Thánh Địa này liền không có quá nhiều thứ yêu cầu thăm dò.

Dựa vào những tin tức bây giờ lấy được kia, hẳn đã có thể cùng đại đạo pháp tắc nơi này tiến hành giao lưu càng sâu sắc hơn, để cho tốc độ tu vi cảnh giới tăng trưởng tăng lên rất nhiều.

Sau đó, cũng chỉ là công phu tích lũy.

Chỉ có chờ cái gọi là đường thành tiên mở ra, sau khi Chư Vương Thái Cổ trở về, mới có càng nhiều sự vật có thể cung cấp cho việc tìm tòi và giao lưu.

Vì vậy, sau khi từ Thần Hoang Cốc trở về, Thôi Hằng tiến vào trạng thái bế quan ngay tại Thiên Kỳ Phủ, từng chút một giao lưu thâm nhập với đại đạo pháp tắc.

Đồng thời, tu vi cảnh giới mỗi thời mỗi khắc đều đang bay vọt.

Mà sự thật chứng minh, “Sắp ” trong lời cường giả Huyền Hải cảnh muôn nói ít nhất cũng có mấy trăm năm.

Khi Thôi Hằng bế quan ba trăm năm, tiến độ tu luyện Hóa Thân trung kỳ sắp phải hoàn thành một nửa—— Tinh không chung quanh Đại Diễn Tinh đột nhiên toả ra ánh sáng chói lọi, phảng phất là ngàn tỉ tầng hào quang từ nơi sâu xa trong vũ trụ mãnh liệt mà tới, ở chỗ này ngưng tụ thành một con đường hư ảo thẳng tới chỗ vô cùng cao.

Đường thành tiên, mở ra!

Chương 939: Tiên Vực giả tạo, bẫy rập chân thật (1)

Dị tượng kinh thiên bất thành linh khiến cho người trên Đại Diễn Tinh đều âm thầm cảm giác được sợ hãi, giống như là sắp có đại họa rơi xuống đầu vậy.

Vô luận là người bình thường Phạm Giới, hoặc là cường giả Tiên giới, hay hoặc là tồn tại Chân Giới đứng đầu, đều có thể cảm giác được một cách rõ ràng, cái thế giới này đang phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Thành Tiên Cổ Lộ từ ngàn tỉ tầng hào quang ngưng tụ mà thành tự chỗ vô cùng cao hạ xuống, trong đó ẩn chứa bí ẩn trường sinh bất tử, là mục tiêu theo đuổi cuối cùng của tất cả Thái Cổ vương giả.

Thôi Hằng chậm rãi mở ra cặp mắt hơi khép, bên trong đồng tử dâng lên ánh sáng màu vàng nhạt.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên, một con đường tràn đầy khí tức thần bí hư ảo rơi vào trong mắt của hắn.

Khí tức trường sinh cực kỳ nồng nặc kia, rõ ràng xuất hiện ở bên trong cảm giác của hắn.

“Loại khí tức trường sinh này, đã có mấy phần bản chất thần hồn cấp Nguyên Anh.”

Thôi Hằng ngay lập tức liền đoán được tình huống của loại khí tức trường sinh này, thậm chí trong lòng ” Nếu có thể dụng luyện loại khí tức trường sinh này, quả thật có thể đạt đến hiệu quả chân linh bất diệt, bất tử trường tồn.”

Mặc dù Hỗn Động cảnh cũng đã có thực lực có thể so với Hóa Thần sơ kỳ, thực lực mà Huyền Hải cảnh đi tới đỉnh phong năm giữ đều đã mạnh hơn Hóa Thần sơ kỳ, nhưng bản về phương diện bất tử đặc tính là kém xa tít tắp, thậm chí đều không bằng người tu tiên Nguyên Anh kỳ.

Người tu tiên Nguyên Anh kỳ cũng đã Chân Linh bất diệt, chỉ cần Chân Linh vẫn còn tồn tại liền có thể vô hạn chuyển thể sống lại, sau khi đạt tới Nguyên Anh đỉnh phong, còn rút ngắn thật nhiều thời gian tu vi khôi phục, gần như bất tử bất diệt.

Mà muốn hủy diệt Chân Linh của người tu tiên Nguyên Anh kỳ, ít nhất cũng phải năm giữ cảnh giới tu vi Phản Hư kỳ.

Chuyện này ý nghĩa là ngay cả là người tu tiên Hóa Thần kỳ đỉnh phong, đều không cách nào hoàn toàn giết chết một Nguyên Anh kỳ bình thường.

Võ giả thì lại khác.

Cho dù là thực lực Huyền Hải cảnh đỉnh phong, chỉ cần bị hủy diệt thân thể cùng thần hồn, liền sẽ trực tiếp tan thành mây khói.

Chân Linh cũng không có cơ chế phòng vệ đặc thù gì, thậm chí có thể nói là hết sức yếu ớt.

Nếu như một cường giả Huyền Hải cảnh đỉnh phong bị đánh chỉ còn lại có Chân Linh, vậy liền không còn bất kỳ lực lượng nào, một người Thiên Tiên bình thường đều có thể hủy diệt hẳn.

Cho dù là Chân Linh may mắn còn sống sót chuyển thể, cũng không cách nào giữ lại trí nhớ của mình.

Sau khi chuyển thể chính là một sinh linh mới, gặp sẽ nắm giữ ý chí mới tinh, cho dù có mảy phần khuynh hướng tỉnh lại trí nhớ kiếp trước, cũng sẽ bị kiếp này dốc hết toàn lực mà tiến hành bóp chết.

Bây giờ khí tức trường sinh mà con đường thành tiên này hiển hiện ra, chính là một loại bảo vật có thể để cho Chân Linh của võ giả lột xác thành tương tự với Chân Linh của Nguyên Anh.

Có điều, ngoài ra, dường như còn nắm giữ khả năng bồi bổ thân thể cực mạnh, có thể để cho thân thể võ giả nắm giữ thọ nguyên càng lâu, trường sinh trường tồn.

Quả thật gọi là trường sinh khí.

Đây còn chỉ là khí tức tiết lộ ra trên đường thành tiên.

Nếu như là Tiên vực chân chính, loại trường sinh khí này nhất định sẽ càng thêm đậm đà, cũng sẽ càng thêm tinh thuần, hiệu quả cũng tất nhiên sẽ mạnh hơn.

Đối với võ giả không có đặc tính Chân Linh bất diệt mà nói, chỉ cần có thể đạt được loại trường sinh khí này, liền có thể đạt được tăng lên cực kỳ to lớn, xưng là bản chất sinh mạng thăng hoa đều không quá đáng.

“Có lẽ, đây chính là cái gọi là Thành Tiên?” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng.

Ánh mắt của hắn lẳng lặng nhìn con đường thành tiên thoạt nhìn còn có chút hư ảo kia, lẩm bẩm nói: “Dĩ nhiên, điều kiện tiên quyết là cái gọi là Tiên vực này là tồn tại chân thật.”

Lúc này trạng thái của “Đường thành tiên” thật giống như từ chỗ vô cùng cao hạ xuống kia vẫn còn có chút hư ảo, cũng không chân thật, cũng không cách nào để cho người đi, càng

không thể nào thông qua con đường này đi đến cái gọi là Tiên vực.

Dựa theo tin tức lúc trước Thôi Hằng từ Chung Tiên Duyên nơi đó hiểu được, hẳn là cần Lục Đạo Thiên Môn Đồ đem Thiên Môn hiện hiện ra, tiến hành gia cố đối với con đường thành tiên hư ảo này, mới có thể làm cho người ta thông qua con đường thành tiên này đi Tiên vực.

Cũng chính là mở ra con đường đi thông Tiên vực.

Điều này đồng dạng cũng là điểm khiến cho Thôi Hằng cảm thấy nghi ngờ, hẳn từng đối với Lục Đạo Thiên Môn Đồ tiến hành qua nghiên cứu vô cùng tỉ mỉ.

Có thể xác định sáu tòa Thiên Môn trong đó đan dệt đại đạo pháp tắc của sáu cái thế giới khác nhau, cũng không phải đơn thuần chỉ là vật gia cố đường thành tiên, cũng không phải chỉ có thể khai mở thông hướng cái gọi là cửa lớn Tiên vực.

Mà là có bí ẩn cấp độ càng sâu.

Ngay từ lúc ba trăm năm trước sau khi hướng Chung Tiên Duyên hội thăm, trong lòng Thôi Hằng đã có nghi ngờ này, nhưng vẫn luôn không cách nào tiến hành nghiệm chứng, chẳng qua là hoài nghi cái gọi là Tiên vực và đường thành tiên này khả năng đều là có vấn đề.

Chương 940: Tiên Vực giả tạo, bấy rập chân thật (2)

Bây giờ đường thành tiên xuất hiện, Thôi Hằng ngay lập tức sẽ tiên hành phân tích đối với pháp tắc ẩn chứa trên con đường thành tiên này, cũng cùng Lục Đạo Thiên Môn Đồ tiên hành so sánh.

Sau đó liền phát hiện lại không có bất kỳ đại đạo pháp tắc mà một chiếc Thiên Môn đan dẹt có thể cùng đại đạo pháp tắc của đường thành tiên đối ứng với nhau.

Điều này cũng mang ý nghĩa, để ngưng tụ đường thành tiên cũng không phải là cần một tòa trong sáu tòa Thiên Môn này, Tiên vực cũng không phải một trong sáu cái thế giới cao cấp mà sáu tòa Thiên Môn thật sự thông hướng.

Có lẽ, ngưng tụ đường thành tiên cần...

Vẽn vẹo chẳng qua là bản thân chuyện “Lục Đạo Thiên Môn Đồ xuất hiện cùng biểu dương ra uy năng ” này?

Nếu quả như thật là như vậy, vậy cái gọi là “Tiên vực ” kia khả năng cũng không có tốt đẹp như Chung Tiên Duyên và các Chư Vương Thái Cô tượng tượng vậy.

Thậm chí chưa chắc thật tồn tại.

“Bất quá, vô luận Tiên vực có tồn tại hay không, con đường thành tiên này đều là đang chỉ hướng cái cuộn bảo đồ này, nó rốt cuộc có chỗ huyền diệu gì?”

Thôi Hằng nhẹ nhàng mở ra tay trái, Lục Đạo Thiên Môn Đồ liền hiện ra.

Ngay sau đó hấn lại mở ra tay phải, chỉ thấy từng tia từng sợi đại đạo pháp tắc hội tụ về lòng bàn tay của hấn, sau đó lại bị pháp lực của hấn vận vẹo, tiến hành một loạt biến hoá.

Chỉ chốc lát sau, những đại đạo pháp tắc ngưng tụ ở trong lòng bàn tay Thôi Hằng này lại phân thành sáu cái tính chất bất đồng, chúng nó phân biệt đan vào một chỗ, dần dần phác hoạ ra hình dáng từng Cánh Cửa.

Sáu tòa Thiên Môn!

“Ngưng! ” Thôi Hằng quát khẽ một tiếng , sáu tòa Thiên Môn trong tay phải nhất thời hóa thành một bức tranh, lại cùng Lục Đạo Thiên Môn Đồ trong tay trái không khác nhau chút nào, ngay cả đại đạo pháp tắc đan dẹt phía trên đều giống nhau như đúc, căn bản là nhìn không ra có bất kỳ khác nhau.

Đây là hãn dùng pháp lực của mình sao chép một bức Lục Đạo Thiên Môn Đồ, cùng Lục Đạo Thiên Môn Đồ chân chính so sánh thì giống nhau như đúc.

Chỉ bất quá hãn ở phía trên để lại đòn bí mật.

Nếu như có gì ngoài ý muốn phát sinh, hãn liền sẽ lập tức hủy diệt bức phục chế phẩm này.

“Đi!”

Thôi Hằng mang cuộn Lục Đạo Thiên Môn Đồ hàng sao chép này nhẹ nhàng hướng trời cao ném đi, khiến nó bay tới đường thành tiên còn có chút hư ảo kia.

Đồng thời vận chuyển pháp lực, để cho cái cuộn phục chế phẩm này hiện ra sáu tòa Thiên Môn đứng giữa trời.

Con đường thành tiên kia nhất thời giống như là cảm nhận được cái gì, lập tức cùng sáu tòa Thiên Môn này quán quít lấy nhau, trở nên chặt chẽ không thể tách rời.

Cùng lúc đó, bản thân con đường trở nên ngưng tụ, khí tức trường sinh cũng biến thành càng đậm đà, ở đoạn cuối chỗ vô cùng cao còn xuất hiện một đoàn ánh sáng mơ hồ, mơ hồ có thể thấy một phương thế giới vô cùng không lồ.

Trong đó có Tiên Sơn Lậu Các vô cùng ảo diệu, có bí ẩn khiến cho người trường sinh bất tử.

Hiển nhiên con đường thành tiên này cũng không có phân biệt ra được thật giả của Lục Đạo Thiên Môn Đồ.

Sau khi Thôi Hằng thấy đoàn ánh sáng cuối đường thành tiên kia.

Không khỏi có chút ngạc nhiên.

“Đây không phải là phương thế giới đĩa thiên hà trung ương tinh hải kia sao?”

...

Đường thành tiên xuất hiện, Lục Đạo Thiên Môn Đồ hiển hóa, theo sát phía sau chính là sao rơi như mưa.

Khí tức kỳ lạ vốn hoà vào trong đủ loại đại đạo pháp tắc chung quanh Đại Diễn Tinh, lúc này toàn bộ ngưng tụ, cũng tránh thoát lá chắn hư không, lần lượt hóa thành nhân vật cường đại không gì sánh nổi, hướng Đại Diễn Tinh hàng lâm qua.

Bọn họ đều có uy năng cực kỳ mạnh mẽ, tại phía xa trên Huyền Hải cảnh đỉnh đỉnh phong, tại lúc hướng Đại Diễn Tinh phủ xuống càng là không che giấu chút nào, toàn thân phát ra

ánh sáng rực rỡ, tựa như là từng ngôi sao, nhanh chóng hướng Đại Diễn Tinh rơi xuống.

Những tồn tại này tất cả đều là Vương Giả thời đại Thái Cổ.

Vì chờ đợi lần đường thành tiên mở này ra, bọn họ thông qua một loại bí pháp truyền từ Cổ Tiên, đem chính mình phong ấn ở bên trong đại đạo tiên hành ngũ say.

Bây giờ tất cả đều trở về!

Bọn họ muốn đánh vào đường thành tiên, muốn đến Tiên vực trong truyền thuyết, muốn thành Tiên làm Tổ, muốn trường sinh bất tử, vĩnh hằng bất diệt!

Vì ngày này, bọn họ đã đợi vạn cổ năm tháng.

Không có người nào có thể ngăn cản bọn họ!

...

Bên trong Thiên Kỳ Phủ, phủ chủ Trần Thiên Sĩ tới tới lui lui đi đi lại lại, mặt đầy lo lắng.

Đường Viễn Sơn đứng ở một bên, nghi ngờ nói: “Phủ chủ, nóng nảy như người làm gì, có Thượng Tiên ở phe chúng ta, cần gì phải ưu sầu như thế?”

“Nhưng mà Thượng Tiên đã có hơn hai trăm năm không lộ diện.” Trần Thiên Sĩ vẫn đi tới đi lui, thỉnh thoảng còn ngẩng đầu nhìn chòm sao trên bầu trời, thở dài nói ” Lâu trước Thượng Tiên lộ diện, vẫn là lúc người của Thái Cực Giáo tới thân phục, nhớ như, ta là nói nhớ như Thượng Tiên đã không có ở nơi này với chúng ta thì sao?”

“Phủ chủ, người lo lắng quá mức rồi.” Đường Viễn Sơn chính là rất lạ lạc quan mà cười nói ” Mới vừa rồi Lục Đạo Thiên Môn Đô đều đã hiện ra, Thượng Tiên tất nhiên là không hề rời đi a.”

“Ài, Thượng Tiên không có lộ diện, ta luôn cảm thấy nội tâm bất an a.” Trần Thiên Sĩ lại thở dài một hơi, nhìn dị tượng trên bầu trời nói ” Đúng như Lâm sư huynh nói vậy, khi sạo rơi như mưa, Lục Đạo thiên môn mở, Thái Cổ vương giả đều sẽ trở về.

“Bây giờ đều đã ứng nghiệm, điều này cho ta một loại dự cảm bất tường, thật giống như là sắp đại họa lâm đầu, nhiều Chư Vương Thái Cổ trở về như vậy, Đại Diễn Thánh Địa sẽ phải long trời lở đất, Thiên Kỳ Phủ chúng ta thật có thể chịu nổi sao?”

“Yên tâm đi.” Đường Viễn Sơn khí định thần nhàn nói ” Chỉ cần Thượng Tiên ở đây, hết thảy nguy cơ đều không là vấn

đề.”

Khi ở tình hải địa thiên hà, hấn đích thân cảm thụ qua uy năng Thôi Hằng có.

Vì vậy hấn có trăm phần trăm lòng tin.

Theo Đường Viễn Sơn, coi như là Chư Vương Thái Cổ trở về, cũng nhất định phải kiêng kỵ Thôi Hằng vị Thượng Tiên này.

Chương 941: Tiên Vực giả tạo, bấy rập chân thật (3)

Bên trong Thái Cực Giáo.

Giáo chủ Ngô Khải cũng đang ngửa đầu nhìn trời.

Hắn nhìn chòm sao rơi xuống lít nha lít nhít như mưa kia, trên mặt toát ra biểu cảm may mắn, thờ dài nói: “Cũng còn may, cũng còn may, chúng ta đã đầu nhập vào Thôi Thượng Tiên.”

Ba trăm năm trước, khi Thôi Hằng mới vừa đến Đại Diễn Tinh, Ngô Khải cũng đã quyết định đi qua đầu quân, để tránh sau khi Chư Vương Thái Cổ trở về, Thái Cực Giáo bị nhắm vào.

Thật ra thì đối với Thái Cực Giáo mà nói, đây cũng tính là một cuộc đánh bạc.

Bởi vì, khi đó chuyện Chư Vương Thái Cổ trở về vẫn chỉ là lời đồn đãi, cũng không nhất định sẽ thật phát sinh, khi Ngô Khải làm ra quyết định này, là gặp phải áp lực thật lớn.

Bên trong giáo thanh âm phản đối không nhỏ.

Cuối cùng vẫn là nhờ tu vi cảnh giới cao cường của tự thân hắn cùng lấy chức quyền giáo chủ cưỡng ép quyết định.

Nhưng trong hơn hai trăm năm này, bên trong giáo đối với chuyện này thật ra thì một mực có phê bình rất kín đáo.

Bây giờ quả thật có sao rơi như mưa, Chư Vương trở về.

Sự thật chứng minh, quyết định ban đầu của hắn là không có sai.

Nhưng Trương Phong Thiên đứng ở một bên cũng không có lạc quan như vậy, hắn chỉ chỉ con đường thành tiên đã ngưng thực kia, có chút bất an nói: “Giáo chủ, chuyện sợ rằng không có đơn giản như vậy.

“Chư Vương trở về chắc là bởi vì con đường này xuất hiện, nhưng con đường này đến tốt cùng là đến từ đâu, có chỗ ích lợi gì, chúng ta hoàn toàn không biết.

“Nhưng mà, theo tình huống bây giờ đến xem, con đường này khẳng định đối với Chư Vương Thái Cổ có lực hấp dẫn cực lớn, nếu không sẽ không có nhiều người như vậy vào lúc này trở về.

” Cái vị Thôi Thượng Tiên của Thiên Kỳ Phủ kia có lẽ cũng sẽ đi tìm tòi con đường này, đến lúc đó thì có thể cùng

nhieu vị Thái Cô vương giả sinh ra mâu thuẫn, Thôi Thượng Tiên dù sao chỉ có một người, có thể hay không...”

“Chớ có suy nghĩ nhiều. ” Ngô Khải chính là khoát tay một cái, cắt đứt lời nói của Trương Phong Thiên, trầm giọng nói ” Việc chúng ta có thể làm bây giờ, chỉ có chờ đợi.”

“... ” Trương Phong Thiên nghe vậy yên lặng, một hồi lâu sau gật đầu một cái nói ” Vâng, giáo chủ.”

...

Trong Thần Hoang cốc.

Chung Tiên Duyên nhìn đường thành tiên đã ngưng thực kia, nội tâm vô cùng kích động, thân thể không ngừng run rẩy, gần như sắp điên cuồng cười ra tiếng ” Ha ha ha ha! Chờ được, ta rốt cuộc chờ được! Đường thành tiên!

“Ta muốn thành tiên!”

Tự phong ấn vạn cổ, trước thời hạn chuyên thể, khổ tâm mưu đồ, chính là vì ở trên đường thành tiên cướp chiếm tiên cơ!

Thành tiên!

Hắn trực tiếp phóng lên cao, hướng đường thành tiên bay đi.

Cùng lúc đó, sức mạnh Thái Cô vương giả trong cơ thể hắn nhanh chóng hiện lên.

Mỗi bay cao một tấc, tu vi cảnh giới của hắn sẽ tăng cao một phân, chờ khi hắn đi tới cửa vào đường thành tiên, cũng đã khôi phục cấp bậc tu vi Thái Cô vương giả.

Lúc này, trước con đường từ chỗ vô cùng cao rơi xuống, trước con đường ngưng tụ ngàn tỉ tầng hào quang này, cũng chỉ có một thân ảnh của Chung Tiên Duyên.

Hắn là người thứ nhất đi tới trước đường thành tiên.

Chung Tiên Duyên tràn đầy lòng tin bước lên đường thành tiên.

“Tiên vực, Ta tới đây!”

...

Vào giờ phút này, chòm sao rơi xuống như mưa, từng vị Thái Cô vương giả trở về, tất cả đều xông về đường thành tiên kia.

Mà bên trên chóp đỉnh một chỗ núi hoang trong Đại Diễn Tinh, một người mặc áo đen đang đứng yên.

Khí tức của hãn tồ tằm cực kỳ, phảng phất không tồ tại thực thể, cả người vô cùng quý dị.

Nếu như Lâm Đồng ở chỗ này, khẳng định có thể nhận ra, đây chính là người nói cho hãn biết “Khi sao rơi như mưa, Lục Đạo Thiên Môn mở, Chư vương sẽ trở về” đó .

Lúc này, người mặc áo đen này đang ngửa đầu nhìn bầu trời, nhìn từng tên Thái Cổ vương giả kia chen lấn bước vào đường thành tiên, khóe miệng của hãn cũng hơi hơi nhếch lên, lộ ra nụ cười gằn.

” Được, tốt, tốt! Thật là một hồi thức ăn ngon phong phú a!”

...

Trên đường thành tiên.

Chung Tiên Duyên vẫn là kẻ xông lên phía trước nhất.

Bây giờ hãn đã khôi phục tu vi và thực lực trước đây, lại chiếm cứ ưu thế là người thứ nhất bước vào đường thành tiên, dẫn trước Chư Vương phía sau một mảng lớn.

Sau khi vượt qua tầng tầng trở ngại, Chung Tiên Duyên có thể rõ ràng mà thấy khoảng cách của chính mình với chùm sáng cuối đường thành tiên càng ngày càng gằn, có thể cảm giác được khí tức trường sinh cũng càng ngày càng nồng đậm.

Tiên vực ở trước mắt!

Thời khắc này, hãn chỉ cảm thấy thần hồn của mình đều đang run rẩy, cả người đều phảng phất muốn cực điểm thăng hoa, ánh mắt nhìn chăm chặp đoàn ánh sáng cuối đường thành tiên kia.

Không kịp chờ đợi muốn xông vào trong.

Nhưng vừa lúc đó, sức mạnh “Tiên duyên ” trong cơ thể Chung Tiên Duyên chợt xông ra, để cho tâm thần say mê của hãn trở nên thanh tỉnh, thân hình cũng dừng lại.

Sau đó sắc mặt của hãn nhất thời trở nên trắng bệch, lộ ra vẻ mặt kinh hãi muốn chết.

Cuối con đường thành tiên này, nào phải là Tiên vực ẩn chứa bí ẩn trường sinh bất tử, rõ ràng chính là một cái miệng to như chậu máu phảng phất có thể cắn nuốt vạn vật!

Mà trong chớp mắt khi hãn dừng lại này, thì có những Thái Cổ vương giả khác đuổi theo, vượt qua hãn.

Ngay sau đó ——

Mặt đầy mừng như điên tiến vào trong cái miệng to như chậu máu kia!

Chương 942: Ảo ảnh, hung thú hồn huyết (1)

Vào giờ phút này, người chạy như điên về phía trước trên đường thành tiên này đều là Vương Giả thời đại Thái Cổ.

Bọn họ đã đột phá những ràng buộc của Chân Giới tam cảnh, bước lên Chân Giới đệ tứ cảnh, đệ ngũ cảnh, thậm chí là đệ lục cảnh, có thực lực cực độ cường đại.

Ở trong thời kỳ thái cổ, bọn họ từng uy chấn Hoàn Vũ, càn quét thế gian.

Nhưng mà bây giờ, tất cả lại đều như thiêu thân không kịp chờ đợi xông về cái miệng to như chậu máu kia, muốn trở thành thức ăn ngon trong miệng tồn tại không biết kia.

“Tại sao có thể như vậy, đây là cái gì, đây là ảo giác sao? ! Cuối đường Thành Tiên, làm sao lại là loại vật này? !” Chung Tiên Duyên không thể tin nhìn về phía trước, mặc cho một đám Thái Cổ vương giả ở bên cạnh của hắn bay vùn vụt mà qua.

Chính là trong nháy mắt ngắn ngủi này, đã có người tiên vào bên trong cái miệng to như chậu máu.

Ở trong mắt của Chung Tiên Duyên, có thể rõ ràng mà thấy, tên Thái Cổ vương giả vọt vào kia trực tiếp liền bị một cái đầu lưỡi như con mẫn xà quấn lấy giam cầm, trực tiếp kéo vào, ngay cả đường sống chạy trốn cũng không có.

Một màn như vậy, mạng đến cho hắn rung động thật sự là quá lớn, thậm chí để cho hắn có chút hoài nghi đời người.

Chính mình khổ công đợi mấy chục triệu trên trăm triệu năm, làm bao nhiêu chuẩn bị?

Khô cực mưu đồ, mạo hiểm nguy hiểm cực đại để trước thời hạn chuyển kiếp nhập thế!

Vì chính là chiếm cứ tiên cơ leo lên đường thành tiên, chính là vì thành tiên, chính là vì cảnh giới Chân Tiên bên trong truyền thuyết có thể chân chính trường sinh bất tử kia.

Nhưng cuối cùng tại sao sẽ như vậy? !

Tại sao có thể như vậy? !

Cái miệng to như chậu máu này, thật có thể để cho người thành tiên sao?

Cái miệng to như chậu máu này, thật sự là đi thông Tiên vực sao?

Cái miệng to như chậu máu này, thật ân chứa bí ân trường sinh bất tử sao?

Coi như Chung Tiên Duyên không muốn tin tưởng tất cả mọi thứ ở hiện tại, nhưng cũng không thể lại cho là cái miệng to như chậu máu này ân chứa cơ duyên thành tiên.

Bây giờ dù chẳng qua là ngừng ở trên đường thành tiên nhìn cái miệng to như chậu máu kia, cũng để cho hắn cảm thấy da đầu tê dại, toàn thân cũng không nhìn được run rẩy, tràn đầy sợ hãi.

Vào lúc này, Chung Tiên Duyên biết vô cùng rõ.

Chỉ cần là tiến vào bên trong cái miệng to như chậu máu này, vậy thì chắc chắn phải chết!

“Trốn! Ta phải chạy trốn!” Chung Tiên Duyên rút cuộc phục hồi tinh thần lại, trực tiếp xoay người chạy như điên về phía sau.

Bây giờ cái miệng to như chậu máu này vẫn chỉ là đang chờ các Chư Vương tự mình vọt vào.

Ai cũng không đảm bảo được tiếp đó có hay không sẽ chủ động nuốt tới.

Đến khi đó còn muốn trốn thì đã quá muộn.

Cử động dị thường của Chung Tiên Duyên tự nhiên không gạt được các Chư Vương cùng ở trên đường thành tiên.

Lại có thể có người ở trên đường thành tiên đi ngược chiều? !

Đây là tình huống gì?

Rất nhiều Thái Cổ vương giả vốn ở đằng sau Chung Tiên Duyên cũng không nhìn được nổi lên nghi ngờ tương tự trong lòng.

Bước lên đường thành tiên, tiến vào bên trong Tiên vực, thành tiên làm Tô!

Đây là truy cầu chung của các Chư Vương Thái Cổ .

Bây giờ Tiên vực đang ở trước mắt, tại sao có thể có người đi ngược chiều chạy như điên về phía sau, giống như là chạy trốn vậy.

Đây hoàn toàn để cho người không nghĩ ra.

Dù sao, đường thành tiên phía trước là thông hướng Tiên vực ân chứa bí ân trường sinh bất tử, lại không phải là hiểm địa gì có thể nguy hiểm tánh mạng.

Bất quá, cũng có vài tên Chư Vương Thái Cô trời sinh tính cẩn thận.

Sau khi phát hiện cử động dị thường của Chung Tiên Duyên, bọn họ cũng dừng bước theo, không lại tiếp tục hướng phía trước vọt nhanh tới.

Mà là cẩn thận đánh giá con đường thành tiên này, cùng với đoàn ánh sáng cuối đường thành tiên kia, còn nhìn những Thái Cô vương giả không kịp chờ đợi vọt vào trong đoàn ánh sáng kia.

Quan sát có hay không tồn tại dị thường gì.

Một tên Thái Cô vương giả bỗng nhiên đi ngược chiều về phía sau chạy trốn, loại chuyện quý dị này, bọn họ không thể coi thường.

Đương nhiên, càng nhiều người vẫn là không thể nào kiểm chế được cảm dỗ của thành tiên và trường sinh bất tử, rồi rít vọt vào bên trong đoàn ánh sáng cuối đường thành tiên kia.

Cũng tức là rơi vào bên trong cái miệng to như chậu máu kia!

Chẳng qua, bây giờ Chung Tiên Duyên đã không có tâm tư đi chú ý bên kia.

Ánh mắt của hắn chăm chú nhìn khúc đầu đường thành tiên, đang lấy tốc độ nhanh nhất hướng bên kia phóng tới.

Chỉ cần xuyên qua điểm ban đầu của cánh cửa ánh sáng, hắn liền có thể thoát khỏi đường thành tiên.

Nhưng mà,

Ngay tại trong nháy mắt khi Chung Tiên Duyên đi tới điểm ban đầu của cánh cửa ánh sáng trong đường thành tiên đó, đoàn ánh sáng cuối đường thành tiên kia bỗng nhiên sinh ra biến hóa long trời lở đất.

Khí tức trường sinh đậm đặc biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là sức mạnh tràn đầy ý vị máu tanh và hung bạo.

Chương 943: Ảo ảnh, hung thú hồn huyết (2)

Cùng lúc đó, nguy trang của đoàn ánh sáng kia lại cũng trực tiếp tản đi, cái miệng to như chậu máu cực kỳ kinh khủng đáng sợ trực tiếp liền xuất hiện ở tâm mắt của các Chư Vương Thái Cổ chưa xông vào “Tiên vực” .

“Cái này, đây là cái gì? ! Đây không phải là con đường dẫn tới Tiên vực!”

“Bẫy rập, đây là bẫy rập, chạy mau!”

“Ảo ảnh! Đây là ảo ảnh! Là ảo ảnh do hồn huyết hung thú chế tạo, hết thảy đều là giả!”

Thanh âm kinh hãi cùng tuyệt vọng vang vọng ở trên cái gọi là đường thành tiên này.

Các Chư Vương Thái Cổ chưa vọt vào miệng to như chậu máu kia giờ đây lại như là phạm nhân gặp phải mãnh thú, hoảng hốt luống cuống phóng về phía đoạn đầu đường thành tiên.

Cố gắng chạy khỏi nơi này.

Mà lúc này đây, Chung Tiên Duyên đã từ điểm ban đầu của cánh cửa ánh sáng xông ra ngoài, rời đi đường thành tiên, trở lại bầu trời Đại Diễn Tinh.

Từ trình độ nào đó mà nói, hấn đúng là chiếm được tiên cơ.

Chẳng qua là tiên cơ từ trên đường thành tiên trốn ra được mà thôi.

Chẳng qua, mặc dù đã từ trên đường thành tiên trốn ra được, nhưng trong lòng Chung Tiên Duyên cũng không có bất kỳ buông lỏng, ngay lập tức liền điều động tất cả sức mạnh trong cơ thể mình, hướng vị trí Thiên Kỳ Phủ bay đi.

Thôi Hằng ở nơi đó!

Theo cách nghĩ của Chung Tiên Duyên bây giờ, Thôi Hằng ít nhất là một vị cường giả đứng ở đỉnh cao nhất trong Chư Vương Thái Cổ, cũng có thể là nhân vật càng mạnh mẽ hơn, thậm chí có khả năng chính là Cổ Tiên ban cho chính mình tiên duyên.

Đại Diễn Thánh Địa hôm nay, sợ rằng chỉ có tồn tại vĩ đại như vậy, mới có thể ngăn cản nguy cơ phía sau!

Chỉ khi đi đến nơi ở của vị tôn tại này, mới có thể ở trong hoàn cảnh tương đối hơi an toàn.

Mới có thể còn sống!

Àm!

Vừa lúc đó, Chung Tiên Duyên còn không kịp trốn quá xa, phía sau của hắn liền truyền đến một tiếng nổ vang kinh thiên động địa.

Đây là hư không đang co rút, là “Tiếng Đạo Reo” mà đại đạo pháp tắc Phá Toái sinh ra, nó trực tiếp đi sâu vào cảm giác của người ta, cũng không phải là âm thanh trên ý nghĩa thông thường.

Đối mặt nổ vang như vậy, trong lòng Chung Tiên Duyên càng là run một cái, thậm chí cũng không dám quay đầu nhìn lại, chỉ có thể dốc hết toàn lực hướng về phía Thiên Kỳ Phủ bay đi.

Nhưng miệng to như chậu máu đuổi theo sau lưng hắn lại nhanh hơn.

Cái miệng to như chậu máu này lấy thế bẻ gãy cành khô nứt chũng rất nhiều người chạy trốn ngược về trên đường thành tiên.

Lấy tu vi cảnh giới hiện tại của Chung Tiên Duyên, căn bản là không cách nào chạy thoát.

Có điều, ngay khi hắn sắp bị cái miệng to như chậu máu này nuốt, phảng phất là có một đạo lá chắn vô hình cản ở sau lưng, đem cái miệng to như chậu máu kia chặn lại phía sau.

Điều này làm cho Chung Tiên Duyên cảm thấy vô cùng mừng rỡ, thâm nghĩ trong lòng: “Là ai, là ai giúp ta, lại có ai có thể giúp ta?”

Cái miệng to như chậu máu cực kỳ kinh khủng kia nhất định là một loại hung thú hồn huyết cực kỳ mạnh mẽ.

Hơn nữa khẳng định ở trên cảnh giới Chư Vương Thái Cổ

Đại Diễn Tinh hôm nay có ai có thể cùng lực lượng như vậy chống đỡ được?

“Chẳng lẽ, chẳng lẽ là hắn sao...”

Chung Tiên Duyên theo bản năng nhìn về phía phương hướng Thiên Kỳ Phủ.

...

Bên trong Thiên Kỳ Phủ, Thôi Hằng ánh mắt đăm chiêu nhìn bầu trời.

Sự xuất hiện của cái miệng to như chậu máu này khiến cho hắn cảm thấy có chút ngoài ý muốn, thậm chí có thể nói là khiếp sợ.

Lúc ban đầu khi hắn kiểm tra đoàn ánh sáng kia, lại cũng bị mê hoặc, không thể trước tiên phát hiện nguyên hình của nó.

Mà là cho rằng trong đó hiện ra là thể giới trung ương tinh hải đĩa thiên hà.

Ước chừng qua một phần ngàn giây, Thôi Hằng mới phát hiện đoàn ánh sáng kia có cái gì không đúng, sau đó liền dùng pháp lực đối với nó tiến hành dò xét, để cho nó lại hóa thành nguyên hình.

Đồng thời hắn cũng biết rõ trình độ thực lực của quái vật này.

“Ồ trên cấp độ sức mạnh tới nói, đây là vượt qua tầng thứ Chân Giới đệ lục cảnh, bất kỳ Thái Cực vọng giả ở trước mặt của nó cũng như con kiến hôi, đã đến gần vô hạn với Hóa Thần trung kỳ, không, đây đã là tương đương với Hóa Thần trung kỳ hơi yếu!”

Trong lòng Thôi Hằng nghi ngờ không thôi.

Sau khi hắn ở Hóa Thần sơ kỳ gặp Hỗn Động cảnh có thể so với Hóa Thần sơ kỳ, một lần nữa gặp tồn tại có tu vi cảnh giới cực kỳ tiếp cận mình bây giờ.

Mặc dù chỉ là tương đương với Hóa Thần trung kỳ loại yếu, hoặc là nói là Hóa Thần trung kỳ phiên bản thanh xuân, nhưng tính chất sức mạnh của cái miệng to như chậu máu này không thể nghi ngờ là đã đạt đến trình độ có thể uy hiếp người tu tiên Hóa Thần trung kỳ.

Lấy thực lực bây giờ cái miệng to như chậu máu này biểu hiện ra đến xem, chỉ cần cường đại thêm mấy vạn lần, thì có thể cùng Thôi Hằng lúc mới vừa đột phá đến Hóa Thần trung kỳ ba trăm năm trước chống đỡ lại.

“Từ khi ta càng tiếp xúc cùng giao lưu thâm nhập với cái thế giới này, sinh linh ta gặp sẽ càng ngày càng lớn mạnh, chênh lệch cùng ta cũng sẽ càng ngày càng nhỏ, về sau có thể thật gặp phải nhân vật so với ta càng mạnh mẽ!”

Thôi Hằng vẻ mặt nghiêm túc, pháp lực trong cơ thể đã bắt đầu vận chuyển, trong tay cũng nặn ra pháp quyết, thầm nói ” Quái vật này toàn thân đều tản ra khí tức hỗn loạn cùng hung bạo, như là hoàn toàn không có linh trí, có chút giống cái gọi là hung thú hồn huyết.

“Nhưng nếu mà linh trí của nó còn chưa rõ ràng hoàn chỉnh, thì không khả năng bố trí ra hiểm cảnh như vậy, để cho đồng đảo Thái Cổ vương giả đối với câu chuyện về Tiên vực tin chắc không nghi ngờ.

“Ở phía sau con quái vật này nhất định có người đang mưu đồ điều khiển, nếu là có thể đem người này bắt tới mà nói, cũng có thể biết được không ít bí mật, có lẽ cũng có thể hiểu được tình huống thế giới đĩa thiên hà.

“Ta có thể nhờ vào đó tăng cao tốc độ tu vi tăng trưởng, tranh thủ cố gắng đột phá đến Hóa Thần hậu kỳ, để tránh ở khi gặp phải địch nhân mạnh hơn thì không phải là đối thủ.”

Lúc trước thứ hiện hiện ra ở bên trong ảo cảnh ánh sáng chính là hình ảnh thế giới đĩa thiên hà, hoặc là quái vật này cùng thế giới đĩa thiên hà có quan hệ, hoặc là chính là cái người giết giây kia cùng thế giới đĩa thiên hà có quan hệ.

Ý niệm tới đây, thần thức của Thôi Hằng lập tức khuếch tán ra ngoài, trong nháy mắt liền đem toàn bộ Đại Diễn Tinh bao phủ, cũng tiếp tục hướng bên ngoài tiến hành tìm tòi.

Chỉ trong nháy mắt, hẳn ngay tại trong một chỗ núi hoang phát hiện cái tên người mặc đồ đen quý dị đó.

“Tìm được rồi!”

Chương 944: Ảo ảnh, hung thú hồn huyết (3)

Cùng lúc đó, ở chóp đỉnh một chỗ núi hoang đó.

Người mặc đồ đen vốn mặt nở nụ cười đã là cau mày, ánh mắt nhìn chăm chú cái miệng to như chậu máu đang truy kích Chung Tiên Duyên đó, trong nội tâm tràn đầy nghi ngờ.

“Tại sao có thể như vậy? Tại sao nó sẽ trực tiếp triển khai công kích, rõ ràng còn có số lượng đông đảo Thái Cổ vương giả không có nuốt, chuyện không nên phát triển thế này a.

“Là chỗ nào xảy ra chuyện không may? Thận Tôn(1) là hung thú hồn huyết sau khi thăng hoa cực điểm, đã có mấy phần đặc thù của hung thú thuần huyết, thực lực đủ để có thể so với Chân Tiên, trong Đại Diễn Thánh Địa này có ai có thể ảnh hưởng đến nó?

“Hay là nói có Chân Tiên chi binh thức tinh uy năng?”

Hắc bào nhân nhìn tầng tầng dị tượng trên trời, cùng với Chư Vương Thái Cổ đang chạy tứ phía, trong đầu hiện ra rất nhiều suy đoán, nhưng đều bị chính hấn bác bỏ.

“Bất luận như thế nào, lần này phải để cho Thận Tôn hài lòng, chỉ cần Thận Tôn hài lòng, ta liền có hi vọng tiến hơn một bước!”

Sắc mặt của hấn âm trầm, cắn răng thầm nói ” Vì ngày này, ta đợi quá lâu, ai cũng không thể ngăn trở ta, ai cũng không thể!”

Ngay sau đó, ánh mắt hắc bào nhân dần dần trở nên trầm tĩnh, giống như là đang cùng một tồn tại thần bí tiến hành câu thông.

Ngay sau đó, miệng to như chậu máu đang truy kích Chung Tiên Duyên bỗng nhiên dừng động tác lại, lại lặn nữa hóa thành một đoàn ánh sáng sáng ngời, treo lơ lửng ở bầu trời Đại Diễn Tinh.

Trong đó mơ hồ có thể thấy núi đồi sông lớn, thiên địa vô biên.

Đồng thời đối ngoại thả ra khí tức trường sinh vô cùng đậm đà.

Giống như Tiên vực trong truyền thuyết.

Cái biến hoá đột ngột hiện ra này, khiến cho Chung Tiên Duyên cùng một đám Chư Vương Thái Cổ đang điên cuồng chạy trốn chệt đều cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Khí tức trường sinh cực kỳ đậm đà tràn vào trong cảm giác của bọn hắn, điều này khiến cho thân thể của bọn hắn sinh ra khát vọng bản năng cực mạnh, muốn phải dừng lại luyện hóa trường sinh khí, không chạy trốn nữa!

Bất quá, chỉ cần vừa nghĩ tới gặp gỡ mới vừa rồi trên đường thành tiên, cũng chưa có ai dám dừng lại động tác chạy trốn.

Tiếp tục trốn!

Nhưng rất nhanh bọn họ liền phát hiện tình huống có cái gì không đúng.

Mặc cho bọn họ chạy trốn như thế nào, đều không cách nào thoát khỏi phạm vi bao phủ của đoàn ánh sáng kia, vô luận bọn họ chạy đi khoảng cách xa bao nhiêu, khí trường sinh cực kỳ nồng nặc kia cũng sẽ quấn lấy bọn họ.

Căn bản là không cách nào chạy thoát!

Đoàn ánh sáng giống như Tiên vực kia đang lấy tốc độ vượt xa tốc độ bọn họ chạy trốn mà tiến hành khuếch tán, toàn bộ Đại Diễn Tinh cũng sớm đã bị cái đoàn ánh sáng này bao phủ lại.

Vô số sinh linh trên hành tinh lớn này đều đã trở nên cặp mắt mê ly, vô cùng thèm muốn mà nhìn đoàn ánh sáng kia.

Vô luận là cường giả Huyền Hải cảnh đỉnh phong, hay là võ giả Phạm Giới thông thường, ở bên dưới đoàn ánh sáng này bao phủ đều không có bất kỳ khác biệt gì.

Lúc này, trong ánh mắt của bọn hắn tràn đầy khát vọng, không kịp chờ đợi muốn phải cùng đoàn ánh sáng kia hòa làm một thể.

Ầm!

Vừa lúc đó, chỉ nghe một tiếng nổ vang kinh thiên động địa nổ tung, trong nháy mắt liền truyền khắp toàn bộ Đại Diễn Tinh, đưa tất cả sinh linh đắm chìm trong đoàn ánh sáng kia tỉnh hồn lại.

Một đạo ánh chớp vô cùng sáng ngời ở trước mắt của bọn họ xẹt qua, sức mạnh lọc sạch thân hồn đưa bọn họ bao phủ, để cho bọn họ không hề chịu ảnh hưởng của ảo ảnh ảo giác.

Đây là Thiên Tâm Ngũ Lôi Chính Pháp!

Không chỉ có lực tàn phá cực mạnh, còn có khả năng tẩy lọc trừ tà, làm tan biến hư vọng!

Cùng lúc đó, một đóa Khánh Vân màu vàng to lớn xuất hiện ở trên bầu trời Đại Diễn Tinh, có từng tia từng sợi ánh

sáng hỗn độn rũ xuống, giống như chuỗi ngọc hoa lệ đem trọn Đại Diễn Tinh đều bao phủ lại.

Ngọn nguồn mỗi một sợi ánh sáng hỗn độn đều là một chiếc ánh đèn màu tím vàng, chúng nó như là ẩn chứa vô tận đại đạo pháp tắc, ánh đèn đan dệt với nhau liền hiện ra tầng tầng ánh sáng, phảng phất là tiên cảnh hạ xuống.

Ở bên dưới sức mạnh huyền diệu như vậy bao trùm, ảo ảnh mà con quái vật kia chế tạo ra cũng không còn cách nào duy trì.

Lúc này lại hóa thành một cái miệng to như chậu máu.

Bất quá, lần này nó trở nên to lớn hơn, cuối cùng bay ra Đại Diễn Tinh, mở ra miệng khổng lồ, muốn đem Thôi Hằng và toàn bộ Đại Diễn Tinh đồng thời nuốt trọn.

Nhưng cái miệng to như chậu máu này mới vừa mở ra, liền có một bàn tay không lồ phảng phất có thể che đầy ngàn tỉ ngôi sao vắt ngang trước Đại Diễn Tinh.

Tiên Thiên Nhất Khí Cầm Nã Công!

Đây là pháp thuật do Pháp Tắc Khánh Vận hiển hóa, ngoài ra còn có rất nhiều pháp thuật, đủ để dùng để đối phó con quái vật này.

Lúc này, Thôi Hằng chính là đã rời đi Thiên Kỳ Phủ, đi tới chỗ đỉnh núi hoang kia, đi tới trước mặt người áo đen kia.

Hắc bào nhân thấy Thôi Hằng bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt mình, rõ ràng có chút kinh ngạc, nhưng rất nhanh thì trấn định lại, mỉm cười nói: “Không nghĩ tới, ở bên trong Đại Diễn Thánh Địa này, lại có người cường đại như ngươi vậy.

“Cần gì phải không gia nhập chúng ta, chung nhau vì Thận Tôn hiệu lực, được ảo diệu trường sinh bất tử, cũng là một chuyện tốt đẹp.”

—

(1)Thận: Con trai, trong trai,ngao,sò, ốc, hến

Chương 945: Tiên Vực đã Phá Toái (1)

Thận Tôn?

Thôi Hằng nghe vậy hơi sững sờ, giương mắt nhìn bầu trời một chút, sau đó có chút hăng hái mà nhìn về phía hắc bào nhân trước mặt này, khẽ cười nói: “Bây giờ ta đang cùng Thận Tôn của người giao thủ, thắng bại còn chưa thể biết được, cũng không phải là thời điểm khuyên hàng.”

Hắc bào nhân này tu vi cảnh giới cũng đã vượt qua Chân giới đệ lục cảnh, ở trên Chư Vương Thái Cổ, nhưng lại rõ ràng không cường đại bằng quái vật kia, còn không cách nào cùng Hóa Thần trung kỳ đánh đồng.

Vì vậy, Thôi Hằng suy đoán cái này có lẽ mới là Chân giới đệ thất cảnh, mà tương đương với Hóa Thần trung kỳ bản thân chính là Chân giới đệ bát cảnh, cũng tức là tầng thứ của quái vật kia.

Hắc bào nhân như là trong lòng có dự tính, hắc vẫn là mặt mỉm cười, lắc đầu cười nói: ” Chờ thời điểm thắng bại rõ ràng, người sẽ bị Thận Tôn nuốt, không có cơ hội bị khuyên hàng.”

“Người người này thật thú vị.” Thôi Hằng nghe vậy nở nụ cười.

Ngay sau đó liền giơ tay lên hướng hắc bào nhân bắt tới, pháp lực Hóa Thần trung kỳ trong nháy mắt liền đem đối phương bao phủ, mắt thấy liền có thể đem giam cầm.

Nhưng vừa lúc đó, bóng người hắc bào nhân lại chợt trở nên hư ảo, thành một hình ảnh bán trong suốt, căn bản cũng không có thực thể.

“Ta biết thực lực của người mạnh hơn ta, nhưng người lại cũng không thể gây tổn thương cho ta chút nào.”

Thanh âm hơi mang theo mấy phần đặc ý của hắc bào nhân vang lên, khóe miệng của hắn hơi hơi nhếch lên, cười nói ” Ta có sức mạnh Thận Tôn che chở, có thể mạng hình chiếu hư ảo hạ xuống các nơi, bất kỳ lực lượng nào đều không đả thương được ta.”

“Ồ?” Thôi Hằng chính là coi thường, tiếp tục vận chuyển pháp lực bao phủ bóng người hư ảo của hắc bào nhân, nhàn nhạt cười nói ” Như vậy đúng không?”

Pháp lực mạnh mẽ của hắn khiến đại đạo pháp tắc chung quanh đều giống như bị đông kết, tất cả thứ vô hình đều đã hoàn toàn đông đặc, hết thảy sự vật tầng diện vật chất đều hoàn toàn đình chỉ lại.

Dưới tình huông bình thường, ở bên trong phạm vi pháp lực của hãn bao trùm, hết thảy vật hữu hình vô hình đều không cách nào nhúc nhích chút nào, căn bản lại không tồn tại bất kỳ ngoại lệ.

Nhưng hình ảnh hư ảo hắc bào nhân vẫn là hoạt động tự nhiên, hoàn toàn không có chịu đến bất kỳ ảnh hưởng, nhân nhậ tự tại đứng ở nơi đó, vẻ mặt mang theo mỉa mai nhìn Thôi Hằng.

“Không cần uổng phí sức lực.” Hắc bào nhân vẻ mặt hài hước nhìn Thôi Hằng, khẽ cười nói ” Mặc cho lực lượng của ngươi cường đại như thế nào, chỉ cần không cách nào chạm đến cấp độ ảo ảnh đại đạo, đều không cách nào làm gì ta.

“Ta cũng không đối gạt ngươi, thật ra thì ta bây giờ đang ở bờ bên kia tinh không xa xôi, cách nơi này có mấy chục triệu năm ánh sáng, ngươi căn bản cũng không thể tổn thương đến ta.”

“Nơi đó có mấy chục triệu năm ánh sáng, không phải là chỉ có hai chục triệu năm ánh sáng sao? ” Ánh mắt Thôi Hằng khẽ híp một cái, bỗng nhiên nâng tay phải lên, sau đó nhẹ nhàng quơ quơ, cười nói “Thảo nào phải tổn thêm một chút xíu công phu.”

Vừa dứt lời, trong lòng bàn tay phải của hãn liền nổi lên hào quang màu tử kim, bên trong lại có một cái hệ thống hành tinh hằng tinh cỡ nhỏ đang vận hành, tổng cộng có một viên hằng tinh cùng sáu viên hành tinh, còn có rất nhiều vệ tinh, cùng với đủ loại thiên thể đếm không hết.

Đây là một tiểu tinh hệ.

Liên ở trong nháy mắt tiểu tinh hệ này xuất hiện ở lòng bàn tay Thôi Hằng, thân sắc hắc bào nhân nhất thời biến đổi, trên mặt lộ ra vẻ mặt khó thể tin, trong mắt cũng lộ ra vẻ kinh hãi.

“Nhìn một chút đây là cái gì? ” Thôi Hằng mang tay phải duỗi về phía trước một cái.

Ngay sau đó, cục bộ tiểu tinh hệ trong lòng bàn tay hãn đó lập tức bắt đầu phóng đại, trọng điểm chính là viên sao thứ 2 cách hằng tinh trung ương kia.

Dù là chẳng qua là từ bên ngoài xem, viên tinh cầu này cũng là màu xanh da trời cùng màu xanh lá cây trộn lẫn, là một chỗ hành tinh rất tốt cho sự sống.

Trên viên tinh cầu này cũng có sinh linh vô cùng nguyên thủy, dáng vóc đều hết sức to lớn, nhưng cơ bản đều là sinh linh phổ thông, ngay cả một ít Linh Thú Tiên Thú nắm giữ lực lượng siêu phẩm cũng không có.

Bất quá, đó cũng không phải trọng điểm Thôi Hằng đề cho Hắc bào nhân nhìn.

Rất nhanh, “Ông kính ” liền phong tỏa một ngọn núi lớn trên viên tinh cầu này, sau đó từ từ thâm nhập nội bộ của nó, rốt cuộc ở bên trong chỗ sâu nhất tòa núi to này “Thấy ” một bóng người.

Đây là một nam tử trẻ tuổi nhìn chỉ có chừng hai mươi tuổi, dung mạo anh tuấn, người mặc áo choàng màu lửa đỏ, phía trên thêu hoa văn màu vàng, hết sức phú quý tinh mỹ.

“Là người sao? ” Thôi Hằng tựa như cười mà không phải cười nhìn Hắc bào nhân.

“Cái này, điều này sao có thể? ! ” Hắc bào nhân hoảng sợ liên tiếp lui về phía sau.

Chương 946: Tiên Vực đã Phá Toái (2)

Hắn chẳng thể nghĩ tới người trước mắt này lại có năng lực mạnh như vậy, vô thanh vô tức vượt qua khoảng cách hai chục triệu năm ánh sáng, mang tinh hệ chỗ bản thể hắn ở đều nhiếp qua.

Không sai, hắn nhìn vô cùng rõ ràng, cảm giác cũng vô cùng rõ ràng.

Ở trong lòng bàn tay phải của Thôi Hằng đúng là tinh hệ chân thật, cũng không chỉ là hình ảnh.

Thật ra thì, đối với chính hắn đã đạt tới Chân giới đệ thất cảnh mà nói, hủy diệt loại tinh hệ này không phí nhiều sức, nhưng muốn vượt qua khoảng cách xa như vậy đem nhiếp tới, còn có thể duy trì hoàn cảnh vận chuyển bình thường của pháp tắc trong tinh hệ này, là một chuyện căn bản là không có cách làm được.

Vượt qua khoảng cách không gian quá lớn, lực lượng của hắn căn bản là không cách nào kéo dài qua nơi xa xôi như vậy.

Lúc này, hắc bào nhân lại cũng không còn nhàn nhã cùng tự tại như mới vừa rồi.

Thần sắc của hắn trở nên ngưng trọng, đồng thời lập tức lấy hình thái ảo ảnh tập trung tinh thần, lần nữa cùng một tôn tại thần bí tiến hành giao lưu.

Sau đó ——

“Thận Tôn cứu ta!”

Hắc bào nhân bỗng nhiên phát ra tiếng gào khàn cả giọng, cầu cứu con quái vật lúc này đang chiến đấu ở bên ngoài Đại Diễn Tinh kia.

Chỉ tiếc, bây giờ con quái vật kia đã là tự thân khó bảo toàn.

Nguyên nhân Thôi Hằng sở dĩ sẽ dùng pháp tắc Khánh Vân cùng con quái vật này tiến hành chiến đấu.

Chính là vì có thể thăm dò rõ ràng nó khi còn sống có sức mạnh ra sao, nắm giữ thủ đoạn gì, tu luyện đại đạo pháp tắc dạng gì.

Ở sau khi triển đấu một lần, Thôi Hằng cũng đã biết rõ thủ đoạn của con quái vật này.

Chủ yếu nhất chính là chế tạo ảo cảnh, đủ để lấy giả đánh tráo thành thật.

Đó cũng không phải thủ đoạn gì đơn giản.

Mà là một loại năng lực cực kỳ mạnh mẽ, cực kỳ khủng bố.

Gần như chính là có thể vô căn cứ sáng tạo ra bất kỳ cảnh tượng, còn có tính lừa dối cực mạnh, có thể để tinh thần người ta tin tưởng những thứ ảo cảnh này là thật.

Chỉ cần người ta ở trên tinh thần tin đây là thật, như thế chỉ cần cho là mình ở dưới hoàn cảnh này sẽ chết mất, coi như thân thể không có chịu đến bất cứ thương tổn gì, cũng sẽ nổ tung tại chỗ.

Mới vừa rồi trong quá trình chiến đấu, quái vật kia liền hiển hóa ra các loại ảo ảnh tuyệt địa.

Cái gì mà tinh hải nổ tung, siêu cấp hồ đen xuất hiện, cái gì mà đại tinh hải tận biên, thậm chí còn có thánh địa sụp đổ, pháp tắc đại đạo mất đi, cảnh tượng hết thảy đi về phía chung kết.

Toàn bộ đều vô cùng chân thật, giống như là chân chính xảy ra vậy, sẽ cho người không tự chủ được tin tưởng, sau đó chết không rõ ràng.

Chỉ tiếc, Thôi Hằng căn bản cũng không có trải qua những thứ ảo ảnh này.

Bởi vì, cùng quái vật kia tiến hành đấu vẫn luôn chằng qua là pháp tắc Khánh Vân hẳn hiển hóa ra ngoài, loại ảo cảnh đả kích này đối với pháp tắc Khánh Vân mà nói dĩ nhiên là không có chút ý nghĩa nào.

Thắng lợi cũng là thắng không chút nào hồi hộp.

Ừng ừng!

Ngay tại một cái chớp mắt tiếp theo sau khi hắc bào nhân hướng lên trời kêu cứu, trên trời liền truyền đến từng trận nổ vang.

Phạng phát là một đạo tia chớp sáng, ngời trực tiếp từ trên trời bổ xuống dưới, chiếu sáng toàn bộ bầu trời Đại Diễn Tinh, sau đó hướng bốn phương tám hướng lan tràn.

Giống như là đem bầu trời chia làm vô số khối.

Theo đó mà tội chính là trường sinh khí cực kỳ đậm đà, để cho tất cả Thái Cổ vương giả còn sống vì đó say mê, lại cảm thấy vạn phần sợ hãi.

Lúc trước việc trải qua bên trên cái gọi là “Đường thành tiên” đó, là chuyện bọn hắn mãi mãi cũng không cách nào quên được.

Lòng vẫn còn sợ hãi.

Nhưng ngay sau đó, bọn họ đã nhìn thấy đạo tia chớp vô cùng sáng ngời kia lại chợt hội tụ với nhau, ngưng tụ thành một cái quả cầu ánh sáng vô cùng to lớn lóe lên ở trên trời, xung quanh hiện ra vô số ánh sáng hư ảo, như là một cái thế giới bất đồng, vô cùng chân thật.

Cảnh tượng này để cho một đám Thái Cổ vương giả cảm giác giống như đã từng quen biết, sắc mặt tất cả đều liếc tới.

“Ảo ảnh, vẫn là ảo ảnh!”

“Vật này vẫn còn sống, vị tồn tại mới vừa ra tay kia không đem nó chém chết sao?!”

“Trốn, chạy mau a!”

Không ít Thái Cổ vương giả đã không có chút phong độ nào mà bắt đầu trốn.

Chỉ cần có thể bảo vệ tánh mạng.

Mặt mũi lại tính là cái gì?

Lại chật vật, lại mất mặt cũng không sao cả.

Bất quá, Chung Tiên Duyên cũng không có chạy trốn, hắn vẫn đứng tại chỗ, lẳng lặng nhìn quả cầu ánh sáng trên trời, trong đầu lóe lên đủ loại đủ kiểu ý nghĩ.

Đường thành tiên là giả, Tiên vực cũng là giả, ngay cả trường sinh khí dường như cũng là giả.

Mục tiêu chính mình theo đuổi vạn cổ năm tháng, cuối cùng cũng chỉ là một tràng hư ảo, một tràng hư vô.

Điều này làm cho hắn có chút hoảng hốt.

Coi như bây giờ ảo ảnh lại một lần nữa xuất hiện, hắn cũng không có dục vọng chạy trốn quá mạnh mẽ.

Huống chi, hắn thấy, quái vật kia đã là chắc chắn phải chết, lúc này hiện lộ ảo ảnh cũng chẳng qua là vùng vẫy giãy chết, hoặc là hồi quang phản chiếu mà thôi.

Căn bản không cần phải chạy trốn.

Chương 947: Tiên Vực đã Phá Toái (3)

Sự thật đúng như Chung Tiên Duyên tưởng tượng vậy, ở cùng lúc khi quả cầu ánh sáng kia ngưng tụ, hiển hóa rất nhiều ánh sáng hư ảo, từng chiếc từng chiếc ánh đèn trên Khánh Vân màu vàng cũng theo đó sáng lên.

Mỗi một đạo ánh đèn đều ẩn chứa sức mạnh thanh lọc trừ tà, tan biến hư vọng, để cho ảo ảnh mới vừa hiển hóa ra ngoài lân nữa Phá Toái, cũng hoàn toàn xóa đi sức mạnh ảo cảnh tràn ngập trong hư không.

Vào lúc này, “Thận Tôn ” đủ để có thể so với Chân Tiên hoàn toàn buông tha chống cự, hết cả sức mạnh thần dị đều bắt đầu tản đi, cuối cùng lại hóa thành một con rùa đen năm vỏ sò to lớn từ trên trời rớt xuống.

Chỉ bất quá, hình dáng vỏ rùa đen có chút kỳ lạ, phía trên càng là một hòn đảo cỡ nhỏ, có núi đồi có bình nguyên, còn có rất nhiều kỳ hoa dị thảo, thậm chí còn có ánh sáng Nhật Nguyệt độc lập.

Ầm!

Cái con rùa đen bị hắc bào nhân gọi là Thận Tôn này trực tiếp từ trên trời đập xuống, gắng gượng đập vào trong khe đá của sơn thể, kẹt trong đó.

Chặng qua, lúc này cái con rùa đen này đã là trạng thái hôn mê, mất đi ý thức, cũng không có bò ra ngoài, nằm ở trong khe đá này.

“Đây liền là Thận Tôn của ngươi sao? ” Thôi Hằng ánh mắt nhìn về phía hắc bào nhân, khẽ cười nói ” Coi bộ cũng không có bản lĩnh cứu ngươi, tự thân đều có chút khó bảo toàn.”

Cùng lúc đó, pháp lực của hắc bào nhân cũng trực tiếp đem hình ảnh hư ảo của hắc bào nhân cầm cố lại, để cho hắc bào nhân hoàn toàn không cách nào nhúc nhích, chỉ lưu lại cho hắc bào nhân quyền nói chuyện.

Lúc này hắc bào nhân cũng như cái con rùa đen kia vậy, hoàn toàn buông tha chống cự.

Song, bất đồng cùng “Thận Tôn ” không có linh trí gì rõ ràng, hắc bào nhân là một người sống sờ sờ.

Có thể suy nghĩ, có nhận thức của mình.

Hiện tại hắc bào nhân đã biết được rất rõ ràng, mới vừa rồi thủ đoạn Thôi Hằng triển hiện ra, đến tột cùng là một cái tầng thứ cảnh giới dạng gì.

Hành động trước đây của mình, nhất định chính là đang tìm cái chết!

“Chân Giới đệ cửu cảnh, tuyệt đỉnh Chân Tiên? !”

Hắc bào nhận nghi ngờ không thôi mà nhìn Thôi Hằng, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ nòng nặc, hấn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, chính mình lại ở chỗ này gặp một vị tuyệt đỉnh Chân Tiên.

Quá bất hợp lí!

Coi như là ở bên trong tiên thổ, nhân vật như thế cũng là tồn tại trong truyền thuyết, trăm triệu năm qua đều không nhất định sẽ hiện thân một lần, gần như không có người thấy.

Chính mình lại gặp được.

Thậm chí còn lên tiếng khiêu khích, cùng là địch...

Tìm chết a!

Thôi Hằng nghe vậy nhìn về phía hắc bào nhân, hấn đối với mình là cảnh giới gì cũng không đánh giá, mà là khê cười nói: “Cõi đời này quả thật là có Tiên vực sao?”

Thanh âm những lời này của hấn không lớn, nhưng lại truyền đến trong lỗ tai từng tên Thái Cổ vương giả.

Để cho lực chú ý của mỗi người đều tập trung tới.

Rất sợ nghe sót một chữ kế tiếp.

“Đương nhiên là có. ” Thái độ của hắc bào nhân trở nên cung kính rất nhiều, trình trọng nghiêm túc nói ” Truyền thuyết ở trong vũ trụ mịt mờ này, tổng cộng có lục đại Tiên vực.

“Ở bên trong Tiên vực có số lượng đông đảo Chân Tiên, còn có thật nhiều Cổ Tiên từ niên đại rất xưa lúc trước sống đến bây giờ, bọn họ không nhất định cường đại, nhưng nhất định cô xưa.

“Đó là thế giới chân chính thuộc về tiên, cùng vùng tinh không vũ trụ bây giờ chúng ta sinh hoạt hoàn toàn bất đồng, cùng tiên thổ chỗ ta đã từng ở cũng hoàn toàn bất đồng.”

Thật sự có Tiên vực? !

Thế giới chân chính thuộc về Tiên!

Điều này làm cho rất nhiều Thái Cổ vương giả tại chỗ nội tâm kích động, ánh mắt Chung Tiên Duyên cũng theo đó sáng lên, không còn là vẻ buồn chán như lúc trước.

Đồng thời cũng không thiếu người chú ý tới một cái địa phương mới trong lời hắc bào nhân muốn nói.

Tiên thô!

Cái gì gọi là tiên thô?

Thôi Hằng tự nhiên cũng chú ý tới một điểm này, nhàn nhạt nói: “Người tới từ tiên thô? Phương thế giới trung ương tinh hải đĩa thiên hà kia, chính là tiên thô mà người muốn nói?”

Tinh hải đĩa thiên hà nghe nói là bộ phận tinh họa mà một chỗ cổ thánh địa lưu lại sau khi mất đi, lúc trước hẳn cũng có suy đoán phương thế giới kia có thể là sản vật sau khi cổ thánh địa mất đi.

Bất quá, bây giờ nhìn lại dường như cũng không phải như vậy.

Cổ thánh địa cùng tiên thô nhưng là không liên quan.

”Ừ, quả thật, cái thế giới trung ương tinh hải đĩa thiên hà kia chính là tiên thô, ta là từ trong đó bị trục xuất tới.”

Giọng nói của hắc bào nhân rất bình tĩnh, trong lòng của hắn cố oán hận, nhưng cũng không chế tâm tình rất tốt, không có biểu lộ ra, trầm giọng nói ” Mà tiên thô thật ra thì chính là mảnh vụn sau khi Tiên vực Phá Toái biến thành.”

Tiên vực, Phá Toái? !

Lời này vừa nói, như một viên đá làm dấy lên sóng lớn ngập trời.

Để cho Chư Vương Thái Cổ tại chỗ đều ngẩn ra, trên mặt lộ ra vẻ mặt vô cùng ngạc nhiên.

Bọn họ mới vừa biết được Tiên vực xác thực tồn tại, bây giờ liền nói cho bọn hắn biết Tiên vực đã Phá Toái.

Cái chuyển biến này đúng là có chút lớn.

Để cho người có chút khó mà tiếp nhận.

Thần sắc Thôi Hằng chính là bình tĩnh như cũ, nhưng trong lòng hắn đã nghĩ tới tiếp theo phải làm như thế nào, liền tiếp tục hỏi “Lục Đạo Thiên Môn Đồ có hay không cũng là vật người mưu cầu?”

“...” Hắc bào nhân nghe vậy hơi trầm mặc, gật đầu một cái ” Không sai.”

“Lục Đạo Thiên Môn Đồ nhưng thật ra là linh bảo do đại đạo pháp tắc tự nhiên của lục đại Tiên vực dựng dựng ra. ” Thôi Hằng đối với lần hỏi này tiến hành che giấu, trầm giọng nói ” Mỗi một chiếc Thiên Môn đều liên thông một cái Tiên vực?”

“Không sai. ” Hắc bào nhân gật đầu một cái, lại nói ” Nhưng bây giờ lục đại Tiên vực đều đã Phá Toái, chỉ chừa lại

vô số tiên thồ tán lạc vũ trụ, Lục Đạo Thiên Môn Đô cũng chỉ có thể đi lại giữa tiên thồ mà thôi.”

Chương 948: Ngồi trong Nguyên Thân Cung, ngàn tỷ ánh sáng tử kim (1)

Tiên vực Phá Toái, để lại vô số tiên thổ.

Thôi Hằng nghe vậy tức thì liền nhíu mày, biểu cảm trên mặt cũng biến thành nghiêm túc.

Tin tức này không những không khiến cho hắn cảm thấy nhẹ nhõm, còn khiến hắn cảm thấy lo âu hơn.

Dựa theo miêu tả của người mặc đồ đen, bên trong tiên vực trước đây có rất nhiều Chân Tiên, còn có rất nhiều Cổ tiên sống qua rất nhiều năm tháng.

Những cường giả này nhưng mà đều vô cùng tiếp cận với Hóa Thân Trung Kỳ thậm chí có đã có thể so với Hóa Thân Trung Kỳ.

Mà tiên vực có nhiều cường giả như vậy chắc chắn sẽ rất mạnh mẽ, nhất định là một thế giới bản chất cực cao.

Thông qua pháp tắc ẩn chứa bên trong Lục Đạo Thiên Môn Đồ, cũng có thể nhìn thấy mấy phân bí ẩn nhỏ nhỏ của Tiên vực.

Đó hoàn toàn không phải là một thế giới tầm thường

Nhưng thế giới có nhiều cường giả như vậy, ẩn chứa nhiều pháp tắc cực kỳ huyền diệu như vậy, bản chất lại cao như vậy, nay lại phá vỡ thành vô số mảnh vụn tán lạc thành đủ loại tiên thổ.

Hơn nữa còn là 6 đại tiên vực toàn bộ phá toái.

Không một nơi nào may mắn thoát khỏi!

Là người làm hay là thiên tai?

Nếu như là người làm ra , vậy phải là nhân vật mạnh cỡ nào mới có thể làm được loại chuyện này?

Nếu như là thiên tai, vậy phải là kiếp nạn kinh khủng dường nào mới có thể đưa đến hậu quả đáng sợ như vậy?

Mặc kệ là loại nào, theo Thôi Hằng điều này mang ý nghĩa trong vũ trụ cất giấu lực lượng cực kỳ kinh khủng đủ để thắng được hắn!

Hơn nữa ra đây cũng không phải như là Tiên Vương hung thú chỉ tồn tại trong đánh giá của hệ thống đối với cái thế giới này, thứ mà cho tới bây giờ cũng không có thật nghe nói qua uy năng chân chính của hai loại này.

Đây mới thực sự đã tiếp cận được lực lượng của hắn.

Thôi Hằng có thể xác định, chỉ cần mình tiếp tục tìm tòi tiếp, phỏng chừng không bao lâu là có thể gặp loại lực lượng kinh khủng có thể khiến cho sáu đại Tiên Vực bể tan tàn này.

Đến lúc đó chính mình thật có thể ứng phó với uy năng loại tầng thứ này sao?

Chỉ sợ chưa chắc

Thậm chí có thể không nhất định phải chờ đến sau này.

Bên trong tiên thổ có lẽ cũng có tồn tại có thể địch nổi hắn.

“Tình huống trong tiên thổ, ngươi hiểu bao nhiêu?” Thôi Hằng lại nhìn về phía người mặc đồ đen kia, trầm giọng hỏi.

“Biết không nhiều, chỉ biết tình huống đại khái.” Người mặc đồ đen lắc đầu, có chút bất đắc dĩ nói “Trí nhớ liên quan đến Tiên Thổ của ta, phần lớn đều đã bị xoá đi, ở khi bị trục xuất khỏi tiên thổ.”

“Bị xoá đi sao?” Thôi Hằng nghe vậy nhíu mày, trầm giọng nói “Ngươi nhưng mà có còn nhớ vì sao mình bị trục xuất khỏi tiên thổ?”

“Không nhớ rõ, chỉ nhớ rõ hắn là phạm vào sai lầm lớn.” Người mặc đồ đen lắc đầu nói “Có lẽ là có liên quan tới Thận Tôn, sau khi ta rời tiên thổ, liên gia nhập tổ chức làm việc cho Thận Tôn.”

“Chính là cái tổ chức mà lúc trước ngươi mời ta gia nhập kia?” Chân mày Thôi Hằng hơi nhíu, theo bản năng cảm giác cái tổ chức này chắc cũng không đơn giản.

Thận Tôn nhưng mà có thực lực của Hoá Thần Trung kỳ bản hơi yếu.

Mặc dù thực lực như vậy khi đối mặt hắn hoàn toàn không phải đối thủ, nhưng lại đủ để xưng bá rất nhiều tinh hải, thậm chí cán quét toàn bộ Thánh Địa.

Tỷ như cái Đại Diễn Thánh Địa này.

Toàn bộ Đại Diễn Thánh Địa có gần bốn trăm tinh hải, phạm vi hư không mà nó bao phủ có chừng tám chục triệu năm ánh sáng, trong này có bao nhiêu ngôi sao sinh mạng, bao nhiêu cường giả võ đạo?

Vô số!

Nhưng không có một ai có thể cùng Thận Tôn ngồi ngang hàng.

Nếu như có một tổ chức tạo dựng lên, và coi Thận Tôn là trụ cột, nhất định cũng không yếu bao nhiêu.

Từ tu vi cảnh giới của người mặc đồ đen này, cũng có thể xác minh một điểm này.

“Ừm.” Người mặc đồ đen gật đầu, sau đó bắt đầu giải thích tường tận, giới thiệu về tổ chức này.

Hiển nhiên, hắn đã hoàn toàn bị thực lực của Thôi Hằng chấn nhiếp, hoàn toàn là biết gì nói hết, không biết không nói.

Thôi Hằng còn chưa hỏi tình huống liên quan đến tổ chức này mà hắn đã chủ động nói rõ.

“Cái tổ chức này tên là Tam Tôn Giáo. Thờ phụng ba vị Thú Tôn, Thận Tôn chính là một trong số đó.” Người mặc đồ đen trầm giọng nói “Mỗi một vị Thú Tôn đều là hồn huyết hung thú thăng hoa đến cực điểm, có một tia lực lượng thuần huyết, đủ để sánh bằng Chân Tiên.

“Mỗi một vị thú tôn có ba người sứ giả hầu hạ, ít nhất cũng là tu vi Chân giới đệ lục cảnh, ở trong Thái Cổ Vương Giả cũng coi là đứng đầu, ta cũng là sứ giả hầu hạ, chẳng qua là mạnh hơn một chút, đạt tới Chân Giới đệ thất cảnh.

“Mục đích của tổ chức Tam Tôn Giáo kỳ thực rất đơn giản, chính là muốn mượn sức mạnh của ba vị hồn huyết hung thú này phụ trợ cho việc tu luyện của chính mình, để cho tu vi cảnh giới của chính mình có tiến thêm.

“Lần này ta tới Đại Diễn Thánh Địa, truyền bá truyền thuyết về tiên vực và trường sinh khí, cùng bố trí các loại giả tượng, lại bày ra bày rập, dự định đem Thái Cổ Vương Giả một lưới bắt hết, thật ra cũng là vì điều này.

“Nếu như thành công, có lẽ ta có thể mượn trường sinh chi khí mà Thận Tôn sinh ra, bước vào cảnh giới Chân Giới thứ tám, trở thành Chân Tiên, trường sinh sống mãi.”

Nói đến đoạn cuối, rõ ràng hắn trông có vẻ rất kích động, nhưng rất nhanh thì bình phục lại tâm tình, biểu cảm trên mặt hắn cũng trở nên lạnh nhạt lại.

Giống như là chuyện gì cũng chưa từng xảy ra vậy.

Chương 949: Ngồi trong Nguyên Thân Cung, ngàn tỷ ánh sáng tử kim (2)

Tiếp theo sau đó hắn giải thích về chi tiết liên quan đến Tam Tôn Giáo, tin tức về thành viên còn lại, còn có tin tức về hai con hung thú hồn huyết còn lại, toàn bộ đều nói rõ ràng rành rành.

Qua một lúc lâu mới kể xong.

Đối với loại tình huống này, Thôi Hằng cũng không cảm thấy kỳ quái.

Điều này cho thấy phòng vệ tâm lý của hắn đều đã bị phá vỡ, sẽ không còn bất kỳ ý dám phản kháng.

Hắn cũng từ trong đó hiểu được là Thận Tôn trong ba con hung thú hồn huyết của Tam Tôn Giáo chỉ là con yếu nhất.

Ngoài ra còn có hai con còn cường đại hơn.

Hơn nữa có hai tên sứ giả hầu hạ đã bước vào tầng thứ Chân Tiên, thực lực của bọn hắn vô cùng cường đại.

“Tổ chức như vậy, ở bên trong vũ trụ mịt mờ này sợ rằng cũng có không ít.” Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng “Có thể có Tam Tôn Giáo, vậy thì cũng có thể có Tứ Tôn Giáo, Ngũ Tôn Giáo.

“Năng lực đặc thù của hung thú hồn huyết khác nhau, chỉ cần có trợ giúp to lớn với việc tu luyện của người ta, thì có thể coi như trụ cột để thành lập nên tổ chức, sau đó cùng nhau dựa vào năng lực tu luyện của hung thú hồn huyết.

“Trong Tam Tôn Giáo kẻ mạnh nhất chẳng qua là Chân Tiên, trong tổ chức khác chưa chắc không có cường giả mạnh hơn, có thể tồn tại hung thú hồn huyết có độ đậm của huyết thống cao hơn, thực lực càng cường đại hơn.

“Hơn nữa sau khi Tiên Vực phá toái, các Chân Tiên và Cổ Tiên hoặc là tìm tiên thổ ở, hoặc là hành tẩu ở trong tinh không vũ trụ, bây giờ đám người này cũng không biết đã mạnh đến mức nào rồi...”

Nghĩ tới đây, trong lòng Thôi Hằng không nhịn được mà thở dài, thậm chí nói “Cái thế giới này không hề là thời không tiên hiệp cao cấp, thật là nguy cơ tứ phía.”

“Nếu như ta lại muốn tiếp tục tìm tòi tiếp, chẳng qua là tu vi Hoá Thân trung kỳ chắc chắn là không đủ, sẽ rất nguy hiểm, phỏng chừng cũng sẽ có rất nhiều chuyện không cách nào ứng đối.

“Vì vậy, ta phải cố gắng đột phá đến Hoá Thân hậu kỳ, còn may thông qua lần tìm tòi tiếp xúc này, nhận thức của ta với cái thế giới này lại sâu hơn một chút.

“Tiếp theo có thể tiến một bước giao lưu càng sâu hơn với cái thế giới này, còn có thể thử nghiệm thông qua Lục Đạo Thiên Môn Đồ cùng những tiên thô vỡ vụn kia tiên hành giao lưu, cũng có thể để cho tốc độ tăng trưởng tu vi tăng lên nhanh hơn.

“Trong vòng năm trăm năm, hẳn là có thể đột phá đến Hoá Thân hậu kỳ, chờ đến lúc đó, liền bắt đầu làm chuẩn bị cho việc bước vào Phản Hư, hẳn sẽ có phương thức tu luyện mới.

“Chờ sau khi đến Hoá Thân hậu kỳ rồi, liền trở lại tinh hải đĩa thiên hà, đi thăm dò tình huống tiên thô xem sao, nếu như có thể có liên quan cùng phương thức bước vào Phản Hư, vậy không còn gì tốt hơn.”

Khi Thôi Hằng lâm vào trầm tư, người mặc đồ đen liền lẳng lẳng đứng ở nơi đó, không nói một lời, cũng không nhúc nhích.

Thái độ này có thể nói là ngoan ngoãn đến cực điểm.

Sau khi Thôi Hằng quyết định xong phương hướng hành động sau này, liền lại quan sát người mặc đồ đen kia một chút, rồi mỉm cười nói: “Người tên là gì?”

Người mặc đồ đen nghe vậy đầu tiên là sững sờ, sau đó tức thì lộ ra vẻ mặt như được sủng ái mà lo sợ, vội vàng đáp lời: “Sở Hàn! Hồi bẩm Thượng Tiên, ta tên là Sở Hàn!”

Lúc này trong lòng của hắn cũng đang mừng như điên.

Hỏi tên.

Vậy có nghĩa là không phải chết rồi sao?

Sở Hàn chỉ cảm thấy khắp người mình tràn đầy vui sướng, cảm giác trong lòng cực kỳ vui mừng.

Dưới tình huống này, nếu mình có thể còn sống sót, vậy cũng chỉ là nhờ vào lòng từ bi của đối phương.

Nhưng vừa lúc đó, thanh âm của Thôi Hằng lại truyền tới, giọng nói bình tĩnh, nội dung lại khiến cho Sở Hàn như rơi vào hầm băng, “Đợi một thời gian nữa, ta sẽ đi cái vùng tiên thô trong tinh hải đĩa thiên hà kia.

“Nếu ngươi là dân bị ruồng rẫy của tiên thô, ta sẽ thuận đường mang ngươi trở về, đến lúc đó nếu như ngươi có thể nhớ lại trí nhớ lúc ở tiên thô, cũng có thể dẫn đường cho ta.

“Đây coi như là đền bù những tội nghiệt mà ngươi làm ra, để bày tỏ lòng cảm ơn, ta sẽ cho chân linh của ngươi đầu thai

chuyên thể ở trong vùng tiên thô đó, nhưng có thể nhớ lại ký ức sau khi trở thành hài nhi hay không, chuyên thể bao nhiêu lần mới có thể nhớ ra, thì phải xem tạo hoá của người.

“Dĩ nhiên, nếu như đến lúc đó người không thể nhớ lại ký ức về tiên thô, hiểu biết với tiên thô cũng là khái niệm mơ hồ, thì ta sẽ trực tiếp cho người hình thân đều diệt.”

Sở Hàn sau khi nghe xong lời này, cơ thể khẽ run, sau đó một mực cung kính hành lễ với Thôi Hằng, nói: “Đa tạ Thượng Tiên nhân từ, ta nhất định sẽ dốc hết sức nhớ lại.”

Hắn cũng nghĩ rõ ràng, có lẽ kết quả như vậy cũng đã là vị này khoan hồng.

Dù sao, theo Sở Hàn, tồn tại cường đại như Thôi Hằng nhất định cực kỳ cô xua.

Có lẽ trong những Thái Cổ Vương Giả bị Thận Tôn giết thì có hậu bối của đôi phương, hắn không bị đánh cho hình thân đều diệt tại chỗ cũng đã là may mắn lắm rồi.

Chương 950: Ngồi trong Nguyên Thần Cung, ngàn tỷ ánh sáng tử kim (3)

Càng không cần phải nói đến việc còn có khả năng chuyển thể.

Quá nhân từ.

Cũng không phải vì những Thái Cổ Vương Giả kia không có quan hệ gì với Thôi Hằng.

Nguyên nhân Thôi Hằng không có lập tức giết hẳn, chỉ thuần túy vì hẳn còn có ích mà thôi.

Chẳng qua, sau khi Sở Hàn nghĩ thông suốt, liền có một ít lòng cảm kích vô hình với Thôi Hằng, lại chủ động mở miệng nói: “Thượng Tiên, lúc trước ta thu lấy Lục Đạo Thiên Môn Đồ, nhưng có một chuyện không rõ, khí linh bên trong dường như không thấy.”

“À?” Thôi Hằng nghe vậy nở nụ cười.

Trước kia Lục Đạo Thiên Môn Đồ hẳn ném ra chẳng qua là hàng nhái.

Đương nhiên là không có khí linh.

Chẳng qua dù cho là hàng thật, bây giờ cũng không có khí linh.

Từ đầu mới lấy được trong tinh hải đĩa thiên hà, Thôi Hằng biết được Chu Quân Thiên đã tiến vào cái vùng tiền thổ trung ương tinh hải kia.

Đương nhiên, chuyện thật giả này cũng không cần giải thích.

Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, nói: “Khí linh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ đã thoát ly nó mà tồn tại độc lập, hơn nữa có thể đã tiến vào trong tiền thổ trung ương tinh hải đĩa thiên hà.”

“Sao cơ?!” Sở Hàn tức thì hai mắt tròn tròn, kinh ngạc nói “Sao có thể vậy chứ, khí linh và linh bảo gắn liền với nhau, chặt chẽ không thể tách rời, làm sao khí linh có thể thoát khỏi linh bảo mà tồn tại độc lập?”

Hắn lộ ra vẻ mặt khó có thể tin, giống như là nghe chuyện gì không thể tin được vậy.

“Có lẽ là cái khí linh kia dùng thủ đoạn đặc biệt gì đó.” Thôi Hằng đối với phản ứng của Sở Hàn có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới hẳn sẽ kích động như vậy.

“Thượng Tiên, ngài có chỗ không biết.” Sở Hàn miễn cưỡng bình phục tâm tình, giải thích, “Mặc dù bây giờ Lục Đạo Thiên Môn Đồ nhìn qua chỉ là một kiện Vương Giả chỉ binh, nhưng trên thực tế hẳn là một món chí bảo Tiên Vực.”

“Bảo vật này là linh bảo do đại đạo pháp tắc của lục đại Tiên Vực liên hợp dựng dựng ra, sau khi lục đại Tiên Vực vỡ vụn, bản chất của nó giảm mạnh, mới thành bộ dạng bây giờ.”

“Khí linh chính là được tạo ra cùng với linh bảo này, thì tương đương với một bộ phận của linh bảo, như là đầu của người, làm sao có thể thoát khỏi bản thể chứ?”

Chẳng qua, nói tới đây hẳn hơi dừng một chút, thần sắc trở nên vô cùng nặng nề, “Nếu có ngoại lực tầng thứ cao hơn nhúng tay vào, có lẽ thật sẽ xuất hiện loại chuyện này.”

“Nhưng dù cho bản chất Lục Đạo Thiên Môn Đồ rơi xuống, căn nguyên của nó vẫn là chí bảo Tiên Vực, muốn tách lìa khí linh ra, không thua gì đôi kháng pháp tắc mà lục đại Tiên Vực lưu lại.”

“Đây là uy năng lớn cỡ nào chứ? !”

Nói đến đây, thân hình Sở Hàn đã bắt đầu run rẩy, trong lòng dâng lên tâm tình sợ hãi nồng đậm.

Đại năng như vậy, đã hoàn toàn vượt ra khỏi nhận thức của hắn.

Thôi Hằng nghe vậy cũng rơi vào trầm tư, thâm nghĩ trong lòng; “Xem ra năm đó chuyện Chu Quân Thiên chuyển thể thành công, có lẽ có chuyện kỳ quặc gì đó, chờ sau khi trở về tinh hải địa thiên hà, có thể lại dò tra một phen.”

“Nếu quả như thật có lực lượng có thể chống lại pháp tắc của lục đại Tiên Vực nhúng tay vào, vậy thì loại lực lượng này có phải hay không có thể huỷ diệt lục đại Tiên Vực, chuyện lục đại Tiên Vực phá toái liệu có hay không liên quan tới tên khí linh Chu Quân Thiên kia?”

“Chẳng qua, đây đều là chuyện sau này mới thăm dò, việc cần thiết trước mắt vẫn là phải chuyên tâm tu luyện, tranh thủ nhanh đột phá đến Hoá Thân hậu kỳ, như vậy hành động kế tiếp cũng sẽ an ổn hơn.”

“Thực lực của bản thân mới là quan trọng nhất.”

...

Bởi vì Thôi Hằng triển lộ ra uy năng cái thế, việc Chu Vương Thái Cổ trở về cũng không mang đến nhiều thay đổi cho Đại Diễn Thánh Địa.

Bởi vì không người nào dám có dị động.

Coi như là Thôi Hằng đã tuyên bố bê quan rồi, các Chư Vương Thái Cổ cũng rất biết điều, cũng không ít Thái Cổ Vương Giả rời đi Đại Diễn Tinh, thâm nhập tinh không để tìm tòi.

Toàn bộ Đại Diễn Thánh Địa lại khôi phục yên lặng như cũ.

Trong nháy mắt, lại là ba trăm năm trôi qua.

Tốc độ tu luyện của Thôi Hằng thì nhanh hơn so với dự tính của hắn, chủ yếu là phát sinh sau khi hắn thông qua giao lưu cùng bộ phận tiên thổ trong Lục Đạo Thiên Môn Đồ.

Thụ hoạch của giao lưu lớn hơn xa so với dự liệu khi trước của hắn, khiến cho tốc độ tăng lên tu vi của hắn bay vọt.

Cho đến hôm nay, vô ngần tinh không trọng khiếu huyết trong cơ thể hắn lại ngưng tụ hơn xưa rất nhiều, phạm vi tinh không cũng tiến một bước khuếch trương thêm.

Đang phát triển thành từng cái tiểu vũ trụ.

Ở trong Nê Hoàn Cung giữa chân mây của hắn, chỗ Nguyên Thân trấn giữ, đã có một đoàn hào quang vô cùng sáng ngời màu tím vàng đang dâng lên.

Cùng lúc đó, cường độ pháp lực và cường độ thân thể trong cơ thể hắn cũng đã đạt đến một điểm giới hạn.

Oong!

Bầu trời hư không vang lên thanh âm rung vang, Thôi Hằng chợt mở ra cặp mắt hơi khép, ngàn tỷ tầng hào quang màu tử kim nở rộ ra, trong khoảnh khắc liền bao phủ toàn bộ Đại Diễn Tinh.

Vô số sinh linh ngẩng đầu nhìn lên.

Chương 951: Vạn Tinh báii lạy, ánh sao thành biển, Hoá Thần hậu kỳ (1)

Đối với sinh linh trên Đại Diễn Tinh mà nói, đây là cảnh tượng bọn hân chưa từng thấy qua.

Vô số đạo hào quang màu tử kim bao phủ khắp trời, bất kỳ chỗ nào trên hành tinh lớn này đều có thể nhìn thấy rõ ràng ánh sáng lóng lánh sáng chói màu tử kim.

Trong những ánh sáng sáng chói màu tử kim này ẩn chứa vô tận ảo diệu, ngưng tụ chân ý của ngàn vạn đại đạo pháp tắc, chỉ cần nhìn thấy những ánh sáng sáng chói này, liền sẽ tự nhiên mà lĩnh ngộ bí ẩn của rất nhiều đại đạo pháp tắc.

Theo cảnh giới của Thôi Hằng tăng vọt.

Cái dị tượng này bây giờ mới chỉ là vừa bắt đầu, liền đã đề cho vô số địa phương trên Đại Diễn Tinh sáng lên từng cái hào quang đột phá, từng tên cường giả mới gần như là xuất hiện ngay giờ phút này.

Cảnh giới bên dưới Chân Giới, gần như là đạt được đề thăng.

Dù là cường giả đã bước vào Chân Giới, có thể so với Hoá Thần sơ kỳ, khi nhìn đến từng luồng ánh sáng màu tử kim này, đều vô hình có mấy phần cảm ngộ, phát hiện tu vi của mình tăng lên mấy phần.

Điều này làm cho rất nhiều cường giả cổ xưa khiếp sợ không gì sánh nổi, cực kỳ hoảng sợ.

“Lại sẽ có dị tượng như vậy, đây là vị Thượng Tiên kia đang đột phá sao? Chẳng qua là nhìn những ánh sáng này thôi mà ta đã cảm giác như những ràng buộc cảnh giới của mình dần ra, không thể tin nổi!”

“Vị Thượng Tiên kia rốt cuộc là tồn tại bực nào, chẳng lẽ là Cổ Tiên từ Tiên Vực hạ xuống sao? Lúc hân tu luyện lại sinh ra dị tượng có hiệu quả như vậy!”

“Ta đã là Huyền Hải cảnh đỉnh phong, nhưng khi nhìn đến những ánh sáng màu tử kim này lại lĩnh ngộ rất nhiều huyền diệu của đại đạo, hân là không bao lâu sau có thể đột phá đến tầng thứ cảnh giới Vương Giả!”

âm thanh than thở, tiếng kinh ngạc thốt lên không ngừng vang lên khắp mọi nơi trong Đại Diễn Tinh.

Những người này phần lớn là kẻ tu vi bất phàm, đã bị kẹt tại cảnh giới trước mắt mấy triệu năm thậm chí là mấy chục

triệu năm.

Bây giờ chẳng qua là nhìn thấy hào quang màu tử kim nở rộ khi Thôi Hằng đột phá, liền cảm giác như mình thấy được con đường phía trước, việc đột phá cảnh giới không còn là ảo tưởng hư vô.

Quá vui mừng.

Lúc này, ba người Đường Viễn Sơn, Trần Thiên Sĩ, Lâm Đồng tụ tập ở trong Thiên Kỳ Phủ càng là suýt chút nữa hoài nghi chính mình có phải hay không sinh ra ảo giác.

Bởi vì Thôi Hằng chính là đột phá ở chỗ này, dị tượng ba người tiếp xúc được dĩ nhiên là nồng nặc nhất, cũng chịu ảnh hưởng to lớn nhất.

Khi bọn họ còn chưa kịp tỉnh hồn lại, cũng đã phát hiện mình đột phá một tầng cảnh giới.

Đường Viễn Sơn và Lâm Đồng vốn chỉ là Huyền Hải cảnh đệ nhất trọng, bây giờ toàn bộ đều đột phá đến Huyền Hải cảnh nhị trọng, mà Trần Thiên Sĩ vốn là Huyền Hải cảnh tam trọng cũng đã đột phá đến cảnh giới Huyền Hải cảnh tam trọng.

Hơn nữa, loại tăng lên về tu vi cảnh giới này vẫn còn đang tiếp tục.

Loại trải nghiệm kỳ diệu này là điều bọn hắn chưa từng cảm nhận qua, thậm chí nghĩ cũng không dám nghĩ tới.

Sau khi vỡ giả đến Huyền Hải cảnh, muốn đột phá từng cảnh giới nhỏ đều cực kỳ khó khăn.

Có thể đột phá một tiểu cảnh giới sau một triệu năm cũng đã là kỳ tài ngút trời.

Phần lớn cũng đều là sống qua một đời, tức là sau ba triệu năm, mới có hy vọng đột phá thành công.

Mà càng nhiều hơn chính là cho đến khi hao hết thọ nguyên vẫn chưa thể đột phá một tiểu cảnh giới nhỏ kế tiếp, đến chết đều dừng lại ở tầng thứ Huyền Hải cảnh đệ nhất trọng.

Nhưng bây giờ thì sao, chỉ trong hô hấp ngắn ngủi, bọn hắn đã đột phá cảnh giới.

Những ràng buộc bình cảnh của cảnh giới căn bản giống như không tồn tại vậy, dễ dàng liền bị bọn họ nhảy qua.

“Khẩu tạ Thượng Tiên! Thượng Tiên thần uy!”

Ba người Trần Thiên Sĩ, Đường Viễn Sơn, Lâm Đồng trăm miệng một lời mà hô to, đồng thời cùng lúc hướng vị trí Thôi Hằng bệ quan bái lạy, một mực cung kính mà hành lễ.

Đê bày tỏ cảm kích trong lòng mình.

Cùng bọn hấn đồng thời đột phá còn có đông đảo đệ tử của Thiên Kỳ Phủ, bọn họ cũng nhờ vào việc thân ở trong Thiên Kỳ Phủ mà đều thu được đột phá cảnh giới to lớn.

Chẳng qua, bọn họ cũng không biết về sự tồn tại của Thôi Hằng, cũng không biết bây giờ là chuyện gì xảy ra, chỉ nhìn lên bầu trời một cách mờ mịt, vẻ mặt ngạc nhiên nhìn những hào quang màu tử kim càng lúc càng sáng ngời kia.

Ngay lúc đó, ánh sáng màu tử kim bao phủ bầu trời Đại Diễn Tinh bắt đầu phát sinh biến hoá, những đệ tử Thiên Kỳ Phủ này là những người phát hiện sớm nhất.

“Các vị mau nhìn kia, trong những thân quang màu tử kim kia dường như có ánh sao loé lên!”

“Không, đây nào chỉ là ánh sao, đây là biến sao, là tinh hải bị áp súc lại bên trong!”

“Bên trong những thân quang màu tử kim này ẩn chứa tinh hải, có ngàn tỉ ngôi sao a!”

Từng trận tiếng kinh hô truyền ra bên trong Thiên Kỳ Phủ, càng nhiều người phát hiện dị tượng bên trong thân quang màu tử kim, tức thì cảm nhận được cảm giác rung động trước đó chưa từng có.

Đây là cảnh tượng bọn hấn chưa từng thấy qua.

Chương 952: Vạn Tinh bái lạy, ánh sao thành biển, Hoá Thần hậu kỳ (2)

Sau khi tiến trình đột phá của Thôi Hằng càng đi sâu hơn, tử kim thân quang bao phủ khắp Đại Diễn Tinh cũng bắt đầu phát sinh biến hoá, từng cái lại từng cái hình ảnh của tinh hải hiển hoá ra bên trong, xuất hiện ở bầu trời Đại Diễn Tinh.

Bên trong thị giác của sinh linh Đại Diễn Tinh, giống như là có đêm không hết tinh hải theo sau tử kim thân quang hàng lâm đến đây, vờn quanh ở chung quanh Đại Diễn Tinh.

Giờ phút này, giống như có hàng ngàn tỉ hằng tinh tụ tập ở trên trời, ánh sáng tinh hải vô cùng sáng ngời đem mỗi một góc xó xỉnh của Đại Diễn Tinh đều chiếu sáng choang.

Loại cảnh tượng này khiến cho cường giả trên Đại Diễn Tinh cảm nhận được rung động trước đó chưa từng có, những Chư Vương Thái Cổ kia đều bị hoảng sợ đến hai mắt tròn tròn, gần như đều muốn hoài nghi chính mình có phải hay không sinh ra ảo giác.

“Đây là bao nhiêu tinh hải chứ, một trăm, một ngàn, mười ngàn, hay là càng nhiều tinh hải? Lại toàn bộ đều tụ tập ở chung quanh Đại Diễn Tinh? Đây, đây là thật sao.”

“Thật không thể tin nổi, đây là thần thông bực nào, sức mạnh to lớn dường nào, dạng sức mạnh gì mới có thể tụ tập được nhiều tinh hải như vậy, đây, đây là tồn tại chân thực sao?”

“Giả, nhất định là giả rồi. Toàn bộ Đại Diễn Thánh Địa cũng chẳng qua mới 376 cái tinh hải mà thôi a!”

Một cái tinh hải bình thường liền nắm giữ hơn trăm tỷ viên hằng tinh, kích thước lớn hơn chút thì có ba bốn trăm tỷ viên hằng tinh.

Trong đó còn có đông đảo các loại vật chất như hồ đen, tinh vân, bụi vũ trụ.

Kích cỡ và sức nặng cực kỳ to lớn.

Tinh hải không lồ như vậy rải rác tứ tán trong vũ trụ mịt mờ, khoảng cách giữa lẫn nhau cũng không gần, thậm chí có thể sẽ có tình huống cách mấy chục ngàn năm ánh sáng mới có một cái tinh hải khác.

Cũng chính vì nguyên nhân như vậy, phạm vi Đại Diễn Thánh Địa bao trùm có khoảng tám chục triệu năm ánh sáng, nhưng số lượng tinh hải cũng chỉ có hơn ba trăm cái mà thôi, gọi là vô cùng “Thừa thớt”.

Gần như không có người thấy cảnh tượng nhiều tinh hải tụ tập lại.

Mà vào giờ phút này, cảnh tượng không tưởng tượng nổi như vậy, lại xuất hiện ở bầu trời Đại Diễn Tinh, xuất hiện ở trong mắt tất cả sinh linh!

Nhưng mà sức mạnh dạng gì mới có thể làm cho nhiều tinh hải như vậy cùng nhau tụ tập lại? !

Coi như là Chân Tiên trong truyền thuyết cũng không có khả năng làm được đi.

Tâm tình như vậy, có thể nói là chiếm cứ tuyệt đại đa số bên trong các Chư Vương Thái Cổ.

Chỉ có Chung Tiên Duyên trong lòng vô cùng chắc chắn, hần nhìn cảnh tượng thật giống như vạn “Tinh” đến bái lạy này, trong miệng lầm bầm nói nhỏ: “Đây là Thôi Thượng Tiên, nhất định là Thôi Thượng Tiên!”

Sau khi trải qua trận chiến với Thận Tôn ấy, hần cũng đã biết, Thôi Hằng cũng không phải là người tiến vào tiên cảnh đạt được tiên duyên khác.

Mà là chủ nhân toà Tiên Cảnh kia, cũng tức là vị Cổ Tiên ban cho hần cơ duyên kia.

Nhưng bây giờ hần lại có chút không xác định rõ.

Cổ Tiên có thể có uy năng kinh khủng như vậy sao?

Có thể vô căn cứ tụ tập tới nhiều tinh hải như vậy?

Điều này cũng quá bất hợp lý rồi chứ?

“Thôi Thượng Tiên, đến cùng ngài có cảnh giới gì, đây, đây không khỏi cũng quá cường đại rồi a!” Chung Tiên Duyên không nhịn được mà thở dài nói.

Thật ra thì, mức độ huyền bí của dị tượng triển hiện ra khi Thôi Hằng đột phá đã quá cao, vượt xa xa ra khỏi cực hạn có thể tưởng tượng của sinh linh bình thường.

Coi như là cường giả cấp bậc Chư Vương Thái Cổ, cũng chỉ có thể là xem nào nhiệt, căn bản là xem không hiểu uy năng của dị tượng này có ý vị như thế nào.

Sở Hàn thì lại khác.

Hần đến từ Tiên Thổ, mặc dù trí nhớ liên quan tới tiên thổ bị xoá đi, nhưng vẫn còn có chút hiểu rõ với việc tu hành từ Chân Giới đệ thất cảnh đến đệ cửu cảnh, bản thân cũng có tu vi Chân Giới đệ thất cảnh, tự nhiên có rất nhiều kiến thức.

Cũng chính là bởi vì hần kiến thức nhiều, cho nên khi nhìn tới cái dị tượng vạn “Tinh” bái lạy này, trực tiếp bị dọa sợ đến

ngôi tề liệt trên mặt đất.

“Ông trời của ta ơi, đây là cái gì, đây là cái gì? !”

Sở Hạng kinh hãi muốn chết mà nhìn bầu trời, cả người phảng phất như là người điên, đang không ngừng mà run rẩy.

Chân Giới đệ lục cảnh bình thường, tức là đỉnh phong trong Thái Cô Vương Giả, có thể điều động một phần lực lượng của một cái cánh tay xoắn ốc trong tinh hải đã là cực hạn.

Chỉ có sau khi đạt tới cảnh giới Chân giới đệ thất cảnh, mới có thể đem lực lượng của chính mình khuếch tán ra toàn bộ cánh tay xoắn ốc, cũng điều động được phần lớn lực lượng của cánh tay xoắn ốc này.

Nhưng đây chẳng qua vẫn chỉ là một bộ phận.

Chờ đến Chân Giới đệ bát cảnh, sau khi trở thành Chân Tiên, mới có thể chân chính điều động toàn bộ sức mạnh của cánh tay xoắn ốc, hoàn toàn tạo thành ưu thế cấp nghiền ép.

Vì vậy ở trong một ít văn minh, Chân Tiên cũng có tôn xưng Tinh Vực Chi Chủ.

Chương 953: Vạn Tinh báii lạy, ánh sao thành biển, Hoá Thần hậu kỳ (3)

Về phần Chân Giới đệ cửu cảnh tầng thứ cao hơn, nghe nói là phải đem lực lượng của chính mình kéo dài đến trong càng nhiều tinh vực, đột phá giới hạn một cái cánh tay xoắn ốc của tinh hải, trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Nhưng dù cho là uy năng như vậy, cùng toàn bộ tinh hải so sánh, thật ra thì cũng chỉ là một phần nhỏ mà thôi.

Dù sao, cánh tay xoắn ốc của tinh hải bình thường chẳng qua là một phần nhỏ của quy mô tinh hải, bộ phận cốt lõi nhất vẫn là nằm ở trong đĩa thiên hà trung ương tinh hải.

Muốn phải khống chế toàn bộ sức mạnh của tinh hải, đơn giản là xa không thể chạm.

Ở trong trí nhớ có hạn của Sở Hàn, coi như là bên trong tiên thổ, cũng không có miêu tả liên quan tới cảnh giới này.

Hắn thậm chí có lần không tin là có thể có loại cảnh giới này.

Tu luyện tới cái loại tầng thứ này, thật sự là quá mức khoa trương.

Nhưng bây giờ những tinh hải tụ tập ở bên ngoài Đại Diễn Tinh này, lại hoàn toàn lật đổ nhận thức của hắn.

Đây đã không phải là vấn đề điều động một cái tinh hải hay không.

Lại có thể có người có thể vô căn cứ hiển hoá ra hơn mười ngàn cái tinh hải, hơn nữa khiến cho toàn bộ đều tụ tập ở bầu trời Đại Diễn Tinh.

Quá sức không thể tưởng tượng nổi.

Chẳng qua, Sở Hàn dù sao cũng là cường giả tu luyện tới Chân Giới đệ thất cảnh, ở bên trên cấp độ cảnh giới đã gắn với Hoá Thần trung kỳ, rất nhanh liền phát hiện dị thường của những “Tinh hải” này.

“Những thứ tinh hải này dường như cũng không phải là tinh hải chân chính, từng cái tinh hải chỉ có một phần nhỏ là tồn tại chân thật, ngoài ra phần lớn vẫn là trạng thái giả tạo.”

Sau khi hiểu ra một điểm này, trong lòng hắn không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Quả nhiên, loại lực lượng kinh khủng có thể vô căn cứ hiển hoá ra hơn mười ngàn cái tinh hải căn bản cũng không thể

là tồn tại chân thật.

Nhưng loại tâm tình buông lỏng này cũng không duy trì được quá lâu.

Sở Hàn rất nhanh thì phát hiện, những thứ tinh hải này dù là loại trừ bộ phận giả tạo kia, chỉ là những bộ phận chân thực kia hội tụ lại, sợ rằng cũng tương đương với một cái tinh hải hoàn chỉnh.

“Điều này cũng mang ý nghĩa, thật sự có người có thể điều động được sức mạnh của toàn bộ tinh hải.” Trong miệng hắn lầm bầm nói nhỏ, ngay sau đó lại lắc đầu nói “Không, không đúng, đây cũng không phải là điều động toàn bộ sức mạnh của tinh hải.”

“Vô luận là đem một cái tinh hải vượt qua hư không vũ trụ mịt mờ nhiếp qua đây, hay là hiện hoá ra sức mạnh của một cái tinh hải hoàn chỉnh, đều ý nghĩa bản thân người này cũng đã tương đương với một cái tinh hải rồi a.

“Là cái tên tuyệt đỉnh Chân Tiên đó sao? Không, Tuyệt Định Chân Tinh làm sao có thể có uy năng loại trình độ này, hắn là tồn tại vượt qua Chân Giới đệ cửu cảnh sao?”

“Cõi đời này lại thật sự có cường giả loại tầng thứ này? !”

Thôi Hằng đối với dị tượng đột phá của mình là tình huống gì thì vô cùng rõ ràng, đủ loại phản ứng ở ngoại giới cũng đều ở bên trong cảm giác thần trí của hắn.

Những điều này đều không đủ để đưa tới chú ý của hắn.

Toàn bộ tinh thần của hắn đều đặt ở bên trong khiếu huyết trong cơ thể.

Vào giờ phút này, tinh không vô ngần bên trong khiếu huyết của Thôi Hằng đang phát sinh biến hoá long trời lở đất.

Từng viên hành tinh ngưng tụ thành chân thực, từng cái hồ đen cũng bị ngưng luyện ra, còn có rất nhiều tinh thể đều biến thành tồn tại chân thực.

So với khi ở Hoá Thần trung kỳ, tinh không vô ngần bên trong khiếu huyết trở nên càng chân thật, phẳng phất bên trong từng cái khiếu huyết này đều tồn tại một vũ trụ hoàn chỉnh vậy.

Nhất là trong Nê Hoàn Cung, Nguyên Thần đang được quán quanh bởi thần quang màu tử kim, ngồi ở hạch tâm vùng tinh không vô ngần này, ở tại dưới thân nó chính là một vùng tinh hải hoàn chỉnh chân thật.

Theo dị tượng vạn “Tinh” bái lay hiện ra, một phương tinh hải hoàn chỉnh chân thật này cũng trở nên ngưng thực.

Ong ong ong!

Vừa lúc đó, ở bầu trời Đại Diễn Tinh, vô số thần quang màu tử kim bắt đầu hội tụ, “Tinh hải” ẩn chứa trong đó cũng nhanh chóng tụ tập, đồng thời toả ra ánh sáng chói lọi, nối liền với nhau, giống như thành một vùng biên ánh sáng.

Ánh sao thành biển!

Cùng lúc đó, vùng tinh hải trong tinh không vô ngần trong Nê Hoàn Cung của Thôi Hằng kia đã hoàn toàn trở nên chân thật.

Vùng tinh hải này đã có thể trực tiếp hiện ra ngoài ngoại giới, hoá thành một khu vực có đường kính vượt qua một trăm ngàn năm ánh sáng, nắm giữ hơn hai trăm tỉ viên hằng tinh.

Thân thể và pháp lực của hắn cũng thăng hoa đến cực điểm, nhanh chóng trở nên mạnh mẽ, rất nhanh có uy năng tương đương với tổng quy mô và kích thước của một vùng tinh hải.

Cũng có nghĩa là Thôi Hằng bây giờ, trong lúc giờ tay nhắc chận đều tương đương với mấy trăm tỉ viên hằng tinh đang biểu dương uy năng, giống như là một phương tinh hải đang toàn diện bùng nổ năng lượng ẩn chứa bên trong.

Điều này đối với một sinh mạng thể tồn tại độc lập mà nói, tuyệt đối có thể xưng là sức mạnh cực kỳ khủng bố.

Bây giờ chỉ cần Thôi Hằng nguyện ý, tùy thời đều có thể đem một cái tinh hải hoàn toàn phá vỡ, càn quét là huỷ diệt, chỉ cần chịu tồn thời gian, hắn thậm chí có thể huỷ diệt toàn bộ Đại Diễn Thánh Địa.

Tương ứng với uy năng, cường độ thân thể cùng tuổi thọ cũng có tăng trưởng.

Khi ở Hoá Thần trung kỳ trước đây, nếu mà gặp phải tinh hải nổ tung, hơn nữa nếu toàn bộ năng lượng đều tập trung trên người hắn mà nói, thân thể vẫn sẽ bị huỷ diệt.

Bây giờ thì không còn là như vậy.

Tuổi thọ cũng tăng lên trên diện rộng, đạt tới trình độ mười triệu năm.

Đương nhiên, Nguyên Thần của Hoá Thần kỳ là bất diệt, vạn kiếp bất diệt, ý nghĩa của tuổi thọ thân thể đã rất nhỏ.

“Hoá Thần hậu kỳ, cuối cùng đã tới.” Thôi Hằng nhẹ nhắm hai mắt lại, thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Cùng lúc đó, hắn cảm giác tinh không vô ngần bên trong khiếu huyệt trong Nê Hoàn Cung của mình không còn tự động

khuêch trương, tu vi cảnh giới của hãh cũng sẽ không lại tự động tăng lên.

Điều này ý nghĩa phương thức tu luyện từ Hoá Thần sơ kỳ đến Hoá Thân trung kỳ đã không thể tiếp tục nữa.

Sau đó, phải có con đường mới,

Là con đường bước lên Hoá Thần đỉnh phong.

Có lẽ.

Cũng là con đường bước lên Phản Hư kỳ.

Chương 954: Trong nháy mắt khai thiên tích địa, đi đi lại lại mà chòm sao dập tắt (1)

“Đến cảnh giới này, nói theo một ý nghĩa nào đó, ta đã có thể làm Sáng Thế Thần.”

Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng.

Ngay sau đó, hắn nâng tay phải lên, vận chuyển pháp lực, nhẹ nhàng nhấn một cái vào hư không.

Một khối không gian to bằng móng tay tức thì liền hoá thành một vùng hỗn độn tối tăm, tất cả vật chất, pháp tắc và đại đạo đều bị nghiền nát trộn, thành trạng thái nguyên thủy nhất.

Nó giống như là một viên quả cầu nhỏ, lẳng lẳng lơ lơ giữa không trung, hết sức tầm thường, nhưng lại có khả năng kéo dài vô hạn.

Sau đó, Thôi Hằng đem một ít vật chất và bụi trần của pháp tắc lưu lại trong đoàn hỗn độn nhỏ này ngưng luyện lại, hoá thành một tên tráng hán ngủ say.

Đồng thời hắn lại dùng pháp lực hội tụ một phần lực lượng hỗn độn, ngưng tụ thành một thanh búa lớn.

Chỉ chốc lát sau, Thôi Hằng bỗng nhiên trầm giọng nói: ” Mở !”

Vừa dứt lời, tráng hán ngủ say trong đoàn hỗn độn nhỏ này tức thì mở mắt.

Hắn đầu tiên là mờ mịt mà nhìn chung quanh một chút, lại đưa ánh mắt nhìn về phía thanh búa lớn này.

Trong chỗ u minh dường như có lực lượng kỳ dị gì đang điều khiển hắn, khiến cho hắn đưa hai tay ra, nắm lấy cây búa lớn này, cũng giờ cao qua đỉnh đầu.

Hắn không biết mình là ai, cũng không biết mình tại sao phải làm như vậy.

Chỉ biết mình hẳn là nên làm như vậy.

Vì vậy, hắn không tự chủ được phát ra âm thanh thứ nhất trong vùng hỗn độn này, cũng là âm thanh duy nhất.

” Mở !”

Cùng lúc đó, búa lớn trong tay theo đó bổ ầm xuống.

Sức mạnh huyền diệu thuận theo quỹ đạo búa lớn chém ra mà phóng ra, trong nháy mắt liền đem mảnh hỗn độn tối tăm này chia làm hai bộ phận thanh trọc rõ ràng.

Ngay sau đó, khí thanh bay lên cao, khí trọc trầm xuống dưới.

Thanh khí dần dần ngưng kết thành bầu trời, trọc khí dần dần ngưng kết thành đại địa, tráng hán đầu đội trời, chân đạp đất, đem cái thiên địa sơ khai này phân ra, cho đến khi vững chắc.

Cuối cùng, thiên địa vững chắc, tráng hán cũng đã tiêu hao hết tất cả sức mạnh, các bộ phận thận thể hán hoá thành núi đồi sông lớn, trời trăng ông sao, thậm chí là sinh linh vạn vật, khiến cho mảnh thiên địa này trở thành một thế giới sinh cơ bừng bừng.

Mà hết thảy những thứ này chỉ phát sinh ở trong lòng bàn tay Thôi Hằng.

Phát sinh ở trong đoàn hỗn độn do cái không gian to bằng móng tay vỡ vụn mà thành, cũng chỉ có phát sinh ở trong thời gian không đến mười lăm phút đồng hồ.

“Đạo của vùng thế giới này, chính là ý chí của ta, sinh linh trong đó có thể đạt tới cực hạn là Hoá Thần trung kỳ.” Mặt Thôi Hằng nhìn xuống tình huống vùng thiên địa này, lầm bầm nói “Hết thảy trong đó đều bị ta không chế.”

Vào giờ phút này, hán thật sự có một loại cảm giác mình có thể không chế hết thảy, điều khiến hết thảy.

Cảm giác như thế thật là khiến người ta say mê.

Chẳng qua bây giờ ý chí của Thôi Hằng đã sớm kiên định, cũng không phải dễ dàng mà trầm mê vào.

Hán lại nhìn một chút phương thiên địa mới sinh ra này, tiện tay xoa một cái, liền đem nó trả lại trạng thái hỗn độn như cũ, sau đó lại khiến nó trở lại thành không gian bình thường lúc ban đầu.

Liền giống như cái phương thiên địa mới vừa rồi kia chưa từng ra đời vậy.

Sau đó, thân hình của hán nhoáng một cái, trong nháy mắt liền vượt qua hư không xa xôi, đi tới trong một vùng tinh hải to lớn.

Đường kính của vùng tinh hải này là 150 ngàn năm ánh sáng, số lượng hằng tinh vượt qua 200 tỷ, có 4 cái cánh tay xoắn ốc, kích thước và quy mô hơi nhỏ hơn so với tinh hải đĩa thiên hà mà khi trước Thôi Hằng ở.

Ở trong vùng tinh hải này cũng có ngôi sao sinh mạng cùng văn minh đêm không hết.

Dương nhiên, càng nhiều hơn vẫn là nơi không có sinh mệnh.

Lúc này, Thôi Hằng chính là đứng ở chỗ hạch tâm nhất vùng tinh hải này.

Nơi này là một quả cầu ánh sáng vô cùng to lớn, số lượng hằng tinh tụ tập vượt qua chục tỷ, vùng chính giữa nhất là một cái hố đen không lồ, cắn nuốt hết thảy vật chất và cả pháp tắc.

Ở trong hoàn cảnh như vậy, vốn là sẽ không có sinh mệnh xuất hiện, Thôi Hằng lại như nhân nhã đạo chơi mà đi lại ở nơi này, bất kỳ lực lượng nào ở nơi này đều không cách nào tạo thành ảnh hưởng gì cho hắn.

Mà theo hắn đi, tinh thể chung quanh cũng theo đó thay đổi.

Nếu như có thể có người ở trong vũ trụ hư không dõi mắt nhìn xuống vùng tinh hải to lớn này, liền có thể thấy, quả cầu ánh sáng lớn trung ương nhất của vùng đất này đang nhanh chóng trở nên âm đạm.

Bởi vì, mỗi khi Thôi Hằng đi một bước, thì có hơn mười triệu viên hằng tinh bị dập tắt.

Chờ đến khi hắn đi tới chỗ hố đen hạch tâm nhất, toàn bộ tinh hải đã trở nên cực kỳ tối tăm, thậm chí đều đã không đủ để gọi là tinh hải, mà chỉ là từng cái tiểu tinh hệ cách nhau khá xa mà thôi.

Những thứ còn dư lại này, đều là tiểu tinh hệ có sinh mạng.

Nói cách khác, mới vừa rồi thôi, Thôi Hằng đã dùng pháp lực của mình đem hằng tinh không có ngôi sao sinh mạng bám vào trong tinh hải này đều dập tắt sạch.

Toàn bộ tinh hải không sai biệt lắm coi như là biến mất.

Chẳng qua, những ngôi sao sinh mạng kia lại cũng không có chịu bất kỳ ảnh hưởng thực tế.

Hết thảy mọi thứ cần để duy trì cho chúng nó vận hành bình thường đều bị Thôi Hằng dùng pháp lực thay thế.

Chương 955: Trong nháy mắt khai thiên tích địa, đi đi lại lại mà chòm sao dập tắt (2)

Chờ sau khi trôi qua một đoạn thời gian không tính là ngắn, sinh linh trên một ít ngôi sao sinh mệnh có lẽ sẽ có một đêm phát hiện ra rằng ánh sao trên bầu trời đêm đột nhiên biến mất.

Đương nhiên, cũng có một phần nhỏ cường giả có thể hành tẩu trong tinh không vũ trụ phát hiện dị thường.

Thậm chí những người này đang trơ mắt nhìn hành tinh cách mình không xa bỗng nhiên dập tắt.

Cảnh tượng như vậy đã vượt ra khỏi phạm vi nhận thức của bọn họ, không ít người bị dọa sợ đến muốn nứt tim gan, kinh hãi muốn chết, còn tưởng rằng sắp có đại kiếp gì phủ xuống.

Lúc này, Thôi Hằng đứng ở cạnh hồ đen hạch tâm tinh hải, cảm thụ pháp lực gần như sôi trào trong cơ thể mình, nội tâm có một loại cảm giác sung sướng nói không nên lời.

Vì đem tinh hải này duy trì thành trạng thái lúc này, hắn đã vận dụng bảy phần mười pháp lực của mình.

Loại cảm giác tận tình thả ra lực lượng của chính mình này là cực kỳ sáng khoái.

Sau đó, hắn lại dùng pháp lực đem những hăng tinh bị dập tắt kia khôi phục trạng thái ban đầu, toàn bộ tinh hải đều cũng khôi phục thành trạng thái lúc đầu.

Thật giống như chưa từng xảy ra chuyện gì vậy.

“ Từ thử nghiệm mới vừa rồi đến xem, sau khi ta đột phá đến Hoá Thần hậu kỳ, đã có lực lượng đủ để phá hủy một vùng tinh hải.” Trong lòng Thôi Hằng hơi có mấy phần cảm khái.

Nếu như lúc trước có người nói cho hắn biết có thể tu luyện tới loại trình độ này, hắn sẽ rất khó tin.

Dù sao, một vùng tinh hải thật sự là quá to lớn.

Con người làm sao có thể tu luyện đến trình độ biến thái như thế?

Nhưng sau khi hắn chân chính đạt tới cảnh giới này, có loại tầng thứ sức mạnh này.

Mặc dù trong lòng vẫn rất cảm khái, cũng có vài phân kích động, nhưng nếu tĩnh tâm suy nghĩ kỹ một chút, thì cảm thấy dường như thực lực như vậy cũng chỉ là thường thôi.

Đặt ở bên dưới tiêu chuẩn vũ trụ, chỉ là một cái tinh hải thì đã là gì chứ?

Vẫn chẳng qua chỉ là hạt thóc trong biển mà thôi.

Có thể vẫn còn không tính là gì.

“Vẫn không thể thả lỏng a.” Trong lòng Thôi Hằng dặn dò chính mình một câu, thầm nói ” Hoá Thân hậu kỳ quả thật đã không yếu, nhưng so sánh với toàn bộ vũ trụ thì vẫn quá mức nhỏ bé.”

“Dù là không so sánh cùng vũ trụ, chỉ so sánh cùng cụm thiên hà, cũng kém quá xa. Con đường tu luyện dài dằng dẳng, đường phía trước còn xa xôi lắm, phải tiếp tục tiến về phía trước a.”

“Tiếp đó, chính là phải nghiên cứu xem làm như thế nào để bước lên Hoá Thân đỉnh phong, cùng với phải làm như thế nào để đột phá đến Phản Hư kỳ. Chẳng qua, trước lúc đó vẫn là phải xử lý một ít chuyện.”

Lúc trước dị tượng hấn triển hiện ra khi đột phá quá không lồ, ảnh hưởng cũng là cực lớn.

Tóm lại là phải xử lý xong.

Nghĩ tới đây, thân hình Thôi Hằng liền thoát một cái liên biến mất trong vùng tinh hải này.

Trong nháy mắt vượt qua hư không mịt mờ, quay trở về Đại Diễn Tinh.

...

Ở sau khi Thôi Hằng kết thúc đột phá, dị tượng khi trước cũng đã biến mất không thấy gì nữa.

Đám người Chung Tiên Duyên, Sở Hàn, Trương Phong Thiên, Ngô Khải đều đi tới Thiên Kỳ Phủ, muốn bái kiến Thôi Hằng.

Sau đó cũng có không ít Thái Cổ Vương giả nghe tin mà tới.

Đều là muốn biểu đạt lòng cảm kích của chính mình đối với Thôi Hằng.

Dù sao, dị tượng đột phá khi trước, khiến cho bọn họ được rất nhiều ích lợi.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là một cái cơ, phần lớn đều là muốn nhận cơ hội này cùng Thôi Hằng tiếp xúc một chút, có

lẽ có thể kết thân, gần gũi với Thôi Hằng hơn.

Đây chính là một vị tồn tại cường đại đến không tưởng tượng nổi, thậm chí có thể đã vượt qua tuyệt đỉnh Chân Tiên trong truyền thuyết.

Không có ai sẽ bỏ qua cơ hội làm quen với tồn tại bậc này.

Trong đó người tâm tình thấp thỏm nhất chính là Sở Hàn, còn nhớ lúc trước lời Thôi Hằng nói với hắn.

Trong ba trăm năm này hắn một mực cố gắng nghĩ lại tận tấc liên quan tới tiên thổ, nhưng vẫn luôn không có tiến triển gì, hoàn toàn chưa nhớ lại điều gì hữu dụng.

Mặc dù ban đầu Thôi Hằng nói là sau khi đến tiên thổ mới xem hắn có thể nhớ lại hay không, nhưng bây giờ thời gian đã qua ba trăm năm, ai cũng không chắc được ý tưởng của vị Thượng Tiên này có biến hoá hay không.

Nhỡ như qua ba trăm năm mình vẫn không nhớ lại được gì, coi như đến tiên thổ cũng không có ích lợi gì, trực tiếp giết chết chính mình thì sao?

Điều này cũng không phải là không thể xảy ra.

Trong lòng Chung Tiên Duyên cũng có chút thấp thỏm.

Khi hắn tỉnh ngộ ra rằng Thôi Hằng chính là Cổ Tiên hắn gặp, liền vẫn luôn muốn bái kiến Thôi Hằng, nhưng trong vòng ba trăm năm trước Thôi Hằng vẫn luôn bế quan, cũng không có cơ hội.

Bây giờ đã đột phá hoàn thành, bế quan cũng đã kết thúc, có thể bái kiến, nhưng trong lòng hắn lại có chút lo lắng.

Sợ Thôi Hằng sẽ trừng phạt hắn, thậm chí thanh lý môn hộ.

Dù sao, một ít chuyện lúc trước hắn làm tuyệt đối không tính là chính đạo gì.

Hai người của Thái Cực Giáo thì thuần túy hơn nhiều.

Bọn họ đã sớm đối với Thôi Hằng bày tỏ thần phục, lần này tới chính là vì chúc mừng Thôi Hằng, đồng thời tiếp tục tỏ rõ thái độ của mình.

Vì thế bọn họ còn cố ý mang Cổ Tiên chí bảo truyền thừa của nhà mình đến, định đưa cho Thôi Hằng nghiên cứu.

Chỉ chốc lát sau, Đường Viễn Sơn liền từ bên trong Thiên Kỳ Phủ đi ra.

Mặc dù bây giờ hắn đã đột phá đến Huyền Hải cảnh đệ nhị trọng, nhưng cảnh giới như vậy, nếu là lúc trước cũng sẽ không bị Chung Tiên Duyên và Sở Hàn coi ra gì, coi như là

hai người của Thái Cực Giáo cũng sẽ không đề ý đến võ giả cảnh giới như vậy.

Nhưng bây giờ thì khác rồi.

Đường Viễn Sợn vừa ra tới, mấy người bọn hắn liền vội rít hạnh lễ, thái độ hết sức cung kính, hơn nữa còn sợ chậm trễ tiến tới hỏi.

“Đường trưởng lão, Thôi Thượng Tiên bên đó như thế nào, có chỉ thị gì không vậy?”

“Đường trưởng lão, lúc trước Thôi Thượng Tiên đã thông báo cho ta một ít chuyện, lần này ta là cố ý tới bái kiến.”

“Đường trưởng lão, chúng ta...”

Chương 956: Trong nháy mắt khai thiên tích địa, đi đi lại lại mà chòm sao dập tắt (3)

Đường Viễn Sơn nhìn một đám người lúc trước mắt cao hơn đầu này, trong lòng cảm khái rất nhiều.

Ngày trước hẳn ngay cả tư cách được những người này nhìn thẳng cũng không có.

Nhưng bây giờ là quang cảnh như vậy.

Chẳng qua, hẳn cũng rất rõ ràng, những người này cung kính là vì Thôi Hằng, cũng không phải là vì hắn.

Đầu óc của Đường Viễn Sơn rất thanh tỉnh, đôi mắt với mọi người đang vờn vờ, hắn hơi lùi mấy bước về sau, ánh mắt quét qua trên người từng người, cuối cùng mỉm cười nói: “Sở Hàn, Thôi Thượng Tiên gọi người qua.”

Sau đó, hắn hướng mấy người còn lại nói: “Mấy vị trước tiên không nên vội, Thôi Thượng Tiên đã nói, trước khi hắn rời Đại Diện Thánh Địa, cũng sẽ gặp mặt các ngươi, xin bình tĩnh chờ sắp xếp là được rồi.”

Nói xong những lời này rồi, trong lòng Sở Hàn liền có chút luống cuống, sợ mình sau khi bị gọi tới gặp cũng sẽ không về được.

Chung Tiên Duyên thì là lặng lẽ thở phào một hơi, coi bộ bây giờ chính mình hẳn là sẽ không bị thanh lý.

Trương Phong Thiên cùng Ngô Khải nhưng là rất là kích động.

Đối với bọn hắn mà nói, có thể được Thôi Hằng tự mình triệu kiến đã là chuyện vô cùng may mắn.

Mọi người rồi rít hướng Đường Viễn Sơn nói cảm ơn.

Sau đó Sở Hàn liền đi theo Đường Viễn Sơn đi vào, rất nhanh đi tới sân nhỏ Thôi Hằng bế quan.

Lúc này, Thôi Hằng đang ngồi xếp bằng dưới một gốc cây, hai mắt hơi khép, dáng vẻ trạng nghiêm, nhận ra được Sở Hàn đến, liền chậm rãi mở hai mắt ra, trầm giọng hỏi: “Đã chuẩn bị sẵn sàng rồi chứ?”

“Hồi bẩm thượng tiên, đã làm tốt chuẩn bị, tùy thời có thể đi theo ngài đi tinh hải địa thiên hà.” Sở Hàn vội vàng trả lời, cúi đầu, thái độ một mực cung kính.

“Vậy là được rồi, hy vọng đến khi đó người có thể nhớ lại một ít chuyện, nếu không...” Thôi Hằng nhàn nhạt cười một tiếng, không có nói câu sau đã đôi đề tài hỏi, “Tam Tôn Giáo có liên lạc với người không?”

“Có, từng có liên lạc.” Sở Hàn gật đầu nói ” Hai trăm năm trước, một tên sứ giả hầu hạ cấp Chân Tiên truyền tin tới, hỏi tình trạng gần đây của ta, còn cho ta biết năm trăm năm sau sẽ tổ chức một buổi hội nghị trọng yếu, ừ, bây giờ là ba trăm năm sau.”

“Hội nghị?” Thôi Hằng nghe vậy có chút hăng hái mà cười nói “Vậy người phải nhớ kỹ, đến lúc đó tham gia, xem có hay không có thể thu được một chút tin tức liên quan tới hung thủ thuần huyết.”

“Vâng, Thượng Tiên,” Sở Hàn vội vàng đáp ứng, nội tâm lại có vài phần hưng phấn, rất là vui mừng, chỉ cần mình còn chỗ hữu dụng, thì có thể còn sống a.

“Đi đi.” Thôi Hằng khoát tay một cái, mỉm cười nói “Chờ khi đi tinh hải đĩa thiên hà, ta sẽ gọi người.”

Hắn nhìn thấu suy nghĩ trong lòng Sở Hàn, nhưng cũng không để ý chút nào.

Chỉ là công cụ giúp việc, có thể dùng được liền dùng.

Sau đó, Thôi Hằng liền tiến vào bên trong Động thiên Đạo cung.

Ở trước khi trở lại tinh hải đĩa thiên hà đi vùng tiên thổ kia, hắn muốn chắc chắn đường hướng tu luyện kế tiếp, phải như thế nào mới có thể đột phá đến Hóa Thần kỳ đỉnh phong.

Đây là chuyện cực kỳ quan trọng.

Từ quá trình tu luyện của Nguyên Anh kỳ tới xem, cái đường hướng tu luyện này có thể cùng con đường Phản Hư kế tiếp có liên quan.

Chẳng qua, ban đầu khi hắn bước lên con đường Hóa Thần, quá trình tu luyện từ Nguyên Anh hậu kỳ đến Nguyên Anh đỉnh phong cũng không có khác trước quá nhiều.

Nhưng bây giờ sau khi hắn đột phá đến Hoá Thần hậu kỳ, tu vi cảnh giới đã không còn tự động tăng lên, liên ý nghĩa hắn không thể lại tiếp tục dùng phương thức tu luyện khi trước.

Đơn thuần tiến hành giao lưu cùng cái thế giới này, đã không cách nào lại tăng lên tu vi cảnh giới của hắn.

Phải làm ra điều chỉnh mới được.

Cho dù cái đường hướng tu luyện điều chỉnh này không phải con đường Phản Hư chân chính.

Hơn phân nửa cũng là có quan hệ.

“Hoá Thần đến Phán Hư hẳn là khó khăn hơn nhiều so với Nguyên Anh đến Hoá Thần, từ Hoá Thần hậu kỳ bắt đầu đi con đường Phán Hư, hoặc là đem con đường này chia làm hai đoạn, phân biệt đặt ở Hoá Thần hậu kỳ cùng Hoá Thần đỉnh phong, đúng là tương đối hợp lý.”

Trong lòng Thôi Hằng thầm suy đoán.

Chẳng qua, cụ thể là như thế nào vẫn là phải nhìn một chút xem trong 《Tiên pháp trung cấp》 có miêu tả hay không.

Vì vậy, hắn trực tiếp hạ chỉ thị cho hệ thống.

“Hội đoái thời gian đọc 《Tiên pháp trung cấp. Từ nhập môn đến thăng thiên 》 !”

Chương 957: Luyện giả thành thật, không chỗ nào không có mặt (1)

Quyển sách nhỏ ghi chép lại “Trung cấp tiên pháp - Từ nhập môn đến thăng thiên” xuất hiện trong tay Thôi Hằng.

Hắn quen tay lật đến nửa sau quyển sách.

Hóa Thân thiên.

[... Khi đạt tới Hóa Thân hậu kỳ, chúng tỏ đã tiến vào giai đoạn giao thoa hoàn toàn với thế giới này, cũng hiểu rõ bản chất của thế giới này.]

[Nhưng nếu chỉ đơn giản là giao thoa với thế giới thì không thể vươn tới đỉnh cao của cảnh giới, càng không thể nhìn thấy sự ảo diệu của Phản Hư. Chỉ khi luyện giả thành thật thì mới có thể chạm đến đỉnh cao của Hóa Thân, cũng dòm ngó tới ảo diệu của Phản Hư.]

[Nếu muốn Phản Hư, trước tiên phải thành thật.]

Sau khi đọc xong đoạn giải nghĩa, Thôi Hằng lặng thinh hồi lâu.

Đoạn giải nghĩa trong quyển trung cấp tiên pháp đọc kiểu gì cũng rất mơ hồ.

Nếu muốn Phản Hư thì trước tiên phải thành thật!

Luyện giả thành thật là sao?

Đối với câu nói này, Thôi Hằng không có chút manh mối nào mà chỉ có nghi hoặc bất tận.

Với cảnh giới và tu vi bây giờ của hắn, hắn có thể dễ dàng làm được hư không tạo vật, để cho hư ảo hạ xuống thực tế, thậm chí là biến không thành có, tất cả đều dễ như trở bàn tay.

Đáng lẽ việc luyện giả thành thật không tính là khó với hắn mới đúng.

Tuy nhiên nếu liên hệ giữa việc luyện giả thành thật và Phản Hư thì mọi chuyện lại không đơn giản như vậy, chắc chắn phải có ý nghĩa nào đó sâu xa hơn.

Có điều thế nào là thật, thế nào là giả?

“Xem ra vẫn phải sử dụng công năng giải thích ý nghĩa từ đơn của hệ thống.” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng.

Sau khi gói hệ thống được thăng cấp, nó có thêm một công năng nữa là giải thích ý nghĩa từ đơn. Hắn có thể chọn một từ

trọng “Trung cấp tiên pháp - Từ nhập môn đến thăng thiên” là đối tượng đề được giải nghĩa một cách kỹ càng cẩn thận.

Công năng này sẽ giảm bớt rất nhiều khó khăn trong quá trình thăm dò phương hướng tu luyện của hần.

Suy chọ cùng, từ lúc bắt đầu, bộ tiên pháp mà hệ thống tặng cho hần luôn miêu tả những vấn đề quan trọng một cách mơ hồ.

Chỉ có lý niệm cơ bản mà không có phương pháp tu luyện cụ thể.

Lần nào cũng bắt hần đích thân tìm hiểu và tự lĩnh ngộ.

Thế nên Thôi Hằng thẳng thừng đưa ra mệnh lệnh cho hệ thống.

“Nạp hai lần cơ hội sử dụng với công năng ‘Vé đọc’. Sử dụng công năng ‘Vé đọc’ và ‘giải thích ý nghĩa từ đơn’, giải nghĩa vấn đề ‘luyện giả thành thật’.”

[Xin chào ký chủ tôn quý! Ngài sử dụng công năng ‘giải thích ý nghĩa từ đơn,’ số lần được sử dụng phiếu đọc -2.]

[Số lần đọc của ngài chỉ còn 0 lần, mời ngài nạp phí kịp thời.]

[Ngài đã chọn từ đơn là ‘Luyện giả thành thật’, hiện tại bắt đầu giải thích.]

[Luyện giả thành thật: Thật giả chỉ là sự tồn tại tương đối, không giống chân thật chính là hư giả. Luyện giả thành thật nghĩa là biến hư giả khác chân thật thành chân thật, hợp quy về chính mình, chỉ ta là duy nhất.”

“Biến hư giả thành chân thật, hợp quy về chính mình, chỉ ta là duy nhất.”

Từ Hằng đọc phần giải nghĩa, lại lâm vào trầm tư, lẩm bẩm: “Phạm vi định nghĩa của chân thật và hư giả quá rộng. Nhưng nếu liên hệ với phân giải thích hợp quy về chính mình, chỉ ta là duy nhất thì có thể thu hẹp phạm vi, có lẽ phạm vi định ở ‘ta’ hay là ‘chính mình’?”

“Nếu suy luận theo cách này, khác với ta chân thật, chính là ta hư giả. Sau đó luyện ta hư giả thành chân thật, cuối cùng hợp quy về chính mình, tồn tại duy nhất?”

“Nếu vậy thì trước khi muốn làm rõ ý nghĩa của ta chân thật thì phải xác minh ý nghĩa của ta chân thật, từ đó mới có thể tạo được ta hư giả.”

“Phải cẩn thận, không được mạo hiểm... Đây là tính cách của ta. Hóa Thân hậu kỳ có thể diệt Tinh Hải... Đây là thực lực cảnh giới của ta. Vị Thượng Tiên được người tôn sùng, bị

người e ngại, bị người ghét bỏ ... Có thể nói đây là thân phận của ta.”

“Nếu nói một cách tương đối, Tiên Tôn hay Thượng Tiên làm việc lỗ mãng bất chấp hậu quả, bí quá làm liều... Tu vi cảnh giới thấp hơn Hóa Thân hậu kỳ... Không phải cao cao tại thượng ... Đây có được coi là tà hư giả không?”

“Nhưng ta phải làm sao thể hiện những thứ hư giả của ta ra bên ngoài, cũng phải làm sao luyện những hư giả của ta thành chân thực, cuối cùng quy tụ chúng về chính mình, đồng thời chỉ có ta là duy nhất?”

Nghĩ đến đây, hắn lại mắt nhắm mắt mở.

Cuối cùng Thôi Hằng lắc đầu, thầm nghĩ trong lòng: “Chỉ nghĩ trên lý thuyết suông như vậy thì khó mà nắm được con đường tu luyện một cách rõ ràng. Chẳng qua coi như là có phương hướng tu luyện, ta có thể thử.”

“Liệu ta hư giả có khác với ta chân thực. Vậy không thể để những người quen biết ở bên ta. Ta phải đến một hoàn cảnh xa lạ, tạo dựng ra một thân phận hư giả không giống với chân thực ...”

Nghĩ đến đây, hắn bỗng nhiên sững sốt, bất chợt ngẫm lại thời điểm lúc bản thân đang ở Nguyên Anh đỉnh phong thử nghiệm đột phá Hóa Thân kỳ.

Chương 958: Luyện giả thành thật, không chỗ nào không có mặt (2)

Trước đây, để được trải nghiệm bản thân tạo ra trật tự quy tắc một cách tốt nhất, hắn đã tạm thời vứt bỏ thân phận vốn có, sinh tồn trong trật tự quy tắc kia bằng một thân phận tương đối bình thường.

Trong quãng thời gian ba trăm năm, hắn đã sinh sống bằng cả thầy sáu thân phận. Hắn đã từng làm Tạo Vật Chủ, đã từng làm Chư Thánh Chi Vương, cũng đã từng làm Thánh Giả, thậm chí còn từng làm Nhân Tiên, đôi qua đôi lại giữa các thân phận.

Sau cùng, hắn sống tới cuối đời dưới thân phận Thôi Trường Sinh, được người bạn thân Giang Thái Vân chôn cất dưới nấm mộ.

Những thân phận này hoàn toàn khác với hắn chân thực, về cơ bản đều có thể nói là hắn hư giả.

Mặc dù lúc ấy hắn không dẫn thân vào con đường luyện giả thành thật, nhưng ma xui quỷ khiến lại đi theo phương hướng tương tự như nó.

Ngay giây phút hiểu ra vấn đề, Thôi Hằng đột nhiên cảm giác được thân thức của mình đang bắt đầu khuếch tán, thoát cái đã vượt qua mấy ngàn năm ánh sáng, quay về trong Tinh Hải đĩa thiên hà.

Từng luồng ánh sáng lần lượt hiện lên, theo thân thức quay về bản thể của hắn.

Dấu vết về quãng thời gian làm người bình thường của hắn vốn đã biến mất, không một ai nhớ đến sự tồn tại của thân phận đó, nó chỉ để lại một tia sáng cực kỳ le lói, bây giờ đã quay về theo thân thức.

Hắn đã từng là Thánh Giả mạng trong mình báu vật, thân phận này cũng không để lại nhiều vết tích, chẳng qua là sáng hơn thân phận người thường một chút, nay cũng đã quay về.

Các thân phận khác cũng tương tự như vậy.

Chỉ có một thân phận là khác biệt, đó là Thôi Trường Sinh.

Ánh sáng đại biểu cho thân phận của Thôi Trường Sinh là sáng nhất. Điều này chứng tỏ dấu vết mà thân phận này để lại là rõ ràng nhất.

Hơn một ngàn năm đằng đằng trôi qua, ngôi mộ mai táng hắn không hề biến mất mà còn trở thành một lăng mộ thật lớn,

đồng thời có người thường xuyên đên tề bái.

Những người này đều là đồ tử, đồ tôn của Giang Thái Vân.

Hằng năm, Giang Thái Vân đều đến thăm viếng lăng viên của Thôi Trường Sinh vào ngày giỗ của hắn, ngồi trước ngôi mộ một ngày một đêm, kể về tình hình đạo gần đây của mình và dự định trong tương lai.

“Thân phận được người khác công nhận, trải nghiệm được người khác khắc ghi thì dấu vết thân phận đó để lại càng đậm sâu. Phận hồi mà ta nhận lại càng nhiều hơn.” Thôi Hằng cảm nhận tất cả những phận hồi mà ánh sáng của các thân phận mang đến, đưa ra một kết luận.

“Hình như còn liên quan đến tu vi cảnh giới của con người, với thân phận Thôi Trường Sinh, phận hồi mà Giang Thái Vân mang lại mạnh mẽ hơn phận hồi của những đồ tử, đồ tôn của nàng. Hừm? Có thể cũng liên quan đến mức độ thân thiết của mối quan hệ.”

“Nếu vậy, địa điểm tu luyện tiếp theo thích hợp nhất với ta vẫn là thế giới Tiên Thô ở trung tâm Tinh Hải đĩa thiên hà. Những người ở đó có tu vi cảnh giới cao hơn ta, những phận hồi mà ta thu được càng mạnh hơn.”

Đây là dự định cuối cùng mà hắn chốt hạ cho con đường tu luyện sau này.

Tâm trạng hắn lập tức trở nên khoan khoái, cực kỳ thoải mái.

Tâm trạng sung sướng cũng khiến Thôi Hằng phát hiện ra sau khi mình thu nhận sáu tia sáng thân phận, hắn có thể sử dụng một ít khả năng và đặc thù mà trước kia hắn không có.

Tức thì, hắn khẽ động niệm, sáu thân phận đều hiện lên xung quanh hắn, trong đó có Thôi Trường Sinh. Mỗi thân phận đều hiện hữu như con người sống sờ sờ, tồn tại một cách chân thực, không hề hư giả.

Với lại, dù dò xét theo bất cứ phương diện phép tắc nào, Thôi Trường Sinh và sáu người đều không có mảy may liên hệ nào. Tất cả đều là những sự tồn tại độc lập.

Nhưng trên thực tế, bất cứ lúc nào Thôi Hằng cũng có thể biến một trong sáu thân phận này thành bản thể của mình.

Điều này đồng nghĩa với việc dù bản thể của hắn bị lực lượng của tầng diện quy tắc vũ trụ xóa bỏ, chỉ cần sáu người này chưa bị xóa bỏ thì hắn có thể sống lại trong sáu người này, sau đó ẩn náu một thời gian.

Lại có thêm cách bảo vệ tính mạng.

“Trình độ hiện tại mới chỉ là bắt đầu thôi.” Thôi Hằng tự nhủ trong lòng: “Nếu có một ngày, thân phận hư giả mà ta thu về có thể nhiều đến ngàn tỷ. Vậy ta có thể tồn tại ở vô vàn địa phương.”

“Trên lý thuyết mà nói, chỉ cần số lượng thân phận hư giả mà ta thu được đủ nhiều, luyện tất cả chúng thành chân thực, chỉ ta là duy nhất, ta có thể đồng thời xuất hiện ở bất kì góc ngách nào trong vũ trụ này, ta có ở khắp mọi nơi!”

“Cùng với đó, những thân phận này giống như hình chiếu hư giả của ta. Sau khi ta tu luyện thành công luyện giả thành thật, ta tùy thời có thể biến những hình chiếu hư giả này trở thành chính ta ‘thật’ bất cứ khi nào.”

“Đến lúc đó, cho dù có kẻ Hợp Đạo kỳ ra tay xóa bỏ bản thể của ta, chỉ cần vô vàn hình chiếu này không biến mất thì ra có thể tái sinh dưới bất kỳ hình ảnh nào.”

Cấp độ cảnh giới và thủ đoạn thân thông như này thật sự vô cùng huyền bí, khiến lòng người kích động.

Thôi Hằng khắp khởi chờ mong giai đoạn tu luyện tiếp theo.

“Đợi sau khi đến Tiên Thổ ở trung tâm của Tinh Hải đĩa thiên hà, trước tiên phải khiến Sở Hàn nhớ lại những thông tin liên quan đến Tiên Thổ. Sau khi nắm được tình hình cơ bản thì thả chọ hãn đi, kế tiếp ra sẽ đổi sang một thân phận hư giả, hành tẩu trong Tiên Thổ.”

Chương 959: Luyện giả thành thật, không chỗ nào không có mặt (3)

Trong Đại Diễn Tinh, Thôi Hằng không có nhiều chuyện cần giải quyết.

Vấn đề duy nhất cần xử lý là Chung Tiên Duyên mà thôi.

Mặc dù hẳn không thanh lý môn hộ Chung Tiên Duyên nhưng hẳn không có thiện cảm với người này.

Sở dĩ hẳn dặn dò Chung Tiên Duyên trước khi rời đi, đơn giản là bởi hẳn không muốn sau này người này lại làm xằng làm bậy.

Đỡ mắt công mai một lại phải quay về kiểm tra.

Quá phiền phức.

Thôi Hằng còn ngổ ý cảm ơn với Thiên Kỳ Phủ đã cho hẳn địa phương tu luyện lâu như vậy.

Người của Thái Cực giáo cũng được hẳn ban thưởng.

Có thể nói tất cả đều vui vẻ.

Về phía Chư Vương Thái Cổ thức tỉnh từ giấc ngủ say, Thôi Hằng cũng không bận tâm quá nhiều.

Mặc cho họ định cư ở thánh địa Đại Diễn này.

Chỉ cần không làm loạn, không giết chóc là được.

Sau khi xử lý xong những việc ở Đại Diễn Tinh, Thôi Hằng dẫn theo Sở Hàn rời đi, thoát cái đã vượt qua vô tận hư không.

Đi tới khu vực bên ngoài Tinh Hải đĩa thiên hà.

...

Quả thật tốc độ di chuyển ngang với sao trời này đã khiến Sở Hàn giật nảy mình. Lần đầu tiên hẳn kinh ngạc đến thế, thậm chí còn không dám tin vào hai mắt mình.

Nhanh quá!

Lẽ nào đây là bản lĩnh trên cả tuyệt đỉnh Chân Tiên ư?

Tinh Hải đĩa thiên hà ở bên ngoài thánh địa Đại Diễn.

Mà Đại Diễn Tinh thì ở chính giữa thánh địa Đại Diễn.

Ấy thế mà có người đủ khả năng sử dụng pháp thuật di chuyển để vượt qua khoảng cách xa xôi đến vậy.

Thật là không thể tin được.

Thật không thể tưởng tượng được.

Bây giờ, âm thanh của Thôi Hằng vang lên trong đầu Sở Hàn: “Thế nào, nhìn thấy ánh sáng tỏa ra từ Tiên Thổ ở chính giữa Tinh Hải đĩa thiên hà, có phải nhớ ra chuyện gì rồi không?”

“...” Sở Hàn nghe vậy chỉ im lặng, sau đó cười khỏ lắc đầu. Quả thật hẳn không nhớ ra được chuyện gì cả, ký ức của hắn đã bị xóa hết sạch.

Thấy thế, Thôi Hằng mỉm cười: “Không vội, trước tiên chúng ta đi đến bên ngoài khu vực trung tâm của Tinh Hải đĩa thiên hà, cảm nhận hơi thở của Tiên Thổ, nhớ lại ký ức.”

Song song với đó, hắn nhẹ nhàng phẩy tay, đưa Sở Hàn đến trung tâm vàng hào quang sáng ngời của Tinh Hải.

Nơi đó là vùng ngoại vi của ánh hào quang tỏa ra từ thế giới Tiên Thổ, chỉ cảm nhận được khí tức của Tiên Thổ mà không thể xâm nhập Tiên Thổ từ chỗ đó.

Ngay sau đó, Thôi Hằng khẽ nghiêng người, lập tức tiến vào bên trong Thiên Giới.

Thời gian hắn rời khỏi Thiên Giới không tính là lâu, chỉ vồn vện có mấy trăm năm, nhưng chỉ trong quãng thời gian mấy trăm năm này, Thiên Giới đã thay đổi hoàn toàn.

Lý Minh Quỳnh đã mở rộng quốc thổ Đại Chu ra hơn ba trăm thiên châu nữa, tu vi đạt đến trình độ tương đương với cảnh giới thứ mười một của Thiên Giới, thực lực cực kì mạnh mẽ.

Cảnh giới tu vi của Bùi Thanh Thu cũng đột phá vượt trội nhờ việc chiến đấu lâu dài, hiện tại chỉ yếu hơn Lý Minh Quỳnh một chút,

Thực lực như vậy ở Thiên Giới đủ để xưng làm kẻ mạnh đứng đầu.

Sau khi gặp họ, Thôi Hằng không nán lại lâu, chỉ kiểm tra xem quá trình tăng tiến tu vi của họ có lệch lạc hay không, sau đó rời khỏi Thiên Giới.

Vốn dĩ hắn còn muốn gặp Huệ Thế, song Huệ Thế muốn rèn luyện thực lực nên đã rời khỏi Thiên Giới, lang bạt ở tận Chư Thiên Vạn Giới, Vô Tận Tinh Không.

Đành hẹn gặp lần sau.

Ngay cả Hoàng Cân Lực Sĩ và đám người Lý Minh Thành, hắn cũng không cố ý đến gặp. Hắn có lời muốn nói hay mệnh lệnh nào cũng đều nhờ Lý Minh Quỳnh và Bùi Thanh Thu truyền đạt là được.

Sau khi xử lý xong xuôi, Thôi Hằng đến chỗ Sở Hàn.

Bấy giờ Sở Hàn đang ngẩn ngơ nhìn hào quang của thế giới Tiên Thô, giống như đang ngây người, những suy nghĩ trong đầu như thể đã ngừng lại.

Thôi Hằng có thể cảm nhận được thận hồn trong cơ thể Sở Hàn đang rung chuyển vặn vẹo như muốn thoát khỏi trời buộc.

Chẳng lẽ đây là quá trình bắt buộc phải trải qua khi nhớ lại những ký ức bị xóa bỏ?

“A!”

Đúng lúc này, bỗng nhiên Sở Hàn hoảng hốt hô lên, hai mắt trợn ngược.

Ngay sau đó, cơ thể hắn run lên bần bật như bị búng tỉnh khỏi giấc ngủ mộng mị, mặt mũi cắt không còn giọt máu, trắng bệch tột cùng.

Qua một hồi lâu, hắn mới bình tĩnh lại.

“Thế nào?” Thôi Hằng hỏi thử.

“Ta...” Sở Hàn hé miệng muốn nói lại thôi, cuối cùng thốt lên bằng giọng chua xót: “Ta chỉ nhớ được ít hình ảnh mơ hồ thì đã bị một lực lượng mạnh mẽ làm gián đoạn, chung quy không nhớ rõ lắm.”

“Đây là dấu hiệu tốt.” Thôi Hằng khẽ cười rồi tiếp tục đi về phía trước: “Đi nào.”

Cùng lúc đó, không gian xung quanh hắn vặn vẹo, đằng trước xuất hiện một cánh cửa không lồ mờ ảo. Chỉ cần bước qua cánh cửa này là tiến vào thế giới Tiên Thô.

“Đúng vậy.” Sở Hàn rũ mị mắt, gật đầu, cung kính đi theo sau Thôi Hằng, xuyên qua tầng tầng lớp lớp lá chắn, chẳng mấy chốc đã đến vùng trời đất bao la rộng lớn.

Mênh mông bát ngát, hơi thở cổ xưa thấm đượm tang thương, búa vây lấy của Sở Hàn, từ từ từ xưa tan sương mù trong đầu hắn.

Vốn dĩ hết thấy còn mơ hồ, bây giờ tất cả đều trở nên rõ ràng!

Sở Hàn vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ thốt lên.

“Thượng Tiên, ta nhớ ra rồi, ta nhớ ra tất cả rồi!”

Chương 960: Trong tiên thổ, các quốc gia giao đấu, chiến tranh liên tiếp (1)

Sau khi đi vào thế giới tiên thổ, Sở Hàn lập tức cảm thấy mình đang được tâm bô bởi một lực lượng không thể giải thích được.

Đồng thời, thần hồn của hắn cũng lặng lẽ xảy ra thay đổi, ký ức vốn bị xóa sạch nhanh chóng được khôi phục.

Điều này làm cho hắn cảm thấy vô cùng mừng rỡ.

Dù sao nếu không thể khôi phục ký ức, thì chỉ sợ vị Thượng Tiên này sẽ không cho mình một kết cục tốt.

May là cuối cùng cũng khôi phục.

“Ồ?” Nghe vậy, Thôi Hằng khẽ ồ lên một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Sở Hàn hơi đánh giá, sau đó nhẹ nhàng giơ tay lên, thiết lập kết giới che chắn xung quanh, cười nói: “Nói cho ta biết đi.”

“Dạ, thưa Thượng Tiên.” Sở Hàn vội vàng gật đầu nói: “Thế giới này là như vậy, vào rất lâu trước kia, sau khi tiên vực bị phá vỡ, có một mảnh vỡ to lớn rơi xuống bầu trời đây sao này, lúc đó nơi đây vẫn là một thánh địa.”

Hắn nói về nguồn gốc bắt đầu của thế giới tiên thổ, rồi từ từ kể về tình hình cơ bản ở đây.

Sau khi mảnh vỡ của tiên vực rơi xuống thánh địa này, nó bắt đầu điên cuồng hấp thu mọi thứ trong thánh địa này.

Cho dù là Tinh Hải hay là hư không, thậm chí tất cả pháp tắc đại đạo đều bị mảnh vụn tiên vực hấp thu và luyện hóa, cuối cùng trở thành một phần của thế giới tiên thổ.

Biểu hiện bên ngoài là thánh địa cổ này đã bắt đầu sụp đổ từ một niên đại xa xăm một cách khó lý giải.

Cuối cùng, khu vực thánh địa to như vậy đã biến mất, gần như toàn bộ Tinh Hải cũng biến mất theo không còn bóng dáng, chỉ còn lại Tinh Hải đĩa thiên hà và thế giới kỳ lạ ở trung tâm Tinh Hải.

Trên thực tế đây là kết quả của việc một mảnh vỡ của tiên vực hấp thu và luyện hóa thánh địa này.

Thế giới tiên thổ bây giờ đã được ra đời như vậy.

Tuy nhiên, lúc những mảnh vỡ của tiên vực hấp thu và tinh luyện thánh địa, chúng không giết chết các sinh linh trong đó, mà dung hợp tất cả các sinh linh của thánh địa vào chính mình,

vậy nên thế giới tiên thổ vẫn lưu giữ sự kế thừa và nên văn minh của thánh địa.

Đây cũng là nơi khởi nguồn của đại đa số mọi người trong thế giới tiên thổ.

Tất nhiên, quyền lực cao nhất và quyền lực trung tâm nhất thường do ít người nắm giữ.

Thế giới tiên thổ cũng có thổ dân.

Họ là người sống trong tiên vực, có được sự truyền thừa của tiên vực, nắm giữ bảo vật của tiên vực.

Tuy dân số ít nhất nhưng lại mạnh hơn người của thánh địa rất nhiều.

Những người sống trong tiên vực tự xưng là Tiên tộc rồi phân biệt mình với Nhân tộc trong Thánh Vực, họ cao cao tại thượng, tạo ra các quy tắc, thao túng quy tắc và vận dụng quy tắc.

Mới đầu Nhân tộc chỉ có thể thuận theo.

Về sau thực lực của Nhân tộc càng ngày càng mạnh, thậm chí còn xuất hiện cả một vị vua do Nhân tộc tôn lên, cuối cùng cũng có đủ thực lực để chống chọi với Tiên tộc.

Sau một thời gian dài đấu tranh, Tiên tộc không thể không thỏa hiệp, đưa ra một số quy tắc và quyền hạn cho Nhân tộc.

Từ đó về sau, Nhân tộc bắt đầu hoàn toàn trở dậy.

Hơn nữa, thời gian trôi qua, Nhân tộc dần chiếm hết tất cả mọi thứ trên vùng đất này, bài trừ Tiên tộc ra khỏi thế giới, làm cho họ chỉ có thể sinh sống trên hòn đảo nhỏ ở hải ngoại.

Sau đó vị vua do Nhân tộc tôn lên đã phân chia đất nước, chia vùng đất mênh mông này thành nhiều quốc gia do chính vua tự quản lý, nâng cao khả năng kiểm soát của Nhân tộc với vùng đất.

Cho đến ngày nay, vùng đất của thế giới tiên thổ đã hoàn toàn nằm dưới sự cai trị của Nhân tộc, các võ giả thiên tài từ các quốc gia cũng xuất hiện ùn ùn không dứt, cường giả xuất hiện tầng tầng lớp lớp.

Cho dù Tiên tộc vẫn như hổ rình mồi ở hải ngoại, thì cũng khó có thể tạo ra bất cứ mối đe dọa nào với Nhân tộc bây giờ.

Mà khi mồi đe dọa từ bên ngoài không tồn tại hoặc cực kỳ nhỏ, Nhân tộc thường rơi vào tình trạng đấu đá nội bộ, các quốc gia thường xuyên bùng nổ chiến tranh để tranh giành quyền sở hữu một mảnh đất.

Các quốc gia thường xuyên xảy ra tranh chấp, thậm chí còn xuất hiện tình trạng các quốc gia nhỏ trực tiếp bị các quốc gia lớn thôn tính.

“Đấu tranh giành quyền sở hữu đất đai?”

Nghe đến đây, biểu cảm trên mặt Thôi Hằng trở nên kì lạ, hắn cúi đầu nhìn xuống vùng đất có diện tích rộng lớn ở phía dưới, khẽ cười nói, “Vùng đất này có gì đặc biệt không, có phải là vì tài nguyên không?”

Vị vua của thế giới tiên thổ này có tu vi cảnh giới rất mạnh, ít nhất cũng đạt đến cảnh giới thứ sáu trong Chân giới.

Trong đó cường giả mạnh nhất thậm chí có thể đạt đến cảnh giới thứ bảy trong Chân giới.

Một số vị vua cấp bá chủ còn đạt đến cảnh giới thứ tám trong Chân giới, có thể nói là Chân Tiên.

Những cường giả ở cảnh giới này cần đất đai để làm gì?

Lẽ ra những tài nguyên vật chất có trong đất đai không có tác dụng gì với họ, vậy tại sao họ phải tranh giành quyền sở hữu đất đai với cái giá phải trả là tàn phá đất nước?

“Ta cũng không biết, bí mật của vùng đất được chứa đựng trong rất nhiều quốc tử do chính nhà vua làm ra và chỉ có nhà vua mới biết được.”

Sở Hàn lắc đầu nói, “Nhưng ta cũng từng nghe một vài lời đồn, nên có một vài suy đoán, có khả năng có liên quan đến tiên thổ khác.”

“Tiên thổ khác?” Nghe vậy, Thôi Hằng hơi nheo mắt lại, trầm ngâm nói: “Ý của ngươi là họ muốn câu thông với tiên thổ khác bằng cách chiếm nhiều đất hơn, thậm chí hấp thụ lực lượng của các tiên thổ khác để khiến bản thân trở nên mạnh mẽ hơn?”

“Vâng.” Đầu tiên Sở Hàn gật đầu, sau đó nói, “Lúc trước ta chỉ là một đại tướng thủ thành của Lương Quốc, không thể chạm đến những bí ẩn sâu xa, ta chỉ đoán dựa vào một số lời đồn đại mà thôi.”

“Đại tướng thủ thành cảnh giới thứ bảy trong Chân giới à?” Thôi Hằng nghe vậy nở nụ cười, ánh mắt nhìn về phía các thành phố không lồ rải rác như sao trên trời ở mặt đất, sau đó cảm thán, “Những người trong thế giới tiên thổ có thực lực rất mạnh mẽ, nhưng họ lại làm ra những chuyện như một xã hội người phàm.”

Chương 961: Trong tiên thổ, các quốc gia giao đấu, chiến tranh liên tiếp (2)

“Không dối gạt Thượng Tiên...” Sở Hàn cười rộ lên, thờ dài nói: “Thật ra trước khi tiếp xúc với Tam Tôn giáo, ta chưa bao giờ thấy đáng vẻ bên ngoài của người phạm trông như thế nào, càng không biết thực lực của mình ở bên ngoài có ý nghĩa như thế nào.”

“Sau khi tiếp xúc với Tam Tôn giáo, ta mới hiểu được thì ra bên ngoài là như thế này, thì ra thực lực của ta ở thế giới bên ngoài đã cực kỳ mạnh rồi, muốn thống trị một Tinh Hải là chuyện dễ như trở bàn tay...”

“Trong thế giới tiên thổ, việc kiểm soát thông tin với thế giới bên ngoài nghiêm ngặt như vậy sao?” Thôi Hằng nhíu mày, sau đó lại gật đầu, “Cũng bình thường, bên ngoài được bao bọc bởi một lớp hàng rào phòng thủ, những người bình thường không thể vào được. Những người ở đây cũng bị hạn chế ra ngoài à?”

“Đương nhiên là hạn chế ra ngoài.” Sở Hàn gật đầu, nói với Thôi Hằng, “Ngay cả những người tiếp xúc với những người từ thế giới bên ngoài sẽ bị xóa đi ký ức liên quan rồi đuổi ra ngoài. Ta đã bị đuổi khỏi đây như vậy đấy.”

“Chậc chậc.” Thôi Hằng lắc đầu cười nói, “Kiểm soát chặt chẽ như vậy, người ở đây sợ gì chứ? Nhưng khoan đừng đề cập đến những điều này nữa, nếu ta yêu cầu người khám phá những bí ẩn của vùng đất này, người cảm thấy người có thể làm được không?”

“Chỉ cần Thượng Tiên bảo ta thực hiện thì chắc chắn ta có thể làm được!” Sở Hàn nói như chém đinh chặt sắt, hẳn biết bây giờ mình cần phải cố hết sức bày ra sự hữu ích của mình, vậy thì mới có thể tăng cao tỷ lệ sống sót của mình.

“Được!” Thôi Hằng vung tay lên, lập tức ngưng tụ ra một tấm bùa bằng ngọc bích có khắc hoa văn hạn chế phức tạp, bay đến trước mặt Sở Hàn, “Tấm bùa này có thể bảo vệ người khỏi cái chết ba lần.”

“Đa tạ Thượng Tiên!” Sở Hàn mừng rỡ trong lòng, vội vàng giơ hai tay lên, cung kính nhận lấy tấm bùa ngọc, trình trọng nói: “Nhất định sẽ không phụ sứ mệnh!”

“Đi đi, ta chờ tin tức của người.” Thôi Hằng vẫy tay, cuối cùng lại dặn dò, “Có thể đề ý một vài người có tiếng như Hồng Vũ, còn có Chu Quân Thiên và Thái Hồng.”

Lúc trước ở Tinh Hải địa thiên hà, hắn đã đoán rằng có lẽ Hồng Phú Quý đã đi vào thế giới tiên thổ.

Nếu lần này đến đây, đúng lúc có thể tìm kiếm một chút tin tức về hắn.

Còn hai người Chụ Quân Thiên và Thái Hồng, rõ ràng họ biết được rất nhiều bí ẩn.

Hơn nữa dường như họ đang âm thầm lên kế hoạch bí mật gì đó.

Nếu có thể tìm được họ, có lẽ sẽ thu hoạch được rất nhiều tin tức, ít ra cũng có thể hiểu biết được nhiều tin tức của thế giới này hơn.

“Vâng! Thượng Tiên!” Sau khi cung kính hành lễ, Sở Hàn lập tức cáo từ rời đi, rất nhanh đã không thấy tăm hơi.

Thôi Hằng đứng trên đám mây một mình cúi đầu nhìn xuống vùng đất phía dưới, thâm nghĩ trong lòng: “Lần này đến thế giới tiên thổ, mục đích chủ yếu vẫn là vì tu hành của ta.”

“Ta cần phải xây dựng một thân phận giả khác với thân phận thật, để thân phận giả của ta được công nhận và ghi nhớ, rồi để lại những dấu vết chân thật và sâu sắc nhất trên thế giới này.”

“Mà chuyện làm người ta có thể khắc sâu trong tim chỉ đơn giản là giúp đỡ một tòa nhà sụp đổ rồi xoay chuyển tình thế trong lúc sụp đổ. Trên thế giới này, tất cả các quốc gia đang chiến đấu với nhau và chiến đấu thường xuyên, khiến cho các quốc gia nhỏ đang gặp nguy hiểm.”

“Đúng lúc là một cơ hội.”

...

Các quốc gia san sát nhau trên vùng đất ở thế giới tiên thổ, mỗi quốc gia đều xây dựng một bức tường thành cao ở biên giới.

Những bức tường thành đều được trang bị đại trận tuyệt thế, kết nối với thiên địa đại đạo, ẩn chứa lực lượng kỳ dị của quốc tỹ, dường như không thể tấn công từ chính diện, cũng không thể bay thẳng qua từ trên cao.

Tuy nhiên, sẽ xảy ra tình trạng sức mạnh của quốc tỹ yếu đi ở chỗ chuyên ngoặt của bức tường thành.

Đây là một bước đột phá rất rõ ràng.

Mỗi quốc gia sẽ xây dựng một cánh cổng ở chỗ chuyên ngoặt của bức tường thành và bố trí một trận pháp mạnh mẽ hơn.

Nhưng làm vậy vẫn chưa đủ để bù đắp cho sức phòng thủ yếu kém của khu vực này.

Cần phá những cường giả canh giữ vùng sát cổng thành, tự dùng sức lực của mình dung hợp với pháp trận cổng thành, mới có thể miễn cưỡng duy trì sức mạnh như lực phòng thủ của bức tường thành ở biên giới.

Bởi vậy, vùng sát cổng thành vẫn là mục tiêu hàng đầu khi các quốc gia đối địch phát động tấn công.

Mỗi cổng thành đều là một pháo đài then chốt để bảo vệ đất nước.

Ưu tiên hàng đầu!

Các cường giả bảo vệ vùng sát cổng thành đã tự ràng buộc mình với cổng thành.

Thành còn thì người còn, thành mất thì người chết.

...

Ở biên giới Trần Quốc, quân của Lương Quốc đang đứng xếp hàng ngoài Đại Thành Quan.

Đại Thành Quan là một cổng thành cực kỳ quan trọng.

Đây là cổng thành trung tâm của sáu cổng thành lân cận, nếu cổng thành này bị tàn phá thì sức mạnh phòng thủ của năm cổng thành còn lại sẽ giảm mạnh và trở nên dễ dàng bị tàn phá.

Bằng cách này, mấy chục vạn binh lính của Lương Quốc ở bên ngoài cổng thành sẽ có thể tiến quân thần tốc, thâm nhập vào sâu bên trong.

Hơn nữa những binh lính này cũng không phải người bình thường, người đều có thực lực rất mạnh, khi phối hợp với nhau tạo thành đại trận sẽ có thể triệt tiêu sức mạnh của quốc tỹ.

Việc phòng thủ cổng thành dựa vào sức mạnh của quốc tỹ và đại trận bảo vệ thành nhiều nhất.

Một khi đại trận bị phá, sức mạnh của quốc tỹ bị suy yếu, vùng sát cổng thành nhất định sẽ thất thủ!

Đến lúc đó, toàn bộ Trần Quốc sẽ rơi vào tay giặc, đất đai sẽ bị Lương Quốc thôn tóm, quốc tỹ sẽ bị luyện hóa, võ giả cao cấp cũng sẽ bị giết chết.

Chỉ còn lại những bá tánh bình thường, nhưng họ cũng sẽ dùng nhiều thủ đoạn để khiến những bá tánh này quên đi sự tồn tại của Trần Quốc, làm cho họ dần dần hòa nhập vào Lương Quốc và trở thành bá tánh của Lương Quốc.

Đến lúc ấy, Trần Quốc sẽ hoàn toàn biến mất.

Chương 962: Trong tiên thổ, các quốc gia giao đấu, chiến tranh liên tiếp (3)

Trong Đại Thành Quan.

Đại tướng thủ quan Đặng Hoài Nghĩa bước xuống từ tường thành với vẻ mặt thâm trầm như nước, đám thuộc hạ đang đợi bên dưới vội vàng chào hỏi.

“Đại tướng quân, sao rồi, chỉ huy cuộc tấn công thành lần này của Lương Quốc là ai? Chúng ta có bao nhiêu phân thắng?”

Nhiều vị tướng quân đều nhin không được bước lên hỏi thăm, vẻ mặt vô cùng nôn nóng.

Trong các trận chiến, thân thể cường giả không thể gây tổn thương cho sức mạnh của quốc tử, vậy nên họ chỉ phụ trách công kích đại trận.

Chỉ sau khi phá vỡ đại trận, sức mạnh của quốc tử mới có thể bị suy yếu thông qua sự hợp sức của các binh lính.

Vì vậy, thống soái công thành chiến là vô cùng quan trọng, chỉ cần có thể ngăn cản sự phá hủy đại trận của thống soái thì có thể bảo vệ được công thành.

Nhưng nếu đại trận bảo vệ thành bị phá hủy, vậy chỉ có thể liều mạng với địch.

Mà số lượng binh lính ở Đại Thành Quan không nhiều lắm, tài nguyên cũng tương đối khan hiếm, nên không thể tiến hành một cuộc chiến tiêu hao.

Chỉ cần cuộc chiến giữa binh lính bắt đầu, cuối cùng Đại Thành Quan chắc chắn sẽ bị phá vỡ.

Chính vì vậy mà nhiều tướng lĩnh vô cùng quan tâm đến người thống soái lãnh binh lần này của Lương Quốc là ai.

“Thống soái vẫn chưa xuất hiện, nhưng dựa theo quân hàm và cờ hiệu, có lẽ là thuộc hạ của Sở Phi Tiêu.” Vẻ mặt Đặng Hoài Nghĩa vô cùng trịnh trọng, gần từng chữ một nói ra cái tên này, có thể thấy được ông ta rất coi trọng con người này.

“Sở Phi Tiêu! Vậy mà lại là hắn!”

“Tướng quân nhà họ Sở ở Lương Quốc Sở Phi Tiêu, nghe nói hắn đã sớm đạt tới cảnh giới thứ sáu trong Chân giới.”

“Là tin cũ rồi, mấy năm trước hắn đã đột phá tới cảnh giới thứ bảy.”

“Cái gì?! Nghe đồn từ rất lâu về trước nhà họ Sở cũng từng có người đạt cảnh giới thứ bảy, nhưng đã biến mất từ lâu, không ngờ lại có một người khác xuất hiện.”

“Lần này chúng ta gặp nguy hiểm rồi. Mặc dù Đại Thành Quan đã từng ngăn lại cuộc tấn công của cường giả cảnh giới thứ bảy trong lịch sử, nhưng mà...”

...

...

“Câm mồm!” Cuối cùng Đặng Hoài Nghĩa không thể nhìn được nữa, quát chói tai một tiếng, ngay sau đó ánh mắt đảo qua mọi người, trầm giọng nói, “Chẳng lẽ các ngươi muốn bỏ thành mà chạy, hay là mở thành đầu hàng sao?”

“Không không, tướng quân, chúng ta tuyệt đối không có ý này.”

“Tướng quân hiểu lầm rồi, sống chết của thủ thành chúng ta đã trói chặt với công thành từ lâu, sao lại bỏ chạy được.”

Các tướng lĩnh liên tục lắc đầu.

“Nếu vậy thì chúng ta phải tìm cách bảo vệ thành, thay vì ở đây tăng bốc người khác rồi hủy hoại uy phong của mình.” Đặng Hoài Nghĩa hừ lạnh nói, “Cường giả cảnh giới thứ bảy quả thực rất khó giải quyết, nhưng chúng ta có đội hình phòng thủ và sức mạnh của quốc tỹ, chưa chắc chúng ta không thể đẩy lùi quân địch.”

...

Ngoài Đại Thành Quan là một mảnh đất hoang vắng, quân lính đông đúc đang xếp hàng ngay ngắn.

Chiều cao của họ rất đồng đều, tất cả đều cao khoảng ba mét, mặc áo giáp đen thật dày, trên tay cầm những ngọn giáo không lồ, dường như có thể xuyên thủng trời đất.

Thế nhưng tất cả đều là những cường giả cảnh giới thứ nhất trong Chân giới.

Nếu ở trong tinh không bên ngoài, mỗi người đều có thể trở thành đại năng chúa tể thống trị tinh vực, nhưng ở thế giới tiên thổ, họ chỉ có thể làm binh lính công thành.

Họ tụ tập lại với nhau, khiến bầu trời của tiên thổ trở nên đen kịt che lấp ánh sáng mặt trời, cứ như cho đến cuối trời đều là một vùng tăm tối, sát khí ngập trời.

Bên cạnh những quân lính còn có hàng ngàn hung thú hỗn huyết với nhiều chủng loại khác nhau, tất cả đều được thuần hóa và trở thành cỗ máy chiến tranh thuần túy.

Lúc này cho dù là quân lính hay là các loại hung thú hỗn huyết, đều nhìn lên không trung, chờ đợi chỉ huy của chúng lên tiếng.

Ầm vang!

Đúng lúc này, từng tiếng động lớn đột nhiên vang lên từ trên bầu trời, vòm trời đen kịt đột nhiên loé lên một tia sáng vàng.

Chín con thú khổng lồ hình rồng xuất hiện từ trên không trung trông rỗng, bay vút lên đám mây.

Mỗi con thú đều có thực lực tương đương với cảnh giới thứ sáu Chân Giới.

Trên người chúng được bao phủ bởi những sợi dây vàng, nối với một cỗ xe chiến to lớn phía sau, chậm rãi lái tới từ chóp đỉnh bầu trời.

Xung quanh chiếc xe chiến đấu toát ra khí tức hỗn loạn, uy áp vô tận bùng xuống, tiếng gầm rú của chiếc xe giống như muốn nghiền nát đất trời.

Tất cả những quân lính và tướng lĩnh Lương Quốc ở đây đều quỳ một gối xuống đất, vô cùng cung kính hành lễ hô to về phía không trung!

“Cung nghênh thần tướng Phi Tiêu!”

“Cung nghênh thần tướng Phi Tiêu!”

...

...

Tiếng hô chân động trời đất, làm cho mặt đất rung chuyển.

Đương nhiên tiếng hô cũng truyền vào trong Đại Thành Quan, làm cho vô số bá tánh hoảng sợ đứng ngơ không yên, binh lính và tướng sĩ thủ thành cũng trở nên căng thẳng.

Lúc này, một người trẻ tuổi đang ăn sáng trên đường nhìn lên bầu trời bên ngoài với nụ cười nhạt trên môi.

Chương 963: Người cho rằng mình là Hồng Vũ sao? (1)

Thôi Hằng đến Đại Thành quan này từ ba năm trước, đã hòa nhập với hoàn cảnh sống ở nơi này, cũng có quan hệ không tệ với hàng xóm.

Sở dĩ hắn chọn ở lại Đại Thành quan này là vì đã được nghe kể lại rất tỉ mỉ.

Tuy rằng lúc trước hắn đã hiểu được tình hình căn bản của phương thế giới tiên thổ này từ chỗ Sở Hàn, nhưng dù sao cũng là tình huống từ rất nhiều năm trước.

Thế cục bây giờ đã không giống như lúc Sở Hàn bị trục xuất khỏi phương tiên thổ này.

Trong miêu tả của Sở Hàn, trên mảnh đại địa này, quốc gia san sát, tất cả các quốc gia lớn nhỏ cũng trên mười vạn, nhưng hôm nay chỉ còn tồn tại chín quốc gia.

Trong đó có bảy siêu cường quốc là bá chủ, lãnh thổ quốc gia có thể nói là vô biên vô hạn, đã khó mà dùng được cách tính diện tích thông thường để tính được.

Quốc quân các nước này đã đạt đến đệ cửu cảnh của Chân giới, Đẳng Lâm đỉnh phong, chính là tuyệt đỉnh Chân Tiên, trọng thần đại tướng trong các nước cũng là các cường giả tới đệ thất cảnh, thậm chí đệ bát cảnh.

Thực lực quốc gia như vậy so với thời đại Sở Hàn còn ở, quả thực là một trời một vực.

Ngoại trừ bảy siêu cường quốc bá chủ này, còn có hai quốc gia thực lực rõ ràng yếu hơn rất nhiều, chỉ vì có vị trí địa lý tương đối đặc thù, hoặc là có quan hệ đặc thù, cho nên mới kéo dài hơi tàn đến tận bây giờ.

Trần quốc vừa hay có vị trí địa lý đặc thù.

Luận diện tích, toàn bộ lãnh thổ Trần quốc cũng không lớn được bằng nổi một quận trong quốc gia bá chủ, quốc quân cũng chỉ mới đến đệ thất cảnh của Chân giới mà thôi, bất kể là phương diện nào cũng vô cùng nhỏ yếu.

Theo lẽ thường, tiểu quốc gia thế này sớm nên bị bao phủ trong dòng chảy lịch sử, trở thành bộ phận của một quốc gia bá chủ, bị gọi là Trần quận hoặc Trần châu gì đó.

Nhưng vì nó giáp ranh với ba quốc gia bá chủ là Lương, Vệ, Ngô, nên vẫn tồn tại như một kỳ tích tới tận bây giờ.

Chỉ là những năm gần đây, thực lực Lương quốc không ngừng trở nên mạnh mẽ, trong vòng vạn năm, đã xuất hiện ba gã cường giả đệ bát cảnh của Chân giới, có người còn nói mình thu được một món chí bảo của Tiên Vực, thực lực có thể cực nhanh chóng thăng lên tuyệt đỉnh chân tiên.

Điều này khiến Lương quốc có khả năng ngăn chặn thực lực hai nước Vệ, Ngô.

Từ đó về sau, Lương quốc thường hay tập kích quấy rối biên cảnh Trần quốc, thậm chí còn nhiều lần ra vẻ muốn công thành, còn thử thăm dò xem hai nước Ngô, Vệ có định ra tay can thiệp hay không.

Mấy năm gần đây dò xét càng ngày càng rõ ràng, nhưng hai nước Vệ, Ngô cũng không có phản ứng gì.

Căn cứ vào tình huống thế này, sắp tới Lương quốc nhất định sẽ tổ chức xâm chiếm Trần quốc, phải công phá Trần quốc, chiếm đoạt mảnh đất này.

Đối với Thôi Hằng mà nói, đứng về phía Trần quốc, lật ngược thế cờ, chống thẳng tường thành đang đổ, đó là cách dễ nhất để mọi người ghi nhớ thân phận này của hắn.

Cũng đủ để khắc sâu dấu vết rằng hắn đã tồn tại.

Có lẽ, mặc dù rất nhiều năm đi qua rồi, nhưng vẫn được người đời truyền tụng lại.

Mà vị trí đặc thù của Đại Thành quan cũng là yếu tố quyết định, nếu Lương quốc muốn xâm chiếm Trần quốc, thì phải công phá Đại Thành quan đầu tiên.

Bởi vậy, sau một hồi suy xét kỹ càng, cuối cùng Thôi Hằng đã chọn ở lại đây, dùng thân phận một người bình thường để sinh sống, lẳng lặng chờ đợi.

Hắn vốn cho rằng mình còn phải đợi một khoảng thời gian không ngắn, có thể là năm mươi năm, cũng có thể là một trăm năm, thậm chí còn lâu hơn nữa.

Dù sao thì thọ mệnh của võ giả Chân giới rất dài, cho dù là năm mươi năm hay một trăm năm căn bản cũng không tính là gì cả.

Chỉ là không ngờ rằng kết quả lại ngoài dự liệu của hắn, đừng nói là năm mươi năm, giờ đến năm năm cũng không có, vừa mới ba năm trôi qua thôi, Lương quốc đã bắt đầu tiến hành xâm chiếm.

“Thống lĩnh mới tới này là đệ thất cảnh Chân giới, tu vi không kém Sở Hàn là bao, khí tức và lực lượng cũng cực kỳ tương tự, xem ra là từ một mạch mà ra.”

Anh mắt Thôi Hằng nhìn ra phía ngoài thành, xuyên qua tường thành có thể thấy được trạng thái bên trong quân doanh Lương quốc, tất cả quân lính đều trở nên vô cùng phấn khởi vì có một thông soái như vậy.

Khí huyết và lực lượng của những quân sĩ này hòa quyện lại với nhau, tạo thành khí thế cực kỳ cường đại, khiến thiên địa hơi bị rung động, vạn vật run rẩy sợ hãi.

Chẳng qua, chút động tĩnh ấy không đủ để hấp dẫn sự chú ý của Thôi Hằng, điều khiến hắn thật sự phải chăm chú quan sát là khí vận chi lực do những quân sĩ đó ngưng tụ ra.

Chính bởi vì nhiều quân sĩ tụ tập lại chung một chỗ, ngưng tụ ra nhiều khí vận chi lực, mới có thể đủ để làm cho quốc tử chi lực ngưng kết ở rìa bên trong thành bị suy yếu.

Dù sao, cái gọi là quốc tử chi lực, thực ra cũng là một biểu hiện của nhân đạo khí vận.

Đây là chuyện lúc Thôi Hằng tới trấn thủ Đại Thành quan này đã điều tra rõ ràng.

Quân lính công thành bản chất chính là nhân đạo khí vận chi lực đấu đá với nhau.

Chẳng qua là hóa trang thêm một tầng quốc tử chi khí mà thôi.

“Nhưng rốt cuộc mảnh đất này ẩn chứa bí mật gì?”

Chương 964: Người cho rằng mình là Hồng Vũ sao? (2)

Trong lòng Thôi Hằng vẫn cảm thấy nghi hoặc với lãnh thổ này, thâm nghĩ: “Ta cũng đã đi qua thủ độ của Trần quốc, cũng cầm ngọc tỳ xem xét tỉ mỉ rồi, không hề phát hiện ra có chỗ nào kì lạ.”

“Chẳng lẽ nhất định phải là quốc quân vận chuyển lực lượng trong quốc tỳ, mới có thể vạch trần bí mật của thần thổ địa ở đây, làm hiện ra công hiệu thần kỳ của thổ địa?”

“Ba năm, không biết Sở Hàn có manh mối gì không. Xong chuyện ở đây, đề hãn trở về phục mệnh, xem tiên độ hãn điều tra chuyện thổ địa huyền bí thế nào.”

“Nếu tiên độ hoàn thành không cao, cũng không cần phải hỗ trợ hãn, cũng sẽ không để hãn tiếp tục làm việc nữa, hoàn toàn bỏ đi hãn, chỉ chừa lại cho tình huống sau này cần điều tra tam tôn giáo.”

“Đương nhiên, nếu như tiên độ hoàn thành có thể chấp nhận được, đồng thời lấy được ít đầu mối hữu dụng, người này còn giữ lại dùng được một chút, mong rằng hãn có thể mang đến ít đầu mối về bí mật của thổ địa.”

“Chỉ là, đánh tan đại quân Lương quốc xong, hình như trực tiếp đi tìm quốc quân Trần quốc cũng là một biện pháp, còn có thể giảm bớt không ít phiền phức.”

Ừng ừng!

Vừa lúc đó, bên ngoài tường thành truyền đến từng tiếng nổ vang, đại địa trong thành hơi rung động, vô số dân chúng tỏ ra hoảng sợ, đều chạy vào trong nhà mình.

Nhân tộc trên phương thế giới tiên thổ này không khác lắm so với Thiên Giới, cũng là sau khi trưởng thành liền có được thực lực tương đương với tầng thứ Thiên Tiên.

Chỉ có điều, quy tắc áp chế trên thế giới tiên thổ này còn mạnh hơn Thiên giới, không gian cũng vững chắc hơn Thiên giới, thực lực tầng thứ Thiên Tiên căn bản cũng không có chỗ nào đặc biệt.

Lúc này, đôi mắt với thiên địa rung chuyển ghê gớm như vậy, đương nhiên đều cảm thấy hoảng sợ vô cùng, chỉ biết chạy trốn, hoàn toàn không tồn tại suy nghĩ muốn phản kháng.

Chỉ có cường giả đã tu luyện ở đây, đạt đến một tầng thứ nào đó trong Chân giới, mới dám đứng ở bên ngoài, ánh mắt kính hãi nhìn ra phía ngoài.

“Ghê tởm, lại là Lương quốc, lẽ nào đại quốc có thể bắt nạt tiểu quốc như vậy sao?” Trong đó có một người còn trẻ tuổi, Chân giới đệ nhất cảnh lộ ra vẻ phẫn nộ, cắn răng nghiến lợi nói.

Sau đó, trên người thanh niên này nổi lên một lớp giáp màu bạc trắng, trong tay cũng xuất hiện một cây trường thương.

Đây là trang bị hàng đầu cho quân sĩ Trần quốc.

Cùng lúc đó, có rất nhiều người trong Đại Thành quan cũng biến hóa như thế, bọn họ là quân sĩ thủ thành, ngay lúc đại chiến nổ ra, lập tức lao vọt tới chỗ công thành.

Không hề do dự chút nào.

Thôi Hằng vẫn ngồi yên ở chỗ cũ, mỗi một binh sĩ đi ngang qua gần như đều liếc nhìn hắn một cái, nhưng không ai lôi kéo hắn đi thủ thành.

Bởi vì bọn họ đều biết rõ, lần này người Lương quốc phải tới quá cường đại, thủ thành như bọn họ căn bản chỉ có con đường chết.

Không thể cùng kéo người khác xuống nước.

Hơn nữa quân đội Trần quốc cũng không ép buộc người một nhà, có người nói đây là quy củ tổ tiên Trần quốc để lại, không người nào dám vi phạm, cũng không ai muốn vi phạm.

“Có quân đội như thế, quả thực khiến người ta có hảo cảm.” Thôi Hằng nhìn bóng lưng những người đó, nhẹ nhàng gật đầu, ánh mắt tán dương.

Hắn lập tức chậm rãi đứng dậy, đi về phía tường thành.

Nếu đổi lại là trước đây, hắn nhất định phải nghiên cứu rõ ràng thực lực của địch nhân bên ngoài và hoàn cảnh lúc đó xong mới hành động.

Đó mới chân chính là hắn.

Lúc này Thôi Hằng muốn sắm vai một kẻ giả dối.

Làm việc đơn giản trực tiếp, hoặc phải gọi là lỗ mãng, chỉ do suy nghĩ của chính mình, không lo lắng hậu quả.

Đây là một tính cách “giả bản thân”.

Hiện tại, hắn chỉ chờ đến khi quân thủ thành không thể chống đỡ được nữa, sẽ ra tay.

...

Keng!

Tiếng kiếm thâm vào cửu thiên.

Một thanh Thanh Đổng kiếm to lớn không gì sánh bằng chọt từ trên trời giáng xuống, giống như muôn bồ đôi thiên địa, ngưng tụ phong mang vô tận, chém xuống Đại Thành quan.

Đùng ùng!

Vô số ánh sáng thần thánh nổ rộ trên không trung bên ngoài Đại Thành quan, tuyệt thế đại trận dùng để hộ thành ngưng tụ thành một đạo lại một đạo quang mang, cực kì khó khăn chống đỡ một nhất kiếm này.

Muốn kích phát đại trận hộ thành cũng cần người chủ trì.

Lúc này, chủ trì đại trận chính là đại tướng Đặng Hoài Nghĩa, thủ thành Đại Thành quan, hấn đứng ở trung tâm mắt trận trên tường thành, vô số đạo vận pháp lý quán trên người hấn.

Những thứ này đều là trận văn đan vào nhau ở hộ thành đại trận, chỉ có đi qua những trận văn này, mới có thể ngồi ở chỗ chủ trì vận chuyển tuyệt thế đại trận.

Trong quá trình chủ trì còn xuất hiện sự tiêu hao, còn là bắt nguồn từ lực lượng, thậm chí là thân hồn tâm huyết của người chủ trì.

Một kiếm kia vừa chém xuống, đã khiến Đặng Hoài Nghĩa nửa quỳ trên mặt đất, miệng phun ra máu tươi, trước mắt đã biến thành màu đen, gần như muốn ngất đi.

Chỉ là hấn vẫn dựa vào ý chí của mình để đứng lên, tiếp tục chủ trì đại trận phòng hộ.

“Đại tướng quân!”

“Đại tướng quân ngài không sao chứ?”

“Để ta lên đi, đại tướng quân!”

Rất nhiều tướng lĩnh vội vàng tiến tới, vẻ mặt thân thiết.

“Ta không sao!”

Đặng Hoài Nghĩa cắn chặt hàm răng, nhanh chóng chải vuốt lại lực lượng bắt đầu bùng nổ trong cơ thể mình.

Cùng lúc đó, một thân ảnh to lớn không gì sánh được chậm rãi đi ra từ trong chiến xa kia.

Hấn mặc khôi giáp màu vàng, toàn thân được bao phủ trong kim quang, quả thực là giống như thân minh từ Tiên Vực giáng xuống.

Chính là Sở Phi Tiêu thông lĩnh quân công thành lân này của Lương quốc.

Cũng tức là “Phi Tiêu thần tướng” được quân Lương tung hô.

Chương 965: Người cho rằng mình là Hồng Vũ sao? (3)

Sở Phi Tiêu xuất hiện, khiến cả bầu trời đều phải rung động.

Vô số phép tắc đại đạo ngưng tụ thành thực thể, hoá thành các quang mang đủ màu quán trên thân hắn, giống như bày tỏ thân phực.

Uy áp cường đại không gì sánh kịp này khiến hư không rã rạc rung động, giống như có thể bị nổ tung bất cứ lúc nào.

Chân hắn đạp lên chiến xa, ánh mắt xẹt qua hình ảnh chín con hồn huyết hung thú hình rồng phía trước, rơi vào Đại Thành quan, mạnh mẽ nói: “Những con kiến hôi trong thành, hà tất phải dựa vào địa thế hiểm trở để chống lại.”

“Người thủ thành lập tức tự sát, bách tính trong thành còn một con đường sống, bằng không ngày ta phá thành, ta sẽ tàn sát hết dân trong thành.”

Vô cùng tự tin, cũng vô cùng kiêu ngạo.

Căn bản cũng không thèm để người trong Đại Thành quan vào mắt.

Nói như vậy cũng khiến cho bách tính trong Đại Thành quan cảm nhận được sợ hãi trước nay chưa từng có.

Lẽ nào, thực sự phải chết sao?

“Người, mơ tưởng!”

Đặng Hoài Nghĩa tức giận rống to.

Cùng lúc đó, lực lượng của bản thân hắn cũng phóng hết ra ngoài, thôi động lực lượng của đại trận hộ thành, khiến từng lớp quang mang phòng ngự lần thứ hai ngưng tụ, ngăn ở phía trước Sở Phi Tiêu.

“Buồn cười. Mấy con kiến hôi, còn cô chấp như vậy.” Sở Phi Tiêu không thèm để ý, lắc đầu cười nhạt.

Lập tức, hắn giơ tay lên, hút lấy thanh Thanh Đồng kiếm to lớn kia vào trong tay mình.

Sau đó hắn giơ lên thật cao, giống như chuẩn bị chém rụng.

Lúc này, Sở Phi Tiêu cao cao tại thượng, ánh mắt cũng nhìn xuống Đặng Hoài Nghĩa và cả tòa Đại Thành quan, châm chọc nói: “Thực lực kém xa như thế, lại còn vọng tưởng bảo vệ tòa thành này, thực sự là sai lầm.”

“Lẽ nào người còn cho rằng mình là Hồng Vũ sao?”

Nói xong, hắn cầm chắc Thanh Đồng kiếm trong tay, giáng xuống phía dưới, hoàn toàn công phá tòa Đại Thành quan này.

Nhưng mà đúng lúc đó, hắn chợt phát hiện, dù thế nào mình cũng không nhúc nhích nổi tay.

Không chỉ Thanh Đồng kiếm trong tay không thể chém xuống.

Hơn nữa toàn thân cũng không thể nhúc nhích.

Giờ khắc này, Sở Phi Tiêu chỉ cảm thấy không gian xung quanh đều ngưng đọng lại, giam cầm hắn.

Nhưng hắn nhanh chóng phát hiện ra chuyện kinh khủng hơn.

Rất nhiều phép tắc đại đạo vốn đang quán quanh người hắn giờ đã biến mất không thấy.

Thật giống như cho tới giờ cũng chưa từng xuất hiện qua.

Thế này nghĩa là ở phụ cận có cường giả vận dụng phép tắc đại đạo đạt tới đỉnh cao, mạnh mẽ xua tan chúng đi.

Nhưng đây là cảnh giới thế nào, thực lực thế nào?

Sở Phi Tiêu không thể tự vô thanh vô tức xua tan phép tắc đại đạo được ngưng tụ giống như cường giả kia.

Chẳng lẽ là... Chân tiên?

Nghĩ tới đây, trong lòng Sở Phi Tiêu lập tức cả kinh, nhưng vẫn giữ vững tâm tình trấn định như trước, cất cao giọng nói: “Xin hỏi là cao nhân phương nào ở đây?”

Lời này còn chưa dứt...

Đùng!

Một âm thanh trầm đục vang lên, Sở Phi Tiêu vốn đang bị giam cầm trên bầu trời không thể nhúc nhích đột nhiên rơi âm xuống đất, giống như có một bàn tay khổng lồ vô hình đẩy hắn từ trên trời xuống.

Đùng!

Cả người Sở Phi Tiêu giống một ngôi sao băng hung hăng đập xuống dưới đất, tạo ra một hố sâu lớn.

Vô số cát đá tung lên, tạo thành một đoàn bụi mù rộng lớn, tràn ra ngoài.

Giờ khắc này, bất luận là binh sĩ Lương quốc ngoài Đại Thành quan, hay Đặng Hoài Nghĩa và đám người đứng trên

tường thành, tất cả đều ngân người há hộc mồm, không thể tin nổi mà nhìn hồ sâu to lớn kia.

Tình huống gì đây?

Vừa có chuyện gì xảy ra?

Vì sao Sở Phi Tiêu ban nãy còn cao cao tại thượng lại đột nhiên thành ra thế này, đây là lực lượng như thế nào, là ai xuất thủ?

“Đại tướng quân, mau nhìn, có người phi hành trong thành!” Lúc này, trên tường thành bỗng có tướng lĩnh kinh hô, không thể tin nổi chỉ ra đằng sau.

“Cái gì?” Đặng Hoài Nghĩa và mọi người còn lại đều khiếp sợ vô cùng nhìn qua, trong phạm vi tòa thành này không thể phi hành, đây là thiết luật do quốc tể chỉ lực quyết định, không ai vi phạm được.

Nhưng bây giờ lại thấy một nam tử trẻ tuổi phong thần tuấn lãng, tuyệt thế vô song chân đạp hư không, lãng không bước đi, chậm rãi tiến tới trên thành.

Ai vậy?

Tất cả mọi người đều xuất hiện nghi ngờ này.

Thôi Hằng không để ý ánh mắt của những người này, lúc đi ngang qua tường thành, hắn còn tiện tay chuyên vận chọi Đặng Hoài Nghĩa một tia pháp lực, chữa trị hết thương thế trong cơ thể.

Sau đó trực tiếp đi tới cái hồ sâu do Sở Phi Tiêu đập ra.

Hắn vốn không định xuất thủ sớm như thế.

Nhưng Sở Phi Tiêu này nói ra một cái tên vô cùng quan trọng.

Hồng Vũ!

...

Đi qua từng tầng bụi mù, Thôi Hằng đi xuống tận dưới đáy hồ sâu, nhìn thấy Sở Phi Tiêu vẫn đang nằm trên mặt đất không nhúc nhích được.

Sở Phi Tiêu cũng nhìn thấy Thôi Hằng.

Có thể nhìn thấy gương mặt xa lạ này, trong lòng hắn ta rất mờ mịt không hiểu.

Trên đời Chân tiên như lông phượng và sừng lân, hắn đều có ấn tượng.

Người kia là ai?

Tại sao lại ở chỗ này, tại sao lại ra tay với mình?

Sở Phi Tiêu khó khăn mở miệng: “Ngươi, rốt cuộc ngươi là ai?”

Thôi Hằng lại không nghe hắn hỏi, trầm giọng hỏi lại: “Ai là Hồng Vũ?”

Chương 966: Suu hồn, nhân vương cốt mâu (1)

Hồng Vũ?

Bây giờ Sở Phi Tiêu cho rằng mình nghe nhầm.

Một cường giả có thể dễ dàng nghiền ép hắn như vậy, sao có thể có quan hệ với Hồng Vũ?

Chỉ là một người không có căn cơ từ bên ngoài đến mà thôi.

Chẳng lẽ cường giả trước mặt mình đây, cũng là cường giả tới từ bên ngoài Tiên thổ?

Nhưng bên ngoài tiên thổ không phải là một mảnh hoang dã, cực kì lạc hậu, đến cả hệ thống tu luyện cũng không trọn vẹn sao?

Trong lúc nhất thời, trong đầu hắn lóe ra rất nhiều ý niệm, lại không biết nên trả lời Thôi Hằng như thế nào.

Đương nhiên Thôi Hằng đã nhận ra đầu óc hắn đang hỗn loạn, bèn trực tiếp túm lấy hắn bay lên trời, đi tới gần chiến xa đang đậu trên đám mây kia.

Mãnh thú cửu long thấy tình hình như vậy lập tức nổi giận, phát ra âm thanh rống giận, trực tiếp công kích Thôi Hằng.

Tuy rằng chúng nó đều là súc vật kéo xe, nhưng cũng có thực lực đệ lục cảnh Chân giới, không hề yếu kém.

Lúc này toàn lực xuất thủ, nhất thời khiến cho hư không xung quanh rung động, đất rung núi chuyển.

Mỗi phiến vảy rồng trên người chúng cũng sáng lên ký hiệu phức tạp, trong nháy mắt, không chỗ nào là không có phép tắc đại đạo đan xen vào với nhau, ngưng tụ thành vô số ánh sáng thần thánh nở rộ, mãnh liệt cuộn trào lao về phía Thôi Hằng.

Cùng lúc đó, mãnh thú cửu long hỗn huyết cũng huy động thân thể cao lớn, vươn ra long trảo sắc bén, công kích Thôi Hằng.

Chúng nó nỗ lực dùng hết lực lượng để cứu chủ nhân mình ra.

Nhưng điều này cũng không có tác dụng gì.

Vô số ánh sáng thần thánh lao tới, cách Thôi Hằng ba trượng thì lập tức tan vỡ, vô số đạo vết sáng tán loạn tung toé,

căn bản không mang đến bất kì hiệu quả nào, thậm chí ngay cả bước chân của Thôi Hằng cũng không chậm lại nửa phần.

Chỉ có thể để mặc cho Thôi Hằng lướt qua bọn chúng, tiếp tục bay về phía đám mây.

Mãnh thú cửu long hỗn huyết còn muốn tiếp tục truy kích, lại chợt phát hiện mình không thể nào nhúc nhích, cứng đờ tại chỗ.

Ngay sau đó, từng cơn đau nhức kéo đến, nhưng đến một tiếng kêu thảm thiết chúng nó cũng không phát ra được, trực tiếp nổ tung thành một đoàn sương máu, tan thành mây khói, không còn tồn tại.

Lúc này, Thôi Hằng đã đi lên đám mây, hành tung biến mất, người bên dưới hoàn toàn không thể thấy được thân ảnh của hắn.

Trải qua một lúc yên tĩnh, bất kể là quân sĩ trong quân doanh Lương quốc, hay là người trên tường thành Đại Thành quan của Trần quốc, tất cả đều giật mình hô lên.

Người vừa thấy một màn như vậy cũng không nhìn được mà xoa xoa hai mắt, cho rằng mình bị ảo giác.

Vừa có chuyện gì xảy ra?

Mạnh như Sở Phi Tiêu dễ dàng bị người khác trấn áp bắt đi như thế.

Hung thú hỗn huyết cửu long vừa đối diện đã bị hình thần câu diệt.

Đây là cảnh giới gì, uy năng gì?

Chân tiên sao?

Mà trên tường thành Đại Thành quan, tất cả các tướng lĩnh đều nhìn về phía Đặng Hoài Nghĩa.

“Đặng tướng quân, ngài biết người này sao?”

“Trong Đại Thành quan chúng ta từ bao giờ đã có cường giả như vậy? Thực lực mạnh mẽ như thế!”

“Không.”

“Phải nói là Trần quốc chúng ta từ bao giờ đã có đại năng như vậy, đây là Chân tiên đây.”

Toàn bộ Trần quốc không có nổi một Chân tiên.

Cho dù quốc quân đệ thất cảnh Chân giới lạng lẽ đột phá lên đệ bát cảnh, trở thành Chân tiên, cũng không quá có khả năng sẽ tự mình xuất hiện ở một tòa thành ngoài biên quan, tự mình đón địch.

Nêu quả thật là như thế, cũng là lúc Trần quốc vong quốc.

“Ta nhớ rõ người này.” Đặng Hoài Nghĩa ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, nhìn đám mây kia, trầm giọng nói: “Hắn tên Thôi Thanh, cũng là người của Trần quốc ta, ba năm trước du lịch đến Đại Thành quan, sau đó liền ở lại đây, không ngờ hắn đúng là một Chân tiên!”

Các tướng lĩnh xung quanh nghe vậy đều hết sức ngạc nhiên, không ngờ một cường giả như thế lại là người của Trần quốc.

Đương nhiên cũng có người suy đoán, nếu nói người này là người của Trần quốc thì không chân thật, nhưng tiếp theo đó không có ai nói ra.

Hôm nay Trần quốc đang phải đối mặt với thế công của Lương quốc, nguy hiểm chồng chất, lúc này có một vị Chân tiên xuất chiến, tuyệt đối không có chỗ xấu gì.

“Sở Phi Tiêu không phải đối thủ của vị Chân tiên này, kết quả đã định.”

Đặng Hoài Nghĩa nhìn ra ngoài thành, ánh mắt rơi vào các binh sĩ, cao giọng hô: “Các huynh đệ, chúng ta phải vĩnh viễn ghi nhớ ân tình của vị Thôi Thanh Chân tiên này.”

“Hôm nay chúng ta nên khởi động đại trận, thối động thần binh, giết chết binh sĩ Lương quốc ngoài thành! Giết!”

Lập tức, hộ thành đại trận lần thứ hai bị kích phát ra, các tướng lĩnh trên tường thành cũng thúc giục ra trận binh của mình, quân sĩ Trần quốc bên ngoài phối hợp triển khai tiên công, phải thừa dịp Sở Phi Tiêu bị tóm đi, tiêu diệt triệt để đại quân Lương quốc.

Ngoài Đại Thành quan, nhất thời tràn đầy sát khí, hư không giữa thiên địa bị tác động, khiến mây đen cuộn cuộn che kín khắp bầu trời, lần thứ hai che mất ánh sáng, không gian tối tăm u ám.

Lúc này, bên trên đám mây, Thôi Hằng đã mang Sở Phi Tiêu đi vào chiếc chiến xa to lớn kia.

Chiếc chiến xa này, nhìn bề ngoài có cảm giác rất lớn, thực ra diện tích bên trong còn rộng rãi hơn nhiều, quả thực giống như một cung điện hoàn chỉnh.

Rõ ràng cho thấy dùng bí pháp mở rộng không gian, mở rộng không gian này thành lớn hơn mười, hơn trăm lần.

Chương 967: Suu hồn, nhân vương cốt mâu (2)

Rầm!

Sở Phi Tiêu bị Thôi Hằng ném thẳng xuống đất.

Hắn kinh hãi gần chết, nhìn người đang tiến tới gần mình, trong nội tâm tràn đầy sợ hãi và khó mà tin nổi.

Chân tiên!

Sao lại có Chân tiên xuất hiện ở một quốc gia như thế này?

Một Trần quốc nhỏ bé, đến quốc quân cũng mới chỉ đột phá đệ thất cảnh Chân giới mà thôi.

Sao lại có cường giả bậc này xuất hiện?

“Nói ta nghe về chuyện Hồng Vũ.” Thôi Hằng đi thẳng vào vấn đề, trực tiếp hỏi.

“Cho tới giờ ta đều không trả lời vấn đề của địch nhân.” Sở Phi Tiêu gằn giọng, nói, tuy rằng nội tâm hắn kinh sợ, nhưng không hề có vẻ yếu thế khuất phục Thôi Hằng.

“Cũng không cần nói.” Thôi Hằng thản nhiên nói.

Cùng lúc đó, ánh mắt lạnh lùng và trong trẻo của hắn lóe lên, thân hồn lực cực kì to lớn nháy mắt xông thẳng vào đầu Sở Phi Tiêu, giam cầm thân hồn của hắn ta, bắt đầu lật xem ký ức.

Suu hồn!

Vội tính cách của Thôi Hằng, chắc chắn sẽ không tùy tiện suu hồn.

Đây là vì tránh khi đang xem lại ký ức thì gặp phải tồn tại cường đại nào đó khó ứng phó được, bị những kẻ mạnh này thuận theo liên lạc yếu ớt đó chú ý tới mình.

Nhưng bây giờ Thôi Hằng là vì sắm vai một bản thân giả tạo.

Làm việc lỗ mãng, không quan tâm hậu quả.

Trực tiếp suu hồn mới là hành động phù hợp với thiết lập tính cách của người này, bằng không sẽ trái ngược lại với thiết lập tính cách.

Nếu giảm bớt tính chân thật của “bản thân giả” này, sẽ bất lợi với việc tu hành.

Đương nhiên, lỗ mãng cũng không phải là hoàn toàn không chuẩn bị gì.

Trong lúc sơ hồn, hấn cũng đã đem sáu hình chiếu của “bản thân giả” đặt vào trong động thiên.

Nếu như gặp phải chuyện gì ngoài ý muốn, hình chiếu lập tức sẽ thế chỗ cho bản thể.

Đến lúc đó, hình chiếu của “bản thân giả” sẽ thay thế, bản thể có thể trốn vào động thiên.

Bên trong động thiên an toàn tuyệt đối.

Đơn giản mà nói, lúc Thôi Hằng có hình chiếu của “bản thân giả”, là có cơ hội mạo hiểm để sơ hồn.

Mặc dù trong quá trình sơ hồn bị tổn tại cường đại mình không biết để ý tới, cũng có thể vứt bỏ một hình chiếu của bản thân giả để trốn vào động thiên, cắt đứt liên quan, tránh thoát nguy hiểm.

Hiện tại hấn đang có sáu hình chiếu bản thân giả, dù mỗi lần đi sơ hồn bị tổn tại cường đại không rõ để ý tới, thì cũng có sáu lần cơ hội để dùng.

Đương nhiên, hoàn toàn không có nguy hiểm là chuyện không thể nào, chỉ cần trong khả năng ứng phó thì không có vấn đề.

Vì tu hành của mình, để tiến lên cảnh giới cao hơn, đúng là vẫn phải mạo hiểm một chút.

Sở Phi Tiêu là đệ thất cảnh Chân giới, đã sống qua năm rộng thảng dài, số lượng trí nhớ của hấn đương nhiên là cực kì to lớn, nói là phong phú cũng không quá đáng.

Nhưng số lượng như thế đối với Thôi Hằng là không đáng kể, mỗi hình ảnh nhân sinh đều lướt qua rất nhanh dưới thân thức của Thôi Hằng, mỗi lần lóe ra đều là mấy vạn năm kinh lịch của Sở Phi Tiêu.

Với tốc độ xem xét như vậy, tối đa không quá một lần hô hấp, Thôi Hằng đã xem xong ký ức của Sở Phi Tiêu.

Chỉ là, ngay khi Thôi Hằng sắp xem xong hết ký ức của Sở Phi Tiêu, thì chợt thấy một tòa thành to lớn không gì sánh bằng, cùng với khoảng trời tráng lệ vô cùng.

Trong phạm vi tòa thành này có hàng tỉ dòng quang mang đang trôi lơ lửng, tất cả đều do phép tắc đại đạo ngưng tụ mà thành, biến bản thân thành thân thánh không gì sánh được, cực kì uy nghiêm.

Trong trí nhớ của Sở Phi Tiêu có tin tức liên quan đến tòa thành lớn này.

Nơi này là Vương thành nhân tộc, là trung tâm của phương thế giới tiên thổ này, cũng là chỗ ở của Nhân vương.

Chỉ là, ngay khi Thôi Hằng thông qua ký ức của Sở Phi Tiêu, nhìn thấy tòa vương thành trên tiên thổ này, lập tức có một ý chí cực kỳ cường đại dựa theo tin tức trong ký ức này phát triển ra.

Một khí thế cao cao tại thượng, tựa như đứng trên hết thảy chột xuất hiện, từ không trung phủ xuống trong trí nhớ của Sở Phi Tiêu, dùng một giọng nói tràn đầy uy nghiêm quát lớn.

“Thật to gan! Dám rình Vương thành nhân tộc!”

Cùng lúc đó, một cây cột mâu to lớn dài hơn mười vạn dặm thình lình xuất hiện trên mặt đất bên ngoài Đại Thành quan, kinh khủng không gì sánh kịp giống như phải xuyên thủng thiên địa.

“Giết!”

Cỗ ý chí cường đại này rống lên lần thứ hai.

Lúc này, cây cột mâu to lớn dài hơn mười vạn dặm đã mạnh mẽ đập xuống đất, uy năng như có thể hủy thiên diệt địa đó khiến tất cả mọi người tái mét mặt, kinh hãi gần chết.

Có tuyệt thế cường giả để lại dấu vết trong trí nhớ của Sở Phi Tiêu.

Lúc Thôi Hằng lật xem ký ức của Sở Phi Tiêu, tiếp xúc đến dấu vết ký ức này, đương nhiên sẽ khiến tuyệt thế cường giả kia chú ý.

Chỉ là không ngờ đối phương lại hành động trực tiếp như thế này.

Hoàn toàn không điều tra gì cả, trực tiếp ném ra một cây cột mâu to lớn như thế, rõ ràng là muốn người trong khu vực này chết hết.

Chương 968: Sưu hồn, nhân vương cốt mâu (3)

Lúc này Thôi Hằng đã xem xong hết ký ức của Sở Phi Tiêu.

Nhờ đó, Sở Phi Tiêu cũng thoát khỏi trạng thái bị giam cầm.

Hắn nhanh chóng cảm ứng được lực lượng của cốt mâu, lập tức nở nụ cười, ánh mắt nhìn về phía Thôi Hằng, cất cao giọng nói: “Người xong, kinh động Nhân vương, không ai cứu nổi người. Đây là cốt mâu của Nhân vương, chỗ này sẽ là chỗ người táng thân!”

Thôi Hằng cũng không thèm để ý đến Sở Phi Tiêu, hắn hơi dung pháp lực mở rộng ra bên ngoài.

Đùng!

Một tiếng vang thật lớn vang lên, đỉnh chóp của chiếc chiến xa này bị hất bay, cây cốt mâu từ trên trời giáng xuống rơi vào trong mắt Thôi Hằng.

“Quả nhiên, ta đã nói áp chế của nơi này có chút kỳ lạ, thì ra là vì đây.”

Ánh mắt Thôi Hằng hơi nheo lại, hắn thông qua lực lượng ẩn chứa trong cốt mâu, lập tức hiểu được bí mật bản chất của phương thế giới tiên thổ này.

Phương thế giới tiên thổ này tồn tại hạn chế cực kì mạnh mẽ, võ giả cường đại tới đây đã không thể nhận thức rõ ràng được lực lượng của mình.

Trong đó dĩ nhiên là có đặc thù của mảnh vụn Tiên Vực, nhưng nhiều hơn là vì để chế tạo hạn chế.

Có người không muốn để võ giả tu luyện thành công biết được lực lượng chân chính của mình.

Nơi phát ra hạn chế này, chính là chủ nhân của cây cốt mâu.

Nói cách khác, đó là vị được xưng là “Nhân vương” đã vượt qua cửa cảnh Chân giới kia.

Bất kể là tồn tại cửa cảnh Chân giới gì, chỉ cần đi tới phương thế giới tiên thổ này, đều sẽ phải chịu áp chế do vị Nhân vương kia đã âm thầm bố trí, không thể thấy uy năng thật sự của mình.

“Chỉ tiếc, ta cũng không phải chịu loại áp chế này.” Thôi Hằng cười khẽ một tiếng, sau đó nâng tay phải lên, trực tiếp bắt lấy cột mâu to lớn trên bầu trời kia.

“Muốn chết!” Sở Phi Tiêu không khỏi hừ lạnh, nhưng ánh mắt của hắn nhanh chóng ngưng trệ, trên mặt lộ ra vẻ bất ngờ, lầm bầm: “Này, điều này sao có thể?”

Tay phải của Thôi Hằng đưa ra, cánh tay chọt lớn lên không gì sánh bằng, dễ dàng tóm được cây cột mâu kia, hung hăng bóp một cái.

Rắc rắc!

âm thanh như xương vỡ vụn vang khắp đất trời, cây cột mâu của Nhân vương trực tiếp bị bóp nát!

Trọng lúc nhất thời, trên trời dưới đất đều lặng im không một tiếng động.

Cột mâu của Nhân vương nát bét!

Mặc dù chỉ là chỗ bị cầm vào nát ra, nhưng đã cực kì kinh người.

Đây chính là binh khí từ niên đại rất lâu trước kia, được Nhân vương sử dụng khi thông lĩnh nhân tộc chiến đấu với tiên tộc, từng bị máu của tiên tộc nhuộm đỏ, sức mạnh vô địch, cường đại vô cùng, cũng cực kì kiên cố.

Vậy mà bị người kia dễ dàng bóp nát.

Sao có thể?

Nhất là người đang đứng trên tường thành của Đại Thành quan, gần như không thể tin nổi vào hai mắt mình.

Đây thật sự là chuyện vừa xảy ra sao?

“Cột mâu của Nhân vương lại bị hắn bóp nát!” Đặng Hoài Nghĩa há to miệng, không thể tin nổi mà nhìn thân ảnh trên bầu trời kia: “Hắn là chúng ta đã đoán sai rồi, đây không phải là Chân tiên, cho dù có là tuyệt đỉnh Chân tiên cũng không làm được chuyện như thế này, quá mạnh mẽ!”

Các tướng lĩnh xung quanh đã kinh hãi không nói thành lời, chỉ có thể trơ mắt nhìn lên trời cao, đứng ở nơi đó không nhúc nhích như mấy con tò he.

Rắc rắc!

Lúc này, trên bầu trời lại truyền tới tiếng vang thật lớn, tay trái Thôi Hằng bắt được cây cột mâu, tay phải phối hợp với đó bẻ gấp xuống, hai tay hắn trực tiếp khiến cho cây cột mâu của Nhân vương chia thành hai đoạn.

Toàn bộ quá trình rất dễ dàng, thoát nhin không tốn bao nhiêu sức lực, dường như đó không phải là thần binh của ai cả, cũng chỉ là khớp xương của một con vật bình thường mà thôi.

“Thế này là cảm giác không đếm xia đến hậu quả, hành sự lỗ mãng, tùy ý làm bậy sao?”

Thôi Hằng nhìn hai đoạn xương gãy trong tay mình, trong lòng không khỏi thâm cảm thán, từ khi đi học tới nay, hẳn chưa trải nghiệm cảm giác này bao giờ.

Đương nhiên, hẳn biết rõ mình chỉ đang sắm vai của một thiết lập tính cách.

Cũng không chân chính là bản thân hẳn.

Vừa lúc đó, trong lòng Thôi Hằng đột nhiên hiện ra cảm giác thư sướng khó hiểu, tu vi Hóa Thân hậu kỳ dường như lại tăng lên một chút.

Ý nghĩa của việc này, là thân phận “giả bản thân” này đang được ghi nhận lại, tạo thành ảnh hưởng to lớn, từ từ trở nên chân thực.

Nếu như chuyện kế tiếp lớn hơn nữa, để cho hẳn sắm vai vào thiết lập tính cách này của bản thân càng thêm nhập tâm.

Thì dám chắc là còn có thể đề thăng nhiều hơn.

“Cốt mậ của Nhân vương đã vỡ, tiếp theo liệu Nhân vương có xuất thủ không?”

Trong lòng Thôi Hằng đột nhiên cảm thấy hơi buồn cười, thâm nghị: “Chẳng lẽ, cái thân phận “giả bản thân” này của ta, vừa bắt đầu đã muôn đánh bại vua của nơi này sao?”

Chương 969: Vị vua nhân tộc cùng tôn vinh (1)

Đáng tiếc rằng sau đó Nhân Tộc Chi Vương của vùng thế giới tiên thổ này cũng chưa từng xuất hiện, cũng không có dấu hiệu cách không xuất thủ.

Hết thầy đều trở nên bình tĩnh lại.

Điều này khiến cho Thôi Hằng có một chút thất vọng

Nếu như có thể dưới sự chú ý của người trong cả Lương Quốc và Trần Quốc, ngay ở trước mặt bọn họ đem Nhân Vương đánh bại, tuyệt đối có thể đề cho thiết lập tính cách Thôi Thanh của hắn bị người nhớ muôn đời.

Đến lúc đó, tu vi cảnh giới hắn là có thể tiến bộ không ít.

“Đáng tiếc.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái.

Mặc dù hắn cũng có thể trực tiếp đi qua gây sự với Nhân Vương, nhưng loại cách làm chưa làm nên chút nào này, rất có thể sẽ biến thành kịch hài của chính mình.

Nếu không cách nào bị người nhớ, thì cái thân phận ‘Ta giả’ là Thôi Thanh này liền sẽ không trở nên càng chân thật.

Khó mà đạt được hiệu quả tăng tiến tu hành.

Tốt nhất vẫn là chờ chuyện Nhân Vương cốt máu bị bẻ gãy truyền bá ra, cái tên Thôi Thanh bị nhiều người biết hơn rồi, sau đó lại đi tìm vị Nhân Vương kia.

Nếu như vậy, hiệu quả hắn sẽ tốt hơn.

Hơn nữa, hắn mới vừa từ tên Sở Phi Tiêu kia lấy được tin tức liên quan đến Hồng Phú Quý, muốn trước tiên đi thăm dò tung tích Hồng Phú Quý một chút.

Lúc trước luôn là bỏ lỡ Hồng Phú Quý và Khương Thất Thất, Thôi Hằng liền có hơi chút hoài nghi có hay không tồn tại sức mạnh nào đó từ chỗ u minh ảnh hưởng, làm cho mình luôn không tìm được bọn họ.

Cho nên lần này sau khi lấy được tin tức liên quan đến Hồng Phú Quý, hắn liền định trực tiếp đi qua tìm.

Cũng không thể cứ mãi không hiểu vì sao mà bỏ lỡ chứ.

Chẳng qua, bây giờ vẫn là phải đem chuyện ở Đại Thành Quan bên này xử lý xong xuôi.

Có bắt đầu phải có kết thúc.

Sau đó, hần mang hai khúc cột mâu bị gãy thu vào trong tay áo, đồng thời thân hình chậm rãi rơi xuống, đáp ở trước cửa thành Đại Thành Quan.

Hơn trăm ngàn đại quân Lương Quốc theo bản năng lùi bước về phía sau, trên mặt toàn bộ đều lộ ra biểu cảm vô cùng hoảng sợ.

Đây chính là một vị cường giả có thể bẻ gãy cột mâu của Nhân Vương, ít nhất là tuyệt đỉnh Chân Tiên cảnh giới thứ chín Chân Giới, thậm chí có thể là tồn tại vượt qua cảnh giới thứ chín.

Đối mặt tồn tại mạnh mẽ như vậy, không có lựa chọn đương trường chạy trốn cũng đã tính là trung quân ái quốc.

Ánh mắt Thôi Hằng quét qua đám quân tốt Lương Quốc này, trầm giọng nói: “Tự rời đi đi, cũng trở về nói cho quân chủ Lương Quốc, về sau chớ có tới xâm phạm Trần Quốc.”

Đông đảo quân tốt tại chỗ nghe vậy đều không nhịn được thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra vị cường giả này cũng không phải người thích lạm sát.

Chặng qua, cũng không có quân tốt nào trực tiếp chạy trốn, ánh mắt của bọn họ đều nhìn về các tướng lĩnh đứng ở hàng trên cùng.

Bây giờ Sở Phi Tiêu đã bị Thôi Hằng bắt, những quân tốt này cũng chỉ có thể chờ mệnh lệnh của những tướng lĩnh này.

Vài tên tướng lĩnh Lương Quốc này nhìn nhau, cuối cùng cũng chỉ có thể vung cánh tay lên: “Thu binh quay về!”

Bây giờ tình huống đã thế rồi, không thu binh sẽ là toàn quân bị diệt.

Đối mặt một vị cường giả hư hư thực thực đã vượt qua cảnh giới thứ chín Chân Giới, chút lực lượng này của bọn họ căn bản là không làm được gì.

Chết cũng không chịu lui binh, vậy thì chỉ tự chịu diệt vong, tăng thêm tôn thất.

Bởi vì những quân tốt này đều có tu vi Chân Giới đệ nhất cảnh, tốc độ rút lui dĩ nhiên là cực kỳ nhanh chóng.

Trong nháy mắt, hoang nguyên bên ngoài Đại Thành Quan cũng chỉ còn lại một mình Thôi Hằng, còn có tiếng gió xuy xuy cũng cát vàng đầy trời.

Luồng sát cơ cùng mây đen đầy trời trước kia đều biến mất không còn.

Đại Thành Quan coi như là giữ được, Trần quốc cũng coi như thu được thắng lợi.

Tướng quân thủ thành Đặng Hoài Nghĩa đứng trên tường thành Đại Thành Quan bỗng nhiên có một loại cảm giác hoảng hốt.

Hắn nhìn cái vùng hoang nguyên đã trở nên trống rỗng kia mà cảm giác có chút không chân thật.

Lương Quốc lại thật lui binh.

Vốn là hắn đã làm xong chuẩn bị thành phá người mất, lại không nghĩ rằng sẽ sinh ra biến hoá như vậy..

Một vị cường giả rất có thể đã vượt qua cảnh giới thứ chín Chân Giới, lại ở bên trong Đại Thành Quan!

Còn cứu vớt Đại Thành Quan, cứu vớt toàn bộ Trần quốc.

Nghĩ tới đây, Đặng Hoài Nghĩa trực tiếp cúi người bái sâu, một mực cung kính hành lễ với Thôi Hằng ở ngoài thành, cao giọng nói: “Bái tạ đại ân hộ thành của Thôi Thanh Thượng Tiên!”

Hắn vừa xá xong, các tướng lĩnh chung quan cũng đều quỳ rạp theo, cùng hô to kêu lên.

“Bái tạ đại ân hộ thành của Thôi Thanh Thượng Tiên!”

“Bái tạ đại ân hộ thành của Thôi Thanh Thượng Tiên!”

...

...

Bởi vì lúc trước Thôi Hằng ra tay ở trên trời, cho nên đám người trong Đại Thành Quan cũng biết là Thôi Hằng cứu bọn họ.

Sau khi thanh âm của đám người Đặng Hoài Nghĩa trên tường thành truyền xuống, bá tánh bên trong thành cũng rói rít quỳ rạp xuống, không ngừng dập đầu hành lễ với bên ngoài, cùng kêu lên cảm ơn.

“Bái tạ đại ân hộ thành của Thôi Thanh Thượng Tiên!”

“Bái tạ đại ân hộ thành của Thôi Thanh Thượng Tiên!”

...

...

Lúc này Thôi Hằng đang ở bên ngoài Đại Thành Quan chuẩn bị rời đi, bỗng nhiên cảm giác cái thân phận ‘Ta giả’ này của mình lại trở nên rõ ràng hơn một chút.

Hiên nhiên là do bị càng nhiều người hơn khắc vào trong tim.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, cái tên Thôi Thanh này cùng những sự tích kia hẳn là sẽ truyền bá ra khắp lãnh thổ Trần Quốc, ở Lương Quốc bên kia chắc cũng sẽ có sức truyền bá nhất định.

Đến lúc đó, cái thân phận ‘Ta giả’ này sẽ càng ngưng tụ, cho đến một ngày sẽ biến thành thân phận của một người tồn tại.

Đó chính là lúc luyện giả thành thật, quy về tự thân.

“Dựa theo thiết lập tính cách của Thôi Thanh, bây giờ ta nên làm như thế nào?” Trong lòng Thôi Hằng hơi nghĩ ngợi liền làm ra quyết định.

Ngay sau đó, thân hình hắn hơi chao đảo, trực tiếp bay lên trên trời, đưa lưng về phía Đại Thành Quan, sau khi khoát tay một cái, liền khiến chính mình hoá thành một vệt sáng, bay về hướng Lương Quốc.

Đặng Hoài Nghĩa cùng rất nhiều tướng lĩnh bên người hắn, còn có những người trong thành khi thấy một màn như vậy, trong lòng tức thì liền sinh ra cảm giác kính nể nồng đậm.

Vị Thượng Tiên Thôi Thanh này có ân lớn như vậy với Đại Thành Quan, lại chỉ là bình bình đạm đạm rời đi như vậy, không câu bất kỳ hồi báo, thật sự là đại nhân đại từ.

“Thôi Thanh Thượng Tiên thật cao thượng, không quan tâm hồi báo của chúng ta, nhưng chúng ta lại không thể biết ơn không báo đáp.” Đặng Hoài Nghĩa nói với các tướng lĩnh bên người “n tình của Thôi Thanh Thượng Tiên hôm nay, chúng ta đều phải ghi khắc trong tim, bá tánh của Đại Thành Quan cũng phải ghi khắc trong tim.

“Chờ khi nơi đây ổn định lại, ta trở về lên đường đi độ thành, đem ân huệ của Thôi Thanh Thượng Tiên đối với Trần Quốc chúng ta bẩm rõ cho Quân Thượng, thỉnh cầu Quân Thượng Ban bố chiếu lệnh, để cho bá tánh cả nước đều nhớ ân tình của Thôi Thanh Thượng Tiên.”

Chương 970: Vị vua nhân tộc cùng tôn vinh (2)

Chúng tướng lĩnh nghe vậy rồi rít gật đầu, điều này cũng là điều bọn hắn phải làm, đề nghị này của Đặng Hoài Nghĩa vừa vặn cũng phù hợp ý nghĩ của bọn họ.

Bọn họ thậm chí đều không xem xét khả năng Quân Chủ Trần Quốc cự tuyệt đề nghị này.

Dù sao, điều này thật ra cũng là đang lấy lòng Thôi Thanh Thượng Tiên, đối với Trần Quốc mà nói là một chuyện chỉ có chỗ tốt chứ không có chỗ xấu.

Thân là Quân Chủ sẽ không thể nào từ chối.

...

Hai trăm năm trước.

Hồng Vũ từng xuất hiện qua tại thành quan “Khánh Thủy Quan” ở biên cảnh Ngô Quốc.

Còn thân là Đại Tướng thủ thành, chặn lại thế tiên công của một tên cường giả Chân Giới đệ thất cảnh của Lương Quốc.

Lúc đó Hồng Vũ mới chỉ là Chân Giới đệ ngũ cảnh.

Chiến tích như vậy ở trong thế giới tiên thổ này có thể nói là vang dội cổ kim, cho tới bây giờ liên không có bất kỳ người nào có thể bỏ qua chênh lệch cảnh giới lớn như vậy để thủ quan thành công.

Bởi vì tướng lĩnh công thành của Lương Quốc lần đó cũng xuất thân từ Sở Gia, cho nên Sở Phi Tiêu hiểu khá rõ chuyện này, cũng nhớ cái tên Hồng Vũ này.

Đây là tin tức Thôi Hằng biết được từ tên Sở Phi Tiêu đó.

Nhưng cũng đến đây liền chấm dứt.

Ở sau trận chiến ấy, Hồng Vũ giống như tan biến vào hư vô, cũng không xuất hiện qua bất kỳ tin tức liên quan tới hắn.

Giống như hắn đã rời đi cái thế giới này vậy.

Chẳng qua, Thôi Hằng vẫn là có ý định đi Khánh Thủy Quan của Ngô Quốc xem một chút.

Theo đặc tính của đại đạo pháp tắc trong vùng thế giới tiên thổ này, tiến vào trong đã vô cùng khó khăn.

Nếu muốn rời đi, vậy liền càng khó hơn.

Lấy thực lực Chân Giới đệ ngũ cảnh của Hồng Vũ hai trăm năm trước, hẳn là không làm được.

Vì vậy, khả năng rất lớn là hắn vẫn còn ở trong thế giới tiên thổ này.

Mặc dù đã không còn ở Khánh Thủy Quan, nhưng nơi đó có thể vẫn lưu lại một ít đầu mối liên quan đến hướng đi của hắn.

...

Khi Thôi Hằng rời đi Đại Thành Quan, bên trong Vương Thành Trung Châu đã lâm vào yên lặng tuyệt đối.

Mây trên trời cuộn cuộn không ngừng, đại đạo pháp tắc tràn ngập trong hư không đều ngừng hết thấy chấn động.

Giờ phút này, toàn bộ Vương Thành giống như là một toà núi lửa sắp hồi phục, bùng lên lửa giận vô tận, lúc nào cũng có thể bộc phát ra.

Mới vừa rồi, Nhân Vương bỗng nhiên phát ra tiếng rống giận, từ nội dung tiếng rống giận, có thể thấy dường như có người đang âm thầm theo dõi tình huống Vương Thành, khiến cho Nhân Vương giận dữ, cũng trực tiếp ném ra thanh Nhân Vương cốt mâu kia, muốn chém chết người theo dõi này.

Lúc đầu đó cũng không phải đề tài gì đáng giá thảo luận.

Lúc trước cũng từng xuất hiện những kẻ không biết trời cao đất rộng như vậy, nhưng tất cả đều bị Nhân Vương chém chết, không có ngoại lệ.

Tất cả mọi người đều cho rằng lần này cũng sẽ như thế.

Nhân Vương cốt mâu vừa ném ra, người theo dõi âm thầm chắc chắn phải chết.

Nhưng kết quả lại ngoài dự liệu của mọi người.

Lần này Nhân Vương cốt mâu lại chưa có trở về, Nhân Vương ở trong cung điện còn bỗng nhiên phát ra một tiếng rên, dường như có hơi đau đớn.

Sau đó liền không có bất kỳ âm thanh.

Chỉ cần là người nghe được một tiếng kêu đau kia của Nhân Vương, trong đầu đều hiện ra một suy đoán vô cùng đáng sợ.

Chẳng lẽ, Nhân Vương bị hạ lần này thất thủ?

Còn bị thương?

Nhưng làm sao sẽ xuất hiện loại chuyện này?

Đây chính là Nhân vương mà nhân tộc cùng tôn vinh, cường giả chỉ huy nhân tộc đánh tan tiên tộc!

Ai có thể đả thương hắn?

Cũng không thể nào là chuyện tiên tộc xuất hiện cường giả tuyệt thế, kéo nhau trở lại chứ.

Mà lúc này trong cung điện Nhân Vương.

Một người đàn ông trung niên thoát nhìn bốn năm mươi tuổi đang ngồi xếp bằng ở trên một cái giường.

Hai mắt hắn hơi khép, khí chất ưu nhã, hào hoa phong nhã, nhìn giống như là một người hiền lành, dường như cũng không có bất kỳ ác ý đối với người nào.

Chính là Vua mà nhân tộc trong vùng thế giới tiên thổ này cùng tôn vinh.

“Thực lực thật là mạnh mẽ, hắn là cảnh giới gì, lại là đến từ đâu?” Nhân Vương chậm rãi mở hai mắt ra, ánh mắt nhìn về phía phương hướng Đại Thành Quan, chân mày hơi nhíu lại.

Chẳng qua, mặc dù ánh mắt của hắn có nghi ngờ, nhưng lại không tức giận chút nào, vẫn vô cùng ôn hoà, giống như là hoàn toàn không thèm để ý chuyện Nhân Vương cốt máu bị huỷ diệt vậy.

“Theo truyền thuyết Chân Giới có mười hai cảnh, nhưng truyền thừa Tiên Tộc cũng chỉ đến cảnh giới thứ mười. Thực lực người này so với cực hạn của cảnh giới thứ mười còn mạnh hơn, là cảnh giới thứ mười một sao?”

Nhân Vương lẩm bẫm nói nhỏ, bỗng nhiên nhìn về phía bên phải Thiên điện, dò hỏi ” Thái Hồng tiên sinh, bên ngoài tiên thổ, có cường giả như vậy sao?”

Vừa dứt lời, liền có một lão giả mặc áo xám bước ra từ trong Thiên Điện.

Hắn tóc trắng mặt trẻ, một bộ dáng tiên phong đạo cốt, cúi đầu trầm ngâm chốc lát rồi nói: “ Bên ngoài Tiên Thổ chính là vũ trụ vô tận, vô cùng mênh mông, đừng nói là cảnh giới thứ mười một Chân Giới, coi như là cảnh giới thứ mười hai chân giới đều có.”

” Ừ, tiên sinh nói không sai. ” Khóe miệng Nhân Vương hơi hơi nhếch lên, nụ cười đậm đà, dường như hết sức hài lòng đối với câu trả lời này ” Nếu như hắn thật sự là cảnh giới thứ mười một Chân giới thì quá tốt.

“Tiên sinh, vận dụng món chí bảo đó đi, đối với hắn tiên hành giám sát.

“Tiếp đó, ta muôn biết hết thủy hành động của hănh.

“Tiếp xúc qua người nào, làm qua chuyện gì, ta đều phải biết.

“Người này với ta mà nói cực độ trọng yếu.

“Chỉ cần có thể đoạt xá hănh, ta liền có thể hoàn toàn thoát ly khỏi toà lồng giam này!

“Đây có lẽ là cơ hội duy nhất...

“Từ khi ta sinh ra tới nay.”

Chương 971: Trong Khánh Thủy Quan

Khánh Thủy Quan là thành quan biên giới nước Ngô, phòng thủ sâm nghiêm.

Bất quá, bá tánh bên trong thành trong ngày thường lại rất là nhàn hạ, dường như không có lo lắng Lương Quốc tấn công.

Đây cũng nhờ vào trận chiến hai trăm năm trước ấy.

Ở trong trận chiến ấy, đại tướng quân thủ thành ban đầu của Khánh Thủy Quan chết trận, Hồng Vũ thân là phó tướng nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, tiếp nhận chức vụ Đại tướng quân thủ thành.

Lúc đó Hồng Vũ mới chỉ là Chân giới đệ ngũ cảnh.

Mà thống soái công thành của Lương Quốc là là một vị cường giả chân giới đệ thất cảnh.

Không có ai cảm thấy cuộc chiến đấu này có thể thắng.

Cho dù là ở trong lòng bá tánh Khánh Thủy Quan thời đó, tòa thành quan này cũng là nhất định phải bị công phá.

Nhưng kết quả sau cùng lại là khiếp sợ thiên hạ.

Hồng Vũ thành công!

Không biết hẳn dùng thủ đoạn gì, lại đánh lui Chân giới đệ thất cảnh của Lương Quốc, giữ được tòa thành quan này.

Cũng chính là trận chiến ấy, đánh ra uy danh của Khánh Thủy Quan.

Từ đó về sau, Lương Quốc liền lại không xâm phạm qua Khánh quốc.

Coi như sau đó Hồng Vũ đã không còn ở Khánh Thủy Quan, Lương Quốc khi quấy rầy biên giới nước Ngô cũng sẽ tận lực tránh nơi này.

Vì vậy, trong hai trăm năm này, Khánh Thủy Quan cũng không có trải qua dù là một trận chiến sự.

Đại tướng quân mới tới Khánh Thủy Quan để trấn thủ đều thành làm chuyện nhàn hạ.

Gần như tất cả mọi người đều cho là, thời gian bình tĩnh mà tường hòa như vậy còn có thể qua cực kỳ lâu.

Dù sao, đối với cường giả Chân giới mà nói, chính là hai trăm năm chẳng qua chỉ là một cái búng tay.

Thời gian ngắn như vậy, uy thế của Hồng Vũ ở trong trận chiến năm đó cũng sẽ không bị người quên.

Có điều, trong Khánh Thủy Quan có một người nhưng là một mục duy trì tình cảnh giác, đem mỗi ngày coi là thời gian chuẩn bị chiến tranh sắp tới, giống như là ngày mai sẽ có Lương Quân tới công thành vậy.

Hắn tên là Lưu Thiện Cơ, là Trưởng Sử phủ Đại tướng quân, từng được Hồng Vũ cất nhắc sau khi đảm nhiệm đại tướng quân.

Mặc dù hắn chẳng qua là tu vi chân giới đệ tam cảnh, nhưng ở bên trong phương diện tổ chức việc trong thành cực kỳ lành nghề, càng là mọi phương diện đều xử lý ngay ngắn rõ ràng.

Vì vậy, cho dù Hồng Vũ đã không còn ở Khánh Thủy Quan, Lưu Thiện Cơ vẫn được Đại tướng quân thủ thành tín nhiệm trọng dụng.

Thận là người quản lý trên thực tế của Khánh Thủy Quan, hắn mỗi ngày đều sẽ leo lên cửa thành quan sát hoạn cảnh bên ngoài, kiểm tra chi tiết biến hóa của đại đạo pháp tắc, cùng với sức mạnh quốc tủy và lực lượng đại trận trên tường thành.

Ngày lại một ngày, năm lại một năm, chưa bao giờ gián đoạn.

Phảng phất thật sẽ có Lương Quân chuẩn bị tấn công vậy.

Rất nhiều người đều khuyên qua hắn, bao gồm đại tướng quân thủ thành cũng đều khuyên qua hắn.

Nói rằng Lương Quân đã bị Hồng Vũ tướng quân năm đó làm sợ, chắc chắn sẽ không tùy tiện tập kích nơi này, không cần phải ngày ngày khẩn trương như vậy.

Quái dị dọa người.

Nhưng Lưu Thiện Cơ mỗi lần đều có thể nói cho người khuyên hắn phục, lâu ngày cũng không có người quản hắn khi gió, trái lại cảm thấy có người đề phòng như vậy cũng tốt.

Những người khác liền có thể càng an tâm hưởng thụ.

...

Thôi Hằng sậu khi đi tới bầu trời Khánh Thủy Quan, cũng không có trực tiếp hạ xuống.

Mà là trước ở trên không trung tiến hành mắt nhìn xuống đối với khắp thành.

Sau đó thoáng cái liền chú ý tới cái tên Lưu Thiện Cơ này.

“Con đường tu luyện của hắn cùng võ giả tầm thường bất đồng.” Thôi Hằng lơ lửng giữa không trung, đánh giá cái tên Lưu Thiện Cơ này, thàn nói ” Lại có vài phần ý vị của pháp

lực, mặc dù rất nhạt rất mỏng manh, nhưng đúng là vị pháp lực của người tu tiên.

“Đây không phải là thông qua công pháp Tu Tiên có được, càng giống như là thành quả sau khi tìm hiểu pháp khí nào đó của người tu tiên, đối với võ đạo tự thân tiến hành cải tạo... Hẹn nữa căn nguyên cốt ý vị pháp lực này lại có chút gần giống như pháp lực lúc ta ở Luyện Khí kỳ.”

Ở sau khi phát hiện một điểm này, trong lòng của hắn liền hiện ra một cái suy đoán.

Chẳng lẽ Hồng Phú Quý năm đó đã lĩnh ngộ bí ẩn pháp lực ẩn chứa trong Hồng Vũ kiếm, cũng thông qua bí ẩn cảm ngộ đến mà tiến hành khái niệm đối với võ đạo sở học tự thân, để cho võ đạo của hắn có ý vị pháp lực?

“Nếu là như vậy, võ đạo người này tu luyện chắc là Phú Quý nhi truyền thụ cho.” Thôi Hằng nhìn chăm chú Lưu Thiện Cơ bên trong thành, trong lòng có chút khó tin. “Nhưng nếu thật sự là như ta đoán, vậy thì thiên tư của Phú Quý nhi không khỏi cũng quá bất hợp lý.”

Dù sao, bạn đầu hắn cho Hồng Phú Quý thanh kiếm kia chẳng qua là ẩn chứa pháp lực luyện khí tầng bảy mà thôi.

Hiện tại Lưu Thiện Cơ ở nơi này đã là Chân giới đệ tam cảnh, Hồng Phú Quý tự mình càng là ở hai trăm năm trước cũng đã bước chân vào Chân giới đệ ngũ cảnh.

Điều kỳ quái nhất là, bọn họ đến dạng cảnh giới này, trong sức mạnh võ đạo lại còn cất giữ ý vị pháp lực.

Điều này mang ý nghĩa như thế nào?

Chuyện này ý nghĩa là Hồng Phú Quý có thể là thông qua cảm ngộ một luồng pháp lực luyện khí tầng bảy kia lấy được thu hoạch, một đường đem võ đạo mình tu luyện cải tiến tầng thứ Chân giới đệ ngũ cảnh.

“Cái gì gọi là thiên tài võ đạo chứ?” Thôi Hằng không khỏi tấm tắc kêu kỳ lạ.

Cái suy đoán này để cho chính hắn đều cảm thấy khiếp sợ.

Nhưng mà, suy đoán cuối cùng chẳng qua là suy đoán, cụ thể là tình huống gì, phỏng chừng vẫn là phải chờ thấy Hồng Phú Quý sau đó tiến hành hỏi mới có thể biết được.

Ngay sau đó trọng yếu nhất vẫn là thông qua người này hỏi dò tung tích Hồng Phú Quý.

...

Lưu Thiện Cơ thoát nhìn là một người đàn ông trung niên hơn 40 tuổi, mặc áo dài văn sĩ, giữ lại chòm râu, mũi ngọc

buộc tóc, hào hoa phong nhã.

Lúc này hắn mới vừa kết thúc một ngày tuần sát thành tường, đang chuẩn bị trở về bên trong phủ Đại tướng quân xử lý chính vụ, bỗng nhiên ánh mắt dừng lại một cái, rơi vào trên người một nam tử trẻ tuổi đang đi ở trên đường.

” Ngoại nhân? ! ” Lưu Thiện Cơ nội tâm hoảng hốt ” Người này là vào bằng cách nào?”

Mặc dù số lượng nội nhân của Khánh Thủy Quan rất nhiều, nhưng thân phận tướng mạo mỗi một người hắn đều khắc trong tâm khảm, tình huống mỗi một người ra vào thành hắn cũng rõ ràng.

Vì vậy, hắn thoáng cái liền phân biệt ra được người này cũng không phải là bá tánh bên trong Khánh Thủy Quan, hơn nữa chưa từng xuất hiện qua ở bên trong Khánh Thủy Quan, cũng không phải từ bất kỳ một cái cửa thành nào tiến vào.

Sau khi Lưu Thiện Cơ thấy người như vậy, phản ứng đầu tiên chính là người này hẳn là gián điệp địch quốc, tuyệt đối là tới hỏi dò tin tức.

Nhưng trong nháy mắt hắn lại kịp phản ứng, Khánh Thủy Quan chính là thành lớn cửa khẩu nước Ngô, làm sao có thể sẽ ở khi không có bị phá thành mà có người xa lạ tiến vào?

Nơi này có lực lượng quốc tử và đại trận hộ thành bảo vệ, căn bản cũng không khả năng từ trên tường thành bay tới, cũng không khả năng đào địa đạo mà tới, càng không thể nào lén lén lút lút lẫn lộn đi vào.

Người này là thế nào xuất hiện?

Trong lòng Lưu Thiện Cơ đầy bụng nghi ngờ.

Nhưng mà, vì không bứt dây động rừng, hắn cũng không có chủ động đi tìm người tuổi trẻ kia, mà là mặt không đổi sắc tiếp tục hướng phủ Đại tướng quân đi tới, tính toán đợi đến khi vào bên trong phủ Đại tướng quân, đem chuyện này bẩm báo cho đại tướng quân.

Dù sao, đại tướng quân thủ thành là cường giả Chân giới đệ thất cảnh, vô luận là đối với người này tiến hành bắt hay là hỏi, đều so với một Chân giới đệ tam cảnh như chính mình vậy dễ làm nhiều lắm.

Nhưng mà, khi Lưu Thiện Cơ trở lại bên trong phòng trưởng sử ở phủ Đại tướng quân của mình, lại ngạc nhiên phát hiện người tuổi trẻ kia lại cũng đi theo chính mình vào, hơn nữa đứng ở bên cạnh mình.

Chính mình lại cũng không có phát hiện hắn đi theo vào, người bên trong phủ Đại tướng quân cũng không có phát hiện

hắn!

Đây là tu vi bực nào?

Nội tâm Lưu Thiện Cơ nghi ngờ không thôi.

Lúc này người trẻ tuổi kia mặt mỉm cười mà mở miệng nói: “Các hạ chớ có lo lắng, tại hạ Thôi Thanh, đến tìm các hạ hỏi tin tức liên quan tới Hồng Vũ.”

Chương 972: Nhìn trộm đến từ Trung Đô Vương Thành (1)

Hồng Vũ? !

Lưu Thiện Cơ nghe vậy nội tâm trào dâng sóng lớn, nhưng ngoài mặt nhưng là thân sắc như thường mà nói: “Chỉ sợ làm tiên bối thất vọng, tại hạ cũng không biết hướng đi của Hồng tướng quân.”

Hắn thấy, người trẻ tuổi trước mắt kia có thể dấu giếm được lực lượng quốc tử cùng đại trận hộ thành, vô thanh vô tức tiến vào bên trong thành Khánh Thủy Quan, tu vi cảnh giới nhất định đã đạt tới đỉnh cao, đạt tới một trình độ hắn khó hiểu, gọi hắn là tiên bối nhất định là không có vấn đề.

“Phải không? ” Thôi Hằng nghe vậy dừng dung cười một tiếng, cũng không giải thích nhiều, mà là nâng tay phải lên đưa ra một ngón tay, nhẹ nhàng nhoáng một cái, trên đầu ngón tay nhất thời sáng lên lên một chút quang mang cực kỳ nhỏ.

“Cái này, đây là? ! ” Sau khi Lưu Thiện Cơ thấy một điểm ánh sáng rất nhỏ này tức thì con ngươi co rút nhanh, lộ ra vẻ mặt vô cùng hoảng sợ, cũng không cách nào giữ vững trận định nữa, kinh nghi nói ” Ngươi, ngươi là ai?”

Mới vừa rồi vết sáng sáng lên trên đầu ngón tay Thôi Hằng này cũng không mạnh, nhưng lại có khí tức pháp lực vô cùng rõ ràng.

Điều này trực tiếp để cho sức mạnh võ đạo mang theo vận vị pháp lực trong cơ thể Lưu Thiện Cơ nổi lên cảm ứng.

Dù sao, hắn bày ra là khí tức pháp lực thuần túy, đối với sức mạnh võ đạo mang theo vận vị pháp lực mà nói, tựa như là cùng căn nguyên vậy.

“Ta xem như sư thúc của hắn đi. ” Thôi Hằng mỉm cười nói.

Thân phận của hắn bây giờ là Thôi Thanh, cũng không phải là Thôi Hằng, đương nhiên sẽ không nói mình là sư phụ hoặc là lão sư của Hồng Phú Quý.

“Ngươi, ngài, ngài là sư thúc của Hồng tướng quân? ! ” Ánh mắt Lưu Thiện Cơ lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, ngay sau đó lại nhíu mày, nghi ngờ nói ” Nhưng Hồng tướng quân chưa từng nói qua mình có sư thúc.”

Mặc dù pháp lực Thôi Hằng cho thấy đã để cho sức mạnh võ đạo trong cơ thể hắn nổi lên cảm ứng, nhưng hắn cũng không có cứ vậy tin tưởng.

Trong hơn hai trăm năm này, người tới Khánh Thủy Quan tìm Hồng Vũ không ít, trong đó không thiếu tồn tại cấp bậc Chân Tiên, nhưng Lưu Thiện Cơ chưa bao giờ tiết lộ qua chút nào, cũng không có lộ ra chút sơ hở nào.

Coi như trong lòng của hắn đã có chút tin tưởng Thôi Hằng, nhưng ở trước khi hoàn toàn tin chắc, hắn sẽ không tiết lộ bất kỳ tin tức liên quan tới Hồng Vũ.

“Hắn nói qua Đại Đồng với ngươi chưa?” Thôi Hằng mỉm cười nói, hắn đối với phản ứng của Lưu Thiện Cơ rất là hài lòng, cẩn thận như vậy lại đủ trấn định, ánh mắt nhìn người của Hồng Phú Quý không tệ.

“Đại Đồng...” Lưu Thiện Cơ lần này là hoàn toàn kính hãi, cũng hoàn toàn tin Thôi Hằng, hắn khom mình hành lễ, một mực cung kính nói ” Lưu Thiện Cơ bái kiến tiên bối.

“Hồng tướng quân từng cùng ta nói qua lý luận 《 Đại Đồng Tập 》, nói đó là một cái ý nguyện vĩ đại không thể với tới, là đường đi chỉ có lão sư hắn có thể tổng kết ra được, nếu như muốn biến thành sự thật vô cùng khó khăn, nhất là ở thế giới tiên thân đông đảo.

“Hắn cũng chỉ có thể trước đem lý luận này giấu sâu trong đáy lòng, chờ đến sau khi chính mình có sức mạnh đầy đủ nhất, tích góp đầy đủ nội tình, lại đi thực hành đường đi miêu tả trong đó.”

” Hiểu như vậy, đã vô cùng khắc sâu. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói.

“Tiên bối, tại hạ có một chuyện hỏi, ngài mới vừa nói là sư thúc của Hồng tướng quân...” Lưu Thiện Cơ dò hỏi ” Hồng tướng quân từng nói một thân sở học cùng căn cơ cả đời hắn theo đuổi đều là bắt nguồn từ một vị tiên nhân họ Thôi, ngài là sư đệ của vị tiên nhân kia sao?”

“Hắn ngay cả điều này cũng cùng ngươi nói qua? Không sai, lão sư của hắn là sư huynh của ta. ” Thôi Hằng nghe vậy nở nụ cười, gật đầu một cái nói.

Lấy tính cách Hồng Phú Quý, trừ phi là người đặc biệt tín nhiệm, nếu không sẽ không đàm luận đến cái đề tài này.

Bất quá, truyền thừa võ đạo của Lưu Thiện Cơ đều là bắt nguồn ở Hồng Phú Quý dạy dỗ, Hồng Phú Quý lại nói 《 Đại Đồng Tập 》 cho hắn, quan hệ của hai người nhất định không thể tầm thường, gần như gọi là thầy trò, nên điều này cũng không coi là ngoài ý muốn.

“Vậy ngài biết tung tích lão sư của Hồng tướng quân sao?” Lưu Thiện Cơ lại vội vàng nói ” Hồng tướng quân từng nói,

nguyện vọng lớn nhất cuộc đời này của hắn chính là muôn gặp lại vị tiên nhân họ Thôi kia một lần.”

“Cho nên ta tới tìm hắn.” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“...” Lưu Thiện Cơ nghe vậy sững sờ, sau đó liền hành lễ nói ” Còn xin tiên bối thứ tội, lúc trước vẫn bối không biết thân phận tiên bối, cho nên đối với tin tức về Hồng tướng quân có chút giấu giếm.”

“Không sao.” Thôi Hằng nhẹ nhàng khoát tay một cái, mỉm cười nói. “Người làm như vậy cũng là vì hắn, cũng không phải là sai lầm gì. Tin tức liên quan tới hắn, bây giờ có thể nói rồi chứ.”

“Có thể, dĩ nhiên có thể.” Lưu Thiện Cơ vội vàng gật đầu, sau đó lại nói ” Ngài trước hết mời ngồi, đối với hướng đi của Hồng tướng quân ta đúng là có hiểu một chút...”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, ở trên một cái ghế bên cạnh ngồi xuống, lắng lắng nghe Lưu Thiện Cơ giải thích.

Dựa theo Lưu Thiện Cơ miêu tả, ban đầu Hồng Phú Quý sở dĩ sẽ rời đi Khánh Thủy Quan, chủ yếu là bởi vì tu vi gặp bình cảnh.

Bởi vì võ đạo hắn tu luyện là trải qua chính mình cải tiến, phương thức đột phá cảnh giới có chút đặc thù, phải đi các nơi, mới có thể đạt được cơ hội bước vào Chân giới đệ lục cảnh.

Đương nhiên, cũng có nguyên nhân không muốn làm người khác chú ý.

Dù sao, trong một trận đánh thủ thành, chiến quả lấy tu vi Chân giới đệ ngũ cảnh đánh lui Chân giới đệ thất cảnh của hắn, thật sự là quá mức ly kỳ.

Coi như là có lực quốc tử cùng hộ thành đại trận phụ trợ, thành tựu như vậy vẫn dễ cho người cảm thấy khó tin.

Mọi người một cách tự nhiên thì sẽ sinh ra liên tưởng.

Trên người của người này nhất định là có đại bí mật, hoặc là chính là có cái chí bảo đặc thù lại cường đại gì.

Nếu như tiếp tục ở lại trong Khánh Thủy Quan, ắt sẽ đưa tới vô số phiền toái.

Còn không bằng trực tiếp rời đi.

Chương 973: Nhìn trộm đến từ Trung Đô Vương Thành (2)

Bất quá, trước lúc Hồng Phú Quý ly khai từng nói với Lưu Thiện Cơ ba địa phương.

Là chỗ đi tiếp theo trong kế hoạch của hắn.

Theo thứ tự là Lương Quốc đô thành cùng Thái Xương Quận nước Lỗ, còn có Trung Đô Vương Thành.

Sở dĩ sẽ nói với Lưu Thiện Cơ ba cái địa phương này, là hy vọng Lưu Thiện Cơ sau khi đột phá đến Chân giới đệ tứ cảnh rời đi Khánh Thủy Quan, liền đi ba cái địa phương này tìm hắn.

Hồng Phú Quý rõ ràng cho thấy khá coi trọng Lưu Thiện Cơ, mặc dù không có danh thầy trò, nhưng trên thực tế đã có mấy phần cảm giác muốn coi hắn là truyền nhân y bát mà đào tạo.

Ngoài ra, ở trong những sắp xếp này của Hồng Phú Quý, Thôi Hằng còn đoán ra chút thứ không giống tâm thường.

Dường như có chút giống với đang giao phó hậu sự.

“Chẳng lẽ, Phú Quý chọn rời đi Khánh Thủy Quan, cũng không phải là chỉ là vì tu hành cùng phòng ngừa gặp phiền toái, còn có những nguyên nhân khác?”

Thôi Hằng khẽ nhíu mày, thầm nói ” Nếu quả như thật là vậy... Vậy vật hắn lưu lại ở ba cái địa phương này hắn không tâm thường, rất có thể ý nghĩa phi phạm.”

Ý niệm tới đây, hắn nhìn về phía Lưu Thiện Cơ, dò hỏi: “Hồng Vũ ở chỗ này có địch nhân hoặc là kẻ thù gì hay không?”

“Địch nhân? Kẻ thù? ” Lưu Thiện Cơ hơi ngẫm nghĩ một chút, sau đó liền lắc đầu nói ” Nếu như là phe Lương Quốc, hắn là có rất nhiều người đều hy vọng Hồng tướng quân bỏ mình.

“Về phần nước Ngô cùng những quốc gia khác mà nói, ngược lại chưa từng nghe qua Hồng tướng quân có kẻ thù gì, tướng quân hắn từ trước đến giờ giúp mọi người làm điều tốt, sẽ không có địch nhân gì.”

“Ừm.” Thôi Hằng gật đầu một cái, không có lại tiếp tục hỏi thăm.

Có thể nhìn ra được, Lưu Thiện Cơ mặc dù biết hướng đi kế tiếp của Hồng Phú Quý, nhưng đối với mục đích thực sự

của Hồng Phú Quý cũng không biết, tiếp tục hỏi cũng khó có kết quả gì.

Còn không bằng chính mình trực tiếp đi ba cái địa phương kia dò tra một chút tình huống.

Trạm thứ nhất phải đi Lương Quốc đô thành nhìn một chút.

Vừa vặn cũng có thể mượn cơ hội này, cùng Lương Quốc Quốc Vương trò chuyện một chút.

Tìm tòi nghiên cứu một chút trong thổ địa của thế giới này rốt cuộc có chỗ đặc thù gì, lại có thể để cho những quốc gia cường đại này vì quyền sở hữu thổ địa mà chinh phạt lẫn nhau, thậm chí không tiếc phát động cuộc chiến diệt quốc.

Sau đó, Thôi Hằng liền hướng Lưu Thiện Cơ gật đầu một cái, mỉm cười nói: “Đa tạ.”

Vừa dứt lời, hắn liền hóa thành một luồng khói xanh bay lên trời, trực tiếp bay ra ngoài thành Khánh Thủy Quan, trong nháy mắt liền mất tung ảnh, giống như chưa bao giờ xuất hiện qua vậy.

“Lại thật sự là bay thẳng vào.” Lưu Thiện Cơ nhìn bầu trời, mặc dù hắn lúc trước cũng đã có sự đoán như vậy, nhưng khi chân chính nhìn thấy, vẫn là cảm thấy rung động vô hình.

Đây là cảnh giới cường đại cỡ nào, lại có thể hoàn toàn không nhìn lực lượng quốc tử cùng hộ thành đại trận, liền phảng phất những lực lượng phòng ngự trọng yếu nhất của các nước hoàn toàn không tồn tại vậy.

“Hy vọng Hồng tướng quân có thể bình an vô sự đi.” Lưu Thiện Cơ thâm nghĩ trong lòng.

...

Thôi Hằng lần này là thật muốn tìm được Hồng Phú Quý, không muốn lại không hiểu sao bỏ qua một cách kỳ diệu.

Vì vậy, nếu là đã biết được hướng đi sau khi Hồng Phú Quý rời đi Khánh Thủy Quan, hắn cũng không có bất kỳ dừng lại, trực tiếp hướng Lương Quốc đô thành chạy tới.

Mặc dù hai trăm năm qua, Hồng Phú Quý chưa chắc vẫn còn ở nơi này, nhưng chắc chắn sẽ còn sót lại một chút vết tích.

Đây đối với Thôi Hằng mà nói, chính là đầu mối.

Mà ở khi hắn đi Lương Quốc đô thành, bỗng nhiên cảm giác thân phận giả của chính hắn tiên một bước ngưng thực, tu vi cũng được tăng lên.

Phạm vi lớn vô cùng.

Thôi Hằng biết, đây cũng là bởi vì tin tức về trận chiến Đại Thành Quan ấy đã truyền bá ra.

Sở Phi Tiêu suất lĩnh bộ chúng thảm bại ở Đại Thành Quan, càng là tự mình trực tiếp mất tích, hơn trăm ngàn quân tốt cùng đồng đảo hung thú hồn huyết đều bị đánh tan!

Lúc này, chiến quả như vậy cũng đã truyền đến Lương Quốc đô thành.

Đọc đường các địa phương, tự nhiên cũng đã biết chuyện này.

Thôi Thanh cái tên xa lạ này, cũng theo đó xuất hiện trong tầm mắt vô số người.

Thân phận, lai lịch, truyền thừa, cảnh giới của người này, vận vận tin tức đều trở thành trung tâm đầu đề đàm luận của rất nhiều người.

Tự nhiên cực lớn tăng cường độ chân thật của thân phận ‘ta giả’ này.

Mà ở trong cung điện trung ương Lương Quốc đô thành, quốc vương Tương Bình sắc mặt âm trầm nhìn quân báo trên bàn, giống như là một tòa núi lửa tùy thời đều có thể phun trào.

“Cái này chính là cuộc chiến tất thắng trong lời lúc trước các người muốn nói sao? ! Đánh cho thành cái bộ dáng này? !” Tương Bình bỗng nhiên rống giận một tiếng, hai mắt trợn tròn, trợn mắt nhìn hai người đứng ở phía dưới.

“Thôi Thanh, cái tên Thôi Thanh này, người này là từ nơi nào nhô ra, tại sao có thực lực như thế, tra rõ cho ta, ta muốn tất cả tin tức liên quan tới hắn!”

Hai người kia câm như hến, gật đầu liên tục, hành lễ lĩnh mệnh.

Nhưng trên thực tế, đồng thời khi Lương Quốc đô thành bện này thu đến tin tức trận chiến đại thành quan, Thôi Hằng liền đã tới nơi này.

Hắn vốn là muốn trực tiếp đi tìm Lương Quốc quân chủ Tương Bình, nhưng mới vừa vào thành, lập tức cũng cảm giác được một cỗ lực lượng vô danh hạ xuống, đang ở phương xa theo dõi chính mình.

“Có người muốn theo dõi ta, là ai chú ý tới ta? Nhân Vương sao?” Thôi Hằng khẽ nhíu mày.

Bất quá, hắn không có trực tiếp ngẩng đầu nhìn về phương hướng khởi nguồn của lực lượng kia.

Mà là ung dung thân nhiên đưa thân thức kéo dài ra, vô thanh vô tức triển khai truy lùng đối với cỗ lực lượng kia.

Sau đó —— Liên truy lùng đến nơi ở Nhân Vương mà nhân tộc cùng tôn vinh.

Trung Đô Vương Thành!

Chương 974: Tiên vực di bảo, Lương Quốc Quân Chủ (1)

Cảm giác thần thức của Thôi Hằng lúc này cường đại dường nào.

Chỉ trong nháy mắt liền phong tỏa người giám thị mình ở bên trong Trung đô Vương thành.

Sau đó nhận ra được hấn.

“Thái Hồng.” Chân mày Thôi Hằng hơi nhíu.

Mặc dù hấn đã sớm biết Chụ Quân Thiên cùng Thái Hồng cũng tới phương thế giới tiên thổ này, nhưng không nghĩ tới sẽ ở dưới tình huống này phát hiện đối phương.

Vô luận là cường giả trong Thiên Giới hay là Cửu Thiên dị vực, đều từng nghe qua Thái Hồng giảng đạo, Thôi Hằng chính là từ bên phía bọn họ biết được Thái Hồng hình dạng thế nào.

“Cái tên Thái Hồng này đã là Chân Tiên cảnh giới thứ tám Chân Giới, hấn ở vài chục vạn năm trước hấn là vẫn chỉ là đệ tam cảnh, đây là lấy được cái cơ duyên kinh thiên gì?” Thôi Hằng hơi nghi hoặc một chút, thâm nghĩ trong lòng. “Nhưng, coi như là Chân Tiên cũng không khả năng theo dõi ta, trong tay hấn có một món bảo vật.”

Cùng lúc khi hấn cảm giác đến Thái Hồng liền phát hiện món bảo vật dùng để theo dõi hấn.

Đây là một bức tranh vẽ.

Ở bên trên bàn trước mặt Thái Hồng, để một bức tranh vẽ Thủy Mặc dài 2,5m, rộng nửa mét.

Trong đó hình ảnh biểu hiện chính là cảnh tượng Thôi Hằng đi tới Lương Quốc đô thành.

“Lại biểu hiện rõ ràng như vậy.” Trong lòng Thôi Hằng không khỏi tấm tắc kêu kỳ lạ.

Một món bảo vật có thể cách không đối với hấn tiến hành giám thị như vậy, thật vô cùng hiếm thấy.

Cho dù là ở trong nháy mắt khi triển khai giám thị liền bị hấn phát hiện, nhưng chỉ cần có thể cho thấy tình huống hành động của hấn, liền đủ thấy bức tranh này bản chất không thấp.

“Từ bên trên khí tức pháp tắc để phán đoán, bản chất bức họa này đã vượt qua chân giới đệ cửu cảnh, hấn là một kiện linh bảo do quy tắc thiên địa tự nhiên tạo ra.”

Thôi Hằng có phán đoán đôi với tình huống bức họa này, đồng thời cũng chú ý tới chỗ đặc thù trong đó ” Bản chất bức họa này sở dĩ cực cao, là bởi vì trong đó ẩn chứa chút bản nguyên quy tắc.

“Loại bản nguyên quy tắc này hẳn là đến từ một thế giới cấp độ cực cao, bức họa này hơn phân nửa cũng là trong cái thế giới kia tạo ra.

“Chỉ nhìn từ những bản nguyên quy tắc này, cái thế giới kia hẳn là so với phương tiên thổ này còn cao cấp hơn. Bất quá, bản nguyên quy tắc bên trong bức họa này cùng phương tiên thổ này cũng có một ít chỗ tương thông...”

Ý niệm tới đây, hẳn đã đoán được lai lịch tám tranh thủy mặc này.

Hơn phân nửa là linh bảo tạo ra ở bên trong Tiên vực.

Phong chùng ở niên đại rất xưa lúc trước, là bảo vật Tiên tộc của trong phương thế giới này.

Về phần tại sao lúc này sẽ ở Vương thành nhân tộc cũng rất dễ hiểu.

Năm đó nhân tộc đuổi Tiên tộc ra khỏi cả vùng đất này, cướp đi một ít Tiên tộc di bảo dĩ nhiên là việc không thể bình thường hơn.

Thái Hồng hẳn là được Nhân Vương bày mưu đặt kế, thúc giục món pháp bảo này tiến hành theo dõi.

“Trải qua một trận đánh ở Đại Thành Quan, Nhân Vương hẳn đã rõ ràng biết được hẳn không phải là đối thủ của ta, lại còn dám đối với ta tiến hành theo dõi.”

Ánh mắt Thôi Hằng hơi hơi nheo lại, thầm nói ” Hẳn là cảm thấy bức đồ họa này bản chất cực cao, ta không phát hiện được, hay là có cái gì khác cật vào, cho là có thể mang ta trấn áp?”

Hắn thấy, cách hành sự của Nhân vương này lộ ra mấy phần quỷ dị, dường như là có cái mục đích gì không muốn người biết.

“Trước mắt vẫn là trước tìm tung tích Phú Quý nhi, chờ chuyện chỗ này xong, liền trực tiếp đi Vương thành tìm hắn hỏi rõ ràng. ” Trong lòng Thôi Hằng rất nhanh thì có quyết định.

Hắn lúc này vẫn là thân phận Thôi Thanh, dựa theo thiết lập tính cách thì nên thẳng thắn, nghĩ đến cái gì liền đi làm cái đó, tùy ý khoe khoang, sẽ không cần nhắc hậu quả.

Dương nhiên, hắn bây giờ không đi tìm Nhân Vương, cũng không ý nghĩa sẽ mặc cho Thái Hồng quan sát.

Hắn chỉ hơi chút động ý nghĩ, liền đối với bộ phận quy tắc bên trong bức hình vẽ kia tiến hành sửa đổi, để cho hình ảnh biểu hiện bên trong đều biến thành giả.

Sau đó, hình ảnh biểu hiện của bức hình vẽ kia đều thành tình huống hắn ở bên này du sơn ngoạn thủy.

Sẽ không chút tin tức nào chân thực.

Ở sau khi làm xong hết thấy các thứ này, Thôi Hằng liền trực tiếp hướng Đại Hưng Thành chỗ Lương Quốc quân chủ ở đi tới.

Chương 975: Tiên vực di bảo, Lương Quốc Quân Chủ (2)

Trung đô vương thành.

Thái Hồng đã thúc giục “Khuy Thiên Đồ” bắt đầu đối với Thôi Hằng tiến hành theo dõi, hẩn nhìn chăm chăm hình ảnh biểu hiện trên bức họa này một cách hết sức chăm chú, không buông tha bất kỳ một chi tiết nào.

“Thật là làm phiền tiên sinh. “

Vào lúc này, Nhân Vương đến nơi này.

Hẩn mỉm cười đi tới bên người Thái Hồng, ánh mắt cũng rơi vào bên trên tấm Khuy Thiên Đồ này, thấy nhưng là hình ảnh Thôi Hằng đang du sơn ngoạn thủy.

Điều này làm cho hẩn không khỏi nhú mày.

Người này cố ý đi Lương Quốc đô thành, chính là vì du sơn ngoạn thủy?

Bất quá, bởi vì Khuy Thiên Đồ chính là Tiên vực chí bảo, bản chất thậm chí mạnh hơn cảnh giới thứ mười Chân giới, cho nên hoàn toàn không có người nào hoài nghi tính chân thật nó biểu hiện ra.

Không có người nào có thể phát hiện Khuy Thiên Đồ theo dõi, hình ảnh biểu hiện trong đó cũng nhất định là chân thật.

Đây là nhận thức chung của Nhân Vương cùng Thái Hồng.

Vì vậy, mặc dù trong lòng của bọn họ cảm thấy nghi ngờ, nhưng là hoàn toàn không nghĩ tới hình ảnh chính mình nhìn thấy toàn bộ là giả.

“Có lẽ là sơn thủy phụ cận Lương Quốc đô thành có bí mật gì cũng khó nói.” Thái Hồng thử nghiệm tiến hành suy đoán đối với hành động của Thôi Hằng.

”Ừ, quả thật có khả năng này.” Nhân Vương lại rất tán thành gật gù đầu, trầm giọng nói ” Quân sơn phụ cận Lương Quốc nhưng thật ra là thuộc về bộ phận mảnh vụn Tiên vực, có lẽ thật tồn tại bí ẩn gì.”

Nói tới chỗ này, hẩn liền nổi lên tâm tư, đối với Thái Hồng nói: “Tiên sinh, Quân sơn phụ cận Lương Quốc đô thành hơn phân nửa là có chỗ đặc thù. Ở sau khi người này rời đi Lương Quốc đô thành, còn phải làm phiền tiên sinh tự mình đi qua dò tra một chút tình huống.”

“Đúng là nên như thế.” Thái Hồng trịnh trọng nghiêm túc gật đầu hành lễ.

Hắn là thật suy đoán quân sơn phụ cận Lương Quốc đô thành có đại bí mật.

Dù sao, tồn tại cường đại như Thôi Thanh, bất kỳ hành động nào cũng không nên là bản tên không đích.

Nhất định là có thâm ý.

...

Trên thực tế, Thôi Hằng căn bản cũng không có đi du sơn ngoạn thủy.

Mà là đi tới Đại Hưng Thành trung ương Lương Quốc đô thành.

Vị quân chủ Lương Quốc này là ở Đại Hưng Thành, phòng thủ cực kỳ sâm nghiêm.

Nếu như không có lấy được chiếu lệnh quốc vương triệu kiến, bất luận kẻ nào đều không thể tùy ý tiến vào Đại Hưng Thành.

Nhưng Thôi Hằng lại không có gặp gỡ bất kỳ ngăn trở nào mà tiến vào bên trong, thẳng đến cung điện trung ương trong chỗ ở của Lương Quốc quân chủ Tương Bình.

Lúc này, vị quốc vương này mới vừa khiển trách xong hại gã thân tử, muốn để cho bọn họ đem tin tức Thôi Thanh điều tra rõ ràng.

Hai người kia mới vừa lĩnh mệnh, đều còn chưa kịp rời đi.

Thôi Hằng liền vào.

Cái vị “Khách không mời mà đến” này đến, nhất thời liền để cho ba người trong cung điện ngây ngẩn, bọn họ đều không có nghĩ qua bây giờ sẽ có người xông vào nơi này.

Những Chân Tiên bên ngoài kia đâu?

Thân là quốc gia cấp bá chủ, trong Lương Quốc đô thành không thiếu Chân Tiên Chân giới đệ bát cảnh, cường giả như mây.

Vì vậy, muốn ở chỗ này làm ra chút ít nhiễu loạn đều là cực kỳ khó khăn, chớ đừng nói chi là xông vào đô thành.

Nhưng bây giờ là tình huống gì, lại có thể có người đi thẳng tới nơi này?!

Chẳng qua, Tương Bình thân là tuyệt đỉnh Chân Tiên Chân giới đệ cửu cảnh, lại là Lương Quốc quân chủ, sau khi nhìn đến Thôi Hằng đi vào vẫn là mặt không đổi sắc, trầm giọng

nói: “Người là người nào, không báo mà vào, đây chính là tử tội.”

Hai gã thân tử kia cũng vội vàng ngăn ở chính giữa Thôi Hằng cùng Tưởng Bình, trợn mắt nhìn Thôi Hằng, bọn họ muốn lên tiếng quát bảo ngưng lại, nhưng lại phát hiện mình lại nói không ra lời.

Rõ ràng chức năng thân thể hết thấy bình thường, cũng có thể há mồm ra, nhưng cũng không cách nào phát ra âm thanh, giống như là có lực lượng kỳ dị nào đó mang thanh âm của bọn họ xóa đi vậy.

“Ta có một số việc muốn cùng người nói, không muốn nơi này có thanh âm của người khác, liên cấm chỉ bọn họ phát ra âm thanh.” Thôi Hằng nói với Tưởng Bình, hần mặt mỉm cười, giống như là đang làm một chuyện cực kỳ bình thường.

“...” Sắc mặt Tưởng Bình đã trầm xuống, lực lượng không lò trong cơ thể cũng đang áp ứ ” Người rút cuộc là ai?”

“Người không phải mới vừa rồi vẫn còn đang để cho bọn họ điều tra kỹ ta sao?” Thôi Hằng cười chỉ chỉ hai gã thân tử đã không cách nào nói chuyện kia.

“Thôi Thanh? !” Tưởng Bình nghe vậy lúc này nổi điên, cả tòa cung điện đều bị lật, sức mạnh của tuyệt đỉnh Chân Tiên trong nháy mắt bùng nổ, nghiêm nghị quát lên “Thật can đảm!”

Chương 976: Chân Nhất bản tính, Hỗn Độn Khai Giới Diệt Pháp Chương(1)

Một trận chiến ở Đại Thành Quan, đối với khắp cả Lương Quốc mà nói đều là một lần đả kích nặng nề.

Trước đó, Lương Quốc cũng chỉ bị đánh lui qua ở lúc tấn công Khánh Thủy Quan nước Ngô, nhưng lần đó chẳng qua là bị đánh lui, cũng không có chịu bao nhiêu tổn thất.

Hơn nữa nước Ngô cũng là quốc gia cấp bá chủ, thực lực cường hãn.

Từ một điểm này tới nói, Lương Quốc cùng nước Ngô thật ra là ở cùng một cấp độ, nếu chẳng qua là bị đánh lui một lần, sẽ không đối với Lương Quốc tạo thành bao nhiêu đả kích.

Nhưng một trận chiến ở Đại Thành Quan bất đồng.

Trần quốc chỉ là một nước nhỏ kéo dài hơi tàn vì có vị trí địa lý đặc thù mà thôi, thực lực cực kỳ nhỏ yếu.

Căn bản là không cách nào cùng quốc gia cấp bá chủ so sánh .

Bất kỳ một người Lương Quốc nào đều sẽ không cho là quân đội của quốc gia mình sẽ ở Đại Thành Quan chịu nhục.

Đây căn bản là chuyện không thể nào.

Nhất là tấn công Đại Thành Quan còn là Sở Phi Tiêu xuất thân từ Sở gia, cường giả có danh xưng là Phi Tiêu thân tướng, một cái Đại Thành Quan nho nhỏ, nhất định là trong nháy mắt có thể phá.

Nhưng mà, sau khi kết quả trận Đại Thành Quan truyền về Lương Quốc, cả thế gian xôn xao, tất cả mọi người đều cảm giác khó tin.

Đại quân Lương Quốc thua, ngay cả thống soái dẫn quân Sở Phi Tiêu cũng bị bắt làm tù binh, không biết tung tích.

Thảm bại!

Thảm bại trước đó chưa từng có!

Vẫn là thua ở trong tay một cái nước nhỏ như Trần quốc.

Mà kẻ cầm đầu dẫn đến hết thảy, chính là Thôi Thanh đột nhiên xuất hiện ở Đại Thành Quan đó, hắn dùng thực lực tuyệt đối nghiền ép trực tiếp đánh bại Thống soái Sở Phi Tiêu, trực tiếp giành được thắng lợi trận đánh Đại Thành Quan.

Điều này làm cho quân chủ Lương Quốc Tương Bình mất hết thể diện, chỉ cần nghe được cái tên Thôi Thanh này liền sẽ trở nên vô cùng giận dữ, càng không cần phải nói là thầy chính Thôi Thanh.

Ở trong nháy mắt khi biết được thân phận người trước mắt, lực lượng trong cơ thể Tương Bình liền sôi trào lên, toàn thân đều toát ra ánh sáng vô cùng sáng chói.

Giống như ánh sáng chói lọi của ngàn tỉ viên hằng tinh tụ tập với nhau, vị quân chủ Lương Quốc này trực tiếp hóa thành một đoàn quang cầu to lớn, vọt ra khỏi cung điện, trôi lơ lửng ở trên trời cao.

Khí thế uy áp mênh mông cuộn cuộn tràn quét thiên địa thập phương, ánh sáng chói lọi vô lượng kia nhất thời chiếu khắp lãnh thổ quốc gia không lồ của Lương Quốc, từng con dân Lương Quốc đều cảm nhận được uy thế cường đại này, cũng đều thấy được ánh sáng chói mắt kia.

Thế giới tiên thổ nhưng mà so với Thiên Giới càng quảng đại quá nhiều, chỉ là quốc thổ một cái Lương Quốc chính là gấp trăm lần Thiên Giới trở lên, nhưng bản chất cao hơn, pháp tắc đại đạo càng nghiêm mật, không gian cũng càng thêm ổn định.

Sức mạnh của Tương Bình lại có thể trong nháy mắt mang khu vực này hoàn toàn bao phủ lại, đủ thấy sự mạnh mẽ.

Nhưng mà đây còn không phải là toàn bộ lực lượng của Tương Bình.

Thật ra thì hẳn còn có thể để cho sức mạnh của chính mình bao phủ phạm vi rộng hơn lớn hơn, thế nhưng sẽ chạm đến thổ địa của đất nước khác, rất có thể sẽ đưa tới quốc vương khác nhằm vào.

Bất quá, cho dù là như vậy, cử động Tương Bình chột biểu dương uy năng vẫn bị quốc gia lân cận cảm giác được.

Quân chủ nước Ngô, Quận chủ Vệ Quốc, Quận chủ nước Trịnh, Quân chủ Tín quốc tất cả đều đưa ánh mắt nhìn qua, chú ý tình huống của Lương Quốc bên này.

Đây là bốn cái quốc gia cấp bá chủ khoảng cách Lương Quốc gần đây, biên cảnh cũng thường xuyên sẽ có mâu thuẫn cùng xung đột, nhưng cơ bản đều là tương lãnh các nước đang chiến đấu, gần như sẽ không xuất hiện tình huống quốc vương tự mình xuất thủ.

Dù sao quân chủ quốc gia cấp bá chủ cũng đã là tuyệt đỉnh Chân Tiên Chân giới đệ cửu cảnh, tùy tiện xuất thủ mà nói, rất có thể sẽ đối với thổ địa mênh mông tạo thành ảnh hưởng rất lớn.

Vì vậy, Tướng Bình vị Lương Quốc quân chủ này bỗng nhiên ra tay toàn lực, thật sự là để cho người cảm thấy ngoài ý muốn.

Chẳng lẽ là quân chủ đất nước nào đó đi đánh lên?

Hay có tuyệt đỉnh Chân Tiên của Tiên Tộc đối với Lương Quốc phát động đánh bất ngờ?

Khi ngắm nhìn tình huống Lương Quốc bên này, trong lòng bốn vị quân chủ đều nổi lên nghi ngờ.

Chẳng qua, cường độ sức mạnh lúc này Tướng Bình bày ra cũng để cho bọn họ cảm thấy khiếp sợ.

“Thực lực người này lại trở nên mạnh mẽ, đây cũng là chỗ tốt của quốc thổ cực kỳ lớn a, so sánh với hai triệu năm trước, ‘Chân Nhất Bản Tính’ (1) của hắn ít nhất tăng trưởng ba thành.”

“‘Chân Nhất Bản Tính’ ” mạnh mẽ như vậy. Ở trong hai triệu năm này hắn hấp thu luyện hóa bao nhiêu cái thân thể cùng cấp? Cứ theo như tốc độ này, chưa tới chục triệu năm hắn chỉ sợ cũng sẽ đột phá a.”

“Uy năng Thật là lợi hại, còn là ‘Chân Nhất Bản Tính’ ” tinh thuần. Tướng Bình sợ rằng đã sắp chạm đến tầng thứ cực hạn nhất của tuyệt đỉnh Chân Tiên, ưu thế quốc thổ thật lớn thật sự là quá mạnh mẽ.”

“Đáng ghét, nếu không phải hai triệu năm trước hắn cướp đi mảnh lớn quốc thổ nước Trịnh ta, lúc này làm sao có thể có thành tựu như thế này, lần này hắn cùng với người kịch chiến, ta vừa vịn ra tay giúp đỡ địch nhân của hắn, cho hắn xui xẻo!”

—

(1) Chân Nhất: danh từ Đạo giáo, vốn chỉ giữ bản tính, tự nhiên vô vi

Chương 977: Chân Nhất bản tính, Hỗn Độn Khai Giới Diệt Pháp Chương(2)

Bốn vị quốc chủ này cơ bản đều là đang thán phục Tướng Bình cường đại, đối với địch nhân sắp cùng Tướng Bình giao chiến lại không có quá nhiều chú ý, coi như là quân chủ nước Trịnh, cũng chỉ là muốn thừa cơ hội này tạo xui xẻo cho Tướng Bình mà thôi.

Ai cũng không cho là địch nhân của Tướng Bình sẽ thắng.

Tướng Bình thật sự là quá mạnh mẽ.

Bốn gã quốc vương đồng dạng xem như tuyệt đỉnh Chân Tiên, đều vô cùng rõ ràng thực lực bây giờ của Tướng Bình.

Hắn ở tầng thứ cảnh giới thứ chín Chân giới này gần như đã đạt tới đỉnh cao, chỉ cần còn ở vào cảnh giới tuyệt đỉnh Chân Tiên, liền không nhiều khả năng thắng được Tướng Bình.

Chỉ có bước vào cảnh giới thứ mười Chận giới, hoàn toàn vượt qua tuyệt đỉnh Chân Tiên, mới có thể thắng Tướng Bình.

Nhưng toàn bộ tiên thổ, tồn tại vượt qua cảnh giới thứ chín Chân giới chỉ có hai vị.

Một là Vương mà Nhân Tộc cùng tôn vinh ở trung đô vương thành, một là Chư Tiên Chi Chủ tiên tộc ở hải ngoại.

Ngoài ra, tuyệt không có người thứ 3.

Vì vậy, tại trong nhận thức của bọn họ, trận chiến này kết cục đã định trước, sẽ không có bất kỳ hồi hộp gì.

Trên thực tế, chính Tướng Bình cũng cho rằng như thế.

Hắn biết cái tên “Thôi Thanh ” này thực lực vô cùng cường đại, hắn là một vị tuyệt đỉnh Chân Tiên thực lực không kém.

Mặc dù “Thôi Thanh ” có chiến tích bẻ gãy Nhân Vương cốt mâu, nhưng Tướng Bình biết món cốt mâu đó thật ra thì đã sớm không lành lặn, không còn vững chắc, coi như là tuyệt đỉnh Chân Tiên cũng có thể đem phá hủy.

Tuyệt đỉnh Chân Tiên!

Đội mắt toàn bộ thế giới tiên thổ đều là có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Bất quá, Tướng Bình đã đạt tới đỉnh cao trong Chân giới đệ cửu cảnh.

Hắn chưa bao giờ đem tuyết đỉnh Chân Tiên trừ chính mình ra coi vào đâu.

Lúc này, Tướng Bình đã hóa thành quang cầu không lồ, tùy ý biểu dương uy năng khí thế đang lơ lửng trên trời, mắt nhìn xuống Thôi Hằng phía dưới, trầm giọng nói: “Nghịch tặc, ngươi đã tới đây tự tìm đường chết, Cô gia liền sẽ giúp đỡ ngươi!”

Lời còn chưa dứt, trong quang cầu phản phát từ ngàn tỉ viên hằng tinh ngưng tụ thành kia đưa ra một cái bàn tay không lồ.

Năm ngón tay kia giống như cây cột chống trời, bên trên đều quấn vòng quanh vô tận pháp đạo, ngưng tụ thành thân quang sáng chói vô tận, phản phát ân chứa uy năng kinh khủng có thể đem tinh hải đều nghiền nát, ép xuống phía dưới.

Ầm!

Chỉ một thoáng, bầu trời thế giới tiên thổ hở ra, hiện ra lỗ hồng u ám thâm thúy, cùng với hư vô vô biên vô tận, đây cũng chỉ là dư âm một chương này tạo thành.

Ở cùng lúc khi một chương này đè xuống, toàn bộ biên giới Lương Quốc đều trở nên hoàn toàn yên tĩnh, không có bất kỳ thanh âm gì, cho dù có vô số không gian đang rạn nứt, có vô số đỉnh núi đếm không hết sụp đổ, cũng không có tiếng vang.

Trong thiên địa hoàn toàn yên tĩnh.

Đối với tất cả sinh linh thấy một màn như vậy mà nói, giống như cả cái thế giới đều đang trải qua một lần mở ra lại, trước phải mang hết thảy đều phá hủy, lại đem hết thảy đều xây lại.

Mà cái bàn tay không lồ đến từ quốc vương Tướng Bình kia, chính là nòng cốt mở lại thế giới.

Cái này là lực lượng vĩ đại bậc nào?

Sinh linh không có đến Chân giới đệ thất cảnh thậm chí đều không thể nào hiểu được loại tầng thứ sức mạnh này, chỉ có thể cảm giác được cường đại, cường đại không có gì sánh kịp.

Nhất là ở nơi nơi lòng bàn tay của bàn tay không lồ này, nơi đó đã trở nên một mảnh tối tăm mờ mịt, không có không gian, cũng không có vật chất, ngay cả đại đạo pháp tắc đều bị tiêu diệt, thành trạng thái hỗn độn.

Một màn này, để cho vô số sinh linh bên trong thế giới tiên thổ đều có một loại cảm giác hít thở không thông, cực độ kinh hãi để cho thân hồn của bọn hắn trở nên run rẩy, hoàn toàn

không cách nào nhúc nhích, chỉ có thể đứng tại chỗ sững sờ nhìn bầu trời.

“Là Hồn Độn Khai Giới Diệt Pháp Chương!”

Có một vị bá chủ đang ở xa nhìn chiến hướng bên này phát ra tiếng thán phục, hiển nhiên là nhận ra chiêu số của Tướng Bình, cũng là đang khiếp sợ uy năng cường đại của hắn.

Còn lại mấy vị bá chủ đang ngấm nhìn nơi này cũng đều cảm thấy vô cùng khiếp sợ, âm thầm đem dự đoán đối với thực lực của Tướng Bình lại nâng cao rất nhiều.

Đã là vừa hâm mộ vừa ghen tỵ.

Về phần vị quân chủ nước Trịnh lúc trước muốn phải nhận cơ hội tìm Tướng Bình thọt gậy bánh xe kia, chính là trực tiếp ngừng công kích, buông tha dự định.

Tướng Bình quá mạnh mẽ.

Cường đại đến nỗi làm những bá chủ này đều cảm giác được tim đập bộp.

Mà thanh thế to lớn như vậy, dĩ nhiên không có khả năng không bị cường giả Trung Đô Vương Thành chú ý tới.

Nhân Vương vốn đang cùng Thái Hồng đồng thời xem hình ảnh Khuy Thiên Đồ bỗng nhiên mặt liền biến sắc, cau mày nhìn một chút vị trí Lương Quốc, lại nhìn một chút hình ảnh hiện ra bên trên Khuy Thiên Đồ, vẻ mặt nhất thời trở nên cực kỳ khó coi.

“Làm sao có thể? !” Nhân Vương sắc mặt âm trầm nhìn Khuy Thiên Đồ ” đây chính là Tiên vực chí bảo, coi như là cường giả cảnh giới thứ mười Chân giới cũng không khả năng giấu giếm được nó a.”

Lúc này, bên trên Khuy Thiên Đồ như cũ hiện lên hình ảnh Thôi Hằng du sơn ngoạn thủy, ngay cả Lương Quốc đều là gió êm sóng lặng, cùng trước kia so sánh không biến hóa chút nào.

Hiển nhiên, cái này là chuyện không thể nào.

Uy năng không lồ khi Tướng Bình xuất thủ đều đã bị Nhân Vương cảm giác được, Lương Quốc nhất định đã xảy ra biến hóa long trời lở đất.

“Cái tên Thôi Thanh này lại có bản lĩnh như vậy! ” Thái Hồng cũng khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn Khuy Thiên Đồ, sợ hãi nói “Hắn là làm sao làm được, điều này sao có thể? !”

“Sự tình đã phát sinh, suy đoán cũng vô dụng, ” Nhân Vương nhìn Khuy Thiên Đồ ngấm nghĩ chốc lát, trầm giọng

nói ” Thái Hồng tiên sinh, đi đem món bảo vật Quân Thiên Tiên Sinh lưu lại đó cầm tới đi.

“Người này, tuyệt không thể lưu!”

Chương 978: Chân Nhất bản tính, Hỗn Độn Khai Giới Diệt Pháp Chương(3)

Ở trong một tòa thành quan biên giới Lương Quốc.

Sở Hàn ở không lâu trước đây đi tới nơi này, chuẩn bị điều tra bí ẩn thổ địa, đang nhìn bầu trời, nhìn cự chướng từ trên trời đập xuống, ánh mắt của hắn gần như đờ đẫn.

Uy năng kinh khủng ẩn chứa trong đó, khiến cho hắn tê cả da đầu.

“Hỗn Độn Khai Giới Diệt Pháp Chương! Đây là một trong 《 Hỗn Độn Tam Chương 》 ban đầu Nhân Vương truyền thụ cho Lương Quốc thủy tổ, lại bị tu luyện đến mức kinh khủng như thế.

“Thượng tiên hắn, thật có thể đối phó được lực lượng kinh khủng như vậy sao?”

Mặc dù Sở Hàn đối với thực lực của Thôi Hằng đã có nhận thức trình độ nhất định, nhưng hắn dù sao chẳng qua là Chân giới đệ thất cảnh mà thôi, rất khó phân biệt ra Thôi Hằng thực lực mạnh như thế nào.

Vào lúc này thấy Tướng Bình triển hiện ra uy năng kinh khủng, nhất thời thì có lo âu như vậy.

Thôi Thượng Tiên, sẽ không phải cứ như vậy ngã xuống chứ!

...

Thôi Hằng đương nhiên là không sẽ vẫn lạc.

Trên thực tế, vô luận là khí thế uy áp mà Tướng Bình từ vừa mới bắt đầu liên thả ra, hay là chiêu Hỗn Độn Khai Giới Diệt Pháp Chương bây giờ vỗ xuống này, đều không thể làm cho nội tâm của hắn dâng lên chấn động quá lớn.

Thậm chí có thể nói là không chút nào gợn sóng.

Mạnh mẽ thì mạnh mẽ, nhưng mà chỉ như vậy mà thôi.

Đối mặt một bàn tay khổng lồ kinh khủng phảng phất có thể chôn vùi tinh hải, mang tới thiên địa đều mở ra lại này, thân sắc Thôi Hằng bình đạm như nước, chậm rãi nâng lên tay phải của mình, nhẹ nhàng hướng trời vỗ tới.

Động tác của hắn không nhanh, nhưng lại rất ôn trọng.

Ầm!

Vừa lúc đó, nô vang kinh thiên động địa bỗng nhiên nô lên, khiến người ta cảm thấy thật giống như cả thế giới đều sinh ra lay động kịch liệt, phẳng phất muốn hủy thiên diệt địa.

Chẳng lẽ là bàn tay khổng lồ kia đã trúng mục tiêu, người đang là địch của Lương Quốc quân chủ Tướng Bình đã bị đánh chết?

Rất nhiều người trong lòng hiện ra ý nghĩ như vậy.

Nhưng rất nhanh bọn họ liền phát hiện tình huống không đúng, dường như cũng không phải như mình suy đoán vậy.

Một đòn Hồn Độn Khai Giới Diệt Pháp Chương uy năng thật lớn từ trong quang cầu to lớn vọt ra kia, lại dừng lại ở giữa không trung, giống như là bị lá chắn vô hình nào đó ngăn trở, căn bản là không cách nào tiếp tục chụp xuống.

Bên trên năm ngón tay quấn quanh vô tận ánh sáng pháp đạo thần thánh, tất cả đều nổ rộ ra, giống như từng đạo lưỡi dao sắc bén, trong nháy mắt liền đem không gian ức vạn dặm cắt thành vô số mảnh nhỏ.

Hồn độn trong lòng bàn tay kia cũng bắt đầu điên cuồng vặn vẹo cùng thay đổi, khi thì hiện ra bộ dáng hình thức ban đầu của tiêu thiên địa, khi thì lại biến thành mảnh vụn của không gian cùng vật chất.

Tóm lại đả kích của cự chương vô cùng cường đại này hơi ngừng, cứ như vậy ngừng ở giữa không trung.

Mà căn nguyên hết thảy, liền chỉ là bởi vì Thôi Hằng nâng lên tay phải của chính mình, nhẹ nhàng hướng lên giờ lên một chút thôi.

Hắn cũng không có dùng tới một chút nào pháp lực, chỉ mượn lực lượng của thân thể chính mình, liền dễ dàng nâng một chương mà Tướng Bình đập xuống này.

Hơn nữa không chế lực đạo cực kỳ tinh chuẩn, cùng sức mạnh của bàn tay khổng lồ kia vừa vặn hoàn toàn giống nhau.

Tình huống như thế tự nhiên cũng bị những bá chủ ở xa nhìn chiến huống nơi đây chú ý tới.

Bất quá, không có ai phát ra tiếng thán phục.

Tất cả mọi người đều sợ ngây người.

Thân là tuyệt đỉnh Chân Tiên cảnh giới thứ chín Chân giới, bọn họ đối với cảm giác của mình vô cùng tín nhiệm, đây tuyệt đối không thể nào là cái gì ảo giác.

Nhưng đây không khỏi cũng quá không chân thật.

Không có dùng bất kỳ pháp tắc chi lực, chỉ bằng vào thân thể liền tiếp nhận Hỗn Độn Khai Giới Diệt Pháp Chương của Tướng Bình!

Tại sao có thể có loại chuyện này!

Trên đời còn có loại cường độ thân thể này sao?

Không tưởng tượng nổi!

Đây là quái vật gì?

Hung thú hình người sao?

Nhưng người xưa kể lại, hung thú thuần huyết chân chính là không có khả năng hóa thành hình người a!

Mà Tướng Bình đang hiện hóa thành trạng thái quang cầu càng là kinh hãi tới cực điểm, là người chân chính cùng Thôi Hằng giao thủ, hẳn so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng bản thân mới vừa gặp phải sức mạnh ngăn trở kinh khủng dường nào.

Bên trên bàn tay máu thịt nhìn qua không có bất kỳ thần dị kia, cũng không có đan dẹt bất kỳ đại đạo pháp tắc kia lại ẩn chứa sức mạnh cùng Hỗn Độn Khai Giới Diệt Pháp Chương giống nhau.

Đây là cảm giác hẳn chưa bao giờ có, cũng là cảm giác chưa bao giờ tưởng tượng qua?

“Người này đến tột cùng là cái thứ gì, tại sao có thể có thân thể mạnh mẽ như vậy?”

Nội tâm Tướng Bình kinh hãi không thôi, nhưng cũng không hô hoảng.

Thân là tuyệt đỉnh Chân Tiên đã tại chân giới đệ cửu cảnh đạt tới đỉnh cao, thủ đoạn cùng thực lực của hẳn xa không chỉ là những thứ vừa triển lộ ra kia.

Ngay sau đó hẳn liền câu thông với mệnh môn thổ địa của Lương Quốc.

Cùng lúc đó, sau lưng Tướng Bình bỗng nhiên hiện ra tầng tầng lớp lớp hư không, lại đều là từng cái thế giới hoàn chỉnh, phẳng phát chư thiên vạn giới tề tụ.

Sức mạnh của những thế giới này tất cả đều gia trì ở trên người của hẳn, trong nháy mắt liền để cho uy năng của hẳn tăng mạnh, trạng thái quang cầu không lộ của hẳn cũng theo đó thay đổi, rất nhanh thì thành một người không lộ toàn thân bao phủ ở bên trong ánh sáng.

Cao cao tại thượng, bao quát chúng sinh.

“Chư tiên thổ cùng cô gia cùng tồn tại, hợp quy Chân Nhất! Ngày giờ của ngươi đã tới!”

Chương 979: Vô Thượng Chân Tiên Thể, thần hồn “không thể tổn thương” (1)

Trên không độ thành Lương quốc, Tường Bình đã hóa thành cự nhân chống trời ngạo nghễ mà đứng.

Toàn thân hắn được vô cùng vô tận quang mạng bao phủ, khuôn mặt đã trở nên mơ hồ, nhưng toàn thân đều tỏa ra khí tức vô cùng thần thánh, khiến cho người ta không khỏi muốn quỳ bái.

Mà sau lưng Tường Bình, quang ảnh thể giới tầng tầng lớp lớp, không ngừng sáng tắt, mỗi một lần lấp lóe đều phóng ra một lượng lớn lực lượng pháp tắc đại đạo.

Sau đó, những lực lượng pháp tắc này hóa thành vô số đạo vệt sáng dung hợp với quang mạng bao phủ toàn thân hắn.

Khiến cho mỗi thời mỗi khắc Tường Bình đều đang mạnh lên, giống như hoàn toàn không có một cái hạn mức cao nhất, hình như chỉ cần có đủ thời gian thì có thể mạnh lên vô hạn.

“Hợp Quy Chân Nhất, Vô Thượng Chân Tiên Thể!”

Có bá chủ đang quan chiến sợ hãi thán phục, vô cùng hoảng sợ nhìn hướng Lương quốc, trong lòng không nhìn được thở dài: “Kể từ hôm nay, Lương quốc là đệ nhất bá chủ chân chính, không còn ai có thể tranh tài với nó.”

Nếu như nói lúc trước Tường Bình thể hiện ra thực lực có thể nói là đẳng phong tạo cực ở ở Chân Giới Đệ Cửu Cảnh, như vậy thì bây giờ thực lực của hắn chính là Chân Giới Đệ Cửu Cảnh cực hạn.

Thực lực đẳng phong tạo cực có thể thông qua một ít bí pháp đặc thù tạm thời đạt tới, cũng có thể thông qua thần binh bí bảo phụ trợ để đạt tới.

Một ít võ công đặc thù cũng có thể khiến cho người ta có được thực lực vượt xa cùng cấp độ.

Cực hạn của cảnh giới thì lại khác.

Đó là đặc thù tu hành.

Chỉ có chân chính tu luyện đến cấp độ này mới có thể có đặc thù như vậy.

Tường Bình có thể hiển hóa ra Vô Thượng Chân Tiên Thể thì có nghĩa là hắn đã góp nhặt đủ nhiều bản tính chân nhất.

Chỉ cần tìm được thời cơ thích hợp thì có thể cực điểm thăng hoa, đột phá gông cùm xiềng xích trước mắt, bước vào

Chân Giới Đệ Thập Cảnh.

Đến lúc đó hẳn sẽ là nhân tộc đầu tiên bước vào Chân Giới Đệ Thập Cảnh trong phương Tiên Thổ này, ngoại trừ Nhân Vương.

Cũng là nhân tộc mạnh mẽ nhất thời thế bây giờ, trừ Nhân Vương.

Cho dù là bây giờ, thực lực Tướng Bình cũng đã áp đảo Chân Giới Đệ Cửu Cảnh bình thường.

Vô Thượng Chân Tiên Thể vừa xuất hiện, thực lực của hắn sẽ tăng vọt trên diện rộng.

Dưới Chân Giới Đệ Thập Cảnh, không có bất kỳ người nào là đối thủ của hắn.

Người đối địch với hắn chắc chắn phải chết.

...

Bên trong Trung Đô Vương Thành.

Thái Hồng đã lấy từ bảo khố ra một cái hộp gỗ do vật liệu gỗ màu tím chế tạo, để trước mặt Nhân Vương.

Lúc này hắn bỗng nhiên cảm nhận được biến hóa ở Lương quốc, trên mặt lập tức lộ ra vẻ kinh nghi bất định, ngạc nhiên nói: “Đây, đây là Vô Thượng Chân Tiên Thể, Tướng Bình muốn đột phá Đệ Thập Cảnh rồi?”

“Ừm.” Nhân Vương khẽ gật đầu, trầm giọng nói: “Qua nhiều năm như vậy, hắn lấy thô địa rộng lớn của Lương quốc làm cơ sở, câu thông thế giới khác do Tiên Thổ biến thành, không ngừng hấp thu luyện hóa Đồng Vị Thân.”

“Bây giờ hắn đã tích lũy bản tính chân nhất đến viên mãn, đương nhiên đạt đến cảnh giới có thể ngưng luyện Vô Thượng Chân Tiên Thể, chỉ đợi thời cơ phù hợp thì hắn liền có thể đột phá.”

“Tướng Bình này đúng là lợi hại.” Thái Hồng nghe vậy thì không khỏi tán thưởng: “Chân Giới Đệ Cửu Cảnh cực hạn, có thể tu luyện tới cảnh giới như thế này, hẳn đủ để kiêu ngạo.”

“Ừm, đúng là có thể nói là kỳ tài ngút trời, quang huy lấp lánh.” Nhân Vương khẽ gật đầu, nhưng lại thở dài một cái: “Chỉ tiếc, quang huy của hắn dừng ở đây rồi.”

“Đúng vậy, cho dù có mạnh hơn cũng chỉ là Đệ Cửu Cảnh.” Thái Hồng cũng nhìn về phía Lương quốc, nhíu mày nói: “Thôi Thanh này, rốt cuộc là từ đâu xuất hiện?”

“Cho dù hắn đến từ nơi đâu thì cũng phải chết.” Nhân Vương trầm giọng nói, đồng thời cảm cái hộp chế tạo từ vật

liệu gỗ màu tím đỏ, chậm rãi mở nó ra.

...

“Vẫn lạc đi!”

Tướng Bình nghiêm nghị hét lớn, trong nháy mắt, tiếng hét truyền khắp thập phương thiên địa.

Khi hiển hóa ra Vô Thượng Chân Tiên Thể, hắn không có dừng lại chút nào, trực tiếp xuất thủ với Thôi Hằng, sát ý cực kỳ nồng đậm, gân như muốn ngưng tụ thành thực chất.

Lần này, hắn cũng hóa tay thành đao, bàn tay khổng lồ dựng thẳng giữa trời chém xuống.

Nhưng mà lần này trên bàn tay của Tướng Bình chỉ bao phủ thanh quang bình thường nhất, không có thân dị đặc thù gì, giống như cũng chỉ là một chiêu chặt tay bình đạm không có gì lạ.

Ngay cả đại đạo pháp tắc trong thiên địa cũng chưa từng xuất hiện.

Hết thổi gió êm sóng lặng.

Nhưng càng như vậy thì càng chứng tỏ là một chiêu này kinh khủng.

Có nghĩa là tất cả lực lượng, tất cả uy năng đều ngưng kết ở trên cái bàn tay này, không có tiết ra ngoài chút nào, đương nhiên cũng không có chút dư âm nào.

Cổ tay chặt xuống cực nhanh, gân như lậ dựng thẳng lên chém xuống trong nháy mắt, chém tới Thôi Hằng.

Mà lúc này, lực lượng ẩn chứa trong tay mới bạo phát ra.

Chương 980: Vô Thượng Chân Tiên Thể, thần hồn “không thể tổn thương” (2)

Ầm ầm!

Giữa thiên địa xuất hiện một cái khe hở cực lớn quán thông thiên địa, giống như toàn bộ thể giới đều bị chém thành hai đoạn, sắp rơi vào hủy diệt cuối cùng.

Cùng lúc đó, ngàn tỉ lớp quang huy từ trên cái bàn tay này bạo phát ra.

Ngàn tỉ lớp quang huy này ngưng tụ ra uy năng mạnh hơn Hồn Độn Khai Giới Diệt Pháp Chương lúc trước nhiều lắm.

Càng nồng đậm hơn, lực lượng pháp tắc đại đạo càng cường hoành hơn, tất cả đều bộc phát.

Những nơi chương phụng đi qua, tất cả vật chất và không gian đều bị nghiền nát, giống như là có thể chém tất cả thành hư vô.

Uy năng mạnh mẽ như thế, có thể nói là vạng dội cổ kim, khiến cho những người đang chú ý tới trận chiến này cảm thấy da đầu tê rần.

“Đây là Vô Thượng Chân Tiên Thể, đây là dung hợp lực lượng của chư Tiên Thổ Đông Vị Thân, quá mạnh!” Một vị đang ngóng nhìn một trận chiến này kinh thán không thôi, thậm chí trong lòng có chút sợ hãi.

Những bá chủ còn lại thì đa số là trở nên trầm mặc.

Tướng Bình mạnh mẽ khiến cho bọn họ nhận thức được mình nhỏ yếu, cũng bắt đầu lo lắng cho an nguy của mình.

Dù sao vị quân chủ Lương quốc này thích công thành đoạt đất nhất.

Nếu như trong trận chiến này, Tướng Bình đại hoạch toàn thắng thì chắc chắn khí thế của hắn lại tăng mạnh thêm một lần nữa.

Coi như không có trực tiếp đột phá đến Chân Giới Đệ Thập Cảnh thì thực lực cũng sẽ tăng lên, đến lúc đó, còn có ai có thể ngăn cản được binh phong của Lương quốc nữa?

Hoàn toàn không có ai cảm thấy Thôi Hằng đang đối mặt với Tướng Bình có thể thắng được.

Thậm chí còn không có ai cảm thấy hắn có thể còn sống sót.

Tướng Bình quá mạnh!

Nhưng ngay lúc này, Thôi Hằng lại nở nụ cười: “Điều trùng tiêu kỹ, múa rìu qua mắt thợ.”

Giọng nói âm không lớn nhưng vô cùng trong trẻo, cũng bị một luồng lực lượng kỳ dị khuếch tán ra, khiến cho tất cả những người đang quan sát một trận chiến này đều nghe được lời hắn nói.

Mặc dù người trong phương thế giới Tiên Thổ này cũng không hiểu đoạn văn này là diễn cố gì, không rõ hàm nghĩa trong đó nhưng mà giọng điệu mỉa mai và khinh thường này thì bọn họ có thể nghe ra được.

Hắn còn dám mỉa mai, rõ ràng là sắp chết đến nơi...

Đây là phản ứng của đa số mọi người.

Đang công kích Thôi Hằng, Tướng Bình cũng không nhịn được nhủ thầm, trong lòng lại có chút bối rối.

Nhưng mà hắn nhanh chóng ép những tạp niệm này xuống.

Lực lượng của Vô Thượng Chân Tiên Thể lại bị hắn toàn lực thôi động lần nữa, lực lượng trên cổ tay chặt xuống lại mạnh mẽ thêm mấy phần nữa.

Lúc này, bàn tay đó đã triệt để hóa thành một thanh cự đao, giống như là thần binh có thể khai thiên tích địa, chém tới Thôi Hằng.

Nhưng mà theo Thôi Hằng nhấc tay phải của mình lên lần nữa, thế công của thanh cự đao này cũng dừng hẳn lại, giống như Hồn Độn Khai Giới Diệt Pháp Chương lúc trước, nó cũng bị dừng ở trên không.

Chỉ là lần này Thôi Hằng phản kích càng mạnh mẽ hơn.

Sau khi hắn ngăn cản thanh “cự đao” này thì đồng thời hắn cũng phóng ra một tia pháp lực, tiên hành xung kích thanh “cự đao” này.

Chỉ trong thoáng chốc, giống như trăm tỷ viên hồng tinh hội tụ vào một chỗ, lực lượng kinh khủng tràn ra mãnh liệt, dễ như bỡn mà đụng cho thanh “cự đao” này vỡ nát.

Bản chất của thanh “cự đao” này chính là bàn tay của Tướng Bình.

Bởi vậy nên khi cự đao bị nát bấy đồng thời cái bàn tay của Tướng Bình cũng bị nghiền nát thành bột mịn, đồng thời còn bị một luồng lực lượng kỳ dị phong cầm, cho dù hắn có làm như thế nào đi nữa thì cũng không thể khôi phục lại, tạo thành thương thế không thể nào nghịch chuyển được.

Nhưng mà chỉ có chút thương tổn như vậy thì cũng không phải là toàn bộ sức mạnh của một tia pháp lực đó.

Khi Tưởng Bình vừa mới ý thức được bàn tay của mình bị phá hủy thì một tia pháp lực đó đã thuận theo bàn tay bị hủy diệt mà lan tràn đến cánh tay.

Vẫn như cũ, dễ như bỡn mà chấn cho nó vỡ nát ra.

Chỉ trong nháy mắt, Tưởng Bình phát hiện, chẳng biết lúc nào mà Vô Thượng Chân Tiên Thể của mình đã vỡ thành trăm ngàn vụn mảnh, cũng không thể ngưng tụ lại dù chỉ là một chút xíu lực lượng.

Ầm ầm!

Ngay lúc Tưởng Bình ý thức được Vô Thượng Chân Tiên Thể của mình đã vỡ vụn, cùng thời khắc đó, trên người hắn, vô số vết rách xuất hiện, tỏa ra hào quang cực kỳ sáng chói.

Trực tiếp nổ tung.

Vô số đạo quang mang nổ rộ trên người Tưởng Bình, ánh sáng đến từ thế giới Tiên Thổ khác nhau cũng theo nó mà bay tản ra khắp nơi.

Trong quang ảnh của những thế giới Tiên Thổ này, mơ hồ có thể thấy được từng bóng dáng có khí tức rất giống như là Tưởng Bình, những bóng dáng này có liên hệ kì dị nào đó với Tưởng Bình.

Sau một lát, hào quang vô cùng sáng chói dần dần thối lui, Vô Thượng Chân Tiên Thể của Tưởng Bình đã triệt để sụp đổ.

Quang ảnh chực Tiên Thổ yôn lơ lửng sau lưng hắn cũng biến mất không thấy gì nữa, hắn trở nên cực kỳ suy yếu, hình như cũng không thể nào lơ lửng giữa không trung được nữa, trực tiếp rơi từ trên không trung vụn trượng xuống dưới.

Chương 981: Vô Thượng Chân Tiên Thể, thần hồn “không thể tổn thương” (3)

Àm!

Vô số bụi mù dâng lên tạo thành một cái đám mây hình nấm, đại địa cũng bị chân cho gọn sóng không thôi, khuếch tán ra bốn phương tám hướng, giống như là có một ngôi sao băng từ trên trời rơi xuống vậy.

Bụi mù tràn ngập, hoàn toàn không nhìn thấy được bóng dáng Tướng Bình, nhưng tất cả mọi người đều biết, lúc này hẳn là hắn đang nằm sấp trong cái hố bị chính hắn đập ra, không nhúc nhích.

Giờ này khắc này, tất cả những người đang chăm chú quan sát một trận chiến này đều cảm thấy khó mà tin được, tất cả đều há to miệng ra, trong lòng cực kỳ khiếp sợ.

Vô Thượng Chân Tiên Thể của Tướng Bình lại bị phá tan một cách dễ dàng như vậy.

Rốt cuộc là quái vật gì chứ? !

Từ khi nào mà thế giới này xuất hiện một quái vật như vậy chứ? !

Mà trọng lực rất nhiều người cảm thấy khiếp sợ đồng thời cũng có rất nhiều người cảm thấy sợ hãi với chuyện này.

Thực lực Thôi Hằng biểu hiện ra bây giờ đã hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi nhận thức của những người này.

Khiến cho người ta không thể tưởng tượng nổi nhất chính là khi hắn phá hủy Vô Thượng Chân Tiên Thể thì biểu hiện của hắn cực kỳ nhẹ nhõm, giống như là không tổn bao nhiêu sức vậy đó.

Chuyện này quá kinh dị, quá đáng sợ rồi.

Cho dù là tuyệt đỉnh Chân Tiên Chân Giới Đệ Cửu Cảnh cũng không thể nào hiểu được rốt cuộc thì thực lực như thế này là đã đạt tới cấp độ gì.

Càng không thể nào suy đoán ra được hạn mức cao nhất của thực lực của Thôi Hằng đã đến được trình độ gì.

Quá bất hợp lí.

Chẳng lẽ đó là một vị cường giả Đệ Thập Cảnh ẩn cư vạn cổ tuế nguyệt, cho đến bây giờ mới hiện thế một lần nữa sao? !

Lúc này, toàn bộ tầng lớp cấp cao trong thế giới Tiên Thổ đều vì thực lực mà Thôi Hằng biểu hiện ra làm cho gần như

roi vào trong trạng thái điên cuồng.

Mà Thôi Hằng thì trong lòng bình tĩnh, không có bao nhiêu gợn sóng.

Dù sao đối với hắn thì hắn vừa mới xuất thủ, trình độ lực lượng có lẽ ngay cả tản bộ làm nóng người cũng không có đạt tới.

Quá dễ dàng.

Hoàn toàn là không có dùng bao nhiêu sức cả, như vậy mà Tướng Bình lại triệt để bại.

Độ khó gần như ngang với nghiền chết một con kiến.

Nhưng mà Thôi Hằng cũng không có giết chết Tướng Bình, hắn chỉ phá hủy Vô Thượng Chân Tiên Thể của tên này mà thôi.

Sau đó, hắn đi tới trước hồ sâu cách độ không xa, đứng ở biên giới hồ sâu, nhìn Tướng Bình đang nằm bẹp dưới đáy hồ, khê cười nói: “Người cho rằng người nằm bẹp ở dưới đó như vậy là có thể tranh được ta hay sao?”

Tướng Bình vẫn không nhúc nhích chút nào, gục ở chỗ đó, hoàn toàn không có phản ứng, hình như là hoàn toàn không muốn tiến hành giao lưu với Thôi Hằng.

“...” Thôi Hằng thấy thế thì hơi trầm mặc, nhưng trên mặt vẫn nở nụ cười, thuyết phục lần nữa: “Bây giờ người chỉ cần trả lời ta một vài vấn đề thôi, được không?”

“Người có thể trực tiếp giết ta.” Cuối cùng Tướng Bình cũng mở miệng nói, nhưng mà hắn lại hoàn toàn không muốn hợp tác, nói tiếp: “Ta không muốn trả lời bất cứ vấn đề gì của người.”

“Như vậy sao, như vậy cũng bớt việc.” Thôi Hằng nghe vậy thì lắc đầu, suy nghĩ hơi động một chút, Tướng Bình vốn đang nằm sấp ở dưới đáy hồ sâu lập tức bị hắn dời đến trước mặt mình, mỉm cười nói: “Người muốn ta sưu hồn người sao?”

“Sưu hồn? Buồn cười!” Tướng Bình cười lạnh nói.

Hình như là hắn còn có chỗ dựa khác, chắc chắn là Thôi Hằng không thể nào tiến hành sưu hồn hắn một cách thuận lợi được.

“A.” Thôi Hằng lắc đầu cười một tiếng, trong mắt lập tức sáng lên hào quang màu tử kim, trong nháy mắt nguyên thần chi lực đã tràn vào trong Nê Hoàn Cung trong thức hải của Tướng Bình, chuẩn bị đọc ký ức trong đó.

Nhưng ngay lúc này, trong Nê Hoàn Cung của Tường Bình bỗng nhiên xảy ra thay đổi.

Nê Hoàn Cung, thức hải vốn trống rỗng lại nhấc lên vô số bọt nước, sau đó lại ngưng tụ thành hơn ngàn vạn quang ảnh hình người giống nhau như đúc, mỗi một cái đều là thật, đều có khí tức của Tường Bình.

Những quang ảnh hình người này đối mặt với Thôi Hằng, mở ra vô số con mắt nhìn chăm chăm hẳn, sau đó lên tiếng nói chuyện cùng một lúc, mặt mũi tràn đầy vẻ châm chọc, cười lạnh nói: “Vô Thượng Chân Tiên Thể thành thì thân hồn không thể bị tổn thương, tuyệt không không có khả năng bị sưu hồn.”

“Huống hồ bây giờ chỗ này của ta có hơn ngàn vạn cái thân hồn chân thực của Đông Vị Thân, mỗi một cái đều là ta chân thật, thân hồn đều không thể bị tổn thương, người lại muốn sưu hồn một vị tuyệt đỉnh Chân Tiên, thật là buồn cười.”

Hắn rất tự tin, hoàn toàn không cảm thấy là Thôi Hằng có thể thành công sưu hồn mình.

Đây là sự tự tin đến từ hiểu biết về cảnh giới tu hành.

“Thật sao?” Thôi Hằng nghe vậy thì cũng nở nụ cười.

Thần hồn đặc thù như thế này thì tuy là huyền diệu nhưng trọng mật tu tiên giả Hóa Thân kỳ đã đã luyện thành nguyên thần thì vẫn vô cùng thô ráp, không có gì đặc biệt cả.

Lập tức, nguyên thần chi lực của hắn quét ngang ra, trọng nháy mắt đã bao phủ hơn ngàn vạn cái quang ảnh thân hồn này, đột phá cái gọi là “phòng ngự không thể thương hại” để như trở bàn tay.

Sau đó bắt đầu đọc ký ức trong đó.

Thôi Hằng đầu tiên là lật xem ký ức liên quan tới phương thức tu luyện Chân Giới Đệ Cửu Cảnh.

Lúc trước Tường Bình hiển hóa quang ảnh chư Tiên Thô, nói tới Đông Vị Thân, có lẽ dính tới huyền bí sâu xa của thể giới Tiên Thô.

Đương nhiên, còn có liên quan tới tung tích của Hồng Phú Quý.

Lúc trước, một trong số những chỗ mà Hồng Phú Quý muốn đi chính là đô thành Lương quốc này.

Chương 982: Tiên Thổ Đồng Vị Thân, Hồng Vũ trong trí nhớ (1)

Ký ức của Tướng Bình vô cùng to lớn, nhất là sau khi tổng hợp cái gọi là “Tiên Thổ Đồng Vị Thân” thì có thể nói là vô tận vô lượng.

Dưới tình huống bình thường, muốn tìm được tin tức mấu chốt trong lượng ký ức như thế này thì tuyệt đối là chuyện cực kỳ khó khăn.

Coi như đột phá tầng phòng ngự “không thể tổn thương” đó thì người sưu hồn cũng rất có thể sẽ mê thất trong biển Ký ức rộng lớn như vũ trụ này.

Nhưng mà đối với Thôi Hằng thì hoàn toàn không có vấn đề này.

Là một tu tiên giả Hóa Thần hậu kỳ, nguyên thần của hắn mạnh mẽ đến dường nào, lực lượng thân thức có thể điều động tất cả lực lượng của một phương Tinh Hải, cho dù thần hồn của Tướng Bình không lồ hơn nghìn lần vạn lần nữa thì cũng không thể nào ngăn cản được hắn sưu hồn.

Nhưng mà bây giờ đang sắm vai nhân vật “Thôi Thanh”, khi Thôi Hằng sưu hồn thì không có tiên hành phân biệt ký ức không lồ này, trực tiếp để cho những ký ức này hiện hết ra.

Chuyện này sẽ khiến cho tin tức ký ức vốn cực kỳ không lồ sẽ trở nên càng hỗn loạn hơn nữa.

Mặc dù làm như vậy có thể tiết kiệm khâu chải vuốt ký ức, có thể tiết kiệm không ít thời gian nhưng cũng sẽ tăng độ khó sưu hồn thành công.

Nhưng Thôi Hằng không thèm để ý những thứ này.

Sưu hồn một Chân Giới Đệ Cửu Cảnh mà thôi, cho dù lại làm như vậy một lần nữa thì hắn cũng không thể nào thất bại, như vậy thì còn không bằng đơn giản trực tiếp một chút, tiết kiệm được thời gian.

Lúc này, ký ức của Tướng Bình đã hóa thành vô số đạo quang ảnh.

Bọn chúng hội tụ vào một chỗ, đang bị thần hồn của Thôi Hằng tùy ý đọc.

Hết thấy tin tức ẩn chứa trong đó đều sẽ bị Thôi Hằng đọc được trong nháy mắt.

Tướng Bình, người này không còn bí mật gì với Thôi Hằng.

Mà trong quá trình này, Thôi Hằng phát hiện trọng trí nhớ Tưởng Bình lại bao gồm thân phận ký ức của nhiều thế giới khác.

Chủ nhân những ký ức này cũng không phải là Tưởng Bình, cũng không phải quân chủ Lương quốc trong phương thế giới Tiên Thổ này, thậm chí không phải là người của phương thế giới Tiên Thổ này.

Bọn họ sống trong thế giới khác nhau, có cuộc sống độc lập của mình, cũng có được ký ức độc lập và nhân sinh của mình.

Nhưng bây giờ tất cả bọn họ đều đã dung hợp vào trong trí nhớ của Tưởng Bình.

Thân phận của bọn họ cũng chỉ còn lại một—

Đồng Vị Thân của Tưởng Bình.

Cái gọi là “Đồng Vị Thân” chính là những người tu luyện pháp tắc giống như Tưởng Bình hoặc là xấp xỉ với hắn trong thế giới Tiên Thổ khác.

Chỉ cần luyện hóa những Đồng Vị Thân trong thế giới Tiên Thổ khác này thì có thể làm cho Tiên Vực pháp tắc của mình càng hoàn chỉnh hơn, đương nhiên cũng có thể đề cho tu vi trở nên cao hơn mạnh hơn.

Đây là phương thức tu luyện hạch tâm nhất của tuyệt đỉnh Chân Tiên Chân Giới Đệ Cửu Cảnh.

“Tu chư Tiên Thổ Đồng Vị Thân, Hợp Quy Chân Nhất, luyện thành Vô Thượng Chân Tiên Thế, hóa ra là ý này.”

Thôi Hằng thì thảo nói nhỏ, trong lòng hiểu rõ.

Cùng lúc đó, hắn cũng hiểu tại sao Chân Giới Đệ Cửu Cảnh có thể tu luyện như vậy.

Tất cả đều bắt nguồn từ phương pháp thành tựu Chân Tiên, cũng chính là phương pháp bước vào Chân Giới Đệ Thất Cảnh.

Tức dung hợp Trường Sinh Chi Khí đặc hữu trong Tiên Vực, từ đó đề cho mình cực điểm thăng hoa, trường sinh sống lâu.

Mà Trường Sinh Chi Khí, bản chất chính là Tiên Vực pháp tắc.

Nói một cách bình thường thì chỉ có tiến vào Tiên Vực hoặc là thông qua năng lực của một ít hung thú hồn huyết đặc thù tiên hành chế tạo mới có thể nhận được Tiên Vực pháp tắc, cũng nhờ vào đó thành tựu Chân Tiên.

Sau đó chỉ cần không ngừng tiên hành tăng Tiên Vực pháp tắc lên thì có thể bước vào Chân Giới Đệ Cửu Cảnh, luyện thành Vô Thượng Chân Tiên Thể, trở thành tuyệt đỉnh Chân Tiên.

Nhưng sau này Tiên Vực vỡ vụn, hỗn huyết hung thú có thể chế tạo Trường Sinh Chi Khí cũng cực kì thừa thớt, gần như là trở thành tồn tại trong truyền thuyết.

Chuyện này khiến cho con đường tắt dung hợp Tiên Vực pháp tắc đứt mất.

Cũng may sau này mảnh vỡ Tiên Vực tạo thành từng cái thể giới Tiên Thổ.

Những thể giới Tiên Thổ này cũng đều ẩn chứa Tiên Vực pháp tắc vỡ tan.

Mặc dù kém Tiên Vực pháp tắc hoàn chỉnh nhưng nếu như mảnh vỡ Tiên Vực hình thành thể giới Tiên Thổ đủ lớn thì cũng đủ làm cho cường giả Chân Giới Đệ Thất Cảnh đột phá đến Đệ Bát Cảnh, trở thành Chân Tiên.

Bây giờ phương thể giới Tiên Thổ này rõ ràng là một loại như vậy.

Nhưng mà cuối cùng mảnh vỡ Tiên Vực chỉ là mảnh vỡ, Tiên Vực pháp tắc nơi này cũng không hoàn chỉnh, cho dù có thể tu luyện tới Chân Giới Đệ Bát Cảnh nhưng lại không thể nào đạt tới Đệ Cửu Cảnh.

Như vậy thì cần hoàn thiện Tiên Vực pháp tắc tán loạn không trọn vẹn này.

Phương pháp chính là thu lấy, luyện hóa Đồng Vị Thân trong thể giới Tiên Thổ khác.

Chương 983: Tiên Thổ Đồng Vị Thân, Hồng Vũ trong trí nhớ (2)

Bởi vì căn nguyên của mỗi một cái thế giới Tiên Thổ đều bắt nguồn từ một cái mảnh vỡ Tiên Vực nào đó cho nên chỉ cần mảnh vỡ hình thành Tiên Thổ bắt nguồn từ cùng một cái Tiên Vực thì đại đạo pháp tắc căn nguyên ẩn chứa trong đó đều giống nhau.

Nhưng mà mảnh vỡ Tiên Vực có lớn nhỏ khác biệt, đương nhiên hình thành thế giới Tiên Thổ cũng có khác biệt.

Thế giới Tiên Thổ càng lớn thì Tiên Vực pháp tắc sẽ càng hoàn chỉnh, bản chất cũng càng cao, có thể cảm ứng được thế giới Tiên Thổ đồng nguyên cấp bậc thấp, thậm chí trực tiếp ảnh hưởng pháp tắc và sinh linh trong những thế giới Tiên Thổ đó.

Mà muốn làm được những chuyện này thì nhất định phải nắm giữ thổ địa trong phương thế giới Tiên Thổ này.

Bởi vì mỗi một phương thổ địa đều tương ứng với số lượng thế giới Tiên Thổ đồng nguyên nhất định, chỉ có nắm giữ thổ địa mới có tư cách cảm ứng thậm chí thăm dò thế giới Tiên Thổ khác.

Khi cảm ứng được những thế giới Tiên Thổ này thì có thể tìm kiếm Đồng Vị Thân cùng pháp tắc mình tu luyện giống hoặc là tương cận mình.

Sau đó chỉ cần giết chết Đồng Vị Thân luyện hóa thì có thể ngưng tụ thành cái gọi là “bản tính chân nhất”.

Dùng hợp “bản tính chân nhất” vào trong cơ thể, Tiên Vực pháp tắc trong cơ thể mình sẽ trở nên càng hoàn chỉnh hơn, tu vi cảnh giới cũng sẽ tăng lên vô cùng rõ ràng.

Chỉ cần hấp thụ luyện hóa đủ nhiều Đồng Vị Thân, cũng sẽ dung hợp được nhiều “bản tính chân nhất”.

Kể từ đó, Tiên Vực pháp tắc vốn tán loạn sẽ trở nên hoàn chỉnh, tiến tới nhận được tăng cường, khiến cho người tu luyện đột phá công cùm xiềng xích cảnh giới, bước vào Chân Giới Đệ Cửu Cảnh.

Mà tới được Chân Giới Đệ Cửu Cảnh, phải không ngừng tăng cường Tiên Vực pháp tắc.

Bởi vậy, tuyệt đỉnh Chân Tiên vẫn phải đi cọn đường tìm Đồng Vị Thân của mình trong thế giới Tiên Thổ khác, luyện hóa thành bản tính chân nhất, sau đó dùng để thăng Tiên Vực pháp tắc.

Nói một cách đơn giản, bắt đầu từ Chân Giới Đệ Bát Cảnh, phương thức tu luyện được xây dựng trên cơ sở giết chết vô số “Đồng Vị Thể”.

“Đồng Vị Thể” cũng không phải hình chiếu hoặc là thần hồn tán loạn của những tuyệt đỉnh Chân Tiên.

Bọn họ đều là từng người độc lập, có tư tưởng của mình, nhân sinh của mình.

Sở dĩ sẽ trở thành “Đồng Vị Thể” chỉ là vì bọn họ tu luyện pháp tắc có chút đặc thù, trùng hợp với tuyệt đỉnh Chân Tiên nào đó hoặc là gần giống mà thôi.

Thật ra thì trên bản chất, chuyện này không khác gì giết người luyện công.

Mỗi một tuyệt đỉnh Chân Tiên, thậm chí cường giả đi đến cực hạn ở cấp độ Chân Tiên, chắc chắn trên tay có tính mạng của không biết bao nhiêu người, đoán chừng ngay cả bọn họ cũng không thể đếm hết được.

“Phương thức tu luyện như thế này không có vấn đề thật sao?” Thôi Hằng cau chân mày lại, thâm nghĩ trong lòng: “Luôn cảm thấy cách làm này quá ỷ vào nguyên tố bên ngoài, hơn nữa cũng không phải là chính đạo.”

Làm một người tu luyện Hóa Thần hậu kỳ, đồng thời tiến hành xâm nhập giao lưu với thế giới, hẳn gần như nhận ra phương thức tu luyện này quái dị theo bản năng.

Nhưng mà đối với Thôi Hằng bây giờ thì nó cũng không phải là tin tức quan trọng gì cả.

Hắn chỉ muốn thông qua Tường Bình để hiểu tình huống của cái thế giới này, nguyện nhân tranh đoạt thổ địa với Đồng Vị Thân, bản tính chân nhất.

Bây giờ những mục đích này đều đã đạt được, Thôi Hằng bắt đầu đọc tin tức liên quan tới Hồng Phú Quý.

Lúc trước hắn ở Khánh Thủy Quan Ngô quốc, tìm hiểu được Hồng Phú Quý định tới ba chỗ.

Theo thứ tự là đô thành Lương quốc và Thái Xương Quận Lỗ quốc, còn có Trung Đô Vương Thành.

Mặc dù không biết mục đích Hồng Phú Quý đi ba địa phương làm gì nhưng nếu như Hồng Phú Quý tới đô thành Lương quốc, Tường Bình là quân chủ Lương quốc thì có lẽ sẽ có một chút ấn tượng.

Thần thức của Thôi Hằng vô cùng mạnh mẽ, nhanh chóng tìm được tung tích của Hồng Phú Quý trong trí nhớ không lồ của Tường Bình.

Trong trí nhớ của Trương Bình, đó là hai trăm năm trước, một nam tử trung niên dáng vẻ anh tuấn, khí chất trầm ổn tìm tới đô thành Lương quốc.

Người này trực tiếp biểu hiện thân phận của mình, chính là đại tướng quân thủ thành ở Khánh Thủy Quan Ngô quốc vừa đánh lui đại quân công thành của Lương quốc—

Hồng Vũ!

“Tiểu hài nhi quần áo tả tơi lúc trước giờ đã trưởng thành như vậy sao.”

Trong lòng Thôi Hằng không khỏi cảm khái nói.

Từ khi chia tay ở Tân Thủ Không Gian, đây là lần thứ nhất hắn nhìn thấy Hồng Phú Quý.

Bây giờ Hồng Phú Quý đã không còn dáng vẻ nghèo khó đến sắp chết đói nữa.

Dù sao đã qua gần hai ngàn năm, những gì hắn trải qua tuyệt đối có thể nói là truyền kỳ.

Trong trí nhớ Trương Bình, ấn tượng của hắn với Hồng Phú Quý là trầm ổn tinh táo, thần bí khó lường.

Tuyệt đỉnh Chân Tiên Chân Giới Đệ Cửu Cảnh này đối mặt với Hồng Phú Quý chỉ là Chân Giới Đệ Ngũ Cảnh, hắn lại không dám động thủ.

Chương 984: Tiên Thổ Đồng Vị Thân, Hồng Vũ trong trí nhớ (3)

Lúc ấy hình như trên người Hồng Phú Quý có bảo vật đặc thù gì đó, khiến cho Tưởng Bình đều cảm thấy kiêng kị.

Hồng Phú Quý đi vào đô thành Lương quốc, biểu hiện thân phận, sau đó gặp được Tưởng Bình.

Nhưng mà chỉ hỏi hẩn một vấn đề sau đó rời khỏi nơi này.

Vấn đề này chính là “Nhiếp sinh linh chư Tiên Thổ làm Đồng Vị Thân, có từng nghĩ tới có lẽ mình cũng là Đồng Vị Thân của người khác không?”

Tưởng Bình không thể nào trả lời vấn đề này, thậm chí khi Hồng Phú Quý rời đi, hẩn vì cái vấn đề này mà bế quan một thời gian.

Dùng để điều chỉnh tâm tính.

Quả thật, phương thế giới Tiên Thổ này cực kỳ to lớn, trong phạm vi bọn họ biết được, hoàn toàn không có bất kỳ một cái Tiên Thổ nào có thể so với phương thế giới Tiên Thổ này, nhưng đó cũng không có nghĩa là phương thế giới Tiên Thổ này là có bản chất cao nhất.

Nếu như tồn tại thế giới Tiên Thổ có bản chất cao hơn bên này, như vậy thì cho dù hấp thu luyện hóa nhiều Đồng Vị Thân, luyện thành Vô Thượng Chân Tiên Thể thì cũng chỉ là đang tác thành cho người khác thôi.

Khả năng này vẫn luôn tồn tại, nhưng trước kia tất cả mọi người ngầm thừa nhận bỏ qua nó, thời gian dần qua cũng quên lãng luôn, bỗng nhiên bị Hồng Phú Quý chỉ ra, khiến cho Tưởng Bình có chút hoảng hốt.

Chính là lần từng trải đó khiến cho hẩn có ấn tượng cực kỳ sâu với Hồng Phú Quý.

Đáng tiếc là khi Hồng Phú Quý rời đi, cũng không có nội chọ Tưởng Bình biết hướng đi của hẩn, cũng chưa nói cho hẩn biết mình muốn đi làm gì.

Chỉ là Tưởng Bình cảm thấy hình như Hồng Phú Quý đang tìm kiếm cái gì đó.

Đến đây, Thôi Hằng đã xem xong bộ phận trí nhớ liên quan đến Hồng Phú Quý của Tưởng Bình.

Mặc dù không thể xác định Hồng Phú Quý đi đâu và tung tích của hẩn nhưng cũng coi như hiểu được một chút về “tình hình” của Hồng Phú Quý.

Hai trăm năm trước, hắn là trên người Hồng Phú Quý có một món bảo vật vượt qua Chân Giới Đệ Cửu Cảnh.

Đồng thời còn có thể là đang tìm kiếm cái gì.

Đồng thời còn đồng tình với sinh linh Tiên Thổ khác.

Mặc dù vẫn có không ít bí ẩn nhưng ít nhất có thể xác định được là hắn an toàn.

Lúc này, thoát khỏi trạng thái suu hồn, Tường Bình đã khôi phục thần trí, hắn vô cùng hoảng sợ nhìn Thôi Hằng, sợ hãi nói: “Người, rốt cuộc người là ai, người lại có thể suu hồn ta?!”

Câu nói này của Tường Bình giống như thạch phá thiên kinh, lập tức khiến cho cho tất cả những người đang chăm chú quan sát tình huống bên này sợ ngây người.

Cho dù là Chân Tiên hay là tuyệt đỉnh Chân Tiên đều mở to hai mắt nhìn, lộ ra biểu cảm vô cùng sợ hãi.

Suu hồn!

Thôi Thanh này có thể suu hồn Tường Bình!

Sao có thể như vậy được?!

Tuyệt đỉnh Chân Tiên, không phải thần hồn không thể tổn thương sao, đây là chuyện mà tất cả mọi người đều biết, cho dù cường giả vượt qua Chân Giới Đệ Cửu Cảnh cũng không thể đột phá tầng phòng ngự này.

Bởi vậy, trong nhận thức của tất cả mọi người, chỉ cần đạt tới tuyệt đỉnh Chân Tiên thì mình tuyệt đối không thể bị suu hồn, cũng không thể bị hủy diệt thân hồn.

Nhưng bây giờ lại xuất hiện một nhân vật kinh khủng có thể suu hồn tuyệt đỉnh Chân Tiên.

Như vậy có nghĩa là người này có thể đột phá đặc tính không thể tổn thương của tuyệt đỉnh Chân Tiên.

Kể từ đó, sợ là chuyện hắn có thể làm được không chỉ là suu hồn mà còn có thể chôn vùi thân hồn của tuyệt đỉnh Chân Tiên!

Khi ý thức được điểm này, tất cả tuyệt đỉnh Chân Tiên bên trong phương thế giới Tiên Thổ này đều bạo phát ra sát ý với “Thôi Thanh” này.

Người này phải chết, không thể lưu!

Chỉ cần người này còn sống thì không có thần hồn an toàn tuyệt đối, tất cả tuyệt đỉnh Chân Tiên đều sẽ không được yên ổn.

Nhưng Thôi Thanh này có thực lực mạnh mẽ như thế, ngay cả thực lực đẳng phong tảo cực trong cấp độ tuyệt đỉnh Chân Tiên như Tướng Bình cũng bị hấn nhẹ nhõm đánh bại, nên đối phó hấn như thế nào?

Cùng lúc đó, Thôi Hằng cũng cảm thấy sát ý đến từ bốn phương tám hướng, nhưng trong lòng của hấn không có chút lửa giận nào, ngược lại lại cảm thấy cực kỳ mừng rỡ.

Cái thân phận “Thôi Thanh” này lại chân thật không ít, tu vi của hấn cũng theo đó mà tăng lên.

Hơn nữa hình như là bởi vì những này đang chăm chú quan sát bên này, trong số đó có rất nhiều người đều là Chân Tiên và tuyệt đỉnh Chân Tiên, phản hồi cực kỳ lớn.

Cái thân phận “Thôi Thanh” này cũng không có xuất hiện bao lâu, vậy mà đã gần như hoàn toàn ngưng thật.

Điều này cũng làm cho Thôi Hằng minh ngộ, muốn để một cái thân phận hư giả để lại vết tích sâu đậm ở một chỗ, bị người ta ghi khắc trong lòng, thật ra thì cũng không cần bao nhiêu thời gian.

Chỉ cần làm ra chuyện đủ lớn, tạo thành ảnh hưởng cũng đủ lớn là được rồi.

“Nhân vật này đã sắp hoàn thành, tiếp theo phải làm một cái thân phận giả khác.” Trong lòng Thôi Hằng bắt đầu suy tư.

Nhưng ngay lúc này, phía trên bầu trời bỗng nhiên truyền đến lực lượng dao động, cắt ngang suy nghĩ của hấn.

Ầm ầm!

Bầu trời vốn đã khôi phục bình thường, không có dấu hiệu nào mà vỡ ra một cái lỗ hồng màu vàng, một cỗ uy áp vô cùng kinh khủng từ bên trong quét ra, đồng thời tất cả đều tập trung vào trên người Thôi Hằng.

Cỗ uy áp này vừa hiện ra thì khiến cho tất cả những người đang chăm chú quan sát nơi này lên tiếng kinh hô.

“Nhân Vương! Là Nhân Vương!”

“Nhân Vương xuất thủ, lần trước chỉ là thăm dò, lần này chân chính xuất thủ sao?!”

“Nhân Vương xuất thủ, chắc chắn có thể đánh giết người này!”

...

...

Cùng lúc khi trên không đô thành Lương quốc bị Nhân Vương mở ra.

Cách đại địa xa xôi, trong hải dương mênh mông bát ngát, một tòa đảo bay giữa không trung đột nhiên tỏa ra vô vàn ánh sáng, bên trong truyền ra một giọng nói trầm thấp.

“Đã bao nhiêu năm, chí bảo của Tiên Tộc ta rốt cuộc lại hiện thế lần nữa!”

Chương 985: Chí bảo Tiên Tộc cùng Tiên Tộc chi chủ (1)

Bầu trời mở rộng, vô tận uy áp hạ xuống.

Dưới ánh nhìn chăm chú của vô số cường giả, một cây cờ xí màu máu to lớn từ trong lỗ hồng đỏ bay ra, tỏa ra ánh sáng vô cùng óng ánh, đều là thân mang do Tiên Vực pháp tắc ngưng tụ.

Cảnh này khiến cho tất cả những cường giả đang chăm chú quan sát bên này sợ ngây người, bọn họ chưa từng thấy Tiên Vực pháp tắc nồng đậm như vậy, cũng chưa từng gặp bảo vật mạnh mẽ như thế.

Cho dù là những bá chủ cấp tuyệt đỉnh Chân Tiên cũng có mấy người không biết cờ xí này, không biết đó là bảo vật cấp nào, cũng không biết nó có lai lịch gì.

Quá thần bí.

Nhưng mà một số cường giả cực kì cổ xưa với mấy vị bá chủ tồn thế rất lâu lại biết đó là cái gì.

“Huyết Thần Tiên Đình Kỳ! Là chí bảo Tiên Tộc chi chủ nắm giữ lúc trước! Thế mà lại nằm trong tay Nhân Vương!”

“Truyền thuyết một khi cờ này giương ra thì sẽ có mười vạn tiên binh giáng lâm, còn có thể tạo thành đại trận kinh thế, uy năng không thể đánh giá!”

“Xem ra Nhân Vương cũng biết người này nguy hại cực lớn, phải lập tức diệt trừ hẳn, tuyệt đối không thể giữ lại!”

Mọi người bàn tán ầm ĩ, trong lòng cũng hưng phấn lên.

Huyết Thần Tiên Đình Kỳ có uy lực cực kỳ khủng bố.

Truyền thuyết ở niên đại xa xưa, nhân tộc đại chiến với Tiên Tộc, Tiên Tộc chi chủ từng dùng món chí bảo này giết chết không biết bao nhiêu cường giả Nhân tộc.

Nếu không phải chí bảo Tiên Tộc này vô cơ mất tích, Tiên Tộc mất đi chỗ dựa lớn nhất thì trận chiến lúc đó ai chết vào tay ai còn chưa biết được đâu.

Không ngờ được là vô số năm tháng qua đi, chí bảo Tiên Tộc này lại xuất hiện trong tay Nhân Vương.

Đúng là khiến cho tất cả mọi người bất ngờ.

Sao chí bảo Tiên Tộc này rơi vào trong tay Nhân Vương?

Trong lòng vô số cường giả nghi hoặc.

Nhưng mà lúc này hiện nhiên không phải là lúc xoắn xuýt vấn đề này, mọi người vẫn quan tâm Thôi Hằng hơn.

“Thôi Thanh” này mang tới áp lực cực lớn cho bọn họ.

Tuyệt đỉnh Chân Tiên cũng không phải là đối thủ của hắn, thậm chí còn có thể bỏ qua quy tắc thân hồn không thể tổn thương, sưu hồn tuyệt đỉnh Chân Tiên.

Thủ đoạn như thế khiến cho vô số cường giả trong phương Tiên Thổ này đều cảm thấy sợ hãi.

Nhưng mà cho dù thủ đoạn của người này tuyệt cường, bây giờ đối mặt với chí bảo Tiên Tộc trong truyền thuyết này thì cũng khó mà phản kháng.

Dù sao nó là chí bảo tới từ tiên vực hoàn chỉnh, bản chất mạnh mẽ hơn Nhân Vương với Tiên Tộc chi chủ!

Rất có thể đã đạt đến Chân Giới đỉnh phong.

Chắc chắn có thể diệt sát “Thôi Thanh” này!

Thế là dưới ánh mắt mong đợi của vô số cường giả, Huyết Thần Tiên Đình Kỳ mọc ra, tản ra một mảnh hồng quang màu máu bao phủ toàn bộ bầu trời.

Có thể thấy được vô số bóng người trong đó.

Trong nháy mắt tiếp theo, có mười vạn bóng người từ trong huyết quang đi ra, trùng trùng điệp điệp, đứng ngạo nghễ trên bầu trời.

Tất cả bọn chúng người mặc giáp trụ, cầm binh khí trong tay, chân đạp áng mây màu máu, khí thế đều nối liền với nhau, giống như một vị cường giả tuyệt thế vô địch giáng lâm, muốn san bằng toàn bộ thiên địa.

Có một ít cường giả cổ xưa nhìn thấy cảnh này thì không nhận được hết lên kinh ngạc.

“Mười vạn Huyết Thần Binh! Lại là mười vạn Huyết Thần Binh! Ta lại nhìn thấy lực lượng kinh khủng này.”

“Mười vạn Huyết Thần Binh trong truyền thuyết, nghe nói là một trong số những hiệu quả mạnh nhất của Huyết Thần Tiên Đình Kỳ, đối mặt nó, không có người nào có thể sống sót.”

“Thôi Thanh xong, mười vạn Huyết Thần Binh xuất hiện, hắn chết chắc.”

Đa số những cường giả cổ xưa này đều trải qua trận đại chiến giữa nhân tộc và Tiên Tộc, thậm chí từng tận mắt thấy vô số cường giả vẫn lạc dưới chí bảo Tiên Tộc này.

Bởi vậy, bọn họ biết rất rõ uy năng của Huyết Thân Tiên Đình Kỳ mạnh mẽ đến mức nào.

Quả thật, lúc đó cho dù là nhân tộc hay là Tiên Tộc đều không có cường giả vượt qua Chân Giới Đệ Cửu Cảnh, nhưng Huyết Thân Tiên Đình Kỳ vẫn để lại cho những cường giả này ấn tượng cực sâu, để cho bọn họ mãi mãi cũng không thể quên được uy năng có thể quét ngang tất cả đó.

Hơn nữa, Huyết Thân Tiên Đình Kỳ chính là chí bảo từ tiên vực hoàn chỉnh, đại chiến lúc trước cũng chưa hoàn toàn kích phát hết toàn bộ uy năng của nó.

Bây giờ do Nhân Vương đã vượt qua Chân Giới Đệ Cửu Cảnh thôi động, uy năng của chí bảo Tiên Tộc chắc chắn sẽ vượt qua trước đây.

Vang dội cổ kim, không thể địch nổi!

Nhất là sau khi bọn họ nhìn thấy mười vạn Huyết Thân Binh lần nữa thì càng có thể khẳng định là như vậy.

Bởi vì bây giờ mười vạn Huyết Thân Binh mạnh mẽ hơn niên đại xa xưa, khi nhân tộc đại chiến với Tiên Tộc vô số lần.

Tuyệt đối không có ai có thể ngăn cản được lực lượng như vậy!

Tuyệt đối không có!

Chương 986: Chí bảo Tiên Tộc cùng Tiên Tộc chi chủ (2)

Mười vạn Huyết Thần Binh cao cao tại thượng, nhìn xuống Thôi Hằng phía dưới, uy áp vô cùng to lớn trút xuống, khiến cho thập phương hư không thiên địa đều đọng lại.

Đây là triệt để vượt qua lực lượng của Chân Giới Đệ Cửu Cảnh, có Tiên Vực pháp tắc hoàn chỉnh.

Giống như tất cả vật chất, không gian, pháp tắc đều bị trấn áp dưới ánh nhìn chăm chú của mười vạn Huyết Thần Binh, tựa như không có bất kỳ lực lượng nào có thể thoát khỏi ánh mắt của bọn hắn, càng không có lực lượng nào có thể chống lại bọn hắn.

Đối với loại hiệu quả này, Nhân Vương cực kỳ hài lòng.

Bên trong Trung Đô Vương Thành, hắn đưa mắt nhìn qua phương xa, lực lượng trong cơ thể nối liền với Huyết Thần Tiên Đình Kỳ, cảm nhận được uy năng mênh mông vô biên trong đó, trong lòng vô cùng thoải mái.

“Chỉ cần có bảo vật này nơi tay thì ta không sợ cường giả Chân Giới tầng thứ mười một.” Nhân Vương thầm nghĩ trong lòng: “Thật sự không biết là Quân Thiên tiên sinh lấy được chí bảo Tiên Tộc này từ đâu, tại sao lại để nó lại ở đây.”

Nghĩ tới đây, hắn không khỏi cảm thấy có chút đáng tiếc.

Chí bảo mạnh mẽ như thế lại không hoàn toàn thuộc về mình, đúng là quá đáng tiếc.

Cái Huyết Thần Tiên Đình Kỳ này là Chu Quân Thiên để lại, chủ nhân chân chính cũng là Chu Quân Thiên, chưa từng thay đổi.

Nhân Vương chỉ được trao cho quyền sử dụng nó mà thôi.

Chỉ cần Chu Quân Thiên trở về hoặc là Chu Quân Thiên muốn thu hồi món chí bảo này thì hắn sẽ không có bất kỳ năng lực ngăn cản nào.

Thật ra thì khi không có vận dụng chí bảo Tiên Tộc này thì Nhân Vương cũng không có bao nhiêu tưởng niệm món bảo vật này, cũng không có muốn mưu đoạt.

Thế nhưng là bây giờ thì lại khác.

Khi chính thức kích phát uy năng của Huyết Thần Tiên Đình Kỳ, Nhân Vương phát hiện món chí bảo này không chỉ mạnh mẽ mà Tiên Vực pháp tắc ẩn chứa trong đó cũng cực kỳ hoàn chỉnh.

Có lợi ích cực lớn cho việc tu hành của hắn.

Chỉ cần nắm giữ món chí bảo này thì hắn có thể nhận được Tiên Vực pháp tắc hoàn chỉnh tâm bồ, tu vi cảnh giới cũng sẽ tăng lên.

“Nếu như có thể nắm giữ món chí bảo này thì hắn là ta có thể bước vào Chân Giới Đệ Thập Nhất Cảnh sớm hơn Tiên Chủ một bước.” Nhân Vương nhìn hướng Đông Hải một chút, nói thêm: “Đến lúc đó có thể hoàn toàn diệt trừ Tiên Tộc.”

Lúc này, hắn đã khẳng định được kết quả của trận chiến này, chỉ cần có Huyết Thân Tiên Đình Kỳ nơi tay thì không thể nào thất bại, lực lượng của mười vạn Huyết Thân Binh, cho dù là cường giả Chân Giới Đệ Thập Nhất Cảnh cũng phải nhượng bộ lui binh.

Nhưng sau khi Tiên Vực vỡ vụn, trong vũ trụ này vẫn tồn tại cường giả Chân Giới Đệ Thập Nhất Cảnh sao?

Vạn cổ tuế nguyệt đến nay, chưa có ai từng thấy.

Thiên địa run rẩy, giống như toàn bộ thế giới Tiên Thổ đều đang run rẩy.

Lực lượng của mười vạn Huyết Thân Binh ngưng tụ, đã tạo thành một cái huyết sắc trường hà quán thông toàn bộ thế giới Tiên Thổ, trùng trùng điệp điệp lao nhanh đến, đánh nát xuống Thôi Hằng phía dưới.

Giờ khắc này, tất cả cường giả đang quan sát một trận chiến này đều cảm thấy trong lòng run sợ, sợ lực lượng của mười vạn Huyết Thân Binh này quá mạnh mẽ, đánh nát phương thế giới Tiên Thổ này.

Cũng không phải là không thể.

Dù sao đây là di bảo Tiên Vực, là chí bảo được Tiên Đình dùng để chinh chiến trong truyền thuyết, có Tiên Vực pháp tắc hoàn chỉnh, uy năng không thể đánh giá.

Àm âm!

Khí tức hết sức khủng bố tràn ngập ra, cái huyết sắc trường hà đó đã đi tới đại địa, mắt thấy sắp bao phủ Thôi Hằng.

“Thôi Thanh sẽ vong.” Nhân Vương lạnh nhạt nói.

“Nhân Vương uy năng vô lượng.” Thái Hồng ở bên cạnh, cũng thở phào nhẹ nhõm.

Thôi Thanh này quá mạnh mẽ, tuyệt đối không thể giữ lại.

Chúng cường giả đang tập trung quan sát một trận chiến này cũng thở phào nhẹ nhõm, không còn khẩn trương.

Đôi mắt huyết sắc trường hà khủng bố như thể, Thôi Thanh độ chắc chắn phải chết, tuyệt đối không thể có bất kỳ đường sống nào.

Nhưng mà, ngay lúc này, Thôi Hằng động.

Vẫn như cũ, vô cùng tùy ý nâng một cái tay lên. Vẫn như cũ, không có sử dụng chút pháp lực nào. Vẫn như cũ, chỉ dùng lực lượng của thân thể, nắm ngón tay nắm thành quyền, bỗng nhiên đâm thẳng tới cái huyết sắc trường hà đó.

Ầm ầm!

Tiếng nổ khó mà diễn tả bằng ngôn từ vang lên, trong khoảnh khắc truyền vào trong đầu của từng sinh linh trong phương thế giới Tiên Thổ này, khiến cho bọn họ cảm thấy như thiên địa này sắp vỡ vụn.

Cảm giác cực kỳ sợ hãi xuất hiện trong lòng bọn họ, thậm chí rất nhiều sinh linh không nhìn được té quỵ dưới đất, quỳ bái lực lượng này.

Cho dù những bá chủ cấp tuyệt đỉnh Chân Tiên đang chăm chú quan sát một trận chiến này cũng đều trở nên hoảng loạn.

Trong nháy mắt khi Thôi Hằng huy quyền, sắc mặt của bọn họ lập tức trở nên trắng bệch, không thể tin nhìn vị trí Thôi Hằng, gần như không dám tin vào hai mắt của mình.

Nương theo tiếng nổ lớn cực kỳ kinh khủng đó, huyết sắc trường hà trùng trùng điệp điệp lao nhanh mà đến lại bị một quyền của Thôi Hằng đánh cho cuộn ngược trở về!

Trực tiếp từ chảy xuống biến thành chảy ngược lên trên, cuộn ngược lên trời.

Chương 987: Chí bảo Tiên Tộc cùng Tiên Tộc chi chủ (3)

Trong quá trình huyết sắc trường hà cuốn ngược, từng tầng hư không bị phá diệt theo nó, từng đầu đại đạo pháp tắc nối đuôi nhau vỡ vụn.

Cùng lúc đó, bầu trời bắt đầu đung đưa kịch liệt, đại địa bắt đầu nứt ra bốn phía, từng tòa núi cao vạn trượng đổ sụp, giang hà biển hồ cũng sôi trào.

Giống như thiên địa sẽ hủy diệt trong khoảnh khắc này thật!

Đây là sức mạnh khủng bố cỡ nào? !

Chỉ là một quyền thì đã đánh cho huyết sắc trường hà đủ để uy hiếp được Chận Giới Đệ Thập Nhất Cảnh quay ngược trở về, làm cho cả thế giới Tiên Thổ đều xuất hiện cảnh tượng như tận thế.

Hơn nữa vẫn là một quyền không có sử dụng bất kỳ lực lượng đặc thù nào, cũng chỉ có nhục thân chi lực thuần túy.

Đây là nhục thân như thế nào? !

Là hung thú hóa thành hình người sao?

Quá đáng sợ đi chứ!

Bây giờ, tất cả người đang chăm chú quan sát Thôi Hằng đều sợ ngây người, cảnh tượng diễn ra trước mắt đã triệt để vượt qua phạm vi tưởng tượng của bọn họ.

Uy năng như vậy, bọn họ nghĩ cũng chưa từng nghĩ tới.

Quá bất hợp lí.

Bên trong Trung Đô Vương Thành, Nhân Vương cũng chú ý tới tình huống này.

Tay của hắn run nhẹ nhẹ, hít sâu một hơi, dường như đang bình phục tâm tình, trầm giọng nói: “Cũng có mấy phần bản lĩnh, nhưng mà uy năng của Huyết Thân Tiên Đình Kỳ không chỉ như thế.”

Nói xong, Nhân Vương muốn kích phát thêm lực lượng của Huyết Thân Tiên Đình Kỳ.

Nhưng ngay lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến.

“Không được!” Sắc mặt Nhân Vương bỗng đại biến, ánh mắt lộ vẻ không thể tin, kinh hãi nói: “Sao có thể như vậy được, không thể nào!”

Chỉ thấy trên không đô thành Lương quốc bỗng xuất hiện một cái lỗ thủng cực lớn, trên bầu trời vang lên tiếng sóng biển cuộn cuộn, sau đó có một bàn tay cực kỳ lớn từ trong lỗ thủng đó đưa ra ngoài, túm lấy cây cờ xí màu máu đỏ.

Chỉ một thoáng, mười vạn Huyết Thần Bình đều biến mất không thấy gì nữa, huyết sắc trường hà cũng biến mất trong nháy mắt, tất cả dị tượng trong thiên địa cũng không có tung tích, giống như là chưa từng xuất hiện.

“Xa cách vạn cổ tuế nguyệt, chúng ta lại gặp lại, Kỳ huynh!”

Giọng nói tràn ngập thôn thức và hoài niệm từ trong lỗ thủng vọng ra, kèm theo đó là khí tức vô cùng mờ ảo, mạnh mẽ khó mà truy tìm xuất hiện.

Khí tức này hoàn toàn vượt qua Chân Giới Đệ Cửu Cảnh, khiến cho những bá chủ cấp tuyệt đỉnh Chân Tiên kinh hãi muốn chết.

“Tiên Chủ!”

“Tiên Tộc chi chủ!”

“Sao có thể như vậy được?!”

Từng tiếng kinh hô vang vọng các nơi.

Bên trong Trung Đô Vương Thành, sắc mặt Nhân Vương cực kỳ âm trầm.

Hắn cúi đầu nhìn bàn tay rỗng tuếch, tức đến toàn thân phát run, cắn răng nghiến lợi nói: “Hóa ra sở dĩ Chu Quân Thiên để cái chí bảo Tiên Tộc này lại đây hoàn toàn không phải là vì giúp ta!”

Quyền khống chế của Nhân Vương với Huyết Thần Tiên Đình Kỳ đến từ lực lượng mà Chu Quân Thiên để lại ở trong đó, hẳn thông qua câu thông lực lượng mà Chu Quân Thiên để lại để thôi động cái chí bảo Tiên Tộc này.

Lực lượng mà Chu Quân Thiên để lại này cũng có thể phòng ngừa món chí bảo này bị Tiên Tộc cướp đoạt.

Bởi vậy, Nhân Vương mới có thể yên tâm lớn mật thôi động Huyết Thần Tiên Đình Kỳ, hoàn toàn không sợ Tiên Tộc chi chủ sẽ ra tay cướp đoạt món chí bảo này.

Nhưng mới vừa rồi, lực lượng của Chu Quân Thiên để lại bên trong Huyết Thần Tiên Đình Kỳ lại tự động biến mất, trực tiếp hóa thành hư vô.

Chuyện này không chỉ khiến cho Nhân Vương đã mất đi khống chế với chí bảo Tiên Tộc này, cũng làm cho Tiên Tộc

chi chủ đã bị đuổi tới hải ngoại có cơ hội cướp đoạt món chỉ bảo này.

“Chu Quân Thiên lừa ta, Huyết Thần Tiên Đình Kỳ đã bị Tiên Tộc chi chủ cướp đi.” Nhân Vương nói với Thái Hồng bên cạnh.

“Cái gì? !” Thái Hồng nghe vậy thì quá sợ hãi, nói: “Chuyện này, phải làm sao mới ổn đây!”

“Yên tâm, ta cũng không hoàn toàn tin tưởng Chu Quân Thiên, đương nhiên cũng có át chủ bài.” Trong ánh mắt Nhân Vương lóe ra sát ý, cười lạnh nói: “Còn nhớ rõ người tới đây hai trăm năm trước sao?”

“Nhớ kỹ, người đó cực kỳ cô quái.” Thái Hồng khẽ gạt đầu, nghi hoặc nói: “Nhưng người đó mới Chân Giới Đệ Ngũ Cảnh mà thôi, có lợi ích gì.”

“Hắn có tác dụng lớn.” Khóe miệng Nhân Vương hơi nhếch lên, cười nói: “Đủ để cho ta triệt để thống trị Tiên Vực! Đi theo ta đi.”

Lúc này, Tiên Tộc chi chủ đã triệt để nắm Huyết Thần Tiên Đình Kỳ trong tay, cũng trực tiếp từ Đông Hải giáng lâm đến trên không đô thành Lương quốc.

Một nam tử trung niên toàn thân bị bao phủ trong hào quang màu tím, mặc mũ miện áo rồng, cầm huyết sắc tinh kỳ trong tay, khí chất vô cùng cao quý từ chỗ cao hạ xuống.

Chính là người mạnh nhất Tiên Tộc, thống trị hải ngoại!

Tiên Chủ!

Tay hắn cầm chỉ bảo Tiên Tộc, đứng trên không trung, ánh mắt đảo qua thập phương thiên địa, trong lòng có cảm giác sáng khoái khó nói lên lời, cười nói: “Đã bao nhiêu năm, rốt cục về đến Tiên Thổ.”

Ong ong!

Huyết Thần Tiên Đình Kỳ cũng có chút rung động, giống như là đang chúc mừng rốt cục mình cũng trở về đến tay Tiên Tộc.

Tiên Chủ khẽ vuốt vuốt cờ xí huyết sắc này, ánh mắt cực kỳ nhu hòa, giống như là đang giao lưu với nó, sau đó hắn cúi đầu nhìn Thôi Hằng phía dưới.

“Nhân tộc, người giúp ta lấy về chỉ bảo tộc ta, ta phải cảm ơn người mới đúng!”

“Nhưng mà Kỳ huynh cảm thấy lúc trước mình không thể đánh giết người là bởi vì nằm trong tay Nhân Vương, không có phát huy ra toàn lực, rất không cam lòng.”

“Bây giờ kỳ huynh trong tay ta, rốt cuộc có thể thỏa thích thi triển ra toàn bộ uy năng, chắc chắn có thể đánh giết ngươi.”

“Chỉ có thể ủy khuất ngươi, ta cần tính mạng của ngươi để cho kỳ huynh hài lòng, cũng coi như là ăn mừng hai chúng ta trùng phùng.”

“Xin lỗi, nhân tộc.”

Chương 988: Nhân Hoàng quang ảnh, Hồng Phú Quý trong chỗ sâu trong Trung Đô Vương Thành

Trong tay vị Tiên Chủ này, Huyết Thần Tiên Đình Kỳ như toả sáng sức sống một lần nữa.

Vốn là hào quang màu đỏ ẩn chứa lực lượng mạnh mẽ nhưng luôn khiến cho người ta cảm thấy âm u đầy tử khí.

Bây giờ bị Tiên Chủ nắm trong lòng bàn tay, lại trở nên vô cùng linh động.

Ngay cả mười vạn Huyết Thần Binh đó cũng giống như đều sông lại, thành sinh linh chân chính, lực lượng dao động trên người bọn họ cũng theo đó mà tăng vọt.

Thay đổi như thế khiến cho tất cả cường giả đang chăm chú quan sát nơi này run sợ trong lòng.

Bây giờ so với vừa rồi thì mười vạn Huyết Thần Binh mạnh mẽ hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

Lực lượng mạnh mẽ như thế, có người có thể ngăn cản được sao?

Thôi Thanh này sẽ không bị giết như vậy chứ...

Lúc này, trong lòng những cường giả Nhân tộc trong thế giới Tiên Thổ rất mâu thuẫn, bọn họ vừa muốn Thôi Thanh này nhanh chóng chết đi, lại muốn cho Thôi Thanh giải quyết Tiên Tộc chi chủ này.

Dương nhiên, so ra thì bọn họ hi vọng cái sau lớn hơn một chút.

Dù sao Thôi Thanh này mạnh thì mạnh, cũng chỉ có thể sẽ có uy hiếp với bọn họ mà thôi, cũng không nhất định sẽ gây nguy hiểm cho tính mạng của bọn họ.

Nhưng Tiên Tộc chi chủ lại không giống.

Tiên Tộc có huyết hải thâm cừ với tất cả Nhân tộc, không chết không thôi.

Nếu để cho vị Tiên Chủ này đắc thế, toàn bộ Nhân tộc đều phải xui xẻo.

Căn cứ vào loại tâm lý này, đa số cường giả trong phương thế giới Tiên Thổ này lại bắt đầu ủng hộ “Thôi Thanh”.

Hi vọng Thôi Thanh có thể trảm diệt hoặc là đánh lui Tiên Chủ.

Nêu như vậy, Nhân tộc còn có thể an ổn.

Nhưng mà bọn họ đều biết, hi vọng này không cao.

Bây giờ Tiên Chủ ở trạng thái này, gần như là vô địch.

Cho dù thực lực của Thôi Thanh này có mạnh như thế nào đi nữa thì sợ là cũng không phải là đối thủ.

Lúc này Thôi Hằng cũng đang nhìn chằm chằm Tiên Vực Chi Chủ trên bầu trời với mười vạn Huyết Thần Binh, hơi nghiêm túc một chút.

Huyết Thần Tiên Đình Kỳ này trong tay Tiên Chủ thì phát ra uy năng khí tức mạnh mẽ hơn trong tay Nhân Vương không ít.

Nhưng với hắn thì khác nhau cũng không lớn.

Cái này rất giống là đối với mặt trời to lớn thì một hạt bụi nhỏ hay là một hòn đất cũng không có gì khác biệt.

Đều không có ý nghĩa, cực kỳ nhỏ bé.

Chỉ là trong lòng của hắn hơi nghi hoặc một chút.

Tại sao những người này luôn tỏ vẻ như có thể ăn chắc được mình?

Chẳng lẽ những người này không sợ thực lực của hắn vượt qua Chân Giới Đệ Thập Cảnh, thậm chí Thập Nhất Cảnh sao?

Dù sao trước đó mình đánh lui huyết sắc trường hà, sức mạnh bùng lên đã vượt qua Chân Giới Đệ Thập Cảnh.

Hắn là phải nhìn ra mới đúng.

Tại sao Tiên Chủ này còn tỏ vẻ như là hắn nắm chắc phần thắng chứ?

“Là bởi vì bọn họ có chỗ dựa gì hay là biết bí ẩn gì, cho rằng phương thế giới Tiên Thổ này hoàn toàn không thể xuất hiện Chân Giới Đệ Thập Nhất Cảnh?” Thôi Hằng nghĩ thầm trong lòng.

Mà trong lúc trong lòng Thôi Hằng cảm thấy nghi ngờ thì Tiên Chủ đứng ngạo nghễ trên không đã chuẩn bị xuất thủ.

Tay hắn cầm Huyết Hải Tiên Đình Kỳ, đứng ở trước mười vạn Huyết Thần Binh, giống như thống soái tối cao, chuẩn bị huy động huyết sắc tinh kỳ này hạ lệnh tấn công cho mười vạn Huyết Thần Binh.

Nhưng mà, lúc này Tiên Chủ nhìn Thôi Hằng phía dưới, lại hơi tưởng lại hình ảnh người này giao chiến với Nhân Vương lúc trước, trong lòng hơi động.

Lúc này, hần bỗng nhiên mở miệng nói với Thôi Hằng: “Nhân tộc, ta không biết ngươi làm sao mà có lực lượng mạnh mẽ như thế, nhưng ta cũng rõ ràng, trong Nhân tộc có thể xuất hiện một cường giả như ngươi thì tuyệt không phải một chuyện dễ dàng.”

“Mà hần là ngươi cũng biết, có thể tu luyện tới cảnh giới bây giờ sẽ phải trải qua bao nhiêu gian nan hiểm trở, chẳng lẽ cam tâm tử vong như vậy sao?”

“Thật ra thì ta rất yêu quý tư chất và thực lực của ngươi, một người có thể so chiêu với Nhân Vương, ta cũng không muốn giết ngươi như vậy, làm như vậy thì quá đáng tiếc.”

“Như vậy đi, chỉ cần ngươi chịu cúi đầu xưng thần với ta, ta có thể tiếp dẫn ngươi trở thành Tiên Tộc, có Tiên Linh Chi Thể, để cho ngươi có tuổi thọ lâu dài hơn, trường sinh khỏe mạnh.”

Tiên Chủ vừa dứt lời, khiến cho người nghe lập tức ngây dại.

Cho dù là những bá chủ cấp tuyệt đỉnh Chân Tiên hay là những cường giả cô xưa sống vô số tuế nguyệt nghe vậy thì đều ngây dại, trên mặt lộ vẻ chân kinh.

Sau đó chính là cực kỳ sợ hãi.

Tiên Chủ lại muốn thu phục Thôi Thanh này, còn hứa hẹn sẽ chuyên hóa Thôi Thanh thành Tiên Tộc, trường sinh lâu dài.

Nếu như Thôi Thanh đồng ý, vậy Nhân tộc sẽ xong đời!

Thôi Hằng thì sắc mặt cổ quái, khẽ cười nói: “Ngươi biết mình đang nói cái gì không?”

Tiên Chủ vẫn nghiêm túc nói: “Ngươi không cần hoài nghi tám lòng thành của ta, ta là Tiên Tộc chi chủ, cũng là Tiên Vực đi dân chân chính, không cần phải lừa gạt ngươi.”

“Các hạ đã có thành ý như thế...” Thôi Hằng đưa mắt nhìn cái huyết sắc tinh kỳ đó, cười nói: “Nếu như ta nói ta muốn ngươi đưa món chí bảo này cho ta, ta mới gia nhập Tiên Tộc thì sao?”

Sắc mặt Tiên Chủ lập tức âm trầm xuống, hừ lạnh, nói: “Ta thấy ngươi tu hành không dễ mới đề nghị như vậy, ngươi chờ được voi đòi tiên, tự tìm đường chết.”

Chương 989: Nhân Hoàng quang ảnh, Hồng Phú Quý trong chỗ sâu trong Trung Đô Vương Thành (2)

“Nói đùa với ngươi thôi.” Trên môi Thôi Hằng nở một nụ cười, đồng thời nâng tay phải lên muốn cầm bắt Tiên Chủ này, nhưng hăn bỗng nhiên biến sắc, quay phắt qua nhìn về phía Trung Đô Vương Thành: “Đây là? !”

Sau đó hăn muốn đi Nhân tộc Trung Đô Vương Thành.

Nhưng mà lúc này Tiên Chủ đã bị triệt để chọc giận.

Hăn điều động Huyết Thần Tiên Đình Kỳ lần nữa, huy sai ra ức vạn đạo huyết sắc quang mang đánh tới Thôi Hằng, lại lệnh cho mười vạn Huyết Thần Binh bao vây Thôi Hằng lại, muốn trực tiếp vây giết.

“Chuyện đã đến nước này, còn muốn trốn sao? !” Tiên Chủ nghiêm nghị quát: “Ở lại cho ta!”

“Ồn ào!” Thôi Hằng hừ lạnh một tiếng, hai ngón tay phải chập lại thành kiếm, bỗng nhiên vung lên trời cao.

Chỉ một thoáng, một đạo kim sắc kiếm quang ngưng tụ ở đầu ngón tay của hăn, khí tức khủng bố như tồn tại từ trước khi từ khai thiên tích địa khuếch tán ra.

Đạo kiếm quang này giống như là tượng trưng cho khởi nguyên của tất cả, cũng tượng trưng cho kết thúc của vạn vật, trọng nháy mắt khi nó ngưng tụ, tất cả mọi thứ xung quanh đều bị chôn vùi thành hư vô.

Keng!

Một tiếng kiếm reo khó mà diễn tả bằng ngôn từ từ từ trong hư vô vang lên, trong chốc lát đã truyền khắp toàn bộ thế giới Tiên Thổ.

Cho dù tu vi cao thấp, cho dù có linh trí hay không, tất cả đều nghe được một tiếng kiếm reo này, sau đó toàn thân run rẩy, kinh hãi nhìn lên trên bầu trời.

Đây là Đạo Sinh Kiếm.

Là một trong số tiên thuật mà Thôi Hằng nắm giữ.

Dưới uy năng của đạo kiếm quang này, cho dù là ức vạn đạo huyết sắc quang mang hay là mười vạn Huyết Thần Binh đều như là gà đất chó sành, bị quét sạch sành sanh, hóa thành hư vô trong nháy mắt, không còn tồn tại.

Thậm chí Tiên Chủ còn chưa kịp phản ứng thì đạo kiếm quang này đã vọt tới trước mặt hắn, trong lúc kinh hãi, hắn định dùng Huyết Thân Tiên Đình Kỳ ngăn cản.

Nhưng cái gọi là Tiên Vực di bảo này đối mặt với Đạo Sinh Kiếm Quang thì dường như một tờ giấy mỏng, không có được chút tác dụng phòng ngự nào, lập tức bị xuyên thủng.

“Sao có thể như vậy được?!” Tiên Chủ kinh hãi muốn chết, hận không nghĩ tới sẽ là kết quả này, càng không nghĩ tới Thôi Hằng lại có thực lực mạnh mẽ như vậy.

Sau khi Tiên Vực vỡ vụn, tất cả cường giả Chân Giới Đệ Thập Nhất Cảnh trở lên đều không biết tung tích, mà không có Tiên Vực pháp tắc hoàn chỉnh thì cũng không thể đột phá đến Chân Giới Đệ Thập Nhất Cảnh.

Sao lại đột nhiên xuất hiện một tồn tại cực kỳ mạnh mẽ khó tin như vậy được?!

Chỉ tiếc, nghi hoặc của hắn vĩnh viễn không có được câu trả lời.

Dưới tình thế cấp bách, Thôi Hằng hoàn toàn không có lưu thủ.

Uy lực của Đạo Sinh Kiếm cực kỳ mạnh mẽ, trong nháy mắt khi tiếp xúc đến Tiên Chủ thì lập tức triệt để giết chết hắn, hình thần câu diệt.

Giữa thiên địa lập tức trở nên hoàn toàn tĩnh mịch, vô số cường giả đều cảm thấy kinh hãi gần chết.

Ai cũng không ngờ được là kết cục của một trận chiến này sẽ là như vậy.

Tiên Chủ giống như là một con kiến, bị “Thôi Thanh” đó tiện tay nghiền chết...

Huyết Thân Tiên Đình Kỳ cũng bị một kích chặt đứt.

Đây là lực lượng như thế nào, cảnh giới như thế nào?

Không thể tưởng tượng nổi!

Mà Thôi Hằng ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn một cái, sau khi tiện tay chém giết Tiên Chủ thì trực tiếp đi tới Trung Đô Vương Thành.

Đúng là hắn còn có một ít chuyện muốn hỏi Tiên Chủ nhưng cũng không gấp.

Chờ từ Trung Đô Vương Thành về, dùng khởi tử hồi sinh chi thuật phục sinh là được.

Việc cấp bách vẫn là đi Trung Đô Vương Thành dò xét một chút tình huống.

Nơi đó xuất hiện khí tức của Hồng Phú Quý!

...

Chỗ sâu nhất trong Trung Đô Vương Thành.

Nhân Vương dẫn theo Thái Hồng đi tới một cái cung điện bị cấm chế và trận pháp vây quanh.

Sau khi đi vào tòa cung điện này, thứ đầu tiên hắn nhìn thấy lại là từng tầng từng tầng cấm chế và trận pháp.

Lặp đi lặp lại chín mươi chín lần như thế, rốt cục hai người mới đi tới sâu trong tòa cung điện này.

Nhưng mà nơi này chỉ có một cái hộp kim loại tinh tế.

Thái Hồng hơi nghi hoặc.

Nhân Vương lại mỉm cười đi qua, chậm rãi mở cái hộp kim loại này ra, lấy hộp ngọc đặt trong đó ra, lại mở hộp ngọc ra, lấy một cái hộp bằng thanh đồng trong đó ra.

“Ngài...” Thái Hồng kinh ngạc nói: “Người đó lại đặc thù như thế này, thế mà đáng cho ngài bố trí che giấu nghiêm mật như vậy.”

Từ cấm chế và trận pháp bên ngoài cung điện đến từng tầng hộp như này, tất cả đều bố trí thủ đoạn che giấu khí tức, chỉ vì ẩn nấp.

Phương thức bố trí nghiêm mật như vậy, rốt cuộc là đang giấu cái gì?

Người đó chỉ là Chân Giới Đệ Ngũ Cảnh mà thôi, đáng cho một Chân Giới Đệ Thập Nhất Cảnh như Nhân Vương làm thế này sao?

“Vì ẩn tàng sự đặc thù của hắn, cho dù có bố trí phức tạp gấp trăm lần cũng không quá đáng.” Nhân Vương cười nhạt một tiếng, chỉ chỉ hộp ngọc: “Đi theo ta.”

Chương 990: Nhân Hoàng quang ảnh, Hồng Phú Quý trong chỗ sâu trong Trung Đô Vương Thành (3)

Thái Hồng đi theo Nhân Vương đi vào bên trong hộp ngọc, lại phát hiện trong này lại có một tòa cung điện bị vô số đại trận bao quanh...

Bây giờ rốt cuộc hẳn cũng hiểu được mới rồi Nhân Vương nói “phức tạp gấp trăm lần” là có ý gì.

Đây không phải là khoa trương, mà là sự thật.

Lặp lại một trăm tám mươi lần như thế thì rốt cuộc Thái Hồng cũng đi theo Nhân Vương tới một cái tiêu thế giới phạm vi không cao hơn ba mươi dặm.

Vừa đến nơi đây, Thái Hồng lập tức nhíu mày.

Thiên địa pháp tắc cực kỳ mỏng manh, gần như không thể nào tiến hành tu luyện.

Lập tức, hẳn nhìn thấy trung ương vùng thế giới nhỏ này có một góc đại thụ che trời.

Lúc này, dưới gốc đại thụ che trời đó đang có một người nam tử trung niên ngồi xếp bằng, hai mắt hẳn hơi khép lại, khí chất trầm ổn, mang tới cho người ta cảm giác tâm thần yên bình.

Chính là Hồng Phú Quý đi vào Trung Đô Vương Thành hai trăm năm trước.

Lúc trước hẳn du lịch đến đây, bị Nhân Vương phát hiện đặc thù trên người, sau đó cầm tù hẳn ở nơi này, cũng bày ra vô số cấm chế ẩn nấp.

“Hồng Vũ, chúng ta lại gặp mặt.” Nhân Vương mỉm cười nói.

“Nhân Vương, ngươi lại tới.” Hồng Phú Quý vẫn hơi khép hai mắt, không có mở mắt nhìn, chỉ lạnh nhạt nói: “Mời trở về đi, ta sẽ không đồng ý.”

“Ta biết ngươi sẽ không đồng ý.” Nụ cười trên mặt Nhân Vương không giảm, đi tới chỗ Hồng Phú Quý, mỉm cười nói: “Lận này không phải ta đến để trưng cầu ý kiến của ngươi, ta nhất định phải có được Nhân Hoàng Chi Thể.”

“Ồ? Thật ra thì ta hoàn toàn không phải Nhân Hoàng Chi Thể.” Hồng Phú Quý nghe vậy mở hai mắt ra, ánh mắt thanh lãnh rơi vào trên mặt Nhân Vương, khóe miệng có chút

giương lên, cười khẽ nói: “Nhưng mà, giải thích như vậy người cũng sẽ không tin. Nói mới nhớ, hai trăm năm trước người cũng nói là nhất định phải được, bây giờ vẫn nói như vậy, hẳn là đã chuẩn bị kỹ càng?”

“Không sai.” Nhân Vương đã đi tới phía dưới cây đại thụ che trời đó, nhìn Hồng Phú Quý ngồi xếp bằng trên mặt đất, trầm giọng nói: “Thân người có dị bảo, hai trăm năm trước ta không thể đoạt xá người, nhưng mà hai trăm năm qua đi, ta đã chuẩn bị đủ.”

“Nếu như người tự tin như vậy thì cần gì phải nhiều lời, trực tiếp động thủ không phải tốt hơn sao?” Hồng Phú Quý cười như không cười nhìn Nhân Vương, sau đó lại nhắm mắt lại, tựa như không để ý Nhân Vương sẽ làm gì mình.

“...” Nhân Vương hơi trầm mặc, nhìn chằm chằm Hồng Phú Quý, bỗng nhiên nở nụ cười: “À, thái độ người như vậy là không sợ tử vong hay là có chỗ dựa khác?”

“Người động thủ thì chẳng phải sẽ biết?” Hồng Phú Quý lạnh nhạt nói: “Huống hồ sau khi ta chết, đương nhiên có lão sư của ta báo thù giúp ta, còn gì phải sợ?”

“Lão sư?” Nhân Vương hơi nheo mắt lại, trong đầu bỗng nhiên hiện ra thân ảnh đang giảng đạo với Tiên Chủ, trầm giọng nói: “Lão sư của người tên gì?”

“Người cũng xứng biết được tên lão sư ta?” Hồng Phú Quý mở mắt ra, khinh thường liếc Nhân Vương một cái, sau đó lại nhắm hai mắt lại, dáng vẻ nhẹ nhàng như mây gió.

“Có vẻ như người này đang chủ động khiêu khích.” Thái Hồng ở bên cạnh, nhắc nhở: “Ngài phải cẩn thận.”

“Ta biết.” Hai mắt Nhân Vương hiện ra hào quang, nói với Hồng Phú Quý: “Tâm tư của người không thể gạt được ta, cho dù người muốn nhờ vào đó để cho ta sinh lòng kiêng kỵ chùn bước hay là có át chủ bài thật thì cũng vô dụng, ta không quan tâm.”

“Hai trăm năm nay, ta đã chuẩn bị đầy đủ, mặc cho người có các loại thủ đoạn cũng vô dụng. Nếu như lão sư người đến thật, ta sẽ dùng Nhân Hoàng Chi Thể của người tự tay đánh giết hẳn!”

Nói xong, quang mang trong mắt của hắn trở nên đại thịnh, khí tức toàn thân đều nội liễm vào trong cơ thể.

Cùng lúc đó, một cỗ thần hồn chi lực vô cùng tinh thuần vô cùng to lớn từ trong hai mắt Nhân Vương bắn ra, vọt thẳng tới mi tâm Hồng Phú Quý, trùng trùng điệp điệp lao nhanh vào.

Đoạt xá!

Thần hồn chi lực vô cùng to lớn ngưng tụ thành thực chất, hất tung Thái Hồng đứng ở bên cạnh ra ngoài, sau đó tạo thành một cái quang kén cực lớn, bao vây Nhân Vương và Hồng Phú Quý lại.

Ong ong! !

Tiểu thế giới này bỗng nhiên vạng lên từng trận rung vang, toàn bộ hư không đều đang run rẩy, một đạo hào quang màu tím huy hoàng to lớn từ bên trong quang kén bắn ra.

Đạo tia sáng này cao quý mà uy nghiêm, lại tràn đầy nhân từ với thương xót, ân chứa vô tận quang ảnh, cảnh tượng văn minh Nhân tộc trong vô số thời không, vô số thế giới hiện hiện ra trong tia sáng này.

Bên trong man hoang, vượt mọi chông gai, giáo hóa chúng sinh, văn minh quật khởi, thượng trăm tiên thân, hạ trăm tà ma!

Con đường quật khởi của Nhân tộc!

Mà trong tầng tầng quang ảnh, vô số thời không, vô số thế giới này, trong văn minh Nhân tộc đều có một bóng dáng, dẫn dắt Nhân tộc đi ra khỏi man hoang, bước về phía quật khởi.

Nhân Hoàng! !

Phanh phanh phanh! !

Quang kén bỗng xuất hiện từng tiếng nổ đùng đùng, giống như là có lực lượng gì muốn từ bên trong lao ra, sắp nổ tung.

Cùng lúc đó, cây đại thụ che trời đó cũng bỗng nhiên sáng lên ánh sáng tràn ngập sức sống, từng nhánh cây rủ xuống, bao trùm đại kén sáng rỡ đó.

“Đây, đây là...” Thái Hồng nhìn thấy cảnh này, lập tức có cảm giác hoảng hốt, sẽ không phải là Nhân Vương thất bại đó chứ.

Ầm ầm! !

Ngay lúc này, trên không vùng thế giới nhỏ này bỗng đổ sụp.

Lại có người trực tiếp đánh xuyên qua mấy ngàn tầng cấm chế phòng ngự với mấy trăm cái thế giới bình chương, giáng lâm.

Kèm theo đó là một tiếng quát chói tai.

“Thật can đảm! !”

Chương 991: Trùng phùng sau hai ngàn năm xa cách (1)

Khi Hồng Phú Quý bị quang kén bao phủ thì đồng thời Thôi Hằng cũng đã nhận ra tình huống bên này.

Đương nhiên cũng đã nhận ra Hồng Phú Quý đang bị Nhân Vương đoạt xá.

Thế là hấn nén giận xuất thủ.

Hoàn toàn không có giữ lại chút nào.

Pháp lực của Hóa Thần hậu kỳ mạnh mẽ dường nào?

Uy lực có thể phá hủy Tinh Hải ẩn chứa mấy trăm tỷ khóa hằng tinh!

Mặc dù phương thế giới Tiên Thổ này là dùng mảnh vỡ Tiên Vực làm hạch tâm, là thế giới rộng lớn hình thành khi thu nạp luyện hóa một cái Thánh địa với mấy trăm cái Tinh Hải, nhưng đối mặt với pháp lực khủng bố của Thôi Hằng bạo phát ra thì vẫn rung chuyển không thôi.

Thôi Hằng giận mà rạ tay, đánh xuyên qua cấm chế ẩn nấp mà Nhân Vương bố trí, đồng thời cùng lúc đó, toàn bộ thế giới Tiên Thổ đều lắc lư, còn xuất hiện cảnh tượng chia năm xẻ bảy.

Trên bầu trời đã nứt ra vô số khe hở, lại có từng tia từng sợi Huyền Hoàng Chi Khí trút xuống, không gian phong bạo cuồng bạo lan tràn khắp nơi, tựa như thiên khung đều sắp sụp đổ.

Trên đại địa xuất hiện dị tượng vô cùng kinh khủng, từng tòa cự sơn cao vạn trượng cũng bắt đầu phun ra địa hỏa nham tương.

Khói đặc cuộn cuộn phóng lên tận trời, lại đụng vào không gian phong bạo với Huyền Hoàng Chi Khí, tạo thành loạn lưu cực kỳ đáng sợ tứ tán ra, khắp nơi đều như là tận thế.

Ầm ầm!

Đột nhiên, hướng Trung Đô Vương Thành truyền đến một tiếng vang có thể truyền khắp toàn bộ thế giới Tiên Thổ, tất cả mọi người kinh hãi gân chét nhìn lên bầu trời.

Trời sập!

Trời sập đúng nghĩa.

Bầu trời phía trên Trung Đô Vương Thành giống như là nóc nhà đã bị nện thủng.

Khe hở lít nha lít nhít đã bao trùm phạm vi vạn dặm trên bầu trời, mảnh không gian này đã hoàn toàn vỡ vụn, Huyền Hoàng Chi Khí giống như giang hà chảy ngược, điên cuồng trút xuống phía dưới.

Ngoại trừ Huyền Hoàng Chi Khí ra thì còn có Hồng Mông Chi Khí phía ngoài thế giới Tiên Thổ cũng đang chảy ngược vào bên trong thế giới này.

Mà khi Hồng Mông Chi Khí chảy ngược vào đồng thời còn có cương phong khí quyền, hư không loạn lưu, lôi quang chi hải vân vân, tất cả đều bị khí lưu chảy ngược trùng trùng điệp điệp kéo xuống.

Nếu như lúc này ở Trung Đô Vương Thành, ngửa mặt nhìn lên bầu trời thì sẽ phát hiện tinh không sáng tỏ trước nay chưa từng có, rõ ràng trước nay chưa từng có, thậm chí còn có thể trực tiếp nhìn thấy trong hư không u ám thâm thúy có từng dòng tinh hà đang chảy, có từng cái Tinh Hải đang xoay tròn.

Nhưng mà Hồng Mông Chi Khí và Huyền Hoàng Chi Khí đồng thời chảy ngược xuống là một chuyện cực kỳ ác liệt.

Trên không Trung Đô Vương Thành nhanh chóng biến thành một khu vực kì dị gồm Huyền Hoàng Chi Khí và Hồng Mông Chi Khí xen lẫn vào nhau, thời gian dần qua thì nó lại bắt đầu chuyển hóa thành thanh khí nguyên thủy nhất, sau đó nhanh chóng ăn mòn đại đạo pháp tắc và không gian và vật chất xung quanh.

Chỉ trong nháy mắt thì đã có hơn trăm dặm bầu trời bị ăn mòn, chuyển hóa thành thanh khí nguyên thủy, không còn là đại đạo pháp tắc hoặc là không gian và hình thái của vật chất.

Bầu trời, đang biến mất!

Nếu như lúc này có người ở trọng vũ trụ sao trời, đứng ở góc độ cực cao quan sát phương thế giới Tiên Thổ trong trung ương Tinh Hải đĩa thiên hà này thì có thể nhìn thấy rõ ràng một cái cảnh tượng cực kỳ khủng bố.

Trên phương thế giới rộng lớn này xuất hiện một cái lỗ thủng cực lớn, cái này lỗ thủng này là trung tâm, nhanh chóng khiến cho xung quanh sụp đổ, biến thành thanh khí nguyên thủy nhất.

Đợi đến khi thanh khí chuyển hóa ra số lượng đủ nhiều thì sẽ chấn động tất cả mọi thứ trên đại địa, khiến cho tất cả triệt để sụp đổ, cuối cùng hóa thành trọc khí nguyên thủy nhất, sau đó tương dung với thanh khí, quay về Hỗn Độn.

Như vậy mang ý nghĩa là nếu như không bỏ sung cái lỗ thủng này thì toàn bộ thế giới Tiên Thổ sẽ triệt để sụp đổ, sẽ đi đến hủy diệt.

Cho đến giờ phút này, những cường giả sông vạn cô tuê nguyệt mới nhận ra được “Thôi Thanh” này cũng không phải là cường giả Chân Giới Đệ Thập Cảnh hoặc là Đệ Thập Nhất Cảnh.

Người này mạnh mẽ, đã hoàn toàn vượt ra khỏi nhận thức của bọn họ, là tồn tại kinh khủng mà bọn họ có tưởng tượng cũng không thể tưởng tượng ra được.

Thế mà có thể một kích làm cho cả thế giới Tiên Thổ rơi vào nguy cơ hủy diệt!

Rốt cuộc đó là một vị tồn tại kinh khủng như thế nào chứ?
!

“Vị cường giả vĩ đại này, chẳng lẽ là đến để diệt thế sao?
!”

“Quá mạnh mẽ, rốt cuộc là hắn từ đâu mà đến, tại sao lại có thực lực mạnh mẽ như vậy? !”

“Nhân Vương làm gì mà lại khiến cho vị tồn tại này tức giận như vậy!”

Chương 992: Trùng phùng sau hai ngàn năm xa cách (2)

Giờ này khắc này, đã không có ai dám gọi thẳng cái tên “Thôi Thanh”.

Chỉ dám dùng những từ khác bày tỏ vẻ tôn kính.

Mà lúc này, Thôi Hằng không có tâm tình quan tâm chuyện bên ngoài.

Hắn đã giáng lâm đến tiêu thế giới đó, thấy được quang kén to lớn, ánh mắt nhìn xuyên qua quang kén, phát hiện Nhân Vương và Hồng Phú Quý bên trong.

“Đoạt xá? ! Thật là thật to gan!” Thôi Hằng nhắm hai mắt lại, ánh mắt nhìn lướt qua chung quanh, phát hiện Thái Hồng đứng ở một bên, cười lạnh nói: “Thái Hồng trưởng lão, lần đầu gặp gỡ.”

Khi nhìn thấy tình huống nội bộ quang kén, hắn phát hiện mặc dù là Hồng Phú Quý bị Nhân Vương đoạt xá nhưng từ tình huống hiện tại thì người cuối cùng thua có thể sẽ không nhất định là Hồng Phú Quý.

Nhân Vương, cường giả Chân Giới Đệ Thập Cảnh này đoạt xá Chân Giới Đệ Ngũ Cảnh Hồng Phú Quý, chưa hẳn có thể thành công.

Bởi vì trong cơ thể Hồng Phú Quý có một món bảo vật mạnh mẽ.

Chính là món bảo vật này đang trợ giúp Hồng Phú Quý ngăn cản Nhân Vương đoạt xá, thậm chí còn có thể tiến hành giết ngược lại.

Thế là Thôi Hằng cũng không có ra tay giúp đỡ.

Mà định để cho Hồng Phú Quý hoàn thành chuyện này.

Đương nhiên, nếu như cuối cùng Hồng Phú Quý không thể thành công, không ngăn cản nổi Nhân Vương phản kích thì hắn sẽ xuất thủ tương trợ.

Bây giờ còn chưa phải lúc.

Lúc này Thái Hồng cũng bối rối, hắn chưa bao giờ gặp “Thôi Thanh” này, tại sao người này lại biết mình?

Sự nghi ngờ này vừa xuất hiện trong đầu hắn thì một suy đoán khác cũng xuất hiện.

“Người từng đến Thiên Giới? !” Thái Hồng kinh hãi nói.

Sau đó hần lập tức cảm thấy đây là chuyện đương nhiên, một người có thể tìm đến phương thế giới Tiên Thổ này thì đâu thể có chuyện hần chưa từng đến Thiên Giới, biết mình cũng bình thường.

Hơn nữa, hần gọi mình là Thái Hồng trưởng lão, chẳng lẽ...

“Ta không chỉ từng đến Thiên Giới, còn đến Đại Diễn Tinh, gặp được Trần Thiên Sĩ.” Thôi Hằng mỉm cười nói: “Thái Hồng trưởng lão và vị Quân Thiên Thượng Tôn đó mưu đồ rất tốt.”

“Người, rốt cuộc người là ai? !” Sắc mặt Thái Hồng có chút trắng bệch, có chút hoảng sợ nói.

Đồng thời, hần cũng lui lại, ánh mắt không ngừng nhìn quang kén, mong mỏi Nhân Vương có thể nhanh chóng hoàn thành đoạt xá, chỉ khi Nhân Vương mạnh lên mới có thể giải quyết nguy cơ này.

Bây giờ Thái Hồng chỉ lo lắng “Thôi Thanh” này giao hảo với Thiên Kỳ Phủ, đến thế giới Tiên Thổ chính là vì bắt mình về, lúc đó phản đồ Thiên Kỳ Phủ mình coi như xong đời.

Tuy với thực lực Chân Tiên của hần bây giờ thì đã không sợ Thiên Kỳ Phủ nữa nhưng ai có thể bảo đảm Thôi Thanh này sẽ không xuất thủ thay cho Thiên Kỳ Phủ?

“Người không cần hỏi ta là ai.” Thôi Hằng vẫn mỉm cười, khẽ lắc đầu, sau đó hỏi: “Ta lại có một vấn đề muốn hỏi người, Chu Quân Thiên đi đâu?”

“Chu Quân Thiên?” Thái Hồng nghe vậy sững sờ, đồng thời cũng thở phào nhẹ nhõm, vội vàng trả lời: “Có lẽ trước đó hần đã rời khỏi đây rồi, trong phương thế giới Tiên Thổ này, hần chỉ ở lại không đến trăm năm.”

“Nhưng mà ta cũng không biết được hướng đi của hần, trước khi hần rời khỏi phương thế giới Tiên Thổ này thì chỉ trao đổi với Nhân Vương, có lẽ Nhân Vương biết được hướng đi của hần.”

“Thì ra là thế.” Thôi Hằng khẽ gật đầu, Thái Hồng thấy Thôi Hằng gật đầu, sự khẩn trương trong lòng lập tức giảm đi rất nhiều, nhưng không lâu sau lại nghe Thôi Hằng nói: “Vẫn phải xác định một chút xem người nói có thật hay không.”

Thế là hần đưa tay vào một cái, bóp đầu Thái Hồng, đồng thời thân hồn chi lực tràn ra, trùng trùng điệp điệp vọt vào trọng Nê Hoàn Cung của Thái Hồng, bao vây thân hồn của hần.

Sưu hồn!

Tất cả ký ức trong sinh mệnh dài dằng của Thái Hồng lập tức hóa thành từng màn quang ảnh, hiện ra theo dòng lũ tin tức, trong nháy mắt Thôi Hằng đã xem xong, tiện tay ném Thái Hồng qua một bên.

Sau khi đọc xong ký ức của Thái Hồng, biểu cảm trên mặt Thôi Hằng trở nên có chút kỳ quái, cười như không cười nhìn Thái Hồng, nói: “Người lại tin tưởng Chu Quân Thiên như thế.”

Hắn thông qua sưu hồn biết được sở dĩ Thái Hồng sẽ ở lại đây trợ giúp Nhân Vương cũng là vì Chu Quân Thiên hứa với hắn, sau này có thể dẫn hắn đi vào Tiên Vực không trọn vẹn.

Dựa theo miêu tả của Chu Quân Thiên, mặc dù lục đại Tiên Vực vỡ vụn thành vô số mảnh vỡ, cũng tạo thành Tiên Thổ đếm mãi không hết nhưng cũng không phải là tất cả mảnh vỡ đều trở thành thế giới Tiên Thổ.

Mảnh vỡ Tiên Vực có thể hút nhau, trải qua năm tháng dài đằng đằng tụ hợp đã tạo thành một chút Tiên Vực không trọn vẹn.

Những Tiên Vực không trọn vẹn mặc dù kém Tiên Vực hoàn chỉnh lúc trước nhưng ẩn chứa Tiên Vực pháp tắc hoàn chỉnh trong đó, có thể thông qua con đường bình thường tu luyện thành tựu Chân Tiên.

Ừ, từ trong trong trí Thái Hồng hắn có thể biết được phương thế giới Tiên Thổ này, phương pháp tu luyện của Chân Tiên có vấn đề.

Ở chỗ này, Chân Tiên cần thu nạp chư Tiên Thổ Đồng Vị Thân để thành tựu tuyệt đỉnh Chân Tiên, sau đó tiếp tục thu nạp luyện hóa Đồng Vị Thân để bù đắp Tiên Vực pháp tắc của mình, cuối cùng luyện thành Vô Thượng Chân Tiên Thể, đăng phong tạo cực thì có thể dòm đến Chân Giới Đệ Thập Cảnh.

Nhưng trên thực tế thì chỉ cần phương thế giới Tiên Thổ này bị Tiên Vực không trọn vẹn bắt được thì sẽ gặp kiếp nạn lớn.

Đến lúc đó, tất cả tuyệt đỉnh Chân Tiên hoàn thành bù đắp Tiên Vực pháp tắc của mình ở nơi này đều sẽ bị luyện hóa hấp thu, bị xem như vật liệu để bù đắp Tiên Vực không trọn vẹn.

Chương 993: Trùng phùng sau hai ngàn năm xa cách (3)

Thái Hồng ở lại, chuyện hắn muốn làm chính là giấu diếm chuyện phương thức tu luyện này có vấn đề, đồng thời trợ giúp Nhân Vương diệt Tiên Tộc.

Bởi vì Tiên Tộc biết phương pháp tu luyện Chân Tiên bình thường.

Mặc dù Tiên Tộc sẽ không nói phương pháp tu luyện Chân Tiên bình thường cho Nhân tộc nhưng chỉ cần bọn họ biết chuyện này thì sẽ là một cái tai hoạ ngầm, nhất định phải diệt trừ mới được.

Chu Quân Thiên đồng ý, chỉ cần Thái Hồng có thể hoàn thành những chuyện này thì hắn sẽ dẫn Thái Hồng đến Tiên Vực không trọn vẹn, cũng chỉ dẫn hắn đi lên con đường Chân Tiên bình thường.

Nhưng đây chỉ là lời hứa suông mà thôi, Thái Hồng lại tin tưởng không nghi ngờ.

“Tại sao ta không tin hắn?” Thái Hồng đã co quắp ngồi dưới đất, có chút tự giễu cười nói: “Người đọc trí nhớ của ta, hắn phải biết trên con đường tu hành, ta chỉ là một phế vật thôi.”

“Nếu như không phải lúc trước Quân Thiên Thượng Tôn chỉ điểm ta đi đến Tinh Hải đĩa thiên hà thì sợ là ngay cả Chân Giới Đệ Tam Cảnh ta cũng không vào được, càng không thể nào thành tựu Chân Tiên như bây giờ.”

“Quân Thiên Thượng Tôn có ân với ta như vậy, tại sao ta phải nghi ngờ hắn? Hơn nữa những gì hắn hứa với ta thì đều thực hiện, chưa hề nuốt lời.”

“...” Thôi Hằng nghe vậy thì hơi trầm mặc, những chuyện mà Thái Hồng nói đều là sự thật, nhưng hắn vẫn còn hơi khó tin: “Chu Quân Thiên trăm phương ngàn kế từ Đại Diễn Tinh Tinh Hải đĩa thiên hà, sau đó lại đến phương thế giới Tiên Thổ này, còn có Tiên Vực không trọn vẹn, rốt cuộc hắn muốn làm gì?”

“Người hỏi ta làm chi?” Thái Hồng có chút kỳ quái cười nói: “Ta cũng không biết, người đọc trí nhớ của ta, ta chỉ biết là hình như hắn đang tìm kiếm thứ gì đó nhưng vẫn luôn không tìm được.”

“Ừm.” Thôi Hằng khẽ gật đầu, đây cũng là kết quả hắn lấy được khi sưu hồn Thái Hồng.

Hắn là sẽ không tìm được đầu mối gì từ Thái Hồng.

Sau đó, hắn nhìn cái quang kén cực lớn đó.

Lúc này, trạng thái của hai người bên trong đã không giống như ban đầu.

Vốn là khí tức Nhân Vương mạnh hơn xa Hồng Phú Quý, nhưng bây giờ khí tức Hồng Phú Quý đã bắt đầu vượt qua Nhân Vương.

Toàn bộ quá trình đoạt xá bắt đầu nghịch chuyển.

Từ Nhân Vương muốn đoạt xá Hồng Phú Quý biến thành Hồng Phú Quý bắt đầu hấp thu lực lượng của Nhân Vương.

Cùng lúc đó, những quang ảnh văn minh Nhân tộc bên ngoài quang kén cũng trở nên càng rõ ràng hơn.

Giống như là từng cảnh tượng chân thật trong lịch sử tái hiện lại trong vùng hư không này.

Co quắp ngồi ở một bên, Thái Hồng cũng cảm ứng được tình huống này, trong mắt không khỏi hiện lên vẻ tuyệt vọng.

Nhân Vương lại thất bại, triệt để xong đời.

Sau một lát

Ầm ầm!

Trong quang kén to lớn bỗng vang lên một tiếng vang thật lớn, giống như là có thứ gì đó nổ tung.

Ngay sau đó, mặt ngoài quang kén bỗng nứt ra một khe hở khổng lồ, kim sắc quang mang chói mắt sáng tỏ từ bên trong tỏa ra, chiếu sáng thế giới nhỏ này.

Hình ảnh văn minh Nhân tộc này cũng theo đó mà sáng lên, dấy lên từng đóa Văn Minh Chi Hỏa, lại có gợn sóng Thánh Đức thủy quang lẫn lẫn khuếch tán ra, cả hai hoà lẫn vào nhau, chiếu rọi một bóng dáng bên trong quang kén trở nên vô cùng thần thánh.

Sau đó một nam tử trung niên toàn thân đều được bao phủ trong kim quang, người khoác Thánh Đức thủy quang, có Văn Minh Chi Hỏa quần quanh chậm rãi đi từ trong quang kén ra bên ngoài.

Mà ở trên đỉnh đầu của hắn thì có một cái Ngọc Đỉnh lớn chừng bằng bàn tay đang lơ lửng trên đó.

Nó ẩn chứa nhân đạo chi lực vô cùng mạnh mẽ trong đó, cho dù là Văn Minh Chi Hỏa hay là Thánh Đức thủy quang đều do nó hiển hiện ra ngoài.

Trong nháy mắt khi nam tử trung niên này đi ra ngoài thì cái quang kén cự đại đó lập tức nhanh chóng xuất hiện vết rách lít nha lít nhít, hóa thành vô số vệt sáng bay ra trong nháy mắt, biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ còn lại một nam tử thân thể khô quắc ngồi xếp bằng ở dưới đất giống như là gỗ mục, không nhúc nhích, đang thoi thóp.

Chính là Nhân Vương, người muốn đoạt xá Hồng Phú Quý lúc trước.

Thái Hồng nhìn thấy cảnh này thì hai mắt lập tức tối sầm lại, lòng như tro nguội.

Hồng Phú Quý chỉ cảm thấy bây giờ trạng thái của mình tốt đến trước nay chưa từng có, tâm tình cũng vô cùng thoải mái, chỉ hận không thể lập tức ngửa mặt lên trời hét dài cho thỏa thích một phen.

Nhưng khi hắn nhìn thấy bóng người đang đứng cách đó không xa thì toàn thân hắn lập tức cứng đờ, ánh mắt cũng hoàn toàn ngưng trệ, trên mặt lộ ra vẻ khó mà tin được, theo sau đó thì trên mặt lại hiện lên vẻ mừng như điên.

Thôi Hằng cũng nhìn nam tử trung niên đang sững sờ ở tại chỗ này, nở một nụ cười hiền lành, bóng dáng non nớt, quần áo tơi tả trong đầu chậm rãi hợp nhất lại với nam tử trung niên trước mặt này.

Mặc dù lúc trước hắn đã gặp Hồng Phú Quý với dạng vẻ này rồi nhưng mà bây giờ gặp được người thật thì hắn vẫn không tránh được có chút thôn thức.

Đây là lần đầu tiên trùng phùng sau khi xa cách hai ngàn năm.

Chương 994: Bỏ trời nứt, kéo trời ngiên, tâm sự chuyện xưa trong động thiên (1)

Hồng Phú Quý nhìn chằm chằm Thôi Hằng.

Hắn biết rõ với trạng thái của mình bây giờ thì gần như không thể nào lâm vào trong ảo giác.

Những thứ mình nhìn thấy bây giờ hoàn toàn là thật.

Vị Thôi tiên sinh truyền thụ đại đạo cho mình, chỉ rõ mục tiêu cuộc đời mình, đặt vững tư tưởng cơ sở của mình lại xuất hiện ở trước mặt của mình.

Hắn là thầy giáo vỡ lòng của mình, cũng là một vị Tiên Tội thân thông vô lượng, mỗi khi mình đến một chỗ thì đều sẽ cẩn thận nghe ngóng tin tức liên quan tới hắn.

Nhưng cho tới bây giờ cũng không có tìm được đầu mối gì.

Không ngờ được là sẽ trùng phùng trong lúc này.

Chuyện này, không phải là ta đang nằm mơ đó chứ? !

Lúc này, đầu Hồng Phú Quý bị choáng ngợp bởi kinh hi to lớn, qua một hồi lâu mới tỉnh hồn lại.

Nhưng khi hắn muốn hành lễ bái kiến thì lại nhìn thấy ánh mắt Thôi Hằng, dường như đang ra hiệu cho hắn tạm thoir không cần.

Hắn hơi nghi hoặc một chút nhưng cũng không có hỏi thăm.

Mà là nhìn thoáng qua Thái Hồng bên cạnh.

Chẳng lẽ là tên này khiến cho mình và tiên sinh không thể nhận nhau?

Lúc này, Thái Hồng cũng phát hiện sự khác thường giữa Thôi Hằng và Hồng Phú Quý, trong đầu lập tức lóe lên từng cái suy đoán, kinh hãi nói: “Các người, các người quen biết nhau? ! Xong, hoàn toàn xong...”

Hắn rất rõ ràng, Nhân Vương cầm tù Hồng Vũ là vì mục đích gì, cũng biết làm như vậy sẽ ử thành thù hận như thế nào.

Hoàn toàn không thể hòa giải, không chết không thoir!

Bây giờ Hồng Vũ thoát khốn, hấp thu lực lượng của Nhân Vương, còn cùng như có quen biết với Thôi Thanh này.

Mà Nhân Vương đã thoi thóp, hiển nhiên là không thể xuất thủ.

Mình chỉ là một Chân Giới Đệ Bát Cảnh, sao có thể trốn thoát được trước mặt hai tôn tại vô thượng là Thôi Thanh với Hồng Vũ được?

Xong đời.

Nhưng mà Thôi Hằng cũng không thềm đề ý tới Thái Hồng mà mỉm cười giải thích với Hồng Phú Quý: “Ta còn phải giải quyết một chút vấn đề nhỏ, dẫn hai người bọn họ đi theo ta.”

Nói xong, hắn lập tức xoay người bay ra bên ngoài vùng thế giới nhỏ này.

Lúc trước hắn nén giận xuất thủ, bạo phát ra pháp lực thực lực tuyệt cường, tạo thành một chút xú ảnh hưởng tới phương thế giới Tiên Thổ này.

Bây giờ tình huống đã trở nên hơi nghiêm trọng.

Nhất định phải mau chóng xử lý mới được.

“Vâng.” Hồng Phú Quý gật đầu nói.

Hắn tiện tay vung tay áo một cái, tạo thành hư không vòng xoáy, nhiếp Nhân Vương như gỗ mục với Thái Hồng mặt mũi trần đây kinh hãi tới, sau đó đi theo Thôi Hằng bay ra khỏi tiểu thế giới này.

Trước khi được Thôi Hằng cho phép thì Hồng Phú Quý sẽ không gọi hắn là tiên sinh hoặc là lão sư ở nơi có người.

“Là vấn đề nhỏ gì mà khiến cho lão sư phải tự mình xuất thủ.” Trong lòng Hồng Phú Quý hơi nghi hoặc một chút.

Hắn đã bị nhốt hai trăm năm, không rõ biến hóa ở bên ngoài.

Bởi vậy, khi hắn đi theo Thôi Hằng cùng bay ra khỏi tiểu thế giới đó thì lập tức bị cảnh tượng trước mắt làm cho sợ ngây người.

Có chút bối rối.

Bầu trời vốn vạn cổ không đổi đó đã bị phá vỡ một cái lỗ thủng lớn từ lúc nào rồi.

Vô số Hồng Mông Chi Khí với Huyền Hoàng Chi Khí giống như là giang hà chảy vào biển, thông qua cái hang lớn đó mà tràn từ thiên ngoại vào, hóa thành từng đoàn thanh khí nguyên thủy.

Những thanh khí nguyên thủy này có đặc tính ăn mòn cực kỳ khủng bố, nó đang nhanh chóng ăn mòn phương thiên địa

này, dường như muôn khiên chọ phương thế giới Tiên Thổ này phản bản hoàn nguyên, quay về Hỗn Độn.

Hủy thiên diệt địa!

Lần đầu tiên Hồng Phú Quý có được cảm nhận trực quan về cụm từ này.

Khi nhận thức được đây là một trận tai kiếp hủy thiên diệt địa thì phản ứng đầu tiên của hắn chính là quay qua nhìn Thôi Hằng, trong lòng kinh hãi, nói: “Chẳng lẽ vấn đề nhỏ phải giải quyết mà tiên sinh nói chính là tình huống hủy thiên diệt địa này đó sao?”

Đây là vấn đề nhỏ? !

Lúc này, Thái Hồng cũng ngẩn ra, hắn dùng ánh mắt bất khả tư nghị nhìn Thôi Hằng, miệng há ra thật to, giống như là người bình thường nhìn thấy quỷ, run giọng nói: “Người, người, đây là người...”

Khi Thôi Hằng nén giận xuất thủ, xâm nhập tiêu thể giới đó thì Hồng Phú Quý còn đang chống cự Nhân Vương đoạt xá, mà chính Nhân Vương cũng đang ra sức công kích thân hồn phòng ngự của Hồng Phú Quý, không có rảnh quan tâm tình huống bên ngoài như thế nào.

Bởi vậy hai người bọn họ đều chưa từng cảm nhận được uy lực của pháp lực mà Thôi Hằng phóng ra khi đó.

Nhưng Thái Hồng thì không giống, lúc ấy hắn tự mình cảm nhận được cảnh tượng Thôi Hằng đánh xuyên qua tất cả bình chương, đánh nát tiêu thể giới không gian, đương nhiên cũng cảm giác được khí tức sức mạnh của pháp lực của Thôi Hằng.

Nhưng mà lúc đó hắn chỉ biết là thực lực Thôi Hằng vô cùng mạnh mẽ, nhưng không ngờ được là lại mạnh mẽ đến mức không thể tưởng tượng như thế được.

Pháp lực đánh xuyên qua bình chương mà Nhân Vương tạo ra đó có thực lực hoàn toàn không chỉ như thế, còn trực tiếp đánh xuyên qua bầu trời, làm cho cả thế giới Tiên Thổ đều lâm vào hủy diệt.

Đây là lực lượng như thế nào?

Đây là thực lực như thế nào?

Quá kinh khủng.

Quả thực là vượt ra khỏi phạm vi nhận thức và tưởng tượng của tất cả mọi người.

Không thể tưởng tượng.

Chương 995: Bỏ trời nứt, kéo trời ngiêng, tâm sự chuyện xưa trong động thiên (2)

Lúc này, Nhân Vương đã thoi thóp, gần đất xa trời cũng bỗng nhiên mở mắt ra.

Nhưng hắn chỉ nhìn dị tượng trên không trung, giống như là bị tinh thần xung kích cực lớn, sắc mặt xoát một cái, trở nên trắng bệch.

“Cái này, đây là có chuyện gì?”

Lập tức, Nhân Vương lại nhìn thấy bóng người đứng trước mặt mình bỗng nhiên biến lớn.

Mười trượng, trăm trượng, ngàn trượng, mười vạn trượng, trăm vạn trượng...

Trong nháy mắt, đã là đầu đội thương khung, chân giẫm đại địa, chỉ cần đưa tay là có thể dò vào trong cái lỗ thủng cực lớn đó.

Đây là Pháp Thiên Tượng Địa!

...

Giờ này khắc này, toàn bộ thế giới Tiên Thổ đều lâm vào trong hỗn loạn.

Mặc dù lúc này nguyên thủy thanh khí vẫn chỉ khuếch tán trên không Trung Đô Vương Thành, cũng không có uy hiếp đến sinh linh phổ thông nhưng cảnh tượng đáng sợ như vậy lại đủ để cho toàn bộ sinh linh cảm thấy sợ hãi.

Cho dù là sinh linh phổ thông thực lực thấp hay là Chân Tiên và tuyệt đỉnh Chân Tiên thân thông quảng đại, khi đối mặt với tai kiếp hủy thiên diệt địa này thì đều trở nên hoang mang lo sợ, bối rối không thôi.

Nhưng bọn họ lại bất lực, hoàn toàn không biết bây giờ bọn họ nên làm gì, có thể làm được những gì?

Trốn?

Trốn nơi nào?

Toàn bộ thế giới Tiên Thổ đều phải hủy diệt!

Bởi vì trải qua thời gian dài phong cấm, gần như không có người nghĩ đến chuyện thoát đi phương thế giới Tiên Thổ này ra bên ngoài, cho dù có nghĩ đến thì cũng không biết nên làm như thế nào để chạy ra khỏi đây.

Dù sao phía ngoài phương thế giới Tiên Thổ này đều là Hồng Mông Chi Khí, không chỉ ngăn cản người bên ngoài đi vào mà còn ngăn cản người bên trong đi ra.

Ngay lúc toàn bộ sinh linh đều cảm thấy tuyệt vọng thì bỗng nhiên có một bóng dáng vọt lên bầu trời.

Bóng dáng này vô cùng to lớn, lại có thể đầu đội thiên không, chân đạp đại địa, là trạng thái đỉnh thiên lập địa chân chính.

Dáng vẻ hấn giống như một nam tử tuổi trẻ, mặc trường bào màu xanh nhạt, đỉnh đầu đội mũ ngọc, toàn thân đều tản ra gọn sóng hào quang màu tử kim, tràn đầy khí tức thần thánh.

Chỉ thấy hấn giơ hai tay lên, năm ngón tay nắm trọng hư không, giống như là đang nhiếp lấy vật gì, lập tức khiến cho Huyền Hoàng Chi Khí và Hồng Mông Chi Khí đang điên cuồng dung nhập thế giới Tiên Thổ đứng im, khiến cho nguyên thủy thanh khí không còn sinh ra.

Cùng lúc đó, xu thế khuếch tán ra xung quanh của nguyên thủy thanh khí cũng đều bị hấn ngăn lại, thiên khung không tiếp tục bị chuyển hóa thành nguyên thủy thanh khí nữa.

Tai kiếp hủy thiên diệt địa xem như tạm thời bị ngừng lại.

Giờ này khắc này, cho dù ở bất cứ góc hẻo lánh nào trong phương thế giới Tiên Thổ này cũng đều có thể nhìn thấy rõ ràng bóng dáng to lớn này, cảm nhận được khí tức của hấn.

Cũng có vô số người quỳ bái hấn, liên tục cầu khẩn, hi vọng có thể hoàn toàn ngăn chặn trận tai kiếp hủy thiên diệt địa này.

“Thôi Thanh, lại là Thôi Thanh, hấn muốn làm gì?!”

“Chẳng lẽ hấn còn có thể bù lại lỗ thủng bị đánh nứt ra trên thiên không hay sao? Cái này gần như là năng lực sáng thế!”

“Nếu như hấn có thể tu bỏ thiên khung này thì có thể nói hấn chính là Sáng Thế chi thần.”

Không ít cường giả cổ xưa nhìn thấy bóng dáng này đều lên tiếng kinh hô.

Vừa rồi bọn họ tận mắt thấy “Thôi Thanh” nén giận xuất thủ, đánh xuyên qua bầu trời, làm cho cả thế giới Tiên Thổ lâm vào hủy thiên diệt địa.

Lúc đó, bọn họ còn cho là mình đã nhìn thấy cực hạn tu hành.

Không ngờ được là bây giờ “Thôi Thanh” lại muốn tu bỏ thiên khung đã bị hấn đánh xuyên qua.

Đây là vĩ lực cỡ nào?

Bây giờ nguyên thủy thanh khí đang cuồng phá, muốn khiến cho thiên địa vạn vật đều phản bản hoàn nguyên, muốn tu bổ thiên khung thì phải hóa từng đoàn nguyên thủy thanh khí này thành vật chất, không gian, pháp tắc bình thường một lần nữa.

Đây là khai mở chi năng, sáng tạo chi công!

Khó hơn đánh xuyên qua thiên khung rất nhiều!

Rốt cuộc thì Thôi Thanh này là cảnh giới gì, ngay cả chuyện như thế này cũng có thể làm được.

Phải nói là quá không thể tưởng tượng được.

Mà trong lúc bọn họ than thở về chuyện này thì Thôi Hằng trong trạng thái Pháp Thiên Tượng Địa đã bắt đầu tiến hành chuyện hóa nguyên thủy thanh khí, đồng thời nhanh chóng chuyển hóa ra một lượng lớn Hồng Mông Chi Khí với Huyền Hoàng Chi Khí.

Hai loại khí tức tượng trưng cho khởi nguyên của thế giới nhanh chóng bị Thôi Hằng thao túng bắt đầu chuyển biến, không gian, vật chất, pháp tắc dần dần khôi phục, còn có tầng khí quyển, tầng mây cương phong, lôi hải điện quang cũng dần ngưng tụ lại.

Thời gian chưa hết một chung trà thì lỗ thủng khiến cho suy tụt chút làm cho cả thế giới Tiên Thổ đều lâm vào hủy diệt đã bị bù lại, thiên khung cũng hoàn toàn khôi phục bình thường, giống như chẳng có chuyện gì xảy ra.

Trên đại địa mệnh mông, vô số sinh linh nhìn thấy bầu trời hoàn chỉnh này thì tất cả đều vui đến phát khóc, nhao nhao quỳ rạp xuống đất, quỳ lại bóng dáng to lớn vừa mới bổ thiên đó.

Những cường giả cổ xưa đó thì ghi tạc bóng dáng này sâu vào trong lòng, “Thôi Thanh”, người này để lại cho bọn họ ấn tượng quá là sâu sắc, mãi mãi cũng không thể nào quên.

Thần thông quảng đại, uy năng vô biên, xuất thủ hoàn toàn bất chấp hậu quả, nhưng lại có thể xử lý mặc dù đó là hậu quả nghiêm trọng như thế nào, sẽ không khiến cho chúng sinh vô tội bị ảnh hưởng.

Một người như vậy, mạnh mẽ mà kì lạ.

Chương 996: Bỏ trời nứt, kéo trời ngiêng, tâm sự chuyện xưa trong động thiên (3)

Mà đối với Thôi Hằng thì sau khi hấn bỏ thiên, cái thân phận “Thôi Thanh” này triệt để trở nên chân thực.

Mà phản hồi nhận thức hấn nhận được cũng rất to lớn, tu vi cảnh giới trực tiếp tăng lên một bậc thang.

Thân phận mới hoàn thành, cũng làm cho hình chiếu của hấn từ sáu cái biến thành bảy cái.

Chuyện này không chỉ khiến cho thực lực của hấn tăng lên rất nhiều mà năng lực bảo vệ tính mạng cũng mạnh hơn rất nhiều.

Thu hoạch cực lớn.

Nếu như đã đạt đến mục đích tu hành, Thôi Hằng cũng tán trạng thái Pháp Thiên Tượng Địa đi, khôi phục thành hình thể bình thường, đi tới trước mặt đám người Hồng Phú Quý.

Lúc trước hấn không cho Hồng Phú Quý nhận hấn là bởi vì khi đó hấn vẫn dùng thân phận Thôi Thanh hoạt động, phải giữ gìn tính hoàn chỉnh của thân phận này để nhận phản hồi.

Bây giờ thân phận Thôi Thanh đã triệt để ngưng thực, như vậy thì không cần đề ý chuyện này.

Lúc này, cho dù là Hồng Phú Quý hay là Thái Hồng với Nhân Vương đều đang đắm chìm trong rung động thật sâu.

Vừa rồi Thôi Hằng thể hiện ra thủ đoạn với uy lực, cho dù là đối với bọn họ thì cũng rất là mạnh mẽ, thậm chí có thể nói là quá không hợp thói thường.

Quá mạnh!

Đối với chuyện này, Thôi Hằng chỉ cười cười một tiếng, nói với Thái Hồng nói: “Nhân Vương còn chưa có chết, nhưng cũng đã phê đi. Xử lý như thế nào thì ngươi tự quyết định đi. Nhưng mà hấn còn có chút tác dụng với ta, chớ có giết chết hấn.”

Nói xong, trước mặt hấn bỗng nhiên xuất hiện một cánh cửa ánh sáng, quay người nhìn Hồng Phú Quý, mỉm cười nói: “Đi theo ta.”

Lập tức đi vào cánh cửa ánh sáng đó.

Hồng Phú Quý nghe vậy thì sửng sò, sau đó đi theo, bước vào trong cánh cửa ánh sáng, biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ để lại Thái Hồng với Nhân Vương đã thoi thóp nhìn.

...

Thật ra thì cánh cửa ánh sáng đó chỉ là một tầng yếm hộ, nó liên thông đến một cái thế giới độc lập do Thôi Hằng tiện tay mở.

Sau khi Hồng Phú Quý thông qua cánh cửa ánh sáng tới đây thì cũng có chút không kịp chờ đợi dò hỏi: “Ngài, ngài là Thôi tiên sinh, phải không?”

Bởi vì lúc trước Thôi Hằng không có thừa nhận điều này nên hẳn cũng không dám tùy tiện nhận.

“Người cảm thấy thế nào?” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Đệ tử bái kiến tiên sinh!” Hồng Phú Quý lập tức cuống hỉ, vội vàng quỳ gối hành lễ, cung kính nói: “Những năm gần đây đệ tử chưa từng quên lời tiên sinh dạy bảo, vẫn luôn lấy lời tiên sinh chỉ đạo làm mục tiêu cuộc sống, đệ tử cả gan, xin hỏi có thể gọi tiên sinh một tiếng lão sư không?”

Mặc dù hẳn vẫn luôn xem Thôi Hằng như lão sư của mình nhưng dù sao chưa từng được Thôi Hằng thừa nhận, cho nên chỉ dám xưng hô tiên sinh, không dám trực tiếp gọi lão sư.

“Người đã nói là chưa từng quên lời ta dạy bảo, cũng luôn xem lời ta chỉ đạo làm mục tiêu cuộc sống.” Thôi Hằng đưa tay đỡ Hồng Phú Quý đứng lên, hỏi ngược lại một câu: “Như vậy chẳng lẽ còn không phải là đệ tử của ta hay sao?”

“Lão sư! Đệ tử bái kiến lão sư!” Hồng Phú Quý vô cùng kích động hô, trong lòng vô cùng thỏa mãn, hai ngàn năm, rốt cục mình có thể gọi Thôi tiên sinh một tiếng lão sư.

“Đẫn người đi một nơi.” Thôi Hằng mỉm cười nói, sau đó tiện tay vung lên, dẫn Hồng Phú Quý đi vào động thiên thế giới, đi tới trước căn biệt thự ba tầng đó.

“Chỗ này là Tiên Phủ của ngài!” Hồng Phú Quý mừng rỡ không thôi, hẳn nhìn thấy vườn rau cách đó không xa với các loại trái cây thịt trứng chông chắt bên trong, không khỏi cảm thán nói: “Không ngờ được là còn có ngày mà ta có thể trở lại chỗ này của ngày lần nữa.”

“Có thể trở về là tốt rồi.” Thôi Hằng khẽ gật đầu, tiếp tục dẫn theo Hồng Phú Quý đi thẳng về phía trước, mở cửa phòng biệt thự này ra, cười nói: “Đối với người thì lần này cũng xem như là trở lại chốn cũ chứ.”

“Nào chỉ là trở lại chốn cũ.” Hồng Phú Quý có chút thốn thức nói: “Nếu như không phải lúc trước ta ngộ nhập nơi này, được lão sư ngài cứu trợ, lại học được đại đạo từ chỗ của

ngươi thì sợ là ta đã chêt đỏi đầu đường lâu rồi, làm gì có Hồng Phú Quý như bây giờ chứ...”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó trên mặt lộ ra vẻ hoài niệm, nói với Thôi Hằng: “Lão sư, ta có thể ăn lại loại cháo nấu đó một lần nữa không?”

“Ha ha, đương nhiên là có thể.” Thôi Hằng nghe vậy thì cười nói: “Hoàng Cân lực sĩ ở đâu?”

Vừa dứt lời thì có một vị đại hán toàn thân vàng óng trông rỗng xuất hiện, quỳ một gối xuống trước mặt Thôi Hằng, cung kính nói: “Bái kiến Tiên Tôn.”

“Đi nấu cháo đi.” Thôi Hằng hạ lệnh cho Hoàng Cân lực sĩ.

Mới đầu, khi cộn ở Tân Thủ Không Gian thì hắn đều sai Hoàng Cân lực sĩ nấu cơm.

Nhưng mà một vị Hoàng Cân lực sĩ đó đã bị hắn điểm hóa thành sinh linh chân chính, ở lại trong Thiên Giới.

Còn vị Hoàng Cân lực sĩ bây giờ là trung cấp hộ pháp mà hệ thống đưa tặng sau khi thăng cấp.

Chính là phiên bản đã được thăng cấp.

Theo lý thuyết thì hắn là kỹ thuật nấu nướng cao hơn.

Sau một lát, Hoàng Cân lực sĩ đã nấu xong một nồi cháo, mùi thơm nghi ngút.

Hồng Phú Quý trong lòng tràn đầy mong đợi, sau khi nếm thử một miếng thì trên mặt nở một nụ cười, nói: “Lão sư, chính là hương vị này rồi, là hương vị đã cứu ta một mạng lúc trước.”

“Cũng là mở đầu cho ngươi thực tiễn đại đạo trong lòng ngươi.” Thôi Hằng chỉ chỉ phòng ăn bên cạnh, mỉm cười nói: “Ngồi đi, kể lại cho ta nghe những năm này ngươi đã trải qua những gì?”

Chương 997: Hồng Phú Quý tao ngộ, tin tức của Khương Thất Thất (1)

Những năm gần đây hẳn trải qua những gì...

Hồng Phú Quý nghe vậy không khỏi có chút thôn thức, nhưng cũng có chút mê mẫn, hẳn hơi trầm ngâm một lúc rồi nói: “Lão sư, những năm gần đây ta đi qua rất nhiều nơi, muốn thực tiễn đại đạo trong lòng nhưng luôn gặp được lực cản lớn.”

“Tại Đạo Chu Tinh, ta tin tưởng chỉ cần có thể đập nát thiên địa cũ, mở ra một thời đại mới thì có thể thực tiễn đại đạo, thực hiện lý tưởng trong lòng ta, nhưng sau này ta phát hiện mình sai.”

“Lực lượng cá nhân có thể áp đảo đa số mọi người, thậm chí áp đảo thế giới đó. Bởi vậy, muốn dựa vào lực lượng số đông thành lập xã hội có trật tự là không thực tế.”

“Nhất định phải có đủ đủ lực lượng mạnh mẽ mới có thể thực tiễn đại đạo trong lòng mình, nếu không tất cả lý tưởng của ta, tất cả kế hoạch của ta đều như trăng trong nước.”

“Nhất là sau khi theo Hồng Từ đến Thái Hồng Tinh, càng làm cho ta nhận rõ điểm này, chỉ bằng ý chí, chỉ dựa vào niềm tin, chỉ dựa vào tụ tập số đông thì không thể nào thành công được.”

“Vốn ta định ở lại Thái Hồng Tinh tu luyện tới cảnh giới Tạo Vật Chủ, khi trở thành Thánh Giả, những chuyện ta làm trên Thái Hồng Tinh khiến cho rất nhiều đại năng bất mãn.”

“Thế giới này, tất cả vĩ lực quy tụ về bản thân, muốn cải tạo thế giới thì nhất định phải đủ mạnh mẽ mới được. Bản thân không đủ mạnh, bao nhiêu đạo lý chỉ là nói suông.”

“Vừa khéo trước đó khi đi dạo xung quanh Thái Hồng Tinh, ta nhận được một tin tức về không gian thông đạo, thế là chọn rời đi, định tiến về một cái tinh vực có đạo vận quy tắc khác Thái Hồng Tinh nhiều.”

“Trong phương tinh vực đó, ta tìm được một cái di tích viễn cổ, lấy được một cái Nhân Hoàng di bảo trong truyền thuyết, cũng chính là cái Ngọc Đỉnh nhỏ này.”

Nói xong, hẳn chậm rãi mở bàn tay ra, chỉ thấy một tiểu đỉnh bằng ngọc cao hơn ba tấc không ngừng xoay tròn trong lòng bàn tay của hắn.

Trong đó ẩn chứa nhân đạo chi khí cực kỳ nồng nặc, Thánh Đức thủy quang với Văn Minh Chi Hòa cũng hơi lấp

lỏe, giông như có một vị cường giả Nhân tộc vô cùng mạnh mẽ sắp xuất hiện.

“Đây là một món bảo vật mạnh mẽ,” Thôi Hằng nhìn chăm chăm Ngọc Đỉnh nhỏ, gật đầu nói: “Hắn là đã đạt đến cực hạn của Chân Giới Thập Nhị Cảnh.”

Từ khí tức lực lượng đến đoán, cái Ngọc Đỉnh nhỏ này đã vượt xa hạn mức cao nhất mà Hóa Thần trung kỳ có thể đạt tới.

Thậm chí đã bắt đầu đụng chạm đến Hóa Thần hậu kỳ.

Nếu như chưa đột phá đến Hóa Thần hậu kỳ, hẳn đối mặt cái Ngọc Đỉnh nhỏ này thì đều phải nhượng bộ lui binh.

“Ừm, lão sư ngài nói không sai.” Hồng Phú Quý gật đầu nói: “Lúc trước ta lấy được cái Ngọc Đỉnh này thì cũng nhận được một chút điển tịch có miêu tả về nó.”

“Dựa theo điển tịch miêu tả thì cái Ngọc Đỉnh này là bảo vật tùy thân của Nhân Hoàng khi chưa thành đạo, là binh khí cực hạn của Chân Giới Thập Nhị Cảnh. Nếu có thể triệt để hiểu thấu đáo huyền diệu trong đó thì có thể bước vào cái gọi là cấp ‘Đạo Giới’.”

“Vết tích lực lượng ẩn chứa trên chiếc đỉnh nhỏ này để cho ta xác minh con đường tu luyện tiếp theo của mình, cũng làm cho tu vi cảnh giới của ta đột nhiên tăng mạnh.”

“Vì hiểu rõ bí mật của chiếc đỉnh nhỏ này, hoàn thiện tu hành của ta, ta bắt đầu tìm kiếm tin tức bí ẩn liên quan tới Nhân Hoàng, ta tìm khắp sáu đại tinh vực, sau đó rốt cục tìm được một chút manh mối trong một chỗ di tích.”

“Vị Nhân Hoàng trong truyền thuyết đó có liên quan đến Tiên Vực, nhưng Tiên Vực đã vỡ vụn, mảnh vỡ trở thành thế giới Tiên Thổ, ta thông qua cái Ngọc Đỉnh nhỏ này tìm được một phương thế giới Tiên Thổ cỡ nhỏ.”

“Trong thế giới Tiên Thổ đó, ta tu hành lại có tặng tiến, chợt cảm nhận được từ nơi sâu xa có ánh mắt từ chỗ cao vô tận chú ý ta, hình như còn muốn hấp thu luyện hóa ta.”

“Lúc ấy ta còn không rõ ràng đó là cái gì, còn tưởng rằng đó là vấn đề của phương thế giới Tiên Thổ đó, thế là lập tức rời khỏi nơi đó, tiếp tục dựa vào lực lượng của Ngọc Đỉnh nhỏ tìm kiếm thế giới Tiên Thổ.”

“Cuối cùng ta lại về tới Thái Hồng Tinh, ở nơi đó, ta phát hiện một cái vòng xoáy hư không cực lớn, thông qua Ngọc Đỉnh nhỏ kích hoạt cái vòng xoáy đó mà đi vào phương thế giới Tiên Thổ này.”

“Sau khi tới đây, ta lấy thân phận một võ giả bình thường du lịch khắp nơi, phát hiện cảnh giới tu hành nơi này tuy cao nhưng tiêu chuẩn văn minh lại tương đối thấp, có chút kỳ quái.”

“Nhưng mà đây chỉ là kết quả quan sát của ta, lão sư ngài từng dạy ta, chỉ có thực tiễn mới có thể kiểm nghiệm chân lý, cho nên ta không có gấp gáp kết luận, thế là ta đến Khánh Thủy Quan Ngô quốc nhập ngũ.”

“Cũng chính là ở Khánh Thủy Quan, ta được người khác chỉ điểm, biết được phương thức tu luyện của Chân Tiên và tuyệt đỉnh Chân Tiên, hiểu rõ trước kia thứ ta gặp được ở phương thế giới Tiên Thô nhỏ đó là cái gì.”

Chương 998: Hồng Phú Quý tao ngộ, tin tức của Khương Thất Thất (2)

“Lúc ấy ta cũng cảm thấy phương thức tu luyện này chắc chắn là cò vắn đề, nhưng trở ngại kiên thức với cảnh giới nên không thể lấy được kết luận chính xác, đành phải tiếp tục tìm kiếm tin tức của Nhân Hoàng.”

“Về sau ta lại đi mấy chỗ có liên quan đến truyền thuyết Nhân Hoàng, Trung Đô Vương Thành chính là một trong số đó, sau khi đến nơi này thì vị Nhân Vương đó bỗng nhiên bắt giữ ta, Ngọc Đỉnh nhỏ cũng không kịp phản kích.”

“Nhân Vương muốn đoạt xá ta để nhận được truyền thừa Nhân Hoàng với bảo vật, nhưng có Ngọc Đỉnh nhỏ, hẳn không thể thành công, sau đó ta bị hãm nhốt ở trong tiêu thế giới đó.”

“Qua hai trăm năm, hẳn tự xưng là đã chuẩn bị kỹ càng, đến đoạt xá ta lần nữa, lại không biết hai trăm năm này, sức không chế của ta với Ngọc Đỉnh nhỏ đã tăng thêm một bước.”

“Chuyện kể tiếp giống như những gì lão sư ngài nhìn thấy... lão sư, thật ra thì ta cò cảm giác hình như trong bóng tối luôn có một cái tay đang đẩy ta đi.”

“Giống như là bị người ta đẩy đi vào phương thế giới Tiên Thổ này, nhưng lại không có vết tích rõ ràng, không biết có phải là ảo giác hay không.”

“Có thể sắp xếp một chút.” Thôi Hằng hơi suy nghĩ, nói: “Người đi vào phương thế giới Tiên Thổ này, nhận tờ quyết định là cái Ngọc Đỉnh nhỏ này, nhưng mà một phần nguyên nhân cũng là người chủ động truy tìm tin tức Nhân Hoàng.”

“Nếu tiếp tục tra tìm nguyên nhân, người có thể nhận được Ngọc Đỉnh nhỏ là bởi vì người đi đến phương tinh vực đó, mà sở dĩ người có thể đến phương tinh vực đó là bởi vì tin tức không gian thông đạo.”

“Nhưng sở dĩ người có được tin tức không gian thông đạo đó là bởi vì người từng đi du lịch tinh không xung quanh Thái Hồng Tinh, nguyên nhân khiến cho người đi ra du lịch là gì?”

Cái tinh vực mà Hồng Phú Quý nói tới là một trong hai cái tinh vực nối liền với Thiên Giới.

Trong thời kỳ Thiên Giới cường thịnh, từng tiến hành công chiếm phương tinh vực, chiếm lấy đặc tính của Thiên Môn với Thiên Thế của phương tinh vực đó.

Không gian thông đạo mà Hồng Phú Quý đã dùng chính là sản phẩm của thời đại đó để lại.

Nhưng đó là bí ẩn mà ít nhất cũng là cường giả Thiên Môn Đệ Tứ Quan trở lên mới biết được.

Lúc đó Hồng Phú Quý vẫn chỉ là Thánh Giả, không nên tiếp xúc đến tin tức cấp độ này mới đúng.

Hơn nữa chỉ ra ngoài du lịch thì lấy được loại tin tức này, nghĩ kiểu gì cũng thấy quái dị.

“Là bởi vì gặp một người.” Hồng Phú Quý trầm ngâm nói: “Lúc ấy ta đang buồn rầu không biết nên làm như thế nào để truyền bá phương pháp tu luyện mà ta sáng tạo ra, cho nên thường xuyên ra ngoài tản bộ.”

“Trong một lần ra ngoài tản bộ, ta gặp một lão giả, hắn nhìn ra nỗi khổ của ta cho nên khuyên giải ta một phen, đề nghị ta có thể tạm thời rời khỏi nơi này, đi ra ngoài giải sầu một chút.”

“Cho nên ta mới tạm thời có ý muốn ra ngoài du lịch, lần đó ta tìm được một cái di tích trong tinh không xung quanh Thái Hồng Tinh, tìm được không gian thông đạo tiến về một cái tinh vực khác.”

“Nếu là như vậy, chắc chắn lão giả đó có vấn đề.” Thôi Hằng khẽ gật đầu, trầm giọng nói: “Người còn nhớ rõ hình dáng của hắn không?”

“Nhớ.” Hồng Phú Quý khẽ gật đầu, ngưng tụ ra hình ảnh một lão giả trong nháy mắt, hiện ra bên cạnh hắn.

“Quả nhiên là hắn.” Trong mắt Thôi Hằng nổi lên huyền quang màu vàng, lại thông qua một cái hình ảnh này mà nhìn thấy bản chất chân thực của lão giả ẩn giấu dưới vẻ ngoài đó.

Chính là dáng vẻ của Chu Quân Thiên!

“Lão sư, ngài biết lão giả này?” Hồng Phú Quý kinh hi nói.

“Xem như biết.” Thôi Hằng khẽ gật đầu, trầm giọng hỏi: “Biết Chu Quân Thiên không?”

“Chu Quân Thiên?” Hồng Phú Quý nghe vậy thì sửng sò, hơi nghi hoặc một chút, nói: “Nghe Hồng Từ nói, nghe nói là phi thăng giả sau cùng trước khi Tử Dương Thiên sập, lão giả này có liên quan với hắn?”

“...” Thôi Hằng cũng ngây ngẩn cả người, sự hiểu biết của Hồng Phú Quý về Chu Quân Thiên có chút “cổ xưa”, thế là hắn khe khẽ lắc đầu: “Lão giả này chính là Chu Quân Thiên.”

Sau đó, hắn giới thiệu sơ về tình huống của Chu Quân Thiên.

“Hóa ra là khí linh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ, nhưng hẳn dẫn dắt ta như vậy làm gì?” Sau khi Hồng Phú Quý nghe xong thì chân mày nhàu chặt hơn, nói với Thôi Hằng: “Lão sư, ta có một tin tức liên quan đến hẳn.”

“Tin tức gì?” Thôi Hằng kinh ngạc nói, nhìn dáng vẻ Hồng Phú Quý thì có vẻ như là không hiểu rõ về Chu Quân Thiên, nhưng lại nghe nói về Lục Đạo Thiên Môn Đồ.

Như vậy thì có chút kỳ quái.

“Là như này.” Hồng Phú Quý giải thích: “Khi ta vừa tới phương thế giới Tiên Thổ này thì từng gặp được một nữ tử, nàng đang tìm kiếm khí linh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ, hình như là có chuyện gì vô cùng quan trọng.”

“Nhắc cũng khéo, nữ tử đó đến từ cùng một tinh vực với ta, cũng là bởi vì nguyên nhân này nên nàng mới chú ý tới ta. Chỉ đáng tiếc là còn chưa kịp trò chuyện thì nàng đã vội vàng rời đi.”

“Nàng tự xưng Khương Hằng Hà, lão sư có biết nàng hay không?”

Chương 999: Hồng Phú Quý tao ngộ, tin tức của Khương Thất Thất (3)

“...” Thôi Hằng nghe vậy thì ngây người, ngạc nhiên nói: “Người đã gặp nàng? Lúc đó trạng thái của nàng như thế nào?”

“Có gặp, nhưng mà chỉ tán gẫu hai ba lần.” Hồng Phú Quý hơi kinh ngạc, lại hơi nghi hoặc một chút, hỏi: “Lão sư, ngài biết nàng? Lúc ấy nàng đã là Chân Giới Đệ Thất Cảnh, tu vi hơn xa ta nhưng luôn khiến cho người ta cảm thấy nàng rất vội vàng.”

“Không ngờ được là nàng cũng tới phương thế giới Tiên Thổ này.” Thôi Hằng lắc đầu khẽ than: “Nói cho đúng hơn thì nàng là sư muội của người.”

“Cái gì?!” Hồng Phú Quý lập tức sùng sốt, kinh ngạc nói: “Chẳng lẽ nàng cũng đến từ Đạo Chu Tinh, từng ngộ nhập Tiên Cảnh này?”

“Không sai.” Thôi Hằng khẽ gật đầu, cười khẽ nói: “Có lẽ đây chính là duyên phận, vận mệnh, cho dù là đến cảnh giới này của ta mà vẫn không nhìn thấu, nhìn không rõ, mơ mơ hồ hồ.”

“Lão sư, ngài đã là Đạo Giới chứ.” Hồng Phú Quý có chút hiếu kỳ hỏi: “Nghe nói đây là điểm cuối của con đường tu hành, như vậy cũng không thể hiểu thấu vận mệnh sao?”

“Đạo Giới?” Thôi Hằng nghe vậy cười nói: “Người hiểu về Đạo Giới bao nhiêu?”

“...” Hồng Phú Quý nghe vậy thì trầm mặc, lập tức cười khổ nói: “Hoàn toàn không biết gì cả, ta vốn chỉ là Chân Giới Đệ Ngũ Cảnh, thành công phản kích Nhận Vương đoạt xá thì vẫn chỉ là Chân Giới Đệ Thập Cảnh, muốn dòm ngó Đạo Giới thì còn quá xa vời.”

“Đạo Giới là tình huống như thế nào, ta cũng không hiểu nhiều.” Thôi Hằng trầm giọng nói: “Nhưng mà có thể khẳng định là Đạo Giới không phải là điểm cuối của tu hành.”

Dù sao, Chân Giới Thập Nhị Cảnh vẫn chỉ tới gần Hóa Thần hậu kỳ, Đạo Giới thì hẳn là tương đương với Hóa Thần hậu kỳ, Hóa Thân đỉnh phong, Phản Hư.

Mà trên Phản Hư còn có Hợp Đạo, trên Hợp Đạo còn có Độ Kiếp, sau khi Độ Kiếp mới là Đại Thừa, nhưng Đại Thừa cũng chỉ là sắp thành tiên.

Còn sau khi thành tiên thì như thế nào thì hẳn còn chưa biết.

Chỉ có thể xác định cái gọi là “Đạo Giới” chắc chắn không phải là điểm cuối của tu hành.

Nhưng mà Hồng Phú Quý nghe thì lại hiểu theo một hàm nghĩa khác.

“Chắc chắn cảnh giới của lão sư trên Chân Giới Thập Nhị Cảnh, hơn nữa còn khẳng định Đạo Giới không phải điểm cuối của tu hành, nhưng lại nói không hiểu rõ Đạo Giới, chẳng lẽ...”

Trọng lòng Hồng Phú Quý xuất hiện một suy đoán khiến cho hắn kinh hãi: “Chẳng lẽ thật ra thì lão sư là thân thánh Tiên Thiên hoá sinh, trời sinh cảnh giới trên Đạo Giới? ! Như vậy không hiểu rõ Đạo Giới cũng là bình thường.”

Bởi vì trời sinh đã cao hơn Đạo Giới, hoàn toàn không có trải qua quá trình tu luyện ở cấp Đạo Giới.

Thôi Hằng không biết Hồng Phú Quý suy đoán cái gì, tiếp tục nói: “Chuyện chủ đề tới Chu Quân Thiên đi. Bây giờ gần như có thể xác định là hạn tiến hành dần dần ngươi, vậy ngươi cảm thấy mục đích của hắn có thể là gì?”

“Truyền thừa Nhân Hoàng, còn có tin tức liên quan đến Nhân Hoàng.” Hồng Phú Quý không chút nghĩ ngợi nói: “Thật ra thì từ khi ta phát hiện thông đạo tiên yê một cái tinh vực khác thì đã bước lên con đường tìm kiếm bí ẩn của Nhân Hoàng.”

“Nếu như nói Chu Quân Thiên muốn đạt thành mục đích gì, hơn phân nửa chính là cái này... lão sư, tiếp theo ta phải làm như thế nào, tiếp tục thăm dò nữa sao?”

“Con đường ngươi muốn đi là tìm kiếm bí ẩn của Nhân Hoàng sao?” Thôi Hằng mỉm cười dò hỏi.

“...” Hồng Phú Quý nghe vậy thì như bị sét đánh, toàn thân cứng đờ, qua một hồi lâu mới tỉnh hồn lại, bỗng nhiên quỳ mọp xuống đất: “Đa tạ lão sư chỉ điểm, đệ tử suýt nữa lạc lối.”

Lúc mới bắt đầu, hắn chỉ xem tìm kiếm bí ẩn của Nhân Hoàng như thủ đoạn mạnh lên, mà mạnh lên là vì có thể thực tiễn đại đạo trong lòng mình.

Nhưng thời gian dần qua, hắn đi lệch.

Thôi Hằng hỏi một câu, hắn hoàn toàn tỉnh ngộ.

“Nghĩ thông suốt là được.” Thôi Hằng đỡ Hồng Phú Quý lên, mỉm cười nói: “Nhưng mà ta sẽ tiếp tục tìm kiếm tin tức

liên quan tới Nhân Hoàng, xem rốt cuộc Chu Quân Thiên muốn làm gì?”

“Nếu Nhân Hoàng có liên quan đến Tiên Vực, vậy thì con đường tốt nhất là tìm những Tiên Vực di dân trong phương Tiên Thổ này, nhất là vị Tiên Tộc chi chủ đó, có lẽ hẳn biết chút ít gì đó.”

“Nhưng không phải Tiên Tộc chi chủ đã...” Hồng Phú Quý muốn nói lại thôi, hẳn biết Tiên Tộc chi chủ đã bị lão sư trước mắt đánh chết.

“Chết cũng có thể phục sinh mà.” Thôi Hằng khẽ cười nói, giống như là đang nói một chuyện còn bình thường hơn cả bình thường.

“...” Hồng Phú Quý nhất thời cũng không biết nên nói cái gì.

Sau một lát, Thôi Hằng dẫn Hồng Phú Quý đi tới trên không đô thành Lương quốc.

Nơi này chính là nơi mà hẳn đánh cho Tiên Tộc chi chủ hình thân câu diệt lúc trước.

“Thôi Thanh” xuất hiện lần nữa, lập tức khiến cho vô số cường giả chú ý.

Sắc mặt không ít người trở nên tái nhợt, sợ “Thôi Thanh” lại thay đổi chủ ý, muốn hủy thiên diệt địa.

Một chút cường giả Tiên Tộc hải ngoại cũng chú ý tới “Thôi Thanh” xuất hiện, trong lòng của bọn hắn tràn đầy phần nộ và oán hận nhưng không có một người nào dám ra tay báo thù cho Tiên Chủ.

Ngay lúc này, “Thôi Thanh” bỗng nâng tay phải lên, bóp một cái pháp quyết, tay trái thì chỉ chỗ Tiên Chủ tan thành mây khói, trăm giọng quát.

“Tĩnh lại!”

Chương 1000: Khởi tử hồi sinh, Nhân Hoàng hậu nhân

Theo một tiếng “Tĩnh lại” của Thôi Hằng, một cảnh tượng khiến cho tất cả cường giả trong thế giới Tiên Thổ này đều cảm thấy khiếp sợ xuất hiện.

Ngay chỗ Tiên Chủ bị “Thôi Thanh” đánh cho hình thần câu diệt bỗng có một đạo hào quang màu xanh biếc sáng lên, sức sống cực kỳ nồng đậm nhanh chóng hội tụ.

Thiên địa đại đạo tỏa ra cảm ứng, đột ngột xuất hiện vô số sợi quang mang vắt ngang trời, còn có vô số đóa kim sắc liên hoa đua nở nở rộ.

Thậm chí giữa không trung còn vang lên từng âm thanh êm tai.

Giống như toàn bộ thiên địa đều đang chúc mừng.

Cùng lúc đó, một luồng khí tức vốn đã hoàn toàn biến mất ở trong thiên địa dần dần khôi phục, dần dần trở nên mãnh liệt, trở nên rõ ràng.

Khí tức của Tiên Chủ!

Tiên Chủ!

Trong nháy mắt khi khí tức của Tiên Chủ xuất hiện lần nữa, những cường giả đang chú ý quan sát bên này đều ngẩn ra, không một ngoại lệ, đều lộ vẻ khó tin, cực kỳ khiếp sợ.

Lúc này tất cả mọi người hiểu “Thôi Thanh” đang làm gì .

Hắn muốn phục sinh Tiên Chủ.

Hơn nữa hình như còn thành công.

Hắn lại làm cho một Chân Giới Đệ Thập Nhất Cảnh đã hình thần câu diệt sống lại!

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, sau khi những cường giả này khiếp sợ thì bắt đầu sợ hãi khó mà nói nên lời.

Đây là thần thông cỡ nào, uy lực cỡ nào?

Lại có thể đưa bờn sinh tử trong lòng bàn tay!

Hồi sinh sinh linh đã hình thần câu diệt, trước giờ chuyện này được định nghĩa là chuyện không thể nào.

Cho dù là cường giả đi đến cao thâm ở cấp Chân Giới thì cùng lắm cũng chỉ có thể sáng tạo ra một sinh mệnh giống người chết như đúc.

Nhưng sinh linh được sáng tạo ra này chỉ có vẻ ngoài giống như người chết, đặc tính nhục thân và thần hồn thì hoàn toàn khác biệt, ký ức cũng do người sáng tạo ra làm.

Hoàn toàn không tính là khởi tử hồi sinh.

Loại sinh linh được sáng tạo ra này, trở nên người có tu vi cao thâm thì sẽ bị nhận ra ngay.

Bây giờ Tiên Chủ phục sinh thì lại khác.

Đây mới thực là ngưng tụ nhục thân và thần hồn nguyên bản một lần nữa, ngay cả Tiên Vực pháp tắc tu luyện đều hoàn toàn giống nhau, cuối cùng hiển lộ ra khí tức sinh mệnh không có chỗ nào khác.

“Chân chính khởi tử hồi sinh, đây mới thực là khởi tử hồi sinh!”

“Không thể tưởng tượng nổi, Thôi Thanh này là người trong Đạo Giới trong truyền thuyết sao?”

“Thủ đoạn như thế, khó mà tin được!”

...

...

Vô số cường giả đều đang kinh ngạc thót lên, vô số sinh linh đều đang thần phục.

“Thôi Thanh” này thi triển ra thực lực, lại một lần nữa vượt ra khỏi phạm vi nhận thức của bọn họ.

Mà đi theo Thôi Hằng đến phương thế giới Tiên Thổ này, Sở Hàn cũng tê cả da đầu, tâm thần rung động, thầm nghĩ: “May quá, may quá, ta đã thần phục rồi, đây là ngay cả sinh tử cũng không thể không chế được.”

Quá kinh khủng!

...

Tiên Chủ chỉ cảm thấy mình như đang trong giấc mộng.

Ở trong mơ, hình như mình bị một Nhân tộc tên là Thôi Thanh dùng một đạo kiếm quang cực kỳ khủng bố trảm diệt.

Chuyện này khiến hắn cảm thấy có chút hoang đường, sao Nhân tộc lại có tồn tại mạnh mẽ như thế được.

Hơn nữa mình đã lấy được Huyết Thần Tiên Định Kỳ, cho dù là Nhân Vương ở trước mặt thì mình cũng có thể đánh bại.

Tuyệt đối không thể nào có Nhân tộc có thể trảm diệt mình.

Không đúng!

Mình đã là Chân Giới Đệ Thập Cảnh, sao còn rơi vào ác mộng u ám như thế này được?

Nghĩ tới đây, Tiên Chủ bỗng giật mình tỉnh lại, ý chí vốn còn có chút mơ hồ lập tức trở nên rõ ràng trong nháy mắt.

Hắn vô thức nhìn cảnh tượng xung quanh một chút, phát hiện hình như không giống như dáng vẻ mình giao chiến với Thôi Thanh lúc trước.

“Người vừa làm gì ta? !”

Tiên Chủ bỗng quay đầu nhìn về phía Thôi Hằng, nhưng vừa nói ra miệng thì hắn lại chú ý tới Hồng Phú Quý đứng ở một bên, kinh hãi nói: “Nhân Vương? ! Không, không đúng, người là... người là ai? !”

Bây giờ trạng thái của Hồng Phú Quý rất kì lạ.

Hắn thông qua uy lực của Ngọc Đỉnh nhỏ, thành công phản kích khi Nhân Vương đoạt xá, hấp thu dung hợp toàn bộ tu vi của Nhân Vương, bước vào Chân Giới Đệ Thập Cảnh.

Nhưng trên thực tế hắn cũng không có tu luyện tới cảnh giới này, bởi vậy khí tức lực lượng toàn thân cực kỳ giống như Nhân Vương.

Cái này phải chờ cảnh giới hắn đề cao thì mới có thể hoàn toàn hoàn toàn luyện hóa phần lực lượng này, để nó trở thành lực lượng thuộc về hắn.

Đến lúc đó khí tức hắn lộ ra mới là của hắn.

“Bây giờ còn không đến lượt người đặt câu hỏi.” Thôi Hằng lạnh nhạt nói với Tiên Chủ: “Đi theo ta, ta có một số việc muốn hỏi người một chút, cho nên thi triển khởi tử hồi sinh chi thuật, sống lại người.”

“Khởi tử hồi sinh? Phục sinh? !” Tiên Chủ nghe vậy thì kinh ngạc không thôi, phản ứng đầu tiên chính là không tin, muốn phản bác.

Nhưng lúc này, toàn thân hắn run rẩy.

Trong đầu không tự chủ được hiện hiện ra cảnh tượng một đạo kiếm quang kinh khủng chém tới hắn, cảm giác tử vong nguy cơ cực kỳ nồng đậm lập tức hiện lên.

Đạo Sinh Kiếm!

“A! !” Tiên Chủ kêu thảm một tiếng, liên tiếp lui về phía sau, cực kỳ sợ hãi nhìn Thôi Hằng, run giọng nói: “Người, người, người đã giết ta thật? !”

“Còn không phải sao?” Thôi Hằng cười khế nói: “Đi theo ta đi.”

“Không!” Tiên Chủ bỗng nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân đều sáng lên hào quang vô cùng chói sáng, Tiên Vực pháp tắc trong cơ thể hấn nhao nhao hiện ra, đồng thời trở nên vô cùng nóng nẩy, giống như là muốn nổ tung.

Tiên Chủ lại muốn tự bạo.

“Cần gì chứ?” Thôi Hằng khẽ lắc đầu thờ dài.

Hắn đưa tay chỉ một cái, pháp lực hóa thành kim sắc dây thừng, trói Tiên Chủ lại trong nháy mắt, khiến cho hắn không thể động đậy chút nào.

Tia sáng chói mắt với Tiên Vực pháp tắc sắp bạo tạc bị ép xuống.

Lúc này, Tiên Chủ đã mất đi lực lượng tự bạo.

“...” Lần này Tiên Chủ triệt để trầm mặc, cúi đầu đi theo sau lưng Thôi Hằng.

Lúc này, hắn đã biết mình hoàn toàn không đáng chú ý với Thôi Thanh.

Như là sâu kiến, bị tùy tiện đùa giỡn ở trong lòng bàn tay.

Ngay cả sinh tử cũng không thể tự chủ.

Rốt cuộc thì Thôi Thanh này là quái vật từ đâu tới, sao lại có thực lực kinh khủng như thế?!

Sau đó, Tiên Chủ đi theo Thôi Hằng và Hồng Phú Quý rời khỏi nơi này.

Chỉ để lại những cường giả đang quan sát tình huống bên này cạn lời đứng đó.

Từ nay về sau, thế giới này sẽ đổi chủ.

...

Trong cung điện của Nhân Vương, Thái Hồng dẫn theo Nhân Vương đã bị phế sạch ngôi ở chỗ này.

Nhìn nhau không nói gì.

Lúc này dường như Thái Hồng cảm nhận được cái gì, vội vàng nói với Nhân Vương bên cạnh: “Thôi Thanh Thượng Tôn trở về, mau theo ta đi nghênh đón.”

“...” Nhân Vương nghe vậy thì trên mặt hết xanh rồi tím, nhưng cũng không còn cách nào khác, chỉ có thể đi theo Thái Hồng ra khỏi cung điện, ngược lên trên trời, bái đón.

Sau một lát, Thôi Hằng và Hồng Phú Quý dẫn theo Tiên Chủ đến đây.

“Đứng lên đi.” Thôi Hằng thản nhiên nhìn hai người một chút, sau đó đi vào trong cung điện, nhưng vừa đi vài bước thì lại nói: “Nhân Vương cũng đi theo ta, Thái Hồng chờ ở bên ngoài.”

“Rõ!” Nhân Vương rất cung kính nói.

Hắn là một người biết điều, biết ở thời điểm này mình chỉ có thể phối hợp, nếu không thì chắc chắn kết cục sẽ rất thảm.

Thế là nơi này chỉ còn lại một mình Thái Hồng lẻ loi đứng ở bên ngoài cung điện.

Có chút không biết làm sao.

Trong cung điện.

Thôi Hằng ngồi ở chủ vị, Hồng Phú Quý đứng ở phía sau.

Nhân Vương và Tiên Chủ thì đều cung kính cúi đầu đứng đó, khiêm tốn kính cẩn nghe theo.

“Không cần khẩn trương.” Thôi Hằng nhìn hai người, mỉm cười nói: “Tìm các người tới chỉ là muốn hỏi các người một ít chuyện. Liên quan tới vị Nhân Hoàng ở Tiên Vực đó, các người hiểu bao nhiêu?”

“Hồi bẩm thượng tiên, cho dù là ở Tiên Vực thì Nhân Hoàng cũng là tồn tại trong truyền thuyết.” Tiên Chủ lập tức trả lời: “Nhưng mà trước khi Tiên Vực vỡ vụn, ta từng gặp Nhân Hoàng hậu nhân.”

Chương 1001: Tam Thập Lục Trọng Thiên, Ngọc Đỉnh đại kiếp

“Nhân Hoàng hậu nhân?” Thôi Hằng nghe vậy thì hơi kinh ngạc, có chút háng hái cười nói: “Nếu là tồn tại trong truyền thuyết sao vẫn có huyết mạch hậu nhân?”

Vị Tiên Chủ này là cường giả Chân Giới Đệ Thập Cảnh, ít nhất cũng sống ngàn vạn năm, “truyền thuyết” mà hắn nói phải là chuyện của bao nhiêu năm trước?

Quá xa xưa rồi.

Khi đầu nguồn huyết mạch đều biến mất, có thể truyền thừa lâu như vậy sao?

“Thượng tiên, là như vậy... .” Tiên Chủ vội vàng giải thích: “Thật ra thì huyết mạch Nhân Hoàng đã dung nhập vào trong cơ thể tất cả Nhân tộc, đạo của hắn cũng khắc sâu trong lục đại Tiên Vực pháp tắc.”

“Bởi vậy, mỗi Nhân tộc cũng có thể thức tỉnh Nhân Hoàng huyết mạch, từ đó thu hoạch được lực lượng của Nhân Hoàng trong Tiên Vực pháp tắc, một khi thức tỉnh Nhân Hoàng huyết mạch thì sẽ có được Nhân Hoàng Chi Thể, cũng được xưng là Nhân Hoàng hậu nhân.”

Huyết mạch dung nhập vào trong cơ thể tất cả Nhân tộc?

Thôi Hằng nghe vậy thì hơi nhíu lông mày, hắn biết rõ bây giờ mình không làm được chuyện như vậy.

Tất cả Nhân tộc, khái niệm này rộng lớn ra sao?

“Là Nhân tộc trong lục đại Tiên Vực với phạm vi nó ảnh hưởng hay là bao gồm vô tận tinh không rộng lớn trong vũ trụ?” Thôi Hằng trầm giọng nói.

“Cái này, cái này có gì khác nhau?” Tiên Chủ nghe vậy thì hơi nghi hoặc một chút, nói: “Lục đại Tiên Vực và phạm vi ảnh hưởng không phải chính là toàn bộ vũ trụ sao? Ta nghe nói ngoài phạm vi này cũng chỉ là vô tận hư không, không có cái gì.”

“Ồ?” Thôi Hằng lập tức nhíu lông mày lại, hỏi: “Rất cuộc phạm vi ảnh hưởng của lục đại Tiên Vực lớn bao nhiêu, người mạnh nhất trước đó là cấp bậc gì?”

Mặc dù lúc trước hắn đã nghe nói về lục đại Tiên Vực ở chỗ Sở Hàn nhưng trong những tin tức đó có không ít tin tức đều là Sở Hàn suy đoán, cũng không nhất định là thật.

Trong miêu tả của Sở Hàn, lục đại Tiên Vực cũng bao trùm toàn bộ vũ trụ.

Chỉ là Thôi Hằng không tin.

Không ngờ được là người Tiên Chủ là Tiên Vực di dân này cũng nói như thế.

Nhưng mà hắn vẫn không thể tin được.

Vũ trụ rộng lớn vô tận, chỉ là sáu cái Tiên Vực sao có thể bao trùm phạm vi lớn như thế được?

Dù sao, quy mô lớn như Đại Diễn Thánh Địa, tổng thể bao trùm tám ngàn vạn năm ánh sáng hư không nhưng so với toàn bộ vũ trụ thì cũng chỉ là giọt nước trong biển cả thôi.

Cho dù dựa theo vũ trụ chỗ Địa Cầu kiếp trước đến tính thì chỉ có thể quan trắc được đường kính vũ trụ chính là chín mươi tỷ năm ánh sáng, những địa phương không thể quan sát được nhiều không biết bao nhiêu.

Nếu như lục đại Tiên Vực có thể ảnh hưởng toàn bộ vũ trụ vậy thì thế giới này kinh khủng cỡ nào?

Phải chăng cái gọi là Tiên Vương đang ở Tiên Vực?

Trong lúc nhất thời, trong đầu Thôi Hằng lóe lên rất nhiều suy nghĩ.

“Chuyện này... ta không biết.” Tiên Chủ có chút hồ thẹn nói: “Không dối gạt thượng tiên, khi Tiên Vực chưa phá nát, ta vẫn chỉ là Chân Tiên Chân Giới Đệ Bát Cảnh.”

“Sau khi Tiên Vực vỡ vụn ta thu được bảo vật tán lạc ra mới thấy được huyền diệu của Đệ Cửu Cảnh, lại trải qua năm tháng dài đằng đẵng mới có tu vi Đệ Thập Cảnh bây giờ.”

“Ở tầng thứ nhất Huyền Tiên Vực, Chân Giới Đệ Bát Cảnh chỉ có thể miễn cưỡng coi như có chút danh tiếng mà thôi, tin tức có thể lấy được đều tương đối cơ sở, hoàn toàn không tiếp xúc được bí ẩn sâu hơn.”

“Bởi vậy, khi vị Nhân Hoàng hậu nhân đó thức tỉnh, trực tiếp kinh động đến toàn bộ tầng thứ nhất, khi đó ta ở gần đó, cho nên tới xem tình huống một chút.”

“Huyền Tiên Vực, tầng thứ nhất?” Thôi Hằng hơi nheo mắt lại, hỏi: “Huyền Tiên Vực là tên của Tiên Vực? Một phương Tiên Vực chia ra mấy trọng thiên?”

“...” Tiên Chủ ngây người.

Hắn bị hỏi đến bối rối.

Hắn không rõ một cường giả cường đại đến không thể tưởng tượng nổi như thế nào mà sao ngay cả chuyện này cũng

không biết.

Chẳng lẽ hắn là cường giả mới đản sinh sau khi Tiên Vực vỡ vụn sao?

Nếu là như vậy...

Đây là tốc độ tu luyện không hợp thói thường như thế nào?
!

Nhưng mà tâm tình này chỉ kéo dài một nháy mắt, Tiên Chủ nhanh chóng lấy lại tinh thần, tiếp tục đáp: “Hồi bẩm thượng tiên, Huyền Tiên Vực chính là Tiên Vực chỗ ta.”

“Trừ cái đó ra thì còn có U Tiên Vực, Dương Tiên Vực, Thương Tiên Vực, Viêm Tiên Vực, Biên Tiên Vực, tổng cộng lục đại Tiên Vực, mỗi một cái Tiên Vực đều có Lục Trọng Thiên, bởi vậy lục đại Tiên Vực cũng có Tam Thập Lục Trọng Thiên.”

“Mặc dù tên lục đại Tiên Vực khác nhau nhưng chính thể thực lực đại khái giống nhau, trong mỗi cái Tiên Vực, Lục Trọng Thiên phân chia cũng không kém bao nhiêu, đều là số tầng càng cao thực lực càng mạnh.”

“Đệ Nhất Trọng Thiên chính là thiên yếu nhất, cũng là tầng dưới chót nhất, không có tư cách tìm hiểu tình huống của Đệ Nhị Trọng Thiên, trước khi Tiên Vực vỡ vụn, người mạnh nhất Đệ Nhất Trọng Thiên cũng chỉ là Chân Giới Đệ Thập Cảnh.”

“Nhân Hoàng mà thượng tiên, trong truyền thuyết là tồn tại vô thượng bao trùm Đệ Lục Trọng Thiên, biến mất từ niên đại xa xưa rồi, thậm chí còn không có ai biết được rốt cuộc hắn đã biến mất bao lâu.”

“Tin tức về Nhân Hoàng lưu truyền trong Đệ Nhất Trọng Thiên cực kỳ thưa thớt, có lẽ trong một chút di tích viên cô sẽ có manh mối, nhưng bây giờ Tiên Vực đã vỡ vụn, những cái di tích đó cũng rơi xuống các nơi trong vũ trụ, khó mà tìm.”

“Thượng tiên, nếu như ngài muốn hiểu càng nhiều tin tức liên quan tới Nhân Hoàng, tốt nhất là có thể tìm tới thế giới Tiên Thổ do mảnh vỡ Tiên Vực ở thiên cao hơn hình thành, hẳn là bọn họ biết nhiều hơn.”

“Thật ra thì khi Tiên Vực vỡ vụn, Nhân Hoàng từng xuất hiện.” Ngay lúc này, Nhân Vương vẫn luôn trầm mặc bỗng mở miệng.

“Cái gì?!” Tiên Chủ nghe vậy thì không thể tin nhìn Nhân Vương bên cạnh: “Không thể nào đâu, Nhân Hoàng đã biến mất vô tận tuế nguyệt, sao lại bỗng nhiên xuất hiện?”

“Đám gia hỏa tự xưng Tiên Tộc các ngươi đương nhiên không gặp được Nhân Hoàng.” Nhân Vương cười lạnh một tiếng, cung kính nói với Thôi Hằng: “Thượng tiên, trước khi Phong Nguyên Thánh Địa bị mảnh vỡ Tiên Vực thôn phệ, ta từng gặp được Nhân Hoàng trong mộng.”

“Hoang đường, chúng ta tự xưng Tiên Tộc chỉ là vì phân chia với các ngươi mà thôi, chúng ta vẫn luôn là nhân tộc!” Tiên Chủ trầm giọng nói.

“A.” Nhân Vương lại không để ý tới Tiên Chủ chút nào, vẫn nói với Thôi Hằng: “Trong mộng, Nhân Hoàng truyền pháp cho ta, cũng nói tương lai khi Ngọc Đỉnh xuất hiện trên đời thì sẽ có đại kiếp giáng lâm.”

Ngọc Đỉnh? !

Lần này không chỉ Thôi Hằng nghe vậy sửng sốt, Hồng Phú Quý đứng sau lưng hắn cũng ngây ngẩn cả người.

Hai người đều đưa mắt nhìn Nhân Vương.

Bây giờ tình huống này, Nhân Vương không thể nói dối, cũng không thể giấu kín tin tức gì.

“Đại kiếp gì đó?” Thôi Hằng trầm giọng hỏi.

“Nhân tộc diệt vong.” Nhân Vương gằn từng chữ: “Phá hủy Ngọc Đỉnh, chiếm lấy nhục thân người nắm giữ Ngọc Đỉnh mới có thể trừ khử đại kiếp.”

“Đây là nguyên nhân ngươi vừa thấy được Ngọc Đỉnh thì lập tức ra tay với ta?” Hồng Phú Quý cau mày.

“Cho dù có lý do thì tư tâm cũng nặng hơn.” Thôi Hằng nói.

“...” Nhân Vương nghe vậy thì sắc mặt hơi đổi một chút, đành phải cúi đầu, nhưng vẫn bổ sung: “Thượng tiên, ta tuyệt đối không có nói dối, hẳn là ngài có thể nhìn ra được.”

“Có lẽ ngươi không có nói dối, nhưng...” Tiên Chủ khinh thường nhìn Nhân Vương, cười lạnh nói: “Ngươi có thể xác định Nhân Hoàng ngươi gặp trong mộng là thật sao?”

Chương 1002: Hình chiếu ở chỗ sâu trong ký ức (1)

“Vói tu vi cảnh giới và kiến thức của người lúc đó, người dựa vào cái gì xác nhận đó chính là Nhân Hoàng?”

Tiên Chủ đầu tiên là mỉa mai Nhân Vương một phen, sau đó lại nói với Thôi Hằng: “Thượng tiên, có lẽ có thể đại kiếp có tồn tại, nhưng phương thức trừ khử đại kiếp hẳn không phải là phá hủy Ngọc Đỉnh, chiếm lấy nhục thân người nắm giữ Ngọc Đỉnh.”

“Chỉ sợ là ngược lại, nếu như muốn ngăn cản đại kiếp thì hẳn là phải bảo vệ người nắm giữ Ngọc Đỉnh, cũng không được để cho Ngọc Đỉnh bị bất kỳ tổn thương gì.”

“Chỉ là người tự bịa ra thối.” Đương nhiên Nhân Vương cũng không cam chịu yếu thế, mặc dù hẳn không có tu vi nhưng trước mặt Thôi Hằng, hẳn sẽ không bị cảnh giới Tiên Chủ áp chế: “Chỉ biết suy đoán.”

“Dù sao cũng ngon hơn người nằm mơ nhiều.” Tiên Chủ liên tục cười lạnh.

Hai cường giả đã từng chia nhau chúa tể đại địa và hải dương của phương thế giới Tiên Thổ này lại đầu khầu như thế.

“Được rồi.” Thôi Hằng khoát tay ra hiệu, trầm giọng nói: “Nếu như hai người các người tranh luận không ngót, vậy ta tự mình xem.”

Nói xong, hẳn đồng thời vươn hai tay ra, chia ra chộp tới Nhân Vương và Tiên Chủ.

Hai người đang tranh luận thì im bật, tất cả đều cứng ở đó, không thể nào động đậy, trên mặt cũng lộ ra vẻ mặt sợ hãi.

Tiếp theo, trong nháy mắt, bọn họ cảm thấy thân hồn của mình trở nên phù phiếm, bị một luồng sức mạnh mạnh hết sức kéo ra bên ngoài cơ thể, sau đó đều mất đi ý thức.

Sưu hồn!

Cảnh này bị Thái Hồng ở cửa cung điện nhìn thấy, chỉ cảm thấy tê cả da đầu, cảm xúc sợ hãi khó mà nói nên lời lập tức tràn đầy trong lòng của hắn.

Mặc dù hẳn đã biết thực lực Thôi Hằng mạnh mẽ cảnh giới cao thâm, cũng có thể bỏ qua quy tắc thân hồn không thể tổn thương của Chân Giới Đệ Cửu Cảnh tiên hành sưu hồn nhưng khi quan sát ở khoảng cách gần như vậy thì vẫn cảm nhận được sợ hãi trước nay chưa từng có.

Nhất là đồng thời sưu hồn hai cường giả Chân Giới Đệ Thập Cảnh!

Trong quá trình sưu hồn, phải đối mặt với một lượng lớn tin tức xung kích, hơn nữa còn phải tiến hành sắp xếp và phân loại, đồng thời chú ý phân biệt tin tức mình muốn tìm kiếm.

Là một chuyện cực kỳ rườm rà cũng cực kỳ khó khăn.

“Thôi Thanh” này lại có thể đồng thời sưu hồn hai người, cũng đều là cường giả đã sống không biết mấy ngàn vạn năm, ký ức ẩn chứa bên trong thân hồn không lồ cỡ nào, thế mà có thể đồng thời duyệt đọc, đồng thời phân biệt.

Quá kinh khủng!

Thần hồn chi lực mạnh mẽ như thế, có thể nói là chưa từng nghe thấy, vượt quá tưởng tượng.

Thật không thể tin nổi.

Thật ra thì đối với Thôi Hằng đó cũng không phải là chuyện khó khăn gì.

Đối với hắn thì Chân giới Đệ Thập Cảnh cực kỳ nhỏ bé.

Đừng nói là đồng thời tiến hành sưu hồn hai người, cho dù là đồng thời tiến hành sưu hồn trăm ngàn người thì đều cực kỳ nhẹ nhõm.

Sau khi Thôi Hằng chuẩn bị xong bảy cái hình chiếu thì bắt đầu thăm dò ký ức của Nhân Vương và Tiên Chủ ở cấp độ sâu.

Hắn phân biệt sự hồn hai người theo hai hướng khác nhau, trong đó cái trước thiên về tin tức liên quan tới Nhân Hoàng, cái sau thì là hiểu rõ tin tức của Tiên Vực.

Ký ức của Nhân Vương tương đối dài dằng dặc.

Trước khi Tiên Vực vỡ vụn, Nhân Vương đã tồn tại, nhưng lúc đó hắn chỉ là một Chân Tiên Chân Giới Đệ Bát Cảnh, còn lâu mới mạnh mẽ như bây giờ.

Cho dù là sau khi Tiên Vực vỡ vụn, khi phương thế giới Tiên Thổ này sinh ra, hắn cũng không có đặc biệt bao nhiêu, chỉ có thể coi như là một trong số đông đảo thủ lĩnh mà thôi.

Nhưng mà sau này hắn thu được một chút truyền thừa từ trong hình chiếu hư ảo của Nhân Hoàng để lại, thực lực đột nhiên tăng mạnh, không lâu sau thì trở thành người nổi bật trong số đông đảo thủ lĩnh, cũng dần dần trở thành vương giả được Nhân tộc cộng tôn, được xưng là Nhân Vương.

Ở thời điểm này, Thôi Hằng duyệt đọc ký ức của Nhân Vương vẫn vô cùng thuận lợi.

Nhưng khi mà hần phát hiện huyền ảnh Nhân Hoàng trong trí nhớ của Nhân Vương, Ký Ưc Chi Hải của Nhân Vương đột nhiên chấn động mãnh liệt giống như là nước sôi sôi trào lên.

Vô số tin tức ký ức bỗng nhiên trở nên vô cùng lộn xộn, hội tụ thành dòng lũ tin tức không có chút quy luật nào, trùng trùng điệp điệp chảy xiết tới Thôi Hằng.

Mà đầu nguồn của dòng lũ tin tức này thì là có một thân ảnh vô cùng vĩ ngạn đứng đó.

Mặt mũi của hần rất là mơ hồ.

Toàn thân đều bao phủ trong hào quang màu tím, tản ra khí tức vô cùng cao quý, thần bí.

Xung quanh thân ảnh này, Thánh Đức Chi Thủy chảy xuôi, Văn Minh Chi Hỏa lấp lóe, từng cảnh tượng nhân tộc quật khởi cũng ngưng tụ thành quang ảnh, hiển hiện ở phía sau hần.

Giống y như cảnh tượng khi lúc trước Hồng Phú Quý phản kích Nhân Vương đoạt xá.

Chỉ là dị tượng quanh người thân ảnh này càng thuần túy hơn, càng ngưng luyện hơn, cũng càng cường hoành hơn, khiến cho người ta có cảm giác như hần là đầu nguồn của lực lượng này.

Chương 1003: Hình chiếu ở chỗ sâu trong ký ức (2)

Dòng lũ tin tức tạp nhạp không thể nào gây ra được bất kỳ ảnh hưởng gì đến Thôi Hằng, nó bị Thôi Hằng dùng thần thức sắp xếp rõ ràng trong nháy mắt, trở thành tin tức ký ức bình thường.

Cùng lúc đó, thần thức của Thôi Hằng cũng chú ý tới thân ảnh ở chỗ sâu trong ký ức của Nhân Vương, sau đó lập tức dò xét thân ảnh này.

Thân ảnh này rõ ràng là còn sống, cũng không chỉ là ký ức đơn thuần, ngay lúc Thôi Hằng vận chuyển thần thức tiến hành dò xét hẳn thì trong nháy mắt đó, trên người hẳn chợt bộc phát ra khí tức uy áp vô cùng mạnh mẽ.

Âm âm!

Tiếng vang kinh thiên động địa vang lên bên trong tòa cung điện trong Trung Đô Vương Thành này, lực lượng của Thánh Đức thủy quang và Văn Minh Chi Hỏa trực tiếp từ trong đỉnh đầu Nhân Vương vọt ra.

Chuyện này lập tức khiến cho Hồng Phú Quý chú ý tới.

Chẳng lẽ là đã xảy ra biến cố gì?

Nhưng mà hẳn nhanh chóng phát hiện, cho dù là tiếng nổ lớn hay là dị tượng bất thành linh xuất hiện đều bị hạn chế ở trong tòa cung điện này, cũng không có tràn ra ngoài.

Ngay cả Thái Hồng đứng ở cửa cung điện cũng không thể phát hiện dị thường bên này.

Chứ đừng nói chi là bên ngoài.

Nhưng tình huống dị thường của Nhân Vương vẫn khiến cho Hồng Phú Quý cảm thấy có chút kinh nghi, thâm nghĩ: “Sao trên người hẳn lại xuất hiện lực lượng truyền thừa Nhân Hoàng, chẳng lẽ những gì hẳn nói là thật?”

Nếu như Nhân Vương nói là thật, vậy chẳng lẽ Ngọc Đỉnh đại kiếp cũng là thật?

Nghĩ đến đây, Hồng Phú Quý không khỏi nhíu lông mày lại.

Lúc này, trong thế giới tinh thần của Nhân Vương.

Thân ảnh đó đã ngừng bộc phát lực lượng, cũng tỏ ra kinh nghi.

Còn đang thử dò xét thần thức của Thôi Hằng.

Vừa rồi, hấn bùng nổ sức mạnh không có tạo thành ảnh hưởng cho thần thức của Thôi Hằng chút nào.

Chuyện này khiến hấn cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi.

“Người này là ai, thần hồn chi lực lại kinh khủng như thế, hơn nữa hấn là cảnh giới gì, ta lại không thể tính ra được, tại sao lại có chuyện này, hấn cũng là người bên trong Đạo Giới, cảnh giới không dưới ta? !

“Phương thế giới Tiên Thổ này chỉ là mảnh vụn lớn của Đệ Nhất Trọng Thiên biến hóa ra, ngay cả Tiên Vực pháp tắc cũng không hoàn thiện, hoàn toàn không có điều kiện để tu luyện đến cấp Đạo Giới, nhân vật này từ chỗ nào đến?”

Cùng lúc đó, Thôi Hằng cũng đang quan sát thân ảnh thần bí giấu ở trong trí nhớ của Nhân Vương, dò xét tin tức của đối phương.

Tao ngộ bây giờ chính là một trong số những nguyên nhân khiến cho trước đây hấn rất ít khi sưu hồn.

Trong trí nhớ cường giả vô cùng có khả năng ẩn giấu bí mật mà ngay cả bọn họ cũng không biết rõ, thậm chí có thể sẽ tồn tại tin thần lạc ấn của cường giả, một khi sưu hồn thì sẽ kinh động cái lạc ấn này, thậm chí bản thể đầu nguồn của lạc ấn.

Thân ảnh thần bí có thể thị triển Nhân Hoàng chi lực này rõ ràng chính là một cái lạc ấn để lại trong trí nhớ của Nhân Vương.

Cảm giác được Thôi Hằng đang tiến hành sưu hồn, trong nháy mắt bản thể bị kinh động, trực tiếp giáng lâm trong trí nhớ của Nhân Vương, để cho thứ vốn là lạc ấn biến thành hình chiếu có sức mạnh chân chính.

Chỉ là cái hình chiếu này có cường độ đạt đến Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh.

Chắc chắn bản thể sẽ càng mạnh mẽ hơn.

Hấn là ai?

Chẳng lẽ chính là Nhân Hoàng trong truyền thuyết đó?

Khi cảm nhận được đối phương mạnh mẽ, song phương đều không có tiếp tục công kích.

Nhưng mà thân ảnh thần bí đó là kiêng kỵ thực lực của Thôi Hằng.

Thôi Hằng thì muốn dò xét thân phận tin tức của người này, xác nhận là hấn có phải là vị Nhân Hoàng trong truyền thuyết hay không.

Dù sao chỉ là một cái hình chiếu có thể so với Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh mà thôi.

Đối với Thôi Hằng thì hoàn toàn không đáng giá nhắc tới.

Trong lúc giằng co với cái hình chiếu này, hắn cũng không có dừng quá trình sưu hồn Tiên Chủ.

“Tiểu bối, ngươi có biết người đang nhìn trộm ai không?”

Lúc này, hình chiếu đó bỗng nhiên mở miệng, giọng nói tràn đầy thần thánh với vận vị uy nghiêm, cao cao tại thượng, chất vấn Thôi Hằng, thậm chí có thể nói là thâm vấn.

“Người là ai?” Thôi Hằng thần sắc lạnh nhạt, trầm giọng nói: “Chủ nhân mảnh thần hồn chi hải này từng nói, hắn mộng thấy Nhân Hoàng, chính là người đang giả thân giả quý, giả trang Nhân Hoàng sao?”

“Giả trang?” Cái hình chiếu này như cảm thấy mình bị sỉ nhục lớn lao, dị tượng lại xuất hiện quanh người, quấy tung thần hồn chi hải của Nhân Vương đồng thời hiện lộ rõ ràng uy năng không lồ của mình: “Tiểu bối, nếu như chân thân ta ở đây, chắc chắn sẽ diệt ngươi.”

“Đáng tiếc ngươi không phải chân thân.” Thôi Hằng cười lạnh nói: “Nếu chân thân ngươi ở đây, ta có thể giết ngươi ngay tại chỗ, rốt cuộc ngươi là người phương nào, tại sao lại giả trang Nhân Hoàng, tung tin đồn?”

Tại trải qua vài câu trò chuyện, hắn xác định cái thằng này tuyệt đối không phải Nhân Hoàng.

Nhân Hoàng trong truyền thuyết không thể nào là đức hạnh như thế này được.

Chương 104: Hình chiếu ở chỗ sâu trong ký ức (3)

Đương nhiên, nếu như Nhân Hoàng trong truyền thuyết là như thế này thật thì cũng không có gì đáng để kiêng kỵ nữa.

“Ha ha, không biết trời cao đất rộng.” Cái hình chiếu này phát ra tiếng cười lạnh khinh thường, nói với Thôi Hằng: “Tiểu bối, ngươi làm hỏng đạo của ta, chắc chắn phải chết. Ít ngày nữa ta sẽ chân thân giáng lâm, diệt ngươi!”

Nói xong, đạo hình chiếu này nhanh chóng âm đạm xuống, uy năng trên người cũng nhanh chóng biến mất.

Hiển nhiên là muốn rút về lực lượng ở trên hình chiếu.

“Nơi này là nơi mà ngươi muốn tới thì tới, muốn đi thì đi sao?” Thôi Hằng hừ lạnh một tiếng.

Lập tức, thần trí của hắn khẽ nhúc nhích, trong nháy mắt phong tỏa toàn bộ thần hồn chi hải của Nhân Vương lại.

Bất kỳ lực lượng nào cũng không thể đi vào, cũng không thể thoát ra ngoài.

Tất cả đều bị phong cấm ở nơi này.

“Làm càn!”

Cái đạo hình chiếu đó phát ra tiếng rống giận dữ, đối mặt với thần thức phong tỏa như thế này, hắn hoàn toàn không thể trốn đi được.

Chỉ có thể để lại tất cả lực lượng ở đây.

Nhưng mà hắn cũng không có ngồi chờ chết.

Mà là trực tiếp vận dụng toàn bộ lực lượng ẩn chứa trong đạo hình chiếu này vọt tới thần thức của Thôi Hằng.

Chiến đấu bằng thần hồn thì còn quý dị và khó lường hơn là chiến đấu bình thường trong hiện thực, nhưng đạo hình chiếu này cũng không có vận dụng bất kỳ bí pháp thần hồn gì, chỉ là bộc phát lực lượng đơn thuần tiến hành công kích.

Bởi vì hắn biết rõ với thần hồn chi lực của đạo hình chiếu này của mình thì hắn thua chắc, hoàn toàn không còn đường nào khác.

Kết cục duy nhất chính là bị hủy diệt.

So với bị người hủy diệt còn không bằng tự mình hủy diệt.

Thế nhưng là đạo hình chiếu này mới điều động lực lượng thì bỗng nhiên có một cỗ sức mạnh thần thức cực kỳ mạnh mẽ

bao phủ, khiến cho thân hồn chi lực cực kỳ táo bạo trở nên bình thản trong nháy mắt, nhẹ nhõm trừ khử đòn công kích này.

Thần hồn chi lực của Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh, đối với Thôi Hằng thì quá nhỏ bé, có thể không chế dễ dàng, ngay cả muốn tự hủy diệt cũng không làm được.

Lúc này, đạo hình chiếu đó cũng nhận ra điểm này.

Hắn từ bỏ công kích, đứng tại chỗ, toàn thân tỏa ra cảm xúc tức giận, trầm giọng nói: “Tiểu bối, ngươi sẽ trả giá đắt cho hành vi của ngươi hôm nay!”

Nói xong, đạo hình chiếu này lại nhanh chóng trở nên hư ảo, trong nháy mắt đã biến mất không thấy gì nữa, chỉ để lại lực lượng vốn bám vào trên người hắn, bản thân hình chiếu thì không có bóng dáng.

“Cũng rất quả quyết.” Thôi Hằng cười lạnh một tiếng.

Vừa rồi sở dĩ đạo hình chiếu đó sẽ biến mất, cũng không phải là trốn.

Mà là bản thể lựa chọn từ bỏ đạo hình chiếu này, triệt để cắt đứt tất cả liên hệ.

Kể từ đó hình chiếu hoàn toàn mất đi, sẽ trực tiếp biến mất.

Cũng không thể truy tung.

Nhưng mà làm như vậy sẽ mất đi một lượng thần hồn chi lực tương đương với Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh, tổn thất không nhỏ.

“Chỉ là không biết chân thân của hậu nhân Nhân Hoàng mạnh cỡ nào.” Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng.

Thật ra thì trước khi đạo hình chiếu đó trốn đi, hắn đã tra ra thân phận của bản thể của đạo hình chiếu đó trong trí nhớ của Tiên Chủ, chính là Nhân Hoàng hậu nhân mà Tiên Chủ gặp được ở Huyền Tiên Vực.

Chính là Nhân Hoàng hậu nhân này giả trang Nhân Hoàng, khi Tiên Vực vỡ vụn, thừa cơ xâm lấn mộng cảnh của Nhân Vương, tung tin đồn nhằm về cái gọi là Ngọc Đỉnh đại kiếp.

“Ngọc Đỉnh nhỏ là bảo vật tùy thân lúc Nhân Hoàng chưa thành đạo, bây giờ bị Phú Quý nhi lấy được, hắn đã đi lên con đường thu hoạch truyền thừa Nhân Hoàng, Nhân Hoàng hậu nhân này làm như thế là muốn bóp chết võ giả đồng đạo?”

Trong lòng Thôi Hằng hơi nghi hoặc một chút: “Nhưng làm như vậy có ý nghĩa gì? Chẳng lẽ trên con đường này, cảnh

giới cao thâm cũng có hạn chế số lượng. Đông đạo chính là không chết không thôi?”

...

Trong một thế giới lớn vô biên, năm cái đại lục lơ lửng trên đại dương mênh mông.

Cái đại lục lớn nhất thì được gọi là Trung Thổ.

Ở trung ương Trung Thổ đại địa, một tòa cung điện vô cùng to lớn, vô cùng tráng lệ, người cư trú bên trong là một vị chúng thần chi vương, vạn tiên chi quân, nhân tộc chi tổ.

Hắn là chúa tể tất cả sinh linh hình người trong thiên địa này, sinh ra từ khi mới khai thiên tích địa, là “người” đầu tiên xuất hiện trong thiên địa, cũng thành Nhân Tổ.

Không người nào dám bất kính với vị Thần Vương, Tiên Quân, Nhân Tổ này.

Ngoại trừ số ít người có thân phận cực kỳ tôn quý, còn lại đều không có tự cách tiếp xúc tòa cung điện đó, càng không có tư cách nhìn thấy vị tôn tại vĩ đại ở bên trong đó.

Bởi vậy, bên trong tòa cung điện đó, đa số thời gian đều chỉ có một người, không có ai biết hắn làm cái gì ở trong cung điện, cũng không người nào dám nhìn lên.

Ầm ầm!

Một ngày này, trên không toà cung điện cao quý nhất phương thế giới này có mây đen hội tụ, bầu trời tối om, nhìn giống như là trời sắp sụp xuống.

Khiến cho người ta cảm thấy cực kỳ áp lực.

Vô số người đều chú ý tới thay đổi của cung điện bên này, nhưng không có ai dám nhìn trộm.

Ngay lúc tất cả mọi người tâm sinh sợ hãi thì trong cung điện bỗng truyền ra một giọng nói, tràn ngập lửa giận với phần hận, giống như nghiền răng nghiền lợi nói ra.

“Ngăn trở đại đạo của ta, không chết không thôi!”

Chương 1005: Một cái “sân khấu” đủ lớn, “giả ta” mới (1)

Sau khi hình chiếu của Nhân Hoàng hậu nhân đó biến mất, Thôi Hằng kết thúc suu hồn.

Sau đó hấn buông thần hồn của Nhân Vương và Tiên Chủ ra, để cho hai người khôi phục trạng thái bình thường.

Nhưng mà lúc này hai người không còn tranh luận khí thế như lúc trước, tất cả đều cúi đầu, sắc mặt cực kỳ trắng bệch, thân thể run nhè nhẹ, hiển nhiên trong lòng đang cực kỳ sợ hãi và bất an.

Trải nghiệm suu hồn khiến cho tâm thần bọn họ gần như vỡ vụn.

Nhất là Nhân Vương.

Lúc trước thần thức của Nhân Hoàng hậu nhân và Thôi Hằng giao chiến với nhau trong thần hồn chi hải của hấn.

Hấn trải qua toàn bộ quá trình.

Cảm nhận được Thôi Hằng mạnh mẽ và vô địch lần nữa.

Thôi Hằng không để ý đến hai người mà đi thẳng tới bên cạnh Hồng Phú Quý, mỉm cười nói: “Giả làm Nhân Hoàng, người nói cho Nhân Vương cái gọi là đại kiếp Ngọc Đỉnh chính là Nhân Hoàng hậu nhân mà Tiên Chủ nhìn thấy trước khi Tiên Vực vỡ vụn.”

“Người này tu vi cảnh giới cũng đã vượt qua Chân Giới Thập Nhị Cảnh, bước vào Đạo Giới, vô cùng có khả năng thứ hấn theo đuôi chính là Nhân Hoàng công quả.”

“Nhân Hoàng công quả hấn là có tính duy nhất, và chỉ có một cái tồn tại, có thể là hấn muốn dựa vào chuyện này diệt trừ người sẽ cạnh tranh với hấn, bảo đảm công quả của mình.”

“Đúng là Nhân Hoàng hậu nhân đó.” Hồng Phú Quý nghe vậy thì hơi kinh ngạc, khẽ chau mày, lập tức nở nụ cười: “Hấn cho rằng người nắm giữ Ngọc Đỉnh nhỏ sẽ tạo thành uy hiếp cho hấn khi truy tìm Nhân Hoàng công quả?”

“Nếu đúng là như vậy thì hấn quá lo lắng rồi, mặc dù đúng là ta đang tìm kiếm lực lượng của Nhân Hoàng nhưng cũng không truy cầu Nhân Hoàng công quả.”

Đối với Hồng Phú Quý, truy tìm lực lượng của Nhân Hoàng chỉ là đường tắt hấn dùng để thực tiễn đại đạo trong lòng mình.

Mà không phải theo đuôi cuối cùng.

Mặc dù trong quá trình này hắn cũng suýt đi lệch, nhưng sau khi được Thôi Hằng chỉ điểm thì đã trở về chính đồ, cũng rõ ràng hơn mình phải đi con đường như thế nào.

“Cho dù là như vậy thì hắn vẫn cảm thấy người đại biểu cho uy hiếp to lớn.” Thôi Hằng mỉm cười nói: “Trước khi hắn đào tẩu, còn từng nghiêm túc nói muốn cho ta trả giá đắt, như muốn chân thân giáng lâm.”

“Muốn cho ngài trả giá đắt?” Hồng Phú Quý nghe vậy thì đầu tiên là sững sờ, sau đó nhìn không được cười lên: “Ha ha ha, lão sư, nếu như hắn làm như vậy thật, ta ngược lại sẽ hoài nghi Nhân Hoàng chi lực có mạnh như vậy hay không.”

“Đúng là như thế.” Thôi Hằng cũng nở một nụ cười: “Ngay cả tình huống cụ thể bên này là như thế nào, có cường giả gì cũng không biết mà trực tiếp chân thân qua tới, đúng là đầu óc có chút vấn đề.”

“Ừm, đệ tử cũng cảm thấy như vậy.” Hồng Phú Quý gật đầu nói: “Lão sư, ta cảm thấy Nhân Hoàng hậu nhân đó hẳn là sẽ đến.”

“Chỉ là phải chờ đến khi hắn hiểu rõ tình huống bên này và thực lực của ngài thì mới tới. Những chuyện này đều không phải là chuyện đơn giản gì, hẳn là phải chờ một thời gian không ngắn.”

“Người muốn hắn tới hay là không muốn hắn tới?” Thôi Hằng cười hỏi Hồng Phú Quý.

“Tốt nhất là đừng đến.” Hồng Phú Quý khẽ lắc đầu, mỉm cười nói: “Lão sư, ngài biết, ta không phải người hiếu chiến, cũng không muốn chiến đấu vô nghĩa.”

“Hơn nữa bây giờ ta ngay cả thực lực Chân Giới Đệ Thập Cảnh cũng không có vững chắc, cũng không phải là đối thủ của hắn. Nhưng mà nếu như tên đó tới thật, ta muốn nói chuyện với hắn một chút.”

“Hỏi xem vị Nhân Hoàng hậu nhân này hiểu như thế nào về Nhân Hoàng chi đạo, đối đãi với nó như thế nào. Đối với ta thì chuyện này còn quan trọng hơn nhận được Nhân Hoàng chi lực.”

“Ừm, đây là một cái phương hướng rất không tệ, đến lúc đó ta sẽ giúp người bắt hắn.” Thôi Hằng khẽ vuốt cằm nói.

“Đa tạ lão sư.” Hồng Phú Quý cung kính hành lễ.

“Tiếp theo người có tính toán gì không?” Thôi Hằng hỏi: “Giống như người suy đoán, trong thời gian ngắn, Nhân

Hoàng hậu nhân đó sẽ không đến, nhưng vẫn phải làm một số chuyện.”

“Trước tiên phải luyện hóa lực lượng lấy được từ Nhân Vương, củng cố tị vi cảnh giới Chân Giới Đệ Thập Cảnh, sau đó ta tiến hành thống nhất và điều chỉnh chế độ ở phương thế giới Tiên Thổ này.”

“Rốt cục có cơ hội có thể thực tiễn đại đạo trong lòng đúng không.” Thôi Hằng cười nói.

“Đúng thế.” Hồng Phú Quý trịnh trọng gật đầu, hơi xúc động nói: “Trên đường đi tới, ta thất bại quá nhiều lần, lần này có lão sư giúp đỡ, mới chính thức có cơ hội thí nghiệm.”

“Dự định thí nghiệm như thế nào?” Thôi Hằng hỏi.

“Thông nhất trước.” Hiển nhiên là Hồng Phú Quý đã có dự định, không chút nghĩ ngợi đáp: “Bây giờ phương thế giới Tiên Thổ này, chư quốc san sát, chinh phạt lẫn nhau không dứt, cho dù là dân chúng bình thường hay là cường giả võ đạo đều khổ không thể tả.”

“Ta từng du lịch chư quốc, xâm nhập đến cuộc sống bình thường, gặp được rất nhiều chuyện, thế giới này không thể tiếp tục hỗn chiến như vậy, nếu không người bình thường tầng dưới chót nhất sẽ sống không nổi nữa.”

Chương 1006: Một cái “sân khấu” đủ lớn, “giả ta” mới (2)

Thế giới Tiên Thổ, người bình thường cũng có tu vi trong người, so với người bình thường trong vũ trụ sao trời thì mạnh hơn rất nhiều, chỉ cần sống đến một vạn tuổi thì sẽ có được thực lực cấp Vô Cực Kim Tiên, coi như trưởng thành.

Nhưng mà bởi vì những người này đều sinh ra trong Tiên Thổ, bị Tiên Vực pháp tắc không trọn vẹn ảnh hưởng, cấu tạo thân thể của bọn họ và người trong vũ trụ sao trời có khác biệt nhất định.

Trước khi tu luyện tới Tiên Giới Đệ Bát Cảnh, nhất định phải thông qua ăn để duy trì sức sống trong cơ thể mình.

Nếu như không ăn gì thời gian dài thì sẽ vì đói khát mà khiến cho lực lượng trong cơ thể biến mất, thần hồn tán loạn, sức sống trôi đi, cho đến tử vong.

Bởi vậy, người bình thường bên trong phương Tiên Thổ này, nói theo nghĩa rộng thì còn chưa có đạt tới Tiên Giới Đệ Bát Cảnh.

Những người bình thường này tu vi cảnh giới thấp, chỉ có thể nước chảy bèo trôi.

Xã hội yên ổn, cuộc sống của bọn họ sẽ yên ổn, xã hội rung chuyển, cuộc sống của bọn họ cũng sẽ rung chuyển.

Nếu như là sống ở biên quan, đó là vẫn luôn sống trong rung chuyển.

Nếu như đại chiến kéo dài, những người bình thường này sẽ mất đi nguồn lương thực, hậu quả có thể nghĩ.

Nhưng mà tình huống như thế này, bọn họ không thể thay đổi.

Khó khăn của người bình thường đến từ bá chủ chư quốc muốn đoạt lấy thổ địa, từ đó thông qua thổ địa đến liên thông càng nhiều Tiên Thổ, luyện hóa Đông Vị Thân để bù đắp Tiên Vực pháp tắc mà bọn họ tu luyện.

Chỉ cần nhu cầu này vẫn còn thì liệt quốc phân tranh sẽ không bao giờ đình chỉ.

Mà người bình thường muốn thông qua tu luyện để thoát khỏi thân phận của mình thì gần như là chuyện không thể nào.

Từ khi Nhận tộc đuổi Tiên Tộc ra khỏi đại địa, Nhân Vương phân đất phong hầu các nước chư hầu, những cường

giả Nhân tộc đó bắt đầu nghiêm ngặt không chê phương pháp tu luyện cấp cao.

Đồng thời mỗi cái quốc gia đều chế định hình phạt cực kỳ khắc nghiệt, dùng để cầm người bình thường học tập phương pháp tu luyện cấp cao.

Chỉ có hậu nhân và người được những cường giả này công nhận mới có thể nhận được phương pháp tu luyện cấp cao, nếu không thì sẽ trái với luật pháp, bị trừng phạt cực kỳ tàn khốc, thậm chí sẽ bị xử tử.

Theo thời gian trôi qua, hậu đại của cường giả càng ngày càng nhiều.

Những người có thể tu luyện, có thể có được lực lượng mạnh mẽ này đã thâm thấu đến các ngành các nghề.

Ngay cả quân tốt bình thường nhất trong quân cũng là “quý tộc” có thể tu luyện.

Người bình thường chỉ có thể cam chịu làm tầng lớp đê tiện nhất.

Cuộc sống cực kỳ khó khăn.

Tình huống như vậy đã kéo dài quá lâu quá lâu.

Hồng Phú Quý muốn thay đổi.

“Ừm, thông nhất trước.” Thôi Hằng khẽ gật đầu, trầm giọng nói: “Thông nhất xong mới có thể trừ tính toàn cục, cải tạo toàn bộ cái thế giới Tiên Thô dị dạng này.”

“Đúng vậy, lão sư, đệ tử cũng có ý này.” Hồng Phú Quý gật đầu nói: “Thông nhất chư quốc trước, sau đó mới có thể thực tiễn đại đạo trong lòng ta.”

“Người định làm như thế nào?” Thôi Hằng hỏi: “Những quốc gia này đối địch với nhau quá lâu, cho dù là cường giả võ đạo hay là người bình thường đều có huyết hận thâm cừu với đối phương, tình huống như vậy cũng không dễ thống nhất.”

“Đoàn kết số đông, đả kích số ít.” Hồng Phú Quý chém đinh chặt sắt nói.

“Ở cái thế giới này, lực lượng số đông không chắc sẽ mạnh hơn số ít.” Thôi Hằng khẽ cười nói.

“Đệ tử hiểu, nhưng ta đứng ở số đông thì chắc chắn sẽ mạnh hơn số ít.” Hồng Phú Quý trịnh trọng nói: “Lão sư, đệ tử nghĩ là vĩ lực quy về một người, chuẩn mực thế giới cũng sẽ dựa theo ý của một người này mà thay đổi.”

“Nếu muốn cải tạo thế giới này, vậy sẽ phải nắm giữ lực lượng mạnh mẽ trước, sau đó lại dùng lực lượng này đoàn kết

đại đa số, đả kích thiểu số.”

“Mạch suy nghĩ này không có sai, nhưng ta còn có một chuyện muốn hỏi người.” Biểu cảm của Thôi Hằng trở nên nghiêm túc, trầm giọng nói: “Nếu vĩ lực đã quy về người, chỉ một mình người thì đã có thể đả kích thiểu số, tại sao còn muốn đoàn kết đa số?”

“Bởi vì đại đa số này đều là khởi nguyên đệ đệ tử thu hoạch vĩ lực và sơ tâm, là đại nguyên trong lòng đệ tử, cũng là đại đạo mà đệ tử muốn thực tiên.” Hồng Phú Quý nở một nụ cười ôn hòa, lập tức cung kính cúi đầu với Thôi Hằng: “Đa tạ lão sư chỉ điểm.”

“Như thế rất tốt.” Thôi Hằng cười nói.

Mấy câu hỏi của hắn thật ra thì đều là đang giúp Hồng Phú Quý sắp xếp nội tâm, để Hồng Phú Quý rõ ràng hơn con đường mình muốn đi là như thế nào.

Sau đó, Thôi Hằng lại nói với Hồng Phú Quý: “Tiên Chủ và Nhân Vương giao cho người xử lý, giết hay phế, hoặc giữ ở bên người làm phụ tá đều không có vấn đề, chính người quyết định.”

“Tiếp theo ta sẽ bế quan một thời gian, không gặp ai cả, trước khi ta xuất quan, trừ phi là gặp được chuyện đặc biệt quan trọng, nếu không chớ có tới quấy rầy ta.”

“Vâng, lão sư!” Hồng Phú Quý cung kính hành lễ nói.

Chương 1007: Một cái “sân khấu” đủ lớn, “giả ta” mới (3)

Trong Động Thiên Đạo Cung, Thôi Hằng ngồi xếp bằng.

Bên cạnh hắn là bảy cái thân ảnh chân thực không hư, đây đều là “giả ta” của hắn.

Bảy cái giả ta đều đã luyện giả thành thật.

Mỗi một thân ảnh đều là sinh mệnh chân chính, nhưng cũng là kéo dài sự tồn tại của Thôi Hằng, chỉ cần chỗ nào có bọn họ, Thôi Hằng có thể giáng lâm qua bất cứ lúc nào.

Đợi đến “giả ta” bị luyện giả thành chân đủ nhiều, hắn có thể ở khắp mọi nơi.

Cũng không phải là nhanh chóng di chuyển đến những địa điểm khác nhau.

Mà là đồng thời tồn tại ở nhiều địa điểm khác nhau.

Đây mới là “ở khắp mọi nơi”!

“Thân phận Thôi Thanh này đã biến thành tồn tại chân thực, sau đó phải thiết kế ‘giả ta’ mới.” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng: “Vẫn cần phải nắm chắc điểm khác biệt giữa giả ta và chân thực mới được.”

“Thôi Thanh là lỗ mãng tùy ý, trái ngược với căn thân của ta, nhưng ở phương diện trưng dương thì không có biểu hiện ra quá nhiều, cho dù có biểu hiện ra trưng dương nhưng cũng bị thực lực quá mạnh mẽ che giấu.”

“Như vậy cái giả ta mới này có thể là tùy ý trưng dương, thực lực lại không mạnh mẽ, chỉ là làm việc kín đáo, mọi thứ đều sẽ chuẩn bị sẵn sàng.”

“Thân phận của cái giả ta này, có thể tham dự vào tiến trình chuẩn bị thống nhất các nước của Phú Quý Nhị, đây là chuyện lớn đủ để ảnh hưởng toàn bộ thế giới Tiên Thổ.”

“Nếu như có thể luyện một cái giả ta thành chân thực trong chuyện này, nhận thức phản hồi lại cho ta sẽ không kém, tu vi cảnh giới cũng sẽ đề cao trên diện rộng.”

Một cái thân phận hư giả, muốn trở thành chân thực thì phải được người khác nhận thức phản hồi, mà bởi vì thân phận giả ta khác nhau, nhận thức phản hồi cũng mạnh yếu khác nhau.

Làm một người bình thường sống hết một đời, dù luyện giả ta này thành chân thực, nhận thức phản hồi cũng sẽ không

quá nhiều, tu vi cảnh giới cũng sẽ không đề cao bao nhiêu.

Nhưng nếu như giống thân phận giả ta trước đó là “Thôi Thanh”, dùng tư thái vô địch thay đổi tình huống toàn bộ thế giới Tiên Thổ, sau khi luyện thành chân thực thì nhận thức phản hồi và tu vi cảnh giới tăng lên rất lớn.

Bởi vậy, đối với Thôi Hằng bây giờ, phương thức tốt nhất vẫn là lựa chọn một cái “sân khấu” đủ lớn, sau đó dùng thân phận của giả ta tham dự vào, cũng lấy được thành tựu đủ để kinh thế.

Kể từ đó, cái thân phận giả ta này sẽ bị mọi người ghi nhớ, cho đến khi luyện giả thành chân.

“Tiếp theo, sân khấu lớn nhất chính là Phú Quý Nhi thống nhất chư quốc.” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng: “Quá trình này, có thể dùng thân phận gì tham dự vào?”

“Muốn để một cái thân phận giả ta được thế nhân ghi khắc, cuối cùng luyện giả thành chân, nhất định phải đưa đến tác dụng cực lớn ở trong quá trình này, như vậy thì cần giải quyết được khốn cảnh và mâu thuẫn đủ lớn.”

“Phú Quý Nhi thống nhất chư quốc, khốn cảnh và mâu thuẫn lớn nhất phải đối mặt là cái gì?”

Hắn hơi suy nghĩ, trong lòng lập tức có câu trả lời.

“Khi chính mắt thấy ‘Thôi Thanh’ đại chiến mấy lần, thêm quan hệ của ‘Thôi Thanh’ và Phú Quý, quân chủ các nước đều không có lòng dạ gì khác, muốn thông hợp bọn họ, từ bỏ vị trí quốc quân cũng không phải là chuyện khó khăn gì.”

“Coi như những quốc quân này có dị nghị gì thì cũng có thể trực tiếp giết, không tồn tại khốn cảnh, vấn đề chân chính vẫn ở chỗ nên làm như thế nào để đoàn kết đa số?”

“Các nước chinh phạt nhau quá lâu, quốc gia khác nhau, thù hận đã in dấu ở trong xương tủy, cho dù người bình thường cũng sẽ như vậy.”

“Chư quốc thống nhất thì có ý nghĩa bọn họ sẽ trở thành dân một nước với người của quốc gia khác, muốn đoàn kết với người có thù hận xương tủy với mình, chỉ nghĩ thôi cũng khiến cho người ta khó mà chấp nhận được rồi.”

“Hơn nữa khiến cho người có huyết hải thâm thù tụ tập lại thì cũng khó mà tin tưởng lẫn nhau, cũng sẽ không cho rằng sau này mình sẽ có cuộc sống ổn định, lỡ như bị người khác đánh lén thì sao?”

“Bởi vậy, khốn cảnh lớn nhất của việc thống nhất chính là làm như thế nào để những người bình thường này tin tưởng lẫn nhau, để bọn họ tán thành lẫn nhau, cũng để bọn họ tán đồng

thống nhất chư quốc là một chuyện khiên cho tất cả mọi người đều có lợi.”

“Nhưng mà phải dùng một cái thân phận giả ta gì làm những chuyện này, thân phận gì thích hợp nhất?”

Chương 1008: Võ Đạo Học Cung, giáo hóa chi công (1)

Thời gian trăm năm nhanh chóng trôi qua.

Trong một trăm năm này, Hồng Phú Quý cũng không có bắt đầu đại nghiệp thống nhất. Mà tiêu hóa lực lượng Nhân Vương tích súc trong cơ thể, vững chắc cảnh giới tu vi của mình.

Loại thế giới vĩ lực quy về một người như thế này, muốn thay đổi cải tạo thế giới quy tắc, muốn cải thiên hoán địa thành lập quy tắc mới, nhất định phải có lực lượng đủ mạnh mẽ.

Nhưng mà mặc dù Hồng Phú Quý không có bắt đầu đại nghiệp thống nhất nhưng cũng ngăn cản bá chủ bảy nước phân tranh công phạt lẫn nhau.

Đồng thời mỗi qua mười năm thì đều gọi bọn họ đến Trung Đô Vương Thành báo cáo công tác, báo cáo thành quả quản lý quốc gia trong mười năm này.

Kể từ đó, mặc dù thiên hạ chưa nhất thống nhưng cuộc sống của Nhân tộc tầng dưới chót lại càng ngày càng tốt.

Toàn bộ thế giới Tiên Thổ đều đi vào thời kỳ hòa bình trước nay chưa từng có.

Lúc này, trong Nhân Vương Cung, Hồng Phú Quý đang lật xem báo cáo mà các quốc gia đưa lên.

Phát hiện báo cáo các nơi đều là một mảnh phồn vinh, cuộc sống của người bình thường càng ngày càng tốt.

“Đều là vui vẻ phồn vinh.” Hồng Phú Quý cười khép tấu chương lại, sau đó quay qua nhìn Vương Nhân đứng hầu ở bên cạnh: “Người cảm thấy tình huống thiên hạ hôm nay như thế nào?”

Vương Nhân này chính là Nhân Vương trước đây.

Bây giờ đã bị Hồng Phú Quý giữ lại bên người làm Thượng Thư Lệnh hỗ trợ xử lý chính sự.

Tiên Chủ cũng dùng tên giả là Chụ Hiền, nhưng không nhậm chức ở trong vương thành, chủ yếu là phụ trách xử lý phương diện Tiên Tộc.

Hồng Phú Quý muốn thống nhất phương thế giới Tiên Thổ này, không chỉ là thống nhất đại địa.

Cũng bao gồm hải dương bát ngát.

Lúc này, Vương Nhân đứng ở bên cạnh Hồng Phú Quý, vừa rồi Hồng Phú Quý đã nói cho hắn biết tình huống thiên hạ bảy nước bây giờ với hai nước Trần, Cảnh.

Bách tính cứu quốc đều an cư lạc nghiệp, khiến cho hắn có chút lo lắng.

“Bệ hạ, trăm năm nay, các quốc gia ngừng việc binh đao, cuộc sống của người bình thường cũng trở nên an ổn...” Vương Nhân thấp giọng nói: “Sợ là bất lợi cho kế hoạch nhất thống của ngài.”

Làm Thượng Thư Lệnh bên người Hồng Phú Quý, đương nhiên hắn biết kế hoạch nhất thống của Hồng Phú Quý.

Hơn nữa, mấy trăm năm nay, hắn cũng đã bị Hồng Phú Quý chinh phục, thật lòng trợ giúp Hồng Phú Quý.

Đương nhiên, cũng có khiếm sợ uy năng của “Thôi Thanh”.

Bởi vậy, khi nhận ra tình huống cứu quốc bây giờ có thể sẽ gây khó khăn cho kế hoạch của Hồng Phú Quý, hắn lập tức lo lắng.

“Ồ? Ý của ngài là vì nhất thống, hắn là bây giờ ta nên kích thích các quốc gia mâu thuẫn, để cuộc sống của người bình thường trở nên càng khó khăn hơn phải không?”

Hồng Phú Quý hơi nheo mắt lại, khẽ lắc đầu nói: “Sở dĩ ta muốn nhất thống chính là muốn cho người bình thường tăng dưới chút sông càng tốt hơn, làm gì có chuyện vì nhất thống mà đẩy bọn họ vào bể khô?”

“Thần có tội!” Vương Nhân vội vàng hành lễ xin lỗi.

“Không cần.” Hồng Phú Quý tiện tay ngăn cản Vương Nhân, lạnh nhạt nói: “Ta biết ý ngài, cũng biết ngài đang lo lắng kế hoạch nhất thống của ta bị ảnh hưởng.”

“Hơn nữa một trăm năm nay, ta cũng rất ít nói chuyện với ngài, ngài không hiểu được chủ trương của ta cũng bình thường, cho nên ta không trách ngài. Nhưng nếu có lần sau nữa thì ta sẽ bẩm báo tình huống của ngài cho lão sư.”

“Đa tạ bệ hạ!” Vương Nhân lập tức cảm kích không thôi.

Hắn biết rõ sở dĩ hắn có thể sống đến bây giờ là bởi vì mình còn có tác dụng với “Thôi Thanh”, “Hồng Vũ”.

Nếu như mình vô dụng, chắc chắn hắn sẽ chết.

Hiển nhiên, người không thể hiểu được ý đồ của người thượng vị chính là kẻ vô dụng.

“Lần này ta sẽ nói rõ cho ngài, ngài cũng ghi tạc trong lòng.”

Hồng Phú Quý đứng lên, đi tới trước cửa Nhân Vương Cung, đứng chấp tay, ánh mắt dường như đang nhìn đại địa vô tận phía trước: “Bây giờ bách tính cửu quốc đều sống rất yên ổn, mạnh hơn trước kia nhiều, điểm ấy không sai.”

“Nhưng cuộc sống yên ổn cũng không có nghĩa là trong lòng sẽ không có oán giận, không có oán trách, sẽ không tao ngộ cực khô, sẽ không cảm thấy bất mãn với tình trạng bây giờ.”

“Trên thực tế, có hai quần thể mâu thuẫn luôn tồn tại, bọn họ là hai cái tầng cấp hoàn toàn khác biệt, có phân chia cao thấp rõ ràng, hơn nữa con đường thăng cấp từ tầng cấp này tới tầng cấp kia đã bị bịt kín.”

“Ý của ngài là...” Lúc này, Vương Nhân mới hiểu rõ ý Hồng Phú Quý, giật mình nói: “Mặc dù bên ngoài cuộc sống của người bình thường đều an định nhưng đối với bọn họ mà nói, áp bách đến từ tầng lớp cấp cao vẫn tồn tại như cũ.”

“Áp bách này là vĩnh hằng, hoàn toàn không thể có bất kỳ chuyên cơ nào, bởi vì là người bình thường thì không thể lấy được phương pháp tu luyện cấp cao, hoàn toàn không có đủ khả năng lật đổ chèn ép này.”

Người trong thế giới Tiên Thô, chỉ cần trưởng thành thì là Vô Cực Kim Tiên, cũng có công pháp cơ sở võ học, cao nhất có thể tu luyện tới Tiên Giới Đệ Bát Cảnh.

Nhưng võ học tầng cao hơn thì bị quý tộc các quốc gia khống chế nghiêm ngặt, người bình thường hoàn toàn không thể tiếp xúc được.

Chương 1009: Võ Đạo Học Cung, giáo hóa chi công (2)

“Không sai,” Hồng Phú Quý khẽ gật đầu, trịnh trọng nói: “Sau khi vấn đề cơ bản là sinh tồn được bảo vệ, con người sẽ truy tìm mục tiêu cao hơn, sinh lòng chán ghét sự áp bách này là chuyện thuận lý thành chương.”

“Đây là dân tâm, mấy năm trước ta sống trong dân gian, từng nghe nói một câu, là ‘người được dân tâm có được thiên hạ’, bây giờ ở đây, vẫn là đạo lý này.

“Mâu thuẫn giữa tầng lớp quý tộc và người bình thường với sự chèn ép kéo dài từ năm tháng xa xưa đến bây giờ, chính là thời cơ cho ta thống nhất cửu quốc, cũng là nguyên nhân ta có thể thống nhất cửu quốc.”

“Bình thường thì bách tính cửu quốc có văn hóa khác nhau, phong tục khác biệt, thói quen khác biệt, thậm chí còn thù hận lẫn nhau, muốn thống nhất bọn họ lại với nhau thì khó như lên trời.”

“Nhưng nếu đổi một góc độ khác thì tất cả người bình thường của cửu quốc đều gặp chèn ép như nhau, mâu thuẫn như nhau, như vậy thì có thể cùng chung mối thù, chung sức hợp tác.”

“Từ hướng này cắt vào thì có thể đoàn kết đa số người của cửu quốc ở mức độ lớn nhất, bện thành một sợi dây thừng, coi đây là cơ sở thì có thể để bọn họ trở thành một chỉnh thể, từng bước thống nhất thành một quốc gia.”

“Bệ hạ mưu tính sâu xa.” Vương Nhận cảm thán: “Thời đại trước đây, liệt quốc phân tranh, chưa hề ngừng, người bình thường hoàn toàn không để ý tới loại mâu thuẫn này, nhưng bây giờ cuộc sống an bình, tình huống sẽ không giống.”

“Nhưng mà thần còn có một nghi vấn, những người bình thường này đối mặt với khốn cảnh chính là bọn họ không có võ học để tu luyện đến tầng cao, chúng ta phải rộng truyền võ đạo, lấy cái này để hấp dẫn bách tính chư quốc, để đoàn kết bọn họ sao?”

“Trước đây ta cũng nghĩ như vậy.” Hồng Phú Quý cười, sau đó lắc đầu nói: “Nhưng sau khi thỉnh giáo lão sư thì hẳn hỏi ta một vấn đề.”

“Nếu như lấy danh nghĩa của chúng ta phân phát các loại võ học tầng lớp cấp cao miễn phí, tuy là có thể cho người bình thường có hy vọng đánh vỡ chèn ép của thượng tầng, nhưng hy vọng này có liên quan gì đến chúng ta?”

Vương Nhân đầu tiên là sững sờ, lập tức gật đầu cảm thán: “Đúng là như vậy, không ràng buộc phân phát võ học tầng lớp cấp cao sẽ khiến người ta cảm thấy có được rất dễ dàng, sẽ không trân quý.”

“Hơn nữa, phân phát quá nhiều cũng sẽ khiến cho người ta coi nhẹ nơi phát ra những võ công này. Nếu như đều có tâm lý này thì không thể nào đoàn kết bọn họ lại, càng đừng nói đến chuyện thống nhất lại với nhau, thành lập một cái quốc gia mới.”

“Tuy nói đây là suy đoán người khác theo hướng u ám nhưng cũng đúng là đạo lý này.” Hồng Phú Quý gật đầu nói: “Cho nên công pháp vẫn phải truyền thụ, chỉ là phải để ý thủ pháp, cũng cần có người đi làm.”

“Chắc hẳn bệ hạ đã có nhân tuyển.” Vương Nhân Cung kính nói.

“Lão sư đề cử cho ta một người.” Hồng Phú Quý khẽ gật đầu, mỉm cười nói: “Vương Thượng thư, người đi bắc bộ vương thành, Thanh Hà Lâu một chuyến, có một vị cao nhân tên là Thôi Phong đang ở chỗ đó chờ người.”

“Hắn là một vị tộc đệ của lão sư ta, tu vi cảnh giới cao thâm, thực lực cao cường. Trách nhiệm truyền thụ công pháp, đoàn kết dân chúng chư quốc sẽ giao phó cho vị cao nhân này.”

“Nếu không phải lão sư nói vị tộc đệ này của hắn không muốn gặp mặt ta, ta nhất định sẽ đích thân qua nghênh đón. Người phải chiêu đãi cho tốt, làm việc cho tốt.”

“Rõ!” Vương Nhân lập tức hành lễ, lập tức cáo từ rời đi.

...

Trên đường đến Thanh Hà Lâu, trong lòng Vương Nhân chân kinh không thôi.

Tộc đệ của Thôi Thanh!

Thôi Thanh đó còn có tộc đệ!

Một vị cường giả như thế này lại tới từ một gia tộc nào đó hay sao?

Một gia tộc như thế nào mới có thể sinh ra một người mạnh như thế.

Tộc đệ của hắn, chẳng lẽ cũng có được thực lực giống như hắn?

Không!

Khộng cần giông, dù chỉ tiếp cận thì cũng khiến người ta cảm thấy rất kinh khủng.

Sau một lát, Vương Nhân đã đi tới bên ngoài Thanh Hà Lâu.

Nơi này là một tửu lâu phân hoa nhất đô thành, thức ăn rượu ngon đều là thượng giai, bình thường Vương Nhân cũng thường xuyên tới nhâm nháp.

Nhưng lúc này, hấn đứng ở cửa ra vào, chậm chạp không dám đi vào.

“Thôi gia, trên đời này thật sự có gia tộc mạnh mẽ như vậy sao?” Trong lòng Vương Nhân vẫn cảm thấy khiếp sợ không gì sánh nổi, cũng có chút bận tâm khi mình gặp Thôi Phong, sẽ nói sai, cho nên có chút thấp thỏm.

“Người chính là Nhân Vương cũ của thế giới này?” Ngay lúc này, một giọng nói trong trẻo bỗng nhiên vang lên trong đầu Vương Nhân: “Lên đây đi, thịt rượu đã chuẩn bị xong.”

“Vâng, vâng!” Vương Nhân vội vàng gật đầu.

Một khắc mới này, rõ ràng hấn cảm nhận được cảnh giới tu vi của Thôi Phong cực kỳ cao thâm, tâm tình không những không có khẩn trương thêm mà lại buông lỏng không ít.

Mặc dù tu vi cảnh giới của Thôi Phong vẫn có thể nói là cao thâm nhưng là Chân Giới Đệ Thập Nhất Cảnh, tu vi chỉ cao hơn hấn một cảnh giới mà thôi, không mạnh tới mức không còn gì để nói.

Sau đó, Vương Nhân đi tới phòng cao nhất trong Thanh Hà Lâu, gặp được người mới truyền âm cho hấn.

Là một nam tử trẻ tuổi.

Hấn phong thần tuấn lãng, khí chất siêu nhiên.

Chỉ là ngồi ở chỗ đó thì khiến cho Vương Nhân có cảm giác như mình gặp được một vị tuyệt đại thiên kiêu.

Cảm giác khẩn trương mới biến mất lại xuất hiện.

Người này quá mức bất phàm.

Đây chính là tộc đệ của Thôi Thanh?

Chương 1010: Võ Đạo Học Cung, giáo hóa chi công (3)

Thôi gia này là gia tộc mạnh mẽ cỡ nào, đồng thời tồn tại hai nhân vật lợi hại như thế.

“Tại hạ Vương Nhân, nhậm chức Thượng Thư Lệnh trong Nhân Vương Cung, phụng vương mệnh tới đây bái kiến Thôi Phong tiên sinh.” Vương Nhân rất cung kính hành lễ, sợ thất lễ vị tuyệt đại thiên kiêu này.

“Ừm, ta cũng biết.” Thôi Hằng khẽ gật đầu, mỉm cười nói; “Vương Thượng thư, mời ngồi.”

Thân phận của hắn bây giờ là “giả ta” mà hắn thiết lập ra.

Thôi Phong.

Đến từ gia tộc thần bí mà mạnh mẽ, “Thôi gia”, là tộc đệ của Thôi Thanh, cao ngạo tự tin, chính là tuyệt thế thiên kiêu.

Có tu vi Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh, thông hiểu các loại võ học trực chỉ Chân Giới đỉnh phong, định truyền thụ võ đạo mình thông hiểu trong vương đô, để xác minh tu hành của mình.

Đây là thân phận “giả ta” mà hắn định tạo nên trong quá trình thống nhất cửu quốc.

Hành giáo hóa chi công, ngưng tụ lòng người, để thế nhân ghi khắc.

...

Qua ba lần rượu.

Vương Nhân nói tính toán của mình cho Thôi Hằng.

Tức là toàn phương vị ủng hộ hắn truyền thụ võ học, mọi yêu cầu đều có thể thỏa mãn.

Ý của Thôi Hằng cũng rất đơn giản, chỉ yêu cầu hai việc.

Thứ nhất là phân ra một khu vực cho hắn xây dựng Võ Đạo Học Cung, dạy võ học.

Thứ hai thì là Vương Nhân toàn lực tuyên truyền ra ngoài, muốn cho Võ Đạo Học Cung được toàn bộ thế giới Tiên Thổ biết đến trong thời gian ngắn nhất.

Yêu cầu như vậy vốn là bình thường, đương nhiên Vương Nhân không từ chối, không có bất kỳ dị nghị gì.

Đồng thời trong lòng của hắn cũng thở dài một hơi.

Có vị cao nhân này tương trợ, chắc chắn Vũ Đạo Học Cung này có thể nhanh chóng xây dựng xong.

Bách tính cứu quốc cũng đều vì thế mà đoàn kết trung đô, hình thành thế đối lập với “quý tộc” cũ.

Đại nghiệp thống nhất của bệ hạ ở trong tâm tay!

“Thôi tiên sinh tới đây truyền đạo, đúng là giải quyết vấn đề khẩn cấp của chúng ta.” Vương Nhân mặt mũi tràn đầy cảm kích nói.

“Đây là tu hành của ta, giúp các ngươi cũng chỉ là thuận tay.” Thôi Hằng cười cười, sau đó lại nói: “Nếu không phải tộc huynh ta mời thì cũng chưa chắc ta sẽ đến chỗ các ngươi, nếu muốn cảm ơn thì cảm ơn hẳn đi.”

“Đúng rồi, sau này chớ có gọi ta là Thôi tiên sinh, với tu vị cảnh giới của ta và thành tựu bây giờ thì còn không đảm đương nổi ba chữ Thôi tiên sinh, gọi ta là Phong tiên sinh đi.”

“Vâng, Phong tiên sinh.” Vương Nhân vội vàng đổi giọng, trong lòng lại cảm thấy sợ hãi thán phục lần nữa.

Thôi gia này cũng quá mạnh, ngay cả cường giả Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh cũng không dám để người khác dùng họ để làm kính ngữ gọi mình, chỉ dám dùng tên.

Kinh khủng như vậy sao!

...

Sau khi Vương Nhân và “Thôi Phong” trao đổi.

Chuyện Vũ Đạo Học Cung cũng được quyết định.

Cùng ngày thì có một tòa cung điện to lớn tráng lệ đột ngột mọc lên từ dưới đất ở phía nam vương thành, khiến cho đều bách tính trong đó đều cảm thấy kinh thán không thôi.

Nhất là khi nhìn thấy bốn chữ “Vũ Đạo Học Cung” trên bảng hiệu thì cũng miên man bất định.

Chẳng lẽ vị Nhân Vương mới này muốn mở rộng hạn chế truyền thừa võ đạo, bắt đầu rộng truyền võ đạo sao?

Không ít người kích động trong lòng.

Năm tháng dài đằng đẵng trong quá khứ, người bình thường hoàn toàn không có bất kỳ cơ hội tiếp xúc với võ học thân công nào chứ đừng nói chỉ là nhìn thấy huyền diệu của Chân Giới, ngay cả vượt qua Tiên Giới Đệ Bát Cảnh cũng không làm được.

Bây giờ mặc dù chiến sự ngừng, chư quốc yên ổn nhưng “quý tộc” quá khứ vẫn tồn tại.

Bọn họ nắm giữ võ học thân công, nắm giữ tài nguyên tu hành, thậm chí nắm giữ thổ địa có thể liên hệ với Tiên Thổ ngoại giới, người bình thường ở trước mặt “quý tộc” thì vẫn là sâu kiến.

Nếu đúng là bắt đầu rộng truyền võ đạo thật, người bình thường sẽ có cơ hội xoay người!

Mà những “quý tộc” cũ đó lại sắc mặt khó coi.

Vũ Đạo Học Cung?

Muốn làm gì, muốn truyền thụ võ đạo tuyệt học cho những tên huyết mạch đê tiện đó sao?

Bọn họ cũng xứng học võ công cao cấp?

Cùng lúc đó, tin tức Trung Đô Vương Thành có một tòa Vũ Đạo Học Cung đột ngột mọc lên từ mặt đất nhanh chóng truyền tới tai bá chủ bảy nước, khiến cho rất nhiều “quý tộc” kinh sợ không thôi.

Nhưng mà không ai dám đứng ra nói gì cả.

Bây giờ phía sau vị Nhân Vương này là Thôi Thanh có thể hủy thiên diệt địa đó!

Thế là ngày thứ hai thì có một tin tức truyền khắp cửu quốc.

Một vị cường giả tuyệt thế tên là Thôi Phong đi tới phương Tiên Thổ này, hợp tác với Trung Đô Vương Thành, xây dựng Vũ Đạo Học Cung, truyền thụ tuyệt học thân công trực chỉ Chân Giới Thập Nhị Cảnh.

Chỉ cần là Nhân tộc, không có bước vào Tiên Giới Đệ Cửu Cảnh thì đều có thể đến báo danh.

Sau khi thông qua khảo hạch thì có thể nhập học.

Tin tức vừa ra, trên đời xôn xao!

Chương 1011: Bắt đầu, Cứu U Tôn Thần (1)

Vũ Đạo Học Cung thành lập, đối với “quý tộc” trong cửu quốc Tiên Thô này thì cũng không phải là một chuyện tốt.

Những quý tộc này không nhất định phải là người cầm quyền có địa vị cao.

Bởi vì truyền thừa quá xa xưa, hậu thế sinh sôi càng ngày càng nhiều, trong đó lại là tư chất phổ thông chiếm đa số, cho nên đến bây giờ, rất nhiều nơi đều có “quý tộc” địa vị bình thường, quyền lực nhỏ bé.

Bình thường những người này chiếm lấy một chút chức vị tiểu quan tiểu lại, còn lâu mới được xưng là có quyền lực, nhưng, suy cho cùng thì vẫn là “quý tộc” có thể tu luyện võ công tầng lớp cấp cao, vô cùng có cảm giác ưu việt khi so với bách tính bình thường.

Bởi vậy, sau khi tin tức Trung Đô Vương Thành thành lập Vũ Đạo Học Cung, muốn rộng truyền võ học tầng lớp cấp cao cho thiên hạ truyền bá ra, người đầu tiên ngồi không yên cũng không phải là những người cầm quyền địa vị cao mà là những “quý tộc nhỏ” đảm nhiệm tiểu quan tiểu lại này.

Thế nhưng không có ai dám công khai bày tỏ ý kiến phản đối.

Càng không có ai xin người cầm quyền tầng lớp cấp cao giúp đỡ.

Dù sao, tin tức này không có bị hạn chế, có thể tùy ý truyền bá thì có thể nhìn ra được cho dù là tầng lớp cấp cao cũng không dám chỉ trích Vũ Đạo Học Cung.

Phải biết, vị cường giả tuyệt thế thành lập Vũ Đạo Học Cung đó họ “Thôi”!

Truyền thuyết Thôi Phong này chính là tộc đệ của người gần như hủy diệt toàn bộ Tiên Thô lúc trước, Thôi Thanh. Hơn nữa bản thân cũng có tu vi Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh, đẳng phong tạo cực.

Ai dám chỉ trích?

Trừ phi là chán sống!

Nhưng mà những người này không có gan chỉ trích Vũ Đạo Học Cung, lại có gan kiêm cố làm nhục người bình thường, còn rất lớn!

Trong lúc nhất thời, số lượng bách tính phổ thông bởi vì đủ loại nguyên nhân, xúc phạm luật pháp nơi đó, bị tiểu quan tiêu lại bắt vào nhà giam nhanh chóng tăng nhiều.

Hơn nữa, còn đều có chứng cứ rõ ràng, có pháp luật phân xử, có dấu vết mà lần theo, không có bất cứ vấn đề gì.

Các tiểu quý tộc đang bận bịu gây chuyện với người bình thường, trừu6 giận.

Các đại quý tộc thì dần dần phát hiện ảm tình, cảm thấy vấn đề này không đơn giản.

...

Đô thành Ngô quốc, cung điện quốc quân.

Lúc này, Ngô quốc chỉ chủ Phù Trình đang trao đổi với thân tín chuyện Vũ Đạo Học Cung.

Hắn thoạt nhìn giống như là một nam tử trung niên hơn năm mươi tuổi, vẻ mặt u sầu.

Xung quanh hắn, ba người Triệu Khang, Phùng Thái Doanh, Chu Minh Nghĩa đều là trọng thần phụ chính của Ngô quốc, đồng thời cũng đều có tu vi Chân Giới Đệ Bát Cảnh, là cường giả cấp Chân Tiên.

Bình thường Phù Trình rất ít khi đồng thời triệu gặp ba người bọn họ.

Bây giờ đồng thời triệu ba người này tới, đủ để thấy trong lòng hắn, chuyện Vũ Đạo Học Cung đã vô cùng nghiêm trọng.

“Ba vị, liên quan tới Vũ Đạo Học Cung ở Trung Đô Vương Thành, các người thấy thế nào?” Phù Trình đi thẳng vào vấn đề, hỏi ba người, không có thừa nước đục thả câu: “Cô gia coi là đó là kiếp nạn của chúng ta.”

“Thần cũng nghĩ như thế.” Triệu Khang khẽ gật đầu, trầm giọng nói: “Vũ Đạo Học Cung vừa mở, bá tính cứu quốc đều sẽ mong mỏi Trung Đô Vương Thành, dân dã trong nước chúng ta sẽ không có dân chúng nữa.”

“Không sai, đây là chuyện cực kỳ nghiêm trọng.” Phùng Thái Doanh trịnh trọng nói: “Số lượng dân chúng trong nước quyết định chiều sâu câu thông Tiên Thổ ngoại vực, nếu như số lượng dân chúng hạ thấp trên diện rộng, sợ sau này chúng ta sẽ không thể nào tu hành.”

“Bất đắc dĩ nhất là chúng ta hoàn toàn không làm được cái gì.” Chu Minh Nghĩa thở dài nói: “Không nói đến bản thân người mở Vũ Đạo Học Cung chính là cường giả Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh, ở phía sau hắn còn có một Thôi Thanh, chúng ta đều không trêu chọc nổi.”

Thôi Thanh!

Khi cái tên này được nhắc đến, toàn bộ đại diện im phăng phắc.

Tất cả mọi người cúi đầu, trong lòng chỉ có cảm giác bất lực.

Uy lực cực kỳ kinh khủng của Thôi Thanh đó còn rõ mồn một trước mắt, cho dù tụ tập toàn bộ lực lượng Ngô quốc thì hẳn cũng không sánh nổi một sợi tóc của Thôi Thanh.

Phản kháng?

Chỉ là tự tìm đường chết thôi.

“Đây là dương mưu của Hồng Vũ Nhân Vương đó.” Phù Trình khẽ lắc đầu, cảm thán: “Nếu cứ để cho phát triển tiếp như vậy, dân chúng trong nước giảm bớt, chúng ta khó mà tu luyện chỉ là việc nhỏ.”

“Chân chính kết thúc là chờ trăm vạn năm, ngàn vạn năm sau, chờ nhóm người đi Vũ Đạo Học Cung tập võ này trưởng thành, xuất hiện Chân Tiên thậm chí tuyệt đỉnh Chân Tiên.”

“Đến lúc đó bọn họ sẽ bỏ qua cho chúng ta sao? Sẽ còn mặc cho chúng ta quản lý bọn họ sao? Sẽ còn nghe theo mệnh lệnh của chúng ta, kiến thiết quốc gia cho chúng ta sao? Chỉ sợ là sẽ không.”

“Quân thượng nói không sai.” Triệu Khang mặt mũi tràn đầy phẫn hận nói: “Nếu để cho những bá tính này đều có được con đường tu luyện võ công tầng lớp cấp cao, cuối cùng người bị hại chắc chắn là chúng ta!”

“Rốt cuộc là Thôi Thanh đó muốn làm gì? Nếu như muốn đối phó chúng ta thì với thực lực của hắn thì có thể dễ dàng trăm diệt chúng ta, cần gì phải đại phí khổ tâm như thế?”

“Ta lại cảm thấy việc này hẳn là không có liên quan nhiều đến Thôi Thanh.” Phùng Thái Doanh lại khẽ lắc đầu nói: “Sau khi bắt giữ Tiên Chủ, phế bỏ Nhân Vương, Thôi Thanh không hề lộ diện.”

“Cạnh giới tu vi Thôi Thanh quá cao, đến chỗ chúng ta hẳn là vì Hồng Vũ mà thôi, bây giờ Hồng Vũ đã ổn định lại, hẳn là hắn đã rời khỏi thế giới Tiên Thổ này.”

“Nếu như Thôi Thanh còn ở Trung Đô Vương Thành, vậy hẳn có thể giải quyết hết thấy vấn đề, hoàn toàn không cần điều Thôi Phong này tới trần tràng.”

“Như vậy cũng có nghĩa là kiến thiết Vũ Đạo Học Cung, rộng truyền võ đạo, hơn phân nửa là ý đồ của Hồng Vũ Nhân Vương, Thôi Phong chỉ bị phái qua giúp đỡ mà thôi.”

Chương 1012: Bắt đầu, Cứu U Tôn Thần (2)

“Nói một cách khác, chỉ cần chúng ta có thể thuyết phục Hồng Vũ Nhân Vương hoặc là ký một chút hiệp định với Hồng Vũ Nhân Vương thì hẳn là có thể nhẹ nhõm trừ khử tai kiếp này.”

“Có lý!” Chu Minh Nghĩa nghe vậy thì ánh mắt sáng lên, cười nói: “Hồng Vũ Nhân Vương muốn lũng đoạn những bá tính đê tiện này, chắc chắn là có mục đích không muốn người biết.”

“Chỉ cần có thể dò la được mục đích thật sự của hắn thì chúng ta có thể dùng nó làm đòn bẩy hợp tác với hắn, dù sao chỉ cần có thể trợ giúp hắn đạt được mục đích là được rồi.”

“Chỉ sợ rất khó.” Phù Trình lại lắc đầu, trầm giọng nói: “Hồng Vũ Nhân Vương không phải người bình thường, Thôi Thanh cũng không phải người bình thường, nếu như bây giờ hắn làm như vậy, chắc chắn là đã nghĩ sâu tính kỹ, cũng chắc chắn là đã được Thôi Thanh cho phép.”

“Mặc dù ta cũng rất không hiểu hắn lôi kéo những bá tính này thì có chỗ lợi gì nhưng hắn đã làm ra quyết định như vậy thì không phải chúng ta muốn thay đổi là có thể thay đổi được.”

“Quân thượng, tóm lại vẫn nên thử một chút.” Chu Minh Nghĩa trầm giọng nói.

“Đúng vậy, chẳng lẽ phải ngồi chờ chết sao?” Phùng Thái Doanh cũng khuyên.

“Quân thượng, chúng ta nên thử một lần.” Triệu Khang vô cùng thành khẩn nói: “Cho dù Hồng Vũ Nhân Vương có mục đích gì, bây giờ cũng chỉ vừa mới bắt đầu, có lẽ chúng ta còn có cơ hội thay đổi.”

“...” Phù Trình nhíu chặt lông mày, thờ dài nói: “Nếu như mục đích thật sự của Hồng Vũ Nhân Vương là muốn cho đám bá tính đó thay thế chúng ta thì sao? Như vậy thì cũng không cần thương lượng.”

“Không thể nào đâu.” Triệu Khang lắc đầu liên tục, nói: “Làm như vậy có lợi ích gì cho Hồng Vũ Nhân Vương? Những bá tính đê tiện đó không có truyền thừa, cũng không có nắm giữ bí ẩn gì, Hồng Vũ Nhân Vương hoàn toàn không có bất kỳ lý do gì trợ giúp bọn họ thay thế chúng ta.”

“Quân thượng quá lo lắng.” Chu Minh Nghĩa cười, lắc đầu nói: “Hong Vũ Nhân Vương cũng một đường tu luyện tới cấp Chân Giới, bản thân hẳn vốn không phải bá tính, sao lại giúp đám người đê tiện đó? Chuyện này không hợp với lẽ thường.”

“Đúng là như thế.” Phùng Thái Doanh gật đầu cười nói: “Quân thượng quá lo lắng, Hong Vũ Nhân Vương hoàn toàn không có lý do để đám bá tính đê tiện đó thay thế chúng ta.”

“Hơn nữa, thiên hạ cửu quốc đều đã thần phục hẳn, mỗi mười năm đều sẽ đi Trung Đô Vương Thành báo cáo thành tích, thời đại Nhân Vương trước đây cũng không có chuyện như vậy.”

“Từ hướng này, thì lực không chế của Hong Vũ Nhân Vương với Tiên Thổ này đã đăng phong tạo cực, từ xưa đến nay chưa hề có, chẳng lẽ hẳn còn muốn diệt toàn bộ cửu quốc, chỉ để lại mình hẳn hay sao?”

“Không thể nào làm được chuyện này.” Triệu Khang trầm giọng nói: “Tiểu quốc như Trần quốc với Lưu quốc thì có lẽ sẽ bị thủ tiêu nhưng không thể nào động đến bảy nước lớn như Ngô quốc chúng ta, không có chúng ta ai giúp hẳn quản lý Tiên Thổ lớn như vậy?”

“Quân thượng, chúng ta nên thử một lần.” Chu Minh Nghĩa thuyết phục lần nữa: “Ít nhất cũng có thể biết rõ Hong Vũ Nhân Vương này muốn làm gì.”

“...” Phù Trình nghe vậy thì trầm mặc một lát, cuối cùng khẽ vỗ bàn: “Được, đi thăm dò một chút, tìm hiểu mục đích của Hong Vũ rồi nói, nhớ làm cho khéo, tuyệt đối đừng để cho bất cứ người nào phát hiện.”

“Rõ!” Ba người trăm miệng một lời hành lễ.

...

Sau khi dừng họp với ba người Triệu Khang, Chu Minh Nghĩa, Phùng Thái Doanh.

Phù Trình đi tới một cái mật thất nằm ở chỗ sâu trong cung điện.

Trên mặt đất mật thất này vẽ vô số phù văn phức tạp.

Mỗi một cái phù văn đều tượng trưng cho pháp tắc đạo vận cực kỳ huyền ảo, dường như đang câu thông với nơi tồn tại bí ẩn trong cõi u minh.

Ở trong hư không xung quanh còn có ngọn lửa màu u lam lơ lửng, chiếu rọi mật thất hắc ám, khiến cho càng thêm âm trầm.

Toàn bộ mật thất đều bị bố trí thành một cái trận pháp, hoặc có thể nói là tế đàn.

Phù Trình chậm rãi đi tới trung ương trận pháp này, thành kính quỳ xuống, hai tay nắm lại để ở trước ngực, cúi đầu, thần sắc trang nghiêm.

“Bái kiến Cửu U Tôn Thần.”

Hắn lễ bái hư không, nhưng cũng không được đáp lại, chỉ có những ngọn lửa màu u lam đỏ hơi lấp lóe.

Phù Trình đợi trong chốc lát, vẫn không có được đáp lại, hắn cúi rạp đầu xuống đất lễ bái, cung kính nói: “Hình như Nhân Vương mới muốn động thủ với ta, nếu như Ngô quốc bị diệt, hành tung của ngài cũng sẽ bại lộ...”

Hô hô! !

Lúc này, bên trong mật thất bỗng xuất hiện từng trận âm phong, những ngọn lửa màu u lam đỏ lấp lóe kịch liệt, dường như đang đáp lại.

Phù Trình không nói gì, vẻ mặt thành kính lễ bái, hai mắt hơi khép, giống như là đang lắng nghe ai đó nói gì.

Sau một lát, âm phong biến mất, ngọn lửa màu u lam cũng ngừng lấp lóe, mật thất trở nên yên tĩnh âm trầm lần nữa.

Khi hết thấy đều khôi phục như lúc ban đầu, Phù Trình chậm rãi đứng dậy, ưu sầu trên mặt đã biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là nụ cười tự tin.

“Chỉ cần lực lượng của Thần có thể giáng lâm nơi đây, đừng nói là Hồng Vũ với Thôi Phong, dù cho là Thôi Thanh đó đích thân tới thì cũng không đáng sợ!”

Chương 1013: Luân Hồi Vạn Giới Môn, lực lượng có tính chất hoàn toàn xa lạ (1)

Sau khi Vũ Đạo Học Cung thành lập, lập tức có vô số bách tính bình thường nối đuôi nhau mà tới.

Những người đến trước nhất là những người sống trong Trung Đô.

Nhưng mà gần như đều là tới xem thử một chút, đa số mọi người đều không tin sẽ có chuyện tốt như vậy. Dù sao, phương thế giới Tiên Thổ này, trong năm tháng dài đằng đằng, người bình thường không có bất kỳ tư cách tiếp xúc võ công tầng lớp cấp cao.

Bây giờ lại có người muốn truyền thụ tuyệt học thần công trực chỉ Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh. Chuyện này khiến cho người ta khó mà tin được.

Đương nhiên, không tin thì không tin, chắc chắn vẫn phải tới thử một chút. Lỡ như thành công thì sao?

Vũ Đạo Học Cung xây dựng ở bên cạnh vương thành, đặt ở trăm năm trước đó, bách tính bình thường ngay cả tư cách tới gần nơi này cũng không có.

Trăm năm gần đây, mặc dù không còn hạn chế nhưng đa số mọi người vẫn không dám tới.

Bây giờ Vũ Đạo Học Cung thành lập, chiêu thu đệ tử trong toàn bộ Tiên Thổ, khiến cho rất nhiều người có lý do chính đáng tới gần nơi này, chiêm ngưỡng vương thành hùng vĩ.

Sáng sớm Đoạn Vinh Khánh và bạn của hắn là Mạc Không đã đi tới trước cửa Vũ Đạo Học Cung.

Nhưng mà đa số tinh lực của Đoạn Vinh Khánh đều đặt ở quan sát trên tường thành bên ngoài vương thành, không có chú ý tới Vũ Đạo Học Cung cho lắm.

Bởi vì hắn cũng không tin lời tuyên truyền của Vũ Đạo Học Cung.

Đương nhiên, hắn cũng không phải là tin Vũ Đạo Học Cung giờ trò dối trá, không truyền thụ tuyệt học thần công có thể trực chỉ Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh.

Mà là hắn không tin mình có thể thông qua khảo hạch.

Điều kiện chiêu thu đệ tử của Vũ Đạo Học Cung viết rõ ràng, phải thông qua được khảo hạch mới có thể nhập môn, mới có thể được truyền thụ tuyệt học võ công.

Mình là trâu ngựa ngay cả võ công bình thường cũng không tiếp xúc được thì có tư cách gì thông qua khảo hạch?

Người bình thường trong cửu quốc không thể tiếp xúc với võ công tầng lớp cấp cao, cùng lắm chỉ có thể ngừng ở Tiên Giới Đệ Bát Cảnh. Nhưng chỉ những người gia đình có truyền thừa hoặc là có người dạy mới có tình huống như vậy.

Đoạn Vinh Khánh và Mạc Khổng lại không giống như vậy, từ nhỏ bọn họ đã không có phụ mẫu, cũng không có gia tộc, ngay cả võ công phổ thông cũng không tiếp xúc được.

Cho đến ngày nay, bọn họ cũng chỉ có thể sống đến trưởng thành rồi tự nhiên có được tu vi thôi. Tức là Tiên Giới Đệ Ngũ Cảnh, Vô Cực Kim Tiên.

Trong phương thế giới Tiên Thổ này, tu vi cảnh giới tầng thứ này chỉ có thể coi là trâu ngựa.

Bởi vậy, mặc dù hai người quen biết nhau trên đường đến Trung Đô Vương Thành nhưng mới quen đã thân, không lâu sau đã trở thành bạn thân. Đoạn Vinh Khánh thì đã chấp nhận số phận lâu rồi, không cho là tương lai của mình sẽ có hi vọng gì.

Lần này tới Vũ Đạo Học Cung chỉ là vì tham gia náo nhiệt, thừa cơ chiêm ngưỡng vương thành hùng vĩ tráng lệ một chút, thuận tiện xem vị Phong tiên sinh trong truyền thuyết đó, thỏa mãn lòng hiếu kỳ một chút.

Chỉ là không có nghĩ đến sẽ có nhiều người tới như thế, lúc này, còn có nửa canh giờ nữa mới đến lúc Vũ Đạo Học Cung mở cửa khảo hạch, trước cửa đã đầy ắp người.

Chen chúc lẫn nhau, người đông nghìn nghịt.

Hại người Đoạn Vinh Khánh và Mạc Khổng đều có dáng vẻ thiếu niên, co rúc trong dòng người, hoàn toàn không đáng chú ý.

“Ai, người nói xem, tại sao Phong tiên sinh đó phải làm như vậy?” Đoạn Vinh Khánh dùng ngón tay chọt Mạc Khổng một cái, thấp giọng nói: “Những người như chúng ta có giá trị lôi kéo gì không?”

“Cách làm của cao nhân chắc chắn có thâm ý riêng của cao nhân.” Mạc Khổng lắc đầu nói: “Không phải loại phạm phu tục tử như chúng ta có thể hiểu được.”

Cũng có không ít người có ý nghĩ giống như hai người bọn họ, cũng đều bàn tán sôi nổi.

Trong năm tháng dài đằng đằng trước đây, người bình thường đã quen với sự bình thường của mình. Gần như đều

cho là ngoại trừ làm trâu ngựa cho những quý tộc cao cao tại thượng đó ra thì mình không có giá trị gì.

Lúc này, trong Vũ Đạo Học Cung, ánh mắt Thôi Hằng xuyên qua vách tường, nhìn dòng người bên ngoài, trong lòng không khỏi hơi xúc động.

Lấy cảnh giới võ đạo mà tính, trong những người này có Vô Cực Kim Tiên, có Thánh Giả, có Tạo Vật Chủ, có Đạo Chủ, thậm chí Chư Thiên Chi Chủ. Nếu ở trong vũ trụ sao trời bên ngoài thì những người này tụ tập lại một chỗ chính là thế lực đủ để chấn động Chư Thiên Vạn Giới.

Cho dù là Vô Cực Kim Tiên kém nhất cũng có thể xưng vương xưng bá trên một ngôi sao có sự sống.

Mà trong phương thế giới Tiên Thổ này thì chỉ có thể như là bạch tính phổ thông, không có bất kỳ tự hào gì, cũng không có bất kỳ phong phạm cao thủ gì, thậm chí bản thân bọn họ cũng cho là bọn họ rất đê tiện, không có giá trị gì.

“Cái này có liên quan đến hoàn cảnh nơi ở, thế giới Tiên Thổ có quá nhiều cường giả cao cấp, cùng cảnh giới, ở bên ngoài có thể xưng hùng một phương nhưng ở chỗ này chỉ có thể làm người bình thường, chuyện như vậy cũng bình thường.”

“Nhưng tu hành võ đạo thì phải tâm chí dững mãnh tinh tiến, mục tiêu kiên định, không có lòng dạ này và mục tiêu này thì cho dù có tư chất mạnh như thế nào đi nữa thì cũng khó có thành tựu gì lớn.”

Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng: “Bởi vậy, khảo hạch của Vũ Đạo Học Cung chính là khảo hạch xem có thể kích thích ‘chí’ trong lòng bọn họ ra hay không, có thể để bọn họ có được mục tiêu võ đạo rõ ràng hay không.”

Nghĩ đến đây, hắn tiện tay vung lên, mở ra vô số cái tiểu thế giới, cũng sáng tạo ra vô số sinh linh ở trong đó, tạo dựng các loại thế giới bồi cảnh khác nhau.

Cùng lúc đó, một cái quang môn cực lớn xuất hiện ở trên không trung, cao hơn ba trượng, trong đó có quang mang hình thành vòng xoáy, dường như thông tới thế giới không biết tên.

Cái quang môn này chậm rãi hạ xuống, chỉ cần cửa Vũ Đạo Học Cung mở ra thì thứ đầu tiên mọi người nhìn thấy chính là quang môn này.

Cái quang môn này liên thông những thế giới Thôi Hằng sáng tạo, tiến vào bên trong thì sẽ được đưa đến thế giới thích hợp với mình, trải qua đủ loại sự kiện.

Có thể là làm người bình thường sống hết một đời, có thể là làm anh hùng chống cự ngoại tộc xâm lược, cũng có thể là gia chủ dẫn dắt gia tộc quật khởi... mỗi người mỗi khác, không ai giống ai.

Chương 1014: Luân Hồi Vạn Giới Môn, lực lượng có tính chất hoàn toàn xa lạ (2)

Sau khi trải qua những thế giới này, tâm tính của mỗi người đều sẽ thoát thai hoán cốt, thậm chí cực điểm thăng hạo. Đương nhiên, phương pháp khảo hạch này vẫn phải có tấm gương.

Mạc Không đó chính là một trong số những tấm gương mà Thôi Hằng chọn.

Về phần tại sao phải chọn hắn, nguyên nhân cũng vô cùng đơn giản.

Bởi vì cái tên này chính là một cái thân phận giả ta mà Thôi Hằng chia ra.

Chẳng qua là dùng hóa thân chi pháp đóng vai, cũng không phải là chân thân, hiệu quả phản hồi sẽ bị giảm một ít nhưng cũng tốt hơn là hoàn toàn lãng phí. Dù sao trong đại biến cách như thế này, có thể được thế nhân ghi khắc thì sẽ không chỉ có người dẫn đầu có công giáo hóa là Thôi Phong này.

Những học sinh đầu tiên tham dự vào quá trình này cũng sẽ được mọi người ghi nhớ.

Cho dù là tấm gương ưu tú nhất hay là lạc hậu không như ý nhất đều sẽ trở thành lạc ấn chân thực, được mọi người ghi nhớ ở trong lòng, thậm chí ghi chép trong điển tịch.

Bởi vậy, trong đám người này không chỉ có một vai diễn “tấm gương” như Mạc Không mà còn có không ít vai diễn “học sinh kém”.

Tất cả đều là “giả ta” của Thôi Hằng.

Chỉ cần có thể khiến cái thân phận này bị người ghi khắc, bị người khác nhớ kỹ, trở thành lạc ấn chân thực thì có thể khiến cho tu vi của hắn tịnh tiến rất nhiều. Đương nhiên, số lượng và tỉ lệ vẫn phải không chê tốt.

Nếu như đều là mình thì không còn “người xem”, đương nhiên cũng không có chuyện được người khác ghi nhớ.

“Nhưng mà ngoại trừ thủ lĩnh là ta ra thì còn có thể thêm thêm một người nữa.”

Đột nhiên trong lòng Thôi Hằng hơi động, một sợi tóc rơi xuống, khẽ lướt trên không trung, nhoáng một cái đã hóa thành một nam tử trẻ tuổi hơn hai mươi tuổi.

Nạm tử trẻ tuổi này lắc lắc mình, pháp lực chảy xuôi trong cơ thể, phóng ra khí tức Chận Giới Đệ Thập Cảnh, sau đó cung kính hành lễ với Thôi Hằng: “Đệ tử Hà Ô Hữu, bái kiến sư tôn.”

Hiển nhiên, cái thân phận này cũng là một cái thân phận giả ta mà Thôi Hằng hiển hóa ra.

Làm đệ tử thân truyền đầu tiên của Thôi Phong, sẽ làm Đại sư huynh của những học sinh trong Vũ Đạo Học Cung này, đồng thời cũng là một trong số những thủ lĩnh dẫn dắt cải cách.

“Đi thôi.” Thôi Hằng khẽ khoát tay áo, đứng dậy, nói với Hà Ô Hữu: “Đã đến giờ, đi theo ta mở đại môn Vũ Đạo Học Cung, tuyên đọc phương pháp khảo hạch.”

“Vâng, sư tôn!” Hà Ô Hữu hành lễ, sau đó đứng ở sau lưng Thôi Hằng.

Cùng lúc đó, hư không bên ngoài Vũ Đạo Học Cung bỗng vang lên một tiếng chuông vang to lớn, đỉnh tai nhức óc, làm cho thần hồn tất cả mọi người thanh tỉnh.

Đang!

Vốn còn đang bàn tán sôi nổi, mọi người nhất thời yên tĩnh trở lại, bầu không khí trước cửa Vũ Đạo Học Cung cũng trở nên trang nghiêm túc mục, ánh mắt mọi người đều không tự chủ được nhìn về phía đại môn cung điện đó.

Ầm ầm!

Đại môn Vũ Đạo Học Cung từ từ mở ra, bạch quang vô cùng sáng tỏ từ bên trong bắn ra, chiếu vào trong mắt mỗi người.

Giờ khắc này, tất cả mọi người ở đây đều thấy được toà quang môn đứng sừng sững ở sau đại môn và vòng xoáy không biết thông đến thế giới nào.

Mặc dù những người này chỉ coi như là người bình thường trong phương thế giới Tiên Thổ này nhưng dù sao bọn họ cũng có tu vi trong người.

Có thể cảm nhận được rõ ràng sự huyền diệu của toà quang môn này.

Trọng mắt bọn họ, toà quang môn này chính là một cánh cửa thần kỳ có thể tiến về vô số cái thế giới, chắc chắn là một món chí bảo.

Vũ Đạo Học Cung vừa mới mở ra thì bày ra một món chí bảo như vậy, là muốn làm gì?

Trong lúc trọng lòng mọi người cảm thấy nghi ngờ thì Thôi Hằng đã dẫn theo Hà Ô Hữu đến đứng ở trước quang môn.

Thân ảnh của hai người lập tức che khuất một phần ánh sáng của quang môn, chiếu vào trong mắt tất cả mọi người đang có mặt ở đây.

Không cần Thôi Hằng tự giới thiệu, những người đang có mặt ở Vũ Đạo Học Cung nhìn thấy hẳn thì đều phúc đến tâm sáng ra, có chỗ minh ngộ, nhao nhao hạ bái, cung kính hành lễ.

“Bái kiến Phong tiên sinh!”

“Bái kiến Phong tiên sinh!”

...

...

Mọi người cùng bái hành lễ, tiếng hô vang động chín tầng trời.

Thôi Hằng nở một nụ cười, hơi nhếch cằm lên, có chút ngạo nghễ nói với mọi người: “Chư vị, hôm nay ta mở Vũ Đạo Học Cung, chính là muốn cho người bình thường trên thế gian này có một cơ hội chạm đến Chân Giới đỉnh phong.”

“Nhưng mà Thôi Phong ta sẽ truyền thụ võ công cho các người, cũng không phải lòng từ bi thiện tâm, vô tư kính dâng, chủ yếu là để ân chứng tu hành của ta, mong có thể nhìn trộm đến cảnh giới cao hơn.”

“Sở dĩ chọn ở chỗ này chỉ là vì tộc huynh của ta mọi, cũng không phải là ta muốn tới, các người phải hiểu rõ điếm này, cũng đừng cảm thấy đây là chuyện tốt, bánh từ trên trời rớt xuống.”

“Cuối cùng, ta còn phải nói rõ với các vị cường giả trong Tiện Thổ này, ta có một cái thói xấu là rất bao che khuyết điếm, vào Vũ Đạo Học Cung ta thì coi như học sinh của Thôi Phong ta.”

“Ai dám hại học sinh của ta thì ta sẽ cho hắn biết cái gì gọi là lực lượng của Chân Giới đỉnh phong!”

Một đoạn văn, có giải thích cũng có uy hiếp, có nhiều ý trong đó.

Mặc dù trong số những người đang có mặt ở đây, có người nghe rồi thì khinh thường rời đi, nhưng đa số là trên mặt lộ vẻ mừng như điên, không kịp chờ đợi muốn bái vào Vũ Đạo Học Cung.

Mà cho dù là cộ tâm tình như thế nào thì Thôi Phong đã được bọn họ ghi khắc sâu vào trong lòng.

Chương 1015: Luân Hồi Vạn Giới Môn, lực lượng có tính chất hoàn toàn xa lạ (3)

Giờ này khắc này, Đoạn Vinh Khánh cũng mừng rỡ không thôi, hân hưng phấn nói với Mạc Không bên người: “Mạc huynh, người nghe không, vị Phong tiên sinh này rất trọng nghĩa khí, vào cung thì sẽ được hân che chở!”

“Anh hùng hào kiệt!” Mạc Không cũng tán thưởng nhìn Thôi Hằng, hoàn toàn không có chút dáng vẻ của hóa thân nào: “Cũng không biết nội dung khảo hạch là cái gì, phải làm như thế nào mới có thể thông qua khảo hạch.”

Nói xong, hân nhìn về phía Hà Ô Hữu đứng bên cạnh Thôi Hằng.

Cùng lúc đó, lời Mạc Không nói cũng bị người bên cạnh nghe thấy, sau đó nhanh chóng truyền bá ra, tất cả mọi người bắt đầu quan tâm nội dung khảo hạch là cái gì?

Lúc này, Hà Ô Hữu đứng dậy, cất cao giọng nói: “Chắc chư vị còn chưa biết ta là ai, xin giới thiệu một chút, ta chính là đệ tử đầu tiên của sư tôn.”

Nói xong thì hành lễ với Thôi Hằng, sau đó nói với mọi người: “Tiếp theo, ta sẽ tuyên đọc phương thức khảo hạch với cách tính điểm, chư vị nghe...”

Vừa dứt lời, đám người ngoài cửa Vũ Đạo Học Cung lập tức yên tĩnh trở lại, mỗi người đều không chớp mắt nhìn Hà Ô Hữu, lẳng lặng chờ đợi.

“Cửa này tên là Luân Hồi Vạn Giới Môn, chí bảo sư tôn ta tự tay chế tác.” Hà Ô Hữu đứng ở bên cạnh quang môn, giới thiệu cho mọi người: “Đi vào cửa này thì sẽ ngẫu nhiên chuyển thế đến một cái thế giới.”

“Sau khi chuyển thế, thân phận cũng là ngẫu nhiên, có thể là đại phú đại quý, cũng có thể là xuất thân nghèo khó, thậm chí có thể đi vào thời đại nguyên thủy ăn lông ở lỗ, hơn nữa còn sẽ phong ấn ký ức ở trong Tiên Thổ.”

“Nếu như có thể hiểu ra mục tiêu cũng như theo đuổi của mình trong một thế này, cũng quán triệt ý chí của mình vào trong đó, liệu hết tất cả đi truy tìm mục tiêu này thì mới có thể khôi phục ký ức.”

“Người khôi phục ký ức thì có thể ra khỏi quang môn bất cứ lúc nào, đồng thời khôi phục lại trạng thái vốn có của mình. Tiêu chuẩn thông qua khảo hạch chính là một trăm hai mươi người đầu tiên rời khỏi quang môn.”

“Đương nhiên, nếu như không thể làm được thì cũng sẽ khôi phục ký ức sau khi thọ nguyên của chuyên thể thân hao hết, cũng sẽ khôi phục lại trạng thái ban đầu.”

“Bây giờ sẽ có hai lựa chọn, thứ nhất là từ bỏ khảo hạch, thứ hai là chuyên thể tham dự khảo hạch lần nữa, nhưng mỗi người chỉ có hai cơ hội làm lại, tổng cộng có thể chuyên thể ba lần.”

“Nhưng mà nếu đã đủ một trăm hai mươi người thì cho dù số lần chuyên thể vẫn còn thì cũng không thể tiếp tục, bởi vì danh ngạch đã đủ.”

Quy tắc vừa ra, toàn trường xôn xao.

Mặc dù mọi người đều nghĩ tới nhân số được chọn hẳn sẽ không quá nhiều nhưng cũng không có nghĩ đến lại chỉ chọn một trăm hai mươi người, quá ít.

Dù chỉ so với người trong Trung Đô thì cũng là phượng mao lân giác, hoàn toàn không đủ.

“Chư vị có dị nghị gì không?” Thôi Hằng đứng dậy, nói với mọi người: “Ta bổ sung một câu, trong số một trăm hai mươi người này, hai mươi người ưu tú nhất, sau khi xuất sư thì có thể khai tông lập phái, tự truyền thụ võ học, chỉ cần nhận Vũ Đạo Học Cung là tổ là được.”

“Mặt khác, mỗi ba mươi năm thì Vũ Đạo Học Cung sẽ chiêu thu đệ tử một lần, mong chư vị tuyên truyền một phen, nếu muốn ghi danh thì có thể đến trung đô chuẩn bị.”

“Có ai muốn khảo hạch, bái vào Vũ Đạo Học Cung?”

Những lời hắn nói cũng khiến cho mọi người không còn lo nghĩ nữa, rất là kích động.

Nhưng không đợi những người này hành động, Mạc Không đã kéo Đoạn Vinh Khánh đứng dậy, cao giọng hô: “Ta đồng ý! Mời khảo hạch!”

Đoạn Vinh Khánh thấy thế thì sửng sốt một chút, nhưng chuyện đã đến nước này, hắn cũng đành trịnh trọng gật đầu nói: “Ta cũng giống vậy!”

Ngay sau đó là một đám người tranh nhau chen lấn lao qua.

...

Thôi Hằng đã về tới Vũ Đạo Học Cung, để hóa thân Hà Ô Hữ ở ngoài trông coi khảo hạch là được.

Lúc này, hắn để ý một chuyện khác.

Mới lúc này, hắn cảm nhận được hướng Ngô quốc đột nhiên xuất hiện một khí tức lực lượng cực kỳ mạnh mẽ, lại cực kỳ thần bí, cực kỳ âm u.

Mặc dù chỉ là lóe lên một cái rồi biến mất, gần như là không thể nhận ra nhưng thần thức của Thôi Hằng mạnh mẽ dường nào, đương nhiên sẽ không coi thường.

“Đô thành Ngô quốc...” Thôi Hằng nhìn hướng đó, hơi nhíu mày, nói thậm: “Rốt cuộc thì là cái gì? Lại là một loại lực lượng có tính chất ta chưa từng thấy.”

Tính chất lực lượng chính là bản chất của lực lượng, cho đến lúc này, tính chất lực lượng mà hắn thấy được ở thế giới này, chỉ có một.

Đó chính là lực lượng võ đạo.

Nhưng vừa này ở trong đô thành Ngô quốc chợt lóe lên một luồng lực lượng, nó hoàn toàn khác với lực lượng võ đạo.

Đương nhiên, cũng không phải pháp lực.

Mà là một loại lực lượng mà Thôi Hằng hoàn toàn không biết.

“Thế giới này còn có rất nhiều bí mật.”

Thôi Hằng cảm khái trong lòng, ánh mắt trầm tĩnh nhìn hướng Ngô quốc, có chút do dự: “Có nên đi qua dò xét lực lượng xa lạ này một chút hay không?”

Chương 1016: Độn Nhất Pháp, khe hở Cửu U

Một loại lực lượng lạ lẫm, không biết nơi phát ra, không biết mạnh yếu, không biết hiệu quả thực tế.

Có nên đi thăm dò hay không?

Tuy nói loại lực lượng xa lạ này có thể mang đến nguy hiểm cho mình nhưng nếu như chủ động qua dò xét thì có thể tính nguy hiểm sẽ cao hơn.

Bởi vậy, có đi hay không trở thành một vấn đề với Thôi Hằng.

“Điều tra thì chắc chắn là phải điều tra.” Thôi Hằng trầm tư một phen, sau đó quyết định, nói thẳm: “Nhưng mà nhất định phải chú ý cẩn thận, không thể đánh rắn động cỏ.”

“Tốt nhất là dùng hóa thân có thể ẩn nấp hành tung của mình qua độ dò xét, coi như bại lộ cũng không thể truy tung đến bản thể của mình, như vậy thì không thể dùng hóa thân hình chiếu giả ta.”

“Bản chất hình chiếu giả ta cũng không cao, chỉ là thành quả khi tu hành từ Hóa Thân hậu kỳ đến Hóa Thân đỉnh phong, ngay cả cường giả Hóa Thân đỉnh phong cũng không thể gạt được.”

Mà có thể tạo thành uy hiệp đến an toàn của Thôi Hằng bây giờ thì ít nhất cũng phải tương đương với cường giả cảnh giới Phản Hư, muốn tạo thành uy hiệp với tính mạng của hắn thì phải là tồn tại Hợp Đạo Kỳ mới có thể làm được.

“Ta cần một loại tiên thuật có thể triệt để ẩn nấp lai lịch của hóa thân, tốt nhất ngay cả tồn tại Hợp Đạo Kỳ cũng không thể phát hiện liên hệ của hóa thân và bản thể.” Thôi Hằng nhanh chóng quyết định.

Thế là thân hình của hắn nhoáng một cái, đi vào Động Thiên Đạo Cung, sau đó hạ lệnh cho hệ thống.

“Hỏi đỏi một tám ‘Tiên Pháp Vé’, sử dụng ‘Trung cấp tiên pháp từ nhập môn đến thăng thiên’ để định hướng thôi diễn pháp thuật.”

“Hướng thôi diễn là ‘loại ẩn nấp’!”

“Chúc mừng ngài! Sử dụng “Tiên Pháp Vé” thôi diễn ra được pháp thuật ‘loại ẩn nấp’ tên là ‘Độn Nhất Pháp’.”

“Độn Nhất Pháp: Đại đạo năm mươi, thiên diễn bốn mươi chín, có một chạy đi. Một là biến số, diễn sinh ra vô số khả

năng. Thị triển phương pháp này thì có thể khiến lai lịch của mình biến thành trạng thái hỗn loạn, từ đó đạt thành mục đích ẩn nấp.”

“Cũng có thể diễn hóa làm lệch hướng lai lịch của bản thân. Nếu như tu luyện đến chỗ cao thâm thì nhưng có thể từ không sinh có, sáng tạo ra lai lịch của mình.”

Trong nháy mắt khi thôi diễn thành công, Thôi Hằng chợt thấy trước mắt mình nổi lên đủ loại đường nét quái tượng cùng với vô số loại cảnh tượng thay đổi do đại đạo pháp tắc diễn sinh.

Cùng lúc đó, hình thần của hắn cũng không ngừng lấp lóe sáng tắt, trở nên mơ hồ không rõ.

Giống như giờ khắc này hắn vẫn là hình người nhưng sau một khắc hắn sẽ tan ra thành hạt cơ bản, khi thì ở chỗ này, lại khi thì ở chỗ khác, đồng thời tồn tại ở nhiều nơi khác nhau, lại đồng thời không tồn tại ở chỗ nào cả.

Cực kỳ hỗn loạn, khiến cho cảm giác tồn tại của hắn cũng trở nên mơ hồ.

Nhưng mà Thôi Hằng lại nhanh chóng khôi phục lại trạng thái bình thường, không nhấp nháy sáng tắt nữa, trở nên ổn định lại.

Lúc này, Thôi Hằng cũng hiểu rõ hiệu quả của Độn Nhất Pháp, thâm nghĩ: “Còn có pháp thuật như thế này, chỉ cần thi triển thì bất kỳ tồn tại gì tiến hành thôi diễn về ta thì kết quả đạt được đều là hỗn loạn tung búng, cho dù cảnh giới gì cũng sẽ như thế này.”

“Kể từ đó, ta có thể yên tâm lớn mật phái hóa thân ra dò xét lực lượng thần bí hiện lộ bên Ngô quốc, hoàn toàn không cần lo lắng bị truy xét đến.”

“Nhưng mà chớ dù là Thôi Thanh hay là Thôi Phong đều là người mạnh nhất phương thế giới Tiên Thổ này, nếu như hóa thân đi dò xét bại lộ, cho dù không thể tra được lai lịch của hóa thân thì cũng có thể tìm tới chỗ ta.”

“Ừm, phương pháp ổn thỏa nhất vẫn là làm lệch hướng lai lịch của hóa thân, khiến cho cho người ta nghĩ là đây là hóa thân của người khác, phương hướng sai thì đương nhiên sẽ không phát hiện ta.”

“Nhưng mà vấn đề tới rồi, có thể làm lệch phương hướng, nhưng phải chọn ai? Nếu như thực lực quá yếu thì không đáng tin, nhìn là biết giả, tốt nhất là Chân Giới Thập Nhị Cảnh trở lên... có!”

Nghĩ tới đây, hai mắt Thôi Hằng bỗng sáng lên, nghĩ đến một lựa chọn tuyệt hảo.

Trong lòng khê động, thiên địa nguyên khí và pháp tắc đạo vận xung quanh bắt đầu ngưng tụ.

Trong nháy mắt, trước mặt Thôi Hằng xuất hiện một lão giả tóc trắng xoá, khí tức hùng hậu mà mạnh mẽ, giống như là một vị cô tu sĩ tu luyện rất nhiều năm.

Đây là một bộ Hóa Thần hấn ngưng tụ ra, có thực lực tương đương với Chân Giới Đệ Thập Cảnh.

Sau đó hấn lại vận chuyển nguyên thần chi lực, trong nháy mắt đã mô phỏng ra được khí tức của Nhân Hoàng hậu nhân mà hấn nhìn thấy trong trí nhớ của Nhân Vương lúc trước.

“Độn Nhất!” Ngay sau đó, Thôi Hằng lại nặn ra một đạo pháp thuật, pháp lực phóng thích, hóa thân lão giả đó lập tức trở nên du ly bất định, nhưng lại nhanh chóng ổn định lại.

Lúc này, lai lịch của hóa thân lão giả này đã biến thành hóa thân của Nhân Hoàng hậu nhân đó.

Nhưng mà quyền không chế cổ hóa thân này vẫn trong tay Thôi Hằng.

Thậm chí Nhân Hoàng hậu nhân đó còn không biết mình có một cái hóa thân như thế này, càng không thể nào điều khiển hóa thân.

“Pháp thuật tốt, tiên pháp tốt!” Thôi Hằng vận chuyển nguyên thần, cảm ứng được khí tức lai lịch của cổ hóa thân này, không khỏi tâm tắc lấy làm kỳ lạ.

Loại pháp thuật này quá thực dụng.

Không chỉ có thể hoàn mỹ che giấu mình mà còn có thể vu oan giá họa, mượn lực đả lực.

“Nhưng mà bây giờ còn không phải lúc qua đó dò xét, vẫn phải chờ một thời gian nữa mới được.”

Thôi Hằng nghĩ thầm trong lòng: “Khí tức kia mới chợt lóe lên, Nhân Hoàng hậu nhân không thể nào phát hiện nhanh như vậy, qua đó quá sớm thì rất dễ bị nghi ngờ.”

Suy tính cẩn thận, hấn cũng không có lập tức hành động.

Mà định chờ một thời gian rồi mới đi qua đó dò xét thử.

Đương nhiên, thời gian chờ đợi cũng không thể lãng phí.

Trong khoảng thời gian này, hấn sẽ tiếp tục phân ra những thân phận giả ta khác.

Lấy những thân phận giả ta này tham dự vào tiên trình thống nhất cửu quốc, dùng các loại thân phận khác nhau để cho thể nhân ghi khắc, để hoàn thành quá trình tu hành luyện giả thành chân.

Tăng tiến tu vi, tăng cảnh giới lên.

...

Trung Thổ đại địa, khu vực trung ương, trước Nhân Tô Điện.

Một vị Thần Tướng khoác kim sắc giáp từ cửu thiên chi thượng hạ xuống, thân sắc của hắn vô cùng lo lắng, trực tiếp vọt vào trong tòa cung điện là nơi cư trú của người mạnh nhất thế giới này.

Hai tên Thần Tướng canh giữ ở cửa cung điện hoàn toàn không có ý ngăn cản chút nào, có lẽ đã quá quen với hành động của vị kim giáp Thần Tướng này.

Đây chính là một trong số chín đại Thần Tướng trấn thủ ở khe hở Cửu U, chính là một trong số những người mạnh nhất dưới trướng Nhân Tô, không cần bẩm báo, không cần gõ giáp mà vẫn có thể đi vào Nhân Tô Điện, đây là đặc quyền của hắn.

Nhưng mà trước đó không lâu, không biết là Nhân Tô gặp cái gì, lại tỏa ra lửa giận trước nay chưa từng có, khiến cho vô số cường giả sợ hãi, kinh hãi không thôi.

Từ đó về sau, không ai dám đến bái kiến, kim giáp Thần Tướng này là người đầu tiên kể từ khi đó.

Kim giáp Thần Tướng vội vã đi lại trong Nhân Tô Điện, không lâu sau đã đi tới chỗ sâu nhất, hắn dừng bước, quỳ một chân xuống đất, chấp tay nói: “Bái kiến Nhân Tô bệ hạ.”

Một giọng nói tràn ngập uy nghiêm truyền đến: “Thần Lâu, sắc mặt ngươi vội vã như thế, có phải là khe hở Cửu U xảy ra nhiều loạn gì không?”

“Khởi bẩm Nhân Tô bệ hạ, đúng là khe hở Cửu U có dị động.” Kim giáp Thần Tướng vô cùng nghiêm túc, trầm giọng nói: “Sợ là có lực lượng của Cửu U Ma Thần thâm thấu vào dương gian.”

Chương 1017: Đây là hy sinh cần thiết

“Cửu U đã bị phong ấn vạn cô, không hiện ra dương gian trước cả khi Tiên Vực vỡ vụn, bây giờ lại có lực lượng Ma Thân thâm thấu ra?”

Chỗ sâu trong cung điện, bóng dáng người đứng sau màn che, mơ hồ không rõ cười nói: “Thần Lô, người mới nói là chỉ sợ... nhưng với tính cách của người, đã tới bậm báo thì chắc hẳn đã tra được nơi bị Ma Thân chi lực thâm thấu chứ.”

“Bệ hạ thứ tội.” Thần Lô vội vàng quỳ gối, giải thích: “Đúng là thuộc hạ có một chút manh mối nhưng còn không thể hoàn toàn xác định, phải chờ hoàn toàn điều tra rõ thì mới làm báo cáo chi tiết.”

“Không cần giải thích, ta biết tác phong và tính cách của người.” Người sau màn che cười cười, hỏi: “Bây giờ đã tra được đâu rồi?”

“Hẳn là ở khu vực lân cận Đại Diễn Thánh Địa.” Thần Lô trả lời: “Hiềm nghi lớn nhất chính là thế giới Tiên Thổ do mảnh vỡ Đệ Nhất Trọng Thiên Huyền Tiên Vực kết hợp với một chỗ cổ Thánh địa hình thành.”

“Ồ?” Người sau màn che khẽ ồ lên một tiếng, hình như là nghĩ đến cái gì, bỗng trầm giọng nói: “Nếu như vậy, vì tránh cho dương gian bị Cửu U Ma Thân xâm nhập lần nữa, cũng chỉ có thể ủy khuất thế giới Tiên Thổ đó.”

“Bệ hạ, ý của ngài là?” Thần Lô có chút không xác định đáp.

“Cầm ngọc chiếu của ta đi Nhận Hoàng bảo khố lấy một thần binh đại hủy diệt đi phá hủy thế giới Tiên Thổ đó.” Người đứng sau màn che lạnh nhạt nói.

“Vì toàn bộ dương gian, đây là hy sinh cần thiết.”

...

Thế giới bên trong Luân Hồi Vạn Giới Môn xen vào giữa hư và thực, chuyển sinh vào trong đó thì như là rơi vào mộng cảnh chân thực.

Trong mộng cảnh trăm ngàn vạn năm, đối với hiện thực thì cũng chỉ là một cái chớp mắt.

Bởi vậy, sau khi người đi vào Luân Hồi Vạn Giới Môn khảo hạch tỉnh lại, phát hiện hình như mình chỉ trải qua một nháy mắt.

Nhưng một nháy mắt này lại là bọn họ tự mình trải qua cả một đời, thậm chí là mấy đời.

Trên mặt mỗi người đều lộ vẻ hoảng hốt.

Bọn họ là một trăm hai mươi người đầu tiên đi ra khỏi Luân Hồi Vạn Giới Môn, là nhóm đầu tiên tìm được mục tiêu của mình trong một thế luân hồi, có võ đạo ý chí.

Đoạn Vinh Khánh và Mạc Khổng cũng ở trong đó.

Vẻ mặt Mạc Khổng vẫn kiên định như trước đây, Đoạn Vinh Khánh thì đã không còn mê mang như trước đó, ánh mắt trở nên nghiêm túc, ngưng trọng.

“Ngơ ngác ngác hồi lâu, hôm nay mới biết ý nghĩa sự tồn tại của mình.” Đoạn Vinh Khánh có chút cảm thán: “Coi như không thể bái nhập Vũ Đạo Học Cung tu luyện, chỉ lần khảo hạch này thì cũng đủ làm cho ta cảm kích cả đời.”

“Khảo hạch như vậy đúng là mở ra một mặt khác.” Mạc Khổng khẽ gật đầu, nghiêm mặt nói: “Ta cũng là được ích lợi không nhỏ, hiểu rõ rất nhiều.”

“Hai người các ngươi là người thứ năm và thứ sáu đi ra khỏi luân hồi, sao lại có chuyện không thể nào bái nhập học cung?” Lúc này Hà Ô Hữu đi tới, vỗ vỗ bả vai của hai người, dường như đang lấy lòng.

Sau đó hắn lại quay đầu nhìn về phía đám người, mỉm cười nói: “Chư vị, các ngươi đều đã thông qua được khảo hạch, sau này các ngươi chính là sư đệ của ta, lại đi theo ta, cùng nhau đi bái kiến lão sư.”

Mới vừa từ trong luân hồi đi ra, lúc này mọi người mới như ở trong mộng mới tỉnh, nhao nhao hành lễ bái tạ, trên mặt nở một nụ cười vô cùng hưng phấn.

Thành công!

Thành công thông qua được khảo hạch của Vũ Đạo Học Cung!

Thậm chí có không ít người vui đến phát khóc.

Chuyện này có nghĩa là sau này mình có thể tu luyện võ học trực chỉ Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh, cũng sẽ được Vũ Đạo Học Cung che chở, không còn là lục bình không rễ, sẽ không còn bị những quý tộc đó ức hiếp nữa!

Vận mệnh đã thay đổi!

...

Trong Vũ Đạo Học Cung, lúc khảo hạch nhập môn kết thúc, hai người Chu Minh Nghĩa và Phùng Thái Doanh đến từ Ngô quốc cũng đã tới Trung Đô.

Bọn họ đều vâng lệnh quân chủ Ngô quốc Phù Trình đến Trung Đô tiến hành dò xét.

Chỉ là không ngờ được là vừa tới nơi này thì gặp được Vũ Đạo Học Cung đang tuyển học sinh, đồng thời tiến hành khảo hạch.

Tuy bất ngờ nhưng vẫn phải bí mật nên hai người không có trực tiếp tiến hành dò xét.

Nhưng mà cho dù chỉ đứng xa nhìn thì bọn họ cũng cũng có thể cảm nhận được chỗ huyền diệu của Luân Hồi Vạn Giới Môn đó.

Đợi đến khi có người từ bên trong đi ra, khí tức để lại trên người những người này khiến cho bọn họ chấn kinh.

“Đây chính là người mở Vũ Đạo Học Cung, cường giả Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh, lại có thủ đoạn như thế!” Chu Minh Nghĩa ghen hống nhìn trân trời, chấn kinh nói: “Có cường giả như thế này trợ giúp, còn có chuyện gì mà Hồng Vũ Nhân Vương làm không được?”

“Có một vị cường giả như thế này trợ giúp, chúng còn có tư cách đàm phán với Hồng Vũ Nhân Vương sao?” Phùng Thái Doanh cảm thấy da đầu tê rần, thậm chí cảm thấy có chút hồi hận.

Mặc dù bọn họ đã biết Thôi Phong này có cảnh giới cao tuyệt nhưng vẫn luôn cho rằng chỉ là người mà Thôi Thanh để lại trấn trấn trước khi đi thôi, chưa chắc là có tài năng gì.

Nhưng mà bây giờ xem ra cũng không phải là như vậy.

Chỉ là khảo hạch nhập môn thì đã thi triển thủ đoạn thần kỳ như thế, huyền diệu như thế, chờ đến truyền thụ võ công chân chính thì chắc chắn sẽ không keo kiệt.

Đây là muốn truyền thụ tuyệt học thần công tầng lớp cấp cao cho những bá tính đệ tiện này thật!

“Đừng nghĩ tiêu cực như vậy, bây giờ chúng ta còn chưa có bị người của Hồng Vũ Nhân Vương tìm đến, có lẽ hẳn không có quá nhiều địch ý với chúng ta.” Chu Minh Nghĩa tự an ủi mình.

“Cũng có thể là Vũ Đạo Học Cung đang tiến hành khảo hạch, bây giờ chỉ là không quá tiện tới tìm chúng ta mà thôi.” Phùng Thái Doanh cười khổ nói.

Mặc dù Phù Trình dặn dò bọn họ ẩn nấp làm việc, tốt nhất đừng để bất kỳ kẻ nào phát hiện, nhưng với tiền đề là Thôi Phong không có thật đang làm việc mới được.

Nêu không, với tu vi Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh của Thôi Phong, cho dù bọn họ ẩn nấp hình dạng như thế nào thì cũng không thể nào giấu giếm được.

Bại lộ là chuyện tất nhiên.

Phanh phanh! !

Ngay lúc này, phòng của Chu Minh Nghĩa và Phùng Thái Doanh trong tử lâu bỗng bị gõ vang.

Thân thể hai người lập tức cứng đờ.

Trên mặt lập tức nở một nụ cười cười khổ.

“Nên tới thì vẫn tới.”

Lúc này, người đứng bên ngoài không là ai khác, chính là Nhân Vương trước đây, bây giờ là Thượng Thư Lệnh Vương Nhân.

Vương Nhân đẩy cửa phòng ra đi vào, mỉm cười nói: “Hai vị, bệ hạ mời.”

...

Trong Nhân Vương Cung.

Chu Minh Nghĩa và Phùng Thái Doanh cúi đầu đứng đó, hoàn toàn không dám ngẩng đầu nhìn Hồng Phú Quý ngồi trên vương tọa, trong lòng tràn đầy sợ hãi và e ngại.

Bởi vì bọn họ phát hiện, người mở ra Vũ Đạo Học Cung Thôi Phong cũng ở nơi đây, đứng bên cạnh Hồng Vũ Nhân Vương, đang cười toe toét nhìn bọn họ.

Đây là một cường giả Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh, là chí cường giả đi tới mức đăng phong tạo cực ở cảnh giới Chân Giới.

“Phong tiên sinh có lời gì muốn hỏi bọn họ?” Hồng Phú Quý dò hỏi, thái độ có chút tôn kính.

Hắn thấy, nếu Thôi Phong là tộc đệ của Thôi Hằng, dĩ nhiên chính là trưởng bối của hắn, hắn nên tôn kính.

“Đúng là có chút vấn đề.” Thôi Hằng khẽ gật đầu, nhìn hai người hỏi: “Quân chủ Ngô quốc Phù Trinh có từng cúng tế thứ gì không?”

Chương 1018: Chỗ sâu nhất trong cung điện (1)

Cúng tế?

Chu Minh Nghĩa và Phùng Thái Doanh nghe vậy thì hai mặt nhìn nhau, bọn họ đều chưa nghe nói tới Phù Trình cúng tế thứ gì.

Hơn nữa Phù Trình là tuyệt đỉnh Chân Tiên Chân Giới Đệ Cửu Cảnh, là một trong số bảy vị bá chủ cường đại nhất dưới Nhân Vương trong phương thế giới Tiên Thổ này, có thứ gì mà khiến cho tồn tại bậc này phải cúng tế?

Đó là cúng tế, ít nhất cũng phải là tồn tại cường đại có bản chất sinh mệnh cao hơn tuyệt đỉnh Chân Tiên mới có thể khiến cho Phù Trình cúng tế.

Nhưng trước khi Thôi Thanh đến, phương thế giới Tiên Thổ này có cường giả như vậy sao?

Nhưng mà hai người bọn họ cũng không có trực tiếp lắc đầu, mà là rơi vào trầm tư, định tìm tình huống có thể có liên quan với chuyện này trong trí nhớ không lồ của mình.

Chu Minh Nghĩa và Phùng Thái Doanh là thân tử được Phù Trình coi trọng nhất, quan hệ vô cùng mật thiết.

Nếu như Phù Trình có cử động dị thường, gì thì lẽ ra hai người bọn họ có thể phát hiện được một chút dấu vết.

Bây giờ bọn họ rất muốn tìm ra dấu vết đó trong trí nhớ của mình.

Càng nhanh càng tốt.

Bởi vì bọn họ không dám chần chừ, cũng không dám cực cường giả Trung Đô có thể trực tiếp sưu hồn bọn họ hay không, dùng phương thức sưu hồn để lấy được tin tức hẳn muốn biết.

Lúc trước Tượng Bình bị sưu hồn, một màn đó bọn họ vẫn còn khắc sâu trong lòng.

Hơn nữa ai cũng không muốn tất cả mọi thứ trong trí nhớ mình đều bị người khác đọc.

Như thế mình sẽ không có bất kỳ bí mật gì, tâm cảnh cũng sẽ bị tổn hại cực lớn, sau này tu vi sẽ khó có tiến triển.

Cho dù là Chu Minh Nghĩa hay là Phùng Thái Doanh đều hi vọng mình nhanh chóng tìm ra dấu vết Phù Trình dị thường.

Về phân Phù Trình có cứng tê thứ gì hay không thì theo hai người bọn họ thì đây là chuyện chắc chắn, hoàn toàn không cần nghi ngờ.

Dù sao Thôi Phong này là Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh đỉnh phong.

Tộc huynh hấn Thôi Thanh còn là một cường giả khủng bố có khả năng hủy thiên diệt địa, cảnh giới vượt qua cấp Chân Giới.

Đại nhân vật như thế thì làm gì có chuyện nói láo được?

Không thể nào.

Chắc chắn là Phù Trình có vấn đề.

Trầm tư một khoảng thời gian, Chu Minh Nghĩa bỗng hai mắt sáng lên, lập tức mở miệng nói: “Có một chút, có một chút! Phù Trình hay đi những chỗ tương đối cổ quái, nhưng không xác định được có phải là đi tiên hành cúng tế hay không.”

Lúc này, Phùng Thái Doanh cũng vội vàng nói: “Ta cũng nghĩ đến Phù Trình có chút dị thường, nhưng mà cũng có khả năng là hai chúng ta nghĩ tới cùng một điểm, mời Chu huynh nói trước, có lẽ ta có thể bổ sung một chút.”

Thôi Hằng khẽ gật đầu, nói với Chu Minh Nghĩa: “Nói đi.”

“Là như vậy...” Chu Minh Nghĩa trầm giọng nói: “Từ một vạn năm trước, mỗi lần Phù Trình thương lượng chuyện quan trọng với chúng ta xong thì sẽ một thân một mình đi vào chỗ sâu nhất trong cung điện.”

“Trước đó hấn không có như vậy, một vạn năm trước không biết xảy ra chuyện gì, từ đó về sau hấn biến thành như vậy, hình như là đi chỗ sâu nhất trong cung điện để thương lượng với người quan trọng hơn.”

“Chúng ta cũng không biết chỗ sâu nhất trong cung điện có cái gì, cũng không biết có phải Phù Trình tiên hành cúng tế ở bên trong hay không, nhưng đây là điểm khác thường duy nhất của hấn.”

“Phù Trình là quân chủ Ngô quốc, hấn là biết rõ hành động đi vào chỗ sâu nhất trong cung điện không thể gạt được các người.” Thôi Hằng hơi trầm ngâm nói: “Nhưng hấn lại hoàn toàn không có che giấu các người.”

“Như vậy thì có hai loại khả năng, một là hấn đi chỗ sâu nhất trong cung điện chỉ là chuyện bình thường, không có gì đặc thù, hai là hấn hoàn toàn không có xem trọng các người.”

Nói đến đây, Thôi Hằng dừng một chút, như cười mà không phải cười nói: “Các người cảm thấy là loại nào?”

Chu Minh Nghĩa nghe vậy thì lập tức cúi đầu, không nhìn ra sắc mặt.

“Hắn là loại thứ hai.” Lúc này, Phùng Thái Doanh bỗng mở miệng, thở dài nói: “Ta cảm nhận được, mặc dù Phù Trình thường sẽ giả như rất xem trọng chúng ta, nhưng trên thực tế hắn hoàn toàn không để ý chút nào, chỉ coi chúng ta là công cụ có cũng được mà không có cũng không sao.”

“Hơn nữa hắn luôn muốn đi chỗ sâu nhất trong cung điện thì chắc chắn có vấn đề, có một lần ta từng thấy hắn từ chỗ sâu nhất trong cung điện đi ra, lúc ấy khí tức trên người hắn tràn đầy ý vị âm trầm đáng sợ, hoàn toàn khác biệt với trạng thái bình thường của hắn.”

Chương 1019: Chỗ sâu nhất trong cung điện (2)

“Vốn ta còn tưởng rằng là hắn đang nghiên cứu thần công tuyệt học mới gì, bây giờ xem ra không có đơn giản như vậy, có lẽ hắn đang cúng tế cái gì đó trong chỗ sâu nhất trong cung điện.”

“Các người có thể vạch ra điểm dị thường, đều là ở chỗ sâu nhất trong cung điện đô thành Ngô quốc.” Thôi Hằng khẽ gật đầu, mỉm cười nói: “Đúng là một điểm cần phải chú ý, như vậy thì vạn năm qua, hắn có ban bố chính sách cô quái gì hay không?”

Chính sách?

Chu Minh Nghĩa và Phùng Thái Doanh rơi vào trầm tư lần nữa.

Qua nhiều năm như vậy, vô số chính lệnh qua tay bọn họ, muốn tìm ra chính lệnh “cô quái” từ trong đó thì đúng là không phải một chuyện dễ dàng.

Nhưng mà mặc dù trí nhớ của bọn họ cực kỳ khổng lồ nhưng thận hện chi lực cũng cực kỳ mạnh mẽ, lại thêm tình huống khẩn cấp, hai người nhanh chóng tìm ra một điểm khác thường nữa.

“Bắt đầu từ vạn năm trước, Phù Trình đặc biệt chú ý đến quân đội ra ngoài chinh chiến.” Phùng Thái Doanh nói trước: “Trước kia mặc dù hắn cũng sẽ quan tâm nhưng cũng không quá sát ruột.”

“Nhưng bốn năm ngàn năm gần đây, chỉ cần là đội ngũ ra ngoài chinh chiến, cho dù lớn hay nhỏ thì hắn đều sẽ đích thân đi thị sát, sẽ để cho mỗi một quân tốt đều nhìn thấy hắn. Hoàn toàn không giống với trước kia.”

“Ừm, việc này ta cũng biết, đúng là như vậy.” Chu Minh Nghĩa gật đầu nói: “Những quân chủ khác sẽ không làm như vậy, mặc dù không nhất định là chuyện xấu nhưng tóm lại là có chút không giống bình thường.”

“Ta biết rồi.” Thôi Hằng khẽ gật đầu, không có tiếp tục hỏi thăm nữa, sau đó mỉm cười nói với hai người: “Ta không giết các người, còn thả các người, nhưng các người có thể giữ bí mật chuyện hôm nay không?”

“Giữ bí mật, nhất định giữ bí mật!”

“Chúng ta tuyệt đối không nói gì hết!”

Chu Minh Nghĩa và Phùng Thái Doanh lập tức gật đầu liên tục, trong lòng vui mừng quá đỗi, bọn họ đều không nghĩ tới mình còn được thả đi.

“Đi thôi.” Thôi Hằng khẽ nâng tay, trực tiếp tiễn hai người này ra khỏi Trung Đô.

Nhưng mà khi đưa Chu Minh Nghĩa và Phùng Thái Doanh ra ngoài thì đồng thời hẳn còn để lại một chút lạc ấn ở trong chỗ sâu nhất trong thần hồn của hai người.

Chỉ cần có người hỏi bọn họ chuyện này thì Thôi Hằng sẽ lập tức cảm nhận được.

“Phong tiên sinh có thu hoạch?” Hồng Phú Quý dò hỏi.

“Thu hoạch tương đối khá.” Thôi Hằng khẽ gật đầu, mỉm cười nói: “Kê từ đó, gần như có thể xác định được tình huống của quân chủ Ngô quốc.”

...

Sau khi hỏi thăm Chu Minh Nghĩa và Phùng Thái Doanh, Thôi Hằng cũng không có lập tức triển khai hành động.

Mà giống như không có chuyện gì xảy ra, bắt đầu dốc lòng kiến thiết Vũ Đạo Học Cung, dạy bảo những học sinh bá nhập Vũ Đạo Học Cung, truyền thụ tuyệt học thần công cho bọn họ.

Cứ như vậy, qua một trăm hai mươi năm.

Những thân phận giả ta như Hà Ô Hữu, Mạc Khổng cũng bắt đầu dần dần thành hình.

Lúc này, Vũ Đạo Học Cung vừa mới kết thúc chiêu sinh nhóm thứ tư, rốt cục Thôi Hằng cũng làm ra quyết định, phân ra một đạo hóa thân đến Ngô quốc.

Điều tra lực lượng có tính chất xa lạ đó.

Khi phân ra đạo hóa thân này đồng thời Thôi Hằng còn thi triển “Độn Nhất Pháp”, móc nối quan hệ giữa cô hóa thân này với Nhân Hoàng hậu nhân.

Nếu như đạo hóa thân này bại lộ, muốn truy tung thì chỉ có thể truy tung đến chỗ Nhân Hoàng hậu nhân.

Thôi Hằng phân ra đạo hóa thân này, thực lực không yếu, tương đương với tu vi Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh, còn nắm giữ rất nhiều tiên thuật, thực lực mạnh mẽ.

Bởi vậy, hẳn ở lãnh thổ Ngô quốc như vào chỗ không người, bất kỳ cấm chế, bất kỳ trận pháp gì cũng không thể tạo thành bất kỳ trở ngại nào cho hẳn, một đường thông suốt đi tới đô thành Ngô quốc.

Sau đó cứ dựa theo miêu tả của hai người Chu Minh Nghĩa và Phùng Thái Doanh lúc trước mà đi vào bên trong cung điện trong đô thành, sau đó đi vào chỗ sâu nhất.

Toàn bộ quá trình vô cùng thuận lợi, thậm chí ngay cả trận pháp ẩn nấp và cấm chế cũng mất đi tác dụng, hoàn toàn không thể nào mê hoặc hẳn.

Dù sao mặc dù cái này là hóa thân nhưng bản chất thần hồn lại là Hóa Thần hậu kỳ.

Đương nhiên không thể nào bị thủ đoạn ẩn nấp ở nơi này che giấu.

Cứ như vậy, Thôi Hằng nhàn nhã đi bộ tới chỗ sâu nhất trong cung điện trong đô thành Ngô quốc, bước vào trong mật thất đó.

Đang nhìn phù văn quỷ dị lít nha lít nhít với ngọn lửa màu u lam lấp lóe xung quanh.

Thì đột nhiên trong mật thất trống rỗng, một giọng nói âm trầm đáng sợ vang lên.

“Là ai dám xông vào nơi đây? !”

Chương 1020: Vu oan giá họa, Thần Tướng lâm Tiên Thổ (1)

Bị phát hiện!

Nhưng mà Thôi Hằng không cũng bất ngờ với kết quả này, cũng không có khủng hoảng, thậm chí có thể nói là chủ động thúc đẩy kết quả này.

Hắn muốn bị người ta phát hiện, bị người ta phát hiện đi vào trong mật thất này dò xét.

Bây giờ cỗ hóa thân này đã được hắn sử dụng Độn Nhất Pháp thay đổi lai lịch.

Coi như bị bắt được, truy nguyên thì cũng chỉ có thể truy xét được đến chỗ Nhân Hoàng hậu nhân.

Lúc này, giọng nói vừa dứt.

Một thân ảnh gầy gò từ nơi âm u hẻo lánh nhất mật thất đi ra.

Nơi đó vốn không có cái gì, bây giờ hắn lại đột ngột xuất hiện ở nơi đó, hình như đã ở đó lâu rồi.

Chờ đợi người nhìn trộm đến nơi này.

Đó là một nam tử dáng vẻ trung niên, con mắt dài nhỏ, mũi ưng, bờ môi rất mỏng, khiến cho người nhìn có cảm giác hắn là người bạc tình bạc nghĩa.

Nếu như Chu Minh Nghĩa và Phùng Thái Doanh ở đây thì chắc chắn sẽ lập tức nhận ra được.

Người này lại giống y như quân chủ Ngô quốc Phù Trình.

Hơn nữa không chỉ là tướng mạo, ngay cả khí tức sinh mệnh cũng hoàn toàn giống.

Thế nhưng “Phù Trình” này có tu vi cảnh giới cao hơn quân chủ Ngô quốc đó nhiều, đã đạt tới Chân Giới Đệ Thập Cảnh, có thể so với Nhân Vương và Tiên Chủ trước kia.

Chân chính Phù Trình chỉ là Chân Tiên Chân Giới Đệ Bát Cảnh, thậm chí còn không có đạt tới đỉnh phong của cảnh giới này.

Chỉ có thể xếp tầm trung trong số bảy đại bá chủ.

Không thể nào có cảnh giới mạnh mẽ như thế.

“Phù Trình” này từ trong âm u đi ra, quanh người tràn ngập khí tức màu tím đen, trong nháy mắt đã phong tỏa cái mật thất này.

Không gian bị đóng băng, vật chất bị đọng lại, liền ngay cả pháp tắc cũng ngừng vận chuyển.

Thủ đoạn như thế đã vượt qua Chân Giới Đệ Thập Cảnh.

Hiển nhiên, hoặc là “Phù Trình” này đã có cảnh giới cao hơn Chân Giới Đệ Thập Cảnh, hoặc là bản thân hắn vốn là hóa thân của tồn tại cảnh giới cao hơn.

Giống như Thôi Hằng bây giờ.

“Phù Trình” này dùng ánh mắt hài hước nhìn Thôi Hằng chui vào nơi này, cười nói: “Chân Giới Đệ Thập Cảnh, tu vi cảnh giới như vậy đúng là khó được, chẳng trách có thể đột phá cấm chế ẩn nấp Phù Trình bày ra.”

“Người chính là tồn tại thần bí mà Phù Trình thường xuyên cúng tế?” Thôi Hằng ánh mắt trầm tĩnh, nhìn chăm chăm người thần bí hoàn toàn giống y như Phù Trình.

Lúc này, hóa thân của Thôi Hằng vẫn dùng dáng vẻ lúc hắn thi diễn Độn Nhất Pháp, tức là một lão giả tóc trắng xoá.

Tiên phong đạo cốt, khí tức hùng hậu mạnh mẽ.

Giống như là một cổ tu sĩ tu luyện rất nhiều năm.

Có thực lực tương đương với Chân Giới Đệ Thập Cảnh.

“Ta sao?” Người thần bí nghe vậy thì nở nụ cười, sau đó vẻ mặt khinh thường nói: “Nhỏ bé như ta thì sao xứng ngang hàng với vị Ma Thần đó, nhận thức của ngươi quá nông cạn.”

“Chẳng lẽ ngươi là cảm thấy ta đã là Chân Giới Đệ Thập Cảnh thì chắc chắn có địa vị không kém? Nếu đúng là như vậy thì chỉ có thể nói là ngươi ếch ngồi đáy giếng, ngồi giếng nhìn trời.”

“Ta chỉ là sinh được Ma Thần đại nhân lấy vết tích tồn tại của Phù Trình, sau đó hội tụ thiên địa nguyên khí và đại đạo pháp tắc sáng tạo ra thôi.”

“Cực kỳ nhỏ bé, không đáng nhắc tới.”

“Thì ra là thế.” Thôi Hằng khẽ híp con mắt một cái, nhanh chóng nhìn thấu được lai lịch người thần bí này, cười nói: “Hóa ra là tàn ảnh vết tích được điểm hóa.”

Người thần bí giống y như Phù Trình này, bản chất chỉ là cái bóng, vết tích của Phù Trình để lại khi ở chỗ nào đó thôi.

Vốn đây chỉ là một loại khái niệm hư ảo, không thể tồn tại trong hiện thực.

Nhưng bây giờ hắn là có cường giả dùng phương thức cùng loại với điểm hóa điểm hóa khái niệm này thành sinh linh

còn sống, đồng thời còn để cho nó có được thực lực và cảnh giới Chân Giới Đệ Thập Cảnh.

Thủ đoạn như thế, quả là không tầm thường.

“Ồ?” Người thần bí nghe vậy thì hình như là hơi kinh ngạc, sau đó cười nói: “Không sai, không ngờ được là người lại có thể nhìn thấu lai lịch của ta, thú vị, thú vị.”

Lời còn chưa dứt thì cái bóng dưới chân hắn bỗng vạn vẹo triển khai, trong nháy mắt đã đi tới dưới chân Thôi Hằng, nuốt mất cái bóng của Thôi Hằng.

Ngay sau đó, Thôi Hằng cũng cảm giác được từ cái bóng của mình truyền đến từng đợt lực lượng cường chế hành động, cái bóng của mình đang cố gắng không chế hành động của mình.

Nhưng mà trạng thái hạn chế và điều khiển này cũng không thể tạo nên hiệu quả giam cầm với Thôi Hằng.

Thôi Hằng chỉ bị trì hoãn hành động một cái chớp mắt, sau đó khôi phục bình thường.

Nhưng không đợi Thôi Hằng kịp hành động thì người thần bí đó đã xuất thủ, lại vọt thẳng đến trước mặt Thôi Hằng.

Mặc dù có chút phần kinh ngạc nhưng mĩa mai và khinh thường nhiều hơn.

Ngay lúc người thần bí này đi vào bên này.

Thôi Hằng đang muốn tránh thoát cái bóng giam cầm thì đột nhiên dừng lại, trên mặt cũng lộ ra vẻ không thể tin, rất khiếp sợ nhìn người thần bí.

Chương 1021: Vu oan giá họa, Thần Tướng lâm Tiên Thổ (2)

“Đừng có nhìn ta như vậy.” Người thần bí khẽ lắc đầu, mặt mũi tràn đầy nụ cười, cũng nắm chắc thắng lợi trong tay: “Dám tới đây nhìn trộm, ngươi phải chuẩn bị tâm lý trước mới đúng.”

Hắn cũng không có nói thêm gì với “Thôi Hằng” đã bị vây, chỉ khẽ nhấc tay phải lên.

Giải thích xong câu này, cái bóng dưới chân “Thôi Hằng” dựng đứng lên, giống như là một cái túi cực lớn, nhanh chóng bao cả người “Thôi Hằng” vào bên trong.

“Trấn!” Người thần bí cười lạnh một tiếng, nâng lên tay phải lại chậm rãi đè xuống.

Cùng lúc đó, cái túi bóng bao vây “Thôi Hằng” lại cũng đang chậm rãi hạ xuống, chậm rãi khôi phục lại hình dạng cái bóng như trước.

Mà bị bao phủ ở bên trong, “Thôi Hằng” thì giống như là đã từ bỏ phản kháng, không nhúc nhích, chuẩn bị ngồi chờ chết.

Không lâu sau, một bộ hóa thân do Thôi Hằng sáng tạo ra đã bị lực lượng của người thần bí luyện hóa thành hư ảo, chỉ còn lại lực lượng khí tức thuần túy nhất, bản chất nhất bị bao phủ trong cái bóng.

“A, không chịu nổi một kích.” Người thần bí cười lạnh một tiếng, vẻ mặt rất là khinh thường.

Sau đó, hắn nhẹ nhàng chụp lấy cái bóng, chuẩn bị thu lấy cỗ lực lượng khí tức này tiến hành kiểm tra: “Ta cũng muốn xem xem rốt cuộc là người có lai lịch như thế nào mà lại lớn gan như vậy!”

Thế nhưng là cỗ lực lượng này mới vừa đến tay thì lòng bàn tay người thần bí giống như là biến thành khối băng rơi vào trong lửa, bốc lên khói đặc màu tím đen.

“Nhân Hoàng chi lực!”

Người thần bí lập tức kêu thảm lên, sắc mặt trở nên cực kỳ trắng bệch, vội vàng huy động cánh tay định ném lực lượng khí tức này ra ngoài.

Nhưng vẫn không hề có tác dụng gì, lực lượng khí tức của Nhân Hoàng hậu nhân đó hoàn toàn không vung ra được.

Giống như giò trong xương.

Mà chỉ trong thời gian mây hơi thở ngắn ngủi, toàn bộ tay phải và cánh tay phải của người thần bí đã bị ăn mòn thành cặn bã.

Bộ phận này đã triệt để không có khí tức sinh mệnh, rơi xuống mặt đất hòa lẫn với bụi đất cát đá.

Không có gì khác nhau.

Nhưng mà lực lượng khí tức Nhân Hoàng hậu nhân đó cũng không có đình chỉ ăn mòn, còn trở nên nghiêm trọng hơn, nhanh hơn.

Bả vai, lồng ngực, cổ, bụng và các bộ phận tiếp theo của người thần bí đều bị nhanh chóng ăn mòn, biến thành bụi đất cát đá cặn bã, không lâu sau, toàn thân hắn đều biến thành như vậy.

Biến cố đột nhiên xuất hiện khiến cho người thần bí này mất đi nhục thân trong nháy mắt.

Cũng may thần hồn chi lực của hắn đủ mạnh mẽ, có thể độc lập tồn tại, cho dù không có nhục thân thì cũng có thể dùng trạng thái thần hồn trường tồn với đời.

Đáng tiếc, lực lượng khí tức Nhân Hoàng hậu nhân vẫn đang tiếp tục ăn mòn.

Thần hồn cũng không thể tránh thoát.

Chỉ trong chốc lát, người thần bí này đã hình thần câu diệt, nhục thân thành bã vụn, thần hồn bị ăn mòn thành hư vô.

Mà cỗ lực lượng khí tức này vốn là nước không nguồn, cây không gốc rễ, sau khi hoàn thành ăn mòn thì dần dần tiêu tán, trở nên ảm đạm.

Nhưng ngay lúc này, một ngọn lửa màu u lam bên trong mật thất bỗng nhiên sáng rõ lên.

Mỗi một đốm lửa đều buộc vòng quanh một cái gương mặt quỷ dị, trong hốc mắt trông rỗng như ẩn chứa ánh mắt lợi hại nhất trên đời này, nhìn chăm chặp khí tức Nhân Hoàng hậu nhân đang dần tiêu tán.

Ầm!

Cỗ lực lượng khí tức này bỗng nhiên vỡ vụn, căn nguyên bản chất nhất trong đó lộ ra.

Ngay sau đó, trong mật thất vang một giọng nói quỷ dị.

“Nhân Hoàng chi lực, Nhân Hoàng hậu nhân? ! Hóa ra là người!”

Trong giọng nói này tràn đầy cảm xúc phẫn nộ.

Nhưng cho dù ngọn lửa màu u lam này lay động như thế nào thì lực lượng của hấn cũng không thể thâm thấu đến bên ngoài mật thất này.

Bản thể của hấn vẫn không thể nào giáng lâm dương gian.

“Nơi này đã bị người khác phát hiện, thời gian của ta không nhiều lắm.”

“Nhất định phải kêu Phù Trình tăng thêm tốc độ mới được, tranh thủ nhanh chóng giáng lâm đến dương gian!”

“Tận dụng thời cơ!”

...

Trung Đô, bên trong Vũ Đạo Học Cung.

Ánh mắt Thôi Hằng vượt qua hư không trùng điệp, rơi vào mật thất bên trong chỗ sâu nhất trong cung điện đô thành Ngô quốc, nhìn ngọn lửa màu u lam đó, nghe giọng nói âm trầm đáng sợ.

“Dương gian?” Lòng mày của hấn hơi nhíu lại, thầm nghĩ trong lòng: “Dương gian là chỉ cái gì, là tên gọi tương ứng với chỗ của hấn? Chẳng lẽ chỗ của hấn chính là âm phủ?”

Nghĩ tới đây, Thôi Hằng cảm thấy rất có thể là như vậy.

Bởi vì cho dù là lực lượng có tính chất lạ lẫm mà hấn cảm nhận được lúc trước hay là tình huống dị thường phát hiện được ở trong mật thất này đều lộ ra vận vị âm u, tịch diệt, tử vong.

Giống như là tất cả đều trầm luân, tất cả đều rơi vào tĩnch mịch.

Rất giống âm gian.

“Nhưng mà cho dù chỗ của hấn là như thế nào thì sinh linh muốn giáng lâm này có thực lực cực mạnh.”

Chương 1022: Vu oan giá họa, Thần Tướng lâm Tiên Thổ (3)

Thôi Hằng vẫn đang nhìn chằm chằm phương hướng Ngô quốc, nói thầm: “Hắn tuyệt đối đã vượt qua Chân Giới Thập Nhị Cảnh, chỉ từ khí tức cảm ứng được thì thậm chí đã có đặc thù của Hóa Thần hậu kỳ.”

“Hắn là cường giả cấp Đạo Giới... là vì tu vi cảnh giới của ta cao nên tiếp xúc đến phương diện cao rồi sao? Lại bắt đầu liên tục xuất hiện cường giả cấp Đạo Giới.”

Lúc trước là Nhân Hoàng hậu nhận, bây giờ là sinh linh muốn giáng lâm đến dương gian này, gần như đều có thể là tồn tại vượt qua Chân Giới Thập Nhị Cảnh, đạt đến cấp Đạo Giới.

“Cường giả Đạo Giới cũng xuất hiện, sau này có thể xuất hiện cường giả có thể so với Phản Hư hay không?”

Hai mắt Thôi Hằng hơi khép, cảm nhận các giả ta đã tàn mát các nơi, nói thầm: “Bây giờ như vậy, tốt nhất là nhanh chóng đột phá đến Hóa Thần đỉnh phong, bước vào Phản Hư.”

“Nếu không, sợ không bao lâu nữa thì sẽ gặp phải tu vi cảnh giới cao hơn ta, thực lực thủ đoạn cũng mạnh mẽ hơn ta thì cũng không phải là chuyện tốt lành gì.”

Lúc này, giả ta của hắn có thể nói là số lượng động đảo, đồng thời đã có không ít thân phận bị người khác khắc trong tâm khảm, thành công luyện giả thành chân.

Nhưng mà phần lớn thân phận giả ta tương đối phổ thông, vẫn cần phải có một chút thân phận mạnh mẽ làm hạch tâm, cuối cùng hoàn thành mục tiêu “hợp về tự thân, duy ngã duy nhất”.

Nói ngắn gọn, bây giờ Thôi Hằng thiếu chính là tính chân thực của thân phận mâu chốt là Thôi Phong này.

Chỉ cần thân phận giả ta này trở thành tồn tại chân thực, vậy hắn tu hành gần như hướng tới viên mãn, có thể thụ tất cả thân phận giả ta về tự thân, thử đột phá đến Hóa Thần đỉnh phong.

“Thôi Phong, con đường phát triển của cái thân phận này đã được quyết định, nhưng vẫn cần phải có thời gian tích lũy mới được.”

Thôi Hằng chậm rãi mở mắt, quay đầu nhìn hướng vương thành một chút: “Kế hoạch thống nhất của Phú Quý Nhi còn phải chờ mấy trăm năm mới bắt đầu thi hành, chờ thiên hạ hoàn toàn nhất thống sẽ dài hơn.”

“Chờ cho đến lúc đó, hẳn là Vũ Đạo Học Cung đã thành quy mô, có đại thế, thành lập được truyền thừa như thế này, lại được Tiên Thổ đồng ý, thân phận Thôi Phong sẽ được thế nhân ghi khắc.”

Sau đó, hắn đưa mắt nhìn ra bên ngoài, một lát sau thì chậm rãi đứng dậy.

Lúc này, bên ngoài bỗng có tiếng đập cửa.

“Lão sư, hôm nay là lớp đầu tiên của tân sinh.”

Đoạn Vinh Khánh lên tiếng, hắn đã võ đạo tiểu thành, là một trong số mấy người ưu tú nhất trong số học sinh cùng thời kỳ, có phân được “Thôi Phong” coi trọng.

“Ừm, ta đến ngay.” Thôi Hằng khẽ gật đầu, mỉm cười nói.

...

Trong lúc cái thế giới Tiên Thổ an hưởng tương hòa, một Thần Tướng đến từ Nhân Tổ Điện đã vượt qua trùng điệp hư không, đi tới bên ngoài Tinh Hải đĩa thiên hà.

Chính là Thần Lô.

“Những tinh vực bên ngoài cũng không có gì đặc thù.” Thần Lô đứng lơ lửng trên không, đứng trong vũ trụ tinh không, nhìn Tinh Hải mênh mông phía trước, suy đoán.

Sau đó, ánh mắt của hắn nhìn về phía đĩa thiên hà trung ương Tinh Hải, nơi đó là thế giới Tiên Thổ vô cùng to lớn, cũng vô cùng thần bí.

Nhưng mà phương thế giới Tiên Thổ này cực kỳ đặc thù, ngoại tăng tràn ngập một lượng lớn Hồng Mông Chi Khí, làm cho không ai có thể cảm nhận được tình huống trong thế giới Tiên Thổ.

“Bệ hạ ra lệnh cho ta phá hủy phương thế giới Tiên Thổ này.”

Thần Lô nghĩ tới đây, suy nghĩ hơi động một chút, trong cơ thể lập tức có kim quang lấp lóe, một cái pháp bảo cực kỳ không lộ từ trong cơ thể hắn hiện ra.

Đây chính là thần binh diệt giới!

“Bây giờ vẫn chưa tới lúc vận dụng loại đại sát khí này.” Thần Lô thâm nghĩ trong lòng.

Đồng thời tán lực lượng của thần binh diệt giới đang nổi lên trong cơ thể đi, để uy năng khí tức ẩn giấu lần nữa, không hiện ra.

Sau đó, hắn tiếp tục nhìn chằm chằm đĩa thiên hà trung ương Tinh Hải, thâm nghĩ: “Chỉ nhìn từ bên ngoài thì còn

không thể xác định nơi này lây dính Cửu U chi khí thật không.”

“Vẫn cần phải tự mình qua đó dò xét một phen mới được, không thể tùy tiện vận dụng thần binh đại hủy diệt.”

“Một khi phá hủy nó thì không còn khả năng cứu vãn.”

Chương 1023: Cứu U âm Thế, truyền thuyết trong vô tận năm tháng trước đây

(1)

Hồng Mông Chi Khí và Huyền Hoàng Chi Khí bên ngoài thế giới Tiên Thổ không thể nào ngăn cản được cường giả giống như là Thần Lô.

Bị hấn xuyên qua rất dễ dàng.

Trên bầu trời vốn trống rỗng bỗng nhiên sáng lên một vệt kim quang.

Ngay sau đó, Thần Lô lập tức xuất hiện ở nơi này.

Thiên địa pháp tắc và thiên địa nguyên khí xung quanh đều không có sinh ra bất cứ dao động gì, giống như là hoàn toàn không có phát hiện được thay đổi ở bên này.

Hắn đứng ở trên không, cúi đầu nhìn xuống đại địa bên dưới, trong mắt lóe ra kim sắc quang mang, chỉ trong nháy mắt thì đã nhìn khắp cả toàn bộ thế giới Tiên Thổ, nhìn rõ ràng tất cả mọi thứ.

“Không có vết tích bị Cứu U Ma Thần chi lực thâm thấu?” Thần Lô cau chân mày lại, nghi hoặc nói: “Lúc trước khe hở Cứu U xuất hiện dị động, phương hướng Cứu U Ma Thần chi lực thâm thấu chính là bên này mà.”

“Phương thế giới Tiên Thổ này là mảnh vỡ của Đệ Nhất Trọng Thiên của Tây Huyền Tiên Vực dung hợp với một cái cô Thánh địa mà thành, là nơi có khả năng tiếp nhận Cứu U Ma Thần chi lực thâm thấu nhất.

“Xung quanh phương Tinh Hải này mặc dù cũng có một chút đại tinh sinh mệnh và giới vực, nhưng bản chất còn lâu mới có thể sánh ngang được với nơi này, khó mà gánh chịu được lực lượng của Cứu U Ma Thần.”

“Hay là do lực lượng của Cứu U Ma Thần này cực giới ẩn tàng, cũng đã triệt để ẩn tàng lực lượng khí tức, ta điều tra phạm vi lớn như vậy thì hoàn toàn không phát hiện ra được?”

“Ừm, cũng có khả năng này. Như thế thì cần tự mình hành tẩu tứ phương, tiến hành dò xét thực địa mới được.”

Nghĩ tới đây, hắn lập tức nhìn xuống phía dưới đại địa, ánh mắt rơi vào phương hướng Trung Đô Vương Thành, nói thầm: “Nơi này là trung ương đại địa, kiến trúc cũng là tráng lệ nhất hoa mỹ nhất, có lẽ là đô thành.”

“Cố thể bắt đầu từ nơi này, là đô thành trung ương thiên hạ, chắc chắn cường giả nơi này nhiều nhất, hẳn là khả năng có tin tức toàn diện cũng cao nhất.”

Từ trước đến nay Thần Lô luôn là một người sấm rền gió cuốn.

Sau khi làm ra quyết định thì lập tức đi đến Trung Đô Vương Thành, đồng thời không có che giấu chút nào, trực tiếp dùng trạng thái Kim Giáp Thần Tướng giáng lâm đến Trung Đô Vương Thành.

Làm một trong số tám đại thần tướng mạnh nhất dưới trướng Nhân Tổ, hẳn cũng không cho rằng trong một cái thể giới Tiên Thổ nhỏ nhỏ như thế này lại có cường giả có thể mạnh hơn mình.

Hơn nữa, lúc trước khi hẳn nhìn xuống đại địa thì hẳn đã xác nhận rồi, người mạnh nhất phương thể giới Tiên Thổ này cũng chỉ là Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh thôi.

Cũng không có đặt chân đến cấp độ Đạo Giới, không đáng giá nhắc tới.

Dương nhiên, tự tin thì tự tin nhưng Thần Lô cũng không phải là một người thị sát hiệu chiến, cũng không muốn vô cớ phá hủy.

Bởi vậy, mặc dù hẳn trực tiếp giáng lâm đến Trung Đô Vương Thành nhưng không có chủ động công kích bất kỳ kẻ nào, chỉ trực tiếp đi đến vị trí của Vũ Đạo Học Cung.

Nơi đó có “người mạnh nhất” mà hẳn cảm nhận được.

...

Thần Lô dùng trạng thái Kim Giáp Thần Tướng giáng lâm đến Trung Đô Vương Thành, lập tức khiến cho vô số cường giả chú ý tới hẳn.

Dù hẳn cũng không có hiển lộ rõ ràng khí thế uy áp của mình nhưng chỉ khí tức tự nhiên hiển lộ ra ngoài của hẳn cũng đủ để cho vô số cường giả trong ngoài Trung Đô Vương Thành cảm thấy chân kinh.

Thật mạnh!

Hình như còn mạnh hơn vị Phong tiên sinh trong Vũ Đạo Học Cung đó nữa!

Hơn nữa, sao chưa bao giờ nhìn thấy hẳn?

Từ đâu tới?

Một cường giả xa lạ như vậy đột nhiên xuất hiện ở nơi này, lập tức khiến cho tất cả mọi người trở nên cảnh giác.

Nhưng mà lại không có ai dám tới gần hỏi thăm cả.

Tồn tại mạnh mẽ như thế, nếu như mình không cẩn thận chọc giận người ta, cuối cùng người mất mạng chỉ là mình.

Cách tốt nhất chính là chờ vị Phong tiên sinh đó ra mặt hỏi thăm.

Đây cũng là ý nghĩ trong đầu đa số người ở bên trong Trung Đô.

Trên thực tế, khi Thần Lôu giáng lâm đến nơi đây thì cũng không có chú ý đến những người này.

Ánh mắt của hắn vẫn luôn khóa chặt phương hướng Vũ Đạo Học Cung, cũng đi đến bên đó.

Hiển nhiên là muốn đi gặp “Thôi Phong”.

Theo Thần Lôu, nếu như “Thôi Phong” này là người mạnh nhất bên trong phương thế giới Tiên Thổ này thì lẽ ra hắn phải biết được nhiều bí mật nhất.

Như vậy, tìm hắn hỏi thăm chuyện Cửu U Ma Thần chi lực thì có thể nói là thuận lý thành chương.

...

Trên thực tế thì kể từ khi Thần Lôu xuất hiện ở bên ngoài Tinh Hải này thì Thôi Hằng đã phát hiện ra hắn. Lúc ấy, Thôi Hằng xác định hắn là người này muốn tới phương thế giới Tiên Thổ này.

Bởi vì kim giáp mà Thần Lôu mặc trên người có khí tức của Nhân Hoàng chi lực, hiển nhiên là do cường giả có được Nhân Hoàng chi lực tự tay chế tạo ra.

Hơn nữa, cường giả có được Nhân Hoàng chi lực này còn vượt ra khỏi hạn mức cao nhất của Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh.

Chắc chắn chính là người của Nhân Hoàng hậu nhân đó phải qua đây.

“Đây cũng là cường giả Đạo Giới?” Thôi Hằng nhíu mày, nói thêm: “Từ khí tức trên người người nọ biểu hiện ra thì đã đến gần vô hạn Hóa Thần hậu kỳ.”

“Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh cũng chỉ có được một phần đặc thù của Hóa Thần hậu kỳ, mà hắn thì cho dù là lực lượng đặc thù hoặc là tính chất của lực lượng, hoặc là cường độ của lực lượng đều đã rất gần với mức vào cảnh giới Hóa Thần hậu kỳ.”

“Quả nhiên là đúng y như những gì ta đoán, theo tu vi cảnh giới của ta càng ngày càng cao thì cũng càng dễ gặp được

cường giả có tu vi cảnh giới gần giống như ta.”

Chương 1024: Cửu U âm Thế, truyền thuyết trong vô tận năm tháng trước đây (2)

“Cũng không biết hẳn là Đạo Giới cảnh thứ mấy, nếu như là cảnh giới tâm trung thì cũng có ý nghĩa là cấp độ trong toàn bộ Đạo Giới cũng không tính là quá mạnh, tối đa chỉ là đụng chạm đến đặc thù của Phản Hư sơ kỳ mà thôi.”

“Nhưng nếu như hẳn chỉ là cảnh giới nhập môn Đạo Giới thì vấn đề sẽ trở nên rất nghiêm trọng, nói không chừng Đạo Giới đỉnh phong nhất có thể chạm tới Phản Hư sơ kỳ chân chính, thậm chí tiếp cận Phản Hư trung kỳ.”

Rất mạnh, vô cùng mạnh!

Đây là người mạnh nhất mà Thôi Hằng gặp được từ khi xuyên việt đến nay.

“Hơn nữa nhìn dáng vẻ của hẳn như vậy thì chắc chắn sau lưng hẳn còn có tồn tại mạnh mẽ hơn hẳn, có lẽ tồn tại đó có thực lực tương đương với Hóa Thần hậu kỳ chân chính, thậm chí là Hóa Thần đỉnh phong.”

Hai mắt Thôi Hằng hơi khép lại, nhìn chằm chằm Thần Lô ở bên ngoài, thầm nghĩ: “Một cường giả như thế này, rốt cuộc là từ đâu tới, là từ mảnh vỡ của cao thiên trong Tiên Vực hay là đến từ chỗ khác nữa?”

“Ừm... nhất định phải tìm hiểu được nhiều tin tức hơn từ hẳn mới được.”

...

Thần Lô không để ý đến đám người vây quanh nhìn hẳn, không lâu sau đã đi tới bên ngoài Vũ Đạo Học Cung.

Nhưng mà hẳn cũng không có mạnh bạo xông vào bên trong.

Dù sao, hẳn nghĩ mình tới đây chỉ là vì tìm hiểu tin tức, điều tra chuyện liên quan tới Cửu U Ma Thân chi lực, cũng không phải là đến để đối phó chủ nhân của nơi này.

Không cần thiết phải động võ.

Đương nhiên, nếu như đúng là có lực lượng của Cửu U Ma Thân thâm thấu vào nơi này thì hẳn vẫn sẽ chấp hành mệnh lệnh của Nhân Tổ, dùng thân binh đại huy diệt phá hủy phương thế giới Tiên Thô này.

Đây là vì giữ gìn an bình cho toàn bộ dương gian.

Giống như là Nhân Tô nói.

Đây là hy sinh cần thiết.

Thần Lâu đi tới trước cửa học cung, chấp tay hành lễ với hai thủ vệ trẻ tuổi, dò hỏi: “Tại hạ Thần Lâu, là Thần Tướng dưới trướng Nhân Tô Điện ở Xích Vân Đại Giới, ta tới đây để điều tra một chuyện cực kỳ quan trọng.”

Lúc này, người ở cổng Vũ Đạo Học Cung tiếp đãi tân khách chính là Đoạn Vinh Khánh với Mạc Không.

Khi bọn họ nhìn thấy Thần Lâu thì lập tức ngăn người.

Lúc này, hai người bọn họ đều đã là Tiên Giới Thập Nhị Cảnh, khoảng cách chân giới còn có một bước nữa thôi, là nhân vật thủ lĩnh trong số đệ tử của Vũ Đạo Học Cung.

Để cho bọn họ ở bên ngoài thủ vệ cũng là vì để cho bọn họ tiếp xúc nhiều tân khách vắng lai hơn.

Dù sao thế lực của Vũ Đạo Học Cung càng lúc càng lớn, lại có cường giả Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh như Thôi Phong tọa trấn. Nó đã nghiệm nhiên trở thành thế có lực thực lực mạnh mẽ nhất phương thế giới Tiên Thổ này.

Rất nhiều người đều muốn tới giao hảo, tới bái phỏng, đương nhiên cường giả cũng sẽ không thiếu.

Những ngày qua, Đoạn Vinh Khánh và Mạc Không đã gặp rất nhiều cường giả Chân Giới.

Trong đó không thiếu Chân Tiên Chân Giới Đệ Bát Cảnh, thậm chí tuyệt đỉnh Chân Tiên cấp bá chủ.

Nhưng mà trong số tất cả những người đó thì không có người nào khiến cho bọn họ cảm thấy cao quý như vậy, thân bí như vậy.

Nhất là Đoạn Vinh Khánh, hẳn thậm chí cảm thấy Thần Lậu này hình như còn mạnh mẽ hơn là lão sư Thôi Phong của hắn.

Là tồn tại vượt qua Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh hay sao?

Trên đời này còn có cường giả như vậy sao?

Mặc dù Mạc Không là hóa thân của Thôi Hằng nhưng ngày bình thường, tất cả hành vi đều phù hợp với giải thiết giả ta, đương nhiên bây giờ cũng biểu hiện ra cảm xúc khiếp sợ không gì sánh được.

Nhưng mà hắn cũng không để cho loại cảm xúc khiếp sợ này kéo dài quá lâu, vội vàng quay qua nói với Đoạn Vinh Khánh bên cạnh mình: “Vinh Khánh, người đi bẩm báo cho

Đại sư huynh, tốt nhất hãy bẩm báo cho lão sư nếu như có thể.”

“Được!” Đoạn Vinh Khánh cũng lấy lại tinh thần, vội vàng xoay người đi vào học cung thông báo.

“Các hạ tới từ thiên ngoại chứ?” Mạc Không dò hỏi Thần Lôu.

Đồng thời hắn cũng chú ý tới càng ngày càng có nhiều người tụ tập qua bên này, tất cả đều cực kỳ tò mò nhìn Thần Lôu.

Theo những người này thì chỉ cần có Thôi Phong ở chỗ này thì sẽ không có nguy hiểm gì cả, đương nhiên cũng không có kiêng kỵ Thần Lôu đột nhiên giáng lâm tới đây bao nhiêu.

“Không sai. Dựa theo lời người giải thích thì đúng là thiên ngoại.” Thần Lôu khẽ gật đầu, mỉm cười nói: “Phương thế giới Tiên Thổ của các ngươi bị ngăn cách với ngoại giới, như vậy cũng không phải là một chuyện tốt, có rất nhiều tin tức các ngươi đều không có nhận được.”

“Đây là quyết sách được Nhân Vương đời trước quyết định, bây giờ Hồng Vũ Nhân Vương thế hệ này còn chưa kịp sửa đổi nó.” Mạc Không giải thích một câu: “Đoán chừng phải chờ Vũ Đạo Học Cung chúng ta lớn mạnh, sau đó mới có thể mở ra hạn chế đối ngoại.”

“Nhân Vương?” Thần Lôu nghe vậy thì nhíu mày, ánh mắt nhìn về phía vương thành, trầm giọng nói: “Khó trách ta cảm thấy bên kia cũng có Nhân Tô chỉ lực yếu ớt, hóa ra là Nhân Vương của chỗ các ngươi.”

“Nhân Tô?” Mạc Không nghe được xung hô thế này lần nữa, trong lòng ghi nhớ lại.

“Quý khách đến đây, không có từ xa tiếp đón, xin chớ trách.” Ngay lúc này, một giọng nói ôn hòa từ trong Vũ Đạo Học Cung truyền ra.

Sau đó thì một nam tử trẻ tuổi từ trong đó đi ra.

Chính là Đại sư huynh của Vũ Đạo Học Cung Hà Ô Hữu, cũng là đệ tử mà Thôi Phong đã nhận trước khi xây dựng Vũ Đạo Học Cung, cũng là Đại sư huynh được mỗi một học sinh tôn kính sâu tận đáy lòng.

Đương nhiên, cũng là một trong số các thân phận giả của Thôi Hằng.

Hà Ô Hữu chấp tay cười nói: “Thần Lôu tiên sinh, xin mời đi theo ta.”

“Ừm!” Thân Lôu khẽ gật đầu, nghiêm túc nhìn Hà Ô Hữu mấy lần.

Lúc trước hấn ở trên không nhìn xuống đại địa thì đã phát hiện Vũ Đạo Học Cung không chỉ có một Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh, còn có một Chân Giới Đệ Thập Cảnh.

Không ngờ được là hai người này lại là sư đồ.

Chuyện này khiến cho hấn càng thêm tò mò về người có tu vi Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh đó.

Dù sao võ đạo gian nan, dạy đệ tử thì là khó càng thêm khó.

Dạy bảo ra một đệ tử Chân Giới Đệ Thập Cảnh, độ khó có thể nói là khó hơn tự mình tu luyện đến Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh rất nhiều.

Chương 1025: Cửu U âm Thế, truyền thuyết trong vô tận năm tháng trước đây (3)

Trong Xích Vân Đại Giới, mặc dù không thiếu cường giả Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh nhưng thực lực bản thân mạnh không có nghĩa là năng lực dạy đệ tử cũng mạnh y như vậy.

Những người đó có thể dạy đệ tử nhà mình thành Chân Giới Đệ Cửu Cảnh thì đã là phượng mao lân giác, cực kỳ hiếm thấy rồi.

“Nếu như phương thế giới Tiên Thổ này bị lực lượng của Cửu U Ma Thân xâm nhập thật, trước khi phá hủy nơi này thì ta phải ra đi cái Vũ Đạo Học Cung này ra ngoài.”

Trong lòng Thần Lô âm thầm hạ quyết định.

Hắn coi trọng năng lực dạy học của Vũ Đạo Học Cung, dự định đem nó về Xích Vân Đại Giới, trở thành cơ cấu dưới trướng Nhân Tô Điện, chuyên dùng để bồi dưỡng cường giả siêu cấp.

Sau đó, Thần Lô đi theo Hà Ô Hữu tới một chỗ tiếp khách bên trong Vũ Đạo Học Cung.

Thôi Hằng đã ngồi ở sẵn ở đó chờ, thấy Hà Ô Hữu dẫn Thần Lô tới thì đứng dậy, mỉm cười nói: “Thần Tướng đường xa mà đến, mời ngồi.”

“Đa tạ.” Thần Lô ngồi xuống cái ghế đối diện Thôi Hằng, đi thẳng vào vấn đề, hỏi: “Các hạ là người mạnh nhất trong phương thế giới Tiên Thổ này, ta muốn hỏi thăm người một việc, người có từng phát hiện ra được chuyện liên quan tới lực lượng của Cửu U Ma Thân không?”

“Cửu U Ma Thân?” Thôi Hằng nghe vậy thì giả vờ nghi hoặc, hỏi ngược lại một câu: “Cái gì là Cửu U Ma Thân?”

Trên thực tế, đúng là hắn không hiểu lắm, cái gì là Cửu U.

Lúc trước mặc dù tiến hành dò xét mật thất ở Ngô quốc đó một phen, cũng đã nhận được một chút tin tức nhưng cũng không có đạt được nội dung kỹ càng gì, càng không có tình huống liên quan tới Cửu U.

“...” Thần Lô nghe vậy thì hơi trầm mặc một chút, lập tức thở dài nói: “Phương thế giới Tiên Thổ của các người không hiểu rõ về Cửu U thì cũng bình thường thôi, dù sao Cửu U xâm lấn dương gian đã là chuyện của vô tận tuế nguyệt

trước đây rồi, bây giờ khe hở Cửu U cũng không còn ở chỗ này.”

“Vậy xin hãy giải thích rõ.” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Là như vậy...” Thần Lôu rất là kiên nhẫn, tiếp tục giải thích: “Cái gọi là Cửu U, cũng được xưng là âm Thế, là một vùng đất thần bí tương ứng với dương gian chúng ta.”

“Không có ai biết được Cửu U nó đản sinh như thế nào, cũng không có người nào biết được rốt cuộc thì những Ma Thần trong Cửu U đó là từ đâu mà đến, những có một chuyện mọi người đều nhất trí.”

“Độ chính là lực lượng của Cửu U âm Thế có thể ô nhiễm được tất cả mọi thứ trên dương gian, sẽ chuyển hóa tất cả mọi thứ chính diện thành mặt trái, sinh sẽ biến thành tử, quang minh thì sẽ biến thành hắc ám, ổn định thì sẽ biến thành hỗn loạn...”

“Mỗi một cái lực lượng của Cửu U Ma Thần đều tượng trưng cho vô số loại quy tắc mặt trái, một khi loại lực lượng này thâm thấu vào trong dương gian thì sẽ tiến hành cải tạo các loại quy tắc trong dương gian, nguy hại cực lớn.”

“Hơn nữa, một khi một nơi nào đó có quy tắc mặt trái đủ nồng nặc thì Cửu U Ma Thần sẽ có thể mượn nhờ những quy tắc mặt trái này mà thành lập thông đạo Cửu U ổn định, chân chính giáng lâm đến dương gian, sau đó trắng trợn phá hoại.”

“Truyền thuyết, trong niên đại xa xưa trước đây, trong thời đại khi mà lực đại Tiên Vực vẫn còn tồn tại, các Ma Thần trong Cửu U âm Thế từng thành công giáng lâm đến dương gian, cũng bắt đầu trắng trợn phá hoại và cải tạo, khiến cho hơn phân nửa vũ trụ đều rơi vào trong chiến hỏa.”

“Cũng chính vì như thế nên vô số sinh linh thần hình câu diệt, vô số văn minh cũng vì như thế mà tan thành mây khói, cuối cùng Nhân Hoàng cầm chí bảo liên thủ với mấy tôn tại vô thượng khác mới hoàn toàn đánh lui được những Cửu U Ma Thần đó, sau đó cũng phong ấn luôn Cửu U âm Thế.”

Thôi Hằng nghe một hồi thì lập tức cảm thấy kì quái.

Cái gọi là Cửu U âm Thế xâm lấn dương gian này, sao nghe thì cảm thấy có chút giống với một cái vũ trụ khác đang xâm lấn bên này?

Vũ trụ cũng không giống nhau, chắc chắn quy tắc cũng sẽ có sự khác nhau.

Đương nhiên, đây chỉ là suy đoán của hắn mà thôi.

Bây giờ chuyện quan trọng nhất vẫn là biết rõ ràng cấp độ của lực lượng của Cửu U Ma Thần.

Biết người biết ta mới có thể xây dựng được sự an toàn.

Thế là Thôi Hằng trực tiếp hỏi: “Những Cửu U Ma Thần này, đại khái là có thực lực, cấp độ gì?”

“Không có ai biết hết.” Thần Lôu lắc đầu, trầm giọng nói: “Chỉ có thể xác định được là tuyệt không phải là lực lượng mà chúng ta có thể ngăn cản được, nhất định không thể để cho Cửu U Ma Thần có chút hi vọng giáng lâm đến dương gian.”

“Cho dù chỉ có một chút xíu Ma Thần chi lực thẩm thấu đến dương gian thì chúng ta cũng phải liều hết tất cả lực lượng bóp chết một tia lực lượng này, các hạ có manh mối nào về nó không?”

Thôi Hằng dò hỏi: “Ta muốn biết các ngươi sẽ bóp chết lực lượng Cửu U xâm lấn dương gian như thế nào?”

“Chỉ cần xác định nơi này có lực lượng Cửu U xâm lấn...” Thần Lôu chém đinh chặt sắt nói: “Như vậy thì sẽ triệt để hủy diệt phương thế giới này, hoàn toàn diệt trừ hậu hoạn.”

“Người ở trong phương thế giới này thì xử lý như thế nào?” Thôi Hằng nghe vậy thì lông mày hơi nhíu lại.

“Đây là hy sinh cần thiết.” Thần Lôu vẻ mặt nghiêm túc nói.

Chương 1026: Cách kết thúc của “Thôi Phong” (1)

Thần Lôu vẻ mặt nghiêm túc, trịnh trọng, hoàn toàn không có ý thị sát.

Có vẻ như là hẳn thấy, vì tiêu diệt Cửu U Ma Thần xâm nhập, chọn hi sinh sinh linh trong một phương thế giới Tiên Thổ cũng đáng, là chuyện đương nhiên.

Nhận thức như vậy, Thôi Hằng không thể nào hiểu được, hẳn lắc đầu nói: “Ta không đồng ý hi sinh như vậy.”

“Người không đồng ý cũng vô nghĩa.” Thần Lôu lắc đầu nói: “Trừ phi người có thực lực không hủy diệt thế giới này cũng có thể xóa lực lượng của Cửu U Ma Thần đã xâm nhập vào đây, nếu không thì chỉ có thể làm như vậy.”

“Phương thế giới Tiên Thổ này là hạch tâm một phương Tinh Hải, nếu như nơi này bị phá hủy, toàn bộ Tinh Hải đều sẽ bị phá hủy.” Thôi Hằng trầm giọng nói: “Như vậy thì sinh linh chết đi cũng nhiều đến không đếm được.”

“Không có lựa chọn nào khác.” Thần Lôu tiếp tục lắc đầu nói: “Nếu như không thể xóa lực lượng của Cửu U Ma Thần đi, bỏ mặc cho nó tăng trưởng thì tiếp theo, không chỉ phương thế giới Tiên Thổ này sẽ bị xâm nhập, Tinh Hải phía ngoài cũng sẽ bị xâm nhập.”

“Chờ đến xâm nhập nơi này và Tinh Hải bên ngoài, Ma Thần chi lực sẽ lan tràn ra hư không xa hơn, ô nhiễm xâm nhập hết thủy vật chất, hết thủy pháp tắc, hết thủy sinh mệnh mà nó tiếp xúc được.

“Lúc đó, người chết không chỉ là một phương thế giới Tiên Thổ này, nếu để cho lực lượng của Cửu U Ma Thần ăn mòn quá nhiều vật chất và pháp tắc, thậm chí có thể dẫn đến Cửu U Ma Thần trực tiếp giáng lâm đến dương gian.”

“Một khi Cửu U Ma Thần giáng lâm, vậy thì sẽ mang đến vô tận tai kiếp cho toàn bộ dương gian, lúc đó sẽ có không biết bao nhiêu sinh mệnh chết đi, đạo lý như vậy hẳn người cũng hiểu!”

Hắn giải thích với Thôi Hằng một phen, giải thích rõ lý do mình muốn làm như vậy.

Nhưng Thôi Hằng chỉ nói một câu khiến cho hắn á khẩu không trả lời được: “Nếu như ta có thủ đoạn trực tiếp xóa đi Cửu U Ma Thần chi lực thì sao? Như vậy thì hẳn là không cần hủy diệt phương thế giới Tiên Thổ này chứ.”

Trong khoảng thời gian này, Thôi Hằng vẫn đang suy nghĩ phương thức để cho cái thân phận giả ta Thôi Phong này kết thúc viên mãn.

Trên thực tế, bắt đầu từ khi Vũ Đạo Học Cung tạo dựng lên, cái thân phận Thôi Phong này có còn xuất hiện trước mắt người đời hay không cũng không còn quan trọng nữa.

“Thôi Phong”, cái thân phận này đã sống ở trong lòng của tất cả mọi người.

Con đường phát triển cũng đã vững.

Chỉ thiếu thời gian lắng đọng mà thôi.

Đợi đến bách tính chư quốc tìm tới xin vào, Hồng Phú Quý nhất thống thiên hạ thì cái thân phận “Thôi Phong” này sẽ bị người ta vĩnh viễn ghi nhớ, trở thành tôn tại chân thực.

Ở trước đó, coi như “Thôi Phong” đã chết thì cũng sẽ không ảnh hưởng địa vị của hần ở trong lòng mọi người, thậm chí cái địa vị này còn có thể càng quan trọng hơn, càng chân thực hơn.

Về phần mức quan trọng và chân thực thì phải xem thân phận Thôi Phong kết thúc như thế nào, vẽ lên dấu chấm tròn như thế nào.

Đây không phải một vấn đề đơn giản.

Thôi Hằng suy tư hồi lâu cũng không có một đáp án rõ ràng.

Thế nhưng bây giờ trong lòng của hần đã có đáp án.

Khi Thần Lôu nói về tình huống Cửu U Ma Thần chi lực xâm nhập xong, hần đã tìm được phương pháp để cho thân phận giả ta Thôi Phong này kết thúc viên mãn.

Dấu chấm tròn hoàn mỹ nhất, kết thúc khiến cho người ta khắc sâu ấn tượng.

Không ai qua được xoay chuyển tình thế, đỡ lấy ngôi nhà sắp đổ!

Xóa đi Cửu U Ma Thần chi lực xâm nhập, phòng ngừa phương thế giới Tiên Thổ này bị phá hủy, chính là tình huống như vậy.

Nhưng mà Thần Lôu nghe hần nói xong thì trên mặt lộ vẻ vô cùng hoài nghi, cau mày nói: “Người chỉ là Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh mà thôi, dựa vào cái gì mà cho là mình có năng lực xóa đi Cửu U Ma Thần chi lực xâm nhập?”

Cửu U Ma Thần vô địch mạnh mẽ, cho dù chỉ là lực lượng thâm thấu vào dương gian cũng vượt qua Chân Giới Đệ Thập

Nhị Cảnh, với thực lực của người trước mắt thì sao có thể có thủ đoạn xóa đi Cửu U Ma Thần chi lực xâm nhập được?

Hơn nữa, lúc này Thần Lô cũng phản ứng lại.

Ánh mắt của hắn khẽ híp một cái, quan sát “Thôi Phong” trước mắt một chút, trầm giọng nói: “Nói như vậy là người xác định phương thế giới Tiên Thổ này có lực lượng của Cửu U Ma Thần?”

“Xác nhận có.” Thôi Hằng khẽ gật đầu, sau đó chỉ chỉ phương hướng Ngô quốc: “Ồ chỗ sâu nhất trong cung điện trong đô thành Ngô quốc, nơi đó có một tòa mật thất...”

“Đa tạ.” Thần Lô chấp tay cảm ơn Thôi Hằng, sau đó thân hình thoát một cái, hóa thành một vệt kim quang bay tới Ngô quốc.

Đảo mắt đã mất tung ảnh.

Thôi Hằng nhìn hướng đó, khẽ cười nói: “Rất nóng vội.”

Hắn cũng không có lập tức đi theo.

Muốn cho thân phận giả ta Thôi Phong này kết thúc viên mãn, cũng phải chờ được một cái thời cơ thích hợp mới được.

Chương 1027: Cách kết thúc của “Thôi Phong” (2)

Ngay vào lúc này, hắc bổng gật đầu nói: “Tới đi.”

Chỉ thấy hư không bên cạnh vắn vẹo gọn sóng.

Ngay sau đó, Hồng Phú Quý từ trong hư không vắn vẹo này đi ra, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Phong tiên sinh, cường giả mặc kim giáp đó có lai lịch gì thế?”

“Từ thiên ngoại mà đến, là thủ hạ của tử địch của ngươi.” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Là Nhân Hoàng hậu nhân đó?” Hồng Phú Quý nghe vậy thì kinh ngạc nói.

“Là hắc không sai.” Thôi Hằng khẽ gật đầu, sau đó nói: “Nhưng mà người này bản tính không xấu, chỉ là có chút cô chấp, cổ lỗ ngươi có thể thu phục hắn.”

“Thu phục hắn?” Hồng Phú Quý nghe vậy thì sửng sốt, sau đó chỉ lắc đầu nói: “Cảnh giới và thực lực của hắn đã vượt qua Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh, ta theo không kịp.”

“Thu phục thủ hạ cũng không chỉ có một phương pháp là dùng vũ lực.” Thôi Hằng mỉm cười nói: “Nói không chừng hắn gặp ngươi thì sẽ trực tiếp gia nhập dưới trướng ngươi.”

“Phong tiên sinh nói đùa.” Hồng Phú Quý lắc đầu, hoàn toàn không cho rằng sẽ có loại chuyện này, đổi chủ đề hỏi: “Phong tiên sinh, người này tới đây là muốn làm gì? Tại sao lại vội vã đi Ngô quốc?”

“Hắn là vì Cứu U Ma Thần xâm nhập mà tới.” Thôi Hằng quay người nhìn về phía Ngô quốc, trầm giọng nói: “Đứng là bên Ngô quốc có tể đàn câu thông Cứu U Ma Thần, nếu như không thể xóa lực lượng Cứu U Ma Thần ăn mòn, đoán chừng hắn sẽ hủy diệt phương thế giới Tiên Thổ này ...”

Sau đó, hắc nói chủ trương của Thần Lô cho Hồng Phú Quý nghe.

“Cái gì, hủy diệt phương thế giới Tiên Thổ này? !” Hồng Phú Quý lập tức mở to hai mắt nhìn, khiếp sợ không gì sánh nổi nói: “Không, tuyệt đối không thể để cho hắn làm như vậy, đó là bao nhiêu sinh mệnh, ta lập tức đi Ngô quốc tìm hắn...”

Nhưng vừa đi một bước thì bị Thôi Hằng ngăn cản, hắc nghi hoặc hỏi: “Phong tiên sinh, vì sao cản ta?”

“Ngươi không cần phải đi.” Thôi Hằng lắc đầu mỉm cười nói: “Ta tới đây là được tộc huynh nhờ vả, để ta giúp ngươi

một tay, sao có thể nhìn người đi chịu chết được, đương nhiên phải ngăn cản người.”

“Đối với chuyện Ngô quốc thì người đừng lo lắng, Thần Lôu đó ta sẽ ngăn cản, phương thế giới Tiên Thổ này sẽ không bị hấn hủy diệt, Tinh Hải phía ngoài cũng sẽ không có chuyện.”

“Nhưng thực lực của Thần Lôu đó...” Hồng Phú Quý muốn nói lại thôi, trực tiếp nói: “Có thể gọi lão sư về hay không, nếu như lão sư ở đây thì chắc chắn chuyện này sẽ giải quyết dễ dàng.”

“Tộc huynh đó của ta dù bé quận hoặc ra ngoài du lịch thì đều không muốn bị người khác quấy rầy.” Thôi Hằng lắc đầu lần nữa, sau đó nói: “Yên tâm đi, ta tự có thủ đoạn.”

Nói xong, hấn cũng không tiếp tục giải thích cho Hồng Phú Quý, thân hình hơi chao đảo một cái, trực tiếp biến mất không còn tăm tích.

Cùng lúc đó, hư không phía trên Ngô quốc lại có chút vận vẹo.

Trong nháy mắt sau đó, Thôi Hằng đã hiện ra, nhìn xuống đô thành Ngô quốc, ánh mắt xuyên qua cung điện, rơi vào trên người Thần Lôu đã đi tới toà mật thất đó.

Trong mật thất vẫn có dáng vẻ âm trầm đáng sợ như cũ, ngọn lửa màu u lam vây quanh phù văn trận pháp lít nha lít nhít, tạo thành một cái tế đàn có thể câu thông Cửu U.

Quân chủ Phù Trình đã bị Thần Lôu bắt đến nơi này, để hấn quý gối ở trung ương phù văn trận pháp.

“Nơi này chính là nơi người cúng tế Cửu U Ma Thần?” Sắc mặt Thần Lôu cực kỳ âm trầm nhìn Phù Trình, trong mắt tràn đầy sát ý, trầm giọng nói: “Người có biết người gây ra họa lớn như thế nào không?”

“Ta, ta, ta không biết...” Phù Trình run lấy bảy năm rạp dưới mặt đất, một câu cũng nói không nên lời, tu vị cảnh giới của hấn đều bị Thần Lôu phế bỏ, ngay cả tâm thần cũng rơi vào bờ biên giới sắp sụp đổ.

“Tội đáng chém!” Thần Lôu hừ lạnh một tiếng, trực tiếp vung tay lên, lực lượng vô hình lập tức bao phủ Phù Trình, ép hấn thành hư vô, hình thân câu diệt trong nháy mắt.

“Ha ha ha! Ha ha ha ha! !” Lúc này, bên trong mật thất bỗng vang lên tiếng cười cực kỳ âm trầm, giống như là có một tồn tại vô hình chiếm lấy chỗ này, cười lạnh nói: “Người giết hấn thì có ích lợi gì? Ta giáng lâm, người đã không thể ngăn cản!”

Chính là giọng nói của Cửu U Ma Thân.

“Ma Thân, người tuyệt đối không thể giáng lâm.” Ánh mắt Thần Lô trầm tĩnh, giận dữ mắng mỏ một câu, sau đó thân hình lập tức biến mất trong toà mật thất này, xuất hiện trên bầu trời.

Lập tức, trên người hắn bắt đầu hiện ra khí tức hủy diệt cực kỳ kinh khủng.

Lực lượng khí tức này vừa xuất hiện thì đại đạo pháp tắc xung quanh giống như là gặp được thứ cực kỳ đáng sợ gì, bắt đầu tản ra bốn phương tám hướng tránh né.

Cùng lúc đó, đại địa sông núi, bầu trời tầng mây đều giống như là cảm ứng được cái gì, bắt đầu rung chuyển lên.

Nói chính xác hẳn là hết thảy phương diện vật chất đồ vật bên trong phương thế giới Tiên Thổ này đều cảm ứng được, xuất hiện từng cảnh tượng kỳ dị.

Chương 1028: Cách kết thúc của “Thôi Phong” (3)

Một phần đại đạo pháp tắc trực tiếp ngưng tụ thành các loại thần quang màu sắc khác nhau, xuất hiện rồi lại biến mất trong hư không, lấp lóe sáng tắt, lơ lửng không cố định, có vẻ hơi quỷ dị.

Loại cảnh tượng khác thường này có phạm vi cực lớn, xuất hiện ở toàn bộ thế giới Tiên Thổ, vô số sinh linh đều thấy được cảnh tượng kỳ dị này, cũng cảm thấy nghi hoặc.

Chuyện gì xảy ra?

Xảy ra chuyện gì, sao đột nhiên có dị tượng đại quy mô như vậy?

Rất nhiều người trong lòng nghi hoặc.

Cho dù là Chân Tiên hay là tuyệt đỉnh Chân Tiên hoặc là tồn tại càng mạnh mẽ hơn đều cố chút khó hiểu, hoàn toàn không tìm thấy đầu nguồn của dị tượng này, càng không làm rõ ràng được nguyên nhân dị tượng sinh ra.

Ầm ầm!

Ngay lúc này, giữa thiên địa bỗng nhiên xuất hiện tiếng vang đánh thẳng vào trong linh hồn của mọi người, giống như là có quái vật không lồ muốn ngạnh sinh sinh chen vào phương thiên địa này.

Chuyện này khiến toàn bộ sinh linh bên trong phương thế giới Tiên Thổ đều cảm thấy sợ hãi, chỉ cảm thấy hình như là chuyện cực kỳ kinh khủng gì sắp xảy ra.

Nhất là những cường giả tu vi cao tuyệt, trong lòng càng sợ hãi hơn, bọn họ mơ hồ cảm nhận được tiếng nổ này giáng lâm kèm theo một lực lượng hủy diệt cực kỳ mạnh mẽ.

Đây là muốn làm gì, muốn hủy diệt cái gì? !

Trong lòng của rất nhiều người đều có chung một câu hỏi như thế.

Sau đó bọn họ cũng nhanh chóng có được câu trả lời.

Lúc này, một giọng nói trong trẻo nhưng lạnh nhạt vang lên.

“Chư vị, rất xin lỗi.”

Giọng nói và hình dạng Thần Lô xuất hiện trong đầu toàn bộ sinh linh trong phương thế giới Tiên Thổ này.

Sau đó, tất cả mọi người nhìn thấy trên trời xuất hiện một cái “cung nỏ” vô cùng to lớn.

Nói là cung nỏ nhưng chỉ có hình dạng giống như vậy mà thôi.

Trên thực tế, cái “cung nỏ” này cực kỳ lớn, nó từ thiên ngoại hạ xuống, trực tiếp xuyên thấu Hồng Mông Chi Khí và Huyền Hoàng Chi Khí, xuyên thủng thiên khung.

Phía trên dựng một cây cự “tiễn” đủ để xem như trụ trời.

Lực lượng hủy diệt mệnh mông vô tận đều ngưng tụ ở trên ngọn”tiễn”, khiến cho tất cả pháp tắc, vật chất, không gian xung quanh đều bị triệt để chôn vùi thành hư vô.

Chỉ nhìn thấy cây “tiễn” này cũng đủ để cho người bện trong phương thế giới Tiên Thổ này hiểu được chuyện gì sắp xảy ra.

Hủy diệt!

Triệt để hủy diệt!

Đây là muốn hủy diệt toàn bộ thế giới Tiên Thổ sao? !

Một suy đoán vô cùng kinh khủng xuất hiện trong lòng vô số người, phản ứng đầu tiên của bọn họ chính là không tin, sao lại có loại chuyện này?

Ai có thể làm được?

Coi như có thể làm được nhưng tại sao phải làm như vậy?

Thế nhưng khi thấy “cung nỏ” cực lớn đang dần chui từ thiên ngoại vào, còn có cự “tiễn” kinh khủng dựng ở trên nó, còn có lực lượng hủy diệt cực kỳ nồng đậm...

Mọi người lại phát hiện hình như không có khả năng khác.

Cảm xúc tuyệt vọng khó mà dùng ngôn ngữ để hình dung dâng lên, trong nháy mắt tràn đầy nội tâm tất cả mọi người.

Tại sao?

Tại sao lại như vậy? !

Có người muốn đào tẩu, nhưng mà trốn trong chốc lát thì phát hiện mình hoàn toàn không chỗ trốn, toàn bộ thế giới Tiên Thổ đều sẽ bị hủy diệt, chạy trốn thì có ích lợi gì?

Có người muốn phản kháng nhưng mới vừa bay lên thì bị khí thế uy áp vô cùng kinh khủng chân xuống dưới, ngay cả tới gần cũng không được, chứ đừng nói chi là phản kháng.

Giờ khắc này, tất cả mọi người hiểu, đôi mắt tồn tại muốn hủy thiên diệt địa như thế này, bọn họ hoàn toàn không có

năng lực phản kháng nào.

Ngoại trừ chờ chết ra thì không có lựa chọn nào khác.

“Thôi Thanh, Thôi Thanh đâu, Thôi Thanh ở nơi nào, nếu như hắn ở đây thì chắc chắn có thể cứu chúng ta!”

Không biết là ai nhắc đến tên Thôi Thanh, cái tên mà mấy trăm năm trước khiến cho vô số người cảm thấy sợ hãi lập tức xuất hiện trong đầu mọi người.

Còn có lúc ấy hắn thi triển vô thượng uy năng, trong lúc giờ tay nhắc chân hủy thiên diệt địa, bổ thiên liệt, vãn thiên khuynh, có thể nói là đại thần thông không gì không làm được.

Bây giờ hi vọng duy nhất chính là hắn.

Thế là mọi người bắt đầu khẩn cầu Thôi Thanh xuất hiện, hi vọng Thôi Thanh có thể xuất thủ cứu bọn họ.

Đáng tiếc, bọn họ khẩn cầu cũng không có tác dụng.

Thần Lô vẫn đứng trên bầu trời, cũng tiếp tục thúc giục thần binh đại hủy diệt tích lũy lực lượng, chuẩn bị phá hủy phương thế giới Tiên Thổ này, từ đó triệt để xóa lực lượng của Cửu U Ma Thân.

“Cung nỏ” đã kéo ra, chỉ đợi cự “tiễn” tích súc lực lượng hoàn tất thì có thể bắn ra, xuyên thủng bản nguyên của phương thế giới Tiên Thổ này, khiến cho nó sụp đổ.

“Chậm đã!”

Ngay lúc này, một giọng nói ôn hòa vang lên, hơn nữa, không chỉ là Thần Lô nghe thấy được, toàn bộ sinh linh bên trong thế giới Tiên Thổ cũng đều nghe thấy được.

“Không cần hủy diệt, ta có thể trực tiếp tiêu trừ Cửu U Ma Thân chỉ lực.”

Chương 1029: Nhân từ đại từ, cổ kim đệ nhất thánh hiền (1)

Thôi Hằng lấy thân phận giả ta “Thôi Phong” xuất hiện trên trời, đứng ở bên cạnh Thần Lôu.

Cùng lúc đó, người trong toàn bộ thế giới Tiên Thổ cũng đều thấy được thân ảnh của hắn.

Trong lúc nhất thời, trên mặt mọi người đều vô cùng hưng phấn, vô cùng vui mừng, không nhịn được hoan hô.

“Phong tiên sinh! Là Phong tiên sinh của Vũ Đạo Học Cung! Hắn nói có cách, hắn nói mình có cách!”

“Vị Phong tiên sinh này là cường giả Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh, còn là tộc đệ của Thôi Thanh, chắc chắn là có cách!”

“Quá tốt rồi, quá tốt rồi, chúng ta được cứu rồi, thế giới này được cứu rồi, Phong tiên sinh công đức vô lượng!”

...

...

Đối với đám người vừa mới cực kỳ tuyệt vọng thì câu nói của Thôi Hằng giống như là tiên âm êm tai nhất, khiến cho tâm trạng vốn đã chìm tới đáy của bọn họ lại bốc lên ngọn lửa hi vọng.

Thần Lôu thì hơi kinh ngạc nhìn “Thôi Phong”, nhíu mày, trầm giọng nói: “Lại là người, người muốn dùng phương pháp này để cứu vớt thế giới này sao?”

“Đã có có thể không để cho thế giới này hủy diệt mà có thể xóa đi lực lượng Cửu U Ma Thân xâm nhập, tại sao không dùng?” Thôi Hằng thì khẽ lắc đầu nói: “Không cần hy sinh không cần thiết như vậy.”

“Người quá coi thường lực lượng của Cửu U Ma Thân xâm nhập.” Thần Lôu vẫn kiên trì chủ trương của mình, tiếp tục tụ tập lực lượng của thần binh đại hủy diệt: “Ta đã nói rõ lợi hại trọng đó với người, chớ có vì nhất thời nhân từ mà hại càng nhiều sinh linh.”

“Ta cũng nói với người rồi, ta có cách xóa lực lượng của Cửu U Ma Thân ăn mòn.” Thôi Hằng trầm giọng nói, trực tiếp đứng ở trước người Thần Lôu: “Người lại dừng tay, để cho ta thử một lần.”

“Đại Phá Diệt Thần Nỗ Tiến chưa từng nửa đường đình chỉ.” Thần Lôu vẫn là lắc đầu nói: “Tinh thần của người đáng

khen, nhưng Cửu U Ma Thần chi lực còn lâu mới đơn giản như người nghĩ. Tránh ra đi, nếu không tên nỏ bắn ra, người sẽ hình thân đều diệt.”

“Nếu ta tránh ra thì vô số sinh linh trong phương thế giới Tiên Thổ này sẽ hình thân đều diệt.” Thôi Hằng sắc mặt không thay đổi, nhìn Thân Lôu nói: “Thu tay lại đi, bây giờ người còn có thể tự mình quyết định.”

“Ồ?” Thân Lôu nghe vậy thì lông mày hơi nhíu lại, hẳn cảm nhận được hàn ý từ trong câu nói của “Thôi Phong”, không khỏi cười nói: “Người đang uy hiếp ta?”

Một võ giả Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh lại dám uy hiếp người đã đã bước vào cấp Đạo Giới như hắn, chuyện này có chút vượt qua dự tính của hắn, chưa từng có người nào dám làm như vậy.

Quả thật, Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh đã đến cuối Chân Giới, đẳng phong tạo cực, trong hoàn vũ chư thiên này thì cũng được xưng là cường giả đỉnh cao một phương, nhưng so với cường giả Đạo Giới thì còn kém quá xa.

Cho dù cường giả Đạo Giới sơ cấp nhất thì cũng mạnh mẽ hơn Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh nhiều.

“Ta không có uy hiếp người, chỉ trình bày một sự thật cho người biết.”

Thôi Hằng ánh mắt trầm tĩnh, hình như là đã quyết định, bỗng nhiên giơ tay phải lên, chỉ vào Thân Lôu trước mặt.

Cùng lúc đó, hắn há mồm phun ra một chữ, trịch địa hữu thanh.

“Định!”

Chỉ là một chữ, sau đó có một cỗ lực lượng vô hình khuếch tán ra, trong nháy mắt đã bao phủ toàn thân Thân Lôu, khiến cho hắn không thể động đậy chút nào, ngay cả lực lượng trọng cơ thể cũng hoàn toàn đứng im, chỉ có suy nghĩ còn có thể chuyển động.

Trong lòng Thân Lôu dâng lên sóng gió kinh hoàng, khó có thể tin mà nhìn “Thôi Phong”, hắn không thể nào hiểu được một võ giả Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh thì tại sao lại có thủ đoạn như thế?

Chuyện này vốn là chuyện không thể nào!

Ngay sau đó, cảnh tượng càng khiến cho hắn cảm thấy khó tin hơn xuất hiện!

Chỉ thấy “Thôi Phong” bóp mấy cái ấn quyết, dường như thi triển thủ đoạn kỳ dị gì.

Sau đó Đại Phá Diệt Thân Nỗ Tiễn vôn đã bắt đầu súc tích lực lượng, chuẩn bị bắn ra lại bắt đầu tán quang huy tụ tập trên nó, dần ảm đạm xuống.

Trong nháy mắt, thần binh đại hủy diệt này đã tán đi tất cả uy năng, khôi phục thành một cái cung nổ bình thường, chậm rãi rơi vào trong tay”Thôi Phong”.

Bây giờ Thần Lô đã hoàn toàn bồi rồi, gần như sắp hoại nghi có phải mình sinh ra ảo giác hay không.

Tại sao lại có chuyện không hợp thói thường như thế, ngay cả Đại Phá Diệt Thân Nỗ Tiễn cũng bị thu phục rồi? !

Hắn còn là võ giả Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh sao? !

Trong lúc nhất thời, Thần Lô cảm thấy tam quan của mình sắp bị phá vỡ.

“Thôi Phong” này thi triển thủ đoạn quá khó tin.

Với hiểu biết của Thần Lô, hoàn toàn không hiểu nổi.

“Nếu người không tin, ta cũng chỉ có thể đắc tội.” Thôi Hằng chấp tay với Thần Lô, sau đó xoay người nhìn xuống Ngô quốc phía dưới, trầm giọng nói: “Cửu U Ma Thần chi lực xâm nhập này giao cho ta xử lý đi.”

Mà vừa rồi hắn định trụ Thần Lô, thụ lấy Đại Phá Diệt Thân Nỗ Tiễn, cảnh tượng này cũng bị vô số người nhìn thấy.

Chuyện này khiến cho mọi người càng kích động hơn.

Chương 1030: Nhân từ đại từ, cổ kim đệ nhất thánh hiền (2)

Phong tiên sinh quả là có thực lực ngăn cản cường giả bí ẩn đó thật!

Cũng có một chút cường giả trong lòng cảm thấy vô cùng nghi hoặc, sao Thôi Phong này lại làm được?

Sau đó bọn họ cũng có được câu trả lời!

“Thôi Thanh, chắc chắn là thủ đoạn Thôi Thanh để lại, cũng chỉ có Thôi Thanh có thể làm được chuyện như vậy.”

“Không sai, chắc chắn là như thế, Thôi Phong là tộc đệ của Thôi Thanh, lại là được Thôi Thanh mời tới nơi này, trong tay có bảo vật Thôi Thanh để lại cũng rất bình thường.”

“Chỉ là thủ đoạn hoặc là bảo vật nào đó để lại thì đã như vậy rồi, thực lực chân chính của Thôi Thanh đó sẽ mạnh mẽ đến trình độ nào?”

Rất nhiều người bàn tán âm ỉ, kinh thán không thôi.

Âm âm!

Ngay lúc này, chỗ sâu trong cung điện đô thành Ngô quốc bỗng truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Ngay sau đó, chỉ thấy vô số đạo hào quang màu tím đen từ bên trong bật ra, còn có một ngọn lửa màu u lam cực kỳ âm trầm thiêu đốt ở trên trời.

Chỉ một thoáng, tử vong chi khí cực kỳ nồng đậm khuếch tán ra, vô số hình ảnh vặn vẹo hiện hiện trong hư không, còn có tiếng quỷ khóc than hào quanh quần ở trong thiên địa.

Đô thành Ngô quốc giống như biến thành U Minh Quỷ Vực, cực kỳ kinh khủng.

“Ha ha ha ha! Ha ha ha ha!”

Tiếng cười vô cùng phách lối từ phía dưới truyền đến, trong nháy mắt đã truyền khắp toàn bộ thế giới Tiên Thổ, toàn bộ sinh linh đều nghe được tiếng cười đó, lập tức có vô số người cảm thấy đầu đau muốn nứt, khó mà chịu đựng được.

Lập tức có một cái hư ảnh màu tím đen vô cùng to lớn từ trong mật thất trong chỗ sâu nhất trong cung điện đô thành Ngô quốc bay ra.

Cùng lúc đó, đại đạo pháp tắc trong toàn bộ thế giới Tiên Thổ đều bị ảnh hưởng cực kỳ nghiêm trọng, bắt đầu vặn vẹo biến thành dáng vẻ hoàn toàn khác với bây giờ.

Cảm giác sợ hãi khó mà diễn tả bằng ngôn từ lập tức tràn ngập trong lòng tất cả mọi người trong phương thế giới Tiên Thổ này một lần nữa.

Thần Lô thấy cảnh này, trong lòng không khỏi bi thương, thâm nghĩ: “Xong, lần này xong, Cửu U Ma Thần xâm nhập chi lực đã không thể xóa đi, chắc chắn tên đó là chó săn của Cửu U Ma Thần này!”

Lúc này, hình tượng “Thôi Phong” trong lòng hẳn chính là một tên phản đồ muốn trợ giúp Cửu U Ma Thần thành công xâm nhập phương vũ trụ này.

Nếu không, hoàn toàn không thể giải thích được những chuyện mà “Thôi Phong” này làm vừa rồi.

Nhưng ngay lúc này, Thần Lô chợt thấy trên người “Thôi Phong” bắt đầu toát ra từng sợi hào quang màu tử kim, toàn thân trở nên vô cùng thần thánh.

Mỗi một đạo hào quang màu tử kim đó đều vô cùng sáng chói, vô cùng sáng tỏ, vô cùng loá mắt.

Ẩn chứa lực lượng vô cùng tinh thuần và đại đạo pháp tắc trong đó, vô cùng huyền diệu.

Trong nháy mắt khi những tử kim quang mang này xuất hiện, âm trầm chi khí tràn ngập trong thiên địa này lập tức bị áp chế.

Tiếng quỷ khóc thần hào không còn tồn tại, hư ảnh vụn vẹo cũng đang dần dần biến mất.

Đô thành Ngô quốc vốn đã trở nên giống như quỷ vực cũng bị quang mang này chiếu rọi mà bắt đầu khôi phục trạng thái bình thường.

Tiếng cười phách lối đó cũng bỗng nhiên yếu bớt.

Người trong phương thế giới Tiên Thổ này cũng đều bỗng nhiên cảm nhận được tinh thần xung kích ảnh hưởng mình lập tức giảm bớt rất nhiều.

Không còn đau đầu muốn nứt nữa.

Hiển nhiên, Cửu U Ma Thần ăn mòn chi lực đang bị áp chế.

Mà khí tức sinh mệnh của “Thôi Phong” lại càng ngày càng yếu.

Thần Lô là người đầu tiên phát hiện tình huống của “Thôi Phong” không đúng, cảm thấy hình như hẳn đang thi triển một loại thủ đoạn nào đó giống như là cúng tế.

“Thôi Phong” này đang phóng thích hết thủy tu vi, hết thủy lực lượng sinh mệnh, hết thủy thân hồn chi lực của mình mà không giữ lại chút nào.

Mà tử kim quang mạng đó chính là lực lượng mà hắn phóng thích tất cả để đổi lấy.

“Chẳng lẽ, chẳng lẽ hắn...” Thần Lôu kinh hãi không thôi, mở to hai mắt, không thể tin nhìn “Thôi Phong”.

Lúc này, thậm chí hắn cũng không phát hiện mình đã có thể động, cảnh tượng trước mắt này khiến cho hắn rung động thật lớn, không tự chủ được lồm bồm nói nhỏ.

“Hắn muốn hiến tế mình, từ đó để cho mình có lực lượng có thể xóa đi Cửu U Ma Thần ăn mòn chi lực, đây là biện pháp của hắn sao?!”

Cho dù như thế nào thì Thần Lôu cũng không nghĩ tới lại xảy ra tình huống như vậy.

“Thôi Phong” có thủ đoạn kỳ dị mạnh mẽ này lại thi triển hiến tế chi pháp, hơn nữa còn tiến hành hiến tế bản thân.

Bỏ tất cả của mình, bao gồm sinh mệnh.

Chỉ vì xóa đi lực lượng của Cửu U Ma Thần ăn mòn.

Đây là nhân từ, đại từ cỡ nào?

Đây là hành động vĩ đại, thánh đức cỡ nào.

Mới này mình trách lầm hắn.

Biểu cảm trên mặt Thần Lôu dần dần chuyển từ chấn kinh sang trang nghiêm, hắn lẳng lặng mà nhìn “Thôi Phong” đã hoàn toàn bị tử kim quang mạng bao phủ, trong mắt tràn đầy kính ý.

Chương 1031: Nhân từ đại từ, cổ kim đệ nhất thánh hiền (3)

Hắn cũng từng bước tu luyện từ cảnh giới thấp lên, biết rõ muốn bước vào Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh thì phải trải qua bao nhiêu gian khổ, kiếp số tai nạn.

Không phải người có đại nghị lực, vận may lớn, hoàn toàn không thể nào bước vào cảnh giới này.

Bất kỳ một người nào có thể bước vào cảnh giới này thì đều vô cùng trân quý những gì mình tu hành ra được.

“Người nhân từ như vậy bình thường ta rất ít thấy.” Thần Lôu kinh thán không thôi nhìn Thôi Hằng.

Tự hỏi lòng, hắn không làm được như vậy, cũng chưa bao giờ thấy cường giả nào có thể hi sinh mình như vậy.

Lúc này, người trong toàn bộ thế giới Tiên Thổ cũng đều biết “Thôi Phong” đang làm cái gì.

Hi sinh chính mình, xua tan lực lượng tà dị kinh khủng đó!

Trong lúc nhất thời, vô số cường giả đều trầm mặc, tất cả đều ngơ ngác nhìn lên bầu trời, trong mắt cực kỳ chấn động.

Bọn họ đều biết rõ “Thôi Phong” này mạnh mẽ đến mức nào, cũng biết hắn có thành tựu lợi hại đến mức nào.

Nếu như sau này thiên hạ này bị Hồng Vũ Nhân Vương thống nhất, vậy “Thôi Phong” sẽ trở thành tổ sư của tất cả võ giả ở thế giới này, Vũ Đạo Học Cung mà hắn sáng tạo cũng sẽ thành nguồn gốc võ đạo.

Nhưng mà một vị cường giả vô cùng mạnh mẽ, có tượng lai tươi sáng như vậy lại chủ động hi sinh thân mình, hiến tế!

Tinh thần quá cao cả? !

Giờ này khắc này, cho dù những bá chủ chư quốc đã từng chán ghét Thôi Phong, thậm chí muốn ngăn chặn Vũ Đạo Học Cung mở lớp cũng không nhận được cực kỳ cảm khái.

Hóa ra trên đời này có người cao thượng quên mình vì người thật, có người có thể vì người khác mà hi sinh thân mình, hiến tế chính mình thật.

“Phong tiên sinh, có thể nói cổ kim đệ nhất thánh hiền.”

“Nhân từ như vậy, đại từ như vậy, tuyệt đối là cổ kim đệ nhất thánh hiền!”

“Chúng ta nên tôn kính thánh hiền, lễ bái cảm tạ!”

...

...

Lúc này, thân phận “Thôi Phong” đã in dấu thật sâu ở trong lòng tất cả mọi người trong phương thế giới Tiên Thổ này, thậm chí còn được tôn là thánh hiền.

Về độ chân thật, thậm chí còn cao hơn thân phận giả ta “Thôi Thanh” trước đó.

Sau một lát, toàn thân thân hình “Thôi Phong” đã hóa thành hào quang màu tử kim.

Khí tức sinh mệnh và lực lượng với pháp tắc hần tu luyện cũng đều dung nhập vào bên trong, ngưng tụ thành một đạo huy hoàng chi quang có thể quán thông thiên địa, xua tan hết quỷ tà ma.

Ầm ầm!

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, dùng tốc độ mà không thể suy tính được, trong nháy mắt truyền vào trong tai tất cả mọi người trong phương thế giới Tiên Thổ này.

Cùng lúc đó, mọi người thấy một đạo tử kim sắc cột sáng thông thiên triệt địa rơi xuống, đập mạnh vào đô thành Ngô quốc.

Ầm ầm!

Lại là một tiếng vang thật lớn, như có cái gì đó bị đập vỡ.

Lúc đó, lực lượng tràn đầy âm trầm và tử vong chi khí bị đánh tan triệt để, sau đó bị chôn vùi.

Tất cả tiếng quỷ khóc thần gào đều hội tụ thành một câu, tràn ngập sự không cam lòng và phẫn nộ.

“Ghê tởm! Ta sẽ giáng lâm lần nữa!”

Sau đó thì không còn tiếng động nào nữa.

Thời gian dần qua, hào quang màu tử kim thông thiên triệt địa đó cũng chậm rãi tán đi.

Đô thành Ngô quốc hiện ra một lần nữa, cũng không bị bất kỳ tổn thương gì, nhưng Ma Thận chi lực kính khủng lúc trước đã hoàn toàn biến mất không thấy.

Khí tức sinh mệnh của “Thôi Phong” cũng hoàn toàn biến mất.

Hần hi sinh mình, cứu vớt vô số sinh linh trong thế giới này.

Giờ khắc này, cho dù là kẻ ngoại lai như Thần Lô hay là người trong phương thế giới Tiên Thổ này, tất cả đều rơi vào trong tầm mắt.

Nhất là đệ tử Vũ Đạo Học Cung, bọn họ lệ rơi đầy mặt, cực kỳ bi thương.

Toàn bộ thế giới Tiên Thổ đều trở nên vô cùng tĩnh mịch.

...

Qua hồi lâu sau.

Thần Lô khẽ thở dài một hơi, khom người cúi đầu với vị trí “Thôi Phong” lúc này, trầm giọng nói: “Ta không bằng người, bội phục!”

Lần này, những chuyện xảy ra hoàn toàn ngoài dự tính của hắn.

Hoàn toàn không có nghĩ đến chuyện sẽ gặp được một vị cường giả có thể nói là thánh hiền như thế này.

“Cần phải trở về.”

Thần Lô nghĩ thầm trong lòng.

Hắn thấy lần này mặc dù mình không có dựa theo chỉ thị Nhân Tổ hủy diệt phương thế giới Tiên Thổ này, nhưng Cửu U Ma Thần xâm nhập chi lực đã bị đuổi đi, cũng coi là hoàn thành nhiệm vụ.

Tiếp theo, chỉ cần về Nhân Tổ Điện phục mệnh, sau đó tiếp tục đi trấn thủ khe hở Cửu U là được.

Nhưng khi hắn thụ Đại Phá Diệt Thần Nỗ Tiễn bị “Thôi Phong” lấy đi lại, chuẩn bị rời khỏi phương thế giới Tiên Thổ này, trở về phục mệnh thì chợt nghe một giọng nói vang lên.

Là giọng nói của Nhân Tổ.

“Tại sao Đại Phá Diệt Thần Nỗ Tiễn ngừng lại? Nhanh chóng động thủ, phá hủy phương thế giới Tiên Thổ đó!”

Chương 1032: Gia tộc thần bí mà mạnh mẽ, Thôi gia (1)

Đang chuẩn bị rời khỏi phương thế giới Tiên Thổ này, Thần Lô lập tức sững sốt, ngạc nhiên cúi đầu nhìn Đại Phá Diệt Thần Nỗ Tiên trong tay một chút.

Hóa ra cảm giác của bệ hạ vẫn luôn bám lên trên thân binh đại hủy diệt này?

Không đúng, hẳn là không có hoàn toàn bám vào.

Nếu không thì sẽ không hỏi tại sao.

Hẳn là chỉ có thể kiểm tra được trạng thái của Đại Phá Diệt Thần Nỗ Tiên.

Nhưng mà bây giờ đã truyền lời tội, chắc chắn cảm giác bám vào trên đó đã tăng cường rất nhiều, ít nhất là có thể tiến hành trao đổi trực tiếp.

“Bám bệ hạ, là như vậy...” Thần Lô kể chuyện vừa xảy ra lại cho Nhân Tô, giảng thuật một phen, cuối cùng cảm thán: “Thôi Phong đó quả là đại từ bi, đại thánh đức.”

“Ta chưa từng thấy có cường giả Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh có lòng dạ như thế, nhân vật như vậy nếu có thể tiếp tục tu luyện thì nói không chừng có hi vọng bước vào cấp Đạo Giới.”

“Đây là lý do ngươi định chỉ Đại Phá Diệt Thần Nỗ Tiên công kích?” Nhân Tô lại tiếp tục chất vấn: “Đây là Cửu U Ma Thần xâm nhập, chỉ là một Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh hiển tế thì sao có thể như xóa đi được!”

“Bệ hạ, ta xác nhận, ăn mòn chi lực của Cửu U Ma Thần đã bị hoàn toàn xóa đi, không có bất kỳ cái gì lưu lại.” Thần Lô vội vàng giải thích: “Hơn nữa Thôi Phong đó nắm giữ thủ đoạn đặc thù cực mạnh, sau khi hiển tế bản thân thì lấy được lực lượng cực kỳ mạnh mẽ, đủ để xóa đi ăn mòn chi lực của Cửu U Ma Thần.”

“Thần Lô, ngươi muốn chống lại mệnh lệnh của ta sao?” Lần này giọng điệu Nhân Tô lạnh hơn rất nhiều, trầm giọng nói: “Ngươi quên thân phận của ngươi sao?”

“Không, không, thuộc hạ không dám, bệ hạ thứ tội!” Thần Lô vội vàng cách không hành lễ, cúi đầu.

“Vậy còn chờ gì?” Nhân Tô hừ lạnh nói: “Lập tức khởi động Đại Phá Diệt Thần Nỗ Tiên phá hủy phương thế giới

Tiên Thổ đó, triệt để xóa đi lực lượng Cửu U Ma Thân xâm nhập, vĩnh viễn trừ hậu họa.”

“Thế nhưng...” Thần Lôu cắn răng, dường như hạ quyết tâm, giải thích một lần nữa: “Bệ hạ, ăn mòn chi lực của Cửu U Ma Thân ở nơi này đã bị loại trừ, không cần thiết hi sinh vô số sinh linh trong vùng Tinh Hải này.”

“Lớn mật!” Nhân Tô bỗng đổi giọng cực kỳ nghiêm khắc, quát: “Thần Lôu, ngươi biết mình đang làm cái gì sao? Ngươi đang dùng sức phán đoán có hạn của mình ảnh hưởng vận mệnh và văn minh của vô số sinh linh trong vũ trụ!”

“Ngươi chỉ là Đạo Giới Đệ Nhị Cảnh, ngươi hiểu bao nhiêu về Cửu U Ma Thân? Dựa vào cái gì cảm thấy mình có thể phán đoán chính xác là ăn mòn chi lực của Cửu U Ma Thân đã bị hoàn toàn loại trừ, ngươi có năng lực như thế sao?”

“Nếu như ngươi phán đoán sai, kết quả là cái gì, ngươi hẳn phải biết rõ, đến lúc đó cái giá lớn và sự hi sinh sẽ không chỉ là một phương Tinh Hải này, sẽ là vũ trụ càng rộng lớn hơn!”

“Ta rất hiểu tâm tình ngươi bây giờ, một cường giả Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh vì loại trừ ăn mòn chi lực của Cửu U Ma Thân mà hiến tế bản thân, đúng là hiếm thấy, có thể nói là thánh hiền, nhưng cũng không có nghĩa là hẳn có năng lực như thế thật.”

“Cho dù hẳn hay là ngươi bây giờ đều không có năng lực phán đoán ăn mòn chi lực của Cửu U Ma Thân có bị loại trừ sạch sẽ hay không, vì kế hoạch hôm nay, chỉ có thể chọn lấy hay bỏ và hi sinh, để bảo vệ vũ trụ càng rộng lớn hơn.”

“Thần Lôu, thời gian của ngươi cũng không nhiều, Cửu U Ma Thân xâm nhập cũng sẽ không chờ người, bây giờ lập tức mở ra Đại Phá Diệt Thân Nộ Tiên, tụ tập lực lượng của nó, hoàn toàn phá hủy phương thế giới Tiên Thổ đó!”

“Chỉ có như vậy mới có thể hoàn toàn loại bỏ ăn mòn chi lực của Cửu U Ma Thân, bảo vệ được càng nhiều sinh linh và khu vực rộng lớn hơn! Ngươi hiểu không?”

“...” Thần Lôu rơi vào trầm mặc.

Tình huống hiện tại rất rõ ràng, chỉ là dùng ngôn ngữ giải thích thì vô nghĩa lắm, hoàn toàn không đủ cho Nhân Tô tin tưởng.

Hơn nữa lý do mà Nhân Tô đưa ra cũng rất đầy đủ, hẳn chỉ là một Đạo Giới đệ nhị cảnh thôi, mặc dù cảnh giới tu vi như vậy không yếu nhưng đúng là không đạt tới trình độ có thể xác định xem Cửu U Ma Thân chi lực có còn sót lại hay không.

Cho dù hắn đã trần thủ khe hở Cửu U vô tận tuê nguyệt, vô cùng quen thuộc với lực lượng khí tức của Cửu U Ma Thần, tự tin tuyệt đối không thể nào có chuyện sơ sót.

Nhưng cảnh giới tu vi nằm ở đó, không đủ khiến cho người ta tin tưởng.

“Nếu ta là Đạo Giới Đệ Tứ Cảnh, không, chỉ cần ta là Đạo Giới Đệ Tam Cảnh thì hắn là sẽ không đến mức này.” Thân Lôu rất không cam lòng.

Hắn nhìn đại địa bên dưới một chút, vẫn không nỡ xuống tay.

Nhất là nghĩ đến trước đó Thôi Phong hiến tế mình, đổi lấy phương thế giới Tiên Thổ này không bị hủy diệt, hắn càng không đành lòng.

Nếu như Cửu U Ma Thần xâm nhập chi lực cũng không có bị loại trừ, hắn có thể không chút do dự thôi động Đại Phá Diệt Thân Nỗ Tiên, phá hủy phương thế giới Tiên Thổ này.

Vì đó đúng là hy sinh cần thiết.

Chương 1033: Gia tộc thần bí mà mạnh mẽ, Thôi gia (2)

Nhưng bây giờ ăn mòn chỉ lực của Cửu U Ma Thần đã bị loại trừ, sao hắn có thể yên tâm thoải mái hủy thiên diệt địa, chôn vùi tính mệnh vô số sinh linh.

“Thần Lô, ngươi đang suy nghĩ gì? !” Nhân Tổ lại lên tiếng lần nữa, giọng điệu trở nên nghiêm khắc hơn: “Chẳng lẽ ngươi muốn vì một người đó mà chôn vùi vô số sinh linh và văn minh trong vũ trụ sao?”

“Đương nhiên không phải!” Thần Lô phản bác.

“Vậy tại sao ngươi còn chưa động thủ?” Nhân Tổ nghiêm nghị quát.

“Ta...” Thần Lô há hốc mồm, á khẩu không trả lời được.

Nhưng mà hắn vẫn vắt hết óc để giải thích.

Nhưng vừa mới mở miệng thì bỗng nhiên cảm nhận được thiên địa pháp tắc xung quanh đang vận vẹo thay đổi với tốc độ cực nhanh, hình như là có tồn tại kinh khủng nào đó muốn giáng lâm.

Ong ong!

Hư không chiến minh, thiên rung địa động.

Vô số loại pháp tắc hiện ra quang mang màu sắc khác nhau, tung hoành giữa thiên địa này.

Ngay sau đó, một cỗ khí tức vô cùng to lớn đột ngột giáng lâm, làm cho cả thế giới Tiên Thổ đều lắc lư, đám người vừa mới sống sót sau tai nạn lại kinh hãi gần chết nhìn lên bầu trời.

Chuyện gì xảy ra?

Lại có chuyện gì xảy ra, lại có cường giả giáng lâm? !

“Là ai? !” Thần Lô cũng trở nên cảnh giác, trong lòng cảm thấy cực kỳ kinh hãi.

Cỗ khí tức đột nhiên xuất hiện này mang tới cho hắn áp lực tinh thần cực kỳ to lớn, khiến cho suy nghĩ của hắn trở nên vô cùng chậm chạp, thậm chí khó mà suy nghĩ.

Tại sao lại như vậy? !

Đây là cường giả cảnh giới gì? !

“Là ai hại cháu của ta? !”

Ngay lúc này, một tiếng nổ lớn bỗng nhiên vang lên, quán triệt thiên địa, làm cho vật chất trong cả thế giới Tiên Thổ đều run rẩy lên.

Lửa giận cực kì nồng đậm, cực kỳ kinh khủng ẩn chứa trong đó, hình như muốn phung thiên địa này bị hủy diệt.

Biến cố bất thành linh làm cho toàn bộ người trong thế giới Tiên Thổ nhìn không được run rẩy, trong mắt tràn đầy sợ hãi, kinh hãi muốn chết nhìn lên bầu trời.

Nhưng mà cũng không ít cường giả miễn cưỡng trấn định tâm thần, nghe rõ được giọng nói này nói cái gì.

Cháu?

Ai hại cháu của hửn? !

Vừa nghe nói như vậy, bọn họ đều cảm thấy rất mê mang, thậm chí hoài nghi có phải cường giả bí ẩn này tìm nhầm chỗ hay không, nhưng sau đó bọn họ lại kịp phản ứng lại.

Sợ là cháu mà cường giả bí ẩn này nói tới chính là Thôi Phong vừa mới hiển tế bản thân!

Một suy đoán kinh người xuất hiện trong lòng mọi người.

Thôi Phong hiển tế bản thân, cuối cùng bỏ mình, chuyện này kinh động đến cường giả trong gia tộc hửn?

Người tới lúc này chính là thúc thúc của hửn? !

Cũng chính lúc này, bọn họ mới nhớ ra Thôi Phong chính là tộc đệ của Thôi Thanh.

Chuyện này cũng chứng minh là sau lưng của bọn họ có một cái gia tộc vô cùng to lớn, vô cùng cường thịnh.

Thôi gia!

Ngay cả Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh, thậm chí cường giả vượt qua Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh cũng chỉ là vãn bối trong gia tộc mà thôi.

Bây giờ thúc thúc Thôi Phong giáng lâm, rõ ràng còn mạnh mẽ hơn Thôi Thanh trước đó nhiều!

“Tiền bối là...”

Thần Lôu cố nén kinh hãi trong lòng, hỏi thăm.

Lúc này, hửn có thể cảm nhận được một cách rõ ràng, mình bị một cỗ thần hồn chi lực cực kỳ mạnh mẽ bao phủ.

Hơn nữa là hoàn toàn áp chế, hửn hoàn toàn không có bất kỳ năng lực phản kháng nào.

Mà nơi phát ra cỗ thân hồn chi lực này chính là cường giả đang giáng lâm tới đó.

Ầm ầm!

Nương theo một tiếng vang thật lớn, thiên khung ầm ầm đổ sụp, xuất hiện một cái lỗ thủng cực lớn.

Vô số Huyền Hoàng Chi Khí và Hồng Mông Chi Khí rút ngược vào, nhưng không có như lần trước mà hình thành Hồn Độn, ăn mòn thiên địa. Lần này nó hội tụ vào một chỗ, ngưng tụ thành một gương mặt vô cùng to lớn.

Đây là một gương mặt trung niên, tràn đầy uy nghiêm, hai con mắt như là mặt trời huy hoàng, ánh mắt ẩn chứa vô tận quang huy, khiến cho sinh linh trong phương thế giới Tiên Thổ này không dám nhìn thẳng.

Tạch tạch tạch!

Cùng lúc đó, vô tận hư không bên trong phương thế giới Tiên Thổ này đều xuất hiện dấu hiệu vỡ vụn, từng vết nứt không gian lít nha lít nhít đan vào với nhau, thiên địa này giống như sắp vỡ vụn.

Chỉ một khuôn mặt giáng lâm tới mà gần như sắp đè sập không gian của phương thế giới Tiên Thổ này? !

Như vậy cũng quá kinh khủng đi chứ!

Trong lòng Thần Lô kinh hãi không thôi, uy năng ở cấp bậc này đã triệt để vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, thậm chí: “Đây là cảnh giới như thế nào, Nhân Tổ bệ hạ có thể làm được như vậy sao?”

Lúc này, mặt người to lớn nhìn chằm chằm Thần Lô, trầm giọng hỏi: “Ta tên Thôi Canh, ngươi hẳn là biết tại sao đưa cháu đó của ta lại hiện tể bản thân chứ.”

Thôi Canh!

Người trong phương thế giới Tiên Thổ này biết được tên của gương mặt này, cũng khắc sâu trong lòng, vĩnh viễn không quên.

Dù sao thì đó cũng là tồn tại kinh khủng, chỉ giáng lâm một khuôn mặt thì đã làm cho cả thế giới Tiên Thổ run rẩy.

Còn mạnh mẽ hơn Thôi Thanh trước đó rất nhiều.

Chương 1034: Gia tộc thần bí mà mạnh mẽ, Thôi gia (3)

“Tiền bối, là như vậy...” Thần Lôu gấp, vội mở miệng giải thích.

Nhưng hắn vừa mới nói thì nghe Nhân Tổ thúc giục: “Thần Lôu, người đang làm...”

“Thứ gì?”

Gương mặt to lớn trên trời bỗng nhiên nhướng mày, trong nháy mắt, lực lượng trùng trùng điệp điệp mãnh liệt mà tới, Huyền Hoàng Chi Khí và Hồng Mông Chi Khí xen lẫn nhau, trực tiếp bao vây Đại Phá Diệt Thần Nỗ Tiễn.

Cắt đứt tiếng thúc giục của Nhân Tổ.

Không chỉ có như thế, còn trực tiếp xóa đi một sợi linh giác mà Nhân Tổ để lại bên trong Đại Phá Diệt Thần Nỗ Tiễn, khiến cho Nhân Tổ không thể tiếp tục giao lưu với Thần Lôu, cũng không cách nào ra lệnh cho Thần Lôu nữa.

Ở bên cạnh, nhìn thấy một màn này, Thần Lôu vốn nên ngăn cản.

Nhưng nhìn thấy cảnh này, trong lòng của hắn lại có chút vui vẻ khó hiểu.

Nhưng mà hắn nhanh chóng tỉnh táo lại, lập tức dẹp tâm tình này ra khỏi đầu, vội vàng nói: “Tiền bối, người làm cái gì vậy?!”

“Có con ruồi kêu vo ve, đương nhiên là phải đánh chết trước.” Mặt lớn hời hợt giải thích một câu, giống như là đang làm một chuyện bình thường: “Vừa rồi người muốn nói gì? Tiếp tục đi.”

Thần Lôu trầm mặc một hồi, rốt cục vẫn quyết định nói tiếp: “Tiền bối, chuyện là như thế này, có ăn mòn chị lực của Cửu U Ma Thân xuất hiện ở phương thế giới Tiên Thô này...”

Sau một lát, hắn nói rõ tất cả sự thật cho “Thôi Canh”, để “Thôi Canh” hiểu chuyện gì vừa mới xảy ra, không có giấu diếm cái gì.

“Không ngờ là hắn làm như vậy thật.” Mặt lớn cảm khái, khẽ gật đầu một cái: “Tinh thần như vậy, nhân từ như vậy, không hổ là người của Thôi gia ta.”

“Nhưng mà hắn cũng không thể chết ở chỗ này...”

Nói xong, hai con mắt của mặt lớn bắn ra hào quang cực kì sáng chói, rơi vào chỗ “Thôi Phong” hiển tế bản thân trước đó, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa.

Lập tức có một lượng lớn thiên địa nguyên khí ngưng tụ, vô số đại đạo pháp tắc cũng bị hội tụ tới, còn có rất nhiều hạt cơ bản cấu thành vật chất cũng đều theo hai đạo quang mang đó đến nơi này.

Không lâu sau, một bóng dáng hình người xuất hiện, đồng thời cảnh giới tu vi cũng liên tục tăng lên, sau một lát thì đạt đến Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh.

Cùng lúc đó, bóng dáng hình người ban đầu cũng trở thành một người hoàn chỉnh, một người khiến cho phương thế giới Tiên Thổ này cảm thấy vô cùng quen thuộc.

Thôi Phong!

Hắn được sống lại sao? !

Cho dù là Thần Lô đứng cách đó không xa hay là người của toàn bộ thế giới Tiên Thổ đều sợ hãi người.

Bọn họ tận mắt nhìn thấy Thôi Phong hiển tế mình, cuối cùng hình thần câu diệt .

Vậy mà lại bị sống lại dễ dàng như thế!

Lúc này, bọn họ cũng không tự chủ được nghĩ đến thủ đoạn của Thôi Thanh lúc trước, cũng là khởi tử hồi sinh, để Tiên Chủ đã hình thần câu diệt sống lại.

Nhưng Tiên Chủ chỉ là Chân Giới Đệ Thập Cảnh, Thôi Phong là Chân Giới Đệ Thập Nhị Cảnh.

Chênh lệch trong đó vô cùng to lớn.

“Thôi Canh” này không hổ là trưởng bối Thôi gia, thực lực đã hoàn toàn áp đảo Thôi Thanh và Thôi Phong.

Lúc này, “Thôi Phong” đã sống lại, hắn chấp tay hành lễ với trời cao, cung kính nói: “Đa tạ Tam thúc.”

“Hừ, muốn cảm ơn ta thì theo ta rời đi đi.” Mặt lớn hừ lạnh một tiếng, lập tức có vô số đạo quang mang bao phủ “Thôi Phong”.

Sau đó, mọi người nhìn thấy những ánh sáng này tạo thành một cái thông đạo tiếp dẫn, kết nối chỗ cao vô tận, thông tới nơi chưa biết.

“Thôi Phong” tắm rửa bên trong quang mang này, quay người chấp tay hành lễ với đám người trong phương thế giới Tiên Thổ này, cuối cùng quay qua nhìn Vũ Đạo Học Cung, chấp tay bái biệt: “Chư vị, tạm biệt.”

Nói xong, thân ảnh của hắn theo thông đạo tiếp dẫn phóng lên tận trời, đi đến chỗ cao vô tận, đến nơi không biết, hoàn toàn biến mất trong phương thế giới Tiên Thổ này.

Trước Vũ Đạo Học Cung, đám học sinh Hà Ô Hữu, Đoạn Vinh Khánh, Mạc Không cũng đều nhao nhao hướng lên trời hành lễ, bái biệt lão sư.

Trừ cái đó ra, có lẽ là cảm kích Thôi Phong sáng tạo Vũ Đạo Học Cung, hoặc là do ẹ ngại Thôi Canh vô cùng mạnh mẽ đó, toàn bộ người trong thế giới Tiên Thổ đều tạm biệt Thôi Phong.

Nhưng lúc này Thần Lô lại không có tâm tình này, bởi vì hắn cảm nhận được ánh mắt của "Thôi Canh" lại rơi vào trên người hắn, hình như không muốn thả hắn rời đi.

"Thôi Phong, Thôi Canh, còn có Thôi Thanh mà người trong phương thế giới Tiên Thổ này nhắc đến. Đây là một cái gia tộc, Thôi gia? Một gia tộc như thế nào mới có nhiều cường giả như thế chứ?!"

Chương 1035: Luyện giả thành thật sắp trọn vẹn, Cửu U khó giải quyết (1)

Lấy tu vi cảnh giới của Thần Lôu, thật ra thì cũng có hiểu biết đối với đủ loại thể lực trong đại vũ trụ rộng rãi này.

Viễn cổ thánh giáo, Thái Cổ thần triều, Tiên vực di mạch vân vân hẳn đều biết không ít, một ít gia tộc cô xưa từ thời đại Tiên vực vẫn còn tồn tại truyền thừa đến nay hẳn cũng đã gặp một chút.

Nhưng vô luận là loại thể lực nào, cơ bản đều chỉ có ba bốn cường giả tầng thứ Đạo giới.

Vậy cũng đủ để xưng là thể lực lớn đứng đầu.

Nhân Tổ Điện có một Đạo giới đệ ngũ cảnh như Nhân Tổ, Đạo giới đệ nhị cảnh như Thần Lôu vậy thì có ba vị, còn có năm vị Đạo giới đệ nhất cảnh.

Ước chừng chín Đạo giới cường giả, gọi là Uy trấn Hoàn Vũ.

Đổi mặt cái tinh không rộng lớn này, thể lực cường đại như vậy đều là phượng mao lân giác, đưa đến đông đảo thể lực tôn kính.

Nhưng Thôi gia này là chuyện gì xảy ra?

Trong lòng Thần Lôu kinh hãi không thôi.

Thôi Phong đã rời đi chẳng qua là Chân Giới đệ thập nhị cảnh thì không cần nói nhiều, lúc trước cái sức mạnh dễ dàng đem chính mình định trụ, chắc là thủ đoạn Thôi Thanh đó lưu lại.

Đây tuyệt đối đã là tầng thứ siêu việt Đạo giới đệ nhị cảnh, hơn phân nửa đã đạt đến Đạo giới đệ tam cảnh.

Mà gương mặt to lớn lúc này hạ xuống đến phương thể giới tiên thổ này rõ ràng càng cường đại hơn, hơn phân nửa so với Đạo giới đệ tam cảnh còn mạnh hơn.

Có lẽ đã đạt đến tầng thứ Đạo giới đệ tứ cảnh.

Đây chính là cảnh giới chỗ Nhân Tổ đứng a.

Hơn nữa từ xưng hô của Thôi Phong đối với Thôi Canh đến xem, người cùng Thôi Canh đồng bối phận ít nhất còn có hai người khác.

Cũng liền ý nghĩa, cái Thôi gia này khả năng còn có hai người có cảnh giới tu vi cùng Thôi Canh không sai biệt lắm.

Thần Lô gặp qua chỉ là gia tộc truyền thừa cô xưa, những gia tộc này đều có chung một cái đặc điểm, đó chính là bồi phận càng lớn cảnh giới càng cao, thực lực càng mạnh, cảnh giới giữa người đồng bồi phận căn bản là không sai biệt lắm.

Thôi gia vô cùng có khả năng tồn tại ba vị Đạo giới đệ tứ cảnh, một vị Đạo giới đệ tam cảnh.

Chỉ từ phương diện cường giả mà nói, cái Thôi gia này thậm chí có khả năng so với Nhân Tổ điện mạnh hơn.

Điều này thì vô cùng không tưởng tượng nổi.

Trước đó, Thần Lô chưa từng nghe nói về một gia tộc như vậy, giống như là vô căn cứ nhô ra vậy.

“Chẳng lẽ là gia tộc lánh đời gì?” Chân mày Thần Lô cau lại, thâm nói ” Hay là nói đây là gia tộc cường đại tới từ tiên thổ cao thiên?”

Cái gọi là tiên thổ cao thiên chính là tiên thổ tạo thành từ mảnh vụn tiên thiên cao tầng sau khi Tiên vực vỡ vụn.

Trong đó không chỉ có Tiên vực pháp tắc hoàn chỉnh, còn có thật nhiều tiên thiên đại đạo tầng cấp cao.

Vì vậy, Tiên thổ cao thiên như vậy cũng có danh xưng là tiểu tiên vực.

Coi như là cường giả Đạo giới như Thần Lô mà nói, tiểu tiên vực đều tràn đầy thân bí, chỉ biết bên trong đông đảo cường giả, cường giả Đạo giới tam cảnh đều không phải số ít.

Tuyệt đại đa số cường giả Tiên vực trước đây đều ở bên trong tiểu tiên vực.

“Xem nét mặt của ngươi biến ảo không ngừng, là đang suy nghĩ gì?” Cái gương mặt to lớn đó nhìn chăm chú Thần Lô, trầm giọng nói ” Là đang sợ hãi sao?”

“... ” Thần Lô hơi trầm mặc, thờ dài nói ” Tiên bối muốn xử trí ta như thế nào?”

Hắn biết rõ chính mình căn bản không khả năng trốn, ở trước mặt một cường giả hư hư thực thực là Đạo giới đệ tứ cảnh, muốn rời khỏi phương thế giới tiên thổ này đã là hy vọng xa vời.

Còn không bằng trực tiếp đem ý nghĩ của đối phương hỏi rõ ràng, hỏi cho hiểu.

Vẫn tốt hơn chính mình suy đoán lung tung.

“Ta không tính xử trí ngươi.” Gương mặt to lớn nhàn nhạt nói, hai con mắt giống như mặt trời lớn sáng rực nhìn chăm chú Thần Lô ” Tiếp đó, tự nhiên sẽ có người xử trí ngươi.”

Nói xong, cái gương mặt to lớn này liền bắt đầu trở nên hư ảo, rất nhanh thì hóa thành từng luồng Hồng Mông khí cùng Huyền Hoàng khí, cuối cùng dung nhập vào trong hư không, hoàn toàn biến mất không thấy.

Cường giả tuyệt thế tự xưng Thôi Canh rời đi.

“Phù...”

Thần Lô cảm thụ thiên địa pháp tắc đang khôi phục trạng thái bình thường, cùng với không gian rung động dần dần bình phục, không tự chủ được thở phào nhẹ nhõm, vẻ mặt căng thẳng trên mặt cũng buông lỏng xuống.

Cái tên “Thôi Canh” đó mang tới cho hắn áp lực thật sự là quá lớn, để cho nhất cử nhất động của hắn đều vô cùng cẩn thận, sợ mình nói sai một chữ liền đưa tới họa sát thân.

Chẳng qua, Thôi Canh mặc dù đã rời đi, hắn cũng buông lỏng không ít, nhưng trong lòng vẫn là còn sót lại chút bất an.

“Tiếp đó, tự nhiên sẽ có người xử trí ta, lời này là ý gì?” Thần Lô khẽ nhíu mày, theo bản năng nhìn một chút đất đai phía dưới, thậm chí nói “Trong phương thế giới tiên thổ này hắn không có ai có thể xử trí ta...”

Ong!

Vừa lúc đó, hư không bỗng nhiên lại vang lên một trận âm thanh rung vang.

Cái thanh âm quen thuộc này nhất thời khiến cho toàn thân Thần Lô đều căng thẳng lên, hai tay không tự chủ được nắm chặt, hắn vội vàng quay đầu nhìn về phía phương hướng âm thanh truyền tới.

Chương 1036: Luyện giả thành thật sắp trọn vẹn, Cửu U khó giải quyết (2)

Là ai ?

Lại là ai sắp tới? !

Trong ánh mắt nhìn soi mói của Thần Lôu, một mảnh hư không phát ra kia âm thanh rung vang kia chợt đại phóng quang minh.

Từng đạo quang mang màu lửa đỏ tinh khiết cực kỳ bỗng dừng xuất hiện ở nơi này, đem trọn cái bầu trời đều chiếu thành một mảnh hỏa hồng, phẳng phát có một cái thảm màu lửa đỏ từ chỗ vô cùng cao đáp xuống đây.

“Người chính là cường giả Đạo giới mà Tam thúc của ta nói sao?”

Thanh âm mờ ảo đăm đăm từ phần dưới cùng của quang mạng hỏa hồng sắc nơi này truyền tới, trong đó còn mang theo mấy phần hài hước, dường như căn bản không có không có đem Đạo giới đệ nhị cảnh như Thần Lôu này coi ra gì.

Mà ở cùng lúc khi Thần Lôu nghe được câu này, liền thấy một người thanh niên anh tuấn mặc áo lông vàng óng, tóc đen nhánh, tóc mai lại trắng như tuyết từ chỗ vô cùng cao chậm rãi đáp xuống.

“Ta là Thôi Thịnh. ” Thanh niên mặc áo lông cao cao tại thượng, mắt nhìn xuống Thần Lôu, nhàn nhạt nói ” Mới vừa rồi Tam thúc của ta đã đem chuyện của Thôi Phong và của người báo cho ta biết.”

Những lời này nói xong, hắn liền đã tới trước mặt Thần Lôu.

“Chuyện này, chuyện này... Lại một vị? ! ” Thần Lôu cảm thụ khí tức sức mạnh của thanh niên mặc áo lông này, trong lòng đã dâng lên sóng gió kinh hoàng, thậm chí nói ” Đệ tam cảnh? Không, so với đệ tam cảnh còn mạnh hơn, hắn vô cùng có khả năng cũng là một vị cường giả Đạo giới đệ tứ cảnh!

“Không tưởng tượng nổi, điều này sao có thể? ! Hắn mới vừa rồi xưng hô Thôi Cảnh kia là Tam thúc, nói cách khác hắn cùng với Thôi Phong đồng bối, nhưng đã đạt đến Đạo Giới đệ tứ cảnh!

“Cái Thôi gia này, rốt cuộc là gia tộc dạng gì, không khỏi cũng quá cường đại đi!”

Liên tiếp xuất hiện cường giả họ Thôi, thật sự là quá khiêu chiến nhận thức của Thần Lôu.

Nếu như không phải là những người này đều có khí tức sinh mệnh cùng với bản chất sức mạnh hoàn toàn bất đồng, hẳn đều có chút hoài nghi có phải hay không có một vị chí cường giả đang không ngừng biến ảo thân phận lừa gạt mình.

Trên thực tế, không chỉ là Thần Lôu cảm thấy khó tin đối với điều này.

Vô số cường giả trong phương thế giới tiên thổ này cũng đều cảm thấy khiếp sợ không gì sánh nổi.

Vốn là bọn họ cho là Thôi Thanh cũng đã đủ cường đại, không nghĩ tới lại xuất hiện Thôi Canh càng cường đại hơn, là trưởng bối trong gia tộc của Thôi Thanh.

Điều này đã rất khoa trương, cùng trong một cái gia tộc có cường giả như thế.

Nhưng bây giờ lại lại xuất hiện một vị Thôi Thịnh, cùng Thôi Thanh cùng Thôi Phong đồng bối, lại cũng có cảnh giới tu vi cao cường như vậy.

Cái Thôi gia này, rốt cuộc có bao nhiêu cường giả không muốn người biết?

Lúc này, Tiên Chủ ở trên một hòn đảo hải ngoại chỉ cảm thấy run sợ trong lòng.

Hắn nhìn bóng người bên trên bầu trời, lòng vẫn còn sợ hãi thâm nói: “Ta thật đúng là đầu óc mê muội, trước kia lại còn suy nghĩ cùng Thôi Thanh đối nghịch, hẳn cũng không phải là người cô đơn, sau lưng của hắn có một cái Thôi gia thần bí khó lường a!”

Có ý tưởng tương tự còn có bá chủ bảy nước.

Trước đó, bọn họ đều đối với chuyện Hồng Vũ dự định thống nhất thiên hạ rất có phê bình kín đáo, thậm chí còn dự định thừa dịp lúc Thôi Thanh rời đi, âm thầm ngáng chân chuyện này.

Hiện tại trong lòng bọn họ đều đang vui mừng, còn may chính mình chưa kịp hành động.

Nếu không kết quả nhất định sẽ vô cùng thâm hiểm.

Đi một Thôi Thanh tính là gì?

Thôi gia cường giả quá nhiều, không chừng sẽ có tồn tại cảnh giới gì hạ xuống đây.

Chính mình vẫn là ngoan ngoãn phối hợp Hồng Vũ đi.

Vị “Thôi Thịnh” này tự nhiên cũng là Thôi Hằng bày ra.

Ở sau khi đã thử “Thôi Canh “, hẳn liền phát hiện loại phương thức này có thể nhanh chóng để cho thân phận giả ta đăng cấp cao thành hình.

Như vậy, tự nhiên phải thử nhiều mấy cái.

Vì vậy, thì có “Thôi Thịnh ” bây giờ.

Đương nhiên, cũng không thích hợp một hơi làm quá nhiều thân phận giả ta, nói như vậy rất có thể sẽ đưa tới người hoài nghi, hạ xuống sự chân thật của giả ta, ngược lại cái mất nhiều hơn cái được.

Hơn nữa, ở sau khi “Thôi Phong ” luyện giả thành thật, tu vi cảnh giới của hẳn lại có tinh tiến, ” Thôi gia ” cái khái niệm này xuất hiện, càng làm cho hẳn thoáng cái lấy được số lớn phản hồi, đã sắp muốn đạt tới Hóa Thần hậu kỳ đỉnh phong.

Chờ đến lúc “Thôi Canh ” cùng mấy cái thân phận giả ta khác luyện giả thành chân, hoặc là khái niệm “Thôi gia ” tiến một bước trở nên chân thật, tu luyện ở Hóa Thần hậu kỳ của hẳn liền không sai biệt lắm hoàn thành.

Đến lúc đó, liền có thể thử nghiệm đột phá đến Hóa Thần đỉnh phong!

Vì vậy, cái thân phận giả ta “Thôi Thịnh ” này, tạm thời chính là người cuối cùng.

Trong thời gian ngắn hẳn sẽ không lại dùng phương thức tương tự tạo nên thân phận giả ta.

Chương 1037: Luyện giả thành thật sắp trọn vẹn, Cửu U khó giải quyết (3)

“Ngươi dường như rất khiếp sợ.” Thôi Hằng nhìn chăm chú Thần Lô, khẽ cười nói “Là đang thán phục Thôi gia ta cường giả tầng tầng lớp lớp sao?”

“Gia tộc cường đại như vậy, ta quả thật chưa bao giờ nghe.” Thần Lô tự biết đã bị khám phá tâm tư, chỉ đành gật đầu một cái, sau đó hỏi, “Ngươi dự định xử trí ta như thế nào?”

“Đi theo ta đi.” Thôi Hằng không có trực tiếp nói rõ, chẳng qua là chấp tay đưa lưng về Thần Lô mà đi, chân đạp bên trong tường vân hướng Trung Đô Vương Thành bay đi.

Thần Lô im lặng không nói gì, chỉ có thể đi theo sau lưng “Thôi Thịnh”, không dám có bất kỳ dị động.

Hắn có thể rõ ràng cảm giác được, tâm tính của “Thôi Thịnh” này so sánh với “Thôi Canh” thì trẻ trung hơn rất nhiều, vậy thì ý nghĩa người này càng có thể làm việc theo cảm tính.

Nếu là chọc cho vị này không thích, chính mình thật sự có khả năng bị chém chết tại chỗ.

Thôi Hằng cố ý thả chậm tốc độ phi hành, lộ ra tư thái khoe khoang cao ngạo, vừa phi hành vừa hướng Thần Lô dò hỏi: “Ta nghe Tam thúc nói, núi dựa của ngươi tự xưng Nhân Tô?”

Thần Lô nghe vậy giải thích: “Bệ hạ là Nhân Hoàng hậu nhân, nắm giữ Nhân Hoàng chí bảo, tu Nhân Hoàng võ đạo, cũng tôn làm Nhất Giới Nhân Tộc Chi Tô, cũng không phải là tự xưng.”

“Ồ?” Thôi Hằng khẽ cười nói, “Cố ý tứ, rõ ràng là Nhân Hoàng hậu nhân lại tự xưng nhân tô, buồn cười buồn cười.”

“...“Thần Lô yên lặng không nói, không dám phản bác.

“Dưới quyền Ngụy Nhân Tô này, trừ ngươi ra còn có bao nhiêu võ giả Đạo giới?” Thôi Hằng lại hỏi.

“Tính ta ở bên trong, tổng cộng có tám đại thần tướng.” Thần Lô thành thật trả lời.

Thật không nghĩ đến “Thôi Thịnh” này vừa nghe liền giận tím mặt, hừ lạnh nói: “Ngươi đang nói dối, nếu như chẳng qua là một chút Đạo giới võ giả như vậy, hắn làm sao dám tự xưng Nhân Tô?”

“Không, không phải, ta không có!” Thần Lô lắc đầu liên tục.

Hắn muốn tiến hành giải thích, số lượng võ giả Đạo giới này đã nhiều vô cùng, tuyệt không phải là cái gì “Một chút”.

Nhưng mà, “Thôi Thịnh” này dường như căn bản cũng không dự định cho hắn cơ hội giải thích, lại trực tiếp giơ tay lên hướng hắn vồ tới, đè ở trên đỉnh đầu của hắn.

Ngay sau đó, Thần Lô cũng cảm giác được thần hồn của mình xuất hiện cảm giác phù phiếm, gần như muốn thoát thể mà ra, trí nhớ cấp độ sâu cũng đều tự động hiện ra.

Trong chớp nhoáng này hắn liền biết mình đang trải qua cái gì.

Sưu hồn!

Nội tâm Thần Lô nhất thời tuyệt vọng.

“Thôi Thịnh” này cùng “Thôi Phong” và “Thôi Canh” trước kia hoàn toàn bất đồng a, ngay cả giao lưu đều lười giao lưu, lại trực tiếp sưu hồn.

Nhưng dù cho muốn và không muốn, hắn cũng chỉ có thể chịu đựng.

Thực lực sai biệt quá nhiều.

Hơn nữa, trí nhớ của mình thật ra thì cũng không có gì đẹp mắt.

Thời gian mặc dù dài, nhưng hết sức nhàm chán.

Theo số lần sưu hồn tăng nhiều, Thôi Hằng càng ngày càng quen thuộc.

Đã có thể làm được chuyện sau khi lật xem toàn bộ trí nhớ, đối với thần hồn người ta không tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân hắn sưu hồn đối với Thần Lô.

Một nguyên nhân khác, chính là Thần Lô này dù sao là thuộc hạ của Nhân Hoàng hậu nhân.

Là địch nhân.

Trừ phi Thần Lô chính mình lựa chọn ruồng bỏ Nhân Hoàng hậu nhân, nếu không thì vẫn là địch nhân.

Đối với địch nhân sưu hồn, là việc không thể bình thường hơn.

Chỉ chốc lát sau, Thôi Hằng cũng đã đem trí nhớ Thần Lô hoàn toàn lật xem xong.

Điều này cũng làm cho ánh mắt hắn nhìn về phía Thần Lô sinh ra chút thay đổi.

“Người trong cuộc đời này hơn chín phần mười thời gian đều đang trấn thủ Cửu U kẽ hở?” Thôi Hằng kinh ngạc nhìn về phía Thần Lô.

Việc trải qua trong đời như vậy, quả thực để cho hắn ngoài ý muốn.

Nhàm chán buồn tẻ, nhưng lại không giống bình thường.

Thông qua sự hồi, nhận thức của hắn đối với Cửu U Ma thần lại sâu sắc rất nhiều, hết sức rõ ràng ý nghĩa Thần Lô trấn thủ Cửu U kẽ hở.

Bất quá, vậy cũng không có nghĩa là hắn thay đổi thái độ đối nghịch với Thần Lô.

Nhân Hoàng hậu nhân còn trấn áp một cái Cửu U kẽ hở lớn hơn đây.

Chỉ có thể nói con người rất phức tạp.

Không cách nào thông qua hành động một mặt, liền xác định thái độ tuyệt đối.

” Cửu U này sợ với ta nghĩ càng khó giải quyết, uy hiếp của Cửu U Ma Thần cũng không xa xôi a. ” Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng ” Phải cùng Phú Quý nhi giảng một chút chuyện này, tránh cho về sau khi có chuyện xảy ra không biết làm sao.”

Sau đó, hắn hướng Thần Lô nói: “Người có thể đi.”

“Cái gì?” Thần Lô nghe vậy ngạc nhiên ngẩng đầu, còn cho rằng mình nghe lầm ” Ngài, ngài mới vừa nói cái gì?”

“Cho người đi, ở nơi nào tới thì về nơi đó. ” Thôi Hằng làm ra một bộ dáng không nhẫn nại, khoát tay nói ” Thế nào, lẽ nào là ta phải trừng trị người một phen sao?”

“... ” Thần Lô miễn cưỡng dè xuống nghi ngờ trong lòng, vội vàng chấp tay nói ” Cáo từ.”

Tiếp theo một cái chớp mắt, hắn liền hóa thành một vệt sáng, hướng bên ngoài phương thế giới tiên thổ này bay đi, muốn lấy tốc độ nhanh nhất trở lại Nhân Tổ Điện.

Mặc dù hắn không hiểu “Thôi Thịnh ” này vì sao lại bỗng nhiên thả hắn đi, nhưng có thể rời đi nơi này, rời đi phạm vi thế lực của Thôi gia kinh khủng đó, tóm lại là vạn hạnh trong bất hạnh.

Thôi Hằng nhìn phương hướng Thân Lôu rời đi, khẽ gạt đầu một cái, ngay sau đó cũng hóa thành một đạo hào quang màu đỏ rực, phóng lên cao, biến mất không thấy gì nữa, mất tung ảnh.

Phương tiên thổ thế giới này rốt cục thì khôi phục bình tĩnh.

Nhưng vào lúc này, Hồng Phú Quý lại nghe được thanh âm của Thôi Hằng từ chỗ sâu nhất Trung Đô Vương thành truyền tới ” Phú Quý nhi, ngươi tới đây một chút, ta có chuyện rất trọng yếu cùng ngươi nói, cùng Cửu U có liên quan.”

Chương 1038: Luyện giả đã thành thật, đến lúc rồi (1)

Chỗ sâu nhất Trung Đô Vương Thành, Hồng Phú Quý đến nơi này, hướng Thôi Hằng hành lễ nói: “Lão sư, Cửu U trong lời ngài vừa mới nói, là có liên quan cùng Cửu U Ma Thần mà thiên ngoại thần tướng nhắc đến kia?”

”Ừ, không sai” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói” Thôi Thịnh đối với hần tiến hành sưu hồn, biết được rất nhiều tin tức liên quan tới Cửu U, trước lúc rời phương tiên thổ thế giới này, mang những tin tức kia báo cho ta.

”Chuyện Cửu U can hệ trọng đại, người tốt nhất vẫn là tìm hiểu tình huống một chút, tránh cho sau khi Cửu U âm Thế thật ăn mòn đến cái dương gian này thì không biết làm sao.”

“Lão sư ngài cũng coi trọng như vậy, xem ra Cửu U này quả thật là đáng gờm.” Hồng Phú Quý gật đầu nói.

”Nếu như Cửu U thật ăn mòn tới, đó chính là đại kiếp ảnh hưởng đến toàn bộ vũ trụ, tự nhiên là đáng gờm.” Thôi Hằng trầm giọng nói” Trong trí nhớ của Thần Lôu không có tin tức Cửu U là như thế nào sinh ra, cũng không biết Cửu U Ma Thần là như thế nào sinh ra.

“Chỉ biết đại đạo pháp tắc của Cửu U âm Thế cùng dương gian chỗ chúng ta ở hoàn toàn bất đồng, chỉ cần sức mạnh Cửu U âm Thế tiên vào dương gian, sẽ tiên hành đại quy mô ăn mòn, mang đại đạo pháp tắc bình thường chuyển hóa thành âm Thế Chi Lực, cũng tức là cái gọi là Cửu U Ma Khí...”

Hần trước tiên đem một chút tình huống cơ sở về Cửu U giảng thuật một phen cho Hồng Phú Quý, những thứ này cơ bản đều là tin tức Thần Lôu nói qua với “Thôi Phong”.

Cũng là tin tức bí ẩn theo Thần Lôu thì không coi vào đâu.

Nhưng trên thực tế, Thần Lôu vẫn là ẩn giấu không ít tin tức mấu chốt cùng chuyện bí mật, cũng không có nói cho “Thôi Phong” người xa lạ này, vẫn là sau khi “Thôi Thịnh” sưu hồn mới biết.

Những bộ phận tin tức cùng chuyện bí mật bị Thần Lôu ẩn giấu này, quả thực là làm người ta kinh ngạc.

Đầu tiên, Cửu U Ma Thần là bất tử bất diệt, chỉ cần Cửu U tồn tại, chỉ cần Cửu U âm Thế không có bị hoàn toàn phá hủy, Cửu U Ma Thần liền có thể một mực sống lại.

Coi như ở dương gian đem Cửu U Ma Thần đánh cho cả hình thân đều diệt, nhiều lắm là qua một trăm hai trăm năm,

Cửu U Ma Thân này sẽ ở bên trong âm Thế sông lại trở về.

Hơn nữa còn là trạng thái toàn thịnh, sẽ không có bất kỳ suy yếu.

Bất diệt đặc tính như vậy để cho đông đảo cường giả dương gian không thể làm gì.

Cho dù là cuối cùng dùng hết hết thấy sức mạnh, hết thấy bảo vật, bỏ ra giá cực lớn, cũng chỉ có thể đem Cửu U tạm thời phong ấn.

Không cách nào đối với Cửu U diệt cỏ tận gốc.

Không phải là không muốn, là căn bản không làm được.

Một điểm khác, chính là Cửu U Ma Thân cũng không phải là cái loại sinh linh điên cuồng không lý trí.

Mà là cường giả cao cấp có linh trí, hơn nữa có trình độ văn minh cực cao.

Cửu U âm Thế cũng không chỉ tràn đầy sức mạnh mặt trái, còn có văn minh hoàn chỉnh, là một cái thế giới rộng rãi cùng dương gian rất giống nhau.

Chỉ bất quá không có không gian lớn như vũ trụ thôi.

Chuyện này ý nghĩa là Cửu U Ma Thân khó đối phó hơn, bọn họ ăn mòn đối với dương gian cũng không phải là xuất phát từ bản năng.

Mà là hành động có kế hoạch có mục đích.

Vì vậy, Cửu U Ma Thân sẽ một mực đánh vào phong ấn những cường giả kia bày ra.

Bây giờ kể hờ Cửu U tán lạc tại các nơi vũ trụ, thật ra thì chính là Cửu U Ma Thân đánh vào phong ấn mà sinh ra.

Nếu như một cái khe trong thời gian dài thiếu cường giả trấn thủ, liền vô cùng có khả năng bị Cửu U Ma Thân thừa lúc vắng mà vào, hoặc là đầu độc tâm thần, hoặc là đạt thành giao dịch, cũng có thể là trực tiếp bạo lực tây nảo vân vân.

Chỉ cần có thể thành công cùng dương gian thành lập được liên lạc, Cửu U Ma Thân liền có thể nhanh chóng tiến hành khuếch trương, thẳng đến đạt tới trình độ có thể đe dọa chính mình ổn định hạ xuống dương gian.

Cường giả như quân chủ nước Ngô bị Cửu U Ma Thân đầu độc, thành lập tề đàn, định kỳ cúng tế đều không phải số ít.

Kết quả sau cùng cơ bản đều là cả tinh hải bị Cửu U Ma Khí ăn mòn, vô số sinh linh hình thần tiêu diệt, vô số văn minh bị phá hủy.

Mà sau khi hấp thu sức mạnh một cái tinh hải, Cửu U Ma Khí sẽ nhanh chóng lớn mạnh, bắt đầu nhanh chóng khuếch trương, ăn mòn càng ngày càng nhiều địa phương.

Chờ đến khi ở dương gian ăn mòn đủ nhiều, sẽ có Cửu U Ma Thân thử nghiệm đem chân thân của mình hạ xuống.

Kia đối với sinh linh trong cái vũ trụ này mà nói, sẽ là một trận tai họa ngập đầu.

Mặc dù Thần Lô cũng không biết Cửu U Ma Thân cường đại đến mức nào, nhưng từ một chút tin tức biết được từ trong trí nhớ của hắn cũng có thể làm ra một chút suy đoán đại khái.

Ở trong trí nhớ của Thần Lô, Đạo giới chung quy tổng cộng chia làm chín cảnh, bởi vì giữa giai đoạn tồn tại tính chất vượt qua biên độ lớn, cho nên lại bị chia làm thượng tam cảnh, trung tam cảnh, hạ tam cảnh.

Cửu U Ma Thân ít nhất cũng là cường giả tương đương với Đạo giới tam cảnh, trong đó người xuất sắc hoặc là người đạt tới đỉnh cao, khả năng nắm giữ sức mạnh vượt qua Đạo giới, đủ để cùng Nhân Hoàng trong truyền thuyết đối địch.

Coi như là Thôi Hằng bây giờ, cũng không có lòng tin thắng được cường giả như vậy.

Nếu quả như thật có Cửu U Ma Thân hạ xuống, cho dù là hắn cũng chỉ có nước trốn vào bên trong Đạo Cung tị nạn.

Vì vậy, ngoại trừ mau sớm để cho càng nhiều giả ta hơn luyện giả thành thật, từ đó tăng lên tu vi cảnh giới của chính mình ra, chuyện nên làm nhất chính là làm hết sức phòng ngừa tránh để cho lực lượng của Cửu U ma thân ăn mòn tới.

Ít nhất không nên để cho địa phương chỗ mình ở trở thành khởi điểm bị Cửu U Ma Thân ăn mòn.

Nếu như vậy, quá nguy hiểm.

Chương 1039: Luyện giả đã thành thật, đến lúc rồi (2)

Mặc dù lúc trước hắn đã thông qua phương thức “Thôi Phong” hiến tế, tiến hành thanh tẩy phương tiên thổ thế giới này, loại trừ tất cả Cửu U Ma Khí cùng Cửu U Ma Thần Chi Lực ăn mòn, nhưng cái này cũng không có nghĩa là liên an toàn.

Nếu phương tiên thổ thế giới này đã bị Cửu U Ma Thần nhìn trúng, cũng thành công thành lập câu thông, hơn phân nửa liên ý nghĩa bản thân phương thế giới này liên tồn tại một ít vấn đề.

Cửu U Ma Thần có thể thần không biết quỷ không hay đầu độc một quân chủ nước Ngô, về sau tự nhiên cũng có thể thần không biết quỷ không hay đầu độc một quân chủ đất nước khác.

Vì để tránh cho tình huống như vậy phát sinh, thì nhất định phải để cho Hồng Phú Quý mang phương thế giới tiên thổ này thống nhất, chinh hợp tất cả nhân tộc khí vận.

Ở trong trí nhớ của Thần Lôu, có một loại tuyệt thế bí pháp truyền từ Nhân Hoàng—— Nhân đạo Phong Ma đại trận!

Pháp này có thể bao trùm phạm vi vô cùng quảng đại, tiến hành theo dõi cực kỳ tỉ mỉ, bất kỳ chỗ nào xuất hiện Cửu U Chi Lực cũng sẽ bị phát hiện, hơn nữa sẽ lập tức hiện hiện ra ở bên trên màn ánh sáng trung tâm đại trận.

Coi như chẳng qua là một chút xíu Cửu U Chi Lực không đáng kể xuất hiện, cũng sẽ bị kiểm tra đến.

Hết sức chính xác.

Chưa bao giờ ra sơ sót.

Bất quá, muốn bày Nhân Đạo Phong Ma đại trận liên phải tụ tập phạm vi bao trùm tất cả Nhân Đạo khí vận.

Nói cách khác, nếu như muốn để cho Nhân Đạo Phong Ma đại trận đối với phương tiên thổ thế giới này tiến hành theo dõi toàn phương vị, vậy liên cần trước tiên đem thế lực nhân tộc trong phương tiên thổ thế giới này toàn bộ thống nhất mới được.

Một điểm này cũng được Thôi Hằng nhấn mạnh nói với Hồng Phú Quý.

Hồng Phú Quý cũng rất rõ ràng lo âu của Thôi Hằng, trình trọng gật đầu nói: “Lão sư, ngài yên tâm đi. Từ 20 năm trước

bắt đầu, ta cũng đã chuẩn bị động thủ, bây giờ chính là thời cơ tốt nhất.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói ” Bây giờ đúng là thời cơ tốt nhất, có thể động thủ.”

...

Người “Thôi gia ” liên tiếp cho thấy uy năng cường đại không tưởng tượng nổi, điều này cực kỳ dọa sợ cửu quốc quân chủ, nhất là những bá chủ bảy nước vốn còn mong chờ may mắn.

“Thôi Phong ” hiển tế lại để cho danh vọng của Vũ Đạo Học Cung trực tiếp đạt tới đỉnh phong trước đó chưa từng có, trực tiếp trở thành thánh địa trong lòng của tất cả sinh linh trong phương tiên thổ thế giới này, sẽ có vô số người hướng tới nơi này.

Mà Vũ Đạo Học Cung ngay tại Trung Đô Vương Thành, đối với nơi này hướng tới, rất dễ dàng chuyển hóa thành hướng tới Trung Đô Vương Thành, loại tâm tình chung này cũng có lợi cho thống nhất.

Ngoài ra, còn có một ít nhân tố không quá trọng yếu khác.

Nói tóm lại, bây giờ đúng là thời cơ tốt nhất để Hồng Phú Quý động thủ thống nhất phương tiên thổ thế giới này.

Nếu mà thuận lợi, thậm chí đều không cần trải qua chiến tranh.

...

Hồng Phú Quý từ trước đến giờ là một người sấm rền gió cuốn.

Ở sau khi hướng Thôi Hằng cáo từ, hắn lập tức liền bắt đầu hành động.

Trực tiếp ban bố từng đạo pháp lệnh, còn phái ra Trung Thư Lệnh Vương Nhân, cũng tức là Nhân Vương trước đây đi các nước, cùng quốc vương gặp mặt nói chuyện, hỏi có nguyện ý hay không triệt hồi quốc hiệu, thiết trí quận huyện.

Nếu như nguyện ý, liền mời những quốc vương này đi Trung Đô Vương Thành ở.

Sau đó, Trung Đô Vương Thành sẽ phái quan lại trực thuộc trung ương đi đô thành những quốc gia này, tiếp quản hết thảy công việc quốc nội.

Sau đó sẽ đối với từng cái quốc gia tiến hành tách ra một cách tỉ mỉ, đem thiết trí thành quận huyện.

Đây không thể nghi ngờ là cần số lớn quan lại có thể dùng.

Mà những quan lại này nhất định phải có tu vi cảnh giới cao cường, nếu không căn bản là không cách nào chấn trụ tình thế địa phương.

Càng không cách nào tiến hành thay đổi phong tục, thống nhất tư tưởng hành động.

Lúc trước Hồng Phú Quý không có triển khai hành động thống nhất, thì có nguyên nhân phương diện này.

Ngay cả người một nhà đi tiếp quản đều không bồi dưỡng được, cho dù thu phục địa phương cũng là không có ý nghĩa, vẫn là phải dùng nhóm người vốn tại địa phương kia tới thống trị.

Đây chỉ là thống nhất trên hình thức thôi.

Ý nghĩa thực tế rất yếu.

Chỉ có đem người mình sắp xếp đi qua, tiếp quản hết thay công việc địa phương, cũng thay đổi phong tục, thông suốt tư tưởng nhất trí, mới có thể coi là là chân chính thống nhất.

Hồng Phú Quý chính là tính toán như vậy, đây cũng là một trong những nguyên nhân hãn tri hoãn lâu như vậy.

Mà lần này vừa hành động, chính là thế lôi đình.

Căn bản cũng không cho những quốc vương này có bất kỳ cơ hội phản ứng, trực tiếp liên tìm đến trước mặt bọn họ.

Đương nhiên, những quốc vương này coi như trước thời hạn kịp phản ứng, cũng sẽ không có người thật dám tiến hành phản kháng.

Thực lực của Thôi Thanh, Thôi Canh, Thôi Thịnh đã đóng dấu sâu sắc ở trong lòng của bọn họ, Thôi gia thần bí cường đại càng làm cho bọn họ cảm thấy vô cùng sợ hãi.

Chương 1040: Luyện giả đã thành thật, đến lúc rồi (3)

Bọn họ rất rõ ràng Hồng Phú Quý cùng Thôi gia này quan hệ không cạn.

Nếu như bây giờ còn phản kháng Hồng Phú Quý, thật là đầu óc mê muội.

Vì vậy, tiến trình thống nhất vô cùng thuận lợi, Hồng Phú Quý cũng tính được một điểm này.

Trong khi hấn phái ra Vương Nhân đi khuyên quân chủ các nước, cũng đem quản lý chuẩn bị tiếp quản sự vụ các nơi phái ra.

Để cho quân chủ các nước trải nghiệm một loạt danh sách phục vụ tiếp quản lưu loát như “Từ chức, bố trí chức quan, thay đổi chế độ xã hội”.

Vì vậy, những quốc vương thoái vị này trước khi rời đi, liền có thể biết quốc gia của mình đã biến thành quận huyện của Trung Đô, có thể an tâm rời đi.

Vô cùng thân mật.

Song, phương tiên thổ thế giới này chung quy là quá lớn.

Cho dù là tiến trình thuận lợi như vậy cũng tốn không ít thời gian.

Hơn nữa còn phải đợi Chu Hiền bên kia đem hải ngoại Tiên tộc toàn bộ quy thuận.

Vì vậy, ước chừng qua một trăm năm, mới xem như hoàn toàn hoàn thành thống nhất.

Ở cùng lúc khi phương tiên thổ thế giới này hoàn thành thống nhất, một cái trận pháp vô cùng to bắt đầu lấy Trung Đô Vương Thành làm trụ cột, băng vào nhân đạo khí vận chỉ lực không lồ chống đỡ, nhanh chóng bao phủ toàn bộ tiên thổ thế giới.

Nhân đạo Phong Ma đại trận!

Trong nháy mắt khi tòa đại trận này thành hình, chỗ sâu nhất Trung Đô Vương Thành liền tự nhiên hiện lên một cái màn sáng to lớn, rõ ràng hiện ra mỗi một chỗ của phương tiên thổ thế giới này.

Từ nay về sau, bất kỳ chỗ nào xuất hiện Cửu U chi lực, cũng sẽ bị kiểm tra, sẽ không có bất kỳ bỏ sót.

...

Trong Nhân tô điện.

Thần Lô đã trở về đến nơi này, cũng mang tới Đại Phá Diệt Thần Nỗ Tiên giao trả lại cho vị Nhân Tô này.

Lúc này, hắn đang quỳ một chân xuống đất, cúi đầu không nói một lời.

Ở phía trước Thần Lô vẫn là màn che to lớn, bóng người sau màn che cũng đang nhìn chăm chú hắn.

Đồng dạng là không nói một lời.

Điều này khiến bầu không khí trong Nhân Tô điện khẩn trương tới cực điểm, thiên địa pháp tắc bên ngoài đều bị ảnh hưởng, trở nên vô cùng đè nén

Thị vệ ngoài cửa điện đã không chịu nổi loại áp lực này, lui ra xa xa.

Qua rất lâu.

Bóng người sau màn che dần dần mở miệng trước, trầm giọng nói: “Thần Lô, ngươi liền không có gì muốn nói với ta sao? Tại sao phải làm trái mệnh lệnh của ta, không có đem phương tiên thô thể giới kia phá hủy?”

“Bệ hạ, khi đó ta đã từng trả lời.” Thần Lô đã là cúi đầu, duy trì thái độ cung kính “Lực lượng Cửu U Ma Thần ạn mọn của phương tiên thô thể giới kia đã bị loại trừ, không cần thiết đem phá hủy.”

“Ngươi! Bóng người sau màn che tựa như là có chút tức thở hên hên, sau một hồi mới lại mở miệng nói ” Cái tên đem linh giác ta lưu lại bên trong Đại Phá Diệt Thần Nỗ Tiên xóa đi là ai ?”

Hắn như là dự định chủ động bỏ qua chuyện Thần Lô không tuân mệnh lệnh, trực tiếp đem đề tài chuyển đến một hướng khác.

Thần Lô đối với điều này cũng không bất ngờ, hắn biết rõ coi như Nhân Tô muốn phải giáng tội, cũng sẽ không là trừng phạt nghiêm trọng gì.

Bởi vì hắn trần thủ một cái Cửu U kẻ hở.

Nếu quả thật làm gì hắn, để cho cái Cửu U kẻ hở kia mất đi người trần thủ, vấn đề sẽ lớn hơn, Nhân Tô cũng phải không chịu nổi.

Bất quá, Thần Lô đối với Nhân Tô vẫn là lòng mang kính ý, đối mặt Nhân Tô hỏi, hắn thành thật trả lời: “Người kia tự xưng Thôi Canh, chỉ sợ là Đạo giới trung tam cảnh tu vi, thực lực cực mạnh

“Hơn nữa, ở sau khi Thôi Canh đó đi, lại có một tên Thôi Thịnh hạ xuống, lại cũng là tu vi Đạo giới trung tam cảnh, Thôi Thịnh này xưng Thôi Canh là Tam thúc.

“Ngoài ra, còn có Thôi Phong lúc trước, cùng với Thôi Thanh mà người trong tiên thổ thế giới kia nhắc tới, đều là tồn tại thực lực cực mạnh, thuộc hạ suy đoán, bọn họ hẳn là đến từ một cái gia tộc lánh đời vô cùng cường đại.”

“Nhiều Đạo giới cường giả như vậy? ! ” Bóng người phía sau màn nghe vậy cũng rơi vào trầm mặc, nghi ngờ nói ” Chưa từng nghe qua gia tộc mạnh mẽ như vậy a, Thôi gia sao?”

Hắn như là rơi vào trầm tư, rất lâu đều không nói gì.

Qua một hồi, bóng người phía sau màn mới khoát tay nói: “Thần Lô, người đi về trước đi, thật tốt trấn thủ Cửu U kẽ hở, chớ có ra cái sơ suất gì.”

“Vâng, bệ hạ! ” Thần Lô cung kính hành lễ, sau đó cáo từ rời đi.

Chờ đến sau khi trong Nhân Tổ điện chỉ còn lại một mình bóng người phía sau màn, hắn lầm bầm nói nhỏ: ” Gia tộc Đạo giới cường giả tầng tầng lớp lớp, chẳng lẽ là...”

...

Từ khi phương tiên thổ thế giới này thống nhất, độ công nhận của mọi người đối với “Thôi Phong ” cũng càng ngày càng cao, thân phận giả ta như Mạc Không cũng tiến một bước trở nên chân thật.

Hơn nữa ” Thôi gia ” cái khái niệm này lại cũng đang không ngừng trở nên chân thật.

Rốt cuộc có một ngày, Thôi Hằng đang nhập định bỗng nhiên mở hai mắt ra, hào quang màu tử kim sau đó bắn ra ở trong đồng tử.

Thời khắc này, trên người của hắn chợt xuất hiện một tầng lại một tầng đường nét.

Giống như là có vô số thân ảnh chồng chất ở tại trên người của hắn.

Vô cùng thần dị.

Cùng lúc đó, thanh âm của hắn cũng biến thành tầng tầng lớp lớp, cao xa khó với, như là đã bước lên một cảnh giới khó lường vô cùng cao thâm.

“Luyện giả đã thành thật, đến lúc rồi!”

Chương 1041: Hoá Thần đỉnh phong, ở khắp mọi nơi (1)

Vào lúc này trạng thái của Thôi Hằng hết sức kỳ lạ.

Hắn mặc dù mở hai mắt ra, đã từ trong định cảnh tỉnh lại, nhưng Nguyên Thần vẫn như cũ duy trì trạng thái trầm tĩnh tự nhiên, ôm lại thành đoàn, phẳng phất còn đang nhập định.

Bình thường mà nói, loại tình huống này là không có khả năng tồn tại.

Người chỉ có hai loại trạng thái là tỉnh cùng chưa tỉnh.

Nhưng Thôi Hằng bây giờ đồng thời nắm giữ hai loại trạng thái hoàn toàn bất đồng là tỉnh cùng chưa tỉnh.

Bất quá, đó cũng không phải toàn bộ trạng thái của hắn.

Lúc này, trên người Thôi Hằng khuếch tán ra một tầng lại một tầng đường nét, giống như là có vô số hắn chồng lên nhau.

Từng “hắn” cũng đều có trạng thái bất đồng, thậm chí còn là thân phận bất đồng, nhưng lại là đồng thời tồn tại, tất cả đều tụ hợp ở trên người Thôi Hằng.

Trạng thái thiên biến vạn hóa như vậy, vô cùng ảo diệu, đã không phải là người thường có thể hiểu được, là vượt quá cực hạn nhận thức.

Mà Nguyên Thần của Thôi Hằng chính là ngồi ngay ngắn trong nề hoàn cung, trong đó Chân Linh Bản Tính như ẩn như hiện, ở chỗ cao mắt nhìn xuống, cũng thể ngộ tất cả trạng thái tự thân hắn có.

Cùng lúc đó, tầng ngoài ý thức của hắn bắt đầu tản ra, thoát khỏi Nguyên Thần.

Điều này làm cho Thôi Hằng cảm giác thân phận của mình đang nhanh chóng biến hóa.

Khi thì hóa thành Thôi Thanh cao cao tại thượng, khi thì lại thành Thôi Phong diễn pháp giảng đạo, còn có Thôi Canh bá đạo, Thôi Thịnh cao ngạo vân vân.

Những thứ thân phận ở Tử Dương Giới kia cũng rối rít hiện ra.

Bất quá, đây vền vẹn chẳng qua là bắt đầu.

Thân phận giả ta của Thôi Hằng mặc dù không ít, nhưng cũng không tính là quá nhiều.

Mà tốc độ ý thức diễn hóa là cực nhanh.

Trong nháy mắt, tất cả thân phận giả ta đều hiện ra, cũng đồng thời tồn tại.

Thân phận giả ta bắt đầu tự động diễn sinh, nhanh chóng hướng ra phía ngoài khuếch tán.

Thôi Hằng chợt phát hiện tự mình thành một hài đồng đang luyện võ, tư chất cực mạnh, nhưng trời sinh bệnh nan y, tình cờ thu được một chiếc nhân, bên trong có một vị cao nhân tiên bói.

Đây là nhân vật trong chính một bộ tiểu thuyết thoại bản đang lưu truyền rộng rãi ở trong phương tiên thổ thế giới này, bây giờ từ không sinh có mà bỗng dưng sinh ra, thành một trong giả ta của Thôi Hằng.

Gần như là cùng thời khắc đó, hắn lại phát hiện mình đi tới bên ngoài một tòa mộ địa cổ xưa, thành một lão giả vóc người còng lưng, râu tóc bạc phơ, tỉ mỉ lau chùi mỗi một cái mộ bia nơi này.

Nơi này là di cốt mộ địa thời điểm viễn cổ nhân tộc cùng Tiên tộc đại chiến, mai táng Tiên tộc cường giả, bởi vì Tiên tộc đã sớm lui khỏi vị trí hải ngoại, tự nhiên không có ai bảo vệ nơi này.

Bất quá, chỉ cần là người đã tới toà nghĩa địa này, cũng sẽ nói nơi này thật ra thì có một người thủ mộ cổ xưa, thực lực cực mạnh, tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào ở chỗ này trộm mộ.

Trên thực tế, cái gọi là người thủ mộ này cũng không tồn tại, vụn vụn chỉ là bởi vì di cốt cường giả còn sót lại ở nơi này đưa đến pháp tắc nơi đây biến dị, mới có các loại dị trạng.

Mà lúc này vị người thủ mộ này đã trở thành tồn tại chân thật, là một trong thân phận giả ta của Thôi Hằng.

Tình huống như thế, cũng không chỉ phát sinh ở phương thế giới tiên thổ này.

Ở cùng lúc khi Thôi Hằng bắt đầu tiến hành đột phá, Thiên Giới, Tử Dương giới, Ngũ Cảnh Giới, Đạo Chu Tinh, Thái Ôn Thiên vân vân bất kỳ địa phương có văn minh trong mảnh tinh hải này, đều bắt đầu xuất hiện tình huống tương tự.

Rất nhiều tồn tại trong truyền thuyết từ trong hư vô sinh ra, đột nhiên xuất hiện.

Tiến tới vô số vùng đất có văn minh bên trong rất nhiều tinh hải của cả Đại Diễn Thánh Địa kia cũng nhận được ảnh hưởng, trong cùng một lúc sản sinh ra vô số sinh linh hư vô.

Bọn họ đã từng là không tồn tại, là hư vô, là hư ảo, nhưng bây giờ đều trở thành tồn tại chân thật.

Tất cả đều là giả ta của Thôi Hăng.

Biến hóa như vậy, đối với cái phương tiên thổ thế giới này, cùng với bên ngoài tinh hải địa thiên hạ, cùng với Đại Diễn Thánh Địa mà nói, đều gọi là thay trời đổi đất.

Dù sao, những thứ tồn tại hư ảo ở trong truyền thuyết, rất nhiều đều có tu vi cảnh giới cực mạnh.

Song, cho dù là đến lúc này, tiến trình Thôi Hăng đột phá cũng chỉ là mới vừa đi qua một đoạn đường ngắn.

Sau khi khiến cho vô số tồn tại hư ảo thành giả ta của mình.

Hắn bắt đầu diễn sinh ra giả ta không phải là hình dạng người.

Thôi Hăng cảm giác suy nghĩ của mình bỗng nhiên trở nên mơ hồ, trong miệng truyền đến mùi máu tươi nồng nặc, răng dướng như đang cắn xé máu thịt sinh vật nào đó, trong cổ họng tràn đầy cặn thịt vụn.

Hắn định thần nhìn lại, phát hiện mình đang cắn cổ của một con linh dương, móng vuốt to lớn gặt gạo ghìm con linh dương đã chết này, hung hãn ở bên trên cổ cắn xé xuống một tảng lớn máu thịt, máu tươi đỏ thẫm giống như suối phun tuôn ra ngoài.

Là móng hổ?

Ta bây giờ thành một con hổ?

Chương 1042: Hoá Thần đỉnh phong, ở khắp mọi nơi (2)

Đây là ta bây giờ?

Không!

Đây là một cái giả ta mới!

Trong nháy mắt khi hiểu ra điều này thì Thôi Hằng cảm nhận được tầm mắt của mình đang dâng cao lên, sau đó dùng góc độ một người ngoài đứng xem quan sát con cọp này.

Rừng cây rộng mênh mông vô bờ, những con dã thú đang cắn xé lẫn nhau.

Đây là thị giác của nguyên thần.

Nhưng mà giờ phút này, hắn lại có cảm giác là mình là một con cọp thật, cảm giác này vô cùng chân thực, giống như là mình đã chuyển thể trở thành một con cọp thật.

Trong lúc hoảng hốt, Thôi Hằng lại cảm thấy trước mắt mình mơ hồ, con cọp và linh dương đều biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là bầu trời bát ngát và mây trắng.

Hắn khẽ rung chuyển thân thể, giương hai cánh, tự do bay lượn ở trên bầu trời.

Bây giờ hắn lại biến thành một con hùng ưng.

Lập tức, hắn thay đổi lần nữa, phát hiện mình trở thành một ngọn núi lớn cao vút trong mây.

Sau đó lại trở thành một hòn đá cuội không có ý nghĩa, cỏ nhỏ, con kiến...

Thay đổi giữa tất cả mọi sự vật như thế, biến hóa ngàn vạn, gần như không chỗ nào mà không có, không chỗ nào mà không bao lấy.

Cuối cùng, ở trong vô tận biến hóa, vô số giả ta, vô tận khác biệt, không có ý nghĩa, Thôi Hằng lại hiểu rõ về bản thân mình một lần nữa.

Bản Tính Chân Linh đại phóng quang minh.

Ngay sau đó, thị giác của Thôi Hằng lại bay cao lên, trở về trong nguyên thần trong nê hoàn cung.

Giờ khắc này, tất cả mọi chuyện mà hắn từng trải qua ở quá khứ đều lửng lơ trôi qua ở trước mặt của hắn giống như là nước chảy, bản chất sinh mệnh và tất cả những gì mà những

giả ta từng trải qua đều hóa thành từng hình ảnh in sâu vào trong lòng của hắn.

Đối với Thôi Hằng bây giờ thì mỗi một cái giả ta đều tồn tại thật sự, cuộc đời của bọn họ, kinh nghiệm của bọn họ, ý chí của bọn họ cũng đều là thật, hơn nữa có thể đồng thời tồn tại.

Chỉ là ngọn nguồn của bọn họ đều chỉ tới một chỗ, đó là Thôi Hằng.

Lúc này, Thôi Hằng ngồi ngay ngắn trong nê hoàn cung, dùng thị giác nguyên thân cúi nhìn phía dưới, có thể cảm nhận được mỗi một cái giả ta của mình, cho dù là người hay là không phải người, thậm chí là đại sơn, tảng đá đều có thể thấy rõ ràng.

Bước vào cảnh giới này, chỉ cần là những nơi mà có giả ta tồn tại thì đều giống như là chính bản thân hắn tồn tại, tất cả những gì mà giả ta cảm nhận được thì đều tương đương với hắn cũng cảm nhận được.

Đồng thời bản thể của hắn có thể giáng lâm đến chỗ mà những giả ta đang tồn tại bất cứ lúc nào, hắn cũng có thể đề cho mình tồn tại ở nhiều chỗ khác nhau.

Chỉ cần là ở những chỗ đó đều có giả ta của hắn là được.

Ở khắp mọi nơi!

Chân chính ở khắp mọi nơi!

Lúc này nguyên thần của Thôi Hằng cũng xuất ra khỏi định cảnh, hai tay của hắn bám pháp quyết, ngồi trong hư không, bên người có hình ảnh Quang âm Đạo, Đạo Sinh Kiếm ngưng tụ thành, giống như là bản tướng của thân tiên.

Sau đó, hắn bắt đầu cảm thụ vô tận biến hóa sau khi ý thức phân tán, và số lượng giả ta đếm mãi không hết này, khí tức của hắn trở nên càng ngày càng cao thâm và càng ngày càng không thể tưởng tượng nổi..

Sau một lát, Quang âm Đạo và Đạo Sinh Kiếm bỗng trở nên sáng rõ, nguyên thần của Thôi Hằng bị hai loại ánh sáng này vây quanh, sau đó tạo thành một đạo tiên thân viên quang.

Lúc này, cảnh giới này của hắn đã có thể nói là trọn vẹn.

Tiếp theo, nên để cho bản chất sinh mệnh thăng hoa đến cực điểm!

Nguyên thần của Thôi Hằng bỗng mở miệng cười nói: “Thiên biến vạn hóa ta không phải ta, Bản Tính Chân Linh ta là ta!”

Đầu tiên là giọng nói quanh quẩn trong nê hoàn cung, sau đó vang lên bên ngoài, khiến cho cả thế giới Tiên Thổ đều

chân động.

Sau một lát, ngay cả Thiên Giới, Ngũ Cảnh Giới, Đạo Chu Tinh cũng đều nghe được giọng nói này.

Mà khi giọng nói này vang lên thì đồng thời dị tượng trùng điệp giáng lâm!

...

Trong cung điện trong Trung Đô Vương Thành.

Hồng Phú Quý đang xử lý chính vụ thì bỗng nhiên đề tấu chương trong tay xuống, đứng dậy đi tới trước cửa cung điện, ngẩng đầu nhìn bầu trời ở bên ngoài.

Chỉ thấy bầu trời vốn đang ánh nắng tươi sáng thì bỗng nhiên trở nên tối xuống, giống như là độ cao của bầu trời đột nhiên trở nên thấp hơn rất nhiều.

Giờ phút này, giữa thiên địa trở nên tĩnh mịch.

Nhưng mà tình huống yên tĩnh như thế cũng không kéo dài quá lâu.

Từng đạo quang ảnh mơ hồ xuất hiện trên bầu trời đã trở nên tăm tối, có bóng người, cũng có sông núi cây cối.

Giống như là có một cái thế giới hoàn chỉnh đang giáng lâm.

Sau đó ở một hướng khác ở trên bầu trời cũng xuất hiện cảnh tượng tương tự như vậy.

Cũng là một cái thế giới hoàn chỉnh đang giáng lâm.

Sau khi hình ảnh của cái thế giới thứ nhất và cái thế giới thứ hai xuất hiện thì rất nhanh sau đó, hình ảnh cái thế giới thứ ba, thứ tư, thứ năm, thậm chí là càng nhiều hình ảnh của những cái thế giới khác đều xuất hiện.

Giống như là vô cùng vô tận nhanh chóng che khuất toàn bộ bầu trời.

Mà ở biên giới chỗ vô tận hình ảnh của những thế giới này đang tụ tập, thì đang diễn ra hình ảnh sáng tạo thế giới như Hỗn Độn mở ra, Hồng Mông diễn hóa, thiên địa sơ khai.

Trong nháy mắt thì có vô số thế giới mà đếm mãi cũng không hết được được sáng tạo ra, tiếp tục mở rộng thêm hình ảnh thế giới này nữa.

Không được bao lâu sau thì tất cả mọi người ở trong phương thế giới Tiên Thổ này đều bị ngàn tỉ lớp hình ảnh của thế giới này che khuất hết tất cả tầm mắt.

Thứ duy nhất mà bọn họ có thể nhìn thấy được ở trên bầu trời u ám này chính là hình ảnh của hết cái thế giới này đến cái thế giới khác và cảnh tượng khai thiên tích địa, sáng lập thế giới.

Có thể tưởng tượng được uy áp ẩn chứa trong đó như thế nào.

Đối với đa số mọi người ở trong phương thế giới Tiên Thổ này thì chuyện này đã vượt ra khỏi phạm vi nhận biết của tất cả mọi người, đạt tới trình độ mà bọn họ không thể nào hình dung được.

Cũng đã mạnh mẽ đến mức mà không thể nào miêu tả được nữa!

Là ai?

Là ai mà có thực lực mạnh mẽ như vậy? !

Chương 1043: Hoá Thần đỉnh phong, ở khắp mọi nơi (3)

“Dị tượng kinh thiên động địa như vậy, lão sư muốn đột phá cảnh giới sao?” Hồng Phú Quý nhìn lên bầu trời, trong lòng thì thảo nói nhỏ.

Đương nhiên là hắn biết dị tượng đột phá bây giờ chính là do Thôi Hằng đưa tới.

Nhưng mà ở trong lòng của hắn thì cảnh giới của Thôi Hằng đã cao tột đỉnh.

Bây giờ lại còn có thể đột phá nữa.

Khó tránh khỏi sẽ cảm thấy chán kinh.

Đương nhiên, trong lòng của hắn cũng có chút hiếu kỳ.

Bây giờ lão sư đã không gì mà không thể làm được, sau khi hắn đột phá thì sẽ là cảnh giới như thế nào nữa?

Đúng là khiến cho người ta cảm thấy say mê.

Mà lúc này, những bá chủ chư quốc thì hoàn toàn không có tâm tình như vậy.

Lúc này bọn họ đều ở Trung Đô Vương Thành, mỗi người đều ánh mắt độ đặn nhìn lên bầu trời, trong lòng bọn họ chấn động như là biên gâm.

“Cái này là thứ gì? Là dị tượng đột phá của ai? Đây là dị tượng đột phá sao?”

“Hắn, hắn là như vậy đúng không, nhưng mà như vậy thì cũng không khỏi quá mạnh đi chứ, ai mà có sức mạnh khủng bố như thế?”

“Là Thôi Thanh sao? Không đúng, cho dù là Thôi Thanh thì cũng không có thực lực mạnh mẽ như vậy! Quá mạnh! Rất cuộc là ai?”

...

...

Trong lúc vô số người ở trong phương thế giới Tiên Thổ cảm thấy khiếp sợ với dị tượng trùng trùng điệp điệp này thì dị tượng này đã lan tràn ra tới bên ngoài, phạm vi bao trùm trở nên càng rộng lớn hơn nữa, không chỉ giới hạn ở trong phương thế giới Tiên Thổ này.

Thiên Giới, Tử Dương Giới, Ngũ Cảnh Giới, Đạo Chu Tinh, từng nơi đều xuất hiện cái dị tượng trùng trùng điệp điệp

này.

Vô số người đang ngửa mặt nhìn lên bầu trời, tất cả bọn họ đều chấn kinh nói không ra lời.

Nhưng mà bọn họ không giống như người ở trong phương thế giới Tiên Thổ đó.

Người ở trong những chỗ này đều có rất nhiều người nhớ tới lực lượng khí tức của Thôi Hằng.

Bởi vậy khi bọn họ cảm nhận được cái dị tượng này thì đồng thời bọn họ cũng biết ngay là Thôi Hằng đang đột phá.

Nhất là Lý Minh Quỳnh, Bùi Thanh Thư, Huệ Thế.

Bọn họ ngửa mặt nhìn lên bầu trời, trên mặt toát ra vẻ sợ hãi lẫn vui mừng không khỏi mở miệng tán thưởng.

“Quá tốt rồi, sư tôn lại đột phá!”

“Sư tôn càng khiến cho người ta nhìn không thấu.”

“Tu vi cảnh giới của tiên sinh đã đăng phong tạo cực, chúng ta không thể nào hiểu được mới là chuyện bình thường.”

...

Ngoại trừ những nơi mà Thôi Hằng từng đi qua, dị tượng kinh thiên như thế này vẫn còn tiếp tục khuếch tán, không lâu sau thì đã chạm đến nơi càng xa xôi hơn, thế giới và thiên địa càng ảm nập hơn.

Trong Nhân Tổ Điện.

Nhân Hoàng hậu nhân vốn đang ngồi sau màn che bỗng nhiên nhíu mày, cảm giác báo động trong lòng dữ dội hơn bao giờ hết, không khỏi đưa mắt nhìn ra phía ngoài.

Sau đó ánh mắt của hắn trở nên ngốc trệ.

“Đây là cái gì, khí tức thật là mạnh, còn cao hơn cả ta nhiều? ! Là cường giả Đạo Giới cấp độ cao hơn, hay là tồn tại tới từ Tiên Thổ do Tiên Vực cao thiên biến thành? !”

Khi Thôi Hằng xóa đi lạc ấn của hắn trong trí nhớ của Nhân Vương thì hiện ra khí tức của Thôi Thanh, cho nên hắn cũng không nhận ra lực lượng khí tức của Thôi Hằng.

Lúc này, lực lượng mạnh mẽ và dị tượng đột phá như thế khiến cho Nhân Hoàng hậu nhân này cảm nhận được rung động trước nay chưa từng có, tâm tính trở nên bất an và sợ hãi trước lực lượng mà hắn hoàn toàn không biết.

Qua một khoảng thời gian thì hắn mới miễn cưỡng bình tĩnh lại, thâm nghĩ: “Khí tức này quá mạnh mẽ, khiến cho tâm

thân của ta bị xung kích to lớn.”

“Không thể để cho tâm cảnh rung động như thế này được, nhất định phải nhanh chóng giải quyết vấn đề này, cũng may Tiên Thiên Đạo Giới Pháp Yên sắp mở ra, đến lúc đó ta có thể hỏi một chút về vấn đề này ở trên yên tiệc.”

“Thuận tiện cũng hỏi một chút chuyện của Thôi gia, xem xem có một cái gia tộc nào mạnh mẽ như vậy hay không...”

...

Ở trong một chỗ mà người bình thường không biết và cũng không thể nào đi đến được.

Có một cái đạo quan đang lơ lửng ở trong hư không.

Nơi này ngoại trừ một cái đạo quan này ra thì không có thiên không có địa không có pháp tắc, thậm chí ngay cả vật chất cũng không có.

Bên trong đạo quan chỉ có một lão đạo sĩ và hai tên đạo đồng nhìn như chỉ có tám, chín tuổi.

Dị tượng đột phá của Thôi Hằng có phạm vi cực kỳ rộng rãi, cũng ảnh hưởng đến trên không trung của đạo quan này, đập vào trong mắt của lão đạo sĩ và hai tên đạo đồng.

“Dị tượng đột phá thật là lợi hại, phương pháp tu luyện thật là huyền bí!”

Lão đạo sĩ không nhịn được vỗ tay tán thưởng, sau đó quay qua nói với một tiêu đạo đồng đang đứng ở bên cạnh mình: “Thanh Hư, ngươi đi ra ngoài một chuyến, đi tìm chủ nhân của dị tượng đột phá này, tốt nhất là có thể mời hắn tới đây làm khách.”

Nói đến đây, bỗng nhiên hắn như nhớ ra chuyện gì, lấy một cái thiệp mời mạ vàng cực kỳ tinh xảo từ trong ống tay áo lớn của đạo bào ra, nhét vào trong tay của tiêu đạo đồng Thanh Hư.

“Ngươi nhớ là phải giao cái này cho hắn, mời hắn tham gia Tiên Thiên Đạo Giới Pháp Yên sẽ được tổ chức vào ba ngàn năm sau.”

Chương 1044: Đặc thù của Hoá Thần đỉnh phong, bảo vật tượng trưng cho căn nguyên (1)

Vượt qua từ Hóa Thần hậu kỳ đến Hóa Thần đỉnh phong, cho Thôi Hằng một loại cảm giác như chính mình đột phá đại cảnh giới.

Trực tiếp hoàn thành nhảy lên trời trên bản chất sinh mạng, cùng với có biến hóa căn bản trên tinh thể.

Cùng lúc ở Hóa Thần hậu kỳ đã hoàn toàn bất đồng rồi.

Vô luận là thân thể hay là Nguyên Thần đều đã hoàn toàn lột xác.

Nguyên Thần đã sớm vạn kiếp bất diệt, bất tử bất diệt, lần đột phá này cũng để cho thân thể hoàn toàn đột phá những ràng buộc của tuổi thọ, trở nên bất hủ bất diệt.

Từ nay về sau, trừ phi là phương vũ trụ này hủy diệt, hoặc là quy tắc vũ trụ bị sửa đổi, muốn nhắm vào hắn, dựa hắn hoàn toàn gạt bỏ, nếu không thì hắn sẽ tồn tại vĩnh viễn trên đời, thẳng đến phân dưới cùng của thời gian.

Trừ điều đó ra, sự quảng đại của uy năng càng là không cần nói nhiều.

Hắn bây giờ chỉ cần nhẹ nhàng gãy ngón tay một cái, là có thể trong nháy mắt phá hủy phương tiên thổ thể giới này.

Phương tiên thổ thể giới này trên bản chất nhưng là mảnh vụn Tiên vực cùng một cái cổ thánh địa dung hợp mà thành, bản chất cực cao.

Thủ đoạn như vậy, đã là thẳng được Hóa Thần hậu kỳ không biết gấp bao nhiêu lần.

Bất quá, vô luận là thọ nguyên hình thân tăng lên, hoặc là uy năng thủ đoạn tăng cường, ở trong lần đột phá này đều là thứ yếu.

Càng trọng yếu hơn chính là, hình thức tồn tại của Thôi Hằng phát sinh biến hóa, hắn bây giờ đã không còn thuần túy là cá thể đơn độc.

Mà là có thể đồng thời tồn tại ở ngàn tỉ địa phương.

Thị giác của hắn cũng xảy ra biến hóa thần kỳ, giống như là ở chỗ vô cùng cao mắt nhìn xuống vũ trụ mịt mờ, có thể rõ ràng mà cảm giác được từng cái giả ta, cũng tùy thời có thể trở thành một cái giả ta.

Hơn nữa, theo lực lượng Nguyên Thân khuếch tán cùng lực lượng ý thức lan tràn, hấn còn đang không ngừng cùng tinh không vũ trụ mật mờ này thành lập liên lạc, hấp thu năng lượng cùng pháp tắc không chỗ nào không có mặt, sản sinh ra giả ta mới.

Mỗi có một cái giả ta mới sinh ra, tu vi của hấn liền hùng hậu một phần, thực lực cũng sẽ trở nên mạnh mẽ một phần.

Tăng trưởng này là vô cùng vô tận, có thể vĩnh viễn tăng trưởng tiếp.

Trên lý thuyết mà nói, chỉ cần thời gian đủ dài, hấn thậm chí có thể để cho giả ta của mình trải rộng toàn bộ vũ trụ, mang hết thảy cái vũ trụ này đều hóa thành giả ta của bản thân.

“Hóa Thần đỉnh phong quả thật là có một phen phong cảnh đặc biệt.”

Thôi Hằng thu nhiếp tâm thần, mang chú ý lần nữa tập trung vào trên người của mình, thậm chí nói ” Sau khi đạt tới cảnh giới này, thậm chí đều không cần chủ động tiến hành tu luyện, dù là không hề làm gì, đều có thể vô hạn biến hóa mạnh nữa.

“Cảnh giới đặc thù như vậy lại xuất hiện ở Hóa Thần đỉnh phong, thật đúng là có chút không ngờ, nếu như vậy, coi như không đột phá đến Phản Hư kỳ, cũng có thể đạt tới thực lực cùng toàn bộ vũ trụ sánh vai a.”

Hạn mức tối đa của Hóa Thần đỉnh phong chính là cùng toàn bộ vũ trụ ngang hàng.

Chỉ cần giả ta đủ nhiều, liền có thể đạt tới cái tầng thứ kia.

“Chẳng lẽ muốn phải đột phá đến Phản Hư kỳ, còn phải trước tiên nắm giữ sức mạnh cùng toàn bộ vũ trụ ngang hàng?” Chân mày Thôi Hằng cau lại.

Điều này rõ ràng cho thấy không hợp với lẽ thường.

Nếu nói như vậy, Phản Hư kỳ phải cường đại tới trình độ nào?

Quá khoa trương.

Nếu là Phản Hư kỳ thật cường đại đến loại trình độ đó, như thế nào lại ngay cả Chân Linh của Hóa Thần sơ kỳ đều không cách nào phá hủy?

Ôm từng loại nghi ngờ, Thôi Hằng hạ chỉ thị đối với hệ thống.

“Hội đoái thời gian đọc 《Tiên pháp trung cấp. Từ nhập môn đến thăng thiên》!”

Ngay sau đó, sách nhỏ ghi lại 《Tiên pháp trung cấp. Từ nhập môn đến thăng thiên》 liền xuất hiện ở trong tay của hắn.

Thôi Hằng hết sức quen thuộc mà đem quyển sách nhỏ này lật tới phía sau.

Hóa Thần Thiên cuối cùng nhất.

Cũng tức là bộ phận nói rõ sau khi đạt tới Hóa Thần kỳ đỉnh phong, phải làm thế nào đột phá đến Phản Hư kỳ.

Nhưng lúc này đây, nội dung cùng khi trước hắn thấy bất đồng.

Vốn hắn đều đã làm xong dự định tiếp tục chơi đoán chữ hoặc là sử dụng chức năng từ đơn giảng giải, lại phát hiện bên trong miêu tả lại rất là cặn kẽ.

[... Người tu tiên sau khi đạt tới Hóa Thần đỉnh phong, liền gặp phải hai cái lựa chọn, tiếp tục truy tìm Tiên Đạo hư vô mờ mịt, hướng về phía trước bước vào Phản Hư kỳ, hay là dừng lại ở Hóa Thần kỳ đỉnh phong...]

Quả nhiên, đúng như Thôi Hằng lúc trước đoán vậy, muốn phải đột phá đến Phản Hư kỳ mà nói, cũng yêu cầu ở giai đoạn Hóa Thần kỳ đỉnh phong tu luyện đến trình độ cực hạn.

Chỉ cần thành công đột phá đến Hóa Thần kỳ đỉnh phong, liền có thể trực tiếp bước lên con đường Phản Hư, mở ra hướng bước vào Phản Hư kỳ.

Trong quá trình này còn có một cái hạn chế, đó chính là số lượng giả ta không thể vượt qua 480 triệu cái, nếu không thì chỉ có thể vĩnh viễn dừng lại ở Hóa Thần kỳ đỉnh phong.

Bất quá, coi như chỉ có thể dừng lại ở Hóa Thần kỳ đỉnh phong, cũng là có thể vô hạn trở nên mạnh mẽ.

Cái này thật ra thì chính là hai loại đạo lộ khác nhau.

Căn cứ vào loại đạo lộ khác nhau này, tiếp theo xuất hiện một loại tình huống ở lẽ thường xem ra hết sức kỳ lạ.

Tức Hóa Thần đỉnh phong mạnh hơn Phản Hư kỳ.

Nếu quả như thật có một người đem quy mô của mình tăng lên tới một cái mức độ cùng vũ trụ ngang hàng, coi như là cường giả Phản Hư kỳ chỉ sợ cũng không cách nào cùng hắn chống đỡ được.

“Bất quá, Hóa Thần kỳ đỉnh phong muốn phải thông qua tích lũy số lượng giả ta tới năm giữ thực lực vượt qua Phản Hư kỳ, cần thời gian sợ rằng sẽ là một con số trên trời.”

Trong lòng Thôi Hằng âm thầm suy nghĩ ” Hơn nữa, Phản Hư kỳ dù sao cũng là tầng thứ cảnh giới cao hơn, cùng Hóa

Thần kỳ đỉnh phong so sánh khẳng định không chỉ là tôn tại quy mô cùng thực lực khác biệt.

Chương 1045: Đặc thù của Hoá Thân đỉnh phong, bảo vật tượng trưng cho căn nguyên (2)

“Ở cấp độ sống, thủ đoạn thần di, hoặc là một chút phương diện khác, hẳn phải có chênh lệch không nhỏ. Ta mặc dù không muốn mạo hiểm, lại cũng không muốn co rúc rút đầu làm con rùa đen.”

Vì vậy, hẳn rất nhanh thì cho ra kết luận chính mình phải đi con đường nào.

Tất nhiên là tiếp tục hướng phía trước bước đi, truy tìm con đường Phản Hư.

Vì vậy, Thôi Hằng tiếp tục lật 《 Trung cấp Tiên pháp. Từ nhập môn đến thăng thiên 》, dự định xem nội dung phía sau, như thế nào từ Hóa Thân đỉnh phong đột phá đến Phản Hư kỳ.

Nhưng khi hẳn lật tới phía sau, lại phát hiện mình chỉ có thể nhìn một đoạn văn khúc dạo đầu nhất, nội dung phía sau đều bị một tầng sương mù thật dày bao phủ, căn bản là không thấy được.

Cái cảnh tượng này để cho Thôi Hằng trong nháy mắt có loại cảm giác mơ được về địa cầu.

Lúc trước, ở Qidian nhìn một chút đang hứng, rất dễ dàng trong lúc vô tình không còn tiên vip.

Như vậy ở khi lật tới chương mới nhất, liền lại đột nhiên hiển thị tiên còn lại chưa đủ, chỉ có thể xem trước mấy đoạn chữ viết của một chương này, hoàn toàn không thấy được nội dung phía sau.

Không sai biệt lắm chính là tâm tình bây giờ của hẳn.

“Chuyện gì xảy ra?” Chân mày Thôi Hằng cau lại.

[Kí chủ tôn quý, ngài khỏe! Nội dung ngài đang xem sơ qua đã không thuộc về phạm vi phục vụ của “Gói toàn năng Tu Tiên bản thăng cấp”, xin tiến hành thăng cấp Gói.

[Thăng cấp rồi liền có thể mua đọc 《Tiên pháp cao cấp. Từ nhập môn đến thăng thiên 》, chúc ngài sinh hoạt khoái trá.]

[Gói Toàn năng Tu Tiên cao cấp: Ngài mua gói rồi, có thể mang tất cả chức năng của gói vốn có đều chuyển hóa thành phiên bản cao cấp, mang cho ngài trải nghiệm tu tiên chất lượng phục vụ Tu Tiên tốt hơn, cho cảm giác như người nhà.

[Tư cách mua: Hóa Thân kỳ đỉnh phong + vé mua gói toàn năng cao cấp. Giá cả: 10000000000000 điểm.]

[Vé mua gói toàn năng cao cấp: Ngài mua vé rồi, có thể đạt được tư cách mua gói toàn năng Tu Tiên cao cấp, vì bảo hộ che chở con đường tu tiên của ngài.]

[Tư cách mua: Hóa Thân kỳ đỉnh phong. Giá cả: 10000000000000 điểm + một món bảo vật tượng trưng cho bộ phận căn nguyên của một phương vũ trụ.]

Gợi ý liên tiếp của hệ thống xuất hiện ở trước mắt của hắn.

“Lại còn có yêu cầu kèm theo khi mua? ” Thôi Hằng không khỏi có chút ngoài ý muốn.

Hơn nữa cái yêu cầu này là ý gì?

Bảo vật tượng trưng cho bộ phận căn nguyên của một phương vũ trụ, loại vật này đi nơi nào tìm?

Đừng nói tìm, hắn nghe đều chưa từng nghe qua.

“Xem ra ta biết về cái thế giới này vẫn quá ít. ” Thôi Hằng thậm nghĩ trong lòng ” Riếp theo vẫn là chỉ có thể là tìm hiểu nhiều thêm về thế giới này mới được.

“Chẳng qua, hạch tâm phương tiên thổ thế giới này dù sao chẳng qua là mảnh vụn tâng thứ nhất của Huyền Tiên vực, cường giả cũng không nhiều, có thể cung cấp giúp đỡ cho ta đã rất có hạn.

“Muốn biết bí mật tầng thứ cao hơn, điều tra tung tích căn nguyên bảo vật, sợ rằng phải đi cảnh giới tầng thứ cao hơn mới được.”

Ý niệm tới đây, hắn ngẩng đầu nhìn bầu trời một chút, khẽ cười ” Hắn không cần ta tự mình đi, rất nhanh sẽ có người tới.”

Hồng Phú Quý bây giờ đã đem phương tiên thổ thế giới này thống nhất, bắt đầu xây dựng quốc gia trong lòng mình, một cách tự nhiên sẽ càng gần sát Nhân Hoàng chi đạo.

Như vậy, Nhân Hoàng hậu nhân kia chắc chắn sẽ ngồi không yên, rất có thể sẽ đích thân tới tập sát Hồng Phú Quý.

Đến lúc đó, Thôi Hằng liền có thể thuận thế ra tay, đem bắt.

Ở trong trí nhớ của Thần Lô, Thôi Hằng từng thấy uy năng của Nhân Hoàng hậu nhân đó, đã minh xác Đạo giới đệ ngũ cảnh có bao nhiêu thực lực.

Đại khái tương đương với sơ nhập Hóa Thân hậu kỳ, nhưng chưa bắt đầu luyện giả thành thật, chưa thành công

luyện đến trạng thái giả ta chân thật.

Đương nhiên, đây chỉ là so sánh thực lực, cũng không phải là đang nói cường giả Đạo giới cũng cần xây dựng giả ta, luyện giả thành chân.

Loại thực lực trình độ này, coi như là Thôi Hằng lúc còn không có đột phá đến Hóa Thần đỉnh phong, đều có thể dễ dàng ứng đối, càng không cần phải nói là hiện tại.

“Bây giờ chỉ cần hạ miệng chờ sung rụng là được.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, thậm chí nói “ Chẳng qua, tu hành tự thân cũng không thể trễ nãi.

“Mặc dù miêu tả liên quan tới con đường Phản Hư chỉ có thể nhìn được một câu nói, nhưng chỉ một câu này cũng coi là có phương hướng phỏng định.”

[Nếu muốn Phản Hư, cần trước hiểu ra chân thật...]

Đây chính là câu nói đầu tiên miêu tả con đường Phản Hư bên trong 《 Trung cấp Tiên pháp. Từ nhập môn đến thăng thiên 》 .

Thôi Hằng xem sách nhỏ trong tay, lần nữa rơi vào trầm tư, thậm chí nói: “Chân thật, chỉ cái gì chân thật, hoặc là chân thật phương diện nào?”

Quá mơ hồ, khó mà suy nghĩ.

Chương 1046: Đặc thù của Hoá Thân đỉnh phong, bảo vật tượng trưng cho căn nguyên (3)

Hơn nữa hẳn cũng không dám thật chỉ dựa vào một câu nói này liên hệ tính toán phải làm thế nào bước vào Phần Hư kỳ, như vậy rất dễ dàng đi lệch.

Chỉ có thể dựa vào những lời này để quy định phương hướng tu hành kế tiếp, hơn nữa còn là phương hướng chắc chắn sẽ không bị sai, không có tai họa ngầm gì.

“Tiếp tục tìm tòi nghiên cứu đủ loại bí mật của cái thế giới này đi.” Trong lòng Thôi Hằng đã quyết định, thậm chí nói ” Bất kể là phải hiểu ra chân thật phương diện gì, hẳn là đều phải căn cứ vào hiểu biết của chính mình đối với vạn sự vạn vật, mới có thể làm ra phán đoán cùng cảm ngộ chính xác nhất.

“Điều này cũng tương tự phù hợp mục tiêu tìm bảo vật căn nguyên của ta, có thể nói là vẹn toàn đôi bên. Ừ, đi ra ngoài trước đi, dị tượng mới vừa rồi hẳn là kinh động không ít người.”

Nghĩ tới đây, thân hình của hắn trong nháy mắt liền biến mất ở nơi này .

Cùng lúc đó, tầng tầng dị tượng bên ngoài cũng đã sắp hoàn toàn biến mất.

Cái cảnh tượng ngàn tỷ lớp thế giới tụ tập, cùng với khai thiên ích địa kia, đều đã biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ còn lại có từng cái hư ảnh thế giới còn lưu lại ở trên trời, không ngừng lóe lên sáng tắt.

Đây động dạng cũng là đang hướng thế nhân tuyên cáo, mới vừa rồi cường giả đưa tới tầng tầng dị tượng đã kết thúc đột phá, thành công bước lên cảnh giới cao hơn.

Trước cửa cung điện Trung Đô Vương Thành, Hồng Phú Quý vô cùng thán phục mà nhìn bầu trời, cảm khái nói: ” Tu vi cảnh giới của lão sư thật là đạt tới đỉnh cao, không người có thể so sánh a.”

Đang lúc này, bóng người Thôi Hằng bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, khẽ cười nói: “Còn không gọi được là đạt tới đỉnh cao.”

“Lão sư! ” Hồng Phú Quý thấy Thôi Hằng đến tức thì mừng rỡ, ánh mắt đều sáng lên, chấp tay nói: “Chúc mừng lão sư, tu vi cảnh giới lại có tinh tiến!”

“Chẳng qua là một lần tiêu diệt phá mà thôi. ” Thôi Hằng gật đầu cười nói ” Không cần ngạc nhiên như vậy.”

Hóa Thần hậu kỳ đến Hóa Thần đỉnh phong, mặc dù lũy được tăng lên, vô cùng to lớn, nhưng trên lý thuyết mà nói, đây quả thật là chẳng qua là một lần tiêu diệt phá.

“Tiêu diệt phá...” Hồng Phú Quý há hốc mồm, muốn nói lại thôi, nội tâm khiếp sợ không gì sánh nổi.

Đây đối với lão sư mà nói cũng chỉ là tiêu diệt phá sao?

Cảnh giới của lão sư không khỏi cũng quá cao siêu.

“Được rồi, trước không đề cập tới những thứ này. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng khoát tay một cái, mỉm cười nói ” Tu vi của ta đã có diệt phá, ngươi tu hành thế nào?”

“Cũng có tiến bộ. ” Hồng Phú Quý gật đầu một cái, cười nói ” Lão sư xin nghe ta nói...”

...

Ở sau khi dị tượng diệt phá của Thôi Hằng kết thúc, phương tiên thổ thế giới này lại khôi phục bình tĩnh của ngày xưa.

Bây giờ toàn bộ thiên hạ đều đã thống nhất, ngay cả “Tiên tộc ” hải ngoại đều đã quy thuận, cũng thiết trí quận huyện, an bài quan lại, cho nên giữa các nơi cũng cũng không có chiến sự.

Thiên hạ đại định.

Phương tiên thổ thế giới này tiến vào trạng thái hòa bình chưa từng xuất hiện từ khi sinh ra tới nay.

Mỗi người đều có thể an tâm tu luyện hoặc là sinh hoạt.

Không cần lo lắng cho mình có thể hay không không giải thích được bị dư âm đại năng giao thủ tiêu diệt.

Tuyệt đại đa số người đều cảm giác cuộc sống như thế là tốt đẹp, vô cùng, nhưng mà có một bộ phận không chịu nổi cuộc sống như thế, lựa chọn rời đi vào lúc này, đi xa thiên ngoại.

Sau khi hoàn thành thống nhất, Hồng Phú Quý liền buông ra hạn chế đối ngoại, cho phép người trong phương tiên thổ thế giới này tùy ý đi ngoại giới, cũng sẽ không hạn chế tin tức ngoại giới tiến vào.

Cứ như vậy thời gian thoáng một cái liền qua năm trăm năm.

Ở trong thời gian năm trăm năm này, Thôi Hằng lại đản sinh rất nhiều giả ta, thực lực tự nhiên cũng tăng cường rất

nhiều.

Bất quá, điều này cũng làm cho hắn có thêm vài phần cảm giác cấp bách.

Bởi vì, hắn chú ý tới tốc độ giả ta tự nhiên sinh ra cũng không chậm, 480 triệu cái giả ta cũng không tính xa xôi.

Khả năng chỉ cần thời gian mấy vạn năm.

Cái này cũng tức là nói, nếu như hắn không thể ở trong thời gian mấy vạn năm này tìm tới một món bảo vật cần nguyên, cũng thành công bước lên con đường Phản Hư, vậy hắn liền mất đi tư cách đột phá Phản Hư, chỉ có thể vĩnh viễn dừng lại ở Hóa Thần đỉnh phong, vô hạn biến hóa mạnh lên.

Nhưng đã đi qua năm trăm năm, tu vi cảnh giới của Hồng Phú Quý mỗi thời mỗi khắc đều đang tăng trưởng, tụ tập Nhân Hoàng chi lực cũng càng ngày càng mạnh, Nhân Hoàng hậu nhân lại hoàn toàn không có ý tứ muốn tới tìm phiền toái.

“Là bị Thôi gia dọa sợ sao?” Thôi Hằng nhẹ nhàng nâng trán, tâm tình có chút phức tạp.

Hắn dự định không quá năm trăm năm sau, nếu là còn không động tĩnh gì mà nói, liền chính mình đi tìm Nhân Hoàng hậu nhân.

Bất quá, ngay tại khi hắn tính toán như vậy, bỗng nhiên trong lòng động một cái, cảm giác thân thức bị xúc động ” Là ai ?”

Lúc này, đang có một đạo đồng thoát nhìn tám chín tuổi xuyên qua tầng tầng Hồng Mông khí cùng Huyền Hoàng chi khí, tới phương tiên thô thể giới này.

“Nơi này chính là ngọn nguồn dị tượng năm đó, người Đại lão gia muốn mời hắn là ở nơi này đi.”

Chương 1047: Tục đạo nhân, Tiên Thiên Đạo Giới Pháp Yển (1)

Ở cùng lúc khi đạo đồng này tiến vào phương tiên thổ thế giới này, Thôi Hằng liền phát hiện hắn, sau khi trải qua kinh ngạc lúc ban đầu, liền tra xét xong cảnh giới tu vi của đạo đồng này.

Chẳng qua là kết quả để cho hắn cảm thấy hết sức ngoài ý muốn.

Lại có trình độ tương đương với Hóa Thần hậu kỳ.

Hơn nữa còn không phải là sơ nhập Hóa Thần hậu kỳ như Nhân Hoàng Hậu Nhân kia, là Hóa Thần hậu kỳ đủ để có thể so với đã bắt đầu bước lên con đường luyện giả thành chân.

Thực lực như thế, đã có chút tiếp cận hắn trước khi đột phá đến Hóa Thần đỉnh phong.

So với Nhân Hoàng Hậu Nhân Đạo giới đệ ngũ cảnh mạnh hơn.

Doán chừng là cường giả Đạo giới đệ lục cảnh.

Phương tiên thổ thế giới này bình tĩnh rất lâu, bây giờ bỗng nhiên có cường giả như vậy hạ xuống, quả thực là khiến người ngoài ý.

“Quả nhiên, tu vi cảnh giới càng cao, khả năng tiếp xúc được cường giả đỉnh cao sẽ càng cao.” Thôi Hằng khẽ nhíu mày, thậm chí nói “Chẳng qua, xem ăn mặc của người này là một bộ dáng đạo đồng, chẳng lẽ sau lưng còn có nhân vật càng mạnh mẽ?”

Hơn nữa hắn tới chỗ này ý đồ là cái gì, muốn làm gì?

Một tợn tại mạnh mẽ như vậy bỗng nhiên hạ xuống, đây là không thể không thêm đề ý.

Vì vậy, Thôi Hằng trực tiếp đưa tin cho Hồng Phú Quý, trầm giọng nói: “Tiếp theo sẽ có khách tới chơi, cần lấy lễ đối đãi.”

Lúc này Hồng Phú Quý đang xử lý chính vụ liên quan tới các quận hải ngoại, chợt nghe Thôi Hằng đưa tin, trong lòng không khỏi có chút kinh ngạc.

Hắn từ bên trong giọng của Thôi Hằng nghe được lão sư chính mình coi trọng vị “Khách” này.

Chẳng lẽ đây là một cường giả đủ cùng lão sư sánh vai, hoặc là cường giả tiếp cận vị trí cảnh giới của lão sư?

Vũ trụ này rộng lớn, quả thật là vô cùng ảo diệu, cường giả vô số a.

“Vâng, lão sư.” Hồng Phú Quý gật đầu đồng ý.

Cùng lúc đó, đạo đồng đó đã tới trung đô.

Lấy tu vi cảnh giới của hắn, dĩ nhiên là có thể dễ dàng mà phân biệt ra được khí vận của thế giới này tập trung ở nơi nào.

Cũng có thể dễ dàng phân biệt ra được ở đâu là nòng cốt của thiên hạ này.

Chẳng qua, sau khi đi tới trung đô, đạo đồng cũng không có lập tức đi Vương thành, mà là ở bên trên phố xá đi lang thang, một đôi mắt sáng ngời, tò mò nhìn hết thấy chung quanh.

Từ khi hắn sinh ra đến nay, gần như không có rời đi tòa đạo quan thật giống như độc lập ở bên ngoài hết thấy kia, cho dù là trong mấy lần ít ỏi rời đi, cũng là đi núi sâu hoặc là hải ngoại cô đảo.

Dù sao, chỗ ở mà phân lớn cường giả lựa chọn, đều là cách xa nhân thế hồng trần.

Như trung đô phồn hoa như vậy, hắn vẫn là lần đầu tiên lãnh hội được, tự nhiên cảm thấy rất mới lạ.

Bất quá, hắn dù sao không phải tiểu hài tử chân chính, đi lang thang một lần rồi, thỏa mãn nội tâm hiếu kỳ rồi, liền không lưu luyến nữa, trực tiếp đi Vương thành.

Lúc này, thị vệ trước cửa vương thành đã nhận được mệnh lệnh của Hồng Phú Quý, biết có một đạo đồng nhìn vô cùng bé sẽ tới bái phỏng, còn là khách quý.

Vì vậy, khi đạo đồng đi tới trước cửa vương thành, lập tức liền có thị vệ nghênh đón, trong đó người cầm đầu chấp tay hành lễ nói: “Tiên đồng nhưng là muốn tới đây tìm người?”

Đạo đồng nghe vậy cũng sờ, quan sát trên dưới người này một phen, cười nói: “Đúng vậy, ta tới nơi này tìm người, người là người tới đón tiếp ta sao?”

“Chúng ta đều là tới đón tiếp tiên đồng.” Thị vệ gật đầu nói, thị vệ còn lại cũng đều gật đầu theo, thái độ đều rất cung kính, nhưng lại không nịnh hót, đúng mực.

“Đa tạ.” Đạo đồng nở nụ cười, dường như rất vui vẻ khi được dùng lễ như vậy, vỗ tay nói: “Được a, vậy các người dẫn ta đi vào.”

Hắn giống như là một tiểu hài tử chân chính, đi theo sau lưng một bọn thị vệ, ý cười đầy mặt mà tiến vào Vương thành.

Đôi với vị “Khách quý ” này đến, Hồng Phú Quý là vô cùng coi trọng.

Dù sao, trước đó, Thôi Hằng chưa bao giờ trịnh trọng như vậy mà để cho hắn dùng lễ gặp một vị khách nhân.

Vì vậy, đạo đồng còn chưa tới cung điện, hắn cũng đã mang theo Trung Thư Lệnh Vương Nhân đi ra ngoài nghênh đón.

Đạo đồng từ xa xa liền thấy phía trước có khí vận đậm đà cực kỳ ngưng tụ, còn có huy hoàng nhân đạo người thường không nhìn thấy, cùng với ngọn lửa văn minh cùng Thánh Đức Thủy Quang.

Điều này làm cho hắn hết sức kinh ngạc, lẩm bẩm nói: “Trước không có nhìn kỹ, chỉ cảm thấy bên này là một chỗ thành trì nhân tộc không tệ, không nghĩ tới càng là có Thánh Vương ở, có phong thái Nhân Hoàng, lợi hại, lợi hại.”

Ý thức đến một điểm này rồi, đạo đồng liền dừng bước, đối với bọn thị vệ bên cạnh nói: “Các vị, không cần tiến nữa, tiếp theo ta tự mình đi, đa tạ các người.”

Cùng lúc đó, hắn cong ngón búng ra, đầu ngón tay liền bay ra từng đạo vệt sáng, rơi vào trên người những thị vệ này.

Trong lúc nhất thời, mỗi một người thị vệ đều cảm giác bản chất sinh mạng của mình bắt đầu biến hóa, tu vi cảnh giới đang tăng lên, tuổi thọ cũng nhận được tăng trưởng cực lớn.

Mà chờ bọn hắn phục hồi tinh thần lại rồi, thì lại phát hiện vị đạo đồng kia đã sớm không ở trước mặt mình, không thấy bóng dáng.

Trên thực tế, lúc này tên đạo đồng kia đã tới trước cung điện, cùng Hồng Phú Quý gặp mặt.

Chương 1048: Tục đạo nhân, Tiên Thiên Đạo Giới Pháp Yển (2)

“Xin chào Nhân Vương. ” Đạo đồng hướng Hồng Phú Quý chấp tay hành lễ, cười nhẹ nói: “Xem bộ dạng Nhân Vương, chắc là đã được cao nhân chỉ điểm.”

“Là sư phụ của ta, báo cho ta biết có khách quý xuống. ” Hồng Phú Quý gật đầu một cái, cười nói ” Tiên đồng lần này đến, vì chuyện gì?”

“Vì tìm người năm trăm năm trước, đưa tới dị tượng kinh thiên. ” Đạo đồng không có che giấu cái gì, trực tiếp nói ” Chắc là thầy của ngươi đi.”

“Là ta. ” Không chờ Hồng Phú Quý nói chuyện, thanh âm Thôi Hằng liền từ chỗ sâu trong cung điện truyền tới ” Tiên đồng có thể hay không đi vào trò chuyện?”

“Dĩ nhiên có thể. ” Đạo đồng nụ cười ôn hòa, gật đầu nói ” Ta vốn là tới tìm ngươi.”

Ngẫu nhiên, hắn liền trực tiếp đi về phía trước, bỗng nhiên không gian chung quanh dâng lên rung động, người sau khi đi tới liền biến mất không thấy.

Đây là Thôi Hằng mang không gian chỗ này cùng tĩnh thất ở chỗ sâu nhất cung điện của hắn kết nối với nhau.

Đi qua chỗ không gian này, liền xuất hiện ở trong tĩnh thất của hắn.

Thôi Hằng đã thông qua thần thức quan sát tỉ mỉ đạo đồng, nhưng đạo đồng quả thật lần đầu tiên thấy hắn.

Chỉ đơn giản nhìn hai lần, đạo đồng liền không nhịn được thở dài nói: “Ngươi thật là lợi hại, ta còn lâu mới là đối thủ của ngươi. Không đúng, ta căn bản cũng không có tư cách cùng ngươi so. Coi như là Đại lão gia, chỉ sợ cũng không nhất định là đối thủ của ngươi. Híz-khà zz Hí-zzz, ngươi là làm sao tu luyện tới loại trình độ này được, không tưởng tượng nổi.”

Lúc mới bắt đầu nhất, hắn vẫn than thở cùng kinh ngạc, nói đến thời điểm sau cùng đã có một loại cảm giác khó có thể tin.

Hóa Thần đỉnh phong, đúng là vượt qua phạm vi nhận thức của đạo đồng.

“Từng bước từng bước, làm từng bước thôi. ” Thôi Hằng mỉm cười nói, thành thật trả lời.

“Thật là lợi hại, thật hâm mộ a.” Ánh mắt đạo đồng giông như là đang tỏa sáng, trong ánh mắt nhìn về phía Thôi Hằng tràn đầy hâm mộ.

” Đại lão gia mà Tiên đồng mới vừa muốn nói là chỉ... ” Thôi Hằng đứng lúc dò hỏi.

” Đại lão gia nhà ta xưng hiệu là Tục đạo nhân, tục trong thế tục. ” đạo đồng giải thích một câu, lại hỏi ” Người có từng nghe nói chưa?”

“Chưa từng nghe nói. ” Thôi Hằng lắc đầu một cái, như nói thật nói.

Lúc trước hẳn từng đối với Thần Lôu tiến hành sưu hồn qua, họ trong trí nhớ chưa từng xuất hiện qua bất kỳ cường giả biệt hiệu Tục đạo nhân.

Năm trăm năm gần đây, hẳn cũng một mực đang thu thập tài liệu mỗi cái phương diện cổ sử, lý giải bí mật mỗi cái phương diện, cũng chưa từng thấy qua miêu tả liên quan tới Tục đạo nhân.

Ngay cả khi hẳn đã dẫn sinh ra ngàn tỉ giả ta, cũng không có cái nào liên quan tới Tục đạo nhân.

Thật là vô cùng thần bí.

“Hắc hắc, chưa từng nghe qua cũng không kì lạ. ” Đạo đồng lại lơ đễnh nói ” Đại lão gia không nổi danh, không người nghe nói qua mới là bình thường.

“Ngay cả ta cùng Thanh Tâm đều không biết lão nhân gia ông ta đến tột cùng là lai lịch gì, từng có thành tựu gì.

“Đúng rồi, Đại lão gia lấy tên gọi cho ta là Thanh Hư, ta còn có một sư ca, lấy tên gọi Thanh Tâm.”

“Thanh Hư, Thanh Tâm, đều là tiên ý dôi dào, tên rất hay. ” Thôi Hằng cười khẽ nói ” Không biết tiên đồng lần này tới tìm ta là vì chuyện gì?”

“Ta là phụng pháp chỉ của Đại lão gia, tới mời các hạ đi Tục Thế Quan làm khách. ” Thanh Hư đạo đồng lộ rõ ý đồ.

“Ha ha, đa tạ đã mời, tiên đồng thay ta hướng Tục đạo huynh vấn an là được. ” Thôi Hằng đầu tiên là cười một tiếng, sau đó nói ” Về phần làm khách thì không cần, ta tạm thời cũng không thể rời bỏ nơi đây.”

Tục đạo nhân này thực lực không biết, lai lịch, thái độ cũng không biết, căn bản không nắm chắc được ý nghĩ của hẳn, càng không phân được địch bạn.

Làm khách là không có khả năng đi làm khách.

Thanh Hư đạo đồng dường như đôi với câu trả lời này sớm có dự liệu, sau khi Thôi Hằng biểu minh ý tứ, hắn liền hết sức quen thuộc mà lấy ra tấm thiệp mời mạ vàng tinh xảo hoa lệ kia, mỉm cười nói ” Nếu các hạ không muốn đi Tục Thế Quan, liền xin nhận lấy tấm thiệp mời Tiên Thiên Đạo Giới pháp yến này đi.”

“Tiên Thiên Đạo Giới pháp yến? ” Thôi Hằng cũng không có lập tức nhận lấy thiệp mời, mà là dò hỏi ” Yến hội này là làm gì, có người nào tham gia, là người nào tổ chức?”

“Tin đồn đây là yến hội lúc năm xưa lục đại Tiên vực còn tồn tại, Tiên vực chỉ chủ mời tiệc quần tiên. Chủ yếu là cung cấp cho quần tiên một nơi chốn để giao lưu lẫn nhau, trao đổi bảo vật, điều hòa mâu thuẫn. ” Thanh Hư đạo đồng suy nghĩ một chút, giải thích ” Bất quá, cái gọi là Tiên vực chỉ chủ vẫn luôn là tồn tại trong truyền thuyết, là có hay không tồn tại người này, hoặc là có từng tồn tại người này hay không đều có chút còn nghi vấn.

“Vì vậy, cho dù là thời đại Tiên vực, Tiên Thiên Đạo Giới pháp yến, cũng không có người làm chủ lộ diện, chẳng qua là sẽ ở trong phạm vi thời gian đặc định xuất hiện một cái thiên địa to lớn, coi như sảnh yến hội.

“Bất quá, Đại lão gia từng nói qua, thiên địa yến hội cũng không đơn giản, trong đó pháp tắc đại đạo mây chỗ huyền ảo, mơ hồ chạm đến bí ẩn căn nguyên nhất của vũ trụ, khả năng thiên địa yến hội bản thân liền là một món chí bảo.

Chương 1049: Tục đạo nhân, Tiên Thiên Đạo Giới Pháp Yến (3)

” Cường giả mỗi lần đi tham gia Tiên Thiên Đạo giới pháp yến, ngoại trừ nhân cơ hội giao lưu một ít chuyện cùng trao đổi bảo vật, cũng có rất nhiều người ôm tâm tư dòm ngó món chí bảo này, cũng thử nghiệm tiên hành thu phục.”

“Ồ? ” Thôi Hằng nghe vậy khẽ ồ lên một tiếng, cười nói ” Nghe cũng có chút ý tứ. Bất quá, nếu Tiên vực chỉ chủ cũng không tồn tại, vậy lại là ai đang phát ra những thiệp mời này?”

Hắn chú ý tới đặc tính của thiên địa yến hội, nếu quả như thật là như vậy, hẳn liền có thể thành công nhìn trộm bí ẩn Phản Hư.

” Thiệp mời yến hội là bỗng dưng xuất hiện. ” Thanh Hư đạo đồng tiếp tục giải thích “Sau khi thiên địa yến hội xuất hiện, sẽ có thiệp mời bỗng dưng xuất hiện, cùng tiến hành phân phát. Đối tượng thiệp mời phân phát chính là hết thảy cường giả đã đột phá tới tầng thứ Đạo giới bên trong phạm vi lục đại Tiên vực từng bao trùm.

“Về phần cụ thể là người nào, là sẽ tồn tại một số khác biệt, mỗi lần cũng sẽ có điểm khác nhau, chỉ có phạm vi đại khái. Ở Đạo giới chín cảnh thuộc về hạ tam cảnh, chỉ có một số ít sẽ nhận được thiệp mời, trung tam cảnh cùng thượng tam cảnh chính là nhất định sẽ được thỉnh mời.

“Hơn nữa, trừ thiệp mời của mình ra, bọn họ sẽ còn nhận được thiệp mời có thể tự đi mời người tham gia yến hội. Tâm thiệp mời này chính là thiệp mời Đại lão gia nhà ta nhận được.”

“Nói như vậy, cái thiệp mời này hẳn là rất trân quý. ” Thôi Hằng như có điều suy nghĩ nói ” Vì sao phải cho ta?”

“Ta cũng không biết. ” Thanh Hư đạo đồng lắc đầu một cái, suy đoán nói ” Có lẽ là dị tượng chứng đạo của các hạ lúc trước thật sự là quá mức kinh người?”

“Ha ha, xem ra là vậy. ” Thôi Hằng thuận thế nở nụ cười, sau đó nhận lấy thiệp mời, cười nói ” Đa tạ, thiệp mời ta liền tạm thời nhận lấy, về phần đến lúc đó là có hay không sẽ đi, vẫn là phải xem tình huống cụ thể.”

“Nhận lấy thiệp mời là được rồi. ” Thanh Hư đạo đồng cười nói ” Dù sao Đại lão gia cũng chỉ là để cho ta đem thiệp mời giao tới, không có nói hội người có đáp ứng hay không. Như vậy ta liền có thể đi trở về phục mệnh.”

“Tiên đồng không ở lại thêm một lúc sao? ” Thôi Hằng mỉm cười nói. “Ta còn dự định bị yến tiệc chiêu đãi.”

“Đa tạ hảo ý của các hạ, không cần. ” Thanh Hư đạo đồng lắc đầu nói ” Đại lão gia dặn dò ta, lần này tới nhận gian trọng yếu nhất thì là không thể để cho thể tục làm mờ mắt, lưu luyện quên về, vậy thì dễ dàng phá hư công quả tu hành. Ta tự nghĩ không thể một mực chông đỡ cảm dỗ tâm cảnh, vẫn là sớm một chút rời đi mới tốt, cáo từ.”

Nói xong, hắn liền hướng Thôi Hằng nói lời từ biệt, trọng nháy mắt liền vượt qua Huyền Hoàng chi khí cùng Hồng Mông khí, đi thiên ngoại, rời đi phương tiên thổ thế giới này.

Thôi Hằng ngẩng đầu nhìn bầu trời, mắt nhìn Thanh Hư đạo đồng rời đi, sau đó cúi đầu nhìn một chút thiệp mời trong tay, thậm nghĩ trong lòng ” Tục đạo nhân, Tiên Thiên Đạo giới pháp yến, yến hội thiên địa... Khắp nơi đều là bí mật a.”

Thật ra thì, trong lòng của hắn đã làm ra quyết định.

Nếu không có gì ngoài ý muốn mà nói, hắn hẳn sẽ đi tham gia lần tiên thiên Đạo giới pháp yến này.

Chỉ riêng yến hội thiên địa hự hư thực thực cùng căn nguyên bí ẩn liên quan, còn có thể là một kiện chí bảo kia, đáng giá đi ra một chuyến.

Điều này quyết định hắn có thể hay không mau sớm bước lên con đường Phản Hư.

“Bất quá, ở trước khi đi, tốt nhất vẫn là càng tìm hiểu căn kẽ một phen. ” Thôi Hằng âm thầm nghĩ ngợi ” Nhưng lại có thể tìm ai tìm hiểu chuyện này?”

Nghĩ tới đây, hắn bỗng nhiên giật mình, trên mặt cũng lộ ra nụ cười ” Quả thực có một nhân tuyển tốt.”

...

Trong Nhân tổ Điện.

Vị Nhân Hoàng Hậu Nhân này gần đây luôn cảm giác có chút tâm thần không yên, dường như là có cái tai họa gì muốn hạ xuống ở trên đầu của mình vậy.

“Chuyện gì xảy ra, không nên a.”

Hắn đã từng cẩn thận phân tích qua việc làm của chính mình những năm gần đây, xem có thể hay không ở bên trong lấy được ẩn chứng.

Nhưng vẫn luôn không có thu hoạch gì.

Hôm nay loại dự cảm bất tường này lại nặng nề một chút, thật là giống như là lập tức sắp đại họa lâm đầu vậy.

Điều này làm cho hắn không thể không để ý.

Mà đang ở lúc trong lòng Nhân Hoàng Hậu Nhân này cảm thấy vô cùng nghi ngờ, bỗng nhiên cảm giác được trong Nhân Tô điện không biết lúc nào lại có người thứ hai trừ hắn ra.

“Ai? !” Nhân Hoàng Hậu Nhân nghiêm nghị quát lên.

Đồng thời buông ra cảm giác, bao phủ cả tòa Nhân Tô điện, nhưng không phát hiện gì hết.

Cùng lúc đó, một thanh âm nghe qua vô cùng mờ ảo bỗng nhiên vang lên, để cho hắn cảm thấy rợn cả tóc gáy.

“Làm xong chuẩn bị cần phải hy sinh sao? !”

Chương 1050: Hội nghị trên Pháp Yên, Tiên Pháp khám phá hư vọng (1)

Hy sinh cần thiết?

Sau khi nghe được câu này, biểu cảm trên mặt Nhân Hoàng Hậu Nhân tức thì cứng đờ.

Hắn biết rất rõ những lời này vốn là người nào nói.

Là chính bản thân hắn!

Là hắn nói lúc đang ra lệnh Thần Lô hủy diệt phương tiên thổ thế giới có Cửu U Ma Thần tập kích kia.

Vì sao lại có người cùng mình nói lời này?

Chẳng lẽ là...

” Người trong Thôi gia? ” Thần sắc Nhân Hoàng Hậu Nhân nhất thời trở nên ngưng trọng.

Có thể thần không biết quỷ không hay đi tới trong nhân tổ điện, chính mình hoàn toàn không cách nào phát hiện, ít nhất cũng phải là cường giả Đạo giới đệ ngũ cảnh, cùng hắn có cảnh giới giống nhau.

Cảnh giới như vậy, dời mắt đại vũ trụ rộng rãi cũng không có bao nhiêu.

Người cùng mình có cừu oán, lại cùng phương tiên thổ thế giới kia có liên quan thì càng ít.

Hơn phân nửa chính là người Thôi gia.

“Trí nhớ của ngươi cũng không tệ lắm.” Thân hình Thôi Hằng hiện ra, là chân thân hạ xuống, cũng không phải là giả ta.

Dù sao, hắn tới còn muốn hỏi tiên thiên Đạo giới pháp yên, cũng không thích hợp dùng thân phận giả ta.

“Các hạ ý muốn như thế nào?” Nhân Hoàng Hậu Nhân trầm giọng nói, vô cùng cảnh giác nhìn Thôi Hằng.

Hắn phát hiện mình căn bản là không có cách thấy rõ cảnh giới của người nhà họ Thôi này.

Trên người giống như là bao phủ một tầng sương mù, không nhìn rõ bất cứ thứ gì, ngay cả tính toán đều làm không được.

Cái này thì ý nghĩa, cảnh giới tu vi của người nọ đã vượt qua xa Đạo giới đệ ngũ cảnh, không chỉ là Đạo giới đệ lục

cảnh, hơn phân nửa là Đạo giới đệ thất cảnh, thậm chí là tầng thứ Đạo giới đệ bát cảnh cao hơn.

Toàn bộ tầng thứ Đạo giới cũng mới chỉ có chín cảnh mà thôi.

Nếu như đây thật là một vị cường giả Đạo giới đệ bát cảnh, đó chính là nhân vật cao cấp nhất, mạnh nhất trong thời đại hiện nay.

Minh tuyệt đối không trêu chọc nổi.

Nhưng người nọ là đến từ Thôi gia... Nhân Hoàng Hậu Nhân bỗng nhiên nghĩ tới dự cảm chẳng lành chính mình cảm thấy khi trước.

Nội tâm nhất thời trở nên khẩn trương lên.

“Ta lần này tới sẽ không giết ngươi, không cần sợ hãi.” Thôi Hằng nhìn thấu sự kinh hoàng của đối phương, mỉm cười nói “Chỉ là muốn hỏi ngươi một vài vấn đề.”

“...” Nhân Hoàng Hậu Nhân nghe vậy trầm mặc, nội tâm ngược lại càng kinh hoàng, hẳn biết rõ miệng cường giả đều là thích gạt người, nói cái gì sẽ không giết, cuối cùng cơ bản cũng sẽ giết.

Chính mình sẽ bị giết sao? Cái Thôi gia này không khỏi cũng quá mức bá đạo.

Bất quá, thân là cường giả Nhân Hoàng Hậu Nhân, thậm chí còn được xưng Nhân Tô, hẳn cũng không phải không có chỗ dựa.

“Ngươi cũng không thể giết ta.” Nhân Hoàng Hậu Nhân trầm giọng nói “Ta trấn áp Cửu U kẻ hờ nơi này, ngươi nếu mà đem ta giết, kẻ hờ nơi này thì nhất định phải do ngươi tới trấn thủ, nếu không sẽ tự có cường giả ra tay trừng phạt ngươi.”

Vừa nói, hư không phía sau hẳn liền hiện ra một kẻ hờ vạm vỡ dữ tợn, dài quá mười trượng, phảng phất là một con rết màu tím đen to lớn nằm ở bên trên chỗ không gian này.

Bên trong cái khe này có Cửu U Ma Khí cực kỳ đậm đà cuộn cuộn, tạo thành từng cái vòng xoáy, như là nổi lên khu vực kinh khủng không biết.

“Thì ra đây chính là Cửu U kẻ hờ.” Thôi Hằng có chút hăng hái mà nhìn về phía cái kẻ hờ dữ tợn đáng sợ này, khẽ cười nói “Có phải hay không đem ngươi giết, kẻ hờ này thì sẽ mất đi trấn áp, hoàn toàn tàn phá mở, đưa đến Cửu U Ma Thần hạ xuống dương gian?”

“Đúng là như vậy. ” Nhân Hoàng Hậu Nhân gật đầu nói: “Ta đã ở chỗ này, trần thủ vạn cổ năm tháng, chưa bao giờ ra bất kỳ sơ suất, nếu bởi vì bị người giết hại đưa đến Cửu U kẻ hờ mắt đi sự không chế, để cho Cửu U Ma Thần hạ xuống, người khó thoát xử phạt.

“Ta biết người tu vi cảnh giới cao thâm, cường giả bình thường chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của người, nhưng chuyện này bất đồng, chỉ cần vì vậy để cho Cửu U Ma Thần xâm nhập dương gian, người sẽ là tội đồ người người cùng tru.

“Coi như tu vi cảnh giới của người cao hơn nữa, thực lực thủ đoạn mạnh hơn nữa, cũng không phải người trên đời vô địch, luôn sẽ có người có thể đưa người hàng phục. Đến lúc đó, cường giả Đạo giới đỉnh phong nhất cũng có thể ra tay đưa người tiêu diệt.”

” Ừ, Cửu U kẻ hờ quả thật không thể mất đi trấn áp. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Bất quá, chỉ cần có người ở nơi này trấn áp không được sao? Chưa chắc là người, cũng chưa hẳn là ta.”

Vừa nói, hư không bên người hắn liền nổi lên sóng lãn tăn rung động, như là kết nối hư không không biết.

Ngay sau đó chỉ thấy những rung động này bỗng nhiên mở rộng, lại có một người từ bên trong đi ra.

Chương 1051: Hội nghị trên Pháp Yên, Tiên Pháp khám phá hư vọng (2)

Đây là một người đàn ông trung niên, khôi ngô cao lớn, mặt mũi vuông vức, không giận tự uy.

Nếu như Thần Lôu ở chỗ này, vừa nhìn là có thể nhận ra, đây chính là cường giả Thôi gia ban đầu hạ xuống đến phương tiên thổ thế giới kia.

Thôi Canh!

“Thôi Canh bái kiến Tông Chính. ” Thôi Canh hướng Thôi Hằng chấp tay hành lễ.

Hắn là giả ta của Thôi Hằng, nhưng đã luyện giả thành chân, có thể độc lập tồn tại.

Thôi Hằng chính mình ở bên trong “Thôi gia ” cũng có thân phận rõ ràng, chính là Tông Chính phụ trách phán quyết sự vụ trọng đại trong Tông Tộc.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gõ đầu ra hiệu, lần nữa nhìn về phía Nhân Hoàng Hậu Nhân kia, mỉm cười nói ” Sau khi người chết, ta có thể để cho hắn tới thay thế vị trí của người, trấn thủ Cửu U kẽ hở này.”

“Đạo giới đệ, đệ ngũ cảnh! ” Nhân Hoàng Hậu Nhân thấy rõ tu vi cảnh giới của Thôi Canh, nhất thời trở nên có chút kinh hoàng, trầm giọng nói “Không, trấn thủ Cửu U kẽ hở cần cũng không chỉ là tu vi, còn cần nhân đạo chi lực mới được.”

“Lúc trước người truyền nhân của Nhân Hoàng Ngọc Ấn mà người muốn giết kia, là đệ tử của ta. ” Thôi Hằng nhàn nhạt nói.

“... ” Nhân Hoàng Hậu Nhân lần này là hoàn toàn mất đi hết thấy cậy vào, sắc mặt hơi trắng bệch, trầm mặc một hồi, mới mở miệng nói “Các hạ rốt cuộc muốn như thế nào?”

“Không phải cùng người nói qua rồi sao? ” Thôi Hằng chính là vẻ mặt kỳ quái hỏi ngược lại “Hướng người hỏi một ít chuyện a.”

Nhân Hoàng Hậu Nhân nhất thời á khẩu không trả lời được, người là hỏi qua như vậy, nhưng đây không phải là điều không thể tin được sao?

Chẳng qua, chuyện cho tới bây giờ, hắn cũng đã không có bất kỳ đường lựa chọn, chỉ đành phải bất đắc dĩ nói: “Mời nói.”

“Sớm phối hợp như vậy không phải tốt sao?” Thôi Hằng cười lắc đầu một cái, sau đó lấy ra tấm thiệp mời mạ vàng kia, dò hỏi ” Biết tấm thiệp mời này sao?”

“Là thiệp mời tiên Thiên Đạo giới pháp yến!” Nhân Hoàng Hậu Nhân thấy cái thiệp mời này nhất thời ánh mắt sáng lên ” Các hạ lại cũng từng ở bên dưới lục đại Tiên vực bao trùm sao?”

Dưới tình huống bình thường, chỉ có người tu hành đã từng ở bên dưới phạm vi bao trùm của lục đại Tiên vực, mới có thể nhận được thiệp mời tiên thiên Đạo giới pháp yến.

“Ta đây cũng không phải là thiệp mời tự nhiên xuất hiện.” Thôi Hằng lắc đầu nói ” Là Tục đạo nhân mời ta.”

“Tục đạo nhân? !” Nhân Hoàng Hậu Nhân nghe vậy tròn to hai mắt, sắc mặt thay đổi hoàn toàn, cả kinh nói ” Càng là vị thể ngoại cao nhân này mời!”

Sau khi biết một điểm này, ánh mắt hẩn nhìn Thôi Hằng lần nữa phát sinh biến hóa, lại từ sợ hãi biến thành ngửa mặt trông lên.

Dù sao, vị Tục đạo nhân này mặc dù vô cùng thần bí, nhưng vẫn có một số biết đến hẩn, Nhân Hoàng Hậu Nhân chính là một trong số đó.

“Người đối với hẩn có hiểu biết?” Thôi Hằng trực tiếp hỏi nói.

“Có biết một, hai.” Nhân Hoàng Hậu Nhân gật đầu một cái, nói ” Ở trong truyền thừa Nhân Hoàng ta đạt được liên cơ ghi lại liên quan với Tục đạo nhân, nói hẩn từng ở dưới quyền Nhân Hoàng làm quan, ngay từ niên đại rất xưa lúc trước cũng đã là cường giả Đạo giới đệ cửu cảnh.”

Ý nói, Tục đạo nhân này bây giờ có thể đã vượt qua Đạo giới đệ cửu cảnh, trở thành tồn tại có thể cùng Nhân Hoàng trong truyền thuyết sánh vai.

” Tục đạo nhân này cũng sẽ tham gia tiên thiên Đạo giới pháp yến?” Thôi Hằng lại hỏi.

“Có lúc sẽ, có lúc không.” Nhân Hoàng Hậu Nhân nói.

“Thì ra là như vậy.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, đối với tầng thứ tiên thiên Đạo giới pháp yến đã có hiểu biết, lại hỏi ” Người có biết nguyên nhân thực sự khi tổ chức yến tiệc này?”

“Không biết.” Nhân Hoàng Hậu Nhân lắc đầu nói ” Lấy tu vi cảnh giới của ta chẳng qua là có thể đi tham dự mà thôi, xa xa không đến được trình độ có thể tiếp xúc bí mật nòng cốt của yến hội.

“Ồ pháp yên sẽ chia làm ba cái khu vực, Đạo giới hạ tam cảnh một cái khu vực, trung tam cảnh một cái khu vực, thượng tam cảnh một cái khu vực, người tham dự khu vực cao có thể đi khu vực thấp, khu vực thấp không thể đi khu vực cao.

” Ta chỉ nghe nói qua một chút chuyện liên quan tới cường giả khu vực cao, nghe nói bọn họ sẽ ở trong yên hội đạt thành một ít hiệp nghị, ảnh hưởng vô cùng sâu xa, ta cùng với thân tướng dưới quyền trấn thủ Cửu U kể hờ, chính là quyết định ở trong một lần yên hội, chúng ta chẳng qua là bị thông báo.”

“Ồ? ” Chân mày Thôi Hằng hơi nhíu, khẽ cười nói ” Nói như vậy, khoan nói tiên thiên Đạo giới pháp yên mới bắt đầu là bởi vì điều gì phải mà thiết trí, bây giờ đã thành hội nghị quyết định sự vụ trọng đại?”

“Là như vậy. ” Nhân Hoàng Hậu Nhân gật đầu nói ” Cường giả khu vực cao sau khi thương nghị sẽ thông báo cho người khu vực cấp trung, về phần người khu vực thấp có hay không có thể biết được, cũng chỉ xem mạng giao thiệp của mình có đủ hay không thôi.”

“Có chút ý tứ của hội nghị chính trị. ” Trong bụng Thôi Hằng cười thầm một câu, sau đó nói ” Nếu như vậy, ta tạm thời được mời vào khu vực cao, há chẳng phải là cũng sẽ sinh ra ảnh hưởng đối với quyết sách sự vụ trọng đại?”

“Có thể là vì Tục đạo nhân muốn ở lần pháp yên này đề nghị một chuyện nào đó, cần nhiều người hơn ủng hộ hẳn. ” Nhân Hoàng Hậu Nhân nói ” Ta từng nghe người ta nói hội nghị cường giả khu vực cao, lúc quyết sách cuối cùng là dựa theo nguyên tắc thiểu số phục tùng đa số.”

“Nói như vậy, cao tầng trong pháp yên còn có cường giả có thể chống lại Tục đạo nhân? ” Thôi Hằng có chút hăng hái nói.

Thiểu số phục tùng đa số loại quy tắc này phải lấy tiền đề là mọi người thực lực tương đương.

Chương 1052: Hội nghị trên Pháp Yên, Tiên Pháp khám phá hư vọng (3)

Nếu như Tục đạo nhân thật sự là cường giả vượt qua Đạo giới đệ cửu cảnh, mà những người khác cũng đều là Đạo giới thượng tam cảnh, vậy căn bản lại không tồn tại cái gì thiếu số phục tùng đa số, sẽ chỉ là Tục đạo nhân một lời mà quyết.

“Ngoại trừ Tục đạo nhân ra, còn có sáu vị cường giả hư hư thực thực trên Đạo giới đệ cửu cảnh.” Nhân Hoàng Hậu Nhân nói ” Chẳng qua, bao gồm Tục đạo nhân ở bên trong, cũng chỉ là hư hư thực thực, cũng không ai biết bọn họ là thật hay không vượt qua Đạo giới đệ cửu cảnh.”

“Còn có sáu vị? ” Thôi Hằng nghe vậy trầm ngâm nói ” Cùng lục đại Tiên vực ban đầu có liên quan?”

“Nghe nói sáu vị kia đều là nhân vật hiển hách của lục đại Tiên vực trước đây.” Nhân Hoàng Hậu Nhân gật đầu một cái ” Chẳng qua là thân phận trước đây của đám bọn hăn đều không muốn người biết.”

” Ừ, người không có giấu giếm. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, cười nói ” Làm coi như không tệ.”

“Không dám giấu giếm chút nào. ” Nhân Hoàng Hậu Nhân vội vàng nói.

“Như vậy cái Cửu U kê hờ kia người liền tạm thời trấn thủ đi. ” Thôi Hằng khẽ cười nói.

Sau đó, trước mặt của hăn liền xuất hiện một cánh cửa ánh sáng, liền muốn dẫn Thôi Canh cùng rời đi.

“Đa tạ tiên bối! ” Nhân Hoàng Hậu Nhân nhất thời cảm kích không thôi, một mực cung kính hành lễ.

“Ta nói rồi không giết người, dĩ nhiên là sẽ không giết người, nhưng cũng không nói muốn bỏ qua cho người. ” Thôi Hằng đưa lưng về phía Nhân Hoàng Hậu Nhân, nhàn nhạt nói ” Sinh tử của người, ta sẽ giao cho đệ tử ta, có hay không giết người, do hăn về sau tự mình quyết định, tự mình ra tay, người tự thu xếp ôn hòa.”

Nói xong, hăn liền dẫn Thôi Canh cùng rời đi Nhân Tổ điện, quay trở về tiên thổ thế giới.

Đợi đến cánh cổng ánh sáng biến mất, sau khi chắc chắn Thôi Hằng thật đã rời khỏi, Nhân Hoàng Hậu Nhân mới thở phào nhẹ nhõm thật dài, mới vừa rồi áp lực Thôi Hằng mang đến cho hăn thật sự là quá lớn.

“Tự thu xếp ôn hòa, ta nên làm như thế nào? ” Nhân Hoàng Hậu Nhân nhíu mày, ngay sau đó lại thư giãn ra ” Bất quá, người truyền nhân của Nhân Hoàng ngọc ấn kia hẳn là còn chưa bước vào Đạo giới, kém rất xa, ta còn có thời gian.

Lần tiên thiên Đạo giới pháp yển này cũng là một cơ hội, chỉ cần xử lý thích đáng, ta chưa chắc không khả năng giữ mạng sống.”

...

Thôi Hằng sau khi trở lại tiên thổ thế giới, liền kêu Hồng Phú Quý tới, hướng hắn nói rõ tình huống Nhân Hoàng Hậu Nhân.

“Lão sư có ý gì đệ tử đã hiểu. ” Hồng Phú Quý gật đầu nói ” Mặc dù ta không muốn đi Nhân Hoàng chi đạo, nhưng tiến hành lần đại đạo chi tranh này với ta mà nói cũng là rất có ích lợi.”

“Ừm.” Thôi Hằng gật đầu một cái nói ” Đạo tranh là nguy cơ cũng là cơ duyên, người nếu thật có thể ở bên trên Nhân Hoàng đạo thẳng được hẳn, Nhân đạo của mình cũng sẽ nâng cao một bước.

“Bất quá, bây giờ tu vi cảnh giới giữa các người còn kém quá xa, muốn phải nắm giữ thực lực có thể cùng hắn tranh Đạo cũng không phải chuyện một sớm một chiều. Trong khoảng thời gian này hẳn chắc chắn sẽ có chút động tác, cho dù không dám ra tay với người, hơn phân nửa cũng tìm nhiều nơi xin giúp đỡ.”

“Đệ tử biết. ” Hồng Phú Quý trịnh trọng gật đầu nói ” Bây giờ phương tiên thổ thế giới này đã thống nhất, tu vi cảnh giới của ta tiến bộ rất nhanh, không bao lâu, hẳn là liền có thể thử nghiệm đột phá tới chân giới đệ thập nhất cảnh.”

” Không sai. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, sau đó lại nói: “2500 năm sau, sư phụ sẽ đi tham gia một trận pháp yển, Nhân Hoàng Hậu Nhân kia cũng sẽ đi.

“Nếu người khi đó có thể bước vào Đạo giới, ta sẽ dẫn người cùng đi, để tránh Nhân Hoàng Hậu Nhân kia ở pháp yển dựa vào thân phận Nhân Hoàng truyền thừa liên lạc tìm người giúp đỡ.”

“Đệ tử đã biết. ” Hồng Phú Quý trầm giọng nói.

...

2500 năm, đối với Thôi Hằng ở hiện tại mà nói cũng không tính lâu dài.

Trong khoảng thời gian này, giả ta của hắn như cũ đang không ngừng sinh ra.

Điều này làm cho tu vi của hắn cũng càng ngày càng mạnh, thực lực đã là gấp rất nhiều lần lúc mới vừa đột phá đến Hóa Thần đỉnh phong.

Bất quá, loại trở nên mạnh mẽ này cũng không có để cho Thôi Hằng cảm thấy mừng rỡ, ngược lại thì để cho hắn cảm thấy càng cấp bách.

Khoảng cách số lượng giới hạn 480 triệu giả ta lại gần thêm một chút.

Một khi vượt qua số lượng này, hắn liền không cách nào bước lên con đường Phản Hư.

Chỉ có thể vĩnh viễn dừng bước tại Hóa Thần đỉnh phong.

Đây là tình huống hắn không thể tiếp nhận.

“Sánh tiên thiên Đạo giới pháp yển, thì có thể là một kiện bảo vật căn nguyên, phải bắt lấy cơ hội lần này.”

Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng.

Hồng Phú Quý cũng thật là kỳ tài ngút trời.

Ở lúc kỳ hạn 2500 năm gần đến, hắn lại thật đột phá đến tầng thứ Đạo giới.

Mặc dù những năm gần đây Thôi Hằng gần như ngày ngày giảng đạo cho hắn, nhưng có thể đạt tới tu vi cảnh giới như vậy, thiên tư cùng tài tình của hắn cũng là cực kỳ trọng yếu.

Rốt cuộc, thời gian ước định trên thiệp mời tiên thiên Đạo giới pháp yển đến, tấm thiệp mời kia một cách tự nhiên sáng lên kim quang, sau đó phóng lên cao, hóa thành một cái nấc thang màu vàng, dẫn tới chỗ vị trí không biết vô cùng cao.

Chỉ cần đi qua nấc thang tràn đầy kim quang này, liền có thể đến hội trường tiên thiên Đạo giới pháp yển.

Bất quá, Thôi Hằng cũng không có lập tức đi lên.

Mà là ánh mắt hơi hơi nheo lại, nhìn về phía phần dưới cùng bậc thang màu vàng kia.

Cùng lúc đó, hắn thị triển một môn Tiên pháp đặc biệt vì suy diễn lần pháp yển này.

Tiên pháp có thể khám phá hết thấy hư vọng, hiểu thấu căn nguyên chân thật!

Chương 1053: Trong hỗn độn, quần tiên đến (1)

Linh Minh Kim Đồng!

Đây là một môn tiên thuật tác dụng vào ánh mắt, có thể để cho ánh mắt người làm phép hóa thành kim đồng, khám phá hết thảy hư vọng, thâm nhuần chân thật căn nguyên.

Suy diễn tiên thuật này không chỉ là vì dò xét bản chất sanh tiên thiên Đạo giới pháp yển, cũng là làm chuẩn bị vì về sau bước lên con đường Phản Hư.

Dù sao, một câu miêu tả đối với con đường Phản Hư bên trên 《Tiên pháp trung cấp》 kia, nói chính là phải hiểu ra chân thật.

Tiên thuật như Linh Minh Kim Đồng, hẳn sẽ đối với con đường tu luyện Phản Hư có chút ích lợi.

Ở bên dưới Linh Minh Kim Đồng nhìn chăm chú, hư không trên cầu thang kim sắc bắt đầu hiện ra một dãy tòa cung điện, trong đó đỉnh đài lâu các ẩn hiện, vô cùng hoa mỹ tráng lệ.

Chính là sảnh tổ chức tiên thiên Đạo giới pháp yển.

Bất quá, cái này vẹn vẹn chẳng qua là biểu tượng thôi, ở trong ánh mắt của Thôi Hằng, những thứ đỉnh đài lâu các, cung điện miếu thờ này tất cả đều hóa thành hư ảnh, một màn càng chân thật giới vào trong mắt của hắn.

Càng là một mảnh đất đai rộng lớn vô biên, trên đó không khí trầm lắng, không có nửa điểm sinh cơ, chỉ có một tòa lại một tòa mộ Hoang, mai táng lần lượt người vô danh tính.

“Phần mộ? !” Trong lòng Thôi Hằng ngạc nhiên.

Cái kết quả này quá mức ngoài dự đoán mọi người, địa phương mời bao nhiêu cường giả đến dự tiệc, dùng để thương lượng sự vụ trọng đại, lại là một mảnh hoang nguyên tràn đầy phần mộ vô danh.

“Không đúng, đây cũng không phải là chân tướng căn nguyên nhất.” Kim quang trong mắt Thôi Hằng trở nên càng sáng ngời.

Ngay sau đó, một mảnh hoang nguyên tràn đầy phần mộ này cũng biến thành hư ảo, thành hư ảnh mơ hồ.

Cảnh tượng hiện ra trong mắt hắn lần nữa phát sinh biến hóa, thành một con dấu không lạnh lẽo màu xanh đậm trôi lơ lửng ở trong hư không không biết.

Ồ chung quanh miêng con dẫu không lành lặn này quanh quần tử vong tịch diệt chi khí cực kỳ đậm đà, phảng phất cái con dẫu này liền là biểu tượng của Tử Vong Đại Đạo.

Bất quá, con dẫu cũng không hoàn chỉnh, không lành lặn rất nhiều, chỉ còn lại đại khái 1 phần 5 bộ dạng, nhưng như cũ mang tới cho người ta một loại cảm giác hết sức mạnh.

” Bảo vật tượng trưng cho căn nguyên đại đạo! ” Trong lòng Thôi Hằng vui mừng, cuối cùng là tìm được một cái bảo vật phù hợp tiêu chuẩn hệ thống.

Lúc trước hắn đã từng thử qua Lục Đạo Thiên Môn Đồ, cảm thấy đó dù sao cũng là bảo vật pháp tắc bản nguyên lục đại Tiên vực tạo ra, có lẽ có thể được.

Nhưng lại không thể thành công.

Hiển nhiên, pháp tắc bản nguyên của lục đại Tiên vực cùng căn nguyên đại đạo của vũ trụ cũng không phải là một cái khái niệm.

Cũng may sánh tiên thiên Đạo giới pháp yển quả thật như khi trước Thanh Hư đạo đồng từng nói, đúng là bảo vật tượng trưng cho đại đạo căn nguyên vũ trụ.

Kể từ đó, hắn liền có cơ hội dùng bảo này tới hồi đoái vé mua gói cao cấp Tu Tiên, từ đó tăng level gói hệ thống, đạt được phương pháp bước lên con đường Phản Hư.

Vì vậy, Thôi Hằng không kịp chờ đợi được gọi Hồng Phú Quý tới, mang theo hắn đi lên nấc thang tràn đầy kim quang này, hướng cái chỗ vô cùng cao kia đi tới.

Nhưng mới vừa đi mấy bước, Thôi Hằng lại bỗng nhiên nhíu mày, thậm chí trong lòng: “Không đúng, tâm tính của ta bây giờ có cái gì không đúng, vô cùng gập gáp.

“Cái sánh tiên thiên Đạo giới pháp yển này cũng không phải là vật vô chủ, ta cứ như vậy bắt đầu tính toán nên sử dụng như thế nào, rõ ràng là muốn phải cưỡng đoạt.”

Chính mình trước kia nhưng là sẽ không có loại ý tưởng mạnh mẽ bắt lấy cướp đoạt này, trừ phi là đối phương có địch ý có ác ý trước.

“Ta đây là bởi vì quá mức nóng lòng bước vào con đường Phản Hư, sinh ra ý nghĩ không giống với bình thường. ” Thôi Hằng rất nhanh liền tìm tới chỗ vấn đề trong tâm cảnh của chính mình “Đây là nóng lòng cầu thành, không nên như vậy.”

Sau đó, hắn nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, tâm cảnh rất nhanh thì trở nên bình thản xuống, khi lại mở mắt, vẻ mặt đã kinh biến đến mức như thường ngày.

Đôi với lần tiên thiên Đạo giới pháp yên này, hấn cũng chỉ coi là yên hội tâm thường, không có nóng vội, tai hại như trước vậy.

Vào lúc này hấn mới bỗng nhiên ý thức được, chính mình trước kia lại hoàn toàn chưa từng nghĩ sau khi đi buổi pháp yên này, phải như thế nào làm hết sức lấy được càng nhiều tin tức hơn, biết càng nhiều nhân vật.

Tinh thần chỉ tập trung muốn như thế nào lấy được cái bảo vật tượng trưng cho đại đạo căn nguyên này, nhờ vào đó bước lên con đường Phản Hư.

“May mắn kịp thời tỉnh ngộ, nếu không đến pháp yên còn không biết sẽ làm ra chuyện hoang đường gì.” Thôi Hằng khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Nếu như dựa theo tâm tính khi trước của chính mình đi lần tiên thiên Đạo giới pháp yên này, sợ rằng sẽ không nhận được ở trong yên hội ra tay đánh nhau, thậm chí trực tiếp ra tay cướp đoạt sản phẩm pháp yên.

Đến lúc đó, đừng bảo là sẽ không lý do đắc tội tất cả cường giả tại chỗ, còn có thể đem một vài tồn tại trên Đạo giới đệ cửu cảnh dẫn ra.

Đôi với cường giả trên Đạo giới đệ cửu cảnh, hấn còn không có một khái niệm rõ ràng, chỉ có thể đại khái tính toán hấn là mạnh hơn Hóa Thân hậu kỳ.

Về phần có hay không đạt tới tầng thứ Hóa Thần đỉnh phong, còn chưa thể biết được.

Bất luận như thế nào, cường giả không biết như vậy, Thôi Hằng đều không muốn vô ý đắc tội.

Chương 1054: Trong hỗn độn, quần tiên đến (2)

“Liên lấy lòng bình thường tới tham gia tràng pháp yển này là được.” Trong lòng Thôi Hằng nói với mình ” Đồng thời gắng hết sức hỏi dò tin tức cái sảnh pháp yển này.”

Gắng giữ lòng bình thường cũng không có nghĩa là buông tha cái sảnh pháp yển này.

Nếu quả thật có cơ hội thích hợp, hẳn khẳng định vẫn là sẽ ra tay.

Chẳng qua là giữ ranh giới cuối cùng là sẽ không tự dung mạnh mẽ bắt lấy cướp đoạt.

“Lão sư, người làm sao vậy? ” Lúc này Hồng Phú Quý phát giác trạng thái Thôi Hằng tựa hồ có hơi không đúng lắm, hơi nghi hoặc một chút mà hỏi.

“Không sao.” Thôi Hằng khẽ gạt đầu một cái, ngẩng đầu nhìn về phía phần dưới cùng bậc thang kim quang, mỉm cười nói ” Đi thôi.”

...

Ở cùng lúc khi Thôi Hằng bên kia xuất hiện bậc thang kim quang, người nhận được thiệp mời nơi khác cũng đều xuất hiện bậc thang bất đồng.

Xuất hiện trước mặt người Đạo giới hạ tam cảnh là bậc thang do đồng xanh đúc thành, phía trên thậm chí đã hiện ra chút rỉ sét, lộ ra vô cùng cũ kỹ.

Xuất hiện trước mặt người Đạo giới trung tam cảnh chính là bậc thang bạc trắng đúc thành, ánh sáng chói mắt, hết sức chói mắt, lộ ra vô cùng xa hoa.

Đạo giới thượng tam cảnh cùng với tồn tại tầng thứ cao hơn là đều là bậc thang kim quang ngênh đón, cách thức cao nhất, được dùng lễ.

Loại tình huống này rõ ràng cho thấy đối với người tiến hành đối đãi khác nhau, nhưng tất cả người tham dự cũng sớm đã quen, cũng đều cho rằng đây là chuyện đương nhiên.

Dù sao, ngay từ niên đại rất xưa lúc trước, thời điểm tiên thiên Đạo giới pháp yển bắt đầu cử hành, cũng đã quyết định quy củ này.

Mặt khác, người mạnh là vua, từ trước đến giờ chính là đặt ở bất kỳ địa phương nào đều có thể thành lập quy tắc.

Vì vậy, cho dù là phân biệt đôi xử rõ ràng như vậy, cũng không có người nói lên dị nghị.

Đông đảo người tới tham gia pháp yến đều cam chịu, mặt đầy nụ cười.

Chỉ có điều, nụ cười này có thật có giả, luôn có mấy người là lòng ôm tâm tư khác tới.

...

Ở trong một chỗ tinh không biên hoang, Tinh Vân tràn ngập, vô số mảnh vụn ngôi sao chìm nổi.

Giống như phân mộ của ngôi sao.

Năng lượng ẩn chứa trong đó cực kỳ đáng sợ, dường như từng có ngàn tỷ ngôi sao từng ở chỗ này nổ tung, tạo thành một địa phương thần kỳ như vậy.

Ở trung ương mảnh ” Mộ Sao ” này , có một lão giả râu tóc bạc phơ, thân hình còng lưng, đang bị vô số mảnh vỡ ngôi sao vờn quanh.

Hắn như là cảm giác được cái gì, bỗng nhiên mở ra cặp mắt đục ngầu, ngẩng đầu nhìn lên, giống như là muốn nhìn tới chỗ cao vô cùng xa không với tới kia.

“Tiếp dẫn Tiên giai! ” Lão giả lẩm bẩm nói nhỏ, trong ánh mắt lộ ra một tia hoài niệm, ngay sau đó biến thành rết lạnh, hừ lạnh nói ” Các người mẹ nó còn có tâm tư tổ chức yến hội, lão đầu tử ta há sẽ để cho các người yên ổn?”

Nói xong, trên người lão giả chợt phát ra ánh sáng rực rỡ, giống như là có vô số ngọn lửa đỏ rực đưa hắn bao vây lại

Hai mắt của hắn dấy lên ngọn lửa màu vàng, cường độ khí tức trên người cũng đang liên tục tăng lên, nhanh chóng tăng cường, cuối cùng chợt há hộc miệng ra, dùng sức hút một cái.

Chỉ một thoáng, những vật chất như vô số mảnh vụn ngôi sao cùng Tinh Vân trong mảnh tinh không rộng lớn này này liên bắt đầu cấp tốc co rút, hướng miệng lão giả kia mãnh liệt bắn tới.

Rất nhanh mảnh tinh không biên hoang này trở nên trống rỗng, thành một mảnh hư vô, trong đó hết thảy vật chất đều bị lão giả này nuốt vào trong miệng, thu nạp đến trong cơ thể chính mình.

Làm xong hết thảy các thứ này, ngọn lửa bao phủ ở trên người lão giả cũng chợt bay lên trời, xông về chỗ vô cùng cao, tạo thành một cái nấc thang từ ngọn lửa đúc thành.

“Để cho lão đầu tử ta xem một chút, qua nhiều năm như vậy, các người có phải hay không có tiến bộ.”

Lão giả cười lạnh bước lên nấc thang từ ngọn lửa này, lại cũng hướng địa phương cử hành tiên thiên Đạo giới pháp yển mà đi.

...

Ở một chỗ bên ngoài Cửu U kẽ hở.

Nơi này vốn là một chỗ tinh hải cực kỳ phồn hoa, có đông đảo văn minh sáng chói, trong đó không thiếu cường giả chân giới đệ thất cảnh cùng đệ bát cảnh.

Nhưng bây giờ mảnh tinh hải này đã thành một mảnh tử địa.

Mặc dù như cũ có các loại tinh thể như mấy trăm tỉ viên hặng tinh cùng hành tinh đếm không hết, nhưng lại không có bất kỳ sinh mạng tồn tại.

Chỉ có ở khu vực nòng cốt trung ương nhất của mảnh tinh hải này, tồn tại một người không lồ toàn thân bao phủ ở trong ánh sáng trắng bạc, cao đến mấy tỉ dặm.

Ở người sau lưng khổng lồ này, là một cái kẽ hở to lớn màu tím đen kéo dài mấy trăm triệu dặm, trong đó vô số vòng xoáy cuộn cuộn, mơ hồ còn có thanh âm kêu rên từ bên trong truyền tới.

Là kẽ hở Cửu U!

Chương 1055: Trong hỗn độn, quần tiên đến (3)

Vô số vòng xoáy bên trong cái khe này mỗi thời mỗi khắc đều đang phun trào ra ngoài Cửu U Ma Khí.

Bất quá, phần lớn Cửu U Ma Khí đều bị người khổng lồ màu bạc kia ngăn trở, cũng có chút ma khí nhỏ nhoi lan tràn ra ngoài, nhưng như cũ bị ngăn cản ở bên trong phương tinh hải nơi này, không cách nào khuếch tán ra.

Đột nhiên, một đạo ánh sáng màu xanh từ trên người cự nhân màu bạc này toát ra, ngay sau đó liền hóa thành một cái nấc thang thanh đồng, hướng lên kéo dài, thẳng tới chỗ vô cùng cao.

“Ừ ? ” Người khổng lồ màu bạc dường như là bị hào quang màu xanh này đánh thức, ánh mắt hướng cái nấc thang thanh đồng kia nhìn.

Sau khi sững sờ một hồi, biểu tình trên mặt hắn đột nhiên trở nên vụn vặt, trong mắt lại lóe lên một tia hào quang màu tím đen.

“Tiên thiên Đạo giới pháp yển? Tụ tập phần lớn Đạo giới cường giả bên trong phạm vi bao trùm của lục đại Tiên vực năm xưa, còn khả năng có tồn tại tên Đạo giới xuất hiện?”

“Ha ha ha ha, hay, hay a! Vừa đúng ý ta! !”

Vì vậy, cự nhân màu bạc này thân hình thoát một cái, liền hóa thành kích cỡ người thường, thành một nam tử trẻ tuổi mặc quần áo màu bạc, nhàn nhã dạo bước mà bước lên nấc thang thanh đồng, đi lên.

Về phần Cửu U kẽ hở nơi này thì đừng lo, chỉ cần thời gian rời đi không lâu, chỉ dựa vào sức mạnh còn sót lại ở chỗ này, cũng đủ để trấn thủ thời gian không ngừng.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân lúc trước Thần Lô có thể rời đi nơi trấn thủ.

...

Bởi vì Hồng Phú Quý chỉ là Đạo giới đệ nhất cảnh, cho nên hắn mặc dù là đi theo Thôi Hằng đồng thời đạp nấc thang kim quang, nhưng như cũ bị truyền đến khu vực hạ tam cảnh.

Thôi Hằng chính là đi tới chỗ khu vực thượng tam cảnh.

Khu vực này nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ.

Chỉ nhìn vòng ngoài mà nói, là Hỗn Độn Hư Không vô biên vô tận, vô số hỗn độn khí lưu cùng gió bão hỗn loạn ở chỗ này tàn phá, khắp nơi đều là tràn đầy sức mạnh khí tức hủy diệt.

Tồn tại dưới Đạo giới đệ thất cảnh đến nơi này cũng sẽ trong nháy mắt bị phá hủy thân thể, chôn vùi thân hồn, căn bản là ngay cả con đường sống cũng không có.

Vì vậy, nơi này mới sẽ trở thành khu vực dành riêng cho thượng tam cảnh tham dự.

Người không đạt tới Đạo giới thượng tam cảnh đi tới nơi này, đừng nói tham dự, tại chỗ liền phải tan thành mây khói.

Bất quá, khu vực pháp yển thực tế hẳn là ở trong toà cung điện trôi lơ lửng ở trong mảnh hư không hỗn độn này, như vậy đến xem, khu vực không coi là lớn.

Thôi Hằng vừa đến nơi đây, chỉ thấy Hỗn Độn Hư không cách đó không xa sáng lên kim quang, mang tới hỗn độn khí lưu cùng hỗn loạn gió bão đều xua tan ra, tạo thành một cánh công ánh sáng kim sắc ôn định.

Ngay sau đó trong cánh công ánh sáng kim sắc đi ra một bóng người, là một trung niên đạo sĩ đeo hồ lô lớn màu đỏ sau lưng, mặc đạo bào cũ nát, ngực phẳng lộ núm, tóc tai bù xù.

Đạo sĩ kia vừa đi tới nơi này, lập tức liền phát hiện Thôi Hằng cách đó không xa.

Hắn tựa như rất là quen tiến tới, cười ha ha nói: “Lão đạo Lý Cửu, gặp qua đạo hữu, ta xem đạo hữu mặt lạ hoắc, là vừa đột phá Đạo giới đệ thất cảnh?”

“Coi là vậy đi. ” Thôi Hằng gật đầu mỉm cười nói, đồng thời nhìn trung niên đạo sĩ này một cái, phát hiện tu vi người này là Đạo giới đệ cửu cảnh, thực lực quả thực không kém.

“Ha ha ha, đạo hữu là lần đầu tiên tới tham dự, lão đạo ta đã là lần thứ tám, già rồi a. ” Lý Cửu cười hì hì nói ” Đạo hữu xưng hô như thế nào?”

“Thôi Hằng. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, vẫn là mặt mỉm cười, nhưng ôn hoà.

“Đạo hữu không cần xa cách như vậy a. ” Lý Cửu cười nói “Cái tiên thiên Đạo giới pháp yển này đối với các đại lão đứng đầu mà nói là sánh thương nghị sự vụ trọng đại.

“Nhưng đối với những lâu la như chúng ta mà nói, thừa cơ hội này kết giao nhiều bằng hữu, liên lạc cảm tình nhiều hơn, mới là không phí công đi a, ha ha.”

“Lý tử quý, người lại đang cùng đạo hữu mới lập quan hệ.” Vào lúc này, một giọng nữ từ nơi không xa truyền tới.

Ngay sau đó chỉ thấy một người nữ tử tuổi xuân mặc quần áo xanh nhạt xuyên qua cánh cổng ánh sáng kim sắc, bước liên tục nhẹ nhàng, đi tới Thôi Hằng bên này.

“Đạo hữu chớ có tin hấn, người này liền thích cùng người lập quan hệ đòi rượu uống.” Nữ tử tuổi xuân cười khảnh khách nói “Người nếu thật là kéo quan hệ gần lại với hấn, rượu ngon trân tàng kỳ trân trong phủ coi như phải gặp tai ương.”

“Đa tạ đạo hữu nhắc nhở.” Thôi Hằng gật đầu cười nói, nhưng vẫn là bình thản như nước, đáp lời rồi liền không nói nữa.

Vào lúc này, cánh cổng ánh sáng kim sắc liên tiếp xuất hiện, lần lượt có bóng người từ bên trong đi ra.

Trong đó hiển nhiên là có người quen của Lý Cửu cùng nữ tử tuổi xuân kia, liền đều hướng Thôi Hằng cáo từ, đi bắt chuyện bằng hữu của mình.

Thôi Hằng lẳng lẳng quan sát bọn họ, lại phát hiện vô luận là hai người mới vừa rời kia, hay là đám bọn hấn, những người bằng hữu mới vừa tới đây, ngôn hành cử chỉ đều tựa như người trong phạm tục.

Không hề giống là cường giả tuyệt thế Đạo giới thượng tam cảnh.

Những người này cũng đều là tồn tại sống mấy triệu năm, bình thường mà nói không nên xuất hiện loại tình huống này.

“Là có ý đồ đặc thù gì sao?” Thôi Hằng khẽ nhíu mày.

Chương 1056: Thỉnh cầu của Tục đạo nhân, Lục Vực Chi Chủ (1)

Theo Thôi Hằng, trạng thái của những cường giả Đạo giới thượng tam cảnh này đều có chút không tâm thường.

Bọn họ dường như đều là đang tận lực duy trì trạng thái tinh thần tương tự với người bình thường.

Điều này thì rất kỳ quái.

Nếu như chẳng qua là số ít vài người duy trì loại trạng thái này, còn có thể cho rằng là nguyên nhân sở thích cá nhân.

Nhưng bây giờ tất cả mọi người đều là như vậy.

“Là bởi vì sau khi bước chân vào Đạo giới thượng tam cảnh, cường độ thân hồn không cách nào tương xứng với lực cưỡng không đại đạo pháp tắc, cần dùng loại phương thức này tới giữ nhân tính?”

Thôi Hằng nhìn những người này, trong lòng như có điều suy nghĩ.

Loại tình huống này đối với người tu tiên mà nói cũng không tính xa lạ.

Ở sau khi đạp vào cảnh giới Hóa Thần, hẳn liền phát hiện, cho dù là đại đạo pháp tắc bình thường cũng đối với thân hồn tồn tại tính ăn mòn.

Nếu như cường độ thân hồn không đủ, lại thường xuyên điều động sức mạnh đại đạo pháp tắc, hoặc là dung hợp sức mạnh đại đạo pháp tắc tiên hành tu luyện, tăng lên tu vi cảnh giới của mình, vậy sẽ có nguy hiểm “Đạo Hóa”.

Tức là đủ loại ý tưởng, kiểu suy nghĩ của tự thân người tu luyện, đều càng ngày sẽ càng gần đại đạo tự nhiên, nhân tính liền sẽ càng ngày càng yếu, cuối cùng hoàn toàn bị đại đạo pháp tắc đồng hóa.

Bất quá, người tu tiên Hóa Thần kỳ có Nguyên Thần vạn kiếp bất diệt, vĩnh hằng bất hủ, bất kỳ sức ăn mòn của đại đạo pháp tắc đối với Nguyên Thần mà nói đều giống như gió nhẹ quét vào mặt, căn bản là không cách nào tạo thành bất kỳ tổn thương.

Nhưng võ đạo này thì chưa chắc.

Thôi Hằng quan sát qua, rất nhanh thì phát hiện những cường giả Đạo giới thượng tam cảnh này có vấn đề lớn.

Mặc dù cường độ thân hồn của bọn hắc đã có thể so với Hóa Thân hậu kỳ, nhưng bàn về chất lượng thân hồn nhưng là cùng Nguyên Thân của Hóa Thân kỳ có chênh lệch vô cùng lớn.

Chất lượng thân hồn như vậy, căn bản là không cách nào ngăn cản đại đạo pháp tắc ăn mòn.

Thời gian ngắn cũng còn khá, thời gian lâu dài rất dễ dàng bởi vì thân hồn bị ăn mòn mà dần dần mất nhân tính.

“Võ đạo tu hành lại có tai họa ngầm lớn như vậy, nhưng loại thân hồn trình độ này làm sao có thể vượt qua Đạo giới đệ cửu cảnh?”

Thôi Hằng đối với điều này cảm thấy hết sức không hiểu.

Hắn thấy, thông qua việc giữ trạng thái tinh thần tương tự với người bình thường để duy trì nhân tính, chỉ có thể coi là kê tạm thời, cuối cùng vẫn sẽ bị đạo hóa.

Trạng thái như vậy làm sao còn đột phá đến cảnh giới cao hơn, có thể bảo trì lại cảnh giới trước mặt cũng đã rất miễn cưỡng.

Ngay lúc trong lòng Thôi Hằng cảm thấy nghi ngờ không hiểu, mọi người vây quanh ở bên ngoài tòa cung điện kia bỗng nhiên xôn xao, dường như có đại sự gì muốn phát sinh.

Chỉ thấy một đạo ánh sáng kim sắc vô cùng sáng ngời xuất hiện ở trong mảnh hư không hỗn độn này, tạo thành một cái cánh công ánh sáng so với cánh cửa ánh sáng kim sắc bình thường lớn hơn rất nhiều.

Thôi Hằng cũng nhìn sang, cũng ở bên trong cảm nhận được một cỗ hơi thở cực kỳ mạnh, so với Đạo giới đệ cửu cảnh đều phải mạnh mẽ hơn nhiều.

Hắn là một cường giả vượt qua Đạo giới đệ cửu cảnh.

Lý Cửu cùng nữ tử tuổi xuân kia còn có người bên cạnh bọn họ cũng đều nhìn chăm chú cánh công ánh sáng, dường như là đang đợi cái gì.

Chỉ chốc lát sau, đạo cánh công ánh sáng kim sắc to lớn kia liền từ từ mở ra.

Một bóng người mặc đạo bào từ bên trong đi ra.

Đây là một lão giả tướng mạo thời cổ, tiên phong đạo cốt, bên người còn đi theo hai tiêu đạo đồng dung mạo như ngọc dũa thành.

Tục Đạo Nhân!

Sự xuất hiện của hấn đề cho rất nhiều cường giả tại chỗ đều ngẩn ra, toàn bộ đều hết sức ngoài ý muốn.

Chẳng ai nghĩ tới lần này bên trong pháp yển, “Bên trên Đạo giới” đến trước nhất lại sẽ là vị Tục Đạo Nhân thần bí này.

Điều này cũng mang ý nghĩa lần này đề tài thảo luận nòng cốt trong hội nghị pháp yển, là do hấn quyết định.

Đây cũng là nguyên nhân lúc trước mọi người đều đang chăm chú nhìn cánh công ánh sáng kim sắc to lớn đó.

Dựa theo thông lệ trước đây, “Bên trên Đạo giới” trước nhất thông qua cái cánh công ánh sáng kim sắc to lớn đó tới chỗ này, liền sẽ quyết định đề tài thảo luận của hội nghị pháp yển lần này.

Mà đề tài thảo luận pháp yển hội nghị quyết định, sẽ đối với rất nhiều tinh hải đại giới sinh ra ảnh hưởng cực kỳ sâu xa, cùng lợi ích của mỗi cá nhân đều cùng một nhịp thở.

Tự nhiên sẽ vô cùng quan tâm.

Nhưng Tục Đạo Nhân đã có khá nhiều lần tiên thiên Đạo giới pháp yển đều không tham gia, càng không có nói ra qua cái đề tài thảo luận gì.

Ai cũng không nắm chắc được hấn lần này sẽ nói lên dạng đề tài thảo luận gì, rồi ai có lợi, đối với người nào có hại.

Chương 1057: Thỉnh cầu của Tục đạo nhân, Lục Vực Chi Chủ (2)

“Đại lão gia, hấn đến rồi. ” Thanh Hư đạo đồng kéo đạo bào Tục Đạo Nhân một cái, chỉ Thôi Hằng hướng xa xa ” Là Thôi tiên trưởng.”

“Ừm.” Tục Đạo Nhân khẽ gật đầu hướng Thôi Hằng nhìn, sau đó ánh mắt của hấn liền dừng lại, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, lâm lâm nói ” Làm sao có thể? !”

Động tác của Thanh Hư đạo đồng cùng Tục Đạo Nhân đều bị mọi người tại đây nhìn ở trong mắt.

Vì vậy, bọn hấn cũng đều nhìn về phía Thôi Hằng, nhưng trong lòng lại hết sức nghi ngờ.

Đây là một bộ mặt lạ hoắc, hấn là lần đầu tiên tới tham gia tiên thiên Đạo giới pháp yến, đoán chừng là mới vừa đột phá tới Đạo giới đệ thất cảnh.

Tục Đạo Nhân vì sao lại đối với một người như vậy toát ra vẻ kinh ngạc?

Hấn có đặc thù gì?

Rất nhiều người nghi ngờ không hiểu.

Lúc trước Lý Cửu đến tìm Thôi Hằng bắt chuyện cũng nhíu mày, lấy bí pháp hướng nữ tử tuổi xuân bên người truyền âm nói: “Lan Chi, xem ra vị đạo hữu ta mới quen này không bình thường a.”

“Đạo hữu? ” Nữ tử tuổi xuân bị gọi là Lan Chi đồng dạng lấy bí pháp truyền âm, khẽ cười nói ” Hấn có thể đề cho Tục Đạo Nhân cảm thấy kinh ngạc, ngươi cần nhắc một chút chính mình đủ tư cách gọi người ta là đạo hữu sao?”

“Ai nha, ngươi lời nói này không đúng. ” Lý Cửu vẫn là cười hì hì nói ” Ngươi nói vậy cũng không đúng, mới vừa rồi hấn chính là chính miệng gọi ta là đạo hữu.”

“A đúng đúng đúng, là đạo hữu của ngươi. ” Lan Chi bắt đặc dĩ bày tỏ đồng ý, sau đó nghiêm mặt nói ” Vậy ngươi cảm thấy vị đạo hữu này của ngươi là cảnh giới tu vi gì?”

” Ừ, cảnh giới tu vi... ” Lý Cửu hơi trầm ngâm nói ” Có lẽ là trên đệ cửu cảnh, là cảnh giới chỗ Tục Đạo Nhân, Trường Sinh Chủ, Thiên Chúc Quân bọn họ ở.”

“Ta cũng cảm thấy như vậy. ” Lan Chi gật đầu một cái, nhìn một chút vị trí Thôi Hằng, mày liễu nhíu lại ” Chẳng qua là, vì sao lại bỗng nhiên có một cường giả như vậy xuất hiện?”

Trong quá khứ vô tận năm tháng, bên trong tinh không vô ngàn của lục đại Tiên vực cùng với phạm vi bao trùm, cũng chỉ ra bảy cường giả trên Đạo giới đệ cửu cảnh mà thôi.

Bây giờ lại bỗng dung toát ra một vị.

Quả thực để cho người khiếp sợ.

“Hắn là cường giả vực ngoại mà Tục Đạo Nhân mời.” Lý Cửu cầm lên hồ lô lớn sau lưng uống một hợp rượu, nói với Lan Chi ” Xem ra lần này Tục Đạo Nhân muốn làm một đại sự a.”

“Người là nói, đây là hắn từ vực ngoại tìm đến người giúp, muốn cho người này ở trong hội nghị pháp yển ủng hộ hắn?” Lan Chi kinh ngạc nói ” Nếu như vậy, khẳng định mưu đồ quá nhiều a.”

“Đúng vậy, không biết hắn muốn nói cái đề tài thảo luận gì.” Lý Cửu nhẹ nhàng gật đầu, bỗng nhiên nói ” Tục Đạo Nhân mang theo đồng tử của hắn đi qua, đi tìm người kia.”

Vào lúc này, chú ý hành động của Thôi Hằng cùng Tục Đạo Nhân cũng không chỉ hai người bọn họ, sự chú ý của mọi người đều tập trung ở nơi này.

Bất quá, Tục Đạo Nhân giống như là cái gì đều không có cảm giác đến vậy, hoàn toàn đem những ánh mắt này coi là không tồn tại, mang theo Thanh Hư, Thanh Tâm hai đạo đồng đi tới trước mặt Thôi Hằng.

“Xin chào đạo huynh.” Tục Đạo Nhân chấp tay hành lễ.

Thanh âm của hắn không nặng, thậm chí có thể nói rất nhẹ, nhưng một tiếng xưng hô “Đạo huynh” này, lại để cho những người ở chỗ này cảm thấy khiếp sợ không gì sánh nổi.

Rất nhiều người thậm chí hoảng sợ nói rộng cảm ra, trở mặt ghen hợm.

Những người này cũng đều là cường giả Đạo giới thượng tam cảnh, là tồn tại tối cao ở trong vũ trụ bất kỳ chỗ nào cũng có thể xưng Tôn làm Tổ, bây giờ tất cả đều bị xưng hô của Tục Đạo Nhân đối với Thôi Hằng kinh động.

Đạo huynh? !

Cái này là ý gì? !

Tục Đạo Nhân đây là đang tỏ rõ “Người mới” đó tu vi cảnh giới còn ở trên hắn sao? !

Nếu như vậy, kia không khỏi cũng quá bất hợp lý.

Những cường giả trên Đạo giới đệ cửu cảnh như Tục Đạo Nhân, chính là tồn tại tu luyện đạt tới đỉnh cao trong nhận biết

của bọn hăn.

Bây giờ lại xuất hiện mạnh hơn?

Hay là nói chỉ là thủ đoạn cùng thực lực tương đối mạnh?

Hăn là cái sau đi...

“Đa tạ đạo hữu mời.” Thôi Hằng chấp tay mỉm cười nói.

Đồng thời trong lòng của hăn cũng hơi thở phào nhẹ nhõm.

Cái cảnh giới trên đạo giới đệ cửu cảnh này quả thật đã vượt qua xa Hóa Thân hậu kỳ, thậm chí còn có bộ phận đặc thù của Hóa Thân đỉnh phong, nhưng còn không thể cùng Hóa Thân đỉnh phong chân chính sánh vai.

Đương nhiên, cảnh giới như vậy cho dù là đối với Thôi Hằng mà nói, cũng không tính là yếu.

Chỉ cần vị Tục Đạo Nhân này nếu là có thể cường đại gấp mấy mươi vạn lần, lại sử dụng một ít bí pháp mạnh mẽ trả giá cực lớn, hợp lại hết tất cả thủ đoạn tân công, là có thể đề cho chéo áo của hăn khẽ run một chút.

Đối với Thôi Hằng đã đạp nhập Hóa Thân đỉnh phong hơn hai nghìn năm, mỗi thời mỗi khắc thực lực đều đang tăng cường mà nói, có thể làm được loại trình độ này, đã là vô cùng vô cùng khó được.

“Bất quá, loại chênh lệch cường đại mấy trăm ngàn lần này, cũng không tính là vượt qua cảnh giới quá lớn, có lẽ chỉ cần lại đột phá hai ba tiêu cảnh giới là đủ rồi.”

Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng ” Nếu như Đạo giới có mười hai cảnh mà nói, như thế đệ thập nhị cảnh đỉnh phong nhất, có lẽ có thể đạt tới trình độ miễn cưỡng có thể so với Hóa Thân đỉnh phong, hoặc là Hóa Thân đỉnh phong bản thân xuân.”

Tục Đạo Nhân thấy Thôi Hằng thái độ hiền hòa, nụ cười trên mặt liền càng đậm đà, gật đầu nói: “Đạo huynh, cung điện này phải đợi mấy vị bên trên Đạo giới còn lại tới rồi mới sẽ mở ra, có thể hay không tìm chỗ nói chuyện?”

“Tự nhiên có thể.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, chỉ chỉ một chỗ khu vực hỗn độn trông trái phương xa, mỉm cười nói ” Xin mời.”

“Đạo huynh sáng khoái.” Tục Đạo Nhân cười ha ha một tiếng, liền cùng Thôi Hằng đồng thời bay hướng hỗn độn khu vực bên kia, Thanh Hư và Thanh Tâm hai đạo đồng chính là ở ngay tại chỗ chờ đợi.

Đám người Lý Cửu cùng Lan Chi nhìn chăm chú một màn này, trong lòng cũng không khỏi tính toán.

Đây là sắp có chuyện lớn xảy ra a.

Tục Đạo Nhân thường xuyên không tới tham gia pháp yến hội nghị bỗng nhiên trở nên tích cực như vậy, còn đặc biệt mời người tới, cũng ở trước hội nghị bắt đầu tiến hành thảo luận.

Quá dị thường.

Chương 1058: Thỉnh cầu của Tục đạo nhân, Lục Vực Chi Chủ (3)

Thôi Hằng cùng Tục Đạo Nhân đi tới chỗ khu vực hỗn độn trống trải kia.

Chung quanh nhất thời bị một đoàn khí lưu hỗn độn cuồng bạo bao phủ, ngăn cách truyền tin tức trong ngoài, diệt sạch khả năng tình huống nơi này bị ngoại giới dò xét.

“Đạo hữu muốn nói cái gì?” Thôi Hằng mỉm cười hỏi.

“Muốn đạo hữu giúp một chuyện.” Tục Đạo Nhân thái độ vô cùng hiền hòa, mặt nở nụ cười nói “Hiện nay Cửu U tập kích càng ngày càng nghiêm trọng. Thỉnh thoảng còn sẽ có Cửu U tà ma phụ thân ở trên người cường giả Đạo giới, gây thành vô số Ma Tai.

“Rất nhiều Ma Tai, đều chỉ bằng một hai Đạo giới thượng tam cảnh thì không cách nào giải quyết, tốt nhất có thể tụ tập được cường giả nhiều nơi, cùng đi đối kháng mỗi địa phương Ma Tai rải rác, nhưng điều này liên cần một cái tổ chức thống nhất tới tiến hành điều động.

“Vì vậy, lần này trong hội nghị pháp yến, chúng ta dự định ở bên trong người ‘Bên trên Đạo giới’ đề cử ra một vị Lục Vực Chi Chủ, làm thủ lĩnh cái tổ chức này.

” Lục Vực Chi Chủ có quyền tùy thời triệu tập những vị ‘Bên trên Đạo giới’ khác tổ chức pháp yến hội nghị, thương nghị quyết sách sự vụ trọng đại, hơn nữa còn ở khi độ ủng hộ quyết sách bất đồng giống nhau, nắm giữ quyền lực quyết định, nhưng sẽ tiến hành phụ trách đối với quyết sách này.

“Nếu như gặp phải chuyện đặc biệt trọng yếu đặc biệt khẩn cấp, còn có thể trực tiếp triệu tập tất cả Đạo giới thượng tam cảnh, tổ chức hội nghị mở rộng, cùng thương nghị đối sách, ở khi độ ủng hộ phương án bất đồng giống nhau, cũng có toàn lực quyết định, nhưng tương tự cũng phải phụ trách.

“Đại khái chính là tình huống như vậy.”

“Đạo hữu mời ta đến, là muốn đề cho ta ủng hộ người?” Thôi Hằng nhìn Tục Đạo Nhân cười nói.

“Cũng không phải là như thế.” Tục Đạo Nhân lắc đầu nói “Ta là người nhân hạ đã quen, lại làm thủ lĩnh không được, ta là hy vọng đạo huynh có thể chống đỡ Thiên Chúc Quân làm Lục Vực Chi Chủ.

“Thiên Chúc Quân là người nhiều tuổi nhất bên trong người trên Đạo giới, cũng là người kiến thức kinh nghiệm

uyên bác nhất, thủ đoạn võ đạo cũng phong phú nhất, tu luyện đại đạo càng là cùng vận mệnh chúng sinh liên quan, không thể nghi ngờ là người thích hợp nhất.”

“Đã như vậy, tự các người sắp xếp, cùng nhau đề cử là được, vì sao còn phải kéo ta đi vào?” Thôi Hằng tựa như cười mà không phải cười nói “Đạo hữu lời nói có chỗ chưa hết.”

“Đạo huynh hiểu lầm, sở dĩ mời đạo huynh người qua đây, là bởi vì như vậy...” Tục Đạo Nhân vội vàng giải thích “Lần pháp yến hội nghị này thật ra thì chính là một lần hội nghị mở rộng có tất cả mọi người tham gia.

“Hơn nữa vì có thể phục chúng, sẽ dựa theo quy tắc pháp yến hội nghị trước kia mà tiến hành, tức là trước nói lên đề tài thảo luận, sau đó giơ tay biểu quyết, tuân theo nguyên tắc thiểu số phục tùng đa số.

“Đến lúc đó tất cả Đạo giới thượng tam cảnh đều có thể tiến hành biểu quyết, cứ như vậy, kết quả là khó mà xác định, vừa gặp dị tượng đạo huynh tu luyện quang diệu tinh hải, ta liền động tâm tư mời huynh tới tham gia trận pháp yến hội nghị này.

“Đạo huynh là cường giả trên Đạo giới, một người biểu quyết có thể bù đắp được mười người Đạo giới thượng tam cảnh tâm thường, nếu đạo huynh có thể chống đỡ Thiên Chúc Quân, là có thể đầy đủ hạ thấp biến số của lần hội nghị này.”

“Thì ra là như vậy.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, như có điều suy nghĩ hướng Tục Đạo Nhân hỏi, “Đạo hữu phí tâm phí sức như vậy, nếu Thiên Chúc Quân được tuyển chọn, đối với người có ích lợi gì.”

Hắn không có hỏi mình tham dự vào có ích lợi gì, mà là hỏi trước Tục Đạo Nhân có thể được chỗ tốt gì.

Nếu như Tục Đạo Nhân ngay cả cái này đều lấy lệ, hoặc là không có bao nhiêu chỗ tốt mà nói, cũng không cần phải dính vào.

...

Ở Hồn Độn Hư không bên ngoài chỗ ở của thượng tam cảnh, chính là một mảnh vườn ngự uyển hoa mỹ, chỗ ở của trung tam cảnh, khắp nơi đình đài lầu các, đẹp không thể tả.

Mà ở bên ngoài mảnh vườn ngự uyển hoa mỹ này, chính là sảnh càng rộng lớn, non xanh nước biếc, mặt trời đỏ mây trắng, tràn đầy là một bộ phong cảnh tự nhiên thượng cấp.

Nơi này là khu vực chỗ Đạo giới hạ tam cảnh ở.

Không ít người đều có bằng hữu quen nhau, tụ năm tụ ba tụ chung một chỗ, vui sướng uống rượu ngon món ngon, hết

sức sung sướng.

Đối với bọn hắn mà nói, cái tiên thiên Đạo giới pháp yển này càng nhiều hơn chính là nơi giao hữu giải trí.

Hồng Phú Quý không có người quen, nhưng hắn cũng ở đây nhìn chung quanh, ánh mắt chủ yếu tập trung ở trên người phái nữ, như là đang tìm kiếm cái gì.

Trước khi tới nơi này, Thôi Hằng giao cho hắn một cái nhiệm vụ, tìm một chút xem Khương Thất Thất có hay không cũng tới tham gia pháp yển này.

Chương 1059: Cứu U Ma Khí trong hội nghị pháp yến (1)

Hồng Phú Quý từng thấy Khương Thất Thất.

Vì vậy, nếu như Khương Thất Thất tới tham gia lần tiên thiên Đạo giới pháp yến này, là hẳn có thể nhận ra.

Chỉ tiếc, cho đến khi tất cả mọi người đều đến, pháp yến mở ra, Hồng Phú Quý đều không thể tìm được thân ảnh kia.

Điều này cũng mang ý nghĩa Khương Thất Thất cũng không có tới tham gia lần tiên thiên Đạo giới pháp yến này.

Nguyên nhân có thể là nhiều loại.

Nếu như không phải là Khương Thất Thất nhận được thiệp mời lại không có tới dự tiệc mà nói...

Hoặc là Khương Thất Thất còn không có đột phá tới tầng thứ Đạo giới, tự nhiên cũng sẽ không nhận được mời, hoặc chính là mặc dù đạt tới Đạo giới hạ tam cảnh, nhưng bởi vì duyên cớ đối với hạ tam cảnh là mời ngẫu nhiên, không thể nhận được lần mời này.

Đương nhiên, cũng có thể là nguyên nhân khác.

Tỷ như Khương Thất Thất đã đột phá đến Đạo giới trung tam cảnh thậm chí là thượng tam cảnh.

Như vậy tự nhiên cũng sẽ không xuất hiện ở cái khu vực Đạo giới hạ tam cảnh này.

Hoặc là Khương Thất Thất mặc dù đạt tới cảnh giới nhận được thiệp mời pháp yến, nhưng đã rời đi phạm vi lục đại Tiên vực đã từng bao trùm.

Vì thế, tự nhiên cũng sẽ không tham gia tiên thiên Đạo giới pháp yến.

Chẳng qua, hai trường hợp này đều không quá có thể.

Vô luận là đột phá tới Đạo giới trung tam cảnh thậm chí là thượng tam cảnh, hay là rời đi phạm vi tinh không lục đại Tiên vực bao trùm, đều là chuyện cực kỳ khó khăn, gần như không thể nào làm được.

Độ khó quá lớn.

Vì vậy, Hồng Phú Quý càng nghiêng về hai loại khả năng trước, hoặc là Khương Thất Thất mặc dù nhận được thiệp mời, nhưng từ một ít nguyên nhân không biết cũng không có tới dự tiệc.

“Không biết vị sư muội này của ta có biết hay không lão sư vẫn còn đang nhớ mong nàng ” Trong lòng Hồng Phú Quý nhẹ thở dài, chuyển sang bắt đầu quan sát những người khác, thông qua lời nói lại tìm hiểu tính tình của bọn hắn, phán đoán có nên giao lưu hay không.

Một trong những mục đích hẩn lần này tới tiên thiên Đạo giới pháp yển chính là kết bạn.

Làm hết sức cùng cường giả Đạo giới kết bạn, đồng thời đem thân phận truyền nhân của Nhân Hoàng ngọc định của chính mình tuyên dương ra ngoài, để cho thế nhân biết cũng không chỉ có một Nhân Hoàng Hậu Nhân.

Mặc dù Hồng Phú Quý cũng không tính đi Nhân Hoàng chi đạo, nhưng làm như vậy là thủ đoạn hữu hiệu đả kích Nhân Hoàng Hậu Nhân của Nhân Tổ điện kia, phòng ngừa Nhân Hoàng Hậu Nhân kia ở bữa tiệc pháp yển dựa vào thân phận truyền thừa Nhân Hoàng liên lạc người giúp.

Dù sao, Thôi Hằng đã đem nhiệm vụ đội phó Nhân Hoàng Hậu Nhân đó giao cho Hồng Phú Quý, bắt đầu từ bây giờ, Hồng Phú Quý liền phải bắt đầu nhằm vào hẩn.

Ngay tại lúc Hồng Phú Quý đang quan sát những người ở nơi này, chợt phát hiện một khuôn mặt quen thuộc.

Người này người mặc kim giáp, anh tuấn uy vũ phi phàm.

Chính là cường giả Đạo giới đệ nhị cảnh đã từng hạ xuống đến phương tiên thổ thế giới kia, phụng mệnh lệnh Nhân Hoàng Hậu Nhân muốn đem toàn bộ tiên thổ thế giới đều phá hủy, cũng là thân tướng nhân tổ điện trấn thủ một Cửu U kẽ hở.

Thần Lôu.

Ở cùng lúc khi ánh mắt Hồng Phú Quý nhìn về phía Thần Lôu, Thần Lôu cũng phát hiện hẩn.

Sau đó, Thần Lôu ngay lập tức liền nhận ra hẩn, biểu tình trên mặt cũng thoáng cái trở nên khẩn trương, ngay cả thân thể đều không tự chủ được trở nên căng thẳng, trong mắt hiện ra vẻ sợ hãi khó mà ức chế.

Đây dĩ nhiên không phải đang sợ hãi Hồng Phú Quý.

Mà là đang sợ hãi Thôi gia sau lưng Hồng Phú Quý.

Dù sao, ban đầu chuyện gặp phải ở phương tiên thổ thế giới kia đủ để cho hẩn suốt đời khó quên.

Việc liên tiếp xuất hiện từng cường giả của Thôi gia, đã thành ác mộng trong lòng của hẩn, vĩnh viễn cũng vậy không ra.

Nhất là cái tên Thôi Thịnh vênh váo hung hăng, cao ngạo cực kỳ, đưa hấn suu hồn, càng là để lại cho hấn bóng ma trong lòng vô cùng nghiêm trọng.

Mặc dù Thôi Hằng ở khi suu hồn, rất là chú ý thủ đoạn, cũng không có đối với Thân Lôu tạo thành bất cứ thương tổn gì, nhưng “Bị suu hồn ” chuyện này nhưng là sự thực, không thể nào thay đổi, vẫn là để cho Thân Lôu khó mà quên được.

Vì vậy, trong nháy mắt khi nhìn đến Hồng Phú Quý, phản ứng đầu tiên của hấn chính là muốn né tránh, hấn không muốn gặp lại bất kỳ một người Thôi gia nào, không muốn để cho những ác mộng kinh khủng những ngày qua tái hiện.

Chẳng qua, cùng hấn tụ tập ở chung với nhau còn có bảy người khác, lập tức liền phát hiện dị trạng của Thân Lôu, cũng đều nhìn về Hồng Phú Quý.

Sau khi phát hiện người này lại chỉ là một Đạo giới đệ nhất cảnh, đều cảm thấy có chút nghi ngờ.

Bảy người này tất cả đều là ăn mặc thân tướng khoác giáp, chẳng qua là đều mặc ngân giáp, tu vi cảnh giới mặc dù cũng là Đạo giới đệ nhị cảnh, nhưng khí tức nếu so với Thân Lôu yếu một ít, hấn là bảy đại thân tướng trong tám đại thân tướng nhân tô điện trừ Thân Lôu ra.

“Đại ca, chuyện gì xảy ra?”

“Người này người biết? Có thù oán gì?”

“Đại ca, sắc mặt của người không đúng lắm a.”

Chương 1060: Cứu U Ma Khí trong hội nghị pháp yến (2)

Sáu người trong đó đều ân cần hướng Thần Lôu hỏi, chỉ có một người đứng ở cuối cùng, cúi đầu im lặng không lên tiếng, không biết đang suy nghĩ gì.

“Ta không sao.” Thần Lôu khoát tay lắc đầu một cái, miễn cưỡng làm cho mình trấn định lại, ánh mắt bắt đầu nhìn thẳng Hồng Phú Quý, sau đó cố gắng để cho nội tâm khôi phục lại bình tĩnh, hướng Hồng Phú Quý chấp tay nói ” Hạnh ngộ.”

“Hạnh ngộ.” Hồng Phú Quý cũng đứng dậy, hướng Thần Lôu chấp tay vấn an, ngay sau đó cười nói “Các hạ tại sao không tới ngồi một chút?”

“Đang có ý đó.” Thần Lôu gật đầu một cái.

Hắn ở giữa trốn tránh và đối diện lựa chọn cái sau, cố gắng lấy loại phương thức này tới tiêu trừ ác mộng trong lòng mình, nếu không sau này tu hành cũng đừng nghĩ có một chút tiến bộ, sẽ vĩnh viễn dừng bước tại đây.

Loại kết quả này là hắn không thể tiếp nhận.

Sáu thần tướng lúc trước ân cần hỏi Thần Lôu thấy Thần Lôu chủ động ngồi vào đối diện Hồng Phú Quý, trong lòng cũng liền không lại lo âu, liền cũng đi theo đi qua ngồi.

Cái tên thần tướng im lặng không lên tiếng đó cũng đồng thời đi qua theo, nhưng hắn vẫn là duy trì yên lặng, không nói một lời.

Điều này làm cho chung quanh Hồng Phú Quý vốn vắng vẻ trở nên náo nhiệt, rất nhanh thì khiến cho người tham dự khác chú ý, rất nhanh thì lại có người qua ngồi, vây quanh cùng một chỗ.

Dù sao, danh tiếng tám đại thần tướng nhân tổ điện ở tầng thứ hạ tam cảnh Đạo giới vẫn là vô cùng vang dội, rất nhiều người cũng muốn muốn cùng bọn họ giao hảo.

Bây giờ Thần Lôu mang người ngồi ở chung quanh Hồng Phú Quý, tự nhiên cũng để cho nhiều người hơn đưa ánh mắt nhìn về phía Hồng Phú Quý, muốn nhìn một chút “Người tuổi trẻ” này có chỗ đặc thù gì, có thể để cho Thần Lôu coi trọng như vậy.

Thần Lôu sau khi ngồi chốc lát, thấy người đi qua càng ngày càng nhiều, nội tâm cũng trở nên càng bình tĩnh, biểu tình trên mặt cũng gần như hoàn toàn bình thường, mỉm cười hỏi “Các hạ xưng hô như thế nào?”

“Gọi ta Hồng Vũ là được. ” Hồng Phú Quý nhẹ nhàng gạt đầu, mỉm cười nói ” Các hạ là Thần Lôu đứng đầu tám đại thân tướng nhân tô điện, ta đã biết được.”

“Xấu hổ. ” Thần Lôu chấp tay khiêm tốn, nội tâm lại càng thêm ôn hòa, tiếp tục dò hỏi “Không biết Hồng Vũ đạo hữu là theo theo ai tới được, nhưng là người nhà họ Thôi?”

Lần đối thoại này để cho người chung quanh nghe đầu óc mơ hồ, thế nào thấy Thần Lôu cùng Hồng Vũ này có vẻ không quá quen, vậy bọn họ tại sao sẽ ngồi chung một chỗ?

Bởi vì cái gọi là “Thôi gia “?

“Các hạ yên tâm, không phải là Thôi Canh cũng không phải Thôi Thịnh, là sư phụ Thôi Hằng của ta. ” Khóe miệng Hồng Phú Quý hơi hơi giương lên, cười nói “Chẳng qua, lão sư hần cũng không ở nơi này, mà là đi khu vực thượng tam cảnh, đi tham gia pháp yến hội nghị rồi.”

Khu vực Thượng tam cảnh!

Thượng tam cảnh!

Lão sư của hần là tồn tại thượng tam cảnh!

Một viên đá làm dây lên sóng lớn ngập trời.

Lúc này coi như là người vốn không có chú ý tới nơi này cũng hướng bên này tiến tới.

Đệ tử của cường giả Đạo giới thượng tam cảnh, thân phận như này nhưng là không thể tầm thường.

Dù sao, Đạo giới thượng tam cảnh liên ý nghĩa có thể tham gia hội nghị pháp yến, cho dù chỉ là Đạo giới đệ thất cảnh, cũng có thể tham gia biểu quyết của hội nghị, trước tiên biết nội dung hội nghị.

Nội dung quyết định trong hội nghị cũng sẽ đối với tình không rộng rãi của cái đại vũ trụ này sinh ra ảnh hưởng cực kỳ sâu xa.

Nếu là có thể biết sớm, liền có thể trước thời hạn làm ra bố trí, từ trong đó mưu cầu lợi ích, hoặc là giảm bớt sự tổn thất của chính mình.

Nhưng khu vực hạ tam cảnh cũng sẽ không bị thông báo, chỉ có thể thông qua mạng giao thiệp của mình hỏi thăm.

Cứ như vậy, một đệ tử của cường giả Đạo giới thượng tam cảnh, tầm quan trọng của hần liền hiện ra.

Chỉ cần cùng với hần lập nên quan hệ tốt, thì có hy vọng trước tiên biết được nội dung trong hội nghị pháp yến.

Vì vậy, Hồng Phú Quý thoáng cái là thành bánh bao của tuyệt đại đa số người tại chỗ, càng ngày càng nhiều người vây quanh.

Loại tình huống này làm Hồng Phú Quý bất ngờ, hắn chỉ là muốn coi đây là mở đầu, đem thân phận truyền nhân Nhân Hoàng ngọc đỉnh của mình tuyên dương ra mà thôi.

Không nghĩ tới sẽ thoáng cái dẫn tới nhiều chú ý như vậy.

Bất quá, ngay tại lúc tuyệt đại đa số người đều đang chăm chú bồi cảnh của Hồng Phú Quý.

Người thần tướng ngân giáp một mực cúi đầu trầm mặc bên người Thân Lô đó bỗng nhiên ngẩng đầu lên, trong mắt sáng lên hào quang màu tím đen âm trầm kinh khủng.

“Ha ha ha! Được a, thân phận tốt, con môi tốt!” Người ngân giáp thần tướng này lại phát ra tiếng cười vô cùng điên cuồng, bộ giáp màu bạc trên người cũng trong nháy mắt hóa thành màu tím đen.

Cùng lúc đó, từng tầng quang diễm màu tím đen từ trên người của hắn toát ra, lúc này liền đưa tới một cỗ sức mạnh cực kỳ khủng bố khuếch tán, lại trực tiếp đem người chung quanh tất cả đều hất tung ra ngoài.

Bất luận là Đạo giới đệ nhất cảnh, hay là Đạo giới đệ nhị cảnh cùng đệ tam cảnh, lại tất cả đều bị chấn ngược lui ra khoảng cách mấy chục trượng, cách xa vị trí hiện thời của Hồng Phú Quý.

Loại tình huống này hoàn toàn ngoài dự liệu của mọi người, căn bản cũng không có người nghĩ đến sẽ có người động thủ ở bữa tiệc tiên thiên Đạo giới pháp yến.

Chương 1061: Cứu U Ma Khí trong hội nghị pháp yển (3)

Một mặt là sanh pháp yển nơi này là một kiện chí bảo cực kỳ mạnh mẽ, khu vực hạ tam cảnh cùng trung tam cảnh cũng sẽ tiến hành áp chế đối với sức mạnh.

Mặt khác, cũng là từ tôn kính đối với cường giả thượng tam cảnh.

Dù sao, các cường giả Đạo giới thượng tam cảnh còn ở bên trong này triển khai pháp giới hội nghị, bên ngoài lại đánh loạn cả một đoàn, thấy thế nào đều là rất không thể tưởng tượng nổi.

Bất quá, loại kinh ngạc sản sinh bởi vì “Lại có thể có người ở tiên thiên Đạo giới pháp yển động thủ”, rất nhanh thì bị một chuyện khác thay thế.

Áo giáp màu tím đen, quang diễm màu tím đen, còn có cái con mắt màu tím đen kia, cùng với rất nhiều khí tức sức mạnh quý dị tràn đầy mặt trái như tử vong, tịch diệt vân vân kia, cũng để cho tất cả mọi người tại chỗ nghĩ tới một từ.

Cứu U!

Cứu U Ma Khí!

Điều này làm cho tất cả mọi người đều kinh hãi tới cực điểm, lại có người mạng Cứu U Ma Khí đi tới hội trường tiên thiên Đạo giới pháp yển? !

Hắn là làm sao lừa gạt tiếp dẫn Tiên giai? !

Đương nhiên, khiếp sợ nhất vẫn là đám người Thần Lô.

Bởi vì, lúc này thì triển lực lượng Cứu U Ma Khí chính là một trong tám đại thân tướng của nhân tổ điện, cũng tức là một trong huynh đệ của bọn họ, ngân giáp thân tướng tên gọi “Ngân Huy”.

“Ngân Huy, chuyện gì xảy ra? !”

Thần Lô nghiêm nghị quát lên, cố gắng xông lên phía trước, nhưng hắn vừa mới động liền phát hiện mình căn bản là không có cách tiến lên, có một đạo lá chắn vô hình mang khu vực phía trước ngăn cách ra bên ngoài.

Lúc này, người ở bên trong khu vực này chỉ có Hồng Phú Quý cùng tên ngân giáp thân tướng đã “Ma hóa” kia.

“Đây là tu vi cảnh giới của thân xác không đủ, quá mức phé vật, chỉ có thể tới khu vực hạ tam cảnh, như vậy nhưng mà

không đủ. ” Ngân Huy với bộ dáng Cửu U Ma Vật cười lạnh nói ” Chỉ có thể dùng loại phương thức này hấp dẫn đám người kia đi ra.”

Vừa nói, hắn liền giơ lên bàn tay, chợt hướng Hồng Phú Quý bắt tới.

Lúc này thực lực Ngân Huy này bày ra, đã vượt xa khỏi cực hạn hạ tam cảnh có thể đạt tới, dưới tình huống bình thường, Hồng Phú Quý căn bản là vô lực ngăn cản.

Chỉ có thể bó tay chịu trôi.

Nhưng đối mặt tình huống nguy cơ như vậy, Hồng Phú Quý lại không có bối rối chút nào.

Ở khi bàn tay của Ngân Huy sắp đem hắn tóm lấy, trên đỉnh đầu của hắn bỗng nhiên sáng lên từng điểm sáng đèn cùng ánh nước lặn tẩn, trong nháy mắt liền đem cả người hắn bao phủ.

Mơ hồ có thể thấy một khối ngọc đỉnh ở đỉnh đầu của hắn hiện lên.

“Ngọn lửa văn minh, Thánh đức chi thủy, cái này là Nhân Hoàng lực!”

Cảnh tượng như vậy vừa xuất hiện, nhất thời đã có người kinh hô lên, khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn chăm chăm hai loại sức mạnh này “Cái này là sức mạnh chỉ Nhân Hoàng Hậu Nhân mới có thể điều khiển a, nhưng Nhân Hoàng Hậu Nhân không phải là vị kia của Nhân Tổ điện sao? Chẳng lẽ đây lại là một Nhân Hoàng Hậu Nhân?”

Thần Lô cũng trợn to hai mắt, gần như cho là mình sinh ra ảo giác, sợ hãi nói: “Nhân Hoàng lực, lại là Nhân Hoàng lực, điều này sao có thể, không phải nói cùng thời chỉ có thể có một Nhân Hoàng Hậu Nhân sao? !”

Khi mọi người ở đây cảm thấy khiếp sợ không gì sánh nổi, bàn tay của Ngân Huy đã chộp vào từng điểm sáng đèn cùng ánh nước lặn tẩn.

Trong thoáng chốc, chút ít điểm sáng đèn biến thành đèn sáng của vạn nhà, tiến tới hóa thành ngọn lửa văn minh vô biên, ánh nước lặn tẩn cũng diễn hóa thành từng cái đại giang đại hà, cuối cùng hội tụ thành biển khơi mênh mông, lại thật đem sức mạnh của Ngân Huy chặn lại.

“Nhân Hoàng lực, Nhân Hoàng lực! Chết!”

Ngân Huy sau khi cảm giác được Nhân Hoàng lực đã giận dữ, nương theo tiếng gầm lên giận dữ, sức mạnh trên bàn tay lại lần nữa tăng cường, cố gắng mang tới ngọn lửa văn minh cùng Thánh đức chi thủy toàn bộ nghiền nát.

Song, ngay tại lúc Ngân Huy dốc sức công kích, Hồng Phú Quý vốn là đang ngồi bỗng nhiên đứng dậy, vẻ mặt nghiêm túc mà nói: “Mời ngọc đỉnh đứng dậy!”

Ầm!

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, Nhân Hoàng ngọc đỉnh vốn chỉ là mơ hồ có thể thấy ở trên đỉnh đầu hẳn chợt trở nên lớn, phóng lên cao, trực tiếp đem bàn tay Ngân Huy đung cho chia năm xẻ bảy, khiến cho hắn liên tiếp lui về phía sau.

“Nhân Hoàng chi bảo, đây là Nhân Hoàng ngọc đỉnh trong truyền thuyết a!”

“Bên trong truyền thuyết cổ xưa, đây là chí bảo tùy thân lúc Nhân Hoàng chưa thành đạo, ở sau khi Nhân Hoàng thành đạo cũng đồng thời trở thành chí bảo!”

“Thì ra bảo vật này lại ở trong tay của hắn, đây mới thực sự là Nhân Hoàng truyền thừa sao? !”

Mọi người rồi rít kinh hô lên.

Vẻ mặt Ngân Huy cũng càng điên cuồng, ánh mắt nhìn chăm chặp cái đỉnh ngọc kia cùng Hồng Phú Quý, cừ hận gần như ngưng tụ thành thực chất.

...

Khi khu vực hạ tam cảnh đã đánh nhau, trọng Hỗn Độn Hư không của khu vực thượng tam cảnh, Thôi Hằng đã cùng Tục Đạo Nhân đạt thành hiệp nghị, trở lại trong đám người.

Cùng lúc đó, những người bên trên Đạo giới vốn chưa đến kia cũng đều đã thông qua cánh cổng ánh sáng kim sắc đến nơi này, cửa chính cung điện trôi lơ lửng ở trung ương Hỗn Độn Hư không từ từ mở ra.

Hội nghị pháp yến sắp chân chính tổ chức.

Chương 1062: Thánh đức ngọc đỉnh chi lực, hoả diễm quang môn hàng lâm (1)

Lúc này Hư Không Hỗn Độn náo nhiệt hơn xa so với trước kia.

Nhất là sau khi sáu gã Bên trên Đạo Giới kia đến, một đám Đạo giới thượng tam cảnh cũng phân biệt tụ tập đến bên người vị Bên trên Đạo Giới chính mình đi theo.

Bắt đầu chuyện trò với nhau.

Đương nhiên, có một ít Đạo giới thượng tam cảnh cũng không có đi theo bất cứ người nào, bọn họ tụ tập chung một chỗ, số lượng cũng không hề ít, Lý Cửu cùng Lan Chi liền ở trong đó.

Thôi Hằng cũng đang nhìn chăm chú sáu người Bên trên Đạo Giới này.

Thông qua mới vừa rồi cùng Tục Đạo Nhân giao lưu, hẳn đối với sáu người này đã có một ít hiểu biết cơ sở.

Đúng như tin tức lúc trước hẳn tìm hiểu được ở Nhân Hoàng Hậu Nhân nơi đó.

Sáu người này thật ra thì đều là nhân vật hiển hách trong lục đại tiên vực trước đây, ở lúc Tiên vực chưa Phá Toái, cũng đã danh chấn Hoàn Vũ.

Bọn họ theo thứ tự là Huyền Tiên vực Trường Sinh Chủ, U Tiên Vực âm Thổ Tôn, Dương Tiên Vực Kim Linh Sư, Thương Tiên Vực Hạo Nhiên Vương, Viêm Tiên Vực Thiên Chức Quân, Biến Tiên Vực Vô Hình Thần.

Nghe nói những người này từng vị đều nắm giữ lực lượng hạch tâm nhất cao cấp nhất của một phương Tiên vực.

Chính là bằng vào loại lực lượng này, bọn họ mới có thể vượt qua Đạo giới đệ cửu cảnh, trở thành người Bên trên Đạo Giới.

Tục Đạo Nhân thì là thông qua tự mình tu luyện đột phá.

Vì vậy, từ mặt này đến xem, sáu vị Bên trên Đạo Giới này cùng Tục Đạo Nhân hẳn là hai loại người, con đường tu luyện đều có khác biệt.

Chẳng qua là trăm sông đổ về một biển về đến một cảnh giới.

Ở lúc Thôi Hằng chú ý sáu người Bên trên Đạo Giới này, bọn họ cũng nhìn về phía Thôi Hằng.

Đối với người mà Tục Đạo Nhân cô ý, mời tới tham gia pháp yến hội nghị, bọn họ cũng sớm đã biết được, cũng biết người này đồng dạng cũng là một vị Bên trên Đạo Giới.

Nhưng mà bây giờ sau khi chân chính thấy Thôi Hằng, sáu người Bên trên Đạo Giới này lại cảm thấy hết sức khiếp sợ.

Bọn họ có thể cảm giác rõ ràng, trên người Thôi Hằng có một cỗ khí tức bàng đại mờ ảo.

Dù là chẳng qua là đứng ở nơi đó, đều giống như là ở chỗ vô cùng cao rũ xuống đôi mắt, mắt nhìn xuống mỗi một người bọn họ.

Đây đúng là Bên trên Đạo Giới, nhưng cũng không phải là Bên trên Đạo Giới.

Là cảnh giới so với Bên trên Đạo Giới còn mạnh hơn?

Vô thượng chi cảnh mà Nhân Hoàng, Tiên Vực Chi Chủ, Cửu U Ma Hoàng trong truyền thuyết đã từng đạt tới?

Tồn tại tối cao như vậy không phải là ở sau khi Tiên vực Phá Toái liên biên mất không còn dấu tích sao?.

Bây giờ lại xuất hiện ở nơi này .

Hơn nữa rõ ràng cũng không phải là mấy vị trong truyền thuyết kia.

Người này rốt cuộc là lai lịch gì? !

Ừng ừng!

Khi mọi người ở đây đối với lai lịch của Thôi Hằng cảm thấy nghi ngờ, cái toà cung điện to lớn kia bỗng nhiên truyền tới tiếng vang, là cửa chính đang chậm rãi mở ra.

Cùng lúc đó, một đạo ánh sáng màu vàng từ bên trong tán phát ra, hướng vị trí mọi người tràn tới, chỗ Hỗn Độn Hư Không mà nó đi qua tất cả đều trở nên vô cùng trống rỗng, không có bất kỳ luồng không khí hỗn loạn nào.

Vì thế, luồng ánh sáng màu vàng này giống như thành một cái thảm nghênh đón tân khách, chờ đợi mọi người thông qua nó tiến vào bên trong cung điện, bắt đầu pháp yến hội nghị.

Mọi người đối với tình hình như thế cũng không kỳ quái, mỗi lần trước khi cung điện pháp yến hội nghị bắt đầu mở ra, đều là cảnh tượng như vậy.

Bất quá, còn chưa chờ mọi người bước lên đạo kim quang này, Thôi Hằng bỗng nhiên mở miệng nói: “Chỗ khu vực Đạo giới hạ tam cảnh, có Cửu U Ma Khí xuất hiện.”

Lời này vừa nói, chung quanh nhất thời hoàn toàn yên tĩnh, ánh mắt của mọi người tại chỗ toàn bộ đều nhìn về hần.

Cửu U Ma Khí!

Trong lòng mọi người tức thì kinh hãi.

Làm sao chống đỡ Cửu U tập kích đã là chủ đề thường thấy trong hội nghị pháp yển, bọn họ đối với sự nguy hại của Cửu U Ma Khí là hết sức rõ ràng.

Bây giờ lại có Cửu U Ma Khí xâm nhập vào tiên thiên Đạo giới pháp yển? !

Không đúng...

Chỗ khu vực Đạo giới hạ tam cảnh? !

Nơi này chính là khu vực Đạo giới thượng tam cảnh, hẳn không có ai có thể trực tiếp vượt qua khu vực tiên hành cảm giác.

Tại sau khi ý thức đến điểm này, ánh mắt mọi người nhìn về phía Thôi Hằng trở nên càng ngạc nhiên.

Hắn có thể trực tiếp cảm giác được tình huống khu vực Đạo giới hạ tam cảnh? !

Thủ đoạn như vậy, coi như là sáu gã Bên trên Đạo Giới kia đều cảm thấy hết sức khiếp sợ.

Dù sao, bản chất sản phẩm tiên thiên Đạo giới pháp yển này nhưng mà là một kiện bảo vật tượng trưng cho căn nguyên đại đạo của vũ trụ.

Giữa mỗi cái khu vực đều cách nhau một lá chắn kiên cố.

Chương 1063: Thánh đức ngọc đỉnh chi lực, hoả diễm quang môn hàng lâm (2)

Mặc dù có thể thông qua lá chắn từ khu vực cao tiến vào khu vực thấp, nhưng muốn phải trực tiếp vượt qua khu vực cảm giác tình huống, coi như là Bên trên Đạo Giới đều không cách nào làm được.

Tục Đạo Nhân lên tiếng trước nhất hỏi: “Đạo huynh lời này là thật?”

Thôi Hằng không trả lời, mà là nhẹ nhàng nhón chân, nhất thời liền có một đạo hào quang màu tử kim từ dưới chân của hắn kéo dài ra ngoài về phía trước.

Hào quang màu tử kim này trong nháy mắt liền phá vỡ tầng lá chắn Hỗn Độn Hư không này, đi tới khu vực tầng kế tiếp, cũng tức là bên trong khu vực chỗ Đạo giới trung tam cảnh ở.

Người ở trong mảnh hư không hỗn độn này lập tức đều thấy được cảnh tượng khu vực tầng kế tiếp, phát hiện nơi này vẫn như cũ là một vẻ bình tĩnh, giữa đỉnh đài lâu các, đông đảo cường giả Đạo giới trung tam cảnh ở chỗ này hoan ca ăn uống.

Hiển nhiên, nơi này cũng không có bị Cửu U Ma Khí ảnh hưởng.

Bất quá, hào quang màu tử kim ở sau khi hiển hiện ra cảnh tượng trong khu vực Đạo giới trung tam cảnh cũng không dừng lại.

Mà là tiếp tục hướng về phía trước.

Nó rất nhanh lại xuyên qua một tầng lá chắn, hiển hiện ra tầng phía ngoài nhất kia, cũng tức là tình huống khu vực Đạo giới hạ tam cảnh.

Rầm rầm rầm!

Ở trong nháy mắt khi tình huống tầng khu vực này hiển hiện ra, thì có từng trận nổ vang từ trong khung hình truyền tới.

Cùng lúc đó, tất cả mọi người bên trong tầng Hỗn Độn Hư không này, đều thấy được từng con sông lớn do Thánh đức chi thủy hình thành, cùng với ngọn lửa văn minh đốt lên lửa nóng hừng hực.

Chỉ thấy một tòa Ngọc Đỉnh thật to vắt ngang ở giữa không trung, Nhân Đạo Chi Khí cực kỳ đậm đà từ trong đó xông ra, gần như điên cuồng hướng một người mặc áo giáp

màu tím đen, toàn thân đều bao phủ ở quang điểm màu tím đen phóng tới.

Va chạm giữa hai người sinh ra uy năng cực kỳ khủng bố, thậm chí làm cho cả khu vực Đạo giới hạ tam cảnh đều bắt đầu lay động, trong hư không sinh ra từng đạo kẽ hở, vô số quy tắc pháp lý cũng gần như tan vỡ, cả cái khu vực đều đã thành một mảnh rối loạn.

“Thật sự là Cửu U Ma Khí!” Tục Đạo Nhân nhận ra sức mạnh quang điểm màu tím đen, sợ hãi nói “Lại có Cửu U Ma Thân bám vào ở trên tân khách dự tiệc.”

Những người còn lại cũng kinh hãi không thôi, sáu vị Bên trên Đạo Giới kia đều đi tới bên người Thôi Hằng, vẻ mặt nghiêm túc mà nhìn về phía cảnh tượng hiện ra trong màn sáng màu Tử Kim.

“Chúng ta lập tức đi, đem Ma Thần này tiêu diệt!”

“Không sai, phải lập tức đi, nếu để cho Cửu U Ma Thần nhiều loạn lần pháp yện này, người và ta đều phải mất hết thể diện.”

“Các vị đạo hữu, chúng ta mau ra tay, không thể lại để cho hắn tàn phá tiếp!”

...

...

Sáu gã Bên trên Đạo Giới cùng đồng đảo cường giả Đạo giới thượng tam cảnh đều giận không kềm được mà nhìn, gần như tất cả mọi người đều muôn bây giờ liên tiến lên, đem Cửu U Ma Thần phụ thân ở trên người người ta tiêu diệt.

Cửu U Ma Thần bám vào người cũng không phải là bản thể, cũng không có thực lực cường đại như bản thể, tức là nhiều nhất chỉ tương đương với Đạo giới đệ ngũ cảnh hoặc là đệ lục cảnh.

Vì vậy, đối với người Đạo giới thượng tam cảnh cùng Bên trên Đạo Giới mà nói, muốn tiêu diệt đi cũng không phải chuyện khó khăn gì.

Nhưng Thôi Hằng lại ngăn ở trước mọi người, nhàn nhạt nói: “Các vị bình tĩnh chớ nóng, trước không vội đi qua, bây giờ không phải là đã có người Đang đối phó Cửu U Ma Thân bám vào rồi sao?”

Bây giờ là thời cơ tốt nhất để Hồng Phú Quý biểu dương chính mình là truyền nhân Nhân Hoàng Ngọc Đỉnh, hẳn đương nhiên sẽ không để cho những người này ngăn cản.

Hơn nữa, một tên Cửu U Ma Thân bám vào cũng không gây thương tổn được Hồng Phú Quý có Nhân Hoàng Ngọc Đỉnh hộ thân, thậm chí có thể sẽ bị toà Nhân Hoàng Ngọc Đỉnh này đánh bại.

Thôi Hằng lời này vừa nói, hành động của mọi người tại đây nhất thời liền ngừng lại, coi như là sáu vị Bên trên Đạo Giới cũng không có tiếp tục hướng phía trước, hiển nhiên bọn họ đều là vô cùng để ý ý kiến của Thôi Hằng.

Dù sao, đây chính là một vị nhân vật cường hoành hư hư thực thực so với bọn hắn cao hơn một cảnh giới, không có người nào có thể không thêm để ý lời của hắn.

Vì vậy, người trong khu vực hỗn độn dừng bước lại, tĩnh tâm xuống, sau đó rất nhanh liền phát hiện ngọc đỉnh đang cùng Cửu U Ma Khí đối kháng là một kiện Nhân Đạo chí bảo cực kỳ mạnh.

Nhất là Trường Sinh Chủ vị Bên trên Đạo Giới kiến thức uyên bác kia, càng là bật thốt lên: “Cái này là bảo vật ‘Thánh Đức Ngọc Đỉnh’ Nhân Hoàng mang theo người lúc chưa thành đạo !

“Bảo vật này ẩn chứa bộ phận tinh túy nhất của Nhân Hoàng Đạo Lộ, cũng sớm đã theo Nhân hoàng mất tích mà biến mất không thấy gì nữa, không nghĩ tới lại không có ở trong tay người Nhân Tô ở Xích Vân đại giới kia, càng là ở đây.”

Những lời này để cho ánh mắt của mọi người tại chỗ đều tập trung ở bên trên tòa Ngọc Đỉnh kia, cũng liền để cho bọn họ phát hiện Hồng Phú Quý đang đứng ở dưới Ngọc Đỉnh che chở.

Cùng với nhân đạo quang huy vô cùng đậm đà trên người Hồng Phú Quý.

“Đơn giản là thiếu niên Nhân Hoàng lại xuất hiện! ” Tục Đạo Nhân nhìn Hồng Phú Quý, lẩm bẫm nói nhỏ ” Mặc dù tướng mạo bất đồng, nhưng khí chất và phong thái thật sự là quá giống.”

“Ta gần như cho là Nhân Hoàng tái hiện. ” Thiên Chúc Quân cũng không nhìn được thờ dài nói “Giống, thật sự là quá giống, so sánh với cái gọi là ‘Nhân tô ” của Xích Vân đại giới. Kẻ này mới càng giống như là Nhân Hoàng truyền nhân a.”

“Đúng là như vậy. ” Bọn Hạo Nhiên Vương, Vô Hình Thần, Kim Linh Sư đều gật đầu liên tục “Đã như vậy, đúng là chúng ta không cần đi.”

Chương 1064: Thánh đức ngọc đỉnh chi lực, hoả diễm quang môn hàng lâm (3)

Bạo gồm Tục Đạo Nhân ở bên trong, bảy tên Bên trên Đạo Giới đều đã đạt thành nhận thức chung, Đạo giới thượng tam cảnh còn lại tự nhiên cũng đều đem sự chú ý đặt ở trong khung hình hào quang màu tử kim hiện ra, không lại dự định trực tiếp đi qua.

Vừa lúc đó, Thanh Hư tiểu đạo đồng đứng ở bên người Tục Đạo Nhân chỉ Hồng Phú Quý nói: “Đây là đệ tử của Thôi tiên trưởng a, lại là Nhân hoàng truyền nhân, thật lợi hại.”

Đệ tử của Thôi tiên trưởng? !

Điều này lần nữa để cho ánh mắt của mọi người đều tập trung ở trên người Thôi Hằng, không nghĩ tới vị Thôi tiên trưởng này không chỉ có cảnh giới tu vi tự thân cao tuyệt, lại còn có thể giáo dục ra một đệ tử bất phàm như thế.

Quá mạnh mẽ!

Ừng ừng!

Vừa lúc đó, trong hình ảnh màn sáng Tử Kim hiện ra lần nữa truyền đến tiếng va chạm đỉnh tai nhức óc, nhưng là tòa Thánh Đức Ngọc Đỉnh kia trực tiếp nện ở trên thân thể bị Cửu U Ma Thần bám vào kia, đem hấn úp ngược ở bên trong đỉnh.

Cùng lúc đó, ngọn lửa văn minh quanh Thánh Đức Ngọc Đỉnh bắt đầu cháy hừng hực, thế lửa so với công kích trước kia đều càng mãnh liệt, mang cả cái Thánh Đức Ngọc Đỉnh đều bao bọc lại, tựa như là muốn đem Cửu U Ma Thần bị úp trong đỉnh luyện hóa.

Rầm rầm rầm!

Cửu U Ma Thần đang điên cuồng đụng vào Ngọc Đỉnh, nhưng lại căn bản là không có cách nào xông phá, chỉ có thể bị nhốt chặt ở bên trong, không hề đứt đoạn mà bị ngọn lửa văn minh luyện hóa, khí tức uy áp cũng càng ngày càng yếu.

Chỉ chốc lát sau, Thánh Đức Ngọc Đỉnh rốt cuộc không rung nữa, Cửu U Ma Khí bên trong cũng hoàn toàn tiêu tan.

Tên Cửu U Ma Thần bám vào kia bị tiêu diệt triệt để.

Đương nhiên, điều này, đối với Cửu U Ma Thần chân chính mà nói, chẳng qua là một chút xíu lực lượng rất nhỏ, cũng không cách nào đối với bản thể tạo thành tôn thương thực chất gì.

Hơn nữa hết thảy các thứ này đều là uy năng của Thánh Đức Ngọc Đỉnh, cũng không phải là Hồng Phú Quý ra tay.

Bất quá, vô luận như thế nào, vô luận là nguyên do gì, kẻ bị Cửu U Ma Thần bám vào đủ để có thể so với cường giả Đạo giới đệ lục cảnh, cứ như vậy thua ở trong tay Hồng Phú Quý.

Thánh Đức Ngọc Đỉnh sau khi đưa kẻ bị Cửu U Ma Thần bám vào hoàn toàn luyện hóa, liền tản đi Thánh đức chi thủy cùng ngọn lửa văn minh, cũng nhanh chóng thu nhỏ lại, khôi phục thành bộ dáng ngọc đỉnh nhỏ phổ thông, rơi vào trong lòng bàn tay Hồng Phú Quý.

Thời khắc này, vô luận là Đạo giới thượng tam cảnh cùng Bên trên Đạo Giới ở chỗ khu vực hỗn độn này, hay là Đạo giới hạ tam cảnh ở mảnh khu vực kia tất cả đều trở nên hoàn toàn tĩnh mịch.

Ánh mắt của mọi người đều nhìn chăm chú Hồng Phú Quý.

Vào giờ khắc này, trong lòng bọn họ thừa nhận Nhân Hoàng truyền nhân chỉ có một người này, chính là Hồng Phú Quý trước mắt.

Ngay cả Nhân Hoàng Ngọc Đỉnh ở trong tay của hắn đều là ngoan ngoãn như thế, tận tâm tận lực mà thủ hộ như thế, đây không phải là Nhân Hoàng truyền nhân thì là cái gì, nói hắn là Nhân Hoàng chuyên thể đều sẽ không có người hoài nghi.

“Xem ra vấn đề bên kia đã giải quyết.” Thôi Hằng mở miệng lần nữa, đồng thời đem đạo ánh sáng màu tử kim biểu hiện hình ảnh tình huống những khu vực khác tản đi, sau đó chỉ chỉ đạo kim quang từ cung điện kéo dài ra kia, mỉm cười nói ” Pháp yện hội nghị có phải hay không hẳn là bắt đầu?”

Mọi người lúc này mới tỉnh cơn mơ, vội vàng gật đầu xưng phải, sau đó bước lên con đường kim quang, hướng cung điện đi tới.

Sáu vị Bên trên Đạo Giới đi ở tuốt đằng trước, còn lại các Đạo giới thượng tam cảnh theo sát phía sau, Thôi Hằng cùng Tục Đạo Nhân chính là đi ở cuối cùng.

“Đạo huynh đây là đã trở thành nòng cốt lần hội nghị này a.” Tục Đạo Nhân thở dài nói.

“Thuận theo tự nhiên mà thôi.” Thôi Hằng mỉm cười nói ” Trong buổi họp ta vẫn ủng hộ Thiên Chúc Quân, nhưng sau khi trải qua chuyện này, kết quả cuối cùng có thể sẽ có chút biến số.”

“Nêu là đạo huynh thành thủ lĩnh, chính là chuyện ta cầu cũng không được a, ha ha!” Tục Đạo Nhân nở nụ cười.

Hai người nói chuyện đều là dùng sức mạnh tự thân xử lý qua.

Ngoại trừ lẫn nhau, ai cũng không nghe được.

Không gian bên trong cung điện vô cùng to lớn, ở trong chính điện lớn nhất để từng tâm bồ đoàn, chính tề mà phân loại hai bên, trung gian trông ra một con đường.

Ở cuối con đường này có một bậc thềm ngọc cao hơn ba thước, phía trên cũng để một cái bồ đoàn, truyền thuyết nơi đó đã từng là chỗ ngồi của Tiên Vực Chi Chủ.

Từ sau khi Tiên Vực Chi Chủ không biết tung tích, trên bồ đoàn kia không từng có bất luận kẻ nào ngồi qua.

Nếu như là lần pháp yến hội nghị này thuận lợi, thật chọn lựa một vị Lục Vực Chi Chủ, vậy vị Lục Vực Chi Chủ mới sẽ ngồi ở trên cái bồ đoàn này.

Lúc này, chúng nhân cũng đã ngồi xuống, chỉ có Tục Đạo Nhân thân là người tuyên giảng đề tài thảo luận đứng yên ở phía trước nhất.

Hắn không có vòng vo, đi thẳng vào vấn đề hướng tất cả mọi người tại chỗ nói rõ đề tài thảo luận hạch tâm của lần hội nghị này.

Chính là muốn chọn lựa một vị Lục Vực Chi Chủ, cũng nói rõ ràng quyền lực và trách nhiệm của vị Lục Vực Chi Chủ này, cùng với nguyên nhân tại sao phải làm như vậy.

Trong đại điện nhất thời âm ỉ khắp chốn, đông đảo cường giả Đạo giới thượng tam cảnh cũng không nghĩ tới lần này lại sẽ là cái đề tài thảo luận này.

Mà vào lúc này, trong Hỗn Độn Hư không bên ngoài cung điện bỗng nhiên có một chỗ khu vực sinh ra vụn vụn rất nhỏ, một đạo cánh công ánh sáng hỏa diễm vô cùng đột ngột xuất hiện ở nơi này.

Một lão giả râu tóc bạc phơ, thân hình còng lưng từ trong đạo quang môn này đi ra, giương mắt nhìn một chút cung điện, lúc này toét miệng cười một tiếng.

“Hắc hắc, tới đúng lúc a!”

Chương 1065: Thôi gia cường đại không gì sánh kịp, khách không mời mà đến (1)

Tục Đạo Nhân thật là người nói lên đề tài thảo luận của pháp yến hội nghị lần này, lúc này đang đứng ở trên con đường giữa hai nhóm bồ đoàn.

Hắn sau khi nói xong đề tài thảo luận, đảo mắt nhìn mọi người, mỉm cười nói: “Đối với đề tài thảo luận của hội nghị pháp yến, các vị liệu còn có dị nghị gì?”

Sáu gã Bên trên Đạo Giới đều là thân sắc như thường, hiển nhiên sớm đã biết tin tức này.

Những Đạo giới thượng tam cảnh kia chính là từng người cau mày, không ít người đều rơi vào trầm tư, cũng có một bộ phận người mặt mỉm cười, không nhìn ra ý tưởng chân thật.

Nhưng, cũng không có người công khai nói lên nghi ngờ.

Dù sao, đây chính là Tục Đạo Nhân mạnh nhất bên trong Các vị bên trên Đạo Giới nói ra đề tài thảo luận.

Hơn nữa Tục Đạo Nhân rõ ràng cho thấy cùng vị “Thôi tiên trưởng” đó đạt thành một hiệp nghị nào đó, ý kiến của bọn họ hơn phân nửa là sẽ giữ nhất trí.

Vị “Thôi tiên trưởng” kia nhưng là tồn tại so với Tục Đạo Nhân còn mạnh hơn, thậm chí còn có thể phá quy tắc xưa nay chưa bao giờ thay đổi của tiên thiên Đạo giới pháp yến, trực tiếp làm cho tất cả mọi người đều thấy cảnh tượng những khu vực khác.

Thực lực như thế, tu vi cảnh giới như thế, sâu không lường được.

Nhưng ngay khi tất cả mọi người đều cảm thấy đề tài thảo luận liên cứ thế tiến hành tiếp, Lý Cửu đeo hồ lô lớn sau lưng bỗng nhiên đứng lên, nói với Tục Đạo Nhân “Nếu là sau này khi tổ chức hội nghị mở rộng, ta vừa vặn có chuyện không cách nào tham gia, thì làm sao bây giờ?”

Lục Vực Chi Chủ có một cái quyền lực, chính là tùy thời có thể triệu tập tất cả Đạo giới thượng tam cảnh, tới nơi này tổ chức hội nghị mở rộng, như vậy thật ra thì tương tự với ở một mức độ nào đó hạn chế tự do của Đạo giới thượng tam cảnh.

“Hội nghị mở rộng cũng không phải là cưỡng chế, nếu như có chuyện không tới được, chỉ cần mời người hỗ trợ xin nghỉ là được.” Tục Đạo Nhân mỉm cười nói “Chỉ có điều, hội nghị mở rộng bình thường đều là chuyện vô cùng khẩn cấp, nếu là không tới được mà nói, cũng là rất đáng tiếc.”

“Ha ha, có thể xin nghỉ là được.” Lý Cửu nghe vậy nở nụ cười, gật đầu nói “Ta ghét nhất chính là hội nghị ngay cả xin nghỉ đều không thể được, lúc trước khi còn chưa thành đạo, ta từng ở...”

Người này là người nói nhiều, câu chuyện vừa nói ra liền muốn mắng quá khứ bi thảm của chính mình, còn may Lan Chi ở bên cạnh kịp thời kéo hẳn, lúc này mới ngăn cản hẳn nói tiếp.

Bởi vì có Lý Cửu người này mở đầu, tiếp theo lại lục tục có không ít người nêu ra sự nghi ngờ cùng lo âu của mình.

Sau khi trải qua một phen thảo luận, cái đề tài thảo luận này rốt cuộc được tuyệt đại đa số người ủng hộ.

“Nếu các vị đều đã công nhận cái đề tài thảo luận này, như thế vấn đề kế tiếp chính là tiến hành biểu quyết đối với ứng cử viên Lục Vực Chi Chủ.” Tục Đạo Nhân cất cao giọng nói “Thân là người đề xuất đề tài thảo luận, ta thì không tính tham dự tuyên chọn.”

Lời này vừa nói, nhất thời để cho không ít người mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Rất nhiều người đều cho là Tục Đạo Nhân lần này bỗng nhiên muốn tới tham gia pháp yến hội nghị, còn muốn tốn hết công sức đề cử Lục Vực Chi Chủ, chắc là vì chính hẳn.

Nhưng bây giờ nhìn lại, dường như cũng không phải là như này.

Chẳng lẽ là...

Rất nhiều người đều theo bản năng nhìn về phía Thôi Hằng, nếu Tục Đạo Nhân không tính tham gia chọn lọc, kia chỉ sợ sẽ là vị Thôi tiên trưởng thân bí này đi.

Lấy cảnh giới tu vi và thực lực của hẳn, hẳn là có thể dễ dàng thắng được tất cả mọi người tại chỗ.

Nhưng vấn đề là ở người này quá mức thân bí, ngay cả lai lịch đều là không minh bạch.

Nếu không phải là Tục Đạo Nhân mời, người này sợ rằng ngay cả trận pháp yến hội nghị này đều không tham gia được, nếu đề cho hẳn làm Lục Vực Chi Chủ, chỉ sợ là lãnh dữ khó liệu.

Nhưng mà, vào lúc này, Thôi Hằng cũng mở miệng cười nói: “Ta cùng với các vị giao lưu không nhiều, trong ngày thường cũng thường lánh đời tu hành, cho nên ta cũng sẽ không tham dự tuyên chọn.”

Lúc này tất cả mọi người đều ngây ngẩn.

Không hiểu Tục Đạo Nhân cùng Thôi Hằng đến tột cùng là muốn làm gì, phí hết tâm tư như vậy, liền toàn bộ là vì tác thành người khác?

Hoàn toàn không phù hợp lẽ thường a.

Lúc này Thôi Hằng lại lên tiếng, mỉm cười nói: “Tiếp theo nếu như người ta ủng hộ trúng tuyển Lục Vực Chi Chủ, ta hy vọng có thể an bài ba người đi vào tham dự pháp yến hội nghị sau này, địa vị cùng quyền biểu quyết giống như là Bên trên Đạo Giới.”

Lời này vừa nói ra, sáu gã Bên trên Đạo Giới mới vừa rồi vẫn luôn là thần sắc lạnh nhạt đều mở mắt, hướng vị trí Thôi Hằng nhìn.

Bọn họ há hốc mồm, tựa như là muốn nói điều gì, nhưng cũng không có thật nói ra khỏi miệng.

Muốn nói lại thôi.

Chương 1066: Thôi gia cường đại không gì sánh kịp, khách không mời mà đến (2)

Bởi vì, bọn họ nghĩ tới thực lực tuyệt cường và thủ đoạn kinh diễm lúc trước Thôi Hằng biểu hiện ra.

Đây là một vị tôn tại cường đại hư hư thực thực đạt tới cảnh giới của viên cô Nhân Hoàng, Tiên Vực Chi Chủ, tùy tiện đắc tội hãn, nhưng mà không phải là hành động gì sáng suốt.

Nhưng cứ như vậy đột nhiên thêm mấy người cùng mình ngồi ngang hàng, luôn cảm giác có chút bức bối.

Thôi Hằng nhìn thấu tâm tư của sáu người này, mỉm cười nói: “Các vị yên tâm, chỉ cần ba người này là nòng cốt pháp yến hội nghị, ta sẽ một mực ủng hộ cái hội nghị này, lúc cần thiết, ta cũng sẽ xuất thủ hỗ trợ, hơi tận chút sức mọn.”

Tục Đạo Nhân cũng ở một bên nói: ” Cảnh giới cùng thực lực của Thôi đạo huynh các người đều từng thấy, hãn cường đại đến đủ để không nhìn quy tắc của sảnh này, có sự ủng hộ của hãn, hội nghị sáu vực chúng ta cũng càng có thể phục chúng, không phải sao?”

Sáu người nghe vậy lâm vào trầm tư, suy nghĩ kỹ một chút, dường như đúng là như vậy.

Dù sao, Lục Vực Chi Chủ ở trong hội nghị pháp yến đề cử ra sở dĩ có thể có quyền lực tổ chức hội nghị, trên bản chất còn là bởi vì mấy người Bên trên Đạo Giới bọn hãn ủng hộ.

Nếu như có một người thực lực càng mạnh mẽ như Thôi tiên trưởng ủng hộ, như thế vô luận là Lục Vực Chi Chủ, hay là Bên trên Đạo Giới có thể tiến hành biểu quyết, quyền lực thật ra thì đều sẽ mở rộng trên trình độ nhất định.

Về phần chỗ ba người bị an bài vào kia, coi là phát ngôn viên của vị Thôi tiên trưởng này là được rồi.

Vừa nghĩ như thế, trong lòng của bọn họ liền dễ chịu hơn nhiều.

Chẳng qua, có lẽ là bởi vì Thôi Hằng cũng không có chân chính thi triển qua thực lực đối địch, chỉ là thông qua biểu hiện hiện ra cảnh tượng những khu vực khác chung, quy có chút chưa đủ, cho nên coi như là trong lòng đã thuyết phục chính mình, vẫn là phải có người ở ngoài miệng hỏi một đôi lời.

Dương nhiên, đại đa số người đều nhìn được, không có tiếp tục nói nữa.

Chỉ có Hạo Nhiên Vương đến từ Thương Tiên Vực đứng dậy ôm quyền hỏi “Dám hỏi Thôi tiên trưởng, người ngài tính an bài là thân phận gì, tu vi gì?”

“Ừm ? ” Thôi Hằng nghe vậy nhìn về phía Hạo Nhiên Vương, khẽ cười nói: “Một người trong đó các người đã gặp, chính là người mới vừa rồi dựa vào Nhân Hoàng Ngọc Đỉnh Chi Lực mang kẻ bị Cửu U Ma Thần bám vào kia tiêu diệt, hẳn là đệ tử của ta.

“Ngoài ra, còn có một người khác, hẳn là một trong chương sự Ngoại Đường của Thôi gia ta, tên là Thôi Canh, tu vi là Đạo giới đệ ngũ cảnh, còn có một người là thiên tài trẻ tuổi của Thôi gia ta, tên là Thôi Thịnh, có Đạo giới đệ tứ cảnh.”

Đoạn trả lời đơn giản này, lại để cho mọi người tại đây cảm thấy một trận tê cả da đầu, khiếp sợ không gì sánh nổi, thậm chí nhớ lại tự mình có phải hay không nghe nhầm.

Nhất là một đám cường giả Đạo giới thượng tam cảnh.

Không phải là bởi vì tu vi cảnh giới của mấy người trong lời Thôi Hằng muốn nói tương đối thấp, mà là bởi vì trong ba người Thôi Hằng nói, lại có hai người đều là đến từ “Thôi gia”

Trong một gia tộc có hai vị Đạo giới trung tam cảnh?

Điều này hơi bị quá mức ly kỳ.

Nhất là cộng thêm tồn tại thần bí cảnh giới không biết như Thôi Hằng, vậy chính là có hai vị Đạo giới trung tam cảnh, một vị Bên trên Đạo Giới? !

Quá bất hợp lí.

Thật là không tưởng tượng nổi.

Đông đảo Đạo giới thượng tam cảnh tại chỗ cơ bản đều là từng bước một từ cảnh giới thấp tu luyện tới cái cảnh giới hiện nay.

Quá trình này là một đoạn năm thạng cực kỳ dài, càng là vượt qua gian khổ và khổ nạn không biết.

Vì vậy, bọn họ đều vô cùng rõ ràng, muốn phải bước vào tầng thứ Đạo giới là chuyện khó khăn bao nhiêu.

Đừng bảo là một gia tộc, coi như là trong hơn ngàn cái thánh địa, mấy trăm ngàn cái tinh hải, trong vô số văn minh, cũng chưa chắc có thể ra một vị Đạo giới đệ nhất cảnh.

Về phần có thể tu luyện tới Đạo giới trung tam cảnh vậy thì càng ít, đủ để ở trong vũ trụ này xưng Tôn làm Tổ, thậm

chỉ một mình mở ra một thế giới mà làm Sáng Thế Thân đều có thể.

Nhưng mới rồi vị Thôi tiên trưởng này đang nói gì?

Một vị Ngoại Đường, chương sự trong Thôi gia của hắn, một người thiên kiều tuôi còn trẻ, rõ ràng đều là Đạo giới trung tam cảnh.

Không đúng!

Đạo giới trung tam cảnh cũng chỉ là một trong chương sự Ngoại Đường, vậy thì ý nghĩa Ngoại Đường chương sự có bao nhiêu vị, khả năng đều là Đạo giới trung tam cảnh?

Nhưng mà đây còn chẳng qua là Ngoại Đường...

Ông trời của ta ơi!

Một đám cường giả Đạo giới thượng tam cảnh toàn bộ cũng không nhìn được trọn to hai mắt, bị “Chân tướng” chính mình đoán được làm sợ ngây người.

Đây là cái gia tộc gì hả? !

Sáu gã Bên trên Đạo Giới kia cũng có chút dờ ra, hoàn toàn không nghĩ tới Thôi Hằng sẽ ở trong lúc lơ đãng để lộ ra một cái gia tộc kinh khủng như vậy.

Nếu như trong gia tộc này còn có mấy vị Bên trên Đạo Giới khác cùng “Thôi tiên trưởng” mạnh không sai biệt lắm, vậy bằng vào gia tộc này cũng đủ để quét ngang mảnh vũ trụ hư không rộng lớn mà lục đại Tiên vực bao trùm này.

Ngay cả Tục Đạo Nhân cũng hết sức khiếp sợ, hắn vốn chỉ là cảm thấy thực lực bản thân Thôi Hằng vô cùng cường đại, không nghĩ tới phía sau Thôi Hằng lại có một cái Thôi gia mạnh mẽ như vậy.

Hơn nữa Thôi gia là một gia tộc, vậy có phải hay không còn có những gia tộc khác, những gia tộc khác có phải hay không cũng mạnh mẽ như vậy? !

Đây chẳng lẽ chính là tình huống vực ngoại sao?

Chương 1067: Thôi gia cường đại không gì sánh kịp, khách không mời mà đến (3)

Nội tâm của Tục Đạo Nhân kinh hãi cực kỳ, thậm chí có chút vui mừng, còn tốt chính mình những năm gần đây đều chỉ hoạt động ở trong phạm vi lục đại Tiên vực bao trùm, không có thâm nhập tìm tòi vực ngoại.

Sự mạnh mẽ của vực ngoại vũ trụ không khỏi cũng quá kinh khủng đi.

Hiển nhiên, những người này bởi vì một câu nói đơn giản của Thôi Hằng, liền lâm vào trong chướng ngại nhận thức vô cùng nghiêm trọng.

Đương nhiên, điều này cũng liên quan tới việc bọn họ qua nhiều năm như vậy cơ bản chỉ ở trong vũ trụ tinh không của sáu vực, cũng không có chân chính tiếp xúc qua ngoại giới.

Tình hình có thể chấp nhận.

Nhưng, bởi vì loại tâm tình cực độ khiếp sợ này, trong toàn bộ đại diện đều lâm vào yên lặng quỷ dị, không có ai nói tiếp.

Thôi Hằng thấy tình hình này, liền chủ động hướng Hạo Nhiên Vương hỏi “Các hạ còn có nghi ngờ gì?”

“...” Hạo Nhiên Vương trầm mặc, hẳn bây giờ đã có hơi chút hối hận, mình tại sao liền không nhận được đây.

Nhưng bây giờ Thôi Hằng đã hỏi, hẳn cũng chỉ đành thuận theo nói ” Tiên trưởng muốn ba người này tiến vào hội nghị thì ta không có dị nghị, nhưng tu vi cảnh giới của bọn họ cũng không tới Đạo giới thượng tam cảnh, sợ rằng không cách nào đi tới mảnh hư không hỗn độn này.”

Thật ra thì, không chỉ là không vào được mảnh hư không hỗn độn này, dưới tình huống bình thường, coi như thật đi tới nơi này, cũng sẽ ở trong nháy mắt bị hỗn độn khí lưu hỗn loạn nghiền cho hình thần đều diệt, không còn tồn tại.

“Chuyện này đừng lo, ta tự có biện pháp. ” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Đã như vậy, ta không có dị nghị. ” Hạo Nhiên Vương vội vàng kết thúc câu chuyện, trong nội tâm lại có chút ngạc nhiên.

Chẳng lẽ vị Thôi tiên trưởng này ngay cả quy tắc tiến vào sảnh pháp yên cũng có thể sửa đổi?

Loại chuyện này cùng tiến hành sửa chữa đối với căn nguyên đại đạo vũ trụ không khác nhau bao nhiêu đi.

Dù sao, sảnh pháp yên hội nghị trên bản chất là một kiện bảo vật tượng trưng cho căn nguyên đại đạo nào đó của vũ trụ.

Trước đó trong niên đại rất xưa, căn bản cũng không có ai có thể tiến hành sửa đổi đối với quy tắc của nơi này.

Những người còn lại hiển nhiên cũng ý thức được một điểm này, trong ánh mắt nhìn về phía Thôi Hằng lần nữa tràn đầy vẻ khiếp sợ, hoảng sợ cực kỳ.

“Những người khác nhưng mà còn có cái gì dị nghị sao?” Tục Đạo Nhân bắt đầu tiến hành xác nhận sau cùng, sau khi hỏi thăm ba lần cũng không có người mở miệng, hắn liền trầm giọng nói “Như thế tiếp đó, bắt đầu đề cử biểu quyết đi.”

Vừa dứt lời, liền có từng đạo từng đạo kim quang từ trên trời hạ xuống, rơi vào trước mặt từng người tham dự, ngưng tụ thành một cái hộp nhỏ.

“Các vị có thể dùng Thần Hồn chi lực khắc rõ người mình muốn chọn ở trong hộp này.” Tục Đạo Nhân giới thiệu: “Chờ tất cả mọi người đều biểu quyết xong rồi, những hộp nhỏ này sẽ tụ hợp lại cùng nhau tạo thành hộp lớn.

“Tiếp theo chúng ta sẽ cùng các vị đồng thời thống kê kết quả biểu quyết trong hộp lớn, cuối cùng người được tỷ lệ ủng hộ cao nhất, trở thành người đầu tiên đảm nhận Lục Vực Chi Chủ.”

Nói xong, hắn liền đem bàn tay duỗi đến trong cái hộp nhỏ màu vàng, ở bên trong in dấu xuống tên muốn tuyên chọn.

Cùng lúc đó, Thôi Hằng cũng hoàn thành biểu quyết.

Động đảo Đạo giới thượng tam cảnh thấy tình hình này, cũng vội rít đưa tay vào trong cái hộp nhỏ màu vàng, chuẩn bị ở bên trong in dấu người mình muốn tuyên cử.

Nhưng ngay tại lúc này, bên ngoài cung điện lại truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Ừng ừng!

Tiếng nổ vô cùng to từ bên ngoài truyền tới, lại để cho cả tòa cung điện đều chấn động.

Ngay sau đó, thì có một đoàn hào quang màu đỏ rực từ bên ngoài lan tràn đi vào, lại đi thẳng tới trong đại điện tổ chức sảnh pháp yên hội nghị.

“Thật can đảm!”

Hạo Nhiên Vương giận không kèm được mà đứng lên, trực tiếp hướng ra phía ngoài xông ra ngoài, nghiêm nghị quát lên: “\Cuồng đô phương nào, lại dám ở chỗ này can rỡ?!”

Hắn muôn ở trước mặt Thôi Hằng biểu hiện một phen, lây lại hình tượng của tự mình ở trong lòng Thôi Hằng.

Nhưng mà hắn mới vừa xông ra, tiếp theo một cái chớp mắt liền bay gục trở lại, phịch một tiếng đụng vào đại điện vách tường, sau đó chậm rãi tuột xuống.

Lúc này Hạo Nhiên Vương đã mất đi ý thức, nhưng trên người của hắn còn thiêu đốt lửa cháy hùng hực, đang nhanh chóng thiêu đốt Hạo Nhiên chân lực trong cơ thể hắn, như là phải đem một thân tu vi cảnh giới của hắn đều thiêu hủy hầu như không còn.

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Tiếng bước chân nặng nề truyền tới, một bóng người toàn thân đều bao phủ ở trong ngọn lửa màu đỏ thẫm đang chậm rãi đến gần nơi này, hắn mỗi đến gần một phen, trong đại điện liền nóng bỏng một phen.

Khi người này chân chính tới trong đại điện, ngay lập tức liền để trong này biến thành một cái biển lửa, khắp nơi đều cháy sạch một mảnh đỏ bừng, trở nên vô cùng nóng bỏng.

“Thật là phé vật, một chút đều không chịu nổi.”

Thanh âm già nua từ trong ngọn lửa màu đỏ thẫm cháy hùng hực truyền ra, ngay sau đó chỉ thấy lão giả cả người còng lưng, râu tóc bạc trắng từ bên trong đi ra.

Lão giả này cặp mắt đỏ ngầu, trong con ngươi phảng phất có ngọn lửa đang cháy, tựa như là có thể đốt sạch hết tất cả sự vật trên cõi đời này.

Ánh mắt của hắn nhìn vòng quanh mọi người, lướt qua từng người Bên trên Đạo Giới cùng Thôi Hằng, cuối cùng rơi vào trên người Tục Đạo Nhân, toét miệng cười lạnh nói: “Tiêu bồi, ngươi nên nhận ra ta.”

“Ngươi...” Tục Đạo Nhân đầu tiên là nhướn mày một cái, ngay sau đó con ngươi chợt co rụt lại, sợ hãi nói “Ngươi, ngươi là... Không, điều này là không thể nào!”

Tâm tình cực độ khiếp sợ thậm chí để cho hắn không tự chủ được lùi lại hết mấy bước về phía sau, khó có thể tin nhìn lão giả này, đồng thời đang không ngừng lắc đầu.

Cùng lúc đó, Thiên Chúc Quân cách đó không xa dường như cũng nhận ra tên lão giả này, trên mặt cũng đều toát ra vẻ kinh hãi, lầm bầm nói: “Làm sao có thể, hắn không phải là sớm đã bị trục xuất sao?!”

“Xem ra các người đều đã nhận ra a. ” Trên mặt lão giả lộ ra vẻ châm chọc, ánh mắt quét qua tất cả mọi người bao gồm Thôi Hằng ở bên trong, nghiêm nghị hét lớn.

“Đã như vậy! Vậy liền quỳ xuống, tất cả quỳ xuống!”

Chương 1068: Con của Nhân Hoàng, Liệt Dương Phần Thiên Đồng (1)

Bên trong cung điện lớn như vậy, chỉ còn tiếng nói của lão giả đang vang vọng.

Thanh âm này còn như thực chất, tràn đầy mỗi một góc xó xỉnh của tòa cung điện này, hơn nữa phảng phất có ma lực vô hình nào đó, để cho một đám Bên trên Đạo Giới cùng Đạo giới thượng tam cảnh tại chỗ toàn bộ đều không tự chủ được nghĩ muốn quỳ xuống.

Không phải là bởi vì bị khí thế chèn ép, chính là ở sau khi nghe được thanh âm này, một cách tự nhiên nghĩ muốn quỳ xuống.

Sau đó, liền thật quỳ xuống.

Âm!

Bành bành bành! !

Thanh âm đầu gối quỳ liền tiếp vang lên ở bên trong tòa đại điện này, bất luận là người nhận biết lão giả này, hay là chưa nhận biết lão giả này, gần như đều quỳ trên đất.

Chỉ có người Bên Trên Đạo Giới mạnh nhất như Tục Đạo Nhân có thể miễn cưỡng bảo trì lại chút trấn định, chẳng qua là đầu gối hơi chút cong một chút liền tỉnh hồn lại, không có thật quỳ xuống.

Đương nhiên, Thôi Hằng là không có chịu đến bất kỳ ảnh hưởng gì, hẳn đang có chút hăng hái mà đánh giá lão giả thần bí này, so sánh chênh lệch tu vi của lão giả này cùng Tục Đạo Nhân.

“Mạnh mẽ hơn Tục Đạo Nhân một chút, nhưng mức độ mạnh hơn cũng có giới hạn, chênh lệch chỉ ở trong khoảng nghìn lần.”

Thôi Hằng như có điều suy nghĩ nhìn lão giả này, thầm nói “Khí tức của hắn cực kỳ cô xưa, hẳn là nhân vật trên trăm triệu năm trước, từ phản ứng mới vừa rồi của Tục Đạo Nhân, đoán chừng là đại nhân vật cô xưa?”

Vào lúc này, lão giả kia tự nhiên cũng phát hiện dị trạng của Thôi Hằng nơi này, nhất thời liền nhíu mày, ngay sau đó nhếch môi, cười ha ha nói: “Có chút ý tứ, không nghĩ tới hôm nay còn xuất hiện một người tuổi trẻ có thể xem nhẹ ý chí của ta.”

Lúc này, thanh âm của Tục Đạo Nhân cũng thông qua bí pháp truyền đến trong tai Thôi Hằng “Đạo huynh, chúng ta vẫn là rút lui đi, người này tuyệt không thể địch, hẳn là Nhân Hoàng Hậu Nhân chân chính, ai cũng không phải là đối thủ của hắn.”

“Nhân Hoàng Hậu Nhân chân chính? ” Thôi Hằng nghe vậy sững sờ, nghi ngờ nói “Cái gì gọi là Nhân Hoàng Hậu Nhân chân chính?”

“Hắn là con của Nhân Hoàng! ” Tục Đạo Nhân nói rõ ngắn gọn.

“Cái gì? ! ” Thôi Hằng lần này càng ngoài ý muốn.

Không nghĩ tới lão giả giống như điên, ngay cả lý trí đều không phải rất rõ ràng này, lại sẽ là con của Nhân Hoàng.

Vậy nhưng mà đã đủ làm cho Nhân Hoàng mất mặt.

“Không sai, chính là con của Nhân Hoàng, thủ đoạn cùng bảo vật của hắn rất nhiều, chúng ta đều không phải là đối thủ của hắn! Chạy mau! ” Tục Đạo Nhân lòng như lửa đốt nói “Đạo huynh nếu muốn biết càng nhiều, sau này ta sẽ cùng người nói tỉ mỉ, chúng ta rời khỏi nơi này rồi nói sau.”

Lúc này trên người của hắn đã bắt đầu bốc lên kim quang, đôi tay nắm lấy hai tên đạo đồng kia, hiển nhiên là dự định bỏ trốn.

Thân là người mạnh nhất trong hội nghị pháp yến lần này ngoại trừ Thôi Hằng ra, Tục Đạo Nhân thậm chí ngay cả một chút xú dũng khí phẫn kháng trả đũa cũng không có, mà là dự định trực tiếp chạy trốn.

Như vậy có thể thấy, người con của Nhân Hoàng trong bộ dạng lão giả này nhất định là để lại cho hắn ám ảnh trong lòng cực lớn.

Chặng qua, tị vi của con Nhân Hoàng vượt qua Tục Đạo Nhân gần ngàn lần, như vậy thì thực lực của hai người chênh lệch chính là vô cùng to lớn, mỗi một cái động tác chạy trốn của Tục Đạo Nhân đều rơi vào trong mắt của con Nhân Hoàng.

“Muốn chạy? ” Lão giả cười lạnh một tiếng, chỉ nhẹ nhàng nâng tay vờ một cái, thì có một tấm lưới lớn màu vàng ngăn ở trước Tục Đạo Nhân.

Bên trên tấm lưới lớn này lóe lên ánh sáng kim sắc, vô cùng sáng chói, vô cùng sáng ngời, để cho người như sinh ra ảo giác, coi như là cường giả Bên trên Đạo Giới như Tục Đạo Nhân, trong nháy mắt khi nhìn đến hào quang màu vàng óng này cũng có một loại cảm giác đầu óc choáng váng.

Mặc dù loại cảm giác choáng váng này chỉ kéo dài trong nháy mắt ngắn ngủi, nhưng chỉ một chút thời gian cũng đã đủ rồi.

Chờ khi Tục Đạo Nhân tỉnh hồn lại, liền phát hiện mình đã bị đập vào trong tấm lưới lớn này, không gian chung quanh cũng đều co rút lại, đưa hẳn và Thanh Hư, Thanh Tâm hai gã đạo đồng đồng thời bọc vào trong lưới lớn.

Hơn nữa tấm lưới lớn màu vàng này vô cùng đặc thù, phía trên rõ ràng cho thấy gia trì lực giam cầm cực kỳ mạnh mẽ, mỗi thời mỗi khắc đều đang thu nhỏ lại.

Ngoài ra, còn có những thứ công hiệu khác, Tục Đạo Nhân cùng hai tên đạo đồng chỉ cần có một chút xíu động tác giãy giụa, tốc độ lưới lớn thu nhỏ sẽ tiến một bước tăng nhanh, trở nên càng nhanh chóng.

Chỉ trong vài hơi hô hấp, Tục Đạo Nhân cùng hai gã đạo đồng đều bị cưỡng ép co rút lại thành người tí hon cao hơn một mét, đang lơ lửng giữa không trung, một cử động cũng không dám.

Lại động, bọn họ sẽ còn bị co rút nhỏ hơn.

Một màn này cũng bị những người Bên trên Đạo Giới cùng Đạo giới đệ cửu cảnh khác nhìn ở trong mắt, để cho bọn họ hoàn toàn tuyệt vọng.

Đừng nói chống lại, ngay cả chạy trốn đều làm không được.

Mạnh như Tục Đạo Nhân đều là như vậy, đám người chính mình thì càng thêm không có hi vọng.

Vì vậy, đầu của bọn họ cúi xuống hơn, căn bản cũng không dám giương mắt nhìn xem vị khách không mời mà đến này.

“Hừ, không thú vị!” Lão giả hừ lạnh một tiếng, đồng thời giơ tay lên nhẹ nhàng vờ một cái, trực tiếp đem lưới lớn chứa Tục Đạo Nhân cùng hai gã đạo đồng hóa thành một cái túi lưới.

Cái túi lưới này giống như là bị lực lượng vô hình nào đó dẫn dắt, bị lão giả kia hấp thu vào lòng bàn tay, cầm ở trong tay, còn nhẹ nhàng quơ quơ.

Túi lưới lay động, Tục Đạo Nhân cùng hai gã đạo đồng bị đung ở bên trong ngay lập tức sẽ bị phán định là đang giãy giụa.

Vì vậy, túi lưới nhất thời liền bắt đầu thu nhỏ lại, ba người bọn họ cũng tiến một bước bị thu nhỏ lại.

Chương 1069: Con của Nhân Hoàng, Liệt Dương Phần Thiên Đồng (2)

“Hoàng Tử Liệt, ngươi rút cuộc muốn làm gì? !” Tục Đạo Nhân rút cuộc không nhịn được cao giọng quát lên “Ngươi nếu là muốn giết ta, trực tiếp động thủ luôn đi!”

“Giết ngươi? Không! ” Ánh mắt của lão giả khép thành một cái khe, nhìn Tục Đạo Nhân trong túi lưới, khẽ cười nói “Nếu là ta nhớ không lầm, ban đầu khi cha ta vẫn còn ở đây, ngươi cũng là một trong những người ủng hộ đem ta trực xuất đi.”

“Không sai, là ta! ” Tục Đạo Nhân tức giận nói “Bọn ngươi cùng Cửu U Ma Thần âm thầm tiến hành hiến tế Đạo giới cường giả để tăng cường tu vi cảnh giới của chính mình, không đem ngươi xử tử đã là mọi người xem ở thân phận ngươi là con Nhân Hoàng!”

Àm!

Lão giả trực tiếp đem túi lưới trong tay đập ra ngoài, hung hãn đụng vào trên vách tường đại điện.

Chấn động kịch liệt như vậy, tức thì lại để cho túi lưới co lại rất nhiều.

Lúc này Tục Đạo Nhân đã chỉ có kích cỡ ngón cái, cực độ tí hon.

Cùng bị giam cầm còn có cảnh giới tu vi của hắn.

Bây giờ chỉ còn lại có một phần vạn trạng thái bình thường.

Về phần hai gã đạo đồng Thanh Hư và Thanh Tâm, chính là sớm đã ngất đi, không có ý thức cảm giác.

“Hừ! ” Lão giả hận hận nói “Rõ ràng là các ngươi không giết chết được ta, ta thậm chí là con Nhân Hoàng, chỉ cần Nhân Hoàng không chết, ta liền vĩnh viễn sẽ không chết đi, coi như là cha ta cũng không giết chết được ta!”

Vừa nói, hắn lại đem túi lưới nắm ở trong tay, nhưng cũng không có lại để ý tới Tục Đạo Nhân, mà là nhìn về phía những người khác bên trong tòa đại điện này, rất nhanh hắn lại phát hiện một cái “Gương mặt quen “.

“Là ngươi! ” Ánh mắt của lão giả trừng một cái, Lý Cửu quỷ dưới đất tức thì bay lên không” Ở trong tràng hội nghị xét xử ta, ngươi rút rọ cho người tham dự, đáng chết!”

“Ta...” Lý Cửu trực tiếp bơi rôi, hấn vào lúc đó vẫn chỉ là một tiểu lâu la, làm việc cũng là nghe theo mệnh lệnh làm, hoàn toàn không nghĩ tới sẽ bị ghi hận.

Nhưng hấn căn bản cũng không có cơ hội giải thích, ở cùng lúc khi bay lên, ngọn lửa màu đỏ thẫm liền từ trọng thất khiêu của hấn toát ra, trong nháy mắt liền đem thần hồn cùng thân thể của hấn thiêu hủy hầu như không còn.

Một vị cường giả Đạo giới đệ cửu cảnh, cứ như vậy trực tiếp hình thần đều diệt!

Không có nửa điểm năng lực chống cự.

“Người đáng chết!” Lan Chi lúc này mới vừa còn quý lại bỗng nhiên nổi điên, ôm hận thúc giục tất cả sức mạnh của chính mình, hướng lão giả kia vọt tới.

“A, con kiến hôi!” Lão giả hừ lạnh một tiếng, ngay cả mí mắt đều không nhúc nhích một chút, hoàn toàn không có nhìn Lan Chi.

Mà tiếng nói chưa rơi xuống, thì có một cỗ lực lượng vô hình đem Lan Chi bao phủ, trực tiếp đưa nàng phân giải thành vô số hạt cơ bản, bất luận là thần hồn hay là thân thể, đều không còn tồn tại.

Hai vị Đạo giới Đệ cửu cảnh, cứ như vậy bỏ mình.

Phảng phất một loại trò đùa.

Như là con nít nhân gian bóp chết một con kiến, dễ dàng như thế.

Đáy chính là sức mạnh của con Nhân Hoàng sao?!

Đôi mắt cường giả như vậy, coi như là Bên trên Đạo Giới, cũng chỉ có thể quý ở chỗ này, khăn cầu chính mình sẽ không bị đề mắt tới.

Đáng tiếc, lão giả kia ở sau khi lần lượt đem Lý Cửu cùng Lan Chi giết chết, ánh mắt vừa nhìn về phía những Bên trên Đạo Giới kia, rất nhanh thì lại phong tỏa một người.

“Viêm Tiên Vực Thiên Chúc Quân, lúc ấy trận hội nghị kia ngươi cũng ở đó, thậm chí còn tham dự bố trí phong ấn trực xuất. “Lão giả chậm rãi đi tới trước mặt Thiên Chúc Quân, cười lạnh nói “Đúng hay không?”

“Ngươi nói không sai.” Thiên Chúc Quân thấy mình bị chọn trúng, liền không lại cúi đầu, trực tiếp đứng dậy, ánh mắt bình tĩnh nhìn lão giả, khẽ cười nói “Hoàng Tử Liệt trùng phạt đúng tội, ta có thể tham dự vào bố trí phong ấn trực xuất, cũng là vinh hạnh.”

“Tốt, tốt, tốt!” Lão giả nghe vậy nói liên tục ba chữ “Tốt”, khắp khuôn mặt là vẻ mặt vui mừng, nhưng tiếp theo một cái chớp mắt, ánh mắt liền chợt chuyển lạnh, sát ý nồng nặc “Vậy liền mang phần vinh dự này, hình thân đều diệt đi thôi!”

Hại đạo chùm tia sáng màu lửa đỏ trực tiếp từ trong mắt của hắn tóe ra, hướng Thiên Chúc Quân trước mặt bắn tới, nhiệt độ cực cao trong nháy mắt liền để cho cả toà đại điện trở nên một mảnh lửa đỏ.

Đây là một loại bí pháp cực kỳ mạnh mẽ, là bí pháp thân truyền của Nhân Hoàng, “Liệt Dương Phần Thiên Đổng”, lấy tu vi bây giờ của lão giả, có thể trong nháy mắt để cho cường giả Bên trên Đạo Giới bị hủy diệt thân thể.

Mà không có thân thể bảo vệ, thân hồn chính là thịt cá trên tấm thớt, chỉ còn lại một con đường chờ chết.

Nhưng vừa lúc đó, một cái bàn tay sáng bóng như ngọc bỗng nhiên không có dấu hiệu nào xuất hiện ở chính giữa lão giả kia và Thiên Chúc Quân.

Hai đạo ánh sáng đỏ mà Liệt Dương Phần Thiên Đổng bộc phát ra kia toàn bộ đều rơi vào trên bàn tay này.

Chương 1070: Con của Nhân Hoàng, Liệt Dương Phần Thiên Đồng (3)

Chẳng qua, ánh sáng đỏ nóng bỏng vốn có thể thiêu hủy vạn sự vạn vật, thậm chí là thiêu hủy đại đạo và pháp tắc kia lại không thể tạo thành bất cứ thương tổn gì cho cái bàn tay này, thậm chí đều không thể lưu lại một chút xíu vết tích, toàn bộ đều tụ tập ở trong lòng bàn tay, tạo thành một quả cầu ánh sáng nóng bỏng.

Ngay sau đó, bàn tay bị thu về, quang cầu nóng bỏng cũng cùng bàn tay đồng thời bị thu về.

Vào lúc này, lão giả và Thiên Chúc Quân mới nhìn rõ là ai ra tay.

Chính là Thôi Hằng mới vừa rời một mực khoanh tay đứng nhìn.

Lúc này Tục Đạo Nhân ở trong túi lưới đã kinh biến đến mức cùng con kiến không lớn hơn bao nhiêu cao giọng hô: “Đạo huynh đi mau, người không phải là đối thủ của hần, hần là bất tử đấy!”

“Yên tâm đi.” Thôi Hằng nhưng là lắc đầu một cái, sau đó đem tay chà nhẹ, quả cầu ánh sáng hội tụ tất cả lực lượng của Liệt Dương Phần Thiên Đồng trực tiếp tiêu tan, mất tung ảnh.

Tình hình này khiến Thiên Chúc Quân nhìn mà trở mắt nghẹn họng, mới vừa rời hần đối diện sức mạnh của Liệt Dương Phần Thiên Đồng, hết sức rõ ràng hai đạo hồng quang kia cường đại đến mức nào, khủng bố dường nào.

Vốn hần cho là mới vừa rời vị Thôi tiên trưởng này tay không đem hai đạo hồng quang kia ngăn trở, còn có thủ đoạn có thể ở lòng bàn tay hội tụ thành quang cầu, cũng đã là chuyện khó mà tin nổi, lại không nghĩ rằng còn có chuyện khó tin hơn như vậy.

Đây chính là ánh sáng Liệt Dương Phần Thiên Đồng bắn ra, còn là Hoàng Tử Liệt người con Nhân Hoàng này ở khoảng cách gần như vậy thi triển ra.

Lại chẳng qua là tiện tay chà một cái liền không còn? !

Vị Thôi tiên trưởng này, đến tột cùng là tồn tại tầng thứ gì, Tục Đạo Nhân là từ nơi nào mời tới cường giả như vậy a? !

Lão giả kia thấy một màn như vậy, thần sắc cũng biến thành ngưng trọng, nhìn từ trên xuống dưới Thôi Hằng, trầm giọng nói: “Đúng là tu vi mạnh, thật là thủ đoạn hay, biết tại sao ta mới vừa rời không có ra tay với người sao?”

“Nói nghe một chút. ” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“Ta lần này tới chỉ vì báo thù năm đó bị trục xuất. ” Ánh mắt của lão giả quét qua đám người Tục Đạo Nhân, Thiên Chúc Quân, trầm giọng nói “Không có quan hệ gì với người, ta không muốn cùng người động thủ.”

“Nhưng những người người muốn giết này, đối với ta hữu dụng. ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, hấn căn bản cũng không tin chuyện hoang đường của lão giả này.

Cái gọi là không muốn cùng hấn động thủ, chỉ là thấy hấn thực lực cường đại, không muốn trên chọc mà thôi.

Nếu như mình không có thực lực như vậy, có thể thì không phải là lời giải thích này.

Cùng lúc đó, Thôi Hằng cong ngón tay bắn ra hai đạo vết sáng, rơi tại trong hư không, nhất thời nổ rộ hai đóa kim hoa.

Lý Cửu cùng Lan Chi mới vừa hình thần đều diệt lại phân biệt từ trong Kim Hoa đi ra, khởi tử hoàn sinh.

Thôi Hằng đối với hai người này ấn tượng coi như không tệ, không tính để cho bọn họ rơi vào cái kết quả hình thần đều diệt.

Mới vừa rồi vẫn không có ra tay, chẳng qua là đang quan sát tình huống lão giả này, hấn phát hiện sức mạnh của lão giả này dường như cùng cái sánh tiên thiên Đạo giới pháp yển này có liên quan.

Nếu là có thể khám phá chỗ máu chốt trong đó, có lẽ là có thể nhân cơ hội này đem cái sánh này trả lại như cũ, thành bảo vật căn nguyên trước kia hấn thấy.

Như thế liền có thể dùng để hối đoái tư cách mua gói Tu Tiên cao cấp, có thể nhìn thấy con đường Phản Hư.

Về phần những người bị giết lúc hấn tiến hành quan sát, trực tiếp sống lại là được.

Nhưng thủ đoạn dễ dàng như vậy mà khiến cường giả Đạo giới đệ cửu cảnh sống lại quả thực là có chút kinh thế hãi tục.

Không chỉ là một đám Đạo giới thượng tam cảnh tại chỗ ngây ngẩn, trong mắt của những vị Bên trên Đạo Giới kia cũng lộ ra cực độ khiếp sợ, vẻ mặt khó mà tin.

Lão giả kia cũng theo bản năng lùi lại mấy bước, nghi ngờ không thôi nhìn Thôi Hằng, giống như người phạm gặp được ma quỷ “Người, người đến tột cùng là cái thứ gì? !”

Ngay cả là thân làm con Nhân Hoàng, nắm giữ bí pháp cường đại cùng bảo vật số lượng đông đảo, nhưng là chưa từng thấy thủ đoạn ly kỳ như thế.

Thật không thể tin nổi!

“Đã như vậy... ” Lão giả hít sâu một hơi, lực lượng của toàn thân lần nữa tạo thành ngọn lửa vô cùng kinh khủng, để cho đại đạo pháp tắc bên trong cung điện này đều bắt đầu vặn vẹo.

“Vậy thì đi chết đi!”

Ừng ừng! !

Đại điện lần nữa bắt đầu kịch liệt chấn động, Hỗn Độn Hư không bên ngoài lại cũng theo đó cuộn trào, từng đạo hỗn độn loạn lưu cuồng bạo lại trực tiếp từ bên ngoài vọt vào.

Chỉ một thoáng, bên trong cung điện này là thành một mảnh đại dương hỗn độn, đại đạo pháp tắc hoàn toàn trở nên hỗn loạn lên, khắp nơi đều là Hủy Diệt chi lực sôi trào.

“Chết! Chết! Chết! !”

Lão giả phát ra tiếng rống giận chấn động hỗn độn, ánh mắt nhìn chăm chú Thôi Hằng, lực lượng của toàn thân không hạn chế điên cuồng bùng nổ.

Lúc này, cả người hắn đều hóa thành một quả cầu lửa thật giống như có thể đem hỗn độn đều thiêu hủy, hung hãn hướng Thôi Hằng đụng tới.

Chương 1071: Phất tay ngàn tỉ lớp thiên địa sinh diệt, trong kiếm quang hỗn độn chi hải sôi trào (1)

Quả cầu lửa màu đỏ thẫm đem trọn cái đại diện hội nghị đều chiếu thành một vùng lửa đỏ.

Vào giờ phút này, trong nhận thức của tất cả mọi người đều chỉ còn lại có một vùng lửa đỏ, dường như hết thấy đại đạo, pháp tắc, vật chất, hư không, hỗn độn, toàn bộ đều thành nhiên liệu của ngọn lửa này, bị chuyển hóa thành Hủy Diệt chi lực quá mức thuần túy.

Vì vậy, sức mạnh ẩn chứa trong quả cầu lửa này vô cùng cường đại, vượt ra khỏi cực hạn Đạo giới cửu cảnh có thể đạt tới.

Coi như là các cường giả bên trên Đạo Giới như Trường Sinh Chủ, Kim Linh Sư, Thiên Chúc Quân, đều chỉ có thể bay nhanh lui về phía sau, miễn cưỡng tiến hành né tránh.

Mà những kẻ Đạo giới thượng tam cảnh kia, những người hơi gần một chút trong nháy mắt liền bị ánh lửa đỏ trong quả cầu lửa này tản mát ra ngoài đốt thành hư vô.

Tại chỗ liền hình thành đều diệt, không còn tồn tại.

Đạo giới thượng tam cảnh có thể ở trong vũ trụ sao trời xung Tôn làm Tô, bây giờ lại đều tựa như là con kiến hôi nhỏ bé, coi như chẳng qua là bị quả cầu lửa nhẹ nhàng chạm tới hoặc là đến gần, cũng sẽ trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Uy năng thế kia khiến cho một đám Đạo giới thượng tam cảnh cùng Bên trên Đạo Giới kinh hải muốn chết, sắc mặt trắng bệch cực kỳ, nhưng cũng không có người chạy trốn.

Bởi vì, mới vừa rồi khi lão giả này xuất thủ, Hỗn Độn Hư Không bên ngoài liền sôi trào lên, trực tiếp bạo phát ra lực lượng cuồng bạo cực kỳ đáng sợ.

Đối với Đạo giới thượng tam cảnh mà nói, Hỗn Độn Hư Không vốn có thể không làm bị thương chút nào, bây giờ đã biến thành không gian khí độc từ đầu đến đuôi.

Chỉ cần đi vào đến nơi đó, rất nhanh sẽ bị Hủy Diệt Chi Lực tràn ngập ở bên trong Hỗn Độn Hư Không gạt bỏ, hình thành đều diệt.

Coi như là cường giả Bên trên Đạo Giới, một khi tiến vào Hỗn Độn Hư không hiện tại ở cái trạng thái này, cũng sẽ gặp

phải hạn chế cực lớn, căn bản cũng không khả năng tiếp tục đào thoát.

Căn cứ vào hai trường hợp này, bây giờ vô luận là ai, đối mặt cái quả cầu lửa thật lớn này, cơ bản đều là chỉ có một con đường chết.

“Vị Thôi tiên trưởng này, thật có thể ngăn trở sao? !”

Vào giờ phút này, người bên trong tòa đại điện này, bất luận lúc trước thái độ đối với Thôi Hằng thế nào, nghĩ Thôi Hằng ra sao, chỉ cần bây giờ còn sống, đều đang mong Thôi Hằng có thể ngăn cản công kích của Hoàng Tử Liệt.

Dù sao, một khi Thôi Hằng bị Hoàng Tử Liệt giết chết, tiếp theo chính là bọn họ.

“Đạo huynh!”

Tục Đạo Nhân cũng không nhìn được kinh hô lên, nhưng hẳn bị giam cầm ở trong túi lưới, chỉ có thể cách một tầng lưới nhìn bên ngoài, đối với loại tình huống này hoàn toàn không thể ra sức.

“Chết đi! Ha ha ha! !”

Tiếng cười gằn như điện cuồng của lão giả ở trong đại điện vang vọng, vào lúc này hẳn đã vọt tới trước mặt Thôi Hằng, mắt thấy sắp đem cả người Thôi Hằng bao phủ lại, đem thiêu hủy hầu như không còn.

“Om sòm!”

Thôi Hằng hừ lạnh một tiếng, lại chẳng qua là bình thường mà nâng tay phải lên, giống như là đánh người một bạt tai vậy, nhẹ nhàng phiêu dật hương quả cầu lửa không lộ do lão giả biến thành đánh ra.

Không có bất kỳ pháp lực chấn động, cũng không có bất kỳ đại đạo và pháp tắc bị điều động, càng không có dị tượng gì sinh ra, giống như là người bình thường vung tay vậy.

Nhưng dù chỉ là bình thường phẩy tay như vậy, lại để cho nội tâm lão giả đang nằm trong trạng thái điên cuồng hiện ra một cảm giác sợ hãi trước đó chưa từng có.

Dường như là phải đại họa lâm đầu.

Nhưng mà, bây giờ mới cảm giác được đã quá trễ.

Ầm!

Thôi Hằng một tát này chặt chẽ vùng vàng đánh vào cái quả cầu lửa dường như có thể thiêu hủy hết thủy này, liên chỉ là lực thân thể đơn thuần, không có dùng một chút pháp lực nào, vẫn như cũ bạo phát ra lực lượng cực kỳ kinh khủng.

Ồ trong nháy mắt khi bàn tay của hắn cùng ngọn lửa tiếp xúc, Hủy Diệt chi lực vô cùng cuồng bạo liền cố gắng mang bàn tay của hắn phá hủy.

Nhưng thân thể của người tu tiên Hóa Thần kỳ cường đại dường nào, mặc cho lực hủy diệt này đã kích như thế nào, đều không cách nào rung chuyển bàn tay Thôi Hằng chút nào, ngược lại thì bị sức mạnh sinh ra từ một tát này của Thôi Hằng gắng gượng đánh cho vòng ngược trở về.

Hai người va chạm, vô số đại đạo, pháp tắc, vật chất, hư không, hỗn độn đã bị phá hủy trong đại điện đều xuất hiện hiện tượng từ Phá Toái gây dựng lại.

Một đoàn lại một đoàn hồng mông khí tượng trung cho ngọn nguồn thiên địa thế giới dần sinh xuất hiện, tràn lan ra ở trong khe hở va chạm giữa bàn tay Thôi Hằng cùng quả cầu lửa.

Chỉ trong tích tắc, thì có trăm ngàn vạn tiểu thiên địa tiểu thế giới sắp sinh ra.

Nhưng một đoàn lại một đoàn hồng mông khí tượng này còn không kịp chân chính diễn hóa từng cái thế giới, liền lại bị ngọn lửa màu đỏ thẫm nuốt mất, trong nháy mắt lại nấu chảy luyện thành Hủy Diệt chi lực kinh khủng.

Cứ thế, sức mạnh của quả cầu lửa lại mượn sức mạnh do hai người va chạm sinh ra mà lấy được sức mạnh bổ sung, ngược lại thì trở nên càng mạnh mẽ hơn, tiếp tục đánh vào bàn tay Thôi Hằng.

Nếu mà sức mạnh thân thể của Thôi Hằng yếu hơn một ít, hơn nữa không có được Bất Hủ Tây Luyện của Hóa Thần đỉnh phong, cũng chỉ có thể dùng pháp lực tiến hành đối kháng cùng quả cầu lửa này.

Độ mạnh mẽ của quả cầu lửa này, như thế có thể thấy được lóm đóm.

Hết sức lợi hại.

Chỉ tiếc, bây giờ thân thể Thôi Hằng cũng có đặc tính Bất Hủ Bất Diệt giống như Nguyên Thân, dù cho quả cầu lửa này cường đại đi nữa gấp trăm ngàn lần, cũng không cách nào thiêu đốt đến da thịt bàn tay hắn chút nào.

Chương 1072: Phất tay ngàn tỉ lớp thiên địa sinh diệt, trong kiếm quang hỗn độn chi hải sôi trào (2)

Ừng ừng!

Tiếng nổ vô cùng to vang lên ở trong bàn tay Thôi Hằng, nhưng là vì có vô số cái tiêu thiên địa tiêu thế giới nhanh chóng sinh ra lại bị nhanh chóng hủy diệt.

Đây đều là đạo âm khi thế giới tan biến, bản thân liền ẩn chứa sức mạnh cực kỳ khủng bố.

Những Đạo giới thượng tam cảnh chưa bị thiêu đốt nghe mà trực tiếp đổ mồ hôi lạnh, các Bên trên Đạo Giới như Thiên Chúc Quân, Trường Sinh Chủ, Kim Linh Sư cũng đều trở mặt ghen hòng, kinh hải muốn chết.

Bây giờ sức mạnh bùng lên khi bàn tay Thôi Hằng và quả cầu lửa va chạm, đều đủ để trong nháy mắt đem bọn họ giết chết trăm ngàn lần!

Cái này còn vền vện chẳng qua là sơ bộ giao phong a!

Àm!

Vừa lúc đó, tiếng nổ trên quả cầu lửa bỗng nhiên trở nên lớn, là vì bàn tay Thôi Hằng lại đẩy về phía trước thêm vài phần, lực lượng khổng lồ đánh vào trực tiếp vượt ra khỏi mức cực hạn quả cầu lửa có thể chịu đựng.

Cho dù quả cầu lửa này không ngừng thiêu hủy tiêu thiên địa tiêu thế giới, hấp thu Hủy Diệt chi lực tiến hành bổ sung, cũng còn kém rất rất xa tốc độ tăng trưởng của cỗ lực trùng kích này.

Nương theo một tiếng vang thật lớn kia, quả cầu lửa tràn đầy Hủy Diệt chi lực trực tiếp sụp đổ ra, lão giả bên trong cũng hiện ra thân hình, trôi lơ lửng ở không trung.

Ở cùng lúc khi từng nhúm lửa bị dập tắt, lần lượt tiêu thế giới tiêu thiên địa hiện lên ở trong hư không đại điện.

Chúng nó tụ chung một chỗ, vây quanh ở chung quanh một đóa lửa, lại trong nháy mắt liền tụ tập thành một cái chùm sáng bao hàm ngàn tỉ lớp thiên địa, một lần nữa mang lão giả kia bao vây lại.

Ánh mắt của lão giả xuyên qua chùm sáng từ ngàn tỉ lớp Thiên Địa này, rơi vào trên người Thôi Hằng, hơi mang theo mấy phần ý giễu cợt, cười lạnh nói: “Thân thể quả thật cường đại, lại cũng chẳng qua là như...”

Hắn còn chưa có nói xong liền hơi ngừng.

Một cỗ lực lượng kinh khủng đủ để trong nháy mắt chôn vùi mấy triệu tỷ viên hằng tinh ở trên lồng ngực của lão giả bạo phát ra.

Đây là thứ theo sau một cái tát kia của Thôi Hằng.

Dùng kỹ xảo đặc thù, để cho kinh lực dừng lại chốc lát.

Thật ra thì cỗ lực lượng này mới là trọng điểm của một đòn vừa rồi của Thôi Hằng, lúc trước bị ngăn cản cũng chỉ là điểm tâm không đáng kể thôi.

Vì vậy, cỗ lực lượng này tại chỗ liền đem thân thể của lão giả kia chấn nổ thành vô số bột phân.

Ngay sau đó, những tiểu thiên địa tiểu thế giới vốn bị lão giả dùng làm lá chắn phòng ngự kia rồi rít động.

Chúng nó giống như là bị kích hoạt bản năng nào đó, bắt đầu điên cuồng hấp thu thân thể bề tạn tàn của lão giả, cũng đem nó hấp thu luyện hóa, để tẩm bổ bản thân phát triển, để chờ đại đạo vững chắc, để cho pháp tắc diễn sinh, để cho vật chất cũng biến thành càn phong phú.

Ở nhân gian, một con cá voi chết vạn vật sinh ra.

Cơ thể ông lão sau khi nổ tung chính là tình hình tương tự, trực tiếp để cho ngàn tỉ lớp thiên địa hình thức ban đầu này tiết kiệm thời gian trăm ngàn vạn năm diễn hóa, trở thành tiểu thiên địa tiểu thế giới chân chính thành thực.

Chỉ cần thời gian đầy đủ, trong những tiểu thiên địa tiểu thế giới này liền có thể tạo ra sinh mạng, phát triển ra văn minh.

Chẳng qua, việc thân thể bị phá hủy, đối với cường giả tầng thứ như Hoàng Tử Liệt mà nói, mặc dù có thể thương tổn đến nguyên khí, nhưng cũng không tính là tổn thương quá mức trí mạng.

Ở trong nháy mắt sau khi thân thể nổ tung, lão giả lựa chọn khởi động một món bảo vật bộ dáng bia đá, mang thân hồn của mình bao vây lại, trực tiếp chui ra khỏi thân thể, cũng hướng ra ngoài tòa đại điện này cực nhanh phóng ra.

“Người này là quái vật gì, thân thể thật là khủng khiếp, lẽ nào là một con thuần huyết hung thú thành niên sao? !” Trong lòng ông lão kinh hãi muốn chết, mới vừa rồi sức mạnh thân thể Thôi Hằng lộ ra hoàn toàn đối mới nhận thức của hắn.

Quá mạnh mẽ.

Thật là không thể tưởng tượng nổi!

Tâm tình khiếp sợ khó mà ức chế tràn ngập ở trong lòng lão già.

Chẳng qua, hắn cũng biết bây giờ không phải là lúc tìm tòi nghiên cứu điều này, việc cần thiết trước mắt vẫn là mau ra sức rời khỏi, thoát khỏi quái vật kia truy kích.

Nếu không, cái mạng này nhất định phải rơi ở chỗ này.

Mặc dù mình là bất tử, nhưng nếu là ném một cái mạng, liền muốn lần nữa dựng dục thì rất lâu sau mới có thể sống lại trở về.

Mà lần nữa dựng dục sinh mạng nhưng mà là trải nghiệm không tốt đẹp gì, còn cần đến thời gian hàng ngàn vạn năm.

Giá cao không nhỏ.

“Cũng còn tốt là thần hồn sau khi thoát khỏi thân thể trở nên càng linh hoạt cũng càng nhanh hơn, gần như là giống như teleport, hắn hắn là không đuôi kịp.” Trong lòng ông lão thâm nói.

Hắn sau khi để thần hồn trốn ra thân thể, tiếp theo một cái chớp mắt, cũng đã chạy trốn tới trong hỗn độn vô biên bên ngoài đại điện.

Đến nơi này, liền càng là sân nhà của hắn.

Chỉ cần che giấu hành tàng hướng vào trong vô biên trong hỗn độn này trốn, liền có thể cùng hỗn độn nơi này hòa làm một thể, căn bản là không cách nào tìm tới tung tích của hắn.

Trừ phi là tất cả Hỗn Độn chi khí trong khu vực này toàn bộ bị lật khuấy động lên.

Nhưng làm vậy cần lực lượng cường đại thế nào?

Chương 1073: Phất tay ngàn tỉ lớp thiên địa sinh diệt, trong kiếm quang hỗn độn chi hải sôi trào (3)

Lão giả chính mình cũng không phải rất rõ, chỉ biết cho dù là cảnh giới tu vi giống như hắn, dù là cường đại thêm mấy chục ngàn lần, cũng không khả năng làm được loại chuyện này.

Dù sao, cái sảnh tiên thiên Đạo giới pháp yển này trên bản chất có thể là một kiện chí bảo căn nguyên không trọn vẹn, tượng trưng căn nguyên đại đạo nào đó trong trong đại vũ trụ quảng đại.

Bản chất cực cao, uy năng cũng là cực lớn.

Mảnh khu vực hỗn độn này lại là bộ phận cốt lõi nhất, nếu như muốn toàn bộ lật khuấy lên nói dễ vậy sao?

Trong lòng lão giả vừa nghĩ như vậy, vừa hoàn thành ả núp và chuyển hóa đối với mình, trong nháy mắt thì trở nên không còn thấy bóng dáng tăm hơi, hoàn toàn sáp nhập vào trong cái hỗn độn vô biên này.

Chẳng qua, Thôi Hằng cũng không có từ trong cung điện đuổi ra theo, tòa cung điện này có thể ngăn cách cảm giác đối với ngoại giới của người khác, nhưng với hắn mà nói nhưng là không hề có tác dụng.

Lão giả có hành động gì, tất cả đều bị hắn nhìn vô cùng rõ ràng ở trong mắt, không có bất kỳ bí mật.

Chẳng qua là loại thủ đoạn đem chính mình cùng tất cả Hỗn Độn chi khí trong khu vực này dung hợp vào một chỗ, đúng là có mấy phân chỗ huyền diệu, để cho Thôi Hằng hơi hơi nhíu mày.

Đám bên trên Đạo Giới như Thiên Chúc Quân, Trường Sinh Chủ, Kim Linh Sư không rõ vì sao, thấy lão giả kia bóng người đã không có ở trong đại điện, nhất thời liền có một loại cảm giác sống sót sau tai nạn.

“Thôi tiên trưởng, Hoàng Tử Liệt đã trốn rồi ư?” Thiên Chúc Quân đứng ra dò hỏi, những người khác cũng đều nhìn chăm chú tới, hiển nhiên đều đối với vấn đề này vô cùng quan tâm.

“Còn không có.” Thôi Hằng lắc đầu khẽ cười nói ” Nhưng mà không gấp, hắn ăn mình đi.”

Lời này nhất thời liền để cho mọi người sắc mặt biến đổi.

“Cái gì? !”

“Ăn mình đi? !”

“Hắn, hắn vẫn còn chứ? !”

Thanh âm hoảng sợ ở trong đại điện vạng vọng, mỗi người đều vô cùng lo lắng lão giả kia xuất hiện lần nữa.

Dù sao, chỉ là vừa mới giao phong, thì có hơn chín mươi phần trăm Đạo giới thượng tam cảnh tại chỗ ngã xuống, hình thần đều diệt.

Vừa lúc đó, bọn họ chợt phát hiện trên đầu ngón tay Thôi Hằng lại bay ra từng đạo ánh sáng, rơi vào trong hư không, tạo thành nhiều đóa hoa sen màu vàng.

Cùng cảnh tượng lúc trước khiến Lý Cửu cùng Lan Chi sống lại giống nhau như đúc.

Trong nháy mắt, từng cái bóng người liền từ trong từng đóa sen vàng đi ra, hình thần khí tức cùng tu vi cảnh giới cùng khi còn sống không khác nhau chút nào.

Đây là tất cả đều sống lại.

Mặc dù lần này cũng là Khởi Tử Hồi Sinh, nhưng mang cho người ta cảm giác chân động lại cùng khi trước hoàn toàn bất đồng.

Sống lại quy mô lớn như vậy, cũng hoàn toàn bảo lưu tu vi cảnh giới khi trước, vẫn là một lần hoàn thành.

Cái này là thủ đoạn gì? !

Ngay cả là Nhân Hoàng hoặc là Tiên Vực Chi Chủ đại nhân vật như thế tái hiện, có thể hay không làm được chuyện như vậy đều là ẩn số a!

Vị Thôi tiên trưởng này đến tột cùng là cảnh giới gì?

Hắn ở trong cái “Thôi gia ” đó là địa vị gì, có phải hay không người mạnh nhất?

Nếu như thế mà còn không phải là người mạnh nhất, vậy...

Mọi người đã không dám lại tiếp tục suy nghĩ, điều này thực sự vượt quá bình thường, đã hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi bọn họ có thể tưởng tượng.

“Đúng rồi, thiếu chút nữa đem đạo hữu ngươi quên.”

Lúc này Thôi Hằng bỗng nhiên nở nụ cười, nhìn về phía Tục Đạo Nhân bị giam cầm ở trong túi lưới, cách không nhẹ nhàng nhân một cái, cái túi lưới liền biến mất không thấy gì

nữa, Tục Đạo Nhân đã bị thu nhỏ lại bằng con kiên cũng khôi phục thành nguyên trạng.

Tục Đạo Nhân nội tâm thán phục không thôi, hết sức cung kính hướng về phía Thôi Hằng hành lễ ngổ ý cảm ơn “Đa tạ đạo huynh.”

Lời cảm ơn hẳn nói cũng thức tỉnh một đám người đang đắm chìm trong cực độ khiếp sợ, vội vàng đều hướng Thôi Hằng hành lễ, luôn miệng nói cảm ơn.

“Không cần như thế, một cái nhắc tay thôi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng khoát tay một cái, mỉm cười nói “Lúc này lão đầu điên kia chưa đền tội, hãy theo ta đến đây đi.”

Nói xong, hẳn liền lên đường đi trước ra phía ngoài cung điện.

Mọi người nhìn nhau một chút, liền cũng đều đi theo, trong lòng đã không có bao nhiêu cảm giác sợ hãi.

Dù sao chết cũng sẽ được sống lại.

...

Thôi Hằng đi ra cửa cung điện, ánh mắt ở trong hỗn độn mịt mờ nơi này quét qua, khẽ cười nói: “Các hạ cho là, như vậy thì có thể tránh thoát ta dò xét? Không phải là đem cả mảnh không gian hỗn độn nhỏ lật lên thôi sao.”

Lời còn chưa dứt, tay phải của hẳn liền cũng chỉ lên như kiếm, hướng vô biên hỗn độn này nhẹ nhàng rạch một cái.

Chỉ một thoáng, một đạo ánh kiếm màu tử kim tán phát ra, trên đó ẩn chứa ý vị vô cùng huyền diệu, phảng phất không có gì cả, lại hình như là không gì không bao hàm, sáng sinh vạn vật lại phá diệt vạn vật.

Đạo Sinh Kiếm!

Không có tiếng nổ, cũng không có tiếng kiếm reo.

Từ trong im lặng, đạo kiếm quang này trong nháy mắt liền vắt ngang qua cả mảnh hỗn độn hải.

Tiếp theo một cái chớp mắt, tất cả Hỗn Độn chi khí bên trong khu vực này toàn bộ đều sôi trào lên.

Cùng lúc đó, toàn bộ sảnh tiên thiên Đạo giới pháp yên đều theo đó lay động, ba tầng lá chắn giữa khu vực khác nhau cũng đều trở nên như ẩn như hiện, thật giống như tùy thời đều có thể Phá Toái.

Dưới tình huống này, lão giả đem chính mình dung nhập vào bên trong Hỗn Độn chi khí cũng không còn cách nào che

giấu hành tàng, trực tiếp bị hỗn độn hải sội trào ném ra ngoài, một lần nữa xuất hiện ở trước mặt Thôi Hằng.

Chẳng qua, vừa lúc đó, lão giả dường như là cảm giác được cái gì, quay đầu nhìn về phía sau.

Bởi vì lá chắn giữa ba tầng khu vực trở nên hỗn loạn, cảm giác của hắn đã có thể khuếch tán tới khu vực chỗ Đạo giới hạ tam cảnh.

Toà Nhân Hoàng Ngọc Đỉnh trong tay Hồng Phú Quý kia nhất thời giội vào trong mắt của hắn.

Lão giả vốn nội tâm vô cùng sợ hãi giống như thấy được rom rạ cứu mạng, nhất thời mặt lộ vẻ mừng rỡ như điên.

“Phụ hoàng cứu ta! !”

Chương 1074: Hoàng Tử không đức nên trấn sát, căn nguyên chí bảo sơ hiển bộ dạng (1)

“Phụ hoàng cứu ta!”

âm thanh mừng như điên của lão giả vang vọng ở trong hỗn độn sôi trào này, truyền đến trong tai của mỗi một người tại chỗ.

Ngay sau đó, thanh âm của hắn lại xuyên qua khu vực lá chắn đã bắt đầu trở nên hư ảo, truyền đến khu vực chỗ Đạo giới trung tam cảnh cùng Đạo giới hạ tam cảnh ở.

Bởi vì khu vực chỗ Đạo giới trung tam cảnh ở cũng không có gặp phải tập kích, cũng không có trải qua biến cố gì, cho nên ở trước khi đạo thanh âm này hạ xuống, người nơi này đều cái gì cũng không biết.

Cái tên Nhân Hoàng Hậu Nhân tự xưng Nhân Tổ vẫn còn đang trăm phương ngàn kế lôi kéo quan hệ khắp nơi, cố gắng dùng loại phương thức này tới tăng cường sức nặng của thân phận mình, làm vậy để có cơ hội mưu cầu mạng sống.

Vẫn là có không ít người đối với cái thân phận Nhân Hoàng Hậu Nhân này của hắn cảm thấy hứng thú.

Một mặt là uy danh của Nhân Hoàng chọ dù là đã qua vạn cổ năm tháng, vẫn duy trì uy danh to lớn, điều này cũng đủ để ảnh hưởng đến rất nhiều đại nhân vật đương thời giúp đỡ.

Mặt khác cũng là bởi vì Nhân Hoàng Hậu Nhân thân nắm giữ Nhân Hoàng chi lực, tu luyện Nhân Hoàng tuyệt học, tiền đồ sau này nhất định bất khả hạn lượng, cùng hắn giao hảo mà nói chỉ có lợi không có chỗ hại.

Nhưng ngay khi tên Nhân Hoàng Hậu Nhân này cùng một đám cường giả nói chuyện với nhau thật vui, bọn họ bỗng nhiên cũng cảm giác được hư không chung quanh rung động.

Nhất là hư không khu vực biên giới khu vực này, nơi đó giống như là trong nháy mắt biến thành một tầng sương mù, tùy thời đều có thể bị lực lượng của ngoại lai tùy tiện xuyên thủng.

Chuyện gì xảy ra?

Biến hoá bất ngờ xảy ra khiến người nơi này toàn bộ đều sợ ngây người, Nhân Hoàng Hậu Nhân cũng ngưng cùng người nói chuyện, nghi ngờ không thôi nhìn về phía hư không bên kia.

Trong lòng bỗng nhiên dâng lên một cô dự cảm chẳng lành.

Chẳng qua, người ta nghi ngờ nhiều hơn.

Đến tột cùng là phát sinh cái gì?

Ngay cả lá chắn khu vực đều xuất hiện biến hóa, đây là tình huống nhiều lần tiên thiên Đạo giới pháp yển lúc trước chưa bao giờ xuất hiện qua.

“Phụ hoàng cứu ta!”

Vừa lúc đó, thanh âm cầu cứu của lão giả kia truyền tới.

Nương theo lấy thanh âm này, cùng xuất hiện còn có cảnh tượng bên trong mảnh khu vực hỗn độn kia.

Đương nhiên, thân ảnh đám người Thôi Hằng, Tục Đạo Nhân, Thiên Chúc Quân cũng không có hiện ra ở trong mắt bọn hắn.

Đối với người ở khu vực Đạo giới trung tam cảnh mà nói, coi như lá chắn trở nên hư ảo, bọn họ cũng chỉ có thể nhìn thấy từng đoàn hỗn độn vô biên.

Mãi mãi cũng không thấy được tình huống chân thật bên trong.

Chẳng qua, tiếng cầu cứu của lão giả cũng rõ ràng cực kỳ mà truyền tới.

Tình hình như vậy, trên mặt tất cả mọi người cũng không khỏi nhíu mày, hết sức nghi ngờ.

Là ai đang cầu cứu?

Mà Nhân Hoàng Hậu Nhân chính là bỗng nhiên về mặt đại biến, trong mắt tràn đầy vẻ sợ hãi, run giọng nói: “Không, không phải, ta không phải, ta không muốn! !”

Hắn cảm giác mình hình như là bị lực lượng vô hình nào đó triệu hoán vậy, lại không tự chủ được trôi lơ lửng trên không.

Cùng lúc đó, Nhân Hoàng Hậu Nhân phát hiện sức mạnh huyết thông Nhân Hoàng tại trong cơ thể mình cũng chịu loại lực lượng này lôi kéo, trở nên phù phiếm xao động, thậm chí muốn từ trong cơ thể lao ra, lại thật giống như phải bị cưỡng ép hút ra.

Tình hình như thế gần như đem tên Nhân Hoàng Hậu Nhân này dọa sợ đến hồn bay phách lạc, vội vàng bắt đầu điều động tất cả lực lượng trong cơ thể mình, cấp tốc áp chế đối với Nhân Hoàng chi lực đang xao động, đem bảo lưu tại sát bên mình.

Đây chính là nòng cốt tu hành cả đời hẳn.

Ngay từ trước lúc Tiên vực Phá Toái, hết thầy của hẳn cũng đã lấy sức mạnh huyết mạch Nhân Hoàng giác tỉnh trong cơ thể làm trụ cột.

Tuyệt đối không thể bỏ mất!

Ngay tại lúc Nhân Hoàng Hậu Nhân đang liều mạng bảo lưu Nhân Hoàng chi lực trong cơ thể mình, bỗng nhiên thông qua lá chắn khu vực đã kinh biến đến mức hư ảo thấy được cảnh tượng vị trí khu vực Đạo giới hạ tam cảnh.

Nơi đó rõ ràng cũng bị cái tiếng cầu cứu này quấy nhiễu, tất cả mọi người đều trở mắt nghẹn họng nhìn bầu trời, mà người chịu ảnh hưởng nặng nhất trong mảnh khu vực kia đồng dạng cũng là người nắm giữ Nhân Hoàng chi lực.

Hồng Phú Quý!

Ở trong nháy mắt khi tiếng cầu cứu của lão giả kia truyền tới bên này, Thánh Đức Ngọc Đỉnh trong tay hẳn liền sáng lên từng đạo ánh sáng chói loà, như là sóng nước khuếch tán ra.

Ngay sau đó, toà Thánh Đức Ngọc Đỉnh này liền tự động trôi lơ lửng đến không trung, giống như là bị triệu hoán nào đó vậy, nhưng nó lại cũng không lập tức rời đi, mà là ở trước mặt Hồng Phú Quý chậm rãi chuyển động, tựa hồ là tiến hành giao lưu.

Chân mày Hồng Phú Quý hơi nhíu lại, ánh mắt xuyên qua lá chắn hư ảo này, thấy được từng đoàn Hồn Độn chi khí, sau đó nhẹ gật đầu.

“Đi thôi.”

Thánh Đức Ngọc Đỉnh lúc này mới hoàn toàn hóa thành một đạo ánh sáng chói loà vọt ra khỏi khu vực này, lại trực tiếp vượt ngang qua khu vực chỗ Đạo giới trung tam cảnh, cuối cùng xuyên qua tầng tầng hỗn độn, hạ xuống đến bên trong vùng Hồn Độn Hư Không đó.

Ong ong ong!

Ở trong nháy mắt khi toà Thánh Đức Ngọc Đỉnh này hạ xuống đến mảnh hỗn độn hư không kia, uy nghiêm vô cùng to lớn theo đó hạ xuống, lại trong nháy mắt liền đem Hồn Độn chi khí bên người lão giả kia trấn áp, để cho thần hồn của hẳn trở nên càng vững chắc.

“Ha ha ha, ha ha ha ha!”

Lão giả thấy tình hình này, tức thì ngửa mặt lên trời cười lớn, thần sắc cũng biến thành nhẹ nhõm, như trút được gánh nặng.

Hiên nhiên, hẳn cho là mình đã bị Thánh Đức Ngọc Đỉnh che chở, đã không cần lại sợ uy năng của Thôi Hằng, thậm chí còn có thể tiến hành giết ngược.

Chương 1075: Hoàng Tử không đức nên trần sát, căn nguyên chí bảo sơ hiển bộ dạng (2)

Lúc này, Thánh Đức Ngọc Đỉnh chậm rãi bay đến phía trên đỉnh đầu lão giả, chậm rãi xoay tròn, từng luồng sáng chói rõ ràng giống như chuỗi ngọc rũ xuống, mang lão giả bao phủ.

“Đây là bảo vật thành đạo của phụ hoàng ta, còn ai còn có thể gây tổn thương cho ta? !” Trên mặt lão giả nụ cười đậm đà, đắm chìm trong quang huy của Thánh Đức Ngọc Đỉnh, hẳn cảm giác mình đã hoàn toàn an toàn.

Thánh Đức Ngọc Đỉnh là bảo vật tùy thân lúc Nhân Hoàng chưa thành đạo, từ lúc Nhân Hoàng bắt đầu tu hành đã bồi bạn, chứng kiến toàn bộ quá trình tu luyện của Nhân Hoàng.

Mà ở sau khi Nhân Hoàng thành đạo, toà Ngọc Đỉnh này cũng một cách tự nhiên được thăng hoa cực điểm, cũng theo Nhân Hoàng tiếp tục cường đại lên.

Vì vậy, uy năng mà toà Thánh Đức Ngọc Đỉnh này có thật ra là vô cùng to lớn.

Ở trong suy nghĩ của lão giả kia, chỉ cần mình có Thánh Đức Ngọc Đỉnh che chở, liền không khả năng lại chịu đến bất cứ thương tổn gì.

Tên quái vật cường đại đến không tưởng tượng nổi trước mắt coi như lợi hại như thế nào đi nữa, chẳng lẽ còn có thể mạnh hơn Thánh Đức Ngọc Đỉnh sao?

Hiển nhiên là không có khả năng.

Tình hình như vậy cũng để cho đám người Tục Đạo Nhân, Thiên Chúc Quân, Trường Sinh Chủ khẩn trương lên.

Lúc này, bọn họ ở sau lưng Thôi Hằng, vẻ mặt vô cùng ngưng trọng nhìn tòa đỉnh ngọc kia, trong lòng hiện ra dự cảm chẳng lành.

Nếu như lần này không thể đem Hoàng Tử Liệt trần áp, như thế trong vô tận năm tháng sau này, bọn họ những người này đều sẽ chịu đựng trả thù không ngừng không nghỉ.

Dù sao, dựa theo một ít miêu tả sự tích ghi lại bên trong điển tịch, vị con Nhân Hoàng này, lòng dạ không hề rộng lượng, thậm chí có thể nói là hẹp hòi.

Lần này chịu thua thiệt lớn như vậy, còn chật vật đến loại trình độ này.

Hắn nhất định là sẽ tiên hành trả thù.

“Đạo huynh, bây giờ nên làm thế nào cho phải?” Tục Đạo Nhân không nhìn được thấp giọng hướng Thôi Hằng hỏi “Lực phòng ngự từ ánh sáng chói của món Thánh Đức Ngọc Đỉnh này quá mạnh mẽ, sợ rằng không cách nào đột phá a.”

Lời này vừa nói, ánh mắt chung quanh toàn bộ tức thì đều nhìn lại, bọn hắn cũng đều vô cùng quan tâm điem này.

Thánh Đức Ngọc Đỉnh nhưng mà là Thành Đạo Chi Bảo của Nhân Hoàng.

Ở trong tay người con Nhân Hoàng là Hoàng Tử Liệt này, nói không chừng sẽ bị kích thích ra toàn bộ uy năng, vậy sẽ không thể địch nổi.

“Không cần ta đột phá phòng ngự của cái Thánh Đức Ngọc Đỉnh này.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói “Ở lúc tòa Thánh Đức Ngọc Đỉnh này đến nơi này, chuyện thật ra thì cũng đã kết thúc.”

Đám người Tục Đạo Nhân nghe vậy nhất thời hai mắt tròn, khiếp sợ không gì sánh nổi.

“Cái gì?!”

“Đạo huynh vì sao nói ra lời này?”

“Đây là ý gì?”

...

...

Những lời này của Thôi Hằng đem bọn họ dọa sợ, còn tưởng rằng Thôi Hằng sau khi thấy sức mạnh của Thánh Đức Ngọc Đỉnh, trực tiếp buông tha công kích Hoàng Tử Liệt.

Mọi người nhất thời mặt lộ vẻ sợ hãi, không nhìn được hướng Thôi Hằng hỏi dò tiếp.

Dù sao, đây chính là đại sự quan hệ đến sinh tử cùng tự do của mình.

Vừa lúc đó...

Ong ong ong!

Tòa Thánh Đức Ngọc Đỉnh kia lần nữa rung động, mặc dù ánh sáng chói như lớp sóng nước kia vẫn chiếu rọi, thậm chí còn đang tăng cường, nhưng bản thân Ngọc Đỉnh chẳng biết tại sao lại ngừng xoay tròn lại.

“Chuyện gì xảy ra?”

Lão giả kia cũng phát giác dị tượng của Thánh Đức Ngọc Đỉnh, chân mày nhất thời nhíu lại.

Ngay sau đó, hắn liền phát hiện mình lại không cách nào thúc giục lực lượng của cái Đỉnh Ngọc kia, nửa điểm lực lượng đều điều động không ra.

Loại tình huống này để cho lão giả nghi ngờ không thôi, thâm nghĩ trong lòng: “Chuyện gì xảy ra? Tại sao lực lượng của Thánh Đức Ngọc Đỉnh đột nhiên biến mất, không hề chịu ta khống chế?”

Ngay lúc trong lòng hắn cảm thấy vạn phần nghi ngờ, Thánh Đức Ngọc Đỉnh bỗng nhiên tỏa ra ánh sáng chói lọi, Thánh Đức Thủy Quang cùng ngọn lửa văn minh toàn bộ hiện ra, lẫn nhau đan vào một chỗ, đem lão giả bên dưới bao phủ.

Sức mạnh của Thánh đức thủy quang, và ngọn lửa văn minh tạo thành một đạo màn sáng bên chắc không thể gãy, đem hư không chung quanh lão giả này đều bao vây lại, tựa hồ là tạo thành một đạo lá chắn phòng ngự to lớn.

Lão giả thấy tình hình này, trong lòng không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù mình không cách nào khống chế sức mạnh của Thánh Đức Ngọc Đỉnh, nhưng cái này dù sao cũng là chí bảo phụ hoàng lưu lại, kháng định vẫn là sẽ che chở mình.

Nhưng mà...

Ầm!

Bỗng nhiên, chỉ nghe một tiếng vang thật lớn ở vị trí lão giả kia truyền tới, khiến Hỗn Độn chi khí nay đã sôi trào trong khu vực này nhấc lên làn sóng cuồng bạo ngàn vạn trượng.

Thật là giống như là muốn đem mảnh hỗn độn chi hải này hoàn toàn lật.

Cái tiếng vang ầm ầm này vang vọng ở trong khu vực hỗn độn vô biên, mỗi một người tại chỗ đều nghe rõ rõ ràng ràng.

Ngay sau đó, ở trong ánh mắt không thể tin của tất cả mọi người ngoại trừ Thôi Hằng ra, tòa Thánh Đức Ngọc Đỉnh kia lại không có dấu hiệu nào mà di chuyển, hung hãn hướng phía dưới đập tới.

Mà ở phía dưới Thánh Đức Ngọc Đỉnh, chính là lão giả tên Hoàng Tử Liệt kia, con của Viễn Cô Nhân Hoàng!

Ầm!

Theo một tiếng vang thật lớn truyền tới, Hoàng Tử Liệt hoàn toàn không ngờ đến cái tình huống này, giờ đây còn chưa

phản ứng kịp, trực tiếp liền bị Thánh Đức Ngọc Đỉnh trấn áp tại phía dưới.

Vốn dĩ hãn cho là Thánh đức thủy quang cùng ngọn lửa văn minh dùng để bảo vệ mình, bây giờ tất cả đều hóa thành lực giam cầm vô cùng cường đại, đem hãn chặt chẽ trấn áp tại phía dưới Thánh Đức Ngọc Đỉnh, để cho hãn hoàn toàn không cách nào nhúc nhích.

Chương 1076: Hoàng Tử không đức nên trần sát, căn nguyên chí bảo sơ hiển bộ dạng (3)

Vào lúc này, lão giả phát hiện vô luận chính mình thúc giục lực lượng trong cơ thể như thế nào, như thế nào cùng Thánh Đức Ngọc Đỉnh tiến hành câu thông, lại đều không làm nên chuyện gì, hoàn toàn không thu được bất kỳ đáp lại nào.

Dường như toà Thánh Đức Ngọc Đỉnh này đã hoàn toàn buông tha hãn, không lại che chở hãn, còn coi hãn là địch nhân tiến hành trần áp.

Tại sao có thể như vậy?

Điều này sao có thể? !

Đây chính là chí bảo phụ hoàng lưu lại!

Lão giả hoàn toàn không cách nào hiểu loại tình huống này.

Trên thực tế, không chỉ hãn không thể nào hiểu được, ngay cả những người khác ngoại trừ Thôi Hằng ra cũng không thể nào hiểu được loại tình huống này.

Quá ly kỳ.

Hoàng Tử Liệt lại bị Thánh Đức Ngọc Đỉnh mà chính hãn hô hoán cứu trần áp.

Đây là Viễn Cổ Nhân Hoàng thật sự còn ở nhân thế, hay là toà Thánh Đức Ngọc Đỉnh này có linh, tự động đối với hành động tội tệt bây giờ của Hoàng Tử Liệt tiến hành trừng phạt, đem trần áp tại dưới đỉnh?

Mọi người đầy bụng nghi ngờ, trăm nghĩ không thể lý giải.

Chỉ có thể làm ra đủ loại đủ kiểu suy đoán.

“A, buông ra, buông ta ra! ” Lão giả cắn răng nghiêng lợi rớt giận, biểu tình trên mặt vặn vẹo, giống như điên cuồng, ánh mắt nhìn chăm chặp Thôi Hằng “Ngươi, ngươi đến tột cùng là dùng thủ đoạn gì, có thể thao túng Thánh Đức Ngọc Đỉnh, để cho chí bảo phụ hoàng ta lưu lại trần áp ta? !”

“Chuyện cho tới bây giờ, ngươi còn không biết mình là bị ai trần áp sao? ” Thôi Hằng tựa như cười mà không phải cười nhìn lão giả kia, nhàn nhạt nói “Ngươi lại cần thận cảm giác một chút, bây giờ sức mạnh tràn ngập bên trên Thánh Đức Ngọc Đỉnh đến tột cùng là của ai? ”

“... ” Lão giả nghe vậy tức thì liên trầm mặc, sắc mặt trở nên âm tình bất định, giống như là thoáng cái bước ra khỏi trạng thái cầu kính điên cuồng.

Nhìn dáng dấp của hắn, quả thật đã phân biệt ra được đến lúc này lực lượng điều khiển Thánh Đức Ngọc Đỉnh là ai lưu lại.

Chẳng qua, sự phát hiện này rất nhanh lại để cho hắn lâm vào hoài nghi sâu đậm, lầm bầm nói: “Không, không, điều này là không thể nào, tại sao sẽ là như vậy, phụ hoàng, phụ hoàng hắn từ trước đến giờ đều là coi trọng ta!”

Lúc này, đám người Tục Đạo Nhân, Thiên Chúc Quân, Trường Sinh Chủ đứng ở bên người Thôi Hằng, trên mặt bọn hắn cũng toát ra biểu tình cực độ khiếp sợ, bọn họ cũng phát hiện bên trên Thánh Đức Ngọc Đỉnh đang bao phủ một cỗ lực lượng kỳ dị mà cường đại.

Bọn họ đều biết cỗ khí tức lực lượng này!

Nhân Hoàng!

Là lực lượng của Viễn Cổ Nhân Hoàng!

Song, đó cũng không phải Nhân Hoàng ở tầm xa thao túng Thánh Đức Ngọc Đỉnh .

Mà là vạn cổ năm tháng trước, khi Nhân Hoàng chưa biến mất, thì ở trên toà Thánh Đức Ngọc Đỉnh này lưu lại sức mạnh.

Hôm nay là bị lão giả này hô hoán mới kích phát.

Sợ dĩ cỗ lực lượng này sẽ như thế quả quyết mà đem lão giả trấn áp, chỉ sợ là Nhân Hoàng ngay từ lúc vạn cổ năm tháng trước liền tiến hành thiết lập tương tự.

Vào lúc này, Thánh đức thủy quang cùng ngọn lửa văn minh bỗng nhiên bắt đầu vặn vẹo thay đổi, rất nhanh thì ngưng tụ thành một chuỗi chữ viết cổ xưa.

Hiện ra trong tầm mắt lão giả kia.

Cũng gọi vào trong mắt đám người Thôi Hằng, Tục Đạo Nhân, Thiên Chúc Quân.

“Nếu hoàng tử không đức, lại gọi Thánh Đức Ngọc Đỉnh , theo lý nên tiêu diệt!”

Tiêu diệt!

Tiêu diệt? !

Không phải là trấn áp...

Lão giả sau khi thấy chuỗi chữ viết này, nhất thời sắc mặt đại biến, mặt như màu đất, kinh hãi nói: “Cái này, cái này, cái này là không thể nào, đây tuyệt đối không có khả năng!”

Ầm! !

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn ở phía dưới Thánh Đức Ngọc Đỉnh truyền tới, lão giả vốn đã chỉ còn lại có thân hồn trực tiếp nổ thành hư vô, ngay cả Chân Linh đều Phá Toái, không còn tồn tại.

Sau khi tiếng nổ này tán đi, trong mảnh khu vực hỗn độn này lâm vào một mảnh yên lặng.

Kết quả như thế ngoài dự liệu của mọi người.

Không nghĩ tới Hoàng Tử Liệt người con Nhân Hoàng này lại sẽ chết bởi Thánh Đức Ngọc Đỉnh tiêu diệt.

Nhân Hoàng thật là người Đại Đức.

Chẳng qua, không có ai buông lỏng tâm tình.

Bởi vì, Hoàng Tử Liệt người con Nhân Hoàng này là bất diệt, coi như là bạn đầu lúc Nhân Hoàng còn ở, cũng chỉ có thể đưa hấn trực xuất!

Thánh Đức Ngọc Đỉnh thật có thể đem hấn hoàn toàn tiêu diệt sao? !

Ào ào ào!

Vừa lúc đó, trong mảnh khu vực hỗn độn này lại xuất hiện âm thanh cuồng phong gào thét, vùng biển hỗn độn vô biên vô tận lại nổi sóng, trong hư không lại chậm rãi hiện ra hư ảnh một mảnh đại địa vô cùng rộng lớn.

Cả vùng đất này không khí trầm lắng, không có nửa điểm sinh cơ, chỉ có từng toà mộ Hoang, mai táng lần lượt người vô danh không họ.

Tất cả đều là phân mộ.

“Bắt đầu.”

Khóe miệng Thôi Hằng hơi hơi dương lên, lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Vào giờ phút này, cảnh tượng hư ảnh hiện hiện ra, chính là hình dạng chân chính tầng ngoài mà lúc trước hấn thấy khi dùng Linh Minh Kim Đồng quan sát cái sảnh tiên thiên Đạo giới pháp yên này.

Lúc trước hấn cũng cảm giác lão giả kia hư hư thực thực cùng chỗ sảnh này có quan hệ.

Bây giờ nhìn lại quả thật như thế.

“Ha ha ha! Ha ha ha ha!”

Trong Hồn Độn Hư lần nữa vang lên tiếng cười của lão giả kia.

” Được a, được a, quá tốt, Quân Thiên Tôn không có lừa ta!

“Ta quả nhiên đã chân chính bắt diệt, có thể tại chỗ sống lại, không cần tích lũy năm tháng lâu dài.

“Cứ như vậy, coi như là phụ hoàng cũng trấn sát ta không được!”

Hoàng Tử Liệt vốn đã hình thành đều diệt, lại bỗng nhiên từ trong một cái phần mộ hoang ở trong đại địa hư ảo kia bò ra.

Hắn toàn thân tràn ngập tử khí đậm đà, phảng phất Ma Thần đến từ Cửu U, chậm rãi từ bên trong hư ảnh đi ra, một lần nữa trở lại trước mặt Thôi Hằng cùng đám người Tục Đạo Nhân.

“Các ngươi, toàn bộ đều phải chết!”

Chương 1077: Căn nguyên đại đạo chi lực, khách không mời mà đến (1)

Quân Thiên Tôn? !

Thôi Hằng nghe được cái tên này, tức thì liền nhú mày.

Đây là đang nói Chu Quân Thiên?

Lúc trước ở tinh hải đĩa thiên hà có một đám cường giả “Dị vực ” xung hô Chu Quân Thiên như vậy.

Là một loại kính xưng.

Lúc này, ở trong miệng người con Nhân Hoàng này nghe được cái tên Quân Thiên Tôn này, quả thực khiến cho Thôi Hằng cảm thấy ngoài ý muốn.

Hắn đã rất lâu không có biết được tin tức liên quan tới Chu Quân Thiên.

Dù sao, lấy tình huống Chu Quân Thiên, ít khả năng tiếp xúc được Đạo giới thượng tam cảnh, thậm chí là cường giả Bên trên Đạo Giới.

Dựa theo lẽ thường mà nói, Chu Quân Thiên hẳn là giống như chí tôn trời sinh của Đạo Chu Tinh, Thiên Khư giới, “Lui ra khỏi hoàn cảnh ” như Bạch Liên Thánh Mẫu của Tam Thượng Thiên, Thiên Đình Chi Chủ của Thiên Giới mới đúng.

Không nên giống như vai phụ không chết trong truyền thuyết, một đường đi theo mà trở nên mạnh mẽ.

Đây là không hợp với lẽ thường.

Chu Quân Thiên khi ở phương tiên thổ thế giới đó, sợ rằng cũng không có bước vào tầng thứ Đạo giới, vừa mới qua đi năm ba ngàn năm mà thôi, hẳn sẽ không có tốc độ trở nên mạnh mẽ nhanh như vậy.

Nhưng nếu như Chu Quân Thiên không có tốc độ trở nên mạnh mẽ như vậy, lại giải thích tình huống về người con Nhân Hoàng trước mắt này thế nào?

Ngay vừa mới rồi khi lão giả bộ dáng Hoàng Tử Liệt này sống lại, Thôi Hằng liền phát giác một cỗ khí tức lực lượng quen thuộc.

Cùng sức mạnh của Chu Quân Thiên rất giống nhau, nhưng lại không hoàn toàn giống nhau.

Chính là cỗ lực lượng này, đem Hoàng Tử Liệt cùng cái sánh tiên thiên Đạo giới pháp yện này liên lạc với nhau.

Kê từ đó, trừ phi cái sanh pháp yền này bị triệt để phá hủy, ngay cả đại đạo pháp lý khắc trên đó đều bị triệt để phá hủy, mới có thể đem Hoàng Tử Liệt giết chết.

Nếu không, Hoàng Tử Liệt sẽ một mực ở trong sanh pháp yền nơi này sống lại.

Nơi này sẽ giống với “Điểm sống lại” của Hoàng Tử Liệt.

Thủ đoạn như vậy cực kỳ huyền bí, tồn tại có thể làm được loại chuyện như vậy nhất định cực kỳ mạnh mẽ, cũng sẽ không yếu hơn Hóa Thân đỉnh phong chân chính.

Chu Quân Thiên có thể trong thời gian ngắn như vậy đạt tới trình độ có thể so với Hóa Thân đỉnh phong?

Thôi Hằng không tin.

Dù sao, lai lịch căn cước của Chu Quân Thiên thật ra thì chẳng qua là khí linh của Lục Đạo Thiên Môn Đồ, lấy bản chất Lục Đạo Thiên Môn Đồ, tuyệt đối không cách nào chống đỡ cho Chu Quân Thiên có tốc độ trở nên mạnh mẽ nhanh không tưởng tượng nổi như thế.

“Trừ phi cái người gọi là Quân Thiên Tôn này cùng Chu Quân Thiên ta biết thật ra là hai khái niệm, thậm chí là hai người.” Thôi Hằng ánh mắt thâm thúy, trong lòng suy tư “Hoặc là Chu Quân Thiên nhưng thật ra là loại hình hoá thân của Quân Thiên Tôn kia?”

Bởi vì đầu mối hiểu rõ quả thực quá ít, tình huống cụ thể hẳn không thể nào suy đoán, chỉ có thể lại nhìn về phía Hoàng Tử Liệt bộ dáng lão giả.

Nếu mà có thể bắt giữ hẳn, cũng có thể hỏi tin tức liên quan tới Quân Thiên Tôn.

Thần sắc biến hoá của Thôi Hằng đều bị Hoàng Tử Liệt nhìn ở trong mắt, trên gương mặt già nua của hắn nhất thời tràn đầy vẻ giận dữ, nghiêm nghị quát lên: “Người lại còn dám thất thân? ! Tim chết!”

Hoàng Tử Liệt sau khi sống lại lần này, tâm tình chập chờn so với trước kia càng kịch liệt, kịch liệt đến mức thậm chí có chút không bình thường.

Nương theo tức giận cực độ, toàn thân hắn lần nữa dấy lên ánh lửa đỏ, ngay cả tóc đều trở nên đỏ ngầu, đồng tử trong hai mắt đều thiêu đốt một nhóm lửa.

Lúc này hắn giống như là trở thành hoá thân của lửa giận, sức mạnh cáu kính cần quét mảnh hư không hỗn độn này, khí thế uy áp của cả người lại so với trước kia cường đại gấp trăm ngàn lần.

Hoàng Tử Liệt lần này dựa vào lực căn nguyên của sảng tiên thiên Đạo giới pháp yển này mà sống lại, cảnh giới cùng tu vi lại cũng có sự tăng trưởng rõ ràng, thực lực tự nhiên cũng là nước dâng thuyền cao.

Đây cũng là nguyên nhân hẳn dám nói câu “Các người toàn bộ đều phải chết ” cho tất cả mọi người bao gồm Thôi Hằng ở bên trong.

Cho dù ai bỗng nhiên thu được tăng lên gấp trăm gấp ngàn lần, nội tâm cũng sẽ không tự chủ được bành trướng.

Đương nhiên, với người tu tiên có tâm tính vẫn một mực tiếp nhận đủ loại khảo nghiệm, cường độ thần hồn cũng mạnh hơn võ giả nhiều thì lại khác.

Đối với người tu tiên mà nói, đừng nói là gấp trăm gấp ngàn lần tăng lên, ngay cả là hơn mười ngàn lần, một trăm ngàn lần tăng lên, cũng đều chế ngự bình thường.

Nhưng, theo Hoàng Tử Liệt, thực lực của mình thu được tăng lên to lớn như vậy, theo lý có thể cùng Thôi Hằng chống đỡ được.

Hơn nữa, coi như mình bị đánh chết lần nữa cũng không sao cả.

Vẫn có thể trực tiếp sống lại tại chỗ, còn có thể nhờ yào đó đạt được càng nhiều căn nguyên đại đạo chi lực hơn, nắm giữ thực lực càng mạnh mẽ hơn.

Cứ như vậy một mực biến hóa mạnh nữa, sớm muộn có thể thắng được tên quái vật mạnh đến ngoại hạng trước mắt, cuối cùng hoàn thành giết ngược!

Sau khi không có sợ hãi tử vong, công kích của Hoàng Tử Liệt trở nên so với trước kia còn điên cuồng hơn, không có bất kỳ biện pháp phòng ngự nào, hết thấy sức mạnh đều dùng để công kích.

Cách tấn công như vậy, thật là đứng sau tự bạo.

Ừng ừng!

Trong hỗn độn vô biên liên tiếp vang lên tiếng nổ đùng đoàng, Hoàng Tử Liệt hóa thành một đạo cầu vòng màu đỏ hướng Thôi Hằng đánh tới, Hỗn Độn chi khí nơi hắn đi qua đều rời rít nổ lên, lại là trăm ngàn vạn tiểu thế giới tiểu thiên địa sinh diệt.

Dám cường giả Bên trên Đạo Giới như Tục Đạo Nhân, Thiên Chúc Quân, Trường Sinh Chủ rời rít tránh lui, đám Đạo Giới thượng tam cảnh như Lý Cửu, Lan Chi thì là ngay cả tránh cũng không tránh kịp, chỉ có thể núp ở sau lưng Thôi Hằng.

Âm!

Cầu vòng màu đỏ đụng vào phía trước cách Thôi Hằng ba thước liền không cách nào lại tiến tới chút nào, năng lượng vô cùng kinh khủng nhất thời nổ lên.

Thật là giống như ở trong hỗn độn khai thiên tích địa.

Có vô số Hỗn Độn chi khí vỡ tan, vô số hồng môn khí hiện lên.

Chương 1078: Căn nguyên đại đạo chi lực, khách không mời mà đến (2)

Ngay sau đó thanh trọc phân ra, thiên địa sơ khai.

Chẳng qua là một lần va chạm này, lại trực tiếp xuất hiện một hình thức ban đầu của thiên địa mà bản chất của nó so với một phương tiên thô thế giới thì cao hơn vô số lần.

Đáng tiếc, hình thức ban đầu của thế giới này chỉ tồn tại trong nháy mắt ngắn ngủi liền biến mất không thấy.

Vào lúc này trong mắt Hoàng Tử Liệt, một cái thiên địa hình thức ban đầu như vậy đồng dạng cũng là sương mù có thể dùng để công kích Thôi Hằng, hắn tiện tay ngưng tụ lại liền đem hình thức ban đầu của thế giới này ngưng tụ thành một đạo kiếm quang, hướng Thôi Hằng chém tới.

Đạo kiếm quang này ở khi chém ra, lại đồng thời bao phủ tất cả phương vị chung quanh Thôi Hằng, giống như là đồng thời tồn tại ở địa điểm bất đồng vậy.

Kiểm quang không chỗ nào không có mặt, có thể đồng thời tiến hành công kích đối với vô số loại địa phương.

Đây đã là mang theo một chút đặc tính của Hóa Thần đỉnh phong.

Quả thực không đơn giản.

Chỉ có điều, nhiều đặc tính như vậy, ở trong mắt người Hóa Thần đỉnh phong chân chính như Thôi Hằng, chính là múa rìu qua mắt thợ, căn bản cũng không đáng giá nhắc tới.

Hắn ngay cả hứng thú tránh né cũng không có, mặc cho kiếm quang tựa như không chỗ nào không có mặt chém về phía từng cái phương vị trên người của hắn.

Nhưng mà cho đến lúc kiếm quang thật giống như không chỗ nào không có mặt tất cả đều chém xuống, đều không có thể đột phá khoảng cách cách Thôi Hằng bực mét, càng không cần phải nói là công kích được bản thể của hắn.

Hoàn toàn là vô dụng.

“Lại cường đại đến tình trạng như thế? !” Trọng lòng Hoàng Tử Liệt nghi ngờ không thôi, thực lực Thôi Hằng triển lộ ra lần nữa ngoài dự liệu của hắn.

Mà đang ở lúc Hoàng Tử Liệt chuẩn bị tiến hành công kích lần nữa, Hồn Độn chi khí chung quanh hắn bỗng nhiên kịch liệt cuộn trào, trong nháy mắt liền hóa thành một cái bàn tay

không lộ, trực tiếp đem cả người Hoàng Tử Liệt niết ở trong lòng bàn tay.

Tiên Thiên Nhất Khí Cầm Nã Công!

Mặc dù đây chỉ là pháp thuật ở thời kỳ 《Tiên pháp sơ cấp》 suy diễn ra, nhưng hạn mức tối đa của uy năng cũng là cực cao, coi như là đối với người tu tiên Hóa Thần kỳ đỉnh phong mà nói, đây cũng là một môn pháp thuật cường đại vô cùng thực dụng.

Thôi Hằng cũng sớm đã đem pháp thuật này tu luyện đến tầng thứ Hóa Thần kỳ đỉnh phong, cho dù chẳng qua là tự thân ra tay, hoàn toàn không xúc động giả ta chi thân, cũng có lực lượng đáng sợ đủ để khuấy động vũ trụ đại giới, càn quét hư không Hoàn Vũ.

Vì vậy, cho dù Hoàng Tử Liệt lần này sau khi sống lại được căn nguyên đại đạo cường hóa, thực lực có tăng trưởng, khi đối mặt cái bàn tay không lộ này, vẫn là không có lực phản kháng chút nào.

Tại chỗ liền bị bóp vỡ, lần nữa nổ thành vô số mảnh vụn, thân thể cùng thần hồn lần nữa thành chất dinh dưỡng của vô số tiểu thể giới tiểu thiên địa, tiến hành bồi bổ chúng nó.

Vào lúc này, những người ở chỗ này đều đã chân kinh đến chết lặng.

Vô luận là đám người Bên trên Đạo Giới như Tục Đạo Nhân, Thiên Chúc Quân, Trường Sinh Chủ, hay là đám người Đạo giới thượng tam cảnh như Lý Cựu, Lan Chi, đều đã bị thực lực của Thôi Hằng hoàn toàn thuyết phục.

Ở trong lòng của bọn họ, Thôi Hằng đã thành tồn tại không gì không thể.

Coi như bây giờ có người nói cho bọn hắn biết Thôi Hằng thờ một hơi là có thể hủy diệt toàn bộ vũ trụ, bọn họ cũng sẽ đối với điều này tin chắc không nghi ngờ.

Thực lực như vậy, đừng nói là Hoàng Tử Liệt là con Nhân Hoàng, coi như là Nhân Hoàng đích thân tới, cũng khẳng định là không có khả năng thủ thắng.

Vì vậy, khi bọn hắn thấy Hoàng Tử Liệt một lần nữa từ trong mộ Hoang bò ra ngoài, tu vi cảnh giới lần nữa đạt được tăng lên, thực lực cũng tiến một bước trở nên mạnh mẽ, cũng đã không có bất kỳ lo âu nào.

Chỉ ở một bên nhìn, đồng thời trong lòng suy đoán lần này Hoàng Tử Liệt sẽ là chết kiểu nào.

Quả nhiên, lại là vừa đối mặt, Hoàng Tử Liệt lần này là bị Thôi Hằng dùng một đạo Thiên Tâm Ngũ Lôi Chính Pháp

đánh chết, cũng là hình thân đều diệt, không còn tồn tại.

Nhưng sau một cái chớp mắt tiếp theo, Hoàng Tử Liệt lần nữa sống lại, đại đạo căn nguyên chi lực trên người trở nên càng mạnh mẽ hơn, cũng càng thêm rõ ràng, thậm chí bắt đầu lần át khí tức lực lượng của tự thân Hoàng Tử Liệt.

Điều này cũng ý nghĩa cảnh giới tu vi của Hoàng Tử Liệt lấy được thăng hoa trên bản chất, thực lực càng là có tăng lên trên biên độ cực lớn, khí thế uy áp không lồ thậm chí để cho đại địa hư ảo tràn đầy phần mộ Hoang đều rung động.

Đối mặt với Hoàng Tử Liệt trong loại trạng thái này, Thôi Hằng rút cuộc sử dụng hai tay, một tay Đại Thiên Ma âm Hỏa Quyết, một tay Thiên Lô Nguyên Từ Tiên Quang, một lần nữa đem Hoàng Tử Liệt đánh cho cả hình thân đều diệt.

Lần này, Hoàng Tử Liệt cũng không có lập tức sống lại, mà là hơi chút kéo dài mấy phút, mới chậm rãi từ trong một cái mộ hoang hơi lớn bò ra ngoài.

“Ừ ? ” Thôi Hằng thấy cái Hoàng Tử Liệt từ trong mộ bò ra, không khỏi nhíu mày, thậm chí nói ” Khí tức sức mạnh thuộc về bản thân trên người hắn càng ngày càng yếu, sức mạnh của huyết mạch Nhân Hoàng càng lúc càng bị sức mạnh của căn nguyên đại đạo áp chế.

Chương 1079: Căn nguyên đại đạo chi lực, khách không mời mà đến (3)

“Căn nguyên đại đạo lý lẽ trận ngập trên mảnh đại địa hư ảo này lại càng ngày càng yếu, nếu như vậy, thay vì nói là hấn đang thông qua sức mạnh căn nguyên đại đạo sống lại, chẳng bằng nói là căn nguyên đại đạo đang hướng trên người của hấn dời qua.

“Dựa theo cái tình huống này đến xem, chỉ cần ta không ngừng giết hấn, để cho sức mạnh của hấn không ngừng hồi phục, vậy sớm muộn có một lần hấn sẽ đem tất cả lực lượng của món chí bảo căn nguyên không trọn vẹn này đều tụ tập ở trên người của mình.

“Đến khi đó, sẽ sinh ra biến hóa như thế nào? Hấn sẽ trở thành căn nguyên chí bảo hình người, hay là nói sẽ trở thành tài liệu luyện chế căn nguyên chí bảo?”

”Ừ, hấn mặc dù có thể lấy phương thức như thế sống lại, một mặt cũng bởi vì là bạn thân hấn nắm giữ đặc tính bất diệt của con Nhân Hoàng, chết có thể sống lại.

“Mặt khác, cũng là bởi vì cái tên gọi là Quân Thiên Tôn đó thi triển một loại thủ đoạn đặc thù nào đó, đem hấn cùng cái món căn nguyên chí bảo không trọn vẹn này liên lạc với nhau. Quân Thiên Tôn...”

Trong lòng của hấn đang suy nghĩ, một đợt công kích mới của Hoàng Tử Liệt liên đã tới trước mặt của hấn.

Một lần này, lực công kích lại trực tiếp ẩn chứa sức mạnh của căn nguyên đại đạo, so với mấy lần trước phải mạnh mẽ hơn nhiều, thậm chí đã đạt đến trình độ có thể so với sơ nhập Hóa Thần đỉnh phong.

Đương nhiên, đây là tình huống không tính giả ta chi thân.

Đối mặt công kích như vậy, Thôi Hằng rốt cuộc chính thức đối đãi.

Hấn một lần nữa thi triển Đạo Sinh Kiếm, kiếm quang dứt khoát mà cường đại trực tiếp cứng đối cứng chém tới, trực tiếp kết thúc một lần mạng sống này của Hoàng Tử Liệt.

Lần này thời gian Hoàng Tử Liệt phục sinh kéo dài lâu hơn, ước chừng qua đến nửa giờ, nhưng ngược lại thực lực sau khi sống lại cũng cường đại hơn.

Lại để cho Thôi Hằng vận dụng ba cái giả ta chi thân, ở một mức độ nào đó thi triển đặc tính không chỗ nào không có mặt, mới đưa Hoàng Tử Liệt một lần này chém chết.

Sự cường đại của căn nguyên đại đạo chi lực quả thực là ngoài dự liệu của Thôi Hằng.

Dù sao, bây giờ toàn bộ giả ta chi thân của hắn cũng mới hơn một trăm triệu mà thôi, đối phó một tên Hoàng Tử Liệt chưa đến cực hạn lại liên cân vận dụng ba cái.

Điều này làm cho vẻ mặt Thôi Hằng trở nên ngưng trọng.

Sau đó Hoàng Tử Liệt lại sống lại hơn mười lần, thời gian chờ phục sinh tăng dần lên, thực lực sau khi bò ra mộ Hoang cũng càng ngày càng lớn, thực lực tự nhiên cũng càng ngày càng mạnh.

Cho đến lần thứ mười chín, Thôi Hằng thậm chí phải vận dụng hơn mười ngàn cái giả ta chi thân mới đưa Hoàng Tử Liệt hoàn toàn giết chết, căn nguyên đại đạo chi lực nồng nặc cực kỳ kia, quả thực để cho Thôi Hằng cảm thấy kinh hãi.

Rốt cuộc, sau khi trải qua ước chừng bảy ngày chờ đợi, Hoàng Tử Liệt lần thứ hai mươi sống lại.

Lần này, hắn là ở trong phần mộ lớn nhất của mảnh đại địa hư ảo này bò ra, căn nguyên đại đạo chi lực trên người đã kinh biến đến mức cường đại chưa từng có, mà vùng đại địa hư ảo kia cũng đã thành hư ảnh nhàn nhạt, thật giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ biến mất.

Ở bên dưới ánh nhìn chăm chú của Linh Minh Kim Đồng của Thôi Hằng, căn nguyên đại đạo chi lực ẩn chứa khắp mặt đất đã hoàn toàn không còn, toàn bộ đều chuyển tới trên người Hoàng Tử Liệt.

Điều này làm cho cái căn nguyên chí bảo có hình dạng chân chính là con dấu không lành lặn này, lúc này cũng đã trở nên rách nát không chịu nổi, ngoài mặt hiện đây vô số vết rách, phẳng phất tùy thời đều có thể Phá Toái thành bụi phấn.

Lúc này Hoàng Tử Liệt đã thành một món căn nguyên chí bảo hình người.

Tình trạng của hắn cũng rõ ràng không giống như là sinh linh bình thường, ánh mắt trông rỗng, thân hồn huy hoàng gần như biến mất, toàn thân đều tản ra căn nguyên đại đạo chi lực vô cùng đậm đà.

Cùng với nói là một người, chẳng bằng nói là linh tài hình người, còn là một kiện linh tài tuyệt phẩm giàu căn nguyên đại đạo chi lực, kỳ trân tối cao.

Càng quý dị hơn là, lần này sau khi Hoàng Tử Liệt sống lại, cũng không có giống như trước không kịp chờ đợi hướng Thôi Hằng phát động tấn công, mà là đứng ở tại chỗ không nhúc nhích.

Căn nguyên đại đạo chi lực đậm đà cực kỳ, ở chung quanh Hoàng Tử Liệt tạo thành một cái lá chắn ngay cả Hỗn Độn Hư Không đều bị tách ra.

Ở bên trong cảm ứng thần thức của Thôi Hằng, lớp lá chắn này vô cùng vững chắc, hẳn hơi phồng chùng, chính mình ít nhất cũng phải vận dụng mấy trăm ngàn cái giả ta chi thân, mới có thể đem đánh nát.

“Đây chính là lực lượng của căn nguyên chí bảo sao? Còn chỉ là một món không trọn vẹn...” Trong lòng Thôi Hằng ngạc nhiên không thôi.

Nếu như là căn nguyên chí bảo hoàn chỉnh, kia hẳn là cường đại biết bao?

Chỉ sợ là có thể cùng Hóa Thần đỉnh phong có 480 triệu giả ta sánh vai đi.

Mà khi nội tâm ngạc nhiên, Thôi Hằng cũng đang trợn địa sẵn sàng đón quân địch.

Thời khắc chuẩn bị “Nghênh đón” cái vị “Khách” có lẽ sẽ tới đó.

Ầm! !

Vừa lúc đó, bên trong Hỗn Độn Hư Không vô biên bỗng nhiên nổ tung một tiếng nổ vang như tiếng sấm.

Cùng lúc đó, một thân ảnh không lồ không biết từ chỗ nào phủ xuống, lại trực tiếp đưa ra bàn tay khổng lồ, vô tới Hoàng Tử Liệt toàn thân là căn nguyên đại đạo chi lực.

“Linh tài của ta đã thành! Đa tạ! !”

Chương 1080: Thái Sơ Cổ Vương, Đạo Ngã Tam Thần (1)

Thanh âm điếc tai nhức óc truyền khắp mảnh hư không hỗn độn này, khiến cho tất cả mọi người tại chỗ đều như bị sét đánh, không tự chủ được nhìn về phía cái thân ảnh khổng lồ này.

Hắn hạ xuống không có dấu hiệu nào, ngay cả Thôi Hằng đều không thể sớm nhận ra được, hoàn toàn không có bất kỳ dấu hiệu báo trước, mảnh hỗn độn hư không này cũng không có sinh ra bất kỳ dị động, giống như là bỗng dưng xuất hiện ở trong mảnh hỗn độn hư không này.

Hết sức huyền bí, cũng vô cùng dị thường.

Ở trong nhận thức của Thôi Hằng, cái thân ảnh khổng lồ này không phải từ bên ngoài tiến vào, cũng không phải vôn là ẩn trốn ở chỗ này, lại không có bất kỳ tung tích có thể truy tra.

Thật giống như là từ một thời không khác đột nhiên xuất hiện ở nơi này vậy.

Đây là tình huống hắn chưa bao giờ thấy qua gặp qua.

Nếu như phải tiến hành phân tích mà nói, ngược lại là có chút giống như tình huống khi giả ta chi thân mới sinh ra.

Hơn nữa còn là giả ta căn cứ vào truyền thuyết hoặc là câu chuyện nào đó đản sinh ra.

Không có ngọn nguồn thiết thực, vô căn cứ sinh ra.

Quá trình bồng người to lớn này hạ xuống, liền tương tự với loại tình huống này.

Đối với Thôi Hằng mà nói, loại tình huống này tràn đầy bất ngờ.

Cái thân ảnh to lớn đột nhiên xuất hiện ở nơi này giống như được bao phủ bởi một tầng sương mù thật dày, căn bản là không nhìn thấu.

Uy năng hắn thể hiện ra cũng cực kỳ khủng bố, chỉ riêng dư âm sức mạnh khi ra tay bắt đi Hoàng Tử Liệt, cũng đã đem mảnh hỗn độn hư không này khuấy động thành một đoàn loạn tùng phèo.

Những thiên địa mới vừa đản sinh ra kia cũng đều bị chọn vùi trong nháy mắt, ngay cả cung điện trời lơ lửng ở trong hỗn độn này cũng là kịch liệt rung chân, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ tan vỡ.

Uy năng mạnh mẽ như vậy, khiến cho chân mày Thôi Hằng hất lên, nghi ngờ không thôi, thậm chí nói: “Từ dự âm xuất thủ ở nơi này đến xem, toàn bộ tu vi của hân sợ rằng đã tiếp cận một phần trăm của ta, hơn nữa còn không thể xác định có phải là bản thể hay không!”

Một phần trăm tu vi của hân, cũng không chỉ là tính bằng cách đơn giản vận dụng trên một triệu cái giả ta chi thân..

Đông đảo giả ta chi thân đồng loạt ra tay là “Chia ra”, mà trạng thái mạnh mẽ chân chính của Hóa Thần đỉnh phong nhưng là “Hợp lại”, mang tất cả giả ta chi thân đều dung hợp về chính mình một thể, duy ngã duy nhất, mới là trạng thái mạnh nhất của Hóa Thần đỉnh phong.

Bây giờ 1% tu vi mà Thôi Hằng nói, chính là suy đoán rằng toàn bộ tu vi của của bóng người to lớn, có thể đạt tới 1% của hân trong trạng thái “Hợp nhất”.

Như vậy còn mạnh hơn so với hân lúc mới vừa đột phá đến Hóa Thần đỉnh phong.

Hơn nữa từ điểm có thể ở trong im hơi lặng tiếng, không để lại bất cứ dấu vết gì mà hạ xuống tới nơi này, liền đủ thấy thủ đoạn của hân huyền diệu, tuyệt không phải hạng người bình thường.

Cường địch!

Cường địch trước đó chưa từng có!

Thần sắc của Thôi Hằng trở nên vô cùng ngưng trọng, không chớp mắt nhìn chăm chăm cái thân ảnh vô cùng không lồ đó, trong mắt đã dâng lên ánh sáng màu vàng óng, trong con ngươi hóa thành màu vàng óng kia đang chiếu bộ dáng cái thân ảnh to lớn kia.

Linh Minh Kim Đồng!

Nhìn thấu hư vọng, biết rõ bản tướng!

Coi như là món chí bảo căn nguyên không lạnh lạnh là sánh tiên thiên Đạo giới pháp yện này, ở dưới ánh nhìn chăm chú của Linh Minh Kim Đồng, cũng chỉ có thể hiện hiện ra bản tướng chân thật, càng không cần phải nói là cái thân ảnh to lớn thần bí này.

Vì vậy, trong nháy mắt khi ánh mắt của Thôi Hằng rơi vào bên trên bóng người to lớn kia, liền thấy rõ bản chất của bóng người to lớn này, càng là một cái xác không vô cùng to lớn, nội bộ của nó rỗng tuếch, không có thứ gì.

Đương nhiên, bên trong rỗng tuếch lại cũng không có nghĩa là nhỏ yếu.

Cái thân ảnh to lớn này có uy năng cực kỳ mạnh mẽ, sở dĩ là trạng thái trống rỗng, là bởi vì bản thể đem cái hóa thân này định thành bộ dáng này.

Không sai, cái thân ảnh to lớn lộ ra thực lực cực mạnh này, thậm chí so với Thôi Hằng lúc mới vừa đột phá đến Hóa Thân đỉnh phong còn cường đại hơn, cũng không phải là bản thể, mà là một bộ hóa thân.

Sự phát hiện này để cho trong lòng Thôi Hằng chột cả kinh.

Chẳng qua là hóa thân thì đến được trình độ có thể so với 1% tu vi của hắn, bản thể nên cường đại đến mức nào? !

Song, Thôi Hằng rất nhanh lại phát hiện chỗ không đúng lắm.

Thông qua Linh Minh Kim Đồng thậm nhập quan sát, “Mặt ngoài” cái bóng người to lớn này lại ẩn chứa căn nguyên đại đạo chi lực cực kỳ đậm đà, hơn nữa trải rộng toàn thân.

Nói đơn giản, bộ hóa thân này chính là do một loại bảo vật ẩn chứa căn nguyên đại đạo chi lực đậm đà diễn hóa ra.

Phần lớn tu vi cảnh giới của hắn, cũng là đến là từ căn nguyên đại đạo chi lực ẩn chứa ở “Mặt ngoài” của hắn.

Mà không phải là bản thể sáng lập cái hóa thân này.

Điều này cũng mang ý nghĩa, mặc dù cái bóng người to lớn này chẳng qua là một bộ hóa thân, nhưng bản thể cũng không nhất định mạnh mẽ như Thôi Hằng vốn đoán vậy.

Thậm chí có khả năng còn không lợi hại bằng hóa thân này.

Chương 1081: Thái Sơ Cổ Vương, Đạo Ngã Tam Thần (2)

“Thân xác’ Ân chứa căn nguyên đại đạo chi lực đậm đà như vậy “. Cùng Hoàng Tử Liệt bây giờ giống nhau y hệt a. ” Anh mắt Thôi Hằng nhìn về phía vị trí Hoàng Tử Liệt.

Lúc này Hoàng Tử Liệt mà lực lượng cùng khí tức của toàn thân đều bị căn nguyên đại đạo chi lực hoàn toàn chiếm cứ đã mất đi ý thức, chỉ sững sờ đứng ở nơi đó, cả việc cái bàn tay của bóng người to lớn kia hướng mình chộp tới đều hồn nhiên không cảm giác.

Mắt thấy sắp bị cái bàn tay của bóng người to lớn đó bắt đi.

Vào lúc này Thôi Hằng ra tay.

Đối mặt một kẻ địch nhân cường đại mà tu vi cảnh giới đã nắm giữ 1% của chính mình, Thôi Hằng trận địa sẵn sàng đón quân địch, không có chút nào nhượng tay, trong nháy mắt thì có hơn trăm triệu đạo pháp quyết đồng thời bị nặn ra.

Ngũ Lôi Thiên Tâm Chính Pháp, Đại Thiên Ma âm Hỏa Quyết, Thiên Lôi Nguyên Từ Tiên Quang, Đạo Sinh Kiếm các loại pháp thuật công kích cường đại hạ xuống đến khu Hỗn Độn Hư không này với số lượng đếm không hết, trong nháy mắt liền đem tâm mắt mọi người che phủ, cũng đem thân ảnh to lớn kia hoàn toàn bao phủ.

Đây là lần đầu tiên Thôi Hằng ra tay toàn lực sau khi nhập Hóa Thân đỉnh phong, uy năng kinh khủng không cách nào dùng ngôn ngữ mà hình dung được nổ tung lên ở trong mảnh không gian hỗn độn này.

Cung điện vốn trôi lơ lửng ở trong mảnh hư không hỗn độn này cũng trong nháy mắt liền bị chôn vùi thành hạt cơ bản nhất, tan rã vào trong vô tận Hỗn Độn chi khí, hoàn toàn không có vết tích.

Cùng lúc đó, toàn bộ sinh tiên thiên Đạo giới pháp yển trở nên chia năm xẻ bảy.

Bất luận là khu vực chỗ Đạo giới hạ tam cảnh, hay là khu vực chỗ Đạo giới trung tam cảnh ở, hoặc là chỗ khu vực Đạo giới thượng tam cảnh ở, tất cả đều thừa nhận dư âm của vô số đạo pháp thuật kia của Thôi Hằng, bị mạnh mẽ đánh bể.

Trước nhất lâm vào vỡ nát chính là mảnh hư không hỗn độn này.

Hỗn Độn chi khí vôn vô biên vô tận ở bên dưới sự công kích của vô số đạo pháp thuật của Thôi Hằng tất cả đều xảy ra chất biến.

Bởi vì món chí bảo căn nguyên không trọn vẹn đó cũng đã mất đi sức mạnh căn nguyên đại đạo, lá chắn giữa khu vực khác nhau đều không còn tồn tại, tự nhiên cũng biến mất cùng lá chắn ngăn cách ngoại giới.

Vì vậy, ở cùng lúc khi Hỗn Độn Hư Không lâm vào hoàn toàn vỡ nát, cũng liền căn nuốt khu vực chỗ Đạo giới trung tam cảnh và Đạo giới hạ tam cảnh, tất cả đều xoắn nát dung hợp lại cùng nhau.

Cuối cùng những Hỗn Độn chi khí này hoàn toàn bùng nổ, hóa thành vô số hồng mộng chi khí, cũng nhanh chóng phân ra âm Dương, diễn sinh đại đạo, thôi thúc sinh ra đủ loại đủ kiểu vật chất.

Mà quá trình này là trực tiếp phát sinh ở trong vũ trụ tinh không.

Biểu hiện thực tế chính là khu vực chung quanh lại bỗng dung xuất hiện khuếch trương hơn trăm triệu năm ánh sáng, vật chất cũng gia tăng, tạo thành từng đoàn đoàn Tinh Vân, tinh hải, tinh tể vật chất.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, mới vừa rồi pháp thuật công kích của Thôi Hằng mang tới ảnh hưởng cực kỳ to lớn, có thể nói là trực tiếp đưa đến vũ trụ khuếch trương hơn trăm triệu năm ánh sáng.

Chuyện như vậy, ở trong mắt đám người Tục Đạo Nhân, Thiên Chức Quân, Trường Sinh Chủ, thật là không thể tưởng tượng nổi, hoàn toàn không cách nào hiểu.

Chẳng qua, sớm từ trước bọn họ cũng đã nhận định Thôi Hằng là một vị tồn tại vĩ đại không gì không thể, đánh nát sảng tiên thiên Đạo giới pháp yên, mang vũ trụ tinh không tiến hành khuếch tán, cũng không phải là chuyện gì quá kỳ quái.

Căn cứ vào loại tâm tình này, bọn họ rất nhanh thì đón nhận thực tế trước mắt, sau đó nhìn về phía Hoàng Tử Liệt đứng ở cách đó không xa, phát hiện hắn vẫn là vẻ mặt đờ đẫn, ngây ngốc đứng bất động nguyên tại chỗ.

Mà cái tên đưa hắn cọi là linh tài, muốn đem hắn bắt đi, bây giờ thì đã không còn tồn tại.

Đôi mắt công kích pháp thuật mà Thôi Hằng lúc trước thi triển, cái tên mới vừa hạ xuống, tự tin gấp trăm lần nói ra ba chữ “Đa tạ rồi”, căn bản cũng không có một chút cơ hội phản kháng, trực tiếp liền tan thành mây khói.

Từ đầu chí cuối, hắn cũng chỉ kịp nói ra một câu, liền bị Thôi Hằng coi là địch nhân cường đại nhất nguy hiểm nhất mà chém chết.

Ở cùng lúc khi mảnh khu vực hỗn độn này nổ tung, Thôi Hằng dùng tay áo bảo mạng Hoàng Tử Liệt cùng người của hai cái khu vực kia đều cuốn đi, để cho bọn họ tránh phải gặp nạn.

Toàn bộ quá trình có thể nói là lấy tốc độ cực nhanh mà kết thúc, ở cùng lúc khi đem tên khách bất tử đó đánh chết, cũng cứu đám người phải cứu.

Chẳng qua, lúc này biểu cảm trên mặt Thôi Hằng lại không có buồn lòng chút nào, ánh mắt như cũ trầm tĩnh, nhìn xung quanh nơi bóng người to lớn đó tan thành mây khói, tùy thời chuẩn bị lần nữa động thủ.

Tục Đạo Nhân phát hiện dị trạng của Thôi Hằng, vội vàng thấp giọng dò hỏi: “Đạo huynh, người sao thế... Chẳng lẽ mới vừa rồi cái người kia còn chưa chết?”

“Dĩ nhiên còn chưa,” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, ngay sau đó khẽ cười nói “Nếu mà đã sống lại, vì sao còn phải ẩn ẩn nấp nấp?”

Vừa nói, chỉ thấy sau lưng của hắn tự động dâng lên một đạo kiếm quang, trong nháy mắt liền chém chết tầng tầng hư không, mang bề mặt một chỗ không gian dời đi, bộc lộ ra không gian độc lập bên trong lóe lên tia sáng kim sắc.

Ở giữa không gian độc lập này chảy xuôi căn nguyên đại đạo chi lực cực kỳ đậm đà, một tấm da người móp méo đang không ngừng tụ lại những lực lượng này, cũng từng chút từng chút lần nữa hóa thành hình người.

Dần dần, căn nguyên đại đạo chi lực tụ tập bên trên da người càng ngày càng lớn mạnh, bỗng nhiên giữa toàn thân đều bị kim quang bao phủ lại, chỉ chốc lát sau da người trở thành một “Người” hoàn chỉnh.

Cái “Người” nam tử toàn thân đều tản ra kim quang nhàn nhạt, mặc một bộ áo rộng màu trắng, đầu đội mũ ngọc, khí chất cao quý này xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Chương 1082: Thái Sơ Cổ Vương, Đạo Ngã Tam Thần (3)

Những người ở chỗ này đối với mặt mũi người đàn ông này cũng đều hết sức quen thuộc.

Chính là cái người mới vừa rời bồng dung hạ xuống, muốn phải cướp lấy Hoàng Tử Liệt tụ tập số lớn căn nguyên đại đạo chi lực kia.

Mới vừa rời cái thân ảnh khổng lồ kia bị Thôi Hằng trọng nháy mắt chém chết, dường như cũng không có đối với hắn tạo thành ảnh hưởng quá lớn.

Dương nhiên, cái này vẹn vẹn chẳng qua là mặt ngoài mà thôi.

Ở dưới cảm giác thần thức của Thôi Hằng, có thể rõ ràng mà cảm giác được tình huống người này.

Lúc này, căn nguyên đại đạo chi lực ẩn chứa trong cơ thể người này so với lúc trước đã thiếu mất một nửa trở lên.

Thực lực chợt giảm xuống.

Ngoài ra, trạng thái trong cơ thể hắn cũng là hỗn loạn tung bồng.

Đủ loại sức mạnh của đại đạo pháp tắc truyền lưu khắp nơi, tựa hồ là muốn phải thoát ly thân thể của hắn.

Bây giờ cái sự bình tĩnh mặt ngoài này, cũng chỉ là giả vờ mà thôi.

Chẳng qua, thủ đoạn che giấu khí tức của người này cực kỳ mạnh mẽ, bình thường mà nói người cùng hắn ở cùng một cảnh giới tuyệt đối không có khả năng cảm giác được tình trạng chân thật của hắn bây giờ.

Trong rất nhiều tình huống, thương thế chỉ cần không bị phát hiện, liền có thể tương đương với không tồn tại.

Đối với cường giả thần bí này mà nói, trước mắt chính là cái tình huống này.

Hắn mặc dù bị trọng thương, nhưng không thể biểu hiện ra cái trạng thái dị thường gì.

Vì vậy, người này là mặt mỉm cười mà từ trong không gian độc lập đi ra, hắn quan sát trên dưới Thôi Hằng một phen, tựa như là có chút thán phục mà nói: “Thì ra thực lực của người mạnh mẽ như vậy, đã không kém ta.”

Nói xong, người này cũng không có lập tức động thủ, mà là chậm rãi hướng Thôi Hằng đi tới, vừa đi vừa nói: “Nếu đều là nửa bước Thái Sơ cảnh, đạo hữu nên phải biết một cái căn nguyên linh tài như vậy với ta mà nói quan trọng đến cỡ nào.”

“Ta từ vạn cổ trước đây liền bắt đầu mưu đồ, không tiếc giả mạo Thiên Ý hóa thân làm ra dẫn dắt, còn có thể đắc tội Tiên Vực Chi Chủ, cùng Nhân Hoàng hai vị Thái Sơ Cổ Vương này, nguy hiểm trong đó bao lớn ngươi hẳn vô cùng rõ ràng.”

“Người này là chứng đạo chi bảo của ta, sau khi lấy được người này, ta liền có thể chém hết Đạo Ngã Tam Thân, bước vào Thái Sơ cảnh giới, xin đạo hữu chớ có ngăn trở, chờ ta thành đạo tất có hậu báo.”

Người này trong mấy câu nói ngắn ngủi tiết lộ ra ngoài lượng tin tức cực lớn.

Nửa bước Thái Sơ cảnh, Thái Sơ cổ vương, Thiên Ý hóa thân, Đạo Ngã Tam Thân...

Rõ ràng đều là tin tức cực kỳ bí ẩn.

Thôi Hằng ung dung thản nhiên mà nhàn nhạt nói: “Ta có thể giết ngươi một lần, liền có thể lại giết ngươi trăm ngàn lần, người chết tại sao còn muốn trả giá?”

Lời còn chưa dứt, hắn liền nhẹ khẽ đẩy đẩy mũ tóc trên đỉnh đầu của mình, nhất thời thì có một mảnh Khánh Vân to lớn vọt ra, trong nháy mắt liền đem cái tinh không mịt mù này bao phủ.

Tự nhiên cũng đem người kia lồng trùm vào trong mảnh pháp tắc Khánh Vân này.

Ở sau pháp tắc Khánh Vân, đại đạo pháp tắc tất cả đều bị bóp méo bị sửa đổi, biến thành trạng thái có lợi cho chính Thôi Hằng.

Cùng lúc đó, một cái thế giới hỗn độn vô cùng to lớn cũng theo đó mở ra, trực tiếp liền đem người kia vây ở trong này.

Ngũ Hành Hỗn Độn Diên Đảo Càn Khôn Đại Pháp!

“Đạo hữu, ngươi thật muốn như thế? !” Người kia vẻ mặt trở nên ngưng trọng, dường như cũng không muốn cùng Thôi Hằng động thủ.

“Nói nhảm quá nhiều!” Thôi Hằng hừ lạnh một tiếng.

Lời còn chưa dứt, liền có vô số ánh kiếm màu tự kim đêm không hết từ bên trong pháp tắc Khánh Vân rơi xuống, không chỗ nào không có mặt, tất cả đều phong tỏa người kia, phát động tấn công.

Đạo Sinh Kiêm!

Ở trong lòng Thôi Hằng, đôi mắt đối với người đã nhận định là cường địch, căn bản không có bất kỳ cần thiết phải nương tay.

Bất luận đối phương đùa bỡn thủ đoạn gì, hoặc là nói ra điều kiện đãi ngộ gì.

Điểm này cũng sẽ không thay đổi.

Dù sao, dù ai cũng không cách nào chắc chắn một cường địch như vậy có hay không là bài tây gì để cho hãn khách có thể ứng phó, hoặc là phía sau có hay không cất giấu cường giả không tưởng tượng nổi gì.

Cũng tương tự không cách nào chắc chắn người này bây giờ nhượng bộ là thật muốn phải hợp tác, hay là nói chẳng qua là kế hoãn binh mà thôi?

Vì vậy, trước đem đối phương giết mới là đúng lý.

Chỉ có như vậy, mới có thể bảo đảm an toàn của mình.

Đôi mắt công kích mãnh liệt của Thôi Hằng, sắc mặt người kia trở nên cực kỳ khó coi, nghiêm nghị quát lên: “Cuồng vọng!”

Cùng lúc đó, căn nguyên đại đạo chi lực trên người của hãn khách mãnh liệt dâng trào, lại trong nháy mắt tăng vọt gấp mấy lần, trở nên so với trước kia lúc mới vừa hạ xuống đây mạnh hơn, sát ý cũng đang cấp tốc tăng vọt.

“Ta niệm tình người tu hành không dễ, vốn không muốn chém người, người lại được voi đòi tiên, tự tìm đường chết!”

“Quả thật là vạn cổ năm tháng qua đi, thế nhân đã không nhớ cái tên Thiên Thanh của ta.

“Hôm nay sẽ để cho người biết được, nửa bước Cổ Vương cũng là Cổ Vương!”

“Không thể khinh thường!”

“Nhận lấy cái chết!”

Chương 1083: Lá bài tẩy cất giữ quá sâu

Vị cường giả cô xưa tự xưng Thiên Thanh này ôm hận ra tay, uy năng cực độ cường đại.

Căn nguyên đại đạo chi lực mênh mông cuộn cuộn càn quét vũ trụ tinh không.

Chỉ trong nháy mắt, lực lượng của hắn liền bao phủ toàn bộ hết thảy hư không chu vi hơn mười triệu năm ánh sáng.

Thủ đoạn công kích bình thường căn bản cũng không khả năng đạt tới loại tốc độ này.

Chẳng qua, đây là sức mạnh của căn nguyên đại đạo, tự nhiên là có chỗ bất đồng.

Lực lượng của Thiên Thanh trực tiếp ảnh hưởng quy tắc căn nguyên của vũ trụ, trên lý luận, phạm vi can thiệp có thể đạt tới vô cùng lớn, thậm chí có thể bao trùm toàn bộ vũ trụ.

Đương nhiên, lấy tu vi cảnh giới hiện tại của hắn, còn lâu mới đạt tới tầng thứ khủng bố như vậy, tổng số căn nguyên đại đạo chi lực cũng còn lâu mới đạt tới loại trình độ đó.

Song, cho dù là như vậy, cũng để cho Thôi Hằng cảm thấy kinh hãi không thôi.

Uy năng lúc này Thiên Thanh triển hiện ra quả thật đã cùng người tu tiên Hóa Thân đỉnh phong rất giống nhau.

Chỉ là không có các chỗ thân dị như Hóa Thân đỉnh phong, không có giả ta ngàn tỉ, đặc thù không chỗ nào không có mặt, cũng không có đặc tính hình thân bất hủ, vạn kiếp bất diệt.

Cơ bản có thể coi như là một kẻ cấp độ sức mạnh đã đạt tới Hóa Thân đỉnh phong, nhưng lại là Hóa Thân đỉnh phong không có rất nhiều đặc tính thân dị.

Đây đã là phi thường cường đại, cũng là võ giả tiếp cận người tu tiên nhất Thôi Hằng từng gặp cho đến tận bây giờ.

“Đây cũng là trăm sông đổ về một biển sao?” Thôi Hằng ánh mắt thâm thúy, trong đồng tử hiện lên kim quang nhàn nhạt, thậm chí nói “Chẳng qua, võ giả dường như vẫn luôn có khiếm khuyết ở mặt đặc tính thân dị này.

“Từ ánh sáng thân hồn cùng đặc tính thân thể người này lộ ra, xem ra ở phương diện bất tử bất diệt, sợ rằng chỉ tương đương với trình độ Nguyên Anh đỉnh phong, thậm chí khả năng còn có chút không bằng, ít nhất ta không cần đạt tới Phản Hư kỳ là có thể đưa chân linh của hắn chôn vùi.”

Đặc tính bất tử bất diệt của người tu tiên cực kỳ mạnh mẽ.

Coi như chẳng qua là Nguyên Anh kỳ cũng có đặc tính Chân Linh bất diệt, ngay cả Hóa Thần đỉnh phong đều không cách nào chôn vùi Chân Linh của Nguyên anh kỳ, chỉ có thủ đoạn Phản Hư kỳ mới có thể làm được.

Cái này là đặc tính mà võ giả không cách nào so sánh.

“Vào lúc này, ngươi lại vẫn dám dò xét ta? !” Thiên Thanh cảm giác được ánh mắt của Linh Minh Kim Đồng, lửa giận trong lòng càng tăng lên “Quá cuồng vọng!”

Cùng lúc đó, công kích của hắn đã thành hình, tầng tầng dị tượng sau đó hiện lên.

Sau lưng Thiên Thanh bỗng nhiên hiện ra một mảnh trời xanh vô cùng quảng đại, lại ở trong hư không hỗn độn mà Ngũ Hành Hỗn Độn Điện Đảo Càn Khôn Đại Pháp mở ra gắng gượng nặn ra một cái to khu vực lớn.

Khu vực này mang các loại pháp tắc do Thôi Hằng dùng pháp lực diễn sinh ra đều bài xích ra ngoài, thậm chí ngay cả sức mạnh của pháp tắc Khánh Vân đều bị chặn bên ngoài.

Mà vèn vèn chẳng qua là bắt đầu.

Ở trong nháy mắt khi trời xanh thành hình, liền có một cái bàn tay không lồ phảng phất có thể thâu tóm thiên địa vũ trụ từ bên trong nhô ra, hướng ánh sáng Đạo Sinh Kiếm không chỗ nào không có mặt kia bắt tới.

Thời khắc này, vô số đại đạo pháp tắc chi lực ở trong lòng bàn tay không lồ này phun ra nuốt vào, vô số tinh hải ở trong đó vừa sinh ra lại mất mạng, thoáng qua liền tụ tập được uy năng vô cùng kinh khủng, vô cùng cường đại.

Toàn bộ Hỗn Độn Hư không trở nên sôi trào, nếu mà cái bàn tay không lồ này có thể đánh tan công kích của Đạo Sinh Kiếm, cũng xuyên thấu mảnh hỗn độn hư không này, thì đủ để mang vũ trụ hư không chu vi mấy chục triệu năm ánh sáng đánh nát.

Hết thảy vật chất bên trong cái phạm vi này, đại đạo, pháp tắc, không gian tất cả đều sẽ bị triệt để hủy diệt.

Ầm!

Tiếng nổ vô cùng kinh khủng nổ tung ở trong mảnh hư không hỗn độn này, một đám tồn tại Bên trên Đạo Giới chỉ cảm thấy thân hồn của mình bị kéo ra ngoài, hết thảy cảm giác đều bị tiếng nổ vang kinh khủng này chiêm cứ.

Cùng lúc đó, quang mang của Đạo Sinh Kiếm cũng biến thành cường đại hơn bao giờ hết, ở bên dưới pháp tắc Khánh Vân gia trì, hào quang màu tử kim trở nên càng tàn phá, tản ra

ý vị bất hủ bất diệt, đem trọn cái Hỗn Độn Hư không đều chiếu sáng lên.

Leng keng! !

Nương theo lấy tiếng kiếm reo nặng nề, cái bàn tay không lồ từ trời xanh nhô ra kia cùng ánh sáng Đạo Sinh Kiếm đụng vào nhau.

Vào giờ phút này, đám người Tục Đạo Nhân, Thiên Chúc Quân, Trường Sinh Chủ đối mặt uy năng như vậy đã không cách nào suy nghĩ, đại não đều trở nên trống rỗng.

Quá mạnh mẽ.

Đây rốt cuộc là cảnh giới gì, tồn tại tầng thứ gì? !

Vốn dĩ bọn họ cho là uy năng mà Hoàng Tử Liệt có sau khi không ngừng sống lại cũng đã đủ không thể tưởng tượng nổi.

Không nghĩ tới vị tồn tại tự xưng nửa bước Cổ Vương này lại càng mạnh hơn.

Trên đời này rốt cuộc còn có bao nhiêu cường giả không muốn người biết?

Nhưng, dưới cái nhìn của bọn họ, vô luận là nhân vật mạnh cỡ nào, cũng không thể là đối thủ của Thôi Hằng.

Không có người nào có thể địch nổi vị cường giả không gì không thể này.

Sự thật cũng đúng là như vậy, mặc cho bàn tay không lồ từ trong trời xanh kia nhô ra cường đại ra sao, đều không cách nào cùng Đạo Sinh Kiếm Quang chống lại.

Cái bàn tay không lồ này cuốn theo vô tận đại đạo pháp tắc chi lực, cùng với lực lượng vô số thế giới sinh diệt, toàn bộ đều ngưng tụ vào một chỗ, nhưng như cũ chỉ có thể ngăn ngừa ngăn cản đà tấn công của Đạo Sinh Kiếm Quang.

Ở sau khi hai thứ va chạm, chỉ qua thời gian không tới một hơi thở, bàn tay không lồ kia liền kịch liệt run rẩy, không còn vững chắc, lão đảo muôn ngã.

Ngay sau đó, chỉ thấy Đạo Sinh Kiếm Quang không chỗ nào không có mặt trong nháy mắt đem bàn tay không lồ kia nuốt mất, cũng đem nó hoàn toàn nghiền nát, tiêu trừ trong vô hình.

Ầm!

Ở cùng lúc khi bàn tay không lồ kia bị Đạo Sinh Kiếm quang trảm diệt, trời xanh sau lưng Thiên Thanh cũng theo đó

Phá Toái, xuất hiện một cái lỗ hồng lớn, phẳng phật như là trời sập.

Một lần giao phong này, Thiên Thanh hoàn toàn rơi vào hạ phong, hấn hại mắt tròn tròn, biểu tình trên mặt kinh hãi “Làm sao có thể, hấn làm sao sẽ mạnh mẽ như vậy?!”

Hấn không thể nào hiểu được cái tình huống này.

Hấn thấy, trên người Thôi Hằng không có khí tức sức mạnh của Thái Sơ cổ khí, liền ý nghĩa không có chân chính đạt tới cảnh giới Thái Sơ, không có chân chính trở thành Cổ Vương.

Mà hấn đã đứng ở giai đoạn sau cùng nhất trước Thái Sơ cảnh, được xưng nửa bước Cổ Vương, đi về trước nữa liền là Thái Sơ Cổ Vương chân chính.

Tại sao một kẻ rõ ràng không phải là Thái Sơ Cổ Vương, có thể có được thực lực cường đại như vậy, mạnh mẽ hơn chính mình nhiều như vậy?!

Chẳng qua, trong lòng khiếp sợ thì khiếp sợ, động tác trong tay Thiên Thanh lại không có dừng lại, tiếp tục chuân bị phản kích.

Dù sao, Đạo Sinh Kiếm Quang ở sau khi đánh tan bàn tay trời xanh khổng lồ kia cũng không có bất kỳ suy giảm, vẫn hướng hấn chém tới.

“Người này cường đại như thế, xem ra không thể lại bảo lưu, chỉ có thể sử dụng món chí bảo đó.”

Thiên Thanh đổi mặt Đạo Sinh Kiếm Quang sắp chém tới, trong lòng rốt cuộc hạ quyết tâm.

Món chí bảo đó cực kỳ mạnh mẽ, nhưng là cực kỳ trân quý, không phải tình cảnh vạn bất đắc dĩ, hấn là không tính vận dụng.

Nhưng thực lực Thôi Hằng bày ra quá mức vượt quá bình thường, hấn đã không có lựa chọn nào khác.

“Vui mừng đi, có thể chết ở bên dưới món cổ vượng chí bảo này, là vinh hạnh của ngươi.” Thiên Thanh thâm nghĩ trong lòng, khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

Nhưng vào lúc này, hấn bỗng nhiên cảm giác trước mặt mình một trận mơ hồ, Thôi Hằng lại bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt của hấn!

“Cái gì?!” Nụ cười trên mặt Thiên Thanh nhất thời cứng đờ, ngay cả sức mạnh đang khởi động món chí bảo đó cũng vì đó hơi chậm lại, hoảng sợ kêu lên “Làm sao có thể?!”

“Lá bại tây cất giữ quá sâu, chính là không có cơ hội dùng.
” Thôi Hằng khẽ cười một tiếng, trực tiếp giơ tay lên hướng
Thiên Thanh bắt tới.

Chương 1084: Cửu Trọng Kim Quang Tháp

Ở dưới ánh nhìn chăm chú của Linh Minh Kim Đồng của Thôi Hằng, bất kỳ bảo vật nào của Thiên Thanh đều không chỗ có thể ẩn giấu, căn bản cũng không khả năng giấu giếm được nó.

Vì vậy, từ vừa mới bắt đầu Thôi Hằng cũng biết Thiên Thanh đeo trên người một món bảo vật cực kỳ mạnh mẽ.

Cái kia là một kiện binh khí đáng sợ đủ để cho hắn cảm thấy tim hồi hộp.

Mặc dù trên bản chất vẫn còn trong phạm vi Hóa Thần đỉnh phong, nhưng ở trên sức nặng, uy năng so với hắn bây giờ mạnh hơn.

Sơ lược đoán chừng, sợ rằng đã tương đương với quy mô 480 triệu giả ta chi thân.

Cũng tức là, bằng với Hóa Thần đỉnh phong cực hạn nhất trước khi bước lên con đường Phản Hư.

Đây là lần đầu tiên Thôi Hằng gặp đồ vật so với chính mình còn mạnh hơn.

Nếu như Thiên Thanh thật thành công vận dụng món chí bảo này, phát động đã kích, như thế Thôi Hằng cũng chỉ có một con đường có thể đi.

Đó chính là thi triển Thiên Ma giải thể đại pháp, để cho thực lực bản thân vô căn cứ tăng vọt mười mấy lần, lại thi triển Nhiếp Khí Trấn Bình Thuật, suy yếu lực lượng của nó, cuối cùng thi triển Đạo Sinh Kiếm tiên hành phản kích.

Như vậy liền có thể mang món chí bảo cường đại đó đánh nát.

Có thể nói, đối với Thôi Hằng ở hiện tại mà nói, đây mới thật là thủ đoạn độc hết, hoàn toàn không có giữ lại.

Thôi Hằng không cho phép chính mình rơi vào tình cảnh như vậy.

Hắn thấy, khi thực lực của mình hoàn toàn không có giữ lại, chính là thời điểm nguy hiểm nhất của mình, quá không có cảm giác an toàn.

Vì vậy, hắn sẽ dốc hết sức phòng ngừa loại tình huống này.

Vậy thì có tình hình bây giờ.

Lúc trước Đạo Sinh Kiêm Quang không chỗ nào không có mặt kia thật ra thì cũng chỉ là kẻ nghi binh thôi.

Vì chính là có thể kiềm chế tất cả tinh thần của Thiên Thanh, đồng thời đến gần đến bên người Thiên Thanh, triển khai một đòn sấm chớp, để cho đối phương hoàn toàn không có thời gian khởi động món chí bảo đó.

Ở trong nháy mắt khi Thôi Hằng xuất thủ, hắn liền dùng pháp lực đem liên lạc giữa Thiên Thanh cùng món chí bảo đó cắt đứt.

Cứ như vậy, liền có thể đem một trận nguy cơ tiêu trừ trong vô hình.

Mà đối với Thiên Thanh mà nói, tình hình bây giờ không khác nào sinh tử tuyệt cảnh, hắn hoàn toàn không nghĩ tới cô vương chí bảo chính mình coi như lá bài tẩy lại không cách nào thúc giục.

Hơn nữa Thôi Hằng còn có thể bỗng dưng xuất hiện ở trước mặt chính mình, ở dưới khoảng cách gần như vậy hướng mình phát động tấn công.

Thôi Hằng vươn ra cái bàn tay kia nhìn như bình thường không có gì lạ.

Ở trong mắt của Thiên Thanh nhưng là ẩn chứa vô số đại đạo pháp tắc, dường như mỗi một loại đại đạo mỗi một loại pháp tắc đều đang ngưng luyện ở trong lòng bàn tay đối phương, năm ngón tay cũng thâm tóm từng góc độ chung quanh, để cho người không thể tránh né, không thể trốn đi đâu được.

Chỉ có thể cứng đối cứng.

“Đều là nửa bước Thái Sơ, cũng không chân chính Thành Vương, ta không tin người thật sự có thể mạnh hơn ta nhiều như vậy!”

Thiên Thanh cắn răng rống giận, lực lượng của toàn thân điên cuồng bùng nổ, cả người đều hóa thành một đoàn ánh sáng màu xanh, chợt hướng Thôi Hằng gần trong gang tấc vọt tới.

Đáng tiếc, công kích cực mạnh như vậy đối với Thôi Hằng mà nói là không có ý nghĩa nhất.

Hắn chẳng qua là đứng tại chỗ, trong nháy mắt liền đem mảnh không gian giữa mình cùng Thiên Thanh kéo dài vô số lần, nhìn bề ngoài khả năng khoảng cách chỉ có mấy tấc, trên thực tế đã là cách nhau mấy triệu năm ánh sáng.

Vì vậy, vô luận tốc độ Thiên Thanh đánh tới có bao nhiêu nhanh, cũng không thể trong vòng thời gian ngắn công kích

được Thôi Hằng.

Chỉ có thể không hạn chế mà vọt tới trước, phảng phất mãi mãi cũng không đạt tới phân dưới cùng.

Loại thủ đoạn kéo dài không gian này cũng không tính là hiểm lạ, cũng không khó khăn.

Chỗ chân chính khó khăn nhưng thật ra là mang mảnh không gian này mở ra đầy đủ chiều dài, cùng với chiều rộng đủ rộng.

Như Thôi Hằng mới vừa rồi trong nháy mắt mở ra không gian liền dài đến mấy triệu năm ánh sáng.

Thiên Thanh bay mau hơn nữa, trong thời gian ngắn cũng là không đến được.

Chỉ có thể dùng đường cũ trở về, hoặc là thủ đoạn hư không na di.

Nhưng mảnh không gian kia là Thôi Hằng mở ra, tự nhiên là có chương khống lực tuyệt đối đối với nó.

Nếu như Thiên Thanh tiến hành hư không na di, như thế trong nháy mắt cũng sẽ bị hấn bắt lấy giam cầm, lâm vào trong trạng thái căng bị động.

Thiên Thanh hiển nhiên cũng là biết điểm này.

Vì vậy, hấn cũng không tiếp tục xung kích về đằng trước, mà là lại lui về.

Nhưng ngay trong nháy mắt khi hấn lui về, bàn tay Thôi Hằng lúc trước nâng lên cũng đã rơi vào đỉnh đầu của hấn.

Trong thoáng chốc sức mạnh vô cùng to lớn bạo phát ra.

Thiên Thanh chỉ cảm thấy chính mình phảng phất trong nháy mắt thừa nhận sức mạnh vô số tinh hải đồng thời nổ tung, lực lượng hủy diệt vô cùng kinh khủng đưa hình thân của hấn xé rách.

Căn nguyên đại đạo chi lực vốn ẩn chứa bên trên bộ thân xác này của hấn cũng tất cả đều bị đánh tan, tứ tán sụp đổ.

Cùng lúc đó, một điểm kim quang cất giấu tại chỗ sậu nhật trong thân hồn của hấn từ trước tới nay cũng bị Thôi Hằng bắt được, cũng thừa dịp lần công kích này đem hấp thu vào giữa lòng bàn tay.

“Không!”

Thiên Thanh muốn phải kêu lên, nhưng hấn bây giờ đã hình thân đều diệt, chỉ còn lại có Chân Linh lưu lại, căn bản là không phát ra được thanh âm nào.

Vào lúc này hấn cũng biết mình đã bị vùi sâu vào tuyệt cảnh.

Vì vậy lập tức thúc giục Chân Linh chạy trốn, cố gắng rời đi nơi này.

Nhưng dù cho hấn ở trong thời kỳ toàn thịnh, cũng không thể chạy đi khỏi hư không hỗn độn do Ngũ Hành Hỗn Độn Điên Đảo Càn Khôn Đại Pháp mở ra.

Càng không cần phải nói bây giờ chỉ còn lại một trạng thái Chân Linh.

Thiên Thanh sau khi phi độn một lát trong mảnh hỗn độn hư không này, chỉ có thể bất đắc dĩ buông tha dự định chạy trốn, sau đó trở mắt nhìn Thôi Hằng đem một điểm kim quang kia cướp đi.

Lúc này, Thôi Hằng đã đem bàn tay thu hồi, một điểm kim quang nhiếp ra từ chỗ sâu nhất trong thần hồn của Thiên Thanh đang trôi lơ lửng ở tại trong lòng bàn tay, trong đó mơ hồ có thể thấy đường nét một tòa tiêu tháp.

“Đây liền là chí bảo ngươi coi như lá bài tẩy sao?” Thôi Hằng nhìn về phía vị trí Chân Linh của Thiên Thanh, khẽ cười nói “Trạng thái như vậy, cũng không quá dễ giao lưu.”

Ngay sau đó hấn liền nâng tay trái lên, hướng vị trí Chân Linh của Thiên Thanh nhẹ nhàng chỉ một cái, nhất thời trong mảnh hư không hỗn độn này liền nổi lên tầng tầng rung động, vô số đại đạo pháp lý cùng Hỗn Độn chi khí hội tụ.

Trong nháy mắt, Thiên Thanh liền Khởi Tử Hồi Sinh.

Song, cùng Khởi Tử Hồi Sinh trước kia bất đồng, Thiên Thanh cũng không có khôi phục lại trạng thái trước khi hình thần đều diệt, chỉ lưu lại tu vi Bên trên Đạo Giới phổ thông.

Còn không cao bằng tu vi của Tục Đạo Nhân.

Đây là bởi vì lúc trước tu vi cảnh giới của Thiên Thanh thật ra thì đều là do căn nguyên đại đạo chi lực mang đến.

Mới vừa rời khi Thôi Hằng đem hình thần đã diệt, những thứ căn nguyên đại đạo chi lực kia cũng theo đó sụp đổ.

Bây giờ tất cả căn nguyên đại đạo chi lực sụp đổ đều đã bị Thôi Hằng dẫn dắt tiến vào trong cơ thể Hoàng Tử Liệt, tự nhiên không có khả năng trở về đến trong cơ thể Thiên Thanh.

Nhưng cho dù là như vậy, cũng để cho Thiên Thanh kinh hãi không thôi, sợ hãi nói: “Thủ đoạn cải tử hồi sinh như vậy, đây là cái bí thuật gì, ngươi, ngươi rốt cuộc là lai lịch gì?!”

“Bây giờ cũng không phải là lúc ngươi đặt câu hỏi cho ta.” Thôi Hằng khẽ gạt đầu một cái nói.

Ngay sau đó hần nhẹ nhàng nâng lên tay phải, kim quang trong lòng bàn tay nhất thời trở nên vô cùng sáng chói, tiếp theo liền thấy một tòa bảo tháp chín tầng màu vàng xoay tròn hiện hiện ra.

Thiên Thanh nhìn thấy một màn này, nhất thời kinh nghi bất định nói: “Ngươi cũng nắm giữ phương pháp khởi động món chí bảo này?!”

Hần vẫn cho là, chỉ có mình có thể thúc giục món chí bảo này.

“Cửu Trọng Kim Quang Tháp, đây chính là danh xưng của bảo này đi.” Thôi Hằng nhìn về phía Thiên Thanh, mỉm cười nói “Ta có chút lời muốn hỏi ngươi, đi theo ta đi.”

Cái tên Thiên Thanh này lai lịch quá mức thần bí, không chừng gặp qua nhân vật mạnh mẽ gì, trong trí nhớ có thể giữ lại dấu ấn của họ, cũng không thích hợp trực tiếp sưu hồn.

Như vậy quá mức mạo hiểm.

Chương 1085: Hung Thú, Cửu U, Tiên Vương (1)

Toà Cửu Trọng Kim Quang Tháp này mặc dù cường đại, nhưng dù sao chẳng qua là vật chết.

Không phải là linh bảo tự mình ra đời ý thức.

Mà ở dưới tình huống bình thường, lấy thủ đoạn thần di của người tu tiên, thu phục một món bảo vật vô chủ so với chính mình còn mạnh hơn, cũng không phải là chuyện gì rất khó.

Càng không cần phải nói Thôi Hằng còn đặc biệt tu luyện “Nhiếp khí trận binh thuật” nhằm vào pháp bảo binh khí.

Nhưng theo Thiên Thanh, đây cũng là một chuyện khó mà tin nổi, hoàn toàn không cách nào hiểu.

Ở trong nhận thức của hắn, bất luận kẻ nào cũng không thể thu phục một món bảo vật so với tự thân cường đại hơn.

Hơn nữa bảo vật càng cao cấp, loại tình huống này lại càng rõ ràng.

Nếu như không phải là được cường giả mạnh hơn ban cho bảo vật, như vậy nhất định phải thông qua thủ đoạn đặc định câu thông linh tính ẩn chứa trong bảo vật, để cho sức mạnh của chính mình từng chút một thích ứng bảo vật mới được.

Quá trình này cần trải qua thời gian rất dài, cuối cùng cùng bảo vật thành lập được liên lạc trình độ nhất định, liền có thể mượn dùng một phần sức mạnh của bảo vật, thúc giục bảo vật thi triển uy năng.

Chỉ có bảo vật cùng tầng thứ tự thân tương đương, hoặc là còn không mạnh bằng tự thân, mới có thể bị hoàn toàn thu phục cùng luyện hóa.

Thẳng đến khi bị Thôi Hằng mang theo tới một chỗ khu vực hỗn độn không người, Thiên Thanh mới miễn cưỡng tỉnh hồn, nhưng trong lòng như cũ tràn đầy nghi ngờ.

Hắn vô luận như thế nào đều không hiểu được, Thôi Hằng bằng cách nào trực tiếp đem Cửu Trọng Kim Quang Tháp cướp đi?

Càng không biết Thôi Hằng tại sao có thể dễ dàng như vậy liền biết được tin tức về món chí bảo này.

Chẳng lẽ hắn vốn cũng biết món bảo vật này?

Nhưng dù cho là như vậy, hẳn lại là bằng cách nào ở trong thời gian ngắn ngủi như thế, cùng món chí bảo này thành lập được liên lạc?

Thật là không tưởng tượng nổi.

“Đang suy nghĩ gì? ” Vào lúc này, thanh âm của Thôi Hằng truyền tới, hần mặt mỉm cười mà dò hỏi “Khuôn mặt vẻ mặt nghi ngờ, là không thể nào hiểu được ta tại sao có thể dễ dàng như thế cướp đi chí bảo người coi là lá bài tây?”

“... ” Thiên Thanh sắc mặt hơi đổi một chút, nhưng cũng không nói lời nào.

Hội như vậy, nhưng thật ra là thuộc về hành động trực tiếp bóc vệt sẹo.

Chẳng qua, Thôi Hằng nói như vậy, nụ cười trên mặt hẳn rất nhanh biến mất, ánh mắt cũng biến thành trầm tĩnh, nhàn nhạt nói: “Thật ra thì người không cần nghi ngờ, thủ đoạn như vậy người vĩnh viễn sẽ không biết, cũng chưa cần thiết phải biết.

“Tiếp theo ta sẽ hỏi người một vài vấn đề, người không cần nghĩ quá nhiều, cũng chỉ là đọan giản ta hỏi người đáp, biết chính là nói rõ ràng, không biết liền nói không biết, chớ có giở trò bịp bợm.”

“Người nếu mà giở trò bịp bợm, ta nhưng là có thể lập tức liền phát hiện. ” Đột nhiên thanh âm một Thôi Hằng khác từ một bên khác bay ra, càng là một người trẻ tuổi, đang híp mắt cảnh cáo Thiên Thanh.

Vẻ ngoài tướng mạo của người này, sinh mệnh khí tức, cấu tạo thân thể cùng thân hồn vân vân đều cùng Thôi Hằng không có bất kỳ chỗ tương tự.

Trên thực tế nhưng là giả ta chi thân của Thôi Hằng.

Cùng Thôi Hằng đồng thời tồn tại.

Ngay sau đó, lại có một người trẻ tuổi khác xuất hiện ở nơi này, đồng dạng nhìn chăm chăm Thiên Thanh, trầm giọng nói: “Ta cũng sẽ ở một bên nhìn, hy vọng người không giở trò bịp bợm.”

Cứ như vậy, lần lượt giả ta chi thân xuất hiện, toàn bộ ánh mắt đều nhìn chăm chú Thiên Thanh, nói lời tương tự, để cho hẳn không nên giở trò bịp bợm.

Đồng thời bị nhiều người như vậy nhìn chăm chăm cảnh cáo, nhất thời liền tạo thành áp lực to lớn trong lòng Thiên Thanh.

Dương nhiên, khởi nguồn áp lực này cũng không phải là những giả ta chi thân này cảnh cáo, mà là tới từ thực lực của bọn họ.

Từng cái giả ta chi thân đều tản ra khí tức sức mạnh cùng độ mạnh của Thôi Hằng giống nhau.

Loại cảm giác này liền vô cùng kinh khủng.

“Tiên trưởng xin hỏi, tạ nhất định sẽ không giở trò bịp bợm.” Thiên Thanh bất đắc dĩ lựa chọn cúi đầu, một mực cung kính nói.

Ở sau khi thấy được thực lực chân chính của Thôi Hằng, coi như hẳn không tin như thế nào đi nữa, cũng chỉ có thể thừa nhận người trước mắt này quả thật nắm giữ thực lực vượt qua nửa bước Thái Sơ cảnh.

Về phần có hay không đang đạt tới cảnh giới của Thái Sơ Cổ Vương còn chưa biết được, nhưng điều này đối với hẳn mà nội ý nghĩa không lớn, bất luận là phải hay không phải, hẳn đều không có đường sống phản kháng.

Hợp nữa, vị cường giả thân bí này không có lựa chọn mưu hồn, hẳn thấy cũng là may mắn cực lớn. Nếu là lại ôm lòng phản kháng tiếp, kết quả nói không chừng so với bây giờ còn muốn thảm.

Thực lực có mạnh hơn nữa, cảnh giới cao hơn nữa, cũng phải cần thức thời.

Chỉ có điều, vấn đề thứ nhất Thôi Hằng hỏi, liền để cho Thiên Thanh cảm thấy hết sức ngoài ý muốn.

“Mang phương pháp tu luyện của ngươi, cùng với tâm đắc tu luyện nói cho ta.” Thôi Hằng trầm giọng nói.

Hắn thấy, muốn biết rõ ràng nguyên do một chuyện tầng sâu, thì nhất định phải trước đem phương pháp tu luyện tầng cấp này biết rõ.

Dù sao, đại đạo chi tranh, thường thường là mâu thuẫn chủ yếu nhất của tầng thứ cao, cũng là mở đầu căn nguyên nhất của rất nhiều chuyện.

Rất nhiều chuyện nhìn bề ngoài hoàn toàn không hợp với lẽ thường, khi rõ ràng dường hượng phương pháp tu luyện rồi, liền sẽ trở nên sáng tỏ thông suốt.

Thiên Thanh đối với câu hỏi này của Thôi Hằng thật bất ngờ, một tôn tại mạnh mẽ như vậy, muốn phương pháp cùng tâm đắc tu luyện của hẳn có ích lợi gì?

Chẳng qua, hẳn cũng không có lộ ra loại nghi ngờ này, đúng sự thật mang phương pháp cùng tâm đắc tu luyện của

mình giao cho Thôi Hăng.

“Thì ra, Đạo giới thật sự chỉ có chín cảnh...” Thôi Hăng
thăm nghĩ trong lòng.

Chương 1086: Hung Thú, Cửu U, Tiên Vương (2)

Điều này có chút không ngờ tới.

Trước đó hẳn từng suy đoán Đạo giới có thể hay không cũng có mười hai cảnh.

Tựa như Chân giới cùng Tiên Giới khi trước, cái gọi là Bên trên Đạo Giới thật ra thì chính là Đạo giới Đệ thập cảnh, Đệ Thập Nhất cảnh, đệ thập nhị cảnh.

Nhưng trong phương pháp tu luyện này của Thiên Thanh rõ ràng miêu tả tầng thứ Đạo giới cũng chỉ có chín cảnh.

Bên trên Đạo Giới là một cái cảnh giới đặc thù đơn độc, được đặt tên là “Đạo Thăng Chi Cảnh” ý là ở trên căn bản Đạo giới đỉnh phong nhất làm ra thăng hoa.

Vì vậy cảnh giới này cũng liền bị tục xưng là Bên trên Đạo Giới.

Trên Đạo Thăng Chi Cảnh, chính là “Đạo Ngã Chi Cảnh” là sau khi tu luyện tới Bên trên Đạo Giới đỉnh phong nhất, đối với thế giới tinh thần của mình tiến hành tự mình phân tích, phân biệt ra Tam Thần: Thiện Ngã, Ác Ngã, Đạo Ngã.

Chỉ cần mang Tam Thần này đều chém hết, liền có thể đạt được uy lực siêu thoát trên vũ trụ pháp tắc, bước vào một cái cảnh giới cao vời không tưởng tượng nổi.

Thái Sơ cảnh.

Ở trong phương pháp tu luyện của Thiên Thanh, miêu tả đối với Thái Sơ cảnh vô cùng sai lệch.

Cơ bản đều là đủ loại đủ kiểu lời ca tụng.

Như là cái gì mà không gì không thể, không chỗ nào không biết, siêu thoát bên ngoài vũ trụ, ngự trị ở bên trên pháp tắc, các loại lời nói hình dung này.

Độ tin cậy phi thường thấp.

Người tu luyện bình thường cũng không thể tin tưởng những từ hình dung này.

Chân chính có thể dùng đến tham khảo hình dung, chính là Thái Sơ cảnh có khả năng biết rõ căn nguyên đại đạo của vũ trụ, nắm giữ bí ẩn ban đầu nhất của cái vũ trụ này.

Cũng là bởi vì như thế, chém xuống Đạo Ngã Tam Thần liền cần bảo vật ẩn chứa căn nguyên đại đạo chi lực làm vật

trung gian, chờ đến khi chém hết Tam Thân, lại hợp quy nhất thể, liền có thể đột phá đến Thái Sơ cảnh.

Ở trong nhận thức của Thiên Thanh, tồn tại Thái Sơ cảnh bị gọi là Cổ Vương, ý là “Vương giả hiểu rõ căn nguyên cổ xưa của vũ trụ”,

Mỗi một vị Cổ Vương cũng có uy năng không thể địch nổi.

Cũng là tồn tại cực kỳ thưa thớt.

Ở trong nhận thức của Thiên Thanh, bên trong cái vũ trụ mịt mờ rộng lớn vô biên này chỉ có ba vị Cổ Vương thôi.

Viễn Cổ Nhân Hoàng, Tiên Vực Chi Chủ, Cửu U Ma Hoàng.

Hắn không thể chắc chắn trừ ba vị Cổ Vương này ra, có hay không còn có những Cổ Vương khác.

Dù sao coi như là ba vị này cũng đã là truyền thuyết trong niên đại rất xưa trước.

Viễn Cổ Nhân Hoàng cùng Cửu U Ma Hoàng còn có một ít cường giả Bên trên Đạo Giới từng thấy, mà Tiên Vực Chi Chủ căn bản cũng không có bất luận kẻ nào gặp qua.

Nếu không phải trong lục đại Tiên vực trước đây có không ít di tích của Tiên Vực Chi Chủ, vị Cổ Vương trong truyền thuyết này có thật tồn tại hay không, đều là một chuyện không biết được.

“Từ những miêu tả này đến xem, cái gọi là Thái Sơ cảnh, đã đến gần phần dưới cùng của tu luyện võ đạo?” Thôi Hạng khẽ nhíu mày ” Trừ phi là còn có tiêu chuẩn không gian tầng cấp cao hơn.”

Cảnh giới tu luyện có hay không đi đến cuối con đường, hắn thấy chủ yếu có thể thông qua hai điểm tiên hành phân tích.

Một trong số đó dĩ nhiên chính là miêu tả đối với đặc thù của bản thân cảnh giới.

Nếu như đặc thù thực tế của cảnh giới này đạt tới mức độ không thể tăng lên, tự nhiên liền đi đến cuối con đường.

Hai chính là tồn tại bước vào cái cảnh giới này là có mấy thứ hạng, hơn nữa phải thông qua khoảng cách thời gian và không gian tiên hành hai tầng tham khảo.

Nếu như từ cổ chí kim toàn bộ vũ trụ đều không có một ai đạt tới cảnh giới này, vậy cảnh giới này có thật tồn tại hay không đều cần suy xét, tự nhiên cũng coi là đạt tới phần dưới cùng.

Dựa theo cách nói của Thiên Thanh, năm xưa phạm vi vũ trụ hư không lục đại Tiên vực bao trùm không sai biệt lắm là một trăm hai mươi tỷ năm ánh sáng, từ lúc Viên Cô Nhân Hoàng biến mất đến bây giờ cũng đi qua một tỉ năm trở lên.

Ở bên dưới tiêu chuẩn không gian cùng thời gian như vậy, chỉ xuất hiện ba vị Thái Sơ Cô Vương.

Chỉ có ba vị!

Số lượng ít như vậy làm sao đánh vào cảnh giới cao hơn?

Còn có cảnh giới cao hơn sao?

Đương nhiên, hư không vũ trụ mà lục đại Tiên vực bao trùm cũng không phải là toàn bộ vũ trụ, phạm vi một trăm hai mươi tỷ năm ánh sáng cũng còn lâu mới đạt được đến mức độ lớn nhất của vũ trụ.

Ở bên ngoài phạm vi này hẳn còn có Tinh Không càng rộng lớn hơn, nhưng cho dù là bên dưới trời sao quảng đại như thế, lại có thể ra đời bao nhiêu Thái Sơ Cô Vương?

Song, đều đã đến loại tầng cấp cảnh giới này, làm sao vẫn không có tin tức liên quan tới Tiên Vương cùng hung thú?

Đây cũng đã gần đến phần cuối của tu luyện võ đạo.

Chương 1087: Hung Thú, Cửu U, Tiên Vương (3)

“Người biết hung thú sao? ” Thôi Hằng hướng Thiên Thanh dò hỏi.

“Hung thú? ” Thiên Thanh nghe vậy sững sờ, ngay sau đó trên mặt lộ kinh hoàng, sợ hãi nói “Ngài, ngài là chỉ những thuần huyết hung thú lấy thánh địa làm thức ăn, bao giờ cũng đều đang cắn nuốt vũ trụ sao?”

“Ồ? ” Thôi Hằng nghe vậy chân mày hơi nhíu, trầm giọng nói “Nói tỉ mỉ.”

“Vâng, vâng...” Thiên Thanh gật đầu nói ” Hung thú có lai lịch vô cùng thần bí, nghe nói là ở thời đại Tiên Vực Chi Chủ còn ở, chúng bỗng nhiên xuất hiện ở trong vũ trụ.

“Những hung thú này đáng vóc vô cùng to lớn, thân thể chiều dài phổ biến đều phải triệu năm ánh sáng, chúng nó tung hoành vũ trụ, cắn nuốt tinh hải, trong vũ trụ bất luận cái gì đều là thức ăn của bọn chúng.

“Hung thú có thực lực cũng vô cùng cường đại, cho dù là nhỏ yếu nhất đều có thực lực chém xuống Đạo Ngã Nhất Thân, con mạnh nhất thậm chí có thể cùng Thái Sơ Cô Vương chống đỡ được.

“Nếu như mặc cho hung thú tàn phá tiếp, toàn bộ vũ trụ đều phải lâm vào tai họa ngập đầu, truyền thuyết cuối cùng là Tiên Vực Chi Chủ dùng hết thủy thủ đoạn, mang những hung thú này phong ấn đến trong một thời không dị độ thần bí.

“Vậy mới khiến vũ trụ khôi phục bình thường, không có bị đám hung thú hoàn toàn thôn phệ, nhưng điều này cũng tạo thành một cái kết cục thảm hại, chính là về sau Cửu U Ma Thân xâm phạm.

“Dị độ thời không mà Tiên Vực Chi Chủ phong ấn hung thú, thật ra thì chính là Cửu U, người đầu tiên mở ra kẽ hở giữa cái vũ trụ này cùng Cửu U, chính là Tiên Vực Chi Chủ.

“Nghe nói bây giờ còn sót lại đông đảo Cửu U kẽ hở, liền có một bộ phận rất lớn là lưu lại ở năm xưa khi Tiên Vực Chi Chủ phong ấn hung thú.”

“Bỗng nhiên xuất hiện, nuốt ăn vũ trụ...” Thôi Hằng nghe giải thích liên quan tới hung thú, chân mày không khỏi nhíu lại.

Hung thú không có bất kỳ linh trí, hành động duy nhất chính là cắn nuốt vũ trụ.

Như thế ý nghĩa loại sinh linh này tồn tại là cái gì?

Chính là vì đơn thuần nuốt vũ trụ, hủy diệt vũ trụ, để cho hết thảy về lại hư vô?

Đồ chơi này thật sự là tự nhiên đản sinh ra sao?

Còn có Cửu U...

Dựa theo Thiên Thanh miêu tả, Cửu U hẳn là một cái thế giới độc lập vốn đã tồn tại không biết bao nhiêu năm tháng.

Ở niên đại rất xưa lúc trước, Cửu U cùng cái vũ trụ này cũng không đồng thời xuất hiện, cũng không tồn tại những chuyện Cửu U Ma Thần tập kích.

Là bởi vì ban đầu Tiên Vực Chi Chủ vì bảo vệ phương vũ trụ này, lúc này mới mở ra lối đi giữa vũ trụ cùng Cửu U này, thành lập liên lạc, cũng đem hung thú Phong ấn vào đó.

“Bên trong Cửu U là tình huống gì, người nhưng có biết?” Thôi Hằng lại hỏi.

“Liên quan tới Cửu U, ta không hiểu nhiều.” Thiên Thanh lắc đầu nói ” Chỉ biết bên trong nó hẳn là cùng trạng thái với vũ trụ, vô cùng rộng lớn.

“Về quy mô có thể cùng cái vũ trụ này của chúng ta tương đương, thậm chí có khả năng càng to lớn, có vô số văn minh, cũng không phải là thế giới cá thể đơn độc.”

Đây không phải là một cái vũ trụ khác sao?

Trong lòng Thôi Hằng ngạc nhiên không thôi.

Trước đó, hẳn vẫn coi Cửu U là một thế giới cường đại đặc thù.

Bây giờ nhìn lại dường như cũng không phải là cái bộ dáng này.

Cửu U so với trước kia hẳn nghĩ phải khổng lồ hơn rất nhiều.

“Nhưng có biết Tiên Vương?” Thôi Hằng lại hỏi.

Nếu Thiên Thanh đối với Cửu U hiểu rõ cũng không nhiều, vậy thì không cần ở bên trên cái đề tài này lãng phí thời gian nữa.

Đối với hắn mà nói, vẫn là càng muốn hiểu được tin tức liên quan tới Tiên Vương.

Đây là cảm giác ngọn nguồn nguy cơ một mực bao phủ trong lòng hắn từ khi hắn xuyên qua đến cái thế giới này tới nay.

Thời không tiên hiệp cao cấp, Tiên Vương tung hoành, hung thú vô số!

Hệ thống phán định với cái thế giới này, để cho hẳn thật cẩn thận đến nay.

Bây giờ rốt cuộc có cơ hội hỏi thăm tin tức liên quan tới Tiên Vương.

“Tiên Vương?” Thiên Thanh nghe vậy mặt lộ vẻ nghi hoặc, trầm ngâm chốc lát rồi nói “Ngài là chỉ vị Tiên Vực Chi Chủ sớm đã biến mất kia sao?”

“Hắn là cảnh giới Thái Sơ Cổ Vương, lại là chúa tể lục đại Tiên vực, cũng là nhân vật mạnh mẽ nhất thời đại kia. Nếu mà đem hẳn gọi là Tiên Vương, chắc cũng là không có vấn đề.”

“Không, ta là nói danh xưng hoặc là tôn xưng của một cảnh giới đơn độc.” Thôi Hằng nhẹ khẽ lắc đầu, trầm giọng nói “Ồ trong trí nhớ của người có xuất hiện qua cảnh giới hoặc là xưng hô tương tự sao?”

“Hẳn không...” Thiên Thanh há mồm ra trả lời, nhưng lại ngay cả một câu nói đều chưa nói xong, liền hơi ngừng, cả người đều ngẩn người ra đó, không nhúc nhích.

Cùng lúc đó, trên người của hẳn bỗng nhiên hiện ra một cỗ khí tức kinh khủng vô cùng cường đại, uy áp cũng trong nháy mắt tăng lên không biết bao nhiêu vạn lần.

Trong nháy mắt ngẩn ngui, trên vẻ mặt và ánh mắt Thiên Thanh cũng đều xảy ra biến hóa long trời lở đất, giống như là trực tiếp đối mặt một người khác vậy.

Cảnh giác trong lòng Thôi Hằng nhất thời đại thịnh, chỉ cảm thấy Thiên Thanh đứng ở trước mặt mình trong nháy mắt liền trở nên mạnh mẽ rất nhiều lần, không có dấu hiệu nào, vô cùng đột ngột.

Lúc này Thiên Thanh giống như là bị tồn tại thần bí nào đó bám vào vậy, con người đều trở nên trống rỗng, đứng ở nơi đó dùng một loại thanh âm hết sức kỳ lạ nói:

“Tiên Vương tiếng xưng hô này, thật là hoài niệm a, đã quá lâu quá lâu không có ai gọi như vậy.

“Người tuổi trẻ, lai lịch của người hẳn là vô cùng bất phàm.

“Giúp ta một chuyện, thế nào?”

Chương 1088: Cảm giác nguy hiểm trước nay chưa từng có, thăng cấp gói Tu Tiên cao cấp (1)

Cường địch!

So với Thiên Thanh trước kia mạnh hơn gấp mười lần trở lên, thực lực như vậy đã tại bên trên tâm cỡ đạt tới gần giống hẳn, thậm chí là đến mức giống hẳn.

Đây là cường giả Thôi Hằng chưa bao giờ từng gặp phải, là tồn tại có tâm cỡ gần tương đương mình mà hẳn lần đầu tiên gặp.

Mặc dù chỉ là tâm cỡ tương đương, thực lực cụ thể như thế nào vẫn là phải xem thủ đoạn cụ thể đối phương nắm giữ, cũng chưa chắc có thể nắm giữ nhiều loại Tiên pháp hơn chính hẳn, nhưng để cho ôn hoà, hẳn vẫn làm xong chuẩn bị tùy thời trốn vào động thiên.

Dù sao, trước mắt phủ xuống chẳng qua là một đạo ý thức mà thôi.

Vén vén chẳng qua là một đạo ý thức, liền đem Thiên Thanh vốn đã bị suy yếu thành “Bên trên Đạo Giới” tăng lên tới tình trạng như thế.

Bản thể còn không biết cường đại hơn cỡ nào.

“Người là ai? Người không phải Thiên Thanh!” Thôi Hằng trầm giọng nói.

“Người không phải là đang hỏi Tiên Vương trong phương vũ trụ này có tồn tại hay không sao?” Ý thức thần bí điều khiển thân thể Thiên Thanh, cười nhạt nói “Ồ niên đại rất xưa lúc trước, ta đã từng đăng lâm Tiên Vương chi vị, đáng tiếc phạm vào sai lầm lớn chịu phạt, bị giáng chức đi đày ở đây, đã không còn uy năng của Tiên Vương.”

Tiên Vương bị giáng chức đày đi?

Thôi Hằng nghe nói như vậy kinh hãi không thôi, nhưng ngoài mặt vẫn là duy trì trấn định cùng bình tĩnh, mỉm cười nói: “Đã từng là Tiên Vương cũng là Tiên Vương a, đây chính là cảnh giới bao nhiêu người cầu mà không được.”

Hắn chẳng qua là than thở một câu khách sáo, cũng không có thuận theo ý thức thần bí kia mà hồi đáp.

Mà là lại đem câu chuyện quăng cho phía đối diện, để cho đối phương bắt đầu chủ đề mới.

“Người tuổi trẻ vô cùng cẩn thận.” Ý thức thân bí dường như vô cùng hiền hòa, mỉm cười nói “Ta cũng sẽ không thừa nước đục thả câu, ta hiện thân không dễ, thời gian cũng có giới hạn, chỉ xin người giúp ta một chuyện liên có thể.”

“Tìm tới Thiên Ý hóa thân tự xưng ‘Quân Thiên’, giết hấn là được rồi, chỉ cần người hoàn thành chuyện này, ta sẽ giúp người bước lên Thái Sơ cảnh, thành Cồ Vương chân chính.”

“Dĩ nhiên, người cũng có thể lựa chọn cự tuyệt, coi như chưa từng thấy ta, ta cũng sẽ không đối với người làm gì. Nhưng, đây đối với người mà nói là Tạo Hóa cùng cơ duyên cực lớn, hy vọng người có thể quý trọng.”

Nói xong những lời này rồi, khí tức cường đại trên người Thiên Thanh liền bắt đầu nhanh chóng biến mất suy giảm, rất nhanh thì khôi phục thành trạng thái bình thường, dường như cái ý thức thân bí đó đã rời đi thân thể của hấn.

“Mới vừa, mới vừa rồi là cái gì?!” Thiên Thanh cũng khôi phục ý thức của mình, khắp khuôn mặt là kinh hãi cùng vẻ mặt khó có thể tin, hấn nhìn về phía Thôi Hằng, nghi ngờ không thôi nói “Là có người bám vào trên người của ta sao?!”

“Không sai.” Thôi Hằng gật đầu một cái, trầm giọng nói “Là một nhân vật cường đại hơn xa người.”

Thiên Thanh nghe vậy sững sờ, ngay sau đó biểu tình trên mặt trở nên khộ sở, thở dài nói “Thì ra là như vậy, là Thiên Ý, Thiên Ý hạ xuống đến trên người của ta, đây là báo ứng khi ta giả mạo Thiên Ý hóa thân.”

“...” Thôi Hằng không có nói tiếp, cũng không có tiếp tục hướng Thiên Thanh tiến hành hỏi, chỉ nhàn nhạt nói “Người có thể đi, ta tạm thời sẽ không giết người.”

“Cái gì?” Về mặt Thiên Thanh ngạc nhiên nhìn về phía Thôi Hằng.

Hấn hoàn toàn không nghĩ tới chính mình sẽ còn được bỏ qua, lúc này liên tục giục lực lượng còn sót lại trong cơ thể mình, muốn chạy trốn khỏi mảnh hỗn độn hư không này.

Không có bất kỳ ý còn còn muốn hỏi, rất sợ Thôi Hằng bỗng nhiên thay đổi ý nghĩ.

Lần này, Thôi Hằng buông ra hạn chế của mảnh hỗn độn hư không này, không có ngăn trở Thiên Thanh, mặc cho rời đi.

Cùng lúc đó, hấn cũng triệt hồi uy năng của Ngũ Hành Hỗn Độn Điên Đảo Càn Khôn Đại Pháp, để cho mảnh hỗn độn hư không này dần dần tiêu tan, cũng từ tay áo bào đem những người trước kia tới tham gia tiên thiên Đạo giới pháp yển lần này thả ra.

Chỉ để lại một người Hồng Phú Quý ở trong tay áo.

Sau khi xử lý tốt hết thầy các thứ này, Thôi Hằng liền trực tiếp hư không tiêu thất tại chỗ, không có bất kỳ vết tích phi độn hoặc là thuần di, giống như trực tiếp rời đi cái vũ trụ này.

Mặc dù Thôi Hằng đã rời đi, nhưng những người khác vẫn ngừng lại ở chỗ này.

Không được Thôi Hằng chấp thuận, vô luận là Bên trên Đạo Giới như Tục Đạo Nhân, hay là người tới tham gia tiên thiên Đạo giới pháp yên khác, cũng không dám tùy tiện rời đi.

Mà lúc này, Thôi Hằng đã mang theo Hồng Phú Quý trở lại trong thế giới Động thiên.

Cảm thụ hoàn cảnh quen thuộc, hắn mới rớt cục thờ phào nhẹ nhõm thật dài, trực tiếp ngồi ở trên một khối đá lớn bên hồ nước, cả người cũng buông lỏng xuống.

Bắt đầu từ khi luồng ý thức thần bí đó hạ xuống, Thôi Hằng vẫn thuộc về trạng thái tinh thần căng thẳng, coi như sau đó cái ý thức thần bí đó hư hư thực thực đã rời đi, hắn vẫn không có buông lỏng.

Dù sao, ai cũng không thể chắc chắn, cái ý thức thần bí đó sẽ hay không hạ xuống lần nữa.

Chương 1089: Cảm giác nguy hiểm trước nay chưa từng có, thăng cấp gói Tu Tiên cao cấp (2)

Vì để tránh cho bại lộ tin tức của mình, hắn cũng không có tiếp tục hướng Thiên Thanh tiến hành hỏi.

Tỷ như cái gì gọi là Thiên Ý, tỷ như tên “Quân Thiên” đó rốt cuộc chuyện gì xảy ra, còn có lai lịch tự thân của Thiên Thanh vân vân, cũng không có đặt câu hỏi.

Có nhiều vấn đề chỉ cần hỏi tới, sẽ bị bại lộ ra một chút tin tức về bản thân.

Nếu như bại lộ tin tức quá nhiều, rất dễ dàng bị người biết rõ tình huống của mình, đem chính mình đưa thân vào giữa tình cảnh nguy hiểm.

Về phần lời nói và hứa hẹn của ý thức thần bí kia, hắn là một chữ cũng không dám tin.

Đối phương quá mức thần bí, mục đích cũng không rõ ràng, lời nói càng là khó phân thiệt giả.

Quan hệ giữa hắn cùng “Quân Thiên” cũng ý vị sâu xa.

Tin tưởng, lời nói của loại nhân vật này, cơ bản giống như là chạy vào hồ.

Bây giờ Thôi Hằng đã quyết định chú ý, bất luận còn có cái gì thắc mắc thăm dò, hoặc là có chuyện gì phải làm, cũng chờ tu vi cảnh giới tiến hơn một bước sau đó mới nói.

Ít nhất cũng phải chân chính bước lên con đường Phản Hư rồi mới được.

Từ biến hoá khi trước khi từ Nguyên Anh kỳ đỉnh phong bước lên con đường Hóa Thần đến xem, dù là không có chân chính đột phá đến Phản Hư kỳ, chẳng qua là bước lên con đường Phản Hư, chắc cũng sẽ đạt được một lần tăng lên to lớn trên bản chất.

Trên lý thuyết mà nói, đây cũng không coi như là một cái cảnh giới đơn độc, nhưng ở trong tu luyện thực tế đúng là tồn tại một cái quá trình ở trên Hóa Thần đỉnh phong, lại còn chưa tới Phản Hư kỳ.

Có thể miễn cưỡng bị gọi là “Nửa bước Phản Hư”.

Nếu là có thể bước lên nửa bước Phản Hư cảnh, khi đối mặt cái ý thức thần bí đó, hắn là sẽ không bị động như vậy.

“Hiện tại ở chỗ này của ta đã có một tên Hoàng Tử Liệt con Nhân Hoàng đã hóa thành căn nguyên bảo vật, còn có một món bảo vật ẩn chứa số lớn căn nguyên đại đạo chi lực là Cửu Trọng Kim Quang Tháp, đều có thể dùng đến mua ‘Vé mua gói toàn năng cao cấp ‘.

Thôi Hằng thậm nghĩ trong lòng ” Vậy vấn đề đến rồi, ta dùng cái nào để tiến hành mua? Theo mức độ thực dụng của bảo vật đến xem, Cửu Trọng Kim Quang Tháp là cô vương chí bảo hoàn chỉnh, Hoàng Tử Liệt lại chỉ có thể coi là linh tài...”

Ý niệm tới đây, hắn nhìn chăm chú vào giao diện mua nổi lên trên tầm mắt, rơi vào trong trầm tư.

[Vé mua gói toàn năng cao cấp: Ngài mua vé này rồi, có thể đạt được tư cách mua gói Tu Tiên toàn năng cao cấp, vì bảo hộ che chở con đường tu tiên của ngài.]

[Tư cách mua: Hóa Thần kỳ đỉnh phong. Giá cả: 1000000000000 điểm + một món bảo vật tượng trưng một phần căn nguyên của một phương vũ trụ.]

Trải qua một phen nghĩ ngợi, Thôi Hằng vẫn là quyết định dùng Cửu Trọng Kim Quang Tháp tới mua “Vé mua gói toàn năng cao cấp “.

Dù sao, Hoàng Tử Liệt còn chưa có chết, chẳng qua là linh trí bị căn nguyên đại đạo chi lực áp chế.

Hơn nữa, bộ phận căn nguyên đại đạo chi lực này là có thể tiến hành dời đi, trước tiên có thể giữ lại, về sau cho Hồng Phú Quý sử dụng lúc tu luyện.

Chỉ dùng để hối đoái tư cách mua cũng có chút lãng phí.

Nghĩ tới đây, Thôi Hằng liền không do dự nữa, hắn mang Hồng Phú Quý trong tay áo bào thả ra, trầm giọng nói: “Phú Quý nhi, sư phụ muốn bỏ quan một đoạn thời gian, ngươi lại chờ ở nơi này.”

“Vâng, lão sư.” Hồng Phú Quý gật đầu nói.

Hắn không có hỏi vì sao lại bỗng nhiên đi tới nơi này, lúc trước biên cố phát sinh trong tiên thiên Đạo giới pháp yên đã để cho hắn hiểu được, lúc này hắn là xảy ra một ít chuyện kinh thiên động địa.

Sau đó, Thôi Hằng liền tiến vào bên trong Đạo cung, đồng thời hạ chỉ thị đối với hệ thống.

“Tiêu tốn 1000000000000 điểm tiền, lại thêm một món Cửu Trọng Kim Quang Tháp, mua ‘Vé gói toàn năng cao cấp ‘

[Kí chủ tôn quý, chúc mừng ngài! Mua “Vé gói toàn năng cao cấp” thành công. Bây giờ ngài đã có thể lựa chọn mua “Gói toàn năng cao cấp” tiến hành thăng cấp đối với gói hiện có.]

[Sau khi thăng cấp liền có thể mua đọc 《Tiên pháp cao cấp. Từ nhập môn đến thăng thiên》, chúc ngài sinh hoạt khoái trá.]

[Gói toàn năng Tu Tiên cao cấp: Sau khi ngài mua gói này, có thể đem tất cả chức năng của gói đều chuyên hóa thành phiên bản cao cấp, mang cho ngài trải nghiệm phục vụ Tu Tiên chất lượng tốt hơn, cho cảm giác như nhà của ngài.

[Tư cách mua: Hóa Thần kỳ đỉnh phong + vé mua gói toàn năng cao cấp. Giá cả: 1000000000000 điểm.]

“Mua ‘Gói toàn năng Tu Tiên cao cấp’ !” Thôi Hằng lần nữa truyền đạt chỉ thị.

[Chúc mừng ngài! Thành công tiêu phí 1000000000000 điểm!]

[Chúc mừng ngài! Gói thăng cấp xong! Hiện tại gói combo là ” Gói toàn năng tu tiên cao cấp “!]

[Nội dung gói mới tinh đã mở ra, cộng 8 hạng phúc lợi, xin nhân vào kiểm tra tình hình rõ ràng.]

Chương 1090: Cảm giác nguy hiểm trước nay chưa từng có, thăng cấp gói Tu Tiên cao cấp (3)

[Động thiên cao cấp: Đây là một phương thể giới bản chất cao hơn vũ trụ, ẩn chứa hết thủy pháp tắc đại đạo căn nguyên của vũ trụ. Du tâu giữa lỗ hồng vũ trụ bất đồng, sẽ che giấu hết thủy cảm giác ngoại giới, che đậy hết thủy thiên cơ cảm ứng.

[Ở chỗ này ngài là chúa tể hết thủy, có thể tùy ý điều khiển hết thủy bên trong Động thiên, sẽ không chịu đến bất cứ thương tổn gì. Có thể tùy thời tiến vào, cũng có thể tùy ý mang những người khác tiến vào.]

[Đạo cung cao cấp: Đây là một tòa cung điện có thể biến thành bất kỳ hình dáng, cũng là một kiện pháp bảo tương đương với cấp Phản Hư, bản chất ngang hàng với một phương vũ trụ hoàn chỉnh, có thể thông qua phương thức tăng thêm căn nguyên đại đạo chi lực tiến hành cường hóa với uy năng của nó. Có thể tăng lên 1000 % tốc độ tu luyện.

[Nếu như cần mang ra khỏi Động thiên, mời hỏi đỏi “Vé sử dụng đạo cung “.

[Vé sử dụng Đạo cung: Có thể mang cao cấp Đạo cung mang ra khỏi Động thiên một giờ. Giá hỏi đỏi: 10 điểm căn nguyên lực.]

[Dược điền cao cấp: Đây là một phương dược điền mỗi trăm năm cũng sẽ sinh ra đại đạo linh căn mới, mỗi ngày đều sẽ tự nhiên sinh trưởng ra đồ nông nghiệp bất đồng, mỗi tháng đều sẽ tự động tiến hành thanh lý đỏi với đồ nông nghiệp trong dược điền, phòng ngừa ảnh hưởng đại đạo linh căn phát triển.

[Nếu như cần chế tác riêng là năm tiếp theo sẽ sinh ra đại đạo linh căn mới, cần thanh toán 10 điểm căn nguyên lực.]

[Lò luyện đan cao cấp: Đây là một tòa lò luyện đan mỗi trăm năm đều sẽ luyện chế ra đan dược. Chỉ cần trong lò luyện đan ẩn chứa tài liệu, sẽ ngẫu nhiên tiến hành luyện chế, đan dược hiệu quả không biết. Cao nhất sẽ luyện chế ra đan dược Phản Hư cấp.

[Nếu như cần chế tác riêng đan dược nào đó hoặc lấy dược cách điều chế đan dược đặc định, cần thanh toán 10 điểm căn nguyên lực.]

[Khí lô cao cấp: Đây là một tòa khí lô mỗi trăm năm cũng sẽ chế tạo ra pháp bảo. Chỉ cần trong khí lô ẩn chứa tài liệu, sẽ

ngẫu nhiên tiên hành luyện chế, pháp bảo loại hình không biết. Cao nhất sẽ luyện chế ra pháp bảo cấp Phản Hư.

[Nếu như cần chế tác riêng pháp bảo nào đó hoặc lấy được khí phổ pháp bảo đặc định, cần thanh toán 10 điểm căn nguyên lực.]

[Cao cấp hộ pháp: Đây là một tên hộ pháp nắm giữ pháp lực khá mạnh. Tương đương với Phản Hư sơ kỳ, có thể thông qua phương thức tăng thêm căn nguyên đại đạo chi lực đối với tu vi tiên hành cường hóa.]

[Cao cấp pháp bào: Đây là một bộ pháp bào nắm giữ lực phòng ngự khá mạnh, có thể hoàn mỹ phòng ngự mười lần bất kỳ thủ đoạn nào của Phản Hư sơ kỳ, cũng có thể biến hóa thành bất kỳ hình thái. Có thể thông qua phương thức tăng thêm căn nguyên đại đạo chi lực đối với lực phòng ngự tiên hành cường hóa.]

[Tiên pháp cao cấp: Đây là một bộ Tiên pháp nắm giữ thần dị cường đại, có thể dẫn dắt ngài đi lên con đường thành tiên, lúc đọc yêu cầu trả tiên.]

[Nếu như cần suy diễn phương hướng pháp thuật đặc định, mời trả tiên riêng.]

Nhìn tin tức nhắc nhở liên tiếp này, Thôi Hằng là vừa vui mừng vừa đành chịu.

Vui mừng chính là lần này thăng cấp gọi mang tới tăng lên cho tám loại phúc lợi thật sự là quá khổng lồ.

Nhất là động thiên thăng cấp, lại thành thể giới bản chất cao hơn vũ trụ.

Điều này không chỉ giúp đỡ cực lớn cho an toàn của hắn , cũng để cho hắn đối với cái gọi là “Tiên hiệp thời không ” này có nhận thức toàn diện hơn.

Vũ trụ cũng không phải là thể giới tầng cấp cao nhất, có thể tồn tại thể giới bản chất cao hơn vũ trụ!

Ngoài ra, tăng lên của Đạo Cung cũng vô cùng to lớn, trực tiếp từ pháp bảo cấp Hóa Thần ban đầu thăng cấp thành pháp bảo cấp Phản Hư, càng làm cho hắn bất ngờ là, bản chất pháp bảo cấp Phản Hư cùng lại cùng một phương vũ trụ ngang hàng.

Coi như ở quy mô không sánh bằng đại vũ trụ rộng rãi, chẳng qua là bản chất ngang hàng cũng là phị thường khoa trương, càng không cần phải nói còn có thể tiên hành cường hóa.

Nhưng nếu suy nghĩ kỹ một chút mà nói, dường như cũng bình thường.

Dù sao, Hóa Thân đỉnh phong liền có thể vô hạn biên mạnh, thẳng đến khi quy mô cùng trình độ của một phương vũ trụ giống nhau.

Phản Hư kỳ là cảnh giới so với Hóa Thân đỉnh phong cao hơn, có bản chất như vậy cũng rất bình thường.

“Chẳng qua, bản chất Đạo cung như vậy hẳn không phải là Phản Hư sơ kỳ có thể có được, hơn phân nửa là Phản Hư trung kỳ thậm chí Phản Hư hậu kỳ mới được, dù sao Đạo cung miêu tả chỉ viết là Phản Hư cấp, cũng không có tầng thứ xác thực.”

“Bằng vào căn nguyên lực của ta bây giờ cũng chỉ có thể đem Đạo cung mang đi ra ngoài khoảng mười hai canh giờ, nếu như là ở góc độ hộ thân mà nói, chỉ thích hợp coi như lá bài tây, thường ngày vẫn là cao cấp hộ pháp cùng cao cấp pháp bảo có thể thường trú ngoại giới tương đối thực dụng.”

Thôi Hằng trong lòng âm thầm bàn tính một chút, mình bây giờ coi như gặp cường giả Phản Hư cấp chân chính, cũng có phương pháp đối phó, không đến nỗi không có chút cơ hội phản kháng nào.

Đương nhiên, một ít tin tức thông qua những phúc lợi này lấy được, cũng để trong lòng hắn càng cảnh giác.

Vốn dĩ hắn còn suy đoán muốn phải tiến hành can thiệp đối với vũ trụ đại đạo, từ đó giết chết người tu tiên Hóa Thân kỳ mà nói, yêu cầu Hợp Đạo kỳ mới có thể làm được.

Nhưng bây giờ nhìn lại, có lẽ Phản Hư kỳ đỉnh phong thậm chí Phản Hư kỳ hậu kỳ, thì có thể làm được.

“Bất luận như thế nào, ý thức thần bí lúc trước đó đã uy hiếp không được ta, tiếp theo có thể tiếp tục tìm Thiên Thanh hỏi, tiến hành tìm tòi nghiên cứu tin tức liên quan tới ‘Quân Thiên’. Song, trước đó...”

Ý nghĩ tới đây, Thôi Hằng lập tức hạ chỉ thị đối với hệ thống.

“Hội đoái thời gian đọc 《Tiên pháp cao cấp. Từ nhập môn đến thăng thiên》!”

Ngay sau đó, sách nhỏ quen thuộc liền xuất hiện ở trong tay của hắn, sau đó liền bị hắn lộn tới khu vực phía sau, cũng tức là phần cuối cùng nhất của bài Hóa Thân.

Miêu tả liên quan tới con đường Phản Hư!

Thôi Hằng chẳng qua là đại khái nhìn một cái, ánh mắt liền sáng lên, trên mặt lộ ra vẻ mặt vô cùng vui mừng, nhin không được bật cười.

“Ha ha ha ha ha! Lại không còn chướng qua là lý niệm tu luyện! Tốt a! Quá tốt, rốt cuộc có phương pháp cùng trình tự tu luyện rõ ràng rồi a!”

Chương 1091: Khởi Nguyên Chi Địa, con đường Phản Hư (1)

[Nếu muốn Phản Hư, cần trước tiên hiểu ra chân thật. Vũ trụ căn nguyên là chân, đồ vật chứa căn nguyên là thật. Bất kỳ trong cái vũ trụ nào, đều có “Khởi Nguyên Chi Địa” là hiện hiện của chủng loại căn nguyên khác biệt. Có thể ở trong đó cảm ngộ căn nguyên đại đạo, nắm giữ vũ trụ căn nguyên, là sẽ bước lên con đường Phản Hư.

[Nếu như muốn chân chính đột phá đến cảnh giới Phản Hư, thì ít nhất phải hoàn toàn hiểu ra một loại căn nguyên đại đạo, cũng coi đây là cơ sở diễn hóa ra một ngàn đại đạo, một trăm hai chục triệu pháp tắc, lấy giả ta chi thân chịu tải, cuối cùng hội tụ ở nhất thể của mình, là được bước vào Hư Cảnh.

[Nhiều lắm là có thể hoàn toàn hiểu ra ba loại căn nguyên đại đạo, coi đây là cơ sở diễn hóa ra ba ngàn đại đạo, 480 triệu pháp tắc, lấy giả ta chi thân chịu tải, cuối cùng hội tụ ở nhất thể của mình, liền có thể thành Hư Cảnh thượng phẩm.]

Đây là miêu tả nòng cốt làm sao bước vào Phan Hư Cảnh trong 《Tiên pháp cao cấp. Từ nhập môn đến thăng thiên》.

Ngoài ra, còn có rất nhiều chi tiết.

Tỷ như phải làm sao tìm Khởi Nguyên Chi Địa, làm sao phân biệt Khởi Nguyên Chi Địa bất đồng, làm sao dò xét tình huống bên trong Khởi Nguyên Chi Địa vân vân, không phải là ít.

Tóm lại có thể nói là vô cùng tỉ mỉ, vô cùng rõ ràng.

Sợ sánh cùng trước đây chỉ có khái niệm phương hướng mơ hồ, thật là không thể so sánh nổi.

Thôi Hằng sau khi nhìn đến phương pháp tu luyện rõ ràng như vậy, cảm động cũng sắp muốn chảy nước mắt.

Không hổ là cao cấp Tiên pháp a.

Cao cấp chính là cao cấp a.

Thật lợi hại.

Sau khi hưng phấn, Thôi Hằng liền rơi vào trong trầm tư ” Khởi Nguyên Chi Địa là nơi hiện hiện căn nguyên đại đạo, cái này hơi khác với đơn thuần thu thập căn nguyên đại đạo chi lực.”

Sau khi đọc qua 《Tiên pháp cao cấp》, hẳn đối với căn nguyên đại đạo có nhận thức cấp độ càng sâu.

Vô luận là căn nguyên chi lực ẩn chứa bên trong Cửu Trọng Thân Quang Tháp, hay là căn nguyên chi lực ẩn chứa trong trụ sở sảnh tiên thiên Đạo giới pháp yên, hay hoặc là căn nguyên chi lực Thiên Thanh có, thật ra thì cũng chỉ là tượng trưng cho lực lượng của căn nguyên đại đạo nào đó.

Đơn giản mà nói, thật ra thì chính là lực lượng ngoài cùng nhất của một loại căn nguyên đại đạo, giống như là vòng ngoài mỏ vàng rải rác chút cát vàng.

Loại căn nguyên chi lực này tất nhiên cường đại, nhưng cùng căn nguyên đại đạo chân chính so sánh, kém quá xa.

Thậm chí có thể nói là hoàn toàn không thể so sánh.

Căn nguyên đại đạo là trụ chống để tạo thành một cái vũ trụ.

Một cái vũ trụ biểu hiện trạng thái ra sao, dựng dục dạng sinh linh cùng văn minh gì, hiện ra đại đạo pháp tắc dạng gì, đều sẽ phải chịu căn nguyên đại đạo ảnh hưởng.

Mà ở trong những “Trụ chống” này, chỉ có mấy cái căn nguyên nòng cốt quan trọng nhất mới có thể hiện hiện ra thành Khởi Nguyên Chi Địa.

Ở bên trong Khởi Nguyên Chi Địa tìm hiểu căn nguyên đại đạo, thật ra thì chính là đang tìm hiểu trụ chống hạch tâm tạo thành cái vũ trụ này.

Một khi hoàn toàn hiểu ra phần “Chân thật” này sẽ tương đương với hiểu được căn nguyên đại đạo quan trọng nhất trong vũ trụ này, coi đây là cơ sở, lấy giả ta chỉ thân tiên hành chịu tải, diễn hóa ra đại đạo cùng pháp tắc, là có thể đánh vào Phản Hư cảnh.

Còn đường vô cùng rõ ràng, vấn đề duy nhất chính là ở chỗ hẳn cũng không biết Khởi Nguyên Chi Địa ở nơi nào.

“Dựa theo miêu tả trong này, Khởi Nguyên Chi Địa chủ yếu có ba cái đặc thù, một trong số đó là phạm vi quy tắc bao trùm cực kỳ rộng lớn, thứ hai là ẩn chứa một loại khái niệm đại đạo cực kỳ rõ ràng, thứ ba chính là sẽ có vật chất thực tế thể hiện.

“Trong những sự vật ta đã gặp qua, có hay không phù hợp cái tiêu chuẩn này?” Thôi Hằng rơi vào trọng tâm tư, bỗng nhiên ánh mắt sáng lên, như là nghĩ tới điều gì, không nhịn được mà cười lớn “Ha ha ha, Tiên vực, là tiên vực!

“Năm xưa khi lực đại Tiên vực còn, phạm vi vũ trụ nó bao phủ cực kỳ rộng lớn, trong đó còn ẩn chứa Tiên vực pháp tắc có thể để người ta trường sinh, cái này hơn phân nửa chính là thứ căn nguyên trường sinh đại đạo hiện hiện ra.”

Hắn càng nghĩ càng thấy được cái suy đoán này khả năng là thật.

Lục đại Tiên vực trước đây quả thật thỏa mãn ba cái đặc điểm của Khởi Nguyên Chi Địa.

Chẳng qua là Tiên vực có phải hay không chính là Khởi Nguyên Chi Địa, vẫn là phải thực tế tiến vào bên trong, cũng đối với căn nguyên đại đạo tiến hành cảm ngộ mới được.

Chẳng qua, nếu như Tiên vực thật sự là Khởi Nguyên Chi Địa, vậy thì tồn tại một ít vấn đề nhỏ.

Đó là lục đại Tiên vực ngay từ trong niên đại rất xưa trước đây cũng đã tan vỡ.

Bây giờ đã sớm tạn lạc tại trong vũ trụ mịt mờ, hóa thành đủ loại đủ kiểu tiên thổ thế giới, không còn bộ dáng trước đây.

“Nhưng những phương diện khác tạm thời cũng không có cái đầu mối gì, phương hướng hy vọng lớn nhất vẫn là từ Tiên vực bắt đầu xuống tay.” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng. “Lục đại Tiên vực mặc dù đã Phá Toái, nhưng một ít tiên thổ thế giới do mảnh vụn Cao Thiên biến thành cũng ẩn chứa Tiên vực pháp tắc chân chính.

Chương 1092: Khởi Nguyên Chi Địa, con đường Phản Hư (2)

“Nếu như ta đi khắp tất cả tiên thổ thế giới do mảnh vụn Cao Thiên biến thành, cũng mang Tiên vực pháp tắc ẩn chứa trong đó đều cảm ngộ thông suốt, có phải hay không cũng tương đương với ở trong lục đại Tiên vực hoàn chỉnh tiên hành cảm ngộ?”

Hắn trái lo phải nghĩ, cảm thấy cái phương pháp này hẳn có thể được.

Hơn nữa trong tay của hắn còn có một bộ bảo vật do đại đạo pháp tắc của lục đại Tiên vực dựng dựng ra, “Lục Đạo Thiên Môn Đồ”.

Tám bảo đồ này có thể thành lập liên lạc cùng tất cả tiên thổ do mảnh vụn Tiên vực diễn hóa ra, cũng thành lập được đường hầm hư không, trực tiếp hạ xuống đến những chỗ này.

Vừa hay có thể dùng để tìm thế giới tiên thổ do mảnh vụn Cao Thiên của Tiên vực diễn hóa ra.

“Con đường phía trước rõ ràng, an toàn cũng nhận được bảo đảm, chúng quy xem như có thể thở phào một cái. “Trên mặt Thôi Hằng lộ ra nụ cười, sau đó nói ” Hoàng Cân Lục Sĩ ở chỗ nào?”

Àm!

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, thì có một tôn Hoàng Cân Lục Sĩ cao hơn mười trượng, toàn thân ám kim bồng dung xuất hiện ở trong toà Đạo cung này.

Khí tức của hắn nội liễm, nhìn hết sức bình thường, nhưng sau khi Thôi Hằng tản ra thân thức, cũng cảm giác pháp lực trong cơ thể vị Hoàng Cân Lục Sĩ này mệnh mông thật giống như vũ trụ.

Cực kỳ mạnh mẽ, mạnh đến khó mà diễn tả bằng ngôn từ.

Tự mình khi đối mặt loại cường giả tầng thứ này, nếu như không có cao cấp pháp bảo tiên hạnh phòng ngự, trong nháy mắt cũng sẽ bị chôn vùi hết thảy dấu ấn hình thân, chỉ còn lại Chân Linh cốt lõi nhất có thể chạy trốn.

Đây chính là cao cấp hộ pháp Phản Hư sơ kỳ a!

“Đáng tiếc ta bây giờ cũng không biết Phản Hư kỳ cụ thể có chỗ thân dị ra sao, nếu không thì có thể làm cho vị cao cấp hộ pháp này vận dụng năng lực cảm nhận của Phản Hư sơ kỳ đi tìm Khởi Nguyên Chi Địa.”

Thôi Hằng trong lòng có chút tiếc nuôi.

Hắn chỉ có thể căn cứ vào nhận biết của tự thân đối với Hoàng Cân Lục Sĩ phát ra hiệu lệnh.

Nếu như không biết thủ đoạn Phản Hư kỳ, cũng chỉ có thể đơn thuần để cho Hoàng Cân Lục Sĩ tiến hành công kích hoặc là phòng ngự.

Chẳng qua, cho dù là như vậy, thật ra thì cũng đã đủ rồi.

Có một tên hộ pháp Phản Hư sơ kỳ bên cạnh, ít nhất có thể để cho tự mình ở khi đối mặt cường địch không đến nỗi không có chút nào cơ hội phản kháng.

“Pháp thuật Cao cấp Tiên pháp có thể suy diễn ra chắc cũng sẽ càng cường đại hơn, chỉ tiếc tiến hành một lần định hướng suy diễn yêu cầu 100 điểm căn nguyên lực, có chút quá mức.”

Thôi Hằng lại đưa ánh mắt đặt ở bên trên 《Tiên pháp cao cấp》.

Đường tắt tìm hiểu căn nguyên đại đạo nhanh gọn nhất, thật ra thì chính là tu luyện pháp thuật cao cấp cùng Khởi Nguyên Chi Địa tương hợp kè cận.

Pháp thuật cấp bậc càng cao, uy năng càng mạnh, tốc độ tìm hiểu căn nguyên đại đạo cũng liền càng nhanh.

Hắn tính toán đợi sau khi tìm tới Khởi Nguyên Chi Địa, liền dựa vào tính chất căn nguyên của Khởi Nguyên Chi Địa mà định hướng suy diễn pháp thuật.

Mà ở trước đó, yêu cầu góp nhặt đầy đủ căn nguyên lực.

Cái gọi là “Căn nguyên lực” thật ra thì chính là căn nguyên đại đạo chi lực.

100 điểm căn nguyên lực không sai biệt lắm tương đương với tất cả căn nguyên đại đạo chi lực ẩn chứa trong Cửu Trọng Thân Quang Tháp.

Trong cơ thể Hoàng Tử Liệt ẩn chứa căn nguyên lực không sai biệt lắm là 90 điểm.

Về phần như thế nào đạt được những thứ căn nguyên lực này, trong lòng của hắn đã có dự định.

“Yêu cầu tìm Thiên Thanh hỏi thăm một chút, Cửu Trọng Thân Quang Tháp loại cô vương chí bảo ẩn chứa số lớn căn nguyên lực này, hẳn là từ nơi nào có được, hơn nữa nửa bước Cô Vương như hắn trong ngày thường lại là ở địa phương nào, cũng cần hỏi dò một phen, còn có chuyện liên quan tới Quân Thiên, Thiên Ý...”

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng không khỏi nở nụ cười “Vẫn là loại cảm giác có thể yên tâm thăm dò này khá thoải mái, trước kia khi cái ý thức thần bí đó xuất hiện, đem đến cho ta áp lực có chút quá lớn.

“Nếu như lần này sau khi đi ra ngoài, ý thức thần bí kia thật sẽ gây bất lợi cho ta mà nói, sẽ đề cho Hoàng Cân Lực Sĩ ra tay, tra một chút hư thật của ý thức thần bí này.

“Ừ, coi như hấn không ra tay, ta cũng cần phải biết rõ ràng thân phận lai lịch của hấn, đây là tối thiểu.”

Thôi Hằng từ trước đến giờ không phải là một người sẽ chủ động gây chuyện.

Nhưng, khi phiên toái đã sinh ra rồi, hấn cũng sẽ chọn chủ động xuất kích, đoạn tuyệt hậu hoạn.

Từ thái độ của ý thức thần bí đó đến xem, rõ ràng cho thấy đã chú ý tới hấn, về sau phỏng chừng cũng sẽ không buông lỏng phân chú ý này.

Chuyện này ý nghĩa là cái ý thức thần bí đó tùy thời có thể đối với hấn triển khai công kích.

Mà hấn nhưng ngay cả lai lịch của ý thức thần bí đó đều không biết.

Hoàn toàn bị động.

Thôi Hằng không thể nào tiếp thu được loại tình huống này.

” Chờ đi ra ngoài rồi, trước đi tìm Thiên Thanh, hỏi rõ thân phận lai lịch của hấn, cùng với phương thức lấy được căn nguyên bảo vật khác, gộp nhặt căn nguyên lực, vì chuẩn bị cho tìm hiểu căn nguyên đại đạo của Khởi Nguyên Chi Địa.

“Đồng thời, cũng hướng hấn hỏi dò một chút tin tức.”

Chương 1093: Khởi Nguyên Chi Địa, con đường Phản Hư (3)

Sau khi làm ra kế hoạch hành động sau này, Thôi Hằng liền đi ra Đạo cung.

Hồng Phú Quý lúc này ngay tại trước cửa Đạo cung đứng hầu, thấy Thôi Hằng đi ra liền hành lễ hỏi “Lão sư, trước kia xảy ra chuyện gì, làm sao đột nhiên trở lại chỗ tiên cảnh này?”

“Tiên thiên Đạo giới pháp yển xảy ra một chút vấn đề.” Thôi Hằng hướng Hồng Phú Quý tóm tắt đơn giản chuyện đã xảy ra, trầm giọng nói “Bên ngoài bây giờ cũng còn là tượng đối nguy hiểm, tiếp theo ta muốn đi ra ngoài, người có thể ở lại chỗ này, cũng có thể theo ta rời đi.”

“Quốc gia của đệ tử còn cần quản lý, không thể rời đi quá lâu.” Hồng Phú Quý mỉm cười nói “Xin lão sư mang ta đi chung rời đi đi.”

“Người vẫn là tính tình này.” Thôi Hằng khẽ cười nói “Được, đi theo ta đi.”

Nói xong, hắn liền trực tiếp mang theo Hồng Phú Quý rời đi Động thiên, một lần nữa xuất hiện ở trong tinh không vũ trụ ngoại giới.

Bây giờ Thôi Hằng cùng trước kia so sánh, tu vi cảnh giới thực lực đều không có tăng lên gì, nhưng tâm tình cũng đã buông lỏng rất nhiều, lần nữa khôi phục thành bộ dáng nhẹ như mây gió lúc trước.

Chẳng qua, vẻ mặt như vậy cũng không có kéo dài quá lâu, sắc mặt của hắn rất nhanh thì trầm xuống, trong lòng cười lạnh nói: “Quả nhiên a.”

Mới vừa trở lại vùng vũ trụ tinh không này, Thôi Hằng liền cảm giác được một cô lực lượng thân hồn nhàn nhạt quanh quần tại quanh thân chính mình.

Cỗ Thân Hồn chi lực này giống như là tới từ chỗ vô cùng cao, giống như là có người đứng ở nơi đó đang mắt nhìn xuống hắn.

Thật ra thì chính là có một cỗ ý chí thần bí cường đại, đang âm thầm nhìn chăm chú hắn, quan sát hắn.

Không nghi ngờ chút nào chính là ý thức thần bí khi trước đó.

“Ta thật ra muốn nhìn một chút, xem người có thể nhìn chăm chú tới khi nào.” Ánh mắt Thôi Hằng khẽ híp một cái,

vẻ mặt liên khôi phục bình thường, ánh mắt nhìn về phía đám người Tục Đạo Nhân, Thiên Chúc Quân, Trường Sinh Chủ cách đó không xa, cười nói ” Các người chưa có đi về sao?”

Lúc này, mấy người Tục Đạo Nhân, Thiên Chúc Quân, Trường Sinh Chủ cũng phát hiện Thôi Hằng đã trở về, vội vàng tiến tới.

“Thôi tiên trưởng, bây giờ chúng ta nên làm cái gì? ” Tục Đạo Nhân chủ động đi tới trước hỏi.

Những người còn lại, ánh mắt cũng đều nhìn lại, hy vọng có thể được giải đáp.

Trước kia tiên thiên Đạo giới pháp yển bởi vì gặp gỡ cường giả tập kích mà tạm thời cắt đứt, bây giờ không biết còn cần tiếp tục thảo luận đề tài của buổi tiên thiên Đạo giới pháp yển này không.

“Dễ làm. ” Thôi Hằng giơ tay lên vung lên, pháp lực bắn ra.

Trong thoáng chốc, một phiến hư không hóa thành hỗn độn, ngay sau đó khai thiên tích địa, Thanh Trọc hai phần, rất nhanh thì tạo thành một cái thế giới tương tự với sảnh tiên thiên Đạo giới pháp yển.

Hơn nữa cũng chia làm ba tầng.

“Các người tiếp tục đi tiến hành hội nghị là được rồi, ta còn có một số việc phải xử lý, xin đi trước. ” Thôi Hằng mỉm cười nói, sau đó liền dẫn Hồng Phú Quý đồng thời rời khỏi nơi này.

Chỉ để lại đám Bên trên Đạo Giới như Tục Đạo Nhân, Thiên Chúc Quân, Trường Sinh Chủ, còn có Đạo giới thượng tam cảnh như đám Lý Cửu, Lan Chi vẻ mặt khiếp sợ nhìn thế giới mới sinh ra đó.

Thật lâu không nói.

Qua một lúc lâu, Tục Đạo Nhân mới phục hồi tinh thần lại, không nhịn được thở dài nói: “Thủ đoạn của Thôi tiên trưởng, quả thật đạt tới đỉnh cao, đôi mắt vũ trụ mịt mờ này, sợ rằng cũng không có ai có thể so sánh với.”

Cảm khái đi qua, hấn lại hướng mọi người nói “Nếu Thôi tiên trưởng đã đem sảnh tiên thiên Đạo giới pháp yển khôi phục, như thế ta đề nghị tiếp tục tiến hành lần pháp yển này, cho đến khi bình thường kết thúc, các vị nghĩ như thế nào?”

Đối mặt loại tình huống này, mọi người tại đây dĩ nhiên là tất cả đều đáp ứng, rồi rít tiến vào sảnh mới, tiếp tục buổi tiên thiên Đạo giới pháp yển lúc trước bởi vì ngoài ý muốn mà cắt đứt.

Cùng lúc đó, Thôi Hằng đã trở lại phương thế giới tiên thô mà khi trước hấn ở kia.

Sau khi mang Hồng Phú Quý để lại chỗ này, hấn liền căn cứ khí tức của Thiên Thanh mà cảm ứng, tìm được phương vị cùng địa điểm vị trí của Thiên Thanh bây giờ.

“Lại cũng là ở trong một phương tiên thô thế giới.” Thôi Hằng có chút kinh ngạc ” Tiên vực pháp tắc cực kỳ rõ ràng, cái này hấn là tiên thô thế giới do mảnh vụn Cao Thiên khá lớn diễn hóa ra.”

Cái kết quả này với hấn mà nói là nhất cử lưỡng tiện.

Khi tìm được Thiên Thanh hỏi một chút tình huống, đồng thời cũng có thể tiến hành một phen dò xét.

Tỷ như loại pháp tắc Tiên Vực hoàn chỉnh rõ ràng này có hay không cùng căn nguyên đại đạo nào đó có liên quan, cùng với có thể hay không tìm hiểu căn nguyên đại đạo ở bên trong tiên thô do mảnh vụn Tiên Vực Cao Thiên diễn hóa ra vẫn vẫn.

Xác định vị trí Thiên Thanh rồi, Thôi Hằng trực tiếp liền thông qua Lục Đạo Thiên Môn Đồ kết nối phương tiên thô thế giới kia, trong nháy mắt liền đã tới nơi đó.

Lúc này Thiên Thanh cũng là mới vừa trở lại trong cung điện chính mình ở, thân là người cường đại nhất, cũng là một trọng nệm người cổ xưa nhất của phương tiên thô thế giới này, hấn đã rất lâu không có hoảng loạn như vậy.

Thiên Ý hạ xuống bám vào!

Mặc dù ban đầu khi giả mạo Thiên Ý hóa thân đối với Hoàng Tử Liệt tiến hành dẫn dắt sai lầm, hấn cũng đã liệu được sớm muộn chính mình sẽ có một ngày như vậy, nhưng khi Thiên Ý chân chính phủ xuống, loại cảm giác đó vẫn là đề cho hấn tuyệt vọng.

“Duy nhất đáng được ăn mừng, chính là thoát khỏi tên quái vật cường đại cực kỳ đó.” Trong lòng Thiên Thanh sẽ có vài phần vui mừng.

Còn không thanh tỉnh bao lâu, hấn liền phát hiện ở trước mặt của mình nhiều thêm một người.

Chính là Thôi Hằng.

Biểu tình trên mặt Thiên Thanh nhất thời cứng đờ, trên mặt lộ ra một nụ cười so với khóc còn khó coi hơn, toét miệng nói: “Không biết tiên trưởng tới đây, không có từ xa tiếp đón, xin tiên trưởng chớ trách.”

Thôi Hằng trên mặt mang nụ cười hiền hòa, gật đầu mỉm cười nói: “Ta không vòng vo, tới nơi này chỉ vì hỏi người một ít chuyện.”

Ngay sau đó hắn giương mắt nhìn bầu trời một chút, như là đang cùng một tồn tại thân bí mắt đối mắt.

Sau đó lại nhìn về phía Thiên Thanh, vẻ mặt trở nên nghiêm túc, trầm giọng nói: “Cái gì là Thiên Ý?”

Chương 1094: Đợt “Thanh tẩy” 5 tỷ 600 triệu năm 1 lần, trời nếu có tình... (1)

Thiên Ý?

Thiên Thanh nghe được Thôi Hằng hỏi như vậy, trong lòng lần nữa hiện ra một loại cảm giác vô cùng không chân thật.

Một vị tồn tại vượt qua nửa bước Thái Sơ cảnh, hư hư thực thực là cường giả cấp Cổ Vương, lại không biết cái gì là Thiên Ý, hay là nói hẩn nhưng thật ra là có ám chỉ gì khác, có thâm ý khác?

“Hay là hẩn thật ra là đang thử thăm dò ta có hay không từng tiếp xúc cùng tồn tại nào đó?” Trong lúc nhất thời trong lòng Thiên Thanh hiện ra rất nhiều ý nghĩ, có vẻ hơi bất an.

Thôi Hằng nhìn thấu tâm tư của Thiên Thanh, vẻ mặt hơi hòa hoãn một chút, mỉm cười nói: “Không cần bận khoản quá nhiều, đem tình huống về Thiên Ý mà người hiểu biết nói rõ sự thật là được.”

Sau khi được Thôi Hằng hứa hẹn, Thiên Thanh rút cục thì buông lỏng chút, gật đầu một cái, một mực cung kính nói: “Hồi bẩm tiên trưởng, Thiên Ý chính là ý thức của bản thân vũ trụ.

“Nếu như đem vũ trụ so sánh với một cái sự vật, Thiên Ý thật ra thì chính là vũ trụ tự cảm giác mà thành linh tính, hiểu rõ bản chất tự thân, có ý thức của riêng mình, tương tự với thành Yêu.”

Vũ trụ sinh ra ý thức của bản thân, sinh ra cảm tình, thành linh thành yêu?

Thật là nắm giữ uy năng không lồ biết bao?

Nếu như loại Thiên Ý này có thể điều động toàn bộ sức mạnh của vũ trụ, sợ rằng có thể so sánh cùng Hóa Thần đỉnh phong đi đến cực hạn.

Coi như là Phản Hư sơ kỳ thậm chí trung kỳ cũng chưa chắc có thể làm gì được loại tồn tại này.

Thôi Hằng nghe vậy ngạc nhiên không thôi, nhưng ngoài mặt vẫn là ung dung thần nhiên, trầm giọng nói: “Nếu Thiên Ý thật sự là ý thức bản thân vũ trụ sinh ra, vậy tại sao lại cho phép có nhiều võ giả tồn tại như vậy?”

Võ giả tu luyện trên bản chất chính là đang cướp huyền cơ của vũ trụ, là thu nạp đủ loại năng lượng cùng quy tắc trong vũ trụ để tiến hành cường hóa đối với tự thân.

Điều này thật ra thì sẽ tương đương với ký sinh trùng bám vào trên người vũ trụ.

Nếu như Thiên Ý thật sự là ý thức bản thân vũ trụ sinh ra, vậy vật chất cùng pháp tắc trong vũ trụ chính là thân thể.

Không nên cho phép có nhiều “Ký sinh trùng” tồn tại như vậy.

Hơn nữa lúc trước cái ý thức thân bị đó đã từng nói hẳn vốn là Tiên Vương, bởi vì phạm vào sai lầm lớn bị giáng chức đẩy đến đây, thấy thế nào cũng không giống là ý thức bản thân vũ trụ sinh ra.

Ngay tại lúc Thôi Hằng suy đoán có phải hay không bởi vì cảnh giới tu vi của Thiên Thanh không đủ, hiểu biết đối với Thiên Ý có hạn, lại nghe Thiên Thanh nói: “Tiên trưởng nói không sai, Thiên Ý quả thật không cho phép có quá nhiều võ giả tồn tại.

“Vì vậy, mỗi qua một đoạn thời gian, Thiên Ý sẽ đối với võ giả tầng thứ cao trong vũ trụ tiên hạnh thanh lý, hết thảy võ giả Bên trên Đạo Giới cũng sẽ bị Thiên Ý thanh tẩy sạch.

“Thời gian này là năm tỷ sáu trăm triệu năm, ở trước khi đợt thanh tẩy đến, Thiên Ý sẽ hạ xuống hóa thân hành tẩu trên thế gian, tiếp xúc chúng sinh, tra xét rõ ràng tình huống trong vũ trụ.

“Ở trong quá trình này, Thiên Ý hóa thân sẽ chọn lựa ra một số người mình nhìn trúng, thụ về dưới quyền Thiên Ý, những người này sẽ miễn bị thanh tẩy.

“Thiên Ý hóa thân đồng thời cũng sẽ chọn lựa ra người chính mình chán ghét, những người này coi như không có đạt tới Bên trên Đạo Giới, cũng tương tự sẽ bị Thiên Ý thanh tẩy sạch.”

“...” Thôi Hằng nghe vậy rơi vào trầm mặc.

Hắn không nghĩ tới sẽ là kết quả như thế, nhưng hắn vẫn cảm giác có cái gì không đúng, lại tiếp tục hỏi “Thanh tẩy là lấy dạng hình thức gì tiến hành, là Thiên Ý trực tiếp hiện thân ra tay, hay là bỗng nhiên hạ xuống uy năng?”

“Đều không phải.” Thiên Thanh lắc đầu nói “Ta từng nghe Tiên Vực Chi Chủ nói qua, khi thanh tẩy phủ xuống, sẽ không có bất kỳ hiện tượng có thể quan sát được.

“Những người bị thanh tẩy kia sẽ không có dấu hiệu nào trực tiếp biến mất, giống như là bị xóa đi khỏi vũ trụ này vậy, không cách nào dò xét, càng không cách nào phản kháng.

“Chỉ có bước vào Thái Sơ cảnh, trở thành Thái Sơ Cổ Vương, mới có thể thụ được được tư cách trực tiếp cùng Thiên

Ý đôi thoại, cũng miễn bị thanh tẩy, bảo toàn tự thân.”

“Thái Sơ Cổ Vương sẽ không bị thanh tẩy? ” Chận mày Thôi Hằng hơi nhíu, ánh mắt vô tình hay cố ý nhìn bầu trời một chút, khẽ cười nói “Có hay không một loại khả năng, là thanh tẩy chi lực của Thiên Ý đã không làm gì được Thái Sơ Cổ Vương rồi hả?”

Dựa theo logic bình thường, Thiên Ý không có khả năng bởi vì Thái Sơ Cổ Vương cảnh giới cao, liên nhân từ nương tay.

Dù sao, cái gọi là đôi thoại đàm phán, phần lớn đều là ở dưới tình huống giữa hai bên đều không thể làm gì đối phương mới thành lập.

Song, nếu là như vậy, uy năng của Thiên Ý dường như cũng quá mức nhỏ yếu.

Ngay cả Cổ Vương đều không làm gì được?

Điều này cùng ý thức thần bí lúc trước hẳn nhìn thấy đó nhưng là chênh lệch khá xa.

“Tiên trưởng, ở đợt 5 tỷ 600 triệu năm trước, thì có Cổ Vương chọ là như thế, cũng tiến hành qua phản kháng.” Thiên Thanh thân sắc chán nản nói “Chính là chủ nhân Cửu Trọng Thân Quang Tháp, kết quả ngài chắc biết.”

Hắn không có nói quá rõ, nhưng Cửu Trọng Thân Quang Tháp còn ở đây, hợn nữa đã đổi chủ, chủ nhân của nó kết quả không nói cũng hiểu.

Không nghi ngờ chút nào là thất bại.

Chương 1095: Đột “Thanh tủy” 5 tỷ 600 triệu năm 1 lần, trời nếu có tình... (2)

“Ừm.” Thôi Hằng gật đầu một cái, đối với cái kết quả này cũng không ngạc nhiên.

Hắn cũng sớm đã thông qua Cửu Trọng Thần Quang Tháp nhìn thấy qua sức mạnh của Cổ Vương, vậy hắn là là tương đương với Hóa Thần đỉnh phong năm giữ 480 triệu giả ta chỉ thân.

Lực lượng như vậy tất nhiên cường đại, nhưng cùng toàn bộ vũ trụ so sánh, vẫn là không đáng kể.

Nhưng nếu đã như vậy, Thiên Ý lại vì sao phải đối với Cổ Vương mở một mặt lưới?

Nhất định phải thế ư?

Lúc này Thiên Thanh hơi xúc động mà nói: “Đối mặt Thiên Ý như vậy, chúng ta những người đã vượt qua Đạo giới, lại vừa không có thành tựu Cổ Vương này, chỉ có thể làm liều dốc sức đề trở nên mạnh mẽ, như vậy mới có cơ hội sống sót.

“Hơn nữa vì để tránh cho bị Thiên Ý hóa thân chú ý tới, ta ngay từ lúc vạn cô năm tháng trước liền giấu tài, rất ít đi ra ngoài lộ diện, ẩn núp đến nay chỉ vì một cái cơ hội thành tựu Thái Sơ...”

Nói tới chỗ này, hắn liền ngậm miệng lại, không có lại tiếp tục nói tiếp.

Nguyên nhân rất đơn giản, người khiến hắn mất cái “Cơ hội” này, chính là Thôi Hằng trước mắt.

Hắn không dám tiếp tục nói nữa.

Thôi Hằng lại là một bộ dạng cũng không thềm để ý, khẽ cười nói: “Khi người giả mạo Thiên Ý hóa thân lừa dối Hoàng Tử Liệt, sẽ không sợ bị Thiên Ý hóa thân chú ý tới sao?”

“Đây cũng là hành động bất đắc dĩ.” Thiên Thanh mặt đầy khổ sở nói ” Hoàng Tử Liệt đã thành tín đồ trung thực của Thiên Ý hóa thân, ta chỉ có làm như vậy mới có thể dẫn dắt hắn làm việc, chớ không có cách nào khác.”

“Những thứ tin tức liên quan tới Thiên Ý này, đều là ai nói cho người?” Thôi Hằng đột nhiên dòi đi đề tài.

“Vâng, là Tiên Vực Chủ trước đây báo cho biết, còn có tin tức ẩn chứa trong Cổ Vương chí bảo.” Biểu cảm của Thiên Thanh trở nên có chút mất tự nhiên, dường như là không nghĩ tới Thôi Hằng lại đột nhiên nói sang chuyện khác.

“Người có biết Tiên Vực Chi Chủ sau đó đi nơi nào, còn tung tích Nhân Hoàng thì sao?” Thôi Hằng hỏi.

“Không biết.” Thiên Thanh lắc đầu nói “Bọn họ biến mất vô cùng đột ngột, không có dấu hiệu nào, nếu không phải là kỳ hạn 5 tỷ 600 triệu năm còn chưa tới, đều phải hoài nghi bọn họ có phải hay không bị thanh tẩy.”

“Như vậy ư...” Thôi Hằng như có điều suy nghĩ, lại thay đổi đề tài hỏi, “Liên quan tới Thiên Ý hóa thân người hiểu bao nhiêu?”

“Ngài là chỉ Quân Thiên Tôn sao?” Thiên Thanh hơi nghi ngờ sau đó nói “Thân là Thiên Ý hóa thân, tu vi cảnh giới của hãn cũng không tính mạnh, không sai biệt lắm tương tự với tầng chém xuống một cái Đạo Ngã Chi Thân.”

“Ồ trước khi Tiên vực Phá Toái, hãn vẫn luôn là thượng khách của các đại thế lực, nhưng sau khi Tiên vực Phá Toái, hãn liền lại không có ra mặt, không có người nào biết hãn đi nơi nào.”

“Chỉ những thứ này?” Thôi Hằng khẽ nhú mày.

“Không dám có một chút giấu giếm, quả thật cũng chỉ có những thứ này.” Thiên Thanh hết sức cung kính nói “Quân Thiên Tôn gần như chưa từng chủ động tham dự qua chuyện gì, đều là lấy tư thái khách qua đường đi các nơi cùng người chung đụng.”

“Điều này cũng làm cho rất khó theo dõi tính cách cùng ý tưởng của hãn, khi lục đại Tiên vực trước đây vẫn còn, đã có người dùng câu ‘Thiên Ý khó dò’ để hình dung Quân Thiên Tôn.”

”Ừ, ta đã hiểu.” Thôi Hằng gật đầu một cái, như là lại nghĩ tới một cái vấn đề “Nguyên nhân lục đại Tiên vực bẻ tan tanh người biết không?”

“Không biết.” Thiên Thanh lắc đầu nói “Lúc ấy ta đang du lịch ở các nơi vũ trụ, vừa vặn đến Dương Tiên Vực, chỉ thấy được bầu trời xẹt qua một đạo hào quang óng ánh màu đỏ thẫm, sau đó Dương Tiên Vực liền lâm vào bên trong Phá Toái.”

“Tiên trưởng ngài cũng có thể tìm Kim Linh Sư của Dương Tiên Vực hỏi, nàng là nhân vật đứng đầu Dương Tiên Vực, hiểu biết đối với Dương Tiên Vực nếu so với khách qua đường như ta đây nhiều hơn nhiều.”

”Ừ, ta ghi nhớ.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, ngay sau đó cười nói “Lúc trước người nói hiểu biết của mình đối với Thiên Ý, có một bộ phận là tới từ cổ vương chí bảo người lấy được.”

“Cái món Cửu Trọng Thân Quang Tháp kia nêu là Cô Vương để lại ở 5 tỷ 600 triệu năm Thượng Cổ, chắc hẳn đạt được không dễ, người là từ chỗ nào lấy được nó, nơi đó còn có hay không những cô vương chí bảo khác?”

“...” Thiên Thanh nghe vậy hơi trầm mặc, cuối cùng chỉ có thể nói thật “Là ở biên giới của phạm vi lục đại Tiên vực bao trùm, nơi đó có một cái thế giới bí mật, có hậu nhân cô vương từng phản kháng Thiên Ý cư trú, những thứ cô vương chí bảo kia cũng để lại ở nơi đó.”

“Người vốn định giấu giếm?” Thôi Hằng tựa như cười mà không phải cười nhìn Thiên Thanh.

“Không dám.” Thiên Thanh vội vàng chấp tay quỳ mọp “Chỉ cần tiên trưởng hỏi, Thiên Thanh đều không biết không nói.”

“Ha ha.” Thôi Hằng cười lạnh một tiếng, ngược lại hỏi, “Người nói cái thế giới bí mật đó có hậu nhân của cô vương từng phản kháng qua Thiên Ý các triều đại trước, nơi đó có bao nhiêu nhánh truyền thừa?”

Chương 1096: Đợt “Thanh tẩy” 5 tỷ 600 triệu năm 1 lần, trời nếu có tình... (3)

Thiên Thanh này rõ ràng cho thấy có tính toán nhỏ, hơn phân nửa còn có chỗ dựa đặc biệt nào đó, nhưng hắn cũng không truy cứu chuyện này, đối với hắn mà nói, chỉ cần hỏi tin tức chính mình cần là được rồi.

“Mười hai nhánh.” Thiên Thanh trả lời “Có điều bây giờ hắn là chỉ có mười một nhánh, lúc ấy ta sợ dĩ có thể lấy được Cửu Trọng Thân Quang Tháp, cũng là bởi vì một mạch truyền thừa trong đó đoạn tuyệt.”

“Lại từng có mười hai vị cô vương từng phản kháng qua Thiên Ý sao?” Thôi Hằng có chút thôn thức nói.

Mười hai vị cô vương, hơn phân nửa không phải là ở trong 5 tỷ 600 triệu năm luân hồi.

Khoảng cách thời gian trong đó sợ rằng dài đến mấy chục tỷ năm.

“Người nói tại sao Thiên Ý ngay cả Cô Vương đều thanh tẩy sạch, nhưng lưu lại hậu nhân của bọn họ, giữ nguyên truyền thừa của bọn họ?” Thôi Hằng bỗng nhiên như là nghĩ tới điều gì, trầm giọng nói “Ngay cả Cô Vương ban đầu không có phản kháng, cũng chưa chắc có truyền thừa lưu đến bây giờ nha.”

“Đối với điều này ta cũng rất nghi ngờ.” Thiên Thanh lắc đầu nói “Ban đầu ta còn hỏi qua cự dân nơi đó, thế nhưng những hậu nhân cô vương kia cũng đều không biết.

“Thật ra thì trong bọn họ đại đa số người đối với Thiên Ý đều không có khái niệm đặc biệt gì, thời gian trôi qua quá lâu, chỉ có một ít tồn tại cực kỳ cổ xưa còn muốn phản kháng Thiên Ý.

“Có lẽ là bởi vì điểm này, Thiên Ý mới có thể lưu lại bọn hắn?”

Cuối cùng Thiên Thanh nói ra suy đoán của mình.

“Thiên Ý sẽ nhận từ như vậy sao?” Thôi Hằng cười khẽ một tiếng, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời “Khi Thiên Ý bám vào ở trên thân thể người, muốn mời ta giúp hắn một chuyện.”

“Cái gì? !” Thiên Thanh nghe vậy nhất thời ngạc nhiên không thôi, gần như muốn hoài nghi chính mình có nghe lầm hay không.

Thiên Ý sẽ mời người hỗ trợ?

Điều này sao có thể?

“Hắn muốn ta hỗ trợ tìm tới một cái Thiên Ý hóa thân tự xưng ‘Quân Thiên’, sau đó giết hắn đi.” Thôi Hằng lắc đầu cười nói ” Thiên Ý lại mời ta giúp hắn đi giết Thiên Ý hóa thân, điều này có thể quá kỳ quái a.”

Nói xong, thân hình của hắn liền biến mất khỏi nơi này, chỉ để lại một mình Thiên Thanh mặt đầy ngạc nhiên, nghi ngờ không thôi.

“Thiên Ý muốn giết Quân Thiên Tôn? Thiên Ý muốn giết Quân Thiên Tôn? !”

Thiên Thanh đứng tại chỗ lâm bậm nói nhỏ, như là nhận thức cô hữu bị cú sốc mạnh, cũng giống là ảo tưởng nào đó hoàn toàn bị phá diệt.

Chỉ ngây ngốc mà đứng tại chỗ, hình thể tiêu tụy, mặt xám như tro tàn.

“Nếu Quân Thiên Tôn bị giết, ta nên làm cái gì? !”

...

Thôi Hằng sau khi rời đi nơi ở của Thiên Thanh, cũng không có lập tức rời đi phương thế giới từ mảnh vụn Cao Thiên Tiên vực diễn hóa ra này.

Mà là đi tới một toà đỉnh núi cao.

Ở chỗ này hắn cẩn thận cảm ngộ Tiên vực pháp tắc nơi này, đối với ngọn nguồn loại phép tắc này tiến hành tìm tòi nghiên cứu cực kỳ tỉ mỉ.

Cuối cùng rốt cuộc chắc chắn, Tiên vực pháp tắc chính là sản vật do một loại căn nguyên đại đạo nào đó diễn sinh.

Nói cách khác, Tiên vực hoàn chỉnh chắc là một chỗ Khởi Nguyên Chi Địa.

“Khởi Nguyên Chi Địa thứ nhất tìm được!”

Khóe miệng Thôi Hằng hơi hơi nhếch lên, nụ cười trên mặt khó mà đè nén, trong nội tâm vạn phần vui mừng.

Chỉ cần có thể tìm hiểu thật nhiều Tiên vực pháp tắc, liền có thể suy ngược ra bí ẩn căn nguyên đại đạo, theo đó chân chính bước lên con đường Phản Hư.

“Chính là quá trình có chút phiền phức.” Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng ” Nếu là có thể đem Tiên vực khôi phục thành bộ dáng nguyên bản, liền có thể trực tiếp tiến hành tìm hiểu, có thể tiết kiệm rất nhiều thời gian, tìm hiểu đối với căn nguyên đại đạo cũng càng thêm chính xác.”

Thông qua Tiên vực pháp tắc suy ngược ra căn nguyên đại đạo dù sao chẳng qua là suy ngược ra, dĩ nhiên là so ra kém trực tiếp tìm hiểu căn nguyên đại đạo của Khởi Nguyên Chi Địa.

Nhưng Tiên vực đã Phá Toái, trừ phi hẳn tìm lại được những Khởi Nguyên Chi Địa khác, nếu không tiên hành tìm hiểu như vậy chính là lựa chọn duy nhất của hẳn bây giờ.

“Tiên vực Phá Toái, có thể hay không cùng tên Quân Thiên Tôn đó có liên quan?” Trong lòng Thôi Hằng hiện ra một cái suy đoán.

Dù sao, hẳn biết cái tên Chụ Quân Thiên đó chính là khí linh của Lục Đạo Thiệu Môn Đồ, mà Lục Đạo Thiệu Môn Đồ lại là bảo vật do pháp tắc lục đại Tiên vực tạo ra.

Trong này có lẽ tồn tại liên hệ nào đó.

“Không nghĩ những thứ này nữa, tình huống Quân Thiên Tôn đề sau tính. Bây giờ nhiệm vụ chủ yếu, vẫn là tìm hiểu Tiên vực pháp tắc, trước tiên phải biết đây rốt cuộc là loại căn nguyên đại đạo nào, sẽ càng chắc chắn sau đó phải suy diễn loại hình pháp thuật gì.”

Trong lòng Thôi Hằng tính toán “Cái thế giới bí ẩn có hậu nhân cổ vương cư ngụ cũng có thể để cho một cái giả ta chi thân đi qua dò xét, một mặt có thể điều tra tin tức liên quan tới thiên ý, mặt khác cũng có thể thử nghiệm lấy được một chút căn nguyên lực.”

Mặc dù hẳn ở Thiên Thanh nơi đó đã hiểu được không ít tin tức liên quan tới Thiên Ý, nhưng cũng sẽ không cứ thế từ bỏ điều tra.

Dù sao, tình huống Thiên Ý Thiên Thanh hiểu biết rõ ràng khá phiến diện, thậm chí có thể là kết luận sai lầm bị người độc sức lừa.

Điểm khả nghi quá nhiều.

Nếu như cái ý thức thần bí tự xưng từng là Tiên Vương thật đúng là Thiên Ý của phương vũ trụ này.

Một lần “Thanh tủy” 5 tỷ 600 triệu năm một lần mà Thiên Thanh miêu tả kia sợ rằng cũng không phải là vũ trụ đang dọn dẹp, “Ký sinh trùng”, hẳn còn có nguyên nhân sâu xa không muốn người biết.

Mà thái độ của Thiên Ý đó đối với chính mình cổ quái như vậy, xin chính mình hỗ trợ, dường như là có hiểu lầm kỳ quái gì.

“Bây giờ ta sợ rằng sắp tiếp xúc được bí mật tầng chót nhất của cái vũ trụ này.” Ánh mắt Thôi Hằng nhìn về phía bầu

trời, ánh mắt khẽ híp một cái, trâm giọng nói,

“Thiên Ý, Thiên Ý... Trời nếu có tình, vậy còn đúng là ông Trời sao?”

Chương 1097: Đồi mặt Thiên Ý (1)

Theo Thôi Hằng, Thiên Ý hữu tình đây là tình huống không bình thường.

Thiên Ý theo lý là quy luật khách quan, không thay đổi vì bất cứ điều gì, là trạng thái ” “Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sở cầu ” mới đúng.

Thiên ý có cảm tình, có ý chí bản thân, thì sẽ có tư tâm, có tư tâm thì có thể tận lực nhằm vào một đoàn thể, thậm chí nhằm vào một người cụ thể.

Điều này làm cho Thôi Hằng có một loại cảm giác không an toàn cực lớn.

“Trước mắt quan trọng nhất, vẫn là bước lên con đường Phản Hư, đầu tiên là phải đem tính chất của Tiên vực pháp tắc của phương thế giới này tìm hiểu rõ. ” Thôi Hằng đã cố suy tính, sau đó nói ” Hoàng Cân Lục Sĩ ở chỗ nào?”

“Bái kiến Tiên Tôn! ” Hoàng Cân Lục Sĩ trong nháy mắt hiện ra ở bên cạnh hắn, một mực cung kính hành lễ.

Nó là hộ pháp cao cấp, đã có tu vi Phản Hư sơ kỳ, coi như là Thiên Ý lần nữa hạ xuống, cũng có thể chống lại.

An toàn lúc phân tích Tiên vực pháp tắc đã được bảo đảm.

...

Ở cùng lúc khi Thôi Hằng bắt đầu phân tích Tiên vực phép tắc, hắn cũng đi tới giải đất biên giới của phạm vi lục đại Tiên vực bao trùm.

Cũng dựa theo tin tức Thiên Thanh cung cấp, tìm được chỗ thế giới bí ẩn kia.

Tới chỗ này là giả ta chỉ thân của Thôi Hằng cũng là bản thể của hắn, hai người là đồng thời tồn tại, cũng tùy thời có thể tiến hành chuyên hóa hoặc là đổi vai.

Đây chính là chỗ huyền diệu của Hóa Thần đỉnh phong.

Thân ta vô lượng, không chỗ nào không có mặt.

Thôi Hằng đang phân tích Tiên vực phép tắc cùng Thôi Hằng đi tới bên ngoài chỗ thế giới bí ẩn này đều là Thôi Hằng.

Ngoài ra, còn thật nhiều Thôi Hằng khác.

Đang lầy thân phận bất đồng, làm chuyện bất đồng.

Sau khi đi tới giải đất biên giới này, Thôi Hằng ngay lập tức liền phát giác chỗ không đúng.

Hắn phát hiện nơi này tồn tại một cái giới hạn vô hình, chỉ cần vượt qua giới hạn này, đại đạo pháp tắc sẽ chợt biến, trở nên càng mỏng manh, càng tối nghĩa.

“Điều này cũng mang ý nghĩa, một khi rời đi nơi này đến bên ngoài, tu luyện trở nên càng khó khăn.”

Thôi Hằng cảm thụ tình huống đại đạo pháp tắc bên ngoài, trong lòng sơ lược đánh giá một chút ” Loại hoàn cảnh tu luyện này, đại khái chỉ tương đương với bộ dạng trong Thiên Khư giới, muốn phải đạt tới Tiên Giới đệ ngũ cảnh trở thành Thánh Giả đều khó mà Đấng Thiên.”

Hắn đối với điều này cảm thấy hết sức kinh ngạc.

Hiện tại khu vực hắn đang dò xét này vẫn là địa phương lân cận với biên giới giới hạn, hoàn cảnh tu luyện cũng đã ác liệt như vậy.

Nếu như là chỗ xa hơn, sẽ hay không càng thêm vô cùng thâm?

Đương nhiên, có thể đây chỉ là một giải đất đặc thù.

Có lẽ ở bên ngoài giải đất đặc thù này, đều vẫn là hoàn cảnh tu luyện bình thường.

“Có thể đi ngoại giới dò tra tình huống một chút, loại tình huống dị thường này có lẽ liên quan tới căn nguyên đại đạo nào đó, nếu là có thể tìm tới cái Khởi Nguyên Chi Địa thứ 2, chính là đại thu hoạch.”

Thôi Hằng nhìn tình không vô ngần phía trước, trên người bỗng nhiên khuếch tán ra một tầng đường nét, một cái giả ta chi thân trong nháy mắt thành hình, rời đi khu vực này, đi đến tình không bên ngoài phạm vi lục đại Tiên vực đã từng bao trùm.

Sau đó, hắn cũng xoay người trở lại, rất nhanh là đến một chỗ tình không trống rỗng, nơi này trong chu vi mười ngàn năm ánh sáng đều không có bất kỳ tinh thể, không có vật gì.

“Nơi này gặp gỡ biến cố? ” Thôi Hằng cảm giác tình huống mảnh tình không này, trong lòng hơi nghi hoặc một chút.

Dựa theo tình huống Thiên Thanh miêu tả, khu vực này mặc dù hết sức xa xôi, nhưng không đến nỗi không có vật gì, vẫn tồn tại một chút tinh hệ tán loạn.

Bây giờ trông không thành cái bộ dáng này, rõ ràng không quá bình thường.

Giống như là bị người nào cố ý hủy diệt vậy.

Loại tình huống này để cho Thôi Hằng có một loại dự cảm chẳng lành, có thể hay không đã có người nào ra tay với cái thế giới bí mật đó?

Dù sao, thất phu vô tội mang ngọc có tội.

Mười một món cổ vương chi bảo trong phương thế giới bí mật kia đều ẩn chứa căn nguyên lực cực kỳ đậm đặc, đây chính là thứ rất nhiều nửa bước Thái Sơ cảnh luôn mơ tưởng.

“Chẳng qua, dấu ấn lực lượng do cổ vương lưu lại trong phương thế giới bí mật kia, cũng sẽ không dễ công phá.” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng.

Sau đó, hắn bắt đầu bước từ từ bên trong vùng hư không này, mỗi một bước cũng có thể trong nháy mắt vượt qua khoảng cách ba năm năm năm ánh sáng.

Đây chỉ là tùy ý đi đi lại lại, nhưng rất nhanh thì đem khu vực này toàn bộ dò xét một bên.

Cuối cùng, hắn dừng bước ở một chỗ thiên về vòng ngoài của khu vực này, ánh mắt thâm thúy mà nhìn về phía trước, chấp tay cười nói: “Tu sĩ rảnh rồi Thôi Hằng du lịch đến đây, có thể hay không đi vào viếng thăm một phen?”

Trong vũ trụ sao trời vốn không cách nào truyền âm thanh, nhưng thanh âm của hắn ẩn chứa pháp lực, có thể xuyên thấu hết thấy lá chắn, tự nhiên cũng có thể truyền đạt tới bên trong cái thế giới bí ẩn này.

Chẳng qua là, Thôi Hằng đợi một thời gian ngắn, lại không có được bất kỳ đáp lại nào.

Cũng không phải là không có ai trả lời, mà là âm thanh hắn truyền đạt qua như đá ném vào biển rộng, pháp lực không có nhận được bất kỳ phản hồi.

Điều này thì ý nghĩa, không có bất kỳ người nào nghe được thanh âm của hắn.

“Tại sao có thể như vậy?” Thôi Hằng khẽ nhíu mày, trong lòng hơi nghi hoặc một chút “Dựa theo tình huống Thiên Thanh giảng thuật, chỗ ra vào của phương thế giới bí mật này đều có người chuyên trông chừng, làm sao ngay cả người nghe được thanh âm cũng không có?”

Chương 1098: Đồi mặt Thiên Ý (2)

Lại chờ đợi chốc lát sau, phát hiện vẫn không có người nào nghe được thanh âm của hắn “Chẳng lẽ là bên trong đã xảy ra chuyện gì sao?”

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng lần nữa mở miệng nói: “Tu sĩ rảnh rang Thôi Hằng du lịch đến đây, có thể hay không đi vào viếng thăm một phen?”

Lần này pháp lực ẩn chứa trong thanh âm cùng lần trước bất đồng, phạm vi truyền bá sẽ rộng hơn.

Dưới tình huống bình thường, tất cả mọi người trong cái thế giới bí ẩn này đều sẽ nghe được thanh âm của hắn.

Chỉ chốc lát sau, Thôi Hằng bỗng nhiên trợn to hai mắt, cau mày, kinh nghi nói: “Chuyện này... Tại sao có thể như vậy? Chỉ có hơn 3,000 người rồi hả?”

Thông qua tình huống thanh âm mới vừa rồi truyền đạt, hắn phát hiện trong cái thế giới bí ẩn này lại còn dư lại không bao nhiêu người, điều này cùng tình huống Thiên Thanh miêu tả chênh lệch khá xa.

Thiên Thanh khi đi tới phương thế giới bí mật này, trong đó còn có mười một nhánh truyền thừa của hậu nhân cổ vương, tổng số người vượt qua một tỷ.,

Trong đó chỉ riêng số lượng tầng thứ Đạo giới liền vượt qua ba ngàn, số lượng Bên trên Đạo Giới tiếp cận trăm người, chém xuống Đạo Ngã Chi Thần đạt tới nửa bước Thái Sơ cảnh đều có bốn vị.

Số lượng và chất lượng nhận khẩu như vậy, làm sao sẽ chỉ còn lại có ba ngàn người có thể nghe được thanh âm của hắn?

Trong thanh âm mới vừa rồi cũng ẩn chứa pháp lực, toàn bộ người trong thế giới bí mật cũng sẽ nghe được thanh âm của hắn, nhưng bây giờ chỉ có ba người nghe được...

Cơ bản có thể xác định, trong cái thế giới bí ẩn này đã xảy ra chuyện.

Vừa lúc đó, Thôi Hằng bị một thanh âm thuận theo chính mình truyền tới tin tức.

“Cứu, cứu mạng! Xin tiền bối cứu mạng!”

Là tin tức cầu cứu.

Ánh mắt Thôi Hằng hơi híp, cũng không có lập tức đi vào, mà là trước kiểm tra cẩn thận một chút tình huống cái tin này.

Sau khi xác định khởi nguồn cái thanh âm này quả thật vô cùng suy yếu, trong mắt của hắn nổi lên ánh sáng màu vàng, lập tức liền thấy một cái vòng xoáy không gian ẩn tàng ở trong hư không phía trước.

Đây chính là cửa tiến vào phương thế giới bí mật kia.

Ánh mắt ẩn chứa uy năng của Linh Minh Kim Đồng rất nhanh liền xuyên qua cái cửa vào này, thấy được tình huống bên trong phương thế giới bí mật kia.

Đúng như Thiên Thanh giảng thuật vậy, khi tiến vào cái cửa vào này rồi, chính là một tòa cung điện hình dáng phong cách cổ xưa, từ đá lớn chồng lên.

Có mười hai toà tượng thần bằng thanh đồng phân biệt đứng sừng sững ở hai bên cung điện, tạo thành một cái đường nổi thật dài.

Nhưng bây giờ mười hai toà tượng đồng kia đã có chín toà không lành lặn, có mất đi đầu lâu, có mất đi cánh tay, có trực tiếp mất đi nửa thân thể, có thậm chí chỉ còn lại có phần nền móng, bên cạnh đều là mảnh vụn rải rác, tình cảnh vô cùng khốc liệt.

Mà ở cuối lối đi, chính là nằm đó hai người không lồ hình dáng cao lớn.

Bọn họ người khoác áo giáp, tay cầm trường thương, trên người tản ra lực lượng pháp tắc cực kỳ mạnh mẽ, nhưng lại không có một chút xú khí thể sinh mạng, thân hồn bị triệt để chôn vùi, thành hai bộ thi thể.

Chỉ từ lực lượng pháp tắc mà hai bộ thi thể này tản ra tiến hành phán đoán, bọn họ khi còn sống chắc có tu vi Đạo giới trung tam cảnh.

Đặt ở bên ngoài đây đã là tồn tại ở trong một phương đại thế giới rộng rãi xưng tôn làm tổ.

Nhưng bây giờ thành thi thể lạnh như băng, lẳng lẳng nằm ở chỗ này, không nhúc nhích.

“Cửu U Ma Khí?”

Chân mày Thôi Hằng hơi nhíu, ánh mắt trở nên càng thêm thâm thúy hơn, hắn ở bên trên hai cỗ thi thể này phát hiện Cửu U Ma Khí nhàn nhạt.

Phương thế giới bí mật này bị Cửu U xâm phạm?

Sau đó, ánh mắt của hắn vượt qua tòa cung điện này tiếp tục hướng phía trước.

Sau đó liền thấy bầu trời của phương thế giới bí mật này, lại toàn bộ đều thành màu tím đen, còn có từng tầng ngọn lửa

màu u lam y như áng mây trôi lơ lửng trên trời.

Bên trên đại địa khắp nơi đều là kẽ hở sâu hun hút, lẫn nhau đan dệt thành hình mạng nhện, ánh lửa màu đỏ nồng nặc từ bên trong dâng trào mà ra, khắp nơi đều bốc lên hơi khói đậm đà.

Giống như ngày tận thế hàng lâm, cả thế giới đều phải bị hủy diệt.

Lại tiếp tục hướng phía trước, chính là một mảng biển dung nham lớn mệnh môn vô tận, vô số quái vật tản ra Cửu U Ma Khí chìm nổi ở trong đó, chúng nó mỗi một con đều hình thù kỳ quái, cùng sinh linh bình thường hoàn toàn bất đồng.

Dù là chẳng qua là dùng ánh mắt xem, Thôi Hằng cũng có thể cảm giác lúc này trong phương thế giới bí mật này hỗn loạn cùng cuồng bạo, thiên địa khắp nơi đều tràn đầy khí tức hủy diệt, như là lúc nào cũng có thể chia năm xẻ bảy.

Thấy tình hình như thế, hẩn nhanh chóng tìm thấy được ba ngàn người còn sót lại kia.

Những người này phân tán thành hai cái làng mạc, tất cả đều trốn ở trong đại trận có thể che giấu khí tức.

Trạng thái tinh thần của mỗi người đều cực kém, trong mắt tràn đầy vẻ tuyệt vọng nồng nặc.

Nguyên nhân chính là như thế, mới có thể chỉ có một người đáp lại thanh âm của hẩn.

“Thật là Cửu U xâm phạm sao?” Thôi Hằng đã thấy rõ hết thảy tình huống của thế giới bí mật này.

Chương 1099: Đồi mặt Thiên Ý (3)

Cả thế giới cơ bản đều đã thất thủ, ngay cả một tác thổ địa hoàn hảo cũng không tìm ra.

Mà ba ngàn người có thể may mắn còn sống sót, cũng là bởi vì bọn hắn nắm giữ loại hình cổ vương chí bảo có thể che giấu hành tàng, có thể dùng để che giấu mình.

“Chín cái cổ vương chí bảo khác đâu?”

Thôi Hằng hơi nghi hoặc một chút, nhưng rất nhanh liền nghĩ đến chín cái tượng thần bị hủy diệt lúc trước kia, có lẽ chín cái cổ vương chí bảo kia đều đã bị cướp đi rồi không chừng.

Sau khi ý thức đến một điểm này, hắn hơi do dự một hồi, liền tiến vào vòng xoáy không gian phía trước, tới bên trong cái thế giới bí mật này.

Mới vừa tiến vào nơi này, hắn cũng cảm giác được Cửu U Ma Khí cực kỳ mãnh liệt, dường như thiên địa nguyên khí của cái thế giới này đều đã bị Cửu U Ma Khí thay thế.

Đại đạo pháp tắc bình thường cũng đều thành Cửu U chi lực tràn đầy lực lượng mặt trái.

“Cửu U Ma Khí mạnh mẽ như vậy, lại không có phát hiện một tên Cửu U Ma Thân, cũng là rất kỳ quái.”

Thôi Hằng khẽ nhíu mày, mới vừa rồi hắn liền dùng Linh Minh Kim Đồng xem qua cái thế giới này, lại chỉ phát hiện những quái vật có Cửu U chi khí đậm đà kia, cũng không có phát hiện ngọn nguồn của những Cửu U chi khí này.

Tình huống như thế có chút kỳ quái.

Chẳng qua, vì lấy được cổ vương chí bảo nơi này, vẫn là phải đi vào dò xét một phen.

Hắn rất nhanh liền đến vị trí người lúc trước đáp lại hắn kia.

Nơi này là một tòa núi lớn đã hoàn toàn sụp đổ, chung quanh tất cả đều là cái khe lớn lít nha lít nhít.

Trên bầu trời tràn ngập khói dày đặc cùng ngọn lửa màu u lam, thiên địa nguyên khí cùng đại đạo pháp tắc cũng đều bị ô nhiễm, người tu vị cảnh giới không đủ ở trong hoàn cảnh như vậy ngay cả còn sống đều khó khăn.

Lúc này, đang có một cái màn ánh sáng màu xanh lam nhạt bao phủ hơn một ngàn người này, trốn ở trong phế tích núi lớn.

Màn sáng che đậy thân hình của bọn hăn, đem chính mình cùng hoàn cảnh ngoại giới hợp làm một thể, đồng thời cũng ẩn giấu khí tức của bọn họ, làm cho không người nào có thể dò xét đến bọn họ.

Nhưng đối với Linh Minh Kim Động cùng với cảm giác thận thức của Thôi Hằng, mọi sự đều không chỗ có thể ẩn giấu, tình huống mỗi người đều rõ ràng hiện ra tại trong mắt của hăn.

“Chuyện gì xảy ra ở nơi này?” Thôi Hằng mở miệng hỏi.

Thanh âm của hăn rất bình tĩnh, nhưng lại vô cùng rõ ràng, có thể để cho hơn một ngàn người nơi này đều nghe được.

Thanh âm này vừa xuất hiện, ngay lập tức đưa tới những người này chú ý.

Trong đó có một cô gái chậm rãi đứng dậy.

Nàng xuyên thấu qua màn sáng nhìn Thôi Hằng ở bên ngoài, biểu tình trên mặt hơi xoắn xuýt.

Cuối cùng nàng như là hạ quyết tâm, cuối cùng từ trong màn sáng vọt ra, vô cùng cung kính hành lễ đối với Thôi Hằng nói: “Vị tiên bối này, ngài là Thôi Hằng mới vừa nói muốn tới thăm nơi này sao?”

“Không sai, là ta.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, ánh mắt nhìn chăm chú người nữ tử này, mỉm cười nói “Có thể hay không cùng ta nói một chút, nơi này rốt cuộc xảy ra chuyện gì thế?”

“Quá tốt, quá tốt, có cường giả như tiên bối ngài ở đây, chúng ta những người này liền được cứu rồi!”

Nữ tử giống như là nghe được tin tức vô cùng tốt, đối với Thôi Hằng nói “Tiên bối, có thể hay không mượn một bước nói chuyện, ngoại giới này tràn đầy Cửu U Ma Khí, cũng có thể sẽ bị Cửu U Ma Thần chú ý tới, không quá an toàn.”

Vừa nói, cô ta chỉ chỉ vào đạo màn sáng che giấu hành tàng cùng khí tức.

“Có thể.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói “Đã như vậy, liền đi trong này nói chuyện đi.”

“Đa tạ tiên bối.” Nữ tử tức thì mừng rỡ, vừa hướng phía dưới đáp xuống vừa nói “Còn xin tiên bối đi theo ta.”

”Được.” Thôi Hằng mỉm cười nói, vẻ mặt hiền hòa.

Hai người rất nhanh liền tiến vào màn sáng, nữ tử đưa lưng về phía hăn đáp xuống, người bên trong này cũng đều rất quý dị đưa lưng về phía hăn.

Ngay tại trong nháy mắt khi Thôi Hằng đáp xuống, cô gái trẻ tuổi kia cùng hơn một ngàn người trong này tất cả đều đều chính tề quay người sang.

Lại đều biến thành một gương mặt, tất cả đều là vẻ mặt giống như nhau, ánh mắt trừng trừng nhìn Thôi Hằng!

Tình cảnh có chút kinh sợ.

Màn ánh sáng vốn chỉ là dùng để che giấu hành tàng cũng trực tiếp biến thành pháp tắc đại trận giam cầm không gian, hiển nhiên là muốn phải phong tỏa hết thấy hành động của Thôi Hằng.

Thôi Hằng như là sớm có dự liệu, tựa như cười mà không phải cười nhìn cô gái trẻ tuổi kia nói: “Thân là Thiên Ý của một phương vũ trụ, thủ đoạn liền đơn sơ như vậy sao?”

“Ta chỉ là muốn tìm một địa phương thích hợp, cùng các hạ tiến hành thương lượng mà thôi, huống chi đây cũng là các hạ chính mình tìm đến.”

Cô gái trẻ tuổi trên mặt đã sớm không còn vẻ cung kính, thay vào đó là nụ cười thản nhiên, còn miệng theo mấy phân nụ cười “Nơi này vừa vặn, ngươi hẳn biết rất rõ, hành động của ta không tiện làm ra quá rõ ràng.”

“Ta biết rõ cái đầu mẹ ngươi. ” Thôi Hằng cười lạnh nói ” Hoàng Cân Lực Sĩ ở chỗ nào? !”

Chương 1100: Phản Hư chi năng, năng lực không thể tin nổi (1)

Hoàng Cân Lực Sĩ toàn thân ám kim, như người khổng lồ bỗng nhiên xuất hiện ở nơi này .

Hắn sau khi hiện thân liền hướng Thôi Hằng quỳ mọp, một mực cung kính nói: “Bái kiến Tiên Tôn!”

Thôi Hằng rất là trực tiếp hướng cô gái trẻ tuổi đối diện chỉ một cái, trầm giọng nói: “Giết nàng đi.”

Hắn không quan tâm cái tên Thiên Ý này có mục đích gì, hắn chỉ biết cái tên Thiên Ý này tính toán mọi cách đem hắn dẫn đến nơi này, còn vận dụng cổ vương chí bảo bày đại trận, muốn đem hắn giam cầm ở chỗ này.

Vậy là đủ rồi.

Hoàng Cân Lực Sĩ khi nhận được mệnh lệnh của Thôi Hằng lập tức gật đầu nói: “Vâng, Tiên Tôn!”

Sau đó, hắn liền nhìn về phía cô gái trẻ tuổi kia, trực tiếp giơ tay lên vung ra một quyền về phía trước, tinh chuẩn không sai đánh vào trên người cô gái trẻ tuổi.

Một quyền này không có bất kỳ sắc sở, thậm chí ngay cả sức mạnh của đại đạo pháp tắc cũng không có, cô gái trẻ tuổi bị đánh trúng cũng vẫn đứng tại chỗ, không có chịu đến bất cứ thương tổn gì, phẳng phật cũng chỉ là một quyền bình thường, hơn nữa còn là một quyền lực đạo nhẹ vô cùng.

Nhưng trên thực tế, cô gái trẻ tuổi mới vừa rồi còn tràn đầy tự tin lúc này lại là thận sắc đại biến, biểu tình trên mặt hoàn toàn cứng đờ, hai mắt trợn tròn, giống như là thấy được chuyện gì không thể tin nổi.

“Tại sao ta không tránh thoát một quyền này, rõ ràng không có bất kỳ chỗ thân di, ta lại hoàn toàn không có ý thức đến một quyền này sẽ đánh tới, điều này sao có thể? !”

Cô gái trẻ tuổi hoặc có lẽ là Thiên Ý, trong nội tâm kinh hãi muốn chết.

Nàng vô cùng rõ ràng loại tình huống này ý vị như thế nào.

Người khổng lồ trước mắt xưng hô Thôi Hằng này là Tiên Tôn, một bộ dạng tay sai kia, hiển nhiên có cảnh giới tu vi cực kỳ mạnh mẽ, vượt xa mình bây giờ.

Hơn nữa cường giả như vậy, lại hoàn toàn nghe lời Thôi Hằng này.

Người cảnh giới tu vi cao đôi với người thấp cung kính như thế, đây là không hợp với lẽ thường, trừ phi “Người thấp” này có bồi cảnh thân phận vô cùng kính người, vô cùng kính khùng.

“Hắn đến tốt cùng là ai, là thân phận gì, lại có cường giả đẳng cấp này làm người hộ đạo?!”

Ý nghĩ trong lòng cô gái trẻ tuổi rồi ren, nhưng đây là ý nghĩ sau cùng của nàng trong khối thân thể này.

Chớp mắt sau khi cô gái trẻ tuổi này bị một quyền kia của Hoàng Cân Lục Sĩ đánh trúng, thì thấy có một tầng đường nét hình người nhàn nhạt từ sau lưng ngã bay ra ngoài, trôi lơ lửng trên không trung.

Đây là “Thiên Ý” bám vào trong cơ thể, trực tiếp bị một quyền này đánh bay ra.

Cùng lúc đó, “Thiên Ý” trong cơ thể hơn một ngàn người khác cũng tất cả đều bị đánh đi ra, tất cả đều trôi lơ lửng ở không trung, bọn họ hấp dẫn lẫn nhau dung hợp với nhau, trong nháy mắt liền hội tụ thành hư ảnh một người đàn ông trung niên.

Hư ảnh người nam tử trung niên này dường như muốn hành động, nhưng ngay sau đó liền phát hiện mình căn bản là không có cách di chuyển, giống như là bị sức mạnh vô hình nào đó giam cầm vậy.

“Đạo hữu, vị đạo hữu này, ta cũng không có ác ý a!”

Người đàn ông trung niên nhìn về phía Thôi Hằng hô, nghĩ muốn tiến hành giải thích, hắn biết rõ nói với Hoàng Cân Lục Sĩ là không trúng đích, nơi này người chân chính hạ quyết định chính là Thôi Hằng.

Chẳng qua, Thôi Hằng đối với điều này nhưng là bịt tai không nghe, vẻ mặt lãnh đạm thờ ơ, giống như hoàn toàn làm như không nghe thấy.

Thấy tình hình này, người đàn ông trung niên cũng biết rõ mình bây giờ đã chỉ còn lại có một con đường.

Đó chính là ra tay ngênh địch.

Mặc dù hắn bây giờ chẳng qua là trạng thái thần hồn, một thân tu vi đã từ lâu bị bóc tách, hơn nữa còn là bị giáng chức đầy đến đây, không cách nào điều động quá nhiều sức mạnh, nhưng dù sao cũng là Thiên Ý của một phương vũ trụ này.

Nếu mà dốc hết toàn lực, vẫn là có thể làm được rất nhiều chuyện.

Vì vậy, ở trong lúc nghĩ, hãn trực tiếp thi triển uy năng thuộc về quyền hành của Thiên Ý.

Điều này ngay lập tức liền để cho đại đạo quy tắc của vũ trụ bị khuấy động, vô số pháp tắc đều sinh ra biến động, còn có ngôi sao đêm không hết rung động.

Dùng vị trí của phương thế giới bí mật này làm hạch tâm, phạm vi mây tị năm ánh sáng xung quanh đều sinh ra dị động.

Vô luận là hành tinh, hay là hăng tinh, hoặc là Tinh Vân, tinh tể bụi trần, hay là sao đỏ không lồ, sao lùn trắng, hố đen vân vân, tất cả đều phân ra một cỡ lực lượng vô hình, đi vào hư không, hướng chỗ không biết hội tụ qua.

Cùng lúc đó, những lực lượng này tất cả đều sáp nhập vào trong thân hồn nam tử trung niên này, trong nháy mắt liền khiến hãn tạo ra được một bộ thân thể vô cùng cường đại.

Khi có thân thể rồi, khí tức uy áp trên người người trung niên nam tử này chợt tăng vọt, lại trở nên so với trước kia mạnh hơn, càng làm cho cái thế giới bí ẩn này đều run rẩy.

“Chớ có cho là người có người hộ đạo cảnh giới như vậy bên cạnh, ta cũng chỉ có thể ngồi chờ chết!”

Chương 1101: Phản Hư chi năng, năng lực không thể tin nổi (2)

Người đàn ông trung niên dường như cũng có một chút niềm tin, ánh mắt trở nên lạnh giá, nhìn chằm chằm Thôi Hằng nghiêm nghị quát lên “Bất luận như thế nào, ta hiện tại cũng là Thiên Ý của một phương vũ trụ này, há là người có thể nói giết liền giết?!”

Lời còn chưa dứt, trên người của hắn liền hiện ra trăm ngàn vạn loại pháp tắc chi lực, chúng nó đến từ ngôi sao thậm chí là tinh hải bất động, bây giờ toàn bộ đều thành một phần lực lượng của hắn.

Những lực lượng này hội tụ lại, uy năng cực kì khủng bố, tương đương với vô số tinh thể trong phạm vi mấy tỉ năm ánh sáng này đều đã bị hắn điều động.

Dưới tình huống bình thường, chỉ có Thiên Ý mới có thể làm được chuyện như vậy.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân tại sao căn bản cũng không có ai có thể thành công phản kháng Thiên Ý.

Coi như là Cổ Vương bước chân vào Thái Sơ cảnh, đối mặt loại sức mạnh trình độ này, cũng chỉ sẽ nhất định thất bại, không có khả năng thành công.

Bằng vào cỗ sức mạnh vô cùng to lớn này, người đàn ông trung niên bắt đầu thử nghiệm tránh thoát giam cầm của Hoàng Cân Lực Sĩ đối với hắn.

Tia sáng vô cùng sáng ngời, vô cùng chói mắt ở trên người của hắn phồng thích ra ngoài, đánh thẳng vào lực lượng vô hình giam cầm hắn.

Hoàng Cân Lực Sĩ đối với điều này thờ ơ không động lòng, không có chút nào ý muốn ngăn cản trung niên nam tử kia.

Thôi Hằng chính là ở một bên lẳng lặng quan sát, trong mắt hiện lên kim sắc quang mang nhàn nhạt, hắn đang dùng Linh Minh Kim Động quan sát giam cầm chi lực mà Hoàng Cân Lực Sĩ thi triển.

Mới vừa rồi hắn không có ở trên người Hoàng Cân Lực Sĩ cảm nhận được một chút xíu vết tích sử dụng pháp lực.

Ở dưới Linh Minh Kim Động nhìn soi mói, Thôi Hằng phát hiện chung quanh “Thiên Ý” thật ra thì cũng không có bất kỳ lực lượng giam cầm, hoàn toàn là trạng thái pháp tắc bình thường, không có bất kỳ thay đổi.

Nhưng mà “Thiên Ý ” cũng không cách nào nhúc nhích, vô luận giãy giụa như thế nào, đều không thể động đậy.

“Cái này là làm sao làm được? ” Chân mày Thôi Hằng cau lại, nội tâm kinh nghi nói “Cái này có chút tương tự với đặc tính bóp méo vận vẹo pháp tắc của Hóa Thân kỳ, cưỡng ép để cho pháp tắc nào đó sinh ra biến hoá, từ đó vận vẹo ra loại pháp tắc lấy vô hình chi lực đem người giam cầm.

“Nhưng thủ đoạn của Hoàng Cân Lục Sĩ rõ ràng không phải như vậy, pháp tắc chung quanh không có bất kỳ vết tích biến hóa nào, cũng không có chịu đến bất kỳ pháp lực can thiệp. Cái này là làm sao làm được, đây là đặc tính của Phản Hư kỳ sao?”

Đây là lần đầu thấy tồn tại Phản Hư sơ kỳ xuất thủ, thủ pháp huyền bí như thế để cho hắn cảm thấy ngạc nhiên không thôi.

Cũng không nhìn được than thở, người tu tiên cảnh giới bất đồng chênh nhau thật sự là to lớn.

Mình bây giờ đã là tu vi Hóa Thân đỉnh phong, hơn nữa sắp bước lên con đường Phản Hư, thậm chí ngay cả Phản Hư sơ kỳ là thế nào ra tay, sau khi ra tay tại sao có thứ hiệu quả nào đều hoàn toàn xem không hiểu, không thể nào hiểu được.

Quá bất hợp lí.

Lúc này, người đàn ông trung niên vẫn còn tiếp tục đánh vào lực lượng giam cầm kia.

Luồng ánh sáng vô cùng sáng chói không ngừng nghỉ mà phóng ra, đem toàn bộ thế giới bí mật đều chiếu sáng choang.

Những ánh sáng này phóng ra cũng không có bị bất kỳ cái gọi là giam cầm chi lực ngăn trở, tất cả đều thông suốt mà xông ra ngoài.

Chúng nó rất nhanh thì lan tràn đến mỗi một góc xó xỉnh của thế giới bí ẩn này, lại đem tất cả những Cửu U ma vật kia đều tiêu diệt, cũng đem tất cả Cửu U chi khí xua tan.

Những ánh sáng này giống như ánh sáng cứu thế mà giội vào trong mắt từng người hậu nhân Cổ Vương còn sống.

Lúc này, bọn họ ánh mắt đờ đẫn mà nhìn bầu trời, dường như tinh thần cả người đều đắm chìm trong đó.

Coi như là nửa bước Cổ Vương chém xuống Đạo Ngã Chi Thần đều đã trầm mê.

Quá mạnh mẽ!

Cái này là sức mạnh dạng gì, lại có thể cường đại như vậy, là tổ tiên Cổ Vương tái hiện rồi sao?

Không!

Coi như là Cổ Vương tổ tiên chỉ sợ cũng không có cường đại như vậy đi.

Điều này làm cho mọi người vốn đã gần như tuyệt vọng lần nữa dậy lên một chút hy vọng, mặt đầy khao khát mà nhìn về phía bầu trời.

Nhưng người đàn ông trung niên kia bây giờ là mặt lộ vẻ hoảng sợ.

Lúc này, hắn đã hoàn toàn không thể nào hiểu được tình huống của mình, mới vừa rồi hắn tràn đầy lòng tin từng bước đánh vào đối với lực lượng giam cầm chính mình, lại phát hiện căn bản là không cách nào có hiệu quả.

Không phải là đánh vào không có hiệu quả, mà là không đánh vào được bất kỳ lực lượng nào, hắn cũng không bị giam cầm yếu đi chút nào.

Tinh Thần Chi Lực điều động chu vi mấy tỉ năm ánh sáng mà được, lại tất cả đều trôi theo dòng nước!

Thật là không thể tưởng tượng nổi!

“Tại sao có thể có loại chuyện này, ta không có chịu đến bất kỳ lực lượng nào giam cầm? Nhưng vì cái gì ta hoàn toàn không nhúc nhích được? !” Người đàn ông trung niên sợ hãi không thôi, vô luận như thế nào đều không hiểu được loại tình huống này.

Hắn miễn cưỡng trấn định tâm tình, nhìn về phía Hoàng Cân Lực Sĩ “Các hạ đến tột cùng là ai, đến từ phương nào, vì sao lại hạ xuống ở Phương Vũ Trụ này, đến tột cùng là muốn làm gì? !”

Lúc này, ở trong cái nhìn của “Thiên Ý”, Thôi Hằng cùng Hoàng Cân Lực Sĩ khẳng định đều là mang theo mục đích đặc thù tới chỗ này.

Nếu không, cường giả cảnh giới như vậy tại sao lại đi tới cái vũ trụ này?

Chương 1102: Phản Hư chi năng, năng lực không thể tin nổi (3)

Nếu như mình có thể đem mục đích của bọn họ điều tra rõ, nói không chừng còn có thể lấy công chuộc tội, khôi phục ngôi vị Tiên Vương trước đây.

Về mặt Hoàng Cân Lục Sĩ nhưng là trước sau như một uy nghiêm lãnh đạm thờ ơ, hần nhìn “Thiên Ý” trầm giọng nói: “Ta phụng lệnh của Tiên Tôn, đưa ngươi tru diệt.”

“Người nằm mơ, ta đã từng là Tiên Vương!” người đàn ông trung niên rớt cuộc hoàn toàn bùng nổ.

Bản chất thần hồn đã từng là Tiên Vương chột biểu dương ra quang sáng vô tận, không chỉ phương thế giới bí mật này bị chiếu sáng, ngay cả vũ trụ tinh không bên ngoài đều bị quang sáng của hần chiếu sáng.

Đôi mắt cường giả mạnh đến khó hiểu như Hoàng Cân Lục Sĩ, hần đã không tính giữ lại chút nào, dốc hết tất cả sức mạnh cũng muốn thoát thân chạy trốn.

Chỉ cần đem tin tức phương vũ trụ này có cường giả như vậy xuất hiện bảm báo lên, chính mình thì có thể được ân xá.

Liều mạng một lần!

Đây là đáng giá!

Mà đang lúc hần biểu dương vô tận linh quang, lại có mười một đạo chùm tia sáng màu sắc khác nhau từ các nơi trong phương thế giới bí mật này sáng lên, thẳng đến ngút trời.

Ở trong những cột sáng này, mơ hồ có thể thấy đường nét các loại binh khí, có đao, có kiếm, có thương, có rìu, cũng có đỉnh, có tháp, có chuông vân vân.

Tất cả đều là bảo vật ẩn chứa số lớn căn nguyên lực!

Chính là mười một cái cổ vương chí bảo mà mười một nhánh hậu nhân cổ vương trong phương thế giới bí mật này giữ lại, nhưng bây giờ đều bị “Thiên Ý” này điều động, hội tụ ở quanh người hần, thành một phân lực lượng của hần.

Lượng lớn căn nguyên đại đạo lực bị đồng thời thúc giục như thế, đối với khắp cả vũ trụ mà nói, đều là chuyện từ xưa đến nay chưa hề có, dù sao không có bất kỳ một lần 5 tỷ 600 triệu năm luân hồi nào có thể có mười một vị Cổ Vương.

Hơn nữa thúc giục nhiều căn nguyên đại đạo chi lực như vậy còn là Thiên Ý của phương vũ trụ này, hần bẻ vào

lượng lớn căn nguyên đại đạo chi lực, cường ép tăng lên quyền hành lớn nhất của Thiên Ý.

Điều này trực tiếp đưa đến hơn nửa vũ trụ sinh ra kịch liệt chấn động, không biết bao nhiêu ngàn tỷ cái tinh hải đều sinh ra rung chấn, sức mạnh vô cùng vô tận bắt đầu hướng “Thiên Ý” hội tụ qua.

Nam tử trung niên mặt hiện lên một tia nụ cười điên cuồng, hắn đã chuẩn bị xong để đem Chân Linh của chính mình đào thoát chạy trốn, hơn nửa sức mạnh của vũ trụ này đều chỉ vì che chở cho hắn chạy trốn.

Chỉ tiếc, đối với Hoàng Cân Lục Sĩ mà nói, hết thảy cử động này đều không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Ở trong nháy mắt khi người đàn ông trung niên sắp sửa đem Chân Linh chui ra ngoài, Hoàng Cân Lục Sĩ chẳng qua là giơ tay lên nhẹ nhàng chỉ một cái, Chân Linh của hắn liền ngừng ngay tại chỗ, hoàn toàn không cách nào nhúc nhích.

Căn nguyên đại đạo chi lực của mười một cái cổ vương chí bảo cũng toàn bộ đều thu liễm, đều trở nên âm đạm vô quang, giống như là thành một đồng đồng nát sắt vụn, trực tiếp từ trên trời rơi xuống.

Sức mạnh hỗn loạn của hơn nửa vũ trụ lại cứ như vậy hội ngừng, không có bất kỳ phân sau, cũng không có sinh ra bất kỳ tại nạn, bị một chỉ nhẹ nhàng này của Hoàng Cân Lục Sĩ bình ổn xuống.

Cùng lúc đó, “Thiên Ý” kia bỗng nhiên cảm giác toàn thân mình đều xuất hiện cảm giác tê liệt, thân thể vốn bị ánh sao tạo nên trực tiếp phân rã thành hư vô, một thân sức mạnh hoàn toàn tán loạn, ngay cả thân hồn còn sót lại cũng bắt đầu phân giải.

Cái tốc độ phân giải này cực nhanh, cũng cực kỳ đột nhiên, hắn thậm chí ngay cả cơ hội phản ứng lại cũng không có, cũng đã bị phân giải hơn phân nửa.

Nhưng vào lúc này, Thôi Hằng bỗng nhiên mở miệng nói: “Có thể hay không bảo lưu tin tức trí nhớ của hắn?”

“Tuân lệnh!” Hoàng Cân Lục Sĩ gật đầu nói, lúc này liền thay đổi thủ đoạn, không lại tiến hành phân giải đối với thân hồn trung niên nam tử kia, mà là xòe bàn tay ra, nhẹ nhàng vỗ về phía trước một cái.

Bởi vì thủ đoạn chuyên hóa, người đàn ông trung niên liền kịp chuyển động ý nghĩ, cố gắng đào thoát Chân Linh chạy trốn.

Nhưng tiếp theo một cái chớp mắt, hần liền cảm thấy linh giác của mình trở nên mơ hồ không rõ, thần hồn cùng Chân Linh không trọn vẹn bị một sức mạnh không tên áp súc, trở nên vừa dẹt vừa ngang, lại thành một người giấy thật mỏng.

Cùng lúc đó, hết thấy điều hần trải qua trong cuộc đời này đều hóa thành ánh sáng, vụt qua trong ý thức mơ hồ của hần, giống như là từng hình ảnh hình vẽ.

Những hình vẽ này tất cả đều là “Tờ giấy ” mong mỏng nhìn hết sức tinh xảo.

Cuối cùng vị “Thiên Ý ” này lại hóa thành vô số “Tờ giấy ” xếp lại tầng tầng, tạo thành một quyển sách tản ra ánh sáng nhàn nhạt, rơi vào trong lòng bàn tay Hoàng Cân Lục Sĩ.

Bìa sách viết ba chữ:

“Hạo Quân Truyện!”

Chỉ trong nháy mắt, một tộn tại xem như Thiên Ý của một phương vũ trụ như vậy, lại biến thành một quyển sách ghi lại hết thấy trải nghiệm của hần đời này!

Tình hình như thế, cho dù là Thôi Hằng đều không thể nào hiểu được, nhìn quyển sách kia, thậm chí có một loại cảm giác da đầu tê dại.

Phản Hư!

Đây chính là thủ đoạn Phản Hư kỳ, uy năng của Phản Hư kỳ? !

Sau đó, Hoàng Cân Lục Sĩ hai tay dâng quyển 《 Hạo Quân Truyện 》 , trình đến trước mặt Thôi Hằng, một mực cung kính nói: “Tiên Tôn mời xem.”

Chương 1103: Nguyên Sơ Thế Giới, Cử Trọng Thiên Cảnh, Ban Đầu và Chung Kết (1)

Một vị nhân vật đã từng là Tiên Vương, nhưng bây giờ thành một quyển sách, lẳng lẳng nằm ở trong lòng bàn tay của Hoàng Cân Lục Sĩ.

Loại thủ đoạn này quả thực là vượt ra khỏi phạm vi tưởng tượng của Thôi Hằng, để cho hắn hoàn toàn không cách nào hiểu, tâm tình cực độ khiếp sợ tràn ngập ở trong lòng ngực, để cho hắn thật lâu không nói, thậm chí cũng không có giờ tay lên đi lấy quyển sách kia.

Qua một lúc lâu, Thôi Hằng mới hơi hơi tỉnh hồn, khẽ thở ra một hơi, lấy tới quyển sách kia từ trong tay Hoàng Cân Lục Sĩ, gật đầu nói: “Làm không tệ.”

“Đạ tạ Tiên Tôn!” Hoàng Cân Lục Sĩ vẫn một mực cung kính, hắn không có linh trí của bản thân, nhưng là có phương án giao lưu đã thiết lập trước, khi nhận được kích lệ, cũng sẽ có phản ứng.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, sau đó liền đưa ánh mắt đặt ở bên trên quyển sách tên gốc là 《Hạo Quân Truyện》.

Trong này ghi lại cuộc đời của vị “Thiên Ý” mới vừa rồi kia, nhất định cất giấu lượng lớn tin tức bí mật.

Hắn không chỉ có lai lịch cùng thân phận của người này, có lẽ sẽ còn tồn tại giới thiệu cận kề đối với phương vũ trụ này.

Như thế thì có hy vọng trực tiếp tìm tới hai cái Khởi Nguyên Chi Địa khác.

Sau đó, Thôi Hằng lật ra quyển sách này, tỉ mỉ đọc nhìn.

Trước nhất thấy, chính là giới thiệu liên quan tới “Hạo Quân”.

“Hạo Quân, từng là một trong tam đại Tiên Vương của Chúc Dương Cung trong Nguyên Sơ thế giới, bởi vì Chúc Dương Cung Chủ ở trong hôn độn đại kiếp gây ra sai lầm nghiêm trọng mà bị vạ lây.

“Thân thể bị trấn áp, tu vi bị tách, thần hồn bị chia nhỏ thành chín phần, phân biệt giáng chức đày đọa chín Biên Hoang Vũ Trụ đảm nhiệm Thiên Ý, kỳ hạn là mười một cái Nguyên Sơ Kỳ...”

Chẳng qua là một điêm giới thiệu này, liền đề cho Thôi Hằng có một loại cảm giác lượng tin tức cực lớn.

Nguyên Sơ thế giới, hỗn độn đại kiếp, Biên Hoang Vũ Trụ, Nguyên Sơ Kỳ?

Đều là khái niệm vô cùng xa lạ.

Vì vậy, hẳn tiếp tục hướng về sau lật xem.

...

Truyền thuyết ở niên đại vô tận cổ xưa lúc trước, thế giới ban đầu tức Tối Sơ Thế Giới từ trong hư vô sinh ra.

Cùng lúc đó, còn có hai vị tồn tại vô thượng phân biệt tượng trưng cho Ban Đầu cùng Chung Kết sinh ra.

Hai người bọn họ là ngọn nguồn của hết thảy chân thật, là khởi nguồn của hết thảy hư ảo, là khởi nguyên của hết thảy sự vật, đồng dạng cũng là chung kết của tất cả và tất cả.

Ở lúc ban đầu trong năm tháng khi thế giới mới vừa sinh ra, trừ hai vị tồn tại tối cao này, trong thiên địa không có bất kỳ sinh linh.

Cho đến khi vô tận năm tháng trôi qua, mới từ hai cái khái niệm Thiên, Địa này dần sinh ra hai vị Chí Cao Thần Thánh.

Sau đó lại từ trong khái niệm xem hai vị tồn tại vô thượng là Ban Đầu và Chung Kết như “Sinh linh ” diễn sinh ra khái niệm “Nhân”.

Vì vậy Chí Cao Thần Thánh tượng trưng cho “Nhân ” cũng xuất hiện.

Vào lúc này, cách lúc “Ban Đầu” và “Chung Kết” và thế giới này sinh ra, đã qua không biết bao nhiêu thời gian.

Ở sau khi hạ thần thánh Thiên, Địa, Nhân sinh ra, hai vị tồn tại kia liền dần dần không xuất hiện nữa.

Lâu ngày Thiên, Địa, Nhân ba vị thần thánh thành chúa tể của thế giới lúc ban đầu.

Chẳng qua, khác với hai vị tồn tại vô thượng ban đầu nhất kia, Thiên, Địa, Nhân hạ thần thánh căn cứ vào khái niệm của riêng mình mà sinh ra, nắm giữ bản năng tự ngã mãnh liệt.

Thiên Thần Thánh muốn không ngừng khuếch trương khái niệm Thiên, Địa Thần Thánh muốn không ngừng khuếch trương khái niệm Địa, Nhân Thần Thánh cũng muốn không ngừng khuếch trương khái niệm Nhân.

Vì vậy, các khái niệm như Thiên Ý, đại đạo, pháp tắc, quy củ vân vân của thế giới lúc ban đầu nhanh chóng diễn sinh ra,

xem như luật sắt để vạn vật thông hành, cũng để cho cả thế giới trở nên càng ổn định.

Cùng lúc đó, Địa Thần Thánh chính là đang không ngừng làm ra khuếch trương đối với tầng diện vật chất, lục địa, đại dương, dãy núi, sông lớn vân vân đều trở nên càng ngày càng lớn, càng ngày càng rộng.

Điều này cũng làm cho thế giới lúc ban đầu trở nên càng ngày càng lớn, hơn nữa còn muốn không ngừng không ngừng trở nên lớn nữa.

Nói đơn giản, Thiên Thần Thánh khuếch trương đối với khái niệm Thiên, mang tới là tầng diện quy tắc ổn định, Địa Thần Thánh khuếch trương đối với khái niệm Địa, mang tới chính là tầng diện vật chất tăng nhiều vô hạn.

Nhân Thần Thánh khuếch trương đối với khái niệm Nhân chính là mạng đến cho cái thế giới lúc ban đầu này thay đổi trên bản chất.

“Nhân” tức “Người” ra đời rồi.

Lúc ban đầu “Nhân” là chỉ sinh linh có ý thức tự mình, nắm giữ lý trí rõ ràng, hết thảy chúng sinh có linh đều thuộc về khái niệm “Nhân”.

Đám người nắm giữ ý thức tự mình bắt đầu học tập quy tắc của Thiên, cũng bắt đầu tìm tòi bí ẩn của Địa.

Chuyên dò theo thời gian, trên trời dưới đất đều trải rộng dấu chân của Người.

Những người này cũng dần dần có lực lượng cường đại, thậm chí có năng lực nắm giữ quy tắc cùng sáng tạo vật chất.

Sau đó, trời long đất lở.

Chương 1104: Nguyên Sơ Thế Giới, Cửu Trọng Thiên Cảnh, Ban Đầu và Chung Kết (2)

Theo truyền thuyết, ở dưới sự giúp đỡ và thúc đẩy âm thầm của Nhân Thần Thánh, Thiên Thần Thánh cùng Địa Thần Thánh bị trục xuất khỏi thế giới lúc ban đầu, đi tới trong hư vô bên ngoài thế giới lúc ban đầu.

Trong hư vô không có vật chất cũng không có quy tắc.

Vì vậy, Địa Thần Thánh căn cứ vào bản năng ở trong hư vô diễn hóa ra vô tận hỗn độn hải, Thiên Thần Thánh là căn cứ vào bản năng hóa thành quy tắc của vô tận hỗn độn hải này.

Đó cũng không phải ý chí tự thân của bọn họ.

Mà là “Đạo Hóa ” do bản năng dẫn dắt.

Hai người tương dung để cho vô tận hỗn độn hải sinh ra vô tận biến hoá, đủ loại đủ kiểu vũ trụ cùng thế giới sau đó sinh ra.

Ở trong vô tận năm tháng sau đó, lần lượt các vũ trụ và thế giới ở trong vô tận hỗn độn hải sinh ra, bao quanh thế giới lúc ban đầu, cũng áp chế thế giới lúc ban đầu.

Chính là kể từ lúc đó bắt đầu, thế giới lúc ban đầu không có bất kỳ khuếch trương cùng phát triển.

Vô luận là cấp độ vật chất hay là cấp độ quy tắc, đều cố định lại.

Không cách nào thay đổi.

Truyền thuyết ở sau khi Địa Thần Thánh cùng Thiên Thần Thánh phân biệt ở trong hư vô hoá thành Đạo, Nhân Thần Thánh cũng xảy ra cảm ứng, bắt đầu tự mình Đạo Hóa.

Hắn đem tất cả của chính mình cắt nhỏ thành 12 cái bộ phận.

Trong đó chín bộ phận dung nhập vào thân thể chín người cường đại nhất đã đuổi đuổi Thiên, Địa Thần Thánh ra khỏi thế giới ban đầu khi trước, để cho bọn họ thu được sức mạnh đủ để áp đảo cao hơn hết thảy.

Ngoài ra ba bộ phận, chính là dung nhập vào trong cơ thể tất cả sinh linh trong thế giới lúc ban đầu, để cho bản chất của hết thảy sinh linh đều được thăng hoa.

Chính là từ lúc này bắt đầu, thời đại thuộc về ba vị Thần Thánh Thiên, Địa, Nhân hoàn toàn đi qua.

Thời đại chân chính thuộc về “Nhân “, bắt đầu!

Chín vị người chí cường áp đảo trên hết thầy sinh linh, bọn họ dần dần không còn thoả mãn với danh xưng “Nhân ” bắt đầu tự xưng là “Tiên “.

Bọn họ chín vị chính là Tiên Tổ.

Hơn nữa vì muốn đem thế giới lúc ban đầu chỗ mình ở này phân chia ra khỏi vô lượng vũ trụ và thế giới trong hỗn độn hải, chín đại tiên Tổ đem phương thế giới này mệnh danh là Nguyên Sơ thế giới.

Cũng lấy 5 tỷ 600 triệu năm, tức một lần “thuỷ triều hỗn độn” làm tham chiếu, thiết lập đơn vị tính toán thời gian là “Nguyên Sơ Kỳ” .

Từ đó về sau, thời đại do chín đại Tiên Tổ thống trị đã đến.

Hơn nữa, căn cứ vào khái niệm Tiên, khái niệm Tiên Đế, Tiên Vương, Tiên Quân ở trong năm tháng sau này xuất hiện một cách tự nhiên.

Mới đầu cách vận dụng đối với mấy cái danh hiệu này cũng không có hạn chế thống nhất, khá là hỗn loạn.

Sau khi trải qua mấy lần đại kiếp , mới rốt cục đem những danh xưng này coi như cách kính xưng đối với một cảnh giới tu luyện.

Trải qua bao tháng năm dài đằng đẵng, “Nhân” mới đầu học tập quy tắc, tìm tòi phương pháp vật chất, cũng sớm đã bị quy phạm thành phương pháp tu luyện cụ thể, phân ra tầng thứ cảnh giới bất đồng.

Cũng tức là “Cửu Trọng Thiên cảnh “.

Là: Quan Thiên, Khuy Thiên, Vọng Thiên, Pháp Thiên, Động Thiên, Diển Thiên, Đạo Thiên, Thông Thiên, Vô Thiên.

Mỗi cái cảnh giới còn có phân chia tỉ mỉ tầng thứ nhỏ.

Trong đó, Vô Thiên là Tiên Đế, Thông Thiên là Tiên Vương, Đạo Thiên là Tiên Quân.

Tiên Tổ là tồn tại áp đảo trên Cửu Trọng Thiên cảnh.

Cũng không ở trong đó.

Đây đều là tình huống trải qua không biết bao nhiêu năm tháng mà diễn hóa ra.

Đến thời đại Hạo Quân sống, Cửu Trọng Thiên cảnh vẫn như cũ, số lượng Tiên Đế cũng vượt qua 20 vị.

Nhưng chín vị Tiên Tổ trước đây lại chỉ còn lại có năm vị.

Trong đó còn có một vị đã rất lâu không có lộ diện, sinh tử chưa biết.

Tiên Tổ trong trạng thái bình thường cũng chỉ còn lại có bốn vị.

Đây là vị vô lượng vũ trụ bắt nguồn từ hỗn độn hải ở ba trăm kỷ Nguyên Sơ Kỳ trước bắt đầu phản công.

Trải qua năm tháng rất dài, vô lượng vũ trụ trong hỗn độn hải cũng đạt được phát triển đầy đủ, cũng sản sinh ra sinh linh vô tận.

Hơn nữa, bên dưới xúc tiến của “Di sản” của Thiên Thần Thánh và Địa Thần Thánh, những sinh linh này cũng tương tự nắm giữ phương pháp tu luyện thuộc về mình.

Cũng tức là Tam Giới: Phạm, Tiên, Chân chia làm 36 cảnh, cùng với Đạo Giới Cửu Cảnh.

Còn có Đạo Thăng Chi Cảnh, Đạo Ngã Chi Cảnh càng tiếp cận căn nguyên vũ trụ, cùng với Thái Sơ Cảnh chân chính nắm giữ căn nguyên đại đạo chi lực, bị gọi là Cô Vương.

Trên Thái Sơ còn có cảnh giới, nhưng bởi vì bản thân thần hồn của Hạo Quân cũng chỉ là 1 phần 9, cho nên trí nhớ cũng không phải rất hoàn chỉnh, cũng không có tin tức cảnh giới trên Thái Sơ cảnh.

Thật ra thì, coi như không biết tin tức cảnh giới trên Thái Sơ cảnh, cũng có thể từ trong này nhìn ra, sinh linh trong vô lượng vũ trụ có thể thông qua tu luyện, nắm giữ sức mạnh cực kỳ mạnh.

Vì vậy, phản công liền bắt đầu rồi.

Ở trong miêu tả của quyển 《 Hạo Quân Truyện 》, mỗi qua mười hai đến mười tám kỷ Nguyên Sơ, cường giả trong vô lượng vũ trụ sẽ phát động công kích với Nguyên Sơ thế giới một lần.

Bị gọi là “Hỗn Độn Hải Vô Lượng Vũ Trụ Đại Kiếp” cũng gọi tắt là “Hỗn độn đại kiếp”.

Từ ba trăm kỷ Nguyên Sơ trước đến nay, đã có qua mười chín lần hỗn độn đại kiếp.

Hạo Quân chính là trong lần hỗn độn đại kiếp trước do bị liên lụy mà bị giáng chức đày đến đây.

Chẳng qua, trấn áp thân thể, phân tách thần hồn, đảm nhiệm Thiên Ý của vũ trụ, nhưng thật ra là cho hắn một cái cơ hội lấy công chuộc tội.

Cái này trên bản chất cũng là một lần phản công của Nguyên Sơ thế giới đối với hỗn độn hải.

Chương 1105: Nguyên Sơ Thế Giới, Cửu Trọng Thiên Cảnh, Ban Đầu và Chung Kết (3)

Lấy sức mạnh thần hồn của Tiên Vương chiếm cứ Thiên Ý của một phương vũ trụ, kết hợp “thủy triều hỗn độn” tiến hành thanh tẩy đối với cường giả trong phương vũ trụ này, chính là thủ đoạn phản công.

Một mặt, như vậy có thể hữu hiệu làm yếu bớt sức mạnh tân sinh của vô lượng vũ trụ, điểm này là chuyện rõ ràng rành rành.

Mặt khác cũng có thể thông qua các lần thanh tẩy, tiến hành thâm thấu đối với quy tắc căn nguyên của phương vũ trụ này. Chỉ cần hoàn thành thâm thấu, liền có thể mang phương vũ trụ này dung nhập vào trong Nguyên Sơ thế giới.

Bởi vì sau khi hai vị Thiên, Địa Thần Thánh rời đi, Nguyên Sơ thế giới mất đi năng lực tiếp tục khuếch trương tiếp tục phát triển, chiếm đoạt dung hợp vũ trụ trong hỗn độn hải thành con đường phát triển duy nhất.

Còn thời cơ tiến hành thâm thấu đối với căn nguyên đại đạo chi lực của một phương vũ trụ chỉ có một.

Đó chính là ở khi Cổ Vương chết đi.

Trọng mười Nguyên Sơ Kỷ khi Hạo Quân bị giáng chức đày đến phương vũ trụ này làm Thiên Ý, hắn tổng cộng thanh tẩy đi ba mươi lăm Cổ Vương, còn có mười bốn Cổ Vương bỏ chạy đến vũ trụ khác.

Viễn Cổ Nhân Hoàng và Tiên Vực Chi Chủ, chính là hai vị trong mười bốn Cổ Vương kia.

Hạo Quân sở dĩ giữ lại mười hai nhánh hậu nhân Cổ Vương kia, mục đích đúng là lấy truyền thừa huyết mạch làm vật dẫn, để truy xét tung tích 12 tên Cổ Vương kia.

Sau đó, Thôi Hằng còn chú ý tới trong chín Nguyên Sơ Kỷ khi Hạo Quân đi tới vũ trụ làm Thiên Ý, phần lớn thời gian đều đang cùng một nhân vật đấu tranh.

Đó chính là hoá thân còn sót lại của “Thiên Thần Thánh”, cũng tức là “Thiên Ý hóa thân Quân Thiên” hắn lúc trước muốn nói.

Thiên Thần Thánh ở sau khi hóa thành quy tắc của hỗn độn hải, trong từng cái vũ trụ hoặc là thế giới thật ra thì đều ẩn chứa một bộ phận của hắn.

Một bộ phận “Thiên Ý” này có thể sẽ ở sau năm tháng khá dài thức tỉnh ý thức tự mình, thành Thiên Ý chân chính trên ý nghĩa.

Khác với “Thiên Ý” đến từ người khác thi triển thủ đoạn chiếm cứ ngôi vị Thiên Ý như Hạo Quân.

Bản thân loại Thiên Ý này chính là một bộ phận tự thân của vũ trụ, coi như có ý thức bản thân, vốn cũng không chủ động đi thay đổi gì, dưới đại đa số tình huống, cảm giác tồn tại là cực thấp.

Nhưng loại Thiên Ý này chính là trở ngại lớn nhất cho mưu đồ muốn hoàn chỉnh không chế phương vũ trụ này của Hạo Quân, cũng là chướng ngại lớn nhất cho mưu đồ thâm thấu phương vũ trụ này, đem dung nhập vào Nguyên Sơ Thế Giới của hắn.

Vì vậy, Hạo Quân nhất định phải tiêu diệt “Thiên Ý” vốn có của phương vũ trụ này.

Ở trong quá trình đấu tranh lẫn nhau này, cái Thiên Ý chân chính này thức tỉnh ý thức bản thân cực mạnh, hạ xuống đồng đảo hoá thân tự xưng là “Quân Thiên”.

Hạo Quân vì vậy mà trong bóng tối làm ra ảnh hưởng, khắp nơi nhắm vào mấy tên “Quân Thiên” này.

Vậy thì có đám người Chu Quân Thiên, Quân Thiên Tôn trong nhận biết của Thôi Hằng.

Cho đến ngày nay, Hạo Quân cũng không thể hoàn toàn đem Quân Thiên Tôn xóa bỏ, mà chính hắn cũng đã thành một quyền sách.

Mà hắn sở dĩ sẽ rơi vào một cái kết quả như vậy.

Là bởi vì hắn hiểu lầm, cho rằng Thôi Hằng là người từ Nguyên Sơ thế giới hạ xuống, muốn phá rồi hắn.

Mặc dù đồng đảo thế lực trong Nguyên Sơ thế giới đều đối đầu cùng một địch nhân, nhưng bọn hắn lẫn nhau cũng là tồn tại đấu tranh, thậm chí có thể là đấu tranh không chết không thôi.

Thế lực cùng Chúc Dương Cung duy trì quan hệ như vậy có 4 5 cái.

Những thế lực này tất nhiên là không hy vọng hắn tên Tiên Vương này thành công lấy công chuộc tội ở Phương Vũ Trụ này.

Mà hành động tìm căn nguyên chí bảo của Thôi Hằng, theo Hạo Quân càng là thực sự mang đến khả năng phá rồi hắn.

Dù sao, thông qua căn nguyên chí bảo là có thể ảnh hưởng căn nguyên đại đạo.

Điều này thì có thể ảnh hưởng đến việc hẩn thâm thấu đối với phương vũ trụ này.

Mới đầu Hạo Quân sau khi phát hiện sự dị thường của Thôi Hằng, là muốn tiến hành mua chuộc.

Ở sau khi phát hiện mua chuộc không được, hẩn lại dự định trước tiên đem Thôi Hằng giam cầm lại, lại nói một ít điều kiện.

Quả thực không được thì hạ tử thủ.

Cứ như vậy, tự tìm đường chết.

Ngay lúc hình ảnh bên trong quyển 《Hạo Quân Truyện》, dừng ở một màn Hoàng Cân Lục Sĩ vỗ bàn tay ra kia, cũng liền ý nghĩa Thôi Hằng đã đem quyển sách này lật xem xong.

“Cuối cùng chẳng qua là thần hồn 1 phần 9 không trọn vẹn, trí nhớ đối với Nguyên Sơ thế giới vô cùng mơ hồ, chỉ có một cơ cấu đại khái, không có tình huống chi tiết.”

Thôi Hằng nhẹ thở dài một cái, hơi có mấy phần tiếc nuối.

Tịn tức của Nguyên Sơ thế giới, đối mọi khung nhận thức của hẩn về cái thế giới này, vạch trần một tấm khăn che mặt bí ẩn.

Đáng tiếc ở sau cái khăn che mặt này còn bao phủ một tầng sương mù dày đặc.

Chương 1106: Nguyên Sơ Thế Giới, Cửu Trọng Thiên Cảnh, Ban Đầu và Chung Kết (4)

Tình huống chi nhánh thế lực trong Nguyên Sơ thế giới, mỗi cái thế lực đại khái là tình huống gì, Cửu Trọng Thiên Cảnh mỗi một trong cảnh giới đều có dạng đặc thù gì vân vân, đều là mơ hồ không rõ.

Tin tức liên quan tới Tiên Vương, bây giờ Thôi Hằng cũng chỉ có thể chắc chắn, chỗ Hạo Quân ở, Thông Thiên cảnh bị gọi là Tiên Vương.

Về phần cụ thể có dạng đặc thù cùng uy năng gì, hẳn không biết được.

Lúc trước uy năng thần hồn Hạo Quân thi triển ra không cách nào cùng Tiên Vương chân chính đối chứng.

Dù sao đây là trạng thái hẳn bị trấn áp thân thể, chia lìa tu vi, thần hồn đều chỉ có 1 phần 9, ngay cả trí nhớ đều là không trọn vẹn.

Cũng may quyển 《Hạo Quân Truyện》 này miêu tả đối với việc Hạo Quân đi tới Phương Vũ Trụ này làm Thiên Ý vô cùng cặn kẽ.

Ở sau khi lật xem xong, cái vũ trụ này đối với Thôi Hằng mà nói cơ bản không có bí mật gì, trong đó tự nhiên cũng bao gồm tất cả tin tức về Khởi Nguyên Chi Địa.

“Đây cũng tính là một lần đại thu hoạch.”

Thôi Hằng khóe miệng hơi hơi nhếch lên, nở nụ cười nhàn nhạt, ngay sau đó ánh mắt trở nên trầm tĩnh ” Tiếp đó, chính là phải chính thức bước lên con đường Phản Hư.

“Tranh thủ mau sớm chân chính đột phá đến Phản Hư kỳ, cường giả của cái Nguyên Sơ thế giới này khẳng định nhiều vô cùng, những Tiên Đế kia nói không chừng đều tương đương với Hợp Đạo kỳ, càng không cần phải nói còn có Tiên Tổ.

“Hơn nữa ta lần này để cho Hoàng Cân Lực Sĩ tiêu diệt Hạo Quân cũng chỉ là 1 phần 9 của hắn, tám phần thần hồn còn lại của hắn nói không chừng sẽ có cảm ứng.

“Nhất định phải nắm chặt thời gian!”

...

Ở cùng lúc khi Hạo Quân bị Hoàng Cân Lực Sĩ lấy Phản Hư chi lực áp súc thành một quyển 《Hạo Quân Truyện》,

tám phần thân hồn còn dư lại của hãn lập tức liên cảm ứng được.

“Một bộ phận của ta bỏ mình? ! Lại thật có cường giả vượt qua Đạo Thiên cảnh!”

“Quá tốt, rốt cuộc có một bộ phận của ta bỏ mình, lập tức báo lên trên, như vậy thì có thể lấy công chuộc tội!”

“Có cường giả vượt qua Đạo Thiên cảnh ra tay, đem một bộ phận của ta tàn sát? Đây là đại kiếp sắp nổi lên rồi a...”

Mặc dù những thân hồn này bị phân tán ở vũ trụ bất đồng, giữa lẫn nhau không cách nào tiến hành giao lưu, nhưng vẫn tồn tại liên lạc yếu ớt.

Chỉ cần một phần thân hồn trong đó bị giết chết, thân hồn còn dư lại cũng sẽ sinh ra cảm ứng.

Đây thật ra thì cũng là một trong những mục đích khiến hãn bị giáng chức đầy đến trong những Biên Hoang Vũ Trụ này làm Thiên Ý.

Tức kiểm tra trong phương vũ trụ này có tồn tại hay không cường giả vượt qua Cổ Vương.

Thái Sơ cảnh Cổ Vương ở Nguyên Sơ thế giới là tương đương với Đạo Thiên cảnh Tiên Quân.

Cường giả vượt qua Cổ Vương mặc dù không nhất định có thể cùng Thông Thiên cảnh so sánh, nhưng là có thực lực ở một mức độ nào đó uy hiếp được Tiên Vương.

Đây là một đoàn thể vững vếu nhất mà Nguyên Sơ thế giới phải đối mặt trong hỗn độn đại kiếp.

Chỉ cần phát hiện, liền nhất định phải đem tiêu diệt hết.

Vì vậy, trong nội bộ của những thân hồn của Hạo Quân này thật ra thì còn giữ cách liên lạc cùng Nguyên Sơ thế giới.

Sau khi cảm giác được một bộ phận thân hồn của mình bị giết chết, tất cả tám phần thân hồn còn thừa lại của Hạo Quân đều hướng Nguyên Sơ thế giới phát ra thông báo.

Xác nhận phương vũ trụ chỗ Thôi Hằng ở xuất hiện tồn tại vượt qua Đạo Thiên cảnh.

Cũng thỉnh cầu mau sớm phái ra cường giả đem hãn giết chết.

...

Địa phương phụ trách tiếp thu thông báo phát tới từ hỗn độn hải trong Nguyên Sơ thế giới gọi là “Chư Thiên Cung”.

Trong đó phân chia khu vực bất đồng, có người bất đồng phụ trách.

Phượng Gian thân là Diển Thiên cảnh Cực Đỉnh, cường giả có tiềm lực sắp bước vào Đạo Thiên cảnh trở thành Tiên Quân, được bổ nhiệm làm chủ sự của một trong 36 đại khu vực trong Chư Thiên Cung.

Chủ sự đại khu vực là cấp trên chủ quản của người phụ trách khu vực, tiếp nhận báo cáo của người phụ trách khu vực.

Ngày này Phượng Gian vừa mới đến Chư Thiên Cung, liền có một người phụ trách khu vực vội vàng vàng mà đi tìm đến, hướng hẳn hỏi báo một cái tin tức vô cùng khẩn cấp.

“Phượng chủ sự, không xong!” Tên phụ trách khu vực này thần sắc lo lắng nói. “Tàn hồn của Hạo Quân Tiên Vương của Chúc Dương Cung ở chỗ vũ trụ chữ ‘Bính’ có cường giả vượt qua Đạo Thiên cảnh xuất hiện! Thân hồn của Hạo Quân Tiên Vương ở phương vũ trụ đó đã bị tiêu diệt!”

“Cái gì?!” Phượng Gian tức thì thần sắc biến đổi, trầm giọng nói “Tin tức này còn có ai biết?”

“Chỉ có ta biết.” Người phụ trách khu vực vội vàng nói “Ngài yên tâm, ta không có nói cho bất luận kẻ nào, sau khi nhận được tin tức ta trước tiên liền tới tìm ngài hỏi báo.”

“Rất tốt.” Phượng Gian gật đầu một cái nói “Nhớ, tin tức này không muốn nói với bất kỳ người nào. Đây chính là chuyện đại sự, nếu như bị chủ sự đại khu vực khác cướp công sẽ không tốt.”

“Thuộc hạ biết rồi!” Người phụ trách khu vực gật đầu liên tục.

”Ừ, ngươi rất không tồi.” Phượng Gian cười khen ngợi một câu “Đi đi, cô lưu ý tin tức phương vũ trụ kia.”

“Vâng!” Người phụ trách khu vực hành lễ cáo lui.

Ở sau khi người phụ trách khu vực đi, nụ cười trên mặt Phượng Gian tức thì biến mất, thâm nghĩ trong lòng: “Quá tốt, lại có cường giả mới xuất hiện.

“Ta phải mau chóng đem tin tức này truyền đi mới được.

“Tuyệt không thể để cho vị cường giả mới sinh ra này bị bóp chết!”

Chương 1107: Ba đại căn nguyên chi địa, Sinh Tử âm Dương Chi Ấn (1)

Sinh Mệnh Căn Nguyên, Tinh Thần Căn Nguyên, Tử Vong Căn Nguyên!

Ba loại căn nguyên đại đạo này chính là căn nguyên nòng cốt gặp nên phương vũ trụ này.

Chúng nó đều tạo thành Khởi Nguyên Chi Địa, hiển hiện thành thế giới thực sự tồn tại.

Thông qua lật xem 《Hạo Quân Truyện》, Thôi Hằng rất cuộc biết tin tức cụ thể về ba cái Khởi Nguyên Chi Địa.

Trong đó Khởi Nguyên Chi Địa mà Sinh Mệnh Căn Nguyên hiển hiện ra chính là lục đại Tiên vực trước đây, hiện nay đã phá vỡ thành vô số tiên thổ, trở nên không còn hoàn chỉnh.

Khởi Nguyên Chi Địa do Tinh Thần Căn Nguyên hình thành chính là một cái tinh hải không lồ nằm ở trung ương nhất của vũ trụ.

Trong đó bao hàm vô số tinh hải phổ thông, là chỗ căn nguyên của hết thảy ngôi sao, gần như chính là một cái vũ trụ phiên bản thu nhỏ.

Tử Vong Căn Nguyên chính là cực kỳ thần bí, ngay từ lúc Hạo Quân đi tới Phương Vũ Trụ này đảm nhiệm Thiên Ý, Khởi Nguyên Chi Địa do Tử Vong Căn Nguyên hiển hiện ra liền đã biến mất rồi.

Chẳng qua, vẫn bảo tồn một phần tin tức có thể cung cấp tham khảo.

Truyền thuyết chỉ cần đem Sinh Mệnh Căn Nguyên đại đạo hoàn toàn tìm hiểu thấu đáo, đồng thời đem Khởi Nguyên Chi Địa do Sinh Mệnh Căn Nguyên đại đạo hiển hiện ra luyện hóa toàn bộ, sau đó tiến hành tự mình kết thúc, kết liễu tánh mạng của mình.

Như vậy thì có thể nhìn thấy Khởi Nguyên Chi Địa của Tử Vong Căn Nguyên, cũng có thể tiến vào bên trong.

“Có chút ý tứ.” Thôi Hằng nghĩ tới đây, nhin không được cười lên, khẽ gật đầu một cái nói “Đây tính là gì? Muốn luyện thần công, trước tiên phải tự sát sao?”

Truyền thuyết cuối cùng chẳng qua là truyền thuyết, tính chân thực khó mà nghiệm chứng, nhưng cái bước này thật ra là có thể thử một chút.

Hắn quyết định trước tiên đem Khởi Nguyên Chi Địa do Sinh Mệnh Căn Nguyên cùng Tinh Thần Căn Nguyên hiển hiện ra tìm hiểu thấu đáo, lại đi tìm Khởi Nguyên Chi Địa do Tử Vong Căn Nguyên hiển hiện ra.

Đến khi đó, hắn đã tại trên con đường Phản Hư đi ra cự ly không ngắn, năng lực cảm giác và dò xét đối với căn nguyên đại đạo chi lực hắn sẽ đạt được tăng lên to lớn.

Đến lúc đó, có lẽ có thể trực tiếp tìm đến Khởi Nguyên Chi Địa do Tử Vong Căn Nguyên hiển hiện ra.

“Đầu tiên, là tiến hành cảm ngộ đối với Tiên vực do Sinh Mệnh Căn Nguyên hiển hiện ra, liền bắt đầu từ những tiên thổ do mảnh vụn Cao Thiên Tiên vực hình thành.”

Trong lòng Thôi Hằng làm ra quyết định, đồng thời nhìn một chút mười một cái cô vương chí bảo rơi dưới đất, thậm chí nói “Cũng có thể suy diễn pháp thuật cao cấp cùng sinh mạng tương quan rồi.”

Chẳng qua, sau khi hắn đem các loại cô vương chí bảo đều thu lại, bỗng nhiên có hơn một vạn người từ các địa phương bay tới.

Những người này đều là cô vương hậu nhân, tất cả đều một mực cung kính hướng Thôi Hằng quỳ mọp.

“Hậu nhân Kim Chung cô vương bái kiến Thượng Tiên!”

” Hậu nhân Thái Phong cô vương bái kiến Thượng Tiên!”

” Hậu nhân Huyền Đạo cô vương bái kiến Thượng Tiên!”

...

...

Tổng cộng mười một nhánh truyền thừa hậu nhân Cổ Vương, lại toàn bộ đều có người còn sống.

Sau đó, một người mạnh nhất trong bọn họ đi ra.

Người này tên là Kim Đỉnh, đã chém xuống một Đạo Ngã Chi Thân, đạt tới Đạo Ngã Chi Cảnh, là hậu nhân của vị Kim Chung cô vương ở bốn cái Nguyên Sơ Kỷ trước.

Hắn rõ ràng chợt thấy bị mọi người đề cử ra, đại biểu ý nguyện chung của tất cả hậu nhân cô vương ở đây.

“Vãn bối cả gan hướng Thượng Tiên cầu cứu.” Kim Đỉnh vô cùng cung kính quỳ dưới đất, cúi đầu không dám nhìn thẳng Thôi Hằng, vẻ mặt vô cùng trình trọng nói ” Xin Thượng Tiên chữa trị cái thế giới này.”

“Chữa trị cái thế giới này?” Thôi Hằng nghe vậy hơi sững sờ, ngay sau đó ánh mắt ngăm nhìn bốn phía, mỉm cười nói

“Cho dù là người không cầu cứu, ta cũng sẽ đem phương thế giới này khôi phục thành nguyên trạng.”

Lúc trước Hạo Quân vì lừa gạt Thôi Hằng, ở chỗ này mở ra một cái Cửu U kẽ hở, dẫn rất nhiều Cửu U ma vật hạ xuống, đã đem phương thế giới bí mật này phá hư trăm ngàn lỗ thủng.

Nếu như không tiến hành chữa trị mà nói, sinh linh bình thường căn bản là không cách nào ở cái thế giới này sống tiếp.

Hơn nữa bản chất của phương thế giới bí mật này cực cao, gần như không thua kém tiên thổ đạo mảnh vụn Cao Thiên Tiên vực biên thành, lấy tu vi chém xuống một Đạo Ngã Chi Thần của Kim Định, là không cách nào đem nơi này chữa trị.

Vì vậy, hắn cũng chỉ có thể hướng Thôi Hằng nhờ giúp đỡ.

Hiện tại có được hứa hẹn của Thôi Hằng, Kim Định cùng một đám cổ vương hậu nhân phía sau hắn toàn bộ đều vui mừng quá đỗi, vội vàng hướng Thôi Hằng bái tạ.

“Đa tạ Thượng Tiên nhân từ!”

“Đa tạ Thượng Tiên nhân từ!”

...

...

Ở trong từng tiếng cảm ơn, Thôi Hằng nhẹ nhàng cong ngón búng ra, tức thì liền có một đạo Đạo Pháp Lực theo đầu ngón tay của hắn bay ra.

Những pháp lực này có hóa thành kiếm quang, có thành ánh đạo, cũng có diễn hóa thành núi đồi sông lớn, chúng sinh tự nhiên.

Chúng nó đem Cửu U Ma Khí tụ tập ở cái thế giới này đều xua tan hết, đem Cửu U ma vật chiếm cứ ở chỗ này toàn bộ chém chết, chính đôn Sơn Hà, lại làm ra Thiên Địa, để cho từng sinh linh chết đi sống lại trở về.

Chỉ trong nháy mắt, phương thế giới bí mật này liền khôi phục trạng thái bình thường, giống như là hoàn toàn không gặp qua bất kỳ kiếp nạn.

Kim Định cùng một đám cổ vương hậu nhân sau lưng trọn mắt há mồm nhìn một màn này, trong nội tâm rung động không hiểu.

Mặc dù bọn họ cũng đều biết thực lực của Thôi Hằng khẳng định vô cùng cường đại, dù sao người họ đạo kia có thể đem Thiên Ý tàn sát, nhưng không nghĩ tới lại sẽ cường đại đến trình độ như vậy.

Vị Thượng Tiên này sợ rằng không yêu bao nhiêu so với người hộ đạo của hắn a!

Trong lòng đám người Kim Định không nhận được than thở, đồng thời tiếp tục cúi người bái tạ.

Từ đầu tới cuối, bọn họ đều không nhắc tới chuyện cô vương chí bảo, Thôi Hằng cũng không có nói ra.

Đối với cái điểm này, song phương đã là ngầm hiểu lẫn nhau.

Chương 1108: Ba đại căn nguyên chi địa, Sinh Tử âm Dương Chi Ấn (2)

Thôi Hằng sau khi chữa trị phương thế giới bí mật này liền rời khỏi nơi này.

Đám người Kim Đỉnh đứng dậy, nhìn thiên địa đã khôi phục như lúc ban đầu, cũng không nhìn được điều thờ phào nhẹ nhõm.

Sống sót sau tai nạn a!

Đồng thời trong lòng của bọn họ cũng có chút bi thương.

Vốn là tộc quần của bọn họ đều vô cùng phồn thịnh, nhưng bây giờ chỉ còn lại có bọn họ một ít người này.

Đều là vì Thiên Ý đáng giận kia!

Vào lúc này có người trẻ tuổi tiến tới bên cạnh Kim Đỉnh, thấp giọng dò hỏi: “Kim Đỉnh Thượng Tôn, chúng ta tại sao không hưởng vị Thượng Tiên kia đòi về cố vương chí bảo? Ta thấy vị Thượng Tiên kia còn là rất dễ nói chuyện.”

“...” Kim Đỉnh nhất thời không nói gì, nhìn về phía người trẻ tuổi này, trầm giọng nói “Phật người ở hầm giam tĩnh tọa một vạn năm, một vạn năm sau nếu nghĩ không rõ tại sao, thì sẽ lại ngồi một vạn năm.”

“Hả?” Người tuổi trẻ vẻ mặt ngạc nhiên, trợn to hai mắt, nhưng đã không có cơ hội hỏi tại sao.

...

Thôi Hằng Hóa Thần đỉnh phụng không chỗ nào không có mặt, có thể đồng thời tồn tại ở nhiều địa phương.

Vì vậy, Thôi Hằng mà từ trong phương thế giới bí mật kia rời đi trực tiếp thông qua Lục Đạo Thiên Môn Đồ đi một cái tiên thổ do mảnh vụn Cao Thiên Tiên vực biến thành.

Cùng lúc đó, còn có vô số giả ta chi thân, đi đến tiên thổ tương tự.

Những tiên thổ này cùng phương tiên thổ thế giới mà Thiên Thanh ở giống nhau, bản chất cực cao, Tiên vực pháp tắc cũng cực kỳ đậm đà.

Ở bên trong những tiên thổ này thì có thể tìm hiểu Sinh Mệnh Căn Nguyên đại đạo.

Lúc này, trong thế giới tiên thổ chỗ Thiên Thanh ở kia.

Thôi Hằng nhắm mắt ngồi xếp bằng ở đỉnh núi cao chậm rãi mở ra cặp mắt, khoe miệng lộ ra nụ cười nhàn nhạt, thâm nói: “Lần này thu hoạch rất phong phú, có thể suy diễn pháp thuật.”

Ý niệm tới đây, hắn liền biến mất tại chỗ, đi tới Đạo Cung trong Động Thiên, mang một món cổ vương chí bảo đổi đổi thành 100 điểm căn nguyên lực.

Sau đó, Thôi Hằng liền bắt đầu truyền đạt chỉ thị đối với hệ thống.

“Tiêu hao 100 điểm căn nguyên lực, sử dụng suy diễn pháp thuật 《Tiên pháp cao cấp. Từ nhập môn đến thăng thiên》.

“Phương hướng suy diễn là sinh mạng...”

Vào lúc này, hắn bỗng nhiên trong lòng hơi động, thâm nói “Nếu sau khi đem Sinh Mệnh Căn Nguyên hoàn toàn tìm hiểu thấu đáo, có thể nhìn thấy bí ẩn Tử Vong Căn Nguyên, có hay không ý nghĩa giữa hai loại này tồn tại liên hệ mật thiết, ở bên trên phương hướng suy diễn pháp thuật có thể làm ra một chút sửa đổi.”

Vì vậy, hắn sửa đổi chỉ thị.

“Phương hướng suy diễn là loại Sinh Tử!”

[Chúc mừng ngài! Tiêu hao 100 điểm căn nguyên lực thành công suy diễn ra pháp thuật “Loại Sinh Tử” 《âm Dương Ấn》.]

[âm Dương ấn: Hoà lẫn âm Dương, dung hợp Sinh Tử. Pháp này lấy Sinh Tử đại đạo làm căn cơ, luyện đến Chính Phản thân quang, có thể diễn hóa hết thấy tương khắc tương sinh chi đạo. Có khả năng để cho vũ trụ mục nát, cũng có lực lượng để cho vũ trụ mới Sáng Sinh.]

Ở trong nháy mắt khi suy diễn thành công, tầm mắt Thôi Hằng lại hiện ra từng cảnh tượng hình ảnh huyền diệu cực kỳ.

Tựa như khi trước suy diễn ra “Quang âm Đạo” cùng “Đạo Sinh Kiếm” vậy.

Một đoàn sương mù lờ mờ của hỗn độn chưa khai hiện lên trong cảm giác của hắn, cảnh tượng này cùng lúc Đạo Sinh Kiếm bị suy diễn ra giống nhau y hệt, nhưng lại có sự bất đồng rất lớn.

Một lần này, Hỗn Độn chi khí cũng không có ý vị khởi nguyên vạn sự vạn vật và chung kết của tất cả và tất cả, ngược lại đang diễn dịch đạo lý tương sinh tương khắc, Chính Phản hòa hợp.

Ở trong đoàn sương mù lờ mờ này, Thôi Hằng thấy được âm cùng Dương va chạm, Sinh và Tử giao phong, nước cùng lửa kịch đấu, cũng nhìn thấy cảnh tượng chúng nó dung hợp lẫn nhau, lẫn nhau chuyển hóa.

Trong thoáng chốc, Hỗn Độn chi khí lại phân liệt ra, âm Dương nhị khí hai phần, một đạo bạch quang, một đạo hắc quang xuất hiện ở tâm mắt Thôi Hằng.

Hắn ở trong hắc quang thấy được một cái vũ trụ sinh cơ dồi dào, có vô số sinh linh cùng văn minh nhanh chóng đi về phía suy vong, trong nháy mắt cũng đã tịch diệt thành hư vô.

Hắn lại ở trong bạch quang thấy một cái vũ trụ tử khí trầm trầm, sắp hủy diệt bỗng nhiên đổi thành sinh cơ trước đó chưa từng có, trong nháy mắt liền có vô số sinh linh sinh ra, vô số văn minh được sáng tạo ra, trở nên huy hoàng chưa từng có.

Ngay sau đó, hắc quang cùng bạch quang dung hợp, tạo thành một cái đô án thái cực không ngừng xoay tròn không ngừng, vô cùng rõ ràng hiện ra trong tâm mắt Thôi Hằng.

Giờ phút này, hắn phúc đến thì lòng cũng sáng rọi, chỉ cảm thấy phảng phất bí ẩn của vạn vật trong vũ trụ này đều ẩn tàng ở trong cái âm Dương Thái Cực này.

Chương 1109: Ba đại căn nguyên chi địa, Sinh Tử âm Dương Chi Ấn (3)

Cùng lúc đó, hấn nâng tay phải lên.

Chỉ thấy lòng bàn tay u ám, diễn hóa vạn vật, khi thì thiêu đốt ngọn lửa, khi thì ngưng kết thành băng, lúc thì tử khí trầm trầm, khi thì sinh cơ dồi dào, mọi việc như thế, biến hoá vô cùng,

Cuối cùng ở lòng bàn tay của hấn ngưng tụ thành một bộ hự ảnh bảo kính hai mặt, một mặt là màu đen, một mặt là màu trắng, tương phản với nhau, nhưng lại tương hợp với nhau, hợp thành một thể, liền thành một khối.

“Hô...”

Thôi Hằng phun ra một hơi thật dài, lẩm bẩm nói “Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật. Vạn vật dựa vào âm mà ôm lấy dương, sẽ hình thành một thể hài hoà.”

Sau đó, ánh mắt của hấn nhìn lòng bàn tay phải của mình, chỉ thấy hư ảnh âm Dương bảo kính không ngừng xoay tròn, diễn dịch bí ẩn âm cùng Dương, Sinh và Tử, Chính và Phản.

“Pháp này lập ý so với Đạo Sinh Kiếm cao hơn, gần như bao hàm phần lớn pháp thuật trước kia ta tu luyện. Khởi Tử Hồi Sinh, Ngũ Lôi Thiên Tâm Chính Pháp, Thiện Lôi Nguyên Từ Tiên Quang, Đại Thiện Ma âm Hỏa Quyết... Thậm chí ngay cả Đạo Sinh Kiếm đều có thể bị bao dung trong đó.

“Điều này cũng mang ý nghĩa, những tích lũy và kinh nghiệm của các pháp thuật trước kia ta tu luyện, hoàn toàn có thể chuyên hóa thành cảm ngộ đối với âm Dương Ấn, còn việc tu luyện âm Dương Ấn, cũng có thể đồng bộ tăng lên uy năng của những pháp thuật này.

“Đây quả thực là pháp thuật phụ trợ tuyệt diệu a. Chẳng qua, uy năng pháp này cũng là cực mạnh. Lấy tu vi cảnh giới hiện tại của ta, nếu toàn lực thúc giục pháp lực đánh ra một đạo hắc quang, có thể trực tiếp đưa hết thầy trong phạm vi một tí năm ánh sáng lâm vào mục nát thôi rữa.

“Chỉ cần thời gian đủ, ta thậm chí có thể làm cho cả vũ trụ đều lâm vào mục nát, làm cho cả vũ trụ tiến vào trạng thái tịch diệt, phá hủy hết thầy sinh linh cùng văn minh, chuyện này... Ta mới Hóa Thân kỳ đỉnh phong a. Híz-khà zz Hí-zzz...”

Nghĩ tới đây, Thôi Hằng không khị được hồi hộp.

Cái pháp thuật 《Tiên pháp cao cấp》 suy diễn ra này không khỏi cũng quá kinh khủng, lại để cho một người tu tiên Hóa Thân đỉnh phong có năng lực chôn vùi một cái vũ trụ.

“Chẳng qua, còn chưa đủ để đến trình độ chôn vùi một cái vũ trụ ở trong thực chiến, vẫn không cách nào chống lại tàn hồn khi trước của Hạo Quân, tu vi cảnh giới tăng lên mới là căn bản.

“Có đạo pháp thuật này, tốc độ tìm hiểu Sinh Mệnh Căn Nguyên cũng có thể tăng lên rất nhiều.”

...

Phương Gian gần đây hết sức bận rộn.

Thân là chủ sự của một trong 36 đại khu vực Chư Thiên Cung, hẳn trong ngày thường thật ra thì cũng không có quá nhiều thứ phải làm, đại đa số thời gian chỉ cần tới Chư Thiên Cung nghe một chút báo cáo của người phụ trách các khu vực dưới quyền là được rồi.

Sở dĩ bỗng nhiên trở nên bận rộn, là bởi vì trong đại khu vực hắn phụ trách bỗng nhiên xuất hiện chuyện lớn là Cổ Vương phản kháng Thiên Ý, hơn nữa còn không phải là một cái vũ trụ.

Loại tình huống này rất là khó giải quyết, dựa theo kinh nghiệm ngày trước, phản kháng như vậy ý nghĩa có cường giả vượt qua Đạo Thiên cảnh, thậm chí có thể so với Thông Thiên cảnh ở sau lưng thúc đẩy.

Đối với Chư Thiên Cung mà nói, tuyệt đối là một đại sự.

Phương Gian là người phụ trách đại khu vực này, nhất định phải đem nguyên nhân cùng với chủ sự sau màn chuyện này tra rõ mới được.

Trải qua bận rộn hồi lâu, Phương Gian rốt cuộc được một cái đầu mối.

Vì vậy, hắn đi tới vị trí cấp trên của mình, cũng tức là một trong bốn Thiên Chủ của Chư Thiên Cung, Hàn Thần Ý, đi báo cáo tình huống.

“Thiên Chủ, tạ đã tra được một chút đầu mối của chủ sự sau màn, nhưng cần phải rời khỏi Nguyên Sơ thế giới, đi hỗn độn hải mới có thể tra rõ.” Phương Gian hết sức cung kính nói.

“Đi hỗn độn hải?” Hàn Thần Ý chân mày hơi nhíu lại, bề ngoài của hắn là một người đàn ông trung niên, mặt mày nhỏ dãi, trầm giọng nói “Tu vi cảnh giới của ngươi còn quá yếu, sau khi đi hỗn độn hải sinh tử khó liệu.”

“Tu vi không cao ngược lại càng khó đưa tới chú ý.”
Phương Gian thân tình nghiêm túc nói “Chuyện này can hệ trọng đại, chỉ cần có thành quả, với Thiên Chủ ngài cũng có chỗ tốt cực lớn, xin Thiên Chủ cho thuộc hạ một cơ hội lập công.”

“... Ừ.” Hàn Thần Ý hơi trầm mặc rồi liền gật đầu, nhàn nhạt nói “Người đã kiên quyết như vậy, vậy thì đi thôi. Cái này là thủ lệnh của ta, có thể để cho người đi cầu hôn độn.”

Nói xong, liền đem một khối ngọc bài màu xanh nhạt ban cho Phương Gian.

“Đa tạ Thiên Chủ!” Phương Gian một vẻ vui mừng quá đỗi, vội vàng hành lễ, sau đó vội vã cáo lui.

Hắn bây giờ muốn mau rời khỏi Nguyên Sơ thế giới, đi trong hôn độn hải, mang tị tức có cường giả vượt qua Đạo Thiên cảnh xuất hiện truyền ra ngoài, để cho tên cường giả mới sinh ra này đạt được bảo vệ, không đến nỗi bị Chu Thiên Cung phái người giết chết.

Mặc dù hắn ở sau khi nhận được tin tức liền trước tiên đem tin tức phong tỏa, nhưng thiên hạ cho tới bây giờ không có bức tường không lọt gió, tin tức là không có khả năng hoàn toàn lừa gạt, sớm muộn sẽ bị người ta biết.

Đến khi đó, vị cường giả mới sinh ra này liền nguy hiểm.

Chỉ cần có thể giữ được vị cường giả mới sinh này, coi như thân phận của mình bại lộ bị chém chết, cũng đáng.

Nhưng Phương Gian lại không biết.

Sau khi hắn rời đi, Hàn Thần Ý nhìn cửa, lộ ra một tia nụ cười ý vị sâu xa ” Đúng vậy, tu vi không cao thật sự càng khó đưa tới chú ý.

“Hy vọng ta không có nhìn lầm người.”

Chương 1110: Thân phận bại lộ, phần cuối của Sinh Mệnh Căn Nguyên (1)

Sau khi Phương Gian dùng thủ lệnh Hàn Thần Ý ban cho leo lên cầu hỗn độn, lập tức rời đi Nguyên Sơ thế giới, đi tới một phương vũ trụ trong Hỗn Độn Hải.

Thiên Ý của phương vũ trụ này cũng là do phân hồn của một vị Tiên Vương đảm nhiệm.

Hơn nữa đã hoàn thành thẩm thấu đối với phương vũ trụ này, nắm trong tay tất cả căn nguyên đại đạo.

Nói cách khác, phương vũ trụ này thật ra thì đã bị Nguyên Sơ thế giới hoàn toàn khống chế.

Chỉ là bởi vì tạm thời dùng để làm nơi trung chuyển đi vũ trụ khác, còn chưa có dung nhập vào trong Nguyên Sơ thế giới.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, phương vũ trụ này thật ra thì cũng thuộc về phạm vi thế lực của Chư Thiên Cung.

Ở trong một cái Khởi Nguyên Chi Địa của phương vũ trụ này xây dựng một tòa Nghênh Thiên Cung.

Trong đó thường trực một vị chủ sự cùng ba vị sứ giả nghênh đón khách, phân biệt do cường giả Diển Thiên cảnh và Động Thiên cảnh đảm nhiệm, để nghênh đón người thông qua cầu hỗn độn hàng lâm tới.

Vì vậy, sau khi Phương Gian rời đi Nguyên Sơ thế giới, chỗ đi tới chính là Nghênh Thiên Cung.

Chủ sự Nghênh Thiên Cung dẫn theo ba gã sứ giả đón, chấp tay hướng Phương Gian hành lễ, mỉm cười nói: “Chủ sự Chu Thăng của Nghênh Thiên Cung hạ giới, bái kiến đặc sứ Thượng Giới.”

“Ừm.” Phương Gian nhẹ nhàng gật đầu, thái độ lãnh đạm, trầm giọng hỏi, “Sùng Hòa Tiên Quân có ở đó không?”

Đây không phải là lần đầu tiên hắn tới vũ trụ trong Hỗn Độn Hải, rất rõ khi đối diện với mấy tên chủ sự Nghênh Thiên Cung này phải bày ra thái độ gì.

Nếu như vô cùng hiền hòa, thì rất có thể sẽ bị những người này coi là đối tượng để cố gắng bấu vào, sẽ muốn thông qua nịnh hót hắn để làm cho mình trở về Nguyên Sơ thế giới.

Đối với Phương Gian mà nói, cùng những người này giao lưu đơn thuần là lãng phí thời gian.

Chu Thăng thấy bộ mặt này của Phương Gian, liền cũng biết ý của đối phương.

Chẳng qua, hấn đối với điều này dường như cũng không thèm để ý, thái độ vẫn tốt như xưa, mỉm cười nói: “Sùng Hòa Tiên Quân đang tu luyện bên trong Tiên Cung của hấn, mời đặc sứ đi theo ta.”

Sau đó, hấn nâng tay phải lên nhẹ nhàng rạch một cái tại trong hư không, lập tức liền có một cái cánh công ánh sáng màu xanh nhạt nổi lên, sau khi phân phó ba gã sứ giả đón tiếp canh ở chỗ này, liền dẫn Phương Gian đi vào.

Cái cánh công ánh sáng này có khả năng vượt qua hư không, tiếp theo một cái chớp mắt liền đi tới trong tầng khí quyển của Khởi Nguyên Chi Địa, phía trước có một tòa cung điện vô cùng to lớn lơ lửng.

Phương Gian đứng ở trước tòa cung điện này, cảm nhận được cảm giác bị áp bách to lớn, nhưng vẻ mặt hấn cũng không có quá nhiều thay đổi, ánh mắt nhìn lướt qua tầng mây cùng đất đai phía dưới, rồi gật đầu một cái hướng Chu Thăng nói: “Đa tạ.”

Nói xong, hấn liền phi thân tiến vào tòa cung điện này, bỏ Chu Thăng lại ở nơi này.

Trên mặt Chu Thăng vẫn là vẻ cười khanh khách, chẳng qua là ánh mắt hơi híp, nhìn bóng lưng Phương Gian rời đi, trong ánh mắt lóe lên một tia vẻ châm chọc nhỏ bé không thể nhận ra.

Sau đó, hấn liền quay trở về bên trong Nghênh Thiên Cung, mới vừa trở lại liền tìm tới một tên sứ giả đón khách, mang một tấm thẻ đồng thau giao cho người này, trầm giọng nói: “Người cầm thẻ này đi Chư Thiên Cung trong Nguyên Sơ thế giới, thăm viếng Hàn Thần Ý Thượng Tôn.”

“Vâng!” Tên sứ giả đón khách này nhất thời mừng rỡ.

Hấn biết rõ mình đây là bị phái riêng cho nhiệm vụ cực kỳ trọng yếu, nếu như hoàn thành được, rất có thể bị chấp thuận ở lại trên Nguyên Sơ thế giới tu luyện.

Cửu Trọng Thiên Cảnh Chi Pháp dù sao là ở Nguyên Sơ thế giới chế tạo ra, hoàn cảnh thích hợp con đường tu luyện này nhất vẫn là ở Nguyên Sơ thế giới.

Mặc dù ở trong loại vũ trụ hoàn toàn bị nắm trong tay này cũng có thể tu luyện Cửu Trọng Thiên Cảnh Chi Pháp, nhưng nếu như muốn có thành tựu, thì nhất định phải đi Nguyên Sơ thế giới tu luyện mới được.

Tên sứ giả đón khách này trên mặt tràn đầy mừng rỡ rời đi Nghênh Thiên Cung, đi đến Chư Thiên Cung trong Nguyên Sơ thế giới.

Trên mặt Chu Thắng cũng nở một nụ cười, lắc đầu nói ” Phương Gian à Phương Gian, ngươi đây là tự tìm đường chết.”

...

Sau lúc tên sứ giả đón khách kia rời đi Nghênh Thiên Cung, ngay lập tức liền thông qua thông đạo chuyên môn đi tới Nguyên Sơ thế giới, đi tới bên trong Chư Thiên Cung.

Trong tay hắn nắm giữ tám thẻ thanh đồng là tín vật có thể diện kiến Hàn Thần Ý, đương nhiên sẽ không có người ngăn trở hắn.

Vì vậy, tên sứ giả đón khách này rất nhanh liền đến chỗ sâu trong Chư Thiên Cung, gặp được một người đang ngồi ở trên một cái ghế, thần tình nghiêm túc, trong ánh mắt còn ẩn chứa mấy phần tâm tình tức giận.

“Ngươi là từ vũ trụ hạ giới tới, ta biết.” Hàn Thần Ý nhàn nhạt nói.

“Vâng, đúng, bái kiến Thần Ý Thượng Tôn!” Sứ giả đón khách sợ hãi dưới bầu không khí áp lực ở đây, ngay cả đầu cũng không dám ngẩng lên, vô cùng cung kính quỳ mọp xuống đất.

“Ngươi đã đến rồi, liên ý nghĩa Phương Gian thật đi gặp Sùng Hòa.” Hàn Thần Ý thờ dãi nói “Lúc này chính là xác định hai người bọn họ đều là gian tế.”

Trước đây, hắn liền thông qua các loại dấu hiệu nhận định trong Chư Thiên Cung tuyệt đối tồn tại gian tế, hơn nữa ở bên ngoài Nguyên Sơ thế giới còn tồn tại người tiếp ứng.

Sau khi trải qua một phen âm thầm điều tra, Sùng Hòa Tiên Quân là người bị hiềm nghi lớn nhất, Phương Gian mặc dù cũng có hiềm nghi, nhưng điểm khả nghi cũng không lớn, còn cần tiến một bước nghiêm chứng mới được.

Lần này, Phương Gian vội vàng như vậy mà muốn rời khỏi Nguyên Sơ thế giới, đưa tới sự chú ý của Hàn Thần Ý, liền dứt khoát thừa dịp cơ hội này, đồng thời đối với hắn và Sùng Hòa Tiên Quân đồng thời tiến hành dò xét.

Bây giờ nhìn lại, quả thật là như vậy.

Hai người đều có vấn đề!

Chương 111: Thân phận bại lộ, phần cuối của Sinh Mệnh Căn Nguyên (2)

Điều này làm cho Hàn Thần Ý rất là đáng tiếc, cũng cảm thấy có chút ảo não, cuối cùng thở dài một cái thật dài.

“Ai, cần gì phải như vậy a!”

Sau đó, hắn lại đứng lên, hướng vài tên chủ sự đại khu vực phía ngoài truyền đạt mệnh lệnh, trầm giọng nói “Lập tức điều tra kỹ tin tức các đại khu vực báo lên, nhất là đại khu vực Phương Gian phụ trách.

“Nhất định phải tra rõ, tuyệt đối không thể có một chút sơ sót!”

...

Lúc này, Phương Gian đã tới trong cung điện chỗ Sùng Hòa Tiên Quân ở, cung kính hành lễ nói: “Đệ tử Phương Gian, bái kiến Sùng Hòa Tiên...”

Hắn ngay cả lời nói đều chưa nói xong liền cảm giác hư không quanh mình xuất hiện vặn vẹo.

Tiếp theo một cái chớp mắt hắn liền phát hiện mình đã tới chỗ sâu trong cung điện, cũng tức là nơi tu luyện của Sùng Hòa Tiên Quân.

Biến chuyển đột xuất như vậy, khiến cho trong lòng Phương Gian cảnh giác đại thịnh.

Chẳng qua, hắn ngoài mặt vẫn là ung dung thản nhiên, đang muốn tiếp tục hành lễ bái kiến, lại thấy Sùng Hòa Tiên Quân giơ tay lên cắt đứt hắn nói chuyện.

“Mau mau rời đi phương vũ trụ này, không nên có bất kỳ trì hoãn.”

Sùng Hòa Tiên Quân thần sắc vô cùng nóng nảy, thậm chí cũng không có cho Phương Gian cơ hội giải thích, trực tiếp giơ bàn tay lên, khởi động trận pháp bên trong cung điện, từng đạo kim quang hiện lên, đem Phương Gian bao phủ.

Cùng lúc đó, khối ngọc bội trên người Phương Gian do Hàn Thần Ý ban cho cũng bay vút lên, rơi vào trong tay Sùng Hòa Tiên Quân, sau đó bị hắn trực tiếp bóp vỡ.

“Tiên Quân, đây là chuyện gì xảy ra? !” Phương Gian kinh hãi không thôi mà hô, hoàn toàn không hiểu bây giờ phát sinh tình huống gì, càng không hiểu Sùng Hòa Tiên Quân tại sao phải làm như thế.

Chẳng lẽ, ta đã bại lộ, Sùng Hòa Tiên Quân đây là muốn trợ giúp ta chạy trốn? !

Một cái ý nghĩ đáng sợ ở trong óc của hắn nổi lên.

Nhưng hắn đã không có thời gian hỏi thăm.

Từng đạo kim quang đưa hắn bọc lại kia đã mở ra lối đi thông vũ trụ khác, chuẩn bị lôi cuốn theo hắn rời đi cái vũ trụ này, đi vũ trụ không có bị Nguyên Sơ thế giới nắm trong tay.

Nhưng mà, vừa lúc đó, một cỗ uy áp phảng phất có thể không chế hết thủy sự vật, hết thủy đại đạo, hết thủy căn nguyên của phương vũ trụ này chợt hạ xuống.

Ngay sau đó, một đạo khí mây màu tím từ chỗ vô cùng cao rơi xuống, hiển hóa ra một cái đường nét hình người vô cùng vĩ đại, ngăn ở phía trước Phương Gian, cũng chặn lại cái lối đi thông vũ trụ khác kia.

Thiên Ý!

Đồng dạng cũng là phân hồn của một vị Tiên Vương!

“Ta quả thật là bại lộ, là chỗ nào có vấn đề? !”

Phương Gian trong lòng hoảng hốt, đồng thời hắn cũng cảm giác cỗ sức mạnh muốn đem mình mang đi vũ trụ khác này đang nhanh chóng yếu bớt, mắt thấy sắp hoàn toàn biến mất.

Đây là Thiên Ý đang áp chế sức mạnh của Sùng Hòa Tiên Quân .

“Sùng Hòa! Ngươi liệu có biết chính mình đang làm gì? !”

Thiên Ý nghiêm nghị quát lên, hắn hiện tại rõ ràng chẳng qua là trạng thái đường nét, lại có hai tia sáng từ trong mắt tán phát ra.

Một đạo hướng Sùng Hòa Tiên Quân bắn tới, một đạo hướng Phương Gian bắn tới.

Hai tia sáng này đều ẩn chứa căn nguyên đại đạo chỉ lực cực kỳ đậm đà, trong nháy mắt liền tạo thành ưu thế tuyệt đối.

Vô luận là Sùng Hòa Tiên Quân hay là Phương Gian, đều bị toàn diện áp chế, căn bản cũng không có bất kỳ năng lực chống cự.

Thiên Ý dù sao cũng là phân hồn của Tiên Vương, hơn nữa cũng đã đem phương vũ trụ này hoàn toàn thâm thấu, căn bản cũng không phải là cường giả tầng thứ Tiên Quân có thể so sánh với.

“Xong rồi... ” Trên mặt Sùng Hòa Tiên Quân lộ ra vẻ mặt khô sở, thờ dài nói ” Ngươi không nên tới, ta đã bị Hàn Thần

Ý hoài nghi, người chỉ cần cô ý tới thăm ta, đồng nghĩa thân phận sẽ bại lộ.”

“... ” Phương Gian lâm vào yên lặng hồi lâu.

Hắn rút cuộc biết tại sao Hàn Thần Ý sẽ dễ dàng mà chấp thuận cho hắn rời đi Nguyên Sơ thế giới như vậy, xem ra là đã sớm hoài nghi, lần này chẳng qua là tiến hành nghiệm chứng mà thôi.

Chính mình lại còn ngây thơ cho là giấu rất kỹ.

“Hai kẻ không biết chết sống. ” Thiên Ý trong mắt sáng lên ánh sáng, giống như ánh mắt bình thường nhìn chăm chú hai người, hừ lạnh nói “Tiếp đó, Hàn Thần Ý sẽ đích thân xử trí các ngươi!”

Lúc nói chuyện, hắn đã giơ bàn tay lên, năm ngón tay hiện lên hào quang, muốn đem hai người giam cầm.

Nhưng vừa lúc đó, cái đường nét hình người do khí mây màu tím ngưng tụ thành này bỗng nhiên cứng đờ, phảng phất trúng định thân pháp, tiến vào trạng thái hoàn toàn bất động, ngay cả khí tức uy áp trên người đều mất đi.

Sùng Hòa Tiên Quân cùng Phương Gian lập tức liền phát hiện sự dị thường của đối phương, lực lượng vốn áp chế bọn họ cũng là không còn, điều này để cho trong lòng của hai người là vừa mừng vừa sợ.

Vì vậy, bọn họ cũng không kịp ngẫm nghĩ rút cuộc là nguyên nhân gì, lập tức đồng thời hướng cái lối đi chưa tắt kia vọt tới, trốn về vũ trụ khác.

Cho đến lúc cái lối đi giúp Sùng Hòa Tiên Quân cùng Phương Gian thoát khỏi phương vũ trụ này hoàn toàn đóng rồi biến mất, Thiên Ý mới từ trong loại trạng thái “đông cứng” quỷ dị này bước ra.

Trong nội tâm không nén nổi kinh hãi.

Chương 112: Thân phận bại lộ, phần cuối của Sinh Mệnh Căn Nguyên (3)

Chẳng qua, hẳn rất nhanh thì biết rõ tình huống vừa rồi của mình là nguyên nhân gì, cần rặng nghiêng lợi ngẩng đầu nhìn trời” Hồn Độn Thiên Ý, thì ra người còn chưa chết hẳn! Đáng ghét! !”

Sức mạnh rải rác của Thiên Thần Thánh tại trong vô lượng vũ trụ Hồn Độn Hải sẽ diễn hóa thành Thiên Ý, Thiên Ý này được gọi là Hồn Độn Thiên Ý, cũng là Thiên Ý tự nhiên tồn tại trong một phương vũ trụ.

Cùng nó đối ứng với nhau chính là “Nguyên Sơ Thiên Ý “.

Chính là như Hạo Quân cùng Thiên Ý của phương vũ trụ này vậy, từ phân hôn Tiên Vương phân ra, để đảm nhiệm Thiên Ý của một phương vũ trụ, cũng đối với căn nguyên của cái vũ trụ này tiến hành ăn mòn thâm thấu, ở sau khi hoàn toàn thành công có thể được gọi là “Nguyên Sơ Thiên Ý.”

Vốn là vị “Nguyên Sơ Thiên Ý ” này còn cho là mình đã đem “Hồn Độn Thiên Ý ” của cái vũ trụ này hoàn toàn chôn vùi, lại không nghĩ rằng lại bị đối phương kéo dài hơi tàn tiếp, còn nhân cơ hội thả đi hai tên phản đồ!

“Đáng ghét, đáng chết a! ! ” Nguyên Sơ Thiên Ý phát ra tiếng gào tức giận.

Chỉ một thoáng, toàn bộ đại đạo pháp tắc của vũ trụ đều trở nên rối loạn lên.

Vô tận tinh hải, hư không vô tận, đều bị tiếng hô này ảnh hưởng.

Chẳng qua là một tiếng gào tức giận này, liền có không biết bao nhiêu sinh linh, bao nhiêu văn minh bị phá hủy.

Cùng lúc đó, Phương Gian cùng Sùng Hòa Tiên Quân đã tới một phương vũ trụ không có bị Nguyên Sơ thế giới nắm trong tay.

Nơi này ngay cả Nguyên Sơ Thiên Ý cũng không có.

Đối với bọn hắn mà nói, có thể tính là chỗ vô cùng an toàn.

Cảm thụ đại đạo pháp tắc cùng phương vũ trụ lúc trước hoàn toàn bất đồng, Phương Gian cùng Sùng Hòa Tiên Quân cũng không nhìn được mà thở phào nhẹ nhõm, đều có một loại cảm giác sông sót sau tai nạn.

Lòng vẫn còn sợ hãi.

“Mới vừa rồi là ai xuất thủ? Lại có thể định trụ một cái Nguyên Sơ Thiên Ý.” Phương Gian ngạc nhiên không thôi nói.

“Hơn phân nửa là Hỗn Động Thiên Ý phản công, cũng chỉ có Hỗn Động Thiên Ý có thể tiết chế Nguyên Sơ Thiên Ý.” Sùng Hòa Tiên Quân suy đoán nói, sau đó lại hỏi “Có phải hay không Chư Thiên Cung lại lấy được tin tức gì, mới khiến người vội vàng như vậy mà tới tìm ta?”

Hắn trên mặt nổi là Tiên Quân trong Nguyên Sơ thế giới phải đến vũ trụ, chức trách là giám sát tình huống Thiên Ý vận chuyển, trên thực tế nhưng là trạm trung chuyển tin tức của một phương Hỗn Động Hải.

“Nội gián “như Phương Gian ở Nguyên Sơ thế giới sau khi thu được tin tức mâu chốt, sẽ sử dụng đủ loại lý do chính đáng đi gặp Sùng Hòa Tiên Quân, từ đó hoàn thành truyền đi tin tức.”

Cũng chính bởi vì Sùng Hòa Tiên Quân thường xuyên sẽ có giao lưu tương tự, đưa tới sự chú ý của Hàn Thần Ý, lúc này mới có dò xét cùng truy kích hôm nay.

“Đúng là chuyện vô cùng trọng yếu.” Phương Gian thần tình nghiêm túc, gật đầu nói “Có một phương vũ trụ ra đời cường giả vượt qua Thái Sơ Cảnh, tàn sát thần hồn không trọn vẹn của Hạo Quân Tiên Vương.”

“Cái gì?!” Sùng Hòa Tiên Quân nghe vậy tức thì trợn to hai mắt, vội vàng lại hỏi “Chuyện này còn có ai biết?”

Một vị cường giả vượt qua Thái Sơ cảnh, còn có thể tiêu diệt phân hồn không trọn vẹn của Tiên Vương, đây tuyệt đối có thể làm người giúp đỡ phản công Nguyên Sơ thế giới.

Nếu như người này còn có thể tiến một bước trở nên mạnh mẽ, vậy liền là cường giả cao tầng của Hỗn Động Hải bên này.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là không bị Nguyên Sơ thế giới bóp chết.

“Ở trong lúc này, ngoại trừ ta, cũng chỉ có một thuộc hạ của ta ở Chư Thiên Cung.” Phương Gian trầm giọng nói “Chẳng qua, chúng ta nếu là đã bại lộ, Hàn Thần Ý hẳn rất nhanh liền có thể chiếm được tin tức này.

“Nếu như Hàn Thần Ý mang tin tức này tiếp tục báo lên, kinh động Tiên Vương Chư Thiên Cung, nhất định sẽ phái người đi đánh chết cường giả mới sinh ra đó, cố mà đem hắn bóp chết.”

“Đã như vậy, chúng ta cũng phải mau sớm hành động.” Sùng Hòa Tiên Quân trầm ngâm nói “Chúng ta đi tìm Cửu

Cửu Thượng Nhân, đề cho hần đưa chúng ta đi phương vũ trụ kia, khuyên tên cường giả mới sinh ra đó tới bên này tị nạn.

“Tốc độ nhất định phải nhanh, thời gian của chúng ta không nhiều, nhất định phải đi trước Hàn Thần Ý một bước.”

...

Tốc độ tìm hiểu Sinh Mệnh Căn Nguyên so với dự liệu của Thôi Hằng nhanh hơn.

Nhất là sau khi tu luyện dần dần vào giai đoạn đối với âm Dương Âm, bí ẩn của Sinh Mệnh Căn Nguyên tựa như là một tờ bài thi có câu trả lời cặn kẽ, tất cả đều rõ ràng hiện ra tại trước mắt của hần.

Điều này làm cho cảnh giới của Thôi Hằng đột nhiên tăng mạnh, rất nhanh thì ở trên con đường Phản Hư đi ra khoảng cách không ngắn, thực lực so với lúc chưa bước lên con đường Phản Hư càng là trở nên mạnh mẽ không biết gấp bao nhiêu lần.

Rốt cuộc, ở một ngày, trong phương vũ trụ này, tất cả sinh mệnh đều sinh lòng cảm ứng, chỉ cảm thấy sinh cơ trong cơ thể mình trở nên đậm đà chưa từng có, ngay cả sinh mạng sắp chết đều lần nữa khôi phục khỏe mạnh, thậm chí kéo dài rất nhiều tuổi thọ.

Vào giờ khắc này, vô số Thôi Hằng thân ở trong tiên thổ thế giới bất đồng đồng thời mở mắt, vô lượng huy hoàng sau đó rọi ra.

“Đây cũng là phần dưới cùng của Sinh Mệnh Căn Nguyên.”

Trong miệng Thôi Hằng lầm bầm nói nhỏ.

Cùng lúc đó, trong mắt hần mới vừa mở ra dấy lên ngọn lửa màu vàng.

Sau đó,

Hần thấy được Tử Vong!

Chương 1113: Tử Vong Căn Nguyên, 480 triệu giả ta (1)

Tử Vong là cái gì?

Thôi Hằng biết đủ loại đủ kiểu cách giải thích, chính hắn cũng tiến hành qua đủ loại đủ kiểu suy nghĩ.

Nhưng chưa từng đôi mắt Tử Vong như bây giờ vậy.

Tịch diệt, trống không, tĩnh mịch các loại ý vị hiện lên trong cảm giác của hắn.

Trừ những thứ đó ra, chính là bóng tối vĩnh hằng.

Đứng ở phần cuối Sinh Mệnh Căn Nguyên, Thôi Hằng thấy là một màu đen kịt, là chung kết của hết thảy, là không còn gì cả.

Khởi Nguyên Chi Địa mà Tử Vong Căn Nguyên hiển hiện ra là cái gì?

Thật ra thì chính là bản thân tử vong.

Khi đem Sinh Mệnh Căn Nguyên tìm hiểu thấu đáo triệt để rồi, không chỉ có thể ở trên thân hết thảy sinh mạng còn sống nhìn đến Tử Vong, cũng có thể ở trên thân hết thảy vật chất nhìn đến Tử Vong.

Hắn thấy hằng tinh cuối cùng rồi sẽ co rút sụp đổ, tinh hải cuối cùng rồi sẽ tan vỡ, vạn vật cuối cùng rồi sẽ hủy diệt, vũ trụ cũng sắp từng bước một đi về phía tịch diệt cuối cùng.

Cùng với nói là tử vong, không bằng nói là chung kết.

Điều này làm cho Thôi Hằng nghĩ tới Sáng Thế truyền thuyết hắn thấy ở trong 《Hạo Quân Truyện》, hai vị tồn tại tối cao cùng Nguyên Sơ thế giới đồng thời sinh ra kia.

Ban Đầu và Chung Kết.

“Nếu như không có đoán sai, cho dù vô tận vũ trụ trong hỗn độn hải này đã ở bên ngoài Nguyên Sơ thế giới, vẫn là ở dưới ảnh hưởng của Ban Đầu và Chung Kết, Tử Vong hẳn là khái niệm Chung Kết diễn hóa ra.”

Thôi Hằng nội tâm như có điều suy nghĩ, ngọn lửa màu vàng trong đồng tử vô cùng sáng ngời, chiếu khắp Hoàn Vũ, khẽ thở dài ” Ban Đầu và Chung Kết, thật là không biết kia là cảnh giới cỡ nào, tu vi của ta còn xa xa chưa đủ, phải mau sớm đem Tử Vong Căn Nguyên hoàn toàn tìm hiểu.”

Cùng lúc khi nhìn đến “Tử vong”, Thôi Hằng cũng hiểu rõ phương pháp tìm hiểu tử vong.

Bởi vì Khởi Nguyên Chi Địa do Tử Vong hiện hiện ra chính là bản thân tử vong, cho nên chỉ có ở khi tử vong xuất hiện, mới có thể tiến hành tìm hiểu.

Sau đó hẳn phải làm, chính là tìm tử vong đang phát sinh.

Thôi Hằng chậm rãi nhắm hai mắt lại, lập tức liền có vô số dấu hiệu sinh mạng hiện ra tại trong cảm giác của hắn.

Toàn bộ bên trong phạm vi vũ trụ, mỗi một góc xó xỉnh, chỉ là sinh mạng hân muôn, hẳn đều có thể rõ ràng mà cảm giác.

Đây chính là thần thông Thôi Hằng nắm giữ sau khi mang Sinh Mệnh Căn Nguyên hoàn toàn tìm hiểu thấu đáo.

Dựa vào loại thần thông này, hẳn có thể cảm giác được tình huống hết thảy sinh linh trong phương vũ trụ này.

Vô luận là vị trí hiện thời, hay là tu vi cảnh giới, hoặc là trạng thái thân thể, trạng thái tâm lý vân vân, đều có thể hiện rõ từng đường nét mà tiến hành quan sát, cũng có thể tiến hành điều khiển.

Điều này cũng mang ý nghĩa, hẳn có thể tùy ý điều khiển sinh linh tùy ý trong phương vũ trụ này.

Đề cho ai sống, người đó liền có thể sống.

Muốn cho người nào chết, người đó sẽ chết.

Trong một suy nghĩ, người phạm có thể trở thành Cổ Vương.

Trong một suy nghĩ, cũng có thể đề cho Cổ Vương trở thành người phạm.

Đơn giản mà nói, lúc này Thôi Hằng đã trở thành chúa tể của hết thảy sinh mạng trong phương vũ trụ này.

Hơn nữa còn là chúa tể duy nhất, không có bất kỳ người nào cùng hắn chia sẻ phần quyền hành với sinh mạng này.

“Quyền hành uy năng như vậy, quả thực là quá khoa trương.”

Thôi Hằng từ từ mở mắt, tạm thời tản đi phần cảm giác này, trong lòng thán phục không thôi.

Song, hẳn cũng biết đây chỉ là một loại tình huống đặc biệt.

“Đây là bởi vì người tu tiên Hóa Thần đỉnh phong chỉ có một mình ta, cũng không có người nào khác chấp chưởng quyền hành của Sinh Mệnh Căn Nguyên, mới có loại tình huống này xuất hiện.

“Nêu như có người đồng dạng mang Sinh Mệnh Căn Nguyên của phương vũ trụ này hoàn toàn tìm hiểu thấu đáo, liền có thể nắm giữ uy năng quyền hành cùng ta giống nhau. Chờ người như vậy nhiều lên, phân uy năng do quyền hành này mang đến cũng sẽ yếu đi không ít.

“Chẳng qua, so sánh với trạng thái lúc trước khi chưa bước lên con đường Phản Hư, thực lực bây giờ đúng là cường đại rất nhiều, đây còn vền vền chẳng qua là mang Sinh Mệnh Căn Nguyên tìm hiểu thấu đáo, còn có hai loại căn nguyên đại đạo khác không có tìm hiểu.

“Nếu như đem bí ẩn của Tử Vong Căn Nguyên cùng Tinh Thần Căn Nguyên tìm hiểu thấu đáo, sẽ nắm giữ uy năng cường đại cỡ nào? Nếu mà coi đây là cơ sở diễn hóa ra 480 triệu đại đạo, lại là quang cảnh bực nào?”

Lấy tu vi cảnh giới hiện tại của hắn, nghĩ tới những thứ này lại cũng cảm thấy có chút hưng phấn, đây thật là chạm tới tầng thứ cuối cùng của vũ trụ.

Mà còn vền vền chẳng qua là chuẩn bị trước khi bước lên Phản Hư kỳ!

Chân chính Phản Hư kỳ lại hắn là cường đại biết bao?

Hoàng Cân Lực Sĩ dù sao chỉ là con rối hộ pháp không có linh trí của bản thân, cho dù có tu vi Phản Hư sơ kỳ, thực lực chỉ sợ cũng không cách nào cùng người tu tiên Phản Hư sơ kỳ chân chính sánh vai.

Có hay không có linh trí chênh lệch quá xa.

“Vẫn là phải mau sớm tiến hành tìm hiểu đối với Tử Vong Căn Nguyên a.”

Chương 1114: Tử Vong Căn Nguyên, 480 triệu giả ta (2)

Trong mắt Thôi Hằng lần nữa dấy lên ngọn lửa màu vàng, Linh Minh Kim Đồng phối hợp cảm giác đối với sinh mạng của hắn, toàn bộ “Tử vong” của vũ trụ đều hiện ra trong mắt của hắn.

Vô số giả ta chi thân bắt đầu xuất hiện ở mỗi cái Tử Vong chi địa.

Các loại địa phương xuất hiện tai nạn như nạn đói, ôn dịch, ngập lụt, đều sẽ có bóng dáng giả ta chi thân của Thôi Hằng, hơn nữa đều có cùng khuôn mặt, mặc quần áo giống nhau.

Khi giả ta chi thân giống nhau ở cùng một nơi xuất hiện nhiều lần, sẽ sản sinh ra một ít truyền thuyết dân gian.

Tỷ như, cái “Người” này nhưng thật ra Hoạ Thần mang đến tai nạn, chỉ cần là “Người” này xuất hiện ngăn cản, sẽ vô tận tai nạn hạ xuống vân vân.

Căn cứ vào những truyền thuyết này, Thôi Hằng lại có giả ta chi thân mới tượng trưng cho tai họa sinh ra.

Trừ những thứ đó ra, rất nhiều giả ta chi thân của Thôi Hằng cũng thường xuyên sẽ xuất hiện ở trọng tang lễ của người ta, dần dần cũng liền bị coi là Tử Thần mang đi vong hồn.

Vì vậy thì có giả ta chi thân mới xem như tử thần sinh ra.

Dương nhiên, ở địa phương tuyệt đại đa số người đều không cách nào dò tra được, rất nhiều giả ta chi thân của Thôi Hằng còn đang quan sát tìm hiểu ngôi sao chết đi, tinh hải sụp đổ, vật chất Phá Toái vân vân các cảnh tượng cùng tử vong liên quan.

Nhờ vào tu luyện đối với âm Dương Án, hắn lĩnh ngộ rất nhiều về bí ẩn sinh tử.

Hơn nữa, bởi vì hắn đã hoàn thành tìm hiểu đối với Sinh Mệnh Căn Nguyên, khái niệm tử vong cũng biến thành vô cùng rõ ràng, tốc độ tìm hiểu đối với Tử Vong Căn Nguyên cực nhanh.

Học hỏi tử vong, tìm hiểu tử vong, tiếp xúc tử vong, đây chính là cách Thôi Hằng tìm hiểu tử vong.

Trong quá trình này, hiểu biết của hắn đối với tử vong chóng trở nên rõ ràng, thậm chí có một cái thế giới từ khái

niệm tử vong tạo thành đều đang ở trong óc của hắn từng chút một thành hình.

Điều này làm cho trong lòng Thôi Hằng có chỗ hiểu ra.

“Chờ ta đem tử vong tham ngộ thấu triệt rồi, tử vong của phương vũ trụ này sẽ có nơi quy tụ.”

...

Nguyên Sơ thế giới, bên trong Chư Thiên Cung.

Tứ đại Thiên Chủ đã tề tụ, Hàn Thần Ý liền ở trong đó, mặt trầm như nước mà nhìn người phụ trách khu vực quỳ dưới đất run lẩy bẩy trước mắt.

Sau khi trải qua một phen điều tra, Chư Thiên Cung rất nhanh thì tra được tin tức bị Phương Gian tận lực giấu giếm.

Phân hồn của Tiên Vương Hạo Quân bị vũ trụ hạ giới tàn sát.

Cường giả Nguyên Sơ thế giới để tỏ lòng khinh bỉ đối với vô lượng vũ trụ Hỗn Độn Hải, bình thường cũng sẽ xưng là hạ giới.

“Chuyện trọng yếu như vậy, dựa theo quy định, không chỉ cần hồi báo cho cấp trên trực thuộc, còn phải thông báo cho người phụ trách cùng khu vực!” Hàn Thần Ý nhìn chăm chăm người này, lạnh giọng nói “Ngay cả quy củ của Chư Thiên Cung người cũng dám quên sao?”

“Không, không dám, thuộc hạ không dám!” Tên người phụ trách này quỳ dưới đất, mặt dán sát mặt đất, cả người đều run rẩy “Đây, đây là mệnh lệnh của Phương Gian, thuộc hạ không dám không nghe.”

Lúc này người của Chư Thiên Cung đều biết Phương Gian là nội gián, cho dù là thuộc hạ ngày xưa cũng sẽ khôn còn dùng tôn xưng để gọi hắn.

“Một tên Phương Gian, liền có thể khiến người làm trái quy củ của Chư Thiên Cung?!” Hàn Thần Ý dường như là càng tức giận hơn, trong mắt bắt đầu hiện ra sát ý, hàn ý lạnh đến tận xương tuỷ tràn ngập ở trong tòa cung điện này.

“Được rồi Thần Ý, người cũng không cần phải tức giận như thế.” Một tên Thiên Chủ ngồi ở bên cạnh đứng lên, nhẹ nhàng khoát tay nói “Đây cũng không phải là lỗi lầm của hắn, người phụ trách đại khu vực đủ để không chế tất cả người phụ trách khu vực.”

“Ta muốn nói, nên cắt giảm một ít quyền lực của người phụ trách đại khu vực.” Một gã Thiên Chủ khác mở miệng nói

“Nêu không, những chuyện tương tự về sau sợ rằng vẫn sẽ phát sinh.”

“Cắt giảm quyền lực của người phụ trách đại khu vực, có phải hay không cũng phải cắt giảm một chút chức trách của người phụ trách đại khu vực?” Tên Thiên Chủ lúc trước không nói gì kia cười lạnh một tiếng ” Huống chi, cái Chư Thiên Cung này cũng không phải là chúng ta độc đoán.”

Chư Thiên Cung là một cái thế lực vừa hết sức to lớn vừa cường thịnh, người cùng tứ đại Thiên Chủ cùng cấp bậc có bảy vị, đều là Thiên Quân Đạo Thiên cảnh đỉnh phong nhất, khoảng cách tầng thứ Tiên Vương chỉ thiếu một chân bước vào cửa.

Ở trên những tuyệt đỉnh Thiên Quân này, còn có năm tên Phó Cung Chủ, chính là Thông Thiên cảnh Tiên Vương.

Cực điểm nhất dĩ nhiên là Chư Thiên Cung Cung Chủ, đã vượt qua tầng thứ Tiên Vương bình thường, đăng lâm tuyệt đỉnh, truyền thuyết đã sắp chạm tới Tiên Đế lĩnh vực.

“Không nói cái này.” Hàn Thần Ý bỗng nhiên lắc đầu một cái, nhìn tên người phụ trách khu vực kia một cái, hừ lạnh nói “Cút đi, lần sau sẽ không phá lệ!”

Lại trực tiếp đem tên người phụ trách khu vực này thả đi.

Người phụ trách khu vực đang quỳ dưới đất phát run nhất thời giật mình một cái, toàn thân đều kịch liệt run run, như được đại xá, vội vàng hành lễ, một mực cung kính nói: “Đa tạ mấy vị Thiên Chủ, đa tạ!”

Ngay sau đó nhanh chóng rời đi tòa cung điện này, thật giống như rất sợ Hàn Thần Ý thay đổi ý tưởng.

Đợi đến sau khi tên người phụ trách khu vực này rời khỏi, một tên Thiên Chủ trong đó khẽ cười nói: “Thần Ý, người lại thả hắn rời đi, ta còn tưởng rằng ngươi sẽ giết hắn.”

“Giết hắn có ích lợi gì?” Hàn Thần Ý nhàn nhạt nói ” Còn không bằng giữ lại hắn, xem thử có thể hay không đem những tên nội gián khác ẩn núp trong Chư Thiên Cung câu đi ra, người bị trách phạt qua như hắn, là dễ dàng bị địch xúi giục nhất.”

“Quả thật có mấy phần đạo lý.” Tên Thiên Chủ kia gật đầu một cái, khẽ thở dài “Vô lượng vũ trụ bên trong Hỗn Độn Hải quả là cũng có vài phần thủ đoạn, lại thật có thể dễ gian tế năm vùng vào.”

“Dù sao cũng là hai vị Thần Thánh Tạo Hóa lưu lại, không thể coi thường.” Hàn Thần Ý trầm giọng nói ” Chẳng qua, nếu trên chọc phải ta, thì nhất định phải trả giá thật lớn.

“Ta lần này đi hạ giới, sẽ có Tiên Vương chi lực bắm vào người, sẽ không chỉ đem tên cường giả tàn sát phân hồn Tiên Vương Hạo Quân đó tiêu diệt, còn phải đi hủy diệt vận mệnh của mấy cái vũ trụ, nếu không ý nghĩ khó mà thông suốt!”

Hắn đã nhận được mệnh lệnh của một tên Phó Cung Chủ, muốn hắn đi hạ giới đem việc này xử lý xong.

Đến lúc đó sẽ có Tiên Vương chi lực hạ xuống, ở trên người của hắn, thi triển sức mạnh chân chính thuộc về tầng thứ Tiên Vương.

Không chỉ riêng phải đem Phương Gian cùng Sùng Hòa bắt về hoặc là chém chết, còn muốn đem cái tên cường giả tàn sát phân hồn Tiên Vương Hạo Quân đó chém chết.

Tốt nhất có thể chém tận giết tuyệt đối với toàn bộ vũ trụ, thậm chí là nhiều cái vũ trụ.

...

Chương 1115: Tử Vong Căn Nguyên, 480 triệu giả ta (3)

Từ Nguyên Sơ thế giới đi vũ trụ chưa bị Nguyên Sơ Thiên Ý bao trùm, cũng không phải là một chuyện đơn giản.

Hơi không cẩn thận thì có thể bị cường giả trong vô lượng vũ trụ Hỗn Động Hải phát hiện.

Vì vậy, Hàn Thần Ý hạ giới đi tìm chỗ vũ trụ Thôi Hằng ở cần thời gian không ngắn, ít nhất cũng cần hơn ngàn năm.

Mà đối với Phương Gian và Sùng Hòa Tiên Quân mà nói, không có định vị được thông tin vũ trụ chính xác, muốn tìm được vũ trụ chỗ Thôi Hằng ở, đồng dạng là một chuyện vô cùng khó khăn.

Cần thời gian cũng sẽ không ngắn.

Mặc dù bọn họ tìm được Cửu Cửu Thượng Nhân cảnh giới tu vi có thể so với Tiên Vương, nhưng chỉ bằng miêu tả chữ viết căn bản cũng không thể xác định chính xác vị trí một phương vũ trụ.

Chỉ có thể thông qua một chút dấu hiệu từ từ tiến hành sàng lọc.

Kể từ đó, hơn phân nửa cũng cần thời gian tầm ngàn năm.

Thôi Hằng đắm chìm trong trong tu luyện cũng không biết những thứ này, hắn bây giờ toàn tâm toàn ý đầu nhập vào cảm ngộ đối với Tử Vong Căn Nguyên.

Trong quá trình này, hắn mới ra đời số lượng đông đảo giả ta.

Thực lực mỗi thời mỗi khắc đều đang tăng trưởng kiểu gấp bội lần.

Ngắn ngủi hạ trăm năm thời gian đi qua, giả ta chi thân của hắn liền đã đạt đến hạn mức tối đa 480 triệu.

Cùng lúc đó, hắn đã tìm hiểu Tử Vong Căn Nguyên đến giai đoạn cuối cùng.

Theo 480 triệu giả ta chi thân tìm hiểu đối với vô số hiện tượng tử vong, Thôi Hằng đã dần dần chạm tới bí ẩn tầng sâu nhất cùng tinh túy của tử vong.

Có một ngày, Thôi Hằng đang nhắm mắt ngồi xếp bằng trong tinh không bỗng nhiên mở mắt ra.

Một đôi mắt này đen nhánh cực kỳ, không có bất kỳ những thứ màu sắc khác, trong ánh mắt tràn đầy vị đạo tịch diệt,

trông không, tĩnh mịch, là ánh mắt tượng trưng cho tử vong.

Chỗ ánh mắt của hắn nhìn tới, hết thấy vật chất, hư không, đại đạo, pháp tắc vân vân nhao nhao điều linh đồ nát, bước tới tử vong.

Bên ngoài bốn triệu năm ánh sáng phía trước có một phương tinh hải đường kính vượt qua hai trăm ngàn năm ánh sáng.

Ánh mắt Thôi Hằng vượt qua hư không rơi vào phía trên phương tinh hải này, lấy góc độ tương tự với chỗ vô cùng cao nhìn xem.

Trong chớp nhoáng, hàng trăm triệu hằng tinh liền từ thời kì mạnh mẽ nhất đi tới già nua, tiến tới liền bắt đầu nhanh chóng co rút đồ nát, đi về phía tử vong cuối cùng.

Ngay cả mảnh không gian của phương tinh hải này, liền đang nhanh chóng trở nên mục nát, rất nhanh biến thành một chỗ vũ trụ tuyệt địa, lại không có bất kỳ sinh linh có thể xuất hiện ở nơi này.

Vô số văn minh trong phương tinh hải này tự nhiên cũng theo đó tận biến, sinh linh sống ở trong đó thậm chí hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra cũng đã lâm vào tử vong.

Song, tình hình như thế chỉ kéo dài trong nháy mắt, Thôi Hằng liền thu hồi ánh mắt.

Ngay sau đó nâng tay phải lên nhẹ nhàng vỗ về phía trước đánh một cái, nhất thời liền có một đạo bạch quang bung ra, đem phương tinh hải kia hoàn toàn bao phủ, xua tan tử vong, mang đến sinh cơ.

Mới vừa rồi tất cả tinh thể tử vong đều khôi phục trạng thái nguyên bản, vô số sinh linh chết đi cũng đều Khởi Tử Hồi Sinh.

Trong nháy mắt toàn bộ tinh hải liền đều khôi phục nguyên trạng.

Giống như là cái gì cũng không có xảy ra vậy.

“Đây chẳng qua là một đạo ánh mắt tầm thường mà thôi.” Thôi Hằng lầm bầm nói nhỏ, trong lòng không tìm được có chút thôn thức “Đền cảnh giới này, vạn vật sinh diệt đều trong một ý nghĩ, liền như ảo ảnh trong mơ vậy, nếu như không thời thời khắc khắc chú ý, quả thật dễ dàng mất ‘Nhân tính’.”

Ý niệm tới đây, hắn bỗng nhiên trong lòng hơi động, vạn chuyển sức mạnh của Sinh Mệnh Căn Nguyên, đang tiến hành cảm giác đối với tất cả sinh linh trong phương vũ trụ này.

Dự định tìm một người.

Chỉ chốc lát sau, trên mặt Thôi Hằng hiện ra vẻ ngạc nhiên “Không có ở đây, lại không có ở đây, Thất Thất đã không còn ở vũ trụ này rồi sao?”

Mới vừa rồi hẳn cố gắng tìm tung tích Khương Thất Thất.

Nhưng lần tìm trong tất cả sinh linh của phương vũ trụ này, lại cũng không thể tìm được Khương Thất Thất.

“Đây thật là có thể chạy a.” Thôi Hằng không nhìn được lắc đầu cười khổ, đồng thời trong lòng của hắn cũng hơi nghi hoặc một chút ” Trong phương vũ trụ này có con đường đi cái vũ trụ khác sao?

“Chẳng lẽ là Khởi Nguyên Chi Địa do Tinh Thần Căn Nguyên hiện hiện ra? Thật sự cũng không thể loại bỏ loại khả năng này, vẫn là mau sớm hoàn thành tìm hiểu một bước cuối cùng của Tử Vong Căn Nguyên, tiếp theo phải đi Khởi Nguyên Chi Địa của Tinh Thần Căn Nguyên tìm tòi kết quả.”

Một bước cuối cùng của tìm hiểu Tử Vong Căn Nguyên, hẳn sớm đã có chỗ hiểu ra.

Đó chính là sáng lập ra một cái thế giới xem như nơi chúng sinh tử vong quy tụ, cũng chính là cái gọi là “Minh phủ” hoặc có lẽ là “Minh Giới”.

...

Theo Thôi Hằng bắt đầu tìm hiểu Sinh Mệnh Căn Nguyên, đến sắp hoàn thành tìm hiểu đối với Tử Vong Căn Nguyên, từ đầu đến cuối tổng cộng tiêu tốn chín trăm năm thời gian.

Trong khoảng thời gian này, Phương Gian cùng Sùng Hòa Tiên Quân rốt cuộc được sự giúp đỡ của Cửu Cửu Thượng Nhân, tìm được phương vũ trụ chỗ Thôi Hằng ở này, sau đó đến nơi này.

Nhưng hai người mới vừa đến phương vũ trụ này, trên mặt liền lộ ra vẻ kinh hãi, bọn họ vội vàng tiên hành dò xét tỉ mỉ với khí tức đại đạo pháp tắc của phương vũ trụ này.

Tử Vong!

Khí tức tử vong cực độ nồng nặc, lại tràn đầy toàn bộ vũ trụ!

Điều này để cho hai người trở mắt nhìn nhau, sắc mặt đều trở nên trắng bệch, chẳng lẽ phương vũ trụ này đã bị Tiên Vương Chư Thiên Cung tru diệt qua sao? !

“Tiên Quân ngươi mau nhìn, đó là cái gì? !”

Vừa lúc đó, Phương Gian kinh ngạc hô, chỉ về phía trước.

Chỉ thấy trong hư không vũ trụ mịt mờ này, lại giống như là có một cái thế giới vô cùng quảng đại đang sinh ra, cũng muốn cùng phương vũ trụ này chồng lên nhau tại một chỗ!

Chương 1116: Sáng lập Luân Hồi, Thiên Ý tái hiện (1)

Thứ Phương Gian và Sùng Hòa Tiên Quân thấy, chính là tình cảnh sáng tạo Minh Giới .

Lúc này Thôi Hằng đã đem Sinh Mệnh Căn Nguyên hoàn toàn tì hiệu, tì hiệu đối với Tử Vong Căn Nguyên cũng đã đến gần phần cuối.

Điều này làm cho cảnh giới tu vi của hắn thu được tăng lên vô cùng to lớn, Nguyên Thân càng trở nên cường đại hơn bao giờ hết, cảm giác đã có thể xuyên qua bên ngoài vũ trụ, chạm tới vô biên hỗn độn kia.

Ở sau khi chạm tới Hỗn Độn Hải, Thôi Hằng liền lấy pháp lực tiếp dẫn Hỗn Độn khí tiên vào trong phương vũ trụ này.

Sau đó dùng sức mạnh của Tử Vong Căn Nguyên cùng Sinh Mệnh Căn Nguyên tiên hành cải tạo nó.

Cuối cùng sáng tạo ra một cái Minh Giới vô cùng quảng đại như vậy.

Minh Giới này ngoài mặt là tượng trưng cho nơi quy tụ cuối cùng của tất cả tử vong, trên thực tế cũng ẩn chứa bí ẩn chung cực của Sinh Mệnh Căn Nguyên.

Ở bên trong Minh Giới, sinh tử hoà làm một thể, là có thể chuyển hóa qua lại.

Từ nay về sau, sinh mạng của phương vũ trụ này sẽ ở bên trong Minh Giới hoàn thành chuyển đổi giữa sinh và tử, ở một trình độ nào đó thực hiện loại Chân Linh trường tồn khác.

Cũng tức là “Luân hồi “.

Bây giờ Thôi Hằng liền ngồi ngay ngắn ở trung ương Minh Giới mới sinh ra này.

Đây là một cái đại thể giới rộng rãi trời tròn, khắp nơi đều tràn đầy khí tức tử vong, nhưng ở chỗ sâu nhất của khí tức tử vong lại ẩn chứa sức mạnh của sinh mệnh.

Bầu trời nơi này rộng rãi vô tận, đất đai nơi này một mảnh bằng phẳng, không có bất kỳ nhấp nhô, một lần nhìn cũng rất có thể nhìn tới biên giới.

Nhưng ở địa phương tiếp giáp giữa trời và đất, nhưng lại ẩn chứa bí ẩn cuối cùng của sinh và tử.

Bí ẩn liên quan tới âm Dương, Chính Phản, Luân Hồi.

“Nhu thế, ta có tính hay không là xác lập luân hồi cho phương vũ trụ này?” Khoé miệng Thôi Hằng hơi hơi nhếch lên.

Hắn không tìm được nghĩ đến lúc mình ở địa cầu từng thấy qua một vài câu chuyện.

Ở trong câu chuyện, xác lập luân hồi nhưng là một đại sự.

Đương nhiên, chuyện trong câu chuyện, cũng không thật làm được.

Chẳng qua, mặc dù hắn bây giờ cũng không có được bất kỳ cái gọi là công đức, nhưng lại lấy được tiến bộ lớn trên tu vị cảnh giới, khoảng cách thành tựu thượng phẩm Phản Hư lại gần rất nhiều.

“Tiếp đó, chính là đi trong vũ trụ không lồ đó tìm hiểu Tinh Thần Căn Nguyên.” Trên người Thôi Hằng dâng lên hào quang, chuẩn bị từ bên trong Minh Giới rời đi.

Trước khi đi, hắn mắt nhìn xuống Minh Giới trống rỗng, bỗng nhiên cười nói: “Những giả ta chi thân sinh ra trong quá trình tìm hiểu Tử Vong Căn Nguyên kia, có không ít đều có thể tới nơi này nhậm chức, phụ trợ luân hồi vận chuyển.

“Dù sao, ‘Tử Thần’, ‘Họa thân’, ‘Táng Thần’ các loại giả ta chi thân này là nhiều nhất, tới trong Minh Giới nhậm chức, cũng coi là làm đúng công việc.”

Cái ý niệm này vừa mới từ trong đầu Thôi Hằng nổi lên, hắn liền bắt đầu hành động thiết thực.

Trong nháy mắt, có bóng người đếm không hết đột nhiên xuất hiện bên trong phương Minh Giới này.

Bọn họ hoặc là mặc hắc bào tượng trưng cho tử vong, hoặc là áo dài trắng tham gia tang lễ, còn có áo bào xám tượng trưng cho tai họa vân vân.

Tất cả đều là giả ta chi thân Thôi Hằng mới sinh ra.

Đương nhiên, bây giờ còn chẳng qua là người tới, bên trong Minh Giới vẫn là một mảnh trống rỗng, không có bất kỳ công trình kiến trúc, cũng không có bất kỳ thiết bị cơ sở.

Song, Thôi Hằng vẫn là dựa theo kế hoạch lúc đầu, trực tiếp rời đi khỏi Minh Giới này.

Giả ta chi thân ở lúc bình thường đều là sinh mạng chân chính có tính cách và ý chí độc lập.

Những “Tử Thần”, “Họa thân”, “Táng Thần” này tự nhiên sẽ khởi công xây dựng kiến trúc Minh Giới phù hợp quyền hành của bọn họ.

Dần dà, cái Minh Giới sơ sinh này liền sẽ trở thành Minh Phủ, là trung tâm chân chính chấp chưởng luân hồi.

Nhưng ngay khi Thôi Hằng rời đi Minh Giới, chuẩn bị đi Khởi Nguyên Chi Địa do Tinh Thần Căn Nguyên hiện hiện ra, bỗng nhiên cảm ứng được có hai sinh mạng mới bỗng nhiên xuất hiện ở cái vũ trụ này.

Hơn nữa một người trong đó tu vi cảnh giới cực mạnh.

“Một tên chỉ tương đương với có chút đặc thù của tầng thứ Hóa Thân hậu kỳ, một tên lại tương đương với Hóa Thân đỉnh phong năm giữ 480 triệu giả ta chi thân.”

Trong nháy mắt Thôi Hằng liền nhìn thấu tình huống của Phương Gian cùng Sùng Hòa Tiên Quân, thâm nghĩ trong lòng,

“Cách tu luyện của bọn hắn dường như cùng võ đạo cũng có bất đồng, đây là cửu trọng thiên cảnh của Nguyên Sơ thế giới sao? Một tên tương đương với Chân Giới đệ thập nhị cảnh, một tên tương đương với Cô Vương Thái Sơ cảnh.

“Hai người này qua đây làm gì? Là phát hiện thân hồn của Hạo Quân ở chỗ này bị diệt sát, cô ý đến điều tra? Nhưng trực tiếp phái hai người này tới, há chẳng phải là tự tìm đường chết?”

Dựa theo logic bình thường, nếu bên này có lực lượng có năng lực tiêu diệt thân hồn không trọn vẹn của Hạo Quân Tiên Vương, vì an toàn của cuộc điều tra, ít nhất cũng phải phái một tên Tiên Vương đến đây chứ.

“Chẳng qua, nhìn bọn họ dường như không có sát ý.” Thôi Hằng nhìn ra xa trong tinh không, ánh mắt cố định ở trên người Phương Gian cùng Sùng Hòa Tiên Quân.

Quan sát chỉ chốc lát, rồi hắn liền lựa chọn tiếp tục đi Khởi Nguyên Chi Địa do Tinh Thần Căn Nguyên diễn hóa tiến hành tìm hiểu.

Về phần hai vị “Khách” bất ngờ đến này tự nhiên sẽ là giả ta chi thân tiến hành tiếp đãi.

Đối với hắn mà nói, việc cần thiết trước mắt, vẫn là trước tiên đi tìm hiểu Tinh Thần Căn Nguyên.

Tranh thủ mau sớm hiểu ra chân thật của cái thế giới này, đi hết con đường Phản Hư, hoàn thành đột phá cảnh giới.

Nguyên Sơ thế giới xuất hiện, để cho Thôi Hằng cảm thấy áp lực cực lớn, cũng sinh ra cảm giác bất an mãnh liệt.

Hắn thấy, chỉ có đột phá đến Phản Hư kỳ, mới có thể có sức tự vệ nhất định.

Chương 1117: Sáng lập Luân Hồi, Thiên Ý tái hiện (2)

Quá trình Minh Giới sinh ra, khiến cho Phương Gian cùng Sùng Hòa Tiên Quân cảm nhận được rung động sâu đậm.

Lấy tu vi cảnh giới của Phương Gian thì không thể nào hiểu được loại cảnh tượng này ý vị như thế nào, chỉ có thể nhìn về Sùng Hòa Tiên Quân bên cạnh, dò hỏi: “Tiên Quân, mới vừa rồi, mới vừa rồi đó là cái gì? !”

Tại trong sinh mệnh trôi qua gần ngàn vạn năm của hắn, chưa từng thấy cảnh tượng như vậy, ngay cả là đoạn thời gian trong Chư Thiên Cung đó, cũng chưa có nghe nói qua tình huống tương tự.

Đây là có người sáng lập một thế giới, sáp nhập vào bên trong cái vũ trụ này rồi sao? !

Thật là không tưởng tượng nổi, quá khoa trương.

“Ta, ta cũng không cách nào chắc chắn. ” Sùng Hòa lắc đầu một cái, trong mắt tràn đầy khiếp sợ nhìn hư không phía trước, lẩm bẩm nói “Trong vũ trụ này lại có Đại Năng như vậy, chẳng lẽ đây chính là tồn tại chém chết phân hồn của Hạo Quân Tiên Vương? !”

Thân là Tiên Quân Đạo Thiên cảnh đỉnh phong, kiến thức của hắn không thể bảo là không rộng, cảnh giới không thể bảo là không cao, thực lực không thể bảo là không mạnh, nhưng khi nhìn đến thế giới không lồ tràn đầy khí tức tử vong kia, vẫn là có một loại cảm giác tim hồi hộp.

Chuyện này ý nghĩa là, Tiên Quân đỉnh phong như mình, đối với cái thế giới đó mà nói là không đáng kể, chỉ cần phân ra một tia sức mạnh nhỏ xíu, là có thể đem chính mình tiêu diệt.

“Thế giới cấp Tiên Vương ? ! ” Sùng Hòa Tiên Quân không nhịn được sợ hãi than, ngay sau đó hắn lại lắc đầu, trầm giọng nói “Không đúng, sợ rằng so với Tiên Vương thông thường còn mạnh hơn, đây là sức mạnh có thể so với tuyệt đỉnh Tiên Vương sao? !”

Ở Nguyên Sơ thế giới, Thông Thiên cảnh giới bị gọi là Tiên Vương.

Song, bởi vì Thông Thiên cảnh thật ra thì bị chia làm năm cái cảnh giới nhỏ, giữa mỗi cái cảnh giới nhỏ lại có chênh lệch cực kỳ lớn, cho nên cho dù đồng dạng đều là Tiên Vương, thực lực cũng có thể khác nhau trời vực.

Điều này một cách tự nhiên mà ra đời cách gọi đôi với Tiên Vương tăng thứ khác nhau.

Phổ thông Tiên Vương, tuyệt đỉnh Tiên Vương, Cực Đỉnh Tiên Vương, Tiên Vương Vô Địch Giả, còn có Tiên Vương đã chạm tới lĩnh vực cảnh giới Tiên Đế, được tôn là Chuẩn Tiên Đế.

Tiên Vương Chư Thiên Cung chính là tuyệt đỉnh Tiên Vương.

Ở trong mắt Sùng Hòa Tiên Quân, quy mô và uy áp mà Minh Giới triển hiện ra, đã đủ để cùng tuyệt đỉnh Tiên Vương sánh vai.

Trong phương vũ trụ này lại có một vị cường giả có thể so với tuyệt đỉnh Tiên Vương? !

Nếu là lấy hệ thống tu luyện của Hỗn Độn Hải để tính, hẳn là Thái Cực cảnh đỉnh phong, đổi mắt vô lượng vũ trụ này, cường giả như vậy đều như lông phượng sừng lân.

Hơn nữa điều kiện đột phá Thái Cực cảnh cực kỳ hà khắc, đối với hoàn cảnh vũ trụ cũng yêu cầu cực cao.

Lấy cường độ đại đạo pháp tắc của phương vũ trụ này, thấy thế nào cũng không giống như có thể tạo ra Thái Cực cảnh a.

Điều này làm cho Sùng Hòa Tiên Quân cảm thấy nghi ngờ sâu đậm.

Lúc này Phương Gian ở một bên đã sợ ngây người, trợn to hai mắt, có chút không thể tin nói: “Tiên Quân, ngài mới vừa nói cái gì, đây là sức mạnh có thể so với tuyệt đỉnh Tiên Vương? !”

“Không sai. ” Sùng Hòa Tiên Quân vẻ mặt nghiêm túc gật đầu, nhưng lại có chút mừng rỡ nói “Nếu như ta không đoán sai, đây là cường giả Thái Cực cảnh đỉnh phong a, quả thật chúng ta rất may.”

“Thì ra là một vị tồn tại cường đại như vậy. ” Phương Gian không kềm được thờ dài nói “Cường giả như vậy, coi như Chư Thiên Cung thật hạ xuống cường giả tới tập kích, chỉ sợ cũng chỉ có thể không công mà về đi.”

“Không công mà về? ” Sùng Hòa Tiên Quân lắc đầu cười nói “Nếu là Tiên Vương thông thường hạ xuống, có thể hay không còn sống trở về đều là chưa biết.”

“Chúng ta đây tiếp theo nên làm như thế nào? ” Phương Gian hỏi.

” Chờ. ” Sùng Hòa Tiên Quân trả lời “Lấy cảnh giới của vị cường giả này, khi chúng ta đến phương vũ trụ này hẳn là đã bị phát hiện, nhất định sẽ đề cho chúng ta đi gặp hắn.”

Tựa như là đang ẩn chứng suy đoán của hắn vậy, những lời này của hắn vừa mới nói xong, trong hư không phía trước liền xuất hiện một cánh cửa ánh sáng, một bóng người từ bên trong đi ra.

Đây là một lão giả thoát nhìn tiên phong đạo cốt, chính là Tục Đạo Nhân.

Mới vừa rồi một cái giả ta chi thân của Thôi Hằng tìm đến hắn, bạo hắn đi tiếp đón hai vị khách nhân đi đến chỗ thế giới tiên thổ Hồng Phú Quý ở.

Tục Đạo Nhân nhìn một chút hai người này, ánh mắt khi nhìn đến Phương Gian còn tương đối bình tĩnh, nhưng khi nhìn đến Sùng Hòa Tiên Quân liền khó nén sợ hãi than, chấp tay nói: “Lão đạo phụng mệnh Thôi Hằng thượng tiên, trước tới đón tiếp hai vị.”

Sùng Hòa Tiên Quân cũng chấp tay hành lễ nói: “Làm phiền.”

Phương Gian cũng vội vàng hành lễ theo.

Trong lòng hai người cũng rất là ngạc nhiên, cái vị trước tới đón tiếp này, lại là một vị cường giả Đạo Thăng Chi Cảnh.

Đặt ở trong Nguyên Sơ thế giới, đây cũng là Đạo Thiên cảnh.

Xem ra phương vũ trụ này cường đại hơn xa so với chính mình dự liệu.

Chương 1118: Sáng lập Luân Hồi, Thiên Ý tái hiện (3)

Lúc này, một cái giả ta chi thân của Thôi Hằng đã chờ ở phương tiên thô thể giới kia.

Hóa Thần đỉnh phong không chỗ nào không có mặt, sau khi bước lên con đường Phản Hư càng là như vậy.

Tự nhiên có thể đồng thời xuất hiện ở Khởi Nguyên Chi Địa của Tinh Thần Căn Nguyên cùng trong phương tiên thô thể giới này.

Cùng lúc khi tìm hiểu Tinh Thần Căn Nguyên, tiếp kiến Phương Gian cùng Sùng Hòa Tiên Quân một chút, cũng là chuyện không thể bình thường hơn.

Ánh mắt của hắn nhìn hướng ra phía bên ngoài, Phương Gian cùng Sùng Hòa Tiên Quân đã đi theo Tục Đạo Nhân đến nơi này.

Nhìn càng ngày càng gần cung điện, trong lòng Phương Gian cùng Sùng Hòa Tiên Quân đều có chút khẩn trương.

Bọn họ không biết vị “Thôi Hằng tiên trưởng” này có thái độ gì, cảm giác có chút bất an.

Dù sao, đây là một vị cường giả có thể so với tuyệt đỉnh Tiên Vương, trong một suy nghĩ là có thể quyết định sinh tử của bọn họ.

Chẳng qua, sau khi bọn hắn đi tới tòa cung điện này, nội tâm lại không tự chủ được bình tĩnh lại, lại có một loại cảm giác trở về nơi bắt đầu của sinh mạng.

Vô cùng yên lặng, vô cùng an lành.

Khi bọn hắn đi tới chỗ sâu nhất cung điện, thấy thân ảnh ngồi ở chỗ cao, mặt mỉm cười đó, càng là cảm giác thân tâm của chính mình đều được thặng hoa, giống như là trực tiếp thấy căn nguyên huyền diệu nhất trong vũ trụ.

Thời khắc này, Phương Gian cùng Sùng Hòa Tiên Quân phúc đến thì lòng cũng sáng ra, động tác gần như đồng bộ quỳ lạy ở trên mặt đất, một mực cung kính hướng Thôi Hằng hành lễ nói: “Bái kiến thượng tiên!”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Xin đứng lên đi. Hai vị tới nơi này, vì chuyện gì?”

“Đa tạ thượng tiên.” Sùng Hòa Tiên Quân đứng dậy, thái độ như cũ hết sức cung kính, dò hỏi “Thượng tiên còn nhớ được Hạo Quân Tiên Vương chăng?”

“Thì ra là như vậy. ” Thôi Hằng nghe vậy bưng tỉnh, cười nói “Là phân hồn của hần ở chỗ này mất mạng, bị phân hồn khác cảm ứng được, các người là tới bắt ta?”

“Không không không! ” Sùng Hòa Tiên Quân tức thì giật mình một cái, khoát tay lia lia phủ nhận nói “Chúng ta lúc này tới là muốn mang chuyện ngài bị Nguyên Sơ thế giới chú ý báo cho ngài biết, muốn ngài đi cái vũ trụ khác tị nạn, lại không nghĩ rằng ngài đã là tuyệt đỉnh Tiên Vương.”

Tuyệt đỉnh Tiên Vương?

Thôi Hằng nghe vậy ánh mắt khẽ híp một cái, hần biết rõ mình bây giờ còn không có chân chính đột phá đến Phản Hư sơ kỳ, chẳng qua là ở trên con đường Phản Hư đi một khoảng cách mà thôi.

Đây chính là tuyệt đỉnh Tiên Vương rồi hả?

Chẳng lẽ Tiên Đế thật ra thì chẳng qua là tương đương với cảnh giới cao cỡ Phản Hư kỳ?

Không đến nỗi đó chứ.

Ý nghĩ tới đây, Thôi Hằng mắt nhìn xem hai người, mỉm cười nói: “Ngay cả là tuyệt đỉnh Tiên Vương cũng không có nghĩa là không gặp nguy hiểm, các người nói tị nạn là chỉ...”

Nói tới chỗ này, hần bỗng nhiên trong lòng hơi ngừng, con mắt nhìn xem bên ngoài, đứng lên nói ” Bây giờ xem ra hần là không còn kịp rồi, có người ở sau lưng các người đuổi tới.”

“Thượng tiên, hần là Chư Thiên Cung Thiên Chủ Hận Thần Ý. ” Sùng Hòa Tiên Quân nói “Hần cùng với ta cũng đều chỉ là Tiên Quân Đạo Thiên cảnh đỉnh phong, tương đương với Cổ Vương trong vô lượng vũ trụ.

“Chẳng qua, chắc chắn sẽ có Tiên Vương ở trên người của hần tiến hành bố trí, để cho hần phát huy ra thực lực cấp Tiên Vương, Thượng Tiên ngài vẫn là phải cẩn thận nhiều hơn.”

“Ừm.” Thôi Hằng gật đầu một cái, ngay sau đó chân mày hơi nhíu, cười nói “Có ý tứ, tới dường như cũng không chỉ có một a... Không đúng, cô khí tức này...”

Nụ cười trên mặt hần cứng lại, cau mày nói “Là Thiên Ý sao?”

” Thiên, Thiên Ý? ” Sùng Hòa Tiên Quân cùng Phương Gian bên cạnh nghe vậy ngạc nhiên.

Thiên Ý của phương vũ trụ này không phải là phân hồn của Tiên Vương Hạo Quân sao? Hần là đã sớm bị tàn sát a.

...

.

Ở cùng lúc khi Phương Gian cùng Sùng Hòa Tiên Quân thấy Thôi Hằng, Hàn Thần Ý cũng rút cuộc can thận từng tí tới Phương Vũ Trụ này.

Nhưng mà, lúc hấn tới, Thôi Hằng đã kết thúc sáng tạo đối với Minh Giới, cũng rời đi Minh Giới, đi đến Khởi Nguyên Chi Địa do Tinh Thân Căn Nguyên hiển hiện ra tiên hành tìm hiểu.

Vì vậy, trong vũ trụ đã không còn tràn ngập khí tức tử vong nồng nặc, lại khôi phục thành trạng thái bình thường trước kia, nhìn qua chính là một cái vũ trụ bình thường.

“Cường giả có thể tiêu diệt phân hồn Tiên Vương, ta thật sự muốn nhìn một chút người rút cuộc có mấy phần bản lĩnh, lại dám có lá gan lớn như vậy!”

Hàn Thần Ý đứng trong tịnh không, trong nháy mắt liền phong tỏa cường giả vượt qua tầng thứ Đạo Giới trong phương vũ trụ này, sau đó liền hướng phương hướng một người trong đó na di qua.

Hắn dự định trước đem những người này giết đi, để phát tiết lửa giận trong lòng.

Song, Hàn Thần Ý cũng không có phát hiện.

Tại cùng lúc hấn đi tới phương vũ trụ này, cũng có một tồn tại để cho hấn không cách nào nhận ra được bám vào trên người của hấn, hạ xuống đến cái thế giới này.

Khi Hàn Thần Ý đi tập sát cường giả của phương vũ trụ này, vị tồn tại thần bí này lại dừng lại ngay tại chỗ.

Cảm giác của hấn nhanh chóng lan tràn ra, toàn bộ vũ trụ đều tựa như thu nhỏ lại dưới cảm giác của hấn, rất nhanh hấn liền khoá chặt vị trí một viên Tinh Thân xa xôi trong tịnh vực.

Minh Hải Tinh.

Vị tồn tại thần bí này vượt qua hư không mịt mờ, ánh mắt rơi vào tâm quả đất của Minh Hải Tinh.

Nơi đó có một tòa cung điện cổ xưa, hấn chậm rãi mở miệng, lâm lâm nói nhỏ.

“Quân Thiên Cung...”

Chương 1119: Mở màn khai mở, Thiên Tâm Linh Vụ (1)

“Xét trên cảnh giới vô lượng vũ trụ, Đạo Thăng Chi Cảnh cường giả có 23 tên, Đạo Ngã Chi Cảnh cường giả có 12 tên.”

Năng lực cảm nhận của Hàn Thần Ý cường đại dường nào, rất nhanh thì dò tra ra số lượng cường giả trong phương vũ trụ này ” So với dự liệu của ta càng cường đại hơn một chút, nhưng vũ trụ như vậy cũng không nên sản sinh ra cường giả vượt qua Đạo Thiên cảnh a. .

“Hơn nữa, cái tên cường giả mang phân hồn Hạo Quân Tiên Vương giết chết ở nơi nào, ta lại không cách nào cảm giác được tung tích của hắn, đây là núp rồi sao?”

Thật ra thì Thôi Hằng cũng không có tận lực che giấu mình.

Chẳng qua là hắn bây giờ đã đem hai loại căn nguyên đại đạo hoàn toàn lĩnh ngộ, cũng hoàn toàn nắm giữ hai loại sức mạnh càng cao xa này, theo trình độ nào đó mà nói, hắn đã đứng ở tầng thứ cao hơn hai loại căn nguyên này.

Lấy tu vi Đạo Thiên cảnh đỉnh phong của Hàn Thần Ý bây giờ, coi như là vận dụng bí bảo có thể dò xét được tồn tại cảnh giới cao hơn, cũng không khả năng dò xét đến vị trí Thôi Hằng.

“Đã như vậy, cũng chỉ có thể đi tìm những tên Đạo Ngã Chi Cảnh kia hỏi thăm.”

Hàn Thần Ý rất nhanh thì làm ra quyết định, trực tiếp ở trong hư không vũ trụ na di cực nhanh, gần như là tại trong chớp mắt liền đi tới vị trí một tên cường giả Bên trên Đạo Giới.

Đây là một phương thế giới tràn đầy Liệt Dương chi khí, Đại Nhật treo cao trên trời, ánh nắng ấm áp chiếu khắp đất đai, bồi bổ vạn vật sinh linh.

Cùng thế giới thông thường bất đồng, trong những ánh sáng mặt trời này còn ẩn chứa sức mạnh pháp tắc cực kỳ đậm đặc, để cho từng sinh linh bị ánh nắng chiếu sáng đều có thể nắm giữ sức mạnh vượt xa sinh linh phổ thông.

Đây là một phương tiên thổ từ mảnh vụn ban đầu của tầng thứ sáu Dương Tiên Vực diễn hóa ra, cũng là đạo tràng của Kim Linh Sư bây giờ.

Vì vậy, Kim Linh Sư đối với phương tiên thổ này có không chế gần như tuyệt đối, dưới tình huống bình thường, bất kỳ

biên hóa nào cũng không chạy khỏi cảm giác của nàng.

Nhưng cảnh giới tu vi của Hàn Thần Ý vượt qua nàng quá nhiều, cho đến khi Hàn Thần Ý đi tới trước mặt nàng, nàng mới phát giác ra.

Kim Linh Sư là một người đàn bà xinh đẹp nhìn qua hơn ba mươi tuổi, mặc một bộ quần áo màu vàng óng, bên hông treo một cái chuông màu vàng, toàn thân đều tản ra ý vị đầy đặn.

Đối với Hàn Thần Ý đột nhiên đến, nàng cũng không hoảng hốt, chẳng qua là chậm rãi đứng dậy, mỉm cười nói: “Các hạ tu vi trên ta xa, không biết tới đây vì chuyện gì?”

“Hỏi người một câu, đáp đúng liền có thể sống, đáp sai liền hình thân đều diệt.” Hàn Thần Ý thần sắc lạnh giá, trầm giọng nói “Cái tên chém chết Thiên Ý đó ở nơi nào?”

“Ta không biết.” Kim Linh Sư khẽ gật đầu một cái, cười khẽ nói “Chẳng qua, ta biết người đây là tới tự tìm đường chết, vô luận người là cảnh giới gì, tu vi gì, khi đối mặt hẳn, đều chỉ có một con đường chết.”

Ở trước đó trong mấy lần chiến đấu, nàng thấy tận mắt Thôi Hằng thi triển các loại uy năng, đó là sức mạnh không gì không thể, căn bản cũng không khả năng có ai có thể cùng sánh vai.

Quá mạnh mẽ.

“Thật là không biết sống chết.” Hàn Thần Ý cười lạnh một tiếng, sau đó liền không lại hỏi, trực tiếp giơ lên bàn tay hướng đỉnh đầu Kim Linh Sư vô tới.

Hắn dự định sư hồn.

Nhưng vừa lúc đó, thân ảnh Kim Linh Sư lại không có dấu hiệu nào hư không tiêu thất ngay tại chỗ, không có bất kỳ bóng dáng, phảng phất là chưa từng xuất hiện qua vậy.

Động tác trong tay Hàn Thần Ý nhất thời cứng đờ, cau mày mà nhìn chỗ Kim Linh Sư biến mất, ánh mắt hơi hơi nheo lại, có chút ngạc nhiên nghi ngờ mà nói: “Mới vừa rồi khí tức sức mạnh kia, không giống như là Thái Cực cảnh, cũng không giống là Thông Thiên cảnh.”

Mới vừa rồi lúc Kim Linh Sư biến mất có cỗ lực lượng chợt lóe lên.

Cỗ lực lượng này hết sức cường đại, hoàn toàn vượt ra khỏi cực hạn Đạo Thiên cảnh có thể truy lùng, nhưng cũng không phải là bất luận một loại sức mạnh nào trong nhận biết của hẳn.

Hết sức kỳ quái.

“Trên người của người này nhất định có đại bí mật.” Hàn Thần Ý thầm nghĩ trong lòng “Loại lực lượng này thần bí mà cường đại, tuyệt đối không thể để cho hắn lại tiếp tục trở nên mạnh nữa, phải mau sớm đánh chết.”

Ý niệm tới đây, hắn lại phong tỏa một tên cường giả Đạo Thăng Chi Cảnh khác, thoáng chốc liền na di qua.

Lần này là Hạo Nhiên Vương vốn đến từ Thương Tiên Vực.

Nhưng vị Hạo Nhiên Vương này giống như là trước thời hạn cảm giác được nguy cơ vậy, ở trước khi Hàn Thần Ý đến, cũng giống như Kim Linh Sư biến mất không thấy gì nữa, mất tung ảnh.

“Giữa bọn họ có thủ đoạn liên lạc lẫn nhau?” Hàn Thần Ý chân mày càng nhíu càng sâu.

Hiện tại tình huống này, rất hiển nhiên là Kim Linh Sư thông báo Hạo Nhiên Vương, để cho Hạo Nhiên Vương có cơ hội trước thời hạn tiên hành tránh né.

Ý thức được một điểm này rồi, Hàn Thần Ý lần nữa tản mát ra cảm giác, lại phát hiện những cường giả Đạo Thăng Chi Cảnh đã xác nhận vị trí kia biến mất hơn phân nửa.

Hơn nữa, những người biến mất này tất cả đều là ở trong khu vực pháp tắc linh cơ nông nặc nhất trong phương vũ trụ này, còn dư lại những người kia cơ bản đều là ở biên hoang chi địa.

“Những người này hẳn là đều biết được tung tích người kia, trước thời hạn liền làm ra chuẩn bị.” Hàn Thần Ý thầm nghĩ trong lòng.

Ngay sau đó, trên mặt hắn lộ ra một nụ cười lạnh lụng “Người đã tiếc mạng như thế, chắc hẳn cũng sẽ không để ý chúng sinh nơi nơi bởi vì người mà chết chứ?”

Chương 1120: Mở màn khai mở, Thiên Tâm Linh Vụ (2)

Vừa nói, trên người Hàn Thần Ý liền nổi lên hào quang màu vàng nhạt.

Cùng lúc đó, một cỗ sức mạnh vô cùng to lớn trực tiếp ở trong phương tiên thô của Hạo Nhiên Vương càn quét mà qua, trong nháy mắt liền đem sinh linh nơi này toàn bộ tiêu diệt.

Tiếp theo một cái chớp mắt, hắn lại trở về phương tiên chỗ chỗ Kim Linh Sư ở kia, trực tiếp tàn sát tất cả sinh linh nơi này, tất cả đều là hình thần đều diệt, không chừa một móng.

Sau đó, Hàn Thần Ý lại đi chỗ thế giới mà đám người Trường Sinh Chủ, Thiên Chúc Quân, Vô Hình Thần đang ở, tất cả đều là đười tợn giết tuyệt, tiêu diệt tất cả sinh linh trong những thế giới này.

Hoàn toàn là không chút kiêng kỵ.

Lúc này, ở trong phương “Tam trọng thế giới” Thôi Hằng mở ra, đám người Kim Linh Sư, Hạo Nhiên Vương, Thiên Chúc Quân, Trường Sinh Chủ đều ở chỗ này, nhìn cảnh tượng hiển hiện ra trong màn sáng, khuôn mặt phần nộ.

Phương “Tam trọng thế giới” này vốn là Thôi Hằng vì thay thế sảnh tổ chức pháp yến hội nghị mà sáng tạo ra.

Vì vậy thân là thành viên pháp yến hội nghị, đám người Kim Linh Sư, Hạo Nhiên Vương, Thiên Chúc Quân đều nắm giữ quyền hạn tùy thời tiến vào phương thế giới này.

Họn nữa, sau khi tiến vào phương thế giới này, còn có thể trực tiếp hướng thành viên khác gửi đi tin tức.

Vì vậy, nơi này ngoài ý muốn thành nơi bọn họ tị nạn.

Chẳng qua là ở sau khi đi tới nơi này, bọn họ vẫn có chút bất an, liền dùng chức năng đặc thù có sẵn của phương thế giới này dò xét tình huống bây giờ của Hàn Thần Ý.

Nhưng vừa nhìn một cái, lại làm cho bọn họ muốn rách cả mí mắt.

Trong những sinh linh bị Hàn Thần Ý giết chết kia, có không ít là hậu nhân của bọn họ, truyền nhân của bọn họ, thậm chí là đệ tử thân truyền.

Bây giờ tất cả đều hình thần đều diệt!

“Người này sát hại như thế, nhất định sẽ bị Thôi Hằng tiên trưởng chém chết!” Thiên Chúc Quân trầm giọng nói “Chúng

ta chỉ cần lẳng lẳng chờ đợi, Thôi Hằng tiên trưởng nhất định sẽ ra tay!”

“Không sai! ” Trường Sinh Chủ ở bên cạnh gật đầu một cái, nhưng hắn lại có chút lo lắng nói “Hắn sát hại bừa bãi như vậy, chỉ sợ sẽ là vì khiến cho Thôi Hằng tiên trưởng chú ý, chẳng lẽ hắn thật có năng lực cùng Thôi Hằng tiên trưởng đối kháng?”

“Không có khả năng. ” Kim Linh Sư ở một bên lắc đầu nói ” Thôi Hằng tiên trưởng thực lực ra sao ngươi và ta đều thấy, kia là một vị tôn tại không gì không thể.”

“Nhưng người này có lẽ là tới từ bên ngoài phương vũ trụ này của chúng ta a. ” Hạo Nhiên Vương trầm giọng nói “Khí tức sức mạnh trên người của hắn, cùng chúng ta hoàn toàn bất đồng, hoàn toàn xa lạ.”

“Bây giờ chúng ta cũng chỉ có thể mong mỏi Thôi Hằng tiên trưởng có thể đem người này đánh chết. ” Vô Hình Thần khẽ thở dài.

...

Hành động sát hại của Hàn Thần Ý vẫn đang tiếp tục.

Hắn giết sạch sinh linh trong thế giới nơi cường giả Đạo Thăng Chi Cảnh ở hết rồi, lại đem mục tiêu chuyên hướng tinh hải thông thường.

Tiên Quân Đạo Thiên cảnh đỉnh phong tương đương với Cỏ Vương Thái Sơ cảnh, đây đã là đạt tới cảnh giới cực hạn mà phương vũ trụ này có thể đạt tới.

Lúc trước Nhân Hoàng cùng Tiên Vực Chi Chủ chính là cái tầng thứ này.

Vì vậy, sinh linh của tinh hải phổ thông khi đối mặt loại cường giả như Hàn Thần Ý tập kích, căn bản cũng không có bất kỳ năng lực chống cự.

Thậm chí phần lớn người đều không có cảm giác gì, cũng đã bị Hàn Thần Ý tàn sát.

Sức mạnh vô cùng to lớn không chút kiêng kỵ tiến hành khuếch tán, trong nháy mắt là có thể bao phủ hàng trăm triệu tinh hải.

Trong nháy mắt, thì có sinh linh đếm không hết biến mất.

Tình hình như vậy tự nhiên không gạt được cảm giác của Thôi Hằng, để cho hắn ở lúc chú ý Quận Thiên Cung của Minh Hải Tinh, cũng bắt đầu chú ý Hàn Thần Ý.

“Ước chừng tương đương với Hoá Thần đỉnh phong có 480 triệu giá ta chi thân. ” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng,

đôi với thực lực Hàn Thần Ý tiên hành tính toán.

Nếu như là ngàn năm trước, khi hắn chưa bước lên con đường Phản Hư, đối mặt cường giả như vậy vẫn còn tương đối khó giải quyết, nhất định phải thi triển Thiên Ma giải thể đại pháp, để cho thực lực của mình trong vòng thời gian ngắn tăng vọt, mới có thể chống lại.

Nhưng bây giờ hắn đã bước lên con đường Phản Hư, còn hoàn thành tìm hiểu đối với hai loại căn nguyên đại đạo, thực lực cùng trước kia so sánh đã không thể so sánh nổi.

Tùy tiện một sợi tóc cũng có thể nghiền chết vô số Hàn Thần Ý.

Sở dĩ không có lập tức động thủ, là bởi vì Thôi Hằng ở trong cơ thể tên Hàn Thần Ý này phát hiện một cỗ lực lượng kỳ dị.

Cỗ lực lượng kỳ dị này kết nối với vùng đất không biết bên ngoài vũ trụ, hơn nữa đang rục rịch, tựa như lúc nào cũng có thể hàng lâm.

Thông qua truy tìm nguồn gốc của cỗ lực lượng này, hắn có thể xác định vị trí của vùng đất không biết bên ngoài vũ trụ kia.

“Đây chính là cái gọi là Tiên Vương chi lực?” Thôi Hằng nghĩ tới tột cùng trước đây Phương Gian cùng Sùng Hòa Tiên Quân nhắc tới, trong lòng lại hơi nghi hoặc một chút “Nhưng chẳng qua là lực lượng loại trình độ này, liên hệ cho hắn không kiêng nê gì như thế rồi sao?”

Người từ trước đến giờ thật cẩn thận như hắn, không thể nào hiểu được loại tâm thái này của Hàn Thần Ý, chẳng lẽ sau khi có lá bài tẩy cường đại liên có thể muốn làm gì thì làm sao?

Đây là đang tìm chết à.

Mặc dù tên Hàn Thần Ý này nắm giữ Tiên Vương chi lực tùy thời có thể hạ xuống, nhưng Tiên Vương cũng chia nhiều cái tầng thứ, coi như là Tuyệt Đỉnh Tiên Vương chi lực, đi lên nữa còn có Cực Đỉnh, Vô Địch Giả, Chuẩn Tiên Đế các loại cảnh giới đây.

Chẳng lẽ người này sẽ không sợ gặp một cường giả cảnh giới tương tự, trực tiếp đem hắn tiêu diệt hả?

Ánh mắt Thôi Hằng xuyên qua hư không, vô tận, nhìn chăm chú Hàn Thần Ý đang trắng trợn sát hại, lắc đầu thở dài nói: “Thật là không thể nói lý.”

Tiện tay, hắn lại nhìn về phía Minh Giới mới vừa mở ra không lâu.

Chương 1121: Mở màn khai mở, Thiên Tâm Linh Vụ (3)

Lúc này, đông đảo giả ta chi thân căn cứ vào Tử Vong Căn Nguyên dần sinh ra đang tiến hành xây dựng đối với “Minh phủ”.

Thật ra thì, vốn là không cần thiết gấp gáp như vậy.

Nhưng bây giờ có tình huống đột ngột phát sinh.

Hàn Thần Ý không chút kiêng kỵ sát hại, để cho sinh linh đếm không hết chết đi.

Những sinh linh này ở sau khi chết, tất cả đều đi tới trong Minh Giới, Minh Giới lúc trước còn trống rỗng thoáng cái biến hóa đến khắp nơi đều là “Người”.

Đông đảo Tử Thần, Minh Quân, Táng Thần các loại giả ta chi thân cũng đều trở nên vô cùng bận rộn.

Bọn họ phải đối với những vong linh này tiến hành quản lý.

Bởi vì những vong linh này cơ bản đều là người vô tội chết uổng, sau khi tiến vào Minh Giới là không có bất kỳ linh trí, tất cả đều vô tri vô giác, chỉ có bản năng làm lớn mạnh hồn thể của chính mình.

Nếu không tiến hành quản lý, nhất định sẽ loạn.

Hơn nữa những vong linh này về sau hơn phân nửa là phải bị Thôi Hằng làm sống lại, tự nhiên không thể mặc cho bọn họ cắn nuốt nhau.

Cũng coi là trước thời hạn để cho những thứ giả ta chi thân này rèn luyện một chút, làm quen một chút nghiệp vụ sau này của mình.

Những người này đi qua Minh Giới một lần, sau khi sống lại thân hồn Chân Linh đều sẽ trở nên càng mạnh mẽ hơn lại càng bền bỉ, có thể nói là nhân họa đắc phúc.

Sau đó, ở sau khi Hàn Thần Ý giết chết sinh linh của mấy trăm tỉ cái tinh hải, ánh mắt Thôi Hằng rốt cuộc ngưng tụ, hẳn thành công phong tỏa vùng đất không biết bên ngoài vũ trụ kia.

Tức là Nguyên Sơ thế giới.

Điều này cũng mang ý nghĩa, bắt đầu từ bây giờ, chỉ cần hạn muốn, bất cứ lúc nào đều có thể tiến vào trong Nguyên Sơ thế giới.

Thậm chí có thể từ trong phương vũ trụ này ra tay, mang sức mạnh của chính mình bắn đến trong Nguyên Sơ thế giới.

Dương nhiên, loại cách làm động tĩnh quá lớn, rất có thể sẽ kinh động một ít tồn tại tối cao, không phải tất yếu, hẳn sẽ không làm như vậy.

Dù là chẳng qua là tiến hành thử nghiệm, hẳn cũng tính toán đợi chính mình chân chính đột phá đến Phản Hư kỳ sau đó mới nói.

“Bây giờ, không cần thiết lưu lại người.” Thôi Hằng lẩm bẩm nói nhỏ.

Cùng lúc đó, ánh mắt của hắn vượt qua hư không vô tận rơi vào trên người Hàn Thần Ý đang tùy ý giết hại.

Hàn Thần Ý đang đắm chìm trong sát hại bỗng nhiên cảm giác toàn thân mình cứng đờ, hình thân phẳng phất bị đông cứng, ngay cả một đầu ngón tay đều không động được.

“Hắn động thủ!” Hàn Thần Ý trong lòng hoảng hốt, lập tức kêu “Mời Tiên Vương hàng lâm!”

Tiếp theo một cái chớp mắt, một luồng sức mạnh kì dị ẩn chứa ở trong cơ thể hắn bắt đầu tăng vọt, trong nháy mắt liền tăng cường ngàn tỉ lần, cũng nhanh chóng thay thế sức mạnh nguyên bản trong cơ thể hắn.

“Quả nhiên đến rồi!” Thôi Hằng chân mày hơi nhíu, liền muốn cách không ra tay, mang cổ Tiên Vương chi lực hàng lâm tới này trấn áp.

Nhưng vừa lúc đó, tồn tại thần bí bám vào trên người Hàn Thần Ý đi tới Phương Vũ Trụ này, tồn tại cũng đi tới Quân Thiên Cung kia bỗng nhiên vọt ra khỏi Quân Thiên Cung.

Sau đó, hắn lại trực tiếp phá vỡ hư không, vượt qua khoảng cách ngàn tỉ năm ánh sáng, xuất hiện ở trước mặt Hàn Thần Ý.

Ngay sau đó cả người hóa thành một đoàn sương trắng, đem toàn thân Hàn Thần Ý bao vây lại.

Biến cố bất thành linh để cho Thôi Hằng ngây ngẩn, hắn chân mày cau lại, nhìn chăm chú sương trắng quý dị kia, trầm giọng nói: “Chuyện này... Hắn đến tột cùng là cái thứ gì?!”

Cùng lúc đó, bên trong Chư Thiên Cung Nguyên Sơ thế giới.

Một vị Tiên Vương Thông Thiên cảnh đang trôi lơ lửng tại trong hư không ngồi xếp bằng, quanh thân hắn quanh quần ánh sáng màu xanh, sáng ngời chói mắt.

Những thứ ánh sáng xanh này ẩn chứa Tiên Vương chi lực của hắn, lúc rời hắn ba thước, liền nhập vào hư không, biến mất không thấy gì nữa, như là thâm thấu xuyên qua nơi không biết.

Hắn là một trong hai gã Tiên Vương của Chư Thiên Cung, tên là Thành Nguyên.

Chẳng qua, ở trong nhận thức của tuyệt đại đa số người, Chư Thiên Cung chỉ có một vị tên là Thành Thượng, là Tuyệt Đỉnh Tiên Vương.

Cũng không biết sự tồn tại của Thành Nguyên này.

Người này là cháu mười hai đời của Thành Thượng, nuôi dưỡng vô số năm, rốt cuộc bí mật thành tựu Tiên Vương Chi Thân.

Lần này Thành Thượng sắp xếp Hàn Thần Ý hạ giới, một mặt đúng là muốn đi dọn dẹp sạch người tàn sát phân hồn Hạo Quân Tiên Vương, mặt khác cũng là muốn để cho Thành Nguyên làm quen một chút cách vận dụng đối với Tiên Vương chi lực.

Nếu như không có ngoài ý muốn gì, chuyện này sẽ không xảy ra bất kỳ bất ngờ.

Dù sao, chẳng qua là đi giết một tên thực lực vượt qua Đạo Thiên cảnh, nhưng lại chưa chắc là Đại Đạo Thông Thiên cảnh, đối với một Tiên Vương chân chính mà nói, cũng không có gì khó khăn.

Coi như người kia đã nắm giữ thực lực tương đương với Tiên Vương, cũng sẽ không có vấn đề gì.

Bởi vì, toàn bộ hành trình này có Thành Thượng ở bên người Thành Nguyên tiên hành hộ pháp.

Một khi phát hiện tình huống không đúng, hắn sẽ tự chuyển vận sức mạnh đi qua, lấy sức mạnh Tuyệt Đỉnh Tiên Vương tiên hành nghiền ép.

Nhưng đột nhiên, sắc mặt Thành Nguyên đang nhắm mắt khoanh chân chợt trở nên trắng bệch, trong thất khiếu bỗng nhiên xông ra hơi khói quỷ dị màu trắng, muốn đem cả người hắn bao phủ lại.

Thành Thượng thấy vậy trên mặt nhất thời lộ ra vẻ mặt khó có thể tin, hoảng sợ cực kỳ mà kinh hô lên ” Thiên Tâm Linh Vụ, là Thiên Tâm Linh Vụ!

“Người đâu mau tới, mau đi Vô Tuyệt Cung hướng Vô Tuyệt Tiên Vương, bẩm báo tin tức khẩn cấp, có Thiên Ý vũ trụ Hỗn Độn Hải nắm giữ sức mạnh Thiên Thần Thánh lưu lại!

“Mời Vô Tuyệt Tiên Vương ra tay, phá hủy phương vũ trụ kia!”

Chương 1122: Thứ còn sót lại của Thiên Thần Thánh, phần cuối con đường Phản Hư (1)

Thông Thiên cảnh cũng không phải là chỉ có một tầng thứ, mà là chia ra làm năm cái cảnh giới nhỏ.

Vì vậy, coi như đồng dạng đều là Tiên Vương, cảnh giới cũng có phân chia cao thấp trên dưới.

Vô Tuyệt Tiên Vương chính là người xuất sắc trong Tiên Vương, là một vị cường giả Tiên Vương cấp vượt qua Tuyệt Đỉnh, đạt tới tầng thứ Cực Đỉnh.

Nhân vật như vậy, dĩ nhiên toàn bộ Nguyên Sơ thế giới đều gọi là long phượng sừng lân, cực kì thừa thớt, tuyệt đối là đại nhân vật một phương.

Chư Thiên Cung mặc dù cường đại, còn có Tuyệt Đỉnh Tiên Vương tồn tại, nhưng còn lâu mới ngang hàng cùng thế lực mà Cực Đỉnh Tiên Vương khai sáng.

Trên thực tế, Chư Thiên Cung nên tính là một trong cơ cấu dưới quyền Vô Tuyệt Cung quản lý.

Chính là vì nguyên nhân này, vị Tuyệt Đỉnh Tiên Vương Thành Thượng kia mới có thể ở lúc phát hiện ra chuyện mình không cách nào ứng đối, thì phản ứng đầu tiên chính là đi xin Vô Tuyệt Tiên Vương giúp.

Cùng lúc khi Thành Thượng phái người nhờ Vô Tuyệt Tiên Vương giúp đỡ, hắn cũng đang toàn lực thi triển sức mạnh áp chế Thiên Tâm Linh Vụ tràn ra trên người Thành Nguyên.

Loại hơi khói màu trắng này ẩn chứa sức mạnh cực kỳ quý dị, cũng cực kỳ mạnh mẽ.

Coi như là Tuyệt Đỉnh Tiên Vương như Thành Thượng, cũng chỉ có thể miễn cưỡng tiến hành áp chế nó, để cho loại hơi khói quý dị màu trắng này không đến nỗi đem Thành Nguyên ăn mòn sạch.

Khi Thiên Tâm Linh Vụ bị áp chế rồi, Thành Nguyên vốn đang trong trạng thái hôn mê dần dần tỉnh hồn lại.

“Lão tổ, mới vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?” Thành Nguyên cau mày, dò hỏi: “Ta đang chuyển vận sức mạnh đến trên người Hàn Thần Ý mà? Tại sao bỗng nhiên lại mất đi ý thức?”

Song, sau khi nói đến đây, hắn cũng ý thức được tình huống của mình bây giờ không đúng lắm.

Nhìn hơi khói quý dị màu trắng trợn ngập quanh thân mình, Thành Nguyên như là nghĩ tới điều gì, hoảng sợ kinh hô: “Đây, đây là Thiên Tâm Linh Vụ, ta mới vừa rồi là bị Thiên Tâm Linh Vụ ăn mòn ư?!”

“Không sai.” Thành Thượng gật đầu một cái nói “Trong phương vũ trụ Hàn Thần Ý đi tới, xuất hiện Thiên Ý nắm giữ lực lượng còn sót lại của Thiên Thần Thánh, còn tập kích Hàn Thần Ý, thuận theo Tiên Vương chi lực của người mà tiến hành ăn mòn người.”

“Đáng ghét!” Sắc mặt Thành Nguyên trở nên vô cùng âm trầm “Nếu như không phải có lão tổ ngài bên cạnh, ta chỉ sợ cũng phải bị Thiên Tâm Linh Vụ nuốt mất, bỗng dưng thành chất dinh dưỡng của phương vũ trụ kia, đáng chết!”

“Hắn chẳng mấy chốc sẽ chết.” Thành Thượng cười lạnh nói “Ta đã phái người đi Vô Tuyệt Cung đem việc này báo cho Vô Tuyệt Tiên Vương biết, phương vũ trụ kia rất nhanh sẽ bị phá hủy, đến lúc đó Thiên Tâm Linh Vụ quán quanh trên người của người cũng sẽ tiêu tan.”

Cái gọi là Thiên Tâm Linh Vụ, thật ra thì chính là chỉ lực lượng còn sót lại của Thiên Thần Thánh.

Trong truyền thuyết Thiên Thần Thánh hóa thành quy tắc của vô biên Hôn Động Hải, cũng là khởi nguồn của đại đạo pháp tắc của vô lượng vũ trụ bây giờ.

Mà Thiên Ý của một phương vũ trụ lại là tạo ra từ bên trong đại đạo pháp tắc.

Nguồn gốc của Thiên Ý thật ra thì chính là Thiên Thần Thánh.

Vì vậy, từng cái Thiên Ý đều có cơ hội Phản Bản Quy Nguyên, nắm giữ một tia sức mạnh của Thiên Thần Thánh.

Một tia sức mạnh này chính là lực lượng còn sót lại của Thiên Thần Thánh, cũng bị gọi là Thiên Tâm Chi Lực.

Thiên Ý độ mạnh bất đồng sẽ khống chế lực lượng Thiên Thần Thánh lưu lại ở trình độ bất đồng, uy năng bọn nó nắm giữ tự nhiên cũng tồn tại chênh lệch.

Biểu hiện mặt ngoài chính là Thiên Tâm Chi Lực trạng thái bất đồng.

Hiện nay trạng thái Thiên Tâm Chi Lực đã biết có ba loại.

Một là Vụ Khí tức sương mù, hai là tia sáng, ba là dị tượng.

Trong đó Thiên Tâm Vụ Khí là trạng thái sơ cấp nhất, Thiên Tâm Tia Sáng thì phải mạnh mẽ hơn nhiều, Thiên Tâm

Dị Tượng chính là nắm giữ Thiên Tâm Chi Lực đỉnh phong nhất trong phạm vi đã biết.

Chẳng qua, đây dù sao cũng là lực lượng Thiên Thân Thánh để lại, cho dù là Thiên Tâm Vụ Khí sơ cấp nhất cũng có uy năng cực kỳ khủng bố.

Bất kỳ một cái Thiên Ý nào, chỉ cần nắm giữ Thiên Tâm Vụ Khí, liền có thực lực có thể so với Tuyệt Đỉnh Tiên Vương, hơn nữa còn có thể thông qua căn nuốt cường giả cấp Tiên Vương để tiến hành tăng cường đối với vũ trụ.

Đương nhiên, nếu như chỉ là như vậy, còn chưa đủ để cho cường giả Nguyên Sơ thế giới cảm thấy sợ hãi.

Chân chính để cho Nguyên Sơ thế giới kiêng kỵ là, tính trường thành cùng đặc tính bất diệt của Thiên Ý sau khi nắm giữ thiên tâm chi lực, còn có “Tính truyền nhiễm” gần như kinh khủng.

Tính trường thành là chỉ sau khi Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Chi Lực, liền coi như không hề làm gì đều có thể không ngừng trở nên mạnh mẽ.

Một cái Thiên Ý trong trạng thái Thiên Tâm Linh Vụ, chỉ cần ân núp một tí năm, liền có thể tiến hóa đến trình độ Thiên Tâm tia sáng, thực lực càng là sẽ sinh ra tầng lên kiểu bay vọt, trực tiếp đạt tới trình độ có thể so với Chuẩn Tiên Đế.

Sau đó lại qua một tí năm, cái Thiên Ý này liền sẽ đạt tới trình độ Thiên Tâm Dị Tượng, nắm giữ lượng lớn thủ đoạn của Thiên Thân Thánh, trở thành tồn tại vượt qua cấp bậc Tiên Đế, đủ để gọi nhíp với Tiên Tổ.

Chương 1123: Thứ còn sót lại của Thiên Thần Thánh, phần cuối con đường Phản Hư (2)

Đặc tính bất diệt chính là chỉ Thiên Ý khi nắm giữ Thiên Tâm Chi Lực gần như không cách nào bị giết chết.

Ở trạng thái Thiên Tâm Linh Vụ, chỉ cần vũ trụ sinh ra cái Thiên Ý này chưa bị phá hủy, bản thân nó chính là vĩnh hằng bất diệt, coi như là Tiên Đế ra tay đều không cách nào đem nó giết chết.

Nếu như đạt tới trạng thái Thiên Tâm Tia Sáng, coi như cái vũ trụ mà Thiên Ý này xuất thân bị phá hủy, cũng có thể nhờ vào giúp đỡ của Thiên Ý của vũ trụ khác mà sống lại trở về, trở nên càng khó giết chết hơn.

Nếu mà đến trạng thái Thiên Tâm Dị Tượng, Thiên Ý liền hoàn toàn biến hóa đến không cách nào bị giết chết, ít nhất đến tận bây giờ chưa từng có bất kỳ một cái Thiên Ý cấp bậc Thiên Tâm Dị Tượng nào bị giết chết.

Ngược lại thì Nguyên Sơ thế giới nơi này, có mấy vị Tiên Tổ bị Thiên Ý cấp Thiên Tâm Dị Tượng liêu mạng giết.

Tính truyền nhiễm càng kinh khủng hơn.

Chỉ cần xuất hiện một cái Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Tia Sáng, Thiên Ý của vũ trụ chung quanh vũ trụ mà nó xuất thân cũng sẽ nắm giữ Thiên Tâm Linh Vụ.

Vậy thì khiến cho số lượng Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Chi Lực nhanh chóng bành trướng.

Có thể nói, những cường giả nắm giữ Thiên Tâm Chi Lực chính là lực lượng mạnh nhất của vô lượng vũ trụ Hỗn Độn Hải, cũng là chỗ dựa lớn nhất khiến bọn hắn dám phản công Nguyên Sơ thế giới.

Vì vậy, thái độ của Nguyên Sơ thế giới bên này đối với Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Chi Lực cũng vô cùng kiên quyết.

Giết!

Không chừa một móng!

Chỉ cần phát hiện một cái Thiên Ý như vậy, liền phải phá hủy vũ trụ phát hiện ra Thiên Ý này ngay lúc đó, dốc hết sức bóp chết cái Thiên Ý này.

Tuyệt đôi không thể để cho cái Thiên Ý này tiên hóa đến trình độ nắm giữ Thiên Tâm Tia Sáng.

Tất nhiên, vũ trụ phát hiện cái Thiên Ý này cũng không nhất định chính là vũ trụ mà cái Thiên Ý này sinh ra, coi như hủy diệt cái vũ trụ này cũng chưa chắc có thể giết chết Thiên Ý đó, nhưng đối với Nguyên Sơ thế giới mà nói, chỉ cần có một tia khả năng nhỏ bé vậy là đủ rồi.

Dù sao thứ phá hủy cũng là vũ trụ trong Hỗn Độn Hải, đối với bản thân Nguyên Sơ thế giới không có ảnh hưởng gì.

...

Trong Vô Tuyệt Cung.

Người sứ giả Thành Thượng phái ra kia một mực cung kính quỳ dưới đất, hướng một tên nam tử ngồi ở trên đài ngọc lễ bái "... Vô Tuyệt Thượng Tôn, chuyện chính là như vậy, Thành Thượng Tiên Vương xin ngài ra tay, phá hủy phương vũ trụ kia."

Vô Tuyệt là một nam tử thoát nhìn bộ dáng trung niên, người mặc áo rộng màu đen tuyền, mang tới cho người ta một loại cảm giác cực độ thâm trầm, cao xa khó lường.

Sau khi nghe xong tên sứ giả này miêu tả tình huống, Vô Tuyệt khẽ nhíu mày, trầm giọng nói: "Vậy mà lại xuất hiện Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Vụ?"

Cùng lúc đó, trong lòng của hắn càng là nghi ngờ không thôi.

"Gần đây trong hơn mười triệu năm này liên tiếp xuất hiện ba cái Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Vụ, nếu như lần này là thật, chính là cái thứ 4.

"Trong thời gian ngắn ngủi như vậy, xuất hiện bốn cái, cũng thật là quá nhiều. Chẳng lẽ là có Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Tia Sáng ra đời sao?"

"Bất luận như thế nào, vẫn là trước đem cái vũ trụ này phá hủy, coi như không thể giết chết cái Thiên Ý này, ít nhất cũng sẽ không bị trách tội."

Suy nghĩ tới đây, Vô Tuyệt Tiên Vương liền từ trên đài ngọc chậm rãi đi xuống, mắt nhìn xuống người sứ giả này, nhàn nhạt nói: "Đứng lên đi, mang ta đi Chư Thiên Cung gặp Thành Thượng."

Chư Thiên Cung là một kiện bảo vật có diệu dụng đặc thù, có thể trực tiếp mạng Tiên Vương chỉ lực bắn đến trong vô lượng vũ trụ của Hỗn Độn Hải.

Hắn muốn tiên hành phá hủy một phương vũ trụ, thì nhất định phải đi Chư Thiên Cung.

...

Lúc này Chư Thiên Cung đã tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến tranh, phần lớn người đều bị tập trung đến cùng một chỗ, chú ý phương vũ trụ xuất hiện Thiên Tâm Linh Vụ kia.

Ba gã Thiên Chủ ngoại trừ Hàn Thần Ý, cũng đều đích thân ra tay, dốc hết toàn lực khởi động hiệu quả đặc thù của Chư Thiên Cung, ngưng tụ ra một màn ánh sáng, bên trong hiện ra cảnh tượng trong phương vũ trụ kia.

Chỉ thấy Hàn Thần Ý trôi lơ lửng ở bên trong một mảnh tịnh không, hơi khói màu trắng đậm đà đã đem toàn thân của hắn đều bao phủ, cũng tiến hành cắn nuốt đối với hình thần và Tiên Vương chi lực ẩn chứa trong cơ thể hắn.

Hiển nhiên, đây là Thiên Tâm Linh Vụ đang tiến hành cắn nuốt Tiên Vương chi lực, hơn nữa ở cùng lúc khi cắn nuốt Tiên Vương chi lực, còn đang tiến hành phóng thích ra ngoài, làm lớn mạnh phương vũ trụ này.

Thành Thượng cùng Thành Nguyên cũng ở nơi đây, thấy tình hình này rồi, nội tâm đều không khỏi dâng lên vui sướng.

Nếu cái Thiên Ý này sau khi cắn nuốt Tiên Vương chi lực cũng không có bảo tồn xuống, mà là trực tiếp đối với phương vũ trụ này tiến hành cường hóa, có phải nghĩa là đây chính là vũ trụ hắn xuất thân?

Dù sao, bình thường mà nói, Thiên Ý chỉ có thể đi tăng cường vũ trụ chính mình xuất thân.

Như vậy có thể để cho Thiên Tâm Linh Vụ trở nên càng đậm đà, càng cường đại hơn.

Nếu quả như thật là như vậy, chỉ cần phá hủy phương vũ trụ này, liền có thể đem cái Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Vụ này giết chết chung.

Đây chính là một cái công lớn a!

Chương 1124: Thứ còn sót lại của Thiên Thần Thánh, phần cuối con đường Phản Hư (3)

Vừa lúc đó, không gian nơi này có chút vặn vẹo.

Thân ảnh Vô Tuyệt bỗng nhiên xuất hiện.

Ánh mắt của hắn trong nháy mắt liền phong tỏa cái màn sáng đó, cười nói: “Có ý tứ, hắn đây là đang tăng cường phương vũ trụ này?”

Thành Thượng lập tức cung kính hành lễ nói: “Bái kiến Vô Tuyệt Thượng Tôn.”

Thành Nguyên hiện tại thân thể không cách nào nhúc nhích, nhưng mà hết sức cung kính nói: “Vãn bối Thành Nguyên, bây giờ bị Thiên Tâm Linh Vụ trói chặt, không cách nào hướng Thượng Tôn hành lễ, xin Thượng Tôn thứ tội.”

“Chuyện này có khó khăn gì?” Vô Tuyệt cười nhạt.

Ngay sau đó, hắn nâng tay phải lên nhẹ nhàng hướng Thành Nguyên búng ra, Thiên Tâm Linh Vụ đang miễn cưỡng bị áp chế trên người hắn trong nháy mắt giải tán, hoàn toàn không có bất kỳ cơ hội phản kháng, trực tiếp liền biến mất không thấy.

“Đa tạ Thượng Tôn!” Thành Nguyên lập tức vô cùng cung kính hướng Vô Tuyệt hành lễ.

“Thượng Tôn, chuyện quá khẩn cấp, xin Thượng Tôn ra tay phá hủy phương vũ trụ này, giết chết cái Thiên Ý này.” Thành Thượng thân sắc lo lắng nói.

“Ừm.” Vô Tuyệt gật đầu một cái, khẽ cười nói “Thật ra thì, ta đã ra tay rồi, chẳng qua là lấy tu vi cảnh giới của người không nhìn ra mà thôi.”

“À?” Thành Thượng nghe vậy ngạc nhiên, trong lòng dâng lên nghi ngờ nồng nặc.

Ra tay?

Càng là gió êm sóng lặng như vậy sao?

Đây chính là muốn phá hủy một phương vũ trụ a! Nhẹ như mây gió như thế liền có thể làm được?!

Tiên Vương Cực Đỉnh còn không có cường đại tới mức như thế đi.

“A. ” Vô Tuyệt thấy biểu cảm của Thành Thượng, liền nở nụ cười, hỏi, “Chưa từng thấy Cực Đỉnh Tiên Vương ra tay phá hủy vũ trụ?”

“Để cho Thượng Tôn chê cười, thuộc hạ quả thật chưa từng thấy qua. ” Thành Thượng vô cùng thành khẩn nói “Lần này có thể thấy Thượng Tôn vận dụng vô thượng thần thông phá hủy một phương vũ trụ, là may mắn của thuộc hạ.”

“Không cần nịnh nọt. ” Vô Tuyệt Tiên Vương lắc đầu cười nói “Thật ra thì, phá hủy một phương vũ trụ đối với Cực Đỉnh Tiên Vương mà nói, quả thật không phải là việc khó gì, nhưng cũng không có khoa trương như người tưởng tượng vậy.

“Chẳng lẽ người cho rằng là muốn phá hủy một phương vũ trụ, liền cần nắm giữ lực lượng cùng toàn bộ vũ trụ sánh vai, thậm chí còn cường đại hơn sao?”

“... ” Thành Thượng nghe vậy hơi trầm mặc, nghi ngờ nói “Không phải sao?”

“Dĩ nhiên không phải. ” Vô Tuyệt Tiên Vương lắc đầu nói “Cùng quy mô của toàn bộ vũ trụ so sánh, coi như là Cực Đỉnh Tiên Vương cũng còn lâu mới bằng, chỉ có tiến hơn một bước trở thành Vô Địch Giả, mới có thể nắm giữ sức mạnh ngang hàng với một Phương Vũ Trụ.

“Muốn phá hủy một phương vũ trụ, thật ra thì có một loại biện pháp mẹo, sau khi đột phá đến Cực Đỉnh Tiên Vương sẽ một cách tự nhiên lĩnh ngộ được, cũng không tính là thủ đoạn đặc thù gì. Lần này nếu vừa gặp cơ hội, nói cho người biết cũng không sao.

“Người hẳn phải biết được, một phương vũ trụ có rất nhiều căn nguyên đại đạo, trong đó căn nguyên đại đạo trọng yếu nhất sẽ hiện hiện ra Khởi Nguyên Chi Địa, muốn phá hủy một phương vũ trụ liền có thể bắt tay từ Khởi Nguyên Chi Địa.

“Vũ trụ bất đồng thì hiện ra loại Khởi Nguyên Chi Địa của Căn Nguyên Đại Đạo sẽ không giống nhau, nhưng là có một điểm chắc chắn giống nhau, đó chính là nhất định sẽ có một cái Khởi Nguyên Chi Địa do Căn Nguyên Đại Đạo đại biểu ‘Vật chất ‘ hiện hiện ra.

“Khả năng đây là Ngũ Hành căn nguyên, Tứ Tượng căn nguyên, căn nguyên Hạt Căn Bản, Tinh Thân Căn Nguyên vân vân, bản chất đều là tồn tại tượng trưng cho vật chất của vũ trụ này.

“Chỉ cần đem Khởi Nguyên Chi Địa do Căn Nguyên Đại Đạo này hiện hiện ra phá hủy, cái căn nguyên đại đạo này sẽ lâm vào tan vỡ, toàn bộ vũ trụ sẽ sụp đổ trên cấp độ vật chất.

“Mà vật chất chính là cơ sở của tất cả tồn tại trên đời, đại đạo, pháp tắc, thời gian, không gian vân vân đều phải căn cứ vào vật chất mà thể hiện, một khi vật chất sụp đổ, hết thảy cũng theo đó tan vỡ.

“Kể từ đó, toàn bộ vũ trụ sẽ lâm vào bên trong huỷ diệt không thể ngăn cản, Vạn Đầu hóa thành hư vô, phản bản hoàn nguyên, về lại trong hỗn độn.”

“Thì ra là như vậy, đa tạ Thượng Tôn chỉ điểm! ” Thành Thượng vô cùng kinh ngạc vui mừng hành lễ cảm ơn, sau đó nói ” Thượng Tôn, ta nhớ được Khởi Nguyên Chi Địa trong phương vũ trụ này chính là có một cái do Tinh Thần Căn Nguyên biến thành.”

“Như thế tốt lắm. ” Vô Tuyệt gật đầu cười nói ” Khởi Nguyên Chi Địa do Tinh Thần Căn Nguyên biến thành so sánh với các loại như Ngũ Hành, Tứ Tượng thiếu rất nhiều chỗ huyền hư, là một trong căn nguyên đại đạo thiên hướng về vật chất hóa nhất.

“Khởi Nguyên Chi Địa do căn nguyên đại đạo loại này hóa thành, sẽ làm cho thuộc tính vật chất của cả vũ trụ chiêm tỷ trọng rất lớn. Khi cái Khởi Nguyên Chi Địa này bị phá hủy, tốc độ hồng mất cũng sẽ càng nhanh.

Chương 1125: Thứ còn sót lại của Thiên Thần Thánh, phần cuối con đường Phản Hư (4)

“Thật ra, ta trước kia cũng phá huỷ qua vũ trụ như vậy, còn luyện hóa một chút sức mạnh Tinh Thần Căn Nguyên, uy năng cũng xem là tốt, lần này đúng dịp làm phân lực lượng này lớn mạnh một phen.”

Nói tới chỗ này, hắn bỗng nhiên dừng lại, ngay sau đó cười nói: “Tiên Vương chi lực của ta đã thông qua Chư Thiên Cung hạ xuống đến bên trong Khởi Nguyên Chi Địa do Tinh Thần Căn Nguyên của phương vũ trụ đó biến thành.

“Tiếp đó, liền phải thả một tràng pháo hoa lớn.”

...

Ở trong nháy mắt khi Tiên Vương chi lực của Vô Tuyệt tiến vào phương vũ trụ này, Thôi Hằng liền cảm giác được.

Sau đó liền phát hiện cỗ Tiên Vương chi lực này lại vọt thẳng đến Khởi Nguyên Chi Địa do Tinh Thần Căn Nguyên biến thành.

Giờ phút này, tất cả Thôi Hằng đều dừng lại động tác trong tay, nhìn về cùng một cái phương hướng.

Vô luận là Thôi Hằng đang tìm hiểu Tinh Thần Khởi Nguyên Chi Địa, hay là đang ở trong tiên thổ thế giới quan sát Hàn Thần Ý, hay Thôi Hằng đang phân tích Thiên Tâm Linh Vụ, hoặc là vô số Thôi Hằng trong Minh Giới, cùng với giả ta Thôi Hằng khác đếm không hết, tất cả đều là tư thế này.

Chỉ cần cỗ Tiên Vương chi lực này có dị động gì, những Thôi Hằng này liền cùng lúc ra tay!

Chẳng qua, Vô Tuyệt vẫn còn ở Chư Thiên Cung Nguyên Sơ thế giới, hạ xuống tới đây chỉ là Tiên Vương chi lực của hắn, tự nhiên không có khả năng nhận ra được ánh mắt của Thôi Hằng.

Vì vậy, cỗ Tiên Vương chi lực vẫn là đi tới Tinh Thần Căn Nguyên Chi Địa, cũng tức là địa phương Thôi Hằng đang tiến hành tìm hiểu cuối cùng.

Chỉ cần hoàn thành tìm hiểu đối với Khởi Nguyên Chi Địa do Tinh Thần Căn Nguyên biến thành, hắn liền đi tới giữa điểm cuối con đường Phản Hư.

Sau đó, chỉ cần lấy ba loại căn nguyên đại đạo làm trụ cột, diễn hóa ra 480 triệu pháp tắc, liền có thể đặc công quá

Thượng Phẩm Phản Hư, đột phá đến Phản Hư sơ kỳ.

Nhưng chính là ở thời khắc mấu chốt, Tiên Vương chi lực của Vô Tuyệt đi tới Khởi Nguyên Chi Địa do Tinh Thần Căn Nguyên biến thành, hơn nữa chạy thẳng tới hạch tâm mà đi, hiển nhiên là sẽ tiến hành phá hư trắng trợn với Khởi Nguyên Chi Địa này.

Đôi mắt tình hình như vậy, Thôi Hằng ra tay.

Thuận theo lối đi lúc trước hẳn thông qua sức mạnh trong cơ thể Hàn Thân Ý truy lùng tới, pháp lực nửa bước Phản Hư toàn bộ bùng nổ, pháp lực trộn lẫn dung hợp Sinh Tử âm Dương trong nháy mắt liền đem cái lối đi này phong tỏa.

Điều này trực tiếp cắt đứt liên hệ giữa Vô Tuyệt cùng cỗ Tiên Vương chi lực này, để cho Vô Tuyệt không có cách nào tiếp tục mang Tiên Vương chi lực bắn đến trong phương vũ trụ này.

Chẳng qua, cho dù là một bộ phận Tiên Vương Chi Lực mất đi “Trợ giúp” này cũng là cực kỳ mạnh mẽ.

Mặc dù cỗ Tiên Vương chi lực này đã không cách nào uy hiếp đến Thôi Hằng bây giờ, nhưng lại đủ để phá hủy Khởi Nguyên Chi Địa do Tinh Thần Căn Nguyên biến thành.

Đến lúc đó, toàn bộ vũ trụ đều sẽ đối mặt tai họa ngập đầu.

Vì vậy, khi cỗ Tiên Vương chi lực này ở trong Khởi Nguyên Chi Địa xông ngang đánh thẳng, Thôi Hằng đi thẳng tới hạch tâm Khởi Nguyên Chi Địa, chuẩn bị ở chỗ này phá hủy Tiên Vương chi lực xâm lấn bên kia.

Nhưng mà, sau khi cỗ Tiên Vương chi lực kia tràn vào nơi này, cũng không có lập tức tiến hành phá hư, mà là tản mát ra vô tận ánh sao, lại bắt đầu dẫn động sức mạnh Tinh Thần Căn Nguyên, diễn hóa ra cảnh tượng vô số ngôi sao sinh diệt, thậm chí còn đang diễn hóa cảnh tượng vũ trụ tinh hải đản sinh, phát triển.

Đây quả thực là đang diễn dịch bí ẩn chung cực của Tinh Thần Căn Nguyên.

Thôi Hằng đối với tình trạng đột phát như vậy cảm thấy vô cùng ngoài ý muốn.

Vào giờ phút này bị ẩn Tinh Thần Căn Nguyên lại lấy tình thế quý dị như vậy, tất cả đều bày ra trước mắt của hắn, giới vào trong mắt vô số “Hắn”.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, Thôi Hằng liền từ “Bắt đầu tìm hiểu” với Tinh Thần Căn Nguyên, đạt tới mức độ gần như đại thành.

Cùng lúc đó, một môn pháp thuật hãn vi Tinh Thần Căn Nguyên có ý suy diễn ra là “Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Thần Chú” cũng theo đó đột nhiên tăng mạnh.

Đây một lần nữa lại kéo lên trình độ tìm hiểu của Thôi Hằng đối với Tinh Thần Căn Nguyên Đại Đạo.

Vì vậy, ở sau khi đạo Tiên Vương chi lực của Vô Tuyệt dẫn động sức mạnh Tinh Thần Căn Nguyên, ngăn ngụt thời gian mây hơi thở, Thôi Hằng liền hoàn thành tìm hiểu đối với cái Khởi Nguyên Chi Địa này.

Đến đây, Thôi Hằng rốt cuộc hoàn toàn hoàn thành tìm hiểu đối với ba cái Khởi Nguyên Chi Địa, hiểu rõ chân thật của thế giới này, đi tới cuối con đường Phản Hư.

Phía trước, chính là Thượng Phẩm Phản Hư!

Chương 1126: Luyện Thần Phản Hư, xem hỗn độn như khổ hải, dưới thời gian trường hà, trời nếu vô tình trời vĩnh hằng (1)

Ở cùng lúc khi Thôi Hằng hoàn thành cảm ngộ đối với Khởi Nguyên Chi Địa do Tinh Thần Căn Nguyên biến thành.

Tất cả giả ta chi thân của hắn đều sinh ra cảm ứng, ánh mắt trở nên vô cùng thâm thúy, khí tức trên người cũng chợt trở nên cao xa.

Giống như là trong nháy mắt thăng hoa đến chỗ vô cùng cao, siêu thoát đến một cái cấp độ khác.

“Tinh Thần căn nguyên, chính là biểu hiện vật chất của phương vũ trụ này, là cơ sở để gìn giữ thế giới, Sinh Mệnh Căn Nguyên là Ban Đầu của phương vũ trụ này, Tử Vong Căn Nguyên chính là Chung Kết của phương vũ trụ này.”

Trong miệng Thôi Hằng lầm bầm nói nhỏ, cuối cùng khẽ thở dài “Tất cả thế giới đều phải căn cứ vào vật chất mà tồn tại, hết thảy thế giới đều không thoát ra khỏi Ban Đầu và Chung Kết, đây chính là thế giới chân thật.”

Theo một tiếng khẽ than thở này, tất cả Thôi Hằng trong phương vũ trụ này đều sáng lên ánh sáng huy hoàng vô cùng sáng ngời, ngàn tỉ lớp quang ảnh khuếch tán ra ở trên người từng Thôi Hằng.

Những quang ảnh này có thân phận bất đồng, lai lịch bất đồng, tướng mạo bất đồng, tu vi bất đồng, lại có ngọn nguồn giống nhau, tức là Thôi Hằng duy ngã duy nhất.

Cùng lúc đó, sinh mạng, tử vong, tinh thần ba loại căn nguyên đại đạo hiện hóa thành vô số Khởi Nguyên Thế Giới nhỏ bé, tiếp đó liền diễn hóa ra pháp lý cùng quy tắc thật giống như vô cùng vô tận, bắt đầu cùng ngàn tỉ lớp quang ảnh kia tiến hành dung hợp.

Đây là đang lấy ba loại căn nguyên đại đạo làm trụ cột diễn hóa 480 triệu pháp tắc, cũng để cho 480 triệu giả ta chi thân chịu tải những pháp tắc này.

Thôi Hằng chính thức bước qua cuối con đường Phản Hư, đột phá cực hạn nửa bước Phản Hư.

Bắt đầu chân chính đánh vào Phản Hư kỳ!

...

Bên trong Chư Thiên Cung hoàn toàn yên tĩnh.

Đạo môn sáng hiện hiện ra tình huống trước mắt trong vũ trụ Thôi Hằng ở vẫn không có động tĩnh gì, từ đủ loại trạng thái kiểm tra được đến xem, phương vũ trụ này dường như cũng hết sức bình thường.

Không có chút dấu hiệu phải bị phá hủy.

Mới vừa rồi “Pháo hoa lớn” trong miệng Vô Tuyệt Tiên Vương muốn nói dường như cũng không tồn tại.

Chẳng lẽ là còn ở trong quá trình phát triển?

Mọi người nghi ngờ trong lòng.

Chẳng qua, cũng có người trong lòng hiện ra một dự cảm chẳng lành.

Có phải hay không là “Thấp lên” thất bại.

Nhưng mới rồi Vô Tuyệt Tiên Vương rõ ràng là lòng tin mười phần, tràn đầy tự tin.

Hơn nữa lấy tu vi cảnh giới của hắn, chỉ cần nắm giữ thủ pháp chính xác, phá hủy một phương vũ trụ này hắn không phải là chuyện rất khó khăn mới đúng.

Tại sao có thể như vậy?

Trong lòng của mọi người đều vô cùng nghi ngờ.

Song, vào lúc này, bất luận là Thành Thượng hay là Thành Nguyên cũng không dám phát ra âm thanh.

Tại chỗ, từng người trong Chư Thiên Cung đều ngậm miệng lại, cúi đầu nín thở ngưng thần, không nói một lời.

Mới vừa rồi tiếng Vô Tuyệt Tiên Vương thề son sắt muốn thả “Pháo hoa lớn” còn chưa tan đi đây.

Hiện tại cái tình huống này, quả thực có chút lúng túng.

“Lại thất bại?!”

Vừa lúc đó, Vô Tuyệt Tiên Vương bỗng nhiên lên tiếng.

Chính hắn dẫn đầu phá vỡ im lặng, cau mày nhìn về phía màn sáng kia, biểu tình trên mặt tràn đầy sự khó hiểu.

Rõ ràng đã đem Tiên Vương chi lực bắn tới Khởi Nguyên Chi Địa loại vật chất của phương vũ trụ này, tại sao không có cảnh tượng Khởi Nguyên Chi Địa tan vỡ nổ tung, toàn bộ vật chất vũ trụ sau đó sụp đổ hủy diệt?

“Chẳng lẽ, Thiên Ý trong phương vũ trụ này thật ra thì đã sắp đem Thiên Tâm Linh Vụ hóa thành Tia Sáng? Đây chính là nhân vật khủng bố có thể so với Chuân Tiên Đê.”

Vô Tuyệt Tiên Vương nghĩ tới đây, sau đó thân sắc trên mặt liền trở nên có chút khẩn trương, tựa như là có chút bất an.

Tình huống bây giờ rõ ràng cho thấy ra ngoài dự liệu của hắn.

“Vô Tuyệt Thượng Tôn...” Vào lúc này, Thành Thượng dè dặt tiến tới, dò hỏi “Ngài đây là có phát hiện gì sao?”

Hắn rất thức thời nên không có hỏi chuyện “Pháo hoa lớn”, nhưng mà nói ra nghi vấn của mình.

“Không có gì.” Vô Tuyệt Tiên Vương khẽ gật đầu một cái, cười lạnh, sau một hồi trầm giọng nói “Tràng pháo hoa lớn này có chút đặc thù, xem ra còn phải tăng thêm một chút lửa!”

Vừa nói, hắn liền muốn lần nữa đem một đoàn Tiên Vương chi lực bắn lên trong một cái Khởi Nguyên Chi Địa của vũ trụ này.

Nhưng vừa lúc đó, cảnh tượng biểu hiện trong cái màn sáng theo dõi đó bỗng nhiên xuất hiện biến hoá kịch liệt.

Chỉ thấy vô số đạo hào quang màu tử kim kỳ dị xuất hiện, không có dấu hiệu nào đột ngột sáng lên ở các nơi trong vũ trụ này, giống như là có sức mạnh cực kỳ mạnh nào đó đang biểu dương uy năng.

“Đây là cái gì?!” Vô Tuyệt Tiên Vương trong lòng giật mình, lập tức khuếch tán ra linh giác tiến hành dò xét phương vũ trụ này, ngay sau đó về mặt đại biến, sợ hãi nói “Cổ khí tức này, đây là cái khí tức gì?!”

Lúc này, ở trong cảm giác của hắn, trong phương vũ trụ này đang có một cổ khí tức cực kỳ mạnh nhanh chóng bành trướng.

Trong nháy mắt liền đã đạt đến trình độ có thể so với 10% quy mô toàn bộ vũ trụ.

Đây còn vền vẹn chẳng qua là quy mô mà thôi, bên trên nó tản ra khí tức thần dị càng làm cho Vô Tuyệt Tiên Vương không thể nào hiểu được.

“Bất hủ bất diệt, vạn kiếp bất diệt, tuyên cổ trường tồn... Khí tức như vậy là nhân vật gì, coi như là Chuẩn Tiên Đế cũng không có khí tức khoa trương như vậy chứ.”

Vô Tuyệt Tiên Vương trong lòng kinh hãi muốn chết, bây giờ tình huống phát sinh trong phương vũ trụ này đã hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi nhận thức của hắn, thật là chưa bao giờ nghe, trước giờ chưa từng thấy.

Lúc này, Thành Thượng cùng Thành Nguyên ở một bên cũng thăm dò được khí tức cường đại tràn ngập trong phương

vũ trụ này, ngay lập tức liên trọn to hai mắt, trên mặt lộ ra vẻ mặt khó có thể tin.

Chẳng qua, tu vi cảnh giới của bọn họ kém xa Vô Tuyệt Tiên Vương, sau khi bình phục lại từ khiếp sợ ban đầu, liền cảm giác thân hồn của mình bị trùng kích cực mạnh, trực tiếp bị cỗ khí tức này chấn cho sắc mặt trắng bệch.

Nhất là Thành Nguyên, càng là tại chỗ lùi lại hết mấy bước, trở mắt nghẹn họng nhìn cảnh tượng hiện ra trong màn sáng kia, sợ hãi nói: “Đây là, trong phương vũ trụ này rốt cuộc xảy ra chuyện gì a? !”

“Khó mà dò xét trong này rốt cuộc xảy ra chuyện gì, nhưng mà...” Vô Tuyệt Tiên Vương cau mày, nhìn chăm chăm cảnh tượng biểu hiện trong màn sáng, trầm giọng nói “Có lẽ xảy ra đại sự!”

Chương 1127: Luyện Thần Phản Hư, xem hỗn độn như khổ hải, dưới thời gian trường hà, trời nếu vô tình trời vĩnh hằng (2)

Trong phương vũ trụ chỗ Thôi Hằng ở này, mỗi một góc xó xinh đều đang phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Theo sau việc hấn diễn hóa 480 triệu pháp tắc, là việc toàn bộ tất cả pháp lý quy tắc trong vũ trụ, thậm chí là căn nguyên đại đạo, tất cả đều bị dẫn động, hiện lộ ra vô số loại dị tượng.

Có cảnh tượng hỗn độn trào dâng, có cảnh tượng hồng mộng khai sáng, có cảnh vũ trụ sinh ra, có cảnh thiên địa tan biến, cũng có các loại dị tượng như sinh tử luân hồi, Ngũ Hành biến hóa, ánh sạo thành biển, Kim Ô diệu nhật, Nghiệp Hỏa Phần Thiên, Khổ Hải Kim Liên vân vân.

Đây đều là biến hoá tự nhiên sinh ra khi diễn hóa pháp tắc.

Vào giờ phút này, vô luận là thân ở chỗ nào của cái vũ trụ này, đều có thể thấy rõ ràng những dị tượng này, cảm nhận được trong đó ẩn chứa uy năng cường đại.

Những dị tượng này xuất hiện, cũng để cho cái vũ trụ này nhanh chóng khuếch trương ra ngoài, nhanh chóng thu nạp Hỗn Độn chi khí trong hỗn độn hải, chuyên hóa thành quy mô của tự thân, để cho không gian, vật chất, pháp tắc vân vân đều trở nên càng phong phú.

Toàn bộ quy mô cùng bản chất của vũ trụ đều có chỗ tăng lên.

Đối với tất cả sinh linh mà nói, đây đều là một cơ may lớn.

Chỉ cần là người tu luyện bước vào tầng thứ Đạo giới, đều có thể rõ ràng mà cảm giác được vũ trụ thăng hoa và biến hoá, cũng từ trong đó tìm tới phương hướng phù hợp với pháp tắc chính mình tu luyện, thừa dịp lần thăng hoa này, tăng cao tu vi cảnh giới của chính mình.

Mà đối với những sinh linh chưa bước vào tầng thứ Đạo giới kia, chính là sẽ nhờ vào lần vũ trụ thăng hoa cùng thay đổi này mà đề cao tiềm lực cùng nội tình, để cho con đường tu luyện về sau trở nên càng trót lọt, hạn mức tối đa cũng sẽ trở nên cao hơn.

Cùng lúc đó, ở địa phương tuyệt đại đa số người không thấy được, còn có vô số quang ảnh hình người từ trong thân thể Thôi Hằng bay ra, hoặc là bước ra ở trong hư vô, trong

nháy mắt liên rải rác rơi xuống các ngõ ngách vũ trụ, bắt đầu cùng các loại dị tượng tương dung. .

Đây đều là giả ta chi thân của Thôi Hằng, bọn họ tương dung cùng các dị tượng trải rộng các nơi vũ trụ, cũng tức là đang hoà hợp cùng 480 triệu pháp tắc Thôi Hằng biến hóa ra.

Cuối cùng lại đem các giả ta chịu tải 480 triệu loại pháp tắc hội tụ tụ thân nhất thể, liền có thể thành tựu thượng phẩm Phản Hư!

...

Bên trong Tam Trọng thế giới.

Các cường giả bên trên Đạo Giới như Kim Linh Sư, Trường Sinh Chủ, Thiên Chức Quân, Hạo Nhiên Vương tất cả đều trở nên vô cùng hưng phấn.

Tầng tầng dị tượng này rõ ràng chính là sức mạnh của Thôi Hằng thượng tiên.

Uy năng cường đại như thế, bất cứ địch nhân nào cũng sẽ không là đối thủ của hắn.

Kẻ dám tới phương vũ trụ này khiêu khích chắc chắn phải chết!

...

Bên trong thế giới tiên thổ.

Ánh mắt Tục Đạo Nhân mờ dần mà nhìn bầu trời, thờ dài nói: “Đây là lại đột phá sao? Cách lúc đột phá trước mới bao nhiêu năm trôi qua, Thôi Hằng thượng tiên rốt cuộc là dạng tồn tại gì a? !”

Lúc này, hắn không kìm được hồi tưởng lại cảnh tượng lúc chính mình chú ý tới dị tượng Thôi Hằng đột phá, để cho thủ hạ Đạo Động đi mời Thôi Hằng tham gia tiên thiên Đạo giới pháp yến khi trước, dường như đã qua mấy đời.

Mặc dù khi đó Thôi Hằng cũng đã vô cùng cường đại, nhưng dị tượng đột phá hôm nay lại là càng thêm khoa trương, càng thêm vượt quá bình thường, càng thêm để cho người khó hiểu.

Thật là không biết cực hạn của Thôi Hằng thượng tiên ở nơi nào.

...

Phương Gian cùng Sùng Hòa Tiên Quân chính là khó có thể tin nhìn dị tượng trên không trung.

Tình huống hôm nay hoàn toàn nằm ngoài phạm vi dự đoán của bọn họ.

Chủ yếu chính là uy năng Thôi Hằng biểu hiện ra thật sự là quá mạnh mẽ.

Bây giờ cái dị tượng huyền diệu trải rộng vũ trụ này, khiến cho bọn họ căn bản là không có cách suy đoán Thôi Hằng rốt cuộc thuộc về cảnh giới gì, có thực lực ra sao.

Chỉ có thể đại khái chắc chắn, coi như là tồn tại bước lên Tiên Vương Cực Đỉnh, cũng không thể có uy năng khoa trương như vậy.

“Chẳng lẽ vị Thôi Hằng tiên trưởng này sẽ trở thành Vô Địch Giả sao?” Sùng Hòa Tiên Quân không nhịn được thở dài nói “Đây chính là tồn tại ở trong giai đoạn Tiên Vương chỉ đứng sau Chuẩn Tiên Đế a.”

Phương Gian há hốc mồm, lẩm bẩm nói: “Nhân vật cường đại như vậy, cần chúng ta dân hấn đi tị nạn sao?”

“Tị nạn?” Sùng Hòa Tiên Quân lắc đầu một cái, trong ánh mắt nhìn bầu trời lại mang theo mấy phân ưu sầu “Nhân vật mạnh mẽ như vậy, không có chỗ có thể tị nạn, bởi vì chúng ta bên này gân như không có ai có thể còn mạnh mẽ hơn hẳn.

“Chẳng qua, tiếp theo tình cảnh của Thôi Hằng tiên trưởng cũng vẫn rất nguy hiểm, nếu như Chuẩn Tiên Đế thậm chí là Tiên Đế của Nguyên Sơ thế giới biết tình huống của bên này, sợ rằng sẽ liêu lĩnh hạ xuống ra tay.”

“Tiên Đế? !” Phương Gian nghe vậy kinh hãi nói ” Vậy làm sao bây giờ?”

” Chờ đến sau khi Thôi Hằng tiên trưởng hoàn thành đột phá, ta liền rời đi nơi này đi tìm Cửu Cửu Thượng Nhân, thỉnh cầu tiếp viện. ” Sùng Hòa Tiên Quân trầm giọng nói “Mặc dù Thôi Hằng tiên trưởng rất mạnh, nhưng cái vũ trụ này chỉ có một tồn tại mạnh mẽ như hắn, khi đối mặt Nguyên Sơ thế giới uy hiếp, vẫn sẽ rất nguy hiểm.”

“Ta sẽ ở lại chỗ này, nhắc nhở Thôi Hằng tiên trưởng. ” Phương Gian ánh mắt kiên định, trầm giọng nói.

Chương 1128: Luyện Thần Phản Hư, xem hỗn độn như khổ hải, dưới thời gian trường hà, trời nếu vô tình trời vĩnh hằng (3)

Trong hoàng thành Nhân Vương.

Hồng Phú Quý nhìn tầng tầng dị tượng cùng quang ảnh trên trời, biểu tình trên mặt tràn đầy vẻ thần phục, lâm lâm nói: “Tu vi của lão sư lại đã đến trình độ như vậy, thật là không tưởng tượng nổi!”

Vô số dị tượng trải rộng vũ trụ này làm cho cả vũ trụ đều bắt đầu thăng hoa, tu vi cảnh giới của hắn cũng nhận được tăng lên vô cùng to lớn, bớt đi vô số khô công.

Mặc dù ở trong lòng của hắn Thôi Hằng cũng sớm đã là tồn tại không gì không thể, nhưng mỗi lần thấy cảnh giới Thôi Hằng có cảnh tượng đột phá, hắn vẫn khó nén rung động trong lòng.

Không biết chính mình khi nào có thể đuổi theo bóng lưng lão sư, cho dù là chỉ có một phần vạn lão sư cũng đủ rồi.

Lúc này, Vương Nhân cùng Chu Hiền đứng bên cạnh hắn đều là trở mắt nghẹn họng nhìn dị tượng trên bầu trời, trong nội tâm chỉ cảm thấy lựa chọn khi trước của chính mình vô cùng sáng suốt.

Còn may là lựa chọn quy thuận a!

Đối mặt tồn tại cường đại như vậy, mình coi như là miễn cưỡng kháng cự ở trong ngắn hạn thì như thế nào?

Cuối cùng vẫn phải sụp đổ.

Quy thuận, mới có tiền đồ tốt!

Mới có thể sống sót.

...

Ở bên trong Thiên Giới tinh hải đĩa thiên hà.

Lý Minh Quỳnh, Bùi Thanh Thư, Huệ Thế mấy người cũng đều đang nhìn chăm chú tầng tầng dị tượng trải rộng trên bầu trời.

Lúc này, bọn họ đã cảm giác được khí tức quen thuộc của Thôi Hằng trong những dị tượng này.

Vì vậy liên rât rõ đây là người nào đang đột phá, là ai đang kinh thiên động địa.

” Tu vi cảnh giới của Sư tôn càng ngày càng cao a! ” Lý Minh Quỳnh không nhịn được thở dài nói.

Lúc này, nàng đang xem xét tỉ mỉ đủ loại dị tượng trên bầu trời, đây là một loại dị tượng tượng trưng cho nhân đạo quang huy chí lực —— Nhà nhà đốt đèn!

Cũng gọi là văn minh chi quang!

Nếu là có thể lĩnh ngộ mấy phần của dị tượng bí ẩn này, cũng đủ để trợ giúp nàng ở trước khi bước vào Chân Giới đệ thập nhị cảnh lại không còn chướng ngại.

Bùi Thanh Thư cũng đang nhìn bầu trời không chớp mắt, đồng dạng là cảm ngộ bí ẩn ẩn chứa bên trong dị tượng, không kìm được thở dài nói: “Chúng ta bây giờ cách sư tôn đã quá xa vời a!”

“Đúng vậy. ” Huệ Thế đứng ở một bên, gật đầu một cái, khẽ thở dài “Quá xa vời.”

...

Bên trong một chỗ tinh hải hoang vu.

Sinh linh nơi này trước đây đã bị Hàn Thần Ý tiêu diệt, mà bản thân Hàn Thần Ý lúc này cũng đã hình thân đều diệt, toàn bộ đều hóa thành chất dinh dưỡng cho cái “Thiên Ý ” đó bồi bổ phương vũ trụ này.

Thiên Ý đứng tại trong hư không, hiển hóa ra thực thể hình người, ánh mắt nhìn chăm chú cái dị tượng không chỗ nào không có mặt kia, ánh sáng nhạt hơi hơi lóe lên, như là đang không ngừng chuyển động ý nghĩ.

Bỗng nhiên, Thiên Ý nở nụ cười, trên mặt đầy cảm giác vui sướng, ngay sau đó không ngờ khóc ô lên, vỗ tay cười to nói: “Hay, hay a, quá tốt!”

...

Thôi Hằng cảm giác trạng thái của mình lúc này hết sức kỳ lạ.

Sau khi đem 480 triệu pháp tắc diễn hóa hoàn thành, và sử dụng giả ta chi thân chịu tải xong rồi, hắn liền cảm giác mình dường như là hoàn toàn siêu thoát cái vũ trụ này.

Giả ta chi thân thay thế vị trí cùng quy mô của chính mình trong vũ trụ, bản thân mình thì hình như là đi tới chỗ vô cùng cao, có thị giác chiều không gian cao hơn.

Đứng ở góc nhìn này lại có thể dõi mắt nhìn xuống toàn bộ vũ trụ, mà ở bên ngoài cái vũ trụ này, chính là Hỗn Độn Hải vô biên vô tận.

Trong Hỗn Độn Hải mịt mờ lần lượt chìm nổi từng quả cầu ánh sáng, lại đều là từng cái vũ trụ.

Vô cùng vô lượng, không thể đếm hết.

“Đây chính là vô biên Hỗn Độn Hải và vô lượng vũ trụ sao?” Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng “Bây giờ ta đang đứng ở trong quá trình đột phá Phản Hư kỳ, không ngờ siêu thoát trên vũ trụ. Ừm ? Đây là...”

Ngay vào lúc này, hần bỗng nhiên lòng có cảm giác, quay đầu nhìn về phía một quả cầu ánh sáng chìm nổi trong Hỗn Độn Hải, đó là một cái vũ trụ lân cận cùng vũ trụ vị trí của hần.

Mới vừa rồi hần còn chỉ có thể ở ngoại giới tiến hành mắt nhìn xuống, không cách nào cảm giác tình huống bên trong.

Nhưng bây giờ hần phát hiện mình giống như là tự mình hàng lâm đến trong phương vũ trụ đó vậy, có thể rõ ràng cảm giác được hết thảy trong vũ trụ này.

Vô luận là căn nguyên đại đạo và Khởi Nguyên Chi Địa tầng sâu nhất, hay là thiên địa nguyên khí bề mặt, phép tắc tự nhiên, tất cả đều sáng tỏ ở trong lòng.

“Là giả ta chi thân!” Trong lòng Thôi Hằng có chút hiểu ra, cũng có chút kinh hãi “Thì ra là như vậy, ta có giả ta chi thân dẫn sinh ở cái vũ trụ khác.

“Ở sau khi bước vào Phản Hư kỳ, sự tồn tại của bản thân ta không còn giới hạn ở một phương vũ trụ, sẽ ở trong vũ trụ bất đồng sinh ra giả ta chi thân, tương đương với đồng thời tồn tại ở trong vũ trụ bất đồng.

“Dội đổi theo thời gian, giả ta chi thân của ta sẽ vô hạn gia tăng tiếp, cũng sẽ xuất hiện ở trong càng nhiều vũ trụ hơn.

“Không chỗ nào không có mặt, nhưng lại là Chư Giới duy nhất. Đây chính là một trong đặc thù của Phản Hư Kỳ.”

Chương 1129: Luyện Thần Phản Hư, xem hỗn độn như khổ hải, dưới thời gian trường hà, trời nếu vô tình trời vĩnh hằng (4)

Ở sau khi hiểu rõ một điểm này, Thôi Hằng cảm giác bản chất tánh mạng của mình lần nữa bắt đầu thăng hoa, cảnh tượng nhìn thấy cũng theo đó thay đổi, tia sáng cực kỳ nồng nặc giọi vào con người của hắn.

Tia sáng này từ địa phương vô cùng xa xôi bắn tới, liền trôi lơ lửng ở trung ương vô tận Hỗn Độn Hải, đem khu vực mờ mờ chung quanh chiếu sáng choang.

Ở trong ánh sáng này, hắn thấy vô số khái niệm hư ảo, Ban Đầu, Mở Đầu, Ngọn Nguồn, Khởi Nguyên vận vận, phỏng phát nơi này chính là ngọn nguồn của tất cả và tất cả.

“Đây là Nguyên Sơ thế giới.” Thôi Hằng trong nháy mắt liền có phán đoán.

Đồng thời cũng phát hiện vô tận Hỗn Độn Hải cùng vô lượng vũ trụ đem cái Nguyên Sơ thế giới này bọc lại gặt gạo, để cho nó căn bản là không có cách nào tiến hành khuếch trương ra ngoài, hoàn toàn khóa không gian phát triển của nó.

Một điểm này cơ bản ăn khớp với tin tức hắn bây giờ lấy được.

Râm râm!

Vừa lúc đó, bên tai Thôi Hằng bỗng nhiên truyền đến tiếng nước chảy hư ảo.

Hắn cúi đầu nhìn xuống dưới, càng nhìn thấy một cái dòng sông dài hư ảo màu bạc óng đang từ bên chân của chính mình chảy xuôi qua, hợn nữa đã che mất bắp chân, không ngừng tiến hành cọ rửa hắn.

Ở bên trong sóng nước của dòng sông màu bạc óng này, Thôi Hằng thấy được quang ảnh của từng hình ảnh quá khứ từng phát sinh, có cái hắn biết cũng có cái hắn không biết, hiện tại đều bày ra trước mắt của hắn.

Dòng sông dài hư ảo màu bạc óng này giống như đại biểu thời gian chảy về phía trước, cũng cọ rửa hết thảy của quá khứ, mà thông qua xem nước chảy trong đó, liền có thể theo dõi quá khứ.

“Thời gian trường hà sao?” Thôi Hằng lẩm bẫm nói nhỏ.

Chẳng qua, hấn rất nhanh thì phát hiện quá khứ mình có thể theo dõi đều hết sức mơ hồ.

Bởi vì dòng nước khi đang quét qua hai chân chính mình, sẽ bị bóp méo, tự nhiên cũng liền không cách nào khôi phục hình ảnh như nó vốn là.

“Đây cũng đều là biểu tượng do khái niệm hư ảo thể hiện ra, vô luận là hai chân của ta, hay là cái dòng thời gian trường hà hư ảo này, đều hấn là như thế.”

Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng “Bản chất của nó chính là đại biểu ta còn đang trong thời gian cọ rửa, nếu thân ở trong đó, liền không cách nào có thể hoàn mỹ mà theo dõi quá khứ.”

Ở sau khi hiểu rõ một điểm này, hấn liền hoàn thành đột phá cuối cùng của Phản Hư Kỳ.

Cũng chính là trong nháy mắt khi hấn hoàn thành đột phá, cái dòng thời gian trường hà hư ảo kia chợt khuếch trương, lại trực tiếp bao phủ toàn bộ Hỗn Động Hải cùng vô lượng vũ trụ, ngay cả Nguyên Sơ thế giới cũng bị thu tóm trong đó.

Nước sông màu bạc óng mênh mông cuộn cuộn từ quá khứ đã định vọt tới, hướng tương lai bất định chảy xuôi.

Ở dưới thị giác này, Thôi Hằng thấy vô tận Hỗn Động Hải kia phẳng phât như là bùn lã trong sông, vô lượng vũ trụ giống như là đá cuội trong bùn lã, Nguyên Sơ thế giới chính là giống như hòn đảo đơn độc.

Quang ảnh sinh linh đếm không hết bị nước sông chiếu ra, bọn họ từ lúc sinh ra đến lúc chết, từng hình ảnh việc trải qua cũng gọt vào trong mắt Thôi Hằng.

Trong đó có người phàm cũng có tiên thần, bọn họ lai lịch thân phận bất đồng, cấp độ sống cũng bất đồng, nhưng đều đang giãy giụa khô sở, lại đều không ngoại lệ mà đều phải đi về phía tiêu vong.

Dòng trường hà hư ảo bao phủ Hỗn Động Hải này phẳng phât một Bể Khô không lồ, nhưng không thấy bờ bên kia.

Bỗng nhiên, Thôi Hằng trong lòng có cảm ứng, cúi đầu nhìn xuống dưới.

Chỉ thấy hai chân giẫm ở “Đáy sông” của mình hoàn toàn không cách nào nhúc nhích, chỉ có thể mặc cho hai chân bị dòng trường hà hư ảo này cọ rửa, mặc cho thời gian ăn mòn, cuối cùng biến mất hầu như không còn.

“Thì ra ta cũng là thân ở trong ‘Bể khô’, cũng đang bên trong giãy giụa, thì ra đây chính là Phản Hư.” Thôi Hằng ánh mắt trở nên thâm thúy, xuyên thấu qua nước sông sóng gợn lăn tăn, thấy hỗn động như bể khô, trong miệng lâm bâm nói nhỏ.

“Siêu thoát trên vũ trụ, đứng ở chỗ vô cùng cao, có khả năng tùy ý điều khiển quy tắc vũ trụ, chí cao chí đại, như Trời vĩnh hằng vĩnh cửu.

“Nhưng đến cảnh giới này, lại có thể thông qua thời gian trường hà hư ảo thấy chân thật chưa từng biết được.

“Thời gian cọ rửa hết thảy, sẽ đem tất cả thứ hiện có cuốn về hướng tiêu vong.

“Bất kỳ ‘bất hủ’ không có siêu thoát thời gian cọ rửa, cũng chỉ là hư vọng tự ngã.

“Sau Phản Hư, chính là Khổ Hải.”

“Thiên Nhược Vô Tình Thiên Hằng Tại, Thiên Nhược Hữu Tình Thiên Diệt Lão” (1)

—

(1)“Trời nếu không có tình trời vĩnh hằng, Trời nếu có tình trời cũng già.”

Chương 1130: Biến hoá sau Phản Hư, quá khứ của Quân Thiên (1)

Bên dưới sự cọ rửa của thời gian, chúng sinh nơi nơi đều đang giãy giụa, vạn vật đều đang trầm luân ở bên trong bể khổ.

Coi như là Phản Hư có uy năng cùng thần dị như Trời, cuối cùng cũng sẽ đi về phía già yếu và tiêu vong.

Chỉ có siêu thoát trên thời gian, hoàn toàn bước ra thời gian trường hà, mới có thể chân chính bất hủ bất diệt.

Thôi Hằng thu hồi ánh mắt đang cúi xem bể khổ, thâm nghĩ trong lòng: “Hoàn toàn bước ra thời gian trường hà, ở bên trên cấp độ thời gian đạt thành siêu thoát, đây chính là mục tiêu tu luyện của Phản Hư kỳ.”

“Chẳng qua, cụ thể phải tu luyện như thế nào, vẫn là phải chờ sau khi lật xem 《Tiên pháp cao cấp. Từ nhập môn đến thăng thiên》 mới có thể chắc chắn, trước mắt còn phải xử lý một ít chuyện.”

Ý nghĩ tới đây, hắn liền giáng lâm xuống phương vũ trụ phía dưới, đồng thời đối với tình hình tồn tại của tự thân tiến hành điều chỉnh trên mức độ nhất định.

Thôi Hằng sau khi bước vào Phản Hư sơ kỳ, bản chất sự tồn tại của tự thân đã cực điểm thăng hoa, trong trạng thái bình thường cũng cao hơn một phương vũ trụ, thứ tồn tại ở trong vũ trụ sẽ chỉ là giả ta chi thân của hắn.

Đơn giản mà nói, chính là hắn đã trở thành tồn tại siêu thoát ra ngoài vũ trụ, thứ ở lại trong vũ trụ sẽ chỉ là hình chiếu của hắn.

Đương nhiên, bản thể cũng có thể tiến vào trong vũ trụ, nhưng nếu như trực tiếp đi vào, liền sẽ trực tiếp nhiễu loạn trạng thái chiều không gian của toàn bộ vũ trụ, vô cùng có khả năng làm cho cả vũ trụ lâm vào tan vỡ.

Vì vậy, thì cần mặc một lớp nguy trang cho mình, đem chính mình nguy trang thành bộ dáng giống với bản chất vũ trụ, để miễn đi ảnh hưởng đối với vũ trụ.

Kể từ đó, liền có thể bình thường hạ xuống đến bên trong vũ trụ.

Chẳng qua, trong nháy mắt khi bản thể Thôi Hằng hạ xuống trở về bên trong vũ trụ, vẫn là xuất hiện “Một chút xú” hỗn loạn.

Toàn bộ vũ trụ giống như là bị lực lượng vô hình khuấy động, pháp lý quy tắc đêm không hết trong nháy mắt hiện hóa thành hình, ngưng tụ thành vô số đạo tia sáng màu sắc khác nhau, bắn ngang qua tinh không.

Cảnh tượng tương tự diễn ra ở mỗi một góc xó xỉnh trong vũ trụ.

Điều này cũng mang ý nghĩa, tất cả pháp lý quy tắc trong phạm vi toàn bộ vũ trụ đều bị một loại lực lượng vô hình khuấy động, mới xuất hiện tình huống như thế.

Cùng lúc đó, rất nhiều căn nguyên đại đạo cũng hiện ra đủ loại đủ kiểu dị tượng.

Ba cái căn nguyên đại đạo nòng cốt kia càng là trực tiếp hiển hiện ra Khởi Nguyên Chi Địa mà tự thân diễn hóa.

Chung quanh bản thân Thôi Hằng, chính là hiện ra các loại dị tượng như ngàn hoa rơi loạn, mặt đất nở sen vàng, tiên nhạc từng trận vân vân.

Từng loại dị tượng cùng với rất nhiều tình hình mà pháp tắc và đại đạo hiện hóa ra ngoài, giống như là toàn bộ vũ trụ đều đang nghênh tiếp hấn phủ xuống.

Hết sức thần kỳ.

Mà trọng quá trình này, bản thân Thôi Hằng cũng không có nhận rồi.

Hắn đang cẩn thận cảm nhận biến hoá của trạng thái của mình bây giờ.

Dù sao, chẳng qua là mới vào Phản Hư, rất nhiều chuyện vẫn là phải tự trải nghiệm một phen mới được.

Tỷ như những biến hoá khi phủ xuống vũ trụ này.

Mặc dù nhìn bề ngoài là phương này vũ trụ đang nghênh tiếp hấn hạ xuống, nhưng trên thực tế sở dĩ sẽ sinh ra những dị tượng này, là bởi vì quy mô “sức nặng” của hắn vô cùng to lớn, lại cưỡng ép tiến vào phương vũ trụ này.

Cho dù Thôi Hằng mới vừa bước vào Phản Hư sơ kỳ, đơn thuần ở bên trên pháp lực cùng “sức nặng” quy mô thân thể cũng đã gần như một phương vũ trụ hoàn chỉnh, chỉ cần lại sản sinh ra một chút giả ta chi thân mới, quy mô của hắn sẽ vượt qua một phương vũ trụ hoàn chỉnh.

Quy mô to lớn như vậy, ở lúc cưỡng ép chen vào phương vũ trụ này, tự nhiên khó tránh khỏi sẽ khuấy động toàn bộ pháp tắc và đại đạo của vũ trụ.

Đơn giản mà nói, chính là Thôi Hằng quá lớn, phương vũ trụ này mặc dù có thể chịu đựng trụ vững được, nhưng vẫn là

sẽ bởi vì bị hấn cưỡng ép chui vào mà sinh ra một chút phản ứng khá kịch liệt.

Những thứ dị tượng kia chính là vì vậy mà sinh ra.

Chẳng qua, sau khi Thôi Hằng tiến vào, phương vũ trụ này cũng sẽ dần dần tiến hành thích ứng, dần dần trở nên rộng rãi trót lọt, phản ứng của pháp tắc đại đạo sẽ dần dần yếu bớt, vô số dị tượng kia tự nhiên cũng liền theo đó tản đi.

Chờ đến khi Thôi Hằng trở về thế giới tiên thổ trong trung ương tinh hải đĩa thiên hà, pháp tắc đại đạo của phương vũ trụ này đã hoàn toàn thích ứng hấn tiến vào, thậm chí bắt đầu chào đón, cũng sẽ không còn có dị tượng xuất hiện.

Thôi Hằng tựa như bình thường mà quay trở về Nhân Vương cung điện.

Hồng Phú Quý lòng có cảm giác, lập tức đi ra hành lễ nghênh đón.

Cùng lúc đó, Tục Đạo Nhân và Sùng Hòa Tiên Quân cũng có cảm ứng, lập tức đi ra ngoài, Phương Gian mặc dù không cảm ứng được tình huống, nhưng vẫn đi theo hai người đi ra bên ngoài.

“Chúc mừng lão sư, cảnh giới lại có tinh tiên!” Hồng Phú Quý trước nhất quỳ trước người Thôi Hằng hành lễ.

“Chúc mừng thượng tiên đột phá!” Tục Đạo Nhân, Sùng Hòa Tiên Quân, Phương Gian theo sát quỳ theo.

“Không cần đa lễ.” Thôi Hằng nhẹ nhàng khoát tay, để cho mọi người đứng dậy, ánh mắt nhìn vào trên người Phương Gian cùng Sùng Hòa Tiên Quân, mỉm cười nói “Hai vị tiếp theo có tính toán gì?”

Phương Gian cùng Sùng Hòa Tiên Quân nghe vậy liền trầm mặc.

Lúc trước bọn họ tới nơi này là vì lo lắng cho an toàn của Thôi Hằng, muốn dẫn hấn đi vũ trụ khác tị nạn.

Nhưng từ tình huống mới vừa rồi Thôi Hằng đột phá cảnh giới.

Đây hoàn toàn là bọn họ suy nghĩ nhiều.

Thôi Hằng quá mạnh mẽ, cường đại đến một mức độ để cho bọn họ cảm thấy khó có thể tin.

Vậy nên, bọn họ căn bản là không cách nào cung cấp chỗ có thể tị nạn.

Song, Sùng Hòa Tiên Quân trước đó liền đã có dự định, chấp tay hành lễ nói: “Thượng Tiên, ta dự định rời đi phương

vũ trụ này, đi tìm xin tiếp viện.”

“Tiếp viện?” Thôi Hằng nghe vậy cười nói “Người là cảm thấy tình cảnh của ta bây giờ vẫn rất nguy hiểm sao?”

“Ừm.” Sùng Hòa Tiên Quân trình trọng nghiêm túc gật đầu nói ” Nguyên Sơ thế giới thế lớn, có đông đảo cường giả cấp Chuẩn Tiên Đế cùng Tiên Đế, bọn họ chỉ sợ sẽ không mặc cho ngài tiếp tục trở nên mạnh nữa. Nếu như không có cường giả có thể so với cấp Tiên Đế ở bên này, tình cảnh của ngài vẫn còn có chút nguy hiểm.”

“Tiên Đế là một cảnh giới ra sao?” Thôi Hằng dò hỏi.

Chương 1131: Biến hoá sau Phản Hư, quá khứ của Quân Thiên (2)

Lúc trước hắn ở trong 《 Hạo Quân Truyện 》 chỉ hiểu được cơ cấu mơ hồ của Nguyên Sơ thế giới, hệ thống tu luyện cũng vẹn vẹn hiểu danh xưng, rất nhiều tin tức đều không biết.

“Uy năng của Tiên Đế, ta cũng chỉ nghe lời đồn.” Sùng Hòa Tiên Quân trầm giọng nói ” Nghe nói Tiên Đế có thủ đoạn khuấy động thời gian, thậm chí có thể vượt thời không ra tay, uy năng không thể tưởng tượng nổi, làm cho không người nào có thể hiểu và suy đoán.”

Vượt qua thời không ra tay? !

Thôi Hằng nghe vậy thần sắc trở nên ngưng trọng.

Hắn bây giờ mới vừa đạt tới cảnh giới có thể thấy thời gian trường hà, cũng đối với quá khứ tiến hành theo dõi mà thôi.

So với trực tiếp vượt qua thời không ra tay, khẳng định còn có một đoạn cự ly không nhỏ.

Chính mình chỉ sợ không phải là đối thủ của Tiên Đế.

“Nếu Tiên Đế mạnh như vậy, người lại có thể đi đâu cầu viện? ” Thôi Hằng trầm giọng hỏi.

Đây đồng dạng cũng là đang thăm dò tình huống vô lượng vũ trụ.

“Có Thiên Ý Thượng Tôn có thể cùng Tiên Đế chống đỡ được. ” Sùng Hòa Tiên Quân giải thích “Có mấy vị Thiên ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Quang cũng đứng ở phe chúng ta.”

Sau đó, hắn lại hướng Thôi Hằng giải thích một chút cái gì gọi là Thiên Tâm Chi Lực.

“Lúc trước luồng hơi khói màu trắng mà cái Thiên Ý đó dùng để căn nuốt Hàn Thân Ý, chính là Thiên Tâm Linh Vụ? ” Ánh mắt Thôi Hằng nhìn bầu trời, bỗng nhiên hắn chân mày hơi nhíu, cười nói “Vừa nói, hắn đã tới rồi.”

Ngay vào lúc này, đang có một luồng khí tức cực kỳ mạnh từ bên ngoài phương tiên thổ thế giới này hạ xuống.

Chỉ thấy một đạo hào quang màu trắng tinh vượt qua hư không, trong nháy mắt liền đi tới trước mặt Thôi Hằng.

Trong luồng khí tức này ẩn chứa căn nguyên lực cực kỳ mạnh mẽ, hơn nữa chủng loại đa dạng, phỏng phật là không gì không bao quát.

Thật là giống như sinh linh thai nghén ra từ trong căn nguyên đại đạo chi lực.

Nhưng những căn nguyên chi lực này lại cùng căn nguyên đại đạo của phương vũ trụ này có chút khác nhau, dường như cũng không phải là bắt nguồn từ căn nguyên lực của bản thân phương vũ trụ này, càng giống như là từ cái vũ trụ khác tới.

Luồng khí tức khổng lồ này rất nhanh ngưng tụ thành hình, hóa thành bộ dáng một người đàn ông trung niên, người mặc áo bào xanh, tóc tai bù xù chậm rãi đi tới.

Tục Đạo Nhân đứng ở bên cạnh thấy tướng mạo người này nhất thời kinh hô thành tiếng, sợ hãi nói: “Quân Thiên Thượng Tôn?!”

Ánh mắt Thôi Hằng thì là khẽ híp một cái, ánh mắt nhìn chăm chú người đàn ông trung niên đột nhiên hiện thân này, mỉm cười nói: “Là nên gọi ngươi là Quân Thiên Tôn, hay là Chu Quân Thiên?”

Hắn ở trong trí nhớ Hoàng Tử Liệt thấy qua Quân Thiên Tôn mà Thiên Thanh giả mạo, cũng ở trong 《Hạo Quân Truyện》 thấy qua Quân Thiên Tôn chân chính, chính là bộ dáng người nam tử trung niên này.

Chỉ có điều, người này có phải là Chu Quân Thiên hay không, thật ra thì còn cần bàn bạc.

“Đều có thể.” Người đàn ông trung niên gật đầu một cái, có chút khóc nức nở nói: “Cái thân phận Chu Quân Thiên này, hẳn là thời kỳ chán nản nhất của ta kể từ khi hóa hình, cũng là thời kỳ khó quên nhất.”

Nói tới chỗ này, hắn hơi dừng lại một chút, khom người hướng Thôi Hằng hành lễ nói: “Còn phải đa tạ thượng tiên đánh chết Hạo Quân, nếu không ta cũng không cách nào trở lại phương vũ trụ này.”

“Ồ?” Thôi Hằng chận mày hơi nhíu, ánh mắt hiện ra sóng nước màu bạc óng, thấy được tầng tầng hư ảnh trên người người trung niên nam tử này, trong lòng bùng tỉnh “Thì ra là như vậy.”

Mới vừa rồi hắn tiến vào Phản Hư kỳ có thị giác đặc thù, thông qua theo dõi thời gian trường hà, tiến hành dò xét quá khứ của người nam tử trung niên trước mắt này.

Hơn nữa bởi vì hắn đã biết không ít thông tin về Chu Quân Thiên và Quân Thiên Tôn, vậy nên khiến cho quang ảnh vốn dĩ chỉ có thể hiện ra mơ hồ biến thành có thể thấy rõ ràng.

Từng việc trải qua trong quá khứ của người trung niên nam tử này đều hiện ra ở trong mắt Thôi Hằng..

Quân Thiên quả thật chính là Thiên Ý nguyên sinh của cái vũ trụ này.

Nhưng ngay không lâu sau khi hấn sinh ra, phân hồn không trọn vẹn của Hạo Quân liền bị giáng chức đầy đến nơi này, trực tiếp thay thế vị trí của hấn, trở thành Thiên Ý nơi này.

Quân Thiên thân là Nguyên Sinh Thiên Ý vốn là sẽ bị giết chết, Hạo Quân cũng quả thật làm như vậy.

Song, bởi vì Hạo Quân chẳng qua là dùng phân hồn không trọn vẹn đi tới nơi này, sức mạnh hơi có chút chưa đủ, giết đi không triệt để, liền để cho Quân Thiên trốn một bộ phận.

Một bộ phận Thiên Ý này thoát khỏi phương vũ trụ này, hấp thu sức mạnh trong vũ trụ khác, từng bước một phát triển lớn mạnh.

Rốt cuộc ở 1 tỷ năm trước thành công nắm giữ Thiên Tâm Chi Lực, ngưng tụ Thiên Tâm Linh Vụ, có thực lực tương đương với Tuyệt Đỉnh Tiên Vương.

Như thế thì có đủ sức phản công trở về.

Nhưng Hạo Quân mặc dù chỉ là phổ thông Tiên Vương, nhưng ở sau lưng hấn là một tổ chức khổng lồ.

Trong đó không thiếu Cực Đỉnh Tiên Vương, thậm chí tồn tại Vô Địch Giả.

Vì vậy, Quân Thiên dự định đợi thêm một tỉ năm, chờ Thiên Tâm Linh Vụ tiến hóa thành Thiên Tâm Linh Quang, chính hấn sẽ có được thực lực có thể so với Chuân Tiên Đế.

Đến lúc đó, liền có thể triển khai phản công.

Chương 1132: Biến hoá sau Phản Hư, quá khứ của Quân Thiên (3)

Nhưng hắn rất nhanh thì phát hiện cái kế hoạch này không thể thực hiện được.

Bởi vì, tất cả căn cơ sức mạnh của hắn đều là bắt nguồn ở vũ trụ không phải là nguyên sinh, cũng không có xem như là Thiên Ý ở nguyên sinh vũ trụ.

Điều này sẽ khiến cho hắn mặc dù ngưng tụ ra Thiên Tâm Linh Vụ, nhưng không cách nào hoàn toàn nắm giữ sức mạnh của Thiên Tâm Linh Vụ, cũng không cách nào đem Thiên Tâm Linh Vụ tiến hóa thành Thiên Tâm Linh Quang.

Một tỉ năm đi qua, Thiên Tâm Linh Vụ đã đạt đến cực hạn tầng thứ trước mắt, khoảng cách tiến hóa thành Thiên Tâm Linh Quang chỉ kém một chân bước vào cửa.

Quân Thiên vốn nắm giữ thực lực tương đương với Tiên Vương Vô Địch Giả.

Nhưng trên thực tế, hắn như cũ chỉ có thực lực tương đương với Tuyệt Đỉnh Tiên Vương, ngay cả Tiên Vương Cực Đỉnh đều không đạt tới.

Điều này làm cho Quân Thiên biết, mình muốn nắm giữ thực lực càng mạnh mẽ hơn, thì nhất định phải đem căn cơ sức mạnh của bản thân thay đổi thành căn nguyên đại đạo của nguyên sinh vũ trụ, cũng phải trở về nguyên sinh vũ trụ, đoạt lại ngôi vị Thiên Ý.

Chỉ cần hoàn thành thay đổi đối với căn cơ sức mạnh, hắn liền có thể trực tiếp nắm giữ thực lực có thể so với Tiên Vương Vô Địch Giả.

Lại đoạt lại ngôi vị Thiên Ý, tiêu tốn một ít thời gian mang Thiên Tâm Linh Vụ thăng hoa thành Thiên Tâm Linh Quang, liền có thể nắm giữ thực lực cùng Chuẩn Tiên Đế sánh vai.

Vì thế hắn trong bóng tối làm ra rất nhiều bố trí.

Phân ra một luồng thần hồn hóa thành Chu Quân Thiên chính là một trong số những bố trí đó, dự định lấy Lục Đạo Thiên Môn Đồ làm trụ cột, từng bước đối với Sinh Mệnh Căn Nguyên tiến hành dung hợp.

Chỉ tiếc, tại lúc hắn sắp hoàn thành dung hợp, bị Hạo Quân thân là Thiên Ý phát hiện, trực tiếp đánh nát lục đại Tiên vực, để cho hết thảy các thứ này đều thất bại trong gang tấc.

Ngoài ra, Quân Thiên còn có thật nhiều động tác, mục đích cũng là vì có thể thay đổi sức mạnh trong cơ thể mình, cuối cùng trở về đến phương nguyên sinh vũ trụ này đoạt lại ngôi vị Thiên Ý.

Nhưng cơ bản đều thất bại.

Vốn là Quân Thiên cũng đã gần tuyệt vọng, lại không nghĩ tới phân hồn Hạo Quân Tiên Vương bỗng nhiên bị Thôi Hằng tàn sát.

Điều này làm cho hắn mừng rỡ như điên, lập tức liền bắt đầu hành động, lặng lẽ bám vào ở trên người Hàn Thân Ý “Lén vượt” trở về phương vũ trụ này.

Lúc này, tất cả việc Quân Thiên trải qua, đều đã bị Thôi Hằng nhìn ở trong mắt, không có bất kỳ bí mật.

Nhưng, Quân Thiên còn không biết điều này.

Hắn nói cảm ơn xong rồi, vẫn duy trì thái độ cung kính, hướng Thôi Hằng hỏi “Thượng Tiên vừa rồi dường như là đang lo lắng có Chuẩn Tiên Đế đánh tới?”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, nhìn Sùng Hòa Tiên Quân bên cạnh, mỉm cười nói “Đang cùng người thương lượng đi chỗ nào cầu viện đây.”

“Thượng tiên, chúng ta có thể tiến hành hợp tác.” Quân Thiên đứng lên, nói với Thôi Hằng “Xin Thượng Tiên giúp làm một việc, sau đó ta có thể vì thượng tiên ngăn cản Chuẩn Tiên Đế đánh tới.”

Lời này vừa nói, Sùng Hòa Tiên Quân, Phương Gian, Tục Đạo Nhân, Hồng Phú Quý đều cảm thấy hết sức kinh ngạc.

Ngăn cản Chuẩn Tiên Đế?

Dựa vào cái gì?

Thôi Hằng chính là khé miệng hơi hơi nhếch lên, khẽ cười nói: “Ngươi là muốn ta giúp ngươi dung hợp căn nguyên đại đạo của phương vũ trụ này? Nếu mà ta làm như vậy, sợ rằng tới đây không phải là Chuẩn Tiên Đế, mà là Tiên Đế chân chính.”

Khi đi qua con đường Phản Hư, hắn liền đã hoàn toàn nắm giữ căn nguyên đại đạo nòng cốt của phương vũ trụ này, lấy đây là cơ sở thì có thể điều khiển toàn bộ căn nguyên đại đạo vũ trụ.

Nếu như không có hắn chấp thuận, Quân Thiên sẽ không có khả năng dung hợp căn nguyên đại đạo chỉ lực của phương vũ trụ này mà thay đổi căn cơ sức mạnh trong cơ thể.

Chỉ khi nào Quân Thiên hoàn thành thay đổi, hãn liên sẽ trực tiếp trở thành một cái Thiên ý sắp đem Thiên Tâm Linh Vụ chuyên hóa thành Thiên Tâm Linh Quang.

Đây đối với Nguyên Sơ thế giới mà nói, nhưng không nghi ngờ chút nào là đại địch số một.

“...” Quân Thiên không nghĩ tới mục đích của mình sẽ trực tiếp bị nhìn thấu, trong lúc nhất thời có chút lúng túng.

Chẳng qua, nét mặt của hãn thoáng chốc liền khôi phục bình thường.

Sau đó, vị Thiên Ý có thể so với Tuyệt Đỉnh Tiên Vương, có cơ hội đạt tới thực lực cấp Chuẩn Tiên Đế này, lại trực tiếp hướng Thôi Hằng cúi người dập đầu lạy xuống, cao giọng nói:

“Thượng Tiên chém chết Hạo Quân, có đại ân với ta. Sau đó trong một Nguyên Sơ Kỳ, ta nguyện coi như người hầu đi theo Thượng Tiên để báo đại ân.

“Cầu Thượng Tiên thành toàn!”

Chương 1133: Không gì không biết, không gì không thể, siêu thoát thời gian, Hợp Đạo Vĩnh Hằng (1)

Sự quả quyết của Quân Thiên quả thực là ngoài dự liệu của Thôi Hằng.

Đơn giản mà nói chính là quá nhanh quá trơn trượt.

Thật sự là không nghĩ tới.

Trước mắt vẫn còn đang thương nghị hợp tác, vừa thấy tính toán của chính mình bị nhìn thấu, ngay lập tức liền dự định làm nô bộc đi theo.

Hơn nữa thoáng cái liền hứa hẹn thời gian một Nguyên Sơ Kỳ.

Cũng chính là 5 tỷ 600 triệu năm.

Điều này nhưng mà không phải người bình thường có thể làm được.

“Người là Thiên Ý của phương vũ trụ này, lại là cường giả ngưng tụ Thiên Tâm Linh Vụ đạt tới một tỉ năm, lại nguyện ý làm người hầu cho ta?” Thôi Hằng nhìn Quân Thiên lay dưới đất, khẽ cười nói “Người cứ thế chắc chắn đi theo ở bên cạnh của ta là có thể đạt được trợ giúp sao?”

“Nếu không thể đi theo ở bên cạnh ngài, ta liền nhất định không có cơ hội tiến hơn một bước.” Quân Thiên thái độ vô cùng cung kính nói “Ngài hẳn cũng biết một điểm này.

“Căn nguyên nòng cốt của phương vũ trụ này đều nằm ở trong lòng bàn tay ngài, ta có thể hay không thay đổi cơ sở căn nguyên lực trong cơ thể, có thể hay không trở về ngôi vị Thiên Ý, đều ở trong một suy nghĩ của ngài.

“Ngoại trừ làm người hầu của ngài ra, ta đã không nghĩ ra biện pháp nào khác để có thể tiến hơn một bước. Nếu không có những biện pháp khác, ta tự nhiên không cần do dự nữa.”

“Ý tưởng này của người quả là cũng có ý tứ.” Thôi Hằng nở nụ cười đậm đà trên mặt, hơi quan sát Quân Thiên một chút, vượt cảm nói “Đã như vậy, người hãy theo bên cạnh của ta, làm người tùy tùng, đứng lên đi.”

“Đa tạ thượng tiên!” Quân Thiên tức thì mừng rỡ vạn phần, hành lễ nói tạ.

Sau đó hẳn đứng dậy, cúi đầu, hết sức cung kính mà đứng ở sau lưng Thôi Hằng, lại thật giống như là một người tùy tùng

bình thường.

Tình cảnh như vậy để cho Hồng Phú Quý, Tục Đạo Nhân, Sùng Hòa Tiên Quân, Phương Gian bên cạnh nhìn trợn mắt hốc mồm.

Bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới cuối cùng lại sẽ là một cái kết cục như vậy.

Quân Thiên vị cường giả nắm giữ Thiên Tâm Linh Vụ, thực lực có thể so với Tuyệt Đỉnh Tiên Vương này, cứ như vậy trực tiếp bày tỏ thân phục, vẫn chỉ là làm một người làm nhỏ? !

Đây quả thực thật không thể tin nổi!

Chẳng qua, điều này cũng một mặt nào đó tỏ rõ, thực lực của Thôi Hằng thật là đã cường đại đến một độ cao cực kỳ khủng bố.

Coi như là Tuyệt Đỉnh Tiên Vương trước mặt, cũng chỉ có thể đối với hắn cúi đầu xưng thần.

Uy thế như vậy, Chuẩn Tiên Đế cũng không gì hơn cái này đi.

Chẳng lẽ vị Thôi Hằng tiên trưởng này mới vừa đột phá, liền đã đạt đến trình độ có thể so với Chuẩn Tiên Đế? !

Trong lòng Sùng Hòa Tiên Quân cùng Phương Gian không nhìn được suy đoán.

Nhưng điều này khó tránh khỏi cũng quá khoa trương.

Thôi Hằng nhìn Quân Thiên một chút, khẽ cười nói: “Nếu nhanh như vậy liền nhập vai, ta đây trước hết giao cho người một cái nhiệm vụ.”

Quân Thiên lập tức gật đầu nói: “Thượng tiên xin phân phó.”

Thôi Hằng trầm giọng nói: “Giúp ta dốc hết sức thu thập thật nhiều tin tức về Nguyên Sơ thế giới, nhất là tin tức liên quan tới Chuẩn Tiên Đế cùng Tiên Đế, đặc thù cảnh giới của bọn hắn, uy năng thủ đoạn, ta đều muốn biết rõ.”

Quân Thiên hành lễ nói: “Vâng!”

Vào lúc này, Sùng Hòa Tiên Quân cũng mở miệng nói: “Thượng tiên, ta có thể hơi tận sức mọn, tin tức về Nguyên Sơ thế giới, còn có Chuẩn Tiên Đế, Tiên Đế, ta cũng có thể giúp một tay đi điều tra.

“Tổ chức của ta và Phương Gian đã cùng Nguyên Sơ thế giới đối lập nhiều năm, đã từng lấy được qua chiến quả huy hoàng, đối với Nguyên Sơ thế giới vẫn tương đối hiểu rõ.”

“Chính là tổ chức có đông đảo Thiên ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Quang lúc trước ngươi muốn nói?” Thôi Hằng có chút hăng hái hỏi “Cái tổ chức này tên gì?”

“Hỗn Độn Thiên.” Sùng Hòa Tiên Quân hết sức trình trọng nói ” Hỗn Độn Hải do Địa Thần Thánh biến thành, cùng với một phần các khu vực Thiên Tâm do Thiên Thần Thánh còn lưu lại, mệnh danh là ‘Hỗn Độn Thiên’ .”

“Hỗn Độn Thiên, thật sự là một cái tên khí thế.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Như vậy cũng tốt, nếu có đầu mối gì, có thể tùy thời tới nói rõ với ta, ta sẽ ban cho hồi báo.”

“Đa tạ Thượng Tiên!” Sùng Hòa Tiên Quân nghe vậy mừng rỡ.

...

Để cho Quân Thiên cùng Sùng Hòa Tiên Quân hai người đi điều tra tin tức liên quan tới Nguyên Sơ thế giới.

Đủ để có thể thấy sự coi trọng của Thôi Hằng đối với điều này.

Hắn thấy, trước mắt chuyện trọng yếu nhất, chính là chắc chắn mình bây giờ tương đương với võ giả cảnh giới gì.

Tiên Vương Vô Địch Giả?

Hay là Chuẩn Tiên Đế?

Dù sao, cho tới nay, Thôi Hằng đều kiên trì một điểm, gắng hết sức không đung vào những chuyện cực kì nguy hiểm đối với hắn bây giờ.

Điều này liên cần đối với tầng thứ thực lực bản thân có một cái nhận thức rõ ràng.

Chỉ có sau khi xác định một điểm này, hắn mới dễ chắc chắn tiếp theo phải làm thế nào triển khai hành động.

Chương 1134: Không gì không biết, không gì không thể, siêu thoát thời gian, Hợp Đạo Vĩnh Hằng (2)

“Còn tốt trước đó khi thông qua thời gian trường hà dò xét quá khứ của Quân Thiên, đã hiểu được Tuyệt Đỉnh Tiên Vương cùng Tiên Vương Cực Đỉnh đại khái là trình độ thực lực gì.”

Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng “Vậy nên, coi như không biết thực lực xác thực của Chuẩn Tiên Đê cùng Tiên Đế, cũng có thể sơ lược tính toán một phen.”

Thông qua việc trải qua trong quá khứ của Quân Thiên, hắn đã biết được Phổ thông Tiên Vương không sai biệt lắm tương đương với tầng thứ sau khi bước lên con đường Phản Hư, mạng một loại căn nguyên đại đạo nồng cốt hoàn toàn tìm hiểu thấu đáo.

Tuyệt Đỉnh Tiên Vương chính là thực lực gần giống như mang bả loại căn nguyên đại đạo nồng cốt hoàn toàn tìm hiểu, cũng diễn hóa ra 480 triệu giả ta chi thân.

Nói đơn giản, chính là trạng thái cực hạn trước khi đột phá đến Phản Hư kỳ.

Cảnh giới của Tiên Vương Cực Đỉnh đã hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi của Hóa Thân đỉnh phong, coi như là đi tới phần cuối cùng của con đường Phản Hư, cũng không cách nào nắm giữ cái loại uy năng cực hạn này.

Cơ bản có thể xem là vượt qua phần cuối con đường Phản Hư, nhưng lại vẫn chưa tới trình độ Phản Hư sơ kỳ.

Chỉ tiếc, qua nhiều năm như vậy, Quân Thiên vì để tránh cho chuyện mình nắm giữ Thiên Tâm Linh Vụ bị phát hiện, vẫn luôn đang cất lực phòng ngừa chính mình tiếp xúc được tồn tại trên Tiên Vương Cực Đỉnh.

Vì vậy, hắn đối với Tiên Vương Vô Địch Giả cũng hiểu không nhiều, chỉ biết là cường giả đạt tới cái cảnh giới này đã có uy năng trực tiếp phá hủy một phương vũ trụ.

Hơn nữa còn không phải là thông qua phá hủy căn nguyên đại đạo đưa tới vũ trụ tan vỡ, mà là trực tiếp dùng sức mạnh của bản thân mang một phương vũ trụ hoàn toàn hủy diệt đi.

Thực lực như thế thật là vô cùng cường đại.

Theo Thôi Hằng, biểu hiện như vậy liền ý nghĩa, có lẽ Tiên Vương Vô Địch Giả đã nắm giữ thực lực không thua gì Phản

Hư sơ kỳ.

Về phần Chuẩn Tiên Đế cùng Tiên Đế, nhất định là nhân vật càng mạnh mẽ.

Chính mình khẳng định không phải là đối thủ của bọn họ.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là Thôi Hằng chính mình suy đoán.

Dù sao hẳn còn không có được tin tức chính xác.

Vô luận là Quân Thiên, hay là Sùng Hòa Tiên Quân, đối với Tiên Vương Vô Địch Giả và Chuẩn Tiên Đế, Tiên Đế điều hiểu rất ít, chẳng qua là nhận thức phiến diện, giá trị tham khảo cũng không lớn.

“Lúc trước tên Tiên Vương dẫn động Tinh Thần Căn Nguyên chi lực, ý đồ dùng cách đó mang phương vũ trụ này phá hủy, hẳn chính là một tên Tiên Vương Cực Đỉnh, nếu mà hẳn có thể hàng lâm tới thì tốt rồi.”

Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng.

Tiên Vương Cực Đỉnh hẳn càng hiểu nhiều về Vô Địch Giả, Chuẩn Tiên Đế, Tiên Đế.

Nếu mà có thể dò xét quá khứ của hẳn, liền sẽ giúp hẳn tìm hiểu rõ ràng thực lực trước mắt của bản thân đại khái tương đương với cái tầng thứ nào.

“Chẳng qua, bây giờ mặc dù không cách nào chắc chắn tầng thứ thực lực của ta, cũng không thể trễ nãi việc tiếp tục trở nên mạnh mẽ.”

Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng “Tiếp đó, phải biết rõ ràng Phản Hư kỳ phải tu luyện thế nào, đồng thời cũng phải lại suy diễn ra một môn pháp thuật loại thời gian.”

Ở sau khi bước vào Phản Hư kỳ, cho dù còn chưa có lật xem 《Tiên pháp cao cấp》, hẳn cũng có thể cảm giác được một cách rõ ràng, chủ đề tu luyện của cái cảnh giới này chính là ở cấp độ thời gian.

Hơn nữa, lúc trước hẳn cũng nghe bọn người Sùng Hòa Tiên Quân nói, Tiên Đế có uy năng vượt qua thời không ra tay, điều này hiển nhiên cũng là sức mạnh tầng diện thời gian.

Suy diễn thêm một môn pháp thuật loại thời gian, không chỉ có thể tăng tiến tu vi cảnh giới, cũng tương tự có thể phòng ngừa khả năng có Tiên Đế tập kích.

Mặc dù ở sau khi tu luyện Quang âm Đạo, thủ đoạn thời gian đồng giai cũng đã không cách nào có hiệu quả đối với hẳn, nhưng khó tránh sẽ có thủ đoạn thời gian mạnh hơn đánh tới.

Nhiều một phân chuân bị tóm lại là tốt.

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng trực tiếp hạ chỉ thị đối với hệ thống.

“Hội đoái thời gian đọc 《Tiên pháp cao cấp. Từ nhập môn đến thăng thiên》!”

...

Nguyên Sơ thế giới, bên trong Chư Thiên Cung.

Vô Tuyệt Tiên Vương mặt trầm như nước.

Lúc này hẳn như cũ không cách nào dò xét ra tình huống phương vũ trụ chỗ Thôi Hằng ở kia, nhưng trực giác nói cho hẳn biết, trong phương vũ trụ này khẳng định xảy ra chuyện đại sự kinh thiên động địa.

Thật ra thì, đây là Quân Thiên làm ra.

Mặc dù Quân Thiên chưa thay đổi căn nguyên lực tự thân, cũng không có chân chính lấy được ngôi vị Thiên ý của phương vũ trụ này, nhưng thân là nguyên sinh Thiên Ý của phương vũ trụ này, lại nắm giữ Thiên Tâm Linh Vụ, chẳng qua là che giấu ngoại giới dò xét thì vẫn là vô cùng đơn giản.

Vô Tuyệt Tiên Vương nhìn về phía Thành Thượng bên cạnh, lại nhìn lướt qua Thành Nguyên cách đó không xa, trầm giọng hỏi “Đối với chuyện này, các người có ý kiến gì?”

Thành Nguyên đột nhiên bị chỉ đích danh, nội tâm mặc dù có chút khân trương, nhưng trong đầu vẫn là nhanh chóng suy nghĩ, vội vàng trả lời: “Thượng Tôn, có phải hay không trong phương vũ trụ kia xuất hiện sức mạnh Thiên Tâm Linh Quang?”

“Ý của người là nói, Thiên Tâm Linh Vụ mới vừa rồi, bây giờ đã tiến hóa thành Thiên Tâm Linh Quang sao? !” Vô Tuyệt Tiên Vương sắc mặt nhất thời trở nên càng âm trầm “Chúng ta mắt thấy một vị Chuân Tiên Đê sinh ra?”

Đối với Thiên Ý nắm giữ thiên tâm chi lực mà nói, chỉ cần có thể ngưng luyện ra Thiên Tâm Linh Quang, dù là chẳng qua là tầng thứ sơ cấp nhất, cũng có thể nắm giữ thực lực có thể so với Chuân Tiên Đê.

“Không, không phải vậy, Thượng Tôn bớt giận, hẳn hẳn không phải có ý này.” Thành Thượng vội vàng giải thích nói “Hẳn hẳn là muốn nói, có lẽ là có một cái Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Quang xuất thủ, cứu cái vũ trụ này, cũng cứu cái Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Vụ đó.”

Chương 1135: Không gì không biết, không gì không thể, siêu thoát thời gian, Hợp Đạo Vĩnh Hằng (3)

” Đúng, đúng, là như vậy. ” Thành Nguyên vội vàng hùa theo giải thích “Ngài mới vừa rồi cũng nhìn thấy, cường độ của những Thiên Tâm Linh Vụ đó ngay cả ta đều không thể hoàn toàn ăn mòn hết, chắc hẳn còn không có đạt tới trình độ có thể tiên hóa thành Thiên Tâm Linh Quang.”

Nếu như là chính mắt thấy quá trình Thiên Tâm Linh Vụ tiên hóa thành Thiên Tâm Linh Quang, cuối cùng lại không thể thành công ngăn cản, nhất định là sẽ bị trị tội.

” Ừ, quả thật như thế. ” Vô Tuyệt Tiên Vương gật đầu một cái, hoàn toàn tin lời giải thích của hai người, hẳn cũng không hy vọng có Thiên Tâm Linh Quang mới sinh ra.

Nhưng một phương vũ trụ này xuất hiện biến cố to lớn như vậy, hẳn cũng không khả năng ngồi yên không lý đến.

Dù sao, nếu như về sau phương vũ trụ này thật xảy ra vấn đề gì, cuối cùng truy tra ra hẳn cũng là khó tránh bị phạt.

Vì vậy, trải qua một phen nghĩ ngợi, sau đó Vô Tuyệt Tiên Vương lại nhìn về phía Thành Thượng, trầm giọng nói: “Người theo ta cùng đi Thái Vũ Sơn, ra mắt Vũ Hoàng, mang tình huống của bên này nói rõ ràng. Về phần xử lý như thế nào, do Vũ Hoàng quyết định.”

Nguyên Sơ trên thế giới tôn xưng đối với Chuẩn Tiên Đế chính là “Hoàng “.

Bất luận là Chư Thiên Cung hay là Vô Tuyệt Cung, thật ra thì tất cả thuộc về quản hạt của vị Vũ Hoàng này của Thái Vũ Sơn.

Bây giờ gặp chuyện quan trọng như vậy, Vô Tuyệt Tiên Vương lựa chọn hướng Vũ Hoàng báo cáo, cũng giao cho Vũ Hoàng quyết định, về tình về lý đều là chuyện rất bình thường.

Hơn nữa, cách làm như thế tương đương với dùng cách hợp lực đem chuyện của phương vũ trụ này đẩy về phía Thái Vũ Sơn.

Cuối cùng coi như thật xảy ra vấn đề, trước mắt cũng sẽ có một vị Vũ Hoàng gánh lấy.

Tóm lại so với hiện tại chính mình một mình gánh chuyện này phải tốt hơn nhiều.

Thành Thượng tự nhiên cũng biết đạo lý này, song trong lòng của hắn chỉ còn lại hoàn toàn u ám, muôn cự tuyệt, lại không có can đảm này.

Vô Tuyệt Tiên Vương đem việc này hồi báo cho Vũ Hoàng rồi, tất nhiên có thể để cho Vũ Hoàng chia sẻ một chút áp lực, nhưng Vũ Hoàng bên kia thật ra thì chính là bùng dung thêm một cái phiền phức, nhất định sẽ giận cá chém thớt.

Đây chính là mục đích Vô Tuyệt Tiên Vương mang theo Thành Thượng.

Chờ đến Thái Vũ Sơn rồi, để cho Thành Thượng hưởng Vũ Hoàng báo cáo là được.

Kể từ đó, Vũ Hoàng coi như là sẽ giận cá chém thớt, chủ yếu điểm rơi tâm tình hơn phân nửa cũng là hướng về phía Thành Thượng, Vô Tuyệt Tiên Vương chỉ cần ở lúc đó nhận tội thật tốt là được.

Dù sao, Thành Thượng chỉ là một Tuyệt Đỉnh Tiên Vương, Vô Tuyệt Tiên Vương chính là một Tiên Vương Cực Đỉnh tiếp cận Chuẩn Tiên Đế.

Cái gì nhẹ cái gì nặng, Vũ Hoàng cũng phân rõ.

Đương nhiên, loại trình độ giận cá chém thớt này, Thành Thượng còn không đến mức lo lắng tánh mạng, nhưng cuộc sống sau này hơn phân nửa sẽ không trót lọt.

Vô Tuyệt Tiên Vương thấy Thành Thượng đứng ở nơi đó im lặng không lên tiếng, nhất thời nhíu mày một cái, trầm giọng nói: “Thành Thượng?”

“Vâng!” Thành Thượng lập tức khom mình hành lễ, vô cùng cung kính nói “Cần tuân Thượng Tôn chi mệnh.”

“Như thế tốt lắm.” Vô Tuyệt Tiên Vương hết sức hài lòng gật đầu một cái, mỉm cười nói “Đi thôi, đi theo ta.”

Nói xong, hắn liền trực tiếp đi ra Chư Thiên Cung.

“Quản tốt Chư Thiên Cung.”

Thành Thượng hưởng Thành Nguyên bàn giao một câu nói.

Sau đó liền vội vã đi theo Vô Tuyệt Tiên Vương cùng đi ra khỏi Chư Thiên Cung.

Hắn không rõ ràng bản thân lần này sau khi rời khỏi, còn có thể lành lặn trở lại hay không.

Coi như mình cuối cùng có thể trở về, hơn phân nửa cũng không làm được thủ lĩnh của Chư Thiên Cung.

Vẫn là thừa dịp bây giờ đem Chư Thiên Cung phó thác ra ngoài thì tốt hơn.

Thành Nguyên cũng biết ý của Thành Thượng, nội tâm hiện ra cảm giác bất an nồng nặc.

Chẳng qua, hấn vẫn hướng phương hướng Thành Thượng ly khai khom người xa một cái, trịnh trọng nghiêm túc nói: “Nhất định không phụ lão tổ tông nhờ vả!”

...

Bên trong Động Thiên Đạo cung.

Thôi Hằng cầm trong tay quyển 《Tiên pháp cao cấp. Từ nhập môn đến thăng thiên》 kia, vẻ mặt hơi lộ ra cổ quái.

Mặc dù hấn đã sớm làm xong chuẩn bị là phương thức tu luyện Phản Hư kỳ có thể tương đối kỳ lạ, nhưng cũng không có nghĩ đến sẽ là cái bộ dáng này.

[... Luyện Thần Phản Hư, Chư giới duy nhất, không chỗ nào không có mặt, siêu thoát trên vũ trụ, nhìn thời gian trường hà, ngắm quá khứ tương lai. Nếu muốn tiến hơn một bước, bước lên Hợp Đạo, thì cần không gì không biết, không gì không thể.

[Chuyện xảy ra trong quá khứ, sinh linh tồn tại trong quá khứ, thế giới từng có trọng quá khứ, hết thầy sự vật và bí ẩn từng có trong quá khứ, đều phải biết.

[Chỉ có lý giải quá khứ, mới có thể nắm chặt hiện tại. Không gì không biết, không chỗ nào không có mặt, mới có thể không gì không thể. Chỉ có không gì không thể, mới có thể siêu thoát thời gian, Hợp Đạo vĩnh hằng.]

Miêu tả như vậy, để cho Thôi Hằng rơi vào trầm tư.

Không gì không biết, không gì không thể!

Đây chính là mục tiêu cuối cùng của Phản Hư, điều kiện tiên quyết để Hợp Đạo?

Chương 1136: Vũ Nội Vô Ảnh Tượng, Trụ Quang Tuyệt Hành Tung (1)

Không gì không biết, không gì không thể!

Giới hạn tối đa của Phản Hư kỳ quả thực là nằm ngoài dự đoán của Thôi Hằng.

Điều này cũng làm cho hắn càng khó có thể tưởng tượng cảnh giới Hợp Đạo sau Phản Hư sẽ ra sao, có uy năng như thế nào.

Cảnh giới cao hơn so với không gì không biết, không gì không thể là gì?

Nghĩ tới đây, Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mang sự nghi ngờ trong lòng này đè xuống.

Nếu như vô căn cứ tưởng tượng mà nói, quả thật cũng có thể bịa ra một ít khái niệm, thế nhưng không có khả năng xem như đường hướng tu luyện chân chính, càng không thể nào thật tu luyện ra thành quả.

Một lát sau, tâm tình ngạc nhiên trong lòng Thôi Hằng hơi giảm bớt, bắt đầu suy nghĩ phương pháp tu luyện cụ thể.

” Chuyện xảy ra trong quá khứ, sinh linh tồn tại trong quá khứ, thế giới từng có trong quá khứ, hết thảy sự vật và bí ẩn từng có trong quá khứ, đều phải biết.

“Điều này cũng mang ý nghĩa rằng ta phải đi tìm tòi hết thảy sự vật và bí ẩn từng có trong quá khứ, dốc hết sức đi tìm hiểu những chuyện ta không biết kia, có chút giống với cách tìm tòi thứ không biết của Nguyên Anh kỳ, nhưng lại hoàn toàn bất đồng.

“Những thứ phải thăm dò ở Phản Hư kỳ này phần lớn chính là sự vật cùng bí ẩn trong quá khứ từng tồn tại, mục đích chủ yếu của nó hẳn là để cho ta có thể nhìn quá khứ chiếu ra trong thời gian trường hà càng rõ ràng.”

Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng.

Ở Phản Hư sơ kỳ nhìn thời gian trường hà chảy xuôi trong quá khứ, mặc dù có thể theo dõi cảnh tượng quá khứ, nhưng đều hết sức mơ hồ, nhìn không rõ lắm.

Chỉ có khi đối với một đoạn quá khứ kia có hiểu biết nhất định, mới có thể tiến hành định vị chính xác, từ đó hoàn toàn biết một đoạn lịch sử kia.

Lúc trước lúc hắn quan sát quá khứ việc trải qua của Quân Thiên chính là loại tình huống này.

“Cách làm cụ thể, chính là trước tiên thăm dò cô sử quá khứ, lại dựa theo cô sử đi dò xét vùng thượng du của thời gian trường hà, để tìm hiểu rõ lại lịch sử quá khứ.

” Ừ, cũng không nhất định chỉ giới hạn ở hiểu rõ cô sử, còn có thể điều tra quá khứ của một ít cường giả, tánh mạng của bọn hắn rất dài, đồng dạng có thể dùng để nhìn lại quá khứ

“Kể từ đó, ta bảo Quân Thiện và Sùng Hòa đi thu thập tin tức liên quan tới Nguyên Sơ thế giới, trong đó nhất định cũng bao hàm đủ loại tin tức cơ sở của cường giả, quả thật cũng phù hợp cái cách làm này.

” Chờ sau khi bọn họ trở về, liền có thể thử nghiệm coi đây là cơ sở để dò xét quá khứ của Nguyên Sơ thế giới, hoặc là quá khứ của Tiên Vương Cực Đỉnh, Tiên Vương Vô Địch Giả.

“Về sau cảnh giới tu vi cao, thực lực đủ rồi, còn có thể thử nghiệm dò tra một chút quá khứ của những Chuẩn Tiên Đế, Tiên Đế kia, bọn họ đều là cường giả sống qua năm tháng vô tận, cũng có thể hiểu được sự vật cùng bí ẩn trong quá khứ.

“Song, nếu như Chuẩn Tiên Đế cùng Tiên Đế thật đã chạm đến bí ẩn thời gian, tựa tùy tiện theo dõi quá khứ của họ, có lẽ sẽ bị phát hiện, tốt nhất có thể có một môn pháp thuật che giấu mình ở tầng diện thời gian.”

Nghĩ tới đây, Thôi Hằng liền quyết định sau đó phải suy diễn loại hình pháp thuật gì, vì vậy trực tiếp hạ chỉ thị đối với hệ thống.

“Tiêu hao 100 điểm căn nguyên lực, sử dụng 《Tiên pháp cao cấp. Từ nhập môn đến thăng thiên》 suy diễn pháp thuật.

” Phương hướng suy diễn là loại che giấu thời gian!”

[chúc mừng ngài! Tiêu hao 100 điểm căn nguyên lực thành công suy diễn ra pháp thuật “Loại che giấu Thời gian” 《Trụ Quang Độn》.]

[Trụ Quang Độn: Tứ phương trên dưới là Vũ, xưa qua nay lại là Trụ. Pháp này sau khi luyện thành có thể đem tự thân dung nhập vào bên trong Trụ Quang, núp ở bên trong đợt sóng của thời gian trường hà. Có thể ẩn nấp ẩn giấu quá khứ, che giấu hiện tại, che giấu tương lai. Vũ Nội Vô Anh Tượng, Trụ Quang Tuyệt Hành Tung.] (1)

Ở trong nháy mắt khi suy diễn thành công, từng hình ảnh cảnh tượng huyền diệu cực kỳ hiện lên trong tâm mắt Thôi Hằng.

Thời khắc này hắn chỉ cảm thấy cảm giác của mình siêu thoát ở bên ngoài vũ trụ, một lần nữa bước chân vào trong thời

gian trường hà, phía trước là tương lai bất định, phía sau là quá khứ đã tồn tại, dưới chân chính là hiện tại lúc này .

Song, khác với trước kia khi lần đầu tiên thấy cảnh tượng thời gian trường hà.

Lần này hẳn không chỉ thấy được hết thảy vết tích của chính mình trong quá khứ, còn chứng kiến từng tấm hình ảnh ánh sáng của chính mình trong tương lai, gặp được rất nhiều khả năng mình trải qua trong tương lai.

Vừa lúc đó, Thôi Hằng bỗng nhiên lòng có cảm giác, ý nghĩ khẽ động, thi triển diệu dụng của Trụ Quang Độn.

Chỉ thấy dòng thời gian trường hà này chợt trào dâng lên đợt sóng, vết tích tồn tại trong quá khứ và từng tấm hình ảnh ánh sáng trong tương lai của hắn, toàn bộ đều lập lòe, sau đó rồi rít dung nhập vào bên trong đợt sóng.

Nếu như có người đứng ở góc độ thời gian trường hà dò xét Thôi Hằng, liền sẽ phát hiện trạng thái của hắn bây giờ không có quá khứ, cũng không có tương lai, chỉ có hiện tại vĩnh cửu trường tồn.

Thôi Hằng dĩ nhiên không có khả năng không có quá khứ và tương lai, chỉ có điều hắn bây giờ thuộc về trạng thái pháp thuật, nên rất đặc thù.

Đây chính là trạng thái huyền dị do Trụ Quang Độn biểu hiện ra.

—

(1) Vũ Nội Vô Ảnh Tượng, Trụ Quang Tuyệt Hành Tung: Trong Vũ không còn hình ảnh, Ánh sáng của Trụ cắt đứt hành tung.

Chương 1137: Vũ Nội Vô Ảnh Tượng, Trụ Quang Tuyệt Hành Tung (2)

Hơn nữa, nếu như mà ra tay với “Thôi Hằng của hiện tại” ở trong quá khứ hoặc là tương lai, lại sẽ phải chịu tầng tầng “Đợt sóng” thời gian quấy nhiễu, cuối cùng có thể sẽ chỉ dư lại ảnh hưởng hư ảo cho hiện tại, không còn có bất kỳ uy năng.

“Cứ như vậy, ta liền an toàn hơn nhiều.” Thôi Hằng trong lòng vui mừng, đối với hiệu quả của Trụ Quang Độn vô cùng hài lòng.

Trụ Quang Độn không chỉ nắm giữ hiệu quả che giấu thời gian cực mạnh, còn có một chút hiệu quả kèm theo, có thể để cho hắn theo dõi quá khứ càng rõ ràng hơn, cũng có thể để cho hắn thấy tương lai mơ hồ.

So sánh với việc thuần túy dựa vào uy năng cảnh giới nhìn hình ảnh chiếu ra trong thời gian trường hà khi trước, hình ảnh nhìn thấy sau khi thi triển Trụ Quang Độn rõ ràng hơn quá nhiều.

Hơn nữa lúc trước hắn khó mà thấy rõ vết tích của bản thân ở trong thời gian trường hà, bây giờ cũng có thể thấy rõ ràng.

Chẳng qua, ngay sau khi Thôi Hằng bắt đầu ngược dòng quá khứ tự thân, sắc mặt của hắn liền từng chút một trầm xuống, chân mày cũng bỗng nhiên nhíu lại, trong miệng lầm bầm nói nhỏ: “Tại sao sẽ như vậy?”

Vào lúc này hắn mới phát hiện, “Mở đầu” của tự mình ở trong thời gian trường hà lại là ở trong phiến rừng rậm nguyên thủy ở Đạo Chu Tinh kia, lại nhìn lại về trước nữa, cũng không có bất cứ dấu vết gì của mình.

Hiển nhiên là không hợp lý.

Thôi Hằng biết rất rõ người như mình được gọi là “Xuyên thân thể”, ở trước khi xuyên qua đến cái thế giới này, vẫn còn đang nghĩ mãi làm sao rút ra lão bà trong Genshin Impatch đây.

Bình thường mà nói, ngọn nguồn của tự mình ở trong thời gian trường hà, ít nhất cũng phải ngược dòng đến cuộc sống lúc ở địa cầu mới đúng.

Nhưng trên thực tế lại cũng không phải như vậy.

Trong thời gian trường hà hoàn toàn không có bất kỳ vết tích liên quan tới địa cầu, cũng không có chút vết tích là hắn từ địa cầu xuyên việt tới, thông qua thời gian trường hà nhìn lại

quá khứ đầu nguồn, hẳn chính là bồng dung xuất hiện ở phiên rừng rậm nguyên thủy này.

Lại nhìn về trước nữa, liền không có bất kỳ dấu vết liên quan tới hẳn.

Phảng phất như hẳn sống ở trên địa cầu hơn hai mươi năm, khoảng thời gian đó căn bản là không tồn tại vậy.

Giống như bị triệt để xóa đi vậy, không có nửa điểm vết tích.

Ngay cả vết tích của bản thân địa cầu cũng không có.

Hệ mặt trời, dải Ngân Hà vân vân cũng là như vậy.

“Điều này sợ rằng có liên quan tới nguyên nhân ta xuyên việt, có liên quan tới cái hệ thống này của ta.” Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng, tạm thời đè xuống sự nghi ngờ này.

Lấy tu vi cảnh giới hiện tại của hẳn, căn bản cũng không đủ để giải quyết câu hỏi cấp độ này.

Vẫn là phải chân đạp đất từng bước một trở nên mạnh mẽ mới được.

Ngay sau đó, Thôi Hằng liền khẽ gật đầu một cái, thối lui ra cái thị giác ngắm nhìn thời gian trường hà này, lần nữa trở lại bên trong Động Thiên Đạo cung.

“Trước mắt trọng yếu nhất vẫn là trước tiên đem tình huống Nguyên Sơ thế giới hiểu rõ.”

...

Sau khi Sùng Hòa Tiên Quân rời đi phương vũ trụ chỗ Thôi Hằng ở, liền trực tiếp đi đến trong vũ trụ cửa vào hình chiếu của Hỗn Động Thiên.

Hỗn Động Thiên là một cái tổ chức có rất nhiều cường giả, tự nhiên có thế giới riêng thuộc về cái tổ chức này.

Cái thế giới này tên cũng gọi là Hỗn Động Thiên.

Để tiện cho thành viên giữa vũ trụ bất đồng tiến hành giao lưu, ngay tại trong một vài vũ trụ mà thành viên của tổ chức tương đối nhiều, lưu lại hình chiếu cửa vào Hỗn Động Thiên.

Chỉ cần đi vào hình chiếu cửa vào Hỗn Động Thiên, vô luận là ở trong phương vũ trụ nào, đều có thể đi tới bên trong Hỗn Động Thiên, cũng có thể thông qua hình chiếu cửa vào của Hỗn Động Thiên, đi trong vũ trụ đặc định.

Sùng Hòa Tiên Quân chính là dùng loại phương thức này, nhanh chóng đi tới phương vũ trụ mà Cửu Cửu Thượng Nhân ở kia.

Vị Cửu Cửu Thượng Nhân này là một vị nhân vật cực kỳ cổ xưa, nghe nói là đã sinh ra từ lúc hỗn độn sơ khai, bây giờ đã Thái Dịch cảnh đỉnh phong, có thể so với Tiên Vương Vô Dịch Giả, là một trong Thành Viên Nội Các của Pháp Hội Các Hỗn Độn Thiên.

Pháp Hội Các thật ra thì chính là cơ cấu lãnh đạo tối cao của Hỗn Độn Thiên.

Ở trong thời gian khá dài, thành viên của tổ chức Hỗn Độn Thiên không ngừng tăng nhiều, quyền hành cũng đang không ngừng mở rộng, phạm vi quản lý cũng càng ngày càng rộng, giữa cường giả tầng thứ cao khó tránh khỏi sẽ có xung đột lợi ích.

Vì để tránh cho loại xung đột lợi ích này diễn biến thành mâu thuẫn, cũng vì có thể thống nhất quan hệ lợi ích nhiều mặt của cường giả, liền có mấy vị cường giả Thái Tổ cảnh cùng Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Quang dẫn đầu gây dựng Pháp Hội Các.

Cũng thiết lập ba tầng khung là Thành Viên Nội Các, Pháp Tôn, Hội Chủ, phân biệt do Thái Dịch cảnh, Thái Thủy cảnh, Thái Tổ cảnh cường giả đảm nhiệm, cũng lấy một cái Nguyên Sơ Kỳ là kỳ hạn thay phiên.

Trong đó thành viên nội các có số lượng nhiều nhất, có ba trăm sáu mươi lăm vị, từng người đại biểu khu vực vũ trụ bất đồng, Pháp Tôn hai mươi bốn vị, đại biểu đại thế lực đại truyền thừa, Hội Chủ một vị, là người lãnh đạo tối cao.

Nếu gặp phải sự việc trọng đại phải trải qua Pháp Hội Các thảo luận, do đa số thành viên nội các cùng Pháp Tôn biểu quyết thông qua, cuối cùng Hội Chủ tán thành rồi, mới có thể làm ra quyết sách cuối cùng.

Phương thức thảo luận cụ thể, biểu quyết chi tiết vân vân thì không miêu tả nữa.

Chương 1138: Vũ Nội Vô Ảnh Tượng, Trụ Quang Tuyệt Hành Tung (3)

Nói đơn giản, các thành viên Nội Các của Pháp Hội Các là cường giả đủ để ảnh hưởng toàn bộ vô lượng vũ trụ Hỗn Độn Hải.

Ở trong khu vực vũ trụ tự thân phụ trách, càng là có quyền hành vô cùng to.

Sùng Hòa Tiên Quân ở trước khi đột nhập Nguyên Sơ thế giới làm gián điệp, thật ra thì cũng là thuộc hạ của Cửu Cửu Thượng Nhân, lần này tự nhiên cũng là đến tìm hắn.

Phương vũ trụ này coi như là nơi Cửu Cửu Thượng Nhân nán lại dài nhất trong 200 triệu năm gần đây.

Bởi vì hắn ở chỗ này tìm được một đệ tử thiên tài, ngăn ngui 200 triệu năm liền tu luyện đến Thái Sơ cảnh, đây đã có thể bị gọi là cảnh giới Cô Vương, Tiên Quân.

Vì dạy dỗ tên đệ tử này, Cửu Cửu Thượng Nhân ở trung ương phương vũ trụ này xây dựng một toà cung điện to lớn, mỗi một viên gạch đá đều là dùng căn nguyên lực ngưng tụ mà thành, có thể nói là cực kỳ xa hoa.

Sùng Hòa Tiên Quân mỗi lần đi tới nơi này đều khó mà che giấu rung động cùng hâm mộ trong lòng.

Lúc hai người bọn họ đến nơi này, chỉ thấy một thiếu niên từ trong cung điện đi ra.

Hắn người mặc áo giáp màu vàng, bên hông khoác trường kiếm, nhìn hết sức anh tuấn uy vũ.

Đây cũng là đệ tử của Cửu Cửu Thượng Nhân, tên là Kim Hồng.

Nghe nói hắn vốn là một viên Tinh Thần đản sinh ra từ bên trong cầu vòng vàng của mặt trời.

Vì vậy Cửu Cửu Thượng Nhân đem thu làm đệ tử rồi, liền ban cho cái tên này.

Kim Hồng thấy hai “Người quen cũ” này tới, tức thì vui vẻ ra mặt đi tới, vẻ mặt ân cần dò hỏi: “Sùng Hòa, người cường giả thân bí lúc trước mà các người muốn bảo vệ đó ra sao?”

Lần trước Sùng Hòa Tiên Quân tới nơi này, còn là mang theo Phương Gian cùng đi, thỉnh cầu Cửu Cửu Thượng Nhân đưa bọn họ đi phương vũ trụ chỗ Thôi Hằng ở kia.

Lúc đó, bọn họ vẫn là suy nghĩ đê cho Thôi Hằng tới tiếp thụ che chở, để tránh bị cường giả Nguyên Sơ thế giới làm hại.

“Chuyện này nói rất dài dòng, tóm lại vị cường giả kia thực lực vượt xa tưởng tượng của chúng ta.” Sùng Hòa Tiên Quân đơn giản giải thích một chút tình huống ” Ta muốn câu kiến thượng nhân.”

”Ừ, đi theo ta. Sư tôn đã biết người đến rồi.” Kim Hồng gật đầu một cái, có chút hiệu kỳ hỏi “Người kia rốt cuộc lợi hại cỡ nào, chẳng lẽ đã có thể so với Tiên Vương rồi hả?”

“Không chỉ vậy thôi đâu.” Sùng Hòa Tiên Quân lắc đầu một cái.

“Cái gì? !” Kim Hồng nghe vậy trợn to hai mắt, khó nén vẻ kinh hãi.

Vượt xa Tiên Vương, chẳng phải là Tuyệt Đỉnh Tiên Vương sao?

Đây chính là cảnh giới tương đương với Thái Cực cảnh đỉnh phong a!

Mạnh như vậy sao? !

Chỉ chốc lát sau, Sùng Hòa Tiên Quân đi theo Kim Hồng đi tới chỗ của Cửu Cửu Thượng Nhân.

Vị cường giả cổ xưa này thoát nhìn là một lão giả mặt mũi hiền hòa, dáng vẻ chút mập, khuôn mặt cũng tương đối tròn, nuôi chòm râu trắng như tuyết, mặc áo choàng rộng lớn, thoát nhìn hết sức hiền hòa.

Chỉ là đôi mắt kia của hắn có chút đặc biệt, lại đều có chẹn con người, nhìn vô cùng thâm thúy, phảng phất ẩn chứa bí ẩn vô cùng, cũng rất giống như nội liên vô số thế giới.

Chỗ hắn đang ngồi là toạ hoa sen bảo toạ, phía trên tản ra ánh sáng nhạt nhàn nhạt, thần thánh mà trang nghiêm.

Chính là chủ nhân tòa cung điện này —— Cửu Cửu Thượng Nhân.

“Đôi thoại mới vừa rồi của các người ta đã nghe được.” Cửu Cửu Thượng Nhân chủ động mở miệng, ánh mắt hiền hòa nhìn Sùng Hòa Tiên Quân, mỉm cười dò hỏi “Người kia đã vượt qua phổ thông Tiên Vương?”

“Hắn là đã vượt qua Tiên Vương Cực Đỉnh.” Sùng Hòa Tiên Quân trình trọng mà nói “Thuộc hạ cảnh giới nhỏ, nhìn không hiểu thực lực của người kia rốt cuộc có bao nhiêu mạnh mẽ.

“Chẳng qua, ta từng gặp cảnh tượng lúc hắn biểu dương ụy năng, hết thấy pháp tắc hết thấy đại đạo của toàn bộ vũ trụ đều

bị hấn điều động, cho người cảm giác giống như là chúa tể toàn bộ vũ trụ, thậm chí cảm giác là tự thân hấn liền tương đương với một cái vũ trụ...”

Hấn đem cảnh tượng lúc Thôi Hằng đột phá giảng thuật một phen sống động, lại bổ sung: “Đúng rồi, còn có một vị Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Vụ, ở sau khi thấy được uy thế của người kia, trực tiếp cúi đầu thần phục, nguyện làm người hầu trong một cái Nguyên Sơ Kỳ, đi theo sát bên cạnh hấn.”

” Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Vụ, đây chẳng phải là ít nhất cũng tương đương với Tuyệt Đỉnh Tiên Vương rồi sao? Lại nguyện ý làm người hầu trong một cái Nguyên Sơ Kỳ? ! ” Kim Hồng đứng ở một bên không nhìn được ngạc nhiên nói “Su tôn, người nọ là sẽ là cảnh giới gì?”

“Lại lợi hại như thế. ” Cửu Cửu Thượng Nhân cũng rơi vào trầm tư, qua một lúc lâu mới nói “Sợ rằng ít nhất cũng tương đương với Tiên Vương Cực Đỉnh, thậm chí có thể là một vị Tiên Vương Vô Địch Giả.

“Nhưng dựa theo sự miêu tả của người, đại đạo và pháp tắc của phương vũ trụ kia cũng khá là căn cốt, căn nguyên lực cũng không đủ phong phú, làm sao có thể tạo ra tồn tại mạnh mẽ như vậy?

” Ừ, ta có chút tò mò, Sùng Hòa, ngươi liền dẫn ta đi gặp hấn thử đi.”

...

Ở khi Sùng Hòa Tiên Quân gặp Cửu Cửu Thượng Nhân , Vô Tuyệt Tiên Vương cũng đã mang theo Thành Thượng đi tới bên trên Thái Vũ Sơn.

Chương 1139: Thái Vũ Sơn, Tiên Vương Vô Địch Giả Hàng Lâm (1)

Nguyên Sơ thế giới rộng lớn vô tận, từ khi khai thiên lập địa đến nay đã qua thời gian khá dài.

Trải qua Địa Thần Thánh khuếch trương đối với lục địa, đại dương, dãy núi, sông lớn vân vân, cùng con người tìm tòi và cải biến đối với vùng đất, còn có nhiều lần Hôn Độn đại kiếp, cuối cùng tạo thành bộ dạng bây giờ.

Bên trong đại dương vô tận, có chín khối lục địa cực độ to lớn, trên mỗi một khối lục địa đều từng có một vị Tiên Tổ, nhưng bây giờ Tiên Tổ chỉ còn lại sáu vị, còn ba khối trên địa lý không có Tiên Tổ tồn tại.

Chỗ lục địa Thái Vũ Sơn ở đây chính là như thế.

Chẳng qua, nơi này mặc dù không có Tiên Tổ, nhưng lại có Tiên Đế phụ trách quản lý.

Đương nhiên, trên thực tế Tiên Tổ cũng sớm đã lánh đời thanh tu, chỉ ở khi đại kiếp mới có thể hiện thế.

Vì vậy, coi như là lục địa có Tiên Tổ tồn tại, tất cả đều là Tiên Đế phụ trách quản lý.

Toàn thể công việc trên một cái lục địa, do Tiên Đế xác định đại phương hướng, cũng tiên hành quyết định đối với quyết sách trọng đại, mà sự vụ cụ thể chi tiết thì sẽ giao cho Hoàng Giả, cũng tức là do các loại thế lực do Chuẩn Tiên Đế xây dựng nên quản lý.

Thái Vũ Sơn chính là loại thế lực này.

Do Xích Thánh Tiên Đế trao quyền, Vũ Hoàng sáng lập Thái Vũ Sơn, phụ trách quản lý 10% khu vực của mảnh đại lục này.

Các thế lực Chư Thiên Cung, Chúc Dương Cung, Vô Tuyệt Cung đều ở trong vòng phạm vi nó quản hạt.

Xem như cơ cấu quản lý thực tế của khu vực này, Thái Vũ Sơn cực cao, hơn nữa nằm ở trung ương, ở bất kỳ địa phương nào của khu vực này đều có thể thấy Thái Vũ Sơn.

Ở dưới chân núi có tiên đồng đón khách, Vô Tuyệt dù sao cũng là một vị Tuyệt Đỉnh Tiên Vương, tiên đồng nơi này vẫn nhớ danh hiệu, vì vậy hẳn vừa tới nơi này liền bị tiên đồng nhận ra được.

“Vô Tuyệt Tiên Vương, ngài là tới thăm Võ Hoàng?” Tiên đồng cười nghênh đón.

Nói là tiên đồng, thật ra thì cũng là Đạo Thiên cảnh cường giả có mấy chục triệu năm tu vi.

Mặc dù vẫn chưa tới tầng thứ Tiên Quân, nhưng cũng tương đương với Đạo giới đệ cửu cảnh trong vô tận vũ trụ Hỗn Độn Hải, thực lực không kém.

Song, ở Thái Vũ Sơn nơi này, cũng chỉ có thể làm một tiên đồng đón khách.

”Ừ, có chuyện quan trọng bẩm báo.” Vô Tuyệt Tiên Vương gật đầu một cái, hướng vị tiên đồng này chấp tay hành lễ, thái độ rất là cung kính “Xin tiên đồng đi thông báo một phen.”

“Tiên Vương đi theo ta là được, gần đây Vũ Hoàng mới vừa xuất quan, rảnh rỗi vô sự.” Tiên đồng nhẹ nhàng gật đầu, cười nói ” Hai vị đi theo ta.”

Nói xong, hắn liền xoay người đi về phía thềm đá, đi lên núi.

“Đa tạ tiên đồng.” Vô Tuyệt Tiên Vương vội vàng nói tạ, dẫn theo Thành Thượng bên người đi theo sau lưng tên tiên đồng này.

Thành Thượng nhìn hình bóng tên tiên đồng kia, nội tâm không khỏi vô cùng hâm mộ.

Cái tên tiên đồng này chỉ là Đạo Thiên cảnh, còn chưa phải là Đạo Thiên cảnh đỉnh phong, lại có thể để cho Vô Tuyệt Tiên Vương tăng bốc như thế, chính mình đường đường một vị Tuyệt Đỉnh Tiên Vương, ngược lại thì chỉ có thể như lâu la mà đi theo sau cùng.

Không thể không nói, một số thời khắc, thân phận so với tu vi cảnh giới tự thân càng có tác dụng.

...

Ở dưới sự hướng dẫn của tên tiên đồng đó, Vô Tuyệt Tiên Vương cùng Thành Thượng đi tới vị trí Vũ Hoàng.

Nơi này là một tòa sơn tinh mịch nằm ở giữa sườn núi Thái Vũ Sơn.

Một tên lão giả tóc bạc mặt trẻ mặc áo dài trắng rộng thùng thình, đang ở dưới cây tùng chậm rãi huy động quyền cước, giống như là một ông lão ở nhân gian đang nghiêm túc hoạt động gân cốt.

Mà trên thực tế, tên lão giả này trong lúc giao tay nhắc chân đều ngầm phù hợp với đại đạo chí lý, ẩn chứa huyền diệu chung cực của tu hành.

Nếu là có thể nhìn lâu, tu vi cảnh giới nhất định sẽ đạt được tiến bộ cực lớn.

Tên lão giả này chính là chủ nhân Thái Vũ Sơn, một vị cường giả cấp bậc Chuẩn Tiên Đế.

Vũ Hoàng.

Chẳng qua, trên người của hắn không có bất kỳ khí thế cường đại, cũng không có bất kỳ uy áp, cho người cảm giác là lãnh đạm nhưng thanh nhã khí chất, có chút giống những lão tiên sinh đoc đủ thứ thơ văn của nhân gian.

“Vô Tuyệt, nhìn bộ dáng này của ngươi, là lại gặp việc khó sao?” Vũ Hoàng cười hạ hạ nói, nhìn hết sức hiền hòa, từ mi thiện mục “Đến, ngồi xuống nói.”

Vừa nói, hắn liền đi về phía đình nghỉ mát bên cạnh, ngồi bên cạnh khay trà.

“Đa tạ Vũ Hoàng.” Vô Tuyệt Tiên Vương cung kính hành lễ, sau đó mới đi về phía tòa đình nghỉ mát kia, thái độ của hắn như cũ vô cùng khiêm nhường, không chút nào bởi vì thái độ của Vũ Hoàng mà trở nên tùy ý.

Đây là bởi vì ở trong mắt Vô Tuyệt Tiên Vương, Vũ Hoàng dùng thái độ gì đối đãi người là chuyện của Vũ Hoàng, chính mình ở lúc đối mặt Chuẩn Tiên Đế như Vũ Hoàng, phải giữ đầy đủ cung kính mới được.

Dù sao, thái độ cung thuận một chút, tóm lại là không có sai.

Thành Thượng đi theo sau lưng Vô Tuyệt Tiên Vương, cũng bắt chước theo, thái độ vô cùng cung kính.

Đây là hắn lần đầu tiên thấy tồn tại tầng thứ Chuẩn Tiên Đế.

Trong ngày thường, hắn ngay cả tư cách bái kiến Vũ Hoàng cũng không có.

Chương 1140: Thái Vũ Sơn, Tiên Vương Vô Địch Giả Hàng Lâm (2)

“Ha ha, ngươi a, vẫn là cẩn thận như vậy.” Vũ Hoàng khẽ gật đầu một cái, không có lại tiếp tục chú ý thái độ của Vô Tuyệt Tiên Vương, mỉm cười nói “Có lời gì, cứ việc nói thẳng đi.”

“Khải bảm Vũ Hoàng, là như vậy.” Vô Tuyệt Tiên Vương chấp tay quỳ mọp, trịnh trọng nghiêm túc nói “Chư Thiên Cung mà thuộc hạ quản lý phát hiện xuất hiện dị thường ở vũ trụ mà phân hồn Tiên Vương đảm nhiệm Thiên Ý, Thành Thượng người đem chuyện đã xảy ra giải thích một chút “

“Vâng, dạ !” Thành Thượng lập tức gật đầu, một mực cung kính nói “Bái kiến Vũ Hoàng, tại hạ là Chư Thiên Cung Chi Chủ, ngàn năm trước bên trong Chư Thiên Cung có người phát hiện phương vũ trụ kia tồn tại dị thường, nhưng người kia lại là gián điệp lên vào Nguyên Sơ thế giới...”

Hắn giản lược mà đem chuyện đã xảy ra hướng Vũ Hoàng giảng thuật một lần.

Sau đó liền ngậm miệng lại, cúi mình lui qua một bên.

Vô luận là Vũ Hoàng hay là Vô Tuyệt Tiên Vương, đều là nhân vật mạnh mẽ có thể dễ dàng đem hắn gạt bỏ.

Đôi mắt cường giả như vậy, đầu tiên là phải làm ra đủ nhún nhường cung thuận.

Nếu không, thật sự có khả năng khó giữ được tánh mạng.

“Gián điệp, một tên Đạo Thiên cảnh cũng thì thôi, lại còn có Tuyệt Đỉnh Tiên Vương là gián điệp.” Vũ Hoàng chân mày hơi nhíu lại, nhìn về phía Vô Tuyệt Tiên Vương bên cạnh, trầm giọng nói “Việc vặt ngươi làm này có sơ sót a.”

“Đúng là nhất thời sơ sót, xin Vũ Hoàng thứ tội.” Vô Tuyệt Tiên Vương vội vàng hành lễ nói.

“Vũ Hoàng, Chư Thiên Cung là do ta quản lý, bây giờ xảy ra chuyện như vậy, ta khó tránh bị trách tội.” Thành Thượng vào lúc này đứng dậy, chủ động lễ bái trên đất xin tội.

“Không cần nhận phạt gấp như vậy.” Vũ Hoàng khẽ gật đầu một cái, khoát tay nói “Cũng không tính là chuyện quá khó giải quyết, nếu Thiên Ý của phương vũ trụ kia có vấn đề, vậy liền trực tiếp phái người tới, mang phương vũ trụ kia phá hủy là được.”

Hắn nói hời hợt, giống như là đang nói một chuyện hết sức bình thường.

Dường như muốn hủy diệt vẹn vẹn chỉ là một ổ kiến, mà không phải một cái vũ trụ rộng lớn vô biên, có vô tận sinh linh, vô số tinh thể.

“Ý của ngài là...” Vô Tuyệt Tiên Vương không nhịn được dò hỏi.

“Phong Sinh!” Vũ Hoàng bỗng nhiên kêu tên của một người, đồng thời cắt đứt lời của Vô Tuyệt Tiên Vương.

Tiếp theo một cái chớp mắt, thì có một trận gió nhẹ từ trong Thái Vũ Sơn thổi tới, sau đó ngay tại trước mặt Vô Hoàng ngưng tụ thành một thân ảnh.

Đây là một nam tử trẻ tuổi mặc trang phục màu đỏ, bên hông khoác trường đao, hắn tên là Phong Sinh, là một vị Tiên Vương Vô Địch Giả, cũng là một trong đệ tử của Vô Hoàng.

Song, khí chất của hắn cùng Vũ Hoàng hoàn toàn bất đồng, nhìn qua phong mang tất lộ, tựa như là một thanh trường kiếm vô cùng sắc bén, có thể chém chết hết thảy địch nhân.

Phong Sinh chấp tay hành lễ, trầm giọng nói “Có đệ tử, sư tôn có gì phân phó?”

“Người theo Vô Tuyệt đi Chư Thiên Cung một chuyến đi.” Vũ Hoàng nói với Phong Sinh “Tình huống vừa rồi người cũng biết, đi phá hủy phương vũ trụ kia.”

“Vâng, sư tôn!” Phong Sinh hết sức trịnh trọng gật đầu hành lễ nói “Nếu là Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Vụ, đó chính là hệ trọng nhất, đệ tử sẽ trực tiếp hạ xuống đến phương vũ trụ kia, đến phương vũ trụ kia hủy diệt triệt để!”

“Ừm.” Vũ Hoàng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Người là Vô Địch Giả, quy mô tự thân cùng một phương vũ trụ tương đương, phá hủy một phương vũ trụ không phải là việc khó, nhưng mà chớ có xem thường, theo miêu tả mới vừa rồi Thành Thượng, Thiên Ý của phương vũ trụ kia hẳn là không kém.”

“Đệ tử biết.” Phong Sinh trầm giọng nói.

“Đi đi.” Vũ Hoàng nói.

...

Ở lúc Thái Vũ Sơn chuẩn bị mang phương vũ trụ Thái Hằng ở phá hủy, Sùng Hòa Tiên Quân đã mang theo Cửu Cửu Thượng Nhân trở lại, đi tới trong thế giới tiên thô của tinh hải đĩa thiên hà.

Cửu Cửu Thượng Nhân thu liễm khí thể của mình, mạng toàn bộ khí tức có thể so với Tiên Vương Vô Địch Giả ẩn giấu, không có đưa tới bất kỳ cảm ứng của phương vũ trụ này.

Chẳng qua, một vị cường giả như vậy đến, tự nhiên không có khả năng giấu giếm được Quân Thiên vị Thiên Ý này, càng không thể nào giấu giếm được người tu tiên Phản Hư sơ kỳ như Thôi Hằng.

Vì vậy, khi Cửu Cửu Thượng Nhân bước vào phương tiên thổ thế giới này rồi, Quân Thiên liền hiển hóa ra thân hình, lẳng không bay tới đón tiếp.

Hắn chấp tay cười nói: “Vị này chắc hẳn chính là Cửu Cửu Thượng Nhân của Hỗn Độn Thiên đi, ngưỡng mộ đã lâu. Ta là Thiên Ý của phương vũ trụ này, tên là Quân Thiên.”

“Sùng Hòa lúc trước có nhắc tới tên đạo hữu.” Cửu Cửu Thượng Nhân nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói ” Quân Thiên đạo hữu, không biết Thôi Hằng tiên trưởng lúc này có ở đây không, ta có thể hay không đi viếng thăm?”

“Chính là chủ thượng muốn ta tới.” Quân Thiên gật đầu một cái nói “Hai vị đi theo ta đi.”

Nói xong, hắn liền dẫn Cửu Cửu Thượng Nhân cùng Sùng Hòa hướng chỗ cung điện Thôi Hằng ở mà bay đi.

Chương 1141: Thái Vũ Sơn, Tiên Vương Vô Địch Giả Hàng Lâm (3)

Phi hành ở trên trời, đồng thời Cửu Cửu Thượng Nhân cũng đang quan sát phương thế giới này.

Tu vi cảnh giới của hắn có thể so với Tiên Vương Vô Địch Giả, thực lực cực kỳ mạnh mẽ, nhưng khi phi hành ở trong phương thế giới này, lại cảm giác được hơi khân trương theo bản năng.

“Đây là khí thế uy áp của vị Thôi Hàng tiên trưởng kia sao?”

Cửu Cửu Thượng Nhân trong lòng âm thầm khiếp sợ, thầm nói “Năm giữ uy thế mạnh mẽ như vậy, sợ rằng sợ với Tiên Vương Vô Địch Giả đều phải mạnh mẽ hơn nhiều, hắn là đến từ đâu?”

Từ sau khi tiến vào phương vũ trụ này, Cửu Cửu Thượng Nhân liền quan sát đại đạo pháp tắc của phương vũ trụ này, sau khi đi tới phương tiên thổ thế giới này, càng là thông qua tiên thổ pháp tắc nhìn thấy Sinh Mệnh Căn Nguyên đại đạo của phương vũ trụ này.

Dựa theo kinh nghiệm ngày trước của hắn, cộng với những thứ đại đạo cùng căn nguyên này mà cho ra kết luận, phương vũ trụ này tới đa cũng chỉ có thể sinh ra cường giả Thái Sơ cảnh, tương đương với Đạo Thiên cảnh đỉnh phong của Nguyên Sơ thế giới, có thể bị gọi là Tiên Quân.

Làm sao có thể sản sinh ra một tồn tại mạnh mẽ như vậy?

Ôm tâm tình nghi ngờ như vậy, Cửu Cửu Thượng Nhân cùng Sùng Hòa ở dưới sự hướng dẫn của Quân Thiên đi tới trước cung điện Thôi Hàng ở.

Không chờ Quân Thiên đi vào thông báo, cửa cung điện liền chính mình từ từ mở ra, bên trong truyền đến một giọng ôn hòa “Mời vào đi.”

Bước chân của Cửu Cửu Thượng Nhân hơi dừng lại một chút.

Ở trong cảm giác của hắn, thanh âm này phảng phất như là từ chỗ vô cùng cao bên ngoài vũ trụ hạ xuống, hết sức huyền diệu.

“Loại cảm giác này, sợ rằng chỉ có cường giả siêu thoát bên ngoài vũ trụ, nhìn xuống Hỗn Độn Chi Hải mới có.” Cửu Cửu Thượng Nhân nội tâm ngạc nhiên không thôi “Chẳng lẽ

người này đã đột phá đến cảnh giới có thể so với Chuẩn Tiên Đê sao?”

Trong lòng của hắn không khỏi càng nghi ngờ.

Chỉ chốc lát sau, Cửu Cửu Thượng Nhân cùng Sùng Hòa liền đi tới bên trong cung điện, gặp được cái vị cường giả thân bí tên Thôi Hằng này.

Lần này, Thôi Hằng cũng không có tận lực giấu giếm khí tức của mình, nhưng cũng không có đặc biệt khoe khoang, chỉ là như thường mà hiện lộ bộ dáng xem như người tu tiên Phần Hư sơ kỳ của mình.

Chẳng qua, Cửu Cửu Thượng Nhân sau khi thấy hắn, vẫn là cảm thấy rung động sâu đậm.

Tròng mắt của hắn đặc biệt, cảm giác của hắn từ trước đến giờ đều vượt qua cùng cảnh giới, ở trên người Thôi Hằng hắn thấy khí tức chỉ có ở Chuẩn Tiên Đê, còn có địa vị phong độ siêu thoát trên vũ trụ.

Chuẩn Tiên Đê!

Đây lại là một vị Chuẩn Tiên Đê? !

Nhưng Sùng Hòa chẳng phải nói là hắn ở trong phương vũ trụ này đột phá sao?

Một cái Biên Hoang Vũ Trụ đơn sơ như vậy làm thế nào sản sinh ra loại cường giả cấp bậc này? !

Cửu Cửu Thượng Nhân cảm thấy hoàn toàn không cách nào hiểu, nội tâm vô cùng khiếp sợ, nhưng mặt ngoài vẫn như cũ như thường, chẳng qua là thái độ cung kính hơn rất nhiều.

Hắn rất là cung kính hướng Thôi Hằng hành lễ nói: ” Ngụy Cửu, thành viên nội các Pháp Hội Các Hồn Độn Thiên, bái kiến tiên bối.”

Ngụy Cửu là tên thật của hắn, chẳng qua là hắn đã bị gọi là Cửu Cửu Thượng Nhân quá lâu, cái tên Ngụy Cửu này cũng sớm đã bị chìm ngập ở trong năm tháng khá dài.

Bình thường chỉ khi hướng tiên bối tự giới thiệu mình mới có thể dùng tên này.

Sùng Hòa Tiên Quân đứng bên cạnh nội tâm kinh hãi, hắn không nghĩ tới thái độ của Cửu Cửu Thượng Nhân đối với Thôi Hằng sẽ là cung kính như vậy, thậm chí nói: “Chuyện gì xảy ra, thượng nhân vội chuyên thái độ, chẳng lẽ, chẳng lẽ... Vị Thôi Hằng tiên trưởng này là một vị Chuẩn Tiên Đê sao? !”

Dù sao, Cửu Cửu Thượng Nhân đã là tồn tại có thể so với Tiên Vương Vô Địch Giả, có thể để cho hắn biểu hiện cung

thuận như thế cũng chỉ có cường giả cấp bậc Chuẩn Tiên Đê thôi.

Cũng không thể là Tiên Đế chứ.

Kia không khỏi cũng quá khoa trương.

“Không cần đa lễ.” Thôi Hằng nhẹ nhàng khoát tay, mỉm cười nói “Thượng nhân nếu đã tới, chắc hẳn đã biết được mục đích của ta, chúng ta có muốn hay không trực tiếp tiến vào chính đề?”

“Tiền bối là muốn biết tin tức về Nguyên Sơ thế giới, đúng không?” Cửu Cửu Thượng Nhân dự định lại xác nhận một chút.

“Không chỉ là Nguyên Sơ thế giới, tốt nhất cũng có thể hiểu rõ một chút tình huống Hỗn Độn Thiên.” Thôi Hằng mỉm cười nói “Tin tức liên quan tới Hỗn Độn Thiên, thượng nhân có thể tự quyết định có hay không nói rõ.

“Dĩ nhiên, nếu là thượng nhân có thể giải thích một chút tin tức liên quan việc trải qua trong quá khứ của mình, cũng là cực tốt.”

”Ừ, vẫn bối biết.” Cửu Cửu Thượng Nhân gật đầu một cái, nội tâm lại cảm thấy càng hiệu kỳ, hẳn vẫn không nghĩ ra Thôi Hằng tiên trưởng đây là muốn làm gì.

Song, vừa lúc đó, hắn bỗng nhiên lòng có cảm giác, đột nhiên xoay người nhìn ra phía ngoài, không nhìn được kinh hô: “Tiền bối, thật giống như xảy ra chuyện!”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, không chút hoang mang, khoe miệng thậm chí còn hơi hơi nhếch lên, cười nói “Có một tên Tiên Vương Vô Địch Giả, cưỡng ép tiên vào phương vũ trụ này, đưa tới toàn bộ vũ trụ hỗn loạn.

“Theo ta đi xem một chút đi.”

...

Phong Sinh làm việc từ trước đến giờ luôn như sấm rền gió cuốn.

Sau khi đến Chư Thiên Cung, hắn trước tiên liền tìm được thời không tọa độ của phương vũ trụ chỗ Thôi Hằng ở này, sau đó trực tiếp liền hàng lâm xuống.

Quy mô tự thân của Tiên Vương Vô Địch Giả có thể so với một phương đại vũ trụ, đột nhiên tiên vào một tòa Biên Hoang Vũ Trụ như vậy, tức thì kích phát quy tắc vũ trụ phản kháng kịch liệt.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ vũ trụ lại đều lắc lư!

Chương 1142: Đại Phong Toả Tiên Thiên Võng, Một cái quy tắc mới tinh (1)

Dị tượng sinh ra lúc Phong Sinh cưỡng ép tiến vào phương vũ trụ này, khác với dị tượng lúc trước Thôi Hằng hàng lâm.

Toàn bộ vũ trụ cùng lúc khi rung rung, còn xuất hiện cảnh tượng đủ loại hằng tinh nổ tung, tinh hải bẽ tan tành.

Vào giờ phút này, khắp nơi trong tinh không mịt mờ đều tràn đầy hủy diệt, hoàn toàn không phải là bộ dáng vạn đạo ngênh tiệp như lúc Thôi Hằng tiến vào.

Ngay cả hư ảnh dị tượng hiển hóa ra trong hư không đều vô cùng kinh khủng, vô cùng đáng sợ.

Có từng dòng sông dài màu máu vắt ngang tinh vũ, phảng phát toàn bộ vũ trụ đều bị chém ra từng đạo vết thương vô cùng lớn.

Cùng lúc đó, trong vô số thế giới, trên vô số ngôi sao sinh mạng, còn có các loại vị trí đặc thù ví dụ như Thiên Giới, tiên thổ, đều có thể nhìn đến dòng huyết sắc trường hà này chảy xuôi ở trên trời.

Bầu trời mà huyết sắc trường hà chảy xuôi qua cũng bắt đầu rạn nứt từng khúc, từng cái vết nứt không gian đen nhánh lan tràn ra ở “Bờ sông”, làm cho cả bầu trời đều bị chia năm xẻ bảy.

Nếu mà hành tẩu trọng vũ trụ tinh không, có thị giác cao hơn, thậm chí có thể thấy có từng cái huyết sắc trường hà vô cùng to lớn trực tiếp bước ngang qua khoảng cách mấy chục tỉ năm ánh sáng, nuốt mất vô số tinh hải.

Thời khắc này, toàn bộ vũ trụ đều giống như tiến vào thời khắc hủy diệt cuối cùng.

Vô số tu luyện giả nội tâm đều cảm thấy tuyệt vọng cực kỳ, bọn họ có thể cảm giác Thiên Địa phảng phát đang kêu gào, đại đạo phảng phát đang khốc lóc thậm chí, dường như ngày tận thế cuối cùng đã đến, hết thấy hết thấy đều đi về hủy diệt.

Mà ở tầng diện tuyệt đại đa số sinh linh đều cảm giác không tới, Phong Sinh đem một luồng tia sáng màu vàng cực kỳ mạnh mẽ phóng thích ra, lại trực tiếp đem toàn bộ tầng ngoài nhất vũ trụ bao vây lại.

Nếu như ở trong hỗn độn hải cúi xem phương vũ trụ này, liền có thể thấy một tấm võng lớn màu đen vàng đem”Quang

câu ” này hoàn toàn bao phủ, phong tỏa hết thủy khả năng đi ra ngoài.

Đây cũng có nghĩa là, từ lúc này bắt đầu, phương vũ trụ này biến thành trạng thái không vào không ra, bất luận cái gì cũng không thể từ trong phương vũ trụ này đi ra, cũng không cách nào từ bên ngoài đi vào.

Trừ phi sức mạnh đã cường đại đến mức độ có thể phá hủy tấm lưới Huyền Hoàng này.

Nhưng trên thực tế muốn phá hủy tấm lưới Huyền Hoàng này, nhưng là chuyện gần như không thể nào.

Tấm lưới lớn này chính là chí bảo “Đại Phong Toả Tiên Thiên Võng” mà Vũ Hoàng ban cho Phong Sinh, có thể tiến hành phong tỏa đối với bất kỳ một cái vũ trụ nào, bên dưới Chuẩn Tiên Đế tuyệt đối không thể đột phá phong tỏa.

Mà tồn tại cấp bậc Chuẩn Tiên Đế, bình thường cũng sẽ không đối mặt công kích của Phong Sinh.

Trong năm tháng rất dài trong quá khứ, Phong Sinh đã từng dùng tấm lưới này phong tỏa qua không ít vũ trụ, cuối cùng đều hoàn mỹ hoàn thành nhiệm vụ.

Lần này hẳn cũng là tính toán như vậy.

Vì đưa tên Thiên ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Vụ đó hoàn toàn giết chết, chuyện hẳn cần làm trước hết là chính là phong tỏa phương vũ trụ này, phòng ngừa Thiên Ý đó chạy trốn.

Song, bởi vì tấm Huyền Hoàng Cự Võng này trên nguyên lý là bám vào lớp màng ngăn cách Huyền Hoàng của vũ trụ mà tiến hành phong tỏa, mà bên ngoài lớp màng ngăn cách Huyền Hoàng còn có một tầng lớp màng ngăn cách Hồng Mông, điều này làm cho chỉ khi tiến vào trong phương vũ trụ này, mới có thể mở ra tấm lưới lớn này tiến hành phong tỏa.

Đây cũng là nguyên nhân hẳn lựa chọn sau khi tiến vào phương vũ trụ này mới động thủ, mà không phải ở bên ngoài vũ trụ cách không xuất thủ.

Vì chính là ôn hòa, làm như vậy là để không sơ hở tý nào!

...

Ở cùng lúc khi Phong Sinh hàng lâm, Thôi Hằng đã mang theo Cửu Cửu Thượng Nhân đi tới trong tinh không.

Một tên Tiên Vương Vô Địch Giả đột nhiên đến, đối với Thôi Hằng mà nói là chuyện rất là vui mừng.

Lúc trước hẳn thông qua dò xét quá khứ Quân Thiên, hiểu được Tiên Vương Vô Địch Giả có thể chỉ bằng sức mạnh tự

thân liền đem một phương vũ trụ hoàn toàn hủy diệt đi, thực lực vô cùng cường đại.

Điều này làm cho hắn suy đoán có lẽ Tiên Vương Vô Địch Giả cũng đã nắm giữ thực lực không thua gì Phản Hư sơ kỳ.

Có điều, suy đoán dù sao chẳng qua là suy đoán, hắn cũng chưa từng thấy qua Tiên Vương Vô Địch Giả ra tay, liền khó có thể thăm dò cái cảnh giới này thực lực mạnh bao nhiêu.

Mặc dù trước mắt Cửu Cửu Thượng Nhân có tu vi cảnh giới tương đương với Tiên Vương Vô Địch Giả, nhưng Thôi Hằng còn chưa kịp hỏi tin tức tương quan, không có hiệu được tin tức về Tiên Vương Vô Địch Giả.

Hơn nữa hắn hiểu về Cửu Cửu Thượng Nhân cũng có giới hạn, cũng chưa từng thấy qua hắn ra tay, còn không cách nào chuẩn xác dò xét quá khứ của hắn.

Đương nhiên, Cửu Cửu Thượng Nhân coi như là phe bạn, ở trước khi xác định Tiên Vương Vô Địch Giả có hay không chạm đến sự huyền diệu của thời gian, Thôi Hằng sẽ không tiến hành dò xét đối với quá khứ của hắn.

Dù sao, theo dõi quá khứ là chính mình chủ động dò xét cảnh tượng quá khứ chiếu trong thời gian trường hà, lấy tiêu chuẩn Trụ Quang Độn bây giờ chỉ là vừa mới nhập môn của hắn, còn không cách nào che giấu mình dưới tình huống này.

Nhờ như Tiên Vương Vô Địch Giả đã chạm đến thân di của thời gian, loại hành động tiến hành dò xét quá khứ này cũng sẽ bị phát hiện, coi như Cửu Cửu Thượng Nhân ngoài mặt không nói, nội tâm khẳng định cũng sẽ không thoải mái.

Hành động bỗng dưng mất một người phe bạn, còn khả năng nhiều hơn một vị phe địch, Thôi Hằng dĩ nhiên sẽ không làm.

Chương 1143: Đại Phong Toả Tiên Thiên Võng, Một cái quy tắc mới tinh (2)

Nhưng điều này cũng làm cho hắn không cách nào đối với thực lực của Tiên Vương Vô Địch Giả có một phán đoán chuẩn xác, tự nhiên cũng liền càng không thể nào đoán được tiêu chuẩn thực lực của Chuẩn Tiên Đế thậm chí là Tiên Đế,

Đây là tình huống vô cùng nguy hiểm.

Vì vậy, theo Thôi Hằng, chính mình tốt nhất vẫn là có thể trước tiếp xúc được một tên Tiên Vương Vô Địch Giả, thông qua tìm hiểu quá khứ tên Tiên Vương Vô Địch Giả này, để theo dõi cấp độ thực lực của Chuẩn Tiên Đế và Tiên Đế.

Như thế là tương đối an toàn.

Dù sao, từ quá khứ kinh lịch của Quân Thiên đến xem, Tiên Vương Vô Địch Giả mạnh mẽ thì mạnh mẽ, nhưng hơn phân nửa là tầng thứ cùng Phần Hư sơ kỳ không sai biệt lắm, lấy thực lực của hắn bây giờ, vẫn là có thể ứng phó.

Nếu mà không có thân phận của thời gian thì chắc chỉ tương đương với Hóa Thân đỉnh phong cực hạn nhất, vậy liền càng không có uy hiếp gì.

Đương nhiên, nếu đến lúc phải đối mặt một vị Tiên Vương Vô Địch Giả, vẫn là phải giữ cẩn thận cẩn thiết, tuyệt không thể vì vậy xem thường.

Vì để tránh cho có chuyện ngoài ý muốn xảy ra, Thôi Hằng cố ý gọi Cửu Cửu Thượng Nhân cùng đi.

Có một vị cường giả có thể so với Tiên Vương Vô Địch Giả bên cạnh, vô luận như thế nào đều hắn sẽ an toàn hơn rất nhiều.

Chỉ có điều, cách làm này của Thôi Hằng theo Cửu Cửu Thượng Nhân nhưng là có thâm ý khác.

Trong lòng của hắn thầm nói: “Đối với Chuẩn Tiên Đế mà nói, Tiên Vương Vô Địch Giả chẳng qua chỉ là con kiến hôi, tiện tay là có thể chém chết, vị thượng tiên này còn bảo ta đồng thời cùng đi là ý gì?”

“Lấy cảnh giới tu vi của Chuẩn Tiên Đế không cần thiết dùng cách này để hù dọa ta, cũng không nhiều khả năng chỉ đơn thuần để cho ta thấy sự cường đại của hắn... Ta biết rồi, đây chỉ sợ là muốn cho ta một cái cơ duyên a.”

“Khoảng cách gần xem cường giả cấp bậc Chuẩn Tiên Đế ra tay, có thể học hỏi đến huyền diệu của thời gian, đây đối với

loại người thuộc về trước Chuẩn Tiên Đế như ta mà nói chính là một lần cơ duyên lớn lao.

“Nếu như cảnh giới đủ cao mà nói, thậm chí có khả năng vì vậy trực tiếp gia tăng tu vi, thậm chí tại chỗ đột phá cảnh giới, đạt tới tầng thứ có thể so với Chuẩn Tiên Đế.

“Nhưng ta cùng vị tiền bối này chẳng qua là lần gặp gỡ ban đầu, hẳn lại muốn cho ta cơ duyên lớn như vậy, đây lại là vì cái gì, là có nguyên nhân gì, có mục đích gì sao?”

“Nếu chỉ là vì ta thì hẳn không đáng giá một vị Chuẩn Tiên Đế làm như vậy, song ta dù sao cũng là thành viên nội các Pháp Hội Các Hồn Độn Thiên, vị Chuẩn Tiên Đế này là đang lấy lòng Hồn Độn Thiên sao?”

“Nếu quả như thật là như vậy, vậy coi như quá tốt, Hồn Độn Thiên so sánh với Nguyên Sơ thế giới, về số lượng cường giả cao cấp một mực ở thế yếu, nếu có thể lôi kéo một vị Chuẩn Tiên Đế gia nhập, áp lực của Hồn Độn Thiên sẽ nhỏ đi rất nhiều.”

Thôi Hằng phát giác tâm tình biến hoá của Cửu Cửu Thượng Nhân, nhưng không có quá nhiều chú ý.

Hắn lúc này đang chuyên tâm quan sát dị tượng tên Tiên Vương Vô Địch Giả đó dẫn động lúc tiên vào phương vũ trụ này.

“Căn nguyên đại đạo phổ thông toàn bộ đều chấn động, Khởi Nguyên Chi Địa cũng sinh ra chấn động, chuyện này ý nghĩa là căn nguyên đại đạo nòng cốt cũng chịu ảnh hưởng.

“Toàn bộ pháp tắc vũ trụ đều tiến vào trạng thái cực độ căng thẳng, ở cách người này hơi gần, rất nhiều pháp tắc thậm chí đã bắt đầu tan vỡ, thời không đều trở nên có chút hỗn loạn.

”Ừ, chẳng qua loại thời gian hỗn loạn này cũng không phải là bị thời gian thần dị của người này ảnh hưởng, mà là bởi vì quy mô của hắn so với phương vũ trụ này mà nói thì quá mức to lớn.

“Điều này tạo thành tầng diện vật chất kịch biến, ảnh hưởng đến thời không vận chuyển, xuất hiện dấu hiệu gia tộc thời gian hoặc là trở nên chậm, cũng không ảnh hưởng đến quá khứ hoặc là tương lai.

“Từ ảnh hưởng qua lại mà người này tạo ra lúc hạ xuống đến phương vũ trụ này, hẳn hẳn là còn không có chạm tới huyền diệu của thời gian trường hà, nhưng quy mô quả thật đủ để cùng Phản Hư sơ kỳ như ta tương đương.

“Đây thật giống như có chút tương tự với ở trên đường Hóa Thần đỉnh phong đi tới điểm cao nhất, quy mô tự thân

giống như là một phương vũ trụ, nhưng ít đi thời gian thân dĩ, cũng không có tâm cỡ siêu thoát trên vũ trụ.”

Thông qua ảnh hưởng qua lại sinh ra sau khi tiến vào phương vũ trụ này, Thôi Hằng có thể rõ ràng mà đoán được thực lực cái tên Tiên Vương Vô Địch Giả này đến tột cùng là tầng thứ gì, cùng với có hay không chạm đến thời gian huyền diệu.

“Thì ra là như vậy. ” Thôi Hằng nhìn dĩ tượng trải rộng vũ trụ, khóe miệng hơi hơi nhếch lên, lộ ra nụ cười nhàn nhạt “Đây chính là Tiên Vương Vô Địch Giả sao?”

Bây giờ, hắn đã hoàn toàn biết rõ cái tên Tiên Vương Vô Địch Giả đang hàng lâm này là ở dạng tầng thứ gì.

Chương 1144: Đại Phong Toả Tiên Thiên Võng, Một cái quy tắc mới tinh (3)

Cửu Cửu Thượng Nhân bên cạnh nghe vậy nội tâm nhất thời nổi lên vô số ý nghĩ, thậm chí nói: “Lời này là ý gì, chẳng lẽ hẳn không biết thực lực của Tiên Vương Vô Địch Giả?”

“Điều này sao có thể, hẳn cũng đã là Chuẩn Tiên Đế, khẳng định cũng là từ cảnh giới tương đương với Tiên Vương Vô Địch Giả đột phá đi lên, làm sao sẽ không biết Tiên Vương Vô Địch Giả là thực lực gì?”

“Trừ phi, trừ phi hẳn là tồn tại trời sinh liền nắm giữ thực lực Chuẩn Tiên Đế, nhưng căn nguyên đại đạo của phương vũ trụ này căn cội như vậy, bình thường mà nói sản sinh ra cường giả cấp Tiên Vương đều không quá có thể, làm sao có thể sản sinh ra một vị Chuẩn Tiên Đế?”

Điều này làm cho Cửu Cửu Thượng Nhân lâm vào sâu trọng trầm tư, vô luận như thế nào đều không nghĩ ra Thôi Hằng mới vừa nói gì.

Vừa lúc đó, Thôi Hằng bỗng nhiên cười nói với Cửu Cửu Thượng Nhân bên cạnh: “Thượng nhân, bây giờ người này đang cưỡng ép tiến vào phương vũ trụ này, nếu quy tắc tự thân của vũ trụ tiên hành phản kích, có phải là đối thủ của hẳn không?”

“Hả? ” Cửu Cửu Thượng Nhân nghe vậy nghi ngờ nói “Tiền bối, người kia là một tên Tiên Vương Vô Địch Giả, quy mô tự thân liền có thể so với một phương vũ trụ, đại đạo pháp tắc phương vũ trụ này bây giờ đã sắp phải tan vỡ rồi...”

“Nếu như phương vũ trụ này có một loại quy tắc áp chế đặc thù thì sao? ” Thôi Hằng khẽ cười nói ” Tỷ như, tất cả Thông Thiên cảnh đến từ Nguyên Sơ thế giới chỉ cần đi vào phương vũ trụ này, cảnh giới trực tiếp rơi xuống thành Đạo Thiên cảnh đỉnh phong.”

“... ” Cửu Cửu Thượng Nhân nghe lời này xong rõ ràng có chút đờ ra, giống như là trong lúc nhất thời không thể hiểu được ý Thôi Hằng, một lát sau mới có hơi ngạc nhiên nói “Điều này, điều này là không thể nào, làm gì có quy tắc như vậy chứ.”

Loại vũ trụ quy tắc đặc biệt áp chế cường giả Thông Thiên cảnh này hẳn ngay cả nghe đều chưa nghe nói qua, hơn nữa cho dù có loại quy tắc này, phương Biên Hoang Vũ Trụ căn cội này chỉ sợ cũng không cách nào tạo thành áp chế hữu hiệu đối với Tiên Vương Vô Địch Giả.

Nhưng vị tiên bối này tại sao đột nhiên nói như vậy, là có thâm ý gì sao?

Ngay lúc Cửu Cửu Thượng Nhân cảm thấy vô cùng nghi ngờ...

Thôi Hằng bỗng nhiên mở miệng nói: “Ban lệnh phương vũ trụ này tạo thành một cái quy tắc mới, tất cả Thông Thiên cảnh đến từ Nguyên Sơ thế giới chỉ cần đi vào phương vũ trụ này, cảnh giới trực tiếp rơi xuống thành Đạo Thiên cảnh đỉnh phong.”

Thanh âm của hắn không tính lớn, chính là dùng âm lượng bình thường nói chuyện, lại thông qua sức mạnh Sinh Mệnh Căn Nguyên lây tốc độ cực nhanh tiến hành khuếch tán, trong nháy mắt liên truyền đến trong tai từng sinh linh trong vũ trụ này.

Trong đó tự nhiên cũng bao gồm Tiên Vương Vô Địch Giả Phong Sinh đã hạ xuống đến trong phương vũ trụ này.

Hắn mới vừa dùng Đại Phong Toả Tiên Thiên Vãng mang phương vũ trụ này hoàn toàn phong tỏa, vốn định lập tức đi tìm Thiên Ý nơi này, lúc này lại chợt nghe lời như vậy, tức thì liền để cho biểu tình trên mặt hắn trở nên vô cùng đặc sắc.

Ồ trong mắt Tiên Vương Vô Địch Giả giống như hắn, một đoạn lời nói mới vừa rồi kia quá buồn cười, hắn ngay cả một chữ cũng không tin.

Dù sao, trực tiếp quy định quy tắc mới cho một Phương Vũ Trụ là chuyện Chuẩn Tiên Đế mới có thể làm được.

Hơn nữa, coi như là Chuẩn Tiên Đế chế định quy tắc, cũng nhất định phải dựa theo quy luật nhất định mới được, không có khả năng trực tiếp vô căn cứ nặn ra quy tắc nào đó.

Càng không cần phải nói là loại quy tắc vượt quá bình thường muốn đặc biệt áp chế một đoàn thể này, ít khả năng bị sáng tạo ra thành công.

Huống chi, Nguyên Sơ thế giới đối với hướng đi của Chuẩn Tiên Đế trong Hỗn Độn Hải vô lượng trong vũ trụ đều có theo dõi mật thiết.

Trải qua đủ loại sửa đổi và thí nghiệm trong năm tháng rất dài, hiện tại loại theo dõi này đã ít khi xuất hiện tình huống sơ sót.

Có thể xác định phương vũ trụ này là không có cường giả cấp Chuẩn Tiên Đế.

Đây cũng là một trong nguyên nhân Phong Sinh sẽ tới trước.

Chỉ cần không có sinh linh đạt tới cảnh giới Chuẩn Tiên Đế, hẳn đều có lòng tin xử lý xong, đây là lòng tin đối với thực lực bản thân của hắn.

Nhưng mà, ngay tại lúc hắn tràn đầy tự tin bỏ qua cái thanh âm này, cũng chuẩn bị tìm nguồn thanh âm, lực lượng trong cơ thể lại bắt đầu cấp tốc suy thoái.

Chỉ trong nháy mắt, Phong Sinh liền phát hiện sức mạnh trong cơ thể mình đang không giải thích được trôi mất.

Hơn nữa tốc độ cực nhanh.

Thật là giống như là bị chọc rách bao bố, đồ vật bên trong tất cả đều một leo tuôn ra hết.

“Chuyện gì xảy ra, cái này là chuyện gì xảy ra? !”

Trong lòng Phong Sinh nhất thời dâng lên sóng gió kinh hoàng “Thật sự có quy tắc mới xuất hiện, Chuẩn Tiên Đế xuất thủ? !”

Đồng thời hắn cũng bắt đầu vận chuyển sức mạnh trong cơ thể mình, cố gắng đối kháng loại lực lượng kỳ dị đang làm suy yếu lực lượng trong cơ thể hắn.

Mà ở sâu trong nội tâm, hắn đã không thể tin mà rùng giân “Lại thật xuất hiện quy tắc ngoại hạng như vậy, đây là Chuẩn Tiên Đế xuất thủ sao? Lại có thể vô căn cứ sáng tạo ra loại quy tắc hoàn toàn không hợp lý này? !”

“Không đúng, loại lực áp chế của quy tắc này là căn cứ vào sức mạnh của bản thân phương vũ trụ này, mà quy mô tự thân của Phương Vũ Trụ này còn không lớn bằng ta, tuyệt đối không thể đem ta áp chế hoàn toàn.

“Ta không tin quy tắc của phương vũ trụ này có thể áp chế ta, chỉ bằng cái vũ trụ quy mô so với ta còn nhỏ yếu hơn này mà cũng muốn làm suy yếu ta sao? !”

Chương 1145: Mục đích chân chính của Vũ Hoàng (1)

Cường độ đại đạo pháp tắc của vũ trụ ít nhiều có liên quan với quy mô tự thân vũ trụ.

Cái quy mô này không chỉ là đang nói độ rộng không gian và độ dày của vật chất, còn có độ sâu của thời gian.

Mặc dù đối với các vũ trụ bắt đầu từ khi sinh ra đang không ngừng bành trướng, tiến độ của vạn vật này thật ra là thống nhất, nhưng kỳ thật cũng có rất nhiều vũ trụ hoặc là thế giới là từ ngày sinh ra, không gian và vật chất liền cố định.

Chẳng qua, vô luận vạn vật này có hay không thống nhất, bình thường mà nói, vũ trụ càng to lớn, thời gian tồn tại càng dài, cường độ đại đạo pháp tắc cũng càng cao.

Bây giờ chỗ vũ trụ Thôi Hằng ở này, vô luận là không gian và vật chất, hay là cấp độ thời gian, đều gọi là tầm thường, chính là một cái vũ trụ xoàng xĩnh.

Loại vũ trụ bình thường này nằm ở biên giới và tầng ngoài của vô lượng vũ trụ Hỗn Độn Hải, là thuộc về Biên Hoang Vũ Trụ “Trẻ tuổi” nhất, ngay cả cường giả Thái Sơ cảnh đều lác đác không có mấy, hết sức nhỏ yếu.

Vũ trụ loại này là mục tiêu máu chó để Nguyên Sơ thế giới ăn mòn vô lượng vũ trụ Hỗn Độn Hải, cũng là bởi vì loại vũ trụ này có đại đạo pháp tắc vô cùng nhỏ yếu.

Đối với tuyệt đại đa số Tiên Vương Vô Địch Giả mà nói, loại vũ trụ này có thể nói là không chịu nổi một kích, thậm chí có khả năng chẳng qua là tự thân hạ xuống đều sẽ đưa tới vũ trụ tan vỡ.

Phương vũ trụ chỗ Thôi Hằng ở chính là loại tình huống này.

Mặc dù trong Biên Hoang Vũ Trụ cũng coi là một loại hơi cường đại, nhưng đại đạo pháp tắc của loại vũ trụ này tuyệt đối không có khả năng đạt tới trình độ có thể hạn chế Tiên Vương Vô Địch Giả.

Coi như Thôi Hằng cưỡng ép lập nên một cái quy tắc mới, để cho đại đạo pháp tắc của phương vũ trụ này đi áp chế tu vi cảnh giới của Phong Sinh, cũng không khả năng thật đạt thành cái hiệu quả này.

Vì vậy, sau khi Phong Sinh bắt đầu phản kháng, áp chế hẳn phải chịu liên hơi ngừng.

Cùng lúc đó, toàn bộ vũ trụ bắt đầu sinh ra rung chuyển càng to lớn, những kẽ hở trải rộng ở các ngõ ngách trong vũ trụ cũng trở nên lớn hơn, khí tức hủy diệt cùng tan vỡ cũng càng trở nên đậm đà.

Nếu như tiếp tục nữa, quy tắc mới vừa bị Thôi Hằng thiết trí này liền sẽ trực tiếp tan vỡ, lại cũng không có nổi chút tác dụng nào, toàn bộ vũ trụ cũng sẽ đi về phía hủy diệt cuối cùng.

“A, không gì hơn cái này!” Trên mặt Phong Sinh lộ ra một nụ cười lạnh lùng, ánh mắt rét lạnh quét qua phía trước, lại trực tiếp nhắm vào Thôi Hằng đang ở cách mấy trăm triệu năm ánh sáng phía trước.

Ở cùng lúc khi phong tỏa Thôi Hằng, hắn cũng thấy rõ cường độ khí tức của Thôi Hằng, đây là có thể so với quy mô của một phương vũ trụ hoàn chỉnh, so với hắn còn yếu hơn một ít.

Ở trọng nhận thức của Phong Sinh, đây chính là một tồn tại có thể so với Tiên Vương Vô Địch Giả.

Coi như cảnh giới giống nhau, nhưng so sánh cùng tầng thứ thuộc về Tiên Vương Vô Địch Giả đỉnh phong như hắn, vẫn sẽ tồn tại chênh lệch thực lực nhất định.

Mà chẳng qua là một chút chênh lệch này, cũng đủ để tạo thành thực lực khác biệt trời vực.

“Trò gian sáng tạo quy tắc không tệ, đáng tiếc không có ích gì!” Phong Sinh hừ lạnh nói, đồng thời bước về phía trước một bước, trong nháy mắt liền đi tới vị trí của Thôi Hằng và Cửu Cửu Thượng Nhân.

Ánh mắt của hắn lạnh giá, vẻ mặt cao ngạo, ánh mắt hơi hơi nheo lại, quét qua trên người Thôi Hằng cùng Cửu Cửu Thượng Nhân, trầm giọng nói: “Không nghĩ tới trong phương vũ trụ này trừ một cái Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Vụ, còn có hai tên Tiên Vương Vô Địch Giả, đem bọn người chém chết cũng coi là thu hoạch ngoài ý muốn.”

Việc trải qua từ trước đến nay, tạo cho Phong Sinh tuyệt đối tự tin, chỉ cần không phải đối mặt Chuẩn Tiên Đế hoặc là cường giả tầng thứ cao hơn, hắn đều có lòng tin tuyệt đối chiến thắng.

Bên dưới Chuẩn Tiên Đế, ta vô địch!

Đây chính là tâm tính của Phong Sinh cho tới nay.

Cho dù là đồng thời đối mặt hai vị, ba vị, thậm chí nhiều Tiên Vương Vô Địch Giả hơn, hắn vẫn có thể ôm lòng tự tin tuyệt đối.

“Không biết sông chết! ” Cửu Cửu Thượng Nhân nhưng là vẻ mặt mỉa mai nhìn Phong Sinh, giống như là đang nhìn một người chết.

Hắn thấy, Thôi Hằng bên cạnh mình là tồn tại cấp bậc Chuẩn Tiên Đế, Phong Sinh coi như có mệnh đến đâu, cũng chỉ là Tiên Vương Vô Địch Giả, đối với Chuẩn Tiên Đế mà nói, giống như con kiến hôi.

“Tùy ý khoe khoang thế kia, thật là rất khó tưởng tượng người là làm sao sống đến bây giờ. ” Thôi Hằng lắc đầu than nhẹ, cũng không có dáng vẻ muốn động thủ.

“Hãy bớt nói nhảm đi! ” Phong Sinh nghiêm nghị quát lên, liền muốn ra tay.

Nhưng trong nháy mắt ngay khi hắn vận chuyển lực lượng trong cơ thể, lại bỗng nhiên dờ ra ở nơi đó, cả người đều không nhúc nhích được, biểu tình trên mặt cũng tràn đầy kinh hãi.

Hắn lần nữa cảm giác sức mạnh trong cơ thể mình đang biến mất!

Hơn nữa, lần này cảm giác biến mất so với trước kia càng nhanh mạnh, càng đột nhiên, trực tiếp để cho thân thể của hắn lâm vào trạng thái không cách nào nhúc nhích.

“Làm sao có thể, cái quy tắc buồn cười kia tiếp tục có hiệu quả? !”

Chương 1146: Mục đích chân chính của Vũ Hoàng (2)

Phong Sinh trong lòng kinh hãi muốn chết, gần như không thể tin được cảm giác của mình “Làm sao có thể, điều này sao có thể chứ? !”

Quy mô của phương vũ trụ này chẳng qua là tiêu chuẩn phổ thông, còn không mạnh bằng quy mô tự thân của Tiên Vương Vô Địch Giả như hắn.

Dưới tình huống bình thường, chỉ cần hắn toàn lực tiến hành phản kháng, liền nhất định có thể thành công mới đúng.

Là một vị Tiên Vương Vô Địch Giả, chỉ bằng quy mô tự thân đủ để cho không gian và vật chất của phương vũ trụ này lâm vào tan vỡ.

Đến lúc đó, hết thảy đại đạo pháp tắc cũng đều sẽ tan biến, cuối cùng toàn bộ vũ trụ cũng sẽ về lại hỗn độn.

Đương nhiên, đây chỉ là dưới tình huống bình thường.

Ngay tại cùng lúc khi Phong Sinh bắt đầu phản kháng, liền có giả ta chi thân của Thôi Hằng từ trong vũ trụ khác bay ra, mang theo đại đạo pháp tắc tại trong vũ trụ khác lĩnh ngộ được sáp nhập vào phương vũ trụ này.

Cách làm như thế có thể trực tiếp gia tăng quy mô của phương vũ trụ này, một cách tự nhiên mà gia tăng cường độ đại đạo pháp tắc, đồng thời tiến hành cường hóa đối với quy tắc mới Thôi Hằng thiết lập định ra.

Vào giờ phút này, đang có từng đạo từng đạo quang ảnh từ trong vũ trụ khác bay ra, tất cả đều là giả ta chi thân của Thôi Hằng.

Sau khi giả ta chi thân dung nhập vào phương vũ trụ này càng ngày càng nhiều, phương vũ trụ này cũng sẽ trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Dù sao, những thứ giả ta chi thân này sau khi rời khỏi, những pháp lý quy tắc tới từ phương vũ trụ khác kia sẽ bị phương vũ trụ này hấp thu, hoàn toàn trở thành một bộ phận của phương vũ trụ này, hoàn thành một bước tăng lên cuối cùng.

Đương nhiên, đến khi đó, phương vũ trụ này sẽ tiến vào một thời kỳ hạ thấp, cường độ chính thể không bằng lúc đỉnh cao nhất, nhưng là sẽ mạnh hơn xa trạng thái lúc chưa bị cường hoá.

Mà bây giờ phương vũ trụ này đang đứng ở giai đoạn không ngừng được cường hóa, chính là thời kỳ đỉnh cao của cường độ đại đạo pháp tắc, cái quy tắc mới sáng tạo ra kia tự nhiên cũng trong trạng thái mạnh nhất.

Kể từ đó, liền theo lý tự nhiên mà có hiệu quả.

“Bạn lệnh phương Vũ Trụ này tạo thành một cái quy tắc mới, tất cả Thông Thiên cảnh đến từ Nguyên Sơ thế giới chỉ cần đi vào phương vũ trụ này, cảnh giới trực tiếp rơi xuống thành Đạo Thiên cảnh đỉnh phong.”

Đây là quy tắc Thôi Hằng quyết định, lúc này đã biến thành luật sắt của phương vũ trụ này.

Phong Sinh vô cùng hoảng sợ phát hiện, dưới sự ảnh hưởng của quy tắc này, cảnh giới của mình đang lấy một loại tốc độ không thể tưởng tượng nổi mà rơi xuống.

Chỉ trong thời gian một hơi thở, hắn liền từ cảnh giới Tiên Vương Vô Địch Giả ngã xuống, biến thành Tiên Vương Cực Đỉnh, lại qua không tới thời gian một hơi thở, là thành Tuyệt Đỉnh Tiên Vương.

Ngay sau đó là thành một người Tiên Vương phổ thông.

Ngay tại lúc hắn rơi xuống thành Tiên Vương phổ thông, công quả Tiên Vương của hắn liền trực tiếp Phá Toái, biến mất không thấy gì nữa.

Cùng lúc đó, tất cả cảm ngộ liên quan tới Thông Thiên cảnh của hắn đều biến mất không thấy gì nữa ở trong đầu, giống như là cho tới bây giờ chưa từng đạt tới cảnh giới kia vậy.

Vào lúc này, Phong Sinh đã tuân theo quy tắc mà Thôi Hằng sáng tạo ra kia, tu vi cảnh giới rơi xuống thành Đạo Thiên cảnh đỉnh phong, tương đương với Tiên Quân trong Nguyên Sơ thế giới, hoặc là Cô Vương của vô lượng vũ trụ.

Hơn nữa đây là cảnh giới rơi xuống, cũng không phải là cảnh giới bị áp chế.

Coi như là Phong Sinh rời đi phương vũ trụ này cũng không thể thay đổi, cũng không khả năng khôi phục thành cảnh giới nguyên bản.

Biến hoá đột nhiên như thế, mang đến trùng kích tinh thần cực kỳ to lớn, bất luận kẻ nào cũng không thể tiếp nhận.

Dù là Thôi Hằng đã buông ra giam cầm, Phong Sinh vẫn là ngậy ngốc đứng tại chỗ, cả người sắc mặt trắng bệch, phảng phất mất hồn phách, ánh mắt đều trở nên trống rỗng.

Cho dù là Cửu Cửu Thượng Nhân đứng ở bên cạnh Thôi Hằng, lúc này cũng cảm thấy tay chân lạnh như băng, khắp cả người phát rét, khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn Phong Sinh cách đó không xa, nội tâm đã là dâng lên sóng gió kinh hoàng.

“Thật rơi xuống thành Đạo Thiên cảnh, thật rơi xuống rồi!” Cửu Cửu Thượng Nhân trong lòng đang điên cuồng kêu gào “Ta mới vừa cảm giác được đại đạo quy tắc của phương vũ trụ này trong nháy mắt liền tăng cường không biết bao nhiêu vạn lần!

“Trong thời gian thật ngắn đối với toàn bộ vũ trụ tiến hành tăng cường tăng thứ như vậy, cái này là làm sao làm được, lại có thủ đoạn như vậy, đây là chuyện Chuẩn Tiên Đế có thể làm được sao?!”

Thân là thành viên nội các Pháp Hội Các Hỗn Độn Thiên, một vị tồn tại có thể so với Tiên Vương Vô Địch Giả, kiến thức của hắn không thể bảo là không rộng, biết bí mật không thể bảo là không nhiều, đối với phương pháp tu luyện của Hỗn Độn Thiên cùng Nguyên Sơ thế giới, hay lịch sử quá khứ đều hiểu nhiều vô cùng.

Mà thủ đoạn không tưởng tượng nổi như Thôi Hằng lại là trước giờ chưa từng thấy, chưa bao giờ nghe, thậm chí ngay cả suy nghĩ đều không suy nghĩ qua.

Đơn giản là không thể tưởng tượng nổi!

Trên thực tế, Quân Thiên không có tới chỗ này so với Cửu Cửu Thượng Nhân còn khiếp sợ hơn, thân là nguyên sinh Thiên Ý của phương vũ trụ này, hắn hết sức rõ ràng phương vũ trụ này mới vừa trở nên mạnh mẽ gấp bao nhiêu lần.

Đây chính là độ mạnh hắn chưa bao giờ tưởng tượng qua!

“Thôi Hằng tiên trưởng đến tột cùng là tồn tại cảnh giới gì a!” Quân Thiên nội tâm kinh hãi không thôi, còn có chút vui mừng “Cũng còn khá ta lúc đầu rất nhanh thì nhận rõ tình thế, nếu không bây giờ phỏng chừng đã hình thần đều diệt đi.”

Chẳng qua, sau khi trải qua tâm tình cực độ khiếp sợ lúc bắt đầu, hắn cũng bắt đầu thực thi chức trách xem như người hầu của Thôi Hằng và là Thiên Ý của Phương Vũ Trụ này.

Đó là đem địa phương hư hại của vũ trụ này chữa trị.

Chương 1147: Mục đích chân chính của Vũ Hoàng (3)

Những Huy Diệt chi lực tràn ngập ở các ngõ ngách vũ trụ kia bị Quân Thiên nhanh chóng xóa đi, cái dòng sông dài máu máu vắt ngang tinh vũ tiêu tán theo, còn có vô số vết nứt không gian cũng đang được nhanh chóng chữa trị.

Loại dấu hiệu tự mình chữa trị này bị vô số sinh linh nhìn ở trong mắt, đối với bọn họ mà nói, điều này ý nghĩa kiếp nạn lúc trước suýt chút nữa hạ xuống đã bị tiêu trừ, tất cả đều thờ phào nhẹ nhõm.

Cùng lúc đó, Thôi Hằng cũng đánh thức Phong Sinh thậm chí lâm vào trạng thái ngu muội, mang theo hắn trở lại bên trong tiên thổ trong tinh hải đĩa thiên hà.

Mặc dù lần này hắn vẫn chưa làm ra thuật giam cầm trên người Phong Sinh, nhưng trong đầu Phong Sinh cũng không dám hiện ra bất kỳ một cái ý nghĩ nào liên quan tới chạy trốn.

Đối mặt một tồn tại cường đại đến không thể tưởng tượng nổi như vậy, nhất định là chạy thế nào cũng không thể chạy mất.

Song, Phong Sinh cũng không có hoàn toàn tuyệt vọng, hắn tỉnh lại sau tâm tình cực độ kinh hãi, liền nghĩ đến biện pháp duy nhất để chính mình có thể chạy thoát.

“Kể trước mặt, đường sống của ta chỉ có một cái, đó chính là dốc hết khả năng hấp dẫn hắn theo dõi quá khứ của ta. Như vậy thì có thể kinh động sự tôn trọng thậm chí là sự tò mò.”

Theo Phong Sinh, Thôi Hằng bày ra uy năng cường đại như thế, khẳng định đã thoát khỏi phạm vi Tiên Vương Vô Địch Giả, đạt tới tầng thứ Thông Thiên cảnh đỉnh phong nhất, là một vị Chuẩn Tiên Đế.

Một vị Chuẩn Tiên Đế như vậy rõ ràng có thể trực tiếp giết chết chính mình, lại tôn công tôn sức sáng tạo quy tắc mới như thế, làm cho mình rơi xuống cảnh giới, nhất định là có mưu đồ khác.

Hơn phân nửa là muốn từ chính mình biết được bí mật của Nguyên Sơ thế giới.

Mà đối với Chuẩn Tiên Đế mà nói, muốn phải đạt được các loại tin tức mà một người hiểu biết thì không cần suy hèn, chỉ cần thông qua thời gian trường hà theo dõi quá khứ của người đó là được.

Song, trong quá trình nhìn trộm quá khứ, thì có thể theo dõi đến dấu vết Vũ Hoàng lưu lại trong quá khứ kinh lịch của hắn, cùng với sự trưởng của Vũ Hoàng.

Chuẩn Tiên Đế đã chạm đến huyền diệu thời gian, có thể đối với quá khứ tiến hành theo dõi, Tiên Đế càng là có thể trực tiếp cách thời không mà ra tay.

Nếu như có người ở trong thời gian trường hà theo dõi tới chính bọn họ, nhất định sẽ bị nhận ra được.

Chỉ cần bọn họ nhận ra được dị thường của quá khứ, ngay lập tức sẽ biết rõ mình bên này đã xảy ra chuyện, tiếp theo liền sẽ xuất thủ cứu mình.

“Đây là biện pháp duy nhất có khả năng thoát thân, nhưng phải như thế nào mới có thể dụ hắn theo dõi quá khứ của ta.” Phong Sinh rơi vào trầm tư, nhưng ngoài mặt vẫn là bộ dáng thờ ơ kia.

Vừa lúc đó, Thôi Hằng bỗng nhiên mở miệng hỏi hắn: “Người nói xem, nếu như ta trực tiếp theo dõi quá khứ việc trải qua của người, có thể hay không kinh động một ít Chuẩn Tiên Đế thậm chí là Tiên Đế?”

“...” Phong Sinh nhất thời rơi vào trầm mặc, nghẹn họng không trả lời được, trong lúc nhất thời hoàn toàn không biết nên nói gì.

“Ta dự định thử xem.” Thôi Hằng cười nói.

“...” Phong Sinh nghe vậy càng ngạc nhiên, nội tâm nhưng là kinh hãi vạn phần.

Ngay sau đó hắn liền thấy trong đôi mắt của Thôi Hằng nổi lên ánh sáng màu bạc óng, dường như có thể nhìn thấu thời gian, từ hiện tại nhìn về quá khứ, thấy hết thấy bí mật.

Đây là đang theo dõi quá khứ!

Ở cấp độ Phong Sinh không cách nào nhận ra được, Thôi Hằng thì triển Trụ Quang Độn, mang sự hiện hữu của mình sáp nhập vào trong thời gian trường hà, hoàn toàn ẩn núp.

Lấy tiến độ tu luyện của hắn bây giờ đối với Trụ Quang Độn, trực tiếp theo dõi quá khứ của Chuẩn Tiên Đế sẽ bị dò xét đến, nhưng chỉ là theo dõi quá khứ của Tiên Vương Vô Địch Giả, cũng sẽ không bị Chuẩn Tiên Đế hoặc là Tiên Đế trong quá khứ phát hiện.

Hơn nữa, khi nhìn trộm quá khứ, chạm đến chuyện liên quan tới Chuẩn Tiên Đế thậm chí là Tiên Đế, có thể thế ngộ càng sâu đối với Thời gian chi đạo, thâm nhập hiểu rõ đối với Trụ Quang Độn.

Trên thực tế, Thôi Hằng còn hy vọng lần này dò xét quá khứ có thể thấy nhiều đến mấy vị Chuẩn Tiên Đế hoặc là Tiên Đế.

Như vậy nói không chừng tiến độ tu luyện Trụ Quang Độn của hắn là có thể phong lên một mảng lớn, có thể trực tiếp theo dõi quá khứ của Chuẩn Tiên Đế, không cần lo lắng lại bị phát hiện.

Chỉ tiếc, tình huống mà Phong Sinh suy đoán, nhưng là vĩnh viễn cũng sẽ không phát sinh.

...

Thái Vũ Sơn, Vũ Hoàng Cung.

Một gã đệ tử khác của Vũ Hoàng sau khi nghe hành động của Phong Sinh vội vã chạy tới.

Hắn tên là Nghiêm Thanh, đồng dạng là một tên Tiên Vương Vô Địch Giả.

“Su tôn, đệ tử có một chuyện không biết.” Nghiêm Thanh thấy Vũ Hoàng, sau đó đi thẳng vào vấn đề hỏi, “Ngài tại sao chỉ phái Phong sư đệ một mình đi tiêu diệt Thiên Ý năm giữ Thiên Tâm Linh Vụ?”

“Hỗn Độn Thiên đã phái người đi phương vũ trụ kia, nói không chừng đã thông báo Thiên Ý năm giữ Thiên Tâm Linh Quang, trong phương vũ trụ kia nói không chừng đã có Chuẩn Tiên Đế a.”

Hắn là một trong đệ tử đi theo Vũ Hoàng sớm nhất, ngay từ lúc Vũ Hoàng còn không có bước vào Thông Thiên cảnh liền đi theo bên cạnh hắn, quan hệ cực tốt, mới dám hỏi như vậy.

Vũ Hoàng chính là cười một tiếng, ý vị sâu xa nói: “Su phụ muốn đúng là có Thiên Ý năm giữ Thiên Tâm Linh Quang hoặc là Chuẩn Tiên Đế xuất hiện a.”

Chương 1148: Di động ở Vô Tận Hồn Độn Hải, Mặt Trời trên thời gian trường hà (1)

Vẻ mặt ý vị sâu xa của Vũ Hoàng khiến cho Nghiêm Thanh nghi ngờ trong lòng.

Chẳng qua, theo hắn thấy, nếu sư tôn đã sớm có dự định, thì cũng không cần tiếp tục truy vấn chuyện này, vì vậy lại hỏi “Sư tôn, mấy chỗ vũ trụ nòng cốt ở trung ương vô tận hồn độn hải có di động, có phải hay không có biến hoá gì?”

“Ồ? ” Vũ Hoàng nghe vậy nở nụ cười, hướng Nghiêm Thanh dò hỏi ” Ngươi là từ nơi nào lấy được tin tức?”

“Là lấy được từ võ giả hạ giới. ” Nghiêm Thanh trả lời “Lúc trước Mộc Hoàng sai ta đi Hồn Độn Hải đánh chết một tên võ giả Thái Dịch cảnh đỉnh phong, ta ở trong trí nhớ người võ giả kia lục soát tra được tin tức liên quan.”

Hắn mặc dù là đệ tử Võ Hoàng, nhưng cũng không ở dưới quyền Thái Vũ Sơn, mà là ở chỗ khu vực lân cận Thái Vũ Sơn, làm việc cho một vị Chuẩn Tiên Đế khác là Mộc Hoàng.

Đây cũng là hành động thường gặp giữa Chuẩn Tiên Đế, sẽ lẫn nhau phái đệ tử trọng yếu đi đến hiệu lực dưới quyền Chuẩn Tiên Đế khác, để kéo gần quan hệ với nhau.

“Ha ha ha, không tệ không tệ. ” Vũ Hoàng gật đầu khích lệ nói ” Võ giả Thái Dịch cảnh đỉnh phong, đây là tồn tại có thể so với Tiên Vương Vô Dịch Giả rồi nha.

Hơn nữa, đám võ giả này ở trong vô tận Hồn Độn Hải lại có ưu thế sấn nhà, so với Tiên Vương Vô Dịch Giả còn phải cao hơn một tia, người có thể đánh chết còn lục soát trí nhớ của hắn, quả thực không dễ.”

Nói tới chỗ này, hắn dừng một chút, vẻ mặt bỗng nhiên trở nên nghiêm túc, trầm giọng nói “Tin tức người lục soát tra được kia không có sai, mấy chỗ vũ trụ nòng cốt ở trung ương vô tận hồn độn hải quả thật xuất hiện biến hóa.

“Sư phụ trước đây không lâu mới vừa nhận được tin tức, có một tên cường giả Thiên Địa Cảnh không có dấu hiệu nào tọa hóa, đây đối với vô tận Hồn Độn Hải mà nói là tồn tại trước đó chưa từng có, cũng là thời cơ tốt nhất để chúng ta phản công.

“Lúc trước đều là vô lượng vũ trụ Hồn Độn Hải khơi mào chiến đấu, Nguyên Sơ thế giới bên này chỉ có thể bị động tiên

hành phòng ngự, lần này thì lại khác, các vị Tiên Tô sẽ dẫn chúng ta chủ động phát động tấn công!”

Thiên Địa Thánh Cảnh chính là cường giả tương đương với cảnh giới Tiên Tô.

Nghe nói là ở trong quá trình tu luyện chân chính lĩnh ngộ được bí ẩn Thiên Thân Thánh và Địa Thân Thánh còn để lại, hoàn thành cực điểm thăng hoa bản chất sinh mạng, đạt tới thực lực ngang hàng với Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Di Tượng.

Những Tiên Tô bỏ mạng ở trong đại kiếp của Nguyên Sơ thế giới, chính là bị Thiên Địa Thánh Cảnh cùng Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Di Tượng liên thủ đánh chết.

Chẳng qua, chỉ bàn về số lượng thì coi như là Thiên Địa Thánh Cảnh cùng Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Di Tượng, cộng lại, cũng không nhiều bằng Tiên Tô của Nguyên Sơ thế giới nơi này.

Bây giờ trong vô tận Hỗn Độn Hải lại có một tồn tại Thiên Địa Thánh Cảnh ngã xuống, tuyệt đối là là một tồn tại vô cùng lớn.

Nếu như tin tức này là thật, kia đối với toàn bộ Nguyên Sơ thế giới mà nói chính là chuyện tốt bằng trời.

Bởi vì, Thiên Địa Thánh Cảnh ngã xuống không chỉ có thể để cho số lượng cường giả đỉnh cao của vô tận Hỗn Độn Hải giảm bớt, cũng sẽ ảnh hưởng đến quy tắc của toàn bộ vô tận Hỗn Độn Hải.

Bởi vì Thiên Địa Thánh Cảnh là cường giả nắm giữ lực lượng Thiên Thân Thánh cùng Địa Thân Thánh còn để lại, sau khi ngã xuống sẽ để cho vật chất và quy tắc trong vô tận hỗn độn hải trở nên yếu đi trong thời gian nhất định.

Vào lúc này cũng có thể nói là thời kỳ vô tận Hỗn Độn Hải yếu ớt nhất.

Vì vậy, có không ít cường giả đều cho rằng, nếu như Nguyên Sơ thế giới thừa dịp cơ hội này lựa chọn ra tay trước, có lẽ có thể lấy được chiến quả trước đó chưa từng có.

Nhưng sau khi giảng giải xong chuyện này, Vũ Hoàng lại tựa như cười mà không phải cười nói với Nghiêm Thanh: “Người cảm thấy thế nào? Nếu như bây giờ phát động tấn công đối với vô tận Hỗn Độn Hải, có hay không thật có thể như ta nói vậy, thành công lấy được chiến quả trọng đại?”

Nghiêm Thanh nghe vậy rơi vào trầm tư, trong đầu không ngừng thoáng qua đủ loại ý nghĩ, chỉ chốc lát sau, hần nhẹ khẽ lắc đầu nói “Sợ rằng không có nhẹ nhàng như vậy.

“Thiên Địa Thánh Cảnh là cường giả có thể so với Tiên Tổ, không có dấu hiệu nào đột nhiên tọa hóa, nhất định là tồn tại vẫn đề, rất có thể là Hỗn Độn Hải bên kia bày ra bẫy rập.”

” Không sai. ” Vũ Hoàng gật đầu một cái nói “Cái này rất có thể chính là một cái bẫy rập, nếu như tùy tiện hành động, có thể sẽ đưa tới tổn thất thật lớn.

“Phải chăng có một loại khả năng, trong vô lượng vũ trụ Hỗn Độn Hải thật sự có một vị Thiên Địa Thánh Cảnh tọa hóa đây? Đây cũng là có khả năng, nếu là bỏ lỡ cơ hội lần này, cũng không biết phải đợi mấy trăm triệu năm.

“Dù sao, Thiên Địa Thánh Cảnh ngã xuống đưa đến quy tắc của vô tận hỗn độn trở nên yếu, nhiều nhất kéo dài một hai ngàn năm, thời gian này quá mức ngắn ngủi, rất dễ dàng bỏ qua.”

“Lại chỉ có một hai ngàn năm. ” Nghiêm Thanh nghe vậy có chút kinh ngạc, đối với cường giả tầng thứ bộn hãn mà nói, một hai ngàn năm đúng là quá ngắn ngủi.

Chương 1149: Di động ở Vô Tận Hồn Độn Hải, Mặt Trời trên thời gian trường hà (2)

Chẳng qua, sau khi kinh ngạc, hắn bỗng nhiên giật mình, hỏi “Sư tôn, loại quy tắc trở nên yếu này có phải Tiên Vương không cách nào nhận ra được không?”

“Rất lạnh lợi.” Vũ Hoàng gật đầu khen ngợi một câu, mỉm cười nói “Không sai, loại quy tắc trở nên yếu này phần lớn chính là ở tầng diện hạch tâm của Thời Gian và Hồn Độn Hải, đối với sinh linh dưới Chuân Tiên Đế mà nói, gần như không có ảnh hưởng gì.”

“Ta đây hiểu rồi.” Nghiêm Thanh bỗng nhiên tỉnh ngộ “Sư tôn ngài lần này chỉ phải Phong sư đệ một người đi Phương Vũ Trụ đó, chính là muốn nhân cơ hội này đưa tới Chuân Tiên Đế hoặc là Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Quang ra tay, để dễ bề nghiệm chứng tình huống vô tận Hồn Độn Hải đúng không?”

“Đúng vậy.” Vũ Hoàng nhẹ nhàng gật đầu, cười nói “Chẳng qua, vô tận Hồn Độn Hải bên kia hắn là cũng biết một điểm này, coi như thật sự có Chuân Tiên Đế hoặc là Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Quang ra tay, khẳng định cũng sẽ tận lực che giấu dấu vết ra tay của mình.”

Vừa nói, hắn lật tay lấy ra một mặt gương đồng, mặt phải ánh sáng rực rỡ mà rõ ràng, mặt trái là chạm trổ hoa văn một con sông và chữ viết phức tạp.

“Bảo vật này được đặt tên là Thệ Thủy Bảo Kính.” Vũ Hoàng đem Thanh Đồng Kính này nâng ở trọng tay “Đây là bảo kính Thiên Thủy Tiên Đế tự tay luyện chế, đặc biệt chính là vì chuyện này, có thể giám sát chấn động rất nhỏ của thời gian trường hà.

“Chỉ cần có Chuân Tiên Đế hoặc là Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Quang ra tay, nhất định chạy không khỏi sự giám sát của Thệ Thủy Bảo Kính, quy tắc vô tận Hồn Độn Hải có hay không trở nên yếu cũng liền có thể thấy rõ ràng.”

“Sư tôn suy tính sâu xa.” Nghiêm Thanh chấp tay cười nói “Phong sư đệ lần này cũng là trách nhiệm nặng nề trong người a.”

” Chờ hắn trở lại, sư phụ sẽ khen thưởng hắn thật tốt.” Vũ Hoàng mỉm cười nói.

Hai người bàn luận rất có hứng thú, hôn nhiên không biết Phong Sinh bây giờ đã rơi xuống tới Đạo Thiên cảnh, từ Tiên Vương Vô Địch Giả rơi xuống thành một người Tiên Quân phổ thông.

...

Trên thực tế, ngay tại lúc Vũ Hoàng cùng Nghiêm Thanh chuẩn bị giám sát quy tắc cùng biến hoá thời gian của vô tận Hồn Động Hải, Thôi Hằng đã bắt đầu theo dõi quá khứ của Phong Sinh.

Ở trong mắt của Thôi Hằng, tất cả việc Phong Sinh đời này trải qua đều hóa thành một vài bức hình vẽ.

Xuất thân, trưởng thành, bá sư, tu luyện, du lịch vân vân một loạt việc trải qua của Phong Sinh, tất cả đều có thể thấy rõ ràng.

Mỗi một điểm chi tiết hẳn trải qua trong quá trình này cũng đều hoàn chỉnh thể hiện ở bên trên những hình vẽ này.

Vào lúc này, chỉ cần hấn động dụng pháp lực, mang một vài bức hình vẽ này đều áp súc đến cấp độ vật chất, bóp méo hình thức tồn tại vật chất của Phong Sinh, liền có thể biến Phong Sinh thành một quyển 《 Phong Sinh Truyện 》 .

Lúc trước Hoàng Cân Lực Sĩ chính là dùng loại phương thức này đem Hạo Quân áp súc thành 《 Hạo Quân Truyện 》 .

Thông qua theo dõi thời gian dò xét quá khứ một người, tốc độ thật nhanh.

Vì vậy, cũng không lâu lắm, Phong Sinh ở dưới thị giác của Thôi Hằng liền đi tới một cái tọa độ thời gian máu chó — Gặp một vị Chuẩn Tiên Đế tên là Vũ Hoàng.

“Đây chính là Chuẩn Tiên Đế?” Thôi Hằng bây giờ đứng ở góc độ thời gian trường hà dò xét quá khứ, thấy Vũ Hoàng tự nhiên cũng là bộ dáng tăng diện thời gian.

Khác với trạng thái hai chân chịu thời gian trường hà cơ rửa của người tu tiên Phản Hư sơ kỳ, Chuẩn Tiên Đế nhìn qua chính là có nửa thân thể đều chìm ngập ở trong thời gian trường hà.

Song, thân thể này cực kỳ to lớn, ảnh hưởng đối với dòng chảy của thời gian trường hà cũng cực lớn.

Điều này cũng làm cho Thời Gian Chi Lực quán quanh trên người Chuẩn Tiên Đế càng đậm đà.

Mà Thời Gian Chi Lực càng đậm đà sẽ khiến cho Chuẩn Tiên Đế ở cấp độ thời gian nắm giữ sức ảnh hưởng mạnh hơn,

điều này thì ý nghĩa Chuẩn Tiên Đế có thể có thủ đoạn cường đại loại thời gian.

Thôi Hằng đại khái tiến hành tính toán, chỉ từ việc có thể điều động Thời Gian Chi Lực đến xem, Vũ Hoàng này mạnh hơn mình bây giờ, bên trên quy mô pháp lực càng là không cần nhiều lời, hiển nhiên mạnh hơn mình bây giờ không biết gấp bao nhiêu lần.

Đương nhiên, có được tất có mất, trên người quần quanh Thời Gian Chi Lực đậm đà như vậy, cũng tồn tại càng nhiều tác dụng phụ hơn.

Bị đắm chìm bên trong thời gian trường hà quá nhiều, bị Thời Gian Chi Lực ảnh hưởng cũng lại càng lớn.

Cũng tạo thành việc Chuẩn Tiên Đế gần như không cách nào phòng ngự đối với thủ đoạn loại thời gian, chỉ có thể làm ra công kích ngang hàng.

Công kích loại thời gian giống nhau, khi rơi vào trên người Chuẩn Tiên Đế, tạo thành tổn thương và hiệu quả cũng sẽ tăng vọt gấp nhiều lần.

Đơn giản so sánh cách khác, chính là Chuẩn Tiên Đế ở cấp độ thời gian thuộc về loại hình công kích mạnh nhưng phòng thủ yếu, người tu tiên Phản Hư sơ kỳ bởi vì trạng thái ở trong thời gian trường hà bất đồng, chính là thuộc về loại hình tương đối cân bằng.

Hơn nữa, người tu tiên Phản Hư kỳ năm giữ Thời Gian Chi Lực, cũng không quyết định bởi việc tự thân bị Thời Gian Chi Lực quần quanh nhiều hay ít, mà là ảnh hưởng bởi việc độ hiểu sâu của bản thân trong việc dò xét thời gian, cùng với việc tu luyện pháp thuật loại thời gian.

Chương 1150: Di động ở Vô Tận Hồn Độn Hải, Mặt Trời trên thời gian trường hà (3)

Nếu như Thôi Hằng bây giờ tu luyện thêm mấy cái pháp thuật cao cấp loại thời gian, không sai biệt lắm là có thể giống Chuẩn Tiên Đế về lượng đối với Thời Gian Chi Lực.

Ngoài ra, bởi vì Chuẩn Tiên Đế chịu thời gian trường hà cạo rửa quá nhiều, liền sẽ phải chịu càng nhiều thời gian ăn mòn hơn, sẽ đi đến tiêu vong cuối cùng càng nhanh hơn.

“Không tới ba chục tỉ năm, ước chừng thời gian năm cái Nguyên Sơ Kỳ, Vũ Hoàng liền phải hoàn toàn tiêu vong.” Thôi Hằng trong lòng có cảm giác, liếc mắt một cái thấy ngay thọ nguyên Vũ Hoàng.

Sau đó, hắn lại ở trong quá khứ kinh lịch của Phong Sinh gặp được những Chuẩn Tiên Đế khác được gọi là Hoàng Giả, đều là cùng Vũ Hoàng quan hệ khá gần, thậm chí có thể bị gọi là Chuẩn Tiên Đế hảo hữu.

Những Chuẩn Tiên Đế này đều không ngoại lệ mà đều là nửa thân thể chìm ở bên trong thời gian trường hà, chịu lượng lớn thời gian trường hà chi lực ăn mòn, gặp phải kết cục nhanh chóng tiêu vong.

Trong đó kẻ còn thừa lại thọ nguyên lâu nhất cũng chính là khoảng bảy cái Nguyên Sơ Kỳ.

Dựa theo một lần hồn độn đại kiếp là mười hai đến mười tám cái Nguyên Sơ Kỳ để tính, bọn họ sau khi qua lần hồn độn đại kiếp kế tiếp, liền không có cơ hội tham gia lần hồn độn đại kiếp kế tiếp nữa.

Chuẩn Tiên Đế của Nguyên Sơ thế giới tiêu vong nhanh như vậy?

Trong lòng Thôi Hằng hơi nghi hoặc một chút.

Chẳng qua, hắn rất nhanh thì ở trên người những Chuẩn Tiên Đế này tìm được câu trả lời.

Loại tình huống bị số lớn Thời Gian Chi Lực ăn mòn này, Nguyên Sơ thế giới sớm tìm được biện pháp giải quyết.

Chỉ cần tham dự vào trong quá trình Nguyên Sơ thế giới tóm thâu vũ trụ tiến hành khuếch trương, liền có thể mượn các loại biến hoá sinh ra lúc Nguyên Sơ thế giới khuếch trương mà tiêu diệt một phần thời gian ăn mòn trong cơ thể, từ đó khôi phục số lớn thọ nguyên.

Đề cho Nguyên Sơ thế giới tóm thâu một cái Biên Hoang Vũ Trụ, ước chừng có thể khôi phục thọ nguyên một cái Nguyên Sơ Kỳ, tóm thâu vũ trụ lại cao hơn một tầng liền có thể khôi phục thọ nguyên hai cái Nguyên Sơ Kỳ .

Càng đến gần vũ trụ hạch tâm của vô tận Hỗn Độn Hải, có thể cho Chuẩn Tiên Đế khôi phục thọ nguyên cũng càng nhiều.

Nếu như có thể đề cho Nguyên Sơ thế giới hấp thu một cái vũ trụ chung quanh hạch tâm Hỗn Độn Hải, thậm chí có thể một hơi thở khôi phục thọ nguyên mấy trăm Nguyên Sơ Kỳ.

Nếu là hấp thu vũ trụ nội bộ hạch tâm của Hỗn Độn Hải... Đây đối với Chuẩn Tiên Đế mà nói cũng chỉ là suy nghĩ một chút, cho tới bây giờ cũng chưa có ai khiến Nguyên Sơ thế giới hấp thu qua loại vũ trụ này, coi như là Tiên Đế cũng không có.

Vào lúc này Thôi Hằng mới bỗng nhiên tỉnh ngộ, Nguyên Sơ thế giới cùng vô tận Hỗn Độn Hải sở dĩ sẽ trở thành tử địch, cũng không chỉ là đơn thuần bởi vì Nguyên Sơ thế giới muốn tiến hành khuếch trương.

Mà là bởi vì cao tầng Nguyên Sơ thế giới cần đề cho Nguyên Sơ thế giới tiến hành khuếch trương, nếu như không tiến hành khuếch trương mà nói, bọn họ liền phải từng bước một đi về phía mất mạng.

“Đây hoàn toàn là không chết không thôi a. ” Trong lòng Thôi Hằng không tìm được than thở.

Sau đó hắn lại tiếp tục dò xét quá khứ việc trải qua của Phong Sinh.

Sau khi trải qua từng màn hình ảnh, hắn chợt thấy phía trước sáng lên một đoàn ánh sáng vô cùng sáng chói.

Ánh sáng chói màu bạc óng của thời gian lại treo lơ lửng ở phía trên thời gian trường hà, giống như một vầng mặt trời tản ra hào quang vô cùng vô tận.

Tình hình như vậy quả thực khiến Thôi Hằng sợ hết hồn, thiếu chút nữa trực tiếp rời khỏi thị giác của thời gian trường hà, đem khí tức của mình triệt triệt để để ẩn núp.

Vàng “Mặt trời ” phía trước kia ẩn chứa số lượng Thời Gian Chi Lực thực sự quá kinh khủng.

Chẳng qua là nhìn vàng “Mặt trời ” kia liền có một loại cảm giác sợ hãi như thời gian bị bóp méo, quá khứ hiện tại tương lai đều sẽ chịu ảnh hưởng.

Song, Thôi Hằng rất nhanh thì phát hiện, tia sáng vàng “Mặt trời ” này toả ra mặc dù mãnh liệt, nhưng lại không cách nào chiếu rọi đến trên người của mình.

Ở dưới ảnh hưởng của Trụ Quang Độn, mình đã cùng thời gian trường hà hợp làm một thể, tia sáng mà vàng “Mặt trời” kia chiếu xạ qua, tựa như là chiếu vào bên trên thời gian trường hà bình thường, không cách nào đối với chính mình tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.

Xác định một điểm này rồi, Thôi Hằng liền bắt đầu quan sát càng cẩn thận.

Ngay sau đó liền phát hiện vàng “Mặt trời” này thật ra thì cũng không phải là trôi lơ lửng ở bầu trời thời gian trường hà, mà là có một cột sáng đem vàng “Mặt trời” này cùng thời gian trường hà kết nối với nhau.

Từ hình thái nhìn lên, Tiên Đế giống như là một toả “Hải Đăng” toả ra tia sáng trong thời gian trường hà, đồng thời ảnh hưởng quá khứ hiện tại cùng tương lai.

“Đây chính là Tiên Đế?!” Thôi Hằng trong lòng rất là ngạc nhiên “Con đường tu luyện bắt đầu từ Chuẩn Tiên Đế, chính là dốc hết khả năng tu tập thêm Thời Gian Chi Lực trên người tự mình sao?”

Lúc này, hắn có thể cảm giác được một cách rõ ràng trên người vị Tiên Đế này đan dệt Thời Gian Chi Lực mạnh mẽ hơn xa Chuẩn Tiên Đế.

Điều này hiển nhiên không phải là theo đuổi con đường Siêu Thoát thời gian như người tu tiên Phán Hư Kỳ bình thường.

Mà là mang Thời Gian Chi Lực tu tập ở trên người của mình, không ngừng tăng cường sức ảnh hưởng của tự mình ở thời gian.

Nếu như là đi con đường như vậy, vậy cảnh giới cuối cùng của con đường tu luyện này là cái gì?

Chẳng lẽ là tu tập tất cả Thời Gian Chi Lực?

Thật sự có khả năng đạt tới cái loại tầng thứ này sao?

Hay là nói, con đường này có thể là không đạt tới được tầng thứ cao hơn?

Thôi Hằng nhìn thời gian trường hà mênh mông cuộn cuộn chảy băng băng mà rơi vào trầm tư.

Hắn có thể thấy vàng “Mặt trời” kia đang tu tập lượng lớn Thời Gian Chi Lực, ảnh hưởng quá khứ hiện tại tương lai, đồng thời thời gian trường hà cũng đang dâng lên đợt sóng thủy triều lên xuống xung quanh nó.

Phảng phất là muốn đem chùm tia sáng chống đỡ “Mặt trời” kia chia cắt, để cho “Mặt trời” lần nữa rơi vào bên trong thời

gian trường hà.

Chương 1151: Tiên Đế đưa tới áp lực thật lớn (1)

Bản thân trạng thái tồn tại của Tiên Đế sẽ tạo thành bóp méo đối với thời gian.

Biểu hiện này ở cấp độ thời gian trường hà chính là “Nước sông” không ngừng dâng lên sóng lớn, đánh thẳng vào chỗ toà “Hải đăng” Tiên Đế này.

Một khi chùm tia sáng chống đỡ cho “Mặt trời” phía trên bị vỡ tung, kết quả có thể tưởng tượng được.

Từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, loại phương thức tu luyện này mới thật sự là “Cướp đoạt sự thần kỳ của đất trời, chiếm trọn tinh hoa của Nhật Nguyệt”.

“Ở cấp độ thời gian, uy năng của Tiên Đế cực mạnh, thậm chí có thể trực tiếp từ quá khứ ra tay tác động vào hiện tại!” Thôi Hằng quan sát ảnh hưởng trong quá khứ hiện tại tương lai của Tiên Đế, nội tâm rất là rung động.

Điều này cũng mang ý nghĩa, coi như là người tu tiên Phản Hư kỳ giống như hấn, nếu như không có tu luyện pháp thuật loại thời gian, cũng tùy thời có thể gặp phải công kích của Tiên Đế đến từ thời không khác.

Cho dù sẽ không bị chém chết, nhưng loại cảm giác chỉ có thể bị động bị đánh này, khẳng định cũng là không dễ chịu.

Song, Tiên Đế mạnh mẽ thì mạnh mẽ vậy, lại có vấn đề cùng Chuẩn Tiên Đế giống nhau.

Chính là công cao thủ yếu.

Thậm chí càng nghiêm trọng hơn.

Pháp thuật loại thời gian có thể tạo thành tổn thương cực kỳ lớn đối với Tiên Đế, pháp thuật loại can thiệp thời gian cũng có thể tạo thành hiệu quả cực kì khủng bố, thời gian trường hà phía dưới chính là trợ lực lớn nhất.

Thôi Hằng còn có chút hoài nghi, nếu mà mình dùng Quang âm Dao đi chém một vị Tiên Đế, có khả năng hay không một đao liền chém rụng thọ nguyên một cái Nguyên Sơ Kỳ.

Lấy cảnh giới bây giờ của hấn, mặc dù không cách nào nhìn thấu vị Tiên Đế tên là An Trâm này rốt cuộc có bao nhiêu thọ nguyên, nhưng từ cường độ thời gian quần quanh và khí thế sinh mạng để tính toán, cảm giác chắc có khoảng năm trăm cái Nguyên Sơ Kỳ.

“Nêu như vậy, ta chỉ cần thi triển Quang âm Dao chém hẳn năm trăm cái, không sai biệt lắm là có thể đem thọ nguyên của hắn chém cho hao hết, tọa hóa mà chết a.”

Thôi Hằng khẽ cười nói trong lòng.

Dương nhiên, loại tình huống này hiển nhiên là không có khả năng phát sinh, Tiên Đế cũng không phải là vật chết hay cọc gỗ, sẽ không đứng ở nơi đó mặc cho hắn thi triển Quang âm Dao tiến hành chém.

Chẳng qua, coi như là cường giả cấp bậc Tiên Đế, nếu như bỗng nhiên cảm giác mình bị một đao chém trúng liền bay mất thọ nguyên một cái Nguyên Sơ Kỳ, hơn phân nửa cũng sẽ cảm giác khủng hoảng, tỷ lệ cao sẽ rút đi.

Ở trước khi có đủ biện pháp giam cầm cường đại, Quang âm Dao dùng để coi là một pháp thuật phòng thân làm Tiên Đế kinh sợ thối lui, là lựa chọn khá vô cùng.

“Căn nguyên lực còn lại không ít, có thể dùng để suy diễn một cái pháp thuật phương hướng giam cầm.”

Thôi Hằng thậm nghĩ trong lòng, uy năng mà Chuẩn Tiên Đế cùng Tiên Đế có khiến cho hắn có cảm giác nguy cơ rất lớn, nhất định phải thăng cấp thủ đoạn chính mình có mới có thể an tâm.

Sau đó, hắn lại tiếp tục dò xét quá khứ việc trải qua của Phong Sinh, từng bức họa ở trước mắt của hắn thoáng qua, điều này ý nghĩa trọn một đời của tên Tiên Vương Vô Địch Giả này đều bị hắn lật xem hết.

Mượn góc nhìn từ Phong Sinh, Thôi Hằng đối với tin tức về Nguyên Sơ thế giới, về vô tận Hồn Độn Hải, về vô lượng vũ trụ, về vũ trụ nòng cốt đều hiểu rõ hơn cực nhiều.

Cách tầng thứ không chỗ nào không biết lại tiến một bước.

Cùng lúc đó, tu vi cảnh giới của hắn nhanh chóng tăng cao, về mặt hình thân cùng pháp lực tăng lên càng không cần nói nhiều.

Một lần tăng lên này chủ yếu vẫn là biểu hiện ở cấp độ thời gian cùng bản chất tự thân tiến một bước thăng hoa.

Lúc trước trạng thái của Thôi Hằng ở tầng diện thời gian là một nửa đôi chân vùi lấp ở trong thời gian trường hà, hiện tại hắn lại hướng lên tầng chút xíu điểm độ cao, bị thời gian cọ rửa cũng biến thành nhỏ hơn.

Mặc dù chỉ là một chút xíu, nhưng phản hồi ở cấp độ tu vi cảnh giới lại là tăng lên cực lớn.

Theo “Thị giác” tăng lên, hẳn có thể càng rõ ràng cúi nhìn thời gian trường hà, trong lòng đối với vận dụng Thời Gian Chi Lực cũng thêm mấy phần hiểu ra, một cách tự nhiên mà có một loại thần thông.

Thao túng tốc độ chảy của thời gian.

Cũng tức là nói, bây giờ Thôi Hằng có thể khiến cho thời gian gia tốc hoặc là giảm tốc, có thể để cho một ngày hóa thành một năm, cũng có thể để cho một năm trở thành một ngày.

“Bây giờ sự thao túng của ta đối với thời gian lưu tốc chỉ có ba bốn trăm lần.” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng “Theo tu vi cảnh giới tăng lên, cái bội số này cũng sẽ tiếp tục tăng lên.

“Về sau có lẽ có thể đạt tới gấp mấy vạn, mấy chục vạn lần, thậm chí trình độ mấy triệu lần, nếu như cảnh giới tiếp tục đề cao, không biết là có hay không có thể để cho thời gian quay ngược lại, thậm chí trực tiếp thay đổi quá khứ.”

Thời Gian Chi Lực quá mức huyền diệu, bất kỳ một chút hiệu quả đều có thể liên quan đến mọi phương diện, khiến cho người ta mơ mộng vô chừng.

“Bắt đầu từ bây giờ, chuyện tính toán thời gian với ta mà nói đã không có quá nhiều ý nghĩa.” Thôi Hằng cảm thụ thời gian chảy xuôi bên cạnh mình, nhìn thời gian cọ rửa mình đang chảy hài hoà, bỗng nhiên lại hơi xúc động.

“Lấy tu vi cảnh giới của ta hiện tại, nhiều lắm là có thể điều khiển thời gian lưu tốc trong phạm vi một phương vũ trụ, nếu mà lại mạnh hơn gấp vô số lần, có hay không có thể điều khiển tốc độ chảy của toàn bộ thời gian trường hà?”

“Nếu quả như thật tồn tại chuyện đảo ngược thời gian lời nói, có phải hay không chỉ cần làm cho cả thời gian trường hà đều chảy ngược, thì có thể làm cho thời gian trở lại khởi điểm lúc ban đầu, trở lại thời điểm Ban Đầu Và Chung Kết sinh ra?”

Chương 1152: Tiên Đế đưa tới áp lực thật lớn (2)

Nghĩ tới đây, hắn liền nhẹ khẽ lắc đầu, không lại tiếp tục suy nghĩ.

Rất nhiều lúc, suy đoán vu vơ đối với việc tu hành quá nhiều, rất dễ dàng tạo thành chướng ngại nhận thức ở mức độ nhất định, để cho suy nghĩ ý nghĩ bị hạn chế, cũng không phải là chuyện tốt gì.

Vẫn là chân đạp đất, một bước một dấu chân đi xuống mới ổn thỏa.

“Tin tức mà một Tiên Vương Vô Địch Giả biết, để cho ta ở tiến trình tu luyện Phản Hư sơ kỳ đạt tới ba phần mười.” Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng. “Đây chủ yếu vẫn là bởi vì trước đó ta đối với Nguyên Sơ thế giới hiểu quá ít.

“Nếu như dựa theo hiệu suất này để tính, sợ rằng còn cần hiểu rõ thêm quá khứ của hơn mười Tiên Vương Vô Địch Giả mới có thể hoàn thành tu luyện Phản Hư sơ kỳ.

“Dù sao, đều là Tiên Vương Vô Địch Giả, thì biết được tin tức nhất định sẽ có số lớn lặp lại, tiến hành dò xét càng nhiều thì giá trị cũng càng thấp, tăng lên cũng lại càng nhỏ.

“Chẳng qua, tin tức mà Phong Sinh này hiểu biết đều tập trung ở cái đại lục hắn xuất thân, nếu là có Tiên Vương Vô Địch Giả đại lục khác, vậy hắn là sẽ có thu hoạch lớn hơn.

“Ngoài ra, thì đi dò xét quá khứ Chuẩn Tiên Đế, thu hoạch hắn là cũng sẽ không nhỏ, từ trạng thái của Chuẩn Tiên Đế khi trước có thể thấy, dò xét quá khứ của Chuẩn Tiên Đế cũng không phải là không làm được.

” Chờ quá trình ta hoàn thành tu luyện ở Phản Hư sơ kỳ nhiều hơn phân nửa, tiến trình siêu thoát thời gian lại cao thêm một chút, là có thể mắt nhìn xuống thời gian trường hà càng nhiều hơn, hắn là liền có thể trực tiếp dò xét quá khứ của Chuẩn Tiên Đế rồi.

“Nguyên Sơ thế giới trước mắt rất khó lại có tiến triển gì, tiếp theo tốt nhất là từ vô tận Hỗn Độn Hải bên này bắt đầu hành động, hơn nữa vừa vặn có một cơ hội tốt vô cùng.”

Vào lúc này, hắn nghĩ tới Cửu Cửu Thượng Nhân.

Lúc trước hắn dự định hướng Cửu Cửu Thượng Nhân hỏi tình huống liên quan tới Hỗn Độn Thiên cùng Nguyên Sơ thế giới, còn chưa kịp mở miệng, Phong Sinh liền xông vào phương vũ trụ này.

“Chẳng qua, trước hết, còn phải xử lý một chuyện.” Ánh mắt Thôi Hằng lại nhìn về Phong Sinh cách đó không xa.

Bây giờ phải xử lý hấn như thế nào?

Đây là một vấn đề đáng giá suy tính.

Nếu mà trực tiếp giết hấn, nhất định sẽ đưa tới sự phụ hấn chú ý, đến lúc đó Chuẩn Tiên Đế ra tay sẽ không tốt.

Mặc dù bây giờ Thôi Hằng đã có đầy đủ lòng tin thẳng được Chuẩn Tiên Đế, nhưng chỉ cần hấn cùng với Chuẩn Tiên Đế giao thủ, toàn bộ vũ trụ sợ rằng cũng sẽ bị đánh nát.

Nhưng nếu như tha cho hấn, thì sẽ chỉ dẫn tới phiền toái lớn hơn.

”Được rồi, hay là đem hấn trấn áp đi.” Thôi Hằng cuối cùng lắc đầu một cái, lựa chọn cách thứ ba.

Không giết cũng không thả, trực tiếp trấn áp!

Chờ sau này tu vi cảnh giới tăng cao rồi, lại xử lý hấn.

Đương nhiên, muốn trấn áp một tên Tiên Vương Vô Địch Giả có Chuẩn Tiên Đế thậm chí là Tiên Đế đứng sau lưng, khẳng định không thể dùng cách tầm thường.

Vì vậy, Thôi Hằng nhẹ nhàng cong ngón búng ra, đem hư không trước mặt phá vỡ ra một cái lỗ nhỏ, không gian bề tan tành trong nháy mắt liền bị lực lượng vô hình nhào nặn thành một đoàn Hỗn Độn chi khí mờ mờ.

Ngay sau đó, hỗn độn phân ra Thanh Trọc, chuyển thành âm Dương nhị khí, Dương Thanh bay lên thành Trời, âm Trọc trầm xuống thành Địa.

Một luồng ý chí của Thôi Hằng hàng lâm trong đó, hóa thành đại đạo, diễn sinh pháp tắc, định rõ trật tự, sáng lập sinh linh.

Chỉ trong chớp nhoáng, một phương thiên địa quảng đại cũng đã tạo thành, bản chất của nó cực cao, đủ để gánh chịu Tiên Vương vô địch sinh ra.

Điều này cũng mang ý nghĩa coi như là Tiên Vương Vô Địch Giả đều không cách nào phá hủy phương thiên địa này.

Cùng lúc đó một tòa cánh cổng ánh sáng tản ra ánh sáng xanh nhạt xuất hiện ở trước mặt Phong Sinh, tia sáng trong đó chậm chậm xoay, giống như là dẫn tới thế giới không biết.

“Mời vào đi.” Thôi Hằng mỉm cười nhìn Phong Sinh.

“Người nhất định sẽ hối hận!” Phong Sinh cắn răng nghiêng lợi nhìn Thôi Hằng, trong ánh mắt tràn đầy hận ý,

nhưng hần cái gì cũng làm không được, chỉ có thể bắt đặc dĩ hướng cánh cửa ánh sáng kia đi tới.

Đứng ở trước cánh cửa ánh sáng, bước chân của hần dừng lại, ánh mắt lại nhìn quanh tinh không chung quanh một hồi, cảm giác tình huống quy tắc của phương vũ trụ này, phát hiện vẫn không có dấu hiệu người từ bên ngoài hàng lâm đến.

Điều này làm cho hần có chút tuyệt vọng.

Hần không hiểu tại sao quá khứ việc trải qua của mình đều đã bị lật nhìn rồi, sư tôn còn không có ra tay?

Chẳng lẽ người này đã cường đại đến mức có thể ở cấp độ thời gian tránh thoát khỏi cảm giác của Chuẩn Tiên Đế sao?

Nhưng dù là cùng là Chuẩn Tiên Đế, ở cấp độ thời gian gặp nhau, cũng sẽ bị đối phương phát hiện ra a.

Tại sao có thể có loại chuyện này?

Hay là nói sư tôn thật ra thì đã biết tình huống của mình bên này, nhưng cũng không tính ra tay cứu mình?

Nhưng đây là vì cái gì?

Sư tôn có lý do gì làm như vậy?

Chương 1153: Tiên Đế đưa tới áp lực thật lớn (3)

Phong Sinh trăm nghĩ không thể lý giải, cuối cùng chỉ có thể lặng lẽ đi vào cái cánh cổng ánh sáng này.

Ngay tại trong nháy mắt khi hắn bước vào cánh cổng ánh sáng, tức thì cũng cảm giác trời đất quay cuồng.

Cả người phảng phất như là bị ném ra ngàn tỉ năm ánh sáng, hình thân đều gần như chia lìa.

Chờ đến lúc hắn cảm giác trạng thái chung quanh bình tĩnh lại, liền phát hiện mình đã rơi vào một sơn cốc cây cối tươi tốt, lực đập mạnh mẽ khi rơi xuống khiến mặt đất nơi này vỡ ra một cái hố sâu, rất nhiều cây cối đều đã ngã trên đất.

Phong Sinh cố gắng đứng dậy, chợt cảm giác mình toàn thân vô lực, thân thể cùng thân hồn thoáng cái trở nên cực độ không cân đối, lại trực tiếp ngã rầm trên mặt đất.

” Tiên lực trong cơ thể ta đâu? ” Hắn vô cùng kinh hãi phát hiện Tiên lực trong cơ thể mình không còn sót lại chút gì, chỉ còn lại có lực lượng của thân thể, càng không còn chút thần thông.

Chẳng qua, hắn rất nhanh thì biết đây là chuyện gì xảy ra.

Đây là tới từ áp chế của quy tắc của phương thiên địa này.

Chỉ cần ở bên trong phương thiên địa này, cũng sẽ không tồn tại tiên lực.

Tiên lực vốn tồn tại ở trong cơ thể hắn, đều biến mất không thấy sau khi hắn tiến vào phương thiên địa này.

Hơn nữa lực lượng của thân thể hắn cũng đang lấy tốc độ cực nhanh mà suy thoái, phỏng chừng không bao lâu, sẽ rơi xuống tới tầng thứ Đạo giới, thậm chí rơi đến tầng thứ Chân giới.

Đến lúc đó, hắn sẽ trở thành một trạng thái chỉ có tuổi thọ rất dài, lại còn lâu mới có được tu vi tương ứng.

“Muốn dùng loại phương thức này vĩnh viễn đem ta trấn áp ở trong cái thế giới này sao?”

Biểu cảm trên mặt Phong Sinh âm trầm, trong mắt tràn đầy vẻ phẫn hận, nhưng ngay sau đó hắn liền nở nụ cười lạnh “Người nhất định sẽ hồi hận! Chẳng qua là sáng tạo một thế giới đem ta phong cấm mà thôi, ta rất nhanh sẽ bị tìm tới!”

“Coi như ngươi dựa vào thực lực cấp Chuẩn Tiên Đế của chính mình, có thể lừa gạt được sự tôn ta dò xét ở tầng diện thời gian, nhưng khi đối mặt An Trảm Tiên Đế, chỉ có thể bại lộ, đến khi đó, ngươi không chỗ có thể trốn!”

Hắn thấy thực lực Thôi Hằng biểu hiện ra mặc dù cường đại, nhưng vẫn thuộc về phạm vi Chuẩn Tiên Đế, chỉ cần Tiên Đế ra tay, Thôi Hằng liền chắc chắn phải chết.

Nhưng trên thực tế, vô luận là Vũ Hoàng xem như Chuẩn Tiên Đế, hay là An Trảm coi như Tiên Đế, cũng không thể ra tay với Thôi Hằng, càng không thể phát hiện Phong Sinh đang bị trấn áp ở trong cái thế giới này.

Bởi vì, sau khi Phong Sinh tiến vào phương thiên địa này, Thôi Hằng liền đối với phương thiên địa này thi triển một đạo pháp thuật.

Trụ Quang Độn!

Ở sau khi tu ý cảnh giới tăng lên, năng lực của hắn ở tầng diện thời gian tiến một bước trở nên mạnh mẽ, uy năng hiệu quả của Trụ Quang Độn tự nhiên cũng nhận được tăng cường cực lớn.

Bây giờ Trụ Quang Độn không chỉ có thể tác dụng với tự thân, cũng có thể tác dụng với người khác, còn có thể tác dụng ở trên vật phẩm.

Bởi vì tác dụng của Trụ Quang Độn, phương thiên địa này trực tiếp sáp nhập vào bên trong thời gian trường hà, ở trên cấp độ thời gian hoàn toàn không có tung tích.

Vô luận là quá khứ, hiện tại, tương lai, cũng không có sự tồn tại của phương thiên địa nhỏ này.

Giống như là cho tới bây giờ đều chưa từng xuất hiện vậy.

Ngoại trừ Thôi Hằng ra, không có người nào có thể phát hiện tung tích của nó ở tầng diện thời gian.

Để bảo đảm không sơ hở tí nào, Thôi Hằng còn để cho một cái giả ta chi thân đưa phương vũ trụ chỗ hắn ở này thu vào trong tay áo.

Sau đó, lại thi triển Trụ Quang Độn để cho cái này giả ta chi thân này trốn vào thời gian trường hà, liền có thể đem phương vũ trụ này ẩn núp ở trên cấp độ thời gian.

Kể từ đó, coi như là Tiên Đế cũng không cách nào tìm được phương vũ trụ này.

Đương nhiên, những thứ này cũng chỉ là ẩn núp trên tầng diện thời gian, còn phải ẩn núp trên tầng diện không gian mới có thể không sơ hở tí nào.

Điều này cũng rất dễ làm.

Thôi Hằng để cho cái giả ta chi thân này triển lộ bản chất sinh mạng siêu thoát trên vũ trụ, núp ở bên trong vô tận Hỗn Độn Hải, ẩn thân ở trong vô lượng vũ trụ, căn bản là không thể nào tra tìm vị trí của nó.

Trải qua chuỗi thao tác này rồi, cuối cùng là đạt tới tiêu chuẩn an toàn của Thôi Hằng.

“Rốt cuộc có thể thờ phào một cái, Tiên Đế đem đến cho ta áp lực vẫn là quá lớn, vô luận là sinh mạng bản chất hay là uy năng thủ đoạn đều vượt xa ta bây giờ.

“Bằng vào thực lực của ta bây giờ, nếu là đối mặt một vị Tiên Đế, thì cũng chỉ còn lại có một con đường là trốn vào bên trong Động Thiên Đạo cung, tốt nhất là có thể có biện pháp không chế ngược nhất định.

“Là thời điểm suy diễn một môn pháp thuật loại giam cầm, chỉ cần có thể giam cầm Tiên Đế chốc lát, lại phối hợp hiệu quả của Quang âm Đạo, cũng có thể uy hiếp được Tiên Đế.”

Ý niệm tới đây, hần trực tiếp tiến vào bên trong Động Thiên Đạo cung, đồng thời hạ chỉ thị đối với hệ thống.

“Tiêu hao 100 điểm căn nguyên lực, sử dụng 《 Cao cấp Tiên pháp. Từ nhập môn đến thăng thiên 》 suy diễn pháp thuật.

“Phương hướng suy diễn là loại giam cầm!”

[chúc mừng ngài! Tiêu hao 100 điểm căn nguyên lực thành công suy diễn ra pháp thuật “Loại giam cầm” 《 Khôn Tiên Tác 》 .]

...

...

Nguyên Sơ thế giới, bên trên Thái Vũ Sơn.

Nụ cười trên mặt Vũ Hoàng bỗng nhiên cứng đờ, hai mắt tròn tròn, như là cảm giác được chuyện gì khó mà tin nổi.

Nghiêm Thanh bên cạnh liền vội vàng hỏi: “Su tôn, đã xảy ra chuyện gì? Có phải hay không có Chuẩn Tiên Đế ra tay, có phải hay không phải lập tức mang Phong sư đệ trở lại.”

“Không, không đúng, điều này sao có thể? ” Vũ Hoàng nhưng là nghi ngờ không thôi nói ” Biện mất, Phong Sinh biến mất, cả Phương Vũ Trụ kia cũng đồng thời biến mất!”

“Cái gì? ! ” Nghiêm Thanh nghe vậy trên mặt cũng lộ ra vẻ mặt khó thể tin “Điều này, điều này sao có thể? !”

Chương 1154: Khóa lại dòng sông thời không bất định, trói buộc thân thể tự tại của Tiên Gia (1)

“Su tôn, là phương vũ trụ kia bị hủy diệt sao?” Nghiêm Thanh không nhịn được dò hỏi.

Một phương vũ trụ bỗng nhiên tan vào hư vô, loại chuyện này thực sự quá không thể tưởng tượng nổi, đề cho người ta khó hiểu.

“Không phải.” Vũ Hoàng khẽ gật đầu một cái, nói “Ta không cảm giác được bất kỳ dấu hiệu hủy diệt ở mảnh thời không kia, không thể nào là bị hủy diệt, có thể là bị người chuyên dời đi.”

“Chuyên dời? !” Nghiêm Thanh nghe vậy ngạc nhiên không thôi nói “Vũ trụ mặc dù là chìm nổi trong Hỗn Độn Hải, nhưng nếu muốn di động cũng không phải một chuyện đơn giản, chẳng qua là Tiên Vương Vô Địch Giả, thì tuyệt đối không thể làm được. Su tôn, đây là Chuẩn Tiên Đế xuất thủ sao?”

“...” Vũ Hoàng trở nên trầm mặc, ánh mắt của hắn nhìn về phía tám Thệ Thủy Bảo Kính này, qua một lúc lâu, mới hết sức miễn cưỡng nói “Không có, không có bất kỳ dấu hiệu Chuẩn Tiên Đế xuất thủ.”

“Chuyện này...” Nghiêm Thanh lúc này cũng mờ mịt.

Món Thệ Thủy bảo kính này nhưng mà là bảo vật do Tiên Đế tự tay luyện chế, có thể theo dõi chính xác chân động rất nhỏ của thời gian trường hà.

Mà Chuẩn Tiên Đế nắm giữ Thời Gian Chi Lực cực mạnh, chẳng qua là muốn ra tay cũng nhất định để cho thời gian trường hà sinh ra dấu hiệu.

Bây giờ su tôn lại nói Thệ Thủy Bảo Kính không có kiểm tra được...

Tại sao có thể như vậy?

Cũng không thể là mặt bảo kính này sai lầm chứ.

Nhưng bảo vật Tiên Đế tự tay luyện chế tại sao lại bị lỗi?

Chẳng lẽ là người xuất thủ vượt ra khỏi cực hạn theo dõi của Thệ Thủy Bảo Kính?

Cái này, há chẳng phải là ý nghĩa có tồn tại có thể so với Tiên Đế xuất thủ?

Phong sư đệ chỉ là một Tiên Vương Vô Địch Giả a, đôi với Chuẩn Tiên Đế mà nói cũng như con kiến hôi, như thế nào lại kinh động tôn tại cấp bậc Tiên Đế?

Vô luận như thế nào hẳn đều không nghĩ ra, thật sự là không thể tưởng tượng nổi.

“Thệ Thủy Bảo Kính cũng không tìm được tung tích phương vũ trụ kia.” Vũ Hoàng vào lúc này cũng trở nên căng thẳng hơn bao giờ hết, vẻ kinh dị càng ngày càng đậm.

“Thật là quý dị, vô luận là trong vô tận Hỗn Độn Hải, hay là cấp độ thời gian, cũng không có bất kỳ tung tích nào của phương vũ trụ kia, thật là giống như là cho tới bây giờ cũng chưa từng tồn tại qua vậy, tại sao có thể có loại chuyện này? Chẳng lẽ là... Tiên Đế?!”

Đôi mắt loại tình huống chưa bao giờ gặp qua này, Chuẩn Tiên Đế như Vũ Hoàng cũng hoàn toàn không nghĩ ra, thậm chí hẳn cũng giống như Nghiêm Thanh, bắt đầu hoài nghi điều này có phải hay không là do Tiên Đế gây nên.

Nhưng tại sao sẽ như vậy?

Tại sao Tiên Đế sẽ xuất thủ?

Chỉ là một Phong Sinh thôi, tuyệt đối không đáng giá làm như thế.

Nếu quả như thật là Tiên Đế xuất thủ mà nói, nhất định là có nguyên nhân cấp độ càng sâu.

Hơn nữa quả quyết mà đem phương vũ trụ kia triệt để giấu đi như vậy, rõ ràng là đang che giấu cái gì.

Ý niệm tới đây, trong đầu Vũ Hoàng bỗng nhiên chợt tỉnh ngộ, cảm giác mình rốt cuộc bắt được mấu chốt của vấn đề, hai con mắt nhất thời toả ra ánh sáng chói lọi, trên mặt cũng lộ ra nụ cười gần lạnh lẽo “Thì ra là như vậy, thì ra là như vậy, đây thật là không đánh đã khai a!”

Nghiêm Thanh bên cạnh nhưng là đầu óc mơ hồ, không hiểu tại sao sư tôn của mình bỗng nhiên bật cười, vội vàng dò hỏi: “Sư tôn, người sao vậy, là phát hiện đầu mối gì rồi hả?”

“Mới vừa rồi ngươi chẳng phải cũng đang suy đoán là có phải Tiên Đế nhúng tay vào chuyện này?” Vũ Hoàng không trả lời mà hỏi lại, nhìn về phía Nghiêm Thanh.

“Ừm.” Nghiêm Thanh gật đầu một cái trầm giọng nói “Loại tình huống không thể tưởng tượng nổi này, ngoại trừ Tiên Đế ra tay, đệ tử thật sự là không nghĩ tới bất kỳ nguyên nhân khác.”

“Chúng ta đây suy đoán hẳn là giống nhau, hơn phân nửa chính là có Tiên Đế xuất thủ. ” Vũ Hoàng nhẹ nhàng vuốt cằm nói “Còn nhớ khi trước ta đã nói với ngươi, sư phụ muốn đề cho Phong Sinh dự Chuẩn Tiên Đế tới sao?”

“Bởi vì có tin tức là có một vị Thiên Địa Thánh Cảnh của vô tận Hỗn Độn Hải tọa hóa, ngài muốn phải dùng điều này để nghiệm chứng thật giả của tin tức này... ” Nghiêm Thanh nói tới chỗ này cũng bỗng nhiên có một loại cảm giác “giác ngộ”, cả người thoáng cái liền căng thẳng “Đệ tử cũng biết là chuyện gì xảy ra!”

” Không sai. ” Vũ Hoàng gật đầu một cái nói “Tên Tiên Đế này đột nhiên ra tay, ẩn giấu lại sâu như thế, còn đem toàn bộ vũ trụ đều giấu đi, chỉ sợ sẽ là đang ẩn giấu biến hoá quy tắc của phương vũ trụ kia.

“Điều này cũng có nghĩa là, biến hoá quy tắc của phương vũ trụ kia khẳng định tồn tại vấn đề, hơn nữa đối với bọn họ hết sức bất lợi, đây thật ra thì chính là kết quả ta muốn phải nghiệm chứng. Phải chăng thật sự có Thiên Địa Thần Thánh tọa hóa!”

“Sư tôn nói thật phải, đệ tử cũng suy đoán là như vậy. Chẳng qua, còn có một cái cách nghĩ khác. ” Nghiêm Thanh hết sức cung kính nói.

“Cách nghĩ gì? ” Vũ Hoàng dò hỏi.

Chương 1155: Khóa lại dòng sông thời không bất định, trói buộc thân thể tự tại của Tiên Gia (2)

“Nếu như cái hành động ần núp một phương vũ trụ này, vốn chính là một cái cạm bẫy lừa gạt chúng ta thì sao?” Nghiêm Thanh trầm giọng nói.

”Ừ, đúng là có khả năng này.” Vũ Hoàng gật đầu một cái, đối với cách nói của Nghiêm Thanh bày tỏ đồng ý, sau đó lại nói “Nhưng mà, khả năng là vậy cực nhỏ.

“Dù sao, mục đích dò xét của chúng ta là xem có hay không có Thiên Địa Thánh Cảnh ngã xuống, chỉ cần không có tin tức xác thực chúng ta cũng sẽ không hành động thiếu suy nghĩ, như vậy bẫy rập sẽ ít khả năng có hiệu quả.

“Hơn nữa, chuyên dời một phương vũ trụ nhưng mà không phải chuyện dễ dàng gì, càng không cần phải nói còn phải ở cấp độ thời gian tiên hành ần núp, che giấu quá khứ tương lai của cái vũ trụ này.

“Muốn phải hoàn chỉnh đạt đến hiệu quả như vậy, ít nhất cũng cần hai gã cường giả có thể so với Tiên Đế ra tay toàn lực, hơn phân nửa còn cần một vị Thiên Địa Thần Thánh ở một bên trông nom, nếu không Tiên Đế sẽ có tai ương là bị thời gian cản trở.

“Dù vậy, sau khi hoàn thành chuyện này, Tiên Đế cũng sẽ phải chịu trùng kích của thời gian trường hà, ở trong một thời gian ngắn thực lực đại giảm, chiến lực xuất hiện hao tổn nghiêm trọng.

“Đội hình mạnh mẽ như vậy, trả giá lớn như vậy, chỉ là vì một cái tình huống hiểm độc gần như không thể thành công? Điều này hiện nhiên là không nhiều khả năng, nhưng nếu như là vì che giấu dấu hiệu Thiên Địa Thánh Cảnh vẫn lạc, cũng rất bình thường.

“Làm như vậy mặc dù cũng có nguy hiểm là khiến người hoài nghi, nhưng chỉ cần chúng ta chưa hoàn toàn xác nhận là có hay không có Thiên Địa Thần Thánh ngã xuống, bình thường cũng thì sẽ không hành động thiếu suy nghĩ.

“Cứ coi như chúng ta muốn tiếp tục tiến hành dò xét tại cái vũ trụ khác, cũng vẫn còn cần dẫn động Chuẩn Tiên Đế ra tay mọi được, nhưng trải qua chiến dịch này, những Chuẩn Tiên Đế kia nhất định là có phòng bị, bên trong mấy ngàn năm phòng chừng đều sẽ không dễ dàng xuất thủ.

“Dưới tình huông bình thường, tình huông trong mấy ngàn năm mấy vạn năm không có Chuẩn Tiên Đế ra tay đều rất bình thường, chúng ta cũng không thể nào phán đoán đây rốt cuộc là có ý định phòng ngừa hay là biểu hiện bình thường.

“Kể từ đó, vô tận Hỗn Độn Hải bên kia càng có thể chống đỡ qua mấy ngàn năm, trải qua lần nguy cơ này.”

“Thì ra là như vậy. ” Nghiêm Thanh bỗng nhiên tỉnh ngộ, ngay sau đó lại hỏi “Su tôn, chúng ta đây nên xử lý chuyện này như thế nào? Loại hành động ẩn núp vũ trụ này rõ ràng vô cùng khả nghi, hơn nữa còn có Phong sư đệ...”

“Ta sẽ đích thân đi diện kiến Thiên Thủy Tiên Đế cùng An Trầm Tiên Đế, bẩm rõ cặn kẽ tình huông chuyện này. ” Vũ Hoàng trầm giọng nói “Đến lúc đó xử lý như thế nào, liền do hai vị Tiên Đế quyết định, sư phụ cũng sẽ thỉnh cầu bọn họ cứu Phong Sinh.”

An Trầm Tiên Đế là chúa tể phương đại lục nơi Thái Vũ Sơn tọa lạc, mà Thiên Thủy Tiên Đế chính là xem như Tán Tiên, cũng không phụ trách quản lý công việc của Nguyên Sơ thế giới, nhưng cùng sư trưởng của Vũ Hoàng có quan hệ không tệ.

“Su tôn thánh minh. ” Nghiêm Thanh đầu tiên là tặng bốc, sau đó lại hỏi “Su tôn, đệ tử có một chuyện không biết, Chuẩn Tiên Đế cùng Tiên Đế không phải là đều nắm giữ uy năng bí ẩn của thời gian sao? Vì sao còn sẽ phải chịu thời gian trường hà cản trở?”

“Người đây là đạt tới ranh giới chạm vào bí ẩn thời gian rồi? ” Vũ Hoàng quan sát Nghiêm Thanh một chút, mỉm cười nói, “Không sai, tu vi rất có tiến bộ, đã như vậy, cũng là thời điểm nói cho người biết những thứ này.”

“Chuẩn Tiên Đế cùng Tiên Đế tất nhiên nắm giữ bí ẩn thời gian, lại cũng chịu đựng thời gian nguyên rửa. Hệ thống tu luyện của Vô tận Hỗn Độn Hải mặc dù cùng chúng ta bất đồng, nhưng là trăm sông đổ về một bể, đại khái là cũng tương đồng, cũng tồn tại vấn đề tương tự.

“Thật ra thì, bắt đầu từ cảnh giới Chuẩn Tiên Đế, chúng ta chính là đang không ngừng thông qua cướp sức mạnh của thời gian trường hà để thăng cấp tự thân, cứ như vậy tự nhiên sẽ bị thời gian bài xích thậm chí là nhắm vào.

“Vì vậy, vô luận là Chuẩn Tiên Đế hay là tiên đế, khi động dụng thủ đoạn thời gian, bình thường sẽ không vượt qua năm phân mười toàn lực, để bảo đảm lực chống không tuyệt đối của mình.

“Nếu như khi đang động dụng thủ đoạn thời gian mà lại vượt ra khỏi cực hạn mình nắm giữ, liền rất có thể sẽ bị thời gian trường hà cản trở, nhẹ thì thọ nguyên giảm nhiều, nặng thì tu vi rơi xuống, hậu quả vô cùng nghiêm trọng.

“Đây cũng là nguyên nhân Chuẩn Tiên Đế cùng Tiên Đế tại lúc chiến đấu đồng bậc cực ít vận dụng thủ đoạn thời gian, bởi vì tự thân bị quá nhiều Thời Gian Chi Lực dây dưa, ở lúc chịu công kích tăng diện thời gian, liền sẽ phải chịu tổn thương cực kỳ lớn.

“Chỉ cần không có biện pháp một đòn đem đối phương chém chết, để cho đối phương mất đi hết thủy năng lực chống cự, thì chính mình sẽ phải gánh chịu công kích ngang hàng của Thời Gian Chi Lực, nhất định sẽ chịu thương hại cực kỳ to lớn, thậm chí khó có thể chịu đựng.

Chương 1156: Khóa lại dòng sông thời không bất định, trói buộc thân thể tự tại của Tiên Gia (3)

“Lại có chuyện này! ” Nghiêm Thanh hết sức kinh ngạc nói “Nói như vậy, Thời Gian Chi Lực với Chuẩn Tiên Đế và Tiên Đế, thật ra thì càng giống như là một sự uy hiếp, tùy tiện sẽ không vận dụng.”

“Không sai. ” Vũ Hoàng gật đầu một cái nói ” Chờ người về sau bước vào cảnh giới Chuẩn Tiên Đế, cũng phải thường xuyên chú ý một chút, đến lúc đó sự phụ sẽ truyền thụ cho người một môn bí pháp tiên hành phòng ngự ở cấp độ thời gian.

“Môn bí pháp này có thể bảo đảm chính mình sẽ không bị người ta nhất kích tất sát ở cấp độ thời gian, có cơ hội tiến hành phản kích, là bí pháp tất cả Chuẩn Tiên Đế cùng Tiên Đế nhất định phải tu luyện.”

“Đa tạ sư tôn! ” Nghiêm Thanh liền vội vàng bái tạ nói.

“Được rồi, người và ta làm thầy trò rất lâu, không cần đa lễ. ” Vũ Hoàng nhẹ nhàng khoát tay nói “Theo ta đi gặp An Trâm Tiên Đế đi.”

...

Bên trong Động Thiên Đạo cung.

Thôi Hằng vận chuyển pháp lực trong cơ thể, đưa ra ngón trỏ phải nhẹ nhàng rạch một cái tại trong hư không, nhất thời thì có một sợi dây thừng tản ra kim quang sáng ngời bỗng dựng xuất hiện.

Ở trên sợi dây thừng này đan dệt lực giam cầm cực kỳ khủng bố, quy tắc, vật chất, không gian, thời gian chung quanh đều bị ảnh hưởng, dường như đều sẽ bị sợi dây thừng này giam cầm.

“Đây chính là Khôn Tiên Tác? ” Thôi Hằng cảm thụ lực giam cầm cường đại ẩn chứa trên đạo pháp thuật này, nội tâm ngạc nhiên không thôi, thậm chí nói: “Dùng uy năng của pháp này, coi như là người tu tiên đạt tới Phán Hư sơ kỳ cực hạn cũng sẽ bị giam cầm.

“Người tu tiên mới vừa bước vào Phán Hư trung kỳ chỉ sợ cũng phải bị ảnh hưởng cực lớn, thậm chí có khả năng bị cầm cố lại trong thời gian nháy mắt, uy năng như vậy hơi bị quá mức kinh khủng.

“Đây vẫn chỉ là uy năng sơ thành, nếu là tiên hơn một bước lại là quang cảnh bực nào, không trách miêu tả của pháp thuật này là nắm giữ uy năng có thể trói Tiên Gia.”

Tiên Gia này không phải là Tiên mà võ đạo xung hô, là Tiên chân chính đi con đường tu tiên, trải qua Hợp Đạo, Độ Kiếp, Đại Thừa.

[Khôn Tiên Tác: Khóa lại dòng sông thời không bất định, trói buộc thân thể tự tại của Tiên Gia. Pháp này là biểu hiện cao nhất của giam cầm chi đạo. Nếu tu luyện tới chỗ cao thâm, có uy năng định trụ thời gian, trói tiên gia.]

Miêu tả rất ngắn, thậm chí ở lúc suy diễn ra pháp thuật này, Thôi Hằng đều không nhìn thấy dị tượng gì quá lớn.

Chẳng qua là cảm giác hết thấy mọi thứ chung quanh mình trong khoảnh khắc đó đều dừng lại, phảng phất toàn bộ thời không, hết thấy đại đạo pháp tắc, đều xảy ra trạng thái ngưng đọng, giống như là bị lực lượng vô hình nào đó cầm cố.

Loại ngưng đọng và cầm cố ngăn ngại này là nhỏ bé không thể nhận ra.

Nếu như không phải vì Thôi Hằng đã có bản chất siêu thoát bên ngoài vũ trụ, cúi nhìn xuống thời gian trường hà, lại nắm giữ pháp thuật Khôn Tiên Tác này, cũng không cách nào phát hiện biến hoá thời không ngăn ngại đó.

“Có pháp này rồi, chỉ cần tu vi của ta tiến thêm một bước, hoàn thành một nửa tiên độ tu luyện Phản Hư sơ kỳ, liền có thể dễ dàng nghiền ép Chuân Tiên Đế, cũng không sợ Tiên Đế tâm thương.”

Tâm trạng của Thôi Hằng vô cùng không tệ.

Mặc dù giai đoạn hiện tại, Khôn Tiên Tác có lẽ chỉ có thể đem Tiên Đế giam cầm trọng nháy mắt ngăn ngại, nhưng chỉ cần phối hợp thân thống để cho thời gian trở nên chậm rãi của hắn, là có thể giam cầm thời gian dài hơn.

Sau đó, chỉ cần không ngừng thi triển Quang âm Đạo là được rồi.

Dương nhiên, Tiên Đế nắm giữ Thời Gian Chi Lực vô cùng mạnh mẽ, cũng không phải hắn bây giờ có thể so sánh, nếu như một vị Tiên Đế toàn lực phản kháng, kháng định cũng có thể ảnh hưởng thời gian lưu tộc, Quang âm Đạo của mình chưa chắc có thể chém trúng mấy cái.

“Tâm cỡ của Tiên Đế vẫn là quá mạnh mẽ, muốn chân chính cùng Tiên Đế đối địch, phỏng chừng vẫn là phải chờ đạt tới Phản Hư sơ kỳ đỉnh phong hoặc là bước vào Phản Hư trung kỳ mới được.

“Hơn nữa giữa Tiên Đế cũng có tầng cấp phân chia, Tiên Đế phụ trách quản lý đại lục như An Trầm Tiên Đế, chẳng qua là Tiên Đế bình thường nhất, cường giả chân chính thì không phụ trách những chuyện vặt này.”

Ý nghĩ tới đây, Thôi Hằng hơi chút dè ép một chút tâm tình của nội tâm, thậm chí nói “Ta đây thực lực bây giờ còn chưa đủ mạnh, tận lực không nên trêu chọc Tiên Đế thì tốt hơn.

“Hay là trước hết đi tìm Cửu Cửu Thượng Nhân, hiểu một chút tình huống Hỗn Độn Thiên, dùng điều này để tăng tiến tu vi cảnh giới.”

...

Ở khi Thôi Hằng trấn áp Phong Sinh, Cửu Cửu Thượng Nhân liền trở về tiên thổ thế giới trong trung ương tinh hải địa thiên hà.

Lúc này hắn đã vô cùng rõ ràng, vị Thôi Hằng tiên trưởng này coi như không phải Tiên Đế chân chính, cũng khẳng định nắm giữ chỉ bảo cấp bậc Tiên Đế, thực lực cực kỳ mạnh mẽ.

Thay vì đứng ở đó vướng chân vướng tay, còn không bằng trở lại trong phương thế giới kia, lẳng lặng chờ đợi Thôi Hằng tiên trưởng trở về.

Sòng, Cửu Cửu Thượng Nhân một mình trở lại, lại khiến cho Sùng Hòa Tiên Quân cùng Phương Gian cảm thấy ngoài ý muốn.

Sùng Hòa Tiên Quân không nhịn được hỏi “Thượng nhân, Thôi Hằng tiên trưởng tại sao không có đồng thời trở về?”

Dù sao, Thôi Hằng sau khi trấn áp Phong Sinh liền đi ngay vào trong Động Thiên Đạo cung, tại trong góc nhìn của hắn chính là đột nhiên biến mất.

Điều này khiến người ta vô cùng bất an.

Đám người Hồng Phú Quý, Quân Thiên, Tục Đạo Nhân thì là thần sắc như thường.

Ở trong lòng của bọn họ Thôi Hằng chính là tồn tại không gì không thể, căn bản sẽ không có bất kỳ chuyện gì ngoài ý muốn.

“Mấy vị không cần phải lo lắng, Thôi tiên trưởng...”

Cửu Cửu Thượng Nhân đang muốn giải thích, lại chợt thấy hư không bên cạnh dâng lên rung động.

Ở trong trận hư không rung động này, Thôi Hằng liền bỗng dưng xuất hiện ở nơi này, mỉm cười nói: “Sự tình đều đã giải quyết.”

Sau đó, hãnh hướng Cửu Cửu Thượng Nhân nói: “Có thể hay không tìm một chỗ nói chuyện?”

Chương 1157: Thân ảnh trong quá khứ của nàng (1)

Cửu Cửu Thượng Nhân đi theo Thôi Hằng tới một chỗ Thiên Điện, thái độ hết sức cung kính.

“Thượng nhân không cần căng thẳng, ta chỉ muốn hướng người tìm hiểu một ít tình huống.” Thôi Hằng dò hỏi “Tình huống liên quan tới Hỗn Độn Thiên, còn có tình huống vô tận Hỗn Độn Hải cùng vô lượng vũ trụ.”

“Tiên trưởng mời nói.” Cửu Cửu Thượng Nhân cung kính nói, đôi mắt Thôi Hằng hỏi, hẳn dự định thành thật trả lời, chỉ cần không liên quan đến cơ mật quá cao, đều có thể trả lời.

Dù sao, từ biểu hiện của vị Thôi Hằng tiên trưởng này, đây ít nhất là một vị tôn tại cấp bậc Chuẩn Tiên Đế, thậm chí có khả năng tiếp cận lĩnh vực của Tiên Đế.

Hơn nữa, đây còn là một vị cường giả là địch với Nguyên Sơ thế giới.

Đối với vô tận Hỗn Độn Hải mà nói thì càng thêm hiểm thấy.

Cường giả như vậy nếu như muốn cưỡng ép dò xét quá khứ của mình, chính mình thậm chí đều không nhất định có cảm giác gì, nhưng bây giờ hỏi chính thức như vậy, hiển nhiên là cho mình đủ tôn trọng.

Minh không thể không biết phải trái.

“Liên bắt đầu nói từ Hỗn Độn Thiên đi a.” Thôi Hằng mỉm cười nói.

Mặc dù hẳn lúc trước ở bên trong quá khứ việc trải qua của Phong Sinh đã đối với Hỗn Độn Thiên có chút hiểu, nhưng đều hết sức có hạn, rất nhiều vấn đề chi tiết về nhiều mặt đều không quá hiểu, hơn nữa cũng khó mà xác định thật giả của nó.

“Vâng, tiên trưởng.” Cửu Cửu Thượng Nhân gật đầu một cái, cung kính nói “Hỗn Độn Thiên là tổ chức tổ chức thống lĩnh trừu tượng quản lý toàn bộ vô lượng vũ trụ Hỗn Độn Hải, phụ trách lập ra kế hoạch phát triển chính thể, cùng với phương án phản kích đối với Nguyên Sơ thế giới.

“Thành viên nòng cốt chủ yếu là từ võ giả ba tầng thứ Thái Dịch cảnh, Thái Thủy cảnh, Thái Tô cảnh, còn có Thiên ý nắm giữ Thiên Tâm Chi Lực tạo thành, gọi là Pháp Hội Các...”

Hắn trước tiên đem khung sườn tổ chức chủ yếu của Hỗn Độn Thiên nói rõ một chút, sau đó lại bắt đầu giải thích nguyên nhân xây dựng Hỗn Độn Thiên.

Mới đầu vô lượng vũ trụ trong Hỗn Độn Hải đều là làm theo ý mình, phản công đối với Nguyên Sơ thế giới cũng khá phân tán, vậy thì rất dễ dàng bị cường giả Nguyên Sơ thế giới tiêu diệt từng bộ phận.

Cuối cùng ở cách nay ước chừng ba trăm cái Nguyên Sơ Kỷ trước, do ba vị Thiên Địa Thánh Cảnh cùng hai vị Thiên Y nắm giữ Thiên Tâm Di Tượng phát động tổ chức, cường giả đỉnh cao của mỗi cái vũ trụ ngồi cùng nhau, bắt đầu thượng lượng thành lập cơ cấu thống nhất, tiến hành chuẩn bị thông nhất đối với hành động phản công Nguyên Sơ thế giới.

Đây chính là khởi nguồn của Hỗn Độn Thiên.

Sau khi Hỗn Độn Thiên được xây dựng, cường giả đỉnh cao của vô lượng vũ trụ đạt được tổ chức hữu hiệu, phản công đối với Nguyên Sơ thế giới cũng biến thành quy mô đáng sợ hơn.

Cũng chính là kể từ lúc đó bắt đầu, giữa Hỗn Độn Hải cùng Nguyên Sơ thế giới công thủ có qua có lại, thậm chí lây được chiến quả huy hoàng để cho Tiên Tổ đều vẫn lạc, tạo thành “Hỗn Độn Hải Vô Lượng Vũ Trụ Đại Kiếp” để cho Nguyên Sơ thế giới vô cùng e dè.

Hỗn Độn Hải về số lượng cường giả cấp Tiên Tổ mới đầu là không bằng Nguyên Sơ vũ trụ, nhưng mà sau khi trải qua ba trăm cái Nguyên Sơ Kỷ, mười chín lần hỗn độn đại kiếp, Nguyên Sơ thế giới đã yếu hơn Hỗn Độn Hải.

Ở sạu khi biết tình huống liên quan tới Hỗn Độn Thiên, Thôi Hằng lại hướng Cửu Cửu Thượng Nhân tìm hiểu một chút tình huống liên quan tới vô lượng vũ trụ Hỗn Độn Hải.

Tỷ như phân chia mạnh yếu giữa mỗi cái vũ trụ, có bao nhiêu cường giả, văn minh dạng gì, lại thêm việc quản lý của Hỗn Độn Thiên đối với mấy cái vũ trụ này như thế nào vân vân.

Đối với những lời hỏi này, Cửu Cửu Thượng Nhân đều tiến hành giải đáp vô cùng cặn kẽ.

Thôi Hằng lẳng lẳng ở một bên lẳng nghe, sau khi đối với những tin tức này thâm nhập hiểu rõ, tu vi cảnh giới của hắn cũng đang lẳng lẽ mà tăng trưởng.

Nhất là ở cấp độ thời gian trường hà, hắn lại tiến một bước mà giảm bớt sự cộ rửa của thời gian trường hà đối với mình, hơn nữa có thể mắt nhìn xuống thời gian trường hà càng

nhiều hơn, đôi với dò xét quá khứ cũng sẽ càng tường tận, càng ẩn giấu.

Song, những thứ tăng lên này cũng không có đưa tới dị tượng gì, Thôi Hằng vẫn là như bình thường, mà Cửu Cửu Thượng Nhân cũng không có phát hiện bất cứ tình trạng dị thường nào.

Cảnh giới của hắn dù sao thì kém rất nhiều.

Nếu như là Chuẩn Tiên Đế ở tại chỗ, ít nhiều cũng có thể nhận ra được khí tức trên người Thôi Hằng đã cùng trước kia không hề giống nhau.

Chỉ chốc lát sau, Cửu Cửu Thượng Nhân kết thúc lần giải thích này, cung kính nói: “Tiên trưởng, nhưng mà còn có cái gì muốn hỏi sao?”

“Như vậy là được rồi. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gạt đầu, mỉm cười nói.

Thật ra thì, hắn còn có một chút tin tức bí ẩn liên quan đến các phương vũ trụ không có hỏi, nhưng những tin tức này chỉ cần phải một chút giả ta chỉ thân đi dò xét là được, không cần thiết hỏi Cửu Cửu Thượng Nhân từng cái.

“Tiên trưởng nếu là không có phân phó gì khác, tạ liên cáo từ trước. ” Cửu Cửu Thượng Nhân lần nữa hành lễ nói, với hắn mà nói, áp lực khi nói chuyện riêng với Thôi Hằng vẫn còn có chút lớn.

Dù sao, đây có thể là một vị cường giả cấp Tiên Đế a.

“Chờ chốc lát. ” Thôi Hằng mỉm cười nói.

Chương 1158: Thân ảnh trong quá khứ của nàng (2)

Đồng thời hắn nâng tay phải lên, nhẹ nhàng cong ngón búng ra, tức thì có một thanh trường kiếm vô căn cứ mà sinh ra, ngay sau đó chỉ thấy trên mũi kiếm này hiện ra màu bạc óng, như là sóng nước lưu chuyển không ngừng.

“Thanh kiếm này người nhận lấy.” Thôi Hằng để cho trường kiếm trôi lơ lửng đến trước mặt của Cửu Cửu Thượng Nhân “Kiếm này có Thời Gian Chi Lực, có thể giúp cho người khi đối mặt với Chuẩn Tiên Đế có một lần cơ hội thoát thân, coi như là quà cảm ơn cho buổi hỏi thăm này.”

“Cái này, cái này đây là...” Cửu Cửu Thượng Nhân cặp mắt tròn to, khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn thanh trường kiếm này, cảm thụ uy năng không lồ ẩn chứa phía trên, cả người đều có chút run rẩy, ngay sau đó lắc đầu liên tục nói “Tiên trưởng, cái này quá quý trọng.”

Mặc dù Thôi Hằng cũng không có nói rõ thanh trường kiếm này có bao nhiêu uy năng, chẳng qua là nhấn mạnh năng lực bảo vệ tánh mạng, nhưng ở trong cảm giác của hắn, đây rõ ràng chính là một món chí bảo uy lực vô cùng.

Thanh trường kiếm này phỏng phát như là bảo vật dụng dụng ra từ thời gian trường hà, mỗi một phân sức mạnh đều mang theo Thời Gian Chi Lực, có diệu dụng không tưởng tượng nổi.

Mà mọi người đều biết, Thời Gian Chi Lực là thứ chỉ có cường giả cấp bậc Chuẩn Tiên Đế mới có thể thi triển.

Nói cách khác, chỉ cần nắm giữ thanh trường kiếm này, hắn liền có bản chất sức mạnh tương đương với Chuẩn Tiên Đế.

Cho dù không cách nào cùng Chuẩn Tiên Đế chân chính địch nổi, cũng đủ để kiêu ngạo nhìn tất cả đồng giai.

Chí bảo như thế lại muốn tặng cho chính mình sao?

Cơn ngạc nhiên này tới quá mức đột nhiên, Cửu Cửu Thượng Nhân thậm chí cũng có chút không dám nhận.

“Quý trọng sao?” Thôi Hằng nghe vậy lắc đầu cười khẽ.

Hắn không có giải thích, mà là tiếp tục cong ngón tay khẽ búng mấy cái, sau đó thì có hơn ngàn thanh trường kiếm giống nhau như đúc vô căn cứ mà sinh ra, tất cả đều treo lơ lửng ở trước mặt Cửu Cửu Thượng Nhân.

Hơn ngàn thanh kiếm màu bạc óng chiêu rõ lẫn nhau, liên kết với nhau, phẳng phát kết nối với nhau, tạo thành một dòng thời gian trường hà cỡ siêu nhỏ, lộ ra ảo diệu của Thời Gian Chi Lực.

“...” Cửu Cửu Thượng Nhân lần này là hoàn toàn bội rối, vốn là hắn còn tưởng rằng thanh trường kiếm mới vừa rồi này sở dĩ là trống rỗng xuất hiện, là vì Thôi Hằng từ trong không gian trừ vật lấy ra.

Bây giờ nhìn lại, dường như cũng không phải là như thế.

Hơn ngàn thanh trường kiếm lơ lửng giữa không trung này, đều là bồng dung xuất hiện đấy!

Hơn nữa, cùng thời khắc đó, thiên địa nguyên khí chung quanh cùng hạt vật chất cơ bản cũng đều chợt giảm bớt.

Hiển nhiên, những trường kiếm này tất cả đều là tại chỗ luyện chế được.

Loại suy đoán này khiến cho Cửu Cửu Thượng Nhân trở mắt ghen hống, ngậm miệng không trả lời được, run sợ tới cực điểm.

Vô căn cứ luyện chế nhiều trường kiếm ẩn chứa uy năng Chuẩn Tiên Đế như vậy, thật sự là quá mức kinh người, hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi tưởng tượng của Cửu Cửu Thượng Nhân.

Điều này cũng làm cho trong lòng của hắn càng tin chắc Thôi Hằng nhất định là một vị cường giả cấp Tiên Đế.

“Tùy tiện chọn một thanh đi.” Thôi Hằng mỉm cười nói.

Loại trường kiếm này với hắn mà nói hoàn toàn là muốn chế tạo bao nhiêu liền chế tạo bấy nhiêu, không phí nhiều sức, nhưng đối với bất kỳ Tiên Vương Vô Địch Giả mà nói, đây đều gọi là một món chí bảo.

“Vâng, tiên trưởng.” Cửu Cửu Thượng Nhân chỉ đành phải gật đầu nói phải, đôi mắt loại tình huống này nếu là còn cự tuyệt, nhưng chính là không biết điều.

Cuối cùng hắn vẫn lựa chọn thanh trường kiếm ban đầu nhất kia, dè dặt bung trong tay, sau đó một mực cung kính hướng Thôi Hằng hành lễ nói: “Đa tạ tiên trưởng.”

“Không cần phải nói tạ, đây là quà cảm ơn người nên được.” Thôi Hằng vuốt cằm nói “Đi đi.”

“Vãn bối cáo từ.” Cửu Cửu Thượng Nhân hành lễ thối lui ra tòa cung điện này.

Thôi Hằng thì cũng không rời đi tòa cung điện này.

Hắn đem thị giác của chính mình giương cao, trong nháy mắt liền siêu thoát đến bên ngoài vũ trụ, chung quanh là vô tận Hỗn Độn Hải sôi trào, vô lượng vũ trụ chìm nổi, phía dưới chính là thời gian trường hà mênh mông chảy băng băng, như là vĩnh viễn không ngừng nghỉ.

“Thu hoạch lần này so với dự tính còn nhiều hơn một chút, tu luyện Phản Hư sơ kỳ hẳn là đã hoàn thành hơn sáu phần mười một chút.” Thôi Hằng trong lòng tính toán tu vi cảnh giới trước mắt của mình.

“Có điều, về sau sợ rằng rất khó đạt được tăng lên trên diện rộng như vậy, bất luận là Phong Sinh hay là Ngụy Cửu, đem đến cho ta tin tức đều là tin tức trước kia hoàn toàn không biết.

“Bây giờ ta đối với Hỗn Độn Hải vô lượng vũ trụ cùng Nguyên Sơ thế giới đều đã có hiểu biết khá sâu, về sau coi như còn có Tiên Vương Vô Địch Giả có thể cung cấp thăm dò, phỏng chừng cũng khó có thu hoạch gì.

Chương 1159: Thân ảnh trong quá khứ của nàng (3)

“Nếu như còn muốn tiến bộ trên mức độ lớn, chỉ sợ cũng phải đem mục tiêu chuyên hướng đến cường giả cấp bậc Chuẩn Tiên Đế. Mà cường giả như vậy, hoặc là ở vũ trụ hạch tâm của Hỗn Độn Hải, hoặc chính là ở trong Hỗn Độn Hải.

“Vô luận là hạch tâm Hỗn Độn Hải hay là Nguyên Sơ thế giới đều có Tiên Đế tầng thứ khác biệt, thậm chí còn có cường giả Tiên Tổ, trình độ nguy hiểm khẳng định không nhỏ.

“Song, nếu chỉ là đơn thuần tiến hành tìm tòi đối với vô lượng vũ trụ, coi như có thể bước vào Phản Hư trung kỳ cũng cần rất lâu, tốt nhất vẫn là tiến hành tìm tòi song song với đôi với Nguyên Sơ thế giới.”

Thôi Hằng rất nhanh thì làm ra quyết định.

Sau đó hẳn dự định tiến hành tu luyện nhiều chiều.

Ở cùng lúc khi thông qua giả ta chi thân dò xét bí mật không biết trong vô lượng vũ trụ, cũng đi vũ trụ hạch tâm của Hỗn Độn Hải cùng Nguyên Sơ thế giới tiến hành dò xét.

Giả ta chi thân không chỗ nào không có mặt.

Coi như một người đồng thời ở địa phương bất đồng làm chuyện bất đồng, đều là tình huống rất bình thường.

“Ở trước đó, còn có một chuyện phải xác định một chút ” Thôi Hằng bỗng nhiên lại nghĩ tới một chuyện, truyền âm nói với Hồng Phú Quý đang ở trong một toà cung điện bên ngoài “Phú Quý nhi đến chỗ của ta một chuyện.”

Hồng Phú Quý đang bận rộn nghe vậy lập tức bỏ xuống việc đang làm, vội vã chạy tới toà Thiên Điện chỗ Thôi Hằng ở kia.

“Đệ tử bái kiến lão sư! ” Hồng Phú Quý vô cùng cung kính nói.

“Có một việc, sư phụ muốn hỏi người. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, sau đó trực tiếp tại chỗ nói với Hồng Phú Quý “Người có nhớ một lần cuối cùng người thấy sư muội của người là lúc nào, địa điểm nào?”

“Lão sư ngài đang nói Hằng Hà sư muội? ” Hồng Phú Quý đầu tiên là hỏi, sau đó trả lời “Nhớ, dĩ nhiên nhớ.”

“Rất tốt. ” Thôi Hằng gật đầu nói “Dẫn ta qua xem một chút đi.”

Hắn dự định dò xét quá khứ chỗ đó, dùng điều này tới kiểm tra tình huống trong quá khứ của Khương Thất Thất, thử nghiệm có thể hay không nhờ vào đó tìm tới tung tích của nàng.

...

Trong thế giới tiên thổ ở trung ương tinh hải đĩa thiên hà, Thôi Hằng cùng Hồng Phú Quý hai người tới trên một chỗ cánh đồng hoang vu.

Trước đây Hồng Phú Quý cùng Khương Thất Thất từng ở chỗ này gặp nhau.

Chẳng qua, lúc ấy Hồng Phú Quý còn chỉ biết nàng gọi là Khương Hằng Hà, cùng hắn đến từ cùng một cái tinh vực, cũng không biết nàng thật ra thì là sư muội của mình.

“Lão sư, ban đầu ta đúng là ở nơi này cùng nàng gặp.” Hồng Phú Quý chỉ chỉ một ngọn núi xa xa nói “Lúc ấy ta đang ở chỗ này tu luyện, khí tức sức mạnh trên người đưa tới sự chú ý của nàng.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mang theo Hồng Phú Quý bay về hướng đỉnh ngọn núi kia, đi tới vị trí Hồng Phú Quý đứng, sau đó ánh mắt hơi hơi nheo lại, ánh sáng màu bạc óng bắt đầu ở trong mắt hắn lóe lên.

Ở bên dưới góc nhìn tầng diện thời gian, hết thấy những gì trải qua của ngọn núi này trong vô tận năm tháng trước đây đều hiện ra, ngưng tụ thành một vài bức hình ảnh rõ ràng, giới vào trong mắt Thôi Hằng.

Dò xét quá khứ việc trải qua của loại vật chết này, đối với Thôi Hằng ở hiện tại mà nói hoàn toàn là không phí nhiều sức, căn bản cũng không có bất kỳ độ khó.

Vì vậy, hắn rất nhanh thì đem hình ảnh hồi tưởng đến điểm thời gian lúc trước Hồng Phú Quý cùng Khương Thất Thất ở chỗ này gặp nhau.

Cách nhau mấy ngàn năm thời gian, Thôi Hằng rốt cuộc một lần nữa thấy được thân ảnh thiếu nữ đã từng gọi hắn là thân tiên ca ca.

Mặc dù lúc trước hắn đã để cho Hồng Phú Quý trình bày bộ dạng của Khương Thất Thất khi đó, nhưng xem hình ảnh cùng tận mắt thấy thân ảnh bên trong thời gian vẫn có cảm giác bất đồng.

Khi đó Khương Thất Thất đã là tu vi Chân Giới đệ thất cảnh, không biết là có mục đích thế nào, đang tìm tung tích Quân Thiên.

Nhưng lúc trước Thôi Hằng đã từng xem qua quá khứ việc trải qua của Quận Thiên, phát hiện hẳn cũng không cùng Khương Thất Thất gặp qua.

Đây cũng là điểm lúc trước Thôi Hằng nghi ngờ.

Bây giờ sau khi tận mắt thấy thân ảnh Khương Thất Thất, trong lòng của hẳn thì có câu trả lời.

“Quả nhiên là đi Nguyên Sơ thế giới rồi.” Thôi Hằng khẽ thở dài.

Lúc trước sau khi hẳn phát hiện Khương Thất Thất đã không ở Phương Vũ Trụ này, liền suy đoán nàng có phải hay không đi Nguyên Sơ thế giới.

Bây giờ thông qua cái đạo thân ảnh trong thời gian quá khứ này, hẳn phát hiện trên người Khương Thất Thất có một cỗ khí tức sức mạnh đến từ Nguyên Sơ thế giới.

Coi tính chất hẳn là bắt nguồn ở một cái bảo vật phẩm cấp không thấp, hiệu quả liên quan tới không gian na di, có thể là một món bí bảo dùng để bảo toàn tánh mạng.

Hơn nữa từ sức mạnh tầng thứ xem xét, đã đạt đến Tiên Vương cấp.

Khương Thất Thất lúc đó còn chỉ có Chân Giới đệ thất cảnh, trên người lại sẽ mang một món bảo vật Tiên Vương cấp.

“Phương vũ trụ này làm sao sẽ xuất hiện bảo vật có lực lượng của Nguyên Sơ thế giới?” Thôi Hằng khẽ nhíu mày, thậm chí nói “Thất Thất lại là làm cách nào chiếm được loại bảo vật tầng cấp này?”

“Trong quá khứ việc trải qua của Tiên Vương Hạo Quận cũng không có bộ phận liên quan tới Khương Thất Thất, điều này cũng rất kỳ quái. Theo lý thuyết, trong phương vũ trụ này xuất hiện sức mạnh cấp Tiên Vương, hẳn tên Thiên Ý này không có khả năng không biết gì cả.”

Hẳn cảm giác chuyện này lộ ra một loại mùi vị cổ quái, không hề tầm thường, có lẽ trên người Khương Thất Thất còn cất giấu bí mật mới không nhỏ.

“Vừa vặn tiếp theo cũng phải đi Nguyên Sơ thế giới tiến hành thăm dò, cũng có thể nhân cơ hội điều tra một chút tung tích Thất Thất.” Thôi Hằng trong lòng làm ra quyết định.

“Chỉ cần tìm được nàng, hết thảy nghi ngờ tự nhiên sẽ được giải đáp.”

Chương 1160: Thu hoạch lớn khi giáng lâm Nguyên Sơ Thế Giới (1)

Khởi đại lục chỗ Vũ Hoàng ở này không có Tiên Tổ, do một vị Tiên Đế tên là An Trâm quản lý hết thủy sự vụ.

Vì vậy, sau khi phát hiện trong vô tận Hỗn Độn Hải có vũ trụ xuất hiện dị thường, phản ứng đầu tiên của hắn chính là đi tìm An Trâm Tiên Đế phản hồi, cũng thương nghị phương án xử lý cụ thể.

Dù sao, phương vũ trụ kia vô cùng có khả năng liên quan đến một tên Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Quang, nếu không thể kịp thời giết chết, chưa tới một tỉ năm, hắn sẽ chính là một cái Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Dị Tượng.

Đến lúc đó, đối với toàn bộ Nguyên Sơ thế giới mà nói, cũng sẽ là một tràng tai nạn.

Nhưng mà, sau khi Vũ Hoàng dẫn theo Nghiêm Thanh cùng đi đến Thánh An Cung chỗ An Trâm Tiên Đế ở lại bị chặn cửa.

Đồng tử canh cửa nói cho bọn hắn biết, An Trâm Tiên Đế trước đây không lâu bị sứ giả của Bình Khang Tiên Đế mời, đi tham gia hội nghị do ba vị Tiên Tổ tổ chức, trong vòng ngàn năm hắn là sẽ không trở về.

“Hội nghị do ba vị Tiên Tổ tổ chức? !” Vũ Hoàng nghe vậy nhất thời sững sốt, nghi ngờ nói “Thường ngày hội nghị của Tiên Tổ đều là ở trước khi hỗn độn đại kiếp sắp tới, hiện tại rõ ràng thời gian còn chưa tới...”

Dưới tình huống bình thường, giữa hai lần hỗn độn đại kiếp sẽ cách nhau mười hai đến mười tám cái Nguyên Sơ Kỷ.

Bây giờ cách lần hỗn độn đại kiếp trước mới qua hơn mười cái Nguyên Sơ Kỷ, cách thời hạn thấp nhất là 12 cái Nguyên Sơ Kỷ còn có hơn tám tỷ năm đây.

Chẳng lẽ là bởi vì vô tận Hỗn Độn Hải có dị động, hỗn độn đại kiếp có thể sẽ đến trước?

Lúc trước, tin tức có Thiên Địa Thánh Cảnh ngã xuống... Là thật?

Trong lúc nhất thời, trong lòng Vũ Hoàng thoáng qua rất nhiều ý nghĩ, cảm giác bất an vô hình ở trong lòng của hắn hiện lên.

Sau đó, hắn chấp tay hướng đồng tử giữ cửa nói; “Đa tạ tiên đồng báo cho biết hướng đi của An Trâm Tiên Đế, chúng

ta cáo từ.”

Đông tử giữ cửa của Thánh An Cung bình thường cũng sẽ là tâm phúc của An Trâm tiên đế, thậm chí có thể là đệ tử chân truyền, thân phận bất phàm, nhất định là phải lấy lễ đối đãi.

Rời đi Thánh An Cung rồi, Nghiêm Thanh có chút lo lắng dò hỏi: “Sư tôn, nên làm gì bây giờ? Phương vũ trụ kia rất có thể tồn tại Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Quang, Phong sư đệ cũng sinh tử chưa biết.”

“Đi tìm Thiên Thủy Tiên Đế.” Vũ Hoàng trầm giọng nói.

Một vị sư trưởng của hắn ở niên đại rất xưa khi trước từng cứu tánh mạng của Thiên Thủy tiên đế, vì vậy vị Tiên Đế này đối với hắn cũng rất là chiếu cố, còn tự tay vì hắn luyện chế chỉ bảo như Thệ Thủy Bảo Kính.

Bởi vì Thiên Thủy Tiên Đế cũng không phụ trách sự vụ cụ thể của phương đại lục này, cho nên cung điện nàng ở cũng không ở trên đất bằng, mà là xây dựng ở hải ngoại.

Vũ Hoàng cùng Nghiêm Thanh nhanh chóng đi ngang qua toàn bộ đại lục, vượt biển đi tới Chân Thủy Thần Cung chỗ Thiên Thủy Tiên Đế ở.

Chân Thủy Thần Cung xây dựng ở đám mây, lơ lửng giữa không trung.

Hai người mới vừa đến nơi đây, thì có một tên nữ tử trẻ tuổi người mặc váy lụa màu xanh từ trong cung điện bay ra, cười khẽ nói: “Vũ Hoàng vẫn khỏe chứ?”

“Thì ra là Thanh Hoàng, rất lâu không gặp.” Vũ Hoàng chấp tay cười nói.

Cô gái trẻ tuổi này cũng là một vị Chuẩn Tiên Đế, là đệ tử thân truyền của Thiên Thủy tiên đế, trong ngày thường phụ trách các hạng sự vụ của Chân Thủy Thần Cung, rất được Thiên Thủy tiên đế tin cậy.

“Ta đã không ở thế gian xưng Hoàng, gọi ta Thanh Sơ là được. “Cô gái trẻ tuổi lắc đầu cười khẽ nói” Vũ Hoàng có vẻ vội vã, là có chuyện quan trọng tìm sư tôn ta sao?”

“Không sai.” Vũ Hoàng gật đầu nói “Xin hướng Thiên Thủy Tiên Đế thông tri một phen, ta có tình huống cực kỳ trọng yếu muốn bẩm báo.”

“Sư tôn không ở trong cung.” Thanh Sơ khẽ gật đầu một cái nói “Trước đây không lâu Bình Khang Tiên Đế phái sứ giả tới, mời sư tôn đi tham gia hội nghị do ba vị Tiên Tổ tổ chức, trong vòng ngàn năm phỏng chừng cũng sẽ không trở về.”

“... ” Vũ Hoàng nghe vậy nhất thời rơi vào trầm mặc, tình huống này thật là cùng Thánh An Cung giống nhau như đúc, hắn cười khò nói “Ta mới vừa từ Thánh An Cung tới, không ngờ tới nơi đây cũng là như vậy.”

Lúc này, hắn thật là có hơi chút bất đắc dĩ, trong lòng cũng bắt đầu trở nên lo lắng.

Chư Thiên Cung phụ trách tập kích phương vũ trụ kia ngay tại bên trong phạm vi Vũ Hoàng quản hạt, bây giờ xảy ra chuyện như vậy, hắn nhất định phải phụ trách tới cùng mới được.

Nếu không, một khi cái Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Quang đó lớn lên thành tồn tại có thể so với tiên đế, thậm chí trở thành Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Dị Tượng, hắn khẳng định khó mà trốn tội, sẽ phải chịu trừng phạt vô cùng nghiêm trọng.

Vốn là hắn cảm giác sau lưng mình có hai vị An Trảm Tiên Đế cùng Thiên Thủy Tiên Đế này làm chỗ dựa, tình huống vô luận như thế nào cũng sẽ không quá mức tệ hại.

Nhưng tuyệt đối không ngờ rằng, bây giờ thật xảy ra chuyện, hai vị Tiên Đế này lại đều không có ở đây.

Chương 1161: Thu hoạch lớn khi giáng âm Nguyên Sơ Thế Giới (2)

Tiên Tổ Hội Nghị tại sao phải vào lúc này tổ chức, thật chẳng lẽ là cùng dị động của vô tận Hồn Độn Hải có liên quan?

“Nếu chuyện Vũ Hoàng nói khá khẩn cấp, có thể hay không trước báo cho ta biết? Chờ sau khi sư tôn trở về, để ta kể lại.” Thanh Sơ mỉm cười nói.

“Chuyện này...” Vũ Hoàng hơi do dự một chút, nhưng không có cách nào khác, hẳn cũng chỉ đành nói “Chuyện là như vậy, căn nguyên là bên trọng Chư Thiên Cung ta cai quản phát hiện Tiên Vương Thiên Ý của một phương vũ trụ bị giết chết...”

Hắn tóm gọn lại nội dung mà giảng thuật lại chuyện xảy ra ở phương vũ trụ kia.

Thần sắc trên mặt Thanh Sơ cũng biến thành ngưng trọng, trầm giọng nói: “Lại còn dính tới Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Quang, đây đúng là chuyện vô cùng nghiêm trọng.”

“Một phương vũ trụ ở cấp độ thời không bị triệt để ẩn núp cũng hết sức khả nghi, có lẽ trong vô tận Hồn Độn Hải thật sự có Thiên Địa Thánh Cảnh ngã xuống cũng khó nói, đây quả thật là chuyện phi thường khẩn cấp.”

“Chẳng qua thời gian ngàn năm cũng vẫn còn kịp, Vũ Hoàng người cũng không cần quá mức lo lắng, chờ sau khi sư tôn trở về, ta sẽ trước tiên chuyển cáo.”

“Vậy thì cảm ơn.” Vũ Hoàng chấp tay hành lễ nói, trên mặt chỉ còn lại có cười khổ.

Ngàn năm sau lại xử lý Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Quang có lẽ còn kịp, nhưng phương vũ trụ bị ẩn giấu kia là mâu chốt để nghiệm chứng có hay không có Thiên Địa Thánh Cảnh chết đi, chờ đến ngàn năm về sau nhất định là không còn kịp rồi.

Đây nhưng mà chính là cơ hội tốt nhất để chính mình xin giảm hình phạt cho sư tôn.

“...” Thanh Sơ thấy vẻ mặt Vũ Hoàng như vậy, do dự chốc lát, sau đó khẽ thở dài “Cũng được, Thành Phương Tiên Đế dù sao đối với sư tôn có ân, người nóng nảy như vậy cũng là vì giảm tội cho Thành Phương Tiên Đế.”

“Chắc hẳn sư tôn cũng là đồng ý người làm như vậy, đã như vậy... Ta liền vận dụng chí bảo, tra rõ một chút dị động

gân đây của thời gian trường hà.”

Thành Phương Tiên Đế trong lời nàng muốn nói chính là sự phụ của Vũ Hoàng, ở lần hỗn độn đại kiếp thứ mười sáu, bởi vì sai lầm khiến cho một vị Tiên Tổ ngã xuống, bị phạt trần áp mãi mãi, tuyệt đối không thể thả ra.

Vũ Hoàng cần cù qua nhiều năm như vậy, chính là muốn thành lập công lao sự nghiệp, để xin giảm bớt trạch phạt cho sự phụ Thành Phương Tiên Đế của mình, ít nhất cũng phải giảm bớt đến mức ở trước khi thọ nguyên hao hết có thể giải trừ trần áp.

Chẳng qua là Thành Phương Tiên Đế phạm vào tội bị xử phạt quá nặng, có thể sống đều coi như là đặc biệt khai ân, căn bản cũng không phải là công lao sự nghiệp tâm thường có thể triệt tiêu.

Lần vô tận Hỗn Độn Hải hư hư thực thực có Thiên Địa Thánh Cảnh ngã xuống này, là cơ hội tốt nhất để Nguyên Sơ thể giới phản công.

Nếu như có thể thành công nghiệm chứng chuyện này, tuyệt đối là công lao sự nghiệp lớn bằng trời, mới có thể giảm bớt không ít trách phạt cho Thành Phương Tiên Đế.

Vốn là Vũ Hoàng đã có hơi chút tuyệt vọng, bây giờ nghe Thanh Sơ nói như vậy, nhất thời vô cùng vui vẻ, liền vội vàng hành lễ nói: “Đa tạ, đa tạ, Thái Vũ vô cùng cảm kích!”

“Năm đó chịu rất nhiều ân huệ của Thành Phương Tiên Đế, lần này cũng coi là thay Sư Tôn báo đáp ân tình, không cần phải nói tạ.” Thanh Sơ khẽ gật đầu một cái nói “Hai vị xin mời đi theo ta tới Thiên Điện nghỉ ngơi, ta cần đi trong tĩnh thất thúc giục món thời gian chi bảo đó.”

Nói xong, nàng liền xoay người hướng Chân Thủy Thần Cung đi tới, Vũ Hoàng cùng Nghiêm Thanh vội vàng đi theo sau, cùng nàng cùng đi đến trong cung một tòa Thiên Điện.

Thanh Sơ sau khi đưa hai người thu xếp ở thiên điện, liền đi tới chỗ sâu nhất chủ điện.

Nàng mở ra cấm chế nơi này, nhất thời liền có một cái cánh cửa ánh sáng màu nước biển xuất hiện, trên mặt hiện lên ánh nước lãn tãn, trong mơ hồ có thể thấy thời gian lưu chuyển.

“Cung tinh Thiên Quang Bảo Tướng Giám tiền bối.” Thanh Sơ vô cùng cung kính hướng cái cánh cổng ánh sáng này hành lễ, thật là giống như là đang hành lễ với trưởng bối.

Vừa dứt lời, chỉ thấy một mặt thanh đồng kính từ trong cửa ánh sáng này bay ra, chậm rãi rơi vào trước mặt Thanh Sơ,

thời không chung quanh hơi hơi vẩn vẹo, lóe lên ánh sáng hư ảo, phảng phất xào trộn quá khứ và hiện tại.

Đây chính là bảo vật Thiên Thủy Tiên Đế tự mình luyện chế và ôn dưỡng thời gian trên trăm cái Nguyên Sơ Kỳ, có hiệu quả trực tiếp quan sát hết thấy dị trạng trong thời gian trường hà trong thời gian nhất định.

Thệ Thủy Bảo Kính lúc trước Thiên Thủy Tiên Đế luyện chế, thật ra thì chính là phiên bản đơn giản hóa của món bảo vật thời gian này.

Món hàng chính phẩm này có hiệu quả so với Thệ Thủy Bảo Kính cường đại hơn quá nhiều, có thể đối với toàn bộ thời gian trường hà tiến hành kiểm tra, bất kỳ dị trạng gì đều có thể vô cùng rõ ràng mà hiện ra.

Trong cả tòa Chân Thủy Thần Cung chỉ có Thiên Thủy Tiên Đế cùng Thanh Sơ có tư cách vận dụng.

Chẳng qua, Thanh Sơ dù sao chẳng qua là Chuẩn Tiên Đế.

Nàng muốn động dụng chí bảo tàng thứ này, sẽ sinh ra tiêu hao cực lớn, cũng sẽ điều động Thời Gian Chi Lực vượt qua cực hạn tự thân không chế.

Điều này liền có thể đưa tới thời gian trường hà cản trở.

Vì vậy, nàng quyết định vận dụng món thời gian chi bảo này giúp Vũ Hoàng tra rõ dị động gần đây của thời gian trường hà là đã nghĩ cạn kẽ, thậm chí đã làm xong dự định gặp thời gian trường hà cản trở.

Điều này dĩ nhiên không phải bởi vì thỉnh cầu của Vũ Hoàng.

Mà là muốn thay mặt sự phụ Thiên Thủy Tiên Đế của nàng trả lại ân huệ ban đầu của Thành Phương Tiên Đế.

Chương 1162: Thu hoạch lớn khi giáng âm Nguyên Sơ Thế Giới (3)

Ở sau khi mọi tới thời gian chi bảo này, Thanh Sơ lại lấy ra ba nén nhang đốt, một mực cung kính hướng mặt thanh đồng kính này xá chín lạy, vô cùng thành khẩn thỉnh cầu nói:

“Mời Thiên Quang Bảo Tướng Giám tiên bồi chiếu ra thời gian quá khứ và hiện tại, tra rõ hết thủy dị động của thời gian trường hà trong thời gian vạn năm.”

Món thời gian chi bảo này trải qua Thiên Thủy Tiên Đế ôn dưỡng thời gian vô cùng lâu dài, đã có linh tính tự ngã, đối với Thiên Thủy Tiên Đế mà nói, đây cũng không có ảnh hưởng gì, cũng không có chôn vùi phân linh tính tự ngã này.

Mà nếu vẫn bồi như Thanh Sơ muốn động dụng uy năng của món chí bảo này, liền phải chiếu cố đến phần tâm tình tự ngã vụn vặt này, nhất định phải cung kính thỉnh cầu như vậy mới được.

Chờ đến khi Thanh Sơ dâng hương lễ bái xong, mặt ngoài Thanh Đồng Kính bỗng nhiên hiện ra ánh sáng màu bạc óng, giống như nước sông tại trong hư không chảy xuôi, rất nhanh thì đưa nàng bao phủ.

Cùng lúc đó, Thanh Sơ cảm giác thị giác của mình chợt giương cao, thoáng cái chuyên mình vọt ra khỏi thời gian trường hà, có thể hướng phía dưới mắt nhìn xuống dòng thời gian trường hà màu bạc óng từ quá khứ xa xôi chảy về hướng tương lai bất định này.

Đây là lần đầu tiên nàng vận dụng món thời gian chi bảo này, cũng là lần đầu tiên nàng ở thị giác tương tự với Tiên Đế cúi nhìn xuống thời gian trường hà, bên trong lòng không khỏi tán phục không thôi.

Chẳng qua, nàng rất nhanh thì khôi phục lý trí bình thường, vội vàng bắt đầu quan sát trạng huống dị thường bên trong thời gian trường hà.

Lúc này, uy năng của Thiên Quang Bảo Tướng Giám đã bắt đầu hiện ra, chỉ cần là phát hiện thời gian chân động dị thường trong vòng vạn năm, ở trong mắt của Thanh Sơ cũng sẽ loé lên hánh sáng đỏ.

Hào quang màu đỏ thắm ở trong thời gian trường hà màu bạc óng vô cùng dễ thấy, hoàn toàn không cần phí sức liền có thể rõ ràng mà thấy.

“Lại có hơn một ngàn chỗ.” Thanh Sơ không tìm được có chút kinh ngạc.

Mọi người đều biết Chuẩn Tiên Đế cùng Tiên Đế mặc dù đều nắm giữ Thời Gian Chi Lực, nhưng vì để tránh cho mình bị cản trở, thật ra thì rất ít thật sự vận dụng thủ đoạn thời gian.

Nàng không nghĩ tới chỉ là trong vạn năm, liền có nhiều chấn động thời gian dị thường như vậy.

“Liền từ gần đây bắt đầu đi.” Thanh Sơ trầm nghĩ trong lòng.

...

Sau khi Thôi Hằng sắp xếp xong xuôi chuyện của phương vũ trụ kia, liền đi đến Nguyên Sơ thế giới.

Dưới tình huống bình thường, người đến từ vô tận Hỗn Độn Hải là không cách nào trực tiếp tiến vào Nguyên Sơ thế giới.

Bởi vì, ở tầng ngoài nhất Nguyên Sơ thế giới có sức mạnh của Nhân Thân Thánh lưu lại, sẽ tự động giám định hết thấy sinh linh có căn cơ tu hành không giống với Nguyên Sơ thế giới, cũng tiến hành tiêu diệt bọn chúng.

Đương nhiên, cho đến ngày nay, bí ẩn của tầng phòng vệ này cũng sớm đã bị các cường giả vô tận Hỗn Độn Hải khám phá.

Chỉ cần thi triển một loại bí thuật, liền có thể bỏ qua tầng phòng ngự này, tiến vào trong Nguyên Sơ thế giới.

Song, nếu dùng loại bí thuật này cưỡng ép tiến vào Nguyên Sơ thế giới, thì sẽ đưa tới pháp tắc hỗn loạn trên quy mô lớn, chẳng khác gì là đang nói cho tất cả sinh linh Nguyên Sơ thế giới là có người đi vào rồi.

Vì vậy, bình thường mà nói, chỉ có ở khi phát động hỗn độn đại kiếp, loại bí pháp này mới có thể phát huy được tác dụng, gián điệp như Phương Gian cùng Sùng Hòa, đều là thừa dịp lúc hỗn độn đại kiếp trà trộn vào trong Nguyên Sơ thế giới.

Thôi Hằng sau khi lấy được môn bí pháp này thì tiến hành một ít sửa đổi nhỏ xíu, trở nên càng thích hợp cho người tu tiên thi triển, hơn nữa thông qua đặc tính siêu thoát vũ trụ của người tu tiên Phản Hư kỳ, đạt thành hiệu quả tốt hơn.

Hắn có thể lặng im không tiếng động mà tiến vào trong Nguyên Sơ thế giới, sẽ không tạo nên bất kỳ dị động.

Nhưng vì lý do an toàn, Thôi Hằng lựa chọn một mảnh hải vực tương đối trống trải mà hạ xuống.

Vì vậy, sau khi hấn đi tới Nguyên Sơ thế giới, đập vào mắt là đại dương vô tận cùng bầu trời cực cao.

Nơi này thuộc về địa phương cách xa chín khối đại lục kia, cũng cách xa chỗ ở của Tán Tiên hải ngoại, gần như sẽ không có người xuất hiện ở nơi này.

“Thật là mênh mông vô hạn. ” Thôi Hằng không khỏi sợ hãi than.

Song, rất nhanh thì xảy ra chuyện để cho hấn càng khiếp sợ.

Đại đạo pháp tắc của Nguyên Sơ thế giới lại rõ ràng như vậy, gần như là chỉ cần cảm giác được liền có thể trong nháy mắt lĩnh ngộ.

Hấn mới vừa đến Nguyên Sơ thế giới cũng đã cảm ngộ số lớn Nguyên Sơ pháp tắc xa lạ.

Chuyện này ý nghĩa là số lớn tin tức không biết, đủ để cho hấn càng đến gần tầng thứ không gì không biết, tu vi cảnh giới một cách tự nhiên bắt đầu nhanh chóng leo lên.

Ý nghĩ trong đầu Thôi Hằng nhanh chóng vận chuyển, ngay lập tức liền làm ra quyết định, trầm giọng nói: “Hoàng Cân Lục Sĩ ở chỗ nào?!”

Tiếp theo một cái chớp mắt, Hoàng Cân Lục Sĩ Phản Hư sơ kỳ hiện thân, một mực cung kính hành lễ ” Bái kiến Tiên Tôn!”

“Làm hộ pháp cho ta! ” Thôi Hằng ra lệnh cho Hoàng Cân Lục Sĩ.

Sau đó hấn liền tiến vào trạng thái tu luyện.

Thôi Hằng có thể cảm giác được một cách rõ ràng, đây là một lần đại cơ duyên.

Chính mình lần đầu tiên tiến vào Nguyên Sơ thế giới, lần đầu tiên tiếp xúc đại đạo pháp tắc nơi đây, cũng liền ý nghĩa những thứ này đối với chính mình mà nói chính là một cái túi kinh nghiệm cỡ lớn!

Vốn là tự mình tu luyện ở Phản Hư sơ kỳ cũng đã đến gần bảy phần mười, mượn cơ hội lần này, hoàn toàn có thể trực tiếp đột phá đến Phản Hư trung kỳ!

Đến lúc đó, quá trình dò xét Nguyên Sơ thế giới sẽ càng an toàn.

Tuyệt đối không thể bỏ qua cơ hội lần này!

Đúng như dự đoán, trong lúc cảm ngộ số lớn pháp tắc không biết của Nguyên Sơ thế giới, tiến trình Phản Hư sơ kỳ

Thôi Hằng vốn mới đạt đến sáu phân mười giờ rất nhanh thì đạt tới một cái điểm giới hạn.

Đi về trước nữa, chính là Phản Hư trung kỳ!

Vào lúc này, tăng lên trên tầng diện thời gian bắt đầu hiển hiện ra.

Thôi Hằng cảm giác thị giác của mình lần nữa giương cao, trực tiếp thoát ly Nguyên Sơ thế giới, siêu nhiên ở trên thời gian trường hà.

Sau đó, hắn liền phát hiện bên trên thời gian trường hà có một cái bóng người hư ảo đang đung đưa, như là đang ở khắp nơi thăm dò cái gì.

Chương 1163: Phản Hư trung kỳ, dừng chân hiện tại, ảnh hưởng quá khứ (1)

Ở trong nhận thức của Thôi Hằng, đạo thân ảnh hư ảo kia đang rong ruổi khắp nơi trên thời gian trường hà, thỉnh thoảng lại sẽ dừng lại một chút

Hắn để ý quan sát một chút vị trí bóng người hư ảo này dừng lại, phát hiện những chỗ này cũng đã có di động thời gian khá rõ ràng.

“Đây là đang tìm một chỗ thời gian có di động.”

Trong lòng Thôi Hằng nhanh chóng có phán đoán, ngay sau đó trên mặt của hắn liền toát ra biểu tình cô quái “Cái thời điểm này, còn là một gã Chuẩn Tiên Đế của Nguyên Sơ thế giới, không phải là đang tìm vết tích phương vũ trụ bị ta ẩn giấu chứ.”

Nếu quả như thật là như vậy, bóng người hư ảo kia cũng chỉ có thể là uổng phí thời gian.

Hiệu quả của Trụ Quang Độn cực kỳ mạnh mẽ, coi như ban đầu tu vi của hắn còn không có đạt tới một nửa tiến trình tu luyện của Phản Hư sơ kỳ, cũng đủ để lừa gạt được cảm giác của Tiên Đế.

Cái bóng người hư ảo này mặc dù đan dệt số lớn Thời Gian Chi Lực, nhìn qua cùng quy mô Thời Gian Chi Lực của Tiên Đế không kém nhiều lắm, nhưng rõ ràng cho thấy mượn ngoại vật để tiến hành dò xét, căn bản cũng không thể tìm được tung tích phương vũ trụ kia.

“Nếu mà đã gặp ta, chính là ngươi vận mạng quá kém.”

Thôi Hằng lúc này đang đứng ở trong tiến trình đột phá Phản Hư trung kỳ, tiếp theo nhất định sẽ đưa tới thời gian trường hà kịch liệt chân động.

Lấy tình huống của tên Chuẩn Tiên Đế này đến xem, khi đó tất nhiên sẽ gặp phải thời gian trường hà cản trở.

Đây cũng là chuyện không có cách nào khác.

Chỉ có thể nói là vận khí quá kém.

Di tượng đột phá của Phản Hư kỳ đã rất ít xuất hiện ở cấp độ vật chất, càng nhiều hơn chính là biểu hiện ở trên thời gian trường hà.

Thời gian trường hà vốn coi như bình tĩnh chợt dâng lên rung động, nhất là những bộ phận ở trước hiện tại, tượng trưng

cho quá khứ, càng là bởi vì Thôi Hằng đột phá mà sinh ra hỗn loạn kịch liệt.

Thời khắc này, bóng người Thôi Hằng chiếu rạ trong thời gian trường hà đều như là cảm ứng được cái gì, rồi rít ngẩng đầu nhìn lên.

Có Thôi Hằng mới vừa từ trong tâm thủ không gian đi ra, có Thôi Hằng đang thu thập thất tình chủng sinh, có Thôi Hằng rời đi Đạo Chu Tinh tìm tòi càng nhiều không biết, còn có Thôi Hằng thành lập quy tắc trật tự bước lên con đường Hóa Thân...

Chỉ cần là Thôi Hằng của quá khứ, đều nhìn về bầu trời, trong lòng có một loại cảm giác huyền diệu vô hình, nhưng lại không biết đây rốt cuộc là cảm giác gì.

Cảm giác như thế lóe lên một cái rồi biến mất, giống như ảo giác.

Nhưng không có bất kỳ Thôi Hằng tại một điểm thời gian nào đó có thể xem nhẹ loại cảm giác quý dị này, nhưng bởi vì thời đó tu vi cảnh giới có hạn, chỉ có thể tạm thời nhớ ở trong lòng, chờ đợi về sau lại tiến hành dò xét.

Bây giờ Thôi Hằng có thể cảm giác được một cách rõ ràng, mình đã cùng chính mình trong quá khứ thành lập liên lạc ở tầng diện thời gian.

Mặc dù mỗi liên hệ này còn không có đạt tới trình độ có thể để cho hãn tùy ý ra tay với quá khứ, nhưng nếu như quỹ đạo bình thường trong quá khứ của mình bị quấy nhiễu, liền có thể trực tiếp xuyên qua thời gian trường hà hướng quá khứ ra tay.

Nếu mà quỹ đạo mệnh vận của người cùng mình tồn tại oạn hận dây dưa khá sâu chịu ảnh hưởng trong quá khứ, hãn đồng dạng sẽ có cảm ứng, cũng có thể vượt qua thời gian ra tay.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, chuyện này ý nghĩa là hãn chính thức có được thủ đoạn vượt thời không.

Nếu như dựa theo cái phương hướng này tiếp tục thâm nhập sâu tu luyện tiếp, hãn sớm muộn sẽ nắm giữ năng lực tùy ý xuất thủ với quá khứ.

Một ngày nào đó thậm chí có khả năng trực tiếp thống nhất chính mình trên quyên thời gian quá khứ, thực hiện “duy nhất” trên tuyến thời gian quá khứ, từ đó đồng thời tồn tại ở hiện tại và quá khứ.

“Hiện tại, quá khứ... Ở tầng diện thời gian dường như tồn tại một cái ‘Hiện tại’ tuyệt đối. Phía trước ‘Hiện tại’ chính là

tương lai, phía sau chính là quá khứ, chẳng qua là cái ‘Hiện tại’ này vì sao lại tồn tại?”

Thôi Hằng ở cùng lúc khi đạt được đột phá cảnh giới, trong lòng của hắn cũng hiện ra nghi ngờ mới, thậm chí nói ” Phỏng chừng điều này cần tu luyện tới cảnh giới cao hơn mới có thể biết.

“Nếu ta đoán không sai, tiếp theo phương hướng tiến bộ của Phản Hư trung kỳ chắc là làm hết sức tăng lên ảnh hưởng của chính mình đối với quá khứ, thậm chí chiêm cứ tuyến thời gian của quá khứ.”

Sau khi làm rõ ý nghĩ, Thôi Hằng bắt đầu kiểm tra trạng thái của mình bây giờ.

Hắn bây giờ đã hoàn thành đột phá, tiến vào Phản Hư trung kỳ, sinh mạng bản chất tiến một bước thăng hoa.

Mặc dù vẫn còn thuộc về trạng thái siêu thoát vũ trụ, nhưng lại có thể cảm giác được càng nhiều tình huống trong vũ trụ.

Vô số đại đạo pháp tắc cùng với đủ loại sự kiện trong vũ trụ đều sẽ tự động hiện lên trong cảm giác của hắn, mỗi thời mỗi khắc đều tìm hiểu được kiến thức mới.

Điều này cũng làm cho cường độ khống chế của hắn đối với đại đạo pháp tắc trở nên càng ngày càng mạnh, đã có thể làm được đồng thời tiến hành chế định và thao túng đối với đại đạo pháp tắc của nhiều vũ trụ.

Đến nỗi quy mô pháp lực tự thân của hắn càng là so với lúc ban đầu ở Phản Hư sơ kỳ cao hơn không biết bao nhiêu lần.

So với Tiên Đế chân chính đều đã không xê xích bao nhiêu.

Chương 1164: Phản Hư trung kỳ, dừng chân hiện tại, ảnh hưởng quá khứ (2)

Ngoài ra, Thôi Hằng còn phát hiện mình không ngờ đã đập lên ở mặt ngoài thời gian trường hà.

Hai chân và bắp chân vốn còn ngâm ở trong thời gian trường hà đã rời đi trong nước, biến thành trạng thái giẫm đạp ở trên mặt nước.

Chuyện này ý nghĩa là bắt đầu từ bây giờ, hắn không hề chịu thời gian trường hà cọ rửa, chỉ cần chịu đựng cọ rửa rất nhỏ khi thời gian trường hà chảy xuôi dưới chân chính mình là được.

Hơn nữa, ảnh hưởng mà Thời Gian Chi Lực có thể tạo thành đối với hắn cũng lại lần nữa yếu bớt, cấp Tiên Đế thông thường nếu vận dụng thủ đoạn thời gian, sợ rằng đều không cách nào đối với hắn sinh ra một chút hiệu quả.

Tăng lên to lớn như vậy, tự nhiên cũng đưa tới hỗn loạn không nhỏ bên trên thời gian trường hà.

Ngay tại lúc Thôi Hằng cực điểm thăng hoa, gần như tất cả Chuẩn Tiên Đế chạm tới bí ẩn thời gian đều cảm giác được dị động ở thời gian trường hà.

Thời gian dị động loại trình độ này, rất nhiều người căn bản thấy đều chưa thấy qua, chỉ có thể bằng cảm giác nhận thức rằng lần dị động này tuyệt đối vô cùng mâu chốt, vô cùng có khả năng sinh ra ảnh hưởng phi thường lớn.

Nhưng đến tột cùng là dị động gì lại không biết gì cả, căn bản cũng không biết chuyện gì xảy ra.

Vì vậy, rất nhiều người bây giờ đều có một cảm giác sợ hết hồn hết vía, có dục hết sức hiểu rõ trận dị động mới vừa rồi kia, cũng vì làm cho mình an tâm mà rời rít đem cảm giác của mình thăm dò vào tầng diện thời gian mà tiến hành kiểm tra.

Sau đó, bọn họ liền khiếp sợ không gì sánh nổi mà phát hiện, dòng thời gian trường hà bình tĩnh này lại như thủy triều của dòng sông, trở nên chảy băng băng cuộn cuộn, thể nước cũng hết sức xiết, giống như là bị sức mạnh đặc thù gì bao phủ vậy.

Nhưng vô luận những Chuẩn Tiên Đế này dò xét ra sao, cũng không có phát hiện khởi nguồn của trận dị động này, giống như là thời gian trường hà tự mình động, không có bất kỳ nhân tố bên ngoài tác động.

Song, Thanh Sơ đang ở thời gian trường hà tra rõ dị động gần đây lại hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

Mà lúc này đây, bản thân Thanh Sơ chính là đến một cái ranh giới gần như sụp đổ.

...

Lấy tu vi cảnh giới hiện tại của Thanh Sơ, khi vận dụng hiệu quả của món chí bảo Thiên Quang Bảo Tượng Giám cấp Tiên Đế này tiến hành tra rõ thời gian trường hà, vốn là hết sức miễn cưỡng.

Coi như là thời gian trường hà trạng thái bình thường, nàng cũng trong trạng thái vô cùng nguy hiểm, lúc nào cũng có thể gặp phải thời gian trường hà cản trở.

Mà khi Thôi Hằng đột phá đến Phản Hư trung kỳ, đưa tới thời gian trường hà kịch liệt hỗn loạn, gần như kinh động tất cả Chuẩn Tiên Đế trong Nguyên Sơ thế giới cùng vô tận hỗn độn hải.

Hỗn loạn to lớn như vậy như là nước sông bình tĩnh bỗng nhiên biến thành sông lớn cuộn cuộn chảy băng băng, tại chỗ liên khiến cho Thanh Sơ đang tiến hành dò xét bị dao động bối rối.

Những điểm đặc biệt bị hiệu quả của Thiên Quang Bảo Tượng Giám đánh dấu ra, tất cả đều trong nháy mắt biến mất, ánh sáng phòng vệ bao phủ ở trên người nàng trực tiếp tan vỡ.

Ngay sau đó là lượng lớn Thời Gian Chi Lực đánh vào, Chuẩn Tiên Đế quán quanh rất nhiều Thời Gian Chi Lực, bị thời gian đánh vào thì chịu ảnh hưởng cũng liên nặng hơn, chẳng qua là đợt tấn công thứ nhất, liên khiến cho Tiên Thể của nàng gần như tan vỡ.

Cũng may Thiên Quang Bảo Tượng Giám dù sao cũng là bảo vật cấp Tiên Đế, mặc dù ánh sáng phòng vệ ban đầu vỡ vụn, nhưng rất nhanh lại có ánh sáng phòng vệ mới vượt qua thời gian trường hà mà tới, đem Thanh Sơ bao phủ, miễn cưỡng đưa đến một chút tác dụng phòng vệ.

Nhưng ở bên dưới thời gian trường hà hỗn loạn kịch liệt như vậy, ánh sáng phòng vệ một lần này cũng không có chống đỡ quá lâu, rất nhanh thì lần nữa tan vỡ.

Thanh Sơ nội tâm kinh hãi muốn chết, nhìn thời gian trường hà chung quanh lao nhanh mãnh liệt, nàng hoàn toàn không cách nào hiệu loại biến cố đột nhiên xuất hiện này.

“Chuyện gì xảy ra, đây là chuyện gì xảy ra, tại sao thời gian trường hà lại đột nhiên xuất hiện hỗn loạn kịch liệt như vậy? ! Trở về, ta phải lập tức rời đi nơi này.”

Lúc này, ý nghĩ duy nhất trong nội tâm nàng chính là rời đi cái thị giác tăng diện thời gian này, trở về đến bên trong Chân Thủy Thân Cung, nhưng thời gian trường hà đang sôi trào cuộn cuộn căn bản cũng không cho nàng cơ hội này.

Thời Gian Chi Lực quá độ hỗn loạn, để cho nàng căn bản là không cách nào trở lại, thậm chí đều không cách nào nhúc nhích, một khi nhúc nhích, thì liền sẽ gặp phải lượng lớn Thời Gian Chi Lực cọ rửa, rất có thể tại chỗ thọ nguyên hao hết mà chết.

Vừa lúc đó, những Chuẩn Tiên Đế bởi vì thời gian trường hà dị động mà tới chỗ này cũng đều phát hiện Thanh Sơ, đều nhận ra đây là đệ tử thân truyền của Thiên Thủy tiên đế.

Vì vậy, không ít Chuẩn Tiên Đế muốn cùng Thiên Thủy Tiên Đế kết một thiện duyên rồi rút sử dụng bảo vật của mình, ra tay giúp đỡ, hợp lực giúp Thanh Sơ dẫn ra một bộ phận Thời Gian Chi Lực mãnh liệt, để cho sức mạnh của Thiên Quang Bảo Tướng Giám có cơ hội tới nơi này lần nữa.

Chương 1165: Phản Hư trung kỳ, dùng chân hiện tại, ảnh hưởng quá khứ (3)

Bên dưới sự trợ giúp của hơn mười tện Chuẩn Tiên Đế, Thiên Quang Bảo Tướng Giám rút cuộc lần nữa đem Thanh Sơ bảo vệ, Thời Gian Chi Lực mãnh liệt cũng bởi vì đông đảo Chuẩn Tiên Đế dẫn dắt mà yếu bớt một chút.

Nàng lập tức bắt được cơ hội lần này, ở bên dưới che chở của Thiên Quang Bảo Tướng Giám thoát khỏi tầng diện thời gian trường hà, quay trở về Chân Thủy Thần Cung bên trong Nguyên Sơ thế giới.

Nhưng ngay trong nháy mắt khi Thanh Sơ rời đi, Thời Gian Chi Lực mới vừa bị miễn cưỡng dẫn dắt ra chột bùng nổ, khiến một đám Chuẩn Tiên Đế cả kinh nhanh chóng lui về phía sau.

Cùng lúc đó, lượng lớn Thời Gian Chi Lực như là thác nước trút mãnh liệt xuống phía dưới, lại trực tiếp truy đuổi đến trong Chân Thủy Thiên Cung trong Nguyên Sơ thế giới, lưỡi đao ánh nước như từ trong hư không hạ xuống, hung hãn đập ở trên tâm Thiên Quang Bảo Tướng Giám này.

Coong!

Bên trên Thiên Quang Bảo Tướng Giám chột rung động kịch liệt, phát ra âm thanh giống như sắt thép va chạm.

Mặt kiếng vốn bóng loáng trực tiếp xuất hiện một cái vết rách như tia điện, bản thân mặt kiếng cũng biến thành ảm đạm không ánh sáng, thậm chí ở vùng viền còn xuất hiện rì sét màu xanh lá, linh tính đạo vận sau đó chột giảm xuống, hiển nhiên là chịu tổn thương cực kỳ to lớn.

Thanh Sơ mới vừa từ chỗ chết chạy ra phảng phất bị thoáng cái hút khô sức lực toàn thân, toàn thân rã rời mà tê liệt ngã trên đất, sắc mặt trắng xám, cặp mắt trống rỗng, cả người cũng không có thần thái.

“Tại sao, đây là vì cái gì, tại sao có thể như vậy? Thời gian trường hà đã xảy ra chuyện gì?!”

...

Ở trong Thiên Điện của Chân Thủy Thần Cung, sắc mặt Vũ Hoàng cũng thoáng cái trở nên trắng bệch.

Mới vừa rời bản thể của hắn mặc dù một mực ở nơi này, nhưng cảm giác cũng đến thời gian trường hà dò xét dị động, muốn nhìn một chút có hay không có tung tích phương vũ trụ bị ẩn giấu kia.

Lại không nghĩ tới lại gặp được cảnh tượng thời gian trường hà hỗn loạn.

Thời Gian Chi Lực cuồng bạo cực kỳ kia, còn có Thanh Sơ thiếu chút nữa bị cản trở mà chết, để cho Vũ Hoàng cảm thấy kinh hãi không thôi.

Cho dù bình yên quay trở về, cũng vẫn sẽ cảm thấy tim hồi hộp.

Nghiêm Thanh bên cạnh phát hiện dị trạng của Vũ Hoàng, vội vàng hỏi: “Sur tôn, ngài làm sao vậy? Ta mới vừa rời mơ hồ nhận ra được thời gian trường hà tựa hồ có hơi dị động, là vì vậy sao?”

“Không sai.” Vũ Hoàng gật đầu một cái, thần sắc trở nên vô cùng ngưng trọng, trầm giọng nói, “Chỉ sợ là xảy ra chuyện vô cùng nghiêm trọng, dưới tình huống bình thường, coi như là cường giả như An Trâm Tiên Đế hoặc là Thiên Thủy Tiên Đế ra tay, cũng chưa chắc có thể có hỗn loạn lớn như vậy.”

“Vậy mà lại nghiêm trọng như thế sao?!” Nghiêm Thanh không nhịn được kinh hô thành tiếng “Chẳng lẽ là Tiên Tổ xuất thủ sao?”

Hắn dù sao chẳng qua là Tiên Vương Vô Địch Giả.

Mặc dù là đã tu luyện tới đỉnh phong, mơ hồ có thể cảm giác bí ẩn thời gian, nhưng chỉ là cảm ứng mơ hồ, cũng không rõ ràng, hoàn toàn không nghĩ tới mới vừa rời thời gian hỗn loạn chính mình nhận ra được lại sẽ nghiêm trọng như thế.

“Cũng không đến nỗi là Tiên Tổ ra tay, nhưng cũng sẽ không yếu, theo mức độ hỗn loạn lần này đến xem, ít nhất là Tiên Đế đại thành Vô Thiên cảnh đại thành xuất thủ.”

Vũ Hoàng rõ ràng trở nên căng thẳng, trầm giọng nói “Có lẽ đây chính là nguyên nhân các vị Tiên Đế bỗng nhiên muốn tổ chức hội nghị, có khả năng ở cấp độ chúng ta không biết, chiến đấu giữa Nguyên Sơ thế giới cùng vô lượng Hỗn Độn Hải đã khai hoá.”

Tiên Đế chính là tu vi Vô Thiên cảnh, cảnh giới này chia làm sơ nhập, tiêu thành, đại thành, viên mãn, cho dù đều là Tiên Đế, giữa tầng thứ bất đồng cũng có khác biệt trời vực.

Tiên Đế xưa nay phụ trách quản lý chín khối đại lục đều là tầng thứ Vô Thiên cảnh sơ nhập.

Tỷ như An Trâm Tiên Đế phụ trách quản lý khối đại lục này, chính là sơ nhập Vô Thiên cảnh, Thiên Thủy Tiên Đế so với An Trâm Tiên Đế hơi mạnh hơn một chút, nhưng cũng chỉ là tiếp cận tiêu thành mà thôi.

Bình Khang Tiên Đế lúc trước phái sứ giả mời An Trâm Tiên Đế đi tham gia hội nghị, còn có sư phụ Thành Phương Tiên Đế của Vũ Hoàng chính là tăng thứ Vô Thiên cảnh đại thành.

“Sư tôn, vậy chúng ta tiếp theo phải làm gì? ” Nghiêm Thanh có chút lo lắng nói.

“Hiện tại chờ ở nơi này. ” Vũ Hoàng nhìn vị trí chính điện Chân Thủy Thần Cung, thở dài nói ” Thanh Hoàng lần này ở thời gian trường hạ chịu lượng lớn Thời Gian Chi Lực cọ rửa, chúng ta không thể cứ như vậy rời đi.”

Sau đó hắn lại nói: ” Chờ sau khi chắc chắn Thanh Hoàng vô sự, ta dự định tự mình đi địa phương tổ chức Tiên Đế hội nghị, cho dù phải đối mặt trách phạt, ta cũng muốn hướng các vị Tiên Đế, Tiên Tô nói rõ tình huống phương vũ trụ kia.”

“Nhưng mà Tiên Đế hội nghị không phải nói là sẽ khép kín tất cả liên lạc đối với ngoại giới sao? Ngài làm như vậy... Là muốn xông vào sao? ” Nghiêm Thanh có chút băn khoăn nói.

Đây là tin tức hắn lúc trước lấy được ở Thánh An Cung, cho nên không có cách nào thông qua đưa tin tâm xa mang chuyện này báo cho các vị Tiên Đế biết.

“Chuyện này khẩn cấp, cũng không để ý nhiều như vậy. ” Vũ Hoàng trầm giọng nói Đây là cơ hội duy nhất của ta, coi như sau chuyện này trách phạt ta, chỉ cần mạng công lao sự nghiệp tính ở trên người sư tôn, cũng là đủ rồi!”

Chương 1166: Đầu nguồn Chân Linh sinh mệnh (1)

Thôi Hằng sau khi kết thúc đột phá thì đã trở về trạng thái bình thường.

Hắn đi ở trên biển rộng mênh mông nơi này, mục tiêu là một khối đại lục cách nơi này gần đây, nhìn bề ngoài liền giống như một khu Tân tiên hải ngoại thông thường.

“Nguyên Sơ thế giới thật là rộng lớn vô biên, mặc dù ta đã đột phá đến Phản Hư trung kỳ, nhưng đại đạo pháp tắc nơi này vẫn tồn tại quá nhiều thứ không biết, có thể tiếp tục tăng cao tu vi của ta.”

Trong lòng Thôi Hằng không nhịn được cảm khái nói “Lúc trước phương vũ trụ chỗ ta ở kia, tại bên trên bản chất của tầng cấp thế giới căn bản là không cách nào ngang hàng cùng nơi này, bên này là thế giới mà Ban Đầu và Chung Kết sáng tạo sao?”

Sau khi đi tới Nguyên Sơ thế giới, hắn thật sâu cảm nhận được sự mênh mông và thâm thúy của cái thế giới này, phải cường đại đến mức nào mới có thể sáng tạo ra thế giới như vậy?

Chẳng qua, sau khi tâm tình cảm khái qua đi, tiếp đến liền là lo âu.

“Dựa theo phỏng chừng trước kia của ta, tu luyện Phản Hư kỳ nhất định là phải nhìn lại quá khứ, nếu như cuối cùng phải nhìn lại đến chỗ ban đầu của thời gian, chỉ sợ cũng không thể tránh khỏi việc gặp được hai vị Ban Đầu và Chung Kết này.

“Đến khi đó, ta nên cư xử như thế nào? Thái độ của hai người bọn họ đối với sinh linh như ta sẽ ra sao, ở trước ta có người làm được loại trình độ này chăng?”

“Nếu như ở lúc đầu của thời gian đã tồn tại người mở đường, như thế thái độ của bọn họ đối với kẻ tới sau lại sẽ ra sao? Nếu lấy tư tâm mà bàn, tình huống sợ rằng không thể lạc quan.”

Ý nghĩ tới đây, Thôi Hằng không khỏi rơi vào trầm tư, một lần nữa cảm thấy con đường Tu Tiên khó khăn.

Sau khi đột phá đến Phản Hư trung kỳ, hắn cơ bản có thể xác định đường hướng tu luyện kế tiếp.

Đây cũng chính là ý nghĩa, đến chỗ cao thâm là cảnh giới Phản Hư kỳ này, mình có thể tiến thêm một bước hay không,

sợ rằng không chỉ quyết định bởi tiên trình tu luyện của mình, còn sẽ bị quyết định bởi thái độ của một ít người mở đường.

“Phần cuối Phản Hư, tiền đề Hợp Đạo, không gì không biết, không gì không thể, muốn đạt tới loại cảnh giới này, tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.”

Thôi Hằng thở ra một hơi dài, thàn nói “Trước mắt vẫn là trước hoàn thành tu luyện Phản Hư trung kỳ, đồng thời gắng hết sức tìm hiểu tình trạng của Tiên Đế tầng thứ cao cùng với Tiên Tổ, cũng coi là chuẩn bị đề vè sau nhìn lại thời gian.

“Liên bắt đầu từ Tiên Lâm Đại Lục gần với bên này, Tiên Tổ của khối đại lục này đã sớm chết, người mạnh nhất chẳng qua là Tiên Đế mới vào Vô Thiên cảnh, ta còn có thể đối phó.”

Mặc dù đại lục vị trí của Phong Sinh cũng không phải là Tiên Lâm Đại Lục, bản thân hẳn đối với đại lục khác cũng hiểu không nhiều, nhưng một ít tin tức trụ cột khẳng định vẫn là biết.

Vị trí Tiên Lâm Đại Lục, Tiên Đế chủ quản, cùng với tình huống đại khái, chính là thứ Thôi Hằng biết được khi dò xét quá khứ việc trải qua của Phong Sinh.

Nếu mà đã quyết định hướng đi, Thôi Hằng cũng sẽ không do dự nữa.

Lúc này liền xuất hiện ở trong vùng biên vòng ngoài Tiên Lâm Đại Lục.

Sau khi đi tới hải vực vòng ngoài mảnh đại lục này, hẳn lập tức cũng cảm giác được nơi này cùng chỗ hải vực ban đầu hẳn ở kia có khác biệt cực lớn.

Chỗ hải vực hẳn ở trước kia cách xa đại lục, quy tắc cùng pháp lý đều thuộc về một loại trạng thái tự nhiên không theo thứ tự.

Mà ở trong mảnh hải vực gần lục địa này thì lại khác, quy tắc cùng pháp lý dường như là bị người phân chia thành rất nhiều khu vực, khu vực khác nhau quy tắc pháp lý có khác nhau rõ ràng, điểm tập trung cũng có bất đồng riêng.

Tỷ như có chỗ chính là tập trung ở nguồn nước, có chỗ thì tập trung ở sinh mạng, còn có chỗ tập trung ở biến hoá vân vân.

Thôi Hằng hơi cảm giác liền phát hiện trong hải vực này thật ra thì thế lực mọc đông đảo như rừng, mỗi một mảnh khu vực quy tắc bất đồng chính là phạm vi một thế lực quản hạt.

“Chẳng qua là một mảnh hải vực gần lục địa này, thì có 19,032 cái thế lực, có bất đồng riêng, mạnh nhất có vết tích Tiên Đế tồn tại, yếu nhất cũng chỉ có tầng thứ Tiên Quân, thế

lực Tiên Vương trung đẳng cũng không ít, chênh lệch thật đúng là to lớn.

“Cái hải vực này nhiều lắm là coi như là 1 phần 5 hải vực chung quanh phương Tiên Lâm Đại Lục này, cũng đã có nhiều cường giả như vậy, cường giả trên đại lục chỉ có thể càng nhiều, thực lực của Nguyên Sơ thế giới thật là vô cùng mạnh.”

Mặc dù thực lực tổng hợp của vô tận Hỗn Độn Hải cũng không yếu hơn so với Nguyên Sơ thế giới, thậm chí ở bên trên một ít tầng thứ mạnh hơn Nguyên Sơ thế giới, nhưng vô lượng vũ trụ quá mức phân tán.

Nguyên Sơ thế giới thì chỉ có chín khối đại lục, so sánh với vô lượng vũ trụ, cường giả nơi này phải tập trung hơn quá nhiều, mang đến cho người ta cảm giác “sốc” càng càng thêm mãnh liệt.

Ầm!

Vừa lúc đó, Thôi Hằng chợt nghe xa xa truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Chương 1167: Đầu nguồn Chân Linh sinh mệnh (2)

Hắn theo tiếng mà nhìn, phát hiện phương xa có tầng tầng ánh sáng rực rỡ chớp động, là hai loại dị tượng hoàn toàn trái ngược đụng vào nhau, để cho vạn pháp nổ âm, hư không rung động, nước biển kịch liệt cuộn cuộn, vô số vị trí pháp tắc vạn vẹo.

Đây là hai vị Cực Đỉnh Tiên Vương đang chiến đấu!

Cùng lúc đó, vô số đạo thân ảnh từ phương hướng hai người này giao chiến mà bay tới, trên mặt của mỗi một người đều mang vẻ hoảng sợ nồng nặc, như chạy thoát thân mà nhanh chóng cách xa.

Trên thực tế, bọn họ cũng đúng là đang chạy trốn chết.

Những người này phần lớn đều là Tiên Quân hoặc là Tiên Vương thông thường.

Nếu mà nán lại ở phụ cận chiến trường của Cực Đỉnh Tiên Vương, chẳng qua là dư âm cũng có thể để cho bọn họ hình thần đều diệt.

Đối mặt loại tình huống này, trực tiếp chạy trốn hiển nhiên là lựa chọn chính xác nhất.

Thôi Hằng dĩ nhiên là không có chạy trốn.

Hắn cũng chỉ là đứng ở chỗ này, lẳng lặng nhìn hai gã Cực Đỉnh Tiên Vương kia chiến đấu, lực lượng không lồ đánh vào tự nhiên rất nhanh thì ảnh hưởng đến chỗ của hắn.

Chẳng qua, cùng lúc khi những dư âm lực lượng này sắp tới trên người Thôi Hằng, trạng thái tồn tại của hắn bỗng nhiên sản sinh biến hóa, thật giống như biến thành một cái bóng mờ, để cho những dư âm lực lượng này không trở ngại chút nào xuyên qua người hắn, hoàn toàn không có sinh ra bất kỳ tiếp xúc.

Hai gã Cực Đỉnh Tiên Vương kia cũng cũng không có phát hiện sự tồn tại của Thôi Hằng chút nào, vẫn là đang toàn lực công kích đối phương, hoàn toàn không biết đang có một người ở bên cạnh quan sát bọn họ.

“Hoá ra là bởi vì một món bảo vật có thể trợ giúp đột phá trở thành Tiên Vương Vô Địch Giả.”

Trọng ánh mắt Thôi Hằng lóe lên màu bạc óng, trong nháy mắt liền đem cả đời hai gã Cực Đỉnh Tiên Vương này nhìn thấu “Hai người ở khi còn trẻ chính là đồng môn, giúp đỡ lẫn

nhau đã có vài chục cái Nguyên Sơ Kỳ, nhưng bây giờ xích mích thành thù, quả thực thật đáng tiếc.

”Ừ, nếu ngược dòng về trước nữa thì kiếp trước của bọn hấn lại cũng có duyên phận bất hòa, đời này phía chủ động bất hòa, vừa đúng là kẻ kiếp trước bị hại...”

Sự phát hiện này để cho hấn rơi vào trong trầm tư.

Thôi Hằng lưu lại quan sát hai gã Cục Đỉnh Tiên Vương này chiến đấu, tự nhiên không phải là muốn ngăn lại bọn họ.

Mà là muốn thí nghiệm một chút sau khi đột phá đến Phản Hư trung kỳ, lại đi dò xét thời gian trường hà xem việc trải qua của những sinh linh khác thì sẽ có hiệu quả gì.

Bây giờ xem ra, hiệu quả về mặt này cũng là tăng lên thật nhiều.

Không chỉ có thể xem việc trải qua đời này của một sinh linh, còn có thể nhìn lại việc trải qua kiếp trước.

Mà ở trước kiếp trước còn có kiếp trước nữa, cho đến lần mà Chân Linh ban đầu nhất của hấn đản sinh, mới không cách nào nhìn lại về phía trước.

Trong quá trình này, Thôi Hằng phát hiện bất luận chuyển thể bao nhiêu lần, chỉ cần vẫn là cùng một cái Chân Linh, luận sẽ có chút nhân duyên dây dưa không tiêu tan, sẽ ở cuộc sống mới sinh ra cơ hội hội ngộ mới.

Nguyên do trong đó hấn còn không cách nào hiểu thấu đáo, nhưng hấn thông qua các loại dấu hiệu lúc Chân Linh đản sinh mà tiên hành quan sát, thì đã phát hiện ngọn nguồn lúc ban đầu Chân Linh sinh ra.

Ngay tại một chỗ thượng du của thời gian trường hà.

Chân Linh sau khi ở ngọn nguồn sinh ra, sẽ ở thượng du của thời gian trường hà trôi nổi xuống dưới, sau đó rơi vào điểm thời gian bất đồng, từ đó sản sinh ra sinh linh bất đồng.

Chẳng qua, với tu vi cảnh giới của Thôi Hằng bây giờ, còn không cách nào ngược dòng đến thời đại cổ xưa như thế, tự nhiên cũng liền khó mà nhìn thấy bộ mặt thật sự của ngọn nguồn kia.

“Nói cách khác, bất luận là Nguyên Sơ thế giới hay là sinh linh của vô tận Hỗn Độn Hải, lúc ban đầu đều là từ một chỗ thượng du của thời gian trường hà sinh ra.

“Bởi vì nơi đó là ngọn nguồn Chân Linh, mà Chân Linh là căn bản của sự tồn tại của sinh mệnh, chỗ sinh ra Chân Linh chính là ngọn nguồn của hết thảy sinh linh, sinh linh... Sẽ là Nhân Thần Thánh lúc đạo hóa sao?”

Trong lòng Thôi Hăng hiện ra một cái suy đoán.

Đây cũng không phải là chuyện không thể nào.

Dù sao, Nhân Thần Thánh chính là từ trong khái niệm “Sinh linh” mà dần sinh ra, sau đó trở thành ngọn nguồn của tất cả sinh linh cũng đúng là bình thường.

“Nhưng mà, ta thì sao?” Thôi Hăng bỗng nhiên nhíu mày, thậm chí nói “Ngọn nguồn của ta lại ở nơi nào, tại sao vẫn là không cách nào nhìn lại thời gian lúc ta trên địa cầu, cũng tìm không được vết tích tồn tại của địa cầu?”

Mới vừa rồi ở cùng lúc khi suy đoán ngọn nguồn sinh linh, hẳn lại đối với sự hiện hữu của mình tiến hành một lần nhìn lại, phát hiện khởi điểm thời gian của mình như cũ chỉ dừng lại ở ngay từ lúc đi ra tân thủ không gian kia.

Đừng nói là thời gian lúc ở địa cầu, coi như là ba trăm năm kia ở tân thủ không gian cũng là không cách nào nhìn lại.

Đây là một loại hiện tượng vô cùng kỳ quái.

Chương 1168: Đầu nguồn Chân Linh sinh mệnh (3)

“Có lẽ chỉ có đạt tới cảnh giới cao hơn, tiến một bước thoát khỏi thời gian trường hạ, nắm giữ càng nhiều thủ đoạn thời gian hơn rồi, mới có thể lấy được giải đáp.”

Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng.

Cho đến ngày nay, hắn đã không thể tránh khỏi mà bắt đầu tìm tòi nghiên cứu chân tướng chính mình xuyên việt, cùng với hệ thống của hắn rốt cuộc bản chất là gì.

Dù sao, nếu không biết những thứ này, sợ rằng cũng không thể coi là không gì không biết.

“Lấy tu vi cảnh giới hiện tại của ta, còn không cách nào chạm tới chân tướng cuối cùng, là phải tiếp tục tìm tòi mới được. Chẳng qua, tất cả của tầng thứ Tiên Vương với ta mà nói thì như xem vân tay trên bàn tay, không có bí ẩn gì, cũng khó có thu hoạch gì.

“Coi như là Cực Đỉnh Tiên Vương, hiểu biết đối với Nguyên Sơ thế giới lý giải cũng là khá phiến diện, tiếp theo tốt nhất có thể tìm được một vị Chuẩn Tiên Đế, cường giả như vậy có quá khứ việc trải qua hắn là cũng có thể tăng lên không ít tu vi cảnh giới.

“Chờ thông qua Chuẩn Tiên Đế lấy được tăng lên rồi, lại đi tìm Tiên Đế sơ nhập Vô Thiên cảnh, cứ thế mà suy ra, dần dần chuyển sang Tiên Đế tiêu thành, đại thành, viên mãn, cuối cùng lại đi thử nghiệm dò xét quá khứ Tiên Tổ.

“Trong quá trình này, cũng phải cùng lúc tăng lên tu luyện Trụ Quang Độn, toàn lực che giấu mình, tốt nhất chờ khi nào ta tu luyện tới Phản Hự định phong mà cũng không người có thể phát hiện ta, như thế hắn là ôn hòa rất nhiều.”

Thôi Hằng lần nữa vì chính mình lập ra kế hoạch tu luyện kế tiếp.

Sau đó, hắn cũng không còn để ý tới hai gã Cực Đỉnh Tiên Vương kia, tiếp tục đi đến phía trước, lấy tốc độ cực nhanh vượt qua đám Tiên Vương Tiên Quân đang chạy trốn như điên chung quanh.

Thuận tiện cũng nhìn xem một chút quá khứ việc trải qua của những người đó.

Chờ đến khi Thôi Hằng đem bọn họ bỏ lại xa xa đằng sau, tới trên bờ biển của phương Tiên Lâm Đại Lục này, cũng đã quan sát một lần quá khứ việc trải qua của những người đó.

Đôi với người tu tiên Phản Hư trung kỳ mà nói, coi như là Tiên Vương Vô Địch Giả cũng chỉ như bức họa trong sách vẽ, đời đời kiếp kiếp hết thấy việc họ trải qua đều có thể dễ dàng thấy.

Chỉ tiếc, tu vi cảnh giới của những người này phần lớn là Tiên Quân, người mạnh nhất cũng chẳng qua là Tuyệt Đỉnh Tiên Vương mà thôi.

Kinh nghiệm của bọn họ cũng không thể mang đến cho Thôi Hằng bao nhiêu tin tức không biết, tu vi cảnh giới tăng lên tự nhiên cũng hết sức có hạn.

Cũng may những người này đối với Tiên Lâm Đại Lục vẫn tương đối hiệu quả, để cho Thôi Hằng biết được không ít tin tức liên quan tới Tiên Lâm Đại Lục.

Cơ cấu toàn thể của khối đại lục này cùng đại lục chỗ An Trầm Tiên Đế ở bất đồng, không có thể lực tính chất đặc biệt kết cấu nghiêm mật gì, mà là lấy hình thức tông môn để quản lý toàn bộ đại lục.

Người chúa tể duy nhất, Đông Minh Tiên Đế ở trong Trường Minh Cung, cai quản tất cả Tiên Lâm Đại Lục.

Bên dưới hẳn sắp đặt chín vị Chuẩn Tiên Đế chấp chương chín Đại Thượng Tông, Tiên Vương Vô Địch Giả chấp chương 36 Trung Tông cùng bảy mươi hai Hạ Tông, cùng với Cực Đỉnh Tiên Vương chấp chương ba ngàn Bàn Môn cùng mười ngàn Tả Đạo.

Trên Tiên Lâm Đại Lục, ngoại trừ Trường Minh Cung cùng chín Đại Thượng Tông ra, tất cả tông môn đều tồn tại cạnh tranh cực kỳ kịch liệt.

36 Trung Tông phải thường xuyên đối mặt bảy mươi hai Hạ Tông khiêu chiến, ba ngàn Bàn Môn cũng phải thường xuyên đối mặt mười ngàn Tả Đạo khiêu chiến, một khi sa sút toàn bộ địa vị của tông môn sẽ hạ xuống, từ đó ảnh hưởng đến mặt đãi ngộ cùng quyền hành.

Vì vậy, hoàn cảnh sinh tồn của người tu luyện trên Tiên Lâm Đại Lục cực kỳ nghiêm khắc, gần như từng người đạt tới cảnh giới cao đều là một đường giết đi lên, sau lưng đã ngã xuống không biết bao nhiêu hài cốt của kẻ bại.

Chính là loại hoàn cảnh này, để cho người tu luyện của Tiên Lâm Đại Lục từ trước đến giờ được xưng là chiến lực siêu quần.

“Nhất định chính là đang nuôi Cổ a.” Thôi Hằng không nhịn được thở dài nói.

Loại phương thức quản lý này hiển nhiên không phải là vì bồi dưỡng cường giả cảnh giới cao hơn, mà là vì bồi dưỡng chân tay trung cao tầng, mục tiêu chính là đặt ở cấp độ Tiên Vương Vô Địch Giả.

Dù sao, muốn phải bước vào cảnh giới Chuẩn Tiên Đế, nhất định phải nhìn thấy bí ẩn thời gian mới được.

Đây không phải là đánh là có thể đánh ra.

Chẳng qua, cảm khái chẳng qua là tạm thời, Thôi Hằng rất nhanh liền đã xác định mục tiêu hành động kế tiếp của mình.

“Trước tiên đi chín Đại Thượng Tông xem một chút.”

...

Ở khi Thôi Hằng đi tới Tiên Lâm Đại Lục, Vũ Hoàng đã dẫn theo Nghiêm Thanh đi tới trước Thiên Môn của Cửu Trọng Thiên.

Cái gọi là Cửu Trọng Thiên thật ra thì chính là chín tầng thế giới mà chín vị Tiên Tổ ban đầu sáng lập ra sau khi tự xưng là “Tiên”, mục đích của họ đúng là vì để khiến mình cao cao tại thượng, đem tự thân cùng sinh linh trên mặt đất phía dưới phân chia ra.

Cửu trọng thiên bản chất cực cao, đại đạo pháp tắc cũng cực kỳ phức tạp, có thể là tụ tập bộ phận tinh hoa nhất của Nguyên Sơ thế giới.

Dưới tình huống bình thường chỉ có Tiên Tổ mới có thể bước vào Cửu Trọng Thiên.

Người khác ví dụ như Tiên Đế, Chuẩn Tiên Đế vân vân, chỉ có sau khi được Tiên Tổ mời, mới có thể được chấp thuận tiến vào Cửu Trọng Thiên.

Nếu mà không được mời liền xông vào, thì ngay lập tức sẽ có Cửu Thiên Tiên Lô hạ xuống.

Cái Tiên Lô này tổng cộng có chín đạo.

Chỉ đạo tiên lô thứ nhất cũng đủ để cho Chuẩn Tiên Đế trọng thương, đạo thứ hai là có thể để cho Chuẩn Tiên Đế hình thần đều diệt, đạo thứ ba có thể để cho Tiên Đế sơ nhập Vô Thiên cảnh trọng thương, càng về sau càng mạnh.

Khi tới đạo tiên lô thứ chín, ngay cả là Tiên Đế Vô Thiên cảnh viên mãn cũng phải tan thành mây khói.

Song, chỉ cần Cửu Thiên Tiên Lô bị dẫn động, thật ra thì coi như là báng bỏ mặt mũi Tiên Tổ.

Vì vậy ở trước khi chạm đến Cửu Trọng Thiên, còn bày ra Thiên Môn cửa ải, do Tiên Đế dưới quyền Tiên Tổ trông

chừng, ngăn cản người không được mời đến gần Cửu Trọng Thiên.

Vũ Hoàng cùng Nghiêm Thanh mới vừa đến nơi này, liền nghe được tiếng quát chói tai như sấm.

“Trước Cửu Trọng Thiên, người tới dừng bước! !”

Chương 1169: Hội nghị triệu tập tất cả Tiên Đế (1)

Thanh âm này giống như từ chỗ vô cùng cao truyền tới, có uy năng trấn áp hết thảy, khiến người ta cảm thấy không chỗ chạy trốn.

Sau khi Vũ Hoàng nghe được thanh âm này, ngay lập tức liền biết rõ mình đã bị Tiên Đế trấn thủ Thiên môn phát hiện, vội vàng dừng phi hành, dẫn theo Nghiêm Thanh cùng nhau một mực cung kính bái lạy hướng về trên trời.

“Tại hạ là Chuẩn Tiên Đế Thái Vũ của Thái Vũ Sơn Tiên Phương Đại Lục, có chuyện cực kỳ trọng yếu cần hướng An Trâm Tiên Đế báo cáo, đây là đại sự sẽ ảnh hưởng đến toàn bộ Nguyên Sơ thế giới, mời hai vị Môn Tôn khai ân, để cho ta đi vào”

Tuy nói trấn thủ Thiên Môn thoát nhìn không phải là vị trí gì quá cao cấp, nhưng có thể trông coi cửa cho Tiên Tổ vốn là chuyện cực kỳ trọng yếu, chỉ có Tiên Đế mới có tư cách đảm nhiệm.

Vì vậy, người chưa thành Tiên Đế bình thường cũng sẽ xưng hai vị Tiên Đế này là Môn Tôn, để bày tỏ kính ý.

Nhưng đáp lại vẫn là chỉ có một câu kia.

“Trước Cửa Trọng Thiên, người tới dừng bước! !”

“Trước Cửa Trọng Thiên, người tới dừng bước! !”

Căn bản cũng không có một chút vẻ muốn châm chọc.

Song, Vũ Hoàng cũng không hề từ bỏ, hấn tiếp tục cao giọng hô.

“Có Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Quang xuất hiện ở vũ trụ hạ phương, có thể đã trưởng thành đến cấp Tiên Đế, sắp trở thành Thiên Ý nắm giữ thiên tâm dị tượng.”

Lần này hai gã Tiên Đế giữ cửa không có lại tiếp tục trách mắng, một lát sau, phía trên bỗng nhiên truyền tới âm thanh “Lên đây nói chuyện.”

Vũ Hoàng nghe vậy tức thì ánh mắt sáng lên, trên mặt lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, vội vàng mang theo Nghiêm Thanh đồng thời bay lên trên.

Nhưng vào lúc này, phía trên lại truyền tới âm thanh “Một người là được rồi.”

Nghiêm Thanh lập tức nói: “Su tôn, đệ tử chờ ở nơi này đi.”

”Ừ, cũng tốt.” Vũ Hoàng gật đầu một cái, sau đó liền đi đến Thiên Môn, rốt cuộc gặp được hai vị Tiên Đế trấn thủ Thiên môn kia.

Đây là lần đầu tiên tới trước Thiên Môn của cửu trọng thiên, cũng là lần đầu tiên thấy hai vị Tiên Đế này, sau đó liền phát hiện hai gã Tiên Đế này dường như cũng không phải là Tiên Đế bình thường.

Trên người của bọn họ lại không có bất kỳ khí tức Thời Gian Chi Lực dây dưa, phảng phất hoàn toàn không cần chịu thời gian cọ rửa vậy, trạng thái hết sức kỳ lạ.

Dưới tình huống bình thường, Chuẩn Tiên Đế đều có thể cảm giác được Thời Gian Chi Lực quán quanh trên người Tiên Đế, coi như Tiên Đế cố ý ẩn núp, cũng không khả năng đem Thời Gian Chi Lực hoàn toàn tiêu trừ.

Sư phụ Thành Phương Tiên Đế của hắn là Tiên Đế Vô Thiên cảnh đại thành, nhưng dù là cường giả như Thành Phương Tiên Đế, đều không cách nào ở trước mặt của hắn hoàn toàn ẩn núp Thời Gian Chi Lực.

Dù sao, Thời Gian Chi Lực quán quanh trên người Chuẩn Tiên Đế và Tiên Đế không hề chỉ là khởi nguồn sức mạnh của bản thân bọn hắn, đồng dạng cũng là “Nguyên rửa” của thời gian trường hà.

Muốn phải hoàn toàn ẩn núp, gần như là chuyện không thể nào.

“Trừ phi hai vị Tiên Đế này cảnh giới đã đạt đến Vô Thiên cảnh viên mãn, dù sao ta chưa từng thấy nhóm cường giả kia, có lẽ thật sự có thủ đoạn hoàn toàn ẩn núp Thời Gian Chi Lực.”

Vũ Hoàng trong lòng nghi ngờ không thôi, không thể nào hiểu được trạng thái tồn tại của hai gã “Tiên Đế” này, “Có thể để cho Tiên Đế Vô Thiên cảnh viên mãn đi trấn thủ Thiên Môn, không khỏi cũng quá mức khoa trương, hay là nói đây chính là nội tình của Tiên Tổ sao?”

“Chuyện người mới vừa nói nhưng mà là thật?”

Hai gã Tiên Đế này nhàn nhạt mở miệng, giọng nói cùng ngữ điệu đều hoàn toàn tương tự.

Cùng lúc đó, bọn họ cũng đang lẳng lặng mà nhìn Vũ Hoàng, ánh mắt dường như ẩn chứa sức mạnh có thể nhìn thấu hết thảy, để cho trong lòng Vũ Hoàng có một loại cảm giác chính mình lại không còn bí mật gì.

Ở dưới ánh mắt nhìn soi mói như vậy, Vũ Hoàng cảm thấy áp lực trong lòng cực lớn, miễn cưỡng trấn tĩnh lại rồi mới nói: “Tuyệt đối là thật, chính xác trăm phần trăm, đây là ta tận mắt nhìn thấy, xin hai vị Môn Tôn cho đi, ta phải đem việc này báo lên.”

“Ừ, đây đúng là chuyện vô cùng nghiêm trọng, dựa theo tình huống trước kia, quả thật có thể thả người đi qua thông báo.” Một vị Tiên Đế giữ cửa trong đó gật đầu một cái, nhưng rất nhanh hẳn liền chuyển đề tài “Nhưng lần này không được.”

“Đây, đây là vì sao?” Vũ Hoàng không hiểu nói.

“Ta có thể nói cho người biết nguyên nhân.” Tên Tiên Đế giữ cửa này trầm giọng nói “Chẳng qua, người phải giao ra con dấu Chân Linh trước, thế nếu như chính mình có ý nghĩ tiết lộ nguyên nhân chuyện này, ngay lập tức sẽ phải hình thần đều diệt.”

“...” Vũ Hoàng nghe vậy rơi vào trầm mặc, nhìn vẻ mặt trịnh trọng nghiêm túc của Tiên Đế giữ cửa, hẳn ý thức được tầm quan trọng của lần hội nghị này, chỉ sợ không phải đơn giản như hội nghị tầm thường.

Qua một hồi, hẳn gật đầu một cái, trầm giọng nói: “Được.”

Vừa nói, Vũ Hoàng liền thả ra con dấu Chân Linh của mình, đồng thời ở phía trên khắc hoạ lời thề.

”Được.” Tên Tiên Đế giữ cửa kia thấy vậy gật đầu một cái nói “Nguyên nhân chính là lần hội nghị này hiện có sáu vị Tiên Tổ cùng phát động, triệu tập tất cả Tiên Đế của Nguyên Sơ thế giới, trọng vọng ngàn năm tuyệt đối sẽ không cùng ngoại giới có bất kỳ liên lạc nào.”

Chương 1170: Hội nghị triệu tập tất cả Tiên Đế (2)

“Cái gì? ! ” Vũ Hoàng tức thì trợn to hai mắt, khiếp sợ không gì sánh nổi nói “Cái này há chẳng phải là nói trong Nguyên Sơ thế giới đã không còn tồn tại Tiên Đế?”

“Không sai, trong vòng ngàn năm, trừ hai người chúng ta ra, trong Nguyên Sơ thế giới không có những Tiên Đế khác. “Tên Tiên Đế giữ cửa này trăm giọng nói ” Cũng không có Tiên Tổ.”

“Chuyện này, chuyện này, chuyện này... ” Vũ Hoàng hai mắt trợn tròn, nội tâm thoáng cái trở nên vô cùng căng thẳng, sắc mặt đều có chút trắng bệch “Đây há chẳng phải là nói, nêu như vào lúc này, vô tận Hôn Độn Hải đối với Nguyên Sơ thế giới phát động tấn công...”

Nguyên Sơ thế giới bên này hoàn toàn không có cơ hội phản kháng, ngàn năm tuyệt đối đủ cho vô tận Hôn Độn Hải đem toàn bộ Nguyên Sơ thế giới tru diệt một lần.

Tại sao sẽ như vậy?

Rốt cuộc là dạng hội nghị gì? Lại phải để cho tất cả Tiên Tổ hiện có đồng thời tổ chức, còn triệu tập tất cả Tiên Đế, hơn nữa còn phải phong bế ngàn năm.

Đây quả thực làm cho không người nào có thể hiểu.

“Quả thật như thế. ” Tiên Đế giữ cửa gật đầu nói “Cho nên ta mới bảo ngươi tuyệt không thể tiết lộ chuyện này, bây giờ chính là thời khắc nguy hiểm nhất của Nguyên Sơ thế giới .”

“Vậy bây giờ phải làm gì? ” Vũ Hoàng có chút lo lắng nói.

“Ngươi đem chuyện đã xảy ra báo cho ta biết. ” Tiên Đế giữ cửa trăm giọng nói ” Ta cùng ngươi đem Thiên Ý nắm giữ Thiên Tâm Linh Quang kia trấn áp.”

“Đa tạ Môn Tôn! ” Vũ Hoàng nghe vậy nhất thời mừng rỡ, vội vàng nói “Chuyện là như vậy, mời Môn Tôn nghe ta nói tỉ mỉ...”

...

Ở cùng lúc khi Tiên Đế của Nguyên Sơ thế giới đều bị Tiên Tổ gọi đi tham gia hội nghị, Cửu Cửu Thượng Nhân đã trở lại trong cung điện ở phương vũ trụ hần thường xuyên ở kia.

Hắn dù sao cũng là thành viên nội các Pháp Hội Các, nếu mà biên mất thời gian dài, rất có thể sẽ đưa tới một chút phiền

toái không cần thiết.

Vì vậy, trước khi Thôi Hằng đến Nguyên Sơ thế giới, liền đưa Cửu Cửu Thượng Nhân đi.

Mặc dù Thôi Hằng đã tiến hành che giấu đối với hành tung của Cửu Cửu Thượng Nhân, nhưng Cửu Cửu Thượng Nhân vẫn tương đối cẩn thận, trải qua một phen quay vòng, mới trở lại trong phương vũ trụ này.

Kim Hồng đang ở trong cung điện chờ đợi cảm giác được sự tôn của mình trở về, ngay lập tức liền nghênh đón.

“Đệ tử bái kiến sư tôn.” Kim Hồng hành lễ nói.

“Ha ha ha, không cần đa lễ.” Cửu Cửu Thượng Nhân cười vang nói “Đi, sư phụ kể cho người thụ hoạch chuyện này, lần này việc trải qua thật đúng là căng thẳng kích thích.”

“Sư tôn, ngài sợ rằng không có thời gian nói.” Kim Hồng cười khô nói.

“Cái gì?” Cửu Cửu Thượng Nhân nghe vậy nhíu mày, nghi ngờ nói “Lời này ý gì?”

“Người xem.” Kim Hồng lật tay lấy ra một tấm thiệp mời mạ vàng, trên đó viết ba chữ to —— Pháp Hội Các, ở một bên còn có đánh dấu, thành viên nội các Nguy Cửu.

“Thiệp mời hội nghị của Pháp Hội Các?” Cửu Cửu Thượng Nhân nhận lấy thiệp mời, hơi kinh ngạc nói “Bây giờ cũng không phải thời gian bình thường tổ chức hội nghị a, làm sao đột nhiên liền phải họp?”

Hắn vừa nói vừa lật xem thiệp mời, bỗng nhiên chân mày cau lại, ngạc nhiên nói “Chuyện gì xảy ra, đây là hội nghị mở rộng? Lại muốn tất cả Thái Tổ cảnh đỉnh phong trong vô tận Hỗn Độn Hải đều tham gia, còn có Thiên Địa Thánh Cảnh chủ trì hội nghị?”

Ở bên trong nội dung thiệp mời lật nhìn thấy, Cửu Cửu Thượng Nhân rõ ràng cảm thấy lần hội nghị này không giống tầm thường, liền nói với Kim Hồng: “Người nói thật đúng là không sai, sư phụ lần này thật đúng là không có thời gian kê cho người.”

” Chờ sư phụ đi họp hội nghị xong, lại về nói tiếp cho người nghe, còn nữa, lần hội nghị này hẳn là chuyện cực kỳ trọng yếu, người không nên nói tình huống tràn hội nghị này đối với bất kỳ người nào.”

“Đệ tử biết.” Kim Hồng gật đầu một cái nói “Đệ tử ở đây chờ ngài trở lại.”

“Ha ha, được!” Cửu Cửu Thượng Nhân cười mở cười to.

Sau đó hắn liền xoay người rời đi cung điện mới vừa trở về, đi đến Hỗn Độn Thiên tham gia lần hội nghị có chút đặc thù này của Pháp Hội Các.

...

Nguyên Sơ thế giới, Tiên Lâm Đại Lục.

Thiên Đô Sơn.

Nơi này là chỗ ở sơn môn của Thiên Đô Tông trong chín Đại Thượng Tông, trong đó chứa vô số thiên tài địa bảo cùng với thân binh Tiên Khí, thậm chí còn có “Đế binh” Tiên Đê ban cho.

Thân là tông môn hạng giữa trong chín Đại Thượng Tông, thực lực tổng hợp Thiên Đô Tông cũng không tính quá mạnh, nhưng là có hai vị Chuẩn Tiên Đê, bọn họ đồng thời nắm trong tay toàn bộ Thiên Đô Tông.

Đệ tử trong tông cũng rất là cường đại, số lượng Tiên Vương Vô Địch Giả, Cực Đỉnh Tiên Vương, Tuyệt Đỉnh Tiên Vương đều không phải ít, Tiên Vương thông thường lại chỉ có thể coi như đệ tử bình thường.

Trong này bất kỳ một đệ tử tương đối thông thường nào, thả vào trong vô tận Hỗn Độn Hải, đều có thể trở thành cường giả hùng cứ một phương vũ trụ, thông trị hết thảy.

Nhưng ở chỗ này lại chỉ có thể làm một đệ tử bình thường.

Chênh lệch không thể bảo là không lớn.

Chương 1171: Hội nghị triệu tập tất cả Tiên Đế (3)

Thôi Hằng tựa như là tản bộ mà tùy ý đi đi lại lại trong Thiên Đô Tông.

Nhưng lại không có bất cứ người nào chú ý tới sự hiện hữu của hắn, thậm chí đều không người nào có thể thấy hắn, tiếp xúc hắn.

Bởi vì, lấy bản chất sinh mạng của Thôi Hằng bây giờ, hắn tùy thời có thể đổi thành một cái chiều không gian khác, lấy thị giác cao hơn, dõi mắt nhìn xuống những đệ tử Thiên Đô Tông.

Với khả năng nắm giữ thời gian của Phản Hư trung kỳ, quá khứ việc trải qua của mỗi một người trong Thiên Đô Tông đều chiếu ra trong mắt hắn, để cho hắn biết được rất nhiều chuyện không muốn người biết.

Nhưng hiểu những chuyện này đối với tu vi cảnh giới của hắn chỉ có tăng lên cực kỳ nhỏ.

Dù sao, tu vi cảnh giới tự thân hay bản chất sinh mạng của những người này, tất cả đều là tương đối kém, tự nhiên cũng liền khó mà biết được tin tức bí mật đặc biệt có giá trị gì.

Vì vậy, Thôi Hằng rất nhanh liền đến vị trí hai vị Chuẩn Tiên Đế của Thiên Đô Tông.

Lúc này, hai tên Chuẩn Tiên Đế này dường như đang thương lượng công việc, Thôi Hằng liền đi đến giữa hai người bọn họ, đứng bình tĩnh ở nơi đó nghe hai người thảo luận.

Nhưng hai người này căn bản cũng không không phát hiện được hắn.

Chẳng qua, Thôi Hằng rất nhanh thì phát hiện nội dung hai gã Chuẩn Tiên Đế này thảo luận có chút không tầm thường.

Một người trong đó nói: “Su huynh, người nói lần này các Tiên Tổ bỗng nhiên đem Đông Minh Tiên Đế triệu tập đi tham gia hội nghị, là ý gì, có phải hay không là có biến động gì?”

Một người khác trầm ngâm nói: “Đoán chừng là có đại sự gì muốn phát sinh, ta mới vừa nhận được tin tức, ba vị Tiên Đế ở hải vực chung quanh Tiên Lâm Đại Lục cũng đều đi Cử Trọng Thiên.”

“Ngay cả những Tiên Đế không phụ trách quản lý đại lục này đều triệu tập đi sao? Một người trong đó mặt lộ vẻ ngạc

nhiên, nghi ngờ nói “Trong ân tượng lúc trước cũng không có hội nghị như vậy.”

“Thật ra thì từng có một lần. “Một người khác trầm giọng nói “Chính là ở sau lần hỗn độn đại kiếp đầu tiên, chín đại Tiên Tổ triệu tập tất cả Tiên Đế trong Nguyên Sơ thế giới, ở Cửu Trọng Thiên triệu tập mở một trận hội nghị cực kỳ trọng yếu.

“Một lần này tình huống cũng rất giống thế, cho dù không có triệu tập tất cả Tiên Đế đi Cửu Trọng Thiên, phỏng chừng cũng triệu tập phân lớn Tiên Đế đi qua, hơn phân nửa là có đại sự sắp xảy ra a.”

“Chẳng lẽ vô tận Hỗn Độn Hải lại muốn có đại động tác gì rồi sao? ” Một người trong đó có chút lo lắng nói.

“Sợ rằng tám chín phần mười. ” Một người khác gật đầu nói “Nếu không sẽ không tốn công tốn sức mời nhiều Tiên Đế như vậy tham gia hội nghị.”

Thôi Hằng ở một bên nghe hai người nói chuyện với nhau, trong lòng lại rơi vào trầm tư, thầm nói: “Tiên Tổ triệu tập số lớn Tiên Đế họp ở Cửu Trọng Thiên, đây là vì cái gì?”

Cùng lúc đó, trong mắt của hắn cũng nổi lên ánh sáng màu bạc óng, đem việc trải qua trong năm tháng quá khứ rất dài của hai gã Chuẩn Tiên Đế này thu hết vào mắt.

Việc trải qua của Chuẩn Tiên Đế quả thật không phải là Tiên Vương Vô Địch Giả có thể so sánh, việc từng trải của hai gã Chuẩn Tiên Đế này cực kỳ phong phú, chạm đến tin tức bí mật cũng rất nhiều, trực tiếp mang đến tăng lên to lớn cho Thôi Hằng.

Hơn nữa, hai người bọn họ không chỉ có đối với tình huống của Tiên Lâm Đại Lục bên này hiểu rõ vô cùng tường tận, đối với tám khối đại lục khác cũng có hiểu biết khá tỉ mỉ.

Loại hiểu biết này còn không chỉ là hiểu rõ tình huống hiện tại, còn bao gồm tình huống quá khứ vô tận năm tháng trước.

Thôi Hằng vén vén chẳng qua là lật xem việc trải qua đời này của hai người này, cũng đã thu được lượng tin tức không biết cực kỳ lớn, để cho thân ảnh của hắn ở tầng diện thời gian lần nữa thăng hoa, lại đã đạt tới tầng thứ trôi lơ lửng ở trên thời gian trường hà.

Vốn là hắn vẫn giẫm ở bên trên thời gian trường hà, hai chân vẫn phải tiếp xúc với thời gian trường hà, điều này cũng mang ý nghĩa hắn vẫn thuộc về trạng thái bị thời gian trường hà cọ rửa.

Nhưng bây giờ hắn đã không cần lại chịu thời gian cọ rửa.

Điều này một lần nữa đề cho Thôi Hằng cảm nhận được cảm giác bản chất sinh mạng tiến hành thăng hoa.

Hắn có thể cảm giác được một cách rõ ràng sự quan sát của chính mình đối với quá khứ thời không trở nên càng dễ dàng, tình huống cùng tin tức nhìn thấy cũng biến thành càng chính xác, thậm chí có thể trực tiếp tác động đến một sự vật trong quá khứ.

“Chuyện này ý nghĩa là, ta đã có năng lực thay đổi quá khứ ở một mức độ nào đó? “Trong lòng Thôi Hằng thần phục không thôi.

Chính mình vẫn chỉ là Phản Hư trung kỳ, lại cũng đã có thủ đoạn như vậy, nếu là đến Phản Hư trung kỳ đỉnh phong nhất, thậm chí khi đột phá đến Phản Hư hậu kỳ, lại sẽ là dạng quang cảnh gì?

Mà ngay tại lúc này, hắn bỗng nhiên lòng có cảm giác, nhận ra được trong thời gian trường hà xuất hiện chấn động hơi to lớn, đồng thời còn có một cỗ lực lượng hạ xuống đến trong vô tận Hỗn Độn Hải, dường như đang ở một cái vũ trụ.

“Tầng thứ sức mạnh này, là Tiên Đế?”

Chân mày Thôi Hằng tức thì liền nhíu lại, khi cảm thụ được bản chất của cỗ lực lượng này, phản ứng đầu tiên của hắn chính là Tiên Đế, nhưng rất nhanh thì phát hiện không đúng lắm, ngạc nhiên nói.

“Không đúng, không là Tiên Đế, đây là thứ gì? !”

Chương 1172: Một chương này từ hiện tại rơi về quá khứ (1)

Thôi Hằng từng thấy Tiên Đế, mà lại không chỉ là một Tiên Đế.

Ở tầng diện thời gian trường hà, hắn từng ở trong việc trải qua trong quá khứ của Phong Sinh thấy qua An Trâm Tiên Đế.

Sau khi đi tới Nguyên Sơ thế giới, hắn lại tiến hành dò xét qua quá khứ việc trải qua của rất nhiều cường giả của hải vực chung quanh Tiên Lâm Đại Lục, cùng với dò xét Tiên Vượng và Chuẩn Tiên Đế của Thiên Đô Tông, cũng thấy được mấy vị Tiên Đế.

Mới vừa rời khí tức sức mạnh mà hắn cảm giác được rất giống với cường giả cấp Tiên Đế, hơn nữa so với bất kỳ một Tiên Đế nào mà hắn đã gặp đều mạnh hơn.

Điều này thật rất không bình thường.

Lúc trước Thôi Hằng thông qua dò xét thời gian quá khứ, thấy qua không ít Tiên Đế.

Mặc dù trong đó đại đa số là Tiên Đế phụ trách các hạng sự vụ quản lý đại lục như An Trâm Tiên Đế hay Đông Minh Tiên Đế, chỉ có tu vi sơ nhập Vô Thiên cảnh, nhưng cũng không ít Tiên Đế đạt tới tiêu thành thậm chí là đại thành.

Hiện tại cỗ khí tức cường đại hạ xuống đến vô tận Hỗn Độn Hải này, rõ ràng mạnh hơn so với thực lực Tiên Đế đại thành, hơn nữa còn có một điềm vô cùng cổ quái.

Trên người "Tiên Đế" này lại không có đan dật bất kỳ Thời Gian Chi Lực, nhưng hắn lại rõ ràng nắm giữ thủ đoạn điều động Thời Gian Chi Lực, cùng Tiên Đế bình thường có khác biệt hết sức rõ ràng.

"Khí tức sức mạnh cấp Tiên Đế, không có đan dật Thời Gian Chi Lực, nhưng lại có thủ đoạn điều động Thời Gian Chi Lực, đây dường như cùng người tu tiên Phản Hư kỳ có chút tương tự a."

Chân mày Thôi Hằng hơi nhíu lại.

Hắn từ khi xuyên qua đến nay vẫn là lần đầu tiên gặp phải tồn tại có thể tiếp cận người tu tiên như thế, điều này khiến cho hắn cảm thấy vô cùng ngoài ý muốn.

Dù sao, trước đó, bất luận là Nguyên Sơ thế giới hay là vô tận Hỗn Độn Hải, con đường tu luyện của họ mặc dù có chút

khác nhau, nhưng cuối cùng đều là trăm sông đổ về một bể, cùng con đường của người tu tiên đều có bất đồng cực lớn.

Song, cụ thể là tình huống gì, bây giờ còn không thể xác định bừa, cũng có thể đây chỉ là một Tiên Đế mà hình thức tồn tại khá đặc thù.

“Hắn quét nhìn thời gian trường hà, đây là đang tìm phương vũ trụ bị ta ẩn giấu kia?” Trong mắt Thôi Hằng dâng lên ánh sáng màu bạc óng, thị giác siêu nhiên ở trên thời gian trường hà, ngay lập tức liền thấy rõ động tác của tên “Tiên Đế” kia.

Ngay sau đó, hắn lại thuận theo tên “Tiên Đế này” tiến hành nhìn lại quá khứ, rất nhanh liền phát hiện thân ảnh Vũ Hoàng.

Quỹ đạo thời gian cọ rửa chảy xuôi qua trên thân Vũ Hoàng.

Thôi Hằng rất nhanh liền hiểu đầu đuôi câu chuyện, nội tâm không khỏi ngạc nhiên nói: “Thì ra là một trong hai Tiên Đế giữ cửa của cửu trọng thiên, lần này hội nghị của Cửu Trọng Thiên lại khép kín đến loại trình độ này?”

Mới vừa rồi hai gã Chuẩn Tiên Đế của Thiên Đô Tông cũng đang thảo luận tràng hội nghị này của Cửu Trọng Thiên, từ mức độ khép kín của tràng hội nghị Cửu Trọng Thiên này đến xem, liền có thể cảm giác được lần này nội dung hội nghị tuyệt đối không đơn giản.

Nhất định là có chuyện gì kinh thiên động địa đang nổi lên.

Chính là vào lúc này, Thôi Hằng bỗng nhiên trong lòng khẽ động, các giả ta chỉ thân phân tán ở mỗi cái vũ trụ của hắn, gần đây cũng nhận được một tin tức bí mật.

Hỗn Động Thiên bỗng nhiên triệu tập mở hội nghị mở rộng của Pháp Hội Các, quy mô so với hội nghị bình thường lớn hơn nhiều lắm.

Ngoại trừ thành viên nội các, Pháp Tôn, Hội Chủ bình thường luôn có suất, ra, sẽ còn mời tất cả Thái Tổ cảnh đình phong trong vô tận Hỗn Động Hải tham gia, cũng sẽ không phải Hội Chủ đảm nhiệm chủ trì, mà là do cường giả Thiên Địa Thánh Cảnh chủ trì hội nghị.

Thời gian cũng là một ngàn năm, đồng dạng là hoàn toàn khép kín, cắt đứt hết thảy liên lạc cùng ngoại giới.

“Đây thật là khó mà tin nổi.” Chân mày Thôi Hằng cau lại, đối với loại tình huống này hết sức không hiểu, nội tâm nghi ngờ nói ” Hỗn Động Thiên cùng Cửu Trọng Thiên đồng thời tiến hành hội nghị như vậy là chuyện gì xảy ra?

“Vô tận Hỗn Độn Hải cùng Nguyên Sơ thế giới có thù máu không chết không thôi, vẫn tồn tại đại đạo chi tranh rõ ràng, lần này cư nhiên ản ý như thế đồng thời tổ chức hội nghị tương tự, ngay cả thời gian đều là giống nhau, thật đúng là quá quái.”

Chuyện có khác thường nhất định có yêu!

Song, mặc dù trong lòng hấn nghi ngờ không hiểu, nhưng cũng không có tùy tiện tiên hành dò xét tên Tiên Đế giữ cửa đó.

Tên Tiên Đế giữ cửa đó có trạng thái hơi kỳ lạ, ở trước khi xác định rõ thì hấn sẽ không hành động thiếu suy nghĩ.

Theo Thôi Hằng, lúc này chuyện trọng yếu nhất của mình chính là dốc hết khả năng tăng cao tu vi cảnh giới, tăng cường thực lực bản thân, chỉ có thực lực đủ cường đại, mới có thể bảo đảm an toàn của mình.

Hơn nữa theo đủ loại dấu hiệu đến xem, chiến đấu giữa vô tận Hỗn Độn Hải cùng Nguyên Sơ thế giới tùy thời đều có thể khai hỏa, đến lúc đó chắc chắn sẽ có cường giả cấp bậc Tiên Tổ giao thủ.

Lấy tu vi cảnh giới còn không phải Phản Hư trung kỳ viện mãn của chính mình, sợ rằng khó mà thoát thân trong chiến đấu cấp Tiên Tổ.

Dù sao, lực lượng những Tiên Tổ này có cũng không phải do tu luyện mà tới.

Bọn họ hoặc là trực tiếp thu được 1 phần 12 sức mạnh của Nhận Thân Thánh, hoặc chính là nắm giữ sức mạnh Thiên Thân Thánh hoặc là Địa Thân Thánh còn để lại.

Loại phương thức lấy được lực lượng này vô cùng có khả năng để cho cảnh giới tu vi của bọn hấn sinh ra tăng lên kiểu bay vọt.

Chương 1173: Một chương này từ hiện tại rơi về quá khứ (2)

Từ việc Phản Hư trung kỳ bây giờ còn chưa viên mãn cũng đã có thể dễ dàng vượt qua sơ nhập Vô Thiên cảnh cùng tiêu thành Vô Thiên cảnh, vậy đại thành Vô Thiên cảnh cùng viên mãn Vô Thiên cảnh hơn phân nửa cũng ở trong phạm vi Phản Hư trung kỳ có thể so sánh.

Đương nhiên, Vô Thiên cảnh viên mãn có lẽ cũng có thể so với Phản Hư hậu kỳ, nhưng hơn phân nửa là không đến được Phản Hư kỳ đỉnh phong, càng không có khả năng vượt qua Phản Hư kỳ đỉnh phong.

Nhưng Tiên Tổ lại là có thể áp đảo xa xa bên trên Tiên Đế Vô Thiên cảnh viên mãn, vô cùng có khả năng đạt tới cảnh giới có thể so với Hợp Đạo.

“Chẳng qua, ta thật sự là rất khó tưởng tượng Hợp Đạo đến tốt cùng là một cái cảnh giới dạng gì, phải như thế nào để hình dung uy năng mà cảnh giới này có?”

Thôi Hằng cau mày rơi vào trong trầm tư “Phản Hư kỳ đỉnh phong chính là phải đạt tới cảnh giới không gì không biết, không gì không thể, đều đã như vậy, Hợp Đạo còn có thể làm ra đột phá trên mặt nào?”

Điều này làm cho hắn cảm thấy hết sức khó hiểu, nhưng phương pháp đề biệt rõ ràng những nghi vấn này chỉ có một, đó chính là độc hết sức tăng lên tu vi cảnh giới của chính mình.

“Hay là trước tiên tiếp tục tiến hành thăm dò đối với Nguyên Sơ thế giới đi.” Thôi Hằng thậm nghĩ trong lòng “Vừa vặn lúc này Tiên Đế cùng Tiên Tổ đều trong Cửu Trọng Thiên, thăm dò cũng càng thêm an toàn.”

Lấy tu vi cảnh giới hiện tại cùng với thủ đoạn hắn nắm giữ, chỉ cần Tiên Đế cùng Tiên Tổ đều không có ở đây, coi như là đem toàn bộ mỗi một góc xó xỉnh của Nguyên Sơ thế giới đều dò xét một lần, cũng sẽ không có người phát hiện sự hiện hữu của hắn.

Kê từ đó, đúng thật là hoàn mỹ phù hợp kế hoạch của Thôi Hằng, cũng tức là lặng im không tiếng động mà tiến hành tìm tòi, lặng lẽ tăng lên tu vi cảnh giới của chính mình.

Tốt nhất là chính mình cho dù là tu luyện tới Phản Hư kỳ đỉnh phong, cũng không có ai biết hay phát hiện hắn.

Loại tình huống này không thể nghi ngờ là an toàn nhất ôn thỏa nhất.

” Tiên Đế Thiên Đô Tông không có ở đây, nơi này với ta mà nói liền không có giá trị tìm tòi gì, cái kế tiếp.”

Thôi Hằng rất nhanh thì làm ra quyết định, trực tiếp rời đi nơi này, đi đến cái tông môn kế tiếp, đồng dạng cũng là Vạn Hoa Cung một trong chín Đại Thượng Tông.

Đương nhiên, hắn cũng không buông lỏng giám sát đối với tên Tiên Đế giữ cửa kia.

Trạng thái của người này vô cùng quý dị, khó bảo đảm không có nắm giữ thủ đoạn gì kỳ dị, từ đó tìm tới phương vũ trụ bị hắn ẩn giấu kia.

...

Bên ngoài Nguyên Sơ vũ trụ, trong hỗn độn hải.

Tiên Đế giữ cửa hành tẩu như nhàn nhã dạo chơi, tựa như là hoàn toàn không lo lắng việc mình bị phát hiện.

Trên thực tế cũng đúng là như vậy, hắn đi trong Hỗn Độn Hải mà không có chịu đến bất kỳ lực lượng nào bài xích, tựa như là sinh linh sinh ra ở Hỗn Độn Hải, có thể cùng bất kỳ quy tắc nơi này hòa hợp sống chung.

Ngay cả Vũ Hoàng ở bên cạnh hắn, cũng như là bị một loại lực lượng đặc thù nào đó ảnh hưởng, có thể hoàn mỹ dung nhập vào trong pháp tắc Hỗn Độn Hải, trở nên giống như sinh linh sinh ra ở đây, có thể tự do hành động.

Loại trạng thái này để cho Vũ Hoàng cảm thấy hết sức ngạc nhiên, không nhịn được hỏi “Môn Tôn, ngài lại có thủ đoạn như vậy, lại có thể chuyển hóa ngọn nguồn bản chất tánh mạng của mình.”

Sinh linh sinh ra ở Nguyên Sơ thế giới và sinh linh sinh ra trong Hỗn Độn Hải có bất đồng rất lớn, coi như hai người nhìn bề ngoài không sai biệt lắm, nhưng bản chất sinh mạng cũng tồn tại khác biệt to lớn.

Vì vậy, sinh linh Nguyên Sơ thế giới muốn tự do hành động ở trong vũ trụ Hỗn Độn Hải thì sẽ phải chịu áp chế nhất định, sinh linh càng mạnh mẽ chịu áp chế cũng liền càng rõ ràng.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân quan trọng khiến cho qua nhiều năm như vậy Nguyên Sơ thế giới cũng rất khó tiến hành phản công hiệu quả đối với Hỗn Độn Hải.

Nhưng là bây giờ Vũ Hoàng phát hiện chỉ cần mình đi tại bên người vị Tiên Đế giữ cửa này, lại liền có thể hoàn toàn

không bị quy tắc Hỗn Động Hải áp chế, bản chất ngọn nguồn tánh mạng của mình đều giống như là chuyển biến thành Hỗn Động Hải.

Điều này quá thần kỳ, thật là không thể tưởng tượng nổi, hần chưa từng nghe qua còn có thủ đoạn như vậy.

“Chuyển hóa bản chất căn nguyên sinh mạng mà thôi.” Tiên Đế giữ cửa khê gật đầu một cái mỉm cười nói “Đối với các ngươi mà nói có lẽ rất khó khăn, nhưng đối với chúng ta mà nói cái này cũng không coi vào đâu.”

Lúc hần nói chuyện, tràn đầy một loại tự tin cực mạnh, dường như thay đổi bản chất căn nguyên sinh mạng với hần mà nói chỉ là một chuyện nhỏ không đáng kể mà thôi.

“Môn Tôn đại năng.” Vũ Hoàng tâm bốc nói.

“Ha, ngươi cũng chớ ning nọt như vậy, ta đây không tính là đại năng gì.” Tiên Đế giữ cửa khê cười nói “Ta bây giờ cả Phương Vũ Trụ kia cũng còn không tìm ra đây.”

“Ngài nói đùa, lấy thủ đoạn của ngài nhất định là có thể tìm được, đây là chuyện sớm hay muộn.” Vũ Hoàng hết sức cung kính nói.

“Không thể dễ dàng như thế.” Tiên Đế giữ cửa lắc đầu nói “Phương vũ trụ kia dù sao cũng là bị người dùng thủ đoạn cực cao ẩn giấu, thậm chí khả năng có cường giả Thiên Địa Thánh Cảnh tham dự trong đó, muốn tìm được nó tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

“Lấy tình huống bây giờ đến xem, phương vũ trụ kia hơn phân nửa là bị giấu ở trong thời gian trường hà, ở trong một thời không không biết, muốn tìm tới một vũ trụ không hề bắt mắt ở trong thời không mịt mờ vẫn là rất khó khăn.”

Đang nói, hần bỗng nhiên rơi vào trầm tư, dường như là nghĩ tới điều gì, có linh cảm nào đó, đột nhiên nói với Vũ Hoàng: “Ngươi biết trạng thái sinh linh của phương vũ trụ kia sao?”

“Môn Tôn, trạng thái sinh linh là chỉ?” Vũ Hoàng hơi nghi hoặc một chút hỏi.

“Trong vũ trụ kia có bao nhiêu sinh linh, mỗi cái cảnh giới lại có bao nhiêu người, một nhóm người mạnh nhất là cảnh giới gì, được bao nhiêu.” Tiên Đế giữ cửa trầm giọng nói “Ngươi từng nói qua, trong vũ trụ kia từng có phân hồn Tiên Vương đảm nhiệm Thiên Ý, chắc có những số liệu này.”

Chương 1174: Một chương này từ hiện tại rơi về quá khứ (3)

“Có, có.” Vũ Hoàng gật đầu liên tục nói “Hắn là ngay tại trong Chư Thiên Cung dưới quyền ta, Thiên Ý phân hôn Tiên Vương cũng sẽ định kỳ hướng Chư Thiên Cung báo cáo tình huống chỗ vũ trụ mình ở, ngài là muốn số liệu thời kỳ nào?”

“Lúc nào cũng được.” Khóe miệng Tiên Đế giữ cửa hơi nhếch lên, cười nói “Chỉ cần có số liệu một thời kỳ, ta liền có thể mò ra phương vũ trụ này từ trong quá khứ của thời gian trường hà!”

“Môn Tôn thần uy!” Vũ Hoàng nghe vậy cũng nở nụ cười, vội vàng nói “Xin Môn Tôn ở chỗ này chờ chốc lát, ta đây liền đem số liệu kỳ trước của phương vũ trụ kia lấy tới cho ngài.”

Nói xong, hắn liền vội vàng cáo từ rời đi, trực tiếp quay trở về Chư Thiên Cung trong Nguyên Sơ thế giới, mang tất cả số liệu liên quan tới phương vũ trụ kia trong kỳ trước soạn ra.

Ở sau khi chuẩn bị xong những số liệu này, Vũ Hoàng liền vội vã rời đi Chư Thiên Cung, lần nữa quay trở về trong hỗn độn hải, mang những số liệu này giao cho vị Tiên Đế giữ cửa kia.

“Môn Tôn, người xem những thứ này có thể sử dụng hay không.”

Vũ Hoàng hai tay dâng một khối thẻ ngọc ghi lại số liệu toàn diện các kỳ của phương vũ trụ kia, trình cho Tiên Đế giữ cửa.

“Ừm.” Tiên Đế giữ cửa cầm lên tám thẻ ngọc này, hơi đọc một chút liền gật đầu, cười nói “Rất là không tệ, vô cùng cần kẹ, dựa vào những số liệu này, đã đầy đủ giúp ta ngược dòng đến thời không trước khi phương vũ trụ kia bị giấu.”

Vừa nói, hắn liền bắt đầu dựa theo số liệu cung cấp trong thẻ ngọc, bắt đầu tiến hành dò xét ở trong thời gian trường hà.

Lần lượt vũ trụ ở trước mắt của hắn bay qua, trong đó là quang ảnh vô số văn minh vô số sinh linh sinh ra lại biến mất, hết thấy vũ trụ trong quá khứ từng tồn tại đều không gặt được cảm giác của hắn.

Đối với những thứ này, Tiên Đế giữ cửa dường như đã sớm thấy thường xuyên, căn bản cũng không có toát ra bất kỳ vẻ gì khác thường, lẳng lặng quan sát tình huống những vũ trụ này, cũng tiến hành sàng lọc chúng nó.

Không qua thời gian bao lâu, hắn chỉ nhờ vào tin tức số liệu ghi chép trong thẻ ngọc, ở thượng du của thời gian trường hà tìm được một cái vũ trụ, đó là quang ảnh của cái vũ trụ này ở ba triệu năm trước.

Phương vũ trụ này lúc đầu đã bị hoàn toàn ẩn núp, quá khứ tương lai của nó đều đã vô ảnh vô tung, nhưng bên dưới cách tìm kiếm đặc thù của Tiên Đế giữ cửa, lại thật tìm được một tia đầu mối như vậy.

Trụ Quang Độn bị phá!

Sau đó, Tiên Đế giữ cửa bắt đầu thuận theo hình ảnh quá khứ của cái vũ trụ này mà tiến hành tìm tòi, lại trong chớp mắt liền phong tỏa vị trí điểm thời gian chỗ ở lúc này của phương vũ trụ này.

“Tìm được rồi.” Tiên Đế giữ cửa khẽ cười nói “Thủ đoạn thời gian thật thần diệu, bình thường mà nói sợ rằng bên dưới Tiên Tô đều không người có thể tìm được, đáng tiếc, chỉ cần là địa phương có sinh linh, liền không gạt được ta.

“Thái Vũ, đi theo ta.”

...

Ngay tại trong nháy mắt khi Tiên Đế giữ cửa khám phá che giấu của Trụ Quang Độn, tìm tới phương vũ trụ kia, Thôi Hằng lập tức nhận được cảm ứng.

“Trụ Quang Độn bị phá? ” Trên mặt Thôi Hằng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, ngạc nhiên không thôi.

Trong mắt của hắn dâng lên thời gian màu bạc óng, ngay sau đó chợt nói “Thì ra là như vậy, lấy tin tức sinh linh làm đầu mối, tiến hành dò xét đối với vết tích trong quá khứ của vũ trụ, sức quan sát của hắn đối với sinh linh lại cường đại đến tình trạng như thế.”

Thật ra thì, đối với cái loại tình huống phát sinh ngoài ý muốn này, Thôi Hằng đã sớm làm xong dự án.

Hơn nữa cùng lúc khi biết rõ thủ đoạn của Tiên Đế giữ cửa kia, hắn cũng biết rõ cường độ lực lượng của tên Tiên Đế giữ cửa này rốt cuộc tương đương với tầng thứ gì.

Sơ nhập Phản Hư trung kỳ, so với cảnh giới bây giờ của Thôi Hằng hơi yếu một ít, nhưng bản chất sinh mạng dường như cực cao, Thôi Hằng khó mà dò tra rõ.

Chẳng qua, ở mặt tu vi cảnh giới, chỉ cần cao hơn một bậc, đó chính là cao hơn Trời!

Vì vậy, ở trong nháy mắt khi phát hiện Trụ Quang Độn che giấu bị khám phá, Thôi Hằng liền triển khai hành động.

Hắn nâng tay phải lên, năm ngón tay khẽ nắm, trong lòng bàn tay trở nên sâu kín âm trầm, hiện ra tia sáng đen nhánh tinh khiết cực kỳ, tựa hồ là tượng trưng cho hết thảy ngọn nguồn tử vong.

âm Dương Ân!

Cùng lúc đó, trước mặt Thôi Hằng bỗng nhiên hiện ra một dòng sông dài màu bạc óng chảy băng băng cuộn cuộn.

Một chương này của hắn nâng lên ở hiện tại, lúc hạ xuống lại đã đến thượng du dòng trường hà này.

Thời không, Quá khứ, Vũ Hoàng mới vừa lấy ra tấm thẻ ngọc ghi lại, liền có một bàn tay trong suốt trắng tinh bỗng dưng xuất hiện ở phía trên hắn.

Tia sáng đen nhánh trong lòng bàn tay y như mặt gương, tỏa ra vô số loại cảnh tượng tử vong.

Thôi Hằng ra tay ở hiện tại, muốn đánh chết Vũ Hoàng trong quá khứ!

Chương 1175: Một phần quà tặng còn sót lại của Nhân Thần Thánh (1)

Trong thời không quá khứ, Vũ Hoàng mới vừa lấy ra tấm thẻ ngọc kia, chợt toàn thân cứng đờ, trong nhận thức chỉ còn lại có ánh sáng đen nhánh thuần túy, không có những thứ khác.

âm Dương Ấn đan dệt âm Dương và Sinh Tử, bên dưới ánh sáng đen nhánh mặt âm chiếu sáng, vạn sự vạn vật đều phải đi về phía tiêu vong và tịch diệt cuối cùng. Có thể nói là một loại pháp thuật công kích cực kỳ mạnh mẽ.

Nhất là sau khi Thôi Hằng đột phá đến Phản Hư cảnh, cảm nhận được thời gian cọ rửa, thấy bề khổ chìm nội, hiểu rõ đối với loại tịch diệt và tiêu vong này liền càng sâu sắc hơn.

Điều này cũng khiến cho uy năng của âm Dương Ấn như điều gặp gió.

Ở bên dưới sự chiếu rọi của ánh sáng đen nhánh mặt âm này, coi như là Tiên Đế đã bước vào tầng thứ Vô Thiên cảnh đại thành, cũng sẽ tại chỗ lâm vào trạng thái tiêu vong và tịch diệt, chỉ đợi thời gian vừa đến thì sẽ hoàn toàn bị giết chết.

Vì vậy, sau khi Vũ Hoàng thấy ánh sáng thuần một màu đen nhánh cực kỳ này, gần như ngay cả động ý nghĩ cũng không kịp, trong nháy mắt liền hóa thành một bãi máu đen, ngay cả thần hồn cũng hoàn toàn biến mất, hình thần đều diệt.

Cùng lúc đó, một tấm thẻ ngọc kia cũng ở bên dưới ánh sáng đen nhánh mặt âm chiếu rọi mà biến thành một nhúm cát mịn, trực tiếp tan rã ra, căn bản cũng không có lưu lại bất luận vết tích về nhân vật nào, giống như là chưa bao giờ xuất hiện qua vậy.

Tình huống xảy ra bất ngờ như vậy, coi như là Tiên Đế giữ cửa gần trong gang tấc đều không thể sớm kịp phản ứng, chờ đến khi hãn kịp phản ứng chuẩn bị xuất thủ, một bàn tay thon dài trắng tinh kia đã thối lui, hoàn toàn không có bóng dáng.

Mà ngay trong nháy mắt khi Vũ Hoàng bị đánh chết, khi cái tấm này thẻ ngọc này bị tiêu hủy, lịch sử quá khứ liền bị thay đổi.

Tiên Đế giữ cửa không có được tin tức trong thẻ ngọc, cũng liền không cách nào dựa theo các loại số liệu về sinh linh trong vũ trụ kia mà tiên hành tìm tòi.

Kể từ đó, tự nhiên không có khả năng tìm tới bất cứ dấu vết gì về phương vũ trụ kia.

Vì vậy, bây giờ Thôi Hằng rất cảm giác được một cách rõ ràng, Tiên Đế giữ cửa đang ở bên trên tầng điện thời gian trường hà tìm vũ trụ ẩn núp đột nhiên biến mất, trở về trong Hỗn Độn Hải, biểu cảm trên mặt tràn đầy kinh ngạc.

“Mới vừa rồi đó là...” Tiên Đế giữ cửa rõ ràng có cảm ứng đối với biến hoá mới vừa rồi, nội tâm nghi ngờ không thôi “Chuyện gì xảy ra, ta rõ ràng hẳn là đã tìm được phương vũ trụ kia, vì sao lại...”

Nghĩ tới đây, hẳn lại nhìn về phía bãi máu đen trôi lơ lửng ở trong hỗn độn hải, lập tức hiểu chuyện gì xảy ra, cau mày nói ” Hẳn trong quá khứ bị giết, thẻ ngọc cũng bị hủy trong quá khứ, trực tiếp phản hồi tới hiện tại, Tiên Đế Vô Thiên cảnh viên mãn xuất thủ?”

Tiên Đế giữ cửa hiển nhiên đối với phương thức tu luyện của Cửu Trọng Thiên Cảnh hiểu rõ vô cùng, cũng biết phân chia tầng thứ Tiên Đế trong Vô Thiên cảnh, rất nhanh thì làm ra suy đoán.

Ngay sau đó, trên người của hắn bỗng nhiên sáng lên ánh sáng màu bạc óng như sóng nước, lại cũng mang sức mạnh của chính mình từ hiện tại tiến hành thâm thấu xuyên về quá khứ.

Thời khắc này, ở dưới thị giác của Tiên Đế giữ cửa, thời gian chung quanh phảng phất chuyển ngược, rất nhanh thì lui về khi âm Dương Âm chưa hạ xuống, Vũ Hoàng còn sống mới vừa rồi.

Thời không quá khứ, khi Tiên Đế giữ cửa mới vừa nói rõ chính mình cần số liệu sinh linh của phương vũ trụ kia.

“Có, có.” Vũ Hoàng gật đầu liên tục, lại hướng Tiên Đế giữ cửa hỏi, “Hẳn là ngay tại trong Chư Thiên Cung dưới quyền ta, Thiên Ý phân hồn Tiên Vương cũng sẽ định kỳ hướng Chư Thiên Cung báo cáo tình huống vũ trụ chỗ mình ở, ngài là muốn số liệu thời kỳ nào?”

Vốn là Tiên Đế giữ cửa ở chỗ này tiếp tục nói rõ ràng tỉ mỉ như câu, nhưng lần này hẳn không có làm như vậy, mà là trực tiếp mở ra tay áo bào, đem Vũ Hoàng cuốn vào trong tay áo tiến hành bảo vệ.

Gần như là ở cùng thời khắc đó, một bàn tay trắng tinh trong suốt, lòng bàn tay tối tăm âm trầm, cùng với tia sáng đen nhánh thuần túy kia lần nữa vượt thời không mà tới.

âm Dương Âm!

Nhưng lúc này đây âm Dương Âm lại bị mất mục tiêu muốn công kích.

Ở sau khi bàn tay này mang theo ánh sáng đen mặt âm hàng lâm, xuất hiện đình trệ trong nháy mắt ngăn ngủ, dường như là không biết phải làm như thế nào.

Ngay sau đó, ánh sáng đen nhánh trên cái bàn tay này liền trực tiếp chiếu về trên người Tiên Đế giữ cửa đem Vũ Hoàng ẩn giấu.

Vì vậy, tiêu vong chi lực vô cùng cường đại, vô cùng nồng nặc rơi xuống trên người Tiên Đế giữ cửa, ánh sáng đen nhánh cực kỳ gần như là trong nháy mắt liền đem hắn che phủ.

Dưới tình huống bình thường, Sinh Mệnh lực của Tiên Đế giữ cửa sẽ nhanh chóng biến mất, cuối cùng sẽ hoàn toàn bị ánh sáng đen mặt âm của âm Dương Âm chôn vùi hầu như không còn, mất đi tất cả sinh cơ, đi về phía tiêu vong và tịch diệt cuối cùng.

Nhưng mà, Sinh Mệnh lực trên người Tiên Đế giữ cửa thật là giống như là vô cùng vô tận vậy, vô luận ánh sáng đen mặt âm tiên hành chiếu rọi, cọ rửa, nhấn chìm hắn như thế nào, đều không cách nào tiêu hao hết Sinh Mệnh lực trên người của hắn.

Sinh mệnh lực của hắn giống như là một vùng biển khơi vô biên vô tận, không có bất kỳ biên giới và điểm cuối.

Cho dù ánh sáng đen mặt âm lại chiếu ngàn năm vạn năm, cũng không nhất định có thể đem lượng sinh mệnh lực lớn như vậy mài cho tiêu hao hết.

Ánh sáng đen mặt âm giống như là một đồng lửa, muốn phải đem vùng biển vô biên này đốt cho bốc hơi, ít khả năng có thể làm được.

Lượng sinh mệnh lực lớn như vậy, quả thật là quá không bình thường

“Tại sao có thể như vậy? ” Trong lòng Thôi Hằng ngạc nhiên không thôi.

Chương 1176: Một phần quà tặng còn sót lại của Nhân Thần Thánh (2)

Lấy tu vi cảnh giới hiện tại của hắn, âm Dương Ấn thì triển ra vô cùng cường đại.

Ở bên dưới ánh sáng đen mặt âm của âm Dương Ấn bao phủ, coi như là Tiên Đế Vô Thiên cảnh đại thành cũng sẽ rất nhanh đi về phía tiêu vong, nhiều nhất không cao hơn thời gian ba hơi thở.

Bây giờ Tiên Đế giữ cửa cũng đã kiên trì thời gian ước chừng mười lăm phút đồng hồ, nhưng Sinh Mệnh lực trong cơ thể hắn vẫn vô cùng thịnh vượng, giống như là căn bản cũng không có chịu ánh sáng đen mặt âm công kích vậy.

“Hắn đến tột cùng là cái thứ gì, chẳng lẽ là khái niệm sinh mạng thành tinh sao?”

Nội tâm Thôi Hằng nghi ngờ không thôi, hắn thu hồi sức mạnh của âm Dương Ấn, đồng thời lại thi triển Linh Minh Kim Động, nhìn chăm chú Tiên Đế giữ cửa, cố gắng nhìn thấu bản chất của đối phương.

Mà ở bên dưới Linh Minh Kim Động nhìn chăm chú, tên Tiên Đế giữ cửa này chính là một đoàn sinh mệnh lực vô cùng không lồ, mệnh mỏng yô tận y như vực sâu biển lớn, thậm chí mang theo chút bản chất căn nguyên ngọn nguồn sinh mạng.

So sánh với sinh mạng cụ thể nào đó, đây càng giống như là từ một khái niệm cụ thể hoá ra, nhưng nếu nói là sự tồn tại của khái niệm, lại vừa có đặc thù rõ ràng của sinh mạng thể.

Loại tình huống này quá quái dị, là thứ Thôi Hằng cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua.

Cuối cùng hắn chỉ đành phải lắc đầu một cái, nội tâm thờ dài nói: “Sinh mệnh lực không lồ như vậy, vô luận là âm Dương Ấn hay là Quang âm Dao, sợ rằng đều không cách nào giết hắn, đã như vậy, cũng chỉ có thể trước tiên đem hắn giam cầm.”

Nếu không có giết chết qua Vũ Hoàng, như thế tình huống cuối cùng phản hồi đến hiện tại liền đã định trước, tất nhiên là Tiên Đế giữ cửa lại tìm được phương vũ trụ kia.

Nhưng muốn ngăn cản cái tình huống này phát sinh, cũng không nhất định phải giết chết Vũ Hoàng trong quá khứ, chỉ cần đưa cái tên Tiên Đế giữ cửa này giam cầm lại là đủ rồi.

Hơn nữa, sau khi đem tên Tiên Đế giữ cửa này giam cầm, còn có thể dò xét quá khứ việc trải qua của hắn.

Thời gian tồn tại của Tiên Đế giữ cửa cực kỳ lâu đời, ngay từ trong nạm thảng cổ xưa vô tận cũng đã tồn tại, mới có thể đạt được số lớn tin tức không biết.

Có lẽ có thể nhân cơ hội này đẩy tu vi cảnh giới đến tầng thứ Phản Hư trung kỳ viên mãn.

Ý nghĩ tới đây, Thôi Hằng nâng tay phải lên, đưa ngón trỏ ra tại trong hư không nhẹ nhàng rạch một cái, nhất thời thì có một sợi dây thừng màu vàng phẳng phất có thể phong cầm vạn sự vạn vật, phong tỏa không gian thời gian xuất hiện.

Tiên pháp!

Khôn Tiên Tác!

...

Thời không Quá khứ.

Tiên Đế giữ cửa thấy cái bàn tay ẩn chứa uy năng kinh khủng kia đã thối lui, nội tâm liền không tự chủ được thở phào nhẹ nhõm, mới vừa rồi hấn mặc dù coi như dễ dàng ngăn cản ánh sáng đen mặt âm của âm Dương Ấn, nhưng trên thực tế cũng chịu đựng áp lực vô cùng lớn.

“Thủ đoạn thật sự là lợi hại.” Tiên Đế giữ cửa trong lòng không nhịn được thở dài nói “Lấy công hiệu khiến sinh mệnh lực bị chôn vùi của ánh sáng đen vừa rồi kia, coi như là Tiên Đế Vô Thiên cảnh viên mãn, chỉ sợ cũng không chống đỡ nổi thời gian bao lâu.”

Lúc này Vũ Hoàng bị hấn thu ở trong tay áo bỗng nhiên mở miệng nói: “Môn Tôn, mới vừa rồi là chuyện gì xảy ra, là có địch nhân phát hiện chúng ta, muốn ra tay với chúng ta sao?”

Hắn rõ ràng đã chết một lần, nhưng bây giờ cái gì cũng không biết, thậm chí đều không biết mình đã chết qua một lần rồi.

Giữa Chuẩn Tiên Đế cùng Tiên Đế nhìn như chẳng qua là cách một con đường, trên thực tế chênh lệch giống như trời và đất, một trời một vực, căn bản là không cách nào so sánh.

“Có cường giả ra tay trong tương lai.” Tiên Đế giữ cửa nói đơn giản một câu, sau đó trầm giọng nói ” Đem số liệu mỗi thời kỳ của phương vũ trụ kia đưa cho ta đi.”

“Vâng!” Vũ Hoàng vội vàng đáp ứng, rất nhanh thì lại lấy ra cái tấm thẻ ngọc này, một mực cung kính nói ” Môn Tôn, chính là chỗ này, xin ngài xem một chút.”

Sau đó, Tiên Đế giữ cửa một lần nữa giống như tinh chuẩn xác định vị trí mà tìm được phương vũ trụ kia.

Nhưng lúc này đây lại không có chịu bất kỳ ngăn trở nào, không có công kích hạ xuống từ tương lai, hết thảy đều vô cùng bình thường.

Dường như người mới vừa xuất thủ kia đã bỏ đi, không tính xen vào phương vũ trụ kia nữa.

Song, coi như không có bị bất kỳ trở ngại nào, Tiên Đế giữ cửa vẫn là cẩn thận từng li từng tí, tùy thời đều làm xong chuẩn bị phòng ngự hoặc là tiến hành phản kích.

Uy năng cường đại của âm Dương Án đã đóng dấu thật sâu ở trong nhận thức của hắn, để cho hắn cảm thấy hết sức kiêng kỵ.

Nhưng cho đến khi hắn hoàn toàn xác định vị trí phương vũ trụ kia, đều không có lực lượng gì xuất hiện.

“Chẳng lẽ hắn thật buông tha?” Tiên Đế giữ cửa trong lòng ngờ vực.

Nhưng mà, vừa lúc đó, trước mặt của hắn bỗng nhiên sáng lên ánh sáng màu vàng, ngay sau đó liền xuất hiện một sợi dây thừng vàng óng ánh.

Cái sợi dây thừng này mặt ngoài hiện lên kim sắc quang mang nhận nhật, Hỗn Độn chi khí cuộn trào chung quanh bỗng nhiên biến hóa đến mức hoàn toàn ngừng lại, ngay cả thời gian đều rất giống như là ngừng di động.

Nó giống như là có thể đem hết thảy đều giam cầm!

“Không được!” Tiên Đế giữ cửa trong lòng cảnh giác đại thịnh.

Lực giam cầm mạnh mẽ như vậy, chính là hắn đời này lần đầu thấy.

Tiên Đế giữ cửa chẳng qua là nhìn sợi dây thừng vàng óng ánh này một cái, ngay lập tức liền phát giác sự không tầm thường, trong đó, vội vàng vận hành lên tất cả sức mạnh tự thân, cố gắng né tránh giam cầm của sợi dây thừng kim sắc này.

Nhưng loại né tránh này không có chút ý nghĩa nào.

Chương 1177: Một phần quà tặng còn sót lại của Nhân Thần Thánh (3)

Ở cùng lúc khi Khôn Tiên tác xuất hiện ở trước mặt Tiên Đế giữ cửa, cũng đã đem liên lạc cùng với quá khứ và tương lai của hắn cắt chém, chỉ để lại Tiên Đế giữ cửa ở cái thời điểm hiện tại này.

Vì vậy, muốn chạy trốn ở cấp độ thời gian đã là chuyện không thể nào, phương hướng hành động của hắn cũng đã bị triệt để phong tỏa, tất cả đều bị úp lại bên dưới một tầng ánh sáng vàng kỳ dị.

Mặc dù vào lúc này Khôn Tiên Thăng vẫn chỉ là trôi lơ lửng ở trước mặt Tiên Đế giữ cửa, cũng không có chân chính tiến hành giam cầm hắn, nhưng hết thảy chung quanh đều đã bị phong tỏa lại.

“Chỉ vậy cũng tưởng đã giam cầm ta rồi sao? !” Tiên Đế giữ cửa đột nhiên khẽ quát một tiếng.

Trên người của hắn lại bạo phát ra một cỗ sức mạnh vượt xa bản chất Tiên Đế, phảng phất là sức mạnh tượng trưng cho hết thảy Sinh Mệnh Căn Nguyên, lại thật rung chuyển được sự phong tỏa của Khôn Tiên Tác đối với thời không, thoáng cái liền trốn vào trong thời gian trường hà.

Tiên Đế giữ cửa tất nhiên không có năng lực đi ngược chiều thời gian, trực tiếp để cho bản thể của mình chạy trốn về quá khứ.

Nhưng hắn nắm giữ loại sức mạnh hư hư thực thực là Sinh Mệnh Căn Nguyên, mượn che chở của thời gian trường hà, lại đem mình phân tán thành ngàn tỉ vạn phân, phân biệt hướng về vũ trụ bất đồng, cố gắng dùng loại phương thức này tiến hành chạy trốn.

Dưới tình huống này, Vũ Hoàng dĩ nhiên là bị vô tình vứt bỏ, hơn nữa còn là trực tiếp bị đưa đến trước Khôn Tiên Tác, điều này làm cho hắn vạn phần hoảng sợ, sắc mặt trắng bệch.

Song, những động tác này của Tiên Đế giữ cửa chỉ có thể coi là vụng về giấy chét, căn bản cũng không thể chân chính chạy thoát khỏi giam cầm của Khôn Tiên Tác.

Khôn Tiên Tác vàng óng ánh vẫn trôi lơ lửng ở trong mảnh hỗn độn hải này.

Ở cùng lúc khi đem Vũ Hoàng trôi lại, lại phân ra ngàn tỉ vạn đạo dây nhỏ màu vàng, mỗi một cái dây nhỏ đều đối ứng một bộ phận mà Tiên Đế giữ cửa phân tán ra.

Trong nháy mắt, Khôn Tiên tác liên lân nữa tụ tập lại Tiên Đế giữ cửa đã tự mình phân tán, kéo trở lại trong mảnh hỗn độn hải này, đem trời lại thật chặt.

Ở bên dưới giam cầm của Khôn Tiên Tác, hết thấy sức mạnh cùng chỗ thân di của Tiên Đế giữ cửa đều bị áp chế, giống như là không tồn tại.

Chỉ có Sinh Mệnh lực vô cùng khổng lồ kia như cũ bảo lưu.

“Đến tốt cùng là cao nhân phương nào ra tay, có thể hay không hiện thân gặp mặt?” Tiên Đế giữ cửa cao giọng dò hỏi.

Hắn bây giờ đã rất rõ ràng bản thân không có khả năng đào thoát, nhưng hắn vẫn muốn biết đến tốt cùng là ai, lại có thủ đoạn thần thông mạnh mẽ như vậy.

Quá khứ hắn từng không cho là bên dưới Tiên Tổ có ai có thể đem chính mình áp chế.

Bây giờ lại bị người ung dung bắt giữ như thế.

Nhưng mà, hắn hỏi cũng không có được giải đáp, Hỗn Độn Hải vẫn yên tĩnh không tiếng động, dường như trừ hắn và Vũ Hoàng bên cạnh ra cũng không có người thứ ba tồn tại.

Trên thực tế, Thôi Hằng lúc này đang ở một cái thị giác cao hơn mà bọn họ không cách nào phát hiện tiến hành dõi mắt nhìn xuống, quan sát hai người này, cũng đối với quá khứ của bọn họ tiến hành dò xét.

Quá khứ việc trải qua của Vũ Hoàng bình thường không có gì lạ, chính là tiêu chuẩn mà Chuẩn Tiên Đế nên có, duy nhất đáng giá khen ngợi chính là hắn có một sư phụ Vô Thiên cảnh đại thành.

Trừ cái đó ra, đối với Thôi Hằng mà nói đã không có gì giá trị.

Song, khi dò xét quá khứ Tiên Đế giữ cửa, Thôi Hằng hết sức cẩn thận một chút.

Hắn lần nữa toàn lực thị triển Trụ Quang Độn, dốc hết sức đem chính mình ẩn nấp, để tránh bị Tiên Tổ trong trí nhớ Tiên Đế giữ cửa phát hiện.

Đồng thời hắn còn thị triển Linh Minh Kim Đòng, cố dò tra rõ bản chất của Tiên Đế giữ cửa.

Sau khi chuẩn bị tốt hết thấy các thứ này, Thôi Hằng mới bắt đầu đối với quá khứ của Tiên Đế giữ cửa tiến hành dò xét, chẳng qua là kết quả dò xét để cho hắn có chút ngoài ý muốn.

Việc trải qua trong quá khứ của Tiên Đế giữ cửa vô cùng nhàm chán.

Quá khứ vô tận năm tháng của hắn gần như đều là trôi qua ở trước Thiên Môn cửu trọng thiên, không có tu luyện qua, cũng gần như không có chuyện đi thế gian trải nghiệm.

Thật có thể nói là một tờ giấy trắng.

Quá Khứ việc trải qua như vậy, cũng chỉ có thể để cho Thôi Hằng hiểu một chút tin tức như tính chất lực lượng của hắn, hình thức sinh mạng gì đó, cũng coi là kiến thức mới.

Bản chất sinh mạng của Tiên Đế giữ cửa, cùng với hắn vì sao lại có lượng Sinh Mệnh lực lớn như thế, vẫn là phải nhìn lại đến điểm thời gian hắn mới sinh ra mới có thể biết được.

Tuổi thọ của Tiên Đế giữ cửa thật sự là quá mức lâu đời, Thôi Hằng thậm chí đều đã có chút không nhớ rõ đã nhìn lại phía trước mấy trăm triệu năm, bỗng nhiên trước mắt của hắn xuất hiện một đoàn ánh sáng sáng chói vô tận.

Đoàn ánh sáng này phảng phát ập chứa hết thủy bí ẩn của sinh mạng, cũng là căn cơ ngọn nguồn của hết thủy sinh mạng, càng là có sinh mệnh chi lực vô cùng vô tận.

Mà ở chung quanh đoàn ánh sáng này còn có chín thân ảnh mơ hồ vây quanh, bọn họ châu đầu ghé tai, lẫn nhau dường như đang giao lưu cái gì.

“Nhân Thần Thánh muốn đem bạ phần sức mạnh còn thừa lại phân tán cho toàn bộ sinh linh, điều này quá lãng phí.”

“Không sai, những thứ sinh linh ngu muội kia căn bản cũng không xứng đáng cùng bọn ta cùng nhau tiếp nhận quà tặng của Nhân Thần Thánh.”

“Trước mắt, hai phần chúng ta không kịp ngăn cản cũng đã phân tán ra ngoài, một phần này tuyệt đối không thể lãng phí nữa, chúng ta là người thừa kế của Nhân Thần Thánh, có quyền làm ra quyết định.”

“Chúng ta đều đã dung hợp quà tặng của Nhân Thần Thánh, không cách nào lại tiếp tục gia tăng, không bằng liền đem phần lực lượng này làm trụ cột, dùng để dựng dựng Đạo Binh nghe theo mệnh lệnh của chúng ta, thế nào đây?”

”Ừ, đề nghị tốt, Đạo Binh dùng phần lực lượng này tạo ra, thực lực dù sao áp đảo trên hết thủy phạm phu, đứng sau chúng ta, Sinh Mệnh Chi Lực cũng sẽ vô cùng không lộ, gần như không cách nào bị giết chết.”

“Đúng là một cái đề nghị... Ừm ? Là ai, thật là to gan! Lại dám vượt qua thời gian theo dõi chúng ta! !”

Chương 1178: Nhân quả điên đảo, thời không rối loạn (1)

Tiếng quát chói tai của đạo thân ảnh mơ hồ kia ẩn chứa lực lượng đáng sợ xuyên qua thời gian trường hà.

Thời gian trường hà vốn bình tĩnh chợt sôi trào lên.

Thôi Hằng đang thông qua Tiên Đế giữ cửa dò xét thời không quá khứ bỗng nhiên cảnh giác đại thịnh.

Thời khắc này, hắn chỉ cảm thấy quỹ đạo thời không chung quanh tự thân xuất hiện vặn vẹo to lớn, Thời Gian Chi Lực trở nên vô cùng hỗn loạn, lại muốn đem chính mình đã đứng ở trên thời gian trường hà lần nữa kéo vào bên trong”Bề khổ“.

Hiển nhiên, cái thân ảnh kia ở cùng lúc khi gầm lên, cũng phát động công kích với Thôi Hằng đang núp ở trong thời gian trường hà.

Bàn tay của hắn giống như là ẩn chứa sức mạnh thâm nhuận hết thấy bí ẩn thời gian, càng là lấy đoạn thời không quá khứ rất xưa này làm hạch tâm, chiếu ra hết thấy sự vật chung quanh.

Thời khắc này, hành tàng của Thôi Hằng khi lấy Trụ Quang Động núp ở trong thời gian trường hà lại bị dòm ra trong nháy mắt, trực tiếp lấy hình thái một đạo ánh sáng hình người mơ hồ, hiện ra trong mắt chín thân ảnh kỳ dị kia.

Cùng lúc đó, khi hắn lấy Tiên Đế giữ cửa làm giây dẫn theo dõi đến cái thời điểm này, cảm giác kéo dài đó cũng bị giam cầm trong nháy mắt, lực lượng vô cùng kinh khủng đó lại bắt đầu coi đây là điểm ban đầu kéo dài về tương lai.

Cái thân ảnh kia lại muốn trực tiếp ở cái thời điểm này tiến hành ngược dòng đối với tương lai, đánh chết “Người thăm dò” tồn tại trong tương lai này.

“Thủ đoạn thật là lợi hại, mặc dù còn không thể trực tiếp ảnh hưởng tương lai, nhưng đã có thể đem cảm giác kéo dài do ta nhìn lại quá khứ trong tương lai coi như điểm ban đầu, dùng cái này để ảnh hưởng ta ở tương lai!

“Chẳng qua là một điểm này, cũng đủ để chứng minh cảnh giới tu vi của người nọ đã xa xa áp đảo trên Phán Hư trung kỳ, đây chính là Tiên Tổ sao?!”

Nội tâm Thôi Hằng ngạc nhiên, ngay lập tức liền đoán được người mới vừa xuất thủ kia đại khái ở tầng thứ gì.

Hơn nữa, xem tình huống bây giờ này, bọn họ hẳn là mới vừa dung hợp quả tặng của Nhân Thần Thánh, thực lực hơn phân nửa còn không có đạt tới trạng thái toàn thịnh sau này, lại cũng đã cường đại như thế.

“Các Tiên Tổ sau này sợ rằng đã đạt tới cảnh giới có thể so với Phản Hư hậu kỳ, ta không thể địch.

“Lui!”

Thôi Hằng trong lòng nhanh chóng có phán đoán.

Lúc này liền không do dự nữa, trực tiếp liền trôn vào bên trong Động Thiên, ngay sau đó vết tích của hắn ở hết thấy tuyến thời gian đều trực tiếp bị kiểm chế, biến mất ở trên thời gian trường hà.

Điều này làm cho tên Tiên Tổ kia mất đi “Lúc đầu” và “Con đường” để tiến hành ngược dòng đối với tương lai, ở trong cảm giác của hắn, tương lai thoảng cái trở nên mơ hồ không rõ, căn bản là không có cách tiếp tục tiến hành ngược dòng.

“Lại chạy, hắn lại có thủ đoạn như vậy? !” Tên Tiên Tổ này đè nén lửa giận, hừ lạnh nói “Nếu không phải ta còn chưa hoàn toàn đem quả tặng sức mạnh của Nhân Thần Thánh nắm giữ, há sẽ cho ngươi chạy trốn!”

“Không cần nổi nóng, ta đã ghi chép một tia sinh mệnh khí tức của sinh linh kia.” Lúc này một gã Tiên Tổ khác cười nói “Chỉ cần hắn là sinh mệnh, chính là bắt nguồn ở Nhân Thần Thánh diễn hóa, coi như tránh thoát ngược dòng tầng diện thời gian, cũng không tránh khỏi truy xét đối với khí tức sinh mệnh.”

Vừa nói, chỉ thấy hắn cong ngón búng ra, liền có một tia khí tức sức mạnh cực kỳ nhỏ xuất hiện.

Trong đó ẩn chứa chút khí tức pháp lực của Thôi Hằng.

Đây thật ra thì cũng không phải là sinh mệnh khí tức.

Chỉ có điều khí tức pháp lực của người tu tiên cùng sinh mệnh khí tức vô cùng tiếp cận, tên Tiên Tổ này cũng chưa từng thấy qua pháp lực của người tu tiên, liền trực tiếp đem coi là sinh mệnh khí tức.

“Ha ha, không sai.” Lại có một tên Tiên Tổ gật đầu cười nói “Nhân Thần Thánh chính là khởi nguyên của hết thảy sinh linh, bây giờ chúng ta dung hợp quả tặng của Nhân Thần Thánh, tự nhiên có quyền hành không chế sinh linh.

“Sinh mệnh khí tức là minh chứng tồn tại của một sinh mạng, chỉ cần truy xét khí tức sinh mệnh của người mới vừa

rồi kia, coi như hấn ở từ tương lai xa xưa, cũng không cách nào chạy thoát.”

”Ừ, đúng là đạo lý này.” Tên Tiên Tổ lúc trước ra tay với Thôi Hằng kia gật đầu nói “Ta đây liền tiến hành ngược dòng đối với khí tức sinh mệnh của hấn, đem chính hấn trong tương lai đánh chết!”

Vừa nói, trong lòng bàn tay của hấn liền hiện ra một luồng hào quang thuần một màu trắng tinh, trong đó ẩn chứa sinh mệnh chi lực vô cùng vô tận, đem một tia sinh mệnh khí tức của Thôi Hằng bao vây lại.

Sau đó, tên Tiên Tổ này liền vận dụng quyền hành đặc biệt của quà tặng của Nhân Thần Thánh, bắt đầu tiến hành ngược dòng đối với sinh linh nắm giữ tia sinh mệnh khí tức này.

Nhân Thần Thánh là ban đầu và căn nguyên của hết thảy sinh mạng, coi như là sinh linh trong vô tận hỗn độn hải, đồng dạng cũng là bắt nguồn ở khái niệm đại biểu sinh mạng của Nhân Thần Thánh.

Vì vậy, ở bên dưới quyền hành đặc thù của Nhân Thần Thánh, sinh linh trong tất cả thời không quá khứ, hiện tại, tương lai đều ở trong phạm vi dò xét.

Dưới tình huống bình thường, chỉ cần một tia sinh mệnh khí tức của sinh linh bị Tiên Tổ nắm giữ, như thế sinh mạng này đối với Tiên Tổ mà nói chính là không chỗ có thể ẩn giấu.

Bất luận dùng bất kỳ thủ đoạn nào ẩn núp, đều là không có tác dụng chút nào, nhất định sẽ bị truy ngược ra hành tung.

“Thủ đoạn thoát thân chạy trốn của ngươi quả thật thần kỳ, lại để cho ta trực tiếp mất đi mục tiêu truy lùng, đáng tiếc a, ngươi cuối cùng là không cách nào chạy thoát!” “Trên mặt tên Tiên Tổ kia lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

Ở bên dưới quyền hành đặc thù của Nhân Thần Thánh, quá khứ, hiện tại, tương lai của thời gian trường hà đều ở trước mắt của hấn trôi lững lờ qua, vô số quang ảnh sinh mạng không ngừng lóe lên.

Chỉ cần xuất hiện sinh linh cùng tia sinh mệnh khí tức đó tương xứng, ngay lập tức sẽ bị tên Tiên Tổ này phong tỏa.

Nhưng là, cho đến lúc tên Tiên Tổ này dựa vào thời gian trường hà của Nhân Thần Thánh tìm khắp tất cả sinh mạng trong quá khứ, hiện tại, tương lai, lại đều không có tìm được sinh linh cùng một tia sinh mệnh khí tức này tương xứng.

Giống như là sinh linh này cho tới bây giờ cũng chưa có tồn tại qua vậy.

“Tại sao có thể như vậy?” Vẻ cười lạnh trên mặt tên Tiên Tổ này đã biến mất, thay vào đó là ngạc nhiên cùng không hiểu, hẳn không thể nào hiểu được loại tình huống này. “Coi như hắn ở trong tương lai xa xôi đã tử vong, nhưng chỉ cần tồn tại qua liên nhất định có thể tìm được mới đúng a.”

Mấy tên Tiên Tổ khác cũng nhìn ra thần thái của tên Tiên Tổ này không đúng, vội vàng tới hỏi.

“Thế nào, đã tìm được chưa?”

“Người này là tới từ bao nhiêu năm sau, là lai lịch gì?”

“Có đưa hắn đánh chết chưa?”

Chương 1179: Nhân quả điên đảo, thời không rối loạn (2)

Đối mặt các Tiên Tổ hỏi, sắc mặt tên Tiên Tổ mới vừa xuất thủ kia trở nên cực kỳ khó coi, trầm giọng nói: “Ta không tìm được, quá khứ, hiện tại, tương lai đều không có bất kỳ sinh linh nào phù hợp với tia sinh mệnh khí tức này.”

Lời này vừa nói, tám gã Tiên Tổ còn lại đều trở mặt nhìn nhau, trên mặt lộ ra vẻ mặt không thể tin nổi.

“Làm sao có thể, chỉ cần hấn là sinh mệnh, liền không khả năng thoát khỏi dò xét của quyền hành của Nhân Thần Thánh, để ta thử xem.”

“Ta cũng thử một chút, làm sao có thể không tìm được!”

Ngay sau đó, tám gã Tiên Tổ này cũng đều mở ra quyền hành đặc biệt từ quà tặng còn sót lại của Nhân Thần Thánh, bắt đầu tiến hành dò xét đối với sinh mạng trong tất cả thời không.

Ở bên dưới quyền hành dò xét này, chỉ cần từng tồn tại, chỉ cần là sinh mạng, liền nhất định có thể tìm tới mới đúng.

Nhưng mà, chỉ chốc lát sau, tám gã Tiên Tổ này tất cả đều mặt lộ vẻ kinh ngạc, gần như không thể tin được kết quả của cảm giác của mình.

“Lại, lại thật không có, tại sao có thể như vậy?”

“Chẳng lẽ tương lai đã có thủ đoạn hoặc là bảo vật có thể ản núp Sinh Mệnh Căn Nguyên tự thân?”

“Không có khả năng, nếu như hấn ản núp Sinh Mệnh Căn Nguyên tự thân, làm sao lại bị ta khắc ghi xuống khí tức sinh mệnh?”

“Vậy tại sao sẽ không tìm được?”

“Phạm vi quyền hành dò xét của chúng ta là bắt nguồn ở sinh mạng của Nhân Thần Thánh, vậy nếu như hấn không phải là sinh linh bắt nguồn từ Nhân Thần Thánh thì sao?”

“Người đang nói nhằm gì đó? Nhân Thần Thánh sinh ra từ Ban Đầu và Chung Kết, từ trọng khái niệm của sinh linh. Sau đó hết thảy sinh linh đều là bắt nguồn từ hấn mà diễn hóa, tại sao có thể có sinh linh không phải là bắt nguồn ở Nhân Thần Thánh?”

“Chúng ta đây vì sao lại không tìm được vết tích sinh mạng của hấn?”

Cái kết quả dò xét ngoài dự liệu của tất cả mọi người này, lại để cho bọn họ cãi lộn rùm beng.

“Được rồi! ” Cuối cùng là cái tên Tiên Tổ mới vừa xuất thủ độ cao giọng hô một câu, trầm giọng nói “Người này nếu đã biết dòm ngó chúng ta ở tương lai xa xôi, liền ý nghĩa chúng ta trong tương lai hơn phân nửa cùng hấn sinh ra mâu thuẫn.

“Hấn mặc dù thực lực chưa đạt tới tầng thứ chúng ta, nhưng mà không tính là nhỏ yếu, hơn nữa lai lịch cực kỳ thần bí, thủ đoạn cũng hết sức đặc thù, chỉ sợ là đại địch tương lai của chúng ta.

“Hơn nữa đã có một nhân vật như hấn, khó bảo đảm sẽ không có nhân vật tương tự thứ 2, chúng ta phải chuẩn bị sớm mới được, ta đề nghị bắt tay từ một tia sinh mệnh khí tức kia.”

“Có thể thông qua căn bản của tia sinh mệnh khí tức này tìm tới người kia a.”

Có một tên Tiên Tổ hơi nghi hoặc một chút nói “Điều này phải bắt tay vào làm như thế nào?”

“Mới vừa rồi các vị không phải là đã đưa ra một cái ý nghĩ sao?” Tên Tiên Tổ kia chỉ chỉ một phân chùm sáng sức mạnh Nhân Thân Thánh còn để lại, khẽ cười nói “Liền lấy tia sinh mệnh khí tức này làm khuôn dựng dục Đạo binh, thế nào?”

“Còn có thể như thế?” Một tên Tiên Tổ mặt lộ vẻ ngạc nhiên, ngay sau đó lại rơi vào trầm tư, một lát sau nhẹ nhàng gật đầu nói “Dường như có thể được.”

”Ừ, ta cũng cảm thấy có thể được.” Lại một tên Tiên Tổ gật đầu nói “Sức mạnh còn sót lại của Nhân Thân Thánh có thể dựng dục hết thủy sinh linh, lấy một tia khí tức này làm trụ cột, liền có thể tạo ra sinh linh cùng người kia tương tự.

“Sau đó lại lấy đặc tính của sinh linh này làm cơ sở để suy diễn con đường tu luyện của hấn, chờ đến sau khi hấn chân chính trưởng thành, có lẽ là có thể nắm giữ đặc tính giống người kia, đến lúc đó chúng ta liền có thể dựa vào sinh linh này để tăng thêm hiểu biết về người kia.”

“Ý kiến hay.” Một tên Tiên Tổ khác khen “Mặc dù chỉ bằng một luồng sinh mệnh khí tức, không cách nào đối với người kia tiến hành mô phỏng hoàn mỹ, nhưng mà có thể tạo ra sinh linh có đặc tính gần giống vậy.”

“Cứ như vậy làm!” Tiên Tổ còn lại cũng rồi rít gập đầu, đồng ý cái quyết định này.

Vì vậy, hai gã sinh mạng có khí tức pháp lực cùng Thôi Hằng giống nhau đến mấy phân liền sinh ra như thế.

Bởi vì các Tiên Tô chỉ giao cho bọn họ một phần sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại, bỏ mặc cảnh giới tu vi của bọn hắn, cao nhất cũng chỉ có thể đạt tới trình độ hơi vượt qua Tiên Đế viên mãn, kém xa chín vị Tiên Tô.

Ở trong năm tháng rất dài sau này, chín vị Tiên Tô không chỉ một lần mà tiến hành phân tích đối với bản chất sinh mạng, cố gắng suy diễn ra con đường tu luyện ẩn chứa trong loại bản chất sinh mạng này

Cuối cùng bọn họ kết hợp phương pháp tu luyện tự thân và suy diễn ra quỹ tích sức mạnh, tổng kết ra một bộ phương pháp tu luyện hoàn chỉnh mới tinh.

Cũng tức là con đường tu luyện Cửu Trọng Thiên Cảnh truyền thừa đến hậu thế.

Nhưng hiệu quả cũng không hoàn toàn như ý người.

Chương 1180: Nhân quả điên đảo, thời không rối loạn (3)

Ở trong quá trình tu luyện Cửu Trọng Thiên cảnh, hai sinh linh nắm giữ một chút lực lượng quả tặng của Nhân Thần Thánh là đặc thù, có thể ở cùng lúc khi nắm giữ Thời Gian Chi Lực, còn thoát ly phòng ngừa Thời Gian Chi Lực quán quanh.

Những người khác vẫn như chín vị Tiên Tổ trước đây vậy, phải không ngừng bị Thời Gian Chi Lực dây dưa, mới có thể nắm giữ lực lượng cường đại hơn, đột phá đến cảnh giới cao hơn.

Vì vậy, từ trên bản chất mà nói, hai sinh linh này cùng sinh linh bình thường thật ra thì cũng không có khác nhau quá nhiều, cũng không có chân chính sẵn có đặc tính của thân bí nhân kia.

Vì vậy, lâu ngày, các Tiên Tổ cũng liền buông tha nghiên cứu đối với hai sinh linh này, nhưng cũng không có bỏ mặc cho bọn hắn rời đi, liền dành cho bọn họ một cái chức trách.

Vĩnh viễn trấn thủ Thiên Môn.

Hai sinh linh kia thật ra thì chính là hai vị Tiên Đế hiện nay trấn thủ Thiên môn kia.

...

Bên trong Động Thiên Đạo Cung.

Thôi Hằng đang cảm thụ trạng thái tự thân thay đổi, thậm chí nói: “Tiên Tổ thật là lợi hại, ở lúc ta trốn vào Động Thiên kết thúc dấu vết thời gian, lại từ trên người của ta hấp thu một tia khí tức pháp lực.

“Cũng may một tia khí tức pháp lực kia chẳng qua là một tia pháp lực ta thì triển Trụ Quang Độn còn lưu lại, chỉ có thể coi là sản vật sau khi bị cải tạo của pháp lực gốc của ta, cùng pháp lực nguyên sinh hoàn toàn bất đồng.

“Hơn nữa lại cách nhau thời gian vạn cổ, tối đa chỉ có thể bảo lưu một chút xíu đặc tính pháp lực của người tu tiên. . . Chờ đã, đặc tính pháp lực của người tu tiên, cái tên Tiên Đế giữ cửa đó không phải là có đặc tính sức mạnh cùng người tu tiên tương tự sao?”

Lúc trước khi hắn cảm giác đến khí tức sức mạnh của tên Tiên Đế giữ cửa kia, cũng cảm giác được người kia có sức mạnh Tiên Đế cấp, lại không có quán quanh Thời Gian Chi Lực, nhưng lại có thủ đoạn điều động Thời Gian Chi Lực,

cùng đặc tính sức mạnh của người tu tiên Phản Hư kỳ có chút tương tự.

“Ở lúc ta mới vừa theo dõi đến điểm thời gian kia, những Tiên Tổ kia là đang thảo luận dùng sức mạnh Nhân Thân Thánh còn để lại để dựng dựng Đạo binh, cái tên Tiên Đế giữ cửa hẳn chính là do đây mà tới.

“Một tia khí tức pháp lực của ta bị một tên Tiên Tổ thụ lấy, chẳng lẽ nói ở lúc dựng dựng tên Tiên Đế giữ cửa này, liền bắt chước một luồng khí tức pháp lực kia của ta ư?”

“Nhưng mà, khi ta mới gặp phải tên Tiên Đế giữ cửa kia, còn không có tiên hành nhìn lại về quá khứ, bây giờ không nên vì vậy mà quá khứ thay đổi mới đúng chứ.

“Hơn nữa, nguyên nhân ta có thể nhìn lại đến điểm thời gian đó, cũng là bởi vì ta bắt Tiên Đế giữ cửa, nếu như Tiên Đế giữ cửa là bởi vì ta nhìn lại điểm thời gian đó mới nắm giữ lực lượng như vậy, há chẳng phải là mâu thuẫn với nhau?”

“Cái này tính là gì, nghịch lý thời gian, nhân quả điên đảo?”

Trong lúc nhất thời Thôi Hằng lại có một loại cảm giác thời không thác loạn, hiện tại cùng quá khứ lẫn lộn, qua một lúc lâu mới thoáng bình tĩnh lại.

“Bí ẩn của thời gian vượt xa tưởng tượng của ta, cái cảnh giới không gì không biết, không gì không thể kia hơn phân nửa cũng không chỉ là bên trên mặt chữ đơn giản như vậy. Điên đảo nhân quả, nghịch chuyên thời không, hẳn cũng là bao gồm trong đó.

“Vậy kia rốt cuộc là một loại cảnh giới như thế nào, Phản Hư đỉnh phong liền có thể đạt đến tình trạng như thế, quang cảnh Hợp Đạo, Độ Kiếp, Đại Thừa ở bên trên Phản Hư sẽ thế nào?”

“Vội lại rốt cuộc loại cọng đường tu luyện này đến từ đâu, bây giờ ta đã nhìn lại đến cấp độ Tiên Tổ, vẫn không có bất kỳ vết tích gì khác liên quan tới sự tồn tại của người tu tiên, hẳn không thể là từ không sinh có.

“Vội ta mà nói, bí mật không biết vẫn là quá nhiều, vẫn là phải tiên một bước tìm tòi, tăng tiến tu vi cảnh giới, tăng cao lĩnh ngộ ở tầng diện thời gian mới được.

“Mới vừa rồi dò xét quá khứ của Tiên Đế giữ cửa, mặc dù không có thấy quá nhiều tin tức bí mật, nhưng chỉ là thấy được chín vị Tiên Tổ cùng sức mạnh Nhân Thân Thánh còn để lại liền để cho ta tu vi tăng nhiều.

“Nguyên Sơ thế giới ta còn chỉ thăm dò một phần nhỏ, còn rất nhiều địa phương không có tìm tòi, nếu như có thể đem Nguyên Sơ thế giới toàn bộ tìm tòi xong, hẳn là đủ cho ta đạt tới Phản Hư trung kỳ đỉnh phong, thậm chí có thể đột phá đến Phản Hư hậu kỳ.”

Thôi Hằng ổn định tâm thần một chút, quyết định phương hướng hành động kế tiếp.

Sau đó hắn liền rời đi Động Thiên, lần nữa trở lại trong Hỗn Độn Hải, ánh mắt rơi vào trên người Tiên Đế giữ cửa đang bị Khốn Tiên Tác giam cầm.

Tiên Đế giữ cửa cũng chú ý tới ánh mắt của Thôi Hằng, cười lạnh nói: “Ngươi lại không có chết, bằng vào ta làm dây dẫn mà nhìn lại quá khứ, ngươi nên bị các vị Tiên Tổ chém chết mới đúng.”

“Chẳng qua, cũng không vội, chờ ngàn năm sau, các vị Tiên Tổ kết thúc hội nghị, đến lúc đó sẽ là giờ chết của ngươi!”

Chương 1181: Chiếm cứ thời gian, thống nhất quá khứ và hiện tại (1)

“Úi chà, ngàn năm sau? ” Thôi Hằng nghe vậy khẽ cười nói “Ta đây liền chờ bọn hần kết thúc hội nghị.”

Đối với hần bây giờ mà nói, thời gian dài ngắn đã không có ý nghĩa quá lớn, ngàn năm thời gian tùy thời đều có thể thay đổi thành vài vạn năm, mấy trăm ngàn năm, thậm chí mấy triệu năm.

Dựa theo tốc độ tu luyện trước kia, thời gian dài như vậy, phỏng chừng đều đủ cho hần tu luyện tới Phản Hư kỳ đỉnh phong.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hần có thể một mực duy trì tốc độ tiến bộ như bây giờ.

Đây không phải là một chuyện dễ dàng.

Coi như đem trọn tinh tức về cái Nguyên Sơ thể giới trước mắt đều dò xét xong, kết quả tốt nhất chắc chẳng qua là đột phá đến Phản Hư hậu kỳ.

Đây còn là kết quả khi có số lớn giả ta chi thân đối với vô tận Hồn Độn Hải tiên hành thăm dò.

Chờ đến Phản Hư hậu kỳ, phỏng chừng liền phải tìm tòi căn kẽ bí ẩn thời không quá khứ của Nguyên Sơ thể giới cùng vô tận Hồn Độn Hải, thậm chí có khả năng cần làm ra thay đổi trên hình thái bản thân ở tầng diện thời gian.

“Bây giờ ta tu luyện ở Phản Hư trung kỳ đã hoàn thành khoảng bảy phần mười, sức ảnh hưởng đối với quá khứ tiến một bước tăng cường, thậm chí có thể làm được chuyện trực tiếp hạ xuống đến một cái điểm thời gian trong quá khứ.

“Nếu dùng điều này suy luận, đợi khi đạt tới cảnh giới Phản Hư trung kỳ đỉnh phong nhất, có lẽ có thể thực hiện trạng thái thời gian đặc thù là đồng thời tồn tại ở quá khứ và hiện tại.

“Nếu quả thật là như vậy, ta đây sẽ không lại có lúc nhỏ yếu. Cho dù là lúc ta mới vừa từ tân thủ không gian đi ra, cũng tùy thời có thể chuyển hóa thành chính mình Phản Hư trung kỳ bây giờ.

“Đây coi như là đem sự tồn tại của bản thân ta kể từ điểm thời gian hiện tại hưởng quá khứ tiên hành lan tràn, mục đích cuối cùng chính là kết hợp đặc tính giả ta chi thân không chỗ nào không có mặt, từ đó bao trùm tất cả thời không trong đoạn tuyến thời gian này?”

Thôi Hằng phỏng chừng một cách hợp lý đôi với cực hạn mà Phản Hư trung kỳ có thể đạt tới.

Nhưng một câu hỏi cũng liền theo sau.

“Dựa theo con đường này, hẳn là bắt đầu từ bây giờ ta có thể nhìn lại và chiếm cứ tuyến thời gian, đến lúc tạ lại lần nữa từ tận thủ không gian đi ra mới thôi, như thế có thể hay không tiếp tục hướng phía trước nhìn lại, chiếm cứ tuyến thời gian mà ta cũng không tồn tại?”

“Để cho ta xuất hiện ở trên tuyến thời gian mà ta vốn cũng không tồn tại, điều này tương đương với ta trong tương lai quyết định ta đây có tồn tại trong quá khứ hay không, nhân quả điên đảo, thời không cũng có chút thác loạn... Đây là đặc trưng của Phản Hư hậu kỳ sao?”

Cuối cùng, hẳn vẫn lắc đầu một cái, không lại suy tư những thứ này, thậm chí nói: “Suy nghĩ nhiều vô ích, trước mắt vẫn là đi tốt con đường trước mắt, đi trước đến cực hạn Phản Hư trung kỳ lại nghĩ cái khác.”

Ý nghĩ tới đây, Thôi Hằng thu nhiếp tinh thần, ánh mắt nhìn về phía Tiên Đế giữ cửa đang có vẻ mặt cười lạnh, nhàn nhạt nói: “Người cảm thấy ta sẽ xử trí người như thế nào?”

“Mặc người xử trí như thế nào.” Tiên Đế giữ cửa nhưng là không có sợ chút nào, cười lạnh nói “Coi như người đem ta chém chết, để cho ta hình thần đều diệt, chờ đến khi các vị Tiên Tổ kết thúc hội nghị, cũng sẽ cải biên đoạn ‘Lịch sử’ này. Cho người bỏ mình, để cho ta sống sót.”

Hiển nhiên, sự ỷ y khiến hẳn không lo ngại gì chính là bắt nguồn ở uy năng của mấy vị Tiên Tổ kia ở tầng diện thời không.

Chỉ cần Tiên Tổ ra tay sau khi kết thúc hội nghị, đem Thôi Hằng chưa ra tay với hẳn chém chết, thì có thể làm cho chuyện “Hẳn bị Thôi Hằng chém chết” này biến thành chưa bao giờ phát sinh qua, hẳn tự nhiên có thể sống sót như thường.

Đây không phải là sống lại, đây là đang ở bên trên căn nguyên khiến cho chuyện Tiên Đế giữ cửa tử vong không xảy ra nữa.

Cùng thủ đoạn hiện tại có thể ra tay đối với quá khứ, thay đổi một phần lịch sử của Thôi Hằng giống nhau.

“Tiên Đế viên mãn thì có năng lực tiến hành sửa chữa quá khứ.” Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng “Song, Tiên Đế muốn tiến hành sửa đổi quá khứ, hơn phân nửa cũng phải bị Tiên Tổ kiểm chế.

“Nêu như vậy, lịch sử ta bây giờ hiểu biết, ít nhiều gì đều ẩn chứa ý chí của Tiên Tổ? Được bao nhiêu là chân thật, được bao nhiêu là bị sửa đổi?”

“Tìm tòi nghiên cứu lịch sử đã từng chân thật tồn tại, chỉ sợ cũng thuộc về một bộ phận tu hạnh Phản Hư kỳ, cứ như vậy, hơn phân nửa phải cùng rất nhiều Tiên Tổ là địch, cũng có thể chạm tới bí mật cùng lợi ích của Thiên Địa Thánh Cảnh.

“Tiên Tổ có sức mạnh uy năng ở trên ta, Thiên Địa Thánh Cảnh hơn phân nửa cũng giống vậy, tuy nói hiện tại Thiên Địa Thánh Cảnh cùng ta cũng không đối địch, nhưng nếu thật chạm đến lợi ích của bọn họ, đến tiếp sau này tình huống còn chưa thể biết được.

“Vốn là ta còn thấy đạt được Phản Hư kỳ rồi, dựa vào đặc tính giả ta chỉ thân không chỗ nào không có mặt của ta, có thể đồng thời tiến hành toàn tìm tòi trên mọi góc ngách, tu luyện ngược lại trở nên đơn giản, bây giờ xem ra là có chút chủ quan rồi.

“Tu Tiên một đường, quả nhiên không tồn tại con đường đơn giản. Phải dốc hết sức tăng cường thực lực bản thân, chỉ có tự thân đủ cường đại, mới có thể làm cho bụi gai biến hóa thành đường bằng phẳng.”

Lúc này, Tiên Đế giữ cửa thấy Thôi Hằng chậm chạp không nói, lần nữa cười lạnh nói: “Thế nào, chẳng lẽ ngươi thật sợ? Sớm biết như vậy, cần gì phải phách lối?”

Hắn đang cầu xin chết.

Dù sao cho dù chết, cũng có thể bị Tiên Tổ thay đổi lịch sử, lần nữa sống lại.

Vì vậy trong lòng không sợ hãi.

“Liên muốn chết như vậy?” Thôi Hằng quay đầu nhìn về phía Tiên Đế giữ cửa, khẽ cười nói “Trước khi hội nghị Tiên Tổ kết thúc, ngươi trước hết theo ở bên cạnh ta, làm một người hầu đi.”

“Ngươi thật là to gan!” Tiên Đế giữ cửa nghe vậy giận dữ, lạnh lùng nói “Thật sẽ không sợ ngày sau Tiên Tổ ra tay, cho ngươi muốn sống cũng không được muốn chết cũng không thể sao?”

“Đường đường sinh linh dựng dựng từ thứ còn sót lại của Nhân Thân Thánh, cũng không cần lại tranh đua miệng lưỡi.” Thôi Hằng nhàn nhạt nói, đồng thời gia tăng lực giam cầm của Khôn Tiên tác, để cho Tiên Đế giữ cửa ngay cả lời đều không nói ra được.

Chương 1182: Chiếm cứ thời gian, thống nhất quá khứ và hiện tại (2)

Sau đó, hắn liền dẫn Tiên Đế giữ cửa quay trở về trong Nguyên Sơ thế giới, lại tiến hành một phen tìm tòi ở Tiên Lâm Đại Lục, sau khi chắc chắn đều tìm tòi xong, mới rời khỏi phương đại lục này, đi về một cái đại lục khác.

Mỗi một khối đại lục của Nguyên Sơ thế giới đều phi thường to lớn, nhưng đối với Thôi Hằng bây giờ mà nói, nếu muốn tìm tòi hết chúng nó, cũng cũng không cần quá nhiều thời gian .

Dù sao, Nguyên Sơ thế giới bây giờ thật ra thì đã là bị tàn phá, trong mười chín lần hỗn độn đại kiếp quá khứ, phát sinh qua nhiều lần đại chiến Tiên Tổ cấp, từ lâu đã không phải là bộ dáng nguyên bản.

Bộ dáng trước đây của Nguyên Sơ thế giới, sớm bị nhấn chìm ở trong lịch sử của trường hà.

Thôi Hằng đứng ở một đỉnh núi cao, mắt nhìn xuống hết thấy phía dưới.

Nơi này là Tiên Phương Đại Lục, cùng Tiên Lâm Đại Lục đều là một trong chín khối đại lục của Nguyên Sơ thế giới, nhưng lại có khung xã hội hoàn toàn bất đồng.

Cũng không phải là lấy tông môn làm chủ, mà là từ lần lượt Phương Quốc tạo thành, địa phương Tiên Đế thống trị chính là một cái Phương Quốc lớn nhất, được tất cả Phương Quốc cùng tôn vinh.

Cùng lúc đó, giả ta chi thân của Thôi Hằng cũng đang tìm tòi ở trên mấy cái đại lục còn lại, khung xã hội của những đại lục này cũng đều mỗi cái không giống nhau.

Chín đại lục liên tựa như chín thế giới bất đồng.

Nguyên do trong đó, Thôi Hằng không biết được.

Vì để tránh cho lần nữa gặp được các Tiên Tổ trong quá khứ, hắn cũng không có tùy tiện hành dò xét đối với quá khứ của những đại lục này.

Chẳng qua là tìm tòi đối với tình huống ở hiện tại thời điểm này.

Song, cho dù chỉ là như vậy, cũng để cho Thôi Hằng thu hoạch rất phong phú.

Số lớn tin tức không biết để cho hắn ở trên con đường không gì không biết lại đi về trước rất nhiều.

Lúc này, Tiên Đê giữ cửa đứng ở bên cạnh Thôi Hằng chỉ cảm thấy tồn tại thân bí trước mắt này bỗng nhiên trở nên càng đáng sợ hơn.

Khí tức trên người hắn càng thêm thâm thúy, mênh mênh, dường như so với lúc trước kia đưa hắn giam cầm thì cường đại hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

“Người này đến tốt cùng là ai, hắn lại nhanh như vậy lại trở nên mạnh mẽ, đây là quái vật gì? ! ” trong lòng Tiên Đê giữ cửa kinh hãi không thôi, hoàn toàn không cách nào hiểu biến hoá sinh ra trên người Thôi Hằng bây giờ.

Trên thực tế, đây là tu vi cảnh giới của Thôi Hằng đang tăng lên, nhờ vào tìm tòi toàn diện đối với Nguyên Sơ thế giới, hắn bây giờ sắp đạt tới Phản Hư trung kỳ đỉnh phong.

Ở cảnh giới Phản Hư kỳ này, tu vi tăng lên đã không còn dị tượng kinh thiên động địa.

Mà là trực tiếp xuất hiện thay đổi ở cấp độ thời gian.

Cùng lúc khi dẫn động thời gian trường hà xuất hiện dị tượng, cũng sẽ tăng lên bản chất tự thân ở tầng diện thời gian.

Đúng như lúc trước Thôi Hằng dự đoán vậy, khi đạt tới Phản Hư trung kỳ đỉnh phong nhất, trạng thái tồn tại của hắn ở tầng diện thời gian liền bắt đầu phát sinh thay đổi.

Sự hiện hữu của hắn bắt đầu hướng quá khứ kéo dài ra.

Vốn là khi đột phá đến Phản Hư trung kỳ, Thôi Hằng cũng đã cùng chính mình trong quá khứ thành lập liên lạc trên tầng diện thời gian, nhưng cũng chỉ là liên lạc mà thôi, nhiều nhất có thể làm được chuyện lấy sự liên lạc này làm dây dẫn để ra tay với quá khứ.

Lúc này thì lại khác, Thôi Hằng ở “Hiện tại ” đang lan tràn về “Quá khứ “, Thôi Hằng trong “Quá khứ ” sẽ cùng Thôi Hằng “Hiện tại ” cùng ở chung.

Thân ảnh của hắn bắt đầu ở trong thời gian trường hà dạo chơi, trong nhiều đợt sóng chiếu rọi ra vô số hắn trong quá khứ, ngay sau đó hắn liền cùng chính mình trong tất cả quá khứ dung hợp với nhau, lẫn nhau hoà làm một thể, tạo thành tồn tại thông nhất.

Trong thời không quá khứ, hết thấy Thôi Hằng trong quá khứ đều mặt lộ vẻ bình tĩnh, dường như hết thấy nghi ngờ đều được giải đáp.

Có Thôi Hằng mới vừa từ trong tâm thủ không gian đi ra, có Thôi Hằng đang thu thập thất tình chửng sinh, có Thôi Hằng rời đi Đạo Chu Tinh tìm tòi càng nhiều không biết, còn

có Thôi Hằng thành lập quy tắc trật tự bước lên con đường Hóa Thân...

Bọn họ thở dài nhẹ nhõm, đều khẽ cười nói: “Thì ra là như vậy.”

Đây là đang làm ra hồi đáp đối với cảm giác huyền diệu mà bọn họ lúc trước cảm giác được.

Hết thấy Thôi Hằng trong quá khứ đều đã hiểu cảm giác khi trước là chuyện gì xảy ra, cũng biết tình huống hiện tại của mình, biết được tương lai chính mình đạt tới cảnh giới cỡ nào.

Song, loại cảm giác này rất nhanh thì trở nên hư ảo, nhanh chóng biến mất không thấy gì nữa, Thôi Hằng trong quá khứ vẫn dựa theo quỹ đạo nguyên bản mà tiến tới.

Chỉ có điều, từ thời khắc này bắt đầu, Thôi Hằng trên đoạn tuyến thời gian này đã cùng trước kia hoàn toàn bất đồng, Thôi Hằng quá khứ cùng Thôi Hằng hiện tại đã trở thành một thể, đồng thời tồn tại.

Điều này cũng mang ý nghĩa, lấy khởi điểm là lúc Thôi Hằng từ trong tâm thủ không gian đi ra, lấy Thôi Hằng hiện tại làm điểm cuối, đoạn tuyến thời gian này đã bị Thôi Hằng hoàn toàn bao trùm.

Chỉ cần là “Thôi Hằng” ở trên cái tuyến thời gian này, vô luận là điểm thời gian nào, đều tùy thời có thể trở thành tồn tại Phản Hư trung kỳ đỉnh phong nhất.

Chương 1183: Chiếm cứ thời gian, thống nhất quá khứ và hiện tại (3)

Thời điểm yếu nhất cũng là thời điểm mạnh nhất.

Hắn đã không còn lúc nhỏ yếu.

Đây chính là cảnh giới Phản Hư trung kỳ đỉnh phong nhất.

Đương nhiên, cảnh giới tu vi tăng lên không chỉ mang tới tăng lên trên bản chất thời gian, còn có uy năng sức mạnh tăng vọt.

Chỉ lấy uy năng sức mạnh mà nói, hắn đã vượt qua cảnh giới Tiên Đế viên mãn, cho dù còn so ra kém Tiên Tổ, nhưng cũng không cần phải dựa vào Động Thiên mới có thể trốn.

Đương nhiên, bây giờ có thể đối kháng chặng qua là Tiên Tổ khi mới vừa đạt được quà tặng của Nhân Thần Thánh.

Nếu là gặp Tiên Tổ hôm nay, hơn phân nửa vẫn là phải dựa vào Động Thiên mới có thể chạy trốn.

“Tiếp đó, chờ chân chính đột phá đến Phản Hư hậu kỳ, hắn là có thể cùng Tiên Tổ một đấu một.”

Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng “Bây giờ ta đã chiếm cứ tuyến thời gian ta từng tồn tại, nếu lui về phía sau nữa, sợ rằng phải chiếm cứ tuyến thời gian ta không tồn tại.

“Thành tựu cuối cùng của Phản Hư hậu kỳ có lẽ chính là phải nhìn đến khởi điểm thời gian chân chính đúng nghĩa, cũng đem đoạn tuyến thời gian này hoàn toàn chiếm cứ, nhưng vấn đề chính là phải như thế nào chiếm cứ tuyến thời gian ta vẫn chưa tồn tại?”

Một điểm này hắn không có đầu mối chút nào.

Hơn nữa còn có một điểm để cho hắn một mực canh cánh trong lòng.

Đó chính là thời gian hắn sinh sống trên địa cầu, cùng với điểm thời gian lúc mới vừa xuyên qua đến cái thế giới này, lại đều không tồn tại ở trong thời gian trường hà.

Giống như là căn bản không tồn tại hai cái đoạn thời gian này vậy.

Ba trăm năm ở trong tân thủ không gian không cách nào nhìn lại còn bình thường.

Dù sao tân thủ không gian bản chất cực cao.

Nhưng vì cái gì cả thời gian lúc trước kia cũng không cách nào nhìn lại?

Là đoạn thời gian đó có vấn đề, hay là bản thân địa cầu có vấn đề?

“Nếu mà có thể nhìn lại điếm thời gian ta không tồn tại, vấn đề về mặt này có lẽ có thể có được giải đáp, chẳng qua là nhìn lại điếm thời gian mình không tồn tại phải từ chỗ nào bắt tay vào làm?”

Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng “Có lẽ có thể thỉnh giáo Thiên Địa Thánh Cảnh? Khác với Tiên Tổ là trực tiếp thu được quà tặng của Nhân Thần Thánh, cảnh giới của Thiên Địa Thánh Cảnh là tự mình tu luyện đạt thành, bọn họ đối với việc chiếm cứ tuyến thời gian quá khứ hẳn có chút kinh nghiệm.”

Song, như thế nào mới có thể làm cho Thiên Địa Thánh Cảnh tiếp nhận hẳn thỉnh giáo, đây cũng là một cái vấn đề.

Dù sao, trước đó hẳn cùng các Thiên Địa Thánh Cảnh cũng không có qua lại gì.

“Chờ một chút...” Vào lúc này, Thôi Hằng bỗng nhiên giật mình, nhìn về phía Tiên Đế giữ cửa đang bị Khôn Tiên tác giam cầm, cười nói “Dùng người làm thù lao thì cũng không tệ.”

“Cái gì? !” Tiên Đế giữ cửa bị ánh mắt Thôi Hằng nhìn mà rợn cả tóc gáy, trong nội tâm hiện ra một cái dự cảm chẳng lành.

“Chớ hoảng sợ, tận dụng hết chức năng mà thôi.” Thôi Hằng cười nói “Dù sao người ngay cả ta bị chém chết cũng không sợ, còn sợ ta đem người trở thành thù lao tặng người hay sao? Chờ sau khi Tiên Tổ xuất quan đi vớt người lại không phải được rồi à?”

“Người!” Tiên Đế giữ cửa tức thì giận không kềm được, nhưng lại một câu nói đều không nói được.

Nếu làm ra quyết định, Thôi Hằng liền đem Tiên Đế giữ cửa thu vào trong tay áo, trực tiếp rời đi Nguyên Sơ thế giới.

Lúc này, hẳn đã đối với Nguyên Sơ thế giới trong điếm thời gian hiện tại hoàn thành tìm tòi toàn diện, tính toán chờ đột phá đến Phản Hư hậu kỳ lại thăm dò điếm thời gian quá khứ, đề tránh ở khi thăm dò lại gặp các Tiên Tổ trong quá khứ.

Dựa theo tin tức lúc trước Cửu Cửu Thượng Nhân lưu, Thôi Hằng đi tới một phương vũ trụ xa lạ, rất nhanh liền tìm được cung điện chỗ Cửu Cửu Thượng Nhân ở.

Kim Hồng cảm giác được có người đến, lập tức liền ra nghênh đón, chấp tay nói: “Dám hỏi người tới là ai?”

“Thôi Hằng. ” Thôi Hằng mỉm cười nói ” Ngụy Cửu hấn là cùng người nói qua về ta.”

“Thì ra là Thôi tiên trưởng, xin mời ngài vào. ” Kim Hồng nghe vậy lập tức tiến lên mời “Su tôn cùng ta nói qua chuyện của ngài, nói cho dù là ở hàng ngũ Tiên Đế, ngài cũng là cường giả tuyệt đối.”

Hiện nhiên, nhận thức của Cửu Cửu Thượng Nhân đối với Thôi Hằng còn dừng lại ở lúc trước.

“Ha ha, hấn không có ở đây sao? ” Thôi Hằng cười một tiếng hỏi.

“Su tôn không có ở đây. ” Kim Hồng lắc đầu nói ” Pháp Hội Các triệu tập khai mở hội nghị mở rộng, kỳ hạn ngàn năm, sẽ cất hết thủy liên lạc cùng ngoại giới.

“Lần hội nghị này có chút đặc thù, tất cả tồn tại Thiên Địa Thánh Cảnh cùng Thái Tổ cảnh đều phải tham gia, su tôn coi như thành viên nội các Pháp Hội Các cũng được mời tham gia hội nghị.”

“Thiên Địa Thánh Cảnh cũng tham gia hội nghị, cũng là ngàn năm? ” Thôi Hằng nghe vậy nhíu mày.

Nguyên Sơ thế giới cùng Hỗn Độn Thiên đồng thời tổ chức hội nghị, đều là nhận vật cấp Tiên Tổ tham dự, ngay cả thời gian kéo dài đều giống nhau, đây không khỏi cũng quá mức trùng hợp.

Chương 1184: Nhìn lại quá khứ, mốc ký hiệu thời không (1)

Lúc trước khi Thôi Hằng biết tất cả Tiên Tổ của Nguyên Sơ thế giới toàn bộ đều ở trong hội nghị phong bế, liền cảm giác có chút kỳ quái.

Hắn đối với quá khứ việc trải qua của mỗi tên Tiên Vương Vô Địch Giả, Chuẩn Tiên Đế, cùng với Tiên Đế giữ cửa trong Nguyên Sơ thế giới đều tiên hành dò xét mọi mặt, biết lần hội nghị này vô cùng đột nhiên, gần như không có điềm báo trước gì.

Tại trước lần hội nghị này, chưa bao giờ có tình huống đột nhiên tổ chức hội nghị lớn như vậy.

Sự đột nhiên cùng trước đó chưa từng có này, vốn là ý nghĩa lần hội nghị này không giống tầm thường, hoàn toàn khép kín cùng kéo dài ngàn năm, càng làm cho người cảm thấy hội nghị không đơn giản.

Không nghĩ tới vô tận Hỗn Độn Hải bên này muốn cử hành một cái hội nghị tình huống gần như hoàn toàn giống nhau, chẳng qua là nhân viên tham dự cảnh giới so với Nguyên Sơ thế giới hơi thấp một tí.

Thành viên Pháp Hội Các như Cửu Cửu Thượng Nhân cũng phải cần tham gia hội nghị, nhưng hắn chỉ có tu vi tương đương với Tiên Vương Vô Địch Giả, ngay cả Chuẩn Tiên Đế đều không phải.

Đây nếu là ở trong Nguyên Sơ thế giới, là không có tư cách tiên vào Cửu Trọng Thiên tham dự.

“Người liệu có biết chủ đề hội nghị lần này là cái gì?” Thôi Hằng hướng Kim Hồng dò hỏi.

“Chuyện này...” Kim Hồng nghe vậy lắc đầu nói “Vãn bối không biết, nhưng có thể đề cho nhiều đại nhân vật như vậy đều tham gia, nhất định là đại sự có thể ảnh hưởng vô tận Hỗn Độn Hải đây.”

“...” Thôi Hằng nghe vậy khẽ thở dài, rơi vào trầm mặc, không có lại tiếp tục hỏi.

Kim Hồng tu vi cảnh giới quá thấp, chỉ tương đương với Cổ Vương, tầng thứ Tiên Quân, không biết chuyện tầng thứ cao cũng rất bình thường.

“Lẽ nào thật có một vị cường giả Thiên Địa Thánh Cảnh ngã xuống, đưa đến quy tắc toàn bộ vô tận Hỗn Độn Hải yếu bớt?”

Thôi Hằng trong lòng suy đoán nói ” Cửu Trọng Thiên bên kia là đang thương nghị làm sao nhân cơ hội này tấn công, Hỗn Độn Thiên bên đó là đang thương nghị phải thế nào tiên hành ngăn cản?

“Nhưng nếu như là nguyên nhân này mà nói, căn bản cũng không cần phải chặt đứt liên lạc giữa hội nghị và ngoại giới, cũng không cần thiết kéo dài hơn ngàn năm lâu như vậy.

“Có thể để cho cường giả đỉnh cao hai bên đồng loạt tiến vào trong hội nghị này, hơn phân nửa là có nguyên nhân khác, sự tình sẽ không đơn giản như vậy.”

Sau đó, hắn rời đi toà cung điện Cửu Cửu Thượng Nhân ở này, đồng thời phân ra càng nhiều giả ta chi thân hơn, tiếp tục tiên hành tìm tòi đối với Hỗn Độn Hải vô lượng vũ trụ.

Mặc dù lúc trước hắn cũng đã tiến hành dò xét đối với Hỗn Độn Hải vô lượng vũ trụ, nhưng cho đến ngày nay cũng chưa hoàn toàn dò xét triệt để, như cũ vẫn tồn tại số lớn tin tức không biết.

Bây giờ Thôi Hằng đã đạt đến cực hạn Phản Hư trung kỳ, ở trước khi thành công đem sự hiện hữu của mình lan tràn đến điểm thời gian chính mình chưa tồn tại, tu vi đều không cách nào tiến bộ.

Song, hắn có thể dùng loại phương thức tìm tòi tin tức không biết, gia tăng tích lũy của tự mình ở mặt “Không gì không biết” này, chờ sau này cảnh giới có đột phá, liền có thể trực tiếp đem bộ phận tìm tòi này chuyển hóa thành tu vi.

Hơn nữa, cái quá trình thăm dò không biết này, thật ra thì cũng là quá trình Thôi Hằng tìm linh cảm vì con đường tu hành kế tiếp.

Dù sao, bây giờ không cách nào liên lạc với tồn tại Thiên Địa Thánh Cảnh, cũng liền không có chỗ thỉnh giáo, chỉ có thể là chính mình đi tìm tòi con đường này.

Trong Vô tận hỗn độn hải có vô lượng vũ trụ, trong mỗi cái vũ trụ lại có vô số văn minh, mặc dù về quy mô và tầng cấp so ra kém Nguyên Sơ thế giới, nhưng ở mặt tính đa dạng của văn minh nhưng là vượt xa Nguyên Sơ thế giới.

Cùng lúc khi đối với Hỗn Độn Hải vô lượng vũ trụ tiên hành thăm dò, có thể gặp, chứng kiến rất rất nhiều cách phát triển văn minh bất đồng, thậm chí là chứng kiến sinh mệnh có hình thức tồn tại bất đồng.

Điều này có thể cung cấp linh cảm cho hắn tìm tòi con đường tu hành kế tiếp.

Chặng qua, ngoại trừ tìm tòi con đường tu hành sau này, Thôi Hằng còn có một chuyện phải xử lý.

Hắn nhìn về phía Tiên Đế giữ cửa sau lưng tự mình, nhàn nhạt nói: “Vốn là đem người đưa cho Thiên Địa Thánh Cảnh vô tận Hồn Độn Hải, nhưng bọn họ bây giờ không có ở đây, ta nên xử trí người như thế nào?”

“Người đem ta coi thành một cái đồ vật rồi sao? !” Tiên Đế giữ cửa giận không kềm được, chỉ cảm thấy chính mình chịu nhục nhã vô cùng, đối với Thôi Hằng phần hận cực kỳ.

“Hận ý thật rõ ràng.” Thôi Hằng lắc đầu thở dài nói “Vốn còn muốn đem người giữ ở bên người làm một tay sai, bây giờ xem ra dù sao sẽ phiền toái.”

“Người rốt cuộc muốn giết ta rồi hả?” Tiên Đế giữ cửa cười lạnh nói “Thoại mái động thủ đi, muốn chém giết muốn róc thịt, tự nhiên muốn làm gì cũng được.”

“Ta sẽ giết người, nhưng không phải là bây giờ.” Thôi Hằng mỉm cười nói “Vì đề tránh cho một chút phiền toái không cần thiết, người đi trở về tiếp tục giữ cửa đi.”

Ở cùng lúc khi hắn nói chuyện, Khốn Tiên Tác cởi ra, quá khứ thời không cũng xảy ra thay đổi.

Thôi Hằng vốn đang định đi Nguyên Sơ thế giới tiến hành thăm dò bỗng nhiên thân sắc biến đổi, đồng thời nâng tay phải lên hướng bầu trời vỗ nhẹ.

Vào giờ phút này, ở trong Nguyên Sơ thế giới, Vũ Hoàng mới vừa mang theo Nghiêm Thanh đi tới trước Chân Thủy Thần Cung, Thanh Hoàng từ trong Thần Cung ra ngoài đón tiếp.

Nhưng còn không chờ Vũ Hoàng nói rõ ý đồ, đột nhiên liền có một cái bàn tay thon dài trắng tinh bỗng dung xuất hiện ở phía trên Chân Thủy Thần Cung, thời không nơi này đều tựa như bị giam cầm, bất kỳ sinh linh đều không cách nào nhúc nhích chút nào.

“Đây là cái gì? !”

Trong lòng Vũ Hoàng cùng Thanh Hoàng đồng thời hiện ra nghi ngờ như vậy, nhưng căn bản là phản ứng không kịp nữa, càng là không kịp trốn tránh, chỉ có thể trơ mắt nhìn cái bàn tay này đập xuống.

Nương theo lấy bàn tay vỗ xuống, uy năng vô cùng kinh khủng cũng đem cả người Vũ Hoàng bao phủ.

Ngay sau đó chỉ thấy một chùm sáng lóe lên, sinh mệnh khí tức của Vũ Hoàng liền hoàn toàn biến mất.

Hình thân tất cả bị hủy, Chân Linh mất mạng!

Chương 1185: Nhìn lại quá khứ, mốc ký hiệu thời không (2)

Cứ như vậy, tại trong nháy mắt, một vị Chuẩn Tiên Đế như Vũ Hoàng liền bỏ mình, ngay cả Nghiêm Thanh bên người hắn cũng theo đó hình thần đều diệt, không còn tồn tại.

Làm xong hết thấy các thứ này rồi, bàn tay kia liền chậm rãi biến mất không thấy gì nữa, uy áp kinh khủng tràn ngập chung quanh cũng vô ảnh vô tung, giống như là cho tới bây giờ cũng không có tồn tại qua vậy.

Trước Chân Thủy Thần Cung.

Thanh Hoàng vẻ mặt ngạc nhiên nhìn hết thấy các thứ này, trên mặt lộ ra vẻ mặt khó mà tin nổi, lâm bảm nói: “Mới vừa rồi đó là cái gì, có Tiên Đế cách không ra tay, đem Vũ Hoàng tiêu diệt rồi sao?”

Nàng mặc dù là Chuẩn Tiên Đế, đã chạm đến bí ẩn thời gian, nhưng cũng không cách nào nhìn thấy chân động thời gian tầng thứ cao hơn.

Tự nhiên cũng liền phán đoán không được công kích mới vừa rồi là bắt nguồn ở không thời gian nào, là hiện tại, hay là quá khứ hoặc là tương lai.

” Chờ sau khi sự tộn trở về, phải thật tốt bảm báo chuyện này. ” Thanh Hoàng thâm nghĩ trong lòng, sau đó vội vã trở về bên trong Chân Thủy Thần Cung.

Dưới cái nhìn của nàng, Chân Thủy Thần Cung dù sao cũng là trụ sở của Tiên Đế, ẩn chứa Thời Gian Chi Lực cực mạnh, hẳn là hết sức an toàn, coi như Tiên Đế thân bí mới vừa rồi xuất thủ lần nữa, chắc sẽ không trực tiếp đả kích Chân Thủy Thần Cung.

Mà ở trên tuyến thời gian Thanh Hoàng không biết, Thiên Quang Bảo Tướng Giám vốn hư hại trở nên không bị hư chút nào, Tiên Đế giữ cửa lúc đầu đã bị Thôi Hằng bắt hư không tiêu thất, trở lại trước Thiên Môn Cửu Trọng Thiên.

Bởi vì, Vũ Hoàng là người tạo thành hư hại cho Thiên Quang Bảo Tướng Giám, cùng với khiến Tiên Đế giữ cửa rời đi Thiên Môn, bây giờ Vũ Hoàng trực tiếp chết ở trước Chân Thủy Thần Cung, chuyện sau này đương nhiên sẽ không phát sinh nữa.

Quá khứ bị sửa đổi.

Trong vô tận Hỗn Độn Hải, Thôi Hằng vỗ tay nhẹ nhàng, cảm thụ biến hoá rất nhỏ trong thời gian quá khứ, trong lòng

không khỏi thở dài nói: “Sau khi đạt tới Phản Hư trung kỳ đỉnh phong, tiến hành sửa đổi quá khứ đều không cần ra tay ở thời khắc trước mắt, trở nên càng âm giấu, càng khó mà bị phát hiện.”

Bởi vì hắn trực tiếp lấy thân phận “Bản thân trong quá khứ” ra tay, mà không phải là vượt qua thời gian trường hà ra tay với quá khứ, cho nên thời gian trường hà cũng không có hiện rõ chân động.

Loại sửa đổi tầng diện thời gian này, coi như là Tiên Đế Vô Thiên cảnh viên mãn cũng không cách nào phát hiện.

Bởi vì, Tiên Đế coi như mạnh hơn nữa cũng là bị dây dưa ở trong thời gian trường hà, trải qua lượng lớn thời gian cọ rửa, căn bản cũng không khả năng phân biệt ra được chân động thời gian nhỏ xíu như vậy.

Chỉ có người tu tiên đạt tới Phản Hư trung kỳ, đứng ở trên thời gian trường hà tiến hành mắt nhìn xuống, mới có thể dễ dàng nhận ra được dị thường ở thời gian quá khứ.

Cường giả cấp độ Tiên Tổ chắc cũng là có thể nhận ra được, bọn họ nhờ vào sức mạnh của quà tặng của Nhân Thần Thánh, đồng dạng có đặc tính siêu thoát bên ngoài thời gian trường hà.

Tiên Đế giữ cửa mặc dù là được các Tiên Tổ tạo ra từ bản sao pháp lực của Thôi Hằng cộng với một phần sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại, cũng không cần chịu đựng thời gian cọ rửa, nhưng mà tầng thứ sức mạnh của bản thân hắn không đủ, lấy được quà tặng của Nhân Thần Thánh cũng nhỏ vô cùng, đồng dạng là không cách nào nhận ra được.

“Đến cảnh giới hiện tại của ta, coi như là tiến hành sửa đổi chuyện đã từng phát sinh qua trong quá khứ, chỉ cần không có Tiên Tổ nhúng tay, cũng sẽ không bị phát hiện.”

Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng “Đáng tiếc loại phạm vi ảnh hưởng này chỉ giới hạn ở tuyến thời gian ta từng tồn tại, những điểm thời gian ta chưa tồn tại kia liền không cách nào dùng loại phương thức này sửa đổi.

“Từ khi ta đi ra tân thủ không gian đến nay, chẳng qua chính là thời gian mấy ngàn năm, ngay cả thời gian vạn năm cũng không tới, chẳng qua là chiếm cứ tuyến thời gian ngắn như vậy, so sánh với cái thời gian trường hà xa xưa này mà nói, quá ngắn ngủi.

“Nếu mà các Tiên Tổ ở trên tuyến thời gian ta còn không tồn tại làm ra một chút bố trí, ta đây sẽ không có chút cơ hội phản kháng nào, nhất định phải cố gắng đột phá đến Phản Hư

hậu kỳ, đem sự tồn tại lúc đầu của lan tràn về hướng thượng du của thời gian trường hà.

“Chỉ có chiếm cứ những tuyến thời gian ta vốn không tồn tại kia, gắng hết sức kéo dài phạm vi tồn tại ở tầng diện thời gian, mới có thể càng an toàn.”

Lúc trước hắn thông qua Tiên Đế giữ cửa nhìn lại thời gian, thấy được uy năng của các Tiên Tổ.

Điều này làm cho hắn có cảm giác nguy cơ lớn vô cùng.

Mặc dù bây giờ các Tiên Tổ đều ở trong Cửu Trọng Thiên chủ trì hội nghị, trong vòng ngàn năm cũng sẽ không hiện thế, nhưng người nào cũng không dám đảm bảo bọn họ có thể hay không đột nhiên kết thúc cái hội nghị này.

Không thể đem an toàn của mình ký thác vào quyết định của người khác.

Nhất định phải mau sớm tăng lên tu vi cảnh giới của mình mới được.

Cũng may tốc độ thời gian trôi qua đối với Thôi Hằng hiện tại mà nói đã không có ý nghĩa quá lớn.

Chỉ cần các Tiên Tổ không phải là lập tức liền hiện thế, hắn sẽ có thời gian để tìm tòi con đường đột phá đến Phản Hư hậu kỳ.

...

Chương 1186: Nhìn lại quá khứ, mốc ký hiệu thời không (3)

Tim tòi nghiên cứu con đường tu hành cũng không phải là một chuyện đơn giản.

Số lượng vô lượng vũ trụ của Hỗn Độn Hải mặc dù nhiều, nhưng đại đa số đều là lấy sinh mệnh Nhân Tộc bình thường làm chủ.

Chỉ cần là người, hình thái xã hội cùng với văn minh liền sẽ không phát sinh thay đổi trên bản chất.

Cho dù tình thế biểu hiện ra muôn hình vạn trạng có bất đồng riêng, hạch tâm nội tại vẫn là giá trị quan phổ biến của nhân tộc.

Thôi Hằng khi dò xét xong trên mười tỉ cái vũ trụ lấy văn minh nhân loại làm chủ, vẫn không có thu hoạch gì, cuối cùng vẫn ở trong một cái vũ trụ có sinh mệnh đặc thù quý dị tìm được linh cảm.

Ở một cái vũ trụ có sinh mệnh khí tức cực độ đậm đà, nhưng lại không có văn minh gì, hẳn phát hiện một loại sinh mạng thể kỳ dị.

Cái sinh mạng thể này hiển lộ ra một loại trạng thái dịch thể quý dị, không có linh trí, chỉ có bản năng không ngừng tiến hành khuếch trương.

Mà cách khuếch trương của nó mang tới cho Thôi Hằng linh cảm.

Cái sinh mạng thể này tự thân không cách nào di động, chỉ có thể dừng lại ở địa phương chính mình sinh ra.

Vì vậy, khi khuếch trương tự thân, nó sẽ trước tiên để cho một bộ phận thân thể của mình thoát khỏi tự thân mà phân liệt ra, lại bắn vào trong vũ trụ mịt mờ.

Chờ đến khi bộ phận thân thể bị phân liệt ra này rơi vào bên trên một viên tinh thể, liền bắt đầu hấp thu năng lượng của tinh thể mà tiến hành sinh trưởng.

Bộ phận thân thể này phát triển tới trình độ nhất định, bản thể liền có thể thông qua liên lạc với nó mà hoàn thành khuếch trương.

Sau khi hoàn thành khuếch trương, phân thân liền tùy thời có thể chuyên hóa thành bản thể.

Cứ như vậy, cơ bản sẽ tương tự với bản thể bao trùm vị trí phân thân tồn tại.

Khi phân thân của sinh mạng thể này không ngừng tăng nhiều, phạm vi bản thể có thể bao trùm cũng sẽ không ngừng tăng nhiều.

Nếu như có một ngày, phân thân của cái sinh mạng thể này trải rộng toàn bộ vũ trụ.

Như thế nó liền tùy thời có thể xuất hiện ở bất kỳ một xó xỉnh nào của cái vũ trụ này, bao trùm toàn bộ vũ trụ, không chỗ nào không có mặt.

Hình thái sinh mạng này, để cho Thôi Hằng thu được một cái linh cảm.

Nếu chính mình không cách nào trực tiếp bao trùm điểm thời gian chính mình còn chưa tồn tại, vậy có phải hay không trước tiên có thể ở điểm thời gian như vậy lưu lại vết tích rõ ràng, lại coi cái vết tích này làm mốc ký hiệu, đem sự tồn tại của tự thân nhìn lại đến điểm thời gian đó.

Nếu như vậy có thể được mà nói, chỉ cần bên trên tuyến thời gian trong quá khứ thành lập đầy đủ mốc ký hiệu, liền có thể coi đây là cơ sở đi chiếm cứ những tuyến thời gian tự mình chưa tồn tại kia.

“Nếu như vậy, hẳn là cần lập ra thân phận xác thực của ta trong tuyến thời gian quá khứ, dù sao muốn tạo thành mốc ký hiệu có thể nhìn lại, nhất định là phải tạo thành một cái thân phận chân thực không giả.”

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng bỗng nhiên sửng sốt, thầm nói: “Điều này dường như cùng quá trình luyện giả thành thật lúc Hóa Thân kỳ khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, chẳng qua là tại tiêu chuẩn không gian biến thành tiêu chuẩn thời gian.

“Chẳng lẽ đây quả thật là chính là cách tu hành của Phản Hư hậu kỳ, luyện giả thành thật của Hóa Thân kỳ chính là đang vì bước này làm chuẩn bị? Như vậy phải chăng có thể tham khảo một chút phương thức tạo thành giả ta chi thân?”

Quá trình Hóa Thân hậu kỳ đến Hóa Thân đỉnh phong chính là không ngừng tạo thành giả ta chi thân, cuối cùng hợp quy về tự thân, duy ngã duy nhất, đột phá cảnh giới.

Trong quá trình này, Thôi Hằng thông qua phương thức đóng vai thân phận hư giả, tạo thành không ít giả ta chi thân chân thật, ở phương diện tạo thành một cái thân phận chân thật cũng coi là rất có kinh nghiệm.

“Phương pháp lưu lại dấu vết thân phận rõ ràng trong quá khứ, liền bất chước quá trình tạo thành giả ta chi thân, nhưng đây dù sao liên quan đến cấp độ thời gian, chỗ phải chú ý so với tầng diện không gian sẽ càng nhiều.

“Nêu là tại trên tuyến thời gian trong quá khứ gây ra sóng gió quá lớn, rất có thể sẽ sinh ra một loạt phản ứng dây chuyền, đưa đến thời không hiện tại thay đổi, lúc mới bắt đầu nhất, hay là từ thân phận khá nhỏ bắt đầu thử nghiệm.

“Ta bây giờ mặc dù không cách nào chiếm cứ điểm thời gian chính mình còn không tồn tại, nhưng từ hiện tại ra tay, đối với những điểm thời gian kia tiến hành một chút sửa đổi, hoặc là hàng lâm xuống quá khứ, vẫn là không có vấn đề.”

Trong lòng Thôi Hằng rất nhanh thì làm ra quyết định, thậm chí nói “Tiếp đó, chính là phải xác định xem nhìn lại đến điểm thời gian nào.”

Vào lúc này, trong ánh mắt của hắn bắt đầu lóe lên quang ảnh quá khứ thời không .

Từng bức họa ở trước mắt của hắn lướt qua nhanh, phảng phất thời gian đang lùi lại.

Nguyên Sơ thế giới, Hỗn Độn Hải, vô lượng vũ trụ... Tiên thổ trung ương đĩa thiên hà, Đại Diễn Thánh Địa, Thiên Giới... Thái Hồng Tinh, Tử Dương giới, Ngũ Cảnh Giới...

Đạo Chu Tinh!

Chương 1187: 400 năm trước khi ra tân thủ không gian (1)

Đợt sóng của thời gian trường hà chảy lững lờ qua bên người Thôi Hằng, nhưng sức mạnh thời gian cọ rửa lại đã không cách nào khiến hắn mục nát.

Nương theo từng ánh sáng hình ảnh cấp tốc lui về phía sau, cảm giác của Thôi Hằng từ thời điểm hiện tại này lan tràn đến tới thời không Đạo Chu Tinh.

Cuối cùng dừng ở ngay lúc hắn từ tân thủ không gian đi ra đẩy ngược về bốn trăm năm trước.

Sở dĩ sẽ chọn cái thời điểm này, Thôi Hằng là có cân nhắc qua.

Thời gian ba trăm năm hắn ở tân thủ không gian kia là hoàn toàn trống không, giống như là hoàn toàn không tồn tại vậy.

Chẳng qua điều này cũng không có nghĩa là hắn hoàn toàn không cách nào chạm đến ba trăm năm kia.

Trên thực tế, Thôi Hằng vẫn luôn có thể làm ra ảnh hưởng đối với phạm vi ba trăm năm kia, cũng có thể trực tiếp hạ xuống quá khứ, nhưng chỉ có thể xuất hiện ở bên ngoài tân thủ không gian, hoàn toàn không cách nào nhìn lại tình huống bên trong tân thủ không gian.

Điều này thì có thể tạo thành một cái kết quả rất quý giá.

Nếu như hắn ở trong ba trăm năm đó thành lập mốc ký hiệu thời không, hoàn thành thống nhất đối với đoạn tuyến thời gian đó, như vậy chính mình ở trong tân thủ không gian lại là chuyện gì xảy ra?

Vì vậy, trước khi làm rõ ràng câu hỏi về phương diện này, hắn không tính chạm đến tuyến ba trăm năm kia.

Mà để cho an toàn, Thôi Hằng ở trên căn bản đoạn thời gian ba trăm năm đó lại đẩy ngược một trăm năm, cũng chính là bốn trăm năm trước khi hắn đi ra tân thủ không gian.

Bây giờ chính là thời kỳ bốn nước tranh hùng trong lịch sử Đạo Chu Tinh.

Cái triều đại Đại Nguyên bị Hồng Phú Quý lật đổ còn chưa kiến lập, từ bốn nước Đại Hạ, Đại Trần, Đại Yên, Đại Triệu cát cứ thiên hạ ba mươi hai Châu.

Đại Hạ, Đại Yên hai nước ở Bắc Phương, nhiều cung mã kỵ binh, tác chiến vô cùng hung mãnh, nhưng cư ngụ nhiều

đời ở nơi khô hàn, tài nguyên thiếu thốn, lương thảo khan hiếm, không cách nào tác chiến đường dài.

Đại Trần cùng Đại Triệu ở nam phương, ốc thổ liên miên, lương thảo đều vô cùng đầy đủ, còn có buôn bán mậu dịch cùng thủ công nghiệp phồn thịnh, mức độ sinh hoạt của dân chúng hoàn toàn không phải là Bắc Quốc có thể so với, nhưng mộng ngựa khan hiếm, động lực quân tốt tác chiến cũng kém xa Bắc Quốc, chiến lực toàn thể là tương đối kém.

Giữa bốn nước lẫn nhau có mâu thuẫn, thường xuyên lẫn nhau công phạt, nhưng có lúc cũng sẽ kết thành đồng minh, đôi bên cùng có lợi, cứ như vậy một mực giằng co mấy trăm năm thời gian.

Cái thời đại này mọi người đều cho rằng cuối cùng sẽ do một nước trong bốn nước chinh phục nước khác, nhất thống thiên hạ, ở trong toàn bộ thiên hạ ba mươi hai Châu, lấy được thành quả thắng lợi cuối cùng.

Nhưng ai đều không nghĩ tới, tiếp đó sẽ có một nhóm Man nhân từ Bốn Châu Cực Bắc bị bốn nước coi nhẹ giết tới.

Hơn nữa, những người Man này chỉ dùng thời gian không tới mười năm liền quét ngang bốn nước, phá hủy trật tự văn minh bình thường, tạo lập được một cái Đại Nguyên Triều do Man nhân thống trị.

Nơi Thôi Hằng hàng lâm xuống chính là Đại Triệu Quốc, là một nước trù phú nhất trong bốn nước, nhưng cũng là một nước triều đình mềm yếu nhất.

Nghe nói ở khi Man nhân xâm lấn, còn là đương kim hoàng đế dẫn đầu hiến thành đầu hàng, nhưng cuối cùng hoàng đế này cũng không có kết quả tốt, bị Man nhân ngũ mã phân thân mà chết.

Lúc này, Thôi Hằng đứng ở bên ngoài Lâm Kinh, Đô Thành Đại Triệu Quốc.

Nhìn cửa thành phía trước, nhìn bá tánh áo quần rách rưới xương gầy như que củi cùng phú hào mặc tơ lụa đi ở trên một con đường, trong lòng không tìm được có chút thần thức.

Lâm Kinh Thành được xưng nơi phồn hoa trù phú nhất thiên hạ, là thiên đường nhân gian, ảo mộng chi thành trong lòng người Bắc Quốc.

Đây đúng là sự thật.

Nhưng mà thúc đẩy phần giàu có và sung túc cùng phồn hoa này, lại là cực khô thậm chí là tử vong của vô số dân chúng bình thường.

Đại Triệu Quốc lấy cả nước nuôi Lâm Kinh một thành, mới có quang cảnh như vậy.

Trong Lâm Kinh Thành, các nhà hiền quý giống như cuộc sống ở thiên đường, bá tánh trong Lâm Kinh Thành lại đều sống ở trong bùn đất.

Mà trên quốc thổ ngoài thành Lâm Kinh càng là người chết đói khắp nơi, dân chúng lâm than, giống như địa ngục.

“Giỏi cho một nơi trù phú nhất thiên hạ.” Thôi Hằng cười lạnh một tiếng, sau đó liền xoay người rời khỏi nơi này.

Vương triều như vậy diệt vong là đáng đời, là lẽ đương nhiên của lịch sử.

Hắn cũng không tính nhúng tay, cũng không khả năng nhúng tay.

Đại Hạ, Đại Trần, Đại Yến, Đại Triệu bốn nước bị Man nhân can quét chính là lịch sử đã định.

Vô luận động vào chỗ nào, cũng có thể đưa tới tương lai thay đổi, từ đó sinh ra một loạt vấn đề.

Đối với Thôi Hằng mà nói, lần này trở lại quá khứ, vấn đề lớn nhất chính là:

Phải như thế nào ở dưới tiền đề không tạo thành ảnh hưởng đối với lịch sử đã định, ở thời đại này lưu lại một cái thân phận có thể bị thế nhận nhớ, từ đó tạo thành một cái mốc ký hiệu thời không có thể nhìn lại?

Đó cũng không phải một chuyện dễ dàng.

“Cũng may ta đã chiếm cứ tuyến thời gian bốn trăm năm sau, có thể đối với đoạn tuyến thời gian đó tiến hành giám sát toàn phương vị, vô luận có bất kỳ dị động, ta đều tùy thời có thể tiến hành sửa đổi.

“Như vậy thì ta liền có cơ hội thử sai, cho dù bởi vì ta ở trong điểm thời gian này làm cái gì, để cho lịch sử đã định xảy ra sai lệch, cũng có thể thông qua cách sửa đổi quá khứ để sửa lại.”

Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng ”Chẳng qua, ta cũng không có chiếm cứ điểm thời gian hiện tại này, chỉ có thể là vượt qua thời gian trường hà ra tay với quá khứ, loại phương thức này tính bí ẩn ở tầng diện thời gian không cao.

“Nếu là sửa chữa quá thường xuyên cũng quá mức làm người khác chú ý, dễ dàng bị cường giả chú ý tới cái thời điểm này, như vậy sẽ không tốt. Vẫn là phải cẩn thận thử nghiệm, gắng hết sức giảm bớt số lần sửa đổi quá khứ.

“Cách ôn thoả nhất là ngay tại đêm thời gian bốn trăm năm sau lúc này chọn một người thích hợp, đối với quá khứ của hắn tiến hành nhìn lại, tìm tới tổ tiên của hắn hôm nay ở thời đại này.

“Người này tốt nhất ở bốn trăm năm trước đã từng tiếp xúc ở bên cạnh của ta, kể từ đó, lịch trình phát triển của gia tộc của hắn trong bốn trăm năm này đều rất rõ ràng, ta cũng có thể dễ dàng điều khiển việc trải qua của hắn sau này.”

Cùng lúc đó, trong huyện nha Cự Hà bốn trăm năm sau, Thôi Hằng đang làm việc công bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía Huệ Thế đứng ở một bên.

Chương 1188: 400 năm trước khi ra tân thủ không gian (2)

Thời gian điểm này là lúc Hoàng lão gia Cự Hà Huyện mới vừa bị tóm lại, sắp triệu tập bá tánh toàn huyện cử hành đại hội xét xử công khai.

Ngay tại hôm qua, Thôi Hằng lấy được một bộ bí tịch võ công 《Phật Nộ Nhiên Tâm Chương》 đến từ Liên Hoa Tự, thử nghiệm dùng pháp lực của mình thi triển một chút môn võ công này.

Huệ Thế tận mắt thấy uy năng không tưởng tượng nổi của môn võ công này khi phát huy ra ở trong tay Thôi Hằng, lại trực tiếp dâng lên một đoàn ngọn lửa phảng phất như mặt trời, để cho hắn cảm thấy thiên địa đều phải bị đoàn ngọn lửa này thiêu hủy hầu như không còn, vạn vật đều phải lâm vào trong hủy diệt.

Điều này làm cho Huệ Thế có chút hoài nghi vị Huyền Hôn này không biết còn là người hay không, chẳng lẽ là tiên nhân từ trên trời rơi xuống.

Vì vậy, bây giờ Thôi Hằng bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía hắn, liền để cho hắn cảm thấy hết sức căng thẳng, cũng có chút lo âu.

Chẳng lẽ là vị tiên nhân này không muốn để cho người phạm phu tục tử như chính mình đi theo?

“Huệ Thế, tổ tiên của ngươi là người nào?” Thôi Hằng mỉm cười hỏi, đồng thời bắt đầu nhìn lại quá khứ của Huệ Thế.

Khi nhìn lại đến điểm thời gian lúc hắn sinh ra, liền ở bên trên cái thời điểm này nhìn lại quá khứ của cha hắn, cứ thế mà một mực nhìn lại đến thời gian bốn trăm năm trước.

Cùng Huệ Thế đối thoại, là vì để cho thời gian của quá khứ cùng đối thoại bây giờ đối ứng với nhau, có thể để quá trình nhìn lại trở nên càng lưu loát, hiệu quả cũng càng tốt.

“À, há?” Huệ Thế nghe vậy rõ ràng sửng sốt, hết sức ngoài ý muốn, hoàn toàn không nghĩ tới Thôi Hằng sẽ hỏi cái này, nhưng hắn vẫn trả lời “Hồi bẩm Tiên Tôn, gia tộc của ta họ Trần, cha vốn là tướng quân Đại Tấn, chinh chiến chiến trường nhiều năm, đáng tiếc sau đó bị kẻ gian làm hại.

“Gia gia của ta cũng là tướng lĩnh trong quân, gia gia cũng là trong quân đội... Trần gia ta từ loạn thế thời cuối nhà

Nguyên đên nay, cơ bản đều trong quân đội, chỉ có ta xuất gia làm hòa thượng.”

“Vậy trước thời cuối nhà Nguyên thì sao? ” Thôi Hằng tiếp tục hỏi, thật ra thì vào lúc này hẳn đã đem tuyến thời gian nhìn lại đến bốn trăm năm trước.

“Đại Nguyên là Man nhân lên vào trung nguyên, Trần gia ta liền lánh đời ẩn cư. ” Huệ Thế cũng nhìn ra Thôi Hằng rõ ràng cho thấy muốn hỏi quá khứ càng xa xưa, vì vậy tiếp tục nói “Ở trước Đại Nguyên, Trần gia ta coi như là thế gia đọc sách, sống ở trong nước Triệu, vừa làm ruộng vừa dạy học.

“Tổ tiên đời trước cao nhất từng làm được Khu Mật Sứ, đứng hàng Tể Tướng, sau đó cũng có đời trước ở trong triều làm quan, chẳng qua là lúc nệm cuối Đại Triệu, triều đình ngu ngốc, dân chúng lâm than, tổ tiên nhà ta bị kẻ gian mưu hại, tước chức làm Dân, lưu đày ra ngoài Kinh...”

Huệ Thế nói liên tục lịch sử quá khứ của gia tộc mình, những thứ này đều là chuyện ghi lại trong lịch sử gia tộc, hẳn đều vô cùng rõ ràng.

Thôi Hằng cũng tiến hành sao sánh với lịch sử quá khứ mà mình nhìn lại, phát hiện mức độ tương xứng cực cao, chỉ có cực ít điếm thời gian và địa điếm mơ hồ là không khớp, tính chân thực chính thể cực cao, đây chính là vô cùng khó được.

Ở sau khi biết rõ ràng bốn trăm năm qua của Trần gia, Thôi Hằng liền đã xác định nhân tuyến sau đó phải đi tìm.

Tổ tiên Trần Thang Ôn của Huệ Thế, Binh bộ Thượng thư Đại Triệu Quốc, đã từng là một vị Huyện Quan cảnh đại tông sư, là một trong những nhân vật đứng đầu hiện thời.

Chỉ có điều, hiện tại vị Trần Thượng Thư này bởi vì kiên trì chính sách Bắc Phật, nhiều lần tấu lên, đắc tội quá nhiều người, đã bị thanh trừ ra khỏi triều đình.

Vì khai trừ vị Trần Thượng Thư này, Hộ Bộ, Lại bộ, Lễ Bộ Thượng thư phái chủ hòa đứng ra tấu lên, Khu Mật Sứ ngầm cho phép, Ngự Sử còn theo dết một loạt tội trạng tiến hành vạch tội.

Cuối cùng vị Trần Thượng Thư liền rơi vào kết cục tước chức làm Dân, phê trừ võ công, lưu đày Nam Cương Tương Quận.

Từ Lâm Kinh đến Nam Cương Tương Quận chừng ba nghìn dặm đường, trên đường có đủ loại rừng rậm, ao đầm, khí độc, hơi sơ suất chính là phải chết người.

Trong lịch sử, vị Trần Thượng Thư này ở trên đường lưu đày cũng được chút cơ duyên, nhưng cuối cùng vẫn là buồn

bực sâu nảo mà chêt, chêt tha hương ở Tương Quận.

Thôi Hằng dự định đưa hấn mang đi, lấy một cái thân phận thế ngoại cao nhân truyền thụ cho hấn một chút võ công, cũng để cho hấn về sau lánh đời thanh tu.

Như vậy có thể giảm bớt ảnh hưởng của hấn đối với ngoại giới trên mức độ lớn nhất.

Hơn nữa, Trần Thang Ôn trước khi bị lưu đày đã có con cháu, cũng không cần lo lắng làm như vậy sẽ đối với Huệ Thế bốn trăm năm sau sinh ra ảnh hưởng.

Về phần phải như thế nào để cho cái thân phận này của mình thông qua Trần Thang Ôn bị thế nhân nhớ.

Thôi Hằng trong lòng đã có dự định.

...

Chương 1189: 400 năm trước khi ra tân thủ không gian (3)

Ở trên một cái đường núi vắng vẻ, Trần Thang Ôn quần áo lam lũ bước chân khó khăn mà đi.

Thật là cực Hóa Khí cảnh tông sư, coi như võ công bị phế, thân thể căn cơ cũng vẫn còn, vốn không nên phải dễ dàng mệt nhọc như vậy.

Nhưng dọc theo con đường này hai tên sai dịch áp tải hắn có lòng dạ đen tối, khẩu trù tiền cơm của hắn, mỗi ngày chỉ cho hắn uống một bữa cháo loãng, đi cũng đều là đường núi, tay chân còn mang theo cùm, coi như là người sắt cũng khó mà chống đỡ được.

Hai tên sai dịch đều là mặt đen, tướng mạo phổ thông, mặt mày nhỏ dài, nhìn có chút gian trá.

Trong đó một tên sai dịch tên là Vương Tam, thấy Trần Thang Ôn đi đường chật vật như vậy, liền trực tiếp tiến lên đập hắn một cái, châm chọc nói: “Trần Thượng Thư, ngài không phải là đại tông sư sao? Đi như vậy cũng quá chậm đi.”

Ùm!

Trần Thang Ôn trực tiếp ngã trên đất, hai tay hướng xuống bị cục đá rạch ra chùng mấy đạo vết thương máu chảy đầm đề.

Thời gian dài giữ trạng thái suy yếu đi nướng núi, trạng thái thân thể của hắn vốn là đã cực kém, bây giờ lại bỗng nhiên bị đập ngã, sắc mặt nhất thời trở nên trắng bệch, toàn thân đều thống khổ run rẩy.

Song, Trần Thang Ôn như cũ cắn chặt hàm răng, không nói tiếng nào, di chuyển thân thể muốn phải lần nữa đứng lên.

Àm!

Một tên sai dịch khác lại đi qua đập thêm một cước, để cho Trần Thang Ôn mới vừa vươn người dậy lại nằm trên đất, khó mà đứng lên.

Cái tên sai dịch này tên là Lý Nhị, hắn vẻ mặt vui sướng nhìn Trần Thang Ôn nằm dưới đất, cười nói: “Ha ha, Đại Tư Mã trước đây cũng té ở dưới chân ta, thoải mái, thoải mái, ha ha ha!”

Binh Bộ Thượng Thư tổng quản lý quân sự, cũng có tên khác là Tư Mã.

Vương Tam lại gằn ngòi xuống, cười nói với Trần Thang Ôn: “Trần Thượng Thư, như vậy đi, người đập đầu với hai anh

em chúng ta, chúng ta sẽ để cho người ăn bữa cơm no.”

Lý Nhị cũng cười nói: “Tốt nhất có thể kêu thêm tiếng gia gia.”

Dưới cái nhìn của bọn họ, lưu đày Nam Cương chính là kết cục chắc chắn phải chết.

Hơn nữa vị Trần Thượng Thư là bị nhiều bộ viện thượng thư vạch tội, còn không vừa mắt Tể Tướng đương triều, tuyệt đối không có bất kỳ khả năng xoay người.

Tự nhiên có thể tùy tiện làm nhục.

Trần Thang Ôn cũng không đáp lời, chẳng qua là lạnh lùng nhìn hai gã sai dịch một cái, lần nữa gắng gượng thân thể chậm rãi đứng lên, sau đó gõ lên bước chật vật về trước.

Vương Tam cùng Lý Nhị bị ánh mắt mới vừa rời Trần Thang Ôn nhìn làm cho có chút sợ hãi, lại đứng đờ ra tại chỗ một lúc lâu mới phục hồi tinh thần lại.

Lý Nhị tự cảm thấy mắt mặt, không nhìn được mắng: “Con mẹ nó, người tên lão già vô dụng này! Tìm chết!”

Vừa mắng liền muốn xông tới lại đạp Trần Thang Ôn một cước.

“Quên đi.” Vương Tam lại giơ tay lên ngăn Lý Nhị lại, hạ thấp giọng lặc đầu nói “Lão già này dù sao từng là đại tông sư, mở ra Huyền Quan bí tàng, coi như võ công bị phế, nói không chừng còn có giấu giếm thủ đoạn gì, chúng ta vui đùa một chút thì coi như xong đi, chớ làm hấn phát bực, tránh cho chó cùng đường quay lại cắn.”

“Hừ!” Lý Nhị bất mãn vẫy vẫy tay, nhưng cuối cùng vẫn là gật đầu nói “Được rồi, tha hấn một lần.”

“Ừm.” Vương Tam gật đầu một cái, ngẩng đầu nhìn sắc trời một cái “Chúng ta đi nhanh một chút đi, sắc trời không còn sớm, coi bộ còn muốn mưa, ta mới vừa thấy phía trước có tòa miếu đồ nát, tối nay sẽ ở đó qua đêm.”

“Được rồi, quả thật nên đi nhanh một chút!” Lý Nhị nhìn Trần Thang Ôn đang lảo đảo đi về phía trước, sải bước mà đi lên phía trước, hét: “Trần Thượng Thư, người đây cũng quá chậm, trời cũng sắp tối, chúng ta đều đi nhanh một chút a!”

Vừa nói, hấn liền trực tiếp nắm gõng xiềng cùm Trần Thang Ôn bước nhanh về phía trước, tức thì liền để cho nhịp bước của Trần Thang Ôn trở nên lung la lung lay không vững.

Song, Trần Thang Ôn vẫn là miễn cưỡng ổn định thân hình, cố hết sức đi theo phía sau.

...

Khi màn đêm buông xuống, Trần Thang Ôn bị Lý Nhi cùng Vương Tam áp tải đi tới toà miếu đồ nát kia.

Lý Nhi dẫn đầu đi vào trước, tức thì tròn mắt hơi híp, chào hỏi: “Ha ha, chào các vị a, không nghĩ tới, con đường này còn thật náo nhiệt.”

Lúc này, ở trong ngôi miếu đồ nát này, đã có bốn người, coi bộ là ba nhóm.

Trong đó một nhóm là một lão già mang theo một cô thiếu nữ, thoạt nhìn là đôi cha con, hai nhóm khác chính là một người hòa thượng trung niên, còn có một vị đạo sĩ trẻ tuổi đội mũ lông vũ hình ngôi sao.

Xem ăn mặc và khí chất, cũng đều là người giang hồ.

Lý Nhi lớn tiếng kêu lên, thật ra thì cũng đang báo tin cho Vương Tam phía sau, Vương Tam đi theo phía sau nhất thội đề cao cảnh giác, trong tay nắm chặt chuôi đao, tùy thời chuẩn bị ra tay.

Trần Thang Ôn chính là một mực cúi đầu, không nói một lời.

Vương Tam đi tới, lại tao nhã lễ phép chấp tay nói: “Mấy vị, chúng ta là sai dịch áp tải phạm nhân, vừa vặn đi ngang qua nơi đây, bây giờ sắc trời đã tối, dự định ở chỗ này ngủ lại một đêm, liệu có chỗ nào bất tiện không?”

Lão giả trước nhất lắc đầu nói: “Ta đây và khuê nữ lúc đến nơi này, thì vị đại sư cùng vị tiêu đạo trưởng kia đã có ở đây rồi, hẳn là tiêu đạo trưởng tới trước nhất.”

Đạo sĩ trẻ tuổi thật ra thì chính là Thôi Hằng, hấn nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói: “Ra bên ngoài, mọi người đều nên giúp nhau, ta chẳng qua chỉ là tới trước một bước thôi, mấy vị liền lưu lại đi.”

Vừa lúc đó, tên hoà thượng trung niên vốn đang nhắm mắt ngồi tĩnh tọa đó bỗng nhiên mở mắt, nhàn nhạt nói: “Bản tằng khuyên các ngươi lập tức rời đi nơi này, nếu không có thể sẽ có họa sát thân.”

Chương 1190: Mở đầu của việc lưu lại mốc ký hiệu trong quá khứ(1)

Họa sát thân?

Thôi Hằng quay đầu nhìn về phía người trung niên hòa thượng này, khẽ cười nói: “Đại sư xưng hô như thế nào?”

Thật ra thì hắn đã sớm thông qua nhìn lại thời gian hiểu rõ hết thảy.

Người trung niên hòa thượng này tên là Giác Tâm, vốn là lão tăng quét rác của Tạp Dịch Viện Liên Hoa Tự.

30 năm trước, khi Giác Tâm dọn dẹp Tàng Kinh Các, tình cờ phát hiện một bộ bí tịch võ công kẹp ở bên trong kinh phật, tên là 《Ngọc Cốt Bất Hoại Công》.

Lúc đó Giác Tâm chỉ có mười ba tuổi, lại thân ở Tạp Dịch Viện không thể tập võ, vẫn đối với võ công có chút hướng tới.

Vì vậy hắn liền ngấm tập luyện môn võ công này.

Hơn nữa, vì để tránh cho chuyện chính mình tập võ bị người phát hiện, hắn còn lặng lẽ đốt cháy bộ bí tịch ghi lại 《Ngọc Cốt Bất Hoại Công》.

Sau đó trong 30 năm, đều bình an vô sự, Giác Tâm cũng lặng lẽ đem chín tầng 《Ngọc Cốt Bất Hoại Công》 tu luyện đến tầng thứ sáu, có tu vi Hóa Khí cảnh.

Cảnh giới như vậy, ở trên giang hồ có thể xưng tông sư, nhưng ở trong mắt thế nhân Giác Tâm liền chỉ là một lão tăng quét sân bình thường, không bắt mắt chút nào.

Cho đến có một ngày, Bách Biến Đạo Tặc Hoàng Đường nổi tiếng giang hồ lên vào Tàng Kinh Các Liên Hoa Tự trộm sách, bị Giác Tâm đang quét rác phát hiện.

Giác Tâm ôm lòng bảo vệ kinh thư, dưới tình thế cấp bách liền thi triển võ công, một chưởng làm vỡ nát tâm mạch Hoàng Đường, đem hắn đánh chết tại chỗ, bảo vệ kinh thư không có bị trộm.

Song, điều này cũng làm cho võ công của hắn bại lộ.

Lão tăng quét sân một thế hệ lại là Hóa Khí cảnh tông sư!

Loại chuyện không thể tưởng tượng nổi bậc này nhất thời đưa tới chú ý của chúng cao tăng Liên Hoa Tự, sau khi đối với Giác Tâm tiến hành một phen khen thưởng, liền bắt đầu hỏi khởi nguồn võ công của Giác Tâm.

Giác Tâm thuở nhỏ ở bên trong Liên Hoa Tự lớn lên, tuyệt đại bộ phận thời gian đều là ở Tập Dịch Viện trôi qua, rất ít cùng người tiên hành giao lưu, không lạnh miệng, rất nhanh không chịu nổi một đám cao tăng thay nhau vắn hỏi, nói thật.

Biết được chân tướng, chúng cao tăng Liên Hoa Tự cũng không trách cứ Giác Tâm không tuân theo quy tắc của Tự mà tập võ, mà là tiên hành một phen khen thưởng, còn thăng hấn làm Đạt Ma Viện Viện Phó, cũng hy vọng hấn mang 《 Ngọc Cốt Bất Hoại Công 》 âm thầm viết ra.

Dựa một loại cách nói của cao tăng, 《 Ngọc Cốt Bất Hoại Công 》 là một trong những tuyệt học truyền thừa Nội Cảnh của Liên Hoa Tự, là thần công có thể đạt tới tuyệt đỉnh đương thời, đối với Liên Hoa Tự mà nói vô cùng trọng yếu.

Nếu là có thể để cho 《 Ngọc Cốt Bất Hoại Công 》 lần nữa trở về Liên Hoa Tự, Giác Tâm chính là công đức vô lượng, cả đời đều sẽ được Phật Tổ phù hộ.

Giác Tâm không nghi ngờ gì, vô cùng cẩn kẽ mang 《 Ngọc Cốt Bất Hoại Công 》 âm thầm viết ra.

Trong quá trình này, hấn tiến một bước hiểu sâu hơn đối với môn võ công này, lặng lẽ đột phá đến tầng thứ bảy, mở ra mi tâm Huyền Quan, đạt tới Huyền Quan cảnh.

Liên Hoa Tự khi lấy được 《 Ngọc Cốt Bất Hoại Công 》 rồi lại tặng đãi ngộ của Giác Tâm, để cho hấn làm Viện Thủ Đạt Ma Viện.

Nhưng ngay khi theo lệ triệu tập các Viện Thủ trong hội nghị, Phương Trượng Liên Hoa Tự, cùng với mấy tên Viện Thủ khác lại đồng thời làm khó dễ, muốn đem Giác Tâm tru diệt.

Còn may bọn họ cũng không biết Giác Tâm đã đột phá đến Huyền Quan cảnh, bị Giác Tâm phá vòng vây thành công trốn chạy ra Liên Hoa Tự.

Từ đó về sau Giác Tâm là thành phản đồ của Liên Hoa Tự.

Trộm cắp võ công, tham mộ nữ sắc, khi sư diệt tổ vân vân một loạt tội danh đều bị Liên Hoa Tự gán ở trên người Giác Tâm.

Đồng thời hấn còn có một cái thân phận mới.

Tiên Phong Quan dư nghiệt!

Giác Tâm từ đó lự lạc giang hồ, trốn khắp chân trời, cũng chính là từ đó về sau hấn mới biết một điều.

Thì ra 《 Ngọc Cốt Bất Hoại Công 》 căn bản không phải võ công của Liên Hoa Tự, mà là tuyệt học trấn phái của môn

phái đạo gia “Tiên Phong Quan” bị Liên Hoa Tự tiêu diệt trăm năm trước, nó càng là tổng cương của đông đảo võ công.

Trong tám mươi một tuyệt kỹ Liên Hoa Tự có không ít bắt nguồn từ cách đem võ công Tiên Phong Quan thay hình đổi dạng, nhưng bởi vì thiếu bộ tổng cương này, khó mà phát huy ra uy lực hoàn chỉnh.

Có bộ 《 Ngọc Cốt Bất Hoại Công 》 này đủ để cho truyền thừa võ công Liên Hoa Tự toàn thể tăng lên một nấc thang.

Giác Tâm cũng rất cuộc hiểu ra, thật ra thì Liên Hoa Tự cho tới bây giờ cũng chưa hề tin tưởng lời giải thích của mình.

Chỉ sợ là từ vừa mới bắt đầu liền đem mình coi là dự nghiệt Tiên Phong Quan, cho nên khi lấy được võ công rồi mới muốn đem chính mình đuổi tận giết tuyệt.

Coi như là hoài nghi sai lầm, Liên Hoa Tự cũng không có tổn thất gì.

Bây giờ đã là năm thứ năm Giác Tâm lưu lạc giang hồ, võ công của hắn cũng đột nhiên tăng mạnh, đạt tới cảnh giới Tiên Thiên, có uy năng điều khiển sức mạnh của tự nhiên.

Nhưng điều này cũng làm cho hắn bị Liên Hoa Tự đuổi giết càng mãnh liệt, ước chừng phái ra ba vị cảnh giới Tiên Thiên đại tông sư đối với hắn tiên hành đuổi giết.

Giác Tâm tự nhiên đánh không lại ba gã Tiên Thiên đại tông sư vây công, bây giờ đã là người bị thương nặng, chỉ có thể tạm thời tránh ở ngôi miếu đồ nát này chữa thương.

Chờ đến khi thương thế của hắn mới vừa khôi phục một chút, ba gã Tiên Thiên đại tông sư của Liên Hoa Tự sẽ đuổi theo, sau đó bùng nổ chiến đấu kịch liệt.

Cuối cùng Giác Tâm bằng vào đột phá khi đem Ngọc Cốt Bất Hoại Công luyện đến cường đại, lấy cách thiêu đốt sinh mạng của mình, gắng gượng liều mạng giết được ba tên Tiên Thiên đại tông sư, nhưng chính hắn cũng dầu cạn đèn tắt, sắp chết đi.

Tại trong lịch sử nguyên bản, bởi vì dư ba Tiên Thiên đại tông sư kịch chiến có lực tàn phá cực lớn, một đôi cha con, còn có hai gã sai dịch áp tải Trần Thang Ôn trong ngôi miếu đồ nát này tất cả đều bị dư ba đánh chết.

Chỉ có Trần Thang Ôn bằng vào căn cơ ban đầu còn sót lại của Huyền Quan cảnh, miễn cưỡng còn sống.

Vì vậy, Giác Tâm ở trước khi chết, đem công lực trọn đời mình cùng 《 Ngọc Cốt Bất Hoại Công 》 tất cả đều truyền

cho Trần Thang Ôn, hy vọng hắn có thể xây lại truyền thừa Tiên Phong Quan.

Chỉ tiếc, sau đó Trần Thang Ôn mới vừa xây dựng xong một toà Tiên Phong Quan, liền bị người của Liên Hoa Tự tìm tới cửa, còn mạng đến chiếu lệnh triều đình, lặn nữa đem võ công của hắn phê bỏ, cũng mệnh lệnh để cho hắn cả đời không được bước ra Tương Quận.

Điều này làm cho Trần Thang Ôn hoàn toàn nhụt chí.

Sau đó hắn nghe tin Quốc Đô Đại Triệu bị Man nhân công phá, bá tánh cả thành bị tàn sát, khóc lớn ba ngày ba đêm, tuyệt thực bảy ngày, buồn bực sâu não mà chết.

Song, đây đều là lịch sử nguyên bản.

Khi Thôi Hằng quyết định nhìn lại đến thời điểm này, cũng lấy Trần Thang Ôn làm chỗ tiếp xúc vào, lịch sử nguyên bản liền sẽ thay đổi.

Chương 1191: Mở đầu của việc lưu lại mốc ký hiệu trong quá khứ(2)

Giác Tâm nghe được Thôi Hằng hỏi, khẽ gật đầu một cái nói: “Bản tăng là người có tội, thí chủ liền chớ có hỏi. Nơi đây sắp có họa sát thân, các người vẫn là mau mau rời đi đi.”

“Này, người hòa thượng này hù dọa ai đó? ” Lý Nhị có chút bất mãn, tròng hai mắt nói “Nơi rừng hoang núi thẳm này, nhiều lắm là đi ra mấy con dã thú, huynh đệ chúng ta trực tiếp chém là xong, có thể có cái họa sát thân gì?”

Hắn và Vương Tam mặc dù chỉ là sai dịch áp tải phạm nhân lưu đày, nhưng cũng có võ công bất phàm, đều đạt tới Súc Khí cảnh, ở trên giang hồ cũng coi là hảo thủ một phương.

Dù sao, lưu đày ba nghìn dặm, lại là đi Nam Cương, coi như chẳng qua là áp tải phạm nhân, người bình thường cũng làm không được.

Võ công như thế, tay cầm binh khí chém chết mãnh hổ đều là không có vấn đề.

Tất nhiên có dũng khí không nhỏ.

Lúc này Vương Tam cũng đi tới, thay đổi thái độ lễ độ tao nhã mới vừa rồi, hí mắt quan sát Giác Tâm hòa thượng một phen, trầm giọng nói: “Người hòa thượng này, không phải là muốn tới cướp phạm nhân chứ?”

Vừa nói, liền xiết chặt tay đang nắm khóa, còn đem một bên Trần Thang Ôn kéo mấy cái.

Lão giả bên kia thấy bầu không khí có cái gì không đúng, vội vàng kéo thiếu nữ bên cạnh đứng lên nói: “Vị đại sư này, vị đạo trưởng này, còn có hai vị sai gia, tiêu lão nhi cùng khuê nữ còn có việc gấp, liền đi trước...”

Cô gái kia nhút nhát núp ở sau lưng lão giả, không dám lên tiếng, hiển nhiên là bị không khí bây giờ hù dọa.

“Đứng lại! ” Lý Nhị nghiêm ngặt quát một tiếng, trực tiếp rút ra cương đao, trợn con mắt nhìn như chuông đồng, mắng “Ai cũng không cho phép đi, muốn đi ra ngoài lộ ra tin tức sao? !”

“Không, không có, chúng ta không phải...” Lão giả liền vội vàng khoát tay, nhìn ánh đao sáng loáng mà vẻ mặt sợ hãi, vội vàng đem thiếu nữ bảo hộ ở sau lưng, rụt lại một góc xỏ xỉnh lẩn nữa ngồi xuống.

“Bây giờ ai cũng không đi được. ” Vào lúc này, Trần Thang Ôn một mực không nói gì bỗng nhiên lên tiếng, hần chỉ chỉ bên ngoài, nhìn Giác Tâm hòa thượng nói “Đại sư là đang bị ba vị Tiên Thiên đại tông sư đuổi giết đi.”

Lời này vừa nói, biểu cảm trên mặt Vương Tam cùng Lý Nhị đều cứng đờ, vôi vàng quay đầu, khắp khuôn mặt là vẻ mặt khó thể tin, gần như đều phải hoài nghi lỗi tai của mình có nghe lầm hay không.

“Người đang nói bây bạ gì? ! ” Lý Nhị vọt thẳng qua đánh Trần Thang Ôn một quyền, để cho hần thống khổ co rúc ở trên đất, quát mắng: “Phóng cái rắm vào mặt mẹ ngươi, làm sao có thể sẽ có Tiên Thiên...”

Ừng ừng!

Vừa lúc đó, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến âm thanh chấn động giống như sấm sét.

Nhưng đây lại rõ ràng không phải là sấm sét, càng giống như là hư không chung quanh bị lực lượng cường đại nào đó chấn động, từ đó phát ra tiếng nổ âm to lớn.

Theo sát ở sau âm thanh chấn động, chính là tiếng người lớn vô cùng, trong nháy mắt liền truyền khắp tứ phương, thậm chí vượt qua “Tiếng sấm ” mới vừa rồi, giống như Kim Cương giáng thế, sư tử rống giận.

“Tiên Phong Quan dư nghiệt, chuyện cho tới bây giờ, ngươi còn muốn trốn sao?”

“Mau thúc thủ chịu trói, bản tăng còn có thể cho ngươi cơ hội lấy công chuộc tội!”

“Giác Tâm sư đệ, chớ có lại chấp mê bất ngộ. Phóng hạ đồ đao lập địa thành phật!”

Ba đạo thanh âm này truyền tới, hoàn toàn đánh nát một tia ảo tưởng sau cùng của Vương Tam và Lý Nhị.

Sắc mặt của hai người thoáng cái trở nên trắng bệch, không tự chủ được kinh hãi nói: “Đây, đây là Sư Hồng Công của Liên Hoa Tự! Thật là Tiên Thiên đại tông sư a!”

Đồng thời, hai người lại nhìn về phía Giác Tâm, càng là cảm thấy tê cả da đầu, toàn thân đều run rẩy.

Tiên Thiên đại tông sư Liên Hoa Tự gọi hần là Giác Tâm!

Há chẳng phải là nói người trung niên này hòa thượng chính là Tiên Phong Quan dư nghiệt, Tà tăng Giác Tâm trong truyền thuyết giết người không tính toán? !

Chính mình mới vừa rồi lại quát mắng hòa thượng này, quát mắng Tà tăng Giác Tâm.

Xong rồi, xong đời a!

Chết chắc!

Lúc này Trần Thang Ôn đang co rúc trên đất chính là nhắm hai mắt lại, khẽ thở ra một hơi, cả người đều buông lỏng xuống, trên mặt lại lộ ra biểu lộ như trút được gánh nặng.

Lão giả rúc ở trong góc đem thiếu nữ bảo hộ ở sau lưng, khắp khuôn mặt là vẻ hoảng sợ, hẳn không biết chính mình tại sao sẽ thê thảm như vậy.

Đầu tiên là quê hương gặp phải giặc cướp, già trẻ một nhà cũng chỉ còn lại có chính mình cùng con gái nhỏ còn sống, trên đường chạy nạn còn gặp mưa lớn, khó khăn lắm mới tìm tới ngôi miếu đồ nát tránh mưa, lại gặp được giang hồ tranh đấu.

Đây là vì cái gì hả?

Chẳng lẽ thế đạo này, không quyền không thế không võ công không coi là người, không xứng còn sống sao?

Chương 1192: Mở đầu của việc lưu lại mốc ký hiệu trong quá khứ(3)

Giác Tâm vốn ngồi xếp bằng dưới đất chậm rãi đứng dậy, chấp hai tay hướng lão giả cùng cô gái kia khom người xá một cái, lại hướng Trần Thang Ôn, Vương Tam, Lý Nhị, còn có Thôi Hằng xá một cái.

Sau đó, hắn vẻ mặt nghiêm túc mà nói: “A Di Đà Phật, liên lụy đến các vị thí chủ, bản tăng có tội quá. Nếu có kiếp sau, bản tăng nguyện làm trâu làm ngựa cho các vị thí chủ, để trả lại tội nghiệt cuộc đời này. Chờ lát nữa ta sẽ dốc toàn lực ngăn cản ba người kia, các người mau sớm chạy trốn đi, để tránh bị ảnh hưởng đến.”

Lão giả nhìn Giác Tâm mặt mũi từ bi, bi phần trong nội tâm, lại hóa giải mấy phần, hắn há hốc mồm, dường như là muốn nói gì, nhưng cuối cùng là không có nói ra.

Chẳng qua, hai gã sai dịch bên cạnh nhưng lại bất đồng, bọn họ hoàn toàn không tin lời nói của Giác Tâm.

“Chờ lát nữa, chờ lát nữa, chờ lát nữa chúng ta liền mất mạng!” Lý Nhị mặt đầy hoảng sợ tự lậm bậm, đồng thời nhắc chân liền hướng bên ngoài ngôi miếu đồ nát mà chạy đi.

” Đứng, đứng, dư ba Tiên Thiên đại tông sư chiến đấu cũng không phải là trò đùa!” Vương Tam cũng vội vàng chạy ra ngoài.

Hai người này đều dốc hết khí lực cả đời của chính mình, ngay cả một ít nội khí thật vất vả mới tích góp ở trong người đều không giữ lại chút nào mà vận dụng, muốn dùng tốc độ nhanh nhất thoát đi cái nơi thị phi này.

Nhưng mà, bọn họ mới vừa chạy đi không tới thời gian một chun trà, người trong ngôi miếu đồ nát liền nghe được có hai tiếng kêu thảm thiết thê lương liên tiếp từ bên ngoài truyền tới.

Lộ ra chính là thanh âm của Vương Tam cùng Lý Nhị.

Trần Thang Ôn nằm trên đất chờ chết nghe được hai tiếng kêu thảm thiết này bỗng nhiên mở mắt, tựa như là có chút tự giễu cười nói: “A, không nghĩ tới trên đường xuống Hoàng tuyền, các người ngược lại đi ở phía trước ta.”

Lão giả và thiếu nữ nghe được hai tiếng tiếng kêu thảm, thân thể run rẩy càng rõ ràng, biểu tình trên mặt lần nữa bị sợ hãi thay thế.

Thôi Hằng chính là một mục bình an ngôi ở chỗ đó, dường như chuổi biên cố này cũng không có ảnh hưởng đến hắn.

Giác Tâm chú ý tới Thôi Hằng cùng người khác bất đồng, vì vậy ồm lấy tâm tính thử nghiệm hỏi “Vị đạo trưởng này, người hẳn có võ công không thấp đi.

“Bản tăng có một cái yêu cầu quá đáng, có thể hay không hộ tống các vị thí chủ còn lại rời đi nơi này? Nơi này có một bộ tuyệt đỉnh võ công nhắm thẳng vào Nội Cảnh, làm thù lao cho đạo trưởng “

Vừa nói, hắn liền từ trong lòng ngực lấy ra một cuốn sách, muốn giao cho Thôi Hằng, chính là 《 Ngọc Cốt Bất Hoại Công 》 thay đổi vận mạng đời này của hắn.

“Chỉ cần các vị thí chủ này có thể bình yên thoát thân, ta cả đời này, cũng coi như không tiếc đi.” Giác Tâm trong lòng thậm nói, liền muốn mang cuốn bí tịch này giao cho Thôi Hằng.

Nhưng vừa lúc đó —— Âm!

Cửa chính ngôi miếu đồ nát này cùng vách tường âm âm sụp đổ, ba tên hoà thượng toàn thân đều bao phủ ở trong kim quang nhàn nhạt chậm rãi đi vào, chính là ba gã Tiên Thiên đại tông sư của Liên Hoa Tự.

Khí thế uy áp khổng lồ khuếch tán ra, để cho mưa to như trút nước đều như là đọng lại trong nháy mắt, cuồng phong gào thét càng là trực tiếp lượn qua toà miếu đồ nát này, tựa như là không dám thổi qua nơi này.

Ba gã đại hoà thượng lúc ở bên ngoài liền nghe được lời nói của Giác Tâm, vì vậy vừa đi tới nơi này liền lập tức động thủ, hướng Giác Tâm cùng Thôi Hằng triển khai công kích.

“Giác Tâm, chuyện cho tới bây giờ, người còn muốn đem 《 Ngọc Cốt Bất Hoại Công 》 giao cho người khác?”

“Thật là hồ đồ ngu xuẩn, Giác Tâm sư đệ, người đã không có thuốc chữa, A Di Đà Phật, liền để cho sư huynh tới độ hóa người đi!”

“Chịu chết đi! Tà tăng!”

Nương theo âm thanh quát chói tai của ba gã đại hoà thượng, Tiên Thiên chân khí phát động ra, sức mạnh của tự nhiên trong thiên địa bị điều động, từng đạo kim quang sáng lên, lại đem đêm mưa đen nhánh chiếu sáng như ban ngày.

Trần Thang Ôn lần nữa nhắm hai mắt lại chờ chết, lão giả cũng nhắm hai mắt lại, không dám nhìn thẳng “Phật quang” chói mắt kia, nhưng hắn vẫn gặt gao đem con gái bảo hộ ở sau lưng.

Giác Tâm hòa thượng thấy vậy cũng không bảo lưu nữa, trên người toát ra ánh sáng óng ánh trong suốt, toàn thân phẳng phát đều hóa thành mỹ ngọc, nhưng lại tản ra ý nhị bất hoại, khí tức lực lượng toàn thân cũng bắt đầu cực nhanh kéo lên cao.

Hắn đang thiêu đốt tánh mạng của mình, dốc hết tất cả tăng lên thực lực của mình, đồng thời cầm cuốn bí tịch trong tay ném về Thôi Hằng, lớn tiếng nói: “Đạo trưởng, nhanh dẫn bọn hắn rời đi nơi này, ta sẽ liều hết tất cả giúp ngươi kéo...”

Ông! !

Vừa lúc đó, hư không bỗng nhiên vang lên một trận âm thanh rung vang, dường như có sức mạnh áp chế hết thảy, vạn sự vạn vật trong thiên địa vào giờ khắc này đều tựa như tiên vào trạng thái ngưng đọng.

Lời của Giác Tâm chưa nói xong liền hơi ngừng.

Tại dưới thị giác của hắn, Thôi Hằng chẳng qua là như người bình thường nhẹ nhàng thở ra một hơi, liền làm cho cả thiên địa đều run rẩy.

Tiên Thiên đại tông sư đã có thể cảm giác được thiên địa tự nhiên, lúc này hắn chỉ cảm thấy ông trời đang rên rỉ, đất đai đang gào thét bị thương.

Nếu chúng nó đều có hình thể, sợ rằng đã quỳ lạy với người đạo sĩ trẻ tuổi này.

Cũng chính là ở trong hơi thở nhẹ nhàng này, để cho ba gã đại tông sư Liên Họa Tự như là bột nhào bị cuồng phong thổi qua, trong nháy mắt liền tan thành mây khói, không còn tồn tại.

“Đây, đây, chuyện này...” Giác Tâm trở mắt ghen hòng ngăn người tại đó, cực độ khiếp sợ để cho hắn ngay cả một câu đầy đủ đều không nói ra được.

Chương 1193: Mốc ký hiệu thời không vững chắc, sắp đột phá (1)

Một hơi thở liền thổi tan ba gã Tiên Thiên đại tông sư thành mây khói!

Cái này là uy năng bực nào, cảnh giới cỡ nào?

Nội Cảnh Tuyệt Đỉnh?

Không, coi như là Nội Cảnh Tuyệt Đỉnh cũng không khả năng có thân uy như thế!

Chẳng lẽ là Thần Cảnh trong truyền thuyết sao?

Trong lòng Giác Tâm dâng lên sóng gió kinh hoàng, gần như không dám tin vào hai mắt của mình, mới vừa rồi một màn kia thật sự là không thể tin nổi.

Trong năm năm vừa qua, hắn lưu vong ở khắp nơi trên giang hồ, dưới cơ duyên xảo hợp đã từng xem qua một ít cốt tịch, thông qua trong cốt tịch ghi lại, biết được sự tồn tại của Thần Cảnh.

Thần Cảnh, chính là Thần Tàng Cảnh.

Đến cảnh giới này, có thể mở ra bảo tàng trong cơ thể, có các loại thần lực không tưởng tượng nổi, điều khiển Phong Lôi, điều khiển Thủy Hoả, giống như Tiên Phật thần thánh trong truyền thuyết.

Mới vừa rồi thực lực Thôi Hằng biểu hiện ra, rõ ràng đã siêu thoát phạm vi võ công bình thường, quá mức khoa trương.

Một hơi thở thổi cho trời rung đất chuyển, để cho ba tên Tiên Thiên đại tông sư tan thành mây khói!

Thực lực như vậy thật là khó bề tưởng tượng.

Chỉ có đạt tới Thần Cảnh trong truyền thuyết, chạm đến lĩnh vực Tiên Phật, mới có thể nắm giữ thực lực cường đại như vậy đi.

“Đa tạ ân cứu mạng của tiền bối.” Giác Tâm tất cung tất kính hành lễ về phía Thôi Hằng.

Hắn thấy, mặc dù Thôi Hằng mặt ngoài hết sức trẻ tuổi, chỉ là một đạo sĩ anh tuấn hơn hai mươi tuổi, nhưng nhận vật có thể đạt tới Thần Cảnh khẳng định tuổi đã hơn trăm tuổi.

Sở dĩ nhìn trẻ tuổi, là bởi vì công tham tạo hóa, phản lão hoàn đồng.

Mình đương nhiên hẳn là gọi hẳn là tiên bồi.

Vào lúc này, Trần Thang Ôn nằm dưới đất cũng mở mắt.

Hắn đầu tiên là nhìn chỗ bả gã hòa thượng tan thành mây khói, lại nhìn một chút Thôi Hằng đứng ở cách đó không xa, sau đó liền ngẩn người ra đó.

Lúc này Trần Thang Ôn có chút phân không rõ ràng bản thân là đang nằm mơ, hay là thật xảy ra chuyện kỳ như thế.

Ba gã Tiên Thiên đại tông sư a!

Lại chết như vậy? !

Về phần tâm tư của lão giả kia và thiếu nữ chính là đơn giản rất nhiều.

Bọn họ sau khi trải qua khiếp sợ lúc ban đầu, ngay lập tức liền quỳ trên đất, dập đầu bịch bịch, cao giọng hô: “Đa tạ ân cứu mạng của thân tiên, đa tạ thân tiên a!”

Ở trong mắt một đôi cha con này, Thôi Hằng đó là thần tiên sống, tru diệt ác tặc, cứu tánh mạng của bọn họ.

Tận đến giờ phút này, Trần Thang Ôn mới từ trong cực độ rung động tỉnh hồn lại.

Hắn vội vàng gồng lên hơi sức, gắng gượng đứng lên, hết sức cung kính bái tạ về phía Thôi Hằng nói: “Đa tạ đại ân cứu mạng của tiên bồi.”

“Người bộ phận thể này, thật đúng là rách nát không chịu nổi a...” Thôi Hằng nhìn Trần Thang Ôn một cái, không tìm được lặc đầu liên tục.

Đồng thời hẳn cong ngón búng ra, liền có một viên trái cây màu đỏ rực rơi vào trong tay Trần Thang Ôn”An nó, có thể giúp người khôi phục một thân bệnh tật này.”

Quả trái cây màu đỏ rực này không phải gì khác, chính là trái cà chua nhỏ sinh trưởng ở trong động thiên, ẩn chứa linh khí cực kỳ nồng nặc, còn có hiệu quả tẩy cân phạt tủy, lột xác, kéo dài tuổi thọ.

Trần Thang Ôn một mực cung kính dùng hai tay bưng lấy trái cà chua nhỏ này, hẳn vừa mới tiếp xúc quả trái cây này, lòng bàn tay liền truyền tới một loại xúc cảm lạnh như băng, thấm tim gan người.

Ngay sau đó, loại cảm giác mát mẽ trực tiếp quán thông tứ chi bách hài của hẳn, chỉ trong nháy mắt liền đem kinh mạch Phá Toái nghiêm trọng của hẳn chữa trị hoàn chỉnh, trạng thái thân thể cả người cũng bắt đầu khôi phục nhanh chóng.

Loại tình huống này để cho trên mặt Trần Thang Ôn lộ ra vẻ khiếp sợ khó mà ức chế, mình vẫn còn chưa ăn quả trái cây này, lại liền cảm nhận được hiệu quả chữa thương to lớn như vậy.

Nếu quả như thật ăn hết, lại nên là hiệu quả gì?

Song, Trần Thang Ôn mặc dù trong lòng kích động, nhưng lý trí vẫn là chiến thắng khát vọng đối với tiên quả.

Hắn hai tay dâng trái cà chua nhỏ này, hướng Thôi Hằng lắc đầu nói: “Tiền bối, tiên quả này quá trân quý, ta không thể nhận, có thể tiếp xúc được tiên quả này, chính là ta có phúc ba đời, còn xin tiền bối thu hồi đi.”

“Người đúng là thật không thu?” Thôi Hằng khẽ cười nói.

“Không có công không nhận lộc, tiên quả này quá mức trân quý, vẫn bối không dám thu.” Trần Thang Ôn lắc đầu nói.

“Trân quý như thế nào?” Thôi Hằng lắc đầu cười nói, đồng thời giơ ngón tay lên cách không hướng trái cà chua nhỏ kia nhẹ nhàng nhận một cái, nhất thời chỉ thấy quả cà chua nhỏ kia từ trong tay Trần Thang Ôn bay ra ngoài, rơi ở trên mặt đất, trực tiếp rơi xuống trên đường.

Tiếp theo một cái chớp mắt, một gốc cây con trực tiếp từ dưới đất chui lên, trong nháy mắt liền trưởng thành thành một gốc cây ăn quả cành lá rậm rạp, phía trên treo bốn trái cà chua nhỏ óng ánh trong suốt, tản ra từng trận mùi hương thơm mát, để cho người sáng khoái tinh thần.

Chương 1194: Mốc ký hiệu thời không vững chắc, sắp đột phá (2)

“Bây giờ cái tiên quả này có bốn viên, các người bốn người có thể lấy cho mình một viên.” Thôi Hằng mỉm cười nói.

“...” Trần Thang Ôn lần nữa ngăn người ra đó, trợn mắt há mồm nhìn cái cây tiên quả trong nháy mắt liền sinh trưởng ra này, một màn vừa mới phát sinh này lần nữa vượt ra khỏi phạm vi tưởng tượng của hắn.

Vào lúc này hắn cũng suy nghĩ hiểu rõ, người đạo sĩ trẻ tuổi này rõ ràng chính là một vị thần tiên hành tẩu nhân gian, tiên quả chính mình cho là trân quý, ở trong mắt đối phương có lẽ thật cũng chỉ là vật tầm thường mà thôi.

Đối mặt một vị tiên thần ban thưởng như vậy, chính mình nếu là nhiều lần cự tuyệt ngược lại không hay, cũng rất có thể khiến tiên thần không vui, đó cũng không phải một phương thức xử lý tốt.

Sau khi hiểu rõ một điểm này, Trần Thang Ôn liền hướng Thôi Hằng cung kính xá một cái nói: “Trần Thang Ôn đa tạ tiên bối ban cho tiên quả.”

Nói xong, hắn liền đi về phía cái cây ăn trái kia, dè dặt từ bên trên hái được một trái cà chua xuống, vô cùng cung kính dùng hai tay đem nâng ở trong lòng bàn tay.

Sau đó, Giác Tâm cũng hướng Thôi Hằng nói cảm ơn, từ trên cây hái xuống một trái cà chua nhỏ.

Lão giả kia cùng thiếu nữ thì là có chút do dự, ánh mắt nhìn quả “Tiên quả” trên cây, người cũng không dám tới.

“Tới lấy đi.” Thôi Hằng mỉm cười nói với hai người.

“Đa tạ tiên nhân!” Lão giả vội vàng kéo con gái của mình nói cảm ơn.

“Đa tạ tiên nhân!” Thiếu nữ cũng đồng thời nói cảm ơn theo, thanh âm trong trẻo, hết sức dễ nghe.

Bốn trái cà chua nhỏ rất nhanh thì đến trong tay bốn người này, nghe mùi hương thơm thanh mát “Tiên quả” tản ra, bọn họ lại cũng không nhẫn nại được, rồi rít đem trái cà chua nhỏ bỏ vào trong miệng, nhai chậm chậm.

Cà chua chua ngọt mọng nước nhất thời đầy tràn khoang miệng, sau đó dưới lưỡi ướt át, khắp cả người thanh lạnh, để

cho bọn họ không nhìn được nhắm hai mắt lại, cẩn thận trải nghiệm cảm giác sáng khoái này.

Ngay sau đó, bọn họ lại cảm thấy có từng luồng, dòng nước âm xuất hiện, tràn ngập ở tứ chi bách hài, rong ruổi qua kinh mạch toàn thân, để cho bọn họ lột xác.

Trần Thang Ôn phát hiện mình không chỉ khôi phục tu vi Huyền Quan cảnh, tư chất căn cốt tự thân cũng nhận được tăng lên long trời lở đất, con đường võ đạo sau này hẳn là một mảnh đường bằng phẳng.

Giác Tâm là càng là khiếp sợ không thôi, thầm nói: “Không hổ là tiên quả tiên nhân ban cho, lại trực tiếp đem ta đẩy tới cảnh giới gần như Nội Cảnh tuyệt đỉnh!”

Hắn vốn mới vừa đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên, hiện tại tiên thiên chân khí ở trong cơ thể đã vượt qua cực hạn cảnh giới Tiên Thiên, đối với xây dựng Tiểu Thiên Địa trong cơ thể cũng có chỗ hiệu ra, phỏng chừng chưa tới năm ba ngày liền có thể đột phá trở thành cao thủ tuyệt đỉnh cảnh giới Nội Cảnh.

Cùng lúc đó, Giác Tâm còn cảm thấy tư chất của mình cũng thu được tăng lên cực lớn, cả người đều lột xác, dường như ngay cả bản chất sinh mạng đều được tăng lên.

Lão giả và thiếu nữ đều không luyện võ công, bọn họ cũng không có trải nghiệm sâu như vậy, nhưng bọn họ cũng có thể cảm giác rõ ràng, thân thể của mình trở nên tốt hơn, so với bất cứ lúc nào cũng phải tốt hơn.

Lão giả vốn đã mắc bệnh nhiều năm, hành động đều không tiện lẫm, gần đây lại luôn là dãi gió dầm sương, thể chất đã hết sức yếu ớt, hiện tại hẳn lại cảm giác mình cường tráng giống như là trở lại lúc mười tám tuổi vậy, tinh lực dồi dào cực kỳ.

Thiếu nữ vừa mới mười bốn mười lăm tuổi, chính là tuổi tác thân thể dậy thì, nhưng bởi vì dinh dưỡng không đầy đủ, lộ ra sắc mặt vàng khè, thân thể cũng rất thon nhỏ, nhìn qua là biết thể chất suy yếu.

Sau khi ăn trái cà chua kia xong, nàng nhất thời trở nên tươi cười rạng rỡ, da thịt trắng nõn non mềm, thân hình đều cao lớn hơn một chút, khí chất cả người đều xảy ra biến hóa cực kỳ lớn.

Bốn người rói rít hành lễ nói tạ.

Trần Thang Ôn hướng Thôi Hằng quỳ mọp, dò hỏi: “Không biết ta có thể xưng hô tiên nhân như thế nào?”

Giác Tâm hòa thượng cũng gật đầu hỏi “Đúng vậy, đại ân của tiên bối đối với bọn ta lớn như vậy, có thể hay không lưu

lại danh hiệu?”

Lão giả và thiếu nữ cũng mong mỗi bọn họ cũng muốn biết phải xưng hô Thôi Hằng như thế nào, về sau dễ thường xuyên cầu phúc trong lòng cho vị tiên nhân đối với bọn họ có đại ân này.

“Học tổng cương võ học của ta, vẫn còn muốn tên ta sao?” Thôi Hằng tựa như cười mà không phải cười nhìn Giác Tâm hòa thượng, quơ quơ bí tịch ghi lại 《 Ngọc Cốt Bất Hoại Công 》 trong tay.

“Vô, võ học tổng cương của ngài? Ngọc Cốt Bất Hoại Công? Ngài, ngài là...” Giác Tâm nghe vậy trợn tọ hai mắt, không nhìn được kinh hô “Bảy trăm năm trước, tổ sư Tiên Phong Quan ở Ngọc Hà Sơn được tiên nhân Đạo Hằng Tử truyền công, được một cuốn 《 Ngọc Cốt Bất Hoại Công 》, ngài, ngài là tiên nhân Đạo Hằng Tử?”

Chương 1195: Mốc ký hiệu thời không vững chắc, sắp đột phá (3)

“Ngươi nói xem?” Khóe miệng Thôi Hằng hơi hơi nhếch lên, nhìn Giác Tâm hòa thượng, đồng thời trên người của hắn tản mát ra hào quang trong suốt như ngọc, cả người trở nên vô cùng thần thánh, phảng phất tiên nhân trên trời hạ phàm.

“Ngọc cốt phát quang!” Giác Tâm nhìn hào quang tản ra trên người Thôi Hằng, cả kính nói “Đây là cảnh giới trong truyền thuyết của 《Ngọc Cốt Bất Hoại Công》, cao hơn xa tầng chín, nghe nói ẩn chứa bí ẩn thành tiên, chẳng qua là sớm đã thất truyền, ngài quả thật là Đạo Hằng Tử tiên bối!”

“Tiền bối?” Tròng mắt Thôi Hằng hơi híp.

“Tổ sư!” Giác Tâm phúc đến thì lòng cũng sáng ra, lúc này quỳ mọp xuống đất, vô cùng cung kính nói “Tiên Phong Quan đệ tử Giác Tâm, bái kiến tổ sư!”

Hắn tu luyện tuyệt học trấn phái của Tiên Phong Quan, là người truyền nhân cuối cùng của Tiên Phong Quan, lại là dư nghiệt Tiên Phong Quan trên giang hồ công nhận, tự xưng đệ tử Tiên Phong Quan cũng không có bất cứ vấn đề gì.

“Rất tốt.” Thôi Hằng gật đầu cười nói, đối với phản ứng của Giác Tâm rất hài lòng, sau đó hướng Trần Thang Ôn nói “Liệu có nguyện bái vào môn hạ Tiên Phong Quan?”

“Nguyện ý, bái kiến tổ sư!” Trần Thang Ôn lập tức quỳ mọp, một cái cơ hội bái nhập môn hạ của tiên nhân, không có ai sẽ bỏ qua cho.

Vào lúc này, lão giả kia cũng dâng lên dũng khí, tiến lên dò hỏi: “Tiên nhân, nữ, nữ nhi này của ta từ nhỏ thông minh lanh lợi, có thể hay không cũng bái nhập Tiên Phong Quan của ngài?”

Cùng lúc đó, cô gái kia hướng Thôi Hằng quỳ xuống, cung kính nói: “Cầu Tiên nhân thu nhận.”

“Ngươi tên gì?” Thôi Hằng nhìn về phía thiếu nữ.

“Vãn bối họ Giang, Giang trong nước sông, tên một chữ ‘Khê’, Khê trong nước suối.” Thiếu nữ đáp.

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói “Sau đó Giác Tâm duy trì truyền thừa của ta, đổi tăng thành đạo, xây lại Tiên Phong Quan, cùng Trần Thang Ôn cùng bối phận, Giác Tâm là huynh, Thang Ôn là Đệ, Giang Khê là đồ nhi của hai người.”

“Đệ tử cần tuân tổ sư chi mệnh!”

“Đệ tử cần tuân tổ sư chi mệnh!”

“Đệ tử cần tuân tổ sư chi mệnh!”

Giác Tâm, Trần Thang Ôn, Giang Khê ba người trăm miệng một lời nói.

Vào lúc này, Thôi Hằng cảm giác được rõ rệt, mốc ký hiệu thời không của tự mình ở thời điểm này trở nên càng rõ ràng.

Chỉ cần để cho truyền thừa Tiên Phong Quan ổn định lại, liền có thể đem cái thân phận mốc ký hiệu “Tiên Phong Quan tổ sư” này làm vững chắc, trở thành vết tích tồn tại chân thật bên trong thời gian trường hà.

Có thể dùng để nhìn lại thời gian, chiếm cứ tuyến thời gian.

Thật ra thì, thời gian Thôi Hằng trở thành tổ sư Tiên Phong Quan cũng không lâu, cũng chính là vừa mới có cái thân phận này.

Đây là hấn sau khi nhìn đến quá khứ việc trải qua của Giác Tâm hòa thượng mà sinh ra ý tưởng.

Thông qua dò xét quá khứ của Giác Tâm hòa thượng, Thôi Hằng biết được tổ sư của Tiên Phong Quan thật ra là ở trong núi thu được một bộ võ công bí tịch Vô Danh.

Vị Tiên Phong Quan tổ sư này thông qua tự mình tìm tòi, tự học mà tu luyện tới Nội Cảnh Tuyệt Đỉnh.

Từ nay về sau tung hoành thiên hạ, cuối cùng thành lập Tiên Phong Quan.

Theo Thôi Hằng đây chính là một điểm tiếp cận thời không thượng hạng, có thể thử nghiệm có thể hay không ở điểm thời gian như vậy tạo thành một cái mốc ký hiệu thời không.

Vì vậy, ở khi Giác Tâm hòa thượng chuẩn bị liệu mạng ngăn lại ba người Tiên Thiên đại tông sư kia, Thôi Hằng liền nhìn lại về bảy trăm năm trước, thay thế cái bộ võ công bí tịch Vô Danh kia, trở thành người khai sáng Tiên Phong Quan gặp tiên nhân, cũng đã thành tổ sư trên thực chất của Tiên Phong Quan.

Nói cách khác, ngay vừa mới rồi trong thời gian thật ngắn kia, Giác Tâm thậm chí là tất cả người biết Tiên Phong Quan trên Đạo Chu Tinh, trí nhớ đều xảy ra thay đổi.

Bởi vì, quá khứ của Tiên Phong Quan bị thay đổi.

Chỉ có điều, hết thầy các thứ này bọn họ ai cũng không biết, ai cũng không phát hiện được.

Khi làm ra một chút cải biến này, Thôi Hằng phát hiện mình ở điểm thời gian bảy trăm năm trước thành công để lại một cái mốc ký hiệu.

Cùng lúc đó, thân phận mốc ký hiệu của hắn ở thời điểm trước mắt này cũng bỗng nhiên trở nên càng ngưng thật.

Hiển nhiên, đây là bởi vì thân phận hai người đều là Đạo Hằng Tử, về mặt thân phận, mốc ký hiệu bảy trăm năm trước lưu lại liền thành công kéo dài cho tới mốc ký hiệu bây giờ, tạo thành thống nhất.

Điều này cũng làm cho Thôi Hằng phát hiện, lưu lại mốc ký hiệu thời không dường như cũng không phiền toái như mình tưởng tượng.

Căn bản cũng không cần phải chính mình đi sáng tạo một đoạn lịch sử.

Chỉ cần tại trong lịch sử nguyên bản chọn một điểm tiếp cận thích hợp, đem thân phận mốc ký hiệu của mình khảm vào trong, thay thế một cái nguyên tố trong lịch sử nguyên bản, liền có thể một cách tự nhiên tạo thành mốc ký hiệu.

Chẳng qua, mốc ký hiệu từ đó mà thành cũng không ổn định, phải đem thân phận mốc ký hiệu này lan tràn đến trong tuyến thời gian sau này, để cho hai cái hoặc là nhiều cái điểm thời gian tạo thành thống nhất, liên tiếp, mới có thể tạo thành mốc ký hiệu vững chắc.

Lần này, thông qua nhìn lại đối với hai điểm thời gian quá khứ, khoảng cách hoàn thành hai cái mốc ký hiệu thời không đồng nhất của Thôi Hằng đã rất gần.

Chờ truyền thừa của Tiên Phong Quan hoàn toàn ổn định lại, thân phận mốc ký hiệu là tổ sư Tiên Phong Quan liền có thể hoàn toàn vững chắc.

Toàn bộ quá trình nhiều lắm là sẽ không vượt qua 30 năm.

Đến khi đó, Thôi Hằng liền có thể thử nghiệm thông qua nhìn lại tuyến thời gian vị trí của mốc ký hiệu thời không, chiếm cứ tuyến thời gian chính mình vốn không tồn tại, từ đó đột phá đến Phản Hư hậu kỳ.

Chẳng qua, cái ý nghĩ mới trong lúc thành lập mốc ký hiệu thời không để cho trong lòng Thôi Hằng khó tránh sản sinh ra một cái ý nghĩ.

“Nếu có thể thông qua cách thay thế một cái nguyên tố trong lịch sử nguyên bản để hình thành mốc ký hiệu thời

không, có phải hay không cũng có thể thay thế một người cụ thể?

“Nếu như ta đem thời gian hồi tưởng đến thời điểm Thiên Địa Nhân Tam thần thánh sinh ra, hơn nữa thực lực của ta đủ cường đại, có phải hay không có thể đem một người trong bọn họ thay thế?”

“Nếu mà thực lực của ta cường đại tới trình độ nhất định, chờ nhìn lại đến thời điểm Bàn Đâu và Chung Kết sinh ra, có phải hay không còn có thể...”

Chương 1196: Mốc ký hiệu sắp ngưng thực (1)

Thôi Hằng ngưng lại dòng suy nghĩ miên man.

Vô luận là nhìn lại đến thời điểm Tam Thận Thánh Thiên Địa Nhân sinh ra, hay là nhìn lại đến thời điểm Ban Đầu và Chung Kết sinh ra, với hắn mà nói đều là chuyện vô cùng xa xôi.

Dù sao, trước khi đột phá đến Phản Hư hậu kỳ, coi như chẳng qua là nhìn lại đến lúc chín vị Tiên Tổ sinh ra, cũng là chuyện vô cùng nguy hiểm.

Trước mắt vẫn là quản thật tốt Tiên Phong Quan mới quan trọng nhất.

Chỉ khi truyền thừa Tiên Phong Quan ổn định lại, thân phận mốc ký hiệu Tiên Phong Quan tổ sư này của hắn mới có thể hoàn toàn cố định lại, trở thành đoạn lịch sử chân chính trong thời gian quá khứ.

Nếu như trong quá trình này, có cường giả vượt qua thời gian ra tay, đối với tuyến thời gian thời kỳ này tiến hành sửa đổi, chính là phiền toái lớn vô cùng.

Nếu là ở trước khi mốc ký hiệu thời không ổn định, đem sự tồn tại của Tiên Phong Quan xóa đi, hoặc là đem quan hệ giữa Thôi Hằng cùng Tiên Phong Quan tách ra.

Như thế cái mốc ký hiệu thời không này liền sẽ tan vỡ một cách tự nhiên, căn bản là không cách nào thành hình, càng không cách nào nhờ vào đó để đột phá cảnh giới bước vào Phản Hư hậu kỳ.

Vì vậy, kế tiếp trong năm mươi năm sau, Thôi Hằng dự định quản thật kỹ Tiên Phong Quan, bảo đảm truyền thừa Tiên Phong Quan ổn định, tuyệt không thể ở lúc mấu chốt như vậy bị người phá rối.

“Vì không tạo thành quá nhiều ảnh hưởng với lịch sử đã định, Tiên Phong Quan cũng không thể làm quá nhiều chuyện.”

Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng “Nhưng muốn lưu lại mốc ký hiệu thời không, liền phải đề cho cái thời không này biết đến tổ sư Tiên Phong Quan như thế nào.

“Điều này cũng mang ý nghĩa, không thể thật không hề làm gì, chừng mực trong đó phải nắm chắc tốt mới được.”

Muôn cho thể nhân đôi với Tiên Phong Quan có nhận thức khá là rõ ràng, lại không thể để cho sự tồn tại của Tiên Phong Quan ảnh hưởng tiến trình lịch sử đã định, lựa chọn thích hợp nhất hiển nhiên chính là —— Để cho Tiên Phong Quan trở thành một cái môn phái lánh đời nổi tiếng thiên hạ.

Cái gọi là môn phái lánh đời là đặc biệt bởi vì một ít nguyên nhân lựa chọn lánh đời ẩn cư, không công khai đối ngoại thu học trò, cũng cực ít có đệ tử hành tẩu bên ngoài môn phái.

Loại môn phái này bình thường có lịch sử lâu đời, ở niên đại quá khứ rất xưa khi trước cũng có thể là môn phái học thuyết nổi tiếng đương thời.

Chẳng qua là sau đó bởi vì một loạt nguyên nhân, rời đi trong thế tục, ẩn ở phía sau màn.

Song, môn phái lánh đời mặc dù cách xa thế tục, lại cũng không có nghĩa là nhỏ yếu, trên thực tế môn phái lánh đời bình thường đều cực kỳ mạnh mẽ, có thực lực vượt xa tông môn thế tục.

Bởi vì, mỗi một lần người của môn phái lánh đời xuất hiện, cũng sẽ ở trên giang hồ đưa tới sóng to gió lớn, thậm chí có khả năng kinh động thánh địa môn phái đứng đầu nhất của thế gian ví dụ như Đạo Nhất Cung, Bảo Lâm Thiên Viện vân vân.

Điều này cũng dẫn đến cho dù môn phái lánh đời bình thường hiếm khi xuất hiện ở thế tục, nhưng các cường giả trong thế tục vẫn hiểu khá rõ môn phái lánh đời.

Cũng vẫn sẽ xuất hiện môn phái lánh đời nổi tiếng thiên hạ.

Đương nhiên, cụ thể phải làm như thế nào, vẫn là phải cẩn thận xem xét mới được.

Dù sao, bởi vì gần đây mấy chục năm qua bị Liên Hoa Tự kéo dài không ngừng nhuộm bản thanh danh, cái tên Tiên Phong Quan này đã thành tà ma ngoại đạo.

Võ giả cùng Tiên Phong Quan có quan hệ đều có thể bị gọi là Tiên Phong Quan dư nghiệt, là những kẻ bị võ giả thiên hạ cùng tru diệt.

Nhất định phải thông qua một ít chuyện đủ tươi đẹp, đảo ngược hình tượng của Tiên Phong Quan ở trong lòng mọi người.

Đây là chuyện thiết yếu nhất, đồng thời cũng có thể một lần làm thu được nhiều.

Chỉ cần làm ra một chút chuyện đủ tươi đẹp, không chỉ có thể thay đổi hình tượng của Tiên Phong Quan ở trong lòng mọi người, đồng thời cũng có thể để cho nhiều người hơn biết được sự tôn tại và mạnh mẽ của Tiên Phong Quan.

Nhưng vấn đề chính là ở chỗ, cái chuyện đủ tươi đẹp này rốt cuộc là làm gì, ngoài ra còn phải cân nhắc, làm gì mới là thích hợp nhất?

Chẳng qua cái vấn đề này thật ra cũng không vội vã nhất thời, chờ đến sau khi xác định chỗ ở sơn môn của Tiên Phong Quan, lại tiến hành xem xét cũng không muộn.

Về phần lựa chọn chỗ ở sơn môn, Thôi Hằng trong lòng đã có dự định.

Lúc này, khí trời bên ngoài ngôi miếu đồ nát đã khôi phục bình thường, trăng sáng treo cao, ánh trăng sáng trong rơi xuống, để cho trong ngôi miếu đồ nát sáng như ban ngày.

Thôi Hằng nói với ba người mới vừa thu vào Tiên Phong Quan cùng tên lão giả kia: “Tiếp đó, ta sẽ dẫn các ngươi đi chỗ ở mới của Tiên Phong Quan, chớ có hốt hoảng.”

Trần Thang Ôn, Giác Tâm, Giang Khê, còn có tên lão giả kia đều hết sức gật đầu cung kính xưng phải, đồng thời lời nói kia của Thôi Hằng, để cho trong lòng bọn họ cũng cảm giác hết sức kỳ lạ.

Chỗ ở mới của Tiên Phong Quan là địa phương nào, tổ sư lại còn lo lắng bọn mình sẽ cảm thấy hốt hoảng?

Dương nhiên, bọn họ rất nhanh thì hiểu rõ khởi nguồn “Hốt hoảng” này.

Chương 1197: Mốc ký hiệu sắp ngưng thực (2)

Con lốc ở trời cao gào thét mà qua bên tai, vô số đám mây tại hai bên chính mình nhanh chóng lui về phía sau, núi đồi sông lớn phía dưới càng là trở nên giống như tranh vẽ vậy, hết sức nhỏ bé.

Phi hành!

Hơn nữa còn là mang người ở giữa trời cao phi hành!

Cách Thôi Hằng mang theo Trần Thang Ôn, Giác Tâm, Giang Khê, cùng với tên lão giả kia đi chỗ sơn môn hẳn chọn, chính là cười mây đạp gió, bay trên trời.

Hiện tại cái tốc độ này đã là kết quả khi hẳn hết sức áp chế, ước chừng chỉ biểu hiện ra tiêu chuẩn phi hành Trúc Cơ kỳ.

Nhưng chọ dù là như vậy, cũng thật vượt ra khỏi dự liệu ban đầu của bốn người.

Dù sao, coi như là Giác Tâm có tu vi cảnh giới cao nhất trong bốn người này, cũng chỉ là cảnh giới Tiên Thiên mà thôi, căn bản cũng không có năm giữ năng lực ngự không bay lên trời, cũng chưa bao giờ từng có cảm giác bị người mang theo bay lên trời.

Nhưng, sau khi cảm giác khiếp sợ to lớn đi qua, hiểu được loại thủ đoạn thần kỳ này cũng có thể thông qua tu luyện để đạt tới, tâm tình của Trần Thang Ôn liền bình hòa hơn rất nhiều.

Chỉ cần đi theo tổ sư cố gắng tu luyện, về sau mình cũng có thể năm giữ khả năng bay trên trời!

Trần Thang Ôn đối với tương lai tràn đầy kỳ vọng, khi so sánh với những điều này, những buồn rầu khi bị tước chức làm Dân, lưu đày ra Kinh đều bình phục rất nhiều.

Với Tâm tình không tệ, hẳn bắt đầu chú ý đến tình huống cả vùng đất chung quanh, rất nhanh liền phát hiện lúc này đang có hai đám người tụ tập ở trong một mảnh hoang nguyên.

Những người này đều người mặc áo giáp, có ngựa, có nô.

Hiển nhiên đều là quân lính.

Chỉ có điều trên ngoại hình có chút khác nhau, đối với Trần Thang Ôn đã từng xem như Binh bộ Thượng thư, có thể rất dễ dàng phân biệt ra được quân đội hai phe thuộc về trận doanh nào.

Trong đó một phe hẳn là quân tốt Đại Hạ.

Một phe khác ở phương diện vũ khí cùng áo giáp rõ ràng so với Đại Hạ yếu hơn, nhưng kỵ binh rất nhiều, hẳn phải là Man nhân tới từ bốn Châu cực bắc.

Những người Man này lại có thể cùng Đại Hạ đối đầu sao?

Trần Thang Ôn thấy tình hình này nhất thời cảm thấy có chút kinh ngạc.

Hắn khi còn tại chức, từng kiên trì tấu chương đề cho Đại Triệu hướng Bắc chinh phạt Đại Hạ, thu phục đất mất trước kia, vì vậy đối với quốc lực Đại Hạ hết sức rõ ràng, đây cũng không phải là một nước yếu.

Nếu như Đại Hạ nhỏ yếu mà nói, chủ trương Bắc Phạt của hắn cũng sẽ không có nhiều người phản đối như vậy.

Nhưng bây giờ là chuyện gì xảy ra, mạnh như Đại Hạ lại đang cùng Man nhân cực bắc chính diện giao chiến.

Dưới tình huống bình thường, không phải là Đại Hạ lấy thế bề gãy cành khô, nghiền ép những bộ tộc man nhân cực bắc bốn Châu này sao?

Dù sao, tại trong mắt của trung nguyên bốn nước, cực bắc bốn Châu đều là đất khổ nghèo, gần như không cách nào sinh tồn bình thường, Man nhân nơi đó cũng là không hề bắt mắt, mặc cho người khi dễ.

“Những người Man này lúc nào cường đại đến tình trạng như thế?” Trần Thang Ôn nhìn chăm chú biến hoá phía dưới, càng xem càng là kinh hãi, ngay cả việc Thôi Hằng dừng lại việc bay của đụn mây cũng không có chú ý tới.

Lúc này song phương đã bắt đầu giao chiến, Man nhân dựa vào ưu thế của kỵ binh, lại chiếm cứ thượng phong tuyệt đối, đè phe quân đội Đại Hạ mà đánh.

Sau khi trải qua mấy phen kỵ binh liều chết xung phong, quân đội một phe Đại Hạ quốc lại bắt đầu tán loạn, Binh bại như núi đổ, số lớn quân tốt thoáng cái tất cả đều phân tán bốn phía, vút khí giới áo giáp, liều mạng chạy trốn.

Những Man nhân kia thừa thắng xông lên, giống như ăn cháo thu cắt đầu lâu quân tốt Đại Hạ, tầng tầng mùi máu xông thẳng tới chân trời, để cho tầng mây đều dính vào chút màu máu.

“Điều này, điều này sao có thể?!” Trần Thang Ôn kinh hãi, gần như không dám tin vào hai mắt của mình, lầm bầm nói “Đây chính là quân lính Đại Hạ, đây chính là quân lính...”

Cho tới nay, Đại Triệu cùng Đại Hạ đều là địch thủ cũ, giữa hai bên tóm lại là có chiến tranh.

Kết quả tuy là hai phe đều có thắng bại, nhưng cuối cùng là Đại Hạ hơi mạnh hơn một chút, thậm chí còn bẻ gãy vào mấy lần thắng lợi máu chót chiếm cứ mấy chỗ quốc thổ Đại Triệu.

Bây giờ, quân lính Đại Hạ có thể đánh bại Đại Triệu, ở trước mặt bây giờ Man nhân này lại thua nhanh như vậy, nếu như đổi lại là quân đội Đại Triệu...

“Không, không, tại sao có thể như vậy?!” Trần Thang Ôn lắc đầu một cái, sắc mặt biến thành trắng bệch.

Thật ra thì, trong lòng của hắn đã có kết quả.

Nếu như đám Man nhân này đánh với quân đội Đại Triệu, kết quả khẳng định so với đánh vào quân đội Đại Hạ dễ dàng hơn quá nhiều.

Nếu là một ngày nào đó những tên này ngang nhiên công phá Đại Hạ, tiếp tục xuôi nam công Triệu mà nói, dựa vào quốc lực Đại Triệu, sợ rằng căn bản không khả năng chống đỡ được.

“Cảm tưởng như thế nào?” Thanh âm Thôi Hằng vang lên bên cạnh.

“...” Trần Thang Ôn lúc này mới đột nhiên thức tỉnh, phục hồi tinh thần lại rồi vội vàng hướng Thôi Hằng hành lễ nói “Tổ sư, đệ tử nhất thời nhập thần.”

“Trước kia ngươi vẫn là Binh bộ Thượng thư, Đại Triệu nếu thấy tình hình này mà không nhập thần mới kỳ quái.” Thôi Hằng khẽ cười nói “Đi thôi, về sau ở trong Quan tu luyện Võ Đạo cho giỏi.

“Chờ sau khi ngươi siêu phàm nhập thánh, liền sẽ phát hiện nhân gian vương triều biên đời, chẳng qua chỉ là thoáng qua như mây khói thôi, không đáng giá ngươi để ý như vậy.”

“Tổ sư, đệ tử sợ rằng cả đời này đều không cách nào không thêm để ý những thứ này.” Trần Thang Ôn trình trọng nói “Coi như không phải là vì Đại Triệu, cũng là vì lê dân bách tính.”

“Chờ ngươi tu vi thành công rồi, ta hỏi lại ngươi.” Thôi Hằng cười khanh khách nói.

Chương 1198: Mốc ký hiệu sắp ngưng thực (3)

Thật ra thì hẳn bây giờ đã đoán được Trần Thang Ôn về sau sẽ làm như thế nào, điều này cũng là phù hợp ý nghĩ muốn đem Tiên Phong Quan tạo thành môn phái lánh đời của hẳn.

Sau đó, Thôi Hằng liền dẫn Trần Thang Ôn, Giác Tâm, Giang Khê, còn có tên lão giả kia tiếp tục hướng về hướng đông bắc phi hành, đi tới một chỗ sơn cốc vắng vẻ rồi liền đáp xuống.

Hắn nhẹ nhàng nâng tay vung lên, ở trong sơn cốc này xuất hiện một khoảng đất trống lớn, ngay sau đó một toà đạo quan cổ kính bỗng bị kiến tạo đi ra.

Trên tấm bảng trước cửa đạo quan này viết ba chữ, chính là “Tiên Phong Quan”.

“Về sau nơi này chính là chỗ ở sơn môn Tiên Phong Quan.” Thôi Hằng mỉm cười nói “Ta sẽ ở chỗ này truyền thụ cho các người võ học Tiên Phong Quan, cần thận tu hành là được.”

Nói xong, hẳn lại trong Động Thiên lấy ra ba trái cà chua, ném cho ba người Trần Thang Ôn, Giác Tâm, Giang Khê “Có thể đem ba quả trái cây này gieo xuống, ngày sau hết lòng chiếu cố, có thể được ba cây ăn quả.”

Ba người Trần Thang Ôn, Giác Tâm, Giang Khê vội vàng hành lễ nói cảm ơn.

“Đa tạ tổ sư ban cho!”

“Đa tạ tổ sư ban cho!”

“Đa tạ tổ sư ban cho!”

...

Sau khi Thôi Hằng mang ba người thu vào Tiên Phong Quan tới nơi này.

Trong thời gian mười năm đều không hề rời đi toà sơn cốc này, cả ngày chỉ bảo ba người kia tập võ, chỉ điểm nghi ngờ trong tu luyện của bọn hắn, hết lòng dạy dỗ.

Giác Tâm hòa thượng bây giờ đã mở ra Thần Tàng trong cơ thể, có mấy loại năng lực đặc thù, cường đại thành công bước chân vào tầng thứ Thần Cảnh.

Trần Thang Ôn cũng đã thành lập tiểu thiên địa, bước vào tầng thứ Nội Cảnh, trở thành cường giả tuyệt đỉnh đương thời, hiếm thấy trên đời.

Giăng Khê tiêu cô nương này đồng dạng là tiên bộ thân tốc, ngắn ngủi thời gian mười năm, từ không tới có, đã đạt đến Hóa Khí cảnh đỉnh phong, hơn nữa sắp mở ra Huyền Quan trong mi tâm, trở thành đại tông sư.

Thời gian dường như sẽ một mực như vậy bình tĩnh, sẽ không có gợn sóng gì.

Nhưng một ngày này, Trần Thang Ôn chợt tìm đến Thôi Hằng, vừa thấy mặt đã quỳ mọp xuống, một mực cung kính nói: “Tổ sư, đệ tử muốn rời Quan một đoạn thời gian.”

“Ồ?” Thôi Hằng nghe vậy chân mày hơi nhíu, bất động thanh sắc nói “Người quả nhiên vẫn là không bỏ được, là lúc đi ra ngoài mua đồ nghe được tin tức?”

Sơn cốc chỗ Tiên Phong Quan ngăn cách với đời, nhưng người nơi này cũng không có cùng ngoại giới hoàn toàn đoạn tuyệt liên lạc.

Mỗi qua bảy ngày, Trần Thang Ôn cũng phải đi bên ngoài mua đồ một phen, đồng thời hỏi dò một chút tin tức liên quan tới bên ngoài, hiểu một chút tình huống bên ngoài.

Ngay tại ít ngày trước, Đại Triệu Quốc bên kia truyền tới tin tức, Man nhân chỉ huy xuôi nam, một đường dễ như bỡn, đã sắp đánh tới Lâm Kinh Thành.

Nếu như lại tiếp tục như vậy, Lâm Kinh thành Đại Triệu cũng sẽ bị công phá.

Đến lúc đó, Trung Nguyên vương triều cuối cùng sẽ bị cực bắc Man nhân làm diệt vong, vô số bá tánh đều bởi vì vậy mà bị tru diệt.

Đây là chuyện Trần Thang Ôn không thể nào tiếp thu được.

“Cầu tổ sư tác thành.” Trần Thang Ôn cúi đầu, vô cùng thành khẩn nói “Đệ tử bảo đảm tuyệt sẽ không tiết lộ thân phận mình là đệ tử Tiên Phong Quan, sẽ không để cho Man nhân giận cá chém thớt...”

“Không.” Thôi Hằng trực tiếp cắt đứt lời Trần Thang Ôn, trầm giọng nói “Ta có thể cho phép người đi ra ngoài, nhưng người không cần giấu giếm thân phận mình là đệ tử Tiên Phong Quan, nếu Man nhân dám tới nơi này, vậy cũng không cần trở về.”

“Phải! Đa tạ tổ sư!” Trần Thang Ôn nhất thời mặt lộ vẻ mừng rỡ như điên, hẳn thấy, chính mình được tổ sư ủng hộ, điều này so với cái gì khác đều trọng yếu.

Sau đó, Trần Thang Ôn trải qua một phen chuẩn bị, liền rời đi sơn cốc yên ả này, rời đi Tiên Phong Quan tràn đầy an lành,

bước lên con đường trở về Lâm Kinh Thành.

Hắn lần đi này là vì tiết nuôi trong lòng, cũng là vì thủ hộ Lâm Kinh thậm chí là vô số dân chúng Đại Triệu, để cho không đến nỗi chịu khổ bị Man nhân tàn sát.

Một tháng sau, tin tức liên quan tới Trần Thang Ôn truyền vang thiên hạ.

Đại quân Man nhân khi vây khốn Lâm Kinh thành đô thành Đại Triệu, cựu Binh bộ Thượng thư Trần Thang Ôn đã từng bị tước chức làm Dân, lưu đày Nam Cương bỗng nhiên trở về.

Lúc này Trần Thang Ôn tự xưng là đệ tử Tiên Phong Quan, có thực lực cực kỳ mạnh mẽ, lại ở lúc thủ thành, thi triển võ công Tuyệt Đỉnh xông vào giữa quân, như vào chỗ không người, lấy đầu Đại tướng Man nhân.

Cử động như vậy, khiến cho trong quân Man nhân đại loạn, chỉ đành phải bất đắc dĩ lui binh, để cho Lâm Kinh thành Đại Triệu lần nữa thu được một phen cơ hội thở dốc.

Tin tức vừa ra, thiên hạ chấn động.

Thảo luận liên quan tới Trần Thang Ôn, thảo luận liên quan tới Tiên Phong Quan từng chút một trở thành đề tài sốt dẻo nhất thiên hạ bấy giờ.

Cùng lúc đó, Thôi Hằng bên trong Tiên Phong Quan có thể cảm giác được rõ rệt, mốc ký hiệu “Tiên Phong Quan tổ sư” của hắn lần nữa trở nên ngưng tụ, rất nhanh thì có thể tiến hành nhìn lại.

Phản Hư hậu kỳ, gần trong gang tấc.

Chương 1199: Bắt đầu đột phá! (1)

Trần Thang Ôn tái hiện thế gian, còn trở thành cao thủ tuyệt đỉnh, lại làm ra chuyện kinh thiên động địa như thế, trong lúc nhất thời nổi tiếng trên đời.

Tiên Phong Quan nơi hắn xuất thân tự nhiên cũng khiến cho rất nhiều người chú ý.

Thật ra thì, người trong võ lâm đối với Tiên Phong Quan cũng không xa lạ gì.

Ở hơn trăm năm trước, Tiên Phong Quan vẫn là đạo môn chính tông nổi tiếng thiên hạ, quan chủ càng là cao nhân luyện đến Nội Cảnh, bước chân vào cảnh giới tuyệt đỉnh đương thời, tuyệt đối được gọi là danh môn chính phái.

Song, ngay tại mấy chục năm trước, Phật môn đại tông Liên Hoa Tự bỗng nhiên chiêu cáo thiên hạ, nói một tin tức rung động thế nhân.

Quan Chủ Tiên Phong Quan trong bóng tối dùng tinh huyết trái tim của trẻ con tu luyện tà pháp, còn lấy ra một chai máu tươi làm chứng cứ, sau đó liền lấy cờ hiệu thay trời hành đạo mà tiến hành vây quét Tiên Phong Quan.

Cuối cùng Tiên Phong Quan toàn diệt, vô số điển tịch trong Quan tất cả đều bị Liên Hoa Tự chở về sơn môn nhà mình, cất kín tại trong Tầng Kinh Các.

Lúc đó cũng có lời đồn đãi, lời tố cáo của Liên Hoa Tự đối với Tiên Phong Quan đơn thuần là giả dối không có thật, Quan Chủ Tiên Phong Quan xưa nay cũng chưa có tu luyện qua bất kỳ tà pháp.

Mục đích thực sự của Liên Hoa Tự nhưng thật ra là mượn cờ tiêu diệt Tiên Phong Quan, để nhân cơ hội cướp lấy truyền thừa võ công tuyệt học trong Quan, cuối cùng đem thay hình đổi dạng thành võ công truyền thừa Phật Môn Liên Hoa Tự.

Chính là từ sau khi đó, Tiên Phong Quan liền ở trên giang hồ im hơi lặng tiếng.

Lâu ngày cũng không có bao nhiêu người nhắc tới.

Cho đến những năm trước đây, khi Liên Hoa Tự lòng bắt Giác Tâm hòa thượng, khắp thiên hạ cũng gọi hắn là dư nghiệt Tiên Phong Quan, môn phái này tên mới lại lần nữa trở về trong tầm mắt của đại chúng.

Nhưng cũng chỉ như vậy mà thôi, không có ở trên giang hồ dâng lên quá nhiều sóng gió, thậm chí đều không có bao nhiêu người chú ý cái gọi là Tiên Phong Quan dư nghiệt.

Bây giờ thì lại khác.

Man Nhân đến từ bốn Châu cực bắc trong mười năm gần đây như bẻ gãy cành khô mà công thành chiếm đất, Đại Hạ, Đại Trần, Đại Yên tam quốc đều đã bị Man nhân công diệt, Trung Nguyên chi địa cũng chỉ còn lại có một cái Đại Triệu.

Nếu như Đại Triệu cũng bị Man nhân tiêu diệt, như thế tiếp đó, toàn bộ đất đai Trung Nguyên liền đều sẽ bị những người Man này chiếm đoạt, bá tánh nơi này cũng nhất định sẽ trở thành người hạ đẳng.

Kết cục như vậy không có bao nhiêu người có thể tiếp nhận.

Nhưng đối với phần lớn người mà nói, lực lượng của cá nhân căn bản là không cách nào cùng quân đội chống đỡ được, chỉ có thể trợ mắt nhìn Man nhân xuôi nam, thậm chí còn đem Đại Triệu quốc đô Lâm Kinh thành vây lại.

Dưới tình huống như vậy, Trần Thang Ôn bỗng nhiên xuất hiện, còn vọt thẳng vào trong đại quân người Man, đem Man nhân tướng quân thông soái chém chết, bức bách Man nhân chỉ có thể lui binh, cứu vớt Lâm Kinh thành sắp thất thủ.

Những chuyện này, bằng với định nghĩa anh hùng trong lòng vô số người, dĩ nhiên là đưa tới sóng to gió lớn, để cho thiên hạ vì thế mà chấn động.

Một nhân vật như vậy lại xuất thân từ Tiên Phong Quan đã sớm bị Liên Hoa Tự tiêu diệt, cũng làm người ta cảm thấy tò mò.

Tiên Phong Quan là tình huống gì, vì sao lại bỗng nhiên lần nữa hiện thế, mấy chục năm trước có hay không bị Liên Hoa Tự tiêu diệt, chân tướng năm đó là cái gì?

Những nghi vấn này trong lúc nhất thời thành đề tài mà người trong thiên hạ nghị luận nhiều nhất.

Mà khi tin tức liên quan tới Trần Thang Ôn và Tiên Phong Quan truyền vang thiên hạ, Trần Thang Ôn đã tới trong hoàng cung Lâm Kinh đã xa cách hơn mười năm.

Là hoàng đế đương triều Đại Triệu triệu kiến hần.

Đi trong hoàng cung quen thuộc, Trần Thang Ôn không khỏi có chút khóc nức nở.

Hơn mười năm trước khi hần rời đi nơi này, là mang theo gông xiềng cùng tội danh, bị phế trừ võ công, tước chức làm Dân, lưu đày ra kinh.

Lần nữa về tới đây, nhưng là bị dùng lễ nghi cực cao nghênh đón trở lại.

Bây giờ hoàng đế Đại Triệu tại vị đã không phải là tên năm đó cách chức Trần Thang Ôn.

Ngay từ lúc bảy năm trước, vị hoàng đế kia liền bệnh chết.

Sau đó Thái tử lên ngôi, đổi tên triều đại là Đức Hữu.

Bây giờ chính là Đức Hữu năm thứ bảy.

Trần Thang Ôn mặc đạo bào, đi vào trong nơi thượng triều cung điện, ánh mắt quét qua hai bên trái phải, là đủ loại quan lại mặt mũi cúi thấp, ngẩng đầu nhìn về phía trước, trên bậc thềm ngọc cuối cung điện kia là một gương mặt trẻ tuổi, Thái tử ngày xưa, Thiên Tử hôm nay.

Cử động như vậy của hắn để cho đủ loại quan lại tại chỗ không khỏi sợ hết hồn hết vía, một ít người lá gan tương đối nhỏ trên trán đều toát mồ hôi lạnh.

Người này thật là quá to gan.

Lại dám ở trong triều đình nhìn thẳng Thiên Tử!

Chương 1200: Bắt đầu đột phá! (2)

Chẳng qua, là một cao thủ luyện đến Nội Cảnh, đã đạt đến tuyệt đỉnh đương thời, dường như cũng quả thật có năng lực làm vậy.

Trần Thang Ôn sau khi quan sát Thiên Tử trên bậc thềm ngọc một lát, liền chấp tay nói: “Xin chào quan gia.”

Hành lễ như thế, trước đó chưa từng có.

Nhưng trong triều đình không có người nào lên tiếng chỉ trích, ngay cả Thiên Tử trên bậc thềm ngọc cũng vẫn là mặt mỉm cười mà nhìn hần.

“Trần Khanh lần này trở về liền giải nguy cho hoàng thành, có thể nói là công lớn bằng trời.” Triệu Thiên Tử cười khanh khách nói “Trẫm muốn cho người đảm nhiệm Khu Mật Sứ, thống lĩnh quân sự cả nước, như thế nào?”

Lời này vừa nói, một ông già đứng ở phía trước nhất nhất thời biến sắc.

Râu của hần hơi hơi lay động, khẽ nhếch miệng, tựa như là muốn nói gì, nhưng đúng là vẫn còn cúi đầu, cái gì cũng chưa nói.

Còn lại đủ loại quan lại thấy vị lão giả này cũng không có nói gì, liền cũng dừng tâm tư tâu lên, tiếp tục duy trì yên lặng.

“Quan gia không cần như thế.” Trần Thang Ôn nhưng là trực tiếp lắc đầu cự tuyệt, nhàn nhạt nói “Từ ngày ta bị giáng chức truất ra Kinh, liền cùng triều đình không còn dây dưa, hôm nay ta chỉ là Tiên Phong Quan đệ tử.

“Ta lần này tới Kinh, chỉ là vì cạnh giữ cố thổ của bá tánh, để cho bọn họ không đến nỗi chết thảm ở dưới đao của Man nhân, cũng không phải là muốn trở về triều đình.”

Trong điện nơi thượng triều tức thì trở nên hoàn toàn yên tĩnh, những lời này của hần, quả thực có chút khiêu chiến nhận thức của đủ loại quan lại đương triều.

Khu Mật Sứ!

Đây chính là ngôi vị Tể Tướng quyền khuynh thiên hạ, cứ như vậy cự tuyệt nhẹ nhàng?

Triệu Thiên Tử cũng không nghĩ tới Trần Thang Ôn sẽ dứt khoát như vậy mà cự tuyệt, nhưng hần như cũ duy trì vẻ mặt hiền hòa, mỉm cười nói: “Nếu Trần Khanh không muốn quan chức, vậy dù sao cũng nên muốn một chút phong thưởng. Nếu không thể nhân sợ là sẽ phải nói trâm cay nghiệt thiếu tình cảm a.”

“Ta quả thật có một chuyện muốn làm phiền quan gia. ”
Trần Thang Ôn trầm giọng nói “Mấy chục năm trước, danh tiếng Tiên Phong Quan bị Liên Hoa Tự nhuộm bẩn, bây giờ vẫn chịu ảnh hưởng.

“Mời quan gia ban hành chiếu lệnh, chiêu cáo thiên hạ, nói rõ Tiên Phong Quan là đạo môn chính tông, Huyền Môn chính phái, chưa bao giờ tu luyện qua bất kỳ bùa môn tà pháp, lấy lại danh dự.”

Đây là thỉnh cầu hẳn đã sớm suy nghĩ xong, cũng là muốn nhờ vào đó để cảm ơn tổ sư nhà mình.

Nhưng Triệu Thiên Tử sau khi nghe xong những lời này của Trần Thang Ôn, chân mày liền không khỏi nhíu lại, sau một hồi mới nói: “Trần Khanh có thể hay không đổi một thỉnh cầu?”

“Cái gì? ” Trần Thang Ôn cũng nhíu mày, ánh mắt trực tiếp nhìn về phía Triệu Thiên Tử trên bậc thềm ngọc, ánh mắt khẽ híp một cái, trầm giọng nói “Quan gia là đang lo lắng Liên Hoa Tự sao?”

Nếu như ban bố chiếu lệnh nói rõ Tiên Phong Quan là đạo môn chính tông, Huyền Môn chính thống, thật ra thì chính là giống như là nói năm đó Liên Hoa Tự là đang vu khống Tiên Phong Quan.

“Trần Khanh nếu biết, cần gì phải nói cái yêu cầu này đây? ” Triệu Thiên Tử vẻ mặt lạnh thêm vài phần, nhàn nhạt nói “Liên Hoa Tự có nội tình ra sao, là thế lực thế nào, Trần Khanh người nên so với trăm càng rõ ràng hơn.”

“Ai, tầm nhìn hạn hẹp! ” Trần Thang Ôn không có lại tiếp tục giải thích, trực tiếp phẩy tay áo bỏ đi, xoay người rời đi toà điện thượng triều này, đi ra ngoài “Sau đó ta chỉ bảo vệ dân chúng trong thành, các người liên tự cầu phúc đi!”

Tiếng nói chưa rơi xuống, hẳn cũng đã mất tung ảnh, chỉ để lại vua tôi trong điện thượng triều trở mắt nhìn nhau.

Ầm!

Một hồi lâu sau, trong điện thượng triều bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Ngay sau đó buổi triều liền kết thúc, đủ loại quan lại như chạy thoát thân như vậy vội vã rời đi.

Sau đó có lời đồn đãi nói, là Thiên Tử dưới cơn thịnh nộ đem tay vịn ghế rồng đều vỡ gãy.

Cùng lời đồn đãi này cùng lưu truyền ra ngoài, còn có tin tức Trần Thang Ôn tại Triều Đình buông tha phong thưởng Tề

Tướng, cũng muôn lây lại danh tiếng chính nghĩa cho Tiên Phong Quan.

Điều này lần nữa đưa tới làn sóng võ lâm dân gian thảo luận trên quy mô lớn.

Trong lúc nhất thời, Tiên Phong Quan lần nữa danh tiếng vô lượng, vụ án bí ẩn là Liên Hoa Tự năm đó có hay không bêu xấu Tiên Phong Quan cũng bị càng ngày càng nhiều người chú ý.

Cùng lúc đó, không ít người cũng nghe ngóng nguyên nhân Tiên Phong Quan tái hiện nhân gian.

Lại là vị tiên nhân bảy trăm năm trước trao tặng võ công cho tổ sư Tiên Phong Quan xuất hiện!

Điều này không nghi ngờ chút nào một lần nữa tăng thêm sắc thái truyền kỳ cho Tiên Phong Quan, bắt đầu bị nhiều người hơn chú ý tới, danh tiếng cũng càng ngày càng lớn.

Đương nhiên, ngược lại đúng là danh tiếng Liên Hoa Tự kịch liệt ngã xuống.

Càng ngày càng nhiều người cho là năm đó là Liên Hoa Tự vu hãm Tiên Phong Quan, mục đích đúng là vì cướp lấy võ công Tiên Phong Quan.

Chương 1201: Bắt đầu đột phá! (3)

Về phần một chai gọi là tinh huyết trái tim trẻ con, có thể là dùng máu heo hoặc là các loại đồ vật như máu vịt ngựa tạo.

Trên giang hồ Đại Triệu thậm chí bắt đầu truyền lưu đủ loại tiết mục ngăn liên quan tới Liên Hoa Tự.

Nhưng từ khi triều đình Đại Triệu nghiêm khắc quản lý chương không lời bàn tượng tự, cũng bắt người tạo ra lời đồn, những thứ tiết mục ngăn liên quan tới Liên Hoa Tự nhanh chóng tan biến không còn dấu tích.

Không người nào dám lại thảo luận Liên Hoa Tự, ngay cả Tiên Phong Quan đều không có bao nhiêu người dám thảo luận.

Song, chuyện cho tới bây giờ, sự tồn tại của Tiên Phong Quan đã thật sâu đóng dấu ở trong trái tim con mắt của tất cả mọi người.

Vô luận là võ giả giang hồ hay là dân chúng tầm thường, đều nhớ có một cái môn phái như vậy.

Ngoài ngoại ô Lâm Kinh, trên một ngọn núi.

Giác Tâm đã nuôi lại tóc, mặc đạo bào đứng ở bên cạnh Trần Thang Ôn, ánh mắt ngắm nhìn Lâm Kinh thành xa xa, mỉm cười nói: “Sư đệ, cảm tưởng như thế nào?”

“Đại Triệu không cứu được.” Trần Thang Ôn lắc đầu nói, hân hoan toàn thất vọng.

“Trải qua trận chiến này, bọn người Man đã ý thức được tầm quan trọng của cường giả võ đạo đỉnh cao.” Giác Tâm trầm giọng nói “Lần kế tới vây công Lâm Kinh thành, hẳn là sẽ có cao thủ tuyệt đỉnh theo quân.”

“Bên dưới Thần Cảnh, ta không kém bất luận kẻ nào.” Trần Thang Ôn ánh mắt như cũ kiên định “Ta sẽ ở lại chỗ này, dốc hết sức bảo vệ dân chúng chu toàn.”

“Tổ sư bảo ta lưu ý an toàn của người.” Giác Tâm khẽ thở dài “Tránh cho người chết.”

“...” Trần Thang Ôn hơi trầm mặc, cười khổ nói “Là ta phụ kỳ vọng của tổ sư lão nhân gia ông ta.”

“Người có thể còn sống trở về, tổ sư liền hài lòng.” Giác Tâm vỗ nhẹ bả vai Trần Thang Ôn “Thời khắc mấu chốt, ta sẽ xuất thủ cứu người.”

“Sư huynh người bên này chắc có người Liên Hoa Tự nhìn chăm chăm, chớ có bởi vì ta mạo hiểm.” Trần Thang Ôn lắc

đâu nói ” Ta có thể đôi phó.”

“Đây cũng là mệnh lệnh của tổ sư, người chớ có từ chối.”
Giác Tâm trầm giọng nói.

“... Vậy làm phiền sư huynh.” Trần Thang Ôn thờ dài nói.

...

Bởi vì Trần Thang Ôn không lại can thiệp phòng thủ thành, chỉ bảo đảm dân chúng bình thường an toàn.

Khi Lâm Kinh thành lại một lần nữa bị Man nhân vây công, suýt nữa bị công phá cửa thành.

Sở dĩ không có bị phá, là bởi vì cao thủ tuyệt đỉnh Liên Hoa Tự xuất hiện, dự định noi theo Trần Thang Ôn trước đây ngăn cơn sóng dữ.

Nhưng không nghĩ tới, lần này trong quân Man nhân cũng có ba vị cao thủ tuyệt đỉnh, tên Tuyệt Đỉnh Liên Hoa Tự này tại chỗ liền bị đánh trọng thương, chạy trốn chết.

Song, ngay tại khi quân đội Man nhân sắp vọt vào Lâm kinh thành, Trần Thang Ôn lần nữa đứng ra, yêu cầu Man nhân sau khi vào thành không được tổn thương bá tánh chút nào, nếu không sẽ lần nữa lấy đi thủ cấp Đại tướng của bọn họ.

Điều này tự nhiên đưa tới quân Tốt tướng sĩ Man nhân cười nhạo, Man nhân Đại tướng thậm chí còn tuyên bố muốn ở sau khi vào thành tất nhiên phải đồ sát thành, phải đem Lâm Kinh thành giết cho máu chảy thành sông.

Nhưng mà, sau khi cười nhạo, Trần Thang Ôn liền trực tiếp từ trên tường thành phi thân mà xuống, xông vào trong đại quân, như vào chỗ không người.

Ba gã cao thủ tuyệt đỉnh kia ngay cả chéo áo của hắn đều không thể bắt lại, chỉ có thể trơ mắt nhìn hắn hái xuống đầu lâu đại tướng dẫn quân, ngênh ngang mà đi.

Lần tiến công Lâm kinh thành này của Man nhân lần nữa bị tan rã, bắt đắc dĩ lui binh.

Sau khi tin tức trận chiến này truyền đi, Trần Thang Ôn cùng Tiên Phong Quan lần nữa trở thành cái tên thường bị nhắc tới nhất trong thiên hạ, có thật nhiều người bắt đầu tìm tung tích Tiên Phong Quan, muốn bá sư học nghệ, nhưng cũng không tìm tới đâu mỗi gì.

Nhưng mà, Man nhân cũng không hề từ bỏ tấn công đối với Lâm kinh thành, lại qua thời gian nửa năm, lại lần nữa tổ chức đại quân, còn mời tới năm tên cao thủ tuyệt đỉnh áp trận, lần nữa vây công Lâm Kinh thành.

Yêu cầu của Trần Thang Ôn vẫn như lần trước, chỉ cần Man nhân không tôn thương bá tánh Đại Triệu, hẳn liền có thể không quản chuyện phòng thủ thành.

Lần này Man nhân rất dứt khoát đáp ứng, Lâm Kinh thành lúc này thất thủ, Triệu Thiên Tử bên trong hoàng cung bị dọa sợ đến bỏ thành mà chạy, đủ loại quan lại cả triều cũng đều trốn gần hết.

Nhưng sau khi vào thành, Man nhân lại muốn gặt bỏ cam kết, làm ra chuyện đồ thành.

Trần Thang Ôn giận dữ, lại một người một kiếm giết xuyên đại quân Man nhân, không chỉ có hại xuống đầu lâu Đại tướng, càng là đem quân tốt Man nhân giết chết hơn nửa, năm tên cao thủ tuyệt đỉnh kia cũng đều bị giết.

Trận chiến này chấn động thiên hạ, Man nhân hoàn toàn buông tha tấn công Lâm kinh thành, coi như là ở sau khi công hạ những thành trì khác, cũng sẽ đối xử tử tế bá tánh, không dám lại đồ thành, rất sợ Trần Thang Ôn sẽ đi giết.

Cùng lúc đó, Man nhân cũng đem tinh lực chủ yếu chuyển hướng lòng bắt Triệu Thiên Tử bỏ thành chạy trốn.

Cuối cùng, Triệu Thiên Tử trong quá trình chạy trốn bị “Cao tăng” Liên Hoa Tự bắt giữ, giao cho tướng lĩnh Man nhân ở phía sau lưng bắt, từ đó Đại Triệu diệt vong, Man nhân hoàn toàn chiếm cứ Trung Nguyên.

Liên Hoa Tự bởi vì có công bắt Triệu Thiên Tử, ở trong triều đình Đại Nguyên sau này cũng bị tôn sùng là thượng khách, lấy được rất nhiều tài nguyên nâng đỡ, nhanh chóng lớn mạnh.

Trần Thang Ôn chính là ở sau khi Đại Nguyên thành lập, liền lần nữa quay trở về Tiên Phong Quan, không còn để ý tới chuyện thế tục, hẳn đã thành công giữ được bá tánh không bị tàn sát, tâm nguyện đã xong, sau đó sẽ chuyên tâm tu luyện.

Tiên Phong Quan mặc dù từ đầu chí cuối cũng không có chặn chính hiện thế, nhưng thông qua một loạt hành động của Trần Thang Ôn, môn phái này đã thâm nhập trong lòng người.

Cho dù là bá tánh thông thường, đều biết là người của Tiên Phong Quan ở trong loạn thế năm cuối vương triều cứu bọn họ.

Không ít người trong nhà thậm chí sẽ còn dán ảnh thờ Tiên Phong Quan tổ sư, dùng để khẩn cầu người nhà bình an cùng khỏe mạnh.

Đến đây, cái mốc ký hiệu thời không này của Thôi Hằng rốt cuộc hoàn toàn ngưng thực, hẳn có thể đem sự tồn tại của

tự thân nhìn lại đèn đêm thời gian chính mình cũng không tồn tại!

Thời không trước mắt, Thôi Hằng đứng ở trong Hỗn Độn Hải chợt mở mắt.

Toàn thân hắn bắt đầu toát ra ánh sáng màu bạc óng, chung quanh lóe lên từng đạo ánh sáng, một dòng thời gian trường hà hư ảo cũng theo đó hiện ra, trong đó nước sông sôi trào cuộn cuộn.

Bắt đầu đột phá!

Chương 1202: Phản Hư hậu kỳ, bởi vì cường đại mà cổ xưa, cũng bởi vì cổ xưa mà cường đại (1)

Bắt đầu từ lúc Thôi Hằng lựa chọn đột phá, sau đó thời gian trường hà liên cuộn trào kịch liệt.

Cùng lúc đó, tất cả pháp thuật, tất cả đại đạo hẳn từng tu luyện qua từ khi hắn bắt đầu tu hành cho tới bây giờ, tất cả đều hóa thành tầng tầng dị tượng, hiện ra quanh thân hắn.

Từng quang ảnh Hỏa Long ngưng tụ, từng đạo ánh chớp hội tụ thành đại dương.

Còn có lần lượt từng cái hư ảnh phảng phất Tiên Thần hiện lên, hoặc là hạ đầu sáu chân, hoặc là Pháp Thiên Tượng Địa, còn có tầng tầng hư không mở ra, hỗn độn phân khai...

Vô số dị tượng này lại hội tụ thành một đóa Khánh Vân vô cùng to lớn, treo lơ lửng ở phía trên đỉnh đầu của Thôi Hằng, mang hết thủy pháp, hết thủy tất cả đều bao vây lại, như là hóa thành ngọn nguồn của hết thủy pháp và đạo.

Sau đó, ở chỗ hạch tâm của đóa Khánh Vân này, pháp và đạo vô tận vô lượng bắt đầu đụng vào nhau, dây dưa cùng nhau, dung hợp lẫn nhau, lại dần dần ngưng tụ thành một chùm sáng khó mà miêu tả.

Chùm sáng này phảng phất là màu đen lại phảng phất là màu trắng, vô cùng lớn lại vô cùng nhỏ, giống như là đang không ngừng vận động, lại hình như là ở trạng thái ngừng... Các loại trạng thái hoàn toàn mâu thuẫn đều xuất hiện ở trên người của nó.

Mà ở trong cảm giác của bản thân Thôi Hằng, cái chùm sáng này thật ra thì chính là hình chiếu bên ngoài của tu hành cả đời mình, là thứ tượng trưng cho tu vi cảnh giới của mình.

Sự xuất hiện của chùm sáng này, thật ra thì liên ý nghĩa tu vi cảnh giới của hắn có đột phá, hơn nữa ở một mức độ nào đó đạt tới cái gọi là tầng thứ “Viên mãn”.

Vào lúc này, Thôi Hằng cảm giác được một cách rõ ràng, bản tính Chân Linh của chính mình bắt đầu cực điểm thăng hoa, bắt đầu hướng chỗ vô cùng cao phi thăng, như là phải hoàn toàn siêu thoát trên thời gian trường hà, phải lấy thị giác càng cao mà trước đó chưa từng có mắt nhìn xuống hiện tại càng quá khứ.

Rầm rầm!

Tiếng nước chảy róc rách bỗng nhiên xuất hiện ở trong cảm giác của hắn, đây là thanh âm thời gian trường hà cọ rửa.

Trong trường hà vốn hư ảo lại chẳng biết lúc nào kéo dài ra hai cái nhánh sông, đem chính mình dây dưa quấn quanh, giống như là đang ngăn trở chính mình thoát khỏi thời gian trường hà.

Không, không chỉ chẳng qua là ngăn cản!

Thôi Hằng cùng lúc khi nghe được tiếng nước chảy, lập tức cũng cảm giác được tốc độ bản tính Chân Linh đang thăng hoa của chính mình trở nên chậm chạp, như là bị trói buộc vô hình nào đó.

Ngay sau đó, hắn cũng cảm giác được bản tính Chân Linh của mình bỗng nhiên trầm xuống, lại ngưng lại tiến trình hướng chỗ vô cùng cao mà thăng hoa, bắt đầu bị quấn quanh bởi Thời Gian Chi Lực, cũng hướng bên trong thời gian trường hà mà chìm xuống.

“Đây là thời gian trường hà kéo ta trở về? !” Thôi Hằng trong lòng ngạc nhiên không thôi, hắn vẫn là lần đầu tiên gặp phải loại tình huống này.

Nếu như bản tính Chân Linh của mình thật bị cổ Thời Gian Chi Lực này dây dưa kéo lại, cũng bị lần nữa kéo vào trong thời gian trường hà, vậy hậu quả tạo thành cũng không chỉ là đơn giản như đột phá thất bại.

Đầu tiên, bởi vì bản tính Chân Linh đan dệt số lớn Thời Gian Chi Lực, đồng thời lại bị lần nữa kéo vào thời gian trường hà, cũng liên ý nghĩa hắn đã không còn đặc tính siêu thoát thời gian trường hà, sức ảnh hưởng đối với quá khứ sẽ kịch liệt hạ xuống.

Cùng lúc đó, hắn sẽ còn mất đi đặc tính thời gian của người tu tiên Phản Hư kỳ, ngược lại biến thành một tên Tiên Đế bị dây dưa bởi lượng lớn Thời Gian Chi Lực, lại cũng không có khả năng đột phá đến Phản Hư hậu kỳ.

Song, vừa lúc đó, lần lượt Thôi Hằng trong quá khứ bỗng nhiên dừng lại động tác trong tay, ngẩng đầu lên nhìn lại.

Có Thôi Hằng ở Nguyên Sơ thế giới thăm dò, có Thôi Hằng ở Hồn Độ Hải vô tận vũ trụ thăm dò, cũng có Thôi Hằng ở tiên thổ tinh hải địa thiên hà, còn có các Thôi Hằng ở Thiên Giới, Ngũ Cảnh Giới, Thiên Khu giới, Đạo Chu Tinh vân vân các thời không, tất cả đều lòng có cảm giác.

“Ta sắp đột phá!”

“Ta sắp đột phá!”

“Ta sắp đột phá!”

...

...

Trong miệng những Thôi Hằng này hô lên lời nói giống nhau, tầng tầng luân phiên vọt tới trên thời gian trường hà.

Cùng lúc đó, trên mặt của bọn hắn đều lộ ra vẻ mặt vui sướng giống nhau, bản chất tự thân bỗng nhiên cực điểm thăng hoa.

Vô luận vốn là cảnh giới gì, những Thôi Hằng này đều trong nháy mắt đạt tới cảnh giới sắp đột phá đến Phản Hư hậu kỳ.

Sau đó, rồi rít thoát ly thời không ban đầu, đi tới trên thời gian trường hà, tiến tới hóa thành vô số đạo quang ảnh, rồi rít xuôi dòng hướng Thôi Hằng phóng tới.

Thôi Hằng hiện tại cùng những Thôi Hằng quá khứ này rất nhanh thì hội tụ với nhau, quanh thân hắn hiện hiện ra vô số ánh sáng, đều là bộ dạng Thôi Hằng.

Hơn nữa, đỉnh đầu từng cái Thôi Hằng đều có một phương Khánh Vân, hội tụ vô tận pháp Đạo, trong đó cũng đồng dạng có một cái chùm sáng huyền ảo vô cùng.

Hiện tại cùng quá khứ hình thành thống nhất.

Những Thôi Hằng quá khứ này liền vây quanh ở bên người Thôi Hằng hiện tại, đem Thời Gian Chi Lực đây đưa ép xuống, cũng hợp lực nâng Thôi Hằng hiện tại tiếp tục thăng hoa lên.

Đột phá đang tiếp tục!

Chương 1203: Phản Hư hậu kỳ, bởi vì cường đại mà cổ xưa, cũng bởi vì cổ xưa mà cường đại (2)

Theo bản tính Chân Linh tiếp tục thăng hoa, phạm vi có thể chiếu sáng của chùm sáng trong Khánh Vân trên đỉnh đầu hẳn cũng càng ngày càng rộng, dễ dàng liên bao phủ tuyến thời gian mà Thôi Hằng nguyên bản vốn đã chiếm cứ.

Bắt đầu từ khi Thôi Hằng đi ra tân thủ không gian, đến thời điểm hiện tại mới thôi —— Ánh sáng rực rỡ của đại đạo pháp tắc mà tự thân hắn diễn hoá ra liên chiếu sáng Hỗn Độn Hải vô lượng vũ trụ cùng Nguyên Sơ thế giới, trực tiếp ở trong đó tạo thành một loạt quy luật tự nhiên tồn tại khách quan.

Đây là biến cố lớn nhất xuất hiện ở Hỗn Độn Hải vô lượng vũ trụ cùng Nguyên Sơ thế giới từ khi Thiên Địa Nhân Tam Thân Thánh đạo hóa.

Trước lúc này, chưa bao giờ có ai có thể nắm giữ thành tựu như vậy.

Vô luận là Tiên Tổ của Nguyên Sơ thế giới, hay là Thiên Địa Thánh Cảnh của vô tận Hỗn Độn Hải, trên bản chất đều là đang tụ tập sức mạnh mà Tam Thân Thánh còn lưu lại ban đầu.

Nhưng bây giờ biến hoá sinh ra lúc Thôi Hằng đột phá thì lại khác, hắn là thông qua tự thân tu luyện, đem pháp lực của mình diễn hoá thành vô tận đại đạo, vô lượng pháp tắc.

Những đại đạo pháp tắc này bao phủ tuyến thời gian Thôi Hằng chiếm cứ, ở từng cái vũ trụ cùng trong Nguyên Sơ thế giới đều tạo thành quy luật khách quan phù hợp với chúng nó.

Vì vậy, Thôi Hằng liền có thể thông qua bộ phận đại đạo pháp tắc này, có thể trực tiếp điều động sức mạnh của đông đảo vũ trụ cùng Nguyên Sơ thế giới.

Điều này cũng mang ý nghĩa, chỉ cần là ở trong phạm vi tuyến thời gian mà hắn chiếm cứ, kèm theo vũ trụ tồn tại giả tá chi thân của hắn, tất cả không gian thời gian đại đạo pháp tắc chi lực trong đó đều có thể bị hắn điều động.

“Bây giờ pháp lực của ta hẳn đã tiếp cận Tiên Tổ, tiếp theo chỉ cần tiên bộ ở việc nhìn lại tuyến thời gian cùng chiếm cứ không gian, liền có thể tiếp tục trở nên mạnh mẽ.”

Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng.

Động thời thể ngộ một chút mình trạng thái của mình bây giờ, đối với thực lực bản thân có phán đoán.

Tiên Tô cùng Thiên Địa Thánh Cảnh sở dĩ cường đại, liền là bởi vì bọn hắn có thể dựa vào sức mạnh còn để lại sau khi Tam Thân Thánh đạo hoá, điều động sức mạnh vô cùng to lớn.

Hơn nữa còn là có thể điều động tất cả lực lượng của tuyến thời gian bắt đầu từ điểm thời gian khi Tam Thân Thánh đạo hoá, đến điểm thời gian hiện tại.

Thôi Hằng chính là chỉ có thể ở cái thời điểm trước mắt này nắm giữ ưu thế tuyệt đối.

Bởi vì, hắn chẳng qua là ở điểm thời gian trước mắt này, để cho giả ta chỉ thân chiêm cứ tất cả vũ trụ, trong điểm thời gian quá khứ, hắn còn không có đạt tới loại cảnh giới này.

Song, đây chỉ là tình huống trước mắt, cũng không có nghĩa là tình huống của Phản Hư hậu kỳ .

Quá trình đột phá cũng không dừng lại, vẫn đang tiếp tục.

Mới vừa rồi chẳng qua là hoàn thành thăng hoa ở tuyến thời gian đã chiêm cứ, vẹn vẹn chẳng qua là đang làm ra chuẩn bị vì tiếp theo nhìn lại đến tuyến thời gian mà chính mình chưa tồn tại!

Một đoàn chùm sáng cực điểm thăng hoa kia ở sau khi chiếu sáng tuyến thời gian Thôi Hằng đã chiêm cứ, cũng không dừng khuếch tán, mà là đem tia sáng tiếp tục chiếu về thượng du của thời gian trường hà.

Roi vào trên hai điểm thời gian 400 năm trước cùng 1,100 năm trước khi Thôi Hằng đi ra tân thủ không gian.

Mốc ký hiệu “Đạo Hằng Tử” nay đã thống nhất tuyến thời gian bảy trăm năm này xảy ra cảm ứng.

Bất luận là “Đạo Hằng Tử” đang truyền thụ võ công cho người sáng lập Tiên Phong Quan hay là “Đạo Hằng Tử” dạo chơi thế gian bảy trăm năm hoặc là “Đạo Hằng Tử” tái hiện nhân gian mở lại Tiên Phong Quan hay là những “Đạo Hằng Tử” khác, trên mặt toàn bộ đều lộ ra nụ cười, cũng ngẩng đầu nhìn lên, sau đó bước ra một bước, liền tiến vào thời gian trường hà.

Vô số “Đạo Hằng Tử” hóa thành vô số đạo ánh sáng, như vô số Thôi Hằng khi trước vậy, từ thượng du thời gian trường hà mà tới, cùng Thôi Hằng hiện tại dung hợp lại cùng nhau.

Điều này làm cho bản tính Chân Linh của Thôi Hằng lại lần nữa hướng lên cao mà thăng hoa, một đoàn chùm sáng tượng trưng cho cả đời tu hành của hắn cũng biến thành càng sáng ngời, bắt đầu hướng quá khứ càng cổ xưa lan tràn.

Độ sáng của chùm sáng thật ra thì liên tương đương với cường độ tu vi cảnh giới của bản thân Thôi Hằng, chỗ tia sáng chiếu sáng thật ra thì chính là tuyến thời gian hần có thể nhìn ngược lại.

Nói cách khác, tu vi cảnh giới của hần càng mạnh, khoảng cách có thể lan tràn về thượng du của thời gian trường hạ cũng liền càng xa, chỗ tuyến thời gian có thể nhìn lại và chiêm cứ cũng liền càng cổ xưa.

Mà thông qua chiêm cứ tuyến thời gian cổ xưa, lại có thể phản hồi lại tu vi cảnh giới tự thân, càng đến gần tầng thứ không gì không biết không gì không thể.

Cuối cùng sẽ có một ngày, khi Thôi Hằng cường đại tới trình độ nhất định, hần cũng sẽ trở thành tồn tại cực kỳ cổ xưa.

Cùng lúc đó, bởi vì phân cổ xưa này, hần cũng sẽ trở thành nhân vật cực kỳ mạnh.

Người tu tiên đạt tới Phản Hư hậu kỳ, chính là cái bộ dáng này.

Chương 1204: Phản Hư hậu kỳ, bởi vì cường đại mà cổ xưa, cũng bởi vì cổ xưa mà cường đại (3)

Càng cường đại cũng liền càng cổ xưa, mà cùng lúc khi trở nên càng cổ xưa, cũng sẽ trở nên càng mạnh mẽ hơn!

Thôi Hằng rất nhanh thì phát hiện mình lại chiếm cứ tuyến thời gian mới, là quá khứ càng cổ xưa.

Hơn nữa còn là hai ngàn năm trước, là quá khứ còn chưa hình thành mốc ký hiệu thời không.

Đây không phải là hấn chủ động đi chiếm cứ tuyến thời gian, mà là băng vào đại đạo pháp tắc tự thân “chiếu sáng” đối với thượng du của thời gian trường hà, tự nhiên sinh ra “Quá khứ thân”.

Ở cùng lúc khi tuyến thời gian mới bị chiếm cứ, giả ta chỉ thân của hấn ở tiêu chuẩn không gian cũng nhanh chóng sinh ra, bắt đầu lấy tốc độ cực nhanh hoàn thành thống nhất trên thời gian và không gian.

Cũng chính là vào lúc này, Thôi Hằng rốt cuộc cảm giác cổ sức mạnh lôi kéo bản tính Chân Linh của chính mình rơi vào thời gian trường hà biến mất không thấy.

Bản tính Chân Linh thu được cảm giác nhẹ nhàng trước đó chưa từng có, khi lần nữa mất nhìn xuống Hỗn Động Hải cùng thời gian trường hà, cái loại cảm giác thậm chí chìm bể khô, hết thủy đều sẽ kết thúc đã phai nhạt đi rất nhiều.

“Thì ra, đây chính là Phản Hư hậu kỳ.” Thôi Hằng trong lòng thôn thức không dứt, lần nữa cẩn thận lãnh hội sức mạnh cùng đặc thù mà cảnh giới này có.

“Uy năng về mặt pháp lực hấn đã đủ để sánh bằng Tiên Tổ, hơn nữa ta sẽ một cách tự nhiên chiếm cứ tuyến thời gian càng cổ xưa, ở cùng lúc khi chiếm cứ tuyến thời gian, cũng sẽ có giả ta chỉ thân đồng bộ sinh ra ở điểm thời gian đó.

“Chỉ cần ta ở trên tiêu chuẩn thời gian nhìn lại đến ngày mà đám Tiên Tổ sinh ra, pháp lực uy năng của ta liền nhất định sẽ vượt qua bất kỳ Tiên Tổ, đây là không nghi ngờ chút nào.

“Cùng lúc đó, đạo của ta cùng pháp của ta đã chiếu rọi các tuyến thời gian, trong Hỗn Động Hải vô lượng vũ trụ cùng Nguyên Sơ thế giới đều bị đại đạo pháp tắc mà ta diễn hóa ra ảnh hưởng.

“Điều này cũng mang ý nghĩa, trừ phi đem tuyền thời gian ta chiếm cứ trên Hỗn Độn Hải vô lượng vũ trụ cùng Nguyên Sơ thế giới đều phá hủy, trở về đến trạng thái hư vô mà Ban Đầu và Chung Kết sinh ra, mới có thể đem ta giết chết.

“Tiếp đó, phương hướng tu luyện của ta chính là làm hết sức chiếm cứ quá khứ càng thêm lâu dài, mặc dù quá khứ thậm sẽ tự nhiên sinh ra, nhưng tiến trình tự nhiên lan tràn đến tuyền thời gian quá chậm, vẫn là phải chính mình đi thời không quá khứ tạo thành mốc ký hiệu mới được.”

Vào lúc này, bản chất của hắn được tăng lên, cảnh giới cũng nhận được đột phá.

Hắn đã đứng ở trên cảnh giới Phản Hư hậu kỳ, hơn nữa hiểu rõ đường hướng tu luyện kế tiếp.

Nhưng mà, hỗn loạn hắn tạo thành khi đột phá vừa mới bắt đầu!

...

Sau khi bước vào Phản Hư kỳ, dị tượng tu luyện của Thôi Hằng liền tập trung vào cấp độ thời gian, gần như không có ảnh hưởng đến cấp độ vật chất.

Vì vậy, khi hắn đột phá đến Phản Hư trung kỳ, Hỗn Độn Hải vô lượng vũ trụ cùng Nguyên Sơ thế giới đều chưa từng xuất hiện dị tượng khi hắn đột phá, cũng không có đưa tới quá nhiều người chú ý.

Nhưng lúc này đây đột phá đến Phản Hư hậu kỳ chính là hoàn toàn bất đồng.

Ánh sáng rực rỡ của chùm sáng đại đạo không chỉ chiếu sáng ở tầng diện thời gian, cũng sinh ra ảnh hưởng trên tầng diện vật chất.

Ngay từ lúc Thôi Hằng bắt đầu bước vào Phản Hư hậu kỳ, toàn bộ Hỗn Độn Hải cùng Nguyên Sơ thế giới đều chấn động lên, vô số cường giả cũng đều cảm thấy cực độ khiếp sợ.

Dù sao, các loại đại đạo pháp tắc cùng quy luật tự nhiên bỗng dưng sinh ra ở rất nhiều thời không khi chịu chùm sáng đại đạo ảnh hưởng, vô số dị tượng sau đó sinh ra, trải rộng quá khứ cùng hiện tại.

Biến hóa to lớn như vậy, những Chuẩn Tiên Đế, Tiên Đế kia đương nhiên sẽ không thể không cảm ứng được chút nào.

Thậm chí, ngay cả Tiên Tổ ở cửu trọng thiên cùng Thiên Địa Thánh Cảnh ở Hỗn Độn Thiên, cũng bị biến hoá thời không to lớn này làm kinh động, bất đắc dĩ cắt đứt hội nghị, quay trở về Nguyên Sơ thế giới cùng Hỗn Độn Hải.

Một vị Tiên Tô trong đó mới vừa rời đi Cửu Trọng Thiên, ngay lập tức liền cảm giác được khí tức của Thôi Hằng, trí nhớ cổ xưa ở niên đại rất xưa khi trước trong nháy mắt nổi lên trong lòng.

“Là người? !”

Gầm lên một tiếng, phảng phất xuyên qua vạn cổ thời gian, vô tận năm tháng.

“Thì ra người đang thành đạo vào lúc này, nhận lấy cái chết! !”

Người này chính là tên Tiên Tô vượt thời không ra tay, ép Thôi Hằng chỉ có thể trốn vào Động Thiên khi mà hắn nhìn lại thời gian dò xét Tiên Đế giữ cửa ban đầu.

Hắn đối với Thôi Hằng dường như có cừ hận vượt quá bình thường, lửa giận cháy hừng hực từ quá khứ xa xưa từ lúc chư Tiên Tô sinh ra lan tràn cho tới hiện tại.

Vị Tiên Tô này ôm hận ra tay, không giữ lại chút nào!

Trong thoáng chốc, sức mạnh vô tận trong năm tháng vô tận của quá khứ hiện tại của Nguyên Sơ thế giới đều bị điều động, cũng trực tiếp bị vị Tiên Tô này kéo ra thời không ban đầu, phong tỏa hết thủy tuyến thời gian Thôi Hằng chiếm cứ trong quá khứ.

Vô luận là quá khứ thân mới vừa sinh ra, hay là Đạo Hằng Tử sáng lập Tiên Phong Quan, hoặc là Thôi Hằng lại lần nữa từ tân thủ không gian đi đến nay trong mấy ngàn năm thời gian này tất cả đều phải thừa nhận sức mạnh của Nguyên Sơ thế giới công kích!

Về phần Thôi Hằng ở điểm thời gian trước mắt, càng là trực tiếp bị vị Tiên Tô này phong tỏa thời không chung quanh, dự định muốn tự mình đi qua đưa hắn đánh chết.

Lúc này, Thôi Hằng mới vừa đột phá đến Phản Hư hậu kỳ, bỗng nhiên liền chịu công kích trái rộng tuyến thời gian như vậy, trong lòng khó tránh khỏi cảm tức.

Mà ở sau khi cảm giác được khí tức của tên Tiên Tô này, ánh mắt trong mắt của hắn nhất thời trở nên lạnh hơn, lạnh giọng quát lên:

“Lần trước chính là người!

“Lần này lại là người!

“Tìm chết! !”

Chương 1205: Từ hiện tại nhìn lại về 1 vạn năm trước, sẽ không lại có thân ảnh của người (1)

Chiến đấu cấp bậc Tiên Tổ chạm một cái liền bùng nổ!

Trong chớp nhoáng này liền kinh động sinh linh trong Nguyên Sơ thế giới cùng vô lượng vũ trụ Hỗn Độn Hại, đồng đạo tồn tại cấp bậc Tiên Đế, Chuân Tiên Đế rồi rít ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy thời gian trường hà xuất hiện hỗn loạn trước đó chưa từng có, sóng lớn giống như là biển gầm cuộn cuộn.

Vô số nhạnh sông thời gian bị phân tách ra, từ điểm thời gian trước mắt nhìn lại về trước, thời không mấy ngàn năm quá khứ trở nên hỗn loạn tung bùng, các loại thực lực thời gian như là véo thành một nhúm lộn xộn, hỗn hỗn độn độn, hỗn tạp không rõ.

Thời khắc này, coi như là cường giả Vô Thiên cảnh viên mãn hoặc là Thái Tổ cảnh đỉnh phong, đều mất đi năng lực nhìn lại thời gian quá khứ, thậm chí cũng không dám đi chạm đến Thời Gian Chi Lực.

Giao chiến cấp bậc Tiên Tổ, chính là chiến đấu ở tầng diện thời gian, là thông qua thay đổi quá khứ để ảnh hưởng phân tranh hiện tại, toàn bộ hành trình đang ảnh hưởng thời gian trường hà.

Nếu như vào lúc này tùy tiện tham gia trong đó, rất có thể sẽ bị liên lụy.

Đối với bất kỳ sinh linh dưới Tiên Tổ mà nói, đây đều là sức mạnh không thể chịu đựng.

Nhẹ thì đưa đến vận mệnh quá khứ của mình bị thay đổi, có lẽ sẽ trong nháy mắt từ Tiên Đế viên mãn rơi xuống thành người phạm thông thường.

Nặng thì càng là có thể đưa đến sự tồn tại của tự thân trong quá khứ bị triệt để xóa đi, khiến cho mình trong hiện tại trực tiếp biến mất.

Về phần các Tiên Tổ cùng Thiên Địa Thánh Cảnh mới vừa từ Cửa Trọng Thiên hoặc là Hỗn Độn Thiên đi ra, chính là đều cảm thấy có chút ngạc nhiên, đồng thời trong lòng cũng vô cùng nghi ngờ.

Cái người bỗng nhiên thành đạo này là ai ?

Tính chất lực lượng của hần đường như vô cùng kỳ lạ, rõ ràng có khí tức đủ để cùng Tiên Tổ sánh bằng, cũng không phải bất luận một loại lực lượng nào trong tam Thần Thánh Thiên Địa Nhân.

Chuyện gì xảy ra?

Chẳng lẽ còn có người có thể không dựa vào sức mạnh của Thiên Địa Nhân Tam Thần Thánh mà đạt tới tầng thứ này?

Điều này là không thể nào đâu!

Vô luận là Tiên Tổ của Nguyên Sơ thế giới, hay là Thiên Địa Thánh Cảnh của Hỗn Độn Hải, đều không thể nào hiểu được loại tình huống này.

Tại trong nhận thức của bọn họ, muốn phải vượt qua Tiên Đế viên mãn thành tựu Tiên Tổ, con đường chỉ có một.

Đó chính là nắm giữ sức mạnh Tam thần thánh để lại.

Đây cũng là con đường duy nhất để sinh mạng Hậu Thiên tiếp cận Tiên Thiên thần thánh.

Tuyệt đối không có khả năng có con đường khác.

Nhưng người này là lại chuyện gì xảy ra? !

Khí tức sức mạnh mà trên người người này có lại đồng thời có khí tức của Nguyên Sơ thế giới cùng Hỗn Độn Hải vô lượng vũ trụ, bọn họ chưa từng thấy qua tình hình như thế.

Ngoài ra, trên người của người này còn có một loại khí tức sức mạnh xa lạ không nói rõ được cũng không tả rõ được, dường như là ngọn nguồn của hết thầy đạo và pháp.

Điều này liên càng để cho người khó có thể tin.

Truyền thuyết của Ban Đầu và Chung Kết đã sớm ở Nguyên Sơ thế giới cùng trong hỗn độn hải lưu truyền không biết bao nhiêu năm.

Bọn họ mới là ngọn nguồn cùng chung kết của hết thầy.

Một sinh linh hậu thiên ngay cả quà tặng của Tam Thần Thánh đều không có được, trên người lại có khí tức cao diệu như vậy!

Điều này thật không tưởng tượng nổi.

Nếu không phải là tận mắt nhìn thấy, căn bản cũng sẽ không có người tin tưởng trên đời sẽ tồn tại sinh linh như vậy.

Một tên Tiên Tổ trong đó nhìn chăm chú Thôi Hằng đứng trong Hỗn Độn Hải, cau mày nói: “Trạng thái của người này quả thực cổ quái, ta lại không có cách nào nhìn thấu, sợ rằng ở

cấp độ sức mạnh đã không kém gì chúng ta, chẳng qua là còn không cổ xưa bằng người và ta.”

“Người này quả thật phi phạm, không thể khinh thường.” Một gã Tiên Tô khác cũng gật đầu một cái, nhưng lại hơi nghi hoặc một chút nói “Chẳng qua là không biết Tung Mục vì sao thấy hắn liền tức giận như vậy, bọn họ có cừ oán sao?”

“Tung Mục ở cấp độ thời gian so với chúng ta thấy càng nhiều, có lẽ người này ở một điểm thời gian từng làm qua cái gì.” Một tên Tiên Tô trầm giọng nói “Nếu Tung Mục ra tay, nhất định là có đạo lý của hắn, chúng ta lại yên lặng theo dõi kỳ biến đi.”

“Ừm.” Tiên Tô lên tiếng trước nhất gật đầu một cái nói “Sức mạnh của người nọ mặc dù không yếu, nhưng dù sao không cổ xưa bằng chúng ta. Đến tầng thứ này, ở bên trên cấp độ thời gian kém một chút, chính là khác nhau trời vực.”

“Song, chúng ta cũng phải gia tăng chú ý, đột nhiên xuất hiện một kẻ mới thành đạo, Hỗn Độn Hải bên kia sẽ không ngó lơ, có lẽ sẽ ra tay giúp đỡ. Dù sao, cái điểm thời gian đó đã sắp đến, bọn họ cần người giúp đỡ.”

Chúng Tiên Tô của Nguyên Sơ thế giới bên này đối với Tung Mục Tiên Tô là lòng tin mười phần.

Chúng Thiên Địa Thánh Cảnh của Hỗn Độn Hải chính là đang suy nghĩ có nên ra tay trợ giúp Thôi Hằng không.

Dù sao, dưới cái nhìn của bọn họ, Thôi Hằng chẳng qua là chiếm cứ tuyến thời gian ngắn ngủi mấy ngàn năm gần đây, thật sự là quá mức ngắn nhỏ.

Coi như ở trong đoạn tuyến thời gian mấy ngàn năm này, thực lực của hắn vô cùng cường đại, cũng cần bản không có khả năng địch nổi Tung Mục Tiên Tô đã chiếm cứ tuyến thời gian quá khứ rất dài.

Đến tầng thứ Tiên Tô, nhất thời cường đại là không có bất kỳ ý nghĩa gì, chỉ có số lượng tuyến thời gian chiếm cứ nhiều hay ít, mới thật sự là sự phân chia mạnh yếu.

Chỉ cần Tung Mục Tiên Tô ở “Thượng du” thời gian trường hà bày ra các loại bố trí, liền có thể không chút kiêng kỵ đối với sinh mạng vùng hạ du tiến hành điều khiển.

Dưới tình huống bình thường, trong chiến đấu giao phong ở tầng diện thời gian, sinh linh thuộc về “Hạ lưu” sẽ trực tiếp mất đi bất kỳ cơ hội ra tay trước.

Trên căn bản cũng sẽ ngay từ đầu liền bị áp chế, lại không cơ hội phản kháng.

Chương 1206: Từ hiện tại nhìn lại về 1 vạn năm trước, sẽ không lại có thân ảnh của người (2)

Mà điểm thời gian Thôi Hằng có thể nhìn lại về quá khứ, nhiều lắm là mới không tới mấy ngàn năm thời gian, đây cũng quá khứ mà cường giả cấp Tiên Tổ có thể nhìn lại chênh lệch nhưng mà quá xa.

Ở trong mắt một đám Tiên Tổ cùng một đám Thiên Địa Thánh Cảnh, Thôi Hằng tuyệt đối không thể là đối thủ của Tung Mục Tiên Tổ, vô cùng có khả năng mới vừa thành đạo liền vẫn lạc tại chỗ.

“Chúng ta theo lý nên ra tay giúp đỡ.” Một tên Thiên Địa Thánh Cảnh trầm giọng nói “Mặc dù cách người này thành đạo có chút kỳ lạ, nhưng hận cùng Tung Mục Tiên Tổ là địch, điểm này nhưng là không cần nghi ngờ.

“Một địch nhân của Tiên Tổ, liền có thể trở thành minh hữu của chúng ta. Nếu mà có thể lợi kéo hắn, như thế ở trước khi điểm thời gian kia tới, có thể hiệu quả tăng cường lực lượng của chúng ta, mưu cầu càng nhiều cơ hội hơn.”

”Ừ, đúng là nên như thế.” Một tên Thiên Ý nắm giữ thiên tâm dị tượng gật đầu tỏ vẻ đồng ý “Đây cũng là cơ hội cuối cùng của chúng ta, động thủ đi!”

Mấy tên Thiên Địa Thánh Cảnh khác cũng rời rít gật đầu, ánh mắt tập trung vào trên người Thôi Hằng, tùy thời chuẩn bị ra tay giúp đỡ.

Vô luận là cường giả thông qua tự mình tu hành nắm giữ lực lượng còn sót lại của Thiên Địa Nhị thân thánh, hay là Thiên Ý nắm giữ thiên tâm dị tượng, thật ra thì đều có thể gọi chung là Thiên Địa Thánh Cảnh.

Chẳng qua là ở bên trên tính chất sức mạnh hơi có bất đồng, người trước là nắm giữ một phần sức mạnh của Thiên Thân Thánh cùng một phần sức mạnh Địa Thần Thánh còn để lại, người sau chính là nắm giữ số lớn sức mạnh Thiên Thân Thánh còn để lại, nhưng tầng thứ của cả hai là giống nhau.

“Đến lúc rồi, động thủ!” Một tên Thiên Địa Thánh Cảnh cao giọng quát lên “Tung Mục Tiên Tổ đã bao phủ tuyên thời gian quá khứ mà người này chiếm cứ, còn rút đến sức mạnh trong quá khứ thời không của Nguyên Sơ thế giới, không ra tay nữa liền không còn kịp rồi!”

Mọi Thiên Địa Thánh Cảnh rồi rít gật đầu, chuẩn bị liên thủ ngăn cản đòn tấn công của Tung Mục Tiên Tổ đối với Thôi Hằng.

Sở dĩ phải liên thủ, là bởi vì bọn hắn đều biết, chỉ cần mình ra tay, như thế năm tên Tiên Tổ còn lại của Nguyên Sơ thế giới cũng sẽ không ngồi yên không lý đến.

Nhất định cũng sẽ xuất thủ!

Chẳng qua, Thiên Địa Thánh Cảnh tổng cộng có bảy vị, bây giờ Tiên Tổ có thể rảnh tay chỉ có năm vị.

Ưu thế ở phe mình!

Chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra, bọn họ vẫn là có thể chiếm thượng phong.

Quả nhiên, ngay tại lúc một đám Thiên Địa Thánh Cảnh điều động sức mạnh lực lượng của Hỗn Độn Hải trên tuyến thời gian, muốn đối đầu cùng sức mạnh Nguyên Sơ thế giới mà Tung Mục Tiên Tổ điều động, một đám Tiên Tổ cũng động.

“Cũng biết các ngươi muốn khuấy đục nước!” Một tên Tiên Tổ trong đó trực tiếp xông lên phía trước, toát ra ánh sáng vô cùng rực rỡ, nghiêm nghị quát to “Mau thôi lui, nếu không lúc này chính là cuối đời của bọn ngươi!”

Năm tên Tiên Tổ còn lại theo sát phía sau, thân ảnh của bọn họ trong nháy mắt liền từ hiện tại lan tràn về quá khứ, như là từng cơn gió xà ẩn núp ở trên thời gian trường hà, kẻ từ hiện tại tại hướng quá khứ nhanh chóng rong ruổi.

Cùng lúc đó, Nguyên Sơ thế giới nổ ầm, chấn động lên, sức mạnh của tầng tầng thời không quá khứ lần nữa bị điều động, dùng để ngăn cản uy năng của một đám Thiên Địa Thánh Cảnh.

Điều này làm cho thời không từ khi chúng Tiên Tổ sinh ra đến nay đều sinh ra hỗn loạn kịch liệt.

Ở trong thời gian trường hà, từng cái nhánh sông sinh ra, muốn đem lịch sử triển khai về phương hướng không biết, nhưng lại bị từng đạo tia sáng lập lại trật tự, lần nữa trở lại trên quỹ đạo nguyên bản.

Mà thời gian trường hà mới vừa trở lại quỹ đạo gốc lại bị sức mạnh của vô tận Hỗn Độn Hải kích thích, phân ra càng nhiều nhánh sông hơn, nhưng rất nhanh thì lại bị sức mạnh của Nguyên Sơ thế giới thu gom trở về.

Trong quá trình này vận mệnh của vô số sinh mạng, vô số vũ trụ, vô số thế giới, vô số vạn minh bị thay đổi, lại bị phục hồi như cũ, sau đó lại bị thay đổi.

Lòng vòng qua lại như vậy, thật giống như không ngừng không nghỉ, vĩnh viễn không dừng lại.

Một đám Tiên Tổ cùng Thiên Địa Thánh Cảnh cứ như vậy bắt đầu giằng co, lẫn nhau đều không làm gì được đối phương, càng không cách nào làm ra ảnh hưởng đối với chiến đấu của Thôi Hằng cùng Tung Mục Tiên Tổ.

Tung Mục Tiên Tổ cũng chú ý tới tình huống của bên này, sung sướng cười to nói: “Ha ha ha, bây giờ đã không có người có thể giúp ngươi, quá khứ hiện tại ai cũng không cứu được ngươi! Chết đi!”

Hắn đối với Thôi Hằng giống như là có thâm cừ đại hận gì, ở khi hướng Thôi Hằng xuất thủ, trạng thái tinh thần đều trở nên có chút điên cuồng.

Vào lúc này, quá khứ thân của Tung Mục Tiên Tổ đã xuất hiện ở tất cả tuyến thời gian mà Thôi Hằng tồn tại, hơn nữa bắt đầu triển khai công kích đối với Thôi Hằng trong quá khứ.

“Chết đi!”

Chương 1207: Từ hiện tại nhìn lại về 1 vạn năm trước, sẽ không lại có thân ảnh của người (3)

7352 năm trước, trên Đạo Chu Tinh.

Thôi Hằng mới vừa Kim Đan đại thành Thôi Hằng liền được tân thủ phúc lợi đến hạn thông báo, trực tiếp loã lồ mà rời đi tân thủ không gian, xuất hiện ở trên một rừng cây nhỏ cây cối tươi tốt.

Cũng may đại thụ chọc trời, che đậy ánh nắng, chung quanh cũng không có người nào.

“Quá bất hợp lí đi, ngay cả bộ quần áo cũng không lưu lại?”

Thôi Hằng vô lực mắng, cũng may hắn đã Kim Đan đại thành, vừa nghĩ liền dùng pháp lực lần nữa ngưng tụ cho mình một bộ quần áo.

Sau khi mắng, hắn lại nở nụ cười “Như vậy ngược lại cũng có chút ý tứ, để cho ta trần truồng mà hạ xuống đến cái thế giới này, cũng coi là mở ra cuộc đời mới.”

Ngay sau đó hắn liền muốn dò tra một chút tình huống chung quanh, tân thủ không gian rộng rãi ở bên trong kẽ hở thời không, cũng không biết mình là đi tới một cái thế giới ra sao.

Nhưng vừa lúc đó, bỗng nhiên có một cỗ sức mạnh vượt xa khỏi nhận thức của Thôi Hằng lúc này từ chỗ vô cùng cao hạ xuống.

Nếu như cỗ lực lượng này thật đáp xuống, cả viên Đạo Chu Tinh trong nháy mắt sẽ hóa thành hư vô, kể cả phương vũ trụ mà viên tinh cầu này ở cũng sẽ hóa thành hỗn độn bụi trần, hoàn toàn bị tiêu diệt.

Song, cùng lúc khi cỗ lực lượng này hạ xuống, trong mắt của Thôi Hằng liền hiện ra vẻ bùng tình, khí tức trên người cũng chợt biến đổi, trực tiếp trở thành trạng thái Phản Hư hậu kỳ.

“Người cho rằng giằng co giữa những Tiên Tổ cùng Thiên Địa Thánh Cảnh kia, đưa đến kết quả là không người đến giúp ta sao?”

Thôi Hằng cười lạnh nhìn lên phía trên, đồng thời vồ lên một cái, vô lượng pháp lực sau đó bùng nổ, trực tiếp đem cỗ sức mạnh sắp hạ xuống đánh tan thành vô hình.

“Nhưng thật ra là không có ai đến giúp ngươi a!”

Lời còn chưa dứt, Hồn Độn Hải cùng Nguyên Sơ thể giới liền đều sinh ra hỗn loạn trước đó chưa từng có.

Vô số đại đạo pháp tắc rồi rít phát ra âm thanh rung vang, dường như là có cái quy tắc gì cùng tầng thứ với bọn chúng ra đời vậy, đang chèn ép sự tồn tại của chúng nó.

Đây thật ra thì đều là uy năng mà Thôi Hằng biểu hiện ra khi thi triển pháp lực, đã xa xa áp đảo bất kỳ Tiên Tổ .

Nếu là nhiều Tiên Tổ hợp lực có lẽ còn có thể chống lại một phen, nhưng chỉ là một Tiên Tổ mà nói, thì tuyệt không phân thắng.

Hiện tại ở cái thời điểm này, Tung Mục Tiên Tổ trong nháy mắt liền bị Thôi Hằng phong tỏa, sau đó liền cảm nhận được đại đạo pháp tắc chi lực không có gì sánh kịp đem chính mình bao trùm, bắt đầu làm phai mờ hình thân của mình.

Tung Mục Tiên Tổ muốn phải giãy giụa, muốn phải phản kích, lại phát hiện mình căn bản là không làm được.

Pháp lực của Thôi Hằng ở cái thời điểm này quá mạnh mẽ, lại đối với hắn tiến hành áp chế mọi mặt, để cho hắn không có chút cơ hội phản kháng!

“Từ điểm thời gian hiện tại nhìn lại về một vạn năm trước, sẽ không lại có thân ảnh của ngươi!” Thanh âm của Thôi Hằng vang vọng ở trên thời gian trường hà, quán xuyên quá khứ cùng hiện tại.

“Điều này là không thể nào!” Tung Mục Tiên Tổ phát ra rống giận cực độ không cam lòng.

Nhưng điều này không có chút ý nghĩa nào, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn vết tích tồn tại của tự mình ở cái thời điểm này bị phai mờ, cuối cùng biến mất hầu như không còn, không còn tồn tại.

Tình hình như vậy, phát sinh ở trên toàn bộ tuyến thời gian bị Thôi Hằng chiếm cứ.

Từng điểm thời gian hắn chiếm cứ đều bị Tung Mục Tiên Tổ công kích, nhưng không có một điểm thời gian nào thành công, tất cả đều bị hắn giết ngược.

Thôi Hằng sau khi đột phá đến Phản Hư hậu kỳ, chỉ cần là điểm thời gian hắn chiếm cứ, liền cũng có sức mạnh cùng thời không trước mắt giống nhau.

Căn bản cũng không có bất kỳ lúc nhỏ yếu!

Hơn nữa sau khi bước vào Phản Hư hậu kỳ, bản chất sinh mạng tăng lên, quá khứ cùng hiện tại thống nhất, chòm sáng

đại đạo ảnh hưởng khắp Hỗn Độn Hải vô lượng vũ trụ cùng Nguyên Sơ thế giới.

Vì vậy, Thôi Hằng cho dù còn không cổ xưa bằng Tiên Tổ, nhưng uy năng pháp lực của hắn đã cực kỳ mạnh mẽ, không sai biệt lắm tương đương với đồng thời điều động sức mạnh của Hỗn Độn Hải cùng Nguyên Sơ thế giới.

Điều này cũng mang ý nghĩa, ở trên tuyến thời gian đã bị hắn chiếm cứ, bất kỳ một tên Tiên Tổ hoặc là Thiên Địa Thánh Cảnh đơn độc đều không phải là đối thủ của hắn.

Tung Mục Tiên Tổ tất nhiên có thể ở bên trên tuyến thời gian cổ xưa Thôi Hằng chưa chiếm cứ làm ra một loạt chuẩn bị, làm ra ảnh hưởng đối với Thôi Hằng “Tương lai”.

Nhưng ở bên dưới chênh lệch lực lượng khổng lồ như vậy, hết thảy chuẩn bị đều trở nên không có chút ý nghĩa nào.

Chỉ trong nháy mắt, ở tuyến thời gian Thôi Hằng chiếm cứ, tất cả Tung Mục Tiên Tổ đều bị giết.

Bắt đầu từ trước 2800 năm lúc Thôi Hằng xuyên qua đến cái thế giới này, cũng tức là trên khoảng tuyến thời gian mười ngàn bốn trăm năm mươi hai năm trước đến nay, đã không có bất cứ dấu vết gì của Tung Mục Tiên Tổ.

Tuyến thời gian hắn tồn tại dừng lại ở mười ngàn bốn trăm năm mươi hai năm trước!

Vì vậy, Tung Mục Tiên Tổ ở điểm thời gian hiện tại trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Hết thảy khí tức hết thảy vết tích tất cả đều vô ảnh vô tung.

Cùng lúc đó, trong đầu của đông đảo Tiên Tổ, Thiên Địa Thánh Cảnh, Tiên Đế viên mãn cũng hiện ra ký ức mới.

Mười ngàn bốn trăm năm mươi hai năm trước, Tung Mục Tiên Tổ bị một vị cường giả lai lịch thần bí cách không đánh chết!

Biến hoá bất ngờ xảy ra này khiến cho một đám Tiên Tổ đang giảng co cùng Thiên Địa Thánh Cảnh trợn mắt hốc mồm, rất nhiều viên mãn Tiên Đế càng là trở mắt nghẹn họng, gần như không thể tin được trí nhớ của mình.

Chuyện gì xảy ra? !

Mới vừa xảy ra chuyện gì? !

Chương 1208: Ánh sáng quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại (1)

Tiên Tổ biến mất? !

Để dàng như vậy liền bỏ mình? !

Chỉ cần là tồn tại có thể cảm nhận được lịch sử quá khứ đột nhiên thay đổi, toàn bộ đều cảm giác trong đầu mình âm âm vang dội, khiếp sợ không gì sánh nổi, giống như là đang nằm mơ vậy.

Đây chính là Tiên Tổ a!

Tồn tại thu được một trong mười hai phần sức mạnh năm xưa Nhân Thần Thánh còn để lại, cũng là chí cường giả từng phụ tá Nhân Thần Thánh đem Thiên Địa Nhị thần thánh đuổi ra Nguyên Sơ thế giới.

Từ sau khi Nhân Thần Thánh Đạo Hóa, chính vị Tiên Tổ chính là tồn tại chí cao vô thượng, có đạo bị cho rằng là cường giả vĩnh hằng bất diệt, trường tồn không ngừng, cùng thời gian cùng tồn tại.

Coi như là sau đó trong vô tận Hỗn Độn Hải ra đời Thiên Địa Thánh Cảnh, bằng vào sức mạnh còn để lại của Thiên Địa Nhị thần thánh sau khi họ đạo hóa, có thể đem tuyến thời gian tự thân nhìn lại đến lúc ban đầu khi Thiên Địa Nhị Thần Thánh Đạo Hóa, có sức mạnh đủ để cùng Tiên Tổ sánh vai, cũng không thể làm ảnh hưởng đến địa vị của Tiên Tổ.

Bởi vì, coi như là Thiên Địa Thánh Cảnh, cũng chỉ có thể là sánh vai Tiên Tổ, cũng sẽ không thật vượt qua Tiên Tổ, càng không cách nào hoàn toàn giết chết Tiên Tổ.

Mặc dù trong mười chín lần hỗn độn đại kiếp quá khứ, hai gã Tiên Tổ đã bỏ mình, một vị Tiên Tổ mất tích, nhưng những thứ này đều là kết quả khi một đám Thiên Địa Thánh Cảnh cùng Tiên Tổ đánh cờ qua vạn cô năm tháng, là Tiên Tổ ở phương diện tính toán rơi xuống hạ phong, cũng không phải là thực lực không đủ.

Nhưng vừa rồi mới xảy ra chuyện gì?

Một người, vền vền chỉ là một người, liền để cho một vị Tiên Tổ vẫn lạc? !

Coi như chẳng qua là đem điếm thời gian vẫn lạc của tên Tiên Tổ này cố định ở một vạn năm trước, cũng quá mức khoa trương.

Đây nhưng là một người a!

Một người làm sao có thể làm được loại chuyện này!

Không tưởng tượng nổi!

Coi như là một đám Thiên Địa Thánh Cảnh muốn giúp Thôi Hằng, lúc này đều sợ ngậy người, bọn họ hoàn toàn không nghĩ tới Thôi Hằng lại nắm giữ thực lực có thể tiêu diệt Tung Mục Tiên Tổ.

Điều này quá kinh khủng!

Tồn tại mạnh mẽ như vậy, làm sao sẽ vô căn cứ như ra?

Hắn đến tột cùng là ai?

Đến từ đâu? !

Cùng lúc khi một đám Thiên Địa Thánh Cảnh cảm thấy kinh nghi, năm tên Tiên Tổ kia đều đã lấy lại tinh thần.

Sau khi xác định Tung Mục Tiên Tổ thật đã bị giết chết ở hơn một vạn năm trước, bọn họ nhất thời giận dữ không thôi, lửa giận trong lòng gần như muốn ngưng tụ thành thực chất.

Điều này làm cho pháp tắc của cả Nguyên Sơ thế giới đều trở nên vừa cuồng loạn vừa mất trật tự, hỗn loạn không chịu nổi, rất nhiều sinh linh căn bản là không thể chịu đựng, tại chỗ liên hình thân đều diệt.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, sinh linh của Nguyên Sơ thế giới chết đi hơn bảy phần mười.

Hơn nữa những sinh linh này căn bản cũng không biết tại sao sẽ xảy ra chuyện như thế, không nghĩ ra năm vị Tiên Tổ này vì sao lại bỗng nhiên giận dữ.

Dù sao, ở dưới góc nhìn của tuyệt đại đa số sinh linh không cảm giác được biến hoá của thời gian.

Vì vậy, tại trong nhận thức của họ, Tung Mục Tiên Tổ ngay từ lúc hơn một vạn năm trước liền đã chết.

Năm vị Tiên Tổ nổi giận, khẳng định vào lúc đó cũng đã giận qua.

Làm sao sẽ kéo đến bây giờ?

Song, năm tên Tiên Tổ còn lại này cũng sẽ không chú ý những sinh linh kia vì vậy mà chết, toàn bộ tinh lực của bọn họ đều đặt ở chuyện cứu Tung Mục Tiên Tổ.

Bọn họ giận đùng đùng, cùng lúc đó thì quá khứ thân ở mười ngàn bốn trăm năm mươi hai năm trước đã ra tay, triển khai tấn công về Thôi Hằng ở điểm thời gian đó.

Tung Mục Tiên Tổ chẳng qua là ở mười ngàn bốn trăm năm mươi hai năm trước bị giết, cũng không có bị xóa đi tất cả

vết tích trong thời gian trường hà, vẫn là còn sống trong thời không quá khứ, chẳng qua là không đến được tuyến thời gian hơn mười ngàn năm qua mà thôi.

Loại tình huống này vẫn cứu được, chỉ cần ngăn cản Thôi Hằng giết chết Tung Mục Tiên Tổ ở tuyến thời gian hắn chiếm cứ, liền có thể thay đổi quá khứ, theo đó thay đổi tình huống bây giờ, để cho Tung Mục Tiên Tổ sống sót.

Nhưng mà, ngay tại lúc năm tên Tiên Tổ triển khai công kích với Thôi Hằng trong quá khứ, bảy tên Thiên Địa Thánh Cảnh cũng lựa chọn hành động, quá khứ thân của bọn họ cũng rơi rớt hạ xuống, ngăn ở trước năm tên Tiên Tổ, ngăn cản bọn họ đối với Thôi Hằng tấn công.

Như vậy thì, Thôi Hằng ở cái thời điểm này cũng sẽ không chịu ảnh hưởng.

Có thể bình thường đem Tung Mục Tiên Tổ giết chết.

Ứng đối loại tình huống này, các Thiên Địa Thánh Cảnh của Hỗn Độn Hải vô cùng có kinh nghiệm, hoàn toàn là thông thạo.

Bởi vì, lúc trước ở trong hỗn độn đại kiếp vẫn lạc hại vị Tiên Tổ, cùng với mất tích một vị Tiên Tổ kia, tất cả đều là “Trạng thái tạm thời” tương tự tình huống như vậy.

Cũng không phải là vĩnh hằng không đổi.

Chương 1209: Ánh sáng quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại (2)

Trước đó trong vô tận năm tháng, một đám Tiên Tổ không biết làm qua bao nhiêu lần cố gắng, muôn cái biến lịch sử quá khứ, để cho ba gã Tiên Tổ kia đều khôi phục như lúc ban đầu.

Nhưng mỗi một lần thử nghiệm cùng cố gắng đều bị một đám Thiên Địa Thánh Cảnh của Hỗn Độn Hải cản lại.

Thật ra thì, bây giờ lịch sử mọi người quen thuộc, trên bản chất đều là thể hiện của kết quả từng lần đánh cờ trong mười chín lần hỗn độn đại kiếp trong quá khứ.

Lịch sử hôm nay sở dĩ biểu hiện là hai gã Tiên Tổ trước sau vẫn lạc ở lần hỗn độn thứ tư cùng lần thứ mười một, còn có một tên ở lần hỗn độn đại kiếp thứ mười sáu bị đạo thương gia thân, không biết tung tích.

Cũng là bởi vì ở trong ba lần hỗn độn đại kiếp này, vài tên Tiên Tổ Nguyên Sơ thế giới phe này ở bên trên đánh cờ thời không rơi xuống hạ phong.

Đương nhiên, bởi vì ba vị Tiên Tổ kia cũng không có bị xóa đi tất cả vết tích trên tuyến thời gian của bọn họ, thậm chí còn một mục tồn tại ở trong một đoạn tuyến thời gian quá khứ,

Cho nên, chỉ cần một ngày, Nguyên Sơ thế giới mấy vị Tiên Tổ này chiếm cứ thượng phong ở trên đánh cờ tuyến thời gian, lịch sử thì có thể bị xây lại.

Đến lúc đó, hai gã Tiên Tổ vẫn lạc sẽ lần nữa trở về, cái tên Tiên Tổ trọng thương mất tích cũng sẽ một lần nữa xuất hiện, lịch sử mới cũng sẽ sinh ra.

Mà sinh linh Tiên Đế viên mãi trở xuống, sẽ cho là lịch sử cho tới bây giờ đều là như thế.

Ở trong sự nhận thức của bọn hắn, chín vị Tiên Tổ vẫn luôn là trạng thái bình thường, căn bản cũng sẽ không nhận ra được bất kỳ biến hoá lịch sử trên tầng diện thời gian.

Song, ba người Tiên Tổ kia kéo dài ở trạng thái dị thường đã có trên trăm cái Nguyên Sơ Kỷ, kế hoạch cứu viện đối với bọn họ đã chuẩn bị rất lâu, cũng không nhất thời vội vã, hoàn toàn có thể chờ đến khi hỗn độn đại kiếp bộc phát thừa dịp loạn ra tay.

Nhưng Tung Mục Tiên Tổ lại bất đồng.

Vị Tiên Tổ này nhờ vào kế thừa tính chất lực lượng Nhân Thần Thánh còn để lại, cực kỳ nhạy cảm đối với biến hoá thời

gian, không chỉ là một khâu trọng yếu để cứu ba gã Tiên Tô kia, ở trong nhiều lần hỗn độn đại kiếp cũng phát huy tác dụng vô cùng trọng yếu.

Nếu như thiếu Tung Mục Tiên Tô, kế hoạch cứu viện đối với ba gã Tiên Tô kia sẽ tràn đầy chỗ sơ hở, trong hỗn độn đại kiếp kế tiếp, tình cảnh của Nguyên Sơ thế giới bên này cũng sẽ trở nên càng thêm gian nan.

Vì vậy, năm tên Tiên Tô còn sót lại này, tuyệt đối sẽ không cho phép Tung Mục Tiên Tô cứ như vậy bỏ mạng ở một vạn năm trước, tự nhiên phải đem hết toàn lực mà cứu Tung Mục Tiên Tô.

Còn đối với Thiên Địa Thánh Cảnh Hỗn Độn Hải mà nói, đây chính là cơ hội tốt muôn đời khó tìm, tự nhiên không thể để cho đối phương thành công, tâm tình cứu Tung Mục Tiên Tô của năm tên Tiên Tô kia có bao nhiêu vội vàng, tâm tư tiên hành ngăn cản của bọn họ mãnh liệt bấy nhiêu.

Ngay lúc sức mạnh của năm tên Tiên Tô hướng Thôi Hằng ở một vạn năm trước mãnh liệt bắn tới, sức mạnh của một đám Thiên Địa Thánh Cảnh cũng hạ xuống điếm thời gian đó, toàn lực ngăn trở sức mạnh của năm tên Tiên Tô.

Sức mạnh to lớn như vậy va chạm, trực tiếp đưa đến điếm thời gian đó lộ ra một loại trạng thái cực kỳ khủng bố.

Vô luận là vô lượng vũ trụ Hỗn Độn Hải hay là Nguyên Sơ thế giới, tất cả đại đạo pháp tắc đều lâm vào trạng thái tan vỡ bề tan tành, phẳng phát vạn sự vạn vật đều phải trăm luân tịch diệt.

Ở trong vô tận Hỗn Độn Hải, lần lượt vũ trụ giống như là bọt khí mà Phá Toái, sinh mạng cùng văn minh đêm không hết cứ thế biến mất không thấy.

Tình huống Nguyên Sơ thế giới cũng cực kỳ tệ hại, trong thiên địa mịt mờ khắp nơi đều tràn đầy sức mạnh hủy diệt, sinh linh dưới Tiên Vương giống như cỏ rác chết đi từng mảng từng mảng.

Coi như là cường giả cấp bậc Tiên Vương, chỉ cần không cẩn thận đến gần sức mạnh đại đạo pháp tắc tan vỡ hủy diệt, cũng cũng sẽ ở trong nháy mắt biến mất hầu như không còn.

Chỉ có cường giả cấp bậc Chuẩn Tiên Đế cùng Tiên Đế, mới có thể ở trong tại kiếp kinh khủng như vậy kéo dài hơi tàn, miễn cưỡng còn sống sót.

Đây còn chỉ là vòng giao phong thứ nhất của một đám Thiên Địa Thánh Cảnh cùng năm tên Tiên Tô kia, liền tạo thành tổn hại cực lớn với Hỗn Độn Hải cùng Nguyên Sơ thế giới.

Cùng lúc đó, vô số sinh linh ở điểm thời gian hiện tại này cũng trong nháy mắt biến mất, đồng thời cũng có đủ loại sinh linh đang đồng thời xuất hiện, rất nhiều truyền thừa biến thành dáng vẻ cùng nguyên bản hoàn toàn bất đồng, thậm chí còn có văn minh đi lên phương hướng cùng nguyên bản hoàn toàn ngược lại.

Bởi vì, lịch sử ở một vạn năm trước liền thay đổi, một lần “Đại phá diệt” kia trực tiếp xây lại lịch sử, khiến cho phần lớn sự vật ở điểm thời gian hiện tại đều trở nên cùng trước kia bất đồng rồi.

Mà hết thảy những thứ này này, sinh linh dưới Tiên Đế viên mãi đều không chút nào phát hiện, tựa như chuyện Tung Mục Tiên Tổ chết ở một vạn năm trước vậy, tại trong nhận thức của bọn họ, sự kiện đại phá diệt vẫn luôn tồn tại, chưa bao giờ thay đổi qua.

Chỉ có những Tiên Đế viên mãi cảm giác được lịch sử biến hóa, họ mặt lộ vẻ đau khổ, trong mắt càng là lóe lên tuyệt vọng cùng thống khổ nồng nặc.

Đối với những Tiên Đế viên mãn này mà nói, có thể cảm nhận được lịch sử thời gian thay đổi, lại không có chút năng lực thay đổi nào, chỉ có thể cảm thấy mình giống như con kiến hôi nhỏ bé, là tồn tại giống như ảo ảnh trong mơ.

Quá thống khổ.

Chương 1210: Ánh sáng quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại (3)

Nhưng giao phong cấp bậc Tiên Tổ cho tới bây giờ cũng sẽ không để ý cảm nhận của những sinh linh khác.

Tình huống ở điểm thời gian hiện tại mới vừa ổn định lại, ngay sau đó lại nghênh đón một lần biến hóa long trời lở đất.

Sinh mạng, văn minh, thế giới trong hiện tại, tất cả đều bị đổi mới một lần nữa, lại trở nên cùng mới vừa rồi không giống nhau.

Bởi vì, lần giao phong giữa Tiên Tổ cùng Thiên Địa Thánh Cảnh ở một vạn năm trước kia sản sinh biến hóa, số lượng các Thiên Địa Thánh Cảnh dù sao cao hơn, rất nhanh thì lấy được ưu thế.

Vì vậy liền đối với tình huống cái thời điểm này tiến hành thay đổi, từ đó lần nữa tạo nên lịch sử, tự nhiên cũng lại một lần nữa mà thay đổi “Hiện tại”.

Song, năm tên Tiên Tổ dù sao thì nội tình sâu dày, cho dù trong lúc vội vàng rơi xuống hạ phong, cũng rất nhanh lại triển khai phản kích, điều này lại đưa đến “Hiện tại” kịch liệt thay đổi...

Nói tóm lại, ở trong quá trình một đám Thiên Địa Thánh Cảnh cùng Tiên Tổ này giao phong, cái điểm thời gian “Hiện tại” này, cùng với trước thời điểm này mười ngàn bốn trăm năm mươi hai năm đều nhận được ảnh hưởng vô tận giai đoạn.

Vô số sinh mạng, vô số văn minh, vô số thế giới vân vân, đều như là ảo ảnh trong mơ có thể bị tùy ý sửa đổi, xóa đi, xây lại, bị biến hóa tùy ý.

Mà cái kết cục cuối cùng của “Biến hoá”, cũng cho tới bây giờ đều không ở trong tay bọn họ, chỉ là kết quả đánh cờ cuối cùng của đám Tiên Tổ cùng Thiên Địa Thánh Cảnh này.

Đương nhiên, còn có Thôi Hằng, là cái nhân tố không xác định này.

Ở điểm thời gian cách nay mười ngàn bốn trăm năm mươi hai năm trước, Thôi Hằng liền ở khu vực trung tâm của nơi năm tên Tiên Tổ cùng một đám Thiên Địa Thánh Cảnh giao phong.

Sức mạnh hai phe kèm chế lẫn nhau, không cách nào đối với hắn tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.

Điều này cũng khiến hãn không có trợ ngại, có thể vô cùng thuận lợi đem Tung Mục Tiên Tổ giết chết.

Ừng ừng!

Ở trong thời không hơn một vạn năm trước, bầu trời Nguyên Sơ thế giới bỗng nhiên bắt đầu trút xuống mưa máu ngập trời.

Bầu trời phảng phất là vỡ ra một cái lỗ thủng to, mưa máu thật giống như sông lớn rót ngược mà rơi xuống, như là thác nước.

Cùng lúc đó, khí tức cực độ đau thương tràn ngập ở trong thiên địa, giống như toàn bộ Nguyên Sơ thế giới đều đang khóc thút thít, tất cả sinh linh cũng cảm giác ánh mắt của mình không hiểu sao đau nhói, huyết lệ không tự chủ liền chảy xuống.

Dị tượng như vậy ở trên trăm cái Nguyên Sơ kỷ trước cũng từng xuất hiện, một ít tồn tại cổ xưa đang ngơ ngác mà nhìn bầu trời, toàn thân đều run rẩy, trong nội tâm tràn đầy sợ hãi.

“Tiên Tổ ngã xuống! Có Tiên Tổ bỏ mình!”

“Chuyện gì xảy ra, hỗn độn đại kiếp còn chưa bắt đầu a! Vì sao lại có Tiên Tổ ngã xuống?!”

“Quá đột nhiên, đã xảy ra chuyện gì, là vị Tiên Tổ nào ngã xuống?!”

Đông đảo Tiên Vương, Chuẩn Tiên Đế, cùng với Tiên Đế dưới cảnh giới viên mãn dưới tất cả đều kinh hãi không thôi, gần như không dám tin vào hai mắt của mình, hoàn toàn không cách nào hiểu tại sao sẽ đột nhiên xảy ra chuyện như vậy.

Chỉ có những Tiên Đế viên mãn kia lộ ra vẻ cười khổ.

Bọn họ đều hiểu, đây chẳng qua là lại một lần cao tầng đánh cờ nửa thối, tự mình xem là được, dù sao cái gì cũng làm không được.

Vào giờ phút này, bên dưới lực lượng tuyệt đối nghiền ép của Thôi Hằng, Tung Mục Tiên Tổ ở cái thời điểm này đã là hình thần đều diệt, ngay cả một luồng Chân Linh căn bản nhất đều bị pháp lực của hãn diệt sạch.

Vào lúc này hãn mới phát hiện, bản chất của Chân Linh của Tiên Tổ lại còn so ra kém người tu tiên Hóa Thân kỳ đỉnh phong, đặc tính ở phương diện bất hủ bất diệt bất tử không thể mài mòn cực yếu.

Tiên Tổ sở dĩ có thực lực cường đại như vậy, tất cả đều là bắt nguồn ở một luồng chùm sáng chói bên trong cơ thể

của bọn họ kia.

Ngay tại trong nháy mắt khi Thôi Hằng đem Tung Mục Tiên Tổ hoàn toàn diệt sát, một chùm sáng cực độ sáng ngời lại cực độ sáng chói, phảng phất ẩn chứa bí ẩn chung cực của sinh mạng chi đạo bỗng nhiên bị tách ra từ trong Chân Linh bị diệt sạch của hắn.

Cái chùm sáng này mới vừa xuất hiện, liền dẫn động nội tâm sợ hãi của tất cả sinh mệnh trong Nguyên Sơ thế giới cùng Hỗn Độn Hải vô lượng vũ trụ, dường như bị triệu hoán bởi căn nguyên lúc ban đầu sinh mạng sinh ra, không tự chủ được muốn gần sát cái đoàn quang mang này.

Ngay cả đám Thiên Địa Thánh Cảnh cùng Tiên Tổ đang giằng co cũng bị sự xuất hiện của đoàn tia sáng kỳ dị này hấp dẫn sự chú ý, lại đều dừng lại động tác trong tay, ánh mắt tất cả đều nhìn chăm chăm về phía nó.

“Là vật còn sót lại của Nhân Thần Thánh! Lần này lại không có tự động tán loạn!”

“Ai cũng đừng nghĩ cướp đi nó! Mau động thủ, mau động thủ!”

“Giao ra thứ Nhân Thần Thánh còn để lại!”

...

...

Năm tên Tiên Tổ kia gần như là ở cùng thời khắc đó hướng Thôi Hằng vọt tới, muốn phải cướp đoạt cái đoàn tia sáng kỳ dị kia.

Một đám Thiên Địa Thánh Cảnh cũng di chuyển, nhưng không phải đi cướp cái chùm sáng kia, mà là như cũ đi ngăn cản động tác của năm tên Tiên Tổ kia, không để cho bọn họ cướp được cái chùm sáng kia.

Lúc này, Thôi Hằng cũng biết vật này rốt cuộc là gì, đây rõ ràng chính là một trong mười hai phân sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại, là một phân Tung Mục Tiên Tổ lấy được!

Bây giờ Tung Mục Tiên Tổ bị diệt sát, phân lực lượng này liền tách ra, xuất hiện ở trước mặt của hắn!

Ánh mắt Thôi Hằng rơi vào cái đoàn ánh sáng này, ánh mắt hơi hơi nheo lại, thậm chí nói: “Trong này, ẩn chứa lực lượng bản nguyên của Nhân Thần Thánh! Cũng là một trong lực lượng căn nguyên gần gũi cái thế giới này nhất!”

Chương 1211: Người khách nhân thứ năm (1)

Hai vị tồn tại tối cao là Ban Đầu và Chung Kết này đã không xuất hiện ngay từ lúc Tam Thần Thánh Thiên Địa Nhân sinh ra, khoảng cách thời gian thực sự quá cổ xưa.

Coi như là cường giả cấp bậc Tiên Tổ, hiểu biết đối với hai vị tồn tại này cũng là ít lại càng ít, gần như vền vẹn biết được sự hiện hữu của bọn họ mà thôi.

Đối với tuyệt đại đa số sinh linh mà nói, vô luận là sinh mạng, hay là vật chất, hoặc là quy tắc, ngọn nguồn lúc ban đầu có thể nhìn lại đến chính là Thiên Địa Nhân Tam Thần Thánh.

Sinh mạng căn nguyên là Nhân Thần Thánh, vật chất căn nguyên là Địa Thần Thánh, quy tắc căn nguyên chính là Thiên Thần Thánh.

Ba vị này gần như tượng trưng cho hết thảy ngọn nguồn trên thế gian.

Bởi vì, chỉ cần nắm giữ sức mạnh Tam Thần Thánh còn để lại, là có thể đạt được đến sức mạnh vô thượng tiếp cận căn nguyên, nắm giữ thực lực cường đại để cho những sinh linh khác theo không kịp.

Cũng chính là Tiên Tổ hoặc là Thiên Địa Thánh Cảnh.

Thật là có thể nói là Tạo Hóa lớn bằng trời, quà tặng phong phú tới cực điểm.

Bây giờ, phần “Quà tặng ” này liền bày ở trước mặt Thôi Hằng .

Chẳng qua, đối với Thôi Hằng mà nói, công dụng của phần “Quà tặng ” này cũng không ở chỗ tăng lên pháp lực của mình, mà là có thể giúp hắn lấy được càng nhiều bí ẩn tầng sâu của cái thế giới này.

Chỉ cần càng tiếp cận không, gì không biết, hắn cũng liền càng tiếp cận không gì không thể, thực lực tự nhiên sẽ sau đó tăng lên, tiến tới nhìn lại đến điểm thời gian càng thêm lâu dài, chiêm cứ tuyến thời gian càng cổ xưa.

Đây là đường hướng tu luyện Phản Hư hậu kỳ.

Nói tóm lại, một phần quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại này, đối với Thôi Hằng mà nói là cực kỳ quan trọng, tự nhiên không có khả năng để cho năm tên Tiên Tổ kia đoạt lại.

Vì vậy, khi năm tên Tiên Tổ đó dốc hết toàn lực muốn phải công kích Thôi Hằng, cướp lấy một đoàn quà tặng Nhân Thần

Thánh còn để lại này, Thôi Hằng cũng quả quyết xuất thủ.

Phản kích!

Pháp lực bàng đại đủ để trong nháy mắt càn quét toàn bộ vô lượng vũ trụ Hỗn Độn Hải và Nguyên Sơ thế giới bộc phát ra, hơn nữa không đơn thuần là cứng đối cứng ở cấp độ sức mạnh, là hiện hóa ra từng đạo pháp thuật!

Chỉ thấy nhiều đóa pháp tắc Khánh Vân bỗng dung xuất hiện ở trên đỉnh đầu của năm tên Tiên Tổ, trong mỗi một đóa pháp tắc Khánh Vân đều ngưng tụ ra từng đạo pháp thuật uy lực cực mạnh.

Khôn Tiên Tác, âm Dương Ấn, Quang âm Đạo, Đạo Sinh Kiếm...

Mặc dù trên lý thuyết mà nói Thôi Hằng cũng không có thời gian rảnh rỗi đem những pháp thuật này tu luyện tới tầng thứ Phản Hư hậu kỳ, nhưng đối với Thôi Hằng bây giờ mà nói, thời gian dài ngắn đã không có ý nghĩa gì quá lớn.

Ngay tại trong nháy mắt khi hấn bước vào Phản Hư hậu kỳ, liền có vô số cái giả ta chi thân mở mạng vào không gian thời gian đơn độc, ở bên trong điều khiển tốc độ chạy của thời gian, đồng thời đối với những pháp thuật này tiến hành tu luyện.

So với thời gian bên ngoài, Thôi Hằng chính là trong nháy mắt khi đột phá đến Phản Hư hậu kỳ, liền để cho những pháp thuật này theo sau chính mình đồng thời thu được thăng hoa, uy năng và diệu dụng của chúng nó tự nhiên cũng là nước dâng thuyền cao.

Đối mặt từng đạo pháp thuật tu luyện đến Phản Hư hậu kỳ, nội tâm của năm tên Tiên Tổ đang chuẩn bị cướp đi quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại từ tay Thôi Hằng bỗng nhiên cảnh giác đại thịnh.

Lúc này, năm tên Tiên Tổ bọn họ đều dùng tuyệt đại đa số sức mạnh để ngăn cản một đám Thiên Địa Thánh Cảnh, chỉ có thể phân ra chút ít sức mạnh đi đả kích Thôi Hằng.

Lực lượng như vậy tự nhiên không tính là cường đại.

Ở bên dưới sự sắc bén của Đạo Sinh Kiếm, sức mạnh năm tên Tiên Tổ phân ra tất cả đều trong nháy mắt bị chôn vùi, Đạo Sinh Kiếm Quang thật giống như ân chứa lực lượng khai thiên lập địa thẳng hướng bọn họ chém tới.

Cùng lúc đó, năm cái Khôn Tiên Tác cũng từ bên trong pháp tắc Khánh Vân rơi xuống, lực giam cầm cường đại tới cực điểm đáp xuống trên người năm tên Tiên Tổ này, để cho hành động của bọn họ đều xuất hiện chậm chạp cùng đình trệ.

Ngoài ra, còn có âm Dương Ân ẩn chứa tử vong Tịch Diệt chi lực, ánh sáng đen nhánh đem năm tên Tiên Tổ này bao phủ lại, nhanh chóng mài mòn sinh cơ trên người bọn họ.

Mà Quang âm Đạo sau khi đạt tới tầng thứ Phản Hư hậu kỳ đã xảy ra chất biến.

Ngoài hiệu quả cắt giảm thọ nguyên ban đầu ra, còn tăng thêm vào một hạng diệu dụng, đó chính là làm suy yếu sự tồn tại trên tuyến thời gian quá khứ.

Một đao chém xuống, lực lượng của năm tên Tiên Tổ trực tiếp bị suy yếu một phần vạn!

Một phần vạn nhìn như không nhiều, nhưng ở trong chiến đấu tầng thứ Tiên Tổ này, dù là chẳng qua là suy yếu một phần ngàn tỷ, cũng có thể tạo thành kết quả hoàn toàn khác nhau.

Càng không cần phải nói là một phần vạn.

Ở trong nháy mắt khi Quang âm Đạo rơi xuống, hiệu quả mà Khôn Tiên Tác, Đạo Sinh Kiếm, âm Dương Ân sinh ra liên tầng lớn theo, năm tên Tiên Tổ ngay cả động tác tránh né đều làm không được, lại trực tiếp bị Đạo Sinh Kiếm Quang chém trên người.

Boong boong boong!

Tiếng kiếm reo thật giống như xuyên qua thời không từ quá khứ chém cho tới hiện tại, trên người năm tên Tiên Tổ toàn bộ đều lưu lại một đạo vết kiếm không cách nào xóa nhòa.

Trên người năm tên Tiên Tổ ở điểm thời gian hiện tại cũng đều xuất hiện vết kiếm giống nhau, không có bất kỳ dấu hiệu yếu bớt, như cũ giống như là mới vừa chém ở trên người vậy.

âm Dương Ân chính là hóa thành một mặt bảo kính đen nhánh, trôi lơ lửng trên người năm tên Tiên Tổ, ánh sáng đen nhánh rủ xuống, để cho trên người của bọn họ bắt đầu toát ra từng luồng tử khí.

Tình huống như thế đối với một đám Thiên Địa Thánh Cảnh mà nói đơn giản là lúc công kích tốt nhất, bọn họ đương nhiên sẽ không bỏ qua cho, lập tức lần nữa điều động sức mạnh của Hỗn Độn Hải hướng năm tên Tiên Tổ cầu xé qua.

Nhưng ngay khi ba phe Thôi Hằng, chúng Tiên Tổ, chúng Thiên Địa Thánh Cảnh công phạt.

Một đoàn sức mạnh quàng tặc Nhân Thần Thánh còn để lại bỗng nhiên di chuyển, giống như là bị lực lượng kỳ dị nào đó triệu hoán, lại trực tiếp thoát ly cái thời điểm này, bay ra ngoài phương vũ trụ này, chìm vào trong trường hà.

Biên cô bất thành lĩnh nhất thời đê cho năm tên Tiên Tô cả kinh thất sắc, toàn bộ đều tựa như là nghĩ tới điều gì, trên mặt lộ ra vẻ mặt có chút bối rối.

“Hắn lại thành công? !”

“Mau đuổi theo! Không thể để cho hắn được như ý!”

“Không cần lo nơi này, chúng ta mau đuổi theo!”

Chương 1212: Người khách nhân thứ năm (2)

Năm tên Tiên Tô rõ ràng biết rõ cỗ sức mạnh kỳ dị triệu hoán thứ Nhân Thần Thánh còn để lại là lai lịch gì, hơn nữa hơn phân nửa còn là lai lịch đối với bọn họ vô cùng bất lợi.

Vì vậy, sau khi phát hiện một đoàn quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại “Chạy trốn“, bọn họ không chút do dự nào kích phát căn nguyên sức mạnh trong cơ thể mình, cũng tức là khí tức sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại.

Chỉ một thoáng, khí tức kinh khủng hoàn toàn vượt qua tầng thứ của Tiên Tô khủng bộc phát ra ở trên người của bọn họ, lại trực tiếp tránh thoát giam cầm và công kích của Thôi Hằng đối với bọn họ, cũng thoát khỏi công kích của một đám Thiên Địa Thánh Cảnh, trực tiếp hướng bên trong thời gian trường hà đuổi theo.

Thôi Hằng đối với loại tình huống đột ngột này có chút ngoài ý muốn, nhưng cũng không tiếp tục tiến hành truy kích năm tên Tiên Tô kia.

Dù sao, hắn bây giờ mới vừa đột phá đến Phản Hư hậu kỳ, tiêu diệt một tên Tiên Tô còn có thể làm được, nhưng nghĩ muốn đồng thời tiêu diệt năm tên Tiên Tô, liền không đủ sức.

Mới vừa rồi hắn mặc dù có thể bằng sức một mình áp chế năm tên Tiên Tô, cũng là nhờ vào một đám Thiên Địa Thánh Cảnh kèm chế.

Dương nhiên, buông tha truy kích đối với năm tên Tiên Tô kia, lại cũng không có nghĩa là buông tha một đoàn sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại.

Gần như là trong nháy mắt khi năm tên Tiên Tô đuổi vào thời gian trường hà, Thôi Hằng cũng đuổi theo, hơn nữa tốc độ của hắn nhanh hơn, trực tiếp vượt qua năm tên Tiên Tô kia, đạp ở trên thời gian trường hà.

Một đám Thiên Địa Thánh Cảnh tự nhiên cũng không cam chịu rơi ở phía sau, cũng rồi rít đi theo, chỉ là tốc độ của bọn hắn ở tầng diện thời gian so sánh với Tiên Tô đều phải chậm một chút, tự nhiên cũng liền khó mà đuổi theo.

Song, không đuổi kịp cũng không có nghĩa là không có cách nào thiết trí chướng ngại.

Một đám Thiên Địa Thánh Cảnh sau khi phát hiện mình không cách nào đuổi kịp năm tên Tiên Tô kia, bọn họ liền thay đổi sách lược, bắt đầu điều động sức mạnh của Hỗn Động Hải,

tạo thành đủ loại đủ kiểu thủ đoạn giam cầm, tri triền vào trên người năm tên Tiên Tổ, làm chậm lại tốc độ của đối phương.

Kể từ đó liền khiến cho bên người Thôi Hằng không còn trở ngại, có thể vô cùng trót lọt mà đuổi theo thứ Nhân Thần Thánh còn để lại bị sức mạnh kỳ dị triệu hoán đi kia.

Chẳng qua là một đoàn quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại này bản chất cực cao, tốc độ rong ruổi ở trong thời gian trường hà cực nhanh.

Coi như là cường giả cấp bậc Tiên Tổ, cũng nhiều lắm là cùng nó ngang hàng.

Dưới tình huống này, căn bản cũng không khả năng đuổi theo.

Cũng may bản chất sinh mạng của người tu tiên Phản Hư hậu kỳ đã cực điểm thăng hoa, đứng ở trên thời gian trường hà, tốc độ hành động tự nhiên cũng phải thắng được Tiên Tổ.

Vì vậy, sau khi Thôi Hằng bước vào thời gian trường hà, rất nhanh thì đuổi tới phía sau một đoàn quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại kia, mắt thấy liền có thể cùng nó ở cùng một cái điểm thời gian, đem nó giam cầm bắt lại.

Nhưng vào lúc này, một đoàn quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại kia bỗng nhiên chìm xuống phía dưới, lại trực tiếp rơi vào trong Nguyên Sơ thế giới ở thời điểm này.

Thôi Hằng cũng vội vàng đuổi theo, nhưng vừa mới tiếp xúc cái thời điểm này, trong lòng của hắn liền có cảm ứng “Cái thời điểm này, là hai trăm năm sau khi ta xuyên việt.”

Bởi vì thời gian ba trăm năm ở trong tận thủ không gian hắn không cách nào nhìn lại, vì cẩn thận, hắn cũng không có chiếm cứ tuyến thời gian ba trăm năm kia cùng một trăm năm trước thời gian đó.

Điều này cũng đưa đến Thôi Hằng ở cái thời điểm này là không có “Quá khứ thân”, không cách nào trực tiếp ở cái thời điểm này ra tay.

Song, sau khi bước vào Phản Hư hậu kỳ, cũng sớm đã có thể tùy thời hạ xuống trong một điểm thời gian đã biết của quá khứ, cũng không là chuyện khó khăn gì.

Chỉ là vì phòng ngừa đưa tới một chút biến cố không biết, mới vẫn không có làm như vậy.

“Mặc dù đoạn thời gian trong tận thủ không gian đó không cách nào nhìn lại, nhưng ở tuyến thời gian bên ngoài tận thủ không gian lại là có thể chiếm cứ, coi như không chiếm cứ cũng là có thể hạ xuống quá khứ tiến hành dò xét...”

Trong lòng Thôi Hằng trầm ngâm chộc lát, thâm nói: “Ồ trong tu hành sau này, nhất định phải đối với khoảng tuyến thời gian này tiến hành tìm tòi cùng chiêm cứ, ta cũng không khả năng một mực trốn tránh, liền mượn cơ hội này hạ xuống đến cái thời điểm này thử nghiệm tìm tòi đi.

“Coi như thật xuất hiện vấn đề, cũng có thể mượn đặc tính sản sinh giả ta chi thân từ trong điểm thời gian quá khứ để giải quyết, sẽ không có phiền toái quá lớn.”

Chương 1213: Người khách nhân thứ năm (3)

Nghĩ đến đây, Thôi Hằng cũng cũng không do dự nữa, trực tiếp giáng xuống một đạo hóa thân, xuất hiện ở trong Nguyên Sơ thế giới ở cái thời điểm này, đồng thời cũng phong tỏa chỗ có vết tích biến mất của quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại.

Vào lúc này, một đoàn quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại đã không lại chạy trốn, thậm chí ngay cả khí tức đều biến mất, dường như là đã tìm tới vị trí ngọn nguồn của cỗ lực lượng triệu hoán này, tìm được nơi nó thuộc về cuối cùng, sau đó hoàn toàn ẩn giấu đi.

“Rốt cuộc là người nào, lại có năng lực ngay trước mặt năm tên Tiên Tổ triệu hoán quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại?” Thôi Hằng trong lòng cũng vô cùng nghi ngờ.

Nhưng khởi nguồn của cỗ lực lượng triệu hoán này dường như vô cùng thần bí, lấy cường độ thần thức của hắn bây giờ, khi cách thời gian trường hà cũng chỉ có thể miễn cưỡng cảm giác được đặc tính khí tức mơ hồ.

Hiện tại hắn đã đích thân hạ xuống đến cái thời điểm này, tình huống cảm giác được cùng trước kia tự nhiên có chỗ bất đồng, trực tiếp liên thân rõ khởi nguồn của cỗ lực lượng triệu hoán này, cũng tra xét xong ngọn nguồn đặc tính khí tức này.

Song, Thôi Hằng ở sau khi hạ xuống, lúc này liền sờ ngay tại chỗ.

Hắn kinh ngạc không thôi mà nhìn nguồn phương hướng của cỗ sức mạnh triệu hoán này, làm sao cũng không nghĩ tới lại sẽ là cái kết quả này.

“Lại là hắn?!”

...

Chu Huyền bây giờ vô cùng hưng phấn, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới chính mình lại sẽ liên tiếp đạt được cơ duyên to lớn như vậy.

Ba lần!

Đây là lần thứ ba a!

“Ông trời làm sao hậu đãi ta như thế a.”

Chu Huyền bụng lấy chùm sáng kỳ dị trong tay, trong nội tâm tràn đầy cảm khái, thậm chí nói “Người đến tốt cùng là cái gì, không chỉ có để cho ta có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế có thành tựu như vậy, nay lại tới một cái.”

Hắn lúc này đã đạt đến Vọng Thiên cảnh đỉnh phong, khoảng cách Pháp Thiên cảnh chỉ có một bước ngắn.

Chỉ cần có thể vượt qua bước này, hắn liền sẽ chân chính bước vào trung tầng của Nguyên Sơ thể giới.

Đủ để hắn trở thành danh nhân không lớn không nhỏ trong khu vực hắn sinh hoạt này.

Thật ra thì, là người bình thường tầng dưới chót nhất của Nguyên Sơ thể giới, hắn vốn là không có bất kỳ cơ hội nắm giữ địa vị cùng thực lực bây giờ.

Hết thầy mở đầu của biến hoá đều bắt nguồn ở trận kỳ ngộ vào 30 năm trước kia của Chu Huyền.

Khi đó, Chu Huyền vừa mới mười tuổi, thân thể cũng không có trưởng thành.

Nếu lấy hệ thống tu luyện trong vô tận hỗn độn hải để tính, ước chừng chỉ tương đương với Thiên Tiên đệ tam cảnh Tiên Giới.

Hải đồng từng tuổi này ở trong hoàn cảnh của Nguyên Sơ thể giới mặc dù vẫn nhỏ yếu, nhưng đã thoát khỏi thời kỳ phải có người chiếu cố mới an toàn, có thể chính mình tiến hành chơi đùa.

30 năm trước, Chu Huyền khi ở bên trong nhà chơi đùa một mình, bỗng nhiên rơi vào một cái địa phương kỳ dị.

Chỗ đó có rất nhiều kỳ hoa dị quả hắn chưa từng thấy qua, mùi vị ăn vào vô cùng ngọt ngào, còn có một toà nhà hình dáng kỳ lạ, hắn xưa nay đều chưa từng thấy qua.

Hắn muốn vào xem một chút, lại bị một cỗ lực lượng vô hình ngăn trở, căn bản là không cách nào đến gần, cũng chỉ có thể ở vòng ngoài toà nhà chơi đùa.

Lúc đó Chu Huyền mặc dù còn là trẻ thơ, nhưng là được cha mẹ dạy dỗ, loại tình huống này bình thường là gặp cường giả sâu không lường được, tuyệt đối không thể chọc đời phương tức giận, nếu không sẽ có họa sát thân.

Vì vậy, ở địa phương kỳ dị đó, Chu Huyền vẫn luôn phi thường ngoan ngoãn, nhiều nhất tối đa cũng chính là ăn trộm mấy quả trái cây màu đỏ mà thôi.

Qua bảy ngày sau đó, hắn chợt phát hiện trong óc của mình nhiều hơn một bài chữ viết, lại là công pháp tu luyện người bình thường tha thiết ước mơ.

Được đặt tên là 《 Thiên Địa Quyền Kinh 》 .

Mặc dù loại công pháp tu luyện bị gọi là “Võ đạo ” này là thứ Chu Huyền chưa từng nghe qua, nhưng hắn thấy chỉ cần là

công pháp tu luyện, đó chính là “Chí bảo ” cực kỳ quan trọng.

Vào ngày thứ mười hai, hấn rời đi cái địa phương kỳ dị đó, trở lại trong nhà.

Từ đó về sau, Chu Huyền liền bắt đầu lặng lẽ tu luyện 《Thiên Địa Quyên Kinh》, không ngừng tăng lên thực lực của mình, chỉ chờ mong sau này mình trở nên cường đại, có thể thay đổi hiện trạng gia đình.

Sau đó theo tu vi cảnh giới tăng lên, hấn dần dần tiếp xúc đến con đường tu luyện chính thống của Nguyên Sơ thế giới, cũng tức là tin tức về Cửu Trọng Thiên cảnh.

Từ khi đó bắt đầu, Chu Huyền thử đem lý niệm của võ đạo chính mình tu luyện cùng Cửu Trọng Thiên cảnh kết hợp với nhau, cũng lấy được thành quả không nhỏ.

Rất cuộc có một ngày, tại khi hấn hai mươi tuổi, rốt cuộc đột phá cực hạn của người bình thường, đạt tới Cửu Trọng Thiên cảnh đệ nhất trọng, “Quan Thiên cảnh”.

Cũng chính là ngày hôm đó, có một vì sao rơi từ trên trời rơi xuống.

Sao rơi vào giữa chận mây Chu Huyền, hòa hợp cùng hình thân của hấn, thành chỗ dựa lớn nhất của hấn trong hai mươi năm tu hành tiếp theo, cũng là nguyên do tốc độ tu luyện của hấn nhanh như vậy.

Vốn dĩ hấn cho là mình đã đầy đủ may mắn, lại không nghĩ tới ở hai mươi năm sau khi đạt được viên “Lưu Tinh” kia, chính mình lại lấy được bảo vật có khí tức cùng viên “Lưu Tinh” kia giống nhau như đúc!

Chu Huyền trong lòng không nhịn được suy nghĩ lung tung.

“Chẳng lẽ, ta thật sự là tồn tại đặc thù, có cái gọi là kẻ hội tụ khí vận sao?”

Chương 1214: Gió thổi báo hiệu giông bão sắp đến (1)

Thôi Hằng đứng ở bên ngoài tòa trang viên này, nhìn chăm chú Chu Huyền bên trong.

Hắn làm sao cũng không nghĩ tới, người triệu hoán lực lượng Nhân Thần Thánh còn để lại này lại là một người đã từng tiến vào trong tân thủ không gian của hắn.

Đó là năm thứ một trăm bảy mươi sau khi hắn xuyên việt, cũng tức là hai mươi năm sau khi Bùi Thanh Thu cùng Lý Minh Quỳnh rời đi tân thủ không gian, có một đứa bé trai đi nhầm vào tân thủ không gian.

Là người “Khách nhân” thứ năm của tân thủ không gian sau Hồng Phú Quý, Khương Thất Thất, Bùi Thanh Thu, Lý Minh Quỳnh.

Chẳng qua, lúc ấy Thôi Hằng đã bước chân vào Kim Đan kỳ, quyết định chủ ý đem hơn một trăm năm còn dư lại đầu tư luyện, không lại tiếp đãi “Khách nhân”.

Vì vậy, hắn ngay cả gặp cũng không gặp người này, chỉ là cho thằng bé kia một bộ võ công quyền pháp mới nghiên cứu ra được, cũng không lại để ý tới.

Từ đó về sau, Thôi Hằng cũng đã quên mất sự tồn tại của thằng bé kia, không nghĩ tới lại sẽ dưới tình huống này thấy hắn.

Càng không nghĩ đến thằng bé kia càng là người của Nguyên Sơ thế giới.

“Ban đầu tân thủ không gian đã du tẩu tới phụ cận Nguyên Sơ thế giới sao?” Trong lòng Thôi Hằng ngạc nhiên không thôi, gặp gỡ hôm nay quả thực có chút ra ngoài dự liệu của hắn.

Đứa bé trai trước đây bây giờ đã trở thành cường giả có thể so với Kim Đan đại thành, thậm chí đã có chút đặc thù tương tự với Nguyên Anh kỳ.

Lúc này mới vừa qua ba mươi năm mà thôi.

Không thể không nói là tiến bộ thần tốc.

Đương nhiên, khiến cho Thôi Hằng cảm thấy bất ngờ, là việc trên người người này lại có một đoàn sức mạnh Nhân Thần Thánh để lại khác.

Mới vừa rồi chính là nó thả ra lực triệu hoán kỳ dị, hấp dẫn lực lượng Nhân Thần Thánh để lại đã tách ra khi Tung Mục

Tiên Tô vẫn lạc, kéo tới chỗ này.

“Một người đưa đến hai luồng sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại dấu nhập vào, hẳn đến tột cùng là ai?” Thôi Hằng khẽ nhíu mày.

Đồng thời trong mắt của hắn nổi lên ánh sáng màu bạc óng, bắt đầu xem quá khứ việc trải qua của người này.

“Chu Huyền, cha mẹ đều là người bình thường của Nguyên Sơ thế giới, thậm chí ngay cả phương pháp tu luyện đều tiếp xúc không tới, là tại sau khi tu luyện Quyển Kinh ta cho hắn...”

Trong mắt của Thôi Hằng hiện ra từng hình ảnh việc trải qua của Chu Huyền trong quá khứ.

Hắn thấy được đoàn sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại tự động hạ xuống trên người Chu Huyền, cũng nhìn thấy sau khi Tung Mục Tiên Tô chết đi ở cái thời điểm này, quả tặng Nhân Thần Thánh còn để lại liền bị sức mạnh kỳ dị trên người Chu Huyền hấp dẫn, vượt qua thời không đến nơi này.

Mà khởi nguồn của lực hấp dẫn kia, lại là sức mạnh đặc thù Chu Huyền tu luyện ra được khi dùng nguyên khí cùng pháp tắc của Nguyên Sơ thế giới tu luyện 《 Thiên Địa Quyển Kinh 》 .

“Lại có thể như vậy.” Thôi Hằng cảm thấy hết sức ngoài ý muốn, nhưng hắn rất nhanh thì xác minh kết quả trong đó ” Thiên Địa Quyển Kinh là ta chế tạo ra ở sau khi bước vào Kim Đan kỳ, ẩn chứa càng nhiều lý niệm Tu Tiên hơn.

“Dùng nguyên khí cùng pháp tắc của Nguyên Sơ thế giới tu luyện loại võ công này, sức mạnh lấy được bản thân liền sẵn có bản chất cực cao, mặc dù so với pháp lực của người tu tiên còn có chênh lệch không nhỏ, nhưng đã có thể xưng là ‘Bất chước giỏi’ .

“Chính là loại pháp lực bất chước giỏi gồm cả lý niệm Tu Tiên và đặc tính của Nguyên Sơ thế giới này, sinh ra sức hấp dẫn mãnh liệt với sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại, rơi xuống trên người của hắn.

“Nếu là như vậy...”

Ý niệm tới đây, hắn liền vận chuyển pháp lực trong cơ thể, trong nháy mắt liền chế tạo ra một chùm tia sáng

Trong đó chính là lực lượng đặc thù trộn lẫn đặc tính của Nguyên Sơ thế giới cùng pháp lực của người tu tiên

Song, Thôi Hằng cũng không mang cỗ sức mạnh đặc thù này thả ra ngoài, mà là đem tụ lại ở trong lòng bàn tay, không để cho cỗ sức mạnh đặc thù này khuếch tán.

Ánh mắt của hắn nhìn chỗ sân Chu Huyền ở, bỗng nhiên cười nói: “Nếu đã nhìn lại đến tận đây, liền tới luôn đi.”

Cùng lúc đó, toàn thân Chu Huyền ở cái thời điểm này bỗng nhiên cứng đờ.

Ngay sau đó trên mặt của hắn liền hiện ra biểu cảm bỗng nhiên tỉnh ngộ, sinh mệnh khí tức cũng theo đó thay đổi, lại trực tiếp đạt tới tầng thứ tương tự với Tiên Tổ.

Hiển nhiên, lúc này Chu Huyền ở điểm thời gian hiện tại đang đột phá cảnh giới, bắt đầu nhìn lại chính mình trong quá khứ, chiêm cứ tuyên thời gian quá khứ.

Ở mười ngàn hai trăm năm sau, cũng tức là điểm thời gian “Hiện tại”, Chu Huyền hoàn toàn vượt qua Cửu Trọng Thiên cảnh, thông qua một đoàn quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại, đạt tới tầng thứ của Tiên Tổ cùng Thiên Địa Thánh Cảnh.

Mặc dù Chu Huyền cũng chưa từng gặp qua Thôi Hằng, nhưng hắn còn nhớ khí tức bên trong “Tiên cảnh”.

Chương 1215: Gió thổi báo hiệu giông bão sắp đến (2)

Lúc này thứ Thôi Hằng hiển hiện ra, chính là khí tức sức mạnh trong “Tiên cảnh”, dĩ nhiên là bị hắn nhận ra.

Chu Huyền vội vã từ sân nhỏ đi ra, lại trực tiếp lễ bái ở trước mặt Thôi Hằng, vô cùng cung kính nói: “Vãn bối Chu Huyền, bái kiến tiên sư.”

Hắn thấy điểm ban đầu khiến vận mạng mình biến hóa, chính là khi còn bé lạc vào trong tiên cảnh kia.

Nếu như không có lần kỳ ngộ đó, chính mình cũng sẽ không luyện được 《Thiên Địa Quyển Kinh》, hai lần “Lưu Tinh” sau này cũng đều chẳng qua là hư vọng thôi, càng không thể nào có thành tựu bây giờ.

Chẳng qua là hắn không nghĩ tới chính mình lại sẽ ở lúc nhìn lại quá khứ thấy chủ nhân chỗ tiên cảnh kia, điều này làm cho trọng lòng của hắn mừng như điên, tự nhiên muốn đi qua bái kiến.

Song, Chu Huyền nghĩ rằng mình không được vị thần bí cao nhân này thừa nhận, liền không dám xưng đệ tử, cũng không dám xưng hô Thôi Hằng là sư tôn hoặc là lão sư, chỉ dám tự xưng vãn bối, cùng xưng hô Thôi Hằng là tiên sư.

“Đứng dậy đi.” Thôi Hằng nhẹ nhàng khoát tay, mỉm cười nói “Không nghĩ tới ban đầu nhất thời cao hứng, lại tạo ra một vị Tiên Tổ mới, thế sự vận mệnh đúng là thật kỳ diệu.”

“Đa tạ tiên sư.” Chu Huyền đầu tiên là nói cảm ơn, sau đó đứng dậy giải thích “Tiên sư, vãn bối cùng Tiên Tổ bất đồng, cũng không phải là dung hợp quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại mới đạt tới cái cảnh giới này.”

“Sau khi lấy được phần quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại thứ hai, ta liền bắt đầu tìm hiểu bí ẩn của hai phần lực lượng này, sau đó liền phát hiện đặc tính sức mạnh trong đó cùng ta sức mạnh tự thân ta tu hành cực kỳ tương xứng, tu vi cũng liền đột nhiên tăng mạnh.”

” Chờ sau khi ta đem một phần sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại trong đó đều tìm hiểu hoàn thành, cũng liền một cách tự nhiên đạt tới cảnh giới tương tự với Tiên Tổ.”

“Song, bị giới hạn ở tuyến thời gian chiếm cứ còn chưa đủ dài, vãn bối bây giờ hẳn là không bằng Tiên Tổ, chỗ tốt chính là không cần dung hợp sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại, cũng có thể đứng ở trên cảnh giới này.”

Vừa nói, hắn lật tay lấy ra hai luồng tia sáng Nhân Thần Thánh còn để lại, vô cùng thành khẩn nói “Đại ân của tiên sư, vãn bối không gì báo đáp, nguyện mang hai luồng sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại hiến tặng cho tiên sư, bày tỏ tâm ý.”

Hai luồng tia sáng này đan dệt sức mạnh vô tận, cũng ẩn chứa căn nguyên sinh mạng cùng bí ẩn chung cực của cái thế giới này, là bảo vật bất luận kẻ nào cũng tha thiết ước mơ.

Coi như là đối với Thôi Hằng hiện tại mà nói, đều có tác dụng cực lớn.

Nhưng Thôi Hằng nhưng là lắc đầu một cái, nhàn nhạt nói: “Ban đầu cho người 《 Thiên Địa Quyền Kinh 》 chẳng qua là tạ tiện tay mà thôi, không đáng nhận quà cảm ơn quý như vậy.”

“Chuyện này... ” Chu Huyền không nghĩ tới sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại cũng sẽ bị cự tuyệt, hắn nghĩ lại nói “Vây tiên sư có thể hay không lưu vãn bối ở bên người tu hành?”

“Đến lúc đó, hai luồng tia sáng Nhân Thần Thánh còn để lại này cũng tạm đặt ở trong đạo tràng của tiên sư ngài, ngài có thể tùy ý tìm hiểu, coi như là thù lao để vãn bối ở bên người tiên sư ngài tạ nạn, như thế nào?”

“Tạ nạn?” Thôi Hằng nghe vậy nở nụ cười.

Hắn hiểu được ý Chu Huyền muốn nói, chính là nói trong tay mình có hai phần sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại, nhất định sẽ bị các Tiên Tổ nhằm vào thậm chí là vây công, cho nên muốn ở bên cạnh hắn tu hành, cũng coi là tạ nạn.

Nhưng trên thực tế, Thôi Hằng cũng sớm đã cùng các Tiên Tổ là địch, ở bên cạnh hắn thì tình nguy hiểm thật ra là lớn hơn, càng có thể gặp gỡ các Tiên Tổ vây công.

Chu Huyền sờ dĩ nói như vậy, chỉ là muốn đổi một góc độ tới cảm ơn Thôi Hằng truyền pháp ân.

Lời nói nếu là đã nói đến mức này, Thôi Hằng cũng sẽ không cự tuyệt nữa, nhẹ nhàng vuốt cằm nói: “Cũng được, về sau người ngay tại bên cạnh của ta tu hành đi.”

“Đa tạ tiên sư!” Chu Huyền nghe vậy mừng rỡ, lần nữa quỳ mọp xuống đất, hai tay giơ lên thật cao, đem hai luồng quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại đưa đến trước mặt Thôi Hằng “Xin ngài tạm bảo quản.”

“Ừm.” Thôi Hằng gật đầu một cái, đem tay áo bào mở ra, liền đem hai luồng quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại kia thu vào.

Vừa lúc đó, thời gian trường hà ở vị trí điểm thời gian này chợt nổi sóng, một đám Thiên Địa Thánh Cảnh cùng năm tên Tiên Tổ cũng đuổi tới cái thời điểm này.

Sức mạnh hết sức khủng bố tại trong hư không bộc phát ra, để cho Nguyên Sơ thế giới ở cái thời điểm này kịch liệt lắc lự, vô số sinh linh nội tâm kinh hoàng sợ hãi, chỉ cảm thấy là hỗn độn đại kiếp đến sớm.

Lúc bọn họ tới, đứng dịp thấy Thôi Hằng đem hai luồng quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại thu vào trong tay áo.

Năm tên Tiên Tổ sắc mặt nhất thời trở nên cực kỳ khó coi.

Nhất là sau khi thấy Chu Huyền đã đạt tới tầng thứ Tiên Tổ, càng là lên cơn giận dữ.

Một đám Thiên Địa Thánh Cảnh kia chính là nội tâm mừng như điên, đối với bọn hắn mà nói, chỉ cần Tiên Tổ bên này không cách nào bắt lại quà tặng của Nhân Thần Thánh, chính là việc vui lớn.

Thôi Hằng cảm giác trong thiên địa tràn ngập lực lượng chấn động kinh khủng, ánh mắt rơi vào trên người năm tên Tiên Tổ kia, nhàn nhạt nói: “Việc đã đến nước này, sao không dừng tay, thật chẳng lẽ muốn cho Nguyên Sơ thế giới ở cái thời điểm này liền bị hủy diệt sao?”

Chương 1216: Gió thổi báo hiệu giông bão sắp đến (3)

Đó cũng không phải phóng đại.

Nguyên Sơ thế giới đương nhiên là vô cùng kiên cố, bản chất cũng cực cao.

Nhưng mà căn cơ đã sớm bị tổn thương, ở khi Nhân Thần Thánh liên hiệp lực lượng các phương đuổi Thiên Địa Nhị Thần Thánh, căn nguyên của Nguyên Sơ thế giới liền chịu đả kích thật lớn.

Hơn nữa ở sau khi Thiên Địa Nhị Thần Thánh đạo hóa thành Hỗn Độn Hải vô tận vũ trụ, lại đem Nguyên Sơ thế giới hoàn toàn bao vây lại, hạn chế nó phát triển cùng khuếch trương.

Điều này sẽ đưa đến sau đó vô tận năm tháng, Nguyên Sơ thế giới đều không thể khôi phục.

Hơn nữa ước chừng mười chín lần hỗn độn đại kiếp, ngay cả đại lục vốn mệnh mệnh vô biên đều bị đánh chia ra thành chín khối.

Cái thời điểm này, Nguyên Sơ thế giới đã là tương đối tàn phá.

Nếu như nhiều cường giả cấp bậc Tiên Tổ như vậy cộng thêm một người tu tiên Phản Hư hậu kỳ như Thôi Hằng bùng nổ chiến đấu ở Nguyên Sơ thế giới vào lúc này, vô cùng có khả năng thật đem Nguyên Sơ thế giới đánh nát.

Những lời này của Thôi Hằng để cho năm tên Tiên Tổ sắc mặt xanh mét, nhưng lại không có biện pháp nào.

Ở sau một phen trầm mặc, năm tên Tiên Tổ này cũng chỉ có thể hừ lạnh một tiếng, sau đó liền hóa thành một vệt sáng rời đi, biến mất không thấy gì nữa, mất tung ảnh.

Một đám Thiên Địa Thánh Cảnh là rời rít hướng Thôi Hằng hành lễ ngỏ ý cảm ơn, trận chiến này đối với bọn họ mà nói nhưng là lấy được thiên đại thắng lợi.

Dù sao, có một vị Tiên Tổ bỏ mình a!

Lúc này, một tên Thiên Địa Thánh Cảnh đi tới trước, hướng Thôi Hằng chấp tay hành lễ nói: “Tại hạ Viên Minh, gặp qua Thôi đạo huynh.”

Thôi Hằng cũng chấp tay đáp lễ, mỉm cười nói: “Viên đạo huynh.”

“Lúc trước ở trong hội nghị Pháp Hội Các, tại hạ nghe Ngụy Cửu nói qua sự tích về đạo huynh.” Viên Minh cười nói “Bây giờ sóng gió đã bình tĩnh, không biết tại hạ liệu có may mắn đi đạo tràng của đạo huynh viếng thăm một phen?”

“Cũng tốt.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói “Đạo huynh nêu là nguyện ý đến, tùy thời đều có thể, ta cũng đúng lúc có một ít chuyện muốn thỉnh giáo đạo huynh.”

“Vậy liền một lời đã định.” Viên Minh cười ha ha nói.

...

Điểm thời gian hiện tại, theo giao chiến của Thôi Hằng, các Thiên Địa Thánh Cảnh, Tiên Tổ kết thúc, hết thấy cũng đều khôi phục thành bộ dáng trước đây.

Lúc trước bởi vì tam phương giao chiến, sinh linh chết đi tất cả đều bị một đám cường giả sửa đổi quá khứ, thay đổi sự thật bọn họ tử vong.

Đó cũng không phải sống lại.

Bởi vì, trong lịch sử hôm nay, bọn họ chưa bao giờ chết đi.

Thôi Hằng cũng trở về bên trong tinh thổ tinh hải đĩa thiên hà.

Hắn ở chỗ này lựa chọn một hòn đảo ở hải ngoại, ở đó xây dựng một tòa đạo quan đơn giản cô phác làm đạo tràng của chính mình, đặt tên là “Thuần Dương Cung”.

Cái tên này cũng không có ngụ ý gì đặc biệt, thuần túy là vì kỷ niệm ban đầu hắn trải qua trên địa cầu, chơi một trò chơi võ hiệp hoành tráng trong nước.

Nhưng đám người ở phương tiên thổ này lại cũng không biết lai lịch của Thuần Dương Cung, rất nhiều người đều cho rằng cái này nhất định ẩn chứa chí lý huyền diệu nào đó, nhắm thẳng vào bí ẩn chung cực phân cuối của tu hành.

Ngay cả Quân Thiên bên người Thôi Hằng cũng là cho rằng như vậy.

Vì vậy, ở sau khi Thuần Dương Cung thành lập, việc hắn thường làm nhất chính là quan tượng hai chữ “Thuần Dương” viết trên tám bảng đạo quan, cố gắng từ trong đó ngộ ra đạo lý huyền diệu.

Chu Huyền cũng vào ở Thuần Dương Cung, ở trong một sương phòng của đạo quan.

Hắn rõ ràng cho thấy có cảm giác nguy cơ sâu đậm, khi lấy được hoàn cảnh an ổn, liền bắt đầu ngựa không ngừng vó mà hướng quá khứ nhìn lại thời gian, muốn phải nhanh một chút chính thức có được thực lực cấp bậc Tiên Tổ.

Song, ở trước đó, Chu Huyền vẫn là cùng Thôi Hằng trò chuyện một ít chuyện.

Báo cho Thôi Hằng việc trải qua của chính mình những năm gần đây, cùng với quan hệ của mình cùng các Tiên Tổ của Nguyên Sơ thế giới, còn có các Thiên Địa Thánh Cảnh Hỗn Độn Hải là như thế nào.

Ở không lâu sau khi Chu Huyền bế quan tu luyện, Viên Minh liên phái Cửu Cửu Thượng Nhân đi tới Thuận Dương Cung đưa tới một phân bài thiếp, nói trước 100 năm sẽ tới thăm Thôi Hằng.

Thời kỳ này, vô luận là Nguyên Sơ thế giới hay là vô tận Hỗn Độn Hải đều tiến vào một trạng thái vô cùng bình tĩnh, ngay cả thời gian trường hà đều trở nên không có gợn sóng.

Nhưng tất cả mọi người đều biết, đây chỉ là bình tĩnh trước khi đại bạo phát tới.

Gió thổi báo giông tố sắp đến.

...

Thôi Hằng ngồi ở trên một cái bồ đoàn trong chủ điện Thuận Dương Cung, hai mắt hơi khép, ngồi xếp bằng, bên người chính là lơ lửng hai khối quang cầu sáng loáng.

Chính là sức mạnh quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại.

Hiện tại hẳn dự định đối với hai cái quang cầu này tiến hành nghiên cứu tìm tòi về mọi mặt tranh thủ biết càng nhiều tin tức bí mật hơn, từ đó càng gần tầng thứ không gì không biết, không gì không thể.

Chờ sau khi hoàn thành tìm tòi nghiên cứu đối với hai cái quang cầu này, Thôi Hằng còn dự định đi làm một việc.

Lần này thành công hạ xuống đến điểm thời gian chính mình vẫn còn ở tận thủ không gian, để cho trong lòng của hắn nảy sinh một cái ý nghĩ chiếm cứ đoạn tuyến thời gian đó.

Nếu quả như thật có thể thành công chiếm cứ đoạn tuyến thời gian đó, Thôi Hằng cũng có thể đi giải quyết một cái nghi hoặc cho tới nay.

Khương Thất Thất rốt cuộc đi nơi nào?

Đến lúc đó, cũng có thể lấy được đáp án.

Chương 1217: 3 cái điểm thời gian máu chốt (1)

Trong chủ điện Thuần Dương Cung.

Cảm giác của Thôi Hằng chậm rãi bạo phủ lại hai luồng sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại, bắt đầu đối với chúng nó tiến hành phân tích cùng tìm tòi nghiên cứu tỉ mỉ.

Một chùm sáng trong đó là bắt nguồn ở Tung Mục Tiên Tổ chết đi, một điểm này vô cùng rõ ràng.

Một đoàn còn lại lai lịch chính là không biết, chỉ biết nó là tự mình vượt thời không rơi vào trên người Chu Huyền, cũng không biết nó đến tận cùng là đến từ đâu.

Song, sau khi Thôi Hằng tiến hành phân tích nó lại lấy được câu trả lời.

Cái kết quả này để cho hắn có chút ngoài ý muốn.

Lại là một đoàn sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại đã đàn sinh ra hai gã Tiên Đế giữ cửa kia.

Vốn đây là một trong ba phần quà tặng Nhân Thần Thánh muốn để lại cho sinh linh phổ thông, sau đó rơi vào trong tay chúng Tiên Tổ, bị bọn họ dùng để tiến hành một loạt thí nghiệm.

Hai gã Tiên Đế giữ cửa kia chỉ là một trong số đó.

Thôi Hằng ở khi vượt qua thời gian trường hà dò xét quá khứ của Tiên Đế giữ cửa, còn từng ở quá khứ thời không rất xưa gặp qua một đoàn tia sáng Nhân Thần Thánh còn để lại này.

Không nghĩ tới về sau chúng Tiên Tổ chẳng biết tại sao lại mất đi không chế đối với đoàn tia sáng này, khiến cho nó tự động rơi vào trong tay Chu Huyền.

Mặc dù một đoàn tia sáng quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại này từng tạo ra hai tên Tiên Đế giữ cửa, nhưng cũng không bị hao tổn gì.

Nếu như muốn loại suy, hao tổn còn không bằng từ trong đại dương vớt ra một giọt nước.

Vì vậy, hai luồng tia sáng quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại này vẫn có thể cung cấp cho Thôi Hằng số lượng tin tức cực kỳ không lồ, để cho hắn hiểu thêm một bậc về bí ẩn của cái thế giới này.

Ngoài ra, hai luồng ánh sáng này còn có thể làm “Giây thong hành” để nhìn lại thời không quá khứ, trợ giúp Thôi Hằng ngưng tụ mốc ký hiệu tại điểm thời gian quá khứ mà hắn còn chưa ra đời, từ đó dễ dàng chiếm cứ tuyến thời gian quá khứ hơn.

Có thể nói là tác dụng đa dạng.

Trong Thuần Dương Cung, hai luồng tia sáng quà tặng Nhân Thân Thánh còn để lại rặng ngời rực rỡ.

Ở bên dưới sự bao phủ bởi thần thức của Thôi Hằng, vô số tin tức ẩn chứa trong đó tất cả hiện ra, vô số bí ẩn không biết trở thành đã biết.

Điều này làm cho tu vi cảnh giới của hắn nhanh chóng tăng cao, bản tính Chân Linh cũng bắt đầu thăng hoa, càng lúc càng đến gần không gì không biết, cũng càng đến gần không gì không thể.

Cùng lúc đó, Thôi Hằng cũng bắt đầu đem chùm sáng đại đạo do tự thân tụ hành lộ ra hướng về quá khứ càng thêm lâu dài tiến hành chiếu rọi, cũng căn cứ theo tin tức lấy được trong sức mạnh Nhân Thân Thánh còn để lại để ngưng tụ mốc ký hiệu.

Vì vậy, ở bên trên tiêu chuẩn thời gian trường hà, nhìn lại tới điểm thời gian còn sớm hơn cách nay mười ngàn bốn trăm năm mươi hai năm, lần lượt mốc ký hiệu của Thôi Hằng sinh ra đời.

Thôi Hằng hôm nay không giống với trước khi lần đầu tiên thông qua mốc ký hiệu chiếm cứ tuyến thời gian, sau khi có kinh nghiệm lần đầu tiên, hắn đã là thông thạo.

Sau khi ngưng tụ ra mốc ký hiệu trong điểm thời gian quá khứ, hắn liền nhanh chóng mà thông qua những mốc ký hiệu này khuếch trương sức ảnh hưởng ở điểm thời gian đó, tiến tới xác lập nên “Thân phận” thuộc về mình ở điểm thời gian đó, khiến mốc ký hiệu trở nên càng chân thật.

Chỉ cần thân phận mốc ký hiệu trở nên chân thật, liền có thể thông qua nhìn lại thời gian chiếm cứ điểm thời gian đó, lại coi đây là khởi điểm, tiếp tục đi mốc nối điểm thời gian càng thêm lâu dài, liền chiếm cứ một cái tuyến thời gian.

Song, thân phận mốc ký hiệu không thể tùy ý bịa đặt, phải là có thể phù hợp lịch sử vốn có, lại có thể mốc nối lên, tiến hành thông nhất thân phận mới được.

Điều này thật ra thì sẽ tương tự với Thôi Hằng tự mình dẹt nên chính mình ở tuyến thời gian quá khứ, cũng đem chính mình lún vào lịch sử đã có, hình thành tuyến thời gian quá khứ chân chính.

Trước đó, hần đã thông qua dết một cái thân phận, chiêm cứ vị trí ngọn nguồn Tiên Phong Quan trong lịch sử, nhưng khoảng tuyến thời gian này lại chỉ đến một trăm năm trước khi xuyên việt.

Bây giờ Thôi Hằng không chỉ là muốn chiêm cứ tuyến thời gian càng cổ xưa, còn phải vì chiêm cứ ba trăm năm ở tân thủ không gian kia, cùng với làm chuẩn bị nhìn lại về một trăm năm trước lúc đó.

Vì vậy, thân phận ngọn nguồn Tiên Phong Quan này làm sao cùng thân phận hiện tại tiên hành tiếp nối, lại làm sao đi nhìn lại đến lai lịch thân phận càng cổ lão, cũng là vấn đề phải suy nghĩ tỉ mỉ.

Thứ trước Thôi Hằng trong lòng đã có dự định, sẽ để cho Thôi Hằng thân là ngọn nguồn Tiên Phong Quan ở mười năm trước khi xuyên việt, rơi vào một cái vòng xoáy thời không.

Chờ qua một đoạn thời gian lại từ trong vòng xoáy thời không rơi ra, trở về Đạo Chu Tinh, nhưng đánh mất tu vi, cần lần nữa tiên hành tu luyện mới được.

Điểm thời gian từ trong vòng xoáy thời không đi ra ngoài, chính là điểm thời gian bản thể tiến vào tân thủ không gian, dùng điều này để hoàn thành kéo dài cùng tiếp nối trên tuyến thời gian.

Bởi vì bản thể là ở trong tân thủ không gian, điểm này không cách nào sửa đổi, tuyến thời gian trong tân thủ không gian cũng không cách nào nhìn lại, cho nên “Thôi Hằng” chiêm cứ tuyến thời gian này chính là giả ta chi thân của bản thể.

Chờ đến ba trăm năm sau bản thể lại lần nữa từ trong tân thủ không gian đi ra, sẽ cùng giả ta chi thân hợp nhất.

Như thế là có thể tránh tính đặc thù của tân thủ không gian, đối với khoảng tuyến thời gian này hoàn thành chiêm cứ.

Thực tế thao tác cũng không khó khăn.

Bởi vì khoảng tuyến thời gian này tương đối bình tĩnh, cấp độ tự thân Thôi Hằng tiếp xúc được cũng không cao lắm, không có cường giả đặc thù gì, tự nhiên cũng không tồn tại trở ngại gì, có thể rất thuận lợi hoàn thành chiêm cứ đối với tuyến thời gian.

Chương 1218: 3 cái điểm thời gian máu chốt (2)

Song, từ điểm thời gian mười ngàn bốn trăm năm mươi hai năm trước bắt đầu hướng quá khứ càng cổ xưa tiến hành tiếp nối, chính là một cái vấn đề.

Cái thời điểm này trên thực tế là thời điểm “Đạo Hằng Tử” ra đời, đi về trước nữa mà nói hẳn là kiếp trước của “Đạo Hằng Tử” mới đúng.

Thân phận kiếp trước nhất định phải lựa chọn thật tốt, không thể quá mức phổ thông, như vậy không cách nào để cho thân phận mốc ký hiệu tạo thành được rõ ràng, sẽ khó mà nhìn lại điểm thời gian đó.

Cũng không thể quá rêu rao, như vậy khả năng tạo thành sửa đổi đối với lịch sử đã có, sẽ tự dung tăng thêm rất nhiều biến số, cũng sẽ tăng độ khó khi nhìn lại cái điểm thời gian này.

Nghĩ tới nghĩ lui, Thôi Hằng liền dẹt ra một cường giả từng tại trong lịch sử quá khứ từng lưu lại dấu vết thâm sâu, làm qua chuyện kinh thiên động địa, nhưng cũng chịu tổn thương rất nặng, cuối cùng chỉ có thể bắt đặc dĩ chuyện thể trọng tu.

Vì không tái diễn thân phận lịch sử dẹt ra trong quá khứ, hẳn quyết định để cho cái thân phận này nắm giữ tuổi thọ cực kỳ lâu, chỉ cần sống cũng đủ dài, một cái thân phận mốc ký hiệu liền có thể gắng gượng qua vô tận năm tháng.

Thân phận như vậy, lại từng làm qua một chút chuyện kinh thiên động địa, tất nhiên nhất định có tuổi thọ lâu dài, thân phận bất phàm, tu vi cao thâm, thực lực cường đại.

Nhưng cái chuyện kinh thiên động địa này lại tốt nhất không nên đối với lịch sử nguyên bản tạo thành thay đổi to lớn, để tránh đối với tình huống hiện tại tạo thành một chút thay đổi không biết.

Kể từ đó, cách làm khá thích hợp chính là lấy thân phận mốc ký hiệu quá khứ, tham dự vào bên trong biên cố trọng đại từng phát sinh qua trong lịch sử nguyên bản, hoặc là thay thế vị trí của một người ở điểm thời gian đó.

“Nếu là lấy tiêu chuẩn của Nguyên Sơ thế giới cùng vô tận Hỗn Độn Hải đến xem, có thể xưng là biên cố trọng đại, chắc là mười chín lần hỗn độn đại kiếp.”

Thôi Hằng rất nhanh thì có ý nghĩ, ngay sau đó lại nghĩ nói “Song, trong mười chín lần hỗn độn đại kiếp cũng ít nhất có ba lần đôi với đại thế của Nguyên Sơ thế giới cùng Hỗn Độn Hải tạo thành cái biên rõ ràng.”

Cũng chính là điểm thời gian Tiên Tổ xảy ra vấn đề.

Lần hỗn độn đại kiếp thứ tư cùng lần thứ mười một phân biệt có một tên Tiên Tổ ngã xuống, còn có một tên Tiên Tổ ở hỗn độn đại kiếp lần thứ mười sáu bị đạo thương gia thân, không biết tung tích.

Ở trong kế hoạch của Thôi Hằng, nếu là có thể ở ba cái điểm thời gian này nhúng một tay, hẳn là liền có thể dẹt ra một cái thân phận quá khứ rõ ràng, từ đó đôi với đoạn tuyên thời gian cổ xưa này tiến hành chiêm cứ.

“Trừ ba lần hỗn độn đại kiếp này ra, lần đầu hỗn độn đại kiếp bùng nổ chắc cũng là một cái điểm thời gian khá mâu chốt, rất là trọng yếu.”

Thôi Hằng thậm nghĩ trong lòng “Chờ khi chiêm cứ tuyên thời gian do ba điểm thời gian này mọc nội thành, có thể lại tiếp tục hướng phía trước nhìn lại đến lần đầu hỗn độn đại kiếp bùng nổ.

“Tiếp theo vẫn là trước hết từ ba điểm thời gian kia bắt đầu, khoảng cách hiện tại gần nhất chính là lần hỗn độn đại kiếp thứ mười sáu, có một tên Tiên Tổ ở sau đó liền mất tích.

“Song, trong quà tặng của Nhận Thần Thánh còn để lại tách ra từ người Tung Mục Tiên Tổ có ghi chép đoạn tin tức này, lúc ấy là Không U Tiên Tổ bị bốn gã Thiên Địa Thánh Cảnh liên thủ vây công, bị căn nguyên chỉ lực của Thiên Địa Nhị Thân Thánh tôn thương.

“Không U Tiên Tổ dùng hết tất cả sức mạnh, ngay cả tia sáng Nhân Thần Thánh còn để lại đều vận dụng mọi miễn cưỡng chạy thoát, mà sau khi trốn chạy liền không biết tung tích, không có người nào biết hắn đi nơi nào... Ừ, chờ đã, đây là!”

Vừa lúc đó, Thôi Hằng bỗng nhiên lòng có cảm giác, một đoạn tuyên thời gian quá khứ đột nhiên xảy ra một điểm cái biến rất nhỏ, sau đó liền tạo thành một loạt thay đổi đối với tình huống điểm thời gian trước mắt.

Không U Tiên Tổ lại không còn là trạng thái người chịu đạo thương, không biết tung tích, mà là từ vừa mới bắt đầu cũng chưa có bị sức mạnh của Thiên Địa Nhị Thân Thánh ảnh hưởng đến, cũng không có chạy trốn trốn đi.

Trong lịch sử nguyên bản, lần hỗn độn đại kiếp thứ mười sáu chính là điểm thời gian cuối cùng hắn xuất hiện.

Bây giờ thì lại khác, mỗi một lần hỗn độn đại kiếp đều có thân ảnh của hắn.

“Quá khứ lịch sử liên quan tới Không U Tiên Tổ bị sửa đổi, là lúc nào?” Thôi Hằng chân mày hơi hơi nhíu lại.

Ở trong cảm giác của hắn, từng màn quang ảnh quá khứ giống như nước sông lững lờ chảy qua, nhanh chóng chuyển động ở trong óc của hắn, cô gắng tìm đầu mối.

Lấy tu vi cảnh giới hiện tại của Thôi Hằng, rất nhanh thì trong một chút vết tích quá khứ thời không tra được một chút dấu vết.

Lúc trước năm tên Tiên Tổ kia sau khi truy kích sức mạnh Nhân Thần Thánh tách ra từ Tung Mục Tiên Tổ thất bại, sở dĩ sẽ đi dứt khoát như thế, không có lại tiếp tục dây dưa, chính là muốn thừa dịp cái cơ hội kia, đối với tuyến thời gian trong quá khứ của Không U Tiên Tổ tiến hành điều khiển tinh vi.

Chương 1219: 3 cái điểm thời gian máu chốt (3)

Tại trong tiến trình lịch sử nguyên bản, Không U Tiên Tổ đang bị ba gã Thiên Địa Thánh Cảnh vây công, khi ba gã Thiên Địa Thánh Cảnh kia sắp vận dụng sức mạnh Thiên Địa Nhị Thánh còn để lại —— Bỗng nhiên có một đoàn tì sáng ẩn chứa sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại từ trên trời hạ xuống, mang Không U Tiên Tổ bao phủ, cũng đưa hắn nhiệt đi, tránh cho hắn bị sức mạnh Thiên Địa Nhị Thần Thánh còn để lại gây thương tích.

Kể từ đó, trạng thái của Không U Tiên Tổ liền khôi phục bình thường.

Như vậy một phe Nguyên Sơ thế giới ở điểm thời gian trước mắt sẽ còn là sáu tên Tiên Tổ, có thể miễn cưỡng đền bù tổn thất Tung Mục Tiên Tổ chết đi.

Hơn nữa, bởi vì tuyến thời gian Tung Mục Tiên Tổ chết vẫn còn ở một vạn năm trước, Nguyên Sơ thế giới ở trong mây lần hỗn độn đại kiếp gần đó còn nhiều hơn một vị Tiên Tổ, có bảy tên Tiên Tổ.

Mặc dù điều này cũng không đối với đại thế của tọa độ hiện tại sinh ra cái biến hoá gì quá lớn, nhưng là để cho Nguyên Sơ thế giới trong mây lần hỗn độn đại kiếp quá khứ sinh ra một chút ưu thế, dưới mấy phen thời gian dây dưa, thậm chí thiếu chút nữa đem một tên Tiên Tổ bỏ mạng ở lần hỗn độn đại kiếp thứ mười một cũng cứu trở về.

Chuỗi biến cố này cũng để cho trí nhớ trong đầu vô số sinh linh của Nguyên Sơ thế giới cùng hỗn độn hải bị thay đổi, không có trí nhớ Không U Tiên Tổ không biệt tung tích sau khi chạy trốn, thay vào đó là vị Tiên Tổ này vẫn luôn là trạng thái hoàn hảo, vẫn luôn sống.

Mà lúc này đây, vô luận là Thái Tổ cảnh đỉnh phong của Hỗn Độn Hải, hoặc là Vô Thiên cảnh Tiên Đế viên mãn của Nguyên Sơ thế giới, đều là vẻ mặt đau khổ, trong mắt không khỏi lóe lên một chút bất đắc dĩ.

Ở trước mặt đại nhân vật cấp Tiên Tổ, lịch sử của quá khứ, nhân sinh vô số người trải qua quá khứ, thậm chí vận mệnh cả đời này, cũng như ảo ảnh trong mơ tùy thời có thể đổi, tùy thời có thể động.

Điều này làm cho đông đảo Tiên Đế viên mãn có thể cảm giác được các loại biến hoá thời gian gần như tuyệt vọng.

Quá bi ai, quá vô lực.

Đối với những sinh linh dưới Tiên Đê viên mãn mà nói, ngược lại thì không có gì thay đổi.

Bởi vì là tất cả “Vốn là ” như thế, chưa từng bị thay đổi.

...

Điểm thời gian lần hỗn độn đại kiếp thứ mười sáu.

Dưới hỗn chiến của một đám Thiên Địa Thánh Cảnh cùng bảy tên Tiên Tổ, toàn bộ Nguyên Sơ thế giới đều trở nên chia năm xẻ bảy, vô lượng vũ trụ trong Hỗn Độn Hải cũng bị phá hủy hơn nửa.

Vô số sinh linh ở trong chiến đấu như vậy hình thần đều diệt.

Lúc này, sau khi Hư Thành Tiên Tổ mới vừa dùng hết toàn lực thúc giục sức mạnh Nhân Thân Thánh còn để lại trong cơ thể mình, đem Không U Tiên Tổ cứu ra từ tình cảnh bị vây công, dùng điều này thay đổi kết cục lần hỗn độn đại kiếp này.

Biến động như vậy tự nhiên không có khả năng giấu giếm được đông đảo Thiên Địa Thánh Cảnh ở điểm thời gian hiện tại.

Vì vậy, thời gian trường hà mới vừa bình tĩnh lại lần nữa trào dâng gợn sóng.

Ý thức của một đám Thiên Địa Thánh Cảnh trực tiếp hạ xuống đến cái thời điểm này, đối với bảy tên Tiên Tổ triển khai phản kích, cũng chú trọng đả kích Không U Tiên Tổ, muốn cho tuyến thời gian trở về đến quỹ tích ban đầu.

Nhưng bảy vị Tiên Tổ hôm nay đã có chuẩn bị, trước tiên liền kích phát sức mạnh của Nhân Thân Thánh, điều động hết mọi sức mạnh của Nguyên Sơ thế giới, cố gắng đuổi một đám Thiên Địa Thánh Cảnh ra khỏi Nguyên Sơ thế giới.

Đối với chúng Tiên Tổ mà nói, mục đích bọn họ mong muốn đã đạt đến.

Chỉ cần mạng một đám Thiên Địa Thánh Cảnh đuổi ra Nguyên Sơ thế giới, kết thúc lần hỗn độn đại kiếp này, liền có thể giữ được thành quả lần này, để cho Không U Tiên Tổ duy trì ở trạng thái bình thường.

Nhưng mà, vừa lúc đó, Thôi Hằng bỗng nhiên hạ xuống ở cái thời điểm này.

Pháp lực mệnh mông bàng đại mà chỉ người tu tiên Phản Hư hậu kỳ có bắt đầu khởi động, trực tiếp tiên hành bao trùm đối với Nguyên Sơ thế giới cùng Hỗn Độn Hải ở cái thời điểm này.

“Các người đã ở thời điểm này gian lận, như vậy thì để cho một vị Tiên Tổ ở cái thời điểm này cũng ngã xuống đi.” Ánh mắt Thôi Hằng phong tỏa ở trên người Tung Mục Tiên Tổ cùng Không U Tiên Tổ.

“Lớn mật cuồng đồ!” Không U Tiên Tổ nghe vậy giận dữ, lúc này liền muốn ra tay trực tiếp động thủ, hẳn cũng không có cùng Thôi Hằng chính diện giao thủ qua, đối với thực lực của Thôi Hằng cũng thiếu hiểu rõ đầy đủ.

“Chớ nên cùng hắn động thủ.” Hư Thành Tiên Tổ chính là biết rõ Thôi Hằng lợi hại, lập tức ngăn cản Không U Tiên Tổ, cũng hướng mọi người nói “Chờ sau khi chúng ta khôi phục mới cùng hắn tỷ đấu cũng không muộn. Đi!”

Còn lại vài tên Tiên Tổ cùng Thôi Hằng giao thủ qua cũng rời rít chạy trốn, bọn họ đều cảm giác được Thôi Hằng hạ xuống đến cái thời điểm này dường như trở nên mạnh hơn.

Đây là lấy được tăng lên sau khi lấy được quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại ở điểm thời gian “Hiện tại” sao?!

Đối mặt địch nhân như vậy, không thể địch lại được.

Chạy là thượng sách!

Song, bảy tên Tiên Tổ này mới vừa động một cái, liền thấy phía trước bay tới bảy cái dây thừng vàng chói chang, lực giam cầm vô cùng kinh khủng sau đó mãnh liệt mà tới.

Khốn Tiên Tác!

Chương 1220: Lịch sử tuế nguyệt, ảo ảnh trong mơ (1)

Trong chùm sáng quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại ẩn chứa số lớn bí ẩn căn nguyên của cái thế giới này

Bây giờ Thôi Hằng mặc dù còn không có hoàn toàn hiểu thấu đáo nó, nhưng cũng đã tìm hiểu phần lớn, tu vi cảnh giới tự nhiên cũng có đề cao, so sánh với lúc trước khi tiêu diệt Tung Mục Tiên Tổ lại mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Vì vậy, uy năng của Khốn Tiên Tác cũng có tăng trưởng.

Bảy tên Tiên Tổ đối mặt lực giam cầm mạnh mẽ như vậy, ngay cả cơ hội tránh né cũng không có, trực tiếp liền đánh mất năng lực hành động, bị định trụ ngay tại chỗ.

Ngay sau đó, bảy cái dây thừng màu vàng liền rơi vào trên người bảy tên Tiên Tổ này, trong nháy mắt liền đem bọn hắn bó chặt với nhau.

Khốn Tiên tác ở cùng lúc khi cầm giữ hành động của bọn họ, cũng cầm giữ tất cả sức mạnh của bọn họ, ngay cả thời gian cũng định trụ, để cho thời gian đều dừng lại ở một cái chớp mắt này.

Coi như là cường giả cấp bậc Tiên Tổ, trong thời gian ngắn đều không cách nào tránh thoát khỏi trói buộc của Khốn Tiên Tác, chỉ có thể khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn Thôi Hằng bỗng nhiên hạ xuống đến cái thời điểm này.

Hư Thành Tiên Tổ đã không phải lần thứ nhất thấy Thôi Hằng, ở khi Tung Mục Tiên Tổ ngã xuống còn cùng Thôi Hằng giao thủ qua một lần, đã từng lãnh giáo qua uy năng của Khốn Tiên Tác.

Nhưng khi đó uy năng của Khốn Tiên tác còn lâu mới được kinh khủng như lúc này.

“Chẳng lẽ hắn dung hợp sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại sao? ! Làm sao sẽ thoán cái trở nên mạnh mẽ nhiều như vậy, trên người của hắn rốt cuộc xảy ra chuyện gì? !”

Hư Thành Tiên Tổ nội tâm kinh hãi không thôi.

Còn lại bốn gã Tiên Tổ đã từng giao thủ cũng là tâm tình tương tự, hoàn toàn không cách nào hiểu vì cái gì Thôi Hằng bỗng nhiên trở nên cường đại như thế.

Một đám Thiên Địa Thánh Cảnh từ điểm thời gian hiện tại nhìn lại đến thời không này cũng cảm nhận được rung động không có gì sánh kịp.

Bọn họ đồng dạng có thể cảm giác lực giam cầm ẩn chứa trên Khốn Tiên Tác, chẳng qua là tiên hành dò xét nó, cũng đã cảm giác có chút tê cả da đầu.

Lực giam cầm mạnh mẽ như vậy, thật là chưa bao giờ nghe, không thể tưởng tượng nổi!

Quá mạnh mẽ!

“Đạo huynh thật là thần thông!” Viên Minh không nhịn được thở dài nói.

Hắn chính là tên Thiên Địa Thánh Cảnh hướng Thôi Hằng đưa tới bái thiếp, chuẩn bị tới Thuận Dương Cung viếng thăm, cũng tới cái thời không này, cố gắng ngăn cản Không U Tiên Tổ khôi phục trạng thái bình thường.

Viên Minh không nghĩ tới Thôi Hằng lại đột nhiên hạ xuống đến cái thời điểm này, còn có thể bằng vào sức một mình giam cầm bảy đại Tiên Tổ.

Dù sao, ở trận chiến trước đó khi Tung Mục Tiên Tổ ngã xuống, thực lực của Thôi Hằng còn còn lâu mới cường đại đến mức kinh khủng như thế.

Lấy điểm thời gian hiện tại để tính, lúc này mới qua bao lâu?

Hắn cũng đã cường đại như thế.

Chẳng lẽ đây chính là tăng lên đến từ chùm sáng quà tặng Nhân Thân Thánh còn để lại?

Nhưng mà trên người của hắn cũng không có khí tức lực lượng của quà tặng của Nhân Thân Thánh, vẫn là cái loại sức mạnh thân kỳ vô cùng cường đại lại cũng vô cùng xa lạ kia.

Điều này làm cho hình tượng của Thôi Hằng ở trong lòng Viên Minh lại vĩ đại thêm vài phần, cường đại mấy phần.

“Thôi Hằng, chúng ta cùng người không thù không oán, vì sao phải nhắm vào chúng ta?!” Hư Thành Tiên Tổ tức giận hét ” Từ đặc tính sức mạnh đến xem, người đi cũng không phải con đường của Hỗn Độn Hải, căn bản cũng không cần thiết phải đối địch với chúng ta.”

“Ta cũng không phải là đối địch với các ngươi.” Thôi Hằng ánh mắt bình tĩnh, nhàn nhạt mở miệng nói “Đây chỉ là con đường ta phải đi qua trên con đường tu hành, chưa bao giờ tận lực nhắm vào bọn ngươi.”

Vừa nói, hắn liền giơ bàn tay, vận chuyển pháp lực hướng Không U Tiên Tổ ấn vào, muốn đem đôi phương đánh cho rớt đài, lần nữa khôi phục thành trạng thái trọng thương ngã gục, bị đạo thương làm khô, không biết tung tích.

Bây giờ Không U Tiên Tổ đã bị Thôi Hằng hoàn toàn giam cầm, ở bên dưới uy năng của Khôn Tiên Tác, hẳn ngay cả một chút xúu sức mạnh đều không cách nào vận dụng, chỉ có thể là mặc người chém giết.

Dưới tình huống này, Thôi Hằng vồ xuống một chưởng, lúc này liền có vô cùng vô lượng đại đạo pháp tắc dính vào hắn, không ngừng phai diệt sinh cơ cùng thân hồn của hắn.

Ngay cả sức mạnh Nhân Thần Thánh dung hợp ở trong cơ thể hắn cũng bị ảnh hưởng to lớn, bị cưỡng ép phong ấn ở trong cơ thể, không cách nào trước hết bộc phát ra sức mạnh phản kích.

Lúc trước Thôi Hằng còn không làm được đến mức này, hiện tại hắn đã hiểu rất nhiều về tính chất sức mạnh của Nhân Thần Thánh, tự nhiên có thể làm ra hạn chế ở mức độ nhất định.

Dưới sự hạn chế và giam cầm gắt gao, Không U Tiên Tổ lúc này đã bị đánh trở về điểm thời gian ban đầu, lần nữa rơi vào trong vây công của một đám Thiên Địa Thánh Cảnh.

Nhóm Tiên Tổ ở điểm thời gian đó đang muốn hạ xuống tia sáng, đem Không U Tiên Tổ từ trong vây công cứu ra, chợt có một bàn tay thon dài trắng tinh xuất hiện, cách không ngăn cản sự cứu giúp của các Tiên Tổ với Không U Tiên Tổ ở cái thời điểm này.

Điều này trực tiếp đưa đến Không U Tiên Tổ thân vùi vào trùng vây, căn bản cũng chạy không thoát.

Cùng lúc đó, ba gã Thiên Địa Thánh Cảnh vây công Không U Tiên Tổ cũng kích phát sức mạnh của Thiên Địa Nhị Thần Thánh trong cơ thể mình.

Đại đạo chi lực vô cùng mạnh mẽ đem Không U Tiên Tổ bao phủ, đạo thượng khó mà xóa nhòa dính vào người, để cho hình thần của hắn đều nhận được vô tận hành hạ và áp chế.

Chương 1221: Lịch sử tuế nguyệt, ảo ảnh trong mơ (2)

“Người đây chẳng lẽ không gọi là nhằm vào sao? !”

Không U Tiên Tổ tức giận hô, ngay sau đó dốc hết toàn lực phá vỡ kẽ hở thời gian, thuận theo trong đó biến mất không thấy gì nữa.

Đây là đem mình núp ở bên trong dòng chảy rối loạn của Thời Không.

Nơi đó là vùng đất hỗn loạn lẫn lộn quá khứ hiện tại tương lai, giống như là rong ruổi ở trong vòng xoáy của thời gian trường hà, chỉ cần đi vào, liền không cách nào tự mình đi ra.

Chỉ có thể chờ đợi một cái cơ hội cực kỳ nhỏ nhoi, mới có thể bị ngẫu nhiên từ trong Thời Không loạn lưu bắn ra, nhưng điểm thời gian là không xác định.

Có thể là quá khứ xa xôi vô tận, cũng có thể là tương xa xôi vô tận.

Gần như là không cách nào trở về.

Song, ở trong Thời Không loạn lưu cũng có một cái chỗ tốt, kia chính là có thể tiêu trừ đạo thương.

Thời gian loạn lưu có thể mang sức mạnh đạo thương tách ra, phòng ngừa căn nguyên của chính mình bị tổn thương, cũng có thể từ từ khiến đạo thương biến mất.

Đây coi như là nơi duy nhất có thể chữa trị đạo thương bắt nguồn từ Tam Thân Thánh.

Mà tại trong nháy mắt khi Không U Tiên Tổ trôn vào Thời Không loạn lưu, Thôi Hằng cũng buông ra giam cầm đối với sáu tên Tiên Tô Hư Thành Tiên Tô, để cho bọn họ có thể tiến hành tự do hành động, sau đó liền trực tiếp rời đi cái thời điểm này.

Đối mặt tình hình như thế, vô luận là sáu gã Tiên Tô này hay là một đám Thiên Địa Thánh Cảnh cũng chỉ có thể đem ý thức của mình kéo ra khỏi thời điểm này, trở về hiện tại.

Dường như hết thảy đều không có phát sinh vậy.

Nhưng trên thực tế, bắt đầu từ điểm thời gian Không U Tiên Tổ bị Thôi Hằng ép chỉ có thể trôn vào Thời Không loạn lưu, tuyến thời gian lui về phía sau lần nữa sinh ra thay đổi.

Ở trong trí nhớ của vô số sinh linh ở điểm thời gian trước mắt, Không U Tiên Tổ lần nữa biến thành trạng thái mất tích,

cho tới bây giờ cũng chưa từng được cứu.

Song, khác với lịch sử nguyên bản, nhóm cường giả Hư Thành Tiên Tổ từng muốn đi cứu Không U Tiên Tổ, nhưng bị một vị cường giả thần bí ẩn giấu mình mà ngăn trở một cách ngang ngược.

Từ đó làm cho chúng Tiên Tổ cứu Không U Tiên Tổ thất bại, đồng thời cũng tăng thêm đạo thương cho Không U Tiên Tổ, khiến hắn không thể không trốn vào Thời Không loạn lưu để chữa thương.

Bây giờ lại có đại kiếp bùng xuống, vị tồn tại thực lực kinh thiên động địa từng ra tay giam cầm mấy tên Tiên Tổ lại xuất hiện lần nữa...

Từng loại lời đồn đãi này cũng sẽ nương theo trí nhớ mới mà truyền bá ra.

Từng tên Tiên Đế viên mãn lần nữa than thở.

Lịch sử rốt cuộc tính là thứ gì?

Đối với một đám đại nhân vật cấp bậc Tiên Tổ mà nói, nhất định chính là đồ chơi có thể tùy tiện tấu máy a.

...

Điểm thời gian hiện tại, bên trong Thuần Dương Cung.

Thôi Hằng từ từ mở mắt, thể ngộ thay đổi của mình, ngay sau đó trên mặt liền lộ ra nụ cười nhàn nhạt “Cái phương pháp này quả thật là có thể được.”

Nhờ vào ở trong lần hỗn độn đại kiếp thứ mười sáu tạo thành ảnh hưởng to lớn, vô luận là Thiên Địa Thánh Cảnh hay là Tiên Tổ đều nhớ sâu sắc thân ảnh của hắn.

Mà sự tích của hắn cũng lưu trong trí nhớ của vô số sinh linh, trở thành nhân vật từng chân chính tồn tại trong lịch sử.

Điều này liền khiến cho mốc ký hiệu thời không hắn hình thành trong lần hỗn độn đại kiếp thứ mười sáu trở nên chân thật.

“Tiếp đó, chính là thông qua cái mốc ký hiệu này tiến một bước nhìn lại đến điểm thời gian ta vốn không ở, đem nó mốc nổi thành tuyên, sau đó tiến hành chiếm cứ.”

Thôi Hằng tâm niệm xong, liền lập tức bắt đầu hành động.

Sau khi bước vào thời gian trường hà, hắn liền lấy khoảng cách 10452 năm trước làm khởi đầu, hướng tuế nguyệt càng cổ lão càng xa xưa tiến hành nhìn lại.

Thời gian cuộn cuộn về phía trước, vĩnh viễn không ngừng nghỉ, Thôi Hằng chính là đi ngược dòng mà tiến, kẻ từ hiện tại

chạy về phía quá khứ.

Quá trình này là cực kỳ nhanh chóng.

Sau khi đột phá đến Phản Hư hậu kỳ, hiển hiện ra đại đạo chùm sáng, Thôi Hằng đã có bản chất sinh mạng cực cao, sự tồn tại của tự thân đã bắt đầu một cách tự nhiên hướng quá khứ lan tràn.

Vì vậy, đối với Thôi Hằng hiện tại mà nói, chỉ cần trong điểm thời gian quá khứ xác định một cái mốc ký hiệu thời không, liền có thể nhanh chóng dệt ra một cái tuyến thời gian, cũng đối với đoạn thời gian đó tiến hành chiêm cứ.

Vì vậy, cường giả thân bí Thôi Hằng đột nhiên xuất hiện ở lần hỗn độn đại kiếp thứ mười sáu bắt đầu thường trú thế gian.

Chỉ có điều vị cường giả này cũng không có đạo tràng cố định, có lúc sẽ ở Hỗn Độn Thiên, cũng có lúc ở Cửu Trọng Thiên, cũng không có hình tượng cố định, có lúc là tiên thân cao cao tại thượng, cũng có lúc là người buôn bán nhỏ thông thường.

Hắn phảng phất như là nhảy ra bên ngoài chư thiên vạn giới, không thuộc sinh mệnh vạn vật, hết thảy đều có thể tự do tự tại tùy tâm mà làm.

Chương 1222: Lịch sử tuế nguyệt, ảo ảnh trong mơ (3)

Hắn cũng chưa bao giờ cùng người sinh ra tranh chấp, nhưng địa vị của hắn không có ai hoài nghi.

Biểu hiện của vị cường giả thân bí này ở trong lần hỗn độn đại kiếp thứ mười sáu cố định địa vị của hắn, không thể dao động.

Vô luận là Nguyên Sơ thế giới hay là vô tận Hỗn Độn Hải, hắn đều là được kính trọng.

Thuận theo một cái tuyến thời gian như vậy, Thôi Hằng hoàn thành dật ra và tiếp nối đối với lịch sử quá khứ của chính mình.

Từng bước một từ một vạn năm trước bước đến lúc lần hỗn độn đại kiếp thứ mười chín bùng nổ, vượt qua tầng tầng phân tranh, lại bước lên lần hỗn độn đại kiếp thứ mười tám cùng thứ mười bảy.

Cuối cùng mọc nổi cùng vị cường giả thân bí Thôi Hằng xuất hiện trong lần hỗn độn đại kiếp thứ mười sáu, hoàn thành thống nhất trên tuyến thời gian.

Đến đây Thôi Hằng đã đem sự hiện hữu của mình nhìn lại đến cách nay năm mươi sáu cái Nguyên Sơ Kỳ, cũng tức là 313 tỷ 600 triệu năm trước.

Chân chính trở thành một tồn tại cực kỳ cổ xưa.

Cùng lúc đó, giả tạ chi thân của hắn đang chiêm cứ mỗi cái vũ trụ trong đoạn tuyến thời gian này.

Bất luận là ở vô tận Hỗn Độn Hải, hay là ở trong Nguyên Sơ thế giới, đều có thân ảnh của hắn, trong rất nhiều văn minh đều lưu truyền truyền thuyết liên quan tới hắn.

Ở trong nhận thức của tuyệt đại đa số sinh linh, Thôi Hằng chính là cường giả cổ xưa hơn ba trăm tỷ năm trước cũng đã tồn tại.

Bây giờ chẳng qua là lần nữa hiện thế, cũng ở trong một phương vũ trụ ở trong vô tận Hỗn Độn Hải thành lập đạo tràng cố định.

Chỉ có cường giả cấp bậc Tiên Đế viên mãn cùng Tiên Tổ mới biết Thôi Hằng thật ra thì cũng không phải là cường giả cổ xưa gì, mà là kẻ từ cái thời điểm hiện tại này nhìn lại về quá khứ, chiêm cứ tuyến thời gian cổ xưa.

Nhưng điều này thật ra thì đã không có bất cứ ý nghĩa gì.

Ở sau khi Thôi Hằng chiêm cứ tuyên thời gian quá khứ, hẳn chính là đã trở thành tồn tại cổ xưa trên thực chất.

Hơn nữa là bởi vì hẳn đủ cường đại, cường đại đến có thể ở trong lần hỗn độn đại kiếp thứ tư lưu lại mốc ký hiệu chân thật khắc sâu, cho nên mới có thể trở nên cổ xưa như thế.

Lai lịch cổ xưa như vậy mà tới là vững chắc nhất.

Song, chiêm cứ tuyên thời gian từ lần hỗn độn đại kiếp thứ mười sáu đến nay, cũng không phải là điểm cuối, quà tặng Nhân Thân Thánh còn để lại cũng không chỉ có chút hiệu quả này.

Thôi Hằng còn phải tiếp tục hướng về tuyên thời gian càng thêm lâu dài tiến hành nhìn lại, phải biến đổi đến mức càng cổ xưa, càng gần sát trạng thái lúc ban đầu của cái thế giới này.

Như thế mới có thể càng tiếp cận căn nguyên bí ẩn của cái thế giới này, để đạt tới cảnh giới không gì không biết, không gì không thể, để đạt thành điều kiện thiết lập ở trước Hợp Đạo.

“Tiếp theo chính là lần hỗn độn đại kiếp thứ mười một.” Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng “Một lần hỗn độn đại kiếp này có một tên Tiên Tổ ngã xuống, quà tặng Nhân Thân Thánh còn để lại cũng tại chỗ tiêu tan, có thể làm cơ hội thành lập mốc ký hiệu thời không.”

...

Ở khi Thôi Hằng tính toán kế hoạch hành động kế tiếp.

Năm tên Tiên Tổ còn sống đã tới tầng chót nhất của cửu trọng thiên tiến hành thương nghị.

Nơi này đã từng là đạo tràng mà Nhân Thân Thánh tu luyện, sau đó chín vị Tiên Tổ tự xưng là Tiên, liền coi đây là cơ sở mở ra cửu trọng thế giới, cao siêu trên trời, phân chia ra với sinh linh của cả vùng đất, tỏ vẻ mình cao cao tại thượng.

Vì vậy, tầng chót nhất của Cửu Trọng Thiên có bản chất cực cao, có thể hoàn toàn ngăn cách trong ngoài, có khả năng ngăn ngừa tin tức bị người ngoài theo dõi.

Năm tên Tiên Tổ lấy Hư Thành Tiên Tổ cầm đầu, còn lại bốn vị theo thứ tự là Ngọc Linh Tiên Tổ, La Thiên Tiên Tổ, Hàm Minh Tiên Tổ, Hoàng Vân Tiên Tổ.

Năm tên Tiên Tổ này trong quá khứ vô tận năm tháng đều là tồn tại uy áp toàn bộ Nguyên Sơ thế giới thậm chí là vô tận Hỗn Độn Hải.

Lúc này lại đều có chút thấp thỏm bất an.

Cái tên Thôi Hằng vô căn cứ nhô ra đó hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi nhận thức của bọn họ.

Bọn họ vô luận như thế nào đều không hiểu được, vì sao lại có loại tình huống này.

Một tồn tại không nắm giữ lực lượng của Tam Thần Thánh, lại cũng có thể nắm giữ uy năng Tiên Tổ cấp, thậm chí còn càng cường đại hơn.

Thật là không thể tưởng tượng nổi.

Hơn nữa, người này rõ ràng cùng vô tận Hỗn Độn Hải có quan hệ khá gần, kể từ đó Nguyên Sơ thế giới bên này liên nguy hiểm.

“Lần hỗn độn đại kiếp thứ mười sáu thay đổi, chỉ sợ không phải mục đích cuối cùng của hắn.”

Vào lúc này Hư Thành Tiên Tổ bỗng nhiên mở miệng nói “Cái tên Thôi Hằng đó thật ra thì cũng không cổ xưa, con đường hắn trở nên mạnh mẽ trước tiên là ở một cái tọa độ lịch sử mâu chốt dẹt ra thân phận của mình, lại cường hành nhìn lại điếm thời gian, chiếm cứ tuyến thời gian quá khứ.

“Tiếp theo chỉ sợ sẽ là hỗn độn đại kiếp lần thứ mười một cùng lần thứ tư, hắn nhất định sẽ tham dự vào bên trong, cũng tạo nên một cái thân phận quan trọng, coi như điếm tọa độ để nhìn lại thời gian.

“Nếu như tiếp tục để cho hắn cứ vậy nhìn lại về trước, chúng ta sẽ không còn có bất kỳ bí mật, bí mật lớn về Tam Thần Thánh năm đó sẽ bị người thứ mười biết được, tuyệt đối không thể để cho xảy ra chuyện như vậy.”

“Chúng ta đây phải làm gì? ” Ngọc Linh Tiên Tổ trầm giọng nói “Từ tình huống giao thủ khi trước đến xem, chúng ta đã không phải là đối thủ của người kia, thậm chí ngay cả tự vệ đều miễn cưỡng.”

“Các ngươi chẳng lẽ là quên, ban đầu chúng ta là làm sao giúp Nhân Thần Thánh đuổi Thiên Địa Nhị Thần Thánh? ” Hư Thành Tiên Tổ ánh mắt hơi hơi nheo lại ” Nhân Thần Thánh lưu cho chúng ta cũng không chỉ có sức mạnh, đủ để cho chúng ta át chế cái tên Thôi Hằng này!

“Nếu là xử lý thoả đáng, cũng chưa chắc không thể để cho hắn ngã xuống!”

Chương 1223: Nhân Thánh Cung, Chí Nhân Chiến Kích (1)

Nhân Thần Thánh lưu cho chúng ta cũng không chỉ là sức mạnh?

Hư Thành Tiên Tổ vừa nói lời này, bốn gã Tiên Tổ còn lại tức thì đều đổi sắc mặt, hiển nhiên cũng là nghĩ tới điều gì.

Ngọc Linh Tiên Tổ là bộ dáng cô gái trẻ tuổi, dung mạo gọi là tuyệt đẹp, mày liễu nàng nhíu lại mà nghi ngờ nói: “Hư Thành, ý của ngươi chẳng lẽ là chỉ trong Nhân Thánh Cung chín thanh...”

“Không được!” La Thiên Tiên Tổ vô cùng quyết tuyệt lên tiếng cắt đứt, lắc đầu liên tục nói “Không được, tuyệt đối không được, đồ vật trong Nhân Thánh Cung tuyệt không thể động, tốt nhất ngay cả Nhân Thánh Cung đều không nên mở ra!”

“Ta ngược lại thật ra cảm thấy, việc đã đến nước này, coi như vận dụng chí bảo trong Nhân Thánh Cung, tình huống cũng sẽ không kém hơn so với bây giờ.” Hạm Minh Tiên Tổ trầm giọng nói “Sự lợi hại của tên Thôi Hằng đó các ngươi cũng đều thấy được, nếu như không nhanh chóng đem hắn át chế, liền không có cơ hội.”

“Hoàng Vân lão tổ, ngươi thấy thế nào?” Hư Thành Tiên Tổ nhìn về phía Hoàng Vân Tiên Tổ.

Hoàng Vân Tiên Tổ là một lão giả nhìn tóc trắng mặt trẻ, ở trong chín vị Tiên Tổ là người tư cách già lão nhất.

Lúc trước trận chiến đuổi Thiên Địa Nhị Thánh vẫn là do hắn cầm đầu.

Hư Thành cũng chỉ là hậu sinh khả ứ.

Vì vậy, bây giờ chúng Tiên Tổ mặc dù là do Hư Thành Tiên Tổ cầm đầu, nhưng vẫn xung Hoàng Vân Tiên Tổ là lão tổ, ý kiến của hắn cũng là vô cùng trọng yếu.

“Nên trảm Thôi Hằng.” Hoàng Vân Tiên Tổ như chém đinh chặt sắt nói “Mục tiêu tiếp theo của tên Thôi Hằng đó vô cùng rõ ràng, chính là muốn chiếm cứ tuyến thời gian càng cổ xưa.

“Cứ như vậy hắn liền không thể tránh khỏi mà chạm tới thời kỳ, chúng ta còn chưa thành tựu Tiên Tổ, thậm chí khả năng tiếp xúc được Nhân Thần Thánh, đến lúc đó ngươi và ta đều có thể không còn tồn tại, tuyến thời gian khi chúng ta vừa

thành tựu Tiên Tô, đến vô số năm sau đều sẽ hoàn toàn sụp đổ.”

“Tuyệt đối không thể để cho xảy ra chuyện như vậy! ”
Hàm Minh Tiên Tô nói.

“Nhưng là, mở ra Nhân Thánh Cung, vận dụng Chí Nhân Chiến Kích có nguy hiểm quá lớn. ” La Thiên Tiên Tô nhìn mọi người chung quanh, trịnh trọng, nghiêm túc nói “Các người sẽ không sợ Nhân Thần Thánh sống lại sao? !”

“Thời gian đều đã qua lâu như vậy, sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại cũng đều thành vật cố chủ. ” Hàm Minh Tiên Tô nói “Hắn không có khả năng sống lại.”

“Người thật có tự tin bảo đảm sao? ! ” La Thiên Tiên Tô nhìn về phía Hàm Minh Tiên Tô chần chừ.

“Coi như không thể bảo đảm thì như thế nào? ! ” Hàm Minh Tiên Tô hỏi ngược lại “Mở ra Nhân thánh cung, vận dụng Chí Nhân chiến kích chẳng qua là có nguy hiểm mà thôi.

“Nhưng nếu như không thể tiến hành át chế hoặc là đem tên Thôi Hằng đó tru diệt, tiếp theo chúng ta liền phải thật chịu đựng tai họa ngập đầu, kết quả như thế người có thể tiếp nhận? !”

“Chẳng lẽ lại không thể suy nghĩ những biện pháp khác sao? ” La Thiên Tiên Tô thở dài nói, song giọng điệu rõ ràng đã yếu hơn rất nhiều.

“Được rồi! ” Hư Thành Tiên Tô lên tiếng chặn lại cãi vã, vỗ bàn nói ” Thôi Hằng nhất định phải tru diệt, nếu không chúng ta vĩnh viễn không ngày yên bình, hơn nữa nhất định phải thừa dịp còn sớm, chậm nữa thì chúng ta chỉ sợ cũng lại không có bất kỳ biện pháp nào.

“Ta đề nghị mở ra Nhân thánh cung, thỉnh Chí Nhân chiến kích, do chúng ta năm người hợp lực, đem Thôi Hằng tru diệt, ít nhất cũng phải đưa hắn đày tới trong Thời Không loạn lưu.”

“Ta không ý kiến. ” Hàm Minh Tiên Tô lên tiếng trước nhất tỏ rõ lập trường.

“Có thể. ” Hoàng Vân Tiên Tô cũng gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Ngọc Linh Tiên Tô hơi do dự một chút, nhưng cuối cùng vẫn là gật đầu nói “Ừ, cũng chỉ có biện pháp này.”

“... ” La Thiên Tiên Tô trầm mặc chốc lát, không thể làm gì khác hơn là mặt đầy bất đắc dĩ nói “Ta tuân theo quyết định của mọi người, khi ta động dụng Chí Nhân chiến kích, chúng ta nhất định phải vạn phân cẩn thận mới được.”

“Điều này đừng lo, nguy hiểm khi mở ra Nhân thánh cung, vận dụng Chí Nhân chiến kích, chúng ta đều vô cùng rõ ràng.” Hư Thành Tiên Tổ khẽ gật đầu, trầm giọng nói “Nếu tất cả mọi người đã đồng ý, vậy việc này không nên chậm trễ, chúng ta bây giờ liền mở ra Nhân thánh cung đi!”

...

Chiến đấu khi chín đại Tiên Tổ theo Nhân Thần Thánh đuổi Thiên Địa Nhị thần thánh đã qua quá nhiều năm tháng.

Gần như không có người biết được thời đại kia xảy ra chuyện gì.

Bởi vì lực lượng và uy năng của Tiên Tổ là bắt nguồn ở quà tặng Nhân Thần Thánh để lại sau khi đạo hóa, cho nên tuyền thời gian sớm nhất bọn họ có thể chiếm cứ cũng chỉ có thể đến thời điểm Nhân Thần Thánh đạo hóa.

Tương tự, khởi nguồn sức mạnh và uy năng của Thiên Địa Thánh Cảnh là Thiên Thần Thánh cùng Địa Thần Thánh sau khi đạo hoá, cho nên bọn họ cũng chỉ có thể nhìn lại cùng chiếm cứ đến điểm thời gian Thiên Địa Nhị thần thánh đạo hóa.

Không có người nào có thể nhìn lại đến điểm thời gian trận chiến đấu Nhân Thần Thánh đuổi Thiên Địa Nhị Thánh kia.

Sinh linh đã từng sinh tồn ở cái thời đại kia, cũng đều đã ở trong thời gian dài dòng trôi qua biến mất hầu như không còn.

Chỉ có chín vị Tiên Tổ trường tồn hậu thế, trọn vẹn trải qua thời đại kia.

Trừ bọn họ ra, không có ai biết thời đại kia cụ thể xảy ra chuyện gì.

Chương 1224: Nhân Thánh Cung, Chí Nhân Chiến Kích (2)

Thời đại kia cũng là thời đại bọn hắn nhỏ yếu nhất.

Nếu như có người có thể trở lại thời đại kia, liền có thể trực tiếp ở bên trên căn nguyên đưa bọn họ tiêu diệt, từ đó hoàn toàn thay đổi tuyến thời gian vô số năm sau này.

Vì vậy, chín đại Tiên Tổ một mực đang hết sức che giấu thời đại kia, không cho phép cái bí mật ở thời đại cổ xưa kia bị người biết, càng không thể chịu đựng có người nhìn lại đến thời đại kia.

Nhân thánh cung chính là một trong bí mật lớn nhất của thời đại kia.

Để quên một đoạn cố sự từng xảy ra kia, coi như là bản thân chín đại Tiên Tổ, cũng đang cố ý tránh chạm đến sự vật liên quan đến Nhân Thánh Cung.

Trong đó mấu chốt nhất cũng trọng yếu nhất, chính là chín cái bảo vật Nhân Thân Thánh tự mình chế tạo —— Chí Nhân Chiến Kích.

Đây là một kiện chí bảo có uy năng cực kỳ khủng bố, là Nhân Thân Thánh ở trong Tối Sơ Cổ Địa tìm tới tài liệu, sau đó tiêu hao ước chừng hơn ngàn cái Nguyên Sơ Kỳ, mới đem nó rèn đúc ra.

Vì vậy Chí Nhân chiến kích có thể nói là binh khí hoàn mỹ vô khuyết, ở các phương diện tài liệu, rèn đúc, uy năng đều có thể nói là không có nửa điểm tỳ vết nào.

Chính là chí bảo như thế, để cho đám người Hư Thành lúc ấy còn chưa phải là Tiên Tổ, trực tiếp có thực lực có thể cùng Thiên Địa Nhị thần thánh tác chiến.

Nhưng vô luận là năm tên Tiên Tổ hiện tại còn sót lại này, hay là bốn gã Tiên Tổ ở vào trạng thái chết đi hoặc là mất tích, đều là ở sau khi hoàn toàn dùng hợp sức mạnh Nhân Thân Thánh còn để lại, liền không lại tiếp xúc Chí Nhân chiến kích.

Chín thanh Chí Nhân chiến kích bị cất kín vĩnh cửu trong “Nhân Thánh Cung” đỉnh cao nhất của Cửu Trọng Thiên, đã quá lâu quá lâu không có ai động tới chúng nó.

Bây giờ, Hư Thành Tiên Tổ, Hoàng Vân Tiên Tổ, Ngọc Linh Tiên Tổ, Hàm Minh Tiên Tổ, La Thiên Tiên Tổ năm người lần nữa đi tới trước Nhân Thánh Cung đã xa cách vạn cổ năm tháng.

Nhìn toà Thánh Điện hùng vĩ sừng sững này, từng đoạn trí nhớ bị bọn họ tận lực trốn tránh không tìm được dâng lên trong lòng, phảng phất có từng đạo quang ảnh thoáng qua trong tầm mắt của bọn họ.

Đó là vô tận năm tháng trước, một cái niên đại cổ xưa đến không cách nào nhìn lại.

Lúc đó, Nhân thánh cung còn không ở nơi này, mà là tọa lạc tại trên đại địa, cùng nó đối ứng còn có Thiên Đế Cung cùng Địa Hoàng Cung, theo thứ tự là đạo tràng của Thiên Thần Thánh cùng Địa Thần Thánh.

Thiên Địa Nhân Tam Thần Thánh là chúa tể tuyệt đối của thế giới này thời đó.

Ở thời đại kia, Nhân tộc mới thành lập còn không có nắm giữ phương pháp tu luyện, vô cùng nhỏ yếu, nhưng phàm là thú vật có chút lực lượng, đều có thể đem Nhân Tộc coi là khâu phân lương thực.

Thiên Thần Thánh cùng Địa Thần Thánh không quản đến điều này, đối với bọn họ mà nói, Nhân Tộc chẳng qua là sự khuếch trương của khái niệm tôn tại của Nhân Thần Thánh, là một phần của sự tôn tại của Nhân Thần Thánh, tự nhiên cũng không cần thiết quản.

Mà chính Nhân Thần Thánh cũng không quản đến, đồng dạng cũng là bởi vì nhân tộc chẳng qua là sinh linh sinh ra từ trong quá trình khái niệm tự thân của hãn khuếch trương, căn bản không cần phải quản.

Tựa như là Thiên Thần Thánh sẽ không đi quản đại đạo quy tắc tự nhiên dẫn sinh ra, Địa Thần Thánh cũng sẽ không đi quản núi non sông ngòi tự nhiên dẫn sinh ra vậy.

Vì vậy, lúc ban đầu nhân tộc sinh tồn cực kỳ khó khăn, ngoại trừ có trí khôn, biết suy tính, biết học tập ra, toàn bộ đều hết sức nhỏ yếu.

Sau này Nhân thần thánh phát hiện làm cho nhân tộc trở nên mạnh mẽ đối với hãn có chỗ tốt, mới bắt đầu nhúng tay sự phát triển của nhân tộc.

Bởi vì, nhân tộc trên bản chất là từ khái niệm tôn tại của Nhân Thần Thánh khuếch trương ra, cho nên, trên lý thuyết mà nói, nhân tộc càng cường đại, Nhân Thần Thánh cũng sẽ càng cường đại.

Chỉ cần cường giả của nhân tộc càng ngày càng nhiều, thực lực bản thân Nhân Thần Thánh cũng sẽ không ngừng trở nên mạnh mẽ.

Tốc độ trở nên mạnh mẽ như vậy nhưng mà nhanh hơn nhiều so với Thiên Địa Nhị thần thánh tiên hành khuếch trương một cách tự nhiên, hiệu suất hoàn toàn không thể so sánh nổi

Thật ra thì, đây cũng là một trong những nguyên nhân quan trọng khiến Nhân Thần Thánh có thể đem Thiên Địa Nhị thần thánh đuổi ra Nguyên Sơ thế giới.

Vì vậy, Nhân Thần Thánh trước sau ở trong nhân tộc chọn lựa mấy trăm người, truyền thụ cho bọn họ phương pháp nắm giữ đại đạo pháp tắc, đoạt thiên địa tạo hóa.

Cuối cùng học thành có ba mươi bảy người, thành người đi theo dưới quyền Nhân Thần Thánh, cũng được phép cư ngụ ở trong Nhân Thánh Cung.

Ba mươi bảy người này cũng là trợ lực chủ yếu để sau này Nhân Thần Thánh đuổi Thiên Địa Nhị thần thánh.

Song, trong đó có hai mươi tám người đều đã bỏ mạng ở trong chiến đấu của trận chiến cuối cùng kia, chỉ còn lại chín người mạnh nhất chấp chương Chí Nhân chiến kích còn sống.

Cũng chính là chín đại Tiên Tổ sau này.

Một đoạn lịch sử kia có quá nhiều chuyện bọn họ không muốn nhớ lại, cũng là lúc bọn họ nhỏ yếu nhất, bất đắc dĩ nhất, thân bất do kỷ nhất.

Nhân Thánh Cung cùng chín thanh Chí Nhân chiến kích, càng là ẩn chứa sự u ám tận cùng trong đáy lòng bọn họ, ẩn chứa bí mật không dám để cho người biết nhất.

Chương 1225: Nhân Thánh Cung, Chí Nhân Chiến Kích (3)

Ừng ừng!

Ở trong từng trận tiếng nổ, Cự Môn Nhân Thánh Cung phủ bụi vô tận năm tháng từ từ mở ra, khí tức uy nghiêm vô tận tràn vào trong cảm giác của năm tên Tiên Tổ.

Cho dù bọn hắn bây giờ đã không còn nhỏ yếu, cho dù bọn hắn bây giờ đã trở thành Tiên Tổ, uy chấn vô tận tuế nguyệt, khi nhìn đến cửa chính cung điện Nhân Thánh Cung bị mở ra, vẫn là không tự chủ được sinh ra mấy phần cảm giác tim đập bộp.

Qua một lúc lâu, năm người bọn họ mới miễn cưỡng khôi phục tâm tình.

Nhưng đang lúc bọn hắn dự định đi vào Nhân Thánh Cung, lại đều bỗng nhiên biến sắc.

“Là Thôi Hằng, hắn hạ xuống ở điểm thời gian lần hỗn độn đại kiếp thứ mười một!”

“Hắn đang nhúng tay vào chuyện ở điểm thời gian đó, đáng ghét, hắn thật sự là muốn từng bước chiếm cứ tuyến thời gian càng cổ xưa!”

“Người này không thể lưu, phải tru diệt hắn!”

“Chúng ta vào đi thôi, mời ra Chí Nhân chiến kích, đem Thôi Hằng tru diệt!”

Biến cố đột nhiên xuất hiện, lần nữa làm kiên định quyết tâm muốn tru diệt Thôi Hằng của năm tên Tiên Tổ.

Hành động không ngừng nhìn lại về điểm thời gian phía trước, không ngừng chiếm cứ tuyến thời gian càng cổ xưa như vậy, ở trong mắt năm tên Tiên Tổ chính là đại địch không chết không thôi, tuyệt không có bất kỳ chỗ giảng hoà.

Hư Thành Tiên Tổ cùng Hoàng Vân Tiên Tổ đi ở phía trước nhất, Ngọc Linh Tiên Tổ, Hàm Minh Tiên Tổ, La Thiên Tiên Tổ theo sát phía sau, đi vào toà Nhân Thánh Cung u ám yên tĩnh này.

Bọn họ từng ở nơi này cực kỳ lâu, cho nên đối với bố trí trọng này cũng đều vô cùng quen thuộc, xe nhẹ đường quen liền tìm được vị trí mục đích.

Đây là một toà đại điện chỗ sâu nhất trong Nhân Thánh Cung, trên vách tường bên ngoài có hoa văn tinh xảo cổ xưa,

nhưng toàn thể lại hiện ra một loại màu đen âm trầm, phảng phất như là bị huyết dịch khô vón dính vào vậy,

Năm tên Tiên Tô đứng ở trước tòa đại điện này, dùng bước, sau khi thấy màu đen âm trầm trên vách tường, trong con người đều có chút lấp lóe, không biết đang suy nghĩ gì.

“Đều đã tới đây, cũng không cần suy nghĩ gì nhiều.” Hư Thành Tiên Tô trầm giọng nói “Thời gian trôi qua lâu như vậy, hơn nữa còn có hai phần ở lại trong tay tên Thôi Hằng kia, hẳn không có khả năng sống lại!”

“Không sai.” Hoàng Vân Tiên Tô gật đầu nói “Năm tháng vô tận tuê nguyệt có thể đem hết thủy đều cọ rửa hầu như không còn, hẳn cũng sớm đã đạo hóa, đã sớm không còn tồn tại.”

Nói xong, hai người bọn họ liền đi lên phía trước, đẩy ra cửa chính tòa đại điện này, màu đen âm trầm dính vào trên hai tay của bọn họ, như là vết máu khô vón.

Ào ào ào!

Ở trong nháy mắt khi mở cửa, lại có trận trận âm phong từ bên trong thổi ra, để cho không khí chung quanh chợt trở nên cực độ kiềm chế, năm tên Tiên Tô cũng không tìm được mà rùng mình một cái.

Sau đó, bọn họ từ ngoài cửa nhìn hướng đại điện bên trong, có thể thấy chín thanh chiến kích to lớn thẳng tắp cắm trên mặt đất, vờn quanh thành một vòng tròn, giống như là đem thứ gì vây ở trung ương nhất.

Nếu là lại nhìn kỹ, còn có thể thấy phía dưới nhất của chín thanh chiến kích to lớn như là còn cắm thứ gì, chúng nó giống như là chín cái đinh mà đem một vài thứ đóng ở trên đất.

“Vào đi thôi!” Hư Thành Tiên Tô hít sâu một hơi, trầm giọng nói.

Ngay sau đó hần bước chân đi đầu, đi vào tòa đại điện này, Hoàng Vân Tiên Tô cũng trực tiếp theo đi vào.

Còn dư lại ba gã Tiên Tô nhìn nhau, cũng đều đi vào theo.

Ầm!

Cửa đại điện chợt đóng!

...

Thời gian trường hà mệnh mộng chảy băng băng, Thôi Hằng tiếp tục ngược dòng mà tiến lên.

Mới vừa rồi hẳn đã tại trong lần hỗn độn đại kiếp thứ mười một tạo lập được mốc ký hiệu thời không chân thật, cũng

thành công đem sự tôn tại của tự thân nhìn lại đèn thời điểm này, hoàn thành chiếm cứ đối với khoảng tuyến thời gian này.

Sau đó, Thôi Hằng cũng không có dừng bước lại, mà là tiếp tục đi phía trước tiến hành nhìn lại, sau khi vượt qua vô tận năm tháng, rốt cuộc đã tới điểm thời gian lần hỗn độn đại kiếp thứ tư bùng nổ.

Vẫn là làm từng bước hạ xuống, sau đó ở trong quá trình Tiên Tổ chết đi phát huy ra tác dụng trọng yếu, tạo thành mốc ký hiệu thời không chân thật, tiến tới tiến hành dệt ra nhìn lại đối với thân phận quá khứ của mình, cuối cùng chiếm cứ tuyến thời gian này.

Toàn bộ quá trình vô cùng lưu loát, gần như không có trở ngại gì.

Thôi Hằng thậm chí cảm giác những Tiên Tổ này cũng không có kẻ từ điểm thời gian hiện tại hạ xuống, cũng không có đối với hắn tiến hành ngăn trở thực chất gì.

Điều này làm cho sau khi hắn chiếm cứ hai đoạn tuyến thời gian này thì cảm thấy có chút nghi ngờ.

Bên trong Thuần Dương Cung.

“Chuyện gì xảy ra, năm tên kia Tiên Tổ là đi làm cái gì rồi hả?”

Thôi Hằng khẽ nhíu mày, hắn vẫn ngồi xếp bằng ở trên bờ đoạn, thậm chí nói ” Chẳng lẽ là đem tất cả chuẩn bị dồn vào trên điểm thời gian càng thêm lâu dài?

“Từ hành động của ta khi trước đến xem, bọn họ không khó mà đoán ra mục tiêu kế tiếp của ta chính là điểm thời gian lần hỗn độn đại kiếp đầu tiên bùng nổ.

“Đây là buông tha tất cả ngăn trở trước mắt, tập trung tất cả sức mạnh, ở nơi đó ôm cây đợi thỏ sao?”

Chương 1226: Nguyên nhân lần hỗn độn đại kiếp thứ nhất bùng nổ (1)

Thôi Hằng cảm giác cái suy đoán này của hắn rất có khả năng.

Từ trong mấy lần giao thủ khi trước, thực lực của các Tiên Tổ là sẽ phải chịu ảnh hưởng bởi mức độ hoàn chỉnh của Nguyên Sơ thế giới.

Nguyên Sơ thế giới càng hoàn chỉnh, thực lực Tiên Tổ liền càng cường đại.

Mà Nguyên Sơ thế giới ở trước lần hỗn độn đại kiếp đầu tiên bùng nổ, không thể nghi ngờ là vô cùng hoàn chỉnh.

Mặc dù Nguyên Sơ thế giới lúc này đã trải qua đại chiến của Thiên Địa Nhân Tam Thân Thánh, kém xa so với thời kỳ lúc ban đầu, nhưng cũng là trạng thái hoàn chỉnh nhất trong thời gian sau ba trăm Nguyên Sơ Kỷ.

Vì vậy, chín vị Tiên Tổ ở cái thời điểm này khẳng định cũng là ở vào thời kỳ cường đại nhất.

Nếu là lựa chọn thời cơ động thủ đối với hắn, không thể nghi ngờ là trước thời gian lần hỗn độn đại kiếp đầu tiên bùng nổ là thích hợp nhất.

“Song, coi như là Nguyên Sơ thế giới ở điểm thời gian như vậy, lấy thực lực những Tiên Tổ kia biểu hiện ra, chắc so ra không bằng ta bây giờ.”

Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng ” Chiếm cứ tuyến thời gian vượt qua hai trăm cái Nguyên Sơ Kỷ, giả ta chỉ thân lan tràn ở trong đoạn thời không này, tia sáng của chùm sáng đại đạo cũng đem khoảng tuyến thời gian này bao phủ.

“Bây giờ ta đã so với lúc mới vừa đột phá đến Phản Hư hậu kỳ cường đại hơn không biết bao nhiêu vạn lần, dưới tình huống bình thường, những Tiên Tổ này hắn là không phải là đối thủ của ta.

“Nhưng bọn họ dù sao từng đi theo Nhân Thân Thánh tiến hành đuổi đi đối với Thiên Địa Nhị Thân Thánh, khẳng định nắm giữ sức mạnh không muốn người biết, không thể xem thường.

“Ồ phương diện thủ đoạn pháp thuật ta bây giờ là công phạt có thừa, phòng ngự chưa đủ, tốt nhất có thể nắm giữ một môn Tiên Pháp loại phòng ngự cường đại, dùng cái này tới ứng đối khả năng xuất hiện tập kích.

“Chín đại Tiên Tô lai lịch cùng nội tình phi phạm, vẫn là phải làm chuẩn bị thật tốt mới được, tùy tiện đối với đoạn tuyên thời gian đó tiến hành nhìn lại, rất có thể sẽ xảy ra vấn đề.”

Lòng đã nghĩ xong, hắn liền trực tiếp hạ chỉ thị đối với hệ thống.

“Tiêu hao 100 điểm căn nguyên lực, sử dụng 《Tiên pháp cao cấp. Từ nhập môn đến thăng thiên》 suy diễn pháp thuật.

“Phương hướng suy diễn loại phòng ngự!”

[Chúc mừng ngài! Tiêu hao 100 điểm căn nguyên lực thành công suy diễn ra pháp thuật”Loại phòng ngự” 《Huyền Hoàng Tháp》 .]

[Huyền Hoàng Tháp: Nhất khí phân xử âm Dương diễn Huyền Hoàng, dùng pháp Thái Cực bình định Vạn Đạo. Có thể diễn hóa Huyền Hoàng chi khí trạng thái ban đầu nhất, ngưng tụ thành mười hai tầng bảo tháp. Treo cách đỉnh đầu ba thước, sẽ trừ tà tị nạn, vạn pháp bất xâm.]

Ở trong nháy mắt khi suy diễn thành công, tầm mắt Thôi Hằng trước sau như một mà hiện ra từng hình ảnh cảnh tượng huyền diệu cực kỳ.

Đây là vùng đất hư vô vô biên vô hạn không có gì cả, bỗng nhiên trong đó sản sinh ra một mảnh hỗn độn, ngay sau đó hỗn độn sơ khai, vạn vật ban đầu, thời gian bắt đầu di động, từ Ban Đầu trào về Chung Kết.

Trong lúc thời gian mênh mông cuộn cuộn bắt đầu khởi động, Hỗn Độn chi khí va chạm, thiên địa sau đó sinh ra, vạn vật bắt đầu xuất hiện, nhưng đều vô cùng không ổn định, sinh diệt tuần hoàn, không ngừng không nghỉ.

Tuần hoàn sinh diệt như vậy không biết kéo dài bao lâu, một chuyện tình cờ xảy ra.

Ở trong quá trình vô số Hỗn Độn chi khí va chạm, xuất hiện một luồng Huyền Hoàng chi khí ban đầu nhất, bắt đầu để cho vạn sự vạn vật cùng với quy tắc pháp lý hỗn loạn trở nên ổn định lại.

Cuối cùng tạo thành thiên địa vững chắc, không lại thuộc về tuần hoàn sinh diệt.

Huyền Hoàng chi khí ban đầu nhất cũng lớn mạnh chưa từng có, ngưng tụ thành một toà bảo tháp, nắm giữ thiên địa quy tắc trên áp hết thủy, ổn định hết thủy uy năng hỗn loạn.

“Trấn áp hết thủy, ổn định hết thủy.”

Thôi Hằng hai mắt hơi khép, trong lòng có chút hiểu ra, thầm nói “Vô luận là võ công hay là pháp thuật, chỉ cần là trên bản chất tiến hành đã kích chính là đối với hiện trạng tiến hành thay đổi, để cho ổn định trở nên hỗn loạn.

“Kể từ đó, chỉ cần đem hiện trạng định trụ, không cách nào thay đổi, lại ổn định lại hết thảy, phòng ngừa tiến vào trong hỗn loạn, là có thể tránh khỏi chính mình phải chịu bất cứ thương tổn gì.

“Trừ tà ị nạn, vạn pháp bất xâm... Huyền Hoàng Tháp! Pháp thuật tốt!”

Đối với với hắn bây giờ mà nói, muốn tu luyện pháp thuật căn bản cũng không cần thời giờ gì.

Ở trong nháy mắt khi đạt được pháp thuật, liền có thể mang pháp thuật này tăng lên tới cảnh giới cực điểm nhất trước mắt.

Huyền Hoàng Tháp tất nhiên huyền diệu, nhưng cũng là thuộc về tình huống như vậy.

Vì vậy, sau khi suy diễn ra Huyền Hoàng Tháp, Thôi Hằng cũng chưa có lại trì hoãn, trực tiếp bắt đầu nhìn lại thời gian quá khứ.

Thời gian trường hà mệnh mông cuồn cuộn, chảy băng băng không ngừng, hắn một lần nữa nghịch lưu mà đi, lấy lại hỗn độn đại kiếp thứ tư làm khởi điểm, đi điểm thời gian lần hỗn độn đại kiếp đầu tiên còn chưa bùng nổ

Từng màn cảnh tượng cổ xưa đã xảy ra trong quá khứ lóe ra ở trong mắt Thôi Hằng, rất nhiều đấu tranh của Nguyên Sơ thế giới cùng vô tận Hỗn Độn Hải đều tạo thành quang ảnh liên tục, bị hắn nhìn một cái không sót gì.

Quá trình này đồng dạng cũng là quá trình hiểu rõ đủ loại tin tức quá khứ.

Ở dưới cảm giác của thân thức cực kỳ to lớn của Thôi Hằng, tất cả những gì phát sinh trong những thời gian điểm cổ xưa của Nguyên Sơ thế giới cùng vô tận Hỗn Độn Hải, tất cả đều bị hắn biết được.

Lượng lớn tin tức cùng với rất nhiều bí mật, tất cả đều bị cảm giác của hắn tụ tập lại, điều này làm cho hắn càng đến gần tầng thứ không gì không biết.

Chương 1227: Nguyên nhân lần hỗn độn đại kiếp thứ nhất bùng nổ (2)

Cùng lúc đó, chùm sáng đại đạo tượng trưng cho cảnh giới tu hành tự thân của hãn cũng bắt đầu không ngừng khuếch trương phạm vi nó chiếu rọi, từng chút lan tràn về điểm thời gian càng cổ xưa.

Chuyện này liền đề cho Thôi Hằng nắm giữ sức mạnh cùng uy năng tương xứng với những gì hãn biết, bản chất tồn tại của sinh mạng cũng sẽ theo đó mà cực điểm thăng hoa, càng đến gần cảnh giới không gì không thể.

“Đại đạo pháp tắc Nguyên Sơ thế giới càng ngày càng hoàn chỉnh.” Trong lòng của hãn thầm nói “Chẳng qua, đây vẫn là một loại trạng thái bị phá huỷ trên biên độ lớn, còn phải tiếp tục đi phía trước.”

Ừng ừng!

Trong thoáng chốc, Thôi Hằng ở trên thời gian trường hà nghe được từng trận tiếng nổ thật to, phía dưới như là vô số vũ trụ Phá Toái, Nguyên Sơ thế giới cũng hỗn loạn lay động, đại địa vốn hoàn chỉnh trở nên chia năm xẻ bảy.

Đây là lúc hỗn độn đại kiếp lần đầu tiên bùng nổ, các Thiên Địa Thánh Cảnh lần đầu tiên xuất hiện ở trước mặt đám Tiên Tổ, song phương liều lĩnh mà ra tay toàn lực, lại đem Nguyên Sơ thế giới đánh cho lão đảo muôn ngã.

Song, Thôi Hằng cũng không có ở cái thời điểm này dừng lại.

Mục tiêu của hãn lần này cũng không phải là lưu lại mốc ký hiệu thời không trong lần hỗn độn đại kiếp đầu tiên, mà là nhìn lại đến trước lúc lần hỗn độn đại kiếp đầu tiên bùng nổ.

Là tiến hành điều tra nguyên nhân sinh ra cái hỗn độn đại kiếp ảnh hưởng hậu thế ba trăm cái Nguyên Sơ Kỳ này, cùng tham dự trong đó.

Theo thời gian Thôi Hằng nhìn lại càng ngày càng cổ xưa, hỗn loạn ở thời gian trường hà cũng dần dần trở nên lắng xuống, thẳng đến lúc hãn nhìn lại đến trước ba trăm cái Nguyên Sơ Kỳ, thời gian trường hà mới hoàn toàn bình tĩnh lại.

Ở cái thời điểm này, khí tức Nguyên Sơ thế giới trở nên vô cùng ổn định, nhưng lại bị vô lượng vũ trụ trong hỗn độn hải bao bọc thật chặt, gần như không cách nào tiến hành khuếch trương phát triển.

Trên biểu hiện nhìn như bình tĩnh này, giấu giếm mâu thuẫn cực lớn.

“Đến!”

Thôi Hằng trầm nghĩ trọng lòng, sau đó liền thi triển Trụ Quang Động, thần không biết quỷ không hay hạ xuống ở cái điểm thời gian cực độ cổ xưa này.

Lần này cùng trước kia bất động, mục đích của hắn ngoại trừ ở cái thời điểm này lưu lại mốc ký hiệu thời không ra, còn phải điều tra nguyên nhân hậu quả khi lần hỗn độn đại kiếp đầu tiên bùng nổ, cho nên cũng không tính trực tiếp cùng chín đại Tiên Tổ sinh ra mâu thuẫn.

Vì vậy, hắn ở khi hạ xuống cái thời điểm này liền thi triển Trụ Quang Động,

“Muốn phải ôm cây đợi thỏ, sợ là bắt không được ta.”

...

Chỗ Thôi Hằng hạ xuống là bên ngoài một tòa thành lớn nằm ở trong Nguyên Sơ thế giới.

Tòa thành lớn này là tòa thành lớn kích thước lớn nhất, cư dân nhiều nhất, cường giả nhiều nhất, cũng kiên cố nhất trên vùng đất.

Bởi vì vị Tiên Đế Vô Thiên cảnh viên mãn thứ nhất sinh ra ở chỗ này, tạo nên tên gọi Nguyên Sơ Đế Thành.

Ở điểm thời gian cực độ cổ xưa này, Nguyên Sơ thế giới so với hậu thế phải hoàn chỉnh hơn nhiều, vô luận là ở cấp độ đại đạo quy tắc, hay là ở cấp độ vật chất, đều là như thế.

Cái thời đại này hoàn cảnh tu luyện so với hậu thế tốt hơn quá nhiều.

Vì vậy, tình huống bình thường, cường giả ở cái thời đại này hẳn là cũng không ít hơn so với hậu thế, thậm chí khả năng còn phải càng nhiều hơn một chút.

Song, Thôi Hằng thông qua dò xét tình huống quá khứ việc trải qua của một ít Tiên Đế biết được là cái thời đại này số lượng Tiên Đế ít hơn hậu thế.

Lý do là từ cái thời đại này đến điểm thời gian “Hiện tại”, trải qua năm tháng cực kỳ dài dòng, đông đảo Tiên Đế ở điểm thời gian “Hiện tại” đều là ở bên trong một loạt năm tháng rất dài tích lũy được.

“Tình huống những Tiên Đế này hiểu biết, cùng ta lúc này thấy hoàn toàn bất đồng a.”

Thôi Hằng đứng ở đỉnh cao một tòa núi cao, nhìn xa xa Nguyên Sơ Đê Thành.” Riêng Tiên Đế thông thường liền vượt qua một trạm, Tiên Đế viên mãn cũng có năm tên, cái này còn vền vẹn chẳng qua là một tòa thành mà thôi.”

Mặc dù Nguyên Sơ Đê Thành kích thước cực lớn, cư dân cũng rất nhiều, nhưng cùng toàn bộ Nguyên Sơ thế giới so sánh, vẫn chẳng qua là một phần rất nhỏ rất nhỏ.

Ở trên vùng đất mênh mông vô tận này tọa lạc số lượng rất nhiều thành trì, cho dù cũng không lớn bằng Nguyên Sơ Đê Thành, nhưng thành lớn kích thước hơi nhỏ một chút cũng không tính là ít.

Hơn nữa, Thôi Hằng hạ xuống đến Nguyên Sơ thế giới ở cái thời điểm này, phát hiện trừ những thành trì lớn lớn bé bé này ra, dưới đại địa còn có lần lượt bộ tộc làng mạc, rậm rạp chẳng chịt khắp các nơi.

Những bộ tộc làng mạc này mặc dù còn thuộc về trạng thái vận minh man hoang, nhưng thực lực nhưng cũng không nhỏ yếu, có chút cường đại bộ tộc thậm chí không thiếu nhân vật Tiên Đế cấp.

Như vậy có thể thấy, cái thời đại này số lượng Tiên Đế tuyệt đối sẽ không ít, thậm chí có thể nói so với điểm thời gian hậu thế “Hiện tại” nhiều hơn nhiều.

“Các Tiên Đế ở điểm thời gian Hậu thế ‘Hiện tại’ gần như không có trực tiếp sinh hoạt ở thời đại này.” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng “Bọn họ đối với cái thời đại này có hiểu biết cơ bản đều là tới từ miêu tả của chúng Tiên Tổ, sai lệch nghiêm trọng.”

Nhưng nguyên nhân chín đại Tiên Tổ giấu giếm tình huống như vậy là cái gì, lại có thể có tác dụng gì?

Thôi Hằng trong lòng hơi nghi hoặc một chút.

Đây có phải hay không cùng hỗn độn đại kiếp bùng nổ có liên quan?

Chương 1228: Nguyên nhân lần hỗn độn đại kiếp thứ nhất bùng nổ (3)

Hắn vừa trong lòng suy đoán, vừa từ đỉnh cao tòa núi cao này bay rơi xuống, trực tiếp tiến vào trong Nguyên Sơ Đế Thành.

Bình thường mà nói, lối vào cùng trên tường thành của Nguyên Sơ Đế Thành đều có trận pháp phòng ngự cường đại, phải có thể đi đường đặc biệt mới có thể đi vào.

Nhưng đối với Thôi Hằng đã tiến hơn một bước ở Phản Hư hậu kỳ mà nói, trận pháp phòng ngự như vậy hoàn toàn là thùng rỗng kêu to, căn bản cũng không khả năng đối với hắn sinh ra bất kỳ hiệu quả nào.

Hắn giống như nhân tộc thông thường của Nguyên Sơ thế giới đi ở bên trong tòa Nguyên Sơ Đế Thành này, cảm giác được biến hoá thời gian của tất cả sinh linh và mảnh đất này.

Bởi vì Thôi Hằng là tới từ “Hiện tại”, cho nên ở điểm thời gian cổ xưa này, hắn đã có thể thấy “Tương lai” đã phát sinh.

Vì vậy, việc trải qua của Tiên Đế, cho tới người bình thường, tất cả đều hiện ra trong cảm giác của hắn.

Tư tưởng của những người này, cái nhìn đối với hiện trạng của Nguyên Sơ thế giới của những người này, cũng đều rõ ràng bị Thôi Hằng biết được, không có bất kỳ bí mật.

Thông qua những thứ này Thôi Hằng cũng đại khái đoán được nguyên nhân lần hỗn độn đại kiếp đầu tiên bùng nổ.

“Nguyên Sơ thế giới bị vô lượng vũ trụ giam cầm, mất đi không gian phát triển, điều này thì đề cho rất nhiều Tiên Đế mất đi khả năng tiến thêm một bước, bọn họ khẩn cấp hy vọng đề cho Nguyên Sơ thế giới trở nên lớn hơn.

“Lúc trước nguyên nhân hỗn độn đại kiếp mà ta biết, đều đang nói là vô tận Hỗn Độn Hải vì tuân theo ý chí lưu lại của Thiên Địa Nhị thân thánh mà tiến hành phản công đối với Nguyên Sơ thế giới, luôn cảm thấy lý do quá mức gượng gạo,

“Dù sao, đối với Hỗn Độn Hải mà nói, không gian phát triển cũng không chịu hạn chế, là có thể vô hạn khuếch trương phát triển tiếp, phản công Nguyên Sơ thế giới đối với bọn họ mà nói cũng không có chỗ tốt trên thực chất.

“Nếu mà Tiên Đế viên mãn của Nguyên Sơ thế giới vì sự phát triển của tự thân thúc đẩy Hỗn Độn Hải đi hướng hiện tại, liên hợp lý hơn nhiều. Nhưng đây là yêu cầu của Tiên Đế, cùng Tiên Tổ lại có quan hệ gì?”

Trong lòng của hắn lại hiện ra một nỗi nghi hoặc.

Chẳng qua, sự nghi ngờ này rất nhanh thì ở trong kết cục “Tuơng lai” của toà Nguyên Sơ Đê Thành này lấy được giải đáp.

Cảm giác của Thôi Hằng vượt qua thời gian, có thể rõ ràng mà thấy sau khi hỗn độn đại kiếp bùng nổ, nơi đầu tiên bị công hãm phá diệt của Nguyên Sơ thế giới chính là Nguyên Sơ Đê Thành.

Lúc đó, rõ ràng có Tiên Tổ ở phụ cận, chính là không có chút ý muốn đi qua cứu viện, hoàn toàn là trở mắt nhìn Nguyên Sơ Đê Thành bị Thiên Địa Thánh Cảnh phá hủy.

Nhất định chính là cố ý để ra chuyện như vậy.

Kết hợp với số lượng Tiên Đê của điểm thời gian “Hiện tại” hậu thế, cùng số lượng Tiên Đê lúc hỗn độn đại kiếp chưa bộc phát, rất dễ dàng liền suy đoán ra một cái kết luận.

Hỗn độn đại kiếp ở một trình độ nào đó, cũng là thủ đoạn các Tiên Tổ dùng để quét sạch một ít Tiên Đê.

“Nhưng nếu là như vậy, lý do những Tiên Tổ này thanh trừ Tiên Đê là cái gì, chỉ bằng vào thủ đoạn tu luyện, căn bản không khả năng đạt tới tầng thứ Tiên Tổ.”

Thôi Hằng trong lòng vẫn hơi nghi hoặc một chút, thậm chí nói “Có lẽ, chỉ khi chờ đến tự mình hỏi những Tiên Tổ này, mới được giải đáp.”

Ở sau khi làm ra quyết định, hắn cũng liền không dừng lại nữa, trực tiếp rời đi cái thời điểm này, đi tới một điểm thời gian Nguyên Sơ thế giới chân động, thời gian trường hà gần như sôi trào.

Cũng tức là điểm thời gian hỗn độn đại kiếp lần đầu tiên bùng nổ.

Lần này Thôi Hằng cũng không có thi triển Trụ Quang Độn giấu giếm khí tức của mình, mà là trực tiếp vượt qua thời gian trường hà, hạ xuống đến trong Nguyên Sơ thế giới ở cái thời điểm này.

Cái thời điểm hôm nay cùng lần hỗn độn đại kiếp đầu tiên trong lịch sử đã có một chút không khớp.

Bởi vì, bây giờ chín đại Tiên Tổ ở chỗ này cùng Thiên Địa Thánh Cảnh chiến đấu, không hề chỉ là chín đại Tiên Tổ, còn có chín thanh Chí Nhân chiến kích!

Đám Tiên Tổ Hư Thành, Hoàng Vân sau khi làm ra quyết định, cũng ở cái thời điểm này đem Nhân Thánh Cung mở ra, mời ra Chí Nhân chiến kích bên trong.

Song, trước lúc Thôi Hằng hạ xuống đến cái thời điểm này, bọn họ còn phải cùng Thiên Địa Thánh Cảnh ở cái thời điểm này tác chiến.

Vì vậy, chín đại Tiên Tổ ở trong lần hỗn độn đại kiếp đầu tiên, trực tiếp liên vận dụng Chí Nhân chiến kích.

Uy năng của món chí bảo do Nhân Thần Thánh tự tay chế tạo này cực kỳ khủng bố, một tên cường giả cấp Tiên Tổ sau khi nắm giữ Chí Nhân chiến kích, lại có thể dễ dàng áp chế ba đến năm tên Thiên Địa Thánh Cảnh.

Tăng lên như thế thật sự là quá mức vượt quá bình thường, quá mức ly kỳ.

Phe Hỗn Độn Hải căn bản là không cách nào ngăn cản.

Hự Thành, Hoàng Vân, Ngọc Linh Tiên Tổ mấy người cũng lần nữa niềm tin tràn trề.

Vừa lúc đó, chín đại Tiên Tổ bỗng nhiên nhận ra được khí tức của Thôi Hằng đang vượt thời không hạ xuống ở cái thời điểm này.

Bọn họ nhất thời tinh thần đại chấn, nắm chặt Chí Nhân chiến kích trong tay!

Trầm giọng gầm thét:

“Đến rồi!”

“Giết! ! !”

Chương 1229: 33 tầng Huyền Hoàng Bảo Tháp (1)

Chín đại Tiên Tổ đồng thời ra tay, chín thanh Chí Nhân chiến kích đồng thời hướng Thôi Hằng chém tới.

Chỉ một thoáng, vô lượng uy năng chiếu sáng vạn cổ, chín đạo tia sáng thật giống như có thể từ lúc Bàn Đầu sinh ra vắt ngang Thiên Vũ, làm cho cả Nguyên Sơ thế giới đều trở nên yên tĩnh vô cùng.

Mặc dù đây chẳng qua là ra tay ở cái thời điểm này, nhưng thật giống như là xuyên qua tương lai cùng quá khứ, đem không gian thời gian của Thôi Hằng đều phong tỏa, muốn đem hắn hoàn toàn chém chết.

Từ sau khi Nhân Thần Thánh đuổi Thiên Địa Nhị thần thánh tới Hự Vô chi địa, cảnh tượng chín thanh Chí Nhân chiến kích đồng thời tấn công một cái mục tiêu, một lần nữa xuất hiện ở trong Nguyên Sơ thế giới.

Chỉ có điều, lần này chúng nó phải cộng kích không còn là Thiên Địa Nhị thần thánh, mà là Thôi Hằng từ điểm thời gian “Hiện tại” hạ xuống đến cái thời đại này!

Ở bên dưới lực lượng huỷ diệt to lớn như vậy, toàn bộ Nguyên Sơ thế giới bắt đầu kịch liệt run rẩy.

Đại địa vốn đã trăm ngàn lỗ thủng bắt đầu chia năm xẻ bảy, vô số núi cao đang sụp đổ, vô số con sông đang sôi trào, ngay cả biển khơi tựa như vô biên vô tận đều dâng lên cơn sóng thần, giống như là cả biển cả đều muốn lật lại vậy.

Cùng lúc đó, trên bầu trời xuất hiện chín lỗ hồng lớn, lần lượt vũ trụ đụng vào trên những lỗ hồng này, sau đó liền bị sức mạnh ẩn chứa trong Nguyên Sơ thế giới xoắn nát, sự sống vô tận và văn minh theo đó tan biến.

Mà đây vốn vẹn chẳng qua là dư âm khi chín thanh Chí Nhân chiến kích bị toàn lực thúc giục, lực sát phạt chân chính của nó toàn bộ đều tập trung ở một điểm, hướng Thôi Hằng lướt đi.

Một đám Thiên Địa Thánh Cảnh mới vừa rồi còn đang cùng chín đại Tiên Tổ giao thủ đã là trở mặt nghẹn họng, nhìn chín thanh chiến kích, chỉ cảm thấy tay mình lạnh như băng.

Chính mình mới vừa rồi lại chiến đấu cùng Tiên Tổ nắm binh khí kinh khủng như vậy!

Lại còn không có bị đánh chết? !

Thật là may mà số lượng cường giả phe mình đủ nhiều, lại có đặc tính bất tử cực mạnh.

Nếu không hậu quả khó mà lường được a.

Bản chất sức mạnh của Thiên Địa Thánh Cảnh bắt nguồn ở thứ còn để lại sau khi Thiên Địa Nhị thần thánh đạo hóa, trên lý thuyết mà nói hẳn có bản chất giống như Tiên Tổ.

Nhưng sức mạnh của Thiên Địa Thánh Cảnh bắt nguồn ở hai vị thần thánh, mặc dù chủng loại lực lượng rất nhiều nhưng lại không đủ tinh khiết, hạn chế phải chịu cũng càng lớn hơn, cho nên toàn thân thực lực nhất định là so với Tiên Tổ yếu hơn một chút.

Song, bởi vì thiên địa nhị thần thánh là ở trong Hư Vô chi địa đạo hóa, mà Hư Vô chi địa vô biên vô hạn, căn bản cũng không có bất kỳ hạn chế, cũng không có bất kỳ biên giới.

Điều này cũng khiến cho vô tận Hỗn Độn Hải có thể vĩnh viễn hướng hư vô, mà khuếch trương tiếp, không có bị vô lượng vũ trụ áp chế cùng giam cầm như Nguyên Sơ thế giới, mất đi tiềm lực phát triển khuếch trương như Nguyên Sơ thế giới.

Vì vậy, quy mô Hỗn Độn Hải vô lượng vũ trụ nhưng thật ra là so với Nguyên Sơ thế giới nhiều hơn rất nhiều, quả tặc Thiên Địa Nhị thần thánh còn để lại, cũng sẽ theo Hỗn Độn Hải phát triển mà trở nên càng nhiều.

Cứ như vậy, khái niệm của Thiên Thần Thánh cùng Địa Thần Thánh vẫn sẽ tự nhiên khuếch trương, sức mạnh bọn họ để lại sẽ không ngừng tăng cường, cho nên Thiên Địa Thánh Cảnh không hề giống Tiên Tổ có giới hạn rõ ràng về số lượng.

Chỉ cần Hỗn Độn Hải còn đang khuếch trương, chỉ cần vô lượng vũ trụ vẫn còn đang sinh ra, giới hạn số lượng của Thiên Địa Thánh Cảnh sẽ một mực tăng nhiều.

Ở điểm thời gian lần hỗn độn đại kiếp đầu tiên bùng nổ này, hạn mức tối đa của Thiên Địa Thánh Cảnh có ước chừng mười sáu vị.

Đương nhiên, thực tế đạt tới tầng thứ này chỉ có mười lăm.

Hơn nữa Thiên Địa Thánh Cảnh có đặc tính bất diệt cực mạnh, lúc này mới có thể ở trước mặt Tiên Tổ nắm giữ Chí Nhân chiến kích chống đỡ lâu như vậy.

Song, lúc này bọn họ thấy được uy năng khi chín đại Tiên Tổ toàn lực thúc giục Chí Nhân chiến kích, nhất thời cũng không dám chống đỡ mũi nhọn, vội vàng tránh lui ra.

“Đây chính là binh khí Nhân Thần Thánh để lại sao? Quá mạnh mẽ!”

“Trong tay Nguyên Sơ thế giới có binh khí mạnh mẽ như vậy, vì sao một mực cũng chưa từng dùng qua?”

“Không biết Thôi Hằng có phải là đối thủ của bọn họ không a.”

Một đám Thiên Địa Thánh Cảnh rất là lo âu nhìn về phía Thôi Hằng.

Trong những Thiên Địa Thánh Cảnh này không thiếu từ điểm thời gian “Hiện tại” nhìn lại về đây, tự nhiên đều biết thực lực của Thôi Hằng.

Nhưng dưới cái nhìn của bọn họ, cho dù là mạnh như Thôi Hằng, bây giờ một mình đối mặt chín vị Tiên Tổ nắm giữ Chí Nhân chiến kích, tình huống đã vô cùng nguy hiểm.

Mặc dù những Thiên Địa Thánh Cảnh này muốn xuất thủ hỗ trợ, nhưng lúc này song phương giao thủ còn không có chân chính bắt đầu, tùy tiện xuất thủ mà nói ngược lại có thể phá hư bố trí của Thôi Hằng.

Phương thức xử lý tốt nhất, vẫn là hiện tại ở một bên chuẩn bị sẵn sàng, tùy thời chờ thời cơ xuất thủ.

Mà lúc này đây Thôi Hằng lại là một bộ dáng nhẹ như mây gió.

Chương 1230: 33 tầng Huyền Hoàng Bảo Tháp (2)

Hắn đứng chấp tay ở trên trời, ánh mắt bình tĩnh mắt nhìn xuống chín đại Tiên Tổ đang hướng hắn xông tới phía dưới, khóe miệng hơi hơi nhếch lên cao, khẽ cười nói: “Không nghĩ tới các ngươi còn có bảo vật tà dị như thế.”

Sở dĩ nói tà dị, là bởi vì Thôi Hằng ở trên chín thanh Chí Nhân chiến kích này không chỉ cảm thấy uy năng cực kỳ mạnh mẽ, cũng cảm thấy tâm tình oán hận và tức giận cực kỳ khủng bố.

Giống như là có ý chí gì bám vào ở trên những Chí Nhân chiến kích này, hoặc là bị Chí Nhân chiến kích trấn áp giam cầm.

Cái luồng ý chí cường đại này mỗi thời mỗi khắc đều đang ăn mòn hình thân của chủ nhân chiến kích, coi như là cường giả cấp bậc Tiên Tổ cũng không cách nào tránh khỏi loại ăn mòn này.

Bọn họ cũng chỉ có thể cố nén thông khổ, dốc hết toàn lực mà thúc giục Chí Nhân chiến kích, muốn phải nhanh một chút đem Thôi Hằng giết chết, để cho Thôi Hằng ngã xuống.

Kể từ đó, chín đại Tiên Tổ cũng có thể đem Chí Nhân chiến kích thả lại trong Nhân Thánh Cung, thời gian kéo càng lâu, đôi với bọn họ mà nói liền càng nguy hiểm.

Thôi Hằng hiển nhiên là nhìn thấu một điểm này.

Vì vậy, ở trong nháy mắt khi Chí Nhân chiến kích sắp chém ở trên người hắn, liền có một đạo ánh nước màu bạc óng ở trên người của hắn lừng lờ chảy qua, cả người cũng biến mất không thấy, ở cấp độ thời gian đều mất tung ảnh.

Đây cũng là một trong những cách vận dụng của Trụ Quang Độn, có thể dùng vào lúc tránh né các loại thủ đoạn, để cho đôi phương căn bản là không cách nào phong tỏa hắn là mục tiêu công kích.

Ừng ừng!

Hư không sụp đổ, thời gian trường hà dâng lên cơn sóng thần, tiếng nổ kinh khủng vang dội vạn cổ, muốn ảnh hưởng sinh linh sau này không biết bao nhiêu tỷ năm.

Năng lực tránh né và chạy trốn của Trụ Quang Độn vô cùng cường đại, chín đại Tiên Tổ sau khi huy động Chí Nhân chiến kích lại không có một người có thể đánh trúng hắn, thậm chí ngay cả kẻ sát lại gần hắn cũng không được!

Chỉ đánh trúng chỗ hư không hẳn vôn đúng.

Song, điều này cũng không để cho chín đại Tiên Tổ cảm thấy thất bại, sau khi một đòn của bọn họ rơi vào khoảng không, một lần nữa hướng Thôi Hằng triển khai tấn công càng mãnh liệt.

Nhưng như vậy vẫn vô dụng.

Thôi Hằng lại là dễ dàng tránh được công kích của chín đại Tiên Tổ, sức mạnh vô cùng cường đại của Chí Nhân chiến kích vẫn không thể nào thương tổn đến một cọng tóc gáy của Thôi Hằng.

Cùng lúc khi trên chóc những Tiên Tổ này, hẳn cũng đang quan sát tình huống cụ thể của Chí Nhân chiến kích, cùng với xem ngọn nguồn của thanh chí bảo cường đại này ở chỗ nào.

Nhất là tâm tình tức giận quý dị bám vào ở trên chiến kích, lại là ý chí ai lưu lại, là chuyện gì xảy ra?

“Độ mạnh của những chiến kích này rõ ràng đã vượt qua Tiên Tổ bình thường, bản chất cũng cao vô cùng, thậm chí ẩn chứa một loại khí tức vô cùng đặc thù, để cho ta đều cảm thấy có chút rung động.”

Thôi Hằng lại một lần nữa tránh thoát tấn công của chín đại Tiên Tổ, ánh mắt vẫn nhìn Chí Nhân chiến kích, ý nghĩ trong đầu chuyển động, thậm chí nói “Nếu là ta đoán không sai mà nói, những chiến kích này hẳn chính là Nhân Thân Thánh lưu cho bọn hắn.

“Công dụng ban đầu nhất của chúng nó chắc là vì tăng lên lực lượng của bọn họ, để dễ trợ giúp Nhân Thân Thánh đuổi Thiên Địa Nhị thân thánh hơn, tâm tình tức giận trong này, là thứ Thiên Địa Nhị thân thánh còn để lại sao? Dường như cũng không đúng lắm...”

Mới vừa rồi hẳn cũng đã thử đối với Chí Nhân chiến kích tiến hành nhìn lại thời gian, lại phát hiện cái chiến kích này cực kỳ đặc thù, bản chất cũng cực cao, lại chỉ có thể nhìn lại đèn quang ảnh quá khứ mơ hồ, căn bản là không cách nào dò xét đến tin tức rõ ràng.

Chính là bởi vì như vậy, hẳn mới ở lại chỗ này không ngừng giữ chân chín tên Tiên Tổ, trên thực tế chính là vì dò xét tin tức về chín thanh chiến kích cường đại này.

Chín đại Tiên Tổ sau mấy lần đả kích không có kết quả, hiển nhiên cũng là phát giác ý đồ của Thôi Hằng.

Vì vậy, truy kích ngừng lại.

Nhưng đại đạo pháp tắc của Nguyên Sơ thế giới cũng đã trong mấy lần truy kích mới vừa rồi tiến một bước bị thương

nặng, thậm chí ngay cả toàn bộ Nguyên Sơ thế giới đều đặn ranh giới sắp hỏng mất, vô số sinh linh vì vậy chết đi.

Hư Thành Tiên Tổ, Hoàng Vân Tiên Tổ, Ngọc Linh Tiên Tổ, Hàm Minh Tiên Tổ, La Thiên Tiên Tổ,... Chín tên Tiên Tổ ánh mắt tất cả đều gắt gao nhìn chăm chăm Thôi Hằng.

Trong nội tâm tràn ngập sự không cam lòng cùng tức giận.

Coi như là lúc ban đầu đi theo Nhân Thần Thánh đuổi Thiên Địa nhị thần thánh, bọn họ cũng chưa từng bực bội như vậy, công kích của mình lại hoàn toàn không đuổi kịp đối phương, trực tiếp bị đối phương quay mòng mòng.

Điều này quá bất hợp lí!

Hư Thành Tiên Tổ tiến lên một bước, ánh mắt nhìn thẳng Thôi Hằng, nghiêm nghị quát lên: “Thôi Hằng, ngươi rốt cuộc muốn như thế nào?!”

Hoàng Vân Tiên Tổ cũng trầm giọng nói: “Thôi Hằng, ngươi khinh thường như vậy, đùa bỡn chúng ta, là thực sự cảm giác mình nắm chặt phần thắng sao?!”

“Khí tức tà dị lưu lại trên chiến kích của bọn bay là vật gì?” Thôi Hằng trực tiếp mà dò hỏi “Nói cho ta biết như thế nào?”

“Hẳn quả nhiên có thể cảm giác được!” Hàm Minh Tiên Tổ nghiêm nghị quát lên “Người này tuyệt không thể lưu, chúng ta ra tay toàn lực, nhất định phải đưa hắn đánh chết!”

Còn lại tám gã Tiên Tổ cũng đều đổi sắc mặt, rồi rít gặt đầu, lại để cho khí tức sức mạnh của chiến kích trong tay lại lần nữa trở nên mạnh mẽ, liên hệ giữa lẫn nhau cũng biến thành mạnh hơn.

Hiển nhiên, Thôi Hằng mới vừa rồi hỏi câu này, cùng với đánh giá Chí Nhân chiến kích là bảo vật tà dị, để cho chín tên Tiên Tổ này đều vô cùng đề ý.

Trong này có lẽ dính tới bí mật trọng đại để cho bọn họ cực kỳ coi trọng.

Vì vậy, chín đại tiên Tổ hoàn toàn không có giữ lại chút nào, dùng hết tất cả sức mạnh và thủ đoạn kích thích sức mạnh Chí Nhân chiến kích trong tay.

Nhất định phải đánh chết tên Thôi Hằng này!

Chương 1231: 33 tầng Huyền Hoàng Bảo Tháp (3)

Tuyệt đối không thể lại để cho hắn tiếp tục nhìn lại thời gian, tiếp tục tìm tòi bí mật!

Nếu không, nhất định là sẽ có vấn đề lớn!

Àm! !

Tiếng nổ kinh thiên động địa vang dội toàn bộ Nguyên Sơ thế giới, để cho từng mảng trời sụp đổ, hóa thành Hồn Động đen nhánh, tản ra khí hủy diệt kinh khủng.

Cùng lúc đó, chín thanh Chí Nhân chiến kích lần này đã hóa thành chín chùm tia sáng thông thiên triệt địa, tất cả đều xuyên qua bầu trời, cũng xuyên thủng đất đai.

Lực lượng vô cùng khổng lồ tràn ngập ở trong Hoàn Vũ này, gần như muốn đem toàn bộ Nguyên Sơ thế giới đều đánh nát.

Vào lúc này, trên người chín đại Tiên Tổ đều bắt đầu toát ra ánh lửa màu máu, ngay sau đó liền đem toàn bộ hư không của Nguyên Sơ thế giới đều nhuộm thành màu máu.

Mà ở hạch tâm màu máu này, chính là một chùm sáng ẩn chứa sức sống vô tận, tản ra khí tức tượng trưng cho ngọn nguồn sinh mạng và căn nguyên thế giới.

Sức mạnh quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại!

Ở bên dưới sự thúc giục không giữ lại của chín đại Tiên Tổ, bọn họ không chỉ bắt đầu thiêu đốt hình thân của mình, cũng bắt đầu toàn lực thúc giục quà tặng sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại.

Hết thảy tất cả toàn bộ thứ này đều rót vào trong Chí Nhân chiến kích, dốc hết sức tăng lên uy năng của nó.

“Nhận lấy cái chết!”

“Chết đi!”

Từng tiếng rống giận, ở trong miệng chín đại Tiên Tổ kêu lên, sát ý vô tận ngưng tụ thành thực chất, càn quét qua cái Nguyên Sơ thế giới sắp bị hủy diệt này.

Chỉ trong tích tắc, 99% sinh linh trực tiếp hình thần đều diệt, tuyệt đại đa số sinh linh ở trước khi chết cũng không biết xảy ra chuyện gì, căn bản là không phản ứng kịp.

Mà ở chín đại Tiên Tổ bên này, nương theo lấy từng tiếng rống giận —— Cái thanh Chí Nhân chiến kích dùng hết thảy

mọi sức mạnh chém ra kia, rôt cuộc thành công đuổi kịp Thôi Hằng, không có bị Thôi Hằng né tránh, mắt thấy sắp hung hãn đống ở trên thân Thôi Hằng.

Thấy một màn như vậy, chín đại Tiên Tổ nội tâm đều căng thẳng lên, toàn bộ đều vô cùng chờ mong mà nhìn chớp đỉnh Chí Nhân chiến kích, đang mong đợi cảnh tượng Thôi Hằng bị chém chết xuất hiện.

Dưới cái nhìn của bọn họ, Chí Nhân chiến kích nằm trong loại trạng thái này đã bị cường hóa tới cực điểm.

Coi như còn so ra kém thời kỳ ban đầu Nhân Thần Thánh tự tay kích thích lực lượng của nó, nhưng muốn phải đem tên Thôi Hằng này tiêu diệt nhất định là không có vấn đề.

Nhưng mà, khi chín thanh Chí Nhân chiến kích sắp chém lên trên người Thôi Hằng, hần bỗng nhiên nhẹ khẽ đẩy xuống mũ tóc của mình, nhất thời liền có một đạo Huyền Hoàng chi khí từ trên đỉnh đầu của hần vọt ra.

Một đoàn Huyền Hoàng chi khí này phảng phất đến từ lục Ban Đậu sinh ra, ẩn chứa sức mạnh có thể trấn áp hết thầy, ổn định hết thầy.

Chỉ là trong chớp nhoáng vừa mới xuất hiện này, liền làm cho cả Nguyên Sơ thế giới từ rung chấn trở nên an định lại, để cho trong lòng một ít sinh linh còn sống cảm thấy một tia an bình.

Dường như chỉ cần có một đoàn Huyền Hoàng chi khí lúc ban đầu này tại, thế gian sẽ ổn định, sẽ không lâm vào trong hủy diệt cuối cùng.

Ngay sau đó chỉ thấy một đoàn Huyền Hoàng chi khí này ở trên đỉnh đầu Thôi Hằng ngưng tụ thành hình, cuối cùng trực tiếp ngưng tụ thành một tòa Huyền Hoàng Bảo Tháp ba mươi ba tầng.

Toà bảo tháp này mỗi một tầng đều giống như là ẩn chứa vô số tầng thế giới, có vô cùng vô tận bí ẩn, cho người cảm giác thật là giống như là đồng thời tụ hợp Nguyên Sơ thế giới và Hỗn Độn Hải vậy.

Khái niệm không lồ như thế để cho chín đại tiên tổ thần tình đại biến.

Ong ong ong!

Nhưng vào lúc này, hư không xung quanh ba mươi ba tầng Huyền Hoàng bảo tháp chợt rung động.

Nó lại chậm rãi xoay tròn, trong mỗi một tầng thân tháp đều xông ra từng tia từng sợi Huyền Hoàng chi khí thông xuống, giống như chuỗi ngọc báu phủ toàn thân Thôi Hằng.

Điều này làm cho Thôi Hăng lộ ra vô cùng thân thánh, cũng để cho trong đầu của tất cả mọi người hiện ra một cái khái niệm.

Trừ tà tị nạn!

Vạn pháp bất xâm!

Ầm! !

Cũng chính là vào lúc này, chín thanh Chí Nhân chiến kích hung hãn đập vào toà Huyền Hoàng bảo tháp ba mươi ba tầng này, vô lượng uy năng toàn bộ trút lên thân tháp của toà “Huyền Hoàng Tháp” do pháp thuật ngưng luyện ra này.

Chín đại Tiên Tổ nhất thời ngưng thần nhìn chăm chú, hy vọng có thể thấy tình cảnh toà Huyền Hoàng bảo tháp 33 tầng này bị đập bể, cho dù là bị đập rời đi khỏi đỉnh đầu Thôi Hăng cũng tốt.

Nhưng kết quả lại là toà Huyền Hoàng bảo tháp 33 tầng kia lại vẫn không nhúc nhích, thậm chí ngay cả tốc độ xoay tròn đều không có nửa điểm thay đổi, thậm chí ngay cả từng luồng Huyền Hoàng chi khí rũ xuống cũng không có bị lay động.

Thời khắc này, vô luận là chín đại Tiên Tổ, hay là một đám Thiên Địa Thánh Cảnh, trên mặt toàn bộ đều lộ ra vẻ mặt không thể tin nổi, trở mắt nghẹn họng.

“Chuyện này, chuyện này... Chuyện này sao có thể chứ? !”

Chương 1232: Bắt Tiên Tổ như bắt cá (1)

Chí Nhân chiến kích là chí bảo Nhân Thần Thánh tự mình chế tạo.

Hơn nữa tài liệu vẫn là từ trong Tới Sơ Cổ Địa tìm tới, trong đó ẩn chứa một tia sức mạnh nguyên thủy ban đầu nhất của thiên địa vạn vật, có thể nói là ngọn nguồn của vô tận đại đạo pháp tắc.

Vì vậy, hết thảy đại đạo pháp tắc trên thế gian này đều sẽ phải chịu Chí Nhân chiến kích áp chế, cũng khó mà ngăn cản Chí Nhân chiến kích công kích, càng không thể nào đem công kích của nó toàn bộ phòng ngự lại.

Coi như là Thiên Địa Thánh Cảnh xuất thân từ Hỗn Độn Hải, cũng sẽ bị đặc tính của Chí Nhân chiến kích áp chế, từ đó thực lực đại giảm, khi cùng Tiên Tổ đối chiến sẽ rơi xuống hạ phong.

Lúc trước khi chín đại Tiên Tổ đi theo Nhân Thần Thánh đuổi Thiên Địa nhị thần thánh, chính là phụ trách dùng Chí Nhân chiến kích làm suy yếu thực lực của Thiên Địa nhị thần thánh.

Hiệu quả của Chí Nhân chiến kích này có thể nói là luôn luôn thuận lợi, cho tới bây giờ cũng chưa từng mất đi hiệu lực.

Nhưng bây giờ lại xuất hiện ngoại lệ.

Huyền Hoàng Bảo Tháp 33 tầng trên đỉnh đầu Thôi Hằng lại hoàn toàn không có chịu ảnh hưởng.

Nó ở khi chịu công kích của chín thanh Chí Nhân chiến kích không chút nào bị áp chế, vẫn là không hao tổn uy năng, hoàn toàn chững chững đem sức mạnh của chín thanh Chí Nhân chiến kích đều chặn lại.

Hoàn toàn không có một tia sức mạnh nào đột phá phòng ngự của Huyền Hoàng Bảo Tháp 33 tầng!

Trên đời lại có thủ đoạn phòng ngự mạnh mẽ như vậy.

Điều này quá qua trái ngược lẽ thường, không thể tưởng tượng nổi!

Bình thường mà nói, chỉ cần là căn nguyên sức mạnh bắt nguồn ở cái thế giới này, đều hẳn là bị Chí Nhân chiến kích áp chế mới đúng a.

Cái tên Thôi Hằng này, rốt cuộc là lai lịch gì, một thân tu vi cảnh giới của hắn có lai lịch thế nào? !

Làm sao lại kỳ lạ như vậy?

Thật là giống như là hoàn toàn không thuộc về cái thế giới này, cũng không phải lấy sức mạnh lúc ban đầu của cái thế giới này làm trụ cột.

Lại thật có lực lượng như vậy? !

Đây rốt cuộc là chuyện gì? !

Chín đại Tiên Tổ nội tâm tràn đầy kinh hãi, hoàn toàn không cách nào hiểu tình huống bây giờ.

Nhưng động tác của bọn họ cũng không có dừng lại.

Ở sau khi công kích của Chí Nhân chiến kích bị ba mươi ba tầng Huyền Hoàng bảo tháp ngăn cản, chín đại Tiên Tổ lại triển khai vòng công kích thứ hai.

Lần này là sức mạnh của Nguyên Sơ thế giới ở mỗi cái thời không đều bị điều động, cùng với cả sức mạnh Nhân Thân Thánh còn để lại, tất cả đều bị rót vào trong chín thanh Chí Nhân chiến kích.

Vào giờ phút này Chí Nhân chiến kích, tuyệt đối là đạt tới trạng thái cường đại nhất từ sau khi bị luyện chế xong cho tới nay.

Coi như là ở lúc ban đầu áp chế Thiên Địa nhị thần thánh, cũng chưa từng cường đại như thế.

Dù sao, thiên địa nhị thần thánh mặc dù càng cường đại hơn, thủ đoạn cũng càng thêm khó lường, nhưng ngọn nguồn lực lượng của bọn họ vẫn là thuộc cái thế giới này, tự nhiên sẽ bị Chí Nhân chiến kích áp chế.

Cái tên Thôi Hằng này lại bất đồng, căn nguyên lực lượng của hắn dường như hoàn toàn độc lập bên ngoài cái thế giới này, hoàn toàn không chịu Chí Nhân chiến kích áp chế.

Nếu như vậy, cũng chỉ có thể dốc hết toàn lực tăng cường uy năng của Chí Nhân chiến kích, tranh thủ lấy lực tàn phá thuần túy đem 33 tầng Huyền Hoàng Bảo Tháp Thôi Hằng dùng để phòng ngự này đánh nát.

Đương nhiên, chín đại Tiên Tổ lựa chọn ngưng tụ sức mạnh của Nguyên Sơ thế giới ở mỗi cái thời không rót vào trong Chí Nhân chiến kích, cũng là có thêm vài phần tính toán.

Những sức mạnh theo mỗi cái thời không của Nguyên Sơ thế giới tụ tập mà đến này không chỉ có riêng là bản thân sức mạnh, còn xem như tồn tại rất nhiều đại đạo pháp tắc trụ cột.

Nếu như những lực lượng rót vào trong Chí Nhân chiến kích này bị đánh tan, như thế sẽ khiến rất nhiều thời không trong Nguyên Sơ thế giới cũng sẽ tan vỡ, sinh linh trong đó cũng đều sẽ hình thần đều diệt.

Nói cách khác, chỉ cần Thôi Hằng đem lực lượng hiện tại ngưng tụ trong Chí Nhân chiến kích đánh tan, liền giống như là phá hủy Nguyên Sơ thế giới ở mỗi cái thời không, giết chết tất cả sinh linh trong đó, cũng hủy diệt hết thủy văn minh trong đó.

Chín đại tiên Tô đang đánh cuộc Thôi Hằng không tàn nhẫn như thế, không vô tình ác tâm như thế.

Cử động như vậy, dĩ nhiên là không gạt được một đám Thiên Địa Thánh Cảnh, bọn họ không thể tin nhìn về phía chín đại Tiên Tô, ánh mắt kia phảng phất như là đang nhìn một bầy quái vật.

“Các ngươi điên rồi sao, đây là muốn đem Nguyên Sơ thế giới cùng Hỗn Độn Hải đều phá hủy sao? !”

“Không nghĩ tới các ngươi xem như chúa tể Nguyên Sơ thế giới, được xưng Tiên Tô, lại có thể làm ra chuyện bỉ ổi như thế!”

“Thôi Hằng đạo huynh cẩn thận, bên trong Chí Nhân chiến kích ẩn chứa căn nguyên của mỗi cái thời không của Nguyên Sơ thế giới, nếu mà đem sức mạnh bên trong đánh tan, Nguyên Sơ thế giới ở mỗi cái thời không cũng sẽ theo đó bị hủy diệt.”

“Nếu là Nguyên Sơ thế giới bị hủy, Hỗn Độn Hải vô lượng vũ trụ cũng sẽ bị liên lụy, hơn chín mươi phần trăm vũ trụ cũng sẽ bị phá hủy!”

Chương 1233: Bắt Tiên Tổ như bắt cá (2)

Một đám Thiên Địa Thánh Cảnh rồi rít nói rõ tình huống với Thôi Hằng.

Nhưng bọn họ trong lúc nhất thời cũng không có biện pháp gì, chỉ có thể nhắc nhở Thôi Hằng khi xuất thủ chú ý không nên đem sức mạnh bên trong Chí Nhân chiến kích hoàn toàn đánh tan.

Trong Nguyên Sơ thế giới cùng vô tận hỗn độn hải đều có sức mạnh Tam thân thánh còn để lại, nếu như bởi vì Thôi Hằng mà bị hủy diệt, ắt sẽ đưa tới sức mạnh Tam thân thánh còn để lại phản phệ hẳn.

Cho dù đây cũng không phải là sức mạnh lúc Tam thân thánh hoàn chỉnh, nhưng uy năng ẩn chứa trong độ chắc chắn vận cường đại, đủ để cản quét bất kỳ nhân vật cấp bậc Tiên Tổ.

Mặc dù Thôi Hằng bây giờ biểu hiện ra thực lực đã áp chế chín đại Tiên Tổ, nhưng không có người nào cảm thấy hẳn có thể đủ cùng Thiên Địa Nhân Tam thân thánh sánh vai.

Vì vậy, ở trong mắt một đám Thiên Địa Thánh Cảnh này, nếu mà sức mạnh tam thân thánh để lại cản trở, Thôi Hằng nhất định là không chịu nổi.

Thật vất vả xuất hiện một cường giả đứng ở phía đối lập với Nguyên Sơ thế giới, thực lực còn kinh khủng như vậy, bọn họ cũng không hy vọng Thôi Hằng cứ thế ngã xuống.

Lúc này chín đại Tiên Tổ nhưng là mặt đầy sát ý, ánh mắt đều nhìn chăm chặp Thôi Hằng, căn bản cũng không có bất kỳ ý muốn thu tay.

Đối với bọn hắn mà nói, bất luận là sinh linh trong Nguyên Sơ thế giới, hay là sinh linh của vô tận Hỗn Độn Hải, đều là tồn tại nhỏ bé như ảo ảnh trong mơ, căn bản cũng không đáng giá nhắc tới.

Chỉ cần có thể đem tên tuyệt thế đại địch Thôi Hằng này tiêu diệt, bọn họ có thể không tiếc bất cứ giá nào.

Dù rằng cái giá này là Nguyên Sơ thế giới, là vô tận Hỗn Độn Hải, bọn họ đều là sao cũng được.

Coi như là Nguyên Sơ thế giới bị hủy diệt, bọn họ cũng có thể lại khai thiên địa, lần nữa định ra Địa Thủy Phong Hỏa, sáng tạo ra vô tận sinh linh, bồi dưỡng được lần lượt Tiên Đế.

Cùng bây giờ so sánh, cũng sẽ không khác nhau là mấy.

Thậm chí khả năng còn càng tự do, càng thêm sung sướng, càng thêm không có trời buộc.

Ở bên dưới tín niệm quyết tuyệt như vậy, chín thanh Chí Nhân chiến kích lần nữa đập trúng ba mươi ba tầng Huyền Hoàng bảo tháp.

“Nhận lấy cái chết!” Hư Thành Tiên Tổ tức giận hét “Mặc người thủ đoạn thông thân, còn có thể ngăn cản lực lượng vô tận thời không của Nguyên Sơ thế giới hội tụ hay sao?!”

“Có thể để cho chúng ta cảm Chí Nhân chiến kích vậy công như thế, người là kẻ duy nhất từ lúc khai thiên lập địa tới nay.” Hoàng Vân Tiên Tổ cao cao tại thượng, mắt nhìn xuống Thôi Hằng phía dưới “Người nên cảm thấy vinh hạnh.”

Tung Mục Tiên Tổ tương lai đã biến mất còn sống ở cái thời điểm này, hẳn cũng đã biết việc trải qua trong tương lai của mình, đối với Thôi Hằng tràn đầy sát ý.

“Người tu hành ngoại đạo không rõ lai lịch, người hôm nay chắc chắn phải chết!” Tung Mục Tiên Tổ trầm giọng nói, điểm hấn chú ý nhất vẫn là đặc tính sức mạnh của Thôi Hằng.

Loại sức mạnh hoàn toàn không chịu Chí Nhân chiến kích áp chế tràn đầy quá nhiều biến số, để cho người khó mà suy nghĩ, phải mau sớm đưa người này chém chết.

Nếu không nhất định sẽ vô cùng hậu hoạn!

Ầm! !

Lực chấn động không có gì sánh kịp bộc phát ra, làm cho cả Nguyên Sơ thế giới đều đảo lộn muốn ngã.

Còn có từng trận dư âm tiêu tán đến hỗn độn hải bên ngoài Nguyên Sơ thế giới, trọng nháy mắt liền để cho đêm không hết vũ trụ bị phá hủy, vô số sinh mạng hình thần đều diệt.

Nhưng mà, cho dù là uy năng cường đại như vậy, rơi vào ba mươi ba tầng Huyền Hoàng bảo tháp, vẫn không thể làm nó đứng đưa chột nào, vền vẹn chẳng qua là để cho Huyền Hoàng chi khí rũ xuống hơi hơi chấn động một chút thôi.

Về phần Thôi Hằng đứng ở dưới ba mươi ba tầng Huyền Hoàng bảo tháp, dĩ nhiên là không phát hiện chút tổn hao nào, không có bị một chút ảnh hưởng gì.

Song, chín đại Tiên Tổ như Hư Thành, Hoàng Vân, Tung Mục dường như đối với cái kết quả này cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, trên mặt của bọn hắn thậm chí còn lộ ra mấy phân biểu tình mong đợi.

Bởi vì, ở sau khi tất cả sức mạnh của Chí Nhân chiến kích đều bộc phát ra, nếu là bị hoàn toàn chặn lại, cỗ sức mạnh

bùng lên này sẽ có một bộ phận rất lớn phản chân trở về thân Kịch.

Mà Chí Nhân chiến kịch là Nhân Thần Thánh tự mình ra tay chế tạo, tài liệu của nó lại là tới từ Tội Sơ Cổ Địa, bản chất cực cao, đương nhiên sẽ không bị này cô sức mạnh phản chân trở về này phá hủy.

Kể từ đó, bộ phận sức mạnh phản chân trở về kia liền bị Chí Nhân chiến kịch đánh tan, cái này giống như là Nguyên Sơ thế giới ở vô số thời không cũng đều bị đánh nát.

Hết thảy các thứ này đều là bởi vì Thôi Hằng làm cô lực lượng này phản chân trở lại!

Mặc dù theo căn nguyên mà nói hẳn là bởi vì hành động của chín đại Tiên Tổ, là bọn hắn dùng Chí Nhân chiến kịch tụ tập sức mạnh mỗi cái thời không của Nguyên Sơ thế giới, nhưng bởi vì tính đặc thù của Chí Nhân chiến kịch, cùng với tính đặc thù của tự thân bọn họ, cho nên cũng sẽ không gặp phải cản trở.

Chí Nhân chiến kịch ẩn chứa căn nguyên sức mạnh lúc ban đầu, trên bản chất đồng nguyên với sức mạnh của Thiên Địa Nhân tam thân thánh, coi như là cô lực lượng này đem Nguyên Sơ thế giới đánh nát, cũng sẽ không có cản trở gì.

Mà khởi nguồn sức mạnh của chín đại Tiên Tổ là quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại, dĩ nhiên sẽ không chịu Nhân thần thánh cản trở.

Bọn họ tự thân tu luyện lại là đại đạo pháp tắc đạo thiên địa nhị thân thánh khuếch trương ra lúc ở Nguyên Sơ thế giới, hơn nữa đã đến trình độ đăng phong tạo cực, tự nhiên cũng sẽ không phải chịu thiên địa nhị thân thánh cản trở.

Chương 1234: Bắt Tiên Tổ như bắt cá (3)

Thôi Hằng chính là một thân sức mạnh phảng phất đến từ một cái thế giới khác, cùng đại đạo pháp tắc của cái thế giới này đều không có liên quan gì, thật là giống như là người xâm lăng từ một cái thế giới xa lạ lén tới được.

Chỉ cần có lực lượng phản phê của Thiên Địa Nhân tam thần thánh xuất hiện, hẳn nhất định sẽ là mục tiêu được ưu tiên nhất, tuyệt đối sẽ không có bất kỳ điều gì ngoài ý muốn.

Lúc này, sức mạnh Chí Nhân chiến kích vung vẩy ra đã hoàn toàn tán loạn, vô cùng vô tận đại đạo pháp tắc bắt đầu phát ra tiếng rên rỉ khiến người nghe điều đứng, dường như muốn lâm vào tịch diệt cuối cùng.

“Lực lượng cản trở mà Thiên Địa Nhân ba thần thánh còn để lại lập tức phải hạ xuống!”

Trên mặt Hư Thành Tiên Tổ lộ ra một nụ cười lạnh lùng, nhìn Thôi Hằng dưới ba mươi ba tầng Huyền Hoàng bảo tháp “Hắn chẳng mấy chốc sẽ mất mạng!”

“Tình huống dường như có hơi không đúng.” Hoàng Vân Tiên Tổ nhưng là nhíu mày, hắn nhìn xuống Nguyên Sơ thế giới phía dưới, lại cảm giác sức mạnh tiêu tán trong hư không, kinh nghi nói “Điều này sao có thể.”

Cùng lúc đó, Tiên Tổ còn lại cũng khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn xuống Nguyên Sơ thế giới phía dưới, gần như không dám tin vào cảm giác và hai mắt của mình.

“Điều này, điều này tại sao có thể như vậy?!” Hư Thành Tiên Tổ sắc mặt cũng thay đổi, hắn phát hiện Nguyên Sơ thế giới lại không có sinh ra biến hóa chút nào, căn bản cũng không có dấu hiệu phải hủy diệt.

Tiếng rên rỉ mới vừa phát ra, đại đạo pháp tắc dường như sắp lâm vào tịch diệt cuối cùng cũng đều khôi phục thành trạng thái ban đầu.

Hơn nữa không chỉ là Nguyên Sơ thế giới cái thời điểm này là cái bộ dáng này, tất cả điểm thời gian của Nguyên Sơ thế giới đều là như vậy, trở nên ổn định bình tĩnh, thậm chí cũng không có một chút hỗn loạn.

Căn bản cũng không có chịu ảnh hưởng.

Điều này cũng mang ý nghĩa dự định của chính đại Tiên Tổ đã hoàn toàn rơi vào khoảng không, sức mạnh cản trở còn để lại của Thiên Địa Nhân ba thần thánh đã không có khả năng xuất hiện.

Bọn họ lần này cùng Thôi Hằng giao phong cũng hoàn toàn thất bại.

Một đám Thiên Địa Thánh Cảnh Nguyên vốn đang lo lắng cho Thôi Hằng lúc này đã là trọn mắt hộc mồm.

Thực lực mà Thôi Hằng bày ra, một lần nữa vượt ra khỏi nhận thức của bọn họ.

Thực lực kinh khủng như thế, coi như còn không có đạt tới tầng thứ của Thiên Địa Nhân Tam thân thánh, cũng đã hoàn toàn áp đảo trên hết thảy Tiên Tổ.

Một vị cường giả như vậy rốt cuộc là lai lịch gì, hẳn là như thế nào sinh ra?

Lần lượt nghi ngờ hiện lên ở trong lòng bọn họ.

Lúc này, một đám Thiên Địa Thánh Cảnh này đã không cho là Thôi Hằng là thông qua tu luyện đạt tới cái cảnh giới này.

Dù sao, dù là chẳng qua là tầng thứ của Tiên Tổ cùng Thiên Địa Thánh Cảnh, liền đã không phải là đơn thuần tu luyện có thể đạt tới, nhất định phải đạt được sức mạnh Tam thân thánh còn để lại mới được.

Mà Thiên Địa Nhân Tam thân thánh càng là tồn tại từ trong khái niệm hư ảo dẫn sinh ra, thậm chí còn có thể gặp qua hai vị người khai sáng Ban Đầu và Chung Kết.

Bất luận một loại phương thức tu luyện nào, cũng không thể đạt tới tầng thứ này đi.

Chẳng lẽ Thôi Hằng này thật là tới từ ở vùng đất không biết không thể biết sao?

Ở trong hư vô trong truyền thuyết, ngoại trừ Ban Đầu và Chung Kết sáng tạo cái thế giới này ra, còn có thế giới khác?

Thôi Hằng cũng không để ý ánh mắt nghi ngờ không thôi của một đám Thiên Địa Thánh Cảnh kia.

Hắn vẫn đang nhìn chăm chú chín tên Tiên Tổ kia, nhàn nhạt nói: “Mới vừa các ngươi toàn lực công kích, chắc hẳn là vô cùng tận hứng, bây giờ cũng đến phiên ta cao hứng đi.”

Lời đơn giản này, để cho chín đại Tiên Tổ hết hồn hết vía, gần như là không chút nghĩ ngợi liền bắt đầu chạy trốn, rồi rít hướng vào trong thời gian trường hà bỏ chạy.

Trong nháy mắt, chín đại Tiên Tổ này liền mất tung ảnh, biến mất ở cái thời điểm này.

Song, Thôi Hằng cũng không tiến hành truy kích, lấy tu vi cảnh giới của hắn hôm nay, đối phó chín tên Tiên Tổ này đã là

chuyện dễ như trở bàn tay.

Hơn nữa sau khi hoàn toàn ngăn cản chín thành Chí Nhận chiến kích công kích, mốc ký hiệu ở cái thời điểm này đã bắt đầu vững chắc, rất nhanh thì có thể nhìn lại chiếm cứ cái thời điểm này.

Điều này cũng làm cho thực lực của hắn có tăng lên.

Vì vậy, cho dù chín đại tiên Tổ đã thoát đi, Thôi Hằng cũng không nóng vội.

Hắn chẳng qua là đứng ở cái thời điểm này, nhẹ nhàng nâng tay phải lên hướng không trung nhẹ nhàng vạch mấy cái, nhất thời liền có từng đạo từng đạo Khôn Tiên Tác xuất hiện.

Sau đó những Khôn Tiên Tác này liền đan dệt thành lưới, bay thẳng vào trong thời gian trường hà.

Giống như là chài lưới bắt cá, chín đại Tiên Tổ tại chỗ liền bị tấm “Lưới cá ” này vớt ra từ trong thời gian trường hà, không ai có thể chạy thoát, hơn nữa tất cả đều bị giam cầm gát gao, hoàn toàn không cách nào nhúc nhích.

Loại cảm giác vô lực sâu đậm này, để cho chín đại Tiên Tổ này cảm nhận được tuyệt vọng trước đó chưa từng có.

Hiện tại dưới tình hình này, Thôi Hằng đã có thể đưa tất cả bọn họ đều chém chết!

Thôi Hằng chậm rãi đi tới, mắt nhìn xuống chín tên Tiên Tổ bị “Khôn Tiên Vong ” giam cầm, khẽ cười nói: “Các người nói xem, ta nên xử trí các người như thế nào?”

Chương 1235: Hư hư thực thực Nhân Thần Thánh sống lại? (1)

Trọng nháy mắt khi Thôi Hằng cầm cố lại chín tên Tiên Tổ, mốc ký hiệu ở cái thời điểm này cũng đã hoàn toàn ngưng tụ.

Khi hắn đi tới trước mặt chín tên Tiên Tổ này tiến hành hội thẩm, thật ra thì đã bắt đầu nhìn lại thời gian, chuẩn bị tiến hành chiếm cứ đối với khoảng tuyến thời gian này.

Điều này đối với Thôi Hằng hiện tại mà nói là chuyện hết sức bình thường, lấy cảnh giới tu hành của hắn bây giờ, hoàn toàn có thể đồng thời làm ra đủ loại chuyện.

Vì vậy, ở trong mắt chín đại Tiên Tổ, thân ảnh của Thôi Hằng đã kinh biến đến mức tầng tầng lớp lớp, phảng phất là hắn trong vô số thời không đang dung hợp, toàn thân đều tản ra khí tức thời gian cực kỳ huyền ảo.

Sau khi cảm giác đến khí tức thời gian tràn ngập trên người Thôi Hằng, trong lòng của bọn họ đều không tự chủ được sinh ra tâm tình sợ hãi đậm đà.

“Người, người rút cuộc là người nào, làm sao có thể đan dệt nhiều Thời Gian Chi Lực như vậy?!”

“Chuyện gì xảy ra, cái này là sức mạnh dạng gì, cõi đời này tại sao có thể có thủ đoạn mạnh mẽ như vậy?!”

Hư Thành Tiên Tổ cùng Hoàng Vân Tiên Tổ không khỏi kinh hãi, hô to không tưởng tượng nổi.

Lúc này khí tức thời gian tản mát ra trên người Thôi Hằng, đã cường đại đến một cái trình độ để cho bọn họ khó hiểu.

Một đám Thiên Địa Thánh Cảnh nhìn ảnh hưởng thời gian chất chồng trên người Thôi Hằng cũng không tìm được kinh hãi.

Đây thật là quá mạnh mẽ, thật là không biết hắn là như thế nào đạt tới cảnh giới này.

Tu luyện sao?

Chỉ bằng tu luyện, thật có thể đạt tới cảnh giới này sao? !

Cái này là phương pháp tu luyện dạng gì? !

Nếu như có thể mà nói, có phải hay không còn có thể thông qua phương thức tu luyện, đạt tới cảnh giới của Thiên Địa Nhân tam thân thánh, thậm chí đạt đến tầng thứ của Bàn Đầu và Chung Kết?

Đây không khỏi cũng thật không thể tin nổi.

Không có khả năng có loại chuyện này đi.

Thật ra thì, bây giờ trạng thái của Thôi Hằng cũng không phải là bình thường.

Thân là người tu tiên Phản Hư hậu kỳ, dưới trạng thái bình thường đều là đứng ở bên ngoài thời gian trường hà, không chịu thời gian cọ rửa, trên người cũng sẽ không đan dệt quá nhiều Thời Gian Chi Lực.

Song, Thôi Hằng bây giờ là ở vào trạng thái chiếm cứ tuyến thời gian, điều này thì có chỗ bất đồng.

Hắn chiếm cứ đối với tuyến thời gian cũng không chỉ là chỉ riêng cấp độ thời gian, cũng sẽ thông qua giả tá chỉ thân ở trên cái tuyến thời gian này thực hiện chiếm cứ cấp độ không gian.

Dùng cái này để đạt tới việc trên không gian và thời gian không chỗ nào không có mặt.

Điều này liền khiến cho trạng thái của Thôi Hằng ở lúc chiếm cứ tuyến thời gian khá đặc thù, trên người sẽ hiện hiện ra lượng lớn Thời Gian Chi Lực, cho chín tên Tiên Tổ cảm giác chính là thật giống như thời gian trường hà đáp xuống.

Vì vậy, đối mặt Thôi Hằng mạnh mẽ như vậy, coi như là Hư Thành cùng Hoàng Vân hai tên Tiên Tổ cường đại nhất này cũng cúi đầu sau khi cảm thấy khiếp sợ, không nói nữa.

Những Tiên Tổ khác càng là không cần nói nhiều, tất cả đều thấy lúc này Thôi Hằng vô cùng kinh người, để cho bọn họ mất đi hết thấy ý niệm phản kháng, hoàn toàn buông tha giấy giũa.

Đương nhiên, bất cứ lúc nào đều có thể tồn tại ngoài ý muốn.

Ngay tại khi tất cả Tiên Tổ đều cúi đầu xuống ngậm miệng không nói.

Tung Mục Tiên Tổ bỗng nhiên mở miệng nói với Thôi Hằng: “Chúng ta không phải là đối thủ của ngươi, vô luận muốn xử trí chúng ta như thế nào, đều là theo tâm ý của ngươi. Có điều, ta có một câu hỏi.”

“Nói.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói “Nghe đồn Tung Mục Tiên Tổ ánh mắt đặc biệt, có thể thấy tương lai bất định và bí ẩn chôn sâu trong lỗ hồng thời không, ngươi có ý hỏi, chắc là thấy qua cái gì?”

“Bên ngoài Hỗn Độn Hải, phải chăng còn có thế giới khác?” Tung Mục Tiên Tổ nhìn chăm chú Thôi Hằng, trầm

giọng nói “Ta từng thấy, căn nguyên tánh mạng của người không phải là bắt nguồn ở Nhân Thân Thánh.

“Bây giờ lại thấy, căn nguyên lực lượng của người cũng không phải bắt nguồn từ Tối Sơ Chi Khí, Chí Nhân chiến kích khắc chế không được người, sức mạnh của Nhân Thân Thánh không áp chế nổi người, người có phải hay không đến từ thế giới khác? !”

“Thế giới khác? ” Thôi Hằng ánh mắt khẽ híp một cái, không trả lời mà hỏi lại nói “Người chắc chắc có những thế giới khác tồn tại như vậy, là ai nói cho người?”

Hắn thật ra thì cũng rất muốn biết rõ một điểm này, để xác định Địa Cầu có phải hay không ở trong những cái gọi là thế giới khác.

Nhìn lại thời gian chiếm cứ tuyến thời gian, nhưng vẫn cũng không tìm tới thời gian mình sinh hoạt trên địa cầu, đây là chuyện để cho Thôi Hằng vẫn luôn canh cánh trong lòng.

Còn có thể đối với tu luyện kế tiếp tạo thành chướng ngại.

Nếu là có thể mượn cơ hội này biết rõ, tuyệt đối là niềm vui ngoài ý muốn.

Chương 1236: Hư hư thực thực Nhân Thần Thánh sống lại? (2)

“Không có người nào nói cho ta biết, chỉ có điều ánh mắt của ta có chút đặc thù, vật nhìn ra cũng nhiều hơn một chút thôi.” Tung Mục Tiên Tổ nhắm hai mắt lại, nhàn nhạt nói “Động thủ đi, dù sao ngươi đã giết ta một lần.”

Vừa nói, hắn lại trực tiếp buông lỏng tay nắm Chí Nhân chiến kích, mang thanh chí bảo uy năng chân cổ thước kim thả ở trên mặt đất, tỏ vẻ chính mình buông tha chống cự.

Còn lại tám gã Tiên Tổ sau khi nghe Tung Mục Tiên Tổ nói những lời này, đều nhìn xuống thanh Chí Nhân chiến kích bị để ở dưới đất này, liền cũng do dự chốc lát, cuối cùng cũng đều buông xuống Chí Nhân chiến kích, buông tha chống cự.

Đương nhiên, nguyên nhân từ bỏ chống lại chủ yếu là bọn họ cũng đều biết coi như mình phản kháng cũng là vô ích, còn không bằng chủ động buông tha, có lẽ còn có một chút hi vọng sống.

Nếu tiếp tục dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, nói không chừng thật muốn ngã xuống ở thời điểm này.

“Ngươi thật muốn tiếp tục hướng phía trước nhìn lại sao, muốn nhìn về quá khứ càng cô xưa?” Vào lúc này, Hư Thành Tiên Tổ cũng lên tiếng, nhìn về phía Thôi Hằng, trầm giọng nói “Đó cũng không phải một cái lựa chọn tốt.”

“Ngươi nếu nhìn lại tới thời đại Thiên Địa Nhân Tam thần thánh còn ở, bọn họ nhất định sẽ đưa ngươi giết chết!” Hoàng Vân Tiên Tổ cũng ở một bên nói.

Tiên Tổ còn lại chính là yên lặng không nói, bọn hắn bây giờ đều có chút khẩn trương.

Dù sao, tiếp theo chuyện khả năng sẽ xảy ra, đối với bọn họ mà nói là một trận đánh cược, có thể đem tên Thôi Hằng này đánh chết, cũng có thể làm cho mình ngã xuống tại chỗ.

Bên dưới tâm tình như vậy, bọn họ tự nhiên cũng không có hứng thú nói chuyện gì.

Chỉ có Hư Thành Tiên Tổ cùng Hoàng Vân Tiên Tổ hai người còn có tâm tư khuyên Thôi Hằng, nhưng kỳ thật làm vậy chẳng qua là đang kéo dài thời gian thôi.

Thanh chiến kích này làm nứt ra lực lượng của vạn cổ năm tháng, muốn phải đoàn tụ mà nói cũng không phải một chuyện dễ dàng, nhất định phải tiêu tốn không ít thời gian.

Thôi Hằng ánh mắt rơi vào trên người Hư Thành Tiên Tô cùng Hoàng Vân Tiên Tô, mỉm cười nói: “Từ khi Thiên Địa Nhân tam thân thánh đạo hóa, đến hôm nay cái thời điểm này đã qua vạn cổ năm tháng.

“Sinh linh cái thời đại kia, trừ bọn người ra ra đã không có kẻ khác sống sót, tam thân thánh cụ thể là tình huống gì cũng đều chỉ là lời của một phía các người.”

“Nếu người không tin, có thể tự tiếp tục hướng phía trước nhìn lại thử xem.” Hư Thành Tiên Tô cười lạnh nói “Thực lực của người tất nhiên cường đại, nhưng cách tăng thứ của Thiên Địa Nhân Tam thân thánh, vẫn là kém quá xa quá xa.”

“Nếu người dùng sức mạnh Nhân thân thánh còn để lại cho bọn ta để tính toán thực lực của Nhân thân thánh, coi như sai hoàn toàn.” Hoàng Vân Tiên Tô nhàn nhạt nói “Người sẽ hối hận.”

“Ồ?” Thôi Hằng nghe vậy khẽ cau mày một cái, ánh mắt rơi vào chín thanh Chí Nhân chiến kích để ở dưới đất, bỗng nhiên lại nhìn về phía đám người Hư Thành Tiên Tô, cười nói “Các người đây, là đang kéo dài thời gian, để cho sức mạnh trong những chiến kích này khôi phục?”

Thật ra thì, từ lúc mới bắt đầu, hắn liền phát hiện chín thanh Chí Nhân chiến kích này có trạng thái không bình thường.

Khi những Chí Nhân chiến kích này thoát khỏi tay chín tên Tiên Tô, sức mạnh bên trong đột nhiên trở nên hỗn loạn xung động, dường như là bị giải khai trói buộc nào đó vậy.

Đương nhiên, loại sức mạnh xao động này thật ra thì chỉ ở bên trong Chí Nhân chiến kích, cũng không có hiện lộ ra bên ngoài, thân kích bản chất lại cực cao, bình thường mà nói là không có khả năng có người có thể cảm giác tình huống nội bộ của nó.

Nhưng dưới cảm giác bao trùm bởi Nguyên Thần của Thôi Hằng, chân động lực lượng như vậy tự nhiên không có khả năng lừa gạt được Thôi Hằng, ngay cả đặc tính lực lượng của nó đều bị dò xét rõ ràng.

“Ồ trong những Chí Nhân chiến kích này, có phải hay không ẩn chứa sức mạnh Nhân Thân Thánh còn để lại?” Thôi Hằng nhìn chăm chú Hư Thành cùng Hoàng Vân hai gã Tiên Tô, cười nói “Đây là muốn lấy Chí Nhân chiến kích làm vật trung gian, lần nữa hội tụ sức mạnh Nhân Thân Thánh để lại?”

“...”

“...”

Hư Thành Tiên Tô cùng Hoàng Vân Tiên Tô hai người nhất thời ngậm miệng không trả lời được, trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì.

Cái tên Thôi Hằng này, lại có thể cảm giác được biến hoá của Chí Nhân chiến kích !

Tại sao có thể như vậy?

Hắn rốt cuộc đạt tới tầng thứ gì? !

Ừng ừng!

Vừa lúc đó, vô số hư không trong cái thời điểm này đều chột rung động, sâu trong nội tâm tất cả sinh linh đều hiện ra một sự cảm ứng từ trong chỗ u minh, không tự chủ được ngẩng đầu nhìn lên.

Bất luận là Nguyên Sơ thế giới hay là Hỗn Độn Hải vô lượng vũ trụ, chỉ cần là sinh linh còn sống đều có một loại cảm giác, dường như là một vị nhân vật vô cùng vĩ đại đang thức tỉnh.

Vị tồn tại này tượng trưng cho ngọn nguồn của hết thảy sinh mạng, cũng là một trong những sinh mệnh lúc ban đầu.

Chương 1237: Hư hư thực thực Nhân Thần Thánh sống lại? (3)

Chỉ có Thôi Hằng đối với điều này không có cảm giác nào.

Bởi vì, ngọn nguồn tánh mạng của hắn không phải là bắt nguồn ở Nhân Thần Thánh.

Đương nhiên, lấy tu vi cảnh giới hiện tại của Thôi Hằng, cũng có thể cảm giác được một cách rõ ràng cỗ sức mạnh đang thức tỉnh này có bao nhiêu cường đại.

“Đây là Nhân Thần Thánh đang thức tỉnh sao? ” Thôi Hằng ánh mắt khẽ híp một cái, ánh mắt rơi vào chín thanh Chí Nhân chiến kích, thâm nghĩ trong lòng “Đường như nhưng không giống lắm.”

Hắn sờ dĩ không có ngăn cản sức mạnh bên trong Chí Nhân chiến kích hội tụ, cũng là bởi vì nhận ra được khí tức của cỗ lực lượng này cùng quả tặng Nhân thần thánh còn để lại rất tương tự.

Nhưng cỗ lực lượng này có cảm giác không lành lặn hết sức rõ ràng, hơn nữa còn có tâm tình tức giận và oán hận lúc trước hắn cảm giác đến.

Đó cũng không phải trạng thái sức mạnh bình thường, cũng không hoàn chỉnh.

Vì vậy, loại lực lượng ẩn chứa trong chín thanh Chí Nhân chiến kích này mặc dù cường đại, nhưng còn không vượt ra ngoài cực hạn hắn bây giờ có thể ứng đối.

Vừa dịp nhân cơ hội này dò tra một chút sức mạnh Nhân Thần Thánh có thể có.

Dù sao, chỉ cần việc tu hành của hắn tiếp tục đi tiếp, nhất định sẽ nhìn lại và đi chiếm cứ tuyến thời gian Nhân Thần Thánh còn sống.

Đến lúc đó khó tránh khỏi sẽ có mâu thuẫn, có thể trước thời hạn tìm hiểu tình huống một chút cũng tốt.

Ong ong ong!

Vào lúc này, chín thanh Chí Nhân chiến kích vốn bị để ở dưới đất đã đều trôi lơ lửng, phát ra âm thanh rung vang nhỏ xíu, ảnh hưởng tất cả sinh linh ngoại trừ Thôi Hằng ra.

Chín thanh Chí Nhân chiến kích trên không trung làm thành một vòng tròn, sức mạnh ẩn chứa bên trong đều hướng về trung tâm vòng tròn.

Những lực lượng này bắt đầu liên hệ lẫn nhau, lẫn nhau tiến hành dung hợp, rất nhanh thì tạo thành một cái chỉnh thể, ngưng tụ thành một cái đường nét hình người.

Mặc dù chỉ là đường nét, nhưng vẫn là tản ra uy áp cùng khí thể vô cùng không lồ.

Ở trong nháy mắt khi đường nét hình người này hiển hiện ra, chín đại Tiên Tô liên tục tiếp quý ngã trên đất, một đám Thiên Địa Thánh Cảnh cũng rội rít quý xuống, còn có tất cả sinh linh trong Nguyên Sơ thế giới cùng Hồn Độn Hải vô lượng vũ trụ, tất cả đều quý ngã trên đất.

Hết thảy các thứ này đều là bắt nguồn ở khí tức tản mát ra từ đường nét hình người kia, nó tượng trưng cho ngọn nguồn sinh mạng, cùng với bản chất tối cao, là khí tức của Nhân Thần Thánh.

Chỉ cần là sinh linh của cái thế giới này, căn nguyên nhất định là bắt nguồn ở Nhân Thần Thánh, dù là tự thân không biết chút nào, trong hình thân vẫn như cũ giữ lại bản năng.

Bây giờ đường nét hình người có được khí tức của Nhân Thần Thánh xuất hiện, một cách tự nhiên liền đưa tới hết thảy sinh linh đối với hần quý lạ, cái này tất cả đều là theo bản năng.

Chỉ có Thôi Hằng bất đồng, hần chút nào cũng không có dấu hiệu quý lạ với đường nét hình người kia, thậm chí ngay cả bộ dáng hành lễ cũng không có.

Mà là đang nhìn từ trên xuống dưới cái đường nét hình người ẩn chứa khí tức lực lượng của Nhân Thần Thánh, trong mắt tràn đầy ánh nhìn dò xét.

“Quả nhiên là trạng thái không trọn vẹn, còn có tâm tình oán niệm cùng tức giận cực lớn, nhưng đây lại đúng là sức mạnh của Nhân thần thánh không thể nghi ngờ.”

Thôi Hằng khẽ nhíu mày “Năm đó Nhận Thần Thánh trải qua cái gì? Lại sẽ ở trong Chí Nhân chiến kích lưu lại sức mạnh mặt trái như thế.”

Àm!

Đột nhiên, tiếng nổ vang giống như trời long đất lở truyền tới.

Cái đường nét hình người bỗng nhiên phi thân lên cao, chín thanh Chí Nhân chiến kích cũng đều quần quanh ở quanh thân nó, tựa như đã hoàn toàn trở thành một bộ phận của đường nét hình người này.

Trong thoáng chốc, tất cả sinh mệnh và đại đạo pháp tắc liên quan trong Nguyên Sơ thế giới cùng Hồn Độn Hải đều bị

dẫn động, trong nháy mắt liên tục tập lên, hướng Thôi Hằng mãnh liệt mà tới.

Đại đạo pháp tắc cùng sinh mạng tương quan bị dẫn động, liền khiến cho tất cả sinh mệnh lực của sinh linh bị điều động.

Điều này thật ra thì sẽ giống với đang dùng tất cả sinh mệnh lực của sinh linh trong Nguyên Sơ thế giới cùng trong hỗn độn hải, đối với bản chất sinh mạng của Thôi Hằng tiến hành áp chế.

Dùng cái này để đạt tới mục đích suy yếu cấp độ sống của Thôi Hằng, hạ xuống thực lực của hắn.

Nhưng điều này đối với Thôi Hằng có Huyền Hoàng Tháp hộ thân mà nói, căn bản cũng không có một chút hiệu quả.

Vô luận là sinh mệnh lực khổng lồ áp chế, hay là công kích của chín thanh Chí Nhân chiến kích theo sát phía sau, đều không cách nào đối với Thôi Hằng sinh ra bất cứ thương tổn gì.

Thậm chí bởi vì Huyền Hoàng Tháp có năng lực ổn định cực kỳ mạnh mẽ, những công kích này sau khi bị ngăn cản, cũng không thể đối với Nguyên Sơ thế giới cùng vô tận Hỗn Độn Hải tạo thành phá hư.

Đều tựa như là đá chìm đáy biển, trực tiếp bị tiêu trừ.

“Chết! Chết! Chết!”

Cái đường nét hình người kia lại bỗng nhiên há hốc miệng ra, phát ra tiếng gầm gừ tức giận bi phẫn, lực lượng của toàn thân cũng bắt đầu trở nên càng căm giận.

Cùng lúc đó, chín thanh Chí Nhân chiến kích quanh thân nó bắt đầu nhanh chóng xoay tròn, trên mỗi một thanh chiến kích đều sáng lên ánh sáng chói lọi vô cùng.

Cái này giống như là muốn hợp lại hết tất cả, lần nữa đối với Thôi Hằng triển khai tấn công.

“Diên cuồng như vậy, nóng nảy như vậy, cái này cũng không giống như là Nhân Thần Thánh tượng trưng cho sinh mạng căn nguyên, ta ngược lại muốn nhìn một chút, người đến tốt cùng là cái gì?!”

Thôi Hằng nhìn chăm chú cái đường nét hình người kia, tay phải bỗng nhiên nâng lên, cũng thành ngón tay kiếm hướng không trung nhẹ nhàng rạch một cái.

Chỉ một thoáng, một đạo ánh kiếm màu tử kim tán phát ra.

Bên trong ánh kiếm này ẩn chứa ý vị vô cùng huyền diệu, phảng phất là ngọn nguồn của hết thảy quy tắc, không gì

không bao hàm, càng có khả năng sáng sinh vạn vật lại phá diệt vạn vật.

Đạo Sinh Kiếm!

Không có tiếng nổ, cũng không có tiếng kiếm reo.

Từ trong im lặng, đạo kiếm quang này trong nháy mắt liền vắt ngang thời không, bao phủ hết thảy mọi nơi ở cái thời điểm này, để cho cái đường nét hình người kia không chỗ có thể trốn, không chỗ tránh né.

Coong!

Sau khi Đạo Sinh Kiếm Quang đánh trúng, đường nét hình người kia lại phát ra âm thanh thật giống như sắt thép giao kích.

Ngay sau đó, nó lại tại chỗ chia năm xẻ bảy, trực tiếp tán lạc thành chín phần, hướng phía dưới rơi xuống.

Chương 1238: Điểm thời gian trước khi Tiên Tổ sinh ra (1)

Đường nét hình người sau khi bị Đạo Sinh Kiếm đánh tan, chín đạo tia sáng sáng ngời trực tiếp rơi vãi trên không.

Thời khắc này, tất cả sinh linh trong Nguyên Sơ thể giới cùng trong hỗn độn hải đều có một loại cảm giác gặp tai họa ngập đầu, phảng phất là người thân nhất của mình bị đánh tan hình thân, không khỏi trong lòng tức giận, bị thương trào dâng.

Song, loại cảm giác này chẳng qua là ảo giác nhất thời, chỉ cần là cường giả tu vi cảnh giới đạt tới trình độ nhất định, đều rất nhanh thì tỉnh táo lại.

Nhưng sau khi tỉnh lại, bọn họ cảm thấy chính là khiếp sợ trước đó chưa từng có.

Đạo đường nét hình người ẩn chứa lực lượng của Nhân Thần Thánh lại bẻ nát, bị cái tên Thôi Hằng đó một kiếm chém chia năm xẻ bảy, cuối cùng càng là phân tán thành chín phần rơi xuống.

Cái này là sức mạnh to lớn bậc nào, cường đại bậc nào? !

Nhất là đám Thiên Địa Thánh Cảnh ở giữa trận chiến, càng là không nhìn được hoài nghi cảm giác của mình có phải hay không xảy ra vấn đề.

Cái đường nét hình người kia lại cứ như vậy bị đánh tan, thậm chí đều không có quá trình phản kháng gì.

Thật giống như là hòn đá thông thường vậy, bị đánh tan dễ như bỡn.

Mặc dù một đám Thiên Địa Thánh Cảnh này đã sớm biết thực lực của Thôi Hằng vô cùng cường đại, nhưng làm sao cũng không nghĩ tới hẳn lại sẽ cường đại đến trình độ như thế.

Đạo đường nét hình người kia hội tụ lực lượng Nhân Thần Thánh lưu lại trong chín thanh Chí Nhân chiến kích, so sánh cùng cấp bậc Tiên Tổ, thực lực đã mạnh hơn Tiên Tổ không biết gấp bao nhiêu lần.

Lại dễ dàng như vậy đã bị đánh bẻ nát? !

Là chiến quả mà uy năng bậc nào mới có thể đạt tới? !

Mới vừa rồi một đạo ánh kiếm màu tử kim kia, lại là thủ đoạn gì? !

Quá mạnh mẽ!

Một đám Thiên Địa Thánh Cảnh nội tâm cảm thấy kinh hãi cực kỳ.

Uy năng của Đạo Sinh Kiếm đối với bọn hắn mà nói, thật sự là quá không thể tưởng tượng nổi.

Thật là cường đại không hợp với lẽ thường!

Song, sau khi đường nét hình người kia bị đánh tan, vì sao lại rơi vãi thành chín phần, trong chín phần này lại phân biệt ẩn chứa cái gì?

Mặc dù một đám Thiên Địa Thánh Cảnh trong lòng đều hết sức tò mò, nhưng không người nào dám vào lúc này lấy ra chín phần ánh sáng kia.

Nhờ như vì vậy đắc tội Thôi Hằng, coi như quá oan uổng.

Lúc này chín đại Tiên Tổ chính là trở mắt nghẹn họng nhìn bầu trời, ánh mắt đều tròn tròn, miệng há to, tất cả đều là vẻ mặt khó thể tin.

Đối với bọn hắn mà nói, điều này quá kinh người.

Thật là không thể tưởng tượng nổi.

Cùng Thiên Địa Thánh Cảnh bất đồng, chín tên Tiên Tổ này đều vô cùng rõ ràng lại lịch chơn chính của đường nét hình người kia là là cái gì, cũng biết thực lực của nó có thể đạt tới tầng thứ gì.

Kia tương đương với một phần của Nhân thần thánh a!

Vậy mà bị đánh tan như thế!

Hơn nữa còn rơi vãi thành chín phần!

Chuyện này ý nghĩa là một ít bí mật khả năng sẽ bị lộ ra ánh sáng.

Đây là chuyện bọn hắn không cách nào dễ dàng chịu đựng.

Cũng là chuyện vạn cổ năm tháng tới nay bọn họ một mực đang dốc hết sức che giấu.

Đám người Hư Thành Tiên Tổ cùng Hoàng Vân Tiên Tổ ra sức giãy giụa, cố gắng tránh thoát “Khôn Tiên Vỡng ” trời buộc, chặn lại chín vệt sáng kia, tuyệt đối không thể để cho đồ vật trong chín vệt sáng kia bị người phát hiện.

Nhưng lực giam cầm của “Khôn Tiên Vỡng ” cường đại dường nào, đây là tiên thuật ngay cả thời không đều có thể giam cầm, cho dù là chín tên Tiên Tổ hợp lực, đều không cách nào tránh thoát chút nào.

Vì vậy, chín tên Tiên Tổ này chỉ có thể trở mắt nhìn Thôi Hằng cách đó không xa giờ tay lên hướng không trung vậy

vẩy, chín vệt sáng do đường nét hình người rơi vãi ra liên rơi vào trong lòng bàn tay của hắn.

Ngay sau đó, ánh sáng chậm rãi tản đi, đồ vật bên trong hiện ra.

Một màn này bị chín đại Tiên Tổ nhìn ở trong mắt, đều chỉ thấy hoa mắt choáng váng đầu, trong lòng dâng lên nồng nặc vô lực cùng tuyệt vọng, dĩ nhiên cũng có cực kỳ tức giận.

Một trong bí mật lớn nhất của bọn họ, cũng là một trong bí mật lớn nhất của lịch sử đã qua của Nguyên Sơ thế giới, lập tức phải bị tên Thôi Hằng này biết được.

Mà bọn họ lại vô lực ngăn cản, chỉ có thể trơ mắt nhìn.

...

Thôi Hằng giơ tay lên đem chín vệt sáng kia hấp thu vào trong lòng bàn tay, chỉ cảm thấy xúc cảm lạnh như băng, giống như là có chín khối khối băng thật nhỏ rơi vào trong lòng bàn tay.

Lúc này tia sáng sáng chói đã tản đi, hiện ra chín cái khí quan tản ra hàn khí nhàn nhạt!

Không sai, chính là khí quan!

Ở bên trong chín vệt sáng không phải là bảo vật gì.

Mà là từng cái khí quan!

Có ngũ quan trên mặt, cũng có nội tạng trong bụng.

Con người, lỗ tai, đầu lưỡi, cánh tay, chân, tim, phổi, gan, thận!

Trên từng cái khí quan đều ẩn chứa lực lượng cực kỳ đậm đà của Nhân Thần Thánh, thật là giống như là khí quan từ trên người Nhân Thần Thánh khoét ra.

Hơn nữa, Thôi Hằng có thể cảm giác được một cách rõ ràng, trong những khí quan ẩn chứa lực lượng của Nhân Thần Thánh này cùng thứ Nhân Thần Thánh còn để lại trong cơ thể chín đại Tiên Tổ rất giống nhau.

Thật là có thể nói là có cùng nguồn gốc!

Chương 1239: Điểm thời gian trước khi Tiên Tổ sinh ra (2)

Đây là tình huống gì, Nhân Thần Thánh bị phanh thây rồi hả?

Cái gọi là quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại, nhưng thật ra là từ trong thi thể Nhân thần thánh khoét ra? !

Còn có thể xuất hiện chuyện như vậy? !

Nếu là như vậy, cái gọi là “Đạo hóa ” của Nhân Thần Thánh có phải hay không có vấn đề?

Trong đầu Thôi Hằng thoáng cái liền hiện ra lần lượt nghi ngờ.

Sau đó, hắn thụ hồi những khí quan trong tay, nhìn về phía chín đại tiên Tổ, trầm giọng nói: “Cái này là chuyện gì xảy ra? Các người biết ta đang hỏi cái gì.”

Chín đại Tiên Tổ tất cả đều yên lặng, không có một người nói chuyện.

Thôi Hằng thấy bọn họ đều ngậm miệng không nói, liền tiếp tục nói: “Cái gọi là quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại, thật ra thì chính là khí quan nội tạng khoét ra trên người Nhân Thần Thánh, các người dùng Chí Nhân chiến kích xẻ Nhân Thần Thánh?”

“Lúc trước các người dùng mọi cách khuyên can ta không nên tiếp tục hướng điểm thời gian cản cô lão nhìn lại, thì ra là vì nguyên nhân này? Sợ chuyện chính mình làm bị ta biết được?”

“Phải thì như thế nào? ” Tung Mục Tiên Tổ mở miệng cười lạnh nói “Người nếu muốn biết tình huống càng chi tiết, đại khái có thể tiếp tục hướng phía trước nhìn lại, chỉ cần đến điểm thời gian đó, người tự nhiên có thể biết hết thấy bí mật.”

“Không thể lại nhìn lại về trước! ” Hư Thành Tiên Tổ vội vàng nói “Hắn biết những bí mật này cũng coi như thôi, nếu là thật trở lại điểm thời gian đó, chúng ta liền phải hoàn toàn diệt vong!”

“Việc đã đến nước này, chúng ta cùng hoàn toàn diệt vong còn khác nhau ở chỗ nào? ” Tung Mục Tiên Tổ nhưng là vẻ mặt bình tĩnh nói “Để cho chính hắn nhìn lại về đoạn thời gian kia là được.”

“Yên tâm, ta sẽ không dễ dàng chạm đến lịch sử nguy hiểm không biết. ” Lúc này Thôi Hằng bỗng nhiên đem Tung

Mục Tiên Tô thu tới không trung, dùng Khôn Tiên tác đem hấn trời buộc, khễ cười nói “Song, ta có thể làm tốt chuẩn bị chạm đến đoạn lịch sử kia.”

Lời còn chưa dứt, trên người Tung Mục Tiên Tô liền sáng lên hào quang màu tử kim, phong mạng tất lộ, như là có ý khai thiên tích địa, đưa hấn bao vây tầng tầng lại.

Đạo Sinh Kiếm!

Từng đạo ánh kiếm màu tử kim trong nháy mắt liền đem hình thân của Tung Mục Tiên Tô ở cái thời điểm này tiêu diệt, chỉ để lại một đoàn chùm sáng quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại, lơ lửng ở giữa không trung.

Cùng lúc đó, lấy cái thời điểm này làm khởi đầu, chỉ cần là trên tuyến thời gian bị Thôi Hằng chiếm cứ, tất cả Tung Mục Tiên Tô đều bị chém chết, không còn tồn tại.

Song, đó cũng không phải kết thúc, Thôi Hằng sau khi tiêu diệt Tung Mục Tiên Tô ở những tuyến thời gian này, lại tiếp tục hướng điểm thời gian càng cổ lão ra tay.

Cũng không phải là nhìn lại lịch sử, mà là ở điểm thời gian lần hỗn độn đại kiếp đầu tiên bùng nổ này hướng quá khứ càng thêm lâu dài hạ xuống hóa thân mốc ký hiệu.

Ngay sau đó, cảm giác của Thôi Hằng liền men theo quỹ tích thời gian lúc trước từng nhìn lại, đi tới điểm thời gian Tung Mục Tiên Tô mới vừa dung nạp thứ Nhân Thần Thánh còn để lại.

Cái thời điểm này, tức là điểm mốc mà Tiên Đế giữ cửa sinh ra.

Vượt qua tầng tầng thời gian trường hà, Thôi Hằng một lần nữa thấy được chín đại Tiên Tô vây quanh một cái chùm sáng, cũng nghe được nói chuyện giữa bọn họ.

Lúc này, Thôi Hằng từng vừa mới chạy trốn dưới sự công kích của Tung Mục Tiên Tô.

Bên cạnh chùm sáng Nhân Thần Thánh còn để lại, Tung Mục Tiên Tô trên mặt lộ ra vẻ ngạc nhiên cùng khó hiểu, kinh nghi nói: “Tại sao có thể như vậy, coi như hấn ở tương lai xạ xưa đã tử vong, nhưng chỉ cần tồn tại qua liền nhất định có thể tìm được mới đúng a.”

Hư Thành, Hoàng Vân, Ngọc Linh đám Tiên Tô phát hiện Tung Mục Tiên Tô thân thái không đúng, vội vàng tới hỏi.

“Thế nào, đã tìm được chưa?”

“Người này là tới từ bao nhiêu năm sau, là lai lịch gì?”

“Có hay không đưa hấn đánh chết?”

...

...

Tung Mục Tiên Tổ đang muốn đáp lời, bỗng nhiên thần sắc nghiêm túc, trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, sợ hãi nói: “Không, không đúng, hẳn là...”

Tiếng nói còn chưa kịp phát ra, công kích của hóa thân mốc ký hiệu của Thôi Hằng cũng đã vượt qua thời gian trường hà hạ xuống.

Chỉ thấy tia sáng tối đen như mực trên không trung ngưng tụ thành một mặt bảo kính, như là tia sáng tượng trưng cho Tử Vọng Căn Nguyên, trong nháy mắt liền đem Tung Mục Tiên Tổ bao phủ.

âm Dương Ân!

Môn tiên pháp này dung hợp âm Dương, có thể lộ ra chính phản, sinh tử các loại sức mạnh đối lập với nhau, bây giờ biểu hiện ra chính là sức mạnh của cái chết.

Bây giờ Thôi Hằng đã so với lúc mới vừa đột phá đến Phản Hư hậu kỳ cường đại không biết gấp bao nhiêu lần.

Cho dù còn không có chiếm cứ khoảng tuyến thời gian này, chỉ bằng hoá thân mốc ký hiệu hạ xuống tới, cũng đủ để hạ xuống uy năng tiêu diệt Tiên Tổ.

Tung Mục Tiên Tổ ở bên dưới tia sáng đen nhánh của mặt kính chiếu rọi xuống, căn bản liền không chút lực phản kháng.

Tại chỗ liền bị chôn vùi hết thấy sinh cơ, biến mất hầu như không còn, hình thần đều diệt.

Chỉ còn lại một đoàn tia sáng sáng loáng trôi lơ lửng tại chỗ, chính là chùm sáng sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại.

Ngay sau đó, một chùm sáng này liền hướng lên phía trên bay đi, trực tiếp rơi vào thời gian trường hà, rơi vào trong tay hoá thân mốc ký hiệu này của Thôi Hằng.

Ở trên tiêu chuẩn thời gian, từ cái thời điểm này bắt đầu, một đoàn sức mạnh quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại này cũng đã ở trong tay Thôi Hằng.

Lui về tuyến thời gian phía sau cũng là như vậy, sẽ không còn cái gì Tung Mục Tiên Tổ.

Chương 1240: Điểm thời gian trước khi Tiên Tổ sinh ra (3)

Vào lúc này, tám vị Tiên Tổ còn lại thậm chí đều không có phản ứng kịp cái này là chuyện gì xảy ra.

Chờ sau khi chùm sáng sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại bị hoá thân mốc ký hiệu của Thôi Hằng nhiếp đi, lại qua một lúc lâu, bọn họ mới phản ứng được, vừa mới xảy ra cái gì.

Thật sự là bởi vì mới vừa rồi công kích của Thôi Hằng tới quá mức đột nhiên, cũng mạnh mẽ quá đáng, hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi nhận thức của tám gã Tiên Tổ.

Nhưng bọn họ cái gì cũng làm không được, chỉ có thể trơ mắt nhìn như vậy.

Sau khi tiêu diệt Tung Mục Tiên Tổ ở thời điểm này, Thôi Hằng lại hướng điểm thời gian sớm hơn hạ xuống hóa thân mốc ký hiệu.

Cái thời điểm này chín đại Tiên Tổ sắp bắt đầu dung nạp sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại.

Cũng chính là điểm thời gian trước khi bọn hắn trở thành Tiên Tổ.

Vô luận là chín đại Tiên Tổ, hay là Thiên Địa Thánh Cảnh, hoặc là đông đảo Tiên Đế, đều không cách nào nhìn lại đến cái thời điểm này.

Vì vậy, hoá thân mốc ký hiệu của Thôi Hằng mới vừa đến cái thời điểm này, liền rõ ràng cảm giác cái thời điểm này cùng điểm thời gian khác bất đồng.

Cái thời đại này, thời gian trường hà vô cùng bình tĩnh, cũng vô cùng tự nhiên, không có bất kỳ dấu hiệu bị thay đổi qua, tuyến thời gian đơn thuần rõ ràng, sạch sẽ, sáng trong quang đảng.

Đối với Thôi Hằng đã thấy qua tuyến thời gian vô cùng hỗn loạn, động một chút là sẽ có thời không thay đổi mà nói, đi tới cái thời đại này, thật là giống như là từ rãnh nước bản trong đi tới trong nước suối trong suốt.

Đơn giản là tâm thần sáng khoái.

Song, sau khi Thôi Hằng hơi cảm khái, liền đem chú ý trọng tập trung đến mục tiêu của lần này, tức Tung Mục Tiên Tổ chưa dung nạp sức mạnh Nhân Thần Thánh còn để lại.

Lúc này, ở trước Nhân thánh cung, cửa chính rộng mở, chín người từ bên trong chậm rãi đi ra.

Chính là chín đại Tiên Tô chưa thành đạo.

Bước tiến của bọn hắn nặng nề, thân tình nghiêm túc, hai tay cũng đều có chút run rẩy, dường như là mới vừa làm chuyện gì để cho bọn họ cảm thấy vô cùng bất an.

Mà ở trong tay chín người này, đều nắm một chùm tia sáng, trong đó tản ra lực lượng của Nhân Thần Thánh cực độ đậm đặc, nhưng là lưu lại mây phân khí tức cấu kính cùng phần nộ.

“Lần này, chúng ta liều mạng một lần, rút cuộc thu được khả năng bước lên cảnh giới cao hơn.” Ánh mắt Hoàng Vân nhìn về phía mọi người, trầm giọng nói “Nhưng chuyện hôm nay, tuyệt không thể lại bị những người khác biết được.”

“Từ nay về sau, chuyện này sẽ bị vĩnh viễn phủ đầy bụi, tuyệt sẽ không có những người khác biết.” Hư Thành gật đầu một cái “Đây là bí mật chung của chúng ta.”

“Những thứ này đều là quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại cho chúng ta.” Tung Mục nghiêm trọng nói “Nhân Thần Thánh sau khi đạo hóa để lại mười hai phần quà tặng, trong đó chín phần lưu cho chúng ta, ba phần còn lại là để dành cho tất cả sinh linh, đây chính là lịch sử đã định.”

“Không sai, chúng ta đều là người thừa kế lực lượng của Nhân Thần Thánh.” La Thiên Tiên Tô cũng gật đầu nói, phảng phất là đang kể lể một chuyện vô cùng chính xác.

“Ừm.” Hoàng Vân gật đầu một cái, trầm giọng nói “Về sau, cái nhận thức này cũng phải khắc vào trong nhận thức của chính chúng ta, coi như lúc không có những người khác, chúng ta cũng phải cho rằng như vậy.”

“Đúng là nên như thế.” Hư Thành cũng gật đầu tỏ vẻ đồng ý, sau đó nói “Vì để tránh cho đêm dài lắm mộng, chúng ta vẫn là mau sớm dung nạp đoàn ‘Quà tặng’ này. Để tránh giống ba cái lúc mới bắt đầu vậy.”

Mấy người còn lại nghe vậy cũng đều rói rít gật đầu, bắt đầu dung nạp luyện hóa ánh sáng trong tay.

Tung Mục tự nhiên cũng ở trong mấy người.

Nhưng ngay khi hắn dự định đối với chùm tia sáng trong tay tiến hành dung nạp luyện hóa.

Bỗng nhiên có một cái bàn tay thon dài trắng tinh từ trong hư không lộ ra, một nắm liền tóm lấy chùm tia sáng này, cũng cướp đi, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ để lại Tung Mục ngây ngô ngây tại chỗ, không thể tin mà nhìn hai tay rỗng tuếch của mình “Chuyện gì xảy ra, vừa mới xảy ra cái gì, là ai ? !”

Ngay sau đó, lại có một đạo thanh âm mang theo mây phận hài hước bay tới, khẽ cười nói: ” Xin lỗi, quên kết liễu hẳn ngươi.”

Bàn tay mới vừa biến mất xuất hiện lần nữa, trực tiếp hướng vị trí Tung Mục vỗ xuống.

Ầm!

Ở trong một tiếng nổ vang này, Tung Mục Tiên Tổ tại hậu thế đứng trên chóp đỉnh thế gian vô tận năm tháng, cứ như vậy hình thần đều diệt, cũng hoàn toàn biến mất ở trong lịch sử,

Tuyến thời gian tức thì sinh ra một loạt thay đổi, chín đại Tiên Tổ từ xưa tới nay cũng biến thành tám đại tiên Tổ.

Tác phong làm việc của tám gã Tiên Tổ cũng sinh ra đủ loại thay đổi.

Hiển nhiên là chuyện này đối với bọn họ tạo thành ảnh hưởng cực sâu.

Song, đây cũng không phải là chuyện Thôi Hằng quan tâm.

Lúc này, phần “Quà tặng ” Nhân Thần Thánh còn để lại này đã hoàn toàn thuộc về hắn, con đường tiếp tục hướng phía trước nhìn lại đã không có bất kỳ trở ngại nào.

Đương nhiên, tại trước khi chính thức chạm đến đoạn lịch sử kia, Thôi Hằng còn phải chắc chắn trên người Nhân thần thánh rốt cuộc là xảy ra chuyện gì.

Vì vậy, hắn đưa ánh mắt nhìn về phía tám người bên cạnh đang mặt đầy hoảng sợ.

“Chùm sáng trong tay các ngươi, là làm sao có được?”

Chương 1241: Ta là tổ tiên của hết thảy sinh linh (1)

Thành tựu của Tiên Tổ tới từ dung nạp và luyện hoá “Quà tặng” của Nhân thần thánh.

Vì vậy, tuyến thời gian Tiên Tổ chiếm cứ cũng là bắt đầu từ ngay lúc bọn họ trở thành Tiên Tổ, tuyến thời gian lùi về trước đối với bọn họ mà nói thì không cách nào chiếm cứ, không cách nào nhìn lại.

Đám tám người Hư Thành, Hoàng Vân, Ngọc Linh tương lai đã trở thành Tiên Tổ, hơn nữa nhận biết Thôi Hằng, cũng không cách nào tiến hành thống nhất cùng chính mình trên tuyến thời gian ở cái thời điểm này.

Điều này cũng mang ý nghĩa, bọn họ cũng không nhận ra Thôi Hằng đột nhiên xuất hiện ở nơi này, là kẻ cướp đi “Quà Tặng” Nhân Thần Thánh còn để lại, kẻ đem Tung Mục giết chết.

Song, thực lực mới vừa rồi Thôi Hằng bày ra khi tiêu diệt Tung Mục, nhưng là khiến cho bọn họ sợ hãi vạn phần.

Đương nhiên, càng để cho bọn họ cảm thấy sợ hãi là thời gian và địa điểm Thôi Hằng xuất hiện, còn có câu hỏi Thôi Hằng nói ra.

Một cường giả bỗng dung xuất hiện, không phí nhiều sức mà liền giết chết Tung Mục cùng bọn họ cùng cấp, còn hướng bọn họ hỏi chuyện Nhân thần thánh.

Điều này làm cho bọn họ rất khó không sinh ra một chút liên tưởng, cũng để cho bọn họ cảm thấy nghi ngờ mọi thứ.

Thiên Thần Thánh cùng Địa Thần Thánh đã bị đuổi ra Nguyên Sơ thế giới, đạo hóa thành Hỗn Độn Hải, Nhân Thần Thánh cũng lâm vào trạng thái cực kỳ quỷ dị.

Bọn họ chín người hẳn là nhân vật mạnh mẽ nhất trên đời này mới đúng.

Không có khả năng có người so với chín người bọn họ còn mạnh hơn a!

Bây giờ người đột nhiên xuất hiện này đến tột cùng là ai, làm sao lại có thực lực cường đại như vậy? !

Hoàng Vân coi như người nhiều tuổi nhất trong mấy người này, cũng là kẻ thực lực mạnh nhất lúc này, trải qua một phen do dự, chủ động đứng dậy, tiến lên dò hỏi: “Nghĩ ngờ của ngài

ta có thể giải đáp cho ngài, nhưng chúng ta cũng muốn biết, ngài là đến từ đâu?”

Đối mặt một cường giả có thể dễ dàng giết chết Tung Mục như thế, hẳn biết rõ bọn họ dám người mình căn bản không khả năng có bất kỳ năng lực chống cự.

Cùng với ngòi chày chết, mơ mơ hồ hồ bị giết, còn không bằng hỏi rõ, cũng được chết rõ ràng rành rành.

Coi như đối phương không chịu trả lời, mình cũng đã làm chuyện muốn làm, tiếc nuối sẽ ít đi một chút.

“Ồ? ” Ánh mắt Thôi Hằng nhìn vào trên người Hoàng Vân, khẽ cười nói “Người bây giờ nhưng mà giỏi hơn người trong tương lai, lại dám đặt câu hỏi cho ta .”

Lúc này Hoàng Vân có chút khác với lúc thua kém Hư Thành ở hậu thế, dũng khí rõ ràng nhiều hơn một chút.

“Tương lai? ” Hoàng Vân nghe vậy đầu tiên là sửng sò, ngay sau đó hẳn lại là vừa kinh ngạc vừa có chút thấp thỏm hỏi, “Ngài đến từ tương lai, tương lai mấy người chúng ta đều còn sống sao?”

Mặc dù hẳn bây giờ chỉ huy mấy người mưu cầu “Quà tặng” của Nhân thân thánh thu được cơ hội bước lên cảnh giới cao hơn, nhưng nội tâm một mực có chút bất an, luôn cảm giác mình những người này sẽ gặp báo ứng, chết oan uổng.

“Đều sống, chẳng qua là Tung Mục chết ở trong tay của ta.” Thôi Hằng mỉm cười nói “Tương lai các ngươi là Tiên Tổ vượt lên trên chúng sinh, đáng tiếc muốn phải đem ta đưa vào chỗ chết, liền có tình hình người bây giờ nhìn thấy.”

Lời này vừa nói, Hoàng Vân cùng bảy người còn lại đều là mặt liền biến sắc, vẻ mặt khó nén kinh hoàng.

Thì ra đây là địch nhân của mình trong tương lai!

Nhưng hẳn lại có thể từ tương lai về tới đây, đây không phải là chuyện chỉ Thân Thánh mới có thể làm được sao?

Ở thời đại của Thiên Địa Nhân Tam thân thánh, chỉ có ba vị thân thánh này có thể chạm đến bí ẩn thời gian.

Những người khác coi như là tu luyện đến trình độ Tiên Đế Viên Mãn thực lực vượt qua hậu thế, cũng chỉ có thể đối với bí ẩn thời gian tiên hành tìm hiểu, không cách nào vượt qua thời gian ra tay.

Hiện nay Thiên Địa Nhân tam thân thánh mặc dù đều đã không có ở đây, nhưng dù sao thời gian ngắn ngủi, bọn họ đều còn chưa kịp thử nghiệm, tự nhiên không biết tình huống phương diện này.

Hơn nữa, coi như là thời đại hậu thế có thể chiêm cứ tuyên thời gian và ra tay với quá khứ, cũng chưa bao giờ có tình huống như Thôi Hằng.

Tiên Tổ chính là cái tình huống này, bọn họ chiếm cứ tuyên thời gian sở dĩ lâu dài, liền là bởi vì bọn hắn sinh ra từ lúc vô cùng cổ xưa.

Thiên Địa Thánh Cảnh tuy rằng có thể nhìn lại tuyên thời gian bản thân còn chưa ra đời, nhưng đây cũng là dựa vào sức mạnh mà Thiên Địa nhị thánh còn để lại, nhiều nhất nhìn lại đến điểm thời gian thiên địa nhị thân thánh đạo hóa, đi về trước nữa liền không khả năng.

Song, đối với với đám người Hoàng Vân ở cái thời đại hiện tại này, thủ đoạn từ tương lai hạ xuống đến đây như Thôi Hằng, thật sự là không thể tưởng tượng nổi, để cho bọn họ khó hiểu.

Điều này cũng làm cho bọn họ đều biết mình căn bản không khả năng có phản kháng chút nào, tựa như là bọn họ đang đối mặt Thần Thánh ở thời kỳ toàn thịnh vậy, nhỏ bé cực kỳ, nhỏ yếu không chịu nổi.

“Ngài là vì chuyện Nhân thần thánh mà tới, muốn đem chúng ta tru diệt sao?” Hoàng Vân có chút chán nản nói “Nếu là như vậy, chúng ta cũng coi là gặp phải báo ứng.”

Thôi Hằng không trả lời hắn, mà là tiếp tục hỏi “Các người đối với Nhân thần thánh làm cái gì?”

“Chúng ta...” Hoàng Vân hít sâu một hơi, khẽ thở dài: “Chúng ta nghiệp chướng nặng nề, thừa dịp lúc Nhân Thần Thánh trong trạng thái quý dị vô lực phản kháng, dùng sức mạnh của Chí Nhân chiến kích đem hắn trấn áp, khoét lấy một phần nội tạng trên người hắn, muốn phải nhờ vào đó để đột phá cảnh giới.”

Chương 1242: Ta là tổ tiên của hết thầy sinh linh (2)

“Khoét lấy một phần nội tạng...” Thôi Hằng nhìn chăm chú Hoàng Vân, trầm giọng nói “Có phải hay không chín vị trí con người, lỗ tai, đầu lưỡi, cánh tay, chân, tim, phổi, gan, thận kia?”

“Còn có huyết dịch, xương tủy, não.” Sắc mặt Hoàng Vân đã có hơi chút trắng bệch, cúi đầu nói “Chẳng qua là ba bộ phận này, ẩn chứa linh tính quá mạnh, tự động bỏ chạy, đã không biết tung tích.”

“Lấy thực lực của các người, làm sao có thể trấn áp Nhân Thần Thánh?” Thôi Hằng cau mày nói.

Mấy tên Tiên Tổ chưa thành đạo này, thực lực mặc dù mạnh hơn xa Tiên Đế viên mãn, nhưng khoảng cách Tiên Tổ đều vẫn còn khoảng cách rất lớn, làm sao có thể trấn áp Nhân Thần Thánh.

Coi như là Nhân thần thánh trong trạng thái kềm chế nào đi nữa, thực lực hạ xuống như thế nào đi nữa, chỉ cần còn có thể hoạt động, cũng không khả năng có chuyện ngay cả mấy tên cảnh giới Tiên Tổ còn không đạt tới cũng có thể trấn áp.

Cho dù là cộng thêm sức mạnh của Chí Nhân chiến kích cũng là không có khả năng.

Đến loại tầng thứ tượng đối cao này, cảnh giới dù chẳng qua là kém hơn tí ti, biểu hiện ở trên thực lực chính là khác nhau trời vực, không có chút nào khả năng so sánh.

Trừ phi Nhân Thần Thánh thật gặp biến cố gì, không cách nào nhúc nhích, chỉ có thể mặc người chém giết.

Nhưng dựa theo tình huống trong truyền thuyết Sáng Thế đến xem, Thiên Địa Nhân Tam thần thánh chính là chúa tể trong lúc Ban Đầu và Chung Kết biến mất, lại không có nhân vật so với bọn họ càng mạnh mẽ.

Cái thời đại này Thiên Địa nhị thần thánh cũng đã bị khừ trục ra khỏi Nguyên Sơ thế giới, còn có ai có thể đề cho Thần Thánh lâm vào trạng thái không cách nào nhúc nhích như vậy?

“Hay là nói, lịch sử Sáng Thế ta hiểu biết cũng không hoàn toàn, có thành phần giả tạo?” Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng, cảm thấy vô cùng nghi ngờ.

Lúc này, Hoàng Vân giải thích: “Lấy thực lực của chúng ta, tự nhiên không có khả năng trấn áp Nhân Thần Thánh,

nhưng từ sau khi Thiên Địa nhị thân thánh bị khu trục, Nhân Thần Thánh liền lâm vào một cái trạng thái quỷ dị.

“Hắn thường xuyên sẽ lâm vào trong giấc ngủ mê man, mới đầu một giấc ngủ là vạn năm, sau này càng ngày càng dài, ở gần đây trong hàng ngàn vạn năm, lúc hắn thanh tỉnh chỉ có ngắn ngủi hơn một trăm năm mà thôi.

“Chúng ta còn phát hiện, ở khi Nhân Thần Thánh lâm vào trạng thái hôn mê, giống như là biến thành sinh linh không có bất kỳ lực lượng nào, liền cùng người bình thường không sai biệt lắm, thật là không chịu nổi một kích.

“Trái qua mấy phen do dự, chúng ta rốt cuộc hạ quyết tâm, mạo hiểm dùng Chí Nhân chiến kích đem Nhân thần thánh trấn áp, lấy ra bộ phận nội tạng của hắn, muốn dùng cái này để bước lên cảnh giới cao hơn...”

“Thường xuyên ngủ say, hơn nữa sẽ lâm vào trạng thái cực độ nhỏ yếu.” Thôi Hằng khẽ nhíu mày, loại tình huống này quả thực khiến cho người khó hiểu.

Nhân Thần Thánh chính là tồn tại chí cao tuân theo khái niệm sinh linh mà sinh ra, dạng sức mạnh gì có thể làm cho hắn lâm vào trong trạng thái kỳ lạ như vậy?

Trạng thái quỷ dị như vậy, khiến cho hắn sinh ra lòng kiêng kỵ.

Dù sao, Thôi Hằng bây giờ còn chưa có nhìn lại đến điểm thời gian Thiên Địa Nhân tam thân thánh sinh ra, vô luận là ở thực lực bản thân, hay là ở cấp độ thời gian cũng không bằng Nhân Thần Thánh.

Vì vậy, sức mạnh quỷ dị có thể khiến Nhân Thần thánh lâm vào trạng thái quỷ dị, với hắn mà nói hơn phân nửa cũng có thể tạo thành tổn thương.

Cho dù không cách nào cũng để cho hắn rơi vào trạng thái ngủ say, chắc có thể tạo thành một chút ảnh hưởng.

Loại tình huống này Thôi Hằng là không thể nào chấp nhận được.

“Tạm thời khoan hăng lùi về trước nhìn lại, trước tiên có thể tăng cường bản chất chòm sáng đại đạo, để cho tuyến thời gian ta tồn tại một cách tự nhiên mà lan tràn quá khứ.” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng “Cứ như vậy càng ổn thỏa.”

Hắn bây giờ không cách nào chắc chắn lực lượng quỷ dị để cho Nhân Thần Thánh lâm vào loại trạng thái này là tình huống gì, đương nhiên sẽ không tùy tiện tiếp tục hành động.

Song, Thôi Hằng cũng không có định cứ thế lui trở về điểm thời gian”Hiện tại“, ánh mắt của hắn nhìn về tám người

Hoàng Vân, Hư Thành, Ngọc Linh..

Sau đó, hắn nâng tay phải lên nhẹ nhàng vò một cái, quà tặng Nhân Thần Thánh trong tay tám người này đều rơi vào trong lòng bàn tay của hắn.

“Vật này, các ngươi vẫn là khoan hăng dung nạp.”

Thôi Hằng đem tám phần còn để lại của Nhân Thần Thánh thu vào, sau đó lại giáng xuống tám phần pháp lực, rơi vào trước mặt tám người kia. “Có thể dung nạp tám phần sức mạnh này, hiệu quả không hề kém hơn sức mạnh của Nhân thần thánh.”

Hắn dự định thu thập đủ mười hai phần “Quà tặng ” của Nhân Thần Thánh, kết hợp với nội tạng bị khoét ra của Nhân Thần Thánh tiến hành nghiên cứu, xem có thể hay không nhờ vào đó biết rõ nguyên nhân Nhân Thần Thánh lâm vào trạng thái quỷ dị.

Nhưng hắn lại không muốn đổi với quá khứ lịch sử tiến hành thay đổi trên phạm vi lớn, cũng sẽ không thể để cho đám người Hoàng Vân, Hư Thành trực tiếp mất đi khả năng trở thành Tiên Tổ.

Vì vậy, Thôi Hằng liền dùng pháp lực của mình, thay thế “Quà tặng” còn để lại của Nhân Thần Thánh trong lịch sử nguyên bản, đồng dạng có thể để cho tám người này bước vào cảnh giới Tiên Tổ.

Cứ như vậy, lịch sử đã định mặc dù vẫn sẽ sinh ra một chút thay đổi, nhưng phương hướng trên nguyên tắc vẫn là không sai biệt lắm, không đến nỗi tạo thành thời không tan vỡ, khiến cho lịch sử hậu thế và tình huống đã định hoàn toàn bất đồng.

Chương 1243: Ta là tổ tiên của hết thảy sinh linh (3)

Làm xong hết thảy các thứ này, Thôi Hằng rời đi điểm thời gian cổ xưa này, quay trở về “Hiện tại”.

Tinh hải đĩa thiên hà cùng tiên thổ thế giới trung ương của nó, cùng với Thuần Dương Cung xây cất ở bên trong vẫn tồn tại, nhưng địa vị nơi này đã cùng trước kia hoàn toàn bất đồng.

Bởi vì Thôi Hằng ở điểm thời gian cổ xưa thao tác một phen, hôm nay Thuần Dương Cung đã trở thành đạo tràng mà Nguyên Sơ thế giới cùng Hỗn Độn Hải cùng tôn vinh.

Có thể nói là địa phương thần thánh nhất thế gian này.

Điều này làm cho quan hệ giữa Nguyên Sơ thế giới cùng Hỗn Độn Hải cũng không tồi tệ như trước kia, số lượng hỗn độn đại kiếp trong lịch sử cũng biến thành ít một chút.

Nói tóm lại, hiện tại cái thời điểm này, mặc dù ở phương diện chi tiết sinh ra không ít thay đổi, nhưng ở trên cơ cấu nguyên tắc vẫn là duy trì hình mẫu trước đây.

Đây chính là kết quả Thôi Hằng mong muốn.

Hỗn Độn Hải cùng Nguyên Sơ thế giới quan hệ hòa hoãn, cũng sẽ không có nhiều mâu thuẫn cùng chiến đấu như vậy, Thôi Hằng cũng liền có thể miễn bị quấy rầy, có thể tĩnh tâm mà cẩn thận nghiên cứu mười hai phần sức mạnh Nhân Thân Thánh còn để lại này.

Trong quá khứ năm tháng rất dài, Thôi Hằng đã thu thập đủ mười hai phần “Quà tặng” Nhân Thân Thánh còn để lại, ngay cả những nội tạng ẩn chứa những “Quà tặng” này, cũng đều bị hắn tìm đủ.

Trong này tự nhiên cũng bao gồm một phần ở Chu Huyền nơi đó, Thôi Hằng sau khi nhận nó, cũng làm giống như đối với vài tên Tiên Tổ kia, ban cho Chu Huyền một luồng pháp lực coi như thay thế.

Bên trong Thuần Dương Cung.

Thôi Hằng ngồi xếp bằng ngồi trên không trung, tay phải của hắn giơ ra ở phía trước, trong lòng bàn tay lóe lên mười hai vệt sáng, tất cả đều ẩn chứa lực lượng của Nhân Thân Thánh cực độ đậm đà.

Mà ở bên trong những ánh sáng này, chính là ẩn chứa một phần nội tạng của Nhân thân thánh.

Huyết dịch, xương tủy, não, con ngươi, lỗ tai, đầu lưỡi, cánh tay, chân, tim, phổi, gan, thận!

Trộn vện mười hai loại!

Thông qua nó Thôi Hằng có thể cảm giác trong mười hai loại nội tạng này có tâm tình tức giận và oán niệm cực mạnh.

Đây cùng tâm tình trước kia hẳn cảm giác được giống nhau.

Vốn hẳn là cảm giác loại tâm tình này là bởi vì đám người Hoàng Vân, Hư Thành thừa dịp người ngủ say mà đem hẳn trần áp, còn khoét đi bộ phận nội tạng của hẳn dùng để đột phá.

Nhưng là sau khi gộp đủ mười hai phần “Quà tặng”, Thôi Hằng liền phát hiện suy đoán khi trước của mình có thể là sai.

Từng luồng tâm tình oán niệm cùng tức giận cực mạnh cũng không phải là nhằm vào đám người Hoàng Vân, Hư Thành.

Mà là đang nhằm vào một tồn tại cấp độ cực cao, ngay cả Nhân Thần Thánh đều cảm thấy sợ hãi.

Ở trong những nội tạng này ẩn chứa tin tức không trộn vện, thậm chí cũng không có tí nào tin tức liên quan tới tồn tại đó, chỉ có thể khiến người ta cảm thấy sự sợ hãi của Nhân Thần Thánh đối với tồn tại này.

“Lấy thực lực của Nhân Thần Thánh, dạng tồn tại gì có thể làm cho hẳn có tâm tình như vậy?” Thôi Hằng cau mày, cặp mắt ánh mắt nhìn chăm chăm mười hai phần “Quà tặng” kia, trầm giọng nói “Cũng không thể là hai vị kia đi.”

Tin tức về Ban Đầu cùng Chung Kết hai vị người sáng lập này thật sự là quá ít.

Chẳng qua là nói đến bọn họ hẳn là từ trong hư vô sinh ra, một người tượng trưng cho lúc đầu một người tượng trưng cho kết thúc, cũng đúng là bọn họ sáng lập thế giới lúc ban đầu, tức là Nguyên Sơ thế giới bây giờ.

Ở trước lúc Thiên Địa Nhân tam thần thánh sinh ra, Ban Đầu cùng Chung Kết cũng đã sống trong Tối Sơ Thế Giới vô số năm, không có người nào biết trong vô số năm kia phát sinh qua cái gì, có hay không từng tồn tại những người khác hoặc là văn minh khác.

Tóm lại chờ đến khi Thiên Địa Nhân tam thần thánh sinh ra, cách lúc thế giới ban đầu được mở mang ra, đã qua thời gian quá lâu quá lâu.

Họn nữa, ở sau khi Thiên Địa Nhân tam thân thánh sinh ra, Ban Đầu cùng Chung Kết hai vị sáng thế giả này liền hoàn toàn biến mất, cũng không có ai biết bọn họ đi nơi nào.

Nếu quả như thật là một trong hai tồn tại thần bí tối cao vô thượng, hoặc là hai người đồng thời ra tay với Nhân thân thánh...

Như thế bọn họ có lý do nào làm như vậy?

Ngay tại lúc Thôi Hằng trong lòng cảm thấy nghi ngờ, mười hai vết sáng đang ở trong bàn tay hắn xoay tròn bỗng nhiên hội tụ với nhau, lại tạo thành một cái gương mặt mơ hồ.

Khí tức sức mạnh của Nhân thân thánh trong đó trở nên đậm đà trước đó chưa từng có, thật là giống như là Nhân Thân Thánh đích thân phủ xuống.

“Ta là tổ tiên của hết thảy sinh linh...” Gương mặt mơ hồ phát ra âm thanh khàn khàn tối nghĩa ” Giúp ta xây lại hình thân, ta đem cho ngươi một tràng đại tạo hoá.”

Chương 1244: Là dị vực hay là cố hương (1)

Thần uy thật giống như vô biên vô lượng đũa Thôi Hằng bao phủ, giống như Nhân Thần Thánh hạ xuống cái thời đại này.

Trong miệng hắn phát ra âm thanh mặc dù khàn khàn, nhưng tràn đầy uy nghiêm, giống như là có sức mạnh có thể áp chế hết thảy sinh linh, coi như là Tiên Tổ ở đây, cũng sẽ trong nháy mắt mất đi tất cả ý chí phản kháng, quý xuống đất cúi đầu, hành đại lễ yết kiến.

Nhưng mà, áp chế như vậy chỉ giới hạn ở sinh linh có căn nguyên đến từ khái niệm “Sinh linh” mà Nhân Thần Thánh tượng trưng cho.

Thôi Hằng là từ địa cầu xuyên việt tới, hơn nữa còn là trực tiếp thân thể xuyên qua, bản chất cùng khái niệm sinh linh của thế giới này không có dây dưa rề má, đương nhiên sẽ không bị loại lực lượng áp chế này ảnh hưởng.

“Cái đại tạo hoá gì.” Ánh mắt Thôi Hằng đánh giá cái gương mặt mơ hồ này, mỉm cười hỏi, “Không ngại nói nghe một chút?”

Trong nháy mắt khi gương mặt mơ hồ này hiện hiện ra, hắn cũng đã thấy rõ tầng thứ sức mạnh mà gương mặt này có, chỉ so với hắn lúc này kém một tia mà thôi.

Song, đây vẫn vẹn vẹn chẳng qua là ở trên tầng thứ sức mạnh, ở trên cấp độ thời gian là hoàn toàn bất đồng.

Bởi vì trong vô tận năm tháng quá khứ, mười hai phần “Quà tặng” Nhân Thần Thánh còn để lại này đều ở trong tay Thôi Hằng, tuyến thời gian mà nó tồn tại cũng không có khả năng bị chiếm cứ, cho nên trạng thái của cái gương mặt mơ hồ này cũng chỉ có thể tồn tại ở điểm thời gian trước mắt.

Chỉ cần Thôi Hằng đối với tuyến thời gian quá khứ tiến hành một chút sửa đổi nhỏ xíu, là có thể để cho cái gương mặt mơ hồ này ngay cả cơ hội sinh ra cũng không có, nó ở cái thời điểm trước mắt này cũng sẽ không còn tồn tại.

Vì vậy, cái gương mặt mơ hồ này mặc dù coi như vô cùng cường đại, nhưng trên thực tế hết thảy của nó đều nằm ở trong tay Thôi Hằng, bao gồm nó có thể hay không tiếp tục tồn tại tiếp.

“Hình thức tánh mạng của ngươi thật là kỳ lạ, chẳng lẽ là tới từ thế giới dị vực sao?” Gương mặt mơ hồ phát giác Thôi

Hằng cũng không phải tới từ sinh mạng của mình, cười nói “Người nều là từ thế giới dị vực tới đây, cái đại tạo hoá này liền thích hợp người hơn.”

“Ta không hiểu người đang nói gì.” Thôi Hằng trầm giọng nói.

Hắn quả thật không biết thế giới dị vực trong lời gương mặt mơ hồ này nói là chỉ cái gì.

Từ ngữ cảnh của gương mặt mơ hồ này, đây hẳn là đang nói “Nơi chốn của hắn”.

Là chỉ thế giới nơi địa cầu sao?

Hay là nói cái gọi là “Thế giới dị vực” này chẳng qua là một cái thế giới khác khác với thế giới này?

Gương mặt mơ hồ nghe vậy hơi trầm mặc, sau đó cười nói “Người là đang lo lắng cái gì sao? Yên tâm là được, Ban Đầu và Chung Kết cũng sớm đã rời đi cái thế giới này, trên lý thuyết mà nói con đường đi thông thế giới dị vực cũng sớm nên đóng cửa.

“Song, lúc ta đuổi Thiên Địa Nhị thần thánh đi đến Hư Vô chi địa, tình cờ phát hiện một đạo lỗ hồng thời không, càng là con đường đi thông thế giới dị vực.

“Ta không biết người là làm sao đến cái thế giới này của chúng ta, cũng không biết người tại sao lại muốn tới, nhưng chắc hẳn người cũng không biết phải làm thế nào trở về, phải không?”

Đối với những lời này của gương mặt mơ hồ, Thôi Hằng cũng không có quá nhiều tâm tình chấp chèn.

Dù sao, hắn khi ở địa cầu vốn là trẻ mồ côi, cũng không có cái gì có thể lưu luyến.

Vì vậy, sau khi nghe những lời này của gương mặt mơ hồ, trên mặt Thôi Hằng cũng không có xuất hiện biến hoá biểu cảm gì rõ ràng, chẳng qua là nhàn nhạt nói: “Chẳng qua là cái này cũng tính là đại tạo hoá?”

“Làm sao không tính?” Gương mặt mơ hồ mỉm cười nói, sau đó lại trở nên nghiêm túc “Thế giới dị vực có cơ duyên siêu thoát.

“Thân là người từ thế giới dị vực đi tới nơi này, người hẳn biết rất rõ, giới hạn trong tu hành của dị vực, cao hơn cái thế giới này, còn có cơ duyên siêu thoát.

“Nếu như người một mực ở tại cái thế giới này của chúng ta, liền vĩnh viễn không có khả năng đạt tới cảnh giới đỉnh cao

chân chính, sớm muộn có một ngày người sẽ phát hiện, cũng không còn cách nào tiến bộ.”

“Ý của người là? ” Thôi Hằng ánh mắt hơi híp, mơ hồ đoán được ý của cái gương mặt mơ hồ này, nhưng lại không thể chắc chắn.

“Ta là căn nguyên của hết thảy sinh linh trong cái thế giới này, đây cũng không chỉ là đang diễn tả thân phận của ta. ” Gương mặt mơ hồ trầm giọng nói “Tương tự cũng là đang miêu tả thành tựu cao nhất mà sinh linh của cái thế giới này có thể đạt tới.

“Căn nguyên sinh linh cũng tức là căn nguyên tu hành, tầng thứ của ta chính là hạn mức tu hành tối đa của cái thế giới này, đây cũng không chỉ là hạn mức tối đa của sinh linh, cũng là quy tắc thế giới.

“Nếu như người không thể lần nữa tiếp xúc được quy tắc cùng đại đạo của thế giới dị vực, liền sẽ vĩnh viễn dừng bước tại tầng thứ ta ở này, lại không khả năng tiến bộ.”

“Ồ? ” Thôi Hằng trầm ngâm nói “Nói như vậy, lối đi đi thông thế giới dị vực, đối với ta mà nói chính là cơ hội để đột phá giới hạn trong tu hành?”

“Đúng là như vậy. ” Gương mặt mơ hồ gật đầu nói “Đối với người mà nói, đây tuyệt đối cũng tính là một tràng Tạo Hóa cực lớn. Chỉ cần người giúp ta xây lại hình thân, ta sẽ nói cho người biết lối đi đi thông thế giới dị vực kia ở nơi nào.”

Chương 1245: Là dị vực hay là cố hương (2)

“Ngươi có phải hay không nói sót cái gì?” Thôi Hằng bỗng nhiên tựa như cười mà không phải cười nhìn cái gương mặt mơ hồ này. “Ngươi sở dĩ sẽ lâm vào trạng thái bây giờ, chắc là cùng thế giới dị vực có liên quan đi.”

Mới vừa rời cái gương mặt mơ hồ vẫn luôn đang nói chỗ tốt khi đi cái thế giới dị vực kia, lại đối với chuyện trạng thái tự thân né tránh không nói, hiển nhiên là có vấn đề.

“Cái này không phải chuyện quan trọng gì.” Gương mặt mơ hồ mặt không đổi sắc nói “Sở dĩ ta rơi vào trạng thái ngủ say quý dị, đúng là bởi vì dính vào quy tắc cùng đại đạo của thế giới dị vực.”

“Song, đây là bởi vì ta chính là một trong quy tắc căn nguyên của cái thế giới này, mới sẽ phải chịu sức mạnh của thế giới dị vực áp chế, đối với người dị vực như ngươi hẳn là không có uy hiếp gì.”

“Hẳn là?” Thôi Hằng nghe vậy nở nụ cười, khẽ gật đầu một cái nói “Ta chưa bao giờ đem an nguy của mình giao phó ở trên hai chữ ‘Hẳn là’ này.”

“Con đường tu hành, tóm lại là phải có một ít tinh thần mạo hiểm.” Gương mặt mơ hồ cười khanh khách nói “So sánh với thu hoạch, một chút mạo hiểm này là đáng giá mạo hiểm, tuyệt đối là đại tạo hoá.”

“Ngươi phải biết, ngay cả sau khi Ban Đầu cùng Chung Kết rời đi nơi này, đều là đi đến thế giới dị vực, đi nơi đó tìm cơ duyên siêu thoát.”

“Lấy thân phận tới từ thế giới dị vực của ngươi, lại thêm một thân cảnh giới tu vi cường đại, chờ sau khi trở về thế giới dị vực, chưa chắc không có cơ hội tranh một phen siêu thoát.”

“Cái gì gọi là siêu thoát?” Thôi Hằng cau mày nói, chẳng qua là hai chữ này mà nói, ý nghĩa quá mức mơ hồ.

“Không biết.” Gương mặt mơ hồ lắc đầu nói “Điều này với ta mà nói quá mức xa xôi, ta cũng chỉ là ở sau khi mới vừa sinh ra, khi Ban Đầu vẫn còn ở, nghe hẳn nói qua.”

“Nói nhiều như vậy, ngươi hẳn cũng biết, con đường đi thông thế giới dị vực đối với ngươi sẽ không có nguy hiểm gì, còn có thể cho ngươi vượt qua cực hạn của cái thế giới này, gọi là đại tạo hoá, có thể hay không giúp ta?”

“Ta sẽ không giúp ngươi. ” Thôi Hằng vô cùng dứt khoát lắc đầu nói “Rất nhiều tình huống cũng chỉ là lời một bên của ngươi, ta không thể tin tưởng.

“Hẹn nữa ngươi đối với con đường tu hành của ta có hiểu lắm, tiên bộ cùng tăng lên của ta sau này, cũng sẽ không bị cái giới hạn tu hành của thế giới này ảnh hưởng.”

Người tu tiên từ Hóa Thần đỉnh phong đột phá đến Phản Hư kỳ, quá trình chính là từ diễn hóa ra ba ngàn đại đạo, 480 triệu pháp tắc, đây là cơ sở tự thành thế giới.

Quá trình tu luyện Phản Hư kỳ phải hiểu hết thủy bí ẩn của cái thế giới này, đạt tới tầng thứ không gì không biết, chính là phải mang tới tự thân tăng lên tới cảnh giới không gì không bao hàm, không chỗ nào không có, cũng không ỷ lại vào đại đạo pháp tắc ngoại giới.

Cho dù bên trên biểu hiện bên ngoài tồn tại tình huống nhìn lại thời gian, chiếm cứ tuyến thời gian, trên bản chất cũng là bởi vì càng tiếp cận không gì không biết, khiến cho bản chất chùm sáng đại đạo của tự thân tăng lên, chiếu rọi càng ngày càng nhiều tuyến thời gian.

Vì vậy, hạn mức tối đa của đại đạo pháp tắc của cái thế giới này đối với người tu tiên mà nói, nhưng thật ra là không có bất kỳ ảnh hưởng.

Tự nhiên cũng sẽ không tồn tại chuyện cần đi tới thế giới dị vực mới có thể đột phá hạn mức tối đa.

“... ” Gương mặt mơ hồ rơi vào trầm mặc, qua rất lâu mới lại mở miệng, trầm giọng nói “Ngươi rốt cuộc muốn cái gì, phải như thế nào mới có thể giúp ta?”

“Ta muốn tất cả thứ ngươi hiểu biết. ” Thôi Hằng nhàn nhạt nói “Ngươi như thế nào sinh ra, xưa này hết thấy việc ngươi trải qua, Ban Đầu cùng Chung Kết mà ngươi hiểu biết, Thiên Địa Nhị thần thánh mà ngươi biết. Chỉ cần là ngươi biết, đều nói cho ta là được.”

“Cái này liền là tu hành của ngươi, hoặc là nói là tu hành của thế giới dị vực? ” Gương mặt mơ hồ rõ ràng có chút kinh ngạc, cũng hơi nghi hoặc một chút, cuối cùng thở dài nói “Ta đáp ứng ngươi, vốn lấy trạng thái bây giờ của ta, không cách nào trả lời ngươi nhiều như vậy, chỉ có thể giải thích một bộ phận.

“Ta như thế nào sinh ra, một phần việc ta việc trải qua, một phần hiểu biết của ta đối với Ban Đầu và Chung Kết, một phần hiểu biết của ta đối với Thiên Địa nhị thần thánh, còn có những thứ khác như một chút bí mật, cũng chỉ là một phần.

“Nêu như muốn hiểu được tin tức càng hoàn chỉnh, còn phải chờ người giúp ta xây lại hình thần, nhìn lại đến thời đại ta còn thanh tỉnh, tự mình hỏi ta.”

Thôi Hằng nghe vậy lộ ra một nụ cười lạnh lùng, trầm giọng nói: “Người lạ muốn nói, người bây giờ cũng không hoàn chỉnh, không biết toàn bộ tin tức, phải sau khi khôi phục hoàn chỉnh mới có thể trả lời, phải không?”

“Không sai. ” Gương mặt mơ hồ mỉm cười nói ” Đúng là như vậy, bây giờ ta hình thần có thiếu, rách nát không chịu nổi, trí nhớ cũng có phần lớn thất lạc, tự nhiên không biết hoàn chỉnh chuyện đã xảy ra, chỉ biết một phần tin tức không thể bình thường hơn được.”

“Bình thường? ” Trên mặt Thôi Hằng cười lạnh không giảm “Nếu cái này là tình huống bình thường, vậy liền không cần phải nói.”

Nói xong, không chờ cái gương mặt mơ hồ này giải thích, hắn liền đối với quá khứ tiến hành sửa đổi, ngăn cản mười hai phần “Quà tặng ” Nhân Thần Thánh còn để lại tụ hợp.

Vì vậy, ở cái thời điểm hiện tại này, gương mặt mơ hồ trực tiếp biến mất không thấy gì nữa, mười hai phần “Quà tặng ” vẫn ở trong lòng bàn tay Thôi Hằng .

Đối với đại tạo hoá mà gương mặt mơ hồ ngưng tụ từ bộ phận Nhân Thần Thánh muốn nói, Thôi Hằng cũng không thèm để ý.

Chỉ là muốn từ trong miệng sinh linh kỳ dị này dò xét ra một chút tin tức bí mật thôi.

Chương 1246: Là dị vực hay là cố hương (3)

Dù sao, hấn đối với con đường tu luyện kế tiếp của mình có nhận thức vô cùng rõ ràng, căn bản cũng không cần cái gì đại tạo hoá.

Như vậy chỉ có thể tăng thêm biến số, còn khả năng mất nhiều hơn cái được, không đủ chắc chắn, không phải là thứ tính cách Thôi Hằng nên làm.

Vì vậy, khi xác định cái gương mặt mơ hồ đó chỉ có thể lặp đi lặp lại đây dựa yêu cầu hấn hỗ trợ, còn cần cái đại tạo hoá kia làm uy hiếp, Thôi Hằng liền quả quyết thay đổi quá khứ mà gương mặt mơ hồ đó sinh ra.

Song, cái gương mặt mơ hồ này dù sao là sức mạnh tụ tập mười hai phần “Quà tặng” của Nhân Thần Thánh, vô cùng cường đại, cũng có thể cảm giác được thời gian thay đổi, cũng không phải là dễ dàng tiêu tán như vậy.

Hấn mới vừa biến mất, lại lại lần nữa ngưng tụ thành hình, lần nữa hóa thành một gương mặt mơ hồ, lấy bộ dáng cùng lúc trước hoàn toàn giống nhau, một lần nữa xuất hiện ở trước mặt Thôi Hằng.

“Cần gì phải tức giận?” Gương mặt mơ hồ cười nói “Đều có thể thương lượng chứ sao.”

“Không cần thiết.” Thôi Hằng nhàn nhạt nói, lại một lần nữa thay đổi quá khứ, để cho cái gương mặt mơ hồ này biến mất không thấy gì nữa.

Cùng lúc đó, hấn còn trong thời không quá khứ thi triển pháp thuật “Khôn Tiên tác”, dùng Khôn Tiên tác cấm cố lại từng cái bộ phận Nhân thần thánh còn để lại, để cho sức mạnh của chúng nó không cách nào tiến hành rung động, hoàn toàn diệt sạch khả năng Gương mặt mơ hồ sinh ra.

“Tạo Hoá có điều kiện như vậy, có cũng như là không có, hưởng chi ta cũng không cần.” Thôi Hằng đem mười hai phần “Quà tặng” của Nhân thần thánh nắm ở trong tay, ánh mắt thâm thúy.

“Nếu như điều thứ kia vừa nói là sự thật, trong những ‘Quà tặng’ Nhân Thần Thánh còn để lại này cũng phải có vết tích bị sức mạnh thế giới dị vực ảnh hưởng.”

Ý niệm tới đây, trong ánh mắt của hấn liền nổi lên hào quang màu vàng nhạt, như là ẩn chứa sức mạnh có thể nhìn thấu hết thấy bản chất sự vật trên thế gian.

Linh Minh Kim Đông!

Khi Thôi Hằng đạt tới Phán Hư hậu kỳ, hiệu quả của Linh Minh Kim Đông tự nhiên cũng thu được tăng lên.

Coi như không cách nào dò tra rõ cái gọi là tình huống “Chi tiết”, cũng hẳn thấy rõ ràng bộ phận “Quà tặng” của Nhân Thần Thánh rốt cuộc chịu ảnh hưởng gì.

Thật ra thì mới vừa rồi hẳn liền định dùng Linh Minh Kim Đông tiến hành dò xét, chẳng qua là bị sự xuất hiện của gương mặt mơ hồ đó cắt đứt động tác mà thôi.

Ở dưới tia sáng Linh Minh Kim Đông nhìn soi mói, mười hai phần “Quà tặng” Nhân Thần Thánh còn để lại bắt đầu hiện ra cấu tạo tầng sâu bên trong, cùng với biến hoá từng trải qua ở trong quá khứ năm tháng vô tận.

Vì để phòng ngừa biến số, Thôi Hằng cũng làm xong chuẩn bị tùy thời trốn vào động thiên, để tránh ở trong quá trình dò xét kinh động tồn tại cường đại gì.

Mới đầu Thôi Hằng cũng không có dò xét đến cái dị trạng gì, tình huống nội bộ của những “Quà tặng” này hết thấy bình thường, ngay cả dấu hiệu bị ngoại lực áp chế cũng không có.

Nhưng sau khi dò xét thâm nhập, hẳn liền cảm thấy tình huống có cái gì không đúng.

Hào quang của Linh Minh Kim Đông lại bắt đầu bị bài xích, điều này làm cho việc hẳn tìm tòi trở nên khó khăn, nhưng vẫn có thể tiếp tục thâm nhập sâu.

Dần dần có từng luồng tia sáng giống như ánh sao rơi vào tầm mắt Thôi Hằng.

Ở chỗ sâu nhất của quà tặng Nhân Thần Thánh còn để lại, lại như có ngôi sao sáng chói ở trong đó.

Điều này làm cho Thôi Hằng cảm giác mình thật giống như không phải là đang dò xét “Quà tặng” Nhân Thần Thánh còn để lại.

Mà là đang dò xét một mảnh tinh không kỳ dị mà cổ xưa.

“Chẳng lẽ đây chính là dị vực chi lực để cho Nhân Thần Thánh lâm vào trạng thái ngủ say quỷ dị?”

Cảnh giác trong lòng Thôi Hằng lại lần nữa tăng cao, tiến trình dò xét lại chậm lại một chút, cẩn thận từng li từng tí.

Chỉ cần có một chút cảm giác nguy cơ xuất hiện, hẳn liền sẽ trực tiếp trốn vào trong Động Thiên, dùng điều này để bảo đảm an toàn của mình.

Song, cảm giác nguy cơ cũng không xuất hiện, Thôi Hằng thi triển Linh Minh Kim Đồng, ánh mắt tiếp tục thâm nhập sâu, thuận theo từng luồng ánh sao này tiến hành dò xét.

Cuối cùng, hắn cảm giác mình dường như tới chỗ sâu nhất của những “Quả tặng” này, cũng là bộ phận căn nguyên nhất.

Nơi này quả thật đứng yên một đoàn ánh sao sáng ngời, đối với những “quả tặng” Nhân thân thánh còn để lại tiên hành áp chế như cỏ như không.

Sau đó, Thôi Hằng nhìn về phía những ánh sao này, thử nghiệm dò xét căn nguyên cùng bản chất của nó.

Tiếp theo một cái chớp mắt, hắn chỉ cảm thấy trước mắt mình bỗng nhiên lóe lên một đoạn quang ảnh, nhất thời để cho toàn thân hắn run lên, cả người đều cứng ngắc ở nơi đó.

“Làm sao có thể?!”

Thôi Hằng không nhịn được kinh hô thành tiếng.

Hình ảnh trong cái quang ảnh này hắn vô cùng quen thuộc, đó là một hành tinh màu xanh dương trôi lơ lửng ở trong hư không u ám.

Địa cầu!

Chương 1247: Nhìn lại thời gian, thời đại của Nhân Thần Thánh (1)

Địa cầu!

Lại là địa cầu!

Loại ánh sao khiến cho Nhân Thần Thánh lâm vào trạng thái ngủ say quỷ dị là tới từ địa cầu? !

Tại sao có thể như vậy?

Ở trong ấn tượng của Thôi Hằng, địa cầu chính là một hành tinh bình thường mà thôi, sức mạnh Nguyên Anh kỳ liên có thể hủy diệt.

Trừ phi viên tinh cầu này chẳng qua là thoát nhìn cùng địa cầu giống nhau như đúc, trên bản chất cũng không phải là một.

Nhưng ý nghĩ như vậy cùng lừa mình dối người khác nhau ở chỗ nào?

“Địa cầu, đến cùng đúng hay không là địa cầu? ” Thôi Hằng khẽ nhíu mày, thâm nghĩ trong lòng “Nếu muốn thật sự xác định, sợ rằng vẫn là phải chân chính nhìn lại đến điểm thời gian như vậy mới được.

“Trải qua một lần tìm tòi này, cũng không phải hoàn toàn không có thu hoạch, ít nhất có thể chắc chắn loại sức mạnh để cho Nhân Thần Thánh lâm vào trạng thái quỷ dị này, không cách nào đối với ta tạo thành ảnh hưởng.

“Song, đây rốt cuộc là cái nguyên lý gì, ta lại tìm hiểu không ra, thật chẳng lẽ là bởi vì ta là từ địa cầu xuyên việt tới, loại lực lượng này liên không ảnh hưởng tới ta?”

Ý nghĩ tới đây, hắn lắc đầu một cái, thậm nói “Lúc này suy nghĩ nhiều vô ích, chờ tu vi cảnh giới tiến hơn một bước, sức mạnh chòm sáng đại đạo tăng lên nữa, rồi nhìn lại tới điểm thời gian Thiên Địa Nhân tam thần thánh giao thủ dò xét một phen.”

Mới vừa rồi khi thâm nhập, dò xét những “Quà tặng” này của Nhân Thần Thánh, Thôi Hằng đã có thể rõ ràng mà đoán được độ mạnh đại khái của nhân thần thánh.

Đúng như hắn lúc trước dự đoán vậy, thực lực của nhân thần thánh cũng không vượt ra ngoài cực hạn của Phản Hư hậu kỳ, cũng không có so với hắn hiện tại mạnh hơn quá nhiều.

Chỉ cần lại có một lần đột phá, không sai biệt lắm liền có thể cùng Nhân Thần Thánh chông đỡ lại.

Từ khi Thôi Hằng đột phá Phản Hư hậu kỳ đến bây giờ, thực lực đã tăng lên vô số lần.

Lúc mới bắt đầu nhất hẳn chẳng qua là chiếm cứ tuyến thời gian hơn một vạn năm, liền có thể tại trong tuyến thời gian chính mình chiếm cứ tiêu diệt Tiên Tổ.

Hôm nay Thôi Hằng đã chiếm cứ thời gian gần năm mươi tỉ cái Nguyên Sơ Kỳ, cũng chính là tuyến thời gian năm mươi tỉ lần 5,6 tỷ năm.

Chùm sáng đại đạo cũng từ chỉ có thể chiếu sáng hơn một vạn năm lúc ban đầu, đạt đến trình độ có thể chiếu sáng gần năm mươi tỉ cái Nguyên Sơ Kỳ bây giờ.

Tăng lên trong đó đã không cách nào dùng con số để hình dung.

Vì vậy, Nhân Thần Thánh tuy là cường giả mạnh hơn Tiên Tổ vô số lần, so sánh với Thôi Hằng hiện tại ở cái trạng thái này, cũng đã mạnh mẽ hơn không quá nhiều.

Hơn nữa, mới vừa rồi Thôi Hằng thâm nhập dò xét “Quả tặng” Nhân Thần Thánh còn để lại, lại phát hiện vết tích”Địa cầu“, bản thân cũng là đến gần quá trình không gì không biết, cũng tương tự tăng lên tu vi cảnh giới của hắn.

Vậy thì tiến một bước rút nhỏ chênh lệch giữa Thôi Hằng và nhân thần thánh.

“Đối với ta ở hiện tại tới nói, thứ không biết đã không nhiều lắm.” Thôi Hằng ngồi xếp bằng, âm thầm suy nghĩ nói “Đơn giản tổng kết một chút, cũng chỉ có sáu cái phương diện.

“Tình huống thời đại Thiên Địa Nhân tam thần thánh, tình huống thế giới dị vực, tình huống của Ban Đầu và Chung Kết, tung tích Thất Thất, lai lịch hệ thống, nguyên nhân ta xuyên việt.”

Nghĩ tới đây, hắn nhin không được bật cười ” Tung tích Thất Thất lại có thể cùng những thứ không biết này xếp chung một chỗ, thật đúng là quá kỳ lạ rồi.”

Bây giờ Thôi Hằng đã 100% xác định, trên người Khương Thất Thất tuyệt đối có đại bí mật, nếu không chính mình không có khả năng luôn không tìm được nàng.

Hắn hôm nay đã chiếm cứ tuyến thời gian cực kỳ dài, hơn nữa còn là chiếm cứ mọi mặt tầng diện thời không, cũng bao gồm ba trăm năm hắn ở trong tân thủ không gian kia.

Ở trong tuyến thời gian rất dài này, tung tích của bất luận kẻ nào cũng không thể giấu giếm được cảm giác của hắn.

Bình thường mà nói, Thôi Hằng ít nhất cũng hẳn có thể tìm được Khương Thất Thất ở một điểm thời gian mới đúng.

Nhưng trên thực tế, lại cũng không phải như vậy.

Thôi Hằng sau khi kết thúc tìm tòi với “Quà tặng” nhân thần thánh còn để lại, cứ dựa theo kế hoạch lúc trước tìm một chút tung tích Khương Thất Thất.

Vốn dĩ hẳn cho là điều này cũng sẽ không có gì khó.

Nhưng không nghĩ tới Khương Thất Thất giống như là trong thời không quá khứ biến mất vậy, một chút vết tích cũng không có.

Coi như là tuyến thời gian nàng đã từng tồn tại, cũng chỉ để lại con dấu thời không để duy trì tiến trình lịch sử bình thường, cũng không phải thật sự là nàng.

Tỷ như những Khương Thất Thất thành lập Tiên Hà phái, ngăn cản cường giả Thiên Khư giới, đi Tử Dương giới vân vân, những nơi nàng từng đích thân đi qua, đều chỉ còn lại có con dấu thời không.

Chân thân của nàng đã chẳng biết đi đâu.

Khương Thất Thất thật là giống như đã nhảy ra thời không đã biết của cái vũ trụ này vậy.

Loại tình huống này quá mức ly kỳ.

Thậm chí có thể nói là có chút khó tin.

Chương 1248: Nhìn lại thời gian, thời đại của Nhân Thần Thánh (2)

“Nếu như chỉ là nàng mà nói, khẳng định không làm được chuyện như vậy, là ai đang nhúng tay?”

Chân mày Thôi Hằng hơi nhíu lại, thậm chí nói ” Thiên Địa Nhân tam thần thánh không cao hơn Phản Hư hậu kỳ, cũng không khả năng làm được, chẳng lẽ là Ban Đầu và Chung Kết sao?

“Nhưng bọn họ làm như vậy lý do là cái gì, có ý nghĩa gì? Lại là bằng cách nào làm được, chẳng lẽ là để cho Thất Thất đi cái gọi là ‘Thế giới dị vực’ chỗ địa cầu ?”

Tình huống Khương Thất Thất, để cho hắn trăm nghĩ không thể hiểu nổi, càng không nghĩ ra là Khương Thất Thất rốt cuộc có đặc thù gì, lại sẽ xuất hiện tình trạng ly kỳ như vậy.

” Chờ ta tìm hiểu xong tình huống Thiên Địa Nhân Tam thần thánh, hẳn liền có thể thử nghiệm tiến một bước nhìn lại về phía trước, thẳng đến thời đại lúc Ban Đầu và Chung Kết còn ở.”

Cặp mắt Thôi Hằng lặn nửa chậm rãi khép lại, khí tức cũng biến thành vô cùng trầm tĩnh.

“Ta thật ra muốn nhìn một chút, ở ban đầu của viễn cổ, rốt cuộc có bí ẩn dạng gì, có cần phải đến lúc ban đầu khi sáng thế khai thiên lập địa, mới có thể đột phá đến Phản Hư hậu kỳ không?”

Sau đó trong khoảng thời gian này, hắn liền không lại chủ động đi chiếm cứ tuyến thời gian, mà là đem tất cả tinh lực đều đặt ở việc tăng lên chòm sáng đại đạo, cũng tức là tăng lên diễn hoá của tự thân đối với đại đạo pháp tắc.

Đến tầng thứ cảnh giới của Thôi Hằng bây giờ, lúc tu luyện thì không phải là chỉ một mình hắn đang tu luyện.

Là hết thấy chính mình trên không gian thời gian, tất cả đều đang làm một chuyện giống nhau.

Ngoài ra, còn điều chỉnh tốc độ chảy của thời gian.

Trong nháy mắt một cái chớp mắt chính là ngàn vạn năm đi qua.

Vì vậy, người ở bên ngoài nhìn, thật ra thì căn bản cũng không có qua bao lâu.

Ngay cả thời gian một ngày cũng chưa tới, Thôi Hằng liền để cho đại đạo chòm sáng có đột phá, bản chất lấy được tăng

lên cực lớn, có thể một cách tự nhiên chiếu sáng tuyên thời gian càng xa xưa.

Chùm sáng đại đạo trên bản chất là dị tượng hiển hiện ra ngoài của tu vi cảnh giới của Thôi Hằng, điều này cũng mang ý nghĩa, thực lực của Thôi Hằng tiến một bước trở nên mạnh mẽ, đã chân chính đạt tới mức độ có thể so với Thiên Địa Nhân tam thân thánh.

Sau đó, chỉ cần hấn đối với tuyên thời gian quá khứ cổ xưa tiến hành chiếm cứ, trở thành tồn tại cổ xưa như Thiên Địa Nhân Tam thân thánh, thực lực cũng sẽ tăng thêm một bước, trực tiếp vượt qua Thiên Địa Nhân tam thân thánh.

Đến khi đó, lại muốn biết một ít bí mật cổ xưa, liền thuận lợi hơn quá nhiều.

“Thời gian không cần quá sớm, trước hết hồi tưởng đến điểm thời gian Nhân Thần Thánh thành công đem Thiên địa nhị thân thánh đuổi ra Nguyên Sơ thế giới.” Thôi Hằng rất nhanh thì làm ra quyết định.

Sau đó hấn trực tiếp ngưng tụ ở cái điểm thời gian vô cùng cổ xưa đó, thành lập một cái mốc ký hiệu thời không, trở thành sinh linh đang đích thân trải qua đoạn lịch sử kia.

Chỉ có điều, sinh linh này thực lực vô cùng cường đại, mang đến cho cái thời đại này một chút xíu biến số nhỏ.

...

Chiến đấu Nhân Thần Thánh đuổi Thiên Địa Nhị thân thánh, đồng dạng cũng là chiến đấu áp đảo giữa sinh mệnh căn nguyên mà Nhân Thần Thánh tượng trưng cho cùng vật chất cùng quy tắc mà Thiên Địa nhị thân thánh tượng trưng cho.

Cuộc chiến đấu này liên lụy toàn bộ Nguyên Sơ thế giới, gần như mỗi một tác đất đều dấy lên khói lửa chiến tranh.

Cho dù là sau khi chiến đấu qua đi, toàn bộ Nguyên Sơ thế giới cũng còn dừng lại ở trong vô tận hỗn loạn, bất luận là quy tắc hay là vật chất, đều là hỗn loạn tanh bành, không có chút trật tự nào.

Nhân Thần Thánh ở thời điểm này vẫn là trạng thái hoàn chinh, cũng không rơi vào trạng thái ngủ say, cũng không có bị khoét đi khí quan, hấn mới vừa kết thúc chiến đấu cùng thiên địa nhị thân thánh, vốn là lúc đặc chí vừa lòng.

Hoàng Vân, Hư Thành, Ngọc Linh đám chín người đi theo sau hấn đang muốn tiến lên chúc mừng, lại phát hiện chung quanh Nhân Thần Thánh quán quanh một cỗ lực lượng kì dị, ngăn cản bọn họ đến gần.

Lúc này trạng thái của Nhân Thần Thánh dường như có hơi quỷ dị.

Hắn không để ý đến chín người Hoàng Vân, Hư Thành, Ngọc Linh, trực tiếp liền quay trở về trong Nhân thánh cung, ngồi ở chỗ sâu nhất đại điện, đóng cửa không ra.

“Mới vừa rồi đó là cái gì, chẳng lẽ là thế giới dị vực, nơi siêu thoát trong lời của Ban Đầu và Chung Kết muốn nói?”

Nhân Thần Thánh lẩm bẩm nói nhỏ “Nhưng vì cái gì sẽ có lực lượng kỳ dị như vậy tràn tới, lấy lực lượng của ta, càng không có cách nào đem nó xua đi?!”

Hắn đã nhận ra được có một cỗ lực lượng quỷ dị xâm nhập trọng cơ thể mình, không hề đứt đoạn mà trở nên mạnh mẽ, đối với hình thần của mình tiến hành ảnh hưởng cùng áp chế.

“Đây rốt cuộc là vật gì, sức mạnh của thế giới dị vực mạnh mẽ như vậy sao?!” Nhân thần thánh nội tâm kinh hãi không thôi.

Hắn phát hiện mình lại đối với cỗ lực lượng quỷ dị này không có biện pháp chút nào, ngay cả ngăn trở chúng nó dừng trở nên mạnh mẽ đều làm không được, càng không cần phải nói đến việc xua đi chúng nó.

Loại tình huống này trước đó chưa từng có.

Nhân Thần Thánh ở lúc cùng hai vị Thiên Địa nhị thần thánh giao chiến đều chưa từng hốt hoảng, nhưng bây giờ gặp loại sức mạnh quỷ quyết kỳ dị này lại để cho trong lòng hắn cảm thấy có chút hốt hoảng.

Tất nhiên, hắn là thần thánh tự trong khái niệm sinh linh sinh ra, trời sinh chính là tồn tại thần thông vô lượng, uy năng vô biên, nhưng cũng là một sinh linh.

Chỉ cần là sinh linh, sẽ hốt hoảng, sẽ kinh hoàng.

Chương 1249: Nhìn lại thời gian, thời đại của Nhân Thần Thánh (3)

Song, ngay tại lúc trong lòng Nhân thần thánh hiện ra rất nhiều tâm tình rất phức tạp, bỗng nhiên có từng luồng tin tức đồng bộ đến trong nhận thức của hắn.

Toàn thân Nhân Thần Thánh nhất thời ðờ ra tại chỗ, trên mặt lộ ra vẻ mặt vô cùng kinh ngạc, con ngươi trong mắt lóe lên, theo bản năng nhìn một chút phương hướng bên ngoài Nhân thánh cung.

Lúc này, chín người Hoàng Vân, Hư Thành, Ngọc Linh đang đứng ở cái hướng kia chờ đợi.

“Lại sẽ có chuyện như vậy, đây thật là quá to gan.” Nhân Thần Thánh vừa giận vừa sợ, sau đó lại lắc đầu, khẽ thở dài “Lại còn có kỳ nhân như này, khách từ dị vực tới sao...”

Ngay vừa mới rồi, hắn nhận được tin tức từ tương lai đồng bộ tới được.

Khởi nguồn tin tức này chính là gương mặt mơ hồ hình thành sau khi “Quà tặng” của Nhân Thần Thánh hội tụ trong ngăn ngủ đó.

Mặc dù gương mặt mơ hồ kia không cách nào nhìn lại quá khứ, nhưng lại có thể mượn liên lạc giữa tự thân và bản thể.

Nó ở trong thời gian ngưng tụ ngăn ngủ, cùng bản thể trong Nhân Thần Cung thành lập liên lạc, lại thông qua bản thể đem tin tức đồng bộ đến quá khứ vô tận xa xưa.

Vì vậy, Nhân Thần Thánh ở cái thời điểm này cũng đã biết chuyện tương lai vô số năm về sau, cũng biết việc phát triển trải qua của những năm này.

Trong đó, tự nhiên cũng bao gồm chuyện đám Hoàng Vân, Hư Thành, Ngọc Linh lại thừa dịp hắn rơi vào trạng thái ngủ say, đưa hắn trần áp, còn moi ra đủ loại nội tạng khí quan.

Song, những thứ này thật ra thì cũng không có khiến Nhân Thần Thánh chú ý quá nhiều, hắn để ý nhất vẫn là những tin tức nhắc tới “Thôi Hằng” trong tương lai.

Một khách nhân từ dị vực tự luyện con đường kỳ dị, thực lực cao, thủ đoạn cao siêu, có thể nói là không thể tưởng tượng nổi, cường đại cực kỳ.

Hơn nữa, không có gì bất ngờ xảy ra, cái tên Thôi Hằng cũng sẽ xuất hiện ở cái thời đại này.

Ngay tại lúc Nhân Thân Thánh suy tư, bỗng nhiên cảm giác trong thời gian trường hà dặng lên gọn sóng, có một nhân vật cường đại không gì sánh nổi bỗng dưng hạ xuống cái thời đại này.

“Đây chính là Thôi Hằng?”

Ánh mắt Nhân thân thánh nhìn về phía bên ngoài, ngay sau đó đứng dậy, đồng thời toàn lực áp chế dị vực chi lực trong cơ thể, đi ra Nhân thánh cung.

Thôi Hằng ở trước khi hạ xuống đến cái thời điểm này, cũng đã nhận ra được động tác của cái gương mặt mơ hồ đó.

Vì vậy, hắn ở lúc hạ xuống cái thời điểm này cũng không có ẩn núp, trực tiếp liền đi tới cái thời đại này, chân động của thời gian trường hà tự nhiên hết sức rõ ràng.

Đối với Thôi Hằng ở hiện tại mà nói, hành tung của Nhân thân thánh không gạt được cảm giác của hắn, cho nên, khi hắn xuất hiện ở trước Nhân thánh cung, Nhân Thân Thánh vừa vặn từ bên trong đi ra.

Nhân Thân Thánh trạng thái hoàn chỉnh là bộ dáng một chàng thanh niên, nhưng râu tóc bạc phơ, tràn đầy khí tức thánh khiết, còn mặc pháp bào trắng tuyết, tăng thêm mấy phần khí tức thần thánh.

“Người chính là Thôi Hằng?” Nhân Thân Thánh quan sát trên dưới Thôi Hằng một phen, đồng thời cũng đang cân thận cảm giác khí tức của Thôi Hằng, không nhìn được thờ dài nói “Đây chính là con đường tu luyện của dị vực? Đúng là thần diệu cực kỳ.”

Thân là căn nguyên tu hành của cái thế giới này, hắn đối với phương pháp tu hành cũng là cực kỳ nhạy cảm, coi như chẳng qua là cảm giác được một tia khí tức pháp lực của Thôi Hằng, cũng có thể rõ ràng cảm nhận được chỗ huyền diệu của loại lực lượng này.

“Không nghĩ tới Nhân Thân Thánh lúc hoàn chỉnh ôn hòa như vậy.” Thôi Hằng cũng có chút ngoài ý muốn mà nhìn Nhân Thân Thánh trước mắt.

Thần trí của hắn bén nhạy biết bao, nhìn ra được cường giả đuổi thiên địa nhị thân thánh này bản tính hắn là khá ôn hòa, thậm chí có thể có chút chán ghét tranh đấu.

“Người bình thường ôn hòa, lúc nổi giận ngược lại thì cực đoan nhất.” Nhân Thân Thánh cười một tiếng, nhưng là không nói thêm nữa, trực tiếp chuyển đề tài nói “Người tới cái thời điểm này, chắc hẳn không phải là đến xem tính nét của ta, là vì cái lỗi đi đi thông dị vực kia?”

“Phải, cũng không phải. ” Thôi Hằng mỉm cười nói ” Coi như không có bất kỳ mục tiêu, ta cũng phải tới cái thời đại này, đây là một vòng ta phải đi qua trên đường tu hành.”

Hắn phải tiếp tục hướng đi về ban đầu cổ xưa nhìn lại tuyến thời gian cũng tiến hành chiếm cứ, ắt sẽ không bỏ qua bất kỳ một cái điểm thời gian mâu chốt nào.

Điểm thời gian nhân thần thánh mới vừa đuổi thiên địa nhị thần thánh, không thể nghi ngờ là một cái điểm mâu chốt.

“Người muốn làm gì, ta đều có thể đáp ứng người. ” Nhân Thần Thánh mỉm cười nói “Giữa ta với người không có mâu thuẫn, không cần thiết chém chém giết giết, không phải sao?”

“Đúng là đạo lý này. ” Thôi Hằng gật đầu một cái, mỉm cười nói “Nhưng ta phải biết tất cả việc trải qua của người trong quá khứ, hết thủy bí mật của người cũng sẽ bị ta biết.”

“Không sao, cái thời đại này cùng thời đại sau này khác nhau. ” Nhân Thần Thánh không để ý nói “Cái thời đại này, sinh linh thưa thớt, giữa hai bên đều hiểu nhau vô cùng, gần như sẽ không tồn tại bí mật gì.

“Người cứ hỏi.”

Chương 1250: Khả năng chiếm hết quá khứ hiện tại tương lai (1)

Thái độ Nhân Thần Thánh phối hợp như vậy, quả thực có chút ra ngoài dự liệu của Thôi Hằng.

Vốn là hắn còn tưởng rằng ít nhất cũng phải đánh qua một trận, mới có thể thuận lợi mà tìm tòi nghiên cứu bí ẩn của Nhân thần thánh, không nghĩ tới đối phương lộ ra sáng khoái như vậy.

“Người dường như thật bất ngờ?” Nhân Thần Thánh mỉm cười nói.

“Quả thật.” Thôi Hằng gật đầu một cái nói.

“Thật ra cũng không cần ngoài ý muốn.” Trên mặt Nhân Thần Thánh lộ ra một nụ cười khô, khẽ gật đầu một cái nói “Nếu như là ta khi trước, bất luận như thế nào cũng sẽ trước tiên đánh với người một trận lại nói.

“Nhưng bây giờ ta đã bị sức mạnh của dị vực áp chế, ít ngày nữa liền phải rơi vào trong trạng thái ngủ say. Đến lúc đó người muốn làm gì với ta, ta cũng không có năng lực chống cự gì.

“Bởi thế, chẳng bằng trực tiếp trả lời nghi vấn của người, cũng coi là tạo thiện cảm, kết một thiện duyên. Nếu là một ngày nọ người nghĩ tới điều này, cũng có thể giúp ta giải trừ trần áp của lực lượng dị vực.”

“Các hạ thật là chuyên đổi tâm thái rất nhanh.” Thôi Hằng lại quan sát Nhân Thần Thánh một chút, sau đó trịnh trọng hỏi, “Ta muốn biết tất cả tin tức mà người hiểu về thế giới dị vực.”

“Điều này không khó, dù sao thứ ta biết được cũng không coi là nhiều.” Nhân Thần Thánh cười cười nói “Sự tồn tại của thế giới dị vực, vẫn là ở ngay sau thời điểm ta sinh ra, nghe Ban Đầu Thượng Tôn nhắc tới lúc giảng đạo.

“Nói có một phương thế giới dị vực đặc thù, có cơ duyên khiến cho hắn siêu thoát, nếu hắn về sau rời đi cái thế giới này, đó chính là đi thế giới dị vực.

“Đây vốn là tin tức ta hiểu rõ, nhưng sau khi cùng Thiên Địa Nhị Thần Thánh kết thúc chiến đấu, ta tình cờ gặp được một con đường đi thông thế giới dị vực, nhìn thấy một tia quy tắc dị vực, cũng chịu ảnh hưởng to lớn.

“Thế giới dị vực mà ta nhìn thấy dường như chính là một cái vũ trụ bình thường, mặc dù có vô cùng vô lượng không gian cùng ngôi sao, lại cũng không tính là gì, bản chất cũng

không cao, nhưng lại ẩn chứa sức mạnh trên áp cực kì khủng bố.

“Dị vực chi lực xâm nhập trong cơ thể ta cũng không nhiều, nhưng lại có thể để cho ta ở trong vạn cổ năm tháng sau này đều lâm vào trong giấc ngủ say quý đi, không có bất kỳ năng lực chống cự.

“Ngay cả là uy năng của Ban Đầu Thượng Tôn, chỉ sợ cũng chỉ là cái tầng thứ này.”

“Sức mạnh thế giới dị vực cường đại như thế sao?” Thôi Hằng chân mày hơi nhíu lại.

Mặc dù hẳn lúc trước liền đã biết một chút tình huống, nhưng sau khi nghe Nhân Thần Thánh chính miệng nói rõ vẫn là cảm giác có chút ngạc nhiên.

Hẳn bây giờ ở trên thực lực nhiều lắm là so với Nhân Thần Thánh cao hơn một bậc, nếu như không phải là con đường tu luyện của mình đặc thù, gặp loại sức mạnh áp chế tầng thứ này chỉ sợ cũng không cách nào phản kháng.

Đây không khỏi cũng quá mạnh.

Song, nội dung Nhân Thần Thánh giảng thuật có một ít để cho Thôi Hằng hơi nghi hoặc một chút “Người mới vừa một mực đang nói Ban Đầu Thượng Tôn, đối với cái thế giới dị vực, Chung Kết cho rằng thế nào?”

Ban Đầu và Chung Kết, đây là hai vị sáng thế giả hẳn hiểu biết, là tồn tại chí cao dần sinh ra từ trong hư vô và thế giới thiên địa lúc ban đầu.

Trong đó Ban Đầu là khởi nguồn của hết thảy, là ngọn nguồn dòng chảy của vạn đạo, nguyên nhân của mọi kết quả, chung kết chính là tận cùng hết thảy, là nơi đến của vạn vật, tận cùng vĩnh viễn yên lặng.

Đối với hai vị tồn tại này, Thôi Hằng còn có một ít suy đoán, bọn họ hẳn là ở trọng nháy mắt sinh ra liền chiếm cứ khởi điểm cùng điểm cuối thời gian, bao phủ hết thảy tuyến thời gian.

Nếu quả như thật là như vậy, Ban Đầu và Chung Kết hẳn là không gì không biết, hơn phân nửa cũng có thể không gì không thể, ít nhất cũng là tương đương với Phán Hư đỉnh phong cực hạn, thậm chí là tồn tại Hợp Đạo kỳ.

“Chung Kết?” Nhân Thần Thánh nghe vậy rõ ràng sững sờ, ngay sau đó lắc đầu cười nói “Chung kết Thượng Tôn chưa từng có người từng thấy. Ban Đầu Thượng Tôn từng nói qua, khi Chung Kết hiện thân, chính là thời khắc tận cùng hết thảy, cho nên vẫn là không nên gặp được Chung Kết thì tốt hơn.”

“Chưa từng có người thầy Chung Kết? ” Thôi Hằng nghe vậy chân mày hơi nhíu, trầm giọng nói “Ta nhớ được người ở vạn cổ năm tháng sau từng nói Ban Đầu Chung Kết đều đi thế giới dị vực.”

“Tuy không người gặp qua Chung Kết, nhưng Ban Đầu cùng Chung Kết sẽ không tách ra hai thế giới. ” Nhân Thần Thánh giải thích “Nếu Ban Đầu Thượng Tôn đi thế giới dị vực, như thế Chung Kết Thượng Tôn tất nhiên cũng đi thế giới dị vực.”

“Đây là Ban Đầu báo cho người biết sao? ” Thôi Hằng hỏi.

“Không phải.” Nhân Thần Thánh lắc đầu nói “Thần Thánh mà tự nhiên đản sinh ra như ta đây, sẽ một cách tự nhiên ở trong thiên địa lấy được bộ phận tin tức, vì vậy sinh ra hiểu biết.

“Tin tức liên quan tới Ban Đầu và Chung Kết sẽ không ở riêng hai thế giới, chính là ta ở lúc sinh ra tự nhiên biết được, chính là lẽ tự nhiên trong thiên địa.”

“Thì ra là như vậy, lại vẫn có chuyện như vậy. ” Thôi Hằng không khỏi tấm tắc kêu kỳ lạ.

Nội tâm nhưng lại nghĩ tới một cái phương diện khác với hẳn mà nói vô cùng mâu chốt.

Nếu như Ban Đầu và Chung Kết thật đều đã đi thế giới dị vực, không ở cái thế giới này, há chẳng phải là nói Thiên Địa Nhân tam thánh chính là tồn tại tối cao của cái thế giới này.

Mà mình bây giờ, thực lực đã hơi thắng Nhân Thần Thánh...

Chương 1251: Khả năng chiếm hết quá khứ hiện tại tương lai (2)

“Ta đã vô địch? ” Thôi Hằng trong lòng đột nhiên hiện ra một cái ý niệm như vậy, thậm chí nói “Nếu Ban Đầu cùng Chung Kết thật đã rời đi, như thế khởi điểm và chung điểm của thời gian cũng sẽ không tồn tại chí cường giả rồi.

“Cứ như vậy, ta nhìn lại đến khởi điểm thời gian có phải hay không liên không có bất kỳ trở ngại? Không chỉ là nhìn lại thời gian quá khứ, nếu như về sau muốn chiếm hết tuyến thời gian tương lai, hẳn là cũng sẽ không có bất kỳ trở ngại nào?”

Ở sau khi vượt qua Thiên Địa Nhân Tam thân thánh, Thôi Hằng liền rất rõ, tiếp theo có thể đối với tu luyện của hắn tạo thành trở ngại chỉ có Ban Đầu cùng Chung Kết.

Bây giờ lại biết được Ban Đầu và Chung Kết đã không ở cái thế giới này, điều này thì ý nghĩa phía trước lại không trở ngại, hẳn có thể không chút kiêng kỵ chiếm cứ hết tuyến thời gian của cái thế giới này.

Thậm chí có thể thay thế vị trí của Ban Đầu và Chung Kết trong lịch sử nguyên bản, trở thành Ban Đầu và Chung Kết mới.

Dù sao, chỉ cần Ban Đầu và Chung Kết thật đã rời đi cái thế giới này, như thế ở trên tuyến thời gian bọn họ từng chiếm cứ sẽ lưu lại con dấu để thời gian trôi qua như thường.

Loại con dấu này trên bản chất đã là vật chết, cũng sẽ không làm ra bất kỳ phản kháng, độ khó nếu muốn thay thế nó là cực thấp, thật là có thể nói dễ như trở bàn tay.

“Nếu như đây là thật, ta có lẽ có thể trực tiếp nhìn lại đến khởi điểm thời gian lúc ban đầu, trực tiếp chiếm cứ tất cả mọi thời không từ ban đầu đến hiện tại.”

Thôi Hằng trong lòng không kìm được hưng phấn, thậm chí nói “Thành tựu như vậy, hiểu biết như vậy, hẳn là đủ cho ta đột phá đến cảnh giới Phản Hư đỉnh phong.

“Nếu mà ta đoán không sai mà nói, Phản Hư đỉnh phong hẳn chắc là chiếm cứ tuyến thời gian từ ‘Hiện Tại’ đến tương lai, cho đến chung kết sau cùng.

“Chỉ cần Chung Kết giống như Ban Đầu rời đi cái thế giới này, quá trình ta chiếm cứ tuyến thời gian tương lai cho đến chung điểm cũng sẽ không có bất kỳ trở ngại nào.

“Nếu như ta chiếm cứ tất cả thời không từ thời gian khởi điểm đến chung điểm, như thế ta với cái thế giới này chính là

không gì không biết, đồng dạng cũng là không gì không thể.

“Khi đó, ta có tính hay không là đạt tới cực hạn của cảnh giới Phản Hư kỳ đỉnh phong, có hay không sẽ nắm giữ tư cách bước lên cảnh giới Hợp Đạo?”

Trong lúc nhất thời, trong óc của hắn hiện ra ý nghĩ nhiều vô cùng.

Song, hết thảy tiền đề của điều này cũng chỉ là Ban Đầu và Chung Kết thật đã rời đi cái thế giới này, nếu không hết thảy đều là lâu đài trên cát, là ảo tưởng không thực tế.

Mặc dù Nhân Thần Thánh lựa gạt không được cảm giác thân thực của hắn, nhưng hắn vẫn không thể bảo đảm chính Nhân Thần Thánh không có bị lừa gạt.

Thứ Nhân Thần Thánh cho là chân thật chưa chắc đã là chân thật.

“Vẫn là phải cẩn thận nghiêm chứng một phen.” Thôi Hằng thâm nghĩ trong lòng. “Càng vào lúc này lại càng phải cẩn thận, nếu không nhất thời không cẩn thận thì có thể vạn kiếp bất phục, công dã tràng.”

Nhờ như Ban Đầu và Chung Kết thật ra thì cũng không hề rời đi cái thế giới này, hắn lại hết sức lo lắng mà trực tiếp đi chiếm cứ tuyến thời gian khởi điểm, muốn thay thế “Ban Đầu” ở nơi đó, nhất định sẽ bùng nổ mâu thuẫn kịch liệt.

Thôi Hằng hiện tại cũng không cho rằng mình có thể cùng tồn tại như Ban Đầu chống đỡ được, càng không cần phải nói nếu mà thật cùng Ban Đầu chiến đấu, nói không chừng còn phải đồng thời đối mặt Chung Kết.

Đối mặt một mình Ban Đầu đầu phỏng chừng cũng không là đối thủ, càng không cần phải nói lại thêm một vị Chung Kết.

Nếu như là loại tình cảnh này mà nói, hơn phân nửa cũng chỉ có con đường trốn vào Động Thiên là có thể đi.

Nhân Thần Thánh đứng ở bên cạnh cũng không biết Thôi Hằng đã suy nghĩ nhiều như vậy, tiếp tục nói: “Liên quan tới Ban Đầu và Chung Kết, ta hiểu cũng chỉ những thứ này, các hạ còn có cái gì muốn hỏi?”

“Còn thật sự có một nghi vấn.” Thôi Hằng thu hồi dòng suy nghĩ miên man, hỏi Nhân Thần Thánh “Nguyên nhân chân chính khiến người đuổi thiên địa nhị thần thánh là cái gì?”

Dựa theo một ít tị tức hắn đã từng lấy được, nguyên nhân Nhân Thần Thánh đuổi Thiên Địa Nhị thần thánh rất đơn giản.

Chính là hắn tận là tượng trưng cho khái niệm sinh linh, theo bản năng muốn phải để cho sinh linh chấp chương hết

thầy, trong đó tự nhiên cũng bao gồm quy tắc cùng vật chất.

Mà chỉ cần Thiên Thần Thánh cùng Địa Thần Thánh ở Nguyên Sơ thế giới, hẳn liền không cách nào đạt thành cái mục tiêu này.

Vì vậy, Nhân Thần Thánh liền muốn đuổi Thiên Địa nhị thần thánh ra Nguyên Sơ thế giới, để cho sinh linh tới không chế hết thấy nơi này, cũng để cho khái niệm sinh linh không ngừng khuếch trương.

Ở trong truyền thuyết này, Nhân Thần Thánh là hoá thân cao độ của quy tắc, ý nghĩ cùng phương thức hành sự đều là lấy một điểm “Tượng trưng cho sinh linh” làm trụ cột.

Nhưng bây giờ sau khi Thôi Hằng thực sự tiếp xúc đến Nhân Thần Thánh, cũng đã chắc chắn Nhân Thần thánh rõ ràng không phải là có loại ý nghĩ cùng phương thức hành sự “Thần thánh” này.

Ngược lại thì càng giống như là một người sống sờ sờ, có dao động tâm tình, cũng có thay đổi tính nết, là một sinh linh chân thật tồn tại.

Tình huống như vậy thật ra thì cũng bình thường, hoặc có lẽ là tình huống như thế mới hẳn là bình thường.

Dù sao, nếu như ngay cả Nhân Thần Thánh tượng trưng cho khái niệm sinh linh cũng không giống một sinh linh, còn có cái gì là có thể được gọi là sinh linh?

Chương 1252: Khả năng chiếm hết quá khứ hiện tại tương lai (3)

Cách suy nghĩ của một sinh linh, không nên cứng nhắc cho rằng là tượng trưng cho quy tắc của “Thần thánh”.

“Nguyên nhân rất đơn giản, cảm thấy nguy hiểm, nhất định phải tiên hạ thủ vi cường.” Nhân Thần Thánh vẻ mặt như thường nói ” Khái niệm sinh linh khuếch trương, ý lại vào số lượng cùng chất lượng của sinh linh.

“Số lượng rất dễ hiểu, không gì ngoài sinh linh càng nhiều ta lại càng mạnh, chất lượng chính là chỉ bản chất cao thấp của sinh mạng, cũng có thể hiểu thành tu vi cảnh giới mạnh yếu.

“Sinh linh tu vi cảnh giới càng cao, bản chất sinh mạng thì cũng càng cao, có thể mang đến cho ta tăng lên cũng lại càng lớn, nhưng đây là có cực hạn.

“Chỉ là đơn thuần gia tăng số lượng, với ta mà nói tăng lên là phi thường có hạn, muốn có tăng lên trên phạm vi lớn, phải có sinh linh cảnh giới cao mới xuất hiện.

“Nhưng sinh linh như vậy có thể gặp mà không thể cầu, bản thân tu hành lại tồn tại hạn mức tối đa, có thể đoán được tương lai một ngày, cảnh giới tăng thứ của ta của ta sợ rằng sẽ không cách nào lại lần nữa tăng lên.

“Dù sao, Thiên Thần Thánh cùng Địa Thần Thánh theo thứ tự là khuếch trương đối với khái niệm quy tắc cùng với vật chất, gần như là không tồn tại bình cảnh gì, có thể một mực trở nên mạnh nữa.

“Liên cội như tình huống bây giờ của chúng ta đều không sai lệch nhiều lắm, nhưng sớm muộn có một ngày, ta sẽ lạc hậu hơn xa bọn họ, đã như vậy, vẫn là từ ta động thủ trước tương đối khá một chút.”

Thôi Hằng nghe vậy lâm vào yên lặng ngẩn ngui.

Lý do này quả thật là vô cùng đơn giản, thậm chí có thể nói là có chút thể tục, nhưng là vô cùng thực tế.

Sinh linh lo âu đối với tương lai bản thân mà thôi, đúng là như vậy.

Nhân Thần Thánh là tượng trưng cho khái niệm sinh linh, làm ra quyết định như vậy, thật ra cũng hợp tình hợp lý.

“Nếu như ta ở thế giới dị vực mà nói, hẳn là cũng không cần làm chuyện như vậy.”

Vào lúc này Nhân Thần Thánh bỗng nhiên thở dài nói “Chỉ bằng tu luyện đã mạnh hơn ta, thậm chí còn có thể tiếp tục trở nên mạnh mẽ, con đường tu hành của ngươi là không có cực hạn sao?”

“Ta không biết có cực hạn hay không.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái nói “Ta chỉ biết phía trước còn có đường, nhưng con đường này là dài hay là ngắn, có hay không có phần cuối cùng, ta không biết được.”

Phản Hư đỉnh phong đã là không gì không biết không gì không thể.

Dù là chẳng qua là ở Nguyên Sơ thế giới cùng vô tận Hỗn Độn Hải bên này không gì không biết không gì không thể, cũng gọi là tồn tại cấp vũ trụ đa nguyên.

Đi lên nữa là Hợp Đạo, Độ Kiếp, Đại Thừa lại là cái gì, “Thăng Tiên” sau Đại Thừa lại là cái tình huống gì?

Những thứ này Thôi Hằng đều không biết, thậm chí khó mà suy đoán.

“Thật tốt a, con đường có thể không ngừng tăng lên như vậy thật tốt a, sinh linh bên kia của các ngươi có thể một mực trở nên mạnh nữa.”

Nhân Thần Thánh sau khi nghe những lời này của Thôi Hằng, trong đôi mắt tất cả đều là biểu tình hâm mộ, thở dài nói “Vậy không biết ‘Nhân Thần Thánh’ tượng trưng cho thế giới kia của các ngươi sẽ là hình dáng gì, có uy năng thế nào, khẳng định vô cùng cường đại!”

“Có lẽ vậy.” Thôi Hằng mỉm cười nói.

Song, hẳn cũng không có nói rõ ràng, phương pháp Tu Tiên của mình cũng không phải là bắt nguồn ở cái gọi là “Thế giới dị vực” đó.

Mà là bắt nguồn ở hệ thống.

Về phần khởi nguồn hệ thống, cùng với hệ thống lại là từ chỗ nào có được loại phương pháp Tu Tiên này, vậy thì không phải là điều bây giờ Thôi Hằng có thể làm rõ ràng.

Vào lúc này, Nhân Thần Thánh đã chậm rãi thu liễm tâm tình, đối với Thôi Hằng nói: “Tiếp đó, nhưng còn có cái gì muốn hỏi?”

“Tạm thời đã không có, tiếp theo ta muốn đi một vài chỗ” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, sau đó cười nói “Tiếp đó, có thể sẽ có một ít lịch sử quá khứ sửa đổi, hiện lên trong trí nhớ của ngươi.”

Sau đó, thân hình của hắn hơi chao đảo một cái, trong nháy mắt liền biến mất không thấy gì nữa, mất tung ảnh, giống như là rời đi cái thế giới này vậy.

Nhưng mà Nhân Thần Thánh lại là có thể nhận ra được một ít chiều hướng của Thôi Hằng ở thời đại này.

Thôi Hằng dĩ nhiên không hề rời đi cái thế giới này, chẳng qua là rời đi cái thời đại này, đi tới trên thời gian trường hà mệnh mông chày băng băng, thật giống như không bao giờ ngừng nghỉ kia.

“Đoạn tuyến thời gian này ta đã chiêm cứ, tiếp đó, trước hết từ thời đại Thiên Địa Nhân Tam Thần Thánh bắt đầu, nhìn lại dần dần về phía trước, cho đến thời đại Ban Đầu và Chung Kết chưa rời đi.

“Nếu như bọn họ thật rời đi, ta thấy hắn là từng cái dấu ấn, liền coi như bọn họ không hề rời đi, như vậy cũng sẽ không trực tiếp bùng nổ mâu thuẫn xung đột.

“Có thể thử một lần!”

Chương 1253: Con dấu (1)

Thôi Hằng rời đi Nguyên Sơ thế giới ở cái thời điểm này, tiến vào trong thời gian trường hà.

Bắt đầu nhìn lại về điểm thời gian càng thêm lâu dài.

Vượt qua cái thời đại chỉ còn lại Nhân thần thánh này, hẳn rất nhanh thì thấy thời gian trường hà phía trước sôi trào cuộn cuộn, toàn bộ thời không đều tràn đầy khí tức hủy diệt, dường như muốn đem mọi thứ của thế gian đều mai táng.

Ở cái thời điểm này, thứ chói mắt nhất đúng là ba bóng người.

Bọn họ đều tản ra khí tức cực kỳ mạnh, đứng ở trên thời gian trường hà, ngạo thị vạn cô năm tháng, áp đảo bên trên hết thảy sinh linh.

Đây là Thiên Địa Nhân tam thần thánh.

Sau khi Ban Đầu và Chung Kết đều rời đi cái thế giới này, ba vị này chính là tồn tại chí cao vô thượng, không có bất kỳ sinh linh có thể cùng bọn họ sánh vai.

Coi như là đám người Hoàng Vân nắm Chí Nhân chiến kích miễn cưỡng phụ trợ Nhân Thần Thánh trong trận chiến này, cũng chỉ là bởi vì được sức mạnh của Nhân Thần Thánh, cùng với tính đặc thù của Chí Nhân chiến kích thôi.

Đối với chiến đấu của ba gã tồn tại tối cao này, Thôi Hằng vẫn luôn là có chút hiếu kỳ.

Thiên Địa Nhân tam thần thánh cũng có thực lực có thể so với Phản Hư hậu kỳ, hơn nữa còn không phải là Phản Hư hậu kỳ thông thường.

Trước đây bọn họ toàn lực giao chiến là cảnh tượng ra sao, lại có dị tượng như thế nào?

Lần này, Thôi Hằng rốt cục thì gặp được.

Hắn đứng ở trong thời gian trường hà, mắt nhìn xuống Nguyên Sơ thế giới phía dưới, nhìn rõ rõ ràng ràng chiến đấu giữa ba người này, cũng có hiểu biết rõ ràng về thực lực của ba người bọn họ.

” Nhân Thần thánh thời kỳ toàn thịnh quả thật là mạnh hơn bất kỳ ai trong thiên địa nhị thần thánh. ” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng “Khó trách có thể lấy một chọi hai lấy được thắng lợi trong trận chiến này.”

Song, hẳn cũng không có nhúng tay vào giữa chiến đấu của Thiên Địa Nhân tam thần thánh, cũng chỉ là đang ở bên

trong thời gian trường hà mắt nhìn xuống, không có làm ra bất kỳ hành động nào.

Thẳng đến sau khi trận chiến ảnh hưởng Nguyên Sơ thế giới cùng Hỗn Độn Hải vô số năm về sau này kết thúc.

Chờ đến Nhân Thần Thánh thành công đuổi Thiên Địa Nhị thần thánh, tức lúc sẽ thấy lối đi dị vực thế giới, hắn mới rời khỏi thời gian trường hà, giáng xuống thân hình.

Nhân Thần Thánh sau khi phát hiện mình bị sức mạnh dị vực thế giới áp chế, cũng đã từng thử dùng cách sửa đổi quá khứ đối với đoạn lịch sử này tiến hành sửa đổi, không để cho mình lại đi xem cái lối đi dị vực này.

Nhưng sau khi trải qua một phen thao tác lại không thể thành công, sức mạnh áp chế đến từ dị vực thế giới vẫn tồn tại như cũ.

Chuyện “Thấy lối đi dị vực thế giới”, giống như là thật sâu đóng dấu ở trong việc hắn đã trải qua, vô luận như thế nào cũng không biến mất.

Loại tình huống kỳ dị này khiến cho Thôi Hằng cảm thấy hiếu kỳ.

Hơn nữa cái gọi là sức mạnh thế giới dị vực còn hư hư thực thực là địa cầu tán phát ra, cho nên sau khi đi tới cái thời điểm này, hắn dự định tự mình đối với cái lối đi dị vực này tiến hành một phen dò xét.

Đương nhiên, Thôi Hằng cũng không có lỗ mãng mà trực tiếp hạ xuống, cũng không có ngăn ở trước người Nhân thần thánh mà đi dò xét tình huống.

Hắn trước nhất làm là đứng ở khoảng cách gần quan sát cùng cảm giác, dùng điều này để chắc chắn cái gọi là bản chất sức mạnh của dị vực thế giới, đồng thời phán định có hay không đối với chính mình có hại, hoặc là tồn tại uy hiếp.

Hơn nữa việc dò xét này cũng không phải là lần một lần hai.

Thôi Hằng thông qua tiến hành nhìn lại đối với thời gian, lặp đi lặp lại thử hơn ba vạn lần, lại trải qua một loạt tình huống mô phỏng, sau đó hắn mới chắc chắn, cái gọi là “Lối đi thế giới dị vực” với hắn mà nói là không có gì uy hiếp.

Tại sau khi xác định một điểm này, hắn mới hiện thân, hạ xuống đến cái thời điểm này, ngăn cản Nhân Thần Thánh sắp nhìn thấy lối đi thế giới dị vực.

Nhân Thần Thánh không nghĩ tới chính mình lại đột nhiên bị người ngăn lại, nghiêm nghị quát lên: “Người nào?!”

Song, lời mới vừa nói ra khỏi miệng, biểu cảm trên mặt hắn bỗng nhiên thì thay đổi, cả người trực tiếp cứng đờ, sững sờ đứng ở nơi đó, thân thể đều có chút run rẩy.

“Điều này, đây là, ta thoát khỏi vận mệnh khi trước? ! ” Nhân Thần Thánh không dám tin nhìn hai tay mình “Áp chế của dị vực chi lực đối với ta biến mất!”

Lúc này hắn đã cùng chính mình đời sau đồng bộ tin tức, biết sẽ trải qua cái gì, cũng biết Thôi Hằng mới vừa rồi làm cái gì.

Song, Nhân Thần Thánh hoàn toàn không nghĩ tới, Thôi Hằng chỉ là cản lại như vậy, liền làm cho mình thoát khỏi lực lượng thế giới dị vực dây dưa.

Đây chính là tai ách chính mình nghĩ hết biện pháp, thử vô số lần đều trốn tránh không được.

Bây giờ cứ như vậy bị Thôi Hằng dễ dàng giải quyết?

Đối mặt tình huống như thế, tâm cảnh của Nhân Thần Thánh dù chọ trầm ổn như thế nào đi nữa, cũng khó mà đè nén tâm tình khiếp sợ trong nội tâm chính mình, suýt chút nữa thì muốn đi lên phía trước nói cảm ơn.

Song hắn rất nhanh thì ý thức được, Thôi Hằng đang quan sát lối đi dị vực.

Vì vậy lập tức dừng động tác lại chờ ở một bên, không dám phát ra một chút âm thanh.

Lúc này, ánh mắt Thôi Hằng nhìn chăm chú lối đi trạng thái quý dị này, trong lòng nghi ngờ không thôi, thầm nói: “Lại thật sự là địa cầu.”

Chương 1254: Con dấu (2)

Lối đi đi thông thế giới dị vực này cũng không phải là đường hầm không gian trên ý nghĩa bình thường.

Nó cũng không có vật dẫn vật chất thực tế, giống như là một bộ hình vẽ vô căn cứ lơ lửng giữa không trung, có thể để người ta thấy cảnh tượng một vùng sao trời.

Thông qua bức “Hình vẽ” này, Thôi Hằng không chỉ thấy được địa cầu, còn chứng kiến sao Thủy, sao Kim, sao Hỏa vân vân, dĩ nhiên còn có mặt trời cốt lõi nhất kia.

Song, hẳn cũng không có cảm giác được có sức mạnh dị thường gì xâm phạm tới, tựa như tình huống lúc trước hẳn dò xét vậy, lối đi dị vực này không có đối với hẳn tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.

Nhưng cùng với nó là Thôi Hằng cũng không cách nào thực sự tiếp xúc lối đi dị vực này.

Vì vậy, hẳn chỉ có thể quan sát lối đi dị vực này, lại không thể thử nghiệm công hiệu của nó, càng không cách nào thử nghiệm có thể hay không dùng cái lối đi này đi vùng tinh không chỗ địa cầu ở kia.

“Cái lối đi này là chuyện gì xảy ra?”

Thôi Hằng cau mày, ngay sau đó trong mắt liền nổi lên kim quang nhàn nhạt.

Đây là thi triển Linh Minh Kim Đồng.

Hẳn dự định dò xét bản chất lối đi quỷ dị này.

Lấy cảnh giới tu vi bây giờ của Thôi Hằng thi triển Linh Minh Kim Đồng, ít khi tồn tại sự vật có thể ẩn núp bản chất.

Lối đi dị vực này mặc dù trạng thái quỷ dị, nhưng ở bên dưới ánh nhìn chăm chú của Linh Minh Kim Đồng, vẫn hiển hiện ra diện mạo vốn có.

Chỉ thấy tấm “Hình vẽ” lơ lửng giữa không trung này bỗng nhiên nhẵn nhéo.

Địa cầu, sao Thủy, sao Kim, sao Hỏa, mặt trời các cảnh tượng hiện ra trong đó cũng đều trở nên mơ hồ.

Những cảnh tượng này như là tất cả đều tụ hợp lại cùng nhau, ngưng tụ thành một quả cầu ánh sáng kỳ dị thật giống như màu sắc tiêu biểu, lại giống như không có bất kỳ màu sắc, treo lơ lửng ở không trung.

Thôi Hằng hơi do dự một chút, liền lộ ra một tia pháp lực, cùng viên quang cầu kỳ dị này tiến hành tiếp xúc.

Ngay sau đó chỉ thấy khối quang cầu này lại lần nữa thay đổi, lại trực tiếp hóa thành một mô hình Thái Dương hệ cỡ bàn tay, tại trong hư không không ngừng xoay tròn.

Chờ đến khi một tia pháp lực Thôi Hằng thả ra hao hết, cái Thái Dương hệ bỏ túi này cũng biến mất không thấy gì nữa, lần nữa khôi phục thành bộ dáng một viên quang cầu kỳ dị.

Song, mặc dù chỉ là biến hoá ngắn ngủi, nhưng cũng để cho hắn biết rõ cái quang cầu này rốt cuộc là vật gì, có tác dụng ra sao.

“Cùng với nói là lối đi, chẳng nói là bảng chỉ đường thời không.” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng “Khối quang cầu này thật ra thì chính là một cái con dấu điểm thời gian của Thái Dương hệ, thông qua nó có thể hạ xuống đến bên trong Thái Dương hệ ở cái thời điểm này.

“Nhưng từ cái thế giới này đến Thái Dương hệ dường như tồn tại sức mạnh ngăn cách cực mạnh, lấy tu vi cảnh giới hiện tại của ta còn không cách nào truyền tông đi, chờ sau khi ta đột phá đến Phản Hư kỳ đỉnh phong có lẽ có thể thử một lần.

“Song, nếu đã tồn tại bảng chỉ đường định vị thời không của Thái Dương hệ, như thế Địa Cầu bên kia có hay không cũng tồn tại bảng chỉ đường định vị bên này? Ta xuyên việt có hay không cùng người khác có liên quan?”

Trong lúc nhất thời, trong óc của hắn lần nữa hiện ra rất nhiều ý nghĩ cùng suy đoán, nhưng hắn rất nhanh thì điều chỉnh xong tâm tính, thu liễm tâm thần, không còn suy nghĩ những thứ này.

“Việc cần thiết trước mắt, vẫn là mau sớm thử nghiệm nhìn lại đến điểm thời gian ban đầu của cái thế giới này, tranh thủ đột phá đến Phản Hư kỳ đỉnh phong.” Thôi Hằng thầm nghĩ trong lòng.

Sau đó, hắn đem viên quang cầu kỳ dị kia thu vào bên trong Động Thiên, lại nhìn về phía Nhân Thần Thánh bên cạnh, mỉm cười nói “Cảm giác như thế nào?”

“Cảm giác?” Nhân Thần Thánh nghe vậy đầu tiên là sửng sờ, ngay sau đó cười mở cười nói “Rất tốt, tốt vô cùng, tốt hơn bao giờ hết a!”

Nói xong, hắn cực kỳ cung kính thi lễ thật sâu về phía Thôi Hằng “Đa tạ!”

“Tiện tay mà làm thôi, đây cũng tính là một trong việc tu hành của ta.” Thôi Hằng khoát tay khẽ cười nói.

Vào lúc này, hắn đã chiếm cứ cái thời điểm này, hoàn thành thống hợp trên tuyến thời gian, thân phận chính là cường

giả thân bí cứu Nhân Thần Thánh một lần.

Trên thực tế, khi Thôi Hằng đem viên quang cầu kỳ dị kia thu vào, cũng đã tiến vào thời gian trường hà, tiếp tục hướng phía trước tiến hành nhìn lại.

Ở trong thời gian trường hà màu bạc óng, hắn đi qua niên đại Thiên Địa Nhân tam thân thánh tranh phong, lại đi qua thời đại nhân tộc dần dần trở nên mạnh mẽ, đi tới thời đại nhân tộc mới sinh ra, giãy giụa cầu sinh...

Từng bước từng bước, càng ngày càng về phía trước, cũng càng ngày càng cổ xưa.

Rốt cuộc, Thôi Hằng đi tới một thời đại nhân tộc còn chưa ra đời, thiên địa còn như man hoang, hết thấy phép tắc tự nhiên đều tràn đầy khí tức nguyên thủy cùng hùng vĩ.

Cái thời đại này, Thiên Thần Thánh mới vừa sinh ra, quy tắc chưa bắt đầu khuếch trương chia nhỏ.

Địa Thần Thánh cũng mới sinh ra ngay sau đó, cấp độ vật chất cũng chưa có bắt đầu khuếch trương.

Nhân Thần Thánh tất nhiên không cần nói nhiều, sinh linh trong thiên địa mịt mờ này đều là lác đác không có mấy.

Chương 1255: Con dẫu (3)

Đi qua thời gian khá dài, nhìn lại cổ xưa của cổ xưa.

Thôi Hằng rốt cuộc đã tới thời đại ngay sau khi tam thần thánh của thế giới này sinh ra, thời đại Ban Đầu và Chung Kết chưa rời đi.

Thần thánh ở trên tuyên thời gian thống nhất, Nhân Thần Thánh ở cái thời điểm này cũng là nhận biết Thôi Hằng.

Vì vậy, sau khi Thôi Hằng đi tới cái thời điểm này, liền đi tìm Nhân Thần Thánh ở cái thời đại này, lại không nghĩ rằng Thiên Thần Thánh cùng Địa Thần Thánh cũng ở đây, ba người đang vô cùng hữu hảo uống trà.

Chút nào đều không có nửa điểm bộ dáng như hậu thế trải qua một trận đại chiến.

Nhân Thần Thánh tương lai có thể mạng tin tức đồng bộ trở về chính mình ở thời đại này, Thiên Thần Thánh cùng Địa Thần Thánh tự nhiên cũng có thể làm được.

Điều này cũng mang ý nghĩa, bọn họ đều biết hậu thế xảy ra chuyện gì, lại còn có thể biểu hiện hài hòa như thế.

“Thôi đạo huynh.” Nhân Thần Thánh thấy Thôi Hằng đến, chủ động đứng dậy chấp tay nói.

Thiên Thần Thánh cùng Địa Thần Thánh bên cạnh cũng đứng dậy hành lễ theo, thần sắc như thường.

Song, Thôi Hằng nhìn vẻ mặt và động tác của bọn họ, lại lấy thần thức cảm giác một chút khí tức trên người bọn họ, tức thì liền nhíu mày.

“Thôi đạo huynh, chúng ta tìm chỗ nói chuyện.” Nhân Thần Thánh nói với Thôi Hằng.

Sau đó, hắn liền hướng thiên địa nhị thần thánh cáo từ, cùng Thôi Hằng đồng thời rời khỏi nơi này, đi tới một chỗ ngọn núi tĩnh lặng.

” Thiên Thần Thánh cùng Địa Thần Thánh ở cái thời điểm này chẳng qua là con dẫu lịch sử? ” Thôi Hằng đi thẳng vào vấn đề hỏi, “Nhưng nếu như chẳng qua là con dẫu lịch sử, vì sao lại chân thực như vậy.”

Mới vừa rồi hắn sau khi thấy Thiên Thần Thánh cùng Địa Thần Thánh, mới nhìn cũng không nhận ra được có chỗ nào không đúng, cho đến khi bọn họ theo Nhân Thần Thánh đồng thời hành lễ, hắn mới phát giác đến có cái gì không đúng.

Thiên Thân Thánh cùng Địa Thân Thánh ở cái thời điểm này mặc dù nhìn bề ngoài hết thấy bình thường, nhưng dưới cảm giác thân thức của Thôi Hằng có thể phát hiện bọn họ đã không phải là sinh linh.

Mà là thành một loại con dấu tương tự với hiện tượng tự nhiên.

Tác dụng duy nhất chính là duy trì tương tác trong lịch sử nguyên bản cùng duy trì thời gian trôi qua như thường.

“Bọn họ đã đạo hóa, giống như là không còn tồn tại.” Nhân Thân Thánh giải thích “Nhưng lịch sử quá khứ vẫn tồn tại như cũ, dĩ nhiên là tạo thành loại con dấu giống như hiện tượng tự nhiên.

“Ở trong lịch sử đã định, bọn họ sẽ giống như Thiên Địa nhị thân thánh chân chính giao lưu với ta, thậm chí còn có thể cùng ta chiến đấu, thực lực cũng không kém chút nào, chẳng qua là bọn họ sẽ không biết chuyện đời sau mà thôi.

“Coi như lịch sử bị thay đổi, bọn họ cũng sẽ một cách tự nhiên làm ra thay đổi, cảnh giới không đến thì căn bản là không phát hiện được chút nào dị thường, như vậy có thể duy trì thời gian trôi đi bình thường ổn định nhất.”

“Duy trì thời gian trôi đi bình thường?” Thôi Hằng nghe vậy lại bật cười, hỏi ngược lại “Tại sao thời gian phải trôi đi bình thường, đối với thân thánh mà nói, thời gian chẳng lẽ không phải sự vật có thể tùy ý thao túng sao?”

“Thân là cường giả chấp chương thời gian biến hóa, ở sau khi đạo hóa lại còn sẽ bị lưu lại con dấu để duy trì thời gian trôi đi bình thường, hơn nữa còn là con dấu nắm giữ uy năng giống nhau, suy nghĩ giống nhau, cái này tính là gì?”

“...” Nhân Thân Thánh nghe vậy yên lặng, trong lúc nhất thời không biết phải đáp lại thế nào, qua một lúc lâu mới nói “Đây đúng là có chút quý dị, ta cũng không biết là nguyên nhân gì, có lẽ từ bắt đầu khởi điểm thời gian chính là quy tắc như vậy...”

Nói tới chỗ này hẳn bỗng nhiên dừng một chút, hỏi, “Người muốn đi gặp một lần Ban Đầu Thượng Tôn sao? Cái thời đại này hẳn còn chưa rời đi.”

“Ừm.” Thôi Hằng nhẹ nhàng vuốt cằm nói “Đi thôi.”

...

Đối với cường giả tầng thứ như Thôi Hằng cùng Nhân Thân Thánh mà nói, Nguyên Sơ thế giới ở cái thời đại này có thể nói là tương đối nhỏ, hoàn toàn có thể trong nháy mắt đến bất kỳ địa phương nào của cái thế giới này.

Song, đê tỏ lòng tôn kính đôi với Ban Đầu, hai người bọn họ cũng không có trực tiếp hạ xuống đến trước cửa Ban Đầu Cung.

Mà là ở địa phương hơi xa một chút hạ xuống, sau đó đi bộ đi tới.

Thôi Hằng cùng Nhân thần thánh ở lúc đi tới cửa Ban Đầu Cung, liền thấy ở đây đứng yên một người thiếu niên anh tuấn thân thân mọc cánh chim màu trắng, trên đỉnh đầu như đội mũ và buộc tóc màu đỏ, cả người thoát nhìn giống như là một con hạc trắng phiêu dật.

“Nhân Thần Thánh, đây là sinh linh người mới sáng tạo sao?” Thiếu niên khí chất bạch hạc có chút hiếu kỳ dò hỏi Nhân Thần Thánh.

Cái thời đại này số lượng sinh linh cực ít, lẫn nhau đều rất quen thuộc.

“Tầng thứ sinh mệnh của hần ở trên ta.” Nhân Thần Thánh khẽ gật đầu một cái, sau đó nói “Chúng ta tới bái kiến Ban Đầu Thượng Tôn.”

”Ừ, Đại lão gia đang ở bên trong, ta dẫn các người đi vào.” Thiếu niên xoay người hướng Ban Đầu Cung đi tới, vừa đi vừa cười nói ” Nhân Thần Thánh, người không phải là tượng trưng cho sinh linh sao? Tại sao có thể có sinh linh so với người tầng thứ còn cao hơn?”

Hần dường như đối với Thôi Hằng vô cùng hiếu kỳ, nhưng lại không dám trực tiếp hỏi Thôi Hằng, vì vậy vẫn hướng Nhân Thần Thánh hỏi không ngừng, chờ đi tới nơi sâu nhất Ban Đầu Điện mới dừng lại.

“A, trước mặt chính là chỗ Đại lão gia tĩnh tọa, các người đi đi.” Thiếu niên chỉ chỉ tĩnh thất trước mặt, sau đó liền xoay người rời khỏi nơi này.

Sau đó, Thôi Hằng cùng Nhân Thần Thánh đi vào căn tịnh thất này, lại thấy bên trong trống rỗng, chỉ có một bộ đoàn đê ở chỗ này, căn bản cũng không có người thứ 3 ở.

“Không có một bóng người?” Thôi Hằng khẽ nhíu mày.

Vào lúc này, Nhân Thần Thánh nhưng thật giống như là thấy được một vị tồn tại tối cao, trực tiếp quỳ sụp xuống đất, hướng cái bộ đoàn kia dập đầu hô to.

“Bái kiến Ban Đầu Thượng Tôn!”

Nhưng chỗ hần lạy hoàn toàn cũng không có người.

Chỉ có một bộ đoàn trống rỗng.

Chương 1256: Từ bây giờ, ta là Khai Thiên Lập Địa Chi Tổ (1)

Ở trong nhận thức của Thôi Hằng, trên bờ đoàn rồng tuếch không có một bóng người.

Căn bản cũng không có cái gì gọi là Ban Đầu Thượng Tôn.

Đó cũng không phải bởi vì hắn không cách nào thấy Ban Đầu Thượng Tôn ngồi ở chỗ đó.

Mà là bởi vì hắn nhìn đến diện mạo nơi này.

Ban Đầu từ lâu đã không ở nơi này, ngay cả vết tích còn dấu đều không có để lại, hoàn toàn tan biến không còn dấu tích.

Nhân Thần Thánh lúc này lay chẳng qua là Ban Đầu trong nhận biết của chính hắn mà thôi.

“Đã như vậy, thì con đường ta hiện tại suy đoán liền có thể thành rồi.” Thôi Hằng thậm nghĩ trong lòng, sau đó trực tiếp hướng cái bờ đoàn rồng rỗng đó đi tới.

Lúc này Nhân Thần Thánh vẫn té quy dưới đất, hướng cái bờ đoàn không có một bóng người đó hành lễ.

Đồng thời trong lòng hắn cũng hết sức lo âu.

Cái tên Thôi Hằng này làm sao khi đối mặt Ban Đầu Thượng Tôn còn là thái độ như vậy, ngay cả động tác hành lễ đều không.

Thật chẳng lẽ không sợ Ban Đầu Thượng Tôn không vui sao?

Nhưng vừa lúc đó, Nhân Thần Thánh chợt thấy Thôi Hằng lại trực tiếp hướng cái bờ đoàn của Ban Đầu đi tới.

Bộ dáng này thật là giống như là đem cái bờ đoàn này coi thành vật vô chủ.

Hoàn toàn không đếm xỉa Ban Đầu Thượng Tôn ngồi ở chỗ đó.

“Hắn đang làm gì, hắn muốn làm gì, hắn điên rồi phải không?!”

Nhân thần thánh trong lòng sợ hãi vạn phần.

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới Thôi Hằng sẽ bỗng nhiên làm như vậy, càng không thể nào hiểu được Thôi Hằng vì sao lại muốn làm như vậy.

Chẳng lẽ là tự tin cảnh giới cao thâm, thực lực cường đại, muốn phải cùng Ban Đầu Thượng Tôn so qua một trận sao?

Đây không khỏi cũng quá bất hợp lý!

Hắn làm sao dám? !

Ngồi ở trên bờ đoàn đó nhưng là khởi nguồn của hết thầy, ngọn nguồn hết thầy, là khai thiên lập địa chi tổ, vạn pháp vạn đạo chi tông.

Nhân vật như vậy đã không cách nào dùng cảnh giới để hình dung.

Bởi vì căn bản không có khả năng có con đường tu hành đạt tới tầng thứ của ngài.

Bản thân sự tồn tại của ngài liền ý nghĩa chí cao vô thượng.

Lúc này Nhân Thần Thánh đã là hoảng sợ sắp nứt cả tim gan, nhưng hắn cũng không dám phát ra một chút âm thanh nhắc nhở.

Thân là Thần Thánh dựa vào sự tồn tại của Ban Đầu và Chung Kết mà sinh ra, nhận thức của hắn với Bất Đầu chính là chí cao vô thượng, ngoại trừ Chung Kết cùng là chí cao, tuyệt đối không có bất luận nhân vật nào nào có thể cùng họ sánh vai.

Ở trước mặt tồn tại chí cao như vậy, hắn cho tới bây giờ đều chỉ dám một mực cung kính, chỉ có khi được chấp thuận mới có thể lên tiếng, tuyệt sẽ không chủ động nói cái gì.

Vào lúc này, Thôi Hằng chạy tới bên cạnh bờ đoàn kia.

Ánh mắt của hắn lẳng lẳng nhìn cái bờ đoàn trông rộng này, cảm giác thân thức cũng đem nó bao phủ.

Trong lúc nhất thời tầng tầng quang ảnh mėjo mó hiện lên trong cảm giác của hắn, giống như là có vô số hình ảnh quá khứ tương lai đang đan dệt ở chỗ này, hội tụ ở trên cái bờ đoàn này.

Hiển nhiên, cái bờ đoàn này không chỉ chẳng qua là bờ đoàn, còn tượng trưng cho thời gian di động, là nơi quá khứ tương lai đan dệt, cũng là chỗ hạch tâm của điểm thời gian trước mắt.

Đơn giản mà nói, cái bờ đoàn này thật ra thì chính là sự vật ổn định một cái thời không, chỉ cần nó tồn tại, thời gian liền có thể di động bình thường, không gian cũng sẽ tồn tại bình thường.

Nếu như cái bờ đoàn này không có, hoặc là bị phá hủy, thời không liền sẽ hỗn loạn, hết thầy quy tắc cùng vật chất cũng

đều sẽ biến mất.

Đây chính là bộ đoàn Ban Đầu ngồi.

“Ngồi lên, ta liền chiếm cứ vị trí của Ban Đầu ở cái thời điểm này.” Thôi Hằng thậm nghĩ trọng lòng “Nhưng Ban Đầu nguyên bản đi nơi nào, hấn biến mất triệt để như vậy, là siêu thoát, hay là bởi vì đi thế giới dị vực?”

Sau khi trải qua một phen nghĩ ngợi, hấn vẫn là quyết định tiếp tục con đường khi trước mình đã định xong.

Là sẽ nhìn lại đến khởi điểm thời gian, cũng chiếm cứ hết thay tuyến thời gian từ thời gian khởi điểm đến thời gian điểm bây giờ.

Vì vậy, Thôi Hằng tiến lên một bước, ngồi ở trên bộ đoàn kia.

Cùng lúc đó, Nhân Thần Thánh vốn đang cảm thấy run sợ trong lòng, cảm thấy Thôi Hằng lập tức phải bị Ban Đầu Thượng Tôn trừng phạt bỗng nhiên lòng có cảm giác, không tự chủ được ngẩng đầu nhìn về phía bóng người ngồi ở trên bộ đoàn này.

Sau đó, cả người hấn như bị sét đánh, trực tiếp sững ở nơi đó, ánh mắt hoàn toàn ngưng trệ, suy nghĩ cũng hoàn toàn ngừng chuyển động, giống như là con rối tượng bùn không nhúc nhích.

Bởi vì, vào lúc này Ban Đầu Thượng Tôn ngồi ở trên bộ đoàn đó không ngờ không phải là bộ dáng hấn quen thuộc, lại thành bộ dạng Thôi Hằng.

Hơn nữa, không chỉ là ở cái thời điểm hiện tại này.

Từ hiện tại vào giờ khắc này bắt đầu, lui về phía sau vô tận năm tháng, Ban Đầu Thượng Tôn lại đều biến thành bộ dạng Thôi Hằng.

Cùng lúc đó, Nhân Thần Thánh còn cảm giác nhận thức cố hữu của mình cũng xảy ra thay đổi.

Từ tương lai đồng bộ trở về, trong rất nhiều tin tức xuất hiện một cái tin tức mới toàn bộ.

Ban Đầu Thượng Tôn cũng không rời đi cái thế giới này, chẳng qua là biến mất ở trong tầm mắt chúng sinh mà thôi, thật ra thì ngài một mực ở trong hư vô nhìn Nguyên Sơ thế giới cùng vô tận Hôn Độn Hải.

Chương 1257: Từ bây giờ, ta là Khai Thiên Lập Địa Chi Tổ (2)

“Cái này, cái này là chuyện gì xảy ra, vừa mới xảy ra cái gì, vì sao lại biến thành cái bộ dáng này? !” Nhân Thần Thánh đối với điều này cảm thấy khó tin, cũng không thể nào hiểu được vì sao lại xuất hiện tình huống như thế.

Tất nhiên, hắn biết Thôi Hằng đang đối với tuyến thời gian tiến hành chiếm cứ, nhưng hắn vô luận như thế nào cũng không dám tưởng tượng Thôi Hằng sẽ chiếm cứ vị trí của Ban Đầu trên tuyến thời gian.

Điều này quá điên cuồng, quá ghê gớm!

Làm sao có thể làm được chuyện như vậy!

Không thể tưởng tượng nổi!

Mà ở khi Nhân Thần Thánh còn đắm chìm trong cực độ khiếp sợ, Thôi Hằng đã hoàn thành thống nhất cùng dật ra đối với tuyến thời gian.

Hắn ngồi ở trên bộ đoàn, tâm mắt chảy xuôi thời gian cuộn cuộn, nhìn Nhân Thần Thánh mặt đậy khiếp sợ, trầm giọng nói: “Từ giờ trở đi, ta chính là Ban Đầu.”

...

Thôi Hằng sau khi chiếm cứ một phần tuyến thời gian của Ban Đầu, rõ ràng có thể cảm giác tu vi cảnh giới của chính mình bắt đầu tăng vọt.

Lúc mới bắt đầu nhất, hắn vẫn chỉ là chiếm cứ một điểm thời gian, tu vi cảnh giới cũng đã đột nhiên tăng mạnh.

Chờ đến lúc hắn bắt đầu thống hợp tuyến thời gian tiếp sau, cũng dật ra việc trải qua của một tuyến thời gian, cảnh giới càng là bắt đầu tăng vọt, nhanh chóng đến gần tầng thứ Phản Hư hậu kỳ cực hạn.

Quá trình này là cực kỳ nhanh chóng, dưới tiêu chuẩn thời gian ngoại giới, có thể ngay cả ba giây cũng không tới.

Chính là ở trong thời gian thật ngắn này, Thôi Hằng hoàn thành một loạt thăng hoa cực điểm.

Thực lực toàn thân so sánh với trước thời gian khoảng ba giây này càng là trở nên mạnh mẽ vô số lần, vận dụng thủ đoạn khắp mọi mặt cũng tăng lên vô số lần.

Song, Thôi Hằng phen này chiếm cứ, thống hợp, dật đối với tuyến thời gian mặc dù động tác cực lớn, nhưng đối với

phần lớn sinh linh mà nói đều không có ảnh hưởng gì.

Dù sao, coi như là cường giả cấp bậc Tiên Đế viên mãn, thậm chí là cường giả vượt qua tiên đế viên mãn, đều là không có bất kỳ tư cách tiếp xúc được tồn tại cấp bậc Ban Đầu và Chung Kết.

Hơn nữa, trong tuyển thời gian Thôi Hằng dật ra, Ban Đầu cũng chỉ là một người quan sát bên ngoài Nguyên Sơ thể giới cùng vô tận Hỗn Độn Hải, cũng sẽ không nhúng tay bất cứ chuyện gì.

Vì vậy, toàn bộ tuyển thời gian thật ra thì cũng không có quá nhiều thay đổi.

Nhưng đối với Nhân Thần Thánh chính mắt chứng kiến tất cả mà nói, chuỗi biến hoá này hoàn toàn không thua gì để cho hắn chính mắt chứng kiến một lần khai thiên lập địa.

Thật sự là quá làm cho hắn kinh hãi.

Ngay tại tầm mắt của hắn, Thôi Hằng trước mặt hắn trực tiếp ngồi lên bờ đoàn của Ban Đầu, chiếm cứ một phần vị trí của Ban Đầu trong lịch sử!

Lại còn có thể như vậy!

Lại còn có thể chiếm cứ vị trí của Ban Đầu ở trong thời gian trường hà, đây quả thực không tưởng tượng nổi!

Song, dù khiếp sợ như thế nào đi nữa, lý trí của Nhân Thần Thánh đều vẫn còn.

Hắn sau khi biết được hết thay đổi này, liền phúc đến lòng sáng ra, lần nữa lễ bái nói: “Bái kiến Ban Đầu Thượng Tôn!”

Thôi Hằng chậm rãi ở trên bờ đoàn đứng dậy, nhìn Nhân Thần Thánh quỳ dưới đất, mỉm cười nói: “Đứng lên đi.”

Nhân Thần Thánh lúc này mới một mực cung kính đứng dậy, hành lễ nói: “Đa tạ Thượng Tôn.”

“Không cần đa lễ.” Thôi Hằng nhẹ nhàng khoát tay nói “Tiếp đó, tuyển thời gian quá khứ vẫn sẽ có một ít thay đổi, người phải chuẩn bị sẵn sàng.”

“Đa tạ Thượng Tôn nhắc nhở!” Nhân Thần Thánh vội vàng hành lễ nói cảm ơn.

Thật ra thì, đối với chuyện sắp phải xảy ra tiếp theo, hắn cũng đã có thể đoán trước, chẳng qua là khi biết được chuyện này thật sắp phát sinh, nội tâm vẫn là không nhịn được run rẩy.

Thôi Hằng bây giờ chỉ là trở thành Ban Đầu ở cái thời điểm hiện tại này, cùng với vô tận năm tháng sau thời điểm

này, còn chưa chiêm cứ tuyên thời gian trước lúc này, càng không có nhìn lại đến khởi điểm thời gian, trở thành Khai Thiên Lập Địa Chi Tô.

Sau đó, chỉ sợ cũng phải đi con đường này.

Điểm ban đầu của cái thế giới này sẽ cải biến, người khai thiên lập địa cũng sẽ thay đổi, từ nay về sau, ngọn nguồn của cả thế giới đều sẽ phát sinh thay đổi trên căn bản.

Mà hết thấy điều này đều là tới từ một vị tồn tại cường đại thành đạo vào vô số năm sau.

Lại sẽ có chuyện như vậy.

Điều này mới là thật không phải là bởi vì cổ xưa mà cường đại, mà là bởi vì cường đại cổ xưa.

Thành đạo trong tương lai vô tận năm tháng sau, lại nhìn lại quá khứ chiêm cứ tuyên thời gian lúc chính mình chưa tồn tại, thậm chí trực tiếp chiêm cứ khởi điểm thời gian, trở thành Khai Thiên Lập Địa Chi Tô.

Lại thật sự có thủ đoạn tu hành có thể đạt tới loại cảnh giới này.

Nội tâm Nhân Thần Thánh thật lâu không thể bình tĩnh, chờ đến khi hãn hồi thần, cũng cảm giác được quá khứ trong trí nhớ của mình xảy ra thay đổi.

Nhất là bộ phận liên quan tới Ban Đầu Thượng Tôn.

Điều này làm cho nội tâm của hãn chột cả kinh, theo bản năng nhìn về phía Thôi Hằng đứng ở bên cạnh mình, há hốc mồm, nhưng lại nhắm lại, không nói gì.

Hãn đã ý thức được, Thôi Hằng bắt đầu chiêm cứ tuyên thời gian quá khứ càng xa xưa.

Kể từ cái thời điểm lúc này trở về trước, Ban Đầu Thượng Tôn trong năm tháng càng cổ xưa cũng sẽ đều biến thành hãn, hết thấy đều trở nên bất động.

“Về sau cái thế giới này sẽ tồn tại một vị chí tôn tối cao chân chính rồi.”

Chương 1258: Từ bây giờ, ta là Khai Thiên Lập Địa Chi Tổ (3)

Thời gian trường hà màu bạc óng lững lờ trôi qua ở dưới chân Thôi Hằng, từng quang ảnh năm tháng cổ xưa cũng lóe lên ở trước mắt của hắn.

Điểm thời gian càng ngày càng gần trước kia, cũng càng ngày càng đến gần khởi điểm của thời gian.

Thiên địa quy tắc bắt đầu từ ổn định trở nên hỗn loạn, từ phức tạp trở nên đơn giản nguyên thủy, thế giới càng ngày càng nhỏ, vật chất cũng càng ngày càng ít, sinh linh càng là mật mù không thấy.

Bởi vì, vô luận là quy tắc hay là vật chất, hoặc là sinh linh, đều là kết quả khuếch trương khái niệm tồn tại của Tam thân thánh Thiên Địa Nhân.

Thời gian càng đến gần trước kia, phạm vi khuếch trương liền càng ít, cấu trúc thiên địa thế giới cũng càng đơn giản, càng nguyên thủy.

Theo Thôi Hằng tiếp tục hướng phía trước nhìn lại, điểm thời gian đã vô cùng cổ xưa.

Ở điểm thời gian quá khứ cực độ xa xưa này, ngay cả thời gian trường hà đều phát sinh biến hóa, lại không còn là màu bạc óng rõ ràng, mà là trở nên có chút đục ngầu, giống như là màu sắc hai màu trắng đen đan dệt.

Cùng lúc đó, Thôi Hằng cũng cảm giác được tiến độ tiếp tục hướng thời gian về trước nhìn lại bắt đầu trở nên chậm chạp.

Dòng thời gian trường hà đục ngầu này dường như ẩn chứa lực cản to lớn, đang ngăn trở hắn tiếp tục hướng điểm thời gian càng cổ lão tiên hành nhìn lại, thậm chí khiến cho hắn ngay cả tình huống thế giới ở cái thời điểm này đều không cách nào thấy rõ.

Song, lực cản như vậy đối với Thôi Hằng hiện tại mà nói, chỉ có thể tạo thành ảnh hưởng cực kỳ yếu ớt, cũng sẽ không thật ngăn cản tiến trình hắn nhìn lại thời gian, chiêm cứ quá khứ.

Sau khi cảm thụ đến cỗ lực cản này, thì có một đoàn chùm sáng vô cùng sáng ngời từ trên người Thôi Hằng bay ra.

Đây là chùm sáng đại đạo, vật tượng trưng cho tu hành tự thân của Thôi Hằng.

Ở trong hư vô mịt mờ vô tận này, chùm sáng đại đạo toát ra ánh sáng rực rỡ vô cùng vô lượng, như có quy tắc của một phương thể giới hoàn chỉnh chất chứa trong ánh sáng rực rỡ này, chiếu sáng thời gian trường hà đục ngầu.

Các loại hỗn loạn khi trước đều bị chọi vượt rõ rõ ràng ràng, cỗ sức mạnh ngăn trở Thôi Hằng đi về phía trước cũng đều tan biến không còn dấu tích.

Ngay sau đó, tình huống thể giới ở cái thời điểm này toàn bộ đều hiện ra trong cảm giác của Thôi Hằng.

Trong hư vô mịt mờ, bên trong Huyền Hoàng chỉ khí lúc ban đầu có một đoàn thanh khí vô cùng khổng lồ đang ở vô hạn dâng lên, một đoàn trọc khí vô cùng khổng lồ đang hạ xuống, lại dờ dỗi theo thời gian phân biệt ngưng tụ thành trạng thái bất đồng.

Thanh khí dâng lên thành Thiên, Trọc khí trầm xuống thành Địa.

Chính là lúc thiên địa sơ khai, thanh trọc phân chia.

Tại trên tuyến thời gian nguyên bản, vào lúc này đã có hai vị tồn tại tối cao Ban Đầu và Chung Kết sinh ra.

Nhưng hôm nay ở trong cảm giác của Thôi Hằng, cái thời điểm này chỉ có hồng mông khí tự nhiên phân khai, cùng với âm Dương nhị khí tự nhiên phân chia, tự nhiên hình thành trời cùng đất, căn bản cũng không có bất kỳ sinh linh tồn tại.

Hiển nhiên, Ban Đầu vốn hẳn là tồn tại ở cái thời điểm này đã không biết tung tích.

Điều này cũng mang ý nghĩa, giống tình huống khi trước, chỉ cần Thôi Hằng hạ xuống đến cái thời điểm này, chiếm cứ vị trí của Ban Đầu, hẳn liền có thể trở thành Ban Đầu, cũng chiếm cứ tuyến thời gian từ cái thời điểm này bắt đầu, lui về năm tháng vô tận phía sau.

Không trở ngại chút nào!

“Ban Đầu quả thật là đã rời đi cái thế giới này, thậm chí là siêu thoát sao?” Thôi Hằng trong lòng hơi nghi hoặc một chút.

Cái quá trình nhìn lại tuyến thời gian quá khứ này thật sự là quá thuận lợi, nhất là sau khi vượt qua thời đại của tam thân thánh Thiên Địa Nhân càng là như vậy.

Ban Đầu rời đi hoặc là biến mất, giống như là đặc biệt đang nhường đường cho mình vậy, để cho mình thoải mái hơn mà nhìn lại đến tuyến thời gian khởi điểm của cái thế giới này.

“Nêu như điều này là cô ý làm ra, như thế đôi với hấn mà nói, lại có thể có ích lợi gì?” Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng “Về sau nếu có thể thấy hấn, nhất định phải chính miệng hỏi một phen.

“Trước mắt vẫn là mau sớm nhìn lại đến điểm thời gian lúc ban đầu, chiêm cứ tất cả tuyến thời gian từ khai thiên lập địa đến hiện tại, như thế hấn là đột phá đến Phán Hư đỉnh phong.”

Ý niệm tới đây, hấn cũng cũng không do dự nữa, cả người chọt xông về phía trước.

Chỉ một thoáng, Thôi Hằng trực tiếp vượt qua vô tận thời gian.

Ở trong cảm nhận của hấn, hết thấy vật chất cùng quy tắc đều biến mất hết không thấy, âm Dương Thanh Trọc tách ra lại lần nữa tụ hợp lại cùng nhau.

Đây là hỗn độn ban đầu nhất lúc khai thiên lập địa.

Nguyên bản hấn là có Ban Đầu ở chỗ này, đưa hỗn độn lúc ban đầu này phá vỡ, phá vỡ hồng mông, phân chia âm Dương, mở ra thời gian, sáng lập thiên địa.

Bây giờ lại đổi thành Thôi Hằng.

Hấn không biết trước đây Ban Đầu là như thế nào khai thiên, cũng không biế lúc khai thiên Ban Đầu có hay không dùng thủ đoạn đặc thù gì, nhưng khai thiên chuyện này với hấn bây giờ mà nói cũng không phải việc khó.

Vì vậy, Thôi Hằng nâng tay phải lên, nhẹ nhàng khẽ nắm, nhất thời thì có một thanh trường kiếm lóng lánh tia sáng Tử Kim ngưng tụ ở trong tay của hấn.

Ở trên thanh trường kiếm này, ẩn chứa sức mạnh huyền diệu vô tận, thật giống như có thể hoàn mỹ thuyết minh hết thấy căn nguyên của thế giới.

Đạo Sinh Kiếm!

“Từ bây giờ...” Thôi Hằng đem Đạo Sinh Kiếm giơ lên, ngay sau đó nhẹ nhàng vạch xuống, hỗn độn nổ âm một tiếng, thì có âm Dương Thanh Trọc chia hai.

“Ta là Khai Thiên Lập Địa Chi Tổ.”

Chương 1259: Con đường về sau một mảnh trống không (1)

Khi Thôi Hằng trở thành Khai Thiên Lập Địa Chi Tổ, tức là trong nháy mắt khi chiếm cứ khởi điểm thời gian.

Căn nguyên của cái thế giới này theo đó biến hóa, hết thấy đại đạo cùng quy tắc đã từng lấy Ban Đầu làm căn nguyên đều trở nên hư ảo, tiên tới biến mất không thấy gì nữa.

Thay vào đó là lấy đại đạo tự thân tu hành của Thôi Hằng làm quy tắc trụ cột.

Từ ba ngàn đại đạo của Hóa Thần đỉnh phong và quy mô sơ bộ 480 triệu pháp tắc đến hiện tại, những đại đạo quy tắc này đã sớm tăng lên vô số lần, bản chất cũng đã cao tới cực điểm, hoàn toàn có thể làm cơ sở căn nguyên của một thế giới.

Đơn giản mà nói, chính là sau khi Thôi Hằng chiếm cứ khởi điểm thời gian, cơ sở tạo thành thế giới này cũng bắt đầu phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Cho dù nhìn bề ngoài cùng trước kia không có gì khác nhau, căn nguyên nội tại cũng đã hoàn toàn bất đồng.

Vô luận là cấu tạo thiên địa nguyên khí, hay là sự tồn tại của quy tắc vật chất, hoặc là sự vận hành của đại đạo tự nhiên, thậm chí là cách thời gian lưu chuyển, đều biến thành lấy ý chí của Thôi Hằng làm chủ, lấy tu hành của Thôi Hằng làm căn nguyên.

Chính là vào lúc này, Thôi Hằng mới rõ cuộc hiệu rõ, cái gì gọi là ngọn nguồn vạn đạo, cái gì gọi là điểm bắt đầu lúc Ban Đầu, cùng với cảnh giới này tại sao cường đại, có chỗ gì cường đại.

“Bây giờ quy mô của ta đã không cách nào đơn thuần lấy trạng thái tự thân để hình dung.”

Thôi Hằng trong lòng có chỗ hiểu ra “Sau khi chiếm cứ khởi điểm thời gian, trở thành khai thiên chi tổ, tất cả thứ sinh ra ban đầu nhất thật ra thì đều là một bộ phận của ta, bản thân cái thời điểm lúc ban đầu này cũng vậy.”

“Từ điểm thời gian lúc ban đầu tới điểm thời gian hiện tại, trong đó hết thấy sinh linh sinh ra, hết thấy vật chất, bất luận là Nguyên Sơ thế giới cùng Hỗn Độn Hải, hay là Thiên Địa Nhân Tam thân thánh hoặc là vô tận sinh linh, đều là một phần của ta.”

Lúc này, thân ảnh Thôi Hằng cũng biến thành vô cùng vĩ đại, vô cùng huyền diệu.

Nếu như có người có thể nhìn thấy chính hần ở trạng thái bây giờ này, ngay lập tức sẽ có một loại cảm giác đối mặt đại đạo căn nguyên, sẽ cảm thấy Thôi Hằng là một vị tôn tại vĩ đại không gì không thể.

Thôi Hằng chẳng qua là đứng ở nơi đó, quanh thân liền sẽ một cách tự nhiên diễn dịch ra vô cùng vô tận quang ảnh dị tượng.

Trong đó có vô số thế giới cùng vũ trụ sinh ra lại hủy diệt, sinh linh mạnh mẽ không thể đếm hết ở trong đó sinh ra, thành đạo, hủy diệt, lòng vòng như vậy qua lại, vĩnh viễn không ngừng.

Trong vô số sinh linh này, người mạnh nhất đủ để đạt tới cảnh giới có thể so với Phản Hư hậu kỳ, cường giả tương tự với Thiên Địa Nhân Tam thân thánh, cùng với Tiên Tổ càng là vô cùng vô tận.

Nhưng đây đối với Thôi Hằng mà nói, cũng chỉ là ảo ảnh trong mơ vậy, không có bất kỳ cảm giác chân thật.

Giống như hư ảo.

Hết thủy vật chất cùng quy tắc đều là theo ý niệm của hần mà sinh ra, cũng là theo ý niệm của hần mà tồn tại.

Hần muốn phải để cho hỗn độn xuất hiện, hỗn độn sẽ xuất hiện, muốn phải khai thiên lập địa, thiên địa sẽ khai thiên lập địa...

Hết thủy đều là lòng nghĩ chuyện thành, sẽ không có bất kỳ trở ngại.

Từ khởi điểm thời gian đến điểm thời gian bây giờ, trong vô tận năm tháng, không gian thời gian, hết thủy thế giới, hết thủy vũ trụ, hết thủy sinh linh đều là lấy hần làm trụ cột, đều phải theo tâm ý của hần mà thay đổi.

Ở trong tuyến thời gian vô cùng dài này, Thôi Hằng có thể dễ dàng mà đổi nhân thành quả, lấy kết quả làm nguyên nhân, điên đảo hiện tại cùng quá khứ, thậm chí là dễ như trở bàn tay không tuân theo logic.

Cái gì gọi là không gì không thể?

Đây chính là không gì không thể!

Thôi Hằng cũng bỗng nhiên biết, cảnh giới Phản Hư vì sao gọi là Phản Hư.

Quá trình tu luyện Phản Hư kỳ, thật ra thì chính là một cái quá trình làm cho mình hoàn thành nội tu hoàn, tiến tới không lại ý lại vào nguyên sinh thế giới, từ đó chứng đạo là vĩnh viễn, không hề bị bất kỳ ngoại vật ảnh hưởng.

Đây là tuyệt đối chân thật.

Mà hết thấy sự vật trừ chính mình ra, thật ra thì đều giống như hư ảo có thể tùy ý điều khiển, tùy ý sửa đổi.

“Đây chính là Phản Hư đỉnh phong a.” Thôi Hằng không kìm được cảm thán nói “Nếu là dựa theo cách nói của địa cầu, bây giờ ta đã tương đương với một thân thống hợp đa nguyên vũ trụ trong năm tháng vô tận.

“Chẳng qua ta chưa chiếm hết tất cả thời gian, chẳng qua là chiếm cứ tuyến thời gian khởi điểm đến tuyến thời gian hiện tại, mà sau ‘Hiện tại’ còn có vô tận tương lai, cùng với Chung Kết sau cùng.

Chương 1260: Con đường về sau một mảnh trống không (2)

“Tiếp đó, ta phải làm chính là đi chiếm cứ tuyến thời gian tương lai, chiếm hết hết thấy khả năng trên tuyến thời gian, chờ đến khi hoàn toàn chiếm hết thời gian khởi điểm cùng chung điểm, liền đạt tới Phản Hư đỉnh phong, không gì không biết, cũng không gì không thể.”

Phản Hư đỉnh phong phải làm thế nào tu luyện, con đường đã vô cùng rõ ràng, đều không cần đi lật xem 《Tiên pháp cao cấp. Từ nhập môn đến thăng tiên》.

Chỉ bằng Thôi Hằng tự mình phán đoán, liền có thể rõ ràng mà nhìn thấy con đường phía trước.

Nhưng con đường Phản Hư đỉnh phong càng rõ ràng, trong lòng của hắn cũng cảm thấy càng nghi ngờ.

Mình tu hành đã đến trình độ như vậy, sau khi Phản Hư đỉnh phong đi tới phần dưới cùng chính là không gì không biết không gì không thể, Hợp Đạo bên trên đến tột cùng là cái gì?

Hợp Đạo, Hợp cái Đạo gì?

Ôm nghi ngờ như vậy, Thôi Hằng trở lại bên trong Động Thiên Đạo Cung, lấy ra một quyển 《Tiên pháp cao cấp. Từ nhập môn đến thăng tiên》.

Song, lần này, hắn cũng không có trực tiếp hỏi đoán thời gian đọc để tiến hành lật xem.

Mà là vận chuyển pháp lực, định dùng sức của chính mình để chuyển động nó.

Trước đó, chỉ có sau khi đổi thời gian đọc, hắn mới có thể mở ra quyển 《Tiên pháp cao cấp》 này.

Thật ra thì, trước đây Thôi Hằng cũng đã thử trực tiếp dùng sức của chính mình mở ra nó.

Nhưng mỗi một lần đều thất bại.

Nhưng lúc này đây tình huống rõ ràng không quá giống vậy.

Thôi Hằng vận chuyển pháp lực Phản Hư đỉnh phong, mang quyển 《Tiên pháp cao cấp》 này bao bọc lại, sau đó dễ dàng liền lật ra.

Tăng lên từ Phản Hư hậu kỳ đến Phản Hư đỉnh phong thật sự là quá khổng lồ, căn bản là không có cách dùng bất kỳ ngôn ngữ để tiến hành hình dung chính xác.

Sau khi trải qua tầng lên như vậy, sức mạnh lúc trước gần cản hẳn đem quyền 《Tiên pháp cao cấp》 này mở ra đã lộ ra vô cùng nhỏ bé, căn bản là không cách nào đối với động tác của hắn tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.

Thôi Hằng sau khi mở quyển 《Tiên pháp cao cấp》 này ra, phương pháp Tu Tiên quen thuộc xuất hiện ở trước mắt của hắn, nhưng lại có chút bất đồng.

So sánh với nội dung đã từng thông qua tiến hành hồi đoái thời gian đọc mà thấy, bây giờ nội dung ghi lại trong quyển 《Tiên pháp cao cấp》 này rõ ràng càng thêm cẩn kẽ.

Trúc Cơ kỳ phải thế nào để cho pháp lực trở nên linh động, phải như thế nào kích hoạt đạo cơ, như thế nào mới có thể đột chân hỏa nung đạo cơ chỉ hải hóa thành Kim Đan, Kim Đan lại như thế nào mới có thể có linh tính diễn hóa thành Nguyên Anh...

Những thứ này tất cả đều có!

Từ Luyện Khí đến Phản Hư, mỗi một cảnh giới hẳn là nên tu luyện thế nào, đột phá thế nào đều có miêu tả và giải thích vô cùng tỉ mỉ.

Căn bản lại không tồn tại tình huống chỉ có lý niệm đại khái trước kia, tình huống mà phương pháp tu luyện cụ thể phải chính mình tìm tòi chính mình lĩnh ngộ.

“Lại cẩn kẽ như vậy sao?” Thôi Hằng trong lòng có chút kinh ngạc, nhưng cũng không có chấn động quá lớn.

Dù sao, hiện tại hắn thật ra thì đã không còn dùng tới những bước cẩn kẽ ghi lại trước mắt này, thậm chí còn có hơi chút vui mừng, nếu cảnh giới trước mắt đều miêu tả rõ ràng như thế, chắc hẳn Hợp Đạo kỳ phía sau cũng hẳn miêu tả rất tỉ mỉ.

Nhưng khi Thôi Hằng lật qua nội dung Phản Hư kỳ, cũng không có thấy miêu tả đối với Hợp Đạo kỳ, mà là phương pháp tu luyện của từng cái pháp thuật.

Cho tới “Ích Cốc Thực Khí” “Ăn Gió Uống Sương” “Cường thân tráng khí” các loại pháp thuật phổ thông, từ “Đạo Nhất ấn” “Thái cực đồ” “Tận cùng kiếm” các loại chí cao Tiên pháp, tất cả đều có ghi chép vô cùng tỉ mỉ.

Điều này cũng mang ý nghĩa, từ nay về sau hắn không cần lại tiến hành suy diễn pháp thuật, vô luận cần pháp thuật phương hướng loại hình gì, trực tiếp lật xem quyển 《Tiên pháp cao cấp》 này tìm là được rồi.

“Phương pháp tu luyện Hợp Đạo kỳ lại ở sau những pháp thuật này sao?” Thôi Hằng trong lòng hơi nghi hoặc một chút,

sắp chữ như vậy có chút không hợp với lẽ thường.

Nhưng sau khi hần lật qua phần nội dung pháp thuật, động tác trong tay chợt cứng đờ, ánh mắt đờ lại, cả người nhìn chằm chằm quyền 《Tiên pháp cao cấp》 này không nhúc nhích.

Qua một lúc lâu, Thôi Hằng mới hơi hơi tỉnh hồn, cau mày, lâm bâm nói nhỏ: “Cái này là ý gì?”

Nội dung sau phần pháp thuật phía sau, quả thật có một trang viết hai chữ “Hợp Đạo” thật to.

Theo lý thuyết phía sau thì hần là miêu tả liên quan tới tu luyện Hợp Đạo kỳ.

Nhưng mà, thực tế lại không phải như thế.

Phía sau trang này lại đều là từng tờ giấy trắng, nửa câu đều không viết, một chữ cũng không có, càng không cần phải nói là miêu tả đối với Hợp Đạo kỳ.

Con đường sau Phản Hư đỉnh phong, càng là trống không?
!

Chương 1261: Chiếm hết tương lai

“Không nghĩ tới bộ Tiên pháp này cũng sẽ drop.” Thôi Hằng không khỏi khẽ cười một tiếng, tự mình nói đùa.

Song, cái tình huống này đúng là ngoài dự liệu của hắn.

Ở sau khi quen với việc chỉ cần lật xem bộ Tiên pháp này, liền có thể biết con đường tu luyện tiếp theo, đột nhiên gặp phải loại tình huống này, ngược lại làm cho hắn hết sức hiểu kỳ.

Cũng để cho trong lòng của hắn hiện ra một chút nghi ngờ.

Mặc dù bộ Tiên pháp này không có miêu tả liên quan tới Hợp Đạo kỳ, nhưng là nhắm thẳng vào cảnh giới Phản Hư đỉnh phong, đủ để cho người tu luyện pháp này đạt tới tầng thứ chiếm hết không gian thời gian, không gì không biết, không gì không thể.

Như vậy người sáng tạo ra bộ Tiên pháp này là ai, đạt tới loại cảnh giới nào?

Tại sao trong “Phúc lợi” hệ thống cấp cho sẽ bao hàm bộ Tiên pháp này?

Việc mình xuyên qua cùng với lai lịch hệ thống, cùng bộ Tiên pháp này có quan hệ gì không?

Cho đến ngày nay, Thôi Hằng đã có thể rõ ràng đoán được, hạch tâm phúc lợi của hệ thống chính là bộ Tiên pháp này.

Cái khác bất luận là Động Thiên hay là Đạo cung hoặc là phương diện khác, cũng chỉ là bổ sung thêm.

Ý niệm tới đây, Thôi Hằng tản ra thần trí của mình, sau khi hơi do dự, liền bắt đầu đối với Động Thiên không gian cùng với hình thức hệ thống tồn tại tiến hành tìm hiểu rõ.

Nhưng lại không thu hoạch được gì.

Động Thiên không gian bản chất có chút tương tự với Nguyên Sơ thế giới lúc ban đầu khai thiên lập địa, đại đạo pháp tắc cực kỳ hoàn mỹ, nhưng ở trên tuyến thời gian hoàn toàn độc lập.

Điều này cũng mang ý nghĩa hắn không thấy được quá khứ của mảnh không gian này, cũng không nhìn thấy tương lai của mảnh không gian này, hết sức thần bí.

Hệ thống chính là càng thêm thần bí, hắn thậm chí đều không cách nào dò xét đến hệ thống cụ thể là dạng hình thức tồn tại gì, là tồn tại ở trên người mình, hay là chỉ thông qua

một loại phương thức thân bí cùng mình thiết lập liên lạc, đều không biết được.

“Bằng vào cảnh giới bây giờ của ta còn không cách nào hiểu thấu đáo huyền bí trong đó, sợ rằng phải chờ hoàn toàn đạt tới cực hạn Phản Hư đỉnh phong, mới có thể đối với tình huống hệ thống tiến hành dò xét.”

Thôi Hằng kết thúc dò xét đối với hệ thống, khẽ gật đầu một cái, thầm nghĩ trong lòng “Dù sao cũng không cần nóng lòng nhất thời, trước mắt vẫn là trước hoàn thành một bộ phận tu luyện cuối cùng này.”

Khi làm ra quyết định, hắn liền rời đi Động Thiên Đạo cung, trực tiếp từ khởi điểm thời gian lúc mới khai thiên trở về điểm thời gian hiện tại.

Mặc dù căn nguyên của khởi điểm thời gian đã thay đổi, nhưng dưới một loạt điều khiển tinh vi của Thôi Hằng, ở điểm thời gian hiện tại, tình huống mặt ngoài cũng không phát sinh bất kỳ thay đổi nào, cũng không có ai nhận ra được loại biến hóa này.

Điều này có thể duy trì ổn định trước kia trên mức độ lớn nhất, không đến nỗi tạo thành lịch sử sai lệch và thác loạn, từ đó đưa tới một chút phiền toái không cần thiết.

Làm xong hết thấy các thứ này rồi, Thôi Hằng rời đi điểm thời gian hiện tại.

Song, lần này hắn phải làm cũng không phải là nhìn lại quá khứ, mà là muốn tìm tòi tương lai, chiếm cứ tuyến thời gian tương lai, nắm giữ rất nhiều khả năng trong tương lai, thẳng đến chiếm cứ “Chung kết” sau cùng.

Trên thời gian trường hà, Thôi Hằng lộ ra một loại trạng thái không chỗ nào không có mặt, bắt đầu quan sát “Nhánh sông” phượng hướng khác nhau, cũng tức là đang quan sát khả năng bất đồng có trong tương lai.

Lúc này, thời gian trường hà hắn đã thấy đã cùng trước kia hoàn toàn bất đồng rồi.

Từ quá khứ đến hiện tại, thời gian trường hà cũng chỉ là con sông một đường, coi như trong đó phát sinh sửa đổi, cũng chỉ là sửa đổi đối với bản thân con sông này, cũng sẽ không xuất hiện thời không khác.

Đây chính là “Quá khứ” đã định.

Có lẽ điểm thời gian “Hiện tại” đi đến tương lai thì lại khác.

Mặc dù kết cục của tương lai đã định trước, chính là dẫn tới chung kết mất đi, nhưng quá trình trong lúc này nhưng là

khác nhau như trời vực, có vô số loại khả năng bất đồng, phương hướng bất đồng.

Đơn giản mà nói, tuyến thời gian ” quá khứ ” đến ” hiện tại ” giống như là thân chính của một thân cây, mà nhánh cây bắt đầu từ ” Hiện tại ” hướng phương hướng khác nhau mà sinh trưởng chính là tương lai bất đồng.

Những ” Tương lai ” từ điểm thời gian ” Hiện tại ” kéo dài dọc ra cũng có thể làm thân chính, tiến tới dọc ra càng nhiều ” Tương lai ” phương hướng khác nhau, cho tới vô cùng vô tận.

Ở trong những ” Tương lai ” bất đồng, đều có vô cùng vô tận vũ trụ, thế giới, sinh linh, có thể hiểu là vô số thời không song song dựa vào khả năng bất đồng mà sinh ra.

Chỉ khi chiếm hết vô hạn khả năng của tương lai, thống hợp hết thấy thời không song song, mới có thể chân chính làm cho mình ở trên tuyến thời gian thành tồn tại duy nhất.

” Nếu mà đem tương lai chiếm hết, quy mô tự thân của ta nhưng mà sẽ so với bây giờ cường đại vô số lần. ” Thôi Hằng nhìn nhánh sông vô tận phía trước, không khỏi rơi vào trong trầm tư ” Đây thật chỉ là cùng một cái cảnh giới nhỏ sao? ”

Tương lai vô chùng, có vô số loại khả năng.

Coi như dọc theo một cái tuyến thời gian đi đến cuối cùng, chiếm hết tất cả vũ trụ tất cả thế giới của cái thời không này, cũng vền vền chẳng qua là chiếm cứ một cái tuyến thời gian mà thôi.

Cùng tuyến thời gian này song song còn có vô số loại.

Vì sao không đáng kể.

Nhất định phải đem tất cả tuyến thời gian chiếm hết mới được, mới có thể chân chính đạt tới phần dưới cùng Phản Hư đỉnh phong.

Có thể tưởng tượng được, sau khi đến cái cảnh giới kia, quy mô sẽ là không lồ cỡ nào.

Bình thường mà nói, ” Công thành ” thật lớn như vậy gần như là không có khả năng hoàn thành, không có người nào có thể đem vô số loại tương lai quy nạp ra cùng tiến hành tìm tòi.

Tương lai biến hoá quá phức tạp.

Bất kỳ một chút biến động ở tọa độ rất nhỏ nào, đều có thể dâng lên cơn sóng thân trong thời gian trường hà tương lai, đưa tới kịch biến không nghĩ tới được.

Nhưng điều này đối với Thôi Hằng mà nói, lại không phải chuyện không có khả năng hoàn thành.

Trong tu hành rong quá khứ, hần đã sớm thực hiện không chỗ nào không có mặt trên ý nghĩa không gian, cũng trong lúc chiếm cứ quá khứ, đồng thời đem đặc tính này lan tràn đến trên tuyến thời gian quá khứ.

Vì vậy, vô luận là hiện tại hay là quá khứ đều đồng loạt tồn tại vô số Thôi Hằng, từng Thôi Hằng đều có thể làm “Điểm ban đầu” đi chiếm cứ tương lai vô tận.

Mà ở cùng lúc khi chiếm cứ tương lai, đặc tính không chỗ nào không có mặt cũng sẽ xuất hiện ở điểm thời gian tương lai bị chiếm cứ.

Như thế là có thể tiếp tục có vô số cái “Điểm ban đầu” cứ thế mà suy ra, liền có thể vô cùng vô tận kéo dài ra tiếp, cho đến chiếm hết tương lai.

Sau khi minh xác cách làm, Thôi Hằng trực tiếp liền bắt đầu hành động.

Vô số Thôi Hằng ở điểm thời gian hiện tại đồng thời bước lên tương lai bất đồng, đem sự tồn tại của tự thân khắc sâu trọng cái thời không kia, cũng chiếm cứ điểm thời gian đó, tiếp theo sau đó tiến về phía trước mà lan tràn.

Trên vô số nhánh sông mà thời gian trường hà phân ra, rất nhanh thì tất cả đều đứng đây bóng người Thôi Hằng, bất luận một loại khả năng nào trong tương lai cũng sẽ bị Thôi Hằng chiếm cứ.

Điều này cũng mang ý nghĩa, Thôi Hằng sẽ đối với thời không tương lai nắm giữ lực cưỡng không tuyệt đối.

Hần muốn cho tương lai phát sinh cái gì, tương lai liền sẽ phát sinh cái đó.

Mà hần không cho phép xuất hiện thì tương lai cũng sẽ vĩnh viễn sẽ không xuất hiện.

Bất kỳ vũ trụ, bất kỳ thế giới nào, bất kỳ sinh linh, bất kỳ vạn minh, thậm chí là tất cả của tất cả, tương lai muốn phát triển như thế nào, đều phải tuân theo ý chí của hần.

Đây chính là không gì không thể!

Nguyên nhân chính là như thế, nếu như bên trên tuyến thời gian tương lai đã có tồn tại khác chiếm cứ tương lai, như thế quá trình này nhất định là cực kỳ khó khăn.

Nhưng hôm nay Ban Đầu cùng Chung Kết đều đã không biết tung tích, không chỉ tuyến thời gian quá khứ sạch sẽ, trên tuyến thời gian tương lai đồng dạng cũng là như thế.

Điều này làm cho Thôi Hằng ở trong quá trình chiếm cứ tương lai không cảm giác được bất kỳ trở ngại nào, tất cả

nhánh sông thời không tương lai đều không có gì có thể ngăn trở sự hiện hữu của hã.

Hã gần như là không phí nhiều sức mà liền chiếm cứ hết thủy tuyến thời gian tương lai, nắm trong tay tất cả khả năng tương lai.

Song, điều này cũng làm cho hã càng cảm giác được một cách rõ ràng, hết thấy tương lai, hết thấy khả năng, đều chỉ hướng một điểm.

Phần dưới cùng của thời gian trường hà.

Ở dưới thị giác của Thôi Hằng, tất cả “Khả năng tương lai” đều bắt đầu hướng một cái phương hướng mà hội tụ.

Vô luận là”Tương lai ” phồn thịnh tới cực điểm hay là “Tương lai “cũng sớm đã lâm vào mặt kiếp cuối cùng, hoặc là tương lai của hã cũng dần dần mà bắt đầu biến mất, từng bước đi về phía cùng một cái kết cục.

Trong đôi mắt của Thôi Hằng lóe lên ngọn sóng kim quang, con người nhìn vào nơi cuối cùng của thời gian trường hà, nơi đó là hư không tối tăm nhất, tối đen như mực, giống như là nơi quy tụ cuối cùng của tất cả.

“Đây chính là Chung Kết sao?”

Chương 1262: Thần tiên ca ca của nàng

Cái gì là Chung Kết?

Đây là câu hỏi Thôi Hằng từ trước đã suy tư, là vạn sự vạn vật tất cả trở thành hư vô, hay là tất cả đều sẽ bị hủy diệt?

Nếu quả như thật là như vậy, như thế hết thảy các thứ này đều là tuân theo quy tắc dạng gì?

Là quy luật tự nhiên, hay là có người trong bóng tối điều khiển hết thảy các thứ này?

Trước khi chính thức đi tới cái kết cục sau cùng này, không có ai biết đáp án của những câu hỏi này.

Lúc này, Thôi Hằng đã đứng ở trước chung kết, vô số loại “Tương lai” sau lưng hắn, cùng với “Hiện tại” và “Quá khứ” đã định đều đã trở thành mọi thứ đã qua.

Chỉ cần hắn lại hướng về trước bước ra một bước, liền có thể bước vào phần dưới cùng của thời gian này, là tàn cuộc của hết thảy, điểm kết thúc của vạn sự vạn vật, tra rõ chân tướng trong đó.

Đồng thời, hắn cũng sẽ thật sự hoàn thành một bước cuối cùng của Phản Hư đỉnh phong, đạt tới tầng thứ cực hạn nhất của cảnh giới này, từ nay không gì không biết, không gì không thể.

“Bây giờ ta đã vô hạn tiếp cận tầng thứ cực hạn nhất của Phản Hư đỉnh phong.”

Thôi Hằng cảm thụ trạng thái bản thân, thầm nói ” Theo thời gian đến gần điểm thời gian chung kết, hết thảy đều là lấy ta làm trụ cột mà dẫn sinh ra, tương đương với một bộ phận của ta.

“Nếu như chiếm cứ cái vị trí chung kết này, ta sẽ hoàn toàn chứa tể hết thảy sự vật của tuyến thời gian từ sinh ra đến biến mất. Chẳng qua là không biết sau khi Chung Kết biến mất, lại sẽ là cái gì...”

Sự nghi ngờ này hắn không thể nào đạt được giải đáp.

Dù sao, chỉ cần còn đứng ở trước chung kết, liền sẽ không biết sau chung kết là hình dáng gì.

Trải qua một phen nghĩ ngợi, sau đó Thôi Hằng vẫn là quyết định tiếp tục hướng phía trước, bước vào cái này điểm kết thúc của hết thảy khả năng, hết thảy tương lai này, chiếm cứ vị trí chung kết của thời gian này.

Vì vậy từng hình ảnh cảnh tượng bắt đầu ở trước mắt của hắn nổi lên.

Có cảnh tượng vũ trụ sụp đổ, hỗn độn tan biến, cũng có thời gian dừng di động, cảnh tượng vạn sự vạn vật đều tịch diệt vĩnh hằng, còn có cảnh tượng đại năng lẫn nhau chinh phạt, đánh tới hết thủy đều hủy diệt...

Đây là cảnh tượng của vô số loại chung kết, vô số loại khả năng tương lai đều chỉ về ngày tận thế cuối cùng.

Cùng lúc đó, Thôi Hằng cảm giác tu vi cảnh giới của chính mình lần nữa tăng cường cực nhanh.

Gần như là trọng chớp mắt hắn liền trở nên mạnh mẽ hơn vô số lần, bản chất sinh mạng cũng cực điềm thăng hoa, hoàn toàn đạt tới cảnh giới cực hạn của Phản Hư đỉnh phong.

Không gì không biết, không gì không thể!

Bất luận là Nguyên Sơ thế giới hay là vô tận Hỗn Độn Hải, bất kỳ vật chất, quy tắc, sinh linh vân vân hết thủy hết thủy, đối với Thôi Hằng mà nói, lại cũng không có bất kỳ bí ẩn, hơn nữa tất cả đều sẽ theo tâm ý của hắn mà thay đổi.

Mặc dù lúc trước khi Thôi Hằng chiếm cứ vị trí của Ban Đầu, cũng đã có năng lực tương tự, nhưng khi đó hắn còn không cách nào điều khiển tương lai cùng kết quả sau cùng.

Bây giờ thì lại khác, hắn đã có thể không chế hết thủy.

“Đây chính là phần dưới cùng của Phản Hư đỉnh phong.” Thôi Hằng lầm bầm nói nhỏ, trong ánh mắt lóe lên vô số tầng quang ảnh ” Thì ra là như vậy, sau chung kết chính là hư vô.”

Hắn bây giờ vừa nhìn liền có thể nhìn hết tất cả khả năng, từ thời gian ban đầu đến điềm cuối, cũng có thể tùy ý thay đổi hết thủy các thứ này.

Cho dù là thời gian ba trăm năm lúc hắn ở trong không gian hệ thống, cũng từ trạng thái không cách nào nhìn lại ban đầu, biến thành trạng thái có thể nắm trong tay.

Lúc này Thôi Hằng đã chân chính thực hiện duy ngã duy nhất trên tuyến thời gian, chiếm cứ thời gian không gian trong quá khứ hiện tại tương lai, đạt tới một cái cảnh giới khó mà diễn tả bằng ngôn từ... . .

Nhưng dù là như vậy, trong lòng của hắn vẫn tồn tại nghi ngờ.

“Ta đã đến cảnh giới này, đường phía trước còn có thể là cái gì, Hợp Đạo là cái gì?”

Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng ” Còn có Thất Thất, Ban Đầu, Chung Kết đều đi nơi nào, thật sự là đi thế giới địa cầu?

Thế giới Địa cầu lại có chỗ đặc thù gì, thật có cái gọi là cơ duyên siêu thoát?”

Dương nhiên, trừ những thứ nghi ngờ này ra, hẳn còn có một cái thắc mắc lớn nhất, đó chính là vấn đề liên quan tới hệ thống.

Thật ra thì, ở trong nháy mắt khi Thôi Hằng hoàn toàn hoàn thành đột phá, hẳn cũng đã thấy rõ phân lớn bản chất của hệ thống.

Chức năng nhắc nhở cùng giao lưu của bản thân Hệ thống là dựa vào Động Thiên không gian, cái Động Thiên không gian này liên núp ở chỗ sâu nhất trong Chân Linh của hẳn, cho đến mới vừa rồi hẳn mới phát hiện.

Ví dụ như Đạo cung, hộ pháp, phi kiếm, pháp y các loại chức năng đều là phân vụn vặt, chỉ cần có tu vi nhất định liền có thể thực hiện những công năng này.

Những thứ này đã không có gì bí mật.

Để cho Thôi Hằng để ý là bản chất cấu tạo của cái Động Thiên không gian này.

Nó dường như là từ bên trong một loại vật chất cực kỳ thần bí mà diễn hóa ra.

Loại vật chất này dường như bao hàm hết thảy khái niệm, là cơ sở tồn tại của hết thảy sự vật, nhưng lại là có chút không lành lặn, cũng không hoàn chỉnh.

“Khí tức sức mạnh của loại vật chất này cùng luồng lực lượng ảnh hưởng Nhân thân thánh kia có một chút chỗ tương tự, hệ thống cũng cùng địa cầu có liên quan sao?”

Thôi Hằng khẽ nhíu mày, thậm chí nói ” Xem ra, hết thảy bí ẩn này đều phải đi tới thế giới chỗ địa cầu mới có thể tìm được đáp án, có lẽ cũng có thể tra rõ tại sao vật này sẽ biểu hiện thành hình thức của hệ thống.”

Hệ thống chẳng qua là biểu tượng của cái loại vật chất thần bí này mà thôi, cũng ý nghĩa cái vật chất thần bí đó thật chính là một cái hệ thống.

Loại vật chất kỳ dị thần bí này vì sao lại hiện ra thành trạng thái hệ thống, lại bám vào trên người của hẳn, cung cấp cho hẳn nhiều trợ giúp như vậy?

Trong đó nhất định cất giấu đại bí mật.

“Có lẽ cái này còn quan hệ đến việc ta vì sao lại xuyên qua đến cái thế giới này, cùng với con đường sau Phán Hư rốt cuộc phải đi như thế nào.”

Thôi Hằng hai mắt hơi khép, nhẹ nhàng hít một hơi, hẳn đã hạ quyết tâm, tiếp theo liền rời đi nơi này, đi thế giới chỗ địa cầu.

Lúc trước hẳn thông qua Nhân Thần Thánh lấy được một cái bảng chỉ đường thời không đi thông thế giới bây giờ của địa cầu, thông qua nó có thể hạ xuống bên trong Thái Dương hệ ở cái thời điểm này.

Chỉ có điều, lúc ấy hẳn cảm giác từ cái thế giới này đến Thái Dương hệ tồn tại sức mạnh ngăn cách cực mạnh, lấy cảnh giới thời đó của hẳn còn không cách nào thông qua.

Tình huống bây giờ đã hoàn toàn bất đồng.

Thôi Hằng nhẹ nhàng nâng tay phải lên, một viên quang cầu nhất thời liền toát ra, bên trong mơ hồ lấp lánh bộ dáng quang ảnh Thái Dương hệ, tựa hồ đang chỉ dẫn phương hướng.

Trở lực từng để cho hẳn cảm thấy khó mà thông qua đều đã không còn tồn tại, ở trong cảm giác của hẳn thậm chí xuất hiện rõ ràng cảnh tượng Thái Dương hệ.

“Vị trí Địa cầu, quả thật là thế giới cùng bên này hoàn toàn bất đồng, hơn nữa cái thời điểm này, lại cách thời đại ta xuyên việt không xa.”

Thôi Hằng trong lòng có chút hiểu ra.

Sau đó hẳn trực tiếp phá vỡ hư không, thuận theo bảng chỉ đường thời không rời đi thời gian này, đi vị trí Thái Dương hệ.

...

Ngày 10 tháng 11 năm 2022.

Dải Ngân Hà, Thái Dương hệ, Địa Cầu.

Thượng Hải, khu Hối Từ, đường Hoài Trung Hải.

Thượng Hải thư viện, trước một cái bàn trong góc, một thiếu nữ nhìn qua tầm mười tám tuổi đang chuyên tâm đọc sách.

Nàng ngũ quan tinh xảo, tướng mạo tuyệt đẹp, mặt mày ẩn hàm vẻ ác liệt, lại thêm mấy phần khí khái, càng lộ ra chút khí chất siêu phàm thoát tục.

Song, thiếu nữ trang điểm cũng rất bình thường, mặc áo đầm màu xanh nhạt, tươi sáng nhã nhặn, đậm đà phong độ của người trí thức, dường như là một nữ sinh đại học chưa bước ra đời một sách.

Đột nhiên, nàng giống như là cảm giác được cái gì, đầu tiên là hơi sững sờ, ngay sau đó ngẩng mạnh đầu nhìn lên, trong mắt tràn đầy vẻ vui mừng, lâm lâm nói:

“Thần, thần tiên ca ca? ! “.

Chương 1263: Đã lâu không gặp

Sau khi Thôi Hằng trở về cái thế giới chỗ địa cầu này, lập tức cũng cảm giác được chỗ bất đồng của nơi này.

Không có Hỗn Độn Hải, không có vô tận đa nguyên vũ trụ, cũng không có Nguyên Sơ thế giới.

Chỉ có một siêu cấp vũ trụ vô cùng to lớn, rộng rãi vô hạn, vô hạn to lớn.

Song, ở phương diện tầng thứ vật chất cùng cấu tạo cơ bản, cái vũ trụ này không có gì khác với vô tận đa nguyên vũ trụ trong hỗn độn hải.

Chẳng qua là quy mô thật sự là quá khổng lồ, vô tận hỗn độn hải chưa bao giờ có vũ trụ to lớn như vậy.

Đương nhiên, nếu mà so sánh cùng vô tận Hỗn Độn Hải cùng Nguyên Sơ thế giới, vũ trụ chỗ Địa Cầu ở đây còn là kém xa tít tắp, vô luận là quy mô hay là bản chất đều phải kém rất nhiều.

Đại đạo pháp tắc cũng còn lâu mới phức tạp như vô tận Hỗn Độn Hải cùng Nguyên Sơ thế giới, càng tiếp cận trạng thái nguyên thủy của nơi thế giới dẫn sinh.

Có chút giống thời đại không lâu sau khởi điểm thời gian của một cái thế giới khác.

“Ồ bên này tu hành, độ khó rất thấp.” Thôi Hằng trầm nghĩ trong lòng ” Bất luận là phương pháp Tu Tiên hay là võ đạo, muốn phải đạt tới một cái cảnh giới tương đối cao, cũng sẽ đơn giản hơn so với một cái thế giới khác. Song, đại đạo căn nguyên nơi này, dường như có chút vấn đề.”

Hắn ở cùng lúc khi chú ý tới các tình huống của thế giới này, một cách tự nhiên đem sự tồn tại của tự thân hướng quá khứ tương lai tiến hành lan tràn.

Chỉ thoáng qua liền hoàn thành chiếm cứ đối với tuyến thời gian của cái vũ trụ này, tuyến thời gian từ khi vũ trụ sinh ra đến vũ trụ chung kết đều bị hắn hoàn toàn không chế.

Điều này cũng làm cho Thôi Hằng phát hiện một cái vấn đề.

Đại đạo căn nguyên của phương thế giới này lại không phải là ở khởi điểm thời gian.

Mà là ở trước khởi điểm thời gian.

Ngoài ra, sau thời gian chung kết, dường như cũng có chỗ bất đồng với thế giới khác.

Cho dù là chiêm cứ tuyến thời gian từ thời gian khởi điểm đến chung kết, lại đều không thể nắm giữ tất cả tin tức của phương vũ trụ này.

Điều này thì rất kỳ quái.

“Tại sao có thể như vậy, thời gian khởi điểm cùng chung điểm của cái thế giới này còn có nhiều bí ẩn hơn?” Thôi Hằng khẽ nhíu mày, ánh mắt lại nhìn xuống phía dưới. “Còn có hạch tâm địa cầu, dường như cũng có chút vấn đề...”

Lấy tu vi cảnh giới hiện tại của hắn, trong nháy mắt là có thể nhìn khắp hết thấy trong vũ trụ này, tự nhiên cũng bao gồm Địa Cầu trong Thái Dương hệ.

Đối với khắp cả vũ trụ mà nói, một viên hành tinh nhỏ nhỏ như vậy nhỏ nhất không đáng kể.

Sự vật nhỏ bé như vậy, ở trong mắt của Thôi Hằng vốn không có bất kỳ bí mật, hết thấy cấu tạo của nó đều hắn là có thể thấy rõ ràng mới đúng.

Nhưng sự thật lại cũng không phải như vậy.

Hạch tâm địa cầu lại giống như là bị phủ bởi một tầng sương mù dày đặc, để cho người khó mà thấy rõ trạng huống trong đó.

Cho dù là cảnh giới như Thôi Hằng, cũng không cách nào chỉ bằng ánh mắt thông thường liền nhìn xuyên.

Nếu muốn muốn dò tra rõ, chỉ sợ cũng phải động dụng thần thức, thậm chí thi triển Tiên pháp như Linh Minh Kim Đồng mới được.

Trình độ bí mật như vậy, đã có thể nói là không thể tưởng tượng nổi.

Dù sao, sau khi Thôi Hằng đi tới cái thế giới này liền chiêm cứ hết thấy tuyến thời gian nơi này, đã đạt đến cảnh giới không gì không thể, nên hắn là không có thứ gì có thể lừa gạt được ánh mắt của hắn mới đúng.

Hơn nữa, trên địa cầu còn có một thứ để cho hắn khá để ý.

“Thất Thất quả nhiên là tới bên này, còn tới Địa Cầu.”

Ánh mắt Thôi Hằng nhìn xuống trên địa cầu, thấy được Khương Thất Thất đang trong thư viện Thượng Hải.

Bởi vì hắn đã chiêm cứ tất cả tuyến thời gian của cái vũ trụ này, tự nhiên cũng biết việc trải qua của Khương Thất Thất khi tới chỗ này, cùng với trạng thái bây giờ của nàng.

Lúc này tu vi cảnh giới của Khương Thất Thất cũng không có cao, tương đương với tiêu chuẩn Tuyệt Đỉnh Tiên Vương,

chưa chạm tới lĩnh vực Chuân Tiên Đê.

Song, nàng bị sức mạnh kỳ dị ở hạch tâm Địa Cầu áp chế.

Chỉ có thể phát huy ra thực lực tương đương với Vạn Pháp Quy Nhất cảnh.

Đây là tầng thứ Tiên Giới đệ lục cảnh, hơi mạnh hơn Thôi Hằng lúc mới vừa đi ra tân thủ không gian, ngay cả Thái Dương hệ cũng rất khó rời đi.

“Nàng cùng lực lượng thần bí ở hạch tâm Địa Cầu có chút liên hệ.”

Thôi Hằng nhìn chăm chú Khương Thất Thất trên địa cầu, chú ý tới chỗ bất đồng trên người nàng so với người khác, thậm chí nói ” Trước cùng nàng gặp một lần đi, cũng dò tra một chút tình huống hạch tâm Địa Cầu, bí ẩn khởi điểm cùng chung điểm thời gian lại tìm tòi sau.”

Đối với với hắn bây giờ mà nói,

Dò xét bí ẩn về tầng diện thời gian ở vũ trụ này cũng không nhất định sẽ mang đến đề thăng, thu hoạch cũng chưa chắc sẽ rất lớn.

Dù sao, cái vũ trụ này mặc dù còn có một ít bí ẩn không biết, nhưng bản chất cũng không cao ra sao.

Bí mật về Địa cầu thì lại khác.

Cái này không chỉ quan hệ đến hắn vì sao lại xuyên qua, còn có thể quan hệ đến bản chất hệ thống.

Có bí mật trợ giúp hắn hiểu điều ẩn chứa trên người mình.

Vì vậy, Thôi Hằng trực tiếp phóng ra một tia lực lượng khí tức của chính mình, để cho Khương Thất Thất cảm giác được sự hiện hữu của mình.

...

“Thần, thần tiên ca ca?”

Khương Thất Thất vừa mừng vừa sợ mà nhìn bầu trời, vui sướng trong lòng gần như muốn tràn hết ra ngoài.

Vào giờ phút này, ở Nê Hoàn cung trong óc nàng, một đoàn hào quang rực rỡ màu sắc trở nên sáng ngời trước đó chưa từng có, giống như là cảm giác được căn nguyên của mình, trở nên vô cùng sinh động.

Đây là một đạo tâm ấn Thôi Hằng lưu lại ở trong óc Khương Thất Thất.

Trong đó ẩn chứa phương thực tu luyện cùng hiệu biết về 《 Tiên Hà Kiếm Quyết 》 , có thể đề cho Khương Thất Thất ở

lúc tu luyện gặp phải nghi ngờ lây được giải đáp.

Bình thường mà nói, chỉ cần Khương Thất Thất đem 《Tiên Hà Kiếm Quyết》 hoàn toàn tìm hiểu thấu đáo, cái tâm ấn này thì sẽ hoàn toàn biến mất.

Lúc trước khi Thôi Hằng sáng tạo 《Tiên Hà Kiếm Quyết》, lưu lại cái tâm ấn này, mới chỉ là Trúc Cơ trung kỳ, lấy tu vi cảnh giới hiện tại của Khương Thất Thất, hẳn là cũng sớm đã đem cái môn Kiếm Quyết này hoàn toàn lĩnh ngộ, đem tâm ấn hấp thu mới đúng.

Nhưng bây giờ Nê Hoàn cung trong thức hải của nàng, lại còn giữ đạo tâm ấn này.

Điều này hiển nhiên là Khương Thất Thất tận lực làm.

Nàng vì lưu lại cái tâm ấn này, cũng không có mang 《Tiên Hà Kiếm Quyết》 hoàn toàn tìm hiểu, mà là ở nửa đường kết hợp võ đạo truyền thừa của Đạo Chu Tinh, ngoài ra đi ra con đường khác.

Vừa lúc đó, cánh cửa thư viện bỗng nhiên mở ra, một thân ảnh thon dài mảnh mẽ rần rỏi từ bên ngoài đi vào.

Đây là một nam tử trẻ tuổi nhìn hơn hai mươi tuổi, ngũ quan góc cạnh rõ ràng, tướng mạo anh tuấn, cả người mặc quần áo thể dục màu trắng, mang mắt kính gọng đen, ánh mắt đảo qua liền thấy được Khương Thất Thất ngồi ở góc.

Chính là Thôi Hằng.

Lúc này, thanh âm nhắc nhở điện tử bỗng nhiên vang lên.

“Chào ngài, mời quét mã thư viện.”

Thôi Hằng hơi sững sờ, dưới khẩu trang lộ ra một nụ cười khô.

Hắn tiện tay sáng lập một bộ điện thoại di động cùng thẻ điện thoại di động, mở ra quét QR quét một chút mã thư viện, cho nhân viên làm việc xác nhận là mã xanh không covid trong vòng 72 giờ rồi mới tiến vào trong tiệm sách.

Bởi vì tướng mạo và khí chất của Thôi Hằng vô cùng xuất chúng, khiến cho rất nhiều nữ sinh trong thư viện liên tục ghé mắt, nhưng khi các nàng thấy Thôi Hằng hướng Khương Thất Thất đi tới, liền đều xấu hổ mà cúi đầu, tiếp tục xem sách.

Không so được, đây là thật không so được a.

Khi Thôi Hằng đi tới trước mặt Khương Thất Thất, nàng đã kích động đứng lên, cười tươi như hoa nói: “Đã lâu không gặp.”

“Đúng vậy. ” Thôi Hăng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói
” Đã lâu không gặp.”

Chương 1264: Hạch tâm địa cầu, tinh thể thần bí

Đúng là đã lâu không gặp.

Đôi với Thôi Hằng mà nói, cách lần trước hẳn cùng Khương Thất Thất gặp mặt, thời gian qua đi đã không cách nào dùng tuổi tới tính toán.

Dù sao, lúc hẳn ở một thế giới khác đã chiếm cứ hết thay tuyến thời gian, vậy mà còn không nhìn thấy Khương Thất Thất, gần như giống như là từ thời gian khởi điểm đến thời gian chung kết cũng không có phát sinh chuyện hai người gặp lại.

Thẳng đến khi tới thế giới chỗ địa cầu ở này, mới tính là chân chính gặp lại.

“Người thật đúng là có thể chạy a. Thất Thất.” Thôi Hằng ngồi xuống, khẽ cười nói.

“Thần tiên ca ca đi tìm ta?” Khương Thất Thất hơi có chút kinh ngạc vui mừng hỏi.

“Ngay từ đầu chỉ là muốn thuận thế chú ý tình huống của người một chút, nhưng một mực cũng không tìm được, liền khiến tâm tư tìm người tăng thêm một chút.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái, mỉm cười nói “Không nghĩ tới người càng là tới cái thế giới này.”

“Ta cũng không biết mình là làm sao qua được.” Khương Thất Thất cũng ngồi xuống, nhớ lại nói ” Lúc ấy ta vừa mới băng vào một phân cơ duyên đạt tới tầng thứ có thể so với Tuyệt Đỉnh Tiên Vương, bỗng nhiên đã đến trong một chỗ không gian thần bí.

“Mảnh không gian kia vô biên vô hạn lại không có gì cả, không có bất kỳ vật chất cũng không có bất kỳ quy tắc nào khác, giống như ở một loại trạng thái hoàn toàn trống không, ta không biết ở nơi đó trong bao lâu, nửa năm trước mới rời khỏi nơi đó, xuất hiện ở trên viên tinh cầu này.

“Song viên tinh cầu này rất kỳ quái, rõ ràng ở cấp độ vật chất cùng quy tắc đều vô cùng phổ thông, cấu tạo toàn thể đều không có chỗ đặc thù gì, nhưng lại có một cỗ sức mạnh áp chế cường đại dị thường, lại đem thực lực của ta áp chế đến tầng thứ chỉ tương đương với Vạn Pháp Quy Nhất.”

Nói tới chỗ này, nàng hơi dừng lại một chút, ân cần hỏi Thôi Hằng, “Thần tiên ca ca, người có phải hay không cũng bị áp chế?”

“Không có. ” Thôi Hằng lắc đầu nói ” Nơi này, là quê cũ của ta, là nơi ta ra đời, lớn lên.”

“Quê cũ? ” Khương Thất Thất nghe vậy rất là kinh ngạc, thở dài nói ” Nơi này quả nhiên không tầm thường, chẳng lẽ là căn nguyên hạch tâm của cái thế giới này sao?”

Mặc dù nàng bây giờ chỉ có thể phát huy ra thực lực tương đương với cảnh giới Vạn Pháp Quy Nhất, nhưng cảnh giới của Tuyệt Đỉnh Tiên vương vẫn còn, có thể cảm giác khí tức của Thôi Hằng vô cùng mênh mông, cũng vô cùng cường đại, vượt qua xa nhận thức của nàng.

Vì vậy, theo Khương Thất Thất, vị thần tiên ca ca này của mình ít nhất cũng là một vị Chuẩn Tiên Đế, thậm chí có thể là tồn tại cấp bậc Tiên Đế.

Cường giả như vậy ít khả năng sinh ra ở tinh cầu bình thường.

Nhưng nếu Thôi Hằng đã nói viên tinh cầu này là quê cũ của hắn, vậy thì ý nghĩa viên tinh cầu này nhất định là cực kỳ đặc thù.

“Có thể. ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, chậm rãi đứng dậy ” Hết thấy bí mật nơi này liền ở hạch tâm địa cầu. Song, cụ thể là tình huống gì, vẫn là phải xem qua thì mới có thể chắc chắn, Thất Thất, người cũng cùng nơi này có chút liên hệ, đi theo ta đi.”

“Cùng ta cũng có liên quan, đây là nguyên nhân ta sẽ tới chỗ này sao? ” Khương Thất Thất nghe vậy có chút ngoài ý muốn, nhưng vẫn gật đầu một cái nói, ” Được.”

Nàng qua nhiều năm như vậy, nhớ nhung đối với Thôi Hằng sớm đã thành bản năng, dĩ nhiên là đối với Thôi Hằng tin tưởng tuyệt đối.

Vì vậy, Khương Thất Thất trực tiếp đi theo sau lưng Thôi Hằng, cùng hắn đồng thời hướng dưới đất chìm xuống.

Trong thư viện Thượng Hải, tất cả mọi người đều thần sắc như thường, căn bản cũng không có phát hiện hai người này đã hư không tiêu thất không thấy.

...

Lấy tu vi cảnh giới của Thôi Hằng cùng Khương Thất Thất, đi địa tâm chi hạch của địa cầu sẽ không có bất kỳ trở ngại nào.

Hai người vô cùng trót lọt mà đến nơi này, sau đó liền thấy một cái quả cầu ánh sáng vô cùng sáng ngời, đang lóe lên hào quang màu đỏ rực, nhìn cũng không có bất kỳ chỗ đặc thù.

Khương Thất Thất tử tế quan sát một cái, nghi ngờ nói: “Thần tiên ca ca, nơi này dường như chính là một cái tinh hạch thông thường.”

Thật ra thì, trước đó nàng cũng tới thăm địa tâm chi hạch của địa cầu, nhưng cùng y như tình huống lúc này thấy, không có phát hiện gì đặc biệt.

“Không giống nhau.” Thôi Hằng khẽ gật đầu một cái nói.

Bộ dạng địa hạch chỉ là biểu tượng của hạch tâm địa cầu mà thôi, đối với người cảnh giới không đủ cao mà nói, liền chỉ có thể nhìn được loại biểu tượng này, ngay cả một đoàn sương mù bao phủ ở bên ngoài địa hạch cũng không nhìn thấy.

Lúc này, Thôi Hằng thấy chính là từng đoàn sương mù đậm đà, đem địa tâm chi hạch chân chính bao bọc, để cho người khó mà dò hiểu rõ chân tướng.

Song, hẳn có thể cảm giác được một cách rõ ràng, Khương Thất Thất bên cạnh cùng vật chất thần bí trong sương mù này tồn tại liên lạc.

Hơn nữa so với lúc trên mặt đất mới vừa rồi càng thêm mãnh liệt.

“Trong này, đến tột cùng là cái gì?” Thôi Hằng khẽ nhíu mày, đồng thời trong mắt nổi lên ngọn sóng kim quang, tản mát ra khí tức có thể nhìn thấu hết thấy bản chất sự vật.

Vì vậy, tại dưới thị giác của hắn, sương mù vốn đậm đà trong nháy mắt tiêu tan, giọt vào đôi mắt hắn lại là một khối tinh thể màu bạc óng to bằng móng tay.

Khi ánh mắt Thôi Hằng rơi vào trên khối tinh thể này, Khương Thất Thất đứng bên cạnh hắn bỗng nhiên cứng đờ, trở nên không cách nào nhúc nhích.

“Thần tiên ca ca!” Khương Thất Thất tức thì sắc mặt trắng bệch.

Lúc này nàng cũng cảm giác được dị trạng nơi này, thậm chí còn chứng kiến một đoàn sương mù cùng với tinh thể loé lên tia sáng màu bạc óng trong sương mù.

Mà ở dưới thị giác của Thôi Hằng, cỗ lực lượng thần bí trên người Khương Thất Thất kia chợt trở nên mạnh mẽ, lại đối với khối tinh thể kia sinh ra sức hấp dẫn cực kỳ lớn, bắt đầu kéo khối tinh thể kia ra từ trong sương mù.

Vào lúc này, quy tắc vốn áp chế hết thủy siêu phạm chi lực trên địa cầu chợt biến mất.

Khương Thất Thất trực tiếp khôi phục được thực lực Tuyệt Đỉnh Tiên Vương, trên địa cầu cũng xuất hiện rất nhiều khí tức

siêu phàm lớn lớn nhỏ nhỏ, toàn bộ Địa Cầu đều sinh ra biên hóa cực lớn.

“Hừ!”

Thôi Hằng bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng, khí thế cực kỳ không lồ chợt phủ kín tới tương lai, muốn đem cỗ lực lượng trên người Khương Thất Thất này tách ra.

Điều này rõ ràng cho thấy có người đang cầm Khương Thất Thất làm con cờ, mục đích đúng là muốn đoạt lấy khối tinh thể thần bí ẩn tàng ở hạch tâm Địa Cầu.

Về phần là ai núp trong bóng tối mưu tính, trong lòng của hắn cũng đã sáng tỏ.

Nương theo Thôi Hằng ra tay, các loại quá khứ tương lai đồng thời thay đổi.

Hắn trong quá khứ không có đi dò xét tình huống trong sương mù, Khương Thất Thất cũng không có cùng khối tinh thể kia sinh ra liên hệ, trạng thái cả người khôi phục bình thường.

Nhưng cái kết quả này mới vừa tạo thành, thời không tương lai không ngờ phát sinh biến hóa.

Chỉ thấy một cái bàn tay giống như là từ khởi điểm thời gian duỗi tới trực tiếp rơi vào thời gian trường hà, xóa đi vô số loại khả năng khả năng tương lai, chỉ để lại một loại phát triển, tức việc Khương Thất Thất hấp dẫn ra khối tinh thể kia từ trong sương mù.

“Quả nhiên là ngươi!”

Thôi Hằng đã nhận ra thân phận người tới, đồng thời chuẩn bị ra tay tiến hành sửa đổi đối với tương lai.

Vừa lúc đó, trên người Khương Thất Thất lại bạo phát ra một cỗ lực lượng kì dị, có uy năng có thể ổn định vĩnh cửu hết thảy, lại trực tiếp bài xích hết thảy ảnh hưởng ngoại lực mà tự thân phải chịu, tự động cắt đứt sức hấp dẫn đối với khối tinh thể kia.

“Ta không muốn làm con cờ.” Khương Thất Thất vô cùng khó khăn mở miệng nói ” Càng không nên khiến thân tiên ca ca bị tổn thương!”

“Bụi trần nho nhỏ lại có thể dung hợp một phần sức mạnh của ‘Tôn Tại ‘? ! ” Trong hư không vang lên một thanh âm thoát nghe vô cùng mờ ảo, phảng phất đến từ nơi vô cùng xa, lại hình như là gần ngay trước mắt, giống như là vô cùng cổ xưa, lại giống như đang đứng ở hiện tại.

Cùng lúc khi thanh âm này xuất hiện, thời gian chung quanh bắt đầu trở nên hỗn loạn.

Thứ tự trong quá khứ hiện tại tương lai trở nên điên đảo, nhân quả logic cũng biến thành vô cùng phức tạp.

Thời không vốn bình thường thoáng cái biến thành một nhúm loạn tùm phèo!

Coi như là sinh linh chiếm hết tất cả thời gian quá khứ, tại trong loại trạng thái lộn vòng này cũng sẽ lâm vào điên cuồng.

Thôi Hằng nhưng là không có bị ảnh hưởng chút nào, trầm giọng quát lên: “Chớ có lại cố làm ra vẻ huyền bí, đi ra đi!”

“Ban Đầu!”

Chương 1265: Là Ban Đầu cũng là Chung Kết

Thôi Hằng vừa dứt lời, một đạo thân ảnh phảng phất từ ngàn tỉ lớp ánh sáng ngưng tụ thành liền ra hiện tại ở nơi này .

Hắn phảng phất là điểm ban đầu của hết thảy, là căn nguyên của hết thảy, vạn sự vạn vật đều là xuất xứ từ hắn, vạn pháp vạn đạo tất cả đều là xuất thân từ hắn.

Đây là Ban Đầu.

Khương Thất Thất không cách nào thấy rõ bộ dạng của hắn, chỉ có thể nhìn được một đoàn ánh sáng vô cùng huyền diệu, ẩn chứa vô tận tin tức.

Thôi Hằng thì lại khác, hắn có thể rõ ràng mà thấy bộ dáng Ban Đầu hiển hiện ra.

Càng là một người thiếu niên thoát nhìn tinh thần phần chân bông bột, bên trên dung mạo thậm chí còn mang theo chút non nớt, chỉ khoảng mười sáu mười bảy tuổi.

“Không nghĩ tới, người có thể đạt tới cảnh giới như vậy. ” Ban Đầu hơi có mấy phần cảm thán nhìn Thôi Hằng, khẽ cười nói ” Lại có thể diễn hóa ra con đường dựa vào phương thức tu hành đạt tới cảnh giới bậc này, lợi hại, lợi hại, thật sự là lợi hại! Không hổ là người.”

Hắn liên tục nói ba câu lợi hại, không ngừng tiến hành than thở, dường như hết sức kinh ngạc đối với thành tựu của Thôi Hằng bây giờ.

Hơn nữa nghe giọng điệu của hắn lại giống như là nhận biết Thôi Hằng.

Giống như người quen biết cũ.

“Người một mực đang mưu đoạt đồ vật này? ” Thôi Hằng ánh mắt nhìn chằm chằm Ban Đầu, thần sắc lạnh giá, trầm giọng nói “Mưu tính giỏi lắm, thủ đoạn thật là giỏi, thật là to gan a!”

Mới vừa rồi Ban Đầu cách không xóa đi các loại khả năng, chỉ cố định tương lai mà tinh thể thần bí bị Khương Thất Thất kéo ra từ trong sương mù, rõ ràng chính là muốn cướp lấy khối tinh thể kia.

Hơn nữa, Thôi Hằng còn phát hiện một cái vấn đề, thời điểm cô lực lượng thần bí kia hiện lên trên người Khương Thất Thất, đúng là thời điểm hắn bắt đầu dò xét khối tinh thể kia.

Hai chuyện này ở bên trên tuyên thời gian là hoàn toàn liên kết.

Tức chỉ khi chuyện “Thôi Hằng đi tới nơi này bắt đầu dò xét khối tinh thể thần bí kia ” xảy ra, mới phát sinh tương lai ” Trên người Khương Thất Thất hiện ra lực lượng thần bí, hấp dẫn tinh thể thần bí trong sương mù” .

Đây nhất định là bị người an bài.

Cũng liền ý nghĩa, có người đem Khương Thất Thất thậm chí là Thôi Hằng đều coi thành con cờ, mục đích đúng là mưu đoạt khối tinh thể thần bí núp ở bên trong sương mù chỗ hạch tâm Địa Cầu.

Có thể làm được điểm này, sợ rằng chỉ có vị Ban Đầu trước mắt này.

“Ha ha ha. ” Ban Đầu nghe vậy nhưng là không chút nào giận, ngược lại thì nở nụ cười, nhìn Thôi Hằng nói ” Y như ta dự đoán vậy, ngươi vẫn không biết diện mục thật sự của mình. Như vậy thì, ngươi không phải là đối thủ của ta, chớ muốn cùng ta tranh nhau, mang khối tinh thể kia giao cho ta là được.”

“Diện mục thật sự? ” Chân mày Thôi Hằng hơi nhíu lại, hần mớ hồ cảm giác khả năng đây là bí mật lớn nhất ẩn giấu trên người mình, nhưng hần cũng không nghe theo ý nghĩ của Ban Đầu, mà là tiếp tục nói ” Ngươi là tự mình bỏ tay chịu trói, hay là muốn ta tự mình động thủ?”

Hiện tại hần đã chắc chắn Ban Đầu là địch không phải bạn, nói chuyện đương nhiên sẽ không khách khí.

Sở dĩ không có trực tiếp động thủ, trực tiếp bởi vì hần tạm thời còn không nắm chắc được thực lực của Ban Đầu, mới vừa rồi hai người mặc dù giao thủ ngắn ngủi ở cấp độ thời gian, nhưng cũng chỉ có thể đoán được Ban Đầu có thực lực không kém gì Phản Hư đỉnh phong.

Hơn nữa còn là Phản Hư đỉnh phong có thể thay đổi tương lai trong phạm vi rất lớn.

Đây tuyệt đối là tồn tại cường đại nhất, sâu không lường được nhất mà hần đã gặp từ khi Tu Tiên tới nay.

“Ngươi đều chưa trở về diện mục thật sự, sức mạnh cũng nhất định không bằng trước đây, lại liền dám nói chuyện với ta như vậy. ” Ban Đầu cao giọng cười to, ngay sau đó vẻ mặt bỗng nhiên trở nên lạnh ” Thật là ngu xuẩn!”

Lời còn chưa dứt, ánh sáng rực rỡ trên người hần liền bắt đầu ảnh hưởng thời không, vô luận là quá khứ hay là tương lai,

trên mỗi một cái nhánh sông tuyến thời gian đều có sự hiện hữu của hắn.

Ở bên trên vô số tuyến thời gian này, trên người Ban Đầu đều lóng lánh ánh sáng rực rỡ vô cùng sáng ngời, chúa tể của mọi chuyện phát triển từ thời gian khởi điểm đến tương lai, không ngừng phong tỏa tuyến thời gian Thôi Hằng có thể chạy trốn, tước giảm tương lai mà Thôi Hằng có thể chiến thắng.

Chỉ trong chốc lát, Ban Đầu cũng đã định rõ các loại nhánh sông của thời gian trường hà, chiếm cứ vô số loại khả năng, mỗi một loại khả năng đều chỉ hướng một cái tương lai —— Thôi Hằng sẽ bị hắn chém chết!

Khi vô số loại khả năng trên tuyến thời gian đều chỉ về một cái kết quả.

Đây chính là tương lai nhất định sẽ phát sinh.

Đây cũng là đặc điểm bản chất khiến tồn tại cảnh giới Ban Đầu có thể chúa tể sự phát triển của vạn sự vạn vật.

Chỉ cần đem phương hướng tương lai chỉ định lại, như thế hết thảy phát triển tự nhiên cũng sẽ thuận theo tâm ý của mình.

Đối với sinh linh bất kỳ cảnh giới nào không như Ban Đầu, hoặc là chiếm cứ tuyến thời gian không nhiều như Ban Đầu mà nói.

Điều này thì ý nghĩa ngay cả cơ hội phản kháng cũng không có, Ban Đầu chỉ cần khẽ chuyên ý nghĩ, tương lai liền đã định trước, lại không có khả năng sửa đổi.

Song, Thôi Hằng đối mặt thủ đoạn như vậy nhưng là thần sắc như thường, thậm chí cũng không có ra tay phản kích, dường như căn bản cũng không lo lắng loại thủ đoạn này có thể ảnh hưởng đến hắn.

Bởi vì, Ban Đầu mặc dù chỉ định tương lai “Thôi Hằng đã định trước sẽ bị Ban Đầu chém chết”, nhưng muốn phải để cho cái này tương lai thực hiện, nhất định phải thỏa mãn một cái tiền đề mới được.

Đó chính là sức mạnh của bản thân Ban Đầu có thể thắng được Thôi Hằng.

Hắn phải thật có thể đưa Thôi Hằng chém chết, cái tương lai này mới có thể dựa theo hắn sắp xếp mà cố định.

Dù sao, tương lai chỉ định thật ra thì chẳng qua là mạng một loại khả năng của tương lai tiến hành cố định lại, biến thành tương lai tất nhiên sẽ phát sinh, nhưng không cách nào mang chuyện căn bản không thể nào biến thành khả năng.

Ban Đầu rất nhanh liền phát hiện cái vấn đề này.

Chính mình mặc dù chỉ định phương hướng tương lai phát triển, nhưng hẳn lại không có năng lực để cho loại tương lai này phát sinh.

Vô luận là ở bên trên cái tuyến thời gian nào, vô luận là dùng thủ đoạn gì, phương thức gì, Ban Đầu đều không cách nào đưa Thôi Hằng chém chết.

Vì vậy, ở bên trên một ít tuyến thời gian tương lai, công kích của Ban Đầu hoặc là bị Thôi Hằng né tránh, hoặc là bị Thôi Hằng trực tiếp hóa giải, đều không cách nào tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì với Thôi Hằng, càng không cần phải nói là đem hẳn chém giết.

Thôi Hằng quá mạnh mẽ!

Pháp lực Phản Hư đỉnh phong nhất đã sớm cường đại đến một cái mức độ không còn gì hơn, coi như là sinh ra ở thời gian khởi điểm như Ban Đầu, tồn tại chí cao tích lũy lực lượng vô vàn năm tháng như Ban Đầu, cũng không sánh nổi Thôi Hằng bây giờ.

“Tại sao có thể như vậy, thứ người suy diễn ra rốt cuộc là con đường tu luyện gì?” Ban Đầu kinh nghi bất định nhìn Thôi Hằng, tình huống bây giờ đúng là ngoài dự liệu của hẳn, khiến cho hẳn cảm thấy khó tin ” Người không nên mạnh mẽ như vậy, coi như là ‘Tồn Tại’ cũng không nên cường đại như vậy!”

“Tồn Tại?” Thôi Hằng chú ý tới cái từ mấu chốt này, ánh mắt hơi hơi nheo lại, khẽ cười nói ” Xem ra người quả thật biết không ít bí mật, cùng ta giảng một chút như thế nào?”

Đây đã là lần thứ hai Ban Đầu nhắc tới “Tồn Tại” .

Lúc trước khi trên người Khương Thất Thất hiện ra một cỗ uy năng có thể vĩnh cửu ổn định hết thảy, Ban Đầu liền nói Khương Thất Thất dung hợp một phần sức mạnh của “Tồn Tại” .

Bây giờ còn nói hẳn là “Tồn Tại” .

“A!” Ban Đầu lại chỉ cười lạnh một tiếng, khí tức quanh thân bỗng nhiên bắt đầu chuyên hóa, trầm giọng nói ” Chẳng lẽ người còn tưởng rằng ta không làm gì được người sao? Người quả thật cường đại ra ngoài dự liệu của ta, nhưng điều này cũng không có nghĩa là, người sẽ không bị ta chém chết.”

Ngay tại lúc hẳn mở miệng nói chuyện, Thôi Hằng bỗng nhiên cảm thấy tuyến thời gian tương lai xuất hiện biến hoá cực kỳ kịch liệt, khí tức hủy diệt đậm đà cực kỳ lại từ vô tận tương lai xa xôi chảy ngược mà tới, điên cuồng hướng cái thời điểm hiện tại này mãnh liệt mà tới.

Vạn sự vạn vật, vạn pháp vạn đạo đều bắt đầu sụp đổ tiêu tan!

Thời khắc Chung Kết vốn phải nên ở vô tận năm tháng sau này lại bắt đầu cấp tốc đến sớm thời hạn, dường như hết thảy đều sẽ đi về chung kết trước thời hạn!

Luồng khí tức vô cùng cường đại này để cho Thôi Hằng đều cảm thấy sợ hết hồn hết vía, hẳn thậm chí có thể cảm giác được một cách rõ ràng cực hạn trông không ở sau hết thảy chung kết.

Song, điều này cũng làm cho hắn hiểu được lúc này là ai đang xuất thủ, cau mày nói: “Chung Kết?”

“Sai lầm rồi, vẫn là Ban Đầu! “Trên mặt Ban Đầu đột nhiên lộ ra nụ cười quỷ dị.

Bộ dáng vốn là thiếu niên lại trong nháy mắt hóa thành lão giả xế chiều, toét miệng lộ ra hàm răng không trọn vẹn.

“Dĩ nhiên, cũng là Chung Kết!

“Ta sẽ tiễn ngươi đi đến tĩnh lặng cuối cùng! !”

Chương 1266: Hợp Đạo Độ Kiếp cuối cùng Đại Thừa, Toại Cổ Chi Sơ Khai Tiên Đạo (1)

Ban Đầu cùng Chung Kết, cho tới bây giờ đều là một người có hai bộ mặt.

Cũng không phải là hai tồn tại bất đồng.

Điều này cũng mang ý nghĩa, Ban Đầu thật ra thì cũng không chỉ là chiếm cứ thời gian khởi điểm, cũng tương tự chiếm cứ thời gian chung kết.

Đây đã là cảnh giới cực hạn Phản Hư đỉnh phong, cùng như tầng thứ bây giờ Thôi Hằng ở.

Vì vậy, tranh phong ở trên tầng diện thời gian, đối với hai người mà nói đã không có bất cứ ý nghĩa gì.

Ban Đầu điều khiển thời gian, để cho chung kết cuối cùng trọng vô tận năm tháng đến trước thời hạn, ý đồ để cho Thôi Hằng tiêu vong ở thời khắc chung kết. Nhưng mà Thôi Hằng đồng dạng chiếm cứ điểm thời gian chung kết.

Sau khi cảm giác được thời khắc tiêu vong sau cùng sắp đến, hắn cũng thao túng thời gian, đem điểm thời gian chung kết này kéo dài vô kỳ hạn, thông qua không ngừng sửa đổi tương lai, để cho cái trạng thái cực hạn trông không kia cách hiện tại càng ngày càng xa.

Song, tình huống như thế dường như để cho Ban Đầu càng vui mừng.

Hắn thấy Thôi Hằng cũng có thể điều khiển điểm thời gian chung kết, lại vô cùng sung sướng mà cười lớn, lộ ra miệng đầy răng gãy.

“Ha ha ha, hay, hay a, người vậy mà đã ở Nguyên Sơ chi địa chiếm hết tuyến thời gian, nắm giữ bí ẩn của Ban Đầu và Chung Kết, không hổ là tượng trưng của Tồn Tại, là ngọn nguồn căn cơ của vạn sự vạn vật vạn pháp vạn đạo tồn tại trên đời, đáng tiếc, không biết chân diện mục của mình, người liên vĩnh viễn không thể nào là đối thủ của ta!

Thanh âm của Ban Đầu trải rộng không gian thời gian, bóng người cũng chiếm cứ hết thủy tuyến thời gian,

Đây vốn là cảnh giới nên là cùng Thôi Hằng giống nhau, hai người hẳn là người này cũng không làm gì được người kia.

Nhưng ngay sau khi hắn sung sướng cười to, lại có một cỗ sức mạnh thời không hoàn toàn xa lạ hạ xuống, chợt áp chế ở

trên người Thôi Hằng.

Đây là thời không Thôi Hằng chưa bao giờ tiếp xúc, tự nhiên cũng chưa có đem nó chiêm cứ.

Hơn nữa cỗ sức mạnh thời không này vô cùng cổ xưa, gần như ở cùng thời khắc với thời gian khởi điểm.

Ở trên loại điểm thời gian cổ xưa này, lại là kết cục Thôi Hằng đã bị lực lượng của Ban Đầu cùng Chung Kết chém chết.

Đây rõ ràng là chuyện không có phát sinh qua, lại thành sự thật từng phát sinh qua ở niên đại xưa vô tận trước kia!

“Người sớm đã bị ta chém chết, đó cũng không phải tương lai, mà là quá khứ đã phát sinh, là quá khứ người chưa thể chạm đến!”

Nụ cười trên mặt Ban Đầu đậm đà, huy động ngón tay mục nát già nua chi phối thời gian, lại điên đảo logic nhân quả, đem cái quá khứ từng phát sinh ở niên đại vô tận rất xưa trước này, chuyển dời cho tới bây giờ, khảm nạm ở trong điểm thời gian trước mắt.

Đề cho “Quá khứ” trở thành “Tương lai”!

Vì vậy, khi cỗ sức mạnh thời không xa lạ này hạ xuống, sau khi điểm thời gian đã định trước bị khảm nạm vào, Thôi Hằng lập tức liền chịu cực kỳ ảnh hưởng to lớn, tất cả khả năng tương lai của hắn đều sản sinh biến hóa, hướng về cái ‘quá khứ’ đã phát sinh này mà kết thúc.

Bước lên kết cục bị Ban Đầu chém chết!

“Ta từng bị Ban Đầu chém chết rồi? !

Thôi Hằng cau mày, trong lòng kinh nghi.

Song, đôi mắt tình hình như vậy hắn cũng không hốt hoảng, bên trong Tiên pháp cao cấp ghi lại vô số thủ đoạn, đều có thể dễ dàng giải trừ lần đánh bất ngờ này của Ban Đầu.

Chỉ thấy Thôi Hằng giơ tay vung lên, liền có một bức tranh hình Thái Cực xuất hiện ở trên thời gian trường hà.

Ngay sau đó bức tranh hình này liền hóa thành một cây cầu vàng dẫn tới bỉ ngạn, lại trực tiếp ở trên điểm thời gian mà “Thôi Hằng đã bị Ban Đầu chém chết” vượt tới, thông hướng tượng lai càng xa xôi, trực tiếp tránh được ảnh hưởng của điểm thời gian đó.

Đây là pháp thuật tối cao “Thái Cực Đồ” ghi lại trong 《Tiên pháp cao cấp》, có thể vượt qua hết thủy tai ách.

Đền cảnh giới Phán Hư đỉnh phong, phân lớn pháp thuật ghi lại trong 《Tiên pháp cao cấp》 đều đã không cách nào có hiệu quả, nhưng vẫn như cũ tồn tại một ít pháp thuật cao cấp có thể phát huy ra hiệu quả cực mạnh, “Thái cực đồ” chính là một cái trong số đó,

“Bộ đây là chỗ dựa của ngươi sao?” Thôi Hằng khẽ cười nói.

Ngay sau đó hấn tựa như nhàn nhã dạo bước mà chân đạp bả ngân kim kiều, vô cùng dễ dàng liền nhảy vọt qua”Tương lai” mà Ban Đầu khảm nạm đến trên tuyến thời gian, các loại nhánh sông tương lai lần nữa sinh ra, không hề chịu cái “Tương lai” đó ảnh hưởng.

“Làm sao có thể?!” Nụ cười trên mặt Ban Đầu nhất thời cứng đờ, khó có thể tin nhìn Thôi Hằng, lại nhìn một chút cái bả ngân kim kiều kia, trong lòng bỗng nhiên có một loại cảm giác cực độ hoang đường, “Đều đến cảnh giới này, lại còn có bí pháp có thể có hiệu quả.”

Tại trong mắt tồn tại cảnh giới như hấn, vô luận là võ công hay là bí pháp, hoặc là những thủ đoạn khác, trên bản chất đều chỉ là vận dụng với pháp tắc đại đạo mà thôi, đơn giản là hình thức bất đồng thôi.

Đối với tồn tại tội cao đã chiếm cứ hết thảy tuyến thời gian, trở thành Ban Đầu cùng Chung Kết, có thể điên đảo logic nhân quả mà nói, duy nhất có thể so đầu chính là mưu tính cùng bố trí ở tầng diện thời gian, căn bản lại không tồn tại các loại thủ đoạn chiêu thức bí pháp gì mới đúng.

Nhưng bây giờ pháp thuật “Thái Cực Đồ” mà Thôi Hằng thi triển nhưng là đang khiêu chiến nhận thức của Ban Đầu.

Đây rõ ràng không phải là năng lực tự có ở cảnh giới trước mắt!

Mà là một loại thủ đoạn kỳ dị cưỡng ép sinh ra hiệu quả đặc biệt, lại có thể ở chiến đấu cấp độ này sinh ra ảnh hưởng không lồ như vậy.

Thật là không thể tưởng tượng nổi!

“Điều này là không thể nào, khởi nguồn sức mạnh của loại thủ đoạn này là cái gì?!”

Ban Đầu đối với điều này cảm thấy hết sức không tưởng tượng nổi, cái tình huống này hoàn toàn ngoài dự liệu của hấn, để cho thời gian trở nên không còn hoàn toàn bị hấn khống chế, thậm chí đều có chút khiêu chiến nhận thức của hấn.

Thân là khởi điểm thời gian, căn nguyên của hết thảy, không có người nào so với hấn hiểu rõ hơn lực lượng của đại

đạo pháp tắc có thể đạt đến trình độ gì.

Chương 1267: Hợp Đạo Độ Kiếp cuối cùng Đại Thừa, Toại Cổ Chi Sơ Khai Tiên Đạo (2)

Uy năng của đại đạo pháp tắc, vô luận là dạng hình thức biểu hiện gì, tới tầng thứ Thiên Địa Nhân Tam thân thánh liên là cực hạn, tuyệt đối không thể tồn tại thủ đoạn đến tầng thứ này của hắn còn có thể vận dụng.

Càng không cần phải nói là loại thủ đoạn kỳ dị này, trực tiếp vượt qua điểm thời gian tương lai cố định, để cho tương lai lần nữa triển khai.

Bởi vì, bất kỳ thủ đoạn nào, bất kỳ lực lượng nào cũng phải có căn nguyên có thể chèo chống uy năng mà nó triển hiện ra mới được.

Như các loại sức mạnh võ công, bí pháp, thân binh, Tiên Khí, khởi nguồn uy năng của nó chính là vô tận đại đạo pháp tắc bắt đầu sinh ra từ thời gian khởi điểm.

Đây là đạo lý xưa nay không đổi.

Nhưng thủ đoạn kỳ dị mới rời Thôi Hằng thi triển là cái căn nguyên gì đang chèo chống?

Ban Đầu phát hiện mình lại từ trước tới nay chưa từng gặp qua loại lực lượng này.

Bản chất của nó mặc dù đồng dạng là sức mạnh đặc thù mà mỗi loại đại đạo pháp tắc biểu hiện ra, thế nhưng có chút đại đạo pháp tắc mạnh mẽ để cho hắn cảm giác vô cùng xa lạ, chưa từng thấy qua.

Thân là điểm ban đầu của tất cả đại đạo pháp tắc, chôn căn nguyên của hết thảy đại đạo pháp tắc, lại sẽ tồn tại đại đạo pháp tắc hắn chưa từng thấy qua.

Loại cảm giác này thực sự quá hoang đường.

“Có cái gì không thể nào?” Thôi Hằng khẽ cười nói, “Người đã có thể có tuyến thời gian ta chưa bao giờ tiếp xúc qua, ta vì sao không thể có đại đạo pháp tắc cùng thủ đoạn người chưa từng thấy qua?”

Hiện tại pháp thuật hắn thi triển vận dụng đều là pháp lực, đại đạo pháp tắc tuân theo cũng là lấy 480 triệu pháp tắc lúc ban đầu chính mình biến hóa ra làm trụ cột, tiến tới diễn sinh ra vô tận vô lượng đại đạo pháp tắc, tự nhiên không giống với các loại đại đạo pháp tắc lấy Ban Đầu làm khởi điểm.

Hơn nữa, sau khi thông qua phương thức tu luyện của Tiên pháp cao cấp đạt tới Phản Hư kỳ đỉnh phong, chiếm cứ khởi điểm thời gian, thay thế đại đạo pháp tắc nguyên bản của một cái thế giới khác, những đại đạo pháp tắc tự thân biến hóa ra này lại trở nên mạnh mẽ rất nhiều.

Vậy thì có hiệu quả phát huy uy năng ở cấp độ chí cao.

Bản chất kỳ thực đã hoàn toàn áp đảo “Đại đạo pháp tắc” trong nhận biết của Ban Đầu, là một sức mạnh cấp độ khác.

“Đáng chết a, tại sao có thể như vậy!” Ban Đầu phát ra rống giận, không thể nào tiếp thu được sự thật trước mắt.

Thôi Hằng nhảy vọt qua cái điểm thời gian đặc thù đó, không hề bị ảnh hưởng, sẽ không đi về kết cục phía bị hấn chém chết.

Điều này thì ý nghĩa hấn chỉ có thể thông qua giao phong chính diện để giết chết Thôi Hằng.

Nhưng mà nếu Thôi Hằng có thể thi triển ra thủ đoạn cường đại như vậy, như thế ở phương diện chiến lược thực tế liền đã vượt qua hấn.

Vô luận là ở bên trên một cái tuyến thời gian nào, hấn đều không cách nào đưa Thôi Hằng giết chết.

Tình huống thoáng cái lâm vào thế bí.

Đương nhiên, chẳng qua là Ban Đầu cho là bế tắc.

Thôi Hằng nhìn Ban Đầu thờ hớn hển, khóe miệng hơi hơi dương lên, cất cao giọng nói: “Mọi vừa rồi chẳng qua là thức ăn khai vị, tiếp đó ném thử một kiếm này xem sao?”

Cùng lúc đó, tay phải của hấn đã liền vạch ra kiếm chỉ, nhẹ nhàng hướng trong hư không rạch một cái, nhất thời liền có vô số đạo kiếm quang màu Tử Kim vô căn cứ sinh ra, từ thời gian khởi điểm bắt đầu thẳng đến thời gian chung kết, khắp tất cả tuyến thời gian, phong tỏa Ban Đầu ở từng cái điểm thời gian.

Đạo Sinh Kiếm!

Căn nguyên lý niệm của pháp thuật này là trước thời gian khởi điểm, trong hư vô sinh ra một điểm căn nguyên, đồng dạng là chí cao Tiên pháp có thể ở Phản Hư đỉnh phong phát huy ra uy năng cực mạnh.

Mặc dù Thôi Hằng chưa thể tiếp xúc đến căn nguyên hư vô trước thời gian khởi điểm, thậm chí đều còn không rõ ràng lắm về tình trạng chân chính trước thời gian khởi điểm, nhưng bởi vì lực lượng của hấn đều là bắt nguồn ở đại đạo pháp tắc mà tự thân diễn hóa, như cũ có thể dùng cái lý niệm này tới thúc giục Đạo Sinh Kiếm.

Hơn nữa, hắn đi con đường Luyện Giả Thành Thật, chờ đến khi hấn chân chính chạm đến thời điểm hư vô trước thời gian khởi điểm, hoàn toàn có thể dùng lý niệm tự thân tu hành và đại đạo pháp tắc đem trạng thái nguyên bản bao trùm, vậy thì tự nhiên liền biến thành tình huống chân thật tồn tại.

Uy năng pháp thuật như vậy cũng là Ban Đầu chưa từng thấy qua, hấn chỉ cảm thấy có một cỗ lực lượng kì dị như là từ trong hư vô sinh ra, phảng phất không có gì cả, lại hình như là không gì không bao hàm, đạo ánh kiếm màu tử kim này lại giống như là từ trong hư vô chém tới, muốn đem hấn hoàn toàn chém chết.

Thời gian hư vô trước khởi điểm cực độ thần bí, coi như là đối với tồn tại chí cao như Ban Đầu mà nói đều có quá nhiều không biết, đối mặt công kích như vậy, trong lòng của hấn còn hiện ra một tâm tình cùng cảm thụ chưa bao giờ có.

Sợ hãi!

Dường như chỉ cần bị đạo ánh kiếm Tử Kim này chém chết, hấn liền thật không còn tồn tại, không có bất kỳ cơ hội phản kháng hoặc là cải biến tương lai.

“Đây là vì cái gì? ! Hấn rõ ràng còn không có khôi phục diện mục thật sự, cũng không có đoạt lại bản chất tồn tại trước đây a. Tâm tình Ban Đầu kịch liệt chấn động, hoàn toàn không cách nào hiểu Thôi Hằng vì cái gì có thể nắm giữ thực lực cường đại như vậy, “Không được, pháp này mạnh mẽ quá đáng, ta không thể cùng nó đối kháng chính diện!

Hấn rất nhanh thì làm ra quyết định, sau khi miễn cưỡng tránh đả kích của Đạo Sinh Kiếm ở mấy cái điểm thời gian, lại trực tiếp vung áo bào lên, đem Địa Cầu thu vào trong cổ tay áo, sau đó liền biến mất vô ảnh vô tung.

Cảm Giác thần thức của Thôi Hằng bao phủ hết cả tuyến thời gian từ thời gian khởi điểm đến thời gian chung kết, nhưng căn bản không thấy được thân ảnh Ban Đầu, hấn phảng phất là đã rời đi cái thế giới này, hoặc là nhảy ra cái giai đoạn từ thời gian khởi điểm đến thời gian chung kết này.

Chương 1268: Hợp Đạo Độ Kiếp cuối cùng Đại Thừa, Toại Cổ Chi Sơ Khai Tiên Đạo (3)

Song, hấn rất nhanh thì đoán được hướng đi của Ban Đầu, “Vấn đề tuyến thời gian của cái vũ trụ này quả thật là cùng hấn có quan hệ a. “

Lúc trước sau khi Thôi Hằng chiếm cứ hết thủy tuyến thời gian của vũ trụ chỗ Địa Cầu này liền phát hiện một cái vấn đề, thời gian khởi điểm bên này cũng không phải thật sự là ban đầu, điểm thời gian cuối cũng không phải chung kết chân chính, từ đầu đến cuối đều tồn tại khu vực không biết.

Chính là phi thường kỳ quái.

Vốn là hấn dự định sau khi tiến hành dò xét đối với vật chất thần bí trên địa cầu, lại đi tìm tòi vấn đề trên trên tuyến thời gian, chỉ là không có nghĩ tới nhanh như vậy liền gặp Ban Đầu, hơn nữa còn tiến hành giao thủ, biết được một ít bí mật dường như liên quan tới mình.

Bây giờ Ban Đầu không phải là đối thủ của hấn, trốn chạy khỏi tuyến thời gian khởi điểm đến điểm cuối, hấn chính là tiến vào trong khu vực không biết kia, để né tránh hấn dò xét.

“Từ áp chế của Đạo Sinh Kiếm đối với Ban Đầu đến xem, lúc ấy tình huống hấn gặp phải đã vô cùng nguy hiểm, ” Con mắt Thôi Hằng nhìn về vị trí hiện thời vốn của Địa Cầu, thậm chí nói, ” Thời khắc nguy cấp như vậy, lúc hấn trốn đi đều không quên mang theo Địa cầu, là vì khối tinh thể thần bí trong sương mù ở hạch tâm Địa Cầu sao?”

Bây giờ hấn đã chắc chắn, khối tinh thể thần bí trong sương mù ở hạch tâm Địa Cầu cùng vật chất thần bí tạo thành hệ thống có sức mạnh đồng nguyên, vô cùng có khả năng vốn là một thể, chỉ là bởi vì một ít nguyên nhân bị tách ra mà thôi.

Song, theo độ nặng, vật chất thần bí tạo thành hệ thống phải vượt qua xa khỏi khối tinh thể thần bí kia, chênh lệch so với một ngôi sao bình thường và toàn bộ vũ trụ còn to lớn hơn.

“Loại vật chất thần bí này đến tột cùng là cái gì? ” Thôi Hằng rơi vào trong trầm tư, thậm chí nói, “Mới vừa rồi trong quá trình giao thủ, Ban Đầu nhiều lần nhắc tới diện mục thật sự của ta còn có ‘Tồn tại’ cùng ‘Cơ sở của sự tồn tại trên đời’ đây là đang nói khởi nguồn bản chất của ta?”

Lúc này hấn đã chắc chắn căn nguyên chân chính của chính mình tuyệt đối không chỉ là một trẻ mô côi bình thường

trên địa cầu, nhất định là có lai lịch cấp độ càng sâu.

Nhưng vô luận là Nguyên Sơ thế giới bên kia hay là vũ trụ địa cầu nơi này, hần đều đã chiếm cứ tất cả tuyến thời gian, lại đều không có tìm được căn nguyên lai lịch của mình, giống như là căn bản không tồn tại vậy.

“Không, không đúng, còn có một đoạn tuyến thời gian ta không có chiếm cứ!” Thôi Hằng bỗng nhiên ý thức được một điểm, trong ánh mắt hiện lên kim quang, rơi vào bên trên một chỗ vòng xoáy kỳ dị trong thời gian trường hà, “Khoảng tuyến thời gian này ta hoàn toàn xa lạ, cho tới bây giờ cũng chưa có gặp qua.”

Cái “Vòng xoáy ” hần bây giờ nhìn chăm chú này chính là một cái ” Điểm thời gian quá khứ ” trước kia bị Ban Đầu cưỡng ép khảm nạm vào “Tương lai “.

Chuyện xảy ra ở cái thời điểm này, chính là “Thôi Hằng đã bị Ban Đầu chém chết.”

Một chuyện chưa bao giờ phát sinh qua, lại thành sự thật đã sớm phát sinh qua.

Ban Đầu chạy trốn vội vàng, chỉ có thể đem Địa Cầu mang đi, lại rơi xuống cái điểm thời gian cô quái này, cũng liền cho Thôi Hằng cơ hội tiến hành dò xét đối với nó.

“Lúc trước khi ta chiếm cứ tuyến thời gian, hoàn toàn không có vết tích của cái thời điểm này... ..” Thôi Hằng giơ tay lên nhẹ nhàng nắm, cái vòng xoáy độ liên từ trong thời gian trường hà chia lìa ra, hóa thành vô số quang ảnh đan dệt vào một chỗ, ngưng tụ thành một quả cầu ánh sáng lớn bằng quả óc chó, rơi vào trong lòng bàn tay của hần, “Đây cũng là điểm thời gian bị Ban Đầu cố ý rút ra.”

Đạt tới cảnh giới này của hần rồi, thật ra thì có thể đối với thời gian trường hà tiến hành đủ loại đủ kiểu thao tác.

Coi như cưỡng ép đem một đoạn tuyến thời gian rút ra khỏi thời gian trường hà, sau đó ẩn núp đều không phải là một chuyện rất khó khăn, thậm chí còn có thể tiến hành sửa đổi, đem nó giả tạo thành tình huống mình muốn.

Cái điểm thời gian kỳ dị này chính là như vậy, rõ ràng là thời gian ở một chớp mắt sau thời gian khỏi điểm kia, lại xảy ra lịch sử Thôi Hằng bị Ban Đầu chém chết, rõ ràng cho thấy không bình thường.

Song, muốn phải ảnh hưởng cường giả tầng thứ như Thôi Hằng, vô căn cứ giả tạo lịch sử tất nhiên không cách nào có hiệu quả, càng không thể nào làm nên chuyện để cho tương lai của Thôi Hằng đều hướng về “Sự thật ” bị chém chết đó mà tiến hành kết thúc.

“Sợ rằng chỉ có căn cứ vào sự thật mà sửa đổi rất nhỏ, mới có thể đạt thành hiệu quả như vậy.” Thôi Hằng trong mắt kim quang lưu chuyển.

Ý nghĩ không ngừng chuyển động, “Cái thời điểm bị giết này chính là một tôn tại cùng ta có quan hệ cực lớn, thậm chí có khả năng chính là đời trước của ta, khởi nguồn căn bản của ta?”

Hắn trong lòng nghĩ như vậy, trong tay cũng bắt đầu chải vuốt tình huống thực tế của cái thời điểm này, từng chút một đem nguy trạng cùng sửa đổi mà Ban Đầu làm ra trên nó triệt tiêu hết, trả lại như cũ lịch sử chân thật đã từng phát sinh ở cái thời điểm này.

Quá trình này cũng không tính là rườm rà, lấy tu vi cảnh giới của Thôi Hằng bây giờ rất nhanh thì hoàn thành.

Khi hắn thấy diện mục nguyên bản của cái thời điểm này rồi, liền sững sờ ngay tại chỗ rất lâu, qua một lúc lâu mới hơi tỉnh hồn, chậm rãi nhắm hai mắt lại, lâm bâm nói: “Thì ra là như vậy, thì ra là như vậy, thì ra là như vậy a!”

Vào giờ phút này, hắn đã hiểu tất cả.

Mà sau khi Thôi Hằng hiểu ra hết thấy nguyên do này, vật chất thần bí biểu hiện là hình thức hệ thống vận ân núp bỗng nhiên bắt đầu hòa tan, cũng tại dưới bao bọc của hình thần của hắn cùng hình thần tương dung tương hợp.

Cùng lúc đó, các loại đại đạo pháp tắc mà tự thân tu hành của Thôi Hằng diễn hóa mà thành cũng sản sinh biến hóa, Chúng nó bị ảnh hưởng của việc thần bí vật chất dung hợp mà bắt đầu cực điểm thăng hóa, vô luận là bản chất hay là uy năng, lại bắt đầu bước lên tầng thứ cao hơn.

“Thì ra, đây chính là Hợp Đạo, hợp đạo mà tự thân ta diễn hóa, cũng hợp đạo của diện mục thật sự của ta.”

Chương 1269: Hợp Đạo Độ Kiếp cuối cùng Đại Thừa, Toại Cổ Chi Sơ Khai Tiên Đạo (4)

Toàn thân Thôi Hằng đều tản ra vô tận tia sáng, đại đạo chùm sáng ban đầu đã hóa thành đại đạo quang huy có thể gánh chịu hết thảy, không chỉ chiếu sáng thế giới vũ trụ Địa Cầu bên này, cũng chiếu sáng Nguyên Sơ thế giới cùng Hỗn Độn Hải vô lượng vũ trụ ở một bên khác.

Điều này khiến cho đối với hắn mà nói, hai bên thế giới đã không tồn tại bất kỳ trở ngại nào, có thể đồng thời tồn tại ở bất kỳ địa phương nào ở hai cái thế giới này, cũng có thể đồng thời tồn tại ở bất kỳ tuyến thời gian trong hai cái thế giới này, không gian thời gian không chỗ nào không có mặt.

Coi như là chỗ trống không ban đầu, cái khu vực sau Chung Kết cùng trước Ban Đầu kia, cũng rơi vào trong mắt Thôi Hằng, không còn thần bí nữa.

“Song, bây giờ còn không thể coi như là Hợp Đạo hoàn chỉnh, ta còn có một phần ‘Đạo cơ’ ở trong tay Ban Đầu.

Ánh mắt Thôi Hằng rơi vào mảnh khu vực không biết kia, thấy được Ban Đầu đang trốn ở nơi đó, nhưng hắn cũng không lập tức hành động, mà là trước quay về bên cạnh Khương Thất Thất.

Lúc này Khương Thất Thất mới vừa mắt thấy Thôi Hằng thăng hoa, kinh ngạc nói: “Thần tiên ca ca, người mới vừa rồi đây là... Lại đột phá rồi sao?”

“Tiến bộ một chút xíu, ” Thôi Hằng mỉm cười nói, “Nếu muốn tiến thêm một bước, còn cần lấy một kiện đồ vật trên người của người.

Sau đó, hắn nhẹ nhàng ở trước người Khương Thất Thất vờ tới một thứ, mang một luồng khí tức nhỏ xíu từ trong cơ thể của nàng nhiếp ra, chính là cái gọi là “Tồn tại chi lực” trước kia bộc phát ra trên người nàng, cũng chính là cái gọi là “Tồn tại chi lực tiêu trừ Bồ Trí của Ban Đầu.

Đây vốn cũng không phải là sức mạnh thuộc về Khương Thất Thất, mặc dù dưới cơ duyên xảo hợp bị nàng dùng hợp một bộ phận, nhưng cuối cùng không phải là nhất thể, cũng không có chủ động không chế quá khứ, cho nên cô khí tức này sau khi bị Thôi Hằng lấy ra, Khương Thất Thất thậm chí đều không có cảm giác được bất kỳ khác thường.

Tiếp theo, Thôi Hằng nhẹ nhàng hút một cái, luồng khí tức này lại lần nữa sáp nhập vào trong cơ thể hắn, để cho cảnh giới Hợp Đạo của hắn trở nên càng viên mãn hơn mấy phần.

“Cỗ lực lượng này trọng cơ thể ta, thì ra là thần tiên ca ca ngươi sao?” Khương Thất Thất có chút hiếu kỳ hỏi.

“Là khí tức sức mạnh đã từng bị người cắt ra của ta. Thôi Hằng khẽ cười nói, “Ban Đầu muốn dùng cái này làm mỗi câu câu ta ra, chẳng qua là hắn không nghĩ tới, ngươi có thể ở dưới cơ duyên xảo hợp dung hợp một phần khí tức sức mạnh này, để cho kế hoạch đoạt lấy khối tinh thể kia của hắn rơi vào khoảng không.”

“Chúng ta?” Khương Thất Thất nghi ngờ nói.

”Ừ, còn có mấy người khác tiến vào nơi tu hành của ta, đều không phải là tình cờ a.” Thôi Hằng nhẹ nhàng gạt đầu, lần nữa giơ tay lên nhẹ nhàng vờ một cái, liền lại hút tới năm sợi khí tức, để cho chúng nó lần nữa dung nhập vào trong cơ thể hắn.

Năm sợi khí tức này phân biệt đến từ Hồng Phú Quý, Bùi Thanh Thu, Lý Minh Quỳnh, Chung Tiên Duyên, Chu Huyền, hơn nữa cộng thêm một luồng khí tức mới vừa rơi từ trên người Khương Thất Thất nhiếp ra kia, tổng cộng sáu sợi, chính là ở bên trên thân thể sáu người đã từng tiến vào trong tân thủ không gian.

Bọn họ sở dĩ có thể tiến vào tân thủ không gian, cũng không phải là bởi vì cơ duyên tình cờ, mà là bởi vì trên người bọn hắn mang theo khí tức sức mạnh cùng ngọn nguồn với bản chất hệ thống, ở trong vô hình bị dẫn dắt đến đó.

Mà những lực lượng khí tức này trên bản chất chính là tới từ đời trước của Thôi Hằng.

Bây giờ Thôi Hằng mang những khí tức lực lượng này lần nữa thu về lại, cảnh giới Hợp Đạo kỳ cũng trở nên càng viên mãn.

Ánh mắt của hắn lần nữa rơi vào trên người Ban Đầu bên trong khu vực thần bí, nhàn nhạt nói: “Là thời điểm kết thúc.”

...

Vô biên vô hạn, Vô Ảnh Vô tướng.

Nơi này là khu vực thần bí độc lập bên ngoài thời gian, là cực hạn trông không sau thời gian chung kết, là thời gian vạn sự vạn vật khởi nguyên trước lúc khởi điểm, cũng là căn cơ tồn tại của hết thảy sự vật.

Sau thời gian Chung Kết sẽ tiến vào cái khu vực thần bí này, sau đó sẽ coi đây là Ban Đầu lần nữa mở ra điểm thời

gian mới.

Lòng vòng như vậy qua lại, vĩnh viễn không ngừng nghỉ.

Bình thường mà nói, hẳn là sau khi Nguyên Sơ thể giới cùng vô tận Hỗn Độn Hải đều đi tới kết cục biến mất cuối cùng, sẽ vào đến bên trong khu vực thần bí này.

Nếu mà chiếm cứ điểm cuối thời gian, cũng cũng có thể cảm giác được cái khu vực thần bí này.

Sở dĩ ở thế giới bên kia không có cảm giác được, là vì khu vực thần bí này đã sớm cùng với vũ trụ Địa Cầu đồng thời bị kéo ra đi ra ngoài, tồn tại độc lập.

Ban Đầu hao phí vô tận năm tháng, đem trong trong ngoài ngoài của thời gian trường hà lục soát không biết bao nhiêu lần, mới rốt cục tìm được một tia đầu mối, đến vũ trụ Địa Cầu, tìm được chỗ khu vực thần bí độc lập bên ngoài thời gian này.

Bộ trí đã từng lưu lại cũng bắt đầu phát huy tác dụng, ngay lúc sắp thành công đoạt được khối tinh thể kia, Siêu Thoát có hy vọng, lại không ngờ lại có rắc rối.

“Tại sao, tại sao có thể như vậy, tại sao sẽ như vậy? !” Ban Đầu nhón nhác lẩm bẫm nói nhỏ, “Vốn không nên là tình thế này, hẳn sớm nên bị ta hấp thụ, giúp ta siêu thoát Vô Cực mới đúng, làm sao sẽ phát triển đến như bây giờ vậy.”

Trong nội tâm hẳn tâm tình cuộn cuộn, tràn đầy căm phẫn, nhưng cũng không mất lý trí, mà là bắt đầu suy tư về mọi chuyện trải qua này, cố gắng biết rõ đến tột cùng là chỗ nào có vấn đề.

“Thời gian lúc đầu, tượng trưng cho “Cơ sở của sự tồn tại trên đời” xuất hiện, ta xem như tượng trưng của Ban Đầu và Chung Kết, chỉ cần đem “Tồn Tại” hấp thụ, liền có thể bao dung hết thảy, siêu thoát Vô Cực, trở thành tồn tại không thể biết không thể bàn tới.

“Ta nhờ vào ưu thế ở tuyến thời gian lúc ban đầu, đặc ý đem ‘Cơ sở của sự tồn tại trên đời’ mới vừa sinh ra áp chế, không nghĩ tới hẳn vậy mà ở lúc quan trọng cuối cùng tự chia ra hình thân bỏ chạy, ta chỉ bắt lại được một lần sức mạnh khí tức, không thể đem hẳn hấp thụ.

“Song, chỉ cần có thể tìm được Hình và Thân mà hẳn phân liệt ra, ta liền có thể đem nó hấp thụ, lại đi con đường Siêu Thoát. Sau đó ta hao phí vô tận năm tháng, rốt cuộc tìm được đầu mối, thì ra hẳn ở lúc sau cùng không chỉ có chia lìa hình thân của mình, còn kéo ra một phần thời không cùng Quy Khư chi địa thân là căn nguyên của sự tồn tại trên đời.

Chương 1270: Hợp Đạo Độ Kiếp cuối cùng Đại Thừa, Toại Cổ Chi Sơ Khai Tiên Đạo (5)

“Một phần thời không kia bám vào mặt ngoài của Quy Khư chi địa, tạo thành một cái vũ trụ mệnh mông vô hạn bên trên tiêu chuẩn không gian, sức mạnh của Cơ Sở Của Sự Tồn Tại Trên Đồi vô cùng có khả năng núp ở bên trong cái vũ trụ kia, ta quyết định đi qua tiên hành dò xét, để câu cơ duyên Siêu Thoát.

“Bởi vì cái vũ trụ kia là sức mạnh của ‘Cơ Sở Của Sự Tồn Tại Trên Đồi’ phân chia ra, ta một khi tiến vào cái vũ trụ kia, trong thời gian ngắn phỏng chừng sợ rằng không cách nào trở lại Nguyên Sơ chi địa, nhớ như Cơ Sở Của Sự Tồn Tại Trên Đồi sống lại ở Nguyên Sơ chi địa cũng có chút không ổn, cho nên ta lưu xuống một phần khí tức sức mạnh ban đầu cắt ra được từ trên người ‘Cơ Sở Của Sự Tồn Tại Trên Đồi’

“Ta đem khí tức sức mạnh này chia làm mười tám phần, mang đi trong đó mười hai phần, để lại sáu phần khác. Sáu phần sức mạnh khí tức này sẽ sau đó bám vào ở trên người sinh linh, bọn họ sẽ một cách tự nhiên đến gần ‘Cơ Sở Của Sự Tồn Tại Trên Đồi’ mới sống lại.

“Chỉ cần ‘Cơ Sở Của Sự Tồn Tại Trên Đồi’ mới sống lại, lần nữa hấp thụ sáu phần sức mạnh kia, ta liền có thể dựa vào mười hai phần sức mạnh lấy được trong tay cảm ứng, để làm linh dẫn trở lại Nguyên Sơ chi địa, đồng thời cũng có thể thông qua mười hai phần sức mạnh này tạo nên ảnh hưởng đối với Cơ Sở Của Sự Tồn Tại Trên Đồi, lần nữa đem hẳn chém chết,

“Sau khi làm xong bố trí cùng chuẩn bị, ta tới cái vũ trụ mệnh mông vô hạn này. Đến nơi này mới phát hiện, cái vũ trụ này ở bên trên tiêu chuẩn thời gian lại là cực kỳ ngắn ngủi, ba chục tỉ năm liền đi tới phần dưới cùng thời gian, tiến vào bên trong Quy Khư mà trải qua mở mang lại.

“Cơ Sở Của Sự Tồn Tại Trên Đồi khó tìm, coi như là một lần nhìn có thể nhìn hết cả thế giới, cũng không cách nào trực tiếp tìm tới, nhất định phải tìm từng chút một mới được. Nhưng mỗi một lần điếm thời gian mở mang lại, cái vũ trụ này lại sẽ một lần nữa thiết lập, điều này tạo thành phiền toái cực lớn cho đầu mỗi tìm kiếm Cơ Sở Của Sự Tồn Tại Trên Đồi của ta.

“Cũng còn tốt là sau khi trải qua tìm kiếm trong thời gian rất dài, ta rốt cuộc ở trước khi thời gian này tuần hoàn kết thúc

tìm được địa phương ẩn giấu ‘Hình’ của Cơ Sở Của Sự Tồn Tại Trên Đồi, liền ở một cái ngôi sao sinh mạng thoát nhin hết sức bình thường, đồng thời cũng chắc chắn ‘Thân’ của hắn đã chuyển thể, không biết tung tích.

“Nhưng bên ngoài ‘Hình’ của Cơ Sở Tồn Tại Trên Đồi có số lớn sương mù, để cho ta không cách nào đến gần, càng không cách nào đạt được ‘Hình’ núp ở bên trong, đây hẳn là Cơ Sở Tồn Tại Trên Đồi bố trí, hẳn chẳng biết tại sao lại có sức mạnh tinh diệu như vậy, ta lại không cách nào khám phá nó.

“Sau khi trải qua một phen nghiên cứu, ta phát hiện những sương mù kia chỉ sức mạnh của bản thân Cơ Sở Tồn Tại Trên Đồi có thể dẫn động, nếu mà có thật nhiều Tồn Tại Chi Lực, có lẽ là có thể đem ‘Hình’ bên trong dẫn dắt ra, vì vậy ta nếm thử dùng mười hai phần khí tức sức mạnh trong tay, đi dẫn động khí tức sức mạnh ở Nguyên Sơ chi địa bên kia.

“Cuối cùng để cho người trên thân mang một phần khí tức Tồn Tại Chi Lực đi tới ngôi sao này, việc tăng thêm một phần lực lượng này cũng khiến cho ta biết, coi như ta gộp đủ hoàn chỉnh mười tám phần sức mạnh, cũng không đủ dẫn động sương mù, đem ‘Hình’ bên trong dắt dẫn ra.

“May mà việc dẫn những người này đến để cho ta hiểu được một chuyện, ta ở trên người của nàng cảm giác được Cơ Sở Của Sự Tồn Tại Trên Đồi.

Khí tức của ‘Thân’, ngay tại trong Nê Hoàn Cung của nàng, chuyện này ý nghĩa là Cơ Sở Của Sự Tồn Tại Trên Đồi triệt để phân ly, ‘Hình’ ở bên này, ‘Thân’ lại ở một bên khác của Nguyên Sơ chi địa chuyển thể.

“Kể từ đó, ta liền chỉ cần chờ đợi là được, chờ ‘Thân’ chuyển thể đạt tới cảnh giới nhất định, tự nhiên sẽ tìm đến tầng thứ cao hơn, sau đó sẽ tiếp xúc được con đường tới cái vũ trụ này, lúc ấy ta cảm giác mình chỉ cần ở bên này há miệng chờ sung rụng là được rồi. Dù sao, đây chẳng qua là ‘Cơ Sở Tồn Tại Trên Đồi’ chuyển thể từ ‘Thân’, không thể nào là đối thủ của ta.

” Toàn bộ quá trình này có vấn đề gì? Không nên tồn tại vấn đề a, hẳn tại sao không có dung hợp lực lượng khí tức lưu ở bên kia, còn có thực lực cường đại như vậy? Chẳng qua là chuyển thể của ‘Thân’, hẳn không có sức mạnh của “Hình” gia trì, không nên cường đại đến loại trình độ này.

“Liên coi như là Cơ Sở Tồn Tại Trên Đồi ban đầu Hình Thân nhất thể cũng không có mạnh mẽ như vậy, bây giờ hẳn cũng không có nắm giữ ‘Hình’ của Cơ Sở Tồn Tại Trên Đồi,

chẳng qua là dựa vào tu hành đạt tới cảnh giới này, vì sao lại cường đại như thế, rốt cuộc là sơ suất ở nơi nào?

Chương 1271: Hợp Đạo Độ Kiếp cuối cùng Đại Thừa, Toại Cổ Chi Sơ Khai Tiên Đạo (6)

“Sơ suất nằm ở chỗ người đánh giá quá cao chính mình, cũng đánh giá quá thấp khái niệm của Cơ Sở Tôn Tại Trên Đồi.” Lúc này, thanh âm Thôi Hằng bỗng nhiên ở mảnh Quy Khư Chi Địa này vang lên, chỉ thấy hắn chậm rãi dậm chân mà tới, ánh mắt nhìn xuống Ban Đầu phía dưới.

“Người từ vừa mới bắt đầu đứng ở khởi điểm thời gian cùng chung điem, sẽ không hiểu được sức mạnh của văn minh cùng sinh mạng. Sự cường đại của Cơ Sở Tôn Tại Trên Đồi chính là tồn tại ở những thứ nhìn bề ngoài tựa như nhỏ yếu này, thật ra thì bọn họ mới là căn cơ chân chính của ‘Tôn Tại’, không có văn minh cùng sinh mạng, ‘Tôn Tại’ cũng sẽ không bao giờ đạt được phản hồi, sẽ chỉ là khái niệm lạnh như băng.”

Ở khi biết lai lịch ban đầu của mình, hắn cũng rốt cuộc biết rõ bản chất của phương pháp Tu Tiên.

Đây là phương thức tu luyện thích hợp bản thân nhất mà “Thần” suy diễn ra ở trong quá trình chuyển thế vô số lần.

Thông qua Cảm Giác, Trải Nghiệm, Hiểu Rõ các loại văn minh cùng sinh mạng tồn tại trên thế gian, từ đó nắm giữ sức mạnh “Tôn Tại”.

Ý nào đó mà nói, cái này cũng có thể lý giải là Luyện Hư Thành Thực, Luyện Giả Thành Chân.

Cho nên Tu Tiên cũng tên “Tu Chân”. Đây cũng là nguyên nhân căn bản khiến Thôi Hằng ở trong quá trình Tu Tiên, phải tiến hành cảm ngộ thật tình chủng sinh, điem hóa linh tính, tìm hiểu các mặt không biết.

Khi đi đến Phản Hư đỉnh phong, coi như không có dung hợp “Hình” của Cơ Sở Tôn Tại Trên Đồi trước đây, hắn cũng đã bằng vào tự thân tu hành mà lấy được lực lượng Tôn Tại đạt tới trình độ ngang bằng Ban Đầu Chung Kết.

Hiện tại hắn lại dung hợp phần lớn “Hình” cấu tạo nên hệ thống, đã là nửa chân đạp đến cảnh giới Hợp Đạo.

Còn thiếu chỉ là đoạt lại một khối nhỏ ở bên phía Ban Đầu.

“Ăn nói linh tinh, hoang đường cực kỳ! Sinh mạng thế gian chẳng qua con kiến hôi, cái gọi là văn minh cũng chẳng qua là tô kiên, có thể có sức mạnh gì?” Ban Đầu lạnh giọng quát lên, căn bản cũng không tin tưởng lời giải thích của Thôi

Hằng, ngay sau đó nghiêm nghị quát lên, “Nói âu nội tả như vậy, răn dạy máng ta, chẳng lẽ ngươi thật sự cho rằng ta đã đến tuyệt cảnh hay sao?!”

Vừa nói, hắn liền mở ra tay phải, chỉ thấy trong đó bỗng nhiên xuất hiện một viên ngói sao lơ lửng, lại tán ra Tôn Tại Chi Lực cực độ đậm đà.

Chính là địa cầu!

Tiếp theo một cái chớp mắt, cả viên Địa Cầu âm âm nổ tung, hóa thành vô số bụi trần, sương mù dày đặc nơi hạch tâm của nó cuộn cuộn tán mát ra, mơ hồ có thể thấy trong đó lóe lên mảnh nhỏ tinh thể ánh sáng thần bí, đây là bộ phận “Hình” của Cơ Sở Tôn Tại Trên Đồi mà Thôi Hằng tiêu diệt!

Cùng lúc đó, khí tức lực lượng toàn thân Ban Đầu đều giống như đang cháy vậy, điên cuồng đối với khối tinh thể này làm ra ảnh hưởng

Ở dưới ảnh hưởng của sức mạnh của Ban Đầu, mặt ngoài khối tinh thể này lại dính vào một vệt đỏ thẫm, tản mát ra một luồng lực lượng cực kỳ quý dị, trong nháy mắt liền khiến mảnh Quy Khư chỉ địa này trở nên vận vẹo, tiếp đó bắt đầu ảnh hưởng trạng thái của Thôi Hằng, vậy mà lại làm giảm bớt lực lượng của Thôi Hằng,

Thôi Hằng mới vừa hàng lậm đến đây dường như bị ảnh hưởng cực lớn, cả người trực tiếp đóng băng ở nơi đó, không thể tin nhìn Ban Đầu, kinh ngạc nói: “Ngươi có thể không chế lực lượng của nó?!”

“Ha ha ha! Ta thành công!” Ban Đầu vui sướng cười to, trên mặt không ngừng biến hoá giữa thiếu niên cùng già nua, trong tay hắn nâng khối tinh thể kia, rất là tự đắc, “Ngươi cuối cùng không có thu hồi ‘Hình’ của Cơ Sở Tôn Tại Trên Đồi, đây mới là chỗ căn cơ của hết thảy, chỉ cần ta nắm nó trong tay, liền có thể ảnh hưởng tên chuyên thể từ “Thần” này như ngươi, ngươi xong rồi!”

“Phải không?” Thôi Hằng bỗng nhiên lại khôi phục trạng thái bình thường, đồng thời giơ tay lên hướng khối tinh thể kia nhẹ nhàng nhấn một cái, nhất thời vệt đỏ thẫm trên tinh thể liền biến mất không thấy gì nữa, cũng từ trong tay Ban Đầu bay ra ngoài, rơi vào trong lòng bàn tay của hắn, tựa như cười chế nhạo mà nhìn Ban Đầu, “Ngươi cho rằng đây là toàn bộ ‘Hình’ của Cơ Sở Tôn Tại Trên Đồi sao?”

“Điều này, điều này, tại sao có thể như vậy?!” “Ban Đầu hại mắt tròn, khó có thể tin nhìn tinh thể trong tay Thôi Hằng, cả người gần như điên cuồng, “Điều này là không thể nào, tại sao, tại sao sẽ như vậy?!”

“Bởi vì, cái này cho tới bây giờ cũng chỉ là một tia ‘Hình’ cực kỳ nhỏ, căn bản cũng không phải là toàn bộ!” Thôi Hằng nhẹ cười nói.

Ngay sau đó khối tinh thể liền tiến vào trong lòng bàn tay của hắn, bắt đầu cùng hắn tiến hành dung hợp, hoàn chỉnh khí tức của Cơ Sở Tồn Tại Trên Trời.

Nhất thời ngay tại trên người của hắn hiện ra quang huy vô lượng, chiếu rọi vô tận thế giới và toàn bộ Quy Khư chi địa, coi như là vô tận hư vô kia cũng đều bị chiếu sáng.

Hợp Đạo!

Vào giờ phút này Thôi Hằng đã chân chính bước vào cảnh giới Hợp Đạo, hoàn toàn nắm trong tay hết thảy, cảnh giới này chỉ cần bước vào liền là viên mãn, là tầng thứ cực hạn nhất, đồng thời hắn cũng biết cái gì gọi là “Độ Kiếp”

Chương 1272: Hợp Đạo Độ Kiếp cuối cùng Đại Thừa, Toại Cổ Chi Sơ Khai Tiên Đạo (hết trọn bộ)

Một đời bị người ngấp nghé, sau khi chuyển động bị người tìm, sau khi sống lại thì đối địch với người, thì ra cái này đều là Kiếp nạn của ta.” Thôi Hằng nói nhỏ, ánh mắt rơi vào trên người Ban Đầu, khẽ thở dài, “Chém chết người, ta liền sẽ Độ Kiếp thành công, thành Đại Thừa viên mãn chân chính.”

“Hoàng đường, người đừng mơ tưởng đem ta chém chết!” Ban Đầu cắn răng nghiền lợi gào thét, gắng sức chạy trốn, “Năm đó hắn có thể trốn đi, ta không lý do gì không thể, chỉ cần ta...”

Tiếp đó, ở ngay lộ tuyến thời gian xác định mà Ban Đầu định dựa vào để trốn đi, Thôi Hằng đột nhiên vô tới, y như vô con gà, trực tiếp đem vị tôn tại chí cao chiếm cứ khởi điểm cùng chung kết của thời gian nắm lại trong tay.

Ban Đầu phát hiện hết thảy thân dị cùng sức mạnh của mình đều trong nháy mắt bị phong cấm, căn bản không có bất kỳ năng lực chống cự.

Đây là triệt triệt để để nghiền ép!

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình một ngày nọ lại bị nghiền ép trên mọi mặt như vậy.

“Thì ra đây chính là cảnh giới sau Hợp Đạo.” Thôi Hằng hơi hơi than thở, nhìn Ban Đầu trong tay, “Mới vừa rồi ta giả vờ khiến người thiếu đột sức mạnh tự thân để người nắm giữ khối tinh thể kia, vốn là muốn làm tiêu hao một bộ phận lực lượng của người, hạ xuống độ khó bắt giữ người, bây giờ xem ra lại là căn bản không cần thiết.”

Nói xong, hắn lại giơ bàn tay còn lại trùm lên trên người Ban Đầu, sau đó hai bàn tay hợp lại cùng nhau nhẹ nhàng chà xoát một cái, Ban Đầu liền trực tiếp hình thân đều diệt, không còn tồn tại, trong không gian thời gian quá khứ hiện tại tương lai, thậm chí trong Quy Khư chi địa cũng không có bất cứ dấu vết gì của hắn.

Ban Đầu hoàn toàn chết đi!

Mà ở khi Thôi Hằng đem Ban Đầu chém chết, hắn liền cảm thấy thân thể bỗng nhiên dâng lên một cảm giác thoải mái, tựa như là có cái sức mạnh mặt trái gì một mực quân quanh ở trên người mình bị tẩy đi, cả bản chất sinh mạng cùng tính chất sức mạnh lẫn nữa bắt đầu thăng hoa.

Đây là Độ Kiếp hoàn tất, đã đạt Đại Thừa!

“Thì ra cái này là Thành Tiên “

Thôi Hằng thâm lâm bẫm.

Lúc này, hắn có thể cảm giác rõ ràng, mình tùy thời có thể lại hướng phía trước bước ra một bước, hoàn toàn Siêu Thoát ra cái thế giới này, tiến tới trở thành tồn tại không thể biết, không thể bàn tới, vừa nói liền sai, nghĩ gì cũng sai.

Đây là tầng thứ sau Đại Thừa, cũng chính là thành Tiên

“Tu hành bình thường, tới Phán Hu đỉnh phong mới thôi a.”

Trong lòng Thôi Hằng có chút hiểu ra, Hợp Đạo, Độ Kiếp, Đại Thừa ba tầng cảnh giới này, trên bản chất đều là con đường chính bản thân hắn mới có thể đi, cũng chỉ có một mình hắn có thể đạt tới, cho nên bên trên 《 Tiên pháp 》 cũng không ghi lại.

“Song, nếu ta một ngày kia Siêu Thoát rời đi, cánh cửa của ba tầng cảnh giới này sẽ lân nữa mở ra đối với chúng sinh.”

...

Sau khi hết thấy bụi bặm lắng xuống, Thôi Hằng cũng không trực tiếp Siêu Thoát.

Hắn trước khôi phục lại nguyên trạng Địa Cầu bị Ban Đầu hủy diệt, lại chải vượt tuyến thời gian, khiến thời không vốn bởi vì hai người giao thủ mà trở nên hỗn loạn khôi phục bình thường.

Sau đó liền dẫn Khương Thất Thất trở về Nguyên Sơ thế giới.

“Thần tiên ca ca, hết thấy nguy cơ đều kết thúc phải không?” Khương Thất Thất rất là vui vẻ hỏi.

”Ừ” Thôi Hằng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói, “Tiếp đó, ta dẫn ngươi đi gặp vài người.”

Tiếp đó, hắn dẫn Khương Thất Thất đi gặp Hồng Phú Quý cùng Bùi Thanh Thu, cùng với Lý Minh Quỳnh, về phần Chung Tiên Duyên cùng Chu Huyền, chỉ có thể nói là duyên phận chưa tới.

Thôi Hằng dẫn bốn người tụ tập chung một chỗ, hỏi “Ta muốn mở lại tu hành chi đạo của thế gian, các người có nguyện ý theo ta đi khởi điểm thời gian, cùng truyền đạo chúng sinh?”

Hắn sợ dĩ không có lựa chọn trực tiếp Siêu Thoát rời đi, thì ra là vì hạn mức tối đa của con đường tu luyện của thế giới

này còn dừng lại tại cảnh giới Tiên Đê, không có đạt tới phân dưới cùng của tu hành.

Thân là Cơ Sở Tồn Tại Của Tất Cả Trên Đời, hoàn thiện tu hạnh chi lộ của thế gian là chuyện nên làm, cũng là con đường để hoàn thiện tự mình.

Bốn người Hồng Phú Quý, Khương Thất Thất, Bùi Thanh Thu, Lý Minh Quỳnh tự nhiên biết rõ đây là thiên đại phúc duyên, liền đều hành lễ tạ ơn cùng theo Thôi Hằng đồng thời nhin lại thời gian, đi tới trên khởi điểm thời gian, trở thành Thân Thánh Tiên Thiên mà thành.

Hôm nay là lúc thiên địa sơ khai, hồng mông phân tách, đại đạo mông muội, không có sinh linh.

Vì vậy, Thôi Hằng phân phó Hồng Phú Quý chưởng Thiên, chúa tể quy tắc, Bùi Thanh Thu chưởng Địa, sáng tạo vạn vật, Lý Minh Quỳnh chưởng Nhân, sáng lập chúng sinh.

Chờ sau khi thiên địa chúng sinh ổn định, hẳn liền lập Đạo cung trên thế gian, Khương Thất Thất bồi bạn bên cạnh.

...

Thiên địa sơ khai thế giới một mảnh man hoang, chúng sinh mông muội, văn minh chưa khai.

Một ngày này, chợt có thanh âm hùng vĩ vô tận, thần thánh vô biên truyền khắp cả thế giới.

“Ta nay ở giữa thiên địa lập Đạo Cung, khai giảng Tiên pháp chúng đạo, tất cả sinh linh đều có thể tới nghe!”

(Hết trọn bộ)